EbookFull.Net

Tu Tu Ren Ta

Converter: Lucario

Giới thiệu Thái Thượng Kiếm Tôn Convert

Rõ ràng chỉ là Linh Tê Kiếm Tông một cái nhỏ tạp dịch, nhưng lại bởi vì một cái ngoài ý muốn, đạt được Huyền Môn chí bảo Côn Ngô Kiếm, ngủ Đạo Lăng Thiên Tông Thánh nữ, trở thành thế gian đệ nhất Ma Quân truyền nhân!

Từ đó đi lên nghề nghiệp đánh mặt con đường, nghiền ép hết thảy thiên tài, chuyên trị các loại không phục.

Ta kiếm, ngạo thương khung!

Ta đạo, lăng chúng sinh!

Ba ngàn đại đạo, nhất kiếm độc tôn!

Ta tên Bạch Nhạc, Thái Thượng Kiếm Tôn!

☆☆☆ ♫ ๖ۣۜLucario ♫ ☆☆☆

Cảnh giới tu luyện: Dẫn Linh Cảnh - Linh Phủ Cảnh - Tinh Cung Cảnh - Tinh Hải Cảnh - Hóa Hư Cảnh - Thế Giới Cảnh - Còn tiếp ...

Trên Hóa Hư, chính đạo gọi là Tiên... ma đạo xưng là Thần.

☆☆☆ ♫ ๖ۣۜLucario ♫ ☆☆☆

Một phần của truyện:

Đạo ma song tu!

Chỉ có bằng điểm này, một khi truyền đi, liền đủ để khiến thiên hạ chấn động!

Cứ việc chỉ là tinh cung sơ kỳ, nhưng khi Bạch Nhạc tinh cung, hoàn chỉnh hiển hiện mà ra thời điểm, loại kia khủng bố lực đánh vào, nhưng là để cho hắn đều ẩn nhiên có chút không áp chế được cảm giác.

Đây mới thực sự là thiên kiêu vô song!

Cái gì Mâu Kình Thần, cái gì Vệ Phạn Dạ, thậm chí còn coi như là những cái kia thiên tông bên trong chân truyền đệ tử, tại dạng này Ma Quân truyền nhân trước mặt, chỉ sợ cũng đều là cặn bã!

Giờ khắc này, hắn mới chính thức cảm thụ được một loại tử vong uy hiếp.

Cái này rõ ràng là cho Bạch Nhạc thiết hạ khó giải sát cục, có thể đến giờ phút nầy, lại ngược lại có thể đem tất cả mọi người bọn họ đẩy vào tuyệt cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Thông Thiên Ma Quân

Ngày mùng 7 tháng 4, trời giáng mưa máu!

Một ngày này, ma đạo cự kình, Thông Thiên Ma Quân độc thân thượng Đạo Lăng sơn, lấy sức một mình cường đoạt Đạo Lăng Thiên Tông chí bảo Côn Ngô Kiếm, mặc dù bỏ mình, nhưng lại cũng phá Đạo Lăng Thiên Tông bất bại thần thoại.

Đương nhiên, những thứ này cùng Bạch Nhạc đều không có bất cứ quan hệ gì.

So với việc Đạo Lăng Thiên Tông, Linh Tê Kiếm Tông thực sự quá nhỏ.

Thiên hạ tông môn chia làm, thiên, địa, huyền tam đẳng, Đạo Lăng vì đệ nhất thiên hạ thiên tông, mà Linh Tê Kiếm Tông, mặc dù tại Huyền cấp trong tông môn, cũng không tính cường đại, còn như Bạch Nhạc. . . Chỉ là Linh Tê Kiếm Tông một cái tiểu tạp dịch mà thôi.

Trời giáng mưa máu, đây là đủ để ảnh hưởng toàn bộ tu hành giới đại sự, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, hắn sinh hoạt vẫn như cũ chỉ là đốn củi gánh nước, phụ trách giám thị quản sự sẽ không bởi vì trời giáng mưa máu mà cho phép hắn thiếu chặt một bó củi, hoặc là thiếu gánh một thùng nước.

"Ba!"

Vừa mới sửng sốt một chút, trên người liền chịu hung hăng một roi, vốn là đơn bạc y phục trong nháy mắt bị quất ra ra một vết thương, lưu lại một đạo tử thanh sinh vết.

"Bạch Nhạc, quay lại đây cho Bàn gia xoa xoa vai."

Hai chân bắt chéo, mập mạp tựa ở trên ghế nằm, cổ tay nhoáng lên chính là một roi, loại này giáo huấn tạp dịch thủ đoạn hắn sớm đã luyện vô cùng thuần thục, làm một bị đày tới nơi đây ngoại môn đệ tử, đây là hắn số lượng không nhiều niềm vui một trong.

Chỉ có đang dạy dỗ những thứ này tạp dịch thời điểm, mới có thể để cho hắn cảm thụ được loại kia cao cao tại thượng cảm giác về sự ưu việt.

Bị đánh toàn thân run run một cái, có thể Bạch Nhạc nhưng ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng không dám phát sinh, hắn quá quen thuộc đây nên mập mạp chết bầm, hỗn đản này căn bản là lấy dằn vặt tạp dịch làm vui, ngươi kêu càng thảm, hắn đánh liền sẽ càng hăng say.

Trong lòng chửi bới không ngừng, có thể bày tỏ nét mặt, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là không thể không bồi ra vui vẻ đến, "Cát sư huynh, ta bản thủ bản cước, cũng sẽ không làm loại chuyện lặt vặt này, nhưng đừng làm đau ngươi, ta gánh nước đi thôi."

"Đứng lại!" Nhìn Bạch Nhạc xoay người muốn chạy, mập mạp trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, lạnh giọng nói rằng, "Nghe không hiểu tiếng người sao? Ta để ngươi qua đây cho ta nhào nặn vai, đừng để ta lại nói lần thứ ba!"

Ở chỗ này làm quản sự đã nhiều năm, hắn người cũng đã bị hắn thu phục, duy chỉ có cái này Bạch Nhạc, biểu hiện ra cười hì hì, nhưng trên thực tế, trong xương lại ngạo khí lắm, căn bản không để hắn vào trong mắt. Hôm nay vừa lúc muốn sát sát tiểu tử này nhuệ khí, để cho hắn hiểu được, nơi đây ai mới là đại gia!

Nghe được mập mạp, Bạch Nhạc yên lặng chốc lát, trong lòng cũng minh bạch, hôm nay là nói cái gì cũng tránh không thoát.

Hít sâu một hơi, ngẩng đầu, Bạch Nhạc nhìn chằm chằm mập mạp chậm

rãi mở miệng nói.

"Cát sư huynh, ta là tông môn tạp dịch không sai, nhưng lại không phải ngươi nô lệ, ngươi có thể cho ta làm việc, lại không thể làm nhục ta như vậy."

"Ba!"

Khoát tay lại là một roi, mập mạp nhìn chằm chằm Bạch Nhạc cười lạnh nói, "Được a, thằng nhóc con dám cùng Bàn gia tạc mao! Cũng biết ngươi không phục, bất quá là nho nhỏ một cái tạp dịch, thật đúng là coi mình là một nhân vật? Được a, Bàn gia hôm nay liền gỡ một gỡ ngươi lông!"

Một roi lại một roi quất vào Bạch Nhạc trên người, trong nháy mắt, Bạch Nhạc đã bị rút toàn thân xanh tím, nhưng vô luận mập mạp làm sao dằn vặt, Bạch Nhạc đều thủy chung gắt gao cắn chặt răng, không chịu khuất phục.

Thường ngày bị buộc làm đủ loại việc nặng, cũng liền thôi, bản thân mình chính là tạp dịch, ăn nhiều một chút khổ quá không có gì, dù sao cũng là tự lựa chọn con đường.

Nhưng hôm nay mập mạp buộc hắn đi nhào nặn vai đấm chân, nhưng là muốn đem hắn làm nô đãi sai bảo, Bạch Nhạc nhưng là nói cái gì cũng không chịu, hắn tính khí bay lên nhảy thoát, một ít thời điểm sẽ không để ý chịu thua giả ngu, có thể trong xương lại như cũ tồn tại chính mình kiêu ngạo, cho dù là chết cũng không muốn lùi bước.

Nhìn một chút mấy cái kia quỳ gối mập mạp bên người nịnh nọt phụng dưỡng gia hỏa, liền tối thiểu cốt khí đều ném, dạng này người, cho dù là sau này được cơ hội, lại bằng cái gì có thể đắc đạo?

Hắn đi tới Linh Tê Kiếm Tông, là vì cầu đạo tu hành, cũng không phải

đạp lên tự tôn vội tới người làm nô lệ.

Liên tiếp rút hơn mười roi, cho dù là mập mạp cũng không khỏi có chút bỡ ngỡ, hắn có thể tùy ý thu thập những thứ này tạp dịch không sai, nhưng nếu là thật đánh chết người, hắn cũng đồng dạng lại nhận tông môn trách phạt.

Mắt thấy Bạch Nhạc bày ra một bộ thà rằng bị đánh chết cũng không khuất phục tư thế, mập mạp thở gấp miệng khí thô, tức giận mắng, "Không biết sống chết đồ vật, đừng tưởng rằng như vậy thì tính! Lăn đi đốn củi, hôm nay chặt không hồi một trăm bó củi, ngươi cũng đừng nghĩ ngủ."

Cứ việc bị quất ra máu me khắp người, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là yên lặng cầm lấy rìu phía hậu sơn đi tới.

Tình hình khó khăn, mặc dù lại hận, Bạch Nhạc cũng biết, đối mặt cát chí giương vị này ngoại môn quản sự, chính mình không có bất kỳ năng lực phản kháng.

Chỉ là, giờ khắc này, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi có chút dao động.

Linh Tê Kiếm Tông không phải chính đạo tông môn sao? Vì sao mập mạp dạng này người cặn bã, hết lần này tới lần khác có thể trở thành là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử? ! Chính mình lao lực thiên tân vạn khổ, mới thu được cái này tạp dịch thân phận, thật đáng giá không?

Mang theo phách sài búa một đường chạy chậm, Bạch Nhạc thở hồng hộc tiến vào phía sau núi cánh rừng bên trong, ra sức hướng về trước mặt thụ chém tới.

Mặc dù chỉ là một cái tạp dịch, có thể Bạch Nhạc từ mười tuổi lên cũng đã tiến nhập Linh Tê Kiếm Tông, tính ra, cũng đã có sáu năm, cái này

sáu năm ở giữa, Bạch Nhạc sớm đã thành thói quen dạng này sinh hoạt.

Giống như thường ngày một búa xuống dưới, tại thân cây bổ ra một cái thông suốt miệng, Bạch Nhạc trước mắt lại đột nhiên hiện lên một đạo huyết ảnh, huyết ảnh bên trong bao vây lấy một thanh cổ xưa trường kiếm màu xanh, như là lưu quang đồng dạng rơi vào Bạch Nhạc chém thẳng trước cây khô.

Trong nháy mắt, một cái một bộ bạch y nữ tử, theo sát một màn kia huyết ảnh rơi xuống.

Trời xanh làm chứng, Bạch Nhạc chưa từng thấy qua đẹp như thế nữ nhân.

Cứ việc trên mặt tràn ngập vẻ mệt mỏi, cũng vô pháp che lại nàng cái kia động nhân dung nhan cùng duyên dáng dáng người. Vô luận là nhàn nhạt mày liễu, rõ ràng tĩnh trong suốt con mắt hoặc là quỳnh ngọc đồng dạng mũi, đều như tinh mỹ nhất nghệ thuật tác phẩm, không có nửa phần tỳ vết nào, dưới mũi cái kia nhàn nhạt môi hồng, càng đem nàng ngũ quan làm đẹp hoàn mỹ không một tì vết.

Tối trọng yếu là, trên người nữ nhân lộ ra một loại nói không nên lời thánh khiết khí chất, không nhiễm nửa điểm nhân gian pháo hoa, phảng phất nhiều liếc nhìn nàng một cái, đều là một loại khinh nhờn.

"Vân Mộng Chân, ngươi đuổi theo bản quân mấy vạn dặm, chẳng lẽ thật cho là bản quân không làm gì được ngươi?"

Nữ tử trước người huyết ảnh thoáng qua ở giữa hóa thành một người trung niên, lành lạnh mở miệng nói.

"Thông Thiên Ma Quân, ngươi bị Tử Tiêu Thần Lôi hủy thân thể, chỉ còn một luồng thần hồn chạy ra Đạo Lăng sơn, mặc dù có thông thiên khả năng, bây giờ có thể còn lại vài phần? Ta tất nhiên dám đuổi theo

ngươi, sẽ không muốn sống trở về, Côn Ngô Kiếm là ta Đạo Lăng Thiên Tông bảo vật trấn giáo, dù có chết, ta cũng sẽ không để nó rơi vào loại người như ngươi tà ma ngoại đạo trong tay."

Bạch y nữ tử trong con mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng chi ý, lạnh giọng mở miệng nói.

"Tà ma ngoại đạo? Ha ha, không sai, bản quân chính là tà ma ngoại đạo! Ta biết ngươi không sợ chết, thật là, rơi vào ta loại này ma đầu trong tay, ngươi cho rằng không sợ chết là được sao?" Trong miệng phát sinh một hồi cười to tiếng, trung niên ánh mắt đột nhiên rơi vào Bạch Nhạc trên người.

"Vân Mộng Chân, ngươi nhìn thiếu niên này làm vị hôn phu của ngươi như thế nào?"

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, Vân Mộng Chân trong lòng nhất thời phát lạnh, thân là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, nàng cũng không sợ chết, nhưng này trên đời có một số việc, cho dù so tử vong càng đáng sợ hơn.

"Người nào? Dám tại Linh Tê Kiếm Tông làm càn!"

Bạch Nhạc vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến sự tình sẽ dính dấp đến trên người mình, trở tay trực tiếp bắt lại đốn củi rìu, giả vờ trấn định lớn tiếng mắng.

"Ngươi là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử?"

Hai tay thả lỏng phía sau, trung niên xoay người lại đạm nhiên mở miệng hỏi.

Từ huyết ảnh biến thành, trung niên khuôn mặt có vẻ hơi mờ nhạt, vừa vặn thượng lộ ra khí chất lại làm cho người khắc sâu ấn tượng, phảng

phất chỉ cần hắn đứng ở cái kia, chính là thiên địa trung tâm.

Cứ việc chỉ là nhàn nhạt quét Bạch Nhạc liếc mắt, có thể trong chớp nhoáng này, Bạch Nhạc lại đột nhiên cảm thụ được một cổ cực kỳ kinh khủng áp lực, toàn thân đều run rẩy, Bạch Nhạc có thể cảm thụ được đối phương khủng bố, có thể cũng chính bởi vì vậy, mới càng phát muốn cắn chặt răng.

"Vâng!"

Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, có thể đối phương sẽ còn kiêng kỵ vài phần, nhưng nếu chỉ là một cái tạp dịch, giết chỉ sợ con mắt cũng sẽ không nháy một chút.

"Ngay trước mặt ta còn dám nói sạo, cũng xem như có vài phần sự can đảm."

Trong mắt lộ ra mỉm cười, trung niên thong thả mở miệng nói.

Trong lòng rùng mình, có thể bày tỏ nét mặt Bạch Nhạc nhưng lại không thể không tiếp tục mạnh miệng xuống dưới, "Ai nói sạo?"

"Ha ha ha!" Nghe vậy trung niên nhưng là nhất thời một hồi cười to, "Liền một tia linh lực cũng không có tu ra đến, Linh Tê Kiếm Tông là không thu được đệ tử sao?"

". . ."

Chân mày đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc lúc này ý thức được, gặp phải cao thủ, cái này lời nói dối tự nhiên là vô luận như thế nào cũng kéo không đi xuống.

Vừa nghĩ đến đây, ngược lại là kích khởi vài phần quang côn khí chất. Mí mắt một phen, Bạch Nhạc tức giận nói rằng, "Không sai, ta chính là

một cái tiểu tạp dịch, cái gì Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, bất quá là cho ta trên mặt mình thiếp vàng a! Bất quá, nơi này chính là Linh Tê Kiếm Tông địa phương lại không giả, chờ ta Linh Tê Kiếm Tông cao thủ đến, tất nhiên đánh ngươi hồn phi phách tán!"

"Linh Tê Kiếm Tông cao thủ? Ha ha, nho nhỏ một cái Linh Tê Kiếm Tông, cũng có người dám tại bản quân trước mặt tự xưng cao thủ?" Trong mắt lóe lên một tia vẻ khinh thường, Thông Thiên Ma Quân ngạo nghễ mở miệng nói.

". . ."

Giờ khắc này, Bạch Nhạc cảm giác mình cả người đều ngốc.

Nho nhỏ một cái Linh Tê Kiếm Tông? !

Đối phương đến tột cùng là ai, cũng dám nói ra lớn lối như thế nói tới?

Chỉ là Thông Thiên Ma Quân lại hoàn toàn không tiếp tục phản ứng Bạch Nhạc ý tứ, mắt lạnh nhìn Vân Mộng Chân, trung niên trong mắt tràn đầy vẻ châm chọc, "Ngươi Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ không phải băng thanh ngọc khiết, mắt cao hơn đầu sao? Nay bản quân liền càng muốn để cho cái này đê tiện tạp dịch phá thân ngươi!"

Nghe thế, Vân Mộng Chân rốt cục biến sắc, xoay người muốn trốn, chỉ là rồi lại nơi nào còn kịp.

Thân ảnh nhoáng lên, Thông Thiên Ma Quân lật bàn tay một cái, chợt hóa thành một cái biển máu, trong nháy mắt liền đem Vân Mộng Chân thôn phệ!

Trước đó Vân Mộng Chân có thể một đường đuổi theo Thông Thiên Ma Quân không thả, cũng không phải là Thông Thiên Ma Quân thật không làm gì được nàng, chỉ là không muốn bỏ qua tánh mạng mình mà thôi,

bây giờ bị Vân Mộng Chân đuổi theo, nhưng là triệt để kích khởi Thông Thiên Ma Quân hung tính, triệt để buông tha khôi phục hy vọng, mạnh mẽ thôi động Thần Hồn Chi Lực phản kích.

Trong chốc lát, Vân Mộng Chân trong cơ thể linh khí liền bị ma khí ăn mòn, tu vi mất hết.

Ngay tại lúc đó, Thông Thiên Ma Quân một tay một trảo, Bạch Nhạc nhất thời cảm thụ được một cổ khủng bố hấp lực đập vào mặt, căn bản không có bất luận cái gì phản kháng chỗ trống, liền trực tiếp bị ném vào trong biển máu.

"Ha ha, còn đây là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, thế gian không biết nhiều ít thiên tài trở nên khuynh đảo, nói một câu điên đảo chúng sinh cũng tuyệt không là quá! Càng hiếm có là, cô gái này vẫn còn thân xử tử, tiễn ngươi lấy nàng nguyên âm, để ngươi hưởng hết diễm phúc! Đây là bao nhiêu người cầu đều cầu không đến chuyện đẹp, lại tiện nghi ngươi tiểu tử này, ngươi còn không cảm tạ ta sao?" Trên mặt lộ ra lau một cái vẻ kiêu ngạo, Thông Thiên Ma Quân cười lớn mở miệng nói.

"Đánh rắm, ta Bạch Nhạc tốt nam nhi, há có thể lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, làm ra như vậy bỉ ổi sự tình?"

Trong miệng phát sinh một hồi kinh sợ tiếng hô, Bạch Nhạc liều mạng giãy dụa mưu toan chạy ra biển máu bao phủ, đây cũng không phải là làm bộ làm tịch, mà là thật chuyên tâm kháng cự!

Không phải Vân Mộng Chân không xinh đẹp, mà là Bạch Nhạc trong lòng thủy chung có chính mình kiêu ngạo, dù cho là ưa thích một cá nhân, cũng tuyệt không nguyện lấy loại này bỉ ổi phương thức đạt được đối phương.

Huống chi, nghe một chút Thông Thiên Ma Quân trong lời nói ý tứ, đê tiện tạp dịch? ! Trong mắt hắn, chính mình bất quá chỉ là một cái nhục

nhã nữ tử kia phương tiện mà thôi!

Ngươi nguyện ý làm một cái phương tiện sao? Bạch Nhạc không biết người khác có nguyện ý hay không làm loại này phương tiện, đơn chí ít hắn là tuyệt đối không nguyện ý.

Chỉ là bằng Bạch Nhạc điểm này khí lực, mặc dù đem hết toàn lực thì như thế nào có thể tránh thoát nửa phần.

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc nhất thời cảm thấy lau một cái huyết sắc dũng mãnh vào trong cơ thể mình, trong nháy mắt, liền triệt để mất đi đối với thân thể khống chế.

PS: Lười biếng hai tháng, chúng ta từ hôm nay trở đi, lần nữa bắt đầu chuyện xưa mới!

Sách mới trong lúc đó, cần nhất mọi người chống đỡ! Cất dấu, phiếu đề cử, khen thưởng, cái gì cũng tốt, chúng ta một chỗ nỗ lực, có được hay không?

Bái tạ chư vị huynh đệ tỷ muội!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Khinh nhờn

"Cút ngay a! Ma đầu, ngươi giết ta đi!"

Mắt thấy tiểu tạp dịch nhào tới trên người mình, Vân Mộng Chân trong mắt tràn đầy vẻ sợ hãi, điên cuồng giãy dụa, chỉ là mất đi tu vi nàng, thì như thế nào có thể tránh thoát Bạch Nhạc cậy mạnh.

Bạch Nhạc thân thể bị Thông Thiên Ma Quân thần niệm khống chế, vừa ý nhân thức cũng không so rõ ràng.

Như vậy tuyệt mỹ nữ tử, đối với một người nam nhân mà nói, tuyệt đối là lớn nhất mê hoặc. Bạch Nhạc cứ việc liều mạng giãy dụa, nhưng thân thể lại như cũ không bị khống chế có bản năng phản ứng.

Thổi phù một tiếng, dưới thân nữ tử quần áo liền bị thô bạo xé rách, có chút run rẩy hai tay trực tiếp đặt lên một màn kia rung động tuyết trắng!

Đẹp kinh tâm động phách!

Vừa cúi đầu, Bạch Nhạc liền hôn lên cái kia gợi cảm môi hồng, vong tình thưởng thức giữa răng môi cái kia mê người thơm.

Cứ việc cũng không phải mong muốn, nhưng này một khắc, Bạch Nhạc lại vẫn khó có thể tự chế mê thất tại đây phần kiều diễm bên trong, đau nhức cũng vui sướng lấy.

Quần áo trên người từng món một trừ rơi, phát tiết nhất Nguyên Thủy Dục Vọng.

Mắt mở trừng trừng nhìn chính mình thuần khiết thân thể bị cái này đê tiện tạp dịch làm bẩn, Vân Mộng Chân vừa thẹn vừa giận, một hơi thở

không có xoay qua chỗ khác, nhưng là trực tiếp xỉu vì tức.

Cũng không biết quá lâu dài, huyết sắc dần dần rút đi, Bạch Nhạc rốt cục khôi phục đối thân thể khống chế, ý thức cũng hoàn toàn tỉnh táo lại.

"Ba!"

Ý thức được mình làm cái gì, Bạch Nhạc vẻ mặt thông hồng, trong lòng tràn đầy xấu hổ, nhịn không được giơ tay lên hung hăng cho mình một cái tát.

"Thế nào, Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ tư vị như thế nào?"

Cách đó không xa, Thông Thiên Ma Quân xoay người lại, nhìn Bạch Nhạc, khắp khuôn mặt là vui vẻ.

"Vô sỉ ma đầu!" Khuôn mặt trướng thông hồng, Bạch Nhạc khí toàn thân run, chỉ vào Thông Thiên Ma Quân mắng.

"Vô sỉ?" Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Thông Thiên Ma Quân khinh thường nói rằng, "Khinh nhờn Đạo Lăng Tông Thánh nữ nhân là ngươi cũng không phải ta, ta như thế nào vô sỉ?"

". . . Ngươi giết ta đi!"

Nghẽnh đầu, Bạch Nhạc giọng căm hận mở miệng nói.

"Giết ngươi?" Cười lạnh một tiếng, Thông Thiên Ma Quân trên trán tràn đầy khinh thường, "Ngươi nếu thật cảm thấy xấu hổ, hết thảy có thể tự sát tạ tội, bản quân chẳng lẽ sẽ còn ngăn đón ngươi hay sao?"

Trong lúc nói chuyện, Thông Thiên Ma Quân bàn tay một trảo, Bạch Nhạc đốn củi rìu nhất thời bay lên, trực tiếp rơi vào Bạch Nhạc bên chân.

". . ."

Mắt thấy bên chân rìu, Bạch Nhạc nhưng là triệt để há hốc mồm.

Mặc dù mạnh miệng, thật là, để cho hắn tự sát, hắn cho dù là trong lòng lại như thế nào xấu hổ, vậy cũng hạ không tay a.

"Thế nào, không bỏ được chết?" Nhìn Bạch Nhạc, Thông Thiên Ma Quân khắp khuôn mặt là vẻ mỉa mai.

". . ."

Chậm rãi đi tới Bạch Nhạc bên người, Thông Thiên Ma Quân bình tĩnh mở miệng nói, "Nếu không muốn chết, chúng ta liền có thể nói chuyện."

"Phi! Không có gì để nói, ta Bạch Nhạc mặc dù chỉ là một tiểu nhân vật, nhưng cũng còn có mấy cây xương cứng, muốn chém giết muốn róc thịt tự nhiên muốn làm gì cũng được." Hung hăng phun một ngụm, Bạch Nhạc ngấc đầu lên, quật cường mở miệng nói.

"Không sai, có vài phần cốt khí!" Trên mặt lộ ra vài phần vẻ tán thưởng, Thông Thiên Ma Quân đạm nhiên mở miệng nói, "Ta Thông Thiên Ma Quân đệ tử, tư chất có thể kém, nhưng lại không thể là loại nhu nhược, ngươi rất tốt!"

". . ."

Trợn mắt hốc mồm!

May là Bạch Nhạc nghĩ tới vô số khả năng, cũng hoàn toàn không nghĩ tới Thông Thiên Ma Quân vậy mà lại nói ra như thế mấy câu nói tới.

Cái gì cùng cái gì a, dựa vào cái gì chính mình liền muốn biến thành ma đầu kia đồ đệ?

"Đánh rắm, ai là của ngươi đệ tử? Ta cho dù chết, cũng sẽ không làm loại người như ngươi vô sỉ ma đầu đồ đệ!" Khí Mãn khuôn mặt thông hồng, Bạch Nhạc giọng căm hận mắng.

Cười ha ha một tiếng, Thông Thiên Ma Quân nhưng là hoàn toàn không quan tâm Bạch Nhạc thái độ, "Trên đời này muốn bái bản quân vi sư thiên tài vô số kể, bản quân một cái cũng không lọt nổi mắt xanh, ngươi tiểu tử này tư chất bình thường, lại dám cự tuyệt bản quân! Thú vị, cho là thật thú vị! Bất quá, bản quân một đời tự xưng là nhất là ly Kinh phản Đạo! Liền hết lần này tới lần khác nhất định phải thu ngươi làm đồ, không phải do ngươi cự tuyệt!"

"Ta không nguyện ý, đánh chết cũng không nguyện ý!"

Cái đầu rung cùng trống lắc giống như, Bạch Nhạc xoay người đã nghĩ chạy, chỉ là lấy cái kia điểm không quan trọng thực lực, tại Thông Thiên Ma Quân trước mặt, lại ở đâu có chạy trốn tư cách.

"Ha ha ha, bản quân bình sinh hành sự chỉ hỏi chính mình yêu ghét, nơi nào quan tâm người bên ngoài nguyện ý hay không! Tiểu tử kia, ngươi tên là Bạch Nhạc thật sao? Nhớ kỹ, vi sư đạo hào Thông Thiên, chính là cái này thế gian đệ nhất Ma Quân!"

Liền cái này một cái nháy mắt, Thông Thiên Ma Quân ngón tay đã rơi vào Bạch Nhạc mi tâm phía trên, trong nháy mắt, vô số truyền thừa pháp quyết chợt theo cái kia một ngón tay dũng mãnh vào Bạch Nhạc trong thần hồn, khủng bố Truyền Thừa Chi Lực, hầu như muốn đem Bạch Nhạc thần hồn xanh bạo! Giờ khắc này, Bạch Nhạc quả thực thống hận không được chết đi mới tốt.

"Vi sư thọ nguyên đã hết, hôm nay liền tiễn ngươi hai phần đại lễ, sau này có thể đi thật xa, không muốn xem chính ngươi!"

"Tư chất ngươi bình thường, khó thành đại đạo! Cái này món quà lớn đầu tiên, chính là cái này Lăng Thiên Đạo Tông thánh nữ nguyên âm, có thể giúp ngươi đúc lại đạo cơ, bước vào con đường tu hành! Ngươi đã nhận lấy tự nhiên không cần nói thêm, bên trong diệu dụng ngươi sau này tự sẽ minh bạch."

Một hồi cười to ở giữa, Thông Thiên Ma Quân ý niệm trong đầu hơi đổi, cái tay còn lại vồ giữa không trung, bên người bảo kiếm nhất thời bay lên.

"Kiếm này tên là Côn Ngô, chính là Đạo Lăng Thiên Tông bảo vật trấn giáo! Ta dùng kiếm này nhốt vào ngươi trong thần hồn, có thể giúp ngươi cảm ngộ kiếm đạo! Bất quá, tại ngươi tu vi đại thành trước đó, tốt nhất vẫn là không phải lấy ra tốt, bằng không, liền được nếm thử bị đạo lăng Thập Nhị Kim Tiên truy sát tư vị."

Trong lúc nói chuyện, Thông Thiên Ma Quân bàn tay đột nhiên vỗ, Côn Ngô Kiếm chợt hóa thành một đạo thanh quang vọt thẳng vào Bạch Nhạc mi tâm, dung nhập trong thần hồn.

Nguyên bản tiếp thu Thông Thiên Ma Quân truyền thừa, cũng đã đủ chịu, bây giờ lại có Côn Ngô Kiếm kiếm ý dũng mãnh vào, Bạch Nhạc quả thực cảm giác mình thần hồn cũng bị xé nát thành bụi phấn, loại kia đau đớn cũng không phải thường nhân có khả năng thừa nhận.

"Có cái này hai phần đại lễ, mặc dù tư chất ngươi bình thường, vi sư cũng có thể vì ngươi lát thành một cái Thông Thiên Đại Đạo!"

"Đồ đệ ngoan, ngươi có thể ngàn vạn lần không nên để cho vi sư thất vọng a, ha ha ha ha ha!"

Trong tiếng cười lớn, Thông Thiên Ma Quân đem suốt đời Ma Đạo Truyền Thừa đều đánh vào Bạch Nhạc trong thần hồn, trong mắt lộ ra lau một cái ngạo ý, ánh mắt lần nữa hướng về Đạo Lăng Thiên Tông

phương vị, khắp khuôn mặt là vẻ mỉa mai.

Đạo Lăng sơn đánh một trận, Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên bốn chết ba tổn thương, chưởng giáo chân nhân mạnh mẽ mượn hộ tông đại trận dẫn động Tử Tiêu Thần Lôi, bản thân bị trọng thương. Hơn nữa Côn Ngô Kiếm đánh rơi, Đạo Lăng Thiên Tông lại không trấn áp thiên hạ số mệnh lực lượng, nghĩ đến dùng không bao lâu ngủ đông đã lâu Ma Đạo Cao Thủ liền sẽ một lần nữa xuất thế.

Một điểm chân linh chưa tản ra, mang theo Côn Ngô Kiếm chạy ra Đạo Lăng sơn, Đạo Lăng Thiên Tông những thứ này ra vẻ đạo mạo ngụy quân tử tất phải ăn ngủ không yên, e sợ cho chính mình đoạt xá trọng tu, chỉ là các ngươi cũng không tránh khỏi quá coi thường ta thông thiên khí độ.

Quả thật, cho dù là cho tới bây giờ mức độ này, Thông Thiên Ma Quân cũng giống vậy có cơ hội có thể đoạt xá trọng sinh, trước mặt thiếu niên này chính là tốt nhất đoạt xá chọn.

Thật là, trước không nói lấy hắn bây giờ trạng thái, đến tột cùng có thể hay không thuận lợi đoạt xá, mặc dù đoạt xá thành công thì phải làm thế nào đây đâu?

Thông Thiên Ma Quân rất rõ ràng bản thân ma tính sâu nặng, mặc dù đoạt xá, cái này một thân ma khí cũng đồng dạng sẽ bị Côn Ngô Kiếm bài xích căn bản là không có cách hoàn thành luyện hóa, từ nay về sau còn muốn đối mặt Đạo Lăng Thiên Tông không ngừng không nghỉ truy sát. Huống chi, cho dù có thể thuận lợi tách ra Đạo Lăng Thiên Tông truy sát, mấy trăm năm khổ tu, cũng bất quá chỉ có thể trở thành lại một cái Thông Thiên Ma Quân mà thôi.

Đạo Lăng sơn một trận chiến này, Thông Thiên Ma Quân mặc dù đoạt Côn Ngô Kiếm, hung hăng phiến Đạo Lăng Thiên Tông khuôn mặt, nhưng trên thực tế, trong lòng hắn rất rõ ràng, chính mình cuối cùng là

không bằng Đạo Lăng Thiên Tông mấy vạn năm truyền thừa, mặc dù đoạt xá lại một lần, cũng vẫn như cũ không làm gì được Đạo Lăng Thiên Tông cái này quái vật lớn.

Nhưng nếu bỏ qua sinh cơ mình, đem cái này tạo hóa toàn bộ đưa cho thiếu niên này, là được đổi vô hạn khả năng.

Thiếu niên này không hề tu vi, hầu như chính là một tấm giấy trắng, hắn truyền cho đối phương cũng không phải là ma tính, chỉ là Ma Đạo Truyền Thừa, căn bản sẽ không chịu đến Côn Ngô Kiếm bài xích, kể từ đó, thiếu niên này liền có cơ hội có thể chân chính luyện hóa Côn Ngô Kiếm, bước lên kiếm tu đường.

Linh Tê Kiếm Tông mặc dù chỉ là một cái nhị lưu môn phái, nhưng dù sao cũng là Huyền Môn Chính Tông, kể từ đó, thiếu niên này một khi trổ hết tài năng, là được thu được Huyền Môn truyền thừa, hơn nữa chính mình lưu lại Ma Đạo Truyền Thừa, đạo ma song tu, sau này tiền đồ bất khả hạn lượng.

Mấu chốt nhất là, chính mình vẫn chưa đoạt xá, cho dù là Linh Tê Kiếm Tông thậm chí Đạo Lăng Thiên Tông người lại như thế nào điều tra, cũng sẽ không phát giác dị thường gì, như vậy là được lừa dối, đơn giản vượt qua trước mắt cái này lớn nhất nguy cơ.

Càng thú vị là, chịu cái này hai phần đại lễ, vô luận thiếu niên này là hay không nguyện ý, sau này đều tất nhiên sẽ đi lên cùng Đạo Lăng Thiên Tông đối lập con đường.

Chờ đến thiếu niên này chân chính lớn lên, xuất hiện ở Đạo Lăng sơn thời điểm, đó mới chân chính là Đạo Lăng Thiên Tông ác mộng.

Một cái chính đạo dốc lòng bồi dưỡng ra thiên tài, nhưng là hắn Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, còn có so với cái này càng thống khoái hơn sự tình sao?

Có thể nói, từ nhìn thấy Bạch Nhạc một khắc kia trở đi, Thông Thiên Ma Quân trong lòng liền đã đã làm ra quyết định, cưỡng bức Bạch Nhạc làm bẩn Vân Mộng Chân, bản thân liền là hắn kế hoạch một bộ phận.

Đương nhiên, đối với Thông Thiên Ma Quân mà nói, dạng này kế hoạch tựa hồ có chút tổn nhân bất lợi kỷ.

Thật là, vậy thì thế nào đâu?

Cái gì là ma? Cầu chính là một cái tùy ý vui sướng!

Thông Thiên Ma Quân là nhân vật nào, một đời tung hoành, hành sự chỉ bằng cá nhân yêu ghét, lại nơi nào là loại kia tính toán chi li hạng người có thể tưởng tượng.

"Cái gọi là chính đạo. . . Hắc!"

Cuối cùng xem cái này đệ tử liếc mắt, Thông Thiên Ma Quân một điểm cuối cùng thần hồn tùy theo vỡ nát, triệt để tiêu tán tại thiên địa ở giữa.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Nếu không, ta cưới ngươi

Tại trong lúc bất tri bất giác, Bạch Nhạc cũng đã men theo Thông Thiên Ma Quân lưu lại ma công truyền thừa, mượn Vân Mộng Chân nguyên âm hoàn thành ban đầu tu luyện, một hồi linh khí tự nhiên từ trong cơ thể nảy sinh, lưu chuyển toàn thân.

Qua nhiều năm như vậy, Bạch Nhạc tha thiết ước mơ linh lực rốt cục xuất hiện ở trong cơ thể hắn.

Từ giờ khắc này, Bạch Nhạc liền lại không là cái kia nhỏ yếu tạp dịch, mà là chân chính bước lên con đường tu hành.

Ý thức được điểm này, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời một hồi khó có thể ức chế kích động, giờ khắc này, Bạch Nhạc thậm chí nhịn không được muốn la lên.

Chỉ là đổi ý một cái ở giữa, Bạch Nhạc liền rõ ràng ý thức được linh lực này khởi nguồn!

Thông Thiên Ma Quân!

Chính mình vậy mà thật tu luyện ma đầu kia công pháp, trở thành đối phương đệ tử?

Nghĩ vậy, tựa như cùng chậu nước lạnh tưới xuống, trước đó hưng phấn trong nháy mắt bị tưới sạch sẽ.

Bết bát hơn là, vừa cúi đầu, Bạch Nhạc liền rõ ràng chứng kiến dưới thân cái kia băng cơ ngọc cốt thân thể, đẹp để cho người ta không dời mắt nổi

con ngươi khuôn mặt.

Trong ngủ mơ, nữ nhân hơi hơi nhíu mày, lại như cũ lộ ra một cổ làm người ta không dám nhìn gần mỹ lệ cùng thánh khiết.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc không khỏi một hồi tự ti mặc cảm.

Phảng phất cho dù là nhìn nhiều đối phương liếc mắt, đều là một loại khinh nhờn đồng dạng.

"Ba!"

Nhớ tới mình đã làm gì, Bạch Nhạc trong lòng tràn đầy xấu hổ, giơ tay lên hung hăng cho mình một cái tát, đem nửa bên mặt rút thông hồng, lúc này mới ép buộc chính mình tỉnh táo lại.

Quả thật, nữ nhân này xinh đẹp không tưởng nổi, thật là đồng dạng, cái này thân phận nữ nhân cũng đồng dạng muốn chết a!

Hắn rõ ràng nhớ kỹ Thông Thiên Ma Quân nói qua, đây là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, vô số thiên tài trở nên khuynh đảo thiên hạ, một khi để người ta biết hắn đối Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ làm xuống loại này chuyện vô sỉ, chỉ sợ cần phải bị người từng đao lăng trì không thành.

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Nhạc nhất thời lòng tràn đầy sợ hãi, vô luận trước đó làm sao giả vờ trấn định, hắn cũng cuối cùng chỉ là một cái mười sáu tuổi thiếu niên a.

Bị Thông Thiên Ma Quân buộc làm bẩn Vân Mộng Chân thuần khiết, Bạch Nhạc trong lòng tự nhiên phi thường hổ thẹn, thật là cái này lại cũng không có nghĩa là, bởi vì phần này hổ thẹn, hắn liền nguyện ý lấy cái chết chuộc tội. Về đến, vậy cũng chỉ là Thông Thiên Ma Quân sai, hắn cũng đồng dạng xem như là người bị hại a.

"Không được, ta nhất định phải đào tẩu!"

Trong nháy mắt, chạy trốn ý niệm trong đầu nhất thời dũng mãnh vào Bạch Nhạc trong đầu.

Chỉ là sau một khắc, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp, chính mình căn bản chạy không thoát.

Chạy? Có thể chạy đi đâu đi?

Nơi này là Linh Tê Kiếm Tông, chính mình bất quá là một cái nho nhỏ tạp dịch, không có mập mạp mang theo, căn bản liền xuống núi tư cách cũng không có, chạy thế nào?

Huống chi, một khi bị mập mạp phát hiện mình chạy trốn, ắt sẽ lập tức thượng nắm tông môn, đối với chạy trốn tạp dịch, chấp pháp điện hỏi cũng sẽ không hỏi một tiếng, trực tiếp liền sẽ phái người xử quyết.

Hơn nữa, người nữ nhân này làm sao bây giờ?

Một khi nàng tỉnh lại, nơi nào còn có chính mình đường sống.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc nhưng là nhất thời càng ngày càng bạo.

Phảng phất có một cái tràn ngập mê hoặc thanh âm, không ngừng trong đầu vọng lại!

Giết nàng!

Bây giờ nàng còn không có thức tỉnh, chỉ cần giết nàng, hủy thi diệt tích, là có thể đem tất cả đều ẩn giấu, ai cũng sẽ không biết đến tột cùng phát sinh cái gì.

Dạng này ý niệm trong đầu không ngừng tại Bạch Nhạc trong đầu xoay quanh, thậm chí Bạch Nhạc đã mò lấy bên người rìu, chỉ cần một búa xuống dưới, liền có thể để cho nữ nhân này hương tiêu ngọc vẫn, miễn trừ hậu hoạn.

Nhưng mà, ngay tại ánh mắt rơi vào nữ nhân dưới người trên mặt trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì không hiểu run lên.

Đây là tánh mạng mình bên trong cái thứ nhất nữ nhân a!

Nghĩ đến chính mình vừa mới cùng người ta làm quá sự tình, bây giờ vừa quay đầu liền muốn giết chết đối phương, cái này điển hình chính là đưa lên cái quần không nhận nợ người cặn bã a.

"Ba!"

Lại một cái tát hung hăng phiến tại trên mặt mình, Bạch Nhạc xa xa đem rìu văng ra.

"Không đúng, ta tại sao có thể có loại này vô sỉ ý niệm trong đầu! Nếu như làm như thế, ta theo súc sinh có gì khác biệt?"

Vừa chuyển động ý nghĩ, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp, mình vô luận như thế nào cũng là không có khả năng sản sinh loại ý niệm này, duy nhất giải thích chính là thu được Thông Thiên Ma Quân truyền thừa đồng thời, ma công cũng đồng dạng ảnh hưởng đến chính mình, nếu như không thể tiến hành khống chế, chỉ sợ chính mình sau này cho là thật lại biến thành như Thông Thiên Ma Quân như thế ma đầu.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc nhất thời hù dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Chính mình nên làm cái gì bây giờ? Qua nhiều năm như vậy, Bạch Nhạc vẫn là lần đầu như là sợ hãi.

Nhưng mà, chính là chỗ này nhất chuyển thần thời gian, nữ nhân dưới người mí mắt hơi hơi vừa nhảy, từ từ mở mắt.

Trong nháy mắt, bốn mắt tương đối, vô luận là Vân Mộng Chân vẫn là Bạch Nhạc cũng không khỏi sững sờ tại chỗ.

"A!"

Ngắn ngủi thất thần sau đó, Vân Mộng Chân nhất thời phát sinh một tiếng thét chói tai, mãnh liệt bả Bạch Nhạc từ trên người đẩy xuống, liều mạng kéo qua đã bị xé rách quần áo che lấp cái kia như tuyết thân thể.

Bị đẩy đặt mông ngồi dưới đất, Bạch Nhạc ánh mắt lại vẫn không có ly khai đối phương thân thể.

Trước đó đối phương một mực đang hôn mê, mà giờ khắc này một khi tỉnh lại, loại kia mỹ lệ càng là không biết đề thăng gấp bao nhiêu lần, mặc dù nhớ rõ ràng vừa mới đem đối phương đặt ở dưới thân phát sinh qua quan hệ, nhưng này một khắc, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là mắt nhìn con ngươi đăm đăm.

Không phải Bạch Nhạc vô sỉ, thật sự là đối phương thật xinh đẹp, căn bản là không có cách khống chế chính mình ý niệm trong đầu.

"Ta giết ngươi! ! !"

Nhận thấy được Bạch Nhạc ánh mắt, ý thức được vừa mới phát sinh cái gì, Vân Mộng Chân xấu hổ vẻ mặt thông hồng, trong mắt càng là tràn ngập sát khí, thanh âm lạnh như băng, như là tháng chạp gió lạnh đến xương đồng dạng.

Chỉ là mới vừa khẽ động, dưới thân kịch liệt thống khổ liền lần nữa đánh tới, để cho Vân Mộng Chân mới lần nữa ngã ngồi hạ xuống, vừa mới bị

phá thân, nơi nào là trong lúc nhất thời có thể khôi phục lại.

Bết bát hơn là, bị Thông Thiên Ma Quân bắt đi thời điểm, nàng một thân tu vi đều bị ma ý ăn mòn, bây giờ nửa điểm linh lực đều không nhấc nổi, trong khoảng thời gian ngắn căn bản đừng nghĩ khôi phục lại, tựa như cùng cô gái bình thường, mặc dù có ngập trời sát niệm, thì như thế nào còn có khí lực đi giết người.

Bị Vân Mộng Chân dọa cho giật mình, Bạch Nhạc vừa mới muốn chạy, liền chứng kiến đối phương thậm chí vô lực đứng dậy, lúc này mới âm thầm thở phào một cái.

Một khắc này, nhìn đối phương một cái cái kia tràn ngập sát ý ánh mắt, Bạch Nhạc quả thực cảm giác mình tựa như tại trước quỷ môn quan chạy một vòng.

". . . Ta không phải cố ý, ta thật không biết phát sinh cái gì, ta đang đốn củi, liền gặp được các ngươi, là ma đầu kia khống chế thân thể ta, ta cái gì cũng không biết, khi tỉnh dậy liền thành cái dạng này! Không trách ta à!" Nhìn nữ tử cái kia muốn giết người ánh mắt, Bạch Nhạc cẩn thận từng li từng tí giải thích.

Chiếm người ta tiện nghi, muốn không nhận nợ là không có khả năng, chạy cũng chạy không được, Bạch Nhạc lòng tràn đầy hổ thẹn, nhưng lại như thế nào cũng không chịu cam tâm chịu chết, chỉ phải vắt hết óc nỗ lực giải thích, cầu được đối phương lượng giải.

Cứ việc Bạch Nhạc mình cũng minh bạch, sợ rằng thế nào giải thích, cũng đều là như vậy tái nhợt vô lực, nhưng hắn thật không muốn chết a!

Hoảng loạn phía dưới, Bạch Nhạc vô ý thức mở miệng nói, "Nếu không, ta cưới ngươi?"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Muốn chết

"Ta cưới ngươi!"

Ba chữ này từ trước mặt thiếu niên này trong miệng nói ra, Vân Mộng Chân liền cảm thấy một hồi thiên lôi cuồn cuộn, hầu như phun ra hai búng máu tươi.

Nhớ nàng Vân Mộng Chân thân là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, không biết nhiều năm thanh niên tuấn kiệt dùng hết tất cả thủ đoạn truy cầu, cũng không thể làm nàng hơi giả sắc thái, đây nên chết đốn củi thiếu niên nói khoác mà không biết ngượng nói cái gì ta cưới ngươi, hơn nữa còn vẻ mặt không tình nguyện dáng vẻ, làm sao có thể không để cho nàng phát điên.

Nếu như ánh mắt có thể sát nhân, nàng sớm bả đây nên chết hỗn đản thiên đao vạn quả.

Bết bát hơn là, Vân Mộng Chân đột nhiên phát hiện cái kia hỗn đản vậy mà đứng lên, lần nữa hướng nàng đi tới.

Cái này cả kinh không thể coi thường, Vân Mộng Chân trong mắt nhất thời lộ ra vẻ hoảng sợ, giùng giằng muốn đứng lên, chỉ là trên người cực độ không còn chút sức lực nào, hiển nhiên khó có thể như nguyện.

Vừa mới hôn mê bất tỉnh lúc, bị hỗn đản này làm bẩn thân thể cũng đã đủ khuất nhục, muốn bây giờ nếu như lại muốn bị đối phương xâm phạm một lần, Vân Mộng Chân quả thực thà rằng chết mới tốt.

"Ngươi đừng sợ, ta chính là muốn xuyên cái y phục."

Chứng kiến đối phương trong mắt sợ hãi, Bạch Nhạc trong lòng khẩn

trương nhất thời hòa hoãn không ít, mặc dù không biết vì sao, nhưng ít ra có thể khẳng định đối phương tạm thời không có uy hiếp gì.

Cẩn thận từ Vân Mộng Chân bên người nhặt mình về y phục mặc tốt, Bạch Nhạc lúc này mới thở phào một cái.

"Cái kia. . . Ngươi còn có y phục sao?"

Chính mình mặc quần áo tử tế, Bạch Nhạc mới chú ý tới đối phương y phục trước đó đã bị mình xé rách, căn bản không cách nào xuyên, trên mặt nhất thời lộ ra một tia xấu hổ.

"Cút ngay!"

Lần nữa bị Bạch Nhạc hành chú mục lễ, Vân Mộng Chân nhất thời bạo phát.

Đương nhiên, mắng thì mắng, có thể Vân Mộng Chân nhưng vẫn là lấy tốc độ nhanh nhất từ thủ trạc bên trong lấy ra một bộ quần áo che khuất thân thể.

Không Gian Thủ Trạc!

Chỉ liếc liếc mắt, Bạch Nhạc trong mắt liền khó có thể ức chế lộ ra một tia hâm mộ.

Có trữ vật tác dụng không gian bảo vật, chí ít cũng phải nội môn đệ tử mới có thể sở hữu, khoảng cách Bạch Nhạc loại này tiểu tạp dịch thực sự quá xa xôi.

"Xoay qua chỗ khác, ngươi dám lại nhìn liếc mắt, ta đào ánh mắt ngươi!" Oán hận trừng lấy Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân lạnh giọng nói rằng.

"Chuyển liền chuyển, cũng không phải chưa có xem qua, có gì có thể

hiếm có." Quyệt miệng nhỏ giọng thầm thì một câu, Bạch Nhạc nhưng vẫn là đàng hoàng xoay qua chỗ khác.

Bạch Nhạc tính khí vốn là bay lên nhảy thoát, mặc dù chỉ là tạp dịch, có thể trong xương so với ai cũng kiêu ngạo.

Mặc dù đối Vân Mộng Chân hổ thẹn, có thể cũng không cảm thấy chính mình liền so với ai khác đê tiện, cái này một hồi thời gian, phục hồi tinh thần lại, nhất thời liền khôi phục vài phần thái độ bình thường. Huống chi, dứt bỏ hắn không đề cập tới, chính là mối tình đầu niên kỷ, đối mặt Vân Mộng Chân loại mỹ nữ này, lại làm sao có thể không động tâm?

Hắn cho là mình thanh âm đã quá nhỏ, thật là Vân Mộng Chân là thực lực cỡ nào, dù là bây giờ linh lực mất hết, có thể ngũ giác vẫn như cũ viễn siêu thường nhân, những thứ này nói thầm, nhưng là một chữ không kém rơi vào Vân Mộng Chân trong tai.

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân khí như muốn ngất đi, một ngụm răng trắng suýt nữa đều bị cắn.

"Quát thiên đao hỗn đản! Lại để ngươi kiêu ngạo một hồi, đối đãi ta khu trừ trong cơ thể ma khí, trở lại tính sổ với ngươi!" Trong lòng mặc niệm mấy lần, Vân Mộng Chân này mới khiến chính mình tỉnh táo lại.

Lấy tốc độ nhanh nhất thay quần áo xong, Vân Mộng Chân cẩn thận đem trước đó bị xé nứt y phục thu nhập thủ trạc bên trong, liền một ít y phục mảnh vụn cũng không lưu lại, lúc này mới xuỵt một hơi thở, giống như là tất cả cũng chưa từng xảy ra.

Mặc dù khó tránh khỏi có chút lừa mình dối người, có thể chí ít tâm lý có thể thoải mái không ít.

Đáng tiếc, một cái ý niệm trong đầu không đợi chuyển hoàn đâu, loại này hảo tâm tình đã bị Bạch Nhạc một câu nói phá hư hầu như không

còn.

"Mặt đất làm sao còn có huyết?"

Bạo kích!

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân nhất thời cảm thấy một trận gió bên trong lộn xộn, gắt gao cắn môi, hận không thể hiện tại liền bóp chết hỗn đản này.

Mặt đất tại sao có thể có huyết? Ngươi nói tại sao có thể có huyết! ! !

"Ngươi qua đây."

Hít sâu một hơi, Vân Mộng Chân chậm lại vài phần ngữ tốc nói rằng.

"Làm cái gì?"

Bạch Nhạc trong lòng nhất thời mọc lên một tia cảnh giác chi ý, tràn ngập hoài nghi hỏi.

"Trên người ta không còn khí lực, ngươi qua đây dìu ta." Vân Mộng Chân cắn môi nhẹ giọng nói.

Nhìn Vân Mộng Chân cắn môi dáng vẻ, Bạch Nhạc nhất thời nhiệt huyết dâng lên, trong đầu trống rỗng, thí điên thí điên tiến tới, dạng này yêu cầu, người nam nhân nào có thể cự tuyệt?

"Ba!"

Vừa mới đi tới Vân Mộng Chân bên người, thậm chí đều không tới kịp đưa tay ra, Bạch Nhạc trên mặt liền thành thành thật thật đập một lỗ tai, một tiếng giòn vang, nhưng là trực tiếp đánh Bạch Nhạc mắt nổ đom đóm.

Vân Mộng Chân trong lòng hận gấp gáp, mới vừa nhắc tới một điểm khí lực, hầu như toàn bộ dùng ở một tát này bên trong, chẳng những bả Bạch Nhạc đánh lảo đảo một cái, mình cũng suýt nữa không có đứng vững tránh té trên mặt đất.

"Ngươi gạt ta!"

Đập một bàn tay, Bạch Nhạc lúc này mới rốt cục phản ứng kịp, vẻ mặt ủy khuất hô.

"Lừa ngươi?" Nhìn hỗn đản này vẻ mặt ủy khuất dáng vẻ, Vân Mộng Chân liền hận hàm răng ngứa, "Ta hận không thể giết ngươi! Ngươi tốt nhất cầu khẩn ta mãi mãi cũng khôi phục không, bằng không ta nhất định một kiếm một kiếm quả ngươi!"

". . ." Nhìn Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc yếu ớt mở miệng nói, "Vậy ngươi vẫn là mãi mãi cũng đừng có khôi phục."

". . ."

Hít sâu một hơi, Vân Mộng Chân cưỡng bức chính mình tạm thời đè xuống lửa giận, lạnh giọng hỏi, "Thông Thiên Ma Quân đâu?"

"Ta không biết!" Nhìn Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc vẻ mặt vô tội mở miệng nói, "Trước đó ta cũng đã bất tỉnh, tỉnh lại chính là như vậy."

Mặc dù trong lòng rất rõ ràng, Thông Thiên Ma Quân khả năng đã chết, thế nhưng lời này Bạch Nhạc lại vô luận như thế nào cũng không dám nói ra miệng.

Phải biết, vô luận là được Thông Thiên Ma Quân truyền thừa, vẫn là Côn Ngô Kiếm, đều là tuyệt đối không thể để cho bất luận kẻ nào biết, bằng không, chính mình tất phải mạng nhỏ khó bảo toàn, điểm này Bạch Nhạc

xem so với ai khác đều thấu triệt.

Đừng xem nữ nhân này tựa hồ hiện tại không có uy hiếp gì, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc lại cảm giác được, đối phương căn bản cũng không có đem mình nhìn vào mắt, một khi biết bên trong nội tình, muốn giết mình, tuyệt đối liền con mắt cũng sẽ không nháy một chút.

Khẽ nhíu mày, Vân Mộng Chân cũng tịnh chưa hoài nghi Bạch Nhạc nói sạo, dưới cái nhìn của nàng, Bạch Nhạc bất quá chỉ là bị Thông Thiên Ma Quân lợi dụng tới nhục nhã mình cùng Đạo Lăng Thiên Tông quân cờ mà thôi, không rõ ràng tình huống mới là bình thường.

Huống chi, bây giờ nàng xác thực đã không cảm giác được Thông Thiên Ma Quân cùng Côn Ngô Kiếm khí tức.

Mặc dù có lòng truy tra, nhưng hôm nay loại trạng thái này, tạm thời nhưng là thực sự không có cách nào khác điều tra tiếp.

Nghĩ vậy, Vân Mộng Chân sắc mặt lại lãnh vài phần, "Cho ngươi nửa canh giờ thời gian, tìm chỗ an toàn cho ta chữa thương!"

Vân Mộng Chân trong tiếng nói tràn đầy di Chỉ Khí mùi vị, Bạch Nhạc mặc dù có chút bất mãn, có thể tưởng tượng đến chuyện khi trước, trong lòng cuối cùng có chút hổ thẹn, không thể làm gì khác hơn là nhịn xuống, giải thích, "Ta dưới chân núi có ở giữa nhà gỗ nhỏ, mặc dù đơn sơ chút, nhưng cũng may an tĩnh, có rất ít người đi qua, vừa lúc có thể dùng đến chữa thương."

"Vậy còn chờ gì, còn không qua đây cõng ta xuống núi?" Hừ nhẹ một tiếng, Vân Mộng Chân lạnh giọng mắng.

Bằng tâm mà nói, nàng căn bản không muốn lại bị thiếu niên này đụng một ngón tay, nhưng hôm nay trong cơ thể ma khí tàn sát bừa bãi, căn bản không đề được khí lực đến, cũng chỉ có thể lợi dụng thiếu niên này.

Âm thầm trợn mắt một cái, Bạch Nhạc do dự một chút, đúng là vẫn còn không có cự tuyệt, đàng hoàng đi tới Vân Mộng Chân trước mặt cúi người, đem Vân Mộng Chân cõng lên.

Trên lưng hôm nay bị mập mạp quất ra rất nhiều vết thương, bây giờ cõng lấy Vân Mộng Chân, vừa dùng lực, chính là một hồi đau đớn, khẽ nhíu mày, Bạch Nhạc khẽ cắn môi, đúng là vẫn còn không có hé răng, cẩn thận đi xuống chân núi.

Chỉ là, còn chưa đi ra mấy bước, cách đó không xa liền có một cái hung ác thanh âm chợt truyền đến, trong nháy mắt, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Vân Mộng Chân đều bị dọa cho giật mình.

"Bạch Nhạc, con mẹ nó ngươi đang làm gì, nửa ngày thời gian, một bó củi đều không chặt trở về, ta xem ngươi là ngứa da a?"

Lại không nói Vân Mộng Chân như thế nào, Bạch Nhạc nhưng là bị cái này một cuống họng hù dọa toàn thân run run một cái.

Mấy ngày nay, hắn hầu như đều là bị mập mạp tới mắng, hơi không cẩn thận liền sẽ chịu đòn, nghe được mập mạp thanh âm liền có chút chột dạ.

"Tới là ta Linh Tê Kiếm Tông sư huynh Cát Chí Dương, ngươi không cần nói, để ta đối phó."

Lông mày nhíu lại, Vân Mộng Chân nhưng trong lòng thì không khỏi hơi hơi căng thẳng.

Linh Tê Kiếm Tông mặc dù yếu, dù sao cũng là chính đạo tông môn, bên trong không thiếu có chút thiên tài, có thể là nhận biết nàng, loại tình huống này, nàng có thể tuyệt đối không muốn bị bất luận kẻ nào nhận ra.

Ý niệm trong đầu chuyển động ở giữa, mập mạp cũng đã đi tới, nguyên

bản vẫn còn ở hùng hùng hổ hổ giáo huấn Bạch Nhạc mập mạp, tại nhìn thấy Vân Mộng Chân trong nháy mắt, nhất thời liền sửng sốt, ánh mắt cũng lại di bất khai nửa phần.

Trên đời này lại có như vậy tuyệt sắc!

"Sư huynh, ngài xin bớt giận, ta không có lười biếng, chính là tới một người bạn, ta theo nàng nói mấy câu, ngài yên tâm, ta cái này làm việc, trước khi trời tối nhất định bả việc làm xong." Cúi đầu cười theo, Bạch Nhạc vội vàng ngăn ở Vân Mộng Chân trước người nói rằng.

Bị Bạch Nhạc ngăn trở ánh mắt, mập mạp cái này mới thanh tỉnh lại, "Đây là ngươi bằng hữu?"

"Đúng, cái kia. . . Thật, sư huynh, đây là ta lão bà, tới tông môn trước đó liền định ra oa oa thân, thật đúng, ta đã nói với nàng, để cho nàng đừng ảnh hưởng ta tu hành, ta cái này đuổi nàng xuống núi." Cúi đầu khom lưng cho mập mạp bồi không phải, Bạch Nhạc cẩn thận giải thích.

"Chậm đã!" Nghe được Bạch Nhạc, mập mạp tinh thần nhất thời vì đó rung một cái.

Cái này trong chốc lát, hắn cũng đồng dạng cảm thụ được Vân Mộng Chân trên người không có nửa điểm linh lực vết tích, rất hiển nhiên tuyệt đối không phải tu hành giả.

Đẹp như vậy nữ, nếu như tu hành giả, hắn một cái ngoại môn đệ tử tự nhiên tuyệt đối không dám đánh chủ ý, nhưng nếu chỉ là người thường, cái kia có thể thật lớn khác biệt, đây quả thực là đưa đến bên mép thịt béo a.

Chứng kiến mập mạp khóe miệng nụ cười, Bạch Nhạc trong lòng lộp bộp một tiếng, nhất thời ý thức được chuyện xấu.

Hắn vừa mới chỉ lo muốn giải thích thế nào mình cùng đối phương quan hệ, lại quên nữ nhân này thực sự thật xinh đẹp, chỉ cần bị mập mạp nhớ đến, ắt sẽ có đại phiền toái.

"Sư huynh, đây thật là vợ ta, ngài tạo thuận lợi, cho ta một bộ mặt, tháng này ta tiền lương, toàn bộ hiếu kính ngài có được hay không?"

Nghe Bạch Nhạc cùng mập mạp đối thoại, Vân Mộng Chân trong lòng đột nhiên nổi lên vẻ lạnh như băng sát khí.

Thân là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, nàng bao lâu bị loại này khí.

Cái kia mập mạp chết bầm nhìn hắn ánh mắt, tràn ngập tham lam cùng dục vọng, dù là chỉ là nhìn nhiều, đều có thể làm nàng cảm thụ buồn nôn.

Nếu không phải linh lực bị ma khí ăn mòn, nàng sớm một kiếm trảm cái này ác tâm mập mạp.

"Ba!"

Khoát tay, trực tiếp một cái tát lấy mẫu ngẫu nhiên Bạch Nhạc trên mặt, mập mạp cười lạnh nói, "Mặt mũi? Ngươi cũng xứng để cho ta nể tình? Thứ gì, cho ngươi mặt mũi đúng không?"

Bất quá là nho nhỏ một cái tạp dịch mà thôi, bao lâu bị mập mạp nhìn vào mắt, còn mặt mũi, lời nói không dễ nghe, cho dù là trực tiếp giết, ném tới phía sau núi chôn, cũng tối đa bất quá là bị tông môn nghiêm phạt một chút mà thôi,

Sắc tâm một chỗ, mập mạp nơi nào còn quan tâm Bạch Nhạc nói cái gì.

"Bạch Nhạc, ta cũng lười với ngươi vòng vo, nói thẳng đi, vợ của ngươi ta nhìn trúng, để ngươi lão bà hảo hảo hầu hạ ta vài ngày, chuyện khi trước xóa bỏ! Từ nay về sau, ta bảo kê ngươi, nói không chừng, còn có

thể cho ngươi một cái trở thành ngoại môn đệ tử cơ hội, hiểu sao?"

". . ."

Cái này não tàn mập mạp, ngươi biết ngươi đang nói cái gì sao?

Đường đường Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ a, ngươi vậy mà há miệng chính là hảo hảo hầu hạ ngươi vài ngày. . . Đây coi như là muốn chết sao?

Quả nhiên, vừa nghe nói như vậy, Vân Mộng Chân trên mặt chợt treo lên một tầng sương lạnh, khủng bố sát khí hầu như ngưng tụ như thật.

Nói xong cũng không để ý hội Bạch Nhạc, mập mạp nhất thời hướng về Vân Mộng Chân đi tới, "Muội tử, ngươi tên gì? Đến, theo ca, ca cam đoan để ngươi khoái hoạt."

Mắt thấy cái này ác tâm mập mạp hướng mình đi tới, Vân Mộng Chân sắc mặt nhất thời trắng nhợt, không hiểu có chút khủng hoảng.

Nếu như thường ngày, chính là mười cái một trăm cái dạng này rác rưởi, nàng một đầu ngón tay cũng đè chết, nhưng hôm nay linh lực bị ma khí ăn mòn, căn bản không đề được nửa điểm khí lực đến, mặc dù có nhiều hơn nữa thủ đoạn cũng căn bản không dùng được.

Giả sử hôm nay lại bị nhỏ như vậy nhân vật vũ nhục, thật là chết cũng khó có thể nhắm mắt.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Hành hạ đến chết

"Đứng lại!"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Vân Mộng Chân lạnh lùng mở miệng nói, "Ta là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ Vân Mộng Chân, ngươi dám đụng ta một đầu ngón tay, ta cam đoan để cho Linh Tê Kiếm Tông cả nhà chôn cùng!"

Mắt thấy mập mạp hướng về chính mình đi tới, Vân Mộng Chân rốt cục không kềm được.

Nàng tuy không muốn bị người nhận ra, nhưng lại càng không thể chịu đựng được bị loại rác rưới này tiểu nhân làm nhục.

"Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ? Ha ha, ta Đạo Lăng Thiên Tông chưởng giáo đâu, đến, đến, để cho ta nếm thử Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ tư vị." Cười ha ha một tiếng, mập mạp sắc mặt tràn đầy vẻ châm chọc, không để ý giễu cợt nói.

Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ? Cái kia cách hắn thực sự quá xa xôi, xa xôi cùng truyền thuyết cố sự, làm sao có thể để cho hắn tin tưởng.

Tối trọng yếu là, mập mạp phi thường khẳng định, đối phương trên người không có nửa điểm sóng linh lực.

Giả sử thực sự là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, đừng nói bị chính mình uy hiếp, chỉ sợ một ánh mắt cũng đủ để giết chết chính mình! Huống chi, Bạch Nhạc là ai? Tại Linh Tê Kiếm Tông nhiều năm như vậy, cũng vẫn như cũ vẫn chỉ là một cái nho nhỏ tạp dịch, nhân vật như vậy làm sao có thể nhận thức Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ.

Nghĩ đến bất quá là Bạch Nhạc cái này ngu ngốc không biết từ đâu nghe tới một cái Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ danh tiếng, sẽ dạy nữ nhân kia tới dọa chính mình mà thôi! Nhớ hắn Cát Chí Dương pha trộn ở ngoại môn nhiều năm, cái gì trò vặt chưa thấy qua, há có thể bị như thế hai câu hù dọa.

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân tâm nhất thời chìm đến cốc.

Nhìn mập mạp cái này ác tâm dáng vẻ, Vân Mộng Chân mới ý thức tới, đối phương thật sự là quá yếu, giả sử đổi Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử, hoặc là nội môn đệ tử, nghe được Vân Mộng Chân tên này, chỉ sợ đều sẽ đoán được nàng lời nói không ngoa!

Có thể hết lần này tới lần khác đối phương căn bản là một cái ngoại môn đệ tử, liền nàng tên đều không nghe qua, làm sao có thể trấn được đối phương.

Lúc này mới thật sự là tiếu mị mắt cho người mù xem.

May là Vân Mộng Chân tự xưng là thông tuệ hơn người, lúc này cũng bị làm một cái thúc thủ vô sách.

Không phải Vân Mộng Chân vô năng, thật sự là Thông Thiên Ma Quân quá mạnh, tất nhiên hạ quyết tâm đưa nàng đưa cho chính mình đệ tử coi như đại lễ, lại làm sao có thể không đề phòng nàng thức tỉnh sau đó phản phệ.

Lấy ma khí xâm nhập Vân Mộng Chân trong cơ thể, phá hủy trong cơ thể nàng linh lực, trong khoảng thời gian ngắn, căn bản đừng nghĩ khôi phục lại.

Thời gian này, đủ để cho Bạch Nhạc ung dung giết chết nàng rất nhiều lần, để tránh khỏi trừ hậu hoạn.

Đương nhiên, Thông Thiên Ma Quân sợ rằng cũng không nghĩ ra, chính hắn một đồ đệ thật không ngờ nhân từ nương tay, căn bản không đối Vân Mộng Chân hạ sát thủ.

Sắc mặt tái nhợt, Vân Mộng Chân thương hoàng lui ra phía sau, nhưng lại làm sao cũng không khả năng thoát khỏi cái kia ác tâm mập mạp.

Trong chốc lát, mập mạp đã bắt lại Vân Mộng Chân, dùng sức đem Vân Mộng Chân hướng trong lòng ngực mình kéo đi.

"Cút ngay!"

Cổ tay bị mập mạp bắt lại, Vân Mộng Chân toàn thân lên một lớp da gà, như muốn buồn nôn, nhưng lại hết lần này tới lần khác không có bất kỳ biện pháp nào tránh thoát, tâm đã dâng lên một tia vẻ tuyệt vọng.

"Dừng tay!"

Mắt thấy Vân Mộng Chân vậy mà thật vô pháp tránh thoát, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên vừa nhảy, lúc này mới ý thức được, lúc này Vân Mộng Chân còn còn lâu lắm mới khôi phục qua đây.

Lẽ ra Vân Mộng Chân như thế nào, với hắn thật không có quan hệ gì, thậm chí không chịu nổi lăng nhục chết ở mập mạp trong tay, mới là hắn phủi sạch quan hệ phương thức tốt nhất, có thể Bạch Nhạc dù sao không phải là loại kia chân chính ma đầu, nơi nào có thể thật làm được tuyệt tình như thế.

Tiện tay nắm lên cách đó không xa đốn củi rìu, Bạch Nhạc gầm lên giận dữ, hung hăng vung rìu hướng về mập mạp vỗ tới.

Bạch Nhạc cái này khẽ động, mập mạp cũng bị dọa cho giật mình, không để ý tới lại đi khinh bạc Vân Mộng Chân, quay người lại đẩy ra Vân Mộng Chân, nắm lên bên hông roi da trực tiếp hướng về Bạch Nhạc quất

tới.

"Ba!"

Một roi phía dưới, Bạch Nhạc trong tay búa bị roi da cuốn một cái, trực tiếp đánh bay ra ngoài.

Mập mạp ở ngoại môn nhiều năm như vậy, phụ trách chính là giám thị những thứ này tạp dịch làm việc, chiêu thức ấy rút người roi da luyện vô cùng thuần thục, giơ tay lên ở giữa, liền phá Bạch Nhạc thế tiến công.

"Mẹ, Bạch Nhạc, ngươi dài ra hơi thở a, dám cùng lão tử động thủ?"

Qua nhiều năm như vậy, mặc dù đem những này tạp dịch khi dễ lại ác, cũng không người dám hoàn thủ, Bạch Nhạc đến như vậy vừa ra, cũng thật bả mập mạp dọa cho giật mình, quất bay Bạch Nhạc roi da, mập mạp nhất thời chửi ầm lên.

"Sư huynh, đó là vợ ta, ngươi muốn thế nào, đều hướng về phía ta tới, đừng đụng vợ ta."

Không có rìu, Bạch Nhạc cũng lần nữa dừng bước lại, quật cường mở miệng nói.

Đối với Cát Chí Dương cái này quản sự, Bạch Nhạc trong lòng có chút bản năng sợ hãi, cho dù là sáng sớm bị đòn hiểm, hắn cũng không dám hoàn thủ, nhưng hôm nay, mập mạp này muốn vũ nhục Vân Mộng Chân, nhưng là hắn vô luận như thế nào đều không thể chịu đựng được.

Cứ việc trước đó là bởi vì Thông Thiên Ma Quân bức bách mới cùng Vân Mộng Chân phát sinh quan hệ, có ở Bạch Nhạc trong lòng, vô luận như thế nào, Vân Mộng Chân đều xem như là hắn nữ nhân. Vô luận tình huống gì xuống, một đại nam nhân, nếu như ngay cả mình nữ nhân bị người khinh bạc cũng không dám hoàn thủ, vậy còn không như chết tính.

Bạch Nhạc tự nhiên sợ chết, thật là hắn khung kiêu ngạo lại không cho phép hắn bởi vì sợ chết mà lùi bước, cho nên, cho dù là khẩn trương thân thể phát run, cũng y nguyên vẫn là gắt gao ngăn ở Vân Mộng Chân trước người.

"Mẹ, cho ngươi mặt mũi đúng hay không? Có tin hay không lão tử hôm nay liền đánh chết ngươi!" Chứng kiến Bạch Nhạc còn dám già mồm, mập mạp giận tím mặt, lại là một roi kéo xuống tới.

Chỉ là, lần này, Bạch Nhạc hết sức chăm chú phía dưới, lại đột nhiên phát hiện, một roi này vậy mà trở nên chậm rất nhiều, vô ý thức, chân trái hơi hơi một bước, một bước ở giữa, vậy mà linh xảo tách ra một roi này.

Từ tiến nhập Linh Tê Kiếm Tông bắt đầu, Bạch Nhạc không biết bị mập mạp rút nhiều ít roi, nhưng mà đây cũng là lần đầu tách ra mập mạp công kích.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc rồi đột nhiên phản ứng kịp, cái này tự nhiên không phải ngoài ý muốn, mà là bởi vì, lúc này mình cùng trước đó đã hoàn toàn khác biệt, thu được Thông Thiên Ma Quân truyền thừa, lại mượn Vân Mộng Chân nguyên âm rèn luyện, Bạch Nhạc tại bất tri bất giác ở giữa, trong cơ thể đã tu ra linh lực.

"Còn dám tránh? !"

Bị Bạch Nhạc tránh một roi, mập mạp vẫn không có phản ứng kịp, lần nữa mắng to, lại là một roi quất tới.

Nhưng mà lần này, Bạch Nhạc nhưng là thân hình thoắt một cái, khoát tay liền trực tiếp hướng về roi mũi nhọn nắm tới.

Trong nháy mắt, roi da chợt bị Bạch Nhạc chộp vào bàn tay, lau một cái

nhàn nhạt thanh quang trực tiếp xuất hiện tại Bạch Nhạc trong bàn tay.

"Linh lực? Không có khả năng, ngươi tại sao có thể có linh lực! ! !"

Mập mạp coi như phản ứng trễ nải nữa, giờ khắc này cũng nhận thấy được dị thường.

Linh lực a, đây cũng là phàm tục tại tu hành giả ở giữa khác biệt lớn nhất, hắn mặc dù có thể tùy ý khi dễ những thứ này tạp dịch, tia không chút nào lo lắng đối phương phản phệ, cũng là bởi vì hắn tu ra linh lực, cứ việc vẻn vẹn chỉ là một tia linh lực, cũng đủ làm cho hắn trổ hết tài năng, trở thành ngoại môn đệ tử.

Có thể ai có thể nghĩ tới, Bạch Nhạc trên người vậy mà cũng có linh lực, hơn nữa, từ nơi này một lần xuất thủ đến xem, Bạch Nhạc trên người linh lực, thậm chí so với hắn mạnh hơn nhiều.

Điều này sao có thể?

Nhìn chính mình hai tay, Bạch Nhạc trong mắt cũng không khỏi lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc.

Cứ việc trước đó tỉnh lại thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã nhận thấy được trên người mình có linh lực, có thể như vậy há có thể có thể so với bây giờ lúc chiến đấu thắng như vậy xem?

Nguyên lai, chính mình thật đã bước vào con đường tu hành a!

Không giống với mập mạp kinh ngạc, chứng kiến lúc này Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân nhưng là khí hàm răng ngứa.

Bạch Nhạc tại sao sẽ đột nhiên có linh lực, nàng so với ai khác đều biết.

Đó là bởi vì Bạch Nhạc phá nàng thân, lấy nàng nguyên âm a!

Nghĩ vậy, nàng liền hận muốn thổ huyết, thật là. . . Lại cũng chính bởi vì vậy, Bạch Nhạc mới sở hữu cùng mập mạp chống lại thực lực, có thể dùng nàng tránh thoát một kiếp, không đến mức bị cái này ác tâm mập mạp lăng nhục.

Loại này phức tạp mâu thuẫn cảm giác, ngẫm lại tới khiến nàng phiền chán không gì sánh được.

Bất quá, hiện tại hiển nhiên không phải muốn những khi này, Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, lạnh giọng mở miệng nói, "Giết hắn cho ta!"

Bạch Nhạc mặc dù ghê tởm, có thể so sánh dưới, không biết vì sao, Vân Mộng Chân đối với mập mạp này chán ghét lại càng sâu.

Giết hắn!

Ba chữ này rơi vào Bạch Nhạc trong tai, nhưng là để cho Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên vừa nhảy.

Trước đó hưng phấn vào giờ khắc này, thình lình biến thành sợ hãi.

Sát nhân? !

Bạch Nhạc chỉ là một cái mười sáu tuổi thiếu niên, nhiều năm như vậy tại Linh Tê Kiếm Tông cũng chỉ là một cái nho nhỏ tạp dịch, mặc dù chung quy chịu mập mạp khi dễ, muốn cũng bất quá là một ngày kia có thể khi dễ trở về, thật là, sát nhân loại chuyện như vậy, thật cho tới bây giờ liền không có nghĩ qua a.

Đáng tiếc, mập mạp lại không biết đạo Bạch Nhạc tâm tư, nghe được Vân Mộng Chân, trong lòng đột nhiên vừa nhảy, cũng thật kích khởi trong xương hung tính.

Buông lỏng tay, trực tiếp ném xuống trong tay roi da, từ giầy bên trong lấy ra tùy thân dao găm, điên cuồng hướng về Bạch Nhạc đâm đi qua.

Mặc dù Bạch Nhạc tu ra linh lực, nhưng hắn nhưng nhìn ra, Bạch Nhạc mới vừa đột phá không lâu, căn bản còn không có thích ứng dạng này lực lượng, đối với hắn mà nói, đây chính là duy nhất cơ hội.

Đây là tu hành giả thế giới, là một cái dị thường tàn khốc thế giới, có đôi khi so không phải ai thực lực mạnh hơn, mà là ai ác hơn!

Cảm thụ được Bạch Nhạc mang đến áp lực, mập mạp trong lòng vô cùng rõ ràng, đây đã là chân chính sống còn thời khắc, căn bản không có nửa điểm thương hại chi ý, thậm chí ngược lại đem trong cơ thể toàn bộ tiềm lực đều bức ra.

Nguyên bản mập mạp thân thể, vào giờ khắc này như là một viên đạn pháo, tràn ngập bạo tạc tính chất lực lượng, điên cuồng hướng về Bạch Nhạc nhào qua.

So với việc mập mạp, Bạch Nhạc tranh đấu kinh nghiệm không muốn yếu kém quá nhiều, Sinh Tử Tương Bác, phản ứng chậm một nhịp đều là tuyệt đối đủ để trí mạng.

Trong nháy mắt, mập mạp đã hung hăng đụng vào Bạch Nhạc trên người, huy động chủy thủ trong tay hung hăng hướng về Bạch Nhạc trên người ghim vào.

"Phốc!"

Vội vàng ở giữa, Bạch Nhạc chỉ tới kịp thoáng nghiêng người, tách ra trái tim yếu điểm, nhưng mà, một đao này lại đúng là vẫn còn hung hăng ghim vào Bạch Nhạc miệng ngực, đau đớn kịch liệt chợt đánh tới, cũng làm cho Bạch Nhạc triệt để tỉnh táo lại.

Thế giới này không có thương hại, kẻ yếu liền chỉ có chết.

Dưới tuyệt cảnh, Bạch Nhạc cũng rốt cục điên cuồng lên, căn bản không để ý chính mình thương thế, huy động quả đấm điên cuồng hướng về mập mạp trên đầu ném tới.

Nếu là không có linh lực, dạng này công kích, căn bản không có khả năng cho mập mạp tạo thành bất cứ uy hiếp gì, có thể lúc này Bạch Nhạc trên người linh lực tự nhiên lưu chuyển, nhất cử nhất động ở giữa, đều lộ ra cường đại lực đạo.

Vẻn vẹn ba quyền, liền ngạnh sinh sinh đem mập mạp đập bay đi ra ngoài.

Mập mạp bất quá chỉ là một cái bình thường nhất ngoại môn đệ tử, miễn cưỡng tu ra một tia linh lực mà thôi, có thể Bạch Nhạc mượn Vân Mộng Chân nguyên âm, lại có Thông Thiên Ma Quân truyền thừa, nhưng là đã đúc thành đạo cơ! Mặc dù sẽ không dùng, trên thực lực cũng muốn vượt qua mập mạp quá nhiều.

Chân chính liều mạng phía dưới, loại lực lượng này liền triệt để bộc phát ra, cái này ba quyền, không chỉ có đem mập mạp đánh bay ra ngoài, hơn nữa, liền mang đem mập mạp trên người đầu khớp xương cũng một chỗ cắt đứt mấy cây.

Máu tươi từ vết thương chảy ra, loại đau nhức này, cũng triệt để kích thích đến Bạch Nhạc.

Loại kia tới gần cảm giác tử vong, để cho Bạch Nhạc từ sinh lòng ra một loại cảm giác sợ hãi, nhưng thể nội lưu chuyển linh lực, cũng đồng dạng để cho Bạch Nhạc sinh ra một loại khó diễn tả được vui vẻ.

Nguyên lai, đây chính là có được lực lượng cảm giác sao?

"Bạch Nhạc, ta sai, ta vừa mới chỉ là tại đùa giỡn với ngươi, ta đã chuẩn bị xong rượu thịt, chúng ta cái này xuống núi, ta cho ngươi bày rượu bồi tội!"

Bị Bạch Nhạc đánh bay ra ngoài, Cát Chí Dương cũng rốt cục tỉnh táo lại, mặc dù hắn không biết Bạch Nhạc là làm sao làm được, thật là trước mắt tình cảnh, lại không phải do hắn không chịu thua.

"Nói đùa?"

Trong mắt lộ ra lau một cái hung mang, sáng sớm phát sinh tất cả, cũng còn rõ mồn một trước mắt, tiện tay từ dưới đất nhặt lên mập mạp vứt xuống roi da, Bạch Nhạc hung hăng một roi lấy mẫu ngẫu nhiên mập mạp trên người, "Bàn gia, ta hiện tại cũng mẹ nó là ở đùa giỡn với ngươi, buồn cười sao?"

"Buồn cười, buồn cười! Bạch gia, ngài mới là gia! Ngài nếu như cảm thấy chưa hết giận, sẽ thấy quất ta, thẳng đến ngài hài lòng mới thôi." Mấy ngày nay vừa đến, cho tới bây giờ đều là mập mạp rút người khác, bây giờ vẫn là lần đầu tiên nếm được bị quất ra đau đớn, cứ việc đau mắng nhiếc, có thể mập mạp vẫn là không thể không bài trừ nở nụ cười.

Bị quất ra vài roi mà đã, mặc dù đau, có thể ít nhất có thể bảo trụ mệnh a!

Một roi tiếp một roi, Bạch Nhạc ngày này bị đè nén lửa giận, phảng phất đều vào giờ khắc này bộc phát ra.

Bạch Nhạc là thật ủy khuất a, ngày này đối hắn mà nói, đơn giản là không có thiên lý.

Sáng sớm, đã bị mập mạp chết bầm này coi là nô lệ sai bảo, có chút phản kháng, liền bị một hồi đòn hiểm. Thật vất vả chạy đi đốn củi, lại hết lần

này tới lần khác gặp phải Thông Thiên Ma Quân loại này ma đầu, bị buộc cái trước nữ nhân, không quan tâm nữ nhân này đẹp bao nhiêu, vậy cũng không phải hắn cam tâm tình nguyện a.

Bây giờ vừa vặn, chính mình không hiểu lắm thành ma đầu kia đệ tử, chỉ cần có chút tiết lộ cũng sẽ bị diệt khẩu, cái này đã quá biệt khuất. Được rồi, mập mạp chết bầm này rốt cuộc lại nhảy ra, nói là nữ nhân ta, ngươi còn muốn lăng nhục, thế nào, liền nhìn ta dễ khi dễ thật sao?

Cùng trước kia khác biệt, bây giờ Bạch Nhạc trong cơ thể linh lực tự nhiên lưu chuyển, mỗi một roi bên trong đều ẩn chứa linh lực, trong chốc lát liền đem mập mạp rút phá vỡ thịt bong, tiên huyết rất nhanh nhiễm hồng roi da.

"A!"

Liên tiếp hơn mười đánh xuống, mập mạp trong mắt lộ ra lau một cái che lấp chi sắc, lại đánh như vậy xuống dưới, hắn không phải là bị đánh chết tươi không thể. Trong miệng phát sinh gầm lên giận dữ, thừa dịp Bạch Nhạc thu hồi roi da trong nháy mắt, mập mạp chợt bạo khởi, điên cuồng hướng về Bạch Nhạc đụng tới.

Vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, Bạch Nhạc lần nữa bị mập mạp đụng té trên mặt đất, nguyên bản là thụ thương, lại bị như thế va chạm, Bạch Nhạc trước mắt nhất thời tối sầm lại!

Không thể không nói, mập mạp thời cơ xuất thủ nắm chặt vô cùng tốt, Bạch Nhạc rút cái này hơn mười roi, tức giận dần dần dẹp loạn, chính là lòng phòng bị thấp nhất thời điểm, một cái đụng này, tình huống bình thường xuống, đủ để bả Bạch Nhạc đụng bất tỉnh mấy giây, mà trong khoảng thời gian này, tuyệt đối đủ đủ để cho hắn giết chết Bạch Nhạc.

Đáng tiếc, mập mạp lại như thế nào gian xảo, cũng căn bản không nghĩ tới Bạch Nhạc thu được Thông Thiên Ma Quân truyền thừa, cơ hồ là

đang bị đụng vào trong nháy mắt, Thông Thiên Ma Công tự nhiên vận chuyển, ngạnh sinh sinh đem cái này va chạm chi lực hóa giải hơn phân nửa, để cho Bạch Nhạc trong nháy mắt tỉnh táo lại.

Liên tục hai lần chịu thiệt, tử vong uy hiếp phía dưới, Bạch Nhạc cũng triệt để điên cuồng lên, từ dưới đất bò dậy trong nháy mắt, Bạch Nhạc lần nữa nắm lên đốn củi rìu, hung hãn hướng về mập mạp vỗ xuống.

"Phốc!"

Tiên huyết vẩy ra, Bạch Nhạc chặt sáu năm củi, giờ khắc này tại Bạch Nhạc trong mắt, mập mạp cái cổ cũng liền cùng thụ, hơn nữa, thụ cần phải so mập mạp cổ cứng nhiều.

Một búa, hai búa, ba búa!

Linh lực thôi động phía dưới, cũng không lo mập mạp kêu thảm thiết cùng kêu rên, Bạch Nhạc ngạnh sinh sinh liên tiếp ba búa tử, trực tiếp đem mập mạp cái đầu chặt xuống.

Huyết phun như chú, nhiễm hồng Bạch Nhạc hai tay cùng khuôn mặt, cũng nhiễm hồng mặt đất.

Hàn ý bức người!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Có tật giật mình

"Nôn!"

Nhìn dưới chân tiên huyết cùng thi thể, Bạch Nhạc toàn thân một hồi rét run, khó khống chế quỳ trên mặt đất, nôn mửa liên tục.

Đây là Bạch Nhạc lần đầu tiên sát nhân, cứ việc tại Linh Tê Kiếm Tông, cũng đã nghe nói qua không ít Linh Tê Kiếm Tông đệ tử sát nhân sự tình, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, những cái kia giống như là cố sự, đều là cách hắn rất xa xôi sự tình.

Nhưng hôm nay, Cát Chí Dương nhưng là thiết thật chết ở hắn búa phía dưới, chết không toàn thây.

Liều mạng tranh đấu thời điểm vẫn không cảm giác được được, bây giờ giết người xong, sự sợ hãi ấy cùng máu tanh trùng kích, cũng là thật để cho Bạch Nhạc một hồi hư thoát.

Chứng kiến Bạch Nhạc không chịu được như thế một mặt, Vân Mộng Chân trong mắt cũng không khỏi hiện lên một tia phức tạp.

Nàng trước đó không phải không có hoài nghi qua Bạch Nhạc, dù sao nàng vừa tỉnh qua đây, Thông Thiên Ma Quân liền mất tích, tất cả có vẻ quá mức vừa khớp, trong lòng nàng thậm chí âm thầm hoài nghi Bạch Nhạc đã bị Thông Thiên Ma Quân đoạt xá.

Nhưng mà, Bạch Nhạc cùng mập mạp một trận chiến này, Bạch Nhạc cái kia non nớt phương thức chiến đấu cùng phản ứng, cùng với bây giờ không chịu được như thế một mặt, cũng không nghi ngờ triệt để vỡ nát dạng này hoài nghi.

Ngay tại Vân Mộng Chân trong đầu chuyển qua những ý niệm này đồng thời, Bạch Nhạc cũng rốt cục phục hồi tinh thần lại, từ dưới đất đứng lên, vẻ mặt tiên huyết, để cho Bạch Nhạc khuôn mặt lộ ra vài phần vẻ dử tợn.

Nhìn Bạch Nhạc hướng mình đi tới, Vân Mộng Chân trong lòng nhất thời căng thẳng, cũng làm cho nàng lần nữa ý thức được chính mình tình cảnh.

Bạch Nhạc đã tu ra linh lực, có thể giết chết cái kia ác tâm mập mạp, tự nhiên cũng đồng dạng có thể giết chết nàng.

Vô luận là đối mặt cái kia ác tâm mập mạp vẫn là Bạch Nhạc, đối với nàng mà nói, tình cảnh đều không có khác nhau chút nào.

Vô ý thức lui lại mấy bước, Vân Mộng Chân vẻ mặt cảnh giác nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, "Ngươi muốn làm gì?"

"Cõng ngươi xuống núi!"

Miệng ngực vết thương vẫn còn đang đổ máu, Bạch Nhạc miễn gắng gượng chống cự đi tới Vân Mộng Chân bên người, cũng không để ý Vân Mộng Chân phản ứng gì, thẳng cúi người, lần nữa đem Vân Mộng Chân cõng lên.

"Ta đáp ứng qua sự tình, cho dù chết, cũng sẽ làm được."

". . ."

Vô ý thức ôm Bạch Nhạc cái cổ, Vân Mộng Chân nhất thời cảm thấy tâm tình vô cùng phức tạp.

Nguyên bản cái kia chưa bao giờ bị nàng nhìn vào mắt thiếu niên, giờ khắc này đột nhiên tựa hồ có chút không giống.

Vừa mới bị mập mạp khi dễ thời điểm, Bạch Nhạc vốn có thể không xuất thủ! Một cái quanh năm chịu khi dễ tiểu tạp dịch, muốn gồ lên thế nào dũng khí, mới dám đối giám thị tông môn của mình đệ tử động thủ?

Vân Mộng Chân có thể khẳng định, Bạch Nhạc trước đó căn bản không có bất luận cái gì cùng người động thủ kinh nghiệm, cũng tuyệt đối sẽ không có thủ thắng nắm chặt.

Nhưng dù cho như thế, tại nàng gặp nguy hiểm thời điểm, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là lựa chọn đứng ra, thậm chí lấy bản thân bị trọng thương làm giá, tập sát đối phương, hơn nữa tại thụ thương lúc, còn phải kiên trì cõng nàng xuống núi.

Nàng rất rõ ràng, mặc dù Bạch Nhạc tu ra linh lực, thế nhưng thân thể dù sao không có đi qua rèn luyện, vẫn như cũ cùng người thường không có khác nhau quá nhiều. Chịu nặng như vậy tổn thương, cho dù là một mình đi sợ là đều trắc trở, có thể Bạch Nhạc lại như cũ cố nén đau xót cõng nàng xuống núi, là dạng gì kiêu ngạo cùng nghị lực, mới có thể để cho hắn chống đở tiếp a!

Một câu kia rất đơn giản, giờ khắc này lại sâu sâu in vào trong đầu của nàng.

. . .

Nguyên bản không đến một khắc đồng hồ lộ trình, Bạch Nhạc dám đến gần nửa canh giờ.

Đem Vân Mộng Chân lưng đến trên giường buông xuống, Bạch Nhạc thái dương đã tràn đầy mồ hôi, sắc mặt tái nhợt không gì sánh được.

Nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân không khỏi có chút nhẹ dạ, chỉ là nghĩ đến chính mình thuần khiết thân thể liền hủy ở cái này trong tay thiếu niên, trong lòng liền lần nữa lạnh lùng.

Cứ việc quy về kết quả, thực sự tình có thể trách không được Bạch Nhạc, có thể hầu hết thời gian, đều là không có đạo lý gì có thể giảng.

Nàng nhất định phải giết chết Bạch Nhạc, không chỉ vì cho hả giận , đồng dạng vì diệt khẩu.

Thân là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, nàng danh dự tuyệt đối không thể hủy ở dạng này một cái bình thường trên người thiếu niên, nàng cần phải ngoan hạ tâm lai, cũng nhất định phải ngoan hạ tâm lai.

Chỉ là, tại trước đây, nàng nhất định phải muốn biết rõ ràng Thông Thiên Ma Quân cùng Bạch Nhạc ở giữa đến tột cùng có quan hệ hay không, hoặc có lẽ là, Côn Ngô Kiếm đến tột cùng bị Thông Thiên Ma Quân dấu ở nơi nào! Đang tra rõ ràng những thứ này trước đó, nàng tạm thời vẫn không thể để cho Bạch Nhạc chết đi.

Nghĩ vậy, Vân Mộng Chân từ thủ trạc bên trong lấy ra một viên chữa thương đan dược, vẻ mặt hèn mọn ném cho Bạch Nhạc, "Quả nhiên là ai ở địa phương nào, quả thực cùng ổ chó làm người ta ác tâm! Không được giả chết, ăn viên đan dược kia, sau đó nhanh lên cho ta bả gian phòng cẩn thận quét tước một lần, nếu không ta sớm muộn sẽ bị ngươi ác tâm chết."

Tức giận dâng lên, giờ khắc này Bạch Nhạc quả thực muốn đem nữ nhân này từ gian phòng văng ra, định thần một chút, lúc này mới mạnh mẽ đem lửa giận đè xuống, chỉ là lại căn bản không có đi nhặt viên đan dược kia ý tứ, cứ việc Bạch Nhạc trong lòng cũng rõ ràng, Vân Mộng Chân cho đan dược đối chữa thương tất nhiên có vô cùng tốt hiệu quả.

Đặt mông ngồi ở trên giường, Bạch Nhạc thẳng thắn nhắm mắt lại, căn bản không có ý định để ý tới nữ nhân này.

Mí mắt nhảy nhót, Vân Mộng Chân thẳng nhặt lên ném lên giường đan

dược, cũng không để ý Bạch Nhạc có đồng ý hay không, trực tiếp nhét vào trong miệng hắn, đồng thời một cước đem Bạch Nhạc từ trên giường đạp xuống dưới, "Đừng giả bộ chết, một chút thương nhỏ, chết không được người, cút xuống cho ta thu dọn nhà."

Đan dược vào miệng tan đi, trong chốc lát liền hóa thành một dòng nước ấm dũng mãnh vào Bạch Nhạc trong thân thể, vết thương đau nhức tại mấy hơi thở ở giữa, liền tốt chuyển rất nhiều. Nữ nhân này mặc dù nói chuyện đáng trách, nhưng lại dù sao vẫn là giúp hắn, mặc dù có chút tức giận, cũng đúng là vẫn còn nhịn xuống.

Đem Bạch Nhạc đá văng, Vân Mộng Chân cũng không tiếp tục để ý Bạch Nhạc, thẳng ngồi ở trên giường nhắm mắt điều tức.

Bây giờ nàng sở dĩ vô pháp khôi phục linh lực, cũng là bởi vì Thông Thiên Ma Quân ăn mòn vào trong cơ thể nàng ma khí.

Nhưng mà, Thông Thiên Ma Quân ma khí mặc dù đáng sợ, mà dù sao Thông Thiên Ma Quân đã không ở, chỉ cần cho nàng một chút thời gian, tóm lại là có thể khu trừ sạch sẽ, chỉ cần khôi phục thực lực, tất cả là được ở chỗ này rơi vào nàng trong khống chế.

Có Vân Mộng Chân đan dược trợ giúp, không bao lâu, Bạch Nhạc thương thế liền ổn định lại. Bạch Nhạc múc nước, rửa trên mặt mình trên người vết máu, lại tìm ra một thân quần áo sạch thay, lúc này mới bắt đầu một lần nữa dọn dẹp phòng ở.

Mặc dù gian phòng rất nhỏ, thật là muốn đánh quét lên đến, cũng đồng dạng không dễ dàng, thẳng đến mặt trời chiều ngã về tây, lúc này mới chân chính xem như là quét tước đến để cho Vân Mộng Chân trình độ hài lòng.

Chỉ là không đợi Bạch Nhạc thở một cái, ngoài cửa liền truyền đến một hồi gấp tiếng bước chân.

"Ai?"

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc vô ý thức ngăn ở trước cửa, trầm giọng hỏi.

"Chấp Pháp điện Trần Minh Dương!" Một tiếng hừ lạnh truyền đến, căn bản không chờ Bạch Nhạc mở cửa, đối phương liền trực tiếp đẩy cửa xông tới.

"Bạch Nhạc gặp qua Trần sư huynh!"

Nghe được Chấp Pháp điện mấy chữ, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời đột nhiên vừa nhảy, kiên trì khom mình hành lễ nói.

Chấp Pháp điện tới cửa, hầu như không cần muốn, Bạch Nhạc cũng có thể đoán được, tất nhiên là Cát Chí Dương thi thể đã bị người phát hiện, nếu không phải Vân Mộng Chân còn ở trong phòng, Bạch Nhạc quả thực đều muốn đào tẩu.

"Người nào?"

Đi vào phòng trong nháy mắt, Chấp Pháp điện đệ tử, lúc này liền chú ý tới Vân Mộng Chân tồn tại, lông mày nhíu lại, lớn tiếng quát hỏi.

"Sư huynh, là ta lão bà đến xem ta, Cát sư huynh đồng ý!" Tiến lên một bước, ngăn trở đối phương ánh mắt, Bạch Nhạc vội vã mở miệng giải thích.

Phía dưới tạp dịch sự tình, Chấp Pháp điện đệ tử căn bản không có khả năng rõ ràng, ngược lại Cát Chí Dương đã chết, chuyện gì đều có thể đẩy tới trên người hắn.

"Ta hỏi ngươi sao?" Ánh mắt đảo qua, cái kia Chấp Pháp điện đệ tử lạnh

lùng mở miệng nói.

Đưa tay, trực tiếp đẩy ra Bạch Nhạc, cái kia Chấp Pháp điện đệ tử, thấy rõ trên giường xác thực là một phụ nữ, lúc này mới lạnh rên một tiếng, thu hồi ánh mắt.

Cũng thua thiệt là sắc trời đã tối, trong phòng nhỏ ánh sáng lại không tốt, hơn nữa Vân Mộng Chân phản ứng nhanh, đã dùng chăn che khuất thân thể, đối phương vẫn chưa thấy rõ Vân Mộng Chân dáng vẻ, lúc này mới cũng chưa nghi ngờ.

"Bạch Nhạc, ngươi chừng nào thì trở về?" Trong mắt lộ ra một hơi khí lạnh, đối phương nhìn chằm chằm Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

"Hồi sư huynh, ta sáng sớm hôm nay sẽ trở lại, lão bà đến xem ta, Cát sư huynh đặc biệt khai ân, cho phép ta hôm nay nghỉ ngơi một ngày." Con mắt đều không nháy một chút, Bạch Nhạc lời nói dối nhưng là tin miệng liền tới.

"Hôm nay hắn thời điểm, ngươi gặp qua Cát Chí Dương sao?" Quét Bạch Nhạc liếc mắt, đối phương hỏi lần nữa.

"Không có!" Lắc đầu, Bạch Nhạc vẻ mặt mờ mịt hồi đáp, "Ta chỗ này rất hẻo lánh, Cát sư huynh bình thường sẽ không qua đây! Sư huynh ngươi xem, ta hôm nay một mực tại quét tước gian phòng, căn bản không đã đi ra ngoài a."

Liếc một cái gian phòng, phát hiện thật là vừa mới quét dọn qua, Trần Minh Dương sắc mặt lúc này mới hòa hoãn vài phần, "Ngươi tốt nhất không nên nói sạo, bằng không ai cũng cứu không ngươi."

"Ta nào dám a, sư huynh không tin đi hỏi Cát sư huynh, hắn có thể giúp ta làm chứng." Bạch Nhạc liền vội vàng lắc đầu nói.

"Cát Chí Dương chết, ta Chấp Pháp điện chính là vì tra hỏi việc này mà đến, một hồi chính ngươi đi Chấp Pháp điện lấy khẩu cung!" Bạch Nhạc chỉ là một cái tiểu tạp dịch, Trần Minh Dương tới nơi này, cũng bất quá chỉ là làm theo phép hỏi han mà thôi, căn bản không có thật hoài nghi Bạch Nhạc, tùy ý hỏi hai câu liền trực tiếp xoay người ly khai.

Thẳng đến nhìn đối phương đi xa, Bạch Nhạc lúc này mới thở nhẹ một hơi, đặt mông tọa trên ghế, cái này cũng thực sự quá dọa người.

"Có tật giật mình!" Khinh thường liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Vân Mộng Chân lần nữa mở miệng châm chọc nói.

Nghe được Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc nhất thời giận không chỗ phát tiết, "Ngươi không sợ, làm sao liền giường cũng không dám hạ?"

"Ta sợ?" Cười lạnh một tiếng, Vân Mộng Chân khinh thường mở miệng nói, "Liền loại lũ tiểu nhân này vật, nếu tại bình thường, ta một đầu ngón tay là có thể đè chết một mảnh, cũng xứng để cho ta sợ?"

"Đó là bình thường, bây giờ người ta một ngón tay là có thể đè chết ngươi mới đúng." Trợn mắt một cái, Bạch Nhạc tức giận phản chế giễu.

". . ."

Vân Mộng Chân tự nhiên biết đây là lời nói thật, nhưng cũng chính là bởi vì là lời nói thật, mới hiển lên rõ vô cùng làm giận.

Hội nói chuyện phiếm sao? Có như thế nói chuyện phiếm sao? !

Chứng kiến Vân Mộng Chân kinh ngạc, nghĩ đến một buổi chiều đối phương vênh mặt hất hàm sai khiến dáng vẻ, Bạch Nhạc liền khí không đánh vừa ra tới, lần nữa bổ đao, "Nói liên tục ngươi là vợ ta cũng không dám lên tiếng, thật ngươi không phải sợ, ngươi chính là muốn làm vợ ta đúng không?"

"Bạch Nhạc! ! ! Ngươi muốn chết!"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Sai có lỗi chiêu

Đấu võ mồm loại chuyện như vậy, mặc dù mười cái Vân Mộng Chân thêm đến một chỗ, chỉ sợ cũng không phải Bạch Nhạc loại lũ tiểu nhân này vật đối thủ.

Đương nhiên, trên thực tế, Bạch Nhạc cũng không phải là thật muốn cùng Vân Mộng Chân đấu võ mồm, chỉ là trên người hắn áp lực thực sự quá lớn, nhất định phải dùng phương thức này tới giảm bớt chính mình tâm tình khẩn trương.

Chấp Pháp điện đối với Bạch Nhạc loại này tông môn tầng tiểu nhân vật mà nói, thực sự tồn tại quá lớn lực uy hiếp, nếu như nói đắc tội mập mạp chỉ là chịu đòn, như vậy một khi chọc Chấp Pháp điện, nhưng là quyền sanh sát trong tay, đều ở đây đối phương một ý niệm.

E Bạch Nhạc so với ai khác đều biết, Cát Chí Dương bản thân liền là bị hắn giết chết, một khi bị tông môn điều tra ra, cho dù là hắn bây giờ tu ra linh lực, cũng tất nhiên khó thoát khỏi cái chết.

"Hiện tại chúng ta nên làm cái gì bây giờ?"

Đặt mông ngồi ở mép giường, Bạch Nhạc có chút bất an nhìn Vân Mộng Chân hỏi.

Trần Minh Dương mặc dù tạm thời ly khai, nhưng cũng phân phó hắn một hồi muốn đi Chấp Pháp điện giải thích, vừa mới lừa bịp được, có thể không có nghĩa là một hồi còn có thể lừa bịp được a, dù sao mập mạp thủ hạ tạp dịch nhưng cũng không chỉ Bạch Nhạc một cá nhân.

"Là ngươi nên làm cái gì bây giờ, có quan hệ gì với ta?" Cười lạnh một tiếng, Vân Mộng Chân khinh thường mở miệng nói.

". . . Ta chết, ngươi có thể chạy sao?" Hoành Vân Mộng Chân liếc mắt, Bạch Nhạc buồn bực nói rằng, "Với ngươi không quan hệ đúng không? Cùng lắm chúng ta một búa chẻ hai, ta đi Chấp Pháp điện tự thú, thì nói ta ngủ Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, để bọn hắn nhìn làm."

"Ngươi dám!"

Lần nữa nghe Bạch Nhạc nhắc tới chuyện khi trước, Vân Mộng Chân xấu hổ và giận dữ gần chết, thanh âm hàn hầu như muốn kết thành băng.

"Có cái gì có dám hay không, đằng nào cũng chết, ngược lại ta một cái mạng cùi, ngươi cũng không sợ mất mặt, lẽ nào ta còn sợ không chết được?" Trợn mắt một cái, Bạch Nhạc đơn giản bày ra một bộ lưu manh tư thế tới.

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân nhất thời nổi dóa.

Cứ việc hận không thể hiện tại liền giết hỗn đản này, có thể nàng bây giờ lại vẫn cứ còn cầm Bạch Nhạc không có bất kỳ biện pháp nào.

Chỉ là nghĩ lại, Vân Mộng Chân nhưng trong lòng cũng không khỏi hơi động một chút, Bạch Nhạc để cho nàng nghĩ biện pháp, ngược lại là nhắc nhở nàng, vừa lúc có thể mượn cơ hội này để cho Linh Tê Kiếm Tông người đi điều tra Thông Thiên Ma Quân hạ lạc.

Hơn nữa, sự tình liên quan đến Thông Thiên Ma Quân, Linh Tê Kiếm Tông người chỉ cần không ngốc, nhân thể chắc chắn sẽ kiểm tra thực hư Bạch Nhạc cùng Thông Thiên Ma Quân có quan hệ hay không, hơn nữa vô luận kết quả như thế nào, chỉ sợ đều sẽ giết chết Bạch Nhạc diệt khẩu.

Đối với Vân Mộng Chân mà nói, đây quả thực là một hòn đá ném hai chim, chẳng những có thể lấy lợi dụng Linh Tê Kiếm Tông giúp hắn truy tra Thông Thiên Ma Quân hạ lạc, còn có thể mượn đối phương tay giúp

nàng giết chết Bạch Nhạc diệt khẩu.

Nghĩ vậy, Vân Mộng Chân nhất thời mở miệng nói, "Ngu xuẩn, như thế có sẵn lấy cớ đặt trước mắt không biết dùng, đáng đời ngươi chỉ là một cái tiểu tạp dịch."

Có sẵn lấy cớ?

Chân mày đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc cũng không ngốc, lúc này liền minh bạch Vân Mộng Chân ý tứ.

Thông Thiên Ma Quân!

Đúng vậy a, còn có cái gì khác biệt đây càng tốt lấy cớ sao?

Ngược lại Thông Thiên Ma Quân đã chết, vô luận chuyện gì, đều tới Thông Thiên Ma Quân trên người đẩy chẳng phải được?

So với việc Thông Thiên Ma Quân xuất hiện ở Linh Tê Kiếm Tông loại đại sự này, chết một người ngoại môn quản sự đệ tử quả thực chỉ là chi ma cao thấp chuyện, căn bản không đáng giá nhắc tới, chỉ cần bả tông môn lực chú ý hấp dẫn đến Thông Thiên Ma Quân trên người, tất cả phiền phức dĩ nhiên là giải quyết dễ dàng.

. . .

Chấp Pháp điện!

"Trần sư huynh, vừa mới đạt được miệng cung, cái kia Bạch Nhạc cũng không phải sáng sớm liền rời đi, mà là bị Cát Chí Dương phạt vào phía sau núi đốn củi! Cát Chí Dương cũng là tại vào phía sau núi tìm hắn sau đó mới chết."

Chấp Pháp điện phái ra đệ tử tự nhiên không chỉ Trần Minh Dương một

cái, Cát Chí Dương thủ hạ mấy cái tạp dịch đều bị tra hỏi qua, sở hữu manh mối tập hợp đến một chỗ, tự nhiên có thể đơn giản tra ra Bạch Nhạc là ở nói sạo.

"Thật lớn mật, ta cái này đi bắt hắn trở lại." Trước đó đi tra hỏi Bạch Nhạc chính là Trần Minh Dương, bây giờ phát hiện đối phương nói sạo, Trần Minh Dương nhất thời giận tím mặt, xoay người liền đi ra ngoài.

Nhưng mà Trần Minh Dương còn chưa đi ra đi, liền có người tiến đến hồi đưa tin, "Trần sư huynh, Bạch Nhạc cầu kiến, nói có chuyện gì muốn lên báo tông môn."

"Bạch Nhạc?" Nao nao, Trần Minh Dương làm sao cũng không nghĩ đến, loại thời điểm này, Bạch Nhạc vậy mà lại chủ động đưa tới cửa, sắc mặt trầm xuống, lạnh giọng nói, "Dẫn hắn tiến đến."

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc cũng đã bị mang vào gian phòng.

"Trần sư huynh, ta vừa mới nói sạo!"

Vừa vào cửa, Bạch Nhạc không có bất kỳ do dự nào, một tấm miệng liền trực tiếp nhận tội.

"Ngươi nói cái gì?"

May là Trần Minh Dương nghĩ tới rất nhiều khả năng, cũng không nghĩ đến Bạch Nhạc vậy mà một tấm miệng liền chủ động nhận tội, ngược lại để cho hắn có chút trở tay không kịp.

Nhưng mà, chân chính để cho hắn khiếp sợ vẫn còn ở phía sau.

Cúi đầu, Bạch Nhạc đàng hoàng mở miệng nói, "Giết Cát sư huynh người, chính là vừa mới phòng ta nữ nhân. . . Đối phương tự xưng là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ."

Là, từ Bạch Nhạc trong miệng nói ra tên không phải Thông Thiên Ma Quân, mà là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ!

Đem sự tình đẩy tới Thông Thiên Ma Quân trên người, vô luận từ góc độ nào nhìn lên, cái này tựa hồ cũng là một cái tuyệt diệu chủ ý, có thể duy chỉ có đối Bạch Nhạc mà nói, chủ ý này hết sức tệ hại.

Bởi vì đây hết thảy đều phải xây dựng ở hắn cùng Thông Thiên Ma Quân không có bất cứ quan hệ gì trên căn bản.

Nhưng hắn so với ai khác đều biết, hắn xác thực thu được Thông Thiên Ma Quân truyền thừa, vô luận hắn có hay không là tự nguyện, đều cải biến không sự thật này.

Hắn nhưng không cách nào xác định, Linh Tê Kiếm Tông người có thể hay không từ trên người hắn tra ra dị dạng tới.

Bạch Nhạc cũng không biết Vân Mộng Chân tâm tư, nhưng này lại cũng không gây trở ngại hắn dựa theo ý nghĩ của mình tới cải biến chính mình kế hoạch.

Quan hệ đến mạng nhỏ mình, Bạch Nhạc lại không muốn đi đổ vận khí.

Nếu như nói trước đó Trần Minh Dương còn đang hoài nghi Cát Chí Dương nguyên nhân cái chết, như vậy một câu nói này nhưng là triệt để đưa hắn sợ nhảy dựng lên.

Mặc dù cũng là ngoại môn đệ tử, thật là Trần Minh Dương nhưng là trong ngoại môn đệ tử xuất sắc nhất một trong những nhân vật, tự nhiên rõ ràng Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ xuất hiện ở Linh Tê Kiếm Tông bên trong ý vị như thế nào.

Giả sử cái này tiểu tạp dịch không có nói sạo, như vậy sự tình thật có thể

phiền phức.

"Ngươi xác định, đối phương thực sự là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ?" Trần Minh Dương lần nữa xác nhận nói.

"Không, không dám xác định." Bạch Nhạc vẻ mặt sợ hãi hồi đáp, "Đệ tử chưa thấy qua Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ a."

Nghe được Bạch Nhạc lời này, Trần Minh Dương nhưng là khí không đánh vừa ra tới, ngươi chưa thấy qua Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, cái này không nói nhảm nha, đừng nói ngươi một cái nho nhỏ tạp dịch, coi như là ta, thậm chí là những cái kia nội môn đệ tử cũng không tư cách gặp Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ a.

Bạch Nhạc tự nhiên không biết Trần Minh Dương trong đầu chuyển qua ý niệm trong đầu, chỉ là dựa theo chính mình kế hoạch, lần nữa dành cho Trần Minh Dương nặng nề một kích.

"Sư huynh, đối phương bây giờ còn đang ở trong phòng ta, mời sư huynh dời bước, vừa nhìn liền biết thật giả."

". . ."

Vừa nhìn liền biết, ta biết cái rắm a!

Nghe Bạch Nhạc, Trần Minh Dương nhưng là khí hận không được một cái tát lấy mẫu ngẫu nhiên tên khốn này trên mặt.

Bất quá, vừa nói như vậy, ngược lại cũng nhắc nhở hắn, tất nhiên sự tình liên lụy đến Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, như vậy sự tình liền tuyệt đối không phải hắn có khả năng nhúng tay.

Đạo lý rất đơn giản, Bạch Nhạc cái này tiểu tạp dịch, không có biện pháp phân rõ đối phương thân phận, lẽ nào hắn thì có tư cách hay sao?

"Câm miệng, theo ta đi!"

Tàn bạo chửi một câu, Trần Minh Dương nhất thời đẩy ra trước người cái bàn, bước nhanh ra ngoài đi tới.

Theo Trần Minh Dương, Bạch Nhạc lần nữa chân chánh bước vào trong tông môn, trục tầng báo lên phía dưới, bất quá ngắn ngủi nửa canh giờ ở giữa, Bạch Nhạc liền trực tiếp nhìn thấy Linh Tê Kiếm Tông tông chủ.

Không phải Linh Tê Kiếm Tông chuyện bé xé ra to, thật sự là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ cái thân phận này quá dọa người.

Thực lực càng mạnh, liền càng có thể minh bạch việc này tầm quan trọng.

"Đến tột cùng phát sinh cái gì, ngươi nói tỉ mỉ, không cho phép có một chữ giấu giếm."

Liếc một cái quỳ trên mặt đất Bạch Nhạc, Linh Tê Kiếm Tông tông chủ trầm giọng mở miệng nói.

Trong nháy mắt, uy áp kinh khủng tự nhiên lan tràn ra, đem Bạch Nhạc bao phủ, thẳng vào thần hồn!

Cái này tự nhiên không phải vì hù dọa Bạch Nhạc, chỉ là phải lấy loại thủ đoạn này, đến bức vội vả Bạch Nhạc nói thật ra.

Nếu như phổ thông tạp dịch, bị kinh khủng như vậy khí tức bao phủ, chỉ sợ ngay lập tức sẽ bị sợ mộng, nửa chữ lời nói dối cũng đừng nghĩ nói ra. Có thể Bạch Nhạc được Vân Mộng Chân nguyên âm, lại đạt được Thông Thiên Ma Quân truyền thừa, thần hồn so với người bình thường mạnh hơn, mặc dù cảm thấy có chút hít thở không thông kiềm nén, nhưng lại vẫn như cũ không thể bức chân dung vang hắn thần trí.

Những thứ này nói rất dài dòng, nhưng trên thực tế, cũng bất quá chỉ là một ý nghĩ chợt lóe mà thôi.

Sau một khắc, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp, đàng hoàng đem chuyện khi trước nói ra.

Đương nhiên, Bạch Nhạc nói phiên bản, có thể cùng tình huống thực tế không hề cùng dạng, Bạch Nhạc chỉ nói chứng kiến một đạo huyết ảnh xuất hiện, người liền đã bất tỉnh, đợi được tỉnh lại lần nữa thời điểm, liền chỉ còn lại có thụ thương Vân Mộng Chân, còn như cùng Vân Mộng Chân ở giữa sự tình, Bạch Nhạc nhưng là một chữ cũng không có nói.

Mặc dù quyết định đem trong chuyện nắm tông môn, có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng so với ai khác đều biết, có mấy lời tuyệt đối không thể nói, bằng không tất nhiên sẽ bị diệt miệng.

Bất quá, làm nói đến Cát Chí Dương sau khi xuất hiện, Bạch Nhạc lần này nhưng là lại không có giấu giếm, đàng hoàng đem chính mình tu ra linh lực , dựa theo Vân Mộng Chân phân phó chém giết Cát Chí Dương sự tình nói ra.

"Chờ một chút, trước ngươi không phải nói, Cát Chí Dương là bị Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ giết chết sao?"

"Đúng, là đệ tử trước đó tát. . . Nói sạo." Phảng phất bị sợ vừa nhảy, Bạch Nhạc dập đầu nói lắp mong hồi đáp.

Trên thực tế, cái này bản thân liền là Bạch Nhạc cố ý.

So với việc Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ xuất hiện ở Linh Tê Kiếm Tông loại đại sự này, giết chết một cái ngoại môn đệ tử, căn bản không đáng giá nhắc tới.

Nói ra ngược lại càng phát ra có thể thủ tín tại người, huống chi, mập mạp thi thể là ở phía sau núi bên trong, chỉ cần đi coi, đối với trong tông môn những cao thủ này mà nói, tự nhiên không khó tra ra nguyên nhân cái chết, nói dối cũng vô dụng.

Dối trá loại chuyện như vậy chú ý chín thật một giả, chỉ ở mấu chốt nhất địa phương dối trá, bị người vạch trần có khả năng liền cực thấp.

Đây là Bạch Nhạc pha trộn tại tông môn tầng cao nhất, nhiều năm qua vô số lần chịu đòn đổi kinh nghiệm quý báu.

Trên thực tế, nghe đến đó thời điểm, Linh Tê Kiếm Tông tông chủ trong lòng cũng đã tin bảy phần.

Những lời này bên trong lộ ra ngoài tin tức thực sự quá nhiều, căn bản cũng không phải là một cái nho nhỏ tạp dịch có thể biên đi ra.

Rất nói nhiều, người khác không rõ, thật là Linh Tê Kiếm Tông tông chủ nhưng là có thể đoán được.

Thông Thiên Ma Quân!

Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ sở dĩ hội xuất hiện ở nơi này, nguyên nhân duy nhất, chính là Thông Thiên Ma Quân, cũng chính là Bạch Nhạc chứng kiến cái kia một đạo huyết ảnh.

Lấy Thông Thiên Ma Quân thực lực, dù cho là bị thương nặng, cũng không phải dễ ứng phó, chỉ là không biết cuối cùng Thông Thiên Ma Quân là chết, vẫn là trốn.

Bất quá, rõ ràng Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ cũng trong trận chiến này bị thương, lúc này mới hội mất đi tu vi, suýt nữa vì Cát Chí Dương như thế một tiểu nhân vật chỗ nhục. Nghĩ đến loại khả năng này, Linh Tê Kiếm Tông tông chủ liền hù dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Giả sử Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ thật tại Linh Tê Kiếm Tông xảy ra sự cố, một câu kia làm cho cả Linh Tê Kiếm Tông chôn cùng, chỉ sợ có khả năng rất lớn liền sẽ biến thành thật.

Đương nhiên, những lời này cũng không phải hoàn toàn không có kẽ hở, tỷ như Bạch Nhạc một cái tạp dịch, tại sao sẽ đột nhiên tu ra linh lực đến, thậm chí có thể giết ngược Cát Chí Dương cái này ngoại môn đệ tử.

Bất quá, đối với Linh Tê Kiếm Tông mà nói, những thứ này đều không trọng yếu.

Trọng yếu là, nhất định phải trước tiên nghiệm chứng Đạo Lăng Thiên Tông thân phận thánh nữ, cam đoan đối phương an toàn.

Nghĩ vậy, Linh Tê Kiếm Tông tông chủ nhất thời phất ống tay áo một cái, cũng không đoái hoài tới đã vào đêm, mang theo Bạch Nhạc bay thẳng nhập không bên trong, thẳng đến Bạch Nhạc vị trí phòng nhỏ mà đi.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Đây là số mệnh a

Bóng đêm dần khuya, ánh trăng chiếu vào hẻo lánh nhà gỗ nhỏ bên ngoài, có vẻ càng phát ra trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Rơi vào phòng nhỏ trước, Hà Diêu khoát tay chặn lại, ý bảo phía sau Linh Tê Kiếm Tông trưởng lão dừng lại.

"Linh Tê Kiếm Tông tông chủ Hà Diêu, cầu kiến Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ!"

Hà Diêu thanh âm chậm rãi vang lên, cứ việc thân là Linh Tê Kiếm Tông tông chủ, lại là tại tông môn của mình bên trong, nhưng hôm nay Hà Diêu lại nơi nào còn có nửa điểm tông chủ kiêu ngạo.

Cơ hồ là đồng thời, trong phòng, ngồi ở trên giường điều tức Vân Mộng Chân đột nhiên mở mắt.

Vô luận như thế nào, nàng cũng thật không ngờ Linh Tê Kiếm Tông người vậy mà lại nhanh như vậy nhận được tin tức chạy tới.

Chuyện khi trước, chỉ có Bạch Nhạc một cá nhân biết, bây giờ Linh Tê Kiếm Tông tông chủ tự mình hiện thân, như vậy là ai tiết lộ ra ngoài tự nhiên không cần nói cũng biết.

Chỉ là hắn làm sao cũng nghĩ không thông, vì sao Bạch Nhạc sẽ đem nàng khai ra, rốt cuộc nơi nào xảy ra vấn đề?

Hít sâu một hơi, Vân Mộng Chân chậm rãi đứng dậy, thẳng đi tới cửa miệng, đẩy cửa phòng ra.

Cứ việc trên người vẫn không có nửa điểm linh lực tiết ra ngoài, mà khi

Vân Mộng Chân đẩy cửa ra, xuất hiện ở trước mặt mọi người thời điểm, cũng đã làm cho tất cả mọi người xác định Vân Mộng Chân thân phận.

Như vậy tuyệt sắc xuất trần nhân vật, cũng chỉ có thể là vị kia danh động thiên hạ Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ.

"Bái kiến Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ!"

Trong nháy mắt, bao quát Hà Diêu ở bên trong, chạy tới sở hữu Linh Tê Kiếm Tông người đồng thời khom mình hành lễ nói.

Đạo Lăng thiên hạ!

Thế gian này bị Đạo Lăng Thiên Tông áp chế, lại đâu chỉ là Ma Môn!

Ánh mắt lưu chuyển, Vân Mộng Chân ánh mắt lập tức rơi vào Bạch Nhạc trên người, lộ ra lau một cái nhàn nhạt lãnh ý.

"Gặp qua Hà Tông chủ!"

Khẽ vuốt cằm, xem như là hoàn lễ, Vân Mộng Chân nhẹ giọng mở miệng nói, "Mộng Chân vì Thông Thiên Ma Quân gây thương tích, vì vậy không thể tới lúc báo cho biết quý tông, thỉnh cầu Hà Tông chủ thứ lỗi."

Lúc này Vân Mộng Chân cùng trước kia Bạch Nhạc nhìn thấy khí chất hoàn toàn khác biệt.

Trước đó một mình đối mặt Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân chỉ là Vân Mộng Chân, có thể trước mặt đối Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, liền lần nữa biến thành cái kia không dính khói lửa trần gian Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ.

Nhắc tới Thông Thiên Ma Quân, Hà Diêu trong lòng đột nhiên rùng

mình, liền vội vàng hỏi, "Không biết Thông Thiên Ma Quân. . ."

Không phải do Hà Diêu không khẩn trương a, Thông Thiên Ma Quân từng xuất hiện ở qua Linh Tê Kiếm Tông, bản thân liền là đáng sợ nhất sự tình, nếu như Thông Thiên Ma Quân vẫn còn ở phụ cận, đối với Linh Tê Kiếm Tông mà nói, đó mới là một trận tai nạn đáng sợ.

"Đây chính là ta nghĩ muốn đối Hà Tông chủ nói, Thông Thiên Ma Quân thân thể bị hủy, chỉ còn lại một điểm thần hồn thoát đi Đạo Lăng sơn, ta truy tung mà đến, là một Thông Thiên Ma Quân gây thương tích, bây giờ đối phương sinh tử chưa biết! Đang muốn mượn Linh Tê Kiếm Tông chi lực, lục soát Thông Thiên Ma Quân hạ lạc."

Không đợi Hà Diêu nói hết lời, Vân Mộng Chân liền trực tiếp ngắt lời nói, nàng vốn là muốn lợi dụng Bạch Nhạc nói cho Linh Tê Kiếm Tông Thông Thiên Ma Quân sự tình.

Mặc dù ra một ít ngoài ý muốn, cần phải lợi dụng Linh Tê Kiếm Tông tra tìm Thông Thiên Ma Quân hạ lạc đại phương châm nhưng là không có bất kỳ biến hóa nào.

"Đúng, là! Đây là ta Linh Tê Kiếm Tông trách nhiệm, nhất định toàn lực ứng phó!" Hà Diêu vội vã đáp ứng nói.

Cứ việc biết rõ truy tra Thông Thiên Ma Quân tất nhiên cực kỳ nguy hiểm, nhưng hôm nay lời nói từ Vân Mộng Chân trong miệng nói ra, hắn lại nơi nào còn dám cự tuyệt.

"Vị này Bạch Nhạc là quý tông đệ tử a? Trước đó Mộng Chân vì Thông Thiên Ma Quân gây thương tích, còn phải cảm tạ hắn bảo hộ Mộng Chân đây." Thoại phong nhất chuyển, Vân Mộng Chân lần nữa đem lời đề dẫn tới Bạch Nhạc trên người.

"Không dám, là chúng ta dạy bảo vô phương, mới khiến cho tiên tử chấn

kinh, tiên tử yên tâm, việc này ta Linh Tê Kiếm Tông tất nhiên sẽ cho tiên tử một câu trả lời thỏa đáng."

Trước đó chợt nghe Bạch Nhạc nói qua, Cát Chí Dương mưu toan khinh bạc Vân Mộng Chân sự tình, bây giờ nghe được Vân Mộng Chân, nơi nào còn dám kể công, không ngừng bận rộn xin lỗi.

May mà là Cát Chí Dương đã chết, bằng không kết cục chỉ sợ sẽ còn thảm hại hơn.

"Là ta nên cảm tạ tiên tử mới là, nếu không phải tiên tử ban tặng linh đan, Bạch Nhạc cuộc đời này cũng không biết có thể hay không bước lên con đường tu hành, ân này, tan xương nát thịt khó có thể vì báo!" Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc lúc này đứng ra giải thích.

Theo lý loại thời điểm này, lấy thân phận của hắn là căn bản không có tư cách chen vào nói, có thể Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, trước mắt phần này bình tĩnh phía dưới cất dấu bực nào hung hiểm.

Hơi chậm lại, Vân Mộng Chân trong lòng buồn bực, nhưng cũng nhất thời minh bạch Bạch Nhạc ý tứ.

Bạch Nhạc nói cảm tạ nàng ban tặng linh đan, thật chính là đang nói cho nàng biết, mặc dù đem trong chuyện nắm tông môn, thế nhưng về Bạch Nhạc cùng nàng quan hệ, nhưng là không nói tới một chữ, mà vừa vặn là Vân Mộng Chân lo lắng nhất một điểm.

Nghĩ rõ ràng điểm này, Vân Mộng Chân nhất thời ung dung rất nhiều.

"Nơi này đơn sơ, mời tiên tử dời bước bổn tông nghỉ ngơi." Tự tay làm một cái mời thủ thế, Hà Diêu nhẹ giọng mở miệng nói.

"Như vậy, vậy làm phiền Hà Tông chủ." Khẽ vuốt cằm, tất nhiên lấy ra thân phận, Vân Mộng Chân tự nhiên không tiện cự tuyệt nữa, sóng mắt

lưu chuyển, lần nữa chuyển hướng Bạch Nhạc đạo, "Bạch Nhạc, ngươi đi theo ta, ta còn có ít lời muốn hỏi ngươi."

Bước liên tục nhẹ nhàng, cũng không để ý hội Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân một bước ở giữa, trực tiếp từ bước vào không trung, thẳng đến Linh Tê Kiếm Tông mà đi.

Mắt thấy Vân Mộng Chân bay vào không trung, Bạch Nhạc mí mắt không khỏi một hồi đập mạnh.

Mới bất quá nữa đêm thượng thời gian, nữ nhân này dĩ nhiên cũng làm đã khôi phục linh lực! Nghĩ vậy, Bạch Nhạc cũng không khỏi âm thầm bóp một vệt mồ hôi lạnh, giả sử lần này là chính mình độc thân trở về, trên cổ thượng viên này cái đầu hơn phân nửa có thể tất nhiên không thể ổn định.

Vân Mộng Chân vừa đi, Hà Diêu lúc này liền theo sát ly khai, còn như mang theo Bạch Nhạc một chỗ loại chuyện nhỏ này, tự có Linh Tê Kiếm Tông người đến an bài.

So với việc Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc nhưng là không còn thư thái như vậy đãi ngộ, rõ ràng là đã giải thích tham dự vào đề, bị lật qua lật lại hỏi vài chục lần, thẳng đến mỗi một câu, mỗi một chi tiết nhỏ đều hỏi thanh thanh sở sở lúc này mới thôi.

"Vận khí a, thực sự là một cái vận may tiểu tử."

Lắc đầu, mang theo Bạch Nhạc Từ trưởng lão có chút cảm khái mở miệng nói, "Tiểu tử kia, ngươi nhớ kỹ, có thể thấy được Vân tiên tử, là ngươi đã tu luyện mấy đời phúc khí, một hồi nói cần phải cẩn thận, không thể chậm trễ tiên tử, phàm là nàng có thể hơi chút chỉ điểm ngươi vài câu, là được để ngươi cả đời hưởng thụ không hết, hiểu sao?"

"Nhìn thấy nàng coi như là đã tu luyện mấy đời phúc khí?" Âm thầm bĩu

môi, Bạch Nhạc xem thường oán thầm đạo, "Ta còn ngủ Vân tiên tử, chẳng phải là được tu tám trăm đời?"

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng không ngốc, lời như vậy cũng liền không thể làm gì khác hơn là ở trong lòng đầu nhắc tới một chút, nói ra là vạn vạn không dám.

Thậm chí còn, Bạch Nhạc còn nhất định phải tiếp tục giả vờ ngây ngốc, vẻ mặt thật thà nhìn trước mặt trưởng lão hỏi, "Ta biết, ta còn muốn hỏi một chút, cái kia. . . Từ trưởng lão, ta hiện tại đã tu ra linh lực, có phải hay không cũng có thể trở thành ngoại môn đệ tử?"

Nghe được Bạch Nhạc, Từ Phong không khỏi mỉm cười bật cười.

Là, dù sao chỉ là một đứa bé mà thôi, hơn nữa còn chỉ là một cái tạp dịch, có thể có cái gì kiến thức? Nói những thứ này chỉ sợ hắn căn bản là nghe không hiểu! Tiểu tử kia quan tâm, cũng vẻn vẹn chỉ là trước mắt điểm này hắn có thể đủ nhìn thấy đồ vật mà thôi.

Nghĩ đến đợi được tương lai, hài tử này chân chánh bước vào con đường tu hành về sau, mới hiểu cùng Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ tồn tại gặp mặt một lần cơ hội ý vị như thế nào đi.

Bao nhiêu người mong mà không được cơ duyên, lại vẫn cứ rơi vào một cái như vậy sỏa đầu sỏa não tiểu tử kia trên người, đây là số mệnh a!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 9: Lừa dối

"Vân tiên tử thật là có lời gì muốn đơn độc phân phó ta?"

Trở lại trong tông môn, Hà Diêu sắc mặt hơi hơi chút ngưng, trầm giọng hỏi.

Cứ việc Vân Mộng Chân không có nói rõ, nhưng là từ Vân Mộng Chân một mình ly khai có phân phó mang theo Bạch Nhạc bắt đầu, hắn mơ hồ cũng đã có một chút suy đoán.

Lấy Vân Mộng Chân thân phận, cho dù là Bạch Nhạc từng đã giúp nàng, cũng sẽ không thái quá quan tâm.

"Hà Tông chủ quả nhiên là người thông minh." Khẽ vuốt cằm, Vân Mộng Chân đạm nhiên mở miệng nói, "Không dối gạt tông chủ, trước đó cùng Thông Thiên Ma Quân tranh đấu lúc, ta cũng đồng dạng chịu được tổn thương hôn mê một thời gian ngắn, Bạch Nhạc là Thông Thiên Ma Quân cuối cùng gặp qua một cá nhân, ta nhất định muốn kiểm tra thực hư một chút, cái này Bạch Nhạc cùng Thông Thiên Ma Quân ở giữa có hay không có quan hệ."

Vân Mộng Chân thanh âm rất nhẹ, có thể rơi vào Hà Diêu trong tai, lại hoảng dường như sấm sét.

Bạch Nhạc có thể cùng Thông Thiên Ma Quân có liên quan? Riêng là loại khả năng này, cũng đủ để làm người ta sợ hãi.

Vô ý thức, Hà Diêu phản ứng đầu tiên chính là giết chết Bạch Nhạc miễn trừ hậu hoạn.

Một cái tạp dịch, cho dù là tại Vân Mộng Chân trợ giúp xuống, tu ra linh

lực, cũng cuối cùng chỉ là một tiểu nhân vật, sinh tử căn bản không quan trọng gì.

Phảng phất xem thấu Hà Diêu tâm tư, Vân Mộng Chân lạnh rên một tiếng, nhàn nhạt mở miệng nói, "Bạch Nhạc cùng ta có ân, ta Đạo Lăng Thiên Tông ân oán rõ ràng, Hà Tông chủ hiểu sao?"

"Vâng!" Trong lòng rùng mình, Hà Diêu vội vã mở miệng nói, "Tiên tử yên tâm, Bạch Nhạc vốn là ta Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, trừ phi tra ra hắn cùng với Thông Thiên Ma Quân có quan hệ, bằng không, ta Linh Tê Kiếm Tông tuyệt sẽ không lạm sát kẻ vô tội."

"Ta còn có một số việc muốn đơn độc hỏi Bạch Nhạc, thỉnh cầu Hà Tông chủ đem người mang tới đi." Cũng không để ý hội Hà Diêu nghĩ như thế nào, Vân Mộng Chân trực tiếp liền hạ lệnh trục khách.

"Vâng!"

Mặc dù là tại Linh Tê Kiếm Tông bên trong, có thể Hà Diêu lại như cũ không dám có mảy may bất mãn, theo tiếng lui ra ngoài.

Tối đa bất quá một nén nhang thời gian, Bạch Nhạc liền bị đưa vào tới.

Tất cả mọi người đã xa xa thối lui, toàn bộ trong đại điện, chỉ còn lại có Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân hai người.

"Bạch Nhạc, ngươi thật lớn mật!"

Xoay người lại, trên mặt lộ ra một tia lãnh ý, Vân Mộng Chân lạnh giọng mở miệng nói.

Đứng cách Vân Mộng Chân còn có gần mười thước vị trí, Bạch Nhạc cẩn thận từng li từng tí mở miệng nói, "Vân tiên tử, ngươi nói chuyện, ta không biết rõ, không biết ta nơi nào làm sai, cũng xin tiên tử nói rõ."

"Ngươi không biết sao?" Cười lạnh một tiếng, Vân Mộng Chân lạnh giọng mở miệng nói, "Ta ngược lại là không có nhìn ra, ngươi còn hơi có mấy phần sự can đảm, dám đem ta hạ lạc nói ra."

Lời này ngược lại không phải là nói sạo, trên thực tế, Vân Mộng Chân trước kia cũng căn bản không nghĩ tới Bạch Nhạc cũng dám đem nàng khai ra, thế cho nên triệt để đánh loạn nàng kế hoạch.

Cảm giác được Vân Mộng Chân trong lời nói hàn ý, Bạch Nhạc nhịn không được sờ mũi một cái, "Tiên tử, ngươi biết, ta chỉ là một cái tiểu tạp dịch, lá gan vốn là rất nhỏ, giết Cát sư huynh, thực sự không biết nên làm thế nào mới tốt."

"Vừa mới ta mới vừa đến Chấp Pháp điện đã bị vị kia Trần sư huynh phát hiện trước đó dối trá sự tình, ta nhất thời hoảng hốt, sẽ không dám nói sạo."

"Ngươi còn dám nói với ta một câu loại này có lệ nói nhảm, ta ngay lập tức sẽ giết ngươi!" Mí mắt hơi nhíu, Vân Mộng Chân lạnh giọng uy hiếp nói.

". . ."

Co lại rụt cổ, Bạch Nhạc có thể cảm thụ được, nữ nhân này là thật muốn muốn giết mình, không dám tiếp tục nói bậy, yên lặng chốc lát, lúc này mới nhẹ giọng hồi đáp, "Không có gì có thể có lệ, ta chỉ là muốn còn sống mà thôi."

"Ngươi cảm thấy ta sẽ giết ngươi?" Vân Mộng Chân lạnh giọng ép hỏi.

"Sẽ không sao?" Nói tới mức này, Bạch Nhạc đơn giản cũng không che giấu, ngẩng đầu nhìn thẳng Vân Mộng Chân con mắt, bình tĩnh hỏi ngược lại.

Lần này, nhưng là đến phiên Vân Mộng Chân yên lặng.

Biết sao?

Hầu như không cần suy tư, Vân Mộng Chân cũng có thể minh bạch, nhất định sẽ.

Mặc dù Bạch Nhạc không nói ra Thông Thiên Ma Quân sự tình, bả Chấp Pháp điện có lệ đi qua, nàng khôi phục tu vi sau đó, muốn làm chuyện thứ nhất chính là đối Bạch Nhạc sưu hồn. Vô luận Bạch Nhạc cùng Thông Thiên Ma Quân có quan hệ hay không, đều ắt sẽ bị diệt miệng.

Nhìn Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Tiên tử quý vi Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, mà ta bất quá chỉ là một cái nho nhỏ tạp dịch, tại tiên tử trong mắt, ta loại lũ tiểu nhân này vật tính mệnh tự nhiên không quan trọng gì, có thể con kiến hôi còn sống tạm bợ. . . Ta sở cầu, bất quá chỉ là một cái sống sót cơ hội mà thôi, quá phận sao?"

"Nếu ta thật muốn giết ngươi, ngươi cho rằng chính là một cái Linh Tê Kiếm Tông bảo trụ ngươi sao?" Vân Mộng Chân khinh thường mở miệng nói.

"Không thể, hơn nữa. . . Cũng sẽ không có người muốn đảm bảo ta." Lắc đầu, Bạch Nhạc thản nhiên nói rằng, "Có thể đảm bảo ta, là Đạo Lăng Thiên Tông mấy vạn năm danh dự cùng thanh danh."

Một lời nói toạc ra chân tướng!

Giờ khắc này, dù cho là Vân Mộng Chân cũng không khỏi có chút thất thần.

Nàng vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến, cái này một mực không có bị nàng nhìn vào mắt thiếu niên, vậy mà lại có phần này tâm trí.

Là, nàng không phải là không muốn giết Bạch Nhạc, cho dù là đến bây giờ, nàng cũng giống vậy so với ai khác đều muốn giết Bạch Nhạc, có thể hết lần này tới lần khác tại Linh Tê Kiếm Tông tông chủ toát ra muốn giết Bạch Nhạc diệt khẩu thời điểm, nàng còn muốn mở miệng hỗ trợ.

Đạo lý rất đơn giản, trước đó Bạch Nhạc đã nói ra hắn từ cái kia ác tâm mập mạp chết bầm trong tay cứu Vân Mộng Chân chân tướng!

Đạo Lăng Thiên Tông vì chính đạo đệ nhất tông, vì thiên hạ làm gương mẫu, nàng thân là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, mọi cử động đại biểu cho Đạo Lăng Thiên Tông mặt, làm sao có thể đủ lấy oán trả ơn?

Chính như nàng đối Hà Diêu nói, Đạo Lăng Thiên Tông ân oán rõ ràng, tuyệt không thể lạc nhân khẩu thật.

Huống chi, Bạch Nhạc cũng cũng rất có chừng mực, căn bản không có nói cùng nàng phát sinh quan hệ sự tình, nàng thì càng không có lý do động thủ.

Chỉ là, ngươi cho rằng như vậy thì không có chuyện gì sao? Tâm lộ ra vẻ sát cơ, Vân Mộng Chân thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, nhưng không đáp.

Bất quá, bây giờ cấp thiết nhất muốn xác định, hay là hắn có hay không cùng Thông Thiên Ma Quân có quan hệ.

Nghĩ vậy, Vân Mộng Chân bước ra một bước, giơ tay lên ở giữa, tiêm tiêm tố thủ đã rơi vào Bạch Nhạc Đầu đính Thiên linh phía trên, hô hấp ở giữa, linh lực chợt dũng mãnh vào Bạch Nhạc trong cơ thể, đồng thời thần niệm chợt đâm vào Bạch Nhạc trong thần hồn!

Dạng này thủ đoạn, mặc dù không bằng sưu hồn bạo lực trực tiếp, nhưng lại cũng đồng dạng có thể đạt được mục.

Đau nhức!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc đột nhiên cảm thấy thần hồn một hồi đau đớn, sắc mặt trong nháy mắt thay đổi trắng bệch, thân thể không bị khống chế run rẩy.

Đối mặt Vân Mộng Chân kiểm tra thực hư, Bạch Nhạc căn bản không có bất luận cái gì năng lực phản kháng, hắn duy nhất có thể làm, chính là cầu khẩn Thông Thiên Ma Quân vị này tiện nghi sư phụ có thể đáng tin cậy một điểm, không đến mức lưu lại vết tích tới.

Thần niệm đâm vào Bạch Nhạc trong thần hồn, Vân Mộng Chân có thể đơn giản cảm thụ được Bạch Nhạc thần hồn vẫn như cũ phi thường yếu đuối, mặc dù so với đồng dạng Dẫn Linh Cảnh người hơi mạnh hơn một chút, nhưng này không thể nghi ngờ là bởi vì chính nàng nguyên do, chí ít liền có thể bài trừ Thông Thiên Ma Quân đoạt xá khả năng.

Kể từ đó, Vân Mộng Chân buộc chặt thần kinh lúc này mới rốt cục thư giãn hạ xuống, lần nữa lấy thần niệm kiểm tra thực hư ma đạo khí tức!

Như là dự liệu, Bạch Nhạc trong cơ thể sạch sẽ, duy nhất một điểm linh lực cũng là từ trên người nàng đạt được, căn bản không có nửa điểm ma đạo khí tức tồn tại vết tích.

Trên thực tế, Bạch Nhạc mặc dù tại bất tri bất giác ở giữa tu luyện Thông Thiên Ma Công, nhưng lại dù sao không có chân chính chủ động tu luyện qua, trong cơ thể linh lực lại là bắt nguồn từ Vân Mộng Chân, trong lúc nhất thời, Vân Mộng Chân tự nhiên không có khả năng tra ra dị dạng tới.

Còn như Côn Ngô Kiếm, tức thì bị Thông Thiên Ma Quân nhốt vào Bạch Nhạc thần hồn chỗ sâu, liền Bạch Nhạc bây giờ đều không thể cảm giác được, chớ đừng nhắc tới là người khác. Trừ phi Bạch Nhạc bỏ mình, thần

hồn vỡ nát, Côn Ngô Kiếm khí tức mới có thể hiển lộ ra.

"Vân tiên tử, hiện tại có thể chứng minh ta thuần khiết sao?"

Cứ việc thân thể vẫn như cũ đau nhức có chút run rẩy, có thể Bạch Nhạc lại vẫn kiên trì đứng thẳng người, trầm giọng hỏi.

Từ nhìn thấy Vân Mộng Chân khôi phục thực lực bắt đầu, Bạch Nhạc liền ý thức được tất nhiên có cái này một khó, cứ việc nhìn bề ngoài một mảnh yên tĩnh, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc nhưng trong lòng so với ai khác đều biết bên trong hung hiểm.

Chỉ có qua cửa ải này, hắn mới xem như chân chính vượt qua nguy hiểm nhất giai đoạn.

"Thuần khiết?" Lạnh rên một tiếng, Vân Mộng Chân lạnh giọng nói, "Chỉ bằng ngươi làm quá sự tình, ta chính là giết ngươi mười lần cũng không quá đáng, có gì thuần khiết đáng nói?"

"Công đạo tự tại lòng người! Ngươi có thể giết ta, có thể ngươi để tay lên ngực tự hỏi, việc này, cho là thật trách ta sao?" Ngẩng đầu, Bạch Nhạc nhìn chằm chằm Vân Mộng Chân con mắt, nghiêm túc hỏi.

". . ."

"Ta biết ngươi coi thường ta cái này nho nhỏ tạp dịch, có thể trong lòng ta, ngươi cũng không cỡ nào cao không thể chạm! Người không có giá cả thế nào, ta tất nhiên bước lên tu hành con đường này, sau này thành tựu, chưa chắc liền không kịp nổi ngươi!"

Những lời này, Bạch Nhạc nói cực kỳ nghiêm túc, không phải cố ý nói mạnh miệng, mà là trong lòng hắn xác thực chính là cho rằng như thế.

Mặc dù xuất thân thấp hèn, có thể khung kiêu ngạo, Bạch Nhạc nhưng

thủy chung chưa từng so bất luận kẻ nào gần một nửa phân.

"Ngây thơ!"

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Vân Mộng Chân khinh thường châm chọc nói.

"Thật đúng là người không biết can đảm! Bất quá may mắn tu ra một tia linh lực mà thôi, thật sự coi chính mình liền không giống người thường?" Mắt lạnh nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân đạm nhiên mở miệng nói, "Tâm cao hơn trời, cũng không nên mệnh so giấy bạc mới tốt."

"Tu hành đại thể có thể chia làm, Dẫn Linh, Linh Phủ, Tinh Cung, Tinh Hải, Hóa Hư năm cái cảnh giới. Dẫn linh là tu hành cơ sở, chỉ có mở ra linh phủ, mới xem như chân chánh bước vào con đường tu hành."

"Ngươi bây giờ cũng bất quá mới miễn cưỡng xem như là vừa mới bước vào Dẫn Linh Cảnh mà thôi."

"Dẫn Linh Cảnh thì như thế nào? Ai mà không từ Dẫn Linh Cảnh qua đây? Lẽ nào ngươi trời sinh chính là cao thủ hay sao?" Bạch Nhạc vẫn là lần đầu tiên nghe nói tu hành cảnh giới, bất quá, vẫn có chút không phục nói rằng.

"Ta tự nhiên cũng là từ Dẫn Linh Cảnh qua đây, bất quá, ta bảy tuổi dẫn linh, ba tháng mà mở linh phủ, mười bốn tuổi liền linh phủ viên mãn." Nhắc tới tu hành sự tình, Vân Mộng Chân mặt coi thường.

"Không nói đến ngươi có thể không thể đuổi theo ta cảnh giới. . . Ta với ngươi đánh một cái đổ đi, tựu lấy Dẫn Linh Cảnh làm hạn định, trong vòng ba tháng, ngươi nếu có thể mở linh phủ, liền coi như ta thua!"

"Tốt! Tựu lấy ba tháng làm hạn định, ta nếu không thể mở linh phủ, mặc cho ngươi xử trí!"

Bạch Nhạc căn bản cũng không biết mở linh phủ có bao nhiêu khó khăn, tính toán, Thông Thiên Ma Quân nói chuyện nhiều, đầu óc nóng lên, trực tiếp liền đáp ứng.

"Ngươi nếu có thể làm được, chuyện khi trước, lúc đó xóa bỏ!"

Trong mắt lộ ra vài phần khinh miệt, quẳng xuống câu nói này, Vân Mộng Chân thẳng đẩy cửa đi ra ngoài.

PS: Ngày hôm qua tiểu khu cắt điện, mãi cho tới bây giờ tới mới có điện, xin lỗi!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Linh Tê Kiếm Quyết

Sáng sớm ngày thứ hai, Bạch Nhạc như là thường ngày, sáng sớm liền tỉnh lại, vô ý thức một ừng ực đứng lên, thậm chí không để ý tới rửa mặt phải đi tìm tòi búa, phát hiện mỗi ngày treo trên tường rìu đã chẳng biết đi đâu.

Sửng sốt một chút ở giữa, ký ức mới như thủy triều vọt tới.

Bàn tay đặt ở miệng ngực, vết thương đã khép lại, nhưng lại vẫn như cũ có thể mơ hồ cảm thấy đau đớn.

"Nguyên lai thật không phải là mộng!"

Đẩy cửa ra, sáng sớm thái dương có vẻ vô cùng ôn hòa, rơi tại trên người ấm áp, mặc dù ngẩng đầu lên nhìn thẳng thái dương cũng không chút nào chói mắt.

Vẻn vẹn một ngày thời gian, hết thảy đều đã không giống nhau.

Không cần lại đi đánh củi gánh nước, cũng không cần phải lo lắng bị mập mạp rút roi ra, sinh hoạt là tốt đẹp như thế.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc nụ cười vô cùng xán lạn.

Không giống với Bạch Nhạc sung sướng, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông nhưng là tùy theo tiến nhập một loại cực kỳ tình trạng khẩn trương bên trong, vô số mệnh lệnh truyền xuống tới, hầu như sở hữu trưởng lão cùng nội môn đệ tử đều bị điều động, lấy Linh Tê Kiếm Tông vị trí làm trung tâm, thăm dò quần sơn.

Đây không chỉ là Vân Mộng Chân yêu cầu nguyên nhân, chỉ cần nghĩ

đến Thông Thiên Ma Quân khả năng ngay tại Linh Tê Kiếm Tông phụ cận, liền làm người ta ăn ngủ không yên.

Cho dù là bị thương nặng, chỉ cần còn có một hơi thở, Thông Thiên Ma Quân liền y nguyên vẫn là cái kia tung hoành thiên hạ Thông Thiên Ma Quân!

So sánh dưới, Bạch Nhạc trở thành ngoại môn đệ tử loại chuyện nhỏ này, quả thực không đáng giá nhắc tới.

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng cũng không thèm để ý những thứ này, rửa mặt một chút về sau, liền thẳng đến truyền pháp điện mà đi.

Tại Linh Tê Kiếm Tông, ngoại môn đệ tử cũng không có sư phụ, tu luyện pháp môn cũng là trực tiếp từ truyền pháp điện thu được.

Những năm gần đây, Bạch Nhạc mặc dù một mực chỉ là tạp dịch, thế nhưng đối với Linh Tê Kiếm Tông quy củ nhưng là đã sớm tìm tòi rõ ràng.

"Bạch sư đệ , dựa theo quy củ, mỗi cái ngoại môn đệ tử đều có một lần miễn phí chọn lựa công pháp cơ hội, ngươi chỉ có một canh giờ thời gian tới chọn, sau một canh giờ, vô luận là có hay không chọn xong, đều phải ly khai truyền pháp điện."

Nghiệm qua Bạch Nhạc thân phận, truyền pháp điện đệ tử đông cứng giải thích quy củ.

"Vị sư huynh này, mỗi người đều chỉ có thể chọn lựa một môn công pháp sao?" Cười theo, Bạch Nhạc tiến tới hỏi lại lần nữa.

"Là chỉ có thể miễn phí chọn lựa một môn công pháp!" Liếc liếc mắt, cái kia đệ tử không kiên nhẫn giải thích, "Muốn chọn lựa hắn công pháp, nhất định phải dùng điểm cống hiến để đổi."

"Điểm cống hiến?" Nao nao, trước đây mập mạp theo chân bọn họ khoe khoang thời điểm, cũng không đề cập qua cái này, bất quá hơi suy nghĩ một chút, Bạch Nhạc cũng liền hiểu được, như mập mạp như thế đi giám thị tạp dịch, trên thực tế chính là tông môn nhiệm vụ. Nghĩ đến điểm cống hiến, chính là hoàn thành cùng loại những tông môn này nhiệm vụ mà thu được.

Chứng kiến đối phương hiển nhiên chưa cùng chính mình giải thích cặn kẽ ý tứ, Bạch Nhạc cũng không có lại bị đuổi mà mắc cở, trực tiếp bước vào truyền pháp điện bên trong.

Không như trong tưởng tượng loại kia một đống lớn điển tịch công pháp tùy ngươi chọn chọn tràng cảnh, Linh Tê Kiếm Tông bản thân liền là một cái Huyền cấp tông môn, nội môn đệ tử hoàn hảo một ít, đối với ngoại môn đệ tử mà nói, căn bản là không có quá nhiều lựa chọn chỗ trống.

Bạch Nhạc đại thể quét một chút, Dẫn Linh Cảnh tu luyện công pháp, tổng cộng cũng chỉ có hơn mười bộ phận, trừ cái đó ra còn có một chút kỹ xảo có thể chọn, bất quá tự nhiên trực tiếp bị Bạch Nhạc bài trừ xuống, hắn bây giờ nhất cần gấp không thể nghi ngờ là tu luyện công pháp, còn như cùng người tranh đấu kỹ xảo, tạm thời còn không nóng nảy.

Thời gian hữu hạn, Bạch Nhạc vội vã đem cái này hơn mười bộ phận tu luyện công pháp quét một lần, cũng rất sắp bị bên trong một môn tên là Linh Tê Kiếm Quyết công pháp hấp dẫn lấy.

Nguyên nhân rất đơn giản, chỉ có cái này một loại công pháp là bản thân liền kèm theo kiếm kỹ, kể từ đó, liền có thể tiết kiệm lại chọn lựa một loại kỹ xảo điểm cống hiến.

Mặc dù còn không rõ ràng lắm, chọn lựa một loại kỹ xảo muốn bao

nhiêu điểm cống hiến, nhưng nghĩ đến cũng tuyệt đối không phải là một con số nhỏ.

Bạch Nhạc bản thân liền là tạp dịch xuất thân, đã sớm đã thành thói quen tính toán tỉ mỉ, có năng lực tiết kiệm tiền biện pháp, làm gì không cần?

Huống chi, Linh Tê Kiếm Quyết, tên này vừa nhìn liền cùng Linh Tê Kiếm Tông phù hợp, hiển nhiên không phải phàm phẩm nha.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc nhất thời liền quyết định chủ ý, trực tiếp cầm Linh Tê Kiếm Quyết đi ra ngoài.

"Linh Tê Kiếm Quyết?" Chứng kiến Bạch Nhạc chọn lựa công pháp, cái kia truyền pháp điện đệ tử trong lòng âm thầm lắc đầu, nhưng lại không có mở miệng nhắc nhở.

Nguyên do bởi vì cái này tên, cùng với kèm theo kiếm kỹ đặc điểm, bị nói gạt ngoại môn đệ tử hiển nhiên số lượng cũng không ít, cũng không kém Bạch Nhạc cái này một cái.

Cái gọi là Dẫn Linh Cảnh, chính là không ngừng từ thiên địa bên trong, dẫn linh khí nhập thể quá trình, tại dẫn linh trong quá trình, chẳng những trong cơ thể linh lực hội tăng nhiều, thân thể cũng sẽ tùy theo một chỗ bị rèn luyện, mà Dẫn Linh Cảnh tu luyện công pháp, trên thực tế, chính là trợ giúp đệ tử dẫn linh pháp môn.

Dựa theo Linh Tê Kiếm Quyết nói, luyện kiếm bản thân liền là một cái dẫn linh quá trình, chẳng những có thể giúp thân thể hấp thu linh lực, hơn nữa có thể tự nhiên thối luyện thân thể, làm bả Linh Tê Kiếm Quyết chân chính tu thành thời điểm, trong cơ thể linh lực đầy đủ, tự nhiên là được giải khai linh phủ.

Đây là một cái nước chảy thành sông quá trình, cũng là an toàn nhất hữu hiệu tu luyện phương thức.

Bất quá, khuyết điểm là, tiến cảnh thong thả, hơn nữa yêu cầu đệ tử nhất định phải đối kiếm đạo có nhất định thiên phú, bằng không cảm ngộ không ra Linh Tê Kiếm Quyết bên trong kiếm đạo, liền vĩnh viễn không cách nào tu thành Linh Tê Kiếm Quyết giải khai linh phủ.

Cũng đang bởi vì như vậy, rất nhiều ngoại môn đệ tử chọn lựa Linh Tê Kiếm Quyết sau đó, chẳng mấy chốc sẽ phát hiện, căn bản không có tu thành hy vọng, chỉ có thể bất đắc dĩ buông tha, một lần nữa tích góp từng tí một điểm cống hiến tới hối đoái hắn công pháp, uổng phí hết rất nhiều thời gian.

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng không rõ ràng trong lúc này nội tình, ôm cái này đến từ không dễ Linh Tê Kiếm Quyết, vui mừng hớn hở đi.

Giải quyết thân phận cùng công pháp vấn đề, sau đó phải giải quyết, dĩ nhiên chính là nơi ở vấn đề.

Bạch Nhạc nguyên lai ở lại nhà gỗ nhỏ không nhưng lại hoang vắng đơn sơ, mấu chốt nhất là linh khí cực kỳ mỏng manh, căn bản không thích hợp tu luyện.

Nguyên bản dựa theo Bạch Nhạc ý tưởng, đây cũng là giải quyết rất dễ vấn đề, nhưng chân chính tìm được tạp vụ điện thời điểm, Bạch Nhạc mới hiểu được, chính mình vẫn là quá ngây thơ.

"Đầy? Đầy là có ý gì?"

Nhìn đối phương vẻ mặt không kiên nhẫn tự nói với mình phân phối cho ngoại môn đệ tử ở lại biệt viện đầy, Bạch Nhạc nhất thời vẻ mặt mộng bức.

"Ngươi là vừa mới trở thành ngoại môn đệ tử a?"

Phụ trách phân phối biệt viện tạp vụ điện đệ tử mặt coi thường mở miệng nói.

"Vâng!" Có chút không nỡ từ trên người lấy ra một ít bạc vụn, đưa cho cái kia tạp vụ điện đệ tử, Bạch Nhạc cười theo giải thích, "Ta hôm nay vừa mới trở thành ngoại môn đệ tử, cũng xin sư huynh tạo thuận lợi."

Nhìn đều không nhìn những cái kia bạc liếc mắt, cái kia tạp vụ điện đệ tử, vẻ mặt hèn mọn mở miệng nói, "Vị sư đệ này, ngươi nếu như đào lên được điểm cống hiến, tự nhiên hết thảy dễ nói, còn như những thứ này tạp dịch dùng tiền bạc, cũng không cần lấy ra mất mặt xấu hổ."

"A?"

Nghe thế, Bạch Nhạc nhất thời há hốc mồm, những bạc này thật là trước đó hắn thật vất vả mới tại mập mạp bóc lột còn dư, lấy ra cũng đã rất không nỡ, nhưng ai có thể tưởng đến, đến người ta trong miệng liền thành mất mặt xấu hổ đồ vật.

Chứng kiến Bạch Nhạc thật là cái gì cũng đều không hiểu, cái kia đệ tử lúc này mới nhẫn nại tính khí giải thích, "Dựa theo quy củ, ngoại môn đệ tử là có thể tại linh hà dưới đỉnh chọn lựa biệt viện ở lại, bất quá, linh hà phong sơn hạ biệt viện, tính toán đâu ra đấy cũng bất quá chỉ có hơn mười ở giữa, nơi nào đủ phân?"

"Muốn vào ở, rất đơn giản, chỉ cần ngươi đào lên được điểm cống hiến, có thể trực tiếp từ tạp vụ trong điện thuê!"

"Mướn?" Bạch Nhạc khó tin nhìn đối phương hỏi.

"Thế nào, còn không vui?" Cười lạnh một tiếng, cái kia đệ tử khinh thường nói rằng, "Nói thật cho ngươi biết, tạp vụ điện ở lại trong tay biệt viện, tổng cộng cũng chỉ có mười ở giữa, cho dù là ngươi muốn mướn, cũng phải xếp hàng mới được."

". . ."

Đối với tạp vụ điện đệ tử mà nói, dựa vào những thứ này biệt viện tới vơ vét của cải, vốn chính là cam chịu quy tắc ngầm, cũng căn bản không sợ bị người ta biết.

"Đương nhiên, cũng có không tốn tiền biện pháp!" Nhìn Bạch Nhạc cũng không giống có điểm cống hiến dáng vẻ, cái kia đệ tử tiếp tục nói, "Có gan, ngươi liền trực tiếp đi khiêu chiến những cái kia ở tại trong biệt viện sư huynh tốt, đánh thắng, dĩ nhiên là có thể vào ở đi."

Lần này, không cần đối phương giải thích, Bạch Nhạc cũng có thể minh bạch, có thể trực tiếp vào ở đệ tử, tất nhiên đều là ngoại môn bên trong chân chính người nổi bật, muốn từ trong tay những người này tranh đoạt biệt viện, nói dễ vậy sao.

"Vị sư huynh này, vào ở biệt viện, đối với tu luyện trợ giúp rất lớn sao?" Nháy nháy mắt, Bạch Nhạc rốt cục vẫn là không nhịn được mở miệng hỏi.

"Cái gọi là dẫn linh, chính là dẫn linh khí nhập thể quá trình, linh hà dưới đỉnh biệt viện linh khí so với hắn địa phương nồng nặc mấy lần, ngươi nói bao lớn trợ giúp?" Lắc đầu, cái kia đệ tử khinh thường đáp.

Mấy lần chênh lệch?

Trả lời như vậy nhất thời làm Bạch Nhạc líu lưỡi không thôi, ngay tại lúc đó, trong lòng cũng không khỏi mọc lên một loại không rõ ý niệm trong đầu.

Hắn chính là nhớ kỹ thanh thanh sở sở, ngày hôm qua hắn là cùng Vân Mộng Chân đánh đố, nhất định muốn trong vòng ba tháng giải khai linh phủ.

Vân Mộng Chân xuất thân Đạo Lăng Thiên Tông, tu hành điều kiện, sợ rằng xa nếu so với cái gì Lạc Hà dưới đỉnh biệt viện thật nhiều a? Dù vậy, Vân Mộng Chân còn còn dùng ba tháng mới mở trừ ra linh phủ, bây giờ chính mình điều kiện gì cũng không có, dựa vào cái gì cùng Vân Mộng Chân so a?

Vô ý thức, Bạch Nhạc đã ý thức được, chính mình rất có thể bị nữ nhân kia hãm hại.

Ôm vạn nhất hy vọng, Bạch Nhạc tiếp tục hỏi, "Xin hỏi vị sư huynh này, giả sử một mực tại trong biệt viện tu hành , bình thường bao lâu có thể mở ra linh phủ?"

Cùng Bạch Nhạc nói như thế nửa ngày, cái kia đệ tử hiển nhiên đã rất không kiên nhẫn, tức giận mở miệng nói, "Dẫn linh thời gian, từ ba năm đến mười năm không giống nhau, biệt viện chỉ là thủ đoạn phụ trợ, chủ yếu vẫn là xem cá nhân thiên phú! Có thể tại trong vòng ba năm dẫn linh, cũng đã là không tầm thường thiên tài."

"Ba năm? !" Trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhất thời trợn to hai mắt.

"Đừng ở chỗ này nằm mơ, có thể tại trong vòng ba năm hoàn thành dẫn linh, bổn tông bên trong, tối đa cũng không cao hơn mười ngón tay số, ngươi nếu thật có tốt như vậy thiên phú, sớm đã bị thu làm nội môn đệ tử bồi dưỡng, nơi nào còn cần ở ngoại môn tranh đoạt tài nguyên."

". . ." Đối phương những lời này, nhất thời triệt để vỡ nát Bạch Nhạc huyễn tưởng!

Cũng chỉ có đến giờ phút nầy, Bạch Nhạc mới thật sự hiểu, có thể trở thành Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ người thiên phú rốt cuộc có bao nhiêu khủng bố.

"Ba!"

Hung hăng cho mình một bạt tai, Bạch Nhạc nghiến răng nghiến lợi đại mắng, " Vân Mộng Chân, ngươi hố lão tử! ! !"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Không trọn vẹn công pháp

Linh Hà phong biệt viện an bài không, Bạch Nhạc cũng lười lưu trong tông môn, đơn giản lần nữa hồi chuyển chính mình tại dưới núi phòng nhỏ.

Nơi đây mặc dù linh khí mỏng manh, nhưng thắng ở hẻo lánh an tĩnh không người quấy rối.

Mặc dù nghe được đối phương nói, nói ít ba năm mới có thể hoàn thành dẫn linh, nhưng cũng tóm lại muốn chính mình thử xem mới có thể biết kết quả.

Dựa theo Thông Thiên Ma Quân thuyết pháp, chính mình nguyên bản tư chất bình thường, có thể được Vân Mộng Chân nguyên âm, cũng đã ở mức độ rất lớn cải thiện chính mình tư chất, bằng không nghĩ đến cũng sẽ không bị Thông Thiên Ma Quân nhìn trúng.

Huống hồ, Bạch Nhạc trước đó tu ra linh khí bất quá chỉ là cơ duyên xảo hợp vận khí, cũng không có chân chính tu luyện qua, mà bây giờ đặt trước mặt Linh Tê Kiếm Quyết, mới là Bạch Nhạc thực sự tiếp xúc đến loại thứ nhất tu luyện công pháp.

Trở lại trong phòng nhỏ, tĩnh tâm xuống, Bạch Nhạc một lần nữa lật ra Linh Tê Kiếm Quyết bắt đầu tìm hiểu tới.

Cùng hắn tu luyện công pháp khác biệt, Linh Tê Kiếm Quyết tu luyện là thủy chung cùng kiếm pháp cùng một nhịp thở, Dẫn Linh Cảnh chia làm cửu trọng, Linh Tê Kiếm Pháp cũng đồng dạng chỉ có chín chiêu, dần dần tiến dần, mỗi một chiêu đều đối ứng lấy Dẫn Linh Cảnh nhất trọng

cảnh giới, chín chiêu kiếm pháp toàn bộ luyện thành, là được tự nhiên bước vào dẫn linh cửu trọng, trùng kích linh phủ cảnh.

Mà bây giờ Bạch Nhạc trước hết muốn tu luyện, chính là Linh Tê Kiếm Pháp chiêu thứ nhất, Linh Tê Nghênh Khách!

Dựa theo Linh Tê Kiếm Quyết ghi chép, một chiêu này vô cùng đơn giản, vẻn vẹn chính là một cái thức mở đầu, thậm chí không có bất kỳ chiêu thức biến hóa, khả năng liền có cái này đơn giản một cái thức mở đầu, chân chính tu luyện, cũng đồng dạng không chút nào đơn giản.

Vô luận là cầm kiếm tư thế, vẫn là hai chân đứng thẳng vị trí, đều phải không kém chút nào, như vậy mới chính thức có thể làm được mượn kiếm quyết dẫn linh khí nhập thể.

Bạch Nhạc nguyên tưởng rằng, mình đã tu ra linh lực, tu luyện cái này thức thứ nhất tất nhiên không chút nào cố sức, nhưng chân chính tiến hành tu hành, mới phát hiện, cùng chính mình tưởng tượng bên trong hoàn toàn khác biệt.

Bạch Nhạc trước đó chỉ là một cái nho nhỏ tạp dịch, tự nhiên căn bản không có bất luận cái gì kiếm đạo cơ sở, vào hôm nay thu được tông môn tặng cho bội kiếm trước đó, thậm chí ngay cả kiếm cũng không có đưa qua, chỉ là muốn dọn xong cái này thức mở đầu liền cực không dễ dàng.

Bất tri bất giác ở giữa, bóng đêm liền đã lặng yên bao phủ đại địa.

"Vù vù!"

Một tiếng kiếm minh không tiếng động vang lên, một buổi chiều không ngừng lục lọi cùng điều chỉnh, giờ khắc này, Bạch Nhạc mới rốt cục chân chính học được cái này một chỗ cử chỉ.

Cứ việc khổ cực, mà khi cái kia một tiếng kiếm minh vang lên, linh khí dũng mãnh vào trong cơ thể trong nháy mắt, phảng phất cả người đều cùng kiếm hòa làm một thể, loại kia vui sướng cùng cảm giác thỏa mãn, cũng không nghi ngờ lệnh Bạch Nhạc cảm thấy đây hết thảy nỗ lực đều là đáng giá.

Chỉ là, rất nhanh Bạch Nhạc liền phát hiện, đây hết thảy cũng mới vẻn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi.

Học được cùng tu thành ở giữa, còn có thật lớn khoảng cách.

Mấu chốt nhất là, chiêu thức mở đầu này, trừ dẫn linh ở ngoài , đồng dạng còn có được thối thể hiệu quả, mà cũng liền có nghĩa là. . . Thật lớn đau đớn!

Từ bày ra cái này một chỗ cử chỉ kiếm quyết bắt đầu, tối đa bất quá nửa khắc đồng hồ thời gian, Bạch Nhạc liền cũng lại không chịu nổi cái kia đáng sợ đau đớn, bị ép gián đoạn kiếm quyết.

Dù vậy, Bạch Nhạc cả người cũng cùng mới vừa trong nước mới vớt ra, mồ hôi đầy người, đặt mông trực tiếp té ngồi trên mặt đất.

"Cái này cái quỷ gì công pháp, có muốn hay không biến thái như vậy!"

Xóa sạch một thanh mồ hôi, Bạch Nhạc nhịn không được chửi ầm lên.

Chỉ là, mắng thì mắng, có thể Bạch Nhạc lại đồng dạng không có nửa điểm buông tha ý tứ.

Làm trọn sáu năm tạp dịch, nếu như liền một điểm chịu khổ dũng khí cũng không có, Bạch Nhạc nơi nào còn sống đến bây giờ?

Tương phản, Bạch Nhạc so với ai khác đều quý trọng có thể tu luyện cơ hội!

Từ hắn bước vào Linh Tê Kiếm Tông ngày đó thời điểm bắt đầu, hắn liền một mực chờ đợi đợi ngày này, nơi nào sẽ bởi vì một chút đau đớn mà buông tha.

Mới vừa khôi phục một điểm thể lực, Bạch Nhạc liền lần nữa đầu nhập điên cuồng trong tu luyện.

Bất phong ma bất thành hoạt!

Suốt cả đêm thời gian, trừ khôi phục thể lực bên ngoài, Bạch Nhạc cơ hồ không có nửa khắc nghỉ ngơi, thẳng đến sáng sớm ngày thứ hai, triệt để sức cùng lực kiệt, lúc này mới té trên mặt đất ngủ mê mang.

. . .

"Vân tiên tử, bất quá là một chút chuyện nhỏ, ngài phân phó một tiếng, ta tự nhiên sẽ tự mình đưa hắn mang đi, gì làm phiền đại giá của ngài."

Tại Vân Mộng Chân trước người dẫn đường, trực tiếp đi tới phòng nhỏ trước, Từ Phong đồng thời cao giọng quát lên, "Bạch Nhạc, Vân tiên tử giá lâm, còn không mau ra nghênh tiếp."

Nhưng mà, cơ hồ là thoại âm rơi xuống đồng thời, Từ Phong cùng Vân Mộng Chân đồng thời chứng kiến té ở phòng nhỏ trước Bạch Nhạc.

Trong nháy mắt, Từ Phong nhưng trong lòng thì không khỏi đột nhiên cả kinh.

Trước đó Vân Mộng Chân cũng đã có nói, Bạch Nhạc đối nàng có ân, lúc này mới một ngày thời gian trôi qua, nếu như Bạch Nhạc liền như thế mơ hồ chết ở chỗ này, thật có thể thành chê cười.

Cùng Từ Phong khác biệt, khi nhìn đến Bạch Nhạc đồng thời, Vân Mộng

Chân thần niệm cũng đã trước quét qua, cứ việc còn cách một đoạn, nhưng lại cũng đồng dạng có thể xác định Bạch Nhạc chỉ là ngủ mà thôi.

Chậm rãi đi tới Bạch Nhạc trước người, Vân Mộng Chân ánh mắt tự nhiên rơi vào Bạch Nhạc trên tay, cho dù là trong giấc mộng, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là nắm thật chặc kiếm, quần áo trên người cũng vẫn có thể nhìn ra mồ hôi thấm thấu vết tích.

Nếu như lại tỉ mỉ quan sát, còn có thể phát hiện Bạch Nhạc trên da chảy ra một ít dơ bẩn, hiển nhiên đều là từ Bạch Nhạc trên người trong lỗ chân lông tống ra.

Thối thể!

Hơn nữa còn là lấy kiếm đạo thối thể loại này cực đoan tu luyện phương thức.

Lấy Vân Mộng Chân nhãn giới tự nhiên biết, loại tu luyện này phương thức gian nan, cũng có thể suy đoán ra, Bạch Nhạc kinh lịch bực nào điên cuồng tu luyện, mới có thể mệt thành bộ dáng này.

Nghĩ đến Bạch Nhạc gian nan cùng chấp nhất, giờ khắc này Vân Mộng Chân trong lòng cũng không khỏi có chút phức tạp.

"Linh Tê Kiếm Quyết? !"

So với việc Vân Mộng Chân, Từ Phong chấn động quả thực càng là khó có thể diễn tả bằng ngôn từ.

Thân là Linh Tê Kiếm Tông trưởng lão, hắn tự nhiên rõ ràng hơn tu luyện Linh Tê Kiếm Quyết gian nan, Linh Tê Kiếm Tông bên trong lựa chọn môn công pháp này đệ tử cũng số lượng cũng không ít, có thể riêng chỉ là nhập môn cũng đã cực kỳ trắc trở, đang cảm thụ qua kiếm đạo thối thể thống khổ sau đó, vẫn có thể kiên trì nổi thì càng là phượng mao lân

giác.

Thông thường mà nói một cái ngoại môn đệ tử, từ bắt đầu, đến tu luyện như như vậy cảnh giới, chí ít cũng phải yêu cầu thời gian gần mười ngày! Có thể Bạch Nhạc lại vẻn vẹn dùng cả đêm thời gian, trong thời gian này ăn bao nhiêu khổ, thừa nhận bao lớn thống khổ, quả thực khó có thể tưởng tượng.

"Môn công pháp này, tại quý tông rất nổi danh?" Hơi nhíu mày, Vân Mộng Chân nhẹ giọng hỏi.

Cười khổ một tiếng, Từ Phong giải thích, "Là rất nổi danh, bất quá, thật nhưng chỉ là một môn không trọn vẹn công pháp."

Việc này có thể tính là Linh Tê Kiếm Tông tân bí, cho dù là nội môn đệ tử, thậm chí một mực chân truyền đệ tử cũng căn bản không rõ ràng bên trong chân tướng. Chỉ là bị Vân Mộng Chân gặp được, Từ Phong tự nhiên cũng không cách nào đối Vân Mộng Chân giấu giếm.

"Thật không dám giấu giếm, đây là ta Linh Tê Kiếm Tông tổ sư truyền xuống tới, ngày xưa Linh Tê Kiếm Tông đang thịnh lúc, càng là chỉ có chân truyền đệ tử mới có thể tu hành công pháp nhập môn!"

Khẽ vuốt cằm, đối với điểm này Vân Mộng Chân coi như là hơi có nghe thấy.

Đừng xem Linh Tê Kiếm Tông chỉ là một cái Huyền cấp tông môn, có thể nghe đồn ngày xưa vị kia Linh Tê Kiếm Tông tổ sư, nhưng là cực kỳ không tầm thường một vị cường giả, đáng tiếc vẫn lạc quá sớm, bằng không Linh Tê Kiếm Tông tuyệt không chỉ bây giờ quy mô.

Từ Phong tiếp tục giải thích, "Đáng tiếc, Linh Tê Kiếm Quyết nguyên bộ còn có một thiên khẩu quyết tâm pháp lại thất truyền. Bằng không , dựa theo tâm pháp tu luyện, chẳng những có thể trợ giúp lý giải kiếm ý, hơn

nữa có thể suy yếu rất lớn thối thể lúc mang đến đau đớn!"

"Mấu chốt nhất là, khuyết thiếu khẩu quyết tâm pháp, cũng đưa tới cái môn này kiếm quyết mất đi cốt lõi nhất kiếm ý truyền thừa, cho dù là mạnh mẽ tu đến cuối cùng, hiệu quả cũng không thể so với hắn công pháp mạnh, ngược lại phải hao phí đại lượng thời gian cùng tinh lực, có thể nói là tốn công mà không có kết quả. . ." Nói đến đây, Từ Phong e sợ cho Vân Mộng Chân bất mãn, lần nữa giải thích, "Ta cũng không nghĩ đến Bạch Nhạc vậy mà lại chọn trúng Linh Tê Kiếm Quyết, quay đầu ta làm chủ để cho hắn lại đi truyền pháp điện lựa chọn một môn công pháp."

"Bạch Nhạc là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, nên xử lý như thế nào là các ngươi sự tình, ta chỉ quan tâm lúc nào có thể tìm được Thông Thiên Ma Quân." Thần sắc ở giữa lộ ra vài phần đạm mạc chi ý, Vân Mộng Chân thuận tay lấy ra một viên đan dược ném cho Từ Phong, "Uy hắn ăn vào, sau đó đem hắn đánh thức, mang đến gặp ta."

Quẳng xuống câu nói này, Vân Mộng Chân lúc này xoay người mà đi.

Bạch Nhạc đã mệt đến sức cùng lực kiệt, cho dù là có đan dược trợ giúp, cũng không phải trong thời gian ngắn có thể khôi phục, Vân Mộng Chân cũng không kiên trì ở chỗ này chờ.

Hơi hơi rùng mình, Từ Phong nhìn Vân Mộng Chân sau khi rời khỏi, lúc này mới vội vã cho ăn Bạch Nhạc ăn vào đan dược.

Đừng xem Vân Mộng Chân biểu hiện rất lạnh nhạt, nhưng có viên thuốc này, cũng đã đủ để chứng minh Vân Mộng Chân thái độ.

Ăn vào đan dược sau đó, không sai biệt lắm qua một nén nhang thời gian, Bạch Nhạc liền tỉnh lại.

"Từ trưởng lão?"

Chứng kiến Từ Phong, Bạch Nhạc cũng đồng dạng bị sợ vừa nhảy, một ừng ực liền từ dưới đất bò dậy.

"Ngươi tu luyện là Linh Tê Kiếm Quyết?"

Nhìn Bạch Nhạc, Từ Phong trầm giọng hỏi.

"Vâng!" Gật đầu, Bạch Nhạc cẩn thận từng li từng tí hỏi, "Đệ tử nô độn, là đệ tử tu luyện có chuyện sao?"

"Ngươi rất tốt!" Khoát khoát tay, Từ Phong giải thích, "Chỉ là cái môn này công pháp nhập môn rất khó, lão phu thương ngươi tu hành không dễ, đặc biệt cho phép ngươi có thể lại vào truyền pháp điện chọn lựa một môn công pháp!"

"Đa tạ Từ trưởng lão!" Nghe vậy Bạch Nhạc nhất thời đại hỉ, chỉ là trong lòng nhất chuyển, rồi lại lần nữa mở miệng nói, "Từ trưởng lão, đệ tử không sợ chịu khổ, tạm thời còn không muốn thay đổi công pháp, chỉ là. . . Nghe nói Linh Hà phong hạ biệt viện đối với tu luyện rất có trợ giúp, không biết, đệ tử có thể hay không dùng lần này thay đổi công pháp cơ hội, đổi lấy một gian biệt viện?"

Nghe thế, Từ Phong cũng không khỏi âm thầm gật đầu, tạp vụ điện đệ tử điểm này sự tình, hắn tự nhiên cũng có nghe thấy, chỉ là không thèm để ý mà thôi.

Hơn nữa, Bạch Nhạc tại nếm thử tu luyện qua Linh Tê Kiếm Quyết đau đớn sau đó, lại vẫn nguyện ý kiên trì, có thể thấy được lòng hướng về đạo kiên quyết, như vậy, cũng làm cho Từ Phong đối Bạch Nhạc ấn tượng càng phát ra mấy phần.

Hơn nữa Vân Mộng Chân quan hệ, Từ Phong tự nhiên không ngại nhiều giúp Bạch Nhạc một thanh, "Việc nhỏ mà thôi, một hồi ngươi trực tiếp đi

Linh Hà phong, đã nói là lão phu cho ngươi đi chọn lựa biệt viện ở lại."

"Đa tạ Từ trưởng lão!"

Trong lòng một hồi mừng như điên, Bạch Nhạc nhất thời khom người vái chào, lần này cảm tạ ngược lại là chân tâm thật ý.

"Không cần đa lễ, Vân tiên tử còn có một chút về Thông Thiên Ma Quân sự tình muốn hỏi ngươi, ngươi cái này nhanh đi gặp Vân tiên tử đi, sự tình khác, không cần để ý."

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Vừa ăn cướp vừa la làng

"Vân tiên tử, ngươi tìm ta?"

Lần nữa bước vào Vân Mộng Chân chỗ ở trong Thiên điện, Bạch Nhạc đàng hoàng chào.

"Tu luyện loại chuyện như vậy, không phải bằng lòng liều mạng thì có dùng, ngươi coi như đem mình mệt chết, cũng không khả năng trong vòng ba tháng khai ra linh phủ tới." Xoay người lại, nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân khinh miệt châm chọc nói.

Từ Phong không rõ Bạch Nhạc vì sao liều mạng như vậy, thế nhưng nàng nhưng là biết.

Mặc dù trong lòng nhiều ít cũng có chút vì Bạch Nhạc kiên trì cùng chấp nhất mà phát động dung, có thể ngoài miệng nhưng là tuyệt đối không chịu thừa nhận, hơn nữa, không biết vì sao, chỉ cần thấy được Bạch Nhạc, nàng sẽ rất khó khống chế được tâm tình mình.

Nghe được Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc tự nhiên biết chính mình sáng sớm xui xẻo dạng tất nhiên bị Vân Mộng Chân chứng kiến, sắc mặt nhất thời lộ ra một tia xấu hổ, chỉ là nghĩ lại ở giữa lại nghĩ đến, Vân Mộng Chân càng dáng vẻ chật vật mình cũng không phải không gặp qua, trong lòng nhất thời liền cân bằng rất nhiều.

Ngược lại nơi đây cũng không người khác, Vân Mộng Chân tất nhiên hay là dùng tấm này không tốt giọng điệu nói chuyện, hắn tự nhiên cũng lười giả vờ giả vịt.

"Ngươi gọi ta là đến, sẽ không cũng chỉ là vì đả kích ta đi?" Trợn mắt một cái, Bạch Nhạc tức giận hỏi ngược lại.

"Thông Thiên Ma Quân bên người thanh kiếm kia, ngươi có thấy qua hay chưa?"

Nói đến chính sự, Vân Mộng Chân sắc mặt cũng ngưng trọng vài phần.

Trước đó nàng tu vi chưa có hoàn toàn khôi phục, không cảm ứng được Côn Ngô Kiếm khí tức cũng không có quá để ý.

Thật là cả ngày hôm qua, Vân Mộng Chân nhưng là tự mình bay vào phía sau núi bên trong lục soát, nhưng lại đồng dạng không có cảm ứng được Côn Ngô Kiếm khí tức, kết quả này, nhất thời để cho Vân Mộng Chân bất an.

Dù sao, nàng trước đây một đường đuổi theo Thông Thiên Ma Quân không thả, chính là vì đoạt hồi Côn Ngô Kiếm, bây giờ trả giá lớn như vậy đại giới, lại không thể tìm về Côn Ngô Kiếm, kết quả này, xác thực lệnh Vân Mộng Chân có chút khó có thể tiếp thu.

Huống hồ, kéo dài thời gian càng lâu, tin tức liền khó phong tỏa, một khi Thông Thiên Ma Quân xuất hiện ở Linh Tê Kiếm Tông tin tức vừa truyền ra đi, vô số Ma Môn người, chỉ sợ đều sẽ chen chúc mà đến, đến lúc đó, còn muốn tìm về Côn Ngô Kiếm, khả năng liền càng khó khăn.

Đương nhiên, trên thực tế, nàng bây giờ bả Bạch Nhạc lần nữa tìm đến hỏi, ngược lại cũng không phải thật hoài nghi Bạch Nhạc, chỉ là vô ý thức muốn tìm kiếm càng nhiều khả năng tồn tại manh mối mà thôi.

"Không có a!"

Trong lòng đột nhiên rùng mình, có thể bày tỏ nét mặt, Bạch Nhạc lại vẫn không có lộ ra nửa điểm dị thường đến, "Trước đó không phải đã nói

với ngươi à, ta lúc đó cũng ngất đi, đợi được tỉnh lại thời điểm, chính là cái dạng kia, về sau ngươi liền. . ."

"Đủ!" Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, nghe được Bạch Nhạc lại muốn nói trước đây sự tình, Vân Mộng Chân nhất thời hận nghiến răng nghiến lợi.

"Là ngươi chính mình hỏi, cũng không phải ta nghĩ nói." Phẫn nộ rên một tiếng, Bạch Nhạc nhỏ giọng thì thầm.

". . ."

Mặc dù hận không thể một cái tát đập chết tên khốn này, có thể Vân Mộng Chân lại đúng là vẫn còn khống chế được tâm tình mình.

"Từ ngày mai trở đi, Linh Tê Kiếm Tông ngoại môn đệ tử cũng muốn bước vào trong quần sơn tìm kiếm Thông Thiên Ma Quân hạ lạc! Về thanh kiếm kia sự tình, ta sẽ không nói cho người khác, bất quá ngươi cần phải cẩn thận lưu tâm, chỉ cần có thể tìm về thanh kiếm kia, mặc dù ngươi vô pháp khai ra linh phủ, ta cũng có thể tha cho ngươi một mạng."

Về Côn Ngô Kiếm sự tình, bây giờ cần phải còn không có truyền ra, quan hệ đến Đạo Lăng Thiên Tông mặt, nàng nếu không không muốn nhiều người hơn biết! Cho dù là muốn mượn Linh Tê Kiếm Tông lực lượng tìm kiếm, cũng không muốn nói toạc.

So với việc người khác, Bạch Nhạc mặc dù làm giận, có thể ngược lại Bạch Nhạc biết sự tình cũng đã đủ nhiều, cũng không kém món này.

Kể từ đó, so với việc người khác, Bạch Nhạc đảo ngược mà là nàng bây giờ tại Linh Tê Kiếm Tông càng có khả năng tín nhiệm chọn người.

"Ta có thể không đi sao?"

Nháy nháy mắt, Bạch Nhạc vẻ mặt vô tội nhìn Vân Mộng Chân hỏi.

Để cho hắn đi tìm Côn Ngô Kiếm, đây không phải là điển hình tặc hô bắt trộm sao? Chỉ cần nghĩ tới cái này, Bạch Nhạc liền khó tránh khỏi có chút chột dạ.

"Ngươi nói xem?"

Sắc mặt khó coi nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân lạnh lùng hỏi ngược lại.

". . ."

. . .

Từ Vân Mộng Chân nơi đây đi ra, chuyện này rất nhanh thì bị Bạch Nhạc quên sạch sành sinh.

Tìm kiếm Côn Ngô Kiếm cùng Thông Thiên Ma Quân loại này đã định trước không có kết quả sự tình, ở đâu có chính mình tu luyện trọng yếu a.

So với việc Vân Mộng Chân chỉ chịu uy hiếp không cho chỗ tốt diễn xuất, hiển nhiên vị kia Từ trưởng lão liền muốn khả ái nhiều, chính mình mệt mỏi chết cũng khó có thể giải quyết phiền phức, đối với người ta mà nói, bất quá chỉ là một câu nói sự tình mà thôi.

"Đây là chính là Bạch sư đệ a?"

Đi tới Lạc Hà Phong mới vừa báo ra tên, nhất thời thì có đệ tử chào đón, chủ động giải thích, "Ta là Từ trưởng lão ký danh đệ tử, Dương Nghiên!"

Dương Nghiên, nghe được cái tên này, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì chợt căng thẳng.

Đối với trong tông môn nội môn đệ tử tên, Bạch Nhạc có thể còn có chút xa lạ, thế nhưng mấy cái bên ngoài bên trong xuất sắc nhất thiên tài tên, Bạch Nhạc nhưng là nghe nhiều nên thuộc! Hết cách rồi, những cái kia nội môn đệ tử khoảng cách Bạch Nhạc cái này tiểu tạp dịch thực sự quá xa, nhưng những này ngoại môn bên trong thiên tài, nhưng là mập mạp bình thường lấy ra thổi ngưu bức đề tài câu chuyện, tự nhiên nhớ rõ một ít.

Vị này Dương Nghiên, tại toàn bộ ngoại môn bên trong, thực lực đều tuyệt đối có thể xếp vào trước mười.

Đặt ở trước đây, nhân vật như vậy chỉ sợ con mắt cũng sẽ không nhìn Bạch Nhạc liếc mắt, nhưng hôm nay lại có vẻ như vậy thân thiện, xác thực để cho Bạch Nhạc trong lòng có chút phức tạp.

Đương nhiên, dạng này ý niệm trong đầu cũng chính là tại Bạch Nhạc trong đầu lóe lên, rất nhanh liền phản ứng kịp, "Bạch Nhạc gặp qua Dương sư huynh!"

"Đồng môn sư huynh đệ, hà tất đa lễ." Khoát khoát tay, Dương Nghiên không hề kiêu ngạo mở miệng nói, "Sư tôn đã phân phó qua, biệt viện sự tình, ta tới là trắng sư đệ an bài."

Có Dương Nghiên trợ giúp, lại theo tạp vụ điện liên hệ thời điểm, tự nhiên không có bất kỳ trắc trở, đơn giản liền đem Bạch Nhạc an bài đến bên trong một gian trong biệt viện.

Tại giúp Bạch Nhạc xử lý việc này đồng thời, Dương Nghiên cũng nói bóng nói gió không ngừng hỏi thăm Bạch Nhạc cùng Từ trưởng lão quan hệ, đáng tiếc , mặc cho hắn làm sao thăm dò, Bạch Nhạc cũng không lộ ra nửa điểm miệng gió tới.

Không phải Bạch Nhạc muốn giấu giếm, thật sự là hắn cùng Từ trưởng lão ở giữa cây vốn là không có bất cứ quan hệ gì a!

Còn như nhận thức Vân Mộng Chân sự tình, Bạch Nhạc liền càng không dám lộ nửa điểm miệng gió, bằng không vạn nhất truyền tới Vân Mộng Chân nữ nhân kia trong tai, đây không phải là tìm bị diệt miệng nha.

Đưa đi Dương Nghiên, Bạch Nhạc mới chính thức lúc rảnh rỗi hạ tới quan sát tỉ mỉ một chút gian phòng này biệt viện.

Toàn bộ biệt viện thật cũng chỉ có không đến ba trăm thước vuông cao thấp, nhưng mà, từ bước vào sân bắt đầu, Bạch Nhạc liền có thể rõ ràng cảm thụ được một hồi linh lực nồng nặc, mặc dù không tu hành, cũng có thể làm người ta cảm thấy một hồi vui vẻ thoải mái.

Trong phòng bố trí mặc dù cũng không xa hoa, nhưng lại cũng lộ ra vài phần tinh xảo, vô luận là gia cụ hay là dùng khí đều đầy đủ mọi thứ. So với việc Bạch Nhạc trước đó cái kia phòng nhỏ, nơi đây điều kiện nhất định chính là thiên đường.

Ở trong phòng đi một vòng, Bạch Nhạc rất nhanh thì bình tĩnh trở lại, hắn biết rõ đây hết thảy bắt nguồn ở cái gì.

Mặc dù bây giờ mượn lấy vài phần vận khí đạt được Từ trưởng lão thưởng thức, có thể quy về kết quả, thực lực của chính mình mới là tất cả then chốt.

Trong khoảng thời gian ngắn, người khác làm không rõ mình cùng Từ trưởng lão ở giữa quan hệ, tự nhiên còn không dám tùy tiện động thủ. Chỉ khi nào thời gian dài, giấy cuối cùng là không gói được lửa, nghĩ đến vị kia Từ trưởng lão, cũng sẽ không thật quan tâm chính mình loại lũ tiểu nhân này sự việc tình, nếu như không thể biểu hiện ra đủ đủ tiềm lực cùng giá trị, chỉ sợ dùng không bao lâu, cũng sẽ bị đào thải ra khỏi đi.

Muốn không bị đào thải, biện pháp duy nhất, chính là nắm chặt tất cả thời gian cùng cơ hội tu luyện.

Cổ tay khẽ đảo, bội kiếm nhanh nhẹn tới tay, có tối hôm qua kinh nghiệm, bất quá trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc liền lần nữa bày ra Linh Tê Kiếm Quyết thức mở đầu.

Cùng tại phòng nhỏ thời điểm khác biệt, cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền đơn giản cảm thụ được vô số linh khí điên cuồng dũng mãnh vào trong cơ thể mình, dẫn linh tốc độ so với trước đó, chí ít đề cao ba đến năm lần.

Mặc dù thống khổ cũng theo đó đề thăng, có thể kết quả này, lại y nguyên vẫn là để cho Bạch Nhạc cao hứng cười toe tóe.

Khổ một điểm sợ cái gì, chỉ cần hữu hiệu quả, Bạch Nhạc mặc dù dậm chân mắng to, cũng đồng dạng không có nửa điểm lùi bước.

Hơn nữa, từ cầm kiếm một khắc kia trở đi, Bạch Nhạc liền mơ hồ cảm giác được, tựa hồ trong chỗ u minh có một loại thanh âm tại tự nói với mình, đây mới là nhất thích hợp bản thân con đường!

Cho nên, mặc dù biết rõ Linh Tê Kiếm Quyết tu luyện cực kỳ gian nan, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có chút nào buông tha ý niệm trong đầu.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Vào núi gặp ma (thượng)

Sở hữu thành công đều cũng không ngẫu nhiên, tu hành càng không được phép đầu cơ trục lợi.

Bạch Nhạc mặc dù chỉ là một người không có nhiều ít kiến thức tiểu nhân vật, thật là đối với điểm này xem cho dù so với hắn cái gì thiên tài càng thấu triệt.

Bạch Nhạc trong cơ thể có linh lực, hơn nữa thậm chí không thể so với đồng dạng ngoại môn đệ tử yếu, có thể tập sát Cát Chí Dương chính là chứng cứ rõ ràng.

Có thể hỏi đề ở chỗ, cổ lực lượng này, thật vẫn như cũ không phải thuộc về Bạch Nhạc, vậy đến từ ở Vân Mộng Chân, đến từ chính mơ mơ hồ hồ bên trong tự nhiên vận hành Thông Thiên Ma Công.

Mà như vậy, Bạch Nhạc tu luyện Linh Tê Kiếm Quyết, trước hết muốn làm, cũng không phải là tăng cường trong cơ thể linh lực, mà là đem nguyên bản trong cơ thể mình những linh lực này đi qua dẫn linh phương thức, triệt để hóa thành thuộc về hắn chính mình lực lượng.

Linh Tê Kiếm Quyết nhập môn rất khó, cái này có thể cũng không phải chỉ là nói suông.

Nếu như không có Vân Mộng Chân, trong cơ thể không có cái này một cổ linh lực, Bạch Nhạc mặc dù lại như thế nào điên cuồng tu luyện, trên thực tế, so với hắn tu luyện Linh Tê Kiếm Quyết đệ tử cũng mau không bao nhiêu, càng không thể nào biểu hiện như vậy chói mắt.

Đây là vận khí, có thể vận khí cũng không khả năng vĩnh viễn kèm theo ngươi!

Cho nên, Bạch Nhạc biết rõ Linh Tê Kiếm Quyết tu luyện gian nan, cũng không muốn thay đổi công pháp. Bởi vì hắn so với ai khác đều biết, chính mình thiếu sót nhất chính là cơ sở cùng súc tích, mà chút chính là Linh Tê Kiếm Quyết có thể mang cho hắn.

Nếu như có thể, Bạch Nhạc không có chút nào muốn đi ra ngoài lãng phí thời gian.

Đáng tiếc, hắn cũng không có quyền lựa chọn, vô luận là Linh Tê Kiếm Tông phân công hạ xuống nhiệm vụ, vẫn là Vân Mộng Chân yêu cầu, hắn cũng không có tư cách cự tuyệt.

Thiên tài mới vừa tảng sáng, Bạch Nhạc đã bị vội vả đi theo hắn ngoại môn đệ tử một chỗ dũng mãnh vào phía sau núi bên trong.

Ngoại môn đệ tử nói trắng ra, trừ sở hữu linh lực ở ngoài, cùng người thường cũng còn không có quá lớn phân biệt, muốn thăm dò quần sơn, nhất định phải triệt để phân tán ra.

Kể từ đó, đại đa số ngoại môn đệ tử liền đều lựa chọn một ít người quen kết bạn mà đi.

Còn như Bạch Nhạc, bản thân liền mới vừa gia nhập ngoại môn, tự nhiên không có gì người quen biết, ngược lại là hôm qua thiên tài vừa mới quen biết Dương Nghiên nhân cơ hội đưa hắn kéo vào trong đội ngũ.

"Dương sư huynh, thực lực ngươi, chúng ta là bội phục, thật là, ngươi cũng không thể tùy tiện kéo một cái tiểu tử kia tiến đến cản trở a?"

Dương Nghiên bên này tổng cộng chỉ có bốn người, từng cái đều là ngoại môn bên trong nhân vật đứng đầu, đục lỗ đảo qua là có thể nhìn ra

Bạch Nhạc bất quá chỉ là vừa mới bước vào Dẫn Linh Cảnh không bao lâu, lúc này liền có người lạnh lùng mở miệng phản đối nói.

"Đinh sư đệ, lời này của ngươi sợ là không đúng sao." Nhíu mày, Dương Nghiên nhàn nhạt mở miệng nói, "Chúng ta lần này vào núi, cũng không phải là vì liệp sát yêu thú, mà là tìm kiếm ma đầu manh mối, Bạch sư đệ thực lực mặc dù yếu một ít, ai có thể dám nói, vận may phát hiện manh mối người, liền sẽ không là Bạch sư đệ đâu?"

Linh Tê Kiếm Tông trưởng lão vẫn chưa nói rõ muốn tìm người chính là Thông Thiên Ma Quân, nhưng lại cũng dặn dò qua, giả sử đụng vào đối phương, ngoại môn đệ tử tuyệt đối không thể cậy mạnh động thủ, chỉ cần phát sinh tín hiệu chính là một cái công lớn.

Kể từ đó, chính như Dương Nghiên nói, quan trọng hơn ngược lại có lẽ là vận khí, mà không phải là thực lực.

Huống chi, Dương Nghiên kéo Bạch Nhạc tiến đến, cũng không phải là không có nguyên nhân!

Từ Phong tại bên trong tông môn, trên thực tế là chưởng quản Chấp Pháp điện trưởng lão, chẳng những thực lực cực mạnh, hơn nữa xưa nay cho người ta một loại thiết diện vô tư ấn tượng.

Có thể hết lần này tới lần khác, chính là chỗ này vị thiết diện vô tư Từ trưởng lão, lại tự mình làm Bạch Nhạc phá lệ, để cho hắn giúp Bạch Nhạc chọn lựa một chỗ biệt viện tu luyện.

Dạng này Bạch Nhạc, lại làm sao có thể không bị Dương Nghiên coi trọng.

Phải biết, mặc dù hắn trên danh nghĩa là Từ Phong ký danh đệ tử, nhưng trên thực tế, thật không có nhiều ít tình cảm đáng nói, cho dù là hắn sau này có thể giải khai linh phủ, trở thành nội môn đệ tử, cũng chưa chắc có

thể bị Từ Phong chân chính thu nhập môn tường.

Nhưng nếu là mượn lấy cơ hội lần này, đem sự tình làm xinh đẹp, có thể là có thể vào Từ Phong pháp nhãn cũng không nhất định.

Kể từ đó, Dương Nghiên vốn là ý định muốn cùng Bạch Nhạc kéo quan hệ tốt, vừa nhìn Bạch Nhạc bị làm khó dễ, tự nhiên là muốn giúp Bạch Nhạc xuất đầu.

"Tất cả mọi người là đồng môn sư huynh đệ, hà tất như thế tích cực."

Mắt thấy Dương Nghiên có chút não, bên cạnh nữ tử nhất thời tiến lên hoà giải nói.

Nghe thế nữ tử, Dương Nghiên sắc mặt lúc này mới hòa hoãn vài phần, "Bạch sư đệ, ta tới vì ngươi giới thiệu, vị này chính là Liễu Như Tân, Liễu sư muội, bây giờ đã là dẫn linh bát trọng cảnh giới."

"Gặp qua Liễu sư tỷ!"

Dương Nghiên mỗi giới thiệu một cá nhân, Bạch Nhạc liền đàng hoàng khom mình hành lễ, đem tư thế thả rất thấp, kể từ đó, người khác đối Bạch Nhạc mặc dù có chút bất mãn, cũng không tiện tái phát làm, bầu không khí rất nhanh thì hoà hoãn lại.

Dương Nghiên giới thiệu, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng yên lặng đem mấy người này tên đều ghi tạc trong lòng.

Trừ Liễu Như Tân bên ngoài, vừa mới nghi vấn Bạch Nhạc người, tên là Đinh Tuấn, cùng Dương Nghiên, đều là dẫn linh cửu trọng cao thủ, chỉ thiếu chút nữa là có thể giải khai linh phủ, tiến vào nội môn.

Cuối cùng một cái thủy chung chưa hề nói chuyện người, tên là Phong Thần, thực lực chỉ có dẫn linh thất trọng, có thể cho Bạch Nhạc cảm giác

lại nguy hiểm nhất.

Lẫn nhau giới thiệu xong sau đó, mấy người rất nhanh liền hướng về phía sau núi chỗ sâu mà đi.

Đừng xem Bạch Nhạc tại hậu sơn chặt đã nhiều năm củi, nhưng trên thực tế, hắn nhưng xưa nay cũng không có thâm nhập phía sau núi kinh lịch.

Nghe bọn hắn nói chuyện với nhau, Bạch Nhạc mới hiểu được, phía sau núi bên trong yêu thú đồng dạng thực lực phân biệt cực đại, cùng nhân loại tu hành giả, yêu thú thực lực cũng có minh xác phân chia.

Yêu thú cũng chia làm cửu cấp, nhưng này lại cùng Dẫn Linh Cảnh cửu trọng không có bất cứ quan hệ gì.

Yêu thú cấp một thực lực, cũng đã tương đương với Dẫn Linh Cảnh, cho dù là như Dương Nghiên bọn hắn loại này Dẫn Linh Cảnh nhất cao thủ hàng đầu nhất, cũng tối đa bất quá chỉ có thể ứng phó một chút tam cấp yêu thú, đi lên nữa nhất định phải từ mở ra linh phủ tu hành giả mới có thể ứng phó.

Nghe đồn, cho dù là Linh Phủ Cảnh đỉnh phong cao thủ, cũng chưa chắc có thể mạnh hơn cửu cấp yêu thú.

Mà ở cửu cấp yêu thú phía trên, còn có vương cấp, thậm chí Hoàng Cấp Yêu Thú. Bất quá, vậy thì không phải là Bạch Nhạc bọn hắn bây giờ nên quan tâm sự tình, hơn nữa Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi bên trong cũng không khả năng có mạnh mẻ như vậy yêu thú.

Đương nhiên, chân chính tìm hiểu tình hình sau đó, Bạch Nhạc mới hiểu được vì sao Đinh Tuấn hội phản đối hắn gia nhập.

Trên danh nghĩa, lần này bước vào phía sau núi là vì tìm kiếm ma đầu

manh mối, nhưng trên thực tế, đối với Dương Nghiên bọn hắn mà nói, nhưng là muốn mượn cơ hội này vào núi liệp sát yêu thú, phải biết, những thứ này yêu thú tuy nguy hiểm, có thể đồng dạng cũng là một thân bảo bối, vô luận là luyện khí, luyện đan đều cần yêu thú trên người tài liệu, cho dù là tông môn điểm cống hiến, cũng đồng dạng có thể dùng cái này đổi lấy.

Trên thực tế, so với việc làm tông môn nhiệm vụ, liệp sát yêu thú mới là chân chính đại lượng thu hoạch điểm cống hiến phương thức.

Chỉ là, tình huống bình thường xuống, thâm nhập phía sau núi đi liệp sát yêu thú không thể nghi ngờ là tồn tại cực đại nguy hiểm, một cái sơ sẩy sẽ chết tại yêu thú trong miệng, nhưng hôm nay tông môn thống nhất hạ lệnh vào núi tìm kiếm manh mối, một khi gặp nguy hiểm, phát sinh tín hiệu cầu cứu, chẳng mấy chốc sẽ có nội môn đệ tử thậm chí tông môn trưởng lão cứu viện, tính nguy hiểm dĩ nhiên là giảm mạnh.

Đối với Dương Nghiên bọn hắn mà nói, cái này dĩ nhiên chính là cơ hội tuyệt hảo.

Rắn có rắn đường, chuột có chuột đạo!

Những thứ này tầng đệ tử, tự nhiên có tầng đệ tử sinh tồn chi đạo, cho dù là Vân Mộng Chân bằng vào thân phận, đem Linh Tê Kiếm Tông toàn bộ lợi dụng, có thể tưởng tượng muốn đúng như cánh tay ép buộc, lại ở đâu có đơn giản như vậy.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi âm thầm lắc đầu.

Bất quá, đối với hắn mà nói, cái này lại vừa lúc, một chỗ liệp sát yêu thú, vẫn tốt hơn đi tìm cái kia đã sớm chết Thông Thiên Ma Quân nha.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Vào núi gặp ma (hạ)

Trong nháy mắt, chính là bảy ngày thời gian trôi qua.

Từ vào núi bắt đầu, Bạch Nhạc thật thì càng giống như một cái làm việc vặt, gặp phải yêu thú thời điểm, cũng không cần hắn xuất thủ, thậm chí phân giải yêu thú thi thể xử lý tài liệu thời điểm, thật hắn cũng không giúp được một tay.

Duy nhất có khả năng chính là cho người khác trợ thủ, đốn củi nhóm lửa làm cơm loại này việc vặt vãnh.

Dương Nghiên mặc dù có lòng giao hảo Bạch Nhạc, thật là dạng này một đội ngũ bên trong, cũng dù sao không phải là một mình hắn có thể thuyết toán. Huống chi, nếu như liền dạng này việc vặt vãnh đều không làm, như vậy còn có lý do gì phân cho Bạch Nhạc, dù là chỉ là một chút xíu chỗ tốt đâu?

Đương nhiên, trên thực tế, Bạch Nhạc đối cái này ngược lại là vui vẻ chịu đựng.

Lúc trước Bạch Nhạc bản thân liền là tạp dịch xuất thân, loại này việc vặt đối với hắn mà nói, không có bất kỳ độ khó, hơn nữa cũng không cảm thấy thế nào mất mặt.

Mấu chốt nhất là, trong quá trình này, Bạch Nhạc có thể mức độ lớn nhất từ trên người người khác hấp thu kinh nghiệm cùng tri thức.

Vô luận là quen thuộc đủ loại yêu thú tập tính, yếu hại vị trí, vẫn là phân giải yêu thú thi thể xử lý tài liệu, những thứ này đều là Bạch Nhạc trước đó chưa bao giờ tiếp xúc qua đồ vật, đối với Dương Nghiên bọn hắn mà nói là thường thức đồ vật, đối với Bạch Nhạc mà nói đều là đáng giá học

tập kinh nghiệm.

Tầng xuất thân, Bạch Nhạc trên người ưu điểm lớn nhất chính là ở chỗ, nguyện ý liều mạng học tập bất luận cái gì đối mình hữu dụng tri thức.

Từ ban đầu chỉ là đốn củi nhóm lửa, càng về sau bắt đầu giúp đỡ xử lý yêu thú thi thể, Bạch Nhạc cho tới bây giờ đều là chịu mệt nhọc, kể từ đó, cho dù là nguyên bản nhìn Bạch Nhạc nhất không vừa mắt Đinh Tuấn, cũng nghiêm chỉnh cho thêm Bạch Nhạc sắc mặt xem.

"Bạch sư đệ, ngươi tay nghề này thật là tốt, nếu như thực lực có thể mạnh hơn chút nữa, sư tỷ cũng đều phải động tâm đây."

Từ Bạch Nhạc trên tay tiếp nhận mới vừa thiêu chín hổ răng kiếm thịt, Liễu Như Tân nhẹ cười trêu ghẹo nói.

"Liễu sư muội, lời này ta có thể cho ngươi nhớ kỹ! Đừng xem chúng ta Bạch Nhạc thực lực bây giờ không mạnh, có thể thiên phú cũng đối không kém, ta coi lấy dùng không mấy năm, là có thể mở linh phủ, đến lúc đó ngươi cùng Bạch sư đệ kết làm đạo lữ, cũng là một đoạn giai thoại." Cười ha ha một tiếng, Dương Nghiên theo Liễu Như Tân ồn ào lên nói.

Cười dài nhìn Bạch Nhạc, Liễu Như Tân cũng không phản đối.

Hì hì cười, Bạch Nhạc tính khí vốn là hào hiệp, biết mấy người đang trêu đùa hắn, cũng không để ý, theo miệng đáp, "Vậy thì tốt, có thể được Liễu sư tỷ ưu ái, tiểu đệ thật là cầu còn không được đâu, nhưng chỉ nguyện Liễu sư tỷ sau này không được đổi ý mới tốt."

"Phi, đẹp ngươi đây!" Khẽ gắt một ngụm, Liễu Như Tân mắt thấy trêu đùa Bạch Nhạc không thành, cũng liền không tiếp tục tiếp lấy vụ.

Bản thân liền là pha trò, cho dù ai cũng không cho là thật, chỉ là ai cũng

không có chú ý tới, Phong Thần trong mắt nhưng là tùy theo lộ ra một tia che lấp chi sắc.

"Đúng, Bạch sư đệ, còn không có hỏi qua, ngươi tu là công pháp gì, mấy ngày nay làm sao cũng không gặp ngươi tu luyện, không phải là đang mượn mấu chốt lười biếng a?" Thoại phong nhất chuyển, Liễu Như Tân theo miệng hỏi.

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc không khỏi nhún nhún vai, "Liễu sư tỷ, ta cũng không phải là lười biếng không muốn tu luyện, chẳng qua là ta tu là Linh Tê Kiếm Quyết, một khi tu luyện toàn thân đau nhức, đã lâu đều chậm không đến, bây giờ tại đây trong núi, lúc nào cũng có thể gặp phải nguy hiểm, ta cũng không dám xằng bậy."

"Linh Tê Kiếm Quyết? Bạch sư đệ, ngươi làm sao chọn như thế một môn công pháp." Nghe thế, Liễu Như Tân cũng không khỏi hơi hơi nhíu nhíu mày, "Trách không được ngươi không tu luyện, môn công pháp này, căn bản là bẫy người. Lần này nếu như thuận lợi, trở về thời điểm, vậy cũng có thể phân ngươi không ít điểm cống hiến, ngươi chính là đi sớm thay đổi một môn công pháp đi."

"Đa tạ sư tỷ nhắc nhở, ta hiểu được." Bạch Nhạc tự nhiên biết Liễu Như Tân cũng là có ý tốt, bất quá, loại chuyện như vậy, Bạch Nhạc nhưng cũng không có giải thích hứng thú.

Bạch Nhạc nói ung dung, là bởi vì hắn cũng không cảm thấy Linh Tê Kiếm Quyết có nhiều kém cỏi, hơn nữa từ trên tâm tính mà nói, Bạch Nhạc cũng chưa từng cảm giác mình kém một bậc.

Có thể rơi vào Liễu Như Tân bọn hắn trong tai, nhưng là hoàn toàn hội sai ý, dù sao Linh Tê Kiếm Quyết loại công pháp này, vốn là nhập môn rất khó, rất nhiều đệ tử thường thường mấy tháng đều khó nhập môn, Bạch Nhạc chọn môn công pháp này, không có cách nào khác tu luyện tự nhiên bình thường.

Mấu chốt nhất là, Bạch Nhạc trong lúc vô tình nói mấy câu nói đó, nhưng là để cho mấy người đối hắn đánh giá đại điệt.

Ban đầu Liễu Như Tân chứng kiến Dương Nghiên đối Bạch Nhạc thái độ, nguyên bản trong lòng cũng là ôm một ít ý tưởng, bằng không cũng sẽ không mở miệng trêu đùa. Chỉ là nghe được Bạch Nhạc tu luyện Linh Tê Kiếm Quyết, liền triệt để tắt ý nghĩ thế này.

Thậm chí còn coi như là Dương Nghiên trong lòng cũng đồng dạng có chút bắt đầu hoài nghi mình phán đoán.

Linh Tê Kiếm Quyết tại trong tông môn danh tiếng thật là đại lắm, phàm là có chút điểm bối cảnh, chọn lựa công pháp trước đó liền sẽ được nhắc nhở, tuyệt đối sẽ không chọn lựa loại này gân gà công pháp.

Nếu như Bạch Nhạc thật cùng Từ trưởng lão có quan hệ, không có đạo lý còn lên loại này làm mới đúng.

Duy nhất giải thích chính là, Bạch Nhạc có thể thật căn bản cũng không có bất kỳ bối cảnh gì, chỉ là vận khí tốt bị Từ trưởng lão dìu dắt một chút mà thôi.

"Chúng ta đi ra tra xét địa phương đã không gần, nếu như đi tiếp nữa, chỉ sợ sẽ gặp nguy hiểm, ta xem, không bằng ngày mai đi trở về đi."

Đột nhiên, một mực không nói lời nào Phong Thần đột nhiên mở miệng nói.

Nghe vậy, mấy người không khỏi đều nao nao.

Bây giờ mặc dù cũng coi như thâm nhập phía sau núi, nhưng trên thực tế, xuất hiện yêu thú cũng vẫn chỉ là tam cấp yêu thú , dựa theo mấy người thực lực, đủ để tự bảo vệ mình.

Phải biết, trước đó liệp sát yêu thú, cũng chỉ là một ít cấp một cấp hai yêu thú, thật cũng không đáng giá, thật muốn đạt được lợi ích, làm sao cũng phải liệp sát một ít tam cấp yêu thú mới được, lúc này đột nhiên nói trở về, có chút không có đạo lý a.

Chỉ là đổi ý một cái ở giữa, mấy người liền dĩ nhiên minh bạch Phong Thần ý tứ, đây là không muốn mang Bạch Nhạc chơi a.

Trước đó ngầm đồng ý Bạch Nhạc theo, thật chủ yếu vẫn là bởi vì từ Dương Nghiên thái độ bên trong, phát hiện Bạch Nhạc thân phận có thể có chút khác biệt! Nhưng hôm nay biết được Bạch Nhạc tu luyện là Linh Tê Kiếm Quyết, khả năng cũng không có gì bối cảnh, dĩ nhiên là không nguyện ý mang theo Bạch Nhạc cái này con ghẻ phân quyền lợi.

Trên thực tế, cho dù là Bạch Nhạc, giờ khắc này cũng đồng dạng nhận thấy được bầu không khí dị dạng.

Cuối cùng là tâm tư linh xảo người, chỉ là hơi suy nghĩ một chút, Bạch Nhạc liền ẩn nhiên đoán được một thứ đại khái, trong lòng càng là một hồi băng hàn.

Coi như là quyền lợi cho phép, những người này trở mặt cũng lật quá nhanh đi.

Nguyên lai những thứ này ngoại môn thiên tài diễn xuất, thật cùng mập mạp, cùng những cái kia tạp dịch cũng không có gì khác biệt.

Nhân tình ấm lạnh, bất quá cũng chỉ như vậy.

Trong lòng chuyển qua vô số ý niệm trong đầu, Dương Nghiên đúng là vẫn còn không nắm chắc được Bạch Nhạc cùng Từ trưởng lão quan hệ, trầm ngâm một chút cái này mới mở miệng nói, "Vẫn là đợi thêm hai ngày đi, muốn mặt khác đổi lấy một môn công pháp, yêu cầu điểm cống

hiến cũng không hề ít, tổng yếu liệp sát hai con tam cấp yêu thú, mới có thể phân cho Bạch sư đệ đủ đủ điểm cống hiến. Chúng ta cẩn thận một chút, không có quá lớn nguy hiểm."

Nghe thế, người bên ngoài còn không có tỏ thái độ, Bạch Nhạc trực tiếp tự khai miệng đạo, "Không cần, đa tạ Dương sư huynh hảo ý! Chỉ là tam cấp yêu thú đối ta tới nói, vẫn là quá nguy hiểm chút."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Mấy vị sư huynh còn có thể thử lại lần nữa, ta nhát gan, liền không tham dự, sáng sớm ngày mai, tự ta trở về là được."

Trước đó có thể cùng những người này vừa nói vừa cười, thật là một khi phát hiện đối phương ý đồ, Bạch Nhạc nhưng là nửa điểm do dự cũng không có, trực tiếp liền cho thấy thái độ.

Mặc dù thực lực còn yếu, có thể Bạch Nhạc tính khí là bực nào kiêu ngạo? Làm tạp dịch thời điểm, đối mặt mập mạp khi dễ cũng không có khuất phục, huống chi là hiện tại.

Liệp sát hai con tam cấp yêu thú mới có thể phân đến đủ đủ điểm cống hiến? Làm ta Bạch Nhạc là ăn xin hay sao? !

đều nói tới mức này, lưu lại nữa, chẳng phải là nói rõ muốn mặt dày dính người ta tiện nghi, chỉ có thể càng phát ra để cho người ta coi thường! Loại chuyện như vậy, người bên ngoài có lẽ sẽ làm, có thể Bạch Nhạc nhưng là tuyệt đối làm không được.

Có một số việc có thể thỏa hiệp, thật là có chút kiêu ngạo cũng đối không thể lùi bước.

Bạch Nhạc nói uyển chuyển, nhưng trên thực tế, mấy người cũng đều không phải người ngu, tự nhiên nghe ra nói bóng gió.

Giờ khắc này, dù cho là Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân cũng không khỏi hơi có chút lúng túng.

Dù sao, Bạch Nhạc là Dương Nghiên mang đến, mà vừa mới trọng tâm câu chuyện rồi lại là Liễu Như Tân bốc lên đến, chính tính toán, có muốn hay không nói những lời gì tới bình thường không khí, mấy người đỉnh đầu trên nhánh cây, mang theo vài phần ngạo mạn cùng châm chọc thanh âm đột nhiên truyền đến.

"Cái gì chó má danh môn chính phái, bất quá là một ít bụng dạ hẹp hòi ngụy quân tử, ta nhổ vào!"

"Người nào?"

Đột nhiên nghe được đối phương thanh âm, mấy người trong lòng một mảnh kinh hãi, đột nhiên cầm kiếm, đồng thời hướng về trên cây nhìn lại, trong mắt tràn đầy vẻ khẩn trương.

"Gia gia đang ngủ, lại bị các ngươi những thứ này ngụy quân tử đánh thức, không biết xấu hổ như vậy chuyện, chính là ma môn chúng ta người trong cũng chưa chắc làm được, còn thật là khó khăn cho các ngươi có thể nói như vậy chí khí hùng hồn!"

Đối phương vẫn không có hiện thân, chỉ có thể mờ nhạt chứng kiến một cái đại thể thân ảnh.

Nhưng mà, những lời này, nhưng là đột nhiên lệnh mấy người đồng thời biến sắc!

Ma Môn! ! !

Chính tà bất lưỡng lập, Huyền Môn người trong gặp phải Ma Môn đệ tử, cho tới bây giờ đều chỉ có một chữ "giết"!

Nhưng đồng dạng, trái lại cũng giống như vậy a!

Người trong Ma môn tại lấy Đạo Lăng Thiên Tông dẫn đầu chính đạo tông môn chèn ép phía dưới, đã sớm nhiều năm không hiện thế.

Ai có thể nghĩ tới, vậy mà lại có Ma Môn người xuất hiện ở đây Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi bên trong, hơn nữa, vừa may bị bọn hắn đụng vào.

Mấu chốt nhất là, cho tới giờ khắc này, bọn hắn cũng còn không phát hiện được đối phương khí tức, hiển nhiên đối phương thực lực tại phía xa mấy người bọn họ phía trên, đây mới thực sự là muốn chết sự tình a!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Linh Tê Nghênh Khách

"Ầm!"

Hầu như liền không hề nghĩ ngợi, trong nháy mắt, Dương Nghiên trực tiếp liền phát sinh tín hiệu cầu cứu.

Lau một cái huyễn lệ pháo hoa phóng lên cao, nhưng mà thuốc lá này hỏa lại thậm chí ngay cả nồng đậm cành cây đều không có thể đột phá, đang bay ra trong nháy mắt, liền trực tiếp bị một con bàn tay màu đen bắt tản ra.

Ngay tại lúc đó, trên cây thân ảnh cũng thuận thế rơi xuống.

Thấy rõ đối phương thân ảnh, Bạch Nhạc con ngươi không khỏi hơi hơi co rụt lại.

Bạch Nhạc làm sao cũng không nghĩ đến, đối phương dĩ nhiên là đồng tử trang phục dáng mặt tủn mủn, xem thân hình giống như là một cái tám chín tuổi hài tử, mặc một cái hồng sắc cái yếm, trên đầu còn ghim hai cái tiểu biện.

Có thể thanh âm lại tràn đầy tang thương, tựa như một cái sáu bảy chục tuổi lão nhân, khuôn mặt càng là dữ tợn đáng sợ, cả cá nhân trên người tràn ngập lệ khí, làm sao cũng cùng hài tử không hợp.

"Không cần uổng phí tâm tư, đụng vào gia gia, coi như các ngươi vận khí không tốt!"

Cười lạnh một tiếng, cái kia dáng mặt tủn mủn lành lạnh mở miệng nói.

Phát sinh tín hiệu bị cắt đứt, mấy người tâm cũng chợt chìm đến cốc.

Chỉ bằng vào chiêu thức ấy, liền đủ có thể chứng minh, đối phương chí ít cũng có Linh Phủ Cảnh thực lực, bây giờ cầu cứu vô vọng, chỉ bằng vào mấy người bọn hắn đụng phải đối phương, có thể nói chỉ nửa bước đã bước vào Quỷ Môn Quan bên trong.

"Âm Dương Quỷ Đồng? !"

Gắt gao nhìn chằm chằm đối phương, Dương Nghiên đột nhiên mở miệng nói.

"Ha ha, không nghĩ tới còn có chút kiến thức! Nếu biết gia gia danh hào, chẳng lẽ còn muốn động thủ hay sao?" Liếc Dương Nghiên liếc mắt, Âm Dương Quỷ Đồng lạnh lùng mở miệng nói.

Trong nháy mắt, Dương Nghiên sắc mặt nhất thời trở nên hoàn toàn trắng bệch.

Âm Dương Quỷ Đồng, người khác không rõ ràng, nhưng đối với hắn mà nói, cũng tuyệt đối là khó có thể ma diệt ác mộng.

Mười năm trước, hắn vẫn chỉ là phàm tục bên trong một cái chỉ có chín tuổi hài tử, Ma Môn tàn sát bừa bãi Duyện châu phủ, cầm đầu ma đầu chính là chỗ này Âm Dương Quỷ Đồng!

Âm Dương Quỷ Đồng một mực trắng trợn bắt năm đến mười tuổi hài đồng, lấy thủ đoạn tàn khốc hấp thụ những hài đồng này tinh huyết tu luyện, mà lúc trước Dương Nghiên chính là bị Âm Dương Quỷ Đồng bắt lại hài tử một trong.

Nếu không phải trùng hợp đụng tới Linh Tê Kiếm Tông Từ trưởng lão đi ngang qua Duyện châu phủ, Dương Nghiên sớm vào lúc đó cũng đã chết.

Trận chiến kia về sau, Âm Dương Quỷ Đồng bị bị thương nặng, cuối cùng thừa dịp Từ Phong cứu người lúc ngất thoát thân, cũng chính bởi vì cái này vừa khớp, Dương Nghiên bước vào Linh Tê Kiếm Tông sau đó, mới có cơ hội trở thành Từ Phong ký danh đệ tử.

Phải biết, mười năm trước, Âm Dương Quỷ Đồng cũng đã là Linh Phủ Cảnh cao thủ.

Đối mặt như vậy cao thủ, không phát ra được tín hiệu cầu cứu, chỉ bằng mấy người bọn họ, căn bản không có nửa điểm phần thắng.

"Trốn!"

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, hầu như không có bất kỳ do dự nào, Dương Nghiên hô to một tiếng, nhất thời xoay người hướng rừng cây chỗ sâu chạy thục mạng.

Dương Nghiên cái này vừa trốn, người khác cũng đồng dạng phản ứng kịp, bao quát Bạch Nhạc ở bên trong, năm người phân công nhau chạy trốn!

Nếu như đổi đồng dạng ma đầu, cũng chưa chắc có thể ngăn được tất cả mọi người, nhưng mà, Âm Dương Quỷ Đồng kinh khủng nhất địa phương chính là ở chỗ, hắn tại tàn sát hài đồng tu luyện đồng thời, còn nghĩ một ít tư chất xuất chúng hài tử luyện hóa thành Quỷ Đồng.

Cơ hồ là đồng thời, năm con Quỷ Đồng đồng thời bay ra, toàn bộ trong rừng cây vang lên một hồi quỷ đề tiếng, bất quá chỉ chớp mắt ở giữa, liền đồng thời đem năm người cản lại.

Luận thực lực, Bạch Nhạc bản thân liền là trong năm người yếu nhất, mặc dù đem hết toàn lực, lại làm sao có thể mau hơn Quỷ Đồng truy sát.

Tối đa bất quá chạy ra hơn mười mét xa, Bạch Nhạc đã bị Quỷ Đồng ngăn trở lối đi.

Sống còn, Bạch Nhạc không có bất kỳ do dự nào, khoát tay liền trực tiếp đem bạt kiếm ra, cơ hồ không có đi qua bất luận cái gì suy nghĩ, xuất thủ chính là Linh Tê Kiếm Quyết thức thứ nhất Linh Tê Nghênh Khách!

Trước đó Bạch Nhạc căn bản không có học qua bất luận cái gì tranh đấu pháp môn, cùng mập mạp liều mạng tranh đấu thời điểm, cũng chỉ là dựa vào một lời Huyết Dũng, dựa vào linh lực áp chế mới chém giết đối phương.

Bây giờ đối mặt cái này Quỷ Đồng, Bạch Nhạc có thể sử dụng, cũng đồng dạng chỉ có một chiêu này Linh Tê Nghênh Khách.

Đừng xem ngày tháng tu luyện ngắn ngủi, có thể Bạch Nhạc tổng cộng cũng chỉ học một chiêu này, vô số lần trong tu luyện, đã sớm luyện vô cùng thuần thục.

"Vù vù!"

Xuất kiếm trong nháy mắt, vừa may là cái kia Quỷ Đồng nhào lên thời điểm, một kiếm này vừa may ngăn trở Quỷ Đồng công kích!

Trong cơ thể linh lực theo một kiếm này ầm ầm bạo phát, cái kia Quỷ Đồng trong miệng phát sinh một tiếng kêu rên, chỉ một kiếm này, một con cánh tay nhỏ liền bị chém xuống tới.

Chỉ là Quỷ Đồng đã sớm đã bị Âm Dương Quỷ Đồng luyện thành sát nhân hung khí, căn bản không sợ tử vong, mặc dù bị đau, nhưng lại vẫn không có lùi bước, thân hình trên không trung nhoáng lên, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra lau một cái vẻ hung lệ, lần nữa hướng về Bạch Nhạc xông lại.

Cả người bốc ra một hồi mồ hôi lạnh, Bạch Nhạc không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể vững vàng bảo vệ kiếm quyết, vẫn như cũ lấy một chiêu này ứng đối.

Nhưng mà , khiến cho Bạch Nhạc mình cũng không có ý tưởng đến là, cái này nhìn như bình thường một cái thức mở đầu, thật không ngờ tinh diệu, trong mơ hồ phong bế cái kia Quỷ Đồng tất cả đường tấn công.

Linh Tê Nghênh Khách, vốn là nhất thức phòng thủ kiếm chiêu, lấy bất biến ứng vạn biến!

Nếu ngươi không đến công, một thức này kiếm chiêu căn bản không có bất cứ uy hiếp gì, nhưng nếu không có hảo ý, một kiếm này cũng đồng dạng có thể ngăn lại ngươi sở hữu công kích.

Linh Tê kiếm tổ bản thân liền là thế gian đỉnh tiêm kiếm đạo cao thủ, Linh Tê Kiếm Quyết có thể nói là hắn một đời tâm huyết, nếu không phải ngoài ý muốn vẫn lạc, không kịp truyền xuống tâm pháp, cái này căn bản là một môn không thua tại thiên tông truyền thừa công pháp đỉnh cấp.

Mấy ngày này tu luyện, Bạch Nhạc tại đây nhất thức kiếm chiêu bên trên, xem như là vừa mới nhập môn.

Nếu là thật dùng cái này đối địch, tự nhiên không đáng chú ý, có thể hết lần này tới lần khác Quỷ Đồng mặc dù hung hãn, nhưng lại không có linh trí, sẽ chỉ một vị cường công, kể từ đó, ngược lại chánh hợp kiếm ý, ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc thủ hạ xuống.

Cái này một thủ, chính là trọn một nén nhang thời gian!

Quỷ Đồng mặc dù không ngừng bị thương, mà dù sao là Âm Dương Quỷ Đồng luyện ra hung vật, bằng Bạch Nhạc trong cơ thể điểm này linh lực, căn bản là không có cách chân chính mang đến vết thương trí mệnh.

Có thể Bạch Nhạc bản thân nhưng là có chút không nhịn được mức tiêu hao này.

Bết bát hơn là, Bạch Nhạc muốn đối mặt lại nơi nào vẻn vẹn chỉ là cái này một cái Quỷ Đồng a!

Cái này một nén nhang thời gian, Âm Dương Quỷ Đồng đã đem Dương Nghiên bốn người bọn họ một chỗ bắt trở lại, trong mắt lộ ra một vẻ kinh ngạc, chậm rãi đi tới Bạch Nhạc trước mặt.

Trên thực tế, đừng nói là Âm Dương Quỷ Đồng, mặc dù Dương Nghiên bọn hắn giờ khắc này cũng đồng dạng xem ngốc.

Những quỷ này đồng thực lực, bọn họ là rất rõ ràng! Vừa mới lúc động thủ sau khi, cho dù là bọn hắn ứng phó cũng có chút trắc trở, ngạnh sinh sinh bị Quỷ Đồng ngăn chặn, lúc này mới bị Âm Dương Quỷ Đồng đuổi theo.

Có thể Bạch Nhạc lại ngạnh sinh sinh bằng vào sức một mình, tại Quỷ Đồng công kích phía dưới, thủ một nén nhang thời gian, đây quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Mấu chốt nhất là, Bạch Nhạc dùng lại còn là bọn hắn từ đầu tới đuôi đều căn bản coi thường Linh Tê Kiếm Quyết.

"Có chút ý tứ!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, bàn tay vung lên, bốn con khác Quỷ Đồng cũng đồng thời nhào tới, gia nhập đối Bạch Nhạc trong vây công.

Nguyên bản Bạch Nhạc cũng đã thủ sức cùng lực kiệt, bây giờ bị ngũ quỷ vây công, nơi nào còn có thể chống đở tiếp, trong chốc lát liền bị

nhào tới trên mặt đất, kiếm trong tay cũng bị đánh bay, trên người tức thì bị những quỷ này đồng cắn xé ra hơn mười đạo vết thương.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Lấy ơn báo oán

"Trở về!"

Mắt thấy Bạch Nhạc sẽ bị những quỷ này đồng tươi sống cắn chết lúc, Âm Dương Quỷ Đồng mạnh mẽ xua tay, năm con Quỷ Đồng lúc này mới không tình nguyện lui về, vờn quanh tại Âm Dương Quỷ Đồng bên người, vẫn tàn bạo nhìn chằm chằm Bạch Nhạc không thả.

"Nếu không phải mấy cái này có mắt không tròng đồ vật, suýt nữa liền muốn bỏ qua ngươi con cá lớn này."

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Âm Dương Quỷ Đồng bên âm hiểm mở miệng nói, vừa nói, một chân đã đạp đến Bạch Nhạc trên ngực.

Âm Dương Quỷ Đồng mặc dù hung ác, nhưng thân thể lại như cũ giống như đồng tử, béo mập bàn chân giẫm tại Bạch Nhạc trên người, càng lộ ra vô cùng quỷ dị.

Nghe được Âm Dương Quỷ Đồng lời này, Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân mấy người nhất thời phồng sắc mặt thông hồng, có mắt không tròng, cho dù là đứng ở đối địch lập trường, bọn hắn cũng căn bản tìm không được phản bác lý do.

Ở nơi này là bọn hắn coi thường phế vật a, căn bản là trong tông môn, bất thế ra kiếm đạo thiên tài. Chỉ bằng phần này thiên phú, dù là không có bất kỳ bối cảnh, lại nơi nào là bọn hắn có thể coi thường!

Riêng là Dương Nghiên, bây giờ hồi nhớ tới, mới chính thức suy nghĩ cẩn thận, Từ trưởng lão y nguyên vẫn là cái kia thiết diện vô tư Chấp pháp trưởng lão, chiếu cố Bạch Nhạc, cũng không là bởi vì cái gì tư tình cùng bối cảnh, mà là Bạch Nhạc Thiên phú, đáng giá mắt khác đối đãi!

Chỉ tiếc, hắn có mắt không tròng, đầy đầu đều là đầu cơ trục lợi ý niệm trong đầu, căn bản không có nhận rõ sự thực bản chất.

Có mắt không tròng bốn chữ này, tựa như cùng cảnh tỉnh, để cho Dương Nghiên triệt để tỉnh táo lại, hồi muốn chính mình mấy năm nay hành động, không khỏi lòng tràn đầy xấu hổ, có thể, đây mới là chính mình một mực cắm ở Dẫn Linh Cảnh khó có thể đột phá nguyên nhân a.

Đáng tiếc, lúc này mới rõ ràng, thật sự là đã quá trễ a!

Nghĩ đến rơi vào Âm Dương Quỷ Đồng trong tay kết cục, Dương Nghiên không khỏi mất hết can đảm.

Đương nhiên, Âm Dương Quỷ Đồng cũng không quan tâm những thứ này.

Mắt lạnh nhìn Bạch Nhạc, Âm Dương Quỷ Đồng lành lạnh mở miệng nói, "Nói đi, ngươi đến tột cùng biết được bao nhiêu về Thông Thiên Ma Quân sự tình."

"Cái gì Thông Thiên Ma Quân, ta căn bản cũng không có nghe nói qua." Trong lòng đột nhiên rùng mình, Bạch Nhạc không hề nghĩ ngợi, trực tiếp phản bác.

Nghe được Bạch Nhạc, Âm Dương Quỷ Đồng chẳng những không buồn, trên mặt ngược lại lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, "Ngươi quả nhiên là biết."

"Ngươi nói cái gì, ta nghe không rõ." Bạch Nhạc trong lòng cả kinh, có thể bày tỏ nét mặt lại y nguyên vẫn là một bộ cái gì cũng không biết dáng vẻ.

"Mạnh miệng thật sao? Xem bọn hắn, đó mới là không biết Thông Thiên Ma Quân nên có phản ứng bình thường." Chỉ vào Liễu Như Tân cùng Đinh Tuấn bọn hắn, Âm Dương Quỷ Đồng lạnh lùng mở miệng nói.

Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc mới chú ý tới, Liễu Như Tân bọn hắn lúc này từng cái sắc mặt trắng bệch, trong con mắt, tràn đầy vẻ sợ hãi.

Lộp bộp một tiếng, Bạch Nhạc giờ mới hiểu được vấn đề ở chỗ nào, chính mình phản ứng vẫn là quá trấn định.

Đương nhiên, cái này thật cũng không quái Bạch Nhạc, bởi vì tạp dịch xuất thân, Bạch Nhạc thật căn bản cũng không giải Thông Thiên Ma Quân tên này ý vị như thế nào.

Linh Tê Kiếm Tông sở dĩ căn bản không có đối những thứ này đệ tử nói Thông Thiên Ma Quân tên, cũng là bởi vì một khi tiết lộ ra ngoài, chỉ sợ căn bản cũng không có đệ tử dám bước vào phía sau núi.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong đầu lần nữa hiện ra Thông Thiên Ma Quân nói muốn thu chính mình làm đồ đệ lúc nói tới.

"Nhớ kỹ, vi sư đạo hào Thông Thiên, chính là cái này thế gian đệ nhất Ma Quân!"

Thế gian đệ nhất Ma Quân a, riêng chỉ là cái này một cái tên, cũng đủ để uy hiếp thiên hạ.

Nhẹ nhàng một ngón tay, nhất thời Âm Dương Đồng Tử bên người một con Quỷ Đồng nhất thời lần nữa nhào tới Bạch Nhạc trên người, hung hăng cắn xé Bạch Nhạc trên người huyết nhục, trong chốc lát, cũng đã là máu thịt be bét.

"Nói đi, đem ngươi biết, toàn bộ nói hết ra, ta cam đoan sẽ không tiết lộ nửa chữ, hơn nữa có thể thả ngươi an toàn ly khai."

Để cho Quỷ Đồng cắn xé Bạch Nhạc huyết nhục là uy hiếp, bằng lòng thả hắn ly khai, tự nhiên chính là lợi dụ.

Thời khắc sinh tử, Âm Dương Quỷ Đồng không tin trước mặt thiếu niên này còn có thể chống đỡ xuống dưới.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc trong lòng cũng cũng rất rõ ràng, đã đến chân chính sống chết trước mắt, chỉ cần có một câu nói không đúng, liền sẽ bị Quỷ Đồng nuốt vào, hài cốt không còn.

Liếc hắn người liếc mắt, Âm Dương Quỷ Đồng điềm nhiên nói, "Ngươi yên tâm, mấy người này ta sẽ toàn bộ giết chết diệt khẩu, ra khỏi miệng ngươi, vào được tai ta, tuyệt sẽ không có một chữ tiết ra ngoài."

Lạnh cả tim, cái này đổi ý một cái thời gian, Bạch Nhạc cũng rốt cục tỉnh táo lại.

Bạch Nhạc tính khí vốn là như vậy, càng là nguy hiểm, liền càng là bình tĩnh, bằng không trước đây chỉ sợ hắn liền không sống nổi.

"Đợi một chút!"

Chứng kiến Âm Dương Quỷ Đồng đã chuẩn bị để cho Quỷ Đồng đi giết Dương Nghiên bọn hắn lấy thủ tín cho hắn, Bạch Nhạc rốt cục mở miệng nói.

"Ta biết hữu hạn, cũng không có gì có thể giấu giếm, bất quá, ngươi muốn ta nói cho ngươi biết, cũng nhất định phải đáp ứng ta một cái điều kiện."

"Điều kiện gì?" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Âm Dương Quỷ Đồng không thèm quan tâm hỏi, chỉ cần Bạch Nhạc bằng lòng nói ra manh mối, hắn không quan tâm bằng lòng bất kỳ điều kiện gì.

"Thả bọn họ!"

Mặt trầm như nước, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói.

"Cái gì?"

Thốt ra lời này lối ra, đừng nói là Âm Dương Quỷ Đồng, cho dù là Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân trên mặt bọn họ cũng không khỏi lộ ra lau một cái khó có thể tin khiếp sợ, cho dù ai cũng không nghĩ ra, sống chết trước mắt, Bạch Nhạc nói ra, vậy mà lại là như thế này một cái điều kiện.

"Ta nói, để trước bọn hắn!" Lập lại lần nữa một lần, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng.

"Những người này như vậy hèn hạ ngươi, ngươi chẳng những không giết bọn hắn, còn muốn cứu bọn hắn?" Âm Dương Quỷ Đồng hơi kinh ngạc nhìn Bạch Nhạc, thần sắc ở giữa tràn đầy không hiểu.

"Chỉ cần mình không hèn hạ chính mình, người bên ngoài thấy thế nào, lại có quan hệ gì?" Lắc đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp, "Bọn hắn coi thường ta, nhưng lại cũng không có hại ta, nếu là bởi vì một đôi lời, liền muốn trả thù sát nhân, cùng các ngươi những thứ này coi mạng người như cỏ rác ma đầu, lại có gì khác biệt?"

"Ma đầu? Hắc! Ngươi cho rằng chính đạo những thứ này ngụy quân tử, cùng ma đạo khác nhau ở chỗ nào? Bọn hắn chỉ là càng vô sỉ mà thôi." Khinh thường nhìn mấy người, Âm Dương Đồng Tử cười lạnh nói.

"Đó là bọn họ chuyện, chí ít ta không phải." Vẫn không có nửa phần nhượng bộ ý tứ, Bạch Nhạc cố chấp hồi đáp, "Ta chỉ quan tâm tự ta là dạng gì người, cùng người khác lại có quan hệ gì."

Những lời này, chẳng những để cho Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân bọn hắn vẻ mặt xấu hổ, cho dù là Âm Dương Quỷ Đồng cũng đồng dạng trở nên động dung.

Hắn gặp quá nhiều cái gọi là chính đạo cao nhân, nhưng lại lần đầu tiên nhìn thấy Bạch Nhạc dạng này khí khái!

Sống chết trước mắt, đây cũng không phải là ai có thể giả ra tới.

"Bạch sư đệ, trước đó là ta không đúng, ngươi không cần như vậy! Muốn chết, chúng ta chết cùng một chỗ là được!" Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ kiên nghị, Dương Nghiên nhất thời mở miệng nói, "Ma đầu, không cần giả mù sa mưa, mười năm trước đó, tại Duyện châu thời điểm, ta cũng đã chết tiệt, có thể quá nhiều sống mười năm, đã là ta kiếm được."

Nhắc tới Duyện châu, Âm Dương Quỷ Đồng ánh mắt lần nữa chuyển lạnh, "Nguyên lai, ngươi chính là trước đây bị Từ lão quỷ cứu đi tiểu nhi."

"Không sai! Huyết hải thâm cừu, ta mấy năm nay tới nỗ lực tu hành, chính là vì một ngày kia có thể giết ngươi súc sinh này!" Gắt gao nhìn chằm chằm Âm Dương Quỷ Đồng, Dương Nghiên nghiến răng nghiến lợi mắng to.

Lớn như vậy mắng, không vẻn vẹn là vì cho hả giận, cũng đồng dạng vì đoạn tuyệt chính mình đường lui!

Hắn mặc dù có chút thế lực, thế nhưng trên bản chất thật cũng không xấu, Bạch Nhạc còn có thể lấy ơn báo oán, hắn có đạo lý gì, nhìn Bạch Nhạc chịu chết, chính mình chạy trốn.

"Bất quá là một cái vô năng tiểu nhi mà thôi, gia gia chờ ngươi là được." Khinh thường rên một tiếng, Âm Dương Quỷ Đồng nhưng là không chút nào để ý Dương Nghiên thái độ, "Tiểu tử, ngươi điều kiện, ta đáp ứng!"

Trong lúc nói chuyện, bàn tay một trảo, giam cấm mấy người ma khí nhất thời tán đi, trực tiếp khôi phục Dương Nghiên mấy người tự do.

"Muốn đi có thể, bả trên người tất cả mọi thứ đều lưu lại! Đừng nghĩ đến vừa đi liền gởi tín hiệu cầu cứu." Cười lạnh một tiếng, bên người Quỷ Đồng lần nữa bay ra, gắt gao nhìn chằm chằm mấy người.

"Dương sư huynh, các ngươi lưu lại không có chút ý nghĩa nào, tương phản các ngươi rời đi trước, ngược lại có thể vì ta tranh tới một chút hi vọng sống." Lắc đầu, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

Vừa nói như vậy, Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân bọn hắn nao nao, giờ mới hiểu được ý tứ.

Nếu là bọn họ đều chết, Âm Dương Quỷ Đồng vì diệt khẩu, tự nhiên cũng đồng dạng sẽ không bỏ qua Bạch Nhạc! Có thể, chỉ cần bọn hắn trước trốn, mặc dù vô pháp đúng lúc hô người cứu viện, có thể cuối cùng tin tức là có thể truyền đi, kể từ đó, Âm Dương Quỷ Đồng ngược lại chưa chắc phải nhất định muốn giết Bạch Nhạc diệt khẩu.

Trong lúc này tỉ mỉ, nếu không phải bình tĩnh đến mức tận cùng, vạn vạn không ý thức được.

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, mấy người trong lòng đối với Bạch Nhạc càng là nhiều mấy phần kính phục. Chợt cắn răng một cái, Dương Nghiên cũng đồng dạng không do dự nữa, đem trên người tất cả mọi thứ toàn bộ ném, hướng về Bạch Nhạc khom người cúi đầu, "Bạch sư đệ, đại ân không lời nào cảm tạ hết được! Ngươi nếu có thể thoát hiểm, Dương Nghiên tất báo ân này, ngươi như chết cùng ma đầu kia trong tay, ta tất báo thù cho ngươi."

Nói xong một câu nói này, Dương Nghiên nhất thời xoay người mà đi.

Cười lạnh nhìn mấy người, Âm Dương Quỷ Đồng cũng đồng dạng không có ngăn cản, đối hắn mà nói, cái này mấy cái tiểu nhân vật sinh tử, thực sự không quan trọng gì.

Quan trọng hơn là, hắn biết rõ, lần này tìm được Linh Tê Kiếm Tông bên này Ma Môn Cao Thủ, cũng xa không chỉ hắn một cái, cho dù là tin tức tiết lộ ra ngoài, Linh Tê Kiếm Tông người cũng không đoái hoài tới tới tìm hắn để gây sự.

Tương phản, chỉ cần có thể đạt được về Thông Thiên Ma Quân manh mối, hắn liền rất có thể trước một bước tìm được Thông Thiên Ma Quân, vô luận là Thông Thiên Ma Công truyền thừa, vẫn là Côn Ngô Kiếm, đều đáng giá hắn đánh bạc tất cả.

"Tiểu tử, ngươi điều kiện ta đã thỏa mãn, hiện tại ngươi có thể nói a?" Lạnh lùng nhìn Bạch Nhạc, Âm Dương Quỷ Đồng lạnh giọng hỏi tới.

"Ta vốn chỉ là Linh Tê Kiếm Tông một cái tiểu tạp dịch, có thể có hôm nay, chính là bởi vì cơ duyên xảo hợp phía dưới, cứu bị Thông Thiên Ma Quân gây thương tích Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ Vân Mộng Chân!" Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Bạch Nhạc vừa mở miệng, liền trực tiếp bạo xuất cùng Vân Mộng Chân quan hệ, dùng cái này tới lấy tin đối phương.

Quả nhiên, nghe được Bạch Nhạc, Âm Dương Quỷ Đồng trước mắt nhất thời sáng ngời!

Vân Mộng Chân tại Linh Tê Kiếm Tông sự tình, hắn tự nhiên rõ ràng, nếu như quả thực như Bạch Nhạc nói, vậy lần này hắn thật có thể là kiếm bộn.

"Trước đây ta vừa may đụng vào thánh nữ cùng Thông Thiên Ma Quân giao thủ, Thông Thiên Ma Quân bản thân liền bị thương nặng, trận chiến kia đánh lưỡng bại câu thương, Thông Thiên Ma Quân trốn vào phía sau núi bên trong, cũng là ta đem thánh nữ mang hồi Linh Tê Kiếm Tông. . ."

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Lời nói dối cùng uy hiếp

Bạch Nhạc ngữ tốc rất chậm, rất nhiều nhìn như rất đơn giản giải thích, trong lòng đều nhất định muốn trước lặp lại nhiều lần, xác nhận tuyệt đối không có cái vấn đề về sau, mới có thể nói lối ra.

Rất nhiều người cho rằng nói dối rất dễ dàng, nhưng trên thực tế, nào có đơn giản như vậy a, riêng là căn bản không có thời gian chuẩn bị tình huống dưới, thì càng trắc trở.

Tối trọng yếu là, đây cũng không phải là loại kia không cần phụ trách nhiệm nói bậy, ngươi nhất định phải nói có lý có cứ, có thể làm cho đối phương tín phục, bằng không trong nháy mắt chính là khó giữ được cái mạng nhỏ này.

"Trở về sau đó, ta mới biết Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ gọi Vân Mộng Chân! Vân tiên tử để cho ta bả tin tức báo lên cho tông môn, coi như trả thù lao, ban cho ta một viên linh đan, chính là dựa vào cái này linh đan, ta mới tu ra linh lực, thuận lợi trở thành ngoại môn đệ tử, ngươi không biết, cái viên kia linh đan thật không được a, ăn sau đó, ta lúc đó liền đau đã bất tỉnh. . ."

"Đủ, nói điểm chính!" Nghe được Bạch Nhạc nói lải nhải nói những lời nhảm nhí này, Âm Dương Quỷ Đồng sầm mặt lại, không kiên nhẫn ngắt lời nói.

Cái gì ban thưởng ngươi một viên linh đan liền tu ra linh lực, bất quá chỉ là một viên trợ giúp thối thể dẫn linh cơ sở đan dược mà thôi, loại đan dược này căn bản cũng không đáng giá, ai quan tâm cái này?

"Đúng, là. . ." Cùng con gà con mổ gạo giống như, Bạch Nhạc liên tục gật đầu đáp ứng nói.

Có lệ đồng thời, Bạch Nhạc đầu óc càng là cực nhanh chuyển động, hiện tại chân chính chỗ khó là, hắn nhất định phải nghĩ biện pháp đem mình tác dụng thể hiện ra, đây cũng không phải là cùng tông môn giải thích đâu, chỉ cần làm cho đối phương tin tưởng là được.

Âm Dương Quỷ Đồng loại này ma đầu, thấy thế nào cũng không giống là loại kia nhân từ nương tay người, nếu như cảm giác mình đối hắn không có giới trị lợi dụng, tuyệt đối sẽ ngay đầu tiên hạ độc thủ.

". . . Về sau, Vân tiên tử muốn nói kiểm tra một chút, ta theo Thông Thiên Ma Quân có quan hệ hay không, ta cũng không biết nàng làm sao kiểm tra, chẳng qua là cảm thấy cái đầu đặc biệt đau! Sau đó, nàng liền truy vấn ta, nói có không thấy một thanh kiếm."

Nghe thế, âm dương Ma Đồng trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái tinh mang, gắt gao nhìn thẳng Bạch Nhạc con mắt.

Bạch Nhạc tựa hồ cũng bị dọa cho giật mình, cẩn thận từng li từng tí mở miệng nói, "Ta không biết đó là cái gì kiếm, bất quá ta ngày đó nhìn thấy qua, thật là bị Thông Thiên Ma Quân mang đi. . ."

"Ngươi gặp qua? !"

Trong nháy mắt, âm dương Ma Đồng đột nhiên bắt lại Bạch Nhạc cổ tay, trầm giọng hỏi.

Như Bạch Nhạc nhỏ như vậy nhân vật, có lẽ không biết thanh kiếm kia ý vị như thế nào, thật là hắn lại vô cùng rõ ràng.

Côn Ngô Kiếm a!

Đạo Lăng Thiên Tông Trấn Giáo Chí Bảo, lần này ma đạo mọi người, chen chúc tới, vì chính là Thông Thiên Ma Quân truyền thừa cùng Côn Ngô Kiếm a!

Ai có thể nghĩ tới, mới bất quá vừa mới bước vào Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi không bao lâu, tùy tiện bắt mấy cái Dẫn Linh Cảnh đệ tử, là có thể phát hiện Côn Ngô Kiếm manh mối, đây quả thực là vận may phủ đầu a.

"Đúng vậy a là một thanh thanh sắc cổ xưa trường kiếm. . ." Bạch Nhạc chặt gật đầu theo nói, "Đau, ngươi buông ta ra trước a!"

Bị Âm Dương Quỷ Đồng bắt cổ tay lại trong nháy mắt bị bóp xanh tím, Bạch Nhạc mắng nhiếc hô.

"Ngươi còn biết cái gì, nói."

Ánh mắt lạnh lùng, buông ra Bạch Nhạc cổ tay, Âm Dương Quỷ Đồng lành lạnh mở miệng nói.

"Không, không có gì. . ." Lắc đầu, Bạch Nhạc vẻ mặt vô tội hồi đáp, "Vân tiên tử nói, thanh kiếm kia khí tức bị Thông Thiên Ma Quân che lấp, nàng cũng nhận biết không đến, cho nên chỉ có thể dùng đần nhất phương pháp, thăm dò quần sơn. . . Nàng còn nói, không cho phép bả việc này nói với bất kỳ người nào nửa chữ, hơn nữa, nếu có thể tìm về thanh kiếm này, đảm bảo ta giải khai linh phủ, trở thành nội môn đệ tử."

Nghe được Bạch Nhạc nói phía trước nửa câu thời điểm, trên thực tế, Âm Dương Quỷ Đồng đã chuẩn bị đối Bạch Nhạc hạ sát thủ, nhưng mà phía sau cái kia nói mấy câu, nhưng là để cho hắn lần nữa đem sát ý thu liễm.

Côn Ngô Kiếm bản thân liền là Đạo Lăng Thiên Tông chí bảo, bây giờ Vân Mộng Chân cái này Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ đều nhận biết

không đến Côn Ngô Kiếm khí tức, chỉ có thể dùng loại này biện pháp đần độn tìm, lẽ nào hắn thì có biện pháp khác hay sao?

Đừng xem Côn Ngô Kiếm nổi tiếng bên ngoài, thật là, trên đời này có mấy người thực sự được gặp Côn Ngô Kiếm?

Thông Thiên Ma Quân trọng thương phía dưới, tất nhiên đã sớm đem Côn Ngô Kiếm khí tức phong ấn, loại tình huống này, cho dù là nhìn thấy, chỉ sợ cũng chưa chắc có người có thể nhận được Côn Ngô Kiếm a. Tất nhiên chỉ có thể dùng loại này biện pháp đần độn tìm, như vậy, Bạch Nhạc cái này trước đó gặp qua Côn Ngô Kiếm người, dĩ nhiên là có giới trị lợi dụng.

Liền Vân Mộng Chân đều muốn lợi dụng Bạch Nhạc, hắn nếu như tùy tiện như vậy liền giết, chẳng phải là quá ngu.

Vừa nghĩ đến đây, Âm Dương Quỷ Đồng nhất thời lạnh giọng mở miệng nói, "Bạch Nhạc đúng không? Tiểu tử, ngoan ngoãn nghe lời, chỉ cần ngươi có thể giúp ta tìm được thanh kiếm này, ta liền tha mạng của ngươi, bằng không. . ."

Trong lúc nói chuyện, Âm Dương Quỷ Đồng bàn tay đột nhiên vỗ, trong nháy mắt, một cổ hắc khí chợt dũng mãnh vào Bạch Nhạc trong cơ thể.

Kêu lên một tiếng đau đớn, Bạch Nhạc nhất thời cảm thấy một hồi trùy tâm thực cốt đau đớn đánh tới, một cái đứng không vững lần nữa ngã trên mặt đất bên trên, trên đầu mồ hôi lớn chừng hạt đậu không ngừng rơi xuống, toàn thân vô ý thức cuộn mình đến một chỗ, lạnh run.

"Ta có thể để ngươi còn sống, tự nhiên cũng có thể để ngươi sống không bằng chết! Tìm được kiếm, ta có thể cho ngươi không phát hiện chút tổn hao nào ly khai, nếu như tìm không được. . . Ta cam đoan, điểm thống khổ này, bất quá chỉ là một điểm khai vị ăn sáng mà thôi."

"Ta. . . Ta minh bạch!" Thân thể run không ngừng, trong miệng phát sinh một hồi thống khổ gào thét tiếng, Bạch Nhạc đem hết toàn lực gật đầu đáp ứng nói.

Cho tới giờ khắc này, âm dương Ma Đồng lúc này mới thoả mãn gật đầu, "Tốt, như vậy, bây giờ sẽ bắt đầu đi. Ta tính nhẫn nại không tốt, ngươi tốt nhất không nên muốn chơi hoa chiêu gì, Linh Tê Kiếm Tông những phế vật kia còn cứu không ngươi."

Phất tay một cái, xâm nhập Bạch Nhạc trong cơ thể ma khí nhất thời bị đuổi tản ra hơn phân nửa, mặc dù còn có chút thống khổ, bất quá, cũng đã tại có thể nhịn chịu phạm trù bên trong.

Giùng giằng từ dưới đất bò dậy, Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng không khỏi thở phào một cái.

Chút hành hạ này hắn còn không có để ở trong lòng, trọng yếu là, mạng nhỏ chí ít tạm thời bảo trụ, sau đó phải làm sao bây giờ, vậy cũng chỉ có thể đi trước một bước xem một bước.

... . .

"Họ Phong, ngươi nói cái gì?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Phong Thần, Dương Nghiên lớn tiếng quát mắng.

"Dương sư huynh, ngươi không cần theo ta đùa giỡn tính khí, hiện tại tình huống gì, ngươi ta đều rất rõ ràng, Thông Thiên Ma Quân tin tức đã bị tiết lộ đi ra ngoài, Âm Dương Quỷ Đồng có thể tới, hắn ma đầu tự nhiên cũng có thể tới! Hiện tại toàn bộ phía sau núi đều đã không an toàn, ngươi không sợ chết là ngươi chuyện, không được kéo lên chúng ta." Lạnh rên một tiếng, Phong Thần nhàn nhạt mở miệng nói, "Bây giờ chỉ có trở về, đem tin tức báo lên tông môn bàn bạc kỹ hơn."

"Đánh rắm!" Chỉ vào Phong Thần, Dương Nghiên không chút khách khí mắng, " từ nơi này phản hồi tông môn, chí ít cũng phải ba ngày thời gian! Đến lúc đó, Bạch sư đệ thi cốt đều hàn, họ Phong, ngươi đừng quên, chúng ta cái mạng này đều là Bạch sư đệ cứu, vong ân phụ nghĩa, tính là gì nam nhân."

Hơi chậm lại, Phong Thần sắc mặt có chút khó coi, "Dương Nghiên, trong lòng ngươi hẳn rất rõ ràng, rơi vào Âm Dương Quỷ Đồng trong tay, Bạch Nhạc chắc chắn phải chết! Chúng ta trong tay tín phù đều đã không có, cứ như vậy ở trong núi đi loạn có ích lợi gì? Nội môn đệ tử cùng trưởng lão đều ở đây quần sơn chỗ sâu, hiện tại tiếp tục đi vào trong, cùng chịu chết khác nhau ở chỗ nào?"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Thông Thiên Ma Công (thượng)

"Chia binh hai đường a!"

Mắt thấy Dương Nghiên cùng Phong Thần ở giữa xung đột càng ngày càng nghiêm trọng, Liễu Như Tân đột nhiên mở miệng nói.

"Phong sư đệ cùng Đinh sư huynh phản hồi tông môn, trên đường nếu như gặp phải hắn ngoại môn đệ tử, cũng có thể mượn bọn họ tín phù cầu cứu, ta và Dương sư huynh tiếp tục thâm nhập sâu, xem xem có thể hay không đụng phải trưởng lão hoặc là nội môn sư huynh, nghĩ biện pháp nghĩ cách cứu viện Bạch sư đệ."

So với việc Dương Nghiên kích động, Liễu Như Tân phải tĩnh táo rất nhiều, loại vấn đề này là tranh không ra một cái kết quả. Chuyện liên quan đến sinh tử , mặc cho Dương Nghiên làm sao phát hỏa, sợ rằng cũng sẽ không để Phong Thần thay đổi chủ ý! Cùng như vậy, chẳng lúc đó tách ra, có thể ngược lại còn có thể càng tăng thêm một ít cứu hồi Bạch Nhạc hy vọng.

Đương nhiên, từ ở sâu trong nội tâm, Liễu Như Tân trên thực tế cũng minh bạch, Bạch Nhạc chỉ sợ là đã lành ít dữ nhiều, cho dù là tìm được tông môn trưởng lão, tối đa cũng bất quá chỉ vì Bạch Nhạc báo thù mà thôi.

"Cứ làm như vậy đi." Không đợi Dương Nghiên hồi đáp, Đinh Tuấn liền dẫn đầu mở miệng phụ họa nói.

Cho dù đối với Bạch Nhạc cũng ôm vài phần cảm kích cùng áy náy chi tâm, người tài đều là hiện thực, không có cái gì tánh mạng mình trọng

yếu, thật vất vả Liễu Như Tân mở miệng, tự nhiên là muốn liền sườn núi xuống lừa.

Kể từ đó, có thể nói, trừ Dương Nghiên bên ngoài, hắn ba người cũng đã đạt thành nhận thức chung, dĩ nhiên là quyết định.

Đinh Tuấn cùng Phong Thần sau khi rời đi, Dương Nghiên bọn hắn lại đẳng cấp không hơn nửa canh giờ thời gian, lúc này mới cẩn thận phản hồi trước đó bị bắt địa phương.

Chỉ là, giờ phút này trong lại nào còn có Âm Dương Quỷ Đồng cùng Bạch Nhạc cái bóng a.

... . . .

Bóng đêm phủ xuống, tại dưới một thân cây ngồi xuống, Bạch Nhạc mới xem như hơi chút có một chút nghỉ ngơi cùng suy nghĩ cơ hội.

Theo Âm Dương Quỷ Đồng ở trong núi đã chuyển một ngày, Côn Ngô Kiếm hạ lạc tự nhiên không có khả năng tìm được, ngược lại là đủ loại yêu thú đụng phải không ít. Đương nhiên, đối với Âm Dương Quỷ Đồng mà nói, cái này căn bản không có chút nào trắc trở, thậm chí cũng không có tự mình xuất thủ, mấy con Quỷ Đồng cũng đã ung dung giải quyết.

Trong thời gian này, thật cũng có đến vài lần cơ hội, liền cùng Linh Tê Kiếm Tông người sượt qua người, đáng tiếc căn bản không cho Bạch Nhạc cùng đối phương tiếp lời cơ hội, Âm Dương Quỷ Đồng trực tiếp liền mang theo Bạch Nhạc tách ra.

Bết bát hơn là, Bạch Nhạc phát hiện, thâm nhập vào trong cơ thể hắn những cái kia ma ý, tựu như cùng như giòi trong xương, không ngừng ăn mòn thân thể hắn cùng linh lực, tiếp tục như vậy, tình huống sẽ chỉ càng ngày càng hỏng bét.

Âm Dương Quỷ Đầu ẩn thân tại cành cây bên trong, Bạch Nhạc thậm chí nhìn không thấy đối phương thân ảnh, ngay tại lúc bên người cách đó không xa, mấy con Quỷ Đồng nhưng thủy chung nhìn chằm chằm Bạch Nhạc nhất cử nhất động!

Bạch Nhạc rất rõ ràng, chỉ cần mình hơi chút có một chút xíu dị động, những quỷ này đồng tất nhiên sẽ hung ác nhào lên giết chết chính mình.

Bây giờ liền linh lực đều vận dụng không, Bạch Nhạc căn bản cũng không có một chút xíu năng lực phản kháng, chớ đừng nói chi là đào tẩu.

Đương nhiên, tình huống bình thường xuống, một cái mới vừa bước vào Dẫn Linh Cảnh không lâu đệ tử, cũng xác thực không có khả năng có từ Âm Dương Quỷ Đồng trong tay chạy trốn năng lực.

Nhưng mà, Bạch Nhạc so với ai cũng rõ ràng, như thế mang xuống, chính mình tất nhiên khó thoát khỏi cái chết.

Côn Ngô Kiếm bản thân đã bị Thông Thiên Ma Quân phong ấn tại hắn trong thần hồn, hắn đi cái nào tìm manh mối cho Âm Dương Quỷ Đồng?

Hơn nữa, loại này ma đầu, cũng căn bản không có bất luận cái gì uy tín đáng nói, cho dù là Bạch Nhạc nguyện ý bả Côn Ngô Kiếm giao ra đây, đối phương cũng sẽ không bỏ qua chính mình.

Huống chi, bằng Bạch Nhạc bây giờ chút bản lãnh này, coi như là muốn đem Côn Ngô Kiếm giao ra đây cũng làm không được a.

Chỉ là cái này nhưng cũng nhắc nhở Bạch Nhạc.

Trên người hắn cất giấu bí mật, cũng không chỉ một thanh Côn Ngô Kiếm , đồng dạng còn có truyền thừa từ Thông Thiên Ma Quân Ma Đạo Truyền Thừa a.

Bằng tâm mà nói, thật Bạch Nhạc không có chút nào muốn tu luyện Thông Thiên Ma Quân ma công, bởi vì cái kia tất nhiên có nghĩa là vô cùng vô tận phiền phức, nếu là có khả năng, hắn làm một cái hảo hảo Huyền Môn đệ tử không phải rất tốt nha.

Bạch Nhạc sở dĩ như vậy khắc khổ tu luyện Linh Tê Kiếm Quyết, thật cũng là bởi vì trong lòng đã sớm hạ quyết tâm, tuyệt không gặp mặt Thông Thiên Ma Quân lưu lại Ma Đạo Truyền Thừa.

Ngươi Thông Thiên Ma Quân lại như thế nào lợi hại, vậy cũng đã chết, chẳng lẽ còn có thể từ dưới đất nhảy ra buộc ta tu luyện ma công hay sao?

Đáng tiếc, Bạch Nhạc thiên toán vạn toán, cũng không nghĩ đến, vậy mà lại tại hậu sơn bên trong gặp phải Âm Dương Quỷ Đồng loại này ma đầu, hơn nữa còn không may rơi vào đối phương trong tay.

Làm tất cả bình thường cách đều đã vô pháp giải quyết lập tức nguy hiểm thời điểm, Thông Thiên Ma Quân lưu lại Ma Đạo Truyền Thừa, là được duy nhất rơm rạ cứu mạng.

Cái gì gọi là uống rượu độc giải khát?

Chính là ngươi biết rõ ràng có độc, nhưng lại vẫn là không thể không kiên trì uống vào.

Mặc dù biết rõ vô cùng hậu hoạn, vậy cũng không có cách nào nha, vô luận có phiền toái gì, đó cũng là về sau sự tình, tối trọng yếu là, hiện tại Bạch Nhạc cần phải nghĩ biện pháp sống sót a.

Trong lòng giãy dụa một lúc lâu, Bạch Nhạc quyết tâm trong lòng, lúc này nhắm mắt lại, từ trong thần hồn dẫn đạo hồi ức những cái kia Thông Thiên Ma Quân lưu lại truyền thừa.

"Răng rắc!"

Phảng phất có thứ gì trong đầu vỡ vụn ra, vô số ký ức nườm nượp tới.

Lúc trước Bạch Nhạc hôn mê lúc, đã tự nhiên vận hành một lần ma công lần nữa rõ ràng xuất hiện ở Bạch Nhạc trong đầu.

Thông Thiên Ma Công!

Đây mới là Bạch Nhạc chân chính trên ý nghĩa, lần đầu tiên nghiêm túc nghiên cứu Thông Thiên Ma Quân lưu lại phần này Ma Đạo Truyền Thừa.

Hơn nữa, cùng trước kia không giống nhau, từ Vân Mộng Chân cái kia đại thể biết tu hành mấy cảnh giới, lại tu luyện Linh Tê Kiếm Quyết, Bạch Nhạc đối với tu hành đã có một cái đại thể nhận thức, bây giờ lại nhìn Thông Thiên Ma Công, tự nhiên sẽ có một phen hoàn toàn khác biệt giải.

Chỉ là Thông Thiên Ma Công khúc dạo đầu Minh Nghĩa cái này một bộ phận, cũng đã lệnh Bạch Nhạc tâm thần run rẩy dữ dội, hầu như khó có thể tự giữ!

Liền lấy dẫn linh mà nói, Huyền Môn tu luyện, chú ý dẫn linh nhập thể, chính là đem thiên địa ở giữa linh khí chậm rãi dẫn vào trong cơ thể mình, đây là một cái ôn hòa dẫn đạo quá trình, cho nên tiến cảnh thường thường tương đối thong thả,

Thật là Thông Thiên Ma Công lại hoàn toàn khác biệt, đối với Thông Thiên Ma Quân mà nói, linh lực đều là thiên địa ở giữa một loại tài nguyên, mà loại tài nguyên, nhưng là có thể cướp đoạt.

Nói cách khác, tu luyện Thông Thiên Ma Công căn bản cũng không cần chậm rãi liền dẫn đạo, mà là từ vừa mới bắt đầu liền cường thế cướp

đoạt, mạnh mẽ đem thiên địa linh khí thôn phệ vào thể, chuyển hóa thành thuộc về mình lực lượng!

Đương nhiên, loại này cướp đoạt tự nhiên cũng không phải không hề hạn chế!

Cướp đoạt nha, đến tự nhiên nhanh, thật là cũng tất nhiên kèm theo nhất định nguy hiểm, nói thí dụ như, ngươi cường độ thân thể không thể chịu đựng linh lực trùng kích, cũng rất khả năng trực tiếp bể mất! Nói thí dụ như, không có kinh lịch chậm rãi dẫn đạo, những linh lực này cũng rất dễ dàng có vẻ hỗn tạp bất thuần, dễ dàng tẩu hỏa nhập ma!

Trên thực tế, đây cũng là đại đa số ma công đặc điểm!

Thật là, Thông Thiên Ma Công đáng sợ nhất địa phương chính là ở chỗ, Thông Thiên Ma Quân ngạnh sinh sinh lấy chính mình nhận thức, từ trên căn bản thuyết minh trong đạo lý, tiến tới ưu hoá loại này tu hành phương thức.

Để cho đây hết thảy, không còn là cắn răng một trận khinh xuất, mà là chân chính hệ thống hình thành một loại đặc biệt tu hành phương thức.

Thông Thiên Ma Quân, đem tu hành cho rằng một cái đánh nát quy tắc quá trình.

Tại Thông Thiên Ma Quân xem ra, tu hành nên là tự do, tất cả quy tắc cùng ràng buộc đều cần phải bị phá vỡ.

Cái gọi là tu hành chính là từng bước đánh nát tất cả sẵn có quy tắc, lấy bản thân lực lượng, mạnh mẽ đả thông một cái Thông Thiên Đại Đạo.

Cũng tỷ như nói trùng kích linh phủ!

Đối với Huyền Môn đệ tử mà nói, chính là một cái không ngừng súc tích

lực lượng, cảm ngộ đại đạo quá trình, chỉ có làm tất cả công tác chuẩn bị đều đã làm tốt, mới có thể nước chảy thành sông giải khai linh phủ.

Có thể dựa theo Thông Thiên Ma Công thuyết pháp, lại hoàn toàn không phải này sẽ chuyện.

Linh phủ, trên thực tế chính là thân thể bản thân Tĩnh Mạch vô pháp dung nạp quá nhiều linh khí thể hiện, cái gọi là linh phủ, chính là trong thân thể, mở một chỗ chuyên môn tồn trữ linh khí không gian!

Đã như vậy, như vậy ta hà tất chậm quá chuẩn bị.

Tựa như một cánh cửa, ngươi có thể dựa theo bình thường biện pháp tìm khóa, sau đó nghiên cứu khóa cấu tạo, chậm rãi chế tạo một thanh có thể mở cửa chìa khoá, thật là đồng dạng, cũng có thể lựa chọn lấy bạo lực trực tiếp phá khai đại môn a!

Cái gọi là ma công, chính là dạy cho ngươi một loại cướp đoạt lực lượng, sau đó mạnh mẽ phá khai đại môn tu luyện phương pháp.

Đương nhiên , đồng dạng là phá khai đại môn, cũng có rất nhiều loại biện pháp, tỷ như ngươi có thể dùng huyết nhục chi khu rất đụng, đụng vết thương mình rầu rĩ, còn rất có thể đập đầu tự tử một cái ở trên cửa!

Mà Thông Thiên Ma Công cùng hắn ma công khác biệt lớn nhất chính là ở đây!

Hắn dạy cho ngươi phá khai cánh cửa này phương pháp.

Trừ dùng cậy mạnh va chạm bên ngoài, ngươi còn có thể lựa chọn dùng cây búa đập, dùng rìu tạc, sử dụng kiếm đi trảm, những thứ này đều là phương pháp a.

Đương nhiên, bởi vì biện pháp quá nhiều cũng quá loạn, căn bản không

thành hệ thống, cho nên, liền có vẻ Ma Môn tu hành phương thức càng nguy hiểm, hơn nữa cũng càng khó bị đại đa số người tiếp nhận.

Có thể đây cũng không có nghĩa là Ma Môn tu hành phương thức liền tuyệt đối không được a.

Chân chính lý giải những đạo lý này, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời một đoàn loạn ma, loại kia tâm linh trùng kích, quả thực vô pháp dùng ngôn ngữ để thuyết minh.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, nói như vậy pháp cùng giải thích, quả thực giống như là vì hắn đẩy ra một cánh cửa sổ, để cho hắn chứng kiến một loại khác hoàn toàn khác biệt thế giới!

Cho tới nay, trong lòng hắn đều từ đầu đến cuối đều cảm thấy, Ma Môn chính là tà ác, ma công chính là như âm dương Ma Đồng dạng này tàn sát vô tội tu luyện phương pháp, cho nên hắn đánh tâm chống lại tu ma, chống lại trở thành Thông Thiên Ma Quân truyền nhân.

Thật là giờ khắc này, hắn lại đột nhiên phát hiện, sự thực dường như cùng chính mình tưởng tượng bên trong không giống nhau lắm.

Xấu, sai, cũng không phải là ma đạo bản thân, mà là như âm dương Ma Đồng loại này đi nhầm người qua đường!

Giả sử có thể cẩn thủ bản tâm, như vậy cho dù là tu luyện ma công, nhưng đồng dạng chưa chắc không thể thành tựu đại đạo.

Phải biết, cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc trong lòng thật rành mạch từng câu, chính mình thiên tư bình thường, cho dù là bởi vì Vân Mộng Chân quan hệ, đã được đến cải thiện cực lớn, có thể so với việc Vân Mộng Chân loại kia thật thiên tài mà nói, vẫn như cũ tồn tại không thể vượt qua khoảng cách.

Liền lấy tu luyện Linh Tê Kiếm Quyết mà nói, nhiều ngày như vậy, trên thực tế, Bạch Nhạc liền thức thứ nhất đều không chân chính tu thành! Loại tốc độ này tại hắn đệ tử, thậm chí là Từ Phong trong mắt đều đã rất nhanh. Thật là, loại tốc độ này xuống, hắn có thể trong vòng ba tháng khai ra linh phủ sao? Căn bản không có khả năng a!

Giả sử làm từng bước dựa theo Huyền Môn phương thức tu luyện, có thể Bạch Nhạc cả đời này cũng đừng hòng đuổi theo Vân Mộng Chân cước bộ.

Ngược lại là Thông Thiên Ma Công, rất có thể mới là nhất thích hợp bản thân tu luyện phương thức.

Mà, có thể mới là Thông Thiên Ma Quân chân chính có lòng tin, mình nhất định hội tu luyện Thông Thiên Ma Công trở thành hắn truyền nhân nguyên nhân vị trí a!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 19: Thông Thiên Ma Công (hạ)

Bạch Nhạc có rất nhiều khuyết điểm, tỷ như cố chấp, tự phụ, nhưng lại tuyệt không cổ hủ.

Tỷ như ban đầu ở Thông Thiên Ma Quân bức bách xuống, làm bẩn Vân Mộng Chân thuần khiết, hắn hổ thẹn, nhưng tuyệt không bằng lòng tự sát.

Tỷ như biết rõ chính mình được Thông Thiên Ma Quân truyền thừa cùng Côn Ngô Kiếm, cũng đối không chịu nói ra đến tìm cái chết.

Bây giờ cũng giống như vậy, sinh tử trước mặt, Bạch Nhạc rất rõ ràng, muốn còn sống, tu luyện Thông Thiên Ma Công chính là hắn duy nhất sinh cơ.

Huống chi, chân chính giải Thông Thiên Ma Công sau đó, còn phát hiện, cái gọi là ma đạo có thể cùng mình trong ấn tượng cũng không tương đồng, kể từ đó, lại càng không có cự tuyệt tu luyện lý do.

Ngồi ở dưới cây, mượn lấy bóng đêm, Bạch Nhạc nhỏ bé khẽ nhắm mắt lại làm bộ ngủ dáng vẻ, trên thực tế, lại dĩ nhiên dựa theo Thông Thiên Ma Công pháp môn tu luyện.

Từ lúc trước đây, Bạch Nhạc tại hôn mê lúc, trên thực tế, cũng đã tại trong lúc bất tri bất giác, hoàn thành một lần Thông Thiên Ma Công tu luyện, có thể nói, cơ sở đã sớm đã đánh xuống.

Lúc này, điều động trong cơ thể linh lực dựa theo Thông Thiên Ma Công phương thức vận chuyển, tự nhiên càng chưa nói tới có nhiều trắc trở.

Thôn phệ!

Dẫn linh đối với Thông Thiên Ma Công mà nói, chính là một cái không ngừng thôn phệ linh lực vào cơ thể quá trình, vốn là bá đạo không gì sánh được! Không có lực lượng gì là không thể biến thành của bản thân, thiên địa chi lực như vậy, Bạch Nhạc được từ Vân Mộng Chân linh lực như vậy, Âm Dương Quỷ Đồng đánh vào Bạch Nhạc trong cơ thể ma khí tự nhiên cũng đồng dạng không thể may mắn tránh khỏi.

Âm Dương Quỷ Đồng điểm này ma khí, đối với Huyền Môn đệ tử mà nói tuy cức thủ vô bỉ, có ở Thông Thiên Ma Công trước mặt, đây tính toán là cái gì.

Mới bất quá ngắn ngủi chưa tới một canh giờ thời gian, Âm Dương Quỷ Đồng dùng để khống chế uy hiếp Bạch Nhạc ma khí cũng đã bị cắn nuốt sạch sẽ.

Hơn nữa, mượn lấy cổ này ma khí, Bạch Nhạc tu vi càng là một hơi thở vọt thẳng đến dẫn linh tam trọng!

Phải biết, nếu như dựa theo tu luyện Linh Tê Kiếm Quyết tốc độ đến tính, Bạch Nhạc ít nhất phải tu thành thức thứ ba mới có thể đạt được loại cảnh giới này, mặc dù chuyện gì đều mặc kệ, chuyên tâm tu luyện chỉ sợ cũng được hơn mười ngày thời gian mới có thể làm đến.

Nhưng bây giờ, mượn Thông Thiên Ma Công, cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là chưa tới một canh giờ thời gian mà thôi, loại tốc độ này thực sự nhanh hơi doạ người.

Mấu chốt nhất là, cái này còn xa xa không có kết thúc!

Càng là tu luyện, Bạch Nhạc liền càng phát ra hiện, trước đây từ Vân Mộng Chân cái kia đạt được chỗ tốt, so với trong tưởng tượng càng đại

thể hơn.

Không chỉ là tư chất đề thăng, hơn nữa có thể nói là tẩy cân phạt tủy , khiến cho Bạch Nhạc thân thể cũng đồng dạng được tăng lên rất cao, tức đã là như thế bá đạo thôn phệ ma khí, thân thể cũng vẫn không có nửa điểm khó chịu.

Không có nửa phần do dự, Bạch Nhạc một hơi thở tiếp tục tu luyện xuống dưới.

Một đêm trôi qua, cùng ngày có chút tảng sáng thời điểm, Bạch Nhạc mới xem như chân chính đem được từ Vân Mộng Chân những cái kia linh lực triệt để chuyển hóa thành thuộc về mình lực lượng, mà tu vi cũng thuận thế vọt tới dẫn linh ngũ trọng!

Cứ việc, trong này có rất nhiều nhân tố, coi như là mấy ngày nay đạt được sở hữu chỗ tốt tập trung bạo phát kết quả, không thể phục chế!

Nhưng dù cho như thế, tốc độ tăng lên như vậy, cũng đồng dạng có thể nói khủng bố a!

Lắc người một cái ở giữa, Âm Dương Quỷ Đồng đã từ trên cây rơi xuống, liếc Bạch Nhạc liếc mắt, tựa hồ cảm thấy hơi khác thường, nhưng lại đúng là vẫn còn cái gì đều không phát hiện.

"Ầm!"

Vừa nhấc chân, Âm Dương Quỷ Đồng trực tiếp đạp đến Bạch Nhạc trên người, ngay tại lúc đó, lại là một cổ ma khí đánh vào Bạch Nhạc trong cơ thể.

Cứ việc không thể phát hiện cái gì dị dạng, có thể căn cứ cẩn thận bản tính, Âm Dương Quỷ Đồng vẫn là quyết định cho thêm Bạch Nhạc một điểm nếm mùi đau khổ.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc thân thể đột nhiên run lên, sắc mặt đột nhiên thay đổi trắng bệch, lần nữa co rúc ở mặt đất lạnh run.

Nhưng mà, so với việc trên thân thể thống khổ, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì xác thực thả lỏng một đại khẩu khí.

Tu luyện cả đêm, Bạch Nhạc lo lắng nhất chính là bị Âm Dương Quỷ Đồng nhìn ra dị dạng đến, dù sao, cho dù đã có dẫn linh ngũ trọng thực lực, có thể Bạch Nhạc trong lòng vẫn như cũ rõ ràng, dạng này thực lực, vẫn như cũ xa không đủ để làm hắn từ Âm Dương Quỷ Đồng trong tay chạy trốn.

Nếu rơi vào tay phát hiện, tất nhiên cũng là một con đường chết!

Cũng may, Thông Thiên Ma Công quả nhiên vẫn chưa để cho Bạch Nhạc thất vọng.

Truyền cho Bạch Nhạc Thông Thiên Ma Công bên trong bản thân thì có một loại ẩn nấp tu vi hiệu quả, trừ phi Bạch Nhạc chủ động bại lộ trong cơ thể ma khí, bằng không, từ biểu hiện ra liền y nguyên vẫn là nhìn không ra chút nào biến hóa.

Trên thực tế, Thông Thiên Ma Quân vốn là muốn từ để cho Bạch Nhạc đi ra ma song tu đường đi, tự nhiên sáng sớm cũng đã đem hết thảy đều đã tính toán kỹ.

Bằng không, Bạch Nhạc vừa mới tu luyện Thông Thiên Ma Công đã bị trong tông môn cao thủ phát hiện, cái kia còn tu luyện cái rắm a, đảo mắt đã bị người giết được không.

Đương nhiên, Thông Thiên Ma Quân sợ rằng cũng không nghĩ ra, loại này bố trí còn không có lừa gạt đến người trong chính đạo, lại ngược lại trước giúp đỡ Bạch Nhạc tại Âm Dương Quỷ Đồng loại này ma đầu

trong tay đảm bảo một cái mạng nhỏ.

Nhìn Bạch Nhạc trên mặt đất giãy dụa gần một nén nhang thời gian, Âm Dương Quỷ Đồng lúc này mới lần nữa đem Bạch Nhạc bắt lại, tán đi đại bộ phận xâm nhập Bạch Nhạc trong cơ thể ma khí.

"Đi thôi, từ hôm nay trở đi, chỉ cần không tìm được kiếm, ta mỗi ngày đều sẽ cho ngươi một điểm nghiêm phạt. Cho nên, không được khiêu chiến ta kiên trì, dụng tâm làm việc, minh bạch chưa?"

Lạnh lùng uy hiếp một câu, Âm Dương Quỷ Đồng lúc này mới xoay người, thẳng đi về phía trước.

... . . .

"Ngươi nói cái gì?"

Nhìn chằm chằm trước mặt Đinh Tuấn cùng Phong Thần, Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí.

"Nói rõ ràng, đến chuyện gì xảy ra?" Cảm giác được Vân Mộng Chân trên người hàn ý, Từ Phong trong lòng cũng không khỏi đột nhiên rùng mình, lạnh giọng hỏi tới.

Trên thực tế, Đinh Tuấn cùng Phong Thần có thể nhanh như vậy phản hồi tông môn, bản thân liền là Từ Phong nhận được hắn đệ tử tín hiệu cầu cứu về sau, mang theo bọn hắn trở về. Chỉ là Từ Phong nhưng cũng không nghĩ tới, Bạch Nhạc bị Âm Dương Quỷ Đồng bắt đi chuyện này, sẽ khiến Vân Mộng Chân lớn như vậy phản ứng.

Tựa như là núi áp lực chợt đánh tới, Đinh Tuấn lúc này liền quỳ gối Từ Phong trước mặt, "Từ trưởng lão thứ tội! Đệ tử vô năng, đỡ không được Âm Dương Quỷ Đồng, ngay cả cái mạng này, cũng vẫn là Bạch sư đệ cứu được!"

Ý thức được tình thế nghiêm trọng tính, Đinh Tuấn cũng không dám có nửa điểm may mắn tâm lý, nhất thời đem trước đây gặp phải Âm Dương Quỷ Đồng lúc tình cảnh, đầu đuôi gốc ngọn nói ra, liền Phong Thần đối Bạch Nhạc loại kia khinh miệt thái độ cũng không giấu giếm.

Phong Thần mặc dù hận hàm răng ngứa, có thể loại thời điểm này, tự nhiên cũng đồng dạng không dám biện giải cho mình.

Đương nhiên, trên thực tế, cũng căn bản là không có người để ý những thứ này.

"Lục soát! Coi như bả phía sau núi cho ta lật qua, cũng nhất định phải bả Bạch Nhạc cùng Âm Dương Quỷ Đồng tìm cho ta đi ra!" Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Vân Mộng Chân lạnh giọng mở miệng nói, "Sống phải thấy người, chết phải thấy xác!"

"Vâng!"

Trong lòng rùng mình, Từ Phong nhất thời cũng không dám có chút nào do dự, lúc này mang theo hai người bay ra ngoài.

Mặc dù cũng không biết rõ, Vân Mộng Chân tại sao lại nổi giận như vậy, thế nhưng Đạo Lăng Thiên Tông lửa giận, hoàn toàn không phải hắn hoặc là Linh Tê Kiếm Tông có khả năng thừa nhận, căn bản cũng không có bất luận cái gì lựa chọn chỗ trống.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Lời đồn nổi lên bốn phía (thượng)

"Chúng ta như thế tìm tiếp, căn bản là biển rộng tìm kim, ta bất quá là một tiểu nhân vật, chết không có gì đáng tiếc, có thể ngươi cũng đừng nghĩ được chỗ tốt gì."

Chỉ chớp mắt lại là nửa ngày thời gian trôi qua, Bạch Nhạc dừng bước lại, xoay người sang chỗ khác nhìn Âm Dương Quỷ Đồng nói rằng.

Bạch Nhạc không quan tâm kéo dài thời gian, thật là hắn lại có thể cảm giác được, Âm Dương Quỷ Đồng tính nhẫn nại đã càng ngày càng kém, nếu như lấy thêm không ra cái gì đối phương cảm thấy hứng thú đồ vật, chỉ sợ khả năng liền không phải chịu khổ một chút đầu đơn giản như vậy.

Lạnh rên một tiếng, âm dương Ma Đồng không kiên nhẫn mở miệng nói, "Muốn nói cái gì, nói thẳng, không cần vòng vo."

Cẩn thận từng li từng tí xem Âm Dương Quỷ Đồng, Bạch Nhạc cái này mới mở miệng nói, "Thật ta vẫn cảm thấy, Thông Thiên Ma Quân khả năng không có chết."

Nghe được Thông Thiên Ma Quân tên, cho dù là Âm Dương Quỷ Đồng sắc mặt cũng không khỏi hơi đổi.

Chú ý tới đối phương sắc mặt biến hóa, Bạch Nhạc liền biết, bước này chính mình xem như là đi đối.

"Ngươi nghĩ a, Thông Thiên Ma Quân cái kia là nhân vật nào, mặc dù chịu trọng thương nữa, chỉ cần tại chỗ không có chết, ai dám nói hắn liền nhất định không có biện pháp khôi phục lại?" Nhún nhún vai, Bạch Nhạc

theo miệng nói rằng, "Mặc dù ta không biết Vân tiên tử muốn tìm là cái gì kiếm, thế nhưng nghĩ cũng biết, nhất định là rất đồ trọng yếu. . . Nếu không phải kiêng kỵ Thông Thiên Ma Quân, nàng mình tại sao không vào núi tìm đến?"

Nghe thế, Âm Dương Quỷ Đồng chân mày cũng không khỏi hơi hơi bốc lên tới.

Loại này ma đầu, đặc điểm lớn nhất chính là ở chỗ, bọn hắn căn bản không tin tưởng bất luận kẻ nào! Bọn hắn thủy chung tin tưởng nhân tâm hiểm ác, mà nhân tính loại vật này, càng cân nhắc liền càng phức tạp, cuối cùng đem chính mình phán đoán triệt để bừa bãi.

Bạch Nhạc hiện tại muốn làm, chính là nghĩ biện pháp dẫn đạo hắn mạch suy nghĩ , dựa theo chính mình thiết kế lộ tuyến đi, như vậy mới có thể có một chút hi vọng sống.

"Ngươi đến muốn nói cái gì?"

"Nói một câu ngươi khả năng không thích nghe." Xem Âm Dương Quỷ Đồng liếc mắt, Bạch Nhạc lúc này mới giải thích, "Trước đây ta là gặp qua Thông Thiên Ma Quân, mặc dù khi đó Thông Thiên Ma Quân cũng đã bị thương nặng, nhưng vô luận là khí thế hay là thực lực. . . Ngươi chỉ sợ đều là so ra kém."

Nghe thế, Âm Dương Quỷ Đồng khóe miệng nhất thời vừa kéo.

Cái này không nói nhảm nha, Thông Thiên Ma Quân là nhân vật nào, hắn tại Bạch Nhạc cùng Linh Tê Kiếm Tông những thứ này ngoại môn đệ tử trong mắt tuy không tầm thường, nhưng muốn nói cùng Thông Thiên Ma Quân so, vậy cũng thực sự quá coi hắn, liền chính hắn cũng không dám thổi cái này ngưu bức a.

Đương nhiên càng là như vậy, hắn liền càng phát ra có chút xấu hổ, sắc

mặt cũng trong nháy mắt trầm xuống.

Bạch Nhạc cũng không dám dài dòng nữa, liền vội vàng giải thích xuống dưới, "Ta ý là, giả sử Thông Thiên Ma Quân thật còn sống, vô luận là ngươi, còn là cái gì của hắn, đều căn bản không khả năng có được thanh kiếm kia, có đúng hay không?"

Nheo mắt, Âm Dương Quỷ Đồng không nói gì, xem như là cam chịu loại thuyết pháp này.

Lần này Ma Đạo Cao Thủ nhận được tin tức qua đây, cũng là bởi vì cho rằng Thông Thiên Ma Quân đã chết, lúc này mới dám đến chiếm tiện nghi! Đạo Lăng sơn đánh một trận, chấn kinh thiên hạ! Rất khó tưởng tượng, Thông Thiên Ma Quân tại dưới tình huống như vậy, còn có thể không chết.

Thật là, vạn nhất đâu? Vạn nhất tiểu tử này nói là thật đâu?

Đạo Lăng sơn trận chiến kia kết quả, dù sao không ai nhìn thấy, nhưng này tiểu tử lại thật thật tại tại là ở trong núi này gặp qua Thông Thiên Ma Quân.

"Cho nên a, chúng ta cùng loạn như vậy tìm tiếp, chẳng nghĩ biện pháp truyền cái tin tức đi ra ngoài. . . Đã nói Thông Thiên Ma Quân còn sống, khiến người khác loạn, mới có cơ hội từ đó mưu lợi bất chính."

Trong nháy mắt, Âm Dương Quỷ Đồng trong mắt đột nhiên tuôn ra lau một cái tinh mang, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc.

Nhận thấy được đối phương trong mắt sát khí, Bạch Nhạc trong lòng cả kinh, vội vã mở miệng nói, "Ta bây giờ có thể nghĩ đến, cũng chỉ có cái này một cái biện pháp, nếu là ngươi không hài lòng, giết ta là được."

Đối mặt loại này ma đầu, một vị cầu xin tha thứ căn bản không có bất kỳ

ý nghĩa gì, ngược lại không bằng cường ngạnh một ít, để cho chính hắn cân nhắc được mất.

Quả nhiên, kể từ đó, Âm Dương Quỷ Đồng trong lòng ngược lại chần chờ.

Hắn thói quen dùng tử vong cùng thống khổ tới uy hiếp người khác đi vào khuôn khổ, nhưng này một bộ tại đây tiểu tử trên người lại tựa hồ như cũng không như vậy dùng được.

Trước đó có thể làm cho Bạch Nhạc thỏa hiệp, là bởi vì có mấy cái khác Linh Tê Kiếm Tông ngoại môn đệ tử tại, Bạch Nhạc có thể nói là vì cứu đối phương, lúc này mới bằng lòng hắn điều kiện, nói ra về Thông Thiên Ma Quân sự tình.

Dằn vặt thủ đoạn, hắn cũng không phải chưa thử qua, lấy ma khí xâm nhập Bạch Nhạc trong cơ thể, loại kia trùy tâm thực cốt đau đớn, so với hắn bất luận kẻ nào đều biết!

Nghĩ đến, sợ rằng cũng chính bởi vì loại hành hạ này quá mức thống khổ, này mới khiến Bạch Nhạc không tiếc như vậy chống đối chính mình, thậm chí là cố ý muốn chết.

Mấu chốt nhất là, Bạch Nhạc loại thái độ này bên trên, hắn có thể đủ nhìn ra được, Bạch Nhạc là thật không có khác biện pháp, cho dù là hắn lại như thế nào bức bách cũng không hề có tác dụng.

Tỉnh táo lại ngẫm lại, lấy loại này biện pháp đần độn tại trong quần sơn tìm kiếm, còn không phải là biển rộng tìm kim sao?

Bất quá, tiểu tử này nói biện pháp, có phải là thật hay không hữu hiệu?

"Ngươi nói biện pháp, làm như thế nào thực hiện? Ta thì như thế nào có thể từ đó mưu lợi bất chính?" Nhìn Bạch Nhạc, Âm Dương Quỷ Đồng

lạnh lùng mở miệng nói.

Nói tới mức này, Bạch Nhạc trong lòng rành mạch từng câu, sự tình dứt đã tới thời khắc mấu chốt nhất, giả sử mình không thể thể hiện ra có thể tiếp tục bị giới trị lợi dụng, Âm Dương Quỷ Đồng tất nhiên liền muốn hạ sát thủ.

"Rất đơn giản, truyền một tin tức đi ra ngoài!" Mí mắt hơi nhíu, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Thông Thiên Ma Quân vì Đạo Lăng Thiên Tông gây thương tích, bây giờ tựu lấy Thông Thiên Ma Quân danh nghĩa đưa tin đi ra ngoài, vô luận Chính Ma Lưỡng Đạo, chỉ cần có người có thể giết Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, liền có thể đạt được Thông Thiên Ma Quân truyền thừa!"

Giết Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ?

Chỉ là tại trong đầu hiện lên dạng này ý niệm trong đầu, Âm Dương Quỷ Đồng chính là một hồi tim đập nhanh.

Đừng xem bây giờ người trong ma đạo tới không ít, nhưng trên thực tế, đại đa số bất quá đều là giống như hắn, muốn tới đụng chút vận khí, thật muốn đối đầu Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, không có mấy cái dám ra tay.

Trên thực tế, ma đạo bị Đạo Lăng Thiên Tông dẫn đầu chính đạo tông môn chèn ép nhiều năm, nhuệ khí đã mất, cho dù là những cái kia đỉnh tiêm Ma Đạo Cự Bá, cũng không mấy cái dám cùng Đạo Lăng Thiên Tông là địch.

Trên đời này, dám trực tiếp đối Đạo Lăng Thiên Tông xuất thủ, sợ cũng cũng chỉ có một cái Thông Thiên Ma Quân.

"Không ổn, trừ phi Thông Thiên Ma Quân hiện thân, bằng không, lời như vậy, chỉ cần có điểm đầu óc, không có mấy người sẽ tin tưởng." Lắc

đầu, Âm Dương Quỷ Đồng trực tiếp phủ định nói.

"Ai quan tâm đâu?" Nhìn Âm Dương Quỷ Đồng, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng, "Vô luận tin tức gì thả ra ngoài, cũng không khả năng làm cho tất cả mọi người đều tin tưởng! Chỉ cần để cho những cái kia phổ thông người trong ma đạo tin tưởng, để cho những cái kia Linh Tê Kiếm Tông phía dưới đệ tử tin tưởng liền đủ đủ!"

"Có chút tin tức vốn chính là không có cách nào khác chứng thực!"

"Chỉ cần để cho hắn người ý thức được, Thông Thiên Ma Quân rất có thể còn sống, cũng đã đủ đủ." Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ tự tin, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng, "Luôn sẽ có người nhịn không được, bây giờ Vân Mộng Chân chiếm hết thượng phong, có thể nói đại thế nơi tay! Thứ cho ta nói thẳng, coi như là ngươi tìm được thanh kiếm kia, chỉ sợ cũng căn bản mang không đi ra."

"Chỉ có bả thủy trộn lẫn, bả tất cả mọi người lực chú ý đều hấp dẫn đến Vân Mộng Chân trên người, mới có hy vọng từ đó mưu lợi bất chính!"

"Ta nghĩ, ngươi cũng chưa chắc nhất định phải đạt được thanh kiếm kia không thể a?"

". . . Ngươi không phải lấy chính đạo đệ tử tự cho mình là sao? Như vậy làm việc, nào còn có nửa phần chính đạo đệ tử dáng vẻ." Chăm chú nhìn Bạch Nhạc con mắt, Âm Dương Quỷ Đồng trầm giọng hỏi.

Đón lấy Âm Dương Quỷ Đồng ánh mắt, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng, "Vân Mộng Chân cũng tốt, Thông Thiên Ma Quân cũng tốt. . . Đối ta tới nói, đều thực sự quá xa xôi! Ta chỉ là một cái ngoại môn đệ tử mà thôi, các ngươi người nào đúng lúc, đều theo ta không có bất cứ quan hệ gì."

"Ta chỉ là muốn còn sống mà thôi. . . Không ai có thể thật không sợ chết!"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Lời đồn nổi lên bốn phía (hạ)

Gió đêm xuân hoa nở ngàn cây!

Trong vòng một đêm, phảng phất cái gì đều thay đổi, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông phụ cận trong quần sơn, đều ở đây truyền lưu một tin tức, Linh Tê Kiếm Tông người trong vào núi thăm dò ma đầu, chính là thế gian đệ nhất Ma Quân, Thông Thiên Ma Quân!

Thông Thiên Ma Quân mặc dù bản thân bị trọng thương, nhưng lại cuối cùng chưa từng vẫn lạc, hơn nữa truyền lời đi ra, vô luận chính ma, có ai có thể giết Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ Vân Mộng Chân, là được bái nhập Thông Thiên Ma Quân môn hạ, thu được Thông Thiên Ma Công truyền thừa.

Cái này một tin tức một khi truyền ra, liền chợt nhấc lên một hồi sóng to gió lớn.

Thông Thiên Ma Quân đó là cái gì người? Thế gian đệ nhất Ma Quân a, dứt bỏ chính ma phân chia, đó chính là đương đại bên trong, hoàn toàn xứng đáng đệ nhất cao thủ.

Chỉ dựa vào sức một mình, liền đại náo Đạo Lăng Thiên Tông tuyệt thế Ma Quân.

Dạng này nhân vật tuyệt thế Đại Đạo Truyền Thừa, ai không muốn muốn?

Không chút nào khoa trương nói, chỉ cần đạt được phần này truyền thừa, dù là ngươi bây giờ chỉ là một cái không bị bất luận kẻ nào coi tiểu nhân

vật, sau này cũng có thể trở thành thế gian đứng đầu cường giả.

Vô luận là đối với ma đạo, vẫn là người trong chính đạo, cái này không thể nghi ngờ đều là một cái không gì sánh được thật lớn mê hoặc.

Chỉ cần quyền lợi đủ đủ, cái gọi là chính ma, thật đều căn bản cũng không trọng yếu.

Đương nhiên, chân chính người thông minh chỉ cần tỉnh táo lại, liền sẽ phát hiện, cái này trong tin tức tồn tại quá đa nghi điểm.

Tỷ như, lấy Thông Thiên Ma Quân ngạo khí, muốn báo thù, há lại vụn mượn tay người khác?

Tỷ như, Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, đang tầm thường trong mắt người tự nhiên cao cao tại thượng, thật là tại Thông Thiên Ma Quân trong mắt, thật có trọng yếu như vậy sao?

Lại tỷ như, tin tức này thực sự là Thông Thiên Ma Quân truyền tới sao? Giả như Thông Thiên Ma Quân thật bị thương nặng, lấy hắn tính khí, sẽ tín nhiệm người bên ngoài sao?

Thật muốn tinh tế tìm tòi nghiên cứu, đáng giá hoài nghi phương thực sự quá nhiều!

Có thể hỏi đề ở chỗ. . . Trên đời này người thông minh vĩnh viễn chỉ là số rất ít.

Tương phản, thấy lợi tối mắt, đây mới là dễ dàng nhất xuất hiện hiện tượng.

Vẻn vẹn một ngày thời gian, toàn bộ phía sau núi liền triệt để lộn xộn, có muốn đem Thông Thiên Ma Quân tìm ra, có bắt lại Linh Tê Kiếm Tông đệ tử hỏi thăm Vân Mộng Chân tin tức, còn có bởi vì sợ hãi trốn hồi tông

môn đệ tử.

Nói chung, trong vòng một đêm, trước đó Vân Mộng Chân thật vất vả mới tìm cách đi ra, lợi dụng Linh Tê Kiếm Tông đến tìm kiếm Thông Thiên Ma Quân cùng Côn Ngô Kiếm manh mối cục diện liền bị triệt để đánh nát.

... ...

Linh Tê Kiếm Tông!

Đứng ở Vân Mộng Chân trước mặt, Hà Diêu khắp khuôn mặt là cười khổ, "Vân tiên tử, không phải ta Linh Tê Kiếm Tông không chịu tận lực. . . Bây giờ cục diện đã không khống chế được a, rất nhiều đệ tử căn bản cũng không bằng lòng vào núi, vô luận chúng ta giải thích thế nào đều không hữu dụng."

Mặt như phủ băng, Vân Mộng Chân đầy ngập lửa giận, lại vẫn cứ căn bản không phát ra được.

Chính như Hà Diêu nói, đây cũng không phải là Linh Tê Kiếm Tông có chịu hay không tận lực sự tình, cho dù là Hà Diêu vị tông chủ này, cũng đã mất đi sự khống chế cục diện năng lực.

Tông môn chính là cái này dáng vẻ, nhìn rất cường đại, nhưng trên thực tế, vô luận là ai, cũng rất khó triệt để khống chế tầng nhiều như vậy đệ tử.

Đừng nói là Linh Tê Kiếm Tông, cho dù là Đạo Lăng Thiên Tông trên bản chất, cũng không khác nhau gì cả, bằng không, ngươi cho rằng bằng Thông Thiên Ma Quân một cá nhân, cho là thật có thể từ Đạo Lăng sơn thượng trốn ra được sao?

Bất quá, Vân Mộng Chân dù sao cũng là Vân Mộng Chân, nghĩ lại ở

giữa, trong lòng cũng đã quyết định chủ ý.

"Sai lầm!"

Chậm rãi đứng dậy, Vân Mộng Chân lạnh lùng mở miệng nói, "Thông Thiên Ma Quân đã chết, những thứ này cái gọi là ma đạo cao thủ, trong mắt ta, bất quá gà đất chó sành! Bọn hắn không phải muốn giết ta sao? Tốt, đưa tin xuống dưới, sáng sớm ngày mai, ta liền tự mình vào núi, muốn ta mệnh, để bọn hắn cứ tới lấy!"

"Tiên tử nghĩ lại a!"

Nghe được Vân Mộng Chân, Hà Diêu nhất thời biến sắc, không ngừng bận rộn khuyên can.

Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, thân phận này thực sự quá dọa người, giả sử thật tại Linh Tê Kiếm Tông địa giới xảy ra sự cố, hắn có thể tuyệt đối không gánh nổi.

"Gà đất chó sành, bằng bọn hắn cũng có thể tổn thương ta hay sao?" Lạnh rên một tiếng, Vân Mộng Chân thẳng phất tay áo mà đi.

Tới mức này, đối với Vân Mộng Chân mà nói, biện pháp duy nhất chính là lấy lực phá cuộc.

Không quan tâm cái này truyền lưu là ai truyền tới, không quan tâm đối phương ra sao rắp tâm, chỉ cần nàng dám vào núi, tự tay chém giết tất cả dám xuất hiện tại trước mặt ma đạo cao thủ, cũng đủ để dẹp loạn tất cả lời đồn.

Còn như nguy hiểm. . . Trừ Thông Thiên Ma Quân ở ngoài, hắn những thứ này cái gọi là ma đạo cao thủ, thật đúng là không có bị Vân Mộng Chân nhìn vào mắt.

... . . .

"Còn không có Bạch sư đệ tin tức sao?"

Phía sau núi bên trong hỗn loạn tưng bừng, bất đắc dĩ phía dưới, Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân cũng chỉ có thể phản hồi tông môn.

Từ Phong trưởng lão tự mình xuất hiện đi tìm Âm Dương Quỷ Đồng cùng Bạch Nhạc tin tức, tự nhiên cũng truyền tới bọn hắn trong tai, đáng tiếc là, cái kia Âm Dương Quỷ Đồng giống như là đột nhiên tiêu thất , mặc cho Từ Phong làm sao tìm được, cũng không thể tìm được chút nào manh mối.

"Dương sư huynh, ngươi không nên gấp gáp, Bạch sư đệ cát nhân tự có thiên tướng, không có việc gì." Lắc đầu, Liễu Như Tân nhẹ giọng mở miệng nói.

"Cái gì Bạch sư đệ, ta coi cũng là một rất sợ chết, bây giờ cái này lời đồn, nói không chừng chính là hắn truyền tới." Bĩu môi, Phong Thần lạnh lùng nói rằng, "Nếu hắn cho là thật không chịu khuất phục, Âm Dương Quỷ Đồng đã sớm giết chết hắn, ta xem a, hơn phân nửa vừa quay đầu, hắn liền đầu nhập vào Âm Dương Quỷ Đồng ma đầu kia."

"Đánh rắm!"

Nghe được Phong Thần, Dương Nghiên nhất thời giận tím mặt, leng keng một tiếng, trực tiếp đem bạt kiếm đi ra, chỉ vào Phong Thần mắng, " họ Phong, ngươi đừng quên, ngươi đầu cẩu mệnh này vẫn là Bạch sư đệ cứu! Ngươi không tri ân đồ báo cũng liền thôi, còn dám tại đây nói ẩu nói tả nói xấu Bạch sư đệ thuần khiết, cho là thật súc sinh không bằng."

"Nghĩ như thế nào động thủ sao?" Đối mặt Dương Nghiên, Phong Thần đồng dạng không hề sợ hãi, "Bạch Nhạc bất quá là muốn đem chúng ta đẩy ra, mới tốt đầu nhập vào Âm Dương Quỷ Đồng thôi, cũng chỉ có loại

người như ngươi kẻ ngu dốt, mới có thể coi hắn là người tốt!"

"Vàng thật không sợ lửa, giả sử hắn Bạch Nhạc thật là một hán tử, trở về sau đó, có thể đi qua Chấp Pháp điện kiểm nghiệm, ta Phong Thần cho hắn dập đầu bồi tội thì như thế nào?"

Nghe nói như thế, Dương Nghiên quả thực khí toàn thân run.

Rơi vào Âm Dương Quỷ Đồng trong tay, Bạch Nhạc sớm cũng đã là cửu tử nhất sinh, loại thời điểm này, còn phải cho Bạch Nhạc trên người tát nước dơ, nói cái gì nếu Bạch Nhạc vô tội liền dập đầu bồi tội nói mát, nhất định chính là tâm có thể giết.

Đây là để cho Bạch Nhạc, cho dù chết, cũng phải cõng thượng một thân ô danh a!

"Đủ!"

Mắt thấy Dương Nghiên có hướng Phong Thần xuất thủ dấu hiệu, Liễu Như Tân lúc này mở miệng ngăn lại nói, "Thị phi khúc trực tự có công luận, Phong sư đệ, lời này của ngươi quá phận."

Nghe được Liễu Như Tân, Phong Thần bĩu môi, "Liễu sư tỷ, ta là không muốn ngươi bị cái kia Bạch Nhạc lừa gạt! Mấy ngày nay, chúng ta không phải đã dò nghe sao? Bối cảnh gì, ta nhổ vào, bất quá là một cái đi vận tạp dịch mà thôi, lại còn coi hắn là cái gì anh hùng đây."

Có chuyện khi trước, Phong Thần bọn hắn dụng tâm hỏi thăm phía dưới, tự nhiên không khó tra ra Bạch Nhạc tạp dịch xuất thân, hơn nữa mấy ngày nay theo Từ Phong tìm kiếm Bạch Nhạc cùng Âm Dương Quỷ Đồng, nói bóng nói gió, tự nhiên cũng từ Từ Phong trong miệng xác minh điểm này. Kể từ đó, Phong Thần tự nhiên liền càng coi thường Bạch Nhạc, huống chi, tả hữu mặt mũi đều đã xé rách, thì càng là không kiêng nể gì cả, lại không có bất kỳ cố kỵ nào.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 22: Dạ Nhận

Nước đục có thể bắt cá, thế nhưng cũng đồng dạng có thể bị người khác làm cá bắt.

Kế hoạch tự nhiên không có vấn đề, chấp hành cũng tốt, thế nhưng Âm Dương Quỷ Đồng lại quên tối trọng yếu một điểm, so với việc hắn ma đạo cao thủ, hắn cũng không có Lã Vọng buông cần năng lực.

So với việc chính đạo tông môn, ma đạo cạnh tranh tàn khốc hơn nhiều.

Trên đời này người thông minh mặc dù không nhiều, nhưng dù sao vẫn là có, hơn nữa thường thường so như ngươi tưởng tượng thông minh hơn.

Truyền bá một cái lời đồn, dù là ngươi thủ đoạn lại cao minh, cũng đúng là vẫn còn hội lưu lại một ít manh mối, huống chi, Âm Dương Quỷ Đồng thủ đoạn, sợ rằng còn chưa không thể nào cao minh.

Đối với Linh Tê Kiếm Tông cao thủ mà nói, bởi vì lập trường đối lập, muốn tìm được manh mối rất khó, nhưng đối với ma đạo cao thủ người đến, sẽ không khó khăn như vậy.

Vẻn vẹn dùng hai ngày thời gian, liền trực tiếp tập trung Âm Dương Quỷ Đồng thân phận, hơn nữa dễ dàng liền đem Âm Dương Quỷ Đồng móc ra.

Một thanh như mực đao chợt xé rách ánh trăng lạnh lùng, đi dạo ở chung quanh Quỷ Đồng, thậm chí ngay cả báo động trước cũng không kịp liền bị nhất đao trảm giết, không chỉ thân thể vỡ nát, liền hồn phách cũng theo đó tán loạn, chết triệt để.

"Ai?"

Những quỷ này đồng cùng Âm Dương Quỷ Đồng tâm huyết tương liên, một khi bị chém giết, Âm Dương Quỷ Đồng thần hồn rồi đột nhiên đau xót, chợt từ trên cây rơi xuống, toàn thân trên dưới lộ ra một cổ khủng bố sát khí.

"Ngươi có thể không biết ta, nhưng không nên không biết cây đao này."

Trong màn đêm, một thanh niên chậm rãi hiện thân, một bộ tối hoa phục màu tím, bên hông trang bị một viên ngọc bội, khuôn mặt tuấn mỹ, nở nang như ngọc, cả người lộ ra lau một cái cao quý khí tức, như nhanh nhẹn giai công tử.

Nhưng mà, trong tay cái kia một thanh như mực dao găm, rồi lại lộ ra lau một cái âm lãnh sát ý , khiến cho người không rét mà run.

Lưỡi dài 6 tấc, chuôi đao chỗ khắc một con rồng, toàn thân như mực, giống như vô phong, lại cứ lợi hại vô song!

Dạng này dao găm, trong thiên hạ, cũng chỉ có một thanh, tên là Dạ Nhận!

"Dạ Nhận! ! !"

Trong nháy mắt, Âm Dương Quỷ Đồng chợt biến sắc, hầu như không chút suy nghĩ, đã đem còn lại mấy con Quỷ Đồng đồng thời phái đi ra ngoài, cả người chợt hóa thành một đạo huyết tuyến, gấp gáp độn mà đi.

"Ngươi nghe nói qua, có từ Dạ Nhận phía dưới chạy trốn người sao?"

Cơ hồ là thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, thanh niên kia đã biến mất ở tại chỗ, phảng phất trong nháy mắt lôi ra một đạo tàn ảnh, cái kia như mực dao găm trong khoảnh khắc đâm thủng Âm Dương Quỷ Đồng

xương bả vai, lẳng lặng chỉ vào Âm Dương Quỷ Đồng cổ họng yếu hại.

Sắc mặt trong nháy mắt liền trắng bệch, Âm Dương Quỷ Đồng thậm chí ngay cả hô hấp đều ngưng, cả người cứng ngắc đứng tại chỗ, vẫn không nhúc nhích phảng phất một tòa một loại pho tượng.

Nhẹ thu đao, thanh niên hiển nhiên nửa điểm cũng không lo lắng Âm Dương Quỷ Đồng dám phản kháng, thẳng đem ánh mắt rơi vào Bạch Nhạc trên người, "Cư nhiên còn có một cái Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, tiểu tử, ngươi với hắn là quan hệ như thế nào?"

"Ta là bị hắn chộp tới." Nhìn đối phương như là bắt con gà con đem Âm Dương Quỷ Đồng bắt trở lại, Bạch Nhạc tự nhiên không dám chạy trốn chạy, đàng hoàng đi tới.

"Rải lời đồn chủ ý, cũng là ngươi cho hắn ra?" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, thanh niên nhiều hứng thú hỏi tới.

Yên lặng trong nháy mắt, Bạch Nhạc chậm rãi gật đầu, "Vâng!"

"Có ý tứ!" Đem dao găm thu hồi trong tay áo, thanh niên thong thả mở miệng nói, "Ta thích người thông minh, đầu ngươi tạm thời ở lâu một hồi tốt."

Nghe được đối phương, Bạch Nhạc cũng đồng dạng người đổ mồ hôi lạnh.

Rất hiển nhiên, giả như hắn vừa mới không phải trực tiếp thừa nhận mà là ý tưởng chống chế, bây giờ cái đầu cũng đã bị thanh niên kia chém xuống đến, loại này tại bên bờ sinh tử chạy một vòng cảm giác sợ hãi, để cho Bạch Nhạc vẫn sợ không thôi.

Thật Bạch Nhạc cũng không phải là không có nghĩ tới chống chế, chỉ là mấy ngày qua cùng Âm Dương Quỷ Đồng ở chung, để cho hắn hiểu

được một cái đạo lý, những thứ này người trong ma đạo thường thường so với ai khác đều đơn giản hơn trực tiếp, so với việc cái gọi là thân phận cùng thị phi, bọn hắn để ý hơn quyền lợi.

Muốn từ trên tay bọn họ giữ được tánh mạng, biện pháp duy nhất, chính là chứng minh chính mình giá trị.

Bạch Nhạc tu vi tự nhiên không đáng giá nhắc tới, thật là có thể trợ giúp Âm Dương Quỷ Đồng nghĩ ra rải lời đồn tin tức, tự nhiên cũng cũng là giá trị vị trí.

Cái này trong chốc lát, Âm Dương Quỷ Đồng cũng rốt cục tỉnh táo lại, cũng không dám có chút nào may mắn, trực tiếp hướng về thanh niên quỳ xuống.

"Bái kiến Dạ Nhận!"

Dạ Nhận, cái này đã là thanh chủy thủ kia tên, cũng cũng là đối phương tên.

Dạ Nhận không chỉ có chỉ là một thanh dao găm, cũng là một loại truyền thừa, chỉ có đời trước Dạ Nhận chủ nhân vẫn lạc, mới sẽ đem Dạ Nhận giao cho Người kế nhiệm trong tay.

Mỗi một thời đại Dạ Nhận, đều là thế gian này đáng sợ nhất thích khách.

"Biết rõ Dạ Nhận quy củ, còn dám đào tẩu. . . Xem ra ngươi là khi ta còn trẻ." Ánh mắt chuyển lạnh, Dạ Nhận lành lạnh mở miệng nói.

"Không dám!" Trong nháy mắt, Âm Dương Đồng Tử trên đầu tràn đầy mồ hôi lạnh.

Mặc dù không dám thừa nhận, nhưng trên thực tế chính là như vậy!

Dạ Nhận lâu không hiện thế, nhìn thấy người nắm giữ là cái chỉ có chừng hai mươi tuổi thanh niên, hiển nhiên thu được truyền thừa không bao lâu, như vậy, hắn lúc này mới dám ôm lòng cầu gặp may nỗ lực chạy trốn.

Đáng tiếc, đối phương thực lực lại vượt xa hắn dự liệu phía trên.

"Nói một chút đi, Thông Thiên Ma Quân cùng Côn Ngô Kiếm ở đâu?" Liếc Âm Dương Quỷ Đồng liếc mắt, Dạ Nhận nhàn nhạt mở miệng nói.

Đừng xem đối phương hỏi tùy ý, nhưng vô luận là Âm Dương Quỷ Đồng vẫn là Bạch Nhạc đều rất rõ ràng, chỉ cần nói sai một câu nói, đối phương liền sẽ không lưu tình chút nào hạ sát thủ.

"Hắn gặp qua Thông Thiên Ma Quân, cho nên mới có thể biên ra dạng này lời nói dối." Mồ hôi lạnh chảy ròng, Âm Dương Quỷ Đồng vội vã đáp, "Ta nguyện lập xuống huyết thệ, toàn lực trợ các hạ cướp đoạt Côn Ngô Kiếm cùng ma công truyền thừa!"

Nói xong cũng không đợi thanh niên hồi, Âm Dương Quỷ Đồng liền trực tiếp cắn chót lưỡi, lên huyết thệ!

Hiển nhiên rất hài lòng Âm Dương Quỷ Đồng loại này thức thời thái độ, Dạ Nhận khẽ vuốt cằm, chuyển hướng Bạch Nhạc, "Quyết định đầu ngươi còn có thể hay không thể lưu lại thời điểm đến, nói một chút đi."

"Ta không biết Thông Thiên Ma Quân cùng Côn Ngô Kiếm hạ lạc, nhưng ta cho rằng, tôn giá cũng không phải vì thế mà đến đây đi?" Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Bạch Nhạc ngẩng đầu, đón nhận Dạ Nhận ánh mắt, chậm rãi mở miệng nói.

Một câu nói này, nhưng là đột nhiên đem Âm Dương Quỷ Đồng hù dọa mặt không còn chút máu, nếu không phải Dạ Nhận ngay ở bên cạnh, hắn quả thực hận không thể lăng trì Bạch Nhạc.

Ngươi không muốn sống, cũng không cần lôi kéo ta cùng chết a!

Giả sử Bạch Nhạc không có giới trị lợi dụng, vậy hắn tự nhiên cũng giống vậy không có giá trị, sẽ chỉ một chỗ bị thuận tay giết chết.

Nhưng mà, Âm Dương Quỷ Đồng lại vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến, nghe được Bạch Nhạc lời này, Dạ Nhận trên mặt lại đột nhiên lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ.

"Côn Ngô Kiếm chính là Đạo Lăng Thiên Tông chí bảo, Thông Thiên Ma Công càng là thế gian tốt nhất Ma Đạo Truyền Thừa, ngươi nào biết ta không có hứng thú?"

"Bởi vì ngươi trên tay đao!" Nhìn Dạ Nhận, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Đối ngươi mà nói, không có gì so với nó tốt hơn vũ khí, cũng không cái gì so với hắn nó thích hợp hơn truyền thừa! Vô luận là vũ khí vẫn là truyền thừa, không có gì là tối cường, chỉ có thích hợp nhất."

"Ngươi tên là gì?" Nao nao, Dạ Nhận trong mắt lộ ra lau một cái khác thần thái, nhàn nhạt hỏi.

"Bạch Nhạc!"

Trong lòng nhất định, Bạch Nhạc cũng minh bạch, lần này chính mình quả nhiên đổ đối.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Cầu phú quý trong nguy hiểm

Hầu hết thời gian, cơ hội liền giấu ở những cái kia không đáng chú ý tỉ mỉ ở giữa.

Ngươi thấy, ngươi nghe được chưa chắc phải nhất định là chân tướng.

So với việc tư duy theo quán tính, Bạch Nhạc càng muốn tin tưởng mình phán đoán, cũng dám tại kiên trì chính mình phán đoán.

Bạch Nhạc cũng không biết Dạ Nhận lai lịch, có thể trước đó Âm Dương Quỷ Đồng cùng Dạ Nhận đối thoại, mỗi một chữ, Bạch Nhạc đều nghe thanh thanh sở sở, đồng thời rất nhanh từ đó ra khác biệt hàm nghĩa.

Mà chính là Bạch Nhạc cùng người khác lớn nhất khác biệt.

"Không sai, mặc dù tư chất suýt chút nữa, thế nhưng chỉ dựa vào phần này nhãn lực cùng sự can đảm, liền mạnh hơn hắn nhiều." Trong mắt lộ ra vẻ châm chọc, Dạ Nhận không che giấu chút nào chính mình đối với Âm Dương Quỷ Đồng khinh thường.

Tàn nhẫn thích giết chóc, lãnh khốc vô tình, thậm chí còn có điểm thần trải qua chất biến hình thái, nhưng này vẫn như cũ không thể để cho hắn cao nhìn liếc mắt.

Không chút khách khí nói, giống như Âm Dương Quỷ Đồng người như thế, tiềm lực sớm đã hao hết, cho dù là để cho hắn được Côn Ngô Kiếm hoặc là Thông Thiên Ma Công truyền thừa, sau này thành tựu cũng đồng dạng hữu hạn.

Tương phản, Bạch Nhạc mặc dù thực lực cực thấp, có thể lộ ra loại kia khí chất, cũng không nghi ngờ nổi tiếng!

Vô luận là Thông Thiên Ma Quân vẫn là Dạ Nhận, đều từ Bạch Nhạc trên người nhìn ra loại này khác biệt.

Chỉ là, cùng Thông Thiên Ma Quân khác biệt, Dạ Nhận mặc dù có chút thưởng thức Bạch Nhạc, nhưng lại cũng đồng dạng không che giấu chút nào hắn đối Bạch Nhạc sát ý.

"Côn Ngô Kiếm cùng Thông Thiên Ma Công đối ta cũng không có tác dụng gì, nhưng này lại cũng không có nghĩa là, ta sẽ buông tha tiện tay đạt được bọn nó cơ hội." Dừng một cái, Dạ Nhận nhàn nhạt mở miệng nói, "Tối trọng yếu là, cái này không thể trở thành ta không giết ngươi lý do."

"Ngươi vì Vân Mộng Chân mà đến, mà ta. . . Vừa may rất quen thuộc nàng." Chân mày đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc nhất thời mở miệng nói.

Linh Tê Kiếm Tông bất quá chỉ là một cái Huyền cấp tông môn, căn bản không cái gì có thể hấp dẫn những ma đạo cao thủ này đồ vật, nếu như Dạ Nhận thật không phải là vì Côn Ngô Kiếm cùng Thông Thiên Ma Công mà đến, như vậy duy nhất có thể hấp dẫn hắn, liền không thể nghi ngờ chỉ có Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, cái này cũng không khó đoán.

"Ồ?" Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Dạ Nhận bình tĩnh mở miệng nói, "Nói nghe một chút."

Sửa sang một chút mạch suy nghĩ, Bạch Nhạc nhất thời đem cho lúc trước Âm Dương Quỷ Đồng nói chuyện nhiều lần nữa giải thích một lần.

Đồng dạng lí do thoái thác có thể đã lừa gạt Âm Dương Quỷ Đồng, tự

nhiên cũng đồng dạng có thể đã lừa gạt Dạ Nhận, bởi vì Dạ Nhận biết manh mối, thật cũng không so Âm Dương Quỷ Đồng hơn phân nửa phân.

"Coi như ngươi đã cứu Vân Mộng Chân, ngươi sẽ không ngây thơ cho rằng, nàng liền sẽ nhiều quan tâm ngươi đi?" Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đùa cợt, Dạ Nhận nhàn nhạt hỏi ngược lại.

"Ta sinh tử tự nhiên không trọng yếu, thật là. . . Côn Ngô Kiếm hạ lạc lại nhất định rất trọng yếu." Lắc đầu, Bạch Nhạc trầm giọng đáp, "Nếu như bằng vào ta vi dẫn, Côn Ngô Kiếm làm mồi, cho dù là biết rõ gặp nguy hiểm, nàng cũng tuyệt đối đồng dạng sẽ lên câu."

Dừng một cái, Bạch Nhạc nhìn Dạ Nhận chậm rãi hỏi, "Hiện tại vấn đề duy nhất là, ngươi thật có nắm chặt đối phó Vân Mộng Chân sao?"

Dạng này đối thoại, rơi vào Âm Dương Quỷ Đồng trong tai, nhưng là nghe hắn da đầu tê dại một hồi.

Lúc này Bạch Nhạc có thể cùng trước hắn trong ấn tượng cái kia chỉ có chút ít thông minh Bạch Nhạc hoàn toàn khác biệt.

Giờ khắc này, Âm Dương Quỷ Đồng thậm chí có chút hoài nghi, giả như không có Dạ Nhận xuất hiện, chính mình cuối cùng có thể hay không bị cái này nhìn như vô hại tiểu tử bẫy chết.

"Ta dựa vào cái gì tin tưởng ngươi?" Mắt lạnh nhìn Bạch Nhạc, Dạ Nhận nhàn nhạt hỏi.

"Vì sao không tin ta?" Đón lấy Dạ Nhận ánh mắt, Bạch Nhạc bình tĩnh hỏi ngược lại, "Ta chỉ là một tiểu nhân vật, cho nên, ta quan tâm chẳng qua là ta có thể chứng kiến quyền lợi. . . Tỷ như, ta có thể hay không sống sót, tỷ như, ngươi không quá quan tâm Côn Ngô Kiếm cùng. . . Thông Thiên Ma Công!"

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Dạ Nhận nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, yên lặng mấy hơi thở thời gian, trên mặt lúc này mới lần nữa lộ ra nụ cười rực rỡ.

"Lá gan cũng không nhỏ!" Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Dạ Nhận chậm rãi xoay người, "Lòng tham không đáy, cẩn thận, cũng không nên đem ngươi no chết."

"Cầu phú quý trong nguy hiểm, ngược lại ta bất quá một cái mạng cùi, đã có một bước lên trời cơ hội, dựa vào cái gì không đọ sức một lần?" Nhún nhún vai, Bạch Nhạc không để ý hồi đáp.

... ...

Sáng sớm ngày kế, Vân Mộng Chân tự mình dẫn Linh Tê Kiếm Tông đệ tử lần nữa vào núi.

Kiếm phong chỉ, dễ như trở bàn tay, vô luận là yêu thú vẫn là người trong ma đạo, căn bản không người có thể ngăn cản Vân Mộng Chân một chiêu.

Trước đó vẫn còn ở phía sau núi bên trong tàn sát bừa bãi người trong ma đạo, phảng phất trong nháy mắt liền ách hỏa, đừng nói là chủ động đối Vân Mộng Chân xuất thủ, quả thực hận không thể cho tới bây giờ đều chưa có tới, trong nháy mắt là được chim muông tản ra, trực tiếp thoát đi phía sau núi.

Một ngày này, Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, mới chính thức kiến thức đến vị này Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ cường thế một mặt.

Trên thực tế, đừng nói là những thứ này đệ tử, cho dù là Hà Diêu cùng Linh Tê Kiếm Tông các trưởng lão, cũng đồng dạng cười khổ không thôi!

Lại nói tiếp, Vân Mộng Chân niên kỷ, cũng chỉ có thể coi là bọn hắn vãn bối, thật là phóng nhãn toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông. . . Bao quát tông chủ ở bên trong, lại có ai là Vân Mộng Chân đối thủ?

Đây mới là Đạo Lăng Thiên Tông súc tích cùng thực lực a.

Đương nhiên, không giống với người khác, Vân Mộng Chân nhưng trong lòng không tự giác có chút bất an.

Bây giờ nàng xem ra uy phong, nhưng trên thực tế, nàng so với ai khác đều biết, chân chính lợi hại ma đạo cao thủ căn bản cũng không có hiện thân.

Hơn nữa, bị Âm Dương Đồng Tử chộp tới Bạch Nhạc, cũng đồng dạng không có tin tức gì.

Chuyện này căn bản là không hợp với lẽ thường!

Bạch Nhạc cuối cùng chỉ là một tiểu nhân vật, vô luận là lựa chọn liều chết cái gì cũng không nói, vẫn là một tia ý thức đem biết tin tức toàn bộ đỗ lại trình bày, lấy những cái kia người trong ma đạo tính khí, đều tuyệt đối sẽ không buông tha Bạch Nhạc mới đúng.

Có thể hết lần này tới lần khác, cho đến bây giờ, Bạch Nhạc sống không thấy người, chết không thấy xác!

Cái này không khỏi liền sẽ để nàng khó khống chế hướng xấu nhất chỗ muốn. . . Giả như Bạch Nhạc tương cận nàng quan hệ tiết lộ ra ngoài, hơn nữa bị một cái ma đạo cự kình khống chế, chuẩn bị coi như đả kích nàng, thậm chí nhục nhã Đạo Lăng Thiên Tông thủ đoạn, kết quả kia quả thực khó mà tưởng nổi.

Giờ khắc này, Vân Mộng Chân không gì sánh được hối hận trước đây

chính mình không có càng kiên quyết một điểm, không để ý tới bất kỳ hậu quả gì trực tiếp giết chết Bạch Nhạc diệt khẩu.

Hơn nữa, cái này còn vẫn như cũ không tính kết quả xấu nhất.

Bởi vì, Bạch Nhạc dù sao chỉ là một tiểu nhân vật, cho dù là nói cái gì, cũng chưa chắc có thể để cho người ta tin tưởng.

Chân chính để cho Vân Mộng Chân sợ hãi, y nguyên vẫn là cái kia thứ nhất lời đồn.

Nàng dĩ nhiên không phải sợ có người tới giết hắn đổi lấy chỗ tốt, mà là sợ hãi cái kia một cái khả năng. . . Một cái kia, Thông Thiên Ma Quân còn sống khả năng!

Giả như Thông Thiên Ma Quân thật còn sống, hơn nữa Bạch Nhạc vừa may lại rơi vào Thông Thiên Ma Quân trong tay, đó mới thực sự là đưa nàng triệt để đẩy vào không trong vực sâu.

Bết bát nhất là, đối cái này, nàng căn bản là thúc thủ vô sách.

Nàng duy nhất có thể làm, chính là tiếp tục lục soát núi, cho đến khi tìm được Bạch Nhạc, hoặc là cái kia thanh bị Thông Thiên Ma Quân cướp đi. . . Côn Ngô Kiếm!

Bởi vì chỉ có như vậy, mới có thể chứng minh Thông Thiên Ma Quân là chết thật.

Về phần hắn khả năng tồn tại nguy hiểm, căn bản là trực tiếp bị Vân Mộng Chân không nhìn.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc

"Âm Dương Quỷ Đồng, ngươi nghĩ qua sông đoạn cầu?"

Cách đó không xa trong rừng cây, đột nhiên truyền đến một hồi phẫn nộ tiếng gào thét, cơ hồ là trong nháy mắt, liền đem Dương Nghiên bọn hắn lực chú ý kéo qua.

"Xuỵt!"

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Dương Nghiên cổ tay đột nhiên đi xuống đè một cái, cẩn thận hướng về thanh âm truyền đến phương hướng đi tới.

Mặc dù cách có chút xa, thế nhưng Âm Dương Quỷ Đồng bốn chữ này, hắn nhưng là nghe thanh thanh sở sở, đối hắn mà nói, lại không có gì so tên này nhạy cảm hơn.

Phải biết, mấy ngày qua, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông đệ tử đều ở đây tìm kiếm Âm Dương Quỷ Đồng.

Trong khoảnh khắc, Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân mấy người bọn họ liền xuyên thấu qua rừng cây chứng kiến thanh âm truyền đến vị trí.

"Qua sông đoạn cầu? Hắc, tiểu tử, ngươi cho rằng ngươi tính là cái gì đồ vật?" Cười lạnh một tiếng, Âm Dương Quỷ Đồng nhìn chằm chằm Bạch Nhạc mở miệng nói, "Ngươi duy nhất tồn tại giá trị chính là giúp chúng ta tìm được Côn Ngô Kiếm, bây giờ kiếm đã tìm được. . . Ngươi thật sự cho rằng, sẽ để cho ngươi còn sống rời đi sao?"

Trong lúc nói chuyện, bên người Quỷ Đồng đã hung hăng nhào tới Bạch

Nhạc trên người, cứ việc Bạch Nhạc liều mạng chống cự, chỉ là rồi lại nơi nào có thể đở nổi nhiều như vậy Quỷ Đồng vây công, trong nháy mắt, cũng đã bị Quỷ Đồng cắn toàn thân máu me đầm đìa.

"Hèn hạ! Ma đầu, ngươi chết không yên lành!" Mục tỳ sắp nứt, Bạch Nhạc giọng căm hận trớ chú nói.

Chỉ là tại loại này dưới tuyệt cảnh, uy hiếp như vậy tự nhiên có vẻ vô cùng vô lực.

"Ta phải chết không yên lành, ngươi là nhìn không thấy, bất quá, ta cam đoan, ngươi tuyệt đối chết không yên lành." Khinh thường nhìn Bạch Nhạc, Âm Dương Quỷ Đồng lành lạnh mở miệng nói, "Nếu không đem ngươi trên người thịt, từng khối từng khối toàn bộ cắn xuống đến, ta liền vọng tự bị ngươi mắng một tiếng này ma đầu."

Nhưng mà, ngay tại Âm Dương Quỷ Đồng dằn vặt Bạch Nhạc đồng thời, chân mày nhưng là không khỏi đột nhiên vẩy một cái, đột nhiên xoay người lại, quát lạnh, "Ai?"

Dương Nghiên bọn hắn tuy đã rất cẩn thận, thật là một khi tiếp cận lại có thể giấu giếm được Âm Dương Quỷ Đồng nhận biết, cơ hồ là trong nháy mắt, liền bị phát hiện, hô hấp ở giữa, một con Quỷ Đồng đột nhiên bay ra, thẳng đến Dương Nghiên bọn hắn ẩn thân vị trí mà đi.

"Ầm!"

Cơ hồ là trong nháy mắt, lau một cái huyễn lệ pháo hoa chợt phóng lên cao.

Trước đó liền ăn xong một lần thua thiệt, lần này Dương Nghiên nào còn dám có nửa điểm lòng cầu gặp may, xác định Âm Dương Quỷ Đồng thân phận trong nháy mắt, liền trực tiếp phát sinh tín phù.

Đưa tin pháo hoa nổ lên, tối đa vài phút thời gian, tất nhiên sẽ có Linh Tê Kiếm Tông cao thủ chạy tới.

"Cứu người!"

Phát sinh tín phù đồng thời, Dương Nghiên trầm giọng quát lên, cổ tay khẽ đảo, trường kiếm chợt tới tay, đã dẫn đầu hướng về Âm Dương Quỷ Đồng giết đi qua.

Dương Nghiên cái này khẽ động, Liễu Như Tân cùng Đinh Tuấn bọn hắn cũng không thể không theo xuất thủ, bất luận có phải là thật hay không muốn cứu người, loại tình huống này, cũng đã là tên đã trên dây không phát không được, bằng không, Dương Nghiên nếu như chết, bọn hắn cũng đồng dạng trốn không thoát, tất nhiên vẫn sẽ bị tiêu diệt từng bộ phận.

Huống chi, tín phù đã phát sinh, dùng không bao lâu sẽ có tông môn cao thủ chạy tới, loại thời điểm này nếu như không lên, trên lưng một cái rất sợ chết, hãm hại đồng môn tội danh, kết cục sẽ chỉ thảm hại hơn.

"Nguyên lai là các ngươi những phế vật này!"

Hồi quay đầu lại, chứng kiến Dương Nghiên bọn hắn, Âm Dương Quỷ Đồng nhất thời cười lạnh một tiếng, thân hình thoắt một cái, nho nhỏ bàn tay lật qua lật lại ở giữa, chợt hóa thành một chỉ bàn tay lớn màu đen, hung hăng hướng về Dương Nghiên đập tới.

"Phốc!"

Hầu như căn bản không có bất luận cái gì hoàn thủ chỗ trống, một kích ở giữa, Dương Nghiên liền bị một chưởng này đánh bay, phun ra hai búng máu tươi.

Nếu như chỉ có Dương Nghiên một người, một chưởng này chỉ sợ cũng

đủ để trí mạng.

Cũng may, ngay tại lúc đó Liễu Như Tân cùng Đinh Tuấn, Phong Thần ba người cũng đồng dạng theo kịp.

Ba người liên thủ phía dưới, ngạnh sinh sinh lấy kiếm quang phá hỏng một chưởng này, đem Dương Nghiên cứu được.

"Không biết sống chết!"

Cười lạnh một tiếng, ngón tay đột nhiên một điểm, nguyên bản vây quanh Bạch Nhạc mấy con Quỷ Đồng chợt rút lui ra khỏi, trực tiếp hướng về Dương Nghiên bọn hắn nhào qua.

Đối với Âm Dương Quỷ Đồng mà nói, những thứ này dự trữ nuôi dưỡng Quỷ Đồng mới là hắn sát chiêu chân chính.

Trong nháy mắt, Dương Nghiên bọn hắn lại lần nữa cùng những quỷ này đồng vướng víu đến một chỗ.

Trong lúc nhất thời, tình thế chợt chuyển tiếp đột ngột, bất quá trong chốc lát, mấy người liền bị giết cực kỳ nguy hiểm.

Nhưng mà, đạt được Dương Nghiên bọn hắn trợ giúp, Bạch Nhạc cũng rốt cục rảnh tay, ổn định thân hình.

Mấy con Quỷ Đồng liên thủ phía dưới, Bạch Nhạc khó có thể ứng phó, nhưng nếu chỉ có một con, uy hiếp sẽ không có lớn như vậy.

Bạch Nhạc có thể thi triển vẫn như cũ chỉ có một chiêu Linh Tê Nghênh Khách, nhưng mà dùng cái này trú đóng ở, nhưng là đủ đủ.

"Vù vù!"

Đột nhiên, một đạo phi kiếm thanh âm xé gió chợt vang lên, cái kia một luồng thanh quang cho dù là tại trong rừng cây, cũng đồng dạng có thể thấy rõ ràng.

Trong nháy mắt, Âm Dương Quỷ Đồng sắc mặt chợt đại biến.

Mặc dù biết đối phương phát sinh tín phù, nhưng hắn nhưng cũng không nghĩ tới, Linh Tê Kiếm Tông người vậy mà tới nhanh như vậy!

Hắn muốn giết mấy người này dễ dàng, chỉ khi nào bị bắt ở, đợi được Linh Tê Kiếm Tông cao thủ chạy tới, còn muốn đi khả năng liền tuyệt đối không kịp.

Tốc độ ánh sáng ở giữa, Âm Dương Quỷ Đồng trong mắt lộ ra vẻ ác liệt sát khí, nhưng là chợt bỏ qua Dương Nghiên mấy người bọn họ, thẳng đến Bạch Nhạc mà đi.

Rất hiển nhiên, so với việc cái này mấy cái tiểu nhân vật sinh tử, giết Bạch Nhạc diệt khẩu mới là càng chuyện trọng yếu.

Âm Dương Quỷ Đồng cái này khẽ động, quả thực là nhanh như quỷ mị!

Dương Nghiên bọn hắn tại Âm Dương Quỷ Đồng công kích đến, chống đỡ đều đã không dễ dàng, mặc dù đoán được Âm Dương Quỷ Đồng mục, cũng căn bản không kịp cứu viện.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh.

Cơ hồ là một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, Âm Dương Quỷ Đồng đã xuất hiện ở Bạch Nhạc trước người, như quỷ mị ngón tay như câu, hung hăng chụp vào Bạch Nhạc cổ họng yếu hại.

Một trảo này nếu như chộp trúng, Bạch Nhạc cái cổ trong nháy mắt cũng sẽ bị vặn hạ xuống.

Thời khắc sinh tử, Bạch Nhạc cũng đồng dạng cảm thụ được thật lớn nguy cơ, cơ hồ là bản năng, kiếm phong chợt thượng thiêu, vẻ ác liệt kiếm ý chợt bộc phát ra, trong nháy mắt chuyển thủ thành công.

Cô Vân Xuất Tụ!

Linh Tê Kiếm Quyết thức thứ hai, chuyển thủ thành công!

Một kiếm này, như là linh dương móc sừng, không có dấu vết mà tìm kiếm, tùy Thủ chuyển Công, chuyển hóa không gì sánh được tự nhiên, thật giống như vốn nên như vậy đồng dạng.

Đương nhiên, nếu như tình huống bình thường xuống, mặc dù Bạch Nhạc học được một kiếm này, cũng căn bản là không có cách cho Âm Dương Quỷ Đồng mang đến nguy hiểm gì.

Có thể hỏi đề ở chỗ, một kiếm này ra thực sự quá đột ngột.

Âm Dương Quỷ Đồng căn bản cũng không có nghĩ tới Bạch Nhạc lại vẫn có thể phản kích, vội vàng phía dưới, còn muốn biến chiêu đã căn bản không kịp.

Quan trọng hơn là, xa xa cái kia một luồng kiếm khí đã tới gần, Âm Dương Quỷ Đồng thậm chí có thể cảm thụ được đối phương khí tức.

Một trảo này nếu như tiếp tục nữa, Bạch Nhạc tự nhiên chắc chắn phải chết, nhưng hắn cũng đồng dạng sẽ bị một kiếm này khiên chế trụ, kể từ đó, kế tiếp liền kiên quyết vô pháp lại thoát thân.

Giết Bạch Nhạc diệt khẩu tuy trọng yếu, nhưng lại làm sao cũng không khả năng để cho hắn dùng mệnh đi đổi.

Cơ hồ là bản năng, Âm Dương Quỷ Đồng thân thể vặn một cái, ngạnh

sinh sinh đem cái này một trảo dừng, như quỷ mị từ Bạch Nhạc bên người lau qua, trực tiếp trốn vào rừng cây chỗ sâu.

"Hô!"

Thở ra một hơi dài, Bạch Nhạc cả người hầu như đều hư thoát, đặt mông trực tiếp ngồi sập xuống đất, sắc mặt trắng bệch, lại không có nửa điểm khí lực.

Ngay tại lúc đó, Từ Phong cũng rốt cục ghìm xuống kiếm quang, tại Bạch Nhạc bên người rơi xuống.

Vừa mới cái kia tất cả, Từ Phong cũng đồng dạng rõ ràng nhìn ở trong mắt!

Lúc này mới thật là tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc, nếu không phải Bạch Nhạc lâm trận đột phá, thay đổi kiếm chiêu, bây giờ chỉ sợ đã sớm bị giết, cho dù là hắn cũng căn bản không kịp cứu viện.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Lấy thân làm mồi

"Đa tạ Từ trưởng lão cùng chư vị sư huynh ân cứu mạng!"

Thở phào được một hơi, Bạch Nhạc nhất thời từ dưới đất bò dậy, khom mình hành lễ.

Khẽ vuốt cằm, Từ Phong chậm rãi mở miệng nói, "Khó khăn ngươi, trước cùng lão phu hồi Tông, có chuyện gì, trở về lại nói."

Bị Âm Dương Quỷ Đồng bắt đi nhiều ngày như vậy, nói lý ra, thật vô luận là Từ Phong vẫn là Linh Tê Kiếm Tông các trưởng lão, đều cho rằng Bạch Nhạc tất nhiên đã chết, có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc tại ác liệt như vậy tình huống dưới, còn nhiều lần thoát chết, là lấy mới có khó khăn ngươi một câu nói này.

"Sợ rằng không được!" Bạch Nhạc trên mặt lộ ra một tia vẻ xấu hổ, gấp giọng nói rằng, "Thỉnh cầu Từ trưởng lão mau sớm thông tri Vân tiên tử, Côn Ngô Kiếm đã rơi vào những cái kia ma đầu trong tay!"

Một câu nói này rơi vào Từ Phong trong tai, quả thực giống như long trời lở đất!

"Ngươi nói cái gì?" Trong nháy mắt, Từ Phong sắc mặt đại biến, bắt lại Bạch Nhạc cổ tay, gấp giọng hỏi tới.

"Đệ tử vô năng!" Khom người cúi đầu, Bạch Nhạc vẻ mặt vẻ xấu hổ, "Trước đó đệ tử rơi vào ma đầu kia trong tay, nhận hết dằn vặt, bất đắc dĩ phía dưới, chỉ phải nói ra đệ tử từng gặp Côn Ngô Kiếm sự tình, hơn nữa. . . Ngay tại trước đây không lâu, ở phía trước trong sơn cốc, tìm được Côn Ngô Kiếm."

Bạch Nhạc nói đơn giản, có thể Từ Phong lại nghe hết hồn, sắc mặt trong nháy mắt thay đổi tái nhợt, "Ngươi!"

Có lòng muốn muốn quát lớn Bạch Nhạc vài câu, có thể Từ Phong nhưng trong lòng cũng biết, bây giờ căn bản không phải quát lớn Bạch Nhạc thời gian, chỉ có mau sớm đem tin tức truyền cho Vân Mộng Chân, trợ giúp Vân Mộng Chân từ những cái kia ma đầu trong tay đoạt hồi Côn Ngô Kiếm mới là miễn họa chi đạo.

Giơ tay lên ở giữa, Từ Phong trực tiếp hướng Vân Mộng Chân phát sinh tín phù.

Cùng những thứ này đệ tử khác biệt, Từ Phong nhưng là có thể trực tiếp liên lạc với Vân Mộng Chân.

"Cái gì sơn cốc, ở đâu?" Cầm lấy Bạch Nhạc cổ tay, Từ Phong trầm giọng hỏi, "Mau dẫn ta đi!"

Trên mặt lộ ra một tia do dự, Bạch Nhạc cười khổ nói, "Từ trưởng lão, không phải đệ tử sợ chết, chỉ là. . . Đối phương xa không chỉ Âm Dương Quỷ Đồng một người, nếu như chúng ta trực tiếp xông vào, chỉ sợ ai cũng trốn không thoát."

Nghe thế, Từ Phong cũng rốt cục tỉnh táo lại.

Trước đó hắn chỉ là muốn mau sớm đuổi theo hồi Côn Ngô Kiếm, nhưng lại quên, nhiều như vậy ma đạo cao thủ xông vào trong núi, có thể đoạt đến Côn Ngô Kiếm, tuyệt đối không thể nào là Âm Dương Quỷ Đồng loại lũ tiểu nhân này vật.

"Là ai đạt được Côn Ngô Kiếm?"

"Đệ tử cũng không rõ ràng." Lắc đầu, Bạch Nhạc giải thích, "Dẫn đầu là một thanh niên, Âm Dương Quỷ Đồng ở trong tay hắn, thậm chí đi

không qua một chiêu!"

". . ."

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, Từ Phong cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Một cái Âm Dương Quỷ Đồng hắn tự nhiên không quan tâm, nhưng là phải nói một chiêu liền đánh bại Âm Dương Quỷ Đồng, chí ít hắn còn làm không được, hơn nữa, nghe Bạch Nhạc khẩu khí, chỉ sợ đối phương còn vẻn vẹn chỉ là thuận tay một kích mà thôi, dạng này thực lực, đừng nói là hắn, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông chỉ sợ đều khó có người dám nói thắng.

Mấu chốt nhất là, đối phương vẫn là một thanh niên, đã nói lên, rất có thể phía sau là có một vị ma đạo cự kình.

Cái này dù sao cũng là Đạo Lăng Thiên Tông sự tình, Linh Tê Kiếm Tông bất quá chỉ là một cái Huyền cấp tông môn, nơi nào chọc nổi loại này ma đạo cao thủ, tùy tiện đúc kết đi vào, chỉ có thể là cho Linh Tê Kiếm Tông gây tai hoạ.

"Tin tức ta đã truyền cho Vân tiên tử, tối đa một nén nhang thời gian, Vân tiên tử là có thể chạy tới! Đến là chuyện gì xảy ra, ngươi cho lão phu nói rõ ràng."

Sắc mặt trầm xuống, Từ Phong trầm giọng hỏi.

"Vâng!"

Gật đầu, Bạch Nhạc lúc này mới giải thích, "Lúc đầu vì cứu Dương sư huynh bọn hắn, cũng vì tự bảo vệ mình, ta bị ép nói cho Âm Dương Quỷ Đồng về Côn Ngô Kiếm sự tình, sau đó ta vốn định lấy cái chết tạ tội, có thể ma đầu kia thủ đoạn cực kỳ ác độc, đệ tử căn bản liền tự sát cơ hội

cũng không có."

"Cực hình phía dưới, đệ tử chỉ phải đem chân tướng nói cho hắn biết, hơn nữa bị ép bằng lòng, giúp hắn tìm kiếm Côn Ngô Kiếm!"

"Cái kia mấy ngày, chỉ cần tìm không được manh mối, ma đầu kia mỗi ngày đều sẽ lấy cực hình dằn vặt đệ tử!"

"Nhưng ngay khi mấy ngày trước đây, đột nhiên có thứ nhất lời đồn, nói là Thông Thiên Ma Quân còn chưa có chết, hơn nữa ngay tại cái kia trong sơn cốc. . ." Những lời này, trước đó, Bạch Nhạc cũng đã chuẩn bị qua, tự nhiên không hề kẽ hở.

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc so với ai khác đều biết, Dạ Nhận lúc này tất nhiên liền giấu ở phụ cận, chỉ là lấy Từ Phong thực lực, căn bản là không có cách phát hiện Dạ Nhận tồn tại mà thôi.

Lúc này, chỉ cần mình dám có một chữ không theo trước tập luyện xong đến, ngay lập tức sẽ lọt vào Dạ Nhận Lôi Đình Nhất Kích!

Đến lúc đó, không những mình sẽ chết, coi như là Từ Phong cùng Dương Nghiên bọn hắn, cũng đồng dạng khó thoát khỏi cái chết!

Dám đánh Vân Mộng Chân chủ ý người, tuyệt đối không phải Linh Tê Kiếm Tông trưởng lão chỗ có thể đở nổi.

"Sau đó, đệ tử liền theo Âm Dương Quỷ Đồng chạy tới vùng thung lũng kia bên trong! Chỉ là mới đi vào không lâu, Âm Dương Quỷ Đồng liền lọt vào hắn ma đầu vây công, Âm Dương Quỷ Đồng không địch lại đối phương, sống chết trước mắt khai ra, ta biết Côn Ngô Kiếm sự tình. . . Cứ như vậy, đệ tử liền rơi vào những cái kia ma đầu trong tay! Hơn nữa, giúp bọn hắn ở trong sơn cốc tìm kiếm Côn Ngô Kiếm."

"Bọn hắn cũng bằng lòng, chỉ cần có thể tìm được Côn Ngô Kiếm, liền

phóng ta trở về." Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Đệ tử vốn tưởng rằng Thông Thiên Ma Quân đã chết, làm sao cũng không khả năng tìm được, thật không nghĩ đến. . . Mới ngay vừa rồi, vậy mà thật tại vùng thung lũng kia bên trong tìm được Côn Ngô Kiếm!"

"Chỉ là, phát hiện Côn Ngô Kiếm sau đó, những cái kia ma đầu vì tranh đoạt Côn Ngô Kiếm lại lâm vào nội đấu bên trong, đệ tử lúc này mới nhân cơ hội chạy ra ngoài! Chỉ là không nghĩ tới, Âm Dương Quỷ Đồng vậy mà đuổi theo ra đến, muốn giết đệ tử diệt khẩu."

Giải thích đến nơi này, phía sau sự tình dĩ nhiên là không cần phải nói.

Những lời này, thật trong lời nói, cũng đồng dạng có một chút kẽ hở mà theo, nếu như cẩn thận cân nhắc, không khó phát hiện vấn đề.

Chỉ là, loại tình huống này, Từ Phong lại ở đâu có tâm tư đi mánh khóe đẩy những thứ này.

Phải biết, Bạch Nhạc nói bản thân liền mơ mơ hồ hồ, rất nhiều nơi đều không rõ ràng, hơn nữa, Bạch Nhạc bản thân liền là tạp dịch xuất thân, vô luận là kiến thức hay là thực lực đều cực kém, loại tình huống này, dù cho là không nói rõ ràng, hoặc có lẽ là sai một ít nội dung, tự nhiên cũng là tình hữu khả nguyên! Từ Phong căn bản là không có nghĩ sâu vào.

Tương phản, Từ Phong ngay từ đầu liền tóm lấy mấu chốt nhất một điểm, "Thông Thiên Ma Quân đâu? Tại Côn Ngô Kiếm phụ cận, ngươi thấy Thông Thiên Ma Quân sao?"

"Không có!" Lắc đầu, Bạch Nhạc giải thích, "Côn Ngô Kiếm thất lạc ở một chỗ trong sơn động, cũng không có Thông Thiên Ma Quân vết tích."

"Đi! Mang ta đi!"

Nghĩ đến những cái kia ma đạo cao thủ vẫn còn ở nội đấu, Từ Phong cắn

răng một cái, trầm giọng mở miệng nói.

Cũng không đợi Bạch Nhạc trả lời, thẳng phân phó nói, "Dương Nghiên, các ngươi lưu lại, một hồi Vân tiên tử đến, ngươi nói cho Vân tiên tử chúng ta đi hướng!"

"Vâng!" Nghe được Từ Phong, Dương Nghiên mấy người vội vàng đáp ứng nói.

"Chờ một chút!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc chuyển hướng Dương Nghiên nói rằng, "Dương sư huynh, đa tạ ân cứu mạng! Chuyến này hung hiểm, nếu ta không thể trở về, xin ngươi sau này tìm được ta thi thể, đem ta chôn ở phía sau núi bên trong! Nơi nào là ta cả đời này vui sướng nhất địa phương. . . Nhân sinh nếu có thể làm lại, ta thà rằng cả đời đều đứng ở phía sau núi sau đó làm một cái nho nhỏ tạp dịch."

"Nói bậy cái gì, chúng ta người tu hành, há có thể rất sợ chết!" Nghe được Bạch Nhạc, Từ Phong sắc mặt trầm xuống, lớn tiếng mắng, "Không được lề mề, mau mau dẫn đường!"

"Vâng! Đệ tử tuân mệnh!"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Nguy cơ bạo phát

Mang theo Bạch Nhạc, Từ Phong cũng không dám đem tốc độ nói rất nhanh, thậm chí có thể nói mỗi một bước đều đi cực kỳ cẩn thận.

Mặc dù muốn đoạt hồi Côn Ngô Kiếm, nhưng trên thực tế, Từ Phong rành mạch từng câu, so với việc những cái kia chân chính ma đầu, thực lực của hắn y nguyên vẫn là không đáng chú ý, chỉ cần có thể nhìn thẳng đối phương, bảo đảm tại Vân Mộng Chân chạy tới trước đó, đối phương không có đào tẩu cũng đã là một cái công lớn.

Ước chừng đi một khắc đồng hồ thời gian, Từ Phong liền gặp được Bạch Nhạc nói tới sơn cốc.

Nói là sơn cốc, nhưng trên thực tế, thật căn bản không lớn, tối đa cũng bất quá chỉ là mấy trăm mét phạm vi, nếu không phải cây cối mọc thành bụi, thậm chí liếc mắt là có thể nhìn hết.

"Chính ở bên kia." Chỉ vào mơ hồ trong đó lộ ra một chỗ sơn động, Bạch Nhạc nhỏ giọng giải thích.

Sắc mặt ngưng trọng vài phần, Từ Phong khoát khoát tay, "Ngươi ở nơi này ngây ngô, đừng lộn xộn."

Đến nơi đây, trên thực tế cũng đã vô cùng nguy hiểm, Bạch Nhạc thực lực quá kém, gần chút nữa, ắt sẽ bị đối phương phát hiện, còn muốn tra xét rõ ràng, cũng chỉ có thể Từ Phong một mình đi vào.

"Từ trưởng lão. . . Cẩn thận!"

Nhìn Từ Phong, Bạch Nhạc trong lòng có chút phức tạp, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Yên tâm đi, tính toán thời gian, Vân tiên tử đã cũng mau chạy tới. . . Mặc dù không địch lại, trong khoảng thời gian ngắn bảo mệnh nắm chặt, lão phu vẫn có." Trên mặt lộ ra một nụ cười, tự tay sờ sờ Bạch Nhạc đầu, Từ Phong sái nhiên mở miệng nói.

Sau một khắc, Từ Phong âm thầm lặng lẻ nhảy ra, hướng về kia một chỗ sơn động vị trí ngang nhiên xông qua.

"Ai?"

Từ Phong vừa mới đi tới trước sơn động, thậm chí cũng còn không kịp đi vào trong liếc mắt nhìn, liền đột nhiên nghe được gầm lên một tiếng, liên tiếp mấy đạo ma khí đánh ra tới.

Đối phương phản ứng so với Từ Phong trong dự tính nhanh hơn nhiều.

Tâm niệm điện chuyên, Từ Phong cũng không dám có một chút do dự, đang lúc trở tay, trường kiếm chợt tới tay, hóa thành một mảnh nhỏ huyễn lệ kiếm quang tại sơn động trước đó nổ tung ra.

Xa xa, nhìn cái này lau một cái kiếm quang nở rộ, Bạch Nhạc trong lòng căng thẳng, đồng thời cực nhanh hướng bên ngoài sơn cốc bỏ chạy.

Tự mình tham dự lần này kế hoạch, Bạch Nhạc tự nhiên rất rõ ràng, nơi đây bản thân liền là một người ma đạo cao thủ ẩn thân địa phương, mặc dù không có Côn Ngô Kiếm, chỉ khi nào bị Linh Tê Kiếm Tông người phát hiện, đối phương phản ứng đầu tiên tất nhiên chính là diệt khẩu.

Tập sát Từ Phong là một mặt, cũng đồng dạng tất nhiên sẽ có người thăm dò xung quanh, tiến tới truy sát chính mình.

Đối với Từ Phong mà nói tuy nguy hiểm, có thể đối Bạch Nhạc mà nói, lại nơi nào ung dung.

Đừng xem Dạ Nhận muốn lợi dụng hắn, nhưng trên thực tế, vì có thể để cho Vân Mộng Chân bị lừa, sở hữu phân đoạn đều cần phải truy cầu tuyệt đối chân thực, nói cách khác, Bạch Nhạc muốn còn sống, cũng chỉ có thể dựa vào chính mình liều mạng.

Đừng nói là những ma đạo cao thủ này, coi như là trước đó Âm Dương Quỷ Đồng xuất thủ thời điểm, trên thực tế cũng căn bản không có lưu thủ.

Bạch Nhạc thậm chí cảm thụ được, Âm Dương Quỷ Đồng là thật muốn muốn giết mình, nếu là không có tu thành Linh Tê Kiếm Quyết thức thứ hai, đỡ không được Âm Dương Quỷ Đồng cái kia một trảo, chỉ sợ chính mình cho là thật sẽ chết ở đối phương trong tay.

Dù là vì vậy sẽ ảnh hưởng đến Dạ Nhận kế hoạch, Dạ Nhận cũng không thèm quan tâm.

Bởi vì, muốn dẫn Vân Mộng Chân người như thế mắc câu, liền tuyệt đối không thể lưu lại chút nào kẽ hở, mà chính là Bạch Nhạc giá trị vị trí, nếu như làm không được, tự nhiên chính là chết chưa hết tội.

Quả nhiên, Bạch Nhạc bên này mới vừa lên đường chạy trốn, liền cảm nhận đến cuối cùng một cổ khủng bố sát ý bung ra, hiển nhiên đã có người đuổi tới.

.. .

"Côn Ngô Kiếm ở phía trước trong sơn cốc?"

Nhìn chằm chằm Dương Nghiên mấy người, Vân Mộng Chân chân mày chợt bốc lên, cứ việc chỉ là đơn giản lặp lại một câu nói, có thể lộ ra áp lực, lại như cũ để cho Dương Nghiên bọn hắn có chút không thở nổi.

"Vâng!" Kiên trì gật đầu, Dương Nghiên vội vã bả vừa mới Bạch Nhạc đối Từ Phong nói chuyện giải thích một lần.

"Bạch Nhạc còn nói qua cái gì? Một chữ cũng không cho lậu!" Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Vân Mộng Chân trầm giọng hỏi tới.

Trước đó giải thích, mặc dù nhìn như hợp tình hợp lý, thật là bản năng, nàng vẫn như cũ cảm thụ được một tia dị dạng.

Sự tình có vẻ hơi quá thuận lợi.

Nàng trước đó mặc dù cũng gửi hy vọng cùng Bạch Nhạc, thật là Bạch Nhạc cuối cùng chỉ là một tiểu nhân vật mà thôi, rơi vào Âm Dương Quỷ Đồng loại này ma đầu trên tay, có thể còn sống cũng đã rất không dễ dàng, làm sao lại dễ dàng như vậy tìm được Côn Ngô Kiếm? Chẳng lẽ Bạch Nhạc thực sự là thiên tuyển người hay sao?

Cảm thụ được Vân Mộng Chân nghiêm túc, Dương Nghiên cũng không bị dọa cho giật mình, cẩn thận hồi nghĩ một hồi, xác nhận chính mình tuyệt đối không có nhớ lầm, lúc này mới gật đầu nói, "Chính là chỗ này chút, đệ tử cam đoan, tuyệt đối không có nhớ lầm dù là một chữ."

"Vân tiên tử, cứu người như cứu hỏa! Dựa theo Bạch Nhạc nói, những cái kia ma đầu thực lực cực mạnh, coi như là Từ trưởng lão chỉ sợ cũng sẽ có nguy hiểm, không trì hoãn được a." Nghĩ đến Bạch Nhạc bọn hắn khả năng gặp phải nguy hiểm, Dương Nghiên có chút lo lắng thúc giục.

"Dương sư huynh, không nên nói lung tung, Vân tiên tử tự nhiên có chính hắn phán đoán!" Nghe được Dương Nghiên, Phong Thần nhất thời mở miệng mắng, "Hơn nữa, ta xem Bạch Nhạc chính là rất sợ chết, mặc dù có ma đạo yêu nhân, Từ trưởng lão cũng tận có thể đối phó."

Rất sợ chết.

Nghĩ tới cái này đánh giá, Vân Mộng Chân nhưng trong lòng thì hơi hơi nhất sái.

"Đúng, Bạch sư đệ lúc đi còn để lại một câu nói." Nghe Phong Thần nói cái gì rất sợ chết, ngược lại là nhắc nhở Dương Nghiên, cứ việc lời này cần phải không có ích gì, hãy nhìn đến Vân Mộng Chân lúc này ngưng trọng, Dương Nghiên vẫn là đàng hoàng nói ra.

"Nói cái gì?" Bản năng nhận thấy được một tia dị thường, Vân Mộng Chân xoay người lại hỏi tới.

"Chuyến này hung hiểm, nếu ta không thể trở về, xin ngươi sau này tìm được ta thi thể, đem ta chôn ở phía sau núi bên trong! Nơi nào là ta cả đời này vui sướng nhất địa phương. . . Nhân sinh nếu có thể làm lại, ta thà rằng cả đời đều đứng ở phía sau núi sau đó làm một cái nho nhỏ tạp dịch."

Hồi ức một chút Bạch Nhạc giọng nói, Dương Nghiên cẩn thận lặp lại một lần, liền giọng nói đều học ba phần.

Nhưng mà, chính là chỗ này nhìn như không có bất kỳ ý nghĩa gì một câu nói, nhưng là đột nhiên để cho Vân Mộng Chân trong lòng đột nhiên phát lạnh.

Không đúng!

Cơ hồ là trong nháy mắt, Vân Mộng Chân liền nhận thấy được bên trong huyền cơ.

Phía sau núi đối với người khác mà nói, không có bất kỳ ý nghĩa gì, có thể đối Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân mà nói, cũng không giống nhau.

Cái gì trong cuộc đời vui sướng nhất địa phương, căn bản là tận lực đang

nhắc nhở Vân Mộng Chân, lại phía sau núi phát sinh qua sự tình cùng nguy hiểm!

Phải biết, Vân Mộng Chân thuần khiết, có thể chính là ở nơi đó bị Bạch Nhạc làm bẩn, trừ phi Bạch Nhạc thật chán sống, bằng không, tuyệt đối sẽ không nói lung tung lời như vậy! Như vậy duy nhất giải thích chính là, Bạch Nhạc căn bản là cố ý lấy phương thức này đề tỉnh Vân Mộng Chân. . . Gặp nguy hiểm!

Lại cẩn thận hồi muốn một câu nói như vậy, kẽ hở còn không cũng chỉ có chỗ này.

Bạch Nhạc tính khí, nàng là rất quen thuộc, nói Bạch Nhạc sợ chết không thành vấn đề, thật là Bạch Nhạc lại tuyệt đối không phải loại kia an tại người bình thường, huống chi, trước đây Bạch Nhạc còn bị cái kia ác tâm mập mạp đủ loại khi dễ dằn vặt, muốn nói Bạch Nhạc hội cảm thán tình nguyện cả đời làm một cái tiểu tạp dịch, nhưng là thuần túy nói bậy.

Làm cái này tất cả toàn bộ liên hệ với nhau thời điểm, manh mối liền thực sự đã lại rõ ràng bất quá.

Bạch Nhạc dài dòng văn tự nói nhiều như vậy, căn bản là đang nhắc nhở nàng, cái kia một chỗ trong sơn cốc có cực đại nguy hiểm!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Thôn phệ

Gặp nguy hiểm, hơn nữa Bạch Nhạc thậm chí ngay cả nói thẳng ra cũng không dám, mà là phải dùng loại này mịt mờ phương thức đề tỉnh, vậy cũng chỉ có một cái khả năng, cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc thật đều còn ở đối phương khống chế phía dưới.

Dạng này kết quả không thể nghi ngờ là phi thường dọa người.

Bởi vì cái kia trực tiếp xúc động Vân Mộng Chân yếu ớt nhất thần kinh Thông Thiên Ma Quân!

Giả sử Thông Thiên Ma Quân còn sống, giả sử bây giờ Bạch Nhạc là bị Thông Thiên Ma Quân khống chế được. . . Dạng này kết quả, không thể nghi ngờ làm người ta khắp cả người phát lạnh.

Chỉ là, dạng này ý niệm trong đầu, vừa mới từ Vân Mộng Chân trong đầu hiện lên, liền bị trực tiếp phủ quyết.

Đạo lý rất đơn giản, dạng này cục thiết kế quá phức tạp.

Vô luận đối phương mục là cái gì, lấy Bạch Nhạc vi dẫn, dùng Côn Ngô Kiếm tin tức dụ dỗ nàng mắc câu, dạng này thủ đoạn, đều thực sự quá tận lực.

Đặt ở bình thường góc độ bên trên, dạng này thủ đoạn tự nhiên không vấn đề chút nào, nhưng nếu đối phương là Thông Thiên Ma Quân, dạng này thủ đoạn liền có vẻ quá trò đùa.

Vân Mộng Chân rất hiểu Thông Thiên Ma Quân.

Có can đảm độc thân thượng Đạo Lăng sơn, lấy sức một mình, áp Đạo

Lăng Thiên Tông không ngốc đầu lên được, nhân vật như vậy, cho dù là thụ thương nặng hơn, cũng tự có ngạo khí, khinh thường tại dùng loại này cấp thấp thủ đoạn.

Suy nghĩ cẩn thận những thứ này, Vân Mộng Chân nhất thời thở phào một cái.

Chỉ cần không phải Thông Thiên Ma Quân, người khác nàng thật đúng là không có để ở trong lòng.

Phải biết, Đạo Lăng sơn đánh một trận, Đạo Lăng Thiên Tông thiệt thòi lớn, trừ truy sát Thông Thiên Ma Quân bên ngoài, tối trọng yếu chính là tận hết sức lực lần nữa đả kích Ma Đạo Cự Bá, bảo trì Đạo Lăng Thiên Tông thống trị lực.

Bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông cao thủ chân chánh, đã sớm đi trước giám thị những cái kia chân chính ma đạo cự kình, chân chính có thể tìm được Linh Tê Kiếm Tông người trong ma đạo, vô luận thổi làm sao lợi hại, thật cũng cuối cùng chỉ là một ít tiểu nhân vật mà thôi.

Cũng chính bởi vì vậy, Vân Mộng Chân mới có tự tin lực áp quần ma, thậm chí căn bản không có đưa tin Đạo Lăng Thiên Tông cầu viện.

Dù sao, một mình tìm hồi Côn Ngô Kiếm, cùng cầu viện mang hồi Côn Ngô Kiếm, đối với nàng mà nói, là hai cái hoàn toàn khác biệt khái niệm.

"Ta ngược lại muốn nhìn một chút, là ai tại giả thần giả quỷ!"

Lạnh rên một tiếng, Vân Mộng Chân thân hình hơi chao đảo một cái, dọc theo Dương Nghiên bọn hắn sở chỉ phương hướng, lướt gấp mà đi.

Cơ hồ là Vân Mộng Chân lên đường đồng thời, trong sơn cốc Từ Phong cũng đã cùng những cái kia ma đạo cao thủ kích chiến, không có bất kỳ ước thúc toàn lực chém giết, khí tức trong nháy mắt tiết ra ngoài, mặc dù

tại phía xa bên ngoài mấy dặm, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng có thể rõ ràng cảm thụ được.

Kể từ đó, càng là liền nhận rõ phương hướng đều thiếu, thẳng đến chiến đấu kịch liệt vị trí mà đi là được.

"Chạy, ngươi nghĩ chạy đàng nào?"

Từ trong sơn cốc đuổi theo ra đến, Ba Chí Viễn nhìn chằm chằm Bạch Nhạc cười lạnh nói.

Giấu kín ở trong sơn cốc ma đầu, được xưng là Ba Sơn Lục Ma, Từ Phong thực lực mặc dù mạnh, thật là lục ma liên thủ phía dưới, cũng là chắc chắn thắng, duy nhất phải cố kỵ, chính là tin tức tiết ra ngoài, Linh Tê Kiếm Tông cao thủ theo chạy tới.

Ba Chí Viễn vốn là Ba Sơn Lục Ma đệ tử, gần mở linh phủ, dùng để truy sát bình thường Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, tự nhiên không vấn đề chút nào.

Mới bất quá chạy ra hơn trăm thước khoảng cách, Bạch Nhạc cũng đã bị đuổi kịp.

Luận thực lực, hắn cùng với Ba Chí Viễn chênh lệch thực sự quá lớn, một khi bị để mắt tới, căn bản cũng không có thoát thân khả năng.

Yên lặng tính toán khoảng cách, Bạch Nhạc quyết tâm trong lòng, giơ tay lên ở giữa, liền rút ra Tùy Thân Bội Kiếm, chợt hồi thân phản kích.

Chạy không thoát, dĩ nhiên là chỉ có liều mạng.

Cô Vân Xuất Tụ!

Linh Tê Kiếm Quyết thức thứ hai!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đây cũng là hắn bây giờ biết duy nhất vào tay kiếm, vô luận là có hay không hữu hiệu, đây đều là hắn chọn lựa duy nhất.

Không thể không nói, Bạch Nhạc phản kích cực kỳ quả đoán, đột nhiên này hồi đánh, cho dù là Ba Chí Viễn cũng căn bản không có nghĩ đến, đợi được phát hiện thời điểm, còn muốn biến chiêu, cũng đã chậm ba phần.

"Phốc!"

Một kiếm này ở giữa Ba Chí Viễn trong lồng ngực, trong nháy mắt văng lên lau một cái huyết sắc.

Nhưng mà, cơ hồ là đồng thời, lau một cái linh lực kinh khủng chợt từ Ba Chí Viễn miệng ngực tuôn ra, kiếm vào thịt ba phần, lại ngạnh sinh sinh bị kẹp lại, không cách nào nữa tiến thêm.

Ma tu bản thân liền chú trọng thối thể, Ba Sơn Lục Ma truyền thừa, càng là bên trong người nổi bật, nếu không có truy cầu loại này cực hạn thối thể, Ba Chí Viễn đã sớm đã có thể mở linh phủ.

Lúc này, cũng chính là kinh khủng này khí lực cứu Ba Chí Viễn một mạng.

"Ba!"

Cơ hồ là trong nháy mắt, Ba Chí Viễn một thanh liền bắt lại kiếm phong, trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, quát lên, "Tiểu súc sinh, chưa ăn cơm sao? Như thế chút khí lực, cũng muốn giết lão tử?"

Khinh địch phía dưới, suýt nữa lật thuyền trong mương, cũng triệt để kích khởi Ba Chí Viễn hung tính.

Tranh một tiếng, bị nắm trong tay kiếm phong, lại bị Ba Chí Viễn ngạnh sinh sinh bẻ thành hai đoạn.

Đã đạp ở dẫn linh đỉnh phong Ba Chí Viễn, xác thực so Bạch Nhạc mạnh hơn quá nhiều, một khi đánh lén không thành, trở lại chính diện giao phong bên trong, Bạch Nhạc quả thực căn bản không có nửa điểm sức đánh trả.

"Phốc!"

Bị bẻ gãy kiếm phong, bay ngược mà ra, hung hăng đâm vào Bạch Nhạc lồng ngực, tiên huyết vẩy ra.

Trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc đã bị Ba Chí Viễn xô ngã xuống đất, cái kia khủng bố bàn tay to càng là trực tiếp nắm Bạch Nhạc yết hầu.

Mãnh tướng kiếm phong rút ra, Ba Chí Viễn lành lạnh mở miệng nói, "Yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi chết thống khoái như vậy, thấy rõ ràng, ngươi mong gia cái này đem ngươi tâm đào đi ra uống rượu!"

Vừa nói, Ba Chí Viễn lắc cổ tay, lần nữa lấy kiếm phong rạch ra Bạch Nhạc miệng ngực da thịt, phảng phất vì vì Bạch Nhạc tăng vài phần cảm giác sợ hãi, Ba Chí Viễn ra tay tốc độ thật chậm, tựa hồ để cho muốn Bạch Nhạc thấy rõ hắn mỗi một cái động tác đồng dạng.

Kiếm trong tay bị bẻ gãy, thậm chí cổ họng yếu hại còn bị đối phương cầm lấy, loại kia hít thở không thông áp lực đập vào mặt, để cho Bạch Nhạc từ trong xương lộ ra lau một cái cảm giác sợ hãi.

Đến loại này trước mắt, Bạch Nhạc nơi nào còn nhớ được che giấu thực lực của chính mình, cơ hồ là bản năng Thông Thiên Ma Công tự nhiên vận chuyển, hóa thành một cổ bàng bạc Thôn phệ chi lực, hướng về Ba Chí Viễn thôn phệ mà đi!

Sinh tử thời khắc, Thông Thiên Ma Công cái kia bá đạo đặc tính rốt cục thể hiện ra.

Thôn phệ!

Đối với Thông Thiên Ma Công mà nói, tu hành chính là một cái thôn phệ cướp đoạt linh lực quá trình, vô luận là thiên địa ở giữa linh lực, hay là hắn bên trong cơ thể linh lực, tự nhiên đều đồng dạng tại có thể thôn phệ phạm trù bên trong.

Nếu như Ba Chí Viễn rời xa một chút, hoặc là ra tay thẳng thắn một điểm, Bạch Nhạc tự nhiên không có nửa điểm phản kháng chỗ trống, có thể hết lần này tới lần khác, đối phương muốn dằn vặt Bạch Nhạc, cả người đều dán tại Bạch Nhạc trên người, cái này cho Bạch Nhạc lật bàn cơ hội.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Thông Thiên Ma Công vận chuyển lên đến, Ba Chí Viễn trong cơ thể lực lượng, chợt điên cuồng tiết ra ngoài, hướng về Bạch Nhạc trong cơ thể vọt tới.

Quỷ dị này biến cố, trong nháy mắt đem Ba Chí Viễn hù dọa không nhẹ, trong nháy mắt, sức lực toàn thân chợt bộc phát ra, nổi điên muốn đem Bạch Nhạc đẩy ra, chỉ là, loại này sống chết trước mắt, Bạch Nhạc lại có thể làm hắn như nguyện.

Bạch Nhạc rất rõ ràng, chính mình bất quá chỉ là đánh Ba Chí Viễn một trở tay không kịp mà thôi, nếu để cho hắn né ra, phục hồi tinh thần lại, chính mình tất nhiên khó thoát khỏi cái chết!

Loại tình huống này, cho dù là chết, Bạch Nhạc cũng phải kéo hắn một chỗ, nơi nào còn đuổi theo buông tay, trong nháy mắt, hai mắt trừng huyết hồng, cánh tay gắt gao ôm lấy, Ba Chí Viễn thân thể, thậm chí ngay cả cái kia nửa đoạn kiếm phong đâm vào miệng ngực cũng căn bản

không để ý tới.

Lúc này Bạch Nhạc, giống như là một cái đã đến tuyệt cảnh dã thú, đem khung hung lệ cùng điên cuồng triệt để thả ra ngoài.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Yêu ma quỷ quái

Dẫn linh cửu trọng, nhìn như phân chia rất nhỏ, nhưng trên thực tế, từ trên bản chất mà nói, thật đều là Dẫn Linh Cảnh!

Càng là thiên tài, loại này phân biệt liền càng có vẻ không có ý nghĩa quá lớn.

Bởi vì tại toàn bộ con đường tu hành bên trên, dẫn linh trên thực tế, chính là một cái đặt nền móng quá trình, trên bản chất, thật cùng người thường ở giữa, cũng không có khác nhau quá nhiều.

Vân Mộng Chân loại này thiên tài, càng là có thể ba tháng dẫn linh, mở linh phủ!

Nếu bàn về thiên phú, Bạch Nhạc tự nhiên là vô pháp cùng Vân Mộng Chân so sánh, có thể hỏi đề ở chỗ. . . Hắn tu hành nhưng là Thông Thiên Ma Công.

Vô luận cái dạng gì Huyền Môn pháp môn, nếu bàn về tu hành tốc độ, cũng đều tuyệt đối vô pháp cùng Thông Thiên Ma Công so sánh.

Bạch Nhạc bản thân liền đã có dẫn linh ngũ trọng thực lực, hơn nữa Thông Thiên Ma Công bá đạo, ở một mức độ nào đó cũng đã đủ để thu nhỏ lại cùng Ba Chí Viễn chênh lệch, hơn nữa việc xảy ra gấp, Ba Chí Viễn căn bản không có phòng bị, chiếm tiên cơ tình huống dưới, Sinh Tử Tương Bác, nhất thời đã đem thắng lợi Thiên Bình san bằng.

Đương nhiên, trên thực tế, nếu như vẻn vẹn như vậy, liều mạng như vậy xuống dưới, người chết hơn phân nửa cũng y nguyên vẫn là Bạch Nhạc.

Nhưng mà, không tìm đường chết thì không phải chết, Ba Chí Viễn coi

như Ba Sơn Lục Ma đệ tử, nhãn giới cực cao, huống chi, lần này đến Linh Tê Kiếm Tông đến, bản thân liền là vì tìm kiếm Côn Ngô Kiếm cùng Thông Thiên Ma Quân truyền thừa, ngắn ngủi sau cơn kinh hãi, Ba Chí Viễn vậy mà nhận ra Thông Thiên Ma Công!

"Không có khả năng, đây là Thông Thiên Ma Công, ngươi là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân? ! ! !"

Đối mặt một cái Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, Ba Chí Viễn tự nhiên là chiếm cứ cực đại tâm lý ưu thế, có thể đột nhiên, vậy mà phát hiện, trước mặt tiểu tử, vậy mà có thể là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, áp lực này khả năng liền triệt để trái lại.

Đừng xem nhiều như vậy người trong ma đạo chạy tới muốn chiếm tiện nghi, có thể trên thực tế, Thông Thiên Ma Quân tên này, đối với tất cả mọi người mà nói, đều là một cái khủng bố cấm kỵ!

Dù là vẻn vẹn chỉ là một cái tên, là có thể dọa người sợ vỡ mật!

Nhận ra Thông Thiên Ma Công, Ba Chí Viễn vô ý thức liền sẽ cho rằng, Bạch Nhạc căn bản là đang giả heo ăn hổ, tận lực dẫn hắn mắc câu, nếu không vì sao đang yên đang lành, tiểu tử này vậy mà đột nhiên liền dám quay đầu phản kích đâu?

Mấu chốt nhất là. . . Nếu như tiểu tử này thực sự là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, như vậy Thông Thiên Ma Quân đâu?

Một cái như vậy thực lực thấp tiểu tử, muốn có được Thông Thiên Ma Công, duy nhất khả năng chính là, hắn bản thân liền là Thông Thiên Ma Quân chọn trúng truyền nhân.

Phải biết, mấy ngày nay, vốn là có lời đồn nói Thông Thiên Ma Quân không có chết.

Bây giờ, lại chợt đụng tới tu luyện Thông Thiên Ma Công truyền nhân, người bình thường phản ứng đầu tiên, tự nhiên là Thông Thiên Ma Quân căn bản không chết, hơn nữa, rất có thể, đang ở phụ cận!

Chỉ cần trong đầu bắt đầu sinh dạng này ý niệm trong đầu, sợ hãi liền sẽ tự nhiên nảy sinh.

Kể từ đó, Ba Chí Viễn bản năng phản ứng, liền không còn là cùng Bạch Nhạc liều mạng, mà là trốn!

Vô luận lúc này, trên thực tế hắn còn chiếm theo lấy nhiều ít ưu thế, hắn duy nhất muốn làm, chính là trốn, chạy trở về nói cho Ba Sơn Lục Ma, Thông Thiên Ma Quân khả năng còn sống, mau thoát đi nơi đây.

Sinh Tử Tương Bác, rất nhiều tình huống xuống, liều mạng đều không chỉ là thực lực, mà là lực ý chí cùng đảm phách!

"Hiểu lầm, huynh đệ, tất cả mọi người là người trong ma đạo, hà tất đánh ngươi chết ta sống! Ta sư phó Ba Sơn Lục Ma, luôn luôn tôn sùng Ma Quân, không dám có chút bất kính a!"

Ba Chí Viễn liều mạng cầu xin tha thứ, muốn dừng tay, có thể lúc này Bạch Nhạc không ngừng thôn phệ linh lực phía dưới, ý thức lại sớm cũng đã bắt đầu mờ nhạt, áp căn bản không hề nghe được đối phương nói cái gì, chỉ dựa vào một hơi thở chống đỡ.

Huống chi, cho dù là nghe được, Bạch Nhạc cũng tuyệt đối không dám dừng tay, đạt được Thông Thiên Ma Quân truyền thừa, đây là nhất chuyện cơ mật, so với hắn ai cũng rõ ràng, tin tức này tiết ra ngoài hậu quả đáng sợ! Một khi bại lộ, vậy liền tự nhiên chỉ có liều mạng!

Bạch Nhạc bên này đập nồi dìm thuyền, chuyên tâm liều mạng, mà Ba Chí Viễn lại bị sợ mất mật, thầm nghĩ chạy trốn, thắng bại Thiên Bình, tự nhiên liền tùy theo bắt đầu nghiêng.

Này lên kia xuống phía dưới, đợi được Ba Chí Viễn ý thức được trốn không thoát, chỉ có thể liều mạng thời điểm, lại nơi nào còn kịp.

Ngắn ngủi không đến một nén nhang thời gian, Ba Chí Viễn trong cơ thể linh lực liền đều bị Bạch Nhạc thôn phệ, triệt để chết hẳn.

Còn như Bạch Nhạc, cũng đồng dạng bởi vì thôn phệ quá nhiều linh lực, đưa tới trong cơ thể linh lực hỗn loạn , đồng dạng đã hôn mê.

Đừng xem Bạch Nhạc thắng, nhưng trên thực tế, trong lúc này ẩn chứa quá nhiều vận khí giai cấp.

Hơn nữa, điên cuồng như vậy thôn phệ đối phương linh lực, cũng đồng dạng cho Bạch Nhạc lưu lại thật lớn mối họa, hỗn loạn linh lực ở trong người không ngừng trùng kích, từng bước đem Bạch Nhạc đẩy về phía bạo thể mà chết vực sâu!

. . .

Phân hai đầu.

Bên này Bạch Nhạc cùng Ba Chí Viễn liều mạng đồng thời, trên thực tế, Vân Mộng Chân cũng giống vậy xông vào trong sơn cốc.

Từ Phong cùng Ba Sơn Lục Ma chiến đấu kịch liệt động tĩnh thực sự quá lớn, Vân Mộng Chân tự nhiên không có khả năng chú ý tới Bạch Nhạc cùng Ba Chí Viễn loại này xung đột nhỏ, mà là thẳng đến chiến cuộc mà đi.

Nguyên bản Từ Phong đã dần dần chống đỡ hết nổi, chỉ lát nữa là phải bại vong, có thể hết lần này tới lần khác vừa lúc đó, Vân Mộng Chân chạy tới.

Lông mày nhíu lại, hô hấp ở giữa, trường kiếm chợt tới tay, kiếm phong sở chỉ ánh sáng khắp trời!

"Đạo Lăng Kiếm Vũ!"

Trong một chớp mắt, Ba Sơn Lục Ma thốt nhiên biến sắc.

Bọn hắn có thể không quan tâm Từ Phong, có thể mặt Vân Mộng Chân vị này chính quy Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, lại cũng không có thể không e ngại.

Trên thực tế, bọn hắn sở dĩ giấu kín ở trong thung lũng này, bản thân liền là vì tránh né Vân Mộng Chân, có thể lại không nghĩ rằng, không biết rõ làm sao bị cái này Linh Tê Kiếm Tông trưởng lão đánh vỡ, bên này còn chưa tới cùng diệt khẩu đâu, Vân Mộng Chân liền giết qua đây.

Kết quả này là bọn hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, bằng không, chỉ sợ trước tiên lựa chọn chính là chạy trốn, mà cũng không phải giết Từ Phong diệt khẩu.

"Yêu ma quỷ quái đồ vì ngươi!"

Đầy trời mưa kiếm, như gây nên một mảnh kiếm lồng giam, trực tiếp đem Ba Sơn Lục Ma vây khốn!

Một người một kiếm, liền đủ để xoay chuyển càn khôn!

Đừng nói là Ba Sơn Lục Ma, trên thực tế, coi như là Từ Phong, cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Vân Mộng Chân ra tay toàn lực, uy thế như vậy, xác thực làm người ta trong lòng run sợ.

"Trốn!"

Mắt thấy tình thế không đúng, Ba Sơn Lục Ma nhất thời hô một tiếng,

cực nhanh hướng xa xa bỏ chạy.

"Giao ra Côn Ngô Kiếm!"

Đáng tiếc, Vân Mộng Chân bản thân liền nén giận mà đến, hơn nữa, đối phương trên người khả năng có Côn Ngô Kiếm lời đồn đãi, dù là độ tin cậy thấp hơn, tự nhiên cũng không khả năng mặc kệ đối phương thoát đi.

Tố thủ khẽ giơ lên, kiếm quang như mưa như võng, phong kín tất cả đường lui.

"Vân tiên tử, bọn ta tuy là Côn Ngô Kiếm mà đến, nhưng lại tuyệt đối không có gặp qua Côn Ngô Kiếm, bằng không làm sao có thể ở chỗ này dừng lại?"

Cảm thụ được Vân Mộng Chân trên người sát ý, Ba Sơn Lục Ma vội vã mở miệng giải thích.

Cái này một ngụm oan ức thực sự quá lớn, bọn hắn căn bản cũng không dám lưng a, bằng không, cho dù là may mắn từ Vân Mộng Chân dưới kiếm chạy trốn, cũng thế tất yếu đối mặt phía sau theo nhau mà đến vô cùng vô tận truy sát.

"Còn dám nói sạo!"

Lạnh rên một tiếng, Từ Phong lớn tiếng mắng, "Tà ma ngoại đạo, chỗ này dám dòm ngó ký Huyền Môn chí bảo, ta xem các ngươi là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ!"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Dạ Nhận xuất thủ

Vân Mộng Chân không khi đến sau khi, Từ Phong bị giết cực kỳ nguy hiểm, suýt nữa chết ở đối phương trong tay, bây giờ được cơ hội, tự nhiên không chịu từ bỏ ý đồ.

Huống chi, mặc dù dứt bỏ những thứ này, gần từ quyền lợi góc độ đi lên nói, Côn Ngô Kiếm hạ lạc, cũng tuyệt đối là Từ Phong quan tâm nhất sự tình, phải biết, đây chính là cùng Đạo Lăng Thiên Tông cài đặt quan hệ cơ hội tốt!

Bạch Nhạc bất quá chỉ là cơ duyên xảo hợp phía dưới, giúp Vân Mộng Chân một thanh, còn nhất phi trùng thiên đâu, giả sử có thể trợ giúp Vân Mộng Chân tìm về Côn Ngô Kiếm, đó là bao lớn công lao? Bất luận là hắn cá nhân, vẫn là Linh Tê Kiếm Tông đều sẽ vì vậy đạt được thật lớn hồi báo.

Cũng chính bởi vì vậy, Từ Phong mới có thể như vậy để bụng, chuyện gì đều thân lực thân vi!

"Giết!"

Một chữ "giết", Từ Phong xuất thủ lần nữa, hướng về Ba Sơn Lục Ma lướt đi.

Nhưng mà, hầu như ngay tại Từ Phong xuất thủ đồng thời, lau một cái như mực ánh đao không tiếng động hoa rơi, giống như là đột nhiên phủ xuống màn đêm.

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân trong lòng đột nhiên phát lạnh, dù cho là lấy thực lực, giờ khắc này, cũng không khỏi sinh ra một tia tử vong áp lực.

"Đinh!"

Hô hấp ở giữa, kiếm trong tay đã thu hồi, ở trước người hóa thành hoàn toàn mông lung mây mù, keng một tiếng giòn vang, cái này một đám mây sương mù cùng bóng đêm đồng thời tán đi. Vân Mộng Chân miệng hổ tê rần, cả người không kìm lại được rời khỏi một bước, nhưng mà, một đao này lực lượng, nhưng cũng cuối cùng mượn cái này vừa lui, triệt để hóa giải được.

"Dạ Nhận? !"

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, Vân Mộng Chân ánh mắt rơi vào đối phương trong tay cái kia một thanh như mực trên đao, đột nhiên biến sắc!

"Giống như mộng như thật, Mộng Chân tiên tử quả nhiên danh bất hư truyền!"

Một kích không thể đắc thủ, Dạ Nhận thân hình rốt cục chậm rãi hiển hiện ra, hời hợt mở miệng nói.

Mặc dù Bạch Nhạc cùng Linh Tê Kiếm Tông mọi người là một trận Vân tiên tử kêu loạn, nhưng trên thực tế, đối với chân chính quen thuộc Vân Mộng Chân người mà nói, đã có một cái khác xưng hô!

Giống như mộng như thật, nói chính là Vân Mộng Chân thủ đoạn!

Trước đó đối mặt Ba Sơn Lục Ma thời điểm, Vân Mộng Chân nhìn như sát chiêu tần xuất, nhưng trên thực tế, nhưng căn bản cũng không vận dụng bản lĩnh thật sự, thẳng đến Dạ Nhận xuất thủ đánh lén, cất kiếm hồi phòng, mới chính thức cho thấy thủ đoạn chân chính tới.

"Thời gian qua đi hai mươi năm, không nghĩ tới Dạ Nhận truyền thừa lại

vẫn không gảy!" Nhìn chằm chằm Dạ Nhận, Vân Mộng Chân chậm rãi mở miệng nói.

"Ta cũng không nghĩ ra, cơ quan tính hết, lại đúng là vẫn còn ra cạm bẫy. . . Xem ra cái kia Bạch Nhạc, so với ta trong tưởng tượng càng thú vị nhiều." Hơi hơi nhíu mày, Dạ Nhận đạm nhiên mở miệng, trong lời nói tràn đầy tự tin.

Dạ Nhận bản thân liền là thế gian đáng sợ nhất thích khách, đối với Dạ Nhận mà nói, xuất thủ đệ nhất đao chính là sát chiêu mạnh nhất.

Trong tin đồn, Dạ Nhận ra khỏi vỏ, chưa từng thất bại.

Cái này chính là Dạ Nhận tỉ mỉ bày ra sát cục, cho dù là Vân Mộng Chân, đối mặt một đao này, cũng kiên quyết không có đơn giản ngăn lại đạo lý.

Như vậy, duy nhất giải thích chính là, tại hắn xuất thủ trước đó, Vân Mộng Chân trong lòng cũng đã có phòng bị, hoặc có lẽ là, Vân Mộng Chân nhìn như đang cùng Ba Sơn Lục Ma động thủ, nhưng trên thực tế, lại vẫn luôn đang chờ hắn xuất thủ.

Kể từ đó, mặc dù không có bất kỳ chứng cớ nào, Dạ Nhận cũng đồng dạng có thể suy đoán ra, tất nhiên là Bạch Nhạc lấy phương thức đặc thù nhắc nhở Vân Mộng Chân.

Toàn bộ suy đoán, thật không có bất kỳ chứng cớ nào, thậm chí có nhiều chỗ, đến bây giờ Dạ Nhận cũng đều còn nghĩ không rõ lắm, nhưng lại vẫn như cũ không ảnh hưởng hắn làm ra chính xác phán đoán.

Bởi vì loại này suy đoán, bản thân liền xuất xứ từ cho hắn cái kia cường đại tự tin.

"Tất nhiên không thể đắc thủ, ngươi còn không đi?"

Mí mắt hơi nhíu, Vân Mộng Chân đạm nhiên hỏi ngược lại.

Cứ việc nguy hiểm, có thể chỉ cần ngăn trở Dạ Nhận xuất thủ đánh lén kích thứ nhất, đối phương uy hiếp liền muốn giảm đi, thậm chí trong tin đồn, Dạ Nhận sát nhân, cho tới bây giờ chỉ điểm một đao, nếu như một kích không ăn thua, ngay lập tức sẽ rút đi.

"Nếu muốn sát nhân, tự nhiên nên đi. . . Ta có thể vốn cũng không phải là vì giết ngươi mà đến." Không chút phật lòng, Dạ Nhận ung dung mở miệng nói, "Côn Ngô Kiếm, xưa nay đều là thánh nữ mạch này truyền thừa chí bảo, đánh rơi Côn Ngô Kiếm, Mộng Chân tiên tử, ngươi cái này thánh nữ sợ cũng danh bất chính ngôn bất thuận a?"

Trong mắt lộ ra một luồng hàn mang, Vân Mộng Chân tâm lần nữa nổi lên vẻ sát cơ, "Côn Ngô Kiếm tại trên tay ngươi?"

"Nếu ta lấy Côn Ngô Kiếm vì sính, không biết có thể âu yếm?" Khóe miệng hơi hơi giơ lên, Dạ Nhận tràn đầy trêu tức mở miệng nói.

"Ngươi muốn chết!"

Bước ra một bước, kiếm trong tay lần nữa tập kích ra, nhưng là Vân Mộng Chân chủ động hướng về Dạ Nhận giết đi qua.

"Đang muốn lĩnh giáo Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ thủ đoạn!" Không tránh không né, Dạ Nhận đồng dạng lấn người mà lên, lấy công đối công.

Hai ngày này toàn lực giao thủ, vô luận là Từ Phong vẫn là Ba Sơn Lục Ma, đều căn bản không xen tay vào được, nhưng mà, mắt thấy Vân Mộng Chân bị cuốn lấy, Ba Sơn Lục Ma trong mắt nhưng là lần nữa bốc lên sát khí!

"Bạch sư đệ?"

Một đường hướng về sơn cốc phương hướng tìm tới, Dương Nghiên tốc độ bọn họ tự nhiên muốn chậm nhiều, hơn nữa căn bản không dám tiến vào sơn cốc, chỉ có thể ở xung quanh tìm kiếm Bạch Nhạc tung tích.

Liễu Như Tân con mắt mắt, xa xa liền thấy té trên mặt đất Bạch Nhạc, nhất thời bước nhanh đi tới.

Lúc trước đối mặt Âm Dương Quỷ Đồng lúc, Bạch Nhạc phản ứng cũng đã triệt để cải biến Liễu Như Tân đối Bạch Nhạc quan điểm, tâm cũng một mực có vài phần hổ thẹn chi ý.

Bây giờ nhìn thấy Bạch Nhạc vì người trong ma đạo gây thương tích, lại là người thứ nhất tiến lên trước.

Cùng Liễu Như Tân khác biệt, Dương Nghiên nhưng trong lòng thì nhiều mấy phần cảnh giác chi ý, trước tiên cầm kiếm hướng đi cách đó không xa Ba Chí Viễn, xác định đối phương xác thực đã sau khi chết, lúc này mới yên lòng lại.

Chỉ có Phong Thần mí mắt đập mạnh, ánh mắt tới hồi tại Bạch Nhạc cùng Ba Chí Viễn trên người đảo qua, không biết suy nghĩ cái gì.

"Không tốt, Dương sư huynh, Bạch sư đệ trong cơ thể đã triệt để bị ma khí ăn mòn, tiếp tục như thế, chỉ sợ khó bảo toàn tánh mạng!"

Xem kỹ một chút Bạch Nhạc thương thế, Liễu Như Tân nhất thời sắc mặt đại biến, gấp giọng mở miệng nói.

Phải biết, Bạch Nhạc lấy Thông Thiên Ma Quân mạnh mẽ thôn phệ Ba Chí Viễn linh lực, lúc này trong cơ thể linh khí bản thân liền là hỏng bét, khí tức hỗn loạn cực kỳ, từ nhìn bề ngoài, tự nhiên chính là ma khí ăn mòn vào cơ thể biểu hiện.

"Liễu sư muội, ngươi tránh ra, ta tới giúp Bạch sư đệ khu trừ ma khí." Ánh mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, Dương Nghiên nhất thời cúi người đến, đem Bạch Nhạc thân thể phù chính ngồi vào, lấy bàn tay để ở Bạch Nhạc giữa lưng, trong cơ thể linh khí liên tục không ngừng rót vào Bạch Nhạc trong cơ thể, khu trừ những cái kia pha tạp ma khí.

Dạng này trợ giúp người khác khu trục ma khí phương thức bản thân liền cực kỳ nguy hiểm, hơi không cẩn thận, chẳng những cứu không người, ngược lại lệnh ma khí xâm nhập trong cơ thể mình.

Đương nhiên, Dương Nghiên cũng chính bởi vì bản thân liền đã có dẫn linh cửu trọng thực lực, tự vấn so Bạch Nhạc mạnh hơn, lúc này mới thử xuất thủ.

Chỉ là, linh khí mới một rót vào Bạch Nhạc trong cơ thể, Dương Nghiên liền phát hiện, tình huống so chính mình tưởng tượng bên trong, còn muốn hung hiểm nhiều, Bạch Nhạc trong cơ thể ma khí cuồng bạo cực kỳ, thậm chí mơ hồ có phải chiếm đoạt hắn linh lực khuynh hướng.

Cũng thua thiệt là Dương Nghiên thực lực nếu so với Bạch Nhạc mạnh hơn nhiều, rồi mới miễn cưỡng có thể ổn định cục diện, nhưng là muốn muốn xua tan Bạch Nhạc trong cơ thể ma khí, nhưng là khó có thể làm được, bất đắc dĩ phía dưới, Dương Nghiên chỉ phải mở miệng xin giúp đỡ.

"Liễu sư muội, giúp ta một tay!"

"Tốt!"

Nhìn ra Dương Nghiên quẫn cảnh, Liễu Như Tân cũng đồng dạng không có bất kỳ do dự nào, thẳng ở bên cạnh ngồi xuống , đồng dạng giơ tay lên đem linh lực rót vào Bạch Nhạc trong cơ thể, "Đinh sư đệ, Phong sư đệ, các ngươi giúp chúng ta hộ pháp, nhân tiện phát sinh tín phù cầu

viện."

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 30: Nhân tính độc ác (thượng)

"Tốt! Ta đi nhìn một chút phụ cận có hay không nguy hiểm."

Bằng lòng một tiếng, Phong Thần nhất thời theo Đinh Tuấn một chỗ xoay người hướng bên cạnh đi tới.

Phong Thần kiểm tra rất cẩn thận, không sai biệt lắm cách một nén nhang thời gian, xung quanh vài trăm thước phạm vi, đều bị điều tra qua, không có bất kỳ người nào, thậm chí ngay cả yêu thú cũng không có.

"Đinh sư huynh, chờ chút!" Chứng kiến Đinh Tuấn chuẩn bị gởi thư tín phù cầu viện, Phong Thần đột nhiên mở miệng ngăn cản nói.

"Làm sao?" Nao nao, Đinh Tuấn không hiểu hỏi.

"Quá nguy hiểm!" Lắc đầu, Phong Thần chỉ vào cách đó không xa sơn cốc nói rằng, "Trước đó ngươi cũng chứng kiến, Bạch sư đệ là bị ma đạo người đuổi giết được nơi đây, bây giờ chúng ta cũng không biết trong sơn cốc đã có nhiều ít ma đầu! Hiện tại gởi thư tín phù, chỉ sợ tông môn cao thủ không có chạy tới, những cái kia ma đầu trước hết đến, bằng chúng ta thực lực có thể kháng cự không ở kia chút ma đầu."

"Vậy làm sao bây giờ?" Không thể không thừa nhận, Phong Thần cũng rất có đạo lý, Đinh Tuấn có chút chần chờ nói.

"Ta cho rằng, vẫn là cẩn thận một chút đi, không bằng mời Đinh sư huynh ngươi tự mình đi một chuyến, đi tìm hắn sư huynh đệ đến giúp đỡ, mặc dù chậm một chút, có thể cũng tuyệt đối là nhất phương pháp an toàn."

Thoáng suy tư một chút, Đinh Tuấn lúc này liền đáp ứng, "Tốt, ta đi báo tin! Phong sư đệ, chính ngươi cần phải gấp bội cẩn thận!"

"Đinh sư huynh yên tâm!" Bằng lòng một câu, Phong Thần nhìn Đinh Tuấn xa xa sau đó, lúc này mới chậm rãi vòng trở lại.

. . .

"Phong sư đệ, tín phù phát ra ngoài sao?"

Chứng kiến Phong Thần trở về, Dương Nghiên có chút mệt mỏi rã rời mở miệng hỏi.

"Bạch sư đệ thế nào?" Hướng đi Dương Nghiên, Phong Thần không trả lời mà hỏi lại nói.

"Bạch sư đệ trong cơ thể ma khí rất quỷ dị, muốn triệt để xua tan rất khó, bất quá cuối cùng cũng đã muốn ổn định lại, chờ hắn sư huynh đệ đến, đưa hắn tiễn hồi tông môn tu dưỡng một thời gian ngắn, có thể tự khỏi hẳn." Nói đến Bạch Nhạc thương thế, Dương Nghiên cũng không khỏi lộ ra vài phần vui mừng, mặc dù mệt mỏi rã rời, nhưng ở hắn cùng với Liễu Như Tân liên thủ phía dưới, chung quy lại xem như là đem Bạch Nhạc từ kề cận cái chết kéo trở về.

"Vậy cần phải chúc mừng Bạch sư đệ." Trên mặt lộ ra một nụ cười, Phong Thần thẳng đi tới Dương Nghiên bên người, "Dương sư huynh, ngươi cũng mệt mỏi, ta tới thay ngươi đi."

Ngoài miệng nói hỗ trợ, mà ở tới gần Dương Nghiên trong nháy mắt, Phong Thần nhưng là một chưởng trực tiếp đánh về phía Dương Nghiên giữa lưng.

Đối với Phong Thần hoàn toàn không có bất kỳ phòng bị, hơn nữa, vì

cho Bạch Nhạc chữa thương, Dương Nghiên trong cơ thể linh lực cũng hầu như đã hao hết, loại tình huống này, căn bản không có chút nào phản kháng chỗ trống.

"Phốc!"

Phun ra một ngụm máu, Dương Nghiên cả người trực tiếp té nhào vào Bạch Nhạc trên người, trong mắt tràn đầy kinh hãi.

"Dương sư huynh!"

Dạng này biến cố, không chỉ có kinh ngạc đến ngây người Dương Nghiên, Liễu Như Tân cũng đồng dạng bị sợ ngốc.

Vô luận như thế nào, cũng không người có thể nghĩ đến Phong Thần vậy mà lại đột nhiên đối Dương Nghiên hạ sát thủ.

"Phong sư đệ, ngươi điên sao?" Biến cố nảy sanh, không kịp suy tư, vô ý thức, Liễu Như Tân rồi đột nhiên thu hồi chính mình rót vào Bạch Nhạc trong cơ thể linh lực, Liễu Như Tân tình huống mặc dù so sánh lại Dương Nghiên hơi mạnh hơn một chút, nhưng trên thực tế, linh lực nhưng cũng đã hao tổn thất thất bát bát.

"Ta điên? Ta xem là các ngươi điên a!" Cười lạnh một tiếng, Phong Thần trong mắt lộ ra vẻ cừu hận chi sắc, "Cái này Bạch Nhạc bất quá là một cái nho nhỏ tạp dịch, đi vận gặp phải Vân tiên tử, rồi mới miễn cưỡng tu ra linh lực, trở thành ngoại môn đệ tử."

"Các ngươi với hắn mới nhận biết vài ngày? Có thể chúng ta quen biết bao nhiêu năm? Xem các ngươi một chút mấy ngày nay làm những gì? Vì một phế vật như vậy, khắp nơi theo ta làm khó dễ!" Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Phong Thần lạnh giọng nói rằng, "Ta cùng với hắn Bạch Nhạc oán hận chất chứa đã sâu, nếu để cho hắn còn sống trở lại tông môn, sau này ta như thế nào tự xử?"

". . ."

Mặc dù biết Phong Thần cùng Bạch Nhạc có mâu thuẫn, có ở Liễu Như Tân cùng Dương Nghiên xem ra, đều chẳng qua chỉ là một ít vấn đề nhỏ, vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến, Phong Thần lại có lớn như vậy hận ý.

"Phong sư đệ, ngươi quá cố chấp! Trước đó đối mặt Âm Dương Đồng Tử thời điểm, Bạch sư đệ còn có thể liều mình cứu chúng ta tính mệnh, kiên quyết không phải như vậy bụng dạ hẹp hòi người! Chỉ cần ngươi có thể lạc đường biết quay lại, ta có thể coi như cái gì cũng không có xảy ra." Dương Nghiên giùng giằng ngồi xuống lần nữa khuyên giải nói.

"Phi! Tàn hại đồng môn chính là tử tội, ngươi cho ta ngu xuẩn? Như là đã động thủ, ta liền tuyệt đối sẽ không để cho các ngươi còn sống trở về." Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ hung lệ, Phong Thần lành lạnh mở miệng nói.

"Phong sư đệ, ngươi không được mắc thêm lỗi lầm nữa." Liễu Như Tân cũng theo mở miệng nói, "Dương sư huynh, cũng không phải ăn nói lung tung người, chỉ cần ngươi dừng tay như vậy, chúng ta có thể phát thệ, tuyệt sẽ không bả hôm nay sự tình nói ra."

"Mắc thêm lỗi lầm nữa?" Nhìn Liễu Như Tân, Phong Thần khắp khuôn mặt là vẻ khinh bỉ, "Liễu Như Tân! Nhiều năm như vậy, ta đối với ngươi tâm ý, ngươi coi thật không biết sao?"

"Ngươi đối với ta xưa nay không thêm chút sắc thái, nhưng này tiểu tử, ngươi mới với hắn nhận thức vài ngày, liền mắt đi mày lại, ta nhổ vào! Hắn dựa vào cái gì?" Nói đến đây, Phong Thần trong mắt oán giận chi sắc nặng hơn, "Ngươi chẳng phải nhìn hắn thiên phú tốt sao? Phi, coi như ta mù loà, lại vẫn thích ngươi cái này nhiều năm như vậy!"

". . ."

Nhìn Phong Thần, Liễu Như Tân giờ khắc này đột nhiên cảm thấy đối phương không gì sánh được xa lạ, tựa hồ cùng trong trí nhớ mình cái kia Phong sư đệ hoàn toàn khác biệt, giống như là đổi một cá nhân.

Đột nhiên tiến lên một bước, bức đến Liễu Như Tân trước người, Phong Thần cười lạnh nói, "Liễu sư tỷ, muốn trách thì trách chính ngươi có mắt không tròng!"

"Nghe nói những thứ này ma đạo yêu nhân tàn bạo vô sỉ, càng thích vui mừng cưỡng gian rồi giết chết nữ nhân xinh đẹp, Liễu sư tỷ ngươi xinh đẹp như vậy, đụng phải ma đạo yêu nhân, nghĩ đến chắc chắn sẽ không được thả a?" Trong lúc nói chuyện, Phong Thần đã bắt lại Liễu Như Tân cổ áo.

Giờ khắc này, vô luận là Liễu Như Tân vẫn là Dương Nghiên cũng không khỏi thốt nhiên biến sắc.

"Vô sỉ!"

Trong nháy mắt, Liễu Như Tân khuôn mặt khí thông hồng, hầu như cũng bị xỉu vì tức, quen biết nhiều năm, làm sao cũng không nghĩ đến, Phong Thần vậy mà lại có như thế độc ác vô sỉ tâm tư, hành vi như vậy, quả thực so người trong ma đạo càng làm ác hơn độc.

Bết bát nhất là, mặc dù biết rõ đây hết thảy, nhưng đến bây giờ loại tình trạng này, nàng cũng đồng dạng đã không có hoàn thủ chỗ trống.

Đem tất cả làm ác toàn bộ đẩy tới ma đạo yêu nhân trên người, thậm chí nói không chừng trở về sau đó, Phong Thần còn có thể bởi vì cùng ma đạo yêu nhân chống lại được đến tông môn khen thưởng, hết thảy đều đã rơi vào Phong Thần nằm trong kế hoạch, bây giờ coi như là nàng muốn muốn chết, chỉ sợ cũng không kịp.

Nhân tính, làm sao có thể độc ác tới mức như thế!

"Nếu như ta là ngươi, liền sẽ bả cái kia móng vuốt lấy ra."

Ngay tại Liễu Như Tân đã tuyệt vọng thời điểm, một cái mang theo vài phần âm thanh yếu ớt đột nhiên vang lên, thanh âm rất nhẹ, nhưng lại lộ ra một cổ lạnh lẻo thấu xương.

"Bạch Nhạc? !"

Trong nháy mắt, ba người ánh mắt đồng thời rơi vào Bạch Nhạc trên người, ai cũng không nghĩ tới, Bạch Nhạc vậy mà lại vào lúc này tỉnh táo lại.

Đó là một đôi lạnh lùng đến mức tận cùng con mắt, phảng phất nhìn, không phải là người, mà là một băng lãnh thi thể, hàn làm người sợ hãi.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Nhân tính độc ác (hạ)

Thật từ lúc Phong Thần làm khó dễ trước đó, Bạch Nhạc thật cũng đã khôi phục ý thức, chỉ là quá bận rộn dẹp loạn trong cơ thể hỗn loạn linh lực, nhờ vậy mới không có tỉnh lại.

Cũng không khoa trương nói, lần này Bạch Nhạc mệnh, thật chính là Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân cứu trở về.

Mạnh mẽ thôn phệ Ba Chí Viễn linh lực, cái kia pha tạp ma khí cho dù là Thông Thiên Ma Công cũng căn bản là không có cách cắt tỉa ra.

Bạch Nhạc chính mình lấy Thông Thiên Ma Công tu thành ma khí, Linh Tê Kiếm Quyết mang đến linh lực, còn có thôn phệ tới ma khí, lẫn nhau ở trong người không ngừng xung đột, tình huống có thể nói đã đến ác liệt nhất cấp độ.

Nếu như tiếp tục như thế, tối đa bất quá một hai canh giờ thời gian, Bạch Nhạc tuyệt đối bạo thể mà chết.

Nhưng mà, vừa may là lúc này, Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân tìm được Bạch Nhạc, đồng thời ra tay trợ giúp Bạch Nhạc khu trục trong cơ thể ma khí.

Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân thực lực vốn là so Bạch Nhạc mạnh, hơn nữa Huyền Môn công pháp tu ra linh khí nhất là trung chính bình thản, chính là thích hợp nhất điều trị trong cơ thể linh khí lực lượng.

Mượn cổ này ngoại lực, trước đó không thể triệt để thôn phệ tiêu hóa ma khí rất nhanh bị bài trừ bên ngoài cơ thể, cũng chính là lúc này, Bạch Nhạc thật cũng đã khôi phục ý thức.

Dương Nghiên nói Bạch Nhạc trong cơ thể ma khí quỷ dị, khó có thể triệt để khu trục, đó là bởi vì đến cuối cùng, hắn muốn xua tan căn bản là Thông Thiên Ma Công mang đến ma khí, cái kia bản thân liền là Bạch Nhạc lực lượng, thì như thế nào có thể khu trừ sạch sẽ?

Lúc này, Bạch Nhạc nguy hiểm thật cũng đã vượt qua, hoàn toàn có thể tỉnh lại.

Chỉ là kể từ đó, trong cơ thể hắn sở hữu ma khí sự tình, liền căn bản không cách nào giải thích, cho nên, Bạch Nhạc chỉ có thể tiếp tục mượn đối phương lực lượng tới vận hành Linh Tê Kiếm Quyết, đem trong cơ thể ma khí chuyển hóa thành Huyền Môn linh lực.

Từ căn nguyên đã nói, ma khí bản thân liền là linh lực, chỉ là lấy một loại phương thức khác biểu hiện ra ngoài mà thôi.

Thông Thiên Ma Công bản thân liền có được viễn siêu hắn ma công bao dung tính, tại Bạch Nhạc bản thân khống chế xuống, loại này chuyển hóa dĩ nhiên là dễ dàng hơn nhiều, hơn nữa Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân hỗ trợ, rất nhanh Bạch Nhạc liền thừa cơ hoàn thành đại bộ phận lực lượng chuyển hóa, cũng thực sự là bởi vì như thế, Dương Nghiên mới có thể cho rằng Bạch Nhạc thương thế đã ổn định lại.

Dựa theo khuynh hướng này, tối đa bất quá lại có một khắc đồng hồ thời gian, Bạch Nhạc là có thể thuận thế tỉnh lại, hoàn mỹ hóa giải nguy cơ lần này.

Nhưng mà, hết lần này tới lần khác vừa lúc đó, Phong Thần chợt làm khó dễ hướng Dương Nghiên hạ sát thủ, thậm chí muốn mượn người trong ma đạo tên vũ nhục Liễu Như Tân.

Sự tình tới mức này, Bạch Nhạc thì như thế nào còn có thể phải nhịn xuống?

Quả thật, chỉ cần hắn không tỉnh lại, trong thời gian ngắn ở giữa Phong Thần căn bản không để ý tới quản hắn, đợi được Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân sau khi chết, hắn lại xuất thủ giết chết Phong Thần diệt khẩu, mới là an toàn nhất phương thức.

Có thể đối mặt mới vừa cứu tánh mạng mình Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân, Bạch Nhạc thì như thế nào có thể mắt mở trừng trừng nhìn bọn hắn chết ở trước mặt mình?

Dù cho là phải gánh vác một ít phiêu lưu, cái kia cũng mặc kệ.

Bạch Nhạc cái này vừa mở miệng, nhất thời liền đem tất cả mọi người lực chú ý hấp dẫn qua đây.

"Bạch sư đệ!"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Phong Thần nhưng là nhất thời cười lạnh, "Là ai cho ngươi lá gan theo ta đùa giỡn uy phong? Bất quá một cái nho nhỏ tạp dịch, không trải qua vài ngày vận may, thật đúng là coi mình là một nhân vật?"

Thổi phù một tiếng, Phong Thần cổ tay đột nhiên dùng sức, trực tiếp đem Liễu Như Tân cổ áo xé mở một vết thương, lộ ra như tuyết da thịt, "Móng vuốt sao? Ta chính là không lấy ra thì thế nào?"

"Phi!"

Chợt lọt vào dạng này nhục nhã, Liễu Như Tân trong mắt tràn đầy hận ý, một ngụm nôn hướng Phong Thần, đồng thời giơ tay lên chính là một cái tát hướng Phong Thần rút đi.

Nếu như trạng thái đỉnh phong xuống, Phong Thần thật đúng là không nhất định là Liễu Như Tân đối thủ, nhưng hôm nay linh khí đã tiêu hao thất thất bát bát, mặc dù tức giận trùng tiêu, xuất thủ lúc lại nơi nào còn

có vài phần lực đạo.

Hơi khoát khoát tay, liền trực tiếp bị gió thần bắt cổ tay lại, đột nhiên lắc một cái, nhưng là ngạnh sinh sinh trực tiếp bẻ gãy Liễu Như Tân cổ tay, "Bao nhiêu xinh đẹp tay, ta thấy mà yêu a!"

Lúc này, Phong Thần tâm lý đã triệt để vặn vẹo, trước đó có nhiều ưa thích Liễu Như Tân, lúc này hận ý là hơn sâu, phảng phất chỉ có ngược đãi như vậy khi dễ, mới có thể đem trong lòng hắn cái kia một hơi thở ra đồng dạng.

"Tiện nhân!"

Giơ tay lên lại một cái tát lấy mẫu ngẫu nhiên Liễu Như Tân trên mặt, Phong Thần độc ác mắng, " trông cậy vào ngươi nhân tình cứu ngươi sao? Đáng tiếc, hắn bất quá chỉ là một cái phế vật mà thôi, ta chính là phải ngay hắn mặt nhục nhã ngươi, thì phải làm thế nào đây?"

Thoại âm rơi xuống đồng thời, Phong Thần đột nhiên bắt lại Liễu Như Tân tóc, đưa nàng hướng Bạch Nhạc đẩy qua.

"Cầu ta à, tiện nhân! Tự tay giết hắn, sau đó quỳ xuống cầu ta, nói không chừng ta còn có thể tha cho ngươi một mạng!"

Ngã Bạch Nhạc trong lòng, lúc này Liễu Như Tân quần áo lộn xộn, sắc mặt trắng bệch, khóe miệng thậm chí còn tràn ra một vệt máu, có vẻ vô cùng chật vật, có thể trên mặt lại như cũ lộ ra một cổ bất khuất chi sắc, "Phong Thần, ngươi biết ngươi bây giờ như cái gì sao? Ngươi tựa như một cái tên hề!"

Nhìn chằm chằm Phong Thần, Liễu Như Tân trong mắt tràn đầy khinh miệt, "Ngươi có thể giết ta, thậm chí có thể làm bẩn ta thuần khiết, có thể coi là ta Liễu Như Tân lại chật vật, lại không kham, cũng so loại người như ngươi độc ác tiểu nhân sạch sẽ nhiều."

"Tiện nhân, ngươi muốn chết!"

Trong lúc nhất thời, Phong Thần sắc mặt nhất thời trở nên vô cùng dữ tợn, Liễu Như Tân dạng này thái độ, không thể nghi ngờ kích thích đến hắn nhất thần kinh nhạy cảm.

Dậm chân ở giữa, Phong Thần lần nữa hướng về Liễu Như Tân nắm tới.

Nhưng mà, lần này nghênh tiếp hắn, nhưng chỉ là vẻ lạnh như băng kiếm quang.

Tự tay ôm lấy Liễu Như Tân đồng thời, Bạch Nhạc bàn tay nhỏ bé lật, đã thuận thế đem Liễu Như Tân bên hông bội kiếm rút ra, hầu như tại Phong Thần nhào tới đồng thời, một kiếm này liền đã đâm ra đi.

"Phốc!"

Trong nháy mắt, lau một cái huyết sắc chợt nhiễm hồng kiếm phong, cũng nhiễm hồng Phong Thần tay áo.

Phong Thần đầy ngập lửa giận đều muốn phát tiết tại Liễu Như Tân trên người, nhưng lại căn bản không có phòng bị đến Bạch Nhạc, càng không có nghĩ tới, Bạch Nhạc vậy mà lại như vậy quả đoán xuất thủ, hơn nữa, một kiếm này vậy mà chân uy hiếp đến hắn.

Cô Vân Xuất Tụ!

Lúc trước Ba Chí Viễn vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, dưới một kiếm này, đều ăn giảm nhiều, Phong Thần tự nhiên cũng khó mà tách ra.

Đây là Bạch Nhạc ôm Liễu Như Tân, xuất kiếm chậm vài phần, bằng không một kiếm này khả năng liền không chỉ có chỉ là quẹt làm bị thương Phong Thần cánh tay.

Nhưng mà, dù vậy, cũng đã lệnh Phong Thần quá sợ hãi.

Lại không nói một chiêu này bản thân tinh diệu, giờ khắc này từ Bạch Nhạc trên người lộ ra khí tức, cũng nghiễm nhiên cũng không phải trước đây cái kia vừa mới tu ra linh lực thiếu niên.

"Dẫn linh ngũ trọng? ! Điều đó không có khả năng!"

Một tay cầm kiếm, Bạch Nhạc thuận thế buông ra ôm Liễu Như Tân cánh tay, chậm rãi ngăn ở Liễu Như Tân trước mặt.

"Trên đời này không có gì không có khả năng sự tình, ngươi làm không được, không có nghĩa là người khác sẽ làm không đến." Linh lực lưu chuyển, Bạch Nhạc trong mắt đồng dạng lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí.

Từ trình độ nào đó, lúc này Bạch Nhạc trong lòng nổi lên sát khí, thậm chí so với lúc trước giết mập mạp thời điểm, càng tăng lên vài phần.

Nếu như nói mập mạp chỉ là tham lam cùng không tốt, như vậy Phong Thần, nhưng là triệt để để cho hắn chứng kiến nhân tính tối sửu ác, ác độc nhất một mặt.

Có chút tội ác, vốn là chỉ có tiên huyết mới có thể cọ rửa!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Kiếm đạo chân ý

"Bạch sư đệ, đi a! Chỉ cần ngươi có thể chạy đi, liền có thể vì chúng ta báo thù!"

Hồi qua một hơi thở đến, Dương Nghiên gấp giọng hô.

Mặc dù lúc này Bạch Nhạc bày ra thực lực, nếu so với trong tưởng tượng cường rất nhiều, thật là muốn cùng Phong Thần chém giết, lại như cũ không ai xem trọng Bạch Nhạc.

Kể từ đó, cùng theo gió thần liều mạng, chẳng thẳng thắn đào tẩu.

Nơi đây thế cục phức tạp, chỉ cần Bạch Nhạc nguyện ý đào tẩu, Phong Thần chưa chắc có thể đuổi theo.

Tàn hại đồng môn bản thân liền là tội lớn, tin tức một khi truyền hồi tông môn, tự sẽ có Chấp Pháp điện truy sát Phong Thần.

Chỉ là, một khi Bạch Nhạc trốn, hắn cùng với Liễu Như Tân cũng tuyệt đối là chắc chắn phải chết.

Có thể tới mức này, Dương Nghiên sớm cũng đã đem sinh tử không để ý, cùng ba người cùng chết, chẳng lấy tánh mạng bọn họ đem đổi lấy một cái Bạch Nhạc còn sống hy vọng.

Dạng này lựa chọn, thật liền cùng trước đây Bạch Nhạc đối mặt Âm Dương Quỷ Đồng lúc, để bọn hắn đi trước đạo lý tương đồng.

Từ phương diện lý trí mà nói, cái này cũng thật là lựa chọn tốt nhất.

Nhưng này trên đời, rất nhiều chuyện, đều cùng lý trí không quan hệ.

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp, "Đối nhân xử thế, có thể làm không được nhân nghĩa làm đầu, nhưng lại chí ít có thể lấy ân oán rõ ràng! Ta mệnh, là Dương sư huynh cùng Liễu sư tỷ cứu, coi như không thể làm đến cùng sinh, tự nhiên cũng nên cộng tử."

Kiếm phong khẽ nhếch, nhắm thẳng vào Phong Thần, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Bằng không, cho dù là có thể tham sống sợ chết, cùng loại này súc sinh, lại có gì khác biệt?"

Giờ khắc này, cho dù ai đều có thể cảm nhận được Bạch Nhạc nghiêm túc, đây không phải là hiên ngang lẫm liệt lời nói khách sáo, mà là Bạch Nhạc nội tâm chân thực vẽ hình người.

Bạch Nhạc chỉ là một tiểu nhân vật, cũng rất sợ chết.

Cho nên, trong ngày thường, Bạch Nhạc có thể thỏa hiệp chịu thua, tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, có ở loại quan hệ này đến nội tâm thủ vững thời khắc, nhưng lại chưa bao giờ lùi bước qua, dù là vì vậy muốn đánh đổi mạng sống đại giới.

Huyền Môn bên trong, người người đều muốn chính nghĩa, khí khái dạng này chữ đọng ở bên mép, thật là gặp ngay phải nguy hiểm thời điểm, lại có bao nhiêu người có thể đủ làm ra như Bạch Nhạc dạng này lựa chọn?

Từ gặp phải Âm Dương Quỷ Đồng thời điểm bắt đầu, Bạch Nhạc đúng là như vậy, nhất nhi tái dùng chính mình hành động, tới giải thích chính hắn thủ vững cùng kiêu ngạo.

"Bạch sư đệ!"

Giờ khắc này, Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân hai người không khỏi đồng thời hồng viền mắt.

Thậm chí cho dù là Phong Thần, giờ khắc này cũng đồng dạng từ sinh lòng ra một tia xấu hổ chi ý, chỉ là, dạng này xấu hổ tại chuyển trong nháy mắt liền bị hận ý thay thế.

"Vậy thì chết chung a!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ oán độc, Phong Thần trở tay một trảo, trường kiếm nhất thời tới tay, điên cuồng hướng về Bạch Nhạc giết đi qua.

Cứ việc trước đó ăn một điểm nhỏ thua thiệt, chỉ khi nào hoãn quá thần lai, hắn cũng vẫn không có nửa điểm đem Bạch Nhạc để vào mắt.

Dẫn linh ngũ trọng thì như thế nào? Dù sao tu hành thời gian còn thấp, vô luận là thực lực, vẫn là kinh nghiệm chiến đấu, Bạch Nhạc đều kém xa cùng hắn bằng được, chính diện giao thủ, hắn không có thua lí từ.

Linh lực lưu chuyển, Phong Thần tốc độ phảng phất tại trong khoảnh khắc, đề thăng vài lần, một kiếm tiếp một kiếm, như là mưa rền gió dữ đồng dạng.

Ánh mắt hơi hơi chút ngưng, đối với Bạch Nhạc mà nói, phảng phất toàn bộ thế giới đều vào giờ khắc này an tĩnh lại.

Trong mắt hắn, hắn hết thảy đều đã biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại có kiếm trong tay.

Linh Tê Nghênh Khách!

Kiếm phong chau lên, gần như không yêu cầu suy tư, một thức này kiếm chiêu đã như là bản năng đồng dạng thi triển ra.

Cứ việc một chiêu này bản thân liền là phòng ngự kiếm chiêu, hơn nữa

uy lực kinh người, có thể song phương chênh lệch lại dù sao vẫn là quá lớn, trước đây Bạch Nhạc có thể ngăn trở Quỷ Đồng công kích, là bởi vì Quỷ Đồng bản thân cũng chẳng có bao nhiêu linh trí, sẽ chỉ đơn điệu bằng đần phương thức, không ngừng công kích.

Thật là Phong Thần lại không giống nhau, Phong Thần bản thân liền là dẫn linh thất trọng thực lực, hơn nữa, ở ngoại môn bên trong, coi như là một cái nhân vật thiên tài, bằng không, cũng sẽ không những năm gần đây, cùng Dương Nghiên bọn hắn đi gần như vậy.

Một khi Phong Thần toàn lực công kích, Bạch Nhạc căn bản là đỡ không được, mới bất quá ngắn ngủi mấy chục giây thời gian, trên người liền ngay cả bên trong mấy kiếm, nếu không phải Thông Thiên Ma Công tự động ở trong người lưu chuyển, có thể Bạch Nhạc đã sớm đã chống đỡ không nổi đi.

Giờ khắc này, trong cơ thể ma khí rục rịch, phảng phất muốn tìm được một cái chỗ đột phá, tiết ra!

Bạch Nhạc trong lòng, cũng đồng dạng hiện lên một tia giãy dụa!

Đối mặt Phong Thần dạng này cường địch, chỉ bằng vào Linh Tê Kiếm Quyết, hắn căn bản là đỡ không được.

Phải biết, trước đó Bạch Nhạc bản thân cũng đã là dẫn linh ngũ trọng thực lực, thôn phệ Ba Chí Viễn linh lực về sau, cứ việc lãng phí đại bộ phận, có thể còn lại lực lượng, cũng giống vậy vẫn là để hắn một lần hành động trùng kích đến dẫn linh thất trọng.

Chỉ cần thi triển ma khí, bộc lộ ra Thông Thiên Ma Công đến, hắn cùng với Phong Thần ở giữa, sẽ không có trên thực lực chênh lệch, hơn nữa, bằng vào Thông Thiên Ma Công cường đại, Bạch Nhạc thậm chí có lòng tin nhất định có thể thủ thắng.

Thật là , đồng dạng, bại lộ Thông Thiên Ma Công hậu quả, Bạch Nhạc đồng dạng không dám tưởng tượng.

Trừ phi hắn có thể đủ ngoan hạ tâm lai, lại giết xuống Phong Thần sau đó , đồng dạng giết chết Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân diệt khẩu, bằng không, một khi bại lộ, hắn cũng chỉ có trốn chết một con đường có thể đi! Hơn nữa, hơn phân nửa chỉ sợ cũng căn bản trốn không thoát.

Bạch Nhạc vô pháp thuyết phục chính mình quyết giết chết Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân diệt khẩu, nhưng cũng đồng dạng không muốn chết, cho nên, cho dù là chật vật đi nữa, hắn cũng chỉ có thể liều chết xuống dưới.

Thời khắc sinh tử có vô cùng sự sợ hãi, phần này khủng bố hội hóa thành áp lực thật lớn, đè người không thở nổi.

Nhưng đồng dạng, phần này áp lực đối với một ít người mà nói, cũng đồng dạng sẽ trở thành đột phá trợ lực.

Ngẩn ngơ ở giữa, Bạch Nhạc phảng phất tại cái này đơn giản kiếm thức bên trong chứng kiến mặt khác một mảnh hoàn toàn khác biệt thiên địa, đó là thuộc về kiếm đạo thế giới.

Bạch Nhạc lần đầu tiên cảm thụ được, kiếm trong tay phảng phất có linh tính, nguyên bản kiếm chiêu cũng sẽ không chỉ là cứng nhắc cố định phương pháp.

Lại nhìn Phong Thần cái kia mưa rền gió dữ công kích, tựa hồ cũng lại không có trước đó đáng sợ.

Kiếm ảnh đầy trời, phảng phất vào giờ khắc này, đều thay đổi có dấu vết mà lần theo, vô luận Phong Thần công mau hơn, cái này nhìn như đơn giản nhất thức Linh Tê Nghênh Khách, đều đồng dạng có thể đở được.

"Vù vù!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc thậm chí dường như cảm thụ được kiếm trong tay vui thích!

Nguyên bản cứng ngắc khô khan xuất kiếm, vào giờ khắc này, tràn ngập linh động vận luật, như là một loại ưu nhã nghệ thuật.

Bước ra một bước, Bạch Nhạc dễ dàng liền hóa giải Phong Thần thế tiến công, thậm chí bắt lại đối phương kiếm chiêu bên trong kẽ hở, thuận thế phản kích!

Cô Vân Xuất Tụ!

Bạch Nhạc trước đó liền học được một thức này kiếm chiêu, mà khi lúc này một cách tự nhiên lần nữa thi triển mà ra lúc, lại đơn giản liền từ giữa cảm thụ được một loại hoàn toàn khác biệt linh động!

Kiếm trong tay, phảng phất trong chớp nhoáng này, liền hóa thành chân trời cô mây, nhẹ linh động!

Cứ việc chỉ là một kiếm, nhưng này một kiếm, lại phảng phất thắng được mười kiếm, trăm kiếm!

Kiếm ảnh đầy trời, một kiếm mà phá!

Tranh một tiếng, Phong Thần kiếm trong tay bị đẩy ra, mắt mở trừng trừng nhìn một kiếm này thẳng đến chính mình yết hầu mà đến.

Giờ khắc này, Phong Thần thật là bị sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, phảng phất trong nháy mắt, cũng đã đến gần vô hạn tử vong.

"Cút!"

Ánh mắt lộ ra một vẻ dữ tợn chi sắc, trong cơ thể linh lực vào giờ khắc này triệt để bộc phát ra, hóa thành một cổ lực lượng kinh khủng, theo kiếm phong hướng về Bạch Nhạc nghiền ép mà xuống, ngạnh sinh sinh đánh văng ra Bạch Nhạc một kiếm này.

Tới mức này, luận kiếm, tự nhiên là Phong Thần thua, có thể linh lực thượng sai cách cũng không nghi ngờ có thể trợ giúp hắn nhanh chóng lật ngược hoàn cảnh xấu.

Hắn không biết, Bạch Nhạc làm sao lại phát sinh lớn như vậy biến hóa, nhưng lại vẫn như cũ có lòng tin bằng vào thực lực tuyệt đối đánh bại Bạch Nhạc.

Chỉ là, không hiểu Phong Thần trong lòng, đã nảy sinh một loại sợ hãi!

Hắn thậm chí không dám tưởng tượng, giả sử lần này để cho Bạch Nhạc sống sót, lần sau giao thủ lúc, sẽ là như thế nào tuyệt vọng.

Đáng tiếc, Phong Thần lại vẫn như cũ quá coi thường Bạch Nhạc trên người loại biến hóa này.

Cái kia không chỉ có chỉ là một loại minh ngộ, hoặc là trên thực lực đột phá, mà là một loại chân chính trong cảnh giới vượt qua.

Bạch Nhạc minh ngộ, không hề chỉ chỉ là một lượng thức kiếm chiêu, mà là chân chính dòm ngó vào kiếm đạo thế giới.

Từ nơi này một khắc, đối với Bạch Nhạc mà nói, kiếm liền không còn là cứng nhắc kỹ xảo, mà là kiếm đạo.

Lúc trước Từ Phong liền từng đối Vân Mộng Chân nói qua, Linh Tê Kiếm Quyết khuyết thiếu kiếm ý, chỉ có thể coi là một môn không trọn vẹn công pháp! Minh ngộ không kiếm ý, liền vô pháp chân chính phát huy ra Linh Tê Kiếm Quyết uy lực, cho nên, những năm gần đây, mặc dù

biết rõ Linh Tê Kiếm Quyết uy lực kinh người, cũng chỉ có thể đem gác xó, minh châu phủ bụi.

Nhưng trên thực tế, loại thuyết pháp này, cũng đối với không đúng!

Đúng, là bởi vì, Linh Tê Kiếm Quyết đã từng thật là có kiếm ý khẩu quyết, chỉ là bởi vì Linh Tê kiếm tổ ngoài ý muốn vẫn lạc, mà thất truyền mà thôi.

Có thể thật, căn bản mà nói, cái gọi là kiếm ý khẩu quyết, trên thực tế, cũng bất quá chỉ là trợ giúp đệ tử cảm ngộ kiếm đạo một loại phương thức mà thôi.

Linh Tê Kiếm Quyết chân chính đáng sợ địa phương, là nó có thể nhắm thẳng vào kiếm đạo, để cho người ta phá vỡ vô căn cứ, chứng kiến một cái chân chính kiếm đạo thế giới!

Nếu là ở Đạo Lăng Thiên Tông loại này đỉnh cấp thiên tông bên trong, như Vân Mộng Chân dạng này thiên tài bối xuất, tự nhiên đã sớm có người có thể minh ngộ bên trong huyền cơ, có thể hết lần này tới lần khác, Linh Tê Kiếm Tông chỉ là một cái Huyền cấp tông môn, những năm gần đây, căn bản cũng không có sinh ra chân chính kiếm đạo thiên tài.

Trông cậy vào những cái kia động một tí mấy năm, thậm chí hơn mười năm liền Linh Phủ Cảnh đều chưa chắc có thể bước vào tài trí bình thường đi cảm ngộ kiếm đạo, chẳng phải là chê cười.

Cho tới giờ khắc này, Linh Tê Kiếm Quyết rơi vào Bạch Nhạc trên tay, lại đang loại này sinh tử áp lực phía dưới, bức bách Bạch Nhạc làm ra đột phá, mới chính thức để cho Linh Tê Kiếm Quyết lại thấy ánh mặt trời!

Cứ việc, trên thực tế, Bạch Nhạc lúc này cảm ngộ cũng còn vẻn vẹn chỉ

là một phần nhỏ nhất, có thể dùng để đối phó Phong Thần nhân vật như vậy, nhưng bây giờ đã đủ đủ.

Kiếm phong bị gió thần lấy cậy mạnh đánh văng ra, Bạch Nhạc không hoảng hốt chút nào, trong lòng tự nhiên sinh ra một hồi minh ngộ, rất tự nhiên, giơ tay lên lại là một kiếm hồi ngược lại tới.

Linh Tê Vọng Nguyệt!

Linh Tê Kiếm Quyết thức thứ ba, trước đó đối với Bạch Nhạc mà nói, khó có thể minh ngộ kiếm chiêu, lúc này lý giải, lại phảng phất tựa như ăn uống nước đơn giản, thực lực đến, một cách tự nhiên liền có thể thi triển mà ra.

Linh Tê Vọng Nguyệt, kiếm quay đầu!

Từ Linh Tê Nghênh Khách thủ thế, đến Cô Vân Xuất Tụ chuyển thủ thành công, rồi đến Linh Tê Vọng Nguyệt hồi tay kiếm, cái này bản thân liền là một bộ nối liền kiếm chiêu, gần như hoàn mỹ không một tì vết.

Nếu như đối mặt cao thủ chân chánh có thể chưa chắc có thể có hiệu quả, có thể đối Phong Thần mà nói, cũng đã ngăn cản không thể ngăn cản.

Một kiếm đứt cổ!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Một người nam nhân kiêu ngạo cùng trách nhiệm

Vượt cấp mà chiến, đối với Linh Tê Kiếm Tông đệ tử mà nói, cái này tựa hồ vẫn luôn chỉ là một cái còn lại đang cùng trong lý luận thuyết pháp.

Mặc dù chỉ là Dẫn Linh Cảnh loại này tầng nhỏ lần ở giữa chênh lệch, trên thực tế, linh lực chênh lệch cũng đồng dạng khó có thể bù đắp.

Phong Thần thậm chí lúc sắp chết, trong mắt cũng còn tràn đầy vẻ kinh hãi, đến chết hắn đều không thể nào hiểu được, Bạch Nhạc cái này vừa mới nhập môn mới không đến một tháng tạp dịch, làm sao lại có thể thu được lớn như vậy đột phá, thậm chí tại chính diện giao thủ bên trong giết chết hắn.

Tiên huyết theo kiếm phong nhỏ xuống, phảng phất mỗi một giọt đều nện ở mỗi người trong lòng.

Sắc mặt hơi tái nhợt, cùng trên thân kiếm tiên huyết hình thành so sánh rõ ràng.

Đây là Bạch Nhạc lần thứ hai sát nhân, cùng giết chết mập mạp thời điểm khác biệt, mặc dù tâm vẫn như cũ có chút mệt mỏi rã rời, thật là dạng này giết chóc, đối với Bạch Nhạc mà nói, mang đến không còn là sợ hãi, mà là một loại khoái ý.

Đối với kiếm đạo loại kia cảm ngộ càng là phảng phất vì Bạch Nhạc đẩy ra một cánh đi thông một mảnh khác thiên địa đại môn.

Bạch Nhạc lần đầu tiên phát hiện, tu kiếm thì ra là không chỉ là khô khan cùng thống khổ, còn có nhanh như vậy ý.

Có thể. . . Đây chính là tu hành ý nghĩa?

"Bạch sư đệ!"

Ngắn ngủi thất thần, Liễu Như Tân cùng Dương Nghiên cũng rốt cục phản ứng kịp, khắp khuôn mặt là kích động.

Nguyên bản trên thực tế, bọn hắn đều đã làm tốt bỏ mình chuẩn bị, nhưng lại không ngờ tới, tất cả dĩ nhiên có tại đây trong chốc lát xoay ngược lại qua đây.

Loại kia tìm được đường sống trong chỗ chết nỗi khiếp sợ vẫn còn, cũng đồng dạng cho bọn hắn mang đến cực kỳ hưng thịnh phấn khởi.

Từ một cái nho nhỏ tạp dịch, cho tới bây giờ có thể chính diện chém giết Phong Thần, Bạch Nhạc vẻn vẹn chỉ dùng không đến một tháng, tu hành như vậy tốc độ, bọn hắn quả thực liền nghĩ cũng không dám nghĩ, cái này khiến bọn hắn tại hưng phấn hơn, cảm xúc bên trong cũng nhiều vài phần phức tạp.

Nếu như nói, trước đó bọn hắn chẳng qua là cảm thấy Bạch Nhạc có thể là không tầm thường thiên tài, như vậy lúc này, lại mơ hồ có thể cảm giác được, trước mặt thiếu niên này, đã hầu như cùng bọn chúng trở thành hai thế giới người.

Nghe được Dương Nghiên bọn hắn, Bạch Nhạc cũng rốt cục phục hồi tinh thần lại, "Dương sư huynh, Liễu sư tỷ, nơi đây không nên ở lâu, các ngươi mau sớm phản hồi tông môn đi. Còn có nghĩ biện pháp thông tri tông môn trưởng lão, đã nói trong sơn cốc là cái bẩy rập, Vân tiên tử có thể sẽ gặp nguy hiểm, mời bọn họ mau sớm xuất thủ cầu viện."

"Bẩy rập?" Trong nháy mắt, Dương Nghiên nhất thời sắc mặt đại biến, "Lấy Từ trưởng lão cùng Vân tiên tử thực lực, chẳng lẽ còn đối phó

chẳng nhiều chút ma đạo yêu nhân?"

"Bạch sư đệ, vậy còn ngươi? Ngươi không theo chúng ta trở về?" So với việc Dương Nghiên, Liễu Như Tân lại quan tâm hơn Bạch Nhạc bản thân.

"Rất khó nói." Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lắc đầu giải thích, "Đối phương dẫn đầu ma đầu tên là Dạ Nhận, lần này vốn là vì Vân tiên tử mà đến, lấy có tâm tính vô tâm, chỉ sợ Vân tiên tử cũng rất khó ứng phó."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Việc này nguyên nhân bắt nguồn từ ta, mặc kệ thế nào. . . Ta không thể bây giờ rời đi."

Nói được cái này, Bạch Nhạc trong mắt lần nữa lộ ra lau một cái kiên quyết chi sắc.

Hầu hết thời gian, có một số việc đều là bị bất đắc dĩ, trước đó Bạch Nhạc bằng lòng giúp Dạ Nhận bố cục dẫn Vân Mộng Chân mắc câu, nhưng này lại cũng không có nghĩa là Bạch Nhạc liền thật muốn nhìn Vân Mộng Chân chết.

Mặc dù hắn đã cho Vân Mộng Chân để lại đầu mối, nhắc nhở Vân Mộng Chân cẩn thận, nhưng trong lòng lại y nguyên vẫn là không yên lòng.

"Bạch sư đệ, ta biết ngươi là hảo ý, thật là Vân tiên tử sự tình, chúng ta căn bản là không xen tay vào được, ngươi coi như đi qua, cũng giúp không được bất luận cái gì vội vàng, không bằng theo chúng ta hồi tông môn gặp qua tông chủ sau đó mới bàn bạc kỹ hơn." Nhìn Bạch Nhạc, Liễu Như Tân có chút bất an lần nữa khuyên nhủ.

"Vân tiên tử với ta có ân, việc này bất luận nói như thế nào, tóm lại là nguyên nhân bắt nguồn từ ta, nếu không đã từng xem rõ ngọn ngành. . . Lòng ta khó yên!" Lắc đầu, Bạch Nhạc thái độ vẫn như cũ kiên quyết.

Đây là hắn cho Liễu Như Tân bọn hắn giải thích, cũng là cho sở hữu ngoại nhân giải thích.

Thật là chỉ có Bạch Nhạc trong lòng mình rõ ràng, hắn cùng với Vân Mộng Chân quan hệ vốn là so ngoại nhân có khả năng tưởng tượng phức tạp hơn nhiều, hắn thiếu Vân Mộng Chân, hổ thẹn trong lòng, hơn nữa. . . Cho dù là từ tình cảm cá nhân xuất phát, tại Bạch Nhạc trong lòng, Vân Mộng Chân cũng giống vậy là hắn nữ nhân.

Vô luận Vân Mộng Chân có phải hay không thừa nhận, vô luận chút tình cảm này có phải hay không sẽ có kết quả, có thể đối hắn mà nói, người nữ nhân này đều đã đi vào trong lòng hắn.

Có thể nguy hiểm, có thể thật hắn cũng giúp không được gấp cái gì, nhưng ít ra hắn không thể lùi bước.

Đây là một cái nam nhân kiêu ngạo cùng trách nhiệm.

... .. .

"Phốc!"

Phun ra một ngụm máu, Từ Phong trên người đã trúng liền mấy đao, cả người hầu như đều đã biến thành một người toàn máu.

Vân Mộng Chân bị bắt ở, lần nữa để cho hắn một mình đối mặt Ba Sơn Lục Ma, loại kia áp lực liền thực sự quá lớn.

Luận thực lực, Từ Phong là Linh Phủ Cảnh đỉnh phong, mà Ba Sơn Lục Ma chỉ là linh phủ trung kỳ, nếu như đơn độc giao thủ, Từ Phong có thể tự ung dung thủ thắng, chỉ khi nào đối phương liên thủ lại, cục diện khả năng liền một chút nghịch chuyển qua đây.

Kéo không sai biệt lắm một nén nhang thời gian, Từ Phong đã chống

được cực hạn.

"Vân tiên tử, đi a!"

Hai mắt huyết hồng, giờ khắc này, Từ Phong đã có thể cảm giác được tử vong tới gần, trong lòng hắn rất rõ ràng, mình đã vô luận như thế nào đều khó mà chống đỡ được xuống dưới, một khi hắn bỏ mình, Ba Sơn Lục Ma rảnh tay gia nhập vây công, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng sẽ có cực đại nguy hiểm.

Một mình hắn chết không được túc đạo, thật là một khi để cho Vân Mộng Chân ở chỗ này xảy ra ngoài ý muốn, Đạo Lăng Thiên Tông thật là căn bản sẽ không với ngươi nói đạo lý gì, đến lúc đó, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông đều sẽ đối mặt tai họa ngập đầu.

Cho nên, cho dù là liều mạng chết ở chỗ này, hắn cũng nhất định phải nghĩ biện pháp vì Vân Mộng Chân gây nên một cái thoát thân cơ hội.

Hơi nhíu mày, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng cảm thụ được tình thế nghiêm trọng.

Trên thực tế, cũng không phải là Vân Mộng Chân không muốn thoát thân, mà là so với hắn ai cũng rõ ràng, đối mặt Dạ Nhận loại này tồn tại, căn bản không thể trốn, bằng không, một khi xoay người, liền sẽ triệt để rơi vào đối phương truy sát nhịp điệu ở giữa.

Phải biết, Dạ Nhận tối cường, bản thân thì không phải là chính diện chém giết, mà là đánh lén ám sát.

Xoay người đào tẩu, ngược lại là bỏ qua bản thân ưu thế, đem cục diện triệt để giao cho đối phương trong tay.

Huống hồ, Côn Ngô Kiếm manh mối rất có thể ngay tại Dạ Nhận trên người, mặc dù thật có thể rời đi, chỉ khi nào để cho Côn Ngô Kiếm rơi

vào Dạ Nhận trong tay, còn muốn đoạt lại khả năng liền quá khó khăn.

Bây giờ Từ Phong tuy đã chống đỡ không nổi đi, nhưng trên thực tế, Vân Mộng Chân lại cũng không để bụng Từ Phong sinh tử, đối nàng mà nói, Linh Tê Kiếm Tông tông chủ cùng hắn trưởng lão, chính là nàng ưu thế vị trí.

Gây ra động tĩnh lớn như vậy, tin tức ắt sẽ truyền hồi Linh Tê Kiếm Tông, chỉ cần chống đỡ đến Linh Tê Kiếm Tông cao thủ chạy tới, tình thế nguy hiểm tự giải.

Vấn đề duy nhất ở chỗ. . . Nàng đến tột cùng có thể hay không chống đỡ cái thời gian đó.

Cho tới bây giờ, cho dù là Vân Mộng Chân không thừa nhận cũng không được, lần này, nàng đúng là vẫn còn có chút khinh thường.

Dạ Nhận thực lực, so với nàng trong dự tính mạnh hơn.

Mấu chốt nhất là. . . Nàng xác thực đã mất đi Côn Ngô Kiếm!

Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ truyền thừa, rất nhiều đều là lấy Côn Ngô Kiếm làm căn cơ, mất đi Côn Ngô Kiếm, đối nàng mà nói, thực lực xác thực đã giảm bớt nhiều.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Tàn khốc chân tướng

Bạch Nhạc thật khoảng cách sơn cốc cũng không xa, cùng Dương Nghiên bọn hắn sau khi tách ra, rất nhanh Bạch Nhạc liền bước vào trong sơn cốc.

Sơn cốc phạm vi cũng bất quá vài trăm thước mà thôi, mới vừa bước vào sơn cốc, Bạch Nhạc liền rõ ràng cảm thụ được cái kia chiến đấu kịch liệt, cứ việc còn chưa tiếp cận, chỉ là cái kia phần khí tức áp chế, liền để cho Bạch Nhạc có chút không thở nổi.

Mặc dù Bạch Nhạc đã sớm đã chuẩn bị tâm lý thật tốt, mà khi giờ khắc này đến thời điểm, nhưng trong lòng đúng là vẫn còn khó tránh khỏi có chút nhớ nhung muốn rút lui có trật tự.

Cái này cùng dũng khí không quan hệ, mà là đối mặt cái chết, một loại bản năng sợ hãi.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc dùng sức xoa xoa chính mình khuôn mặt, đưa tay đặt ở trên chuôi kiếm, trong lòng lúc này mới dần dần bình tĩnh trở lại.

Cẩn thận đi về phía trước một đoạn, còn chưa đi đến sơn động trước đó, Bạch Nhạc liền phát hiện Âm Dương Quỷ Đồng.

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Âm Dương Quỷ Đồng cười lạnh nói, "Tiểu tử, không nghĩ tới, ngươi lại vẫn thật sống sót."

Trước đó Ba Chí Viễn đuổi theo giết Bạch Nhạc sự tình, Âm Dương Quỷ Đồng tự nhiên cũng biết, chỉ là cái kia vốn là ban đêm nhận kế hoạch một bộ phận, hắn cũng không dám quấy rầy, càng không muốn cứu Bạch Nhạc, có thể lại không nghĩ rằng, đã bước vào dẫn linh đỉnh phong Ba

Chí Viễn, vậy mà không thể giết chết Bạch Nhạc.

"Tất nhiên còn sống, nên nhận rõ hiện thực, không cút hồi ngươi Linh Tê Kiếm Tông tới nơi này muốn chết sao?" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Âm Dương Quỷ Đồng lành lạnh chất vấn.

"Phiêu lưu ta đã gánh chịu, hiện tại nên thu lợi tức, các ngươi đã nghĩ hất ta ra hay sao?" Không nhúc nhích chút nào, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói, "Điều kiện là ta theo Dạ Nhận đàm luận, coi như muốn đổi ý, sợ cũng không tới phiên ngươi làm chủ a?"

Vô số ý niệm trong đầu tại trong đầu chuyển qua, thậm chí đều còn đến không kịp cân nhắc lợi hại, trước tiên, Bạch Nhạc liền làm ra bản năng phản ứng.

Mấy ngày nay tới giờ, Bạch Nhạc trước sau cũng coi như gặp qua không ít người trong ma đạo, dần dần, cũng đã thăm dò rõ ràng cùng đối phương phương thức câu thông.

Đối diện với mấy cái này ma đầu, một vị mềm yếu căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Muốn giết ngươi thời điểm, bọn hắn tuyệt sẽ không bởi vì ngươi mềm yếu cùng lùi bước mà nhẹ dạ, tương phản, chỉ cần ngươi còn có giá trị, mặc dù thái độ cường ngạnh một ít, đối phương cũng tuyệt đối sẽ không đơn giản động thủ,

Bằng tâm mà nói, so với việc Linh Tê Kiếm Tông tầng loại kia dối trá sinh tồn chi đạo, Bạch Nhạc thật ngược lại càng thích ứng phương thức như vậy.

Ánh mắt lấp lóe, Bạch Nhạc có thể cảm thụ được Âm Dương Quỷ Đồng trên người sát khí, có thể chính như hắn dự liệu, Âm Dương Quỷ Đồng cuối cùng vẫn chưa động thủ.

"Vân Mộng Chân chính ở bên kia, có gan, ngươi liền tự mình đi tới."

Lạnh rên một tiếng, Âm Dương Quỷ Đồng châm chọc một câu, trực tiếp cho Bạch Nhạc nhường ra đường.

Cùng Bạch Nhạc khác biệt, liền đứng ở bên trong vùng thung lũng này, thật đối với tình huống bên trong, Âm Dương Quỷ Đồng nhiều ít cũng là giải một ít, chỉ là, hắn cũng rất tự biết mình, loại này tầng số chiến đấu, hắn căn bản không muốn cuốn vào.

Trừ lẩn tránh nguy hiểm bên ngoài, mấu chốt nhất địa phương ở chỗ, vô luận kết quả như thế nào, hắn đều căn bản là không có cách từ đó thu được bất kỳ chỗ tốt nào.

Đối với Dạ Nhận, hắn đã lập xuống huyết thệ, căn bản không có đổi ý chỗ trống, trên một điểm này, thậm chí còn không bằng Bạch Nhạc.

Ở một phương diện khác, nếu như rơi vào Vân Mộng Chân cùng Linh Tê Kiếm Tông trên tay, hắn càng là khó thoát khỏi cái chết.

Kể từ đó, tất nhiên Dạ Nhận không có mở miệng, hắn tự nhiên không cần thiết cuốn vào, trốn ở chỗ này , chờ đợi Dạ Nhận cùng Vân Mộng Chân phân ra một cái thắng bại, nhưng mà mới quyết định, dĩ nhiên là thành thích hợp nhất phương án giải quyết.

Còn như Bạch Nhạc muốn từ đó mưu lợi bất chính, hắn căn bản là cười nhạt.

Liền linh phủ đều không mở ra đến, đã nghĩ cuốn vào loại tầng thứ này tranh đoạt bên trong, thậm chí mưu toan dòm ngó ký Côn Ngô Kiếm thứ chí bảo này, nhất định chính là muốn chết. Hắn tự nhiên đồng dạng không cần thiết ngăn đón.

Lạnh rên một tiếng, Bạch Nhạc cũng không để ý hội Âm Dương Quỷ Đồng, đi về phía lấy sơn động vị trí chỗ ở chạy tới.

... ...

"Thế nào, không trốn sao?" Nhếch miệng lên lau một cái cười trào phúng dung, Dạ Nhận thong thả mở miệng nói.

"Dạ Nhận, Côn Ngô Kiếm không phải ngươi nên mơ ước, mặc dù bị ngươi được đến, ngươi cũng không phải Thông Thiên Ma Quân, càng không tư cách cùng ta Đạo Lăng Thiên Tông là địch!" Sắc mặt hơi hơi trầm xuống, Vân Mộng Chân lạnh lùng mở miệng nói.

"Nếu như trước đó Đạo Lăng Thiên Tông, tự nhiên không ai dám trêu chọc! Bất quá, Đạo Lăng sơn đánh một trận, ngươi Đạo Lăng Thiên Tông bất bại thần thoại đã bị đánh vỡ, chẳng lẽ còn tưởng rằng có thể lực áp thiên hạ, nhất gia độc đại sao?" Lắc đầu, Dạ Nhận hơi hơi nhất sái, "Vân Mộng Chân, bất luận Thông Thiên Ma Quân có hay không vẫn lạc, thuộc về ngươi Đạo Lăng Thiên Tông thời đại, đều đã muốn kết thúc!"

"Hồ ngôn loạn ngữ!"

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân mặt hàn như nước.

"Hồ ngôn loạn ngữ sao?" Khinh thường liếc Vân Mộng Chân liếc mắt, Dạ Nhận đạm nhiên hỏi ngược lại, "Nếu tại Đạo Lăng sơn đánh một trận trước đó, dù cho là ngươi mang theo Côn Ngô Kiếm rêu rao khắp nơi, có người dám đoạt sao? Lại nhìn một chút, bây giờ trong núi này lại có bao nhiêu người chờ lấy chiếm tiện nghi?"

"Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên tử thương thảm trọng, vẫn còn muốn phân ra một bộ phận lớn tinh lực đi phòng hoạn ma đạo cự kình, thế cho nên, biết rõ Côn Ngô Kiếm đánh rơi tại Linh Tê Kiếm Tông phụ cận, cũng không người tại chạy tới đầu tiên giúp ngươi. . . Ngươi thật cho là

chỉ là những lão gia hỏa kia nhóm tin tưởng ngươi năng lực sao?" Cười lạnh một tiếng, Dạ Nhận bình tĩnh mở miệng nói, "Thật ngươi ta đều rất rõ ràng, Đạo Lăng Thiên Tông đã làm tốt buông tha Côn Ngô Kiếm, thậm chí là ngươi thánh nữ mạch này truyền thừa chuẩn bị."

". . ." Nhìn Dạ Nhận, Vân Mộng Chân sắc mặt càng phát ra xấu xí vài phần.

Cứ việc rất tàn khốc, nhưng trên thực tế, nàng tâm cũng minh bạch, cái này mới là sự thật chân tướng.

Những năm gần đây, Đạo Lăng Thiên Tông nhất gia độc đại, vô luận là thực lực hay là súc tích đều căn bản không người có thể so sánh, nhưng trên thực tế, nội bộ mâu thuẫn cũng đồng dạng cực kỳ nghiêm trọng, cho dù là Thông Thiên Ma Quân độc thân thượng Đạo Lăng sơn trận chiến kia, Đạo Lăng Thiên Tông nội bộ cũng giống vậy không phải một lòng. Bằng không, Thông Thiên Ma Quân mặc dù cường thịnh trở lại, cũng không khả năng mang theo Côn Ngô Kiếm trốn ra được.

Đạo Lăng sơn cái này bại một lần, trên thực tế, đã gia tốc Đạo Lăng Thiên Tông nội bộ mâu thuẫn trở nên gay gắt, cũng chính bởi vì vậy, nàng mới biết rõ nguy hiểm, cũng muốn mạnh mẽ truy sát Thông Thiên Ma Quân, nỗ lực đoạt hồi Côn Ngô Kiếm.

Bởi vì chỉ có như vậy, mới có thể bảo trụ thánh nữ mạch này tại Đạo Lăng Thiên Tông bên trong địa vị.

Chỉ là, Vân Mộng Chân làm thế nào cũng không nghĩ đến, trong lúc này nội tình, vậy mà lại bị Dạ Nhận xem như vậy rõ ràng.

Cái này có thể tuyệt đối không phải Dạ Nhận một cá nhân kiến thức sâu đậm xa, duy nhất giải thích chính là, thật ma đạo nội bộ, đã sớm đã tại chờ lấy ngày này, mà Đạo Lăng sơn một trận chiến này, bất quá chỉ là vừa may cho ma đạo một cái như vậy cơ hội mà thôi.

Kể từ đó, Dạ Nhận sở dĩ hội xuất hiện ở nơi này, chỉ sợ cũng liền tuyệt đối không phải cái gì ngẫu nhiên, mà là những cái kia Ma Đạo Cự Bá ý chí thể hiện.

Ma đạo yêu cầu nàng Vân Mộng Chân bỏ mạng ở nơi đây, hoặc là chí ít cũng phải ngăn cản nàng tìm hồi Côn Ngô Kiếm, dùng cái này tới tiến thêm một bước trở nên gay gắt Đạo Lăng Thiên Tông nội bộ mâu thuẫn, suy yếu đối phương thực lực, đây mới là Dạ Nhận xuất hiện ở nơi này chân tướng a.

Hít sâu một hơi, Vân Mộng Chân trong mắt đột nhiên bốc lên lau một cái khủng bố sát khí.

Trước đó nàng mặc dù cùng Dạ Nhận động thủ, nhưng trên thực tế, cũng không có động sát tâm, xuất thủ lúc, cũng thủy chung cất giữ chỗ trống. Có thể lúc này ý thức được Dạ Nhận xuất hiện ở nơi này chân tướng, nàng nhưng là chân chính quyết định, vô luận trả giá cao gì, cũng muốn tương dạ nhận chém giết nơi này.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Tinh cung chi uy

Bạch y tung bay, Vân Mộng Chân cả người lăng không dựng lên, bàng bạc tinh lực chợt tùy theo sôi trào, trên không trung hiển hiện ra một cái biến ảo cung điện hư ảnh.

Mây mù lượn lờ, phảng phất nhân gian tiên cảnh.

Bạch Nhạc chạy tới thời điểm, chứng kiến vừa may chính là như vậy một màn.

Trong nháy mắt, tựa hồ hô hấp đều tùy theo đình trệ, phảng phất cung điện kia hư ảnh liền trở thành cái này một mảnh thiên địa duy nhất.

Tinh cung!

Bạch Nhạc vẫn như cũ nhớ kỹ Vân Mộng Chân từng nói qua, tu hành cảnh giới phân chia, dẫn linh sau đó chính là linh phủ, linh phủ sau đó mới là tinh cung.

Vân Mộng Chân nói qua, nàng bảy tuổi dẫn linh, ba tháng mà mở linh phủ, mười bốn tuổi linh phủ viên mãn, muốn cũng có thể nghĩ đến bây giờ tất nhiên là tinh cung cảnh.

Chỉ là, đối với Bạch Nhạc mà nói, loại cảnh giới này phân chia tựa hồ cũng rất hư vô, cũng không có một cái thiết thực khái niệm.

Cho tới giờ khắc này, chứng kiến không trung cái kia huyễn lệ tinh cung, Bạch Nhạc mới thiết thực cảm thụ được, Tinh Cung Cảnh cường giả, rốt cuộc có bao nhiêu đáng sợ.

Đối mặt cường giả như vậy, thậm chí căn bản là vô pháp mọc lên cùng

với là địch dũng khí.

"Thế nào, phải liều mạng sao?"

Trong tay nắm dao găm, Dạ Nhận đồng dạng một bước bước vào không trung, phía sau hiện lên một mảnh bóng đêm, ở trong màn đêm, cũng đồng dạng có thể mơ hồ nhìn thấy một tòa quỷ dị cung điện.

Dám đối Vân Mộng Chân động thủ, Dạ Nhận tự nhiên cũng cũng là Tinh Cung Cảnh cường giả.

Đem giấu ở trong cơ thể tinh cung thả ra, bản thân liền có nghĩa là chân chính chuẩn bị liều mạng.

Hai người tinh cung lộ ra khí tức hoàn toàn khác biệt, có thể mang đến áp lực lại đồng dạng cực kỳ kinh khủng.

Dưới tình huống như vậy, đừng nói là Bạch Nhạc, coi như là Ba Sơn Lục Ma cùng Từ Phong cũng đồng dạng trở nên biến sắc, không thể không tạm thời đình chỉ giao thủ.

Nhìn Vân Mộng Chân cùng Dạ Nhận hai người, Ba Sơn Lục Ma trong lòng cũng không khỏi bắt đầu sinh một tia thối ý.

Trước đó chứng kiến Dạ Nhận ngăn chặn Vân Mộng Chân, trong lòng bọn họ thật cũng đều còn mang theo một điểm muốn chiếm tiện nghi tâm tư, nhưng hôm nay chân chính chứng kiến hai người ra tay toàn lực uy thế, nhưng là để bọn hắn lần nữa thanh tỉnh nhận thức đến, một cảnh giới lớn chênh lệch, quả thực căn bản là không có cách vượt qua.

Tức mà có thể giết chết Từ Phong, cũng căn bản không có khả năng cho Vân Mộng Chân mang đến uy hiếp gì, càng không tư cách cuốn vào loại tầng thứ này trong chiến đấu.

Lúc này, thừa dịp Dạ Nhận cùng Vân Mộng Chân đều không để ý tới bọn hắn, Ba Sơn Lục Ma nhưng là lặng yên chậm rãi hướng về bên ngoài sơn cốc thối lui.

"Đạo Lăng Thiên Tông uy nghiêm không tha khiêu khích! Đời trước Dạ Nhận làm không được sự tình, ngươi đồng dạng làm không được!" Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Vân Mộng Chân lạnh lùng mở miệng nói, "Đã ngươi muốn tìm cái chết, ta sẽ giúp đỡ ngươi!"

Dạ Nhận truyền thừa tuy cường đại, có ở Đạo Lăng Thiên Tông trên tay, cũng cho tới bây giờ cũng không có chiếm được qua tiện nghi.

Đời trước Dạ Nhận, thật vốn là thảm bại tại Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ trên tay, lúc này mới triệt để phai nhạt ra khỏi tu hành giới, bắt đầu bồi dưỡng người thừa kế.

Trên thực tế, mấy trăm năm nay đến, Đạo Lăng Thiên Tông thủy chung đều cao cao tại thượng, trừ đối Thông Thiên Ma Quân một trận chiến này bên ngoài, Đạo Lăng Thiên Tông chưa bao giờ bị bại.

Cũng chính bởi vì vậy, mới năng lực áp thiên xuống, trở thành sở hữu tu hành giả trong lòng thánh địa, thành tựu Đạo Lăng bất bại thần thoại.

Thân là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, vô luận là thiên phú hay là thực lực, Vân Mộng Chân đều là trong thế hệ này cao cấp nhất tồn tại, chân chính đến muốn phân cái sinh tử thời điểm, Vân Mộng Chân lại sợ qua ai?

Kiếm quang hơi rét, bàng bạc tinh lực từ tinh cung bên trong bộc phát ra, bao phủ cả mảnh trời trống.

Giống như mộng như thật!

Kiếm quang bao phủ phía dưới, liền phảng phất đem người kéo vào một

mảnh chân thực tiên cảnh, không phân rõ hiện thực hư huyễn.

Lúc này ra tay toàn lực Vân Mộng Chân, mới là cái kia bị thế nhân tôn làm Mộng Chân tiên tử Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ.

Ngay tại lúc đó, một màn kia bóng đêm cũng theo đó phủ xuống, ngạnh sinh sinh cùng kiếm quang va vào nhau.

Tinh lực sôi trào, toàn bộ sơn cốc phảng phất trong nháy mắt này, đều bị cái kia khủng bố tinh lực thôn phệ, cường đại trùng kích phía dưới, Bạch Nhạc thậm chí ngay cả đứng cũng không vững, trực tiếp té lăn trên đất.

Dạng này chiến đấu đừng nói nhúng tay vào đi, thậm chí còn coi như là xem đều căn bản thấy không rõ.

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi cười khổ một hồi.

Duy nhất tin tức tốt là, dạng này tinh cung chi uy, cũng đồng dạng hù dọa Ba Sơn Lục Ma, Bạch Nhạc thấy rõ Ba Sơn Lục Ma mất mạng thoát đi sơn cốc, căn bản lại không để ý tới đi giết Từ Phong.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc cũng rốt cục lần nữa bình tĩnh trở lại.

Vô luận hắn làm sao lo lắng, dạng này chiến đấu cũng căn bản không xen tay vào được, cùng lo lắng suông, chẳng trầm tĩnh lại, thử bắt lại cơ hội lần này tới cảm ngộ cuộc chiến đấu này.

Tự tay cầm kiếm, Bạch Nhạc cảm xúc rất nhanh liền triệt để ổn định lại.

Luận cảnh giới, Bạch Nhạc chỉ là dẫn linh, muốn đi cảm ngộ Tinh Cung Cảnh cường giả chiến đấu tự nhiên là người si nói mộng, nhưng nếu là đem quan tâm điểm, vẻn vẹn đặt ở kiếm đạo phía trên, có thể cũng không giống nhau.

Mượn Linh Tê Kiếm Quyết, Bạch Nhạc đã nhòm ngó chân chính kiếm đạo thế giới, mặc dù lý giải còn cực kỳ nông cạn, thậm chí có thể nói, chỉ là vừa mới đẩy cửa ra, nhìn ra phía ngoài liếc mắt, có thể trong cảnh giới lại cuối cùng đã khác biệt.

Dứt bỏ tinh cung chi uy, cũng bỏ qua xuống chênh lệch cảnh giới, thậm chí là đối phương đại bộ phận động tác, vẻn vẹn đưa mắt dừng lại ở Vân Mộng Chân trên thân kiếm, Bạch Nhạc chứng kiến chính là mặt khác một phen cảnh tượng.

Cái kia khắp trời kiếm quang nhìn như phức tạp tối nghĩa, nhưng trên thực tế, nếu như tỉ mỉ quan sát, liền sẽ phát hiện, vậy theo nhưng là có quy luật mà theo. Cứ việc lấy Bạch Nhạc bây giờ cảnh giới, còn căn bản là không có cách lý giải một cái đầu mối đến, có thể cái kia lại cũng không ảnh hưởng Bạch Nhạc phán đoán.

Không ngừng quan sát Vân Mộng Chân kiếm đạo, tại bất tri bất giác ở giữa, Bạch Nhạc đối với Linh Tê Kiếm Quyết lý giải cũng càng rõ ràng vài phần.

Linh Tê Kiếm Quyết, lấy chính là tâm hữu linh tê nhất điểm thông chi ý.

Tượng trưng cho tâm kiếm tương thông!

Tu hành Linh Tê Kiếm Quyết, trọng điểm cũng không tại kiếm chiêu, mà là bồi dưỡng loại kia tâm kiếm tương thông cảm ứng, chỉ cần làm được tâm kiếm tương thông, vô luận đối mặt bất luận cái gì cường địch, đều có thể ung dung ứng phó, đây chính là Linh Tê Kiếm Quyết kiếm ý.

Lý giải điểm này, lại nhìn Vân Mộng Chân kiếm, liền có thể chứng kiến một ít không một vật.

Vân Mộng Chân kiếm, nhìn như phức tạp huyền ảo, nhưng trên thực tế,

trên bản chất, cũng ẩn chứa một loại kiếm ý!

Vô luận là khắp trời kiếm quang, vẫn là cái kia nhìn như mây mù lượn lờ tinh cung ảo cảnh, trên bản chất đều là một loại dùng đúng dịp phương thức, dạng này kiếm ý, hạch tâm chính là ở chỗ cái này một cái đúng dịp chữ!

Đem cái này loại đúng dịp đi tới cực hạn, là được đạt được bốn lạng đấy ngàn cân hiệu quả, làm cho đối phương công kích như rơi vào vũng bùn bên trong, dù có ra sức hơn nữa khí, cũng không thi triển được.

Nghĩ rõ ràng điểm này, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời sinh ra một loại minh ngộ chi ý.

Tinh lực thật trên bản chất có thể chỉ là một loại lực lượng, mà đạo, mới là vận dụng loại lực lượng này phương thức.

Như vậy, chỉ cần mình tìm được thuộc về mình kiếm đạo đường, vô luận là tu luyện Huyền Môn công pháp, vẫn là Thông Thiên Ma Công đều căn bản không có quan hệ, bởi vì cái kia vẻn vẹn chỉ là một cái tích lũy sức mạnh quá trình, chỉ có kiếm đạo, mới là chính mình chân chính nên truy cầu đại đạo.

Chỉ cần có thể tìm đối con đường, kiên trì tu luyện, đợi một thời gian, đuổi theo Vân Mộng Chân cước bộ, có thể sẽ thấy không phải thiếu niên vọng ngôn.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 36: Xin cho ta chết tại ngươi phía trước

Coong!

Sắt thép va chạm thanh âm chợt vang lên, không trung hai tòa tinh cung đồng thời tan vỡ, lần nữa hiển hiện ra Vân Mộng Chân cùng Dạ Nhận thân hình.

Trong ngực kiếm, tiên huyết theo vết thương chảy ra, nhưng mà, giờ khắc này Dạ Nhận trên mặt lại như cũ tràn đầy nụ cười.

Đã đâm vào miệng ngực trường kiếm, bị nhất đao trảm đoạn, ngón tay nắm bắt đâm vào thân thể cái này nửa đoạn kiếm phong, Dạ Nhận không thèm quan tâm chính mình thương thế, nhìn chằm chằm Vân Mộng Chân nói rằng, "Vân Mộng Chân, ta thừa nhận ngươi vẫn như cũ mạnh hơn ta, có thể trong tay ngươi nắm, lại cuối cùng không phải Côn Ngô Kiếm."

Thời khắc sinh tử cực hạn chém giết, ai cũng không có nương tay, Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, cũng vẫn như cũ không phụ thánh nữ tên, cuối cùng một kiếm này, nhẹ phá vỡ Dạ Nhận phòng ngự, thẳng đến lòng ngực yếu hại.

Một kiếm này bên trong, nguyên bản Dạ Nhận đã chắc chắn phải chết, nhưng ngay khi cuối cùng, Dạ Nhận lại ngạnh sinh sinh lấy chủy thủ trong tay chặt đứt kiếm phong, cứ việc kiếm phong đã vào cơ thể, cũng lại cuối cùng không thể đâm vào trái tim của hắn.

Sai một ly, đi một ngàn dặm!

Vẻn vẹn chỉ là cái này một chút xíu sai lầm, liền đủ để cho Dạ Nhận

xoay chuyển chiến cuộc.

Hai cái người cũng đã đánh đến cực hạn, mất đi đại bộ phận lực lượng, có thể Dạ Nhận vẫn như cũ nắm đao, mà Vân Mộng Chân kiếm trong tay cũng đã đoạn, nói theo một cách khác, một trận chiến này cũng đã đủ để phân ra thắng bại.

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân tâm chợt chìm vào cốc.

Từ nhỏ đến lớn, Vân Mộng Chân thủy chung đều là thiên chi kiêu nữ, trong cùng thế hệ, chưa bại một lần, loại kia kiêu ngạo cùng tự tin, tựa hồ bẩm sinh.

Khả năng liền như là Đạo Lăng Thiên Tông bất bại thần thoại, cuối cùng bị Thông Thiên Ma Quân đánh vỡ, Vân Mộng Chân cũng rốt cục vẫn phải bại.

Cứ việc, cái này bại một lần, cũng không phải là nàng tài nghệ không bằng người, mà là thua ở trong tay binh khí phía trên.

Có thể vô luận như thế nào, bại chính là bại!

Ngẩng đầu, như trước nắm tay gián đoạn kiếm, Vân Mộng Chân trên mặt vẫn như cũ không hoảng hốt chút nào, bình tĩnh mở miệng nói, "Đạo Lăng Thiên Tông truyền thừa mấy vạn năm, súc tích thâm hậu, vượt qua xa các ngươi những thứ này người trong ma đạo có khả năng tưởng tượng! Cũng không phải là ném một thanh Côn Ngô Kiếm, hoặc là giết ta một cái Vân Mộng Chân là có thể giải quyết."

"Có thể ngươi có thể nói, Thông Thiên Ma Quân đánh vỡ Đạo Lăng bất bại thần thoại! Có thể đánh Phá Thần cũng vẫn như cũ chỉ là Thông Thiên Ma Quân, mà không phải là các ngươi! Thông Thiên Ma Quân đã chết, có thể cái này. . . Vẫn như cũ không phải thuộc về các ngươi thời đại!"

Vân Mộng Chân chính mình rành mạch từng câu, tới mức này, mình có thể nói đã khó thoát khỏi cái chết, có thể cho dù là biết rõ gần đối mặt cái chết, cũng đồng dạng phong thái như trước, chỉ cần nàng còn sống một khắc, liền y nguyên vẫn là cái kia cao cao tại thượng Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ.

"Một cái thời đại kết thúc, tóm lại là yêu cầu một cái quá trình." Không nhúc nhích chút nào, Dạ Nhận thong thả mở miệng nói, "Huống hồ, đối ta tới nói, thật muốn cũng không có xa như vậy."

Dừng một cái, Dạ Nhận tiếp tục nói, "Có thể tự tay tiễn Mộng Chân tiên tử lên đường, là ta vinh hạnh."

Thân là thế hệ này Dạ Nhận, có thể tự tay chém giết Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, coi như là tự tay giải quyết 1 cọc mối hận cũ, đủ để cho hắn danh động thiên hạ.

"Ta mệnh ở nơi này, có thể hay không lấy đi, còn phải nhìn ngươi bản lĩnh." Khóe miệng hiện lên một vẻ trào phúng, Vân Mộng Chân đạm nhiên mở miệng nói.

Cho dù là đến thời khắc này, nàng cũng y nguyên vẫn là vững vàng nắm tay gián đoạn kiếm, dù là biết rõ hắn phải chết, lấy kiêu ngạo, cũng sẽ không thúc thủ chịu trói.

"Mặc dù ta dường như xác thực không thể nào thu hút, bất quá. . . Các ngươi cũng không thể thật coi ta không tồn tại a?"

Tinh cung tán đi, Bạch Nhạc cũng đồng dạng tỉnh lại, lúc này nghe được hai người đối thoại, rốt cục nhịn không được chen lời nói.

Như thế vừa mở miệng, hai người lực chú ý mới rốt cục rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Trên thực tế, Bạch Nhạc đến, hai người tự nhiên đã sớm nhận thấy được, chỉ là căn bản là không có người bả Bạch Nhạc coi ra gì mà thôi, không chút khách khí nói, chính là trực tiếp đem Bạch Nhạc không nhìn.

Đương nhiên, cái này bản thân liền là một kiện rất bình thường sự tình, đừng nói Bạch Nhạc vẫn chỉ là Dẫn Linh Cảnh, coi như là Ba Sơn Lục Ma cùng Từ Phong, trên thực tế, cũng đồng dạng không có bị hai người để vào mắt a.

Chỉ là, Bạch Nhạc đột nhiên như vậy vừa mở miệng, ngược lại để hai người đều có chút ngoài ý muốn.

"Ngươi là đang nhắc nhở, ta cần phải tiện tay giết ngươi sao?" Ánh mắt hướng về Bạch Nhạc, Dạ Nhận nhàn nhạt mở miệng nói.

So với việc Dạ Nhận, Vân Mộng Chân cảm tình khả năng liền càng phải phức tạp nhiều, nàng cùng Bạch Nhạc ở giữa quan hệ phức tạp, hoàn toàn không phải ngoại nhân có thể hiểu được.

Nếu như nói, ban đầu Vân Mộng Chân chỉ là hận không có sáng sớm giết chết Bạch Nhạc miễn trừ hậu hoạn, như vậy đến bây giờ, tại sinh mệnh gần đi tới phần cuối thời điểm, trong lòng hận ý nhưng là sớm đã dần dần tiêu tán.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, nàng là sinh mệnh cái thứ nhất nữ nhân, nhưng đồng dạng, đối Vân Mộng Chân mà nói, làm sao không phải là như vậy.

Vô luận là Bạch Nhạc trước đó nghĩ hết biện pháp nhắc nhở nàng gặp nguy hiểm, hay là tại loại này trong lúc nguy cấp, lần nữa lựa chọn đi vòng vèo mà đến, đều không thể tránh né xúc động nàng tâm mềm mại nhất địa phương.

Cứ việc nàng cũng không cho là mình sẽ thích Bạch Nhạc, có thể cảm tình hầu hết thời gian, bản thân liền là rất phức tạp, e làm sinh mệnh gần đi tới phần cuối thời điểm.

Khẽ thở dài một cái một tiếng, Vân Mộng Chân nhẹ giọng mở miệng nói, "Đi thôi, nơi đây sự tình không phải ngươi có thể nhúng tay, coi như hết thảy đều chưa từng xảy ra! Ngươi thiên phú mặc dù không tính quá tốt, có thể chỉ cần bằng lòng nỗ lực, sau này cũng chưa chắc không thể từ Linh Tê Kiếm Tông bên trong trổ hết tài năng. . . Liệu đến, Dạ Nhận cũng khinh thường đối ngươi xuất thủ."

Nửa câu đầu là đối Bạch Nhạc nói, mà phần sau câu, nhưng là nói cho Dạ Nhận nghe.

Mí mắt nhảy nhót, Dạ Nhận vẫn chưa tỏ thái độ, nhưng trên thực tế, cũng chờ tại đồng ý Vân Mộng Chân.

Chỉ cần có thể giết chết Vân Mộng Chân, hắn lần này tới mục cũng đã đạt được, còn như Bạch Nhạc, xác thực chỉ là một cái không quan trọng tiểu nhân vật mà thôi, có Vân Mộng Chân một câu nói này, buông tha Bạch Nhạc cũng không có gì.

"Người nha, tóm lại là sẽ chết." Giang tay ra, Bạch Nhạc rất tự nhiên mở miệng nói, "Ta người này mặc dù sợ chết, có thể luôn có một sự tình là nhất định muốn làm."

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc chạy tới Vân Mộng Chân trước mặt.

"Có mấy lời, trước đó không dám nói, nhưng tất nhiên đều phải chết. . . Nói ra, cũng không tính mất mặt." Nhìn Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc nghiêm túc nói, "Từ gặp ngươi đầu tiên mắt thời điểm bắt đầu, ta liền thích ngươi, lúc kia, ta cũng không biết cái gì Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ!"

"Ta biết ta chỉ là một tiểu nhân vật, có thể cả đời đều vào không ngươi mắt, khả ưa thích chính là ưa thích a!" Mang trên mặt lau một cái nụ cười rực rỡ, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Mặc dù thực lực kém điểm, ta có thể dầu gì cũng là người đàn ông, nếu để cho ngươi chết ở trước mặt ta, vậy cũng quá vô dụng."

Đem thân thể ngăn ở Vân Mộng Chân phía trước, Bạch Nhạc bình tĩnh rút kiếm, chỉ hướng Dạ Nhận, thì dường như đối mặt cũng không phải là cái gì Tinh Cung Cảnh cường giả, mà là một cái đồng dạng chỉ có Dẫn Linh Cảnh đối thủ đồng dạng.

"Ta biết, cái này thật cũng không có ích lợi gì. . . Nhưng ít ra, xin cho ta chết tại ngươi phía trước."

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Tuyệt cảnh

Xin cho ta chết tại ngươi phía trước.

Chỉ là rất một câu đơn giản, lại làm cho Vân Mộng Chân trong lòng hung hăng run lên, thậm chí có một loại muốn rơi lệ kích động.

Trên đời này thích nàng rất nhiều người, thật là chính đối mặt cái chết thời điểm, có bao nhiêu người có thể đủ như vậy ung dung?

Cái này tựa hồ không phải lời tâm tình, nhưng lại vốn lại so cái gì lời tâm tình đều động nhân.

Đưa lưng về phía Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc nhìn không thấy Vân Mộng Chân biểu tình, đương nhiên, thật cũng căn bản không quan tâm, cũng là muốn người chết, còn có cái gì có thể quan tâm đâu?

Có thể đem trong lòng những lời này nói ra, Bạch Nhạc lập tức cảm thấy cả người đều ung dung không ít.

Là, vô luận trước đây hắn nhìn cỡ nào không để bụng, mà khi hồi nhớ tới, lại phát hiện, thật từ lúc trong lúc lơ đãng, chính mình cũng đã thích Vân Mộng Chân.

Mặc kệ là ban đầu cố ý đấu võ mồm, vẫn là cùng Vân Mộng Chân định ra trong vòng ba tháng bước vào linh phủ đổ ước, trên thực tế, đều vẻn vẹn chỉ là vi dẫn lên đối phương chú ý, để cho mình sẽ không trở thành đối phương trong mắt một cái Lộ Nhân Giáp.

Bạch Nhạc một mực rất sợ chết, cho dù là đến bây giờ, cũng giống như vậy.

Nhưng hắn nhưng lại không thể không như vậy, bởi vì Bạch Nhạc rất rõ ràng, chỉ có chính mình chết, Vân Mộng Chân mới có thể sở hữu sống sót cơ hội.

Xin cho ta chết tại ngươi phía trước, cái này không chỉ có chỉ là một câu chỗ trống khẩu hiệu, mà là một cái sinh cơ sẽ.

Có mấy lời, cho dù là đến bây giờ, Bạch Nhạc cũng không thể nói.

Tỷ như. . . Côn Ngô Kiếm thật liền bao ở hắn trong thần hồn.

Côn Ngô Kiếm là Thông Thiên Ma Quân nhốt vào hắn thần hồn, mặc dù là chính bản thân hắn, hiện tại cũng căn bản không lấy ra, trừ phi. . . Bỏ mình!

Rút kiếm, cũng không phải là bởi vì thật cảm thấy có thể cùng Dạ Nhận chống lại, mà là lấy phương thức như vậy để diễn tả mình thái độ.

Chết không được đáng sợ, có thể cho dù là đối mặt cái chết, cũng từ trước tới giờ không sẽ để cho hắn mất đi trong xương phần kiêu ngạo kia.

Cô Vân Nhập Tụ!

Giơ tay lên ở giữa, kiếm phong đã đưa ra, thẳng đến Dạ Nhận cổ họng yếu hại.

Cứ việc chỉ có Dẫn Linh Cảnh thực lực, nhưng này một kiếm đưa ra, dù cho là Dạ Nhận cũng không khỏi hơi hơi biến sắc.

Không chỉ bởi vì phần này xuất thủ dũng khí, quan trọng hơn là, một kiếm này bản thân cũng đã rất kinh diễm.

Nhìn như bình thản không có gì lạ một kiếm, lại lộ ra một loại kiếm đạo

mùi vị, cho dù là hắn, thậm chí cũng cảm thụ được một tia nhàn nhạt uy hiếp.

Lấy Dẫn Linh Cảnh thực lực, cảm ngộ kiếm ý, thậm chí bước vào kiếm đạo đường, như vậy là bực nào kinh tài diễm diễm?

"Đinh!"

Chủy thủ trong tay cực nhanh điểm rơi, ở giữa kiếm phong, phát sinh một tiếng giòn vang, Bạch Nhạc trường kiếm trong tay, cơ hồ là theo tiếng mà đứt.

Loại này ngoại môn đệ tử chế thức bội kiếm tại Dạ Nhận trước mặt, quả thực yếu đuối cùng một trang giấy.

Trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng chi sắc, giờ khắc này, Dạ Nhận là thật đối Bạch Nhạc lên sát khí.

Một cái có thể tại Dẫn Linh Cảnh liền bước vào kiếm đạo đường kiếm đạo thiên tài, không thể nghi ngờ đã đủ để cho hắn xuất thủ bóp chết.

Cổ tay nhỏ bé lật, băng lãnh dao găm như một điểm hàn mang, thẳng đến Bạch Nhạc mi tâm mà đi.

Thực lực loại chuyện như vậy, từ trước đến nay cùng dũng khí không có bất cứ quan hệ gì.

Cứ việc Dạ Nhận lúc này trên thực tế, linh lực cũng đã hao tổn thất thất bát bát, nhưng cũng vẫn như cũ không phải một cái Dẫn Linh Cảnh người có khả năng khiêu chiến.

Một đao này nếu như chứng thực, chính là mười cái Bạch Nhạc cũng chết sạch sẽ.

Nhưng mà, hầu như cũng ngay lúc đó, nửa đoạn kiếm phong thình lình ngăn ở Bạch Nhạc trước người.

"Thế nào, Mộng Chân tiên tử thật chẳng lẽ bị thiếu niên này cảm động, muốn nương thân gả cho hay sao?"

Bị Vân Mộng Chân ngăn cản một kích này, Dạ Nhận khóe miệng hiện lên một vẻ trào phúng, nhàn nhạt mở miệng nói.

Đương nhiên, trên thực tế, sợ rằng Dạ Nhận có nằm mơ cũng chẳng ngờ, liền một câu như vậy hết sức đùa cợt, lại vừa vặn ngược lại nhắm thẳng vào chân tướng.

"Vô luận là ai, chịu vì ta mà chết, thứ tình cảm này thì không nên bị trào phúng."

Trong mắt lộ ra một tia đạm mạc, Vân Mộng Chân bình tĩnh mở miệng nói, "Muốn giết ta, tóm lại là muốn đánh đổi một số thứ."

"Không sai, muốn giết Vân tiên tử, chỉ sợ ngươi được trước từ lão phu trên thi thể bước qua đi." Trong lúc nói chuyện, Từ Phong thanh âm vang lên theo tới.

Trước đó vì Ba Sơn Lục Ma gây thương tích, có thể Từ Phong dù sao còn chưa có chết!

Ba Sơn Lục Ma đào tẩu thời điểm, Từ Phong lại như cũ vẫn chưa chọn rời đi.

Trước đó Bạch Nhạc cái kia mấy câu nói, cảm động há lại ngăn Vân Mộng Chân, Từ Phong cũng đồng dạng bị xúc động, Bạch Nhạc một thiếu niên, còn có thể quên sống chết, chẳng lẽ hắn ngược lại tích mệnh hay sao?

Huống chi, chính mắt thấy Dạ Nhận cùng Vân Mộng Chân trận chiến kia, Từ Phong cũng biết, hiện tại Dạ Nhận trạng thái, có thể cũng không như trong tưởng tượng tốt như vậy.

Nếu như có can đảm bỏ xuống tính mệnh tới cùng đối phương liều mạng, chưa chắc liền không thể đem cục diện đảo ngược.

Bạch Nhạc trên kiếm đạo loại kia thiên phú, cũng đồng dạng kinh diễm đến Từ Phong.

E, Bạch Nhạc tu hành vẫn là Linh Tê Kiếm Quyết!

Nếu là có thể bảo trụ Bạch Nhạc tính mệnh, có thể dùng không mấy năm, Linh Tê Kiếm Tông bên trong liền sẽ xuất hiện một cái không thua tại đều đại tông môn thiên tài đệ tử, đối với Linh Tê Kiếm Tông mà nói, bản thân này có thể chính là một cái lần nữa quật khởi hy vọng.

Cho nên, cho dù là theo như vậy góc độ đến xem, hắn cũng nhất định muốn bảo trụ Bạch Nhạc.

Kiếm xuất vỏ!

Mặc dù một thân vết máu, có vẻ dị thường chật vật, có lẽ Từ Phong trên người lộ ra cái kia một phần thần vận, lại để cho Dạ Nhận trở nên động dung.

Nguyên bổn đã rơi vào khống chế cục diện, lại lần lượt biến cố lan tràn, cái này khiến Dạ Nhận trong lòng nhiều ít cũng mọc lên một ít bất an.

Thời gian đã dây dưa lâu lắm, kéo dài nữa, một khi Linh Tê Kiếm Tông hắn cao thủ chạy tới, thật có thể phải sắp thành lại bại.

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, Dạ Nhận lạnh giọng mở miệng nói, "Âm Dương Quỷ Đồng, ngươi còn muốn chứng kiến bao lâu?"

Ba Sơn Lục Ma đào tẩu, cũng đã để cho Dạ Nhận rất khó chịu, tới mức này, Âm Dương Quỷ Đồng còn không lộ diện, nhưng là triệt để kích khởi trong lòng hắn sát ý, giả sử Âm Dương Quỷ Đồng lại không thức thời, hắn không ngại tự tay diệt trừ đối phương.

Huống chi, trước đây Âm Dương Quỷ Đồng bản thân liền là đã lập xuống huyết thệ, hắn cũng căn bản không sợ Âm Dương Quỷ Đồng dám đổi ý.

"Đại nhân yên tâm, những thứ này người không liên quan, cứ việc giao cho ta xử lý là được."

Nghe được Dạ Nhận, Âm Dương Quỷ Đồng thân ảnh đồng dạng chậm rãi từ nơi không xa hiển hiện mà ra.

Trước đó chiến đấu hắn không dám nhúng tay, có thể tới mức này, nguyên bản không ai quan tâm Âm Dương Quỷ Đồng, lại ngược lại trở thành khả năng ảnh hưởng chiến cuộc then chốt.

Trong nháy mắt, vô luận là Từ Phong vẫn là Vân Mộng Chân cũng không khỏi hơi hơi biến sắc.

Trận này nhằm vào nàng sát cục, so với trong tưởng tượng càng chu đáo chặt chẽ, cho dù là tới mức này, Dạ Nhận lại vẫn cất giấu sát chiêu, hầu như có thể nói đoạn tuyệt tất cả hy vọng.

Chỉ là, dạng này ý niệm trong đầu, cũng bất quá là ở trong lòng nhất chuyển, Vân Mộng Chân cũng liền thoải mái.

Từ nàng thua ở Dạ Nhận thời điểm trở đi, không phải liền đã làm tốt bỏ mình chuẩn bị sao?

Tối đa bất quá cũng chính là chết một lần mà thôi, còn có thể kém đến

nổi đi đâu đâu?

"Bạch Nhạc, ngươi hối hận không?"

Ánh mắt rơi vào Bạch Nhạc trên người, Vân Mộng Chân nhẹ giọng hỏi.

"Hối hận?" Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc nắm kiếm, đem ánh mắt hướng về Âm Dương Quỷ Đồng, chậm rãi nói rằng, "Chỉ cần còn chưa có chết, tất cả liền đều còn chưa kết thúc. . ."

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Yếu đuối cân bằng

"Đi!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Âm Dương Quỷ Đồng một tay một ngón tay, mấy con Quỷ Đồng chợt từ trên người bay ra, tàn bạo hướng về Bạch Nhạc cắn xé mà đi.

Ngay trước Dạ Nhận mặt, Âm Dương Quỷ Đồng tự nhiên không có chút nào xả nước ý tứ, huống chi, bản thân hắn liền hận Bạch Nhạc tận xương, bây giờ có cơ hội xuất thủ, đương nhiên sẽ không có nửa phần do dự.

Những quỷ này đồng cùng hắn tâm huyết tương liên, cũng đều không sợ chết, toàn lực thao túng phía dưới, Âm Dương Quỷ Đồng tự tin, Linh Phủ Cảnh phía dưới, căn bản không người có thể chống nổi nửa khắc đồng hồ thời gian, chớ nói chi là Bạch Nhạc loại lũ tiểu nhân này vật.

Kiếm là kiếm gảy, người cũng vẻn vẹn chỉ là dẫn linh ngũ trọng, có thể chỉ cần đứng ở nơi đó, liền lệch có thể cho người một loại một người đã đủ giữ quan ải cảm giác chấn động.

Linh Tê Nghênh Khách!

Cũng là cái này Linh Tê Kiếm Quyết trụ cột nhất thức mở đầu, trước đây Âm Dương Quỷ Đồng chỉ thấy Bạch Nhạc thi triển qua nhiều lần, có thể lúc này lại phảng phất nhiều một loại nói không nên lời linh vận.

Nguyên bản tại Âm Dương Quỷ Đồng như đã đoán trước, chỉ cần mười mấy hơi thở, là có thể đánh tan Bạch Nhạc, thậm chí là trực tiếp đem Bạch Nhạc nuốt ăn thành cặn bã.

Có thể nói, hắn đại bộ phận tinh lực, thậm chí đều căn bản là vô dụng tại Bạch Nhạc trên người, mà là đang phòng bị Từ Phong.

Cứ việc Từ Phong lúc này đồng dạng đã bị thương nặng, có thể Âm Dương Quỷ Đồng cũng rất rõ ràng, một khi lão nhân này thật liều mạng mở mệnh, hắn vẫn như cũ chưa chắc là đối thủ, hoặc có lẽ là, chí ít rất khó toàn thân trở ra.

Chỉ là, Âm Dương Quỷ Đồng làm thế nào cũng không nghĩ ra, chính là chỗ này nghĩ sai thì hỏng hết, lại trực tiếp để cho hắn trả giá nặng nề.

Đánh về phía Bạch Nhạc những quỷ này đồng tuy hung hãn, có thể vấn đề lớn nhất nhưng ở tại linh trí thấp kém, thậm chí còn có thể nói, căn bản không cái gì linh trí, sẽ chỉ dùng đần nhất phương thức tấn công cắn xé. Ỷ vào thực lực bản thân quá mạnh, lại không sợ chết, hầu như không có gì yếu hại, đối với người bình thường mà nói, đều là khó giải quyết nhất phiền phức.

Có thể hết lần này tới lần khác, điểm này tại Bạch Nhạc trước mặt, ngược lại là thiếu sót trí mạng.

Luận thực lực, Bạch Nhạc bất quá là dẫn linh ngũ trọng, tự nhiên kém xa những quỷ này đồng lợi hại, có thể hỏi đề ở chỗ, kiếm ý một khi triển khai, chính là liên miên bất tuyệt!

Những quỷ này đồng công kích, vào thời khắc này Bạch Nhạc trong mắt, quả thực quá căng cứng rắn khô khan, mặc dù mỗi một con Quỷ Đồng lực lượng đều mạnh hơn hắn, có thể chỉ cần bắt được đối phương trong công kích kẽ hở, cũng không nghi ngờ có thể dễ dàng ứng phó được.

Hơn nữa, không giới hạn trong ngăn cản hạ xuống, ngắn ngủi mấy hơi thở thích ứng sau đó, Bạch Nhạc liền nắm lấy cơ hội, trực tiếp triển khai phản kích.

Cô Vân Xuất Tụ, Linh Tê Vọng Nguyệt!

Linh Tê Kiếm Quyết, đệ nhị, thức thứ ba tự nhiên thi triển mà ra, vẻn vẹn chỉ là hơi suy nghĩ ở giữa, liền có hai con Quỷ Đồng bị trọng thương.

Tâm huyết tương liên phía dưới, Âm Dương Quỷ Đồng sắc mặt chợt tái nhợt vài phần, trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, khó có thể tin nhìn về phía Bạch Nhạc.

Đáng tiếc, dạng này phát hiện, đúng là vẫn còn có chút quá muộn.

Kiếm như phong lôi chợt động, tốc độ ánh sáng ở giữa, Bạch Nhạc theo sát lại là một kiếm đưa ra.

Cầu vồng nối đến mặt trời!

Kiếm như Bạch Hồng, trong nháy mắt, trực tiếp đâm thủng trước mặt Quỷ Đồng, khủng bố kiếm ý trong nháy mắt nổ lên, thậm chí ngay cả nửa điểm phản ứng cơ hội cũng không có cho Âm Dương Quỷ Đồng lưu lại, trước mặt một con kia Quỷ Đồng liền trực tiếp bị Bạch Nhạc cắn giết.

Đối với người thường mà nói, muốn tiêu diệt những quỷ này đồng mười phần trắc trở, bởi vì không có muốn hại, thường thường muốn triền đấu hồi lâu, hao hết Quỷ Đồng linh lực , khiến cho tự nhiên tán loạn, mới có thể đánh chết.

Có thể đối Bạch Nhạc mà nói, kiếm ý tồn tại, nhưng là đủ để trực tiếp tan rã Quỷ Đồng trong cơ thể linh lực, một khi kiếm ý xâm nhập, trong khoảnh khắc, liền có thể giết chết Quỷ Đồng.

Trong lúc này đạo lý, Bạch Nhạc thật bản thân đều cũng không rõ ràng, chơi được tay lúc, lại có thể một cách tự nhiên thi triển mà ra.

Chờ đến Âm Dương Quỷ Đồng phát hiện thời điểm, nơi nào còn kịp.

"Tiểu súc sinh, ngươi muốn chết!"

Trong mắt tràn đầy huyết sắc, Âm Dương Quỷ Đồng trong lòng hận cực, lớn tiếng quát lên.

Thân hình thoắt một cái, Âm Dương Quỷ Đồng đã thẳng đến Bạch Nhạc mà đi.

"Âm Dương Quỷ Đồng, mười năm trước đó, lão phu liền từng nói qua, ngươi ma công kia chẳng những ác độc khó thành, hơn nữa kẽ hở cực đại, khó mà đến được nơi thanh nhã! Mặc dù bị ngươi may mắn giải khai linh phủ, cũng giống vậy chỉ là phế vật, chân chính đụng phải cao thủ, căn bản không có thể một kích."

Cười lớn một tiếng, Từ Phong cũng đồng dạng động.

Hắn bản thân bị trọng thương, tự nhiên không muốn tùy tiện xuất thủ, chỉ khi nào phát hiện Âm Dương Quỷ Đồng chịu thiệt, lộ ra sơ hở, lại nơi nào sẽ buông tha dạng này cơ hội.

Kiếm phong nhất chuyển, dễ dàng liền trực tiếp đem Âm Dương Quỷ Đồng cản lại.

"Lão thất phu, ta với ngươi không chết không thôi!"

Gắt gao nhìn chằm chằm Từ Phong, Âm Dương Quỷ Đồng trong mắt tràn đầy vẻ điên cuồng, giọng căm hận mắng to.

Chỉ là mắng thì mắng, nhưng hắn lại đúng là vẫn còn bị Từ Phong cản lại, căn bản không để ý tới tự mình đi đối phó Bạch Nhạc.

Kể từ đó, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì nhất thời thở phào một cái.

Bằng tâm mà nói, chớ nhìn hắn vừa mới giết chết một con Quỷ Đồng, có thể Bạch Nhạc so với ai cũng rõ ràng, một khi Âm Dương Quỷ Đồng xông lại, hắn tuyệt đối không phải đối thủ.

Thậm chí Bạch Nhạc trong lòng đã hiện lên ý niệm trong đầu, đến vạn bất đắc dĩ thời điểm, coi như là bại lộ Thông Thiên Ma Công cũng mặc kệ.

Ngược lại dù sao cũng là một lần chết, bại lộ Thông Thiên Ma Công, nói không chừng còn có thể lại đánh Âm Dương Quỷ Đồng một cái ra bất ngờ, thử xem có thể hay không đồng quy vu tận cùng hắn.

Chỉ cần mình vừa chết, để cho Vân Mộng Chân được hội Côn Ngô Kiếm, chí ít cũng có thể để cho Vân Mộng Chân bình yên vượt qua nguy cơ lần này.

Âm Dương Quỷ Đồng nhào tới trong nháy mắt đó, Bạch Nhạc trong cơ thể Thông Thiên Ma Công thậm chí đều đã âm thầm điều động, một ý niệm là có thể bộc phát ra.

Cũng may, Từ Phong lần nữa đem Âm Dương Quỷ Đồng cản lại, hóa giải nguy cơ lần này.

Bạch Nhạc mặc dù đã làm tốt bỏ mình chuẩn bị, mà dù sao lại không ngốc, không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, đương nhiên sẽ không tự tìm chết.

Hơi suy nghĩ, Bạch Nhạc ánh mắt liền lần nữa rơi vào những quỷ này đồng thân bên trên.

Từ Phong cùng Âm Dương Quỷ Đồng chiến đấu, hắn cũng rất khó gắn vào tay, thật là đối phó những quỷ này đồng, Bạch Nhạc lại vẫn là rất có

vài phần lòng tin, hơn nữa, từ vừa mới Âm Dương Quỷ Đồng phản ứng đến xem, tự nhiên không khó đoán ra, chỉ cần giết chết những quỷ này đồng tất nhiên có thể cho Âm Dương Quỷ Đồng mang đến cực đại phiền phức.

Bản thân này chẳng khác nào là ở trợ giúp Từ Phong.

Ngay tại lúc đó, Vân Mộng Chân cùng Dạ Nhận cũng lần nữa nộp lên tay, mặc dù kiếm trong tay bị chém đứt, tự nhiên liền rơi vào hạ phong, có thể Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, dù sao cũng là thế gian này xuất sắc nhất thiên tài một trong, chân chính đến liều mạng tranh đấu thời điểm, Dạ Nhận thật muốn thủ thắng, lại ở đâu có dễ dàng như vậy.

Chí ít tại thời gian ngắn đâu, vậy mà lần nữa lệnh cục diện rơi vào nào đó cân bằng bên trong.

Vốn là một trận ở thế yếu, lúc nào cũng có thể chết ở chỗ này tuyệt cảnh chi chiến, vô luận là ai, đều không có may mắn chút nào tâm lý!

Có thể hết lần này tới lần khác, làm tất cả mọi người không e ngại, bắt đầu liều mạng thời điểm, ngược lại tại đây trong tuyệt cảnh, giải khai một chút hi vọng sống.

Tất cả mọi người đang cùng thời gian thi chạy , bất kỳ cái gì một vòng thủ thắng, đều có thể đánh vỡ loại này yếu đuối cân bằng.

Dạng này kết quả, chỉ sợ ai cũng không thể nghĩ đến.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Mười tức phá cảnh, kiếm kinh tứ phương

Mọi người là sợ chết, có ở có chút tình huống dưới, rồi lại có thể quên sống chết.

Người trong ma đạo cảm thấy Huyền Môn người dối trá, trên bản chất khả năng còn không bằng bọn hắn. Nhưng lại không thừa nhận cũng không được, đại bộ phận tình huống dưới, so với việc ma đạo, chính đạo người càng không thiếu khuyết liều mạng dũng khí.

Đó cũng không phải bởi vì người trong chính đạo không sợ chết, mà là bởi vì ràng buộc bọn hắn lý do càng nhiều.

Vô luận từ tấm chân tình hay là giả vờ, vô luận là giả tên vẫn là quyền lợi, tại thỏa đáng thời điểm, đều có thể hội đứng ra.

Tựa như ban đầu Dạ Nhận cùng Vân Mộng Chân triển khai tinh cung thời điểm giao thủ, Từ Phong cùng Ba Sơn Lục Ma đồng dạng cũng không chen được tay, nhưng cuối cùng, Ba Sơn Lục Ma lựa chọn đào tẩu, mà Từ Phong lại kiên trì lưu lại. Cũng không phải là Từ Phong so Ba Sơn Lục Ma dũng cảm, mà là bởi vì hắn rõ ràng hơn, Vân Mộng Chân chết ở chỗ này hậu quả, Linh Tê Kiếm Tông căn bản không gánh nổi.

Nhưng dù cho như thế, làm Vân Mộng Chân bại, chân chính đối mặt cái chết thời điểm, cho dù là Từ Phong, không phải cũng trầm mặc xuống, không có trước tiên xuất thủ sao?

Thẳng đến Bạch Nhạc đứng ra, lấy cái kia bé nhỏ không đáng kể lực lượng, dứt khoát rút kiếm thời điểm, Từ Phong mới chính thức chịu đến

xúc động, dứt bỏ đối với tử vong sợ hãi, hung hãn xuất thủ.

Ba thực lực cá nhân chênh lệch thật lớn, thậm chí trước đó, cũng là theo đuổi tâm tư của mình.

Vân Mộng Chân không quan tâm Từ Phong sinh tử, Từ Phong nhìn thấy Vân Mộng Chân kiếm gảy bị thua, nhìn không thấy thủ thắng hy vọng, mà Bạch Nhạc trên người ôm Thông Thiên Ma Công cùng Côn Ngô Kiếm bí mật.

Vô luận là ai, tựa hồ cũng có bứt ra trở ra lý do.

Mà khi Bạch Nhạc chân chính bỏ qua sinh cơ, lựa chọn đứng ra vì Vân Mộng Chân đổi lấy một chút hi vọng sống thời điểm, lẫn nhau ở giữa ngăn cách phảng phất trong nháy mắt đã bị đánh phá.

Làm ba người tin tưởng lẫn nhau, thậm chí cũng dám tại đối mặt tử vong thời điểm, tất cả liền tùy theo sản sinh chất biến.

Dạng này biến hóa, đừng nói là Dạ Nhận cùng Âm Dương Quỷ Đồng không nghĩ tới, coi như Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân bọn hắn bản thân cũng giống vậy không nghĩ tới.

Thú vị nhất là, ba người sinh tử, thật đều ký thác vào đối phương trên người.

Nếu như Vân Mộng Chân đỡ không được Dạ Nhận công kích, một khi bỏ mình, để cho Dạ Nhận rảnh tay, ba người tự nhiên hữu tử vô sinh.

Nhưng đồng dạng, nếu như Từ Phong kéo không được Âm Dương Quỷ Đồng, Bạch Nhạc liền chắc chắn phải chết.

Trái lại, một khi Bạch Nhạc giải quyết không Quỷ Đồng, toàn bộ thế cục thật liền đều y nguyên vẫn là ở vào tuyệt đối hoàn cảnh xấu bên trong,

mang xuống, vẫn là chắc chắn thất bại.

Một cái Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, một cái Linh Tê Kiếm Tông trưởng lão, một cái chỉ là Dẫn Linh Cảnh ngoại môn đệ tử.

Nhưng mà, lúc này xoay chuyển thế cục then chốt, lại vẫn cứ chỉ có thể rơi vào cái này tầm thường nhất Bạch Nhạc trên người.

Những đạo lý này thậm chí không cần nói rõ, tất cả mọi người vừa chuyển động ý nghĩ, liền đều có thể nghĩ rõ ràng.

Tới mức này, Âm Dương Quỷ Đồng nơi nào còn nhớ được tổn thất gì, quyết tâm trong lòng, trực tiếp liền đi qua thần hồn, hạ lệnh khiến cái này Quỷ Đồng cùng Bạch Nhạc đồng quy vu tận.

Quan hệ sinh tử, không có gì là không thể bỏ qua, huống chi, chỉ cần có thể chém giết Vân Mộng Chân, đạt được chỗ tốt liền đủ để bù đắp tất cả tổn thất.

Trong lúc nhất thời, mấy cái Quỷ Đồng trên người đột nhiên bốc lên một màn màu đen ma khí, trong cơ thể linh lực chợt sôi trào, chỉ có một điểm linh trí cũng bị triệt để xóa đi, hóa thành hung ác nhất lệ quỷ.

Sở hữu linh trí đều tiêu tán theo, đối với bọn họ mà nói, cuối cùng sứ mệnh chính là chém giết Bạch Nhạc.

Mới bất quá mấy hơi thở thời gian, những quỷ này đồng thực lực ít nhất bị mạnh mẽ tăng lên gấp đôi!

Đương nhiên, đại giới là, tối đa một nén nhang thời gian, vô luận có thể hay không giết chết Bạch Nhạc, những quỷ này đồng đều sẽ triệt để chết đi, thần hồn câu diệt, trọn đời không được siêu sinh.

Giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc, cũng đồng dạng cảm thụ được một

hồi khủng bố áp lực.

Trong tay vốn là kiếm gảy, thực lực liền đánh vài phần chiết khấu, bất quá là bằng vào kiếm ý mưu lợi tới chống đỡ mà thôi, này lên kia xuống phía dưới, Bạch Nhạc nhất thời bị buộc một hồi luống cuống tay chân! Phảng phất có một thanh âm, không ngừng đang dụ dỗ lấy hắn buông ra tất cả cố kỵ, đem trong cơ thể ma khí bộc phát ra, xoay chuyển chiến cuộc.

Vô số ý niệm trong đầu tại Bạch Nhạc trong đầu hiện lên, trong lòng cũng khó khống chế giằng co.

Nhưng mà, giờ khắc này, Bạch Nhạc trong đầu nhưng không khỏi lần nữa hiện lên từng cái thân ảnh quen thuộc.

Dương Nghiên, Liễu Như Tân, thậm chí còn có Đinh Tuấn cùng đã chết Phong Thần, đương nhiên, cũng đồng dạng có Từ Phong cùng Vân Mộng Chân.

Nếu để cho bọn hắn biết, chính mình thật là Thông Thiên Ma Quân cái kia ma đầu truyền nhân, khi đó, bọn hắn lại hội lấy cái dạng gì ánh mắt đến xem chính mình?

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời mọc lên một tia cố chấp chi ý.

Lẽ nào trừ Thông Thiên Ma Công bên ngoài, chính mình liền thật như vậy cái gì cũng sai sao?

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc lần nữa nắm chặt kiếm trong tay.

Linh Tê Kiếm Quyết lần nữa trong đầu nổi lên, thậm chí căn bản cũng không có thôi diễn thời gian, hoàn toàn là bằng vào trong trí nhớ bản năng, Bạch Nhạc kiếm trong tay chiêu lại biến.

Lưu Vân Tán Hoa!

Cùng trước kia mấy thức khác biệt, từ Linh Tê Kiếm Quyết chiêu thứ năm bắt đầu, xuất hiện kiếm quang.

Bởi vì từ dẫn linh ngũ trọng bắt đầu, trong cơ thể linh lực trên thực tế, mới có thể chân chính chống đỡ linh lực phóng ra ngoài thành kiếm mang.

Từ nơi này một kiếm bắt đầu, Linh Tê Kiếm Quyết uy lực đột nhiên lần nữa đề thăng một tầng thứ.

Trước đó tứ thức kiếm chiêu, Bạch Nhạc tại ngộ ra kiếm đạo sau đó, đều thi triển cực kỳ tự nhiên, nhưng lại kẹt ở chỗ này, cũng là bởi vì hình thành kiếm quang độ khó, viễn siêu trước đó.

Nhưng mà, tại đây phần dưới áp lực, Bạch Nhạc lại ngạnh sinh sinh đánh vỡ loại này gông cùm xiềng xiếc!

Kiếm như lưu vân, phảng phất trong nháy mắt vỡ nát, hóa thành mấy đạo lưu quang bắn ra.

Mỗi một vệt sáng thật chính là một luồng kiếm quang.

Chỉ là trong nháy mắt, trước mặt mấy con Quỷ Đồng đồng thời bị thương, thế tiến công lần nữa bị ngăn chặn hạ xuống.

Nhưng mà, đối với Bạch Nhạc mà nói, lần này đột phá, thu hoạch còn xa không chỉ cùng cái này.

Mượn Thông Thiên Ma Công, Bạch Nhạc chân thực cảnh giới thật đã đạt được dẫn linh thất trọng, chỉ là bởi vì Linh Tê Kiếm Quyết tu luyện không có đuổi kịp, lúc này mới có vẻ chỉ có dẫn linh ngũ trọng! Chỉ khi

nào Linh Tê Kiếm Quyết thức thứ năm, một đạo khảm này vượt qua, kế tiếp hai thức kiếm chiêu lại phảng phất nước chảy thành sông, trong nháy mắt, liền minh ngộ.

Nguyệt mãn lan giang!

Lưu quang hóa thành đầy tháng, kiếm như trăng vòng sáng.

Trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc liền trực tiếp bước vào dẫn linh lục trọng, kiếm quang lần nữa tùy theo tăng vọt.

Một kiếm ở giữa, hai con ngăn ở trước người Quỷ Đồng chợt bị kiếm quang cắn nát.

Này lên kia xuống phía dưới, Bạch Nhạc tinh thần càng là vì một trong trận, kiếm chiêu lại biến, thuận thế ở giữa, liền trực tiếp bước vào dẫn linh thất trọng.

Linh Tê Thôn Nguyệt!

Phảng phất tại phun ra nuốt vào ánh trăng, còn lại hai con Quỷ Đồng đột nhiên bị kiếm quang thôn phệ, trong khoảnh khắc liền hóa thành hư vô.

Toàn bộ quá trình, thậm chí mới bất quá ngắn ngủi mười tức thời gian, có ở cái này dưới tuyệt cảnh, Bạch Nhạc thậm chí ngay cả phá nhị trọng cảnh giới nhỏ, ngay trước tất cả mọi người mặt bước vào dẫn linh thất trọng, đồng thời bằng vào Linh Tê Kiếm Quyết cường hãn, mạnh mẽ chém giết cái này mấy con Quỷ Đồng.

Cảnh giới đột phá quá nhanh, đưa tới luyện thể thượng cảnh giới bất ổn, Bạch Nhạc trên người da thịt nhất thời nứt toác ra hơn mười đạo nứt miệng, tiên huyết trong nháy mắt nhiễm hồng y áo lót.

Nhưng mà, lúc này, nhìn tình cảnh như vậy, lại có ai sẽ cảm thấy chật vật

nực cười?

Dạng này thiên phú kiếm đạo, đừng nói là Linh Tê Kiếm Tông loại này Huyền cấp tông môn, coi như là tại Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, cũng tuyệt đối là cao cấp nhất tồn tại a.

Giờ khắc này Bạch Nhạc, kiếm kinh tứ phương!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Linh Tê tới cứu viện

"Phốc!"

Trong miệng phun ra một ngụm tiên huyết, Âm Dương Quỷ Đồng sắc mặt nhưng là càng phát ra khó xem.

Những quỷ này đồng cùng hắn tâm huyết tương liên, bây giờ nhưng ở ngắn ngủi này trong chốc lát bị Bạch Nhạc chém giết sạch sẻ, đối với hắn tạo thành phản phệ đồng dạng không nhẹ, mặc dù không đến mức để cho hắn khó có thể tái chiến, có thể chí ít thực lực cũng là giảm bớt nhiều.

Quan trọng hơn là, loại kia trong lòng trùng kích, cùng với đối với khí thế đả kích.

Lần đầu, Âm Dương Quỷ Đồng trong lòng bắt đầu có chút dao động.

Phải biết, trước đó, vô luận ra cái dạng gì biến cố, tại ở sâu trong nội tâm, Âm Dương Quỷ Đồng đều thủy chung cho rằng cục diện đã bị khống chế, vấn đề duy nhất, chỉ là yêu cầu trả giá giá cả cao bao nhiêu tới đạt được thắng lợi mà thôi.

Nhưng hôm nay, Âm Dương Quỷ Đồng lại lần đầu ý thức được, có thể chính mình rất có thể sẽ chết ở chỗ này.

Sợ hãi một khi nảy sinh, liền sẽ khó khống chế bắt đầu lan tràn.

E đối với Âm Dương Quỷ Đồng loại này ma đầu mà nói, trong mắt hắn chỉ có bản thân quyền lợi, theo Dạ Nhận đối Vân Mộng Chân ra tay, đêm giao thừa nhận bản thân uy hiếp bên ngoài, lớn nhất nhân tố chính là ở chỗ, hắn cho rằng phần thắng cực đại, hơn nữa một khi thành công đạt

được lợi ích, đủ để bù đắp tất cả tổn thất.

Mà khi của hắn ý thức đến, tiếp tục cuốn vào bên trong, rất có thể sẽ để hắn chết vong thời điểm, bản năng phản ứng chính là chạy trốn, cái này cùng Ba Sơn Lục Ma cũng không có khác nhau chút nào.

Chỉ là ngại vì huyết thệ, Âm Dương Quỷ Đồng lại có vẻ cực kỳ do dự.

Huyết thệ loại vật này, có thể tuyệt đối không phải đùa giỡn, một khi vi phạm, không dám nói hắn phải chết, chí ít cũng sẽ làm hắn lọt vào phản phệ, tu vi đại điệt.

Hơn nữa. . . Dạ Nhận còn không chết đâu!

Đừng xem bây giờ tựa hồ cục diện bị Bạch Nhạc như thế một tiểu nhân vật, một chút lật ngược đến, có thể quy về kết quả, bọn hắn cũng tối đa chỉ có thể tự bảo vệ mình, căn bản không có khả năng giết chết Dạ Nhận.

Chỉ khi nào hắn dám phản bội, mặc dù không đề cập tới huyết thệ, cũng tất nhiên sẽ lọt vào Dạ Nhận truy sát.

Không ai muốn đối mặt Dạ Nhận đao phong, chí ít Âm Dương Quỷ Đồng tự vấn không có bản sự này từ Dạ Nhận trong tay sống sót.

"Vù vù!"

Ngay tại Âm Dương Quỷ Đồng trong lòng lưỡng lự, không quyết định chắc chắn được thời điểm, một tiếng kiếm minh vang lên, Bạch Nhạc kiếm trong tay, đã lần nữa hướng về hắn công qua đây.

So với việc Âm Dương Quỷ Đồng, Bạch Nhạc tâm tư liền muốn đơn thuần nhiều.

Muốn hóa giải nguy cơ lần này, biện pháp duy nhất chính là nghĩ biện

pháp giết chết Âm Dương Quỷ Đồng, để cho Từ Phong có thể dành ra tay đi giúp Vân Mộng Chân đối phó Dạ Nhận, cho nên, cho dù đã thụ thương, toàn thân cơ hồ bị tiên huyết dính đầy, Bạch Nhạc cũng nhất định phải cắn răng tiếp tục chống đỡ xuống dưới.

Thanh y nhuốm máu!

Kiếm phong hơi hơi thượng thiêu, Bạch Nhạc trong mắt chiến ý ngược lại càng phát ra cường liệt, tia không thèm quan tâm thương thế trên người, kiếm phong nhắm thẳng vào Âm Dương Quỷ Đồng.

Không phải Bạch Nhạc không biết mệt mỏi, chỉ là Bạch Nhạc so với ai khác đều biết, nguy hiểm còn xa không có kết thúc.

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Âm Dương Quỷ Đồng vô ý thức lui về phía sau mấy bước, sắc mặt âm tình bất định.

Mặc dù Bạch Nhạc thiên phú kiếm đạo cao tới đâu, một kiếm này tự nhiên cũng không khả năng thật cho Âm Dương Quỷ Đồng mang đến bao lớn uy hiếp, nhưng này một kiếm, cũng không nghi ngờ rõ ràng nói cho hắn biết, Bạch Nhạc vẫn như cũ không thiếu liều mạng chi tâm.

Hắn thực lực bản thân liền muốn so Từ Phong yếu nhiều, bất quá là bắt lại Từ Phong trọng thương cơ hội, mới dám xuất thủ, nhưng hôm nay những quỷ này đồng bị giết, hắn cũng đồng dạng bị thương, hơn nữa một cái Bạch Nhạc, kết cục thật là có chút khó có thể dự liệu.

Tối trọng yếu là, hầu như tại đồng thời, bên ngoài sơn cốc chân trời bên trong, đột nhiên xuất hiện mấy đạo lưu quang.

Trong nháy mắt, vô luận là Âm Dương Quỷ Đồng vẫn là Dạ Nhận sắc mặt cũng không khỏi đột nhiên đại biến.

Trốn!

Lần này, lại không có bất kỳ do dự nào, Âm Dương Quỷ Đồng lúc này hóa thành một đạo huyết ảnh, thẳng đến bên ngoài sơn cốc bỏ chạy.

Linh Tê Kiếm Tông!

Từ Từ Phong tìm được Bạch Nhạc, thông tri Vân Mộng Chân thời điểm, thật cầu viện tin tức cũng đã phát hồi Linh Tê Kiếm Tông, sau đó, Bạch Nhạc tập sát Phong Thần, Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân cũng lần nữa đem tin tức truyền hồi, dây dưa thời gian thật đã không ngắn.

Linh Tê Kiếm Tông phản ứng mặc dù có chút chậm, mà dù sao nên có trợ giúp rốt cục vẫn phải đến.

Mặc dù chỉ là một cái Huyền cấp tông môn, nhưng ít ra cũng là có Hà Diêu vị này Tinh Cung Cảnh cường giả tọa trấn, loại tình huống này chạy tới, tuyệt đối đủ để xoay chuyển càn khôn.

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Dạ Nhận nhàn nhạt mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ta nhớ kỹ ngươi. . . Dùng không bao lâu, chúng ta sẽ còn gặp mặt."

Làm một đỉnh tiêm thích khách, Dạ Nhận tự nhiên rõ ràng nên làm thế nào lấy hay bỏ.

Cơ hồ là thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Dạ Nhận cả người đã hóa thành một bóng ma, ngắn ngủi trong khoảnh khắc, cũng đã biến mất không còn tăm hơi vô tung.

Mặc dù chỉ là một câu đơn giản, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, cả người lại phảng phất đều bị lau một cái khí tức âm lãnh bao phủ, từ trong xương lộ ra vẻ băng hàn chi ý.

Cái loại cảm giác này, quả thực giống như là đã tại Bạch Nhạc trên người

lưu lại tử vong ấn ký.

Hô!

Nhìn thấy Dạ Nhận triệt để tiêu thất, Bạch Nhạc cũng nhất thời mất đi sở hữu khí lực, đặt mông ngã ngồi dưới đất, miệng lớn thở hổn hển, mồ hôi cùng tiên huyết hòa vào nhau, cả người giống như là từ trong vũng máu kiếm đi ra.

Trên thực tế, lại đâu chỉ là Bạch Nhạc, vô luận là Từ Phong, vẫn là Vân Mộng Chân cũng đồng dạng đều có một loại sống sót sau tai nạn cảm giác.

Đương nhiên, cùng Bạch Nhạc khác biệt, mặc dù đồng dạng mệt mỏi rã rời cực kỳ, lấy bọn hắn thân phận, lúc này cũng nhất định phải duy trì phải có khí độ.

Chỉ là, hai người lúc này nhìn về phía Bạch Nhạc ánh mắt tuy nhiên cũng có vẻ hơi phức tạp.

Vừa mới cho rằng tất cả mọi người khó thoát khỏi cái chết, cho nên, mặc dù Bạch Nhạc kể một ít vô liêm sỉ, cũng không ai để ý. Thật có chút, nói qua nói đúng là qua, ai cũng không có cách nào khác thật coi làm chưa từng xảy ra chuyện gì.

Huống chi, bằng tâm mà nói, có thể còn sống, Bạch Nhạc cái này chỉ có Dẫn Linh Cảnh tiểu nhân vật, xác đáng cư công đầu.

"Vân tiên tử, Từ trưởng lão, các ngươi thế nào?"

Trong chốc lát, Hà Diêu mang theo Linh Tê Kiếm Tông mặt khác mấy vị trưởng lão cũng theo đó rơi xuống, thân thiết mở miệng hỏi.

"Nơi đây không nên ở lâu, tông chủ, cũng xin trước đưa Vân tiên tử phản

hồi Tông."

Ngắn ngủi thất thần thân, Từ Phong nhất thời phản ứng kịp, chậm rãi tiến lên một bước trầm giọng mở miệng nói.

Mặc dù Dạ Nhận lần nữa rút đi, nhưng này đánh một trận nhưng cũng để cho Từ Phong thanh tỉnh nhận thức, bây giờ bị Thông Thiên Ma Quân cùng Côn Ngô Kiếm đưa tới ma đạo cao thủ, so với trong tưởng tượng nguy hiểm hơn nhiều, cho dù là có gì xa cùng hắn trưởng lão chạy tới, cũng không như trong tưởng tượng như vậy an toàn, chỉ có phản hồi tông môn, mượn tông môn pháp trận phòng ngự, mới có thể an toàn một ít.

Từ Phong vừa nói, Hà Diêu trên thực tế cũng đồng dạng chứng kiến Vân Mộng Chân trong tay kiếm gảy, trong lòng càng là đột nhiên vừa nhảy.

Lấy Vân Mộng Chân thực lực, còn đánh đến kiếm trong tay đều bẻ gẫy cấp độ, trước đó trận chiến kia nên bực nào thảm liệt?

Bị ép cuốn vào dạng này trong nước đục, đối với Linh Tê Kiếm Tông mà nói, sợ rằng có thể chưa chắc là chuyện gì tốt.

Chỉ là. . . Bây giờ Linh Tê Kiếm Tông xác thực không có lựa chọn chỗ trống mà thôi.

Cũng may, trước đó Từ Phong đã ở, mượn lấy phản hồi Tông cơ hội, có thể cũng có thể từ Từ Phong trong miệng biết được một ít chân tướng.

"Đi!"

Nghĩ vậy, Hà Diêu nhất thời không do dự nữa, lập tức hộ tống Vân Mộng Chân cùng Từ Phong phản hồi Tông.

"Bạch Nhạc, ngươi theo ta một chỗ!"

Xem Bạch Nhạc liếc mắt, Từ Phong đột nhiên mở miệng nói, trong giọng nói càng là lộ ra vài phần vẻ thân thiết.

Cho tới giờ khắc này, Hà Diêu mới chú ý tới mặt đất Bạch Nhạc, trong mắt cũng không khỏi hiện lên một chút ngạc nhiên, bị cuốn vào dạng này trong chiến đấu, Bạch Nhạc vậy mà còn có thể sống sót, bản thân này cũng đã là cái kỳ tích.

Hơn nữa, xem Từ Phong lúc này đối Bạch Nhạc thái độ, chỉ sợ bên trong cũng còn có huyền cơ khác a.

Quan sát tỉ mỉ một chút Bạch Nhạc, Hà Diêu đôi mắt chỗ sâu cũng không khỏi hiện lên một tia tinh mang.

Hắn biết rõ nhớ kỹ, ngay tại một tháng trước đó, Bạch Nhạc còn vẻn vẹn chỉ là tông môn một cái tiểu tạp dịch, dựa vào Vân Mộng Chân trợ giúp mới miễn cưỡng tu ra một tia linh lực, nhưng hôm nay, Bạch Nhạc trên người cũng đã có dẫn linh thất trọng khí tức!

Cái khác không nói, chỉ bằng vào điểm này, cũng đã đáng giá hắn coi trọng.

Sẽ liên lạc lại Từ Phong cùng Vân Mộng Chân đối Bạch Nhạc thái độ, cái này khiến hắn ý thức thanh tỉnh đến, lần này Linh Tê Kiếm Tông chỉ sợ là cho là thật phải ra khỏi một vị không được thiên tài!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 41: Đứng hàng chân truyền (thượng)

Trở lại trong tông môn, Vân Mộng Chân căn bản không có cùng bất luận kẻ nào nói chuyện với nhau ý tứ, trực tiếp liền bế quan chữa thương đi.

Thứ nhất là Vân Mộng Chân xác thực cần thời gian tới điều trị thân thể, khôi phục thực lực, quan trọng hơn là, theo Dạ Nhận nhúng tay, cục diện đã hơi không khống chế được, chí ít Vân Mộng Chân rất rõ ràng, chỉ bằng vào một cái Linh Tê Kiếm Tông đã căn bản không có khả năng giúp nàng tìm về Côn Ngô Kiếm.

Nàng yêu cầu nghiêm túc suy tính một chút, kế tiếp phải nên làm như thế nào, mà không phải tại Linh Tê Kiếm Tông những người này trên người lãng phí quý giá thời gian.

Huống chi, lấy Vân Mộng Chân thân phận, là không thể tùy tiện nói dối, cùng Dạ Nhận một trận chiến này, rất nhiều chuyện cũng không thể giải thích, cho nên, chẳng thẳng thắn để cho Từ Phong chính mình đi cân nhắc, cái gì có thể nói, cái gì không thể nói!

Nàng cũng tin tưởng Từ Phong hắn rất rõ ràng bên trong khác biệt, sẽ không nói lung tung.

Còn như Bạch Nhạc, cũng ngay đầu tiên đã bị tiễn hồi Lạc Hà phong trong biệt viện chữa thương.

Mặc dù đối với chuyện này, Bạch Nhạc xác thực không thể bỏ qua công lao, có thể đến tột cùng nên xử lý như thế nào, cũng còn cần tông môn thương lượng ra một cái kết quả.

Tại trong Thiên điện, Hà Diêu dựa theo Từ Phong yêu cầu, lui tất cả mọi người, thậm chí bao gồm một ít địa vị không ở Từ Phong phía dưới tông môn trưởng lão, Từ Phong lúc này mới chậm rãi đem sự tình giải thích một lần.

Đương nhiên, chính như Vân Mộng Chân dự liệu, có một vài chỗ, Từ Phong trực tiếp liền tỉnh lược.

Tỷ như, Bạch Nhạc từng đối Vân Mộng Chân nói cái kia lại nói.

Tỷ như, Dạ Nhận phán đoán, Đạo Lăng Thiên Tông đã quyết định buông tha Côn Ngô Kiếm, thậm chí là thánh nữ mạch này suy đoán.

Những lời này, Từ Phong lúc này hồi nhớ tới, cũng đều còn có chút trong lòng run sợ, hận không thể căn bản không có nghe thấy qua mới tốt, nào dám tùy tiện nói lối ra.

Cho dù là đứng ở tông môn trên lập trường, biết tân bí quá nhiều, cũng đồng dạng không là một chuyện tốt!

Dù sao, Linh Tê Kiếm Tông thật sự là quá yếu ớt.

Bất quá, vẻn vẹn chỉ là Từ Phong lộ ra ngoài cái này một bộ phận, cũng đồng dạng đã nghe Hà Diêu mồ hôi lạnh lâm ly.

Dạ Nhận bản thân cũng đã rất đáng sợ, phía sau khả năng còn đại biểu cho một ít ma đạo cự kình ý chí thì càng khủng bố, cái này một đàm nước đục, đã căn bản không phải Linh Tê Kiếm Tông có khả năng trộn lẫn lên.

Phải biết, bây giờ toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông bên trong, cũng bất quá chỉ có Hà Diêu cái này một vị Tinh Cung Cảnh cường giả mà thôi.

Hơn nữa, so với việc Dạ Nhận, Hà Diêu cái này Tinh Cung Cảnh cường

giả, thực lực không muốn yếu nhiều.

"Tông chủ, ta cho rằng, Dạ Nhận sự tình, có thể tạm thời phóng nhất hạ, bây giờ chúng ta bức thiết phải giải quyết, ngược lại là Bạch Nhạc vấn đề." Dừng một cái, Từ Phong lại ngược lại lách qua việc này bản thân, trực tiếp đem suy nghĩ điểm rơi vào Bạch Nhạc trên người.

"Bạch Nhạc?" Nao nao, Hà Diêu trong lúc nhất thời cũng không thể hồi qua tương lai.

Mặc dù Bạch Nhạc tại việc này bên trong xác đáng cư công đầu, mà dù sao thực lực thấp, làm sao cũng vô pháp cùng Dạ Nhận cùng Côn Ngô Kiếm sự tình đánh đồng mới đúng.

Lắc đầu, Từ Phong lần nữa giải thích, "Sự tình tới mức này, nói một câu bất kính, Vân tiên tử bản thân sợ cũng đã căn bản giải quyết không a, thậm chí khả năng lúc này, tin tức cũng đã truyền hồi Đạo Lăng Thiên Tông, chuyện này, ta Linh Tê Kiếm Tông căn bản tham gia không tầm thường! So sánh dưới, ta ngược lại cho rằng, Bạch Nhạc rất có thể là ta Linh Tê Kiếm Tông lần nữa quật khởi cơ hội."

Đem Bạch Nhạc cùng Linh Tê Kiếm Tông quật khởi liên hệ với nhau, đánh giá này khả năng liền rất cao, may là Hà Diêu đã có nhất định chuẩn bị tâm lý, cũng đồng dạng bị sợ vừa nhảy.

"Tông chủ không thấy Bạch Nhạc xuất thủ, người này trên kiếm đạo thiên phú, quả thực nghe rợn cả người, ta cho rằng, cho dù là đặt ở thiên tông bên trong, cũng tuyệt đối là không được thiên tài! Tối trọng yếu là, hắn tu hành là Linh Tê Kiếm Quyết a!"

Có thể trở thành Linh Tê Kiếm Tông tông chủ, Hà Diêu tự nhiên cũng là người thông minh, nghe thế, trong lòng không khỏi đột nhiên rùng mình, nhất thời rộng mở trong sáng.

Linh Tê Kiếm Quyết, đây mới là mấu chốt nhất sự tình a!

Linh Tê Kiếm Tổ thời đại, Linh Tê Kiếm Tông nếu không có căn cơ quá cạn, quả thực rất có kiếm chỉ thiên tông khí thế, chỉ là bởi vì Linh Tê Kiếm Tổ ngoài ý muốn vẫn lạc, này mới khiến Linh Tê Kiếm Tông mai một đi.

Qua nhiều năm như vậy, mỗi một thời đại Linh Tê Kiếm Tông tông chủ cùng trưởng lão, tâm nguyện lớn nhất chính là dẫn dắt Linh Tê Kiếm Tông lần nữa quật khởi, không dám nói trở thành thiên tông, chí ít cũng phải bước vào Địa cấp tông môn hàng ngũ, khôi phục Huyền Môn đại phái vinh quang.

Mà hết thảy này, thật then chốt, ngay tại Linh Tê Kiếm Quyết phía trên.

"Tông chủ, ta nói một câu đại bất kính, ta Linh Tê Kiếm Tông những năm gần đây nhân tài khó khăn, cho dù là tại Huyền cấp trong tông môn, cũng mau muốn trở thành đệm tồn tại! Nói là kiếm tông, nhưng trên thực tế... Những thứ này đệ tử bên trong, lại ở đâu có có thể bước lên kiếm đạo mầm?" Dừng một cái, Từ Phong tiếp tục nói, "Cứ thế mãi, sẽ chỉ hình thành tuần hoàn ác tính, đệ tử một đời không bằng một đời, cuối cùng trở thành những cái kia không đủ tư cách tiểu phái..."

Phen này lời còn chưa nói hết, Hà Diêu sắc mặt liền nhất thời trầm xuống, nhưng mà, yên lặng hồi lâu, Hà Diêu lại đúng là vẫn còn thở dài một hơi, đồng ý Từ Phong.

Trong tông môn đệ tử tư chất bình thường, một đời không bằng một đời, cái này đã trở thành không tranh sự thực.

"Tông chủ, Bạch Nhạc người này chẳng những là khó có được kiếm đạo thiên tài, hơn nữa thiên tính thiện lương, tri ân đồ báo, chỉ cần chúng ta bây giờ nhiều hơn bồi dưỡng hắn đối tông môn đồng ý cảm giác, ta tin tưởng, sau này hắn tất nhiên sẽ không bỏ qua tông môn!" Trong mắt lộ ra

lau một cái khác thần thái, Từ Phong tiếp tục nói, "Huống chi, Bạch Nhạc hai lần trợ giúp Vân tiên tử, bằng vào tầng quan hệ này, sau này không khó đạt được Đạo Lăng Thiên Tông chống đỡ, đây chính là bổn tông quật khởi điều kiện tốt nhất cơ hội a."

"Từ trưởng lão là ý là..." Nghe thế, Hà Diêu cũng đồng dạng đã tâm động, "Trước đặc biệt đưa hắn thu nhập nội môn?"

Không thể phủ nhận, Bạch Nhạc dạng này đệ tử thực sự quá ưu tú, lấy Linh Tê Kiếm Tông súc tích, có thể xuất hiện dạng này một cái đệ tử, đơn giản là nghìn năm khó gặp cơ duyên, cho dù ai cũng không nỡ buông tha a.

"Một cái nội môn đệ tử, sợ còn chưa đủ!" Lắc đầu, Từ Phong nói lần nữa, "Bổn tông bên trong, nếu có tư chất thượng đẳng thiên tài, vốn là có thể đặc biệt thu nhập nội môn bồi dưỡng, hơn nữa, bây giờ mới bất quá ngắn ngủi một tháng, người này cũng đã bước vào dẫn linh thất trọng, tin tưởng dùng không quá lâu, là có thể mở linh phủ, dạng này ban thưởng, xa xa vô pháp lệnh quy thuận."

"Huống chi, Bạch Nhạc trên kiếm đạo thiên phú, Vân tiên tử cũng đồng dạng chứng kiến... Nếu như Vân tiên tử mở miệng, dẫn hắn vào Đạo Lăng Thiên Tông! Tông chủ cho rằng, một cái nội môn đệ tử thân phận, lưu đến ở hắn sao?"

Nhắc tới Đạo Lăng Thiên Tông, Hà Diêu cũng không nhịn được cười khổ lên, "Từ trưởng lão, lại không nói Bạch Nhạc cùng Vân tiên tử quan hệ cá nhân, chỉ là Đạo Lăng Thiên Tông bản thân, chỉ cần đưa ra cành ô-liu, ai có thể cự tuyệt?"

"Cho nên, ta cho rằng trước đó, chúng ta nhất định phải giành trước định ra danh phận!" Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Từ Phong trầm giọng nói rằng, "Lấy là hắn tu thành Linh Tê Kiếm Quyết vì danh, tông chủ tự mình ban thưởng hắn một cái kiếm tổ đời mới truyền nhân thân

phận... Đặc biệt thu làm bổn tông chân truyền đệ tử như thế nào?"

Một câu nói này lối ra, Hà Diêu cũng không khỏi trợn to hai mắt, hiển nhiên làm sao cũng không nghĩ đến, Từ Phong vậy mà lại đưa ra một cái hoang đường như vậy kiến nghị tới.

Là, sai lầm!

Chân truyền đệ tử không tính là gì, thật là Linh Tê Kiếm Tổ đời mới truyền nhân, cái thân phận này khả năng liền quá khoa trương, một khi ngồi vững, địa vị liền hầu như chỉ ở hắn người tông chủ này phía dưới, liền tông môn bên trong trưởng lão, cũng quản thúc không đến Bạch Nhạc.

Phải biết, Bạch Nhạc có thể mới vẻn vẹn chỉ là Dẫn Linh Cảnh mà thôi, cái này cũng không khỏi quá trò đùa a?

"Kiếm tổ đời mới đệ tử thân phận, có thể tạm thời giữ kín không nói ra, tự mình báo cho biết Bạch Nhạc là được, đợi được hắn sau này chân chính mở ra linh phủ sau đó, lại đối ngoại tuyên bố, dĩ nhiên là rõ ràng." Từ Phong tiếp tục giải thích, "Đương nhiên, cái thân phận này, chúng ta nhất định phải nói cho Vân tiên tử."

"Đạo Lăng Thiên Tông vì thiên hạ chính đạo đệ nhất thiên tông, chẳng lẽ còn không thấy ngại theo ta Linh Tê Kiếm Tông kiếm tổ đoạt đệ tử hay sao? Coi như Vân tiên tử bằng lòng, chỉ sợ Đạo Lăng Thiên Tông cũng sẽ không đáp ứng." Bình tĩnh nhìn Hà Diêu, Từ Phong trầm giọng nói rằng, "Tông chủ, phải biết, một khi Bạch Nhạc chân chính cảm ngộ Linh Tê Kiếm Quyết, thật là có thể lần nữa bù đắp tâm pháp, đem Linh Tê Kiếm Quyết chân chính truyền thừa tiếp... Còn đây là quan hệ bổn tông số mệnh cơ duyên, vô luận như thế nào, cũng nhất định muốn đem Bạch Nhạc lưu lại bổn tông!"

Bù đắp tâm pháp, bốn chữ này, tựa như cùng ma chú, trong nháy mắt bắn

trúng Hà Diêu tử huyệt!

Giả như thật có thể bù đắp tâm pháp , khiến cho Linh Tê Kiếm Quyết truyền thừa tái hiện, đối với Linh Tê Kiếm Tông ý vị như thế nào, quả thực vô pháp diễn tả bằng ngôn từ.

Chỉ bằng điểm này, là có thể để cho hắn đánh vỡ tất cả quy tắc.

"Tốt!"

Gật đầu, Hà Diêu nhất thời làm ra quyết đoán, "Liền theo ngươi nói làm, hết thảy đều cho hắn tốt nhất đãi ngộ, coi như dốc hết bổn tông tất cả tài nguyên, cũng nhất định phải bả Bạch Nhạc bồi dưỡng ra!"

"Tông chủ anh minh!"

Nghe được Hà Diêu đáp ứng, Từ Phong lúc này mới triệt để yên lòng, chỉ có chân chính thấy tận mắt Bạch Nhạc cái kia kinh diễm biểu hiện, mới có thể lý giải đó là một loại cái dạng gì chấn động.

Chỉ có đánh vỡ tất cả cái khung ước thúc, mới có thể đem dạng này thiên tài lưu lại.

Từ Phong tại Linh Tê Kiếm Tông sinh sống cả đời, đối với tông môn cảm tình, so bất luận kẻ nào đều thâm hậu, mà giờ khắc này, hắn nhưng là xác thực xác thực tại Bạch Nhạc trên người chứng kiến lệnh tông môn lần nữa quật khởi hy vọng.

Đương nhiên, từ tư tâm mà nói, thật hắn cũng rất muốn trước đem Bạch Nhạc thăng lên làm nội môn đệ tử, thậm chí tự mình đem Bạch Nhạc thu làm môn hạ!

Phải biết, nếu như sau này Bạch Nhạc thật có thể danh động thiên hạ, bằng vào cái thân phận này, Từ Phong cũng có thể được không thể tưởng

tượng vinh quang cùng chỗ tốt.

Ý nghĩ như vậy tuy mỹ hảo, có thể Từ Phong nhưng cũng đồng dạng có thể rõ ràng ý thức được, vô luận là lấy Bạch Nhạc trên kiếm đạo thiên phú, vẫn là Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân quan hệ, hắn cũng không có tư cách trở thành Bạch Nhạc sư phụ.

Cùng làm loại này không thực tế huyễn tưởng, chẳng thẳng thắn chặt đứt ý nghĩ xằng bậy, từ nhất lý trí góc độ xuất phát, đem Bạch Nhạc triệt để ở lại trong tông môn.

Chỉ là, từ ở sâu trong nội tâm, Từ Phong nhưng cũng đồng dạng khó có thể ức chế mọc lên một chút hối hận, giả sử tại ban đầu nhìn thấy Bạch Nhạc thời điểm, là có thể càng quả đoán một ít, đem Bạch Nhạc thu làm môn hạ, dạng này cơ hội, có thể liền sẽ không từ trước mặt mình trốn.

Đây hết thảy, tựa hồ chính ứng với câu nói kia, có thể... Đây là số mệnh a!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Đứng hàng chân truyền (hạ)

Lạc Hà phong!

Trở lại trong biệt viện, đơn giản xử lý một chút trên người vết thương, rửa sạch trên người vết máu, Bạch Nhạc tinh thần liền khôi phục rất nhiều, một trận chiến này tuy nguy hiểm, nhưng đối với hắn mà nói, cũng đồng dạng thu được lợi ích lương đa.

Trong một tháng bước vào dẫn linh thất trọng, tại trước đây Bạch Nhạc là căn bản không dám nghĩ, phải biết, đây cũng không phải là nhận không ra người Thông Thiên Ma Công, mà là thiết thật bằng vào Linh Tê Kiếm Quyết đem thực lực đề thăng tới cảnh giới bực này.

Đương nhiên, thật Bạch Nhạc trong lòng rành mạch từng câu, cái gọi là mười tức phá cảnh nói đến êm tai, nhưng trên thực tế, cũng đối không thể rời bỏ Thông Thiên Ma Công đánh xuống tử, nếu không phải hắn thực lực bản thân đã trước một bước đạt được dẫn linh thất trọng, coi như lại như thế nào cảm ngộ kiếm ý, cũng không khả năng làm được loại này không thể tưởng tượng nổi đột phá.

Tâm niệm vừa động, Thông Thiên Ma Công nhất thời vận chuyển toàn thân, ma khí chậm rãi hiện lên mà ra, phảng phất ngay cả trên người vết thương lại ma khí làm dịu, cũng thư thái vài phần.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, Thông Thiên Ma Công đã triệt để dung nhập trong cơ thể hắn, thậm chí nếu so với Linh Tê Kiếm Quyết tu ra linh lực càng quen thuộc.

Thở ra một hơi thật dài, Bạch Nhạc lập tức đem trong cơ thể ma khí thu

liễm, cứ việc trong biệt viện không có khả năng có người khác, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng cuối cùng không dám xằng bậy, bằng không một khi khí tức tiết ra ngoài, đối hắn mà nói, chính là tai họa ngập đầu.

Điều này cũng làm cho Bạch Nhạc trong lòng lần nữa có chút chần chờ.

Tới mức này, hắn đã không có khả năng buông tha Thông Thiên Ma Công, thật là nếu tại bên trong tông môn, hắn cũng tương tự không dám tu luyện Thông Thiên Ma Công!

Cái này khiến hắn không thể không suy nghĩ thoát ly Linh Tê Kiếm Tông.

Từ nhỏ đã bái nhập Linh Tê Kiếm Tông bên trong, thậm chí không tiếc làm một tạp dịch ở ngoại môn bên trong ăn nhiều năm như vậy khổ, vì chính là một cái Linh Tê Kiếm Tông đệ tử thân phận, nhưng hôm nay, trở lại từ đầu xem, đừng nói là ngoại môn đệ tử, coi như là trở thành nội môn đệ tử lại có thể thế nào?

Ngắn ngủi này trong vòng một tháng, chuyện phát sinh thực sự quá nhiều, Bạch Nhạc nhãn giới cũng sớm không phải trước đây cái kia tiểu tạp dịch có thể so sánh với.

Đối hắn mà nói, tông môn ngược lại có thể trở thành một cái hạn chế hắn phát triển ràng buộc.

"Bạch sư huynh, tông chủ triệu kiến!"

Ngay tại Bạch Nhạc trong lòng cân nhắc được mất thời điểm, một cái hơi lộ ra thanh âm cung kính nhất thời truyền vào trong biệt viện.

Thu liễm khí tức, Bạch Nhạc đẩy cửa ra nhất thời liền nhìn thấy ngoài biệt viện đệ tử.

Truyền lời đệ tử Bạch Nhạc cũng không nhận ra, có thể thực lực lại tựa hồ như cũng không tại Bạch Nhạc phía dưới, nếu lúc trước, sợ là được Bạch Nhạc cung kính cho người ta hành lễ mới là.

Nhưng hôm nay, đối phương lại ngược lại khiêm tốn xưng Bạch Nhạc là sư huynh.

"Vị sư huynh này khách khí, Bạch Nhạc mới nhập môn không lâu, cũng xin sư huynh chiếu cố nhiều hơn."

Không có chút nào kiêu căng chi sắc, Bạch Nhạc lúc này hạ thấp người hồi lễ nói.

"Bạch sư huynh khách khí." Lắc đầu, cái kia đệ tử lập tức giải thích, "Bạch sư huynh tại hậu sơn bên trong bỏ đã cứu người hành động vĩ đại, Dương sư huynh cùng Liễu sư tỷ đã nói cho chúng ta biết, vô luận là thực lực hay là thiên phú nhân phẩm, bọn ta đều cực kỳ bội phục."

Nghe thế Bạch Nhạc mới hiểu được, nguyên lai Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân đã đem tin tức truyền về, hơn nữa sợ là đã truyền khắp ngoại môn.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút ung dung.

"Không biết tông chủ cho đòi ta, cần làm chuyện gì?" Theo cái kia đệ tử hướng Tông Môn Đại Điện đi tới, Bạch Nhạc thuận miệng dò hỏi.

"Cụ thể ta cũng không rõ lắm, nhưng nghe tông chủ cùng Từ trưởng lão khẩu khí, chắc là có ban thưởng, nói không chừng Bạch sư huynh có thể đặc biệt tấn vì nội môn đệ tử đây." Nói đến chỗ này, cái kia đệ tử cũng không khỏi có chút ước ao mở miệng nói.

Một đường tán gẫu, rất nhanh Bạch Nhạc liền bị dẫn vào trong đại điện.

Chẳng qua là cho trong dự đoán khác biệt, Hà Diêu vẫn chưa một mình triệu kiến Bạch Nhạc, mà là đem tông môn chư vị trưởng lão một chỗ triệu nhập trong đại điện.

Loại này tư thế, mặc dù Bạch Nhạc đã có chuẩn bị tâm lý một chút, cũng y nguyên vẫn là bị sợ vừa nhảy, mới vừa vào đến, liền liền vội vàng khom người hành lễ nói, "Đệ tử Bạch Nhạc, gặp qua tông chủ, gặp qua các vị trưởng lão."

Khẽ vuốt cằm, Hà Diêu nhìn Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Bạch Nhạc, trải qua tra, ngươi chẳng những thiên phú xuất chúng, tu thành Linh Tê Kiếm Quyết, hơn nữa lần này vào núi, nhiều lần đại công! Bổn tông xưa nay thưởng phạt phân minh, tuyệt đối sẽ không bạc đãi đệ tử, bản tọa cùng chư vị trưởng lão thương nghị qua, nhất trí cho rằng, làm đặc biệt ban thưởng, cho phép ngươi đứng hàng chân truyền!"

Vù vù!

Lời vừa nói ra, đừng nói là Bạch Nhạc, dù cho là trưởng lão khác cũng không khỏi một mảnh xôn xao.

Hà Diêu nói cái gì cùng bọn chúng thương nghị qua, bất quá chỉ là một câu lời khách sáo mà thôi, bọn hắn vẻn vẹn chỉ biết là tông chủ muốn phong thưởng Bạch Nhạc, nhưng lại làm sao cũng không nghĩ đến, vậy mà lại như vậy khoa trương, một bước liền vượt qua nội môn đệ tử, trực tiếp để cho Bạch Nhạc đứng hàng chân truyền!

Phải biết, bây giờ Linh Tê Kiếm Tông tổng cộng cũng chỉ ba vị chân truyền đệ tử, từng cái đều là sớm liền mở linh phủ thiên tài, luận thực lực, thậm chí không ở một ít trưởng lão phía dưới.

Không chút nào khoa trương nói, mỗi một vị chân truyền đệ tử, đều là tông môn hy vọng, tương lai vô cùng có khả năng đột phá tinh cung cảnh!

Có thể Bạch Nhạc đâu? Bây giờ mới bất quá chính là Dẫn Linh Cảnh mà thôi a, cho dù là thiên phú kinh người đi nữa, trực tiếp lấy dẫn linh cảnh đứng hàng chân truyền, cũng quá khoa trương a?

"Tông chủ!"

Trong nháy mắt, lúc này liền có trưởng lão đứng ra, "Tông chủ, Bạch Nhạc có thể tại trong vòng một tháng đột phá đến dẫn linh thất trọng, về thiên phú, bọn ta cũng là đồng ý, thật là trực tiếp đứng hàng chân truyền, có phải hay không có chút quá gấp? Ta cho rằng, không bằng tạm hoãn, trước đặc biệt tấn vì nội môn đệ tử, đợi sau này Bạch Nhạc mở linh phủ sau đó, lại xét suy nghĩ chân truyền vị."

"Hàn trưởng lão, Bạch Nhạc không chỉ có riêng chỉ là thiên phú xuất chúng mà thôi." Chậm rãi lắc đầu, Từ Phong mở miệng nói, "Bạch Nhạc tu hành chính là Linh Tê Kiếm Quyết, hơn nữa, tại đây trong thời gian ngắn ngủi, cũng đã cảm ngộ xuất kiếm ý!"

"Lời ấy thật chứ?"

Mặc dù có thể nhìn ra Bạch Nhạc tồn tại dẫn linh thất trọng thực lực, thật là Bạch Nhạc lựa chọn Linh Tê Kiếm Quyết sự tình, nhưng là chưa có người biết, bây giờ nghe được Từ Phong, trong lòng mọi người nhất thời chấn động.

Linh Tê Kiếm Quyết danh tiếng thực sự quá lớn, cho dù là bọn hắn những trưởng lão này, trên thực tế cũng đều đã nếm thử tìm hiểu Linh Tê Kiếm Quyết, chỉ là đồng dạng không có thu hoạch gì.

Giả sử Bạch Nhạc thật tu thành Linh Tê Kiếm Quyết, cảm xúc xuất kiếm ý, ý nghĩa khả năng liền hoàn toàn khác biệt.

"Lão phu tận mắt nhìn thấy!" Ánh mắt đảo qua mọi người, Từ Phong

chậm rãi nói rằng, "Trước đây tại hậu sơn bên trong, Bạch Nhạc vì Âm Dương Quỷ Đồng tế luyện Quỷ Đồng vướng víu, lâm chiến thời khắc đột phá, mười tức bên trong, liên phá lưỡng cảnh, từ dẫn linh ngũ trọng, trực tiếp phá vỡ mà vào dẫn linh thất trọng, lấy Linh Tê Kiếm Quyết chém giết Quỷ Đồng, bị thương nặng Âm Dương Quỷ Đồng, có thể nói là cứu lão phu một mạng."

Mười tức bên trong, liên phá lưỡng cảnh!

Cái này cũng xác thực quá dọa người, nếu không phải biết Từ Phong làm người, đoạn sẽ không nói dối, chỉ sợ căn bản sẽ không có người tin tưởng.

Phải biết, Bạch Nhạc trước đó, có thể vẻn vẹn chỉ là một cái ngoại môn tạp dịch mà thôi, tại sao có thể có kinh khủng như vậy thiên phú, cái này cũng không khỏi quá kinh người.

"Thật là..."

"Chân truyền đệ tử, không chỉ là một loại thân phận địa vị, càng là bổn tông quật khởi hy vọng! Lần này, bản tọa chính là phải lấy Bạch Nhạc sự tình, nói cho sở hữu đệ tử, chỉ cần ngươi có năng lực, chịu vì tông môn làm ra cống hiến, bổn tông liền tuyệt không lận tại tất cả khen thưởng!" Khoát khoát tay, cắt đứt đối phương, Hà Diêu chậm rãi mở miệng nói, "Việc này bản tọa tâm ý đã quyết, không cần bàn lại!"

"Cẩn tuân pháp chỉ!"

Trong nháy mắt thất thần, nhận thấy được Hà Diêu thái độ kiên quyết, sở hữu trưởng lão nhất thời cùng kêu lên đáp.

Linh Tê Kiếm Tông mặc dù chỉ là Huyền cấp tông môn, có thể tiểu nhưng cũng có nhỏ hơn chỗ, coi như tông môn bên trong một vị duy nhất Tinh Cung Cảnh cường giả, Hà Diêu vị tông chủ này có được tuyệt đối

địa vị, có thể nói nhất ngôn cửu đỉnh!

Một khi Hà Diêu quyết định, căn bản không người dám phản đối.

"Bạch Nhạc, ngươi có thể nguyện trở thành bổn tông chân truyền đệ tử, nhận bổn tông quật khởi trọng trách?" Ánh mắt lần nữa rơi vào Bạch Nhạc trên người, Hà Diêu trầm giọng hỏi.

Chân mày đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc trong lòng cũng cũng là phiên giang đảo hải!

Chân truyền đệ tử a, cái này tới cũng quá đột ngột, hắn căn bản không có bất kỳ chuẩn bị tâm lý nào.

Mặc dù kiến thức lại cạn, tại Linh Tê Kiếm Tông nhiều năm như vậy, Bạch Nhạc cũng biết chân truyền đệ tử ý vị như thế nào a.

Cái kia hầu như chẳng khác nào có thể hưởng thụ tông môn bên trong mức độ lớn nhất tài nguyên bán phân phối a!

Đây quả thực giống như là trời sập, trực tiếp đập phải trên đầu hắn, suýt nữa đưa hắn đập ngất đi.

Cứ việc trước đó Bạch Nhạc đã động niệm, muốn rời khỏi Linh Tê Kiếm Tông, thật là đứng hàng chân truyền bốn chữ này phân lượng nhưng bây giờ quá nặng, để cho hắn căn bản khó có thể cự tuyệt.

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc rõ ràng ý thức được, Hà Diêu trực tiếp lựa chọn tại trường hợp này công khai tuyên bố dạng này tin tức, chính là không cho hắn cự tuyệt cơ hội.

Giả sử loại tình huống này, còn dám cự tuyệt từ chối, chỉ sợ hắn ngay lập tức sẽ được bị trục xuất tông môn.

Những ý niệm này cực nhanh tại Bạch Nhạc trong đầu hiện lên, sau một khắc Bạch Nhạc liền tỉnh táo lại.

"Đệ tử Bạch Nhạc, đa tạ tông chủ!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc lúc này liền quỳ xuống, cung kính hồi đáp.

"Keng!"

Cơ hồ là đồng thời, đại điện ở ngoài tiếng chuông lúc này vang lên, ngay tại lúc đó, Hà Diêu thanh âm lần nữa vang vọng toàn bộ tông môn.

"Đệ tử Bạch Nhạc, thiên phú xuất chúng, nhiều lần đại công, đặc biệt đặc biệt ban thưởng, chuẩn đứng hàng chân truyền!"

Kèm theo du dương tiếng chuông, Bạch Nhạc đứng hàng chân truyền tin tức, truyền khắp toàn tông!

Cơ hồ là trong nháy mắt, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông cũng không khỏi tùy theo sôi trào.

Bạch Nhạc, cái này nguyên bản không có danh tiếng gì tên, từ giờ khắc này, thật sâu khắc vào từng cái Linh Tê Kiếm Tông đệ tử trong lòng.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Nhập chủ Thiên Tâm phong

Trong tĩnh thất, Vân Mộng Chân đột nhiên mở mắt, trên mặt không khỏi hiện ra một tia cười lạnh, "Đứng hàng chân truyền... Là nói cho ta nghe sao?"

Bạch Nhạc mặc dù cho thấy cường đại thiên phú kiếm đạo, nhưng cũng dù sao mới Dẫn Linh Cảnh, nguyên bản đại khái có thể tùy ý cho một cái nội môn đệ tử thân phận chậm rãi bồi dưỡng, nhưng hôm nay Linh Tê Kiếm Tông lại trực tiếp đặc biệt thăng chức là chân truyện, có ích ý tự nhiên không nói cũng rõ.

Quả thật, Bạch Nhạc thiên phú kiếm đạo cũng đồng dạng để cho Vân Mộng Chân cảm giác có chút ngoài ý muốn, nhưng nếu nói bằng cái này đã đem Bạch Nhạc dẫn vào Đạo Lăng Thiên Tông, cũng chưa chắc có thể có được đồng ý.

Huống chi, Vân Mộng Chân bây giờ đối Bạch Nhạc cảm xúc cũng càng ngày càng phức tạp, liền chính nàng cũng không quá quan tâm nguyện ý đối mặt Bạch Nhạc, tự nhiên càng không cân nhắc qua chuyện này.

Cười lạnh một tiếng, Vân Mộng Chân cũng không để ý hội bên ngoài tiếng chuông, càng không có đi ra ngoài nhìn liếc mắt hứng thú, lần nữa nhắm mắt lại.

... ...

Cùng Vân Mộng Chân đạm nhiên khác biệt, Bạch Nhạc thăng chức chân truyền tin tức, đối với Linh Tê Kiếm Tông đệ tử mà nói, quả thực đủ để phá vỡ bọn hắn nhận thức. E làm một ít nguyên bản không quá quen

thuộc Bạch Nhạc đệ tử biết được Bạch Nhạc lại vẫn chỉ là Dẫn Linh Cảnh thời điểm, tâm tình bất mãn nhất thời đạt đến đỉnh phong.

Thậm chí coi như là Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân loại này rất tinh tường Bạch Nhạc người, lúc này cũng đồng dạng bị cái tin này chấn trợn mắt hốc mồm, thậm chí nghi ngờ lổ tai của mình.

Chân truyền a, đối với sở hữu Linh Tê Kiếm Tông đệ tử mà nói, cái kia chính là một cái xa không thể chạm mộng!

Bây giờ Linh Tê Kiếm Tông bên trong còn lại hai vị kia chân truyền đệ tử, có thể nói mỗi người đều là trong lòng bọn họ truyền kỳ.

Mà dù sao vô luận là thực lực hay là thiên phú, hai vị kia đều để người không dám sinh ra nửa điểm tranh đua chi tâm, qua nhiều năm như vậy, sớm đã hình thành thói quen.

"Bạch Nhạc..."

Cơ hồ là đồng thời, hai vị kia chân truyền đệ tử cũng đồng dạng nhớ kỹ Bạch Nhạc tên này.

Cùng bình thường đệ tử khác biệt, đứng ở hắn nhóm góc độ bên trên, hiểu hơn đứng hàng chân truyền ý nghĩa, tự nhiên rõ ràng, không thể nào là tông chủ hiểu rõ vấn đề kết quả, như vậy vô luận là căn cứ vào cái dạng gì lý do, cái này Bạch Nhạc đều tất nhiên có đáng giá chú ý, thậm chí là cảnh giác phương.

"Lý sư huynh!"

Nhìn thấy Lý Tử Vân từ trong động phủ đi tới, nhất thời có đệ tử chào đón, cung kính hành lễ nói.

Khẽ vuốt cằm, Lý Tử Vân đạm nhiên mở miệng nói, "Ta muốn về cái

này Bạch Nhạc tất cả tin tức."

"Vâng!" Không có bất kỳ nghi vấn, trong nháy mắt, cái kia đệ tử liền lập tức lui xuống đi.

Đứng ở ngoài động phủ, nhìn xa đối diện ngọn núi, Lý Tử Vân nhẹ giọng lẩm bẩm, "Khổng sư huynh, ngươi nói, hai chúng ta ai sẽ không nhịn được trước xuất thủ?"

... ...

"Bạch Nhạc, ngươi đi theo ta."

Từ đại điện đi ra, Từ Phong tự mình mang Bạch Nhạc bay đến Thiên Tâm phong bên trên, "Nơi này tên là Thiên Tâm phong, ngươi cũng đã biết tên này căn nguyên?"

Toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông bên trong, tổng cộng chỉ có bảy chỗ Chủ phong, ngoài ra vờn quanh tại Chủ phong ở ngoài, còn có một chút ngọn núi nhỏ, những thứ này ngọn núi nhỏ chính là nội môn đệ tử nơi ở địa phương, chỉ có tông môn trưởng lão mới có thể ở tại Chủ phong bên trong.

Bởi vì mỗi một toà núi chính, thật đều đối ứng lấy Linh Tê Kiếm Tông một vị trưởng lão truyền thừa, chỉ có bái nhập những trưởng lão này môn hạ, mới có thể ở lại Chủ phong tu hành.

Mà Thiên Tâm phong, lại chính là cái này bảy chỗ Chủ phong một trong.

"Đệ tử không biết!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc thành thật trả lời nói.

"Nơi này, chính là ta Linh Tê Kiếm Tông, kiếm tổ ngày xưa địa phương

tu hành." Nhìn Bạch Nhạc, Từ Phong nghiêm túc giải thích, "Từ hôm nay trở đi, nơi đây cũng sắp là ngươi chỗ tu hành."

Một câu nói này nói ra miệng, Bạch Nhạc đầu óc nhất thời một mộng, khó có thể tin nhìn Từ Phong, "Từ trưởng lão... Như vậy sao được, đệ tử không dám."

Khoát khoát tay, Từ Phong chậm rãi nói rằng, "Bạch Nhạc, ngươi biết, lần này tại sao phải cho ngươi chân truyền đệ tử thân phận sao?"

"Đệ tử sợ hãi!"

Trên thực tế, đây cũng là Bạch Nhạc vẫn luôn không hiểu rõ vấn đề, cái này thân truyền đệ tử tới quá đột ngột, cho tới bây giờ hắn đều có một loại cảm giác không chân thật cảm giác.

"Ngươi nên cũng nghe nói, qua nhiều năm như vậy, Linh Tê Kiếm Quyết thủy chung bị đem gác xó, căn bản không có đệ tử tu luyện! Thậm chí được xưng là gân gà, bị sở hữu đệ tử ghét bỏ." Từ Phong nhẹ giọng giải thích, "Đó cũng không phải Linh Tê Kiếm Quyết quá yếu, mà là bởi vì thiếu khuyết cốt lõi nhất tâm pháp truyền thừa!"

"Ban thưởng ngươi đứng hàng chân truyền, không phải là bởi vì ngươi cứu lão phu hoặc là Vân tiên tử, mà là bởi vì ngươi cảm ngộ kiếm ý, tu thành Linh Tê Kiếm Quyết!"

"..."

Trong lòng đột nhiên chấn động, cho dù là Bạch Nhạc mình cũng căn bản cũng không nghĩ tới, căn nguyên dĩ nhiên tại cái này.

"Linh Tê Kiếm Tổ ngày xưa có thể nói chỉ nửa bước đã bước vào hóa hư cảnh, trước đây ta Linh Tê Kiếm Tông thậm chí có khả năng theo kiếm tổ trùng kích thiên tông vị, đáng tiếc, cùng ma đạo trong một trận đánh,

kiếm tổ ngoài ý muốn vẫn lạc... Hơn nữa từ đó đánh rơi Linh Tê Kiếm Quyết cốt lõi nhất tâm pháp truyền thừa, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông không người nối nghiệp, từ đó dần dần xuống dốc."

"Mấy trăm năm qua, bổn tông vô số thiên tài mộng tưởng, chính là bù đắp Linh Tê Kiếm Quyết tâm pháp , khiến cho Linh Tê Kiếm Quyết lại xuất hiện huy hoàng!" Nhìn Bạch Nhạc, Từ Phong bình tĩnh nói rằng, "Cho ngươi chân truyền đệ tử thân phận, chính là hy vọng ngươi có thể không nhận tất cả ngoại vật quấy rầy, chuyên tâm tu hành! Một khi ngươi chân chính đem Linh Tê Kiếm Quyết tu thành, mở linh phủ, liền sẽ tuyên bố ngươi làm kiếm tổ đời mới truyền nhân, địa vị chỉ ở tông chủ phía dưới."

"..."

"Kiếm tổ từng nói, Thiên Tâm tức kiếm tâm! Đây cũng là Thiên Tâm phong tên này căn nguyên!"

"Từ kiếm tổ sau khi ngã xuống, Thiên Tâm phong nhất mạch liền dần dần suy sụp, mấy trăm năm qua, lại không người nhập chủ! Kể từ hôm nay, ngươi liền ở nơi này, ta hy vọng ngươi có thể ở chỗ này thân trên Thiên Tâm, minh ngộ kiếm tâm, chân chính để cho Linh Tê Kiếm Quyết lại thấy ánh mặt trời , khiến cho Thiên Tâm phong nhất mạch lần thứ hai quật khởi." Những lời này nói xuống, cho dù là Từ Phong mình cũng không khỏi hơi xúc động.

"Đệ tử ổn thỏa đem hết toàn lực!" Khom người cúi đầu, Bạch Nhạc nghiêm túc cam kết.

Khoát khoát tay, Từ Phong tiếp tục nói, "Lấy dẫn linh cảnh, trực tiếp đứng hàng chân truyền, tất phải cũng sẽ mang cho ngươi tới rất nhiều phiền phức! Bất quá, ta cho rằng, đối ngươi mà nói, vừa lúc xem như là ma luyện, Thiên Tâm phong nhất mạch cho tới bây giờ đều dựa vào kiếm nói chuyện! Tài trí bình thường, cũng không xứng nhập chủ Thiên

Tâm phong."

"Đệ tử minh bạch!" Gật đầu, đối điểm này Bạch Nhạc ngược lại là cũng không chút nào câu oán hận.

Lấy một cái tiểu tạp dịch xuất thân, ngắn ngủi một tháng ở giữa, trực tiếp thăng chức chân truyền, cho dù ai chỉ sợ đều sẽ không phục.

Thật là, thì tính sao?

Bạch Nhạc rất rõ ràng bản thân mục tiêu, nếu như liền Linh Tê Kiếm Tông những thứ này đệ tử khiêu khích đều ứng phó không, còn nói gì đuổi theo Vân Mộng Chân cước bộ?

Tại trong sơn cốc thời điểm, Bạch Nhạc cho rằng hắn phải chết, đã nói ra chính mình đối Vân Mộng Chân tâm ý.

Hắn không biết Vân Mộng Chân có phải là thật hay không sẽ đem những lời này để ở trong lòng, có thể đối hắn mà nói, đó chính là hắn nỗ lực mục tiêu!

Hiện tại hắn có thể còn vẻn vẹn chỉ là một tiểu nhân vật, căn bản không xứng với Vân Mộng Chân, có thể luôn có một ngày, hắn hội quang minh chính đại xuất hiện ở trước mặt người đời, nói thiên hạ biết, hắn Bạch Nhạc không kém bất kì ai.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Bế quan cùng. . . Tránh đánh

Ngắn ngủi hai ngày ở giữa, Bạch Nhạc nhập chủ Thiên Đô Phong tin tức liền truyền khắp toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông.

Nguyên bản đối với Bạch Nhạc trở thành chân truyền đệ tử sự tình, cũng đã có rất nhiều đệ tử bất mãn, tin tức này truyền ra, càng là chợt nhấc lên một hồi sóng to gió lớn.

Phải biết, cho dù là Lý Tử Vân cùng Khổng Từ hai vị này thành danh đã lâu chân truyền đệ tử, được ban cho cho cũng bất quá chỉ là bên cạnh chủ phong ngọn núi nhỏ mà thôi.

Bạch Nhạc bất quá một cái Dẫn Linh Cảnh đệ tử, dù cho là ở ngoại môn bên trong, không phục đệ tử đều số lượng cũng không ít, huống chi là đã bước vào Linh Phủ Cảnh nội môn đệ tử.

"Lý sư huynh, ta chỉ muốn biết, hắn Bạch Nhạc dựa vào cái gì?"

Đậu Nghị chỉ vào Thiên Tâm phong, khinh thường nói rằng, "Nếu như ngài hoặc là Khổng sư huynh nhập chủ Thiên Tâm phong, chúng ta đoàn người tự nhiên là chịu phục, thật là hắn Bạch Nhạc tính là cái gì đồ vật? Chúng ta đã thương lượng xong, chỉ cần ngài một câu nói, chúng ta liền cái này thượng Thiên Tâm phong đem hắn đuổi ra ngoài, bởi ngài nhập chủ Thiên Tâm phong."

"Sai lầm!"

Lạnh rên một tiếng, Lý Tử Vân lạnh giọng mắng, "Để cho hắn nhập chủ Thiên Tâm phong là Từ trưởng lão cùng tông chủ ý tứ, chúng ta làm đệ

tử, làm sao có thể chỉ trích trưởng bối đúng không?"

"Lý sư huynh, ta không phải ý tứ này." Bị Lý Tử Vân quát lớn một câu, Đậu Nghị liền vội vàng giải thích, "Ta chính là không cam lòng hắn một cái Dẫn Linh Cảnh phế vật, có thể lớn lối như vậy, coi như là tông chủ cùng Từ trưởng lão cho hắn, hắn dựa vào cái gì dám muốn?"

"Hồ đồ!" Hất tay một cái, Lý Tử Vân nhàn nhạt mở miệng nói, "Quy củ chính là quy củ, tất nhiên tông môn để cho hắn nhập chủ Thiên Tâm phong, dĩ nhiên là có tông môn đạo lý, cái gì để cho ta nhập chủ Thiên Tâm phong loại này mê sảng, lại không hứa nói một chữ."

Thoại âm rơi xuống đồng thời, Lý Tử Vân nhưng là thẳng xoay người hồi chuyển động phủ mà đi.

"Lý sư huynh. . ."

Vô ý thức hô một câu, chỉ là, đổi ý một cái ở giữa, Đậu Nghị liền tựa hồ minh bạch Lý Tử Vân ý tứ, nhẹ giọng lẩm bẩm, "Quy củ, không sai. . . Quy củ chính là quy củ! Chúng ta liền theo quy củ làm!"

... .

Thiên Tâm phong xuống, phụ trách trông coi đệ tử, mấy ngày nay quả thực đều muốn khóc.

Từ ngoại môn đến nội môn, mấy ngày nay, hầu như mỗi ngày đều có đệ tử đến Thiên Tâm phong tới chuyển chiến thư, nói muốn khiêu chiến Bạch Nhạc vị này chân truyền đệ tử.

Bên trong thậm chí không thiếu như Đậu Nghị loại này, tại khu trong nội môn đều phi thường nổi danh thiên tài.

Nguyên bản cái này cũng không cái gì, vốn cũng không nhốt bọn họ sự

tình, chỉ cần phụ trách bả tin tức truyền cho Bạch Nhạc là được.

Có thể hết lần này tới lần khác, không tìm đường chết thì không phải chết, Bạch Nhạc vậy mà bế quan!

Cái này coi như bẫy chết người, Bạch Nhạc không lộ diện, cũng chỉ có thể từ bọn hắn tới ứng phó những thứ này quần tình sục sôi đệ tử, một mặt muốn thu lại chiến thư, cam đoan nhất định đưa tới Bạch Nhạc trong tay, một mặt còn nhất định phải ngăn cản hắn đệ tử bước vào Thiên Tâm phong.

Phải biết, bọn hắn vốn là phụ trách trông coi sơn môn đệ tử, Bạch Nhạc không phát, bọn hắn liền không thể để cho bất luận cái gì đệ tử bước lên Thiên Tâm phong một bước.

Nhưng vấn đề ở chỗ, Thiên Tâm phong nhiều năm không người, cái gọi là trông coi chính là treo cái tên chuyện, đón lấy cái này tông môn nhiệm vụ, vẻn vẹn chỉ là một ít ngoại môn đệ tử.

Vô luận là thân phận địa vị hay là thực lực, đều xa xa vô pháp cùng những thứ này tới nháo sự đệ tử so sánh, một cái sơ sẩy tiếp theo có người vượt qua bọn hắn, bước lên Thiên Tâm phong.

Đương nhiên, Thiên Tâm phong thượng động phủ đều là có bày pháp trận phòng ngự, chỉ cần Bạch Nhạc không ra, ai cũng vào không được, tối đa cũng bất quá chỉ có thể ở cánh cửa chửi bậy, hơn nữa Bạch Nhạc còn chưa hắn nghe thấy.

Có thể chỉ cần có người xông tới đi, coi như là bọn hắn thất trách, nhất định phải nghĩ hết tất cả biện pháp, đem đối phương khuyên ngăn tới.

Kể từ đó, nhất định chính là mệt mỏi!

Nguyên lai cái này một thanh nhàn nhất tông môn nhiệm vụ, bây giờ

nhưng là mọi người tránh e sợ cho không kịp, coi như là bọn hắn muốn buông tha nhiệm vụ cũng không tìm tới tiếp nhận người.

Nhất làm giận là bế quan thuyết pháp này!

Người ta bước vào Linh Phủ Cảnh đệ tử nói bế quan cũng liền thôi, ngươi một cái Dẫn Linh Cảnh, liền đơn giản ích cốc đều làm không được, bế quan cái rắm a!

Những ngày gần đây, Thiên Tâm phong mỗi ngày đều làm thành cái dạng này, muốn nói Bạch Nhạc còn không biết, quỷ đều không tin.

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc chính là hạ quyết tâm làm đà điểu, nửa điểm có ngọn ý tứ cũng không có, trực tiếp mang đủ đủ ăn hơn một tháng lương khô hồi động phủ, nghênh ngang tuyên bố bế quan, mặc cho ngươi ở bên ngoài như thế nào chửi bậy, cũng không lộ diện.

Kể từ đó, Bạch Nhạc chẳng những vô năng, hơn nữa nhát gan nhu nhược danh tiếng rất nhanh thì truyền tới, càng là nhanh chóng hình thành tuần hoàn ác tính, càng ngày càng nhiều đệ tử đưa lên chiến thư, dường như muốn là mỗi ngày không mắng Bạch Nhạc vài câu, tới chiến thư liền thoát ly quần chúng.

Vô số chiến thư như là hoa tuyết mảnh nhỏ, đắp một phòng.

Đương nhiên, những thứ này đệ tử có thể có thời gian rỗi làm cái này, cũng đồng nghĩa với, từ Vân Mộng Chân đến Hà Diêu, trong khoảng thời gian này lại không có bất kỳ người nào đề cập qua lần nữa sau khi tiến vào núi tìm kiếm ma đầu sự tình.

Cái này có thể không có nghĩa là, việc này liền có một kết thúc, vừa vặn tương phản, không ngừng truyền hồi tin tức, tại rõ ràng nói cho tất cả mọi người, càng ngày càng nhiều người trong ma đạo chạy tới, nguy hiểm sẽ chỉ càng ngày càng tăng.

Bây giờ loại này tạm thời bình tĩnh, tựu như cùng bão tố đã tới trước đó yên tĩnh, tràn ngập khí tức nguy hiểm.

... ...

Chỉ chớp mắt ở giữa, chính là gần một tháng thời gian trôi qua.

Mấy ngày nay, Bạch Nhạc mỗi ngày đều trong động phủ khổ tu, thậm chí không có bước ra qua nửa bước, mỗi ngày chỉ dựa vào lương khô sống qua ngày.

Bên ngoài những cái kia ồn ào náo động, Bạch Nhạc tự nhiên cũng không phải không biết, chỉ là hiện tại Bạch Nhạc lại áp căn bản không hề tâm tư để ý tới việc này.

Bạch Nhạc so với ai khác đều biết, tại chưa có xác định Thông Thiên Ma Quân sinh tử, không có tìm được Côn Ngô Kiếm trước đó, nguy hiểm tựu không khả năng giải trừ.

Hắn có thể rõ ràng nhớ kỹ Dạ Nhận uy hiếp!

Lần trước nhiều lần thoát chết là vận khí tốt, có thể vận khí loại vật này, lại cũng không có thể vĩnh viễn kèm theo ngươi a.

Muốn còn sống, cũng chỉ có thể dựa vào chính mình.

Nhập chủ Thiên Tâm phong sau đó, Bạch Nhạc rất nhanh phát hiện, so với việc biệt viện, sở hữu pháp trận phòng ngự động phủ, mới là chân chính độc lập không gian, chỉ cần mở ra cấm chế, liền căn bản không cần lo lắng có người có thể phát hiện trong động phủ tất cả.

Kể từ đó, liền chờ tại đồng thời giải quyết Bạch Nhạc tu luyện Thông Thiên Ma Công vấn đề.

Cái này gần một tháng thời gian, cùng lúc, Bạch Nhạc không ngừng tu hành Linh Tê Kiếm Quyết, thối luyện thân thể, bù đắp căn cơ bất ổn vấn đề, ở một phương diện khác, mỗi ngày không ngừng tu luyện Thông Thiên Ma Công tăng thực lực lên.

Bất quá ngắn ngủi không đến một tháng ở giữa, Bạch Nhạc vậy mà cũng đã đem Thông Thiên Ma Công tu luyện tới dẫn linh cửu trọng, thậm chí tùy thời có thể trùng kích Linh Phủ Cảnh cấp độ.

Chỉ là, Bạch Nhạc coi như có ngốc, cũng minh bạch, chính mình tuyệt đối không thể lấy Thông Thiên Ma Công mở linh phủ.

Mà là nhất định phải chờ đến đem Linh Tê Kiếm Quyết tu luyện viên mãn lúc lại mở linh phủ, mới có thể tiếp tục che giấu tai mắt người.

Cũng may, có Thông Thiên Ma Công tu vi đánh, cái này gần một tháng thời gian, Bạch Nhạc cũng thuận lợi đem Linh Tê Kiếm Quyết thức thứ tám truy tinh Trục Nguyệt tu thành, thuận lợi bước vào dẫn linh bát trọng.

Nhưng mà, đến một thức sau cùng thời điểm, Bạch Nhạc lại lần nữa đứng im.

Thức thứ chín, thậm chí không có cụ thể kiếm chiêu, Linh Tê Kiếm Quyết ghi chép bên trong, chỉ có một cái rất mơ hồ miêu tả, nói là ý đến tự thành!

Cái này một cái ý đến khả năng liền quá bẫy người.

Cái gì gọi là ý đến tự thành? Chính là đem kiếm ý tìm hiểu tới trình độ nhất định, tự nhiên có thể nước chảy thành sông tìm hiểu mà ra.

Bạch Nhạc tự vấn đối với Linh Tê Kiếm Quyết tám thức trước đã quen

thuộc đến trong xương, coi như là nhắm mắt lại cũng có thể một chút không kém thi triển mà ra, thậm chí đối với Linh Tê Kiếm Quyết bên trong kiếm ý, cũng có rất nhiều lĩnh ngộ, tuyệt đối không phải loại kia cứng nhắc lệ thuộc sách vở, mà là chân chính hiểu rõ minh ngộ.

Nhưng dù cho như thế, đối với thức thứ chín cũng y nguyên vẫn là không có đầu mối!

Cũng chỉ có đến lúc này, Bạch Nhạc mới thật sự hiểu, một bộ này khuyết thiếu hạch tâm tâm pháp Linh Tê Kiếm Quyết muốn chân chánh tu thành là khó khăn bực nào.

Liên tục vài ngày không tiến triển chút nào sau đó, Bạch Nhạc liền minh bạch, đây cũng không phải là khổ tu có khả năng giải quyết vấn đề.

Suy tư nhiều lần, Bạch Nhạc rốt cục chậm rãi đẩy ra cửa động phủ.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Phải bị tội gì

"Bạch Nhạc, ngươi có gan đi ra! Cái gì chó má chân truyền đệ tử, ngươi cũng xứng? Lão tử một cái ngoại môn đệ tử cũng có thể đánh ngươi răng rơi đầy đất!"

"Ngươi có gan ra. . ."

Ngoài động phủ, mấy cái ngoại môn đệ tử thật vất vả tìm được cơ hội chạy tới Thiên Tâm phong bên trên, đang ngoài động phủ chửi bậy lấy, lại không nghĩ rằng, cũng ngay lúc đó, cửa động phủ chợt mở ra, một bộ thanh y, Bạch Nhạc bên hông buộc lấy kiếm, cứ như vậy tại một mảnh tiếng chửi rủa bên trong đi tới.

Trong nháy mắt, mấy cái chửi rủa ngoại môn đệ tử cũng nhất thời há hốc mồm.

Mấy ngày nay tới giờ, mỗi ngày tìm cơ hội đến Thiên Tâm phong tới chửi rủa khiêu khích hầu như đã thành lệ cũ, ngay cả dưới núi phụ trách trông coi đệ tử, cũng bình thường lại ngăn cản.

Đương nhiên, Bạch Nhạc thời gian dài như vậy cũng không lộ diện, những cái kia nội môn đệ tử tự nhiên cũng không nhiều ít tinh thần mỗi ngày tại đây coi chừng, chân chính mỗi ngày chửi bậy, dĩ nhiên là thành những thứ này ngoại môn đệ tử.

Những thứ này ngoại môn đệ tử mặc dù mắng thái độ, nhưng trên thực tế, cũng căn bản chưa từng nghĩ Bạch Nhạc hội phản ứng đến hắn nhóm.

Không tìm đường chết thì không phải chết, bây giờ lại vừa lúc đụng độ.

Hồi lâu không thấy ánh mặt trời, giờ khắc này ánh mặt trời tản ra hạ

xuống, hơi có chút chói mắt, nhưng lại ấm áp, vô cùng thoải mái.

"Bạch Nhạc, ta muốn khiêu chiến ngươi!"

Chứng kiến Bạch Nhạc cũng không có phản ứng gì, mấy cái kia ngoại môn đệ tử trong lòng nhất thời đại định, thanh niên cầm đầu, tranh một tiếng, đem bạt kiếm đi ra, nhắm thẳng vào Bạch Nhạc, lớn tiếng quát lên.

Không để ý tí nào những người này, Bạch Nhạc thẳng cất bước hướng Thiên Tâm phong hạ đi tới, giống như là căn bản không thấy được bọn hắn.

Loại này trần trụi khinh miệt, nhất thời đem mấy cái kia ngoại môn đệ tử khí toàn thân run, hận không thể đem Bạch Nhạc thiên đao vạn quả mới tốt.

"Bạch Nhạc, ta với ngươi liều mạng!"

Trong miệng phát sinh gầm lên giận dữ, dẫn đầu cái kia đệ tử nhất thời huy kiếm hướng về Bạch Nhạc chặt qua đây.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc chợt xoay người, trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, căn bản không có nửa điểm né tránh ý tứ, cứ như vậy nhìn thẳng đối phương.

Cũng không biết làm sao được, đón nhận Bạch Nhạc cái kia băng lãnh ánh mắt, cái kia đệ tử trong lòng đột nhiên phát lạnh, khí thế trong nháy mắt liền tiết, mặc dù đã vọt tới Bạch Nhạc trước mặt, nhưng này một kiếm nhưng là vô luận như thế nào cũng trảm không đi xuống.

"Ngoại môn đệ tử tự tiện xông vào Thiên Tâm phong, phải bị tội gì?"

Lạnh lùng nhìn đối phương, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói.

"..."

Một câu nói này lối ra, mấy cái kia ngoại môn đệ tử nhất thời bị người đổ mồ hôi lạnh.

Thiên Tâm phong đứng hàng bảy đại Chủ phong một trong, đừng nói là bọn hắn những thứ này ngoại môn đệ tử, coi như là nội môn đệ tử, cũng không xông loạn, dưới đỉnh những cái kia phụ trách trông coi đệ tử, chính là chứng cứ rõ ràng.

Chỉ là chẳng ai nghĩ tới, Bạch Nhạc bị nhục mạ thời gian dài như vậy, còn có thể bình tĩnh như vậy, vừa mở miệng liền trừ như thế đỉnh đầu chụp mũ hạ xuống.

"Bạch sư huynh!"

Cứ như vậy trong chốc lát, dưới núi phụ trách trông coi mấy vị đệ tử cũng đồng dạng chạy tới, hơn nữa đồng dạng nghe được Bạch Nhạc trước đó nói tới.

Cứ việc trong lòng đối với Bạch Nhạc cái này cái gọi là chân truyền đệ tử có thể cũng không quá chịu phục, có thể chỗ chức trách, bây giờ nghe được Bạch Nhạc, trong lòng cũng không khỏi một hồi phát khổ.

Bất kể thế nào nói, khiến cái này ngoại môn đệ tử xông tới Thiên Tâm phong, chính là bọn họ thất trách, thật muốn tích cực , đồng dạng khó thoát trách phạt.

"Lại dám phạm thượng, vũ nhục công kích chân truyền đệ tử, lại phải bị tội gì?"

Quét mọi người liếc mắt, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

"..."

Trong lúc nhất thời, trên trận hoàn toàn tĩnh mịch, tất cả mọi người không khỏi có chút tê cả da đầu! Có mấy lời tự mình có thể nói, nhưng nếu là bày ở ngoài sáng, liền tự có môn quy xử trí.

Thật muốn luận tội, thật là có chút không thể nào cãi lại.

"Thế nào, các ngươi cũng không biết nên xử trí như thế nào sao?" Mắt lạnh quét những thứ này đệ tử liếc mắt, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Mời Chấp Pháp điện phái người luận tội a! Còn có, mở ra sơn môn, bọn hắn không phải đều nghĩ tới Thiên Tâm phong đi lên sao? Để cho bọn họ tới!"

Nghe được Bạch Nhạc muốn mời Chấp Pháp điện luận tội, những thứ này ngoại môn đệ tử nhất thời hoảng hốt, liền vội vàng giải thích, "Bạch sư huynh, chúng ta chỉ là muốn khiêu chiến ngươi, tuyệt không vũ nhục, lại không dám lại dám phạm thượng."

"Khiêu chiến?"

"Không sai!" Dẫn đầu cái kia ngoại môn đệ tử trong lòng hơi hơi nhất định, trầm giọng mở miệng nói, "Dựa theo bổn tông quy củ, đệ tử ở giữa có thể lẫn nhau khiêu chiến, Bạch sư huynh đứng hàng chân truyền, chúng ta chỉ là ngoại môn đệ tử, nhưng lại cũng có tư cách hướng Bạch sư huynh khiêu chiến thỉnh giáo."

Tông môn quy củ, là bảo vệ thấp cảnh giới đệ tử , bình thường mà nói, khiêu chiến chỉ có thể phát sinh ở đồng cảnh giới, cùng địa vị ở giữa!

Trên lý thuyết, ngoại môn đệ tử tự nhiên cũng có thể khiêu chiến nội môn đệ tử, thậm chí khiêu chiến chân truyền đệ tử, thật là mấy trăm năm qua, Linh Tê Kiếm Tông cũng chưa bao giờ có ngoại môn đệ tử khiêu chiến chân truyền đệ tử sự tình, bởi vì căn bản tựu không khả năng nha!

Ngoại môn đệ tử chỉ là dẫn linh, mà chân truyền đệ tử, tại Linh Phủ Cảnh bên trong, đều là đỉnh tiêm tồn tại.

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc cái này chân truyền đệ tử nhưng là duy nhất ngoại lệ!

Đừng nói là những thứ này ngoại môn đệ tử, coi như là Linh Phủ Cảnh nội môn đệ tử hướng Bạch Nhạc đưa ra khiêu chiến cũng là phù hợp quy củ.

Chân mày chợt bốc lên, Bạch Nhạc cười lạnh nói, "Nếu như ta không tiếp thụ đâu?"

Bước ra một bước, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Nếu ta không tiếp thụ khiêu chiến, các ngươi liền có thể tùy ý nhục mạ, thậm chí là lại dám phạm thượng, trực tiếp động thủ sao?"

". . ."

Cái này vừa hỏi, nhất thời để cho đối lần nữa thất thanh.

Nói như vậy, đưa ra khiêu chiến sau đó, đối phương hơn phân nửa sẽ không cự tuyệt, bởi vì cái này quan hệ đến thanh danh, mặt mũi, cho dù là biết rõ không địch lại, cũng phải đánh nhau một trận lại nói.

Có thể hỏi đề ở chỗ, đây chỉ là ước định mà thành thói quen mà thôi.

"Bổn tông, chân truyền đệ tử tổng cộng cũng chỉ có ba vị! Mà nội môn đệ tử hơn mười người, ngoại môn đệ tử càng là đạt hơn mấy ngàn! Nếu như các ngươi mỗi người khiêu chiến, chân truyền đệ tử đều muốn tiếp thu, vậy cũng không bắt buộc luyện, mỗi ngày chỉ cần cùng các ngươi khiêu chiến là được." Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc khinh thường mở miệng nói.

Biểu hiện ra nghe, những lời này tự nhiên không vấn đề chút nào, nhưng trên thực tế, nhưng căn bản cũng là ở xấu lắm.

Mặc dù đều là chân truyền đệ tử, thật là Bạch Nhạc cùng hai vị kia chân truyền đệ tử có thể là một chuyện sao?

Ngươi Bạch Nhạc nếu là thật có chân truyền đệ tử thực lực, ai lấy não ra hội không có việc gì tới tìm ngươi khiêu chiến a.

Có thể hết lần này tới lần khác những đạo lý này, ngươi lại lệch nói không nên lời.

"Bạch sư đệ quả nhiên vô cùng dẻo miệng!"

Trong lúc nói chuyện, một đạo thân ảnh từ dưới núi lướt qua mà tới, người chưa đến, thanh âm liền đã truyền tới.

"Đậu sư huynh!"

Bạch Nhạc không biết đối phương, nhưng hắn đệ tử lại cũng không có thể không biết, lúc này liền nhất tề khom người thi lễ nói.

Khóe miệng hiện lên một tia lãnh ý, Bạch Nhạc lúc này khom mình hành lễ đạo, "Không biết là Lý Tử Vân sư huynh, vẫn là Khổng Từ sư huynh? Tiểu đệ lễ độ."

". . ."

Nguyên bản chứng kiến Bạch Nhạc khom mình hành lễ, Đậu Nghị trong mắt đã lộ ra vẻ khinh miệt nụ cười, cho rằng Bạch Nhạc cũng bất quá chỉ là một cái loại nhu nhược mà thôi, có thể những lời này nói ra, nhưng là nhất thời để cho hắn nụ cười cứng ở trên mặt.

Nhiều như vậy đệ tử gọi hắn là Đậu sư huynh, hắn cũng không tin Bạch

Nhạc không nghe được! Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc càng muốn làm ra một bộ cái gì cũng không biết dáng vẻ, hỏi hắn là Lý Tử Vân vẫn là Khổng Từ, ở nơi này là chịu thua, căn bản là tại đổi lại trò gian trá đánh vào mặt hắn a!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Đánh mặt

"Nội môn đệ tử, Đậu Nghị!"

Sắc mặt có chút khó coi, Đậu Nghị lạnh lùng tự giới thiệu nói.

Trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc trên mặt vui vẻ chậm rãi thu liễm, chiếm lấy thì là lau một cái lạnh lùng chi ý, "Bổn tông lúc nào, nội môn đệ tử đứng hàng chân truyền phía trên?"

". . ."

Một câu nói bị Bạch Nhạc ế vẻ mặt thông hồng, Đậu Nghị giờ khắc này quả thực hận không thể bả Bạch Nhạc chém thành muôn mảnh.

Có thể hết lần này tới lần khác xung quanh còn có nhiều như vậy đệ tử, dạng này tội danh, hắn có thể vô luận như thế nào cũng không kham nổi.

"Nội môn đệ tử Đậu Nghị, gặp qua Bạch sư huynh!"

"Nguyên lai là Đậu sư đệ!" Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc trên mặt y nguyên vẫn là treo lau một cái vẻ đạm mạc, "Ta nhớ được, ta tựa hồ không có mời qua Đậu sư đệ a? Đậu sư đệ vì sao tự tiện xông vào ta Thiên Tâm phong?"

". . ."

Ngôn từ như kiếm, Đậu Nghị làm sao cũng không nghĩ đến, trong truyền thuyết cái kia tạp dịch xuất thân Bạch Nhạc, vậy mà lại đột nhiên cho thấy hùng hổ dọa người như vậy một mặt.

Dựa theo nhận được tin tức, cái này Bạch Nhạc không phải cần phải làm

người khiêm tốn sao?

Trong lòng chuyển qua vô số ý niệm trong đầu, có thể bày tỏ nét mặt, Đậu Nghị nhưng cũng vẫn là không thể không mở miệng giải thích, "Nghe nói Bạch sư huynh nhập môn bất quá một tháng, có được tông chủ cùng Từ trưởng lão ưu ái, thăng chức chân truyền, Đậu Nghị chuyên tới để chúc!"

"Tức là chúc, nhưng có hạ lễ?" Con mắt đều không nháy một chút, Bạch Nhạc không nhúc nhích chút nào, đạm nhiên hỏi ngược lại.

Hạ lễ? Hạ em gái ngươi a!

Coi như thực sự là hợp đạo hạ, ngươi cũng không có đi lên há mồm liền muốn hạ lễ a? Còn muốn điểm khuôn mặt sao?

Nếu như đổi người khác, trong lúc nhất thời có thể chưa chắc phản ứng kịp, có thể Đậu Nghị lại dù sao cũng là trong nội môn nhân vật kiệt xuất.

Cổ tay khẽ đảo, nhất thời đem Tùy Thân Bội Kiếm đặt tại trong tay, "Kiếm này tên là Hàn Nguyệt, chính là một kiện hạ phẩm linh khí! Cái gọi là bảo kiếm xứng anh hùng, đang muốn đưa cho Bạch sư huynh."

Lời vừa nói ra, xung quanh một đám đệ tử nhất thời một mảnh xôn xao.

Đừng xem hạ phẩm linh khí tựa hồ không dễ nghe, có thể cái kia dù sao cũng là linh khí, đối với Linh Phủ Cảnh đệ tử mà nói, chỉ có linh khí mới có thể chịu tải trong cơ thể linh lực, cực kỳ trân quý.

Có quen thuộc Đậu Nghị càng rõ ràng, vì đạt được cái chuôi này Hàn Nguyệt Kiếm, Đậu Nghị ước chừng tốn hao thời gian hai năm liệp sát yêu thú, mới may mắn đổi lại, có thể nói là trân quá tính mệnh , bình thường đụng cũng sẽ không để cho bất luận kẻ nào chạm thử! Nhưng hôm nay lại đột nhiên nói muốn đưa cùng Bạch Nhạc, đây quả thực khó

tin.

Đương nhiên, cũng không chờ hắn nhiều người muốn, Đậu Nghị liền nói tiếp, "Đương nhiên, đưa cho Bạch sư huynh trước đó, ta cũng còn có một cái điều kiện! Muốn dùng kiếm này khiêu chiến Bạch sư huynh, mở mang kiến thức một chút Linh Tê Kiếm Quyết lợi hại, chỉ cần Bạch sư huynh có thể thắng được ta, kiếm này tự nhiên hai tay dâng!"

Nghe thế, người khác mới xem như thật sự hiểu, cái gì hạ lễ, cái gì hai tay dâng căn bản là nói nhảm! Đậu Nghị căn bản chính là lấy phương thức này tới đánh Bạch Nhạc khuôn mặt.

Ngươi Bạch Nhạc không phải chân truyền đệ tử sao? Không phải trong tin đồn tu luyện Linh Tê Kiếm Quyết, bị tông chủ cùng Từ trưởng lão xem trọng thiên tài sao?

Thổi lại như thế nào lợi hại, có thể ngươi có gan tỷ thí với ta sao?

Hàn Nguyệt Kiếm ở nơi này, ta cũng nói tốt muốn đưa ngươi, thật là, ngươi có bản sự này đánh bại ta lấy đi sao?

Nếu là có, ta tự nhiên đem kiếm hai tay dâng, có thể nếu là không có, ngươi còn mặt mũi nào tại đây mở chân truyền đệ tử kiêu ngạo!

Đừng xem Đậu Nghị nói êm tai, nhưng trên thực tế, cái này so với trước mặt nhục mạ càng đánh mặt!

Tất cả mọi người tại đây nhìn, ta cũng không coi thường ngươi ah, ta phi thường kính ngưỡng chân truyền đệ tử, có thể ngươi không có bản lĩnh a, ngươi căn bản là không xứng với chân truyền đệ tử thân phận, chỉ có thể xám xịt cút đi.

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Bạch Nhạc tự nhiên cũng minh bạch đối phương ý tứ.

Hơn nữa, chính là đơn giản như vậy nói mấy câu, lại ngược lại để cho hắn có chút đâm lao phải theo lao.

Nói tới mức này, nếu như hắn còn muốn cự tuyệt, nhát gan vô năng cái này mũ thật có thể triệt để đội, hơn nữa từ đó về sau, lại mất mặt bưng cái này chân truyền đệ tử kiêu ngạo lại giáo huấn người khác.

Cứ việc Bạch Nhạc cũng chỉ có Dẫn Linh Cảnh, mà Đậu Nghị cũng đã bước vào linh phủ, trên thực lực xa chưa nói tới bất luận cái gì công bằng, ai có thể để ngươi là chân truyền đệ tử đâu?

Ngươi thu được đứng hàng chân truyền chỗ tốt, tự nhiên cũng đồng dạng phải gánh vác tương ứng đại giới.

Giờ khắc này, tất cả mọi người tinh thần cũng không khỏi vì đó rung một cái, nhất tề đem ánh mắt rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Dù sao, chỉ cần Bạch Nhạc bại, cái này nhân loại coi như là ném định, nơi nào còn có khuôn mặt lại đi cùng Chấp Pháp điện nói cái gì bọn hắn tự tiện xông vào Thiên Tâm phong sự tình, trước đó phiền phức tự nhiên cũng liền lúc đó giải quyết dễ dàng.

Bất luận nhìn thế nào, tựa hồ Bạch Nhạc đều đã lại không có bất kỳ lý do cự tuyệt.

Có thể hết lần này tới lần khác, liền sau đó một khắc, Bạch Nhạc sắc mặt nhưng là chợt chìm xuống, "Sai lầm!"

"Đậu sư đệ, bây giờ người trong ma đạo là ở phía sau núi bên trong, lúc nào cũng có thể uy hiếp bổn tông an toàn, loại thời điểm này, ngươi không hảo hảo tu luyện, suy tư làm như thế nào đối phó những thứ này ma đạo yêu nhân, lại cùng bổn tông đệ tử đánh cuộc, còn thể thống gì?"

". . ."

Những lời này, Bạch Nhạc nói hiên ngang lẫm liệt, tựa hồ đối Đậu Nghị loại này không có tim không có phổi cử động như thế nào đau lòng nhức óc!

Có thể rơi vào người khác trong tai, mà là triệt để đem tất cả mọi người nghe ngốc.

Nguyên lai, người lại vẫn có thể vô sỉ tới mức này!

Ngươi không dám nhận chịu khiêu chiến cũng liền thôi, lại còn trả đũa, chỉ trích người khác không muốn phát triển, không ra thể thống gì, đây cũng quá không biết xấu hổ a?

Còn có, cái gì gọi là đánh cuộc, người ta đó là khiêu chiến có được hay không.

Da mặt có chút co lại, Đậu Nghị phản chế giễu, "Nói như vậy, Bạch sư huynh là muốn sau khi tiến vào núi tập sát những cái kia ma đầu để chứng minh chính mình?"

"Không sai!"

Nguyên bản Đậu Nghị là tới trào phúng hắn, có thể Bạch Nhạc lại tựa hồ như nửa điểm không có dạng này tự giác, chí khí hùng hồn hồi đáp.

"Ta lần này xuất quan, chính là muốn đi tìm Vân tiên tử thương lượng đối phó những ma đầu này đối sách!" Dừng một cái, Bạch Nhạc mặt coi thường mở miệng nói, "Tông môn khiêu chiến, bất quá chỉ là hồ lộng tiểu hài tử xiếc mà thôi!"

"Đậu sư đệ, ngươi thật muốn khiêu chiến ta, rất đơn giản! Một tháng trước, tại hậu sơn bên trong, ta liền hai lần cùng Âm Dương Quỷ Đồng

lượn quanh, về sau càng là trọng thương Âm Dương Quỷ Đồng, lúc này mới kéo dài tới tông chủ cùng chư vị trưởng lão chạy tới, may mắn lấy cái này không quan trọng công lao, đứng hàng chân truyền."

"Ngươi nếu cảm thấy không phục, đại khái có thể vào phía sau núi đem Âm Dương Quỷ Đồng đầu đội trở về! Nếu là có thể lập xuống đại công, giúp Vân tiên tử tìm về Côn Ngô Kiếm, ta liền đem cái này chân truyền đệ tử để cho cùng ngươi thì như thế nào?"

Côn Ngô Kiếm đánh rơi tin tức sớm đã truyền ra, bây giờ tự nhiên lại không có giấu giếm cần phải, hơn nữa, Côn Ngô Kiếm liền bao ở Bạch Nhạc trong thần hồn, coi như Đậu Nghị bả phía sau núi lật qua, lại làm sao có thể tìm được.

". . ."

Chỉ vào Bạch Nhạc, Đậu Nghị khí toàn thân run, nhưng lại lại hết lần này tới lần khác tìm không đến bất luận cái gì chỉ trích lý do.

Giống như là bị người hung hăng tát một bạt tai, còn muốn bị giáo huấn không hiểu chuyện. Chịu lấy đại nghĩa danh phận, coi như là ngươi biết rõ ràng đối phương đang nói hưu nói vượn, có thể có thể nào dạng đâu?

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc một bộ lười nhác với ngươi tính toán dáng vẻ, thẳng xoay người hướng dưới núi mà đi.

"Thiên Tâm phong trọng địa, không được tự tiện xông vào, chuyện khi trước, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua! Có thể kể từ hôm nay, ai còn dám tự tiện xông vào Thiên Tâm phong, cũng đừng trách ta mời Chấp Pháp điện chấp hành môn quy."

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 47: Vân Mộng Chân quyết đoán

"Đây là muốn lập quy củ a!"

Thiên Tâm phong tin tức truyền hồi, Lý Tử Vân nhỏ bé hơi nheo mắt lại, thong thả lẩm bẩm.

Toàn bộ quá trình thế nào, Lý Tử Vân cũng không quan tâm, hắn quan tâm chỉ là kết quả!

Từ cái kia bị ngoại môn đệ tử đều coi thường vai hề, đến trực tiếp đánh Đậu Nghị khuôn mặt, không người còn dám xông loạn Thiên Tâm phong, Bạch Nhạc vẻn vẹn chỉ dùng nói mấy câu, thậm chí cả tay đều không có động, liền hoàn thành lập uy quá trình.

Cái này có thể cùng trước đó mọi người đối Bạch Nhạc ấn tượng hoàn toàn khác biệt.

Một cái tạp dịch xuất thân thiếu niên, lại có thể có phần này tâm cơ cùng thủ đoạn, xác thực không phải cái gì nhân vật đơn giản.

Bây giờ Bạch Nhạc lớn nhất chỗ thiếu hụt ở chỗ tu vi quá thấp, chỉ khi nào để cho Bạch Nhạc sống quá trong khoảng thời gian này, một khi thành công mở ra linh phủ đến, cái này chân truyền đệ tử vị trí, trên cơ bản coi như là ngồi vững vàng.

Lẽ ra, thật Lý Tử Vân bản thân liền là chân truyền đệ tử, địa vị cao cả, căn bản không cần phải đi chèn ép Bạch Nhạc!

Nhưng trên thực tế, cũng không có đơn giản như vậy.

Nguyên nhân rất đơn giản, tông môn tài nguyên là có giới hạn!

Linh Tê Kiếm Tông bản thân liền một cái Huyền cấp môn phái nhỏ, Dẫn Linh Cảnh thời điểm vẫn không cảm giác được được, chỉ khi nào bước vào Linh Phủ Cảnh, tài nguyên khả năng liền còn xa mới đủ dùng.

Cái gọi là chân truyền đệ tử, thật chính là tông môn phán định có tiềm lực nhất trùng kích tinh cung thiên tài.

Thật là truyền đệ tử bản thân, lẫn nhau chính là có cạnh tranh, bây giờ hắn cùng với Khổng Từ hai người lẫn nhau vô luận là thiên phú hay là thực lực đều tương đương, lúc này mới tạm thời bảo trì bình an vô sự.

Thật là, một khi nhiều hơn một cái Bạch Nhạc đến, liền rất có thể đưa tới tông môn tài nguyên đại lượng hướng Bạch Nhạc nghiêng.

Ngươi có thể đừng tưởng rằng đây là nói chuyện giật gân, chỉ riêng bây giờ tông môn đối Bạch Nhạc thái độ, không đã trải qua hiển hiện ra mánh khóe sao?

Thiên Tâm phong a!

Bình thường đệ tử không rõ ràng, nhưng là bọn họ nhưng là thanh thanh sở sở, cái kia căn bản là Linh Tê Kiếm Tổ ngày xưa tu hành đạo tràng, bây giờ Bạch Nhạc mới Dẫn Linh Cảnh, liền trực tiếp để cho Bạch Nhạc nhập chủ Thiên Tâm phong, bản thân này cũng đã đủ để chứng minh vấn đề.

Một cái có thể tại trong vòng một tháng, từ linh lực cũng không có tu ra tới tiểu tạp dịch, đột phá đến dẫn linh thất trọng, riêng là phần này thiên phú, cũng đã rất khủng bố, huống chi, trừ cái đó ra, nếu như còn cố ý đầu máy bay đoạn, lại lấy được tông môn coi trọng!

Dạng này tồn tại, cứ việc bây giờ thực lực còn rất yếu, cũng không nghi đủ để trở thành giữ tại uy hiếp thật lớn.

Nghĩ vậy, Lý Tử Vân trong mắt hơi hơi phát lạnh, đạm nhiên phân phó nói, "Truyền cho ta, để cho Đậu Nghị tới gặp ta."

. . .

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng đến Vân Mộng Chân ở lại thiền điện bên ngoài.

Từ Thiên Tâm phong hạ xuống, đấu pháp Đậu Nghị, mặc dù nhiều số đều là đang nói hưu nói vượn, thế nhưng có một chút lại không nói bậy, chính là muốn tìm đến Vân Mộng Chân thương lượng đối phó những thứ này người trong ma đạo.

Trước đó mặc dù bức lui Dạ Nhận, có thể ngươi phải hiểu rõ, cái kia trên thực tế, cũng không phải là Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc bọn hắn thắng, chỉ là kéo dài tới Linh Tê Kiếm Tông người đến viện, để cho Dạ Nhận tạm thời rút đi mà thôi.

Cái này gần một tháng thời gian, Bạch Nhạc một mực tại Thiên Tâm phong bên trong tu luyện, có thể tưởng tượng tới Dạ Nhận sợ cũng không có nhàn rỗi.

Mặc dù coi như Dạ Nhận bả phía sau núi lật cái hướng lên trời, cũng không khả năng tìm được Thông Thiên Ma Quân cùng Côn Ngô Kiếm, nhưng này sự kiện lại đúng là vẫn còn phải có một cái kết.

Mà ở Bạch Nhạc xem ra, có thể kết chuyện này người, có thể tuyệt đối không phải cái gì Linh Tê Kiếm Tông trưởng lão hoặc là tông chủ, mà là Vân Mộng Chân bản thân.

"Vào đi."

Bạch Nhạc ở ngoài điện đứng chừng gần nửa canh giờ thời gian, mới nghe được Vân Mộng Chân thanh âm.

Trên thực tế, từ Bạch Nhạc vừa tới thời điểm, Vân Mộng Chân liền đã biết, chỉ là trong lòng nàng một mực phi thường phức tạp, cây vốn không muốn gặp đối mặt Bạch Nhạc. Lúc này mới kéo lâu như vậy, muốn để cho Bạch Nhạc tự động rời đi.

Đáng tiếc, Bạch Nhạc hỗn đản này lại tựa hồ có chút một cái gân, các loại (chờ) nửa ngày cũng căn bản không có ly khai ý tứ.

Đẩy ra cửa điện đi vào, toàn bộ trong Thiên điện, tất cả mọi người đã sớm lui xuống đi, Vân Mộng Chân lẳng lặng đứng tại chỗ, đưa lưng về phía Bạch Nhạc, vẫn không có nói chuyện ý tứ.

Nhìn Vân Mộng Chân bóng lưng, Bạch Nhạc trong lòng thật cũng đồng dạng có chút phức tạp.

Chỉ là, rất nhanh loại tâm tình này, đã bị Bạch Nhạc đè xuống.

"Vân Mộng Chân, ngươi liền không thể đổi một bộ quần áo à, lúc nào đều là một thân bạch, âm u đầy tử khí."

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân thân thể nhất thời hơi hơi cứng đờ.

Nàng nghĩ tới rất nhiều Bạch Nhạc khả năng nói chuyện, nhưng lại làm sao cũng không nghĩ đến, mới vừa thấy mặt, Bạch Nhạc dĩ nhiên cũng làm ném ra một câu như vậy vô liêm sỉ nói tới.

"Trong mõm chó không mọc ra được ngà voi!"

Có chút não, Vân Mộng Chân xoay người lại, mặt lạnh mắng.

"Ngươi có thể, ngươi nôn một cây đi ra để cho ta nhìn một chút." Cười dài nhìn Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc không để ý phản chế giễu.

". . ."

Rõ ràng đều là vô liêm sỉ, có thể nhìn Bạch Nhạc nụ cười trên mặt, Vân Mộng Chân nhưng trong lòng không khỏi hơi hơi mềm nhũn.

Nàng vốn là thông tuệ hơn người, tự nhiên biết, Bạch Nhạc căn bản là cố ý nói những thứ này vô liêm sỉ nói tới trêu tức nàng. Cái này tự nhiên cũng không phải nói, Bạch Nhạc chính là nghĩ đến cùng với nàng cãi nhau, mà là muốn lấy phương thức này, đem hai người quan hệ khôi phục lại ban đầu quen biết lúc kia.

Bạch Nhạc là muốn nói cho nàng biết, trong mắt hắn, nàng cũng không phải là cái kia cao cao tại thượng Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, chỉ là cái kia sẽ cùng chính mình đấu võ mồm Vân Mộng Chân.

Cái này đơn giản hai câu bên trong, ẩn dấu cảm xúc so với cái gì đều phức tạp.

Rất nhiều không thích hợp mở miệng, thật cũng đều giấu ở bên trong.

Nói thí dụ như. . . Trước đây đối mặt Dạ Nhận, cho rằng hắn phải chết lúc, Bạch Nhạc đối nàng bày tỏ.

Những lời này, tất nhiên sống sót, tự nhiên liền không thể nhắc lại, bằng không vô luận trong lòng nàng nghĩ như thế nào, cũng chỉ có thể trở mặt.

Nhưng nếu, nàng cũng không phải là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, chỉ là Vân Mộng Chân, vậy dĩ nhiên liền không có nhiều như vậy kiêng kỵ.

Vân Mộng Chân rất rõ ràng Bạch Nhạc ý tứ, có thể yên lặng một lúc lâu,

cũng rốt cục chỉ là nhẹ nhàng thở dài một tiếng, "Nghe nói ngươi trở thành Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử."

Nụ cười trên mặt dần dần thu lại, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Vâng!"

"Nói như vậy, ngươi là đã hạ quyết tâm ở lại Linh Tê Kiếm Tông?" Vân Mộng Chân lần nữa mở miệng hỏi.

"Linh Tê Kiếm Tông không tệ với ta, ta tự nhiên không có lý do gì vứt tới mà đi." Lắc đầu, Bạch Nhạc giải thích, "Huống chi, mặc dù ta cự tuyệt, ngươi có thể mang ta hồi Đạo Lăng Thiên Tông sao?"

"Nếu như ta có thể tìm về Côn Ngô Kiếm, ngươi liền có thể theo ta trở về." Ngẩng đầu, Vân Mộng Chân bình tĩnh hồi đáp.

Trước đó cùng Bạch Nhạc đánh một cái kia đổ, mặc dù trên thực tế, nàng chưa từng nghĩ tới Bạch Nhạc có thể thắng, có thể thật nhưng cũng ẩn hàm một tầng ý tứ, nếu như Bạch Nhạc thật có thể làm được, như vậy thì xem như là đi qua nàng khảo nghiệm! Cho dù là mang Bạch Nhạc hồi Đạo Lăng Thiên Tông, cũng có thể giống vậy để cho Bạch Nhạc dung nhập bên trong.

Bây giờ, Bạch Nhạc đã cho thấy đủ đủ thiên phú, mặc dù vẫn như cũ chưa chắc có thể tại đây một tháng cuối cùng bên trong mở linh phủ, có thể chỉ bằng vào phần này thiên phú kiếm đạo, mặc dù tại Đạo Lăng Thiên Tông cũng sẽ không chẳng khác người thường.

Chỉ là, đối nàng mà nói, cục diện rồi lại phát sinh biến hóa.

Nếu như tìm không hồi Côn Ngô Kiếm, cho dù là chính nàng trở lại Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, cũng muốn đối mặt vô cùng vô tận phiền phức, ốc còn không mang nổi mình ốc, nơi nào còn có dư lực lại trông nom Bạch Nhạc.

"Không cần!"

Bật cười lớn, Bạch Nhạc lắc đầu nói, "Linh Tê Kiếm Tông mặc dù nhỏ, nhưng đối với ta mà nói, đã rất tốt! Nếu thật là đến Đạo Lăng Thiên Tông, ngược lại chưa chắc là chuyện tốt! Huống chi, ta không muốn sống tại ngươi cái bóng trong."

"Chờ chuyện này kết thúc rồi nói sau." Vân Mộng Chân hiển nhiên không muốn hiện tại cùng Bạch Nhạc cải cọ cái này, trực tiếp chuyển đổi đề tài, "Ở nơi này mấy ngày, bổn tông người cần phải thì sẽ đến."

Chân mày đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc tự nhiên rất rõ ràng, Vân Mộng Chân trong miệng bổn tông có thể tuyệt đối không phải Linh Tê Kiếm Tông, mà là cái kia Đạo Lăng Thiên Tông.

Trước đó, Vân Mộng Chân không có truyền tin tức trở về, là bởi vì nàng không muốn có người khác cuốn vào chuyện này tới.

Có thể cùng Dạ Nhận trận chiến kia, lại làm cho nàng rõ ràng nhận thức, chuyện này phát triển, đã thoát ly nàng khống chế, loại tình huống này, nàng vô luận như thế nào, cũng không khả năng một mình giải quyết chuyện này.

Cùng như vậy, chẳng hướng tông môn cầu viện, mặc dù đồng dạng sẽ vì sau này chôn xuống một ít tai hoạ ngầm, có thể chỉ cần có thể tìm về Côn Ngô Kiếm, những phiền toái này, nàng tự tin cũng đều có thể giải quyết.

"Nếu như tìm không hồi Côn Ngô Kiếm đâu?" Nghĩ đến Côn Ngô Kiếm, Bạch Nhạc vẫn như cũ khó tránh khỏi có chút chột dạ, nhịn không được mở miệng hỏi.

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói, "Vậy liền đem nơi đây sở hữu người trong ma đạo toàn bộ giết sạch, đem toàn bộ phía sau núi đóng cửa, vĩnh viễn liệt vào cấm địa, cấm bất luận

kẻ nào xuất nhập!"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Luận kiếm, ta sẽ không thua

"Lý sư huynh!"

Bước vào Lý Tử Vân động phủ, Đậu Nghị trên mặt lộ ra lau một cái vẻ xấu hổ, cúi đầu hành lễ nói.

"Thế nào, cảm thấy mất mặt?" Ngồi ở trước bàn, Lý Tử Vân không có chút nào giúp Đậu Nghị che giấu ý tứ, thong thả mở miệng nói.

Sắc mặt phồng hồng, Đậu Nghị nửa ngày đều nói không ra lời.

Nào chỉ là mất mặt a, bây giờ hắn tại Thiên Tâm phong cùng Bạch Nhạc tranh chấp sự tình dứt kinh truyền lượt toàn bộ tông môn, quả thực có thể nói đã trở thành tất cả mọi người trò cười.

Rõ ràng chiếm ưu thế tuyệt đối, khả năng liền như vậy hai câu ba lời, đã bị Bạch Nhạc liên tước đái đả bả sở hữu khí thế đều đánh sạch sẽ, thật giống như hắn đi Thiên Tâm phong chính là đi ai huấn.

"Biết mất mặt là chuyện tốt." Lắc đầu, Lý Tử Vân đạm nhiên mở miệng nói, "Huống chi, cái này cũng không cái gì thẹn thùng, Bạch Nhạc bất quá là một cái tiểu tạp dịch xuất thân, qua nhiều năm như vậy, một mực tại ngoại môn tầng giãy dụa, học cũng không ngoài tử đều là tiểu nhân vật cái kia một bộ giảo hoạt a."

"Hắn dùng mở miệng xem thường ngươi, nhìn như dường như ngươi chịu thiệt, nhưng trên thực tế, lại càng bại lộ hắn khiếp đảm cùng vô năng." Nhìn Đậu Nghị, Lý Tử Vân thẳng thắng nói, "Nhất thời mất mặt cũng không đáng sợ, đáng sợ là, ngươi ngay cả tìm về sắc mặt dũng khí

đều không."

Vẻ mặt thông hồng, Đậu Nghị nhất thời khom người cúi đầu, "Mời Lý sư huynh dạy ta!"

Từ Thiên Tâm phong hạ xuống đến bây giờ, Đậu Nghị lúc nào đều cảm thấy xung quanh đệ tử nhìn hắn trong con mắt tràn đầy đùa cợt, loại kia cảm giác nhục nhã quả thực vô pháp diễn tả bằng ngôn từ, nhưng lại hết lần này tới lần khác không có bất kỳ biện pháp nào, thật giống như không có một thân khí lực, nhưng căn bản không có địa phương dùng,

So với hắn ai cũng nếu muốn báo thù, muốn đem một bạt tai này đánh lại, nhưng lại hết lần này tới lần khác muốn không đến bất luận cái gì biện pháp.

Nâng dậy Đậu Nghị, Lý Tử Vân chậm rãi mở miệng nói, "Ngươi a, bất quá là bị cái kia một bộ quang minh chính đại lí do thoái thác nói gạt mà thôi! Chân truyền đệ tử thân phận, là tông chủ khâm tứ, ngươi muốn nghi vấn hắn cái thân phận này, chính là nghi vấn tông chủ, nghi vấn bổn tông quy củ! Tự nhiên sẽ bị hắn nắm được cán, tiến thối lưỡng nan."

Dừng một cái, Lý Tử Vân tiếp tục nói, "Thật ngươi có thể trái lại muốn! Hắn Bạch Nhạc không phải muốn mở chân truyền đệ tử kiêu ngạo sao? Không phải muốn giả bộ sư huynh sao? Tốt, ngươi liền nhận thức hắn cái này chân truyền đệ tử thân phận, gọi hắn một tiếng sư huynh thì như thế nào?"

"Bổn tông lấy kiếm lập phái, Thiên Tâm phong càng là kiếm đạo truyền thừa hạch tâm, ngươi muốn khiêu chiến, hắn có thể không tiếp thụ! Nhưng nếu là yêu cầu dạy, muốn cùng hắn luận kiếm đâu?" Nói đến đây, Lý Tử Vân khóe miệng tràn đầy cười nhạt, "Thiên Tâm phong là địa phương nào, muốn nhập chủ Thiên Tâm phong, nào có dễ dàng như vậy!"

"Muốn nhập chủ Thiên Tâm phong, để cho mọi người tán thành ngươi địa vị! Nhất định phải lấy kiếm luận đạo, kiếm áp quần hùng, bằng không. . . Ngươi dựa vào cái gì nhập chủ Thiên Tâm phong?"

Nghe thế, Đậu Nghị nhất thời tim đập thình thịch.

Lấy kiếm luận đạo, đây là hắn trước đó cho tới bây giờ liền không có nghĩ qua một cái khái niệm.

Hơn nữa, tuyệt đối hành chi hữu hiệu.

Cái này có thể so với đơn thuần đi khiêu chiến Bạch Nhạc địa vị muốn thông minh nhiều, quan trọng hơn là, Lý Tử Vân những lời này, để cho hắn ý thức thanh tỉnh đến, Lý Tử Vân vị này chân truyền đệ tử, đối với Bạch Nhạc nhập chủ Thiên Tâm phong sự tình, cũng đã phi thường bất mãn! Hơn nữa, theo sự tình phát triển, rất có thể sẽ tự mình tham dự vào.

Có Lý Tử Vân chống đỡ, rất nhiều chuyện, vậy thì có thể yên tâm lớn mật làm.

Hơn nữa, một khi có thể giúp Lý Tử Vân bả chuyện này hoàn thành, tự nhiên tuyệt đối thiếu không hắn chỗ tốt.

Nghĩ vậy, Đậu Nghị nhất thời liền quyết định, "Đa tạ Lý sư huynh chỉ điểm, Đậu Nghị minh bạch!"

...

Ngắn ngủi hai ngày thời gian, một tin tức ngay tại Linh Tê Kiếm Tông đệ tử bên trong lan truyền mở ra.

Nguyên bản đối với Thiên Tâm phong còn rất xa lạ đệ tử, đột nhiên nghe nói, Thiên Tâm phong ngày xưa dĩ nhiên là Linh Tê Kiếm Tổ đạo tràng, đại biểu cho Linh Tê Kiếm Tông cường đại nhất kiếm đạo truyền thừa.

Kể từ đó, Bạch Nhạc trở thành chân truyền đệ tử, nhập chủ Thiên Tâm phong sự tình, liền càng nhiều hơn một chút giải.

Trước đó bởi vì Bạch Nhạc cái kia mấy câu nói, để cho mọi người tạm thời tìm không được khiêu chiến Bạch Nhạc lấy cớ, nhưng hôm nay tình huống rồi lại khác biệt.

Rất nhanh, thì có đệ tử đưa ra thượng Thiên Tâm phong luận kiếm thuyết pháp.

Muốn khiêu chiến, ngươi có thể mở chân truyền đệ tử kiêu ngạo, nói ngươi đối kháng ma đạo yêu nhân công tích vĩ đại, thật là, bây giờ chúng ta muốn vào Thiên Tâm phong luận kiếm, ngươi chung quy không có lý do cự tuyệt a?

Luận kiếm ài, đó là có trợ giúp mọi người tu hành, lẫn nhau đề cao quá trình a, là tái hiện Thiên Tâm phong huy hoàng chuyện tốt a.

Một khi có đệ tử dẫn đầu, đem trong chuyện báo tông môn, coi như là Chấp Pháp điện, cũng không cách nào ngăn cản.

Trước ở những thứ này đệ tử thượng Thiên Tâm phong trước đó, nhận được tin tức Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân liền trước một bước chạy tới Thiên Tâm phong báo tin.

Người khác, Bạch Nhạc có thể không thấy, thật là Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân loại này người quen, hắn nhưng là nhất định muốn gặp.

Đơn giản một phen ôn chuyện sau đó, Dương Nghiên rất nhanh thì thẳng vào chủ đề, đem bây giờ tình huống nói cho Bạch Nhạc.

"Luận kiếm?"

"Cái gì luận kiếm a, cái này căn bản là tìm một cái lấy cớ mà thôi, bản chất hay là muốn khiêu chiến ngươi! Bạch sư đệ. . . Không, Bạch sư huynh, ngàn vạn lần không nên kích động, ngươi bây giờ thực lực còn yếu! Vô luận muốn biện pháp gì, tổng yếu trước tiên đem chuyện này kéo đi qua, đợi được sau này ngươi bước vào Linh Phủ Cảnh, cái này một hơi thở tóm lại là có thể ra." Dương Nghiên lắc đầu giải thích.

"Đúng vậy a Bạch sư huynh! Từ trưởng lão đối ngươi cũng không tệ, không bằng ngươi lại đi tìm Từ trưởng lão, mời hắn bả cái này lý thuyết trường kiếm, đặt sau đến ngươi bước vào linh phủ sau đó." Liễu Như Tân cũng theo khuyên nhủ.

Không phải bọn hắn không tín nhiệm Bạch Nhạc, thật sự là chênh lệch quá lớn a, phải biết, cái này cái gọi là luận kiếm, không chỉ có riêng chỉ là ngoại môn đệ tử đến, những cái kia đã bước vào Linh Phủ Cảnh nội môn đệ tử đồng dạng sẽ xuất thủ a.

Không thể không nói, cho dù là Bạch Nhạc, nghe được tin tức này cũng không khỏi có chút đau đầu.

Thật vất vả mới mượn lấy Đậu Nghị lập uy, cho Thiên Tâm phong lập quy củ, lúc này mới không có yên tĩnh hai ngày đâu, rốt cuộc lại gây ra như thế vừa ra, đơn giản là không cho hắn nửa điểm sống yên ổn thời gian qua a.

Còn như đi nói tìm Từ trưởng lão xin giúp đỡ. . . Bạch Nhạc nhất thời không nhịn được cười khổ lên.

Kết quả này, Từ Phong đã sớm đã ngờ tới a! Trước đây để cho mình nhập chủ Thiên Tâm phong thời điểm, liền từng đã nói trước, tất nhiên sẽ có một chút phiền toái, coi như là đối với mình ma luyện, mà mình cũng đã hứa hẹn qua, hội ứng phó những phiền toái này a.

Bây giờ lại đi tìm Từ Phong xin giúp đỡ, chẳng phải là thành chê cười.

Hiện tại xem ra, chính như Từ Phong nói, nhập chủ Thiên Tâm phong, quả nhiên không phải cái gì đơn giản sự tình a.

Hơn nữa, ở nơi này là một chút phiền phức, một cái ứng phó không tốt, chính là thân bại danh liệt, bị quét rác ra Thiên Tâm phong kết cục a.

Chỉ là, Bạch Nhạc tính khí xưa nay kiêu ngạo, nơi nào là bằng lòng đơn giản chịu thua.

Trước đó tùy tiện tìm lấy cớ phái Đậu Nghị, xem ra giống như là tránh đánh, nhưng trên thực tế, bất quá là Bạch Nhạc ngại phiền phức, không muốn đem tinh lực tốn hao tại đây chút vô vị trong chuyện mà thôi, cũng không phải là hắn thật sự sợ những người này khiêu chiến.

Quan trọng hơn là, Bạch Nhạc đột nhiên ý thức được, dạng này luận kiếm, đối với hắn mà nói, cũng đồng dạng chưa chắc là chuyện xấu.

Trước đó cái kia ngắn ngủi một tháng ở giữa, Bạch Nhạc có thể từ vừa mới tu ra linh lực, một lần hành động đột phá đến dẫn linh thất trọng, trừ Thông Thiên Ma Công trợ giúp bên ngoài, thật có một bộ phận rất lớn bởi vì cũng là bởi vì trước đây hắn thời khắc đều chỗ ở trong nguy hiểm, không thể không cùng Âm Dương Quỷ Đồng, Dạ Nhận loại này ma đạo cao thủ lượn quanh.

Cẩn thận hồi nghĩ một hồi, minh ngộ kiếm đạo chân ý, là xuất xứ từ tại cùng Phong Thần trận chiến kia.

Sau đó, lần nữa đột phá, cũng là đang bị những cái kia Quỷ Đồng đẩy vào tuyệt cảnh thời điểm, linh quang nhất hiện, lúc này mới có mười tức phá cảnh, kiếm kinh tứ phương kỳ tích.

Người khác thế nào, Bạch Nhạc không rõ ràng, nhưng đối với hắn mà nói, chiến đấu có thể ngược lại là một loại tốt nhất đột phá phương thức.

Bây giờ Bạch Nhạc, lần nữa cắm ở Linh Tê Kiếm Quyết thức thứ chín bên trên, khổ tu đã không có tác dụng gì, như vậy. . . Tại sao còn muốn cự tuyệt lần này luận kiếm đâu?

Đối với hắn mà nói, lần này luận kiếm, là nguy cơ cùng khiêu chiến không sai, nhưng lại cũng chưa chắc không phải một cơ hội a!

Bước lên tu hành con đường này, liền chung quy miễn không được đối mặt đủ loại khiêu chiến!

Trừ phi nguyện ý chẳng khác người thường, bằng không, nhất định phải có can đảm chủ động nghênh tiếp dạng này khiêu chiến để đề thăng chính mình.

Chính như Từ Phong nói, Thiên Tâm phong nhất mạch cho tới bây giờ đều dựa vào kiếm nói chuyện! Tài trí bình thường, cũng không xứng nhập chủ Thiên Tâm phong.

Nếu như liền trước mắt cái này chút phiền toái nhỏ đều ứng phó không, còn dựa vào cái gì đuổi kịp Vân Mộng Chân cước bộ?

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời cũng đã có quyết đoán.

"Không cần! Tất nhiên bọn hắn nếu bàn về kiếm, vậy thì tới tốt, ta ngay tại Thiên Tâm phong chờ lấy bọn hắn." Ngẩng đầu, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói.

"Bạch sư huynh, ngươi. . ." Trong lúc nhất thời, Liễu Như Tân không khỏi có chút chán nản, có lòng muốn nếu nói nữa, chỉ là lời còn chưa nói hết, liền lần nữa bị Bạch Nhạc cắt đứt.

"Liễu sư tỷ, ngươi yên tâm, ta không phải hành động theo cảm tình!" Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta tất nhiên nhập chủ Thiên

Tâm phong, đại biểu, dĩ nhiên chính là Thiên Tâm phong mặt! Đồn đãi không sai, Thiên Tâm phong vốn là kiếm tổ chỗ tu hành, Từ trưởng lão tất nhiên để cho ta nhập chủ Thiên Tâm phong, dĩ nhiên chính là tin tưởng ta có thể làm Thiên Tâm phong tái hiện huy hoàng!"

"Bọn hắn nếu bàn về kiếm, có thể! Thật là luận kiếm quy củ lại nhất định muốn để ta làm định!"

Nói đến đây, Bạch Nhạc trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái vẻ tự tin, "Luận kiếm, ta sẽ không thua!"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 49: Linh Tê Nghênh Khách, kiếm kinh tứ tọa

Dương Nghiên bọn hắn còn chưa ly khai, Chấp Pháp điện người cũng đã chạy tới Thiên Tâm phong, đưa ra luận kiếm sự tình.

Đối cái này Bạch Nhạc hoàn toàn không có chút nào cự tuyệt ý tứ, chỉ là đưa ra hy vọng luận kiếm trong quá trình, Chấp Pháp điện có thể ở lại Thiên Tâm phong, cam đoan luận kiếm tính công bình.

"Bạch sư huynh yên tâm, Chấp Pháp điện tất nhiên công bình công chính, không chỉ có sẽ có Chấp Pháp điện đệ tử đóng quân Thiên Tâm phong, Từ trưởng lão cũng truyền lời, ngược lại là sẽ tới tràng." Nghe được Bạch Nhạc, Chấp Pháp điện đệ tử lúc này liền cho ra hứa hẹn.

Nhắc tới Từ Phong cũng sẽ có mặt, Bạch Nhạc cũng không khỏi nao nao, lập tức cũng liền thoải mái.

Để cho hắn nhập chủ Thiên Tâm phong vốn chính là Từ Phong chủ ý, Từ Phong tự nhiên đoán được hắn sẽ không cự tuyệt luận kiếm! Huống chi, lần này luận kiếm kết quả, nhưng cũng không chỉ có chỉ là Bạch Nhạc thắng bại , đồng dạng đối với Từ Phong danh vọng tồn tại nhất định ảnh hưởng.

Huống chi, Bạch Nhạc rất rõ ràng, Từ Phong đối với Thiên Tâm phong là có thêm rất cảm giác sâu sắc tình! Có thể, Từ Phong cũng đồng dạng muốn mượn lần này luận kiếm, để cho Thiên Tâm phong mạch này truyền thừa, chân chính bị sở hữu đệ tử tán thành.

Kể từ đó, đối với trận này luận kiếm, tông môn có thể nói, không có bất kỳ ngăn cản, thậm chí ngược lại có thể nói là đưa đến trợ giúp hiệu quả.

Ngày thứ hai liền trực tiếp buông ra Thiên Tâm phong, vô số đệ tử sáng sớm liền xông tới.

Cái này không chỉ có riêng là xem náo nhiệt đơn giản như vậy. ,

Phải biết, Bạch Nhạc cái này chỉ có Dẫn Linh Cảnh chân truyền đệ tử, quả thực giống như là một khối ai cũng có thể giẫm đạp cước thạch.

Riêng là những thứ này ngoại môn đệ tử, bọn hắn rất nhiều vốn là tư chất bình thường, tình huống bình thường xuống, bước vào Linh Phủ Cảnh đều có thể vẻn vẹn chỉ là hy vọng xa vời, cũng căn bản không có bất luận cái gì cách gây nên tông môn coi trọng.

Nhưng bây giờ tốt, có Bạch Nhạc một cái như vậy bia ngắm tại đây, chỉ cần có thể mượn lấy luận kiếm cơ hội đánh bại Bạch Nhạc, ngay lập tức sẽ có thể đạp Bạch Nhạc thượng vị a, không dám nói có thể thay thế được Bạch Nhạc chân truyền đệ tử địa vị, có thể chí ít cũng có thể được tông môn coi trọng a?

Ôm dạng này ý niệm trong đầu, những thứ này ngoại môn đệ tử liền ngược lại là tích cực nhất muốn tham gia cái này lý thuyết trường kiếm chọn người.

Chờ thiên triệt để sáng lên, đến ước định canh giờ sau đó, Bạch Nhạc cố ý thay bình thường nhất thanh sắc đệ tử phục, bên hông treo bội kiếm từ trong động phủ đi tới.

Cách đó không xa, nhìn Bạch Nhạc thân ảnh, Đậu Nghị trên mặt lần nữa lộ ra vẻ châm chọc.

Trận này luận kiếm, thật chính là từ hắn một tay thôi động, có thể trên thực tế, đến loại thời điểm này, hắn ngược lại không nguyện ý ngay từ đầu liền ra thi đấu.

Mặc dù tâm cũng không nhìn trúng Bạch Nhạc, có thể Đậu Nghị nhưng cũng minh bạch, những thứ này muốn chiếm tiện nghi ngoại môn đệ tử, là rất khó uy hiếp được Bạch Nhạc, ngược lại, mượn cơ hội này, hắn có thể đủ rõ ràng hơn quen thuộc Bạch Nhạc kiếm chiêu.

Linh Tê Kiếm Quyết mặc dù danh khí cực đại, nhưng trên thực tế, chân chính giải, thậm chí là tìm hiểu tới đệ tử cũng không phải là quá nhiều.

Thiên Tâm phong thượng bản thân thì có luận kiếm đài, đây là từ Linh Tê Kiếm Tổ thời đại liền lưu lại truyền thống, chỉ là những năm gần đây Linh Tê Kiếm Tông mai một đi, Linh Tê Kiếm Quyết đoạn truyền thừa, này mới khiến luận kiếm đài thay đổi không người hỏi thăm.

Toàn bộ luận kiếm đài chính là một cái khoảng chừng hơn mười mét bãi đá, chỉ có cao ba mét, vừa lúc có thể làm cho bàng quan người thấy rõ trên đài tình huống.

Tại luận kiếm đài phía đông, đã có Chấp Pháp điện đệ tử chuẩn bị xong một hàng ghế ngồi, đây cũng không phải là cho quan chiến đệ tử chuẩn bị, mà là vì Từ Phong đã một ít khả năng đến tông môn trưởng lão chuẩn bị.

Sự thực cũng chứng minh, dạng này chuẩn bị cũng không nhiều hơn!

Quan tâm trận này luận kiếm, không chỉ có riêng chỉ có Từ Phong một vị trưởng lão, tỷ thí thậm chí còn chưa bắt đầu, cũng đã có bốn vị trưởng lão chạy tới luận kiếm đài trước.

Mấy vị trưởng lão ngồi vào chỗ của mình sau đó, Bạch Nhạc cũng theo đó nhảy lên luận kiếm đài.

Khẽ khom người, Bạch Nhạc thanh âm nhất thời vang lên, "Ta Linh Tê Kiếm Tông lấy kiếm lập tông, Thiên Tâm phong càng là ngày xưa kiếm

tổ chỗ tu hành, Bạch Nhạc tu hành Linh Tê Kiếm Quyết, lại may mắn lấy không quan trọng công lao được tông chủ cùng chư vị trưởng lão ưu ái, nhập chủ Thiên Tâm phong."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Muốn nói nhập chủ, thật cũng là vọng ngôn, bất quá, tất nhiên đến Thiên Tâm phong, liền tổng yếu gánh chịu vài phần trách nhiệm! Hôm nay luận kiếm, Bạch Nhạc lợi dụng Linh Tê Kiếm Quyết cùng chư vị sư huynh đệ luận bàn. Vô luận là ngoại môn, nội môn, thậm chí là chân truyền sư huynh, đều có thể lên đài luận kiếm, bất quá, có một cái."

Ánh mắt nhìn quét toàn trường, Bạch Nhạc bình tĩnh tiếp tục nói, "Nếu là luận kiếm, liền đổi có một cái luận kiếm dáng vẻ! Bất luận tu vi cao thấp, chỉ lấy kiếm đạo thủ thắng, nếu người nào lấy lực thủ thắng, chính là thắng, tại đây luận kiếm đài bên trên, cũng là bại! Điểm này, cũng xin Chấp Pháp điện đệ tử hiệp trợ, duy trì công chứng."

Nghe thế, xung quanh đệ tử nhất thời một mảnh xôn xao.

Trận này luận kiếm, đại đa số người bất quá là coi là một loại khác hình thức khiêu chiến đến xem, thật không nghĩ đến, Bạch Nhạc vừa mở miệng đã đem quy củ giới hạn chết ở kiếm đạo phía trên, cái này nhiều ít cũng làm cho một ít đệ tử đánh tới rắm thúi.

Riêng là ngoại môn đệ tử, đa số tâm tư đều đặt ở tu vi đề thăng phía trên, chân chính bằng lòng nghiên cứu kiếm đạo thực sự chỉ là số ít.

Nhưng mà, nội môn đệ tử lúc này nhưng trong lòng thì cười lạnh không dứt.

Luận thực lực, trừ một ít bởi vì thiên phú vô cùng tốt bị phá lệ thu nhập nội môn thiên tài, sở hữu nội môn đệ tử đều là mở ra linh phủ, thực lực đều ở đây Bạch Nhạc phía trên, làm ra một cái như vậy luận kiếm quy củ đến, hiển nhiên là Bạch Nhạc làm hạn định chế bọn hắn thủ đoạn.

Chỉ là, những thứ này nội môn đệ tử trên thực tế, cũng không chút để ở trong lòng.

Dưới cái nhìn của bọn họ, trong cảnh giới chênh lệch mới là tối trọng yếu, đứng ở một cái cảnh giới cao hơn thượng quay đầu lại đi xem Dẫn Linh Cảnh lúc tranh đấu, quả thực giống như là tiểu hài tử trêu chọc, căn bản không đáng giá nhắc tới.

Bất quá, hiển nhiên Bạch Nhạc cũng không có cố kỵ người khác tâm tư ý tứ, nói xong một câu nói này, thuận thế rút ra bên người bội kiếm, tự nhiên dậm chân, tùy ý tại luận kiếm đài bên trên, bày ra Linh Tê Kiếm Quyết thức mở đầu.

"Bạch sư huynh, ta tới thử xem!"

Ngắn ngủi sau khi trầm mặc, nhất thời liền có một vị ngoại môn đệ tử nhịn không được nhảy lên khiêu chiến đài.

Luận thực lực, vị này ngoại môn đệ tử thậm chí mới chỉ có dẫn linh ngũ trọng, so với Bạch Nhạc cũng không bằng, nhưng lại đối với kiếm thuật luôn luôn có nghiên cứu, tại bái nhập Linh Tê Kiếm Tông trước đó, ở trong phàm tục, chính là một vị cao thủ dùng kiếm.

Nhảy lên đài trong nháy mắt, kiếm trong tay liền đã đâm ra, thậm chí là mượn cái này nhảy lên chi lực, càng làm cho một kiếm này uy lực cường vài phần.

Một kiếm như vậy, lực lượng mặc dù không mạnh, nhưng lại cũng không khỏi để cho người ta hai mắt tỏa sáng.

Nếu như không thể lấy thực lực nghiền ép, một kiếm này có thể tuyệt đối không dễ phá.

Nhưng mà, đứng ở trên đài, Bạch Nhạc sắc mặt lại hoàn toàn không có bất kỳ biến hóa nào, thậm chí thân hình đều là không hề động một chút nào, không có nửa điểm biến hóa.

Có thể, hết lần này tới lần khác chính là chỗ này loại thật giống như không nhìn thấy phản ứng, lại phong kín một kiếm này sở hữu công kích.

Cơ hồ là tại cái kia đệ tử nhảy lên luận kiếm đài trong nháy mắt, Bạch Nhạc kiếm trong tay nhẹ nhàng điểm một cái, thậm chí dường như căn bản là vô dụng lực, liền dễ dàng hóa giải một kiếm này, thậm chí còn, cái kia đệ tử thân thể bị một kiếm này mang lệch, dưới chân mất thăng bằng, mới vừa nhảy lên đài, thậm chí đứng đều không đứng vững, liền trực tiếp từ một bên khác ngã xuống đi.

Một màn này phát sinh thực sự quá nhanh, thậm chí rất nhiều đệ tử nhìn cũng chưa từng nhìn sạch cũng đã kết thúc, thật giống như cái kia đệ tử chỉ là một cái tên hề.

Nhưng mà, chân chính xem hiểu một kiếm này đệ tử, con ngươi nhưng không khỏi đều là đột nhiên co rụt lại, sắc mặt nhất thời ngưng trọng rất nhiều.

"Linh Tê Nghênh Khách!"

Nhìn một kiếm này, Từ Phong trên mặt không khỏi toát ra lau một cái thoải mái nụ cười.

Mặc dù không thể tu thành Linh Tê Kiếm Quyết, thế nhưng Từ Phong đối với Linh Tê Kiếm Quyết nhưng là hết sức quen thuộc, tự nhiên phân biệt ra được, Bạch Nhạc lúc này bày ra, chính là Linh Tê Kiếm Quyết thức mở đầu, Linh Tê Nghênh Khách.

Một kiếm này, căn bản là nhất thức trụ cột nhất phòng ngự kiếm pháp!

Bình thường mà nói, có thể lấy một kiếm này ngăn trở đối phương công kích, liền đã coi như là rất không tầm thường, có thể lúc này, cái này đơn giản nhất thức kiếm pháp, tại Bạch Nhạc trong tay lại toát ra khác quang thải!

Lấy thủ thay công!

Tại phòng thủ đồng thời, mượn đối phương công tới lực lượng, thuận thế phản kích, ngươi dùng nhiều ít lực đạo, phản kích lúc, liền sẽ có bao nhiêu lực đạo, một phần không nhiều, một phần không thiếu.

Nhìn như Bạch Nhạc chỉ là kiếm phong hơi hơi khu vực, nhưng trên thực tế, nhưng là nhẹ đem đối phương công tới một kiếm kia lực đạo hoàn mỹ lợi dụng bên trên, có thể nói, hắn căn bản là bị chính mình một kiếm này lực lượng mang theo cắm xuống đài đi.

Chỉ bằng vào một kiếm này, liền đủ để thấy, Bạch Nhạc là cho là thật đã bước vào kiếm đạo cánh cửa.

Đương nhiên, bình thường đệ tử, tức mà có thể thấy rõ một ít nội môn đệ tử, trên thực tế cũng xem không như thế thấu triệt, nhưng dù cho như thế cũng đã đủ đủ để bọn hắn thu hồi đối với Bạch Nhạc lòng khinh thường.

"Chiêu này tên là, Linh Tê Nghênh Khách, chính là Linh Tê Kiếm Quyết thức mở đầu! Ngoại môn đệ tử bên trong, có người có thể buộc ta biến chiêu người, liền coi như thắng!"

Ánh mắt như nước, Bạch Nhạc đứng ở luận kiếm đài bên trên, bình tĩnh mở miệng nói.

Lời vừa nói ra, dưới đài lần nữa một mảnh xôn xao.

Cho dù là vừa mới bại vị kia ngoại môn đệ tử, trên thực tế trong lòng

cũng là có chút không phục, cho là mình chỉ là sơ suất mà thôi, vẫn áo não không thôi! Có thể ai có thể nghĩ tới, vừa lúc đó, Bạch Nhạc vậy mà lược xuất lớn lối như thế một câu nói.

Ngươi đây cũng quá coi thường người a?

Coi như ngươi Bạch Nhạc thiên phú hơn người, đứng hàng chân truyền, nhưng muốn nói, toàn bộ ngoại môn bên trong, đều không ai có thể buộc ngươi biến chiêu, đây cũng quá qua a?

Trong lúc nhất thời, dưới đài những thứ này ngoại môn đệ tử nhất thời quần tình xúc động, trong chốc lát, liền liên tiếp có bốn năm vị đệ tử nhảy lên luận kiếm đài, lấy đủ loại phương thức công kích, nỗ lực đánh vỡ Bạch Nhạc phòng ngự.

Nhưng mà, sau một khắc, khiến cho mọi người trợn mắt hốc mồm kết quả liền xuất hiện.

Vô luận những thứ này ngoại môn đệ tử làm sao công kích, Bạch Nhạc kiếm trong tay chiêu đều không có nửa điểm biến hóa, thậm chí dưới chân liền nửa điểm di động đều vô dụng, liền như vậy nhẹ nhàng bâng quơ ngăn lại sở hữu công kích!

Thậm chí còn, dùng không hai ba chiêu công kích Bạch Nhạc đệ tử, cũng sẽ bị mang lệch thân hình rơi xuống luận kiếm đài.

Cho tới giờ khắc này, những thứ này ngoại môn đệ tử mới rốt cục ý thức được, trước đó cái kia đệ tử vừa ra tay liền ngã xuống luận kiếm đài, cũng không phải cái gì sai lầm, mà là ngay từ đầu liền từ trong cảnh giới bị Bạch Nhạc nghiền ép.

Linh Tê Nghênh Khách!

Đến giờ phút nầy, tất cả mọi người đệ tử cũng không khỏi nhớ kỹ một

thức này kiếm chiêu!

Cái kia một mực bị tất cả mọi người coi thường Linh Tê Kiếm Quyết, vào giờ khắc này, rốt cục tại Bạch Nhạc trong tay toát ra xán lạn quang mang!

Linh Tê Nghênh Khách, kiếm kinh tứ tọa!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Thản nhiên ý chí

Nếu như nói, ngay từ đầu những thứ này ngoại môn đệ tử rất nhiều đều là ôm chiếm tiện nghi, đụng vận khí tâm tư tới khiêu chiến Bạch Nhạc, như vậy bây giờ, theo những thứ này đệ tử liên tiếp thất bại, cũng rốt cục để bọn hắn nhận rõ hiện thực.

Trên đời này không có nhiều như vậy may mắn, muốn thu được tông môn tán thành, trở thành chân truyền đệ tử , đồng dạng không phải vận may hai chữ này có khả năng giải thích.

Đó là một loại trong cảnh giới tuyệt đối chênh lệch, đối với những thứ này ngoại môn đệ tử mà nói, nhất định chính là một đạo khó có thể vượt qua khoảng cách.

Vô luận trước đó làm sao nhìn Bạch Nhạc, bây giờ ngươi cũng nhất định muốn thừa nhận, trên cái thế giới này, thật là có thiên tài tồn tại.

Liên tục hơn mười cái ngoại môn đệ tử liên tiếp sau khi thất bại, luận kiếm đài thượng lần nữa vắng vẻ hạ xuống.

Đây cũng không phải là có dám hay không vấn đề, mà là căn bản là xem không đến bất luận cái gì hy vọng.

Giống như là ngoại môn đệ tử tuyệt đối sẽ không đi khiêu chiến nội môn đệ tử.

Dù là vẻn vẹn chỉ cần bức Bạch Nhạc biến chiêu là có thể thắng, cũng giống vậy không ai có thể làm được.

Ước chừng yên lặng gần nửa khắc đồng hồ thời gian, Dương Nghiên đột nhiên nhảy lên luận kiếm đài.

"Bạch sư huynh. . ."

Há hốc mồm, Dương Nghiên muốn giải thích chút gì, nhưng lại cũng không biết nên giải thích thế nào mới tốt.

Lấy hắn cùng với Bạch Nhạc ở giữa quan hệ, vốn là làm sao cũng không nên thượng cái này luận kiếm đài, thật là, trên đời này sự tình, vốn là phức tạp dị thường, như thế nào một câu cần phải hoặc là không nên có khả năng giải quyết.

Dương Nghiên thực lực, nguyên bản tại trong ngoại môn đệ tử, chính là cao cấp nhất, đi qua phía sau núi bên trong cùng người trong ma đạo giao thủ ma luyện, càng là tiến thêm một bước, chỉ kém một đường là có thể đột phá Linh Phủ Cảnh.

Không khoa trương nói, bây giờ tại toàn bộ ngoại môn bên trong, Dương Nghiên thực lực, chỉ sợ cũng là muốn xếp tại đệ nhất.

Hơn nữa, đây cơ hồ đã ngoại môn đệ tử chỗ công nhận sự tình.

Lần này luận kiếm, nhiều như vậy ngoại môn đệ tử lên đài đi đều bại, có thể nói là bả ngoại môn đệ tử khuôn mặt ném một cái sạch sẽ, dưới tình huống như vậy, đã có không biết nhiều ít ngoại môn đệ tử đưa mắt cùng hy vọng phóng tới Dương Nghiên trên người.

Bất luận thành bại, ngươi luôn là phải thử một chút a!

Nếu như dưới tình huống như vậy, Dương Nghiên còn cự tuyệt vì ngoại môn đệ tử tranh hồi mặt mũi này, chỉ sợ sẽ vì mọi người phỉ nhổ.

Huống chi, mặc dù không đề cập tới những thứ này, Dương Nghiên bản thân mình trong lòng lại làm sao không có nín một hơi thở?

Phải biết, ban đầu hắn nhận thức Bạch Nhạc thời điểm, Bạch Nhạc thật là mới vừa tu ra linh lực mà thôi, nhưng này sao chỉ chớp mắt ở giữa, dĩ nhiên cũng làm đã đứng hàng chân truyền, xa xa đưa hắn hất ra.

Quả thật, Bạch Nhạc cùng hắn có thể nói là sinh tử chi giao, quan hệ không tầm thường, có thể càng là như vậy, hắn mới càng không cam lòng bị bỏ lại.

Bây giờ, nhìn Bạch Nhạc tại luận kiếm đài thượng kiếm kinh tứ tọa, trong lòng hắn đồng dạng như là bách trảo nạo tâm, khó hơn nữa đè nén xuống loại kia muốn lên đài cùng Bạch Nhạc đánh một trận dục vọng.

Nhìn Dương Nghiên, Bạch Nhạc trên mặt đột nhiên lộ ra nụ cười rực rỡ, "Dương sư huynh, ta còn tưởng rằng ngươi thật là biết nhẫn nại ở đây."

Mặc dù bây giờ Bạch Nhạc đã đứng hàng chân truyền, có thể coi hô bên trên, lại vẫn không có làm bất kỳ thay đổi nào, bản thân này cũng đã đủ để chứng minh hắn đối Dương Nghiên cảm tình.

"Ta. . ." Trên mặt có chút nóng lên, Dương Nghiên cũng có chút không biết nên nói cái gì cho phải.

"Dương sư huynh, giữa chúng ta không cần khách sáo, ta tất nhiên dám lên luận kiếm đài, liền không e ngại bất luận kẻ nào khiêu chiến! Tới đi, thật, ta cũng vẫn muốn cùng ngươi tỷ thí một lần, mượn lấy hôm nay cơ hội. . . Vừa lúc." Bật cười lớn, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Luận kiếm, vốn là ấn chứng với nhau kiếm đạo cơ hội, đối ta tới nói, nghênh tiếp càng nhiều khiêu chiến, cũng cũng là đề thăng thực lực của chính mình cơ hội!"

"Tới đi, thắng thua cũng không trọng yếu, trọng yếu là, tại đây một trận luận kiếm bên trong, thực sự có thể đủ có thu hoạch."

Nghe được Bạch Nhạc những lời này, Dương Nghiên nhất thời thở phào

một cái, trước đó hắn chỉ sợ Bạch Nhạc hội có chỗ hiểu lầm, bây giờ xem ra, nhưng là hắn quá coi thường Bạch Nhạc lòng dạ.

Thật, quy về kết quả, hay là bởi vì tâm hắn hình thái vẫn như cũ vẫn không có thể chuyển biến qua đây.

Tựa như hắn xưng hô thời điểm, còn luôn là theo thói quen gọi sai, xưng hô Bạch Nhạc là trắng sư đệ, từ tâm chỗ sâu, hắn cũng vẫn như cũ vẫn không có thể thích ứng, Bạch Nhạc đã trở thành chân truyền đệ tử biến chuyển này.

Mà giờ khắc này, nghe được Bạch Nhạc lời nói này, nhưng là để cho hắn chân chính buông ra khúc mắc.

"Bạch sư huynh, cẩn thận!"

Cầm kiếm nơi tay, Dương Nghiên nhắc nhở một câu, cả người liền đã động.

Kiếm như kinh lôi!

Dương Nghiên tu hành bản thân liền là một môn tên là kinh lôi kiếm kỹ năng, hơn nữa hắn dẫn linh đỉnh phong tu vi, thực lực so với trước đó những cái kia ngoại môn đệ tử mạnh hơn quá nhiều.

Mấy ngày nay tới giờ, Bạch Nhạc thực lực không ngừng tăng lên, thậm chí ở chỗ Âm Dương Quỷ Đồng trong lúc giao thủ, chém giết những cái kia có thể nói linh phủ phía dưới vô địch Quỷ Đồng, nhưng trên thực tế, đối với thực lực của chính mình, Bạch Nhạc xác thực còn thiếu một cái càng rõ ràng nhận thức.

Cùng Dương Nghiên giao thủ, đối với hắn mà nói , đồng dạng là một cái xác minh thực lực của chính mình cơ hội.

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là lựa chọn lấy Linh Tê Nghênh Khách tới ứng đối Dương Nghiên công kích.

Dương Nghiên công mãnh liệt, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng đồng dạng thủ tinh xảo.

Cùng trước kia lúc giao thủ khác biệt, lần này đối mặt Dương Nghiên công kích, Bạch Nhạc mới chính thức triệt để đem Linh Tê Nghênh Khách một thức này tinh diệu triệt để bày ra, hơn nữa đủ để cho mỗi người đều xem thanh thanh sở sở.

Vô cùng đơn giản nhất thức Linh Tê Nghênh Khách, như thế đến hồi hồi thi triển, chỉ cần không phải ngộ tính quá kém, hầu như tất cả mọi người đã nhớ kỹ một chiêu này, có thể hết lần này tới lần khác, đơn giản như vậy nhất thức kiếm chiêu, lại mỗi khi có thể ở Bạch Nhạc trong tay toát ra khác quang thải tới.

Dạng này giao phong, tại đây chút ngoại môn đệ tử trong mắt, liền có vẻ càng kinh tâm động phách.

Bọn hắn lần đầu tiên biết, nguyên bản nhất thức đơn giản kiếm chiêu, vậy mà cũng có thể dùng đến như vậy xuất thần nhập hóa cảnh giới, mặc dù không có khả năng bởi vậy cảm giác ngộ ra kiếm đạo đến, có thể nhưng cũng có thể mơ hồ ý thức được kiếm đạo ý nghĩa.

Thời gian ngắn mà nói, loại trợ giúp này tựa hồ cũng không có gì thay đổi, nhưng trên thực tế, nhưng là làm bọn hắn trên kiếm đạo kiến thức, đi trên một cái đại bậc thang, theo thực lực đề thăng, loại trợ giúp này liền sẽ càng lúc càng lớn!

Dứt bỏ những thứ này nói sau không nói, tại dạng này giao phong bên trong, đối với Dương Nghiên mà nói, càng là một loại khó có được thể nghiệm!

Hắn nguyên bản là cắm ở đột phá Linh Phủ Cảnh cửa ải phía trên, hồi lâu khó có thể đột phá, có thể cùng Bạch Nhạc một trận chiến này, lại phảng phất để cho hắn chứng kiến một mảnh càng rộng lớn hơn thiên địa.

Oanh!

Càng đánh càng nhanh, Dương Nghiên thậm chí đã dần dần quên trận này luận kiếm ước nguyện ban đầu, không ở câu nệ cùng kiếm bản thân, trong cơ thể linh lực tùy theo bộc phát ra, điên cuồng hướng về Bạch Nhạc áp chế mà đến.

Nếu như dựa theo luận kiếm quy củ, một trận chiến này, trên thực tế, cũng đã chẳng khác nào xem như là Dương Nghiên bại.

Chỉ là, bây giờ, ai cũng nhìn ra, Dương Nghiên đã trong chiến đấu, tiến nhập vong ngã cảnh giới, cực khả năng đã bước vào đột phá linh phủ tối trọng yếu cửa ải, lúc này, đương nhiên sẽ không có người quấy rối loại này đột phá.

Còn như Bạch Nhạc, bản thân thì có ý thành toàn Dương Nghiên, càng là không có dị nghị!

Trong cơ thể linh lực lưu chuyển, Bạch Nhạc sắc mặt cũng ngưng trọng vài phần, kèm theo Dương Nghiên linh lực bạo phát, chỉ bằng vào Linh Tê Nghênh Khách, Bạch Nhạc đã có chút không thủ được!

Nếu như bình thường giao thủ, loại thời điểm này, Bạch Nhạc đương nhiên sẽ không câu nệ cùng thủ thế, chỉ cần thuận thế biến chiêu, mặc dù Dương Nghiên bộc phát ra toàn bộ thực lực, Bạch Nhạc cũng giống vậy có nắm chắc ứng phó. Có thể hỏi đề ở chỗ, Bạch Nhạc đồng dạng nhìn ra, Dương Nghiên đã đến đột phá thời khắc mấu chốt.

Loại thời điểm này, chỉ có để cho Dương Nghiên thoả thích đem công kích thả ra ngoài, mới có thể để cho hắn thuận thế đột phá, bước vào linh phủ cảnh.

Nếu như một khi chính mình biến chiêu, rất dễ dàng liền sẽ cắt đứt Dương Nghiên cảm ngộ, kể từ đó, mặc dù gian nan, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ nhất định phải kiên trì, trong chốc lát, Bạch Nhạc trên người liền tăng hai đạo vết thương.

"Vù vù!"

Mắt thấy Bạch Nhạc thụ thương, dưới đài cũng đồng dạng một mảnh xôn xao.

Bọn hắn tự nhiên nhìn ra được Dương Nghiên đã phạm quy, có thể ở loại tình huống này xuống, Bạch Nhạc vì trợ giúp Dương Nghiên cảm ngộ, vậy mà vẫn như cũ kiên thủ, chỉ dùng Linh Tê Nghênh Khách một thức này kiếm chiêu tới chống đỡ, có thể tuyệt đối không phải vì sao mặt mũi, mà là chân tâm thật ý muốn trợ giúp Dương Nghiên đột phá.

Vì thế thậm chí ngay cả bản thân thụ thương cũng không quan tâm, thế nhưng phần khí độ này, cũng đã thắng được sở hữu đệ tử tôn trọng.

Trước đó đối với Bạch Nhạc địch ý cùng khinh miệt, vào giờ khắc này, đều đã tùy theo tan thành mây khói.

"Không tầm thường!"

Nhìn một màn này, bên cạnh ghế trên mấy vị trưởng lão cũng không nhịn được thở dài nói.

Câu này không tầm thường, không gần như chỉ ở nói Dương Nghiên lâm chiến đột phá, càng là đang nói Bạch Nhạc loại này toàn lực tương trợ lòng dạ.

Một cái chân truyền đệ tử, bản thân thiên phú hơn người cũng không tính là gì, nhưng nếu là còn có thể có một phần cam tâm tình nguyện trợ giúp hắn đệ tử tu hành lòng dạ, đối với tông môn mà nói, chính là chân chính khó có được.

Thành thật mà nói, nguyên bản bọn hắn đối với Hà Diêu cùng Từ Phong mạnh mẽ thăng chức Bạch Nhạc là chân truyện đệ tử, vẫn là rất có phê bình kín đáo, lúc này mới chạy tới Thiên Tâm phong đến, muốn nhìn một chút Bạch Nhạc đến tột cùng có vài phần bản lĩnh, nhưng hôm nay nhìn một màn này, nhưng là để cho trong lòng bọn họ trước đó cái kia một điểm bất mãn đều tùy theo tan thành mây khói.

Có thể, luận thực lực, hiện tại Bạch Nhạc khoảng cách chân truyền đệ tử còn có chênh lệch rất lớn, nhưng, có dạng này thiên phú kiếm đạo, cùng với phần này lòng dạ, đợi một thời gian, cái này chân truyền đệ tử liền tuyệt đối hoàn toàn xứng đáng.

Có dạng này một vị chân truyền đệ tử nhập chủ Thiên Tâm phong, có thể phủ đầy bụi đã lâu Thiên Tâm phong truyền thừa, cho là thật có thể lại xuất hiện huy hoàng.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, Dương Nghiên kiếm trong tay rốt cục dừng lại, nhưng mà ngay tại lúc đó, một cổ cường đại linh lực chợt từ Dương Nghiên trên người nổ lên, hóa thành một cổ đáng sợ hấp lực, xung quanh linh lực chợt hướng về Dương Nghiên trong cơ thể vọt tới.

Cơ hồ là đồng thời, Từ Phong chợt bay lên, trực tiếp rơi vào luận kiếm đài bên trên, tay áo phất một cái, một cổ nhu hòa linh lực nhất thời bảo vệ Dương Nghiên, trực tiếp đem Dương Nghiên đưa tiễn tới luận kiếm đài!

Mở linh phủ!

Tại luận kiếm đài thượng thu được đột phá, Dương Nghiên đã bắt đầu mở linh phủ, Từ Phong tất nhiên ở đây, tự nhiên liền muốn bảo vệ Dương Nghiên hoàn thành đột phá.

Chứng kiến Dương Nghiên rơi xuống luận kiếm đài, Bạch Nhạc cũng đồng dạng thở phào một cái, thời khắc tối hậu, Dương Nghiên thi triển ra lực lượng, không thể nghi ngờ đã siêu việt Dẫn Linh Cảnh, hắn còn muốn lấy Linh Tê Nghênh Khách cứng rắn chống đỡ, tự nhiên vô pháp làm được.

Cứ như vậy trong chốc lát, Bạch Nhạc trên người cũng đã xuất hiện sáu bảy sẹo miệng, tiên huyết theo vết thương nhiễm hồng y áo lót, có vẻ hơi chật vật.

Chỉ là lúc này, loại này chật vật rơi vào trong mắt người khác, cũng không nghi ngờ đều hóa thành tôn kính.

Cũng không biết ai ngẩng đầu lên, giờ khắc này, ở đây ngoại môn đệ tử không khỏi đồng thời hướng về luận kiếm đài thượng Bạch Nhạc khom người cúi đầu!

Cái này cúi đầu, bái không phải Bạch Nhạc cái kia siêu phàm kiếm đạo thực lực, mà là cái kia phần thà rằng thụ thương bị thua, cũng muốn kiên trì trợ giúp Dương Nghiên đột phá thản nhiên ý chí.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Nghênh chiến Đậu Nghị

"Giả trang cái gì, không phải là mời mua lòng người một bộ này sao? Ai sẽ không."

Nhìn ở đây nhiều như vậy ngoại môn đệ tử hướng Bạch Nhạc hành lễ, Đậu Nghị trong lòng nhất thời một hồi lên men, nhịn không được thấp giọng mở miệng châm chọc nói.

Nguyên bản Đậu Nghị cho rằng thanh âm đã rất thấp, nhưng lại y nguyên vẫn là bị bên người mấy cái ngoại môn đệ tử nghe được, nhất thời liền có đệ tử cười lạnh nói, "Thuyết toán ai sẽ không, thật là nước đã đến chân. . . Để tay lên ngực tự hỏi, ngươi có thể sao?"

"Ngươi Đậu sư huynh thiên tư hơn người, đối ngươi mà nói bước vào linh phủ không tính là gì! Nhưng đối với ta nhóm những thứ này ngoại môn đệ tử mà nói, có thể một đời cũng chỉ có một lần dạng này cơ hội! Suy bụng ta ra bụng người, dạng này tình cảnh, chúng ta cảm động lây, cái này cúi đầu không phải thay Dương sư huynh nói lời cảm tạ, mà là cho chúng ta sở hữu bên ngoài đệ tử mà nói lời cảm tạ."

". . ."

Trong nháy mắt, Đậu Nghị bị chống sắc mặt tái xanh.

Nếu vào ngày thường, ngoại môn đệ tử dám chống đối hắn, hắn đã sớm đã một cái tát quất tới, hảo hảo giáo huấn. Có thể hiện ở loại tình huống này xuống, coi như hắn lại ngu xuẩn cũng không dám làm như vậy a! Đây là chọc mọi người nộ sự tình, còn có tông môn trưởng lão ở bên cạnh nhìn, hắn dám động thủ, chỉ sợ lập tức được bị bắt Chấp Pháp điện

đi.

Ngoài miệng không dám lại nói, nhưng trong lòng, Đậu Nghị nhưng là càng phát ra không cam lòng.

Dựa vào cái gì? Cũng bởi vì hắn không có cắt đứt một cái ngoại môn đệ tử đột phá qua lộ trình, liền trong nháy mắt đạt được nhiều như vậy ngoại môn đệ tử tán thành?

Nghĩ vậy, Đậu Nghị thả người nhảy lên, trực tiếp thượng luận kiếm đài, "Bạch sư huynh, ta tới lãnh giáo một chút Linh Tê Kiếm Quyết!"

Bên này Bạch Nhạc vết thương cũng còn không kịp xử lý đâu, Đậu Nghị liền lên đài khiêu khích, trong nháy mắt, liền gây nên một mảnh hư thanh.

Cứ việc Đậu Nghị là nội môn đệ tử, hơn nữa tại khu trong nội môn, vẫn tính là thực lực không tệ, có thể loại tình huống này, nhưng cũng không ai cho hắn mặt mũi.

Sắc mặt có chút khó coi, có thể Đậu Nghị lại như cũ không hề bị lay động.

Lúc này thượng luận kiếm đài, tuy sẽ để cho một ít đệ tử bất mãn, nhưng hắn không quan tâm, chỉ cần có thể đánh bại Bạch Nhạc, đem Bạch Nhạc hung hăng giẫm tại dưới chân, nhiều người hơn sẽ chỉ nhớ kỹ hắn đánh bại vị này chân truyền đệ tử, mà không phải Bạch Nhạc.

Thế giới này vốn là rất hiện thực, sẽ chỉ nhớ kỹ người thắng!

Chân mày hơi nhíu, ánh mắt rơi vào Đậu Nghị trên người, Bạch Nhạc trong lòng cũng rõ ràng, chân chính khảo nghiệm rốt cục tới.

Trước đó xuất quan thời điểm, Bạch Nhạc liền gặp được Đậu Nghị, lúc

kia Đậu Nghị muốn khiêu chiến, lại bị hắn tìm một lấy cớ, nói ba xạo đấu pháp, nhưng hôm nay mượn lấy luận kiếm đài cơ hội, Đậu Nghị lần nữa khiêu chiến, nhưng là để cho hắn tránh cũng không thể tránh.

Đã nhiều ngày, nói lý ra ngô hồ thật đã từng nghe qua một ít nội môn tin tức, tự nhiên rõ ràng Đậu Nghị thực lực.

Luận thực lực, coi như là Âm Dương Quỷ Đồng, sợ rằng Đậu Nghị cũng có sức đánh một trận, không dám nói thắng, nhưng ít ra chênh lệch sẽ không quá nhiều.

Cường đại như vậy thực lực, đối với Bạch Nhạc mà nói, áp lực đồng dạng cực đại.

Nhưng lại cũng không phải hoàn toàn không có lợi.

Nếu như nói vừa mới cùng Dương Nghiên trận chiến kia, Bạch Nhạc đã tan rã ngoại môn đệ tử đối hắn địch ý, như vậy chỉ cần hắn lại có thể thắng được Đậu Nghị, nội môn đệ tử hơn phân nửa cũng sẽ không còn có người tùy tiện ra tay.

Có thể nói, chỉ cần thắng trận này, lần này luận kiếm, liền cơ bản có thể xem như là kết thúc.

"Đậu sư đệ, chúng ta cái này không là lần đầu tiên gặp mặt." Ngẩng đầu, nhìn Đậu Nghị, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

Đối mặt Dương Nghiên thời điểm, cứ việc Dương Nghiên chỉ là ngoại môn đệ tử, Bạch Nhạc cũng lấy sư huynh tương xứng, nhưng đến Đậu Nghị nơi đây, nhưng là gọi thẳng Đậu sư đệ, riêng chỉ là cái này một cái xưng hô, cũng đã nhìn ra Bạch Nhạc bất mãn trong lòng.

"Lần trước Bạch sư huynh cự tuyệt tiếp thu khiêu chiến, hôm nay sẽ không cũng cự tuyệt luận kiếm a?" Trong mắt mang theo vài phần đùa

cợt chi ý, Đậu Nghị cố ý cắn chết luận kiếm hai chữ này, dụng ý tự nhiên không cần nói cũng biết.

"Đậu sư đệ nói giỡn, Bạch Nhạc tu vi ngắn ngày, bây giờ cũng bất quá cũng chỉ có dẫn linh bát trọng mà thôi! Đậu sư đệ lại sớm cũng đã là Linh Phủ Cảnh cường giả, nói cái gì khiêu chiến ta, nghĩ đến bất quá chỉ là trò cười mà thôi." Bất động thanh sắc, Bạch Nhạc vừa mở miệng, vẫn lạnh lùng trào phúng trở về.

Ngươi một cái Linh Phủ Cảnh đệ tử tới khiêu chiến một cái Dẫn Linh Cảnh, còn chỉ trích ta cự tuyệt khiêu chiến, nhất định chính là chê cười.

Đương nhiên, Bạch Nhạc trên người còn có một cái chân truyền đệ tử vòng sáng, bất quá, bây giờ tự nhiên nhưng là trực tiếp bị Bạch Nhạc cố ý bỏ qua.

Đồng dạng , đồng dạng sự tình, đứng thẳng tràng khác biệt, ra kết luận tự nhiên cũng hoàn toàn khác biệt.

Trước đó, ngoại môn đệ tử cũng không cam lòng Bạch Nhạc giống như bọn hắn thực lực, lại có thể đứng hàng chân truyền, tự nhiên hết sức đùa cợt, thầm nghĩ đánh Bạch Nhạc khuôn mặt! Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc tại luận kiếm đài bên trên, vẻn vẹn bằng vào một chiêu Linh Tê Nghênh Khách, liền đánh những thứ này ngoại môn đệ tử tâm phục khẩu phục. Hơn nữa Bạch Nhạc đối mặt Dương Nghiên lúc, biểu hiện ra lòng dạ, nhất thời liền thắng được những thứ này ngoại môn đệ tử đồng ý.

Đạo lý này rất đơn giản, mọi người cảnh giới tương đương, thân phận nguyên bản cũng xấp xỉ, ngươi đột nhiên một bước lên trời, tự nhiên sẽ gây nên bất mãn, mà khi bọn hắn phát hiện, lẫn nhau ở giữa thực lực sai biệt đã lớn đến không hề hy vọng đuổi kịp cấp độ, tâm tính dĩ nhiên là tùy chi phát sinh biến hóa.

Tại trong tông môn, thật nội môn đệ tử là xưa nay coi thường những thứ

này ngoại môn đệ tử, ở trong mắt bọn hắn, có thể ngoại môn đệ tử cùng những cái kia tạp dịch cũng không khác nhau gì cả.

Có thể Bạch Nhạc cái này xuất thân thấp hèn, từ tạp dịch từng bước quật khởi thiên tài, chẳng những thiên phú cùng thực lực vượt qua xa bọn hắn, hơn nữa, còn thủy chung đối bọn hắn bình đẳng đối đãi, không có chút nào kỳ thị, tự nhiên chỉ chớp mắt, lại bị cho rằng giúp bọn hắn giáo huấn nội môn đệ tử đồng bạn.

Cái này một tiến một thối ở giữa, khác biệt dĩ nhiên là đi ra.

Trong lúc nhất thời, trên trận tràn đầy tiếng cười vang, chỉ kém không có chỉ vào Đậu Nghị mũi mắng.

Khoát khoát tay, đám người an tĩnh lại sau đó, Bạch Nhạc lúc này mới tiếp tục nói, "Bạch Nhạc bất quá Dẫn Linh Cảnh, chiếm đoạt chân truyền vị, trong lòng cũng có chút bất an! Đậu sư đệ không phục, ta tự nhiên có thể lý giải, muốn nói khiêu chiến, đợi ta bước vào linh phủ ngày, tự nhiên ai đến cũng không có cự tuyệt. Nếu như khi đó còn không bằng Đậu sư đệ, tự nhiên không cần Đậu sư đệ nói, tự ta cũng sẽ tự xin tông môn thủ tiêu cái này chân truyền vị."

Những lời này, nghe tựa hồ thuyết khách khí khiêm tốn, nhưng trên thực tế, nội bộ lộ ra ý đồ đến nghĩ nhưng là cực độ kiêu ngạo.

Bây giờ ta tu hành thời gian ngắn ngủi, chỉ có Dẫn Linh Cảnh, tự nhiên không phải đối thủ của ngươi, có thể chỉ cần để cho ta bước vào linh phủ, mọi người đồng cảnh giới thời điểm, cái gì Đậu Nghị các loại nội môn đệ tử, trong mắt ta liền lại không đáng giá nhắc tới!

Nghe ra Bạch Nhạc trong lời nói ý tứ, Đậu Nghị vừa mới muốn phản bác, rồi lại bị Bạch Nhạc trực tiếp cắt đứt.

"Đậu sư đệ yên tâm, hôm nay tất nhiên thiết cái này luận kiếm đài, ta

liền sẽ không lùi bước!" Nhìn thẳng Đậu Nghị con mắt, Bạch Nhạc tự tin mở miệng nói, "Trên thực lực, ta tạm thời còn không bằng Đậu sư đệ, có thể chỉ lấy kiếm đạo mà nói, nghĩ đến vẫn là đủ để chỉ điểm Đậu sư đệ."

Một câu nói này lối ra, trên trận lần nữa một mảnh xôn xao.

Mặc dù Bạch Nhạc trước đó ở chỗ ngoại môn đệ tử trong lúc giao thủ, đã biểu hiện ra đủ rất mạnh mẽ kiếm đạo thực lực, chỉ khi nào đối mặt Đậu Nghị loại này Linh Phủ Cảnh cao thủ, khả năng liền hoàn toàn khác biệt.

Bạch Nhạc trước đó nói nhiều như vậy, không ít người đều vô ý thức cho rằng, Bạch Nhạc là vì dự phòng thất bại, sớm cho mình biện giải.

Mặc dù nói có lý, nhưng lại không khỏi vẫn còn có chút mưu lợi ngại, nhược khí thế.

Nhưng mà, đảm nhiệm chẳng ai nghĩ tới, thoại phong nhất chuyển, Bạch Nhạc rốt cuộc lại nói ra như vậy một phen đánh mặt nói tới, đây quả thực là muốn đem Đậu Nghị khuôn mặt quất sưng, còn muốn để xuống đất giẫm hai chân.

"Bạch sư huynh, đối nhân xử thế hay là muốn khiêm tốn một ít tốt, cẩn thận gió lớn tránh đầu lưỡi." Cười lạnh một tiếng, Đậu Nghị không những không giận mà còn cười, lành lạnh mở miệng nói.

Bật cười lớn, lần này Bạch Nhạc nhưng là thẳng thắn không làm cãi lại, cổ tay khẽ đảo, trường kiếm chợt tới tay, y nguyên vẫn là Linh Tê Nghênh Khách thức mở đầu.

"Miệng lưỡi chi tranh vô ích, Đậu sư đệ, mời!"

Nhìn Bạch Nhạc dứt khoát như vậy xuất kiếm, Đậu Nghị nhưng là suýt chút nữa tức hộc máu.

Người nào a!

Trước đó ngươi một trận phun, còn kém chỉa vào người của ta mũi mắng, ta lúc này mới hồi một câu, liền thành miệng lưỡi chi tranh, ngươi còn trực tiếp rút kiếm, bày ra một bộ khinh thường theo ta cải cọ dáng vẻ, có ngươi chơi như vậy sao?

Tối trọng yếu là, biết rõ Bạch Nhạc là cố ý, có thể hết lần này tới lần khác hắn còn không có bất kỳ biện pháp nào.

Người ta đều rút kiếm a, lẽ nào ngươi còn phải tiếp tục mở miệng trào phúng, cái kia không thật thành sẽ chỉ đấu khẩu?

Cứ việc lại tức giận, Đậu Nghị cũng biết, bây giờ nếu muốn đòi lại mặt mũi, cũng chỉ có lấy lôi đình chi thế, triệt để đánh tan Bạch Nhạc, dùng một trận sạch sẽ gọn gàng thắng lợi cũng vì chính mình chính danh! Cái thời gian đó, sẽ đem sẽ chỉ đấu khẩu cái này cái mũ trừ trở lại Bạch Nhạc trên đầu, để cho Bạch Nhạc triệt để danh dự mất hết.

Loảng xoảng bang một tiếng, trường kiếm chợt ra khỏi vỏ, mặt âm trầm, Đậu Nghị đã một kiếm đưa ra, thẳng đến Bạch Nhạc cổ họng yếu hại.

Từ rút kiếm đến đem cái này một kiếm đâm tới Bạch Nhạc trước mắt, toàn bộ quá trình thậm chí không đến một hơi thời gian, kiếm quang như điện!

Lại không luận Đậu Nghị nhân phẩm như thế nào, chỉ từ trên thực lực mà nói, lại xác thực phi thường đáng sợ.

Cứ việc giới hạn trong luận kiếm quy tắc, không thể vận dụng linh phủ lực lượng, nhưng này một kiếm, nhưng cũng vượt qua xa ngoại môn đệ tử có khả năng bằng được.

Không chút nào khoa trương nói, một kiếm này, đổi bất luận cái gì ngoại

môn đệ tử, đều tuyệt đối vô pháp đở được.

Một cảnh giới lớn chênh lệch, có thể tuyệt đối không chỉ có chỉ là linh lực càng mạnh một ít đơn giản như vậy.

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, chỉ dựa vào một kiếm này, Bạch Nhạc liền rõ ràng, một trận chiến này tất phải cực kỳ gian nan!

Chớ nhìn hắn trước đó nói ung dung, có thể tưởng tượng phải thắng qua Đậu Nghị dạng này Linh Phủ Cảnh cường giả có nhiều trắc trở, Bạch Nhạc so với ai khác đều biết, phải biết, hắn nhưng là chân chính được chứng kiến Âm Dương Quỷ Đồng cùng Ba Sơn Lục Ma loại kia Linh Phủ Cảnh cao thủ xuất thủ.

"Đinh!"

Hô hấp ở giữa, kiếm phong hơi lắc lư, mượn Linh Tê Nghênh Khách thủ thế, Bạch Nhạc y nguyên vẫn là ngăn lại một kiếm này.

Nhưng mà cùng trước kia cùng ngoại môn đệ tử giao phong lúc hoàn toàn khác biệt, Đậu Nghị Kiếm Nhất sáng động, chính là liên miên bất tuyệt kiếm thế triển khai, như một trận bạo vũ xông tới mặt, căn bản không có nửa điểm thở dốc cơ hội.

Dạng này thế tiến công, chỉ dựa vào một chiêu Linh Tê Nghênh Khách, căn bản cũng không khả năng đở được.

Đây là quy tắc đã đề ra, đối phương đem linh lực thủy chung áp chế ở chỉ có Dẫn Linh Cảnh cấp độ, bằng không, chỉ sợ một kiếm này, liền đủ để đánh tan Bạch Nhạc.

Nhưng mà, dạng này áp lực, cũng không có hù dọa Bạch Nhạc, trên thực tế, Bạch Nhạc trong lòng ngược lại hơi có chút hưng phấn.

Tiếp thu trận này luận kiếm, bản thân liền là Bạch Nhạc muốn lấy chiến đấu đến giúp đỡ chính mình đột phá!

Vô luận là trước đó đối ngoại môn đệ tử thời điểm, vẫn là đối mặt Dương Nghiên thời điểm, áp lực đều còn thiếu rất nhiều, mà bây giờ một trận chiến này, mới là Bạch Nhạc chân chính muốn chiến đấu a!

PS: Ta phát hiện, chỉ cần ta không cầu nhóm, các ngươi chính là không chịu tạp phiếu!

Sách mới kỳ ài, ta muốn cất dấu, ta muốn phiếu đề cử, ngươi nếu như cảm thấy những thứ này miễn phí không cao lớn bên trên, khen thưởng cũng là có thể nha, :)

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Lấy công đối công

Không thủ được, cũng căn bản không cần thủ!

Kiếm, bản thân liền là dùng để công kích, Bạch Nhạc tính khí căn bản cũng liền không quen trưởng phòng thủ.

Kiếm phong nhoáng lên, cơ hồ là trong nháy mắt, kiếm thế liền chợt cải biến, Linh Tê Nghênh Khách hóa thành Cô Vân Xuất Tụ, trong khoảnh khắc, liền hoàn thành công thủ ở giữa chuyển hóa.

Kiếm như cô mây, phiêu hốt bất định, không có dấu vết mà tìm kiếm!

Một kiếm này , đồng dạng thẳng đến Đậu Nghị yếu hại!

Lấy công đối công, đây cũng là Bạch Nhạc cho ra hồi đáp.

Trong nháy mắt, một kiếm này tình cảm mãnh liệt chợt làm nổ toàn trường.

Là, Bạch Nhạc chính là tại lấy phương thức như vậy nói cho tất cả mọi người, trước hắn nói chuyện, cũng không phải là hồ xuy đại khí, mà là thật là có can đảm sắc, cũng có khí cùng Đậu Nghị đánh một trận.

Đối với ở đây đại đa số đệ tử mà nói, đối với Linh Tê Kiếm Quyết giải cũng đều vô cùng nông cạn, vẻn vẹn chỉ là biết trong tông môn có như thế một môn danh khí rất lớn, nhưng không thể tu luyện = gân gà công pháp.

Trước đó bằng vào một chiêu Linh Tê Nghênh Khách, Bạch Nhạc đã để bọn hắn ý thức được cái môn này công pháp tuyệt không đơn giản.

Có thể một vị phòng thủ, mặc dù lợi hại, cũng cuối cùng không thể để cho người nhắc tới nhiều ít tinh thần đến, từng cái tu hành giả trong lòng thật đều có một loại tình cảm mãnh liệt chiến đấu dục vọng, bọn hắn khát vọng là chiến đấu kịch liệt, là khoái ý ân cừu.

Mà giờ khắc này, Bạch Nhạc trong nháy mắt chuyển thủ thành công, chính là tại nói cho bọn hắn biết, Linh Tê Kiếm Quyết có thể tuyệt đối không phải một môn bị động phòng thủ công pháp.

Đúng giờ sau khi, có thể cẩn thận, công thời điểm, có thể nhanh như kinh lôi.

Chuyển thủ thành công trong nháy mắt đó, cho dù là Đậu Nghị cũng bản có thể cảm nhận được một tia cảm giác nguy cơ.

Nếu như nói, trước đó hắn đối với Bạch Nhạc còn nhiều hơn có xem thường, như vậy từ nơi này một kiếm bắt đầu, nhưng là rõ ràng để cho của hắn ý thức đến, như thế tùy tiện lấy luận kiếm phương thức tới khiêu chiến Bạch Nhạc, khả năng thật có chút khinh thường.

Tại vô pháp vận dụng linh phủ lực lượng tình huống dưới, đối mặt dạng này kiếm chiêu, hắn cũng đồng dạng cảm thụ được áp lực cực lớn.

Cùng bình thường đệ tử khác biệt, trên thực tế, Đậu Nghị là từng cố ý nghiên cứu qua một trận Linh Tê Kiếm Quyết, so với người khác quen thuộc hơn một bộ này kiếm chiêu, hơn nữa, thật đối với cái này cái gọi là Linh Tê Kiếm Quyết là căn bản xem thường.

Trước đó mặc dù chứng kiến Bạch Nhạc đem Linh Tê Nghênh Khách thi triển xuất thần nhập hóa, nhưng lại cũng không có quá để ở trong lòng.

Nhưng mà, lúc này chân chánh cùng Bạch Nhạc động thủ, hắn mới đột nhiên phát hiện, một bộ này hắn tự cho là quen thuộc Linh Tê Kiếm Quyết từ Bạch Nhạc trong tay thi triển mà ra, có thể cùng chính mình

chỗ lý giải hoàn toàn không là một chuyện.

Liền lấy một chiêu này Cô Vân Xuất Tụ mà nói, tại hắn trong ấn tượng, chính là rất bình thường một cái đâm thẳng, cũng không chút nào chỗ khác thường.

Có thể lúc này, Bạch Nhạc thi triển ra, lại cho là thật như chân trời cô mây, không thể phỏng đoán! Lấy thực lực của hắn, thậm chí căn bản là phán đoán không ra một kiếm này hội đâm về phía vị trí nào, mà bản thân liền có nghĩa là cực đại nguy hiểm.

Trong lòng ưu thế không còn sót lại chút gì, giờ khắc này Đậu Nghị mới chính thức nghiêm túc.

Trong nháy mắt, trong cơ thể linh lực chợt bộc phát ra, trên mũi kiếm đột nhiên lộ ra lau một cái kiếm khí màu bạc, hung hãn đánh tới.

Phát hiện Linh Tê Kiếm Quyết cùng mình trong ấn tượng hoàn toàn bất đồng, Đậu Nghị trên thực tế, cũng đã mất đi đơn thuần lấy kiếm đạo thủ thắng lòng tin, mà là trực tiếp thôi động kiếm quang cường công!

Hắn thấy, Bạch Nhạc dù sao chỉ tu hành ngắn ngủi hai tháng mà thôi, coi như thiên phú kiếm đạo cao tới đâu, tinh lực cũng là có giới hạn, đơn giản chính là tại kiếm chiêu thượng lấy chút đúng dịp mà thôi, một khi chính diện nghiền ép lên đi, liền tất nhiên sẽ thua chị kém em.

Không thể không nói, Đậu Nghị mạch suy nghĩ hoàn toàn không có bất cứ vấn đề gì!

Nếu là không có tại cực hạn phía dưới, cùng Âm Dương Quỷ Đồng phóng xuất những cái kia Quỷ Đồng trận chiến kia, Bạch Nhạc mặc dù nhòm ngó một tia kiếm đạo cánh cửa, miễn cưỡng thi triển ra, uy lực cũng muốn giảm đi, căn bản là không có cách ứng phó loại này bá đạo công kích.

Có thể hỏi đề ở chỗ, cùng Âm Dương Quỷ Đồng trận chiến kia thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã lần nữa hoàn thành một lần đột phá.

Cơ hồ không có do dự, giơ tay lên ở giữa , đồng dạng kiếm khí màu xanh cũng đã từ trên mũi kiếm phun ra nuốt vào mà ra.

Lưu Vân Tán Hoa!

Kiếm như lưu vân, phảng phất trong nháy mắt vỡ nát, hóa thành mấy đạo lưu quang bắn ra.

Mỗi một vệt sáng thật chính là một luồng kiếm quang.

Tất cả mọi người chỉ có thể thi triển Dẫn Linh Cảnh thực lực, mặc dù Đậu Nghị linh lực so Bạch Nhạc mạnh hơn một chút, nhưng cũng tuyệt đối cường hữu hạn, căn bản không có khả năng đạt được nghiền ép cấp độ, cho nên, cho dù là phóng xuất ra kiếm quang, quy về kết quả, thật so cũng y nguyên vẫn là đối với kiếm chiêu kiếm ý lý giải.

Đậu Nghị bằng vào Linh Phủ Cảnh thực lực, tại kiếm ý thượng lý giải tự nhiên muốn so bình thường Dẫn Linh Cảnh đệ tử mạnh hơn rất nhiều, có thể quy về kết quả, hắn vẫn như cũ vẫn chưa tu thành kiếm đạo, đối với kiếm ý cũng chỉ là có một cái cực kỳ mờ nhạt lý giải!

Từ trong cảnh giới, liền so Bạch Nhạc kém một cấp bậc, dưới tình huống như vậy, nơi nào còn có thể chiếm được nửa phần thượng phong.

So với việc Đậu Nghị, Bạch Nhạc càng là đúng lý không tha người.

Kiếm thế còn chưa đi hết, liền đã lần nữa thuận thế biến chiêu.

Nguyệt mãn lan giang!

Lưu quang hóa thành đầy tháng, kiếm như trăng vòng sáng.

Rực rỡ động nhân, giờ khắc này kiếm quang huyễn lệ, quả thực đã tăng lên đến một loại nghệ thuật cấp độ, dù cho là những cái kia căn bản khó hiểu kiếm ý ngoại môn đệ tử, giờ khắc này cũng đồng dạng cảm thụ được cái này kinh tâm động phách mỹ cảm!

Tại Linh Tê Kiếm Tông bên trong, bọn hắn bản thân nhìn thấy, cơ bản đều là thực lực không kém nhiều đồng môn, căn bản cũng không có gặp qua chân chính kiếm đạo thiên tài!

Tại ngươi tới ta đi kiếm chiêu giao phong bên trong, cho tới bây giờ liền khó có thể tưởng tượng, nguyên lai kiếm chiêu còn có thể dùng như vậy rực rỡ đẹp đẽ.

Dạng này kiếm, bọn hắn căn bản chưa bao giờ nghe!

Vô luận thắng bại, đánh tới mức này, Bạch Nhạc trên kiếm đạo thực lực, cũng đã triệt để tin phục bọn hắn.

Giờ khắc này, cho dù là lại hà khắc người, trong đầu cũng sẽ tự nhiên muốn, giả sử Bạch Nhạc có thể bước vào Linh Phủ Cảnh, trở lại thi triển dạng này kiếm pháp, này sẽ là một phen thế nào quang cảnh.

Dạng này kiếm, dạng này người, xác thực không thẹn chân truyền tên.

Đương nhiên, lúc này Đậu Nghị nhưng căn bản không để ý tới muốn những thứ này, thế tiến công lần lượt bị hóa giải, thậm chí là trái lại bị Bạch Nhạc chỗ áp chế, cả người hắn hầu như đều đã Phong Ma!

Bây giờ hắn, nơi nào còn nhớ được đi thưởng thức Linh Tê Kiếm Quyết loại này rực rỡ đẹp đẽ!

Đối với hắn mà nói, đánh bại Bạch Nhạc, cái này đã trở thành duy nhất

chấp niệm.

Chỉ lấy kiếm đạo mà nói, hắn xác thực không bằng Bạch Nhạc, có thể ảnh hưởng thắng bại không chỉ có riêng chỉ là kiếm đạo, cứ việc áp chế tu vi, không có dùng linh phủ lực lượng, có thể Đậu Nghị có khả năng điều động linh lực, nhưng cũng so với bình thường dẫn linh đỉnh phong càng nhiều!

Vô luận là nhãn lực vẫn là phán đoán, cũng tinh chuẩn hơn.

Mặc dù nhất thời rơi vào hạ phong, nhưng lại vẫn như cũ sẽ không triệt để bị Bạch Nhạc ngăn chặn.

Hai mắt thông hồng, Đậu Nghị đạp chân xuống, cả người chợt nhảy lên, kiếm khí màu bạc trong nháy mắt tăng vọt, hóa thành một đạo cầu vồng, đón lấy ánh trăng kiếm quang, lao thẳng tới đi vào.

"Hàn Nguyệt Kinh Hồng!"

Chứng kiến một kiếm này, cách đó không xa mấy vị trưởng lão không khỏi khẽ lắc đầu.

Không phải một kiếm này không lợi hại, mà là từ trình độ nào đó mà nói, thi triển ra một kiếm này đến, Đậu Nghị cũng đã vượt tuyến.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Tỉnh ngộ

Trên lý thuyết, một kiếm này, căn bản cũng không phải là Dẫn Linh Cảnh có khả năng thi triển mà ra, nhất định muốn dẫn động linh phủ chi lực, mới có thể đem uy lực chân chính bày ra.

Đậu Nghị mặc dù không có vận dụng linh phủ chi lực, nhưng lại dẫn động trong tay Hàn Nguyệt Kiếm bản thân lực lượng.

Phải biết, Hàn Nguyệt Kiếm bản thân liền là linh khí!

Ngươi một cái Linh Phủ Cảnh đệ tử, dùng Hàn Nguyệt Kiếm cùng người ta giao thủ, bản thân cũng đã là dính vũ khí tiện nghi, bây giờ lại vẫn dẫn động linh khí bản thân lực lượng tới công kích, từ trên bản chất, cái này đã coi như là phạm quy.

Đương nhiên , dựa theo luận kiếm quy củ, chỉ cần không có dẫn động linh phủ chi lực, trên quy tắc hắn không coi là bại!

Có thể luận kiếm loại sự tình này, vốn là công đạo tự tại lòng người, cho dù là ngươi dựa vào linh khí chi uy thắng, thì có thể làm gì đâu?

Chẳng những sẽ không cho ngươi mang đến chút nào thanh danh tốt đẹp, ngược lại tại chính thức người biết chuyện trong mắt, hội diện rộng hạ thấp đối ngươi đánh giá.

Đánh tới mức này, có thể nói, Đậu Nghị đã triệt để mất lý trí.

Một cái trong nội môn người nổi bật, lại đem một trận luận kiếm làm tới mức như thế, thực sự đã quá mất mặt.

Âm thầm lắc đầu, đã có trưởng lão chuẩn bị xuất thủ cắt đứt cuộc tỷ thí

này.

Nhưng mà, liền sau đó một khắc, Bạch Nhạc trong mắt lại đột nhiên lộ ra lau một cái khiếp người ánh sáng.

Cùng Đậu Nghị giao thủ trước đó, hắn còn có chút áp lực, chỉ khi nào chân chính đem Linh Tê Kiếm Quyết thi triển ra, hắn lại đột nhiên phát hiện, cái gọi là nội môn đệ tử, cũng bất quá cũng chỉ như vậy mà thôi.

Dạng này chiến đấu, đối với hắn lý giải Linh Tê Kiếm Quyết trợ giúp thật căn bản không lớn.

Nhưng hôm nay một kiếm này, lại lần nữa để cho Bạch Nhạc cảm thụ được đối mặt Linh Phủ Cảnh cường giả lúc áp lực.

Đó là một loại phảng phất có thể tại trong khoảnh khắc đưa hắn nghiền nát lực lượng.

Khắp trời ánh trăng cơ hồ là dễ dàng sụp đổ!

Kể từ đó, kế tiếp Linh Tê Thôn Nguyệt không có những thứ này Nguyệt hoa chi lực chống đỡ, đã căn bản là thi triển không đi xuống.

Bất đắc dĩ phía dưới, Bạch Nhạc chỉ có thể mạnh mẽ biến chiêu, trực tiếp hóa thành thức thứ tám, truy tinh Trục Nguyệt.

Một kiếm này, cũng đã là Bạch Nhạc bây giờ đối Linh Tê Kiếm Quyết lý giải cực hạn.

Kiếm như lưu tinh, chính diện đón lấy một màn kia ngân cầu vồng đụng vào, khủng bố kiếm quang chợt ở trước người nổ lên.

Dẫn linh bát trọng lực lượng, vào giờ khắc này triệt để thả ra!

Nhưng mà, dù vậy, trước người kiếm quang cũng y nguyên vẫn là không ngừng vỡ nát, cứ việc suy yếu một ít ngân mang lực lượng, nhưng lại đúng là vẫn còn vô pháp hóa giải tình thế nguy hiểm.

Một màn kia ngân sắc cầu vồng, giống như là một thanh không gì không phá lợi kiếm, tất cả ngăn ở trước mặt tồn tại, đều sẽ bị một kiếm này đâm thủng.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trong cơ thể ma khí đã bắt đầu sôi trào!

Cái kia có nghĩa là, một khắc này Bạch Nhạc đã chân chính cảm thụ được tử vong uy hiếp.

Cho dù đã đem hết toàn lực, nhưng này một kiếm, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là đỡ không được.

Giờ khắc này, Từ Phong đã phi thân lên, thậm chí bàn tay đều đã nâng lên, dạng này đấu kiếm, đệ tử ở giữa có thể thu lại không được lực, thế nhưng bọn hắn những thứ này bàng quan trưởng lão, lại không biết cho phép bất luận cái gì phát sinh ngoài ý muốn.

Một khi có thể phát sinh nguy hiểm, ngay lập tức sẽ mạnh mẽ xuất thủ gián đoạn tỷ thí.

Đương nhiên, một khi xuất thủ, cũng liền có nghĩa là trận này luận kiếm y nguyên vẫn là Bạch Nhạc bại.

Đậu Nghị hành tích mặc dù làm người ta khinh thường, có thể nghiêm chỉnh mà nói, lại như cũ không tính phạm quy.

Chỉ là, ngay tại Từ Phong chuẩn bị xuất thủ trong nháy mắt, Bạch Nhạc lại đột nhiên nhắm mắt lại.

Nhìn qua giống như là Bạch Nhạc đã bị dọa sợ, nhắm mắt chờ chết, có

thể nhãn giới như Từ Phong mạnh mẽ như vậy người, lại có thể rõ ràng cảm thụ được, vào giờ khắc này, Bạch Nhạc trên người khí thế đột nhiên liền càng lợi hại!

Đây không phải là Bạch Nhạc đã chịu thua buông tha, thậm chí vừa vặn tương phản, cái kia có nghĩa là, Bạch Nhạc lần nữa đột phá, đã có ứng phó nắm chặt.

Dạng này tỉnh ngộ, có thể gặp mà không thể cầu!

Nếu như loại tình huống này mạnh mẽ xuất thủ cắt đứt, rất có thể sẽ gián đoạn Bạch Nhạc tỉnh ngộ, đưa tới mất đi lần này đột phá cơ hội.

Một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, Từ Phong liền lựa chọn lần nữa tin tưởng Bạch Nhạc, đương nhiên, hắn cũng có tự tin, thật đến vạn bất đắc dĩ thời điểm, có thể cứu Bạch Nhạc, tối đa bất quá chỉ là để cho Bạch Nhạc thụ thương, ăn một lần giảm nhiều mà thôi.

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng không biết nhiều như vậy!

Đối mặt Đậu Nghị một kiếm này, mặc dù kiếm quang nhiều lần bị đánh nát, nhưng lại vậy đột nhiên để cho Bạch Nhạc ý thức được, nguyên lai linh lực còn có thể như vậy vận dụng.

Hàn Nguyệt Kinh Hồng, một kiếm này, trên bản chất, thật đã có thể tính là Linh Phủ Cảnh lực lượng.

Đó là một cái Bạch Nhạc vẫn không có thể tiếp xúc được lĩnh vực!

Trước đó Bạch Nhạc một mực cắm ở Linh Tê Kiếm Quyết thức thứ tám bên trên, làm sao đều không thể đột phá, thật trên bản chất, cũng là bởi vì Linh Tê Kiếm Quyết thức thứ chín, đã cùng tám thức trước hoàn toàn khác biệt, chân chánh bước vào một loại khác cấp độ.

Đó là thuộc về Linh Phủ Cảnh lực lượng.

Nếu như không có Đậu Nghị một kiếm này, Bạch Nhạc chính mình đi cân nhắc, có thể mấy tháng cũng rất khó bắt được bên trong then chốt.

Nhưng này một kiếm, lại chẳng khác gì là mạnh mẽ vì Bạch Nhạc mở ra một loại mạch suy nghĩ.

Nguyên lai mặc dù không sử dụng linh phủ lực lượng, cũng có thể đem linh lực thôi động đến dạng này cấp độ.

Bạch Nhạc cũng không biết, thật Đậu Nghị có thể làm đến bước này là mượn Hàn Nguyệt Kiếm bản thân lực lượng, đối với hắn mà nói, đây chính là một loại hoàn toàn mới đối với vận dụng linh lực phương thức.

Thì dường như một điểm linh quang, chợt trong đầu bắn ra.

Linh Tê Kiếm Quyết tám thức trước, trong nháy mắt tại Bạch Nhạc trong đầu lưu chuyển, hóa thành một cái rõ ràng chỉnh thể.

Ý đến tự thành!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc mới rốt cục cảm nhận được Linh Tê Kiếm Quyết ở giữa nói tới ý đến tự thành ý nghĩa.

Trước đó Bạch Nhạc vẫn cho là là đem kiếm ý tìm hiểu tới trình độ nhất định, liền sẽ tự nhiên tu thành!

Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc mới đột nhiên phát hiện, thật chính mình mạch suy nghĩ một mực quá chật hẹp, chuyên tâm nghiên cứu kiếm ý, lại ngược lại sơ xuất, Linh Tê Kiếm Quyết bản thân thật cũng không phải là kiếm kỹ, mà là một môn tu hành công pháp!

Muốn thu được cuối cùng đột phá, yêu cầu không chỉ là kiếm ý thượng

đột phá, còn có cảnh giới cùng nhãn giới thượng đột phá.

Lý giải không Linh Phủ Cảnh lực lượng, không đạt được đủ để mở linh phủ cấp độ, căn bản cũng không khả năng ngộ ra cái này một thức sau cùng.

Từ Phong từng nói qua, Linh Tê Kiếm Quyết rất khó tu thành, nhưng trên thực tế, coi như là Từ Phong bản thân cũng cũng không biết, loại này rất khó, không chỉ có riêng chỉ là nhằm vào bây giờ khuyết thiếu hạch tâm tâm pháp truyền thừa đệ tử! Cho dù là tại trước đây Linh Tê Kiếm Tổ còn tại lúc sau khi, muốn tu thành Linh Tê Kiếm Quyết cũng đồng dạng rất khó, từ tốc độ đi lên nói, thậm chí xa nếu so với tu luyện hắn công pháp chậm hơn gấp đôi trở lên.

Cái này cũng là bởi vì Linh Tê Kiếm Quyết yêu cầu nhất ngưng thật tích lũy, mới có thể đạt được hậu tích bạc phát hiệu quả, hoàn thành lột xác.

Đừng xem Bạch Nhạc đoạn đường này tu hành cực nhanh, thậm chí tại ngắn ngủi trong vòng hai tháng, thì đạt đến dẫn linh bát trọng cảnh giới, nhưng trên thực tế, từ nguồn gốc đi lên nói, Bạch Nhạc là làm bừa!

Thông Thiên Ma Công tu hành tốc độ thủy chung so Linh Tê Kiếm Quyết nhanh hơn, có thể nói, Bạch Nhạc vẫn luôn là tại bản thân lực lượng đã đạt được tầng thứ cao hơn sau đó, mới hồi quay đầu lại tu luyện Linh Tê Kiếm Quyết, kể từ đó, dĩ nhiên là có vẻ dễ dàng nhiều.

Thậm chí coi như là lúc này, nếu không phải Bạch Nhạc bản thân cũng đã đem Thông Thiên Ma Công tu luyện tới dẫn linh cửu trọng, tùy thời có thể trùng kích linh phủ cấp độ, cho dù là chứng kiến Đậu Nghị một kiếm này, cũng căn bản không có khả năng ý thức được điểm này, dĩ nhiên là càng chưa nói tới vì vậy tỉnh ngộ.

Có thể chính là bởi vì Thông Thiên Ma Công, giờ khắc này Bạch Nhạc nhưng căn bản cũng là một điểm liền rõ ràng, linh quang chợt hiện,

chính là nước chảy thành sông tỉnh ngộ.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Linh Tê Nhất Kiếm

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc chợt mở mắt!

Lúc này, Đậu Nghị một kiếm này, khoảng cách Bạch Nhạc đã cũng chỉ có không đến một thước khoảng cách.

Nhưng mà, liền trong nháy mắt này, Bạch Nhạc kiếm trong tay, hơi hơi vung lên, tựa hồ không mang theo chút nào pháo hoa khí độ, cứ như vậy nhẹ điểm ra đi.

Thân không Thải Phượng Song Phi dực, tâm hữu linh tê nhất điểm thông.

Từ Bạch Nhạc cảm ngộ đến Linh Tê Kiếm Quyết kiếm ý bắt đầu, thần giao cách cảm vẫn là hắn suy nghĩ truy cầu một loại cảnh giới.

Trong sơn cốc, Vân Mộng Chân cùng Dạ Nhận trận chiến kia thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã từ đó được ích lợi, minh ngộ tâm kiếm tương thông kiếm ý, trên thực tế, Bạch Nhạc cũng vẫn luôn tại hướng phương hướng này nỗ lực.

Bây giờ, Bạch Nhạc lần nữa đột phá, toàn bộ Linh Tê Kiếm Quyết kiếm thức nhất thời hòa làm một thể, tự nhiên mà thành.

Rất tự nhiên, Bạch Nhạc liền chân chánh bước vào tâm kiếm tương thông cảnh giới.

Trong cơ thể linh lực tự nhiên lưu chuyển, hóa thành một cổ giòng suối róc rách, theo một kiếm này thuận thế đột phá, trực tiếp bước vào dẫn linh cửu trọng cảnh giới.

Linh Tê Nhất Kiếm!

Linh Tê Kiếm Quyết thức thứ chín, vào giờ khắc này, rốt cục tại Bạch Nhạc trong tay thi triển mà ra.

Một kiếm này, cùng trước kia tám thức kiếm chiêu đều hoàn toàn khác biệt, thậm chí có thể nói, phía trước tất cả, đều vẻn vẹn chỉ là vì trợ giúp người lý giải một kiếm này chăn đệm.

Chỉ có chân chính ngộ ra một kiếm này, mới xem như chân chính tu thành Linh Tê Kiếm Quyết!

Kiếm phong giao nhau, thậm chí chuẩn xác hơn nói, chắc là mũi kiếm tương để!

Lực lượng kinh khủng trong nháy mắt nổ lên, ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc thân thể hơi hơi nhảy, cả người bay ngược mà ra, nhưng là mượn lấy cái này ngược lại bay tư thế, đem cái kia lực lượng kinh khủng đều hóa giải.

Ngay tại lúc đó kiếm phong hơi nhíu, linh lực chợt nổ lên, Đậu Nghị kiếm trong tay thuận thế trực tiếp bị đánh bay!

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc kiếm trong tay đã chỉ hướng Đậu Nghị yết hầu, kiếm phong cơ hồ là lau đối phương yết hầu làn da đình trệ hạ xuống.

Trong nháy mắt, phảng phất toàn bộ thế giới đều an tĩnh lại.

Đừng nói là những cái kia bình thường đệ tử, coi như là Từ Phong cùng mặt khác mấy vị trưởng lão cũng đồng dạng căn bản không có thể phản ứng kịp, bị một kiếm này xem ngốc.

Từ Phong vốn là tùy thời chuẩn bị xuất thủ cứu Bạch Nhạc, khả năng liền trong chớp nhoáng này thời gian, toàn bộ tình thế lại chợt đảo ngược

lại , khiến cho Từ Phong đều không có thể phản ứng kịp, không chút nào khoa trương nói, nếu như Bạch Nhạc một kiếm này không có ngừng ở, Từ Phong cũng căn bản liền tới không kịp thi cứu.

Giờ khắc này, Đậu Nghị là thật từ trước quỷ môn quan đi một vòng.

Mặt xám như tro tàn, trong nháy mắt, Đậu Nghị thậm chí lấy thêm bất ổn kiếm trong tay, loảng xoảng bang một tiếng rơi trên mặt đất.

Không ai so Đậu Nghị rõ ràng hơn, cuối cùng trong nháy mắt đó sợ hãi, khi hắn kiếm trong tay bị đánh bay thời điểm, Bạch Nhạc kiếm trên thực tế cũng đã đến, một khắc này, hắn đã rõ ràng cảm thụ được khí tức tử vong tới gần!

Có thể như thế sinh tử thời khắc, cho dù là hắn muốn không để ý quy tắc vận dụng linh phủ lực lượng cũng căn bản không kịp.

"Đậu sư đệ, đa tạ."

Bình tĩnh thu kiếm, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Cơ hồ là đồng thời, trên trận nhất thời vang lên núi kêu biển gầm tiếng hô.

Những thứ này đệ tử có thể cũng không thể thấy rõ ràng đến tột cùng phát sinh thế nào biến cố, có thể sự thực nhưng là đặt trước mắt, cũng chỉ có Dẫn Linh Cảnh Bạch Nhạc, vậy mà thật tại luận kiếm ở giữa, chuyển bại thành thắng, đánh bại Đậu Nghị vị này nội môn đệ tử.

Lấy dẫn linh chiến thắng linh phủ, cho dù là có quy tắc hạn chế tình huống dưới, thắng lợi như vậy, cũng đủ để làm người nhiệt huyết sôi trào.

Vô số người điên cuồng la lên Bạch Nhạc tên!

Mặc dù không ai tuyên bố luận kiếm kết thúc, nhưng tất cả mọi người rất rõ ràng, theo một trận chiến này thắng được, lần này luận kiếm cũng đã kết thúc.

Bởi vì, tại quy tắc hạn chế không thể chân chính thi triển toàn lực tình huống dưới, đã không có nội môn đệ tử lại dễ dàng khiêu chiến Bạch Nhạc kiếm đạo, hơn nữa, cho dù là có người có thể thắng, cũng đã vô pháp lay động Bạch Nhạc chân truyền đệ tử địa vị cùng danh vọng.

Hôm nay trận này luận kiếm đã đủ để vì Bạch Nhạc chính danh.

Cùng người khác hoan hô tuyệt nhiên tương phản, giờ khắc này trong tiếng hoan hô, Đậu Nghị có vẻ vô cùng cô đơn, thậm chí cho tới giờ khắc này, hắn đều vẫn không thể tin được, chính mình vậy mà bại, tại bởi vì động Hàn Nguyệt Kiếm lực lượng tình huống dưới, lại còn là bại.

Cuối cùng một khắc này, đến tột cùng phát sinh cái gì, hắn thậm chí đến hiện đang hồi tưởng lại tới đều có chút ngẩn ngơ.

"Đậu sư đệ, thắng bại bất quá chuyện thường! Ta nói rồi, ngươi địch nhân một mực không phải ta." Từ dưới đất nhặt lên Hàn Nguyệt Kiếm, Bạch Nhạc rất bình tĩnh đem kiếm cắm hồi Đậu Nghị bên hông trong vỏ kiếm, ôn ngôn mở miệng nói.

"Ngươi là tại thương cảm ta sao?" Ánh mắt rơi vào Bạch Nhạc trên người, Đậu Nghị sắc mặt trắng bệch, lạnh giọng mở miệng nói.

"Bại nên là thương cảm sao?" Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Ta không biết ngươi vì sao lại đối ta có như thế đại địch ý, có thể chính như ta nói, chúng ta dù sao không phải là địch nhân, mà là đồng môn."

"Luận kiếm, vốn cũng không phải là vì phân ra thắng bại, mà là đang

giao phong bên trong đề thăng chính mình! Nói những thứ này cũng không phải nói giáo, mà là thành tâm cảm tạ Đậu sư đệ, nếu không có một trận chiến này, ta cũng vô pháp nhanh như vậy ngộ ra một kiếm này!"

"Ngươi cũng không phải thua ta, mà là thua ở Linh Tê Kiếm Quyết."

Nói xong những lời này, Bạch Nhạc nhất thời xoay người nhảy xuống luận kiếm đài.

Nhìn Bạch Nhạc rời đi bóng lưng, giờ khắc này Đậu Nghị trong lòng đột nhiên liền không gì sánh được phức tạp.

Tỷ thí trước đó, bởi vì hắn khiêu khích, Bạch Nhạc có thể hết sức trào phúng, ngay trước nhiều như vậy đệ tử mặt đánh vào mặt hắn, nhưng chân chính thủ thắng, để cho hắn thể diện mất hết sau đó, Bạch Nhạc cũng không có lại bỏ đá xuống giếng, ngược lại mở lời an ủi.

Cái này tựa hồ cũng không thể đơn giản dùng một câu lấy ơn báo oán để hình dung.

Hắn có thể đủ cảm giác được, Bạch Nhạc những lời này cũng không phải là cố làm ra vẻ, cũng không phải giả bộ, cái này xác thực không phải thương cảm, mà là một loại tầng thứ cao hơn kiêu ngạo cùng tự tin.

Nhìn Bạch Nhạc bóng lưng, Đậu Nghị đột nhiên phát hiện, hắn tựa hồ đã không hận nổi.

Bạch Nhạc tựa hồ cùng hắn trước đó nhận thức sở hữu đệ tử cũng không giống nhau, mà là có một loại đặc biệt khí chất, để cho người ta không tự giác tín phục.

Thậm chí còn, Đậu Nghị đột nhiên có một loại ảo giác, coi như là Lý Tử Vân cùng Khổng Từ hai vị này chân truyền đệ tử trên người, tựa hồ cũng

ít vài phần dạng này mị lực.

. . .

"Linh Tê Nhất Kiếm!"

Nghe được Từ Phong cùng mặt khác mấy vị trưởng lão miêu tả, Hà Diêu trong mắt nhất thời lộ ra vài phần vẻ hưng phấn, "Đúng, tất nhiên là Linh Tê Nhất Kiếm! Không nghĩ tới hắn vậy mà thật có thể tại ngắn như vậy trong thời gian tu thành Linh Tê Kiếm Quyết!"

"Bạch Nhạc còn chưa có bắt đầu trùng kích linh phủ a?" Hà Diêu hỏi lần nữa.

Lắc đầu, Từ Phong giải thích, "Ta hỏi qua, Bạch Nhạc nói, về Linh Tê Kiếm Quyết, hắn còn có một chút địa phương vô dụng nghĩ rõ ràng, còn cần một thời gian ngắn chuẩn bị mới có thể nếm thử mở linh phủ."

"Không kiêu không gấp, tốt! Phi thường tốt!" Gật đầu, Hà Diêu trầm ngâm một chút, cái này mới mở miệng nói, "Từ trưởng lão, chuẩn bị một chút, tại Thiên Tâm phong thượng bố trí tụ linh trận, không được không nỡ linh thạch, toàn lực trợ giúp Bạch Nhạc đột phá! Nói không chừng, người này cho là thật có thể thành tựu tử phủ!"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 55: Ngươi sẽ không ngậm qua a?

"Tới khoe khoang ngươi chuẩn bị mở tích linh phủ?"

Cứ việc Vân Mộng Chân xưa nay không quan tâm Linh Tê Kiếm Tông sự tình, càng không có nhìn Bạch Nhạc luận kiếm chi chiến, có thể quan hệ đến Bạch Nhạc, cuối cùng cũng vẫn là không tự giác lưu tâm vài phần, luận kiếm kết thúc không lâu sau đó, tin tức liền truyền tới Vân Mộng Chân trong tai.

Hơn nữa , khiến cho Vân Mộng Chân càng nhức đầu là, rất nhanh Bạch Nhạc liền lại tới.

Nàng là thật không quá muốn đối mặt Bạch Nhạc, nhưng muốn nói thật cự tuyệt gặp mặt, cũng không tránh khỏi quá yếu khí thế.

Là lấy Bạch Nhạc vừa mới vừa tiến đến, Vân Mộng Chân liền hơi trào phúng mở miệng nói.

Trợn mắt một cái, Bạch Nhạc tức giận hồi đạo, "Ta chỉ là tới nhắc nhở ngươi, chúng ta trước đó đánh cái kia đổ, nên tính là ta thắng a?"

Lúc trước Bạch Nhạc liền cùng Vân Mộng Chân đánh qua một cái đổ, đổ hắn có thể đủ cùng Vân Mộng Chân, trong vòng ba tháng khai ra linh phủ tới.

Trước đó, bất luận là Vân Mộng Chân vẫn là Bạch Nhạc chính mình, trên thực tế đều không tin tưởng lắm có thể có thể.

Nhưng này ngắn ngủi hai tháng, Bạch Nhạc nhưng thủy chung đều ở đây

lấy một loại không thể tưởng tượng nổi tốc độ đề thăng cảnh giới này, theo cảm ngộ ra Linh Tê Nhất Kiếm, Bạch Nhạc bây giờ đã bước vào dẫn linh cửu trọng, chỉ thiếu chút nữa là có thể mở linh phủ. Mà ước định thời gian, lại còn một tháng, lấy Bạch Nhạc bây giờ cảnh giới, tự nhiên có thể tính là chắc thắng.

"Vậy cũng chưa chắc. . ." Nguyên bản Vân Mộng Chân vô ý thức muốn nói còn một tháng, cái gì ngoài ý muốn đều có thể phát sinh, thật là đổi ý một cái ở giữa, lại cảm thấy nói như thế thực sự có chút quá xúi quẩy, lập tức đổi đề tài nói, "Được rồi, coi như ngươi có thể làm được! Vậy thì thế nào đâu?"

". . ." Mở rộng miệng, Bạch Nhạc nhất thời há hốc mồm.

Trước đó chỉ là muốn đổ một hơi này, có thể thắng Vân Mộng Chân rất vui vẻ, có thể Vân Mộng Chân vừa nói như vậy hắn mới ý thức tới, trước đây ước định thời điểm, Vân Mộng Chân nhưng liền không có trả bất cứ giá nào. Cho dù là hắn thắng, cũng bất quá chỉ là trước đây sự tình xóa bỏ mà thôi.

Có thể kinh lịch nhiều như vậy, lúc đầu cũng bất tất lo lắng Vân Mộng Chân sau đó là giết hắn diệt khẩu a, vậy cái này đánh cuộc còn có ý nghĩa gì?

Chứng kiến Bạch Nhạc kinh ngạc, Vân Mộng Chân khóe miệng không khỏi hiện lên lau một cái nụ cười nhàn nhạt, không hiểu có chút hài lòng.

Tựa hồ mình cũng cảm thấy dạng này hơi quá đáng, Vân Mộng Chân khoát khoát tay nói rằng, "Mặc dù ngươi cảnh giới đã đến, thế nhưng ta kiến nghị ngươi không nên tùy tiện mở linh phủ."

Nói đến chính sự, Vân Mộng Chân biểu tình cũng nghiêm túc vài phần, "Ta nghe nói, tại luận kiếm thời điểm, ngươi còn giúp lấy một cái ngoại môn đệ tử thành công mở linh phủ? Ngươi có thể còn rất đắc ý sao?"

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Vân Mộng Chân tiếp tục nói, "Trong chiến đấu đột phá cố nhiên tốt giống như càng thống khoái hơn, nhưng lại cũng tất nhiên có nghĩa là chuẩn bị chưa đủ! Trước đó ngươi mười tức phá cảnh, tuy đường làm quan rộng mở, có thể trở về sau đó, không phải bế quan một tháng, mới chính thức đem những lực lượng này tiêu hóa sao?"

"Dẫn linh cảnh giới nhỏ còn như vậy, ngươi cho rằng chợt đột phá một cảnh giới lớn liền thực sự là chuyện tốt sao?"

". . ."

Những lời này, nhưng là chợt nghe Bạch Nhạc mồ hôi lạnh lâm ly, trên thực tế, trước hắn đột phá thời điểm, thiếu chút nữa thì muốn trực tiếp thuận thế trực tiếp mở linh phủ, nếu không phải suy nghĩ đến còn có không thể lộ ra ngoài ánh sáng Thông Thiên Ma Công, chỉ sợ hắn cũng đã làm như vậy.

Vân Mộng Chân rành mạch từng câu, Bạch Nhạc súc tích quá cạn, nghe tựa hồ là tại trào phúng, nhưng trên thực tế, nhưng là mượn cơ hội này tới cùng Bạch Nhạc giải thích những mấu chốt này, "Liền lấy Linh Phủ Cảnh mà nói, mặc dù cùng là mở linh phủ, nhưng trên thực tế, linh phủ cũng chia làm Thượng Trung Hạ tam phẩm!"

"Đại thể mà nói, mở ra linh phủ chia làm thanh lam tử ba loại, thanh sắc kém cõi nhất, tử sắc điều kiện tốt nhất! Thông thường mà nói, ít nhất cũng phải mở ra lam sắc linh phủ, tương lai mới có hy vọng bước vào Tinh Cung Chi Cảnh! Các ngươi Linh Tê Kiếm Tông đệ tử bên trong, Linh Phủ Cảnh cũng không hiếm thấy, có thể qua nhiều năm như vậy. . . Ngươi thấy có ai bước vào tinh cung?" Cười lạnh một tiếng, Vân Mộng Chân khinh thường nói rằng, "Không nói đến đệ tử, coi như là trưởng lão bên trong, sau này có hi vọng đột phá đến Tinh Cung Chi Cảnh, cũng bất quá cũng chỉ có hai, ba người mà thôi!"

"Không phải bọn hắn không chịu nỗ lực, mà là căn cơ quá kém, hạn mức cao nhất đã định, trừ phi có nghịch thiên số mệnh, bằng không đã định trước vô vọng đại đạo."

Nghe thế, Bạch Nhạc mới rốt cuộc minh bạch, Huyền cấp tông môn cùng thiên tông chân chính chênh lệch.

Sẽ liên lạc lại đến phía sau núi bên trong, Từ Phong, Ba Sơn Lục Ma, Âm Dương Quỷ Đồng, những người này đồng dạng đều là Linh Phủ Cảnh, có thể trên thực lực chênh lệch lại đồng dạng rõ ràng, nguyên bản Bạch Nhạc cho rằng chỉ là cảnh giới khác biệt, nhưng hôm nay nghe Vân Mộng Chân vừa nói như vậy, mới hiểu được có thể lớn hơn chênh lệch thực sự tại linh phủ bản thân chênh lệch.

"Quyết định linh phủ phẩm chất, trừ bản thân ngươi tu hành công pháp cùng với tư chất bên ngoài, ngoại lực cũng cũng là rất lớn một bộ phận ảnh hưởng nhân tố!" Vân Mộng Chân tiếp tục giải thích, "Linh Tê Kiếm Quyết chính là Linh Tê Kiếm Tổ sáng tạo, ngươi tất nhiên có thể tu thành, công pháp thượng tự nhiên không tồn tại vấn đề! Nhưng dù cho như thế, nếu là ngươi không hề chuẩn bị trực tiếp đột phá, chỉ dựa vào xung quanh cái này mỏng manh linh khí, tối đa cũng bất quá liền thành một cái tạp sắc lam sắc linh phủ!"

"Muốn mở ra phẩm chất cao lam sắc linh phủ, thậm chí là tử phủ, nhất định phải trước bố trí tụ linh trận, chuẩn bị đủ đủ linh thạch sẽ cung cấp dồi dào linh lực chống đỡ!" Dừng một cái, Vân Mộng Chân tiếp tục nói, "Nếu ngươi thật muốn một ngày kia đuổi theo ta cảnh giới, nhất định phải trước mở ra tử phủ tới."

". . ."

Được rồi, cứ việc Vân Mộng Chân không có nói rõ, Bạch Nhạc cũng minh bạch, đối phương trước đây mở tất nhiên là phẩm chất tốt nhất tử phủ.

Mỗi khi hắn dương dương đắc ý cho rằng có thể cùng Vân Mộng Chân được nước một chút thời điểm, liền sẽ gặp một lần đả kích!

Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ không nổi a?

Được rồi! Thật rất không tầm thường!

Nghĩ vậy Bạch Nhạc liền không khỏi một hồi chán nản.

Nhận thấy được Bạch Nhạc tựa hồ có chút cụt hứng, Vân Mộng Chân trong lòng không khỏi có chút không đành lòng, hừ nhẹ một tiếng, cái này mới mở miệng nói, "Ngươi cũng không nhất định lo lắng quá mức, Linh Tê Kiếm Tông mặc dù chỉ là Huyền cấp tông môn, vừa vặn tại chính thức muốn bồi dưỡng đệ tử cực nhỏ! Tất nhiên đứng hàng chân truyền, tông môn tài nguyên tự nhiên sẽ hướng ngươi nghiêng, chỉ cần chính ngươi không liều lĩnh xằng bậy, tông môn tự nhiên sẽ vì ngươi chuẩn bị xong tất cả."

Cái gọi là tông môn, vô luận là thiên tông vẫn là loại này Huyền cấp môn phái nhỏ, trên thực tế, đưa đến chính là như vậy tác dụng.

Tông môn đem hết toàn lực bồi dưỡng những cái kia có thiên phú đệ tử , đồng dạng, một khi những thứ này đệ tử tu hành thành công, cũng nhất định phải tận lực vì tông môn tranh đoạt nhiều tài nguyên hơn tới hồi biếu tặng tông môn, đạo lý này, ở khắp bốn bể đều là chuẩn!

Đạo lý này thật Bạch Nhạc trong lòng cũng minh bạch, chỉ là trong lúc nhất thời không thể phản ứng kịp mà thôi.

Thoáng do dự một chút, Vân Mộng Chân cổ tay khẽ đảo, từ thủ trạc bên trong lấy ra một cái hộp ngọc, bên trong chuyển nếu một viên cây mơ cao thấp trái cây màu xanh, óng ánh trong suốt, vẻn vẹn mở ra để cho Bạch Nhạc liếc mắt nhìn, rất nhanh lại đóng lại.

Có thể mặc dù vẻn vẹn chỉ là mở ra trong nháy mắt, cũng đồng dạng tản mát ra một cổ linh khí nồng nặc, thấm vào ruột gan!

"Đây là một viên Linh Khư Quả, sinh trưởng tại linh mạch bên trong, mặc dù chỉ là hạ phẩm, khả dùng ở mở linh phủ hiệu quả nhưng là đủ đủ." Đem hộp ngọc đưa cho Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân đạm nhiên mở miệng nói, "Mở linh phủ thời điểm, đưa nó ngậm vào trong miệng! Nếu như linh lực đầy đủ, liền không cần lãng phí, đưa nó thả hồi hộp ngọc, đợi ngày sau có nhu cầu lại dùng! Nếu như linh lực không tốt, liền đem nó cắn, tóe ra linh lực tự nhiên đủ đủ để ngươi mở linh phủ!"

Nhìn Vân Mộng Chân đưa qua hộp ngọc, Bạch Nhạc giờ khắc này trong lòng cũng không khỏi dâng lên một giòng nước ấm.

Cứ việc Vân Mộng Chân cũng không có giải thích một quả này Linh Khư Quả rốt cuộc có bao nhiêu trân quý, có thể chỉ dựa vào căn dặn hắn, không đến khi tất yếu không được lãng phí, liền đủ để thấy trân quý.

Trên thực tế, cũng xác thực như vậy, dạng này một viên Linh Khư Quả, cho dù là đối Vân Mộng Chân mà nói, cũng cực kỳ hữu dụng, đưa nó đưa cho Bạch Nhạc, xác thực cũng là có chút nhức nhối.

Trong lòng cảm động, có thể Bạch Nhạc lại cũng không muốn loại tâm tình này biểu đạt ra ngoài.

Nhìn Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc đột nhiên cười hỏi, "Uy, Vân Mộng Chân, trái cây này, ngươi sẽ không ngậm qua a?"

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân khuôn mặt nhất thời thông hồng, hơn nữa nhất thời có trở mặt khuynh hướng, trực tiếp trở tay muốn đem hộp ngọc thu trở về, "Không muốn thì thôi."

"Đừng a!"

Từ lúc mở miệng sau khi, Bạch Nhạc cũng đã phòng bị Vân Mộng Chân trở mặt, tay mắt lanh lẹ, lập tức đem hộp ngọc cướp được trong tay mình, "Ngươi yên tâm, ta không chê ngươi nước dãi!"

". . . Bạch Nhạc, ta muốn giết ngươi!"

Nước dãi? !

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân nhất thời bão nổi, nhất thời nhấc chân hướng về Bạch Nhạc đạp tới.

"Ngươi yên tâm, ta sẽ vô cùng quý trọng, nếu như không cần đến, ta sẽ trả lại cho ngươi!" Một mặt hướng ra phía ngoài chạy đi, Bạch Nhạc một mặt tiếp tục miệng thiếu.

Giờ khắc này, Vân Mộng Chân là thật làm thịt tên khốn này tâm tư đều có!

Nước dãi ác tâm như vậy nói hết ra, ngươi còn muốn trả lại? ! ! !

Phanh một tiếng!

Đã chạy đến thiền điện cánh cửa Bạch Nhạc, đúng là vẫn còn không thể né tránh Vân Mộng Chân một cước này, tũm một tiếng, trực tiếp bị đạp bay đi ra ngoài, phá khai môn một ừng ực cút ra ngoài.

"Cút! ! ! Còn dám đến, ta cắt đứt chân ngươi!"

Mặt cười băng hàn, Vân Mộng Chân lạnh lùng ah đạo, tay áo phất một cái, trực tiếp đóng cửa cửa điện.

Chỉ là, xoay người lại, Vân Mộng Chân khuôn mặt lại y nguyên vẫn là có chút nóng lên.

Vừa mới đưa cho Bạch Nhạc thời điểm, cũng không suy nghĩ nhiều, có thể bị Bạch Nhạc một nhắc nhở như vậy, nàng nhưng là đột nhiên nhớ tới, cái này lau một cái Linh Khư Quả, nàng thật là ngậm qua! Trước đây không lâu, vì Thông Thiên Ma Quân gây thương tích, Vân Mộng Chân tại Bạch Nhạc trong phòng nhỏ khôi phục tu vi thời điểm, liền từng dùng qua Linh Khư Quả.

Chỉ là Linh Khư Quả quá mức trân quý, trước đây nàng thương thế đã ổn định lại, cũng không nguy hiểm gì, liền trực tiếp sử dụng.

Nhưng hôm nay nhớ tới, lại thật là chính mình ngậm qua. . .

Nước dãi!

Chỉ cần nghĩ đến hai chữ này, Vân Mộng Chân liền cảm giác mình quả thực muốn tan vỡ, mình tại sao sẽ đem Linh Khư Quả cho loại này ác tâm gia hỏa.

Càng đáng sợ hơn là, Vân Mộng Chân đột nhiên ý thức được, chính mình không biết từ khi nào thì bắt đầu, trong lòng vậy mà đã không còn bài xích bại Bạch Nhạc, thậm chí áp căn bản không hề ý thức được loại này cảm thấy khó xử vấn đề.

Cái này không chỉ có riêng là không nhớ ra được vấn đề.

Giả sử đổi một cá nhân, cho dù là Đạo Lăng Thiên Tông những cái kia nàng quen thuộc đồng môn, có sinh mệnh buồn, cần dùng Linh Khư Quả người cứu mạng, nàng chỉ sợ cũng tuyệt đối sẽ không bả cái này Linh Khư Quả lấy ra a.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Lần nữa bế quan

Từ Vân Mộng Chân bên này sau khi rời khỏi, rất nhanh Từ Phong sẽ theo lần nữa bước lên Thiên Tâm phong, đồng thời mang đến còn có mấy mười viên linh thạch, cùng với một ít Chấp Pháp điện đệ tử.

Chính như Vân Mộng Chân suy đoán, tông môn tại Thiên Tâm phong thành phần tri thức ngoài động phủ bố trí một cái tụ linh trận, những linh thạch này chính là mắt trận, chỉ cần một khi kích phát, tụ linh trận liền sẽ vận chuyển lên đến, tụ tập toàn bộ Thiên Tâm phong xung quanh linh lực vào trận. Thậm chí còn những linh thạch này bản thân cũng sẽ dần dần vỡ nát, đem linh khí thả ra ngoài.

Hơn mười khỏa linh thạch, nghe tựa hồ không nhiều, nhưng trên thực tế, đối một cái Dẫn Linh Cảnh đệ tử mà nói, cái này đã rất xa xỉ! Nếu như đổi hắn đệ tử đột phá, tối đa cũng bất quá để lên hai ba khỏa mà thôi.

Nhiều linh thạch như vậy chuẩn bị, có thể nói, Linh Tê Kiếm Tông chính là đổ chuẩn Bạch Nhạc tất nhiên có thể mở tử phủ.

Đương nhiên, trừ an bài Chấp Pháp điện đệ tử bố trí tụ linh trận bên ngoài, mượn cơ hội này, Từ Phong cũng đồng dạng cùng Bạch Nhạc giảng thuật linh phủ tư chất vấn đề.

Đại thể thượng cùng Vân Mộng Chân nói tới xấp xỉ, có thể giới hạn trong nhãn giới vấn đề, Từ Phong giảng thuật khả năng liền còn lâu mới có được Vân Mộng Chân thấu triệt như vậy.

Bất quá, cũng may Bạch Nhạc đã biết, cũng không có tốn hao nhiều ít công phu.

"Từ trưởng lão, cái này trong Tụ Linh trận mặt an toàn sao? Nếu như

làm ra động tĩnh quá lớn, sẽ không ảnh hưởng đến tụ linh trận hiệu quả a?" Mặc dù trong động phủ bản thân thì có che đậy khí tức hiệu quả, có thể tưởng tượng muốn Thông Thiên Ma Công, Bạch Nhạc vẫn có chút không yên lòng, nói bóng nói gió hỏi.

"Yên tâm, Thiên Tâm phong trong động phủ trận pháp, là kiếm tổ trước đây tự tay bố trí, tuyệt đối an toàn! Còn như tụ linh trận, bất quá là dẫn thiên địa linh khí vào động phủ mà thôi, một khi kích phát, linh khí liền sẽ cuồn cuộn không dứt dũng mãnh vào bên trong."

Từ Phong cũng không biết Bạch Nhạc ý nghĩ trong lòng, cười lắc lắc đầu nói, "Ngươi không cần khẩn trương, lấy ngươi thiên phú, hơn nữa Linh Tê Kiếm Quyết hiệu quả, mở linh phủ cũng không phải là khó khăn gì sự tình, chỉ cần tất cả bình thường, chí ít cũng có thể mở ra lam sắc linh phủ, chỉ cần tạp sắc không nhiều, cũng đã rất tốt, còn như tử phủ. . . Cái này chỉ có thể nhìn cơ duyên."

Mặc dù Hà Diêu nói Bạch Nhạc rất có thể trùng kích tử phủ, nhưng trên thực tế, coi như là Từ Phong, đối cái này cũng đồng dạng không biết bao nhiêu lòng tin.

Phải biết, Linh Tê Kiếm Tông bên trong, trừ ngày xưa vị kia kiếm tổ bên ngoài, còn chưa bao giờ ra khỏi mở ra tử phủ đệ tử.

Thậm chí còn, coi như là Đạo Lăng Thiên Tông loại này thiên tông bên trong, có thể mở tử phủ cũng cũng là số rất ít!

Có thể nói, chỉ cần có thể ngưng tụ tử phủ, cho dù là rất nhiều tạp sắc tử phủ, sau này chỉ cần không chết non, cũng tất nhiên có thể bước vào Tinh Cung Chi Cảnh.

"Đa tạ Từ trưởng lão chỉ điểm, đệ tử minh bạch."

Cái gì tử phủ không tử phủ, thật Bạch Nhạc căn bản là không có nghe

vào, nghe nói trong động phủ trận pháp là kiếm tổ trước đây tự tay bố trí, Bạch Nhạc liền đã coi như là triệt để yên lòng.

"An tâm tu luyện, sự tình khác, cũng không cần ngươi quan tâm." Vỗ vỗ Bạch Nhạc bả vai, Từ Phong nhẹ giọng an ủi.

"Từ trưởng lão, ta nghe nói. . . Đạo Lăng Thiên Tông người muốn tới." Do dự một chút, Bạch Nhạc vẫn là mở miệng nói.

Sắc mặt ngưng trọng vài phần, Từ Phong trầm giọng nói, "Ngươi lại đi gặp qua Vân tiên tử?"

"Ừm!" Về điểm này, Bạch Nhạc ngược lại là không có gì giấu giếm, "Vân tiên tử đối ta trợ giúp rất nhiều, về mở linh phủ sự tình, cũng đối với ta nói qua."

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Từ Phong chậm rãi mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ta biết ngươi tâm tư, thế nhưng. . . Ngươi phải hiểu được, rất nhiều chuyện, là tuyệt đối không có khả năng."

Những lời này Từ Phong nói phi thường mịt mờ, có thể thái độ lại biểu đạt thanh thanh sở sở.

Phải biết, trước đây thân lâm tuyệt cảnh, Bạch Nhạc đối Vân Mộng Chân bày tỏ, trên thực tế hắn cũng nghe thanh thanh sở sở.

Có thể từ sau khi rời khỏi, hắn liền lại không có đề cập qua chuyện này, quá mức về phần mình cũng không dám đi suy nghĩ nhiều.

Bây giờ, hắn vẫn như cũ có thể từ Bạch Nhạc hành vi cùng trong giọng nói cảm thụ được Bạch Nhạc tâm tư, tự nhiên nhịn không được muốn nhắc nhở Bạch Nhạc.

Sắc mặt hơi chậm lại, Bạch Nhạc lại cũng không trả lời.

"Bạch Nhạc, ngươi tu hành thời gian ngắn ngủi, có thể còn không rõ ràng lắm Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ ý vị như thế nào." Thở dài một tiếng, Từ Phong tiếp tục nói, "Tiên tử, tiên tử. . . Ở trên người nàng, cái này không chỉ có riêng chỉ là một cái xưng hô, đó là bình thường tu hành giả, một đời cũng chỉ có thể ngưỡng mộ tồn tại."

". . ." Nhìn Từ Phong, Bạch Nhạc cũng không nhịn được cười khổ lên.

Hắn không biết nên nói gì mới tốt.

Mặc dù chỉ là tạp dịch xuất thân, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc cũng không đần, nhãn giới cũng đồng dạng cực kỳ trống trải, tự nhiên biết mình cùng Vân Mộng Chân ở giữa chênh lệch.

Thật là, hắn lại từ đầu đến cuối không có nghĩ tới buông tha.

Từ một cái kia ngoại môn tiểu tạp dịch, đến bây giờ, gần mở linh phủ, Bạch Nhạc một mực tại nỗ lực thu nhỏ lại mình cùng Vân Mộng Chân ở giữa khoảng cách.

Nhưng mà, những thứ này tâm tư, hắn lại đồng dạng vô pháp nói ra.

Vô luận là mình cùng Vân Mộng Chân ở giữa quan hệ, vẫn là Thông Thiên Ma Công truyền thừa, đều vạn vạn vô pháp tuyên với miệng.

Cho nên, Bạch Nhạc có thể làm, thật cũng chỉ là không ngừng nỗ lực tu luyện mà thôi.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới ngẩng đầu lên nói, "Những cái kia đối với thật sự mà nói quá xa xôi, ta chỉ muốn trước làm tốt chính mình."

Dừng một cái, Bạch Nhạc trên mặt lần nữa lộ ra lau một cái nụ cười rực

rỡ, "Từ trưởng lão, tin tưởng ta, lần này, ta nhất định có thể đủ mở ra tử phủ tới."

Nói đến đây, Bạch Nhạc trên mặt lần nữa lộ ra lau một cái vẻ tự tin.

Tử phủ hoặc là thật rất khó, nhưng đối với chính mình mà nói, nhưng là nhất định muốn đánh xuống cơ sở!

Vô luận là Thông Thiên Ma Công, vẫn là Linh Tê Kiếm Quyết, thậm chí là Vân Mộng Chân cho Linh Khư Quả, những điều kiện này đều có thể nói là gặp may mắn!

Nếu như dạng này cũng còn vô pháp thành tựu tử phủ, cái kia Bạch Nhạc cũng không cần tu luyện, tìm khối đậu hũ đập đầu tự tử một cái đi.

"Tốt, chờ ngươi thành tựu tử phủ lúc, lão phu tự mình cho ngươi ăn mừng!" Bật cười lớn, Từ Phong dùng sức vỗ Bạch Nhạc bả vai nói rằng.

Bất kể thế nào dạng, chứng kiến Bạch Nhạc có thể có lòng tin như vậy, cũng hầu như vẫn là để Từ Phong cực kỳ vui mừng.

Huống chi, trừ Bạch Nhạc đối Vân Mộng Chân cái kia không thực tế cảm tình bên ngoài. Bạch Nhạc có thể bả Đạo Lăng Thiên Tông gần người đến tin tức nói cho hắn biết, cũng đã đủ để chứng minh Bạch Nhạc đối tông môn lòng trung thành.

Đối với hắn mà nói, cái này đã đủ đủ.

Hướng về Từ Phong khom người cúi đầu, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không cần phải nhiều lời nữa, trực tiếp bước vào trong động phủ.

Nếu như nói, trước đó đối Từ Phong nói, về Linh Tê Kiếm Quyết còn có một chút không thể nghĩ rõ ràng là một loại chối từ, như vậy bây giờ, Bạch Nhạc lại cảm giác được, chính mình xác thực còn cần một thời gian

ngắn lắng đọng, mới có thể chân chính đem trạng thái đề thăng tới tốt nhất.

Lần này mở linh phủ, đối với hắn mà nói, chỉ có thể thành, không thể bại!

Còn như nói, Đạo Lăng Thiên Tông người chạy tới sau đó, phía sau núi những cái kia người trong ma đạo hội có phản ứng gì, tạm thời nhưng cũng căn bản không để ý tới.

Huống chi, Côn Ngô Kiếm bản thân liền ở trên người hắn, đã định trước đây chính là một trận không có kết quả thăm dò, coi như là Đạo Lăng Thiên Tông chưởng giáo thân chí, chẳng lẽ còn có thể đem cái chết Thông Thiên Ma Quân tìm ra hay sao?

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Mở linh phủ (thượng)

Trước đó Bạch Nhạc muốn bế quan thời điểm, tất cả mọi người đang cười nhạo hắn không biết tự lượng sức mình, nho nhỏ một cái Dẫn Linh Cảnh cũng học người khác bế quan. Nhưng lúc này đây, làm Bạch Nhạc bế quan tin tức lần nữa truyền đi thời điểm, đưa tới liền chỉ có kinh ngạc cùng ước ao.

Linh Tê Kiếm Tông vốn chính là tiểu phái, cũng không có quá nhiều bí mật đáng nói, huống chi, Thiên Tâm phong thượng tụ linh trận vẫn là Từ Phong tự mình mang theo Chấp Pháp điện đệ tử bố trí, tin tức dĩ nhiên là truyền đi.

Hai tháng a! Từ trước đây cái kia linh lực cũng không có tiểu tạp dịch, cho tới bây giờ bế quan trùng kích linh phủ cảnh, Bạch Nhạc vậy mà vẻn vẹn chỉ dùng hai tháng, đây quả thực là kỳ tích.

Cùng phổ thông đệ tử khác biệt, Lý Tử Vân cùng Khổng Từ hai vị chân truyền, nghe được tin tức này, trong lòng càng là không hiểu phức tạp.

Hơn mười khỏa linh thạch a, cho dù là bây giờ, đối với bọn hắn mà nói, vậy cũng vẫn là một khoản cực đại tài phú! Có thể Bạch Nhạc vẻn vẹn chỉ là muốn mở linh phủ, tông môn liền không chút do dự trả giá dạng này đại giới, rõ ràng mở là muốn để cho Bạch Nhạc trùng kích tử phủ.

Đừng xem đều là chân truyền đệ tử, nhưng trên thực tế, bọn hắn mở ra linh phủ, cũng vẻn vẹn chỉ là lam sắc mà thôi, hơn nữa còn có tạp sắc, phẩm chất tại lam sắc linh phủ bên trong đều xa không tính là tốt nhất.

Giả sử Bạch Nhạc thật có thể thành công, dù cho là bọn hắn hai vị này chân truyền đệ tử, từ nay về sau, sợ cũng lại không có cùng Bạch Nhạc tranh phong tư cách.

Tu hành hai tháng liền trùng kích linh phủ cảnh, hơn nữa có thể thành tựu tử phủ!

Mặc dù bọn hắn liền xuất thân từ Linh Tê Kiếm Tông, cũng không khỏi hơi xúc động, dạng này thiên tài, làm sao lại xuất hiện ở Linh Tê Kiếm Tông bên trong a.

Đương nhiên, bây giờ Bạch Nhạc có thể không để ý tới lo lắng người bên ngoài tâm tư cùng quan điểm.

Trong động phủ, Bạch Nhạc lần lượt vận hành Linh Tê Kiếm Quyết cùng Thông Thiên Ma Công, trong tu luyện bất luận cái gì một điểm thật nhỏ tỳ vết nào đều sẽ để cho Bạch Nhạc trọng đầu cắt tỉa, thẳng đến xác định lại không có vấn đề chút nào, Bạch Nhạc lúc này mới chạy xe không tâm tư, bắt đầu điều chỉnh trạng thái.

Quá trình này nghe tựa hồ đơn giản, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc lại ước chừng tốn hao ba ngày thời gian, mới triệt để hoàn thành.

Cầm trong tay lệnh bài bóp nát, trong nháy mắt, tụ linh trận trong nháy mắt bị kích hoạt, chỉ là mấy hơi thở ở giữa, khủng bố linh khí liền xuyên thấu qua tụ linh trận điên cuồng hướng về động phủ bên trong vọt tới.

Trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, trong nháy mắt, Bạch Nhạc toàn lực thôi động Linh Tê Kiếm Quyết, hấp thu xung quanh linh khí, đồng thời lấy kiếm ý trùng kích đan mở linh phủ.

Chỉ là mấy hơi thở, Bạch Nhạc thân thể liền dường như muốn bị đao phong cắn nát, đau nhức không gì sánh được.

Mở linh phủ, chính là muốn ở trong người trong đan điền, sáng tạo một cái dung nạp linh khí không gian, từ nay về sau, linh khí đều dung nạp tại linh phủ bên trong, cho dù là kém cõi nhất linh phủ, có khả năng dung

nạp linh khí, cũng là Dẫn Linh Cảnh hơn gấp mười lần!

Dạng này đại cảnh giới đột phá, bản thân liền là một loại chất lột xác.

Nhỏ đến xuân tằmm phá kén, lớn đến cá chép hóa rồng, phàm lột xác ở đâu có ung dung sự tình.

Đến mở linh phủ thời điểm, Bạch Nhạc mới rốt cuộc minh bạch, vì sao toàn bộ Dẫn Linh Cảnh, vô luận ma công vẫn là Huyền Môn pháp quyết, thật đều kèm theo thối thể quá trình, hơn nữa càng là lợi hại công pháp, đối với thối thể yêu cầu liền càng cao.

Đó là bởi vì càng công pháp đỉnh cấp, mở linh phủ lúc thôn phệ linh khí liền càng khủng bố hơn, nếu như cường độ thân thể không đủ, căn bản là không thể chịu đựng linh khí trùng kích, khả năng tại mở linh phủ trong quá trình liền trực tiếp bạo thể mà chết.

Trên thực tế, Bạch Nhạc cũng không biết, thực sự trong ma đạo, mỗi một lần đại cảnh giới đột phá, đều tựa như một đạo tử quan, không biết nhiều ít tu hành giả liền chết đang đột phá trong quá trình.

So với việc những cái kia ma đầu đột phá lúc tình huống, Bạch Nhạc loại trình độ này thống khổ, đã coi như là ôn hòa.

Thời gian chậm rãi trôi qua, thậm chí Bạch Nhạc mình cũng căn bản không nhớ ra được đi qua bao lâu, loại kia đau đớn mới dần dần hoà hoãn lại, linh khí không ngừng đánh trúng, Bạch Nhạc bên trong đan điền, ẩn nhiên đã xuất hiện một cái lam sắc linh phủ hình thức ban đầu!

Sở dĩ nói là hình thức ban đầu, là bởi vì dừng ở đây, linh phủ vẫn còn ở không ngừng hấp thu linh khí, mỗi nhiều một chút linh khí, linh phủ liền sẽ nhiều một phần biến hóa.

Chính như Vân Mộng Chân nói, đừng xem Bạch Nhạc tu luyện là Linh

Tê Kiếm Quyết, hơn nữa bước vào kiếm đạo, có thể nếu là không có ngoại lực trợ giúp, chỉ bằng bản thân mở linh phủ, bây giờ cái trạng thái này lam sắc linh phủ, chỉ sợ cũng đã đến cực hạn.

Bất quá, tồn tại tụ linh trận tồn tại, còn có nhiều như vậy linh thạch gắn bó, kết quả khả năng liền hoàn toàn khác biệt.

Cơ hồ là trong nháy mắt, trong tụ linh trận linh thạch chợt bắt đầu vỡ vụn, càng linh khí nồng nặc điên cuồng dũng mãnh vào trong cơ thể, dung nhập linh phủ bên trong, thúc giục linh phủ lần nữa lột xác.

Linh phủ thượng tạp sắc dần dần rút đi, hóa thành nồng nặc màu xanh da trời!

Nếu như tình huống bình thường xuống, tới mức này, thật nguy hiểm nhất thời kì cũng đã vượt qua, còn lại chính là đem hết toàn lực tới hấp thu linh lực, thử tại linh phủ triệt để mở trước khi ra ngoài, có thể hay không lệnh lần nữa lột xác hóa thành tử phủ.

Nhưng trên thực tế, ngay cả Bạch Nhạc mình cũng cảm thụ được, khả năng này cũng không lớn.

Hơn mười khỏa linh thạch bố trí tụ linh trận mang đến linh khí mặc dù không ít, nhưng trên thực tế, hắn hấp thu chuyển hóa hiệu suất lại cực kỳ hữu hạn, dưới tình huống như vậy, có thể thành tựu thuần sắc lam sắc linh phủ cũng đã không sai, muốn trùng kích tử phủ, cơ hồ không có bất luận cái gì khả năng.

Phải biết, Bạch Nhạc Thiên phú nguyên bản thật là cực kém, cho dù là đạt được Vân Mộng Chân nguyên âm đúc lại đạo cơ, trên thực tế, cự ly này loại chân chính thiên tài, cũng y nguyên vẫn là có chênh lệch rất lớn.

Bạch Nhạc chân chính cho thấy thiên phú, là trên kiếm đạo lực lĩnh ngộ, nhưng này lại cũng không có thể thay thế được tư chất thượng thiếu sót.

Có thể tưởng tượng muốn thành tựu tử phủ, đây chính là không phải là nhất đỉnh tiêm thiên tài, không thể tưởng tượng, vô luận là tu hành công pháp, vẫn là tư chất, ngoại lực chuẩn bị, ba cái có bất kỳ một điểm tỳ vết nào đều tuyệt đối không có khả năng thành công.

Nếu không có điều kiện hà khắc như vậy, trong giới tu hành tử phủ cũng sẽ không trân quý như thế.

Nhưng mà, Bạch Nhạc chuẩn bị, nhưng cũng còn xa hoàn toàn không chỉ như thế.

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong cơ thể Thông Thiên Ma Công chợt vận chuyển lên tới , đồng dạng bắt đầu mở linh phủ quá trình!

So với việc Linh Tê Kiếm Quyết, Thông Thiên Ma Công đối với linh khí thôn phệ không muốn bá đạo hơn nhiều.

Trong một chớp mắt, Bạch Nhạc thân thể quanh thân liền hầu như hình thành một cái vòng xoáy linh lực, điên cuồng đem xung quanh tất cả linh lực hướng về trong cơ thể thôn phệ mà đi.

Nếu như nói Linh Tê Kiếm Quyết chỉ là hấp dẫn linh khí vào cơ thể, như vậy Thông Thiên Ma Công chính là trần trụi cướp đoạt thôn phệ, căn bản không có bất kỳ đạo lý gì có thể giảng!

Càng đáng sợ hơn là, Thông Thiên Ma Công cắn nuốt linh khí cũng không có đàng hoàng dung nhập trước đó cái kia linh phủ bên trong, mà là đang Bạch Nhạc bên trong đan điền, mặt khác mở một cái linh phủ!

Kể từ đó, Bạch Nhạc chẳng khác gì là phải đồng thời mở hai cái linh phủ, cho dù là có tụ linh trận trợ giúp, cung cấp linh lực cũng y nguyên vẫn là còn thiếu rất nhiều!

Bạch Nhạc thậm chí cảm giác được, Thông Thiên Ma Công vừa mới hình thành cái này linh phủ thậm chí có thôn phệ một cái khác linh phủ khuynh hướng.

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc cũng không dám có chút nào do dự, trong nháy mắt lấy ra hộp ngọc, đem Linh Khư Quả ngậm vào trong miệng.

Cơ hồ là Linh Khư Quả cửa vào đồng thời, một cổ càng thuần túy linh khí chợt thấm vào trong cơ thể, làm dịu Bạch Nhạc thân thể, cũng chậm rãi dung nhập linh phủ bên trong.

Nguyên bổn đã có chút bất ổn linh phủ lần nữa ổn định lại.

Giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi hù dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Nguyên bản hắn thật cũng cho là có tụ linh trận trợ giúp, có thể căn bản là không cần đến cái này Linh Khư Quả, có thể hiện thực lại cho hắn một cái vang dội lỗ tai, không chút nào khoa trương nói, nếu như không có Linh Khư Quả, hắn căn bản là vô pháp duy trì hai cái linh phủ tiêu hao.

Cái kia không chỉ có riêng chỉ là thành tựu hai cái phẩm chất không tốt linh phủ đơn giản như vậy, Thông Thiên Ma Công ngưng tụ linh phủ bá đạo không gì sánh được, nhưng nếu không có đủ đủ linh khí chống đỡ, chỉ sợ ngay lập tức sẽ cướp đoạt một cái khác linh phủ lực lượng, thậm chí là trực tiếp cắn nuốt hết một cái khác linh phủ.

Kể từ đó, Bạch Nhạc thậm chí rất có thể chết trong quá trình này, thậm chí lui một vạn bước nói, coi như là may mắn thành công, có thể hủy diệt Linh Tê Kiếm Quyết mở linh phủ, cũng chờ thế là hủy diệt Huyền Môn căn cơ, từ nay về sau, Bạch Nhạc cũng chỉ có thể toàn tâm toàn ý tu luyện Thông Thiên Ma Công.

Hơn nữa, một khi xuất quan, cái kia tràn ngập ma khí linh phủ có thể căn bản không thể gạt được bất luận kẻ nào, chỉ sợ căn bản cũng không khả năng còn sống rời đi Thiên Tâm phong.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, một quả này Linh Khư Quả, nhất định chính là người cứu mạng đồ vật.

Nhưng mà, lần này biến cố, vậy đột nhiên để cho Bạch Nhạc ý thức được, tự lựa chọn đạo ma song tu con đường, mang đến không chỉ có riêng chỉ có chỗ tốt, tại tài nguyên tiêu hao, chỉ sợ cũng tại phía xa người khác phía trên mấy lần.

Nếu là không có đủ đủ tài nguyên, con đường này sợ rằng chính mình căn bản là đừng đi xuống dưới.

Đương nhiên, cái này cũng vẻn vẹn chính là một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, sau một khắc, Bạch Nhạc liền căn bản không rảnh còn muốn những thứ này.

Đạt được Linh Khư Quả linh khí bổ sung, Thông Thiên Ma Công hình thành linh phủ cũng dần dần gần như ổn định lại , đồng dạng hình thành một cái tinh khiết lam sắc linh phủ, chỉ là cái này linh phủ bên trong còn ẩn nhiên lộ ra lau một cái tử sắc.

Tử phủ!

Cứ việc chỉ có một chút xíu tử sắc, nhưng mà lại y nguyên vẫn là lệnh Bạch Nhạc tinh thần đại chấn.

Giờ khắc này, hắn mới chính thức chứng kiến tử phủ hy vọng.

Chỉ là, sau một khắc, Bạch Nhạc liền không khỏi lần nữa nở nụ cười khổ!

Có thành tựu tử phủ hy vọng, trong cơ thể hai cái này linh phủ cân bằng liền lần nữa bị phá vỡ, Thông Thiên Ma Công ngưng tụ linh phủ, vậy mà lần nữa có thôn phệ một cái khác linh phủ tới thành tựu chính mình khuynh hướng.

Trong tụ linh trận linh thạch đã vỡ vụn hơn phân nửa, cho dù là có Linh Khư Quả tràn ra một ít linh lực, cũng vẫn như cũ còn thiếu rất nhiều hai cái này linh phủ thôn phệ, căn bản không có khả năng thành tựu tử phủ, hơn nữa Thông Thiên Ma Công bá đạo còn xa tại Bạch Nhạc tưởng tượng phía trên.

Đến giờ phút nầy, Bạch Nhạc rất rõ ràng, hắn đã không có đường lui, chỉ có tiếp tục cung cấp càng nhiều linh khí mở linh phủ, mới có thể duy trì tiếp.

Quyết tâm trong lòng, Bạch Nhạc chợt cắn răng một cái, trực tiếp cắn một cái vỡ Linh Khư Quả.

Chỉ là ngậm vào trong miệng, tiêu tán ra linh lực cũng đã cường đại như vậy, một khi chân chính nuốt vào cái này Linh Khư Quả, mang đến linh lực lại nên khủng bố đến mức nào?

Oanh!

Cơ hồ là cắn Linh Khư Quả trong nháy mắt, bàng bạc linh lực chợt nổ lên, Bạch Nhạc trong cơ thể hai cái linh phủ đạt được cái này cường lực bổ sung, thình lình đồng thời lột xác, theo không ngừng thôn phệ, chân chính hướng về tử phủ chuyển biến.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Tử Dương Chân Nhân

"Linh Tê Kiếm Tông tông chủ Hà Diêu, cung nghênh Tử Dương Chân Nhân!"

Ngay tại Bạch Nhạc tại Thiên Tâm phong bế quan mở linh phủ thời điểm, tại Hà Diêu dẫn dắt xuống, hầu như toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông trưởng lão cùng đệ tử, toàn bộ xuất hiện ở Linh Tê Phong bên ngoài đại điện, cung nghênh Đạo Lăng Thiên Tông cường giả.

Lần này tới cũng không phải bình thường đệ tử, mà chỉ nói lăng Thập Nhị Kim Tiên một trong Tử Dương Chân Nhân, nghe đồn chỉ nửa bước đã bước vào Hóa Hư Cảnh đỉnh tiêm tồn tại.

Cứ việc Đạo Lăng sơn đánh một trận, Thập Nhị Kim Tiên tử thương thảm trọng, danh vọng tổn hao nhiều, nhưng đối với Linh Tê Kiếm Tông mà nói, dạng này tồn tại, y nguyên vẫn là đủ để đơn giản hủy diệt Linh Tê Kiếm Tông cường giả.

"Mộng Chân bái kiến tử Dương sư thúc!"

Bay vào không trung, Vân Mộng Chân đồng dạng hạ thấp người làm lễ.

"Thánh nữ xin đứng lên." Tay trái khẽ nâng, làm một cái hư đỡ động tác, Tử Dương Chân Nhân ôn ngôn mở miệng nói.

Cứ việc Linh Tê Kiếm Tông người cũng đều khom mình hành lễ, có ở Tử Dương Chân Nhân trong mắt, cho dù là Hà Diêu vị tông chủ này, cũng đều không cùng hắn tiếp lời tư cách.

Ngay tại lúc đó, đi theo Tử Dương Chân Nhân bên người Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử cũng đồng thời khom người hướng Vân Mộng Chân hành lễ.

"Văn Trạch, bên này sự tình giao cho ngươi tới xử lý, ta có việc muốn cùng thánh nữ nói." Theo miệng phân phó một câu, Tử Dương Chân Nhân lúc này liền dẫn Vân Mộng Chân thẳng đến đại điện mà đi, toàn bộ quá trình, căn bản ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn Linh Tê Kiếm Tông những người này liếc mắt.

"Đệ tử tuân mệnh!"

Hai tay ôm quyền hướng về Tử Dương Chân Nhân cùng Vân Mộng Chân phương hướng rời đi cúi đầu, Văn Trạch lúc ngẩng đầu lên, vậy thì cũng không còn trước đó khiêm tốn.

"Hà Tông chủ, chúng ta một đường đi tới, đã có chút quyện, mời tông chủ mau mau an bài nghỉ ngơi địa phương a!"

Đạo Lăng Thiên Tông người ở xa tới là khách, Linh Tê Kiếm Tông yêu cầu chiêu đãi không sai, có thể dùng loại này mệnh lệnh rõ ràng giọng điệu nói chuyện, khả năng liền có chút đi quá giới hạn!

Chỉ từ một câu nói này trong, Hà Diêu cũng cảm giác được, cái này bị Tử Dương Chân Nhân đẩy ra Văn Trạch, có thể tuyệt đối không phải cái gì dễ tiếp xúc người, nói nhẹ là một cái tuổi trẻ khinh cuồng, nói trực tiếp một ít chính là không coi ai ra gì.

Trên thực tế, không chỉ là Hà Diêu, giờ khắc này ở nơi chốn có Linh Tê Kiếm Tông đệ tử cũng không khỏi cảm thấy một hồi cảm giác nhục nhã.

Chỉ là, đối mặt Đạo Lăng Thiên Tông cái này quái vật lớn, nhưng là cho dù ai đều là giận mà không dám nói gì.

"Ở xa tới là khách, bọn ta tự nhiên đã chuẩn bị xong, mời!"

Tự tay làm một cái mời thủ thế, Từ Phong vượt qua đám người ra, thay mặt Hà Diêu hồi đáp.

Cái này cái gọi là Văn Trạch, thật cũng bất quá chỉ là Linh Phủ Cảnh thực lực mà thôi, mặc dù thân là Tử Dương Chân Nhân đệ tử, trực tiếp như thế cùng Hà Diêu nói chuyện cũng quá đáng chút, Hà Diêu không tiện hồi đáp, tự nhiên liền nên do trưởng lão khác nói chuyện.

Liếc Từ Phong liếc mắt, Văn Trạch khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng, nhưng lại cũng chưa cự tuyệt, chỉ là thản nhiên nói, "Gia sư xưa nay không thích cùng ngoại nhân giao tiếp, kể từ hôm nay, có chuyện gì, chư vị có thể trực tiếp nói với ta."

Một câu nói này đã nói càng ngạo khí!

Quả thực chỉ kém không có nói rõ, các ngươi những người này không có tư cách cùng Tử Dương Chân Nhân nói chuyện.

Sắc mặt có chút khó coi, nhưng vô luận ra sao xa vẫn là Từ Phong đều đồng dạng không nói gì.

Vân Mộng Chân thân là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, còn biết thu liễm, mặc dù trong lòng không nhìn trúng, cũng không có biểu hiện ra ngoài, nhưng những này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, nhưng là mở đủ thiên tông kiêu ngạo.

Trên thực tế, đây mới là cái kia áp đảo sở hữu chính đạo tông môn phía trên Đạo Lăng Thiên Tông diễn xuất a!

... . . .

"Thánh nữ, cái này tới câu có ta nhất định phải hỏi ở phía trước, Thông

Thiên Ma Quân chết thật sao?"

Rơi hồi trong đại điện, Tử Dương Chân Nhân thuận tay nằm hạ cách âm kết giới, trầm giọng hỏi.

Thân là Đạo Lăng Thiên Tông Thập Nhị Kim Tiên một trong, Tử Dương Chân Nhân tự mình chạy tới Linh Tê Kiếm Tông đến, không chỉ có riêng chỉ là vì giúp Vân Mộng Chân tìm về Côn Ngô Kiếm, nhất nhân tố trọng yếu, chính là muốn tự mình đến xác nhận Thông Thiên Ma Quân sinh tử.

"Không dám xác định!" Lắc đầu, Vân Mộng Chân nhẹ giọng hồi đáp, "Ta cùng với Thông Thiên Ma Quân đánh một trận lúc, bị thương nặng, đã hôn mê! Mặc dù Thông Thiên Ma Quân trọng thương phía dưới, cũng tất nhiên trả giá cực đại đại giới, thế nhưng. . . Ta xác thực vô pháp xác định hắn là hay không vẫn lạc."

Dừng một cái, Vân Mộng Chân tiếp tục nói, "Đồng thời mất tích còn có Côn Ngô Kiếm, bây giờ ta cho rằng, xác định Thông Thiên Ma Quân có phải là thật hay không chết, biện pháp tốt nhất chính là tìm được Côn Ngô Kiếm hạ lạc."

"Ta làm sao nghe nói, trước đây Linh Tê Kiếm Tông một thiếu niên cũng cuốn tại bên trong?" Khẽ nhíu mày, Tử Dương Chân Nhân trầm giọng hỏi.

"Vâng!" Gật đầu, về điểm này Vân Mộng Chân cũng không dám giấu giếm, "Người này tên là Bạch Nhạc, nguyên bản bất quá chỉ là một cái tiểu tạp dịch, chỉ là thiên phú lại hết sức xuất chúng, trước đây ta trọng thương, cũng chính là hắn cứu ta! Ta khôi phục sau đó, cũng đã cẩn thận kiểm tra thực hư qua, tuyệt không có bị Thông Thiên Ma Quân đoạt xá."

"Hồ đồ a!"

Tự tay chỉ chỉ Vân Mộng Chân, Tử Dương Chân Nhân không chút khách

khí chỉ trích, "Sự tình quan trọng, nơi nào có thể lưu lại cái gì miệng sống! Bất quá một thiếu niên, bất luận hắn cùng với Thông Thiên Ma Quân có quan hệ hay không, tất nhiên trùng hợp hội, giết chính là, nơi nào có thể làm cho tin tức truyền đi."

"Chuyện đột nhiên xảy ra, trước đây trong cơ thể không có ma khí ăn mòn, căn bản không đề được linh lực, chờ ta khôi phục lúc, hắn đã đem tin tức thượng nắm tông môn! Ta Đạo Lăng Thiên Tông thưởng phạt phân minh, tự nhiên không tốt lại xử trí hắn." Lắc đầu, Vân Mộng Chân lần nữa giải thích.

"Lòng dạ đàn bà!" Lạnh rên một tiếng, Tử Dương Chân Nhân khinh thường nói rằng, "Chính là một cái Linh Tê Kiếm Tông, dù cho là tiện tay diệt, lại có thể thế nào?"

". . ." Cười khổ một tiếng, lời này Vân Mộng Chân nhưng là thực sự không tốt tiếp theo.

"Thôi, sự tình như là đã tới mức này, nhiều lời cũng là vô dụng! Mau sớm kết việc này đi." Khoát khoát tay, Tử Dương Chân Nhân trầm giọng nói rằng, "Trước ngươi đưa tin nói, thế hệ này Dạ Nhận xuất hiện?"

"Vâng!" Nhắc tới Dạ Nhận, Vân Mộng Chân sắc mặt cũng ngưng trọng vài phần, "Ta cùng với người này từng có một lần giao thủ, vô luận là thiên phú hay là thực lực, đều không ở ta phía dưới, không có Côn Ngô Kiếm nơi tay, ta tại hắn trên tay còn ăn chút thiệt thòi, nếu không phải Linh Tê Kiếm Tông người đến nhanh, chỉ sợ rất có thể đã chết ở đối phương trong tay."

"Thánh nữ, mấy năm nay, ngươi buông lỏng a." Xem Vân Mộng Chân liếc mắt, Tử Dương Chân Nhân đạm nhiên nói rằng, "Nếu như tìm không hồi Côn Ngô Kiếm, chẳng lẽ ngươi liền vô pháp lại gắn bó ta Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ uy danh sao?"

Một câu nói này nói khả năng liền có chút có chút trọng.

Lông mày nhíu lại, Vân Mộng Chân lạnh lùng đáp, "Tử Dương Chân Nhân lời này qua, vô luận có hay không Côn Ngô Kiếm, ta thánh nữ nhất mạch truyền thừa cũng sẽ không đoạn!"

Cứ việc luận thực lực, Tử Dương Chân Nhân tại phía xa Vân Mộng Chân phía trên, thậm chí còn treo một cái sư thúc danh phận, thật là nếu bàn về địa vị, Vân Mộng Chân lại thậm chí khả năng còn muốn ở trên hắn.

Thường ngày Tử Dương Chân Nhân muốn mở sư thúc kiêu ngạo, nàng không muốn tính toán, chỉ khi nào liên quan đến thánh nữ mạch này, cũng đối một bước cũng không nhường.

Đương nhiên, trên thực tế, đây cũng là tại mặt ngoài nàng thái độ.

Cho dù là đánh rơi Côn Ngô Kiếm, nàng cũng tuyệt đối sẽ không ăn nói khép nép, càng sẽ không để cho thánh nữ mạch này xuống dốc.

"Chỉ hy vọng như thế!"

Thật sâu xem Vân Mộng Chân liếc mắt, Tử Dương Chân Nhân nhất thời xoay người mà đi, "Sáng sớm ngày mai, ta tự mình vào núi! Bảy ngày làm hạn định, vô luận tìm không tìm được Côn Ngô Kiếm, thánh nữ đều phải theo ta phản hồi Tông!"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Dị tượng thiên khải, tử khí đông lai

"Chỗ này ngọn núi ngược lại là thật có ý tứ, chúng ta hôm nay liền ở lại chỗ này đi."

Ăn xong tiệc tối, Từ Phong mang theo những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử du lãm Linh Tê Kiếm Tông, nhưng không ngờ Văn Trạch đột nhiên tại Thiên Tâm phong trước dừng bước lại.

"Cái này sợ rằng không được." Cười khổ một tiếng, Từ Phong lắc đầu nói, "Chỗ này tên là Thiên Tâm phong, bây giờ đã ban cho bổn tông chân truyền đệ tử Bạch Nhạc, tối trọng yếu là, bây giờ Bạch Nhạc đang bế quan mở linh phủ, không tiện quấy rối."

"Mở linh phủ?" Nghe được Từ Phong, Văn Trạch nhưng là nhất thời bật cười, "Đùa gì thế, chính là một cái Dẫn Linh Cảnh đệ tử, lại còn là chân truyền đệ tử, một mình chiếm giữ một chỗ Chủ phong?"

"Văn sư huynh, xin hỏi, ngươi thì không phải là từ Dẫn Linh Cảnh thượng tu luyện qua tới sao?" Nghe được Văn Trạch cười nhạo, Dương Nghiên nhất thời nhịn không được chen lời nói, đoạt tại Từ Phong nói chuyện trước đó mở miệng nói, "Bạch sư huynh mặc dù bây giờ thực lực còn không mạnh, nhưng hắn từ tu luyện tới bây giờ, cũng bất quá mới hai tháng, hai tháng liền trùng kích linh phủ, dù cho là tại Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, cũng không nhiều gặp a?"

"Hai tháng mở linh phủ?" Cười lạnh một tiếng, Văn Trạch xem thường mở miệng nói, "Các ngươi biết cái gì là linh phủ sao? Bất quá chính là hai tháng, căn cơ cũng không đánh vững chắc, liền tùy tiện trùng kích linh phủ. . . Giống như ngươi, mở một cái thanh sắc linh phủ, liền dám

nói mình là thiên tài sao? Chê cười!"

Trong nháy mắt, Dương Nghiên nhất thời bị khí sắc mặt phồng hồng, nhưng lại lại hết lần này tới lần khác vô pháp phản bác.

Bước vào Linh Phủ Cảnh sau đó, Dương Nghiên tự nhiên cũng minh bạch linh phủ phẩm chất trọng yếu.

Nhưng hắn trong lòng thật cũng biết, chính mình tư chất hữu hạn, có thể mở ra linh phủ tới cũng đã không dễ dàng, như thế nào còn dám hy vọng xa vời càng nhiều.

"Linh Tê Kiếm Tông chỉ là tiểu phái, tự nhiên vô pháp cùng Đạo Lăng Thiên Tông so sánh." Từ Phong theo mở miệng nói, "Bất quá, Bạch Nhạc Thiên phú, ngay cả Vân tiên tử cũng tán thưởng qua . Còn hắn có thể mở ra cái gì phẩm chất linh phủ đến, cuối cùng còn phải xem hắn tạo hóa, đợi hắn sau khi đột phá, tự nhiên dẫn để cho hắn tới bái kiến chư vị thiên kiêu."

So với việc Dương Nghiên, Từ Phong khả năng liền vững vàng nhiều, vô luận như thế nào, hắn cũng không khả năng cùng Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử lên cái gì xung đột.

Những lời này đã nâng Đạo Lăng Thiên Tông, cũng cho Văn Trạch mặt mũi, tối trọng yếu là, nói chuyện cũng lưu lại chỗ trống, có thể nói là mềm bên trong mang cương, không kiêu ngạo cũng không hèn mọn.

"Ngươi là nói hắn nhận thức thánh nữ?" Con mắt hơi hơi nheo lại, Văn Trạch trầm giọng hỏi.

"May mắn đã giúp thánh nữ một ít chuyện nhỏ a." Khoát khoát tay, Từ Phong tiếp lời nói.

"Có ý tứ!" Cười lạnh một tiếng, Văn Trạch căn bản liền không quan tâm

Từ Phong ngăn cản, đi về phía Thiên Tâm phong thượng tẩu đi, "Ta ngược lại muốn nhìn một chút, hắn có vài phần bản lĩnh, cũng dám nói nhận thức thánh nữ."

Sắc mặt hơi đổi một chút, Từ Phong muốn ngăn cản, nhưng lại cuối cùng không tốt thật đối Văn Trạch xuất thủ, chỉ có thể theo lên núi.

Trong chốc lát, Văn Trạch liền dẫn đầu bước lên Thiên Tâm phong, vẻn vẹn liếc liếc mắt, liền chứng kiến ngoài động phủ tụ linh trận, không khỏi bĩu môi, "Chỉ bằng một cái như vậy đồng nát tụ linh trận, có thể ngưng tụ thành lam sắc linh phủ coi như hắn vận khí tốt."

Cũng không trách Văn Trạch coi thường, Đạo Lăng Thiên Tông tài nguyên vốn cũng không phải là Linh Tê Kiếm Tông có thể so sánh với, huống chi, hắn vẫn Tử Dương Chân Nhân đệ tử, cho dù là tại Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, cũng coi như thiên tài! So với hắn mở linh phủ lúc điều kiện, một cái như vậy dùng hơn mười khỏa linh thạch đạt được tụ linh trận tự nhiên có vẻ đơn sơ không gì sánh được.

"Xin hỏi Văn sư huynh linh phủ ra sao phẩm chất?" Dương Nghiên nhịn không được lần nữa mở miệng nói.

Liếc Dương Nghiên liếc mắt, Văn Trạch thậm chí không có mở miệng, bên người Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử liền ngạo nghễ mở miệng nói, "Văn sư huynh, tu hành nửa năm là được liền tử phủ!"

Tử phủ!

Hai chữ này vừa ra, không chỉ là Dương Nghiên, nguyên bản đều có chút không cam lòng Linh Tê Kiếm Tông đệ tử cũng không khỏi tùy theo thất thanh.

Trong truyền thuyết tử phủ a, đây hoàn toàn không thể so sánh a.

Cho dù là Lý Tử Vân cùng Khổng Từ hai vị chân truyền đệ tử, cũng bất quá chỉ là thuần sắc lam sắc linh phủ, khoảng cách tử phủ vẫn như cũ có xa không thể chạm khoảng cách.

Mỗi một vị thành tựu tử phủ thiên tài, sau này hầu như đều tất nhiên có thể bước vào tinh cung, dạng này thiên tài, nói một câu thiên kiêu cũng không quá đáng, cho dù là người ta nói rõ coi thường ngươi, thì phải làm thế nào đây đâu?

Giờ khắc này, những thứ này đệ tử mới chính thức có thể rõ ràng ý thức được mình cùng Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử chênh lệch, vậy đơn giản liền giống như một đạo rãnh trời, làm người tuyệt vọng a.

Nhưng mà, ngay tại trên trận rơi vào tĩnh mịch đồng thời, một cổ linh lực kinh khủng chợt từ trong động phủ phun ra, lau một cái ánh sáng màu tím phóng lên cao, hầu như chiếu sáng cả Thiên Tâm phong.

Trong nháy mắt, vô luận là những thứ này Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, vẫn là Từ Phong trên mặt cũng không khỏi lộ ra vẻ mừng như điên.

Dị tượng thiên khải, tử khí đông lai!

Đây là thành tựu tử phủ lúc mới có thể xuất hiện dị tượng a, hơn nữa, chỉ có loại kia phẩm chất cực tốt, cơ hồ không có tạp sắc tử phủ, mới có thể dẫn động như vậy huyễn lệ dị tượng!

Cùng người khác khác biệt, giờ khắc này Văn Trạch, nhưng là sắc mặt tái nhợt, gắt gao nhìn chằm chằm động phủ phía trên ánh sáng màu tím.

Đánh mặt!

Đây quả thực là trước mặt mọi người đánh mặt a, hắn mới vừa nói như thế rác rưởi tụ linh trận tối đa thành tựu lam sắc linh phủ, người ta liền dẫn động tử khí đông lai dị tượng!

Tối trọng yếu là, mặc dù là chính bản thân hắn trong lòng cũng rõ ràng, chỉ bằng cái này dị tượng thanh thế, liền đoán ra, đối phương mở tử phủ phẩm chất tuyệt đối xa ở trên hắn.

Phải biết, hắn mặc dù được xưng thành tựu tử phủ, nhưng trên thực tế, đã có rất nhiều tạp sắc, chỉ có thể miễn cưỡng xem như là phẩm chất kém cõi nhất tử phủ, cùng Vân Mộng Chân loại kia chân chính thiên tài căn bản không cách nào so.

Chỉ là, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, chính là một cái Linh Tê Kiếm Tông, vậy mà cũng sẽ có có thể dẫn động dị tượng thành tựu tử phủ thiên tài.

Lại nghĩ tới cái này Bạch Nhạc, khả năng còn cùng Vân Mộng Chân có giao tình, sắc mặt hắn liền càng phát ra xấu xí vài phần.

Ngay tại lúc đó, Thiên Tâm phong dị tượng, cũng đồng thời kinh động toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông!

Vô luận là Hà Diêu, vẫn là Vân Mộng Chân cùng Tử Dương Chân Nhân cũng đều bị kinh động, cơ hồ là đồng thời đưa mắt hướng về Thiên Tâm phong.

"Tử khí đông lai!"

Sắc mặt hơi hơi chút ngưng, cho dù là lấy Tử Dương Chân Nhân tự phụ, cũng không khỏi có chút động dung.

Luận ánh mắt, hắn cần phải so Văn Trạch mạnh hơn quá nhiều, vẻn vẹn liếc liếc mắt, hắn thì biết rõ, có thể dẫn phát dị tượng bực này, mở tất nhiên là tối cao phẩm chất tử phủ, cái này không chỉ có riêng chỉ là thiên phú tốt là có thể làm được! Nếu không có chân chính linh vật chống đỡ, căn bản là cung cấp không như thế bàng bạc linh khí.

Hầu như không cần nghĩ cũng biết, bây giờ Linh Tê Kiếm Tông căn bản bắt không được loại bảo vật này đến, cho dù là có, cũng tuyệt đối không nỡ dùng ở một cái mở linh phủ đệ tử trên người.

Ánh mắt rơi vào Vân Mộng Chân trên người, Tử Dương Chân Nhân nhàn nhạt hỏi, "Bây giờ đột phá, phải là lời ngươi nói cái kia Bạch Nhạc a?"

"Không sai!" Gật đầu, Vân Mộng Chân cũng không cái gì giấu giếm ý tứ, "Ta thiếu hắn một cái nhân tình, cho nên tiễn hắn một viên Linh Khư Quả, trợ hắn trùng kích tử phủ, hiện tại xem ra. . . Thật cũng không lãng phí ta Linh Khư Quả."

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Tử Dương Chân Nhân nhưng cũng cuối cùng không thể nói ra cái gì tới.

Vân Mộng Chân trực tiếp thừa nhận là nàng giúp Bạch Nhạc, hắn còn có thể nói cái gì? Linh Khư Quả tuy trân quý, có thể cái kia dù sao cũng là Vân Mộng Chân, Vân Mộng Chân nguyện ý tiễn, ai cũng nói không nên lời cái gì tới.

Huống chi, ngược lại Bạch Nhạc đều đã dùng, cho dù là hắn phản đối, chẳng lẽ còn có thể thu trở về hay sao?

"Linh Khư Quả cố nhiên tốt, nhưng cũng cho hắn có cái này căn cơ thừa nhận mới được! Bằng vào ngoại vật mạnh mẽ trùng kích tử phủ, chưa chắc đã là chuyện gì tốt! Thánh nữ muốn giúp hắn, cũng không nên ngược lại hại hắn mới tốt." Hừ nhẹ một tiếng, Tử Dương Chân Nhân không mặn không nhạt mở miệng nói.

"Nhân tình ta đã trả, hắn thành hay bại, có quan hệ gì tới ta?" Nhàn nhạt đáp một câu, Vân Mộng Chân nhưng là liền lại nhìn nhiều hứng thú cũng không có, thẳng quay người trở lại trong đại điện.

Nàng tự nhiên không phải thật không quan tâm Bạch Nhạc thành bại, nhưng nàng nhưng trong lòng rất rõ ràng, tuyệt đối không thể để cho bất luận kẻ nào nhìn ra nàng đối Bạch Nhạc coi trọng, bằng không, đối với Bạch Nhạc mà nói, đó mới là họa không phải là phúc.

"Thánh nữ tất nhiên giúp hắn một chút, cũng coi như hắn cơ duyên! Nếu như hắn có thể đủ thuận lợi thành tựu tử phủ, ngược lại cũng vị thường bất khả dẫn hồi tông môn." Nhìn Vân Mộng Chân bóng lưng, như có điều suy nghĩ, Tử Dương Chân Nhân thản nhiên nói.

"Tử Dương Chân Nhân nếu là có hứng thú, tự đi tìm hắn đàm luận chính là, ta thánh nữ nhất mạch, có thể chưa từng có thu nam đệ tử quy củ." Đầu cũng không có hồi, Vân Mộng Chân một câu nói liền trực tiếp ngăn cản trở về.

Nàng không phải là không có nghĩ tới đem Bạch Nhạc mang hồi Đạo Lăng Thiên Tông, có thể lần này Tử Dương Chân Nhân đến, lại làm cho nàng càng ngày càng rõ ràng bản thân tình cảnh! Nếu như tìm không hồi Côn Ngô Kiếm, chính là chính nàng phản hồi Tông đều tình cảnh gian nan, chớ đừng nhắc tới mang Bạch Nhạc một chỗ phản hồi Tông.

Trên đời này không có không lọt gió tường, nếu thật là để cho Bạch Nhạc rơi vào Tử Dương Chân Nhân trong tay, chưa chắc không thể phát hiện dị thường, cái thời gian đó, mới là chân chính phiền phức.

Cho nên, nàng chỉ có thể bày ra như thế một bộ thờ ơ thái độ đến, để cho Tử Dương Chân Nhân mất đi hứng thú.

Dù sao, tử phủ mặc dù khó có được, có thể đứng ở Tử Dương Chân Nhân cao độ, cũng thật đúng là sẽ không quá để ý.

Huống chi, Linh Tê Kiếm Tông đã trả giá nhiều như vậy, mặc dù Tử Dương Chân Nhân nhúng tay, chỉ sợ cũng tuyệt đối sẽ không đơn giản bả

Bạch Nhạc nhường ra đi.

Một cái dẫn động dị tượng Tử Phủ Cảnh, đối với Đạo Lăng Thiên Tông mà nói, tuy khó có được, nhưng lại cũng tuyệt không phải tình thế bắt buộc.

Nhưng đối với Linh Tê Kiếm Tông mà nói, cái kia cũng tuyệt đối là tông môn quật khởi hy vọng, không tiếc bất cứ giá nào, cũng nhất định phải bảo vệ tới.

Còn nữa, nói đi nói lại. . . Vân Mộng Chân thật cũng rất hiểu Bạch Nhạc tính khí, chỉ bằng Tử Dương Chân Nhân cùng hắn môn hạ đệ tử bộ kia mắt cao hơn đầu tính tình, Bạch Nhạc tuyệt đối chịu không được, căn bản cũng không khả năng bằng lòng.

Chỉ là nghĩ đến cái này, Vân Mộng Chân không khỏi lại có chút đau đầu.

Bắt đầu từ khi nào, chính mình vậy mà đối Bạch Nhạc cái kia vô liêm sỉ như thế giải à nha?

Bất quá. . . Cái này gia hỏa, hắn là sẽ không thất bại a?

Đưa lưng về phía Thiên Tâm phong phương hướng, Vân Mộng Chân nhìn như không thèm quan tâm, nhưng trên thực tế, tâm tư lại vẫn như cũ mất tự nhiên phiêu hướng nơi đó.

Nếu là thật có thể thành công, như vậy. . . Có thể, sau này, thật còn sẽ có gặp nhau cơ hội a?

"Bạch Nhạc, lần này, ngươi có thể nghìn vạn lần muốn tranh điểm khí! Khác biệt đạp hư ta Linh Khư Quả mới tốt a."

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 60: Mở linh phủ (hạ)

Tử khí trùng tiêu, tại người khác xem ra, đây là dị tượng thiên khải, có thể đối Bạch Nhạc mà nói, lại nhất định chính là một loại cực hình!

Bàng bạc linh khí đánh thẳng vào Bạch Nhạc kinh mạch, tại mở linh phủ trong quá trình, mạnh mẽ vì Bạch Nhạc lần nữa thối thể, càng đáng sợ hơn là, theo linh lực không ngừng dũng mãnh vào linh phủ, hai cái linh phủ bên trong lực lượng đồng thời tiêu tán mà ra, ma khí cùng linh lực lẫn nhau đan vào, thậm chí còn trộn lẫn lấy kiếm khí.

Mở tử phủ cố nhiên là chuyện tốt, có thể linh phủ phẩm chất càng cao, đối với căn cơ yêu cầu liền càng cao, vô luận là đối với tu hành công pháp lý giải, vẫn là đối với thối thể cường độ yêu cầu, thậm chí là bản thân lực ý chí cùng thần hồn đều có cực kỳ hà khắc yêu cầu.

Thành công mở ra tử phủ trở thành thiên kiêu tự nhiên tất cả đều vui vẻ, nhưng trên thực tế, vẫn lạc trong quá trình này người, thật cũng đồng dạng có khối người.

Huống chi, bây giờ Bạch Nhạc gặp phải nguy hiểm, lại nơi nào là bình thường mở tử phủ thiên tài có khả năng bằng được.

Tại Linh Khư Quả chống đỡ dưới, Bạch Nhạc là muốn đồng thời mở hai cái linh phủ, hơn nữa hai cái cũng đều nhất định phải đều là phẩm chất tối cao tử phủ, mới có thể đạt thành cân bằng.

Trong lúc này độ khó, có thể xa không chỉ một cộng một đơn giản như vậy.

Không chút nào khoa trương nói, cơ hồ là ngay từ đầu, Bạch Nhạc cả người liền hầu như triệt để tan vỡ.

Từ làn da đến xương cốt toàn bộ vỡ vụn, thậm chí là tạng phủ cũng theo đó bị thương, tiên huyết trong nháy mắt liền nhiễm hồng mặt đất, cái này có thể so với cái gì cực hình đều đáng sợ nhiều,

Cái này cũng chưa tính, rất nhanh loại đau nhức này liền lan tràn đến trong thần hồn, thậm chí bị Thông Thiên Ma Quân bao ở Bạch Nhạc thần hồn chỗ sâu Côn Ngô Kiếm cũng đồng dạng rục rịch, càng là chợt tăng lên loại đau khổ này.

Nếu như thường nhân, chỉ sợ sớm đã đã đau ngất đi, có thể cho dù là tại loại đau khổ này phía dưới, Bạch Nhạc cũng nhất định phải cắn chặt răng gắt gao kiên trì.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đây là một đạo tử quan, cũng cũng là một lần chân chính thoát thai hoán cốt cơ hội.

Từ trước đây cái kia tư chất bình thường tiểu tạp dịch, cho tới bây giờ bước này, Bạch Nhạc vẻn vẹn chỉ dùng hai tháng, vô luận có nhiều hơn nữa cơ duyên, cũng đồng dạng hội đưa tới căn cơ bất ổn.

Mà trước mắt đạo này tử quan, chính là hắn muốn lột xác, nhất định muốn vượt qua cửa ải!

Khoanh chân ngồi ở tại chỗ, Bạch Nhạc không chỉ một lần cảm giác được ý thức dần dần mơ hồ, mặc dù hắn ý chí lại cứng cỏi, tại loại hành hạ này xuống, cũng rất khó chống đở tiếp.

Phải biết, đó cũng không phải là cắn răng liều chết dằn vặt đơn giản, hắn nhất định phải thời khắc giữ được tĩnh táo, dẫn đạo linh lực không tách ra tích linh phủ, còn muốn bảo trì hai cái linh phủ ở giữa cân bằng, chỉ cần chốc lát thất thần, là được có thể hội đưa tới toàn bộ tan vỡ.

Bạch Nhạc lần nữa cảm giác được, tử vong đang một chút tới gần.

Cực hạn phía dưới, Bạch Nhạc nhịn không được mở mắt, đưa mắt rơi vào bên người trên thân kiếm!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong đầu đột nhiên hiện lên một đạo linh quang!

Kiếm đạo!

Linh Tê Kiếm Quyết thật chính là một thanh mở ra kiếm đạo thế giới đại môn chìa khoá, mà đối với Bạch Nhạc mà nói, hắn lớn nhất ỷ vào, thật cũng đồng dạng chính là ở chỗ đối với kiếm đạo lĩnh ngộ.

Một vị khổ xanh, so đấu ý chí, thật bản thân liền là đần nhất biện pháp.

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc trong lòng liền không khỏi lần nữa hiện ra Linh Tê Kiếm Quyết kiếm ý!

Kiếm tâm tương thông!

Khoát tay, Bạch Nhạc vững vàng đem kiếm nắm vào trong tay, đặt ở trên đầu gối của mình, trong nháy mắt, phảng phất tất cả tạp niệm vào giờ khắc này đều đã triệt để tiêu thất.

Trong thoáng chốc, Bạch Nhạc cả người tựa như biến thành một thanh lợi kiếm, không thể phá vở!

Thật ngay cả Bạch Nhạc chính mình cũng không biết, ở nơi này loại sinh tử thời khắc, hắn vậy mà đánh bậy đánh bạ phía dưới, chân chính tu ra kiếm tâm!

Đối với sở hữu kiếm tu mà nói, kiếm tâm đều là khó khăn nhất đồ vật.

Bởi vì cái kia có nghĩa là, từ đó về sau đạo tâm như kiếm, vô luận gặp

phải lớn hơn nữa trắc trở, cũng có thể bảo trì kiếm tâm, một đường vượt mọi chông gai đi xuống, ở mức độ rất lớn mà nói, liền rất khó lại chịu đến tâm ma quấy rầy.

Thời gian một chút trôi qua, trên người vết thương không ngừng nứt ra, lại không ngừng khép lại!

Làm Linh Khư Quả bên trong một điểm cuối cùng linh lực hao hết thời điểm, hai cái tử phủ cũng đồng dạng thuận thế mở hoàn thành, bàng bạc linh lực từ tử phủ tuôn ra, bắt đầu tặng lại thân thể, tất cả thương thế vào giờ khắc này đều khép lại.

Trong suốt như ngọc, một khối!

Làm Bạch Nhạc mở mắt một khắc này, tất cả thống khổ tất cả đều thu lại, hóa thành một dòng nước ấm, lưu chuyển toàn thân!

Phá kén thành bướm!

Tâm niệm vừa động, Bạch Nhạc trên người chợt bao phủ một tầng nhạt ánh sáng màu tím nhạt, quần áo cùng vết máu tất cả đều hóa thành bụi, giờ khắc này Bạch Nhạc giống như là một cái mới sinh hài nhi, hết thảy đều có vẻ phi thường hoàn mỹ.

Thậm chí còn, vào giờ khắc này, Bạch Nhạc đã có thể mơ hồ cảm thụ được trong thần hồn Côn Ngô Kiếm lực lượng.

Lần này đột phá, để cho Bạch Nhạc chân chính có cùng Côn Ngô Kiếm thành lập liên hệ năng lực, theo thời gian đưa đẩy, luôn có một ngày, Côn Ngô Kiếm sẽ bị Bạch Nhạc triệt để luyện hóa, khi đó, Thông Thiên Ma Quân ở lại Bạch Nhạc thần hồn bên trong phong ấn mới có thể triệt để vỡ nát, để cho hắn có thể đủ đem Côn Ngô Kiếm lấy ra.

Đương nhiên, đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này vẫn như cũ không phải

nhất chuyện trọng yếu.

Trọng yếu là, hắn sống sót.

Đạo này tử quan, cuối cùng không thể ngăn lại hắn.

Giơ tay lên, nhìn chính mình thân thể, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời mọc lên một tia minh ngộ chi ý.

Thông Thiên Ma Quân từng nói, mặc dù Bạch Nhạc tư chất bình thường, bằng vào hắn tiễn cái này ba phần đại lễ, cũng đồng dạng có thể vì Bạch Nhạc lát thành một cái Thông Thiên Đại Đạo!

Lời này có thể tuyệt đối không phải chỉ là nói suông.

Có thể tại ngắn như vậy trong thời gian, minh ngộ kiếm đạo, thật không chỉ có riêng chỉ là Bạch Nhạc chính mình thiên phú cao bao nhiêu, ẩn sâu tại Bạch Nhạc thần hồn chỗ sâu Côn Ngô Kiếm, thật cũng đồng dạng lên tác dụng rất lớn, chỉ là trước đó Bạch Nhạc căn bản không cảm giác mà thôi.

Cho đến giờ phút này, mở tử phủ, đúc lại đạo cơ, hoàn thành lần này lột xác, Bạch Nhạc mới chính thức minh ngộ, trước đây tự cho là bị Thông Thiên Ma Quân bức bách mới không thể không tiếp thu ba phần đại lễ, là trân quý bực nào cùng nặng nề.

Thay một thân sạch sẽ quần áo, Bạch Nhạc hướng về phía sau núi phương hướng quỳ xuống, nghiêm túc dập đầu ba cái!

Đây là hắn thiếu Thông Thiên Ma Quân lễ bái sư!

Vô luận Thông Thiên Ma Quân rốt cuộc ôm cái dạng gì tâm tư, nhưng đến thời khắc này, Bạch Nhạc không thừa nhận cũng không được, Thông Thiên Ma Quân đối hắn xác thực không có nửa điểm gia hại chi ý, có thể

nói là dốc hết sở hữu tới bồi dưỡng hắn!

Đây mới thực là truyền đạo chi ân!

Bạch Nhạc tính khí vốn là rất đơn giản, ân oán rõ ràng.

Nghĩ rõ ràng Thông Thiên Ma Quân đối hắn ân huệ, mặc dù hắn bây giờ còn rất khó đồng ý Thông Thiên Ma Quân cái này Ma Đạo Cự Bá thân phận cùng hành động, nhưng trong lòng lại đã nhận thức người sư tôn này.

Lần nữa đứng dậy, đi tới động phủ trước cửa, làm Bạch Nhạc tự tay đẩy cửa ra thời điểm, thuộc về Thông Thiên Ma Công linh phủ liền đã triệt để thu liễm!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc liền không còn là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, mà là Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử, thành tựu tử phủ thiên kiêu Bạch Nhạc!

Một tay theo kiếm, một bước ở giữa, Bạch Nhạc trực tiếp từ bước vào không trung!

Tử Hoa nở rộ, kiếm ý trùng tiêu.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Đánh mặt (thượng)

"Bái kiến Bạch sư huynh!"

Cơ hồ là Bạch Nhạc từ động phủ bên trong đi ra đồng thời, Thiên Tâm phong thượng rất nhiều Linh Tê Kiếm Tông đệ tử liền tự phát bái xuống.

Nếu như nói, trước đó còn rất khó để bọn hắn sản sinh lớn như vậy lực ngưng tụ, nay thiên đạo lăng thiên Tông những thứ này đệ tử vừa đến, nhưng là triệt để đưa bọn họ ngưng tụ thành một cổ thừng! Ngày này tới nay, từ Đạo Lăng Thiên Tông những thứ này đệ tử trên người bị khinh bỉ, phảng phất đều ở đây Bạch Nhạc thành tựu tử phủ giờ khắc này, triệt để bộc phát ra.

Ngươi Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử không phải kiêu ngạo sao? Tốt gọi ngươi biết được, ta Linh Tê Kiếm Tông tuy nhỏ, nhưng cũng không phải là không người.

Có thể nói, Bạch Nhạc thành tựu tử phủ, vừa may liền cắm ở cái này gió miệng phía trên, đạt được những thứ này đệ tử tán thành, tự nhiên cũng chính là hợp tình hợp lý sự tình.

Đương nhiên, một màn này rơi vào Văn Trạch cùng hắn Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử trong mắt, dĩ nhiên là như là lại đập một cái bạt tai đồng dạng.

"Ngươi chính là Bạch Nhạc?"

Ngấc đầu lên, Văn Trạch y nguyên vẫn là một bộ ở trên cao nhìn xuống tư thế, "Không nghĩ tới Linh Tê Kiếm Tông loại này môn phái nhỏ trong, vẫn còn có người có thể thành tựu tử phủ, ngược lại cũng không uổng công thánh nữ cao nhìn ngươi liếc mắt."

Nguyên bản Bạch Nhạc còn có chút kỳ quái tại sao có thể có nhiều như vậy đệ tử tại Thiên Tâm phong bên trên, nghe được Văn Trạch, vừa chuyển động ý nghĩ, lúc này liền hiểu được.

Đạo Lăng Thiên Tông!

Nghĩ đến đối phương thân phận, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi hơi có chút phức tạp. . . Những thứ này, chính là Vân Mộng Chân đồng môn a.

Ánh mắt rơi vào Văn Trạch trên người, chứng kiến đối phương bộ kia kiêu căng dáng vẻ, Bạch Nhạc lúc này mới chân chính tỉnh táo lại, đối phương đây là muốn mở thiên tông kiêu ngạo a, khóe miệng hiện lên một vẻ trào phúng, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Xem ra là Đạo Lăng Thiên Tông thiên kiêu?"

"Không sai, ta tên Văn Trạch! Ngươi có thể gọi ta Văn sư huynh!" Ngạo nghễ gật đầu, Văn Trạch theo miệng nói rằng, chỉ là trên mặt lại khó tránh khỏi lộ ra vẻ hài lòng.

Thiên kiêu, hai chữ này sử dụng tốt a!

Chỉ là Văn Trạch làm thế nào cũng không nghĩ ra, thượng một giây còn nhìn rất thức thời Bạch Nhạc, chỉ chớp mắt liền trở mặt.

"Thiên Tâm phong cấm địa, chính là bổn tông đệ tử, không phải là cho đòi cũng không tự tiện vào! Văn sư huynh nguyên lai là khách, nhưng cũng không có ở chủ nhân gia xông loạn đạo lý, chẳng lẽ Đạo Lăng Thiên Tông liền không dạy qua ngươi đối nhân xử thế cấp bậc lễ nghĩa sao?"

". . ."

Những lời này nói ra, toàn trường hoàn toàn tĩnh mịch!

Cho dù là muốn Bạch Nhạc vì bọn họ tranh một hơi thở Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Đây cũng không phải là ra một hơi thở vấn đề, Bạch Nhạc đây là đi lên liền đánh khuôn mặt a, nửa điểm mặt cũng không có cho đối phương lưu.

Lời này nghe tuy hết giận, thật là, sau đó phải kết thúc như thế nào?

Sắc mặt tái xanh, Văn Trạch trầm giọng mở miệng nói, "Chớ có hồ ngôn loạn ngữ, ta đợi đến Thiên Tâm phong bên trên, chính là quý tông Từ trưởng lão tự mình dẫn chúng ta đi lên, tại sao tự tiện xông vào nói đến?"

Cứ việc trên thực tế, hắn chính là không để ý Từ Phong mạnh mẽ xông tới, nhưng này thời điểm bỏ rơi nồi cho Từ Phong, hắn nhưng là không có nửa điểm chướng ngại tâm lý!

Phía dưới đệ tử có thể không biết nặng nhẹ, thế nhưng hắn cũng không tin Từ Phong vị trưởng lão này cũng dám với hắn trở mặt.

"Chê cười! Thiên Tâm phong nhất mạch, chính là kiếm tổ truyền thừa, Bạch mỗ nhập chủ Thiên Tâm phong, dù cho là bổn tông trưởng lão, cũng không tư cách không mời mà vào, chớ đừng nói chi là dẫn người tới!" Căn bản không có cho Từ Phong nói chuyện tiếp tục, Bạch Nhạc thẳng mở miệng ngắt lời nói.

"Linh Tê Kiếm Tông đệ tử tự tiện xông vào Thiên Tâm phong, còn không đi Chấp Pháp điện lãnh phạt?" Căn bản không có cùng Văn Trạch cải cọ ý tứ, Bạch Nhạc chuyển hướng hắn đệ tử, lạnh lùng mở miệng nói.

"Đệ tử nguyện lĩnh trách phạt!"

Nao nao, lập tức Dương Nghiên cái thứ nhất đứng ra khom người nhận

tội.

Có người đầu lĩnh, hắn đệ tử nhất thời cũng phản ứng kịp, nhất tề khom người nhận tội.

". . ." Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Văn Trạch phổi hầu như đều muốn tức điên.

Đây là đang làm gì?

Dẫn dụ những thứ này đệ tử đi nhận tội, dùng cái này tới trào phúng ta không biết cấp bậc lễ nghĩa sao?

Ngoài cười nhưng trong không cười nhìn Bạch Nhạc, Văn Trạch lạnh giọng mở miệng nói, "Bạch Nhạc, chớ không phải là thành tựu một cái tử phủ, liền để ngươi mắt cao hơn đầu, ngay cả ta Đạo Lăng Thiên Tông cũng dám coi thường?"

Con mắt đều không nháy một chút, Bạch Nhạc lúc này cười lạnh nói, "Xin hỏi các hạ là Đạo Lăng Thiên Tông người nào? Thân phận cùng Vân tiên tử ai hơn cao? Ngươi nói chuyện, có thể đại biểu Đạo Lăng Thiên Tông sao?"

". . ."

Một câu nói này, nhưng là nhất thời chận Văn Trạch nửa ngày nói không ra lời.

Đại biểu Đạo Lăng Thiên Tông? Hắn bất quá chỉ là một cái bình thường nội môn đệ tử mà thôi, nếu không phải là có một cái Tử Dương Chân Nhân đệ tử thân phận, ném tới Đạo Lăng Thiên Tông trong căn bản là không tầm thường chút nào, như thế nào dám nói có thể đại biểu Đạo Lăng Thiên Tông.

Cũng không đợi Văn Trạch hồi đáp, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Nói đến coi thường, ta còn muốn hỏi một câu, ngươi há mồm im lặng nói ta Linh Tê Kiếm Tông là cái môn phái nhỏ, chẳng lẽ là coi thường ta Linh Tê Kiếm Tông sao?"

". . ."

Coi thường Linh Tê Kiếm Tông lời như vậy, mọi người lòng biết rõ, nhưng lại hết lần này tới lần khác không thể truyền ra khỏi miệng!

Đạo lý rất đơn giản, Đạo Lăng Thiên Tông là chính đạo đệ nhất thiên tông, thủ lĩnh quần luân! Thực lực tuy cực mạnh, nhưng vì củng cố chính mình siêu nhiên địa vị, nhưng cũng nhất định phải bày ra một bộ đối xử bình đẳng tư thế đến, ân uy tịnh thi, mới có thể làm thiên hạ quy tâm.

Lùi một bước nói, cho dù là thật muốn cùng Linh Tê Kiếm Tông trở mặt, vậy cũng không phải hắn chính là một cái nội môn đệ tử có khả năng quyết định.

Lời này đồng dạng căn bản không cách nào tiếp.

Bất quá Văn Trạch nhưng cũng cuối cùng không ngốc, lập tức đồng dạng bắt lại Bạch Nhạc trong lời nói lỗi trong lời nói;lỗi ngôn ngữ, "Không sai, ta xác thực không thể đại biểu Đạo Lăng Thiên Tông, có thể ngươi chẳng lẽ là có thể đại biểu Linh Tê Kiếm Tông hay sao?"

Đạo lý là tương thông, ngươi có thể chỉ trích ta không có tư cách đại biểu Đạo Lăng Thiên Tông, vậy ta tự nhiên cũng có thể nói ngươi không có tư cách đại biểu Linh Tê Kiếm Tông, mọi người lẫn nhau cãi cọ chính là, ai cũng không mất mát gì.

Chỉ là, Văn Trạch lại vạn không nghĩ tới, Bạch Nhạc có thể với hắn hoàn toàn khác nhau.

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc thẳng mở miệng nói, "Ta Bạch Nhạc thân là bổn tông chân truyền đệ tử, lại nhập chủ Thiên Tâm phong, kế thừa Linh Tê Kiếm Tổ kiếm đạo truyền thừa! Tại đây Thiên Tâm phong bên trên, tự nhiên liền có thể đại biểu Linh Tê Kiếm Tông!"

". . ."

Nghe thế, Văn Trạch mới là triệt để phát điên!

Chân truyền đệ tử!

Đkm, ngươi còn giảng đạo lý sao?

Tại Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, chân truyền đệ tử tuy rất thưa thớt, có thể cho dù là chân truyền cũng tuyệt đối không dám nói đại biểu tông môn! Thậm chí cùng, coi như là Tử Dương Chân Nhân, thân là Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên, ở bên ngoài cũng không dám tùy tiện nói có thể đại biểu Đạo Lăng Thiên Tông.

Bây giờ, ở bên ngoài duy nhất dám nói lời như vậy, chỉ có Vân Mộng Chân vị này thánh nữ!

Thật là Linh Tê Kiếm Tông khác biệt, bản thân liền là một cái Huyền cấp tông môn, căn bản là không có mấy cái chân truyền đệ tử, Bạch Nhạc bất quá mới vừa bước vào linh phủ mà thôi, nhưng lại cũng đã là một phong chi chủ, tại người ta Thiên Tâm phong bên trên, nói có thể đại biểu Linh Tê Kiếm Tông căn bản tìm không ra lý do tới.

Loại này môn phái nhỏ, tại loại vấn đề này bên trên, căn bản cũng không có quá nhiều quy củ a.

Cái này căn bản là không nói đạo lý a!

Có thể hết lần này tới lần khác hắn còn nửa điểm không phải đều không

nói được, một hơi thở ngăn ở miệng ngực, suýt chút nữa không có xỉu vì tức.

"Đi!"

Ngạnh sinh sinh nhịn cơn tức này, Văn Trạch giọng căm hận mở miệng nói, lập tức xoay người đi xuống chân núi.

"Dương sư huynh, thay ta đưa tiễn Văn sư huynh, người ta không có quy củ, chúng ta cũng không thể cũng mất lễ phép." Nhìn Văn Trạch bóng lưng, Bạch Nhạc khoan thai lần nữa bổ đao.

". . ."

Chợt nghe nói như thế, Văn Trạch nhưng là suýt chút nữa không có một té ngã ngã sấp xuống, đột nhiên hồi quay đầu lại, nhưng là lăng trì Bạch Nhạc tâm đều có.

"Bạch Nhạc, ngươi có dám đánh với ta một trận?"

Xấu hổ phía dưới, Văn Trạch chợt rút kiếm, lành lạnh mở miệng nói, "Miệng lưỡi chi tranh vô ích, là nam nhân, đánh với ta một trận, người thua, quỳ xuống dập đầu nhận sai!"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Đánh mặt (hạ)

Giương cung bạt kiếm!

Một câu nói này nhưng là trong nháy mắt làm cho tất cả mọi người đều khẩn trương, ai cũng không nghĩ tới, Văn Trạch vậy mà lại đột nhiên rút kiếm khiêu chiến Bạch Nhạc.

Cho dù là những cái kia nhìn Văn Trạch bị đánh khuôn mặt ồn ào đệ tử, giờ khắc này trong lòng cũng không khỏi sợ hãi cả kinh.

Đây cũng không phải là tông môn tầm thường bên trong tỷ thí, vô luận thắng bại, chỉ cần động thủ, tính chất liền biến.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người ánh mắt không khỏi đều rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Trước đó Bạch Nhạc nói tại Thiên Tâm phong bên trên, là hắn có thể đại biểu Linh Tê Kiếm Tông, lời này lúc đó nói tuy hết giận đánh mặt, nhưng trên thực tế, nhưng cũng đem hắn trên kệ đi, thế cho nên, hiện tại thậm chí Từ Phong đều không thể mở miệng ngăn cản.

Ngươi tất nhiên muốn cái này địa vị chống đỡ mặt mũi, dĩ nhiên là đồng dạng phải gánh vác cùng với tương đương trách nhiệm.

Con mắt hơi hơi nheo lại, nhìn Văn Trạch, Bạch Nhạc hơi nhíu mày, nhàn nhạt hỏi.

"Xin hỏi Văn sư huynh, bước vào linh phủ bao lâu?"

". . . Sáu năm!" Sắc mặt có chút khó coi, Văn Trạch tức giận hồi đáp.

"Sáu năm!" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc khinh thường mở miệng nói, "Ta từ tu luyện bắt đầu đến bây giờ, cũng bất quá hơn hai tháng một chút thời gian! Văn sư huynh phải cùng ta đánh một trận, còn muốn đánh cuộc. . . Không chê quá công bằng sao?"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói này, Từ Phong cũng rốt cục thở phào một cái.

Người thiếu niên trẻ tuổi nóng tính, hắn thật đúng là sợ Bạch Nhạc nhiệt huyết xông lên đầu, trực tiếp liền đáp ứng Văn Trạch khiêu chiến.

Đừng xem Bạch Nhạc thành tựu tử phủ, nhưng trên thực tế, sợ rằng còn linh phủ lực lượng cũng còn không thể chân chính khống chế đâu! Có thể Văn Trạch nhưng là bước vào linh phủ nhiều năm, không nhưng cùng với dạng là tử phủ, hơn nữa dựa lưng vào Đạo Lăng Thiên Tông đạt được tài nguyên cùng công pháp truyền thừa, quả thực khó có thể tưởng tượng.

Đều là Linh Phủ Cảnh, nhưng trên thực tế, coi như là Từ Phong chính mình, cũng không dám nói có thể thắng dễ dàng Văn Trạch.

"Ngươi yên tâm, ta sẽ áp chế lực lượng, sẽ không chiếm ngươi nửa phần tiện nghi." Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Văn Trạch khinh thường nói rằng.

"Nếu là như vậy, dạng này tỷ thí lại có ý nghĩa gì?" Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc đạm nhiên đáp, "Chúng ta tu hành, vì là chống lại ma đạo, giúp đỡ chính đạo! Chẳng lẽ cùng ma đạo yêu nhân thời điểm giao thủ, cũng muốn làm cho đối phương áp chế lực lượng sao?"

Ngấc đầu lên, Bạch Nhạc ngạo nghễ mở miệng nói, "Bây giờ Côn Ngô Kiếm chưa tìm hồi, ma đạo yêu nhân vẫn còn phía sau núi tàn sát bừa bãi, bọn ta phải nên nỗ lực tu hành đối kháng ma đạo yêu nhân mới là! Đạo Lăng Thiên Tông chính là chính đạo trông mong, ta Linh Tê Kiếm Tông bất quá Huyền cấp tiểu tông, có thể cho dù là ta bực này tiểu tông

người trong, cũng minh bạch lúc này lấy đại nghĩa làm đầu, làm sao có thể vì một chút miệng lưỡi chi tranh, liền đánh đập tàn nhẫn, để cho ma đạo yêu nhân chế giễu?"

"Văn sư huynh thật muốn tỷ thí, bọn ta liền nên tỷ thí, ai có thể chém giết càng nhiều ma đạo yêu nhân, ai có thể vì Vân tiên tử tìm hồi Côn Ngô Kiếm!" Dừng một cái, Bạch Nhạc nghĩa chánh ngôn từ mở miệng nói, "Nếu như Văn sư huynh có thể tìm hồi Côn Ngô Kiếm, ta chính là quỳ xuống dập đầu cho ngươi bồi tội cũng là cam tâm tình nguyện!"

". . ."

Trong nháy mắt, vô luận là Văn Trạch hay là hắn Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, giờ khắc này cũng không khỏi bị Bạch Nhạc giáo huấn trợn mắt hốc mồm.

Tìm hồi Côn Ngô Kiếm, bản thân liền là Đạo Lăng Thiên Tông sự tình, tại sao dường như Bạch Nhạc người ngoài này nhưng thật giống như so với bọn hắn còn để tâm, lời này một khi truyền tới Vân Mộng Chân trong tai, để bọn hắn làm sao chịu nổi?

Cùng bọn chúng khác biệt, biết trước đây Đậu Nghị khiêu chiến Bạch Nhạc nội tình Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, nhưng là không biết âm thầm lật nhiều ít bạch nhãn.

Lại là một bộ này!

Lúc trước chính là chỗ này sao đấu pháp Đậu Nghị, bây giờ lại đem tới đấu pháp Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, cái chiêu này thật đúng là lần nào cũng đúng, chỉ là. . . Quá cũng không cần khuôn mặt.

Cái gì tìm hồi Côn Ngô Kiếm, bây giờ Tử Dương Chân Nhân đều đến, tức mà có thể tìm hồi Côn Ngô Kiếm, đó cũng là Tử Dương Chân Nhân cùng Vân tiên tử sự tình, bọn hắn sao có thể gắn vào tay, nói quang minh

chính đại, nhưng trên thực tế nhưng là cái gì cũng không có tác dụng, liền quang rơi một cái miệng.

Đương nhiên, trong lòng biết là một chuyện, có thể nói đi ra chính là một chuyện khác.

Văn Trạch khuôn mặt lúc trắng lúc xanh, lại đúng là vẫn còn một câu nói đều không nói được, chỉ có thể oán hận thu kiếm, xám xịt đi xuống chân núi.

Thẳng đến nhìn Văn Trạch đoàn người ly khai Thiên Tâm phong, Linh Tê Kiếm Tông những thứ này đệ tử, lúc này mới nhịn không được phát sinh một hồi tiếng hoan hô.

Từ trước đây cái kia ai cũng coi thường chân truyền đệ tử, cho tới bây giờ mục đích chung, thậm chí danh vọng sẽ vượt qua Lý Tử Vân cùng Khổng Từ hai vị này chân truyền đệ tử khuynh hướng, Bạch Nhạc vẻn vẹn chỉ dùng hơn một tháng thời gian.

Đối với Linh Tê Kiếm Tông đệ tử mà nói, Bạch Nhạc tồn tại bản thân liền là một cái truyền kỳ!

"Ngươi rất tốt, phi thường tốt!"

Nhìn Bạch Nhạc, Từ Phong đầy cõi lòng vui mừng, vỗ vỗ Bạch Nhạc bả vai nhẹ giọng khen.

"Đệ tử không dám! Trùng hợp hội, cả gan đi quá giới hạn, cũng xin Từ trưởng lão thứ tội." Trở lại Từ Phong trước mặt, Bạch Nhạc liền lần nữa thay đổi hồi cái kia nhu thuận nghe lời thiếu niên, nhìn không ra nửa điểm phong mang.

Trong tông môn, Từ Phong một mực đối Bạch Nhạc không sai, vô luận là trước đây giúp hắn phân phối biệt viện, vẫn là giúp hắn tranh thủ chân

truyền đệ tử thân phận, thậm chí còn tại sơn cốc trong trận chiến ấy, kéo thân thể bị trọng thương ngăn trở Âm Dương Quỷ Đồng, những thứ này đối với Bạch Nhạc mà nói, đều là ân tình.

Cho nên, mặc dù thành tựu tử phủ, lại nhập chủ Thiên Tâm phong, thân phận tựa hồ cũng không so Từ Phong thấp nhiều ít, Bạch Nhạc cũng giống vậy không có nửa phần kiêu căng.

"Sớm đi nghỉ ngơi đi, Tử Dương Chân Nhân truyền lời xuống, sáng sớm ngày mai lần nữa vào núi, ngươi tất nhiên xuất quan, liền cùng theo một lúc đi." Gật đầu, Từ Phong nhẹ giọng phân phó nói.

"Vâng!"

Xoay người lại, Từ Phong khoát khoát tay, đi về phía dưới núi bay đi, "Được, đều tản ra a!"

Khí mặc dù ra, có thể nên an bài hắn cũng nhất định phải tiếp tục an bài, cũng không thể thật bả Đạo Lăng Thiên Tông những thứ này đệ tử phơi tại cái kia.

"Đệ tử tuân mệnh!"

Một đám đệ tử nhất thời khom người lĩnh mệnh, chỉ là trước lúc ly khai, cũng đều lần nữa hướng Bạch Nhạc hành lễ, lúc này mới lui ra.

Lắc đầu, Bạch Nhạc đứng ở trên ngọn núi, nhìn Vân Mộng Chân vị trí phương vị yên lặng hồi lâu, lại đúng là vẫn còn thở dài một thân, xoay người đi vòng vèo hồi trong động phủ.

Bằng tâm mà nói, lúc này, Bạch Nhạc thật rất muốn gặp Vân Mộng Chân nói lời cảm tạ.

Nếu không phải viên kia Linh Khư Quả, chỉ sợ hắn rất có thể bây giờ đã

chết, căn bản không có khả năng vượt qua đạo này tử quan.

Có thể Đạo Lăng Thiên Tông người tất nhiên đến, hắn cũng chỉ có thể bả phần tâm tư này áp đến tâm.

Loại thời điểm này, để cho ngoại nhân phát hiện hắn cùng với Vân Mộng Chân quan hệ dị dạng, chỉ sợ tuyệt đối không phải chuyện gì tốt, điểm này, Bạch Nhạc lòng biết rõ.

Lúc trước còn cái gì cũng đều không hiểu thời điểm, dám nói đuổi theo Vân Mộng Chân cước bộ, đó là con nghé mới sanh không sợ cọp, có thể kinh lịch nhiều như vậy, theo thực lực đề thăng, Bạch Nhạc mới càng phát có thể cảm thụ được mình cùng Vân Mộng Chân ở giữa chênh lệch.

Đây mới là đường dài dằng dặc tu xa này a!

Đương nhiên, cứ việc gian nan, nhưng Bạch Nhạc nhưng trong lòng vẫn như cũ đầy cõi lòng lòng tin.

Chính như Thông Thiên Ma Quân nói, hắn đã vì Bạch Nhạc lát thành một cái Thông Thiên Đại Đạo, còn như có thể đi thật xa, dĩ nhiên là chỉ có thể nhìn Bạch Nhạc chính mình.

Đường, cuối cùng là tự đi ra ngoài.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Đánh lén ban đêm, Hắc Diệu Ma Quân

Đêm, vạn lại câu tĩnh!

Một đạo thân ảnh lặng yên xuất hiện ở Linh Tê Kiếm Tông sơn môn trước đó, phía sau, Dạ Nhận lặng yên dung nhập trong màn đêm.

Bước ra một bước, người kia thân ảnh chợt xuất hiện ở trong trời đêm, một tay một trảo, một cây trường thương chợt tới tay, dưới ánh trăng, cái kia một cây trường thương màu đen có vẻ vô cùng chói mắt!

"Đi!"

Trầm giọng uống một câu, cổ tay đột nhiên ném ra, cái kia một cây trường thương màu đen chợt rời khỏi tay, cơ hồ là trong nháy mắt, một tiếng rồng gầm chợt vang lên, cái kia phá không mà ra trường thương, vậy mà trong nháy mắt hóa thành một cái khủng bố hắc long, hướng về Linh Tê Kiếm Tông Chủ phong, Linh Tê Phong đập xuống đi.

Trong nháy mắt, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông bầu trời chợt hình thành một màn ánh sáng, nhưng là hộ tông đại trận trước tiên kích phát mà ra.

Đáng tiếc, tầng này hơi mỏng màn sáng, tại cái kia Hắc Long Trảo xuống, quả thực yếu đuối như là một lớp giấy, trong nháy mắt bị xé nứt!

Ùng ùng!

Như một tiếng sét nổ vang, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông trong nháy mắt này triệt để bị thức tỉnh.

Cơ hồ là đồng thời, lau một cái tử sắc chợt từ Linh Tê trên đỉnh núi mọc lên, như một vòng tử nhật, chiếu rọi bầu trời đêm.

"Tử dương, ngươi canh giữ ở ta Hắc Long đàm mấy trăm năm, như thế một tiếng bắt chuyện cũng không lớn liền đi, có thể không tốt lắm đâu?" Mắt lạnh nhìn cái kia một vòng tử nhật, người kia trong mắt tràn đầy vẻ châm chọc, đạm nhiên mở miệng nói.

"Hắc Diệu Ma Quân! ! !"

Liếc mắt liền nhận ra đối phương thân phận, Tử Dương Chân Nhân trên người đột nhiên tuôn ra lau một cái khủng bố sát khí, lành lạnh quát lên.

Hắc Long đàm, Hắc Diệu Ma Quân!

Hắc Long đàm trong tự nhiên không có khả năng thật có hắc long, nhưng lại thật là yêu thú hoành hành, cho dù là Tinh Hải Cảnh cường giả, mạnh mẽ bước vào cũng chưa chắc có thể toàn thân trở ra, mà vị Hắc Diệu Ma Quân lại ngạnh sinh sinh áp đảo Hắc Long đàm một đám yêu thú, tuyệt đối là hoàn toàn xứng đáng ma đạo cự kình một trong.

Trước đó mấy năm nay, Đạo Lăng Thiên Tông uy áp thiên hạ, một đám ma đạo cự phách căn bản cũng không có dám mạo hiểm đầu, cho dù là vị này Hắc Diệu Ma Quân cũng bị vây ở Hắc Long đàm bên trong không dám rời đi nửa bước.

Mà mấy trăm năm nay ở giữa, phụ trách trấn áp Hắc Long đàm, chính là Tử Dương Chân Nhân.

Đạo Lăng sơn đánh một trận, Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên tử thương thảm trọng, còn lại cũng mệt mỏi, không thể không buông tha đối với một vài chỗ áp chế.

Hắc Long đàm không thể nghi ngờ chính là bên trong một trong.

Chỉ là Tử Dương Chân Nhân lại không nghĩ rằng, tin tức vậy mà truyền nhanh như vậy, ban ngày hắn vừa mới đến Linh Tê Kiếm Tông, buổi tối Hắc Diệu Ma Quân dĩ nhiên cũng làm đuổi tới, hơn nữa, dám trực tiếp xuất thủ khiêu khích.

Vốn là kế hoạch sáng sớm ngày mai liền trực tiếp vào núi, có thể lại không nghĩ rằng, đối phương vậy mà nhanh hơn một bước, trực tiếp xuất thủ, đánh loạn hắn kế hoạch.

"Mấy trăm năm, bản quân một mực chờ đợi một cái với ngươi công bằng giao thủ cơ hội! Tử dương, ra tay đi, để cho bản quân nhìn một chút, không có Đạo Lăng Thiên Tông đại trận trợ giúp, ngươi còn có thể còn lại vài phần bản lĩnh!"

Thả người nhảy lên, Hắc Diệu Ma Quân cầm súng, hung hãn hướng về Tử Dương Chân Nhân đánh tới.

Trong lúc nhất thời, Ma Diễm ngập trời, cái kia bàng bạc lực lượng, dường như muốn đem Linh Tê Phong một chỗ nổ nát đồng dạng.

"Ngươi muốn chết!"

Sát khí chợt hiện, thân hình thoắt một cái, Tử Dương Chân Nhân liền trực tiếp nghênh đón.

Hai vị này Tinh Hải Cảnh cường giả giao thủ, người khác tự nhiên không xen tay vào được, nhưng này đánh một trận, cũng đồng dạng ký hiệu, trận này nhằm vào Linh Tê Kiếm Tông đánh lén ban đêm chính thức bạo phát.

Trong chốc lát, nguyên bản giấu ở phía sau núi bên trong ma đầu đồng thời hướng về Linh Tê Kiếm Tông phát động công kích.

Hộ tông đại trận vừa mới bị Hắc Diệu Ma Quân đánh nát, vội vàng phía dưới, Linh Tê Kiếm Tông căn bản là vô pháp lại khung lên đủ đủ ngăn cản đối phương bình chướng, không tới thời gian một phút, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông liền đều bị tác động đến.

Đại lượng Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, thậm chí còn không kịp làm rõ ràng đến tột cùng phát sinh cái gì, liền trực tiếp bị tập kích giết.

Lấy có tâm tính vô tâm, vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, trong khoảnh khắc, Linh Tê Kiếm Tông liền bị đánh tổn thất nặng nề.

Hơn ngàn năm đến, cái này còn là lần đầu tiên phát sinh, người trong ma đạo trực tiếp tập kích chính đạo tông môn sự tình, hơn nữa còn là tại Đạo Lăng Thiên Tông cường giả ở nơi này tình huống dưới.

...

Tiếng giết ngập trời!

Bạch Nhạc nguyên bản đều đã nằm ngủ, có thể trong động phủ cũng giống vậy nghe được cái kia rung trời tiếng chém giết.

Cơ hồ là trước tiên, Bạch Nhạc liền trực tiếp ly khai động phủ, cũng đúng dịp thấy Tử Dương Chân Nhân cùng Hắc Diệu Ma Quân lần đầu tiên giao phong.

Cái kia một cái hắc long cùng tử nhật trùng kích, trong nháy mắt, cho Bạch Nhạc một loại khó diễn tả được trùng kích cảm giác.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc phảng phất có một loại ảo giác, hai người kia nếu như liều lĩnh chém giết, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông có thể đều sẽ tùy theo hủy diệt.

Dạng này lực lượng, quả thực đã vượt quá người tưởng tượng!

Lúc trước còn chưa tới Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, Bạch Nhạc cùng hắn người phàm tục, cho rằng tu hành giả chính là thần tiên, nhưng chân chính đến Linh Tê Kiếm Tông, bước lên con đường tu hành về sau, lại tựa hồ như cũng không có dạng này cảm thụ.

Đơn giản chính là thực lực càng mạnh mà thôi.

Nhưng hôm nay, làm Bạch Nhạc chứng kiến Tử Dương Chân Nhân cùng Hắc Diệu Ma Quân giao thủ lúc, nhưng là không khỏi lần nữa sản sinh dạng này ý niệm trong đầu.

Không phải hắn nhận thức lui bước, mà là theo thực lực đề thăng, dần dần chứng kiến càng thế giới rộng lớn.

Hầu như không có bất kỳ do dự nào, Bạch Nhạc ngay đầu tiên liền trực tiếp hướng về Vân Mộng Chân vị trí chỗ ở chạy tới.

Cứ việc biết rõ, thời khắc thế này Vân Mộng Chân vị trí chỗ ở mới là nguy hiểm nhất, Bạch Nhạc cũng vẫn không có nửa điểm do dự.

Giờ khắc này, không thể ức chế, Bạch Nhạc trong đầu, lần nữa hiện ra Dạ Nhận thân ảnh!

So với hắn ai cũng rõ ràng, lần này Dạ Nhận mục tiêu, căn bản là Vân Mộng Chân!

Hơn nữa , dựa theo trước đó ở trong sơn cốc nghe được Dạ Nhận nói tới, khả năng này mới là ma đạo lần này chân chính mục.

... . . .

"Bảo hộ thánh nữ!"

Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử được an bài nghỉ ngơi địa phương, bản thân liền rời Vân Mộng Chân không xa, tại nhận thấy được nguy hiểm sau đó, sở hữu Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử phản ứng đầu tiên chính là bảo hộ Vân Mộng Chân vị này thánh nữ.

Đối với Đạo Lăng Thiên Tông mà nói, Vân Mộng Chân vị này thánh nữ địa vị cùng ý nghĩa, thậm chí còn muốn tại Tử Dương Chân Nhân phía trên! Những thứ này đệ tử lần này theo Tử Dương Chân Nhân chạy tới, trọng yếu cũng không phải là cái gì tìm về Côn Ngô Kiếm, mà là đem Vân Mộng Chân an toàn hộ tống trở về.

Trước đó Văn Trạch coi thường Linh Tê Kiếm Tông, còn rất nhiều Linh Tê Kiếm Tông đệ tử không cam lòng, nhưng trên thực tế, làm nguy cơ chân chính phủ xuống thời giờ sau khi, ngươi mới có thể phát hiện, song phương xác thực căn bản không cùng một đẳng cấp.

Từ phát hiện nguy hiểm đến chạy tới Vân Mộng Chân nghỉ ngơi thiền điện, Văn Trạch những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử vẻn vẹn chỉ dùng nửa nén hương thời gian, hơn nữa trực tiếp ngay tại ngoài điện kết trận, tất cả ngay ngắn có thứ tự, không có bất kỳ một cái đệ tử hoảng loạn phạm sai lầm.

Mà lúc này đây, Linh Tê Kiếm Tông đệ tử tuy nhiên cũng còn như là năm bè bảy mảng, mặc dù một ít tông môn trưởng lão khàn cả giọng la lên chỉ huy, cũng rất khó tại ngắn như vậy trong thời gian hình thành hữu hiệu phản kích.

Mặc dù dứt bỏ thực lực không nói, loại này chênh lệch cũng đồng dạng có thể nói là cách biệt một trời.

Loại này súc tích, thật mới là Huyền cấp tông môn cùng thiên tông chân chính chỗ chênh lệch.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Thanh y theo kiếm

"Tê, tê!"

Đột nhiên, thiền điện trước cửa chợt vang lên một hồi trầm thấp lạc giọng, chỉ chớp mắt ở giữa, vô số màu sắc sặc sỡ độc xà cực nhanh từ dưới núi bò qua đến, rậm rạp , khiến cho người rùng mình.

Cơ hồ là vô ý thức, liền có đệ tử xuất kiếm chém giết trước mặt độc xà.

Những độc xà này đối với người thường mà nói, tuy trí mạng, nhưng đối với những người tu hành này mà nói, lại tựa hồ như cũng không có quá lớn uy hiếp, cho dù là Dẫn Linh Cảnh đệ tử, chỉ cần không bị hù được, cũng đồng dạng có thể ứng phó.

"Dừng tay, cái này xà có độc!"

Cơ hồ là đồng thời, Văn Trạch thanh âm đã vang lên, đáng tiếc cái này đã quá trễ, hơn nữa, trừ Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử bên ngoài, căn bản là không có người nghe hắn.

Một ít Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, tức thì bị hù dọa mộng, nổi điên đau xót chém lung tung, tựa hồ muốn đem những độc xà này toàn bộ chém giết.

Nhưng mà, ngay tại giết chết trước mặt độc xà trong nháy mắt, những cái kia bị chém đứt thân thể độc xà lại chợt nổ lên, hình thành năm màu khói độc lần nữa bao phủ mà đến, vừa mới còn giết xà giết hăng say đệ tử, trước mặt sương độc này, lại hầu như liền nửa điểm năng lực chống cự cũng không có, trong nháy mắt liền hít thở không thông té lăn trên đất.

Càng đáng sợ hơn là, phía sau độc xà, căn bản không quan tâm đồng bạn

bị giết, một tia ý thức lần nữa xông lên, đảo mắt liền đem những cái kia đệ tử thi thể bao phủ.

Tới mức này, cho dù là có ngốc người cũng minh bạch, những thứ này xà có huyền cơ khác, nơi nào còn dám qua quýt xuất thủ chém giết.

Chỉ là, ngươi không giết, những thứ này xà cũng sẽ không lui, bọn họ sẽ chỉ làm trầm trọng thêm hướng ngươi nhào tới.

"Không phải sợ, dùng linh lực bao lấy vỏ kiếm, bắt bọn nó đánh lại, đây là Hắc Long đàm năm màu độc xà, bọn hắn bản thân cũng đã bị độc tính ăn mòn, căn bản sống không bao lâu, chỉ cần kéo qua cái này một lớp thế tiến công, xà trận tự sụp đổ."

Bước ra một bước, dẫn đầu đứng ở trước mặt nhất, trong cơ thể linh khí tuôn ra, khoát tay, chính là hơn mười con rắn độc bị Văn Trạch đánh bay ra ngoài.

Thân là Tử Dương Chân Nhân đệ tử, Văn Trạch bản thân ngay tại Hắc Long đàm lịch luyện qua, kinh nghiệm tự nhiên phong phú nhiều, liếc mắt liền nhận ra lai lịch.

Có Văn Trạch làm tấm gương, hắn Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử cũng theo học theo, mặc dù ném miễn không có chút luống cuống tay chân, nhưng dù sao thực lực tại cái kia thả lấy, rất nhanh cái này một lớp xà triều liền bị ngăn cản trở về.

Chỉ là, Linh Tê Kiếm Tông đệ tử nhưng là không còn vận tốt như vậy, cho dù là có một chút thính tai, nghe được Văn Trạch đệ tử, cũng chỉ có thể tự theo làm, lại không có cách nào bắt chuyện đồng bạn liên thủ, nhiều như vậy độc xà, nơi nào là tự mình một người có thể đở được, trong chốc lát, cũng liền bị độc xà cắn xé mà chết.

Bất quá ngắn ngủi một khắc đồng hồ thời gian, Vân Mộng Chân vị trí

chỗ này thiền điện trên ngọn núi, xác chết khắp nơi, lại nhìn không đến một cái Linh Tê Kiếm Tông đệ tử.

"Kiệt kiệt, Đạo Lăng Thiên Tông nhãi con quả nhiên có vài phần môn đạo."

Thậm chí còn không đợi Văn Trạch bọn hắn thở phào được một hơi, một cái bên cười u ám âm thanh liền vang lên theo tới.

Trong nháy mắt, hơn mười người thân ảnh tùy theo xuất hiện ở thiền điện trước đó.

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, giờ khắc này, cho dù là Văn Trạch cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Từ những cái này người quần áo cùng trang sức thượng là có thể nhìn ra được, những người này vốn là Hắc Long đàm ma đầu, thậm chí khả năng chính là nuôi dưỡng những thứ này năm màu độc xà người, năm màu độc xà đối với bọn hắn mà nói, có thể không có nửa điểm ảnh hưởng.

Luận thực lực, đối phương vốn là chưa chắc so với bọn hắn những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử kém, bây giờ còn có xà triều kiềm chế, một trận làm sao còn đánh?

Lần này tới Linh Tê Kiếm Tông trước đó, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, sợ rằng cũng không nghĩ ra, sẽ ở loại địa phương nhỏ này, gặp gỡ đáng sợ như thế nguy cơ sinh tử.

"Giết!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Văn Trạch lạnh lùng mở miệng nói, "Coi như chiến tới người cuối cùng, cũng không thể để bọn hắn quấy rầy đến thánh nữ."

Trong nháy mắt, Đạo Lăng Thiên Tông những thứ này đệ tử nhất thời chiến ý ngang nhiên.

Mặc dù hắn bọn hắn rất nhiều người, cũng không rõ ràng, vì sao đến bây giờ loại tình trạng này, ngay tại trong Thiên điện thánh nữ còn không xuất thủ, có thể đó cũng không ảnh hưởng bọn hắn phán đoán cùng dũng khí.

Thánh nữ bản thân liền là Đạo Lăng Thiên Tông thân phận tôn quý nhất người, bảo hộ thánh nữ, có thể nói là mỗi một vị Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử trách nhiệm.

Trong khoảnh khắc, kèm theo xà triều lại một lần nữa trùng kích, những thứ này Hắc Long đàm ma đầu cũng theo đó giết tới, trong nháy mắt, chính là dao sắc giáp nhau, không có bất kỳ người nào nhượng bộ, trong khoảnh khắc, liền bắt đầu thảm thiết nhất chém giết.

Lần này chạy tới Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, tổng cộng cũng bất quá cũng chỉ có hơn mười người, thảm liệt như vậy chém giết xuống, hầu như cách mỗi một hồi, liền sẽ có người chết đi, mà đồng bạn thậm chí ngay cả bi thương thời gian cũng không có, nhất định phải lập tức trên đỉnh, tiếp tục cái này tàn khốc chém giết.

Trong Thiên điện, Vân Mộng Chân đứng tại trước cửa điện, xuyên thấu qua trên cửa khe hở, rõ ràng nhìn đây hết thảy.

Mặt trầm như nước, Vân Mộng Chân tay núp ở trong tay áo, nắm thật chặc quả đấm, đốt ngón tay bị bóp hơi trắng bệch, nhưng lại cuối cùng vẫn không nói một lời.

Linh Tê Kiếm Tông đệ tử sinh tử, nàng có thể không quan tâm, thế nhưng những thứ này biết rõ nguy hiểm, lại như cũ dùng tính mệnh tới ngăn cản đối phương đồng môn đệ tử, nhưng có thể nói toàn bộ đều là vì nàng mà chết, thì như thế nào có thể làm cho nàng không đau lòng.

Nàng so với ai khác đều muốn giết những thứ này người trong ma đạo, đương nhiên lấy thực lực, cũng đủ để đơn giản làm được điểm này, vô luận là những cái kia Hắc Long đàm ma đầu, vẫn là cái gọi là xà triều, đều căn bản đỡ không được nàng.

Có thể nàng lại rõ ràng hơn, nàng căn bản không thể ra tay, những người này vốn là đối phương cố ý phái tới chịu chết, mục chính là dẫn nàng xuất thủ.

Theo Hắc Diệu Ma Quân xuất hiện, nơi này những thứ này người trong ma đạo đã lại không là năm bè bảy mảng, mà là bị mạnh mẽ đóng hết một cái chỉnh thể, mà mục, chính là giết chết nàng!

Dạ Nhận đáng sợ, nàng so bất luận kẻ nào đều biết, không có Côn Ngô Kiếm tình huống dưới, cho dù là chính diện giao phong, nàng còn chưa chắc có thể thủ thắng, nếu là bị Dạ Nhận nắm lấy cơ hội đánh lén đắc thủ, chính là chắc chắn phải chết!

Thân là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, Vân Mộng Chân so với ai khác đều biết một khi chính mình bỏ mạng ở những thứ này người trong ma đạo trong tay hội dẫn phát đáng sợ đến bực nào hậu quả, nàng nhất định phải còn sống, mặc dù trả giá nhiều hơn nữa mạng người đại giới!

"Vân Mộng Chân, ngươi còn muốn tránh tới khi nào? Lần trước bị ngươi chạy thoát, lần này, ngươi còn có thể hướng cái nào tránh?"

Trong kịch chiến, một hồi quỷ đề tiếng vang lên, Âm Dương Quỷ Đồng thân ảnh tùy theo trực tiếp xuất hiện tại thiền điện phía trên, âm u mở miệng giễu cợt nói.

Văn Trạch bọn hắn lúc này đã sớm bị xà triều cùng Hắc Long đàm người làm mệt mỏi, căn bản là không tỳ vết lại ngăn cản Âm Dương Quỷ Đồng.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người sắc mặt đều thay đổi không gì sánh được xấu xí.

Trận này sát cục, nhịp nhàng ăn khớp, mỗi một bước đều ở đây bức bách Vân Mộng Chân xuất thủ, cho dù là phản ứng chậm chạp một số người, lúc này cũng đều hiểu được vài phần!

Đối phương tất cả chuẩn bị, đều là đang ép Vân Mộng Chân xuất thủ, như vậy một khi đợi được một khắc này, liền tất nhiên là kinh khủng nhất sát chiêu lúc phát động khắc.

Có thể hết lần này tới lần khác, lúc này, cho dù ai cũng không có bất kỳ biện pháp nào ngăn cản.

Hít sâu một hơi, chợt đẩy ra cửa điện, Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, cất bước mà ra, mắt lạnh nhìn Âm Dương Quỷ Đồng, lại vẫn không có nói chuyện.

Đến một bước này, Vân Mộng Chân mình cũng rõ ràng, chính mình tránh không khỏi, duy nhất có thể làm chính là bả cảnh giác nhắc tới tối cao, chờ lấy Dạ Nhận Lôi Đình Nhất Kích.

"Âm Dương Quỷ Đồng, ngươi đồ tử đồ tôn đều chết sạch, lần này luân cũng nên đến phiên ngươi đi?"

Ngay tại Vân Mộng Chân đã chuẩn bị bị ép xuất thủ thời điểm, lau một cái tử sắc chợt từ phía chân trời hoa rơi, hóa thành một xóa sạch huyễn lệ kiếm quang, thẳng rơi vào Vân Mộng Chân trước người.

Thanh y theo kiếm, tử khí trùng tiêu!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Ngạnh bính Âm Dương Quỷ Đồng

"Bạch Nhạc! ! !"

Từ trong miệng phun ra hai chữ này, Âm Dương Quỷ Đồng rất có một loại khắc cốt minh tâm hận ý, nếu không phải Bạch Nhạc làm rối, lần trước tại sơn cốc thời điểm, Vân Mộng Chân cũng đã chết, nơi nào sẽ còn yêu cầu mạo hiểm tới tập kích Linh Tê Kiếm Tông.

Lần trước thời điểm giao thủ, Bạch Nhạc ngạnh sinh sinh chém giết hắn qua nhiều năm như vậy tỉ mỉ đào tạo sở hữu Quỷ Đồng , khiến cho hắn thực lực đại tổn, không thể không đầu nhập vào Hắc Long đàm đem đổi lấy tài nguyên khôi phục thương thế.

Từ lần đầu tiên gặp phải Bạch Nhạc bắt đầu, hắn vẫn đang ăn thua thiệt, muốn nói hận, hắn đối Bạch Nhạc mới thực sự là hận ý ngập trời, hận không thể đem Bạch Nhạc rút gân lột da, sanh đạm thịt!

Mấy ngày qua, hắn cũng vẫn luôn chờ lấy sẽ cùng Bạch Nhạc gặp lại một khắc, thậm chí nghĩ kỹ phải lấy tàn nhẫn nhất phương thức đem Bạch Nhạc dằn vặt đến chết.

Nhưng hắn lại vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, bất quá ngắn ngủi hơn một tháng thời gian, Bạch Nhạc vậy mà bước vào linh phủ, hơn nữa nhìn Bạch Nhạc xung quanh quanh quẩn tử khí, liền có thể biết, Bạch Nhạc mở lại còn là tối cao phẩm chất tử phủ.

Tử phủ a, đó là hắn một đời mộng tưởng!

Nếu như hắn cũng có thể có một cái tử phủ, có thể đi lên liền sẽ là hoàn

toàn khác biệt nhân sinh.

Nghĩ vậy, Âm Dương Quỷ Đồng liền hận càng điên cuồng lên vài phần.

"Tiểu súc sinh, quỷ gia nhất định đem ngươi đầu khớp xương một tấc một tấc cắt đứt, đem ngươi ăn sống nuốt tươi!"

Trên thực tế, Bạch Nhạc đột nhiên xuất hiện ở đây, ngoài ý muốn làm sao ngăn một cái Âm Dương Quỷ Đồng.

Dù cho là Văn Trạch cùng Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử cũng không khỏi cả kinh, không chút nào khoa trương nói, bây giờ Linh Tê Kiếm Tông mặc dù nhìn như loạn thành nhất đoàn, nhưng trên thực tế, bằng Bạch Nhạc thân phận cùng thực lực, chỉ cần trốn Thiên Tâm phong bên trên, hoặc là đi tìm Linh Tê Kiếm Tông trưởng lão che chở đều đủ để ung dung giữ được tánh mạng.

Có thể duy chỉ có nơi này là nguy hiểm nhất, một cái sơ sẩy liền sẽ nguy hiểm đến tánh mạng.

Bọn họ là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, vì bảo vệ Vân Mộng Chân không thể không đến, có thể Bạch Nhạc lại tựa hồ như căn bản không có cần phải cuốn vào cái này bày trong nước đục.

Phải biết, trước đó tại Thiên Tâm phong thượng bị Bạch Nhạc đánh mặt, Văn Trạch liền có thể nhìn ra, Bạch Nhạc đối cái gọi là Đạo Lăng Thiên Tông cũng không nhiều ít có ý tôn trọng, càng chưa nói tới vì lấy lòng tới mạo hiểm đọ sức phú quý! Một cái mở tử phủ thiên tài, vô luận đi tới đâu, đều sẽ đạt được ưu đãi.

Có thể hết lần này tới lần khác Bạch Nhạc vẫn là đến, hơn nữa còn là tại loại này bọn hắn đã toàn tuyến rơi vào hoàn cảnh xấu, rất có thể sống không bao lâu tình huống dưới.

Tựa hồ đoán được Văn Trạch bọn hắn tâm tư, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Văn sư huynh, giữa chúng ta mặc dù có qua không thoải mái, nhưng Vân tiên tử lại với ta có đại ân, ta có thể có hôm nay, có thể nói, toàn dựa vào Vân tiên tử thành toàn! Cho dù là liều lên này tính mệnh, ta cũng nhất định sẽ bảo vệ được Vân tiên tử chu toàn! Hi vọng chúng ta lúc này có thể vứt bỏ hiềm khích lúc trước, liên thủ ngăn địch."

Những lời này thật có chút dư thừa, nhưng Bạch Nhạc nhưng lại không thể không nói, thứ nhất hắn nhất định phải dựa vào Văn Trạch bọn hắn ngăn cản xà triều cùng Hắc Long đàm người, cũng nhất định phải để cho Văn Trạch bọn hắn tin tưởng, hắn nhất định sẽ tận lực bảo hộ Vân Mộng Chân! Ở một phương diện khác, hắn cũng nhất định phải nhờ vào đó đến giải thích chính mình động cơ.

Bằng không, ngươi một cái Linh Tê Kiếm Tông đệ tử lại tổn hại sinh tử chạy tới bảo hộ Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, cũng không tránh khỏi quá kỳ quái, khó tránh khỏi sẽ không để cho nhiều người muốn.

Nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân không biết làm sao có chút chua xót, đó cũng không cao lớn thân thể ngăn ở trước người, để cho nàng có một loại khác cảm thụ.

Đây cũng không phải là Bạch Nhạc lần đầu tiên ngăn ở trước người của nàng.

Cứ việc luận thực lực, cho dù là hiện tại thành tựu tử phủ Bạch Nhạc, cùng nàng ở giữa cũng là một trời một vực, có thể mỗi một lần khi nàng rơi vào nguy cơ thời điểm, Bạch Nhạc lại luôn có thể xuất hiện ở trước mặt nàng.

Cái này khiến nàng tự nhiên lần nữa nhớ tới, trước đây Bạch Nhạc nói chuyện nhiều.

Xin cho ta chết tại ngươi phía trước!

Đây không phải là dỗ ngon dỗ ngọt, cũng không phải lừa nữ nhân hài lòng hoa ngôn xảo ngữ, mà là một cái cam kết, một cái Bạch Nhạc nguyện ý dùng tánh mạng tới thực tiễn hứa hẹn.

Dạng này hứa hẹn, dạng này Bạch Nhạc, thì như thế nào có thể làm cho nàng không cảm động.

"Tốt!"

Nghe được Bạch Nhạc, Văn Trạch trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái tinh mang, "Bạch Nhạc, lần này nếu có thể còn sống sót, ngươi người bạn này, Văn mỗ giao định!"

Xuất thân Đạo Lăng Thiên Tông, lại là Tử Dương Chân Nhân đệ tử, Văn Trạch tự nhiên là kiêu ngạo, thậm chí kiêu ngạo có chút tự phụ.

Nhưng đây cũng không có nghĩa là, Văn Trạch chính là một cái tiểu nhân.

Thậm chí vừa vặn tương phản, có thể tại Vân Mộng Chân gặp nguy hiểm thời điểm, dẫn dắt hắn đệ tử chạy tới, không tiếc tử sinh ngăn cản người trong ma đạo, Văn Trạch phẩm tính không kém bất kì ai.

Làm Bạch Nhạc nguyện ý tại loại này thời khắc nguy cấp chạy tới tương trợ thời điểm, hắn liền thật đã tán thành Bạch Nhạc cái này nhân loại.

Chỉ là, loại tình huống này, cũng không thời gian ở không tới tự thoại, cơ hồ là vừa quay đầu ở giữa, đối phương thế tiến công liền lần nữa như thủy triều đánh tới.

"Giết!"

Trong nháy mắt, Âm Dương Quỷ Đồng cũng đồng dạng chợt xuất thủ,

trực tiếp hướng về Bạch Nhạc bắt tới.

Trước đó mặc dù cũng có qua giao thủ, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc ứng phó cũng chỉ là đối phương phái ra Quỷ Đồng mà thôi, nhưng lúc này đây, nhưng là thật thật tại tại muốn chính diện ứng phó Âm Dương Quỷ Đồng công kích.

Mặc dù thân thể chỉ có một đứa bé con kích cỡ tương đương, có thể bàn tay một khi đưa ra, nhưng là nghênh phong biến dài, thoáng qua ở giữa liền hóa thành một chi bàn tay lớn màu đen, hung hăng hướng về Bạch Nhạc vỗ xuống tới.

Lần này, đối với Bạch Nhạc, Âm Dương Quỷ Đồng có thể lại không có nửa điểm lòng khinh thường, xuất thủ chính là toàn lực ứng phó!

Linh Phủ Cảnh lực lượng trong nháy mắt bộc phát ra, ma khí bốc lên, dường như muốn đem Bạch Nhạc trong nháy mắt oanh sát đồng dạng.

Không tránh không né, Bạch Nhạc lông mày nhíu lại , đồng dạng vẫn là một chiêu kia, giống nhau như đúc Linh Tê Nghênh Khách.

Mặc dù thành tựu tử phủ, nhưng trên thực tế, đây cũng là Bạch Nhạc lần đầu tiên chân chính cùng Linh Phủ Cảnh cường giả giao thủ, Bạch Nhạc cũng đồng dạng muốn thử xem thực lực của chính mình, cho dù là cứng đối cứng cùng Âm Dương Quỷ Đồng còn có bao nhiêu chênh lệch.

Oanh!

Trong nháy mắt giao phong, Bạch Nhạc đột nhiên rời khỏi ba bước, nhưng mà Âm Dương Quỷ Đồng vỗ xuống bàn tay cũng đồng dạng bị một kiếm đánh tan!

"Tử phủ!"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Âm Dương Quỷ Đồng hận nghiến răng nghiến lợi.

Từ mặt ngoài xem, một kích này vẫn là hắn chiếm thượng phong, Bạch Nhạc lấy thủ thế, còn bị hắn bức lui, tựa hồ thực lực kém xa hắn, thật là phải biết, Bạch Nhạc bất quá mới vừa đột phá Linh Phủ Cảnh a! Mà hắn Âm Dương Quỷ Đồng nhưng là bước vào linh phủ mười năm không thôi.

Nhưng dù cho như thế, tại cứng đối cứng tình huống dưới, Bạch Nhạc cũng vẻn vẹn chỉ là ăn một điểm nhỏ thua thiệt mà thôi, đây cũng là linh phủ về phẩm chất tuyệt đối chênh lệch a.

"Quỷ gia, thật lớn uy phong! Không gì hơn cái này."

Khóe miệng tràn ra một nụ cười lạnh lùng, Bạch Nhạc nắm kiếm, bình tĩnh mở miệng nói, "Đến mà không trả lễ thì không hay, ngươi cũng tiếp ta một kiếm thử xem!"

Tiếp Âm Dương Quỷ Đồng một kích này, Bạch Nhạc trong lòng cũng nhất thời đại định.

Vì trở thành liền tử phủ, hắn có thể nói là chịu nhiều đau khổ, có thể nói là đạp Quỷ Môn Quan xông tới, mà hết thảy này, hiện tại xem ra, cũng không nghi ngờ đều là đáng giá.

Lần này, lại đối mặt Âm Dương Quỷ Đồng, Bạch Nhạc là thật lên sát khí.

Mặc dù dứt bỏ bây giờ cục diện không nói, hắn cũng đồng dạng muốn chém giết Âm Dương Quỷ Đồng! Nghĩ đến những cái kia từng bị chính mình chém giết Quỷ Đồng, từng cái đều từng là một cái ngây thơ vô tội hài tử, Bạch Nhạc liền rất khó kềm chế trong lòng sát ý.

Ngươi muốn chiến, vậy liền chiến!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Bách Quỷ Dạ Đề

Cô Vân Xuất Tụ!

Đồng dạng Linh Tê Kiếm Quyết , đồng dạng kiếm chiêu, có thể cảnh giới khác biệt, thi triển ra uy lực cũng liền hoàn toàn khác biệt.

Bước vào Linh Phủ Cảnh sau đó, Linh Tê Kiếm Quyết chẳng những không có quá hạn, ngược lại để cho Bạch Nhạc lý giải càng khắc sâu, thật giống như, từ giờ khắc này, Linh Tê Kiếm Tông mới rốt cục có thể chân chính cho thấy nó phải có uy lực đồng dạng.

Tu hành trên con đường này, bước vào linh phủ mới có nghĩa là chân chính bắt đầu.

Cùng Âm Dương Quỷ Đồng một trận chiến này, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng cũng rất trọng yếu. Mới vừa bước vào linh phủ, Bạch Nhạc còn cần thời gian nhất định tới thích ứng dạng này lực lượng, một cái vừa đúng đối thủ, tự nhiên có thể gia tốc cái này thích ứng quá trình.

Từ Linh Tê Nghênh Khách, đến trục ngôi sao truy nguyệt, Linh Tê Kiếm Quyết tám thức trước tại Bạch Nhạc trong tay từng cái thi triển mà ra, toàn bộ quá trình, quả thực giống như là đang luyện kiếm.

Vô luận Âm Dương Quỷ Đồng làm sao điên cuồng công kích, cũng vô pháp cắt đứt loại nhịp điệu này.

Điên tới phục đi thi triển, làm Bạch Nhạc lặp lại đến lần thứ tư thời điểm, Âm Dương Quỷ Đồng trong lòng đã khó có thể ức chế sinh ra lau một cái ý sợ hãi.

Cho đến giờ phút này, hắn mới chính thức ý thức được, theo Bạch Nhạc

thành tựu tử phủ, giữa bọn hắn thực lực quan hệ đã đảo ngược lại.

Nói riêng về linh lực, hắn tự nhiên nếu so với Bạch Nhạc cường không ít, có thể hỏi đề ở chỗ, trên đời này giao phong thắng bại, không chỉ có riêng chỉ là linh lực mạnh yếu có khả năng quyết định, bằng không, vậy cũng không cần đánh tới đánh lui, chỉ cần mọi người đứng ngay ngắn nhiều lần ai linh lực cường là được.

Âm Dương Quỷ Đồng tu luyện bản thân liền là tả đạo ma công, chẳng những cực kỳ tàn nhẫn, hơn nữa hiệu quả thực tế quả cũng không tận như ý người, mở linh phủ thời điểm, cũng vẻn vẹn chỉ là miễn cưỡng mở ra một cái có tạp sắc lam sắc linh phủ.

Thậm chí còn hắn nhiều năm trước tới nay tỉ mỉ đào tạo Quỷ Đồng cũng đều bị Bạch Nhạc trước đó giết sạch sành sanh, loại tình huống này, Âm Dương Quỷ Đồng thực lực bản thân sẽ rất khó hoàn toàn phát huy được.

Có thể Bạch Nhạc lại hoàn toàn khác biệt, Linh Tê Kiếm Quyết chính là Linh Tê Kiếm Tổ lưu lại truyền thừa công pháp, Huyền Môn Chính Tông!

Tử phủ phẩm chất, càng là ở mức độ rất lớn bù đắp Bạch Nhạc về mặt cảnh giới cùng Âm Dương Quỷ Đồng chênh lệch.

Kể từ đó, chỉ cần Bạch Nhạc có thể kháng trụ Âm Dương Quỷ Đồng công kích, thắng lợi liền Thiên Bình, theo thời gian đưa đẩy liền tất nhiên sẽ hướng về Bạch Nhạc nghiêng.

Ý thức được điểm này, Âm Dương Quỷ Đồng trong lòng nhất thời bắt đầu sinh một màn điên cuồng chi ý.

Nếu là ngày trước, nhìn thấy chuyện không thể làm, hắn tất nhiên sẽ lựa chọn đào tẩu, có thể hỏi đề ở chỗ, từ hắn gia nhập Hắc Long đàm, cũng đã mất đi tự do.

Đánh lén ban đêm Linh Tê Kiếm Tông là Hắc Diệu Ma Quân tự mình hạ lệnh, mục chính là hiệp trợ Dạ Nhận chém giết Vân Mộng Chân, ở vào thời điểm này lui bước, sau đó tất nhiên sẽ lọt vào Hắc Long đàm trách phạt, tất nhiên khó thoát khỏi cái chết!

Trốn, tất nhiên là một con đường chết, nhưng nếu là liều mạng, lại có thể ngược lại có thể liều mạng ra một chút hi vọng sống tới.

Nghĩ vậy, Âm Dương Quỷ Đồng nơi nào còn có nửa phần do dự.

"Bạch Nhạc tiểu súc sinh, đây là ngươi buộc ta!"

Trên mặt lộ ra một vẻ dữ tợn chi sắc, trong nháy mắt, vô số quỷ ảnh từ Âm Dương Quỷ Đồng trong cơ thể bay ra, chợt hóa thành Bách Quỷ Dạ Đề!

Sắc bén mà thê thảm dạ đề tiếng, phảng phất ma âm đồng dạng chợt vang vọng bầu trời đêm.

Cái này cũng không phải cái gì ảo giác, mỗi một âm thanh khóc nỉ non thanh âm, đều vô cùng chân thật, bởi vì cái kia vốn là là vô số hài đồng linh hồn bị Âm Dương Quỷ Đồng cắn nuốt, ngày đêm dằn vặt tế luyện thống khổ tiếng.

Từng cái thiên chân vô tà hài tử, tại loại này khủng bố dằn vặt xuống, đã chỉ còn lại có đối với thế giới này oán giận cùng cừu hận.

Làm cái này một khắc, bị Âm Dương Quỷ Đồng thả ra, hủy diệt cùng phá hư, liền đã trở thành bọn hắn duy nhất bản năng.

Không phân địch ta, hung hăng nhất không khác biệt công kích!

Điên cuồng như vậy, đối với Âm Dương Quỷ Đồng mà nói, cũng cũng là

cực kỳ nguy hiểm sự tình, thậm chí có thể nói, một khi thi triển mà ra, cái môn này tu hành nhiều năm ma công đều muốn tùy theo phế bỏ, còn muốn khôi phục lại, không có mười năm ở trên tiềm tu cùng đồng dạng tàn nhẫn giết chóc đoạt hồn quá trình, căn bản cũng không khả năng hoàn thành.

Nhưng đồng dạng, bởi vì phần này điên cuồng, lúc này Âm Dương Quỷ Đồng cũng đồng dạng thay đổi cực kỳ đáng sợ.

Dạng này lực lượng, liền chính hắn đều không khống chế được, một cái sơ sẩy, liền sẽ ngay cả mình cũng bồi đi vào, chết tại đây Bách Quỷ Dạ Đề phía dưới.

Trong nháy mắt, toàn bộ trước đại điện, tất cả mọi người không khỏi trở nên biến sắc.

Kết quả này, đừng nói là Bạch Nhạc thật không ngờ, ở đây có một cái tính một cái, cũng căn bản không ai nghĩ đến a.

Âm Dương Quỷ Đồng a, mặc dù xưa nay thanh danh bất hảo, nhưng lại dù sao cũng là bước vào Linh Phủ Cảnh nhiều năm ma đầu! Cho dù là một ít người trong ma đạo, cũng chỉ là nghe thấy hắn tàn bạo, nhưng không có chân chính được chứng kiến, bây giờ nghe thế Bách Quỷ Dạ Đề, trong lòng cũng không khỏi đột nhiên co rụt lại.

Dù cho là người trong ma đạo, thật cũng rất khó tiếp thu tàn nhẫn như vậy công pháp.

Huống chi, đem Âm Dương Quỷ Đồng bức đến loại này tuyệt cảnh, lại vẫn chỉ là một cái vừa mới bước vào Linh Phủ Cảnh mao đầu tiểu tử, đây quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Giờ khắc này, tất cả mọi người ánh mắt cũng không khỏi rơi vào Bạch Nhạc trên người!

Vô luận là Văn Trạch cùng Đạo Lăng Thiên Tông những thứ này đệ tử, vẫn là Hắc Long đàm người, cũng không khỏi nhìn nhiều Bạch Nhạc liếc mắt.

Điên cuồng như vậy công kích, dù là trao đổi văn kiện ngoại giao trạch, chỉ sợ cũng rất khó ngăn cản cái này bách quỷ trùng kích.

Một khi rơi vào bách quỷ thôn phệ bên trong, mặc dù Bạch Nhạc kiếm đạo lại như thế nào khủng bố, chỉ sợ cũng đồng dạng khó thoát khỏi cái chết.

Thậm chí cho dù là Vân Mộng Chân cũng không khỏi cầm bên hông kiếm.

Cứ việc biết rõ, Dạ Nhận khả năng ngay ở bên cạnh cùng đợi nàng phân tâm xuất thủ lúc phát động Lôi Đình Nhất Kích, mà khi nhận thấy được Bạch Nhạc gặp nạn sau đó, Vân Mộng Chân vẫn còn có chút ức chế không được muốn xuất thủ.

Nhưng mà, càng khiến người ta không tưởng được là, cho dù là tại loại này dưới tuyệt cảnh, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ không hoảng hốt chút nào, chớ đừng nói chi là sợ hãi.

Cơ hồ là Âm Dương Quỷ Đồng bắt đầu thả ra trong cơ thể những thứ này lệ quỷ linh hồn đồng thời, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái tinh mang, "Làm một mình tư dục, tu luyện tàn nhẫn như vậy ma công, Âm Dương Quỷ Đồng, ngươi chết tiệt!"

Bước ra một bước, kiếm trong tay lộ ra lau một cái huyễn lệ kiếm quang, trong nháy mắt phá vỡ bầu trời đêm!

Trước đó cùng Âm Dương Quỷ Đồng giao thủ, trên thực tế, Bạch Nhạc càng nhiều vẫn chỉ là ma luyện chính mình, mượn cơ hội đề thăng thực

lực của chính mình, có thể theo Bách Quỷ Dạ Đề xuất hiện, nhưng là triệt để câu dẫn ra Bạch Nhạc tâm sát khí.

Linh Tê Kiếm Quyết một lần một lần thi triển, nhưng hắn nhưng thủy chung giấu một chiêu.

Chân chính tu hành Linh Tê Kiếm Quyết sau đó, Bạch Nhạc liền rất rõ ràng, trước đó tám thức kiếm chiêu, nhìn huyền diệu, nhưng trên thực tế, hết thảy đều chỉ là cuối cùng một kiếm cơ sở mà thôi! Linh Tê Kiếm Quyết, sát chiêu chân chính, chân chính đáng sợ địa phương, khoảng chừng tại cuối cùng này một kiếm.

Mà giờ khắc này, tại đây gần như tuyệt cảnh tình cảnh xuống, Bạch Nhạc rốt cục đem cái này một kiếm thi triển mà ra.

Linh Tê Nhất Kiếm!

Thần giao cách cảm, kiếm tâm tương thông!

Phá tất cả vô căn cứ, một kiếm này nhắm thẳng vào mục tiêu, căn bản không vì bất luận cái gì nhân tố bên ngoài mà thay đổi.

Bách Quỷ Dạ Đề, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, căn bản cũng không khả năng xông qua bách quỷ ngăn cản, giết đến Âm Dương Quỷ Đồng bên người, có thể như vậy cần gì nhất định phải muốn xông tới?

Kiếm, cho tới bây giờ thì không phải là cứng nhắc chiêu thức, mà là một loại Tuệ Lực!

Nếu không thể đạt được, kiếm Vô Củ cảnh giới, lại làm sao có thể nói là tâm kiếm tương thông?

Không có chút nào dấu hiệu, giờ khắc này, kiếm trong tay thình lình bị Bạch Nhạc phủi ném ra!

Mặc dù rời khỏi tay, có thể kiếm ý lại như cũ sắc bén không thể đỡ!

Bách Quỷ Dạ Đề mặc dù khủng bố, nhưng những này lệ quỷ lại cuối cùng không có khả năng đi công kích một thanh kiếm.

Dù cho là linh phủ đỉnh phong cường giả, cũng chưa chắc có thể xông qua Bách Quỷ Dạ Đề, lại theo cái này rời khỏi tay một kiếm triệt để hóa thành vô căn cứ!

Một kiếm xuyên tim!

Toàn lực thôi động Bách Quỷ Dạ Đề công kích Âm Dương Quỷ Đồng mình cũng đồng dạng không nghĩ tới sẽ có một kiếm như vậy!

Khi hắn phát hiện muốn ngăn cản thời điểm, nơi nào còn kịp.

Kiếm phong như điện, trong nháy mắt liền trực tiếp xuyên qua hắn miệng ngực, đưa hắn gắt gao đóng xuống đất!

Kinh khủng hơn là, những thứ này lệ quỷ nguyên bản là khó khống chế, là Âm Dương Quỷ Đồng liều mạng dẫn đạo, lúc này mới dẫn đầu hướng về Bạch Nhạc nhào qua, chỉ khi nào Âm Dương Quỷ Đồng chịu đến công kích, thư giãn loại này khống chế, những thứ này lệ quỷ cũng mặc kệ nhiều như vậy, thuận thế liền hướng về gần hơn Âm Dương Quỷ Đồng nhào qua!

Nguyên bản, lấy Âm Dương Quỷ Đồng cường hãn, cho dù là bị một kiếm xuyên tim, cũng sẽ không phải chết lập tức, nếu như phản ứng nhanh, chưa chắc không thể có chạy trốn khả năng.

Chỉ khi nào những thứ này lệ quỷ nhào lên, khả năng liền triệt để đoạn tuyệt Âm Dương Quỷ Đồng cuối cùng một chút hi vọng sống.

Âm Dương Quỷ Đồng điên cuồng gào thét giãy dụa, nhưng lại lại chỗ nào có thể tránh thoát nửa phần, giờ khắc này, trong mắt hắn mới tràn đầy vẻ tuyệt vọng!

Hắn nghĩ tới vô số kết quả, nhưng lại duy chỉ có không có nghĩ qua, chính mình sẽ chết tại chính mình tỉ mỉ đào tạo lệ quỷ công kích phía dưới, chết tại đây bị hắn coi là cuối cùng sát chiêu Bách Quỷ Dạ Đề phía dưới.

Những thứ này bị Âm Dương Quỷ Đồng tỉ mỉ đào tạo nhiều năm lệ quỷ, đang điên cuồng dằn vặt xuống, thật đã mất đi linh trí, mà khi bọn hắn bắt đầu cắn xé thôn phệ Âm Dương Quỷ Đồng thời điểm, nhưng dần dần tìm về một tia linh trí, ý thức được là Âm Dương Quỷ Đồng hại bọn hắn bi thảm như vậy.

Cắn xé đồng thời, càng nhiều lệ quỷ thất thanh khóc rống, đây mới thực sự là Bách Quỷ Dạ Đề.

Mất đi Âm Dương Quỷ Đồng tẩm bổ, những thứ này thôn phệ giết chết Âm Dương Quỷ Đồng lệ quỷ, cũng đồng dạng rơi vào cuối cùng hồi quang phản chiếu bên trong, bọn hắn khôi phục một tia linh trí, cũng có nghĩa là bọn hắn sinh mệnh triệt để đi tới phần cuối.

Trong nháy mắt, một người tiếp một người lệ quỷ tại khóc rống trong tiếng, hướng về Bạch Nhạc quỳ xuống!

Cứ việc, cho dù là giết Âm Dương Quỷ Đồng, bọn hắn cũng giống vậy trốn không thần hồn câu diệt kết cục, nhưng đối với bọn hắn mà nói, có thể tự tay hủy diệt Âm Dương Quỷ Đồng, cũng đã đủ đủ.

Nhìn những thứ này lệ quỷ, giống như là nhìn từng cái vô số hài đồng quỳ lạy nói lời cảm tạ.

Một màn này, rung động thật sâu ở đây mỗi người!

Cho dù là Hắc Long đàm những thứ này người trong ma đạo, cũng không khỏi âu sầu trong lòng, dù sao, mặc dù tu hành ma đạo, cũng không có nghĩa là liền sẽ triệt để mất đi nhân tính, như Âm Dương Quỷ Đồng dạng này phát rồ ma đầu, cuối cùng chỉ là số rất ít, cho dù là trong ma đạo, cũng đồng dạng coi thường dạng này tồn tại.

Đương nhiên, trừ cái đó ra, Bạch Nhạc cuối cùng một kiếm kia, cũng đồng dạng chấn động tất cả mọi người.

Không phải Âm Dương Quỷ Đồng ngu xuẩn, mà là Bạch Nhạc kiếm, thực sự thật đáng sợ.

Vô số năm qua, kiếm cho tới bây giờ đều bị kiếm tu nhóm coi là tính mệnh, thậm chí thậm chí, nói ra kiếm còn người còn, kiếm quên người vong nói tới.

Đối với bọn hắn mà nói, kiếm chính là mình mặt khác một cái sinh mệnh!

Ai có thể bả coi như tính mệnh kiếm phủi văng ra giết địch?

Có thể hết lần này tới lần khác Bạch Nhạc cứ làm như vậy, dứt khoát, một kích chí mạng!

Gặp gỡ Bạch Nhạc dạng này đối thủ, chỉ có thể nói, Âm Dương Quỷ Đồng. . . Chết không được oan!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Ta thừa nhận, ngươi làm sao không tin đâu?

Trong tích tắc, như mực ánh đao không tiếng động nở rộ, như đột nhiên phủ xuống màn đêm!

Cơ hồ là trong nháy mắt, Vân Mộng Chân tinh thần liền căng thẳng đến mức tận cùng, từ vừa mới bắt đầu, Hắc Diệu Ma Quân xuất thủ, người trong ma đạo đánh lén ban đêm Linh Tê Kiếm Tông bắt đầu, nàng liền đang chờ giờ khắc này, vì thế thậm chí thà rằng nhìn Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử chết ở trước mặt mình, cũng không có xuất thủ.

Giờ khắc này, cho dù là đối mặt Dạ Nhận đánh lén, Vân Mộng Chân cũng có nắm chặt có thể đở được.

Nhưng mà, cơ hồ là đồng thời, Vân Mộng Chân lại hoảng sợ phát hiện, một đao này vậy mà cũng không phải hướng nàng rơi xuống, mà là nhắm thẳng vào Bạch Nhạc.

Dạ Nhận!

Một màn kia như mực ánh đao lúc xuất hiện, Bạch Nhạc cũng biết là Dạ Nhận đến, nhưng mà, hắn làm thế nào đều không nghĩ đến, một đao này vậy mà lại hướng về chính mình rơi xuống.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc mới vừa tập sát Âm Dương Quỷ Đồng, thậm chí còn liền trong tay kiếm đều ở đây đóng vào đối phương trên người không kịp thu hồi lại.

Cho dù là có kiếm nơi tay, chuẩn bị đầy đủ tình huống dưới, đối mặt Dạ Nhận một đao này, Bạch Nhạc cũng gần như không thể có thể đỡ đến,

chớ đừng nói chi là loại này không hề phòng bị tình huống dưới, Bạch Nhạc thậm chí có thể cảm thụ được đao phong băng lãnh.

Đó là một loại chân chính gần sát tử vong tuyệt vọng!

Là, tuyệt vọng! Dù là bây giờ Bạch Nhạc đã thành tựu tử phủ, đối mặt một đao này, hắn cũng y nguyên vẫn là không có chút nào năng lực phản kháng.

Thậm chí bởi vì không có kiếm ở trong tay, liền tượng trưng giãy dụa một chút đều làm không được, chỉ có thể cứ như vậy mắt mở trừng trừng nhìn tử vong phủ xuống , chờ đợi sinh mệnh chung kết.

"Vù vù!"

Hầu như cũng ngay lúc đó, lau một cái kiếm quang chợt nổ lên, cơ hồ là cắm ở đao phong gần cắt đứt Bạch Nhạc cái cổ nháy mắt xuất hiện ở trước mắt, mở ra cái kia băng lãnh đao phong.

Nhưng mà, bị đẩy ra đao phong, lại phảng phất sớm cũng đã dự liệu đến một kiếm này, thuận thế lau kiếm phong rơi xuống, một kích mà bên trong!

Bao phủ tại đao phong trước mây mù tán đi, vai phải vị trí thình lình lưu lại một đạo nhìn thấy mà giật mình vết thương, sâu triệt để thấy xương!

Tiên huyết trong nháy mắt nhiễm hồng bạch y!

"Hèn hạ!"

Tiên huyết chảy ròng, nhưng này một khắc, Vân Mộng Chân lại thậm chí không dám tự tay ấn một chút, chỉ có thể mặc cho bằng máu tươi vẫy xuống đến trên mặt đất.

Bởi vì không ai biết tiếp theo đao hội từ lúc nào rơi xuống , bất kỳ cái gì một chút xíu phân thần, đều có thể hội dẫn đến cái chết.

Chậm rãi ở trong màn đêm hiện thân đến, Dạ Nhận nhếch miệng lên lau một cái quỷ mị nụ cười, "Mộng Chân tiên tử, ngươi đúng là vẫn còn động phàm tâm a! Đường đường Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, lại đối một cái như vậy tiểu tử ngốc động tâm, nguyện ý vì hắn thụ thương. . . Cái này thật đúng là là để cho ta mừng rỡ kết quả đây."

Những lời này lối ra, nhất định chính là long trời lở đất!

Bao quát Văn Trạch ở bên trong, sở hữu Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử chợt sắc mặt đại biến.

Thánh nữ vậy mà đối cái này Linh Tê Kiếm Tông đệ tử động tâm, tin tức này một khi truyền đi, tất nhiên sẽ gây nên sóng to gió lớn! Ai cũng không thể tin, đây là thật, có thể hết lần này tới lần khác thánh nữ trên người cái kia một đạo nhìn thấy mà giật mình vết thương lại là chân thật như vậy.

Trong nháy mắt, cho dù là Vân Mộng Chân trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Vừa mới Dạ Nhận một đao kia thực sự quá nhanh, nhanh đến nàng thậm chí căn bản không kịp suy tư, bản năng liền trực tiếp làm ra phản ứng.

Bây giờ hồi nhớ tới, chỉ sợ Dạ Nhận căn bản là đang cố ý dẫn nàng mắc câu.

Bằng không, lấy Dạ Nhận thực lực, thật muốn giết Bạch Nhạc, thì như thế nào có thể cho nàng thi cứu cơ hội.

Dạ Nhận căn bản là tận lực thả chậm tốc độ, dẫn nàng xuất thủ cứu người, lại thuận thế biến chiêu công kích nàng.

Cái này vốn chỉ là một cái không đáng giá nhắc tới mánh khóe nhỏ, có thể hết lần này tới lần khác, nàng vẫn là mắc câu.

Không phải nàng quá ngu, mà là Dạ Nhận đối với nàng tâm tư nắm chặt cùng phán đoán quá tinh chuẩn.

Hơn nữa, đối với Dạ Nhận mà nói, hầu như căn bản không cần trả giá cái gì thành phẩm.

Phải biết, theo Âm Dương Quỷ Đồng thất thủ, trên thực tế, Dạ Nhận cũng đã mất đi bình thường bắt lại Vân Mộng Chân phân thần đánh lén cơ hội, loại tình huống này, hắn chỉ có thể đổ Vân Mộng Chân sẽ không nhìn Bạch Nhạc chết!

Nếu như đoán đúng, ngay tại lúc này kết quả này, để cho hắn có thể mượn cơ hội thương tổn được Vân Mộng Chân , đồng dạng đạt được mong muốn mục.

Cho dù là đoán sai, chính là một cái Bạch Nhạc mà thôi, giết cũng liền giết, tính là cái gì không khởi sự đâu?

Quan trọng hơn là, giả sử đoán đúng, như vậy chỉ cần bắt được Bạch Nhạc cái này kẽ hở, là hắn có thể bức Vân Mộng Chân tiếp tục phạm sai lầm, cuối cùng dễ dàng giết chết Vân Mộng Chân.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, trong nháy mắt, Vân Mộng Chân liền đoán được Dạ Nhận tâm tư.

Khóe miệng hiện lên một nụ cười lạnh lùng, "Đúng vậy a ta chính là đối hắn động tâm, thế nào?"

Một câu nói này lối ra, tất cả mọi người càng là trong lòng rung mạnh, hầu như khó có thể tin nhìn về phía Vân Mộng Chân.

Thừa nhận? Điều này sao có thể!

Cho dù là Bạch Nhạc, đầu óc cũng không khỏi một mộng, hầu như có chút nghi ngờ lổ tai của mình, vô luận như thế nào, Vân Mộng Chân cũng không có trực tiếp thừa nhận nói lý do mới đúng a.

Nhưng mà, chỉ là một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, chỗ có người trong lòng lại ngược lại sinh ra vẻ nghi hoặc.

Đúng a, điều này sao có thể?

Cho dù là Vân Mộng Chân xác thực cùng người có tư tình, lấy thân phận cũng tuyệt đối không có khả năng thừa nhận mới đúng a! Phải biết, Dạ Nhận, cũng vẻn vẹn chỉ là suy đoán mà thôi, chỉ cần Vân Mộng Chân không thừa nhận, cái gọi là nàng cứu Bạch Nhạc một mạng sự tình, cũng không có thể tính gì chứ chứng cứ.

Thật là, một khi nàng chính miệng thừa nhận, sự tình tính chất khả năng liền hoàn toàn khác biệt.

Thiên hạ này muốn truy cầu Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ thiên tài vô số kể, ai có thể trong lòng thật đều rất rõ ràng, từ trở thành thánh nữ một khắc này, nhất định phải cả đời phụng đạo, không thể có nửa điểm tư tình! Như vậy, duy nhất giải thích là được. . . Vân Mộng Chân cũng là đang nói dối.

Chân mày đột nhiên vừa nhảy, Dạ Nhận cổ tay khẽ nhúc nhích, giơ tay lên ở giữa, lại là một đao thẳng đến Bạch Nhạc yếu hại!

Vô luận Vân Mộng Chân nói cái gì, đều không đủ để tin, hắn chỉ tin tưởng sự thực!

Nếu như nói vừa mới một kích kia, vẫn chỉ là ngoài ý muốn, như vậy lần

này, cũng đủ để chứng thực Vân Mộng Chân chân thực thái độ, chỉ cần Vân Mộng Chân lần nữa cứu người, dù là không có tư tình, cũng đủ để chứng minh Bạch Nhạc đối Vân Mộng Chân tầm quan trọng, mà hắn muốn cũng chỉ là kết quả này mà thôi.

Cơ hồ là tại Dạ Nhận động thủ trong nháy mắt, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng lần nữa xuất kiếm, chỉ là lần này, lại không còn là đi cứu Bạch Nhạc, mà là thừa dịp Dạ Nhận ra tay giết Bạch Nhạc cơ hội phản kích!

Một kiếm này, ngăn cản bất dạ nhận giết Bạch Nhạc, chỉ khi nào Dạ Nhận giết chết Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng có thể bắt được cơ hội thương tổn được Dạ Nhận, đem vừa mới thụ thương hoàn cảnh xấu mạnh mẽ lật ngược tới.

"Phốc!"

Đao phong cơ hồ là lau Bạch Nhạc cái cổ đi qua, trên cổ làn da bị đao phong cọ đến, vẽ ra một đạo vết máu , đồng dạng nhiễm hồng y lĩnh!

Nhưng mà, dù vậy, Vân Mộng Chân nhưng cũng liền con mắt cũng không có nháy một chút, càng chưa nói đột nhiên biến chiêu đi cứu Bạch Nhạc.

Trong nháy mắt giao phong, động tác mau lẹ, nhanh đến để cho người ta thậm chí thấy không rõ cấp độ, có thể kết quả lại cùng Dạ Nhận dự liệu một trời một vực.

Trong lúc nhất thời, Dạ Nhận sắc mặt lần nữa âm trầm xuống.

Hắn không phải là không muốn thẳng thắn giết chết Bạch Nhạc, có thể cái kia lại ý tứ hàm xúc hắn , đồng dạng nhất định phải trả giá không nhẹ đại giới.

Một khi, Bạch Nhạc không còn trở thành Vân Mộng Chân nhược điểm, cho dù là hắn, muốn tập sát Vân Mộng Chân, cũng tuyệt đối không phải một chuyện dễ dàng, nào dám lại dễ dàng thụ thương.

Tối trọng yếu là, hắn không biết Hắc Diệu Ma Quân có thể kéo bao lâu!

Đừng xem Hắc Diệu Ma Quân tựa hồ lời thề son sắt ước chiến Tử Dương Chân Nhân, nhưng trên thực tế, mọi người trong lòng đều rất rõ ràng, Hắc Diệu Ma Quân hơn phân nửa vẫn là đánh không lại Tử Dương Chân Nhân, một khi bại lui, các loại (chờ) Tử Dương Chân Nhân vòng trở lại, trận này đánh lén ban đêm tuồng, liền muốn kết thúc.

Không thể trước đó tập sát Vân Mộng Chân, như vậy chết người cũng rất khả năng là chính bản thân hắn.

So với việc Dạ Nhận, Vân Mộng Chân lúc này lại cười vô cùng xán lạn, "Ta thừa nhận, ngươi làm sao không tin đâu?"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Thiên ý cân nhắc quyết định

Trên đời này chuyện, hầu hết thời gian vốn là phân không rõ thật giả.

Vân Mộng Chân là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ không giả, không ai có thể nói, thánh nữ liền nhất định sẽ không nói dối a.

Bây giờ nàng cứ như vậy rõ ràng mở nói cho ngươi, ngươi dám tin sao?

Giờ khắc này, Dạ Nhận nhất thời thay đổi không gì sánh được đau đầu.

Trước đó mặc dù cũng cùng Vân Mộng Chân từng có giao phong, nhưng lại là chiếm hết thượng phong, nếu không phải Bạch Nhạc làm rối, chỉ sợ lần trước Vân Mộng Chân cũng đã chết.

Thành thật mà nói, trên thực tế, Dạ Nhận ở sâu trong nội tâm là có chút coi thường Vân Mộng Chân vị này thánh nữ.

Thật là chính đến loại thời điểm này, Dạ Nhận mới đột nhiên phát hiện, vị này thánh nữ so với trong tưởng tượng khó dây dưa hơn nhiều.

"Mộng Chân tiên tử thật đúng là lòng dạ ác độc đây."

Cười lạnh một tiếng, Dạ Nhận lành lạnh mở miệng nói, "Chỉ không biết vị này ba phen mấy bận không tiếc vì ngươi mà chết tiểu tử kia lại nên làm thế nào cảm tưởng."

Vừa mới trong nháy mắt đó giao phong mặc dù nhanh, có thể Dạ Nhận cũng hiểu được không có lầm chứng kiến Vân Mộng Chân thái độ, chính là căn bản không quan tâm Bạch Nhạc sinh tử.

Dưới tình huống như vậy, hắn lại đi giết Bạch Nhạc tự nhiên không có chút ý nghĩa nào, hơn nữa sẽ để cho chính mình rơi vào bị động bên trong.

Cùng như vậy, chẳng thẳng thắn trái lại, dùng cái này tới châm ngòi Bạch Nhạc đối Vân Mộng Chân bất mãn.

Đương nhiên, Dạ Nhận rành mạch từng câu, lấy Vân Mộng Chân địa vị, vô luận hắn làm sao châm ngòi, Bạch Nhạc cũng không khả năng phản chiến tương hướng, nhưng chỉ cần có thể làm được khoanh tay đứng nhìn cũng đã là tin tức tốt.

Đừng xem Dạ Nhận vừa vặn giống như vô cùng dễ dàng, thiếu chút nữa có thể trực tiếp chém giết Bạch Nhạc, nhưng trên thực tế, một vị thành tựu tử phủ, lại nguyện ý liều mình tương bác địch nhân, tuyệt đối đủ để khiến đầu hắn đau nhức.

Phải biết, bây giờ Vân Mộng Chân bây giờ đã thụ thương, dưới tình huống như vậy, nếu là không có cái khác nhân tố ảnh hưởng, thật hắn có niềm tin rất lớn có thể chém giết Vân Mộng Chân.

Rất hiển nhiên, Bạch Nhạc tồn tại, bản thân liền là không ổn định một nhân tố quan trọng nhất.

Dạ Nhận, rõ ràng truyền vào Bạch Nhạc trong tai, nhưng này một khắc, Bạch Nhạc nhưng thủy chung trầm mặc, cứ như vậy lẳng lặng đứng tại chỗ, cũng không mở miệng, cũng không có bất kỳ động tác, thậm chí còn ngay tại trước mặt cách đó không xa mặt đất kiếm, cũng đồng dạng không có nhặt về.

Buồn bã đại không ai bằng tâm chết!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc giống như là đã tâm chết, cô đơn mà bi

thương.

Khóe mắt liếc qua quét Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân trong lòng cũng không khỏi hơi hơi tê rần.

Nàng tự nhiên không có khả năng thật lãnh khốc vô tình, có thể nàng so với ai cũng rõ ràng, vừa mới một khắc này, nàng tuyệt đối không thể đi cứu Bạch Nhạc! Không cứu có thể còn có thể có một chút hi vọng sống, cứu, tất cả mọi người phải chết!

Nàng cũng không phải vô tình, nhưng lại nhất định phải vô tình!

Cái kia cao cao tại thượng Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, vốn nên vô tình!

Chỉ chớp mắt ở giữa, chiến đấu lần nữa bạo phát.

Vô luận là Vân Mộng Chân vẫn là Văn Trạch bọn hắn những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, nhất thời lần nữa điên cuồng chém giết, lúc này, ai trước rảnh tay, cũng rất khả năng cải biến kết cục cuối cùng.

Toàn trường tựa hồ cũng chỉ còn lại có Bạch Nhạc một cá nhân lẻ loi đứng ở cái kia, cùng đây hết thảy đều không hợp nhau.

Tinh cung lần nữa thả ra, vô luận là Vân Mộng Chân vẫn là Dạ Nhận, đều liều mạng.

Dạng này chém giết, thậm chí so với trước kia tại hậu sơn trong sơn cốc thời điểm, điên cuồng hơn, thảm thiết hơn.

"Tông chủ, chúng ta bây giờ làm sao bây giờ?"

Linh Tê phong bên trên, một phen chém giết sau đó, Linh Tê Kiếm Tông cũng rốt cục phục hồi tinh thần lại, tại Hà Diêu dẫn dắt xuống, dần dần

khống chế cục diện.

Dù sao, lần này đánh lén mặc dù đột ngột, nhưng trên thực tế, chân chính điều động người trong ma đạo cũng không tính quá nhiều, hơn nữa, chân chính mục tiêu chính là Vân Mộng Chân. Linh Tê Kiếm Tông phản ứng coi như chậm một chút, có thể chỉ phải ổn định trận cước, cũng cuối cùng là có thể ổn định thế cục.

Hiện tại chân chính vấn đề là, đến tột cùng có muốn hay không không tiếc bất cứ giá nào đi trợ giúp Vân Mộng Chân.

Yên lặng chốc lát, Hà Diêu chậm rãi lắc đầu, "Như muối bỏ biển, cho bổn tông lưu lại một ít mầm móng đi, truyền lệnh xuống, chư vị trưởng lão cứu viện tất cả đỉnh núi đệ tử."

Bây giờ có thể dành ra lực lượng liền chỉ có nhiều như vậy, nếu là đi trợ giúp Vân Mộng Chân, không ngừng bản thân sẽ có cực đại nguy hiểm, hơn nữa tất nhiên sẽ đưa tới càng nhiều đệ tử tử vong.

Hà Diêu mặc dù muốn đối Đạo Lăng Thiên Tông thả ra thiện ý, nhưng trên thực tế, nhưng cũng so với ai khác đều tĩnh táo.

Linh Tê Kiếm Tông không phải Đạo Lăng Thiên Tông, cũng không có trách nhiệm vì Đạo Lăng Thiên Tông hi sinh.

Đánh tới mức này, đã đủ để giao phó cho đi, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông đều đã bị đánh tàn tạ khắp nơi, ai còn có thể trợ giúp Linh Tê Kiếm Tông không tận lực?

"Tông chủ, Bạch Nhạc vẫn còn ở thiền điện bên kia, bằng không, ta đi xem một chút đi."

Yên lặng một chút, Từ Phong lần nữa mở miệng nói.

"Không cần!" Lắc đầu, Hà Diêu trầm giọng nói, "Hắn chịu Vân tiên tử đại ân, đi cứu người cũng hợp tình hợp lý, cái này bản thân liền là hắn tự lựa chọn. . . Huống chi, hắn dù sao cũng là bổn tông chân truyền!"

Còn lại, Hà Diêu không có giải thích một chút, có thể Từ Phong nhưng cũng có thể nghe hiểu.

Toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông liền ba vị chân truyền đệ tử, bây giờ Bạch Nhạc ngay tại Vân Mộng Chân bên người, cái này phân lượng cũng đã đủ nặng.

Đứng hàng chân truyền, không chỉ có riêng có nghĩa là chỗ tốt, cũng đồng nghĩa với trách nhiệm.

Tất nhiên Bạch Nhạc lựa chọn con đường này, thì nhất định phải có hi sinh giác ngộ, cho dù là chết ở Vân Mộng Chân trước mặt, cũng là chính bản thân hắn lựa chọn!

Đối với Linh Tê Kiếm Tông mà nói, Bạch Nhạc vị này chân truyền đệ tử hi sinh, liền có nghĩa là Linh Tê Kiếm Tông hi sinh.

Lúc này, Từ Phong sẽ đi qua, cũng không có ý nghĩa quá lớn.

Bởi vì Từ Phong cũng không khả năng mang theo Bạch Nhạc ly khai, cũng cũng rất khó ảnh hưởng chiến cuộc kết quả.

Linh Tê Kiếm Tông tổn thất đã quá lớn, bây giờ cứu càng nhiều đệ tử, vì Linh Tê Kiếm Tông bảo lưu càng nhiều hỏa chủng mới là nhất chuyện trọng yếu.

Còn như Bạch Nhạc. . . Tuy cũng rất trọng yếu, nhưng so với đại cục đến, cũng cũng là có thể hi sinh.

Ngẩng đầu, Hà Diêu không khỏi nhìn phía Vân Mộng Chân vị trí thiền

điện vị trí, nhẹ giọng lẩm bẩm.

"Coi như là. . . Là do thiên mệnh a!"

...

"Hắc Diệu, ngươi coi như đem hết toàn lực, có thể kéo lão phu bao lâu?"

Nhìn như là kẹo da trâu quấn ở bên người Hắc Diệu Ma Quân, Tử Dương Chân Nhân sắc mặt có vẻ càng xấu xí.

Hắn cùng với Hắc Diệu Ma Quân vốn là xem như là đối thủ cũ, mặc dù không ở Hắc Long đàm, không có trận pháp gia trì, thật hợp lại, hắn cũng đồng dạng muốn thắng được Hắc Diệu một đường, có thể thắng được là một chuyện, đánh bại khả năng liền có một chuyện khác.

Hắc Diệu Ma Quân cứ như vậy gắt gao kéo hắn, hắn cũng căn bản không có khả năng rảnh tay.

"Kéo bao lâu không trọng yếu! Trọng yếu là, các ngươi vị thánh nữ kia, còn có thể sống bao lâu." Cười lạnh một tiếng, Hắc Diệu Ma Quân đạm nhiên nói rằng, "Đừng cho là ta không biết ngươi tâm tư, chúng ta đánh nửa ngày, ngươi thật liều mạng sao?"

"Đạo Lăng sơn đánh một trận, các ngươi Thập Nhị Kim Tiên tử thương thảm trọng, bây giờ chính là ngươi mượn cơ hội đoạt quyền cơ hội tốt! Thánh nữ chết, đối ngươi đồng dạng mới có lợi." Hắc Diệu Ma Quân trầm giọng nói rằng, "Thật ngươi cũng là tại do dự!"

Dừng một cái, Hắc Diệu Ma Quân tiếp tục nói, "Đã như vậy, không bằng liền đem kết quả giao cho thiên ý đến quyết định a! Lấy một nén nhang làm hạn định, vô luận thành bại, sau một nén nhang. . . Ta lập tức ly khai nơi đây!"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 69: Liều mình cứu giúp

Vết thương không ngừng vỡ toang, nửa thân thể đều bị nhuộm thành hồng sắc, nhìn thấy mà giật mình.

Ở đây từng cái Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử đều cùng điên, con mắt thông hồng, hận không thể chính mình thay thánh nữ thụ thương mới tốt.

Tại Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, từ bọn hắn lần đầu tiên nhìn thấy Vân Mộng Chân bắt đầu, Vân Mộng Chân tựa hồ cũng là cái kia đứng ở đám mây, cao cao tại thượng, không nhiễm nửa điểm bụi bậm tiên tử, nhưng hôm nay, Vân Mộng Chân thậm chí không có cơ hội ngừng lại vết thương đổ máu.

Bọn hắn nhìn tận mắt thánh nữ thụ thương, nhưng lại hết lần này đến lần khác không có nửa điểm biện pháp.

Hắc Long đàm những cao thủ này cùng xà triều, gắt gao ngăn chặn bọn hắn cước bộ, hơn nữa, Tinh Cung Cảnh cường giả liều mạng tranh đấu, cũng căn bản không phải bọn hắn mó tay vào được.

Về Dạ Nhận truyền thuyết, bọn hắn tự nhiên cũng đã nghe nói qua.

Nhưng này cùng chân chính nhìn thấy Dạ Nhận xuất thủ cũng tuyệt đối là hai khái niệm, rõ ràng cũng chỉ có cùng mọi người xấp xỉ niên kỷ, có thể Dạ Nhận cái kia thực lực kinh khủng, cho dù là bọn hắn những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, lại chỗ nào có thể sánh ngang.

Trước đó, rất nhiều người đều cho rằng, thánh nữ chính là chỗ này một đời xuất sắc nhất nhân vật, căn bản không có người có thể chống lại.

Có thể cái kia môt cây chủy thủ, lại rõ ràng nói cho tất cả mọi người, thế

hệ này Dạ Nhận, cũng cũng là tuyệt đại thiên kiêu, không thể so với Vân Mộng Chân vị này thánh nữ chỗ thua kém.

Cho tới nay, bọn hắn đều sống tại Đạo Lăng thiên hạ kiêu ngạo trong, tựa hồ trừ Đạo Lăng Thiên Tông ở ngoài, thiên hạ sẽ thấy không có cao thủ cùng thiên tài.

Đạo Lăng sơn đánh một trận, Thông Thiên Ma Quân bằng vào sức một mình, đánh nát Đạo Lăng bất bại thần thoại, cũng làm cho bọn hắn biết, trên đời này, còn có như Thông Thiên Ma Quân như vậy tuyệt thế Ma Quân.

Mà giờ khắc này, nhìn Vân Mộng Chân bị Dạ Nhận bức liên tục bại lui, lần nữa để bọn hắn ý thức được, nguyên lai tại Đạo Lăng Thiên Tông ở ngoài, vậy mà cũng có đáng sợ như thế vô song thiên kiêu.

Đây là một loại nhận thức phá diệt, cũng làm cho bọn hắn do tâm sinh ra một loại khó có thể ức chế cảm giác sợ hãi.

Bọn hắn thậm chí không cách nào tưởng tượng, thánh nữ có thể sẽ chết ở chỗ này, chết tại đây như mực đao phong phía dưới.

Nhưng này tất cả, tựa hồ liền gần ngay trước mắt.

Oanh!

Liên tục chiến đấu kịch liệt gần một nén nhang thời gian, vô luận là Dạ Nhận vẫn là Vân Mộng Chân đều đã không cách nào nữa duy trì tinh cung, lại một lần nữa kịch liệt trùng kích phía dưới, hai cái tinh cung đồng thời tán đi.

Nhưng mà, chiến đấu nhưng chưa vì vậy mà kết thúc, thậm chí ngược lại càng hung hiểm.

Tốc độ ánh sáng ở giữa, Dạ Nhận đã giống như một đạo bóng ma đồng dạng lấn người mà đến, cái kia một thanh khủng bố dao găm, tại cận thân chém giết thời điểm, càng là có vẻ càng phát ra khủng bố.

Tối trọng yếu là, Dạ Nhận lúc này, mỗi nhất kích đều là đang ép Vân Mộng Chân với hắn ngạnh bính.

Lần trước Vân Mộng Chân bại, trên thực tế, liền thua ở trong tay binh khí phía trên, không có Côn Ngô Kiếm nơi tay, hắn trường kiếm căn bản là không có cách chống cự Dạ Nhận sắc bén, lần này lại giao thủ, trên thực tế, Vân Mộng Chân cũng đã lần nữa đề phòng.

Trước đó dẫn động tinh cung chi lực, chính là muốn trừ khử vũ khí thượng sai cách, chỉ là theo tinh lực tổn hao, liền khó hơn nữa tránh cho loại này đánh giáp lá cà ngạnh bính.

"Coong!"

Một tiếng giòn vang, Vân Mộng Chân kiếm trong tay lần nữa theo tiếng mà đứt, căn bản không cho Vân Mộng Chân phản ứng chút nào cơ hội, băng lãnh đao phong đã thuận thế rơi xuống, nhắm thẳng vào Vân Mộng Chân yết hầu.

Giờ khắc này, Dạ Nhận trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn.

Giết chết Đạo Lăng thánh nữ một mực là hắn tâm nguyện lớn nhất, cũng là Dạ Nhận mạch này truyền thừa, vô số đời truyền nhân tâm nguyện, mà một khắc, điều tâm nguyện này liền muốn ở trong tay hắn hoàn thành, hắn thì như thế nào có thể không hưng phấn?

Mặc dù vì thế, hắn nhất định muốn trả giá trọng thương đại giới tới thừa nhận Vân Mộng Chân sắp chết phản công, hắn cũng đồng dạng sẽ không tiếc.

Cứ việc phương diện lý trí biết, chặt đứt đối phương kiếm phong sau đó, chỉ cần lại hơi chút kéo dài một chút, là có thể đơn giản giết chết Vân Mộng Chân, thật là hắn đã đợi không kịp.

Đêm dài lắm mộng a!

Ai cũng không biết Tử Dương Chân Nhân hội lúc nào trở lại, chỉ có lấy tốc độ nhanh nhất giết chết Vân Mộng Chân hắn có thể yên lòng.

Sinh tử thời khắc, Vân Mộng Chân trong lòng cũng đồng dạng sinh ra lau một cái dứt khoát chi ý.

Nàng rất rõ ràng, một đao này nàng đã đỡ không được, lúc sắp chết, nàng duy nhất có thể làm là được đem hết toàn lực dùng trong tay kiếm gảy, dành cho Dạ Nhận một kích tối hậu, mặc dù không thể giết chết Dạ Nhận, cũng ít nhất phải bị thương nặng hắn!

Chỉ có như vậy mới có thể bức lui hắn người trong ma đạo, cứu Văn Trạch bọn hắn những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đồng môn, cũng cứu. . . Bạch Nhạc!

Bạch Nhạc!

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân trong đầu không khỏi lần nữa hiện ra Bạch Nhạc thân ảnh, vô luận là phẫn nộ cũng tốt, cừu hận cũng tốt, xấu hổ cũng tốt, cảm động cũng tốt, vào giờ khắc này, tựa hồ cũng đã không trọng yếu, trọng yếu là, cái thân ảnh này tựa hồ thật đã đi vào trong lòng nàng.

Như vậy. . . Vĩnh biệt đi!

"Vù vù!"

Ngay tại Vân Mộng Chân mặc niệm vĩnh biệt, chuẩn bị đối mặt cái chết

thời điểm, một tiếng rất nhỏ kiếm phong run rẩy tiếng chợt truyền đến, cơ hồ là cùng thời khắc đó, một màn kia kiếm quang, phảng phất chợt vượt qua không gian cách trở, trực tiếp xuất hiện tại Vân Mộng Chân trước người.

Linh Tê Nhất Kiếm!

Từ Vân Mộng Chân xuất thủ bắt đầu, Bạch Nhạc đều vẫn luôn yên lặng đứng tại chỗ, một bộ buồn bã đại không ai bằng tâm chết dáng vẻ, tựa hồ đối cái gì đều không để ý.

Nhưng trên thực tế, nhưng nơi nào là chuyện này.

Tấn công địch chỗ tất cứu, điểm đạo lý này, Dạ Nhận có thể minh bạch, Vân Mộng Chân có thể minh bạch, Bạch Nhạc tự nhiên cũng đồng dạng có thể minh bạch.

Hắn không phải loại kia chưa nhân sự, mối tình đầu nhược trí thiếu niên, tổng hội hoài nghi đối phương có phải hay không yêu chính mình, nguyện ý vì mình đánh đổi mạng sống loại này vô liêm sỉ ý niệm trong đầu, căn bản cũng không sẽ ở Bạch Nhạc trong đầu hiện lên.

Hắn hiểu được Vân Mộng Chân lựa chọn mới là nhất lựa chọn chính xác, tự nhiên cũng minh bạch, chính mình nhất định phải đóng vai một cái dạng gì nhân vật, mới có thể làm cho mình không còn trở thành Vân Mộng Chân liên lụy.

Đương nhiên, quan trọng hơn là, hắn nhất định muốn các loại (chờ) một cái cơ hội!

Một cái có thể sử được khí lực, thậm chí là cải biến kết cục cơ hội! Thực lực tuyệt đối chênh lệch phía dưới, nếu như hắn nhiệt huyết xông lên đầu trực tiếp xông lên đi liều mạng, trừ chịu chết để cho Vân Mộng Chân phân tâm ở ngoài, căn bản không thể giúp bất luận cái gì vội vàng.

Cho nên Bạch Nhạc một mực chờ đợi, cứ việc trong lòng phi thường lo lắng, cũng không có lộ ra nửa điểm đầu mối.

Mượn lấy Vân Mộng Chân cùng Dạ Nhận chiến đấu kịch liệt thời điểm, Bạch Nhạc cẩn thận di động chân mình bước, đi tới đưa tay liền có thể đem bạt kiếm vị trí.

Tinh cung tiêu tán một khắc này, Bạch Nhạc cũng đã một lần nữa nắm lên kiếm, chỉ là loại tình huống này, vô luận là ai cũng đã không có tinh lực đi quan tâm hắn mà thôi.

Cho đến giờ phút này, ngay tại Vân Mộng Chân cùng Dạ Nhận gần phân ra thắng bại trong nháy mắt, Bạch Nhạc đem hết toàn lực, đâm ra một kiếm này!

Mặc dù trước đó không hề động tác, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc tinh thần nhưng thủy chung gắt gao căng tại đây đánh một trận bên trên, quả thực như cùng hắn chính mình vẫn đang chiến đấu.

Tâm kiếm tương thông!

Lại là lấy có tâm tính vô tâm, cho dù là tồn tại thực lực tuyệt đối thượng sai cách, làm cái này một kiếm đâm ra lúc tới sau khi, nhưng cũng đồng dạng vô cùng tinh chuẩn đánh vào thời khắc mấu chốt nhất.

Kiếm phong tinh chuẩn có một chút Dạ Nhận đao phong phía trên, ngạnh sinh sinh đem cái này một đòn tất sát, ngăn trở.

Đương nhiên, Linh Tê Kiếm Tông đệ tử bội kiếm, có thể tuyệt đối đỡ không được Dạ Nhận một kích.

Bạch Nhạc trong tay bội kiếm cũng đồng dạng theo tiếng mà đứt, nhưng này một kiếm nhưng cũng dù sao vì hắn tranh thủ được một chút xíu thời

gian, mà thời gian này, nhưng là đủ để cho Bạch Nhạc đem thân thể ngăn cản đến Vân Mộng Chân trước người.

"Phốc!"

Trong nháy mắt, đao phong chợt đâm vào Bạch Nhạc lồng ngực, như là một đóa kiều diễm hoa hồng trong lòng miệng nở rộ!

Dạ Nhận cái này một đòn tất sát, nhưng là ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc thay Vân Mộng Chân ngăn cản.

Khủng bố ma khí theo đao phong rưới vào trong cơ thể, điên cuồng phá hủy Bạch Nhạc trong cơ thể tất cả sinh cơ.

Nếu như tình huống bình thường xuống, cho dù là mười cái Bạch Nhạc cũng chết thấu.

Nhưng mà, ngay tại đao phong vào cơ thể trong nháy mắt, Thông Thiên Ma Công chợt vận chuyển, không bị khống chế bộc phát ra, ngạnh sinh sinh lấy khủng bố ma khí hình thành vô số trở ngại, ngăn ở đao phong trước đó, thậm chí còn trực tiếp thôn phệ những cái kia theo đao phong dũng mãnh vào Bạch Nhạc trong cơ thể ma khí.

Trong tích tắc, Dạ Nhận con ngươi đột nhiên co rụt lại, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, tại tốc độ ánh sáng ở giữa, ngạnh sinh sinh thu hồi ba phần lực đạo.

Ầm!

Ngay tại lúc đó, Vân Mộng Chân một kích kia cũng rốt cục đánh ra, nửa đoạn kiếm gảy chợt đâm vào Dạ Nhận trong cơ thể, lực lượng kinh khủng thuận thế bạo phát, trực tiếp tương dạ nhận đánh bay ra ngoài.

"Bạch Nhạc!"

Trong nháy mắt ôm lấy Bạch Nhạc thân thể, Vân Mộng Chân lo lắng la lên.

"Ta nói rồi, ta sẽ chết tại ngươi phía trước." Gượng chống lấy chứng kiến Vân Mộng Chân không việc gì, Bạch Nhạc trong lòng cái kia một hơi thở nhất thời một tiết, gắng gượng nói xong câu đó, liền triệt để mất đi ý thức.

Nghe thế quen thuộc, trong nháy mắt, Vân Mộng Chân hầu như đã khó khống chế tâm tình mình, trong nháy mắt liền hồng viền mắt, nước mắt hầu như tràn mi mà ra.

Sau một khắc, một vòng huyễn lệ tử nhật chợt ở trong trời đêm nở rộ!

Tử Dương Chân Nhân thân ảnh đồng thời từ phía chân trời hướng về thiền điện bên này rơi xuống.

"Phốc!"

Nôn một búng máu, Dạ Nhận đột nhiên đem đâm vào trong cơ thể mình nửa đoạn kiếm gảy rút ra ném xuống đất, cuối cùng thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, ngay lập tức biến mất ở bóng đêm ở giữa.

Tử Dương Chân Nhân trở về, cũng đồng nghĩa với trận này tuồng cuối cùng hạ màn kết thúc.

Hắc Long đàm người trong ma đạo cũng theo đó cực nhanh hướng về dưới núi bỏ chạy, toàn bộ trên ngọn núi, chỉ để lại khắp nơi trên đất xác rắn, rậm rạp, nhìn thấy mà giật mình.

"Thánh nữ!"

Phục hồi tinh thần lại, Văn Trạch đám người vội vã vây lại.

Chỉ là lúc này Vân Mộng Chân nào còn có dư lý do hồi bọn hắn, một tay để tại Bạch Nhạc giữa lưng phía trên, trong cơ thể vốn cũng không nhiều linh lực thuận thế không ngừng dũng mãnh vào Bạch Nhạc trong cơ thể, duy trì lấy Bạch Nhạc cuối cùng sinh cơ.

Đổi bất cứ người nào, sợ rằng đều chưa chắc có thể như thế thông thuận đem linh lực đưa vào Bạch Nhạc linh phủ bên trong, có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc trước đây đúc lại đạo cơ, tiến tới là Vân Mộng Chân nguyên âm, đối với Bạch Nhạc mà nói, Vân Mộng Chân khí tức cùng lực lượng thực sự quá thân thiết, căn bản cũng không có bất kỳ ngăn trở nào, trực tiếp liền đem những linh lực này hút vào linh phủ bên trong.

Mất đi ngoại bộ uy hiếp, Thông Thiên Ma Công khí tức cũng theo đó thu lại, cho dù là có một chút ma khí tàn dư, Vân Mộng Chân cũng vô ý thức tưởng Dạ Nhận lưu lại ma khí, trực tiếp lợi dụng linh lực xua tan đi ra ngoài.

"Hồ đồ!"

Trong chốc lát, Tử Dương Chân Nhân cũng theo rơi xuống, chứng kiến Vân Mộng Chân ôm Bạch Nhạc, chân mày nhất thời nhíu một cái, hất tay áo một cái, trực tiếp đem Vân Mộng Chân đẩy ra, ngay tại lúc đó, đem linh lực thăm dò vào Bạch Nhạc trong cơ thể.

Cũng thua thiệt là, Vân Mộng Chân trước đem linh lực rót vào Bạch Nhạc trong cơ thể, để cho Bạch Nhạc linh phủ khôi phục vài phần, tự nhiên vận chuyển lên đến, che giấu Thông Thiên Ma Công khí tức. Bằng không, dù là chỉ là sáng sớm mấy hơi thở thời gian, Tử Dương Chân Nhân chỉ sợ là có thể nhận thấy được dị dạng.

"Chỉ là linh lực tiêu hao quá độ thôi, không có thương tổn được trái tim, chết không được người!"

Không có phát hiện dị thường, Tử Dương Chân Nhân nhất thời đối Bạch Nhạc lại không có bất kỳ hứng thú gì, thuận tay đem Bạch Nhạc giao cho một bên Văn Trạch, nhàn nhạt phân phó nói, "Người này cứu viện thánh nữ có công, có thể chuẩn phá lệ vào Đạo Lăng Thiên Tông, chờ hắn tỉnh, đưa hắn mang hồi bổn tông đi."

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Đau lòng

Nguyên bản bị Tử Dương Chân Nhân đẩy ra, Vân Mộng Chân đã muốn phát tác, có thể nghe được Bạch Nhạc không có thương tổn được trái tim, cũng không cần lo lắng cho tính mạng, Vân Mộng Chân nhất thời liền tỉnh táo lại.

Tất nhiên Bạch Nhạc không chết, cái kia nàng nhất định phải đem tất cả cảm xúc đều thu liễm.

Vừa mới Dạ Nhận nói chuyện, mặc dù bị nàng lấy vô tình một mặt hóa giải, nhưng lại cũng cuối cùng khó tránh khỏi hội lưu lại một ít vết tích, nếu như lại có cái gì biểu hiện khác thường, nàng muốn giải thích nữa, khả năng liền muôn vàn khó khăn.

Cửu cư cao vị, Vân Mộng Chân điều khiển tự động lực cực mạnh, một ý niệm, liền mạnh mẽ đem cảm xúc thu liễm.

"Bạch Nhạc hai lần cứu ta tính mệnh, nếu nguyện bái nhập bổn tông, ta hứa hắn một cái chân truyền đệ tử vị."

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Vân Mộng Chân bình tĩnh mở miệng nói, lập tức lại không có nhiều một câu phân phó, thẳng xoay người mà đi.

Đồng dạng đều là chân truyền đệ tử, có thể Đạo Lăng Thiên Tông chân truyền đệ tử cùng Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử có thể tuyệt đối không phải một cái khái niệm, tình huống bình thường xuống, cho dù là Tử Dương Chân Nhân muốn trực tiếp thăng chức ai là chân truyền đệ tử, cũng không đơn giản.

Văn Trạch cho dù là hắn đệ tử, bởi vì chưa bước vào tinh cung, cũng giống vậy không có bị ban tặng chân truyền đệ tử thân phận.

Vừa vào môn liền trực tiếp thăng chức chân truyền, dạng này thăng chức tuyệt đối là phá lệ ban ân! Cũng chính là Vân Mộng Chân, lấy thân phận thánh nữ mới có thể như thế tùy hứng, đổi Tử Dương Chân Nhân cũng không dám chơi như vậy.

Có ở có chút tình huống dưới, ban thưởng càng nặng, liền càng dễ dàng bỏ qua một bên quan hệ.

Chí ít Tử Dương Chân Nhân liền cũng chưa nghi ngờ, chỉ là nhàn nhạt liếc Bạch Nhạc liếc mắt mà thôi.

Đương nhiên, cũng là bởi vì Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân thân phận chênh lệch thực sự quá lớn, cho dù là thành tựu tử phủ, thậm chí đã cứu Vân Mộng Chân mệnh, cũng đồng dạng không đủ để gần hơn loại này chênh lệch.

Xoay người trở lại trong Thiên điện, đóng cửa lại, tựa ở cạnh cửa, Vân Mộng Chân lại cũng không khống chế mình được nữa cảm xúc, không khỏi rơi lệ.

Không có tự mình kinh lịch, liền tuyệt đối không thể nào hiểu được loại kia bên bờ sinh tử sợ hãi cùng cảm động.

Cùng Bạch Nhạc quen biết tới nay từng ly từng tí chậm rãi nổi lên trong lòng.

Từ ban đầu mất đi thuần khiết chán ghét cùng cừu hận, đến Bạch Nhạc vì hắn chiến thắng sợ hãi chém giết cái kia ác tâm mập mạp, chịu đựng một thân đau xót cõng hắn xuống núi. Rồi đến Linh Tê Kiếm Tông lúc, đối mặt nàng không kiêu ngạo cũng không hèn mọn.

Vẻn vẹn hai tháng, Bạch Nhạc từ một cái không hề căn cơ tiểu tạp dịch, biến thành cái này mặc dù cùng Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử so với, cũng

kinh diễm tuyệt luân tử phủ thiên kiêu!

Bị quản chế cùng Dạ Nhận, còn lao lực tâm tư cho hắn cảnh báo, dưới tuyệt cảnh, lấy cái kia đơn bạc thân thể ngăn ở trước người mình, tự nói với mình, cho dù là chết, cũng muốn chết ở phía trước chính mình.

Bây giờ, càng là lần nữa thực tiễn hắn hứa hẹn, tại sinh tử thời khắc, dứt khoát dùng hắn thân thể ngăn lại Dạ Nhận đao phong!

Cái này từng ly từng tí, như là dòng suối nhỏ hợp dòng thành sông.

Dù cho là Vân Mộng Chân không thừa nhận cũng không được, nàng là thật bị cảm động.

Vô luận tồn tại nhiều thân phận tôn quý, nàng cuối cùng cũng là một cô gái, một cái cũng chỉ có mười chín tuổi nữ hài mà thôi.

Có thể hiện thực rồi lại là như thế băng lãnh, tựa như đạo này môn, ngạnh sinh sinh đưa nàng tách ra!

Đừng bảo là cùng Bạch Nhạc cùng một chỗ, bây giờ Bạch Nhạc trọng thương, nàng liền nhìn nhiều quan tâm một chút đều không được, chỉ có thể buộc chính mình đem sở hữu cảm xúc toàn bộ thu liễm, làm bộ một bộ không có cái gì phát sinh dáng vẻ.

Vô luận nàng cỡ nào lý trí cỡ nào bình tĩnh, có thể, tâm cuối cùng là hội đau nhức a!

... . .

Làm Bạch Nhạc tỉnh lại lần nữa thời điểm, đã là ngày hôm sau sáng sớm.

Trên người vết thương đã sớm tốt nhất dược bị băng bó lại, trên thực tế, băng bó cũng vẻn vẹn chỉ là đi một cái tình thế mà thôi, lấy Bạch Nhạc

bây giờ thân thể tự lành lực, chỉ cần không phải vết thương trí mệnh, vết thương chẳng mấy chốc sẽ khép lại.

Chân chính phiền phức, y nguyên vẫn là hắn linh phủ! Nguyên bản là vừa mới mở ra linh phủ, đầu tiên là cùng Âm Dương Quỷ Đồng chiến đấu kịch liệt, lại mạnh mẽ chống đỡ Dạ Nhận một đao, mặc dù may mắn không chết, linh phủ cũng đồng dạng bị thương nghiêm trọng, chí ít cũng phải mười ngày nửa tháng mới có thể triệt để khôi phục lại.

"Bạch sư huynh, ngươi tỉnh?"

Bạch Nhạc mới vừa mở mắt, liền nghe được một kinh hỉ thanh âm, là một phụ nữ thanh âm, đáng tiếc cũng không phải Vân Mộng Chân.

Định thần một chút, Bạch Nhạc lúc này mới thấy rõ, canh giữ ở bên cạnh mình người rõ ràng là Liễu Như Tân.

"Liễu sư tỷ." Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc giùng giằng muốn ngồi xuống, nhưng là một hồi không còn chút sức lực nào, thua thiệt Liễu Như Tân đỡ lấy hắn, lúc này mới không có quẳng xuống giường tới.

"Bạch sư huynh, thân thể ngươi còn không có khôi phục, chớ lộn xộn." Liễu Như Tân có chút oán trách nói rằng.

"Những cái kia người trong ma đạo lui sao?" Tựa ở trên giường, Bạch Nhạc nhịn không được mở miệng hỏi.

"Ngươi yên tâm, bọn hắn đã sớm trốn, Vân tiên tử cũng không chuyện." Liễu Như Tân lắc đầu giải thích.

Nghe được Vân tiên tử không có việc gì, Bạch Nhạc mới rốt cục thở phào một cái.

Nhìn Bạch Nhạc, Liễu Như Tân đột nhiên hỏi, "Bạch sư huynh, ngươi có

phải hay không ưa thích Vân tiên tử?"

". . ."

Tâm tư bị điểm phá, Bạch Nhạc nhất thời có chút lúng túng, thề thốt phủ nhận nói, "Nói bậy, Vân tiên tử là thân phận gì, ta nơi nào hợp với."

Phốc xuy!

Nhìn Bạch Nhạc sốt ruột giải thích dáng vẻ, Liễu Như Tân nhất thời nhịn không được bật cười.

"Nhìn ngươi cái dạng này, còn nói không thích." Tự tay điểm một chút Bạch Nhạc ót, Liễu Như Tân nhẹ giọng nói, "Trên đời này ưa thích Vân tiên tử người không biết có bao nhiêu, nếu là ta là nam tử, sợ cũng muốn động tâm đâu, có cái gì khó vì tình."

". . ." Cười khổ một tiếng, lời này Bạch Nhạc cũng đồng dạng có chút không biết nên làm sao tiếp mới tốt.

"Liễu sư tỷ, ngươi cũng không cần gọi ta sư huynh, nghe không được tự nhiên, chúng ta cùng nguyên lai liền tốt." Nhìn Liễu Như Tân, Bạch Nhạc quả đoán quyết định chuyển đổi trọng tâm câu chuyện.

"Vậy ta liền trực tiếp gọi tên ngươi?" Liễu Như Tân cười hỏi.

"Tốt!" Gật đầu, Bạch Nhạc tự nhiên không có đạo lý cự tuyệt, "Liễu sư tỷ, ngươi làm sao tại đây?"

Tỉnh lại Bạch Nhạc tự nhiên nhận được, nơi này chính là chính mình Thiên Tâm phong trong động phủ.

"Ngươi là chân truyền đệ tử, theo bên trong tông quy củ, là có thể từ ngoại môn bên trong chọn lựa đệ tử tới hầu hạ ngươi sinh hoạt thường

ngày, ngày hôm qua ngươi thụ thương, Từ trưởng lão phân phó để cho Dương sư huynh từ ngoại môn bên trong chọn lựa người đến, xem như là tông môn nhiệm vụ, khen thưởng cũng không thấp đâu! Ta muốn, ngược lại chúng ta là người quen, liền chủ động tới, ngươi nếu là không thoả mãn, để cho Dương sư huynh sẽ cho ngươi đổi một cái xinh đẹp?" Cười khẽ một chút, Liễu Như Tân theo miệng giải thích.

Bạch Nhạc tự nhiên biết, Liễu Như Tân cái này là đang giễu cợt hắn, bất quá, lấy Liễu Như Tân thực lực, chủ động đón lấy loại này tông môn nhiệm vụ tới chiếu cố hắn, có thể tuyệt đối không phải vì điểm này tông môn khen thưởng, mà là thật quan tâm hắn.

"Đa tạ Liễu sư tỷ." Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói cám ơn.

"Bạch Nhạc, ngươi không cho ta bảo ngươi sư huynh, trả thế nào gọi ta là sư tỷ?" Điểm một cái Bạch Nhạc ót, Liễu Như Tân khẽ sẳng giọng.

". . ." Há hốc mồm, Bạch Nhạc trong lúc nhất thời cũng không biết nên xưng hô như thế nào Liễu Như Tân mới tốt, hự nửa ngày, cái này mới mở miệng nói, "Liễu tỷ!"

Phốc xuy!

Chứng kiến Bạch Nhạc làm khó dễ dáng vẻ, Liễu Như Tân nhịn không được lần nữa cười rộ lên, "Bạch Nhạc, ngươi liền vòng vo tam quốc tử nói ta lão đi."

". . ."

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Cự tuyệt

"Bạch sư đệ!"

Bạch Nhạc thức tỉnh không bao lâu sau đó, Văn Trạch liền đến nhà.

Có người ngoài ở đây tràng, Liễu Như Tân liền không còn cùng Bạch Nhạc nói giỡn, an tĩnh thối lui đến một bên.

"Văn sư huynh, xin lỗi, bị thương trên người, không tiện đứng dậy đón chào." Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc hơi hơi ôm quyền nói.

"Không cần khách sáo." Khoát khoát tay, Văn Trạch cười nói, "Chuyện khi trước, còn phải cám ơn ngươi, nếu là thật để cho thánh nữ có cái gì bất trắc, chúng ta những người này cũng không khuôn mặt trở về."

"Thánh nữ đối ta có đại ân, ta có thể có thành tựu ngày hôm nay, có thể nói toàn bộ Bái Thánh nữ ban tặng, đây là cần phải." Bạch Nhạc nhẹ giọng giải thích, "Đáng tiếc, không thể nào có ích, ngược lại bởi vì ta để cho thánh nữ thụ thương."

Sự tình mặc dù quá khứ, có thể liền Liễu Như Tân người ngoài cuộc này, đều có thể nhìn ra Bạch Nhạc đối Vân Mộng Chân tâm ý, nơi nào là Bạch Nhạc giải thích như vậy hai câu là có thể che giấu.

Cười khẽ một chút, Văn Trạch lắc đầu nói, "Bạch sư đệ, ta biết ngươi tâm tư! Quý thánh nữ, cũng không phải là cái gì nhận không ra người sự tình, so với việc người khác, thật ngươi đã rất may mắn."

Lời này cũng không phải là có lệ, trên thực tế, Văn Trạch xác thực liền thì cho là như vậy.

Trên đời này ưa thích Vân Mộng Chân người, quả thực quá nhiều cá diếc sang sông, khả năng bị Vân Mộng Chân nhớ kỹ có mấy cái?

Nghiêm mặt, Văn Trạch lập tức mở miệng nói, "Bạch sư đệ, phụng gia sư chi mệnh, lần này, là tới mời ngươi bái nhập bổn tông."

Một câu nói này lối ra, chẳng những Bạch Nhạc nao nao, bên người Liễu Như Tân cũng không khỏi trở nên biến sắc!

Đạo Lăng Thiên Tông a!

Đó là chân chính thế gian đệ nhất hàng loạt, so sánh dưới, Linh Tê Kiếm Tông quả thực không đáng một đồng, Đạo Lăng Thiên Tông chủ động đưa ra cành ô-liu, ai có thể cự tuyệt?

Giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút ngẩn ngơ.

Từng bao nhiêu là, Đạo Lăng Thiên Tông cũng một mực là hắn mộng tưởng! Bây giờ, dạng này cơ hội, liền đặt trước mặt, nói không động tâm, vậy khẳng định là giả.

Huống chi, còn có Vân Mộng Chân tại, chỉ có đến Đạo Lăng Thiên Tông, mới có thể có càng nhiều nhìn thấy Vân Mộng Chân cơ hội, dạng này mê hoặc không thể bảo là không lớn.

Chỉ là, thật đến yêu cầu làm quyết định thời điểm, Bạch Nhạc lại ngược lại có chút do dự.

Hắn rất muốn rời Vân Mộng Chân gần một chút, có thể lý trí rồi lại nói cho hắn biết, hắn tuyệt đối không thể bái nhập Đạo Lăng Thiên Tông.

Bạch Nhạc trên người bí mật thực sự quá nhiều, vô luận là Thông Thiên Ma Công, Côn Ngô Kiếm, hay là hắn cùng Vân Mộng Chân quan hệ, tùy tiện cái nào một cái tiết lộ ra ngoài, đều sẽ đưa tới họa sát thân.

"Liễu sư tỷ, dìu ta."

Nhìn Liễu Như Tân, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Mặc dù không biết Bạch Nhạc muốn làm gì, có thể Liễu Như Tân vẫn là theo lời đi tới Bạch Nhạc bên người, cẩn thận đỡ Bạch Nhạc đứng lên.

Hơi hơi khom người, hướng về Văn Trạch thi lễ một cái, Bạch Nhạc lúc này mới nghiêm mặt nói, "Đa tạ Tử Dương Chân Nhân nâng đỡ, chỉ là Bạch Nhạc thân là Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử, thực sự không tiện khác theo thầy học môn!"

Kết quả này, vô luận là Văn Trạch vẫn là Liễu Như Tân đều hoàn toàn không có dự liệu nói.

Riêng là Liễu Như Tân, mặc dù nàng cũng không muốn Bạch Nhạc ly khai, nhưng khi nghe được Bạch Nhạc thật cự tuyệt Đạo Lăng Thiên Tông thời điểm, trong lòng loại kia chấn động, vẫn vô pháp diễn tả bằng ngôn từ.

Nhưng mà, chân chính để cho nàng chấn động vẫn còn ở phía sau.

"Chân truyền đệ tử không tính là, chỉ là một cái xưng hô mà thôi." Lắc đầu, Văn Trạch tiếp tục nói, "Bạch sư đệ có thể còn không biết, thánh nữ đã hứa hẹn, chỉ cần ngươi bằng lòng bái nhập bổn tông, liền hứa ngươi một cái chân truyền đệ tử vị trí."

"Ngươi chính mình cũng nói qua, thánh nữ cùng ngươi có ân, bây giờ thánh nữ tự mình mời ngươi nhập tông, lẽ nào ngươi cũng còn muốn cự tuyệt sao?"

". . ."

Điều kiện như vậy, đừng nói là Bạch Nhạc, bên cạnh Liễu Như Tân quả thực đều muốn nghe ngất đi.

Đạo Lăng Thiên Tông chân truyền đệ tử, hơn nữa còn là thánh nữ tự mình mở miệng mời, đây quả thực là cá vượt long môn, chỉ cần Bạch Nhạc đáp ứng, sau này tu hành, liền có thể gọi là một mảnh đường bằng phẳng, chí ít bước vào Tinh Cung Chi Cảnh không vấn đề chút nào.

Nghe vậy, cho dù là Bạch Nhạc, cũng không nhịn được cười khổ lên.

Lúc trước hắn vừa mới trở thành chân truyền đệ tử, bế quan đi ra thời điểm phải đi gặp qua Vân Mộng Chân, cũng cùng Vân Mộng Chân nói qua cái đề tài này.

Vân Mộng Chân từng nói, nếu như có thể tìm hồi Côn Ngô Kiếm, liền mang Bạch Nhạc hồi Đạo Lăng Thiên Tông.

Bây giờ Côn Ngô Kiếm tự nhiên là tìm không được, có thể loại tình huống này, Vân Mộng Chân lại đột nhiên nói cho hắn chân truyền đệ tử vị trí, hiển nhiên sợ rằng vẫn chưa bản ý, mà là biểu hiện ra ngoài cấp cho người khác xem tư thế.

Điểm này, chỉ cần thoáng suy tư, Bạch Nhạc liền nghĩ minh bạch.

Hắn tự nhiên cũng muốn rời Vân Mộng Chân gần hơn một chút, nhưng lại hiểu hơn, giả như chính mình chân chính muốn đuổi kịp Vân Mộng Chân cước bộ, nhất định phải trước cách xa nàng một điểm.

Trời cao mặc chim bay, biển rộng mặc cá nhảy!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, Đạo Lăng Thiên Tông loại này đỉnh cấp tông môn, có thể ngược lại sẽ ước thúc hắn tự do, hạn chế hắn tương lai.

"Đa tạ thánh nữ!" Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn lắc đầu,

cự tuyệt nói, "Linh Tê Kiếm Tông đối ta không tệ, tông môn tuy nhỏ, nhưng đối với ta mà nói, tựa như gia. . . Ở đâu có ghét bỏ vợ con, liền rời đi đâu?"

". . ."

Lần này, Văn Trạch mới chính thức là trở nên động dung.

Bình tĩnh nhìn Bạch Nhạc, xác định Bạch Nhạc cũng không phải là tại giả ý từ chối về sau, Văn Trạch cũng không khỏi khom người hướng về Bạch Nhạc cúi đầu.

Thân là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, hắn tự nhiên vô cùng rõ ràng, đây đối với người khác mà nói, là một loại gì dạng mê hoặc, thậm chí có thể nói, vậy thì có nghĩa là một loại hoàn toàn khác biệt nhân sinh.

Tại loại này lựa chọn trước mặt, Bạch Nhạc lại như cũ có thể lo liệu bản tâm, không động tâm vì ngoại vật, phần này thủ vững, tuyệt đối đáng giá bất luận kẻ nào bội phục.

"Bạch sư đệ tâm tư tinh thuần, có tình có nghĩa, ta không bằng vậy!"

Thở dài một tiếng, Văn Trạch trầm giọng mở miệng nói, "Thật đáng tiếc, không thể cùng ngươi đồng môn, bất quá, ngươi người bạn này ta Văn Trạch giao định!"

Bật cười lớn, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Chỉ cần Văn sư huynh không chê, tiểu đệ tự nhiên nguyện giao Văn sư huynh người bạn này."

... . .

"Cự tuyệt?"

Đạt được Văn Trạch hồi báo, Tử Dương Chân Nhân cũng không khỏi

nao nao, thành thật mà nói, kết quả này, là hắn hoàn toàn thật không ngờ, thế cho nên hơi kinh ngạc, "Thánh nữ đáp ứng cho hắn chân truyền đệ tử sự tình, ngươi cũng nói cho hắn biết?"

"Vâng!" Gật đầu, Văn Trạch hồi đáp, "Bạch Nhạc người này tâm tư tinh thuần, ân oán rõ ràng, thật không phải thường nhân có thể bằng! Hắn nói, đối hắn mà nói, Linh Tê Kiếm Tông tựa như gia, không có bỏ gia mà đi đạo lý."

Khẽ vuốt cằm, Tử Dương Chân Nhân thản nhiên nói, "Ngược lại cũng có vài phần cốt khí! Thôi, từ hắn đi."

Đối với Tử Dương Chân Nhân mà nói, có thể sự chấp thuận Bạch Nhạc bái nhập Đạo Lăng Thiên Tông cũng đã là ơn huệ lớn như trời, tất nhiên Bạch Nhạc cự tuyệt, đó là Bạch Nhạc chính mình tổn thất, tự nhiên không tiếp tục mời cần phải.

Trên thực tế, trước đây hắn mở miệng, cũng vẻn vẹn chỉ là vì thăm dò Vân Mộng Chân thái độ mà thôi, còn như Bạch Nhạc có đáp ứng hay không, căn bản cũng không trọng yếu.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Tuệ kiếm trảm tơ tình

Bởi vì người trong ma đạo đánh lén ban đêm Linh Tê Kiếm Tông sự tình, vào núi nhiều chuyện dây dưa hai ngày, nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là như vậy mà thôi.

Đợi Vân Mộng Chân thoáng khôi phục một ít sau đó , dựa theo trước kia kế hoạch, Tử Dương Chân Nhân liền tự mình dẫn người vào núi tìm kiếm Côn Ngô Kiếm ven đường.

Chỉ là, ma đạo mọi người tới nhanh, lui cũng mau, đợi được lần này vào núi, trừ cực nhỏ một bộ phận không có được tin tức, hoặc là ôm may mắn tâm lý người bên ngoài, hầu như sở hữu ma đạo cao thủ đều trốn sạch sẽ.

Đương nhiên, trên thực tế, vô luận là Vân Mộng Chân vẫn là Tử Dương Chân Nhân cũng đều đã đoán được kết quả này.

Cái gọi là lục soát núi, trên thực tế, chính là đi một cái đi ngang qua sân khấu!

Lúc trước Tử Dương Chân Nhân đến Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, cũng đã nói, chỉ lấy bảy ngày làm hạn định, cho dù là phát sinh một ít ngoài ý muốn, cái này phương châm cũng không có bất kỳ biến hóa nào.

Cái này bảy ngày, toàn bộ phía sau núi cơ hồ bị lật một lần, lấy Tử Dương Chân Nhân thực lực, đủ để đơn giản làm được điểm này.

Có thể chính như dự tính, căn bản tìm không được Côn Ngô Kiếm manh mối, càng chưa nói Thông Thiên Ma Quân tung tích.

Cuối cùng Tử Dương Chân Nhân tự mình xuất thủ, tại hậu sơn bố trí xuống đóng cửa đại trận, mượn đại trận chi lực đóng cửa toàn bộ sơn mạch, tựu như cùng Đạo Lăng Thiên Tông những năm gần đây, đóng cửa trấn thủ những cái kia ma đạo cấm địa!

Đương nhiên, cùng những cái kia ma đạo cấm địa khác biệt, Tử Dương Chân Nhân tự nhiên không có khả năng thật trấn thủ nơi đây.

Nhưng dù cho như thế muốn, phá vỡ lớp cấm chế này xuất nhập phía sau núi, chí ít cũng phải Tinh Hải Cảnh thực lực mới được.

Cứ việc nơi đây trên thực tế xem như là Linh Tê Kiếm Tông địa phương, có thể đối mặt Đạo Lăng Thiên Tông, ai lại dám đứng ra phản đối?

...

Bởi vì thụ thương quan hệ, cái này bảy ngày, Bạch Nhạc vẫn chưa tham dự thăm dò phía sau núi hành động, mà là một mực tại Thiên Tâm phong bên trong tu dưỡng.

Trên thực tế, Bạch Nhạc cự tuyệt Đạo Lăng Thiên Tông mời tin tức đi qua Liễu Như Tân truyền vào Từ Phong cùng Hà Diêu trong tai lúc, hai vị này cũng đồng dạng cảm động rối tinh rối mù, bằng tâm mà nói, nếu như đổi chỗ mà xử, bọn hắn tại Bạch Nhạc vị trí, chỉ sợ không ai dám nói nhất định có thể đủ cự tuyệt Đạo Lăng Thiên Tông yêu cầu.

Không, thậm chí có thể nói là, căn bản cũng không khả năng cự tuyệt.

Đạo Lăng Thiên Tông chân truyền đệ tử a, cũng không khoa trương nói, thân phận như vậy, cho dù là Hà Diêu người tông chủ này thấy, cũng phải khách khí!

Vô luận là địa vị, vẫn là thu được tài nguyên, đều so với Linh Tê Kiếm

Tông có thể cho càng nhiều.

Nhưng dù cho như thế, Bạch Nhạc vẫn là lựa chọn lưu lại, thì như thế nào có thể làm cho bọn hắn không cảm động.

Cơ hồ là nhận được tin tức đồng thời, Hà Diêu liền đối ngoại tuyên bố, Bạch Nhạc làm kiếm tổ đời mới truyền nhân, địa vị giống như là trưởng lão, bao trùm cùng hai vị khác chân truyền phía trên.

Nếu là ngày trước, còn sẽ có người phản đối, nhưng hôm nay, Bạch Nhạc danh vọng nhưng là đạt được hầu như sở hữu đệ tử tán thành.

Vô luận là luận kiếm Thiên Tâm phong, vẫn là kiếm trảm Âm Dương Quỷ Đồng, lại hoặc là cự tuyệt Đạo Lăng Thiên Tông mời, đây hết thảy đều là Bạch Nhạc tích lũy đủ đủ danh tiếng, làm Hà Diêu tuyên bố kết quả này thời điểm, liền phảng phất nước chảy thành sông.

Cho dù là Lý Tử Vân cùng Khổng Từ hai vị chân truyền, cũng đồng dạng giữ yên lặng.

Rất khó tưởng tượng, hơn hai tháng trước đó, Bạch Nhạc thậm chí còn vẻn vẹn chỉ là ngoại môn một cái tiểu tạp dịch.

...

Bóng đêm phủ xuống!

Đứng ở Thiên Tâm phong, Bạch Nhạc do dự hơn một canh giờ thời gian, đúng là vẫn còn nhịn không được, nhảy xuống ngọn núi, bước vào Vân Mộng Chân vị trí thiền điện.

"Bạch Nhạc cầu kiến thánh nữ!"

Đứng ở thiền điện trước đó, Bạch Nhạc khom mình hành lễ.

Bây giờ thiền điện bên ngoài, thời khắc đều có Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử coi chừng, tất cả tự nhiên đều cần dựa theo quy củ tới.

Cũng may, bởi vì lúc trước trận chiến kia, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, đối với Bạch Nhạc cũng cũng rất có hảo cảm, vẫn chưa ngăn cản.

Két!

Cửa điện chậm rãi bị đẩy ra, Vân Mộng Chân một thân trắng thuần quần dài, cũng không đợi Bạch Nhạc mở miệng, liền từ tốn nói, "Đi thôi, đi ngươi Thiên Tâm phong đi bộ một chút."

Đêm đã khuya, loại tình huống này, có hắn đệ tử tại, Vân Mộng Chân cũng không muốn cùng Bạch Nhạc một chỗ một phòng, lưu lại đầu đề câu chuyện.

Đương nhiên, trên thực tế, cũng có một phần muốn kéo mở một chút khoảng cách dụng ý.

Mấy ngày nay thời gian, Vân Mộng Chân cũng đã triệt để bình tĩnh trở lại, tất nhiên đã định trước không có kết quả, chẳng thẳng thắn một ít, chặt đứt tất cả ràng buộc.

Tuệ kiếm trảm tơ tình!

"Vâng!"

Hơi hơi yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp ứng nói.

Một đường không nói chuyện, Bạch Nhạc cứ như vậy dẫn Vân Mộng Chân bước lên Thiên Tâm phong, phía sau mấy cái Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử một mực theo, vẫn duy trì một cái không gần không xa

khoảng cách.

Đạp ở Thiên Tâm phong chỗ cao nhất, Vân Mộng Chân phất tay một cái, phân phó nói, "Ta có chút muốn nói với Bạch Nhạc nói, các ngươi không cần theo."

"Vâng!"

Khom người bằng lòng một câu, mấy cái Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử nhất thời đẩy ra một ít, bất quá nhưng cũng vẫn còn đang phạm vi tầm mắt bên trong.

Đứng ở Vân Mộng Chân bên người, cứ việc người hắn đã thối lui, có thể trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc cũng không biết nên nói gì mới tốt.

Bên tai, có tiếng gió rít gào, đêm, hơi có chút hàn.

"Trước đó chuyện, cám ơn ngươi."

Yên lặng chốc lát, Vân Mộng Chân dẫn đầu mở miệng nói.

Đây là nàng lần đầu tiên đối Bạch Nhạc nói lời cảm tạ.

Cho dù là trước đó tại hậu sơn trong sơn cốc, Bạch Nhạc đã cứu nàng, nàng cũng chưa nói lời cảm tạ.

Hầu hết thời gian, nói lời cảm tạ cũng không phải là cảm động, mà là khoảng cách.

"Ngươi biết, ta không muốn nghe cái này." Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Nhưng ta chỉ có thể nói cái này." Đưa lưng về phía Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân ngẩng đầu nhìn bầu trời ánh trăng, nhẹ giọng nói, "Ta minh

bạch ngươi tâm tư, có thể ngươi nên minh bạch. . . Không có khả năng, ta là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, cả đời phụng đạo, đây là ta trách nhiệm, cũng là số mệnh."

"Số mệnh. . ." Khóe miệng lộ ra một vẻ trào phúng, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng, "Nếu như tin tưởng số mệnh, ta nên vĩnh viễn chỉ làm cái kia tiểu tạp dịch sao?"

Nhắc tới cái này, Vân Mộng Chân chậm rãi xoay người lại, sắc mặt cũng lãnh vài phần, thản nhiên nói, "Ngươi nên minh bạch, đây không phải là ngươi năng lực mạnh bao nhiêu, mà là vận khí so người khác càng tốt hơn."

"Cảm ngộ Linh Tê Kiếm Quyết, cũng là vận khí sao?" Không thối lui chút nào đón lấy Vân Mộng Chân ánh mắt, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi ngược lại.

". . ." Lần này, cho dù là Vân Mộng Chân cũng trầm mặc xuống.

Bạch Nhạc tư chất có thể nguyên bản thật rất kém cỏi, thế nhưng trên kiếm đạo thiên phú, lại cùng với nàng cũng không có quan hệ gì.

Trên lý thuyết, mặc dù không có nàng, chỉ cần Bạch Nhạc có thể có được Linh Tê Kiếm Quyết, cũng có thể giống vậy tu thành, chỉ là chỗ cần thời gian lâu hơn một chút, cũng chưa chắc có thể mở ra tử phủ mà thôi.

"Cái này chưa đủ!"

"Đúng vậy a chưa đủ! Có thể đi xa hơn, thật là bởi vì vận khí, thật là. . . Vân Mộng Chân, vận khí bản thân liền là nhân sinh một bộ phận a! Tất nhiên ta đã có loại này vận may, như vậy, vì sao ta liền không thể đi xa hơn đâu?"

". . ."

"Ta không tin số mệnh!" Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng, "Nếu như đều tin số mệnh, vì sao người đời ta còn muốn tu hành?"

". . ." Giờ khắc này, nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân cũng không khỏi trở nên động dung.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Lần này đi nhiều năm

"Có thể ngươi chính là cự tuyệt bái nhập Đạo Lăng Thiên Tông."

Yên lặng chốc lát, Vân Mộng Chân nhẹ giọng nói.

Đáp ứng cho Bạch Nhạc chân truyền đệ tử vị thời điểm, mặc dù phần lớn là vì nói gạt Tử Dương Chân Nhân, có thể ở sâu trong nội tâm, Vân Mộng Chân lại làm sao không có một chút chờ mong. Mặc dù biết rõ mặc dù Bạch Nhạc theo nàng trở về, cũng chưa chắc nhất định là chuyện tốt, có thể chí ít có thể lấy tranh thủ, có thể nỗ lực a.

Nhưng mà, như cùng nàng dự tính, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn cự tuyệt.

"Như vậy có thể đại biểu gì đây?" Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta thừa nhận Đạo Lăng Thiên Tông rất mạnh, nếu là ta trở về với ngươi, tất phải có thể được so tại Linh Tê Kiếm Tông mạnh hơn tài nguyên cùng tu hành công pháp! Có thể đó cũng không có nghĩa là, tu hành đường chỉ có điều này."

"Chí ít ta cho rằng, đó cũng không phải thích hợp nhất ta con đường tu hành." Nhìn Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc nghiêm túc giải thích.

Nhìn Bạch Nhạc nghiêm túc dáng vẻ, Vân Mộng Chân không khỏi lần nữa trầm mặc xuống.

Rất khó tưởng tượng, ban đầu cái kia liền linh lực cũng không có thiếu niên, bây giờ vậy mà đã tại bắt đầu quy hoạch con đường tu hành, vô luận đúng sai, thậm chí vô luận thành bại, kiên trì như vậy đều để người không có từ phản bác.

Giờ khắc này, Vân Mộng Chân từ Bạch Nhạc trên người cảm thụ được, là cái kia phần ẩn sâu tại trong cốt tử kiêu ngạo.

Cũng bởi vì phần này kiêu ngạo, để cho Vân Mộng Chân ý thức được, chính mình có thể căn bản là vô pháp thuyết phục Bạch Nhạc.

Đương nhiên, đây cũng không có nghĩa là Vân Mộng Chân liền sẽ vì vậy buông tha chính mình phán đoán cùng lựa chọn.

"Sáng mai, ta liền sẽ đi." Tách ra Bạch Nhạc ánh mắt, Vân Mộng Chân nhẹ giọng nói, "Lần này đi nhiều năm, hoặc là sau này cũng không có. . ."

Đối mặt Vân Mộng Chân lần nữa cự tuyệt, Bạch Nhạc vẫn chưa để ý, thậm chí ngược lại lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, "Vân Mộng Chân, chúng ta trở lại đánh một cái đổ đi."

Nao nao, Vân Mộng Chân không khỏi lần nữa nhớ tới trước đó mình cùng Bạch Nhạc cái kia đổ.

Cũng không có các loại (chờ) Vân Mộng Chân hồi đáp, Bạch Nhạc trực tiếp tự giải Thích đạo, "Mười năm làm hạn định, chúng ta nhất định sẽ gặp lại, lấy một loại. . . Bình đẳng thân phận."

"Điều đó không có khả năng!" Hầu như không chút suy nghĩ, Vân Mộng Chân liền kiên quyết phủ định nói.

Nàng vừa mới nói sau này cũng không có, Bạch Nhạc đã nói nhất định sẽ gặp lại, nếu là không có một câu tiếp theo, có thể Bạch Nhạc còn có một chút đùa giỡn tiểu thông minh, thử vận khí khả năng! Có thể, đã bình ổn ngang phần cùng nàng gặp lại, điều này sao có thể.

"Hai tháng trước, ngươi cũng là nói như thế." Tia không tức giận chút

nào, Bạch Nhạc theo miệng hồi đáp.

". . ."

Lần này lại đến phiên Vân Mộng Chân có chút nói không ra lời, đúng vậy a, hai tháng trước, nàng làm sao không phải là cảm thấy Bạch Nhạc muốn tại là trong vòng ba tháng mở linh phủ là người si nói mộng đâu?

Trên đời này, xác thực không có gì tuyệt đối sự tình.

"Tốt! Ta với ngươi đổ." Yên lặng chốc lát, Vân Mộng Chân chậm rãi gật đầu nói.

"Chậm đã, chúng ta còn chưa nói tiền đặt cược đây." Bĩu môi, Bạch Nhạc tức giận nói rằng, "Ngươi không cần nhớ lại theo lần trước gạt ta."

Nhắc tới cái này, Vân Mộng Chân khóe miệng cũng không khỏi mang theo mỉm cười.

"Ngươi muốn đánh cuộc gì?"

"Đổ ngươi!" Nhìn thẳng Vân Mộng Chân con mắt, Bạch Nhạc tự tin mở miệng nói, "Tựa như tại hậu sơn thời điểm. . ."

Bạch Nhạc lời còn chưa nói hết, Vân Mộng Chân liền biết ý hắn, trên mặt nhất thời một mảnh xấu hổ hồng, trong mắt càng là lộ ra một tia não ý, mắt thấy thì có bão nổi dấu hiệu.

Đây tuyệt đối là Vân Mộng Chân cả đời này nhất cảm thấy khó xử thời khắc, mặc dù hiện đang hồi tưởng lại đến, cũng vẫn như cũ xấu hổ toàn thân nóng lên, không tìm đường chết thì không phải chết, tên khốn này còn dám nói cái này, để cho nàng có thể làm sao không giận.

"Ngươi không phải nói không thể nào sao? Làm sao, không dám đánh

cược?" Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc vội vã lần nữa mở miệng nói.

Không dám sao?

Nghe được Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân ngược lại bình tĩnh hạ xuống, "Nếu là ngươi thua đâu?"

"Nếu là ta thua, vậy liền như nhau lời ngươi nói, lần này đi nhiều năm, lại không thời điểm gặp lại, còn có thể thua ngươi cái gì?" Lắc đầu, Bạch Nhạc đạm nhiên hồi đáp.

"Cộng lại, cũng chỉ có ta chịu thiệt phần?" Vân Mộng Chân lông mày nhíu lại, bất mãn hỏi ngược lại.

"Một người ăn một lần thua thiệt, vừa lúc huề nhau." Nhún nhún vai, Bạch Nhạc không để ý nói rằng, "Lại nói, phần thắng thật nhiều người ăn chút thiệt thòi, đó mới công bằng."

Phần thắng thật nhiều, lời này Vân Mộng Chân ngược lại là rất là đồng ý, cũng có thể từ nay về sau nghe ra Bạch Nhạc thật vẫn chưa mất lý trí.

"Không được!"

Trợn mắt một cái, Vân Mộng Chân thong thả mở miệng nói, "Công bằng, đó là các ngươi nam nhân sự tình, ta là nữ nhân, nào có để cho nữ nhân chịu thiệt đạo lý?"

". . ."

Lời này nghe không chút nào phân rõ phải trái, có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng ngược lại có chút ấm áp.

Không nói đạo lý, liền có nghĩa là, cái kia chính mình quen thuộc Vân

Mộng Chân lại trở về, mà không phải cái kia cao cao tại thượng Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ.

Giang tay ra, Bạch Nhạc bất đắc dĩ nói rằng, "Vậy ngươi muốn như thế nào?"

"Rất đơn giản, ngươi nếu thua. . . Ta muốn ngươi giống như ta, cả đời phụng đạo, có thể sao?" Ngấc đầu lên, Vân Mộng Chân quyệt miệng, mặt coi thường hỏi ngược lại.

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc nhưng cũng không nhịn được cười khổ lên.

Nữ nhân này quả nhiên vẫn là cùng trong ấn tượng ngang ngược, cả đời phụng đạo, đây là muốn mình cũng cả đời không cưới sao?

"Tốt!"

Ngẩng đầu, nhìn Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp, "Nếu làm không được, ta liền cùng ngươi trọn đời phụng đạo!"

Xoay người sang chỗ khác, lần nữa lưng đối Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân y nguyên vẫn là một bộ coi thường Bạch Nhạc giọng điệu, "Chớ dát vàng trên mặt mình, ta mới là phụng đạo tu hành, lấy tư chất ngươi. . . Tối đa xem như là cô độc sống quãng đời còn lại kẻ đáng thương."

"Tùy ngươi nói như thế nào, " cười khẽ một chút, Bạch Nhạc tùy ý hồi đáp, "Ngược lại ta sẽ không thua."

"Vừa mới là ai nói, phần thắng nhiều một chút, cần phải ăn chút thua thiệt mới công bằng?"

". . . Vân Mộng Chân, ngươi còn phân rõ phải trái sao?" Trợn mắt một cái, Bạch Nhạc tức giận trách mắng.

"Không nói a! Ngươi gặp qua nữ nhân nào phân rõ phải trái?" Khóe miệng mỉm cười, Vân Mộng Chân không thèm quan tâm hồi đáp, chí khí hùng hồn.

". . ."

Cũng không đợi Bạch Nhạc lại nói tiếp, Vân Mộng Chân thả người nhảy lên, đón lấy ánh trăng, đi về phía dưới núi bay đi, áo trắng như tuyết, lóe lên như tiên, không nhiễm phàm trần.

"Bạch Nhạc! Lần này đi nhiều năm, sau này cũng không có!"

Người trên không trung, Vân Mộng Chân lập lại lần nữa một lần câu nói này, trực tiếp tiêu thất ở trong màn đêm.

Chỉ là lần này, Vân Mộng Chân lại không có khống chế thanh âm, không chỉ Bạch Nhạc, cũng làm cho xa xa theo Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử nghe thanh thanh sở sở.

Cái này chính là một lần từ biệt!

Nhưng lại không còn là Vân Mộng Chân cáo biệt, mà là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ cáo biệt.

Đồng dạng một câu nói, có thể đại biểu ý nghĩa lại tựa hồ như hoàn toàn khác biệt.

Nếu không có gặp lại ngày, đây cũng là tuệ kiếm trảm tơ tình, lại không nửa điểm quyến luyến, cái này từ biệt, chính là vĩnh biệt!

Ánh trăng không tiếng động, lại càng ngày càng lạnh.

Đứng ở đỉnh núi, nhìn Vân Mộng Chân tiêu thất bóng lưng, Bạch Nhạc

đứng lặng yên, tâm tư lại càng phiêu càng xa.

"Lần này đi nhiều năm, xác nhận ngày tốt điều kiện không có tác dụng. Liền dù có ngàn loại phong tình, càng cùng người phương nào nói?"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Dạ Nhận đến nhà

Đêm trăng sáng, không chỉ có nhi nữ tình trường, cũng đồng dạng thích hợp. . . Giết người cướp của.

Bạch Nhạc thậm chí còn không kịp từ loại kia biệt ly phiền muộn bên trong đi tới, băng lãnh đao phong cũng đã rơi vào trên cổ hắn, trong nháy mắt đó băng hàn, thậm chí không cần quay đầu, Bạch Nhạc cũng đã đoán được xuất hiện ở người sau lưng.

Dạ Nhận!

Tử Dương Chân Nhân cùng Vân Mộng Chân còn không có ly khai Linh Tê Kiếm Tông đâu, loại tình huống này, có gan xâm nhập, hơn nữa có thể như vậy vô thanh vô tức lén vào, Bạch Nhạc biết rõ, cũng chỉ có Dạ Nhận một người mà thôi.

Chỉ là Bạch Nhạc lại cũng không biết, lấy Dạ Nhận thực lực, làm sao lại tìm tới chính mình, cũng không thể vẻn vẹn chỉ vì cho hả giận a?

"Thiên Tâm phong khoảng cách Linh Tê phong không gần, vô luận là Tử Dương Chân Nhân vẫn là Vân tiên tử, cũng đều sẽ không quá quan tâm ta như thế một tiểu nhân vật chết sống, coi như ta sống chán loạn hô kêu loạn, nói vậy lấy Dạ huynh thủ đoạn, cũng đủ để đơn giản thoát thân. . . Hà tất lưỡi dao gia thân."

"Từ lần đầu tiên nhìn thấy ngươi thời điểm, đã cảm thấy ngươi cũng không những cái kia tục vật có thể so với, nhưng cũng không nghĩ tới, ngươi vậy mà cho ta lớn như vậy một kinh hỉ." Dạ Nhận thanh âm ở sau người chậm rãi vang lên, ngay tại lúc đó đao phong cũng lặng yên ly khai Bạch Nhạc yếu hại.

Chính như Bạch Nhạc nói, tất nhiên Dạ Nhận dám đến, sẽ không sợ Bạch Nhạc chơi hoa chiêu gì.

Khoảng cách gần như vậy xuống, cho dù là Tử Dương Chân Nhân thân chí, hắn cũng có nắm chặt trước giết chết Bạch Nhạc.

"Kinh hỉ chưa nói tới, sợ hãi ngược lại là thật." Xoay người lại, Bạch Nhạc ung dung mở miệng nói, "Chẳng qua là ta không nghĩ ra, lấy Dạ huynh lòng dạ, đoạn không đến mức giận chó đánh mèo ta như thế một tiểu nhân vật mới đúng chứ?"

"Tiểu nhân vật?" Cười lạnh một tiếng, Dạ Nhận đạm nhiên mở miệng nói, "Nếu như tới mức này, còn coi ngươi là tố tiểu nhân vật để đối đãi, chỉ sợ ta kết cục cũng so Âm Dương Quỷ Đồng cũng không khá hơn chút nào."

". . ."

Lời này nghe rất sung sướng, cho dù là Dạ Nhận nhân vật như vậy, bây giờ vậy mà cũng cần con mắt quan sát Bạch Nhạc, đây tựa hồ là chuyện tốt.

Có thể hỏi đề ở chỗ, có quỷ mới muốn muốn loại này con mắt a!

Cơ hồ là bản năng, Bạch Nhạc cũng đã ngửi được một cổ nồng nặc cảm giác nguy cơ.

"Ta vừa mới nghe được Vân Mộng Chân nói sau này cũng không có. . . Xem ra ngươi là cự tuyệt bái nhập Đạo Lăng Thiên Tông?" Cũng không để ý tới Bạch Nhạc tâm tư, Dạ Nhận tiếp tục hỏi.

Vân Mộng Chân tại thời điểm, hắn tự nhiên không dám tới gần, không biết Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân nói cái gì, có thể ly khai lúc, Vân Mộng Chân nói chuyện, hắn nhưng là nghe thanh thanh sở sở.

"Đạo Lăng Thiên Tông cánh cửa rất cao, nơi nào là ta loại lũ tiểu nhân này vật có thể bước vào, Vân tiên tử mặc dù cùng ta có vài phần giao tình, nhưng cũng không thể chỉ vào phần giao tình này ăn cả đời a?" Giang tay ra, Bạch Nhạc không để ý giải thích, "Có đôi lời gọi thà làm đầu gà không vì đuôi phượng! Tại Linh Tê Kiếm Tông ta đứng hàng chân truyền, là Linh Tê Kiếm Tổ cách thế hệ đệ tử, sắc màu rực rỡ, đến Đạo Lăng Thiên Tông nhưng là không còn loại chuyện tốt này."

Những lời này chợt nghe đi lên, tựa hồ cũng không có bất cứ vấn đề gì.

Nếu như không ôm chí lớn, lựa chọn ở lại Linh Tê Kiếm Tông tự nhiên có thể có được càng người tốt sinh hưởng thụ, loại này thư thái sinh hoạt, là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử vô luận như Hà Vô Pháp hưởng thụ.

Đáng tiếc, những thứ này đặt ở Bạch Nhạc trên người, cũng đối không hợp nhau.

"Một cái chỉ dùng hơn hai tháng thời gian, liền từ một cái ngoại môn tạp dịch, tu thành linh phủ, hơn nữa mở ra tử phủ thiên tài, lại đối ta nói cái gì thà làm đầu gà không vì đuôi phượng, ngươi không cảm thấy khuyết thiếu sức thuyết phục sao?"

Lạnh lùng liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Dạ Nhận nhàn nhạt hỏi ngược lại.

". . ."

"Ta chưa từng coi thường ngươi, có thể ngươi lại nhỏ nhìn ta." Nhìn Bạch Nhạc, Dạ Nhận bình tĩnh nói rằng, "Nếu như ngươi còn muốn dùng loại này nói nhảm tới gạt ta, vậy thì rút kiếm ra đến, thử nhìn một chút, ngươi còn có thể hay không thể lại ngăn cản ta một kích."

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc sắc mặt nhất thời thay đổi khó xem.

Tới mức này, Bạch Nhạc tự nhiên biết, Dạ Nhận tất nhiên là đoán được một ít gì, chỉ là, đối phương đến tột cùng xem thấu cái gì, Bạch Nhạc lại như cũ đắn đo khó định.

"Nói trắng ra đi." Chứng kiến Bạch Nhạc vẫn không có chủ động mở miệng ý tứ, Dạ Nhận thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, bình tĩnh hỏi, "Nói cho ta biết, Thông Thiên Ma Quân ở đâu?"

Dạ Nhận thanh âm rất nhẹ, tựa hồ chỉ là thuận miệng hỏi một chút, có thể một câu nói này, lại chợt như là đất bằng kinh lôi, đem Bạch Nhạc tạc tâm thần kịch chấn.

Cơ hồ là bản năng, Bạch Nhạc liền muốn phản bác, nhưng mà, lời vừa mới đến miệng bên liền bị hắn mạnh mẽ nuốt xuống.

Ngược lại không phải là sợ Dạ Nhận uy hiếp, mà là trong nháy mắt này, chỗ hấp dẫn đề phảng phất đều theo đạo này kinh lôi tạc rõ ràng, sở hữu điểm, trong nháy mắt này toàn bộ đều liên hệ tới.

Trước đó, chính mình vì Vân Mộng Chân ngăn lại Dạ Nhận một kích kia, có thể sống không đến, cũng không phải mình vận khí tốt bao nhiêu, càng không phải là Dạ Nhận lực có thua, mà là bởi vì vào lúc đó, Dạ Nhận cũng đã cảm thụ được Thông Thiên Ma Công khí tức.

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, tất cả liền đều thay đổi rõ ràng.

Chính là bởi vì nhận thấy được Thông Thiên Ma Công, cho nên Dạ Nhận mới có thể tại cuối cùng trong nháy mắt lưu thủ, để cho mình sống sót, mạo hiểm trước ở Vân Mộng Chân cùng Tử Dương Chân Nhân trước khi rời đi lần nữa lén vào Linh Tê Kiếm Tông, là bởi vì lo lắng Tử Dương Chân Nhân cùng Vân Mộng Chân cũng nhìn ra dị dạng, đem chính mình mang hồi Đạo Lăng Thiên Tông.

Bây giờ tìm được trên đầu mình, nơi nào là làm lộ phẫn, căn bản là vì

Thông Thiên Ma Quân mà đến.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc khắp cả người phát lạnh, càng vô cùng rõ ràng cảm thụ được tử vong uy hiếp.

Là, Dạ Nhận xuất hiện ở nơi này, cũng không là bởi vì mình có nhiều bị hắn coi trọng, mà là bởi vì Thông Thiên Ma Quân hạ lạc thực sự quá trọng yếu, thậm chí có thể ảnh hưởng toàn bộ ma đạo tương lai.

Đây hết thảy nói rất dài dòng, nhưng trên thực tế, cũng bất quá chỉ là một ý nghĩ chợt lóe sự tình.

Suy nghĩ cẩn thận những thứ này các đốt ngón tay, nên trả lời thế nào Dạ Nhận, cũng đã không huyền niệm chút nào.

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, trên người linh lực chợt thu liễm, chiếm lấy, nhưng là Thông Thiên Ma Công ma khí.

"Dạ huynh, nói như ngươi vậy, hội không có bằng hữu."

Thanh âm có chút lạnh, Bạch Nhạc trên mặt cũng lại không có chút nào sợ hãi, thậm chí ngược lại lộ ra từng tia từng tia sát khí.

"Ta là một cái thích khách, ngươi bao lâu nghe nói qua thích khách có bằng hữu?" Không nhúc nhích chút nào, Dạ Nhận nhàn nhạt mở miệng nói, "Quả nhiên là Thông Thiên Ma Công, bất quá, ngươi tốt nhất vẫn là đừng đối ta toát ra sát ý tốt, mặc dù ngươi là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, cũng không khả năng vượt qua một cảnh giới lớn uy hiếp được ta."

Dừng một cái, Dạ Nhận tiếp tục nói, "Nếu để cho Tử Dương Chân Nhân hoặc là Vân Mộng Chân nhận thấy được dị dạng, ta cam đoan, vô luận trước ngươi vì nàng làm cái gì, cũng nhất định so với ta chết thảm hại hơn."

Hơi nhíu mày, trên người khí tức lần nữa thu liễm, không lưu một chút dấu vết, quả thực giống như là vừa mới phát sinh ảo giác đồng dạng.

"Ta nếu nói là, Thông Thiên Ma Quân chết, ngươi tin không?"

Ngẩng đầu, trong mắt lộ ra vẻ châm chọc, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 75: Tương lai. . . Đặc sắc lộ ra

Ta nói, ngươi liền dám tin sao?

Một chiêu này thật là Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân học, trước đó Dạ Nhận nghi vấn Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc có tư tình, Vân Mộng Chân chính là chỗ này sao hồi ứng với.

Có thể kết quả đây, nàng dám thừa nhận, có thể Dạ Nhận lại không thể tin được, bị ép vẫn bị Vân Mộng Chân nắm mũi dẫn đi, không thể không buông tha Bạch Nhạc con cờ này.

Bây giờ, Dạ Nhận muốn hỏi Thông Thiên Ma Quân hạ lạc, Bạch Nhạc làm ra phản ứng, thật liền cùng trước đây Vân Mộng Chân giống nhau như đúc.

Ngươi nói ta theo Thông Thiên Ma Quân có quan hệ, không thành vấn đề, ta thừa nhận a!

Ta có thể cùng Thông Thiên Ma Quân có quan hệ hay không, đối với ngươi mà nói, không có bất kỳ ý nghĩa gì, ý nghĩa ở chỗ, Thông Thiên Ma Quân ở đâu, là vẫn còn sống, vẫn là chết.

Tốt, ta cũng minh bạch nói cho ngươi!

Có thể hỏi đề ở chỗ, ngươi dám tin sao?

Đối với Bạch Nhạc mà nói, chính là miệng môi trên vừa đụng miệng môi dưới sự tình, nói vô cùng dễ dàng, có thể Dạ Nhận muốn bởi vậy làm ra phán đoán, vậy coi như quá khó khăn.

"Ngươi nghĩ rằng ta không dám giết ngươi?"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Dạ Nhận lạnh giọng mở miệng nói.

"Ngươi đương nhiên dám." Nhún nhún vai, Bạch Nhạc không sợ hãi chút nào hồi đáp, "Coi như ta là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, bây giờ cũng mới bất quá vừa mới bước vào linh phủ mà thôi, ngươi muốn giết ta, dễ như trở bàn tay."

Dừng một cái, Bạch Nhạc trong mắt cũng đồng dạng lộ ra lau một cái lợi hại, "Thật là, giết ta, ngươi có thể được chỗ tốt gì đâu?"

Từ lần đầu tiên cùng Âm Dương Quỷ Đồng tiếp xúc bắt đầu, Bạch Nhạc liền phát hiện một cái đạo lý!

Những thứ này người trong ma đạo bình thường sẽ không làm đối với mình không có chút ý nghĩa nào sự tình, bọn hắn đều rất hiện thực, cũng rất hiệu quả và lợi ích! Chỉ cần ngươi có thể đủ biểu hiện ra đủ đủ giá trị, như vậy mặc dù ngươi thái độ ác liệt, bọn hắn cũng tuyệt đối sẽ không đơn giản động thủ.

Bạch Nhạc cũng rất hiện thực, hơn nữa rất thông minh.

Từ biết Dạ Nhận nhận ra Thông Thiên Ma Công bắt đầu, hắn liền biết, cái gì mới là chính mình giá trị vị trí, chỉ có chết chết bắt lại điểm này tới cùng Dạ Nhận đàm phán, mình mới có việc xuống dưới cơ hội.

"Ta là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, tự nhiên cũng cũng là người trong ma đạo, chính đạo, riêng là Đạo Lăng Thiên Tông tất nhiên muốn giết ta cho thống khoái! Ngươi giết ta, bất quá là cho Đạo Lăng Thiên Tông hỗ trợ mà thôi." Nhìn Dạ Nhận, Bạch Nhạc thẳng thắng nói, "Chính ngươi đã từng nói qua, là Thông Thiên Ma Quân lấy sức một mình phá đạo lăng bất bại thần thoại, để cho Đạo Lăng Thiên Tông tổn

thương nguyên khí nặng nề, lúc này mới có ma đạo quật khởi cơ hội, nếu là thật vì ma đạo, ngươi chẳng những không nên giết ta, ngược lại nên bảo hộ ta mới đúng."

Giang tay ra, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Huống chi, coi như dứt bỏ những đạo lý lớn này không nói, đối cá nhân ngươi mà nói, giết ta có ích lợi gì chứ? Ta chết, tất nhiên kinh động Tử Dương Chân Nhân cùng Vân tiên tử, bọn hắn cũng không biết ta là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, cho dù là vì mặt, chỉ sợ cũng muốn báo thù cho! Mặc dù ngươi có thể chạy thoát, cũng muốn trả giá không nhỏ đại giới a?"

Dạ Nhận vẫn không có bất kỳ biểu lộ gì, nhưng lại không thừa nhận cũng không được, Bạch Nhạc nói chính là sự thực!

Bạch Nhạc đã không phải là trước đây cái kia Dẫn Linh Cảnh tiểu tử, thành tựu tử phủ, hơn nữa bằng vào một tay dòm ngó vào kiếm đạo Linh Tê Kiếm Quyết, đang không có đánh lén tình huống dưới, cho dù là hắn muốn giết, cũng tất nhiên sẽ làm ra không nhỏ động tĩnh tới.

Lấy Tử Dương Chân Nhân cái kia thực lực kinh khủng, tất phải có thể phát hiện, không trả giá một điểm đại giới, hắn làm sao có thể thoát thân.

"Tối trọng yếu là, ta nếu nói là là nói dối đâu?" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc lần nữa cho Dạ Nhận một kích trí mạng.

Trước đó nói những cái kia, chỉ là Dạ Nhận không chiếm được chỗ tốt mà thôi, nhưng này một điểm cuối cùng, nhưng là đủ để trí mạng.

Giả sử Thông Thiên Ma Quân còn sống, giết hắn truyền nhân, ai có thể ngăn trở Thông Thiên Ma Quân lửa giận?

Đạo Lăng Thiên Tông người có thể cầm Dạ Nhận hết cách rồi, chỉ khi nào Thông Thiên Ma Quân muốn động thủ, hắn ngay cả chạy trốn đều không địa phương trốn!

Côn Ngô Kiếm cùng Thông Thiên Ma Quân một chỗ không biết tung tích, ai dám khẳng định Thông Thiên Ma Quân liền nhất định chết?

Vô luận là Đạo Lăng Thiên Tông vẫn là ma đạo, ai cũng không dám khẳng định.

Cũng chính bởi vì vậy, Dạ Nhận vừa muốn muốn từ Bạch Nhạc trong miệng đạt được một cái tin tức xác thật.

Thật không nghĩ đến, Bạch Nhạc mặc dù chỉ là một thiếu niên, nhưng lại so với ai khác đều khôn khéo, cho dù là đối mặt cái chết uy hiếp, cũng đồng dạng vẫn duy trì tuyệt đối bình tĩnh, căn bản không lộ chút nào miệng gió.

Trong lúc nhất thời, trên trận lần nữa rơi vào hoàn toàn yên tĩnh bên trong, chỉ có thể nghe được từ từ gió đêm tiếng.

"Thú vị! Cho là thật thú vị!"

Yên lặng chốc lát, Dạ Nhận đột nhiên cười rộ lên, "Ngươi nói đúng, giết ngươi đối ta tới nói, xác thực không có bất kỳ chỗ tốt."

Đang khi nói chuyện, Dạ Nhận đã đem chủy thủ trong tay thu, tỏ vẻ lại vô địch ý, lúc này mới tiếp tục mở miệng nói, "Muốn giết ngươi, trước đó đêm hôm đó ngươi cũng đã chết, như thế nào còn có thể sống đến bây giờ!"

"Thân là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, ngươi lại bái nhập chính đạo tông môn, thậm chí cùng Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ có giao tình. . . Còn có chuyện gì so với cái này càng thú vị sao?" Cười khẽ một chút, Dạ Nhận tiếp tục nói, "Ngươi yên tâm, ta chẳng những sẽ không giết ngươi, hơn nữa còn sẽ giúp ngươi che giấu cái này thân phận!"

"Còn như Thông Thiên Ma Quân đến cùng là đúng hay không còn sống, vậy cũng cùng ta không có bất cứ quan hệ gì!" Khóe miệng hiện lên một vẻ trào phúng, Dạ Nhận đạm nhiên nói rằng, "Ta nói rồi, Đạo Lăng sơn đánh một trận, mắc đi cầu vị lấy một cái thời đại chung kết! Thuộc về Đạo Lăng Thiên Tông thời đại đã muốn kết thúc, còn như là ai cuối cùng chung kết đây hết thảy. . . Cái kia không trọng yếu."

"Thông Thiên Ma Quân cũng tốt, ngươi cũng tốt, thậm chí là bất kỳ một cái nào người trong ma đạo cũng không đáng kể! Trọng yếu là, chúng ta cũng còn tuổi trẻ, cái này chính là thuộc về chúng ta thời đại, so với việc chính đạo những cái kia ngụy quân tử, hoặc là ma đạo những người điên kia. . . Hiển nhiên ta đối với ngươi cảm thấy hứng thú hơn."

"Ta tới, chỉ là để cho ngươi biết, ngươi ẩn dấu không có tốt như vậy! Thân ở trong cuộc, ngươi cũng đừng nghĩ bồi dưỡng đạo đức cá nhân thân! Ngươi muốn làm cái gì ta không xen vào, cũng không muốn quản, nhưng ngươi nhất định muốn minh bạch, làm một người trong ma đạo, Đạo Lăng Thiên Tông là ngươi vĩnh viễn lượn quanh không ra địch nhân." Nói đến đây, Dạ Nhận trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, "Mạnh mẽ cứu Vân Mộng Chân, ngươi đã là ở chỗ ma đạo là địch, dạng này chuyện, ta không muốn gặp lại lần tiếp theo. . . Bằng không, vô luận Thông Thiên Ma Quân có phải hay không còn sống, ngươi cũng tất phải khó thoát khỏi cái chết."

"Một ngày nhập ma, trọn đời vì ma! Đừng tưởng rằng, phi một thân Huyền Môn đệ tử da, ngươi liền thật thành Huyền Môn người trong!"

"Huyền Môn chứa không nổi ngươi dạng này ngoại tộc!"

Quẳng xuống câu nói này, Dạ Nhận lần nữa biến mất ở trong màn đêm.

Tới đơn giản, đi lưu loát, không có nửa điểm dài dòng.

Đứng ở dưới ánh trăng, Bạch Nhạc khắp khuôn mặt là vẻ cười khổ, đừng

xem vừa mới một bộ tính trước kỹ càng dáng vẻ, nhưng trên thực tế, hắn gánh chịu áp lực , đồng dạng so với ai khác cũng lớn.

Phàm đạt được tất có đại giới!

Thu được Thông Thiên Ma Công truyền thừa, bắt được Côn Ngô Kiếm, thậm chí cùng Vân Mộng Chân có dạng này một đoạn nghiệt duyên, những thứ này nhìn như đều là chuyện tốt.

Nhưng này dạng đạt được, lại có thể không trả bất cứ giá nào?

Du tẩu cùng chính ma ở giữa, giãy dụa cầu sinh, thậm chí tại lúc cần thiết làm ra lấy hay bỏ, đây chính là hắn tất phải phải trả giá thật lớn.

Không ai có thể dễ dàng thành công!

Đi lên dạng này con đường, trừ khoái ý, còn có nặng nề.

Nhưng đã không có lựa chọn, vô luận là chủ động cũng tốt bị động cũng được, tất nhiên đi lên con đường này, vậy cũng chỉ có thể đi thẳng xuống dưới, thẳng đến có một ngày, có thể có đủ đủ lực lượng tới nắm giữ vận mạng mình.

Ngắn ngủi này hơn hai tháng thời gian, Bạch Nhạc kinh lịch quá nhiều, cho đến giờ phút này, cáo biệt không chỉ là Vân Mộng Chân, còn có đi qua loại cuộc sống đó cùng nhân sinh.

Có chờ mong, cũng có nguy hiểm.

Tương lai thế nào, không ai biết! Nhưng có một điểm, giờ khắc này Bạch Nhạc lại cảm thụ vô cùng rõ ràng.

Cái kia chính là, thuộc về hắn tương lai, vô luận thành bại, tất nhiên. . . Đặc sắc lộ ra!

PS: Phàm đạt được tất có đại giới! Đây là ta gần nhất đặc biệt ưa thích một câu nói, cũng là giấu ở trong quyển này, muốn nhất nói một câu, nhờ vào đó đưa cho mọi người.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Áo trắng như tuyết

Tu hành là một kiện rất khổ sự tình, loại kia vừa uống rượu tán gái một bên tiến bộ thần tốc, trở thành một đời tông sư sự tình, chỉ là những cái kia căn bản hiểu người tu hành phán đoán đi ra cố sự.

Trên đời này, muốn thu được thành công, sẽ không có ung dung đơn giản khả năng.

Bạch Nhạc tại hơn hai tháng trong thời gian, vào chỗ liệt chân truyền, thành tựu tử phủ, tại trong mắt người khác, dường như chính là ung dung tu hành ví dụ. Nhưng trên thực tế, trong thời gian này Bạch Nhạc gánh chịu nhiều ít nguy hiểm, thừa nhận nhiều ít thống khổ, lưu nhiều ít mồ hôi, lại không người nhìn thấy.

Ngươi ước ao người khác ở trên vũ đài phong cảnh, lại nhìn không thấy tại dưới võ đài, hắn ăn nhiều đại khổ.

Tại bước lên Thiên Tâm phong trước đó, Liễu Như Tân ban đầu quan điểm, thật cùng người khác cũng không khác nhau gì cả, ước ao cùng Bạch Nhạc vận khí cùng thiên phú, bội phục Bạch Nhạc đảm phách cùng lòng dạ, nhưng lại vẫn chưa chứng kiến Bạch Nhạc nỗ lực.

Thẳng đến những ngày gần đây, nàng phụ trách Bạch Nhạc sinh hoạt thường ngày, sẽ ngụ ở Thiên Tâm phong bên trên, mỗi ngày nhìn Bạch Nhạc tu hành, nàng mới hiểu được, nguyên lai mỗi một phần thành công đều cũng không ngẫu nhiên.

Vân Mộng Chân rời đi đã trọn thời gian nửa năm.

Có thể nửa năm qua này, Bạch Nhạc lại hầu như liền Thiên Tâm phong cũng không có xuống, trừ luyện kiếm, chính là tu luyện, thậm chí ngay

cả ngủ đều đã bị đánh tọa thay thế được.

Rõ ràng chỉ là đơn giản nhất kiếm chiêu, ngay cả ngoại môn đệ tử, thậm chí một ít tạp dịch đều có thể đơn giản xuất ra, có thể Bạch Nhạc lại vẫn cứ có thể một lần lại một lần, mỗi ngày mấy ngàn lần lặp lại luyện tập.

Liễu Như Tân đến nay tất nhiên nhớ kỹ, nàng trước đây nhịn không được hỏi Bạch Nhạc làm như vậy ý nghĩa thời điểm, Bạch Nhạc hồi đáp.

"Không ai có thể vừa sinh đã biết, luyện kiếm tựa như chúng ta nói chuyện đi đường, thuần thục cũng không phải là bởi vì đơn giản, mà là không ngừng lặp lại, đưa nó biến thành một loại bản năng!"

Liễu Như Tân vĩnh viễn quên không Bạch Nhạc nói ra lời nói này lúc, bộ kia chuyện đương nhiên dáng vẻ.

Một màn kia, hầu như đã vĩnh viễn thật sâu khắc vào trong đầu của nàng.

Tại Liễu Như Tân trong mắt, Bạch Nhạc đã tu luyện đủ đủ khắc khổ, tốc độ tiến bộ cũng đồng dạng cực nhanh.

Có thể theo thời gian đưa đẩy, Bạch Nhạc lại đối với loại tu luyện này tốc độ càng ngày càng bất mãn.

Cùng Dẫn Linh Cảnh thời điểm khác biệt, linh phủ tu hành yêu cầu quá nhiều linh lực, linh phủ phẩm chất càng cao, tu hành cần thiết linh lực thì càng nhiều. Huống chi, Bạch Nhạc trong cơ thể còn có hai cái linh phủ. Mặc dù Thiên Tâm phong linh khí tại Linh Tê Kiếm Tông bên trong, hầu như đã coi như là nhất dồi dào, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, lại như cũ còn thiếu rất nhiều.

Vân Mộng Chân từng nói, nàng bảy tuổi tu hành, ba tháng mà mở linh phủ, mười bốn tuổi linh phủ đại thành!

Nói cách khác, Vân Mộng Chân từ bước vào linh phủ, đến linh phủ đại thành, đột phá Tinh Cung Chi Cảnh cũng dùng chí ít thời gian bảy năm.

Mà, đã coi như là phi thường khủng bố tu hành tốc độ.

Liền Bạch Nhạc mấy ngày nay tới giờ tu hành tốc độ tới suy tính, nếu là không có hắn tài nguyên, đơn thuần như thế ngồi ở Thiên Tâm phong thượng khổ tu, đừng nói bảy năm, coi như tăng gấp đôi, mười bốn năm, hắn cũng chưa chắc có thể bước vào tinh cung.

Thành tựu hai cái tử phủ, nghe tuy sảng khoái, nhưng trên thực tế muốn tiêu hao tài nguyên, lại nơi nào là một cộng một đơn giản như vậy.

Tài nguyên a!

Từ đột phá linh phủ thời điểm, Bạch Nhạc thật cũng đã cảm thụ được tài nguyên tầm quan trọng.

Cự tuyệt Đạo Lăng Thiên Tông, cũng liền có nghĩa là, hắn nhất định phải tự nghĩ biện pháp tới thu được càng nhiều tu hành tài nguyên, nếu không thì chỉ có thể cả đời vây ở nho nhỏ này Linh Tê Kiếm Tông bên trong.

"Bạch sư huynh, còn có nửa tháng chính là tông môn thi đấu, ngươi có nắm chắc không?"

Nhìn Bạch Nhạc luyện hơn một canh giờ kiếm, Liễu Như Tân đi tới Bạch Nhạc bên người giúp Bạch Nhạc lau mồ hôi, thuận miệng hỏi.

"Nơi nào nói lên cái gì nắm chặt, ta dù sao mới vừa bước vào Linh Phủ Cảnh thời gian nửa năm mà thôi." Đem kiếm thu hồi vỏ kiếm, Bạch Nhạc cười khổ một tiếng nói rằng, "Ta nghe nói, lần này thi đấu chân truyền đệ tử bên trong đệ nhất, sẽ có một trăm khối linh thạch khen thưởng?"

"Không phải một trăm khối, là tổng cộng chỉ có một trăm khối." Trợn mắt một cái, Liễu Như Tân cũng biết, Bạch Nhạc nửa năm này hầu như sẽ không làm sao xuống Thiên Tâm phong, tự nhiên không nhớ rõ, kiên trì giải thích, "Tông môn hàng năm điểm số lớn cho chân truyền đệ tử linh thạch, tổng cộng chỉ có một trăm khối! Thật năm xưa, chân truyền đệ tử là không cần tham gia thi đấu, Khổng sư huynh cùng Lý sư huynh hai người một mực chia đều linh thạch! Chỉ là, năm nay nhiều ngươi, lúc này mới cải biến quy tắc, đệ nhất có thể chia được một nửa, đệ nhị có ba mươi khối, một tên sau cùng cũng chỉ có hai mươi khối linh thạch."

Nghe thế, Bạch Nhạc cũng không khỏi nhức đầu, nguyên bản một trăm khối linh thạch, hắn cũng đã cảm thấy có chút thiếu, không ao ước, dĩ nhiên cũng làm cái này một trăm khối linh thạch, còn phải ba người đến phân, trong nơi này đủ a.

Phải biết, trước đây Bạch Nhạc mở tử phủ thời điểm, bố trí tụ linh trận cũng liền dùng hơn mười khỏa linh thạch, nhưng dù cho như thế cũng còn xa mới đủ dùng, nếu không phải Vân Mộng Chân tiễn hắn Linh Khư Quả, hắn căn bản cũng không khả năng thuận lợi bước vào linh phủ.

Đối với Khổng Từ cùng Lý Tử Vân loại này lam sắc linh phủ người mà nói, những linh thạch này cũng chưa chắc đủ, căn bản cũng không khả năng thỏa mãn Bạch Nhạc tiêu hao.

Khả năng liền cái này, lại vẫn được tham gia tông môn thi đấu tới tranh.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc liền không nhịn được cười khổ lên, trước đây cự tuyệt Đạo Lăng Thiên Tông thời điểm, cự tuyệt thống khoái, thật đến yêu cầu tài nguyên tu hành thời điểm, mới hiểu, cái kia ý vị như thế nào dạng chênh lệch.

Không phải tông môn không muốn cho chân truyền đệ tử nhiều tài nguyên hơn, mà là một cái nho nhỏ Huyền cấp tông môn, căn bản cũng không đủ để cung cấp hắn nhiều tài nguyên hơn tới tu hành.

Nếu không như vậy, trước đây hắn đứng hàng chân truyền thời điểm, cũng sẽ không có lớn như vậy thanh âm phản đối.

Lắc đầu, Bạch Nhạc theo miệng phân phó nói, "Giúp ta chuẩn bị một thân quần áo sạch, ta muốn đi gặp Từ trưởng lão."

"Quy củ là tông chủ tự mình định, Từ trưởng lão chỉ sợ cũng không có biện pháp gì." Vô ý thức, Liễu Như Tân liền cho rằng Bạch Nhạc là muốn tìm Từ trưởng lão thương lượng thi đấu sự tình nhẹ giọng giải thích.

"Ta tìm Từ trưởng lão cũng không phải là vì thi đấu sự tình." Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc lắc đầu giải thích.

"Còn muốn bạch sắc sao?" Gật đầu, Liễu Như Tân lập tức hỏi lần nữa.

Nao nao, Bạch Nhạc chậm rãi gật đầu, "Đúng vậy a vẫn là bạch sắc."

Trong lòng nhẹ nhàng thở dài một tiếng, Liễu Như Tân cũng không có nói thêm nữa, thẳng xoay người mà đi.

Người khác không rõ ràng, nhưng nàng mấy ngày nay vẫn luôn tại Thiên Tâm phong bên trên, nhưng là rất rõ ràng, Bạch Nhạc thật nguyên bản cũng không thích quần áo màu trắng, có thể từ ngày đó Vân Mộng Chân sau khi rời khỏi, Bạch Nhạc nhưng thật giống như một chút sẽ thích bạch sắc.

Hơn nữa, từ cái kia một ngày sau, Bạch Nhạc liền lại không có xuyên qua hắn nhan sắc y phục,

Mặc dù Liễu Như Tân cũng phải thừa nhận, thật Bạch Nhạc rất thích hợp bạch sắc, loại kia áo trắng như tuyết phong tư, cũng càng phù hợp Kiếm khách cao ngạo, có thể nàng lại rõ ràng hơn, đó cũng không phải Bạch

Nhạc chỉ mặc bạch y lý do.

Người kia mặc dù ly khai, nhưng lại vĩnh viễn ở lại Bạch Nhạc trong lòng.

Liễu Như Tân có chút đố kỵ, nhưng là muốn đến người kia. . . Nàng thì như thế nào đố kỵ!

Trên đời này, luôn sẽ có một số người, hoàn mỹ đến để ngươi liền lòng đố kỵ nghĩ đều sinh không nổi đến, rất hiển nhiên, Vân Mộng Chân chính là như vậy người.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Tranh cùng không tranh

"Từ trưởng lão."

Đi tới Chấp Pháp điện, Bạch Nhạc rất dễ dàng tìm được Từ Phong, lấy hắn thân phận hôm nay, chỉ cần không dỡ nhà, nào có đệ tử dám ngăn đón hắn.

"Ngược lại là hiếm có, nghe nói ngươi nửa năm này cũng không xuống Thiên Tâm phong, làm sao có thời gian rỗi đến nơi này của ta?" Nhìn thấy Bạch Nhạc, Từ Phong cũng hơi có chút ngoài ý muốn, cười trêu ghẹo nói.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lắc đầu nói, "Từ trưởng lão cũng không cần bắt ta pha trò, ta chút thực lực ấy, nếu còn không nỗ lực, lần tiếp theo gặp lại ma đạo yêu nhân, sợ sẽ không có số may như vậy."

Khẽ vuốt cằm, hiển nhiên đối với Bạch Nhạc loại này khiêm tốn thái độ rất hài lòng, Từ Phong xoay người đi vào bên cạnh một gian tĩnh thất, chỉ vào một bên cái ghế ý bảo Bạch Nhạc ngồi xuống, cái này mới mở miệng nói, "Nói một chút đi, có tìm ta có chuyện gì?"

Đối với hắn đệ tử mà nói, tìm đến Từ Phong khả năng vẻn vẹn chỉ là bộ một chút quan hệ, liên lạc hạ cảm tình, thế nhưng Bạch Nhạc lại hiển nhiên không phải cái loại người này.

"Ta nghĩ rời Tông du lịch."

Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có khách sáo, nhìn Từ Phong, thẳng mở miệng nói.

Bạch Nhạc mở miệng trước đó, Từ Phong cũng nghĩ tới rất nhiều khả năng, nhưng lại làm sao cũng không nghĩ đến, Bạch Nhạc vậy mà lại đưa ra dạng này một cái yêu cầu, trong nháy mắt, chân mày chợt bốc lên, "Hồ đồ, ngươi mới vừa bước vào Linh Phủ Cảnh bao lâu? Đến yêu cầu du lịch tới đột phá bình cảnh thời điểm sao?"

"Quá chậm!" Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng giải thích, "Nếu như làm từng bước tại bên trong tông tu luyện, coi như khổ tu mười năm, cũng không hy vọng bước vào Tinh Cung Chi Cảnh."

". . ."

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Từ Phong quả thực suýt chút nữa không tức giận bão nổi.

Muốn lão nhân gia ông ta tân tân khổ khổ tu luyện vài thập niên, bây giờ cũng đều vẫn không có thể bước vào Tinh Cung Chi Cảnh, hỗn tiểu tử này khen ngược, khổ tu mười năm thì có hy vọng bước vào Tinh Cung Chi Cảnh, lại vẫn ngại chậm, đây không phải là trước mặt quất hắn khuôn mặt sao?

"Ngươi coi Tinh Cung Cảnh là cái gì? Mặc dù ngươi thành tựu tử phủ, cũng không thể như vậy mơ tưởng xa vời, mười năm có thể bước vào tinh cung, đã là rất không được thành tựu." Tức giận rên một tiếng, Từ Phong nhất thời mở miệng mắng.

"Luôn có một số người có thể nhanh hơn." Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Ai?" Bên này lời vừa mới vừa ra miệng, Từ Phong liền nhất thời nhạy cảm ý tứ đến Bạch Nhạc trong miệng có vài người là ai.

Vân Mộng Chân a!

Có thể ở trong vòng mười năm, đột phá Tinh Cung Cảnh thiên tài, cũng không cũng chỉ có Vân Mộng Chân nhân vật như vậy sao?

Thật là. . . Vân Mộng Chân đó là ai? Đó là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ a, phóng nhãn thiên hạ, cũng là xuất sắc nhất thiên kiêu!

Mặc dù Từ Phong lại như thế nào xem trọng Bạch Nhạc Thiên phú cho tư chất, cũng chưa từng có nghĩ tới bả Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân đánh đồng a.

Ý thức được điểm này, Từ Phong nhất thời nở nụ cười khổ, "Ngươi cũng không phải là muốn muốn cùng Vân tiên tử so a?"

"Vì sao không thể?" Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có che giấu ý tứ, bình tĩnh hỏi ngược lại, "Nếu như ngay cả mình đều coi thường chính mình, còn có cái gì tư cách truy tìm đại đạo?"

". . ."

Từ Phong cả đời này, không phải là chưa từng thấy qua có tự tin thiên tài, tự vấn cũng nghe qua rất nhiều nhân vật truyện kỳ truyền thuyết, nhưng lại chưa bao giờ có bất luận cái gì một khắc, so với cái này một khắc càng chấn động.

Giờ khắc này, hắn từ Bạch Nhạc trên người cảm thụ được, là một loại khó có thể dùng ngôn ngữ miêu tả nhuệ khí.

Tựa như một thanh lợi kiếm ra khỏi vỏ, bén không thể đở!

Từ lần đầu tiên nhìn thấy Bạch Nhạc đến bây giờ, tựa hồ mỗi một lần Bạch Nhạc đều tổng hội mang cho hắn một ít không giống nhau cảm giác, hắn tự nhận là đã lần nữa đánh giá cao Bạch Nhạc, có thể cho đến giờ phút này, hắn mới phát hiện, thật từ đầu đến cuối, hắn đều không có

chân chính xem hiểu qua Bạch Nhạc.

Tiềm Long Tại Uyên!

Giờ khắc này, Từ Phong không kìm lại được từ tâm tuôn ra dạng này ý niệm trong đầu.

Yên lặng chốc lát, Từ Phong lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Ngươi muốn rời Tông du lịch, có thể, bất quá, trước đó, ngươi nhất định phải cho ta chứng minh, ngươi có đủ đủ năng lực tự vệ."

Cũng không đợi Bạch Nhạc mở miệng, Từ Phong cũng đã thẳng giải thích một chút, "Nửa tháng sau tông môn thi đấu, chỉ cần ngươi có thể đoạt được đệ nhất, ta liền cho phép ngươi rời Tông."

". . ."

Lần này nhưng là đến phiên Bạch Nhạc có chút há hốc mồm, mặc dù chưa có giao tay, thế nhưng hắn lại rành mạch từng câu, vô luận là cây mận dương vẫn là Khổng Từ, hai vị này chân truyền đệ tử, đều là đã bước vào linh phủ nhiều năm, muốn thắng được bất kỳ một cái nào đều không hề dễ dàng! Huống chi, Từ Phong còn muốn hắn đoạt được đệ nhất, cái này cũng không khỏi quá khó khăn.

"Ngươi muốn rời Tông, đơn giản chính là tự nghĩ biện pháp đi tranh đoạt nhiều tài nguyên hơn." Nhìn Bạch Nhạc, Từ Phong chậm rãi giải thích, "Trước ngươi cũng tiếp xúc qua cái nào ma đạo yêu nhân, liền cần phải minh bạch, ở bên ngoài, muốn tranh đoạt tài nguyên, là bực nào trắc trở cùng nguy hiểm."

"Nếu như kể cả tông sư huynh đều không tranh hơn, dựa vào cái gì muốn ta tin tưởng, ngươi có thể đủ tại tàn khốc hơn hoàn cảnh hạ cướp đoạt tài nguyên tu hành?"

Khoát khoát tay, Từ Phong trầm giọng nói, "Cứ như vậy định, chuyện này không có thương lượng!"

". . ."

... . . .

"Ta thừa nhận Bạch Nhạc là thiên tài! Nhưng này không có nghĩa là, là hắn có thể đơn giản lấy đi thuộc về chúng ta tài nguyên."

Ngồi ở trước bàn, Lý Tử Vân nhìn Khổng Từ, trầm giọng mở miệng nói.

"Uống trà!"

Tự tay làm một cái mời thủ thế, Khổng Từ nhẹ giọng mở miệng nói, "Nếu như nhớ không lầm, ngươi chí ít cũng đã có năm năm chưa có tới theo ta uống qua trà đi."

". . ."

Lý Tử Vân hơi có chút lúng túng, theo lời nâng chung trà lên, "Khổng sư huynh, là ta không phải!"

"Không có gì phải hay không phải, chỉ là ngươi a, lòng dạ cao, mọi việc luôn muốn tranh một cái cao thấp." Lắc đầu, Khổng Từ chậm rãi nói rằng, "Thật, nhân sinh có đôi khi tựa như thưởng thức trà, hỏa hậu không đủ, mặc cho ngươi như thế nào đi nữa gấp gáp, cũng phẩm không ra mùi vị tới."

"Qua nhiều năm như vậy, ngươi luôn muốn theo ta tranh cái cao thấp! Bây giờ, tới một người Bạch Nhạc, ngươi lại muốn cho ta mượn tay để chèn ép người ta. . . Thật cần gì chứ?" Lắc đầu, Khổng Từ nhẹ giọng nói, "Những năm gần đây, thật ta đã sớm quyện, cũng không cái gì lòng hiếu thắng! Ngươi muốn cùng vị này Bạch sư đệ phân cái cao thấp, chính

mình đi làm là được, không cần tới hỏi ta."

Nghe thế, Lý Tử Vân sắc mặt nhất thời thay đổi có chút khó coi.

Khổng Từ những lời này, quả thực giống như là một cây đao đâm vào tâm hắn bên trên, đâm máu me đầm đìa.

"Không sai! Ta thật là muốn tranh cái cao thấp, thật là. . . Ta hiếu thắng có lỗi sao?" Bỗng nhiên đứng dậy, Lý Tử Vân nhìn chằm chằm Khổng Từ, trầm giọng nói rằng, "Chúng ta người tu hành, nếu như liền lòng hiếu thắng đều không, còn làm sao có thể đủ đi được xuống dưới?"

"Tông môn tài nguyên nhiều như vậy, cho hắn, chúng ta đạt được nhân thể tất ít hơn! Ta tranh, là bởi vì ta muốn thắng, ta nghĩ muốn để cho tông môn càng tốt hơn! Tương phản, ngươi đây? Khổng sư huynh, ngươi chỉ trích ta tranh cường háo thắng, nhìn như dường như rất có đạo lý. . . Thật là, như ngươi vậy cái gì đều không tranh, lại đối tông môn có cái gì trợ giúp?"

"Chúng ta là chân truyền đệ tử, duy nhất sứ mệnh, chính là dùng hết tất cả tu hành, đi tranh, đi thắng!"

"Ngươi nói ta năm năm chưa có tới, không sai! Bởi vì từ lúc năm năm trước đó, chúng ta liền bước lên không giống nhau đường, đạo bất đồng, mưu cầu khác nhau!" Nhìn Khổng Từ, Lý Tử Vân trầm giọng nói rằng, "Ngươi thủy chung đối ta nói không tranh, có thể ngươi làm sao từng buông xuống qua ngươi cái kia Đại sư huynh kiêu ngạo?"

"Ngươi không chịu xuất thủ, ta liền chính mình đi tranh! Đến lúc đó, ngươi cũng không nên nói ta cái này làm sư đệ, không cho ngươi Khổng sư huynh mặt mũi." Quẳng xuống câu nói này, Lý Tử Vân nhất thời phẩy tay áo bỏ đi.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Khổng Từ trà

"Bạch Nhạc, ngươi thật dự định muốn cùng Lý sư huynh cùng Khổng sư huynh động thủ?"

Bị Liễu Như Tân gọi tới, nghe nói Bạch Nhạc là muốn cặn kẽ hỏi thăm hai vị này sư huynh thực lực, Dương Nghiên nhịn không được mở miệng hỏi.

"Cái gì gọi là động thủ, đó là tông môn thi đấu, là tỷ thí, hiểu sao?" Trợn mắt một cái, Bạch Nhạc tức giận cải chính nói.

"Cái kia không là một chuyện nha!" Dương Nghiên có chút bất đắc dĩ hồi đáp.

Phốc xuy!

Nhìn Bạch Nhạc khuôn mặt hơi đen, Liễu Như Tân không khỏi nhịn không được cười ra tiếng.

Mặc dù Bạch Nhạc đã trở thành sự thật truyền đệ tử, nhưng trên thực tế, cùng Bạch Nhạc ở chung mấy ngày nay, Liễu Như Tân đã sớm quen thuộc Bạch Nhạc tính khí, mặc dù thân phận thay đổi, có thể tính khí lại vẫn không có thay đổi.

Bạch Nhạc trong mắt người ngoài, tựa hồ là tông môn một cái truyền kỳ, cao cao tại thượng, có ở Liễu Như Tân cùng Dương Nghiên loại này chân chính quen thuộc Bạch Nhạc trong mắt người, Bạch Nhạc nhưng thủy chung đều vẫn là cái kia tính khí có chút khả ái thiếu niên.

Vô luận là Dương Nghiên vẫn là Liễu Như Tân, trên thực tế, đều xem Bạch Nhạc giống như một cái có chút tùy hứng rồi lại xuất sắc đệ đệ, tự

nhiên không có vẻ sợ hãi.

"Bạch Nhạc, ta ý là, lần này thi đấu, ngươi tốt nhất vẫn là lùi một bước tốt." Hơi trầm ngâm một chút, Dương Nghiên chính sắc nói rằng, "Ngươi dù sao mới vừa bước vào Linh Phủ Cảnh, còn cần thời gian tới trầm tích, loại thời điểm này, tranh cường háo thắng, cũng không phải là chuyện tốt! Vô luận là Lý sư huynh, vẫn là Khổng sư huynh, đều đã bước vào linh phủ nhiều năm, tạm thời hướng bọn hắn phục cái mềm, cũng không mất mặt!"

Mặc dù Dương Nghiên bản thân cũng mới vừa mới mở ra linh phủ, tấn chức nội môn đệ tử không bao lâu, có thể Dương Nghiên qua nhiều năm như vậy tại tông môn nội nhân mạch cũng không phải là cho không, rất nhiều chuyện, xem xa muốn Liễu Như Tân thấu triệt hơn nhiều.

Cũng không có để cho Bạch Nhạc lập tức quyết đoán ý tứ, Dương Nghiên tiếp tục giải thích, "Chúng ta hai vị này chân truyền đệ tử, Lý sư huynh tính khí kiêu căng, mấy năm nay vẫn luôn muốn cùng Khổng sư huynh phân cái cao thấp, chỉ là Khổng sư huynh từ trước tới giờ không nghênh chiến, giữa bọn hắn, đến tột cùng ai mạnh, ai cũng không rõ ràng."

"Cần phải luận địa vị, Khổng sư huynh cũng đối cao hơn nhiều lắm! Trong tông môn, thật mọi người càng muốn gọi Khổng sư huynh vì đại sư huynh! Khổng sư huynh tính khí ôn hòa, đối đãi hắn đệ tử cũng vô cùng tốt, nhân duyên vô cùng tốt, hầu hết thời gian, Khổng sư huynh phân phó hạ xuống sự tình, các đệ tử thậm chí so đối trưởng lão phân phó càng để bụng."

"Thật ta ngược lại là kiến nghị, ngươi tại thi đấu trước đó, thượng một chuyến Từ Vân phong! Trước đây Lý sư huynh vừa mới trở thành chân truyền thời điểm, thật rất nhiều đệ tử đều không phục, có người nói, cũng là bởi vì hắn tự mình đi bái kiến Khổng sư huynh, đạt được Khổng sư huynh tán thành, lúc này mới chân chính ngồi vững vàng chân truyền

vị." Dừng một cái, Dương Nghiên tiếp tục nói, "Đương nhiên, lấy ngươi bây giờ tại tông môn bên trong danh vọng, thật cũng cũng không cần Khổng sư huynh giúp ngươi, bất quá, nhiều kết một phần thiện duyên luôn là tốt."

Khẽ vuốt cằm, mặc dù trên thực tế cũng không tiếp xúc qua, có thể chỉ bằng Dương Nghiên những lời này, Bạch Nhạc cũng đã đối hai vị này sư huynh có một cái đại thể rõ ràng giải.

"Bái kiến một chút Khổng sư huynh tự nhiên không thành vấn đề, bất quá. . . Lần này thi đấu, ta nhất định muốn tranh một chuyến!"

Thật Bạch Nhạc tính khí, lòng hiếu thắng cũng không mạnh, hơn nữa từ hắn đối Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân trong thái độ thì nhìn đi ra, tính cách vô cùng khiêm tốn, cũng không bưng cái gì kiêu ngạo.

Trên thực tế, nếu không phải Từ Phong yêu cầu, Bạch Nhạc thậm chí căn bản liền không muốn tham gia tông môn thi đấu.

Nhưng hôm nay, Từ Phong đã đem quẳng xuống, trừ phi Bạch Nhạc muốn tiếp tục tại tông môn bên trong phí hoài tuế nguyệt, nếu không thì nhất định phải nghĩ hết biện pháp cùng hai vị này sư huynh tranh một chuyến.

Nghe thế, Dương Nghiên cũng không khỏi hơi chậm lại.

Hắn vừa mới nói nói như vậy, chính là muốn để cho Bạch Nhạc chủ động lùi một bước, có thể lại không nghĩ rằng, Bạch Nhạc vậy mà sớm đã quyết định quyết tâm.

Phải biết, Bạch Nhạc tính khí mặc dù khiêm tốn, nhưng lại cũng phi thường bướng bỉnh.

Một khi làm ra quyết định, liền tuyệt đối không phải ai có thể đơn giản

thay đổi, chí ít Dương Nghiên tự vấn là không có bản sự này.

Cười khổ một tiếng, Dương Nghiên lắc đầu, "Khổng sư huynh rốt cuộc thực lực gì, thật ta cũng không rõ ràng, bất quá. . . Có một việc, ngươi ngược lại là có thể tham khảo một chút."

"Ngươi còn nhớ rõ, lần trước ma đạo đánh lén ban đêm bổn tông sự tình a?"

Gật đầu, Bạch Nhạc tự nhiên nhớ rõ, chính là một lần kia đánh lén ban đêm, đích thân hắn chém giết Âm Dương Quỷ Đồng, thậm chí cùng Dạ Nhận có trong nháy mắt giao phong, suýt nữa chết ở Dạ Nhận dưới đao.

"Một lần kia, ma đạo tập kích, bổn tông vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, có thể nói tổn thất nặng nề! Bất quá. . . Khổng sư huynh vị trí Từ Vân phong, mà là duy nhất một chỗ, hầu như không có thương vong gì, liền đơn giản đem ma đạo yêu nhân đánh đuổi địa phương."

Nghe được những lời này, dù cho là Bạch Nhạc, mí mắt cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Mặc dù lần trước, đối phương mục tiêu công kích chủ yếu chính là Vân Mộng Chân, chân chính lợi hại cao thủ, cũng đều đang tấn công Vân Mộng Chân vị trí thiền điện, có thể trừ cái đó ra, cũng giống vậy còn có như Ba Sơn Lục Ma dạng này ma đạo cao thủ phối hợp công kích địa phương khác.

Ở loại tình huống này xuống, còn có thể trong nháy mắt phản ứng kịp, khống chế được bản phong đệ tử, hầu như không có thương vong gì tình huống dưới ngăn trở ma đạo công kích, nhưng cũng tuyệt đối có thể thấy được Khổng Từ thủ đoạn.

"Không tầm thường!" Nhẹ khen một tiếng, Bạch Nhạc hơi trầm ngâm một chút, lập tức mở miệng nói, "Dương sư huynh, làm phiền ngươi đi

với ta một chuyến Từ Vân phong, ta cũng muốn gặp gặp vị này Khổng sư huynh."

... . . .

Từ Vân phong!

"Đại sư huynh, Bạch Nhạc tới."

Vẫn như cũ tọa ở trên ngọn núi trước bàn đá, thậm chí trước mặt, Lý Tử Vân sau khi rời đi chén trà cũng còn tịch thu.

Nghe được đệ tử hồi bẩm, Khổng Từ trên mặt cũng không khỏi lộ ra một tia thú vị thần sắc.

"Mời hắn qua đây, ta cũng muốn gặp gặp vị này truyền kỳ tiểu sư đệ." Khẽ gật đầu, Khổng Từ nhẹ giọng phân phó nói.

Cũng không có để cho người ta thu thập Lý Tử Vân chén trà, Khổng Từ thong thả đem trong bầu nước trà đổ sạch, thay trà mới, một lần nữa nấu nước pha trà! Toàn bộ quá trình, đâu vào đấy, tựa hồ tâm trạng bên trên, cũng không có bất kỳ biến hóa nào.

Trong chốc lát, Bạch Nhạc liền bị đệ tử dẫn tới bàn đá trước đó.

"Bạch Nhạc gặp qua Khổng sư huynh."

Khẽ khom người, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Mặc dù Bạch Nhạc đã trở thành chân truyền đệ tử không ngừng thời gian, nhưng trên thực tế, cái này cũng vẫn là Bạch Nhạc lần đầu tiên cùng Khổng Từ gặp mặt.

"Bạch sư đệ, tọa!"

Trên mặt lộ ra lau một cái ôn hòa nụ cười, Khổng Từ chỉ vào đối diện băng đá nói rằng, "Đây là năm nay mới vừa hạ xuống trà mới, một chỗ nếm thử."

Trong lúc nói chuyện, trà cũng nấu xong, cổ tay hơi hơi lật, Khổng Từ tự tay vì Bạch Nhạc rót một ly trà, thuận tay đẩy tới Bạch Nhạc trước mặt, thời gian nắm chặt không sai chút nào.

Ánh mắt rơi vào trên bàn một chén kia bả trà phía trên, Bạch Nhạc chân mày nhỏ bé không thể nhận ra nhảy nhót, thuận thế tại trước bàn ngồi xuống đến, "Đa tạ Khổng sư huynh!"

"Nói vậy, Bạch sư đệ cũng là vì thi đấu mà đến đây đi?"

Nhìn Bạch Nhạc, Khổng Từ mỉm cười mở miệng nói.

"Vâng!" Tâm niệm thay đổi thật nhanh, có thể Bạch Nhạc lại rốt cục vẫn phải không có phủ nhận, bình tĩnh đáp ứng.

Khẽ vuốt cằm, Khổng Từ nhẹ giọng nói, "Nhắc tới cũng thú vị, ngay tại ngươi tới trước đây không lâu, Lý sư đệ cũng vừa mới tới qua, ngay tại ngươi bây giờ tọa trên vị trí."

Một câu nói này, nói rất có ý tứ.

Tận lực vạch trần Lý Tử Vân mới tới qua sự tình, hơn nữa còn vạch Bạch Nhạc cùng Lý Tử Vân là ngồi ở cùng một vị trí bên trên, dụng ý thì càng ý vị sâu xa.

"Vị trí giống nhau, mục đích chưa chắc như nhau." Mỉm cười, Bạch Nhạc ung dung mở miệng nói.

"Bạch sư đệ cũng là một diệu nhân a."

Hơi có chút ngoài ý muốn Bạch Nhạc hồi đáp, Khổng Từ khẽ cười nói.

"Khổng sư huynh đối lần thi đấu này thấy thế nào?" Bạch Nhạc hỏi ngược lại.

"Ta thấy thế nào không trọng yếu, trọng yếu là, các ngươi thấy thế nào." Lắc đầu, Khổng Từ thuận tay cho mình cũng đổi một ly trà, cái này mới mở miệng nói.

Hơi hơi nhíu mày, mặc dù trước khi tới đã từ Dương Nghiên trong miệng đạt được một ít về Khổng Từ giải, nhưng chân chính đối mặt Khổng Từ thời điểm, Bạch Nhạc mới phát hiện, Dương Nghiên chỗ giải Khổng Từ, sợ rằng cùng chân chính Khổng Từ cũng không tương đồng.

Loại này Khổng sư huynh, nhìn như ôn hòa mặt ngoài xuống, cất giấu, có thể là so Lý Tử Vân càng nhiều bá đạo.

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc ngược lại không biết cần phải trả lời thế nào mới tốt.

Khổng Từ cũng không có chút nào thúc giục ý tứ, hơi hơi tự tay làm một cái mời thủ thế, "Uống trà."

Nâng chung trà lên, nhìn trong suốt nước trà, Bạch Nhạc trong lòng phảng phất cũng theo đó trong suốt.

Mỉm cười, Bạch Nhạc giơ tay lên đem nước trà uống một hơi cạn sạch.

Như vậy uống trà, tự nhiên chưa nói tới thưởng thức trà, ngược lại càng giống như là uống rượu, có thể toàn bộ quá trình, Bạch Nhạc lại vẫn cứ làm không gì sánh được tự nhiên, thật giống như vốn nên như vậy.

"Đa tạ Khổng sư huynh trà, Bạch Nhạc cáo từ!"

Chợt đứng dậy, không có bất kỳ dấu hiệu, Bạch Nhạc thẳng đứng dậy cáo từ.

Lần này, cho dù là Khổng Từ cũng không khỏi hơi kinh ngạc.

Bạch Nhạc đến, hắn thật coi như là có vài phần dự liệu, ngồi xuống sau đó, Bạch Nhạc phản ứng, tựa hồ cũng vẫn luôn tại hắn trong khống chế, nhưng này đột nhiên cáo từ, lại xác thực làm hắn có chút trở tay không kịp.

"Thế nào, là trà không hợp Bạch sư đệ khẩu vị?"

Bật cười lớn, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Trà là trà ngon, ta có thể cũng không phải hiểu được thưởng thức trà người, đáng tiếc Khổng sư huynh trà ngon."

Dừng một cái, Bạch Nhạc lần nữa hạ thấp người, "Cáo từ."

Nói xong câu đó, Bạch Nhạc nhưng là lại không có nửa điểm quyến luyến, thẳng xoay người mà đi.

Tới đơn giản, đi ung dung.

Bạch Nhạc muốn đi, Khổng Từ tự nhiên cũng sẽ không xảy ra nói ngăn cản, chỉ là, nhìn Bạch Nhạc rời đi bóng lưng, Khổng Từ ánh mắt lại cũng không khỏi hơi hơi nheo lại.

Giờ khắc này, Khổng Từ đột nhiên cảm giác, chính mình có chút xem không hiểu Bạch Nhạc.

Qua nhiều năm như vậy, Khổng Từ đã có rất ít loại này hoàn toàn xem không hiểu một cá nhân thời điểm.

Lý Tử Vân mặc dù ngạo khí, hơn nữa luôn muốn cùng Khổng Từ tranh cái cao thấp, nhưng trên thực tế, đối với Lý Tử Vân, Khổng Từ lại đem nắm cực kỳ thấu triệt, cũng chưa từng chân chính đem Lý Tử Vân cho rằng đối thủ.

Có thể, giờ khắc này, Khổng Từ nhưng là xác thực xác thực tại Bạch Nhạc trên người ngửi được một ít cảm giác nguy cơ.

"Bạch Nhạc!"

Chậm rãi lặp lại một chút tên này, Khổng Từ trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, thong thả bưng lên trước mặt mình chén trà, im lặng không lên tiếng chậm rãi uống cạn.

"Đại sư huynh!"

Trước đó Bạch Nhạc ngồi thời điểm, hắn đệ tử tự nhiên không dám qua đây quấy rối, có thể Bạch Nhạc đi nhanh như vậy, nhưng là cho dù ai cũng không ngờ tới sự tình.

Cười khẽ một chút, Khổng Từ thong thả mở miệng nói.

"Ta người tiểu sư đệ này, không tầm thường lắm nha!"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Đá đặt chân

"Vì sao?"

Theo Bạch Nhạc hạ Từ Vân phong, Dương Nghiên tràn đầy tất cả đều là không hiểu.

Mặc dù không nghe được Bạch Nhạc nói cái gì, có thể Bạch Nhạc mới vừa mới ngồi xuống, bất quá nói mấy câu thời gian liền rời đi, hắn nhưng là ở phía xa xem thanh thanh sở sở.

Như vậy ngắn gọn gặp mặt, đã có thể nói là rất không lễ phép. Trước khi tới, Dương Nghiên có thể cảm giác được, Bạch Nhạc thật là ôm thiện ý mà đến, có thể kết quả này, nhưng là hắn làm sao đều không nghĩ ra.

"Bởi vì nhiễu không ra a." Ngẩng đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp.

Trước khi tới, Bạch Nhạc muốn cùng trong tin đồn vị này tính khí ôn hòa đôn hậu Khổng sư huynh nhận thức một chút, nếm thử có thể hay không câu thông một chút, thậm chí là lấy nhường ra đại bộ phận thi đấu khen thưởng linh thạch làm giá đem đổi lấy cái này thi đấu đệ nhất.

Dù sao, đối với Bạch Nhạc mà nói, tông môn khen thưởng những linh thạch này cũng không tính là gì, hắn muốn, là mượn cơ hội này đi ra ngoài, tại càng thế giới rộng lớn bên trong tranh đoạt tài nguyên.

Thật là, khi thật sự nhìn thấy Khổng Từ thời điểm, Bạch Nhạc mới đột nhiên ý thức được.

Vô luận là Lý Tử Vân vẫn là Khổng Từ, thật trên bản chất đều giống nhau, bọn hắn đều ở đây lấy mỗi người phương thức tới thu hoạch tranh đoạt tài nguyên.

Lý Tử Vân mọi việc luôn muốn tranh cái cao thấp, thậm chí tại Bạch Nhạc vừa mới thăng chức chân truyền thời điểm, cũng đã bày mưu đặt kế chèn ép Bạch Nhạc, có thể trên bản chất, thật bên trên, vậy cũng vẻn vẹn chỉ là hắn giữ gìn đã đắc lợi ích, tranh thủ tài nguyên một loại phương thức mà thôi.

Khổng Từ, nhìn như bày ra một bộ ôn hòa dáng vẻ, cái gì đều không tranh, nhưng trên thực tế, loại này không tranh, chính là tranh!

Hắn đối với bất luận cái gì đệ tử đều bày ra một bộ Đại sư huynh kiêu ngạo đến, nhìn như ôn hòa, nhưng trên thực tế, nhưng thủy chung cao cao tại thượng! Bởi vì hắn muốn, chính là chỗ này loại cao cao tại thượng danh phận! Bạch Nhạc thậm chí có thể đoán được, giả như chính mình cùng Khổng Từ thương lượng thi đấu sự tình, Khổng Từ rất có thể sẽ đưa ra, hắn nhường ra một bộ phận linh lực khen thưởng tới bồi thường Bạch Nhạc người tiểu sư đệ này, nhưng là lại hy vọng Bạch Nhạc không được cùng Lý Tử Vân tranh cái thắng bại.

Một bộ phận lợi ích trước mắt, Khổng Từ có thể không quan tâm, thế nhưng đại sư huynh này kiêu ngạo, hắn lại nhất định phải thủy chung bưng, không có chút nào nhượng bộ.

Nếu như Bạch Nhạc mục tiêu, chỉ là Linh Tê Kiếm Tông bản thân, muốn dung nhập vào cái vòng này đến, như vậy có thể cùng Khổng Từ hợp tác cũng cũng là một loại tốt dung nhập phương thức.

Có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng rất rõ ràng, trong mắt hắn chứng kiến, cũng không phải là Linh Tê Kiếm Tông, mà là cái kia mảnh nhỏ càng rộng lớn hơn thiên địa.

Khi hắn muốn đi ra ngoài, muốn nhảy ra cái vòng này, đứng ở một cái càng địa vị cao đưa nhìn thế giới này thời điểm, nhất định phải tranh!

Tranh, liền có nghĩa là, nhất định sẽ đánh vỡ đối phương quyền lợi, song phương căn bản không có thỏa hiệp khả năng.

Ban đầu, Bạch Nhạc tư duy thật rơi vào một cái cố định trong vòng luẩn quẩn, muốn chỉ là làm sao cùng Khổng Từ cùng Lý Tử Vân tới xử lý quan hệ, để đạt tới chính mình mục.

Có thể Khổng Từ câu nói kia lại chợt đánh thức Bạch Nhạc.

Khổng Từ nói, hắn thấy thế nào, không trọng yếu, trọng yếu là, Bạch Nhạc cùng Lý Tử Vân thấy thế nào.

Cái này thật chính là đem hắn chính mình đặt tới một cái so Bạch Nhạc cùng Lý Tử Vân càng địa vị cao đưa bên trên.

Điều này cũng làm cho Bạch Nhạc một chút thức tỉnh, là, người khác thấy thế nào cũng không trọng yếu, hắn muốn đi xa hơn, liền đã định trước, nhất định phải đem cái này những người này toàn bộ bỏ lại đằng sau, thậm chí là coi như hắn tấn thân đá đặt chân!

Làm Bạch Nhạc bưng lên ly kia trà thời điểm, thật liền đã hiểu rõ.

Có một số việc, có vài người, là căn bản nhiễu không ra.

Suy nghĩ cẩn thận những thứ này, Bạch Nhạc tự nhiên rõ ràng, lại theo Khổng Từ nói tiếp căn bản không có chút ý nghĩa nào, ngược lại sẽ để cho mình chân chính rơi vào một loại bị động bên trong, cho nên hắn thẳng thắn bằng trực tiếp phương thức, mạnh mẽ gián đoạn mối liên hệ này.

Tới đơn giản, đi ung dung.

Trong lúc này đạo lý, có thể Khổng Từ có thể đoán được vài phần, thật là Dương Nghiên nhưng là vô luận như thế nào cũng hiểu không, bởi vì

Dương Nghiên thân phận cùng thực lực liền quyết định, hắn tư duy chỉ có thể dừng lại ở cái này sẵn có cái vòng nhỏ hẹp bên trong.

Tựa như trong nước cá, nó chứng kiến, vĩnh viễn chỉ là trong nước thế giới này, lý giải không nên làm sao nhảy ra mặt nước, đi đến càng bao la thiên không.

... ...

Thời gian mỗi ngày trôi qua, chỉ chớp mắt cũng đã đến tông môn thi đấu trước giờ.

Mấy ngày nay, trở lại Thiên Tâm phong Bạch Nhạc, lần nữa khôi phục trước đó trạng thái, mỗi ngày chính là đơn điệu tu luyện, tựa hồ đối với hết thảy đều thờ ơ.

Cũng không quan tâm trong tông môn hiện ra cái nào nhân vật thiên tài, cũng không quan tâm Lý Tử Vân hoặc là Khổng Từ vì thi đấu làm cái gì chuẩn bị, thậm chí còn ngay cả Liễu Như Tân cùng Dương Nghiên, có lòng vì hắn sưu tập một ít về Lý Tử Vân cùng Khổng Từ tu hành công pháp cùng kiếm thuật tư liệu, cũng không có nhìn nhiều.

Đối mặt dạng này kết quả, Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân cũng chỉ có thể tương đối cười khổ.

"Liễu sư tỷ, ngươi sắp đột phá a?"

Ngày này, Bạch Nhạc sớm kết thúc tu hành, cố ý tìm được Liễu Như Tân dò hỏi.

"Đúng vậy a ta còn đang do dự, có muốn hay không thừa dịp thi đấu còn chưa bắt đầu đột phá đây." Nhắc tới cái này, Liễu Như Tân có chút do dự nói rằng.

Mấy ngày nay tới giờ, Liễu Như Tân mặc dù muốn phụ trách chiếu cố Bạch Nhạc sinh hoạt thường ngày, nhìn như nhiều hơn chút rườm rà sự tình, làm lỡ tu hành. Nhưng có ý là, bởi vì theo Bạch Nhạc một chỗ tu luyện, nhìn Bạch Nhạc luyện kiếm, Liễu Như Tân ngược lại tiến bộ cực nhanh, tại tông môn thi đấu trước giờ, cũng đã bước vào dẫn linh cửu trọng, chỉ thiếu chút nữa là có thể mở linh phủ.

Dựa theo Linh Tê Kiếm Tông quy củ, ngoại môn đệ tử mặc dù cũng có thể tham gia thi đấu, nhưng trên thực tế, thu được khen thưởng, lại cùng nội môn đệ tử căn bản không cách nào so.

Nếu là ở thi đấu trước đó đột phá, là có thể lấy nội môn đệ tử thân phận tham gia thi đấu, nói không chừng vận khí tốt còn có cơ hội thắng hơn mấy tràng.

"Không cần vội vã đột phá." Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Linh phủ phẩm chất, đối với sau này tu hành có ảnh hưởng rất lớn! Ngươi tận lực ở ngoại môn trong tỉ thí, cầm một cái tên rất hay, quay đầu ta mời Từ trưởng lão hỗ trợ, xem xem có thể hay không vì ngươi bố trí một cái cỡ nhỏ tụ linh trận, giúp ngươi mở linh phủ."

"Có thể chứ?" Nghe được Bạch Nhạc, Liễu Như Tân nhất thời hai mắt tỏa sáng.

Phải biết, bọn hắn những thứ này ngoại môn đệ tử muốn đột phá, cũng không Bạch Nhạc loại kia đãi ngộ, trừ phi là một ít tư chất xuất chúng, bị tông môn trưởng lão nhìn trúng chuẩn bị thu làm môn hạ đệ tử, bằng không căn bản cũng không có bố trí tụ linh trận, thu được trợ giúp khả năng.

Thật là lấy Bạch Nhạc thân phận, nếu là nguyện ý giúp nàng tại Từ Phong trước mặt nói chuyện, tự nhiên thì có thể đạt được ưu đãi.

Dù là chỉ là một cái nhỏ nhất tụ linh trận, có thể mang đến trợ giúp cũng

là thật lớn.

"Đương nhiên!" Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Thiên Tâm phong thượng linh khí dồi dào, đến lúc đó, liền để bọn hắn bố trí ở chỗ này tụ linh trận, ta động phủ cũng có thể cho ngươi mượn, làm sao cũng phải giúp ngươi đem linh phủ đề thăng một cái phẩm chất mới được."

"Cảm ơn Bạch sư huynh!" Nghe vậy Liễu Như Tân nhất thời vui mừng quá đỗi, liền vội vàng khom người nói tạ ơn.

"Ngươi nếu như lại gọi ta sư huynh, ta có thể đổi ý a." Mặc dù uốn nắn rất nhiều lần, có thể Liễu Như Tân lại thủy chung vẫn là gọi hắn là sư huynh, mượn cơ hội này, Bạch Nhạc lần nữa trêu ghẹo nói.

"Phốc xuy!"

Nhịn không được cười ra tiếng, Liễu Như Tân trên mặt lộ ra vài phần ý giận, tự tay tại Bạch Nhạc trên ót điểm một chút, "Ngươi a, vẫn là như thế tính trẻ con!"

Trợn mắt một cái, Bạch Nhạc tức giận hồi đạo, "Liễu sư muội, ta đổi ý, ngươi vẫn là gọi ta sư huynh đi."

"Cho ngươi đẹp mặt!" Cười dài bạch Bạch Nhạc liếc mắt, Liễu Như Tân khinh thường nói rằng, " nói hết ra, còn muốn đổi ý, cũng không có cửa!"

". . ."

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Hắc mã

Linh Tê Kiếm Tông thi đấu , bình thường muốn yêu cầu bảy ngày thời gian.

Trong lúc này, phần lớn thời gian, thật đều là ngoại môn đệ tử tỷ thí, bởi vì tại Linh Tê Kiếm Tông bên trong, trên thực tế, ngoại môn đệ tử mới là đại đa số.

Chỉ là, cái này một bộ phận tỷ thí, thường thường cũng chỉ là bị coi là chân chính thi đấu dự nhiệt mà thôi, vô luận là tông môn trưởng lão hay là hắn nội môn đệ tử, độ chú ý đều không cao, còn như chân truyền đệ tử, bình thường mà nói, căn bản cũng không hội quan tâm loại tỷ thí này.

Đương nhiên, Bạch Nhạc cùng hắn chân truyền đệ tử cuối cùng là có chút khác biệt, xuất thân từ không quan trọng, lại là lấy loại tốc độ này tại cực trong khoảng thời gian ngắn quật khởi, Bạch Nhạc thật đối ngoại môn đệ tử thật ngược lại so nội môn đệ tử càng quen thuộc.

Huống chi, còn có Liễu Như Tân tại, tự nhiên đối ngoại môn tỷ thí nhiều mấy phần quan tâm.

Bất quá, Bạch Nhạc quan tâm, thật cũng giới hạn cho hắn chỗ quen thuộc mấy người mà thôi, hơn nữa, phần lớn chỉ là tùy ý liếc một cái, liền đã biết kết cục.

So với việc nội môn đệ tử thi đấu, ngoại môn khen thưởng rất ít, nhưng lại càng liều mạng hơn.

Bởi vì, sở hữu bên ngoài đệ tử đều rất rõ ràng, hàng năm thi đấu, mới là có thể để bọn hắn bị tông môn trưởng lão xem đập vào trong mắt võ đài, là bọn hắn cá vượt long môn cơ hội!

Dựa theo hàng năm lệ cũ, mỗi lần ngoại môn thi đấu trước mười đệ tử, cũng có thể bị đặc biệt thăng chức vì nội môn đệ tử.

Còn như thu được thi đấu đệ nhất đệ tử, càng là trực tiếp tấn chức nội môn, hơn nữa có thể được một tháng theo một vị trưởng lão tu hành cơ hội.

Một tháng này thời gian, không chỉ có có thể được trưởng lão dốc lòng chỉ điểm, thu được đột phá linh phủ cơ hội, mà thôi có thể gần hơn cùng vị trưởng lão kia quan hệ, không đủ nhất cũng có thể được thu làm một cái ký danh đệ tử.

Đương nhiên, thực sự thi đấu trước khi bắt đầu, ngoại môn bên trong, có tư cách tranh đoạt trước mười chọn người, thật mọi người trong lòng liền đã đại khái nắm chắc.

Nhưng mà, cho dù ai cũng không nghĩ tới là, thi đấu bên trong, nguyên bản thực lực bình thường, hơn nữa hồi lâu không có tin tức Liễu Như Tân vậy mà lại lấy một con ngựa ô tư thế, thế như chẻ tre một đường thẳng liên tiếp, trực tiếp sát nhập mười sáu cường!

Trong lúc này, Liễu Như Tân mỗi một cuộc tỷ thí thời gian, thậm chí cũng không có vượt lên trước nửa khắc đồng hồ.

Dạng này thực lực, thậm chí đã trở thành đoạt giải quán quân đứng đầu chọn người.

Như vậy khác thường, nhất thời gây nên ngoại môn đệ tử một mảnh xôn xao.

Rất nhanh, những thứ này đệ tử liền nghe được, nguyên lai hơn nửa năm đó thời gian, Liễu Như Tân là tiếp đi tông môn nhiệm vụ, một mực ở lại Thiên Tâm phong chiếu cố Bạch Nhạc sinh hoạt thường ngày.

Thành thật mà nói, rất sớm trước đó, cái này thật là một cái để cho rất nhiều ngoại môn đệ tử đều coi thường nhiệm vụ.

Cái gì hầu hạ sinh hoạt thường ngày, nhất định chính là thị nữ à, có tâm tư âm u một điểm, thậm chí căn bản là cho rằng Liễu Như Tân là ở bán đứng nhan sắc, chủ động đưa đi lên cửa để cho người ta đùa bỡn.

Thật là, cho đến giờ phút này, những cái kia coi thường Liễu Như Tân đệ tử, mới đột nhiên ý thức được, bước lên Thiên Tâm phong, cho dù là làm một ít hạ nhân thị nữ sống, nhưng lại cuối cùng cũng thu được một cái tiếp xúc gần gũi Bạch Nhạc, thậm chí là bị Bạch Nhạc chỉ điểm cơ hội.

Mà dạng cơ hội, đủ để khiến bất luận cái gì ngoại môn đệ tử đố kỵ phát cuồng!

Thậm chí còn, coi như là Liễu Như Tân chính mình, cũng căn bản không nghĩ tới kết quả này.

Phải biết, cùng Bạch Nhạc một chỗ lúc thời điểm tu luyện, trong lúc lơ đãng, nàng so với mục tiêu chính là Bạch Nhạc. Luôn là chứng kiến chính mình chưa đủ địa phương, chứng kiến mình cùng Bạch Nhạc ở giữa cái kia khủng bố chênh lệch, nhưng lại không có ý thức được, tại trong lúc bất tri bất giác, nàng thực lực đề thăng, đối với những cái kia ngoại môn đệ tử mà nói, cũng đồng dạng cơ hồ là không thể tưởng tượng.

...

"Không có đơn giản như vậy!"

Lắc đầu, Khổng Từ nhẹ giọng nói, "Cùng thực lực càng cao nhân hơn cùng một chỗ tu luyện, đối với bản thân tự nhiên sẽ có một chút đề thăng, nhưng cũng không trở thành khoa trương như vậy! Cái này Liễu

Như Tân tư chất thật cũng không xuất chúng, ngắn ngủi trong vòng nửa năm, coi như là ta dốc lòng chỉ điểm, cũng chưa chắc có thể để cho nàng có tiến bộ lớn như vậy! Huống chi, ta vị tiểu sư đệ này, sợ rằng cũng không khả năng có thời gian cùng tinh lực mỗi ngày dốc lòng chỉ điểm."

So với việc hắn đệ tử, Khổng Từ xem càng thấu triệt.

Đều là chân truyền đệ tử, đối với năng lực mình, Khổng Từ có một loại rõ ràng nhận thức.

Luận thực lực, thật Khổng Từ cũng không so có chút trưởng lão kém, nhưng nếu là luận nhãn giới, luận chỉ điểm người bên ngoài tu hành kinh nghiệm, khả năng liền kém xa, hắn còn như vậy, mới vừa bước vào Linh Phủ Cảnh không bao lâu Bạch Nhạc dĩ nhiên là càng phải như vậy.

Có thể hết lần này tới lần khác, Liễu Như Tân ví dụ liền đặt trước mắt.

Mặc dù hắn còn không rõ ràng lắm, Bạch Nhạc là làm sao làm được điểm này, nhưng lại cũng nhất định muốn thừa nhận, dạng này Bạch Nhạc, khả năng so với hắn trước đó trong tưởng tượng càng không tầm thường.

... . . .

"Bởi vì kiếm đạo!"

Trưởng lão bên trong , đồng dạng có người hỏi ra vấn đề này, đối cái này, Từ Phong một lời nhân tiện nói phá chân tướng.

Kiếm đạo!

Cái này có thể cũng không độc chỉ Linh Tê Kiếm Quyết, Bạch Nhạc là bởi vì Linh Tê Kiếm Quyết, minh ngộ kiếm đạo, có thể không có nghĩa là, kiếm đạo liền vẻn vẹn chỉ là Linh Tê Kiếm Quyết.

Đó là một loại tầng thứ cao hơn cảnh giới, là một loại chỉ hiểu mà không diễn đạt được bằng lời cảm ngộ.

Đi theo Bạch Nhạc bên người, mất tự nhiên cũng sẽ bị Bạch Nhạc ảnh hưởng, xuyên thấu qua kiếm chiêu ý kiến, minh ngộ kiếm đạo bản chất.

Cứ việc, rất có thể Liễu Như Tân căn bản cũng không có ý thức được điểm này, có thể không nhận thức được ở giữa, cũng đã tại một chút bị ảnh hưởng lấy cải biến.

Mà, thật bản thân liền là Hà Diêu cùng Từ Phong coi trọng nhất Bạch Nhạc một điểm.

Bạch Nhạc tu thành Linh Tê Kiếm Quyết, thật là, lấy Bạch Nhạc bây giờ cảnh giới, cùng với đối với kiếm đạo lý giải, tự nhiên không có khả năng thật bù đắp Linh Tê Kiếm Quyết đánh rơi tâm pháp, đem Linh Tê Kiếm Quyết truyền cho người khác.

Thật là, Bạch Nhạc bản thân thật cũng đã đứng ở một cái cảnh giới cao hơn bên trên.

Như Liễu Như Tân dạng này đi theo Bạch Nhạc bên người, là có thể rất tự nhiên từ Bạch Nhạc trên người thu được một ít thuộc về kiếm đạo cảm ngộ, cho dù là không tu luyện Linh Tê Kiếm Quyết, loại này cảm ngộ, cũng có thể mang đến chỗ tốt cực lớn.

"Cái này đệ tử, lão phu thu."

Nhìn trên trận Liễu Như Tân, Từ Phong trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, trầm giọng mở miệng nói.

Lúc trước thật hắn cũng kém một điểm thì có đem Bạch Nhạc thu làm môn hạ cơ hội, chẳng qua là lúc đó không thể nắm chặc, lúc này mới lỡ

mất dịp tốt, bây giờ chứng kiến Liễu Như Tân, Từ Phong liền phảng phất lần nữa chứng kiến Bạch Nhạc cái bóng.

Hoặc có lẽ là, cái này bản thân liền là một loại đối hắn không thể nhận lấy Bạch Nhạc nỗi tiếc nuối này một loại bồi thường.

"Chúc mừng Từ trưởng lão!"

Nao nao, bên cạnh trưởng lão nhất thời liền mở miệng nói hạ.

Đừng xem trong môn đệ tử rất nhiều, nhưng chân chính có thể làm cho bọn hắn nhìn trúng, nguyện ý thu làm môn hạ, thật cũng không nhiều, rất có thể một vị trưởng lão trong mấy chục năm, cũng vẻn vẹn chỉ là nhận lấy một ít ký danh đệ tử mà thôi.

Chân chính bái nhập môn hạ, có nghĩa là chính là một phần truyền thừa, một phần trách nhiệm.

Những thứ này đệ tử muốn bái nhập trưởng lão môn hạ tự nhiên trắc trở, nhưng trên thực tế, muốn tìm được một vị thích hợp truyền nhân, cũng đồng dạng yêu cầu duyên phận.

Định ra một đoạn như vậy duyên phận, tự nhiên đáng giá chúc.

Quân không thấy, mặc dù mạnh như Thông Thiên Ma Quân, cả đời này, cũng cũng chỉ có Bạch Nhạc một cái như vậy truyền nhân sao?

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Đến từ nội môn đệ tử khiêu chiến

Duy trì liên tục bốn ngày ngoại môn thi đấu, cuối cùng hạ màn kết thúc.

Liễu Như Tân cuối cùng chỉ đoạt được hạng thứ ba, có ở thi đấu lúc kết thúc, liền bị Từ Phong tuyên bố, trực tiếp thăng chức nội môn đệ tử, đồng thời đem Liễu Như Tân thu làm môn hạ.

Phần đãi ngộ này, cần phải so đoạt được đệ nhất nhân càng thật nhiều hơn.

Có thể nói, lần này ngoại môn thi đấu, cuối cùng chân chính thành tựu người, chính là Liễu Như Tân.

Đương nhiên, đối với đại đa số người mà nói, cũng vẻn vẹn chỉ là cảm thán Liễu Như Tân vận may mà thôi, chân chính kịch có giọng hát và điệu bộ rất nặng, y nguyên vẫn là nội môn đệ tử thi đấu.

Dù sao, chỉ có bước vào Linh Phủ Cảnh, mới có thể xem như là chân chính bước lên con đường tu hành.

Mấu chốt nhất là, Linh Tê Kiếm Tông bên trong, cho dù là chân truyền đệ tử cùng các trưởng lão, cũng đồng dạng vẻn vẹn chỉ là Linh Phủ Cảnh mà thôi, dạng này chiến đấu, mặc dù đối bọn hắn mà nói, cũng đồng dạng có thể mang đến trợ giúp to lớn.

Đương nhiên, trên thực tế, khả năng cũng vẻn vẹn chỉ là khả năng.

Nếu như Văn Trạch bọn hắn vẫn còn, đối với dạng này tỷ thí, cũng đồng dạng hội cười nhạt. Mặc dù đều là Linh Phủ Cảnh, có thể thực lực cùng

súc tích chênh lệch, cũng giống vậy một trời một vực, lấy Linh Tê Kiếm Tông súc tích, muốn bắt đầu sinh ra đủ để khiến Văn Trạch bọn hắn những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử mắt khác đối đãi thiên tài thực sự quá khó khăn.

Bất quá, đối với Bạch Nhạc mà nói, lại cũng không sản sinh cùng loại cảm xúc.

Đạo lý rất đơn giản, bởi vì Bạch Nhạc bản thân súc tích liền không sâu, trừ hữu hạn mấy lần giao thủ ở ngoài, hắn thật căn bản cũng không có qua cùng Linh Phủ Cảnh đối thủ giao thủ kinh lịch.

Cứ việc luận thực lực, những thứ này ngoại môn đệ tử cùng hắn ở giữa , đồng dạng tồn tại cực đại chênh lệch, có thể đủ loại liên tiếp xuất hiện phương thức chiến đấu, cũng giống vậy có thể làm cho Bạch Nhạc hai mắt tỏa sáng.

Bây giờ Bạch Nhạc, giống như là một khối hải miên, không ngừng hấp thu tất cả đối hắn hữu dụng tri thức.

Theo thời gian đưa đẩy, đến nội môn đệ tử tranh đoạt mười sáu cường, thậm chí là Top 8 thời điểm, Bạch Nhạc liền càng là rất tự nhiên đem chính mình đại nhập đến đối chiến tình cảnh bên trong, phảng phất chính mình chính là ở chỗ những thứ này đệ tử giao thủ.

Cuối cùng tranh đoạt trước mười đệ tử, Bạch Nhạc càng là hầu như nhớ kỹ mỗi người tên cùng am hiểu phương thức công kích.

"Đệ tử Tiêu Hành Nhất, nguyện thỉnh giáo chân truyền sư huynh!"

Ngay tại Bạch Nhạc trong đầu còn hồi vị lấy trước đó lúc chiến đấu, một cái đột ngột thanh âm chợt vang lên, cũng trong nháy mắt làm nổ toàn trường.

Dựa theo môn quy, nội môn đệ tử thật là có khiêu chiến chân truyền đệ tử tư cách, thật là trên thực tế, tại tông môn thi đấu thượng cũng đã rất nhiều năm đều chưa từng xuất hiện loại chuyện như vậy.

Không phải không người nghĩ tới, chỉ là ai cũng rõ ràng, song phương thực lực sai biệt thực sự quá lớn, căn bản không có bất kỳ phần thắng nào đáng nói.

Ngay trước nhiều như vậy đệ tử mặt, một khi bị đánh bại dễ dàng, nhất thời liền sẽ trở thành trò cười, trước đó thi đấu bên trong thật vất vả thu hoạch danh dự, rất dễ dàng liền sẽ tiêu thất, bị mang theo đỉnh đầu không biết tự lượng sức mình mũ.

Nếu không có có niềm tin cực lớn, căn bản cũng không khả năng đưa ra dạng này khiêu chiến.

"Ngươi muốn khiêu chiến vị nào chân truyền đệ tử?"

Ngắn ngủi ồn ào náo động sau đó, phụ trách thi đấu trưởng lão rất nhanh liền phục hồi tinh thần lại, trầm giọng dò hỏi.

"Đệ tử nguyện thỉnh giáo Bạch Nhạc sư huynh!"

Hơi hơi chắp tay, Tiêu Hành Nhất lúc này báo ra Bạch Nhạc tên.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người ánh mắt cũng không khỏi rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Mặc dù trước đó Bạch Nhạc thành tựu tử phủ, chém giết Âm Dương Quỷ Đồng đã vì Bạch Nhạc xoát lấy đủ đủ danh vọng, thật là nếu bàn về đến, tại chân truyền đệ tử bên trong, súc tích yếu nhất, tự nhiên đồng dạng vẫn là Bạch Nhạc.

Trên thực tế, làm Tiêu Hành Nhất mở miệng nói muốn khiêu chiến chân

truyền thời điểm, rất nhiều người liền dĩ nhiên minh bạch qua đây, cái này căn bản là hướng về phía Bạch Nhạc tới.

"Tiêu sư đệ!"

Chậm rãi đứng dậy, Bạch Nhạc một bước liền trực tiếp nhảy lên khiêu chiến đài, chỉ là đối với Tiêu Hành Nhất loại khiêu khích này hành vi, Bạch Nhạc cũng không có mảy may bất mãn cảm xúc, thậm chí trên mặt còn treo móc nụ cười nhàn nhạt, "Ta vừa mới xem qua ngươi tỷ thí, ngươi kiếm rất có ý tứ, ta nguyện ý tiếp thu ngươi khiêu chiến."

Bạch Nhạc nhớ kỹ cái này Tiêu Hành Nhất, tại thi đấu bên trong, Tiêu Hành Nhất đoạt được đệ lục, có thể dùng một tay khoái kiếm, nếu không phải bản thân linh lực yếu một ít, bị đối phương nắm lấy cơ hội, thứ tự có thể xa không chỉ đệ lục.

Nếu như chỉ lấy kiếm đạo mà nói, Tiêu Hành Nhất khoái kiếm, tại Bạch Nhạc trong mắt, tại đây chút trong nội môn đệ tử, thậm chí có thể xếp số một!

Cho dù là không có cái khác nhân tố, Bạch Nhạc thật cũng rất vui lòng cùng dạng này đối thủ luận kiếm.

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Tiêu Hành Nhất nghe vậy nhưng là không khỏi hơi chậm lại.

Như vậy đột ngột khiêu chiến Bạch Nhạc, tự nhiên không thể nào là ý muốn nhất thời, trên thực tế, tại tham gia thi đấu trước đó, hắn cũng đã cùng người làm ra một vụ giao dịch, mà hắn phải bỏ ra, chính là tại đây thi đấu phía trên khiêu chiến Bạch Nhạc.

Bây giờ chứng kiến Bạch Nhạc như vậy ung dung bằng lòng khiêu chiến, hơn nữa đối hắn không có bất kỳ khinh thị, thậm chí ngược lại có chút thưởng thức, nhưng là để cho trong lòng hắn hơi hơi hổ thẹn.

Chỉ là, phần này hổ thẹn, thoáng qua ở giữa liền biến mất không còn tăm hơi vô tung.

Tiêu Hành Nhất khom người chắp tay làm lễ, trầm giọng mở miệng nói, "Bạch sư huynh, mời!"

Khẽ vuốt cằm, xem như là hoàn lễ, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói, "Ta vừa mới nhìn ngươi tỷ thí thời điểm, vận dụng linh lực còn không nhiều thuần thục, cần phải bước vào Linh Phủ Cảnh còn không bao lâu a?"

"Tiêu mỗ từ lúc một năm trước đó, cũng đã bước vào linh phủ cảnh, đáng tiếc, mở mà ra chỉ là tạp sắc chiếm đa số lam sắc linh phủ, kém xa cùng Bạch sư huynh tử phủ so sánh." Lắc đầu, Tiêu Hành Nhất nhàn nhạt đáp.

"Một năm." Nghe vậy, Bạch Nhạc ngược lại là hơi có chút ngoài ý muốn, lập tức gật đầu, "Xem ra, một năm qua này, ngươi là đem đại bộ phận tâm tư đều đặt ở trên thân kiếm, trách không được có thể có phần này tạo nghệ."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói, "Ta xem ngươi vừa mới tỷ thí lúc, bộ kiếm pháp này, không thể triệt để thi triển ra, hiện tại vừa lúc có thể thoả thích thi triển! Để cho ta nhìn một chút, ngươi kiếm, đến tột cùng có thể có mau hơn."

Những lời này, Bạch Nhạc nói tùy ý, có thể rơi vào Tiêu Hành Nhất trong tai, cũng không nghi ngờ là một cái kinh lôi.

Trên thực tế, trước đây hắn mở ra linh phủ sau đó, rất nhanh liền minh bạch linh phủ phẩm chất chênh lệch, có thể cái này cũng không đánh bại Tiêu Hành Nhất lòng tin, thậm chí ngược lại để cho hắn bắt đầu sinh chuyên tu kiếm đạo tâm tư.

Tại Tiêu Hành Nhất xem ra, tất nhiên linh phủ về phẩm chất, so ra kém những cái kia thiên tài, như vậy thì cần phải lấy cường đại hơn kiếm đạo để đền bù.

Chiêu thức ấy khoái kiếm, có thể nói ngưng tụ hắn toàn bộ tâm huyết.

Từ trình độ nào đó mà nói, Tiêu Hành Nhất thật đã tiếp cận nhìn trộm Kiếm Đạo Cảnh Giới.

Đây cũng là hắn có can đảm bằng lòng khiêu chiến Bạch Nhạc lòng tin vị trí.

Có thể lại không nghĩ rằng, Bạch Nhạc vẻn vẹn chỉ là nhìn hắn trước đó tỷ thí, liền dễ dàng xem thấu điểm này, đồng thời hứa hẹn, có thể cho hắn thoả thích thi triển khoái kiếm tới công kích.

Vô luận là phần này trong mắt, vẫn là tự tin, đều để Tiêu Hành Nhất vẻ sợ hãi kinh hãi!

Trước đó hắn đối với Bạch Nhạc giải thủy chung cực hạn tại nghe đồn phía trên, rất nhiều chuyện, thật căn bản không tin.

Nhưng hôm nay, khi hắn chân chính gần đối mặt Bạch Nhạc thời điểm, mới cảm nhận được cái kia phần đáng sợ áp lực.

Đây chính là nội môn đệ tử, cùng chân truyền đệ tử ở giữa chênh lệch sao?

Trong nháy mắt, Tiêu Hành Nhất nhất thời cầm thật chặc kiếm trong tay!

Vô luận như thế nào, tổng yếu thử một lần, bằng không, hắn tất nhiên không cam lòng!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Ngu kiếm

Khẽ vuốt cằm, cổ tay nhỏ bé lật, trường kiếm ra khỏi vỏ, Bạch Nhạc rất tự nhiên bày một cái thủ thế.

Lấy thân phận của hắn, nếu như còn đối Tiêu Hành Nhất ra tay trước, mặc dù thắng cũng đâu bất khởi cái này nhân loại.

Vù vù!

Hầu như ngay tại Bạch Nhạc bày ra kiếm thế trong nháy mắt, trên trận nhất thời một mảnh xôn xao, phảng phất tất cả mọi người nhiệt tình, đều vào giờ khắc này bị đốt.

Linh Tê Nghênh Khách!

Từ lúc trước đây Bạch Nhạc vừa mới bị thăng chức chân truyền, còn chỉ có Dẫn Linh Cảnh thời điểm, tại Thiên Tâm phong luận kiếm lúc, liền từng lấy một chiêu này Linh Tê Nghênh Khách, bại tận ngoại môn đệ tử, từ đầu tới đuôi, thậm chí không có bất kỳ người nào có thể buộc hắn biến chiêu.

Cho dù là đến bây giờ, một đoạn này kinh lịch, đối với Linh Tê Kiếm Tông đệ tử mà nói, cũng y nguyên vẫn là thuộc về Bạch Nhạc truyền kỳ.

Mà bây giờ, đối mặt Tiêu Hành Nhất vô lễ khiêu chiến, Bạch Nhạc y nguyên vẫn là không có chút nào yên hỏa khí bày ra Linh Tê Nghênh Khách.

Cái này tựa hồ cũng là tại đối ứng Bạch Nhạc trước đó đối Tiêu Hành Nhất nói chuyện, hắn chính là muốn để cho Tiêu Hành Nhất thoả thích thi triển, nhìn đối phương một cái kiếm đến tột cùng có thể có mau hơn.

Dạng này thản nhiên tự tin, lại làm sao có thể không khiến cái này quan chiến đệ tử sôi trào.

"Coong!"

Dưới áp lực, Tiêu Hành Nhất không còn dám có bất kỳ do dự nào, bước ra một bước, kiếm trong tay chợt ra khỏi vỏ, như là như chớp giật, hướng về Bạch Nhạc vỗ xuống.

Từ rút kiếm, đến một kiếm này chém tới Bạch Nhạc trước mắt, toàn bộ quá trình thậm chí không đến một hơi, thực lực kém một điểm ngoại môn đệ tử, thậm chí không thể thấy rõ Tiêu Hành Nhất là thế nào xuất thủ.

"Bạt Kiếm Thức!"

Chứng kiến Tiêu Hành Nhất xuất thủ, dù cho là những trưởng lão này cũng không khỏi ghé mắt, một lần nữa thẩm suy tính lên cái này trước đó tựa hồ cũng không làm sao chói mắt đệ tử.

Nghe đồn, Bạt Kiếm Thức, ban đầu là do một vị phàm tục bên trong Kiếm Thuật Đại Sư sáng tạo, một vị liền linh lực cũng không có tu luyện được phàm tục người trong, lại lấy một thức này Bạt Kiếm Thức, chém giết Linh Phủ Cảnh tu hành giả, dẫn làm một đời truyền kỳ.

Mặc dù cuối cùng vị kia Kiếm Thuật Đại Sư cũng không thể đủ bước vào con đường tu hành, có thể Bạt Kiếm Thức lại truyền vào tu hành giới, trở thành một chiêu cực kỳ nổi danh tuyệt học.

Đương nhiên, trên thực tế, tu hành Bạt Kiếm Thức người mặc dù rất nhiều, nhưng chân chính có thể tu thành người, lại vĩnh viễn chỉ là số rất ít.

Rất hiển nhiên, Tiêu Hành Nhất chính là chỗ này số rất ít một trong.

Thậm chí còn lúc trước tông môn thi đấu thời điểm, Tiêu Hành Nhất đều căn bản không có thi triển qua một kiếm này, bằng không vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, trong nội môn đệ tử, sợ rằng không ai có thể ngăn trở một kiếm này.

Một kiếm này, vốn là hắn vì khiêu chiến Bạch Nhạc cố ý giấu kín sát chiêu.

Chứng kiến một kiếm này, cho dù là Lý Tử Vân, cũng không khỏi lộ ra vẻ hài lòng.

Không có phòng bị tình huống dưới, cho dù là hắn đối mặt một kiếm này, sợ rằng chỉ cũng có thể khu động linh phủ lực lượng, lấy lực lượng tuyệt đối nghiền ép tới phá giải.

Mặc dù, một kiếm này không đến mức để cho Bạch Nhạc trực tiếp bị thua, cũng đủ làm cho Bạch Nhạc chật vật không chịu nổi.

Nhưng mà, hầu như cũng ngay lúc đó, Lý Tử Vân nụ cười đột nhiên cứng ở trên mặt.

"Đinh!"

Một tiếng giòn vang, cơ hồ là một kiếm này rơi vào Bạch Nhạc trước mắt trong nháy mắt, kiếm phong chợt thượng thiêu, giống như là đã sớm đã chờ ở chỗ này, cái này ở Tiêu Hành Nhất cùng Lý Tử Vân xem ra tình thế bắt buộc một kiếm, nhẹ nhàng linh hoạt bị đở được, không thể nổi lên nửa điểm sóng lớn.

"Hảo kiếm!" Trên mặt không hoảng hốt chút nào chi sắc, Bạch Nhạc nhẹ giọng thở dài nói, "Đáng tiếc, còn chưa đủ nhanh!"

Là, một kiếm này đã đủ để khiến Bạch Nhạc cảm thấy ngoài ý muốn, đáng tiếc, còn chưa đủ nhanh.

Đổi người khác, có thể chưa chắc có thể đơn giản nhìn ra một kiếm này huyền cơ, thật là đối Bạch Nhạc mà nói, thật lại rất dễ hiểu.

Tại Thiên Tâm phong bên trên, Bạch Nhạc mỗi ngày đều kiên trì mấy ngàn lần lặp lại luyện tập trụ cột nhất kiếm chiêu, tựa hồ chính là đơn giản nhất phách, chặt, đâm, xem không ra bất kỳ đặc biệt đến, thậm chí Liễu Như Tân còn cố ý hỏi qua Bạch Nhạc, làm như vậy có ý nghĩa gì.

Bạch Nhạc hồi đáp cũng rất đơn giản.

"Không ai có thể vừa sinh đã biết, luyện kiếm tựa như chúng ta nói chuyện đi đường, thuần thục cũng không phải là bởi vì đơn giản, mà là không ngừng lặp lại, đưa nó biến thành một loại bản năng!"

Chính là bởi vì loại này gần như điên cuồng tu luyện, mới khiến cho Bạch Nhạc có thể đơn giản lý giải Bạt Kiếm Thức.

Cái này bản thân liền là một chiêu không có cách nào khác mưu lợi kiếm! Chỉ có một lần lần lặp lại, đem cái này một kiếm dung nhập trong cốt tử, biến thành bản năng, mới có thể đạt được loại kia gần như truyền kỳ hiệu quả.

Tiêu Hành Nhất tại đây một chiêu trên dưới rất nhiều khổ công, đáng tiếc lại như cũ không thể minh ngộ một kiếm này bản chất.

Hắn không có thể đem loại này rút kiếm chuyển hóa thành bản năng, cho nên, hắn mặc dù thi triển ra Bạt Kiếm Thức, nhưng lại vẫn như cũ không đủ nhanh.

Đương nhiên, Tiêu Hành Nhất cũng không biết Bạch Nhạc trong lòng những ý niệm này, một kiếm này thất thủ, nhất thời để cho Tiêu Hành

Nhất tê cả da đầu.

Cái kia nhất thức nhìn như đơn giản Linh Tê Nghênh Khách, lại khiến người ta cảm thấy tựa như một tòa ngăn ở trước người như núi lớn , khiến cho người mất tự nhiên liền sẽ sinh ra một loại vẻ tuyệt vọng.

Tiêu Hành Nhất rất rõ ràng, chính mình tuyệt đối không thể nghĩ nhiều nữa, chỉ có thể bằng vào bản năng điên cuồng xuất kiếm, thậm chí căn bản không suy nghĩ Bạch Nhạc hội làm sao ứng đối, chỉ có như vậy, mới có thể để cho hắn không đến mức vì vậy mất đi xuất kiếm dũng khí.

Còn như thắng, từ nơi này một kiếm bị đơn giản ngăn lại trong nháy mắt đó, Tiêu Hành Nhất cũng rất rõ ràng, chính mình căn bản không có khả năng thắng!

Bây giờ hắn duy nhất có thể làm, chính là như Bạch Nhạc nói, đem hết khả năng đem chính mình kiếm thế triệt để thi triển ra, để cho kiếm nhanh hơn, như vậy, mới không còn thua quá khó coi.

Kiếm như thiểm điện!

Chính như trước đó Bạch Nhạc nói, Tiêu Hành Nhất kiếm rất có ý tứ, sở hữu xuất thủ cùng biến chiêu, truy cầu chính là một cái chữ mau, hơn nữa tựa hồ có thể càng đánh càng nhanh.

Trước đó Tiêu Hành Nhất cùng hắn nội môn đệ tử thời điểm giao thủ, đối phương tự nhiên không có khả năng cho hắn cơ hội này, có thể Bạch Nhạc nhưng có thể.

Thậm chí còn, có thể nói, hắn chính là tại có thể dẫn đạo Tiêu Hành Nhất kiếm thế!

Bạch Nhạc có thể cảm giác được, thật Tiêu Hành Nhất kiếm, đã có một tia nhìn trộm kiếm đạo khuynh hướng, chỉ là loại này cảm ngộ còn phi

thường mờ nhạt, cho nên, Tiêu Hành Nhất nhất định muốn dựa vào hắn kiếm, không ngừng tích góp từng tí một kiếm thế, thẳng đến kiếm thế đạt được hắn có khả năng chịu tải cực hạn, cuối cùng đâm ra một kiếm kia, mới là hắn đỉnh phong.

Thành thật mà nói, dạng này kiếm, có vẻ hơi ngu xuẩn, có chút ngu!

Bởi vì chân chính đối địch thời điểm, đối thủ ắt sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp đánh loạn ngươi nhịp điệu, căn bản sẽ không cho ngươi cái này tích súc kiếm thế cơ hội. Cho nên, vô luận ngươi phán đoán đi ra cuối cùng một kiếm khủng bố đến mức nào uy lực, cũng chỉ có thể giới hạn tại phán đoán, căn bản không có khả năng thi triển ra.

Nhưng cũng chính bởi vì dạng này ngu, mới có thể để cho Tiêu Hành Nhất lấy phương thức này tới cảm ngộ kiếm đạo, chạm đến cái kia một tia, có thể tình huống bình thường xuống, hắn một đời cũng không thể chạm tới cảnh giới.

Kiếm chiêu chưa quá nửa, trên thực tế, Bạch Nhạc liền dĩ nhiên minh bạch qua đây.

Tới mức này, đến tiếp sau giao thủ, đối với Bạch Nhạc mà nói, liền đã không có bất kỳ trợ giúp nào, hắn cũng có đủ đủ thực lực, tới tùy thời chung kết một trận chiến này.

Có thể Bạch Nhạc lại vẫn không có lựa chọn làm như thế, mà là bình tĩnh tiếp tục lấy Linh Tê Nghênh Khách phòng thủ , mặc cho Tiêu Hành Nhất đưa hắn kiếm thế tích súc đến hoàn mỹ, tựu như cùng trước đây Bạch Nhạc trợ giúp Dương Nghiên đột phá, hiện tại Bạch Nhạc chính là tại bang trợ Tiêu Hành Nhất tới minh ngộ kiếm đạo.

Phải biết, tình huống bình thường xuống, Tiêu Hành Nhất là căn bản không có khả năng đem cái này một bộ kiếm chiêu sử dụng xong, rất nhiều nơi, hắn đều chỉ có thể dựa vào chính mình phán đoán, căn bản

không có thực tiễn cơ hội.

Điều này cũng làm cho đưa tới, Tiêu Hành Nhất rõ ràng tựa hồ đã chạm tới kiếm đạo biên giới, nhưng lại hết lần này tới lần khác thủy chung cách một tầng, làm sao đều không thể tìm được đột phá phương pháp cùng phương hướng.

Mà bây giờ, Bạch Nhạc chính là lấy cuộc tỷ thí này, đưa cho hắn một lần dạng này cơ hội.

Đương nhiên, trong lúc này nội tình, ngoại nhân căn bản không có khả năng minh bạch.

Có thể, ở đây, cũng cũng chỉ có Từ Phong cùng Hà Diêu mới có thể nhìn ra vài phần đầu mối.

Cũng may, từ đầu tới đuôi, Bạch Nhạc đều vẻn vẹn chỉ thi triển nhất thức Linh Tê Nghênh Khách, nhưng là cho dù ai đều thấy, một trận chiến này, cũng làm cho nhiều người hơn đệ tử, lần nữa ý thức được, cái môn này bị bọn hắn coi là gân gà Linh Tê Kiếm Quyết rốt cuộc kinh khủng bực nào!

"Vù vù!"

Liên tục một khắc đồng hồ đoạt công, Tiêu Hành Nhất rốt cục đem kiếm thế tích súc đến cực hạn, kiếm minh tiếng chợt vang lên, tất cả lực lượng, sở hữu khí thế toàn bộ dung nhập cuối cùng này một kiếm bên trong, cho là thật xưng là kiếm nếu kinh hồng!

Dù cho là lấy Bạch Nhạc thực lực, giờ khắc này, trong mắt cũng không khỏi lộ ra vẻ ngưng trọng.

Linh Tê Nghênh Khách, chống đỡ được trước đó Tiêu Hành Nhất khoái kích, nhưng lại tuyệt đối đỡ không được cái này nhanh như lôi đình một

kiếm.

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái tinh mang, kiếm trong tay hơi hơi vung lên, nhẹ điểm ra đi.

Tâm kiếm tương thông!

Trong nháy mắt này, cho dù là Bạch Nhạc cũng không dám tiếp tục khinh thường.

Linh Tê Nhất Kiếm!

Thân vô thải phượng song phi dực, tâm hữu linh tê nhất điểm thông!

Linh Tê Kiếm Quyết, tinh túy nhất địa phương, chính là ở chỗ loại kia thần giao cách cảm cảm ứng.

Tiêu Hành Nhất một kiếm này rất nhanh, có thể mau nữa thì như thế nào qua qua Linh Tê vừa hiện cảm ứng, xuất thủ lúc, Bạch Nhạc liền đã biết đối phương một kiếm này đâm tới vị trí, cho nên, hắn căn bản chỉ là nhẹ đem kiếm thả ở vị trí này thượng mà thôi.

Tựa như vô luận ngươi xuất thủ có nhiều cuốn hút, thật là nhanh, ta có thể chỉ cần biết rằng ngươi điểm rơi cuối cùng, dĩ nhiên là có thể ung dung làm ra chuẩn bị ngăn lại một kích này.

Đinh!

Mũi kiếm tinh chuẩn có một chút Tiêu Hành Nhất đâm tới trên mũi kiếm, tử phủ lực lượng thuận thế bộc phát ra!

Kiếm thế đã phá, bằng vào tử phủ lực lượng, Bạch Nhạc tự nhiên dễ dàng liền đánh tan Tiêu Hành Nhất.

Khóe miệng lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, Bạch Nhạc vẫn như cũ đứng tại chỗ, nhẹ giọng nói, "Chúc mừng Tiêu sư đệ nhìn trộm kiếm đạo!"

Cơ hồ là đồng thời, Tiêu Hành Nhất trên mặt đột nhiên lộ ra vẻ mừng như điên.

Một trận chiến này mặc dù bại, nhưng khi một kiếm kia cuối cùng đâm ra lúc tới sau khi, một mực khốn nhiễu Tiêu Hành Nhất bình cảnh liền bị đánh vỡ, phảng phất tại trong tích tắc, liền để hắn bước vào mặt khác một mảnh hoàn toàn mới thế giới.

Ngoại nhân không biết phát sinh cái gì, Tiêu Hành Nhất thì như thế nào có thể không biết.

Trong nháy mắt, Tiêu Hành Nhất nhất thời khom người quỳ gối, "Tiêu Hành Nhất đa tạ Bạch sư huynh thành toàn!"

Một màn này đồng dạng kinh ngạc toàn trường, trong lúc nhất thời toàn trường nhất thời một mảnh xôn xao.

"Không cần phải khách khí, có thể kiến thức ngươi khoái kiếm, ta cũng đồng dạng thu hoạch tương đối khá! Đối ta tới nói, thật cái này vốn cũng không phải là một trận tỷ thí, mà là một lần luận kiếm." Bật cười lớn, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Thật so với việc khoái kiếm, ta cảm thấy, đây càng phải gọi ngu kiếm, bởi vì ngu, cho nên nhanh! Tựa như trước ngươi rút kiếm, chỉ có không phiền chán thiên chuy bách luyện, đem hóa thành bản năng, ngươi mới có thể nhanh hơn!"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Ngươi căn bản không biết kiếm

"Cái gì ngu kiếm, ngu xuẩn chính là ngu xuẩn! Bạch sư đệ, ngươi đừng tưởng rằng ngươi là đang giúp hắn, cổ vũ hắn tu hành như vậy ngu xuẩn kiếm pháp, cuối cùng sẽ có một ngày ngược lại sẽ hại chết hắn."

Ngay tại Bạch Nhạc cùng Tiêu Hành Nhất vừa nói, Lý Tử Vân chợt cười lạnh.

Thắng một trận chiến này, thậm chí còn thu hoạch Tiêu Hành Nhất cảm tạ, nguyên bản đây hết thảy đều rất viên mãn, nhưng lại tùy theo Lý Tử Vân một câu nói này chợt bị phá vỡ.

Trong nháy mắt, trên trận nhất thời hiện tại rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch bên trong.

Trong tông môn, có tư cách nghi vấn Bạch Nhạc người, vốn cũng không nhiều, Lý Tử Vân cũng không nghi ngờ chính là bên trong một trong.

Ai cũng rõ ràng, lần này tông môn thi đấu, chân chính kịch có giọng hát và điệu bộ rất nặng chính là ở chỗ ba vị chân truyền đệ tử ở giữa tỷ thí, bây giờ còn chưa bắt đầu, Lý Tử Vân trách cứ, liền trực tiếp mang theo nồng đậm mùi thuốc súng.

"Lý sư huynh!"

Trong nháy mắt, Tiêu Hành Nhất sắc mặt nhất thời phồng thông hồng, nhưng lại vẫn như cũ không thể không hướng Lý Tử Vân hành lễ.

Có mấy lời, hắn không thể nói ra miệng, nhưng không có nghĩa là liền

không tồn tại.

Tiêu Hành Nhất lần này sở dĩ chủ động nhảy ra khiêu khích Bạch Nhạc, trên thực tế, chính là xuất từ Lý Tử Vân bày mưu đặt kế.

Chỉ là Tiêu Hành Nhất lại không nghĩ rằng, một khi hắn thất thủ, Lý Tử Vân vậy mà lại trực tiếp nhảy đi ra, làm nhục như vậy cùng hắn.

Đương nhiên, trên thực tế, Tiêu Hành Nhất trong lòng cũng minh bạch, nói hắn vẻn vẹn chỉ là che giấu, Lý Tử Vân chân chính muốn nhằm vào người, y nguyên vẫn là Bạch Nhạc! Thật là, dù vậy, loại kia cảm giác nhục nhã, như trước để cho Tiêu Hành Nhất vô cùng phẫn nộ, phảng phất trong lồng ngực có một đám lửa tùy thời phun ra.

"Thế nào, ngươi không phục?"

Liếc Tiêu Hành Nhất liếc mắt, Lý Tử Vân cười lạnh nói, "Chính ngươi cần phải rõ ràng, nếu không có Bạch sư đệ có ý định nhường cho, ngươi căn bản dùng không hết cái kia một bộ kiếm chiêu, cũng căn bản không có khả năng thi triển ra cuối cùng một kiếm kia tới!"

"Nơi này là tông môn thi đấu, Bạch sư đệ có thể cho lấy ngươi! Thật là, sau này ngươi đối diện ma đạo yêu nhân thời điểm, lẽ nào cũng trông cậy vào bọn hắn nhường ngươi, cho ngươi một cái sử dụng hết kiếm chiêu cơ hội sao?" Mặt lạnh, Lý Tử Vân không chút khách khí mắng, "Loại này ngu xuẩn kiếm pháp, căn bản cũng không có bất luận nhân vật nào giá trị! Có phần tâm tư này, ngươi đặt ở nơi khác, thực lực so với hiện tại mạnh hơn."

". . ." Trong nháy mắt, Tiêu Hành Nhất bị rầy vẻ mặt thông hồng, nhưng lại lại hết lần này tới lần khác nói không ra bất kỳ nói tới.

Mặc dù hắn thủy chung tin tưởng vững chắc, tự lựa chọn mới là chính xác, có thể đối mặt Lý Tử Vân phen này chỉ trích, đã có tìm không ra bất

kỳ phản bác lý do.

Trên thực tế, cũng không chỉ là Tiêu Hành Nhất, vừa mới cũng bởi vì Bạch Nhạc cái kia một phen ngu kiếm giải thích, ước ao Tiêu Hành Nhất đệ tử, giờ khắc này, cũng không khỏi có chút chần chờ.

Nhìn Lý Tử Vân, Bạch Nhạc ánh mắt vẫn như cũ bình tĩnh như nước, phảng phất căn bản là không có nghe thế lần chỉ trích đồng dạng.

"Tiêu sư đệ, ngươi cảm thấy ngươi sai sao?"

Không để ý đến Lý Tử Vân, Bạch Nhạc lẳng lặng nhìn Lý Tử Vân, hỏi lần nữa.

Trong nháy mắt, Tiêu Hành Nhất phảng phất bị gác ở trên lửa nướng, nhất thời có một loại rơi vào tình huống khó xử cảm giác.

Bạch Nhạc hỏi ra loại vấn đề này, tựa hồ chính là cố ý đem hắn kẹp ở giữa, buộc hắn làm ra một lựa chọn.

Cái này đã căn bản không phải hắn sai cùng đối vấn đề, mà là lựa chọn tin tưởng Bạch Nhạc vẫn là Lý Tử Vân vấn đề, nói nghiêm trọng hơn một điểm, chính là vấn đề chọn đội.

Mặc dù Tiêu Hành Nhất bản thân tại nội môn đệ tử bên trong, đã coi như là không tầm thường thiên tài, có thể kẹp ở Bạch Nhạc cùng Lý Tử Vân ở giữa, lại như cũ vẻn vẹn như là một con cờ.

Giờ khắc này, Tiêu Hành Nhất lần nữa rơi vào trong do dự.

"Tốt, Bạch sư đệ, ngươi cùng Lý sư đệ kiến giải khác biệt, cũng không có gì có thể tranh, cũng không cần đem Tiêu sư đệ cuốn vào."

Chậm rãi đứng dậy, cách đó không xa Khổng Từ theo nhúng tay nói.

Y nguyên vẫn là một bộ ở giữa công chính thái độ, nhưng trên thực tế, những lời này, cũng đã lộ ra chèn ép Bạch Nhạc ý tứ.

Dù sao, đối với rất nhiều đệ tử mà nói, thật còn không có ý thức được, Bạch Nhạc cái này vừa hỏi, là để cho Tiêu Hành Nhất làm ra lựa chọn, có thể trải qua Khổng Từ một chút như vậy, nhưng là triệt để phản ứng kịp, cũng theo đối Bạch Nhạc sản sinh vẻ bất mãn cảm xúc.

Đáng tiếc, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là không có bất kỳ biểu thị, vẫn nhìn chằm chằm Tiêu Hành Nhất, phảng phất không nên ép Tiêu Hành Nhất cho ra một đáp án không thể.

Kể từ đó, Tiêu Hành Nhất trên người áp lực càng lớn hơn, không chỉ là Bạch Nhạc cùng Lý Tử Vân, còn có một vị Khổng Từ, ba vị chân truyền đệ tử, lấy hắn thái độ coi như chiến trường, trận này vô hình giao phong, để cho hắn như đứng đống lửa, như ngồi đống than.

Khổng Từ cùng Lý Tử Vân xây dựng ảnh hưởng đã lâu, vô ý thức, Tiêu Hành Nhất liền muốn thỏa hiệp, ngẩng đầu cho Bạch Nhạc một cái ánh mắt áy náy.

Nhưng mà, ngay tại Tiêu Hành Nhất muốn mở miệng đồng thời, lại đón lấy Bạch Nhạc cái kia bình tĩnh như nước ánh mắt, phảng phất trong nháy mắt, trong lòng thứ gì bị đâm đau nhức, nguyên bản gần thốt ra, ngạnh sinh sinh ế trở về.

Ngắn ngủi yên lặng mấy hơi thở, Tiêu Hành Nhất cũng không biết vì sao, lúc mở miệng sau khi, nói ra lời, liền cùng trước đó hắn muốn thỏa hiệp hoàn toàn khác biệt.

"Ta không có sai!"

Vô cùng đơn giản bốn chữ, nhưng từng chữ như núi, giải quyết dứt

khoát!

Vù vù!

Trong nháy mắt, toàn trường nhất thời ồn ào, vô luận là ai, tựa hồ cũng hoàn toàn không nghĩ tới, Tiêu Hành Nhất vậy mà lại nói ra một cái như vậy đáp án đến, lẽ nào đối với Tiêu Hành Nhất mà nói, một cái Bạch Nhạc vậy mà so Lý Tử Vân cùng Khổng Từ hai người đều còn có phân lượng sao? Đây căn bản không có đạo lý a!

Giờ khắc này, vô luận là Lý Tử Vân vẫn là Khổng Từ sắc mặt cũng không khỏi có chút khó coi.

Nhưng mà, nơi này đối ứng, Bạch Nhạc trên mặt lại chợt lộ ra nụ cười rực rỡ.

"Ngươi rất tốt, phi thường tốt!" Gật đầu, Bạch Nhạc tự tay đem Tiêu Hành Nhất đở dậy, nhẹ giọng nói, "Nam tử hán đại trượng phu, đỉnh thiên lập địa! Liền nên có phần này khí phách! Tu kiếm người, tính làm như kiếm! Ngươi tu là ngu kiếm, liền ắt sẽ gặp phải so người bên ngoài càng nhiều trắc trở cùng thất bại, nếu như liền chính ngươi cũng không tin chính mình, không dám kiên trì, thì như thế nào có thể tu thành ngu kiếm?"

Nghe thế, Tiêu Hành Nhất trên mặt lần nữa lộ ra một tia vẻ xấu hổ.

Không thể không thừa nhận, vừa mới một khắc này, hắn là thật do dự, nếu không phải chứng kiến Bạch Nhạc cái kia trầm tĩnh ánh mắt, hắn có thể làm ra chính là một cái khác lựa chọn.

Bằng tâm mà nói, trước hắn, cũng đồng dạng cho rằng, Bạch Nhạc chính là đang mượn cơ hội này, buộc hắn làm lựa chọn, trong lòng cũng đồng dạng có chút không thoải mái.

Có thể nghe được Bạch Nhạc những lời này, trong lòng trước đó những cái kia nghi kỵ cùng bất mãn, liền đều hóa thành xấu hổ.

Bạch Nhạc buộc hắn đáp lại, nơi nào là muốn hắn tại Bạch Nhạc cùng Lý Tử Vân giữa hai người làm ra lựa chọn, mà là muốn để hắn nhìn thẳng vào ở giữa, đang kiên trì chính mình nội tâm cùng hướng hiện thực thỏa hiệp giữa hai bên làm ra lựa chọn.

"Hoang đường! Bạch sư đệ, ngươi thừa nhận ngươi rất có kích động lực, có thể ngươi dùng loại này kích động tính mở miệng đi dụ sử dụng Tiêu sư đệ bước lên lối rẽ, không chê quá phận sao? Hắn nếu vì vậy sau này, chết ở ma đạo yêu nhân trong tay, trong lòng ngươi liền không có thẹn sao?" Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Lý Tử Vân lần nữa quát lớn đến, lần này giọng điệu, thậm chí so với trước kia càng nghiêm khắc.

Nhếch miệng lên một nụ cười, Bạch Nhạc lúc này mới rốt cục xoay người lại, đưa mắt hướng về Lý Tử Vân, "Lối rẽ, Lý sư huynh, ngươi cũng hơi bị quá mức khinh thường!"

Thoại âm rơi xuống đồng thời, Bạch Nhạc trong mắt liền đột nhiên lộ ra lau một cái lợi hại chi sắc, phảng phất trong nháy mắt, cả người khí thế đều đã không giống nhau.

Chứng kiến dạng này Bạch Nhạc, dù cho là Khổng Từ con ngươi cũng không khỏi đột nhiên co rụt lại, trong lòng hơi hồi hộp một chút, ý thức được chính mình trước đó phán đoán, sợ là sai.

Còn như Từ Phong cùng hắn tông môn trưởng lão, giờ khắc này càng là từ Bạch Nhạc trên người cảm thụ được lau một cái cường đại tự tin.

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Lý sư huynh, luận thực lực, ngươi bước vào linh phủ nhiều năm, mà ta bất quá vừa mới thành tựu linh phủ nửa năm! Nhưng nếu luận kiếm. . ."

Dừng một cái, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, ngạo nghễ nói rằng, "Ngươi ngay cả kiếm đạo con đường đều không nhòm ngó, có cái gì tư cách chỉ điểm người khác, kiếm đạo nên là dạng gì?"

Từ Lý Tử Vân nhảy ra thời điểm, Bạch Nhạc thật liền đã ý thức được, Tiêu Hành Nhất khiêu khích, chỉ sợ là Lý Tử Vân châm ngòi, trong lòng liền vẫn như cũ sinh ra một tia não ý.

Sau đó, Lý Tử Vân nhân cơ hội làm khó dễ, đem Tiêu Hành Nhất kiếm đạo cách chức không đáng một đồng, nhưng là chân chính để cho Bạch Nhạc coi thường hắn.

Ngươi Lý Tử Vân muốn chèn ép ta không thành vấn đề, nhưng như thế mượn cơ hội làm khó dễ, cũng rất khả năng hủy diệt một cái kiếm đạo thiên tài, ngươi có từng nghĩ tới hậu quả?

Chỉ là, tại Bạch Nhạc phản kích trước đó, nhưng cũng nhất định muốn nhìn một chút Tiêu Hành Nhất chính mình phản ứng.

Nếu như Tiêu Hành Nhất mình cũng không thể kiên trì bản tâm, tin tưởng mình kiếm đạo, như vậy Bạch Nhạc đương nhiên sẽ không vì hắn xuất đầu, bởi vì như vậy Tiêu Hành Nhất, cho dù là tiếp tục tu luyện xuống dưới, cũng căn bản không có khả năng chân chánh bước vào kiếm đạo, tu thành ngu kiếm.

Có thể tất nhiên Tiêu Hành Nhất thủ trụ bản tâm, như vậy, Bạch Nhạc liền có lý do vì hắn thảo một cái công đạo, vì ngu kiếm thảo một cái công đạo.

Còn như vì vậy có thể phải đánh Lý Tử Vân khuôn mặt, Bạch Nhạc căn bản liền không quan tâm!

"Làm càn!"

Trong nháy mắt, Lý Tử Vân nhất thời giận tím mặt.

Trực tiếp bị Bạch Nhạc chỉ trích không biết kiếm đạo, thậm chí là liền kiếm đạo con đường đều không nhòm ngó, cái này căn bản là tại hướng trên mặt hắn rút a, để cho hắn làm sao có thể nhẫn?

"Làm càn chỉ sợ là ngươi!" Mắt lạnh nhìn Lý Tử Vân, Bạch Nhạc nhàn nhạt phản chế giễu, "Bổn tông mặc dù lấy kiếm lập tông, có thể chỉ bằng vừa mới những lời này, liền biết ngươi căn bản không biết kiếm, càng không được nâng kiếm đạo hai chữ."

". . ."

Dù cho là Lý Tử Vân cũng hoàn toàn thật không ngờ, Bạch Nhạc cũng dám như vậy đã không kiêng sợ nhục nhã hắn, trong lúc nhất thời giận tím mặt, "Mở miệng vô lực, Bạch Nhạc, ngươi có dám cùng ta luận kiếm?"

"Ta nói, ngươi căn bản không biết kiếm!" Ngôn từ như kiếm, Bạch Nhạc không có chút nào nhượng bộ ý tứ, lần nữa trần trụi đánh mặt, "Ngươi ta đánh một trận, chỉ có thể nói là tỷ thí! Còn như luận kiếm, ngươi còn không có tư cách này."

Căn bản không cho Lý Tử Vân nói chuyện cơ hội, Bạch Nhạc đã tự mình nói xong, "Ngươi không phải coi thường ngu kiếm sao? Ta lợi dụng Tiêu sư đệ ngu kiếm, đánh với ngươi một trận!"

Muốn đánh khuôn mặt, phải đánh triệt để!

Trong lời nói châm chọc, mặc dù có thể chiếm được một chút lợi lộc, cũng đồng dạng tái nhợt vô lực.

Bạch Nhạc tất nhiên hạ quyết tâm, nên vì Tiêu Hành Nhất, vì ngu kiếm thảo một cái công đạo, liền sẽ không cho bất luận kẻ nào rơi xuống đầu

đề câu chuyện.

Ngươi không phải coi thường ngu kiếm sao? Tốt, ta lợi dụng cái này ngu kiếm tới đánh ngươi khuôn mặt, để ngươi thấy rõ ràng, cái dạng gì kiếm, mới xứng đáng kiếm đạo hai chữ.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Ngu kiếm bại chân truyền (thượng)

Một tay theo kiếm, áo trắng như tuyết.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc bày ra tư thế, cùng ban đầu Tiêu Hành Nhất khiêu chiến hắn lúc giống nhau như đúc, vừa vặn thượng một màn kia ngạo ý rồi lại hơn xa với Tiêu Hành Nhất.

Ngu kiếm!

Cái này không chỉ có chỉ là một câu có lệ lí do thoái thác, Bạch Nhạc chính là muốn dùng sự thực để chứng minh hắn nói qua mỗi một chữ.

Vẻn vẹn một cái theo kiếm tư thế, liền chợt để cho trên trận tất cả mọi người triệt để sôi trào.

Chân truyền đệ tử ở giữa tỷ thí bản thân liền là áp trục tuồng, huống chi, bây giờ cũng bởi vì Tiêu Hành Nhất chuyện, để cho Bạch Nhạc cùng Lý Tử Vân một trận chiến này tràn ngập mùi thuốc súng, đối với những thứ này xem náo nhiệt đệ tử mà nói, quả thực lại không có so với cái này càng thống khoái hơn sự tình.

Bọn hắn thật cũng không để bụng Bạch Nhạc cùng Lý Tử Vân ai thắng ai thua, có thể chỉ dựa vào Bạch Nhạc thực có can đảm xuất ra ngu kiếm tới tỷ thí, liền để cho đại bộ phận đệ tử chuyển thành chống đỡ Bạch Nhạc.

Mọi người đối với đánh mặt loại sự tình này, luôn là thích nghe ngóng, chỉ cần đánh không phải bọn hắn khuôn mặt, vậy dĩ nhiên là làm sao thống khoái làm sao tới.

Đương nhiên, so với việc người khác, giờ khắc này Tiêu Hành Nhất càng là nhiệt huyết sôi trào, trong mắt tràn đầy vẻ kích động.

Cho tới nay, thật trên kiếm đạo, hắn đều là một mình lục lọi, bằng vào một tay Rút Kiếm Thức, ngạnh sinh sinh lộ ra chiêu thức ấy khoái kiếm đường! Cũng là cho tới hôm nay, Bạch Nhạc mới tán thành hắn kiếm đạo, đồng thời nói cho hắn biết, dạng này kiếm, hắn gọi là ngu kiếm.

Mà giờ khắc này, Bạch Nhạc lại chính là phải lấy ngu kiếm cùng đối chiến Lý Tử Vân, đây cũng làm sao có thể để cho hắn không hưng phấn?

Lý Tử Vân vừa mới đem ngu kiếm cách chức không đáng một đồng, đối với hắn mà nói, mặc dù trong lòng vẫn như cũ muốn kiên trì, nhưng lại cũng vẫn là mất tự nhiên chịu nhất định ảnh hưởng, một trận chiến này kết quả, đối với hắn mà nói, cũng đồng dạng cực kỳ trọng yếu.

Khom người cúi đầu, Tiêu Hành Nhất vội vã nhảy xuống khiêu chiến đài.

"Bạch sư đệ, đừng nói là quá vẹn toàn, cẩn thận một hồi xuống đài không được." Thân hình thoắt một cái, Lý Tử Vân liền rơi vào Bạch Nhạc trước người, lạnh lùng mở miệng nói.

"Mời!"

Nên nói, trước đó đều đã nói qua, chân chính lên đài, Bạch Nhạc ngược lại không muốn đấu khẩu.

Nhàn nhạt mở miệng, làm đủ cấp bậc lễ nghĩa, sau một khắc, kiếm trong tay liền đột nhiên ra khỏi vỏ!

Rút Kiếm Thức!

Cơ hồ là một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, băng lãnh kiếm phong cũng đã chém tới Lý Tử Vân trước mặt.

Dạng này tốc độ, hầu như đã đạt được phản ứng cực hạn.

Quá nhanh!

Nếu như nói, trước đó Tiêu Hành Nhất thi triển thời điểm, còn vẻn vẹn chỉ là một ít ngoại môn đệ tử thấy không rõ mà thôi. Như vậy lúc này Rút Kiếm Thức từ Bạch Nhạc trong tay thi triển mà ra, nhưng là liền những thứ này nội môn đệ tử trong lòng cũng sợ hãi cả kinh, hù dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Nếu như đổi chỗ mà xử, dù cho là trong nội môn người nổi bật, ai dám nói có thể ngăn trở một kiếm này?

Không chút nào khoa trương nói, giả sử Tiêu Hành Nhất Rút Kiếm Thức có thể có loại tốc độ này, nội môn thi đấu đệ nhất tuyệt đối trừ hắn ra không còn có thể là ai khác!

Thật là. . . Bạch Nhạc bao lâu cũng học qua Rút Kiếm Thức? Đây căn bản không có đạo lý a!

"Oanh!"

Vẻn vẹn chỉ là lên tay một kiếm, Lý Tử Vân liền bị hù dọa ra một tiếng mồ hôi lạnh, trực tiếp bộc phát ra linh phủ chi lực, sử dụng kiếm mang theo hình hình thành một đạo vách ngăn, lấy cậy mạnh ngăn trở một kiếm này.

Phải biết, động thủ trước đó, Bạch Nhạc đã nói qua, Lý Tử Vân căn bản liên căn hắn luận kiếm tư cách cũng không có.

Lý Tử Vân vẫn luôn cho rằng Bạch Nhạc đây là đang tận lực nhục nhã

hắn, nhưng này một kiếm, lại phảng phất chính là một cái vang dội lỗ tai, trực tiếp quất vào trên mặt hắn.

Bị ép dẫn động linh phủ chi lực, vừa ra tay tựu lấy loại này ngang ngược tư thế phòng ngự, từ luận kiếm góc độ đi lên nói, cũng đã là bại.

Nhất làm cho Lý Tử Vân khó có thể tiếp thu là, so với hắn ai cũng rõ ràng, Bạch Nhạc bắt đầu tu luyện cũng mới không đến một năm thời gian, hơn nữa vẫn luôn đang tu hành Linh Tê Kiếm Quyết, căn bản liền với núi đều xuống, tự nhiên không có khả năng học qua Rút Kiếm Thức!

Phải biết, Tiêu Hành Nhất trước đó vốn là một mực tại bên ngoài, thi đấu trước đó mới vừa trở lại tông môn, trước đây cùng Bạch Nhạc không hề có quen biết gì, tự nhiên càng không thể nào đã dạy Bạch Nhạc thật không ngu kiếm.

Thật là. . . Điều này sao có thể? !

Đáng tiếc, Bạch Nhạc tất nhiên xuất thủ, liền căn bản không dự định cho hắn thêm suy tư cơ hội, từ Rút Kiếm Thức bắt đầu, Bạch Nhạc xuất thủ chính là một kiếm mau hơn một kiếm, mặc dù kiếm chiêu không hoàn toàn giống nhau, có thể loại kia xuất kiếm tần suất cùng tư thế, lại cùng trước kia Tiêu Hành Nhất hầu như giống nhau như đúc.

Ngu kiếm!

Trong chốc lát, tất cả mọi người tại chỗ liền đều nhận ra, cái này xác thực xác thực không phải Linh Tê Kiếm Quyết, mà là Tiêu Hành Nhất vừa mới thi triển qua ngu kiếm.

Ai cũng biết, Bạch Nhạc là lấy Linh Tê Kiếm Quyết mà nổi tiếng, trước đây Dẫn Linh Cảnh lúc, chính là bằng vào một tay Linh Tê Nghênh Khách, kiếm kinh tứ tọa! Trước đó đối mặt Tiêu Hành Nhất thời điểm, cũng vẻn vẹn chỉ bằng mượn một chiêu Linh Tê Nghênh Khách, liền

hoàn mỹ ngăn trở Tiêu Hành Nhất công kích! Thẳng đến Tiêu Hành Nhất súc lực kết thúc, chém ra cuối cùng cái kia một chiêu kiếm đẹp đẽ đến đáng kinh ngạc, mới bức Bạch Nhạc biến chiêu, lấy Linh Tê Nhất Kiếm thủ thắng.

Có thể lúc này , đồng dạng ngu kiếm, tại Bạch Nhạc trong tay thi triển mà ra, vậy mà cũng có thể có bực này uy lực kinh khủng, cái này cũng không khỏi nghe quá kinh người.

Cũng không thể, chỉ nhìn Tiêu Hành Nhất thi triển một lần, là có thể học được, hơn nữa còn có thể trò giỏi hơn thầy a? Cái kia không khỏi cũng quá khoa trương.

"Từ trưởng lão, đây là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ Bạch Nhạc trước đó liền từng cùng Tiêu Hành Nhất quen biết?"

Cho dù là Linh Tê Kiếm Tông trưởng lão, cũng có một chút xem mộng, nhịn không được chuyển hướng Từ Phong hỏi.

Thế hệ này Linh Tê Kiếm Tông trưởng lão bên trong, vốn là lấy Từ Phong thực lực vi tôn, hơn nữa, Từ Phong lại cùng Bạch Nhạc quen thuộc, vì vậy mới có câu hỏi này.

Lắc đầu, Từ Phong giải thích, "Là ngu kiếm, nhưng không phải Tiêu Hành Nhất ngu kiếm."

"Ta có thể nhìn ra, cũng vẻn vẹn như thế." Cười khổ một tiếng, Từ Phong bất đắc dĩ nói rằng, "Thành thật mà nói, thật ta cũng không biết, Bạch Nhạc tại sao có thể làm đến bước này. Chỉ lấy kiếm đạo mà nói, hắn sợ rằng đã đem chúng ta những lão gia hỏa này đều quăng phía sau."

Bạch Nhạc học qua ngu kiếm sao? Đương nhiên không có!

Thậm chí ngay cả Rút Kiếm Thức hắn cũng chưa từng thấy, chớ đừng

nói chi là học qua.

Còn như nói, chỉ nhìn một lần liền học được một bộ kiếm pháp, còn muốn được thần tủy, thậm chí trò giỏi hơn thầy, chuyện này căn bản là không có khả năng!

Có thể Bạch Nhạc lại vẫn cứ dễ dàng liền làm đến điểm này, người khác xem không rõ, nhưng trên thực tế, đối với Bạch Nhạc mà nói, đạo lý cũng rất đơn giản.

Vô luận là Rút Kiếm Thức, vẫn là ngu kiếm, thật trọng yếu, đều không phải là chiêu thức thủ đoạn, mà là kiếm ý!

Cái gọi là ngu kiếm, tu thành rất khó, có thể nhưng cũng có thể rất đơn giản.

Khó là bởi vì, ngươi nhất định phải không ngừng lặp lại, không ngừng khổ tu, chỉ có khổng lồ tích lũy, mới có thể để cho ngươi thuận lợi tu thành.

Nhưng nếu nói đơn giản, là bởi vì, ngươi căn bản không cần tận lực đi học, chỉ cần công phu xuống đến, dĩ nhiên là có thể nhập môn.

Đối với người khác mà nói, ngu kiếm rất khó, có thể đối Bạch Nhạc mà nói, thật hắn từ lúc trong lúc lơ đãng, cũng đã một mực tại tu luyện ngu kiếm!

Vô luận là ban đầu tu luyện Linh Tê Kiếm Quyết thời điểm, vẫn là bước vào linh phủ về sau, tại Thiên Tâm phong bên trên, mỗi ngày mấy ngàn lần cơ bản nhất kiếm chiêu tu luyện, từ trên bản chất mà nói, đều có thể nói là tại tu luyện ngu kiếm.

Chỉ là trước đó, Bạch Nhạc mình cũng không có ý thức được điểm này, mà gặp qua Tiêu Hành Nhất kiếm về sau, lúc này mới rộng mở trong

sáng.

Cho nên, Bạch Nhạc có thể bắt đầu liền thi triển ra ngu kiếm đến, liền nửa điểm liền không kỳ quái, bởi vì Bạch Nhạc sớm cũng đã bắt đầu tu luyện.

Còn như nói, có thể trò giỏi hơn thầy, vậy thì dễ hiểu hơn.

Tiêu Hành Nhất bất quá mới là tại Bạch Nhạc trên sự trợ giúp, vừa mới nhìn trộm kiếm đạo con đường mà thôi, có thể Bạch Nhạc nhưng là mượn Linh Tê Kiếm Quyết cùng Côn Ngô Kiếm, đã sớm đã bước vào kiếm đạo.

Cảnh giới không giống nhau, hồi quay đầu lại xem đồng dạng kiếm chiêu, lý giải tự nhiên không giống nhau.

Cái này xác thực không phải Tiêu Hành Nhất ngu kiếm, mà là Bạch Nhạc chính mình lý giải ngu kiếm, cho nên phương diện chiêu thức không hoàn toàn giống nhau, có thể kiếm lý nhưng là tương thông.

Lấy ngu kiếm đối địch, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng không chỉ có chỉ là vì vì ngu kiếm chính danh, tới tranh cái này một hơi thở.

Trên thực tế, thi triển ngu kiếm, cũng đồng dạng có thể vì Bạch Nhạc mang đến càng nhiều cảm ngộ, hơn nữa loại này cảm ngộ, còn không chỉ có chỉ là ngu kiếm, mà là một loại trên kiếm đạo cảm ngộ.

Nếu như nói, ngay từ đầu Bạch Nhạc thi triển ngu kiếm thời điểm còn có một chút tối nghĩa, như vậy theo không ngừng cùng Lý Tử Vân giao thủ, Bạch Nhạc nhưng là càng đánh càng nhanh, càng đánh càng tiện tay.

Cùng Tiêu Hành Nhất tương đồng, Bạch Nhạc đồng dạng lựa chọn súc lực!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, mỗi một lần xuất kiếm, đều là tiếp theo kiếm làm chuẩn bị, mỗi một kiếm đều có thể mượn trước một kiếm lực lượng tích trữ thêm một phần lực đạo, để cho kiếm nhanh hơn một phần.

Trước đó Bạch Nhạc cùng Tiêu Hành Nhất thời điểm giao thủ, là có ý để cho Tiêu Hành Nhất mượn cơ hội cảm ngộ, cho nên không có xuất thủ cắt đứt.

Thật là, làm ngu kiếm tại Bạch Nhạc trong tay thi triển mà ra thời điểm, cũng không phải là Lý Tử Vân cũng tốt tâm để cho Bạch Nhạc thi triển xong, mà là Lý Tử Vân căn bản sẽ không tìm được cắt đứt phương thức.

Hắn nhìn không ra Bạch Nhạc kiếm thế, thậm chí đã mơ hồ có chút theo không kịp Bạch Nhạc xuất kiếm tốc độ.

Lần này trong lúc giao thủ, hắn mới là bị nắm mũi dẫn đi một cái kia, quyền chủ động căn bản cũng không ở trong tay hắn.

Trong mắt lóe lên vẻ tàn khốc, Lý Tử Vân nội tâm cũng không khỏi mọc lên một tia ý sợ hãi.

Hắn gặp qua Bạch Nhạc cùng Tiêu Hành Nhất trận chiến kia, tự nhiên rõ ràng, một khi để cho Bạch Nhạc đem kiếm thế tích súc, cuối cùng bạo phát là kinh khủng bực nào.

Tới mức này, cái gì trước đó nói tới luận kiếm, Bạch Nhạc đối hắn không biết kiếm châm chọc, cũng đầu căn bản không để ý tới.

Hắn muốn thắng, hơn nữa nhất định muốn thắng!

Vô luận dùng phương thức gì, chỉ có thắng, hắn có thể tìm lối thoát xuống đài, bằng không, hôm nay một trận chiến này, chỉ sợ liền sẽ trở thành hắn một đời chỗ bẩn, triệt để trở thành sở hữu đệ tử trong mắt chê cười.

Hắn không thua nổi!

Hô hấp ở giữa, Lý Tử Vân trên người lộ ra lau một cái xanh thẳm chi sắc, khủng bố linh khí đột nhiên từ trên người bung ra, kiếm trong tay, càng là lộ ra lau một cái khủng bố kiếm ý!

"Bích Hải Triều Sinh!"

Trong tích tắc, linh lực kinh khủng như chợt nhấc lên một trận sóng lớn, trước mặt đánh ra mà xuống.

Linh phủ trung kỳ lực lượng triệt để bạo phát, đều dung nhập một kiếm này bên trong!

Hơn nữa, Lý Tử Vân kiếm trong tay, cũng đồng dạng hoàn toàn không phải phổ thông đệ tử bội kiếm, mà là một kiện trung phẩm linh khí, trong kiếm tự nhiên kiếm ý, phối hợp một chiêu này Bích Hải Triều Sinh, có thể nói, đã là Lý Tử Vân đỉnh phong một kích.

Lý Tử Vân nghe nói qua, Bạch Nhạc chém giết Âm Dương Quỷ Đồng sự tình, nhưng trên thực tế, hắn cũng vẫn luôn cho rằng, dựa vào một chiêu Bích Hải Triều Sinh, mình cũng đồng dạng có thể đơn giản chém giết Âm Dương Quỷ Đồng.

Một trận chiến này, hắn nhất định muốn thắng!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Ngu kiếm bại chân truyền (hạ)

"Linh khí hóa hình!"

Nhìn cái kia linh lực ngưng tụ thành sóng triều, mấy vị trưởng lão cũng không khỏi hơi hơi biến sắc.

Chớ xem thường cái này một cái đơn giản biến hóa, trên thực tế, đại bộ phận Linh Phủ Cảnh mọi người căn bản không làm được đến mức này, có thể ngưng tụ linh khí thành hình, liền có thể đem trong cơ thể linh lực uy lực tăng lên gấp đôi!

Tại Linh Phủ Cảnh bên trong, cái này cũng là một lần chất biến!

Thông thường mà nói, chỉ có bước vào linh phủ hậu kỳ, đối trong cơ thể linh lực khống chế đạt được gần như hoàn mỹ bước, mới có thể khống chế linh lực hóa hình.

Lý Tử Vân bây giờ cũng chỉ có linh phủ trung kỳ thực lực, nhưng lại có thể mượn trong tay linh khí, mạnh mẽ lệnh linh khí ngưng tụ thành sóng triều, phần này chưởng khống lực, cũng tuyệt đối không hổ thiên tài danh xưng.

"Bạch Nhạc bại!"

Lắc đầu, nhất thời liền có trưởng lão kết luận.

Linh khí hóa hình, cũng liền có nghĩa là , đồng dạng linh lực, ít nhất có thể đủ phát huy ra gấp đôi ở trên uy lực đến, loại này đề thăng thực sự quá kinh khủng.

Bạch Nhạc nguyên bản là vẻn vẹn chỉ là mới vào linh phủ, mặc dù thành tựu tử phủ, miễn cưỡng có thể cùng Lý Tử Vân chống lại, chỉ khi nào đối mặt hóa hình linh lực trùng kích, chính là triệt để nghiền ép, đây là thực lực tuyệt đối thống trị, cùng cái gì kỹ xảo đều không có quan hệ.

Đương nhiên, nếu như dựa theo Bạch Nhạc cùng Lý Tử Vân nói, thắng lợi như vậy, khó tránh khỏi có chút thắng không anh hùng, có lẽ tông môn thi đấu góc độ đi lên nói, lại không vấn đề chút nào.

Giờ khắc này, không chỉ là những trưởng lão này, sở hữu hơi chút hiểu rõ một chút linh khí hóa hình ý vị như thế nào đệ tử, cũng đều cho rằng Bạch Nhạc đã thua định.

Nhưng mà, Bạch Nhạc chính mình lại hiển nhiên cũng không có loại này giác ngộ.

Bạch Nhạc tu hành thời gian ngắn ngủi, kiến thức nông cạn, thậm chí căn bản cũng không biết cái gọi là linh khí hóa hình là có ý gì, càng không thể nào sản sinh cái gì sợ hãi tâm tình khẩn trương.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, hắn cũng chưa từng có cho là mình có thể đơn giản chiến thắng Lý Tử Vân dạng này chân truyền đệ tử.

Từ xuất thủ thời điểm, Bạch Nhạc trong lòng liền đã chuẩn bị tâm lý thật tốt, kể từ đó, đương nhiên sẽ không có chút hoảng loạn.

Hít sâu một hơi, dưới chân đột nhiên một bước, Tử Hoa bắt đầu khởi động, Bạch Nhạc đồng dạng điều động chính mình linh phủ chi lực.

Chỉ là, lần này Bạch Nhạc nhưng không phải là muốn cùng Lý Tử Vân liều mạng.

Thân hình hơi lắc lư, Bạch Nhạc thuận thế lướt sóng mà vào!

Thậm chí kiếm trong tay chiêu, cũng không thay đổi chút nào.

Giờ khắc này Bạch Nhạc, mới chính thức là đem cái này một cái ngu chữ, phát huy đến cực hạn.

Ngu kiếm!

Dạng này kiếm, bản thân liền không truy cầu cái gì kỹ xảo, vô luận đối mặt cái dạng gì công kích, cũng thủy chung đều bằng đơn giản, trụ cột nhất kiếm chiêu tới hóa giải.

Bạch Nhạc căn bản cũng không có nghĩ tới, có thể một lần đánh tan cái này linh lực kinh khủng sóng triều.

Hắn muốn làm, chính là bằng vào càng khoái kiếm hơn, tới một lần lần hóa giải linh lực này sóng triều một phần nhỏ, tựa như Ngu Công dời núi, đem cái này sóng triều chậm rãi hóa giải được.

Phương thức như vậy nhìn rất ngu, nhưng khi xuất kiếm tốc độ đủ rất nhanh, làm phán đoán đủ đủ tinh chuẩn, liền có thể ngạnh sinh sinh đem cái này loại không có khả năng biến thành khả năng.

Ngắn ngủi không đến mười tức bên trong, Bạch Nhạc thậm chí ngay cả ra gần trăm kiếm, mỗi một kiếm đều vừa đúng hóa giải một bộ phận sóng triều, dĩ nhiên cũng làm lấy phương thức này, ngạnh sinh sinh đem đập vào mặt sóng triều chém ra một cái chỉ có thể dung thân thông suốt miệng.

"Điều đó không có khả năng!"

Nhìn tận mắt Bạch Nhạc lấy loại này không thể tưởng tượng nổi phương thức phá hỏng Bích Hải Triều Sinh, Lý Tử Vân sắc mặt nhất thời thay đổi hoàn toàn trắng bệch, thậm chí ngay cả ứng biến đều quên, sau một

khắc, Bạch Nhạc kiếm phong liền chỉ đến hắn trên cổ họng.

Băng lãnh kiếm phong, trong nháy mắt lệnh Lý Tử Vân mặt xám như tro tàn!

Vù vù!

Một màn này, triệt để làm nổ toàn trường, mỗi một vị đệ tử, lúc này trong mắt cũng không khỏi hiện lên lau một cái vẻ sùng bái.

Ngu kiếm!

Nguyên lai kiếm còn có thể như thế dùng, nguyên lai những cái kia cho tới nay bị người sơ xuất kiếm thuật kiến thức cơ bản, vậy mà cũng có thể toát ra như vậy loá mắt quang thải.

Dạng này ngu kiếm, thật sâu đả động mỗi người!

Phải biết, Linh Tê Kiếm Tông bản thân thì không phải là cái gì đại phái, những thứ này đệ tử bên trong, chân chính thiên tài thì càng thiếu, bọn hắn có thể phần lớn thiên tư bình thường, không chiếm được nhiều tài nguyên hơn, không chiếm được tốt hơn công pháp!

Tình huống bình thường xuống, có thể bọn hắn chỉ có thể chẳng khác người thường, mãi mãi cũng đang tu hành giới tầng cao nhất, được không đến bất luận cái gì người chú ý.

Nhưng này một khắc, Bạch Nhạc thi triển ngu kiếm, lại cho mỗi một người bọn hắn hy vọng.

Ngươi có thể tư chất bình thường tu hành thong thả, nhưng không thể tự kiềm chế không tin tưởng mình!

Ngươi có thể học không được Linh Tê Kiếm Quyết, nhưng không có khả

năng liền những cơ sở này kiếm thuật cũng không biết.

Ngươi có thể làm không được Lý Tử Vân như thế huyễn lệ linh khí hóa hình, nhưng nếu học không được ngu kiếm, liền chỉ có thể nói rõ chính ngươi không chịu nỗ lực.

Hy vọng!

Đối với những thứ này bình thường Linh Tê Kiếm Tông đệ tử mà nói, đây mới là nhất đồ trọng yếu!

Mà đánh một trận, Bạch Nhạc chính là tại lấy ngu kiếm, cho bọn hắn lấy hy vọng!

Đương nhiên, trên thực tế, sự tình cũng không có bọn hắn tưởng tượng đơn giản như vậy, dù cho là ngu kiếm, cũng không khả năng mỗi người đều có thể sửa thành, giống như là Rút Kiếm Thức, biết rất nhiều người, nhưng chân chính có thể tu thành, lại có mấy cái?

Bởi vì ngu, cho nên nhanh!

Nhưng này một cái chữ mau, liền không biết khó khăn ngược lại bao nhiêu người.

Nhưng này cũng không trọng yếu, cũng không có ai hội suy nghĩ nhiều như vậy, bọn hắn chứng kiến, chỉ là trước mắt.

"Bạch Nhạc! Bạch Nhạc! Bạch Nhạc!"

Trong chốc lát, trên trận rất nhiều đệ tử cảm xúc chợt không khống chế được, cũng không biết là ai cầm đầu, điên cuồng la lên lên Bạch Nhạc tên.

Núi kêu biển gầm trong tiếng hô, Lý Tử Vân toàn bộ đầu óc trống rỗng,

phảng phất cả người lại không có một tia khí lực.

Từ hắn bái nhập Linh Tê Kiếm Tông sau đó, liền cơ hồ là thuận buồm xuôi gió xuôi dòng, không có gặp phải nhiều ít thất bại liền trực tiếp tấn chức chân truyền!

Thậm chí, cho dù là đối mặt Khổng Từ thời điểm, hắn cũng dám tại một hồi, hơn nữa, qua nhiều năm như vậy, vẫn chưa chân chính bị thua.

Lần này thi đấu, Lý Tử Vân không chỉ có muốn đánh bại Bạch Nhạc, hơn nữa muốn mượn cơ hội lần nữa khiêu chiến Khổng Từ vị trí.

Nhưng này tất cả, đều theo một trận chiến này triệt để kết thúc.

Cái kia từng tiếng Bạch Nhạc tên tiếng hô, giống như là từng nhát lỗ tai, triệt để đưa hắn đánh mộng!

"Phốc!"

Hỏa công tâm, Lý Tử Vân phun ra một ngụm máu, thẳng tắp ngã xuống khiêu chiến đài, trực tiếp đã hôn mê.

Chậm rãi thu kiếm, nhìn Lý Tử Vân, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi khẽ thở dài một cái một tiếng.

Một trận chiến này, không hề nghi ngờ, hắn vì Tiêu Hành Nhất chính danh, vì ngu kiếm chính danh, thậm chí cũng cho càng nhiều bình thường đệ tử lấy hy vọng.

Nhưng đồng dạng, nhưng cũng có khả năng rất lớn, hội hủy Lý Tử Vân lòng tin, thậm chí để cho vị này lúc đầu sau này cũng có hy vọng bước vào Tinh Cung Cảnh thiên tài, lúc đó chẳng khác người thường.

Càng là người tâm cao khí ngạo, lọt vào sau khi đả kích, thì càng khó

khôi phục lại.

Nhưng này, bản thân liền là nhất định phải phải trả giá thật lớn.

Tranh, không chỉ là Bạch Nhạc lựa chọn, cũng cũng là Lý Tử Vân lựa chọn.

Vô luận là ai, đều phải vì tự lựa chọn mà trả giá thật lớn, đây chính là hiện thực.

Quan trọng hơn là, Bạch Nhạc rất rõ ràng, đối với chính mình mà nói, đây hết thảy vẫn như cũ cũng không có kết thúc.

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc ánh mắt thuận thế rơi vào Khổng Từ trên người, cao giọng mở miệng nói, "Khổng sư huynh, xin chỉ giáo!"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Thiên Diệp Từ Bi Kiếm

Một tay đưa ra, làm một cái mời thủ thế, Bạch Nhạc thanh âm rõ ràng truyền vào trong tai mỗi người.

Khiêu chiến Khổng Từ!

Trong lúc nhất thời ồn ào náo động Qua nhưng mà ngăn, tất cả mọi người đưa ánh mắt về phía Khổng Từ.

Cùng Lý Tử Vân khác biệt, qua nhiều năm như vậy, tại Linh Tê Kiếm Tông đã không có bất kỳ người nào khiêu chiến qua Khổng Từ quyền uy, tại đệ tử trong mắt, Khổng Từ đều là hoàn toàn xứng đáng Đại sư huynh, vô luận là thực lực, vẫn là làm người, đều làm người tin phục.

Vừa mới Lý Tử Vân cùng Bạch Nhạc giao thủ lúc, có rất nhiều người đều nguyện ý đứng ở Bạch Nhạc bên này. Mà khi Bạch Nhạc khiêu chiến Khổng Từ, cho dù là bởi vì ngu kiếm sùng bái Bạch Nhạc đệ tử, giờ khắc này cũng không khỏi chần chờ.

Trong lòng hơi hơi trầm xuống, chậm rãi đứng dậy, Khổng Từ nhìn về phía Bạch Nhạc trong ánh mắt cũng không khỏi nhiều mấy phần thâm thúy.

Thật, từ lúc trước đây Bạch Nhạc thượng Từ Vân phong thời điểm, hắn cũng đã đoán được kết quả này.

Chỉ là, trước đó, hắn còn chờ mong Lý Tử Vân thay hắn ngăn trở Bạch Nhạc, có thể lại không nghĩ rằng, Lý Tử Vân vậy mà bại thảm hại như vậy, ngạnh sinh sinh đưa hắn đẩy tới trước sân khấu phía trên.

Bằng tâm mà nói, từ một lần kia gặp qua Bạch Nhạc sau đó, Khổng Từ liền vẫn cho rằng Bạch Nhạc so Lý Tử Vân càng nguy hiểm.

Chỉ là, dạng này tốc độ phát triển, cũng đồng dạng có chút quá ngoài hắn dự liệu.

Ngay trước nhiều người như vậy mặt, Bạch Nhạc nói thẳng ước chiến, hắn không có cự tuyệt lý do, càng không có cự tuyệt khả năng!

"Tuế nguyệt thúc dục người lão a!"

Cười khẽ một chút, Khổng Từ khẽ lắc đầu, "Một đời người mới thay người cũ, tiểu sư đệ, chứng kiến ngươi, thật giống như ta lại trở về lúc còn trẻ."

So với việc Lý Tử Vân, Khổng Từ thủ đoạn khả năng liền cao minh nhiều.

Vô cùng đơn giản nói mấy câu, liền đem thế cục khống chế trở về, tiểu sư đệ ba chữ, càng làm cho người tự nhiên cảm thấy, Bạch Nhạc tại Khổng Từ trước mặt chính là một cái bướng bỉnh hiếu thắng tiểu đệ đệ.

Nhẹ nhàng nhảy lên khiêu chiến đài, Khổng Từ mỉm cười hỏi, "Tiểu sư đệ, ngươi vừa mới nói Lý sư đệ không có tư cách cùng ngươi luận kiếm, như vậy. . . Ngươi nghĩ rằng ta có tư cách với ngươi luận kiếm sao?"

Con mắt hơi hơi nheo lại, trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền minh bạch Khổng Từ ý tứ, "Khổng sư huynh nói giỡn, có thể thỉnh giáo Khổng sư huynh kiếm đạo, là ta vinh hạnh."

"Như vậy liền tốt!" Gật đầu, Khổng Từ tự nhiên nói ra, "Ta từ lúc ba năm trước đó, cũng đã bước vào linh phủ hậu kỳ, nếu như tỷ thí với ngươi, không khỏi bất công! Như vậy hôm nay thi đấu, chúng ta liền tạm lấy

kiếm đạo là thắng đi."

Một câu nói này lối ra, cho dù là Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Linh phủ hậu kỳ, phải biết, Từ Phong cũng bất quá chỉ là linh phủ đỉnh phong mà thôi, toàn bộ trong tông môn, đại đa số trưởng lão cũng vẻn vẹn chỉ là trình độ này!

Ngay trước nhiều người như vậy mặt, Khổng Từ tự nhiên không có khả năng dối trá, như vậy bằng vào linh phủ hậu kỳ thực lực, cho dù là Bạch Nhạc chỉ sợ cũng không cái gì phần thắng, có thể mặc dù như vậy, Khổng Từ lại vẫn chủ động đưa ra luận kiếm, liền không thể không ý vị sâu xa.

Đổi người khác, tự nhiên sẽ cho rằng, Khổng Từ đây là có ý tại để cho Bạch Nhạc! Nhưng có qua một lần tiếp xúc, Bạch Nhạc so với ai cũng rõ ràng, cái này bất quá chỉ là Khổng Từ tận lực biểu hiện ra ngoài tư thế mà thôi.

Khổng Từ tại tông môn bên trong, thủy chung đều là lấy Đại sư huynh tự cho mình là, cái này kiêu ngạo chưa từng có buông xuống qua.

Hơn nữa, không giống với Lý Tử Vân, Khổng Từ tính cách cực kỳ cẩn thận, đơn giản tuyệt không mạo hiểm.

Mặc dù có thực lực tuyệt đối thượng vượt lên đầu, thật là đối với Bạch Nhạc, Khổng Từ thủy chung đều ôm một tia lòng cảnh giác, vô luận là thành tựu tử phủ, vẫn là cái kia trong tin đồn Linh Tê Kiếm Quyết, cũng có vượt cấp mà chiến khả năng.

Nếu như cùng Bạch Nhạc đánh một trận, Khổng Từ tuy tồn tại bảy thành nắm chặt có thể thủ thắng, thật là, lấy thân phận của hắn, đừng nói là thua, dù là chỉ là thắng không xinh đẹp như vậy, cũng đã sẽ để cho hắn

lực ảnh hưởng hạ xuống.

Cùng như vậy, chẳng lui thêm bước nữa, nói thẳng làm rõ Bạch Nhạc trên thực lực cùng hắn chênh lệch, nhưng mà lại lấy một loại mì đối hậu bối tư thế, đưa ra lấy kiếm đạo phân thắng bại.

Vô luận là tại Linh Tê Kiếm Quyết thượng lĩnh ngộ, vẫn là vừa mới ngu kiếm, Bạch Nhạc trên kiếm đạo thiên phú, đã vì sở hữu đệ tử chỗ tán thành.

Loại tình huống này, cùng Bạch Nhạc luận kiếm, thắng tuy tốt nhất, cho dù là thua, vậy cũng không quan trọng, sẽ chỉ làm hắn đệ tử cho rằng, bất quá là hắn có ý định nhường cho mà thôi, ngược lại sẽ để cho hắn nhiều mấy phần lòng dạ rộng lớn thanh danh tốt đẹp.

Đối với Khổng Từ mà nói, đây mới là phù hợp nhất lợi ích của hắn phương thức.

Lấy không tranh vì tranh, đây cũng là Khổng Từ cho tới nay thái độ xử sự.

Bạch Nhạc ngay từ đầu liền đoán được Khổng Từ tâm tư, nhưng hắn nhưng cũng đồng dạng sẽ không vạch trần, càng sẽ không cự tuyệt.

Đạo lý rất đơn giản, Bạch Nhạc cùng Khổng Từ ở giữa cũng không có ân oán, không duyên cớ cự tuyệt, chỉ sẽ làm hắn cùng với Khổng Từ kết thành hận thù, đây căn bản không cần thiết chút nào,

Huống chi, trên thực lực chênh lệch, vốn là khách quan tồn tại, cho dù là cự tuyệt, bức Khổng Từ cùng hắn toàn lực tương bác, hắn thật có thể thắng sao?

Bạch Nhạc mục rất đơn giản, chính là cầm xuống lần thi đấu này đệ nhất!

Kể từ đó, hắn tự nhiên không có cự tuyệt đạo lý.

Những tâm lý này đánh cờ cũng không có bày ra trên mặt bàn, đại đa số người căn bản cũng không biết phát sinh cái gì, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc cũng đã cùng Khổng Từ đạt thành một lần nhận thức chung.

Dạng này thủ đoạn, cần phải so Lý Tử Vân cao minh quá nhiều.

"Bổn tông lấy kiếm lập tông, Khổng Từ đứng hàng chân truyền, mặc dù không thể tu thành Linh Tê Kiếm Quyết, nhưng tự vấn đối với kiếm đạo cũng có vài phần đoạt được." Giơ tay lên đem chính mình tùy thân kiếm cởi xuống, Khổng Từ tùy ý nói rằng, "Kiếm này được từ phật đạo một vị cao tăng, Thiên Diệp thiền sư, tên cổ Thiên Diệp Kiếm! Được kiếm lúc, ta liền từng lập lời thề, không lấy kiếm này đả thương người tính mệnh, cũng vì vậy ngộ ra một bộ kiếm pháp, tên là Thiên Diệp Từ Bi Kiếm!"

Trong lúc nói chuyện, Khổng Từ đã cầm kiếm vào tay.

Như nhau Khổng Từ nói, Thiên Diệp Kiếm chính là phật môn kiếm, trên thân kiếm còn mơ hồ lộ ra một tia phật văn, thân kiếm vô phong, chính là từ bi chi ý thể hiện.

Trên thực tế, đừng nói là Bạch Nhạc, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông bên trong, cũng cực ít có người gặp qua Thiên Diệp Kiếm, thậm chí biết Khổng Từ trên người có Phật Đạo Truyền Thừa người, cũng giới hạn tại mấy vị trưởng lão mà thôi.

"Khổng sư huynh, mời!"

Trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói.

Từ Khổng Từ lấy ra Thiên Diệp Kiếm thời điểm, Bạch Nhạc liền từ Khổng Từ trên người cảm thụ được một loại không giống nhau khí tức.

Đưa ra lấy kiếm đạo phân thắng bại, bản thân liền là Khổng Từ!

Bạch Nhạc lúc đầu thật vẫn chưa để ở trong lòng, thật là lúc này, chân chính đối mặt Khổng Từ thời điểm, lại mới hiểu được, dù là thật chỉ muốn kiếm đạo mà nói, Khổng Từ cũng tuyệt đối là vị kình địch.

Toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông bên trong, bước vào kiếm đạo mọi người không nhiều, có thể không hề nghi ngờ, Khổng Từ lại tất nhiên là bên trong một trong.

"Tiểu sư đệ, mời!"

Mỉm cười, Khổng Từ nhẹ giọng đáp.

Bạch Nhạc rất rõ ràng, đối mặt chính mình, Khổng Từ tất phải sẽ không trước xuất kiếm, hơn nữa, bộ này Thiên Diệp Từ Bi Kiếm, am hiểu nhất chỉ sợ sẽ là phòng thủ.

Trước đó, Bạch Nhạc đều là lấy Linh Tê Nghênh Khách tới ngăn cản người khác công kích, mà lần này nhưng phải đến phiên hắn dùng tận thủ đoạn đi phá giải người khác kiếm chiêu.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87: Kiếm bại Khổng Từ (thượng)

Kiếm nhược kinh hồng!

Giơ tay lên ở giữa, Bạch Nhạc kiếm cũng đã đâm tới Khổng Từ trước mặt.

Rút Kiếm Thức!

Đối mặt Khổng Từ thời điểm, Bạch Nhạc đồng dạng vẫn là lựa chọn lấy Rút Kiếm Thức lên tay, mặc dù uy lực chưa chắc so sánh với Linh Tê Kiếm Quyết, nhưng là lại thắng ở một cái chữ mau!

Nhanh, thì có thể đánh loạn Khổng Từ chuẩn bị, để cho hắn không kịp đem Thiên Diệp Từ Bi Kiếm thi triển ra.

So với việc cùng Lý Tử Vân đánh một trận lúc, một kiếm này nhanh hơn vài phần.

Đây cũng không phải Bạch Nhạc coi thường Lý Tử Vân, mà là bởi vì một chiêu này Rút Kiếm Thức, hắn thật cũng là mới vừa từ Tiêu Hành Nhất trên người học được, cùng Lý Tử Vân đánh một trận, trên thực tế, cũng cũng là Bạch Nhạc đệ nhất thi triển ngu kiếm.

Nhưng có trận chiến kia kinh nghiệm, bây giờ lại từ Bạch Nhạc trong tay thi triển ra, tự nhiên liền càng là thuận buồm xuôi gió.

"Vù vù!"

Thân kiếm run rẩy, lau một cái kim quang nhàn nhạt từ Thiên Diệp Kiếm

thượng nổi lên, phảng phất trong nháy mắt, Khổng Từ trong tay Thiên Diệp Kiếm liền chợt nở rộ, hóa thành một mảnh nhỏ kim sắc Bồ Đề Diệp, đem Khổng Từ bảo vệ!

Dù cho là lấy Bạch Nhạc một kiếm này tốc độ, cũng căn bản là không có cách đánh vỡ đạo này bức tường ngăn cản.

Là, giờ khắc này Thiên Diệp Kiếm, không còn là một thanh kiếm, mà là một vệt kim quang lập lòe bức tường ngăn cản.

Chỉ bằng một kiếm này, là được biết, Khổng Từ thực lực so Lý Tử Vân cường quá nhiều.

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng không trông cậy vào qua chỉ bằng một kiếm này là có thể đánh bại Khổng Từ, thần sắc không có bất kỳ biến hóa nào, Bạch Nhạc đồng dạng xuất kiếm cực nhanh, lần nữa thi triển ra ngu kiếm đến, không ngừng công kích, một kiếm nhanh giống như một kiếm!

Công nếu nhanh chóng như sét, thủ như bàn thạch!

Chỉ là trong khoảnh khắc, một trận chiến này liền làm cho tất cả mọi người chấn động theo.

"Quá nhanh!"

Dưới đài, Tiêu Hành Nhất trên mặt cũng không khỏi lộ ra một nụ cười khổ chi sắc, nghiêm chỉnh mà nói, Bạch Nhạc có thể tu thành ngu kiếm, vẫn là chịu hắn dẫn dắt, nhưng hôm nay nhìn Bạch Nhạc xuất thủ, hắn lại có thể rõ ràng cảm thụ được loại này một trời một vực chênh lệch.

Tiêu Hành Nhất trước đó cho là mình kiếm đã quá nhanh, chỉ là bởi vì tu vi chưa đủ, lúc này mới có chỗ tỳ vết nào. Thật là bây giờ lại nhìn Bạch Nhạc thi triển ngu kiếm, lại làm cho hắn đắng chát phát hiện, cho dù là

nói riêng về xuất kiếm bản thân, hắn thì có rất nhiều tỉ mỉ địa phương tồn tại tỳ vết nào, cũng chính là vì vậy, mới đưa đến hắn kiếm so Bạch Nhạc chậm nhiều.

Đương nhiên, dứt bỏ phần này đắng chát, nhưng cũng để cho Tiêu Hành Nhất rất là phấn chấn, so với việc người khác, một trận chiến này, đối hắn thu hoạch mới là lớn nhất.

"Không đúng sao? Đánh như vậy xuống dưới, Đại sư huynh chẳng phải là muốn bại?"

Mắt thấy cục diện tựa hồ rơi vào trong giằng co, nhất thời có đệ tử đưa ra nghi ngờ trong lòng.

Tiêu Hành Nhất cùng Bạch Nhạc trận chiến kia, tất cả mọi người nhớ thanh thanh sở sở, ngu kiếm là càng đánh càng nhanh, phía trước bất quá chỉ là một cái súc thế quá trình, một khi hoàn thành súc thế, cuối cùng một kiếm bộc phát ra uy lực, tuyệt đối viễn siêu trước đó.

Cứ việc Khổng Từ bây giờ tựa hồ ngăn trở Bạch Nhạc công kích, có thể đơn thuần như vậy phòng thủ, tại đối mặt cuối cùng một kiếm thời điểm, lại cực kỳ nguy hiểm.

Lúc trước Bạch Nhạc lấy Linh Tê Nghênh Khách một chiêu này ngăn cản Tiêu Hành Nhất công kích, chẳng phải là đang cùng Khổng Từ Thiên Diệp Từ Bi Kiếm có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu?

Thật là, Bạch Nhạc cuối cùng có thể thủ thắng, là bởi vì hắn thực lực cùng cảnh giới đều tại phía xa Tiêu Hành Nhất phía trên.

Có thể Khổng Từ lại chưa chắc có thể ổn áp Bạch Nhạc a, phải biết, một trận chiến này là ước định cẩn thận luận kiếm, chỉ lấy kiếm đạo phân thắng bại a.

. . .

"Thua, vậy cũng chưa chắc!"

Lắc đầu, Từ Phong giải thích, "Bạch Nhạc ngu kiếm mặc dù xảo diệu, có thể các ngươi nhưng cũng không nên coi thường Khổng Từ! Bạch Nhạc đang súc thế không sai, có thể Khổng Từ làm sao không phải là?"

Cùng hắn trưởng lão so sánh, Từ Phong nhãn giới hiển nhiên là cao hơn nhất trọng.

Thiên Diệp Từ Bi Kiếm, nhìn như là một môn phòng ngự kiếm chiêu, nhưng trên thực tế, bên trong lại đồng dạng ngầm có ý phản kích chi ý.

"Khổng Từ từng được Phật Môn cao tăng làm phép, mặc dù không phải người trong phật môn, có thể kiếm đạo bên trong lại ẩn chứa rất nhiều phật môn chân ý."

"Thiên Diệp Từ Bi Kiếm, mỗi ngăn trở một kiếm, liền sẽ đem một phần lực đạo tan vào đi , đồng dạng là ở súc tích lực lượng! Đợi được Bạch Nhạc lúc bộc phát sau khi, Khổng Từ cũng đồng dạng hội thuận thế phản kích, đến lúc đó trừ Thiên Diệp Từ Bi Kiếm bản thân lực lượng, sẽ còn cộng thêm Bạch Nhạc bản thân lực lượng phản kích, thật cái thời gian đó, thắng bại e cũng chưa biết!"

Từ Phong có thể nhìn ra, Bạch Nhạc tự nhiên cũng đồng dạng có thể nhìn ra.

Chân chánh cùng Khổng Từ động thủ, Bạch Nhạc mới phát hiện, Khổng Từ so với chính mình tưởng tượng bên trong đáng sợ hơn. Mặc dù chỉ lấy kiếm đạo mà nói, Khổng Từ cũng cũng là đã cảm xúc xuất kiếm nói. Một bộ này Thiên Diệp Từ Bi Kiếm, càng là Khổng Từ lấy phật môn phương pháp làm căn cơ sáng tạo ra, hoàn mỹ phù hợp bản thân hắn lực

lượng.

Tương phản, ngu kiếm mặc dù cũng rất thích hợp Bạch Nhạc, nhưng lại cuối cùng thiếu vài phần linh động.

Quy về kết quả, đó là thuộc về Tiêu Hành Nhất kiếm đạo, mà không phải thuộc về Bạch Nhạc.

Bạch Nhạc mặc dù có thể đem ra dùng, thậm chí có thể đánh bại Lý Tử Vân dạng này đối thủ, chỉ khi nào chân chính đối mặt cường địch, khả năng liền còn thiếu rất nhiều xem.

Mặc dù kiếm thế còn chưa đi xong, thế nhưng Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, mặc dù thật mạnh chống được cuối cùng, sợ rằng bại cũng hơn nửa lại là hắn.

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Nhạc nơi nào sẽ còn chấp nhất cùng ngu kiếm.

Tâm niệm hơi đổi, kiếm trong tay chợt phát sinh biến hóa, ánh kiếm phừng phực, trực tiếp hóa thành Linh Tê Kiếm Quyết.

Cô Vân Xuất Tụ!

Trong tích tắc biến chiêu, tại Bạch Nhạc trong tay có vẻ cực kỳ tự nhiên, nguyên bản ngu dốt kiếm chợt thay đổi linh động không gì sánh được, không hề vết tích đáng nói.

Kiếm như cô mây, mờ mịt không dấu vết!

Trước đó ngu kiếm, mặc dù nhanh, thật là vết tích cũng rất tốt bắt, lấy Khổng Từ thực lực, rất dễ dàng là có thể đoán được chỗ rơi, chỉ cần phản ứng rất nhanh, dĩ nhiên là có thể đỡ tới.

Chỉ khi nào hóa thành Linh Tê Kiếm Quyết, khả năng liền hoàn toàn

khác biệt.

Giả sử Khổng Từ còn lấy Thiên Diệp Từ Bi Kiếm khung bức tường ngăn cản ngăn cản, chỉ sợ rất có thể bị bắt khe hở, trực tiếp đánh bại.

Khổng Từ từ trước tới giờ không hoài nghi Bạch Nhạc thực lực.

So với việc ngu kiếm, trên thực tế, thi triển Linh Tê Kiếm Quyết Bạch Nhạc, mới chính thức là cái kia có thể mang cho hắn áp lực cực lớn đối thủ.

"Nam Hải lễ Phật!"

Kiếm phong hơi lắc lư, cơ hồ là đồng thời, Khổng Từ cũng giống vậy biến ảo kiếm chiêu, giờ khắc này, Thiên Diệp Kiếm thì dường như đưa ra một tay, trên thân kiếm phật quang tùy theo bung ra, lộ ra lau một cái từ bi chi ý, như phật đà lâm thế.

Kiếm phong giao nhau, kiếm quang đâm rách phật đà hư ảnh, cơ hồ là đồng thời tan vỡ.

Không chút do dự nào, cơ hồ là tại đồng thời, Bạch Nhạc kiếm phong chợt hồi chuyển.

Linh Tê Vọng Nguyệt, kiếm quay đầu!

Cái này liên tiếp biến chiêu , đồng dạng xem tất cả mọi người trố mắt đứng nhìn, trước đó kiến thức đến ngu kiếm nhanh, mà bây giờ rồi lại nhìn thấy Linh Tê Kiếm Quyết đúng dịp, loại kia chấn động quả thực khó có thể diễn tả bằng ngôn từ.

Cái kia một bộ bạch y, hợp với cái này linh động kiếm, lóe lên như tiên.

Giờ khắc này, tất cả mọi người mới ý thức thanh tỉnh đến, đây mới là

Bạch Nhạc kiếm, đây mới là cái kia kinh diễm tứ phương kiếm đạo thiên kiêu.

Một trận chiến này chân chính giao phong, đến giờ phút nầy, vừa mới bắt đầu!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Kiếm bại Khổng Từ (hạ)

Linh Tê Kiếm Quyết!

Trên thực tế, đây cũng không phải là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử lần đầu tiên nhìn thấy Bạch Nhạc thi triển Linh Tê Kiếm Quyết, từ lúc trước đây Đậu Nghị khiêu chiến Bạch Nhạc thời điểm, Bạch Nhạc lấy Dẫn Linh Cảnh thực lực, bằng Linh Tê Kiếm Quyết đánh bại Đậu Nghị.

Có thể cùng lúc kia so với, Linh Tê Kiếm Quyết tại Bạch Nhạc trong tay uy lực, lại đề thăng đâu chỉ mấy lần.

Linh Tê Kiếm Quyết, thật nhận thức nói thật lên, tổng cộng cũng bất quá cũng chỉ có chín thức, nhưng hôm nay Bạch Nhạc thi triển ra, lại quả thực như nghìn vạn lần chiêu, biến hóa đa dạng, không thể nào cân nhắc.

Mỗi một kiếm đều là hạ bút thành văn, rồi lại hoàn mỹ vừa đúng.

Phảng phất kiếm ở trong tay hắn chính là một loại nghệ thuật, để cho người ta không kìm lại được bị hấp dẫn đi vào, tâm trì hoa mắt.

Đương nhiên có thể làm cho Bạch Nhạc bây giờ thoả thích thi triển Linh Tê Kiếm Quyết, Khổng Từ thực lực, cũng đồng dạng để cho người ta thán phục , mặc cho Bạch Nhạc công như thế nào sắc bén tuyệt luân, cái kia một tay Thiên Diệp Từ Bi Kiếm, cũng thủy chung đở được.

Không chút nào khoa trương nói, đối với những thứ này bình thường Linh Tê Kiếm Tông đệ tử mà nói, đây chính là bọn họ xem qua, tối cao tiêu chuẩn kiếm đạo tỷ thí.

Tới mức này, tựa hồ thắng bại đều đã không trọng yếu, vô luận ai thắng ai thua, sau trận chiến này, Bạch Nhạc cùng Khổng Từ hai người đều muốn trở thành sở hữu đệ tử trong lòng sùng bái đối tượng.

So sánh dưới, Lý Tử Vân cũng đã vô hình trung kéo ra một cấp bậc.

Không phải Lý Tử Vân không đủ mạnh, mà là hắn chỗ đối mặt hai vị này chân truyền, đều là tại quá mức yêu nghiệt.

"Bổn tông rầm rộ a!"

Nhìn Bạch Nhạc cùng Khổng Từ tỷ thí, Hà Diêu rốt cục nhịn không được nhẹ giọng mở miệng nói.

Thân là Linh Tê Kiếm Tông tông chủ, đối với loại này thi đấu, Hà Diêu xưa nay đều là không đánh giá, nhưng hôm nay, cho dù là hắn không khỏi có chút kích động, nhịn không được khen ngợi.

Vô luận là Khổng Từ vẫn là Bạch Nhạc, hai người này thiên phú, đều căn bản không phải bình thường Huyền cấp tông môn đệ tử có khả năng sở hữu.

Nhưng hôm nay Linh Tê Kiếm Tông bên trong lại đồng thời xuất hiện hai vị, vậy làm sao có thể không cho hắn kích động.

Chỉ là phần này kích động sau đó, nhưng cũng không khỏi có chút đắng chát.

So với việc loại này tiêu chuẩn cao tỷ thí, thi đấu cuối cùng khen thưởng, liền thực sự có vẻ hơi quá keo kiệt.

Linh Tê Kiếm Tông quá nhỏ a, nếu chỉ có một vị dạng này thiên tài, hắn còn miễn cưỡng có thể chống đỡ, có thể hai vị loại này thiên tài cần thiết tiêu hao tài nguyên, đối với Linh Tê Kiếm Tông mà nói, lại nhất định

chính là một con số khổng lồ.

Riêng là Bạch Nhạc, thậm chí còn thành tựu tử phủ, cần thiết tài nguyên hầu như gấp bội, cái này thật đúng là là đau nhức cũng vui sướng lấy a.

"Tông chủ!"

Lặng yên đi tới Hà Diêu bên người, Từ Phong cười khổ một tiếng, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Có chuyện, ta nghĩ thương lượng với ngươi một chút."

"Ồ?" Hơi có chút ngoài ý muốn, đưa mắt từ khiêu chiến đài thượng thu hồi, Hà Diêu nhìn Từ Phong hỏi.

"Về Bạch Nhạc. . ."

... . .

"Khổng sư huynh, đánh như vậy xuống dưới cũng không có ý nghĩa gì, chúng ta một chiêu phân thắng thua đi."

Luân phiên chiến đấu kịch liệt phía dưới, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Khổng Từ trong lòng thật đều rất rõ ràng, loại trình độ này công kích, còn căn bản không đủ để để cho hai người phân ra thắng bại tới.

"Đang có ý này!" Bật cười lớn, Khổng Từ tiếp lời nói, "Nghe đồn Linh Tê Kiếm Quyết, thật chỉ có một kiếm, ta mặc dù thân là bổn tông chân truyền, nhưng lại một mực vô duyên nhìn thấy, hôm nay liền mượn cơ hội này xem một chút, tiểu sư đệ, mời đi."

Linh Tê Kiếm Quyết nói có chín thức, nhưng chân chính giải Linh Tê Kiếm Quyết người, mới có thể biết, trước đó tám thức, thật đều vẻn vẹn chỉ là dùng để cảm ngộ kiếm ý, Linh Tê Kiếm Quyết tinh túy, liền ở chỗ một thức sau cùng.

Một kiếm này, mới là Linh Tê Kiếm Quyết linh hồn vị trí, cũng là ngày xưa Linh Tê Kiếm Quyết có thể được liệt vào Trấn Tông truyền thừa chỗ mấu chốt.

Khổng Từ tại tông môn nhiều năm, nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là nghe nói, vẫn chưa thực sự được gặp.

Cho dù là dứt bỏ hắn không nói, Khổng Từ cũng xác thực muốn gặp gỡ một chút một kiếm này.

"Khổng sư huynh, cẩn thận!"

Vẻn vẹn chỉ là tông môn thi đấu mà thôi, không quan hệ sinh tử, Bạch Nhạc tự nhiên cũng không ở ý nhắc nhở Khổng Từ.

Trên thực tế, đánh tới hiện tại, Khổng Từ cũng đã thắng được Bạch Nhạc tôn trọng.

Mặc dù Khổng Từ một mực ưa thích bưng Đại sư huynh kiêu ngạo, thế nhưng không hề nghi ngờ, Khổng Từ có tư cách này! Hiện tại hồi muốn Lý Tử Vân cùng Khổng Từ phân cao thấp, nhận thức nói thật lên, thật Khổng Từ chính là một mực tại để cho Lý Tử Vân mà thôi.

Lấy không tranh vì tranh, tại Linh Tê Kiếm Tông bên trong, Khổng Từ thật có tư cách này bao trùm cùng tất cả mọi người đệ tử phía trên.

Nếu như không có bất kỳ hạn chế nào ra tay toàn lực, Bạch Nhạc rất rõ ràng, trừ phi mình có thể không hề cố kỵ vận dụng Thông Thiên Ma Công, bằng không, một trận chiến này chắc chắn thất bại.

Có thể chỉ lấy kiếm đạo mà nói, Bạch Nhạc lại như cũ có tự tin chiến thắng.

Vù vù!

Trong tích tắc, phảng phất toàn bộ thế giới đều tĩnh lại, Bạch Nhạc trong mắt lại không có hắn bất luận nhân vật nào, chỉ có một kiếm này.

Tâm hữu linh tê nhất điểm thông!

Thần giao cách cảm, có thể phá tất cả vô căn cứ.

Thiên Diệp Từ Bi Kiếm đan dệt phòng ngự, nguyên bản gần như hoàn mỹ không một tì vết, có thể vào giờ khắc này, lại như cũ xuất hiện kẽ hở.

Trên đời này vốn cũng không có cái gì là hoàn mỹ không một tì vết.

Linh Tê Nhất Kiếm!

Hô hấp ở giữa, cái kia một mảnh huyễn lệ kim sắc Bồ Đề Diệp, phảng phất trong nháy mắt đổ nát!

Cũng cơ hồ là tại đồng thời, Khổng Từ trên người chợt tuôn ra lau một cái linh lực kinh khủng, chợt đánh ra mà ra.

Thiên Diệp Từ Bi Kiếm bị phá, chỉ khi nào Khổng Từ đem linh phủ hậu kỳ cái kia thực lực kinh khủng thi triển ra, lại đủ để nghiền ép Bạch Nhạc, trong nháy mắt, lợi dụng linh lực bảo vệ yếu hại, cũng mượn lấy cái vỗ này lực phản chấn, cả người lóe lên rơi xuống khiêu chiến đài.

"Linh Tê Nhất Kiếm, quả nhiên danh bất hư truyền!"

Than nhẹ một tiếng, Khổng Từ lắc đầu, trên mặt lập tức lần nữa hiện lên lau một cái nụ cười nhàn nhạt, "Tiểu sư đệ, một trận chiến này, là ta thua."

Cứ việc nếu như bạo phát toàn lực lực lượng, Khổng Từ có lòng tin ngăn

trở một kiếm kia, thậm chí thuận thế phản kích, nhưng hắn lại y nguyên vẫn là lựa chọn, mượn một kích này lực lượng, trực tiếp rơi xuống khiêu chiến đài!

Khổng Từ không phải Lý Tử Vân, đối hắn mà nói, mặt cùng khí độ so với thắng thua quan trọng hơn.

Tất nhiên nói xong luận kiếm, liền chỉ là luận kiếm, tuyệt đối không làm được béo nhờ nuốt lời loại chuyện như vậy.

Cơ hồ là đồng thời, trên trận nhất thời vang lên tiếng sấm rền vang tiếng vỗ tay, hầu như đem tất cả thanh âm đều đè xuống.

Cái này tiếng vỗ tay, là đưa cho Bạch Nhạc, cũng cũng là đưa cho Khổng Từ.

Khẽ khom người, Bạch Nhạc hướng về dưới đài Khổng Từ thi lễ một cái, đợi được tiếng vỗ tay dần dần tiêu tán, lúc này mới nhẹ giọng mở miệng nói, "Luận kiếm thắng, không phải là ta thắng, mà là Linh Tê Kiếm Quyết thắng!"

Một câu nói này, mặc dù có ba phần gắn bó Khổng Từ thể diện ý tứ, nhưng lại cũng là tình hình thực tế.

Linh Tê Kiếm Quyết, chính là truyền từ Linh Tê Kiếm Tổ, mà Thiên Diệp Từ Bi Kiếm nhưng là Khổng Từ sáng tạo, chỉ này một cái, chính là lập tức phân cao thấp.

Một trận chiến này, cũng không phải là Bạch Nhạc trên kiếm đạo lý giải so Khổng Từ mạnh, mà là Linh Tê Kiếm Quyết cảnh giới thắng được Khổng Từ quá nhiều.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, một trận chiến này, cũng đồng dạng càng kiên định hơn hắn muốn rời Tông tâm tư.

Thế giới này quá lớn, nếu chỉ cố thủ tại nho nhỏ một cái Linh Tê Kiếm Tông bên trong, sẽ chỉ làm chính mình nhãn giới càng ngày càng nhỏ, mù quáng tự đại.

Tựu như cùng một trận chiến này, xuất thủ trước đó, Bạch Nhạc thật căn bản không có nghĩ tới Khổng Từ có thể có đáng sợ như thế kiếm đạo tu vi.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Tiềm long đằng uyên lúc

"Ngươi muốn rời Tông?"

Nhìn trước mặt Bạch Nhạc, Hà Diêu tâm tình có vẻ không gì sánh được phức tạp.

Thân là nhất tông chi chủ, chứng kiến có Bạch Nhạc xuất sắc như vậy đệ tử, hắn tự nhiên cần phải mừng rỡ, bởi vì cái kia có nghĩa là tông môn quật khởi hy vọng. Nhưng đồng dạng, cũng bởi vì Bạch Nhạc vô cùng xuất sắc, cho nên đưa tới, tông môn đã không giữ được hắn, đây cũng là bực nào thất lạc.

"Vâng!" Hơi hơi khom người, Bạch Nhạc không có bất kỳ che lấp, dứt khoát hồi đáp.

"Là bởi vì tài nguyên vấn đề sao?" Hà Diêu lần nữa mở miệng nói, "Ngươi yên tâm, ta còn có thể lại nghĩ một chút biện pháp, hàng năm phân cho ngươi tài nguyên có thể gấp bội. . ."

Hà Diêu lời còn chưa nói hết, liền trực tiếp bị Bạch Nhạc cắt đứt.

"Như vậy Khổng sư huynh, Lý sư huynh đâu?" Nhìn Hà Diêu, Bạch Nhạc bình tĩnh hỏi ngược lại, "Đều là chân truyền đệ tử, tông môn tài nguyên nếu như hướng ta nghiêng lên người, tất nhiên sẽ dẫn phát bọn hắn bất mãn."

"Hôm nay thi đấu tình hình, tông chủ vậy cũng chứng kiến! Vô luận là Lý sư huynh, vẫn là Khổng sư huynh, cùng ta ở giữa đều không có bất kỳ ân oán cá nhân, tất cả xung đột, đều vẻn vẹn chỉ là bởi vì tranh đoạt

tài nguyên mà thôi!" Bây giờ Bạch Nhạc đã lại không là trước đây cái kia tiểu tạp dịch, cho dù là đối mặt Hà Diêu vị tông chủ này, cũng không luống cuống, bình tĩnh mở miệng nói, "Xin thứ cho đệ tử nói thẳng, bổn tông đã vô lực chống đỡ nhiều như vậy chân truyền đệ tử tiêu hao."

". . ."

Nhìn Bạch Nhạc, Hà Diêu cũng chỉ có thể cười khổ.

Đúng vậy a, xuống dốc Linh Tê Kiếm Tông căn bản là không có cách duy trì càng nhiều chân truyền đệ tử tiêu hao, đây mới là từng ấy năm tới nay, Linh Tê Kiếm Tông cũng chỉ có hai vị chân truyền nguyên nhân căn bản a.

"Tại trong tông môn, ta mà có thể tranh thắng hai vị sư huynh, tranh đấu sở hữu tài nguyên, được bao nhiêu?" Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta rời Tông, cũng không phải đối tông môn ly tâm, mà là đi tìm kiếm tự ta cơ duyên."

"Ngoại môn thế giới rất lớn, ta muốn đi xem một chút."

Những lời này, Bạch Nhạc nói hết sức chăm chú!

Đạo lý này, thật từ Vân Mộng Chân lúc rời đi sau khi, hắn liền dĩ nhiên minh bạch, huống chi, người mang Thông Thiên Ma Công, nếu như một mực ở lại bên trong tông môn, hắn lại ở đâu có chân chính tu hành Thông Thiên Ma Công cơ hội.

Khom người lại bái, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Tông môn yên tâm, đệ tử chỉ là rời Tông du lịch, cũng không phải rời khỏi bổn tông! Ta chịu tông môn đại ân, vô luận tới khi nào, ta Bạch Nhạc cũng đều vẫn là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử."

"Tiềm long đã đợi đằng uyên lúc a!" Khẽ thở dài một cái một tiếng, Hà

Diêu nhẹ giọng thở dài nói.

Nói tới mức này, hắn tự nhiên biết, đã ngăn không được Bạch Nhạc rời Tông.

Bạch Nhạc tựa như một cái chân long, mặc dù xuất thân từ Linh Tê Kiếm Tông, nhưng này nho nhỏ một cái đầm nước, thì như thế nào chứa chấp được chân long.

Hiện đang hồi tưởng lại đến, thật trước đây Đạo Lăng Thiên Tông muốn dẫn đi Bạch Nhạc thời điểm, chính mình liền không nên cưỡng cầu.

Hơi hơi khom người, lần nữa cúi đầu, Bạch Nhạc lúc này xoay người mà đi.

. . .

Bạch Nhạc trở lại Thiên Tâm phong không lâu sau đó, Từ Phong liền lần nữa đến nhà.

Hà Diêu đồng ý Bạch Nhạc rời Tông, có thể bằng Bạch Nhạc chân truyền đệ tử thân phận, muốn rời Tông du lịch, lại nào có đơn giản như vậy, luôn có một sự tình muốn giao phó. Việc này, Hà Diêu chưa nói, tự nhiên liền do Từ Phong tới phụ trách.

Trên thực tế, Từ Phong trước đây vì Bạch Nhạc thiết trí cánh cửa, chính là không muốn Bạch Nhạc sớm như vậy rời Tông, chỉ là lại không nghĩ rằng, Bạch Nhạc vậy mà thật một đường đánh bại Lý Tử Vân cùng Khổng Từ, tranh đấu cái này thi đấu đệ nhất.

Phải biết, Bạch Nhạc với hắn đệ tử khác biệt, Bạch Nhạc chân chính nhập môn, thật cũng bất quá chỉ là không đến một năm thời gian mà thôi, đối với tông môn lòng trung thành, cùng những cái kia từ nhỏ đã tại tông môn lớn lên đệ tử căn bản không cách nào so. Hơn nữa, Bạch Nhạc

Thiên phú thực sự quá tốt, tốt đến, liền Đạo Lăng Thiên Tông cũng không nhịn được đưa ra cành ô-liu cấp độ, một khi ly khai tông môn, tương lai sẽ như thế nào, căn bản là không có người dám kết luận.

Dựa theo Từ Phong ý tưởng, Bạch Nhạc chí ít cần phải tại tông môn tại ngây ngốc ba năm rưỡi thời gian, suy nghĩ thêm rời Tông du lịch loại chuyện như vậy.

Đáng tiếc, lại cuối cùng là người định không bằng trời định.

So với việc người khác, Từ Phong xem như là trong tông môn cùng Bạch Nhạc quen thuộc nhất, lúc này nói tới nói lui tự nhiên cũng không quá nhiều cố kỵ, "Bạch Nhạc, ta biết bây giờ Linh Tê Kiếm Tông không giữ được ngươi, tương lai ngươi có thể cũng sẽ có tốt hơn lựa chọn cùng tiền đồ. . . Nhưng ngươi dù sao xuất thân cùng bổn tông, ta hy vọng ngươi vĩnh viễn không nên quên điểm này."

Yên lặng một chút, Bạch Nhạc lúc này mới nghiêm túc đáp, "Từ trưởng lão yên tâm, Bạch Nhạc mãi mãi cũng là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử."

"Ngươi muốn rời Tông du lịch, ta không ngăn cản ngươi, nhưng có một chút. . . Ba năm sau đó, ta hy vọng ngươi có thể trở về." Nhìn Bạch Nhạc, Từ Phong chậm rãi mở miệng nói.

"Ba năm?" Hơi có chút kinh ngạc, Bạch Nhạc có chút ngoài ý muốn hỏi.

"Không sai!" Gật đầu, Từ Phong trầm giọng nói rằng, "Sở hữu Huyền cấp tông môn, cách mỗi mười năm, sẽ có một trận khảo hạch, từ từng cái tông môn chân truyền đệ tử tham gia! Có thể tại trong khảo hạch thắng được tông môn, có thể được đại lượng chỗ tốt, đây cũng là tình huống bình thường xuống, tông môn bành trướng biện pháp duy nhất."

"Còn như rơi vào cuối cùng tông môn, thì sẽ bị từ bỏ Huyền cấp tông môn tư cách."

Chân mày đột nhiên vừa nhảy, đối với điểm này, Bạch Nhạc cũng là lần đầu tiên nghe nói.

"Đương nhiên, trừ tông môn địa vị bên ngoài, khảo hạch đối với sở hữu tham dự đệ tử mà nói, cũng cũng là một cái cơ hội tốt vô cùng! Người thắng trận chẳng những có thể đạt được rộng lượng tài nguyên, hơn nữa, thậm chí có thể thu được bước vào tinh cung cơ duyên."

Nghe thế, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi trở nên động dung.

"Lần trước khảo hạch lúc, nếu không có có Khổng Từ, chỉ sợ bổn tông liền Huyền cấp tông môn địa vị đều muốn không gánh nổi." Lắc đầu, Từ Phong tiếp tục nói, "Lần này, bổn tông không chỉ có muốn bảo trụ Huyền cấp tông môn địa vị, hơn nữa, muốn tiến hơn một bước! Điểm này, chỉ bằng một cái Khổng Từ, chỉ sợ còn chưa đủ! Cho nên, ta hy vọng ngươi ba năm sau đó, có thể trở về, đây không chỉ là bổn tông cơ hội, cũng là ngươi cơ duyên."

Hơi trầm mặc một chút, Bạch Nhạc lập tức trầm giọng đáp, "Từ trưởng lão yên tâm, ba năm sau đó, Bạch Nhạc sẽ làm trở về!"

"Tốt!"

Nhìn thấy Bạch Nhạc trịnh trọng như vậy đáp ứng, Từ Phong trong lòng nhất thời buông lỏng, đối với Linh Tê Kiếm Tông mà nói, cái này chính là nhất chuyện trọng yếu, chỉ cần được Bạch Nhạc cái hứa hẹn này, cũng đã đủ đủ.

"Ngươi lần này rời Tông, ta cũng không có gì có thể tiễn ngươi! Đây là một trăm linh thạch, xem như là tông môn sớm phát ngươi ba năm nay lệ phần." Trong lúc nói chuyện, Từ Phong từ trên người lấy ra một cái khéo léo túi đựng đồ trực tiếp đưa cho Bạch Nhạc.

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Bạch Nhạc đưa mắt rơi vào trên túi đựng đồ, trong lúc nhất thời vậy mà không có đưa tay đón.

Một trăm linh thạch không tính là gì, thật là túi đựng đồ, lại tuyệt đối không phải bình thường có thể lấy ra, có thể nói, chỉ là cái này một cái túi đựng đồ giá trị, liền tại phía xa những linh thạch này mấy lần phía trên.

"Túi đựng đồ này, là lão phu tư nhân tiễn ngươi." Đem túi đựng đồ nhét vào Bạch Nhạc trong tay, Từ Phong nhẹ giọng nói, "Ngươi đi ra khỏi nhà, có một cái túi đựng đồ, luôn có thể thuận tiện rất nhiều! Lão phu có thể giúp ngươi không nhiều, một điểm tâm ý, ngươi nếu như không chê liền một chỗ thu cất đi."

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi dâng lên một dòng nước ấm.

Từ Phong thân là Chấp Pháp điện trưởng lão, bản thân sẽ không nhiều ít tích súc, cái này một cái túi đựng đồ, đối hắn mà nói , đồng dạng có giá trị không nhỏ, có thể tống xuất, cái này một phần tâm ý tự nhiên không cần nhiều lời.

"Đa tạ Từ trưởng lão!"

Yên lặng nhận lấy túi đựng đồ, Bạch Nhạc khom người cúi đầu, nhẹ giọng đáp, "Đệ tử tất không phụ Từ trưởng lão hi vọng!"

"Ha ha, lão phu có thể giúp ngươi, cũng vẻn vẹn chỉ là như vậy mà thôi! Kế tiếp đường, làm như thế nào đi, hay là muốn xem chính ngươi a." Cười ha ha một tiếng, Từ Phong vỗ Bạch Nhạc bả vai nói rằng, "Đi thôi, lão phu chờ lấy nhìn ngươi cá vượt long môn, ngao du thiên địa!"

PS: Lập tức năm đầu, chúc mọi người nguyên đán vui sướng.

Bạch Nhạc gần rời Tông, chân chính xốc lên rộng lớn mạnh mẽ nhân sinh đại mạc, cũng hy vọng mọi người có thể ở năm đầu, bay xa vạn dặm, vạn sự như ý.

Cuối cùng, khẩn cầu ưa thích quyển sách các huynh đệ tỷ muội, động động ngón tay, cất dấu một chút, nhân tiện đầu điểm miễn phí phiếu đề cử. Các ngươi chống đỡ, mới là ta nỗ lực tiếp tục viết động lực nha, bái tạ mọi người.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Rời tông về quê

"Bạch Nhạc, ngươi có thể mang ta lên sao?"

Yên lặng giúp Bạch Nhạc thu dọn đồ đạc, Liễu Như Tân rốt cục vẫn là không nhịn được hồi quay đầu lại nhìn Bạch Nhạc hỏi.

Bạch Nhạc muốn rời Tông sự tình, không có nói với bất kỳ người nào qua, nhưng lại cũng không khả năng giấu giếm được Liễu Như Tân. Giờ khắc này, nhìn Liễu Như Tân ánh mắt, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi hơi hơi mềm nhũn.

Bằng tâm mà nói, mấy ngày nay ở chung, Liễu Như Tân tâm ý hắn lại sao lại không biết.

Vô luận là dung mạo vẫn là thiên phú, tâm tính, tại Linh Tê Kiếm Tông bên trong, Liễu Như Tân đều là nhân tuyển tốt nhất, tông môn thi đấu sau đó, tiến vào nội môn đệ tử sau tức thì bị tôn sùng là tiên tử, không biết được bao nhiêu tông môn đệ tử tình nguyện quỳ dưới gấu quần.

Thật là dù vậy, Liễu Như Tân lại vẫn không có cải biến, vẫn như cũ yên lặng trở lại Thiên Tâm phong, vì Bạch Nhạc trải giường chiếu dâng trà, như thị nữ, không có câu oán hận nào.

Tuy là ý chí sắt đá, cũng không khỏi trở nên động dung.

Đáng tiếc, sớm trước đó, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã có Vân Mộng Chân.

"Liễu sư tỷ." Chậm rãi đi tới Liễu Như Tân trước mặt, Bạch Nhạc trên mặt lộ ra một tia nhu hòa chi sắc, nhẹ giọng nói, "Lần này rời Tông, con đường phía trước chưa biết, tự ta còn không biết có thể đi thật xa, có hay

không có thể còn sống trở về, thì như thế nào nhẫn tâm để ngươi theo ta chịu khổ."

"Ta sẽ không trở thành ngươi liên lụy." Lo lắng nhìn Bạch Nhạc, Liễu Như Tân nhịn không được giải thích, "Ta tùy thời đều có thể bước vào Linh Phủ Cảnh, Bạch Nhạc, ngươi chờ ta một ngày có được hay không, sáng mai ta là có thể bước vào linh phủ, ta có thể đến giúp ngươi, sẽ không trở thành liên lụy."

Tông môn thi đấu trước đó, trên thực tế, Liễu Như Tân cũng đã có thể bước vào linh phủ, chỉ là bởi vì tin tưởng Bạch Nhạc, lúc này mới cố đè xuống tới.

Bây giờ trở về sau đó, nghe nói Bạch Nhạc muốn rời Tông, Liễu Như Tân nhưng là cũng không nhịn được nữa.

"Liễu sư tỷ, ta cũng không phải không trở lại." Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lắc đầu nói, "Vừa mới ngươi cũng nghe đến, ta đáp ứng qua Từ trưởng lão, ba năm sau đó sẽ làm trở về."

". . ."

Nhìn Bạch Nhạc, Liễu Như Tân rốt cục vẫn phải trầm mặc xuống.

Trên thực tế, nàng trong lòng mình lại làm sao không rõ, chính mình căn bản không có khả năng theo Bạch Nhạc ly khai. Chỉ là, không nỡ a!

Cùng Bạch Nhạc tiếp xúc càng nhiều, Liễu Như Tân liền càng có thể biết mình cùng Bạch Nhạc ở giữa có bao nhiêu chênh lệch.

Nàng chỉ là vô ý thức muốn bắt lại tất cả cơ hội, để cho mình rời Bạch Nhạc chẳng phải xa mà thôi.

"Tốt, ta chờ ngươi!"

Yên lặng nhìn Bạch Nhạc, nhưng một câu nói này, Liễu Như Tân lại cũng không có nói ra miệng, mà là đang tâm dùng sức tự nói với mình.

"Nói đến đột phá linh phủ, ta một hồi phải đi Chấp Pháp điện, mời bọn họ bố trí tụ linh trận, ngày mai ta nhìn vào ngươi sau khi đột phá sẽ rời đi." Nhìn Liễu Như Tân, Bạch Nhạc trên mặt lần nữa hiện lên vẻ tươi cười, nhẹ giọng nói.

... .

Cũng không cần đi qua Từ Phong, lấy Bạch Nhạc bây giờ địa vị, mời Chấp Pháp điện đệ tử bố trí tụ linh trận, căn bản là một câu nói sự tình.

Trên thực tế, Liễu Như Tân đã bị Từ Phong thu làm đệ tử, đã sớm đã phân phó qua, bây giờ cũng chỉ là đem thời gian sớm vài ngày mà thôi, tự nhiên không vấn đề chút nào.

Bất quá, Liễu Như Tân hiển nhiên nhưng liền không có Bạch Nhạc trước đây loại kia đãi ngộ, tông môn phân cho nàng dùng để đột phá linh thạch, cũng chỉ có sáu khối, Từ Phong tư nhân lại cho bốn khối, tổng cộng thấu mười khối linh thạch, phối hợp tụ linh trận, đây chính là toàn bộ linh lực khởi nguồn.

Đương nhiên, tại Linh Tê Kiếm Tông đệ tử bên trong, cái này đã coi như là rất tốt đãi ngộ.

Bạch Nhạc cũng không có giúp Liễu Như Tân cùng tông môn ra điều kiện, chỉ là lặng yên đem chính mình lần này tông môn thi đấu đoạt được linh thạch, toàn bộ để vào trong tụ linh trận.

Đây là trước đây Bạch Nhạc để cho Liễu Như Tân không nên gấp gáp đột phá thời điểm, liền đã làm tốt dự định.

Tông môn thi đấu, hắn đoạt được đệ nhất, đạt được năm mươi khối linh thạch, những thứ này đối hắn mà nói, thật bất quá chỉ là như muối bỏ biển, nhưng đối với Liễu Như Tân mà nói, cũng rất khả năng để cho nàng mở linh phủ phẩm chất tốt cái trước phẩm chất.

Bạch Nhạc cho tới bây giờ liền rộng rãi người, đối với vị này Liễu sư tỷ, tự nhiên không có gì không nỡ.

Trên thực tế, nếu không phải suy nghĩ đến, Liễu Như Tân căn bản không có tấn cấp tử phủ hy vọng, liền Từ Phong dự chi cho hắn cái kia một trăm linh thạch, hắn cũng sẽ đưa cho Liễu Như Tân.

Sáng sớm ngày thứ hai, đứng ở động phủ ở ngoài, nhìn Liễu Như Tân khởi động tụ linh trận, Bạch Nhạc lúc này mới bay đi.

Liễu Như Tân có Liễu Như Tân con đường, mà hắn tự nhiên cũng có thuộc về hắn đạo của chính mình đường muốn đi.

...

Ngày 24 tháng 12, trời giáng đại tuyết.

Ngày này nhất định là rung động Linh Tê Kiếm Tông một ngày.

Liền tại một ngày này, Từ Phong vừa mới thu làm môn hạ đệ tử, Liễu Như Tân một lần hành động mở ra không hề tạp sắc lam sắc linh phủ, chân chánh bước vào thiên tài hàng ngũ, rung động nội môn.

Xuất quan trong nháy mắt, nhìn trong tụ linh trận còn chưa dùng xong hơn mười khối linh thạch, Liễu Như Tân lệ rơi đầy mặt.

Cũng là ngày này, chân truyền đệ tử Bạch Nhạc rời Tông du lịch, trực tiếp biến mất ở sở hữu đệ tử tầm mắt ở giữa.

Thu được tin tức này, Khổng Từ tại trước bàn đá tọa trọn một canh giờ, biết trước bàn nước trà triệt để lạnh thấu, lúc này mới bùi ngùi thở dài.

"Hảo một cái tiểu sư đệ, ta ánh mắt vẫn còn ở bên trong tông, ngươi cũng đã nhảy ra ngoài, là ta không bằng ngươi a!"

Một nén nhang về sau, Từ Vân phong liền tin tức truyền ra, Khổng Từ bế quan.

Một bên khác, nguyên bản đần độn Lý Tử Vân, nghe được Bạch Nhạc rời Tông trước đem linh thạch toàn bộ đưa cho Liễu Như Tân sau khi đột phá, đột nhiên hộc máu lần nữa.

Nếu như nói, thi đấu lúc, thua ở Bạch Nhạc trong tay, để cho hắn bị đả kích lớn, thế cho nên đến nay khó có thể hoãn quá thần lai, như vậy cái này một tin tức, nhưng là lần nữa đưa hắn thức tỉnh.

Hắn vốn cho là Bạch Nhạc tận hết sức lực đả kích hắn, chính là vì tranh đoạt tài nguyên, nhưng này một khắc, lại rốt cục minh ngộ, thật sớm tại bất tri bất giác ở giữa, Bạch Nhạc cùng hắn ở giữa đã kéo ra chênh lệch thật lớn.

Trong mắt hắn còn chỉ có nhất thời được mất, vì chèn ép Bạch Nhạc, cùng Khổng Từ tranh cái cao thấp mà lao lực tâm cơ, có thể Bạch Nhạc cũng đã hướng đi rộng lớn hơn thiên địa.

Ầm!

Một quyền hung hăng đập xuống đất, Lý Tử Vân trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, "Bạch Nhạc, ta sẽ không lại thua ngươi! Lần sau gặp mặt lúc, ta mất đi, đều sẽ từ trên người ngươi từng cái đòi lại."

. . .

Bạch Nhạc đương nhiên sẽ không biết, hắn rời đi, đối nhiều người như vậy đều tạo thành lớn như vậy ảnh hưởng.

Đối với hắn mà nói, ly khai Linh Tê Kiếm Tông, phảng phất có một loại buông ra tất cả ràng buộc cảm giác, từ đó trời cao mặc chim bay, biển rộng mặc cá nhảy.

Từ mười tuổi năm đó thượng Linh Tê Kiếm Tông trở thành tạp dịch, gần bảy năm qua, đây là Bạch Nhạc chân chính trên ý nghĩa, lần đầu tiên xuống núi.

Giờ khắc này Bạch Nhạc, đột nhiên có chút nhớ nhung gia.

Mặc dù phụ mẫu từ lúc hắn lên núi trước đó, cũng đã không ở, thật là, cái kia dù sao cũng là gia a!

Những cái kia quen thuộc lại mờ nhạt tên. . . Các ngươi hiện tại, qua được không?

"Ta Bạch Nhạc. . . Trở về!"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Thanh châu Bạch phủ

Thiên Hạ Cửu Châu, Ký, Duyện, Thanh, Từ, Dương, Kinh, Dự, Lương, Ung;.

Linh Tê Kiếm Tông liền ở vào Duyện châu cùng Thanh châu chỗ giao giới, bất quá nhưng là tính là Duyện châu tông môn, mà Bạch Nhạc nhưng là xuất thân từ Thanh châu.

Kể từ đó, Linh Tê Kiếm Tông đệ tử thân phận, trên thực tế tại Thanh châu cũng không thể mang đến cho hắn cái gì tiện lợi, ngược lại có thể sẽ rước lấy một chút phiền toái.

Cũng may, lần này xuống núi rời Tông, Bạch Nhạc cũng không dự định đánh tông môn cờ hiệu.

Một bộ bạch y, Bạch Nhạc thu liễm khí tức, giống như là một người bình thường, lặng yên trở lại Thanh châu phủ.

Cùng người khác trong tưởng tượng khác biệt, Bạch Nhạc mặc dù lấy một cái tiểu tạp dịch thân phận xuất hiện ở Linh Tê Kiếm Tông, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc xuất thân lại cũng không hèn mọn.

Tương phản, Bạch Nhạc xuất thân từ Thanh châu Bạch gia, phóng nhãn toàn bộ Thanh châu, cũng là chân chính vọng tộc, truyền thừa mấy trăm năm không suy.

Cũng chính bởi vì dạng này xuất thân, Bạch Nhạc từ nhỏ liền chịu đến tốt nhất giáo dục, bởi vì từ nhỏ thông tuệ, cho nên năm ấy mười tuổi, liền không chỉ có thể hiểu biết chữ nghĩa, hơn nữa đọc nhiều sách vở.

Nếu là không có trước đây cái kia một trận biến cố, có thể, Bạch Nhạc căn bản cũng không sẽ đi thượng con đường tu hành, ngược lại sẽ trở thành một đời đại nho, phong hầu bái tướng.

Đáng tiếc, đây hết thảy đều ở đây Bạch Nhạc mười tuổi một năm kia cải biến.

Không như trong tưởng tượng diệt môn thảm hoạ, cũng không có huyết hải thâm cừu, chỉ là trong gia tộc nội bộ trong tranh đấu, Bạch Nhạc phụ thân đấu tranh thất bại, ôm nỗi hận tự sát, phu thê tình thâm, rất nhanh mẫu thân cũng theo đó mà đi.

Chỉ còn lại có Bạch Nhạc một đứa bé, lại không thông võ nghệ, trong gia tộc chịu đến cùng thế hệ con cháu khi dễ. Dưới cơn nóng giận, Bạch Nhạc bỏ nhà ra đi, từ đó lập thệ tu hành, nhiều lần trằn trọc, chịu nhiều đau khổ, lúc này mới bước vào Linh Tê Kiếm Tông, trở thành một tiểu tạp dịch.

Cũng chính bởi vì dạng này xuất thân, cho nên mặc dù tại Linh Tê Kiếm Tông làm trọn sáu năm tạp dịch, cũng chưa từng mài đi Bạch Nhạc trên người ngạo khí cùng tự tin.

Thời gian qua đi gần bảy năm, làm Bạch Nhạc lần nữa trở lại Bạch gia trước phủ, nhưng là không khỏi sản sinh một loại dường như đã có mấy đời thổn thức cảm giác.

Năm đó Bạch Nhạc phẫn mà rời phủ lúc, chuyên tâm muốn chính là một ngày kia có thể lấy một loại làm cho tất cả mọi người ngưỡng mộ tư thế một lần nữa trở về, để cho những cái kia sở hữu coi thường người khác nhìn một chút, dù cho là tu hành, hắn Bạch Nhạc cũng giống vậy là tuyệt thế thiên tài!

Nhưng hôm nay, khi hắn thật lần nữa trở về thời điểm, ngày xưa các loại,

lại phảng phất đều chỉ như nhất thời, hóa thành cười một tiếng.

"Vị công tử này, ngài đến Bạch phủ, thật là có việc?"

Cứ như vậy đứng ở Bạch phủ trước cửa, rất nhanh thì gây nên trong phủ gia đinh chú ý, tiến lên dò hỏi.

Đương nhiên, nếu như người bình thường, chỉ sợ hỏi liền sẽ không như thế khách khí, mà là trực tiếp quát hỏi, chỉ là lấy Bạch Nhạc bây giờ cảnh giới, mặc dù thu liễm khí tức, vừa vặn thượng cái kia một cổ khí chất lại đến khác hẳn với thường nhân.

Có thể ở Bạch phủ bên ngoài trị thủ gia đinh, nhiều ít cũng là có chút điểm nhãn lực, tự nhiên không dám tùy tiện đắc tội.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Phúc bá vẫn còn chứ?"

"Ngài nhận thức Phúc quản gia?" Nghe được Bạch Nhạc nhắc tới Lâm bá, mấy cái gia đinh nhất thời sững sờ, "Ngài chờ, tiểu cái này đi tìm Phúc quản gia."

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc cũng chưa ngăn cản.

Từ Bạch Nhạc lúc rất nhỏ, Lâm bá chính là Bạch phủ đại quản gia, tại phụ mẫu xảy ra sự cố sau đó, cũng là số lượng không nhiều mấy cái đối Bạch Nhạc có chút chiếu cố một người trong.

Khoảng chừng một nén nhang thời gian, một vị áo lam lão giả chậm rãi từ bên trong phủ đi tới, hơi nghi hoặc một chút quan sát Bạch Nhạc một hồi lúc này mới chắp tay hỏi, "Thứ cho lão hủ mắt mờ, không biết công tử là?"

Nhìn lão giả, Bạch Nhạc viền mắt không khỏi có chút hiện lên hồng, thật

giống như lại trở về khi còn bé không buồn không lo thời gian.

"Công tử?"

Chờ nửa ngày, chứng kiến Bạch Nhạc vẫn không có hồi đáp, lão giả nhịn không được lần nữa mở miệng nói, "Lão hủ là ở cái nào gặp qua ngươi sao?"

Rõ ràng không có bất kỳ ấn tượng, có thể hết lần này tới lần khác nhìn trước mặt lấy thiếu niên, hắn nhưng là từ tâm giác được có chút thân cận, cảm thấy đồng dạng có chút kinh nghi bất định.

Nghe được lão giả, Bạch Nhạc lúc này mới rốt cục phục hồi tinh thần lại, trên mặt lộ ra lau một cái nhu hòa chi sắc, nhẹ giọng mở miệng nói, "Phúc bá, nhanh bảy năm, ta còn tưởng rằng sẽ không còn được gặp lại ngươi đây."

Phúc bá hai chữ vừa ra miệng, lão giả nhất thời như bị sét đánh, cả người thân thể đều run rẩy.

"Tiểu thiếu gia, ngươi là tiểu thiểu gia!"

Trong nháy mắt, Phúc bá nhất thời nước mắt tuôn đầy mặt, cũng không lo còn có bao nhiêu người nhìn, trực tiếp liền quỳ xuống.

Phúc bá cái quỳ này, Bạch phủ trước cửa gia đinh nhất thời một mảnh xôn xao.

Phúc bá thật là trong phủ lão nhân, mấy thập niên qua, vẫn luôn là trong phủ quản gia, chính là trong phủ thiếu gia tiểu thư thấy, cũng phải cấp vài phần mặt mũi.

Nhưng hôm nay, Phúc bá lại đột nhiên cho cái này đột nhiên xuất hiện thiếu niên quỳ xuống, nói cái gì tiểu thiếu gia, thì như thế nào có thể làm

cho bọn hắn không sợ hãi.

"Phúc bá, nhanh nhẹ nâng." Chứng kiến Phúc bá quỳ xuống, Bạch Nhạc liền vội vàng tiến lên đem Phúc bá nâng lên tới.

"Nhạc thiếu gia, ngươi là Nhạc thiếu gia!"

Một cái chớp mắt ấy thời gian, rốt cục nhiều năm lâu một chút gia đinh phản ứng kịp, theo hô.

Nhạc thiếu gia, tiếng xưng hô này, đối với bây giờ Bạch phủ rất xa lạ, nhưng nếu tại bảy năm trước đó, nhưng là ai cũng được nhớ kỹ thanh thanh sở sở.

Bạch Nhạc a, trước một đời gia chủ con trai độc nhất, cũng là toàn bộ Thanh châu Bạch gia tôn quý nhất thiếu gia!

Trách không được Phúc bá hội xưng là tiểu thiếu gia, lúc kia Bạch phủ, cũng chỉ có Bạch Nhạc một người có thể bị xưng là tiểu thiếu gia a.

Chẳng qua là cho Phúc bá khác biệt, lúc này Dư gia đinh trong đầu chuyển qua ý niệm trong đầu lại càng nhiều.

Bảy năm trước đó, Bạch Nhạc thân phận tuy tôn quý, có thể cái kia tất cả, theo bảy năm trước cái kia một trận đại biến, lại cũng không giống nhau.

Bây giờ Thanh châu Bạch phủ, cũng không phải là Bạch Nhạc cái này một chi!

Thời gian bảy năm, trong phủ quyền lực sớm đã sa sút, cho dù là Bạch Nhạc lúc này trở về, cũng chỉ là chi thứ con cháu, lại không thể có thể tiếp chưởng Bạch phủ.

Loại thời điểm này, trừ Phúc bá loại này nhìn Bạch Nhạc lớn lên lão nhân, ai cũng biết phải làm gì dạng lựa chọn.

Cơ hồ là hô ra Bạch Nhạc thân phận đồng thời, cũng đã lặng yên chạy vào trong phủ báo tin đi.

Đương nhiên, một màn này cũng đồng dạng chạy không khỏi Bạch Nhạc tai mắt, chỉ là bây giờ hắn rồi lại nơi nào còn quan tâm những thứ này.

Đem Phúc bá nâng lên đến, Bạch Nhạc lúc này mới nhẹ giọng nói, "Phúc bá, ta nghĩ trở về nhìn một chút. . . Thính Hương Thủy Tạ vẫn còn chứ?"

"Tại, tại!" Nghe được Bạch Nhạc, Phúc bá vội vã đáp ứng nói, chỉ nói là đồng thời, hắn cũng rốt cục nhớ tới, bây giờ Bạch phủ, cũng không phải là trước đây Bạch phủ, có chút do dự nói rằng, "Tiểu thiếu gia, Thính Hương Thủy Tạ bây giờ được ban cho cho Vinh thiếu gia."

"Vinh thiếu gia?" Nghe được cái này xưng hô, Bạch Nhạc trong đầu nhất thời hiện lên một cá nhân thân ảnh.

Bạch Vinh!

Cũng là trước đây cùng phụ thân tranh đoạt chức gia chủ vị kia Tam thúc con trai độc nhất, trước đây mình chính là bởi vì Bạch Vinh lần nữa làm khó dễ, lúc này mới phẫn mà rời phủ. Đã nhiều năm như vậy, ngày xưa vị này đường huynh, đã trở thành Bạch gia người thừa kế.

Chỉ không biết bây giờ gặp lại, lại lại là một bộ cái dạng gì tình cảnh.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc không khỏi bật cười lớn.

"Không sao cả, ta chỉ là trở về nhìn một chút, không có muốn hồi Thính Hương Thủy Tạ ý tứ." Lắc đầu, Bạch Nhạc mang theo ẩn ý nói rằng, "Ta sớm đã không thuộc về nơi đây."

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Sát khí

Thính Hương Thủy Tạ tọa lạc tại một mảnh giữa hồ.

Hồ nước không lớn, khoảng chừng chỉ có hai ba dặm phạm vi, nhưng mà lại thình lình tọa lạc tại Bạch phủ bên trong, xung quanh đá kỳ lạ đá lởm chởm, trăm hoa đua nở, đẹp không sao tả xiết.

Hiện lên nhẹ một chút thuyền, ở trên hồ chậm rãi du lãm, thật sự là một loại khó diễn tả được hưởng thụ.

Thời gian qua đi bảy năm, lần nữa bước lên thuyền nhẹ, ở trên mặt hồ đi chậm rãi, để cho Bạch Nhạc nhịn không được muốn rơi lệ.

Chỗ này hồ nước tên là vui hồ.

Bởi vì cái kia vốn là là Bạch Nhạc vừa mới lúc mới sinh ra, mẫu thân hạ lệnh ở trong phủ tu kiến, từ Bạch Nhạc có ký ức bắt đầu từ, hắn vẫn ở nơi này.

Bây giờ lần nữa trở về, lại sớm đã là vật thị nhân phi.

"Tiểu thiếu gia, chúng ta đến."

Ngay tại Bạch Nhạc còn có chút ngẩn ngơ thời điểm, thuyền đã cặp bờ, Phúc bá dẫn đầu xuống thuyền, đỡ Bạch Nhạc bước lên Thính Hương Thủy Tạ.

"Người nào?"

Bên này Bạch Nhạc mới vừa lên bờ, nhất thời thì có mấy cái hộ vệ lớn tiếng mắng.

"Phúc bá, ngươi cũng là quý phủ lão nhân, trả thế nào không hiểu quy củ như thế? Thính Hương Thủy Tạ chính là Vinh thiếu chỗ ở, không có Vinh thiếu, dù cho là ngươi cũng không được đi vào, huống chi là ngoại nhân!"

Đừng xem Phúc bá là Bạch phủ quản gia, có thể những hộ vệ này nhưng là Bạch Vinh người bên cạnh, căn bản không có đem Phúc bá để vào mắt.

"Mấy vị, đây cũng không phải là ngoại nhân, đây là Nhạc thiếu gia a!"

Hơi hơi khom người, Phúc bá liền vội vàng giải thích.

"Cái gì Nhạc thiếu gia, chúng ta Bạch phủ bao lâu có cái Nhạc thiếu gia? Ta xem ngươi là lão hồ đồ đi." Trong lúc nói chuyện, bên trong một cái hộ vệ chợt đem đao rút ra, "Cút ra ngoài!"

Bạch Nhạc mới vừa trở lại, đã bị mấy cái hộ vệ như thế quát lớn, Phúc bá nhất thời khí toàn thân run, thật là hắn rồi lại hết lần này tới lần khác cầm mấy cái hộ vệ không có bất kỳ biện pháp nào.

Những hộ vệ này nghe đồn đều là Bạch Vinh mời tới cao thủ, trừ Bạch Vinh bên ngoài, ai cũng không nghe, ai mặt mũi cũng không cho.

"Tiểu thiếu gia, chúng ta đi về trước đi, ta cái này đi cầu Vinh thiếu gia thủ lệnh."

"Vinh thiếu gia, thật lớn uy phong a."

Liếc mấy cái hộ vệ liếc mắt, Bạch Nhạc khẽ lắc đầu, "Thôi, cái này Thính Hương Thủy Tạ không vào cũng được."

Lần này trở về, Bạch Nhạc bản thân liền vẻn vẹn chỉ là muốn nhìn một

chút, đối với Bạch phủ, hắn xác thực đã không có gì quyến luyến, phong cảnh như trước, nhưng lại cảnh còn người mất, dạng này Bạch phủ, lại còn cùng hắn có quan hệ gì đâu?

Còn như mấy cái này hộ vệ, tại Bạch Nhạc trong mắt bất quá chỉ là con kiến hôi tiểu nhân vật, cần gì phải theo chân bọn họ tính toán.

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc nhưng là thẳng xoay người, liền định trở lại trên thuyền rời đi.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc chuẩn bị lên thuyền đồng thời, cách đó không xa, một cái thanh âm quen thuộc chợt truyền vào Bạch Nhạc trong tai, để cho Bạch Nhạc toàn thân đột nhiên run lên.

"Tiểu Nhạc, là ngươi trở về sao?"

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc chợt xoay người, lại chỉ thấy, một cái một thân hồng y mỹ nhân có chút hoảng loạn hướng về mạn thuyền chạy tới.

Trong tích tắc, vô số hồi ức xông lên đầu.

Thời gian bảy năm, Bạch Nhạc từ một cái mười tuổi hài đồng, biến thành mười bảy tuổi thiếu niên, mà ngày xưa tiểu cô nương, cũng đã thay đổi duyên dáng yêu kiều, xinh đẹp động nhân.

"Thanh Nhã tỷ!"

Cứ việc hai người đều có cực đại biến hóa, mà khi bốn mắt tương đối một khắc này, tuy nhiên cũng trong nháy mắt liền nhận ra lẫn nhau.

Luôn có một số người, một ít cảm tình, vô luận tuế nguyệt làm sao biến đổi, cũng vẫn như cũ không thay đổi chút nào.

Bạch Thanh Nhã, cũng là Bạch Nhạc tại Bạch phủ bây giờ thân nhất người.

Ngày xưa, Bạch Thanh Nhã thật chỉ là Bạch gia nhánh bên nữ nhi, hơn nữa phụ mẫu chết sớm, là Bạch Nhạc mẫu thân đưa nàng cho làm con nuôi qua đây, cũng là Bạch Nhạc trên danh nghĩa tỷ tỷ.

Bạch Nhạc ly khai mấy năm nay ở giữa, nhớ thương nhất, chính là cái này tỷ tỷ.

Có thể nói, lần này Bạch Nhạc trở về Bạch gia, rất đại bộ phận phân nguyên nhân, chính là muốn trở về nhìn một chút cái này từ nhỏ với hắn cùng nhau lớn lên Thanh Nhã tỷ qua có được hay không.

Bảy năm không thấy, Bạch Thanh Nhã đã biến thành mười phần mỹ nữ, dù cho là so với Linh Tê Kiếm Tông bên trong những cái được gọi là tiên tử, cũng không kém chút nào.

Đặt ở trong thế tục, không dám nói khuynh quốc khuynh thành, cũng tuyệt đối là ngàn dặm mới tìm được một mỹ nữ.

"Tiểu Nhạc, thật là ngươi, mấy năm nay ngươi chạy đi đâu?"

Nghe được cái kia từng tiếng Nhã tỷ, Bạch Thanh Nhã nhất thời lệ rơi đầy mặt, trực tiếp đầu nhập Bạch Nhạc trong lòng.

"Thật xin lỗi, Thanh Nhã tỷ, là ta không tốt, để ngươi lo lắng."

Ôm Bạch Thanh Nhã, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên mọc lên một giòng nước ấm, đối với hắn mà nói, phụ mẫu qua đời sau đó, Thanh Nhã tỷ chính là hắn thân nhân duy nhất.

"Làm càn!"

Cơ hồ là đồng thời, mấy cái kia hộ vệ thốt nhiên biến sắc, lành lạnh mở miệng nói, "Bạch Thanh Nhã, ngươi cùng Vinh thiếu đã đính hôn, chỗ này dám cùng cái khác nam nhân như vậy thân cận?"

"Đính hôn?" Nao nao, Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi kinh ngạc.

Bạch Thanh Nhã là nhánh bên con cháu, mặc dù cho làm con nuôi cho Bạch Nhạc mẫu thân, nhưng trên thực tế lại không cái gì liên hệ máu mủ, tại Bạch gia, chi thứ là có thể cùng chủ nhà thông hôn.

Có thể hỏi đề ở chỗ, Bạch Nhạc nhớ rất rõ ràng, từ nhỏ thời điểm trở đi, Bạch Thanh Nhã liền chán ghét Bạch Vinh, lẽ nào cái này bảy năm ở giữa, ngược lại thích Bạch Vinh hay sao?

Huống chi, Bạch Vinh bây giờ thân là Bạch gia người thừa kế, hôn nhân nơi nào là có thể tự làm chủ, mất đi phụ mẫu chống đỡ, cho dù là Bạch Nhạc mình cũng phải chịu khi dễ, huống chi là cho làm con nuôi qua đây Bạch Thanh Nhã. Thân phận như vậy, cho dù là Bạch Vinh cùng Bạch Thanh Nhã chân tướng yêu, vị kia Tam thúc chỉ sợ cũng là sẽ không đồng ý a?

Tối trọng yếu là, mấy cái này hộ vệ, đối mặt Bạch Thanh Nhã thời điểm, thật là nửa điểm tôn kính cũng không có.

Trên mặt đỏ lên, Bạch Thanh Nhã có chút khó chịu, "Cái gì đính hôn, ta cho tới bây giờ sẽ không có đã đáp ứng cấp cho Bạch Vinh làm thiếp!"

Thiếp!

Một chữ này lối ra, Bạch Nhạc trong mắt nhưng là chợt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí!

Thê cùng Thiếp, đây chính là hai cái hoàn toàn khác biệt khái niệm!

Tại Bạch gia loại này đại trong gia tộc, thê tử chính là nữ chủ nhân, có thể Thiếp cũng bất quá chỉ là một cái đồ chơi, hơi không hợp ý, liền có thể tùy ý đánh chửi! Thậm chí thậm chí, dù cho là giết chết, hoặc là ban thưởng cho người thủ hạ, cũng không cái gì hiếm có.

Bạch Thanh Nhã mặc dù xuất thân nhánh bên, nhưng lại cuối cùng cho làm con nuôi qua đây, trên danh nghĩa là Bạch Nhạc tỷ tỷ, dù cho là vị kia Tam thúc đoạt chức gia chủ, Bạch Nhạc mạch này, cũng y nguyên vẫn là Bạch gia dòng chính huyết mạch.

Theo đạo lý, dù cho là Bạch Vinh, nhìn thấy Bạch Thanh Nhã, cũng hắn còn kêu một tiếng Thanh Nhã tỷ.

Nhưng hôm nay, Bạch Vinh dám để cho Bạch Thanh Nhã cho hắn làm thiếp, hơn nữa, xem Bạch Thanh Nhã thái độ, chỉ sợ vẫn là buộc Bạch Thanh Nhã cho hắn làm thiếp, cái này khiến Bạch Nhạc làm sao có thể đủ không tầm thường sát khí?

"Bằng lòng? Ngươi thì tính là cái gì, Vinh thiếu gia coi ngươi, là ngươi phúc khí! Nếu không phải ngươi còn có mấy phần tư sắc, chính là quỳ trên mặt đất, Vinh thiếu gia cũng sẽ không nhìn ngươi liếc mắt! Thật coi mình vẫn là cái kia Bạch gia đại tiểu thư hay sao?"

Cười lạnh một tiếng, hộ vệ kia không thèm quan tâm mạn mắng, " còn chưa cút trở về? Chờ lấy ta giết tên mặt trắng nhỏ này sao?"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Ta Bạch Nhạc. . . Trở về

"Các ngươi không thể dạng này, cái này là đệ đệ ta, là Bạch gia dòng chính huyết mạch, là Bạch gia thiếu gia!"

Bạch Thanh Nhã không biết Bạch Nhạc tâm tư, giờ khắc này, chứng kiến đối phương rút đao ra, trong lòng nàng nhất thời tràn ngập sợ hãi. Nàng không sợ chết, cũng không quan tâm mình bị những người này nhục mạ, thật là nàng cũng đối không thể nhìn những người này giết chết Bạch Nhạc.

"Cái gì chó má dòng chính huyết mạch! Bạch gia dòng chính huyết mạch, chỉ có Vinh thiếu gia mạch này, người khác có cái gì tư cách được xưng là Bạch gia thiếu gia."

Chứng kiến Bạch Thanh Nhã phản ứng, bọn hắn đã đoán được Bạch Nhạc thân phận, chỉ là lại như cũ không quan tâm.

Cái này sớm đã không phải là bảy năm trước Bạch gia, mặc dù Bạch Nhạc trở về, lại có thể thế nào? Căn bản cải biến không bất cứ chuyện gì.

"Tiểu bạch kiểm, còn không buông tay, ta xem ngươi là chán sống!"

Cười lạnh một tiếng, chứng kiến Bạch Nhạc vẫn không có buông ra Bạch Thanh Nhã ý tứ, dẫn đầu hộ vệ kia nhất thời một đao hướng về Bạch Nhạc cánh tay chặt qua đây.

Một đao này, thật là không có nửa điểm lưu thủ, căn bản là muốn trực tiếp đem Bạch Nhạc cánh tay chặt xuống.

"Không muốn! "

Trong mắt lộ ra một vẻ sợ hãi, Bạch Thanh Nhã nhất thời xoay người lại, muốn dùng thân thể mình giúp Bạch Nhạc ngăn cản đao.

Bạch Nhạc từ nhỏ đã không thích tập võ, thân thể cũng luôn luôn gầy yếu, tại Bạch Thanh Nhã trong lòng, Bạch Nhạc mãi mãi cũng là cái kia yêu cầu nàng dùng tánh mạng đi bảo hộ đệ đệ.

Cứ việc trong lòng nàng đồng dạng sợ muốn chết, nhưng lại y nguyên vẫn là không chút do dự giúp Bạch Nhạc ngăn cản đao.

Giờ khắc này, Bạch Thanh Nhã thậm chí đã hù dọa toàn thân run, gắt gao nhắm mắt lại.

Nhưng mà, các loại (chờ) nửa ngày, cũng căn bản không có nửa điểm cảm giác đau đớn.

Ngay tại Bạch Thanh Nhã trợn mắt trong nháy mắt, lại đột nhiên chứng kiến làm nàng khó có thể tin một màn.

Cái kia lạnh lùng đao phong, thình lình bị kẹp ở hai ngón tay ở giữa , mặc cho hộ vệ kia dùng lực như thế nào, cũng vô pháp lại cử động đàn chút nào.

Tay trái vẫn như cũ ôm Bạch Thanh Nhã, Bạch Nhạc thân hình không có nửa điểm di động, vẻn vẹn chỉ là đưa ra hai ngón tay, liền đơn giản kẹp lấy đối phương đao phong.

Ở trong thế tục, hộ vệ kia có thể đã là không tầm thường cao thủ, thật là tại Bạch Nhạc trong mắt, lại quả thực cùng con kiến hôi không giống, nếu như loại trình độ này công kích, đều có thể uy hiếp được hắn, hắn đã sớm chết một trăm lần.

"Coong!"

Ngón tay hơi hơi dùng sức, cái kia tinh thiết tạo thành đao phong chợt bị bẻ gãy, đầu ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, cái kia nửa đoạn đao phong nhất thời bắn ra, hóa thành một đạo hàn mang trực tiếp đâm vào hộ vệ kia cánh tay bên trong.

Hét thảm một tiếng, hộ vệ kia nhất thời ngã trên mặt đất, kêu thảm thiết không thôi.

Cái kia một đoạn đao phong sâu triệt để tận xương, không khỏi đâm vào da thịt, hơn nữa hung hăng lún vào trong xương cốt, mặc dù không có chặt đứt, nhưng này một cánh tay nhưng cũng đã phế.

"Miệng đầy ô ngôn uế ngữ, ngươi tính là cái gì đồ vật, cũng dám vũ nhục ta Thanh Nhã tỷ? Tự mình vả miệng, đánh tới ta hài lòng mới thôi, bằng không, ngươi liền mãi mãi cũng không cần lên tiếng."

Sát ý sôi trào, Bạch Nhạc lạnh lùng nhìn đối phương, lành lạnh mở miệng nói.

Bây giờ Bạch Nhạc, có thể đã không phải là trước đây Bạch Nhạc, Linh Tê Kiếm Tông bên trong, Bạch Nhạc kinh lịch quá nhiều sinh tử, sớm đã không phải là cái kia chưa thấy qua huyết thiếu niên.

Không có tại chỗ sát nhân, liền đã coi như là khắc chế tâm tình mình.

"Ngươi dám tổn thương ta? Vinh thiếu gia sẽ không bỏ qua ngươi!"

Bị Bạch Nhạc gây thương tích, hộ vệ kia vẻ mặt dữ tợn, nhưng là nửa điểm không có đem Bạch Nhạc để ở trong lòng, ngược lại chửi ầm lên.

"Ngu xuẩn mất khôn!"

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc nhất thời triệt để mất đi kiên trì, một chỉ điểm ra, một luồng linh lực chợt hóa thành kiếm quang, trong nháy mắt, trực tiếp đâm vào hộ vệ kia mi tâm, một kích bị mất mạng!

Kêu thảm thiết cùng tiếng chửi rủa, hơi ngừng!

Giờ khắc này, hắn hộ vệ trong lòng rốt cục mọc lên lau một cái ý sợ hãi, tũm quỳ một chỗ.

Nếu như nói trước đó, Bạch Nhạc bẻ gãy đao phong đả thương người, bọn hắn còn không quá quan tâm, như vậy trực tiếp lấy chỉ làm kiếm, bắn ra kiếm khí sát nhân, khả năng liền triệt để đánh vỡ bọn hắn cuối cùng một tia may mắn.

Tu hành giả!

Không hề nghi ngờ, chỉ có chân chính tu hành giả, mới có thể có loại thủ đoạn này, bọn hắn thường ngày lại hung hăng ngang ngược, thì như thế nào dám cùng tu hành giả là địch.

"Ta vừa mới nói chuyện, các ngươi nghe không được sao?"

Trong mắt lộ ra lau một cái lãnh mang, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

Lần này, lại không có người dám có nửa điểm do dự, nhất thời giơ tay lên hung hăng phiến đến trên mặt mình.

Trong lúc nhất thời, bảy tám cái hộ vệ đồng thời quỳ trên mặt đất, chen lấn dùng sức đánh miệng mình, truyền ra một hồi thanh thúy lỗ tai âm thanh.

Giờ khắc này, không chỉ là những hộ vệ này, Bạch Thanh Nhã cùng Phúc bá cũng đồng dạng xem ngốc.

Đây là chính mình trong ấn tượng cái kia thân đơn lực mỏng, tay trói gà không chặt tiểu thiếu gia sao?

"Tiểu Nhạc ngươi. . ."

Nhìn Bạch Nhạc, Bạch Thanh Nhã rốt cục vẫn là không nhịn được hỏi.

"Thanh Nhã tỷ, ngươi vừa mới không phải hỏi ta, mấy năm nay, ta đi cái nào sao? Ta bái nhập một cái tông môn, trở thành tu hành giả." Chuyển hướng Bạch Thanh Nhã thời điểm, Bạch Nhạc trên mặt đã khôi phục cái kia phần ôn hòa, như trong trí nhớ giống nhau như đúc.

"Đi thôi, Thanh Nhã tỷ, ta nghĩ trở về nhìn một chút."

Buông tay ra, xem cũng không có lại nhìn những hộ vệ kia liếc mắt, Bạch Nhạc dẫn đầu hướng về Thính Hương Thủy Tạ bên trong đi tới.

"Thật là. . ."

Cứ việc Bạch Nhạc tựa hồ lợi hại rất nhiều, có thể những năm gần đây, Bạch Thanh Nhã đối với Bạch Vinh, đối với Bạch gia sợ hãi cũng không phải trong thời gian ngắn là có thể tiêu trừ.

"Không có thế nhưng!" Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Yên tâm đi, Thanh Nhã tỷ, ta trở về, cái này Bạch gia, liền y nguyên vẫn là chúng ta Bạch gia! Vô luận là Bạch Vinh, hay là ta vị kia Tam thúc. . . Đều ngăn không được ta!"

Nếu như nói, trước đó, Bạch Nhạc còn vẻn vẹn chỉ là muốn trở về liếc mắt nhìn, như vậy, bởi vì Bạch Thanh Nhã, hắn đã quyết tâm cầm về thuộc về mình mạch này quyền lực.

Không vì mình, mà là vì Thanh Nhã tỷ.

Chính mình sẽ không ở lại chỗ này, thế nhưng, Thanh Nhã tỷ vẫn còn muốn sinh sống ở nơi này, cho nên hắn nhất định muốn vì Thanh Nhã tỷ cầm về thân phận cùng quyền lực, để cho cái này Bạch phủ từ trên xuống dưới, lại không bất luận kẻ nào dám khi dễ Thanh Nhã tỷ.

Bảy năm trước, đây cơ hồ là người si nói mộng, nhưng hôm nay, đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này lại căn bản không có bất luận cái gì độ khó.

Vô luận ngăn ở trước mặt là ai, hắn đều có lòng tin, một kiếm chém ra!

"Lăn đi nói cho Bạch Vinh, thì nói ta Bạch Nhạc. . . Trở về!"

Đưa lưng về phía những cái kia vẫn còn đang không ngừng tát mình bạt tai hộ vệ, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói.

Hơi chậm lại, mấy cái kia hộ vệ nhất thời từ dưới đất bò dậy, trừ lưu lại hai người theo bên ngoài, người khác một chỗ nhảy lên thuyền nhỏ.

Nhìn Bạch Nhạc rời đi bóng lưng, trong mắt càng là lộ ra lau một cái vẻ oán độc!

Tu hành giả thì như thế nào?

Bây giờ Bạch gia, cũng không phải là bảy năm trước Bạch gia!

Ngươi cho rằng bây giờ Bạch gia, sẽ không có tu hành giả sao?

Cái gì cũng không biết, liền dám đánh hồi Bạch gia, thật sự cho rằng không biết từ đâu học một chút bản lĩnh, trở thành tu hành giả, là có thể không kiêng nể gì cả?

Bây giờ Bạch gia khủng bố, ngươi căn bản là không cách nào tưởng tượng!

Chờ lấy đi, trước đó chúng ta chịu đựng khuất nhục, dùng không bao lâu, ngươi Bạch Nhạc liền sẽ gấp trăm lần xin trả!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Thanh y Bạch Thành

"Vinh thiếu gia, Bạch Nhạc trở về."

Mấy cái kia hộ vệ, cơ hồ là té chạy tới Bạch Vinh trước mặt, một đường chạy như điên, liền một hơi thở đều không tới kịp thở gấp chia.

Con mắt hơi hơi nheo lại, Bạch Vinh chậm rãi đặt chén trà trong tay xuống, "Nói rõ ràng, đến chuyện gì xảy ra?"

Bạch Nhạc trở về tin tức, trên thực tế Bạch Vinh vừa mới liền đã được đến gia đinh hồi báo, chỉ là vẫn chưa bị Bạch Vinh để ở trong lòng mà thôi.

Khi còn bé luôn là nhằm vào Bạch Nhạc, đó là bởi vì sợ Bạch Nhạc cướp đi thuộc về mình địa vị cùng chỗ tốt.

Thật là bảy năm trôi qua, tất cả sớm đã bụi bậm lắng xuống, lại nhớ tới đến, lại nơi nào sẽ còn quan tâm chính là một cái Bạch Nhạc. Tại Bạch Vinh xem ra, nếu như Bạch Nhạc hiểu chuyện nghe lời, vậy cũng khó không thể cho hắn một điểm ngon ngọt, để cho hắn trở lại Bạch gia là được. Nhưng nếu là không nghe lời, như vậy thuận tay giết cũng chính là.

Thật là bây giờ chứng kiến mấy cái này hộ vệ như vậy hốt hoảng thất thố qua đây hồi báo, Bạch Vinh liền minh bạch, sự tình sợ rằng không có đơn giản như vậy.

"Vinh thiếu gia, cái kia Bạch Nhạc cũng không biết đi đâu học một thân bản thân, trở thành tu hành giả a! Đặng đại ca muốn giáo huấn hắn một chút, lại trực tiếp bị hắn một chỉ điểm ra kiếm khí, trực tiếp giết! Vinh thiếu gia, ngươi nên vì Đặng đại ca báo thù a!"

Mấy cái hộ vệ cuống quít dập đầu, không ngừng bận rộn hồi đưa tin.

"Tu hành giả?" Nghe được ba chữ này, Bạch Vinh con ngươi chợt co rụt lại, hắn có thể so với những hộ vệ này rõ ràng hơn ba chữ này ý vị như thế nào.

Lúc trước hắn mạch này mặc dù có thể từ như mặt trời ban trưa bạch thương suối trong tay đoạt được chức gia chủ, nguyên nhân thực sự, cũng là bởi vì tu hành giả nhúng tay.

Bây giờ Bạch Nhạc trở thành tu hành giả, liền không phải do Bạch Vinh không cảnh giác.

"Cẩn thận nói, một chút xíu tỉ mỉ cũng sẽ không bỏ qua!" Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Bạch Vinh lạnh lùng mở miệng nói.

Nhìn ra Bạch Vinh ngưng trọng, mấy cái hộ vệ cũng không dám nói hưu nói vượn nữa, đàng hoàng đem nhìn thấy Bạch Nhạc sau đó phát sinh tất cả từ đầu chí cuối miêu tả một lần.

Nghe xong những thứ này, Bạch Vinh nhưng là nhỏ bé khẽ thở phào một cái.

Linh khí phóng ra ngoài, nghe dọa người, nhưng trên thực tế, cũng bất quá chỉ là dẫn linh ngũ trọng là có thể làm được, chút thực lực ấy, đối với bây giờ Bạch gia mà nói, cũng thật không tính là gì.

Bạch Vinh lo lắng nhất, thật là Bạch Nhạc bái nhập cái gì đại tông môn, như vậy tới nay, lấy tông môn bối cảnh vì cầm, cũng liền phiền phức.

Nhưng hôm nay nghe nói, Bạch Nhạc bất quá người mặc bình thường nhất bạch y. Hơn nữa, ban đầu thật đã muốn lùi bước, chỉ là bởi vì Bạch Thanh Nhã xuất hiện, lúc này mới làm tức giận Bạch Nhạc, phẫn mà ra

tay.

Rất rõ ràng, cái này đủ để chứng minh, Bạch Nhạc không có cường đại bối cảnh.

Nghĩ vậy, Bạch Vinh cười lạnh một tiếng, ngẫu nhiên mở miệng nói, "Đi mời thành thiếu gia, đã nói có việc yêu cầu hắn đi với ta Thính Hương Thủy Tạ đi một chuyến."

Bạch Vinh mặc dù trên danh nghĩa là Bạch gia người thừa kế, nhưng trên thực tế, Bạch gia thế hệ này, xuất sắc nhất người lại cũng không là Bạch Vinh, mà là Bạch Thành.

Đạo lý rất đơn giản, bởi vì từ lúc lúc rất nhỏ, Bạch Thành cũng đã bắt đầu tu hành, bây giờ càng là đã bước vào dẫn linh cửu trọng, chỉ thiếu chút nữa là có thể bước vào linh phủ.

Đối với Bạch gia mà nói, đây mới thực sự là Bạch gia tương lai hy vọng.

Đương nhiên, cũng chính bởi vì Bạch Thành xuất sắc, cho nên Bạch Vinh mới tuyệt không lo lắng, chính mình địa vị chịu đến uy hiếp, như Bạch Thành dạng này thiên tài, đã sớm chướng mắt chính là một cái chức gia chủ.

... .

Thính Hương Thủy Tạ, đón gió tiểu trúc.

Nơi đây từng là Bạch Nhạc thư phòng, cả phòng thả đầy sách, khi đó, chính là Bạch Nhạc ngồi ở trước bàn viết chữ, Bạch Thanh Nhã bồi ở bên cạnh hắn, vì hắn tắm bút mài mực.

Nhưng hôm nay lần nữa trở về, đón gió tiểu trúc lại đã sớm bị đổi hoàn toàn thay đổi, những cái kia quen thuộc thư tịch sớm đã chẳng biết đi

đâu, loại kia thư hương mực vận tan biến không còn dấu tích, từ đâu mà đến, chỉ còn lại có kiêu xa khí độ.

Hơi hơi lắc đầu, Bạch Nhạc hơi có chút thất vọng, "Đã nhiều năm như vậy, chúng ta vị này Vinh thiếu gia thưởng thức thật đúng là không có bất kỳ biến hóa nào a."

"Bạch Vinh từ nhỏ đã yếu ớt quen, nơi nào bằng lòng ăn những cái kia khổ! Bất quá, tiểu Nhạc ngươi yên tâm, những sách kia đều còn ở, ta đều phóng tới trong phòng kho, một quyển cũng không có ném." Đi tới Bạch Nhạc bên người, Bạch Thanh Nhã nhẹ giọng nói.

Những năm gần đây, Bạch Thanh Nhã mặc dù không thể ngăn cản Bạch Vinh vào ở Thính Hương Thủy Tạ, cũng vô pháp ngăn lại hắn trắng trợn cải biến nơi đây nguyên bản trang phục cùng bố cục, nhưng lại vẫn luôn đang cố gắng tất cả thuộc về Bạch Nhạc đồ vật.

Đây cũng là nàng duy nhất khả năng giúp đỡ Bạch Nhạc làm.

Qua nhiều năm như vậy, thật nàng vẫn luôn đang đợi Bạch Nhạc trở về, vô luận thân phận gì, trong lòng hắn, Bạch Nhạc đều là nàng thân nhân duy nhất.

"Cảm ơn Thanh Nhã tỷ." Trong lòng dâng lên một dòng nước ấm, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

Đẩy ra cửa sổ, nhìn mặt hồ, Bạch Nhạc đột nhiên cảm thấy thư sướng rất nhiều.

Những sách này đối với hắn mà nói, tự nhiên đã không trọng yếu, thậm chí cái này Thính Hương Thủy Tạ biến thành bộ dáng gì nữa cũng không trọng yếu, có thể Bạch Thanh Nhã phần tâm ý này lại trọng yếu phi thường.

Đã nhiều năm như vậy, Thanh Nhã tỷ cũng y nguyên vẫn là cái kia Thanh Nhã tỷ.

Liền đang lúc nói chuyện, một đạo thân ảnh chợt xuất hiện ở Bạch Nhạc cùng Bạch Thanh Nhã trong tầm mắt.

Một bộ thanh y tại mấy cái hộ vệ vòng vây phía dưới, đi tới bên hồ.

Bên hồ có thuyền, có thể người kia lại căn bản không có đi thuyền ý tứ, một bước ở giữa, liền trực tiếp đạp đến trên mặt hồ, đạp thủy mà đi, như giẫm trên đất bằng.

Trong nháy mắt, Bạch Thanh Nhã thốt nhiên biến sắc, trên mặt nhất thời lộ ra một tia khủng hoảng chi sắc, bắt lại Bạch Nhạc cánh tay gấp giọng nói rằng, "Tiểu Nhạc, ngươi đi mau! Chậm liền tới không kịp."

"Bởi vì hắn sao?" Chân mày hơi nhíu, Bạch Nhạc ánh mắt lần nữa rơi vào đối phương trên người, dưới chân nhưng không có nửa phần muốn di chuyển ý tứ.

"Đó là Bạch Thành, lại được xưng là thanh y Bạch Thành, tục truyền cũng là tu hành giả, xuất thủ cực kỳ tàn nhẫn, được xưng một người có thể địch một thành!" Đối với Bạch Thành, trên thực tế Bạch Thanh Nhã biết cũng không nhiều, đại đa số cũng chỉ là nghe đồn.

Bất quá, có một chút nhưng là khẳng định, Bạch Thành thực lực cực mạnh, mặc dù Bạch Vinh nhìn thấy hắn, cũng thủy chung khách khí, không có chút nào thất lễ.

"Là Thành ca nhi?" Hơi suy nghĩ một chút, Bạch Nhạc liền nhớ tới tới.

Bạch Thành nghe đồn là Tam thúc con riêng, chỉ là lúc rất nhỏ, đã bị mang đi, cho dù là Bạch Nhạc, đối hắn cũng không nhiều ít ấn tượng.

Theo lý mà nói, loại này con riêng ở trong gia tộc là không có bất kỳ địa vị đáng nói, nhưng hôm nay xem ra, cái này Bạch Thành lại không tầm thường vô cùng.

Chỉ bằng vào đạp thủy mà đi chiêu thức ấy, chỉ sợ cũng đã bước vào dẫn linh cửu trọng, dạng này thực lực, tại trong thế tục, được xưng một người địch một thành, cũng không coi là quá khoa trương.

"Tiểu Nhạc, ngươi đi mau, nơi đây để ta đối phó! Bạch Thành đơn giản không lộ diện, một khi xuất thủ, căn bản không để người sống đường." Bạch Thanh Nhã lo lắng sắp sửa bả Bạch Nhạc đẩy ra gian phòng đi. Trong lòng cũng đã làm tốt chuẩn bị, lấy đáp ứng cho Bạch Vinh làm thiếp làm giá, đổi lấy Bạch Nhạc an toàn.

"Không kịp." Khẽ lắc đầu, nhìn đạp thủy mà đi, thẳng đến đón gió tiểu trúc mà đến Bạch Thành, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Huống chi. . . Hắn còn không có tư cách để cho ta tránh."

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Ngươi là ma tu? !

Đạp thủy mà đến, Bạch Thành tốc độ cực nhanh, bất quá trong chốc lát, liền trực tiếp nhảy vào đón gió tiểu trúc bên trong.

"Thành ca nhi, đã lâu không gặp."

Kéo Bạch Thanh Nhã tay, trấn an nàng tâm tình khẩn trương, Bạch Nhạc ngẩng đầu nhìn đối phương, thong thả mở miệng nói.

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Bạch Thành chậm rãi mở miệng nói, "Tiểu Nhạc, ngươi không nên trở về."

Khi còn bé, Bạch Nhạc tính khí nhu hòa, rất dễ dàng ở chung, Bạch Thành hơi so Bạch Nhạc lớn hơn vài tuổi, đối với Bạch Nhạc ấn tượng không hỏng.

Chỉ là, theo cái kia một trận đại biến, song phương lập trường khác biệt, tự nhiên cũng liền không tiếp xúc.

"Đúng vậy a tất cả mọi người cho là ta không nên trở về. . . Thậm chí tự ta trước kia cũng cho là như vậy!" Nhìn Bạch Thành, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, chỉ là nói được nửa câu, nhưng là chuyện chợt nhất chuyển, tràn ngập lực áp bách, "Thật là, ngươi xem một chút, các ngươi là làm sao đối Thanh Nhã tỷ?"

"Trước đây sự tình, tạm thời không đề cập tới, có thể Thanh Nhã tỷ, nhưng là ta bây giờ thân nhân duy nhất! Ta nếu không trở về, nàng hội rơi vào một cái thế nào kết cục? Ta làm sao có thể đủ không trở lại!"

Nghe vậy, Bạch Thành không khỏi nhăn lại lông mi, Bạch Vinh muốn bức Bạch Thanh Nhã làm thiếp sự tình hắn tự nhiên biết, chỉ là thứ nhất,

hắn không có đạo lý đi quản Bạch Vinh sự tình, thứ hai, hắn cũng căn bản không đem Bạch Thanh Nhã coi là cái gì nhân vật trọng yếu.

Bây giờ, chạy tới Thính Hương Thủy Tạ, nhìn thấy Bạch Nhạc, nhưng hắn lại như cũ không nhìn thấu Bạch Nhạc thực lực. Hơn nữa Bạch Nhạc thân phận, để cho hắn có chút không muốn đối Bạch Nhạc động thủ.

Trầm ngâm một chút, Bạch Thành chậm rãi mở miệng nói, "Thanh nhã sự tình, ta có thể làm chủ, để cho quang vinh đệ dừng tay như vậy! Hoặc là, ngươi cũng có thể mang nàng ly khai. . . Đây cũng không phải là ngươi Bạch gia, ly khai cái này, chuyện khi trước, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua."

"Chuyện cũ sẽ bỏ qua?" Nghe thế, Bạch Nhạc nhưng là nhất thời cười lạnh, "Những năm gần đây, Thanh Nhã tỷ ăn bao nhiêu khổ, ngươi một câu nói này, đã nghĩ sơ lược, không khỏi cũng quá tiện nghi đi."

"Bạch gia, cho tới bây giờ đều là tất cả mọi người người nhà họ Bạch Bạch gia! Mặc dù Tam thúc đoạt gia chủ vị trí, cũng không đạo lý đem ta đuổi ra Bạch gia a?" Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Ta tất nhiên trở về, liền tổng yếu cầm về thuộc về ta đồ vật!"

Nói tới mức này, Bạch Thành rất rõ ràng, đã không có khả năng đơn giản để cho Bạch Nhạc ly khai.

Lắc đầu, Bạch Thành lạnh lùng mở miệng nói, "Ta không biết, ngươi từ đâu học một chút bản lĩnh, có thể ngươi lại nhất định phải minh bạch, bây giờ Bạch gia, không phải ngươi có khả năng lay động! Xem ở khi còn bé quan hệ bên trên, ta có thể tha cho ngươi khỏi chết, nhưng ngươi cái này một thân tu vi, vẫn là phế a!"

Cơ hồ là thoại âm rơi xuống đồng thời, Bạch Thành bước ra một bước, thuận thế một quyền rơi đập, thẳng đến Bạch Nhạc mặt mà đến.

Đằng đằng sát khí!

Chính như Bạch Thanh Nhã nói, Bạch Thành xuất thủ cực kỳ tàn nhẫn, mặc dù nói muốn tha Bạch Nhạc một mạng, xuất thủ lúc, cũng không có nửa điểm khoan dung.

Cái này căn bản là dự định trực tiếp đem Bạch Nhạc đánh cho tàn phế tư thế.

Kiếm ngay tại bên hông treo, chỉ là, lúc này Bạch Nhạc lại căn bản không có nửa điểm muốn rút kiếm ý tứ, thậm chí cầm lấy Bạch Thanh Nhã tay cũng không có buông ra.

Không rãnh tay phải hơi hơi giơ lên, đưa ra hai ngón tay, lấy chỉ làm kiếm, trực tiếp một chút hướng đập vào mặt quả đấm.

Ầm!

Một tiếng vang trầm thấp, khí thế hung hung Bạch Thành lại bị một chỉ này trực tiếp bức lui.

Giờ khắc này, Bạch Thành chợt sắc mặt đại biến, "Kiếm ý? !"

Lấy thực lực của hắn, tự nhiên nhìn ra, Bạch Nhạc cái kia một ngón tay căn bản là lấy chỉ làm kiếm, linh lực có thể không mạnh, có thể bên trong ẩn chứa kiếm ý lại cực kỳ kinh khủng, nhất thời dưới sự khinh thường, ngạnh sinh sinh đưa hắn bức lui ba bước, lúc này mới hóa giải một chỉ này chi lực.

"Có thể nhận ra kiếm ý, Thành ca nhi, ngươi ngược lại là so với ta trong tưởng tượng lợi hại rất nhiều."

Tùy ý liếc Bạch Thành liếc mắt, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Trở về đi, nói cho Tam thúc, ta không có đoạt hồi chức gia chủ ý tứ, ta

muốn, chẳng qua là ta phải có địa vị! Ta là Bạch gia dòng chính, tất nhiên trở về, ta mạch này truyền thừa, sẽ không đoạn."

Đối với Bạch Thành, Bạch Nhạc thật cũng không sát tâm.

Thậm chí còn, ngược lại bởi vì Bạch Thành, có chút đần độn, đánh thắng Bạch Thành thì như thế nào đâu? Dù là đoạt hồi chức gia chủ thì thế nào đâu?

Nơi đây, đã sớm đã cách hắn sinh hoạt đi xa a!

"Bạch Nhạc, đừng làm ngươi mộng tưởng hão huyền! Đây là ta Bạch gia, không phải ngươi!"

Ngay tại hai người vừa nói, Bạch Vinh cùng hắn hộ vệ, cũng theo đó lái thuyền mà đến, cười lạnh một tiếng, Bạch Vinh khinh thường mở miệng nói, "Thành ca, không cần nói nhảm với hắn, giết hắn, mới có thể vĩnh tuyệt hậu hoạn!"

"Không muốn! Vinh thiếu gia, ta đáp ứng ngươi điều kiện, cầu ngươi thả tiểu Nhạc đi!" Chứng kiến Bạch Vinh, Bạch Thanh Nhã rốt cục nhịn không được bỏ qua Bạch Nhạc tay, lo lắng mở miệng nói.

"Hắc! Ngươi cái này tiện nữ nhân, trước đó ta với ngươi nói như thế nào, ngươi cũng cho ta mở ngươi thanh cao kiêu ngạo, hiện tại vì tên tiểu súc sinh này, nhưng cái gì đều bằng lòng bằng lòng, một thân đồ đê tiện!"

Ánh mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Bạch Vinh tràn đầy châm chọc quát lên, "Quỳ xuống, cho ta bò qua đến, nói không chừng ta một cao hứng, còn có thể tha tiểu súc sinh này một mạng."

Những năm gần đây, Bạch Vinh mặc dù lần nữa bức bách, nhưng lại cũng không có giống như ngày hôm nay tùy ý lăng nhục.

Bạch Thanh Nhã trong lòng rất rõ ràng, Bạch Vinh chính là muốn làm lấy Bạch Nhạc mặt tới nhục nhã nàng, thật là. . . Còn có thể làm sao đâu?

Nàng bất quá là một cái cô gái yếu đuối, đối mặt Bạch Thành, đối mặt toàn bộ Bạch gia cường thế, nàng duy nhất lợi thế chính là nàng chính mình.

Trong mắt nước mắt nhịn không được rơi xuống, Bạch Thanh Nhã dưới chân mềm nhũn, liền muốn quỳ xuống.

Nhưng mà, cơ hồ là đồng thời, một đôi mạnh mẽ cánh tay lại chợt ôm lấy nàng.

"Thanh Nhã tỷ, trên đời này không ai có thể làm cho ngươi quỳ xuống, càng không có người có thể đạp lên ngươi tự tôn." Nhìn Bạch Thanh Nhã, Bạch Nhạc nghiêm túc mở miệng nói, "Tin tưởng ta, Thanh Nhã tỷ! Hiện tại ta, có năng lực bảo hộ ngươi, không nhận bất luận kẻ nào vũ nhục, ai dám nhục ngươi. . . Ta giết kẻ ấy!"

Nâng dậy Bạch Thanh Nhã, giờ khắc này Bạch Nhạc trong lòng đã bốc lên sát cơ ngập trời.

Cuối cùng cái kia bốn chữ lối ra trong nháy mắt, Bạch Nhạc đạp chân xuống, vẻ hàn quang hiện lên, trường kiếm chợt tới tay, hóa thành một xóa sạch cầu vồng, thẳng đến Bạch Vinh cổ họng yếu hại mà đi.

Nếu như nói, trước đó Bạch Nhạc thật cũng không sát tâm, thầm nghĩ cho Bạch Vinh một chút giáo huấn, giúp Bạch Thanh Nhã tại Bạch gia đứng vững gót chân, thu được nên có quyền lợi.

Như vậy theo Bạch Vinh những lời này, nhưng là triệt để kích khởi Bạch Nhạc sát tâm.

Chỉ bằng Bạch Vinh những lời này, liền chết tiệt, dù là Bạch Nhạc đồng

dạng cũng là người nhà họ Bạch.

Kiếm xuất vỏ, chính là không nhuốm máu, thề không trở vào bao!

Cơ hồ là Bạch Nhạc xuất kiếm trong nháy mắt, Bạch Thành trong lòng đột nhiên mọc lên lau một cái khủng bố cảm giác nguy cơ, căn bản không kịp nghĩ nhiều, thân hình thoắt một cái, lại là một quyền đập về phía Bạch Nhạc kiếm phong!

Chỉ là, giờ khắc này, Bạch Thành trên người lại đột nhiên lộ ra lau một cái khiếp người hắc sắc!

Oanh!

Một kích ở giữa, Bạch Nhạc kiếm, ngạnh sinh sinh bị một quyền này đập trở về, nhìn Bạch Thành trên người một màn kia đen như mực sắc, Bạch Nhạc con ngươi chợt co rụt lại.

"Ngươi là ma tu? !"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Cám ơn ngươi nói cho ta biết chân tướng

Bạch Thành là tu hành giả, Bạch Nhạc có chút ngoài ý muốn, nhưng là lại cũng không kinh ngạc.

Mình cũng có thể tìm được Linh Tê Kiếm Tông đi, Bạch gia có thể cùng Thanh châu một ít tông môn có liên quan, cũng chẳng có gì lạ, dù sao, bình thường ngoại môn đệ tử, thật cũng không tính là gì, chỉ có bước vào linh phủ cảnh, mới xem như chân chánh bước vào con đường tu hành.

Bạch Thành trước đó biểu hiện ra, cũng bất quá là dẫn linh cửu trọng thực lực, nếu như suy nghĩ đến, Bạch Thành từ nhỏ đã ly khai Bạch gia bắt đầu tu hành, dạng này thành tựu chẳng có gì lạ.

Nhưng này một quyền, Bạch Thành bộc phát ra, cũng tuyệt đối là Linh Phủ Cảnh lực lượng, bằng không, tuyệt đối không thể ngăn lại Bạch Nhạc một kiếm này.

Quan trọng hơn là, từ Bạch Nhạc trên người lộ ra khí tức, thình lình chính là ma khí!

Bạch Nhạc cũng không khuyết thiếu cùng ma tu kinh nghiệm chiến đấu, tự nhiên liếc mắt là có thể nhận ra.

Ma tu a! Mặc dù Đạo Lăng sơn đánh một trận xong, người trong ma đạo đã có xuất thế dấu hiệu, mà dù sao thời gian ngắn ngủi, một khi có ma tu dám mạo hiểm đầu, đồng dạng sẽ trở thành sở hữu tông môn công địch.

Hơn nữa, từ Bạch Thành bây giờ thành tựu được xem, chỉ sợ hắn trước đây ly khai lúc, cũng đã bước lên ma tu đường.

Bị Bạch Nhạc một kiếm này bức xé bỏ ngụy trang, Bạch Thành trên người sát khí nổi dậy, nhìn chằm chằm Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói, "Tiểu Nhạc, ta nói, ngươi không nên trở về! Lại càng không nên buộc ta thi triển ma công!"

Coong!

Trong một chớp mắt, một thanh trường kiếm chợt tới tay, Bạch Thành thân hình hơi lắc lư, giống như quỷ mị, cơ hồ là chỉ chớp mắt thời gian, theo Bạch Vinh mà đến hộ vệ đều bị giết.

Ngay cả người mình đều giết, cũng mắc đi cầu vị lấy, Bạch Thành đã làm tốt sát nhân diệt khẩu chuẩn bị.

Vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Bạch Thanh Nhã hắn đều không định bỏ qua cho.

Nhưng mà, đến giờ phút nầy, Bạch Nhạc lại ngược lại bình tĩnh hạ xuống.

Hắn không nghĩ tới Bạch Thành lại là ma tu, nhưng này lại cũng không có nghĩa là, hắn liền sợ hãi Bạch Thành dạng này ma tu.

"Thành ca nhi, ngươi không nên tu ma. . . Vô luận là Bạch gia, vẫn là Thanh châu phủ, đều không tha cho một cái ma tu!" Nhìn Bạch Thành, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"Phi!"

Không đợi Bạch Thành trả lời, Bạch Vinh trực tiếp từ cười lạnh nói, "Bạch Nhạc, ngươi thật đúng là sanh ở nhà ấm bên trong đóa hoa! Thế giới này, chỉ nhận lực lượng, chỉ cần có đủ đủ lực lượng, liền có thể đoạt đến muốn tất cả! Cái gì không tha cho ma tu, chỉ cần giết ngươi, còn có

ai biết thành ca là ma tu?"

Khinh thường liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Bạch Vinh câu nói tiếp theo, càng làm cho Bạch Nhạc chợt biến sắc.

"Ngươi thật đúng là với ngươi tên ngu ngốc kia cha! Trước đây nếu không phải là hắn cố chấp cự tuyệt tu ma, cha ta lại cần gì nhất định phải muốn đoạt cái này chức gia chủ?"

Giờ khắc này, Bạch Nhạc trong lòng mới chân chính nổi lên một cổ cơn sóng thần.

Lúc rất nhỏ, Bạch Nhạc cũng biết, phụ thân là bởi vì tranh đoạt chức gia chủ thất bại, lúc này mới tự sát bỏ mình! Có thể cái kia dù sao là trong gia tộc bộ phận bình thường cạnh tranh, hơn nữa, cũng không phải chết ở trên tay người khác, mà là tự sát mà chết.

Cho nên, cho tới nay, Bạch Nhạc mặc dù không cam lòng, nhưng không hận!

Mặc dù hắn trước đây phẫn mà rời nhà, đối với Bạch gia cũng không có bao nhiêu hận ý, lần này trở về, nếu không phải chứng kiến Thanh Nhã tỷ chịu ủy khuất, sợ rằng Bạch Nhạc căn bản cũng không sẽ ra tay, thậm chí ngay cả cái này Thính Hương Thủy Tạ cũng chưa chắc nhất định phải vào.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, Bạch gia càng giống như là một cái phù hiệu, một loại ký ức, nhưng lại đã rời xa hắn sinh hoạt.

Có thể Bạch Vinh một câu nói này, lại phảng phất trong nháy mắt xé rách đã đã lừa gạt Bạch Nhạc ngụy trang, để cho Bạch Nhạc ý thức được, trước đây sự tình, khả năng có nội tình khác.

Rất nhiều chuyện, bởi vì niên đại xa xưa, thật Bạch Nhạc đều đã có chút

nhớ không rõ, cũng chưa nghiên cứu kỹ, bởi vì từ ở sâu trong nội tâm, Bạch Nhạc cũng không muốn nhớ lại lên cái kia thống khổ qua lại.

Chỉ khi nào vạch trần, giống như là trong nháy mắt xé mở sương mù, vô số manh mối tùy theo hiển hiện mà ra.

Chức gia chủ bị đoạt mà thôi, mặc dù lại bởi vậy mất đi một ít quyền lực, có thể dù sao vẫn là Bạch gia, có lý do gì nhất định phải tự sát đâu?

Phụ mẫu từ nhỏ đã như vậy sủng ái chính mình, nếu không phải là có bất đắc dĩ được nỗi khổ tâm, như thế nào lại song song bỏ xuống tuổi nhỏ chính mình tự sát bỏ mình chứ? Lẽ nào bọn hắn không biết, không có bọn hắn chiếu cố, chính mình một cái chỉ có mười tuổi hài tử gặp qua bực nào gian khổ sao?

Bạch Nhạc trước đây không phải là không có oán qua phụ mẫu, bằng không, cũng sẽ không bởi vì Bạch Vinh khi dễ liền phẫn mà bỏ nhà ra đi.

Có thể một cái chỉ có mười tuổi hài tử, muốn phải suy nghĩ kỹ đây hết thảy nhưng bây giờ quá phức tạp, cho nên Bạch Nhạc vô ý thức không đi nghĩ, dần dần quên lãng đây hết thảy.

Cho đến giờ phút này, thẳng đến Bạch Vinh nói ra một câu nói này, mới đưa Bạch Nhạc chợt thức tỉnh.

Phụ mẫu không phải không yêu chính mình, không phải không nghĩ tới bọn hắn tự sát sau đó, chính mình sẽ xảy ra sống khó khăn bực nào, mà là bất đắc dĩ a!

Bọn hắn chỉ có dùng chết đi giấu giếm chân tướng, mới có thể vì chính mình tranh tới một chút hi vọng sống.

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, Bạch Nhạc trong nháy mắt lệ rơi đầy mặt.

"Thì ra là thế, nguyên lai từ lúc kia bắt đầu, các ngươi cũng đã phản bội nhập ma đạo sao?"

"Không sai!" Cười lạnh một tiếng, Bạch Vinh vẻ mặt hèn mọn chứng kiến Bạch Nhạc, khinh miệt mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ngươi chính là cùng trước đây nhu nhược mà vô năng! Mặc dù biết thì như thế nào? Ngươi trừ khóc ở ngoài, còn biết cái gì?"

"Trước đây ngươi trốn, liền nên xa xa chạy đi, mãi mãi cũng đừng trở về! Thật là, ngươi tại sao muốn trở về?" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Bạch Vinh lành lạnh mở miệng nói, "Ngươi cho rằng học một điểm võ vẽ mèo quào, trở thành tu hành giả là có thể trở về diễu võ dương oai?"

"Đây là ngươi tự tìm! Không chỉ là ngươi, còn có cái này !" Chỉ vào Bạch Thanh Nhã, Bạch Vinh khinh thường nói rằng, "Nguyên bản ta chỉ là muốn đùa bỡn nàng, có thể chí ít còn có thể lưu nàng một cái mạng, nhưng bây giờ. . . Các ngươi đều phải chết!"

"Ha ha ha ha!" Giờ khắc này, Bạch Nhạc đột nhiên cười ha hả, cười bên trong mang lệ.

"Ma tu. . . Rất không tầm thường sao?"

Cổ tay chợt giơ lên, kiếm phong khẽ nhếch, giờ khắc này, Bạch Nhạc nguyên bản thu lại khí tức chợt bộc phát ra, sát khí ngập trời.

Huyết hải thâm cừu!

"Linh phủ? !"

Giờ khắc này, Bạch Vinh trong mắt mới rốt cục lộ ra một vẻ sợ hãi, mặc dù hắn thực lực bản thân rất kém cỏi, tuy nhiên lại cũng không gây trở ngại hắn lý giải, Linh Phủ Cảnh cao thủ khủng bố đến mức nào!

"Giết hắn, thành ca, nhanh giết hắn!"

"Cảm ơn ngươi nói cho ta biết chân tướng." Ngẩng đầu, Bạch Nhạc mỗi chữ mỗi câu mở miệng nói, "Cho nên. . . Mời đi chết đi!"

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, khủng bố kiếm quang chợt nổ lên.

Rút Kiếm Thức!

Đây là Bạch Nhạc trở về về sau, lần đầu tiên chân chính cho thấy cái kia thực lực kinh khủng.

Đừng nói là Bạch Vinh, dù cho là Linh Tê Kiếm Tông nội môn đệ tử, có bao nhiêu người có thể đủ ngăn trở một kiếm này?

Nhanh đến cực hạn, thậm chí Bạch Vinh mắt thường đều không thể đánh bắt được dạng này tốc độ, băng lãnh kiếm phong cũng đã chém rụng đầu hắn, huyết phun như chú.

"Ngươi yên tâm, những thứ này sổ sách, ta sẽ một khoản một khoản đòi lại, ta bất kể các ngươi phía sau là ai. . . Dùng không bao lâu, bọn hắn rất nhanh đều sẽ xuống dưới cùng ngươi!"

Xoay người lại, phun ra tiên huyết đã nhiễm hồng bạch y.

Giờ khắc này Bạch Nhạc, liền như từ đất trong ngục đi ra Tu La.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Kiếm trảm Bạch Thành (thượng)

"Ngươi rốt cuộc ai?"

Bạch Nhạc kiếm thực sự quá nhanh, nhanh đến mặc dù Bạch Thành ngay ở bên cạnh, cũng căn bản phản ứng không kịp nữa qua đây, càng không kịp xuất thủ cứu người! Giờ khắc này, Bạch Thành trong lòng cũng mọc lên lau một cái kiêng kỵ chi ý, giả sử một kiếm kia không phải chém về phía Bạch Vinh, mà là chém về phía hắn. . . Hắn có thể đủ ngăn trở sao?

"Ta là ai?" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc đạp ở trên thuyền, kiếm phong nhất chuyển, chỉ phía xa Bạch Thành, "Thành ca nhi, ngươi nói ta là ai?"

"Ngươi là tông môn nào người?" Bạch Thành sắc mặt có chút khó coi, hỏi lần nữa.

Hắn tự nhiên không có khả năng không nhận ra Bạch Nhạc, hắn kinh ngạc vẻn vẹn chỉ là Bạch Nhạc thân phận cùng tông môn.

Ngắn ngủi thời gian bảy năm, trước đây cái kia phẫn mà rời nhà hài tử, làm sao lại có thể sở hữu kinh khủng như vậy thực lực?

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc phía sau là ai!

"Ta xuất thân tông môn nào không trọng yếu, trọng yếu là. . . Các ngươi phía sau là ai?" Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói, "Thành ca nhi, trước đây sự tình, không có quan hệ gì với ngươi! Xem ở trước đây về mặt tình cảm, ta không muốn giết ngươi, nói cho ta biết các ngươi người sau lưng là ai, ta có thể thả ngươi

đi."

Mặc dù giết Bạch Vinh, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc lại cuối cùng không phải người thích giết chóc.

Năm đó, Bạch Thành cũng bất quá chỉ lớn hơn mình ba tuổi mà thôi, vô luận là có hay không tu ma, cũng đều là vị kia Tam thúc chủ ý, cùng hắn cũng không có có quan hệ trực tiếp, càng không thể nào tham dự vào trước đây trong sự tình.

Hôm nay nhìn thấy Bạch Nhạc thời điểm, còn nói qua có thể cho Bạch Vinh dừng tay, không còn khi dễ Bạch Thanh Nhã, thậm chí là để cho Bạch Nhạc mang đi Bạch Thanh Nhã! Cũng vẫn luôn đang thúc giục Bạch Nhạc ly khai, chỉ bằng điểm này, Bạch Nhạc trong lòng đối với hắn liền không nhiều lắm thiếu sát ý.

Lẳng lặng nhìn Bạch Nhạc, Bạch Thành chậm rãi lắc đầu, "Tiểu Nhạc, ngươi đi đi! Vô luận sau lưng ngươi là tông môn nào, ngươi cũng báo không thù. . . Bạch gia phía sau tồn tại, ngươi không cách nào tưởng tượng! Coi như ngươi bước vào Linh Phủ Cảnh, cũng giống vậy không đủ."

Ngược lại không phải là Bạch Thành thật không muốn giết Bạch Nhạc, chỉ là gặp đến vừa mới Bạch Nhạc xuất thủ, hắn cũng rất rõ ràng, bằng hắn ngăn không được Bạch Nhạc.

Còn như Bạch Vinh, mặc dù là đệ đệ hắn, nhưng trên thực tế, lại cũng chẳng có bao nhiêu thân tình.

Đối với Bạch Thành mà nói, hắn cùng với Bạch Vinh vốn là hai thế giới người.

Thậm chí còn, coi như là bây giờ Bạch gia, hoặc có lẽ là Bạch gia phía sau tồn tại, cũng căn bản sẽ không quan tâm một cái Bạch Vinh chết

sống.

"Huyết hải thâm cừu. . . Làm sao có thể đủ không báo?" Trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi sắc, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói, "Thành ca nhi, ngươi ngăn không được ta! Nói cho ta biết, hoặc là. . . Chết!"

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, giờ khắc này Bạch Thành là thật từ Bạch Nhạc trên người ngửi được nồng nặc sát khí.

Có thể Bạch Nhạc thật không quá muốn giết hắn, nhưng không có nghĩa là Bạch Nhạc sẽ không giết hắn.

Lập trường khác biệt, liền không có chân chính hoà giải khả năng.

Hít sâu một hơi, Bạch Thành trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, trầm giọng mở miệng nói, "Vậy thì động thủ đi, để cho ta nhìn một chút. . . Ngươi đến tột cùng có thể hay không giết ta!"

Đối với Bạch Nhạc mà nói, huyết hải thâm cừu, không thể không báo!

Nhưng đồng dạng, đối với Bạch Thành mà nói, Bạch Nhạc muốn giết là hắn phụ thân, là hắn phía sau sư môn, hắn đồng dạng có không thể không chiến lý do.

Quả thật, hắn đối với Bạch Nhạc có chút kiêng kỵ, có thể cái kia lại không có nghĩa là, hắn liền thật sợ Bạch Nhạc.

Kiếm phong khẽ nhếch, Bạch Thành trên người ma khí tùy theo sôi trào, càng phát ra lãnh khốc.

Bạch Thành là ai? Được xưng, ta lấy một người địch một thành thiên tài, hơn nữa lại là ma tu, vốn là lấy giết chóc cùng lạnh lùng mà nổi tiếng.

Kiếm động, nhanh như thiểm điện!

Không thể đồng ý, vậy liền chỉ có dùng trong tay kiếm đến phân cái đúng sai thị phi.

Linh Tê Kiếm Quyết mặc dù hầu như không có người nào tu thành, nhưng lại dù sao nổi tiếng bên ngoài, một khi thi triển ra, rất có thể bị nhận ra! Tại làm rõ đối phương bối cảnh trước đó, Bạch Nhạc cũng không muốn bả Linh Tê Kiếm Tông liên lụy với nhau.

Ngu kiếm!

Từ Tiêu Hành Nhất trên người học được ngu kiếm, ở loại tình huống này xuống, không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Vẻn vẹn trong khoảnh khắc, Bạch Thành liền đột nhiên cảm thụ được một cổ khủng bố áp lực, từ bước vào linh phủ tới nay, hắn còn chưa bao giờ có loại cảm giác này, phảng phất từ đầu tới đuôi đều bị người đánh bẹp, nhìn không thấy một tia thủ thắng hy vọng.

Trên đời này, tại sao có thể có nhanh như vậy kiếm?

Trong chốc lát, Bạch Thành liền bị giết mồ hôi đầm đìa, càng đáng sợ hơn là, Bạch Nhạc chẳng những không có nửa điểm mệt mỏi rã rời ý tứ, ngược lại càng đánh càng nhanh, áp hắn hít thở không thông.

Phải biết, Bạch Thành thực lực mặc dù không tệ, nhưng trên thực tế, cũng bất quá chỉ là so Linh Tê Kiếm Tông nội môn đệ tử hơi mạnh hơn một chút, so với những cái kia chân chính thiên tài, cuối cùng tồn tại cực đại chênh lệch!

Có thể một tay ngu kiếm, Bạch Nhạc nhưng là từng liền Lý Tử Vân vị này chân truyền đệ tử đều áp đảo, thật động thủ, Bạch Thành nơi nào đỡ lại.

Trong mắt lộ ra lau một cái huyết hồng chi sắc, Bạch Thành quyết tâm trong lòng, chợt cắn chót lưỡi, một búng máu phun đến trên thân kiếm, trong nháy mắt, trên người khí tức chợt tăng vọt, thực lực nhất thời tăng lên không chỉ gấp đôi.

Luận thực lực, Bạch Thành tự nhiên so ra kém Lý Tử Vân loại kia thiên tài, nhưng hắn ưu thế lớn nhất nhưng ở tại, hắn là ma tu!

Ma đạo mặc dù khiến chính đạo không dung thứ, nhưng vô luận là tu hành tốc độ vẫn là chém giết thủ đoạn, ma tu đều muốn so với chính đạo đệ tử càng đáng sợ hơn nhiều, bởi vì bọn họ không kiêng nể gì cả!

Lúc này, Bạch Thành thi triển chính là một môn tên là đốt huyết thuật pháp môn, có thể trong nháy mắt lệnh thực lực gấp bội, có thể đại giới nhưng là bản thân tinh huyết cùng thọ nguyên.

Có thể nói, lúc này Bạch Thành, căn bản là đang tiêu hao tánh mạng mình để chiến đấu.

"Tiểu Nhạc, đây là ngươi buộc ta!" Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, giờ khắc này Bạch Thành cũng đồng dạng nổi sát tâm.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, mặc dù không biết đối phương thi triển rốt cuộc thủ đoạn gì, có thể đoán cũng có thể đoán được vài phần.

Trong lòng khẽ thở dài một cái một tiếng, chậm rãi mở miệng nói, "Bàng môn tả đạo, cuối cùng khó mà đến được nơi thanh nhã, Thành ca nhi, ngươi thắng không."

Trong miệng vừa nói chuyện, có thể trên tay Bạch Nhạc lại đồng dạng không có nửa phần thả lỏng.

Ngu kiếm đáng sợ nhất địa phương chính là ở chỗ đơn giản!

Vô luận đối phương làm sao biến chiêu, đều có thể lấy bất biến ứng vạn biến.

Trong nháy mắt, thực lực tăng vọt Bạch Thành nhất thời chiếm thượng phong, từ bị động phòng ngự chuyển thành phản kích.

Công thủ tư thế chợt đảo ngược lại, có thể cùng Bạch Thành khác biệt, lúc này Bạch Nhạc vẫn như cũ không hoảng hốt chút nào, một kiếm một kiếm thủ đồng dạng cẩn thận , mặc cho Bạch Thành làm sao điên cuồng công kích, cũng vô pháp đánh bại Bạch Nhạc phòng ngự.

Từ vừa mới bắt đầu tự tin, Bạch Thành tâm tính một chút mất thăng bằng!

"Điều này sao có thể?"

Mắt thấy Bạch Nhạc kiếm, vẫn là càng lúc càng nhanh, Bạch Thành trong lòng rốt cục bắt đầu sinh một tia cảm giác sợ hãi.

"Thành ca nhi, ta nói, ngươi thắng không ta!" Liên tục trong lúc giao thủ, Bạch Nhạc cũng rốt cục hoàn thành súc thế quá trình, trong tích tắc, kiếm trong tay, nhanh đến một loại không thể tưởng tượng nổi cấp độ, trong cơ thể linh lực cũng trong nháy mắt chợt bộc phát ra.

Trên thực tế, cái này cũng vẫn là Bạch Nhạc lần đầu tiên chân chính đem ngu kiếm triệt để thi triển ra, mặc dù trên thực tế, Bạch Nhạc đã áp chế chính mình lực lượng, không có đem tử phủ cái kia linh lực kinh khủng triệt để bộc phát ra, cũng đồng dạng cực kỳ kinh khủng.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc thậm chí cảm giác, một kiếm này mình cũng có chút không nắm được.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Kiếm trảm Bạch Thành (hạ)

"Vù vù!"

Kiếm minh tiếng chợt vang lên, trước đó tích súc sở hữu kiếm thế, đều trong nháy mắt này bộc phát ra,

Kiếm nhược kinh hồng!

Một sát na này, phảng phất toàn bộ thế giới liền chỉ còn lại có một kiếm này.

Tới như lôi đình thu tức giận, thôi như giang hải ngưng diệt sạch.

So với việc Linh Tê Nhất Kiếm, đây là một loại khác huyễn lệ, nhưng lại thu hút tâm thần người ta, kinh tâm động phách.

Xuất thủ trong nháy mắt, Bạch Nhạc phảng phất mới chính thức hiểu rõ ngu kiếm tinh túy.

Trước đó, Bạch Nhạc vẫn cho rằng, bởi vì ngu, cho nên nhanh.

Nhưng trên thực tế, chân chính muốn nắm giữ ngu kiếm, lại nơi nào là ngu đơn giản như vậy.

Cái này một cái ngu chữ, chỉ là đại trí giả ngu!

Ngu là một loại đạo, là một loại thế!

Chỉ có minh ngộ những thứ này, mới có thể chân chính phát huy ra ngu

kiếm uy lực tới.

Trước đó Bạch Nhạc cùng Lý Tử Vân thời điểm giao thủ, không có đợi đến cuối cùng, cũng đã thắng, mà cùng Khổng Từ thời điểm giao thủ, bởi vì kiêng kỵ tại Khổng Từ Thiên Diệp Từ Bi Kiếm, vì cầu thắng, Bạch Nhạc lần nữa buông tha ngu kiếm.

Cho tới hôm nay, đối mặt Bạch Thành, Bạch Nhạc mới chính thức triệt để đem cái này một kiếm thi triển ra.

"Phốc!"

Kiếm, nhanh đến cực hạn, cho dù là Bạch Nhạc mình cũng không khống chế được.

Kiếm phong xuyên qua tim, dễ dàng liền đâm thủng Bạch Thành thân thể.

Cúi đầu nhìn đâm thủng ngực mà qua kiếm phong, Bạch Thành lại đột nhiên cười rộ lên, những năm gần đây, vô số ký ức từ trong đầu nổi lên! Từ trước đây vẫn chỉ là một đứa bé thời điểm, bị mang đi bằng tàn khốc phương thức tu luyện ma công, lần lượt từ kề cận cái chết giãy dụa trở về.

Những năm gần đây, hắn đã cũng không có cười qua.

Cho đến giờ phút này, đi tới sinh mệnh phần cuối, cảm thụ được sinh cơ trôi qua, trên người loại kia áp lực phảng phất mới chợt tiêu thất.

"Tiểu Nhạc, đi. . . Đi mau! Bạch gia phía sau là Huyết Ảnh Ma Tông, Phá Nam Phi ngay tại Thanh châu phủ, chờ hắn phát hiện, ngươi liền đi không xong, đó là Tinh Cung Cảnh cường giả!"

Con ngươi chợt co rụt lại, nhìn Bạch Thành chết ở trước mặt, thân thể

dần dần chìm vào trong hồ nước, nhiễm hồng bên hồ, giờ khắc này, Bạch Nhạc không khỏi lần nữa trầm mặc xuống.

Bạch Nhạc thật không ngờ, Bạch Thành dẫu có chết cũng không bằng lòng nói ra chân tướng, dĩ nhiên tại sinh mệnh phần cuối, sẽ như vậy dễ dàng nói ra.

Thậm chí để cho hắn không kịp đi hỏi một câu vì sao.

"Tiểu Nhạc. . ."

Cho đến giờ phút này, Bạch Thanh Nhã mới rốt cục phản ứng kịp, run giọng mở miệng nói.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc thả người nhảy lên, lần nữa trở lại đón gió tiểu trúc bên trong, tự tay ôm lấy Bạch Thanh Nhã, "Không có việc gì, Thanh Nhã tỷ, Bạch phủ chúng ta không thể lại ở lại, ta cái này mang ngươi ly khai."

Bạch Thành trước khi chết nói chuyện, Bạch Nhạc nhớ kỹ thanh thanh sở sở.

Huyết Ảnh Ma Tông là cái gì hắn có thể không rõ, thế nhưng Tinh Cung Cảnh cường giả ý vị như thế nào, hắn lại cũng không có thể không rõ.

Đó là cùng Vân Mộng Chân, Dạ Nhận tương tự cảnh giới, hoàn toàn không phải bây giờ hắn có khả năng chống lại.

Loại tình huống này, nếu như còn dám ở lại, vậy thì không phải là trả thù, mà là muốn chết.

"Tốt!"

Đối với Bạch Nhạc yêu cầu, Bạch Thanh Nhã xưa nay sẽ không cự tuyệt,

cứ việc bây giờ Bạch Nhạc đã để nàng cảm giác có một chút xa lạ, có thể vậy cũng vẫn là đệ đệ của nàng, là nàng thân nhân duy nhất.

. . .

Oanh!

Toàn bộ đón gió tiểu trúc tại một chưởng phía dưới, chợt vỡ nát, Phá Nam Phi trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát ý, toàn bộ hồ nước phía trên, chợt nổi lên một hồi khủng bố sóng triều, lan tràn hướng toàn bộ Thính Hương Thủy Tạ.

Cách đó không xa, Bạch Thương Hải trong mắt càng là lộ ra lau một cái khắc cốt ghi tâm cừu hận.

Hai đứa con trai a, trong vòng một ngày, hắn hai đứa con trai đồng thời bị giết, đây là để cho hắn tuyệt hậu a.

"Bạch Nhạc! ! !"

Từ trong miệng phun ra tên này, loại kia hận ý, quả thực dốc hết hồ nước đều không cọ rửa hết.

"Tra, cho ngươi nửa tháng thời điểm, coi như bả toàn bộ Thanh châu phủ lật qua, cũng phải đem cái này Bạch Nhạc tìm cho ta đi ra." Tay áo phất một cái, Phá Nam Phi chợt bay lên trời, trực tiếp biến mất không còn tăm hơi vô tung.

Vô luận Bạch Vinh vẫn là Bạch Thành chết, thật hắn đều không để ý.

Cứ việc Bạch Thành là hắn đệ tử, hơn nữa còn tính tư chất không tệ, nhưng hắn môn hạ đệ tử chừng hơn mười người, chết một người Bạch Thành, không đáng kể chút nào.

Chân chính để cho hắn phẫn nộ là, Bạch Thành chết, tất nhiên tiết lộ ma tu thân phận, thậm chí vô cùng có khả năng liền hắn tin tức cũng đã bị tiết lộ đi ra ngoài.

Huyết Ảnh Ma Tông tại Thanh châu phủ ẩn núp nhiều năm, bây giờ thật vất vả bởi vì Đạo Lăng sơn đánh một trận, có một đường một lần nữa hiện thế cơ hội, nếu như vì vậy sớm bị phát hiện, đánh loạn kế hoạch, tông môn nghiêm phạt, dù cho là hắn cũng căn bản không chịu nổi.

"Đuổi theo! Mang theo Bạch Thanh Nhã cái kia tiểu tiện nhân, hắn trốn không xa!"

. . .

Thanh châu phủ.

Bạch Nhạc mang theo Bạch Thanh Nhã chạy ra Bạch phủ đã trọn ba ngày thời gian.

Nếu như Bạch Nhạc lẻ loi một mình, tự nhiên có thể đơn giản ẩn thân, thậm chí là ly khai Thanh châu phủ cũng không phải việc khó, thật là mang theo Bạch Thanh Nhã có thể cũng không giống nhau.

Bạch phủ người, có thể không nhận ra hiện tại Bạch Nhạc, thật là nhận ra Bạch Thanh Nhã khả năng liền quá đơn giản.

Thanh châu Bạch gia, cũng không phải là nói đùa, Bạch Thương Hải ra lệnh một tiếng, toàn bộ Thanh châu phủ trực tiếp bị phong tỏa, liền mang quan phủ lực lượng cũng bị điều động, vô luận xuất nhập, đều sẽ có người lục soát.

Bạch Thanh Nhã có thể không có nửa điểm tu vi, căn bản cũng không khả năng trốn được đối phương truy sát.

Không thể tránh được phía dưới, Bạch Nhạc cũng chỉ có thể trước mang theo Bạch Thanh Nhã tại Thanh châu bên trong phủ trốn đi, thêm gì nữa nhà trọ tửu lâu cũng không dám ngây người, chỉ có thể mướn một chỗ cực không đáng chú ý nhà dân, tạm thời ẩn thân.

"Tiểu Nhạc, không cần quản ta, chính ngươi trốn đi."

Theo thời gian đưa đẩy, Bạch Thanh Nhã cũng đồng dạng cảm thụ được nguy hiểm, rốt cục nhịn không được mở miệng nói, "Có thể gặp lại ngươi, tỷ tỷ đã rất thoả mãn!"

"Thanh Nhã tỷ, không cần phải nói! Nếu như đổi chỗ mà xử, ngươi hội bỏ xuống ta sao?"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhìn Bạch Thanh Nhã nghiêm túc hỏi ngược lại.

". . ." Há hốc mồm, Bạch Thanh Nhã lại cuối cùng cái gì đều không thể nói ra tới.

Chính như Bạch Nhạc nếu nói là, giả sử Bạch Nhạc vẫn là trước đây cái kia tay trói gà không chặt Bạch Nhạc, nàng cho dù chết, cũng tuyệt đối không có khả năng bỏ xuống Bạch Nhạc một mình chạy trốn.

"Thanh Nhã tỷ, đừng lo lắng, sự tình thật cũng không có như vậy hỏng bét." Ngẩng đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Bọn hắn đang tìm ta, ta làm sao không phải là đang tìm bọn hắn! Rất nhiều chuyện, nếu không nhìn thấy ta vị kia Tam thúc, thì như thế nào có thể biết rõ ràng?"

Nói đến đây, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, tự nhiên đưa mắt hướng về Bạch phủ phương hướng.

Đã ba ngày, Bạch phủ toàn bộ lực lượng, hầu như đều đặt ở truy tra hắn cùng với Bạch Thanh Nhã hạ lạc bên trên, Bạch phủ ngược lại có thể trở thành an toàn nhất địa phương.

Vị kia Tinh Cung Cảnh cường giả, nghĩ đến cũng sẽ không ở lại Bạch phủ bên trong thật lâu.

Linh Tê Kiếm Quyết bên trong, có nhất thức tên là Linh Tê Vọng Nguyệt!

Linh Tê Vọng Nguyệt, kiếm quay đầu!

Rất nhiều chuyện, đạo lý thật cùng kiếm đạo đều là tương thông.

"Đêm, đã tối lại. . . Tam thúc, ngươi chuẩn bị xong đối mặt ta sao?"

Nhìn ngoài cửa sổ đã phủ lên ngọn cây minh nguyệt, Bạch Nhạc nhẹ giọng tự nói.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Chân tướng

Bóng đêm dần khuya.

Bạch phủ từ trên xuống dưới một mảnh đồ trắng, ba ngày thời gian, Bạch Vinh cùng Bạch Thành linh đường cũng còn không có triệt hồi.

Ngồi ở trong linh đường, nhìn lẻ loi bài vị, Bạch Thương Hải phảng phất một chút già nua rất nhiều.

Sự tình đã qua ba ngày, nhưng hắn lại y nguyên vẫn là khó có thể tiếp thu sự thật này, mỗi lần nhắm mắt lại, thật giống như hai đứa bé ngay tại trước mắt hắn đồng dạng.

Ba ngày qua này, mỗi lúc trời tối hắn đều một cá nhân ngồi ở trong linh đường thủ linh, đồng thời đem người khác toàn bộ đều đuổi ra ngoài, phảng phất chỉ có dạng này, mới có thể để cho hắn cảm thụ được hai đứa con trai tồn tại.

Một trận gió thổi qua, trong linh đường ngọn nến lay động mấy lần, một cái bóng không tiếng động xuất hiện ở dưới ánh nến.

"Cút ra ngoài! Ta nói rồi, vô luận có chuyện gì, đều không cho tới quấy rầy ta."

Thậm chí không quay đầu lại, Bạch Thương Hải liền trực tiếp mắng.

Chỉ là trong dự đoán nhận sai nói xin lỗi âm thanh vẫn chưa truyền đến, thậm chí cái kia một cái bóng cũng y nguyên vẫn là đứng lặng yên ở nơi này, không có chút nào biến hóa.

Lần này, Bạch Thương Hải coi như phản ứng chậm nữa, cũng rốt cục ý

thức được không đúng.

Đột nhiên xoay người lại, lại chỉ gặp một cái một bộ thiếu niên áo trắng, liền bình tĩnh như vậy đứng ở hắn phía sau, nhìn cái kia hai cái linh vị, biểu tình đạm mạc.

"Tam thúc, đã lâu không gặp."

Nhìn Bạch Thương Hải, giờ khắc này Bạch Nhạc trong lòng cũng cũng là ngũ vị tạp trần, yên lặng một lúc lâu, lúc này mới nhẹ giọng mở miệng nói.

Một tiếng này Tam thúc, liền tựa như một tiếng sét đồng dạng tại Bạch Thương Hải bên tai nổ vang.

"Bạch Nhạc!"

Có chút gian nan từ trong miệng phun ra hai chữ này, Bạch Thương Hải trong mắt tràn đầy hận ý, nhưng lại lại lộ ra vài phần sợ hãi cùng phức tạp.

Hắn tự nhiên nên hận, mối thù giết con không đội trời chung!

Nhưng hắn nhưng trong lòng lại minh bạch, luận thực lực, hắn thật so Bạch Vinh cũng cường không đến đi đâu, Bạch Nhạc liền Bạch Thành đều có thể giết, bây giờ đứng ở trước mặt, tự nhiên cũng đồng dạng có thể dễ dàng giết chết hắn, làm sao có thể không sợ.

Trừ cái đó ra, tâm cái kia vài phần phức tạp, thì càng khó có thể dùng ngôn ngữ để miêu tả.

Làm những tâm tình này xây đến một chỗ, giờ khắc này, trừ Bạch Nhạc tên này bên ngoài, hắn ngược lại nói không ra bất kỳ nói tới.

Bình tĩnh nhìn cái kia hai cái lệnh bài, Bạch Nhạc thậm chí không có nhìn Bạch Thương Hải biểu tình, nhẹ giọng nói, "Bảy năm trước, ta cũng là nhìn như vậy linh bài! Lúc kia, lại lãnh lại sợ, ta hận không thể cũng theo cha mẹ mà đi."

"Tam thúc, ngươi biết không? Tại lần này trở về trước đó, đối với ngươi, đối với Bạch gia, ta chỉ có oán, nhưng không có hận." Bạch Nhạc thanh âm có vẻ hơi không linh, như xuyên việt nhiều năm thời không, "Là Vinh ca nhi, nói cho ta biết trước đây chân tướng! Ta cần phải cảm tạ hắn, nhưng là nhất định phải giết chết hắn."

". . ." Nghe Bạch Nhạc, Bạch Thương Hải khí hầu như thổ huyết, hắn mặc dù biết Bạch Nhạc ra tay giết người, tất nhiên là bởi vì biết trước đây chân tướng, có thể lại không nghĩ rằng, cái này chân tướng, vậy mà lại là Bạch Vinh tự mình nói đi ra ngoài.

"Ngươi hận ta sao?" Bạch Nhạc thanh âm vẫn như cũ rất nhẹ, tựa hồ không mang theo bất luận cái gì tình cảm, "Ngươi nên hận ta! Thật là. . . Ta cũng hận ngươi!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc giọng nói chợt chuyển lạnh, phảng phất trong nháy mắt, toàn bộ trong linh đường không khí đều lạnh xuống.

Chậm rãi xoay người, đem ánh mắt rơi muốn Bạch Thương Hải, Bạch Nhạc mỗi chữ mỗi câu mở miệng nói, "Tam thúc, nói cho ta biết! Trước đây, đến tột cùng phát sinh cái gì."

Yên lặng chốc lát, Bạch Thương Hải trong mắt đột nhiên lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, lành lạnh mở miệng nói, "Phát sinh cái gì, ngươi nói phát sinh cái gì? Huyết Ảnh Ma Tông lén vào Thanh châu phủ, Phá Nam Phi tự mình chọn trúng Bạch gia chúng ta, hoặc là thần phục Huyết Ảnh Ma Tông, hoặc là Bạch gia triệt để huỷ diệt, ngươi nói làm như thế nào chọn?"

Đây là Bạch Nhạc nghe lần thứ hai đến Huyết Ảnh Ma Tông tên này.

Bạch Thương Hải nói rất có đạo lý, có thể Bạch Nhạc lại một chữ đều không tin.

"Tam thúc, ngươi là lấn ta tuổi nhỏ sao? Cha ta mặc dù có chút cổ hủ, nhưng nếu là dạng này lựa chọn đặt trước mặt, hắn nên biết muốn làm cái gì lựa chọn."

Hơi chậm lại, Bạch Thương Hải lập tức cười lạnh nói, "Không sai, là ta mơ ước chức gia chủ! Đáng tiếc, lựa chọn lại cuối cùng là hắn Bạch Thương Lan mình làm! Cự tuyệt Phá Nam Phi không phải người khác, là chính bọn nó!"

"Là bởi vì ta sao?" Nhìn Bạch Thương Hải, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra một tia bi thương chi sắc, nhẹ giọng hỏi.

". . ." Nghe được Bạch Nhạc, Bạch Thương Hải không khỏi hơi chậm lại, hắn chẳng thể nghĩ tới, Bạch Nhạc vậy mà thật đoán được nguyên do.

"Thần phục Huyết Ảnh Ma Tông, không phải chỉ là để nói qua loa cho xong, tổng yếu dòng chính con cháu tu luyện ma công mới có thể thủ tín, chân chánh cùng bọn hắn ngồi ở trên một cái thuyền, đúng không?" Cũng không cần Bạch Thương Hải giải thích, Bạch Nhạc cũng đã thẳng nói xong, "Trước đây bọn hắn chọn trúng người, thật là ta, có đúng hay không?"

Điểm này thật cũng không khó đoán.

Huyết Ảnh Ma Tông muốn khống chế Bạch gia, đệ nhất lựa chọn tự nhiên là lúc đó thân là gia chủ phụ thân, mà xem như ngăn được thủ đoạn, để cho mình bái nhập Huyết Ảnh Ma Tông tu luyện ma công, tự nhiên mới là lựa chọn tốt nhất.

Chính mình từ nhỏ không thích tập võ, một lòng một dạ đâm vào trên sách, nhưng lại dù sao tuổi nhỏ, dễ dàng bồi dưỡng đối tông môn trung thành.

Thật là. . . Chính mình từ nhỏ đã thân thể đơn bạc, chưa từng ăn qua bất luận cái gì vị đắng, thật muốn bái nhập Huyết Ảnh Ma Tông, sợ rằng rất khó gắng gượng qua ban đầu cái kia tàn khốc sàng chọn.

Tối trọng yếu là, phụ mẫu vô cùng rõ ràng tu luyện ma công ý vị như thế nào.

Cái kia có nghĩa là một con đường không có lối về, từ đó vì thế gian chỗ không tha, một khi bại lộ, chính là chết không nơi táng thân.

Phụ mẫu không nỡ để cho mình đi lên này không đường về, nhưng bọn họ cũng minh bạch, tuyệt đối không thể tiết lộ Huyết Ảnh Ma Tông tin tức, bằng không, Bạch gia từ trên xuống dưới đều phải chết! Chính vì vậy, cho nên bọn hắn mới có thể lựa chọn tự sát.

Lấy phương thức như vậy tới bảo vệ mình.

Bởi vì chỉ có bọn hắn chết, thân phận mình mới có thể trở nên không quan trọng gì, mới có thể để cho Huyết Ảnh Ma Tông lại không có chọn trúng chính mình lý do.

Tất cả chính như bọn hắn dự liệu, bởi vì bọn họ chết, áp lực mới rơi vào Bạch Thương Hải trên người.

Mà Bạch Thương Hải làm ra lựa chọn, liền để cho Bạch Thành bái nhập Huyết Ảnh Ma Tông, đi lên này không đường về.

Chỉ là, đảm nhiệm chẳng ai nghĩ tới, trước đây chỉ có mười tuổi chính mình, vậy mà lại bỏ nhà ra đi, hơn nữa bái nhập Linh Tê Kiếm Tông, như vậy đột ngột mà cường thế trở về.

Không, có thể còn không có đơn giản như vậy.

Chính mình vị tam thúc này, sợ rằng tuyệt không chính hắn nói đơn giản như vậy.

Mơ ước chức gia chủ, hắn tại toàn bộ sự tình bên trong, có thể cũng đồng dạng đưa đến thôi thủ tác dụng, gia tốc quá trình này, bằng không, lấy phụ mẫu tính cách, chưa chắc không sẽ nghĩ biện pháp mạo hiểm đem chính mình sớm tống xuất Bạch gia.

Chỉ là nói mấy câu, Bạch Nhạc liền hầu như đã đem trước đây chân tướng, suy đoán ra cái thất thất bát bát.

"Ngươi cái gì cũng biết, tại sao còn muốn đối bọn hắn hạ độc thủ như vậy?" Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Bạch Thương Hải lành lạnh chất vấn, "Cha mẹ ngươi chết, là bọn hắn gieo gió gặt bảo, là đối ngươi cưng chiều hại chết bọn hắn! Ngươi muốn hận, cũng nên đi hận ngươi chính mình, Vinh nhi cùng Thành nhi chuyện gì?"

"Ma tu làm sao? Ma tu thì nhất định là tội không thể tha sao?"

Giờ khắc này, Bạch Thương Hải phảng phất đem trong lòng oán hận toàn bộ đều phát tiết ra ngoài.

"Cho nên hắn muốn ép Thanh Nhã tỷ làm thiếp cũng là phải sao?" Lẳng lặng nhìn Bạch Thương Hải, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng, "Cho nên, ta vừa trở về, hắn liền muốn để cho Thành ca nhi giết ta, cũng là phải sao?"

"Bạch Thanh Nhã tính là thứ gì? Nàng bất quá chỉ là mẹ ngươi thu dưỡng mà thôi, nàng bất quá chỉ là nuôi dưỡng ở ngươi nữ nhân bên cạnh, chỉ chờ ngươi lớn lên, liền sẽ gả cho ngươi làm thiếp, trở thành ngươi đồ chơi!" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Bạch Thương Hải giọng căm hận nói rằng, "Vinh nhi coi trọng nàng, có cái gì to tát đâu?"

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái đần độn chi sắc, nhẹ giọng nói, "Tại các ngươi trong mắt, Thanh Nhã tỷ chỉ là một cái xuất thân ti tiện nữ nhân, có thể trong lòng ta, nàng nhưng lại như là nay trên đời này, ta thân nhân duy nhất."

"Tam thúc, đừng dùng ngươi cái kia trong lòng u ám tới đo lường được mẫu thân ta! Từ nhỏ đến lớn, mẫu thân thủy chung đều bả Thanh Nhã tỷ, coi là nữ nhi." Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Ta giết Bạch Vinh, là bởi vì hắn chết tiệt!"

"Còn như Thành ca nhi. . ." Trong mắt lộ ra một vẻ trào phúng, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói, "Ngươi thật quan tâm hắn chết sống sao?"

Bạch Thành khi chết sau khi, Bạch Nhạc không rõ, vì sao Bạch Thành ngược lại sẽ lộ ra loại kia thoải mái giải thoát thần sắc, vì sao lại trước khi chết, tự nói với mình chân tướng.

Nhưng này một khắc, khi nhìn thấy Bạch Thương Hải, lại phảng phất hết thảy đều biết rõ.

Bạch Thành vẻn vẹn chỉ là Bạch Thương Hải ở bên ngoài con riêng, nếu không phải bái nhập Huyết Ảnh Ma Tông, căn bản cũng không có bất luận cái gì địa vị đáng nói.

Đối với Bạch Thương Hải mà nói, hắn chân chính quan tâm, thật vẫn luôn vẻn vẹn chỉ là Bạch Vinh.

Từ nhỏ thời điểm bắt đầu, Bạch Thành liền vẫn muốn đạt được hắn quan tâm, cho nên bái nhập Huyết Ảnh Ma Tông sau đó, Bạch Thành điên cuồng tu luyện, bằng tàn khốc nhất phương thức điên cuồng tu luyện, trổ hết tài năng, thậm chí trở thành Phá Nam Phi đệ tử, ngắn ngủi thời gian bảy năm, liền bước vào Linh Phủ Cảnh.

Nhưng vì đạt được đây hết thảy, Bạch Thành gánh chịu thống khổ cùng dằn vặt, quả thực không phải ngoại nhân có khả năng tưởng tượng.

Bạch Thành thiên phú, bản thân không coi là tốt, tựu như cùng trận chiến kia, hắn có thể đủ cùng chính mình đánh đến loại trình độ đó, không phải hắn thực lực bản thân mạnh bao nhiêu, mà là hắn căn bản cũng không quan tâm tánh mạng mình, có can đảm liều mạng đánh một trận mà thôi.

Nhưng mà, trả giá nhiều như vậy, Bạch Thành trong lòng vẫn như cũ rất rõ ràng, hắn y nguyên vẫn là không thể đạt được Bạch Thương Hải yêu.

Tại Bạch Thương Hải trong mắt, hắn chính là một con cờ, một cái dùng để liên hệ Bạch gia cùng Huyết Ảnh Ma Tông ở giữa quan hệ ràng buộc, một cái từ lúc bảy năm trước, cũng đã bị Bạch Thương Hải vứt bỏ hài tử!

Bạch Thành những năm gần đây, thủy chung đều sinh hoạt tại trong thống khổ, khó có thể giải thoát.

Cho nên, ở ngoài sáng biết chính mình đối hắn không có bao nhiêu sát ý tình huống dưới, còn phải kiên trì cùng chính mình liều mạng.

Bởi vì chỉ có dạng này, hắn mới có thể tìm được hắn tồn tại ý nghĩa.

Bạch Thành, một mực được xưng, ta lấy một người địch một thành!

Lời này nghe tựa hồ bá khí, khoái ý! Thật là nếu như cẩn thận suy nghĩ, lại có thể từ đó ra nồng đậm cô độc cùng tuyệt vọng!

Một người, là, đối với Bạch Thành mà nói, hắn thủy chung đều là một người.

Một người một mình đối mặt tất cả trắc trở cùng thống khổ, một người một mình đối mặt tất cả địch nhân, không có người thân, cũng không có hi vọng. . .

Mà hết thảy này, đều là Bạch Thương Hải một tay tạo nên.

Hắn không thể hận chính mình vị này phụ thân, cho nên, chỉ có thể đem hết thảy đều chôn sâu ở tâm, cho đến chết đi một khắc này, mới đến giải thoát, mới có thể đem hắn còn sống thời điểm, cần phải thủ vững bí mật nói cho Bạch Nhạc.

Tựa hồ cũng chỉ có vào thời khắc ấy, hắn mới là chân chính còn sống!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Huyết Ảnh Ma Tông

"Ta dựa vào cái gì không quan tâm?" Trong nháy mắt, Bạch Thương Hải sắc mặt có vẻ hơi dữ tợn, cơ hồ là gầm hét lên, "Đó là con ta, ta dựa vào cái gì không quan tâm?"

Một câu nói lặp lại hai lần, lại phảng phất càng phát ra vô lực.

Kẹp ở giữa một câu kia, giống như là một câu giải thích, thuyết phục người khác, cũng nói phục chính mình.

"Cho nên, ta hiện tại tiễn ngươi xuống dưới cùng bọn họ. . . Ngươi nguyện ý không?"

Một tay theo kiếm, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng, khắp khuôn mặt là châm chọc.

Trong nháy mắt, phảng phất trái tim chợt bị tóm chặt, hầu như đình trệ nhảy lên, sự sợ hãi ấy lần nữa đánh tới.

Một con kia theo kiếm thủ, nhắc nhở lần nữa Bạch Thương Hải, trước mặt người, không chỉ là cháu hắn, cũng là một vị đủ để chém giết Linh Phủ Cảnh tu hành giả, đủ để quyết định hắn sinh tử.

"Bạch Nhạc, ta là ngươi Tam thúc, ngươi dám ngỗ nghịch?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Bạch Thương Hải lớn tiếng quát lên.

"Ngỗ nghịch?" Nghe được hai chữ này, Bạch Nhạc sắc mặt vẻ châm chọc càng đậm, "Từ bảy năm trước bắt đầu, ta ở trên đời này, cũng chỉ có Thanh Nhã tỷ một người thân."

". . ."

Giờ khắc này, Bạch Thương Hải là thật từ Bạch Nhạc trên người cảm thụ được trần trụi sát khí, phảng phất đã bị bóng đen của cái chết bao phủ.

"Ngươi không thể giết ta! Sau lưng ta là Phá Nam Phi, là cả Huyết Ảnh Ma Tông! Ta không có sai, Bạch gia chỉ có tại ta dẫn dắt xuống, mới có thể ngày càng lớn mạnh, trở thành Thanh châu đệ nhất thế gia." Đột nhiên đứng lên, Bạch Thương Hải lui ra phía sau mấy bước, lớn tiếng quát lên.

"Đúng vậy a nhưng đó là ngươi Bạch gia. . . Không có quan hệ gì với ta." Lẳng lặng nhìn Bạch Thương Hải, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

Có Huyết Ảnh Ma Tông chống đỡ, bảy năm qua, Bạch gia xác thực so với quá khứ cường đại hơn, nhưng hôm nay Bạch gia, cũng đã biến thành Bạch Thương Hải Bạch gia, vô luận là Bạch Nhạc phụ mẫu tử vong, vẫn là Bạch Thanh Nhã tại Bạch gia chịu đựng hành hạ, đều đã đủ để chứng minh, dạng này Bạch gia đã sớm cùng Bạch Nhạc không có quan hệ.

"Người nào?"

Cơ hồ là đồng thời, linh đường ở ngoài, chợt vang lên một hồi gấp tiếng bước chân, phảng phất đã có người đem linh đường bao vây lại.

Nghe được những âm thanh này, Bạch Thương Hải trong mắt lần nữa lộ ra thần thái, "Bạch Nhạc, ngươi biết, ta vì sao lại với ngươi nói nhảm nhiều như vậy sao? Ta đúng là đang các loại (chờ) Huyết Ảnh Ma Tông người a!"

Nhìn Bạch Nhạc, giờ khắc này Bạch Thương Hải trên mặt lần nữa lộ ra nụ cười, đó là một bộ người thắng nụ cười.

"Ngươi nghĩ rằng ta sẽ không có đề phòng ngươi sao? Ngươi hận ta, so bất luận kẻ nào đều hận ta! Từ ta biết ngươi trở về, ta liền biết, ngươi nhất định sẽ trở về." Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Thương Hải có chút hưng phấn nói rằng, "Nếu như ngươi ngay từ đầu liền động thủ, ta hiện tại đã chết, thật là ngươi không có! Bởi vì ngươi muốn dựa dẫm vào ta đạt được đáp án."

"Tốt, ta cho ngươi đáp án! Có thể ngươi chỉ có thể bả cái này đáp án dẫn vào địa ngục."

Phảng phất vì xác minh Bạch Thương Hải, mấy đạo khí tức đồng thời tại linh đường phụ cận xuất hiện, từng cái đều có không tầm thường thực lực.

"Bạch Nhạc, ngươi trốn không thoát!"

Một cái lạnh lùng thanh âm vang lên theo, thân hình cũng chậm rãi hiển hiện ra, chậm rãi bước vào trong linh đường, "Không ai có thể giết ta Huyết Ảnh Ma Tông người còn toàn thân trở ra."

Huyết Ảnh Ma Tông!

Đây mới là Bạch Thương Hải lớn nhất ỷ vào, mặc dù Bạch Thành cùng Bạch Vinh đều chết, có thể Huyết Ảnh Ma Tông vẫn như cũ còn cần Bạch gia, còn cần hắn chưởng khống Bạch gia, cho nên liền sẽ không để hắn chết.

Lấy Phá Nam Phi thân phận, đương nhiên sẽ không khiêm tốn hạ mình ở lại Bạch gia, thật là phái ra mấy cái đệ tử tới bảo vệ Bạch Thương Hải, nhân tiện diệt trừ Bạch Nhạc, nhưng là rất đơn giản sự tình.

Rất hiển nhiên, những người này chính là Phá Nam Phi lưu lại phòng bị Bạch Nhạc.

Nhưng mà , khiến cho Bạch Thương Hải là thất vọng là, cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc biểu tình vẫn như cũ không có bất kỳ biến hóa nào, giống như là đã sớm đã đoán được đây hết thảy.

"Ta tới, là bởi vì ta rất hiểu ngươi! Nhưng rất đáng tiếc, Tam thúc ngươi tuyệt không giải ta."

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng thở dài nói, "Ma tu xác thực rất mạnh, nhưng thế giới này, cũng không phải là thuộc về ma tu. . . Ngươi đem Huyết Ảnh Ma Tông người, coi là cuối cùng dựa vào, vậy ta liền giết cho ngươi xem!"

Cơ hồ là mở miệng trong nháy mắt, Bạch Nhạc kiếm, đã ra khỏi vỏ.

Rút Kiếm Thức!

Trong tích tắc, vừa mới nói chuyện cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử thậm chí ngay cả tên đều không tới kịp báo, liền trực tiếp bị một kiếm này đâm thủng yết hầu, thẳng tắp ngã xuống.

Cho đến giờ phút này, Bạch Nhạc tiếng nói mới vừa rơi xuống.

Quá nhanh!

Vô luận là Bạch Thương Hải hay là hắn Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, cũng không nghĩ tới, Bạch Nhạc kiếm thật không ngờ cực nhanh.

Phải biết, vừa mới bước vào linh đường cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, đã là dẫn linh đỉnh phong thực lực, có thể nói chỉ kém nửa bước là có thể bước vào linh phủ! Có thể cho dù là dạng này thực lực, thậm chí đều tránh không thoát Bạch Nhạc thuận tay một kiếm.

Thậm chí sắp chết hắn đều không thể thấy rõ một kiếm này.

Trong nháy mắt, toàn bộ linh đường hoàn toàn tĩnh mịch.

"Ba, ba, ba!"

Một hồi tiếng vỗ tay vang lên, trong bóng tối ba người chậm rãi bước vào trong linh đường, người cầm đầu sắc mặt treo một tia nghiền ngẫm nụ cười, một bên vỗ tay, vừa lái miệng đạo, "Có thể đem trong tin đồn Rút Kiếm Thức, tu luyện tới mức độ này, trách không được có thể giết chết Bạch Thành sư đệ."

Con mắt hơi hơi nheo lại, Bạch Nhạc nhìn đối phương, thần sắc cũng ngưng trọng vài phần.

Bình thường Linh Phủ Cảnh, Bạch Nhạc cũng không để tại mắt trong, thật là, người trước mặt này nhưng có chút không giống nhau lắm, cứ việc không có xuất thủ, có thể Bạch Nhạc lại có thể từ đối phương trên người cảm thụ được một tia nhàn nhạt uy hiếp.

Cho dù là bên cạnh hắn hai người, cũng đồng dạng đều là Linh Phủ Cảnh thực lực.

Ba vị Linh Phủ Cảnh cường giả liên thủ, cho dù là Bạch Nhạc cũng không thể không cảnh giác.

"Tự giới thiệu một chút, ta tên Lý Minh Thụy! Gia sư Phá Nam Phi." Nhìn Bạch Nhạc, người cầm đầu nhẹ giọng mở miệng nói, "Xin hỏi các hạ xuất từ Thanh châu cái nào tông môn?"

Trước đó cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, thật chính là bọn họ cố ý đẩy ra chịu chết, mục chính là trước thăm dò một chút Bạch Nhạc.

Chỉ là không nghĩ tới, Bạch Nhạc mặc dù xuất thủ, có thể dùng nhưng là Rút Kiếm Thức, thuần túy bằng vào một cái chữ mau, liền đơn giản giết

đối phương, căn bản nhìn không ra Bạch Nhạc lai lịch.

Huyết Ảnh Ma Tông mặc dù cường đại, nhưng lại đúng là vẫn còn lấy ẩn núp làm chủ, chí ít hiện tại còn không muốn nổi lên mặt nước.

Lấy Bạch Nhạc niên kỷ, có thể có được phần thực lực này, tại Huyền Môn bên trong tuyệt đối xem như là thiên tài, dạng này người, nói không chừng chính là tông môn nào chân truyền đệ tử, một khi giết, chỉ sợ cũng sẽ đưa tới không nhỏ phiền phức.

"Xuất thân cái nào tông môn có gì khác biệt?" Nhàn nhạt liếc đối phương, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng, "Về công, chính ma thế bất lưỡng lập! Về tư, ngươi Huyết Ảnh Ma Tông bảy năm trước bức tử phụ mẫu ta, thù sâu như biển! Giữa chúng ta, vốn cũng không có hoà giải khả năng."

"Muốn chết!" Lông mày nhíu lại, Lý Minh Thụy nhất thời mất đi lại theo Bạch Nhạc nói nhảm hứng thú, đạp chân xuống, cả người bay bổng lên, ngón tay mở thành chộp, đột nhiên hướng về Bạch Nhạc ót chộp tới, dường như muốn đem Bạch Nhạc cái đầu trực tiếp vồ nát.

Converter: Lucario

Cvt: 100 xong, có chút mệt mỏi, nghỉ ngơi thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Lấy một địch ba, sơ lộ tài năng

Coong!

Cơ hồ là tại Lý Minh Thụy xuất thủ đồng thời, Bạch Nhạc cũng đồng thời xuất kiếm, nhưng mà, kiếm phong chém ở đối phương trên ngón tay, lại giống như chém ở thép ròng phía trên, đừng nói thương tổn được đối phương ngón tay, thậm chí ngay cả nửa điểm bạch ấn đều không để lại tới.

Bạch Nhạc không phải là không có cùng Linh Phủ Cảnh ma tu đã giao thủ, có thể chỉ dựa vào sức mạnh thân thể, là có thể ngạnh kháng hắn công kích, lại là lần đầu tiên gặp phải.

Phải biết, cho dù là nhất trường kiếm bình thường, tại Bạch Nhạc trong tay có thể phát huy ra lực lượng, cũng tuyệt đối kinh khủng dị thường, hoàn toàn không phải đơn thuần lấy thân thể chống lại binh khí đơn giản như vậy.

Chỉ là trong chớp nhoáng này giao kích, là được biết đối phương thực lực, sợ rằng không ở Lý Tử Vân phía dưới.

Hơn nữa, nếu bàn về liều mạng tranh đấu, những thứ này người trong ma đạo cần phải so Linh Tê Kiếm Tông đệ tử khủng bố nhiều.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, một kiếm nhanh giống như một kiếm, triển khai ngu kiếm, chợt hướng về Lý Minh Thụy đè tới.

Lần trước cùng Bạch Thành thời điểm giao thủ, Bạch Nhạc đối với ngu

kiếm lý giải liền càng sâu một tầng, dù cho là đối mặt Lý Minh Thụy dạng này cường địch, Bạch Nhạc cũng đồng dạng có lòng tin chiến thắng.

Vẻn vẹn trong khoảnh khắc, Lý Minh Thụy da đầu liền không khỏi tê dại một hồi!

Rút Kiếm Thức, hắn tự nhiên biết, nhưng cũng không chút để vào mắt, dù sao, Rút Kiếm Thức thật cũng chỉ có một chiêu, chỉ có thể đánh đối phương một cái ra bất ngờ, một khi có phòng bị, liền tốt ứng phó nhiều.

Nhưng ai có thể tưởng đến, Bạch Nhạc kiếm lại có thể một mực nhanh như vậy xuống dưới.

Mặc dù lấy thực lực của hắn, tại đây liên tiếp khoái kích phía dưới, cũng không khỏi sản sinh một tia hít thở không thông cảm giác.

Cho tới giờ khắc này, hắn mới thật sự hiểu, luôn luôn xuất thủ tàn nhẫn điên cuồng Bạch Thành, làm sao lại thua bởi đối phương trên tay, quả thực khó mà tin được, kinh khủng như vậy khoái kiếm, vậy mà sẽ xuất hiện tại cái này một cái mười sáu bảy tuổi trên người thiếu niên.

Lạnh rên một tiếng, trong cơ thể ma khí bốc lên, Lý Minh Thụy trực tiếp dẫn động linh phủ chi lực, trên lòng bàn tay lộ ra một tia huyết sắc, lần nữa hung hãn đánh tới.

Đối với Bạch Nhạc kiếm đạo, hắn có chút kiêng kỵ, nhưng hắn ưu thế lớn nhất nhưng ở tại, hắn đã sớm đã bước vào linh phủ trung kỳ, bằng vào thực lực tuyệt đối cũng có đủ đủ lòng tin nghiền ép Bạch Nhạc, luôn không khả năng ngươi còn nhỏ tuổi cũng bước vào linh phủ trung kỳ a?

Đối với Bạch Nhạc tin tức, Bạch Thương Hải cũng đã sớm đã nói cho hắn biết, bảy năm trước đó còn vẻn vẹn chính là một cái bình thường hài đồng, coi như lại có cơ duyên, tại Huyền Môn bên trong, bảy năm bước

vào linh phủ cũng đã rất không dễ dàng.

"Liều mạng linh lực sao?" Cười lạnh một tiếng, chân mày thượng thiêu, cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên người liền lộ ra lau một cái tử mang, linh lực kinh khủng chợt bộc phát ra, nửa bước không lùi, trực tiếp nghênh đón Lý Minh Thụy công kích cứng đối cứng đụng vào.

Oanh!

Kiếm phong lần nữa cùng cái kia huyết sắc móng tay va vào nhau, nhưng mà bất ngờ là, một kích này dĩ nhiên là Lý Minh Thụy bị bức lui nửa bước.

"Tử phủ?"

Con ngươi chợt co rụt lại, trong nháy mắt Lý Minh Thụy liền nhận ra, khó có thể tin kinh hô thành tiếng.

Tử phủ a!

Vô luận Huyền Môn vẫn là ma đạo, phàm là có thể thành tựu tử phủ, không người nào là nhất đỉnh tiêm thiên tài, phóng tới cái nào đều sẽ bị Tinh Cung Cảnh cường giả trực tiếp thu làm môn hạ trọng điểm bồi dưỡng.

Đừng xem Phá Nam Phi đệ tử rất nhiều, nhưng trên thực tế, chân chính có thể mở tử phủ đệ tử, cũng cũng chỉ có một vị, thời khắc bị Phá Nam Phi coi là bảo bối che chở lấy, căn bản sẽ không tham gia bất kỳ nguy hiểm nào nhiệm vụ.

Nói là đều là Phá Nam Phi môn hạ, nhưng trên thực tế, ai cũng rõ ràng, coi như đem hắn đệ tử trói một khối, chỉ sợ cũng thua xa vị sư đệ kia tại Phá Nam Phi trong lòng địa vị.

Ai có thể nghĩ tới, cái này xuất từ Bạch gia thiếu niên, dĩ nhiên là mở tử phủ thiên kiêu.

Dạng này thiên kiêu, tông môn làm sao lại để cho hắn tùy tiện rời đi tông môn?

"Ngươi đến tột cùng là ai?"

"Giết ngươi người!" Không có nửa điểm giải thích ý tứ, cổ tay hơi chao đảo một cái, Bạch Nhạc chợt phản kích, trực tiếp hướng về Lý Minh Thụy giết đi qua.

Chính như Bạch Nhạc trước đó nói, hắn cùng với Huyết Ảnh Ma Tông ở giữa, vốn là huyết hải thâm cừu, không có bất kỳ có thể chừa chỗ thương lượng.

Một trận chiến này, hắn vốn là muốn giết người lập uy, chỉ có giết chết những thứ này bị Bạch Thương Hải coi là dựa vào Huyết Ảnh Ma Tông người trong, mới có thể từ Bạch Thương Hải trong miệng hỏi ra Huyết Ảnh Ma Tông tin tức.

Huyết hải thâm cừu, nơi nào là giết một cái Bạch Vinh hoặc là Bạch Thương Hải là có thể kết.

"Cùng tiến lên!"

Tới mức này, Lý Minh Thụy nơi nào sẽ còn gượng chống, vội vã bắt chuyện mặt khác hai cái sư đệ vừa động thủ một cái.

Oanh!

Trong một chớp mắt, mặt khác hai cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử đồng thời xuất thủ, ba người thành thế vây công, nhất tề hướng về Bạch Nhạc giết đi qua.

"Tới tốt!"

Từ vừa mới bắt đầu động thủ, Bạch Nhạc cũng đã tại phòng bị hai người khác, bây giờ tự nhiên không hoảng hốt chút nào!

Ngu kiếm, tốt đẹp nhất chỗ chính là nhanh!

Mà nhanh, liền có nghĩa là không sợ quần chiến.

Trong cơ thể tiềm lực bị kích thích ra, một thanh kiếm nơi tay, vậy mà ngạnh sinh sinh áp ba vị Linh Phủ Cảnh cường giả khó có thể ngẩng đầu!

Từ Linh Tê Kiếm Tông sau khi đi ra, đây mới là Bạch Nhạc lần đầu tiên cho thấy toàn bộ thực lực!

Dưới ánh trăng, cái kia một bộ trắng như tuyết y, có vẻ càng chói mắt!

Linh đường sớm đã không chịu nổi dạng này trùng kích, trực tiếp đổ nát, trên trận một mảnh hỗn độn, tại góc, nhìn một trận chiến này khủng bố đại chiến, Bạch Thương Hải hầu như đã hít thở không thông.

Những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử thực lực, hắn vô cùng rõ ràng, không chút nào khoa trương nói, nếu như không suy nghĩ Bạch Thành, cái này trong ba người , bất kỳ cái gì một cái xuất thủ, đều có đơn giản hủy diệt Bạch gia năng lực.

Có thể lúc này, cái kia xưa nay không bị hắn coi Bạch Nhạc, vậy mà lấy một địch ba, thậm chí còn có thể chiếm thượng phong, đây cơ hồ đã triệt để phá vỡ hắn nhận thức.

Cái này. . . Làm sao có thể? !

"Không cần lưu thủ, không tiếc bất cứ giá nào, giết hắn!"

Lý Minh Thụy thực lực so với bình thường Linh Phủ Cảnh mạnh hơn, cùng Bạch Nhạc giao thủ đồng thời, cũng đã mơ hồ nhìn ra ngu kiếm chỗ kinh khủng, cứ việc lấy một địch ba, Bạch Nhạc kiếm lại vẫn có thể càng lúc càng nhanh!

Giờ khắc này, Lý Minh Thụy trong lòng là thật đã mọc lên một tia ý sợ hãi.

Càng là cùng Bạch Nhạc giao thủ, hắn liền càng có thể cảm nhận được Bạch Nhạc khủng bố, có thể mở tử phủ, không người nào là một đời thiên kiêu?

Đương nhiên, tại ở sâu trong nội tâm, Lý Minh Thụy cũng đồng dạng có vẻ hưng phấn.

Giả sử có thể tự tay chém giết một vị mở tử phủ thiên tài, tin tức truyền hồi Huyết Ảnh Ma Tông, hắn đồng dạng có thể có được phần thưởng khổng lồ, dạng này mê hoặc, đủ để cho hắn liều mạng một lần.

Phải biết, bây giờ cũng không phải là đơn đả độc đấu, mà là ba người vây công a!

Thành tựu tử phủ thiên tài mặc dù đáng sợ, mà dù sao Bạch Nhạc mới vẻn vẹn chỉ là linh phủ sơ kỳ, lại chỉ là một cái mười sáu mười bảy thiếu niên, thật đến liều mạng tranh đấu thời điểm, có thể phát huy ra vài phần thực lực tới?

Ma tu đáng sợ nhất địa phương, chính là ở chỗ những cái kia liên tiếp xuất hiện liều mạng thủ đoạn!

Đối người khác ác, đối với mình ác hơn, nếu là không có phần này ngoan kính, thì như thế nào có thể tu thành ma công!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Ai nói ta chỉ hội khoái kiếm?

Đốt huyết thuật!

Sở hữu Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử đều nhất định muốn học một môn công pháp, chính là đốt huyết thuật, mặc dù ai cũng biết đây là một môn tàn khốc cực kỳ công pháp, là lấy tánh mạng mình đem đổi lấy lực lượng, nhưng lại đồng dạng, ai cũng khó có thể cự tuyệt dạng này pháp môn.

Đạo lý rất đơn giản, đốt huyết thuật hiệu quả đáng giá cái kia một phần đáng sợ đại giới.

Chân chính liều mạng tranh đấu thời điểm, có thể nguyên bản hẳn phải chết sát cục, liền có thể bằng vào đốt huyết thuật tranh ra một chút hi vọng sống tới.

Tổn thất một bộ phận sinh mệnh lực tuy đáng sợ, nhưng chung quy cũng phải còn sống, mới có tư cách suy nghĩ tổn thất cùng đại giới.

Cùng Huyền Môn đệ tử khác biệt, những thứ này người trong ma đạo, thời khắc đều có thể gặp phải nguy hiểm, bọn hắn dễ dàng hơn chết đi, cũng càng am hiểu sinh tử tương bác.

Lúc này, cảm thụ được Bạch Nhạc uy hiếp, bao quát Lý Minh Thụy ở bên trong, ba người đồng thời lựa chọn thi triển đốt huyết thuật đem đổi lấy lực lượng, mạnh mẽ tập sát Bạch Nhạc.

Huyết sắc tràn ngập, trong khoảnh khắc, ba người thực lực đồng thời tăng vọt, hầu như trong nháy mắt liền quay chuyển thế cục.

"Vù vù!"

Nguy cơ sinh tử phía dưới, Bạch Nhạc kiếm cũng đồng dạng nhanh đến cực hạn.

Từng có cùng Bạch Thành giao thủ kinh nghiệm, Bạch Nhạc rất rõ ràng đốt huyết thuật đáng sợ, tại loại này bị vây công tình huống dưới, hắn nhất định phải lấy lôi đình thủ đoạn, dẫn đầu diệt trừ một cá nhân, mới có thể có thủ thắng hy vọng.

Kinh lịch Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi cái kia từng cuộc một tàn khốc chém giết, Bạch Nhạc sớm đã không phải là trước đây cái kia giết một tên mập, đều lần nữa do dự thái điểu.

Thời khắc sinh tử đi khắp, để cho so với hắn ai cũng rõ ràng quả đoán ý nghĩa.

Trong mắt lộ ra vẻ tàn nhẫn, Bạch Nhạc đem ngu kiếm phát huy đến cực hạn, hung hãn hướng về trong ba người yếu nhất một cái giết đi qua.

Thời gian dài như vậy giao thủ, ngu kiếm kiếm thế mặc dù còn không có đạt được loại kia hoàn mỹ bước, nhưng là lại cũng đã đủ rất khủng bố.

Nếu như cùng Bạch Thành giao thủ trước đó Bạch Nhạc, có thể còn vô pháp thể hiện thả ra ngu kiếm kiếm thế, có thể kinh lịch một lần kia cảm ngộ, Bạch Nhạc đối với ngu kiếm khống chế, đã đạt được một cái hoàn toàn mới cao độ. Vô luận kiếm thế tích súc tới trình độ nào, đều có thể sớm thả ra, phân biệt chỉ là uy lực lớn nhỏ khác biệt mà thôi.

Một kiếm như vậy, muốn trực tiếp chém giết Lý Minh Thụy có thể trắc trở, thật là nếu là đối phó bình thường Linh Phủ Cảnh tồn tại, nhưng là tuyệt đối đủ đủ.

Mặc dù đều là Linh Phủ Cảnh, có thể lẫn nhau ở giữa chênh lệch, như rãnh trời.

Mặt khác hai cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử mặc dù trên danh nghĩa cũng là Phá Nam Phi đệ tử, có thể thực lực so với Lý Minh Thụy kém xa, thậm chí so Bạch Thành còn không bằng, dưới tình huống như vậy, chợt đối mặt Bạch Nhạc cái này súc thế mà phát một kiếm, thì như thế nào có thể ngăn trở.

"Phốc!"

Trong tích tắc, thậm chí đốt huyết thuật lực lượng còn không có chân chính thả ra ngoài, trong ba người yếu nhất một cái, liền trực tiếp bị Bạch Nhạc một kiếm bêu đầu.

Tiên huyết phóng lên cao, như ở trong màn đêm thịnh phóng hoa hồng máu, huyễn lệ mà khủng bố.

"Răng rắc!"

Cơ hồ là Bạch Nhạc chém giết người kia đồng thời, Lý Minh Thụy Huyết Ảnh Trảo, cũng đồng thời bắt được Bạch Nhạc bên trái xương quai xanh phía trên.

Toàn lực chém giết đối phương Bạch Nhạc, lúc này lại không dư lực tách ra một kích này, trong nháy mắt, vai trái xương quai xanh chợt vỡ vụn, đau nhức tập sát, trong nháy mắt lệnh Bạch Nhạc sắc mặt trắng bệch, tiên huyết nhiễm hồng nửa đoạn quần áo.

"Cút!"

Cứ việc chậm nửa phần, có thể Bạch Nhạc đang quyết định ra tay giết người trước đó, cũng đã dự liệu đến kết quả này, cơ hồ là bị thương đồng thời cũng đã làm ra phản ứng.

Kiếm phong đảo ngược, trực tiếp từ ngu kiếm hóa thành Linh Tê Kiếm Quyết!

Linh Tê Vọng Nguyệt, kiếm quay đầu!

Cái này trở tay một kiếm, thẳng đến Lý Minh Thụy cổ họng yếu hại.

Nếu như Lý Minh Thụy một trảo này tiếp tục thuận thế chụp vào Bạch Nhạc yết hầu, Bạch Nhạc tuy sẽ chết, có thể Lý Minh Thụy nhưng cũng tuyệt đối chạy không khỏi yết hầu bị đâm xuyên vận mệnh.

Tu luyện Huyết Ảnh Trảo, Lý Minh Thụy bàn tay rắn như sắt đá, có thể không có nghĩa là hắn yết hầu đồng dạng có thể ngăn trở Bạch Nhạc toàn lực một kiếm.

Lý Minh Thụy muốn giết Bạch Nhạc không sai, nhưng lại tuyệt đối không muốn cùng Bạch Nhạc đồng quy vu tận.

Bạch Nhạc một kiếm này thay đổi thực sự quá nhanh, nhanh đến Lý Minh Thụy thậm chí không kịp suy nghĩ, vô ý thức cũng đã bản năng làm ra lựa chọn.

Coong!

Kiếm phong gần người trong nháy mắt, Lý Minh Thụy bàn tay chợt thu hồi, mạnh mẽ ngăn lại một kiếm này, nhưng mà, mượn lấy trong chớp nhoáng này đứng không, Bạch Nhạc nhưng cũng đồng dạng thối lui, thoát khỏi nguy hiểm.

Cái này liên tiếp biến hóa, có thể nói là động tác mau lẹ, chính là người trong cuộc ba người cũng hoàn toàn không thể dự liệu được.

Chờ đến tất cả cô đơn thời điểm, nhìn thi thể đồng bạn trùng điệp ngã

trên mặt đất, hai người không chỉ có đồng thời biến sắc.

Người điên!

Cho tới nay, bọn hắn đều cho rằng, bọn hắn những thứ này ma tu nếu so với chính đạo đệ tử tàn nhẫn nhiều, nhưng hôm nay, đối mặt Bạch Nhạc, bọn hắn nhưng không khỏi đều mọc lên dạng này ý niệm trong đầu.

Loại này không tiếc đồng quy vu tận đấu pháp, dù cho là bọn hắn chỉ sợ cũng căn bản không dùng được.

Cùng bọn chúng so với, thật giống như Bạch Nhạc mới là người trong ma đạo đồng dạng.

Duy nhất tin tức tốt là, bọn hắn lấy hi sinh một cái đồng bạn làm giá, rốt cục thương tổn được Bạch Nhạc.

Bóp nát Bạch Nhạc bên trái bả vai xương quai xanh, liền chờ tại phế bỏ Bạch Nhạc một cánh tay, hơn nữa, lấy Lý Minh Thụy ánh mắt không khó coi ra, vừa mới Bạch Nhạc tích súc hồi lâu sát chiêu, cũng đã dùng hết, bây giờ ngược lại là Bạch Nhạc yếu ớt nhất thời điểm.

Sử dụng kiếm là một tay, thế nhưng thân thể nhưng là một cái chỉnh thể, một cái cánh tay bị phế, xuất kiếm tốc độ tất phải chịu đến ảnh hưởng cực lớn, cho dù có thể nhịn xuống loại kia đau nhức, cũng tuyệt đối không có khả năng dùng lại ra nhanh như vậy kiếm.

Liếm liếm môi, Lý Minh Thụy con mắt ngược lại sáng hơn vài phần, "Thật đáng sợ khoái kiếm! Bạch Nhạc, không nghĩ tới ta coi khinh ngươi, quả nhiên từng cái có thể thành tựu tử phủ, đều là một đời thiên kiêu a!"

"Nếu là 1 vs 1 sinh tử tương bác, chỉ sợ ta còn thực sự chưa chắc là đối thủ của ngươi! Bất quá, hiện tại ngươi, còn có thể thi triển ra loại kia

khoái kiếm sao?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, giờ khắc này Lý Minh Thụy trong mắt lộ ra lau một cái không che giấu chút nào cực nóng quang mang, thật giống như Bạch Nhạc đã là trên thớt cá , mặc cho hắn xâm lược.

Liếc liếc mắt chính mình thụ thương đến đã không ngẩng nổi cánh tay, Bạch Nhạc sắc mặt trắng bệch, có thể trên mặt lại ngược lại lộ ra lau một cái châm chọc nụ cười.

"Ai nói ta chỉ hội khoái kiếm?"

Ngu kiếm nhanh, thật là xây dựng ở mỗi một điểm tỉ mỉ phía trên , bất kỳ cái gì một điểm biến hóa rất nhỏ, đều sẽ ảnh hưởng đến ngu kiếm tốc độ.

Về điểm này, Lý Minh Thụy xem xác thực phi thường chuẩn.

Thật là. . . Ai nói Bạch Nhạc sẽ chỉ ngu kiếm?

Dù là cùng Bạch Thành đánh một trận xong, Bạch Nhạc đối với ngu kiếm lý giải càng phát ra thấu triệt, nhưng trên thực tế, hắn cường đại nhất vẫn như cũ không phải ngu kiếm, mà là Linh Tê Kiếm Quyết!

So với việc ngu kiếm, Linh Tê Kiếm Quyết khả năng liền nửa điểm cũng không ngu, mà là đem kiếm đạo tinh diệu phát huy đến cực hạn.

Phế bỏ cánh tay sẽ ảnh hưởng ngu kiếm xuất kiếm tốc độ, nhưng đối với Linh Tê Kiếm Quyết mà nói, ảnh hưởng nhưng không như trong tưởng tượng lớn như vậy.

Kiếm phong hơi đổi, linh lực xuyên thấu qua kiếm phong chợt bạo phát, hóa thành một mảnh nhỏ đáng sợ kiếm quang, trong nháy mắt đem còn lại hai người bao phủ đi vào.

Lưu Vân Tán Hoa!

Kiếm như lưu vân, phảng phất trong nháy mắt vỡ nát, hóa thành mấy đạo lưu quang bắn ra.

Mỗi một vệt sáng, đều là một ánh kiếm, huyễn lệ loá mắt.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 103: Liều mạng tranh đấu

Mặc dù trả giá phế bỏ một cái cánh tay đại giới, nhưng diệt trừ một người, đối với Bạch Nhạc mà nói, áp lực thật ngược lại còn giảm bớt rất nhiều.

Cái gì gọi là liều mạng tranh đấu? Chính là chỉ cần có thể còn sống, trả bất cứ giá nào đều có thể sẽ không tiếc.

Bạch Nhạc ý nghĩ rất rõ ràng, hắn nhất định phải đem đối phương tiêu diệt từng bộ phận, Lý Minh Thụy thực lực tồn tại linh phủ trung kỳ thực lực, rất khó trong vòng thời gian ngắn đánh chết, vậy cũng chỉ có thể đem mục tiêu đặt ở trên người người khác.

Mặc dù vì thế đánh đổi một số thứ, cũng đáng.

Tập sát phía sau một người, Bạch Nhạc rất mau đem mục tiêu lần nữa tập trung đến trên người một người khác, bảy thành ở trên công kích toàn bộ đều tập trung ở đối phương trên người, ngược lại là Lý Minh Thụy, nếu không có nhất định phải cất kiếm hồi phòng, Bạch Nhạc áp căn bản không hề đối hắn xuất thủ ý tứ.

Đương nhiên, nếu như Lý Minh Thụy hai người bọn họ có thể tín nhiệm lẫn nhau, lẫn nhau phối hợp phía dưới, rất dễ dàng là có thể khiên chế trụ Bạch Nhạc, lấy đốt huyết thuật cái kia hiệu quả lớn, thắng bại còn phải liều mạng đến cuối cùng mới biết được.

Có thể hỏi đề ở chỗ, người trong ma đạo cho tới bây giờ đều sinh hoạt tại một cái tàn khốc cạnh tranh trong hoàn cảnh! Cho dù là cùng một cái tông môn, thậm chí cùng vị sư tôn môn hạ, lẫn nhau ở giữa cũng y

nguyên vẫn là một loại tàn khốc cạnh tranh quan hệ, căn bản không có khả năng có chân chính tín nhiệm đáng nói.

Nhận thấy được Bạch Nhạc ý đồ, một người khác bản năng phản ứng không phải đi phối hợp Lý Minh Thụy nghĩ biện pháp kiềm chế giết ngược Bạch Nhạc, mà là trốn!

Tựa như vừa mới Bạch Nhạc tập sát cái kia đồng bạn, đối với bọn hắn mà nói, phản ứng đầu tiên tuyệt đối không phải vì đối phương báo thù, mà là bởi vì đối phương chết, cho Bạch Nhạc mang đến thương thế vui vẻ.

Giờ khắc này, hắn cũng đồng dạng không chút nghi ngờ, Lý Minh Thụy hội bắt hắn làm người chết thế, dù là kết quả cuối cùng, nhất định là Bạch Nhạc bị dây dưa đến chết, hắn cũng tuyệt đối không nguyện ý dùng chính mình mệnh đi lấp.

Mượn lấy đốt huyết thuật kích phát lực lượng, chợt hướng về phương xa bỏ chạy mà đi.

"Lý sư huynh, ta đi hồi bẩm sư tôn, ngươi trước chống, chỉ cần sư tôn vừa đến, tất để cho tiểu tặc này chết không nơi táng thân!"

". . ."

Nghe nói như thế, Lý Minh Thụy suýt chút nữa không tức giận một ngụm lão huyết phun ra ngoài.

Ba người vây giết Bạch Nhạc, chết một người, trốn một cái, bây giờ chỉ còn lại có tự thân hắn ta, nơi nào còn có liều chết xuống dưới dũng khí, cơ hồ là đồng thời, liền chợt theo hướng về xa xa chạy đi.

"Muốn đi, không chê trễ giờ sao?"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, đến loại thời điểm này, Bạch Nhạc còn há có thể cho phép đối phương thoát thân.

Vừa chết vừa trốn, bây giờ chỉ còn lại có Lý Minh Thụy một cái, tình thế chợt liền nghịch chuyển qua đây, thân hình hơi lắc lư, khủng bố kiếm quang trong nháy mắt liền đem Lý Minh Thụy bao phủ đi vào, phong kín tất cả đường lui.

"Bạch Nhạc, ngươi đừng khinh người quá đáng!"

Trong mắt lộ ra lau một cái huyết sắc, Lý Minh Thụy lành lạnh mở miệng uy hiếp nói.

"Tổn thương ta một cánh tay, nếu như còn để ngươi rời khỏi, chẳng phải là để cho người ta làm ta mềm yếu dễ bắt nạt?" Không có chút nào quan tâm Lý Minh Thụy uy hiếp ý tứ, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói, "Yên tâm, dùng không bao lâu, toàn bộ Huyết Ảnh Ma Tông đều sẽ xuống dưới cho ngươi chôn cùng."

Giờ khắc này, Bạch Nhạc không che giấu chút nào chính mình sát niệm, lạnh lùng nói rằng.

Cảm thụ được Bạch Nhạc trong giọng nói cái kia phần nghiêm túc, cho dù là Lý Minh Thụy cũng không khỏi một hồi tê cả da đầu, cái này căn bản là một người điên a!

Đương nhiên, Lý Minh Thụy cũng không tin tưởng Bạch Nhạc thật có thể tiêu diệt Huyết Ảnh Ma Tông, cái kia căn bản là người si nói mộng!

Có thể hỏi đề ở chỗ, cái người điên này là thật có khả năng giết chết hắn a.

"Cút ngay cho ta!"

Trong miệng quát to một tiếng, đốt huyết thuật cơ hồ bị Lý Minh Thụy phát huy đến cực hạn, toàn thân gần một phần ba tinh huyết vào giờ khắc này bốc cháy lên, hóa thành một cổ lực lượng cuồng bạo từ Lý Minh Thụy trên người bộc phát ra.

Huyết Ảnh Trảo!

Toàn bộ bàn tay trong nháy mắt này, chợt hóa thành một đạo mờ nhạt huyết ảnh, hầu như thấy không rõ xuất thủ vết tích.

Nguy cơ sinh tử hạ cực hạn bạo phát, Lý Minh Thụy mới chính thức đem Huyết Ảnh Trảo uy lực bày ra.

Một kích này, tiêu hao trong cơ thể hắn một phần ba tinh huyết, hầu như chẳng khác nào muốn hắn gần nửa cái mạng, tức mà có thể đánh chết Bạch Nhạc, sau trận chiến này, cũng chí ít yêu cầu thời gian mấy năm mới có thể khôi phục qua đây.

Đây mới là Lý Minh Thụy chân chính liều mạng sát chiêu.

Dạng này tốc độ, thậm chí so ngu kiếm phát huy đến cực hạn thời điểm, còn nhanh hơn vài phần.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc toàn thân mồ hôi lông đều dựng lên, loại kia vô hạn gần sát tử vong cảm giác áp bách, cơ hồ khiến hắn không thở nổi, càng không kịp suy tư phán đoán.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc duy nhất có thể làm chính là bản năng xuất kiếm!

Linh Tê Nhất Kiếm!

Thần giao cách cảm, kiếm tâm tương thông!

Đối phương công kích mau nữa, thì như thế nào có thể rất nhanh đa nghi bên trong cái kia Linh Tê một điểm.

"Coong!"

Mắt thường đã vô pháp đánh bắt một trảo này vết tích, có thể Bạch Nhạc đưa ra một kiếm này, lại như cũ vừa đúng đâm trúng cái kia phá không mà đến ngón tay, trong cơ thể linh lực vào giờ khắc này chợt bung ra, hung hăng cùng Huyết Ảnh Trảo va vào nhau.

Răng rắc một tiếng, Bạch Nhạc kiếm trong tay cũng không còn cách nào thừa nhận cái này lực lượng kinh khủng, trong nháy mắt vỡ nát, hóa thành điểm một cái hàn mang bắn ra bốn phía mà ra! Nhưng mà, ngay tại lúc đó, cái kia một cổ lợi hại kiếm quang lại thế đi không giảm, ngạnh sinh sinh đem Lý Minh Thụy bàn tay chém xuống tới.

"Phốc!"

Hai người cơ hồ là đồng thời phun ra một ngụm tiên huyết, bị đánh ngã bay mà ra!

"A! A! A! ! !"

Trong miệng phát sinh một hồi kêu thảm, nhìn chính mình bàn tay bị nhất trảm hai đoạn, Lý Minh Thụy hầu như điên mất, cái kia không chỉ là trên người đau đớn, quan trọng hơn là đau lòng!

Vì tu luyện Huyết Ảnh Trảo, Lý Minh Thụy từ bước vào Linh Phủ Cảnh bắt đầu, nhiều năm như vậy, toàn bộ tâm huyết toàn bộ đều đặt ở cái này một bàn tay phía trên, có thể nói Lý Minh Thụy một thân thủ đoạn, hầu như toàn bộ đều tại đây một bàn tay phía trên, bàn tay đứt, liền chờ tại phế hắn nhiều năm khổ tu.

Hắn chẳng thể nghĩ tới, nguyên bản phải giết liều mạng một kích, vậy

mà lại rơi vào kết cục như thế.

Cho tới giờ khắc này, một kiếm kia, phảng phất vẫn còn ở trước mắt hắn một lần nữa, hắn căn bản không rõ, một kiếm này quả thực so như quỷ mị, phá vỡ hắn nhận thức.

Trên đời này, vì sao lại có đáng sợ như thế kiếm!

Cùng Lý Minh Thụy tương đồng, giờ khắc này Bạch Nhạc cũng đồng dạng cực không dễ chịu, mặc dù bằng vào Linh Tê Nhất Kiếm phá Huyết Ảnh Trảo, thậm chí chặt đứt đối phương bàn tay, thật là cái kia đã tiếp cận linh phủ hậu kỳ lực lượng, nhưng cũng đồng dạng để cho hắn bị trọng thương.

Kiếm trong tay vỡ nát, càng là lệnh một tia kiếm khí phản phệ, thương tổn được Bạch Nhạc đáy lòng.

Lấy mới vào linh phủ thực lực, liều mạng tới mức này, Bạch Nhạc thì như thế nào không phải đã đạt được cực hạn.

Nhưng mà, Bạch Nhạc rồi lại so với ai khác đều biết, càng là đến thời khắc thế này liền càng nguy hiểm.

Vô luận là ban đầu chém giết mập mạp trận chiến kia, vẫn là đối mặt Âm Dương Quỷ Đồng, Bạch Nhạc đều nhớ kỹ một điểm, ở đối phương còn không có tắt thở trước đó, tất cả cũng có thể! Muốn phải sống sót, biện pháp duy nhất, chính là so với đối phương ác hơn, ép hết mình một điểm cuối cùng khí lực.

Đạp chân xuống, Bạch Nhạc cả người chợt hướng về Lý Minh Thụy nhào qua, kiếm trong tay vỡ, lợi dụng chỉ làm kiếm, dùng hết linh lực sau cùng ngưng tụ ra một điểm kiếm quang, hung hãn hướng về Lý Minh Thụy yết hầu đâm tới.

"Phốc!"

Còn đắm chìm tại đoạn chưởng trong thống khổ, lại bị đốt huyết thuật tiêu hao nhiều như vậy tinh huyết, đối mặt một kích này, Lý Minh Thụy thậm chí căn bản liền phản ứng cũng không kịp, liền bị một chỉ điểm nát yết hầu, thẳng tắp ngã xuống.

Đến chết, Lý Minh Thụy trong mắt một màn kia sợ hãi đều không tán đi.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 104: Máu mủ tình thâm, có thể ta không tin được ngươi

Hô!

Phun ra một ngụm trọc khí, khóe miệng thậm chí còn có bọt máu tràn ra, cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc nâng lấy trái tim kia, cuối cùng mới là triệt để để xuống.

Lấy một địch ba, lưỡng chết vừa trốn!

Dạng này chiến tích tuy kinh người, nhưng vì cái này trả giá thật lớn cùng nguy hiểm, cũng đồng dạng không có người thường có khả năng tưởng tượng.

Đối mặt Lý Minh Thụy cuối cùng cái kia một cái Huyết Ảnh Trảo, Bạch Nhạc mình cũng không dám khẳng định có thể hay không đở được, có thể nói là tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc, sinh tử ngay tại trong gang tấc.

May mắn là, hắn đúng là vẫn còn sống sót.

Từ trong túi đựng đồ lấy ra mấy viên thuốc nuốt vào, Bạch Nhạc khí tức lúc này mới ổn định một ít.

Những đan dược này đều là rời Tông trước đó, Liễu Như Tân giúp hắn chuẩn bị, cũng không trân quý, thế nhưng chữa thương hiệu quả vẫn còn không sai.

Ánh mắt chuyển hồi đã tàn phá linh đường, tự nhiên rơi trở lại Bạch Thương Hải trên người.

"Tam thúc, ngươi xem, ta nói, thế giới này cũng không thuộc về ma tu! Dù cho là Huyết Ảnh Ma Tông người, ta cũng giống vậy giết cho ngươi xem." Chậm rãi đi tới Bạch Thương Hải trước mặt, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói.

". . ." Giờ khắc này, nhìn Bạch Nhạc, Bạch Thương Hải hàm răng không khỏi có chút run lên.

Cứ việc bây giờ Bạch Nhạc vai trái xương quai xanh bị bóp nát, tiên huyết nhiễm hồng nửa thân thể, thậm chí ngay cả kiếm đều vỡ, có vẻ chật vật không chịu nổi, có thể Bạch Thương Hải lại nơi nào còn bật cười.

Vừa mới trận chiến kia, đã triệt để hướng vỡ tâm hắn lý do phòng tuyến, lòng tràn đầy tất cả đều là sợ hãi.

"Tiểu Nhạc, ngươi hãy nghe ta nói, ta cũng là bị bất đắc dĩ!" Phảng phất người chết chìm bắt lại một cái phao cứu mạng cuối cùng, Bạch Thương Hải không ngừng bận rộn giải thích, "Trước đây, ta cũng là bị Phá Nam Phi bọn hắn bức, cha mẹ ngươi chết, theo ta không có bất cứ quan hệ gì! Tiểu Nhạc, chỉ cần ngươi bằng lòng trở về, ta lập tức bả chức gia chủ trả lại cho ngươi."

Từ chối cho ý kiến, Bạch Nhạc nhìn vị này thất kinh Tam thúc, chậm rãi hỏi, "Huyết Ảnh Ma Tông, muốn Bạch gia làm cái gì?"

Đây mới là Bạch Nhạc trong lòng lớn nhất nghi vấn.

Đừng nói vị kia tồn tại Tinh Cung Cảnh thực lực Phá Nam Phi, coi như là bị chính mình giết chết Lý Minh Thụy, đối với Bạch gia mà nói, cũng đã là đủ để chúa tể sinh tử nhân vật.

Bạch gia tại Thanh châu phủ mặc dù cũng coi như thế gia, mà dù sao chỉ

là trong thế tục gia tộc, căn bản không đạo lý bị Huyết Ảnh Ma Tông loại này quái vật lớn coi trọng.

Phải biết, chỉ dựa vào Huyết Ảnh Ma Tông bây giờ hiển lộ ra thực lực, cũng đã không thể so với Linh Tê Kiếm Tông kém.

"Thanh châu ngoài thành trong sơn cốc, có một chỗ linh mạch! Huyết Ảnh Ma Tông người để cho chúng ta Bạch gia, lấy khai thác mỏ danh nghĩa phong tỏa sơn cốc, trợ giúp bọn hắn thu thập linh thạch." Bạch Thương Hải cũng biết, đây là quan hệ hắn thời khắc sinh tử, tự nhiên không có nửa điểm do dự, thành thật trả lời đạo, "Trừ cái đó ra, Huyết Ảnh Ma Tông người, còn xuyên thấu qua Bạch gia tiếp xúc Thanh châu phủ chủ, tìm hiểu Thanh châu phủ phụ cận mấy cái tông môn tin tức."

"Chúng ta Bạch gia cũng có người, bái nhập những tông môn này! Tiểu Mộc ngươi còn nhớ rõ sao? Hắn liền bái nhập Hàn Sơn tông, bây giờ nghe nói cũng đã trở thành nội môn đệ tử."

Bạch Mộc!

Nghe được cái tên này, Bạch Nhạc trong lòng ký ức lần nữa bị đánh thức.

Bạch Mộc là Nhị thúc gia hài tử, chỉ là Nhị thúc rời khỏi gia tộc thật lâu, một mực không có tin tức gì, trước đây Bạch Mộc còn lúc rất nhỏ, có người nói đã bị Nhị thúc mang đi ra ngoài tìm tiên duyên! Bất quá, trước lúc ly khai, Bạch Mộc cùng Bạch Nhạc cảm tình ngược lại là cũng một mực tốt.

Đã nhiều năm như vậy, lại không nghĩ rằng, Bạch Mộc vậy mà cũng bái nhập tông môn, bước vào con đường tu hành.

Bây giờ lại hồi quay đầu lại xem, to như vậy một cái Bạch gia, súc tích thật so chính mình tưởng tượng bên trong sâu nhiều.

Chỉ là. . .

"Mộc ca nhi, cũng cùng Huyết Ảnh Ma Tông có quan hệ?" Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi,

"Không có!" Bạch Thương Hải liền vội vàng giải thích, "Tiểu Mộc cái gì cũng không biết, chúng ta cũng chỉ phụ trách dựa theo Huyết Ảnh Ma Tông phân phó, thường cách một đoạn thời gian phái người đi xem hắn một chút, hỏi thăm một ít Hàn Sơn tông tin tức."

Nghe thế, Bạch Nhạc thần sắc lúc này mới hòa hoãn vài phần.

Thật Bạch Nhạc cũng biết, Bạch Thương Hải loại này dựa vào cùng Huyết Ảnh Ma Tông tồn tại người, căn bản không có khả năng biết chân chính nội tình, bất quá, chỉ dựa vào hỏi lên mấy tin tức này, cũng đã đủ đủ làm người ta kiêng kỵ.

Có thể làm cho Tinh Cung Cảnh cường giả tự mình tọa trấn Thanh châu phủ, sự tình sợ rằng hoàn toàn không phải một cái linh mạch đơn giản như vậy.

"Tiểu Nhạc, buông tha ta! Ta dù sao cũng là ngươi Tam thúc, máu mủ tình thâm, ngươi yên tâm, ta sẽ không theo Huyết Ảnh Ma Tông người, lại nói nửa điểm ngươi tin tức!" Đứng lên, Bạch Thương Hải lần nữa mở miệng nói, "Ta có thể giúp ngươi trùng kiến Bạch gia, ngươi chính là Bạch gia gia chủ."

Lẳng lặng nhìn Bạch Thương Hải, Bạch Nhạc có thể cảm giác được lúc này Bạch Thương Hải nói là nói thật, hắn là thật bị sợ ở, chỉ cầu mạng sống, không có nửa điểm hãm hại chính mình ý niệm trong đầu.

"Máu mủ tình thâm. . ."

Chậm rãi lặp lại một lần bốn chữ này, Bạch Nhạc trên mặt đột nhiên lộ ra lau một cái vẻ đùa cợt.

"Phốc!"

Một điểm kiếm quang từ ngón tay phun ra, thẳng điểm rơi vào Bạch Thương Hải mi tâm phía trên, ngay lập tức đâm vào trong đầu, thậm chí không đợi Bạch Thương Hải nói thêm một chữ nữa, liền trực tiếp bị mất mạng.

"Từ ta bảy năm trước ly khai Bạch gia thời điểm, ta liền không tin nữa cái gì máu mủ tình thâm. . ." Chậm rãi tự tay khép lại Bạch Thương Hải con mắt, Bạch Nhạc nhẹ giọng lẩm bẩm, "Máu mủ tình thâm, ta có thể. . . Không tin được ngươi!"

Nói xong câu đó, Bạch Nhạc trong mắt lần nữa lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc.

Giết chết vị tam thúc này có lẽ có ít tàn khốc, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, Bạch Thanh Nhã an nguy, nhưng phải thắng được hắn gấp mười lần, gấp trăm lần!

Chỉ cần Bạch Thương Hải còn sống, Huyết Ảnh Ma Tông liền vẫn như cũ có thể lợi dụng Bạch gia lực lượng phong tỏa Thanh châu phủ, truy tra hắn cùng với Bạch Thanh Nhã hạ lạc.

Giờ khắc này ở hắn uy hiếp dưới, Bạch Thương Hải hoặc là chỉ cầu mạng sống, xác thực không có hại tâm tư khác, thật là tin tức một khi truyền đi, Phá Nam Phi lần nữa bước vào Bạch gia, Bạch Thương Hải còn có thể tiếp nhận được loại kia áp lực, không chịu bán đứng chính mình sao?

Coi như hắn bằng lòng, Phá Nam Phi sẽ cho hắn cơ hội này sao?

Chỉ khi nào giết chết đối phương, Bạch Thương Hải mạch này coi như là triệt để tuyệt, toàn bộ Bạch gia lập tức hội rơi vào trong hỗn loạn, Phá Nam Phi coi như bả Bạch gia san thành bình địa, cũng đừng nghĩ lại tiếp tục khống chế Bạch gia.

Phía dưới những người kia cũng không biết cái gì là Huyết Ảnh Ma Tông, càng không không cần biết ngươi là cái gì Tinh Cung Cảnh cường giả, bọn hắn duy nhất nhận thức chính là Bạch gia huyết mạch, dòng chính huyết mạch!

Đến lúc đó biện pháp duy nhất chính là đi Hàn Sơn tông tìm về Bạch Mộc!

Bạch Mộc có thể cùng Huyết Ảnh Ma Tông không có quan hệ gì, có Hàn Sơn nội môn đệ tử thân phận, Huyết Ảnh Ma Tông nghĩ đến cũng không dám tùy tiện đối hắn xuất thủ, đến lúc đó, Bạch gia coi như là tạm thời thoát khỏi Huyết Ảnh Ma Tông khống chế.

Kể từ đó, nhằm vào Bạch Thanh Nhã phát lệnh truy nã, tự nhiên liền sẽ biến mất theo.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đây mới là cam đoan Bạch Thanh Nhã an toàn phương thức cao nhất.

Còn như vì vậy Bạch gia khả năng còn rất nhiều người phải chết. . . Ai quan tâm đâu?

Chính như trước đó Bạch Nhạc nói, bây giờ Bạch gia chỉ là Bạch Thương Hải Bạch gia, không có quan hệ gì với hắn, bây giờ toàn bộ Bạch gia, hắn chân chính quan tâm, cũng cũng chỉ có Thanh Nhã tỷ một người mà thôi.

Cuối cùng liếc mắt nhìn linh đường vị trí, mượn lấy bóng đêm, Bạch Nhạc lặng yên rời đi, tựa như chưa bao giờ xuất hiện qua.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Thanh Nhã tỷ, chúng ta về nhà

"Tê, đau, Thanh Nhã tỷ! Thật đau!"

Nửa bả vai đều bị ra trong bao chứa lấy, đổi một lần dược Bạch Nhạc liền đau mắng nhiếc, hồn nhiên lại nhìn không ra nửa điểm phong phạm cao thủ.

"Hiện tại biết đau? Đi thể hiện thời điểm, làm sao không đau?" Hừ nhẹ một tiếng, Bạch Thanh Nhã bất mãn Bạch Nhạc trên đầu đập một chút, tiếp tục giáo huấn, "Không được lộn xộn, ta dược còn không có đổi xong đâu."

"Ta biết nha, Thanh Nhã tỷ, ngươi có thể nhẹ một chút."

"Bao lớn người, còn cùng khi còn bé, đau chết ngươi cho phải đây." Ngoài miệng mặc dù giáo huấn lấy Bạch Nhạc, có thể trên tay lại y nguyên vẫn là nhẹ rất nhiều.

Bạch Thanh Nhã không ngốc, tự nhiên biết Bạch Nhạc tại sao muốn mạo hiểm phản hồi Bạch phủ sát nhân, loại kia cảm động, nàng nói không nên lời cảm tạ, nhưng lại nhớ kỹ trong lòng chỗ sâu nhất.

Thay xong dược, Bạch Thanh Nhã đi ra cửa xử lý những cái kia thay đổi nhuộm huyết vải xô, Bạch Nhạc trên mặt bộ kia đau đớn biểu tình nhất thời tiêu thất.

Trên vai đầu khớp xương bị bóp nát, đối với người thường mà nói, có lẽ là cả đời đều khó khôi phục tổn thương, nhưng đối với bước vào Linh Phủ Cảnh cường giả mà nói, nhưng không tính là gì, vô luận là cường

đại thân thể tự lành năng lực, vẫn là linh khí lưu chuyển, đều có thể rất mau trị tội tốt.

Thậm chí còn, coi như là trên người cái này một đống vải xô, nếu không phải vì để Bạch Thanh Nhã yên tâm, thật cũng không cần phải băng bó.

Có thể Bạch Nhạc cho tới bây giờ, cũng vẫn như cũ nhớ kỹ chính mình kéo một thân thương thế trở về là, Bạch Thanh Nhã không ngừng được rơi lệ dáng vẻ.

Đây là chính mình bây giờ trên đời này thân nhân duy nhất.

Vô luận là giả trang ra một bộ đau mắng nhiếc dáng vẻ, vẫn là tùy ý Bạch Thanh Nhã cho hắn băng bó vết thương, thật cũng chỉ là vì gần hơn lẫn nhau khoảng cách, để cho Bạch Thanh Nhã sẽ không cảm thấy cách hắn thế giới quá mức xa xôi.

Mấy ngày nay, mượn lấy dưỡng thương cơ hội, Bạch Nhạc cũng xuyên thấu qua đủ loại cách, thu thập một chút Thanh châu tin tức.

Toàn bộ Thanh châu, tổng cộng có sáu cái Huyền cấp ở trên tông môn, đồng thời có nhất cá Địa Cấp tông môn tọa trấn.

Địa cấp tông môn tên là Thất tinh tông, không chỉ ở Thanh châu, phóng nhãn thiên hạ, cũng cực kỳ nổi danh.

Trừ cái đó ra, hơn năm cái Huyền cấp tông môn, lẫn nhau thực lực không kém nhiều, mà Bạch Mộc vị trí Hàn Sơn tông, càng là ngũ Tông đứng đầu, có người nói Hàn Sơn lão tổ có thể là đã nửa chân đạp đến vào Tinh Hải Cảnh tuyệt thế cường giả.

Còn như Bạch Thương Hải nhắc tới cái kia một chỗ linh mạch, thật chỉ là một chỗ cực tiểu linh mạch, hơn nữa từng bị Thất tinh tông khai thác qua, cũng không có lưu lại nhiều ít linh thạch.

Cái gọi là khai thác linh thạch sợ chỉ là một cái lấy cớ, trên thực tế rất có thể chính là Huyết Ảnh Ma Tông người ẩn thân địa phương.

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng sẽ không não tàn đến tự mình đi bên trong điều tra, muốn cùng Huyết Ảnh Ma Tông là địch, giết chết Phá Nam Phi báo thù cho cha mẹ, nhất định phải mượn những tông môn này lực lượng, bằng không, chỉ bằng chính hắn bây giờ chút thực lực ấy, chỉ sợ còn chưa đủ người ta một cái tát đánh.

Sửa sang một chút ý nghĩ, Bạch Nhạc vẫn là quyết định bả chỗ đột phá đặt ở Hàn Sơn tông.

Tính một chút thời gian, bây giờ không sai biệt lắm người nhà họ Bạch, cũng đã bả tin tức đưa đến Hàn Sơn tông a?

. . .

"Ta và Bạch gia đã sớm đã không có quan hệ gì."

Lắc đầu, Bạch Mộc nhẹ giọng nói, "Ta là Hàn Sơn tông đệ tử, làm sao có thể hồi đi làm cái gì gia chủ?"

Bạch gia những năm gần đây, mặc dù vẫn luôn Bạch Mộc có liên hệ, nhưng trên thực tế, Bạch Mộc phản ứng lại vẫn luôn rất bình thản, thậm chí chưa bao giờ rời Tông trở về xem qua liếc mắt.

Bạch Mộc thiên phú cũng không tính tốt, đặt ở Hàn Sơn tông bên trong, vốn là có vẻ cực kỳ bình thường, nhiều năm khổ tu, cũng bất quá mới vừa miễn cưỡng bước vào linh phủ mà thôi, hơn nữa linh phủ phẩm chất cũng không cao, lam sắc linh phủ, còn có rất nhiều tạp sắc.

Có thể bất kể thế nào nói, Bạch Mộc cũng đã chân chánh bước vào Linh Phủ Cảnh, chân chính đi lên con đường tu hành.

Đối với hắn mà nói, tu hành mới là hắn sinh hoạt cùng mục, còn như một cái trong thế tục gia tộc gia chủ, làm sao có thể bị không coi vào đâu.

"Mộc thiếu gia, chúng ta cũng biết, ngài là có bản lãnh lớn người, sẽ không trở về làm gia chủ! Nhưng ít ra, ngài về được chủ trì đại cuộc, ổn định cục diện, không đến mức để cho Bạch gia tản ra a! Ngài trên người, nhưng cũng giữ lại Bạch gia huyết a!" Cuống quít dập đầu, tới báo tin Bạch gia hạ nhân cũng minh bạch trong đạo lý, lần nữa xin xỏ.

Hơi chậm lại, cuối cùng một câu nói này, rốt cục đả động Bạch Mộc.

Vô luận như thế nào, hắn là người nhà họ Bạch, điểm này vô pháp cải biến! Phụ thân mặc dù sáng sớm liền rời đi Bạch gia, nhưng lại chưa bao giờ phủ nhận qua người nhà họ Bạch thân phận.

"Nói rõ ràng, Tam thúc bọn hắn rốt cuộc chết như thế nào?"

Nghe thế, hai cái báo lại tin hạ nhân không khỏi hai mặt nhìn nhau, bây giờ Bạch phủ đã sớm loạn thành nhất đoàn, đến tột cùng phát sinh cái gì, bọn hắn thật cũng không rõ ràng, do dự nửa ngày, lúc này mới nhỏ giọng nói rằng, "Mộc thiếu gia, cụ thể tiểu dã không rõ ràng, nhưng nghe nghe đồn. . . Tựa hồ là Nhạc thiếu gia làm."

"Nhạc thiếu gia?" Thoáng lưỡng lự một chút, Bạch Mộc lúc này mới đột nhiên phản ứng kịp, "Tiểu Nhạc?"

"Chúng ta cũng là nghe nói, cũng không gặp qua Nhạc thiếu gia. . . Ngài muốn lấy rõ ràng, vẫn là ngài tự mình trở về đi một chuyến đi."

"Tiểu Nhạc à. . . Tốt, ta và các ngươi trở về!" Ngẩng đầu, Bạch Mộc nhất thời làm ra quyết đoán, "Ta không tin tiểu Nhạc sẽ vô cớ sát nhân, chuyện này, ta sẽ tra rõ."

. . .

Ngắn ngủi nửa tháng, Bạch Nhạc thương thế cũng đã triệt để khôi phục.

Chính như Bạch Nhạc dự liệu, Bạch Mộc từ Hàn Sơn tông trở về sau đó, rất nhanh, Bạch gia đối với hắn cùng với Bạch Thanh Nhã truy sát cũng đã giải trừ, thậm chí truyền lời ra, mời mình cùng Bạch Thanh Nhã trở về.

Mặc dù Bạch Mộc khả năng còn không rõ ràng lắm chân tướng, có thể thiện ý tín hiệu cũng đã phát ra ngoài.

Cái này khiến Bạch Nhạc tâm lý rất thoải mái, không vì cái gì khác, loại này được tín nhiệm cảm giác thật tốt.

Nhìn ngoài cửa sổ sơ thăng thái dương, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Đi thôi, Thanh Nhã tỷ, chúng ta về nhà."

Mấy ngày nay, Bạch Nhạc thật chính là đang đợi Bạch Mộc, đây cũng là hắn liên lạc với Hàn Sơn tông nhất đơn giản phương thức.

Huống hồ, Bạch Nhạc so với ai khác đều biết, Thanh Nhã tỷ vẫn muốn trở về.

Đối với chính mình, đối với Bạch Mộc mà nói, có thể Bạch gia đã sớm đã trở thành một cái phù hiệu cùng ký ức, nhưng đối với Bạch Thanh Nhã mà nói, đó mới là nàng sinh hoạt, là nhà nàng.

Cho dù là vì Thanh Nhã tỷ, Bạch Nhạc cũng nhất định muốn trở lại Bạch gia.

"Tiểu Nhạc!"

So với việc Bạch Nhạc, Bạch Thanh Nhã lại hiển nhiên có chút khẩn

trương, nàng mặc dù không rõ Huyết Ảnh Ma Tông ý vị như thế nào, nhưng lại minh bạch bên trong nguy hiểm.

Chính nàng sinh tử cũng còn thôi, nhưng lại tuyệt đối không muốn để cho Bạch Nhạc rơi vào nguy hiểm ở giữa.

Đi tới Bạch Thanh Nhã bên người, nhẹ nhàng ôm lấy, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Yên tâm đi, Thanh Nhã tỷ, ta biết mình đang làm cái gì, không có nguy hiểm! Tiểu Nhạc đã lớn lên, có thể vì ngươi che gió che mưa. Bạch gia, là Bạch gia chúng ta, ta sẽ giúp ngươi cầm về."

Thay một thân sạch sẽ bạch y, bên hông treo kiếm, Bạch Nhạc thẳng đẩy cửa ra đi ra ngoài.

Ánh mặt trời vừa lúc, giống như Bạch Nhạc lúc này tâm tình.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Trọng chưởng Bạch gia

Lần nữa trở lại Bạch phủ, xa xa đã có người liếc mắt nhận ra Bạch Thanh Nhã, tin tức giống như bay, trong chốc lát liền truyền khắp Bạch phủ.

Cùng trước kia khác biệt, lần này đã sớm đã được đến phân phó hộ vệ mở rộng ra trung môn, cung kính đem Bạch Nhạc cùng Bạch Thanh Nhã nghênh vào trong phủ.

Lần này, Bạch Nhạc không tiếp tục đi Thính Hương Thủy Tạ, mà là trực tiếp tiến nhập Bạch gia chánh đường.

"Tiểu Nhạc, thật là ngươi trở về?"

Bạch Mộc cũng không có giả bộ, mà là sớm cũng đã chờ ở phòng khách bên ngoài, liếc mắt liền thấy Bạch Nhạc.

"Mộc ca nhi!"

Tất cả mọi người đã không phải là khi còn bé dáng vẻ, nếu như đi ở bên ngoài chỉ sợ căn bản cũng không dám nhận thức, có thể lúc này gặp lại, nhưng thật giống như vô số lúc đó ký ức đều xông lên đầu.

"Tiểu Nhạc, ha ha, thật là ngươi, ta thật còn sợ là tung tin vịt đâu!" Nghe thế quen thuộc xưng hô, Bạch Mộc sắc mặt nhất thời lộ ra vẻ vui mừng, cười lớn chào đón, dùng sức ôm lấy Bạch Nhạc, "Nhiều năm như vậy, ta còn tưởng rằng mãi mãi cũng không gặp được ngươi đây!"

"Đi, chúng ta đi vào nói chuyện!" Dùng sức vỗ vỗ Bạch Nhạc phía sau lưng, Bạch Mộc cười lớn mở miệng, liền muốn lôi kéo Bạch Nhạc vào

nhà.

"Mộc ca nhi, còn có Thanh Nhã tỷ đâu!" Cảm thụ được Bạch Mộc chân thành tha thiết nhiệt tình, Bạch Nhạc trong lòng cũng rất vui vẻ, nhưng lại y nguyên vẫn là không có lập tức đi vào.

Nao nao, Bạch Mộc lúc này mới chú ý tới Bạch Thanh Nhã, cũng đồng dạng minh bạch Bạch Nhạc ý tứ.

Thành thật mà nói, thật Bạch Mộc đối với Bạch Thanh Nhã cũng không có bao sâu cảm tình, mặc dù trên danh nghĩa Bạch Thanh Nhã là Bạch Nhạc tỷ tỷ, ai có thể đều biết Bạch Thanh Nhã xuất thân, sợ rằng trừ Bạch Nhạc bên ngoài, Bạch gia thế hệ này, cho tới bây giờ sẽ không ai, thật bả Bạch Thanh Nhã coi là tỷ tỷ.

Trước đó mấy năm nay, Bạch Thanh Nhã tại Bạch gia không được chào đón sự tình, Bạch Mộc mấy ngày qua, cũng cũng có nghe qua, vừa nói như vậy, liền minh bạch, Bạch Nhạc là muốn đi qua phương thức như vậy, một lần nữa cho Bạch Thanh Nhã tạo lên quyền uy tới.

Loại chuyện nhỏ này, Bạch Mộc đương nhiên sẽ không để ý, cười khẽ một chút, khẽ khom người đạo, "Ngược lại là chậm trễ Thanh Nhã tỷ! Thật sự là đã lâu không gặp tiểu Nhạc, có chút thất thố, Thanh Nhã tỷ, mời!"

Nói rất đẹp, thật là thực lòng nghĩ, Bạch Thanh Nhã đồng dạng thanh thanh sở sở, cho nên, cũng không có trước tiên hồi ứng với, mà là nhìn về phía Bạch Nhạc.

"Đi thôi Thanh Nhã tỷ, ngươi không đi, ta theo Mộc ca nhi cũng đều không dám vào phòng đây." Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Miệng đầy nói bậy đây." Khẽ cáu một tiếng, Bạch Thanh Nhã lần này

lại không chối từ, dẫn đầu bước vào trong đại sảnh.

Trong chốc lát, ba người ở trong đại sảnh tọa hạ , chờ sau đó người dâng trà về sau, Bạch Mộc liền phất tay ý bảo tất cả mọi người lui xuống đi.

"Tiểu Nhạc, Mộc ca nhi, các ngươi trò chuyện, ta đi ra ngoài một chút."

Bạch Thanh Nhã rành mạch từng câu, Bạch Nhạc là có lời muốn cùng Bạch Mộc nói, chủ động tìm một cái lấy cớ, lui ra ngoài.

Không có người ngoài, Bạch Nhạc cùng Bạch Mộc ngược lại cũng trầm mặc xuống.

"Tiểu Nhạc, ngươi hãy thành thật nói cho ta biết, Tam thúc bọn hắn, là ngươi giết sao?" Ngẩng đầu, Bạch Mộc sắc mặt cũng ngưng trọng vài phần, trầm giọng hỏi.

Từ nhìn thấy Bạch Nhạc thời điểm, Bạch Mộc liền cảm thụ được, Bạch Nhạc sớm đã không phải là người bình thường kia, mà là cùng hắn Linh Phủ Cảnh cường giả.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi đáp, "Vâng!"

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Bạch Mộc cũng không có lập tức phát tác, chỉ là trầm giọng hỏi.

"Ngươi mấy năm nay, gặp qua Thành ca nhi sao?" Nhìn Bạch Mộc, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi ngược lại.

"Tiểu thành?" Nao nao, Bạch Mộc có chút không hiểu nhìn Bạch Nhạc.

"Thành ca nhi cũng là Linh Phủ Chi Cảnh." Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Chỉ là. . . Hắn là ma tu!"

"Cái gì?"

Nghe vậy, Bạch Mộc cũng không ngồi yên được nữa đột nhiên đứng lên, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc.

Ma tu, hai chữ này có nghĩa là đồ vật, có thể thực sự thật đáng sợ.

"Mộc ca nhi, ngươi nghe nói qua Huyết Ảnh Ma Tông sao?"

Chứng kiến Bạch Mộc xác thực không biết nội tình, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng, đem chính mình lần này trở lại Bạch phủ chỗ kinh lịch tất cả, từ đầu chí cuối cho Bạch Mộc giảng thuật một lần.

Bao quát trước đây phụ mẫu bị buộc tự sát sự tình, cũng không giấu giếm.

"Thật lớn mật! Là ai cho hắn lá gan cấu kết ma tu, đây là muốn diệt môn tội nghiệt, chết chưa hết tội!" Tại Hàn Sơn tông tu hành nhiều năm như vậy, Bạch Mộc vô cùng rõ ràng tông môn đối ma tu thái độ! Căn bản không có bất kỳ đạo lý gì có thể giảng, chính là một cái chữ Sát!

Nghĩ vậy, Bạch Mộc thậm chí có chút nghĩ mà sợ.

Không chút nào khoa trương nói, giả sử Bạch gia cùng Huyết Ảnh Ma Tông cấu kết tin tức thật tuôn ra đến, sợ rằng tông môn bên kia cũng sẽ hoài nghi hắn cùng với ma đạo cấu kết, thậm chí không cần bất kỳ chứng cớ nào, liền sẽ trực tiếp nhốt, thậm chí là giết chết hắn.

Từ loại này góc độ đi lên nói, thậm chí có thể nói là Bạch Nhạc cứu hắn.

Chỉ là. . . Ai dám khẳng định Bạch Nhạc nói thì nhất định là lời nói thật?

Phải biết, hắn đưa về Bạch gia thời điểm, chứng kiến có thể cũng chỉ có Bạch Thương Hải thi thể, không có nửa điểm ma đạo khí tức, cái này có

thể là Huyết Ảnh Ma Tông có người qua đây xử lý xong, cũng đồng dạng có thể là Bạch Nhạc một mực tại dối trá.

Thậm chí ác liệt hơn một điểm, giả như Bạch Nhạc mới là Huyết Ảnh Ma Tông người đâu? Giả như đây hết thảy, bất quá cũng chỉ là Bạch Nhạc vì lừa hắn biên đi ra lời nói dối đâu?

Chứng kiến Bạch Mộc yên lặng, trên thực tế, Bạch Nhạc cũng đã đoán được đối phương tâm tư.

Đổi người khác, có thể còn thật không dễ dàng giải thích rõ, thế nhưng đối Bạch Nhạc mà nói, cũng rất đơn giản.

Cổ tay khẽ đảo, Bạch Nhạc thẳng bả Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử lệnh bài thân phận bỏ lên bàn, "Mấy năm nay, ta bái nhập Duyện châu Linh Tê Kiếm Tông, đồng thời trở thành chân truyền đệ tử, có lệnh bài thân phận làm chứng. . . Cần phải đủ để để tin a?"

"Chân truyền?"

Trong lòng đột nhiên chấn động, Bạch Mộc vô ý thức lấy ra lệnh bài liếc một cái.

Huyền cấp tông môn chân truyền đệ tử trên lệnh bài có khắc đệ tử tên, hơn nữa bên trong là có cực kỳ mạnh mẽ cấm chế, căn bản là không có cách làm giả.

Có thể trở thành Huyền cấp tông môn chân truyền đệ tử, tự nhiên đủ để chứng minh Bạch Nhạc cùng Ma Môn không có quan hệ gì.

Phải biết, chân truyền đệ tử cùng nội môn đệ tử có thể hoàn toàn khác biệt, ở bên ngoài, chân truyền đệ tử là có thể ở một mức độ nào đó đại biểu tông môn thái độ, dù là hắn cùng với Bạch Nhạc không biết, chỉ bằng cái này một mặt Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử lệnh bài,

Bạch Nhạc nói chuyện, cũng đồng dạng đủ để vì bằng.

Sắc mặt thay đổi mấy lần, Bạch Mộc trầm giọng mở miệng nói, "Tiểu Nhạc, chuyện này dây dưa quá lớn, ta không làm chủ, yêu cầu thượng nắm tông môn, mời trưởng lão định đoạt."

"Huyết Ảnh Ma Tông lén vào Thanh châu, mưu đồ tất nhiên không nhỏ, nhất định phải chuẩn bị sớm mới được! Ta nguyện tùy ngươi một chỗ hồi Hàn Sơn!" Gật đầu, Bạch Nhạc trầm giọng đáp.

Cái này bản thân liền là hắn sớm lên kế hoạch tốt một bộ phận.

Bạch Mộc vẻn vẹn chỉ là nội môn đệ tử, nói chuyện, chưa chắc có thể có bao nhiêu phân lượng! Thật là nếu là lại tăng thêm hắn cái này Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử, liền đủ để cho Hàn Sơn tông coi trọng.

"Việc này không nên chậm trễ, sáng mai chúng ta liền một chỗ khởi hành phản hồi Tông!"

Bạch Mộc rành mạch từng câu việc này tầm quan trọng, không có nửa điểm lưỡng lự, thẳng mở miệng nói.

Sở dĩ còn lưu một ngày thời gian, là bởi vì Bạch gia sự tình, cũng còn cần thời gian, làm một ít an bài.

Nhìn thấy Bạch Nhạc, Bạch Mộc tự nhiên biết, Bạch Nhạc cũng đồng dạng sẽ không ở lại Bạch gia, như vậy Bạch Thanh Nhã, liền hầu như trở thành trở thành Bạch gia gia chủ chọn lựa duy nhất, sẽ liên lạc lại trước đó Bạch Nhạc giúp Bạch Thanh Nhã tạo quyền uy sự tình. Không cần phải nói, Bạch Mộc liền dĩ nhiên minh bạch Bạch Nhạc mục.

. . .

Hầu như ngay tại Bạch Nhạc cùng Bạch Mộc nói chuyện với nhau đồng

thời, mấy bóng người cũng theo đó xuất hiện ở Bạch phủ phụ cận.

"Đại sư huynh!"

Cung kính hành lễ, bên trong một người trầm giọng mở miệng nói, "Đã xác nhận, Bạch Nhạc trở lại Bạch gia."

Nếu như Bạch Nhạc ở chỗ này, liền sẽ phát hiện nói chuyện người này, chính là trước đó từ Bạch Nhạc trong tay đào tẩu cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử.

Được xưng là Đại sư huynh trung niên khẽ vuốt cằm, trầm giọng nói rằng, "Thanh châu mưu đồ, quan hệ bổn tông đại kế, sư tôn đã hạ nghiêm lệnh, vô luận như thế nào, không thể để cho bọn hắn còn sống trở lại Hàn Sơn tông!"

"Bạch Nhạc mặc dù thành tựu tử phủ, nhưng cũng dù sao chỉ là mới vào linh phủ, lấy Đại sư huynh thực lực, tự nhiên dễ như trở bàn tay."

Lạnh rên một tiếng, trung niên lành lạnh mở miệng nói, "Nếu không phải là các ngươi những phế vật này, gây ra động tĩnh lớn như vậy, nơi nào yêu cầu khó khăn như vậy, ta hiện tại là có thể sát tiến đi thịt bọn họ."

Trước đó Bạch phủ trận chiến kia, chết hai vị Linh Phủ Cảnh cường giả, Bạch Thương Hải bỏ mình, đã sớm kinh động Thanh châu phủ chủ.

Nguyên bản Thanh châu phủ chủ đối với Huyết Ảnh Ma Tông cũng đã phát giác ra, bây giờ càng là phái người mật thiết chú ý Bạch phủ, lúc này nếu còn dám tùy tiện tại Bạch phủ xuất thủ, ắt sẽ lệnh Huyết Ảnh Ma Tông triệt để bại lộ.

Mặc dù giết chết Bạch Nhạc cùng Bạch Mộc, cũng là cái được không bù đắp đủ cái mất.

"Cho ta nhìn chòng chọc chết, chỉ cần bọn hắn ly khai Thanh châu thành, lập tức nói cho ta biết!" Xoay người, trung niên nhất thời biến mất ở góc đường bên trong.

. . .

Bạch Nhạc cùng Bạch Mộc đến tột cùng nói chuyện gì, phía dưới người tự nhiên không biết, mà khi bọn hắn đi ra thời điểm, liền có nghĩa là trước đó thuộc về Bạch Thương Hải Bạch gia, triệt để trở thành quá khứ.

Nguyên bản Bạch Mộc cùng Bạch Nhạc là muốn cho Bạch Thanh Nhã trực tiếp trở thành gia chủ, chỉ là Bạch Thanh Nhã lại kiên trì không chịu tiếp thu. Hơn nữa, Bạch Nhạc có chút bận tâm, Huyết Ảnh Ma Tông sẽ còn đối Bạch gia gia chủ động thủ, rơi vào đường cùng, chỉ phải tuyên bố Bạch Nhạc vì Bạch gia gia chủ, trọng chưởng Bạch gia, đồng thời từ Bạch Thanh Nhã tạm thời tiếp nhận gia tộc tất cả sự vụ.

Lấy Bạch Nhạc thân phận, dạng này nhâm mệnh đương nhiên sẽ không tồn tại bất kỳ trở ngại nào, hơn nữa Bạch Thanh Nhã vốn là quen thuộc trong gia tộc tình huống, ngắn ngủi nửa ngày ở giữa, cũng đã đem cục diện khống chế được, hoàn thành đối Bạch Thương Hải thế lực cuối cùng tẩy trừ.

Vào lúc ban đêm, Bạch Thanh Nhã an bài nhân thủ ở trong phủ thiết yến, trước đó bởi vì Bạch Thương Hải chết xu hướng suy tàn quét một cái sạch, một ít trước đây trung với Bạch Nhạc phụ mẫu lão nhân, càng là kích động nước mắt tuôn đầy mặt.

Chỉ có số rất ít một số người mới có thể từ Bạch Mộc cùng Bạch Nhạc thái độ bên trong, đoán ra ngày hôm đó sau Bạch gia chân chính làm chủ nhân tất nhiên là Bạch Thanh Nhã.

Những chi tiết này tự nhiên không cần nói thêm.

Một đêm ồn ào náo động, sáng sớm ngày thứ hai, Bạch Nhạc cùng Bạch Thanh Nhã nói lời từ biệt sau đó, liền trực tiếp cùng Bạch Mộc ly khai Bạch phủ.

Nhưng mà, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Bạch Mộc đều không nhận thấy được, đang lúc bọn hắn ly khai Bạch phủ đồng thời, cũng đã có người lặng yên đem tin tức truyền đi.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 107: Đẩy vào tuyệt cảnh

"Ra Thanh Châu thành một mực đi hướng đông, lấy chúng ta tốc độ, một ngày là được đưa về Hàn Sơn."

Cưỡi ngựa, từ Thanh Châu thành đi ra, Bạch Mộc chỉ phía xa phía đông phương hướng mở miệng giải thích.

Thật từ Thanh Châu thành đến Hàn Sơn, nếu như tình huống bình thường xuống, muốn ba ngày tả hữu lộ trình, bất quá Bạch Nhạc bọn họ đều là Linh Phủ Cảnh cường giả, có thể dùng linh lực rót vào thân ngựa bên trong, kích thích ngựa, tăng lên trên diện rộng tốc độ.

"Mộc ca nhi, không biết vì sao, ta một mực có một loại cảm giác bất an cảm giác. . . Đây là ta lệnh bài thân phận, ngươi mang theo người, nếu như có gì ngoài ý muốn, chúng ta đi tản ra! Ngươi liền một mình đưa về Hàn Sơn, đem sự tình giải thích rõ, mời Hàn Sơn cao thủ tới cứu ta."

Từ ly khai Bạch phủ bắt đầu, Bạch Nhạc vừa mới cuối cùng cũng có một loại dự cảm bất tường, phảng phất phía sau luôn có một đôi mắt đang ngó chừng hắn.

"Tiểu Nhạc, ngươi lo ngại! Nơi đây dù sao cũng là Thanh Châu phủ, những cái kia trong ma đạo, xưa nay cũng chỉ là đang âm thầm làm một ít nhận không ra người hoạt động, nào dám tại trời đất sáng sủa thế này phía dưới xuất thủ." Lắc đầu, Bạch Mộc có chút xem thường nói rằng, "Thiên hạ này, cuối cùng không phải bọn hắn ma tu thiên hạ."

"Lo trước khỏi hoạ đi, ta cũng hy vọng loại cảm giác này là sai."

Đem lệnh bài thân phận ném cho Bạch Mộc, Bạch Nhạc lúc này mới thúc mã một đường vội vã đi về phía trước.

"Yên tâm đi, mặc kệ Huyết Ảnh Ma Tông lai lịch gì, chỉ cần đem tin tức truyền hồi Hàn Sơn, tự sẽ có trưởng lão tiễu trừ! Những thứ này ma đạo yêu nhân chỉ cần lộ diện, liền lật không nổi lãng tới." Bất đắc dĩ nhận lấy lệnh bài, Bạch Mộc rất mau cùng đi lên.

Hai người một đường cưỡi ngựa chạy ra nửa canh giờ, đã sớm nhìn không thấy Thanh Châu thành.

"Tiểu Nhạc, khác biệt khẩn trương như vậy, nói cho ta một chút, ngươi làm sao trở thành chân truyền đệ tử?" Thúc mã cùng Bạch Nhạc song song, Bạch Mộc có chút ngạc nhiên hỏi.

Trên thực tế, từ hôm qua nhìn thấy Bạch Nhạc lệnh bài thân phận bắt đầu, hắn vẫn thật tò mò cái này, chỉ là không có tốt hỏi mà thôi.

Mặc dù thật hắn cũng không biết Linh Tê Kiếm Tông, có lẽ lệnh bài thân phận thượng cũng có thể nhìn ra, tất nhiên là Huyền cấp tông môn không thể nghi ngờ, dù là không bằng Hàn Sơn tông, muốn trở thành chân truyền đệ tử, nhưng cũng tuyệt đối không phải cái gì chuyện dễ dàng.

"Việc này nói rất dài dòng. . ." Bạch Nhạc vẫn còn ở cân nhắc, làm sao còn cùng Bạch Mộc giải thích, đột nhiên, trong lòng rồi đột nhiên sinh ra một tia báo động, cơ hồ là vô ý thức chợt ghìm chặt ngựa cương, bàn tay chợt đặt tại trên chuôi kiếm.

Oanh!

Trong nháy mắt, một cổ khủng bố huyết sắc chợt từ phía sau lưng nổ lên, một con huyết hồng bàn tay đột nhiên hướng về hai người vỗ tới.

"Vù vù!"

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Bạch Nhạc chợt từ trên ngựa nhảy lên, đột

nhiên quay đầu, giơ tay lên ở giữa, kiếm đã xuất vỏ, hung hãn đón lấy một con kia bàn tay màu đỏ ngòm chém tới.

So với việc Bạch Nhạc, Bạch Mộc phản ứng không muốn chậm nhiều.

Thẳng đến Bạch Nhạc một kiếm này chém ra đi, hắn mới trong vắt phục hồi tinh thần lại, miễn cưỡng chật vật nhảy xuống ngựa, lúc này mới tách ra đối phương công kích.

"Quả nhiên có vài phần bản lĩnh, trách không được có thể liền sát ta hai vị sư đệ."

Kèm theo một chưởng này, trung niên thân ảnh cũng rốt cục mặc dù hiển hiện mà ra, ngạo nghễ nhìn Bạch Nhạc nói rằng.

Huyết Ảnh Ma Tông!

Trong lòng hơi hơi trầm xuống, Bạch Nhạc nắm thật chặc kiếm, ánh mắt rơi vào đối phương trên người, không nói được một lời.

Cứ việc chỉ là trong nháy mắt giao phong, thật là đối phương trên người cái kia khí tức kinh khủng, vẫn là để Bạch Nhạc trong lòng có chút phát lạnh, phải biết, vừa mới một chưởng kia, đối phương ít nhất là cách gần trăm mét khoảng cách đánh ra.

Thật là dù vậy, chính mình một kiếm này, cũng không chiếm được nửa điểm tiện nghi, phần thực lực này, có thể so với Lý Minh Thụy bọn hắn cường quá nhiều.

"Huyết Ảnh Ma Tông?"

Gắt gao nhìn chằm chằm đối phương, Bạch Mộc trong lòng cũng đột nhiên nổi lên cơn sóng thần, trước đó Bạch Nhạc nói với hắn có thể sẽ gặp nguy hiểm thời điểm, hắn còn mảy may xem thường, thậm chí cho

rằng là Bạch Nhạc quá nhát gan! Cho tới giờ khắc này, hắn mới ý thức tới, những thứ này quá khứ chỉ là nghe nói ma đạo yêu nhân chân chính xuất hiện ở trước mặt mình.

"Tiểu Nhạc, chúng ta liên thủ, chưa chắc sợ hắn."

Mãnh liệt rút kiếm ra, Bạch Mộc trầm giọng mở miệng nói.

"Đi! Mộc ca nhi, ngươi không phải đối thủ của hắn, đi mau!" Thậm chí không dám quay đầu, Bạch Nhạc trực tiếp mở miệng mắng.

"Hàn Sơn tông nhãi con, thật đúng là trước sau như một ngây thơ a!" Cười lạnh một tiếng, trung niên bước ra một bước, phảng phất mặt đất đều theo cái này một bước khẽ run lên, giơ tay lên ở giữa, một đạo khủng bố huyết ảnh hiện lên, hóa thành một cái lợi trảo, hung hãn hướng về Bạch Mộc nắm tới.

Huyết Ảnh Trảo!

Trước đó, Bạch Nhạc liền từng thấy Lý Minh Thụy thi triển qua một chiêu này, chỉ là tại Lý Minh Thụy so với, một kích này không muốn hung mãnh quá nhiều.

"Coong!"

Kiếm minh tiếng chợt vang lên, Bạch Nhạc cũng không dám có chút nào thả lỏng, lau một cái tử sắc chợt từ trên người nổi lên, đem linh phủ lực lượng thôi động đến mức tận cùng, một kiếm chém ra.

Rút Kiếm Thức!

Ngắn như vậy thời gian, đối phương công lại không phải mình, mà là Bạch Mộc, cũng chỉ có tốc độ nhanh nhất Rút Kiếm Thức, mới có thể ngăn lại đối phương tập sát Bạch Mộc.

"Phốc!"

Một kiếm này, Bạch Nhạc có thể nói là đem ngu kiếm tốc độ phát huy đến cực hạn, phát sau mà đến trước, ngạnh sinh sinh ngăn lại trung niên đây cơ hồ phải giết một trảo! Nhưng mà coi như cường tiếp một kích này đại giới, Bạch Nhạc trong nháy mắt bị thương, phun ra một ngụm máu đến, cả người bay ngược mà ra.

Đáng sợ nhất là, dù vậy, đối phương một trảo này vẫn thế đi chưa tiêu, tiếp tục hướng về Bạch Mộc rơi xuống.

Cho tới giờ khắc này, Bạch Mộc mới phản ứng được, linh lực chợt từ trong cơ thể bộc phát ra, ngạnh kháng một trảo này công kích.

Phanh một tiếng!

Mặc dù một trảo này lực lượng, thật đã bị Bạch Nhạc hóa giải hơn phân nửa, có thể cho dù là sức mạnh còn sót lại, cũng vẫn như cũ không phải Bạch Mộc có khả năng đở được, trong nháy mắt, cả người trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, quăng mạnh xuống đất.

Không chút nào khoa trương nói, nếu như Bạch Nhạc một kiếm kia ngăn cản, một kích này liền đủ để giết chết Bạch Mộc.

Mặc dù bước vào Linh Phủ Cảnh, nhưng trên thực tế, Bạch Mộc cũng vẻn vẹn chỉ là tầm thường nhất Linh Phủ Cảnh mà thôi, liền lam sắc linh phủ phẩm chất cũng không có, vô luận là thực lực hay là chém giết kinh nghiệm đều kém quá xa.

Cho dù là Bạch Thành, chỉ sợ cũng có thể đánh bại dễ dàng Bạch Mộc.

Loại tầng thứ này giao phong, hắn thậm chí căn bản không xen tay vào được.

"Quả nhiên là tử phủ." Khóe mắt đều không quét Bạch Mộc liếc mắt, trung niên nhìn Bạch Nhạc, nhàn nhạt mở miệng nói."Ngươi có tư cách biết tên của ta, nhớ kỹ, người giết ngươi, Đường Hách!"

Tự tay xóa đi khóe miệng vết máu, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Linh phủ hậu kỳ. . . Hắc, còn thật sự nhìn lên ta."

Không chút nào khoa trương nói, đây mới là Bạch Nhạc đối mặt qua kinh khủng nhất một cái đối thủ, vô luận là Âm Dương Quỷ Đồng cũng tốt, Ba Sơn Lục Ma cũng tốt, so với Đường Hách đến, đều muốn kém quá nhiều.

Thậm chí coi như là Khổng Từ, đều là linh phủ hậu kỳ, thật muốn liều mạng tranh đấu, cũng chưa hẳn là đối phương đối thủ.

Quan trọng hơn là, Bạch Nhạc cùng Khổng Từ thời điểm giao thủ, chỉ là tông môn thi đấu, hơn nữa chỉ luận kiếm đạo, căn bản không có nguy hiểm gì, mà bây giờ, Đường Hách nhưng là chỉ chạy giết Bạch Nhạc cái này một cái con mắt tới.

Mặc dù vẻn vẹn chỉ là một người, nhưng này một khắc, Bạch Nhạc cảm thụ được, nhưng là so với bị Lý Minh Thụy bọn hắn vây công lúc còn khủng bố nhiều uy hiếp, một cá nhân, liền trực tiếp đem Bạch Nhạc đẩy vào tuyệt cảnh!

Tử vong, đập vào mặt.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 108: Thông Thiên Ma Công tái hiện

Oanh!

Lại là một trảo tập kích ra, huyết sắc bao vây bên trong, thật giống như Đường Hách cả người đều hóa thành một đạo huyết ảnh đồng dạng.

"Kiếm rất nhanh, có thể ngươi. . . Quá yếu!"

Một trảo đánh tan Bạch Nhạc kiếm thế, Đường Hách khinh thường giễu cợt nói.

Ngu kiếm bản thân liền là lấy nhanh mà xưng, cũng chính là bằng vào loại này nhanh, mới có thể không ngừng áp chế đối thủ thủ thắng. Nhưng quyết định tốc độ, không chỉ có riêng chỉ là kiếm đạo, còn có lực lượng bản thân.

Đường Hách Huyết Ảnh Trảo thật chưa chắc so ngu kiếm nhanh, thật là khác biệt thực lực, chỉ làm thì bất đồng kết quả.

Ngu kiếm vẫn lấy làm kiêu ngạo tốc độ, lại ngược lại bị Huyết Ảnh Trảo áp chế, vẻn vẹn mấy chiêu ở giữa, Bạch Nhạc kiếm thế liền bị đánh tan, ngu kiếm cũng lại thi triển không đi xuống.

Đây chính là thực lực tuyệt đối nghiền ép!

Cái gì kỹ xảo, kiếm đạo gì, tại dạng này lực lượng trước mặt, tựa hồ cũng chỉ là một truyện cười.

"Tiểu Nhạc!"

Nhìn Bạch Nhạc cơ hồ là bị nghiền ép, không có nửa điểm hoàn thủ chỗ trống, Bạch Mộc con mắt nhất thời liền hồng.

"Đi!"

Nôn một búng máu, Bạch Nhạc cơ hồ là dùng rống phun ra một chữ này.

Không phải Bạch Nhạc không muốn nhiều lời, mà là đang Đường Hách kinh khủng như vậy áp lực dưới, hầu như đã không có nhiều lời một chữ nhàn rỗi.

Linh Tê Nghênh Khách!

So tốc độ, vô luận như thế nào cũng nhanh không qua Đường Hách Huyết Ảnh Trảo, Bạch Nhạc duy nhất có thể làm chính là mưu lợi.

"Có ý tứ, đây mới là ngươi quen thuộc nhất kiếm đạo sao? Đáng tiếc, còn chưa đủ!"

Căn bản không có phản ứng Bạch Mộc ý tứ, Đường Hách giống như là mèo đùa chuột, không ngừng trêu đùa lấy Bạch Nhạc.

Ngắn ngủi trong khoảnh khắc, Huyết Ảnh Trảo đã mấy lần đột phá Bạch Nhạc phòng ngự, ở trên người lưu lại mấy đạo vết thương, mặc dù không phải là yếu hại, nhưng lại cũng Bạch Nhạc càng phát ra chật vật không chịu nổi.

Cái này căn bản là một trận nghiêng về một bên nghiền ép!

Đáng buồn nhất là, giờ khắc này Bạch Mộc đột nhiên phát hiện, hắn liền nhúng tay tư cách cũng không có! Bạch Nhạc chí ít còn có thể đối phương công kích phía dưới nỗ lực chống đỡ, nhưng hắn, lại thậm chí ngay cả một kích cũng không thể kế tiếp.

Ý thức được điểm này, Bạch Mộc mới thống khoái phát hiện, chính mình bây giờ duy nhất có thể làm chính là trốn!

Trốn càng xa càng tốt, thừa dịp Bạch Nhạc ngăn chặn đối phương cơ hội đào tẩu!

Chợt cắn răng một cái, trong tay nắm thật chặc Bạch Nhạc cho lúc trước hắn chân truyền đệ tử lệnh bài, Bạch Mộc nhất thời đem tốc độ đề thăng tới cực hạn, cực nhanh tiếp tục hướng về Hàn Sơn phương hướng chạy như điên.

Từ nơi này đến Hàn Sơn còn rất xa lộ trình, cho dù là chạy trở về, sợ rằng cũng không khả năng cứu Bạch Nhạc, có thể chí ít. . . Đem tin tức truyền trở về, còn có cơ hội vì Bạch Nhạc báo thù, không đến mức để cho Bạch Nhạc không duyên cớ hi sinh.

Chỉ là Bạch Mộc cũng không có chú ý tới, sau một lát, một đạo khác thân ảnh không tiếng động vượt qua Bạch Nhạc cùng Đường Hách, tiếp tục đuổi đi lên.

"Các ngươi ai cũng trốn không thoát! Có thể chết trong tay ta, ngươi đủ để tự ngạo." Liếc liếc mắt hướng Bạch Mộc đuổi theo sư đệ, Đường Hách nhàn nhạt mở miệng nói.

Khóe mắt quét một chút, Bạch Nhạc liền nhận ra, đuổi theo hướng Bạch Mộc chính là trước đó từ dưới kiếm của mình chạy trốn cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử.

Nếu bàn về thực lực, mặc dù liền Bạch Mộc mạnh hơn một chút, nhưng cũng cường hữu hạn, chỉ cần mình có thể ngăn chặn Đường Hách, đối phương chưa chắc là có thể giết chết Bạch Mộc.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng cũng thở phào một hơi.

So với việc khốn cục trước mắt, quan trọng hơn là đem tin tức tiễn hồi Hàn Sơn tông, bằng không, mặc dù mình có thể thoát thân, cũng căn bản là không có cách thế nhưng Huyết Ảnh Ma Tông.

"Chiến đấu còn không có kết thúc, bây giờ nói sinh tử, chỉ sợ còn sớm điểm." Nắm chặt kiếm, Bạch Nhạc nhìn Đường Hách, lạnh lùng nói rằng.

Không còn yêu cầu bận tâm Bạch Mộc, Bạch Nhạc nhất thời cảm giác cả người đều ung dung vài phần, Đường Hách mặc dù mạnh, nhưng muốn nói để cho hắn tuyệt vọng, cái kia xa không tới tình trạng kia.

"Ngây thơ!"

Cười lạnh một tiếng, Đường Hách thân hình hơi lắc lư, lật bàn tay một cái lần nữa hướng về Bạch Nhạc đánh tới.

Đồng dạng vẫn là Huyết Ảnh Trảo, chỉ là lần này Đường Hách cũng đã không có kiên trì, đem toàn bộ thực lực bộc phát ra, thẳng đến Bạch Nhạc yết hầu.

"Vù vù!"

Cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, kiếm trong tay lộ ra lau một cái kiếm quang, lần nữa điểm ra.

Linh Tê Nhất Kiếm!

Bạch Nhạc đã không phải là lần đầu tiên đối mặt Huyết Ảnh Trảo, trước đây tập sát Lý Minh Thụy thời điểm, tiến tới là Linh Tê Nhất Kiếm.

Thi triển Đốt Huyết Thuật Lý Minh Thụy, thực lực mặc dù không bằng Đường Hách, có thể Huyết Ảnh Trảo uy lực nhưng cũng đồng dạng đã

bày ra! Nói cách khác, Bạch Nhạc đã có ứng phó Huyết Ảnh Trảo kinh nghiệm.

Nếu như nói lần này, Bạch Nhạc là ở đổ, mình cũng không rõ ràng có thể hay không ngăn trở Huyết Ảnh Trảo, như vậy, lúc này Bạch Nhạc trong lòng cũng đã nộ , mặc cho Đường Hách xuất thủ thật là nhanh, cũng có thể giống vậy đở được.

Răng rắc!

Trong nháy mắt, kiếm phong chợt cùng Huyết Ảnh Trảo va vào nhau, cơ hồ là đồng thời, trường kiếm theo tiếng mà nát!

Thanh kiếm này bản thân liền là Bạch Nhạc tạm thời tìm đến, bình thường còn có thể được thông qua dùng, chỉ khi nào đối mặt dạng này cường địch, liền căn bản là không có cách thừa nhận cái kia đáng sợ linh lực trùng kích.

Cũng chính bởi vì vậy, sở hữu Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, tại bước vào Linh Phủ Cảnh sau đó, nhất cần gấp chính là một thanh linh khí cấp bảo kiếm.

Oanh!

Khủng bố trùng kích phía dưới, Huyết Ảnh Trảo lực lượng cũng đồng dạng bị một kiếm này hóa giải hơn phân nửa, chỉ là, Đường Hách cũng không phải là Lý Minh Thụy có thể so sánh, mặc dù một kiếm này tinh chuẩn chém tới trên lòng bàn tay, nhưng lại căn bản không có khả năng chặt đứt Đường Hách bàn tay.

Huyết Ảnh Trảo bị phá, Đường Hách đồng dạng không hoảng hốt chút nào, trong tích tắc liền trảo vì đánh, thuận thế một chưởng vỗ hướng Bạch Nhạc đỉnh đầu.

"Đến đây kết thúc đi, có thể buộc ta ra tay toàn lực, ngươi đã đủ để tự ngạo, ta sẽ lưu ngươi một cái toàn thây!"

Thành thật mà nói, Bạch Nhạc một kiếm này , đồng dạng kinh động đến Đường Hách!

Trong nháy mắt đó, Đường Hách thậm chí có một loại cảm giác, giả sử Bạch Nhạc trong tay không phải loại này trường kiếm bình thường, mà là linh khí, như vậy lần này giao phong, chịu thiệt người rất có thể thì sẽ là hắn.

Loại này có thể đánh vỡ cực hạn kinh diễm, hắn vẻn vẹn chỉ ở vị kia đồng dạng thành tựu tử phủ sư đệ trên người thấy qua.

Đáng tiếc, chính mình vị sư đệ kia, có sư tôn bực này cường giả bảo hộ, mà Bạch Nhạc nhưng không có.

Thiên tài. . . Chỉ có lớn lên mới có ý nghĩa, chết non. . . Chỉ là thi thể!

Kết thúc!

Giờ khắc này, Đường Hách không gì sánh được rõ ràng, Bạch Nhạc đã đánh đến cực hạn, một kiếm này chẳng những đã là Bạch Nhạc kiếm đạo cực hạn, hơn nữa tối trọng yếu là, đã hao hết Bạch Nhạc toàn bộ linh lực, có thể tính là liều mạng một kích.

Đáng tiếc, Bạch Nhạc cuối cùng chỉ là mới vào linh phủ mà thôi, mặc dù thành tựu tử phủ, cảm ngộ kinh khủng như vậy kiếm đạo, cũng vô pháp bù đắp trên thực lực tuyệt đối chênh lệch.

Một chưởng này hạ xuống, liền đủ để đơn giản đập nát Bạch Nhạc xương sọ, tự tay bóp chết cái này một vị thiên phú cùng tiềm lực, đều không ở chính mình vị sư đệ kia phía dưới thiên tài.

Nhưng mà, liền sau đó một khắc, ngay tại Đường Hách bàn tay, hầu như đã sẽ rơi xuống Bạch Nhạc trên đầu trong nháy mắt, biến cố nảy sanh!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trên mặt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, trong mắt lóe ra một loại băng hàn mà lạnh lùng quang mang.

Giấu ở cái kia một màn điên cuồng phía dưới, là từ khung, từ trong linh hồn tản mát ra tự tin!

"Cút!"

Hầu như trong miệng phun ra một chữ này trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên người đột nhiên bốc lên lau một cái khủng bố ma khí!

Thông Thiên Ma Công!

Đã bị Đường Hách đẩy vào tuyệt cảnh Bạch Nhạc, rốt cục lần đầu tiên bộc phát ra chính mình toàn bộ thực lực.

Linh phủ? !

Đối với người bên ngoài mà nói, thành tựu tử phủ cũng đã phi thường yêu nghiệt, có thể Bạch Nhạc trong cơ thể lại có được hai tòa linh phủ, kinh khủng nhất là, cái này hai tòa linh phủ, toàn bộ đều là tử phủ.

Từ Bạch Nhạc bắt đầu tu hành tới nay, hiện ra trong mắt thế nhân thiên phú vẫn luôn là Linh Tê Kiếm Quyết, cái kia đáng sợ thiên phú kiếm đạo.

Vô luận là tập sát Âm Dương Quỷ Đồng, vẫn là tông môn thi đấu thắng liên tiếp, Bạch Nhạc bày ra, thật toàn bộ đều vẻn vẹn chỉ là Huyền Môn công pháp cái này một mặt.

Ngu kiếm khủng bố, Linh Tê Nhất Kiếm kinh diễm.

Những thứ này đối với bất kỳ một cái nào thiên tài mà nói, tựa hồ cũng đã là không được thành tựu, thật là, đối với Bạch Nhạc mà nói, tuy nhiên cũng vẻn vẹn chỉ là lộ ra mặt nước băng sơn mà thôi.

Bạch Nhạc trên người sức mạnh đáng sợ nhất, cũng không phải là Linh Tê Kiếm Quyết, mà là Thông Thiên Ma Công!

Vị kia lấy sức một mình đánh vỡ Đạo Lăng bất bại thần thoại tuyệt thế Ma Quân, Thông Thiên Ma Quân Ma Đạo Truyền Thừa.

Huyền Môn, vẻn vẹn chỉ là Bạch Nhạc phủ thêm trên người một tầng áo khoác mà thôi.

Từ trong xương, Bạch Nhạc thật căn bản là cho rằng ma tu, một vị sở hữu cao cấp nhất Ma Đạo Truyền Thừa ma tu.

Giơ tay lên ở giữa, Bạch Nhạc một thanh liền trực tiếp bắt lại Đường Hách cổ tay, cuồn cuộn ma khí chợt sôi trào, hóa thành một cổ kinh khủng Thôn phệ chi lực, trực tiếp thôn phệ Đường Hách trong cơ thể ma khí.

"Ma tu? ! Không có khả năng, ngươi thế nào lại là ma tu? !"

Nhìn Bạch Nhạc trên người cuồn cuộn ma khí, Đường Hách cho đã mắt hoảng sợ, hầu như không thể tin được chính mình con mắt.

Điều này sao có thể?

Vô luận là cái kia đáng sợ kiếm đạo, thật là tử phủ linh lực bạo phát, cũng biết tích nói rõ Bạch Nhạc thân phận, là Huyền Môn đệ tử, hơn nữa còn là Huyền Môn bên trong xuất sắc nhất thiên tài.

Có thể, dựa vào cái gì, trong nháy mắt này, dĩ nhiên cũng làm bộc phát ra

như thế nào khủng bố ma khí, hóa thân ma tu!

Đây quả thực đã triệt để phá vỡ hắn nhận thức.

"Phi!"

Phun ra một búng máu, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra một màn điên cuồng sát khí, lành lạnh mở miệng nói, "Kết thúc? Ai mẹ nó nói cho ngươi kết thúc! Ta nói, không tới một khắc cuối cùng, chính là sinh tử chưa phân!"

"Ta không muốn thi triển ma công, thật là, vì sao các ngươi tất cả mọi người lần lượt buộc ta? !"

"Ma tu, hắc! Nếu không phải ngươi nhắc nhở, ta suýt nữa đều muốn quên, ta một cái ma tu. . . Cho nên, ngươi hài lòng không?" Thông Thiên Ma Công toàn lực vận chuyển, hóa thành một cổ bàng bạc Thôn phệ chi lực, điên cuồng cắn nuốt Đường Hách trong cơ thể lực lượng.

"Thôn phệ chi lực. . . Thông Thiên Ma Công? !"

Vừa mới kinh ngạc cùng Bạch Nhạc trên người ma khí, Đường Hách còn chưa kịp phản ứng, bây giờ cảm thụ được cái kia khủng bố Thôn phệ chi lực, trong đầu nhưng là chợt hiện lên một cái đáng sợ ở giữa ý niệm trong đầu!

Thế gian này ma công vô số, có thể bá đạo nhất đáng sợ nhất, cũng đối không phải là Thông Thiên Ma Công không còn ai khác.

Đối với sở hữu ma đạo mọi người mà nói, Thông Thiên Ma Quân đều là một cái tuyệt đối ma đạo thần thoại.

Tất cả mọi người nằm mộng cũng muốn đạt được Thông Thiên Ma Công truyền thừa!

Mà trực tiếp thôn phệ tất cả lực lượng, chính là Thông Thiên Ma Công đặc biệt nhất một cái đặc thù một trong, mà là vì thiên hạ người chỗ biết rõ đặc thù một trong.

Trước đó vô luận là chết sớm nhất tại Bạch Nhạc trong tay cái kia Ba Sơn Lục Ma đệ tử, vẫn là Dạ Nhận, có thể nhận ra Thông Thiên Ma Công, đều là bởi vì loại này đặc tính.

Đạo Lăng sơn đánh một trận xong, khắp thiên hạ tu hành giả đều ở đây tìm kiếm Thông Thiên Ma Quân manh mối cùng tin tức.

Có thể Đường Hách làm thế nào cũng không nghĩ ra, chính mình vậy mà lại lấy một loại phương thức như vậy, chứng kiến Thông Thiên Ma Công tái hiện!

Nhưng mà, một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, Đường Hách trong lòng lại khó có thể ức chế mọc lên lau một cái vẻ tham lam, giả sử có thể từ Bạch Nhạc trên người đạt được Thông Thiên Ma Công truyền thừa, chính mình chẳng phải là cũng có thể trở thành một đời ma đạo cự kình, uy hiếp thiên hạ? !

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 109: Thần thông, Thôn Thiên Quyết

"Đốt huyết!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Đường Hách chợt thi triển ra Đốt Huyết Thuật, trong tích tắc, Đường Hách cả người phảng phất đều bịt kín một tầng huyết sắc.

Nguyên bản Đường Hách cũng đã là linh phủ hậu kỳ thực lực, bây giờ lại lấy Đốt Huyết Thuật mạnh mẽ đề thăng, trong nháy mắt liền trực tiếp thoát khỏi Bạch Nhạc bàn tay, gián đoạn loại này thôn phệ quá trình.

"Giao ra Thông Thiên Ma Công, ta có thể tha cho ngươi một mạng!"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Đường Hách lành lạnh mở miệng nói.

"Tha ta một mạng?" Nghe vậy Bạch Nhạc nhưng là đột nhiên cười rộ lên, "Thực sự là thấy lợi tối mắt a, tất nhiên có thể nhận ra Thông Thiên Ma Công. . . Ngươi dựa vào cái gì có tự tin cho rằng có thể đánh thắng ta?"

"Muốn chết!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát ý, Đường Hách rất rõ ràng, chỉ có trước đem Bạch Nhạc bắt lại, mới có cơ hội ép hỏi Thông Thiên Ma Công.

Một tay một trảo, khủng bố ma khí chợt ngưng tụ thành một thanh trường đao màu đỏ ngòm.

Huyết Ảnh Trảo bất quá chỉ là tùy ý thi triển thủ đoạn mà thôi, coi như Phá Nam Phi môn hạ thủ đồ, Đường Hách thực lực so với Lý Minh Thụy cường đại quá nhiều.

Trước đó Bạch Nhạc, hắn căn bản không để vào mắt, cho tới hôm nay, vì cướp đoạt Thông Thiên Ma Công, lúc này mới chân chính thi triển ra áp rương thủ đoạn tới.

Cái kia một thanh từ ma khí ngưng tụ mà ra trường đao màu đỏ ngòm, như thịnh phóng huyết diễm, điên cuồng thiêu đốt!

"Tiểu tử, tiếp ta một nhớ huyết diễm đao! Ngươi yên tâm, ta tối đa chém đứt tay ngươi chân, sẽ không như thế dễ dàng giết ngươi." Cười lạnh một tiếng, bước ra một bước, Đường Hách chợt thôi động huyết diễm đao, hung hăng hướng về Bạch Nhạc chém tới.

Một kích này, Đường Hách cũng không lại lưu thủ, trong cơ thể ma khí đều ẩn chứa tại đây một đao bên trong, làm chính là một đao đánh tan Bạch Nhạc tới lập uy dự định.

Nhưng mà, nhìn cái kia đập vào mặt huyết diễm đao, Bạch Nhạc lại ngược lại cười lạnh.

Thi triển ra Thông Thiên Ma Công, thật Bạch Nhạc sợ nhất là Đường Hách lập tức xoay người đào tẩu.

Lấy Đường Hách thực lực, nếu như trực tiếp đào tẩu, Bạch Nhạc thật đúng là chưa chắc có thể đuổi theo hắn.

Một khi hắn đạt được Thông Thiên Ma Công tin tức truyền đi, đừng nói là Phá Nam Phi, thậm chí coi như là chính đạo tông môn cũng sẽ gia nhập đuổi giết hắn hàng ngũ.

Đối với bây giờ Bạch Nhạc mà nói, một khi thi triển ra Thông Thiên Ma

Công liền có nghĩa là, hắn nhất định muốn diệt khẩu!

Thông Thiên Ma Công, có thể nói là Thông Thiên Ma Quân một đời tâm huyết!

Suốt đời đối với ma đạo, đối với tu hành hiểu hết, toàn bộ đều dung nạp ở chính giữa, nếu như chỉ có tu hành phương thức, nhưng không có thủ đoạn sát nhân, chẳng phải là thành chê cười.

Dẫn Linh Cảnh thời điểm, không có bất kỳ pháp môn truyền thừa, là bởi vì Dẫn Linh Cảnh thực sự quá yếu, căn bản liền con đường tu hành cũng còn không có bước lên, căn bản không cách nào thi triển cái kia rất nhiều thủ đoạn.

Chỉ khi nào bước vào linh phủ, ngay lập tức sẽ hoàn toàn khác biệt.

Trên thực tế, Bạch Nhạc mặc dù một mực không có thi triển, có thể cho dù là bước vào Linh Phủ Cảnh sau đó, hắn cũng không có đình chỉ Thông Thiên Ma Công tu luyện.

Mở linh phủ sau đó, Thông Thiên Ma Công trong truyền thừa, tối trọng yếu chính là một môn là Thôn Thiên Quyết thần thông.

Trước đó tại Linh Tê Kiếm Tông bên trong, Bạch Nhạc mặc dù có chỗ tìm hiểu, nhưng lại cuối cùng không muốn thử nghiệm.

Nhưng hôm nay, đối mặt Đường Hách khả năng liền hoàn toàn không có loại này cố kỵ.

Trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, Bạch Nhạc một tay bóp một cái pháp quyết, trên người chợt lộ ra nhất tôn hắc sắc hình người hư ảnh!

"Thôn thiên!"

Đột nhiên từ trong miệng phun ra hai chữ này, phảng phất tại trong tích tắc, xung quanh mấy chục thước bên trong, tất cả linh lực đều bị mạnh mẽ thôn phệ vào thể, dung nạp tại cái kia nhất tôn hình người hư ảnh bên trong!

Thông Thiên Ma Công bá đạo nhất địa phương chính là ở chỗ, không nhìn tất cả quy tắc , bất kỳ cái gì lực lượng, tại Thông Thiên Ma Quân trong mắt cũng có thể thôn phệ.

Cái môn này thần thông, đặt tên là thôn thiên quyết, là được gặp Thông Thiên Ma Quân quyết đoán.

Chỉ cần cho ta cơ hội, chính là thiên, cũng nuốt cho ngươi xem!

Đường Hách tuy mạnh, có ở Thông Thiên Ma Công trước mặt, cũng không cái gì đặc thù, Thôn Thiên Quyết một khi thi triển ra, xung quanh tất cả lực lượng tất cả đều bị cắn nuốt đi vào, tự nhiên cũng đồng dạng bao quát Đường Hách chém ra huyết diễm đao lực suy tính.

Kinh khủng như vậy lực lượng, nếu như nuốt vào Bạch Nhạc trong cơ thể, chỉ sợ trong nháy mắt là có thể xanh bạo thân thể hắn! Có thể nuốt Thiên Quyết, tối trọng yếu một điểm, chính là bên ngoài cơ thể cái kia nhất tôn hư ảnh, tất cả lực lượng, toàn bộ đều bị nuốt vào cái kia nhất tôn hư ảnh bên trong.

Thôn phệ lực lượng càng nhiều, cái kia nhất tôn hư ảnh liền hiển hiện càng rõ ràng.

Giờ khắc này, Đường Hách mới đột nhiên ý thức được nguy hiểm, chỉ là tới mức này, còn muốn trốn, nơi nào tới còn kịp, dù cho là kiên trì, cũng chỉ có thể đem cái này nhất đao trảm hạ xuống.

Chỉ là, đến thời khắc này, Đường Hách đã hoàn toàn không có bắt giữ

Bạch Nhạc ép hỏi Thông Thiên Ma Công lá gan, đột nhiên cắn răng một cái, một đao trực tiếp chém về phía Bạch Nhạc cái cổ!

Nhưng mà, Đường Hách lại đúng là vẫn còn coi khinh Thôn Thiên Quyết khủng bố.

Có thể được Thông Thiên Ma Quân sáng chế thần thông, đó là kinh khủng bực nào, trong nháy mắt, Bạch Nhạc phía sau cái kia nhất tôn hình người hư ảnh chợt dùng sức hút một cái, còn giống như cá voi hút nước, ngay tại huyết diễm đao gần chém tới Bạch Nhạc trước mặt trong nháy mắt, ngạnh sinh sinh đem huyết diễm đao trực tiếp nuốt vào.

Cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc trên người làn da chợt nổ lên, hầu như hóa thành một người toàn máu.

Mặc dù tuyệt đại bộ phận lực lượng toàn bộ đều bị cắn nuốt tại cái kia nhất tôn hình người hư ảnh bên trong, cũng đồng dạng vẫn là có một bộ phận bị nuốt vào Bạch Nhạc trong cơ thể, lấy Bạch Nhạc bây giờ cường độ thân thể, căn bản là không thể chịu đựng kinh khủng như vậy lực lượng!

"Bạo!"

Cũng không dám có do dự chốc lát, trong nháy mắt, cái này một cái bạo bên trong chợt từ Bạch Nhạc trong miệng phun ra, cái kia vừa mới bị cắn nuốt đi vào huyết diễm đao chợt hóa thành một cổ kinh khủng ma khí ầm ầm nổ lên, hướng về Đường Hách cuốn ngược mà đi.

Nguyên bản huyết diễm đao lực suy tính cũng đã rất khủng bố, còn bị Bạch Nhạc lấy Thôn Thiên Quyết, thôn phệ xung quanh mấy chục thước bên trong thiên địa ở giữa sở hữu linh lực, trong chớp nhoáng này bạo phát, so với huyết diễm đao bản thân lực lượng kinh khủng hơn nhiều.

Vẻn vẹn một cái hô hấp thời gian, Đường Hách cả người liền trực tiếp bị

huyết diễm thôn phệ, liền giãy dụa một chút đều không tới kịp, liền trực tiếp bị đốt vì than cốc, lập tức khí tuyệt mà chết.

Tũm một tiếng, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không chịu nổi cổ này phản phệ lực lượng, trực tiếp nửa quỳ xuống đất, toàn thân y phục đều đã bị tiên huyết thấm thấu, như huyết nhân.

Đừng nói là Đường Hách, coi như là Bạch Nhạc chính mình, cũng đồng dạng bị nuốt Thiên Quyết khủng bố hù được.

Vừa mới trong nháy mắt đó, Bạch Nhạc rõ ràng ý thức được, dù là chính mình trễ nữa một hơi nổ lên cái kia một cổ lực lượng, chính mình chỉ sợ cũng trước phải bị tạc chết không toàn thây.

Ma tu, tối trọng yếu một việc chính là thối luyện thân thể!

Sự thực, Thôn Thiên Quyết bản thân thì không phải là để cho Bạch Nhạc hiện tại thi triển , dựa theo Thông Thiên Ma Công truyền thừa miêu tả, muốn khống chế Thôn Thiên Quyết, nhất định muốn trước tu thành Thông Thiên Ma Thể, như vậy mới có thể thừa nhận cái kia đáng sợ lực lượng.

Chỉ là Bạch Nhạc căn bản là không có thời gian cùng tài nguyên đi tu luyện Thông Thiên Ma Thể, liền trực tiếp bị Đường Hách đẩy vào tuyệt cảnh, không thể không mạnh mẽ thi triển Thôn Thiên Quyết.

Một trận chiến này, mặc dù chém giết Đường Hách, nhưng cũng để cho Bạch Nhạc lần nữa ý thức được ma công bá đạo cùng đáng sợ.

So với việc Huyền Môn công pháp loại kia dần dần tiến dần tu hành phương thức, ma đạo liền nguy hiểm quá nhiều, cho dù là Thông Thiên Ma Quân, cũng không khả năng cải biến điểm này, chỉ có thể mức độ lớn nhất rơi chậm lại nguy hiểm mà thôi.

Bạch Nhạc còn dựa theo tu luyện Linh Tê Kiếm Quyết cái kia một bộ biện pháp tới thi triển ma công, thật từ quan niệm thượng liền sai.

Nói trắng ra, vượt cấp mạnh mẽ thi triển ma công, thật căn bản là Đổ Mệnh, thậm chí là lấy tánh mạng mình làm giá mà đổi lấy lực lượng.

Cũng thua thiệt là Bạch Nhạc trong cơ thể sở hữu hai tòa tử phủ, súc tích so với bình thường Linh Phủ Cảnh cường đại quá nhiều, bằng không, sợ rằng một trận chiến này, chính là hắn cùng Đường Hách đồng quy vu tận.

Nghĩ vậy, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút nghĩ mà sợ.

Mãnh liệt khẽ cắn môi, Bạch Nhạc dám giùng giằng đứng lên lần nữa, hướng đi Đường Hách thi thể.

Y phục trên người cùng vật phẩm, đã sớm theo Đường Hách một chỗ bị đốt trọi, nhưng mà Đường Hách túi trữ vật bên hông lại có vẻ không gì sánh được dễ thấy.

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Bạch Nhạc nhất thời đem túi đựng đồ từ Đường Hách bên hông kéo xuống đến, thậm chí không kịp nhìn nhiều, trực tiếp từ thôi động trong cơ thể tàn dư linh lực, cực nhanh hướng một cái khác phương vị bỏ chạy.

Cùng Đường Hách một trận chiến này, gây ra động tĩnh thực sự quá lớn, sợ rằng dùng không bao lâu sẽ có người chạy tới.

Bây giờ Bạch Nhạc loại trạng thái này, cũng không biện pháp sẽ cùng người chiến đấu.

Thậm chí ngay cả đuổi theo Hàn Sơn cũng không dám, chỉ có thể ly khai trốn hướng vị trí hắn giấu chữa thương.

Chỉ cần chạy khỏi nơi này, đem khí tức thu liễm, Bạch Nhạc vẫn là có mấy phần nắm chặt tránh được Huyết Ảnh Ma Tông truy tung, dù sao, Huyết Ảnh Ma Tông cũng không có người nào biết hắn, chỉ cần tại chỗ không có bắt lại, còn muốn tìm hắn, vậy coi như không dễ dàng như vậy.

Còn như Bạch Mộc có thể hay không từ Huyết Ảnh Ma Tông cái kia đệ tử truy sát phía dưới trốn hồi Hàn Sơn, Bạch Nhạc nhưng là căn bản không để ý tới quản.

Trên thực tế, ngay tại Bạch Nhạc thoát đi không lâu sau, rất nhanh thì có Huyết Ảnh Ma Tông người chạy tới, chỉ là Bạch Nhạc nhưng cũng đoán sai, chứng kiến Đường Hách thảm trạng, tất cả mọi người trực tiếp đều bị dọa sợ, nơi nào còn dám tiếp tục đuổi tra Bạch Nhạc hạ lạc.

"Chết tiệt, là vị nào Tinh Cung Cảnh cao thủ nhúng tay?" Liếc một cái Đường Hách thi thể, lập tức liền có Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử mắng ra miệng, "Đi, lập tức hồi bẩm sư tôn, có người cứu đi Bạch Nhạc, tin tức sợ rằng không gạt được."

Mặc dù không thể chứng kiến chiến đấu tình cảnh, cũng có thể cảm nhận được cái kia lực lượng kinh khủng dư ba.

Xung quanh linh lực đều bị tranh thủ, xung quanh còn có thi triển huyết diễm đao tàn dư khí tức! Có thể tại Đường Hách thi triển huyết diễm đao tình huống dưới, mạnh mẽ đánh chết Đường Hách, cũng chỉ có thể hoài nghi là Tinh Cung Cảnh tồn tại tự mình xuất thủ.

Còn như Bạch Nhạc, áp căn bản không hề người đi muốn khả năng này là Bạch Nhạc làm.

Đùa gì thế, một cái mới vào linh phủ người, mặc dù lại như thế nào yêu nghiệt, chẳng lẽ còn có thể giết chết đã bước vào linh phủ hậu kỳ Đường Hách hay sao?

Cũng không thể không nói, chính là bởi vì một trận chiến này mới cho Bạch Mộc lưu lại một chút hi vọng sống!

Phải biết, nguyên bản những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, cũng cũng là bị phái ra truy sát Bạch Nhạc cùng Bạch Mộc, chỉ là bọn hắn tốc độ so Đường Hách chậm một chút, cũng hoàn toàn thật không ngờ Đường Hách hội thất thủ mà thôi.

Nếu không phải Đường Hách chết hù được bọn hắn, mặc dù không có Đường Hách, những người này đuổi theo, cũng đủ làm cho Bạch Mộc lại không sinh cơ.

Có thể bởi vì một màn này, bọn hắn không thể không sớm rút lui, đem tin tức truyền hồi Huyết Ảnh Ma Tông, ngược lại để cho tiếp tục đuổi giết Bạch Mộc, vẻn vẹn chỉ còn trước đó cái kia một người mà thôi.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 110: Thông Thiên Ma Thể (thượng)

"Hô!"

Chậm rãi thở ra một hơi, Bạch Nhạc lúc này mới mở mắt.

Sắc trời đã tối lại, trốn chỗ này trong sơn động một ngày thời gian, Bạch Nhạc thương thế trên người đã ổn định lại, đừng xem tình cảnh lúc đó tựa hồ thảm liệt, nhưng trên thực tế thương thế cũng không như trong tưởng tượng nghiêm trọng.

Tính toán thời gian, nếu như Bạch Mộc có thể thoát thân, bây giờ cũng đã nhanh đến Hàn Sơn, chỉ không biết, Bạch Mộc có thể hay không thuận lợi chạy trốn.

Thoáng do dự một chút, Bạch Nhạc cuối cùng không dám tiếp tục hướng Hàn Sơn đuổi.

Nếu như Bạch Mộc thuận lợi trở lại Hàn Sơn, không cần Bạch Nhạc mạo hiểm, cũng đủ để đem tin tức truyền trở về.

Nếu như Bạch Mộc chết, như vậy sợ rằng Huyết Ảnh Ma Tông người cũng ắt sẽ phong tỏa đi đến Hàn Sơn con đường, chính mình căn bản không cách nào đột phá vòng vây, hơn nữa, không có uổng phí mộc, thậm chí ngay cả lệnh bài thân phận đều ném, tự mình một người coi như là thượng Hàn Sơn, lại dựa vào cái gì để cho Hàn Sơn trưởng lão tin tưởng mình?

Cân nhắc lợi hại, bây giờ chính mình duy nhất có thể làm, chính là các loại.

Nghĩ rõ ràng điểm này, Bạch Nhạc tâm tình ngược lại là ngược lại trầm tĩnh lại, thay một thân quần áo sạch, đem trước đó quần áo dính máu xử lý xong, Bạch Nhạc cái này mới kịp lấy ra Đường Hách túi đựng đồ cẩn thận coi.

Lần này từ Linh Tê Kiếm Tông đi ra, bản thân mục chính là vì tranh đoạt càng nhiều tu hành tài nguyên, về nhà phát hiện trước đây ẩn tình, ngược lại là ngoài ý liệu sự tình.

Trước đó vô luận là Bạch Thành cũng tốt, Lý Minh Thụy cũng tốt, trên người căn bản cũng không có túi đựng đồ, không thể đạt được bất kỳ chỗ tốt nào.

Thật là đến Đường Hách loại tu vi này, khả năng liền hoàn toàn khác biệt, tồn tại tùy thân túi đựng đồ, sở hữu tài nguyên cùng bảo vật, Đường Hách đều một mực mang theo trong người, một trận chiến này bỏ mình, dĩ nhiên là toàn bộ đều tiện nghi Bạch Nhạc.

Túi đựng đồ loại này trụ cột nhất không gian trữ vật, thật rất đơn giản, cũng không có gì cấm chế các loại đồ vật, đem linh lực rót vào bên trong, rất nhẹ nhàng liền mở ra.

Thần niệm thăm dò vào bên trong, mà lấy Bạch Nhạc định lực cũng không khỏi dọa cho giật mình.

Chỉ là linh thạch, bên trong thì có mấy trăm khỏa, trừ cái đó ra còn có một chút Bạch Nhạc căn bản không biết linh dược, chỉ bằng tản mát ra linh khí liền có thể nhìn ra tất nhiên có giá trị không nhỏ, ngoài ra còn có một ít Huyết Ảnh Ma Tông công pháp bí tịch, bên trong liền bao quát Huyết Ảnh Trảo cùng Đốt Huyết Thuật.

"Quả nhiên là ngựa không lén ăn cỏ ban đêm thì không mập a!" Nhìn trong túi đựng đồ đồ vật, Bạch Nhạc nhất thời lòng tràn đầy vui mừng.

Không nói đến khác biệt, riêng chỉ là cái này mấy trăm linh thạch, cũng đã giá trị một phiếu này a.

Phải biết, Bạch Nhạc mệt mỏi cực kỳ tranh một cái tông môn thi đấu đệ nhất, cũng bất quá mới đến năm mươi khối linh thạch mà thôi!

Đem những vật này một tia ý thức đổ ra, bả linh thạch cùng linh dược toàn bộ chuyển vào chính mình túi đựng đồ, Bạch Nhạc lúc này mới lật ra những cái kia công pháp bí tịch liếc một cái. Cái gì Huyết Ảnh Trảo các loại công pháp Bạch Nhạc đều không có hứng thú gì, duy chỉ có Đốt Huyết Thuật để cho Bạch Nhạc ký ức khắc sâu.

Mặc dù giá cao một ít, thế nhưng hiệu quả nhưng cũng dựng sào thấy bóng, rất có thể tại sinh tử thời khắc, có thể cứu mình một mạng.

Đốt Huyết Thuật tại Huyết Ảnh Ma Tông liền không tính là gì trân quý pháp môn, trên cơ bản chỉ cần bước vào Linh Phủ Cảnh liền có thể có được truyền thụ, hơn nữa, tu luyện cũng không khó khăn.

Vẻn vẹn chỉ dùng gần nửa canh giờ, Bạch Nhạc cũng đã triệt để khống chế Đốt Huyết Thuật.

Bạch Nhạc lại liếc một cái hắn công pháp, đáng tiếc lại không có cái gì có thể hấp dẫn Bạch Nhạc, so với việc Thông Thiên Ma Công, Huyết Ảnh Ma Tông những công pháp này thực sự quá thô ráp.

Lắc đầu, Bạch Nhạc đem lực chú ý lần nữa thả hồi Thông Thiên Ma Công phía trên.

Mặc dù lần này thi triển Thôn Thiên Quyết suýt chút nữa bả Bạch Nhạc bẫy chết, thật là Thôn Thiên Quyết cái kia uy lực kinh khủng, cũng đồng dạng như là độc dược, để cho người ta muốn ngừng mà không được.

Nếu như nói, trước đó tại Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, Bạch Nhạc trong lòng đối với Thông Thiên Ma Công vẫn là thủy chung có một chút tâm tình mâu thuẫn, như vậy, lúc này Bạch Nhạc nhưng là đã triệt để đem những ý niệm này quên sạch sành sinh.

Phụ mẫu huyết cừu, không đội trời chung, đối với Bạch Nhạc mà nói, Huyết Ảnh Ma Tông chính là hắn bây giờ địch nhân lớn nhất.

Thật là đối mặt dạng này quái vật lớn, chỉ bằng Huyền Môn thủ đoạn, Bạch Nhạc căn bản cũng không có nửa điểm báo thù hy vọng! Duy nhất có thể làm cho hắn có thể cùng Huyết Ảnh Ma Tông chống lại, chính là Thông Thiên Ma Công.

Bước vào Linh Phủ Cảnh sau đó, Thông Thiên Ma Công bên trong tối trọng yếu, cũng là trụ cột nhất chính là tu luyện Thông Thiên Ma Thể.

Chỉ là muốn tu thành Thông Thiên Ma Thể, muốn tiêu hao tài nguyên cũng đồng dạng cực kì khủng bố, mặc dù đơn giản nhất muốn đạt được nhập môn trình độ, liền cần tiêu hao mấy trăm linh thạch, sau đó, còn cần một đống lớn linh dược tới phụ trợ tu luyện.

Cái này còn vẻn vẹn chỉ là nhập môn, muốn chân chánh đem Thông Thiên Ma Thể tu thành, còn cần rất nhiều chân chính thiên tài địa bảo, tiêu hao linh thạch càng là một con số khổng lồ, chỉ là suy nghĩ một chút là có thể để cho người ta tê cả da đầu.

Giả sử Bạch Nhạc vẫn còn ở Linh Tê Kiếm Tông, đừng nói là mười năm, coi như một trăm năm chỉ sợ cũng thấu không đủ tu luyện Thông Thiên Ma Thể cần thiết tài nguyên một phần mười!

Chỉ là, muốn Thôn Thiên Quyết cái kia uy lực kinh khủng, Bạch Nhạc quyết tâm trong lòng, trực tiếp đem mới vừa từ Đường Hách cái kia cướp đoạt tới linh thạch toàn bộ lấy ra.

Oanh!

Đột nhiên vỗ, trước mặt hơn mười khối linh thạch chợt vỡ nát, hóa thành một cổ linh khí nồng nặc tản mạn ra, cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc đã dẫn động Thông Thiên Ma Công, bắt đầu rèn luyện Thông Thiên Ma Thể.

Nguyên bản tiêu tán mà ra linh khí, căn bản còn đến không kịp khuếch tán ra, liền trực tiếp bị cắn nuốt vào cơ thể, nửa điểm khí tức đều không có thể truyền ra sơn động.

Cũng chính là Thông Thiên Ma Công bá đạo như vậy đặc tính, mới có thể làm được điểm này, bằng không duy nhất dùng nhiều linh thạch như vậy tu luyện, căn bản cũng không khả năng ẩn giấu đi.

. . .

"Phốc!"

Lại là phun ra hai búng máu tươi, Bạch Mộc cả người bị đập bay đi ra ngoài, trùng điệp ngã trên mặt đất, mắt tối sầm lại, hầu như ngất đi.

Đoạn đường này, Bạch Mộc đã sớm không nhớ được chịu nhiều ít tổn thương, trên người đầu khớp xương đoạn bao nhiêu cái.

Bạch Mộc cũng thử qua cùng đối phương giao thủ, thật là Bạch Mộc tư chất vốn là bình thường, vô luận là thiên phú hay là thực lực đều rất bình thường, đối mặt Huyết Ảnh Ma Tông người, căn bản cũng không có thủ thắng hy vọng.

Nếu là không có sự tình khác, Bạch Mộc ngược lại cũng chưa chắc không dám liều mạng một lần, thật là, Bạch Nhạc cùng Đường Hách chiến đấu kịch liệt một màn kia, lại phảng phất thời khắc đều ở trong đầu hắn nổi lên.

Hắn biết rõ, đối với hắn mà nói, cá nhân vinh nhục, thậm chí là sinh tử đều không trọng yếu, trọng yếu là, nhất định muốn đem tin tức tiễn hồi tông môn!

Mặc dù không kịp cứu Bạch Nhạc, cũng ít nhất phải để cho Bạch Nhạc chết có giá trị.

Cho nên, hắn một mực một đường trốn, dùng hết toàn bộ khí lực hướng về Hàn Sơn trốn.

Vô luận chịu nặng vô cùng thương thế, vô luận có nhiều thống khổ, hắn đều nhất định phải cắn chặt răng, gắt gao chống đỡ xuống dưới.

Trọn một ngày trốn chết, Bạch Mộc hầu như đã ép khô trong cơ thể mỗi một phần tiềm lực!

Bạch Mộc thậm chí không biết, mình còn có thể chống đỡ bao lâu, có thể sau một khắc sẽ chết ở trên đường, có thể chỉ cần còn có một hơi thở, hắn liền không cam lòng buông tha.

Bạch Mộc rất rõ ràng, chính mình chỉ là một cái rất bình thường người.

Thật là lại bình thường, cũng hầu như nên có chính mình thủ vững, dù là vì thế trả giá lớn hơn nữa đại giới, cũng phải kiên trì.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Thông Thiên Ma Thể (hạ)

"Người nào?"

Ngay tại Bạch Mộc đã muốn triệt để chống đỡ không nổi đi thời điểm, tựa hồ rốt cục nhìn thấy quen thuộc sơn môn, vang lên bên tai gào to một tiếng, trong lòng buông lỏng, cuối cùng ý thức cũng theo đó mơ hồ, mở rộng miệng, Bạch Mộc muốn nói điều gì, nhưng lại cái gì đều không tới kịp nói ra, liền quỵ người xuống đất.

Dưới chân đột nhiên bị kiềm hãm, trong mắt lộ ra vẻ xấu hổ chi sắc, có thể cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử lại đúng là vẫn còn không dám tiếp tục đuổi xuống dưới.

Những thứ này thủ sơn đệ tử tự nhiên bé nhỏ không đáng kể, nhưng lại có nghĩa là, nơi đây đã là Hàn Sơn, chỉ cần mấy hơi thở thời gian, có thể thì có hội Hàn Sơn cao thủ chạy tới, hắn to gan cũng không dám nhảy vào Hàn Sơn sơn môn đi giết người a.

Chỉ là, đoạn đường này sở hữu khổ cực, vào giờ khắc này đều toàn bộ trôi theo nước chảy, thì như thế nào có thể làm cho hắn không hận? !

Càng làm cho hắn bất an là, vị đại sư kia huynh một mực không có đuổi tới, ngay cả hắn đồng môn cũng không thể đến giúp đỡ, để cho chạy Bạch Mộc trách nhiệm, chẳng phải là muốn để cho một mình hắn tới gánh chịu?

Ngay tại cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử rút đi đồng thời, Hàn Sơn đệ tử cũng rốt cục nhận ra cái này một thân vết máu té xỉu ở trước sơn môn người rõ ràng là bổn tông nội môn đệ tử.

Trong nháy mắt, mấy cái đệ tử nhất thời luống cuống tay chân mang Bạch Mộc hướng về trên núi chạy đi.

Ngay tại lúc đó, tin tức cũng chợt truyền trở lại Hàn Sơn bên trong.

Hàn Sơn nội môn đệ tử lại bị người một đường đuổi giết được sơn môn trước đó, đối với Hàn Sơn Tông mà nói, đây đã là bao nhiêu năm cũng chưa từng xảy ra sự tình, nhận được tin tức, Hàn Sơn Tông Chấp pháp trưởng lão giận tím mặt, lúc này liền có Chấp Pháp Đường đệ tử xuống núi truy sát.

Ngay tại lúc đó, còn có tông môn trưởng lão tự mình ra tay cứu trị Bạch Mộc.

Bạch Mộc thụ thương mặc dù nặng, nhưng lại cuối cùng không có vết thương trí mệnh, tại tông môn trưởng lão cứu trị phía dưới, rất nhanh thì tỉnh táo lại.

"Bạch Mộc, đến tột cùng phát sinh cái gì, là ai dám đuổi giết ta Hàn Sơn đệ tử?"

Bạch Mộc mới vừa mở mắt, Chấp pháp trưởng lão thanh âm liền vang lên theo tới.

Trong lòng đã, Bạch Mộc trên mặt nhất thời lộ ra một tia hoảng loạn chi sắc, "Trưởng lão, là Huyết Ảnh Ma Tông người, bọn hắn đã sớm đã nằm vùng ở Thanh Châu phủ, cũng xin trưởng lão nhanh đi cứu người."

"Huyết Ảnh Ma Tông?"

Trong nháy mắt, Chấp pháp trưởng lão trong mắt cũng không khỏi lộ ra vẻ ngưng trọng, "Đến tột cùng chuyện gì xảy ra, nói rõ ràng."

Bạch Mộc không rõ ràng Huyết Ảnh Ma Tông ý vị như thế nào, nhưng hắn thân là Hàn Sơn Chấp pháp trưởng lão lại không có thể không biết.

Huyết Ảnh Ma Tông, đây chính là đã từng hoành hành Thanh châu đỉnh cấp Ma tông, thời kỳ tột cùng, dù cho là Thất Tinh Tông cũng muốn nhượng bộ lui binh! Chỉ là, mấy năm nay, tại Đạo Lăng Thiên Tông chèn ép phía dưới, sở hữu ma đạo tông môn toàn bộ chập phục, đã hồi lâu cũng không có Huyết Ảnh Ma Tông tin tức.

Định thần một chút, Bạch Mộc sửa sang một chút tâm tư, lúc này mới chậm rãi đem cái này lần phản hồi Bạch gia về sau, nhìn thấy Bạch Nhạc chỗ nghe nói tất cả toàn bộ giải thích một lần.

Nói xong những lời này, Bạch Mộc còn từ trên người lấy ra Bạch Nhạc chân truyền đệ tử lệnh bài thân phận đưa cho Chấp pháp trưởng lão.

"Chu trưởng lão, Bạch Nhạc mặc dù là ta đường đệ, có thể đệ tử nhưng cũng tuyệt không dám làm việc thiên tư! Chỉ là, hồi Tông lúc, ta hai người tao ngộ Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử truy sát, là Bạch Nhạc liều mạng giúp ta ngăn chặn đối phương, này mới khiến đệ tử có cơ hội hồi Tông báo tin! Cầu trưởng lão xuống núi cứu người."

Vừa nói chuyện, Bạch Mộc giùng giằng đứng dậy liền muốn quỳ xuống cầu tình.

Tay áo phất một cái, Chu Mộng Dương trầm giọng mở miệng nói, "Yên tâm, lão phu cái này tự mình xuống núi! Người có thể hay không cứu trở về ta không dám hứa chắc, nhưng ta chí ít có thể bảo đảm che chở ngươi Bạch gia một môn an toàn!"

Chứng kiến Bạch Nhạc lệnh bài thân phận thời điểm, Chu Mộng Dương trên thực tế cũng đã tin tưởng.

Linh Tê Kiếm Tông mặc dù ở Duyện châu, nhưng lại dù sao cùng Thanh

châu tiếp giáp, tối trọng yếu là, trước một hồi Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ xuất hiện ở Linh Tê Kiếm Tông sự tình, đã không phải là bí mật gì, Chu Mộng Dương tự nhiên rành mạch từng câu.

Đương nhiên, từ Bạch Mộc trong miêu tả Đường Hách thực lực đến xem, Chu Mộng Dương hầu như đã không ôm bất luận cái gì Bạch Nhạc còn sống hy vọng.

Chỉ là, Huyết Ảnh Ma Tông xuất hiện ở Thanh Châu phủ, hơn nữa ẩn núp đã lâu, tin tức này lại không phải do hắn không coi trọng.

Bạch gia vì vậy gặp nạn, Bạch Nhạc cùng Bạch Mộc liều mạng đem tin tức truyền hồi tông môn, chỉ dựa vào điểm này, chính là một cái công lớn, đủ để cho hắn che chở Bạch gia làm bồi thường.

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, một bước ở giữa, Chu Mộng Dương đã bước ra gian phòng, trực tiếp tiêu thất ở trong trời đêm.

Coi như Hàn Sơn Chấp pháp trưởng lão, Chu Mộng Dương bản thân liền là Tinh Cung Cảnh cường giả, lấy phần thực lực này, mặc dù lẻ loi một mình, cũng có đủ đủ tự tin đi tìm tòi kết quả.

Bạch Mộc nhắc tới, Huyết Ảnh Ma Tông khả năng ẩn nấp sơn cốc kia cũng không khó tìm, tin tức có hay không chuẩn xác, tìm tòi liền biết.

. . .

Răng rắc!

Khoanh chân ngồi dưới đất, xung quanh linh thạch một khối tiếp một khối vỡ vụn, ngắn ngủi hai canh giờ thời gian, đã bể nát hơn trăm khối linh thạch, bàng bạc linh khí không ngừng dũng mãnh vào Bạch Nhạc trong thân thể, tại Thông Thiên Ma Công vận chuyển phía dưới, điên cuồng trùng kích trong cơ thể kinh mạch, tẩy tinh phạt tủy.

Ma khí bốc lên, trước đây Bạch Nhạc mở linh phủ lúc, thừa nhận đau đớn, bây giờ thình lình lại muốn một lần nữa lại thể nghiệm một lần.

Thông Thiên Ma Thể nhập môn, chính là lấy ma khí một lần nữa rèn luyện kinh mạch cùng làn da! Ngắn ngủi hai canh giờ ở giữa, Bạch Nhạc trong cơ thể kinh mạch đã bị mở rộng hơn hai lần, vô số tạp chất từ trong lỗ chân lông tống ra, nguyên bản trước đó thụ thương, thật vất vả mới khép lại vết thương lần nữa văng tung tóe, chảy ra dòng máu màu đen.

Nhưng mà, ngay tại lúc đó Bạch Nhạc sinh cơ bên trong cơ thể nhưng là càng ngày càng thịnh vượng, khí tức càng ngày càng ngưng thật.

Một đêm thời gian, lặng yên rồi biến mất.

Sáng sớm ngày thứ hai, kèm theo một tiếng vang thật lớn, Bạch Nhạc từ Đường Hách cái kia cướp đoạt tới linh thạch cạn kiệt vỡ vụn, một lần cuối cùng linh khí bị cắn nuốt vào cơ thể, lúc này mới kết thúc, lần này Thông Thiên Ma Thể rèn luyện.

Mở mắt ra, nhìn cái kia một chỗ linh thạch bột phấn, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút nhức nhối.

Chỉ là nghĩ đến một đêm này tu hành kết quả, Bạch Nhạc rồi lại nhịn không được hỉ thượng mi sao.

Vẻn vẹn trong vòng một đêm, tại những linh thạch này trợ giúp xuống, Bạch Nhạc cũng đã đem Thông Thiên Ma Thể tu đến tiểu thành cấp độ.

Trên thực tế, chân chính tu luyện mở ra, Bạch Nhạc mới hiểu được, bước này thật từ hắn mở tử phủ thời điểm cũng đã bắt đầu, sau đó cái kia nửa năm, hắn mỗi ngày tu hành, đều là một cái tích lũy quá trình! Bây giờ một khi có đủ đủ tài nguyên chống đỡ, này mới khiến Bạch Nhạc rất dễ dàng liền nhập môn.

Thông Thiên Ma Thể tu hành, chia làm phạt mao, Tẩy Cân, hoán huyết, thối cốt, luyện hồn, năm cái giai đoạn!

Mà bây giờ, Bạch Nhạc cũng mới vừa mới hoàn thành phạt mao quá trình, đối với Thông Thiên Ma Thể tu luyện còn dừng lại ở biểu bì phía trên.

Bất quá, may là như vậy, một khi hoàn thành phạt mao quá trình, trên người làn da liền đã cứng cỏi đến đao kiếm khó thương cấp độ.

Như Huyết Ảnh Trảo như vậy, trực tiếp lấy bàn tay ngạnh hám binh khí, đối với bây giờ Bạch Nhạc mà nói, cũng đã hoàn toàn không có độ khó gì đáng nói.

Tối trọng yếu là, Thông Thiên Ma Thể tiểu thành, cũng liền có nghĩa là, Bạch Nhạc cường độ thân thể, đủ để chống đỡ hắn lần nữa trong khoảng thời gian ngắn thi triển Thôn Thiên Quyết.

Cứ việc, còn nhất định phải tận lực khống chế tại cực trong khoảng thời gian ngắn, nhưng cũng làm sao đều so với trước kia loại kia Đổ Mệnh đồng dạng mạnh mẽ thi triển thật nhiều.

Chỉ là, muốn tiến hơn một bước, nhất định phải phối hợp linh dược tới rèn luyện, hơn nữa, trong khoảng thời gian ngắn rất khó lại có tiến bộ lớn như vậy.

Cũng may, đối với Bạch Nhạc mà nói, dạng này hiệu quả, tạm thời đã đủ đủ.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Huyễn thuật đại sư

Thông Thiên Ma Thể tiểu thành, Bạch Nhạc cũng không khỏi nhiều mấy phần khí, thoáng do dự một chút, đi về phía lấy Huyết Ảnh Ma Tông người trong khả năng ẩn thân tòa sơn cốc kia chạy tới.

Một đêm thời gian trôi qua, nếu như Bạch Mộc đem tin tức truyền hồi Hàn Sơn, nghĩ đến Hàn Sơn cao thủ liền cũng có thể chạy tới.

Nếu như sơn cốc bên này còn không có bất kỳ dị thường, đã nói Bạch Mộc sợ là đã chết, Bạch Nhạc cũng chỉ có thể làm tính toán khác.

Chạy tới sơn cốc phụ cận thời điểm, Bạch Nhạc liền thu liễm khí tức, liền liền giống như người bình thường, cẩn thận đi về phía sơn cốc.

Bạch Nhạc đi rất cẩn thận, nhưng mà để cho ý hắn bên ngoài là, toàn bộ quá trình đều thuận lợi để cho người ta khó có thể tin, cơ hồ không có gặp phải bất kỳ trở ngại nào, Bạch Nhạc liền trực tiếp tìm được cái kia một chỗ linh mạch vị trí.

Linh mạch thượng mơ hồ còn có người khai thác qua vết tích, thật là bây giờ lại đã người đi lầu trống, nhìn không thấy nửa điểm bóng người.

Khẽ nhíu mày, Bạch Nhạc không khỏi hơi có chút ngoài ý muốn.

Chỉ là không đợi Bạch Nhạc suy nghĩ cẩn thận, liền nhất thời cảm thụ được một cổ khủng bố áp lực đập vào mặt.

"Người nào, lén lút tới nơi này làm cái gì?"

Trong nháy mắt, da đầu tê dại một hồi, Bạch Nhạc vô ý thức liền muốn chạy trốn, chỉ là sau một khắc mắc đi cầu biết đến, đối phương trên

người cũng không có ma khí, hơn nữa nếu là bị Huyết Ảnh Ma Tông người phát hiện, sợ rằng tuyệt đối sẽ không khách khí như vậy.

Thậm chí đều không dám ngẩng đầu, Bạch Nhạc thẳng khom người bái xuống, "Linh Tê Kiếm Tông đệ tử Bạch Nhạc, bái kiến tiền bối!"

"Ngươi là Bạch Nhạc?"

Nghe được cái tên này, Chu Mộng Dương không khỏi nao nao, vô cùng kinh ngạc mở miệng hỏi.

Trên thực tế, hắn ngày hôm qua đêm khuya cũng đã chạy tới, chỉ là chạy tới lúc, nơi đây liền đã người đi lầu trống, nếu không phải xung quanh còn sót lại ma khí khí tức, Chu Mộng Dương quả thực đều muốn hoài nghi mình tìm lộn địa phương.

Cẩn thận điều tra về sau, Chu Mộng Dương nhất thời phát hiện, cái này một mảnh bỏ hoang linh mạch thượng vẫn như cũ lưu lại trận pháp vết tích, hơn nữa còn là tàn nhẫn nhất loại kia huyết tế ma đạo trận pháp.

Rất hiển nhiên, trước đây không lâu Huyết Ảnh Ma Tông thật là lấy nơi đây làm cứ điểm đóng quân qua, hơn nữa bỏ chạy cực kỳ vội vàng, thậm chí không kịp triệt để xóa đi những dấu vết này! Điều này cũng làm cho biến tướng chứng minh Bạch Mộc nói không giả.

Tiếp tục lưu lại nơi đây, Chu Mộng Dương vốn là muốn xem thử một chút sẽ có hay không có không biết tin tức Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử trở về, lại không nghĩ rằng, Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử không đợi được, lại gặp được lén lút sờ tới Bạch Nhạc.

Chỉ là , dựa theo Bạch Mộc nói, cái kia Bạch Nhạc không phải cũng đã chết ở Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử trong tay sao? Làm sao lại xuất hiện ở nơi này?

"Ngươi nói ngươi là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, lấy gì làm bằng?"

Nhìn Bạch Nhạc, Chu Mộng Dương đạm nhiên hỏi.

"Không có bằng chứng!" Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lắc đầu nói, "Không biết thật là Hàn Sơn Tông tiền bối?"

"Ồ?" Từ chối cho ý kiến nhìn Bạch Nhạc, Chu Mộng Dương nhíu nhíu mày.

"Vãn bối hôm qua từng cùng Hàn Sơn Tông đệ tử Bạch Mộc hẹn xong một chỗ đi trước Hàn Sơn bẩm báo Huyết Ảnh Ma Tông sự tình, nhưng lại trên đường gặp phải Huyết Ảnh Ma Tông cao thủ chặn giết, ta cùng với Bạch Mộc tẩu tán, trước khi rời đi, ta đem lệnh bài thân phận cho hắn, mời hắn hồi Hàn Sơn Tông cầu viện! Tiền bối nếu biết tiểu tử tên, nghĩ đến nên từ Hàn Sơn mà đến mới đúng."

Khom người lại bái, Bạch Nhạc đàng hoàng giải thích.

Nghe được Bạch Nhạc lời này, tin tức dĩ nhiên là đối đầu, Chu Mộng Dương lúc này mới không còn hoài nghi Bạch Nhạc thân phận, "Không sai, Bạch Mộc hôm qua xác thực đề cập với ta ngươi. . . Bất quá, ngươi là làm sao từ đối phương trong tay chạy trốn?"

Trong mắt lộ ra lau một cái lợi hại chi sắc, phảng phất dao nhỏ, muốn đem Bạch Nhạc cả người xem thấu.

Trong lòng chợt căng thẳng, Bạch Nhạc cũng biết, đến thời điểm mấu chốt nhất, liền vội vàng giải thích, "Xuất thủ công kích chúng ta Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử tên là Đường Hách, tựa hồ là Phá Nam Phi đại đệ tử, nguyên bản đệ tử cũng cho rằng chắc chắn phải chết! Nhưng không nghĩ, đột nhiên vang lên một hồi tiếng sáo, mơ mơ màng màng tựa hồ nhìn thấy có một cái thanh y nhân sang đây xem Đường Hách liếc mắt, hắn liền nổi điên giống như dùng Huyết Diễm Đao, nhất đao trảm hướng

chính hắn, ngạnh sinh sinh bị chết cháy. Chẳng qua là lúc đó vãn bối tựa hồ cũng thu được tiếng sáo ảnh hưởng, mơ mơ màng màng ngất đi, chờ khi tỉnh dậy, cũng chỉ nhìn thấy Đường Hách đốt trọi thi thể."

Thông Thiên Ma Công tin tức tuyệt đối không thể rò rỉ, Bạch Nhạc lại như thế nào biên, cũng không khả năng nói mình có thể giết chết Đường Hách, không thể làm gì khác hơn là bịa đặt một cái Tinh Cung Cảnh cường giả tới giải vây.

Bạch Nhạc lo lắng Chu Mộng Dương gặp qua Đường Hách thi thể, tự nhiên không dám nói lung tung, chỉ có thể dựa theo kết quả, nói là Đường Hách chính mình dùng Huyết Diễm Đao giết chết chính mình.

Hơn nữa biên dối cũng là có kỹ xảo, nói càng cặn kẽ, liền càng dễ dàng phạm sai lầm, cùng lao lực tâm tư đi che lấp, ngược lại không bằng thẳng thắn đẩy lục nhị ngũ, nói thẳng chính mình ngất đi, cái gì đều không nhớ ra được.

Mặc dù tựa hồ chẳng phải có thể tin, nhưng cũng may không có chứng cứ, ngươi luôn không khả năng để cho Đường Hách sống lại phản bác ta đi?

Bạch Nhạc vốn chỉ là thuận miệng nói, lại không nghĩ rằng, Chu Mộng Dương nhưng là chân mày chợt vẩy một cái, lộ ra mấy phần ngưng trọng, trầm giọng hỏi, "Nói rõ ràng, cứu ngươi vị tiền bối kia là hình dáng gì?"

Chu Mộng Dương như thế một truy vấn, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút há hốc mồm.

Ai có thể nghĩ tới, Chu Mộng Dương vậy mà lại truy vấn cái này a.

Chỉ là, tới mức này, Bạch Nhạc cũng chỉ có thể kiên trì biên tiếp, "Đệ tử nhớ không rõ vị tiền bối kia dáng vẻ, tiếng sáo kia tựa hồ có một loại thu

hút tâm thần người ta ma lực, tỉnh táo lại lúc, liền cái gì đều nhớ không rõ."

"Trách không được Huyết Ảnh Ma Tông người suốt đêm trốn, nguyên lai là Thiên Thu huynh nhúng tay." Gật đầu, Chu Mộng Dương nhìn Bạch Nhạc nói rằng, "Ngươi vận khí cũng không tệ."

". . ."

Nhìn Chu Mộng Dương một bộ tự quyết định, còn có thể từ tròn nói dáng vẻ, Bạch Nhạc nhưng là triệt để nói không ra lời.

Cái này là cái gì a, ta bất quá chỉ là tùy tiện bịa đặt một cái cao nhân tiền bối, ngươi là có thể trực tiếp đối ứng, đây cũng quá giả a?

"Cũng không đúng, nếu như Thiên Thu huynh xuất thủ, làm thế nào có thể để cho Huyết Ảnh Ma Tông những người này dễ dàng như vậy thoát thân." Khẽ nhíu mày, Chu Mộng Dương trầm ngâm một chút, cái này mới mở miệng nói, "Đi, ngươi theo ta đi Thất Tinh Tông nhìn một chút Thiên Thu huynh! Việc này quan hệ trọng đại, tổng yếu để hỏi rõ ràng mới có thể yên tâm."

"A?" Bạch Nhạc nhất thời có chút tê cả da đầu, "Tiền bối, lúc đó tình huống, ta thật sự là nhớ kỹ không, không biết cứu ta đến cùng là đúng hay không vị này Thiên Thu tiền bối."

"Có thể vô thanh vô tức lấy tiếng sáo khống chế được linh phủ hậu kỳ ma đạo yêu nhân, thậm chí để ngươi không nhớ ra được hắn dáng vẻ. . . Có thể đem huyễn thuật tu luyện tới cảnh giới bực này, toàn bộ Thanh châu, trừ Thiên Thu huynh, không làm người thứ hai nghĩ." Dừng một cái, Chu Mộng Dương tựa hồ nhớ tới cái gì, lạnh rên một tiếng nói đến, "Theo ta, không cho phép hồ ngôn loạn ngữ! Nghìn thu hai chữ này, cũng là ngươi có thể gọi?"

". . ."

Vốn là vì mình che lấp thuận tiện, mới kéo ra cái gì tiếng sáo, ai nghĩ được, Thanh châu vậy mà thật có như thế một vị cao thủ, đây không khỏi cũng quá vừa khớp.

Tới mức này, Bạch Nhạc đã triệt để tuyệt giải thích ý niệm trong đầu,

Ngược lại cái gì nghìn thu không nghìn thu, cũng là ngươi nói, không quan hệ với ta, coi như tìm lộn người, ngươi cũng không trách được trên đầu ta tới đi?

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời nhất an, lập tức mở miệng nói, "Xin hỏi tiền bối, Bạch Mộc hắn thế nào?"

Nhắc tới Bạch Nhạc quan tâm Bạch Mộc, Chu Mộng Dương sắc mặt nhất thời hòa hoãn vài phần, "Yên tâm đi, mặc dù chịu một ít tổn thương, thế nhưng vẫn chưa trở ngại! Ta biết, Bạch Mộc là ngươi đường huynh, lần này hắn lập xuống đại công, bổn tông đương nhiên sẽ không bạc đãi hắn."

Dừng một cái, Chu Mộng Dương tiếp tục nói, "Còn có, lão phu chính là Hàn Sơn Tông Chấp pháp trưởng lão, Chu Mộng Dương, ngươi gọi ta là Chu trưởng lão là được!"

"Đúng, Chu trưởng lão!" Đàng hoàng bằng lòng một câu, Bạch Nhạc biểu hiện vô cùng khéo léo, chỉ là tâm nhưng là âm thầm oán thầm đạo, "Động một chút thì là Chấp pháp trưởng lão, cùng Linh Tê Kiếm Tông cũng không có gì khác biệt, những tông môn này, lại không thể có điểm ý mới sao?"

. . .

Một đường bị Chu Mộng Dương mang theo hướng Thất Tinh Tông bay

đi, Bạch Nhạc lúc này mới hiểu rõ, Chu Mộng Dương trong miệng Thiên Thu huynh, là Thất Tinh Tông trưởng lão, lấy ảo thuật nhập đạo, thực lực cực mạnh, hơn nữa cùng Chu Mộng Dương tư giao rất tốt, cũng chính bởi vì vậy, Bạch Nhạc tùy tiện vừa nói, Chu Mộng Dương liền lập tức nghĩ đến Mộng Thiên Thu.

Quan trọng hơn là, Mộng Thiên Thu vốn là cùng Huyết Ảnh Ma Tông có cừu oán, những năm gần đây, một mực không hề từ bỏ qua truy tra Huyết Ảnh Ma Tông hạ lạc.

Làm cái này tất cả manh mối, toàn bộ đều xuyến đến một chỗ thời điểm, tự nhiên cũng liền không lộ vẻ đột ngột.

Đương nhiên, trên thực tế, Bạch Nhạc thật cũng không lo lắng nhìn thấy Mộng Thiên Thu về sau, mình bị vạch trần, ngược lại tự mình nói mờ nhạt, hết thảy đều là Chu Mộng Dương suy đoán, đoán sai cũng không có gì lớn lắm.

Chỉ cần Chu Mộng Dương tán thành chính mình Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử thân phận, liền sẽ không có nguy hiểm gì.

Ngược lại là mượn cơ hội này, nói không chừng có thể mượn Thất Tinh Tông lực lượng tới truy xét Huyết Ảnh Ma Tông manh mối!

Ngắn ngủi một ngày thời gian, Chu Mộng Dương cùng Bạch Nhạc liền chạy tới Thất Tinh Tông.

Chứng kiến Thất Tinh Tông sơn môn một khắc này, Bạch Nhạc nhưng là thật sâu bị chấn động.

Thất Tinh Tông xây dựng ở một tòa cao tới hơn năm ngàn mét cô phong bên trên, thì ở toà này cô phong bên cạnh cao vút trong mây không trung, lơ lững bảy tòa đại điện, như bảy sao vờn quanh.

Toàn bộ tông môn chính là một tòa khủng bố đại trận, nối liền thành một thể.

Xa xa nhìn lại, tựa như cùng tiên sơn đồng dạng.

So sánh dưới, Linh Tê Kiếm Tông quả thực không biết kém nhiều ít cấp bậc.

Đây mới là nhất cá Địa Cấp tông môn súc tích sao?

Như vậy, vị kia được xưng Đạo Lăng thiên hạ chính đạo trông mong, Đạo Lăng Thiên Tông, lại nên một bộ bực nào cảnh sắc?

Nghĩ đến chính mình đối Vân Mộng Chân nói tới hào ngôn, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi có chút đắng chát!

Có chút chênh lệch, thực sự là càng tiếp cận càng làm người tuyệt vọng a.

"Đi thôi! Ta nghe Bạch Mộc nói, ngươi thành tựu tử phủ, nếu là có tâm, ngược lại là có thể thừa dịp cơ hội này bái nhập Thiên Thu huynh môn hạ." Mang theo ẩn ý xem Bạch Nhạc liếc mắt, Chu Mộng Dương nhàn nhạt mở miệng nói.

Nghe được Chu Mộng Dương, Bạch Nhạc nhưng cũng đem tâm tư kéo trở về, bật cười lớn, lắc đầu nói, "Chu tiền bối nói giỡn, Linh Tê Kiếm Tông tuy nhỏ, nhưng lại là vãn bối gia, nào có ngại vợ con liền bỏ nhà ra đi."

Bái nhập Thất Tinh Tông? Đùa gì thế, trước đây Bạch Nhạc thật là liền Đạo Lăng Thiên Tông đều cự tuyệt, làm sao có thể bởi vì một cái Thất Tinh Tông mà dao động tâm trí.

Nhìn Bạch Nhạc cái kia một bộ hào hiệp dáng vẻ, Chu Mộng Dương

cũng không khỏi xem trọng Bạch Nhạc liếc mắt.

Lần đầu tiên nhìn thấy Thất Tinh Tông, còn có thể bảo trì loại tâm tính này, thật là khó có được.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: Thân hãm ảo cảnh

Tinh Cung Cảnh cường giả, vô luận đi tới đâu, đều sẽ được người tôn kính.

Rất đơn giản báo quá thân phần sau đó, Chu Mộng Dương liền lại sẽ chậm chậm đi sơn đạo, mà là trực tiếp mang theo Bạch Nhạc bay vào thanh minh, thẳng đến huyền phù tại không trung bên trong một tòa đại điện mà đi.

Bước vào Linh Phủ Cảnh về sau, trên thực tế, cũng đã thời gian ngắn ngự không, có thể muốn chân chánh thẳng vào thanh minh phi hành, lại như cũ phải chờ tới đột phá tinh cung sau đó.

Thất Tinh Tông cái này bảy tòa treo trên bầu trời điện, nếu như dựa theo trình tự thông báo, quá trình cực kỳ phức tạp, rất có thể một ngày đi qua, còn chưa hẳn có thể có cơ hội thu được thông nắm, chớ đừng nói chi là bước vào bên trong.

Thật là một khi bước vào Tinh Cung Cảnh, liền có thể tránh khỏi đây hết thảy phức tạp phân đoạn, trực tiếp tự mình bay vào bên trong.

Cái này chính là Thất Tinh Tông đối với tinh cung cường giả ưu đãi, cũng là địa vị tượng trưng.

Chu Mộng Dương mặc dù không phải Thất Tinh Tông người, nhưng lại cùng Mộng Thiên Thu quan hệ cá nhân vô cùng tốt, tự nhiên cũng không cái gì do dự, trực tiếp liền bay đến đại điện trên không.

Đương nhiên, so với việc Chu Mộng Dương, Bạch Nhạc khả năng liền cẩn thận nhiều, đây chính là cao mấy ngàn thước giữa không trung! Nếu như Chu Mộng Dương nhẹ buông tay, hắn ngay lập tức sẽ từ không trung

rơi xuống dưới té cái tan xương nát thịt.

Sợ điều gì sẽ gặp điều đó, cơ hồ là tại Bạch Nhạc trong đầu chuyển qua cái ý niệm này đồng sự, Chu Mộng Dương nhưng là chợt buông tay, trực tiếp đem Bạch Nhạc hướng về đại điện ném xuống.

Cái này cả kinh không thể coi thường, trực tiếp hù dọa Bạch Nhạc toàn thân mồ hôi lông đều dựng lên, liều mạng thôi động trong cơ thể khống chế linh lực thân hình, hướng về đại điện thổi đi.

Lấy Bạch Nhạc thực lực, trên thực tế cự ly ngắn bên trong bay trên trời cũng không có vấn đề quá lớn, Chu Mộng Dương cái này ném một cái, mặc dù có chút dọa người, nhưng trên thực tế đi cũng không có quá lớn nguy hiểm.

Nhưng mà, ngay tại hạ xuống đồng thời, Bạch Nhạc lại chợt phát hiện, chính mình vậy mà căn bản không khống chế được thân thể mình, vô luận lại như thế nào thôi động linh lực, cũng căn bản là không có cách để cho thân thể như nguyện hướng đại điện thổi đi! Ngược lại trong quá trình này, cực nhanh rơi rụng, rõ ràng tựa hồ đã đến đại điện bên cạnh, khả năng liền có kém như vậy không đến mười thước khoảng cách, lau biên giới, tiếp tục hướng dưới núi rơi xuống.

"Người cứu mạng a! Chu tiền bối, người cứu mạng!"

Bạch Nhạc bản thân chỉ sợ chết, mắt thấy không khống chế được thân thể, nhất thời hù dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, một mặt liều mạng khống chế linh lực, một mặt cao giọng kêu cứu!

Đáng tiếc, Chu Mộng Dương đã sớm đã bay đại điện, căn bản không có để ý tới Bạch Nhạc ý tứ.

"Coong!"

Trong nháy mắt, trường kiếm chợt ra khỏi vỏ, mượn lấy rút kiếm lực lượng, Bạch Nhạc nỗ lực để cho thân thể càng tới gần đại điện vài phần, ngay tại hắn hầu như muốn triệt để ngã xuống trong nháy mắt, kiếm phong hung hãn đâm vào đại điện hạ trong đất, bằng vào xen vào bên trong kiếm phong, mạnh mẽ đem chính mình treo ở không trung.

Vừa kinh vừa sợ, Bạch Nhạc trong lòng đã sớm đem Chu Mộng Dương tổ tông tám đời đều mắng một lần, nhưng lại lại hết lần này tới lần khác không có bất kỳ biện pháp nào.

Bạch Nhạc lúc này treo vị trí, khoảng cách bò lên trên đại điện, khoảng chừng có vài chục mét khoảng cách, nếu tại ngày xưa, bất quá là nhảy lên khoảng thời gian rời, đang vấn đề ở chỗ, đây nên chỗ chết phương, lại phảng phất có một loại đặc thù lực lượng bao phủ, căn bản không bay nổi.

Ngắn ngủi này mấy chục thước khoảng cách, đối Bạch Nhạc mà nói, phảng phất tựu như cùng rãnh trời, khó có thể vượt qua.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, hắn tựa hồ liền ngạnh sinh sinh bị vây chết ở chỗ này, bết bát hơn là, gió núi gào thét, hơn nữa tựa hồ gió càng lúc càng lớn, Bạch Nhạc thân thể bị gió thổi trên không trung không ngừng lay động, tùy thời đều có thể bị thổi xuống đi.

Bạch Nhạc làm sao cũng không nghĩ ra, chuyến này Thất Tinh Tông chuyến đi, vậy mà lại biến thành nguy cơ sinh tử.

. . .

"Tiểu gia hỏa này là ai?" Hướng ra phía ngoài liếc liếc mắt, một bộ thanh y trung niên thờ ơ ngâm trà, theo miệng hỏi.

"Ngươi chưa thấy qua hắn?" Hơi hơi kinh ngạc, Chu Mộng Dương có chút khó có thể tin hỏi.

"Ta vì sao lại gặp qua hắn?" Có chút kỳ quái xem Chu Mộng Dương liếc mắt, Mộng Thiên Thu vô cùng kinh ngạc hỏi ngược lại.

"Hôm qua, ngươi có từng rời Tông?" Lông mày nhíu lại, Chu Mộng Dương trầm giọng hỏi.

"Chưa từng!" Lắc đầu, Mộng Thiên Thu đạm nhiên đáp.

"Thì nên trách, hôm qua tiểu gia hỏa này gặp phải Huyết Ảnh Ma Tông cao thủ, nguyên bản hắn phải chết, nhưng lại bị một cái am hiểu huyễn thuật thanh y nhân cứu được, theo như hắn nói, người kia một bộ thanh y, chỉ muốn tiếng sáo liền có thể dụ cho người vào Huyễn, thậm chí Huyết Ảnh Ma Tông cái kia linh phủ hậu kỳ cao thủ, liền hoàn thủ cơ hội cũng không có, trực tiếp đã bị vây tại trong ảo cảnh, chính mình giết chết chính mình! Thanh Châu phủ bên trong, trừ Thiên Thu huynh, còn có ai có thể có phần này bản lĩnh?"

Tại Mộng Thiên Thu trước mặt ngồi xuống, Chu Mộng Dương cau mày giải thích.

"Huyết Ảnh Ma Tông?" Nguyên bản còn có chút thờ ơ Mộng Thiên Thu sắc mặt chợt biến đổi, "Huyết Ảnh Ma Tông người lại xuất hiện?"

"Không sai!" Gật đầu, Chu Mộng Dương trầm giọng đáp, "Hôm qua ta Hàn Sơn đệ tử bị Huyết Ảnh Ma Tông người truy sát tới sơn môn, ta từ trong miệng hắn biết được Huyết Ảnh Ma Tông manh mối, lập tức liền xuống núi điều tra, đáng tiếc, đúng là vẫn còn trễ một bước! Mặc dù tìm được Huyết Ảnh Ma Tông giấu kín sơn cốc, nhưng đối phương cũng đã trước một bước chạy thoát."

Nói đến đây, Chu Mộng Dương chỉ vào bên ngoài Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Tiểu gia hỏa này là Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử, Huyết Ảnh Ma Tông sự tình, cũng là hắn phát hiện ra trước. . . Ta vốn tưởng

rằng là Thiên Thu huynh cứu hắn, nên biết Huyết Ảnh Ma Tông manh mối, đáng tiếc lại đoán sai."

Theo Chu Mộng Dương ánh mắt, Mộng Thiên Thu lần nữa quan sát một chút Bạch Nhạc.

Chỉ là, lúc này Bạch Nhạc lại nơi nào là treo ở đại điện hạ trong trời cao, căn bản là ghé vào trước điện mặt đất, sắc mặt dữ tợn trên mặt đất tới hồi lay động, trong tay tựa hồ còn đang nắm cái gì, chết cũng không chịu buông tay.

"Không sao cả, tất nhiên rơi vào trong ảo cảnh, luôn có thể từ trong miệng hắn hỏi ra lời nói thật." Nâng chung trà lên uống một ngụm, Mộng Thiên Thu tùy ý đáp.

"Thiên Thu huynh, ngươi cái này ảo cảnh có thể càng ngày càng đáng sợ, ngươi đoán tiểu gia hỏa này còn có thể kiên trì bao lâu?" Rất hiển nhiên, Chu Mộng Dương cũng phi thường tin tưởng Mộng Thiên Thu năng lực, thần thái có vẻ cực kỳ ung dung, theo miệng hỏi.

Lắc đầu, Mộng Thiên Thu đạm nhiên đáp, "Linh Phủ Cảnh thực lực, có thể chống nổi một nén nhang, mặc dù tại bổn tông cũng coi là là thiên tài! Muốn chống được nửa canh giờ cực hạn thời gian, chính là môn hạ của ta đệ tử, cũng chưa chắc có thể."

"Linh Phủ Cảnh, không ai có thể kham phá ngươi cái này ảo cảnh sao?" Chu Mộng Dương có chút ngạc nhiên hỏi.

Yên lặng một chút, Mộng Thiên Thu chậm rãi đáp, "Mười năm trước đó, Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ từng tới, lấy mới vào Linh Phủ Chi Cảnh. . . Trăm hơi thở mà phá!"

". . ."

Nhắc tới Đạo Lăng Thiên Tông, Chu Mộng Dương cũng không nhịn được cười khổ lên, "Đạo Lăng thiên hạ, người như ta, lại có thể cùng Đạo Lăng tranh phong? Vị thánh nữ kia, bây giờ cũng mới không đến hai mươi tuổi a?"

Thở dài một tiếng, Mộng Thiên Thu nhẹ giọng đáp, "Một năm kia, phá huyễn chi lúc, Đạo Lăng thánh nữ, năm ấy chín tuổi!"

Chín tuổi a!

Chín tuổi Linh Phủ Cảnh, đối mặt Mộng Thiên Thu bố trí ảo trận, trăm hơi thở mà phá, đây thật là làm người ta hoảng sợ lại tuyệt vọng đáp án.

Đạo Lăng thiên hạ, trên đời này trừ vị kia tuyệt diễm thiên hạ Thông Thiên Ma Quân, còn có ai có thể khiêu chiến cao lớn Đạo Lăng? !

"Vãn bối Bạch Nhạc, bái kiến Thiên Thu đại sư!"

Ngay tại Mộng Thiên Thu cùng Chu Mộng Dương hai người vẫn còn ở trầm ngâm đang nhớ lại bên trong cùng trong cảm thán thời điểm, ngoài điện một cái trong sáng thanh âm chợt vang lên, ngạnh sinh sinh đem hai người thức tỉnh!

Ngoài điện, thiếu niên một bộ bạch y, lại không một tia vẻ mặt chật vật, bình tĩnh khom mình hành lễ!

Trong tích tắc, phảng phất thời gian lại trở về mười năm trước, nữ hài kia toàn thân áo trắng, kham phá ảo cảnh sau đó hướng hắn hạ thấp người hành lễ thời khắc.

Converter: Lucario

Cvt: Hai lão già mới nói gì đó, kakaka

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Phá huyễn Phản Chân (thượng)

Thời gian lui trở về nửa khắc đồng hồ trước đó.

Bạch Nhạc vẫn như cũ đọng ở trong trời cao, chỉ có thể gắt gao nắm tay bên trong kiếm chống đở chính mình không đến mức ngã xuống đi, lạnh lùng gió núi, hầu như muốn đem Bạch Nhạc thân thể đông cứng.

Hô nửa ngày, cũng không nhìn thấy Chu Mộng Dương hồi tới cứu mình, Bạch Nhạc đã sớm tuyệt chờ cứu viện ý niệm trong đầu, bực này dưới tuyệt cảnh, có thể dựa vào người, cũng chỉ có chính mình.

Trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, Bạch Nhạc bàn tay chợt dùng sức, thình lình buông ra chuôi kiếm, mượn lấy điểm này chống đỡ lực, thân thể đột nhiên thượng nhảy, vượt qua thân kiếm, bàn chân nhẹ nhàng giẫm tại trên thân kiếm.

Thừa dịp thân kiếm còn có thể chống đỡ thân thể trọng lượng, lấy chỉ làm kiếm, thôi động kiếm quang lần nữa trực tiếp tại đại điện xuống núi trong vách đâm ra có thể dung nạp một cái bàn tay cao thấp hố nhỏ, gắt gao đưa bàn tay trừ đi vào.

Két một tiếng, dưới chân thân kiếm không chịu nổi chợt gãy, hướng về phía dưới cao vạn trượng trống rơi xuống, Bạch Nhạc thân thể cũng theo đó đi xuống một rớt, hiểm hiểm bắt lại vừa mới đâm ra tới hố, mới miễn cưỡng ổn định thân hình, nhưng mà gắt gao bắt lại vách núi cánh tay kia chưởng, cũng đã bị đâm máu me đầm đìa.

Tay đứt ruột xót, loại kia đến xương đau đớn, để cho Bạch Nhạc hầu như không bắt được vách núi.

Nhưng mà, liền sau đó một khắc, nhìn cái kia bị đâm phá bàn tay, Bạch Nhạc con ngươi nhưng là đột nhiên co rụt lại, gắt gao nhìn chằm chằm bàn tay mình thượng vết thương, trong mắt lộ ra vẻ chần chờ.

Bàn tay phá núi vách tường phá vỡ? Điều này sao có thể!

Lấy Linh Phủ Cảnh thực lực nguyên bản là đủ để ung dung vượt qua cái kia một khoảng cách, rơi vào trước đại điện mới đúng, nhưng lại chợt không khống chế được, hiểm hiểm từ vách núi biên giới rớt xuống đi, bản thân này cũng đã rất kỳ quái! Thật là còn có thể nói là đại điện bên này sắp đặt cấm chế, có thể hạn chế linh lực.

Thật là. . . Chẳng lẽ ảnh hưởng thân thể lực lượng hay sao?

Nếu là ở trước đó, bàn tay bị vách núi quẹt làm bị thương cũng không có gì có thể kinh ngạc, thật là, phải biết, Bạch Nhạc là mới vừa mới đưa Thông Thiên Ma Thể tu nhập môn, cứ việc chỉ là ban đầu phạt mao giai đoạn, nhưng thân thể cứng cỏi nhưng cũng đã sớm viễn siêu thường nhân.

Đừng nói là vách núi, dù cho là đao kiếm cũng khó phá vỡ Bạch Nhạc làn da!

Ảo cảnh!

Cơ hồ là trong nháy mắt, liền giống như một đạo thiểm điện đánh rớt, trong nháy mắt xé rách sương mù, để cho Bạch Nhạc tỉnh táo lại.

Rơi vào trong ảo cảnh, tình cảm ý nghĩ rất dễ dàng cũng sẽ bị ảo cảnh ảnh hưởng, rất nhiều không hợp lý địa phương, đều sẽ vô ý thức sơ xuất đi qua, thậm chí quên xuống, cái này bản thân liền là ảo cảnh lực lượng.

Giả sử không ý thức được chính mình rơi vào ảo cảnh, vô luận ngươi có

thủ đoạn thông thiên, giãy giụa thế nào đi nữa, cũng tuyệt đối không có khả năng đánh vỡ ảo cảnh.

Bởi vì ngươi căn bản là tại chính mình đối kháng chính mình, làm sao có thể đủ thủ thắng?

Ảo cảnh có thể tạo nên một cái vô tuyến tiếp cận tình cảnh chân thật, thật là vô luận lại như thế nào tiếp cận, cũng cuối cùng không phải chân thực. Luôn có một ít tỉ mỉ, có thể để người ta ý thức được không đúng, chỉ là ý thức được quá trình này, nhưng là chịu đến nhân ý chí cùng với sức phán đoán các loại nhân tố mà ảnh hưởng.

Rơi vào ảo cảnh, hầu hết thời gian, ngươi kém thật vẻn vẹn chính là cái kia linh quang nhất hiện minh ngộ mà thôi.

Mộng Thiên Thu ảo cảnh kết hợp Thất Tinh Tông tình cảnh, tự nhiên bố trí mà ra, hợp với tình hình mà vào, bản thân này cũng đã cực kỳ thủ đoạn cao minh, tình huống bình thường xuống, lấy Bạch Nhạc thực lực, căn bản cũng không khả năng nhận thấy được kẽ hở.

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc tu luyện Thông Thiên Ma Thể, vẻn vẹn chỉ là bàn tay đâm rách một chút khác thường địa phương, liền để cho Bạch Nhạc chợt thức tỉnh.

Một khi ý thức được điểm này, rất nhiều nơi liền nhất thời trở nên rõ ràng.

Tỷ như, Chu Mộng vốn cũng không có đạo lý ném chính mình mặc kệ!

Tỷ như, Mộng Thiên Thu bản thân liền là huyễn thuật đại sư!

Tỷ như. . . Trên người mình căn bản cũng không có kiếm!

Tùy thân trường kiếm, từ lúc tại Đường Hách trận chiến kia thời điểm đã

bị đánh vỡ, Bạch Nhạc căn bản cũng không có thời gian và cơ hội đi một lần nữa tìm một thanh kiếm, thật là tại vừa mới trong nháy mắt đó, hắn bản năng rút kiếm, lại ngạnh sinh sinh từ trong tay lấy ra kiếm!

Làm cái này tất cả manh mối dung hợp một chỗ, tự nhiên không khó đoán được rơi vào ảo cảnh sự thực.

Chỉ là, ý thức được chính mình rơi vào ảo cảnh, cùng kham phá ảo cảnh, giống nhau là hai cái hoàn toàn bất đồng khái niệm.

Loại kia trong tưởng tượng, chỉ cần rõ ràng trước mắt hết thảy đều là ảo cảnh, liền sẽ tự nhiên tan vỡ sự tình, chỉ có thể phát sinh ở phàm tục phán đoán bên trong.

Ảo cảnh đáng sợ ở chỗ, dù là ngươi biết rõ ràng là giả, cũng giống vậy khả năng rơi vào bên trong, vô pháp tự kềm chế.

Tựa như hiện tại, Bạch Nhạc biết rất rõ ràng trước mắt đây hết thảy đều là giả, nhưng lại không dám buông tay.

Trên lý thuyết, tựa hồ chỉ muốn buông lỏng tay, ngã xuống ngã chết, dĩ nhiên là hội lệnh ảo cảnh kết thúc.

Nhưng trên thực tế, dùng đầu ngón chân muốn cũng nên minh bạch, vậy căn bản không có khả năng.

Nếu như ảo cảnh dễ dàng như vậy dùng tự sát là có thể phá hỏng, vậy cũng không cần tu luyện cái gì huyễn thuật, bởi vì căn bản là không có bất kỳ ý nghĩa gì, ngược lại bị ảo cảnh giết chết cũng sẽ không chết thật vong, có cái gì to tát đâu?

Rơi vào dạng này ảo cảnh, một khi ngươi rơi vào ảo cảnh bản thân tuần hoàn bên trong, liền sẽ chỉ càng lún càng sâu, một chút đánh mất lý trí, cuối cùng triệt để vây tại trong ảo cảnh.

Một khi buông tay, ngã xuống ngã chết, khả năng lớn nhất, chính là làm mình quên mất một đoạn này ký ức, lần nữa trở lại từ đại điện trên không rơi xuống thời khắc, tiếp tục lặp lại cái này tuần hoàn, hơn nữa trong quá trình này, chính mình ý thức tất nhiên sẽ càng ngày càng mờ nhạt, rất có thể lần này còn có thể ý thức được ảo cảnh, có thể lần tiếp theo liền hoàn toàn không ý thức được.

Đương nhiên, Bạch Nhạc rất rõ ràng, vô luận là Chu Mộng Dương vẫn là Mộng Thiên Thu, sợ rằng đối với mình đều không cái gì địch ý, cái này ảo cảnh, cũng hơn nửa chỉ là một điểm nho nhỏ khảo nghiệm mà thôi! Đương nhiên sẽ không thật làm cho chính mình triệt để đình trệ đến trong ảo cảnh.

Có thể hỏi đề ở chỗ, dù vậy, nếu như đến yêu cầu bọn hắn xuất thủ đánh thức chính mình cấp độ, chỉ sợ đối với mình đánh giá cũng sẽ đại điệt!

Mất mặt cũng liền thôi, sau đó nói ra lời phân lượng, không muốn nhẹ nhiều, còn muốn lợi dụng Hàn Sơn thậm chí Thất Tinh Tông đến giúp chính mình đối phó Huyết Ảnh Ma Tông liền muốn khó nhiều.

Quan trọng hơn là. . . Bạch Nhạc không dám khẳng định, một khi chính mình ý thức triệt để rơi vào trong ảo cảnh, có thể hay không bị Mộng Thiên Thu khống chế.

Phải biết, lần này đưa hắn ném vào trong ảo cảnh, khả năng lớn nhất, chỉ sợ sẽ là Chu Mộng Dương muốn lấy phương thức như vậy tới để cho nghiệm chứng chính mình trước đó đối hắn nói tới.

Bạch Nhạc trên người bí mật thực sự quá nhiều, một khi bởi vì bị ảo cảnh khống chế mà bại lộ đi ra, chỉ sợ ngay lập tức sẽ đưa tới họa sát thân.

Cho nên, Bạch Nhạc duy nhất có thể làm, chính là đem hết toàn lực

kham phá cái này ảo cảnh!

Chỉ là, cái này dù sao cũng là Mộng Thiên Thu vị này Tinh Cung Cảnh huyễn thuật đại sư bố trí ảo cảnh, muốn phá hỏng, nào có đơn giản như vậy.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Bạch Nhạc cẩn thận hồi ức tin tức vào ảo cảnh sau đó mỗi một chi tiết nhỏ, ký ức chợt dừng lại!

Kiếm!

Không sai, trên người mình rõ ràng là không có kiếm, thật là vì sao vừa mới lại có thể tại bản năng phản ứng xuống, đem kiếm trực tiếp rút ra?

Giả sử, ý nghĩ này là thành lập, vậy đã nói rõ, tại dạng này trong ảo cảnh, chỉ cần tại chính mình trong phạm vi năng lực, chỉ cần mình gặp qua, như vậy thì có thể bịa đặt biến ra.

Bởi vì, ảo cảnh căn nguyên, thật cũng không phải là bên ngoài, mà là chính mình nội tâm!

Phá huyễn, chính là đánh vỡ chính mình nội tâm vô căn cứ, phá huyễn Phản Chân!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 115: Phá huyễn Phản Chân (hạ)

Thật cùng giả, hầu hết thời gian, vốn là nhất niệm cách.

Chỉ là tại trong ảo cảnh, loại này ngăn hội thay đổi vì rõ ràng.

Ý niệm trong đầu khẽ nhúc nhích, Bạch Nhạc trên tay vết thương lợi dụng một loại mắt thường có thể thấy tốc độ cực nhanh khép lại.

Thông Thiên Ma Thể!

Trước đó không có ý thức được chính mình trong ảo cảnh, có thể bằng vào tựa hồ liền vẻn vẹn chỉ là chính mình bản năng, chỉ khi nào ý thức qua đây, một ý niệm, dĩ nhiên là khôi phục Thông Thiên Ma Thể lực lượng.

"Ầm!"

Hơi hơi giơ tay lên, thậm chí cũng không có dùng quá sức, Bạch Nhạc liền dễ dàng đưa tay xen vào trong vách núi, giống như là phá vỡ mà vào đậu hũ bên trong.

Một cái linh phủ cường giả, thậm chí là Thông Thiên Ma Thể tiểu thành cường giả, nơi nào sẽ bị một đoạn như vậy vách đá vây khốn, chỉ cần như thế leo lên, trong chốc lát, mượn thân thể bản thân lực lượng, Bạch Nhạc là có thể đơn giản leo đến trên đại điện đi.

Chỉ là, tới mức này, Bạch Nhạc lại nơi nào sẽ còn thỏa mãn cùng leo lên đơn giản như vậy.

Đây là ảo cảnh, cho nên ở lại trên vách đá dựng đứng, cũng không có nghĩa là nguy hiểm, leo lên cũng đồng dạng chưa chắc là an toàn.

Tâm niệm hơi đổi, Bạch Nhạc hơi nhún chân đạp một cái, cả người chợt ly khai vách núi, bay ngược mà ra.

Ngay tại lúc đó, trong cơ thể linh lực lần nữa thôi động mà ra, nhưng là đang bay ra đi đồng thời, ngạnh sinh sinh bay lên.

Ngự không mà đi!

Trước đó đại điện phụ cận, loại kia chạm không tới cấm chế, phảng phất vào giờ khắc này tiêu thất, thậm chí còn nguyên bản Bạch Nhạc còn làm không được ngự không mà đi, lúc này cũng đồng dạng dễ dàng sẽ làm đến.

Thân hình thoắt một cái, hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc liền trực tiếp bay đến trước đại điện.

"Người nào?"

Cơ hồ là đồng thời, một hồi quát chói tai chợt vang lên, thậm chí không đợi Bạch Nhạc đứng vững gót chân, liền có bảy tám cái Thất Tinh Tông đệ tử kết thành kiếm trận hướng về Bạch Nhạc giết tới.

Trước mặt những thứ này đệ tử, từng cái đều có Linh Phủ Cảnh thực lực, hơn nữa kiếm trận áp chế, cùng với giữa lẫn nhau thành thạo phối hợp, thậm chí có khả năng đạt được thuấn sát Bạch Nhạc cấp độ.

Thử nghĩ một chút, ngươi lao lực tâm tư, thật vất vả mới bò lên trên vách đá, vốn dĩ cho rằng đi lên liền an toàn, còn không đợi đứng vững, liền lập tức lọt vào kinh khủng như vậy công kích, thật là là bực nào tuyệt vọng?

Nhưng mà giờ khắc này, nhìn trước mắt biến hóa, Bạch Nhạc trên mặt chẳng những không có nửa điểm hoang mang, ngược lại lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ.

"Quả thế!"

Từ bay lên tiễu bích chi trước, Bạch Nhạc cũng đã đoán được kết quả này, bây giờ xem ra, tự nhiên không có nửa điểm bối rối, ngược lại càng phát ra minh ngộ cái này ảo cảnh bản chất.

Một tay một trảo, trường kiếm ứng với tay mà vào.

Linh Tê Nhất Kiếm!

Không có bất kỳ lưu thủ ý tứ, xuất thủ chính là toàn lực ứng phó, thẳng đến kiếm trận mà đi.

Nếu như tình huống bình thường xuống, lấy Bạch Nhạc thực lực, đối mặt nhiều như vậy Linh Phủ Cảnh đệ tử liên thủ bố trí kiếm trận, tự nhiên khó có thể chống đỡ, nhưng bây giờ, một ý niệm, Bạch Nhạc thực lực liền tùy theo tăng vọt! Xuất thủ thời điểm, vẫn là linh phủ sơ kỳ, mà khi một kiếm này chém tới trong kiếm trận thời điểm, cũng đã phá tan linh phủ hậu kỳ.

Toàn bộ kiếm trận, một kiếm mà phá!

"Từ tâm mà sinh, dạng này ảo cảnh, tựa hồ càng gần kề hiện thực, nhưng lại cũng có nghĩa là. . . Đây hết thảy đều do ta mà sinh, giống như là ta thế giới! Ở chỗ này, ta mới là thần!"

Bật cười lớn, Bạch Nhạc lửng thững hướng về trước đại điện đi tới.

Xung quanh vô số Thất Tinh Tông đệ tử tuôn ra, hoặc quát mắng, hoặc động thủ, hình thành chúng sinh bách thái, có thể đối mặt đây hết thảy,

Bạch Nhạc lại không để ý đến nửa phần, thật giống như đây hết thảy cũng chỉ là ảo ảnh trong mơ.

Rõ ràng vô số công kích rơi vào Bạch Nhạc trên người, nhưng lại hết lần này tới lần khác tại vô pháp thương tổn được Bạch Nhạc chút nào.

Đi thẳng tới trước đại điện, sửa sang lại quần áo một chút, Bạch Nhạc hơi hơi khom người, cao giọng mở miệng nói, "Vãn bối Bạch Nhạc, bái kiến Thiên Thu đại sư!"

Theo một câu nói này lối ra, xung quanh tất cả tất cả đều hóa thành hư vô, phảng phất một chiếc gương chợt phá toái, khom người trong nháy mắt, ảo cảnh tự nhiên tiêu tán, gió núi khẽ phất, thật giống như trước đó hết thảy đều chưa từng xảy ra.

Phá huyễn Phản Chân, vốn là chỉ trong một ý nghĩ!

... ...

Chậm rãi đứng dậy, nhìn ngoài điện thần sắc bình tĩnh thiếu niên, Mộng Thiên Thu trong mắt không khỏi lộ ra lau một cái vẻ phức tạp, yên lặng chốc lát, lúc này mới nhẹ giọng mở miệng nói, "Từ mười năm trước, Đạo Lăng thánh nữ trăm hơi thở phá huyễn sau! Ngươi là người thứ nhất có thể lấy Linh Phủ Cảnh thực lực kham phá ảo cảnh người, tiểu tử kia, ngươi có thể nguyện bái nhập môn hạ của ta?"

Nghe được Đạo Lăng thánh nữ thời điểm, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên vừa nhảy, có thể sau đó, nhưng căn bản không có thể làm cho Bạch Nhạc có nửa điểm động dung.

"Nhận được tiền bối ưu ái, chỉ là vãn bối thân là Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử, vô pháp đầu nhập môn hạ khác."

Cơ hồ không có suy tư, Bạch Nhạc liền lần nữa hạ thấp người, dứt khoát

cự tuyệt.

Nhìn Bạch Nhạc bình tĩnh mà tự nhiên dáng vẻ, vô luận là Mộng Thiên Thu vẫn là Chu Mộng Dương, tâm tình cũng không khỏi có chút phức tạp.

Trước khi tới, Chu Mộng Dương liền đã từng hỏi qua Bạch Nhạc, nếu như cơ hội bái nhập Mộng Thiên Thu môn hạ như thế nào, lúc đó Bạch Nhạc chính là không cần nghĩ ngợi cự tuyệt.

Nếu như nói lúc kia, bởi vì Chu Mộng Dương chỉ là thuận miệng nói, khuyết thiếu chân thực tính, như vậy bây giờ Mộng Thiên Thu tự mình mở miệng, nhưng là thật một bước lên trời cơ hội.

Phải biết, Mộng Thiên Thu tại Thất Tinh Tông bên trong, bản thân liền địa vị cực kỳ tôn cao, một khi bái nhập hắn môn hạ, liền cũng chờ tại trực tiếp trở thành Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử.

Cái này có thể so với chính là một cái Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử trân quý quá nhiều.

Nhưng mà, dù vậy, Bạch Nhạc lại như cũ còn có thể không thay đổi ban đầu tâm, dạng này thủ vững cùng phẩm tính, không thể nghi ngờ đáng giá bất luận kẻ nào trở nên kính phục.

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Mộng Thiên Thu cũng không khỏi âm thầm thở dài một tiếng.

Qua nhiều năm như vậy, hắn môn hạ mặc dù cũng thu không ít ký danh đệ tử, nhưng là chân chính có thể vào hắn mắt, nhưng là một cái cũng không có.

Phải biết, trước đây hắn bố trí xuống cái ảo trận này, vốn cũng không phải là vì làm khó dễ bất luận kẻ nào, mà là vì chọn lựa đệ tử.

Mười năm trước, Đạo Lăng thánh nữ trăm hơi thở phá huyễn, cái kia phần thiên phú, có thể nói kinh diễm tuyệt luân.

Nhưng đối phương quý vi Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, dù là chỉ là một cái chỉ có chín tuổi tiểu cô nương, lại nơi nào là hắn có tư cách thu làm môn hạ.

Vật đổi sao dời, hôm nay thật vất vả, lại gặp phải một cái có thể lấy linh phủ sơ kỳ thực lực, kham phá ảo cảnh thiếu niên, thật không nghĩ, đối phương vậy mà cũng đồng dạng vẫn là cự tuyệt hắn.

Cái này khiến Mộng Thiên Thu lại làm sao có thể không thở dài.

"Tiểu tử kia, ngươi có thể tại một khắc đồng hồ bên trong kham phá ảo cảnh, vô luận là thiên phú, vẫn là tâm tính đều cực kỳ thích hợp tu luyện huyễn thuật một đạo! Bái nhập môn hạ của ta, dùng không mười năm, là có thể lấy huyễn nhập đạo, bước vào tinh cung, truyền thừa lão phu y bát."

Nguyên bản lấy Mộng Thiên Thu thân phận, là Bạch Nhạc cự tuyệt về sau, không nên mở lại miệng, thật là Mộng Thiên Thu chờ nhiều năm như vậy, mới gặp phải một cái như vậy thích hợp truyền nhân, thực sự nhịn không được lần nữa mở miệng khuyên lơn.

Mười năm bước vào tinh cung, lấy Mộng Thiên Thu thân phận nói ra những lời này, hầu như chính là một cái hứa hẹn!

Mặc dù tốn hao nhiều hơn nữa tài nguyên, hắn cũng tất nhiên muốn để Bạch Nhạc tại trong vòng mười năm bước vào Tinh Cung Cảnh, điều kiện như vậy, thực sự quá hậu đãi! Có dạng này một vị nguyện ý dốc túi truyền cho sư tôn, Bạch Nhạc con đường tu hành, tự nhiên một đường đường bằng phẳng, có thể nói là thật một bước lên trời.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 116: Thiếu một cái mồi

Đổi bất kỳ một cái nào Huyền cấp tông môn đệ tử, nghe được điều kiện như vậy, chỉ sợ đều muốn hưng phấn ngất đi, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, nhưng bây giờ không có gì sức dụ dỗ đáng nói.

Trước không nói hắn, mười năm bước vào tinh cung. . . Rất khó sao?

Mặc dù không đề cập tới Thông Thiên Ma Công, lấy Bạch Nhạc đối với Linh Tê Kiếm Quyết cảm ngộ, cũng có hy vọng mười năm bước vào tinh cung! Có thể thành tựu tử phủ, bản thân liền là xuất sắc nhất thiên tài, có thể nói, chỉ cần không chết non, bước vào Tinh Cung Cảnh chỉ là vấn đề thời gian.

Còn như nói, Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử thân phận, chẳng lẽ so qua Ma Quân truyền nhân?

Huyễn thuật mặc dù đáng sợ, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, cho dù không có kiếm trong tay tới chân thực tin cậy.

Khom người cúi đầu, Bạch Nhạc vẫn chưa trả lời, nhưng cự tuyệt ý tứ, cũng đã rõ ràng biểu đạt ra ngoài.

Nhìn Bạch Nhạc, Mộng Thiên Thu cuối cùng cười khổ một thân, khoát khoát tay, "Thôi, xem ra ngươi ta ở giữa, cuối cùng không có thầy trò duyên phận, ngồi đi."

Đến Mộng Thiên Thu loại cảnh giới này, đã trở thành cấp đại sư nhân vật, mặc dù xem trọng Bạch Nhạc, cũng không trở thành vì vậy mất phong độ.

Hắn thấy, Bạch Nhạc cự tuyệt, tuy có chút đáng tiếc, nhưng chân chính

mất đi cơ hội người, vẫn là Bạch Nhạc bản thân.

Mộng Thiên Thu không đề cập tới, Chu Mộng Dương tự nhiên cũng không tiện nhắc lại cái đề tài này, thuận thế đem lời đầu chuyển hồi Huyết Ảnh Ma Tông phía trên, "Thiên Thu huynh, nếu không có ngươi xuất thủ, ngươi cho rằng Thanh châu còn ai có phần này huyễn đạo thủ đoạn?"

Lắc đầu, Mộng Thiên Thu nhẹ giọng nói, "Chưa chắc chính là Thanh châu, người kia mặc dù cứu tiểu gia hỏa này, nhưng lại vẫn chưa tiếp tục đối Huyết Ảnh Ma Tông xuất thủ, bằng không trong vòng một đêm, Huyết Ảnh Ma Tông không có khả năng lui như vậy sạch sẽ, hơn phân nửa cùng Thanh châu cũng không quan hệ."

Năm đó Huyết Ảnh Ma Tông tàn sát bừa bãi Thanh châu, có thể nói là Thanh châu công địch, chỉ cần là Thanh châu chính đạo cao nhân, gặp phải Huyết Ảnh Ma Tông tuyệt đối không có từ bỏ ý đồ đạo lý.

Dừng một cái, Mộng Thiên Thu tiếp tục nói, "Là ai không trọng yếu, có thể xuất thủ đánh chết Huyết Ảnh Ma Tông người, chí ít là bạn không phải địch! Bây giờ đối chúng ta mà nói, tối trọng yếu là, nghĩ biện pháp bả Huyết Ảnh Ma Tông móc ra."

Nhắc tới cái này, Mộng Thiên Thu trên mặt cũng không khỏi lộ ra vẻ sát cơ.

"Móc ra? Nói dễ vậy sao a." Thở dài một tiếng, Chu Mộng Dương lắc đầu nói, "Lần này vốn là cơ hội tốt nhất, đáng tiếc vị kia huyễn đạo cao thủ rút dây động rừng, trực tiếp đem Huyết Ảnh Ma Tông dọa lui, bây giờ sở hữu manh mối đều đoạn, còn muốn móc ra, ở đâu có dễ dàng như vậy."

"Manh mối đều đoạn sao? Vậy cũng chưa chắc!" Lông mày nhíu lại, Mộng Thiên Thu đạm nhiên mở miệng nói, "Huyết Ảnh Ma Tông ngủ

đông nhiều năm, lần này đột nhiên lộ diện, sợ rằng cũng không phải ngẫu nhiên! Mặc dù không biết, bọn hắn đến tột cùng có cái gì mục, nhưng lại nhất định còn không có đạt thành. . . Chỉ phải hiểu rõ bọn hắn mục, liền không sợ bọn họ không lộ ra đuôi tới."

Những lời này, Chu Mộng Dương nhưng là rất tán thành.

"Bạch Nhạc, ngươi nói Huyết Ảnh Ma Tông người thẩm thấu đến các ngươi Bạch gia, bảy năm trước bức cho ngươi chết phụ mẫu về sau, vẫn trong tối khống chế Bạch gia, nếu ngươi trở lại Bạch gia, có thể hay không tra ra một ít manh mối tới?"

Nhiễu một vòng, Chu Mộng Dương lực chú ý nhưng là lần nữa trở lại Bạch Nhạc trên người.

"Cái này. . . Rất khó đi." Không biết vì sao, Bạch Nhạc đột nhiên mọc lên một loại dự cảm bất tường.

"Tự nhiên rất khó, bất quá, lại không phải là không có khả năng." Lắc đầu, Mộng Thiên Thu chậm rãi nói rằng, "Huyết Ảnh Ma Tông tất nhiên muốn khống chế Bạch gia, nhân thể phải nói rõ ràng, có một chút bọn hắn không tiện lộ diện sự tình, yêu cầu trong thế tục lực lượng đi giúp bọn hắn làm! Chỉ cần dùng tâm tra, luôn có thể tra được một tia manh mối."

Dừng một cái, Mộng Thiên Thu tiếp tục nói, "Huống chi, lần này, ngươi hư Huyết Ảnh Ma Tông đại sự, bọn hắn tất nhiên muốn giết ngươi cho thống khoái! Chỉ cần ngươi trở lại Thanh Châu phủ. . . Lấy Huyết Ảnh Ma Tông thói quen, ắt sẽ lần nữa hướng ngươi xuất thủ."

". . ." Nghe thế, Bạch Nhạc nhất thời da đầu tê dại một hồi, phải biết, chỉ bằng hắn biết, Huyết Ảnh Ma Tông bên trong trong kia vị Phá Nam Phi, khả năng liền có Tinh Cung Cảnh cường giả, giả sử Phá Nam Phi tự mình xuất thủ, mình coi như thủ đoạn ra hết, liều lên này mạng nhỏ, chỉ

sợ cũng chưa chắc có thể còn sống a.

Hắn lao lực tâm tư liên lạc với Hàn Sơn, bây giờ lại đến Thất Tinh Tông, chính là muốn mượn dùng những tông môn này lực lượng đi đối phó Huyết Ảnh Ma Tông, làm sao nhiễu một vòng lại vòng trở về.

"Không sai! Huyết Ảnh Ma Tông có thù tất báo, tại trên tay ngươi ăn bị thua thiệt lớn như vậy, tất nhiên sẽ nghĩ biện pháp trả thù lại." Chu Mộng Dương cũng đồng dạng gật đầu phụ họa nói, "Bây giờ Huyết Ảnh Ma Tông, giống như là giấu ở dưới mặt nước cá mập. . . Muốn dẫn hắn nổi trên mặt nước, chúng ta còn cần một cái mồi câu."

"Hai vị tiền bối, vãn bối rời Tông thời gian đã không ngắn, cái này dự định phản hồi Tông. . . Cáo từ!" Ý thức được tình huống không đúng, Bạch Nhạc lập tức đứng dậy muốn chạy.

Bạch Nhạc đi rất nhanh, cái này vừa nói chuyện, cũng đã chuồn ra đại điện, chỉ là mới vừa đi ra ngoài, liền lại vẻ mặt lúng túng đi về tới.

"Thế nào, ngươi không phải muốn phản hồi Tông sao? Hồi tới làm cái gì?" Thong thả ngâm trà, Mộng Thiên Thu nhàn nhạt hỏi.

". . ."

Giờ khắc này, Bạch Nhạc quả thực hận không thể chửi ầm lên!

Đi, ta ngược lại là muốn đi, rời khỏi sao?

Mộng Thiên Thu vị trí tòa đại điện này, đứng lơ lửng giữa không trung, chỉ bằng Bạch Nhạc điểm này thực lực, đi như thế nào xuống.

Tại trong ảo cảnh, hắn có thể ngự không mà đi, dường như tới lui tự nhiên, nhưng hôm nay hắn nếu như còn dám nhảy ra ngoài, tuyệt đối té tan xương nát thịt.

"Hai vị tiền bối, không phải ta rất sợ chết, thật sự là tiểu tử năng lực hữu hạn. . . Trước đó có thể may mắn chạy thoát, cũng đã là tìm vận may, nếu như gặp mặt thượng Huyết Ảnh Ma Tông cao thủ, ta chết không có gì đáng tiếc, nhưng nếu lầm hai vị tiền bối đại sự, liền không tốt."

"Thanh Châu thành có Thanh Châu phủ chủ tọa trấn, Phá Nam Phi tuyệt đối không dám tùy tiện ở trong thành xuất thủ, ngươi muốn ứng phó, vẻn vẹn chỉ là hắn môn hạ mấy cái đệ tử mà thôi, mặc dù có chút nguy hiểm, vốn lấy thực lực ngươi, đủ để ứng phó." Chu Mộng Dương theo miệng nói rằng, "Huống chi, chúng ta cũng không để ngươi cùng Huyết Ảnh Ma Tông ngạnh bính, chỉ phải nghĩ biện pháp đem bọn họ dẫn là được, đến lúc đó, ta cùng với Thiên Thu huynh, tự sẽ xuất thủ."

Nói êm tai, nhưng trên thực tế, vẫn như cũ cải biến không cho Bạch Nhạc làm mồi dụ bản chất.

Mồi a, ngươi nhìn một cái xem, vô luận là câu cá vẫn là bắt dã thú, mồi chưa từng có kết cục tốt?

"Ngươi nói bảy năm trước đó, cha mẹ ngươi bị Huyết Ảnh Ma Tông bức tử, huyết hải thâm cừu này, chẳng lẽ ngươi coi thật không muốn báo sao?" Nhìn Bạch Nhạc, Chu Mộng Dương lần nữa cho Bạch Nhạc một kích trí mạng.

". . ."

Nâng chung trà lên uống một ngụm, Mộng Thiên Thu tiếp tục nói, "Coi như bồi thường, lão phu có thể truyền thụ ngươi độc môn huyễn thuật thần thông, thiên cơ biến, giúp ngươi che lấp khí tức, cải biến dung mạo! Kể từ đó, truy tra lúc, là có thể che giấu tung tích, mức độ lớn nhất rơi chậm lại phiêu lưu."

Che lấp khí tức, cải biến dung mạo!

Cái này tám chữ rơi vào Bạch Nhạc trong tai, nhưng là chợt nhấc lên một hồi cơn sóng thần!

Bạch Nhạc bây giờ tu luyện Thông Thiên Ma Công, cũng không đến bên bờ sinh tử, nhưng là tuyệt đối không dám vận dụng, hơn nữa, một khi xuất thủ, nhân thể cần phải giết chết đối phương diệt khẩu.

Cái này bản thân liền là hạn chế Bạch Nhạc an toàn lớn nhất tai hoạ ngầm.

Giả sử, có thể cải biến dung mạo khí tức, liền có thể dùng một cái khác thân phận, không hề cố kỵ thi triển Thông Thiên Ma Công! Dạng này mê hoặc, đối với Bạch Nhạc mà nói, mới là chân chính vô pháp cự tuyệt a!

Converter: Lucario

Cvt: Hổ mọc thêm cánh a!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Pháp bất khinh truyền

"Cái gọi là huyễn thuật, thật chính là từ tâm mà sinh! Ta xưng là Tâm Linh Chi Lực! Hư thực phân chia, thật liền trong một ý nghĩ, trước đó ngươi có thể đủ kham phá ảo cảnh, thật chính là tiếp xúc được loại này Tâm Linh Chi Lực."

Thuyết phục Bạch Nhạc, Mộng Thiên Thu rất nhanh thì chính thức bắt đầu truyền thụ Bạch Nhạc huyễn thuật chi đạo.

Mộng Thiên Thu thu đồ đệ sở dĩ như vậy bắt bẻ, cũng là bởi vì huyễn thuật nhập môn rất khó, chỉ là bước đầu tiên này, lý giải Tâm Linh Chi Lực, cũng đủ để đứng im vô số tu hành giả.

Cũng chính bởi vì vậy, Mộng Thiên Thu mới có thể tại bên ngoài đại điện thiết hạ ảo trận, cho rằng chọn lựa đệ tử khảo nghiệm.

Thất Tinh Tông sở hữu Linh Phủ Cảnh đệ tử, đều có thể tới nếm thử khiêu chiến cái ảo trận này, có thể kham phá ảo trận, là có thể trực tiếp bị Mộng Thiên Thu thu làm môn hạ, thậm chí cho dù là những cái kia có thể tại trong ảo trận chống đỡ lâu một chút, cũng giống vậy có cơ hội được thu vào ký danh đệ tử.

Có thể mặc dù như vậy, chân chính có tu luyện huyễn thuật thiên phú người, cũng y nguyên vẫn là phượng mao lân giác.

Thật là đồng dạng, đối với những cái kia có thiên phú đệ tử mà nói, muốn nhập môn thật lại rất đơn giản, thậm chí thường thường chỉ cần vài ngày thời gian, là có thể chân chính bắt đầu tu luyện huyễn thuật.

Như nhau Mộng Thiên Thu trước đó phán đoán, đem huyễn thuật pháp môn truyền thụ cho Bạch Nhạc sau đó, vẻn vẹn chưa tới một canh giờ thời gian, Bạch Nhạc liền hiểu thấu đáo bên trong thần bí, tại trong tĩnh thất bế quan, bắt đầu Thiên Cơ Biến tu luyện.

Đại điện bên trong, nhìn Mộng Thiên Thu đi ra, Chu Mộng Dương cũng không khỏi cười khổ nói, "Thiên Thu huynh, ngươi đây là có ý tìm lấy cớ truyền pháp a!"

Trước đó nói tìm Bạch Nhạc làm mồi dụ, cũng chính là vì vậy, cho nên mới truyền thụ Bạch Nhạc Thiên Cơ Biến tới cam đoan an toàn, nghe tựa hồ hoàn toàn không có vấn đề gì.

Nhưng trên thực tế, lấy Chu Mộng Dương đối Mộng Thiên Thu giải, thì như thế nào không rõ đi, cái này căn bản là cố ý tìm một cái truyền pháp lấy cớ mà thôi.

Bạch Nhạc cái kia tiểu tử ngốc có thể vẫn không rõ Thiên Cơ Biến ý vị như thế nào, nhưng hắn nhưng là thanh thanh sở sở.

Đó là chân chính huyễn đạo thần thông a, có thể nói, bản thân liền là Mộng Thiên Thu những năm gần đây, đối với huyễn thuật chi đạo, cốt lõi nhất truyền thừa.

Dù cho là Mộng Thiên Thu môn hạ đệ tử, chỉ sợ cũng căn bản không có bất kỳ người nào đạt được hắn truyền thụ.

Đem Thiên Cơ Biến truyền cho Bạch Nhạc, có thể nói, chẳng khác nào là Mộng Thiên Thu đã đem Bạch Nhạc là chính mình truyền nhân.

Thật là, Bạch Nhạc lại căn bản không có bái sư, ngay cả một thầy trò danh phận cũng không có.

"Coi như là đi, tiểu gia hỏa này tại huyễn thuật bên trên thiên phú cực

cao, lãng phí thật là đáng tiếc." Gật đầu, Mộng Thiên Thu lần nữa ngồi xuống, nâng chung trà lên uống một ngụm, rồi mới hồi đáp.

"Pháp không thể khinh truyền, Thiên Thu huynh, ngươi cái này cũng có chút quá tùy ý a?" Cười khổ một tiếng, Chu Mộng Dương có chút bất đắc dĩ nói rằng.

Bật cười lớn, Mộng Thiên Thu lắc đầu nói, "Pháp không thể khinh truyền, nhưng như thế lương chất ngọc thô chưa mài dũa, cũng là trăm năm khó gặp. . . Huyễn thuật chi đạo, vốn là cùng bình thường đại đạo bất đồng, qua nhiều năm như vậy, ta thủy chung muốn tìm một cái có thể đem huyễn thuật chi đạo truyền xuống đệ tử mà không thể được."

"Huống chi, ta lại làm sao được tính là là khinh truyền!" Một lần nữa vì mình ngâm vào nước thượng một ly trà, Mộng Thiên Thu tiếp tục nói.

"Người này có thể báo thù cho cha mẹ mà phạm hiểm, cùng Huyết Ảnh Ma Tông là địch, làm lên một cái hiếu chữ!"

"Đối mặt một bước lên trời, trở thành Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử mê hoặc, mà không thay đổi ban đầu tâm, cũng nên lên một cái trung chữ."

"Mặc dù không chịu bái ta làm thầy, nhưng lại thủy chung cầm lấy lễ, là vì biết lễ."

"Nguyện ý lấy thân làm mồi, vì trừ ma tận một phần lực, liền vì minh nghĩa!"

"Ngươi có thể dẫn hắn đến ta cái này, tức là hữu duyên!"

"Trung hiếu song toàn, biết lễ tiết, hiểu đại nghĩa. . . Lại cùng ta có duyên, còn có tốt như vậy thiên phú, truyền pháp cùng ít như vậy năm, thì như thế nào có thể tính khinh truyền?" Dừng một cái, Mộng Thiên

Thu sái nhiên đạo, "Ngươi nói nhẹ, bất quá môn hộ góc nhìn a."

Nhận nhận chân chân nghe xong Mộng Thiên Thu những lời này, Chu Mộng Dương cũng không khỏi hít sâu một hơi, hướng về Mộng Thiên Thu khom người cúi đầu.

"Thiên Thu huynh lòng dạ mênh mông, ta không bằng vậy!"

"Tốt, ngươi ta ở giữa, cũng không cần như vậy! Pháp ta đã truyền, về phần hắn có thể học nhiều ít, tương lai lại có thể đi tới một bước kia, liền lại không có quan hệ gì với ta." Khoát khoát tay, Mộng Thiên Thu tiếp tục nói, "Đã không danh thầy trò, vô luận hắn có thể lý giải nhiều ít, ta cũng đều sẽ không lại tham dự vào. . . Ta có chút thiếu, ngươi kèm theo hắn rời đi là được."

Nói xong lời nói này, Mộng Thiên Thu lúc này xoay người trở lại trong hậu điện.

Mặc dù nói sái nhiên, có thể bỏ lỡ dạng này đệ tử, Mộng Thiên Thu trong lòng thì như thế nào có thể không có tiếc nuối.

Loại này thiếu, tự nhiên không phải trên thân thể mệt mỏi rã rời, mà là trên tinh thần uể oải.

Truyền pháp, lại không còn thấy, đây cũng là Mộng Thiên Thu bây giờ đối Bạch Nhạc thái độ.

...

Làm Bạch Nhạc từ trong tĩnh thất đi ra thời điểm, trời đã triệt để tối lại.

Nếu như nói, ban đầu Bạch Nhạc đối với huyễn thuật thật còn có chút xem thường, như vậy bây giờ cảm ngộ lực Thiên Cơ Biến sau đó, tâm tính lại sớm đã phát sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa.

Bạch Nhạc cho rằng, Mộng Thiên Thu truyền cho hắn, chỉ là một môn có thể biến ảo dung mạo cùng khí tức huyễn thuật kỹ xảo, nhưng chân chính cảm ngộ sau đó, mới hiểu được, nơi nào là đơn giản như vậy!

Muốn lấy ảo thuật phương thức che lấp khí tức, cải biến dung mạo mà không bị người phát hiện, cần phải đối với huyễn thuật chi đạo tồn tại sâu đậm cảm ngộ mới được.

Mộng Thiên Thu truyền cho hắn, nơi nào là cái gì kỹ xảo pháp môn, căn bản là huyễn thuật đại đạo.

Mặc dù Bạch Nhạc bây giờ cũng vẻn vẹn chỉ tính là nhập môn, khoảng cách chân chính tu thành Thiên Cơ Biến còn có cực đại khoảng cách, nhưng này truyền đạo chi ân, lại đồng dạng để cho hắn cảm động.

Đứng ở trước đại điện, Bạch Nhạc nắm đệ tử lễ, hướng về đại điện khom người tam bái, lúc này mới xoay người theo Chu Mộng Dương hướng dưới núi bay đi.

"Bạch Nhạc, ngươi còn theo ta hồi Hàn Sơn sao?"

Từ Thất Tinh Tông đi ra, Chu Mộng Dương hỏi lần nữa.

"Không cần!"

Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc lập tức lắc đầu nói, "Bạch Mộc như là đã không có việc gì, ta liền không đi. . . Bây giờ, Huyết Ảnh Ma Tông người chẳng biết đi đâu, ta có chút yên lòng không dưới Bạch gia."

Khẽ vuốt cằm, Chu Mộng Dương lấy ra một viên truyền âm phù đưa cho Bạch Nhạc, "Ngươi trước trở về cũng tốt, qua một đoạn thời gian, ta sẽ để cho Bạch Mộc lại theo ngươi liên hệ. . . Nếu có gì ngoài ý muốn biến cố, Thanh châu cảnh nội, tùy thời có thể dùng cái này liên hệ ta!"

Một quả này có thể không nhìn thẳng khoảng cách, trực tiếp tại Thanh châu bên trong đưa tin truyền âm phù đồng dạng có giá trị không nhỏ, nếu không phải Tinh Cung Cảnh cường giả, căn bản là không lấy ra được.

Hơn nữa, chỉ có thể sử dụng một lần, giá trị chế tạo cực kỳ sang quý, nếu không phải trước đó Mộng Thiên Thu thái độ ảnh hưởng đến hắn, hắn cũng căn bản không có khả năng lấy ra cho Bạch Nhạc.

"Đa tạ Chu tiền bối!" Khẽ khom người, Bạch Nhạc nghiêm túc đáp, "Ta sẽ đem hết toàn lực truy tra Huyết Ảnh Ma Tông manh mối, tất không cho tiền bối thất vọng."

Câu này hứa hẹn, không chỉ có là cho Chu Mộng Dương, cũng cũng là cho Mộng Thiên Thu.

Bạch Nhạc không có khả năng ly khai Linh Tê Kiếm Tông bái nhập Mộng Thiên Thu môn hạ, truyền đạo chi ân không cần báo đáp, chỉ có thể tận lực làm tốt cái này mồi, tranh thủ đem Huyết Ảnh Ma Tông triệt để hủy diệt, báo thù cho cha mẹ, cũng coi như thoáng hồi báo Mộng Thiên Thu ân tình.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Trở về Bạch phủ

Từ biệt Chu Mộng Dương, Bạch Nhạc tốc độ nhưng liền không có nhanh như vậy, ba ngày sau, mới về đến Thanh Châu thành bên trong.

Nếu là muốn làm mồi, Bạch Nhạc tự nhiên không có giấu giếm hành tích, trực tiếp lấy Bạch gia gia chủ thân phận trở về nhà, Bạch gia mở rộng ra trung môn cung nghênh, lại đang trong phủ xếp đặt buổi tiệc, náo nhiệt chúc mừng đã vài ngày. Chỉ là, những thứ này tuy nhiên cũng cùng Bạch Nhạc không có quan hệ gì.

Những năm gần đây tại Linh Tê Kiếm Tông, Bạch Nhạc sớm đã thành thói quen an tĩnh sinh hoạt, trở về lộ một mặt, lại lần nữa ở hồi Thính Hương Thủy Tạ, sở hữu tạp vụ cũng đều bị Bạch Thanh Nhã giúp hắn đở được.

Bạch gia không biết nhánh bên trước người tới bái kiến, cũng có một chút Bạch Nhạc khi còn bé quen thuộc, chỉ là Bạch Nhạc nhưng cũng đồng dạng hết thảy cự tuyệt.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, hắn vẻn vẹn chỉ là tạm thời gánh gia chủ cái tên này, trên thực tế đã sớm đã làm tốt dự định, để cho Bạch Thanh Nhã trở thành thực tế gia chủ, việc này tự nhiên đều do Bạch Thanh Nhã tới phụ trách.

Còn như truy tra Huyết Ảnh Ma Tông manh mối loại chuyện như vậy, dĩ nhiên là càng không thể nào đường hoàng đi ra ngoài.

Bạch Nhạc cũng không am hiểu xử lý loại chuyện như vậy, mà toàn bộ Bạch phủ bây giờ có thể tin tưởng, cũng cũng chỉ có Bạch Thanh Nhã một người, tự nhiên cũng đồng dạng giao cho Bạch Thanh Nhã tới xử lý.

"Thanh Nhã tỷ, nhớ kỹ, chỉ cần tra ra có khả nghi người, ngươi đừng ra mặt tra hỏi, chỉ cần tìm một lấy cớ đem người mang đến gặp ta liền tốt."

Mặc dù để cho Bạch Thanh Nhã tra manh mối, có thể Bạch Nhạc cũng đối không muốn Bạch Thanh Nhã mạo hiểm, một khi có tiến triển, sự tình, tự nhiên vẫn là hắn tự mình đến làm. Dù sao, dù là chỉ là người thường, chỉ cần cùng Huyết Ảnh Ma Tông có liên hệ, cũng giống vậy có thể sẽ gặp nguy hiểm.

"Yên tâm đi, ta sẽ xử lý tốt." Gật đầu, Bạch Thanh Nhã nghiêm túc đáp ứng nói.

Nàng mặc dù không biết Huyết Ảnh Ma Tông đến tột cùng ý vị như thế nào, nhưng đã từ Bạch Nhạc cùng Bạch Mộc trước đó trong lời nói minh bạch, phụ mẫu cũng là bởi vì Huyết Ảnh Ma Tông mới bị bức tự sát, như vậy huyết cừu, cũng đã đủ để cho nàng đem hết toàn lực.

"Đúng." Ngẫm lại, Bạch Nhạc đi tới bên cạnh bàn cầm bút lên chậm rãi viết xuống một cái danh sách, "Thanh Nhã tỷ, những vật này, ngươi nghĩ biện pháp giúp ta thu mua một chút, chỉ cần có thể tìm được, không tiếc thành phẩm."

"Những thứ này. . . Là dược liệu sao?" Đi tới Bạch Nhạc bên người, giống như khi còn bé, nhìn Bạch Nhạc viết chữ, Bạch Thanh Nhã có chút ngạc nhiên hỏi.

"Là linh dược!" Gật đầu, Bạch Nhạc giải thích, "Những thứ này bình thường tiệm thuốc có thể mua không đến, muốn tìm được cũng không dễ dàng. . . Đánh loạn một ít, không được một chỗ đưa cho người xem, chậm một chút cũng không quan hệ."

Ngẫm lại, Bạch Nhạc vẫn là có chút không yên lòng, tại đây phần danh sách bên trong, lại thêm một ít hắn chỗ nhớ kỹ hắn linh dược, hỗn đến cùng một chỗ, kể từ đó, cho dù là bị người lấy được, cũng tuyệt đối

không nhìn ra đầu mối gì.

Huống chi, đây cũng chỉ là để ngừa vạn nhất mà thôi, Thông Thiên Ma Công truyền thừa, trừ hắn ra, căn bản không có ai biết! Dù cho là rõ ràng bả cần thiết linh dược danh sách mở ở trước mặt người khác, chỉ sợ cũng sẽ chỉ cho rằng đó là một phần thối thể linh dược danh sách, tuyệt đối đoán không được cùng Thông Thiên Ma Thể có quan hệ.

"Đây là ngươi tu luyện dùng sao?" Bạch Thanh Nhã hiếu kỳ hỏi.

"Ừm." Gật đầu, Bạch Nhạc lại từ trong túi đựng đồ lấy ra một ít linh thạch giao cho Bạch Thanh Nhã, "Thanh Nhã tỷ, những linh dược này có chút rất trân quý, bình thường tài vật sợ là mua không được, những linh thạch này ngươi trước thu, đến lúc đó có thể dùng những linh thạch này đi đổi."

Tu luyện Thông Thiên Ma Thể cần thiết linh dược, càng đi về phía sau càng là trân quý, bất quá, chỉ là cấp độ nhập môn liền muốn dễ dàng nhiều!

Bên trong có mấy vị chủ dược cực kỳ khó được, bằng bạch gia tại thế tục bên trong thế lực, sợ là không có khả năng tìm được, còn phải Bạch Nhạc tự nghĩ biện pháp, bất quá hắn, chỉ cần dùng tâm, cần phải đều không khó thu thập.

Lần này trở lại Bạch gia, trên thực tế, Bạch Nhạc trong lòng rành mạch từng câu, trong khoảng thời gian ngắn, sợ rằng Huyết Ảnh Ma Tông là tuyệt đối sẽ không có động tác gì.

Mà trong khoảng thời gian này, đối với hắn mà nói, chính là hiếm có nhất lúc tu luyện mấu chốt.

Vô luận là Thông Thiên Ma Thể, vẫn là Thiên Cơ Biến đều cần đại lượng thời gian tới tìm hiểu, mới có thể chân chính tu thành, đó là một

cái thủy ma công phu, không gấp được.

Chỉ chớp mắt, Bạch Nhạc trở về cũng đã một tháng.

Cứ việc Bạch Thanh Nhã trút xuống rất lớn tâm lực đi thăm dò, nhưng lại y nguyên vẫn là không thể phát giác Huyết Ảnh Ma Tông manh mối, ngược lại là tu luyện Thông Thiên Ma Thể cần thiết linh dược, trừ khó khăn nhất mấy vị chủ dược bên ngoài, hắn đều đã thu thập đủ.

Cho dù là bên trong lưỡng vị chủ dược, cũng đồng dạng đã có manh mối, chỉ là duy nhất ngoài ý muốn là, kèm theo phần này manh mối mà đến, còn có một phần đến từ Thanh Châu phủ chủ thiệp mời.

Từ Bạch Nhạc ban đầu trở lại Thanh châu, ra tay giết chết Bạch Thương Hải thời điểm, trên thực tế, tin tức cũng đã truyền tới Thanh Châu phủ chủ trong tai.

Chỉ là, vị kia Thanh Châu phủ chủ vẫn luôn không có phản ứng gì, tựa hồ căn bản liền không quan tâm Bạch gia biến hóa.

Cho tới hôm nay, mượn lấy Bạch gia thu mua linh dược cơ hội, vị kia Thanh Châu phủ chủ mới rốt cục hướng Bạch Nhạc hạ thiệp mời.

Chuyện vượt Thanh Châu phủ chủ, Bạch Thanh Nhã cũng không dám tự ý làm chủ, chỉ có thể đem thiệp mời đưa đến Bạch Nhạc trước mặt.

Thiệp mời chỉ là nhất quan phương loại kia thiệp mời, thậm chí ngay cả phía trên lời không phải Thanh Châu phủ chủ viết, nhưng khi nhìn phần này thiệp mời, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là lâm vào trầm tư ở giữa.

Ban đầu trở về thời điểm, Bạch Nhạc bên trong cũng không thế nào quá để ý vị này Thanh Châu phủ chủ.

Thật là, chân chính tại Thanh châu lưu lại, tiếp xúc càng sâu, liền càng

có thể cảm nhận được vị phủ chủ này bất phàm.

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc nhớ kỹ thanh thanh sở sở, để cho hắn hồi Thanh Châu thành tới làm mồi thời điểm, Chu Mộng Dương từng nói qua, Thanh Châu thành có Thanh Châu phủ chủ tọa trấn, cho dù là Phá Nam Phi, cũng không dám tùy tiện tại Thanh Châu thành bên trong xuất thủ.

Phá Nam Phi là ai? Từ Bạch Nhạc nhận được tin tức xem, đó là Huyết Ảnh Ma Tông bây giờ tại Thanh châu chân chính ma đầu, Tinh Cung Cảnh nhân vật khủng bố.

Có thể cho dù là bực này ma đầu, dĩ nhiên có bởi vì kiêng kỵ Thanh Châu phủ chủ, không dám tùy tiện tại Thanh Châu thành động thủ, đây là bực nào uy hiếp?

Chỉ bằng điểm này, đối mặt phần này thiệp mời, Bạch Nhạc thì như thế nào dám khinh thị.

Đáng tiếc, Chu Mộng Dương cũng không có cụ thể với hắn giải thích qua Thanh Châu phủ chủ lai lịch cùng thân phận, để cho Bạch Nhạc căn bản đoán không được đối phương dụng ý, chỉ có thể mơ hồ đoán được khả năng vẫn là cùng Huyết Ảnh Ma Tông có quan hệ.

Lắc đầu, Bạch Nhạc thuận tay thu hồi thiệp mời, nhẹ giọng mở miệng nói, "Chuyện này ta tới xử lý, Thanh Nhã tỷ không cần ngươi quan tâm."

"Tiểu Nhạc, tỷ tỷ giúp không được ngươi, chính ngươi cẩn thận một chút." Nhìn ra Bạch Nhạc ngưng trọng, Bạch Thanh Nhã có chút không yên lòng dặn dò.

Bật cười lớn, Bạch Nhạc nhìn Bạch Thanh Nhã an ủi, "Yên tâm đi, Thanh Nhã tỷ, ta sớm đã không phải là trước đây tiểu hài tử, có thể bảo vệ mình, bảo hộ Thanh Nhã tỷ. Huống chi, vị này Thanh Châu phủ chủ

cần phải cũng không ác ý. . . Bây giờ Thanh châu sở hữu tu hành giả địch nhân, đều là Huyết Ảnh Ma Tông."

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Thanh Châu phủ chủ

Thiên, tuyết nhỏ.

Trong viện tử, một thân thanh niên áo xám một mình tại tuyết trung múa kiếm, bông tuyết đầy trời, nhưng lại tựa hồ không có một mảnh có thể rơi vào trên người hắn, rõ ràng không có nửa điểm khí tức tiết ra ngoài, nhưng lại vẫn cho người một loại áp lực vô hình.

Bạch Nhạc đi vào sân thời điểm, chứng kiến chính là như vậy một bức cảnh tượng.

"Coong!"

Một bộ kiếm vũ xong, thanh niên cổ tay hơi hơi một phen, kiếm trong tay tựa như một cái du long ngang trời mà ra, tinh chuẩn rơi vào một bên giá binh khí thượng trong vỏ kiếm.

"Mười năm trước, ta vừa tới Thanh châu thời điểm, cũng liền giống như ngươi vậy lớn, tuế nguyệt như thoi đưa a."

Lửng thững đi tới Bạch Nhạc trước mặt, thanh niên trên mặt lộ ra lau một cái ôn hòa nụ cười, nhẹ giọng nói.

Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc mới rốt cục thấy rõ đối phương, một tấm bình thường không có gì lạ mặt, tựa hồ ném tới trong đám người liền rốt cuộc không tìm ra được, có thể hết lần này tới lần khác đối phương trên người cái kia cổ khí chất rồi lại hơn người, phảng phất chỉ cần hắn đứng ở nơi đó, nên trở thành chúng nhân chú mục trung tâm.

"Bạch Nhạc bái kiến phủ chủ!"

Khẽ khom người, Bạch Nhạc thu liễm lại trong lòng tạp niệm, khom mình hành lễ.

Trước khi tới, Bạch Nhạc vẫn cho rằng vị này Thanh Châu phủ chủ là một cái đức cao vọng trọng lão nhân, dầu gì cũng nên như Chu Mộng Dương hoặc là Mộng Thiên Thu như thế trung niên, lại không ngờ tới, đối phương thật không ngờ tuổi trẻ.

Dựa theo đối phương nói, cũng liền so Bạch Nhạc lớn hơn mười tuổi tả hữu, bây giờ cũng bất quá hai mươi sáu hai mươi bảy niên kỷ.

Có thể lúc này, Bạch Nhạc từ đối phương trên người, lại cảm thụ được như là đối mặt Vân Mộng Chân cùng Dạ Nhận áp lực, thậm chí căn bản không cần hiển lộ khí tức, Bạch Nhạc mới có thể hiểu, vị này Thanh Châu phủ chủ tất nhiên là Tinh Cung Cảnh cường giả, hơn nữa tại Tinh Cung Cảnh bên trong, chỉ sợ đều cũng coi là cao thủ.

"Ta nghe nói, ngươi là Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử, cũng là người trong tu hành, cũng không cần đi những thứ này nghi thức xã giao." Khoát khoát tay, thanh niên chỉ chỉ trong viện chòi nghỉ mát, ý bảo Bạch Nhạc theo tới, tại trong đình cạnh bàn đá ngồi xuống, lúc này mới tiếp tục nói, "Ta tên, Ngô Tuyết Tùng, xuất thân. . . Tiên Du Kiếm Cung!"

Tiên Du Kiếm Cung, bốn chữ này vừa ra, Bạch Nhạc trong lòng liền không khỏi đột nhiên chấn động!

Cho đến giờ phút này, hắn mới thật sự hiểu, vì sao vô luận là Chu Mộng Dương vẫn là Mộng Thiên Thu đều đối hắn như vậy tôn sùng, thậm chí có thể lấy sức một mình , khiến cho Phá Nam Phi đều kiêng dè không thôi.

Trên đời này, chỉ có ba cái thiên tông!

Đạo Lăng Thiên Tông, Tiên Du Kiếm Cung, Thái Cực Đạo!

Cái này ba cái thiên tông bên trong, tự nhiên lấy Đạo Lăng Thiên Tông dẫn đầu, hơn nữa Đạo Lăng Thiên Tông thực lực, còn xa hơn thắng hơn hai tông. Có thể tại Đạo Lăng Thiên Tông áp chế xuống, còn bảo trì thiên tông địa vị, liền đủ để thấy súc tích.

Xuất thân Tiên Du Kiếm Cung, chỉ dựa vào điểm này, liền đủ để khiến bất luận kẻ nào nhìn thẳng vào.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc cũng liền minh bạch, vì sao đối phương có thể lấy trẻ tuổi như vậy niên kỷ bước vào tinh cung, thân cư Thanh Châu phủ chủ, thống lĩnh Thanh Châu phủ.

"Linh Tê Kiếm Tông đệ tử Bạch Nhạc, bái kiến Ngô tiền bối!"

"Không cần giữ lễ tiết, cái gì tiền bối không tiến bối phận, không duyên cớ đem người gọi lão." Mỉm cười, Ngô Tuyết Tùng đem thị nữ đưa lên lò sưởi ôm vào trong tay, tùy ý nói rằng, "Trước đó vài ngày, ngươi chém giết Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử sự tình ta cũng nghe nói, thật một mực muốn gặp ngươi một lần, chỉ là vừa may đang tu hành trọng yếu trước mắt, phân tâm không được, lúc này mới kéo dài tới hiện tại."

Dừng một cái, các loại (chờ) thị nữ dâng trà thơm sau đó, Ngô Tuyết Tùng lúc này mới phất tay ý bảo người khác lui ra.

"Vân tiên tử trước đó vài ngày, đi qua Linh Tê Kiếm Tông, ngươi tất nhiên đứng hàng chân truyền, nói vậy cũng là biết một ít nội tình." Nhắc tới Vân Mộng Chân, Ngô Tuyết Tùng thần sắc cũng nghiêm túc vài phần, "Đạo Lăng sơn đánh một trận, Thông Thiên Ma Quân uy chấn thiên hạ , khiến cho Đạo Lăng Thiên Tông tổn thương nguyên khí nặng nề, cũng không còn Đạo Lăng bất bại thần thoại, cũng chính là vì vậy,

những thứ này ma đạo dư nghiệt mới rục rịch, thậm chí như Huyết Ảnh Ma Tông, có can đảm nổi lên mặt nước, mưu toan lệnh ma đạo tro tàn lại cháy."

"Ta tất nhiên tọa trấn Thanh châu, thì có trách đem cái này chút ma đạo dư nghiệt lần nữa trấn áp xuống!" Nhìn Bạch Nhạc, Ngô Tuyết Tùng tiếp tục nói, "Nói cho ngươi những thứ này, là vì để ngươi minh bạch, ta diệt trừ Huyết Ảnh Ma Tông quyết tâm. . . Chỉ có lấy lôi đình thủ đoạn phá huỷ những thứ này ma đạo dư nghiệt kiêu căng, mới có thể để cho bọn hắn minh bạch, mặc dù Đạo Lăng Thiên Tông tổn thương nguyên khí, thiên hạ này cũng y nguyên vẫn là ta Huyền Môn thiên hạ!"

"Bạch Nhạc minh bạch!" Hơi hơi chắp tay, Bạch Nhạc trầm giọng đáp.

"Hàn Sơn truyền đến tin tức, nói ngươi nguyện ý lấy thân làm mồi, dụ sử dụng Huyết Ảnh Ma Tông xuất thủ, cái này rất tốt." Khẽ vuốt cằm, Ngô Tuyết Tùng đạm nhiên nói rằng, "Tất cả mọi chuyện, buông tay đi làm, mặc dù không đề cập tới Hàn Sơn cùng Thất Tinh Tông, ta cũng giống vậy sẽ dốc toàn lực giúp ngươi. . . Nếu có thể tiêu diệt Huyết Ảnh Ma Tông, ta nhớ ngươi đầu công, chẳng những thiếu không tưởng thuởng cho ngươi, hơn nữa có thể bảo hiểm ngươi Bạch gia trăm năm không suy!"

"Bạch Nhạc tự nhiên đem hết toàn lực." Đứng dậy hướng về Ngô Tuyết Tùng cúi đầu, Bạch Nhạc vội vã tỏ thái độ nói.

Buông xuống lò sưởi, Ngô Tuyết Tùng ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, trên bàn đá nhất thời xuất hiện bốn cái hộp ngọc, "Ta nghe nói, Bạch gia mấy ngày nay một mực tại thu thập linh dược, những thứ này coi như là ta đưa ngươi lễ gặp mặt đi."

Mở hộp ngọc ra liếc liếc mắt, những thứ này bất ngờ chính là Bạch Nhạc nhu cầu cấp bách cái kia mấy vị chủ dược, hơn nữa niên đại cùng phẩm chất đều là tốt nhất.

Nếu lấy linh thạch mà nói, thế nhưng cái này mấy vị linh dược giá trị, là hơn đạt đến gần nghìn linh thạch,

Có thể tùy ý như vậy tống xuất dầy như vậy lễ, chỉ sợ toàn bộ Thanh châu, cũng chỉ có vị này Thanh Châu phủ chủ năng đủ như vậy tùy hứng.

"Đa tạ phủ chủ!"

Đối mặt dạng này tồn tại, Bạch Nhạc cũng sẽ không giả khách khí, những thứ này đối với Ngô Tuyết Tùng có thể không tính là gì, có thể đối hắn mà nói, nhưng là cấp thiết nhất tu hành tài nguyên.

"Được, thời điểm không còn sớm, ngươi lần này trở về a! Dụng tâm làm việc, ta đương nhiên sẽ không bạc đãi ngươi." Khoát khoát tay, Ngô Tuyết Tùng tùy ý mở miệng nói.

Đối với hắn mà nói, Bạch Nhạc cũng bất quá chỉ là một cái có chút thiên phú cùng tiềm lực tiểu tử kia mà thôi, vô luận biểu hiện ra làm sao ôn hòa, trên thực tế, trong lòng đều không làm sao coi ra gì.

Nếu không phải Hàn Sơn cùng Thất Tinh Tông đều có về Bạch Nhạc tin tức truyền đến, có thể hắn căn bản cũng sẽ không gặp Bạch Nhạc.

Đối với hắn mà nói, vô luận là một cái Linh Phủ Cảnh đệ tử, vẫn là Bạch gia, đều thực sự quá bé nhỏ không đáng kể.

Một cái Huyền cấp tông môn đệ tử, trừ phi có thể bước vào tinh cung, mới có thể để hắn cao nhìn liếc mắt, bây giờ điểm thành tựu này, căn bản không đáng giá nhắc tới.

Đương nhiên, hắn cũng nhất định muốn thừa nhận, Hàn Sơn đưa ra lấy Bạch Nhạc làm mồi, truy tra Huyết Ảnh Ma Tông manh mối biện pháp rất có ý tứ.

Cũng chính bởi vì Bạch Nhạc có dạng này giới trị lợi dụng, hắn mới có thể tống xuất những linh dược này, làm thuận nước giong thuyền.

Bạch Nhạc tự nhiên cảm thụ được Ngô Tuyết Tùng trong cốt tử cái kia phần ngạo khí, chỉ là nhưng cũng đồng dạng không thèm quan tâm.

Mấy ngày này Tông đệ tử, vốn là mắt cao hơn đầu, so với việc người khác, Ngô Tuyết Tùng thái độ, khả năng đã coi như là phi thường tốt.

Bắt vào tay chỗ tốt mới là thực tế nhất, còn như nói bị lợi dụng, cái kia căn bản cũng không trọng yếu.

Nếu như liền bị giới trị lợi dụng cũng không có, đó mới là đáng buồn nhất sự tình.

Bất quá, có những linh dược này, Bạch Nhạc trong lòng một ít kế hoạch, tựa hồ cũng rốt cục có thể đăng lên nhật báo.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 120: Thiên Cơ Biến

Thính Hương Thủy Tạ.

Từ Ngô Tuyết Tùng nơi đó cầm về linh dược, hơn nữa Bạch Thanh Nhã mấy ngày nay giúp hắn thu thập, Bạch Nhạc rất dễ dàng đã đem tu luyện Thông Thiên Ma Thể cần thiết linh dược toàn bộ phối trí tốt, chỉ cần đặt ở một cái trong thùng tắm lớn, lấy linh lực thôi phát linh dược lực lượng, mượn tắm thuốc triệt để hấp thu hết những linh dược này lực lượng là được.

Trước đó giết chết Đường Hách sau đó, Bạch Nhạc cũng đã đem Thông Thiên Ma Thể tu đến nhập môn, hoàn thành phạt mao giai đoạn, mà mượn những linh dược này, thì có thể một lần hành động đem Thông Thiên Ma Thể đẩy vào Tẩy Cân cảnh giới.

Dựa theo Thông Thiên Ma Công bên trong ghi chép, chỉ có đạt được Tẩy Cân cảnh giới, thân thể sánh ngang linh khí, Thông Thiên Ma Thể mới xem như chân chính tiểu thành.

Cũng chỉ có đến cảnh giới bực này, mới có thể miễn cưỡng thừa nhận Thôn Thiên Quyết phản phệ lực lượng, đem uy lực chân chính phát huy được.

Bất quá, trước đó, Bạch Nhạc còn trước hết một bước đem Thiên Cơ Biến tu luyện tới nhập môn cảnh giới, bố trí một cái ảo trận tới ngăn cản bất luận kẻ nào tới gần.

Mặc dù lấy Thông Thiên Ma Công bá đạo, đủ để đem xung quanh tất cả linh khí thôn phệ đi vào, không đến mức có khí tức tiết ra ngoài, nhưng hôm nay dù sao cũng là tại Bạch phủ bên trong, cho dù là hạ nghiêm lệnh, cũng chưa chắc không có hạ nhân tiến đụng vào tới.

Cái khác không nói, phải biết, bây giờ Bạch phủ bên trong, rất có thể sẽ trả có Huyết Ảnh Ma Tông thám tử, dùng hết đủ loại biện pháp tới tra xét chính mình tin tức.

Một khi bị người đánh vỡ, tiết lộ tu luyện ma công tin tức, lập tức chính là một trận đại họa.

Nếu là ngày trước, Bạch Nhạc cũng chỉ có thể tìm lấy cớ ly khai Bạch phủ, thậm chí là ly khai Thanh Châu thành mới có thể tu luyện, bất quá, bây giờ, hắn từ Mộng Thiên Thu nơi đó đạt được Thiên Cơ Biến huyễn thuật chi đạo truyền thừa, nhưng là không cần phải phiền phức như thế.

Một cái đơn giản ảo cảnh, cũng đủ để ngăn cản ngoại nhân nhìn trộm.

Hơn nữa, thậm chí có thể lợi dụng cơ hội này tới dụ sử dụng Bạch phủ bên trong Huyết Ảnh Ma Tông thám tử chính mình bạo lộ ra.

Đây mới thực sự là một hòn đá ném hai chim!

Trước đó tại Thất Tinh Tông thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã cảm ngộ Thiên Cơ Biến, chỉ là muốn chân chính tu thành, lại đồng dạng cực kỳ gian nan.

Cũng may, hiện tại Bạch Nhạc cũng không thiếu thời gian.

Tĩnh tâm xuống, Bạch Nhạc ước chừng dùng hai tháng tới tìm hiểu Thiên Cơ Biến, lúc này mới rốt cục nhập môn.

Thiên Cơ Biến ý tứ, thật là thiên cơ vạn biến, miêu tả vô cùng vô tận biến hóa, Mộng Thiên Thu chính là dùng cái này để hình dung huyễn thuật chi đạo.

Dựa theo Mộng Thiên Thu lý giải, một khi đem huyễn thuật tu luyện tới

cực hạn, một ý niệm, chính là thiên cơ vạn biến, thiên biến vạn hóa, thậm chí là bịa đặt, đem ảo cảnh hóa thành hiện thực.

Đương nhiên, cái này cũng vẻn vẹn chỉ là Mộng Thiên Thu một loại lý tưởng, mặc dù là chính bản thân hắn, cự ly này các loại cảnh giới cũng là thiên địa khác biệt.

"Thiên cơ!"

Trong lòng mặc niệm hai chữ này, trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên người khí tức chợt phát sinh biến hóa long trời lỡ đất, vô luận là hình thể vẫn là dung mạo đều tùy theo đại biến.

So với việc dung mạo cùng khí tức, thanh âm thật mới là khó sửa đổi nhất thay đổi, bất quá, chỉ cần khống chế linh lực rất dễ dàng là có thể khống chế tiếng nói thay đổi trầm thấp, cùng thường ngày thanh âm hoàn toàn khác biệt.

Chỉ cần không phải quá quen thuộc người, nghe được cũng rất khó chú ý tới loại này tỉ mỉ.

Nếu như Thiên Cơ Biến có thể tiến hơn một bước, ngụy trang ra đối phương thanh âm đến, cũng không phải việc khó gì.

Khóe miệng lộ ra mỉm cười, Bạch Nhạc lửng thững bước ra Thính Hương Thủy Tạ.

...

"Thanh Nhã tỷ!"

Bước vào trong đại sảnh, Bạch Nhạc quét chung quanh một cái hạ nhân, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Mộc ca nhi, ngươi tại sao trở về?"

Đang ở lật xem mấy ngày này khoản, Bạch Thanh Nhã chợt nghe được Bạch Nhạc thanh âm, ngẩng đầu có chút ngoài ý muốn đứng dậy, "Tại sao không có hạ nhân báo lại? Mộc ca nhi, tiểu Nhạc tại Thính Hương Thủy Tạ, ta dẫn ngươi đi tìm hắn."

"Tạm thời có một số việc, đi ngang qua Thanh Châu thành, cố ý hồi đến xem thử." Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Các ngươi đi xuống đi, ta có lời muốn cùng Thanh Nhã tỷ nói."

"Đúng, Mộc thiếu gia!"

Trong lúc nhất thời, trong đại sảnh sở hữu hạ nhân nhất thời bằng lòng một tiếng, trong chốc lát liền lui sạch sẽ.

"Mộc ca nhi, ngươi có chuyện tìm ta?" Có chút ngoài ý muốn nhìn đối phương, Bạch Thanh Nhã không hiểu hỏi.

"Đúng vậy a có chút thời gian chưa thấy Thanh Nhã tỷ, tưởng niệm chặt đây." Nhếch miệng lên một nụ cười, Bạch Nhạc thẳng đi tới Bạch Thanh Nhã bên người, tự tay thì đi ôm đối phương.

Trong nháy mắt, Bạch Thanh Nhã sắc mặt chợt biến, trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, "Mộc ca nhi, ngươi thả tôn trọng một ít."

Cho tới nay, Bạch Thanh Nhã đối với Bạch Mộc ấn tượng cũng còn không sai, có thể ai có thể nghĩ tới, Bạch Mộc đột nhiên vậy mà lại vô lễ như thế, thì như thế nào không để cho nàng não.

"Ta theo tiểu Nhạc đều là ngươi đệ đệ, Thanh Nhã tỷ vì sao nặng bên này nhẹ bên kia?"

Trên mặt lộ ra một tia tức giận, Bạch Nhạc lạnh giọng hỏi.

"Tiểu Nhạc là tiểu Nhạc, ngươi là ngươi, Mộc ca nhi, ngươi nếu lại vô lễ như thế, đừng trách ta nói cho tiểu Nhạc." Lạnh rên một tiếng, Bạch Thanh Nhã lạnh giọng uy hiếp nói.

"Ha ha, tiểu Nhạc mới sẽ không quản ta đây, Thanh Nhã tỷ, ta hôm nay liền càng muốn ôm ngươi đây." Cười lớn một tiếng, Bạch Nhạc thẳng tiến lên trực tiếp đem Bạch Thanh Nhã ôm đến trong lòng.

"Ba!"

Bị cái này chợt biến cố khí toàn thân run, Bạch Thanh Nhã trực tiếp một cái tát lấy mẫu ngẫu nhiên đối phương trên mặt, gắng gượng tránh thoát đi ra.

". . . Thanh Nhã tỷ, ngươi thật đánh a!"

Lấy Bạch Nhạc thực lực, muốn né tránh một tát này tự nhiên dễ dàng, có thể chỉ cần hơi dùng sức lớn hơn một chút, liền sẽ thương tổn được Bạch Thanh Nhã, hắn lại nơi nào chịu.

Chịu một tát này, Bạch Nhạc nhất thời cũng không chơi tâm, vẻ mặt khổ não tán đi huyễn thuật, hiển hiện ra tướng mạo sẵn có.

"Tiểu Nhạc?"

Nghe được Bạch Nhạc thanh âm thời điểm, Bạch Thanh Nhã cũng đã có chút không phản ứng kịp, bây giờ liền nhìn như vậy Bạch Mộc đại biến người sống, trực tiếp biến thành Bạch Nhạc dáng vẻ, nhưng là triệt để há hốc mồm.

"Thanh Nhã tỷ, ta khi còn bé bỡn cợt ngươi, nhưng cho tới bây giờ không có chịu qua đánh đây." Bĩu môi, Bạch Nhạc vẻ mặt ủy khuất mở miệng nói.

Chứng kiến Bạch Nhạc tấm này bộ dáng ủy khuất, Bạch Thanh Nhã mới rốt cục khẳng định, trước mặt tên tiểu hỗn đản này thật là Bạch Nhạc.

Từ nhỏ thời điểm trở đi, Bạch Nhạc lại luôn là ưa thích cùng với nàng làm một ít tiểu ác trò đùa, mặc dù miễn không phải cũng tồn tại não thời điểm, có thể chỉ cần Bạch Nhạc lộ ra tấm này ủy khuất dáng vẻ, nàng liền làm sao cũng khí không nổi.

Trong lúc nhất thời, Bạch Thanh Nhã không khỏi lần nữa nhớ tới khi còn bé dáng vẻ, nhịn không được bật cười, tự tay hung hăng tại Bạch Nhạc trên ót đàn một chút, "Đánh chết ngươi tên tiểu hỗn đản này cho phải đây, cái gì trò đùa cũng dám cùng tỷ tỷ mở."

Ngoài miệng mặc dù mắng, có thể Bạch Thanh Nhã nhưng vẫn là đi tới Bạch Nhạc bên người, chủ động ôm lấy Bạch Nhạc, cẩn thận vuốt Bạch Nhạc khuôn mặt, "Đau không?"

Nhìn Bạch Thanh Nhã, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời dâng lên một dòng nước ấm, viền mắt không khỏi có chút phát hồng.

Từ nhỏ đến lớn, vô luận chính mình xông cái gì họa, Thanh Nhã tỷ đều sẽ che chở chính mình, nhiều năm như vậy, thủy chung không biến.

"Làm sao khóc, tỷ tỷ đánh đau ngươi sao?" Chứng kiến Bạch Nhạc viền mắt phát hồng, Bạch Thanh Nhã có chút không nỡ hỏi.

"Không có! Thanh Nhã tỷ, là ta không tốt." Ôm thật chặc Bạch Thanh Nhã, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta cam đoan, cả đời này đều tuyệt đối sẽ không lại để cho Thanh Nhã tỷ chịu nửa điểm ủy khuất."

"Xì!"

Cười khẽ một chút, Bạch Thanh Nhã xoa bóp Bạch Nhạc khuôn mặt, đáp

ứng nói, "Tốt đâu, tỷ tỷ đương nhiên tin tưởng tiểu Nhạc."

"Thanh Nhã tỷ, nói cho ngươi chính sự." Lắc đầu, Bạch Nhạc nghiêm túc mở miệng nói, "Đây là ta vừa mới học được một môn huyễn thuật thần thông, liền ngươi cũng có thể lừa gạt, đủ để dùng giả đánh tráo! Ta có cái kế hoạch, nếu như bố trí thỏa đáng, có thể có thể bả Huyết Ảnh Ma Tông giấu ở nhà chúng ta thám tử lấy ra tới."

Nhắc tới cái này, Bạch Thanh Nhã mới ý thức tới, Bạch Nhạc vừa mới giả dạng làm Bạch Mộc dáng vẻ, thực sự quá rất thật, nếu không phải Bạch Nhạc chính mình bạo lộ ra, nàng căn bản cũng không khả năng phát hiện dị thường.

"Tiểu Nhạc, cái này đến là chuyện gì xảy ra? Người khác có thể hay không cũng có thể biến thành ngươi dáng vẻ?"

Bạch Nhạc phẫn thành người khác không sao cả, bất quá là một cái trò đùa dai, nhưng nếu là người bên ngoài biến thành Bạch Nhạc dáng vẻ lừa gạt nàng, chỉ cần suy nghĩ một chút, nàng cũng có chút sợ.

"Thanh Nhã tỷ, ngươi yên tâm, loại thần thông này rất khó tu thành, toàn bộ Thanh châu, trừ ta ra, sợ cũng chỉ có truyền cho ta môn thần thông này tiền bối mới biết." Lắc đầu, Bạch Nhạc giải thích.

"Vậy cũng không được!" Sắc mặt lộ ra một tia lo lắng, Bạch Thanh Nhã ngẫm lại lập tức mở miệng nói, "Như vậy đi, tiểu Nhạc, chúng ta tới đối một cái ám hiệu! Sau này nếu là ta cảm thấy không đúng, đã nói cái này ám hiệu, ngươi muốn chống lại đến, ta mới biết được đó là ngươi."

Chứng kiến Bạch Thanh Nhã nghiêm túc dáng vẻ, Bạch Nhạc cũng không thế nhưng chỉ phải đáp ứng nói, "Tốt, đều nghe Thanh Nhã tỷ! Bất quá, ngươi ám hiệu cũng chớ quá phức tạp, nếu không ta nhớ không được liền phiền phức."

Trợn mắt một cái, Bạch Thanh Nhã tức giận nói rằng, "Tốt, ngươi nếu như quên, ta cũng chỉ khi không có ngươi cái này đệ đệ tốt."

". . ."

Lần nữa bị Bạch Thanh Nhã đả kích, Bạch Nhạc buông tay một cái, "Tốt, tốt, ta sẽ không quên, ngươi nói đi."

"Để cho ta ngẫm lại." Gật đầu, suy tư một hồi, Bạch Thanh Nhã lập tức mở miệng nói, "Dạng này, ta hỏi ngươi, tiểu Nhạc, ngươi còn nhớ rõ ngươi khi còn bé đáp ứng ta sự tình sao?"

"Ngươi đáp nói, ta chưa bao giờ đáp ứng ngươi bất cứ chuyện gì, nhớ kỹ sao?"

"Nhớ kỹ." Trợn mắt một cái, Bạch Nhạc hữu khí vô lực hồi đáp.

"Nghiêm túc một điểm, một lần nữa cho ta nói một lần." Tự tay điểm một cái Bạch Nhạc ót, Bạch Thanh Nhã có chút não nói rằng.

"Vâng! Ta chưa bao giờ đáp ứng ngươi bất cứ chuyện gì." Chứng kiến Bạch Thanh Nhã tức giận, Bạch Nhạc không thể làm gì khác hơn là thành thật trả lời nói.

Chứng kiến Bạch Nhạc quả thực ghi lại, Bạch Thanh Nhã lúc này mới thoả mãn gật đầu, "Cái này còn tạm được, đúng, ngươi vừa mới nói cái gì, ta không có nghe rõ."

". . ."

Nghe thế, Bạch Nhạc nhất thời không còn gì để nói.

Được rồi, chính sự ngươi không chú ý, hết lần này tới lần khác những thứ này loạn thất bát tao sự tình nhớ rõ ràng như vậy.

Lắc đầu, Bạch Nhạc không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ lập lại lần nữa.

"Thanh Nhã tỷ, mấy ngày nay ngươi tìm một cơ hội, làm bộ trong lúc vô tình lỡ miệng, thì nói ta từ Thanh Châu phủ chủ cái kia có được linh dược, muốn nếm thử đột phá. . ."

Lẳng lặng nghe Bạch Nhạc nói xong toàn bộ kế hoạch, Bạch Thanh Nhã vẫn là có chút không yên lòng hỏi, "Tiểu Nhạc, ngươi là nói, ngươi thật muốn tu luyện, nếu là thật đưa tới thám tử, sẽ không quấy rầy đến ngươi sao?"

"Yên tâm đi, Thanh Nhã tỷ, coi như là Linh Phủ Cảnh cao thủ đến, vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, cũng sẽ trúng chiêu, trong khoảng thời gian ngắn căn bản không có khả năng tránh thoát ta ảo trận!" Những lời này Bạch Nhạc nói cực kỳ tự tin.

Mặc dù Thiên Cơ Biến còn vẻn vẹn chỉ là nhập môn mà thôi, nhưng uy lực lại xác thực kinh người, chỉ cần không phải Tinh Cung Cảnh cường giả, Bạch Nhạc thì có lòng tin đối phương tuyệt đối không có khả năng trong vòng thời gian ngắn kham phá chính mình bố trí ảo trận.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Tự chui đầu vào lưới

Ngày này, từ sáng sớm bắt đầu, Thính Hương Thủy Tạ trung hạ người liền có thể ngửi được một hồi nhàn nhạt mùi thuốc.

Có mấy cái hỗ trợ bố trí tắm thuốc thị nữ, càng là chính mắt thấy được Bạch Nhạc không ngừng đem đủ loại linh dược đầu nhập trong thùng nước tắm.

Thính Hương Thủy Tạ, ngày này đều có vẻ mười phần bận rộn, đủ loại loạn thất bát tao bố trí vội vàng mọi người đầu óc choáng váng, thậm chí không thể không từ địa phương khác điều một ít hạ nhân đến, mới miễn cưỡng tại trời tối xuống trước đó làm xong.

Lý Húc Ngang chính là ở loại tình huống này hạ chạy tới Thính Hương Thủy Tạ, hắn hạ nhân xem không hiểu Bạch Nhạc vớ vẩn vội vàng cái gì, nhưng hắn lại thấy rõ, đây rõ ràng là đang bố trí một loại cực kỳ đơn giản che giấu khí tức cùng báo động trước trận pháp, hơn nữa, hiển nhiên Bạch Nhạc bày trận thủ pháp cũng không cao minh.

Đương nhiên, dạng này được trận pháp một khi bố thành, đối với cao thủ tự nhiên không có ý nghĩa gì, có thể đối người thường mà nói, cũng đối đủ để triệt để đem Thính Hương Thủy Tạ khí tức triệt để che giấu.

Sẽ liên lạc lại đến chính mình trước đó câu dẫn Bạch Thanh Nhã bên người tiểu thị nữ mới đánh nghe được tin tức, Lý Húc Ngang trong lòng nhất thời một hồi hưng phấn.

Bạch Nhạc đây là tu hành đến thời khắc mấu chốt, muốn nếm thử đột phá a, giả sử mình có thể lặng yên tách ra trận pháp lén vào bên trong,

trước một bước chứng kiến kết quả, báo lên trở về, ngay lập tức sẽ là một cái công lớn a.

Nghĩ vậy, Lý Húc Ngang trong lòng nhất thời nóng hừng hực, thừa dịp người khác không có chú ý, lặng yên giấu đến trữ tàng thất ngăn tủ ở giữa.

Rất nhanh, Lý Húc Ngang liền nghe được cái này Thính Hương Thủy Tạ hạ nhân đều bị đuổi, ngắn ngủi không đến nửa canh giờ thời gian, toàn bộ Thính Hương Thủy Tạ liền triệt để an tĩnh lại.

Lại chờ một lát, Lý Húc Ngang lúc này mới rón ra rón rén từ trong hộc tủ chui ra ngoài, cẩn thận tựa ở cạnh cửa nghe một chút, xác nhận xung quanh không có ai, lúc này mới đi ra ngoài.

Đêm đã triệt để tối lại, đối với Lý Húc Ngang mà nói, đây chính là tốt nhất yểm hộ.

Một đường cẩn thận tách ra báo động trước cơ quan nhỏ, căn bản không có xúc động trận pháp, Lý Húc Ngang liền một đường đi tới Bạch Nhạc trước căn phòng.

Mơ hồ có thể chứng kiến trong phòng sáng ánh nến, mà Bạch Nhạc đã ngồi ở trong thùng nước tắm.

Lý Húc Ngang muốn đến gần một chút, ngay tại lúc hắn cẩn thận đẩy cửa phòng ra trong nháy mắt, biến cố nảy sanh! Một cái hắc sắc cự mãng chợt từ trên xà nhà nhảy lên hạ xuống, vọt thẳng lấy hắn nhào tới, cái kia một tấm huyết phun miệng lớn, lộ ra một hồi mùi hôi thối, sắc bén răng nanh như đao nhọn, dưới ánh trăng lộ ra lau một cái khiếp người hàn mang.

"A!"

Trong nháy mắt, Lý Húc Ngang nhất thời hét thảm một tiếng, té trốn ra phía ngoài đi, nhưng mà cái kia một cái cự mãng lại phảng phất để mắt tới hắn, gắt gao đi theo phía sau hắn , mặc cho hắn chạy thế nào cũng vô pháp bỏ qua đối phương.

"Ba!"

Thùng nước đồng dạng phẩm chất đuôi chợt vung, ba một tiếng quất vào Lý Húc Ngang trên người, đưa hắn quật ngã xuống đất, hô hấp ở giữa, cái kia đáng sợ cự mãng liền bò qua đến, cũng không có trước tiên cắn xé, mà là dùng cái kia thân hình khổng lồ, một chút đem Lý Húc Ngang quấn lên, trong miệng thường thường phát sinh tiếng lách tách âm, phảng phất tính toán muốn từ cái nào ngoạm ăn mới dễ dàng hơn nuốt ăn.

Sắc mặt trắng bệch, Lý Húc Ngang điên cuồng giãy dụa la lên, nhưng này tất cả tựa hồ cũng căn bản không làm nên chuyện gì.

...

Ánh nến xuống, trong thùng nước tắm nhiệt khí sôi trào, những linh dược kia dược lực tại linh lực thôi động hạ triệt để phát huy đi ra, theo lỗ chân lông điên cuồng hướng về Bạch Nhạc trong cơ thể thẩm thấu mà đi.

Liếc liếc mắt ngã sấp xuống tại cánh cửa, co rúc ở mặt đất không ngừng giãy dụa người làm, Bạch Nhạc cười lạnh một tiếng, nhưng là liền nhìn nhiều hứng thú cũng không có, thẳng thôi động Thông Thiên Ma Công, bắt đầu đối với Thông Thiên Ma Thể rèn luyện.

Lấy ra giấu ở Bạch phủ bên trong thám tử, bản thân liền là tiện tay làm sự tình, có thể bắt được tốt nhất, bắt không được cũng không có ảnh hưởng gì.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, tối trọng yếu, y nguyên vẫn là Thông Thiên Ma Thể tu luyện, loại này trước mắt, cũng không hứng thú đi phản ứng

loại này đã rơi vào trong ảo cảnh ngu xuẩn.

Theo thời gian đưa đẩy, trong thùng nước tắm thủy đã triệt để sôi trào.

Không chút nào khoa trương nói, nếu như đổi một người bình thường ngâm mình ở trong thùng nước tắm, cái khác không nói, thế nhưng cái này tiếp cận nước sôi nhiệt độ, cũng đủ để đem đối phương tươi sống bỏng chết.

Nhưng mà, tại dạng này hoàn cảnh xuống, Bạch Nhạc trên người khí tức nhưng là càng ngày càng ổn định, toàn thân lỗ chân lông đều tùy theo mở, đang hấp thu dược lực đồng thời, cũng sắp trong cơ thể tạp chất nhổ ra, từ bên ngoài xem, tựa hồ cả người làn da đều lộ ra lau một cái óng ánh trong suốt cảm giác.

Oanh!

Trong nháy mắt, toàn bộ thùng nước tắm chợt nổ tung, bốc lên ma khí chợt phun ra nuốt vào mà ra, mở mắt ra, Bạch Nhạc cả cá nhân trên người lộ ra một cổ bạo tạc tính chất lực lượng, dưới chân mặt đất thậm chí bị giẫm da nẻ.

Tẩy Cân!

Ngô Tuyết Tùng đưa cho Bạch Nhạc linh dược niên đại mười phần, tối trọng yếu cái kia một buội ngưng huyết thảo càng là đạt được hiếm thấy nghìn năm niên đại, kể từ đó, thối thể hiệu quả cũng so Bạch Nhạc trong dự tính càng tốt hơn , một lần hành động trợ hắn đem Thông Thiên Ma Thể đẩy vào Tẩy Cân Chi Cảnh.

Mặc dù gian phòng bị lộng một mảnh hỗn độn, có thể Bạch Nhạc trên người lại sạch sẽ, thậm chí không cần khăn mặt đi lau, thân thể hơi chao đảo một cái, trên người sở hữu bọt nước liền tất cả đều bị đánh bay.

Cái này có thể không có dùng nửa điểm linh lực, hoàn toàn là dựa vào thân thể bản thân lực lượng, thì đạt đến bực này tinh diệu trình độ.

Phần này đối với thân thể lực lượng khống chế, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Thay một thân quần áo sạch, thu liễm trên người ma khí, Bạch Nhạc lửng thững ra khỏi phòng.

Ngoài cửa rơi vào ảo cảnh cái kia Huyết Ảnh Ma Tông thám tử đã sớm bị dằn vặt sức cùng lực kiệt, triệt để đã hôn mê.

Cười lạnh một tiếng, điểm mũi chân một cái, một cước trực tiếp dẫm lên đối phương trên lòng bàn tay.

Đối với Huyết Ảnh Ma Tông người, Bạch Nhạc có thể không có nửa điểm nhân từ nương tay, một cước này liền trực tiếp giẫm nát đối phương trên bàn tay đầu khớp xương.

"A!"

Đau nhức phía dưới, đã hôn mê lâu ngày Lý Húc Ngang chợt bị đau tỉnh lại, không đợi hắn triệt để phản ứng kịp, Bạch Nhạc chân đã giẫm tại hắn miệng ngực, "Ta chỉ hỏi một lần, ngươi cũng chỉ có một lần hồi đáp cơ hội, nghĩ rõ ràng trả lời nữa, bằng không. . . Ta sẽ đem ngươi cả người xương cốt từng cây một cắt đứt."

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói, "Ngươi cùng Huyết Ảnh Ma Tông là quan hệ như thế nào?"

"Nhạc thiếu gia, ngươi tại nói cái gì, ta nghe không biết! Ta chính là muốn trở về nhìn một chút, có cái gì ... không cần giúp địa phương, thật không có ác ý a." Bị Bạch Nhạc dẫm ở miệng ngực không thể động đậy, Lý Húc Ngang đau cả người bốc mồ hôi lạnh, sắc mặt trắng bệch như tờ

giấy, vẫn như cũ cắn chết khớp hàm không chịu thừa nhận.

Huyết Ảnh Ma Tông có nhiều đáng sợ, so với hắn ai cũng rõ ràng, nghĩ đến phản bội hậu quả, cho dù là đau nữa, hắn cũng chỉ có thể mạnh mẽ nhịn xuống.

"Tốt!"

Con mắt hơi hơi nheo lại, Bạch Nhạc chậm rãi buông ra giẫm ở đối phương trên người chân, mỗi chữ mỗi câu mở miệng nói, "Có thể, ngươi còn chưa hiểu tình trạng! Phụ mẫu huyết cừu, không đội trời chung, dám làm Huyết Ảnh Ma Tông đồng lõa. . . Nếu là ngươi sáng sớm liền nhận túng, ta còn thực sự có chút tiếc nuối đâu!"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Cực hình ép hỏi

Nội tâm mỗi người bên trong đều ở một cái ma, làm ngươi đưa nó thả ra ngoài về sau, nó sẽ ở một cái quá ngắn thời gian thành, trưởng thành đến làm mình đều sợ hãi trình độ.

Bạch Nhạc xưa nay không là một cái tàn nhẫn thích giết chóc người, thật là một số thời khắc, ngươi nếu như không tàn nhẫn thích giết chóc, liền không khả năng có được ngươi muốn chân tướng cùng kết quả.

Rất nhiều chuyện, bản thân liền không lấy nhân ý chí vì dời đi.

Tỷ như, trước đây vẫn chỉ là một cái tiểu tạp dịch thời điểm, Bạch Nhạc thật chưa bao giờ nghĩ tới chính mình hội sát nhân, có lẽ vì Vân Mộng Chân giết chết tên mập mạp chết bầm kia thời điểm, tâm hắn loại kia thuần túy thiện lương đã bị đánh phá.

Bạch Nhạc cũng không muốn tu ma, bởi vì từ nhỏ tại hắn trong nhận thức biết, ma chính là tà ác, tu ma chính là bước lên một con đường không có lối về.

Cho nên mặc dù thu được Thông Thiên Ma Quân truyền thừa, Bạch Nhạc cũng một mực gắt gao giấu ở tâm, thà rằng nhiều lần trải qua gian khổ đi tu luyện Linh Tê Kiếm Quyết, có thể Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi bên trong, đối mặt Âm Dương Quỷ Đồng, vì cầu sinh, hắn chỉ có thể lựa chọn thỏa hiệp, bắt đầu tu luyện Thông Thiên Ma Công.

Đồng dạng, Bạch Nhạc cũng không thích cực hình dằn vặt, có thể chỉ cần nghĩ đến phụ mẫu huyết cừu, hắn nhất định phải sử dụng cực hình dằn vặt từ đối phương trong miệng ép hỏi ra Huyết Ảnh Ma Tông tin tức cùng manh mối, giống như là có một con vô hình tay, tại thúc hắn đi về phía trước.

"Răng rắc!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc chân lần nữa đạp ở bàn tay kia phía trên, lấy Bạch Nhạc bây giờ thân thể lực lượng, dù là không sử dụng linh lực, cũng căn bản không phải Lý Húc Ngang có khả năng tiếp nhận được, trong nháy mắt, toàn bộ bàn tay đầu khớp xương đều bị giẫm vỡ nát, toàn bộ bàn tay máu thịt be bét, hầu như thành mở ra thịt vụn.

"A!"

Hét thảm một tiếng, Lý Húc Ngang trực tiếp đã bị đau ngất đi.

Chỉ là, Bạch Nhạc tất nhiên hạ quyết tâm muốn từ trong miệng hắn ép hỏi ra chân tướng, lại nơi nào sẽ cho hắn ngất đi cơ hội, cúi người đi lên, bàn tay vỗ, một cổ linh lực chợt rót vào Lý Húc Ngang trong cơ thể, đưa hắn mạnh mẽ đánh thức.

"Không được, Nhạc thiếu gia, ta biết sai, ta thật không phải cố ý a, cầu ngươi tha ta đi." Tỉnh táo lại trong nháy mắt, Lý Húc Ngang nhất thời liền giùng giằng đứng lên, quỳ xuống mặt đất khóc một thanh nước mũi một thanh lệ, liều mạng kêu rên cầu xin tha thứ.

Giả sử Bạch Nhạc trong lòng có dù là một chút do dự cùng hoài nghi, chứng kiến Lý Húc Ngang tấm này thảm trạng, chỉ sợ cũng sẽ sinh lòng không đành lòng.

Tại Lý Húc Ngang xem ra, Bạch Nhạc mặc dù lợi hại, nhưng lại dù sao tuổi còn nhỏ, hơn nữa có người nói xuất từ chính đạo tông môn, chỉ cần hắn cắn chặt răng, không có mười phần chứng cứ tình huống dưới, Bạch Nhạc cũng không thể đem hắn thế nào.

Đạo lý rất đơn giản, bởi vì người trong chính đạo đều là nói quy củ, có giây.

Không thể không nói, Lý Húc Ngang dạng này phán đoán cũng không phải sai, đổi bất kỳ một cái nào chính đạo đệ tử, tới mức này, chỉ sợ đều sẽ lưỡng lự, dù là chỉ là một chút xíu hoài nghi, tự nhiên liền lại ép hỏi không đi xuống.

Đáng tiếc, một bộ này tại Bạch Nhạc trước mặt, lại căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Từ vừa mới bắt đầu, đây chính là Bạch Nhạc cố ý bày cuộc, căn bản chính là mượn lấy lần tu luyện này cơ hội, chờ đối phương tới tự chui đầu vào lưới, hơn nữa Bạch Nhạc trong xương cực độ tự tin, căn bản cũng không tin tưởng mình hội phán đoán sai.

Tối trọng yếu là. . . Bạch Nhạc nơi nào là chân chính người trong chính đạo.

Từ thu được Thông Thiên Ma Công truyền thừa bắt đầu, Bạch Nhạc liền mất tự nhiên chịu đến một ít ảnh hưởng, mặc dù biểu hiện ra là Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử, cây chính mầm hồng chính đạo đệ tử, có thể trong xương, Bạch Nhạc lại như cũ là một cái ma tu.

Cái gì là ma? Cầu chính là một cái tùy ý vui sướng!

Bạch Nhạc có thể còn không phải chân chính ma, thật là theo không ngừng đối Thông Thiên Ma Công tu luyện, nhưng cũng càng phát ra có thể cảm thụ được loại này ma bản chất.

Lấy ơn báo oán nghe tựa hồ rất cao thượng, có thể ở đâu có ân oán rõ ràng tới khoái ý? !

Ma, sở dĩ liên tiếp cấm không dứt, vô luận chính đạo thế nào chèn ép cũng không có tiêu vong, căn nguyên bên trên, cũng là bởi vì phần này tùy ý vui sướng.

Tại bất tri bất giác ở giữa, Bạch Nhạc thật đã sớm đã hướng về một cái ma tu tâm tính thượng dựa.

Vô luận là tập sát Bạch Vinh cùng Bạch Thương Hải, vẫn là chém giết những cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, đều để Bạch Nhạc cảm thụ được một loại báo thù khoái ý, mà, chính là ma!

"Răng rắc!"

Trong mắt lóe lên một tia màu sắc trang nhã, một tay một trảo, giơ tay lên ở giữa, Bạch Nhạc liền lần nữa đem Lý Húc Ngang cánh tay bẻ gãy, "Không sao, đêm còn rất dài, chúng ta có là thời gian chậm rãi trò chuyện, ngươi tổng hội nhớ tới một ít ta cảm thấy hứng thú sự tình."

Cánh tay đau nhức, lại thua xa lúc này trong lòng sợ hãi.

Lý Húc Ngang hầu như đã sắp điên, đây là hắn trong ấn tượng cái kia rất dễ nói chuyện tiểu thiếu gia sao?

Giờ khắc này, hắn từ Bạch Nhạc trên mặt nhìn không ra nửa điểm thương hại cùng không đành lòng, có chỉ là lạnh lùng cùng tàn nhẫn.

Hầu như ngay tại hắn ngây người trong nháy mắt, một cái khác cánh tay cũng đồng dạng bị Bạch Nhạc đơn giản bẻ gãy.

"Tiểu thiếu gia, ngươi không thể dạng này a, ta là từ nhỏ nhìn ngươi lớn lên, ta đối Bạch gia trung thành, thiên nhật chứng giám a!" Ôm cuối cùng một tia lòng cầu gặp may, Lý Húc Ngang tiếp tục khóc hô, "Ngươi là chính đạo đệ tử, hành vi như vậy, cùng Huyết Ảnh Ma Tông những cái kia ma đầu khác nhau ở chỗ nào? Lão gia phu nhân nếu như ở dưới suối vàng có biết, tất nhiên đau lòng nhức óc a!"

"Trung thành sao?" Trong mắt lộ ra một tia vẻ khinh miệt, Bạch Nhạc

lạnh giọng mở miệng nói, "Không bằng ngươi đem tâm phẩu đi ra cho ta xem, giả sử thật không phải là hắc, ta xin lỗi ngươi bồi tội như thế nào?"

". . ."

Một câu nói này, nhưng là để cho Lý Húc Ngang từ tâm mọc lên một hồi khó diễn tả được cảm giác sợ hãi, đó là một loại sâu tận xương tủy băng hàn.

"Răng rắc!"

Một cước đá ra, quỳ trên mặt đất Lý Húc Ngang hai chân cũng đồng dạng bị đạp gãy, Bạch Nhạc tất nhiên không chút hoang mang mở miệng nói, "Phụ mẫu ta nếu như ở dưới suối vàng có biết, nhìn thấy ngươi loại này phản chủ cầu vinh súc sinh, nói vậy đã sớm một đao làm thịt. . . Đương nhiên, phụ mẫu ta tâm tính thiện lương, có thể sẽ không dằn vặt ngươi! Ta có thể không quan tâm, phụ mẫu huyết cừu không đội trời chung, vô luận dùng thủ đoạn gì, thù này, ta cũng nhất định phải báo!"

"Bạch Thương Hải ta đều giết, chẳng lẽ ngươi cho rằng, mạng ngươi, so với hắn còn trân quý?"

". . ."

Nói được cái này, Lý Húc Ngang tâm phòng tuyến cũng đã cũng bị đánh tan, nhưng mà, sau một khắc, Bạch Nhạc liền lần nữa cho hắn một kích trí mạng, để cho hắn triệt để tuyệt vọng.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên người đột nhiên bốc lên lau một cái khủng bố hắc khí sôi trào, trực tiếp rót vào Lý Húc Ngang trong cơ thể.

"Còn có. . . Ai nói cho ngươi ta là người trong chính đạo?"

Ma tu!

Mặc dù Lý Húc Ngang cũng không phải là tu hành giả, có thể cùng Huyết Ảnh Ma Tông tiếp xúc nhiều năm như vậy, hắn tự nhiên nhận ra những cái kia ma tu đặc thù.

Làm cái kia một cổ ma khí thâm nhập vào trong cơ thể hắn, bắt đầu dằn vặt hắn thời điểm, hắn liền vô cùng rõ ràng, trước mắt vị tiểu thiếu gia này, thật cùng những cái kia đáng sợ ma tu, dạng này người, sẽ không đối hắn có nửa điểm lòng thương hại , mặc cho hắn như thế nào nói sạo đều căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Nồng đậm thống khổ cùng trong tuyệt vọng, Lý Húc Ngang rốt cục triệt để tan vỡ, "Tiểu thiếu gia, ta nói, ta cái gì đều nói, cầu ngươi tha ta a! A, ta là Huyết Ảnh Ma Tông thám tử. . . A, tha ta a!"

"Nói đi, ta đang nghe!"

Cũng không có chút nào xua tan Lý Húc Ngang trong cơ thể ma khí ý tứ, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói.

Không phải hắn tàn nhẫn, mà là chỉ có dạng này, mới có thể mức độ lớn nhất cam đoan Lý Húc Ngang trong lòng sợ hãi, không dám dùng lời nói dối lừa gạt hắn.

"Đúng, ta là Huyết Ảnh Ma Tông ở lại Bạch phủ bên trong thám tử, Bạch Thương Hải sau khi chết, Huyết Ảnh Ma Tông liền để ta ẩn núp hạ xuống, hỏi thăm về ngươi tất cả tin tức. . ." Thống khổ trong kêu rên, Lý Húc Ngang như là triệt để, đưa hắn biết rõ tất cả toàn bộ giao phó đi ra.

Thậm chí bao gồm trước đây, bảy năm trước đó, Huyết Ảnh Ma Tông xâm nhập Bạch gia sau đó, lấy Bạch Nhạc làm uy hiếp, bức bách Bạch Nhạc phụ mẫu đi vào khuôn khổ chân tướng, cùng với cuối cùng Bạch Nhạc phụ mẫu bị buộc tự sát chân tướng.

Chính như Lý Húc Ngang nói, hắn thật là trong phủ lão nhân, từ Bạch Nhạc sinh ra trước đó, ngay tại Bạch gia, lại là sớm nhất đầu nhập vào Huyết Ảnh Ma Tông một nhóm người, mặc dù do thân phận hạn chế, biết đều là một ít đơn giản nhất, tầng ngoài cùng sự tình, nhưng dù cho như thế, cũng đủ để vì Bạch Nhạc vạch trần trước đây chân tướng.

Đi qua Lý Húc Ngang, Bạch Nhạc mới biết được, trước đây bức tử phụ mẫu làm chủ, chính là vị kia Bạch Nhạc đến nay còn không có gặp qua Phá Nam Phi! Mà chấp hành đây hết thảy, chính là mình vị kia Tam thúc Bạch Thương Hải.

Sau đó một mực trong tối cùng Bạch gia liên hệ, trừ bản thân liền bái nhập Huyết Ảnh Ma Tông Bạch Thành bên ngoài, chính là đã bị Bạch Nhạc giết chết Lý Minh Thụy bọn hắn những thứ này Phá Nam Phi đệ tử.

Mà bây giờ còn tiếp tục cùng Lý Húc Ngang liên hệ, chính là cái kia trước đó từ Bạch Nhạc dưới kiếm đào tẩu cái kia đệ tử, tên là Đàm Duyệt Cường.

Đừng xem người này thực lực cũng không xuất chúng, thậm chí không bằng Lý Minh Thụy cùng Bạch Thành, nhưng lại nhất là thủ đoạn độc ác, hơn nữa Giảo Trá như Hồ, cũng chính bởi vì vậy, trước đó trong trận chiến ấy, mới có thể như vậy quả đoán bỏ qua Lý Minh Thụy từ Bạch Nhạc dưới kiếm chạy trốn.

"Tiểu thiếu gia, ta biết hết thảy đều đã nói cho ngươi, cầu ngươi tha ta đi, kiếp sau, làm trâu làm ngựa, cũng nhất định sẽ báo đáp ngài ân đức, vì mình chuộc tội." Khóc than thở khóc lóc, Lý Húc Ngang bây giờ tay chân câu đoạn, coi như là muốn dập đầu đều làm không được.

"Kiếp sau lại chuộc tội sao?" Nghe những thứ này chuyện cũ, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì càng phát ra lạnh lùng vài phần, nhìn Lý Húc Ngang lạnh lùng nói rằng, "Tốt, ta cái này tiễn ngươi đi đầu thai!"

Cơ hồ là thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, đầu ngón tay một điểm, một luồng kiếm quang chợt đâm vào Lý Húc Ngang mi tâm, trong nháy mắt bị mất mạng!

Ngẩng đầu, nhìn bên ngoài bóng đêm, Bạch Nhạc trong lòng càng kiên định vài phần.

Sở hữu cùng trước đây sự tình có quan hệ Huyết Ảnh Ma Tông người trong, hắn tất nhiên muốn từng cái giết đi qua, Lý Húc Ngang không là người thứ nhất, cũng sẽ không là cuối cùng một cái.

Trực tiếp đánh chết hắn, mà không phải tiếp tục tàn nhẫn dằn vặt, cũng đã là thêm vào ban ân.

Dưới bóng đêm, Bạch Nhạc trên người ma khí dần dần thu lại, có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng rất rõ ràng, chính mình xác thực đã không còn là cái kia đơn thuần Huyền Môn đệ tử.

Đối mặt Huyết Ảnh Ma Tông địch nhân như vậy, Linh Tê Kiếm Tông đệ tử Bạch Nhạc chưa chắc có thể báo thù, có thể Thông Thiên Ma Quân truyền nhân Bạch Nhạc, lại nhất định có thể!

Nghĩ đến Lý Húc Ngang vừa mới giao phó liên hệ Huyết Ảnh Ma Tông phương thức, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, chậm rãi từ trong miệng phun ra hai chữ.

"Thiên cơ!"

Trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc thân hình chợt phát sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa, chỉ chớp mắt ở giữa, liền biến thành Lý Húc Ngang dáng dấp, một bước ở giữa, trực tiếp tiêu thất ở trong màn đêm.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Lắc lư đi, Bạch Nhạc

Vạn Hoa Lâu là Thanh Châu thành nổi danh nhất tiêu kim quật.

Người bình thường khổ cực cả đời kiếm tiền, có thể đều chưa chắc có thể thanh toán nơi đây một đêm chi tiêu.

Một đường đi tới lầu ba góc trước căn phòng, Bạch Nhạc tự tay nhẹ nhàng đập ba lần môn, không nhiều không ít, lưỡng nhẹ nhất trọng, gõ xong sau đó liền lui qua một bên chờ.

Xuyên thấu qua môn, Bạch Nhạc mơ hồ có thể nghe được nữ tử trêu đùa tiếng, rất nhanh lại biến thành một hồi mị ý mười phần tiếng rên rỉ, không cần đi vào cũng có thể đoán được bên trong đang làm cái gì.

Khoảng chừng tại cánh cửa đứng một nén nhang thời gian, một cái nùng trang diễm mạt nữ tử lúc này mới từ trong phòng ly khai.

"Vào đi."

Miễn cưỡng phân phó một câu, đối phương liền đứng dậy mở cửa dùm hứng thú cũng không có, cứ như vậy nhàn nhạt mở miệng nói.

Cẩn thận đi vào phòng, đóng kỹ cửa phòng, Bạch Nhạc ngẩng đầu một cái liền thấy cái kia có chút quen thuộc khuôn mặt, đối phương cứ như vậy lười biếng nằm ở trên giường, thậm chí là ở trần.

"Không phải nói cho ngươi, không có chuyện khẩn yếu đừng tới quấy rối ta?"

Nhìn cũng chưa từng nhìn Bạch Nhạc liếc mắt, đối phương lạnh lùng nói rằng.

Hơi hơi khom người, Bạch Nhạc có chút hưng phấn mở miệng nói, "Đàm gia, có trọng yếu tin tức a, cái kia Bạch Nhạc từ phủ chủ trong tay có được một nhóm linh dược, ngay hôm nay ở trong phủ tu luyện, ta liều chết mới đánh tìm được tin tức. . ."

"Ừm?"

Nghe được cùng Bạch Nhạc có quan hệ, Đàm Duyệt Cường lông mày nhíu lại, nhất thời hứng thú, "Ngươi dò thăm cái gì?"

Mượn lấy nói chuyện cơ hội, Bạch Nhạc lần nữa hướng về đối phương tới gần mấy bước, trực tiếp đi bên giường, "Bạch Nhạc hắn. . ."

Cơ hồ là tại mở miệng đồng thời, Bạch Nhạc ra tay như điện, một bàn tay đã bắt lại Đàm Duyệt Cường cái cổ, "Đừng nhúc nhích, bằng không ta bóp gảy ngươi cái cổ."

"Ngươi rốt cuộc ai?" Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Đàm Duyệt Cường trong mắt lộ ra lau một cái vẻ kiêng kỵ, trầm giọng hỏi.

Nhìn từ ngoài, đối phương hiển nhiên chính là cái kia hắn quen thuộc Lý Húc Ngang, thật là vô luận là phần này đảm phách, hay là thực lực, nhưng lại đều hoàn toàn không phải loại rác rưởi kia có thể so sánh với.

"Ta là ai không trọng yếu, trọng yếu là, các ngươi Huyết Ảnh Ma Tông ngăn cản đến ta đường." Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc lạnh giọng nói rằng, "Xem ra lần trước Đường Hách chết, vẫn không thể nào để cho các ngươi trưởng trí nhớ."

Trong nháy mắt, Đàm Duyệt Cường sắc mặt chợt trở nên không gì sánh được xấu xí.

Lần trước truy sát Bạch Nhạc cùng Bạch Mộc bản thân liền là hắn theo Đường Hách một chỗ phụ trách, hắn không thể đuổi theo Bạch Mộc, mà Đường Hách càng là trực tiếp chết ở truy sát Bạch Nhạc trên đường.

Có người nói, trước đây cứu Bạch Nhạc, chính là một vị Tinh Cung Cảnh cường giả, hơn nữa rất có thể cực kỳ tinh thông huyễn thuật.

Liên lạc với những thứ này, Đàm Duyệt Cường rất dễ dàng thì có thể được ra một đáp án.

Bây giờ giả mạo Lý Húc Ngang xuất hiện ở trước mặt hắn, rất có thể chính là trước đây vị kia cứu Bạch Nhạc Tinh Cung Cảnh cao thủ.

Không, có thể không đến Tinh Cung Cảnh, bằng không bằng vào thực lực tuyệt đối cũng đủ để làm được nghiền ép, căn bản cũng không cần giả mạo Lý Húc Ngang để tới gần chính mình.

Chỉ là, may là như vậy, đã đủ rất khủng bố.

Vô luận như thế nào, đối phương khả năng từng giết Đường Hách là không tranh sự thực, Đường Hách mạnh bao nhiêu, bọn hắn những sư huynh đệ này so với ai khác đều biết, chỉ bằng điểm này, cũng làm người ta rất khó mọc lên phản kháng dũng khí.

Huống chi, đã bị quản chế tại người, lại càng không có năng lực phản kích.

Chỉ là. . . Bạch Nhạc đến tột cùng là ai, tại sao có thể có loại cao thủ này che chở hắn?

Dựa theo tông môn kết quả điều tra, Bạch Nhạc không phải cần phải chỉ là xuất thân một cái Huyền cấp tông môn sao?

"Vị huynh đệ kia, bổn tông cùng ngươi không cừu không oán, cản đường nói đến, không biết kể từ đâu?"

"Các ngươi Huyết Ảnh Ma Tông muốn làm cái gì, ta không quan tâm! Nhưng Bạch Nhạc là ta người, cái này nhân loại, ta có trọng dụng, các ngươi đối phó hắn, chính là đối địch với ta." Lạnh rên một tiếng, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói.

"Các hạ lời này, sợ là hơi lớn a?" Mặc dù bị quản chế tại Bạch Nhạc, Đàm Duyệt Cường cũng vẫn như cũ hiểu không có thể một vị nhượng bộ đạo lý, thoại phong nhất chuyển, nhất thời cường ngạnh vài phần.

"Ngày xưa ta Huyết Ảnh Ma Tông tung hoành Thanh châu, chính là Thất Tinh Tông cũng phải nhượng bộ lui binh, các hạ mặc dù cường thịnh trở lại, chẳng lẽ còn dám cùng ta Huyết Ảnh Ma Tông là địch?"

"Thất Tinh Tông tính là cái gì đồ vật?" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc trên người nhất thời lộ ra lau một cái ma khí, khinh thường nói rằng, "Người bên ngoài sợ ngươi Huyết Ảnh Ma Tông. . . Có thể trong mắt ta, đây tính toán là cái gì?"

Trong nháy mắt, Đàm Duyệt Cường trái tim đột nhiên co rụt lại.

Hắn có thể đủ cảm thụ được đối phương nói những lời này thời điểm tự tin, hiển nhiên cũng không phải là ăn nói bừa bãi, quan trọng hơn là, đối phương dĩ nhiên là người trong ma đạo!

Phải biết, trước đó, tất cả mọi người cho rằng trước đây cứu Bạch Nhạc, tất nhiên chính đạo cao thủ! Dạng này người, mặc dù lợi hại, nhưng lại cũng không đáng sợ.

Thế nhưng, ma đạo người khả năng liền hoàn toàn bất đồng.

Một khi đắc tội dạng này người, bọn hắn có thể rất dễ dàng tìm ra Huyết

Ảnh Ma Tông theo hầu, đồng thời làm ra càng tàn nhẫn trả thù.

Hơn nữa, ai dám khẳng định, đối phương phía sau sẽ không có ma đạo cự kình chỗ dựa?

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Đàm Duyệt Cường sắc mặt nhưng là thay đổi cực nhanh, thẳng mở miệng nói, "Nếu là người trong đồng đạo, sao không lấy chân diện mục hiện người? Có lời gì, mọi người ngồi xuống đàm luận chính là, bây giờ ma đạo sự suy thoái, bởi vì Đạo Lăng sơn đánh một trận, lúc này mới vừa mới có chút khởi sắc, tội gì tự giết lẫn nhau?"

Nghe thế, Bạch Nhạc tựa hồ cũng do dự vài phần, mặc dù không có lộ ra hình dáng, nhưng lại cũng buông ra Đàm Duyệt Cường cái cổ.

Thở phào một cái, Đàm Duyệt Cường lập tức đứng dậy phủ thêm một bộ y phục, chậm rãi mở miệng nói, "Vị huynh đệ kia, không biết xưng hô như thế nào?"

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới nhàn nhạt mở miệng nói, "Bạch Vinh!"

Nghe được Bạch Vinh tên này, Đàm Duyệt Cường nhưng là suýt chút nữa tức hộc máu, trong tối khống chế Bạch gia nhiều năm như vậy, hắn làm sao có thể không biết Bạch Vinh là ai.

Cái kia Bạch gia phế vật, đã sớm đã bị Bạch Nhạc giết chết, nhưng đối diện lại cứ muốn kéo ra một cái tên như vậy đến, rõ ràng mở chính là đang nói hưu nói vượn.

Có thể hết lần này tới lần khác, mặc dù hắn rõ ràng biết điểm này, cũng căn bản không thể vạch trần, chỉ có thể theo đối phương nói xuống dưới.

"Nguyên lai là Bạch huynh." Ôm quyền xá, Đàm Duyệt Cường ngẫu

nhiên giới thiệu đến, "Huyết Ảnh Ma Tông Đàm Duyệt Cường, sư phó Phá Nam Phi!"

Cùng Bạch Nhạc khác biệt, Đàm Duyệt Cường giới thiệu chính mình thời điểm, nhưng là chẳng những mang theo Huyết Ảnh Ma Tông, còn bả Phá Nam Phi cũng dời ra ngoài, thật mục chính là để cho Bạch Nhạc nhiều một tia cố kỵ, vì hắn chính mình tăng thêm một tia an toàn cam đoan.

"Bạch huynh, Bạch Nhạc sự tình, chỉ là việc nhỏ, căn bản không ảnh hưởng toàn cục! Đi qua liền đi qua, chúng ta ai cũng không cần để ở trong lòng. . . Chỉ không biết huynh đệ sư tòng môn gì, cùng bổn tông nhưng có quan hệ?" Ngồi ở trước bàn, Đàm Duyệt Cường sái nhiên mở miệng nói, một bộ rất quen thuộc dáng vẻ, rất khó tưởng tượng, chính là vừa mới, hắn thậm chí suýt chút nữa chết ở Bạch Nhạc trên tay.

"Không môn không phái, còn như sư tôn ta tục danh. . . Ngươi còn không có tư cách biết." Liếc đối phương liếc mắt, Bạch Nhạc một bộ mắt cao hơn đầu dáng vẻ, khinh thường đáp.

Không có tư cách biết, lời này nghe là coi thường người, nhưng trên thực tế, một câu nói này bên trong, nhưng cũng chí ít để lộ ra một cái tin tức!

Đối phương sư tôn thực lực, sợ là còn xa tại Phá Nam Phi phía trên, bằng không, kiên quyết sẽ không ở biết Phá Nam Phi tình huống dưới, còn dám không kiêng nể gì như thế nói chuyện.

Hơn xa Phá Nam Phi a. . . Cái kia sợ rằng chỉ có những thứ này chân chính ma đạo cự kình mới có thể làm đạt được.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Hư cấu thân phận

Từ tu thành Thiên Cơ Biến thời điểm trở đi, Bạch Nhạc thật vẫn đang do dự, đến tột cùng làm như thế nào lợi dụng môn này huyễn thuật thần thông.

Trên lý thuyết, Bạch Nhạc có thể dựa vào Thiên Cơ Biến, thiên biến vạn hóa, làm ra vô số ngụy trang tới lừa dối đối phương để đạt tới chính mình mục.

Nghe tựa hồ lợi hại, cũng trên thực tế, nếu như tinh tế suy đoán, khả năng tình thế liền cũng không nếu muốn tượng bên trong lạc quan như vậy.

Thiên Cơ Biến cũng không phải là không hề kẽ hở, chí ít lấy Bạch Nhạc bây giờ đối với Thiên Cơ Biến cảm ngộ, còn xa làm không được không lưu dấu vết bước.

Dùng để lừa gạt một chút bình thường Linh Phủ Cảnh cường giả, hoặc là lần nào cũng đúng, thật là một khi đụng phải Tinh Cung Cảnh cao thủ, liền rất có thể sẽ lộ ra sơ hở.

Thường tại đi bờ sông, nào có không ướt giày.

Lấy Thiên Cơ Biến ngụy trang, trong khoảng thời gian ngắn, có thể có thể thu được lớn hơn thu hoạch, thật là từ lâu dài đến xem, nhưng là cái được không bù đắp đủ cái mất.

Trái lại, nếu như dựa theo ban đầu thiết tưởng, vẻn vẹn chỉ là lợi dụng Thiên Cơ Biến lại tới hư cấu một cái ma đạo thân phận, vậy thì an toàn nhiều.

Trên thực tế, thẳng đến Bạch Nhạc lấy Lý Húc Ngang thân phận tới gặp Đàm Duyệt Cường mới thôi, Bạch Nhạc trong lòng thật cũng còn không có quyết định, đến tột cùng nên làm cái gì bây giờ.

Có thể theo cùng Đàm Duyệt Cường phen này nói chuyện với nhau, nhưng là chợt đánh thức Bạch Nhạc.

Lúc trước, hắn lấy Thôn Thiên Quyết tập sát Đường Hách, lưu lại một Tinh Cung Cảnh cường giả nhúng tay biểu hiện giả dối, chưa chắc đã không phải là vô tâm xen vào.

Tại đối mặt Chu Mộng Dương cùng Mộng Thiên Thu thời điểm, Bạch Nhạc miêu tả ra một cái huyễn đạo cao thủ, dạng này hình tượng, quả thực tự nhiên phù hợp bây giờ chính mình.

Một cái tinh thông huyễn thuật, còn cùng Bạch Nhạc có một tia quan hệ thần bí ma đạo cường giả, kết hợp trước đó để lại đầu mối, hầu như có thể lập tức sôi nổi xuất thế.

Cũng có lúc trước sao nhiều nói gạt tính manh mối, hầu như căn bản không có khả năng có người đưa cái này ma đạo cường giả cùng Bạch Nhạc liên hệ tới.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đây không phải là trước hắn tha thiết ước mơ một cái khác thân phận sao?

Tại cái thân phận này xuống, Bạch Nhạc có thể không kiêng nể gì cả thi triển ma công, thậm chí là Thôn Thiên Quyết, dù là bại lộ Thông Thiên Ma Quân truyền nhân thân phận cũng không quan hệ.

Chỉ cần có thể thoát thân, biến hóa nhanh chóng là có thể thay đổi hồi Linh Tê Kiếm Tông đệ tử Bạch Nhạc , mặc cho bọn hắn có thủ đoạn thông thiên, chẳng lẽ còn có thể đưa cái này căn bản không tồn tại nhân vật lấy ra tới hay sao?

Nghĩ rõ ràng điểm này, hắn kế hoạch tự nhiên cũng liền lập tức theo cải biến.

"Ta cũng không muốn cùng Huyết Ảnh Ma Tông là địch, bất quá. . . Tất nhiên trùng hợp hội, vô luận các ngươi tại Thanh châu mưu đồ cái gì, ta nghĩ ta cũng là có tư cách chia một chén súp."

Ngẩng đầu, nhìn Đàm Duyệt Cường, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái vẻ tham lam, lạnh lùng mở miệng nói.

"Bạch huynh, chuyện này ta có thể làm không chủ! Ngươi nếu thật muốn biết, ta có thể giúp ngươi thay liên hệ sư tôn, bất quá. . . Lấy các hạ bộ dáng này, sợ rằng không có cách nào khác nói đi?"

Đàm Duyệt Cường rất ý tứ rõ ràng, ngươi muốn chiếm tiện nghi, không thành vấn đề, có thể ngươi nhất định phải thể hiện ra thực lực ngươi tới đi?

Ta bất quá chỉ là một tiểu nhân vật, ngươi uy hiếp ta căn bản là vô dụng, nếu thật là có lòng tin, vậy thì lượng minh thân phận, đi theo sư tôn ta Phá Nam Phi đàm luận tốt.

Nếu ngươi thật có để cho Huyết Ảnh Ma Tông nhượng bộ hoặc là nhận túng bối cảnh, tự nhiên cái gì cũng có thể nói, bằng không. . . Vậy thì không cần nói những lời nhảm nhí này.

Nghe được những lời này, Bạch Nhạc không khỏi lần nữa nhớ tới Lý Húc Ngang đối với cái này Đàm Duyệt Cường đánh giá.

Có bao nhiêu thực lực không đề cập tới, nhưng ít ra xác thực gánh chịu nổi Giảo Trá như Hồ bốn chữ này.

Chỉ là, cái này lại chánh hợp Bạch Nhạc tâm ý, hắn đang lo tìm không

được Huyết Ảnh Ma Tông manh mối đâu, đây quả thực là buồn ngủ tiễn gối đầu tới.

"Ngươi cũng không nhất định theo ta chơi những thứ này tiểu tâm tư, ta tất nhiên dám nói lời này, dĩ nhiên là có phần này khí" lạnh rên một tiếng, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Phá Nam Phi ta tự nhiên sẽ thấy, nhưng không phải hiện tại."

"Ta không giết ngươi, trở về nói cho Phá Nam Phi, ta đột phá Tinh Cung Cảnh lúc, chính là ta đi gặp hắn lúc!"

Quẳng xuống câu nói này, Bạch Nhạc lúc này xoay người rời đi.

Nên nói, đều đã nói xong, ở lại chỗ này tự nhiên không có chút ý nghĩa nào.

Hắn tự nhiên muốn lập tức từ Đàm Duyệt Cường trong miệng ép hỏi ra Huyết Ảnh Ma Tông hạ lạc, thật là rất nhiều chuyện, nhưng là căn bản không gấp được.

Đàm Duyệt Cường cũng không phải là Lý Húc Ngang loại lũ tiểu nhân này vật, muốn giết tự nhiên dễ dàng, có thể tưởng tượng muốn bức đối phương nói ra Huyết Ảnh Ma Tông manh mối khả năng liền khó.

Huống chi, Bạch Nhạc còn cần mượn hắn miệng, đem chính hắn một thân phận mới triệt để chứng thực, nếu như hiện tại liền giết hắn, chẳng những rút dây động rừng, hơn nữa hội làm mình trước đó kế hoạch đều trôi theo nước chảy.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, Phá Nam Phi cùng Huyết Ảnh Ma Tông giống như là một con cá lớn, tổng yếu một chút vung xuống mồi, chậm rãi để bọn hắn mắc câu mới được.

"Bạch huynh, nếu có tin tức, ta làm sao thông tri ngươi?" Chứng kiến

Bạch Nhạc muốn đi, Đàm Duyệt Cường trầm giọng hỏi tới.

"Lúc cần sau khi, ta tự sẽ tìm ngươi!"

Nói xong một câu nói sau cùng này, Bạch Nhạc đã rời phòng, chỉ chớp mắt liền biến mất ở ồn ào náo động trong đám người.

...

Trở lại Bạch phủ thời điểm, đã là trong đêm khuya.

Bạch Nhạc không có giải trừ lệnh cấm, cho dù là Bạch Thanh Nhã cũng sẽ không tùy tiện bước vào Thính Hương Thủy Tạ, trở về lúc, tất cả cũng đều vẫn cùng trước đó giống nhau như đúc.

Tìm một cái túi vải lớn, đem Lý Húc Ngang thi thể để vào bên trong, lại bỏ vào mấy khối đá lớn, trực tiếp đầu nhập trong hồ, hủy thi diệt tích.

Xử lý xong việc này, Bạch Nhạc lúc này mới một lần nữa thay bạch y, lửng thững bước ra Thính Hương Thủy Tạ.

Việc này nội tình, hắn thậm chí ngay cả Bạch Thanh Nhã đều không có ý định nói cho.

Dù sao, vượt vào càng sâu, biết càng nhiều liền càng nguy hiểm, không có cần thiết, Bạch Nhạc cũng không để cho muốn Bạch Thanh Nhã gánh chịu nửa điểm nguy hiểm, cũng không muốn Bạch Thanh Nhã vì mình lo lắng.

Chết một người Lý Húc Ngang, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là không dám khẳng định, Bạch phủ bên trong có phải hay không còn có hắn ẩn giấu đi thám tử.

Biện pháp tốt nhất, chính là không quen biết nhau bất luận kẻ nào, giả

trang ra một bộ cái gì đều không biết dáng vẻ.

Năm đó, vì chúc mừng Bạch Nhạc thuận lợi đột phá, Bạch phủ bên trong, lần nữa bày xuống tiệc rượu chúc mừng, Bạch Nhạc một bộ đắc ý vô cùng dáng vẻ, tuyệt đối nhìn không ra nửa điểm dị dạng tới.

...

Hầu như chính là tại Bạch Nhạc mở tiệc đồng thời, Bạch phủ mấy đạo nhân ảnh cũng đã không tiếng động ly khai phủ đệ, đem Bạch Nhạc thành công đột phá tin tức truyền cho Đàm Duyệt Cường.

Nghe phía dưới người từng cái đưa ra tin tức, Đàm Duyệt Cường cũng không khỏi hơi hơi nhíu mày.

Tất cả manh mối, đều cùng trước kia cái kia thần bí ma đạo cao thủ nói đúng bên trên, có thể hết lần này tới lần khác Bạch Nhạc hoàn hảo giống như hoàn toàn không biết gì cả, cái này khiến hắn càng phát ra không nắm chắc được Bạch Nhạc cùng đối phương quan hệ.

Đối phương bảo hộ Bạch Nhạc, có thể hiểu thành trợ giúp Bạch Nhạc, nhưng cũng đồng dạng có thể là đang lợi dụng Bạch Nhạc, đem Bạch Nhạc cho rằng một viên hữu dụng quân cờ.

Bất quá, mặc kệ là loại nào, chí ít, từ lần nữa được hồi tin tức xem, hầu như đã có thể khẳng định đối phương tất nhiên cùng Bạch Nhạc có liên quan!

Chỉ cần xác định điểm này, sự tình liền có thể hội báo hội tông môn.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Dựa thế phản kích

"Bạch Nhạc!"

Chậm rãi lặp lại một lần tên này, Phá Nam Phi trong mắt không khỏi lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí.

Toàn bộ Thanh châu bố cục, tựa hồ từ Bạch Nhạc tên này xuất hiện ở hắn trong tầm mắt bắt đầu, mà bắt đầu loạn, đồng thời dần dần phát triển cho tới bây giờ mức độ này.

Bạch Nhạc phía sau vị kia ma đạo cao thủ là ai, thật Phá Nam Phi cũng không quan tâm, bởi vì cái kia không trọng yếu.

Ma đạo sinh tồn, vốn cũng không có ôn hòa thổ nhưỡng, vô luận là xuất phát từ đối với chính mình tự tin vẫn là Huyết Ảnh Ma Tông, thật Phá Nam Phi đều không e ngại đối phương.

Nếu theo bản tâm, Phá Nam Phi thậm chí sẽ đích thân xuất thủ tập sát Bạch Nhạc, lấy chặt đứt liên hệ.

Còn như đối phương uy hiếp, lấy Phá Nam Phi tính khí, lại nơi nào sẽ để ở trong lòng.

Chỉ là, đối phương muốn tại Huyết Ảnh Ma Tông tại Thanh châu trong kế hoạch chia một chén súp, đây cũng là có chút ngoài Phá Nam Phi dự liệu.

Đối phương thân phận thần bí, đối với Huyết Ảnh Ma Tông kế hoạch biết được bao nhiêu, cũng rất khó dự đoán.

Trong nháy mắt, Phá Nam Phi trong lòng chợt chuyển qua vô số ý niệm

trong đầu.

"Sư tôn, Thanh Châu phủ chủ tặng Bạch Nhạc linh dược sự tình chắc là thật. . . Mục chính là để cho hắn truy tra chúng ta hạ lạc." Chứng kiến Phá Nam Phi có chút do dự, Đàm Duyệt Cường nhất thời mở miệng hiến kế đạo, "Đã như vậy, chúng ta ngại gì trái lại. . . Dựa thế phản kích."

Toàn bộ sự tình có vẻ thiên đầu vạn tự, nhưng trên thực tế, chỉ cần tiếp tục nhãn điểm, rơi vào Bạch Nhạc bản thân, liền lại có vẻ vô cùng đơn giản.

"Truyền tin tức đi ra ngoài. . . Nửa tháng sau, mở lại huyết ảnh tế đàn!"

Tin tức có đôi khi rất bí ẩn, nhưng có thời điểm, rồi lại truyền cực nhanh.

Vẻn vẹn ba ngày thời gian, vô luận là Hàn Sơn, Thất Tinh Tông, vẫn là Thanh Châu phủ liền đều đã thu được mở lại huyết ảnh tế đàn tin tức.

Đương nhiên, tin tức thật giả, không ai dám xác định, có thể mở lại huyết ảnh tế đàn loại chuyện như vậy, dù là chỉ có một phần vạn xác suất là thật, cũng tuyệt đối không ai dám sơ sẩy.

Phải biết, huyết ảnh tế đàn mở ra, liền đồng thời có nghĩa là huyết tế!

Một trận huyết tế, thường thường là có thể có thể cuộn sạch mấy vạn, thậm chí mấy trăm ngàn người.

Đương nhiên, đối với có chút tu hành giả mà nói, bọn hắn thật cũng không để bụng người thường chết sống.

Có thể cho dù là vì giữ gìn chính đạo danh tiếng, bọn hắn cũng nhất định phải nhúng tay.

Danh tiếng loại vật này, nhìn như hư vô mờ mịt, nhưng trên thực tế,

nhưng là gắn bó toàn bộ chính đạo thống trị địa vị căn cơ.

Động tác rất đơn giản ví dụ.

Sở hữu tu hành giả cũng đều không phải từ trong đá đụng tới, đại đa số trung hạ tầng đệ tử, thật đều là từ trong thế tục, đi qua tầng tầng sàng chọn, cuối cùng chọn lựa ra.

Đến từ thế tục những người này, cũng không rõ ràng tu hành trên thế giới môn phái phân chia thực lực, bọn hắn có vẻn vẹn chỉ là đơn giản nhất trắng ra ấn tượng.

Cái nào tông môn thường ngày trừ ma vệ đạo, đã cứu nhiều người hơn, có tốt hơn danh tiếng, dĩ nhiên là sẽ trở thành ưu tiên lựa chọn.

Những thứ này đệ tử, nhìn như thiên phú cùng thực lực đều không cao, cũng rất ít có thể trở thành cường giả chân chính, cái này trên thực tế, những thứ này đệ tử, mới là tất cả tông môn tầng căn cơ.

Nếu như những thứ này chính đạo tông môn đều là thấy chết không cứu, danh tiếng một khi hủy diệt, còn muốn từ trong thế tục chiêu mộ đệ tử, khả năng liền thực sự quá khó khăn.

Huống chi, mặc dù dứt bỏ những thứ này hư danh không nói.

Gần từ bọn hắn bản thân an toàn mà nói, bọn hắn cũng nhất định phải đem hết toàn lực ngăn cản huyết tế.

Bởi vì một khi huyết tế thành công, cũng liền có nghĩa là Huyết Ảnh Ma Tông cao thủ, có thể đi qua huyết tế tới thu hoạch càng lực lượng kinh khủng! Một khi để cho Huyết Ảnh Ma Tông sống lại, bọn hắn mục tiêu, liền tất phải sẽ không đi là những người bình thường này, mà là Thanh châu đều đại tông môn.

... . .

"Đây là một cái cái tròng."

Nghe thuộc hạ báo lên tin tức, Ngô Tuyết Tùng mí mắt đều không đánh một chút, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Đại nhân ý là?"

"Không cần để ý! Mượn hắn Phá Nam Phi mười cái lá gan, hắn cũng không dám như vậy trắng trợn mở lại huyết ảnh tế đàn, không phải là một ít thủ thuật che mắt mà thôi." Nâng chung trà lên uống một ngụm, Ngô Tuyết Tùng theo miệng nói rằng, "Phái một đội Thanh Vân Kỵ đi tham gia náo nhiệt đi, người khác không cần vọng động."

Dừng một cái, Ngô Tuyết Tùng nhàn nhạt mở miệng nói, "Truyền lời cho Bạch gia, để cho hắn trước ở huyết ảnh tế đàn mở lại trước đó, tìm được huyết tế địa điểm."

"Cái này. . ." Nghe được Ngô Tuyết Tùng, người bên cạnh cũng không khỏi hơi hơi kinh ngạc, "Đại nhân, Bạch gia sợ là không có năng lực này a?"

Vừa mới còn nói là một cái bẫy đâu, làm sao chỉ chớp mắt liền lại muốn hạ loại này không thể tưởng tượng nổi mệnh lệnh.

Đối Bạch Nhạc, đối với Bạch gia mà nói, cái này căn bản là một cái gần như không thể có thể hoàn thành nhiệm vụ.

"Ta tự nhiên biết Bạch gia không có năng lực này." Nhàn nhạt đáp một câu, Ngô Tuyết Tùng tiếp tục nói, "Có thể, Huyết Ảnh Ma Tông lần này vốn là chạy hắn mà đến. . . Hắn không nhảy ra, cái này một đài làm trò làm sao còn đi xuống hát?"

". . ."

"Đi thôi, theo ta nói làm!" Cũng không có tiến thêm một bước giải thích ý tứ, Ngô Tuyết Tùng bình tĩnh phân phó nói.

Từ vừa mới bắt đầu, Bạch Nhạc vốn là Hàn Sơn cùng Thất Tinh Tông bên kia tuyển ra tới dẫn Huyết Ảnh Ma Tông mắc câu mồi.

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên trước đó Ngô Tuyết Tùng mới có thể đưa cho Bạch Nhạc những linh dược kia.

Đạo lý rất đơn giản, chỗ tốt ngươi đã cầm bắt vào tay, như vậy bây giờ nguy hiểm đến, tự nhiên cũng nên từ ngươi đẩy lên, cái này chính là ngươi nhất định phải trả giá thật lớn.

Đừng xem trước đó Ngô Tuyết Tùng tựa hồ đối Bạch Nhạc một bộ phi thường thưởng thức dáng vẻ, có thể trên thực tế, căn bản cũng không phải là chuyện gì xảy ra, cho ngươi chỗ tốt, vẻn vẹn chỉ là để ngươi càng chuyện đương nhiên đi tìm chết mà thôi.

Quân cờ cuối cùng chỉ là quân cờ!

...

"Tiểu Nhạc, ngươi thật muốn ra khỏi thành?"

Ngồi ở Bạch Nhạc bên người, Bạch Thanh Nhã trong mắt tràn đầy vẻ lo âu.

Bạch Thanh Nhã mặc dù không phải rất hiểu tình huống, nhưng lại cũng minh bạch, bây giờ có Thanh Châu phủ bên trong tọa trấn Thanh Châu thành mới là an toàn nhất, một khi ly khai liền có nghĩa là thật lớn nguy hiểm.

Hắn biết Bạch Nhạc có bản lĩnh, là tu hành giả, thậm chí so tại Hàn Sơn tu luyện Bạch Mộc còn lợi hại hơn nhiều, thật là, Bạch Nhạc muốn đối mặt địch nhân, nhưng cũng so với Bạch Thương Hải bọn hắn lợi hại quá nhiều.

"Yên tâm đi, Thanh Nhã tỷ." Khẽ cười đứng dậy, vỗ vỗ Bạch Thanh Nhã tay, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng, "Không chỉ là bọn hắn đang đợi, thật ta đã ở chờ đợi ngày này. . . Sự tình tổng yếu làm một cái đoạn, dạng này cũng không cái gì không tốt."

Trên thực tế, từ Đàm Duyệt Cường cái kia trở về sau đó, Bạch Nhạc liền một mực chờ đợi Huyết Ảnh Ma Tông làm ra phản ứng.

So với việc Huyết Ảnh Ma Tông, Bạch Nhạc thực sự quá bị động, hắn nhất định phải chờ đợi đối phương xuất chiêu trước, mới có thể gặp chiêu phá chiêu, làm ra phản kích.

Truyền ra tin tức này, dẫn hắn ra Thanh Châu thành không sai, thật là. . . Huyết Ảnh Ma Tông chưa chắc minh bạch, bọn hắn dẫn ra là một cái nhân vật gì.

Linh Tê Kiếm Tông đệ tử tự nhiên đỡ không được Huyết Ảnh Ma Tông sát cục, nhưng nếu là Ma Quân truyền nhân. . . Vậy coi như chưa chắc ai thắng ai thua.

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc trong lòng không khỏi mọc lên một loại nhiệt huyết dâng trào cảm giác.

Đã các ngươi nghĩ như vậy muốn buộc ta xuất thủ, như vậy. . . Như ngươi mong muốn!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 126: Ai là cá?

Từ Thanh Châu thành đi ra, dọc theo con đường này, Bạch Nhạc không biết bị nhiều ít ánh mắt nhìn chằm chằm.

Trong lúc này đã có Huyết Ảnh Ma Tông thám tử, cũng có Thanh Châu phủ chủ cơ sở ngầm.

Từ Bạch Nhạc bằng lòng Chu Mộng Dương cùng Mộng Thiên Thu trở thành mồi bắt đầu, trên thực tế, hắn liền đã bị bách nổi lên mặt nước, hấp dẫn tất cả mọi người lực chú ý, cũng trở thành mục tiêu sống.

Cưỡi một con khoái mã, mới vừa ly khai Thanh Châu phủ, Bạch Nhạc liền lập tức thúc mã hướng xa xa chạy như điên.

Ly khai Thanh Châu thành, Bạch Nhạc muốn làm chuyện thứ nhất chính là nghĩ biện pháp thoát ly tất cả mọi người ánh mắt.

Chỉ có bỏ qua sở hữu cơ sở ngầm, mới có thể đem nguy hiểm xuống đến thấp nhất, cũng chỉ có như vậy, Bạch Nhạc mới có thể thi triển Thiên Cơ Biến, lấy một loại khác thân phận lộ diện.

Một đường chạy như điên ra hơn mười dặm, Bạch Nhạc rồi mới từ lập tức nhảy xuống , mặc cho ngựa tiếp tục hướng phía trước chạy như điên, mà bản thân cũng đã lặng yên ly khai.

Tìm một chỗ hẻo lánh vị trí, đổi trên người cái kia mang tính tiêu chí bạch y, thay thanh sam, thậm chí ngay cả tùy thời bội kiếm cũng đồng dạng để vào trong túi trữ vật.

Làm Bạch Nhạc lần nữa đi tới thời điểm, khí chất đã tùy theo đại biến, cả người lộ ra một tia tà mị khí tức, khuôn mặt vẫn như cũ có vẻ hơi bình

thường, có thể hai mắt lại cho người ta một loại thâm thúy cảm giác, phảng phất có thể làm cho người kìm lòng không được rơi vào bên trong.

Thoáng nhận rõ một chút phương vị, Bạch Nhạc đi về phía lấy trước đó Huyết Ảnh Ma Tông ẩn thân sơn cốc kia chạy đi.

Đây là Bạch Nhạc đã biết, duy nhất cùng Huyết Ảnh Ma Tông có liên quan địa điểm, bây giờ muốn tìm manh mối, cũng tự nhiên chỉ có thể trở lại nơi đây đi.

Đương nhiên, có thể Đàm Duyệt Cường vẫn còn ở Thanh Châu thành Vạn Hoa Lâu bên trong, đó mới là liên hệ Huyết Ảnh Ma Tông nhất đơn giản phương thức.

Có thể hỏi đề ở chỗ, bây giờ Bạch Nhạc đã không dám đi qua.

Không phải hắn không thể phản hồi Thanh Châu thành, mà là hầu như có thể khẳng định, giả sử đối phương vẫn còn, như vậy nhất định nhưng đã bố trí xuống trùng điệp bẩy rập, chỉ cần hắn dám lộ diện, chỉ sợ cũng không cần truy tra đầu mối gì, trực tiếp tại Vạn Hoa Lâu bên trong liền muốn phân cái sinh tử.

Tại Thanh Châu thành động thủ, tuyệt đối là chuyện ngu xuẩn nhất, trước không nói thắng bại, một khi đánh đập tàn nhẫn, liền không có khả năng giấu diếm được Ngô Tuyết Tùng nhận biết! Bây giờ nhận không ra người, cũng không chỉ là Huyết Ảnh Ma Tông, Bạch Nhạc cái này một thân phận cũng đồng dạng không thể để cho Ngô Tuyết Tùng nhận thấy được nửa điểm vết tích.

...

Ngay tại Bạch Nhạc ly khai không lâu sau đó, cái kia thất một mình chạy như điên ngựa cũng bị người cản lại.

"Đội trưởng, tiểu tử kia bỏ ngựa đào tẩu."

Quay đầu ngựa, kiểm tra qua ngựa về sau, người kia nhất thời lui về, trầm giọng hồi đưa tin.

Một đội này kỵ binh, toàn bộ thân mang thanh sắc khôi giáp, khoảng chừng chỉ có hơn trăm người, vừa vặn thượng cái kia một cổ túc sát chi khí, lại đủ để khiến bất luận kẻ nào ghé mắt.

Nếu như tỉ mỉ quan sát liền sẽ phát hiện, một đội này kỵ binh, mỗi người thật đều là tu hành giả, trừ người đầu lĩnh là linh phủ tu vi bên ngoài, người khác cũng toàn bộ đều là dẫn linh thất trọng ở trên thực lực.

Thanh Vân Kỵ!

Tại Thanh Châu phủ, cái này bản thân liền là Ngô Tuyết Tùng trong tay, tối trọng yếu một phần lực lượng!

Ba nghìn Thanh Vân Kỵ, nếu như không suy nghĩ Tinh Cung Cảnh cường giả nhân tố, thậm chí đủ để san bằng một cái Huyền cấp tông môn.

"Ngu xuẩn!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lãnh ý, dẫn đầu đội trưởng không khỏi mắng ra âm thanh.

Nguyên bản dựa theo hắn kế hoạch, chính mình một đội này Thanh Vân Kỵ bản thân liền là trong tối theo Bạch Nhạc, thậm chí hắn còn chuẩn bị liên lạc tín phù cho Bạch Nhạc, một khi tao ngộ Huyết Ảnh Ma Tông người, Bạch Nhạc chỉ phụ trách làm mồi dụ, Thanh Vân Kỵ rất nhanh thì có thể chạy tới vây giết Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử.

Đừng xem một đội này Thanh Vân Kỵ tựa hồ chỉ có hơn trăm người, hơn

nữa chỉ có hắn một vị Linh Phủ Cảnh cường giả, có thể Thanh Vân Kỵ bản thân thì không phải là phổ thông tu hành giả, mà là quân đội!

Mượn chiến trận, chân chính chém giết, cái này hơn trăm người một khối, kỷ luật nghiêm minh, đủ để vây giết linh phủ hậu kỳ cường giả.

Còn không đợi được hắn cùng Bạch Nhạc gặp mặt lật bài, Bạch Nhạc trước hết một cá nhân chạy, nhưng là triệt để cắt đứt hắn toàn bộ kế hoạch.

Đương nhiên, Bạch Nhạc có chết hay không, thật hắn cũng không quan tâm, có thể vì vậy mất đi một cái cơ hội lập công, lại làm cho hắn làm sao có thể đủ không buồn?

"Đội trưởng, chúng ta hiện tại làm sao bây giờ?"

"Còn có thể làm sao, tìm a!" Có chút căm tức rút một roi, nhất thời dẫn đầu xông ra.

...

"Viên Viên, ngươi có lạnh hay không, bên này gió quá lớn, chúng ta đến ngồi bên kia đi."

Trong sơn cốc, một thanh niên ân cần nhìn bên người nữ tử nói rằng.

"Phốc xuy!"

Cơ hồ là tại đồng thời, cách đó không xa một cái hơi lộ ra hèn mọn thanh niên nhịn không được cười ra tiếng, chỉ vào vừa mới thanh niên kia nói rằng, "Tiếu Vượng, đầu óc ngươi không có nước vào a? Tiểu Đàm thật là Linh Phủ Cảnh, ngươi bao lâu nghe nói Linh Phủ Cảnh cao thủ, sợ gió lạnh thổi?"

"Họ Dương, ngươi không nói lời nào không ai coi ngươi là câm điếc!" Nghe được đối phương, Tiếu Vượng trên mặt đỏ lên, nhất thời thẹn quá thành giận lộn lại, trợn mắt nhìn.

"Ha ha ha, ta Dương Bằng bằng hữu khắp thiên hạ, bằng chính là chỗ này phần dám nói nói thật chân thành, chân thành ngươi hiểu không?" Đứng dậy, Dương Bằng cười đùa tí tửng nói rằng, "Tiếu tiểu tử, ngươi có công phu tại đây xum xoe, chẳng trước hảo hảo tu luyện, liền Linh Phủ Cảnh đều không bước vào, còn không bằng ngươi vị sư tỷ này đâu, cũng muốn đuổi theo người ta, không ngại mất mặt sao?"

". . ." Những lời này, nhưng là nhất thời tao Tiếu Vượng mặt đỏ tới mang tai, sinh là nói không ra lời.

Bên cạnh hắn nữ tử tên là Đàm Y Viên, là hắn sư muội, cũng là hắn một mực ngưỡng mộ trong lòng đối tượng, quen thuộc Tiếu Vượng mọi người biết, mấy năm qua này, hắn hầu như mỗi ngày đều đi theo Đàm Y Viên phía sau cái mông xum xoe, đơn giản là bày ra một bộ không phải là khanh không cưới tư thế đi ra.

Đáng tiếc, Đàm Y Viên nhưng thủy chung đối hắn bình bình đạm đạm, mặc dù không có minh xác cự tuyệt, nhưng lại cũng tuyệt đối không có nửa điểm hồi ứng với.

Lần này truyền ra Huyết Ảnh Ma Tông xuất thế, muốn mở lại huyết ảnh tế đàn tin tức, vốn là chỉ có Linh Phủ Cảnh đệ tử mới có thể xuống núi tra xét, thật là Tiếu Vượng lại cứng rắn theo phía sau cái mông đuổi tới.

"Dương sư huynh, ta mời ngươi là Thất Tinh Tông đệ tử, có thể ngươi như vậy trào phúng sư đệ ta, khó tránh khỏi có chút quá phận a?" Nguyên bản một mực không nói gì nữ tử nghe vậy rốt cục ngẩng đầu lên, nhàn nhạt mở miệng nói, "Tiếu sư đệ không có bước vào linh phủ, là vì củng cố căn cơ, trùng kích Tử Phủ Chi Cảnh, tu vi tạm thời không bằng ta, vậy cũng không có gì. . . Ngược lại là Dương sư huynh, thân là Thất

Tinh Tông đệ tử, tuổi gần ba mươi mới bước vào linh phủ, không biết có gì có thể kiêu ngạo?"

"Tu vi tính là gì?" Bị Đàm Y Viên như thế trước mặt châm chọc, Dương Bằng cũng không thèm quan tâm, ngược lại mặt coi thường nói rằng, "Ta Dương Bằng, bằng hữu khắp thiên hạ, coi như là các ngươi Hàn Sơn xuất sắc nhất vị đại sư kia huynh Lý Phù Nam, cũng là ta hảo huynh đệ! Trên đời này, cái gì trọng yếu nhất, bằng hữu a! Chỉ có bằng hữu nhiều, chuyện gì không thể giải quyết?"

Nhắc tới Lý Phù Nam, vô luận là Đàm Y Viên vẫn là Tiếu Vượng cũng không khỏi cau mày một cái.

Tại Hàn Sơn, Lý Phù Nam tại đệ tử bên trong danh vọng, không làm người thứ hai nghĩ, hôm nay đã sớm trải qua bước vào linh phủ hậu kỳ, chuẩn bị trùng kích Tinh Cung Cảnh, tối trọng yếu là, bây giờ Lý Phù Nam mới vừa hai mươi bốn tuổi!

Một khi thuận lợi bước vào Tinh Cung Cảnh, chính là so với những cái kia thiên tông bên trong thiên tài, cũng không kém chút nào.

Thậm chí có nghe đồn nói, tương lai Hàn Sơn tấn chức Địa cấp tông môn hy vọng ngay tại vị đại sư này huynh trên người.

Nếu như người bên ngoài nói như thế, bọn hắn đã sớm trở mặt, có thể hết lần này tới lần khác, vị này Dương Bằng nhưng là thật cùng Lý Phù Nam quen biết, mặc dù chưa chắc như hắn nói tới giống nhau là cái gì tốt huynh đệ, có thể loại chuyện như vậy, trừ phi là Lý Phù Nam chính mình đi ra phủ nhận, người bên ngoài thì như thế nào có thể phản bác?

Huống chi, Dương Bằng mặc dù thực lực không được tốt lắm, mà dù sao cũng là Thất Tinh Tông đệ tử, cũng không phải đại sự gì, cũng hầu như không tốt bởi vì đấu vài câu miệng liền trở mặt.

Ngay tại Đàm Y Viên có chút không biết nên làm sao hồi ứng hảo thời điểm, cách đó không xa đột nhiên vang lên một loạt tiếng bước chân.

Một bộ thanh sam thanh niên chậm rãi bước vào trong sơn cốc, ra hiện tại bọn hắn trước mặt.

Tối trọng yếu là, bọn hắn từ đối phương trên người không cảm giác được bất kỳ khí tức gì.

"Người nào?"

Một tay theo kiếm, Đàm Y Viên phản ứng đầu tiên, trầm giọng hỏi.

Chậm rãi bước vào sơn cốc, Bạch Nhạc ánh mắt tại ba người trên người vẻn vẹn dừng lại trong nháy mắt, liền trực tiếp lấy ra, còn như Đàm Y Viên chất vấn, càng là quyền đương không nghe được, nửa điểm hồi ứng với hứng thú cũng không có.

Vô luận là Đàm Y Viên, vẫn là Dương Bằng, đều chẳng qua vẻn vẹn chỉ là linh phủ sơ kỳ thực lực, căn bản mang không đến bất cứ uy hiếp gì, còn như chỉ có Dẫn Linh Cảnh Tiếu Vượng, đều càng là trực tiếp bị xem nhẹ.

"Vị huynh đệ kia, tại hạ Dương Bằng, bình sinh yêu nhất kết giao bằng hữu, không biết xưng hô như thế nào, chúng ta kết giao bằng hữu như thế nào?"

So với việc Đàm Y Viên, Dương Bằng liền có vẻ tùy tiện nhiều, thẳng tiến lên liền ôm quyền, cao giọng mở miệng nói.

"Ta khuyên các ngươi tốt nhất hay là mau rời đi tốt."

Nghe được Dương Bằng, Bạch Nhạc rốt cục đánh trợn mắt, nhàn nhạt mở miệng nói, thanh âm có chút trầm thấp, nhưng lại lộ ra một cổ khác

mị lực.

"Huynh đệ lời này là có ý gì?" Lắc đầu, Dương Bằng có chút bất mãn nói rằng, "Mọi người chúng ta đều là tìm đến Huyết Ảnh Ma Tông tung tích, vô luận là ai có thể có chỗ phát hiện, đều là chuyện tốt, chẳng lẽ ngươi còn sợ phân ngươi công lao hay sao?"

Chỉ là, lần này, Bạch Nhạc nhưng là lại không có phản ứng đến hắn ý tứ, ánh mắt thẳng rơi vào cách đó không xa rừng cây chỗ bóng tối, nhàn nhạt mở miệng nói, "Các ngươi còn muốn chờ bao lâu?"

Chứng kiến Bạch Nhạc không chú ý mình, Dương Bằng bản thân là có chút bất mãn, muốn phát hỏa, chỉ là lời còn không có lối ra, trong lòng nhất thời mọc lên một tia bất an, ngạnh sinh sinh bả lời nuốt trở về.

"Không nghĩ tới, thật đúng là tới một con cá lớn."

Trong lúc nói chuyện, chỗ bóng tối chợt xuất hiện mấy người thân ảnh, vừa hiện thân liền mơ hồ thành vây quanh tư thế, đem Bạch Nhạc cùng Dương Bằng bọn hắn vây lại.

Từ Bạch Nhạc tới gần nơi này vừa bắt đầu, cũng đã cảm thụ được mấy đạo bí ẩn khí tức cùng áp lực.

Hầu như bằng trực giác, Bạch Nhạc liền đoán được nơi đây tất nhiên cất giấu Huyết Ảnh Ma Tông người, chỉ là, Bạch Nhạc lần này bản thân thì có tâm muốn thử một chút thực lực của chính mình, nhưng là áp căn bản không hề tránh né dự định, đi thẳng qua tới.

Còn như Dương Bằng bọn hắn, Bạch Nhạc nhưng là căn bản không có để ở trong lòng, trước đó nhắc nhở một câu, bọn hắn tất nhiên không chịu đi, tự nhiên cũng tùy vào bọn hắn.

"Ai là cá, sợ là còn phải đã giao thủ mới biết được! Huyết Ảnh Ma Tông

trăm phương ngàn kế, không phải là muốn dụ ta đi ra không? Hiện tại ta tới. . . Hi vọng các ngươi không nên hối hận!"

Hai tay thả lỏng phía sau, Bạch Nhạc khóe miệng hơi hơi vung lên, thong thả mở miệng nói.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127: Các ngươi, đánh đủ?

Bạch Nhạc mặc dù kiêu ngạo, có thể biểu hiện ra ngoài thời điểm, lại luôn luôn có vẻ tương đối khiêm tốn.

Nhưng hôm nay, lấy ma đạo thân phận lúc xuất hiện, Bạch Nhạc nhưng là tận lực đem bá đạo cái này một mặt hoàn toàn bày ra, kể từ đó, cũng có thể lấy trong tính cách chênh lệch, đem cái thân phận này cùng Bạch Nhạc triệt để phân chia ra.

"Càn rỡ!"

Lạnh rên một tiếng, khoảng cách Bạch Nhạc gần nhất một cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử thân hình thoắt một cái, nhất thời rút đao ra hướng về Bạch Nhạc chặt qua đây.

Mặc dù có chút kiêu ngạo, có dám ra tay, đối phương cũng đồng dạng có kiêu ngạo vốn liếng, bản thân thì có linh phủ trung kỳ thực lực, hơn nữa xưa nay lấy hung hãn mà xưng, trong tay đao, vẫn là một thanh linh khí. Dạng này thực lực, dù cho là đối đầu linh phủ hậu kỳ cường giả, cũng có sức đánh một trận.

Một đao này trong nháy mắt hóa thành một đạo huyết ảnh gào thét mà đến.

Giờ khắc này, vô luận là Dương Bằng vẫn là Đàm Y Viên cũng không khỏi hơi hơi biến sắc, trước đó không thể nhận thấy được đối phương giấu ở bên, cũng đã để bọn hắn cảm thấy có chút bất an, bây giờ nhìn thấy một đao này, tâm càng là nhất thời chìm đến cốc.

Không chút nào khoa trương nói, giả sử đổi chỗ mà xử, vô luận Đàm Y Viên vẫn là Dương Bằng tự vấn đều tuyệt đối đỡ không được một đao này.

Nhưng mà, liền sau đó một khắc, tất cả mọi người không khỏi trợn to hai mắt.

Đối mặt kinh khủng này một đao, thân phận kia thần bí thanh y nhân thậm chí ngay cả tránh đều chẳng muốn tránh một chút, liền dễ dàng như vậy lộ ra một tay trắng nõn bàn tay, nhẹ nhàng vồ một cái, cái kia đủ để chém giết Linh Phủ Cảnh cường giả một đao, thình lình cứ như vậy bị hắn chộp vào bàn tay, khó hơn nữa đi tới nửa phần.

Tay không vào dao sắc!

Kinh khủng nhất là, cho tới giờ khắc này, đối phương trên người dĩ nhiên có không có nửa điểm khí tức tiết ra ngoài, nói cách khác, vẻn vẹn bằng vào nhục thân chi lực, liền cứng rắn chống đỡ một đao này!

Trong chớp nhoáng này, phảng phất liền không khí đều ngưng trệ hạ xuống.

Một con kia trắng nõn bàn tay, đừng nói là đổ máu thụ thương, thậm chí ngay cả một tầng da giấy cũng không có cọ phá.

"Chỉ có như thế chút thực lực sao? Thật đúng là khiến ta thất vọng!"

Vừa nói, Bạch Nhạc chân trái hơi hơi bước ra một bước, chợt lấn người mà vào, cái tay còn lại chưởng, nhẹ vỗ vào đối phương miệng ngực.

Nhìn như vô ích bất luận khí lực gì, nhưng mà, một chưởng này, nhưng là trong nháy mắt đem cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử miệng ngực đều đánh hãm, xương sườn trước ngực tất cả đều vỡ vụn, cả người bay ngược mà ra, điệt xuất hơn mười mét, lúc này mới quăng mạnh xuống

đất.

Ngay tại lúc đó, cái kia một thanh trường đao cũng đã dễ dàng bị Bạch Nhạc đoạt lại.

Một trảo, vỗ!

Chỉ là hai chiêu, liền trực tiếp bị thương nặng một vị linh phủ trung kỳ cường giả, thậm chí đoạt đối phương binh khí, hơn nữa, căn bản không có điều động linh lực, chỉ dựa vào nhục thân chi lực, liền làm đến điểm này, dạng này thực lực cũng không tránh khỏi quá kinh khủng một ít!

Trong nơi này vẫn là người a, nhất định chính là một đầu hình người hung thú!

Muốn kinh khủng bực nào công pháp tôi luyện thân thể, mới có thể rèn luyện ra bực này nghe rợn cả người nhục thân chi lực?

Mặc dù biểu hiện ra không có bất kỳ biến hóa nào, nhưng trên thực tế, coi như là Bạch Nhạc chính mình, trong lòng cũng đồng dạng nhấc lên một hồi cơn sóng thần.

Thông Thiên Ma Thể!

Nguyên tới đây chính là Thông Thiên Ma Thể uy lực sao?

Lúc này mới vẻn vẹn chỉ là vừa mới bước vào Tẩy Cân Chi Cảnh mà thôi, giả sử chân chính đem Thông Thiên Ma Thể tu luyện tới đại thành chi cảnh, như vậy nên kinh khủng bực nào lực lượng?

"Cùng tiến lên!"

Ngắn ngủi thất thần, còn lại mấy cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử cũng chợt phản ứng kịp, kinh khủng như vậy tồn tại, đã căn bản không phải

bọn hắn bất luận kẻ nào có khả năng chống lại, biện pháp duy nhất chính là vây công!

Bây giờ trốn ở chỗ này đệ tử có chừng bảy vị, từng cái đều là Linh Phủ Cảnh thực lực, một khi liên thủ lại, chính là đối mặt Đường Hách loại kia tồn tại, cũng dám đánh một trận.

"Đến tốt lắm!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc không lùi mà tiến tới, một tay ném một cái, trực tiếp đem vừa mới giành được đao văng ra.

Ngay tại lúc đó, dưới chân đột nhiên một bước, cả người đột ngột từ mặt đất mọc lên, trước mặt một quyền đập ra.

Trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc cũng đã trực tiếp xông vào đối phương trong vòng vây, chỉ là, bây giờ Bạch Nhạc còn ở đâu có nửa điểm bị vây công dáng vẻ, rõ ràng là lấy một địch bảy, lại y nguyên vẫn là bày ra một bộ chủ động công kích tư thế tới.

Trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc trên người liền chịu không ít hạ công kích, nhưng mà bằng vào tiểu thành Thông Thiên Ma Thể, nhưng là ngạnh sinh sinh trực tiếp chống được tới.

Dạng này nhục thân chi lực, quả thực làm người tuyệt vọng!

"Các ngươi, đánh đủ?" Liếc liếc mắt, trên người bị trảm phá quần áo, Bạch Nhạc lạnh rên một tiếng, cơ hồ là vừa nói, trên người đột nhiên bộc phát ra một cổ khủng bố ma khí.

Thân thể mạnh mẽ, nhưng lại không có nghĩa là Bạch Nhạc liền cũng chỉ có nhục thân chi lực.

Trước đó không sử dụng ma khí, là ý định muốn thử một chút Thông

Thiên Ma Thể uy lực, bây giờ đã nhìn ra kết quả, nơi nào sẽ còn lại không công chịu đòn.

Từ được đến Thông Thiên Ma Công tới nay, Bạch Nhạc vẫn luôn chỉ có đang bị người đẩy vào tuyệt cảnh tình huống dưới, mới điều động Thông Thiên Ma Công lực lượng liều mạng, bây giờ nhưng là hắn lần đầu tiên chủ động thi triển Thông Thiên Ma Công tới đối địch.

Bỏ qua tất cả Huyền Môn công pháp, thậm chí ngay cả kiếm cũng không cần, Bạch Nhạc hoàn toàn là tại lấy một loại khác hoàn toàn khác biệt phương thức mà chiến đấu.

Giờ khắc này Bạch Nhạc, liền không còn là cái kia phổ thông Huyền cấp tông môn đệ tử, mà là Ma Quân truyền nhân!

Vị kia lấy sức một mình giết tới Đạo Lăng sơn, đánh bại Đạo Lăng bất bại thần thoại thế gian đệ nhất cao thủ, Thông Thiên Ma Quân!

Tu vi càng là đề thăng, Bạch Nhạc liền càng là có thể cảm nhận được Thông Thiên Ma Quân cường đại cùng kinh diễm!

Lúc trước bước vào linh phủ thời điểm, Bạch Nhạc ở trong lòng, cũng đã tiếp thu Thông Thiên Ma Quân vị sư tôn này, bây giờ quyết tâm lấy ma đạo thân phận, thậm chí là lấy Thông Thiên Ma Quân truyền nhân thân phận một lần nữa xuất thế, nhất định phải làm được đồng giai vô địch, quét ngang thiên hạ, như vậy mới vừa không phụ thông thiên tên.

Đây là Bạch Nhạc lấy cái thân phận này xuất thế đệ nhất chiến, liền quyết định Bạch Nhạc tất nhiên sẽ không cho đối phương nửa điểm cơ hội.

"Oanh!"

Trong cơ thể ma khí điên cuồng vận chuyển, phối hợp Thông Thiên Ma

Thể cái kia lực lượng kinh khủng, trong nháy mắt liền để cho Bạch Nhạc tốc độ tiêu thăng đến cực hạn.

Vô luận ngăn ở trước mặt là cái gì, đều là một quyền đánh tan!

Trong nháy mắt, ngăn ở Bạch Nhạc trước người một người liền bị một quyền này trực tiếp đánh vào lòng ngực, một quyền chấn vỡ trái tim, liền hừ đều không rên một tiếng liền trực tiếp bị mất mạng.

"Liều mạng với hắn!"

Mắt thấy Bạch Nhạc một quyền liền oanh sát một người, còn lại mấy cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử sắc mặt đại biến, trong mắt khó có thể ức chế lộ ra một tia sợ hãi.

Tới mức này, nơi nào còn có người dám ôm nửa điểm lòng cầu gặp may, cơ hồ là trong nháy mắt, còn lại sáu cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, đồng thời thi triển ra Đốt Huyết Thuật.

Lúc này Bạch Nhạc, mang cho bọn hắn áp lực thực sự quá lớn, đó là một loại gần như hít thở không thông cảm giác áp bách, trừ Đốt Huyết Thuật bên ngoài, bọn hắn còn muốn không ra bất kỳ có thể cùng đối phương chống lại khả năng.

Chính như Bạch Nhạc trước đó nói, trong nơi này hay là bọn hắn câu được một con cá lớn, rõ ràng đối phương mới là thợ săn, mà bọn hắn mới là đần độn đụng vào cá a!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Một quyền đánh bể

Bằng tâm mà nói, nhiều như vậy Linh Phủ Cảnh cao thủ không tiếc đại giới thi triển Đốt Huyết Thuật, nếu là thật có thể trên dưới chuyên tâm, liều mình tương bác, dù cho là có Thông Thiên Ma Thể, Bạch Nhạc chỉ sợ cũng được tránh mũi nhọn.

Dù sao, hắn Thông Thiên Ma Thể chỉ là tiểu thành, còn xa không có đạt được loại kia không nhìn Linh Phủ Cảnh công kích cấp độ.

Đáng tiếc, nhìn đối phương, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì một hồi cười nhạt.

Nếu như chưa quen thuộc ma đạo người, có lẽ sẽ bị lừa đi qua, có thể Bạch Nhạc lại cùng những thứ này người trong ma đạo đánh qua rất nhiều lần giao tế, những người này từng cái vì tư lợi, lẫn nhau ở giữa, căn bản không có cảm tình gì đáng nói, một chỗ dính tiện nghi thời điểm không thành vấn đề. Chỉ khi nào gặp phải nguy hiểm, ngươi trông cậy vào bọn hắn xuất ra đồng sinh cộng tử khí phách đến, nhưng là căn bản không có khả năng sự tình.

Từ biểu hiện ra, bọn hắn bày ra một bộ ngọc nát đá tan tư thế, nhưng trên thực tế, bọn hắn đối với đánh chết đối phương, trên thực tế đã sớm không làm nửa điểm hy vọng!

Thi triển Đốt Huyết Thuật, chính là muốn bày ra một bộ không tiếc cá chết lưới rách tư thế, làm cho đối phương có chỗ kiêng kỵ, sau đó mượn lấy bức lui đối phương cơ hội đào tẩu mà thôi.

Xem thấu điểm này, Bạch Nhạc đâu còn sẽ có nửa điểm ý lùi bước.

Đạp chân xuống, không nhìn thẳng hắn mấy người công kích, thẳng đến

gần nhất một người mặt mà đi.

Huyết Ảnh Trảo!

Mắt thấy Bạch Nhạc thẳng đến tới mình, cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử trong lòng dọa cho giật mình, giờ khắc này mới là chân chính liều mạng đem trong cơ thể tất cả lực lượng đều kích thích ra, thi triển Huyết Ảnh Trảo hướng về Bạch Nhạc yết hầu nắm tới.

Thời khắc thế này, hắn xem vô cùng rõ ràng, trông cậy vào chính mình ngăn trở Bạch Nhạc công kích căn bản không có bất luận cái gì khả năng, duy nhất sinh cơ chính là liều mạng! Lấy một loại lưỡng bại câu thương đấu pháp, bức Bạch Nhạc biến chiêu, đổ Bạch Nhạc cố kỵ hắn mấy người, không chịu cùng hắn lấy thương đổi thương.

"Phốc!"

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, thậm chí có thể nói, trong đầu hắn ý niệm trong đầu cũng còn không có chuyển hoàn, Bạch Nhạc quả đấm cũng đã nện xuống tới.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc quả đấm liền trực tiếp nện ở cái kia đệ tử mặt bên trên, lực lượng kinh khủng trong nháy mắt nổ lên, một quyền phía dưới, toàn bộ khuôn mặt đều bị đánh lõm xuống đi vào, trong nháy mắt bị mất mạng.

Đương nhiên, coi như cường sát đối phương đại giới, Bạch Nhạc cũng ngạnh kháng Huyết Ảnh Trảo một kích.

Thổi phù một tiếng, Bạch Nhạc trên cổ đồng dạng bị đối phương ngón tay rạch ra một vết thương, cứ việc vết thương cũng không sâu, nhưng này nhưng cũng có nghĩa là, chạy theo tay tới nay, Bạch Nhạc lần đầu tiên thụ thương.

Đáng tiếc, điểm này tổn thương đại giới, không ngờ lại là một cái mạng.

Thông Thiên Ma Thể đã bị Bạch Nhạc thôi động đến mức tận cùng, rồi mới miễn cưỡng ngăn lại một kích này, loại thời điểm này, nếu như hắn Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử theo theo công qua đây, Bạch Nhạc cũng ắt sẽ bị bị thương nặng.

Nhưng mà, chính như Bạch Nhạc dự liệu, những người này căn bản là năm bè bảy mảng, chứng kiến Bạch Nhạc cường sát cái kia đệ tử thời điểm, người khác liền ăn ý đồng thời thu tay lại, như thiểm điện phân tán mà chạy.

Từ vừa mới bắt đầu bọn hắn liền đoán sai đối phương thực lực, loại tình huống này, căn bản không người có tâm tư liều mạng, chỉ cần có thể thoát được tính mệnh, đem tin tức truyền trở về liền đủ đủ.

"Muốn đi? Cái nào dễ dàng như vậy!"

Nếu như đổi người khác, tập sát hai người, bức lui đối phương cũng đã đủ đủ, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, lại căn bản không phải có chuyện như vậy.

Hắn cũng không thỏa mãn tại dọa lui đối phương, lần này đối mặt Huyết Ảnh Ma Tông hội nguy hiểm cỡ nào, chỉ có Bạch Nhạc trong lòng mình rõ ràng nhất! Hắn nhất định muốn không ngừng hạ sát thủ, bằng tàn nhẫn điên cuồng nhất một mặt hiện người, như vậy mới có thể đưa đến uy hiếp tác dụng, mức độ lớn nhất đả kích đối phương lòng tin cùng dũng khí, tại sau đó trong cuộc sống, nhiều hơn vài phần sinh cơ.

Nhanh như thiểm điện!

Không nhìn thẳng trên cổ mình vết thương, Bạch Nhạc nhảy lên ở giữa, trực tiếp từ đuổi theo.

"Lưu lại cho ta!"

Ma khí ngập trời, trong khoảnh khắc hóa thành một chỉ bàn tay to lớn đánh ra mà xuống, sau một kích, đi ở cuối cùng một cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử nhất thời bị một chưởng này vỗ xuống tới.

Đương nhiên, dạng này cách không một chưởng, tự nhiên không có khả năng giết chết hắn, thậm chí ngay cả làm bị thương hắn đều khó khăn, nhưng này lại có nghĩa là, hắn chạy trốn bị cắt đứt, không thể không lần nữa đối mặt kinh khủng này thanh y nhân.

"Ngươi đừng khinh người quá đáng!"

Sắc mặt dữ tợn, bị Bạch Nhạc mạnh mẽ lưu lại, nhưng cũng đồng thời kích phát trong lòng hắn hung tính, Đốt Huyết Thuật lần nữa bạo phát, toàn thân gần một nửa tinh huyết trong nháy mắt này bốc cháy lên, nguyên bổn chính là linh phủ trung kỳ thực lực, ngạnh sinh sinh bị đẩy tới linh phủ hậu kỳ cấp độ.

Ngay tại lúc đó, trong tay kiếm chợt ra khỏi vỏ, như một cái rống giận Giao Long hung hăng hướng về Bạch Nhạc nhào tới.

Giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc cũng đồng dạng cảm thụ được một tia cảm giác nguy cơ.

Đương nhiên, Bạch Nhạc tự nhiên có thể lui, hơn nữa, đối phương thật cũng không có thật cùng Bạch Nhạc liều mạng ý tứ, chỉ cần Bạch Nhạc bằng lòng lui, liền tất nhiên có thể tách ra một kích này, chỉ là mượn cơ hội này, đối phương tự nhiên cũng có thể thuận thế đào tẩu.

Chỉ là, đánh tới mức này, Bạch Nhạc nơi nào còn đuổi theo làm cho đối phương ung dung rút đi.

Trong mắt lóe lên lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc lạnh giọng nói rằng,

"Chính là Đốt Huyết Thuật, chẳng lẽ ta liền sẽ không sao?"

Lông mày nhíu lại, cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc trên người đồng dạng dấy lên lau một cái huyết sắc , đồng dạng đem Đốt Huyết Thuật thi triển ra.

Năm đó tập sát Đường Hách thời điểm, Bạch Nhạc liền từ Đường Hách trên người đạt được Đốt Huyết Thuật, hơn nữa rất dễ dàng liền tu thành Đốt Huyết Thuật, chỉ là vẫn luôn không có cơ hội thi triển mà thôi, bây giờ ở đối phương bức bách xuống, Bạch Nhạc không muốn đơn giản bại lộ Thôn Thiên Quyết, cũng chỉ có thể thi triển Đốt Huyết Thuật tới đối kháng.

Oanh!

Mượn lấy Đốt Huyết Thuật lực lượng, Bạch Nhạc thực lực đồng dạng tùy theo tăng vọt, không tránh không né, Bạch Nhạc đồng dạng vẫn là một quyền kích ra, chính diện đón nhận một kiếm này!

Quyền kiếm giao kích, cái kia khủng bố trùng kích hầu như làm người ta hít thở không thông, dù cho là đã chạy ra một khoảng cách mấy cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, cũng đồng dạng có thể cảm thụ được một kích này khủng bố, vô ý thức hồi quay đầu lại liếc mắt nhìn.

"Coong!" Một tiếng, cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử trường kiếm trong tay, vậy mà thình lình bị một quyền này đập cong, phát sinh một tiếng gào thét tiếng, rời khỏi tay!

Trường kiếm rời khỏi tay, tự nhiên cũng mắc đi cầu vị một trận chiến này đã phân ra thắng bại.

Đánh bay trường kiếm, một quyền này dư thế chưa tiêu, thẳng đập phải cái kia đệ tử miệng ngực, hóa giải đại bộ phận lực lượng, một quyền này mặc dù không thể đánh chết đối phương, nhưng cũng đồng dạng trong

nháy mắt đánh nát đối phương xương sườn trước ngực, giống như chó chết đồng dạng ngã trên mặt đất, cũng lại giãy dụa khó lường.

Đánh tan cái này một người, Bạch Nhạc vẫn như cũ không chịu bỏ qua, thân hình thoắt một cái, trực tiếp lấy ra vừa mới bị hắn đánh bay trường kiếm, bàn tay một trảo, vô căn cứ đem cái này cái này một thanh trường kiếm ném ra.

Kiếm như cầu vồng!

Cứ việc Bạch Nhạc vẫn chưa thi triển kiếm đạo, nhưng đến cảnh giới bực này, tùy ý một kích, cũng đồng dạng ngầm có ý kiếm ý, trường kiếm phá không, phát sau mà đến trước, trực tiếp đâm thủng ngực mà qua, lại đem một người đóng đinh trên mặt đất.

Cho đến giờ phút này, còn lại Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, mới triệt để chạy ra Bạch Nhạc ánh mắt.

Trong vũng máu, Bạch Nhạc ngạo nghễ mà đứng, thoáng như Tu La!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Ngươi phải cùng ta kết giao bằng hữu?

Đây hết thảy đều phát sinh thực sự quá nhanh, nhanh đến Tiếu Vượng cùng Đàm Y Viên bọn hắn thậm chí căn bản phản ứng không kịp nữa qua đây, cho tới giờ khắc này mới nhịn không được hít vào một ngụm khí lạnh, khắp cả người phát lạnh, nhìn đạp trong vũng máu người áo xanh kia thân ảnh, ngay cả chạy trốn dũng khí đều thăng không nổi.

Trong khoảnh khắc, lấy một địch bảy, vẫn giết đối phương, ba chết một tổn thương, chỉ chạy ra ba người! Nếu như coi là ngay từ đầu đã bị Bạch Nhạc bị thương nặng người kia, càng là đạt được ba chết lưỡng tổn thương loại này không thể tưởng tượng nổi cấp độ.

Cái này còn là người sao?

Để tay lên ngực tự hỏi, toàn bộ Hàn Sơn chỉ sợ cũng chỉ có vị kia bị bọn hắn chỗ sùng bái Đại sư huynh mới có thể miễn cưỡng làm được điểm này a?

Trong ma đạo, bao lâu lại ra một cái như vậy nhân vật hung ác? !

Đây cũng là tối trọng yếu một điểm. . . Đối phương là ma tu a!

Đừng xem, tựa hồ cùng Huyết Ảnh Ma Tông có cừu oán, giết cái một cái máu chảy thành sông, ai có thể dám nói, đối phương liền sẽ không tiện tay cũng thủ tiêu bọn hắn những thứ này chính đạo đệ tử?

Nghĩ vậy, hai người không khỏi đều có chút khẩn trương.

Nhưng mà, cho dù ai cũng không nghĩ tới là, cùng bọn chúng khác biệt,

Dương Bằng nhìn đối phương, nhưng là sáng mắt lên, không có nửa điểm sợ hãi ý tứ, ngược lại chủ động nghênh đón.

"Vị huynh đệ kia, đa tạ ân cứu mạng! Giới thiệu lần nữa một chút, tại hạ Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử, Dương Bằng, dương thụ dương, bằng hữu bằng! Bình sinh tâm nguyện lớn nhất chính là quảng giao thiên hạ bằng hữu, không biết có thể hay không cùng huynh đệ kết giao bằng hữu?"

Liền ôm quyền, Dương Bằng nghiêm trang mở miệng nói.

Nghe được Dương Bằng, Bạch Nhạc cũng không khỏi nao nao, khá hơi kinh ngạc mở miệng nói, "Ngươi phải cùng ta kết giao bằng hữu? Cùng một cái ma tu kết giao bằng hữu?"

Vừa mới trận chiến kia, Bạch Nhạc có thể không có nửa điểm che lấp, có thể nói là ma uy ngập trời, trừ phi Dương Bằng mắt mù, bằng không há có thể nhìn không ra hắn là ma tu.

Thất Tinh Tông đệ tử, thậm chí còn là chân truyền đệ tử, nhưng phải cùng một cái ma tu kết giao bằng hữu, cái này há chẳng phải là chuyện cười lớn.

"Ma tu thì như thế nào?" Khoát khoát tay, Dương Bằng chẳng hề để ý nói rằng, "Lão đầu tử nhà ta nói qua, ma tu cũng bất quá chỉ là lựa chọn một loại khác phương pháp tu hành mà thôi, mặc dù tu hành như vậy đi nhầm đường, có thể cũng không trở thành một gậy đánh chết. . . Như Huyết Ảnh Ma Tông người trong như vậy thị huyết ác độc ma đạo yêu nhân tự nhiên người người phải trừ diệt, có thể giống như huynh đệ loại nhân vật như ngươi, dù cho là ma tu, ta Dương Bằng cũng là vạn phần bội phục."

Những lời này, Dương Bằng nói lên mặt cụ non, nghiễm nhiên một bộ người từng trải dáng vẻ, chỉ là nhắc tới một câu kia lão đầu tử nhà ta thời

điểm, cũng làm cho Bạch Nhạc trong lòng một hồi thấy đúng.

Có thể nói ra ma tu cũng bất quá chỉ là lựa chọn một loại khác phương pháp tu hành mà thôi lời như vậy, vô luận là lòng dạ hay là thực lực, đều tất phải vượt qua xa kẻ đầu đường xó chợ có thể so sánh.

Chỉ dựa vào một câu nói này, liền có thể nhìn ra, Dương Bằng thực lực bản thân mặc dù không được tốt lắm, nhưng lại tất nhiên có một cái bất phàm xuất thân.

Điều này cũng làm cho giải thích, vì sao Dương Bằng rõ ràng thực lực, lại có thể đứng hàng Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử nguyên nhân.

Nếu không phải phía sau tồn tại thật lớn chỗ dựa vững chắc, chỉ sợ cũng tuyệt đối nói không nên lời muốn cùng ma tu kết giao bằng hữu loại này não tàn nói tới, phải biết, nơi đây nhưng còn có hai cái Hàn Sơn đệ tử ở bên cạnh đâu, một khi lời này truyền đi, chính là thiên đại phiền phức.

Chỉ là nghĩ lại, Bạch Nhạc rồi lại không khỏi có chút mỉm cười, "Ngươi là sợ ta giết ngươi sao?"

Câu nói đầu tiên vạch trần Dương Bằng tiểu tâm tư, Dương Bằng trên mặt cũng không khỏi hơi hơi đỏ lên, chỉ là lập tức lại không quan tâm gật đầu, trực tiếp thừa nhận hạ xuống, "Không sai, ta thật là có một chút ý nghĩ thế này, bất quá, đây không phải là trọng điểm! Nếu không có ngươi, ta sợ là cũng chết sớm tại Huyết Ảnh Ma Tông những người kia trên tay, này mạng nhỏ vốn chính là ngươi cứu, ngươi muốn cầm trở về, ta cũng không có câu oán hận nào."

Vỗ vỗ miệng ngực, Dương Bằng tiếp tục nói, "Đương nhiên, nếu có thể lưu lại cái mạng này, ta tự nhiên càng cảm kích! Dứt bỏ sinh tử không đề cập tới, ta nhưng là xác thực muốn kết giao ngươi người bạn này, dù là ngươi sau một khắc liền giết ta, ta cũng vẫn là nói như thế."

Những lời này, chợt vừa nghe đi lên, tựa hồ có chút nói bậy, nào có biết rõ sau một khắc sẽ bị giết, còn muốn cùng đối phương kết giao bằng hữu, đây không phải là chuyện phiếm sao?

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc ngược lại có thể từ Dương Bằng trên người cảm thụ được một tia chân thành tới.

Trước mặt cái này gia hỏa mặc dù có chút bên trong hai, có thể chính như chính hắn nói, đối hắn mà nói, quảng giao thiên hạ bằng hữu, tựa hồ đã trở thành một loại tín niệm, vô luận lại như thế nào không đáng tin cậy, từ loại này nhân khẩu bên trong nói ra, cũng đều mang theo vài phần khác chân thành.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng ngược lại đối Dương Bằng ấn tượng mấy phần.

"Kết giao bằng hữu cũng không cần, bất quá. . . Ngươi này mạng nhỏ, ta ngược lại là có thể trước trả lại cho ngươi." Khóe miệng hơi hơi giơ lên, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói.

"Không phải vậy, ta này mạng nhỏ ngươi có trả hay không cho ta không trọng yếu, với ngươi kết giao bằng hữu mới là nhất chuyện trọng yếu!" Hoàn toàn không có nửa điểm nhặt hồi tính mệnh cảm giác vui sướng, Dương Bằng rung đùi đắc ý nói rằng, "Như ngươi như vậy thiên kiêu nhân vật, có thể gặp phải cũng đã là vận khí, nếu như sượt qua người, nhưng ngay cả tên ngươi cũng không biết, vậy đơn giản là thiên đại tiếc nuối, ta Dương Bằng tuyệt đối không thể lưu lại loại tiếc nuối này."

"Ngươi vẫn còn không biết rõ tốt." Liếc Dương Bằng liếc mắt, Bạch Nhạc vẫn như cũ không hề bị lay động.

Cơ hồ là tại vừa nói, Bạch Nhạc con mắt không khỏi lần nữa nheo lại.

Trong chốc lát, Dương Bằng cùng Tiếu Vượng bọn hắn cũng đồng dạng

nghe được một hồi trầm thấp tiếng vó ngựa, từ bên ngoài sơn cốc truyền đến, như một mảnh kinh lôi tiếng.

"Thanh Vân Kỵ!"

Thậm chí không cần nhìn sạch, chỉ bằng cái này tiếng sấm rền vang tiếng vó ngựa, là có thể để cho Dương Bằng đoán được người đến thân phận.

Toàn bộ Thanh châu, cũng chỉ có Thanh Vân Kỵ mới có thể có phần này uy thế.

Sắc mặt hơi đổi một chút, Dương Bằng vội vã mở miệng nói, "Vị huynh đệ kia, ngươi nhanh thu liễm khí tức, tựa như ngươi lúc tới sau khi! Những thứ này Thanh Vân Kỵ cũng không dễ trêu chọc, ta giúp ngươi đánh yểm trợ."

Nói chuyện trước đó, Dương Bằng lập tức chuyển hướng Tiếu Vượng cùng Đàm Y Viên nói rằng, "Hai người các ngươi, nếu ai dám để lộ nửa điểm miệng gió, chính là ta Dương Bằng địch nhân, coi như cùng Hàn Sơn trở mặt, ta cũng phải giết các ngươi."

Trước đó Dương Bằng còn cùng Tiếu Vượng cùng Đàm Y Viên nói giỡn, tựa hồ rất có hảo cảm dáng vẻ, nhưng này một khắc, Dương Bằng nhưng là chợt biến sắc mặt, không có chút nào tình cảm có thể giảng.

Trong nháy mắt, vô luận là Tiếu Vượng vẫn là Đàm Y Viên trong lòng cũng không khỏi rùng mình.

Không nói đến đối phương thực lực kinh khủng, coi như Thanh Vân Kỵ tới có thể hay không lưu lại, riêng chỉ là Dương Bằng những lời này uy hiếp, liền để bọn hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Đừng xem Dương Bằng hầu hết thời gian tựa hồ có chút không đáng tin cậy. Chỉ khi nào hắn nghiêm túc, lại xác thực có được cực kỳ năng lượng

khổng lồ.

Hai người bọn họ thật đúng là trêu chọc không nổi Dương Bằng.

Chỉ là. . . Dương Bằng vậy mà là một cái ma tu, uy hiếp như vậy bọn hắn, nhưng cũng xác thực để bọn hắn cảm thấy một hồi không thể tưởng tượng nổi.

Mí mắt nhấc lên một chút, Bạch Nhạc tự nhiên nghe được Dương Bằng, nhưng lại cũng chưa tin hoàn toàn, mặc dù thu liễm khí tức, nhưng trong lòng vẫn như cũ vẫn duy trì đề phòng, lẳng lặng đứng tại chỗ, ngay tại lúc đó, dưới chân hơi hơi một điểm, vừa mới bị hắn bị thương nặng cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử lần nữa bị giẫm một cước, nhất thời triệt để ngất đi.

Đây là hắn cố ý lưu lại miệng sống, cũng không thể bị Thanh Vân Kỵ phát hiện.

Trong chốc lát, hơn trăm người Thanh Vân Kỵ tiểu đội nhất thời xông vào trong sơn cốc, xuất hiện ở mấy người trước mặt.

Ngẩng đầu một cái, những thứ này Thanh Vân Kỵ liền chứng kiến những cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử thi thể, con ngươi không khỏi hơi hơi co rụt lại, lập tức tự nhiên rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Mặc dù không có chứng kiến vừa mới tất cả, thật là bằng bản năng, bọn hắn liền có thể cảm giác được cái này một ít chỉ sợ sẽ là trước mặt cái này không biết lai lịch thanh y nhân làm.

Giơ lên mã tiên, dẫn đầu Thanh Vân Kỵ đội trưởng trong mắt tràn đầy vẻ ngưng trọng, trầm giọng mở miệng nói, "Thanh Vân Kỵ tuần tra, các hạ người phương nào, hãy xưng tên ra!"

Hai tay thả lỏng phía sau, Bạch Nhạc thần sắc vẫn như cũ trong trẻo

nhưng lạnh lùng, lại hoàn toàn không trả lời ý tứ.

Như không tất yếu, Bạch Nhạc cũng không muốn cùng Thanh Vân Kỵ nổi lên va chạm, bởi vì cái kia có nghĩa là cùng vị kia đáng sợ Thanh Châu phủ chủ là địch! Nhưng đồng dạng, Bạch Nhạc cũng sẽ không hướng Thanh Vân Kỵ cúi đầu, bây giờ hắn, cũng không phải là cái kia Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, mà là ma tu, Thông Thiên Ma Quân truyền nhân.

"Diệp đội trưởng, vị này là bằng hữu ta, thân phận không tiện tiết lộ, xem ở ta mặt mũi, lúc đó bỏ qua như thế nào?" Hơi hơi ôm quyền, Dương Bằng lúc này vượt qua đám người ra, nhìn đối phương mở miệng nói.

"Dương Bằng?"

Cho tới giờ khắc này, đối phương lúc này mới thấy rõ Dương Bằng, thần sắc nhất thời hòa hoãn vài phần.

Thanh Vân Kỵ mặc dù xưa nay cùng Thanh châu tông môn không có quan hệ gì, thật là vị này Dương Bằng nhưng là duy nhất ngoại lệ.

Chính như Dương Bằng tự mình nói, hắn thật đúng là bằng hữu ngàn ngàn vạn, dựa vào cái kia cổ với ai cũng dám kết giao sức mạnh, cho dù là Thanh Vân Kỵ người, cũng đồng dạng với hắn có chút giao tình.

Một đội này Thanh Vân Kỵ đội trưởng, tên là Diệp Kiến Tường, trước đó cùng Dương Bằng không chỉ một lần từng uống rượu.

Ngươi muốn nói, bởi vì Dương Bằng trái với nguyên tắc tự nhiên không được, có thể mặt mũi nhiều ít cũng vẫn là cấp cho vài phần.

Khẽ vuốt cằm, Diệp Kiến Tường lập tức mở miệng nói, "Nếu là bằng hữu ngươi, tự nhiên không phải phỉ nhân, bất quá. . . Nơi đây là chuyện

gì xảy ra?"

"Bất quá là Huyết Ảnh Ma Tông mấy cái tiểu nhân vật, chúng ta mấy người vừa mới liên thủ giết chết." Con mắt đều không nháy một chút, Dương Bằng không để ý mở miệng nói.

"Ồ?"

Chân mày hơi nhíu, Diệp Kiến Tường không khỏi lần nữa quan sát một chút mặt đất ba bộ thi thể.

Bằng hắn nhãn lực, tự nhiên có thể đoán được, chết ba người toàn bộ đều là Linh Phủ Cảnh thực lực, muốn tập sát ba vị Linh Phủ Cảnh cao thủ, có thể tuyệt đối không phải cái gì đơn giản sự tình.

Dương Bằng nói dễ nghe, nhưng trên thực tế, hắn có vài phần thực lực, Diệp Kiến Tường trong lòng vẫn là rõ ràng.

Còn như bên kia cái kia hai cái Hàn Sơn đệ tử, khí tức bình thản, hiển nhiên không hề giống là theo người đã giao thủ dáng vẻ, như vậy rất hiển nhiên, cái này ba người sợ rằng đều là cái kia không muốn nói ra thân phận thanh y nhân giết.

Có thể có phần thực lực này, chỉ sợ tất nhiên cùng Thất Tinh Tông có chút quan hệ, chỉ là Dương Bằng tất nhiên đứng ra đón lấy, hắn lại không có thể từ Bạch Nhạc trên người nhận thấy được dị thường gì đến, tự nhiên cũng không tiện hỏi tới nữa.

Dù sao, cho dù là Thanh Châu phủ chủ cũng không muốn tùy tiện đắc tội Thất Tinh Tông.

"Huyết Ảnh Ma Tông yêu nhân gần nhất hành sự cực kỳ càn rỡ, chính các ngươi cẩn thận một chút."

Gật đầu, Diệp Kiến Tường lúc này quay đầu ngựa lại, mang theo Thanh Vân Kỵ hướng bên ngoài sơn cốc chạy như bay.

Thẳng đến nhìn đối phương đi sạch sẽ, Dương Bằng lúc này mới thở phào một cái, "Không có việc gì, ta theo Thanh Vân Kỵ nhiều ít vẫn là có chút giao tình, không có chuyện gì lớn, bất quá, nơi đây không nên ở lâu, chúng ta vẫn là đổi chỗ khác nói chuyện đi."

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Chúng ta không phải địch nhân

Thật sâu xem Dương Bằng liếc mắt, Bạch Nhạc cũng đồng dạng có chút không nghĩ tới đối phương thực biết vì mình đánh yểm trợ.

Bất quá, bất kể thế nào nói, cuối cùng là thừa đối phương một cái nhân tình, loại tình huống này, Bạch Nhạc tự nhiên cũng không tiện rồi trực tiếp ly khai, một tay một trảo, đem ngất đi cái kia ma đạo đệ tử bắt lại, đi về phía bên cạnh trong rừng cây đi tới.

Nhìn thấy Bạch Nhạc không có cự tuyệt, Dương Bằng nhất thời tinh thần đại chấn chặt chạy theo.

Còn như Tiếu Vượng cùng Đàm Y Viên, bằng tâm mà nói, bọn họ là không muốn dính vào, chỉ là từ vừa mới giúp đỡ đánh yểm trợ bắt đầu, bọn hắn cũng đã bị Dương Bằng mạnh mẽ lôi xuống nước, hiện tại còn muốn thoát thân, ở đâu có dễ dàng như vậy.

Huống chi, đừng xem hiện tại người áo xanh kia tựa hồ rất dễ nói chuyện, chỉ khi nào bọn hắn toát ra muốn đi ý đồ, nói không chừng đối phương liền sẽ cho rằng bọn họ là muốn đi tìm Thanh Vân Kỵ mật báo, trực tiếp hạ sát thủ, đó mới là chết oan uổng.

Bọn hắn cũng không Dương Bằng như vậy không có tim không có phổi.

Đương nhiên, trên thực tế, Bạch Nhạc cũng không quan tâm bọn hắn ý tưởng, càng không cái gì sát nhân diệt khẩu ý tưởng, nếu là đối phương cứ vậy rời đi, Bạch Nhạc tuyệt đối sẽ không ngăn cản.

Đem cái kia trọng thương Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử ném xuống đất,

Bạch Nhạc đầu ngón chân nhẹ nhàng đá một cái, nhất thời một cổ tinh túy ma khí dũng mãnh vào đối phương thân thể, trong khoảnh khắc, tên xui xẻo kia liền tỉnh lại.

"Tiền bối tha mạng!"

Tỉnh táo lại, khóe mắt quét cái kia một thân áo xanh, cái kia đệ tử trong lòng nhất thời liền mọc lên một cổ khó diễn tả được ý sợ hãi, vội vã cầu xin tha thứ.

Tấm này không chút cốt khí dáng vẻ, nhất thời xem Tiếu Vượng bọn hắn mắt trợn trắng.

Chỉ là, đối phương lại hiển nhiên không có cái này tự giác, cốt khí? Đồ chơi kia đáng giá mấy đồng tiền?

"Ngươi nên biết ta muốn hỏi gì." Bình tĩnh đứng tại chỗ, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

Trên mặt hơi hơi cứng đờ, cái kia đệ tử không ngừng bận rộn giải thích, "Tiền bối, không phải ta không chịu nói, thật sự là, chúng ta cũng không biết a. . . Lần này sở hữu kế hoạch, đều là Phá Nam Phi tự tay chế định, chúng ta chỉ phụ trách theo hắn kế hoạch hành động, căn bản không biết người khác an bài."

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc nghiễm nhiên một bộ ngươi nói rất có đạo lý, ta đã tin tưởng ý tứ, chỉ là từ trong miệng phun ra lời nói, nhưng là nhất thời đem cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử hù dọa hồn phi thiên ngoại.

"Ta tin tưởng ngươi cái gì cũng không biết, thật là. . . Vậy ngươi còn có gì hữu dụng đâu?"

"Bạch Nhạc! Ta có thể giúp tiền bối trong tối bảo hộ Bạch Nhạc!"

Trong lòng một mảnh kinh hãi, cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử vội vã mở miệng nói. Thân là người trong ma đạo, hắn vô cùng rõ ràng người trong ma đạo tác phong làm việc, cái gì thương hại cùng nhân từ đều là xả đản, muốn phải sống sót, biện pháp duy nhất chính là chứng minh chính mình giá trị.

Vô dụng, cái này bản thân liền là đáng sợ nhất đánh giá, cũng thường thường có nghĩa là đã tới gần tử vong.

Bạch Nhạc!

Tên này hắn là lo lắng phía dưới, thương hoàng gọi ra, thật là rơi vào Dương Bằng bọn hắn trong tai, nhưng là chợt nổi lên một hồi cơn sóng thần.

Có thể được phái ra tìm kiếm Huyết Ảnh Ma Tông manh mối, bọn hắn lại làm sao có thể không biết Bạch Nhạc tên, có thể nói, lần này Huyết Ảnh Ma Tông xuất thế tin tức, bản thân liền là bởi vì Bạch Nhạc mới bộc đi ra.

Chỉ là. . . Bạch Nhạc làm sao lại cùng ma đạo người có quan hệ? Trước mắt người áo xanh này thật là thật ma đạo cao thủ a.

"Trong tối bảo hộ, ta xem các ngươi là muốn dùng Bạch Nhạc tới uy hiếp ta a?" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói, "Các ngươi Huyết Ảnh Ma Tông muốn làm cái gì, nguyên bản không quan hệ với ta, nhưng vì cái gì các ngươi hết lần này tới lần khác muốn chọc tới trên đầu ta tới. . . Ta nói chuyện, liền chỉ coi là ở đánh rắm sao?"

Bắt lại đối phương cổ áo, đem nhắc tới, Bạch Nhạc lạnh giọng nói rằng, "Các ngươi không phải là muốn biết, ta là ai sao? Ngươi yên tâm, dùng không bao lâu, các ngươi thì sẽ biết, chỉ mong đến lúc đó, các ngươi sẽ không hối hận."

Nói xong những lời này, Bạch Nhạc dùng sức đem đối phương đẩy hồi mặt đất, nhàn nhạt mở miệng nói, "Còn như Bạch Nhạc. . . Đã các ngươi muốn giết, vậy thì đi giết tốt, Mỗ gia tung hoành thiên hạ, cho tới bây giờ chỉ biết giết người, sẽ không người giám hộ."

"Các ngươi dám phá hỏng chuyện ta, ta liền diệt các ngươi Huyết Ảnh Ma Tông!"

Nói xong những lời này, Bạch Nhạc một cước đạp đến tên xui xẻo kia trên mông, trực tiếp đưa hắn đá bay, "Cút, trở về nói cho Phá Nam Phi. . . Để cho hắn rửa cái cổ chờ lấy, ta chẳng mấy chốc sẽ đi tìm hắn."

Mặc dù bị Bạch Nhạc một phen nhục nhã, có thể cuối cùng cũng bảo vệ một cái mạng, cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử càng là gắng gượng thương thế trên người, liền đầu cũng không dám hồi, té chạy đi.

Trên thực tế, ngay cả chính hắn, cũng không nghĩ đến, thật không ngờ dễ dàng liền nhặt một cái mạng trở về.

Nhìn cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử đào tẩu, Tiếu Vượng há hốc mồm, muốn nói điều gì, nhưng lại cuối cùng không có dám nói ra.

"Ngươi muốn nói cái gì?" Liếc Tiếu Vượng liếc mắt, Bạch Nhạc nhàn nhạt hỏi.

Trong lòng rùng mình, Tiếu Vượng không nghĩ tới đối phương vậy mà lại hỏi hắn, nhưng lại vẫn là kiên trì hồi đáp, "Diệt cỏ tận gốc, loại này ma đạo yêu nhân, làm sao có thể tin, hôm nay hắn tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc, cái gì đều có thể bằng lòng, có thể chỉ cần vừa chạy ra đi. . . Khó tránh khỏi sẽ lập tức trở mặt, sau này tất vì tai hoạ ngầm."

"Tai hoạ ngầm? Bằng hắn cũng xứng!" Lạnh rên một tiếng, Bạch Nhạc khinh thường mở miệng nói.

". . ." Một câu nói này nhất thời đem Tiếu Vượng ế không nhẹ.

Đúng a, một cái Linh Phủ Cảnh Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, đối với hắn mà nói, chạy đi tất nhiên sẽ trở thành tai hoạ ngầm, có thể đối người ta mà nói, đây tính toán là cái gì?

Còn như diệt cỏ tận gốc, kia liền càng chưa nói tới, đối phương nơi nào là người trong chính đạo, rõ ràng chính là một cái ma đầu mới đúng.

"Đa tạ tiền bối ân cứu mạng, chúng ta có thể thề, tuyệt không tiết lộ nửa điểm tiền bối tin tức, cầu tiền bối thả ta các loại (chờ) một con đường sống." Hơi hơi ôm quyền, Tiếu Vượng trầm giọng mở miệng nói.

"Ngươi là tại nói điều kiện với ta sao?" Mắt lạnh nhìn Tiếu Vượng, Bạch Nhạc lạnh lùng hỏi ngược lại, "Ngươi là có hay không tiết lộ liên quan tới ta tin tức. . . Ta quan tâm sao?"

". . ."

"Tiền bối, Tiếu sư đệ không quá biết nói chuyện, cũng xin tiền bối thứ lỗi." Mắt thấy Bạch Nhạc sắc mặt khó coi, Đàm Y Viên nhất thời chen lời nói, "Tiền bối thực lực cường đại, tự nhiên không sợ bị người uy hiếp, đối với chúng ta lại tuyệt đối không có uy hiếp tiền bối ý tứ! Tiền bối muốn cùng Huyết Ảnh Ma Tông là địch, bọn ta cũng đều là phụng mệnh truy tra Huyết Ảnh Ma Tông hạ lạc, mục nhất trí. . . Tiền bối nếu có thể mở một mặt lưới, thả chúng ta ly khai, sau này đối phó Huyết Ảnh Ma Tông lúc, cũng có thể nhiều một phần trợ lực."

Cùng Tiếu Vượng khác biệt, Đàm Y Viên tâm tư nhưng phải kín đáo nhiều, liếc mắt liền dòm ra bên trong then chốt.

Bọn hắn những thứ này chính đạo đệ tử, cùng người trong ma đạo tự nhiên không có gì đồng thời xuất hiện, cái gì sau này tất có chỗ báo loại này nói nhảm căn bản không có ý nghĩa, chẳng đem Huyết Ảnh Ma

Tông điểm ra đến, coi như song phương địch nhân chung. Như vậy là có thể, coi đây là đầu mối then chốt, thành lập nhất định quan hệ, cũng chứng minh chính mình giá trị.

Phần này sức phán đoán cùng tâm tư, cần phải so Tiếu Vượng cường quá nhiều.

"Không sai! Bất kể thế nào nói, Huyết Ảnh Ma Tông đều là chúng ta địch nhân chung! Vị huynh đệ kia, mặc dù ta không biết ngươi rốt cuộc là thân phận gì, thế nhưng Huyết Ảnh Ma Tông súc tích cho dù so như ngươi tưởng tượng càng sâu. . . Chúng ta không phải địch nhân!" Nhìn Bạch Nhạc, Dương Bằng nghiêm túc mở miệng nói.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 131: Theo dõi

Không phải địch nhân, dĩ nhiên chính là bằng hữu, cái này bản thân liền là một cái rất đơn giản ăn khớp.

Đây cũng là Dương Bằng vẫn muốn biểu đạt ý tứ.

Hơn nữa cùng Tiếu Vượng bọn hắn khác biệt, Dương Bằng một mực xưng hô Bạch Nhạc vì huynh đệ, mà không phải tiền bối, cũng là bởi vì, hắn một mực tại thực tiễn suy nghĩ muốn cùng Bạch Nhạc trở thành bạn cái này mục.

Tâm niệm hơi đổi, Bạch Nhạc liền biết ba người tâm tư, khóe miệng hơi hơi giơ lên, nhẹ giọng mở miệng nói, "Các ngươi yên tâm, nếu muốn giết các ngươi, sáng sớm ta cũng đã động thủ, làm sao có thể đủ chứa các ngươi sống đến hiện tại."

"Bất quá, ta cũng có một cái điều kiện." Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Các ngươi vừa mới cũng nghe đến, Bạch Nhạc người này, cùng ta có dùng. . . Chí ít trong khoảng thời gian ngắn, ta không hy vọng hắn chết tại Huyết Ảnh Ma Tông trong tay."

"Tiền bối yên tâm, bọn ta tất đem hết toàn lực cam đoan Bạch Nhạc an toàn." Những lời này Tiếu Vượng nói dứt khoát.

Muốn hắn cùng Dương Bằng, cùng ma tu kết giao, thậm chí là giúp đối phương lừa gạt Thanh Vân Kỵ, hắn không dám, thật là Bạch Nhạc nhưng là chính đạo đệ tử, hơn nữa cùng Hàn Sơn vốn là có liên hệ, loại chuyện như vậy, đối hắn mà nói, làm tự nhiên không hề gánh nặng trong lòng.

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc thẳng xoay người mà đi.

"Đợi một chút, cao thủ huynh, ngươi còn không có nói cho ta biết tên ngươi đây." Chứng kiến Bạch Nhạc phải ly khai, Dương Bằng nhất thời nhịn không được lần nữa mở miệng hỏi tới.

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc thậm chí ngay cả đầu cũng không có hồi, đạm nhiên đáp, "Nếu có duyên, sau này ngươi tự sẽ biết."

Nhìn Bạch Nhạc thân ảnh biến mất tại trong tầm mắt, Dương Bằng mặc dù không cam lòng, nhưng lại cuối cùng không dám đuổi theo.

"Dương sư huynh, chúng ta bây giờ làm sao bây giờ?"

Yên lặng chốc lát, Đàm Y Viên nhịn không được mở miệng hỏi.

Mặc dù chuyện khi trước, cũng có thể toàn bộ đẩy tới Dương Bằng trên người, nhưng này sự kiện nhưng bây giờ có chút quá lớn, thế nhưng kết giao đồ bậy bạ cái này hạng nhất, một khi bị bộc đi ra ngoài, nàng cùng Tiếu Vượng liền khó thoát trách phạt.

Dù sao, cũng không phải là ai cũng cùng Dương Bằng, phía sau có một vị có thể vì hắn che gió che mưa lão gia tử.

"Tìm được Bạch Nhạc!"

Dương Bằng siết quả đấm, tàn bạo mở miệng nói, "Tất nhiên hắn cùng với cao thủ có liên quan, chỉ cần có thể tìm được hắn, liền nhất định có thể nghe được cao thủ huynh đệ tin tức, người bạn này, ta Dương Bằng giao định!"

". . ."

Nghe được Dương Bằng lời này, Tiếu Vượng cùng Đàm Y Viên nhưng là suýt chút nữa không tức giận tắt hơi, cộng lại đến bây giờ, ngươi còn lo lắng cùng người ta kết giao bằng hữu đâu, đây là trọng điểm sao? Trên

đời này tại sao có thể có như thế không đáng tin cậy gia hỏa.

"Các ngươi nhìn như vậy ta làm cái gì?" Sờ mũi một cái, Dương Bằng cũng nhận thấy được đối phương ánh mắt hơi khác thường, thanh âm không tự giác bàn nhỏ phân, "Ta là nói, nghĩ biện pháp tìm được trước cái này Bạch Nhạc a, cỡi chuông cần người buộc chuông, mặc kệ là vì cao thủ huynh, vẫn là tông môn yêu cầu, chúng ta tìm được trước Bạch Nhạc luôn là không sai a?"

Nghe thế, Tiếu Vượng cùng Đàm Y Viên ngược lại cũng tán thành Dương Bằng.

Nếu như nói, cục diện dưới mắt là một đoàn loạn ma, như vậy, Bạch Nhạc tiếp theo là cởi ra cái này bế tắc then chốt, cũng là bọn hắn bây giờ duy nhất có thể tìm tới manh mối.

. . .

Ngay tại Dương Bằng bọn hắn thương lượng cần phải làm sao đi tìm Bạch Nhạc thời điểm, trên thực tế, Bạch Nhạc cũng đã lặng yên tìm được trước đó để cho chạy cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, trong tối theo sau.

Trước đó đạp bay đối phương một cước kia bên trong, Bạch Nhạc cũng đã âm thầm lưu lại một điểm ma khí ở đối phương trong cơ thể, chí ít trong khoảng thời gian ngắn, lấy đối phương bị thương nặng trạng thái, rất khó hóa giải được cái này một luồng ma khí.

Mặc dù biểu hiện ra, bày ra một bộ đối Huyết Ảnh Ma Tông chẳng thèm ngó tới tư thế đến, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc so với ai cũng rõ ràng bên trong nguy hiểm.

Trước đó, Bạch Nhạc cố ý nói cái gì để cho hắn nhắn cho Phá Nam Phi, chính là muốn cho hắn xây dựng một loại, Bạch Nhạc là cùng Phá Nam

Phi một cảnh giới, hoặc có lẽ là ngang hàng thân phận người biểu hiện giả dối, thứ nhất có thể làm sâu sắc đối phương lòng sợ hãi, còn nữa, cũng có thể dùng làm như vậy pháp tới rơi chậm lại đối phương cảnh giác.

Dù sao, như Phá Nam Phi loại kia thân phận người, cũng không vụn làm trong tối theo dõi loại này tự hạ thân phận mờ ám.

Còn như nói, trực tiếp cực hình ép hỏi. . . Không phải Bạch Nhạc không nguyện ý, mà là rất rõ ràng, căn bản không có ý nghĩa.

Phá Nam Phi tất nhiên dám bố trí xuống dạng này sát cục tới dẫn hắn mắc câu, liền sẽ không không lưu tay, nếu như tùy tiện ép hỏi một cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, là có thể vạch trần đối phương âm mưu, nơi nào còn đến phiên Bạch Nhạc động thủ, qua nhiều năm như vậy, Huyết Ảnh Ma Tông sớm đã bị Thất Tinh Tông diệt trừ.

Muốn theo dõi một cái Linh Phủ Cảnh Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, đối với người khác mà nói trắc trở, nhưng đối với người mang Thông Thiên Ma Công Bạch Nhạc mà nói, nhưng không như trong tưởng tượng khó khăn như vậy.

Vô luận là ở đối phương trong cơ thể lưu lại ấn ký, vẫn là triệt để che giấu khí tức, những thứ này đều là Thông Thiên Ma Công trong truyền thừa thủ đoạn nhỏ, mặc dù đơn giản, nhưng lại dị thường hữu hiệu.

Đây mới là Thông Thiên Ma Công chân chính đáng sợ địa phương, đối với Bạch Nhạc cái kia không chỉ có chỉ là một môn công pháp, mà là Thông Thiên Ma Quân suốt đời Ma Đạo Truyền Thừa.

Thủy chung đem khoảng cách bảo trì tại ngàn mét tả hữu, ngắn ngủi nửa ngày thời gian, Bạch Nhạc liền đi theo cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử tiến nhập một cái trấn nhỏ bên trong.

Trấn nhỏ cũng không lớn, tối đa cũng chỉ có mấy vạn người.

Đi vòng qua một chỗ dân cư bên trong, cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử nhất thời nhịn không được phun ra một ngụm máu tới.

Bạch Nhạc một quyền kia mang cho thương thế hắn, so với nhìn từ bề ngoài muốn trọng nhiều, một đường trốn về, đến an toàn địa phương, cái kia một hơi thở tiết, tự nhiên liền lại khó mà chống đỡ được xuống dưới.

"Vu sư huynh?"

Nhận thấy được có người xông tới, rất nhanh thì có hai người từ trong nhà đi tới, thấy rõ đối phương trong nháy mắt, sắc mặt nhất thời biến đổi, vội vã đỡ lấy đối phương, khẩn trương hỏi, "Vu sư huynh, đến chuyện gì xảy ra?"

Ngay tại lúc đó, một người khác đi ra khỏi phòng, đánh giá xung quanh một chút, không thấy được người khác, lúc này mới hồi lộn lại, "Vu sư huynh, các ngươi không phải mai phục ở trong sơn cốc sao? Là ai tổn thương ngươi?"

"Là giết chết Đại sư huynh người áo xanh kia." Ăn vào một viên chữa thương đan dược, Vu Hoằng lúc này mới thở phào được một hơi, "Đàm sư đệ tình báo không sai, đối phương không phải người trong chính đạo, mà là ma tu! Mặc dù không phải Tinh Cung Cảnh cường giả, có thể một thân thực lực lại cực kỳ kinh khủng, chúng ta bảy người liên thủ vây công, lại rơi một cái ba chết hai thương kết cục!"

". . ."

Trong nháy mắt, hai người khác cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh!

Đi sơn cốc mai phục mấy cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử là thực lực gì,

trong lòng bọn họ cũng lớn trí minh bạch, có thể nói, tùy tiện cái nào đều có không tầm thường thực lực, nhưng dù cho như thế, vẫn còn bị đối phương lấy sức một mình nghiền ép đánh tan, phần thực lực này cũng không tránh khỏi nghe quá kinh người.

"Như vậy thiên kiêu, phía sau chỉ sợ cho là thật có ma đạo cự kình chỗ dựa. . . Việc này quan hệ trọng đại, nhất định phải nhanh nói cho sư tôn."

"Vậy trong này làm sao bây giờ?" Do dự một chút, bên trong một người trầm giọng hỏi.

"Sớm huyết tế!" Khẽ cắn môi, Vu Hoằng trầm giọng nói rằng, "Dẫn ta đi gặp Tô sư tỷ, nếu như Tô sư tỷ trách tội xuống, ta nguyện một mình gánh chịu."

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 132: Ma nữ Tô Nhan

Nhắc tới Tô sư tỷ tên, hai người khác thần sắc cũng theo đó hơi hơi căng thẳng, vẻn vẹn chỉ là một cái xưng hô, là có thể để bọn hắn có chỗ kiêng kỵ.

"Vu sư huynh, thật muốn đi?"

"Đi!" Dùng chút sức gật đầu, Vu Hoằng trầm giọng nói rằng, "Sự tình có biến, huyết tế sự tình, nên sớm không nên chậm trễ. . . Bằng không một khi bại lộ, chỉ bằng chúng ta những người này, căn bản không thủ được!"

Chỉ có tự mình trải qua mới có thể cảm nhận được đối phương đáng sợ, không, thậm chí đã không thể dùng đáng sợ để hình dung, đó là một loại tuyệt vọng sợ hãi!

"Đi!"

Chứng kiến Vu Hoằng thái độ kiên quyết, hai người khác cũng không dám lại có lưỡng lự, nhất thời đẩy cửa ra, đi ra ngoài.

Giấu ở ngôi trấn nhỏ này bên trong Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, có thể không chỉ hai người bọn họ, mà vị kia Tô sư tỷ, chính là lần này huyết tế Chủ Trì Giả, tất cả mọi chuyện, đều phải từ nàng gật đầu, mới có thể chấp hành hoặc là thay đổi.

Không biết vì sao, Vu Hoằng trong lòng luôn có một loại không hiểu cảm giác khẩn trương, cái này khiến hắn càng phát ra không dám kéo dài, một đường thúc giục phía dưới, không tới thời gian một phút, ba người liền chạy tới trấn trên lớn nhất một nhà trong chỗ ở.

Khoảng chừng trăm mét phạm vi sân, tại đây trấn nhỏ bên trong, đã coi

như là xa hoa nhất.

Trong viện tử, một cái quần áo bại lộ nữ nhân lười biếng nằm trên ghế, lộ ra tuyết trắng bắp đùi cùng cánh tay, trắng nõn ngón tay cầm lên một viên quả nho, để vào mê người môi hồng bên trong, cả người tản mát ra một loại nói không hết phong tình. Phảng phất chỉ cần nhìn nhiều, liền sẽ rơi vào đi, cũng không còn cách nào đưa mắt rút ra.

Cho dù là Vu Hoằng bọn hắn những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, đã sớm đã không phải là lần đầu tiên nhìn thấy Tô Nhan, có thể mỗi lần qua đây, cũng vẫn là khó tránh khỏi một hồi miệng làm lưỡi khô, khó có thể tự giữ.

Căn bản không dám ngẩng đầu nhìn nhiều, Vu Hoằng liền vội vàng khom người hành lễ nói, "Vu Hoằng bái kiến Tô sư tỷ!"

"Chuyện gì?" Nằm trên ghế, động đều không động một cái, Tô Nhan miễn cưỡng mở miệng nói, thanh âm kia ngọt để cho người ta toàn thân đầu khớp xương cũng vì đó quả quyết.

"Tô sư tỷ, sự tình có biến, chúng ta mai phục tại trong sơn cốc đệ tử, bị đối phương đã sức một mình đánh tan. . . Ba chết hai thương, để tránh đêm dài lắm mộng, khẩn cầu Tô sư tỷ sớm chủ trì huyết tế!" Trên đầu toát ra một tia mồ hôi lạnh, Vu Hoằng kiên trì nói một hơi, đầu thủy chung thấp, không dám nhiều liếc liếc mắt.

"Ngươi nói cái gì?"

Trong nháy mắt, Tô Nhan thanh âm chợt chuyển lạnh, mặc dù vẫn như cũ lộ ra một cổ mềm yếu tận xương mị ý, có thể bên trong nhưng cũng lộ ra một tia khiến người sợ hãi thần hàn ý.

"Là giết chết Đường sư huynh người áo xanh kia. . . Người này mặc dù chưa bước vào tinh cung, có thể một thân ma công cực kỳ kinh khủng,

vượt qua xa chúng ta có khả năng ngăn cản, ta thật vất vả mới trốn về!" Vu Hoằng liền vội vàng giải thích.

"Ngu xuẩn!"

Cơ hồ là trong nháy mắt, Tô Nhan chợt từ trên ghế ngồi xuống, trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, "Nếu biết đối phương thực lực cao hơn ngươi vô cùng, như thế nào còn dám trở về?"

Cứ việc chỉ là đôi câu vài lời, có thể Tô Nhan nhưng cũng đã bản năng cảm thấy nguy hiểm, chợt trở mặt.

"Ta. . ." Bị Tô Nhan một chút như vậy, Vu Hoằng trong lòng đột nhiên mọc lên lau một cái ý sợ hãi, cũng rốt cuộc minh bạch một đường tới nay, trong lòng mình loại kia bất an đầu nguồn.

"Các hạ tất nhiên đến, sao không hiện thân gặp mặt?"

Căn bản không có lại để ý tới Vu Hoằng ý tứ, Tô Nhan đi chân đất đứng lơ lửng trên không, trong thanh âm tràn ngập mị hoặc chi ý.

Trong nháy mắt, vô luận là Vu Hoằng hay là hắn hai cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, trong đầu cũng không khỏi trống rỗng.

"Múa rìu qua mắt thợ!"

Cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc chợt bước vào sân bên trong, một bộ thanh y, chậm rãi đến, như lửng thững sân vắng.

Một đường theo Vu Hoằng, lấy Bạch Nhạc thực lực, vô luận là trước đó Vu Hoằng tại cái kia dân cư bên trong nói chuyện, vẫn là bây giờ hắn cùng với Tô Nhan đối thoại, đều nghe nhất thanh nhị sở! Hơn nữa, Bạch Nhạc rành mạch từng câu, Tô Nhan cũng không phải là thật nhận thấy được chính mình khí tức, chỉ là đoán được chính mình khả năng theo,

cho nên thi triển Mị Hoặc Chi Thuật muốn ép mình đi ra mà thôi.

Nếu như thu được Thiên Cơ Biến trước đó, Bạch Nhạc thật có khả năng bị ảnh hưởng, có thể cảm ngộ Thiên Cơ Biến, tại huyễn thuật bên trên, Bạch Nhạc đồng dạng tạo nghệ không cạn, nơi nào sẽ còn đơn giản bị mị hoặc.

Chỉ là, như là đã tìm được chính chủ, Bạch Nhạc cũng lười lại ẩn giấu đi.

Theo dõi đối phương mục đã đạt được, hơn nữa bị người mới đoán được dụng ý, mặc dù lại ẩn giấu đi cũng không ý nghĩa quá lớn, huống chi, một khi đối phương muốn sớm huyết tế, chung quy miễn không phải muốn đánh một trận, chậm một ít sớm một ít, cũng không quá lớn phân biệt.

Chứng kiến Bạch Nhạc thân ảnh, Vu Hoằng sắc mặt chợt thay đổi trắng bệch, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng.

"Khanh khách!"

Nhìn Bạch Nhạc, Tô Nhan tự tay che miệng lại sừng, khẽ cười nói, "Người ta chính là một cô gái bé bỏng, cũng chỉ có chút thủ đoạn nhỏ nhen này nha, nếu như dùng không tốt. . . Tiểu ca ca ngươi dạy một chút người ta có được hay không?"

Sóng mắt lưu chuyển, Tô Nhan giãy dụa thân thể, tiếng cười thanh thúy như đồng tình người bên tai nỉ non, để cho người ta khó có thể tự giữ.

Mị thái không ngờ!

Giờ khắc này, nhìn Tô Nhan, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi có chút thất thần, cái này có thể không đơn thuần là Mị Hoặc Chi Thuật, mà là Tô Nhan bản thân sức dụ dỗ.

Tại Bạch Nhạc gặp qua trong nữ nhân, Tô Nhan có thể cũng không là xinh đẹp nhất, nhưng lại trên người lộ ra cỗ này mị ý, cho dù không phải là bất luận kẻ nào có khả năng bằng được, dạng này quyến rũ, đối với nam nhân mà nói, nhất định chính là đòn sát thủ.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc thất thần trong nháy mắt, Tô Nhan thân thể lại chợt động, một thanh tinh xảo dao găm lộ ra một điểm hàn mang, thẳng đến Bạch Nhạc yết hầu mà đến.

"Đinh!"

Tốc độ ánh sáng ở giữa, Bạch Nhạc chợt phản ứng kịp, ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, ở giữa dao găm nhận thân, hiểm hiểm hóa giải cái này một đòn tất sát.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên người hàn ý nổi dậy!

Người nữ nhân này, có thể so với nhìn bề ngoài đến nguy hiểm nhiều, dứt bỏ cái kia mỹ lệ bề ngoài, tựa như cùng một cái đáng sợ nhất độc xà, chỉ cần một chút cơ hội, sẽ cho cho ngươi một kích trí mạng.

"Tiểu ca ca, ngươi lòng độc ác nha!" Một kích thất thủ, Tô Nhan cũng không khí tuy, nụ cười trên mặt không giảm chút nào, khanh khách cười quyến rũ nói, "Người ta xin lỗi ngươi có được hay không?"

Ánh mắt lạnh lẽo, Bạch Nhạc bước ra một bước, một chưởng trực tiếp hướng về Tô Nhan đỉnh đầu vỗ xuống.

Vừa mới liền suýt nữa chịu thiệt, lần nữa đối mặt Tô Nhan loại này ma nữ, Bạch Nhạc nơi nào còn dám có nửa điểm sơ suất, xuất thủ chính là sát chiêu.

Con ngươi chợt co rụt lại, trong nháy mắt, Tô Nhan cũng đồng dạng cảm thụ được một cổ nguy cơ trí mạng cảm giác, hầu như không hề nghĩ

ngợi, thân hình thoắt một cái, tiện tay trực tiếp nắm lên trước người Vu Hoằng hướng trước người chặn lại.

"Ầm!"

Bị Tô Nhan coi là khiên thịt, một chưởng rơi vào Vu Hoằng lòng ngực, lần này Vu Hoằng thậm chí ngay cả rên một tiếng cũng không kịp, trực tiếp liền bị một chưởng chấn vỡ trái tim.

May là như vậy, Tô Nhan cũng đồng dạng bị người đổ mồ hôi lạnh.

Trước đó Vu Hoằng nói thời điểm, nàng còn không có một cái rõ ràng nhận thức, nhưng hôm nay, lần giao thủ này, nhưng là ngay lập tức sẽ cảm thụ được đối phương khủng bố! Giả sử vừa mới không phải kéo qua Vu Hoằng giúp nàng chịu một chưởng này, nàng coi như không chết, chỉ sợ cũng phải trọng thương.

Địch nhân như vậy cũng không tránh khỏi quá kinh khủng chút, Vu Hoằng cái kia ngu xuẩn làm sao lại cho rằng, mình có thể từ nơi này các loại (chờ) tồn tại trong tay chạy trốn? !

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 133: Ta chịu thua

"Tiểu ca ca, người ta sai nha, xin lỗi ngươi, muốn đánh phải không, đều do ngươi tốt không tốt?"

Sóng mắt lưu chuyển, Tô Nhan trên mặt lộ ra một tia thương cảm dáng vẻ, ủy ủy khuất khuất mở miệng nói.

"Đường ngang ngõ tắt!" Lạnh rên một tiếng, có vừa mới kinh nghiệm, Bạch Nhạc cũng sẽ không bởi vì Tô Nhan cái này một bộ tiểu nữ nhi thái có nửa điểm lòng thương tiếc.

Vô luận là thân thể, vẫn là dung nhan, nữ nhân này nhất cử nhất động, một cái nhăn mày một tiếng cười đều giấu diếm kinh khủng nhất sát khí, bởi vì, cái này bản thân liền là nàng thủ đoạn sát nhân.

Dạng này mị thuật, không phải huyễn thuật, nhưng lại thường thường so huyễn thuật còn muốn đáng sợ nhiều, bởi vì nó càng chân thật, càng khó khăn phát hiện.

Giơ tay lên ở giữa, Bạch Nhạc lại là một chưởng hướng về Tô Nhan đập tới.

Vừa mới còn có thể làm cho đối phương có trong nháy mắt thất thần, nhưng hôm nay nhưng là nửa điểm ảnh hưởng đều lại khó mà đưa đến, Tô Nhan cũng đồng dạng bị một chưởng này hù dọa hoa dung thất sắc.

Luận thực lực, thật nàng bản thân liền không tính rất mạnh lớn, so với bình thường những cái kia Linh Phủ Cảnh Huyết Ảnh Ma Tông cũng cường không đến đi đâu, chân chính đáng sợ, chính là cái kia một thân Nhiếp Hồn Đoạt Phách mị thuật, chỉ khi nào mị thuật mất đi hiệu lực, nàng cũng có chút luống cuống.

Đối phương có thể một chưởng vỗ chết bởi hoằng, muốn tới đánh chết nàng cũng phí không bao nhiêu chuyện.

Nguy cấp phía dưới, Tô Nhan tay áo phất một cái, nhất thời có một đạo kim sắc quang mang bay ra, ngăn ở một chưởng này trước đó.

"Răng rắc!"

Vẻn vẹn một kích ở giữa, vừa mới bay ra cái kia một đạo kim sắc quang mang chợt bị đánh tan hiển hiện ra một chuỗi kim sắc Thủ Châu.

Cái này bản thân liền là một kiện cực kỳ khó được hộ thân bảo vật, có thể nói Tô Nhan trên người nhất bảo vật quý giá một trong, chỉ là bực này sinh tử thời khắc, nơi nào còn nhớ được không nỡ những thứ này vật ngoài thân, hầu như ném ra Thủ Châu hộ thân đồng thời, Tô Nhan một hơi thở đánh ra hơn mười đạo ngọc phù, cả viện chợt lộ ra lau một cái quỷ dị huyết sắc.

"Dừng tay!"

Giờ khắc này Tô Nhan ngược lại thu hồi cái kia phần mị thái, lạnh giọng mở miệng nói.

"Ta bất kể các hạ là ai, nhưng ngươi chỉ cần lại dám tiến lên một bước, ta liền lập tức mở ra huyết ảnh tế đàn, đến lúc đó, cái này một cái trấn người, đều là bởi vì ngươi mà chết."

Trong lòng lộ ra vẻ sát cơ, có thể bày tỏ nét mặt, Bạch Nhạc lại vẫn không có nửa điểm động dung, "Một ít người thường, ngươi muốn giết cứ giết tốt, chẳng lẽ đã cho ta là Huyền Môn những thứ ngu xuẩn kia, còn muốn ngăn đón ngươi hay sao?"

Ma tu, cho tới bây giờ đều là lãnh khốc vô tình! Cứ việc Bạch Nhạc

trong lòng cũng không phải là nghĩ như vậy, có thể đối mặt Tô Nhan dạng này ma nữ, hắn lại nhất định muốn nói như thế, đạo lý rất đơn giản, bây giờ cái thân phận này bản thân liền là một cái ma tu, nói chuyện làm việc đều phải phù hợp ma tu tâm tính mới được.

Ánh mắt có chút lạnh, Bạch Nhạc nhưng cũng có thể mơ hồ nhận thấy được, đối phương nói chuyện, chỉ sợ không phải lời nói đùa, xung quanh cái kia quỷ dị huyết sắc, cho dù là Bạch Nhạc cũng có thể cảm nhận được một tia cảm giác nguy hiểm.

"Nhân sinh bình thường chết, ngươi tự nhiên không để tại mắt bên trong. . . Thật là, ngươi đừng quên, bây giờ Huyền Môn những người kia nhưng ngay khi khắp nơi tìm kiếm manh mối đây." Nhìn Bạch Nhạc, Tô Nhan lạnh giọng nói rằng, "Một khi mở ra huyết ảnh tế đàn bắt đầu huyết tế, liền không cách nào nữa che lấp khí tức. . . Đến lúc đó, toàn bộ trấn nhỏ đều sẽ bị huyết sắc bao phủ, chỉ cần bọn hắn không ngốc, chẳng mấy chốc sẽ chạy tới."

Khiêu khích xem Bạch Nhạc liếc mắt, Tô Nhan khinh thường nói rằng, "Đến lúc đó, ta tuy khó thoát khỏi cái chết, thật là, một khi đều rơi vào những chính đạo mọi người trong vòng vây, ngươi cho rằng ngươi chạy thoát sao?"

"Thật sao?" Hai tay thả lỏng phía sau, Bạch Nhạc y nguyên vẫn là một bộ cái gì đều không để ý dáng vẻ, nhàn nhạt mở miệng nói, "Chính là Phá Nam Phi cùng Ngô Tuyết Tùng thân chí, ta cũng chưa chắc liền không thể thoát thân. . . Chỉ bằng những phế vật này, muốn lưu ta lại, sợ rằng không dễ dàng như vậy."

Không quan tâm có phải hay không làm được, chí ít ngưu bức trước tiên cần phải thổi ra đi, như vậy mới có thể để cho đối phương càng nhiều vài phần cố kỵ, không dám tùy tiện động thủ,

"Các hạ lời này không khỏi cũng quá lớn a? Không vào tinh cung, liền

cuối cùng giới hạn trong phàm tục. . . Cái khác không nói, riêng chỉ là du duệ tại phụ cận Thanh Vân Kỵ bao vây, các hạ liền chưa chắc chạy thoát." Ngẩng đầu nhìn Bạch Nhạc, Tô Nhan cười lạnh nói, "Ta cùng với các hạ không oán không cừu, hà tất liều mạng lưỡng bại câu thương?"

"Ngươi nghĩ thế nào?" Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng hỏi.

"Ngươi đi ngươi đường dương quan, ta qua ta cầu độc mộc. . . Mọi người nước giếng không phạm nước sông!" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, Tô Nhan trầm giọng nói, "Ta gián đoạn huyết tế, ngươi thả ta ly khai, song toàn đẹp, như thế nào?"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc không để ý mở miệng nói, "Chê cười! Ngươi là có hay không huyết tế cùng ta có quan hệ gì đâu? Ta xuất thủ, chỉ là bởi vì ngươi Huyết Ảnh Ma Tông lần nữa khiêu khích, dẫn ta hiện thân. . . Ta vốn là chỉ vì sát nhân mà đến! Còn như các ngươi có phải hay không huyết tế, ta quan tâm sao?"

". . ."

Nhìn Bạch Nhạc, Tô Nhan cũng không khỏi có chút đau đầu, nàng làm sao cũng không nghĩ đến, đối phương thật không ngờ khó chơi.

Đây quả thực là khó chơi a, có thể hết lần này tới lần khác thực lực lại mạnh dọa người, bởi vì Vu Hoằng tên ngu xuẩn kia, bị đối phương dòm ra hành tích, bây giờ xác thực để cho nàng tiến thối lưỡng nan.

Quá khứ đối phó người trong chính đạo cái kia một bộ, ở trước mặt đối phương tất cả đều mất đi hiệu quả, nhất thời liền đem cục diện đẩy tới một cái cực kỳ bất lợi tình cảnh hạ.

May là Tô Nhan xưa nay nhanh nhẹn linh hoạt bách biến, bây giờ cũng không khỏi có chút thúc thủ vô sách.

"Lập tức thúc thủ chịu trói, ta có thể tha cho ngươi một mạng, bằng không, đừng trách ta lạt thủ vô tình. . . Ta chỉ cho ngươi thời gian ba cái hô hấp suy nghĩ!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, Bạch Nhạc lạnh giọng mở miệng nói.

"Một!"

Thoại âm rơi xuống mà bắt đầu tính theo thời gian, phảng phất từ vừa mới bắt đầu liền căn bản không muốn thỏa hiệp, trực tiếp gây nên khẩn trương nhất cảm giác đè nén, triệt để đánh tan đối phương tâm lý phòng tuyến.

Bạch Nhạc đã không phải là lần đầu tiên tiếp xúc Huyết Ảnh Ma Tông người, trong lòng rất rõ ràng, đối phương thật xa không như trong tưởng tượng kiên định như vậy, nguy hiểm trước mặt, những thứ này người trong ma đạo bảo mệnh mới là nguyên tắc thứ nhất.

Cũng chính bởi vì vậy, Bạch Nhạc mới dám cứng rắn như thế, hắn chính là đang đánh cuộc, đổ đối phương không dám liều mạng với hắn.

"Hai!"

Một chữ này lối ra trong nháy mắt, Bạch Nhạc đã bước ra một bước, ma khí sôi trào, sát khí chợt hiện.

"Ta chịu thua!"

Cơ hồ là tại Bạch Nhạc gần đếm ra ba trong nháy mắt, Tô Nhan tâm lý phòng tuyến rốt cục tan vỡ, khẽ cắn môi, thẳng tán đi trận pháp, gián đoạn mở ra huyết ảnh tế đàn tiến trình.

Bạch Nhạc mang đến áp lực thực sự quá lớn, tại mị thuật mất đi tác dụng tình huống dưới, nàng căn bản cũng không có phản kháng chỗ trống.

Tối trọng yếu là, nàng ngay từ đầu chính là đang gạt Bạch Nhạc, đừng xem một hơi thở đánh ra hơn mười đạo ngọc phù, tựa hồ tùy thời có thể kích phát trận pháp, nhưng trên thực tế, chỉ có chính nàng rõ ràng, vội vàng ở giữa, chỉ bằng nàng một cá nhân, căn bản cũng không khả năng chân chính trừ phi trận pháp mở ra huyết ảnh tế đàn.

Cái này cái gọi là đòn sát thủ, thật căn bản là đem ra hù dọa đối phương mà thôi.

Một khi hù dọa không được, nàng duy nhất có thể làm chính là buông tha chịu thua.

Đương nhiên, đây cũng là nàng chắc chắc, đối phương tất nhiên muốn từ trong miệng nàng hỏi ra càng nhiều tông môn tin tức, tuyệt đối sẽ không trực tiếp hạ sát thủ, bằng không, nói cái gì cũng phải lại liều một phen.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134: Hư Tắc Thực Chi

Trên thực tế, Tô Nhan nói ra chịu thua hai chữ này thời điểm, không chỉ là chính nàng, bên cạnh mặt khác hai cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử cũng đồng thời thở phào một cái.

Có Tô Nhan tại, bọn hắn liền đầu hàng tư cách đều không, nhưng trên thực tế, nhìn thấy Bạch Nhạc cái kia thực lực kinh khủng, bọn hắn cũng đã sớm đã sợ mất mật, Tô Nhan nếu là thật không chịu chịu thua, đánh đến cuối cùng, đối phương cùng Tô Nhan ai thắng ai thua có thể khó mà nói, nhưng bọn họ lại mới chính thức bị vạ lây người vô tội, chết mơ hồ.

Nhưng mà, vẫn không có thể bọn hắn thở phào được một hơi, lại đột nhiên phát giác cái cổ mát lạnh, băng lãnh dao găm đã trực tiếp đâm thủng hai người yết hầu.

"Ôi, ôi!"

Hai tay che cái cổ, phát sinh một hồi gian nan ôi âm thanh, hai người này mới triệt để chết đi.

Chỉ là, bọn hắn đến cũng không suy nghĩ cẩn thận, vì sao giết bọn hắn không phải cái kia thần bí thanh y nhân, mà là Tô Nhan.

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót, đây hết thảy Bạch Nhạc tự nhiên xem rõ ràng, nhưng lại đồng dạng không có ngăn cản Tô Nhan ý tứ.

"Bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, khó tránh khỏi sẽ có ngoài ý muốn. . . Bây giờ, biết ngươi theo tới, chỉ có ta một cá nhân, tự nhiên an toàn hơn." Thu hồi dao găm, Tô Nhan nhẹ giọng giải thích.

"Không sai, ngươi nói chuyện gì, đều không người biết. . . Cho dù là lời

nói dối, ta cũng không cách nào vạch trần ngươi, có đúng hay không?" Nhìn Tô Nhan, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng.

"Khanh khách, tiểu ca ca, ngươi nói cái gì, người ta nghe không hiểu chứ." Chớp một đôi mắt to, Tô Nhan vẻ mặt vô tội.

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc hiển nhiên cũng không có truy cứu ý tứ này, "Nói một chút đi, có cái gì ta cảm thấy hứng thú. . . Muốn chuộc hồi mạng ngươi, cũng không phải là gạt ta một câu chịu thua là được rồi."

Tô Nhan có một chút chính nàng tính toán, Bạch Nhạc cũng không để bụng, nếu thật là Tô Nhan một điểm nhỏ bàn tính đều không đánh, hắn ngược lại muốn hoài nghi đối phương dụng tâm.

Mặt tốc độ Tô Nhan ý nghĩ thế này phức tạp nữ nhân, Bạch Nhạc hiển nhiên cũng không muốn chủ động đặt câu hỏi, bởi vì hắn đối Huyết Ảnh Ma Tông giải bản thân liền không sâu, hỏi càng nhiều, ngược lại càng dễ dàng làm cho đối phương tìm tòi rõ ràng bản thân mánh khóe.

Đến lúc đó, cho dù là Tô Nhan thật đối hắn nói láo, hắn cũng chưa chắc có thể phân biệt ra được.

Nhưng nếu là bưng kiêu ngạo, để cho nàng không mò ra thân phận mình cùng lai lịch, liền chưa chắc dám nói lời nói dối.

"Chỗ này trong trấn nhỏ, đã sớm đã bố trí xong trận pháp, chỉ cần đơn giản phát động, là có thể mở ra huyết ảnh tế đàn, huyết tế toàn bộ trấn nhỏ." Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Tô Nhan cân nhắc một chút, vẫn là quyết định, trước tiên đem huyết tế sự tình giải thích rõ.

Đây không chỉ là vì thủ tín cùng đối phương, cũng là tại nói cho đối phương biết, cho dù là đến bây giờ, nàng cũng vẫn như cũ sở hữu cá chết lưới rách năng lực.

"Các ngươi thực có can đảm tại Thanh châu huyết tế?" Trong mắt lóe lên một luồng tinh mang, Bạch Nhạc có chút khó có thể tin hỏi.

Trước đó tin tức truyền ra nói Huyết Ảnh Ma Tông muốn mở ra huyết ảnh tế đàn, nhưng trên thực tế, ngay cả Bạch Nhạc cũng căn bản không có để ở trong lòng, hắn thấy, cái này bất quá chỉ là Huyết Ảnh Ma Tông buộc hắn đi ra thủ đoạn mà thôi! Vô luận là Hàn Sơn vẫn là Thất Tinh Tông, cùng với vị kia Thanh Châu phủ chủ đều tuyệt đối không phải dễ chọc, Huyết Ảnh Ma Tông thật muốn làm cái gì huyết tế, đem chính mình bại lộ dưới ánh mặt trời, tất nhiên sẽ gặp tới tai họa ngập đầu.

Nhưng hôm nay, nghe Tô Nhan, đối phương dĩ nhiên là thật dự định huyết tế cả tòa trấn nhỏ, cái này cũng không khỏi quá khó khăn làm người ta tin tưởng.

"Hư Tắc Thực Chi, Thực Tắc Hư Chi, thật thật giả giả, như thế nào dễ dàng như vậy nhận?" Hơi hơi nhất sái, Tô Nhan khinh thường mở miệng nói, "Nếu như cái gì đều bị những chính đạo người trong đoán được, chẳng phải là sớm đã bị diệt."

". . ." Hơi chậm lại, Bạch Nhạc nhưng cũng minh bạch, đối phương nói là lời nói thật, chỉ là nghĩ đến Huyết Ảnh Ma Tông vậy mà thật muốn nhân cơ hội mở lại huyết ảnh tế đàn, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi hơi hơi trầm xuống.

Nghĩ đến chỉ sợ cũng là bởi vì đối phương nhận định mình cũng là ma tu, cho nên mới sẽ nói ra những lời ấy, đổi rơi vào chính đạo nhân thủ bên trong, sợ rằng nói cái gì cũng sẽ không phối hợp.

"Minh tu sạn đạo, ám độ trần thương. . . Hắc, Phá Nam Phi thật đúng là đánh tính toán thật hay." Hừ nhẹ một tiếng, Bạch Nhạc lạnh lùng nói, "Nói tiếp."

Không đợi được Bạch Nhạc gửi công văn đi, Tô Nhan trong lòng cũng

không khỏi hơi có chút thất vọng.

Trên thực tế, nàng ngay từ đầu liền tung một món đồ như vậy đại sự, chính là muốn dẫn Bạch Nhạc gửi công văn đi, sau đó từ đối phương trong lời nói để phán đoán đối phương thân phận, không đủ nhất, cũng có thể từ đối phương hỏi vấn đề gì bên trong, tới suy đoán, đối phương quan tâm sự tình rốt cuộc cái gì. Chỉ là không nghĩ tới, Bạch Nhạc căn bản không mắc mưu, áp căn bản không hề truy vấn ý tứ.

Điều này cũng làm cho hắn càng phát ra sờ không trúng Bạch Nhạc tâm tư, chỉ có thể đàng hoàng tiếp tục hồi đáp, "Như cái trấn nhỏ này dạng này huyết tế địa điểm, tại Thanh châu tổng cộng có bảy chỗ. . . Dựa theo kế hoạch, làm cái này bảy chỗ toàn bộ hoàn thành huyết tế, liền có thể tự động cấu kết thành trận, bao phủ Thanh Châu thành. . . Lấy huyết tế Thanh châu làm giá, đánh thức Huyết Chi Tu La, trọng chưởng Thanh Châu phủ."

"Huyết Chi Tu La?" Nao nao, nghe được cái tên này, Bạch Nhạc nhưng là không khỏi có chút không hiểu.

Lấy bảy tòa trấn nhỏ vi dẫn, hiến tế toàn bộ Thanh Châu thành, lúc này mới có thể đánh thức, cái này Huyết Chi Tu La là lai lịch gì?

"Ta cũng không biết!" Mí mắt nhỏ bé không thể nhận ra hơi hơi vừa nhảy, Tô Nhan theo miệng nói rằng, "Tông môn trong điển tịch chính là chỗ này sao ghi chép, chúng ta những thứ này đệ tử, bất quá là phụng mệnh hành sự mà thôi, nơi nào biết nhiều như vậy."

Mặc dù Tô Nhan cũng không có giải thích rõ, bất quá đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này đã đủ đủ.

Tin tức này thực sự quá lớn, nếu như truyền đi, chỉ sợ vô luận là Hàn Sơn, Thất Tinh Tông, vẫn là vị kia Thanh Châu phủ chủ cũng phải điên mất không thể.

Hơn nữa, hắn không rõ Huyết Chi Tu La là có ý gì, thật là luôn sẽ có cao thủ biết, chỉ cần đem tin tức truyền trở về, phía sau sự tình, tự sẽ có người xử lý.

Bất quá, đổi làm sao bả tin tức truyền trở về cũng là một vấn đề.

Tối trọng yếu là. . . Ai dám cam đoan Tô Nhan nói thì nhất định là thật?

Giả sử là cố ý nói ra kế hoạch, chính là muốn dẫn Bạch Nhạc hoặc có lẽ là người sau lưng bị lừa đâu?

"Ta nói, có phải hay không các người huyết tế, không quan hệ với ta." Tâm niệm thay đổi thật nhanh, có thể Bạch Nhạc ngoài miệng lại y nguyên vẫn là một bộ ta không quan tâm dáng vẻ, đạm nhiên mở miệng nói.

Nháy nháy mắt, Tô Nhan vẻ mặt vô tội hồi đáp, "Xem ta biết, liền chỉ có nhiều như vậy a, ngươi còn muốn để cho ta nói cái gì đó?"

"Ầm!"

Cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc ngón tay chợt điểm ra, một cổ khủng bố ma khí chợt hướng về Tô Nhan trong cơ thể điên trào mà đi.

Tô Nhan làm sao cũng không nghĩ đến Bạch Nhạc hội vào lúc này xuất thủ, vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, thậm chí ngay cả tránh né một chút đều không làm được, liền bị chỉ tay điểm vào, khủng bố ma khí chợt ở trong người tàn sát bừa bãi, như cực hình, trong nháy mắt liền để cho Tô Nhan sắc mặt đại biến, tũm một tiếng ngã xuống đất.

Chậm rãi cúi người đến, nhìn Tô Nhan, Bạch Nhạc lạnh giọng nói rằng, "Tô cô nương, ta nghĩ ngươi tính sai, là ngươi đang nghĩ biện pháp chuộc hồi chính ngươi mệnh. . . Đã ngươi không cho ta muốn giá trị, cái

kia còn có gì hữu dụng đâu?"

Ngón tay nắm bắt Tô Nhan cái cằm, Bạch Nhạc lạnh lùng nói rằng, "Như thế tinh xảo mỹ nhân, giết thật đáng tiếc. . . Tô cô nương, ngươi cũng không nên buộc ta làm ra không thương hương tiếc ngọc bực này sát phong cảnh sự tình nha."

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Tô Nhan tâm tư

Bạch Nhạc cử động có vẻ cực kỳ ngả ngớn, có thể Tô Nhan từ Bạch Nhạc trong mắt chứng kiến lại tuyệt đối không phải dục vọng, mà là thấu xương sát khí.

Tô Nhan không có chút nào hoài nghi, chỉ cần một câu nói đáp không đúng, đúng phương liền sẽ không chút do dự vặn gãy cổ nàng.

Qua nhiều năm như vậy, Tô Nhan tự tin nhất chính là mình dung mạo, e lại hợp với mị thuật, tựa hồ bất kỳ nam nhân nào ở trước mặt hắn cũng phải trở thành dưới váy nô lệ!

Dù cho là có một chút không quá chịu mị thuật ảnh hưởng, đối nàng cũng rất khó chân chính ngoan hạ tâm lai.

Cũng chính là vì vậy, cho dù là bị quản chế cùng đối phương, Tô Nhan cũng một mực có lòng tin có thể cẩn thận đọ sức, thậm chí là trái lại từ đối phương trong miệng tìm hiểu hư thực.

Thật là, Tô Nhan làm sao cũng không nghĩ đến, đối phương vậy mà thật có thể làm được máu lạnh như vậy, triệt để không nhìn nàng mị lực.

"Giết ta, chỗ này trấn nhỏ liền sẽ trở thành phế thãi, tông môn chẳng mấy chốc sẽ ý thức được tin tức để lộ. . . Toàn bộ kế hoạch đều sẽ tùy theo cải biến, đối ngươi không có bất kỳ chỗ tốt." Sắc mặt tái nhợt, Tô Nhan cũng triệt để thu hồi bộ kia vẻ mặt vô tội, bình tĩnh hồi đáp.

"Nguyên lai vẫn có thể thật dễ nói chuyện." Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc bàn tay vỗ, tán đi Tô Nhan trong cơ thể ma khí, nhàn nhạt mở miệng nói, "Miễn cưỡng coi như là một lý do, bất quá. . . Còn chưa đủ!"

Bạch Nhạc vốn là vẻn vẹn chỉ là muốn hù dọa Tô Nhan mà thôi, đạt được mục, dĩ nhiên là cấp cho đối phương một tia hi vọng, bằng không, thật bả Tô Nhan bức đến tuyệt vọng, không tiếc bất cứ giá nào liều mạng với hắn vậy thì cái được không bù đắp đủ cái mất.

"Ngươi muốn biết tin tức, ta xác thực biết hữu hạn. . . Nhưng ta có thể giúp ngươi hỏi thăm tất cả ngươi muốn biết tin tức." Thở phào được một hơi, Tô Nhan cũng tỉnh táo lại.

Mị thuật vô hiệu, như vậy muốn còn sống, biện pháp duy nhất chính là chứng minh chính mình giá trị.

Đối với ma tu mà nói, cái này bản thân liền là không thể bàn cãi chân lý.

"Hắn người cũng đã chết, ngươi dựa vào cái gì dám cam đoan, tin tức sẽ không để lộ?" Không nhúc nhích chút nào, Bạch Nhạc lạnh lùng hỏi ngược lại.

"Bất quá là một ít tiểu nhân vật mà thôi, chết thì chết, Phá Nam Phi căn bản cũng không gặp qua hỏi loại chuyện nhỏ này!" Lắc đầu, Tô Nhan giải thích, "Ta mới là phụ trách chỗ này huyết tế người! Phá Nam Phi muốn chỉ là huyết tế thành công, còn như sẽ vì cái này chết bao nhiêu người. . . Căn bản cũng không trọng yếu."

Thuyết pháp này, Bạch Nhạc ngược lại là có thể tiếp thu! Đối với những thứ này ma tu mà nói, mạng người thật rất không đáng tiền, e tại Phá Nam Phi loại kia trong mắt cường giả.

"Mặc dù lại bởi vậy đưa tới huyết tế thất bại?"

"Như nhau lời ngươi nói, huyết tế thành công hay không, với ngươi không có bất cứ quan hệ gì. . . Ngươi lại cần gì nhất định phải muốn đánh gảy huyết tế?" Bình tĩnh nhìn Bạch Nhạc, Tô Nhan tiếp tục nói, "Huống chi. . . Không có gì so tính mệnh quan trọng hơn!"

"Ta muốn tất cả về Bạch Nhạc tin tức." Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới trầm giọng mở miệng nói, "Huyết tế không quan hệ với ta, thế nhưng. . . Ai dám uy hiếp được Bạch Nhạc, ta giết kẻ ấy!"

Nghe thế, Tô Nhan rốt cục vẫn là không nhịn được hỏi, "Bạch Nhạc với ngươi đến tột cùng là quan hệ như thế nào?"

"Ngươi không nên hỏi, cũng không nên hỏi!" Liếc Tô Nhan liếc mắt, Bạch Nhạc từ tốn nói, "Ngươi chỉ cần minh bạch, nếu như Bạch Nhạc chết. . . Ta muốn toàn bộ Huyết Ảnh Ma Tông chôn cùng!"

". . ."

Trong lòng đột nhiên rùng mình, Tô Nhan cũng biết, vấn đề này đã thuộc về cấm kỵ, tự nhiên không còn dám hỏi nhiều.

"Ta thiếu, an bài cho ta nghỉ ngơi địa phương." Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhàn nhạt phân phó nói.

... ...

"Bảy người. . . Sẽ trở lại các ngươi ba cái?"

Nhìn trước mặt chật vật không chịu nổi ba người, Phá Nam Phi sắc mặt có chút lạnh, trầm giọng hỏi.

"Sư tôn thứ tội, đệ tử vô năng! Chỉ là, đối phương thực sự quá mạnh mẽ. . . Trừ phi tiểu sư đệ tự mình xuất thủ, bằng không, chỉ sợ bổn tông đệ tử, không người dám nói thắng." Quỳ trên mặt đất, đàng hoàng nhận tội, nhưng lại cuối cùng vẫn là không nhịn được giải thích.

Nhắc tới chính mình ái đồ, Phá Nam Phi sắc mặt lúc này mới hòa hoãn vài phần, "Hiên nhi mặc dù thiên phú tốt, nhưng lại đúng là vẫn còn

thiếu vài phần tôi luyện, chưa chắc là đối phương đối thủ."

"Là sư tôn ngài đối tiểu sư đệ yêu cầu rất cao." Nhận thấy được Phá Nam Phi thần sắc biến hóa, cái kia đệ tử nhất thời theo nịnh nọt nói.

"Thôi, không cần quá để ý người này, vô luận có bao nhiêu thủ đoạn, chỉ cần chưa bước vào tinh cung, liền cuối cùng chỉ là con kiến hôi." Khoát khoát tay, Phá Nam Phi trầm giọng mở miệng nói, "Các ngươi đi xuống đi, tiếp tục đuổi tra Bạch Nhạc hạ lạc. . . Chỉ cần tìm được Bạch Nhạc, có thể là có thể tra ra đối phương lai lịch."

"Vâng!"

Chứng kiến Phá Nam Phi không có truy cứu ý tứ, ba cái kia đệ tử lúc này mới thở phào một cái, vội vã lui xuống đi.

"Dấu đầu lộ đuôi, có gì tài ba, sư phụ, ngươi hà tất phồng hắn uy phong, tinh cung phía dưới, ta tự tin sẽ không thua bất luận kẻ nào." Đợi người khác sau khi rời khỏi, một thiếu niên rồi mới từ phía sau đi tới.

Thiếu niên nhìn niên kỷ cũng vẫn chưa tới hai mươi, trên mặt vẫn mang theo vài phần tính trẻ con, trong mắt lộ ra lau một cái nhuệ khí, giống như là một thanh lợi kiếm, chỉ cần đụng phải liền sẽ đem người đâm bị thương.

"Hiên nhi!" Nhìn thiếu niên bất mãn dáng vẻ, Phá Nam Phi cũng không khỏi khẽ cười nói, "Người bên ngoài nói như thế nào, ngươi cần gì phải để ý! Ngươi nhớ kỹ, cùng lúc này cùng người tranh nhất thời dài ngắn, chẳng tiềm hạ tâm lai đột phá tinh cung! Ngươi nếu là có thể tại trước hai mươi tuổi bước vào tinh cung. . . Ta liền có thể mời Ma Quân tự mình truyền cho ngươi Tu La Đạo thần thông, khi đó, mới là ngươi danh dương thiên hạ thời điểm."

"Sư phụ yên tâm, ta nhất định có thể tại hai mươi tuổi trước bước vào

tinh cung, hơn nữa vẫn như cũ sẽ trở thành liền hoàn mỹ nhất tinh cung." Ngẩng đầu nhìn Phá Nam Phi, thiếu niên tự tin mở miệng nói.

"Ngươi có lòng tin liền tốt." Gật đầu, Phá Nam Phi trầm giọng nói, "Lần này mở lại huyết ảnh tế đàn, chính là ngươi đột phá tốt nhất cơ hội. . . Ta sẽ toàn lực thôi động lần này huyết tế, bắt lại cơ hội lần này, nghìn vạn lần đừng khiến ta thất vọng."

"Vâng!" Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, thiếu niên trầm giọng đáp.

... .. .

"Tiểu ca ca, muốn người ta hầu hạ ngươi tắm rửa sao?"

Cho Bạch Nhạc an bài xong nơi ở, lại tự mình chuẩn bị rửa mặt thùng nước tắm, Tô Nhan nhẹ khẽ cắn môi, toàn thân phát ra cái này một cổ mị ý, lần nữa dụ dỗ nói.

May là Bạch Nhạc định lực quá mạnh, giờ khắc này, cũng không khỏi cũng có chút tim đập rộn lên.

Dứt bỏ hắn không nói, Tô Nhan cũng tuyệt đối là kẻ gây tai hoạ cấp mỹ nữ, hơn nữa cái kia một phần tựa hồ bẩm sinh mị ý, quả thực để cho người ta huyết mạch phún trương, mặc dù biết rõ đối phương là cố ý tại câu dẫn mình, cũng khó mà cự tuyệt.

Đột nhiên nhắm mắt lại, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Tô cô nương, ngươi tốt nhất không nên khiêu chiến ta điều khiển tự động lực. . . Bằng không, kết quả kia, ngươi chưa chắc chịu đựng nổi."

"Khanh khách!" Tiến đến Bạch Nhạc bên người, Tô Nhan nhẹ giọng nói, "Nếu như tiểu ca ca ngươi bằng lòng nói cho ta biết thân phận ngươi cùng lai lịch, tiểu Nhan coi như là tự tiến cử giường chiếu, cũng cam tâm

tình nguyện đây."

Mở mắt ra, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra một tia lãnh ý, "Biết thân phận ta người, đều đã chết. . . Cho nên, ngươi thật muốn biết sao?"

Nhận thấy được Bạch Nhạc trên người hàn ý, Tô Nhan nhất thời thối lui mấy bước, che miệng khẽ cười nói, "Người ta chỉ là chỉ đùa một chút thôi, ai cho ngươi không có chút nào quan tâm người ta! Tiểu ca ca, ngươi nghỉ ngơi thật tốt, tiểu Nhan không quấy rầy đây."

Đẩy cửa ra đi tới, Tô Nhan trên mặt cái kia một cổ mị sắc cùng nụ cười nhất thời biến mất không thấy gì nữa, chiếm lấy, thì là lau một cái kiêng kỵ sâu đậm chi ý.

Thân thể nàng đối với nam nhân bao lớn sức dụ dỗ, nàng so với ai khác đều biết!

Thiên Sinh Mị Cốt, từ nàng bắt đầu tu luyện mị thuật một ngày kia trở đi, liền có nghĩa là, nàng cả đời này tất phải mị thái không ngờ! Là mỗi người nam nhân đều muốn có vưu vật, cho dù là tại Huyết Ảnh Ma Tông bên trong, cũng có vô số người muốn đưa nàng thu làm độc chiếm.

Nếu không phải cùng vị tiểu sư đệ kia có hôn ước, chỉ sợ nàng những năm gần đây, căn bản cũng không khả năng bảo trì thuần khiết thân thể.

Có thể cho dù là vị tiểu sư đệ kia, mỗi lần nhìn về phía nàng thời điểm, cũng liếc mắt khó nén mắt dục vọng chi sắc, nếu không phải vì bảo trì tinh khiết nhất tâm tư trùng kích hoàn mỹ tinh cung, cũng đã sớm đã nhịn không được.

Nhưng mà, nàng lại có thể rõ ràng cảm thụ được, cái kia thần bí thanh y nhân, đối nàng xác thực không có nửa điểm chi tâm, dạng này tâm chí cùng định lực, quả thực khó có thể tưởng tượng.

Tối trọng yếu là, không có dục vọng, liền có nghĩa là ở trước mặt đối phương, nàng căn bản không có bất kỳ ưu thế nào đáng nói.

Giờ khắc này, Tô Nhan phi thường muốn truyền tin tức hồi tông môn, thậm chí là dẫn Phá Nam Phi đến, tự mình xuất thủ tập sát đối phương!

Thật là cân nhắc nhiều lần, nàng lại đúng là vẫn còn không dám.

Thủ hạ người cũng đã bị hắn giết chết, nàng căn bản cũng không có có thể dùng người, còn như chính nàng. . . Đừng xem tựa hồ đối phương một bộ cũng không thèm để ý nàng ở đâu dáng vẻ, có thể nàng so với ai cũng rõ ràng, chỉ cần nàng dám bước vào chỗ này nhà cửa một bước , chờ đợi lấy nàng liền tất nhiên là đáng sợ nhất Lôi Đình Nhất Kích.

Huống chi, mặc dù truyền tin tức trở về, người đến cũng chưa hẳn là Phá Nam Phi.

Đổi người khác, cho dù là vị tiểu sư đệ kia thân chí, chỉ sợ cũng chưa chắc dám nói thẳng dễ dàng.

Nếu là có thể giết đối phương tự nhiên tất cả đều vui vẻ, nhưng nếu là không thể, người chết liền nhất định sẽ là nàng, nàng không dám đánh cược, cũng không muốn đổ.

Tả hữu tạm thời mà nói, đối phương còn muốn lợi dụng hắn tra Bạch Nhạc tin tức, hỏi thăm Huyết Ảnh Ma Tông hướng đi, sẽ không có nguy hiểm gì, chẳng thừa dịp cơ hội này tiếp tục nói bóng nói gió tra xét đối phương thân phận.

Huống chi, thật tất cả mọi người không rõ ràng, qua nhiều năm như vậy, Tô Nhan thật vẫn luôn muốn tìm cơ hội thoát khỏi Huyết Ảnh Ma Tông.

Mặc kệ nhìn bề ngoài, nàng có nhiều phong cảnh, thậm chí một khi cùng vị tiểu sư đệ kia thành hôn, tựa hồ còn có làm người ta ước ao tương lai,

nhưng thực tế núi, nàng so với ai cũng rõ ràng bản thân tình cảnh!

Về đến, nàng ở đối phương trong mắt cũng chỉ là một cái đồ chơi mà thôi, một khi bị đối phương đắc thủ, thậm chí là chơi chán sau đó , chờ đợi lấy nàng, tất nhiên là đáng sợ nhất hắc ám.

Điểm này, Tô Nhan xem so với ai khác đều biết, chỉ là, cho tới nay, nàng căn bản tìm không đến bất luận cái gì cơ hội mà thôi.

Giả sử cái này thần bí thanh y nhân phía sau thật có ma đạo cự kình, có thể, ngược lại là nàng cơ hội.

Nghĩ vậy, Tô Nhan trong mắt lộ ra lau một cái kiên quyết chi sắc!

Vị tiểu sư đệ kia khoảng cách đột phá tinh cung đã không xa, lưu cho nàng thời gian càng ngày càng ít. . . Cho dù là mạo hiểm, nàng cũng nhất định phải nghĩ biện pháp đọ sức một lần!

Vô luận thành bại!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 136: Huyết tế chân tướng

Thư thư phục phục tắm một cái tắm, toàn thân uể oải đều tùy theo quét một cái sạch, thay một thân quần áo sạch, Bạch Nhạc tinh thần cũng tốt rất nhiều.

Trước đó bả Tô Nhan đuổi đi, nói cần nghỉ ngơi, là bởi vì thật Bạch Nhạc cũng không nghĩ kỹ, kế tiếp nên làm như thế nào.

Muốn giết chết Phá Nam Phi, thậm chí là huỷ diệt toàn bộ Huyết Ảnh Ma Tông báo thù, nghe tựa hồ hả giận, thật là trên thực tế, chân chính yêu cầu thực tiễn thời điểm, mới hiểu, đây là một kiện khó khăn bực nào sự tình.

Đừng xem trước đó trận chiến kia, Bạch Nhạc lấy một địch bảy còn chiếm tận thượng phong, thậm chí một đường đuổi tới chỗ này trấn nhỏ bên trong, lại dễ dàng áp đảo Tô Nhan, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc so với ai khác đều biết, thực lực của chính mình, cũng không có nhìn bề ngoài mạnh như vậy.

Giả sử gặp lại Đường Hách như thế linh phủ hậu kỳ cao thủ, vẫn như cũ chỉ có thi triển Thôn Thiên Quyết mới có thể thắng lợi.

Còn như Tinh Cung Cảnh cường giả xuất thủ. . . Dù là đem hết toàn lực, chỉ sợ cũng chưa chắc có thể chạy trốn.

Thật muốn đối phó Phá Nam Phi, biện pháp duy nhất chính là lợi dụng Hàn Sơn cùng Thất Tinh Tông, hoặc là vị kia Thanh Châu phủ chủ lực suy tính.

Trong đầu chuyển qua vô số ý niệm trong đầu, Bạch Nhạc ý nghĩ nhưng là càng ngày càng rõ ràng.

Huyết tế!

Tất cả mọi thứ hạch tâm, chính là ở chỗ huyết tế phía trên, hắn nhất định phải nghĩ biện pháp biết rõ ràng huyết tế chân tướng, đồng thời đem tin tức truyền ra ngoài.

Đương nhiên, ngăn cản một hai nơi trấn nhỏ huyết tế, có thể không có bất kỳ ý nghĩa gì, tối đa giết chết một ít tôm tép, ngược lại sẽ còn rút dây động rừng.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc lần nữa tìm được Tô Nhan.

"Ngươi nói dạng này huyết tế địa điểm, tổng cộng có bảy chỗ, hắn mấy chỗ ở đâu?"

"Không biết." Lắc đầu, Tô Nhan giải thích, "Chúng ta cái này bảy chỗ huyết tế người phụ trách, đều vẻn vẹn chỉ đối với mình chủ trì huyết tế phụ trách, cũng không biết địa phương khác tình huống."

Điểm này cũng không khó lý giải, Phá Nam Phi thiết lớn như vậy một cái bẫy, tự nhiên cũng lưu lại rất nhiều chuẩn bị ở sau tới cam đoan an toàn, nếu như tùy tiện tìm được một chỗ huyết tế địa điểm, là có thể đào ra sở hữu manh mối, Phá Nam Phi cũng không tránh khỏi quá ngu.

"Ta nhớ được, các ngươi trước đó nhắc tới. . . Sớm huyết tế?" Đầu óc chuyển cực nhanh, Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

"Không có khả năng." Lắc đầu, Tô Nhan do dự một chút, lúc này mới tiếp tục nói, "Phá Nam Phi có một vị chân truyền đệ tử, tên là Cổ Hiên! Nói cho đúng, tại Phá Nam Phi trong mắt, cũng chỉ có Cổ Hiên mới xem như hắn đệ tử, chúng ta người khác. . . Tối đa xem như là treo một cái tên mà thôi."

"Mở ra huyết ảnh tế đàn, là vì đánh thức Huyết Chi Tu La, thật là trong quá trình này, mỗi lần huyết tế mở ra, đều sẽ đưa tới một cổ cường đại lực lượng! Cho nên, mỗi một lần huyết tế bắt đầu lúc, Cổ Hiên đều sẽ chạy tới, mượn huyết tế cơ hội đề thăng thực lực của hắn." Dừng một cái, Tô Nhan tiếp tục nói, "Cổ Hiên bây giờ cũng đã là linh phủ hậu kỳ thực lực, theo chính hắn nói, lần này huyết tế hoàn thành lúc, chính là hắn bước vào Tinh Cung Cảnh ngày."

Dạng này bí ẩn, nguyên bản Tô Nhan là không có khả năng biết, có thể nàng cùng vị kia Cổ Hiên quan hệ dù sao không tầm thường, Cổ Hiên từng ở trước mặt nàng khoe khoang qua, nói hắn bước vào tinh cung ngày, chính là hắn đem Tô Nhan thu nhập trong phòng thời điểm.

"Cổ Hiên. . . Rất lợi hại phải không?" Hơi hơi nhíu mày, Bạch Nhạc nhàn nhạt hỏi.

"Phi thường lợi hại!" Gật đầu, Tô Nhan đáp, "Ta vị tiểu sư đệ này, bây giờ còn chưa tròn hai mươi tuổi, trước đây bước vào linh phủ lúc, chính là công thành tử phủ, hơn nữa còn là phẩm chất tốt nhất tử phủ. Thậm chí bây giờ, thật hắn cũng đã sớm đã có thể bước vào tinh cung, chỉ là vì truy cầu thành tựu hoàn mỹ nhất tinh cung, lúc này mới chậm chạp không có đột phá. . . Phá Nam Phi từng nói qua, Tinh Cung Cảnh phía dưới, Cổ Hiên có thể nói vô địch."

". . ." May là Bạch Nhạc đã đoán được Cổ Hiên tất nhiên bất phàm, nghe được những lời này, trong lòng cũng không khỏi hung hăng run lên.

Biến thái a!

Cùng lúc mới đầu khác biệt, bây giờ Bạch Nhạc đã rất rõ ràng chưa tròn hai mươi tuổi bước vào tinh cung là khái niệm gì!

Vân Mộng Chân thân là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, bảy tuổi tu hành, ba tháng mà mở linh phủ, có thể tu hành đến linh phủ viên mãn,

cũng đầy đủ hoa thời gian bảy năm.

Thật là, trên đời này có mấy cái Vân Mộng Chân? Lại có mấy người, có thể có Đạo Lăng Thiên Tông như vậy không hạn chế tài nguyên xếp?

Phá Nam Phi mặc dù lợi hại, nhưng muốn nói có thể cùng Đạo Lăng Thiên Tông so tài nguyên cùng súc tích, cũng giống vậy là thiên phương dạ đàm!

Tại dưới tình huống như vậy, Cổ Hiên có thể lấy không đến hai mươi tuổi niên kỷ, tu hành đến gần bước vào tinh cung trình độ, không thể nghi ngờ xứng đáng thiên kiêu hai chữ!

Phải biết, ma đạo tu hành mặc dù nhanh, nhưng lại xưa nay đều là lấy hi sinh nhất định tiềm lực làm giá, đa số đều sẽ lưu lại một ít tai hoạ ngầm tới.

Có thể dựa theo Tô Nhan nói, cái này Cổ Hiên nhưng là một đường bằng trạng thái hoàn mỹ đột phá, cái này coi như càng đáng sợ hơn.

Không dám nói có thể so sánh Vân Mộng Chân, nhưng này các loại (chờ) thiên phú cùng tư chất, mặc dù đặt ở thiên tông bên trong, chỉ sợ cũng là xuất sắc nhất tồn tại, vị kia xuất thân Tiên Du Kiếm Cung Thanh Châu phủ chủ Ngô Tuyết Tùng, trước đây nghĩ đến cũng tối đa không gì hơn cái này mà thôi.

Nếu là mình đụng phải cái này Cổ Hiên, cho dù có Thông Thiên Ma Công, chỉ sợ cũng không có phần thắng chút nào.

Thực lực a, đúng là vẫn còn thực lực quá yếu.

Trong đầu chuyển qua vô số ý niệm trong đầu, có thể bày tỏ nét mặt, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là một bộ chẳng thèm ngó tới dáng vẻ, cười lạnh nói, "Vô địch? Cũng không sợ gió lớn tránh đầu lưỡi, hắn Cổ Hiên

cho là mình là Đạo Lăng thánh nữ hay sao?"

Cười khổ một tiếng, Tô Nhan có chút bất đắc dĩ nói rằng, "Đây chỉ là một tương tự, như Đạo Lăng thánh nữ loại này nhân vật. . . Nơi nào là người khác có khả năng bằng được."

"Bất quá, bằng Cổ Hiên thực lực, xác thực không thua bởi bình thường thiên tông chân truyền đệ tử."

Dừng một cái, Tô Nhan tiếp tục nói, "Phá Nam Phi vô cùng coi trọng lần này huyết tế, nếu là có thể thành công, mượn huyết tế chi lực bước vào tinh cung, chỉ sợ Cổ Hiên, tiện lợi thật có tư cách trong tương lai khiêu chiến vị kia Đạo Lăng thánh nữ."

"Tà Môn Ngoại Đạo, cũng dám nói xuông vô địch?" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc khinh thường nói rằng, "Đợi ta bước vào tinh cung, một tay liền có thể đập chết hắn!"

Ánh mắt lấp lóe, Tô Nhan cũng có chút không nắm chắc được Bạch Nhạc lời này thật giả, chỉ phải nịnh nọt nói, "Đó là tự nhiên, đừng nói là Cổ Hiên, coi như là vị kia Đạo Lăng thánh nữ, cũng chưa hẳn là tiểu ca ca đối thủ của ngươi đây."

Liếc Tô Nhan liếc mắt, Bạch Nhạc tức giận đáp, "Không cần tại đây gạt ta, Vân Mộng Chân là ai, ta so ngươi rõ ràng, bằng ta bây giờ chút bản lãnh này, liền cùng với nàng giao thủ tư cách cũng không có!"

". . ." Nguyên bản Tô Nhan còn hoài nghi Bạch Nhạc đang khoác lác, thật là nghe được những lời này cũng hiểu được, vị này phi thường thanh tỉnh, căn bản không phải tùy tiện nói mạnh miệng người.

Hơn nữa, một tấm miệng là có thể gọi thẳng Vân Mộng Chân tên, vị này bối cảnh, chỉ sợ cũng đồng dạng đại dọa người a.

"Dựa theo các ngươi kế hoạch, còn bao lâu mở ra huyết tế?" Nhìn Tô Nhan, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng hỏi.

"Nửa tháng tả hữu, mở ra lần đầu tiên huyết tế, bất quá. . . Chưa chắc là chúng ta vị trí chỗ này trấn nhỏ." Thu nhiếp một chút tâm thần, Tô Nhan rồi mới hồi đáp.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 137: Huyết cấm cùng keo kiệt quỷ

Nửa tháng, thời gian đã rất khẩn cấp.

Bạch Nhạc nếu như thầm nghĩ giấu đi tránh né nguy hiểm, ở lại chỗ này tự nhiên xem như là lựa chọn tốt, nhưng nếu là chỉ cầu tự bảo vệ mình, hắn cần gì phải gặp phải chuyện lớn như vậy đến, phủi mông một cái ly khai Thanh châu không phải là.

Hiện tại chân chính quấy nhiễu Bạch Nhạc vấn đề là. . . Hắn nên cầm Tô Nhan làm sao bây giờ?

Chứng kiến Bạch Nhạc trầm mặc xuống, Tô Nhan rất nhanh cũng đồng dạng ý thức được nguy hiểm, "Ta có thể lập xuống huyết thệ, tuyệt không tiết lộ nửa chữ về ngươi sự tình!"

Khẽ cắn môi, Tô Nhan trực tiếp mở miệng nói.

Nghe được huyết thệ, Bạch Nhạc cũng không khỏi nao nao, chợt nhớ tới, trước đây Âm Dương Quỷ Đồng gặp phải Dạ Nhận thời điểm, cũng cũng là lập xuống huyết thệ tới lấy tin, nói như thế, ngược lại là có chút có thể tin.

Bất quá, chỉ là không tiết lộ chính mình tin tức, còn còn thiếu rất nhiều!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong mắt lóe lên lau một cái tinh mang, "Nếu là ta để ngươi phản bội Huyết Ảnh Ma Tông. . . Ngươi cũng chịu không?"

Phản bội Tông? !

Hai chữ này lọt vào tai, Tô Nhan trong lòng hung hăng run lên, lập tức nở nụ cười khổ, "Không được! Không phải ta không chịu, trước đây bái nhập Huyết Ảnh Ma Tông thời điểm, trong cơ thể ta liền lưu lại huyết cấm. Chỉ cần dám phản bội Tông, Phá Nam Phi một ý niệm, là có thể lệnh cấm chế phản phệ, để cho ta huyết dịch toàn thân sôi trào, cháy hết trong cơ thể giọt cuối cùng tinh huyết mà chết."

"Đốt Huyết Thuật?" Nghe được huyết dịch toàn thân sôi trào, cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền nghĩ đến Huyết Ảnh Ma Tông Đốt Huyết Thuật.

"Không sai!" Gật đầu, Tô Nhan giải thích, "Đốt Huyết Thuật bản thân liền là từ nơi này một môn huyết cấm bên trong diễn hóa đi ra, từng cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, đều sẽ Đốt Huyết Thuật, cũng là bởi vì, cái kia vốn chính là tông môn ngăn được chúng ta thủ đoạn."

Nói đến đây, Bạch Nhạc nhưng là không khỏi hơi biến sắc mặt.

Trước đó hắn cũng không biết những thứ này, giết chết Đường Hách sau đó, cảm thấy Đốt Huyết Thuật thú vị, nhưng là cũng tương tự tu thành Đốt Huyết Thuật, chẳng lẽ, cái này ngược lại là chính mình cho mình chôn xuống hố to hay sao?

Không đúng!

Một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, Bạch Nhạc liền nhận thấy được không đúng, lấy chính mình bây giờ thực lực, cho dù là bởi vì tu luyện Đốt Huyết Thuật bên trong đối phương cấm chế, cũng không đạo lý không hề phát hiện mới đúng.

"Cấm chế gì, để cho ta xem." Không thay đổi chút nào, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

Tô Nhan ngược lại là không nghi ngờ gì, tâm niệm vừa động, trực tiếp thi triển ra Đốt Huyết Thuật, trong nháy mắt, Tô Nhan trên người làn da đột nhiên xuất hiện một đạo huyết sắc mạch lạc, yêu dị mà khủng bố.

"Từ bước vào Linh Phủ Cảnh bắt đầu, từng cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử đều phải tu hành Đốt Huyết Thuật, mà là, thực lực càng mạnh, trong cơ thể cấm chế lực lượng liền càng mạnh. . . Trừ phi có một ngày có thể bước vào Tinh Cung Cảnh, nếu không thì vĩnh viễn không cách nào thoát khỏi huyết cấm ràng buộc."

Ánh mắt rơi vào Tô Nhan trên cánh tay cái kia đáng sợ huyết sắc đường văn, Bạch Nhạc ánh mắt hơi hơi chút ngưng, lật bàn tay một cái, thẳng dựng đến Tô Nhan trên cổ tay, ma khí thuận thế thăm dò vào Tô Uyển trong cơ thể, trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc liền rõ ràng cảm thụ được giấu ở cái kia huyết sắc đường văn bên trong lực lượng.

"Thì ra là thế." Tâm niệm hơi đổi, Bạch Nhạc nhất thời liền hiểu được.

Đốt Huyết Thuật bên trong quả nhiên rắp tâm hại người.

Cái gọi là Đốt Huyết Thuật, thật bản thân liền là một loại cấm chế thủ đoạn, chỉ là Huyết Ảnh Ma Tông đang truyền thụ đệ tử thời điểm, chỉ truyền da lông, lại bất truyền bản chất! Kể từ đó, loại này Đốt Huyết Thuật thường ngày tự nhiên rất tiện dụng, chỉ khi nào cùng Huyết Ảnh Ma Tông là địch, liền sẽ trở thành chôn ở trong cơ thể bom hẹn giờ, căn bản không nhận chính mình khống chế!

Nếu như đổi người khác, một khi không rõ ràng cho lắm tu luyện Đốt Huyết Thuật, dĩ nhiên là hội mơ hồ bị cấm chế khống chế, chờ phản ứng lại thời điểm, đã sớm đã tới không kịp, thật là Bạch Nhạc nhưng là duy nhất ngoại lệ.

Đương nhiên, cái này ngoại lệ, ngược lại không phải là nói so với hắn người khác thông minh, có thể hiểu rõ Đốt Huyết Thuật bí ẩn, mà là bởi

vì. . . Thông Thiên Ma Công!

Thông Thiên Ma Công đặc điểm lớn nhất, chính là thôn phệ tất cả lực lượng.

Cái này cái gọi là huyết cấm, đối với người khác có thể đáng sợ, có thể đối Bạch Nhạc mà nói, nhưng căn bản cũng vô dụng bất kỳ chỗ dùng nào, Thông Thiên Ma Công không ngừng vận hành ở giữa, tự nhiên liền đem cổ lực lượng này cắn nuốt hết, thậm chí ngay cả Bạch Nhạc ở giữa đều không có thể nhận thấy được.

Riêng là Bạch Nhạc tu luyện Thông Thiên Ma Thể sau đó, trong cơ thể càng là dung không nửa điểm tỳ vết nào, nơi nào là cỏn con này một cái bởi vì tu luyện Đốt Huyết Thuật mà xuất hiện cấm chế có khả năng ảnh hưởng.

Nghĩ rõ ràng điểm này, Bạch Nhạc nhất thời liền yên lòng.

"Nếu như ta nói. . . Ta có thể giúp ngươi hóa giải trong cơ thể huyết cấm đâu?" Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc nhàn nhạt hỏi ngược lại.

"Điều đó không có khả năng!" Không hề nghĩ ngợi, Tô Nhan liền trực tiếp phủ nhận nói, "Trừ phi là Tinh Cung Cảnh cường giả xuất thủ, mạnh mẽ phá giải huyết cấm, bằng không, căn bản cũng không khả năng hóa giải, ngươi mặc dù mạnh, nhưng lại cuối cùng không tinh cung."

"Thật sao?" Khóe miệng hiện lên một nụ cười lạnh lùng, cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc chợt thi triển ra giống nhau như đúc Đốt Huyết Thuật.

Trong cơ thể tinh huyết trong nháy mắt thiêu đốt, nhưng mà vươn tay cánh tay, Bạch Nhạc trên người làn da lại căn bản không có bất kỳ khác thường gì, đừng nói là cái kia đáng sợ huyết sắc mạch lạc, ngay cả một tia huyết sắc vết tích cũng không có, trơn bóng như ngọc.

Trong nháy mắt, Tô Nhan chợt trợn to hai mắt, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc cánh tay, lại nói không ra nửa chữ tới.

Chỉ có bị huyết cấm khống chế người, mới hiểu đó là đáng sợ đến bực nào.

Toàn thân tinh huyết cùng ma công chặt chẽ liên hệ với nhau, căn bản là không có cách tránh thoát, chỉ cần trong cơ thể tinh huyết không có cháy hết, huyết cấm tựu như cùng như giòi trong xương, căn bản không bỏ rơi được.

Trên thực tế, Huyết Ảnh Ma Tông trước đây mặc dù có thể tung hoành Thanh châu, ở mức độ rất lớn cũng là bởi vì huyết cấm tồn tại, đưa tới Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử căn bản là không có cách chống lại tông môn ý chí, dù là biết rõ phải đi chịu chết, cũng chỉ có thể kiên trì đẩy lên.

Qua nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ liền chưa có nghe nói qua bất luận cái gì Tinh Cung Cảnh phía dưới người, có thể hóa giải huyết cấm, đây quả thực phá vỡ nàng nhận thức.

Nhưng mà, rất nhanh Tô Nhan liền triệt để phản ứng kịp.

Đối phương rốt cuộc làm sao làm được, căn bản cũng không trọng yếu, chân chính trọng yếu là, đối phương thật có năng lực hóa giải huyết cấm uy hiếp, đối với nàng mà nói, cái này đủ đủ.

Qua nhiều năm như vậy, nàng nghĩ hết biện pháp, đều không thể thoát khỏi Huyết Ảnh Ma Tông, cũng là bởi vì huyết cấm tồn tại.

Mà bây giờ, cái này nhiều năm ác mộng vậy mà thật có xua tan biện pháp, lại làm cho nàng làm sao có thể đủ không kích động.

Trong nháy mắt, Tô Nhan nhất thời khom người quỳ gối, "Chỉ cần công tử có thể giúp ta hóa giải huyết cấm, Tô Nhan mặc cho ép buộc, không

một câu oán hận."

Nhìn thấy Tô Nhan lúc này không chút nào giả bộ dáng vẻ, Bạch Nhạc trong lòng cũng tùy theo buông lỏng, trước đó hắn còn do dự làm như thế nào khống chế Tô Nhan đâu, bây giờ xem ra, cũng không tất hao tốn sức lực.

"Nửa tháng sau, ta tự sẽ trở lại gặp ngươi. . . Chỉ cần ngươi theo ta phân phó làm việc, đến lúc đó ta tự nhiên sẽ giúp ngươi giải trừ huyết cấm."

"Ngươi muốn ngăn cản huyết tế?" Một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, Tô Nhan liền đoán được Bạch Nhạc dụng ý.

"Không sai!" Lần này Bạch Nhạc ngược lại là không giấu giếm chút nào, thẳng thừa nhận hạ xuống, "Tất nhiên cái kia Cổ Hiên lợi hại như vậy, chẳng lẽ ta còn không thể bỏ mặc cho hắn trước bước vào Tinh Cung Cảnh hay sao?"

"Ngươi cần ta làm cái gì?" Rất nhanh Tô Nhan liền tĩnh táo lại, chỉ cần có thể hóa giải huyết cấm, nàng mới không quan tâm huyết tế có hay không có thể thành công.

"Giúp ta bảo hộ Bạch Nhạc." Liếc Tô Nhan liếc mắt, Bạch Nhạc từ tốn nói, "Còn có. . . Diệt trừ Huyết Ảnh Ma Tông!"

Đây là Bạch Nhạc lần đầu tiên không hề che lấp nói ra hắn mục.

Cho tới bây giờ thì không phải là cái gì cùng Huyết Ảnh Ma Tông hợp tác, càng không cần đàm luận điều kiện gì, hắn lần này cuốn vào bên trong, chính là muốn diệt trừ Huyết Ảnh Ma Tông báo thù, như vậy mà thôi.

Diệt trừ Huyết Ảnh Ma Tông!

Nghe được một câu nói này, may là Tô Nhan đã có nhất định chuẩn bị tâm lý, cũng vẫn là bị Bạch Nhạc dọa cho giật mình.

Hầu như vô ý thức, Tô Nhan đã cảm thấy đối phương là điên.

Đừng nói, đối phương còn không có bước vào Tinh Cung Cảnh, coi như thật là Tinh Cung Cảnh cường giả, muốn diệt trừ Huyết Ảnh Ma Tông cũng cũng là người si nói mộng.

Từ trước đây Huyết Ảnh Ma Tông hoành hành Thanh châu bắt đầu, Thanh châu sở hữu tông môn đều muốn diệt trừ Huyết Ảnh Ma Tông, thậm chí Thất Tinh Tông vị này Địa cấp tông môn cũng đồng dạng cuốn vào bên trong, thật là, đã nhiều năm như vậy. . . Lại có ai thật bả Huyết Ảnh Ma Tông thế nào?

Thật là, vẻn vẹn một ý nghĩ chợt lóe, Tô Nhan liền phản ứng kịp.

Nếu như Bạch Nhạc một người tự nhiên không có gì khả năng thành công, có thể giả sử đối phương phía sau thật có ma đạo cự kình chỗ dựa đâu?

Những năm gần đây, chính đạo cầm Huyết Ảnh Ma Tông tuy không có biện pháp gì, nhưng nếu là thật có ma đạo cự kình muốn diệt trừ Huyết Ảnh Ma Tông khả năng liền chưa chắc có khó khăn như vậy.

Trong lúc này nội tình, nàng tự nhiên khó hiểu, bất quá, vậy cũng không cần để ý tới giải.

Chỉ cần đi theo đối phương, luôn có cơ hội thấy rõ ràng đối phương lá bài.

Huống chi, nàng cũng chưa chắc muốn chết khiêng đến, bây giờ tạm thời nói gì nghe nấy, làm ra một bộ bộ dáng khéo léo, một khi đợi được đối phương giúp nàng giải trừ huyết cấm, ngay lập tức sẽ có thể bứt ra trở ra.

Quản hắn là thân phận gì, quản hắn vì sao phải cùng Huyết Ảnh Ma Tông cùng chết, đều sẽ cùng nàng không có bất cứ quan hệ gì.

Nghĩ vậy, Tô Nhan nhất thời đàng hoàng đáp ứng nói, "Công tử yên tâm, tiểu Nhan nhất định đem hết toàn lực, tất không phụ công tử hi vọng."

Tựa hồ lại nghĩ tới cái gì, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói, "Đúng, vì huyết tế, nghĩ đến cũng chuẩn bị không ít linh thạch a? Bả những linh thạch này toàn bộ cho ta."

Huyết tế một cái trấn nhỏ, cho dù là có biện pháp trận, vậy cũng tuyệt đối không phải bằng Tô Nhan thực lực có khả năng khu động, tất có phải có linh lực vì cung cấp, mới có thể hoàn thành.

Bây giờ Bạch Nhạc bởi vì tu luyện Thông Thiên Ma Thể, thật là đã nghèo leng keng vang, có loại này cướp đoạt cơ hội, nơi nào sẽ buông tha.

Cho dù là Tô Nhan, cũng hoàn toàn không nghĩ tới, Bạch Nhạc thậm chí ngay cả chút linh thạch này đều không buông tha, đây quả thực là muốn Quát Địa Tam Xích a.

Nói xong bối cảnh kinh người, thậm chí phía sau có ma đạo cự kình chỗ dựa đâu? Thậm chí ngay cả như thế điểm dăng đầu tiểu lợi đều coi trọng.

Sẽ không phải cái này gia hỏa, bản tính chính là như vậy keo kiệt keo kiệt a?

Tả hữu huyết tế là làm không thành, nguyên bản Tô Nhan còn muốn chính mình len lén lấy đi những linh thạch này đâu, nhưng không nghĩ Bạch Nhạc một câu nói như vậy liền cướp đoạt đi.

Nghĩ đến còn muốn dựa vào đối phương giúp nàng tiếp xúc huyết tế, Tô

Nhan mặc dù lại như thế nào oán thầm cũng không cách nào cự tuyệt, không thể làm gì khác hơn là đàng hoàng đáp ứng.

Hơn một nghìn linh thạch a, đưa đi thời điểm, Tô Nhan quả thực trái tim đều đang chảy máu, những thứ này nguyên bản đều chắc là nàng linh thạch có được hay không.

Nếu không phải suy nghĩ đến khẳng định đánh không ăn đối phương, Tô Nhan cần phải bóp chết cái này keo kiệt hỗn đản mới tốt.

Hiện tại đổi ý, trở về cáo trạng, bán cái này keo kiệt quỷ tới còn kịp sao?

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 138: Gặp lại Thanh Vân Kỵ

Một lần thu hoạch hơn một nghìn linh thạch, mặc dù biểu hiện ra, Bạch Nhạc vẫn là một bộ mây trôi nước chảy dáng vẻ, nhưng trên thực tế nhưng trong lòng thì sớm vui nở hoa.

"Quả nhiên là ngựa không lén ăn cỏ ban đêm thì không mập, người không có tiền của phi nghĩa không giàu a!"

Từ Tô Nhan bên này ly khai, Bạch Nhạc rung đùi đắc ý lẩm bẩm.

Thông Thiên Ma Công mặc dù cường đại, nhưng đồng dạng tiêu hao tài nguyên cũng cơ hồ là con số thiên văn, mặc dù không đề cập tới Thông Thiên Ma Thể, thế nhưng bản thân tu luyện đối với linh thạch tiêu hao, cũng đủ làm cho người phá sản.

Nếu như vẫn còn ở Linh Tê Kiếm Tông, coi như Bạch Nhạc hàng năm bả tông môn sở hữu tài nguyên đều đoạt lại, cũng căn bản không đủ tu luyện Thông Thiên Ma Công.

Bây giờ có nhiều linh thạch như vậy, nhưng là để cho Bạch Nhạc rốt cục thở phào một cái.

Đáng tiếc duy nhất là, mặc dù được nhiều linh thạch như vậy, có thể Bạch Nhạc lại không thời gian chậm rãi tu luyện.

Chỉ có nửa tháng, Huyết Ảnh Ma Tông liền muốn bắt đầu huyết tế, thời gian thực sự quá gấp gáp.

Đừng xem đối mặt Tô Nhan thời điểm, Bạch Nhạc tựa hồ bày ra một bộ,

các ngươi huyết tế không huyết cấm không quan hệ với ta tư thế, nhưng trên thực tế, động một tí hơn vạn người vô tội tử vong, phàm là còn có như vậy một chút lương tri, thì như thế nào có thể không động dung.

Huyết tế địa phương có bảy chỗ nhiều, hơn nữa liền Tô Nhan đều không rõ ràng, sắp sửa từ nơi này bắt đầu lần đầu tiên huyết tế, Bạch Nhạc dĩ nhiên là càng không biết. Nếu như chỉ bằng một mình hắn, tức mà có thể tìm được hắn huyết tế địa điểm, chỉ sợ cũng không có ý nghĩa quá lớn.

Biện pháp duy nhất, chính là mượn Hàn Sơn, Thất Tinh Tông lực lượng, thậm chí là Thanh Vân Kỵ lực lượng, như vậy mới có thể có một ít phần thắng.

Dù sao luôn không khả năng trông cậy vào chính mình tìm vận may, vừa may tìm được vị trí, chính là Huyết Ảnh Ma Tông chọn chọn cái thứ nhất huyết tế trấn nhỏ a?

Suy tư nhiều lần, Bạch Nhạc ly khai Tô Nhan chỗ này trấn nhỏ sau đó không lâu, vẫn là đổi một bộ quần áo, khôi phục chính mình tướng mạo sẵn có.

Lấy ma tu thân phận, nhưng không cách nào cùng người chính đạo chạm mặt a.

Còn như tìm được hắn huyết tế địa điểm, thật có thể cũng không như trong tưởng tượng khó khăn như vậy.

Cái gọi là huyết tế, nhất định phải hi sinh đại lượng người thường tính mệnh, cái này quyết định, Huyết Ảnh Ma Tông không có khả năng tìm loại kia địa phương vắng vẻ tiến hành huyết tế. Chí ít cũng phải như là Tô Nhan vị trí cái kia một chỗ trấn nhỏ, tồn tại trên vạn người nơi ở địa phương mới được.

Hơn nữa, tất nhiên đối phương cuối cùng mục là Thanh Châu thành,

cũng liền có nghĩa là, sở hữu huyết tế địa điểm đều phải là quay chung quanh tại Thanh Châu thành xung quanh, chỉ có như vậy mới có thể lẫn nhau liên hệ, thậm chí là hình thành một cái nhằm vào Thanh Châu thành pháp trận, cuối cùng huyết tế Thanh châu!

Âm mưu chỗ là âm mưu, cũng là bởi vì một khi bại lộ dưới ánh mặt trời, thường thường liền sẽ liền không đáng giá một đồng tiền.

Trước đó Bạch Nhạc vẫn luôn là tránh Thanh Vân Kỵ đi, không muốn để cho bất luận kẻ nào phát hiện hắn tung tích, nhưng bây giờ, nhưng là trái lại, hắn nhất định muốn trước hấp dẫn Thanh Vân Kỵ hoặc là Hàn Sơn cùng Thất Tinh Tông đệ tử lực chú ý, sau đó tại hướng dẫn bọn hắn phát hiện huyết tế bí mật.

Rất nói nhiều, là không thích hợp từ Bạch Nhạc trong miệng nói ra, không chỉ là độ tin cậy vấn đề, mà là vừa khớp! Nếu như chuyện gì đều là do chính mình phát hiện, vậy cũng không khỏi quá khéo, vô luận là Ngô Tuyết Tùng vẫn là Hàn Sơn cùng Thất Tinh Tông người, cũng không ngu ngốc, rất dễ dàng liền sẽ nhận thấy được dị thường.

Thiên Cơ Biến dù sao không phải là khó giải ngụy trang, một khi đối phương sản sinh hoài nghi, cũng rất dễ dàng bị bắt đuôi, bạo lộ ra.

Tương phản, nếu như manh mối bản thân liền là từ Thanh Vân Kỵ, hoặc là hắn chính đạo đệ tử cùng Bạch Nhạc một chỗ phát hiện, thậm chí là từ người khác báo lên, dĩ nhiên là sẽ không khiến cho cái gì hoài nghi.

Thanh Vân Kỵ bản thân liền phụ trách chung quanh tuần tra, Bạch Nhạc có lòng muốn tìm, vậy còn không dễ dàng.

... . . .

"Đội trưởng, ngươi xem!"

Xa xa chỉ vào dưới tàng cây nghỉ ngơi thân ảnh, bên trong một cái Thanh Vân Kỵ thấp giọng nói rằng.

"Ừm?"

Ánh mắt hơi hơi chút ngưng, Diệp Kiến Tường lập tức liền nhận ra Bạch Nhạc, trên thực tế, bọn hắn mấy ngày này cũng vẫn luôn đang tìm Bạch Nhạc tung tích, tự nhiên liếc mắt liền nhận ra.

Mã tiên một ngón tay, trong nháy mắt, một đám Thanh Vân Kỵ chợt gia tốc, trong chốc lát, liền trực tiếp đem Bạch Nhạc vây quanh ở dưới cây.

Rất hiển nhiên, Bạch Nhạc cũng bị dọa cho giật mình, cọ một chút liền nhảy dựng lên, bàn tay đặt tại trên thân kiếm, cảnh giác nhìn chằm chằm vây lại Thanh Vân Kỵ.

"Các ngươi muốn làm gì?"

Ngồi trên lưng ngựa, Diệp Kiến Tường chậm rãi vượt qua đám người ra, trong tay bắt lại mã tiên, lạnh lùng nhìn Bạch Nhạc, "Bạch thiếu gia, ngươi ngược lại là rất nhàn nhã a."

Quan sát tỉ mỉ một chút đối phương, Bạch Nhạc thần sắc cũng hòa hoãn rất nhiều, "Vị đại nhân này, chắc là Thanh Vân Kỵ đội trưởng a? Bạch Nhạc lần này phụng thành chủ chi mệnh ra khỏi thành tra tìm Huyết Ảnh Ma Tông manh mối, chúng ta mục là nhất trí, không biết đại nhân vì sao đột nhiên vây quanh ta?"

"Ra khỏi thành đã mấy ngày. . . Ngươi, tra được manh mối sao?" Không nhúc nhích chút nào, Diệp Kiến Tường trầm giọng hỏi.

"Chưa tra được." Lắc đầu, Bạch Nhạc chí khí hùng hồn hồi đáp.

"Bạch thiếu gia, việc này quan hệ trọng đại, ngươi không phải không

biết, lại trốn ở chỗ này. . . Nếu như không tra được manh mối, đưa tới huyết tế mở ra, ngươi tha thứ lên sao?"

Nghe thế, Bạch Nhạc chân mày chợt vẩy một cái, nhất thời liền cười lạnh, "Nghe đại nhân ý tứ, chẳng lẽ các ngươi đã tra được Huyết Ảnh Ma Tông manh mối?"

". . ."

Vốn là bởi vì đã mất tích Bạch Nhạc, nổi giận trong bụng, muốn mượn đề tài để nói chuyện của mình giáo huấn một chút Bạch Nhạc, lại không nghĩ rằng Bạch Nhạc như vậy miệng lưỡi bén nhọn, một câu nói này nhưng là chợt đem Diệp Kiến Tường hận nửa ngày nói không ra lời.

Có thể Bạch Nhạc lại vẫn không có lúc đó đình chỉ ý tứ, nhìn chằm chằm Diệp Kiến Tường tiếp tục nói, "Thanh Vân Kỵ thật lớn uy phong, nhưng cũng đừng tìm sai chỗ, nếu như thật là có bản lĩnh, cứ việc tìm Huyết Ảnh Ma Tông người đi, ở trước mặt ta đùa giỡn uy phong tính là gì?"

"Bạch Nhạc chịu phủ chủ chi ân, lúc này mới chủ động ra khỏi thành tìm kiếm Huyết Ảnh Ma Tông yêu nhân tung tích, có thể không phải là các ngươi trông giữ tội phạm! Xin hỏi đại nhân, ngươi có cái gì tư cách chất vấn ta?"

". . ."

Vừa mới cái kia mấy câu nói cũng đã bả Diệp Kiến Tường hận nói không ra lời, bây giờ càng là khí hắn toàn thân run.

Tại Thanh Châu phủ, Thanh Vân Kỵ địa vị một mực rất cao, có thể nói, trực tiếp đối Ngô Tuyết Tùng vị phủ chủ này phụ trách, hắn, quản ngươi người nào, cũng từ trước tới giờ không để ý tới! Đừng xem Bạch gia tại Thanh châu, tựa hồ cũng coi như đại gia tộc, có ở Thanh Vân Kỵ trong mắt, lại như cũ không đáng giá một đồng tiền.

Diệp Kiến Tường thân là Thanh Vân Kỵ đội trưởng, cho dù là Hàn Sơn cùng Thất Tinh Tông đệ tử, bị hắn chất vấn vài câu, cũng không dám cãi lại, có thể Bạch Nhạc lại nửa điểm mặt mũi cũng không cho hắn, như thế nào để cho hắn không buồn.

Đáng hận nhất là, hết lần này tới lần khác hắn còn bắt không được Bạch Nhạc nửa điểm nhược điểm.

"Coong!"

Trong nháy mắt, Diệp Kiến Tường chợt quất ra yêu đao, lành lạnh mở miệng nói, "Hảo một cái miệng lưỡi bén nhọn tiểu tử, nghe đồn ngươi từng chém giết Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, có dám đánh với ta một trận?"

"Sai lầm!" Trợn mắt một cái, Bạch Nhạc khinh thường nói rằng, "Huyết tế uy hiếp đã lửa sém lông mày, ngươi thân là Thanh Vân Kỵ đội trưởng, không biết tận tâm tận lực tìm kiếm manh mối, lại ngược lại muốn tới theo ta quyết đấu, không chê đáng thẹn sao?"

"Ngươi nếu thật có bản lãnh, liền cùng ta nhiều lần, chúng ta ai tìm được trước Huyết Ảnh Ma Tông manh mối, ai có thể ngăn cản huyết tế, lúc này mới có điểm Thanh Vân Kỵ dáng vẻ."

Chết cắn đại nghĩa danh phận, Bạch Nhạc một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép dáng vẻ, chỉ điểm giang sơn, nhưng là đem sở hữu Thanh Vân Kỵ đều khí hận không được quất chết hàng này mới tốt.

Liếc liếc mắt, cách đó không xa trấn nhỏ, Bạch Nhạc miễn cưỡng mở miệng nói, "Tránh ra, các ngươi không có tinh thần trách nhiệm, ta có thể nhớ kỹ bằng lòng phủ chủ sự tình, không có rảnh tại đây với các ngươi đấu khí."

Con mắt đều không nháy một chút, Bạch Nhạc nhưng là không nhìn thẳng những thứ này Thanh Vân Kỵ uy hiếp, thẳng từ đối phương trong vòng vây nghênh ngang xuyên ra ngoài.

Như vậy hành vi, càng là khí sở hữu Thanh Vân Kỵ căn bản ngứa, cũng không có Diệp Kiến Tường, ai cũng cũng không dám thật động thủ.

"Đội trưởng, chúng ta liền nhìn như vậy hắn đi?"

Nhìn Bạch Nhạc bóng lưng, cái này một hơi thở nhưng là làm sao đều không nuốt trôi.

"Đi theo hắn!" Lạnh rên một tiếng, Diệp Kiến Tường lành lạnh mở miệng nói, "Không biết sống chết đồ vật, Huyết Ảnh Ma Tông người một mực muốn giết hắn cho thống khoái, ta ngược lại là muốn nhìn một chút, các loại (chờ) đối mặt ma đạo yêu nhân thời điểm, hắn còn có thể hay không thể như vậy miệng lưỡi bén nhọn."

Tức thì tức, có thể Diệp Kiến Tường lại đúng là vẫn còn nhớ kỹ Thanh Châu phủ chủ phân phó.

Lần này, bọn hắn dò xét khắp nơi là giả, nhìn chằm chằm Bạch Nhạc mới là thật! Bạch Nhạc bản thân liền là ném cho Huyết Ảnh Ma Tông mồi, thậm chí có thể nói, chính là ném đi ra khí tử! Nếu như Bạch Nhạc khách khí, Diệp Kiến Tường có thể sẽ còn tiện tay giúp Bạch Nhạc một thanh, xem xem có thể hay không cứu hắn một mạng, nhưng hôm nay Bạch Nhạc khiêu khích như vậy, nhưng là đã triệt để bị Diệp Kiến Tường buông tha.

Thậm chí còn có thể nói, hắn chính là đang đợi Bạch Nhạc đi tìm chết.

Chỉ cần Bạch Nhạc có thể dẫn Huyết Ảnh Ma Tông người, để cho hắn lập công liền đủ đủ, còn như Bạch Nhạc bản thân, trong mắt hắn, đã là một cái người chết.

. . .

Một đường hướng về cách đó không xa trấn nhỏ đi tới, Bạch Nhạc nhưng là hoàn toàn không có để ý những thứ này Thanh Vân Kỵ ý tưởng ý tứ.

Trên thực tế, hắn bản thân liền là cố ý khích nộ những thứ này Thanh Vân Kỵ.

Đạo lý rất đơn giản, hắn nhất định muốn làm nhạt chính mình tại tìm kiếm Huyết Ảnh Ma Tông trên đầu mối tác dụng, đã nhiều ngày, Bạch Nhạc thật đã trong tối đã tiến vào cái trấn nhỏ này, hầu như có thể nói, có tám phần mười nắm chặt, nơi này chính là mặt khác một chỗ huyết tế địa điểm.

Nếu như cùng những thứ này Thanh Vân Kỵ khách khí nói Huyết Ảnh Ma Tông người khả năng giấu ở chỗ này trấn nhỏ bên trong, khó tránh khỏi sẽ để cho đối phương hoài nghi hắn làm sao lại phán đoán chuẩn như vậy.

Nhưng nếu là làm tức giận đối phương, khả năng cũng là ở trong trấn nhỏ phát hiện Huyết Ảnh Ma Tông người trong tung tích, đối phương ra kết luận chính là một chuyện khác.

Hơn nữa, tự cấp Ngô Tuyết Tùng hồi báo thời điểm, cũng tất nhiên sẽ làm nhạt chính mình tác dụng, mà đem công lao nắm vào bọn hắn Thanh Vân Kỵ trên người mình.

Đúng dịp tốt, cái này cái gọi là công lao, Bạch Nhạc thật là nửa điểm cũng không muốn.

Có thể lúc đó phiết thanh chính mình, mới là kết quả tốt nhất.

Điểm ấy thủ đoạn nói trắng ra, thật không đáng giá một đồng tiền, nhưng lại thường thường có thể phát huy vô cùng tốt hiệu quả.

Lúc trước Bạch Nhạc tại Linh Tê Kiếm Tông làm tạp dịch thời điểm, xem quen quá nhiều người như thế tính, bây giờ trông mèo vẽ hổ dùng đến, tự nhiên không có nửa điểm độ khó.

Trên đời này, muốn làm thành một việc, một vị làm người tốt, chưa chắc sẽ có kết quả tốt, tương phản, thích hợp dùng một ít ác nhân thủ đoạn, có thể ngược lại có thể thu được kỳ hiệu.

Không phải Bạch Nhạc cao minh bao nhiêu, chỉ là nhân tính cho phép, không có gì có thể kỳ quái.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 139: Trấn nhỏ sát khí

Chậm rì rì bước vào trấn nhỏ, Bạch Nhạc giống như là tới du ngoạn, căn bản không có nửa điểm cảm giác cấp bách.

Trấn nhỏ không lớn, chỉ có một quán rượu, Bạch Nhạc giống như là hoàn khố công tử ca, thản thản nhiên bước vào bên trong, vênh mặt hất hàm sai khiến điểm một bàn hảo tửu thức ăn ngon, tổn hại người khác ánh mắt, liền như vậy ngênh ngang ăn.

Tấm này tư thế thấy thế nào làm sao không đáng tin cậy, có thể hết lần này tới lần khác Bạch Nhạc lại vui ở chính giữa, không có nửa điểm không làm việc đàng hoàng tự giác.

Lặng lẽ đi theo Bạch Nhạc phía sau, tiến nhập trấn nhỏ phụ trách theo dõi Thanh Vân Kỵ mũi đều suýt chút nữa không tức giận oai, đây chính là ngươi nói tận tâm làm việc? Nếu không phải suy nghĩ đại cục, hắn quả thực đều có đi lên lật bàn tâm.

Chỉ chớp mắt chính là gần nửa canh giờ trôi qua, Bạch Nhạc vẫn vẫn còn ở tọng, nhưng mà, toàn bộ tửu lâu cũng đã không tiếng động bị đóng chặt.

"Ba, ba!"

Một hồi thanh thúy tiếng vỗ tay từ chỗ thang lầu vang lên, mấy bóng người chậm rãi bước lên bậc thang, xuất hiện ở Bạch Nhạc trong tầm mắt.

"Quả nhiên không hổ là Bạch gia thiếu gia, cái này phổ mở không tệ a, thế nào. . . Loại địa phương nhỏ này rượu và thức ăn, còn hợp miệng sao?"

Trong mắt lộ ra vẻ châm chọc, Đàm Duyệt Cường chậm quá mở miệng nói.

Đổi người khác có thể còn chưa chắc có thể nhanh như vậy nhận ra Bạch Nhạc đến, thật là vừa vặn, vừa lúc hắn ở nơi này một bên, sớm liền phát hiện Bạch Nhạc xuất hiện.

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Bạch Nhạc lại vẫn không có đứng dậy, tự mình lại rót một ly rượu, lúc này mới nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta còn nghĩ là ai, nguyên lai là ngươi cái này không trứng người nhát gan, làm sao, lần này nhìn thấy ta, không trốn sao?"

Lúc trước sớm nhất Bạch Nhạc phản hồi Bạch gia thời điểm, liền từng cùng Đàm Duyệt Cường đã giao thủ, trước đây mấy vị Linh Phủ Cảnh cường giả vây công Bạch Nhạc, lại như cũ bị Bạch Nhạc giết vỡ, nếu không phải Đàm Duyệt Cường thoát được sớm, đã sớm chết.

Bị Bạch Nhạc chọc vào chỗ đau, Đàm Duyệt Cường sắc mặt nhất thời liền âm trầm xuống, "Bạch Nhạc, chết đã đến nơi vẫn là như thế miệng lưỡi bén nhọn!"

Con mắt hơi hơi nheo lại, Bạch Nhạc uống một chén rượu, lạnh lùng nói rằng, "Ta là không phải chết đã đến nơi ta không biết, nhưng ta cam đoan. . . Hôm nay nhất định là ngươi tử kỳ."

Cảm thụ được Bạch Nhạc trong lời nói sát khí, Đàm Duyệt Cường trong lòng cũng không khỏi có chút hư.

Hắn là cùng Bạch Nhạc giao thủ qua, tự nhiên rõ ràng, Bạch Nhạc kiêu ngạo là kiêu ngạo chút, có thể thực lực cũng đối hợp với phần này kiêu ngạo, nếu là thật muốn chuyên tâm giết hắn, đừng xem xung quanh nhiều người như vậy, hắn thật đúng là không nhất định có thể chạy thoát.

"Nghe tiếng đã lâu Bạch gia thiên kiêu tên, hôm nay vừa nhìn, quả nhiên bất phàm, ngược lại cũng không uổng công ta tự mình đi chuyến này." Liếc Đàm Duyệt Cường, bên cạnh cả người hắc sắc hoa phục trung niên thong thả mở miệng nói.

Nhìn thấy trung niên mở miệng, Đàm Duyệt Cường trong lòng nhất thời nhất định, "Có Lãnh sư thúc tại, làm sao có thể dung cái này tiểu nhi càn rỡ."

Lãnh sư thúc, ba chữ này vừa ra, cho dù là Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi hơi hơi vừa nhảy.

Từ nơi này trung niên tiến đến bắt đầu, Bạch Nhạc đại bộ phận lực chú ý thật đều ở đây đối phương trên người, hơn nữa, một mực có chút không nắm chắc được đối phương thực lực, loại áp lực này thậm chí so với lúc trước Bạch Nhạc đối mặt Đường Hách lúc càng mạnh.

Bây giờ nghe được Đàm Duyệt Cường, Bạch Nhạc tự nhiên biết, đối phương tất nhiên là linh phủ hậu kỳ cao thủ!

Kể từ đó, lần này sợ là thật có chút phiền phức.

"Bạch Nhạc, thúc thủ chịu trói đi, ta có thể lưu ngươi một mạng." Đứng chắp tay, trung niên nhàn nhạt mở miệng nói.

"Muốn ta lệnh người rất nhiều, thì nhìn ngươi có hay không bản sự này."

Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc một tay vỗ, đặt ở bên cạnh bàn trường kiếm chợt ra khỏi vỏ, nhưng là Bạch Nhạc ngay đầu tiên phát động đoạt công.

Ngu kiếm!

Đối mặt dạng này cường địch, căn bản dung ngươi không được chậm

quá ra chiêu, muốn còn sống, biện pháp duy nhất chính là đoạt công, đem đối phương kéo vào công kích mình nhịp điệu bên trong.

Kiếm ra như điện!

Trên thực tế, ngay cả trung niên cũng hoàn toàn không nghĩ tới, tại dưới tình huống như vậy, Bạch Nhạc lại vẫn dám dẫn đầu xuất thủ.

Quan trọng hơn là, một kiếm này xác thực rất nhanh.

Vội vàng phía dưới, hắn thậm chí cũng có chút không kịp biến chiêu, chỉ có thể thối lui một bước, tránh né cái này nhanh như thiểm điện một kiếm.

Nhưng mà, để cho hắn chẳng thể nghĩ tới là, Bạch Nhạc một kiếm này cũng chỉ là hư chiêu, nhìn như muốn đánh hắn một trở tay không kịp, nhưng trên thực tế, bất quá là hư hoảng một thương, mượn lấy hắn lui lại trong nháy mắt, Bạch Nhạc một cước đạp lên mặt đất, cả người bay ngược mà ra, trực tiếp đánh vỡ tửu lâu cửa sổ, trốn ra phía ngoài đi.

Bị Bạch Nhạc đùa giỡn như thế một đạo, trung niên sắc mặt nhất thời thay đổi khó coi dị thường, "Đuổi theo, hôm nay nếu để cho hắn trốn, các ngươi ai đều chớ nghĩ sống!"

Trên thực tế, không cần trung niên phân phó, người khác cũng đều đã đuổi theo, lần này Bạch Nhạc hiện thân, đối với bọn hắn mà nói, nhất định chính là cơ hội tốt trời ban, vô luận là ai bắt giết Bạch Nhạc, đều tuyệt đối là một cái công lớn.

Từ trong cửa sổ đánh bay đi ra, Bạch Nhạc tinh thần chợt căng thẳng, đừng xem vừa mới đùa giỡn đối phương một đạo, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc so với ai khác đều biết, nguy hiểm vừa mới bắt đầu.

Chỗ này trấn nhỏ bản thân liền là đối phương chuẩn bị huyết tế địa điểm,

có không ít Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử thủ tại chỗ này, dựng lên, hắn cố ý hiển lộ tung tích, cũng cho đối phương ung dung bố trí cơ hội, có thể nói, nơi đây đã sớm vì hắn bày thiên la địa võng.

Cái kia linh phủ hậu kỳ cường giả tồn tại, càng là hoàn toàn ngoài Bạch Nhạc dự liệu, đem tình thế đẩy vào một cái cực kỳ khó chịu hoàn cảnh.

Trái lại, Bạch Nhạc không dám vận dụng Thông Thiên Ma Công, xuất thủ lúc khó tránh khỏi có chút bó tay bó chân, duy nhất có thể dựa vào, liền cũng chỉ có một mực đi theo hắn Thanh Vân Kỵ.

Có thể, hết lần này tới lần khác hắn vì đạt được đến mục, còn vừa mới làm tức giận Thanh Vân Kỵ, đối phương coi như nhận được tin tức, sợ rằng cũng phải tận lực quấy rầy một hồi, lúc này mới sẽ đến, hơn nữa, liệu tới cũng căn bản sẽ không quan tâm hắn chết sống.

Rõ ràng là chính mình kế hoạch tất cả, có thể hết lần này tới lần khác, bởi vì cái này một cái ngoài ý muốn, liền phảng phất như là chính mình vì mình đào một cái hố to, hơn nữa còn là bẫy chết người không đền mạng loại kia.

"Đúng là vẫn còn khinh thường a!"

Trong lòng âm thầm thở dài một tiếng, Bạch Nhạc cũng minh bạch, là mình quá lạc quan.

Trước đó vô luận là đánh một trận đánh tan Huyết Ảnh Ma Tông những cái kia đệ tử, vẫn là theo dõi Vu Hoằng, áp đảo Tô Nhan, đều có vẻ quá mức thuận lợi, thế cho nên, Bạch Nhạc khó tránh khỏi sản sinh một tia khinh địch chi ý.

Nhưng trên thực tế, Huyết Ảnh Ma Tông có thể tung hoành Thanh châu, thậm chí lệnh Ngô Tuyết Tùng cùng Thất Tinh Tông đều có chút thúc thủ vô sách, lại nơi nào là đơn giản như vậy.

Chỉ tiếc, tới mức này, có thể đã không có đã hối hận có thể ăn, Bạch Nhạc duy nhất có thể làm chính là đem hết toàn lực hoãn lại thời gian, các loại (chờ) Thanh Vân Kỵ tới dọa lui đối phương.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh ở giữa, Bạch Nhạc cũng không đoái hoài tới muốn dẫn đối phương mắc câu, lấy tận toàn bộ công, rơi xuống đất trong nháy mắt liền la lớn, "Đi nhanh bẩm báo thống lĩnh, để ta ở lại cản bọn hắn, lần này nhất định phải đem những này ma đạo yêu nhân tiêu diệt hết nơi này."

Nguyên bản chứng kiến Bạch Nhạc bị vây công, giết cực kỳ nguy hiểm, cái kia Thanh Vân Kỵ người còn có chút cười trên nỗi đau của người khác, thậm chí muốn lại kéo một hồi đích truyền tin tức đi ra ngoài, có thể nghe được Bạch Nhạc lời này, cũng không khỏi sắc mặt đại biến, ở trong lòng đem Bạch Nhạc mắng một máu chó phún đầu.

Vì không rút dây động rừng, trên thực tế, Thanh Vân Kỵ một mực là cùng Bạch Nhạc kéo không ngắn một khoảng cách, chỉ để lại một hai người lặng lẽ theo Bạch Nhạc theo dõi.

Kể từ đó, một khi tao ngộ Huyết Ảnh Ma Tông người, phản ứng tự nhiên cũng không có nhanh như vậy.

Nếu là đối phương phản ứng kịp, ngay đầu tiên bỏ chạy đi, chỉ sợ Thanh Vân Kỵ đuổi tới thời điểm, cũng chỉ có thể đánh một cái trống.

Ai có thể nghĩ tới, Bạch Nhạc tiện nhân kia, vậy mà chẳng những đoán được có người đi theo hắn, hơn nữa vừa gặp phải nguy hiểm liền loạn hô kêu loạn, căn bản không có nửa điểm lấy đại cục làm trọng tự giác.

Nghĩ vậy, hắn nơi nào còn dám có nửa điểm do dự, nhất thời liền trực tiếp đánh ra Truyền Tấn Phù.

Trong nháy mắt, một đạo thanh sắc pháo hoa phóng lên cao, cũng có nghĩa là khẩn cấp nhất đưa tin , khiến cho Thanh Vân Kỵ tốc độ cao nhất gấp rút tiếp viện.

"Là Thanh Vân Kỵ!"

Chứng kiến cái kia thanh sắc pháo hoa trong nháy mắt, trung niên sắc mặt nhất thời đại biến.

Tại Thanh Châu phủ nhiều năm, hắn tự nhiên không có khả năng không nhận ra Thanh Vân Kỵ đưa tin, tại kết hợp Bạch Nhạc trước đó, ngay lập tức sẽ để cho của hắn ý thức đến, cái này căn bản là Bạch Nhạc cố ý làm mồi dụ dẫn hắn bị lừa sát cục.

Nếu như tình huống bình thường xuống, hắn tự nhiên không muốn cùng Thanh Vân Kỵ ngạnh bính, phát hiện không đúng, trước tiên liền rút đi.

Nhưng hôm nay, nơi đây nhưng là Huyết Ảnh Ma Tông lựa chọn huyết tế địa điểm, hắn căn bản cũng không có thể trốn, bằng không huyết tế thất bại trách phạt, liền tất nhiên phải do hắn tới gánh chịu.

"Giết hắn!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, trung niên lành lạnh hạ lệnh.

Chuyện cho tới bây giờ, chỗ này huyết tế điểm tất phải đã muốn bại lộ, biện pháp duy nhất, liền là mau chóng giết chết Bạch Nhạc, sau đó sớm huyết tế, đem tổn thất xuống đến thấp nhất.

Cứ việc nói trước huyết tế, tất nhiên cũng sẽ dẫn phát Phá Nam Phi bất mãn, có thể chỉ cần có thể bắt giết Bạch Nhạc, nghĩ đến cũng đủ để bù đắp khuyết điểm.

Trong tích tắc, vô số công kích như là mưa rơi hướng về Bạch Nhạc hạ xuống.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, kiếm phong nhất chuyển, chợt hóa thành Linh Tê Kiếm Quyết.

Linh Tê Nghênh Khách!

Đến thời khắc này, Bạch Nhạc cái kia đáng sợ kiếm đạo thực lực, liền chân chính bày ra, mặc dù chật vật, nhưng này một lớp công kích, lại vậy mà ngạnh sinh sinh đều bị hắn đở được.

Thực lực tối cường cái kia trung niên không có xuất thủ, hắn Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử mặc dù không ít, có thể thực lực lại dù sao cũng có hạn, trong khoảng thời gian ngắn, muốn đánh tan Bạch Nhạc cũng không dễ dàng.

"Quả nhiên có điểm bản lĩnh, bất quá. . . Dừng ở đây, ngươi cho rằng Thanh Vân Kỵ là có thể có thể cứu ngươi sao?" Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, trung niên bước ra một bước tửu lâu, như là một con chim lớn hướng về Bạch Nhạc nhào tới.

Khủng bố ma khí theo cái này nhảy lên bốc lên mà ra, hóa thành một chỉ bàn tay to lớn hướng về Bạch Nhạc vỗ xuống tới.

Linh phủ hậu kỳ thực lực, vào giờ khắc này chân chính hiện ra, ma uy ngập trời.

Không dám có một chút do dự, tại nhận thấy được đối phương công qua đây trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền trực tiếp đem linh lực thôi động đến mức tận cùng, trực tiếp thi triển ra Linh Tê Nhất Kiếm.

Oanh!

Trong nháy mắt va chạm, băng lãnh kiếm phong chợt chém vỡ ma khí ngưng tụ bàn tay, nhưng mà ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc kiếm trong tay cũng đồng thời vỡ nát.

Không có một thanh linh khí cấp bảo kiếm, đối với Bạch Nhạc mà nói, tựa hồ liền trở thành lớn nhất kẽ hở.

Một khi đem hết toàn lực cùng đối phương giao thủ, bình thường trường kiếm căn bản là không thể chịu đựng bực này linh lực kinh khủng trùng kích, trong nháy mắt giao phong liền sẽ triệt để vỡ nát.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 140: Mồi mà thôi, bỏ qua chính là

"Hảo kiếm pháp!"

Cho dù là đứng ở đối địch trên lập trường, trung niên cũng vẫn như cũ vẫn là không nhịn được thở dài nói.

"Lãnh mỗ thành danh mấy chục năm, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy tinh diệu kiếm pháp, một kiếm này tên gọi là gì?"

"Nói khoác mà không biết ngượng, Tinh Cung Cảnh cũng không bước vào, cũng dám vọng ngôn thành danh mấy chục năm." Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc mỉm cười nói.

". . ."

Một câu nói này, mới là chân chính chọc vào trung niên chỗ đau, trong nháy mắt, trong mắt lộ ra lau một cái huyết hồng chi sắc, lành lạnh uống mắng, " vô tri tiểu nhi, làm sao biết ta Lãnh Thiên Thạch tên, Mỗ gia cái này liền tiễn ngươi lên đường!"

Lãnh Thiên Thạch!

Ba chữ này phun ra, Bạch Nhạc có thể không rõ ràng ý vị như thế nào, thật là bên cạnh cái kia Thanh Vân Kỵ người, nhưng trong lòng thì không khỏi một hồi băng hàn.

Lãnh Thiên Thạch a, 20 năm trước cũng đã là linh phủ hậu kỳ đại cao thủ, một đời giết người không tính toán, hung danh hiển hách.

Tại Thanh Vân Kỵ nội bộ, Lãnh Thiên Thạch vẫn luôn là Huyết Ảnh Ma Tông đăng ký ma đầu một trong.

Ai nghĩ đến, vậy mà lại ở chỗ này đụng tới Lãnh Thiên Thạch.

Giờ khắc này, hắn mới thực sự là hận không thể bóp chết Bạch Nhạc mới tốt, bây giờ chạy tới nơi này Thanh Vân Kỵ cũng cũng chỉ có một đội, khoảng hơn trăm người, đụng phải bình thường linh phủ hậu kỳ, có thể còn có nắm chặt thủ thắng, thật là đối mặt Lãnh Thiên Thạch, có thể tiện lợi thực sự là thắng bại không biết.

Cho dù là cuối cùng có thể thắng, cũng tất nhiên là thắng thảm, một đội này huynh đệ, có thể còn sống, chỉ sợ mười không còn một!

Nếu như sớm biết là Lãnh Thiên Thạch, có thể bọn hắn căn bản cũng không hội tùy tiện động thủ, để cho Bạch Nhạc đi tìm chết tốt.

Đáng tiếc, bây giờ tín hiệu đã phát ra ngoài, nói cái gì nữa đều đã trễ.

"Oanh!"

Lãnh Thiên Thạch đối với Bạch Nhạc đã hận cực, xuất thủ hoàn toàn không có nửa phần khoan dung, thừa dịp Bạch Nhạc kiếm trong tay vỡ vụn cơ hội, thân hình hóa thành một đạo huyết ảnh, thi triển ra Huyết Ảnh Trảo hung hăng hướng về Bạch Nhạc cái đầu nắm tới.

Cái này điệu bộ, nghiễm nhiên là dự định muốn đem Bạch Nhạc cái đầu trực tiếp bóp nát cho hả giận.

Cùng thi triển Thông Thiên Ma Công thời điểm khác biệt, tu hành Linh Tê Kiếm Quyết, Bạch Nhạc có thể nói một thân bản lĩnh tất cả đều tại một thanh kiếm bên trên, một khi không có kiếm, hầu như hoàn toàn không phát huy ra thực lực gì tới.

Chỉ là, từ lúc thi triển Linh Tê Nhất Kiếm thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã đoán được kết quả này, căn bản cũng không có muốn cùng Lãnh Thiên Thạch liều mạng ý tứ, một kiếm này đắc thủ, cả người nhất thời chợt lui mà ra.

Nếu như bình thường linh phủ sơ kỳ, tự nhiên không có khả năng né tránh Lãnh Thiên Thạch công kích, có thể ở loại tình huống này xuống, Bạch Nhạc nhưng là đánh một cái sát biên cầu.

Mặc dù hắn không dám bại lộ Thông Thiên Ma Công, thật là Thông Thiên Ma Thể mang cho hắn lực lượng cơ thể đề thăng, nhưng là thật, bằng vào cái kia khủng bố nhục thân chi lực, khoảng cách liền đem tốc độ đề thăng tới cực hạn, cứ việc chật vật, nhưng lại đúng là vẫn còn tách ra Lãnh Thiên Thạch cái này phải giết một trảo.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc vừa vặn trực tiếp hướng về cách đó không xa một cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử đụng tới.

Đối mặt Lãnh Thiên Thạch, Bạch Nhạc có thể có vẻ hơi yếu, nhưng những này bình thường Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, nơi nào chống lại Bạch Nhạc một kích, cho dù là lấy chỉ làm kiếm, cái kia sắc bén kiếm khí cũng vẫn như cũ đủ để khiến Bạch Nhạc trong nháy mắt tập sát đối phương.

Quan trọng hơn là, mượn lấy tập sát đối phương cơ hội, Bạch Nhạc còn có thể đồng thời sát nhân đoạt kiếm!

Trong khoảnh khắc, thậm chí Lãnh Thiên Thạch cũng còn không kịp phản ứng kịp, Bạch Nhạc liền lần nữa đoạt kiếm tới tay, chỉ phía xa Lãnh Thiên Thạch, "Ma đạo yêu nhân, có gì có thể kiêu ngạo? Đợi đến Thanh Vân Kỵ vừa đến, trong nháy mắt liền đem các ngươi san bằng."

Giận quá mà cười, Lãnh Thiên Thạch giọng căm hận mắng, " hôm nay ai tới cũng đỡ không được ta lấy mạng của ngươi!"

Cái này không chỉ có riêng chỉ là cho hả giận, trên thực tế, đối với Lãnh Thiên Thạch mà nói, muốn dẹp loạn Phá Nam Phi phẫn nộ, chỉ có bắt giết Bạch Nhạc con đường này có thể đi.

Bây giờ loại cục diện này, hắn tự nhiên đã không làm bắt sống Bạch Nhạc dự định, như vậy chính là trả giá lớn hơn nữa đại giới, hắn cũng nhất định phải tập sát Bạch Nhạc.

Đạp chân xuống, Lãnh Thiên Thạch lần nữa hướng về Bạch Nhạc nhào qua.

Chỉ là một kiếm nơi tay, Bạch Nhạc nhất thời liền lại vài phần xê dịch chỗ trống, lợi dụng Linh Tê Kiếm Quyết, đem cái này một cái đúng dịp chữ phát huy đến cực hạn, căn bản không cùng đối phương liều mạng, chính là chung quanh đi khắp, mạnh mẽ kéo dài thời gian.

Mượn Thông Thiên Ma Thể lực lượng, Bạch Nhạc một vị chạy trốn, quả thực tựa như một con trợt không chuồn mất tay cá chạch, mặc dù Lãnh Thiên Thạch thực lực so với hắn mạnh hơn, cũng không khỏi có một loại không chỗ ra tay cảm giác vô lực.

Nhưng mà, chính là chỗ này một hồi thời gian, đinh tai nhức óc tiếng vó ngựa chợt truyền đến, toàn bộ mặt đất, phảng phất đều tùy theo run rẩy!

Thanh Vân Kỵ!

Võ trang đầy đủ Thanh Vân Kỵ tại thu được tín hiệu sau đó, một đường lấy tốc độ nhanh nhất gấp rút tiếp viện mà đến, người chưa đến, cái kia trầm thấp tiếng vó ngựa cùng xơ xác tiêu điều chi ý liền trước một bước cuốn tới.

Trong lúc nhất thời, trừ Lãnh Thiên Thạch bên ngoài, sở hữu Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử sắc mặt cũng không khỏi đột nhiên đại biến.

Thật muốn luận một cái thực lực, bọn hắn tùy tiện là có thể đánh thắng những thứ này Thanh Vân Kỵ, chỉ khi nào đối phương kết trận mà đến, khả năng liền hoàn toàn là một chuyện khác.

Nghiêm ngặt mà đến, Thanh Vân Kỵ bản thân không coi là là tu hành giả, mà là đi qua nghiêm khắc sàng lọc chọn lựa tới cỗ máy giết người.

Mỗi một người bọn hắn đơn độc lấy ra xem, đều bé nhỏ không đáng kể, vô luận là thực lực, vẫn là chém giết kỹ xảo đều không đáng giá nhắc tới.

Nhưng có một điểm, những thứ này Thanh Vân Kỵ có thể làm được đều nhịp hành động, hơn trăm người như tất cả, mượn chiến trận chi lực, tựa như cùng cổ dòng lũ bằng sắt thép mãnh liệt mà đến, thế không thể đỡ!

"Giết! ! !"

Chỉ là một lần trùng kích, Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử thật vất vả mới hình thành phong tỏa liền bị đánh tan.

Trong lúc nhất thời, sở hữu Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử ánh mắt cũng không khỏi rơi vào Lãnh Thiên Thạch trên người.

Đối mặt như thế cường thế Thanh Vân Kỵ, cũng chỉ có Lãnh Thiên Thạch cường giả như vậy mới có thể ngăn cơn sóng dữ.

Trên người khí tức tăng vọt, Lãnh Thiên Thạch trong mắt lộ ra lau một cái huyết hồng chi sắc, lành lạnh mở miệng nói, "Ta Lãnh Thiên Thạch hai mươi năm không xuất thế, xem ra các ngươi đã quên Lãnh mỗ thủ đoạn! Hôm nay ta chỉ vì giết cái này Bạch gia tiểu nhi mà đến, ai dám ngăn trở ta, ta liền giết ai. . . Chính là một đội Thanh Vân Kỵ, còn chưa đủ ta giết, không nên ép ta!"

Ghìm chặt ngựa cương, thấy rõ Lãnh Thiên Thạch trong nháy mắt, Diệp

Kiến Tường cũng không khỏi có chút chần chờ.

Lãnh Thiên Thạch tên, hắn tự nhiên rõ ràng, một đội Thanh Vân Kỵ, đối mặt bình thường Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, tự nhiên là mọi việc đều thuận lợi, chỉ khi nào đối đầu loại cao thủ này, khả năng liền có chút không đáng chú ý.

Thật muốn tiếp tục đấu, cho dù là bả những huynh đệ này mệnh toàn bộ liều lên, cũng chưa chắc có thể thủ thắng.

Đương nhiên, Thanh Vân Kỵ cũng không sợ chết, kỷ luật nghiêm minh, chỉ cần hắn ra lệnh một tiếng, cho dù là liều mạng tới người cuối cùng, cũng tất nhiên không có một người lùi bước.

Thật là. . . Vì chính là một cái Bạch Nhạc, liều lên nhiều huynh đệ như vậy tính mệnh, cho là thật đáng giá không?

Đối với bọn hắn mà nói, Bạch Nhạc bất quá chỉ là phóng xuất một cái mồi mà thôi!

Vốn là muốn dụ có chút lớn cá mắc câu , nhưng vấn đề là, hiện tại cắn mồi nhưng là một cái có thể đối bọn hắn tạo thành uy hiếp cá mập.

Lại nghĩ tới Bạch Nhạc trước đó cái kia một bộ ác liệt sắc mặt, Diệp Kiến Tường trong lòng Thiên Bình tự nhiên liền không kìm lại được có chút nghiêng.

Ngược lại, phủ chủ nói thẳng để bọn hắn theo Bạch Nhạc tìm cơ hội, cũng không nói qua, nhất định phải bảo hộ Bạch Nhạc an toàn. . . Dù cho là Bạch Nhạc chết ở chỗ này, lại cùng bọn hắn có quan hệ gì đâu?

Bất quá một cái mồi mà thôi, bỏ qua là được!

Nghĩ vậy, nguyên bản cầm đao tay, cứ như vậy đứng ở trên cán đao, lại

không có rút ra ý tứ.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Quân tử hứa một lời, bách tử không hối hận

Lãnh Thiên Thạch phản ứng là bực nào nhạy cảm, chứng kiến Diệp Kiến Tường cử động, lúc này liền đoán được đối phương tâm tư.

Trong nháy mắt, Lãnh Thiên Thạch trên mặt nhất thời lộ ra lau một cái khoái ý nụ cười.

"Tiểu tử, hiện tại ngươi đoán, còn có ai có thể cứu ngươi?"

Nắm kiếm, ngay tại Lãnh Thiên Thạch trước người không đến mười thước khoảng cách, Bạch Nhạc nụ cười trên mặt dần dần thu lại, hóa thành một xóa sạch như hồ nước bình tĩnh.

Trên thực tế, Bạch Nhạc đã lần nữa đánh giá thấp tình thế ác liệt, nhưng lại y nguyên vẫn là thật không ngờ, Thanh Vân Kỵ lại bởi vì Lãnh Thiên Thạch một câu nói mà thật lựa chọn khoanh tay đứng nhìn.

Bất quá là trong lúc nhất thời, trong lời nói xung đột vài câu, coi là cái gì đại thù đâu?

Huống chi, cho dù là dứt bỏ những thứ này ân oán cá nhân không đề cập tới, gặp phải Huyết Ảnh Ma Tông người, nguyên lai cũng là có thể cân nhắc lợi hại biết được, có thể bàn điều kiện sao?

Nguyên bản, Bạch Nhạc cho rằng Thanh Vân Kỵ là thủ hộ Thanh Châu phủ quân đội, cùng bình thường xu cát tị hung (theo cái lợi, tránh cái hại) tu hành giả khác biệt, nhưng hôm nay xem ra, người cùng lòng này, lại có cái gì khác biệt?

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, lộ ra vẻ tự giễu chi sắc, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Đúng, cũng là tự ta ngu xuẩn, làm sao có thể ngây thơ đến đem hy vọng ký thác ở trên người các ngươi. . . Trên đời này, duy nhất có thể dựa vào, chỉ có chính mình a."

Diệp Kiến Tường ánh mắt có chút lạnh, nghe được Bạch Nhạc những lời này, trong lòng hắn cũng hơi có chút do dự, nhưng lại đúng là vẫn còn ngoan hạ tâm.

Buông tha Bạch Nhạc, không hề chỉ chỉ là Bạch Nhạc đắc tội hắn, quan trọng hơn là. . . Không đáng.

Là một cái coi như mồi mà tồn tại người, bồi thượng nhiều huynh đệ như vậy tính mệnh, cũng không đáng giá.

Cho nên, mặc dù nghe ra Bạch Nhạc trong lời nói trào phúng cùng vẻ thất vọng, hắn cũng vẫn không có cải biến ước nguyện ban đầu.

Thậm chí hắn ngược lại là đợi thêm Bạch Nhạc chết, nghe đồn Bạch Nhạc là thành tựu tử phủ thiên tài, mặc dù không địch lại, sinh tử thời khắc, nghĩ đến cũng tất nhiên sẽ liều mạng một lần, mặc dù không có thể thắng được Lãnh Thiên Thạch, nói vậy cũng có thể nhân cơ hội thăm dò một chút Lãnh Thiên Thạch.

Nếu như Lãnh Thiên Thạch tại tập sát Bạch Nhạc lúc thụ thương, hoặc là lộ ra kẽ hở, hắn tự nhiên hội không chút do dự hạ lệnh thừa cơ chém giết đối phương.

Mặc dù không thể, buông tha Lãnh Thiên Thạch cũng chính là, những thứ này ma đạo yêu nhân từng cái vì tư lợi, Lãnh Thiên Thạch nghĩ đến cũng tuyệt đối sẽ không vì người khác mà cùng Thanh Vân Kỵ cùng chết, chỉ cần giết chết hắn Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, đem thủ cấp mang về, cũng cũng là một cái công lớn.

Bất luận nhìn thế nào, lúc này khoanh tay đứng nhìn đều là kiếm bộn không lỗ sự tình.

Chỉ là Diệp Kiến Tường nhưng không hay biết thấy, lúc này Bạch Nhạc trên người lộ ra kinh khủng bực nào sát khí.

Nếu như nói, trước đó Bạch Nhạc đối với Thanh Vân Kỵ, đối với những thứ này chính đạo người còn ôm lòng hảo cảm cùng hy vọng, như vậy, theo Diệp Kiến Tường lựa chọn buông tha cái kia một khắc, liền đều hóa thành thất vọng cùng lạnh lùng.

Tựu như cùng hắn năm đó ở Linh Tê Kiếm Tông, kiến thức đến mập mạp chết bầm lãnh khốc cùng ác liệt.

Cái gọi là chính đạo. . . Có thể so ma tu cũng cường không đến đi đâu!

Bạch Nhạc bản thân thì không phải là đơn thuần người trong chính đạo, trên người hắn đồng dạng có ma tu cái bóng, giờ khắc này, nhưng là triệt để đem Bạch Nhạc trong lòng ma cái kia một mặt, triệt để kích thích ra.

Nếu như đơn thuần lấy Linh Tê Kiếm Quyết tới ứng đối, bây giờ cục diện tự nhiên là tử cục.

Nhưng nếu là, bại lộ Thông Thiên Ma Công, lấy Thôn Thiên Quyết uy lực, chưa chắc liền không thể mở một đường máu tới.

Thậm chí còn, giờ khắc này, Bạch Nhạc muốn giết nhất người ngược lại không phải là Lãnh Thiên Thạch, mà là những thứ này Thanh Vân Kỵ.

Một khi bại lộ Thông Thiên Ma Công, nhân thể chắc chắn sẽ bại lộ thân phận, đến lúc đó, đối hắn cực kỳ có uy hiếp, ngược lại chưa chắc là những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông ma tu, mà là Huyền Môn Chính Đạo!

Những thứ này Thanh Vân Kỵ nếu như chạy thoát, đem tin tức truyền trở về, toàn bộ Bạch gia đều sẽ có nguy hiểm.

Tương phản, nếu như phối hợp Lãnh Thiên Thạch, đem cái này chút Thanh Vân Kỵ đều diệt khẩu, ngược lại có thể đạt được sát nhân diệt khẩu hiệu quả, ngược lại có Lãnh Thiên Thạch tại, cái này một ngụm oan ức còn sợ không ai lưng sao?

Huống chi, chỉ cần chú ý một ít, Lãnh Thiên Thạch cũng chưa chắc có thể nhận ra Thông Thiên Ma Công tới.

Giờ khắc này Bạch Nhạc, trong lòng mới là chân chính sinh ra lau một cái khó có thể ức chế sát tâm.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc gần xuất thủ trong nháy mắt, lại đột nhiên phát hiện lại là mấy bóng người từ ngoài trấn mà đến, trong chốc lát, liền xông tới.

Thấy rõ đối phương trong nháy mắt, Bạch Nhạc mí mắt cũng không khỏi hơi hơi vừa nhảy.

Tới mấy người này, đúng dịp hắn tất cả đều nhận thức, không, có thể phải nói, ma tu hắn tất cả đều nhận thức.

"Ha ha, Diệp đội trưởng, xem ra chúng ta không đến muộn a."

Mới vừa chạy tới, Dương Bằng cái kia tiếng cười cởi mở liền trước truyền tới.

Dương Bằng chạy tới, nhưng là Diệp Kiến Tường cũng hoàn toàn thật không ngờ, trong lúc nhất thời không khỏi có chút ngẩn ra.

Bất quá, hiển nhiên Dương Bằng cũng không chú ý tới những chi tiết này, ánh mắt đảo qua, nhất thời liền rơi vào Bạch Nhạc cái kia một bộ

bạch y phía trên, khóe miệng nhất thời giơ lên, khoa trương mở miệng nói, "Áo trắng như tuyết, vị này nói vậy chính là Bạch Nhạc huynh đệ a?"

Căn bản không có để ý xung quanh còn có Lãnh Thiên Thạch bọn hắn những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông người trong để ý nghĩ, Dương Bằng nhất thời liền đón lấy Bạch Nhạc đi tới, "Bạch huynh đệ, ngươi tốt, ta gọi Dương Bằng, dương thụ dương, bằng hữu bằng! Ta Dương Bằng tâm nguyện lớn nhất chính là quảng giao thiên hạ bằng hữu, tới tới tới, thấy một lần ngươi ta đã cảm thấy chợp mắt duyên, chúng ta kết giao bằng hữu như thế nào?"

". . ."

Nhìn Dương Bằng, may là Bạch Nhạc đã có nhất định chuẩn bị tâm lý, nghe được những lời này, khóe miệng cũng vẫn như cũ vẫn là không nhịn được có chút co lại.

Vị này quả nhiên vẫn là trước sau như một kỳ lạ.

Chỉ là bị Dương Bằng như thế nhất đả xóa, Bạch Nhạc trong lòng sát khí ngược lại là hóa giải vài phần.

"Cút ngay!"

Bị Dương Bằng dạng này không nhìn, Lãnh Thiên Thạch mí mắt cũng không khỏi một hồi đập mạnh, nhịn không được quát lạnh lên tiếng nói.

"Ngươi là ai? Chết đã đến nơi, còn dám tại đây kêu la om sòm?" Trợn trắng mắt, Dương Bằng vẻ mặt khó chịu nhìn Lãnh Thiên Thạch mắng.

"Bản tọa, Lãnh Thiên Thạch!"

Lạnh lùng nhìn Dương Bằng, Lãnh Thiên Thạch lạnh giọng mở miệng

nói.

"Lãnh cái gì. . . Thiên thạch, ngươi là Lãnh Thiên Thạch?" Nói được nửa câu, Dương Bằng nhất thời phản ứng kịp, sắc mặt chợt đại biến, đột nhiên lui lại một bước, gắt gao nhìn chằm chằm Lãnh Thiên Thạch hỏi tới.

"Không nghĩ tới ngươi tiểu bối này, vậy mà cũng biết bản tọa tên." Có chút ngoài ý muốn liếc Dương Bằng liếc mắt, Lãnh Thiên Thạch nhàn nhạt mở miệng nói.

Đạt được xác nhận, Dương Bằng cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, cho tới giờ khắc này, hắn mới hiểu được vì sao rõ ràng Thanh Vân Kỵ đã đến, lại vẫn không có trước tiên động thủ, nguyên lai đối phương là Lãnh Thiên Thạch, trách không được trên trận bầu không khí có chút quái dị.

"Vị bằng hữu này, các ngươi vẫn là nên rời đi trước đi." Nhàn nhạt liếc Dương Bằng liếc mắt, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói.

Hơi chậm lại, Dương Bằng lập tức liền nhảy dựng lên, "Ta nhổ vào, ngươi nói đây là lời gì, là coi thường ta Dương Bằng sao? Ta Dương Bằng, bằng hữu khắp thiên hạ, tiến tới là một viên chân thành chi tâm! Tất nhiên nói muốn kết giao ngươi người bạn này, ngươi cũng đã là bằng hữu ta, nào có nhìn bằng hữu gặp nguy hiểm, chính mình một mình chạy thoát thân?"

Ngấc đầu lên, Dương Bằng ngạo nghễ nói, "Lãnh Thiên Thạch thì như thế nào? Chúng ta đồng tâm hiệp lực, còn có những thứ này Thanh Vân Kỵ tại, chẳng lẽ còn đừng sợ hắn?"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Dương huynh vẫn là hảo hảo cân nhắc một chút tốt, những thứ này Thanh Vân Kỵ. . . Có thể chưa chắc sẽ xuất thủ."

Ngay trước Dương Bằng bọn hắn mặt, bị Bạch Nhạc như thế trào phúng, Diệp Kiến Tường trên mặt nhất thời có chút không nhịn được, càng phát ra âm trầm vài phần.

"Có ý gì?" Trong nháy mắt, Dương Bằng cũng nhất thời nhận thấy được hơi khác thường, vô ý thức hồi thân nhìn về phía Diệp Kiến Tường.

Bàn tay vẫn như cũ đặt tại yêu đao phía trên, có thể Diệp Kiến Tường lại vẫn không có trả lời ý tứ, càng không có rút đao hạ lệnh xuất kích ý tứ,

Nhìn Diệp Kiến Tường, yên lặng quen thuộc, Dương Bằng cũng rốt cuộc minh bạch được, Thanh Vân Kỵ đây là không muốn vì Bạch Nhạc mà phạm hiểm, muốn bỏ qua Bạch Nhạc.

Nghĩ rõ ràng điểm này, Dương Bằng mới rốt cục hiểu rõ bây giờ thế cục.

Đây là một đầm nước đục a, mình tại sao liền mơ mơ hồ hồ một đầu tiến đụng vào tới.

Trên thực tế, đến giờ phút nầy, không chỉ là Dương Bằng, theo Dương Bằng một chỗ qua đây Tiếu Vượng cùng Đàm Y Viên cũng đồng dạng hiểu được.

Nếu như nói, vừa mới đến lúc đó, bọn họ là chuyên tâm muốn trợ giúp Thanh Vân Kỵ cùng Bạch Nhạc một chỗ cùng Huyết Ảnh Ma Tông người đánh một trận, như vậy bây giờ, tất cả mọi người không khỏi đều có chút chần chờ.

Liền Thanh Vân Kỵ cũng không dám tùy tiện động thủ, chỉ bằng mấy người bọn hắn, coi như là liều lên tính mệnh, cũng là không làm nên chuyện gì a.

Ánh mắt lần nữa chuyển lạnh, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói,

"Dương huynh tâm ý, Bạch Nhạc tâm lĩnh, cũng xin rời đi luôn đi, miễn cho liên lụy các ngươi."

Đối với Dương Bằng bọn hắn, Bạch Nhạc trong lòng vẫn là thoáng có vài phần hảo cảm, không phải vạn bất đắc dĩ, Bạch Nhạc cũng không muốn đối bọn hắn xuất thủ.

Thật là một khi bại lộ thân phận, khả năng liền không phải do hắn, là lấy lúc này mới mở miệng, muốn để cho Dương Bằng bọn hắn nên rời đi trước.

Chỉ là, nguyên bản còn có chút do dự Dương Bằng nghe được Bạch Nhạc lời này, nhưng là nhất thời phồng sắc mặt thông hồng, phun một ngụm, tàn bạo nói rằng, "Phi, đây là lời gì! Ta Dương Bằng nói chuyện nhiều, chính là một búng nước miếng một cái đinh, nào có nhìn thấy nguy hiểm liền thu trở về! Huống chi, ta còn đã đáp ứng cao thủ huynh đệ, nhất định phải bảo hộ ngươi an toàn, sao có thể thất tín với người?"

"Cao thủ gì huynh đệ?" Nao nao, Bạch Nhạc vô ý thức hỏi.

"Cái này quay đầu lại nói." Khoát khoát tay, Dương Bằng khoát tay, nhất thời đem bạt kiếm đi ra, trực tiếp chỉ hướng Lãnh Thiên Thạch, đồng thời hướng về Tiếu Vượng cùng Đàm Y Viên bọn hắn nói rằng, "Tiếu Vượng, các ngươi nói như thế nào?"

Đón nhận Dương Bằng ánh mắt, Tiếu Vượng trong lòng đột nhiên vừa nhảy, chợt liền nhớ tới trước đó gặp phải cái kia thần bí thanh y nhân thời điểm tình cảnh. Mặc dù biết rõ chính mình chút thực lực ấy, thật không thể giúp gấp cái gì, có thể đi lên cũng chỉ là không không chịu chết mà thôi, có thể tưởng tượng đến chính mình đã đáp ứng, trong lòng vẫn là đưa ngang một cái, không để ý Đàm Y Viên ngăn cản, y nguyên vẫn là bước ra một bước tới.

"Họ Dương, không được coi thường người! Ta Tiếu Vượng mặc dù thực

lực không bằng ngươi, có thể đó cũng là đỉnh thiên lập địa nam nhân!" Trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, Tiếu Vượng ngạo nghễ mở miệng nói, "Quân tử hứa một lời, bách tử không hối hận! Tất nhiên đã đáp ứng cao thủ huynh, chính là liều lên cái mạng này, ta Tiếu Vượng lại có sợ gì?"

"Ha ha ha ha, tốt, cuối cùng cũng không có khiến ta thất vọng! Tiếu tiểu tử, lần này nếu có thể còn sống sót, ngươi người bạn này, ta Dương Bằng cũng giao!" Chứng kiến Tiếu Vượng đồng dạng đứng ra, Dương Bằng nhất thời dựng thẳng lên một ngón tay cái, cười lớn mở miệng nói.

"Tới tới tới, ta ngược lại muốn nhìn một cái xem, 20 năm trước lãnh ma, Lãnh Thiên Thạch, rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại!"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 142: Huyết sắc tổ khúc

Một cái, hai cái!

Làm Đàm Y Viên cũng đứng ra một khắc này, Bạch Nhạc trong lòng một màn kia mềm mại địa phương chợt bị xúc động, nguyên bản sát ý phảng phất vào giờ khắc này đều tiêu tán theo.

Trên đời này, tuy giống như Diệp Kiến Tường dạng này chỉ hỏi hiệu quả và lợi ích người, nhưng lại cũng giống vậy có Dương Bằng, Tiếu Vượng bọn hắn loại này đơn giản khả ái bằng hữu.

Tựa như Linh Tê Kiếm Tông bên trong, tuy có mập mạp chết bầm cùng với Đinh Tuấn bọn hắn như thế người, cũng đồng dạng có Dương Nghiên, Liễu Như Tân bọn hắn những người bạn này, nếu là bởi vì một hai người liền triệt để phủ định chính đạo, cũng hơi bị quá mức cực đoan.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi sợ hãi cả kinh!

Nguyên bản hắn, không nên như vậy cực đoan, có thể chính là bởi vì tu luyện Thông Thiên Ma Công, cũng làm cho hắn khó khống chế chịu đến một ít ma công ảnh hưởng, thay đổi càng phát ra cực đoan.

Nhưng nếu không có Dương Bằng bọn họ đứng đi ra, chỉ sợ hôm nay chính mình tất nhiên sẽ đại khai sát giới, vô luận là có hay không có thể giết hết ở đây Thanh Vân Kỵ diệt khẩu, đều ắt sẽ làm mình tâm tính đại biến, triệt để ngã về phía ma tu cái kia một mặt.

Có một số việc, thật là suy nghĩ tỉ mỉ cực chỉ.

Tâm tính khôi phục bình thường, Bạch Nhạc tâm tư cũng nhất thời trống

trải rất nhiều, tất nhiên Dương Bằng cùng Tiếu Vượng bọn hắn cuốn vào, ngươi Thanh Vân Kỵ còn muốn khoanh tay đứng nhìn, làm sao có thể?

Một tay dẫn một cái kiếm quyết, Bạch Nhạc cao giọng nói rằng, "Thống khoái, lúc sắp chết, có thể kết bạn các ngươi ba vị bằng hữu, là ta Bạch Nhạc vận khí! Ha ha ha, đến, sảng khoái một trận chiến, chính là chết ở chỗ này lại ngại gì!"

Trong lúc nói chuyện, bước ra một bước, Bạch Nhạc đã dẫn đầu huy kiếm hướng về Lãnh Thiên Thạch đánh tới.

Cơ hồ là đồng thời, Dương Bằng, Tiếu Vượng, Đàm Y Viên ba người cũng theo xuất thủ, bốn người thành thế vây công, ngạnh sinh sinh hướng về Lãnh Thiên Thạch vây công mà đi.

"Muốn chết!"

Chứng kiến Dương Bằng bọn hắn vậy mà thực có can đảm nhúng tay, Lãnh Thiên Thạch cũng đồng dạng giận tím mặt, trên người khí tức tăng vọt, đồng thời hướng về bốn người giết đi qua, lấy thực lực của hắn, dù cho là lấy một địch bốn, lại có sợ gì?

Ngắn ngủi mấy chục giây thời gian, Bạch Nhạc bốn người bọn họ liền bị Lãnh Thiên Thạch giết cực kỳ nguy hiểm, nếu không phải lẫn nhau hô ứng, sợ là đã phải có thương vong.

Có một cổ huyết khí dũng không sai, có thể dũng khí lại cuối cùng thay thế không thực lực.

Lãnh Thiên Thạch 20 năm trước liền danh chấn Thanh châu, mặc dù mấy năm nay đi qua, cũng vẫn như cũ không thể bước vào Tinh Cung Chi Cảnh, nhưng lại cũng đã sớm đạp ở Linh Phủ Cảnh đỉnh phong chi thượng, nơi nào là như thế mấy tiểu tử kia có khả năng chống lại.

Tối đa một nén nhang thời gian, Lãnh Thiên Thạch ắt có niềm tin, đem Bạch Nhạc bốn người bọn họ đều đánh giết ở đây.

Chỉ là. . . Nơi nào còn có một nén nhang thời gian cho hắn.

Mắt thấy Dương Bằng bọn hắn nhiều lần gặp nạn, Diệp Kiến Tường chân mày một hồi đập mạnh, rốt cục khẽ cắn môi, thình lình rút đao ra, dùng sức vung ra đi!

"Giết!"

Ra lệnh một tiếng, toàn bộ Thanh Vân Kỵ chợt động, như là một dòng lũ bằng sắt thép cuốn tới, sát ý ngập trời.

Cũng không phải là Diệp Kiến Tường bị Dương Bằng bọn hắn cảm động, lúc này mới quyết tâm xuất thủ, mà là bất đắc dĩ a!

Chết một người Bạch Nhạc, hắn có thể không quan tâm, thật là nếu như Dương Bằng bọn hắn toàn bộ đều chết ở chỗ này, hắn như thế nào đã thông báo đi?

Tiếu Vượng cùng Đàm Y Viên là Hàn Sơn đệ tử, Dương Bằng càng là Thất Tinh Tông chân truyền, thân phận như vậy, nếu như chết ở trước mặt hắn, đừng nói là hắn, coi như là Ngô Tuyết Tùng chỉ sợ cũng khó mà giao phó.

Người bên ngoài cũng liền thôi, thật là Dương Bằng phía sau, nhưng là tồn tại Thất Tinh Tông vị lão tổ kia tại.

Cho dù là Ngô Tuyết Tùng cũng tuyệt đối không nguyện ý làm tức giận vị lão tổ kia.

Nơi nào là hắn muốn liều mạng, căn bản là không có cách nào nha!

Rõ ràng chỉ là hi sinh một cái Bạch Nhạc là có thể giải quyết sự tình, vậy mà thình lình đem hắn bức đến loại này không thể không xuất thủ cấp độ, lại để cho hắn làm sao có thể không não!

Cái này đầy ngập oán khí không chỗ phát tác, chỉ phải toàn bộ đều phát tiết đến Lãnh Thiên Thạch cùng với những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử trên người.

"Bạch Nhạc! ! !"

Theo Thanh Vân Kỵ nhúng tay, cục diện nhất thời liền nghịch chuyển qua đây, Lãnh Thiên Thạch càng là cơ hồ bị tức điên.

Thật vất vả tạo nên cục diện thật tốt, dĩ nhiên tại cái này trong khoảnh khắc liền triệt để sụp đổ.

Lãnh Thiên Thạch thực lực cao tuyệt, tại dạng này trùng kích phía dưới, còn có thể bất loạn một tấc vuông, thật là hơn Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử nhưng là trong khoảnh khắc, đã bị hướng một cái thất linh bát loạn, gắt gao trốn trốn, toàn bộ cục diện triệt để không khống chế được.

Toàn thân tắm máu, Lãnh Thiên Thạch hầu như đã giết điên, mỗi thời mỗi khắc đều có Thanh Vân Kỵ chết ở trong tay hắn, thật là mỗi lần đều sẽ có nhiều người hơn không sợ chết xông lên, lấy mạng người tới điền vào chỗ trống.

Xuất thủ trước đó, Thanh Vân Kỵ có lẽ sẽ có chỗ lưỡng lự, thật là một khi hạ lệnh, chính là không sợ chết cỗ máy chiến tranh, mặc dù chết trận tới người cuối cùng, cũng sẽ không có người sợ sợ lùi bước.

Huống chi, trong thời gian này còn có Bạch Nhạc loại này tiểu nhân vô sỉ, luôn là lợi dụng đúng cơ hội cho hắn tới một chút ác, quả thực không thắng phiền.

"A a a! Đây là các ngươi buộc ta!"

Cảm giác được thắng lợi Thiên Bình đã bắt đầu nghĩ đối phương nghiêng, Lãnh Thiên Thạch rốt cục triệt để nổi điên.

Trong nháy mắt, vô số phù ấn từ trong tay hắn đánh ra, toàn bộ thiên địa ở giữa chợt bao phủ lên một tầng huyết sắc.

"Cho ta đốt!"

Quát to một tiếng, Lãnh Thiên Thạch trên người tinh huyết chợt tùy theo bốc cháy lên, thực lực lần nữa tăng vọt.

Kinh khủng hơn là, theo hắn thi triển Đốt Huyết Thuật, toàn bộ trấn nhỏ bên trong, vô số vị trí đều lộ ra huyết sắc, trong nháy mắt phóng lên cao, đem toàn bộ trấn nhỏ bao phủ ở bên trong!

"Không tốt, mau ngăn cản hắn! Hắn là dẫn động huyết tế!"

Trong nháy mắt, Dương Bằng sắc mặt chợt đại biến, lộ ra lau một cái chưa bao giờ có khẩn trương chi ý.

Dù là trước đó, cắn răng muốn tại Thanh Vân Kỵ không nhúng tay vào tình huống dưới cùng Bạch Nhạc một chỗ đối phó Lãnh Thiên Thạch, Dương Bằng cũng không có sợ hãi như vậy qua.

Nhưng hôm nay, nhìn thiên địa ở giữa một màn kia huyết sắc, hắn nhưng là thật sợ.

Huyết tế a!

Nguyên bản đều cho rằng Huyết Ảnh Ma Tông chỉ là cố tình bày mê trận, có thể ai có thể nghĩ tới, đối phương vậy mà thật ở tay chuẩn bị huyết tế, hơn nữa, không tìm đường chết thì không phải chết, vừa khớp

bị bọn hắn đụng một cái chánh.

Trách không được lấy Lãnh Thiên Thạch thực lực, vậy mà lại trùng hợp như vậy xuất hiện ở đây sao một cái trấn nhỏ bên trong, nguyên bản căn bản là đang chờ chủ trì huyết tế a!

Trên thực tế, không cần Dương Bằng nói, Diệp Kiến Tường cũng đã hồng mắt!

Thân là Thanh Vân Kỵ đội trưởng, có thể tại một sự tình lấy hay bỏ bên trên, hắn có vẻ hơi ích kỷ, thật là tại quan hệ mấy vạn người tính mệnh thời điểm, hắn lại phi thường minh bạch cái gì là đại nghĩa!

Thanh Vân Kỵ tồn tại, bản thân liền là vì thủ hộ càng nhiều người thường an toàn, đối với bọn hắn mà nói, ngăn cản huyết tế, đây chính là thiên chức, bao trùm cùng một cắt ân oán phía trên.

Nếu như sớm biết Lãnh Thiên Thạch bố trí ở chỗ này huyết tế, hắn mặc dù lại đối Bạch Nhạc bất mãn, cũng đều sẽ không chút do dự sáng sớm xuất thủ.

"Giết!"

Đao phong sở chỉ, sở hữu Thanh Vân Kỵ như là điên, không tiếc bất cứ giá nào hướng về Lãnh Thiên Thạch tiến lên.

"Thình thịch!"

Một người tiếp một người Thanh Vân Kỵ đụng vào Lãnh Thiên Thạch trước người một màn kia huyết sắc phía trên, toàn thân nổ lên hóa thành huyết vụ, nhưng dù cho như thế, cũng không có ai lui lại một bước!

Những thứ này Thanh Vân Kỵ chính là tại lấy sinh mệnh, dùng hi sinh tới soạn nhạc cái này một khúc tráng lệ huyết sắc tổ khúc.

Nghĩa vị trí, bách tử không hối hận!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 143: Tinh hà kiếm khí

Dạng này can đảm mà điên cuồng trùng kích, không chỉ có lệnh Lãnh Thiên Thạch phẫn nộ, cũng đồng dạng để cho Bạch Nhạc chấn động theo.

Thành thật mà nói, bởi vì lúc trước sự tình, Bạch Nhạc đối với Thanh Vân Kỵ là không có cảm tình gì, thậm chí có thể nói là có chút chán ghét. Vô luận là Diệp Kiến Tường cũng tốt, những thứ này bình thường Thanh Vân Kỵ cũng tốt, Bạch Nhạc thậm chí là ôm một loại bọn hắn chết hết cũng sẽ không nháy một chút con mắt tâm tính.

Thật là, giờ khắc này, tình cảnh như vậy, lại lần nữa dành cho Bạch Nhạc một loại cường liệt quan niệm trùng kích.

Thị phi thiện ác, hầu hết thời gian, có thể vẻn vẹn liền trong một ý nghĩ.

"Giết!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, Bạch Nhạc cũng đồng dạng lần nữa buông tha loại kia vẻn vẹn chỉ là đi khắp quấy rầy sách lược.

Thanh Vân Kỵ mạnh, cường tại một cái chỉnh thể, thật là một cái mà nói, cho dù là Diệp Kiến Tường thực lực thật cũng không mạnh, e ở loại tình huống này xuống, bọn hắn chỉ có thể phục dụng đi lấp.

Mà giờ khắc này, duy nhất có khả năng mang cho Lãnh Thiên Thạch uy hiếp, cắt đứt huyết tế người, chỉ có Bạch Nhạc.

Linh Tê Nhất Kiếm!

Thân vô thải phượng song phi dực, tâm hữu linh tê nhất điểm thông!

Lãnh Thiên Thạch ở trước người đan dệt phòng ngự mặc dù cường đại, nhưng lại cũng cuối cùng không phải hoàn toàn không có kẽ hở.

Tại Linh Tê Nhất Kiếm phía dưới, dạng này kẽ hở vẫn như cũ có thể bị hiểu rõ.

Giờ khắc này Bạch Nhạc , đồng dạng đem sinh tử không để ý, mạnh mẽ chịu lấy cái kia Lãnh Thiên Thạch trên người cái kia khủng bố huyết sắc hung hãn giết đi qua.

"Răng rắc!"

Kiếm phong rơi vào trước người một màn kia huyết sắc bên trong, cường đại linh lực ở giữa yếu kém nhất một cái phân đoạn, hầu như lệnh một màn kia huyết sắc tùy theo chấn động.

Một kiếm này, Bạch Nhạc có thể nói là không giữ lại chút nào, cũng đủ đủ kinh diễm.

Đáng tiếc, trường kiếm bản thân chất liệu nhưng căn bản không đủ để chịu tải kinh khủng như vậy linh lực, tại chạm tới một màn kia huyết sắc trong nháy mắt, thân kiếm lần nữa vỡ nát.

Vỡ vụn kiếm phong bắn ra, lại cuối cùng bị cái kia đáng sợ huyết sắc mà thôn phệ.

Sắp thành lại bại!

Rõ ràng tựa hồ chỉ muốn tiến hơn một bước, là có thể đánh tan đối phương phòng ngự, có thể hết lần này tới lần khác bước cuối cùng này, vô luận như thế nào đều đạp không đi ra.

"Phốc!"

Trường kiếm vỡ vụn đồng thời, Bạch Nhạc cũng đồng dạng chịu đến một màn kia huyết sắc phản phệ, phun ra một ngụm máu đến, cả người bay ngược mà hồi.

Một màn kia huyết sắc bên trong, thậm chí còn lộ ra một tia ăn mòn chi lực, điên cuồng ăn mòn Bạch Nhạc thân thể.

Giả sử là ở Bạch Nhạc tu thành Thông Thiên Ma Thể trước đó, thế nhưng cái này ăn mòn chi lực liền đủ để bị thương nặng thậm chí là giết chết Bạch Nhạc.

Có thể tại 20 năm trước liền được xưng là Lãnh ma, uy chấn Thanh châu, Lãnh Thiên Thạch thực lực tuyệt đối không thể nghi ngờ.

Kinh khủng như vậy thủ đoạn, hầu như làm người tuyệt vọng!

Liền ngắn ngủi này trong chốc lát, Thanh Vân Kỵ tử thương cũng đã quá nửa.

Mỗi thời mỗi khắc đều có người chết đi, thật là Thanh Vân Kỵ tiến công cước bộ, lại từ đầu đến cuối không có chậm lại nửa phần.

Giờ khắc này, tất cả mọi người đã hồng con mắt!

"Làm Lãnh ma, ta còn cũng không tin cái này tà." Hai mắt xích hồng, Dương Bằng cũng đồng dạng giết hồng mắt, chỉ bằng bản thân hắn tự nhiên vô pháp lay động Lãnh Thiên Thạch, vừa vặn vì Thất Tinh Tông chân truyền, phía sau tồn tại vị lão tổ kia, Dương Bằng trên người lại cũng không thiếu bảo mệnh bảo vật.

Vị lão tổ kia biết rõ Dương Bằng vô liêm sỉ tính khí, mặc dù ban tặng bảo mệnh bảo vật, thật là bình thường thời điểm, coi như là Dương Bằng cũng căn bản là không có cách vận dụng, chớ nói chi là lấy ra tặng

người.

Dạng này nguy cơ phía dưới, Dương Bằng nhưng là bất cứ giá nào, trực tiếp lấy thân thể hướng về Lãnh Thiên Thạch đụng tới.

Oanh một tiếng, một màn kia đáng sợ huyết sắc chợt đem Dương Bằng thôn phệ, nếu như tình huống bình thường xuống, tối đa mấy hơi thở thời gian, Dương Bằng thì sẽ cùng những cái kia đụng vào Thanh Vân Kỵ, nổ thành mảnh vụn, chết sạch sẽ.

Nhưng ngay khi nguy cơ phủ xuống trong nháy mắt, Dương Bằng trên người lại đột nhiên xuất hiện lau một cái kinh thiên động địa kiếm ý!

Trong nháy mắt đó, kiếm ý sắc bén phảng phất chợt xé rách trời cao, trong nháy mắt phá vỡ huyết sắc, thẳng đến Lãnh Thiên Thạch yếu hại mà đi.

Một kiếm này, xán nhược tinh thần!

Dù cho là Lãnh Thiên Thạch, giờ khắc này trong mắt cũng không khỏi lộ ra một tia ý sợ hãi.

Huy hoàng thiên uy, thế không thể đỡ!

Dù là vẻn vẹn chỉ là một luồng kiếm khí, kích phát mà ra, cũng đồng dạng lộ ra một cổ dễ như trở bàn tay vô địch chi uy!

"Tinh hà kiếm khí, ngươi là Tinh Hà lão tổ hậu nhân?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Dương Bằng, Lãnh Thiên Thạch hầu như điên mất.

Trong nháy mắt, kiếm khí nhập vào cơ thể mà vào, chẳng những đánh tan Lãnh Thiên Thạch phòng ngự, nhưng mà trực tiếp bị thương nặng

hắn, trên người chí ít nhiều hơn hơn mười đạo đáng sợ vết thương.

Đây là Lãnh Thiên Thạch mượn một tia huyết tế lực lượng, bằng không, chỉ bằng một kiếm này cũng đã đủ để chém giết Lãnh Thiên Thạch.

"Ha ha ha ha ha!"

Sống sót sau tai nạn, nhìn cái kia một luồng kiếm khí triệt để tiêu tán, Lãnh Thiên Thạch nhịn không được ngửa mặt lên trời cười to, "Tinh Hà lão tổ thì như thế nào, ngươi bất quá chính là linh phủ sơ kỳ thực lực, coi như là đem kiếm ý bám vào ở trên thân thể ngươi, lại có thể phát huy ra vài phần uy lực tới? Hôm nay ta liền trảm hắn Tinh Hà lão tổ hậu nhân!"

Không phải Tinh Hà lão tổ không mạnh, mà là Dương Bằng thực sự quá yếu, căn bản không đủ để phát huy ra bám vào ở trên người hắn cái kia một luồng kiếm ý uy lực tới.

Chịu tinh hà kiếm khí một kích không chết, Lãnh Thiên Thạch ngược lại càng phát ra càn rỡ.

Thanh Vân Kỵ nhúng tay thì như thế nào?

Mặc dù bị buộc sớm mở ra huyết tế, có thể chỉ cần huyết tế hoàn thành, có thể chém giết Bạch Nhạc cùng vị này Tinh Hà lão tổ hậu nhân, chính là công lớn hơn tội!

Còn như hành động này có thể sẽ làm tức giận vị kia Tinh Hà lão tổ, hắn nhưng là nửa điểm không quan tâm, ngược lại Huyết Ảnh Ma Tông cũng cho tới bây giờ không có ý định cùng Thất Tinh Tông chung sống hoà bình, ngươi Tinh Hà lão tổ có năng lực chịu liền tới tìm ta tốt.

Đưa tay, Lãnh Thiên Thạch nhưng là vồ một cái về phía Dương Bằng trái tim!

Một trảo này nếu như rơi vào thực xử, Dương Bằng chỉ sợ trực tiếp sẽ bị mở ngực bể bụng, trái tim đều bị bóp vỡ!

Nhưng mà, hầu như cũng ngay lúc đó, một đạo thân ảnh chợt xuất hiện ở Dương Bằng trước người, về sau thế hệ ngạnh kháng Lãnh Thiên Thạch một trảo này, ngạnh sinh sinh đem Dương Bằng lôi ra.

Phốc xuy!

Quần áo tận nứt, Bạch Nhạc sau lưng đeo ngạnh sinh sinh bị trảo ra một đạo sâu triệt để thấy xương vết thương, tiên huyết trong nháy mắt liền nhiễm hồng bạch y.

Một kích này, tựa hồ đã đủ rất khốc liệt, thật là Lãnh Thiên Thạch trong mắt nhưng cũng đồng dạng hiện lên lau một cái khó có thể tin hoảng sợ.

Hắn một trảo này lực lượng khủng bố đến mức nào, so với hắn ai cũng rõ ràng, lấy thân thể ngạnh kháng, Bạch Nhạc thân thể nên trực tiếp bị xỏ xuyên mới đúng, cái này chính là đủ để công kích trí mạng.

Có thể hết lần này tới lần khác, lại chỉ cho Bạch Nhạc lưu lại một đạo vết thương, điều này sao có thể?

Cho dù là lấy thân thể cường hãn mà xưng ma tu, sợ rằng còn không làm được đến mức này, Bạch Nhạc một cái Huyền Môn người trong, tại sao có thể có đáng sợ như thế thân thể?

Chỉ là, hiện ở loại tình huống này xuống, cũng căn bản không có thời gian để cho hắn suy nghĩ nhiều.

Đem Dương Bằng cứu được trong nháy mắt, Bạch Nhạc bàn tay thuận thế liền đoạt lấy Dương Bằng kiếm trong tay, trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói, "Dương huynh, phiền phức mượn kiếm dùng một lát!"

Chuyện gấp phải tòng quyền, căn bản không kịp các loại (chờ) Dương Bằng hồi đáp, Bạch Nhạc cũng đã đem kiếm đoạt lại, một bước ở giữa, chợt ngăn ở Dương Bằng trước người.

Một kiếm nơi tay, Bạch Nhạc trên người lần nữa lộ ra lau một cái kiếm ý sắc bén.

"Trở lại!"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 144: Chết không nhắm mắt

Kiếm như thu hoằng, sương tuyết vì nhận!

Trường kiếm vào tay trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền cảm thụ được một hồi khó diễn tả được khoái ý, phảng phất chỉ có dạng này kiếm, mới có thể trở thành chính mình một phần thân thể, đem kiếm đạo uy lực vô cùng nhuần nhuyễn phát huy được.

Trên chuôi kiếm, Thu Hoằng hai cái cổ xưa chữ triện chỉ bằng xúc cảm liền có thể cảm thụ thanh thanh sở sở.

"Coong!"

Linh khí rót vào trong thân kiếm, đột nhiên phát sinh một tiếng kiếm minh tiếng, phảng phất trường kiếm đã ở trở nên vui thích.

Nhìn Bạch Nhạc trong tay Thu Hoằng Kiếm, Dương Bằng cũng không khỏi một hồi trợn mắt hốc mồm.

Thanh này Thu Hoằng Kiếm, bản thân liền là Tinh Hà lão tổ ban cho hắn, đồng thời từng nói, lúc nào hắn có thể để cho thanh này kiếm sở hữu linh tính, liền có thể theo lão tổ tu hành Tinh Hà Kiếm Đạo.

Dương Bằng từ còn chưa bước vào Linh Phủ Cảnh bắt đầu liền một mực mang theo thanh kiếm này, đáng tiếc, đã nhiều năm như vậy, vô luận hắn dùng tận nhiều ít biện pháp, cũng thủy chung không có cách nào khác để cho thanh này kiếm nhiễm phải linh tính.

Thậm chí Dương Bằng không chỉ một lần oán thầm qua, lão nhân là

đang dối gạt hắn.

Nhưng mà, giờ khắc này, Thu Hoằng Kiếm mới vừa vào Bạch Nhạc thủ, thậm chí một chiêu chưa ra, liền phát sinh kiếm minh, mặc dù không ở trên tay, Dương Bằng cũng có thể cảm nhận được Thu Hoằng Kiếm linh tính.

Người này cùng nhóm người ở giữa chênh lệch, cũng không tránh khỏi quá lớn a?

Ngón tay phất qua kiếm phong, phảng phất cũng có thể cảm nhận được Thu Hoằng Kiếm vui thích, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên tuôn ra lau một cái khiếp người tinh mang.

Trước đó Bạch Nhạc chưa bao giờ có linh khí cấp bảo kiếm, cái kia thanh được xưng Đạo Lăng Thiên Tông bảo vật trấn giáo Côn Ngô Kiếm một mực giấu ở Bạch Nhạc trong thần hồn, xưa nay không phản ứng đến hắn, thế cho nên Bạch Nhạc căn bản cũng không minh bạch, một thanh bảo kiếm đối với một cái kiếm tu mà nói ý vị như thế nào.

Giờ khắc này, Thu Hoằng Kiếm tới tay, nhưng là để cho Bạch Nhạc chân chính cảm thụ được loại kia một kiếm tung hoành khoái ý.

Cô Vân Xuất Tụ!

Thuận tay ở giữa, một kiếm đâm ra, chính là một đạo huyễn lệ kiếm ảnh xẹt qua.

Vẻn vẹn đổi một thanh kiếm, xuất kiếm tốc độ vậy mà liền so với trước kia nhanh gần một lần.

Cho dù là Bạch Nhạc mình cũng bị kết quả này dọa cho giật mình.

"Đinh!"

Cổ tay vừa nhấc, lần nữa lấy ngón tay văng ra kiếm phong, Lãnh Thiên Thạch sắc mặt cũng càng phát ra xấu xí vài phần.

Bạch Nhạc có thể cảm thụ được biến hóa, coi như đối thủ, hắn tự nhiên cũng đồng dạng có thể cảm thụ được thanh kiếm này đối với Bạch Nhạc thực lực đề thăng, hơn nữa so với việc Bạch Nhạc cùng Dương Bằng, Lãnh Thiên Thạch nhãn giới càng cao, xem rõ ràng hơn.

Có thể cho Bạch Nhạc mang đến lớn như vậy đề thăng, thật cũng không phải là Thu Hoằng Kiếm bản thân thật có nhiều ít chỗ đặc biệt, mà là Bạch Nhạc bản thân đối với kiếm đạo cảm ngộ đã phi thường sâu.

Trước đó không có thích hợp bảo kiếm, những cái kia sắt thường ràng buộc Bạch Nhạc kiếm đạo, mà Bạch Nhạc bản thân thậm chí cũng không có nhận thấy được.

Một khi có hợp tay bảo kiếm, lập tức liền có thể để cho Bạch Nhạc chân chính đem kiếm đạo thực lực phát huy được.

Đương nhiên, nếu như tình huống bình thường xuống, mặc dù Bạch Nhạc kiếm đạo cường thịnh trở lại hắn cũng không để tại mắt bên trong, thực lực tuyệt đối nghiền ép, đủ để mạt sát Bạch Nhạc tất cả nỗ lực cùng hy vọng.

Có thể hết lần này tới lần khác, vừa mới Dương Bằng liều mạng phía dưới, tinh hà kiếm tổ cái kia một luồng kiếm khí bạo phát, mặc dù không thể nhân thể chém giết hắn, nhưng lại cũng đã đưa hắn bị thương nặng.

Không chút nào khoa trương nói, bây giờ Lãnh Thiên Thạch một thân thực lực, liền phân nửa đều không phát huy ra được.

Này lên kia xuống phía dưới, tình thế lập tức liền không giống nhau.

Hợp với ngăn lại Bạch Nhạc mấy kiếm, Lãnh Thiên Thạch trên người vừa mới bị tinh hà kiếm khí chém ra vết thương lần nữa văng tung tóe, trên người khí thế nhất thời liền yếu đi nhiều.

"Tiểu nhi, ta muốn ngươi chết!"

Cảm thụ được uy hiếp, ngược lại càng phát ra kích khởi Lãnh Thiên Thạch hung tính, tại Bạch Nhạc uy hiếp như vậy xuống, hắn đã không có phát lại tiếp tục duy trì huyết tế, chỉ phải đơn giản tạm thời buông tha huyết tế, ra tay toàn lực tới chém giết Bạch Nhạc.

Lãnh Thiên Thạch dù sao cũng là khoảng cách bước vào tinh cung đều chỉ có cách một con đường cao thủ, một khi phát điên lên đến, mặc dù bản thân bị trọng thương, cũng căn bản không phải Bạch Nhạc có khả năng chống lại.

Trong nháy mắt, Lãnh Thiên Thạch đã lần nữa một chưởng vỗ đến Bạch Nhạc trên ngực.

"Phốc!"

Lại là phun ra một ngụm máu, Bạch Nhạc trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, mặt trắng như tờ giấy, chống kiếm nửa quỳ hạ xuống, rồi mới miễn cưỡng để cho mình không có triệt để ngã xuống.

"Không có khả năng, điều đó không có khả năng!"

Vừa mới Bạch Nhạc giúp Dương Bằng ngăn lại một kích, cũng đã để cho Lãnh Thiên Thạch giơ không thể tưởng tượng nổi, bây giờ lại trúng hắn một chưởng, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là thương mà không chết, cái này khiến hắn làm sao có thể không nổi điên.

Có lòng muốn đuổi kịp đi, bắt lại Bạch Nhạc tìm hiểu ngọn ngành, chỉ là, loại tình huống này, lại nơi nào sẽ còn cho hắn thời gian này.

"Giết!"

Dư quang quét Bạch Nhạc trên người, Diệp Kiến Tường trong mắt cũng không khỏi hiện lên một tia phức tạp.

Thành thật mà nói, hắn là rất coi thường Bạch Nhạc, cũng chính bởi vì vậy, mới có thể cho rằng Bạch Nhạc đối hắn chống đối là một loại vũ nhục, thậm chí không tiếc ngồi yên bên cạnh, nhìn Bạch Nhạc đi tìm chết.

Thật là. . . Theo thế cục phát triển, hắn lại hoảng sợ phát hiện, cái này không bị hắn coi Bạch Nhạc, so với tất cả mọi người trong tưởng tượng đều lợi hại nhiều.

Tối trọng yếu là, vô luận trước đó hắn cùng với Bạch Nhạc ở giữa, từng có cái gì khoảng cách, giờ khắc này hắn đều nhất định phải nghĩa vô phản cố lần nữa đẩy lên, cho dù là vì thế đánh đổi mạng sống đại giới!

Theo cái kia một tiếng tiếng giết vang lên, còn sót lại Thanh Vân Kỵ lần nữa hướng về Lãnh Thiên Thạch khởi xướng tự sát thức xung phong!

Mỗi người đều rất rõ ràng, dạng này xung phong thật cùng chịu chết cũng không có gì khác nhau, nhưng bọn họ lại như cũ liền con mắt đều không nháy mắt một chút xông lên.

Cho dù là sở hữu Thanh Vân Kỵ đều chết ở chỗ này, chỉ cần có thể ngăn cản đối phương huyết tế, cũng đều là đáng giá.

Tại đây lần lượt hắn phải chết xung phong phía sau, không chỉ là trong trấn nhỏ mấy vạn bách tính tính mệnh, vẫn là sở hữu Thanh Vân Kỵ vinh dự cùng tín niệm!

Mặc dù dù là cuối cùng đều không thể ngăn cản thảm kịch phát sinh, ở

tại bọn hắn toàn bộ ngã xuống trước, cũng tuyệt không cho phép dân chúng vô tội chết ở bọn hắn trước đó.

Thanh Vân Kỵ, bản thân liền là một đạo huyết nhục chi khu chất lên sắt thép bức tường ngăn cản!

"Thanh Vân!"

Tổng cộng liền cũng chỉ có hơn trăm người Thanh Vân Kỵ, tại dạng này không ngừng xung phong phía dưới, đã sớm tổn thất nặng nề, thừa ra nhân khẩu bên trong lần nữa phát sinh gầm lên giận dữ, hung hãn lần nữa trùng kích!

Loại kia thiết huyết trùng kích đủ để cảm hoá đến mỗi người, giờ khắc này, vô luận là Dương Bằng vẫn là Tiếu Vượng cùng Đàm Y Viên bọn hắn cũng đều lần nữa giùng giằng đứng dậy, lần nữa hướng về Lãnh Thiên Thạch giết đi qua.

"Vù vù!"

Cơ hồ là đồng thời, nguyên bổn đã quỳ một chân trên đất, hầu như mất đi sức chiến đấu Bạch Nhạc, cũng đồng dạng thúc giục trong cơ thể một điểm cuối cùng linh lực, hăng hái một kích!

Linh Tê Nhất Kiếm!

Tại đây những người này công kích yểm hộ xuống, Bạch Nhạc đem hết toàn lực, thậm chí ngay cả Thông Thiên Ma Thể mỗi một phần lực lượng đều toàn bộ bộc phát ra, toàn lực đâm ra một kiếm này!

Cũng chỉ có Thu Hoằng Kiếm loại này bảo kiếm mới có thể chân chính chịu tải cái này một cổ đáng sợ lực lượng, đem mỗi một phần lực đạo đều triệt để thả ra ngoài.

Giờ khắc này, trước mắt tất cả phảng phất đều đã triệt để tiêu thất, vẻn vẹn chỉ còn lại có một kiếm này!

Kiếm ra không hối hận, chưa từng có từ trước đến nay!

Giết chóc cùng hủy diệt cộng sinh!

Tiên huyết nhiễm hồng mỗi người con mắt, tại đây hầu như tuyệt cảnh tình cảnh xuống, băng lãnh kiếm phong rốt cục hung hăng đâm vào Lãnh Thiên Thạch trái tim!

Hai mắt trừng tròn vo, làm kiếm phong đâm vào trái tim một khắc này, Lãnh Thiên Thạch thậm chí đều vẫn không tin, chính mình vậy mà lại tại như vậy một đám tiểu bối vây công phía dưới.

Bàn tay gắt gao cầm lấy đâm vào thân thể kiếm phong, Lãnh Thiên Thạch mặc dù khí tuyệt, vẫn sừng sững không ngã!

Chết không nhắm mắt!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 145: Bằng hữu có thông tài chi nghĩa

Thây phơi khắp nơi, máu chảy thành sông!

Hơn trăm Thanh Vân Kỵ, bây giờ sống sót người, thậm chí cũng chỉ có không đến mười người, mặc dù lúc Diệp Kiến Tường cũng đồng dạng đã chết tại vừa mới xung phong bên trong.

Lấy Lãnh Thiên Thạch lập địa phương làm trung tâm, xung quanh gần trăm mét đều đã bị tiên huyết nhiễm hồng, như địa ngục nhân gian.

Bao quát Bạch Nhạc ở bên trong, còn lại tất cả mọi người cũng đồng dạng người người mang thương, chứng kiến Lãnh Thiên Thạch bị mất mạng về sau, tất cả mọi người hầu như đều ngay tại chỗ ngã ngồi đến trong vũng máu, động liên tục đàn một chút khí lực cũng không có.

Qua đi tới một khắc đồng hồ thời gian, thừa ra Thanh Vân Kỵ đang trầm mặc bên trong chậm rãi đứng dậy, đứng trong vũng máu, đối lấy thi thể đồng bạn lặng lẽ hành lễ.

Cứ việc còn lại cái này không đến mười người cũng đồng dạng từng cái chật vật không chịu nổi, nhưng này một khắc lộ ra loại kia trang nghiêm chi ý, cũng không nghi ngờ đủ để cho bất luận kẻ nào trở nên động dung.

Nhìn một màn này, Bạch Nhạc cùng Dương Bằng bọn hắn yên lặng chốc lát, cũng đồng dạng giùng giằng đứng dậy, cùng Thanh Vân Kỵ một chỗ khom mình hành lễ.

Lãnh Thiên Thạch cuối cùng là bị Bạch Nhạc giết chết, có thể trên thực tế, vô luận ai cũng rõ ràng, công thần lớn nhất, vẫn là những thứ này

không sợ chết, nguyện ý dùng tánh mạng tới ngăn cản huyết tế Thanh Vân Kỵ.

Nếu không phải bọn hắn dùng tánh mạng kìm chân Lãnh Thiên Thạch, Bạch Nhạc căn bản là chống đỡ không đến cuối cùng.

Đương nhiên, đối với Thanh Vân Kỵ mà nói, bọn hắn cũng đồng dạng cảm kích Dương Bằng cùng Bạch Nhạc bọn hắn.

Bởi vì, Bạch Nhạc bọn hắn làm ra tất cả, rốt cục để bọn hắn hi sinh không có uổng phí, trợ giúp bọn hắn bảo vệ Thanh Vân Kỵ danh dự cùng tín niệm!

Một trận chiến này, là mọi người cùng tâm hiệp lực kết quả.

Vô luận thiếu khuyết ai, đều tuyệt đối vô pháp bắt được thắng lợi sau cùng.

So sánh dưới, trước đó lẫn nhau ở giữa những cái kia ngăn cách, sớm đã tan thành mây khói.

"Dương huynh, chuyện gấp phải tòng quyền, không kịp đạt được cho phép, bây giờ nguyên vật xin trả!"

Cổ tay chuyển một cái, đem Thu Hoằng Kiếm nâng ở trên tay, Bạch Nhạc nghĩ Dương Bằng khẽ khom người, nhẹ giọng mở miệng nói.

Cứ việc theo bản tâm, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không nỡ Thu Hoằng Kiếm, nhưng nếu nói ỷ vào đánh chết Lãnh Thiên Thạch công lao liền trực tiếp đòi Thu Hoằng Kiếm loại chuyện như vậy, Bạch Nhạc nhưng là làm sao cũng làm không được.

Tiện tay dùng Bạch Nhạc trong tay tiếp hồi Thu Hoằng Kiếm, Dương Bằng con ngươi đảo một vòng, tiện tay liền trực tiếp trả lại kiếm tại vỏ,

"Bạch huynh a, ta xem thanh kiếm này thật rất thích hợp ngươi a."

Đem kiếm nắm trong tay, Dương Bằng một bộ ta biết ngươi không nỡ còn biểu tình, chậm rãi nói rằng, "Trước đó ngươi cũng chứng kiến, Thu Hoằng Kiếm tuy tốt, có thể ở trong tay ta nhưng cũng có vài phần người tài giỏi không được trọng dụng ý tứ."

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc nhìn Dương Bằng hỏi, "Dương huynh ý tứ, là phải đem kiếm đưa cho ta?"

"Sách sách, có thể a, Bạch huynh đệ, ngươi cái này không biết xấu hổ phong phạm rất có ta lúc còn trẻ dáng vẻ a." Trợn mắt một cái, Dương Bằng vẻ mặt hèn mọn nói rằng.

Buông tay một cái, Bạch Nhạc bất đắc dĩ nói rằng, "Đã như vậy, Dương huynh nói như thế, chẳng lẽ là muốn để ta ước ao ngươi có tốt như vậy bảo kiếm sao?"

". . . Ai, ta nói, ta trước đó làm sao không nhìn ra, ngươi miệng độc như vậy." Tức giận rên một tiếng, Dương Bằng nói theo, "Một câu nói, nói cho ta biết cao thủ huynh là ai, cái chuôi này Thu Hoằng Kiếm ta liền tiễn ngươi lại ngại gì?"

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc biểu hiện ra lại y nguyên vẫn là một bộ nghe không hiểu dáng vẻ, "Cao thủ gì huynh, Dương huynh không ngại nói rõ ràng một ít, ta nếu biết, nhất định tri vô bất ngôn."

"Bạch Nhạc, ta đã nói với ngươi, ngươi không được theo ta đầu óc đùa bỡn a!" Hừ nhẹ một tiếng, Dương Bằng kề vai sát cánh kéo Bạch Nhạc, hạ thấp giọng hỏi, "Chính là một cái một thân áo xanh cao thủ a, ta ta cũng không gạt ngươi, chúng ta nguyên bản bình thủy tương phùng, mọi người không quen biết, ta làm sao có thể hội liều mạng đi cứu ngươi."

"Trước đó, chúng ta đều bị vị kia cao thủ huynh đã cứu, đồng thời bằng

lòng hắn bảo hộ ngươi an toàn. . . Dạng này, ngươi còn muốn nói, ngươi không biết cao thủ huynh là ai chăng?"

Trong lòng cười khổ một hồi, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút đau đầu.

Cái gọi là cao thủ huynh, căn bản là chính hắn, thật là chẳng lẽ hắn còn có thể đem những này nói cho Dương Bằng hay sao?

Lúc trước cũng bất quá chỉ là thuận miệng nói, ai có thể nghĩ tới, cái này Dương Bằng không nhưng khi thật, hơn nữa còn như vậy kiên nhẫn muốn truy tra chính mình lai lịch cùng thân phận.

"Cái gì thanh y cao thủ? Không biết vị tiền bối này xưng hô như thế nào, Bạch Nhạc ổn thỏa tự mình nói lời cảm tạ." Nhìn Dương Bằng, Bạch Nhạc nghiêm túc mở miệng nói.

". . . Bạch Nhạc, ta với ngươi nói, chúng ta hiện tại coi như là sinh tử giao tình a? Ngươi còn muốn theo ta bỏ rơi đầu óc?" Vẻ mặt bất mãn trừng lấy Bạch Nhạc, Dương Bằng thở phì phì chất vấn.

"Dương huynh, không phải ta không chịu nói. . . Thật là là không biết ngươi nói người là ai vậy! Ta nếu như nhận thức loại cao thủ này, đã sớm mời hắn xuất thủ tương trợ, nơi nào sẽ còn bị đuổi theo trốn đông trốn tây, suýt chút nữa chết ở chỗ này." Con mắt đều không nháy một chút, Bạch Nhạc lời nói dối nhưng là tin miệng liền tới.

Không phải hắn muốn lừa gạt Dương Bằng, thật sự là Thông Thiên Ma Công sự tình, dây dưa quá lớn, hắn căn bản cũng không dám tin tưởng bất luận kẻ nào.

"Ngươi thật không biết?" Nhìn Bạch Nhạc không giống giả bộ dáng vẻ, Dương Bằng mình cũng không khỏi có chút chần chờ.

"Làm thật không biết!" Lắc đầu, Bạch Nhạc nghiêm trang hồi đáp.

Có chút nhụt chí trợn mắt một cái, Dương Bằng thuận tay liền đem Thu Hoằng Kiếm ném cho Bạch Nhạc.

Vô ý thức tiếp được Thu Hoằng Kiếm, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút há hốc mồm, "Dương huynh, ngươi đây là?"

Tức giận rên một tiếng, Dương Bằng không kiên nhẫn hồi đáp, "Lãng phí không ta nửa điểm biểu tình, cảm tình ngươi thật cái gì cũng không biết, một thanh phá kiếm, thật coi ta hiếm có sao?"

". . ."

Một thanh phá kiếm? !

Dạng này Thu Hoằng Kiếm, mặc dù lại linh khí bên trong, sợ cũng coi là là thượng phẩm, xuất ra đi không biết bao nhiêu người sẽ vì thế đánh vỡ đầu, nhưng đến Dương Bằng trong miệng, dĩ nhiên cũng làm biến thành một thanh phá kiếm.

Ngươi còn có thể càng thổ hào một chút sao?

"Lão đầu tử nhà ta nói, lúc nào ta có thể để cho thanh kiếm này có linh tính, liền có thể tìm hắn đi sửa kiếm! Đáng tiếc, ta mang vài chục năm, nó cũng không nửa điểm phản ứng, ngược lại là ngươi, vừa mới vừa đến tay, cái này phá kiếm liền cùng nhận chủ kêu loạn, như thế không có lương tâm phá kiếm, ta lưu tới làm cái gì?"

Vẻ mặt ghét bỏ nhìn Thu Hoằng Kiếm, Dương Bằng khinh thường nói rằng.

". . ." Nghe nói như thế, Bạch Nhạc càng là nghe muốn thổ huyết.

Chính ngươi không thông kiếm đạo, vô pháp dẫn động bảo kiếm bản thân linh tính, cùng kiếm bản thân có quan hệ gì? Còn ngại kiếm không có lương tâm. . . Còn có so với cái này vị càng kỳ lạ mặt hàng sao?

"Thật là. . ."

"Không có thế nhưng!" Khoát khoát tay, Dương Bằng chẳng hề để ý nói rằng, "Ngược lại ta coi lấy ta cũng không cái gì tu kiếm thiên phú, lão đầu nhà ta mà cái kia một bộ, ta là học không, quay đầu hỏi hắn thảo vài món bảo mệnh bảo bối mới là chính kinh."

"Cái này quá quý trọng." Bạch Nhạc y nguyên vẫn là muốn cự tuyệt.

"Ai, ta nói, Bạch Nhạc, ngươi làm sao dông dài như vậy, cùng một nữ nhân giống như!" Bất mãn rên một tiếng, Dương Bằng mở miệng nói, "Bằng hữu có thông tài chi nghĩa, một thanh kiếm coi là cái gì? Ngươi nếu là sau này được cái gì thích hợp ta bảo vật, cho nữa ta chính là!"

"Trừ phi ngươi căn bản không nhận ta người bạn này, nếu không thì chớ cùng ta nói nhảm."

Trợn trắng mắt, Dương Bằng như đinh đóng cột nói rằng.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: Mưa gió sắp đến Phong Mãn Lâu

"Cái kia, Dương huynh a, thật trừ kiếm, ta còn khuyết điểm linh thạch."

Yên lặng chốc lát, khóe miệng mỉm cười, Bạch Nhạc nghiêm trang nói rằng, "Bằng hữu có thông tài chi nghĩa, ngươi xem có phải hay không đem ngươi linh thạch chia cho ta phân nửa?"

Nghe được Bạch Nhạc lời này, Dương Bằng trên mặt nhất thời cứng đờ, tốt nửa thiên tài rốt cục phản ứng kịp, nghiến răng nghiến lợi từ trong miệng phun ra một chữ.

"Cút!"

"Ha ha ha ha ha!"

Trong nháy mắt, Tiếu Vượng cùng Đàm Y Viên cũng không khỏi cất tiếng cười to, phảng phất trước đó loại kia bi thương bầu không khí cũng tiêu tán theo rất nhiều.

Có đôi khi, nguyên bản còn có chút xa lạ mấy người, trở thành bạn, thật thật chỉ là rất đơn giản một việc.

...

"Ầm!"

Trước mặt cái bàn một chưởng phía dưới chợt hóa thành nghiền phấn, xung quanh Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử nhất thời quỳ một chỗ, thậm chí ngay cả cũng không dám thở mạnh một tiếng.

Từ Lãnh Thiên Thạch vị trí cái kia một cái trấn nhỏ bên trong trốn ra được đệ tử, rất nhanh thì đem tin tức truyền về!

Lãnh Thiên Thạch bỏ mình, huyết tế thất bại, kết quả này là Phá Nam Phi vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới.

Cái này không chỉ có riêng chỉ là chết một người Lãnh Thiên Thạch vấn đề, còn có nghĩa là, huyết tế sự tình dứt trải qua bại lộ, dùng không bao lâu, vô luận là Hàn Sơn vẫn là Thất Tinh Tông cùng vị kia Thanh Châu phủ chủ đều sẽ nhận được tin tức.

Một khi những cao thủ này toàn diện tham gia, rất dễ dàng là có thể tra rõ toàn bộ Thanh châu, đưa tới toàn bộ kế hoạch thất bại.

Đây là Phá Nam Phi vô luận như thế nào cũng vô pháp dễ dàng tha thứ.

"Động thủ, lập tức phân phó, ba ngày sau, sở hữu địa điểm, đồng thời huyết tế!",

Trong mắt lộ ra vẻ tàn khốc, Phá Nam Phi lành lạnh mở miệng nói.

"Vâng!"

Nhìn thấy Phá Nam Phi tức giận, không có bất kỳ người nào dám nhắc tới bất luận cái gì ý kiến phản đối, tin tức lập tức liền truyền đi, trong chốc lát, một phòng toàn người đều lui xuống đi, còn sót lại một cái Cổ Hiên còn dám ở lại Phá Nam Phi bên người.

"Ba ngày. . . Quá gấp gáp a?" Nhìn Phá Nam Phi, Cổ Hiên nhẹ giọng nói.

"Không kịp, ba ngày đã rất chậm, nếu là có khả năng, ta thậm chí hận không thể ngay lập tức sẽ mở ra huyết tế." Lắc đầu, Phá Nam Phi trầm

giọng nói rằng.

Một khi bị chính đạo phát hiện, hắn thật muốn mở ra huyết tế, lập tức liền sẽ lệnh cục diện thay đổi nguy hiểm vạn phần, kéo thêm một khắc, là hơn một phần nguy hiểm.

Đáng tiếc, sự tình phát sinh quá gấp gáp, Phá Nam Phi còn rất nhiều sự tình chưa kịp xử lý.

Tỷ như, bởi vì phải tổn thất một chỗ huyết tế địa điểm, huyết ảnh tế đàn chỉnh thể pháp trận đều muốn tùy theo làm ra sửa chữa, mới có thể cam đoan, cuối cùng bao phủ Thanh Châu thành, thu được đủ đủ tế phẩm tới cam đoan Huyết Chi Tu La phủ xuống.

Tỷ như, một khi bắt đầu huyết tế, chính đạo cao thủ tất nhiên sẽ toàn lực công kích, nếu không có đủ đủ cao tay để ngăn cản, căn bản là không kịp hoàn thành huyết tế.

Lại tỷ như, hắn vốn sẽ phải mượn lần này huyết tế cơ hội, đem Cổ Hiên cái này đệ tử đẩy vào Tinh Cung Chi Cảnh, nhất định muốn cho Cổ Hiên một cái điều chỉnh trạng thái cùng tâm lý thời gian.

Lại tỷ như. . . Rất nhiều sự tình yêu cầu chuẩn bị, một khi kế hoạch bị đánh loạn, thay đổi hội tăng thêm vô số chuyện xấu.

Ba ngày thời gian, đã phi thường ngắn.

"Sư phụ, để cho ta đi giết cái này Bạch Nhạc đi." Trong mắt lộ ra một tia lãnh ý, Cổ Hiên trầm giọng mở miệng nói.

"Hồ đồ!" Làm mặt lạnh đến, Phá Nam Phi lớn tiếng mắng, "Chính là một cái Bạch Nhạc tính là thứ gì? Coi như sau lưng của hắn cái kia ma đạo cao thủ cũng giống vậy như là gà đất chó sành! Bọn hắn bây giờ nghĩ hết tất cả biện pháp, bất quá chỉ là vì đánh loạn chúng ta bố trí mà thôi."

"Bổn tông vì ngày này, đã ngủ đông hai mươi năm, làm sao có thể bởi vì một chút như vậy phiền toái nhỏ liền bị quấy nhiễu?" Lạnh lùng nhìn Cổ Hiên, Phá Nam Phi tiếp tục nói, "Đàng hoàng cho ta ngây ngô, huyết tế sau khi mở ra, mới là ngươi chứng minh chính mình cơ hội! Chỉ cần có thể thành công, đến lúc đó, cái gì Bạch Nhạc, còn có cái kia giả vờ thần bí thanh y nhân, ngươi nghĩ giết ai thì giết, hiểu sao?"

"Vâng!"

Bị Phá Nam Phi khiển trách một trận, Cổ Hiên cũng không dám tranh cãi nữa, đàng hoàng đáp ứng nói.

...

Thanh Châu thành!

Ngô Tuyết Tùng trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người hàn mang, phía sau trên giáo trường, đen nghịt đứng mấy ngàn Thanh Vân Kỵ.

Bước lên đài cao, Ngô Tuyết Tùng lạnh lùng mở miệng nói, "Thanh Vân Kỵ nghe lệnh, từ lúc khoảnh khắc, thăm dò toàn bộ Thanh châu, vô luận có bất kỳ người khả nghi, giết chết bất luận tội! Bản quan không muốn nhìn thấy Thanh châu bên trong , bất kỳ cái gì một chỗ xuất hiện huyết tế thành công tin dữ, nghe hiểu sao?"

"Ây!"

Mấy nghìn người đồng thời cao giọng đáp lại, âm thanh chấn tứ phương.

"Xuất phát!"

Ra lệnh một tiếng, ba nghìn Thanh Vân Kỵ đồng thời xông ra, như có một mảnh thanh sắc dòng nước lũ, thẳng đến ngoài thành mà đi.

Như thế đại động tĩnh, cho dù là Thanh Châu thành bên trong dân chúng tầm thường, lúc này cũng đồng dạng cảm thụ được một tia không giống nhau bầu không khí, cho dù là những cái kia thường ngày không chút kiêng kỵ cứng lưu manh, cũng nhất thời thành thật, không dám tiếp tục tùy tiện nháo sự.

. . .

Cơ hồ là cùng một thời gian, Hàn Sơn, Thất Tinh Tông, cùng với Thanh châu cảnh giới hắn mấy cái tông môn cũng đồng thời động.

Đủ loại sở hữu tinh nhuệ đệ tử, hầu như đều xuống núi, thẳng đến Thanh Châu thành phụ cận mà đến.

Trong ngày thường, những thứ này thiên tài, muốn gặp một cái cũng không dễ dàng, nhưng hôm nay lại đồng thời hiện thân, sát ý sôi trào.

Vô luận trong ngày thường, các tông ở giữa có mâu thuẫn gì, có thể trước mặt đối Huyết Ảnh Ma Tông thời điểm, đều là giống nhau cùng chung mối thù.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Thanh châu bên trong, đều tràn đầy túc sát chi khí.

So sánh dưới, Bạch Nhạc bọn hắn bây giờ ngược lại có vẻ nhàn nhã rất nhiều.

Đối với trong trấn nhỏ bách tính mà nói, bọn hắn cũng không biết tất cả mọi người bọn họ thật đều đã tại trước quỷ môn quan chạy một vòng.

Trận chiến kia tuy dọa người, có thể sau khi chiến đấu kết thúc, trấn nhỏ cũng rất nhanh liền khôi phục lại bình tĩnh.

Dương Bằng trên người đủ loại linh dược không cần tiền đồng dạng tung ra đến, mấy người nguyên bản là chỉ là lực kiệt, thụ thương không nặng, tự nhiên rất nhanh thì khôi phục lại.

Trừ đem tin tức truyền trở về bên ngoài, mấy người liền một mực nhàn nhã ở trong trấn nhỏ uống rượu nói chuyện phiếm, lẳng lặng đợi tông môn phản ứng.

Trong thời gian này, Bạch Nhạc còn từ Lãnh Thiên Thạch trên người tìm ra một cái túi đựng đồ, bên trong linh thạch, linh dược bị mấy người chia cắt một sạch sẻ, còn lại một ít Huyết Ảnh Ma Tông công pháp bí tịch các loại vô dụng tạp vật mới ở lại bên trong, trực tiếp ném cho Thanh Vân Kỵ trở về giao nộp.

Đương nhiên, trên thực tế, mọi người trong lòng cũng đều rất rõ ràng, chân chính nhằm vào Huyết Ảnh Ma Tông đại chiến, chỉ sợ đã là tại đếm ngược thời gian.

Trùng hợp hội, dù ai cũng không cách nào bồi dưỡng đạo đức cá nhân thân, duy nhất có thể làm chính là điều chỉnh tốt trạng thái , chờ đợi lấy tham dự trận này rất có thể quyết định toàn bộ Thanh châu vận mệnh đại chiến.

Duy nhất tin tức tốt là, mượn lấy một trận chiến này thu hoạch, Tiếu Vượng thuận thế đột phá, bước vào Linh Phủ Chi Cảnh, hơn nữa xác thực thành tựu tử phủ, tuy nhiên hỗn tạp sắc rất nhiều, nhưng lại dù sao cũng là tử phủ.

Chỉ bằng điểm này, cũng đủ để cho Tiếu Vượng trở lại tông môn sau đó, địa vị tăng mạnh.

Đáng tiếc, không thay đổi là, vô luận Tiếu Vượng làm sao đắc ý, làm sao xum xoe, Đàm Y Viên đối hắn cũng thủy chung vẫn là cái kia phần dáng vẻ lạnh nhạt, nhìn Tiếu Vượng gấp gáp vò đầu bứt tai dáng vẻ, cũng trở

thành Bạch Nhạc cùng Dương Bằng mỗi ngày vui mừng nhất tử.

Nhưng mà, vô luận lại làm sao nhìn nhàn nhã, cũng đúng như Sơn Vũ, nên đến, tổng hội đã tới. . .

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 147: Huyết tế mở ra

Khi còn bé, luôn sẽ có người hội đối ngươi nói, có công mài sắt có ngày nên kim, chỉ cần nỗ lực, liền nhất định sẽ có hồi báo.

Có thể hiện thực chung quy lại so cố sự tàn khốc nhiều.

Cũng không nhất định nỗ lực sẽ có kết quả, chưa chắc dũng cảm là có thể thủ thắng, thậm chí chính nghĩa cũng chưa chắc phải nhất định có thể chiến thắng tà ác.

Vô luận là Hàn Sơn cùng Thất Tinh Tông những thứ này Thanh châu tông môn, vẫn là Thanh Châu phủ Thanh Vân Kỵ, đều đã đem hết toàn lực đi thăm dò, nhưng mà, huyết tế lại y nguyên vẫn là đúng hạn bạo phát.

Một ngày này, nếu là có người từ không trung hướng phía dưới nhìn xuống liền sẽ phát hiện, toàn bộ Thanh châu tựa hồ cũng lồng thượng một tầng mưa lất phất huyết sắc.

Trọn sáu tòa trấn nhỏ, tại ngắn ngủi chốc lát hóa thành một cái biển máu.

Vô số sinh mệnh tại trong khoảnh khắc hủy diệt, cái kia phóng lên cao huyết quang, mỗi một đạo đều là mấy vạn người tiên huyết ngưng tụ mà thành.

Thiên địa cùng bi thương!

Trong lúc nhất thời, vô số cao thủ phân biệt đánh về phía mỗi một chỗ huyết tế địa điểm, nỗ lực ngăn cản huyết tế, dù là không kịp cứu trong trấn nhỏ người, ít nhất cũng phải hủy diệt xây dựng ra tới huyết ảnh tế đàn, chặn huyết tế lực lượng hướng về Thanh châu hội tụ.

Nhưng mà, ngay tại lúc đó, Huyết Ảnh Ma Tông cái kia lực lượng kinh khủng, cũng rốt cục tùy theo bộc phát ra.

Ngủ đông hai mươi năm thời gian kín đáo chuẩn bị tất cả, Huyết Ảnh Ma Tông các loại (chờ) một ngày đã lâu lắm lâu lắm, huyết tế bạo phát trong nháy mắt, vô số Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử nổi lên mặt nước, điên cuồng công kích tất cả nỗ lực xông vào huyết tế địa điểm người trong chính đạo.

Lần này, Phá Nam Phi hạ là tử mệnh lệnh , bất kỳ cái gì Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, tại huyết tế kết thúc trước, đều không được lùi bước, cho dù là chết trận tới người cuối cùng, cũng nhất định muốn đem người trong chính đạo cản lại.

Chết như vậy mệnh lệnh, căn bản cũng không cho bất luận kẻ nào bằng mặt không bằng lòng cơ hội, một khi vi phạm mệnh lệnh, trong cơ thể tinh huyết trong nháy mắt liền sẽ bốc cháy lên, đem chính mình đốt chết tươi.

"Tô Nhan!"

Chứng kiến huyết tế mở ra trong nháy mắt, Bạch Nhạc lúc này mới đột nhiên nhớ tới Tô Nhan, trước đó hắn chính là đối Tô Nhan nói, có thể hóa giải Tô Nhan trên người huyết cấm, này mới khiến Tô Nhan triệt để chịu thua. Hơn nữa, trước đây Bạch Nhạc còn lấy đi Tô Nhan bên kia sở hữu chuẩn bị huyết tế linh thạch.

Chỉ là, thứ nhất Bạch Nhạc không nghĩ tới huyết tế vậy mà lại nhanh như vậy bạo phát, vả lại, mấy ngày nay một mực cùng Dương Bằng bọn hắn cùng một chỗ, căn bản không có thể thoát thân, cũng liền quên.

Bây giờ nhớ tới Tô Nhan, trong lòng khó tránh khỏi có chút chột dạ, nhận rõ một chút phương hướng, lúc này mang theo Dương Bằng bọn

hắn hướng về Tô Nhan vị trí cái kia một chỗ trấn nhỏ chạy đi.

Trên thực tế, từ lúc huyết tế mở ra trước đó, Tô Nhan cũng đã ở trong lòng bả Bạch Nhạc mắng một cẩu huyết lâm đầu.

Gần nghìn linh thạch a, trước đây Bạch Nhạc nói lấy đi liền lấy đi, vậy thì đã rất để cho nàng không nỡ.

Thật là theo thời gian đưa đẩy, Phá Nam Phi lần nữa hạ nghiêm lệnh chuẩn bị huyết tế, có thể trong tay nàng nhưng ngay cả mở ra huyết tế linh thạch cũng không có, đó mới thật gọi cái khóc không ra nước mắt.

Tô Nhan cũng không dám đổ Bạch Nhạc có thể đúng lúc chạy tới giúp nàng hóa giải huyết cấm, không làm sao được phía dưới, chỉ có thể đem mình nhiều năm len lén tích trữ linh thạch toàn bộ lấy ra, hơn nữa dù vậy, cũng còn còn thiếu rất nhiều, làm cho nàng không thể không bắt đầu lấy đủ loại lý do vay nợ.

Cũng thua thiệt là, Tô Nhan người trưởng xinh đẹp, mọi người trong lòng có đều biết Cổ Hiên đối nàng có ý định, rồi mới miễn cưỡng để cho nàng tại huyết tế trước đó thấu đủ đủ đủ linh thạch.

Làm huyết tế đúng hạn mở ra, những linh thạch này qua trong giây lát tại trước mắt nàng hóa thành hư không thời điểm, Tô Nhan quả thực không nỡ đều muốn rơi nước mắt.

Nếu là có thể cho thêm nàng một cơ hội, coi như là cùng cái kia hỗn đản liều mạng, nàng cũng tuyệt đối sẽ không giao ra linh thạch.

Hơn một nghìn linh thạch a, nếu là thật bị lừa, nàng đi nơi nào làm nhiều linh thạch như vậy trả lại cho người ta a? Bán mình sao?

"Hỗn đản, đừng để ta gặp lại ngươi, nếu không cô nãi nãi không phải là cắn xuống ngươi một miếng thịt tới không thể!"

. . .

"Bạch Nhạc, chúng ta tại sao muốn tới nơi này? Cái này căn bản là bỏ gần tìm xa a."

Một đường theo Bạch Nhạc hướng về chỗ này trấn nhỏ chạy như điên, Dương Bằng bất mãn tả oán nói.

"Di, không đúng, Bạch Nhạc, ngươi sẽ không phải ngày hôm qua nghe lén được ta theo Viên Viên, biết Đại sư huynh liền ở phụ cận đây a?" Tựa hồ nhớ tới cái gì, Tiếu Vượng vẻ mặt hồ nghi hỏi.

"Là các ngươi Hàn Sơn Đại sư huynh, Lý Phù Nam?" Nghe được Tiếu Vượng, Dương Bằng lần nữa chen lời nói.

"Nói nhảm, nếu không còn có mấy cái Đại sư huynh?" Trợn mắt một cái, Tiếu Vượng tức giận nói rằng.

"Quá tốt!" Nghe thế, Dương Bằng tinh thần nhất thời vì đó rung một cái, "Có thể a, Bạch Nhạc, ngươi cái này cẩn thận nghĩ rất nhiều nha, bất quá, ta thích, ha ha ha! Có Phù Nam huynh tại, chúng ta có thể cũng không sao nguy hiểm!"

". . ." Nhìn hai người kia tự quyết định đều cho hắn biên xuất động mấu chốt, Bạch Nhạc cũng không khỏi không còn gì để nói.

Vừa vặn hắn cũng không lý do gì giải thích, bọn hắn nguyện ý hiểu như vậy tự nhiên tốt nhất.

Bất quá. . . Lý Phù Nam!

Bạch Nhạc đã là lần thứ hai nghe được cái tên này.

Lúc trước hắn lấy ma tu thân phận nhìn thấy Dương Bằng bọn hắn thời điểm, liền từng nghe Dương Bằng nói khoác qua, hắn cùng với vị này Hàn Sơn Đại sư huynh cũng là bằng hữu, hơn nữa, xem Dương Bằng bây giờ dáng vẻ, hiển nhiên đối Lý Phù Nam tồn tại cực kỳ mạnh mẽ tự tin.

Mấy ngày nay ở chung, Bạch Nhạc đối với Dương Bằng đã coi như là tương đối giải, đừng xem người kia miệng đầy nói bậy, một bộ không đáng tin cậy bên trong hai dáng dấp, nhưng trên thực tế, xem người lại cực chuẩn! Có thể làm cho hắn thấy hợp mắt người , bình thường đều có chỗ độc đáo. Có thể như vậy tôn sùng Lý Phù Nam, thậm chí ngay cả có thể trở thành đối phương bằng hữu đều một bộ cùng có vinh yên dáng vẻ, là có thể biết đối phương thực lực cường đại bao nhiêu.

Trên thực tế, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không khỏi có chút ngạc nhiên, vị này Hàn Sơn xuất sắc nhất đệ tử, rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại.

Bất quá. . . Nếu như Tô Nhan cái kia tiểu yêu nữ, đụng vào Lý Phù Nam, sợ là cũng phải bị thua thiệt a?

Cũng không nên thật bị đối phương sát tài tốt.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc tốc độ nhất thời vừa nhanh vài phần.

"Uy, Bạch Nhạc, ngươi một cái biến thái, rốt cuộc làm sao thối thể, tại sao có thể có biến thái như vậy nhục thân chi lực?" Mắt thấy Bạch Nhạc có đem bọn họ quăng phía sau khuynh hướng, Dương Bằng nhất thời khí một trận chửi loạn.

"Ngươi nếu như đã ở tông môn làm mấy năm tạp dịch, mỗi ngày đốn củi gánh nước. . . Ngươi cũng có thể rèn luyện ra mạnh như vậy thân thể tới." Khẽ cười một tiếng, Bạch Nhạc không để ý hồi đáp.

Mặc dù đã phi thường chú ý che lấp, bây giờ thi triển ra nhục thân chi lực, cũng chỉ có gần một nửa, có thể Thông Thiên Ma Thể cường đại,

bày ra, cũng đã đủ rất khủng bố.

Còn như tốc độ nhanh một ít, đó cũng là không có biện pháp sự tình.

Đáp ứng ban đầu qua Tô Nhan giúp nàng hóa giải huyết cấm, nhưng lại thất tín, Bạch Nhạc trong lòng vốn là có chút hổ thẹn, bây giờ lại biết Lý Phù Nam có thể sẽ chạy đi, tự nhiên có chút bận tâm Tô Nhan an nguy.

Cứ việc đối phương chỉ là một cái ma tu, mà dù sao là đã chịu thua, hơn nữa trợ giúp qua chính mình, nơi nào có thể thật làm được khoanh tay đứng nhìn.

Huống chi, tới mức này, thật muốn ngăn cản đối phương huyết tế Thanh châu, thậm chí là tìm được cơ hội hủy diệt Huyết Ảnh Ma Tông, cũng đồng dạng yêu cầu Tô Nhan cái này nội ứng sẽ cung cấp manh mối.

Về công về tư, Bạch Nhạc cũng không thể ngồi xem Tô Nhan gặp nạn.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 148: Hàn ý cửu trọng sơn

"Vỡ!"

Một bộ thanh niên quần áo xanh lửng thững bước vào trấn nhỏ, ví như chỗ không người, xung quanh đã sớm trải rộng tiên huyết, nhưng vô luận là dưới chân, vẫn là không trung tiên huyết cũng không có dù là mảy may có thể rơi vào trên người hắn.

Đơn giản một chữ phun ra, trong nháy mắt, ngăn ở trước mặt hơn mười cái không đến Linh Phủ Cảnh Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử thân thể chợt bị băng phong, sau đó vỡ thành một chỗ vụn băng.

Rõ ràng chỉ là một thân một mình, lại phảng phất thắng được thiên quân vạn mã.

"Hàn Sơn Quyết. . . Ngươi là Lý Phù Nam!"

Ngăn ở đối phương trước người mấy cái Linh Phủ Cảnh cao thủ, trong mắt nhất thời lộ ra một tia sợ hãi, run giọng mở miệng nói.

"Tất nhiên nhận ra ta, chẳng lẽ các ngươi còn tưởng rằng có thể ngăn được ta?"

Chân mày khẽ nhếch, trên mặt lộ ra lau một cái anh khí, Lý Phù Nam đạm nhiên mở miệng nói.

Ngăn được? Làm sao có thể!

Từ nhận ra Lý Phù Nam một khắc này, bọn hắn cũng rất rõ ràng, căn bản không có khả năng ngăn được đối phương! Bọn hắn chỉ là bình thường Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, có thể bước vào Linh Phủ Cảnh cũng đã là

may mắn, đối mặt Lý Phù Nam như vậy cao thủ, căn bản cũng không có mảy may phần thắng.

Có thể mặc dù biết rõ hắn phải chết, bọn hắn cũng vẫn không có chút nào đường lui.

"Đốt huyết!"

Trong mắt lộ ra vẻ tuyệt vọng, mấy cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử hai mắt thông hồng, điên cuồng hướng về Lý Phù Nam giết tới.

Huyết cấm phía dưới, một trận chiến này , bất kỳ cái gì Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử đều không có đường lui.

Liều mạng, có thể còn có thể liều mạng ra một chút hi vọng sống, trốn mới là chắc chắn phải chết.

"Ngu xuẩn mất khôn!"

Trong mắt lộ ra một tia lãnh ý, Lý Phù Nam chậm rãi đi về phía trước, mỗi bước ra một bước, đều có một cổ khủng bố linh khí từ dưới chân lan tràn ra, trong nháy mắt hóa thành một cổ hàn lưu nghĩ đối phương bao phủ tới.

Đối phương tổng cộng sáu người, Lý Phù Nam liền bước ra sáu bước!

Sáu bước sau đó, sáu người thân thể đồng thời bị luồng khí lạnh đông lại, hóa thành tượng đá.

Bước thứ bảy bước ra trong nháy mắt, sáu tòa tượng đá đồng thời vỡ vụn, từ đầu tới đuôi, những thứ này bình thường Linh Phủ Cảnh đệ tử, thậm chí đều không có thể làm ra một lần phản kích.

Kinh khủng như vậy thực lực, quả thực làm người ta trong lòng run sợ.

Cách đó không xa, huyết ảnh trên tế đàn, Tô Nhan trong con ngươi cũng không khỏi hiện lên vẻ sợ hãi chi ý.

Dạng này thực lực, nơi nào vẫn là Linh Phủ Cảnh có khả năng sở hữu, chênh lệch đột phá tinh cung, sợ cũng cũng chỉ có cách một con đường.

Tô Nhan thấy hơn người bên trong, có thể ở Linh Phủ Cảnh thì có bực này uy lực kinh khủng, sợ cũng cũng chỉ có Cổ Hiên cùng cái kia thần bí ma đạo cao thủ hai người mà thôi.

"Khanh khách, quá đẹp tiểu ca ca, tới cùng người ta chơi có được hay không?"

Xuyên thấu qua huyết ảnh tế đàn, Tô Nhan thanh âm chợt vang lên, lộ ra lau một cái nhiếp nhân tâm phách mị hoặc cảm giác, hầu như làm người ta khó có thể tự giữ.

Trong nháy mắt, dù cho là Lý Phù Nam trong mắt cũng không khỏi có trong nháy mắt mờ nhạt, chỉ là sau một khắc, Lý Phù Nam rồi đột nhiên thức tỉnh, mãnh liệt cắn chót lưỡi, phun ra một búng máu tới.

"Đốt!"

Trong miệng quát to một tiếng, như xuân lôi chợt động, trong nháy mắt đâm rách mị hoặc thanh âm , khiến cho Lý Phù Nam triệt để tỉnh táo lại.

"Không tầm thường, không nghĩ tới chỉ bằng mị thuật liền có thể lay động tâm thần ta, vị này nói vậy chính là ma nữ Tô Nhan a?"

Sắc mặt lạnh dần, Lý Phù Nam nhàn nhạt mở miệng nói.

"Tiện danh không đáng nhắc đến, Phù Nam công tử có thể nhớ kỹ, là ta vinh hạnh đây." Trên mặt vẫn như cũ treo nụ cười sáng rỡ, Tô Nhan nhẹ

giọng đáp.

Lúc này, Lý Phù Nam khoảng cách huyết ảnh trên tế đàn Tô Nhan, cũng bất quá vẻn vẹn chỉ còn lại có mấy chục thước khoảng cách.

"Tô cô nương lấy linh phủ trung kỳ thực lực, từng mị sát linh phủ hậu kỳ cao thủ, Mị Hoặc Chi Thuật vô song, hôm nay gặp mặt, quả nhiên danh bất hư truyền." Không nhúc nhích chút nào, Lý Phù Nam nhẹ giọng nói, "Nếu như nửa năm trước đó, ta chưa chắc có thể tránh thoát mị hoặc ảnh hưởng, nhưng hôm nay. . . Ngươi không phải đối thủ của ta."

Đừng xem lần trước đối mặt Bạch Nhạc, Tô Nhan tựa hồ thua rất dứt khoát, dường như thực lực không được tốt lắm, nhưng trên thực tế, có thể được thả ra chủ trì một chỗ huyết tế, Tô Nhan thực lực, có thể còn lâu mới có được đơn giản như vậy.

Đối mặt Bạch Nhạc thời điểm, mị thuật hoàn toàn mất đi hiệu lực, liền để cho Tô Nhan như là không có nanh vuốt lão hổ, làm sao cũng hung không nổi.

Có thể đối mặt hắn người thời điểm, Tô Nhan bằng vào mị thuật mị hoặc, nhưng là đủ để chống lại linh phủ hậu kỳ cường giả.

Đổi người khác, đối mặt Tô Nhan mị hoặc, mười phần bản lĩnh có thể phát huy ra năm phần đến, liền đã coi như là không sai, tự nhiên khó có thể thủ thắng.

Có thể Lý Phù Nam lại vẻn vẹn bằng gào to một tiếng, liền phá mị hoặc thanh âm, tránh thoát mị thuật ảnh hưởng, kể từ đó, tự nhiên tình thế đối với Tô Nhan mà nói, liền càng phát ra nguy cấp.

"Nếu như ngày xưa, tiểu nữ tử tự nhiên không dám cùng Phù Nam công tử động thủ, nhưng hôm nay. . . Tiểu nữ tử cũng không có đường lui nha, chỉ phải cả gan kéo dài công tử một hồi."

Trong lúc nói chuyện, Tô Nhan liên tục gảy mười ngón tay, từng đạo huyết ảnh chợt từ huyết ảnh trên tế đàn bay ra, hóa thành từng đạo máu tươi hướng về Lý Phù Nam bắn nhanh mà đi.

Huyết tế thành công, không chỉ là xây dựng huyết ảnh tế đàn, hơn nữa có nghĩa là Tô Nhan cái này chủ trì huyết tế người, cũng đồng dạng có thể ở một mức độ nào đó điều động huyết tế lực lượng.

Những thứ này máu tươi bắn ra đồng thời, Tô Nhan trên người đồng thời dấy lên lau một cái huyết sắc, như thiêu đốt hỏa diễm, bùng nổ!

Đốt Huyết Thuật!

Tình huống bình thường xuống, thiêu đốt là bản thân mình tinh huyết, có thể nói là một loại gần như tự sát pháp môn, nhưng hôm nay mượn huyết tế lực lượng, Tô Nhan nhưng là đang thiêu đốt huyết tế bên trong tử vong những người kia tiên huyết đem đổi lấy lực lượng.

Chẳng những đối nàng bản thân không có bao nhiêu ảnh hưởng, hơn nữa có thể đem lực lượng thôi động đến một cái tầng thứ cao hơn.

Trong chốc lát, Tô Nhan thực lực tăng vọt, vọt thẳng vào linh phủ hậu kỳ cảnh giới.

Cứ việc đây không phải là nàng bản thân lực lượng, khống chế không có như vậy tinh chuẩn, có thể bằng vào dạng này lực lượng, nhưng là để cho nàng xác thực thật có cùng linh phù hậu kỳ đánh một trận thực lực.

Tối trọng yếu là, nàng thật căn bản cũng không cần chiến thắng Lý Phù Nam!

Chỉ cần tạm thời ngăn chặn đối phương cũng đã đủ đủ.

Cổ Hiên bản chỉ tại không ngừng hấp thu huyết tế lực lượng, dạng này cơ hội căn bản sẽ không bỏ qua, dùng không bao lâu liền sẽ chạy tới, đến lúc đó, tự nhiên có Cổ Hiên đi đối phó Lý Phù Nam.

Huống chi, cho dù là Cổ Hiên không có tới, chỉ cần chống nổi thời gian nhất định, huyết ảnh tế đàn lực lượng, tự nhiên thay đổi hồi bị Phá Nam Phi lấy pháp trận dẫn vào Thanh Châu thành, mở ra cuối cùng huyết tế.

Cái thời gian đó , mặc cho Lý Phù Nam có thủ đoạn thông thiên, có thể chỉ có thể chạy tới Thanh châu đi theo Phá Nam Phi phân cao thấp, căn bản là không có cách lại đánh vỡ huyết ảnh tế đàn.

"Ta nói, ngươi không phải đối thủ của ta!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Lý Phù Nam lạnh giọng nói rằng.

Cơ hồ là thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, một cổ khủng bố hàn khí chợt từ Lý Phù Nam trên người tuôn ra, dường như muốn đem xung quanh thế giới đều bị đông đồng dạng.

Hàn ý cửu trọng sơn, một bước nhất trọng thiên!

Lý Phù Nam mỗi bước ra một bước, xung quanh hàn ý liền nồng một phần, cho dù là xung quanh huyết khí lại nồng nặc, cũng căn bản là không có cách ngăn cản hơi lạnh tỏa ra.

Mặc dù Tô Nhan mượn huyết tế lực lượng, bằng vào Hàn Sơn Quyết, Lý Phù Nam cũng y nguyên vẫn là có tự tin có thể chiến thắng.

Từ Hàn Sơn Quyết đại thành tới nay, hắn liền lại không cho rằng Tinh Cung Cảnh phía dưới, có bất kỳ người có thể mang đến cho hắn uy hiếp.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 149: Mị hoặc

Tô Nhan đặt chân tế đàn cũng theo đó bị hàn ý bao phủ, Lý Phù Nam mỗi bước ra một bước, hàn ý liền nồng một phần, mơ hồ có đem tế đàn cùng Tô Nhan một chỗ đóng băng dấu hiệu.

Lý Phù Nam bước ra sáu bước, toàn bộ trên tế đàn liền hầu như đã bị đóng băng.

Vô luận Tô Nhan làm sao thôi động huyết tế lực lượng, cũng vô pháp lệnh huyết sắc chậm rãi lan tràn ra.

Còn như mị thuật, bây giờ Lý Phù Nam liền dứt khoát là lấy luồng khí lạnh chặn ánh mắt, Tô Nhan liền thân hình đều không hiển hiện ra, Mị Hoặc Chi Lực tự nhiên giảm đi, ngắn ngủi trong chốc lát, Tô Nhan liền cơ hồ bị Lý Phù Nam đẩy vào trong tuyệt cảnh.

Giờ khắc này, mà lấy Tô Nhan định lực, cũng không khỏi bị sợ hoa dung thất sắc.

Thật đáng sợ!

Đối mặt dạng này thiên kiêu, nàng quả thực không có chút nào sức đối kháng.

Trời có mắt rồi, những thứ này biến thái làm sao đều bị nàng đụng tới.

Bết bát hơn là, lần này nàng thậm chí ngay cả chạy trốn cùng chịu thua đều làm không được, huyết cấm đã phát động, thủ hộ tế đàn chính là nàng duy nhất nhiệm vụ, chỉ cần cả gan có nửa bước lùi bước, lập tức liền sẽ bị huyết tế phản phệ!

Cũng cơ hồ là tại đồng thời, Bạch Nhạc cùng Dương Bằng bọn hắn rốt cục chạy tới.

Bạch Nhạc tốc độ nhanh nhất, cơ hồ là trong nháy mắt, cũng đã chạy tới cạnh tế đàn một bên, "Lý sư huynh, ta tới giúp ngươi!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc cổ tay khẽ đảo, Thu Hoằng Kiếm tới tay, trực tiếp liền hướng về trên tế đàn Tô Nhan giết đi qua.

"Trở về!"

Mặc dù không biết Bạch Nhạc, có lẽ khí tức cũng có thể đoán được, Bạch Nhạc là Huyền Môn người trong. Cơ hồ là Bạch Nhạc xuất thủ đồng thời, Lý Phù Nam liền ý thức được không tốt, vội vã lên tiếng ngăn cản nói.

Đáng tiếc, lại đúng là vẫn còn trễ một bước.

Tô Nhan nguyên bản hầu như đã bị đẩy vào tuyệt cảnh, loại tình huống này, đột nhiên có hắn người trong chính đạo xông tới, đây còn không phải là vui mừng quá đỗi, không hề nghĩ ngợi, Tô Nhan cái kia tràn ngập mị hoặc thanh âm liền nhất thời vang lên.

"Tiểu ca ca, tiểu lang quân, người ta lạnh quá, ngươi tới ôm ta một cái có được hay không?"

Nguyên bản còn vẻ mặt sát ý Bạch Nhạc, trong nháy mắt ánh mắt cũng có chút mơ hồ, trên người sát khí nhất thời tán đi, ngược lại trực lăng lăng hướng về tế đàn đi tới.

Lý Phù Nam có lòng muốn ngăn cản, thật là hắn bây giờ đang ở thi triển Hàn Sơn Quyết trọng yếu trước mắt, căn bản là không có cách phân thần, chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn Bạch Nhạc bước lên tế đàn.

Trong lòng âm thầm một tiếng thở dài, Lý Phù Nam cũng không khỏi lắc đầu, quá lỗ mãng.

Bất quá linh phủ sơ kỳ thực lực, nếu như gặp gỡ người khác, có thể còn có thể phản kháng một chút, có thể đối mặt mị thuật vô song Tô Nhan, nhất định chính là đưa đồ ăn, không duyên cớ liên lụy tính mệnh mà thôi.

Nghĩ đến tiểu gia hỏa này là nhận biết mình, cho là có chính mình tại sẽ không có nguy hiểm gì, lúc này mới liều lĩnh muốn biểu hiện một chút, lại không nghĩ đến, trong nháy mắt liền bị mị hoặc khống chế.

"Lý Phù Nam, đây cũng là các ngươi chính đạo đệ tử đi, ngươi nếu còn không dừng tay, ta liền trước hết giết hắn." Bạch Nhạc trực lăng lăng bước lên tế đàn, Tô Nhan một thanh liền bắt lại Bạch Nhạc cái cổ, lạnh lùng mở miệng uy hiếp nói.

"Nằm mơ!" Lạnh rên một tiếng, Lý Phù Nam không chút nào để ý mở miệng nói, ngay tại lúc đó lần nữa bước ra một bước, hàn ý đột nhiên lần nữa tăng vọt, hầu như đã triệt để đem tế đàn đóng băng.

Nếu là ở ngày xưa, lấy Lý Phù Nam tính khí, có thể sẽ còn làm ra một ít nhượng bộ tới cứu người, nhưng hôm nay nhưng là quan hệ đến huyết tế thời khắc trọng yếu, lúc này, đừng nói là một cái cùng hắn không quen biết chính đạo đệ tử, cho dù là Hàn Sơn đồng môn, hắn cũng kiên quyết sẽ không vì vậy có nửa điểm lưỡng lự.

"Đừng a, Đại sư huynh, chờ một chút!"

Xa xa, Dương Bằng cùng Tiếu Vượng bọn hắn cơ hồ là mắt mở trừng trừng nhìn Bạch Nhạc bị mị hoặc đến trên tế đàn đi, bây giờ chứng kiến Lý Phù Nam phải tiếp tục thống hạ sát thủ, liền Bạch Nhạc một chỗ giết chết, nhất thời có chút gấp, gấp giọng la lên.

Hơi chậm lại, Lý Phù Nam lúc này mới phát hiện, Tiếu Vượng cùng

Đàm Y Viên các nàng vậy mà cũng chạy tới.

"Lý huynh, mau dừng tay, vừa mới bị ma nữ mị hoặc là Bạch Nhạc, lần này có thể sớm phát hiện huyết tế manh mối, toàn dựa vào Bạch huynh đệ, ngươi tuyệt đối đừng tổn thương tính mạng hắn."

Nghĩ Lý Phù Nam liền ôm quyền, Dương Bằng cao giọng nói rằng.

"Bạch Nhạc?"

Nghe được cái tên này, Lý Phù Nam không khỏi hơi nhíu lại lông mi!

Hắn mặc dù không biết Bạch Nhạc, nhưng nhưng cũng biết tên này, rõ ràng hơn, tại trong chuyện này, Bạch Nhạc nổi lên đến tác dụng.

Nếu là bị Tô Nhan khống chế được người là Bạch Nhạc, sợ còn tưởng là thật có chút phiền phức.

Trên thực tế, nghe được Bạch Nhạc tên này thời điểm, cho dù là Tô Nhan cũng không khỏi có chút há hốc mồm.

So với việc Lý Phù Nam, nàng quen thuộc hơn tên này a.

Cái kia thần bí ma đạo cao thủ, liền từng nói qua để cho nàng bảo hộ Bạch Nhạc, nàng trước kia cũng một mực chung quanh tìm hiểu, muốn đi qua Bạch Nhạc tìm được cái kia ma đạo cao thủ, đáng tiếc, nhưng vẫn không có thể tìm tới.

Có thể ai có thể nghĩ tới, bây giờ đến tột cùng mơ hồ bả Bạch Nhạc bắt tới.

Ngay tại Tô Nhan có chút do dự, không biết nên xử lý như thế nào thời điểm, lại chỉ gặp nguyên bản bị hắn chế trụ Bạch Nhạc, ánh mắt chợt khôi phục thanh minh, trực tiếp tự tay che miệng nàng lại.

"Đừng nói chuyện, ta phụng mệnh tới cứu ngươi, giúp ngươi hóa giải huyết cấm!"

Vang lên bên tai Bạch Nhạc thanh âm trầm thấp, Tô Nhan không khỏi lần nữa trợn to hai mắt.

Lại nhìn Bạch Nhạc, nơi nào còn có nửa điểm bị nàng mị hoặc dáng vẻ, quả thực căn bản cũng không có chịu đến nửa điểm ảnh hưởng nha.

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc nói ra lời, nhưng là để cho Tô Nhan nhất thời có một loại tuyệt xử phùng sanh kinh hỉ.

Phải biết, bây giờ nàng bị Lý Phù Nam đẩy vào tuyệt cảnh, cũng là bởi vì huyết cấm tồn tại, để cho nàng căn bản là không có cách đào tẩu, có thể chỉ cần có thể giải trừ huyết cấm, nàng ngay lập tức sẽ bỏ qua tế đàn đào tẩu!

Ngược lại Lý Phù Nam mục tiêu là huyết ảnh tế đàn mà không phải giết nàng, kiên quyết sẽ không đi đuổi theo nàng.

"Ăn đi!"

Tùy ý từ trên người lấy ra một viên đan dược, cũng không cho Tô Nhan xem, trực tiếp đưa vào trong miệng nàng.

Loại tình huống này, chính là Tô Nhan mình cũng căn bản không kịp nghĩ nhiều, trực tiếp nuốt vào, cơ hồ là dược lực tan ra đồng thời, Bạch Nhạc bàn tay thình lình áp vào Tô Nhan trên lưng.

Ngay lập tức chi lực, Thông Thiên Ma Công chợt vận chuyển mà ra, một cổ khủng bố sức cắn nuốt, theo Tô Nhan kinh mạch thăm dò vào trong cơ thể nàng, mạnh mẽ thôn phệ ở lại trong cơ thể nàng huyết cấm lực lượng.

Đối với người khác mà nói, huyết cấm lực lượng đã dung nhập trong huyết mạch, dù cho là Tinh Cung Cảnh cường giả muốn hóa giải cũng không dễ dàng, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, lại đơn giản không thể lại đơn giản.

Hắn vẻn vẹn chỉ cần đem Tô Nhan trong cơ thể huyết cấm lực lượng toàn bộ cắn nuốt hết là được, liền mang một bộ phận Tô Nhan bản thân lực lượng một chỗ thôn phệ, căn bản cũng không cần phân biệt được.

Trong lòng do dự một chút, Lý Phù Nam y nguyên vẫn là lắc đầu, "Không được! Dương huynh, nếu như khác biệt thời điểm, ta tự nhiên sẽ nể mặt ngươi, thật là bây giờ thời gian cấp bách, quan hệ đến toàn bộ Thanh châu an nguy, thứ cho Phù Nam không dám từ mệnh."

Vô luận Tiếu Vượng bọn hắn những thứ này đồng môn vẫn là Dương Bằng, đều không thể làm hắn cải biến tâm ý.

Trên thực tế, Lý Phù Nam người như thế, vốn chính là khó nhất bị người bên ngoài ảnh hưởng, một khi bản thân hắn làm ra phán đoán, liền căn bản không tha nghi vấn.

Trong nháy mắt, sát khí tái khởi, Lý Phù Nam đột nhiên lần nữa bước ra một bước, bao phủ tại trên tế đàn đóng băng chợt ngưng thật, đem tế đàn kể cả Bạch Nhạc cùng Tô Nhan một chỗ nhốt ở bên trong.

Hàn ý cửu trọng sơn, bây giờ liền chỉ kém một bước cuối cùng, liền có thể vỡ nát toàn bộ tế đàn, đem Bạch Nhạc cùng Tô Nhan hai người một chỗ chém giết nơi này.

Nhưng cũng chính là trong nháy mắt này, biến cố nảy sanh!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 150: Thân phận bại lộ

Trong bầu trời, đột nhiên xuất hiện chỉ một quả đấm, từ huyết sắc mà ra, ầm ầm rơi vào đã bị đóng băng trên tế đàn.

"Răng rắc!"

Vẻn vẹn một quyền, đóng băng lại tế đàn băng sơn chợt phát sinh da nẻ, như là mạng nhện đồng dạng tràn ngập ra.

Một quyền này chi uy, kinh diễm toàn trường!

Trong nháy mắt, Lý Phù Nam trong mắt cũng không khỏi hiện lên một tia kiêng kỵ chi ý.

"Cổ Hiên!"

Cứ việc đối phương thân hình thậm chí cũng còn không có hiển hiện ra, Lý Phù Nam cũng đã nhận ra đối phương thân phận.

Phá Nam Phi thân truyền đệ tử Cổ Hiên!

Cho tới nay, hầu như đều chưa từng ra tay, nhưng tên là một Thanh châu từng cái tông môn những thiên tài đều nhớ thanh thanh sở sở tồn tại.

"Oanh!"

Một cước đạp ở đóng băng trên tế đàn, thân mang huyết sắc áo choàng, Cổ Hiên trong mắt lộ ra lau một cái ngạo ý, trực tiếp xuất hiện ở trước mắt mọi người.

"Hàn ý cửu trọng sơn, một bước nhất trọng thiên! Có chút ý tứ, chỉ là, Lý

Phù Nam, ngươi ở đây khi dễ nữ nhân ta, có gì tài ba?" Trong mắt lộ ra lau một cái tà mị chi sắc, Cổ Hiên lạnh lùng mở miệng nói.

Đối với Tô Nhan, Cổ Hiên đã sớm đã coi là hắn độc chiếm, chỉ là phải đợi một cái thích hợp cơ hội thu nhập trong phòng mà thôi.

Lần này huyết tế mở ra, Cổ Hiên muốn hấp thu huyết tế lực lượng, lựa chọn thứ nhất, chính là Tô Nhan vị trí trấn nhỏ.

Cũng đúng là như vậy, mới có thể vừa may chạy tới ngăn lại Lý Phù Nam.

Cơ hồ là Cổ Hiên chạy tới đồng thời, Bạch Nhạc cũng đồng dạng thu tay về, mặc dù Tô Nhan trong cơ thể huyết cấm còn không có triệt để hóa giải, nhưng lại cũng đã đủ để tạm thời ngăn chặn.

Trước đó tình huống khẩn cấp, Bạch Nhạc không thể không mạo hiểm xuất thủ, mặc dù dùng một ít tiểu hoa chiêu tạm thời đã lừa gạt Tô Nhan, nhưng nếu là thật trực tiếp liền giải trừ nàng huyết cấm, cũng khó tránh khỏi Tô Nhan sẽ không nhận thấy được dị thường.

Huống chi, tất nhiên bây giờ Cổ Hiên đã đến, Tô Nhan nguy hiểm, tự nhiên cũng liền tạm thời giải trừ, càng không có cần thiết mạo hiểm.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Bạch Nhạc tiến đến Tô Nhan bên tai, nhẹ giọng nói, "Mang ta rời đi nơi này."

Nói xong một câu nói này, Bạch Nhạc liền lần nữa khôi phục lại loại kia bị mị hoặc ở trạng thái, trực tiếp té ở Tô Nhan trên người.

"Răng rắc!"

Cổ Hiên dưới chân lần nữa một bước, băng sơn nhất thời triệt để vỡ nát, đem tế đàn hiển hiện ra.

Tô Nhan bàn tay cũng đã lần nữa trừ đến Bạch Nhạc trên cổ họng.

"Tiểu sư đệ, người này chính là Bạch Nhạc, đã bị ta khống chế được." Đón nhận Cổ Hiên ánh mắt, Tô Nhan vội vã mở miệng giải thích.

"Bạch Nhạc?" Nghe được cái tên này, Cổ Hiên cũng không khỏi nhiều đập Bạch Nhạc liếc mắt, nhàn nhạt phân phó nói, "Dẫn hắn ly khai, nơi đây sự tình ta tự sẽ xử lý."

Bạch Nhạc mấy ngày nay mặc dù nổi danh, nhưng trên thực tế, tại Cổ Hiên trong mắt, cũng vẫn như cũ chỉ là một cái bé nhỏ không đáng kể tiểu nhân vật mà thôi, liền Tô Nhan đều có thể chế trụ, nơi nào đáng giá hắn để bụng.

Ngược lại là cái này Lý Phù Nam, tựa hồ so với hắn trong dự đoán mạnh hơn, không thể không phân ra càng nhiều tinh lực tới ứng phó.

"Tốt! Chính ngươi cẩn thận!"

Gật đầu, Tô Nhan nhẹ giọng đáp.

"Buông ra Bạch huynh đệ!"

Tô Nhan khẽ động, Dương Bằng bọn hắn nhất thời liền theo sau.

"Cút!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Cổ Hiên trong miệng phát sinh quát to một tiếng, giơ tay lên ở giữa, liền có một cổ khủng bố huyết sắc sóng triều hướng về mấy người đập tới.

"Cẩn thận!"

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Lý Phù Nam thân hình thoắt một cái, nhất thời ngăn ở mấy người trước người, hơi lạnh tỏa ra, ngạnh sinh sinh đem đông lại xông tới mặt huyết lãng.

"Đi!"

Đầu cũng không có hồi một chút, Lý Phù Nam lúc này trầm giọng mở miệng nói.

Chính như Cổ Hiên trực tiếp đuổi đi Tô Nhan, hắn cũng nhất định muốn trước hết để cho Dương Bằng cùng Tiếu Vượng bọn hắn ly khai, đến hắn cùng với Cổ Hiên loại trình độ này, một khi ra tay toàn lực, căn bản không rảnh để ý người khác an toàn.

Một khi bị cuốn vào bên trong, Dương Bằng bọn hắn ai cũng sống không.

Cái này trong chốc lát, Tô Nhan đã từ lâu nhân cơ hội mang theo Bạch Nhạc tiêu thất.

Bị ép lui ra ngoài, Dương Bằng bọn hắn từng cái sắc mặt khó coi, "Thằng ngu này, làm sao dám cứ như vậy tiến lên, trực tiếp đã bị cái kia ma nữ khống chế."

"Nói những thứ này đã vô dụng, lách qua nơi đây, nhất định phải nghĩ biện pháp từ cái kia ma nữ trên tay đem Bạch huynh cứu trở về." Tiếu Vượng trầm giọng mở miệng nói.

"Đi!"

Trong lúc nhất thời, ba người nhất thời lách qua nơi đây, lần nữa hướng về Tô Nhan ly khai phương vị đuổi theo.

. . .

Từ trấn nhỏ ly khai đồng thời, Tô Nhan liền buông ra Bạch Nhạc, "Ngươi rốt cuộc ai?"

Vừa mới tình huống nguy cấp, không kịp nghĩ nhiều, nhưng hôm nay phục hồi tinh thần lại, Tô Nhan lúc này thay đổi nhận thấy được không đúng, Bạch Nhạc vừa mới cho nàng ăn đi, vẻn vẹn chỉ là bình thường chữa thương đan dược mà thôi, nơi nào có thể hóa giải huyết cấm.

Chân chính có vấn đề, vẫn là Bạch Nhạc rót vào trong cơ thể nàng cỗ lực lượng kia.

"Tô cô nương, biết quá nhiều, đối ngươi mà nói, cũng không có ích lợi gì." Chân mày hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc mở trong nháy mắt, Tô Nhan nhưng là sắc mặt đại biến, "Không đúng, ngươi chính là người áo xanh kia. . . Bạch Nhạc, ngươi là ma tu?"

Trực tiếp bị Tô Nhan thiêu phá thân phận, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi hơi hơi nhảy, khó có thể ức chế lần nữa nổi sát tâm.

"Không tốt!"

Trên thực tế, thốt ra trong nháy mắt, Tô Nhan liền đã ý thức được không tốt, nhận thấy được Bạch Nhạc sắc mặt biến hóa, lúc này hoa dung thất sắc, vội vàng quỳ gối, "Tô Nhan nguyện lập huyết thệ, thuần phục công tử, mời công tử vì ta cởi ra huyết cấm."

Hơn nữa, lần này Tô Nhan cũng không dám có chút nào do dự, lúc này liền trực tiếp lập huyết thệ.

Xác nhận Tô Nhan xác lập hạ huyết thệ, Bạch Nhạc sắc mặt lúc này mới hòa hoãn vài phần.

"Hóa giải huyết thệ, Huyết Ảnh Ma Tông người, có thể nhìn ra được sao?"

"Không nhìn ra." Tô Nhan lúc này đáp, "Trừ phi Phá Nam Phi phát động huyết cấm giết ta, mới có thể phát hiện huyết cấm đã mất đi hiệu lực."

"Tốt!" Gật đầu, Bạch Nhạc trầm giọng nói, "Ta muốn ngươi tiếp tục lưu lại Huyết Ảnh Ma Tông, vì ta làm nội ứng. . . Lần này, ta muốn Phá Nam Phi chết không nơi táng thân."

Lật bàn tay một cái, lần nữa để ở Tô Nhan giữa lưng, Thông Thiên Ma Công lần nữa phát động, trong chốc lát, liền đem huyết cấm chi lực triệt để hóa giải.

Mặc dù Bạch Nhạc không có thừa nhận, thật là đến giờ phút nầy, Tô Nhan đã vô cùng rõ ràng, cái kia cái gọi là thần bí thanh y nhân, chính là Bạch Nhạc bản thân, chỉ là nàng làm sao cũng nghĩ không thông, vì sao Bạch Nhạc có thể đem ma khí thu liễm như vậy sạch sẽ, thậm chí có thể làm cho chính đạo những cường giả kia đều nhìn không ra chút nào vết tích tới.

Đây quả thực đã phá vỡ nàng nhận thức.

Chỉ là loại thời điểm này, những lời này, nàng nhưng là vô luận như thế nào cũng không dám hỏi ra miệng.

"Ngươi đi đi, đến yêu cầu ngươi thời điểm, ta tự sẽ tìm ngươi." Khoát khoát tay, Bạch Nhạc trầm giọng phân phó nói.

Mượn lấy lần này bị Tô Nhan bắt đi cơ hội, Bạch Nhạc ngược lại là vừa vặn có thể lần nữa khôi phục ma tu thân phận.

Vừa mới trận chiến kia, Bạch Nhạc xem thanh thanh sở sở, vô luận là Lý

Phù Nam vẫn là Cổ Hiên, thực lực sợ rằng cũng còn nếu Lãnh Thiên Thạch phía trên, nếu không thi triển Thông Thiên Ma Công, hắn căn bản liền giao thủ tư cách cũng không có.

Muốn tiếp tục đi xuống dưới, nhất định phải đem ma tu thân phận lần nữa lấy ra.

Còn như Tô Nhan đoán được thân phận của hắn, chỉ cần tạm thời có huyết thệ ước thúc, để cho Tô Nhan không dám nói ra đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ đủ đủ. Dù sao, Tô Nhan vẻn vẹn đoán được hắn là ma tu, cũng không nhận ra Thông Thiên Ma Công.

Chờ đến việc này kết thúc, thoát ly Huyết Ảnh Ma Tông Tô Nhan, hắn tự nhiên có biện pháp phản chế.

Tựa hồ trong ấn tượng, Thông Thiên Ma Công trong truyền thừa, sẽ cùng dạng có lợi hại hơn cấm chế thủ đoạn.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Cho ngươi thời gian ba cái hô hấp suy nghĩ

"Oanh!"

Từ trên tế đàn nhảy ra, Cổ Hiên trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, một quyền đập về phía Lý Phù Nam.

Đối với Cổ Hiên mà nói, chưa từng có cái gì phòng ngự, từ tu hành vừa đến, hắn cũng chưa từng học qua bất luận cái gì thủ đoạn phòng ngự, công kích vốn là tốt nhất phòng ngự.

Muốn thủ hộ chỗ này tế đàn, phương thức tốt nhất, dĩ nhiên chính là tập sát Lý Phù Nam.

Hơn nữa, Cổ Hiên cũng có tự tin này đánh chết đối phương.

Huyết ảnh chiến Hàn Sơn!

So với việc người khác, Lý Phù Nam đi là một cái hoàn toàn khác biệt con đường.

Lý Phù Nam là thuần túy nhất đạo pháp tu sĩ, truy cầu chính là cường đại nhất đạo pháp thần thông, mà buông tha bản thân thân thể rèn luyện.

Cho nên tại đối mặt những cái kia bình thường Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử thời điểm, Lý Phù Nam nhìn, so với người khác càng ung dung đáng sợ.

Chỉ khi nào đối mặt như Cổ Hiên loại thực lực này cường đại ma tu, Lý Phù Nam nhược điểm cũng đồng dạng hết sức rõ ràng.

Hắn không dám bị đối phương gần người, một khi đạo pháp bị phá, bị đối phương lấn người tiến đến, hắn cơ hồ không có bất kỳ sức đánh trả nào.

Đương nhiên, lấy Hàn Sơn Quyết cường đại, dù cho là Cổ Hiên, muốn phá tan Lý Phù Nam công kích cũng đồng dạng không hề dễ dàng.

Hàn ý như nước thủy triều, từng đợt sóng mãnh liệt mà đến, hóa thành từng đạo hàn băng bức tường ngăn cản, tầng tầng lớp lớp, vô cùng vô tận.

Hàn ý cửu trọng sơn, một bước nhất trọng thiên!

Một khi để cho Lý Phù Nam có cơ hội đem hàn ý cửu trọng sơn uy lực đều thôi phát đi ra, chính là Cổ Hiên cũng đồng dạng phải nuốt hận tại chỗ.

Một vị là Hàn Sơn xuất sắc nhất đệ tử, một vị là Huyết Ảnh Ma Tông Phá Nam Phi truyền nhân, hai người bản thân liền đều đã đạp ở Linh Phủ Cảnh đỉnh phong chi thượng , đồng dạng đều là chỉ thiếu chút nữa là có thể bước vào Tinh Cung Chi Cảnh thiên kiêu.

Chiến đấu kịch liệt phía dưới, nhưng là cho dù ai đều không thể đánh bại đối phương, ngạnh sinh sinh để cho cục diện lần nữa giằng co.

"Hảo một cái hàn ý cửu trọng sơn, đáng tiếc. . . Ngươi ngăn cản không ta!"

Khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, Cổ Hiên khinh thường mở miệng nói.

Mặc dù từ cục diện nhìn lên, hai người bất quá là đánh hòa nhau, nhưng trên thực tế, nhưng lại hoàn toàn không phải cái kia hồi chuyện.

Huyết tế vẫn còn đang tiến hành, Cổ Hiên có thể không ngừng hấp thu huyết tế lực lượng, chỉ cần kéo dài đến huyết ảnh tế đàn triệt để thành hình, liền có thể ung dung rời đi!

Có thể Lý Phù Nam mục nhưng là phá hủy huyết ảnh tế đàn, tới giảm thiểu Thanh Châu thành muốn thừa nhận áp lực, nếu không phải là không thể ngăn cản đối phương, chẳng khác nào là đã thất bại.

Hơn nữa, cho dù là từ hai người bản thân mà nói, cục diện cũng chỉ hội hướng về bất lợi cho Lý Phù Nam phương hướng phát triển.

Phải biết, mặc dù đồng dạng đều là chỉ thiếu chút nữa là có thể bước vào tinh cung, có thể huyết tế đối với Cổ Hiên mà nói, nhưng là tốt nhất đột phá cơ hội, bây giờ có thể còn có thể bất phân thắng bại! Chỉ khi nào huyết tế hoàn thành, Cổ Hiên rất nhanh thì có thể thuận thế bước vào tinh cung, cái thời gian đó, hắn có thể sẽ không có thể cùng Cổ Hiên tranh phong.

Kể từ lúc này tình huống xem, tối đa còn có nửa nén hương thời gian, huyết ảnh tế đàn liền sẽ triệt để thành hình, lưu cho Lý Phù Nam thời gian bản thân cũng đã không nhiều.

"Hắn ngăn cản không, nếu là lại tăng thêm ta thì như thế nào?"

Đột nhiên, cười lạnh một tiếng chợt vang lên, hô hấp ở giữa một đạo thanh ảnh không tiếng động xuất hiện ở tế đàn phụ cận.

Cái này vừa mở miệng, vô luận là Cổ Hiên vẫn là Lý Phù Nam trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy, đồng thời đưa mắt hướng về đột nhiên xuất hiện thanh y nhân.

"Là ngươi?"

Chứng kiến cái kia một bộ thanh y, cùng với đối phương trên người lộ ra ma khí, Cổ Hiên lúc này liền đoán được đối phương thân phận.

Không khác, mấy ngày nay, hắn đi theo Phá Nam Phi bên người, đã nghe được nhiều lần lắm đối phương tin tức.

Cho tới nay, Cổ Hiên cũng đều muốn tìm cơ hội xuất thủ tập sát đối phương, nhưng lại thủy chung bị Phá Nam Phi đè xuống.

Lại không nghĩ rằng, vậy mà lại vào thời khắc này gặp được.

Trên thực tế, không chỉ là Cổ Hiên trong lòng bất an, cho dù là Lý Phù Nam, cũng đồng dạng có chút chắc chắn không cho phép.

Mặc dù đối phương tựa hồ là hướng về phía Huyết Ảnh Ma Tông đến, nhưng đừng quên, đối phương dù sao cũng là ma tu, nếu đánh thật, lại để cho hắn làm sao có thể đủ yên tâm.

"Ngươi Huyết Ảnh Ma Tông không phải một mực tại tìm ta sao? Hiện tại ta tới. . . Lại nên làm như thế nào?"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc thân hình thoắt một cái, lúc này một quyền hướng về tế đàn đập tới.

"Ngươi dám!"

Khóe mắt phiết đến Bạch Nhạc động tác, Cổ Hiên chân mày vừa nhảy, gầm lên một tiếng, lúc này hướng về Bạch Nhạc đánh tới.

Oanh!

Hai cái quả đấm trên không trung va vào nhau, Bạch Nhạc thân thể nhất thời bay ngược mà ra, loại này thực lực tuyệt đối đối liều mạng bên trong, so với Cổ Hiên đến, thực lực của hắn xác thực là muốn kém rất

nhiều.

Trên thực tế, nếu không phải Thông Thiên Ma Thể thực sự cường hãn, một quyền này liền đủ để cho Bạch Nhạc trọng thương.

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Cổ Hiên trầm giọng mở miệng nói, "Thật mạnh nhục thân chi lực, bất quá, bằng ngươi bất quá chính là linh phủ sơ kỳ thực lực. . . Có thể làm khó dễ được ta?"

Cổ Hiên cũng không phải là những cái kia bình thường Linh Phủ Cảnh có thể so sánh với, một lần giao phong, cũng đã đủ để cho hắn lộ ra Bạch Nhạc tới.

Trên thực tế, Bạch Nhạc trong lòng cũng cũng rất rõ ràng, vô luận Thông Thiên Ma Công lại như thế nào bá đạo, đối mặt Cổ Hiên loại này đồng dạng thành tựu tử phủ, hơn nữa đã đạp ở Linh Phủ Cảnh đỉnh phong cường giả, hắn cũng tuyệt đối không có nửa điểm có thể chiếm được tiện nghi khả năng.

Thật muốn liều mạng tranh đấu, thi triển Thôn Thiên Quyết có thể có thể đánh một trận, nhưng hôm nay lại hiển nhiên không phải lúc.

Chỉ là. . . Như vậy cần gì nhất định phải muốn cùng Cổ Hiên cùng chết?

Từ quyết tâm vòng trở lại thời điểm trở đi, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã có kế hoạch.

Lý Phù Nam không tin được chính hắn một ma tu, trông cậy vào hắn cùng với chính mình liên thủ vây giết là tuyệt đối không có khả năng, chỉ là, Bạch Nhạc nguyên bản cũng không có nghĩ tới hiện tại liền tập sát Cổ Hiên.

"Lý Phù Nam, ta cho ngươi thời gian ba cái hô hấp suy nghĩ! Hoặc là ngươi giúp ta ngăn lại hắn, ta đi hủy diệt tế đàn, hoặc là. . . Ta liền cùng

hắn liên thủ, trước hết là giết ngươi cái này Hàn Sơn thiên kiêu!"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói.

Một câu nói này lối ra trong nháy mắt, vô luận là Lý Phù Nam vẫn là Cổ Hiên cũng không khỏi sắc mặt đại biến.

"Một!"

Căn bản không cho Lý Phù Nam nửa điểm suy nghĩ thời gian, thoại âm rơi xuống đồng thời, Bạch Nhạc cũng đã bắt đầu tính theo thời gian.

Bạch Nhạc phương pháp rất đơn giản, núi không đến theo ta, ta liền đi tìm núi!

Lý Phù Nam tất nhiên sẽ không chủ động cùng hắn liên thủ, vậy hắn liền làm cho Lý Phù Nam không thể không cùng hắn liên thủ.

Vô luận Lý Phù Nam đến cùng là đúng hay không tin tưởng hắn, cũng không có hắn lựa chọn.

Phải biết, Lý Phù Nam chủ động đi ngăn chặn Cổ Hiên, hai người bất quá tám lạng nửa cân, ai cũng không làm gì được ai, chỉ khi nào Bạch Nhạc cùng Cổ Hiên liên thủ, nhưng là tuyệt đối có tập sát Lý Phù Nam nắm chặt.

Chỉ cần không muốn chết, Lý Phù Nam nhất định phải dựa theo Bạch Nhạc đi làm.

Huống chi, nói đi nói lại, Lý Phù Nam cũng không có lý do gì cự tuyệt, vô luận đối phương là dụng ý gì, chí ít tại hiện tại, đối phương là chạy phá hủy huyết ảnh tế đàn mà đến, như vậy mục cùng hắn chính là nhất trí.

"Hai!"

Trong đầu chuyển qua vô số ý niệm trong đầu, nghe được hai chữ trong nháy mắt, Lý Phù Nam liền lại không một chút do dự, bước ra một bước, khủng bố luồng khí lạnh chợt hướng về Cổ Hiên bao phủ tới.

Hàn ý cửu trọng sơn!

Bây giờ Lý Phù Nam ra tay toàn lực, không cầu thủ thắng, chỉ cầu tạm thời vây khốn Cổ Hiên , mặc cho Cổ Hiên có lớn hơn nữa bản lĩnh, cũng rất khó tại trong khoảnh khắc tránh thoát.

Nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, mấy hơi thở thời gian, cũng đã đủ đủ!

PS: Năm đầu, trước tiên đổi mới, biểu thị cái này tất nhiên là chăm chỉ một năm.

Tới tới tới, các huynh đệ, lễ mừng năm mới, ta còn chăm chỉ như vậy, có phải hay không cũng thưởng cho ta một chút, coi là hồng bao nha, cạc cạc!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152: Ma Quân truyền nhân

"Oanh!"

Một quyền nện ở trên tế đàn, toàn bộ tế đàn giờ khắc này phảng phất đều tùy theo run rẩy.

Phải biết, cái gọi là huyết ảnh tế đàn, trên thực tế, thật chính là từ vô số tiên huyết khung mà thành. Có thể nói toàn bộ trấn nhỏ bên trong, từng cái vô tội chết đi người tinh huyết, toàn bộ đều ở chỗ này tích tụ.

Mà Bạch Nhạc, lúc này làm ra, chính là từng quyền từng quyền đem cái này trong tế đàn pháp trận lực lượng đánh tan, đem tế đàn phá hủy, một lần nữa tán loạn vì tiên huyết.

Thông Thiên Ma Công toàn lực vận chuyển phía dưới, Bạch Nhạc lực lượng kinh khủng bực nào, vẻn vẹn ba quyền, toàn bộ huyết ảnh tế đàn cũng đã có tán loạn dấu hiệu.

"Các ngươi muốn chết!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Cổ Hiên toàn thân cao thấp huyết sắc nổi dậy, phảng phất trong nháy mắt, cả người đều bị bao vây lấy một tầng huyết diễm, điên cuồng thiêu đốt.

"Cút cho ta!"

Hô hấp ở giữa, Cổ Hiên mạnh mẽ hấp thu tế đàn lực lượng hóa thành nồng nặc huyết diễm hung hãn đập về phía Lý Phù Nam.

Những lực lượng này vốn là dùng cho hình thành huyết ảnh tế đàn, nhưng lại bị Cổ Hiên mạnh mẽ rút ra, tự nhiên sẽ ảnh hưởng đến tế đàn thành hình, chỉ là, bây giờ Cổ Hiên nhưng cũng đã bất chấp những thứ này.

"Răng rắc!"

Thật vất vả vây khốn Cổ Hiên băng sơn ầm ầm vỡ nát, đối mặt liều mạng Cổ Hiên, Lý Phù Nam đồng dạng không ngăn cản nổi.

Hoặc có lẽ là, không trả giá nặng nề, căn bản không ngăn cản nổi.

Loại tình huống này, Lý Phù Nam tự nhiên không có khả năng liều mạng đi ngăn cản Cổ Hiên, bằng không nếu thật là bị thương nặng, chỉ sợ ngược lại sẽ bị cái kia thần bí ma đạo cao thủ ngư ông đắc lợi.

Huyết sắc trên không trung hóa thành một xóa sạch khủng bố liệt diễm quyền, phảng phất liền không khí chung quanh đều bị một quyền này tranh thủ, thẳng đến Bạch Nhạc mà đến.

Một quyền này là Cổ Hiên lửa giận công tâm phía dưới, không tiếc dẫn động huyết tế chi lực một kích mạnh nhất, chính là bình thường linh phủ hậu kỳ cường giả cũng chưa chắc thừa nhận.

Cho dù là Bạch Nhạc cũng không nghĩ đến vẻn vẹn chỉ là một chỗ huyết tế chi địa được mất mà thôi, vậy mà lại để cho Cổ Hiên liều mạng như vậy.

Khi hắn phát hiện thời điểm, chính là muốn muốn tránh né cũng đã không kịp.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc là thật ngửi được một cổ khí tức tử vong, dù cho là Thông Thiên Ma Thể tiểu thành, nếu như chịu một quyền này, chỉ sợ cũng sẽ bị trực tiếp oanh sát.

Sinh tử thời khắc, Bạch Nhạc nơi nào còn nhớ được ẩn giấu thực lực!

Trong nháy mắt, Thông Thiên Ma Công lực lượng bị Bạch Nhạc thôi động đến mức tận cùng, đột nhiên hít một hơi, một tay bóp một cái pháp quyết, trên người chợt xuất hiện nhất tôn hắc sắc hình người hư ảnh.

Cơ hồ là tại một kích kia liệt diễm quyền rơi vào Bạch Nhạc trên người đồng thời, Bạch Nhạc cái kia thanh âm lạnh như băng chợt từ trong miệng phun ra.

"Thôn thiên!"

Phảng phất tại trong tích tắc, xung quanh mấy chục thước bên trong tất cả lực lượng đều bị thôn phệ không còn! Nguyên bản huyết tế lực lượng, không dùng cho bình thường linh lực cùng ma khí, trừ chính thống Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử bên ngoài, căn bản không có người có thể vận dụng.

Thật là, giờ khắc này, trước mặt đối Thông Thiên Ma Công thời điểm, cái gọi là hạn chế liền phảng phất trở thành một chê cười.

Thông Thiên Ma Công bá đạo, căn bản không phải thường nhân có khả năng tưởng tượng, không nhìn tất cả quy tắc!

Quản ngươi lực lượng gì, tại Thông Thiên Ma Quân trong mắt đều cũng là có thể thôn phệ.

Thôn Thiên Quyết!

Trong một chớp mắt, bởi vì thôn phệ quá nhiều máu tế lực lượng, Bạch Nhạc phía sau cái kia nhất tôn hắc sắc hình người hư ảnh thậm chí hóa thành một xóa sạch huyết sắc!

Cái này cũng chưa tính, ngay tại lúc đó, chính là Cổ Hiên đánh ra liệt diễm quyền, cũng đồng dạng bị nuốt vào cái kia hình người hư ảnh bên trong.

"Răng rắc!"

Dù cho là Thông Thiên Ma Thể tiểu thành, Bạch Nhạc cũng đồng dạng khó có thể chịu đựng kinh khủng như vậy lực lượng, vẻn vẹn trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc liền cảm giác được chính mình cả người đều muốn nổ lên, thậm chí trên người xương cốt đều có một tia vỡ vụn dấu hiệu.

Thông Thiên Ma Thể tiểu thành, nhưng lại cũng còn xa xa không có đạt được thối cốt cấp độ, nếu như tiếp tục nữa, chỉ sợ toàn thân xương cốt đều sẽ từng khúc mà nát, hóa thành nghiền phấn.

Bất quá đối với mà nói, có thể đem Thôn Thiên Quyết phát huy tới mức này, cũng đã đủ đủ!

"Bạo!"

Trong miệng phát sinh quát to một tiếng, trong nháy mắt, sở hữu bị cắn nuốt vào cơ thể lực lượng chợt hóa thành một cổ kinh khủng ma khí cuốn ngược mà ra.

Oanh!

Trong nháy mắt, ngược lại là Cổ Hiên bị thế thì quyển mà hồi huyết diễm thôn phệ, hét thảm một tiếng.

Vẻn vẹn mấy hơi thở, Cổ Hiên thân thể liền cơ hồ bị huyết diễm đốt trọi!

Đây là Cổ Hiên thực lực viễn siêu Bạch Nhạc, bằng không chỉ là một kích này, liền đủ để chém giết Cổ Hiên.

"Phá cho ta!"

Thi triển ra Thôn Thiên Quyết, Bạch Nhạc cũng cũng biết, chính mình lực lượng cũng đã hầu như hao hết, loại tình huống này, dù là Cổ Hiên tình huống nhìn lại không xong, hắn cũng không dám tiếp tục truy kích.

Thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc mục tiêu lần nữa biến thành huyết ảnh tế đàn bản thân.

Ùng ùng!

Trong nháy mắt, một hồi kịch liệt tiếng nổ mạnh vang lên, nguyên bản đã gần tan vỡ huyết ảnh tế đàn tại dưới một kích này triệt để tán loạn, hóa thành một cái biển máu, hầu như đem xung quanh triệt để bao phủ.

"Nói cho Phá Nam Phi, sự tình còn không có kết thúc. . . Ta cam đoan, rất nhanh chúng ta liền sẽ gặp lại."

Hủy diệt huyết ảnh tế đàn, Bạch Nhạc cũng đồng dạng cảm thấy một hồi thoát lực, lại không dám dừng lại chốc lát, quẳng xuống câu nói này, dưới chân đột nhiên một bước, chợt hướng xa xa bay đi, trong chốc lát, cũng đã chạy vô tung vô ảnh.

"A! A! A!"

Trên người huyết diễm bị triệt để xua tan, Cổ Hiên quỳ một chân trên đất, thân thể bị đốt một mảnh cháy đen, hầu như nhìn không ra nguyên bản dáng dấp tới.

Từ bái nhập Phá Nam Phi môn hạ bắt đầu, qua nhiều năm như vậy, đây là Cổ Hiên lần đầu tiên ăn bị thua thiệt lớn như vậy!

Rất khó tưởng tượng, vậy mà lại thua ở một cái cũng chỉ có linh phủ sơ

kỳ tiểu tử trên tay.

Thật là trừ thống khổ cùng xấu hổ ở ngoài, lúc này từ Cổ Hiên thấp thỏm trống canh một nhiều nhưng là sợ hãi!

Nếu như nói, trước đó hắn còn không biết đối phương lai lịch, như vậy một kích này, nhưng là nhất thời để cho hắn xem thanh thanh sở sở!

Thông Thiên Ma Công!

Chỉ có trong truyền thuyết Thông Thiên Ma Công mới có thể có bực này bá đạo sức cắn nuốt, hầu như không nhìn tất cả quy tắc cùng ràng buộc, mạnh mẽ vượt cảnh mà chiến.

Ai có thể nghĩ tới, đối phương vậy mà lại là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân!

Một trận chiến này mặc dù bại, thế nhưng bại không lỗ!

Tỉnh táo lại sau đó, Cổ Hiên trong lòng cái kia phần sợ hãi cũng bị lần nữa đè nén xuống, chiếm lấy thì là vô tận tham lam!

Thông Thiên Ma Công a!

Lúc trước, Thông Thiên Ma Quân tung hoành thiên hạ, hoành áp thiên xuống, tự nhiên không ai dám đánh Thông Thiên Ma Công chủ ý, có thể Đạo Lăng sơn đánh một trận, nghe đồn Thông Thiên Ma Quân đã chết! Kể từ đó, vô luận là người nào đến hắn truyền thừa, đều ắt sẽ trở thành nhiều người chú ý.

Đối với Cổ Hiên mà nói, đây quả thực là hắn lớn nhất cơ hội!

So sánh với, cái gì Phá Nam Phi truyền thừa, thậm chí là huyết ảnh Ma Quân truyền thừa, lại có thể tính gì chứ?

Trong mắt lộ ra một hơi khí lạnh, bị thương Cổ Hiên hiển nhiên cũng lại không có cùng Lý Phù Nam vướng víu hứng thú, trong nháy mắt liền trực tiếp hóa thành một đạo huyết ảnh biến mất không còn tăm hơi vô tung.

Cho tới giờ khắc này, đứng trong vũng máu Lý Phù Nam mới rốt cục phản ứng kịp.

"Thông Thiên Ma Công. . . Chết tiệt, Thông Thiên Ma Quân vậy mà thật lưu lại truyền nhân, điều này sao có thể!"

So sánh với, tựa hồ ngay cả huyết tế sự tình, đều không tính là gì, cái tin này một khi truyền đi, tất phải chấn kinh thiên hạ.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 153: Huyết sắc bao phủ Thanh Châu thành

"Thôn Thiên Quyết?"

Sự tình quan trọng, Lý Phù Nam là dùng một viên trân quý truyền âm phù trực tiếp đem tin tức truyền hồi Hàn Sơn.

Đến hồi hồi đem truyền âm phù bên trong tin tức xem trọng mấy lần, Hàn Sơn lão tổ trên mặt nếp nhăn lại phảng phất càng nhiều rất nhiều, đối với Lý Phù Nam loại bọn tiểu bối này mà nói, có thể còn không biết rõ Thôn Thiên Quyết khủng bố! Nhưng bọn họ những lão gia hỏa này, nhưng là thật sâu rõ ràng bên trong lợi hại.

Ngày xưa Thông Thiên Ma Quân có thể nói là hoành áp một đời, từ xuất thế tới nay, chưa từng bại tích!

Thôn Thiên Quyết, vốn là Thông Thiên Ma Quân nổi danh nhất thần thông một trong!

Công pháp có thể là ngụy trang, có thể thần thông nhưng là tuyệt không giả tạo!

Có thể thi triển Thôn Thiên Quyết, cũng liền có nghĩa là, đối phương sợ rằng tuyệt không vẻn vẹn chỉ là vận may nhặt được Thông Thiên Ma Công, mà là xác thực xác thực đạt được Thông Thiên Ma Quân truyền thừa, là chân chính Ma Quân truyền nhân.

Cái này ý nghĩa khả năng liền hoàn toàn khác biệt.

Thông Thiên Ma Quân mặc dù cô độc, nhưng trên thực tế, trong ma đạo,

bị Ma Quân ân huệ, hoặc là sùng bái Thông Thiên Ma Quân có thể tuyệt đối không bằng số ít.

Một khi biết được Thông Thiên Ma Quân tuyển định truyền nhân, có thể ngược lại sẽ có người ngược lại chống đỡ đối phương.

Đạo Lăng sơn đánh một trận, ma đạo nay đã rục rịch, hơn nữa một cái như vậy Ma Quân truyền nhân xuất thế, đối với chính đạo mà nói, có thể tuyệt đối không phải chuyện gì tốt.

Chỉ là, cái này Ma Quân truyền nhân, vì sao vừa xuất thế liền muốn cùng Huyết Ảnh Ma Tông là địch?

... .. .

"Thông Thiên Ma Công? Ngươi xác định ngươi không có nhận sai?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Cổ Hiên, Phá Nam Phi trầm giọng hỏi.

"Làm sao có thể! Nếu không phải Thôn Thiên Quyết, làm sao có thể đủ phá ta Huyết Diễm Thần Quyền! Bây giờ nhớ tới, trước đây Đường sư huynh, chỉ sợ cũng căn bản không phải chết ở cái gì huyễn thuật cao thủ trong tay, mà là chết bởi Thôn Thiên Quyết phía dưới." Lắc đầu, Cổ Hiên khẳng định hồi đáp.

"Thôn Thiên Quyết. . . Ma Quân truyền nhân, hắc! Mặc dù được Ma Quân truyền thừa thì như thế nào, hắn dù sao không phải là Thông Thiên Ma Quân!" Khoát khoát tay, Phá Nam Phi trầm giọng mở miệng nói, "Không cần quản hắn, chuẩn bị sẵn sàng vào huyết ảnh tế đàn đột phá đi, tối hôm nay, huyết tế Thanh châu."

". . . Là!"

Há hốc mồm, nguyên bản Cổ Hiên muốn nói bắt lại đối phương ép hỏi

Thông Thiên Ma Công chuyện, chỉ là suy nghĩ một chút rồi lại nuốt trở về.

Ma Quân truyền nhân xuất thế cố nhiên là đại sự, nhưng đối với Huyết Ảnh Ma Tông mà nói, lại không có cái gì trước mắt huyết tế trọng yếu, đây là mưu đồ lại vài chục năm kế hoạch, quan hệ đến Huyết Ảnh Ma Tông có thể hay không lần nữa quật khởi , bất kỳ cái gì sự tình, đều phải trở nên nhượng bộ.

Từ Phá Nam Phi bên này đi ra, Cổ Hiên nhất thời nhớ tới Tô Nhan!

Nếu như nhớ không lầm, lúc đó Tô Nhan thật là bắt lại Bạch Nhạc, cái kia Ma Quân truyền nhân chính là vì Bạch Nhạc mà đến, cực hình phía dưới, chưa chắc không thể từ Bạch Nhạc trong miệng ép hỏi ra đối phương lai lịch.

... ...

Thanh châu!

Làm Bạch Nhạc gấp trở về thời điểm, toàn bộ Thanh châu đều đã bị huyết sắc bao phủ, huyết tế còn chưa bắt đầu, có thể toàn bộ Thanh Châu thành từ trên xuống dưới đi đều đã rơi vào một mảnh tình cảnh bi thảm trong sự ngột ngạt.

Ba nghìn Thanh Vân Kỵ đã thu sạch co lại mà hồi, các tông đệ tử cũng lần lượt chạy tới Thanh Châu thành bên trong.

Bảy chỗ huyết tế địa điểm, bị phá hư địa điểm, chỉ có ba chỗ, còn có chung quanh huyết tế thành công!

Nếu như nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện, bao phủ tại Thanh Châu thành thượng huyết sắc cũng tổng cộng cũng chỉ có bốn cổ, ngưng tụ không tan.

Cho dù là Ngô Tuyết Tùng, bây giờ cũng căn bản là không có cách mạnh mẽ xua tan những thứ này huyết sắc.

"Người nào?"

Thanh Châu thành sớm đã giới nghiêm, Thanh Vân Kỵ tự mình trông coi cửa thành, cấm xuất nhập.

"Bạch gia, Bạch Nhạc!"

Linh khí lưu chuyển, Linh Phủ Cảnh khí tức hiển lộ mà ra, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói.

"Gặp qua Bạch công tử!"

Nhận ra Bạch Nhạc, những thứ này Thanh Vân Kỵ nhất thời nghiêm nghị, dẫn đầu mấy người càng là hướng về Bạch Nhạc khom mình hành lễ.

Nếu tại quá khứ, mặc dù Bạch Nhạc là Bạch gia gia chủ, cũng căn bản không bị những thứ này mắt cao hơn đầu Thanh Vân Kỵ nhìn ở trong mắt, có thể trước đó trận chiến kia, Bạch Nhạc cùng cái kia một đội Thanh Vân Kỵ một chỗ huyết chiến, chém giết Lãnh Thiên Thạch ngăn cản huyết tế, nhưng là thắng được sở hữu Thanh Vân Kỵ tán thành.

"Đa tạ!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc lúc này vào thành.

Bây giờ Thanh Châu thành bên trong, hắn nhất không yên lòng chính là Bạch Thanh Nhã, vô luận như thế nào cũng nhất định phải trở về liếc mắt nhìn mới có thể an tâm.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, cho dù là toàn bộ Thanh Châu thành cộng lại cũng không có Bạch Thanh Nhã trọng yếu.

... ...

"Bạch Nhạc được cứu đi."

Sắc mặt có chút tái nhợt, Tô Nhan cười khổ nói, "Xuất thủ là một cái thần bí thanh y nhân, thực lực cực mạnh, không dối gạt tiểu sư đệ, ta ngay cả hắn một chiêu cũng không đở nổi!"

Hơi chậm lại, Cổ Hiên sắc mặt cũng lần nữa âm trầm xuống.

Thật vất vả mới tìm được một cái manh mối, lại không nghĩ rằng vẫn là đoạn.

Bất quá, ngẫm lại nhưng cũng bình thường, đối phương nếu là vì Bạch Nhạc mà đến, cứu Bạch Nhạc tự nhiên cũng là hợp tình hợp lý.

"Bạch gia!"

Con mắt hơi hơi nheo lại, Cổ Hiên cười lạnh một tiếng mở miệng nói, "Tô Nhan, huyết tế sau khi bắt đầu, ta muốn ngươi vào Thanh Châu thành, đi Bạch gia đem Bạch gia toàn bộ khống chế lại, tốt nhất có thể đem Bạch Nhạc bắt lại, hiểu sao?"

"Khống chế Bạch gia không phải việc khó, Bạch Nhạc cũng không phải đối thủ của ta. . . Chỉ là, cái kia thần bí thanh y nhân." Tô Nhan có chút chần chờ nói rằng.

"Ngươi yên tâm! Hắn mục tiêu là ta cùng với sư tôn! Huyết tế một chỗ, tất nhiên không để ý tới Bạch gia." Khoát khoát tay, Cổ Hiên trầm giọng phân phó nói, "Chỉ cần có thể bắt lại Bạch Nhạc, đối với bổn tông chính là một cái công lớn!"

"Tốt!" Gật đầu, Tô Nhan nhất thời đáp ứng nói, "Tiểu sư đệ yên tâm, ta nhất định giúp ngươi hoàn thành việc này."

Dừng một cái, Tô Nhan hỏi dò, "Tiểu sư đệ, trước ngươi cùng người kia từng có giao thủ?"

Lông mày nhíu lại, Cổ Hiên hừ nhẹ một tiếng nói, "Ngươi không nên hỏi liền không nên hỏi nhiều! Làm tốt chính ngươi nên làm việc là được."

Khẽ cáu một tiếng, Tô Nhan nũng nịu nói rằng, "Người ta đây không phải là quan tâm ngươi nha."

Tô Nhan nhân vật như vậy, một khi tận lực làm nũng, cho dù là không sử dụng mị thuật, cũng đồng dạng để cho người ta có chút ăn không tiêu.

Có chút bất đắc dĩ lắc đầu, Cổ Hiên tự tay xoa bóp Tô Nhan khuôn mặt, lắc đầu nói, "Nhớ kỹ, lần sau gặp phải đối phương, có thể trốn rất xa bỏ chạy rất xa, cái kia tuyệt đối không phải ngươi có thể ứng phó tồn tại!"

Dừng một cái, Cổ Hiên lập tức cười lạnh nói, "Bất quá. . . Cũng sẽ không có lần sau! Tất nhiên dám cuốn vào huyết tế bên trong, ta liền nhất định trảm hắn."

Thời gian cấp bách, Cổ Hiên vẫn chưa tại Tô Nhan nơi đây ở lâu, sau khi phân phó xong, trực tiếp từ ly khai.

Chỉ là Cổ Hiên lại không biết, chính là hắn những lời này, nhưng là để cho Tô Nhan trong lòng lần nữa nổi lên một hồi cơn sóng thần.

Nàng biết cái kia thần bí thanh y nhân chính là Bạch Nhạc, nhưng cũng chính là vì vậy, mới đối Bạch Nhạc thực lực có chút còn nghi vấn.

Nhưng hôm nay, làm mất đi Cổ Hiên trong sự phản ứng nhìn ra, cho dù

là Cổ Hiên cùng đối giao thủ chỉ sợ cũng là ăn một ít thua thiệt, phi thường kiêng kỵ cái này càng phát ra để cho nàng kiên định tin tưởng Bạch Nhạc tâm tư.

Cái này bản thân liền là một loại đánh cược, vì tự do, ngay cả sinh mạng cũng có thể một chỗ đánh bạc,

"Thanh châu. . . Bạch gia! Bạch Nhạc, ta thật là ngay cả mạng đều đánh bạc, ngươi có thể ngàn vạn lần không nên khiến ta thất vọng a!"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Quý khách nghênh môn

"Tiểu Nhạc, ngươi hãy thành thật nói cho ta biết, đến tột cùng xảy ra chuyện gì?"

Chứng kiến Bạch Nhạc trở về, Bạch Thanh Nhã hiển nhiên thở phào một cái.

Mấy ngày nay Bạch Nhạc chẳng biết đi đâu, nàng bản thân liền cực kỳ lo lắng, bây giờ toàn bộ Thanh Châu thành bị huyết sắc bao phủ, làm lòng người bàng hoàng, Bạch gia tự nhiên cũng không ngoại lệ. Mặc dù nàng giam giữ Bạch gia chuyện, thật là nói đến, Bạch gia chủ tâm cốt y nguyên vẫn là Bạch Nhạc.

Một khi Bạch Nhạc xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, bằng nàng một cái cô gái yếu đuối căn bản cũng không khả năng chống đỡ to như vậy một cái Bạch gia.

Huống chi, tại Bạch Thanh Nhã trong lòng, chính là toàn bộ Bạch gia cộng lại, cũng so ra kém một cái Bạch Nhạc trọng yếu.

"Là Huyết Ảnh Ma Tông." Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Tại Thanh Châu thành bên ngoài, đã có sáu cái trấn nhỏ gặp nạn, bên trong bốn cái bị những thứ này ma tu triệt để diệt tuyệt, đã thành một mảnh chỗ chết! Mà bây giờ, bọn hắn mục tiêu, chính là Thanh Châu thành."

Loại thời điểm này, Bạch Nhạc rất rõ ràng sự tình nặng nhẹ, đây cũng không phải là an Bạch Thanh Nhã tâm thời điểm, nhất định muốn để cho Thanh Nhã tỷ thật sự hiểu nguy hiểm cỡ nào, mới có thể để cho nàng tốt hơn bảo vệ mình.

"Diệt tuyệt Thanh Châu thành tất cả mọi người?" Trong nháy mắt, Bạch Thanh Nhã sắc mặt nhất thời một mảnh trắng bệch, khó có thể tin hỏi tới, "Lẽ nào phủ chủ bọn hắn đều mặc kệ?"

"Đương nhiên xen vào nữa, Huyết Ảnh Ma Tông như vậy diệt tuyệt nhân tính, ắt sẽ trở thành Thanh châu tất cả mọi người công địch." Kéo Bạch Thanh Nhã tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng an ủi, "Thanh Nhã tỷ yên tâm, từ xưa đến nay tà bất thắng chính, chúng ta nhất định có thể ngăn cản bọn hắn."

"Cái gì các ngươi, là bọn hắn không phải ngươi!" Nghe được Bạch Nhạc, Bạch Thanh Nhã nhất thời bắt lại Bạch Nhạc tay, khẩn trương nói rằng, "Tiểu Nhạc, ngươi đừng dùng cái gì tà bất thắng chính thứ nói láo này tới lừa gạt ta, nếu là thật tà bất thắng chính, trước đây cha mẹ như thế nào lại chết?"

". . ." Một câu nói này nhưng là nhất thời chận Bạch Nhạc nửa ngày đều nói không ra lời.

Từ nhỏ đến lớn đều là dạng này, tự mình nói dối thành công thời điểm, xưa nay không là Thanh Nhã tỷ phát hiện không, chỉ là nàng không muốn vạch trần chính mình mà thôi! Thanh Nhã tỷ vốn là trên đời này nhất đẳng thông tuệ nữ tử.

"Tiểu Nhạc, ta nói rõ với ngươi! Ta không cho phép ngươi đi mạo hiểm nữa, cha mẹ đã không ở, ngươi chính là Bạch gia dòng độc đinh, ngươi nếu là có cái gì không hay xảy ra, để cho ta như thế nào đối mặt chết đi cha mẹ?" Nhìn Bạch Nhạc, Bạch Thanh Nhã nghiêm túc nói, "Từ giờ trở đi, ngươi ngay tại trong nhà ngây ngô, một bước cũng không cho ly khai bên cạnh ta, bằng không. . . Ta coi như ngươi lại không nhận thức ta người tỷ tỷ này."

". . ."

Nhìn Bạch Thanh Nhã, Bạch Nhạc nhất thời có chút há hốc mồm!

Hắn bả tình huống thực tế nói ra, chỉ là muốn để cho Bạch Thanh Nhã minh bạch bây giờ tình cảnh, càng thêm cẩn thận, lại không nghĩ rằng, ngược lại là đem mình trừ đến bên trong, không thoát thân nổi.

"Thanh Nhã tỷ. . . Nếu không chúng ta lại thương lượng một chút?" Cẩn thận từng li từng tí nhìn Bạch Thanh Nhã, Bạch Nhạc hỏi dò.

"Không có thương lượng!" Hừ nhẹ một tiếng, Bạch Thanh Nhã như đinh đóng cột hồi đáp.

". . . Vậy cũng không thể một bước đều không rời đi a, ta muốn tắm, buồn ngủ làm sao bây giờ?" Ngoài sáng không được, Bạch Nhạc liền quyết định bắt đầu xấu lắm.

"Muốn tắm, tỷ tỷ có thể giúp ngươi tắm! Ngươi buồn ngủ, tỷ tỷ có thể nhìn ngươi ngủ, nói chung, tại nguy cơ lần này giải trừ trước đó, ngươi đừng muốn rời đi ta nửa bước, cho dù chết, ngươi cũng phải theo ta chết cùng một chỗ." Hung hăng đập một chút Bạch Nhạc cái đầu, Bạch Thanh Nhã tức giận dạy dỗ.

". . ."

Lần này, Bạch Nhạc là triệt để tuyệt vọng, làm xấu lắm đều mất đi tác dụng thời điểm, đã nói, Thanh Nhã tỷ là chân thiết tâm không cho phép, nói không hữu dụng gì!

Từ nhỏ đến lớn, mặc kệ bình thường mình tại sao nghịch ngợm gây sự cũng không quan hệ, chỉ khi nào Thanh Nhã tỷ nghiêm túc, chính mình nhưng là làm sao cũng không lay chuyển được nàng.

... .. .

"Bạch huynh đệ trở về? Quá tốt!"

Phủ thành chủ, Thanh Vân Kỵ truyền hồi Bạch Nhạc hồi thành tin tức, Ngô Tuyết Tùng không có phản ứng gì, có thể đã sớm chờ ở chỗ này Dương Bằng cùng Tiếu Vượng bọn hắn nhưng là nhất thời một hồi đại hỉ.

Trước đó bọn hắn nghĩ hết biện pháp, cũng không thể đuổi theo cái kia ma nữ, cho tới sau này gặp phải Lý Phù Nam, mới biết được cái kia cao thủ thần bí huynh lại xuất hiện, chỉ là lại không biết Bạch Nhạc thế nào.

Bây giờ truyền đến Bạch Nhạc bình yên trở về tin tức, tự nhiên mừng rỡ.

"Đại sư huynh, chúng ta đi bái phỏng Bạch huynh!" Chắp tay một cái, Tiếu Vượng nhất thời mở miệng nói.

Hơi trầm ngâm một chút, Lý Phù Nam lập tức mở miệng nói, "Cũng tốt, ta cũng muốn đi gặp vị này Bạch Nhạc!"

Cùng Tiếu Vượng Dương Bằng bọn hắn khác biệt, Lý Phù Nam đối với Bạch Nhạc bản thân không có bất kỳ hứng thú, nhưng là từ Tiếu Vượng bọn hắn trong miệng lại biết được, Bạch Nhạc có thể cùng vị kia thần bí Ma Quân truyền nhân có quan hệ, khả năng liền không phải do hắn không lo lắng vài phần.

Đương nhiên, cái kia cao thủ thần bí chính là Ma Quân truyền nhân tin tức, hắn cũng không có đối Tiếu Vượng cùng Dương Bằng bọn hắn nói qua.

"Quá tốt! Bạch huynh đệ đối với Đại sư huynh cũng là ngưỡng mộ lắm, bây giờ có thể thấy được Đại sư huynh, tất nhiên mừng rỡ vô cùng." Vỗ tay cười to, Tiếu Vượng lúc này mở miệng nói.

"Tính ra, Bạch gia cũng coi như cùng chúng ta Hàn Sơn sâu xa thâm hậu, bạch Mộc sư đệ chính là xuất từ Bạch gia, cùng Bạch Nhạc cũng còn là đường huynh đường đệ." Lý Phù Nam gật đầu nói, "Bạch Mộc sư đệ đã ở, ngươi đi kêu lên hắn một chỗ bái phỏng."

"Vâng!" Tiếu Vượng lúc này bằng lòng một tiếng, liền đi xoay người tìm Bạch Mộc đi.

Chẳng qua là cho Tiếu Vượng mừng rỡ khác biệt, Đàm Y Viên là nữ nhân, tâm tư tự nhiên càng mềm mại một ít, từ Lý Phù Nam thái độ bên trong, đã phát hiện một ít dị thường, chỉ là những lời này, bây giờ lại không có cách nào nói ra miệng.

Bạch Mộc bản thân ngay tại phủ thành chủ phụ trách hiệp phòng, mặc dù Bạch gia ngay tại Thanh Châu thành, nhưng hắn nhưng cũng nhất định phải phục tùng tông môn an bài, không được tự tiện hành động.

Bây giờ tại Thanh Châu thành, chân chính có quyền lực có thể tùy ý điều động bất luận cái gì Hàn Sơn đệ tử người, thật chính là Lý Phù Nam.

Bị Tiếu Vượng tìm được, Bạch Mộc rất nhanh liền dẫn Lý Phù Nam bọn hắn một đường hướng về Bạch phủ mà đi.

Trên đường bị hỏi tới, Bạch Mộc mới biết được nguyên lai ngay tại trong mấy ngày nay, Bạch Nhạc vậy mà làm xuống chuyện lớn như vậy tình, chẳng những cùng Dương Bằng, Tiếu Vượng bọn hắn trở thành bạn, hơn nữa có thể làm cho Lý Phù Nam vị đại sư này huynh vu tôn giao nhau.

Cái này cũng không lên rất!

Đừng xem đều là Hàn Sơn đệ tử, thậm chí hắn cũng gọi là một tiếng sư huynh, thật là hắn cùng với Lý Phù Nam địa vị nhưng bây giờ cách biệt quá xa, nếu không phải là bởi vì Bạch Nhạc, chỉ sợ Lý Phù Nam cả đời cũng sẽ không bước vào Bạch gia đại môn.

Chỉ là Bạch Mộc cùng người khác khác biệt, ở trong lòng hắn, chỉ có vui mừng, lại không có nửa điểm đối với Bạch Nhạc đố kị.

Bạch Mộc tư chất mặc dù bình thường, nhưng lại cũng không cũng không phải ghen tị người, có thể nói, cũng chính bởi vì phần này tương đối thuần phác đơn giản tâm tính, mới có thể để cho hắn từng bước tu hành đến cảnh giới bực này.

"Mộc thiếu gia!"

Bạch Mộc trở lại trước phủ, nhất thời liền có hạ nhân chào đón.

Khoát khoát tay, Bạch Mộc trầm giọng mở miệng nói, "Người đến, đi nhanh hồi bẩm Nhạc thiếu gia, đã nói có khách quý nghênh môn, để cho hắn nhanh ra nghênh tiếp!"

Mặc dù trên danh nghĩa Lý Phù Nam là tới bái phỏng, có thể Bạch Mộc nhưng cũng tuyệt đối sẽ không ngốc đến liền trực tiếp như vậy mang đối phương đi vào.

Lấy Lý Phù Nam thân phận, Bạch gia nhất định phải lấy tối cao quy cách nghênh tiếp mới được.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 155: Oan ức vứt cho Vân tiên tử

Nước sạch giội đường phố, mở rộng ra trung môn.

Bạch Nhạc cùng Bạch Thanh Nhã một chỗ ra đón, lấy lễ nghi cao nhất nghênh tiếp Lý Phù Nam chờ người, cho dù là Bạch gia hạ nhân nghe nói người đến là Mộc thiếu gia tông môn cao nhân, cũng là một bộ cùng có vinh yên dáng vẻ.

Riêng là tại loại này tất cả mọi người lòng người bàng hoàng thời điểm, như vậy cao thủ tự thân lên môn, không thể nghi ngờ khiến cho mọi người tinh thần vì đó rung một cái.

"Không biết Lý sư huynh đến, Bạch Nhạc không có từ xa tiếp đón!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc khom người cúi đầu, trầm giọng mở miệng nói.

Lấy Lý Phù Nam thân phận, cùng Tiếu Vượng bọn họ đi tới, đại biểu khả năng liền không phải hắn mọi người, mà là Hàn Sơn, cấp bậc lễ nghĩa thượng tự nhiên nhất định phải làm chu toàn.

Giờ khắc này, cho dù là Dương Bằng cùng Tiếu Vượng bọn hắn cũng đều rất rõ ràng, quy củ đứng ở Lý Phù Nam phía sau, đợi Lý Phù Nam trả qua lễ, một chỗ bước vào trong phủ sau đó, lúc này mới chen lời nói.

"Bạch huynh đệ, chúng ta có thể lo lắng chết ngươi, vạn hạnh ngươi có thể an toàn trở về." Tiến đến Bạch Nhạc bên người, Dương Bằng cười mở miệng nói, "Thế nào, cái kia ma nữ có thể xinh đẹp lắm, giữa các ngươi không có phát sinh chút gì?"

Mặc dù Dương Bằng là Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử, nhưng này gia hỏa luôn luôn kỳ lạ, căn bản không quan tâm tầng này thân phận, cũng không người sẽ cho rằng hắn đại biểu Thất Tinh Tông, nói tới nói lui tự nhiên miệng không ngăn cản.

Chứng kiến Dương Bằng tấm này nháy mắt ra hiệu dáng vẻ, Bạch Nhạc nhất thời một hồi lúng túng, cười khổ nói, "Dương huynh cũng không cần cười nhạo ta, nhất thời nóng não, tình huống đều không làm rõ ràng liền xông lên, suýt nữa liên lụy mọi người, thực sự là ném người chết!"

"Ha ha, không trách ngươi, cái kia ma nữ mặc dù lợi hại, nhưng lại cũng xinh đẹp lắm, đổi là chúng ta, cũng khẳng định sẽ bị mị hoặc." Cười lớn một tiếng, Dương Bằng rung đùi đắc ý nói rằng.

"Họ Dương, ngươi không nên nói bậy nói bạ, ai với ngươi các ngươi, trong lòng ta vĩnh viễn chỉ có Tiểu Viên một cái, đảm nhiệm cái kia ma nữ xinh đẹp nữa gấp trăm lần, ta cũng tuyệt đối sẽ không có chút động tâm." Nhìn Đàm Y Viên liếc mắt, Tiếu Vượng nhất thời nhảy ra phủi sạch quan hệ tỏ vẻ trung thành.

"Ha ha, vậy là ngươi nói trắng ra huynh đệ háo sắc?" Dương Bằng cũng không để ý hắn tấm này giả vờ chính đáng dáng vẻ, tin miệng trêu ghẹo nói.

"Ta cũng không phải là ý tứ này. . ." Bị Dương Bằng hận một câu, Tiếu Vượng liền vội vàng giải thích, chỉ là miệng hắn vốn là đần, trong lúc nhất thời lại chỗ nào có thể giải thích rõ.

Ngược lại là càng phát ra để cho mọi người một hồi cười vang.

Trong đại sảnh ngồi xuống, đợi hạ nhân trải qua trà sau đó, Lý Phù Nam lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Bạch sư đệ vô ý bị cái kia yêu nữ mị hoặc, không biết là như thế nào thoát thân?"

Trên thực tế, không chỉ là Lý Phù Nam cũng muốn hỏi, tất cả mọi người muốn biết đáp án này.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lắc đầu xin lỗi đạo, "Nói ra thật xấu hổ, tiểu đệ là bị một vị ma tu cứu!"

"Ồ?"

Trong nháy mắt, tất cả mọi người lực chú ý toàn bộ đều rơi vào Bạch Nhạc trên người, chờ hắn đấy giải thích một chút.

"Bây giờ nhớ tới, đối phương đã không phải là lần đầu tiên cứu ta! Trước đây ta cùng với Mộc ca nhi hội Hàn Sơn báo tin thời điểm, liền từng lọt vào Huyết Ảnh Ma Tông vây giết, trước đây đối mặt Đường Hách, ta vốn tưởng rằng hắn phải chết, đã có một vị am hiểu huyễn thuật cao thủ cứu giúp! Trước đây ta vốn tưởng rằng là chính đạo tiền bối, nhưng lúc này đây lại mới biết được, đối phương dĩ nhiên là một vị ma tu."

Những lời này nói ra, tất cả mọi người không khỏi hơi có chút kinh ngạc.

Cũng không chờ đối phương đặt câu hỏi, Bạch Nhạc liền tự mình giải thích một chút, "Người kia một bộ thanh y, khuôn mặt phổ thông, cảnh giới mặc dù cũng vẻn vẹn chỉ là linh phủ, có thể thực lực lại cường kinh người, sợ là đối mặt Tinh Cung Cảnh cao thủ đều có lực đánh một trận."

"Cái kia ma nữ ở trong tay hắn thậm chí đều không đi qua một chiêu!"

Lời vừa nói ra, Dương Bằng cùng Tiếu Vượng bọn hắn cũng không khỏi có chút động dung. Cứ việc trước đó thật bọn hắn cũng đã gặp vị kia ma đạo cao thủ xuất thủ, có thể Tô Nhan thực lực, bọn hắn nhưng cũng đều là được chứng kiến, coi như là Lý Phù Nam muốn thủ thắng tựa hồ cũng cũng không dễ dàng, có ở đối phương trong tay đừng đi một chiêu, cái này cũng không khỏi quá kinh người.

Ngược lại là Lý Phù Nam đối cái này ngược lại là không chút nào nghi vấn, chỉ có thực sự được gặp đối phương ra tay toàn lực, mới có thể hiểu đó là một loại bực nào chênh lệch thật lớn.

Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, nếu như liền Tô Nhan như vậy một tên tiểu ma nữ đều thu thập không, đó mới là chuyện cười lớn.

Bất quá, này cũng không phải trọng điểm.

"Bạch Nhạc, ngươi cũng biết đối phương vì sao cứu ngươi?"

Nhìn Bạch Nhạc, Lý Phù Nam trầm giọng hỏi.

"Bởi vì Vân tiên tử. . ." Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lắc đầu nói.

"Vân tiên tử?" Vô luận là Dương Bằng vẫn là Tiếu Vượng bọn hắn đều có chút không phản ứng kịp, chỉ có Lý Phù Nam chợt biến sắc.

"Ngươi nói Vân tiên tử, chẳng lẽ là. . ."

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Không sai, chính là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ!"

". . ."

Một câu nói này vừa ra, trừ không biết mùi vị Bạch Thanh Nhã bên ngoài, người khác tất cả đều trợn mắt hốc mồm.

Mà Bạch Nhạc, muốn cũng chính là cái hiệu quả này.

Từ hắn cố ý tung cùng Ma Quân truyền nhân cùng Bạch Nhạc có quan hệ tin tức này thời điểm, cũng đã nghĩ đến bây giờ toàn bộ cục diện, một vị phủ nhận thật rất khó đưa đến tốt hiệu quả.

Ngược lại không bằng dẫn đạo bọn hắn tưởng thiên.

Vân Mộng Chân đối với Bạch Nhạc mà nói, chính là tốt nhất một khối bia đở đạn, vô luận có phiền toái gì, có cái gì oan ức, đều tới Vân Mộng Chân trên người đẩy liền đối.

Vô luận các ngươi muốn hỏi gì, ta đều một câu nói cho ngươi đẩy sạch sẻ, các ngươi có bản lĩnh đi hỏi Vân Mộng Chân đi tốt.

Phải biết, lấy Vân Mộng Chân thân phận, đừng nói là Lý Phù Nam, coi như là Hàn Sơn lão tổ, hoặc là vị kia Thanh Châu phủ chủ, sợ cũng không có tư cách đơn giản nhìn thấy, chớ nói chi là đi hỏi Vân Mộng Chân vấn đề.

"Trước đây, Vân tiên tử từng đã đến Linh Tê Kiếm Tông, ta may mắn đã giúp Vân tiên tử một điểm nhỏ vội vàng, vì vậy may mắn từng được Vân tiên tử chỉ điểm, lúc này mới có thể có thành tựu ngày hôm nay." Dừng một cái, tựa hồ có chút do dự, trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lúc này mới tiếp tục nói, "Lúc đầu, tục truyền Vân tiên tử giá lâm Linh Tê Kiếm Tông chính là vì tìm kiếm Thông Thiên Ma Quân hạ lạc. . ."

"Ta có thể nghĩ đến, liền chỉ có nhiều như vậy. . ." Cười khổ lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

Cẩn thận hồi muốn Bạch Nhạc nói tới, hắn tựa hồ nói rất nhiều thứ, nhưng trên thực tế rồi lại chẳng khác nào không nói gì.

Tất cả mọi chuyện, cũng phải để ngươi chính mình đi phỏng đoán, tính ra cái gì kết luận cái kia đều là chính ngươi sự tình, không có quan hệ gì với hắn.

Bất quá, cũng chính bởi vì vậy, ngược lại mới càng phát có thể tin.

Nếu như Bạch Nhạc thật bẻ ra một đống nhìn như thiên y vô phùng giải thích, Lý Phù Nam ngược lại mới chịu sinh nghi.

Thoáng suy tư một chút, Lý Phù Nam lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Có thể may mắn được đến Vân tiên tử chỉ điểm, Bạch sư đệ vận khí cho là thật để cho người ta ước ao! Cái kia ma đạo cao thủ, tất nhiên không có đối với ngươi xuất thủ, nghĩ đến chí ít tạm thời đối ngươi cũng không địch ý. . . Chỉ là, bây giờ Huyết Ảnh Ma Tông người, sợ là sẽ phải nhớ đến ngươi, Bạch sư đệ còn phải cẩn thận một chút mới là."

"Thật nhiều Lý sư huynh nhắc nhở, Bạch Nhạc ghi nhớ trong lòng." Hơi hơi khom người, Bạch Nhạc đàng hoàng đáp ứng nói.

"Thôi, ta cũng chỉ là nhất thời nổi dậy, tới nhìn ngươi một chút! Bây giờ Thanh châu thế cục nguy hiểm, không tiện ở lâu, ta liền không ở lâu thêm." Nên hỏi đều đã hỏi rõ, Lý Phù Nam tự nhiên không có hứng thú tiếp tục có lệ.

Lấy thân phận của hắn cùng thực lực, cũng không cần phải cùng Bạch Nhạc khách khí, lúc này liền trực tiếp đứng dậy cáo từ.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 156: Ta không đồng ý

"Bạch huynh đệ, không bằng chúng ta một chỗ trở về đi." Chứng kiến Lý Phù Nam đứng dậy, Tiếu Vượng cũng đi theo đến, nhìn về phía Bạch Nhạc nói rằng, "Bây giờ Thanh châu rơi vào nguy cơ sau đó, chúng ta tu hành giả phải nên nhiều tận một phần tâm lực mới là, ngươi theo ta nhóm một chỗ hồi phủ thành chủ, mọi việc cũng có một thương lượng."

"Ta không đồng ý!"

Những lời này nói ra, Bạch Nhạc còn không có phản ứng gì, Bạch Thanh Nhã nhưng là thẳng mở miệng, trực tiếp liền cự tuyệt.

Trước đó Bạch Nhạc bọn hắn nói tới, nàng không quá nghe hiểu được, nhưng nói chung Bạch Nhạc trước đó gặp phải rất nhiều nguy hiểm là không sai, bây giờ mới vừa trở lại, liền lại muốn cho Bạch Nhạc theo chân bọn họ một chỗ chống đỡ Huyết Ảnh Ma Tông tiến công, Bạch Thanh Nhã nhưng là vô luận như thế nào đều không đáp ứng.

Luận thực lực, Bạch Thanh Nhã bất quá chính là một cái bình thường người, đừng nói là đối mặt Lý Phù Nam, coi như là đối mặt bất luận một vị nào tu hành giả, cũng không nàng nói chuyện phần.

Có thể nàng nhưng là Bạch Nhạc tỷ tỷ, tại phụ mẫu đã không ở tình huống dưới, nàng lấy Bạch Nhạc tỷ tỷ thân phận đứng ra nói chuyện, nhưng là ai cũng nói không nên lời cái gì không phải tới.

Dù cho là Lý Phù Nam, chỉ cần không muốn cùng Bạch Nhạc trở mặt, cũng phải cho đối phương vài phần mặt mũi.

Hơi trầm ngâm một chút, Lý Phù Nam chậm rãi mở miệng nói, "Bạch tiểu thư thật là lo lắng Bạch gia an toàn? Ngươi yên tâm, ta có thể cho

Bạch Mộc mang một số người trở về, bảo hộ Bạch gia an toàn."

Khẽ khom người làm lễ, Bạch Thanh Nhã thanh âm rất nhu hòa, nhưng lại lộ ra một cổ không tha nghi vấn lực lượng, "Vị tiên trưởng này, tiểu Nhạc cùng tiểu Mộc đều là đệ đệ ta! Ta không phải cái gì tu hành giả, cũng không hiểu các ngươi nói tới đạo lý lớn! Ta chính là một cái nữ nhân bình thường, đối ta tới nói, đệ đệ ta chính là ta ở trên đời này thân nhân duy nhất."

"Cam đoan bọn hắn an toàn, đối ta, đối Bạch gia mà nói, mới là tối trọng yếu! Đương nhiên, Mộc ca nhi là Hàn Sơn đệ tử, hắn đã lấy nhập tông, ta tự nhiên cũng minh bạch kỷ luật nghiêm minh đạo lý! Muốn an bài thế nào hắn, ta không có quyền nhúng tay, có thể tiểu Nhạc lại không phải là các ngươi Hàn Sơn người a?" Đón nhận Lý Phù Nam ánh mắt, Bạch Thanh Nhã không kiêu ngạo cũng không hèn mọn hồi đáp, "Mấy ngày nay tới giờ, tiểu Nhạc chung quanh bôn ba, nhiều lần gặp nạn. . . Nên làm, ta tin tưởng hắn đều đã làm, không thẹn với lòng!"

Khẽ vuốt cằm, Lý Phù Nam nhẹ giọng nói, "Không sai, Bạch Nhạc lần này thời gian tới nay, nhiều lần đại công, xứng đáng không thẹn với lòng bốn chữ! Hơn nữa, hắn cũng xác thực cũng không phải ta Hàn Sơn đệ tử, ta không có quyền ra lệnh hắn như thế nào. . . Chỉ là, Bạch tiểu thư nhưng cũng cần phải minh bạch, bây giờ Thanh châu đại kiếp nạn! Quan hệ Thanh châu mỗi người sinh tử, chúng ta người trong tu hành, vốn là có trách nhiệm trừ ma vệ đạo, thủ hộ bách tính an toàn."

"Tiên trưởng lời này sợ là quá đề cao hắn." Không có chút nào nhượng bộ ý tứ, Bạch Thanh Nhã thẳng nói rằng, "Tiểu Nhạc mới tu hành bao lâu? To như vậy một cái Thanh châu an nguy, nếu như đều hệ ở trên người hắn, đừng nói là ta, coi như là tiên trưởng ngươi. . . Ngươi tin không?"

". . ." Nghe nói như thế, Lý Phù Nam cũng chỉ có cười khổ.

Lấy thân phận của hắn, cũng không tiện cùng Bạch Thanh Nhã một cái bình thường nữ tử cải cọ, lắc đầu, "Bạch tiểu thư nói quá lời, ta nói, Bạch Nhạc cũng không phải ta Hàn Sơn đệ tử, ta không có quyền ra lệnh hắn làm cái gì, nên làm như thế nào, tự nhiên do hắn tự quyết định."

"Thời điểm không còn sớm, Lý mỗ cáo từ." Nhàn nhạt đáp một câu, Lý Phù Nam thẳng xoay người mà đi.

Đối hắn mà nói, biết rõ ràng Bạch Nhạc cùng cái kia Ma Quân truyền nhân quan hệ đã đủ, còn như Bạch Nhạc bản thân, thật đúng là không có bị hắn để vào mắt.

Chứng kiến Lý Phù Nam rời đi, Tiếu Vượng cười khổ một tiếng, đạo cái tội, chỉ phải thành thật theo sau.

Trên thực tế, cho dù là Bạch Mộc, cũng không dám dừng lại lâu, lập tức theo sau.

Chỉ có Dương Bằng như trước lười biếng tọa trên ghế không nhúc nhích.

Lý Phù Nam mặc dù lợi hại, nhưng lại cũng không quản được hắn.

"Bạch huynh đệ , khiến cho tỷ khăn trùm bất nhượng tu mi, tại hạ bội phục." Cười khẽ một chút, Dương Bằng đứng dậy nói rằng.

"Để cho Dương công tử bị chê cười." Hơi hơi một bộ, Bạch Thanh Nhã nhẹ giọng nói.

"Bạch tiểu thư nói quá lời." Khoát khoát tay, Dương Bằng tùy ý mở miệng nói, "Bạch tiểu thư quan tâm lệnh đệ tâm tư, ta tự nhiên có thể lý giải! Hơn nữa ngươi nói cũng không sai, nếu như Thanh châu an nguy liền hệ tại Bạch huynh đệ một thân một người, vậy cũng không khỏi quá buồn cười."

"Bạch huynh đệ trước đó làm đã đủ quá nhiều, không ai có thể nói ra một chữ không tới." Lắc đầu, Dương Bằng tiếp tục nói, "Chỉ là, nhưng có một điểm, Bạch tiểu thư sợ là tính sai."

"Bạch huynh đệ trước đó hư Huyết Ảnh Ma Tông chuyện tốt, chỉ sợ những cái kia ma đạo yêu nhân đối hắn cừu hận, vẫn còn Hàn Sơn đệ tử phía trên! Đại kiếp nạn phía dưới, Thanh Châu thành không có bất kỳ địa phương là an toàn, ngươi để cho hắn ở lại Bạch gia, nhìn như là vì hắn an toàn muốn, nhưng lại rất có thể sẽ để cho hắn rơi vào tứ cố vô thân hoàn cảnh, ngược lại càng thêm nguy hiểm." So với việc Lý Phù Nam, Dương Bằng tâm tư càng phải thông thấu nhiều, nói ba xạo liền trực tiếp bắt lại trọng điểm.

Ngắn ngủi nói mấy câu, nhưng là để cho Bạch Thanh Nhã sắc mặt chợt biến, trong lòng lần nữa do dự.

Bây giờ hồi nhớ tới, vô luận là Bạch Nhạc trước đây chém giết Bạch Thương Hải bọn hắn một lần nữa khống chế Bạch gia, vẫn là đưa tin cho Hàn Sơn, trên thực tế, đã sớm đã đắc tội Huyết Ảnh Ma Tông.

Nếu như mạnh mẽ đem Bạch Nhạc lưu lại, ngược lại chưa chắc là chuyện tốt.

Nếu thật là Huyết Ảnh Ma Tông người giết qua đây, Bạch Nhạc ngược lại còn muốn phân tâm bảo hộ hắn, nói không chừng thực biết càng nguy hiểm.

Nàng lưu lại Bạch Nhạc, là bởi vì lo lắng Bạch Nhạc an nguy, có thể không phải mình sợ chết.

Bây giờ Dương Bằng vừa nói như vậy, trong lòng nàng nhất thời liền có chút chần chờ.

"Bạch huynh đệ!" Hơi hơi ôm quyền, Dương Bằng trầm giọng mở miệng

nói, "Nếu ngươi tin vào ta, không ngại để cho lệnh tỷ theo ta trở về, tự có Thất Tinh Tông người đến bảo hộ nàng an toàn! Ta có thể cam đoan với ngươi, chỉ cần ta không chết , khiến cho tỷ liền tuyệt đối sẽ không có bất kỳ nguy hiểm nào."

Dương Bằng một câu nói này, nhưng là vừa may đả động Bạch Nhạc tâm khảm.

Bản thân hắn không quan tâm nguy hiểm gì, có thể Bạch Thanh Nhã an toàn lại không thể không suy nghĩ, trước đó Bạch Thanh Nhã để cho hắn lưu lại, hắn không có cường liệt phản đối, cũng là bởi vì lo lắng Bạch Thanh Nhã, muốn lưu lại bảo hộ nàng.

Nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc tâm lại rất rõ ràng, lần này Huyết Ảnh Ma Tông khí thế hung hung, so với người khác trong tưởng tượng càng nguy hiểm.

Huống chi, hắn vốn sẽ phải mượn cơ hội này hướng Huyết Ảnh Ma Tông báo thù, thì như thế nào bằng lòng không đếm xỉa đến?

Bây giờ Dương Bằng đề nghị nhưng là gãi đúng chỗ ngứa.

"Tốt! Như vậy, làm phiền Dương huynh! Bạch Nhạc sau này tất có chỗ báo!" Hơi khom người, Bạch Nhạc chính sắc mở miệng nói.

"Ha ha ha, Bạch huynh đệ, ngươi ta là bằng hữu, nói lời như vậy khả năng liền khách khí." Khoát khoát tay, Dương Bằng cười lớn đáp.

Lần này, cho dù là Bạch Thanh Nhã cũng không có cự tuyệt.

"Việc này không nên chậm trễ, chúng ta cái này lên đường thôi!"

"Tốt!"

Gật đầu, Bạch Nhạc lúc này tiến lên đỡ lấy Bạch Thanh Nhã.

"Tiểu Nhạc, ngươi đáp ứng ta, nhất định không nên mạo hiểm, vô luận như thế nào, an toàn là số một!" Cầm lấy Bạch Nhạc cánh tay, Bạch Thanh Nhã vẫn có chút không yên lòng dặn dò.

"Thanh Nhã tỷ yên tâm, ta đáp ứng ngươi, không nhường nữa ngươi chịu đến bất cứ thương tổn gì, như thế nào lại nuốt lời! Tin tưởng ta, ta nhất định sẽ an toàn trở về gặp ngươi."

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Huyết tế Thanh châu

Theo Dương Bằng trở về, tận mắt thấy Dương Bằng sắp xếp người bảo hộ Bạch Thanh Nhã, Bạch Nhạc lúc này mới yên tâm rời đi.

Trước đó lo lắng Bạch Thanh Nhã an toàn, mặc dù trở về, Bạch Nhạc cũng không có một cái phủ thành chủ đến, bây giờ như là đã quyết tâm nhúng tay, tự nhiên là muốn gặp Ngô Tuyết Tùng vị này Thanh Châu phủ chủ.

Mặc dù Ngô Tuyết Tùng bây giờ còn rất nhiều sự tình phải xử lý, có thể tiếp nhận đến tin tức về sau, đáng tiếc cùng Bạch Nhạc trước đó vì ngăn cản huyết tế làm ra cống hiến nhưng vẫn là an bài Bạch Nhạc tới gặp một mặt.

Cùng thượng gặp lại lần nữa Ngô Tuyết Tùng múa kiếm vui mừng khác biệt, lần này, cho dù là Bạch Nhạc cũng có thể rõ ràng từ Ngô Tuyết Tùng trên người ngửi được một tia khí tức nguy hiểm.

Hiển nhiên Huyết Ảnh Ma Tông vậy mà thực có can đảm huyết tế, là Ngô Tuyết Tùng vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới.

Chuyện xảy ra vội vàng, có thể nói hắn là bị đánh một trở tay không kịp, rất nhiều thủ đoạn đều bởi vì thời gian chuẩn bị chưa đủ vô pháp vận dụng.

Đương nhiên, lấy Ngô Tuyết Tùng thân phận cùng thực lực, cho dù là huyết tế thật thành công, hắn cũng có thể đơn giản thoát thân.

Thật là, thật muốn đến một bước kia, khuôn mặt khả năng liền ném lớn,

dù cho là trở lại Tiên Du Kiếm Cung cũng sẽ bị đồng môn chế nhạo, thậm chí là lúc đó .

Nhiều năm trước tới nay mưu đồ cùng chuẩn bị, đều để hắn vô luận như thế nào cũng không thể tiếp thu thua thảm như thế.

"Chuyện khi trước, ta nghe nói, ngươi làm tốt, ta rất hài lòng."

Chỉ chỉ trong viện tử băng đá, Ngô Tuyết Tùng ý bảo Bạch Nhạc ngồi xuống, nhưng lại vẫn chưa để cho người ta dâng trà.

Trong lúc nói chuyện, Ngô Tuyết Tùng tùy ý ném ra một cái túi đựng đồ, nhàn nhạt mở miệng nói, "Trong này là năm trăm linh thạch, xem như là bản quan đối ngươi ngợi khen! Ngươi yên tâm, bản quan xưa nay thưởng phạt phân minh, chỉ cần ngươi bằng lòng dụng tâm làm việc, liền tất nhiên thiếu không ngươi tốt chỗ."

"Bạch Nhạc đa tạ phủ chủ!" Hơi hơi khom người, Bạch Nhạc cũng chưa chối từ, đàng hoàng đem linh thạch nhận lấy tới.

Lần này, Ngô Tuyết Tùng vẫn chưa lại đối hắn nói cái gì tông môn tu hành các loại sự tình, mà là trực tiếp lấy phủ chủ tự cho mình là, chính là tại nói cho hắn biết, hôm nay là thời kỳ phi thường, không có người nào có thể nhờ vào nhân tình mà thoát, có chỉ là kỷ luật nghiêm minh.

Nghe thấy dây biết nhã ý, một cái xưng hô cũng đủ để cho Bạch Nhạc minh bạch đối phương ý tứ, tự nhiên đồng dạng lấy thuộc hạ tư thế tiếp thu ban thưởng, biểu đạt tôn trọng cùng phục tùng.

"Tốt!"

Hiển nhiên rất hài lòng tại Bạch Nhạc thái độ, Ngô Tuyết Tùng nhẹ giọng nói, "Chỉ cần lần này có thể ngăn cản huyết tế, bản quan tự nhiên sẽ còn theo công luận thưởng! Vô luận ngươi muốn tu hành công pháp,

vẫn là linh đan linh dược, cũng hoặc là là hắn bất kỳ chỗ tốt nào. . . Chỉ cần ngươi có thể lập xuống đủ khá lớn công lao, bản quan đều có thể ban thưởng cho ngươi."

"Đa tạ phủ chủ, Bạch Nhạc tự nhiên đem hết khả năng!"

"Tốt, đi xuống đi! Ngươi cùng Hàn Sơn rất có sâu xa, chuyện cụ thể, có thể từ Hàn Sơn người đến an bài." Khoát khoát tay, nói mấy câu ở giữa, Ngô Tuyết Tùng liền đem Bạch Nhạc phái.

Bây giờ gặp cái này một mặt, hắn mong muốn biểu đạt cũng vẻn vẹn chỉ là một loại thái độ mà thôi.

Đây không chỉ là làm cho Bạch Nhạc xem, cũng là coi như bây giờ Thanh Châu thành bên trong sở hữu tu hành giả xem.

Nhưng trên thực tế, Ngô Tuyết Tùng trong lòng rành mạch từng câu, quyết định lần này huyết tế thành bại, cũng không phải là Bạch Nhạc loại lũ tiểu nhân này vật, thậm chí không phải Lý Phù Nam những thứ này các tông thiên kiêu, mà là hắn cùng với Phá Nam Phi những thứ này Tinh Cung Cảnh cường giả.

Đương nhiên, có thể còn có người trong truyền thuyết kia. . . Ma Quân truyền nhân!

... ...

Bóng đêm, không tiếng động phủ xuống!

Dưới ánh trăng, bao phủ tại Thanh Châu thành thượng huyết sắc có vẻ càng phát ra chói mắt.

Ùng ùng!

Một tiếng vang thật lớn, toàn bộ Thanh Châu thành phảng phất đều vào giờ khắc này bị thức tỉnh!

Huyết sắc che trời, vô số đạo huyết ảnh hướng về Thanh Châu thành đánh tới, loại kia khủng bố cảm giác áp bách, quả thực thoáng như tận thế.

Tử vong chi hoa đột nhiên thịnh phóng!

Vẻn vẹn mấy hơi thở, nguyên bản an nhàn liền bị đánh vỡ, chiếm lấy, chỉ có giết chóc cùng tiên huyết!

"Lên!"

Cơ hồ là đồng thời, Ngô Tuyết Tùng thân ảnh chợt xuất hiện ở Thanh Châu thành bầu trời, một cổ khủng bố kiếm ý phóng lên cao, ngay tại lúc đó, không mấy đạo kiếm quang bắn ra, trong nháy mắt hướng về bầu trời huyết sắc quấn giết tới.

Tiên Du Kiếm Trận!

Từ Ngô Tuyết Tùng tiếp nhận Thanh Châu phủ chủ bắt đầu, cũng đã tại Thanh Châu thành bố trí Tiên Du Kiếm Trận, mặc dù không có Tiên Du Kiếm Cung đệ tử chủ trì, kiếm trận uy lực chỉ có thể phát huy ra một bộ phận! Có thể dựa vào Thanh Châu thành, hơn nữa đại lượng tài nguyên chống đỡ, nhưng cũng ngạnh sinh sinh vì Thanh Châu thành khởi động một đạo bức tường ngăn cản.

Thân là Tiên Du Kiếm Cung chân truyền đệ tử, lại là Thanh Châu phủ chủ, Ngô Tuyết Tùng súc tích, có thể hoàn toàn không phải bình thường Tinh Cung Cảnh cường giả có khả năng bằng được.

"Ngô Tuyết Tùng, huyết tế đã bắt đầu, bằng ngươi còn ngăn cản không ta!"

Trong chốc lát, Phá Nam Phi thân ảnh cũng đồng dạng xuất hiện ở Thanh Châu thành bầu trời, chính diện đón nhận Ngô Tuyết Tùng.

Chỉ là bây giờ, hai người nhưng chưa tự mình động thủ, mà là mượn huyết tế cùng kiếm trận lực lượng giao phong.

Tiên Du Kiếm Trận tuy mạnh, nhưng lại cũng không khả năng triệt để chặn huyết tế lực lượng, lan tràn ra huyết sắc, mỗi thời mỗi khắc đều ở đây cướp đi Thanh Châu thành bên trong nhân sinh bình thường mệnh.

Tối trọng yếu là, Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử cũng đồng thời bắt đầu nhảy vào Thanh Châu thành, trắng trợn giết chóc!

Cái này bản thân liền là một trận quan hệ tất cả mọi người chiến tranh, Huyết Ảnh Ma Tông hầu như đánh bạc toàn bộ hy vọng, tại huyết cấm khống chế xuống, căn bản không người có thể cự tuyệt.

Huống chi, mặc dù không đề cập tới huyết tế, đối với những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử mà nói, tham dự trận này huyết tế, cũng đồng dạng có thể mang đến chỗ tốt cực lớn.

Chỉ cần có đủ đủ quyền lợi ép buộc, vô luận nguy hiểm cỡ nào, tự nhiên cũng đều có người nguyện ý bí quá hoá liều!

Trong lúc nhất thời, tiếng hô "Giết" rung trời!

Canh giữ ở trong thành Thanh Vân Kỵ, tự nhiên liền hình thành đạo thứ nhất bức tường ngăn cản!

... ...

"Tới!"

Trong lòng mặc niệm một tiếng, Bạch Nhạc nhất thời nắm chặt chuôi kiếm.

Bạch y theo kiếm, giờ khắc này, Bạch Nhạc trên người cũng đồng dạng tràn ngập chiến ý, cùng Huyết Ảnh Ma Tông ở giữa chiến đấu, đối hắn mà nói, vốn là báo thù chi chiến!

"Giết!"

Bàn tay đột nhiên vung lên, sở hữu Hàn Sơn đệ tử nhất thời xông ra, men theo ma tu khí tức đánh ra.

Bọn hắn mục tiêu, chính là từng cái phá tan Thanh Vân Kỵ phòng ngự, xông vào trong thành ma tu.

Đây cũng là canh giữ ở Thanh Châu thành đạo thứ hai bức tường ngăn cản!

Cùng hắn Hàn Sơn đệ tử, Bạch Nhạc cũng đồng thời đánh ra, Thu Hoằng Kiếm nơi tay, một tay ngu kiếm đem tốc độ phát huy đến cực hạn, phảng phất cả người chính là một thanh không gì không phá lợi kiếm!

Cho dù là Lý Phù Nam cũng không khỏi hơi hơi ghé mắt.

Lần trước hắn nhìn thấy Bạch Nhạc xuất thủ thời điểm, Bạch Nhạc trực tiếp đã bị Tô Nhan mị hoặc, cũng liền đưa tới hắn đối Bạch Nhạc ấn tượng cũng không quá tốt.

Nhưng hôm nay, nhìn thấy Bạch Nhạc xuất thủ, hắn lại không thừa nhận cũng không được, chỉ lấy kiếm đạo mà nói, Bạch Nhạc xác thực nếu so với Hàn Sơn đệ tử càng mạnh.

Mặc dù chỉ có linh phủ sơ kỳ tu vi, có thể phần thực lực này, mặc dù so với một ít Hàn Sơn chân truyền đệ tử cũng cũng không kém.

Chỉ cần không phải gặp phải linh phủ hậu kỳ tồn tại, hoặc là Tô Nhan loại kia nhân vật lợi hại, lấy Bạch Nhạc thực lực, đủ để ứng phó Huyết Ảnh Ma Tông công kích.

Một trận chiến này, chỉ cần Bạch Nhạc không chết, liền tất phải có thể danh chấn Thanh châu, trở thành xuất sắc nhất thiên tài một trong.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 158: Vồ hụt cùng. . . Khủng bố Tô Nhan

"Tô sư tỷ, nơi này chính là Bạch phủ!"

Cúi đầu cúi người dẫn Tô Nhan đi tới Bạch phủ trước cửa, Đàm Duyệt Cường vội vã mở miệng giải thích.

Trước đó cùng Bạch gia liên hệ người cũng đã chết chỉ còn lại có hắn một cái, bây giờ tự nhiên do hắn phụ trách dẫn đường, hơn nữa, hắn cũng vui vẻ như vậy, không nói đến bản thân hắn cũng đã cùng Bạch Nhạc kết thành hận thù, chỉ có nhìn tận mắt Bạch Nhạc bỏ mình, hắn có thể an tâm. Quan trọng hơn là, bây giờ Thanh Châu thành khắp nơi nguy cơ, nói là huyết tế Thanh châu, nhưng trên thực tế, muốn đối mặt chống cự cũng đồng dạng phi thường cường đại.

Đàm Duyệt Cường cho tới bây giờ đều là xu cát tị hung (theo cái lợi, tránh cái hại), cẩn thận nhất, nếu không như vậy, hắn cũng không khả năng hai lần từ Bạch Nhạc trong tay chạy trốn.

Bây giờ theo Tô Nhan khống chế Bạch gia, đối hắn mà nói, tự nhiên là an toàn nhất phương thức.

"Mở cửa!"

Liếc Bạch phủ liếc mắt, Tô Nhan nhàn nhạt phân phó nói.

Bây giờ Thanh Châu thành hỗn loạn tưng bừng, Bạch phủ cũng là cửa phủ đóng chặt.

"Oanh!"

Tô Nhan vừa dứt lời, Đàm Duyệt Cường liền một cước hung hăng đạp đến Bạch phủ trên cửa chính, mặc dù cửa phủ quan lại chặt, lại có thể ngăn trở Linh Phủ Cảnh cao thủ công kích, trong nháy mắt toàn bộ đại môn liền chợt phá toái.

"Bạch Nhạc, lăn ra đây nhận lấy cái chết!"

Đứng phía sau Tô Nhan, Đàm Duyệt Cường tự nhiên dũng khí mười phần, thẳng mở miệng mắng to.

Đại môn bị đạp vỡ trong nháy mắt, môn nội coi chừng hạ nhân nhất thời oanh một tiếng, liều mạng hướng trong phủ bỏ chạy.

Lửng thững bước vào Bạch phủ, Tô Nhan quan sát bốn phía một cái, lại đem ánh mắt rơi vào Đàm Duyệt Cường trên người.

"Tô sư tỷ, Bạch Nhạc tiểu tặc kia một mực ở tại Thính Hương Thủy Tạ bên trong, ta dẫn đường cho ngài." Thí điên thí điên chạy đến Tô Nhan trước người, Đàm Duyệt Cường chỉ vào Thính Hương Thủy Tạ phương hướng nói rằng.

"Không cần!" Nhận rõ một chút phương vị, Tô Nhan đạm nhiên mở miệng nói, "Ngươi đi bả Bạch phủ tất cả mọi người mang cho ta qua đây, nhớ kỹ. . . Những người này còn hữu dụng, không được tự tiện sát nhân! Riêng là cùng Bạch Nhạc quan hệ mật thiết, hiểu sao?"

"Tô sư tỷ ngài yên tâm đi, Bạch phủ ta thục lắm, cam đoan sẽ không ra nhiễu loạn!" Gật đầu, Đàm Duyệt Cường vội vã đáp ứng nói.

Trước khi tới, hắn liền rõ ràng Tô Nhan đến Bạch phủ tới mục là khống chế Bạch phủ tới uy hiếp Bạch Nhạc giao phó một sự tình, mà không phải giết sạch Bạch phủ người, tự nhiên biết nặng nhẹ, cho dù là Tô Nhan không phân phó, hắn cũng không dám xằng bậy.

Còn nữa nói, Bạch phủ bên trong, trừ Bạch Nhạc ở ngoài, người khác đối hắn mà nói, quả thực như là con kiến hôi, lại ở đâu có nửa điểm bị hắn để ở trong lòng.

Lại không nói Đàm Duyệt Cường như thế nào, Tô Nhan một đường đi tới bên hồ, liếc liếc mắt, cũng không dùng cái gì thuyền, cứ như vậy tùy ý đạp sóng mà đi, trực tiếp bước vào Thính Hương Thủy Tạ.

Lần này đến Bạch phủ đến, thứ nhất là Cổ Hiên phân phó, thứ hai, Tô Nhan cũng muốn nhân cơ hội xem xem có thể hay không từ Bạch phủ bên trong, Bạch Nhạc sinh hoạt địa phương phát hiện đầu mối gì.

Rõ ràng là thực lực cực kỳ kinh khủng ma tu, lại vẫn cứ còn tu một thân linh khí, nghe đồn bái nhập Linh Tê Kiếm Tông, còn tu thành một tay tinh diệu tột cùng kiếm pháp, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Ngắn ngủi gần nửa canh giờ thời gian, Đàm Duyệt Cường liền đem Bạch phủ tất cả mọi người áp giải qua đây, trước đó giấu ở Bạch phủ bên trong thám tử cũng nhao nhao nhảy ra, chủ động trợ giúp Đàm Duyệt Cường uy hiếp đánh người người khác, nghiễm nhiên một bộ chó săn dáng vẻ.

"Tô sư tỷ, cái kia Bạch Nhạc căn bản không ở trong phủ, chúng ta vồ hụt." Trở lại Thính Hương Thủy Tạ, Đàm Duyệt Cường vẻ mặt xúi quẩy mở miệng nói.

"Ồ?" Nhíu nhíu mày, Tô Nhan không để ý mở miệng nói, "Hắn sanh ở Bạch gia, luôn có một ít hắn quan tâm người, chỉ cần có thể khống chế được những người này, sẽ không sợ hắn không tìm tới cửa."

"Tô sư tỷ, ngươi có chỗ không biết! Cái này Bạch Nhạc bảy năm trước liền phụ mẫu đều mất, ly khai Bạch gia, đã nhiều năm như vậy, Bạch gia đối hắn mà nói, sớm không có gì quan tâm người! Trước đó Bạch gia gia chủ, hắn Tam thúc Bạch Thương Hải một nhà, có thể nói toàn bộ đều

chết tại trên tay hắn." Lắc đầu, Đàm Duyệt Cường giải thích, "Duy nhất có thể làm cho hắn quan tâm, cũng chỉ có hắn tỷ tỷ kia Bạch Thanh Nhã. . . Đáng tiếc, cái này Bạch Nhạc quỷ lắm, sáng sớm đã đem Bạch Thanh Nhã đưa đi, nghe nói là mang đi phủ thành chủ từ Thất Tinh Tông người bảo hộ."

"Bạch Thanh Nhã!" Lặp lại một lần tên này, Tô Nhan trong lòng cũng không khỏi hơi hơi căng thẳng.

Cổ Hiên là để cho nàng khống chế Bạch gia lấy uy hiếp Bạch Nhạc, ép hỏi cái kia ma đạo cao thủ thân phận, bây giờ Bạch Thanh Nhã không ở, Bạch gia tự nhiên cũng liền mất đi giá trị, mặc dù biết rõ xông vào phủ thành chủ có chút nguy hiểm, nàng cũng nhất định muốn đi một chuyến.

Dù sao bây giờ thế cục còn không công khai, nàng tự nhiên không có khả năng hiện tại liền toát ra phản bội Tông dấu hiệu tới.

"Ngươi ở lại chỗ này trông coi Bạch gia, ta đi phủ thành chủ đi một chuyến." Thoáng suy tư một chút, Tô Nhan lập tức mở miệng nói.

Dạng này phân phó đối với Đàm Duyệt Cường mà nói, tự nhiên gãi đúng chỗ ngứa, không ngừng bận rộn đáp ứng.

... ...

"Hô!"

Nôn một ngụm trọc khí, Bạch Nhạc thậm chí đã không nhớ được chính mình giết bao nhiêu người, tại huyết tế chi lực trợ giúp xuống, chính là ba nghìn Thanh Vân Kỵ căn bản không có khả năng ngăn trở Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử!

Lấy phủ thành chủ làm trung tâm, chung quanh đi tuần tra, không biết nhiều ít Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử chết ở Bạch Nhạc dưới kiếm.

Bên trong không thiếu một ít linh phủ trung kỳ cao thủ!

Ngắn ngủi nửa canh giờ thời gian, Bạch Nhạc cũng đã Danh Động Nhất Thời, không ít tông môn khác đệ tử, tại gặp nạn lúc, đều từng bị Bạch Nhạc đã cứu.

Trừ như trước canh giữ ở phủ thành chủ chờ lấy ứng biến Lý Phù Nam những thứ này thiên kiêu bên ngoài, Bạch Nhạc liền hầu như thành nhất chi độc tú.

Không ít người thật trước đó cũng đã nghe nói qua Bạch Nhạc tên, có thể nghe đồn lại cuối cùng không bằng mắt thấy mới là thật tới có thể tin.

Cho tới giờ khắc này, người khác mới rốt cục chân chính nhớ kỹ Bạch Nhạc tên này!

Trận này huyết chiến bên trong, Bạch Nhạc giống như là một viên từ từ bay lên tân tinh, chân chính xuất hiện ở Thanh châu tất cả mọi người tu hành giả trong tầm mắt.

"Vù vù!"

Xa xa, Bạch Nhạc ẩn nhiên nghe được một hồi rối loạn tiếng, trong nháy mắt Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái đáng sợ sát ý.

Bởi vì cái kia rối loạn truyền đến phương hướng, bất ngờ chính là Bạch Thanh Nhã cùng Dương Bằng bọn hắn vị trí chỗ ở.

... ...

Tô Nhan như chuông bạc tiếng cười vang một đường, canh giữ ở chỗ này tiểu viện trước thủ vệ liền chết một đường.

Thậm chí Tô Nhan căn bản cũng không có tự mình xuất thủ, liền để cho những thủ vệ này chém giết lẫn nhau mà chết, cái kia cảnh tượng đáng sợ, rơi vào trong mắt người khác, quả thực như địa ngục!

Cái này so với trực tiếp bị giết chết đáng sợ hơn nhiều!

Loại kia từ nội tâm truyền đến cảm giác sợ hãi , khiến cho người run rẩy không thôi.

Mị Hoặc Chi Thuật, thật từ căn nguyên đã nói, coi như là huyễn thuật một loại, đối với cao thủ hàng đầu mà nói, có thể còn không có đáng sợ như vậy, nhưng đối với tu vi chưa đủ người mà nói, cũng tuyệt đối là đáng sợ nhất ác mộng!

Tô Nhan bản thân liền là ma nữ, đối mặt Bạch Nhạc thời điểm, tựa hồ có vẻ nhu thuận khả ái, nhưng trên thực tế, đối với đại đa số người mà nói, cũng tuyệt đối là giết người không chớp mắt ác ma.

"Kết trận!"

Cơ hồ là Tô Nhan đi tới trước viện trong nháy mắt, một tiếng hừ lạnh chợt vang lên, trong viện Thất Tinh Tông đệ tử nhất thời tự động kết trận, đem Dương Bằng cùng Bạch Thanh Nhã bọn hắn bảo hộ ở phía sau.

Thân là Địa cấp tông môn, cứ việc chỉ phân ra một phần nhỏ lực lượng đến, cũng đồng dạng không thể khinh thường.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159: Anh hùng khó qua ải nữ nhân

"Bạch tỷ tỷ, ta là đệ đệ ngươi hảo bằng hữu đâu, ngươi ra xem một chút, để cho ta làm đệ ngươi tức có được hay không?"

Bên ngoài viện, Tô Nhan thanh âm đột nhiên vang lên, lộ ra một hồi không linh chi ý, đơn giản liền xuyên thấu trùng điệp cách trở, trực tiếp rơi vào Bạch Thanh Nhã trong tai.

Trong nháy mắt, Bạch Thanh Nhã nhất thời liền đứng lên, trực lăng lăng hướng bên ngoài phòng đi tới.

"Bạch cô nương, cẩn thận!"

Cơ hồ là trong nháy mắt, Dương Bằng sắc mặt đột nhiên biến đổi, bàn tay một trảo, một viên linh phù chợt vỗ tới Bạch Thanh Nhã trên người, trong một chớp mắt, lau một cái kim quang hiện lên, mạnh mẽ đem Bạch Thanh Nhã đánh thức qua đây.

Ý thức được chính mình cử động, Bạch Thanh Nhã nhất thời hù dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người!

Vừa mới một khắc này, nàng dường như quên xung quanh tất cả, liền cho rằng là Bạch Nhạc mang theo lão bà trở về, nàng cái này làm tỷ tỷ, tự nhiên muốn đi ra xem một chút.

Vẻn vẹn một câu nói, thậm chí còn cách thật xa khoảng cách, là có thể khiến người sợ hãi thần, mị hoặc nhân tâm, loại thủ đoạn này, Bạch Thanh Nhã quả thực nghe đều chưa từng nghe qua.

"Bạch cô nương yên tâm, ta Thất Tinh Tông đệ tử liền canh giữ ở bên ngoài, mặc nàng lại như thế nào càn rỡ, cũng đừng nghĩ xông vào!" Trong lúc nói chuyện, Dương Bằng từ trên người lấy ra một viên ngọc bội đưa cho Bạch Thanh Nhã đạo, "Cái này ngọc bội là bổn tông trưởng lão Mộng Thiên Thu luyện chế, có ngưng thần thủ tâm hiệu quả, ngươi mang theo người, là có thể không nhận cái kia ma nữ mị hoặc thanh âm ảnh hưởng."

"Không, cái này quá quý trọng, ta không thể nhận!" Bạch Thanh Nhã mấy ngày nay tới giờ cũng từ Bạch Nhạc trong miệng biết, những tông môn này lợi hại, cứ việc trên thực tế, hắn cũng không rõ lắm Thất Tinh Tông ý vị như thế nào, nhưng là lại minh bạch ngọc bội kia tất nhiên vô giá.

"Vậy coi như là ta cho ngươi mượn, đợi việc nơi này, ngươi trả lại cho ta." Khoát khoát tay, Dương Bằng không để ý nói rằng, "Bạch Nhạc là bằng hữu ta, ta đáp ứng qua hắn, muốn thủ hộ ngươi chu toàn, chính là liều lên này tính mệnh cũng sẽ không tiếc, huống chi là cỏn con này vật ngoài thân."

". . . Cái này" nghe được Dương Bằng, Bạch Thanh Nhã cũng không khỏi có chút do dự.

"Vừa mới cái kia ma nữ mị hoặc nhân tâm thủ đoạn ngươi cũng chứng kiến, ngươi nếu như không thu, giả sử thật bị nàng thừa lúc, lấy ngươi uy hiếp Bạch huynh đệ, há không hỏng bét hơn?" Dương Bằng lần nữa mở miệng nói.

Quả nhiên một câu nói này nhưng là nhất thời tan rã Bạch Thanh Nhã do dự.

Đối với nàng mà nói, Bạch Nhạc mới là tối trọng yếu, muốn có thể sẽ bởi vì mình để cho Bạch Nhạc rơi vào nguy hiểm, nhất thời liền không có do dự, khẽ khom người làm lễ, "Thật nhiều Dương công tử, thanh nhã

tạm mượn bảo vật dùng một lát, việc này giải, sẽ làm xin trả."

Nhìn thấy Bạch Thanh Nhã bằng lòng nhận lấy, Dương Bằng nhất thời gật đầu, còn như có phải hay không đến lúc đó còn muốn trả, hắn cũng không để bụng.

"Oanh!"

Cứ như vậy một hồi nói công phu, Tô Nhan nhưng là đã xông vào trong sân nhỏ, cùng những thứ này Thất Tinh Tông đệ tử nộp lên tay.

Thất Tinh Tông có Mộng Thiên Thu dạng này huyễn thuật đại sư tọa trấn, nếu biết Tô Nhan tồn tại, tự nhiên đã sớm đã làm tốt chống đỡ Mị Hoặc Chi Thuật chuẩn bị, pháp trận một chỗ, Tô Nhan đối bọn hắn mang đến ảnh hưởng liền lập tức theo to lớn giảm.

Phải biết, Tô Nhan đáng sợ, chính là ở chỗ mị thuật phía trên, chỉ cần không nhận nàng mị hoặc, luận thực lực bản thân, nàng trên thực tế cũng bất quá chỉ là linh phủ trung kỳ mà thôi, nơi nào phá tan nhiều như vậy Thất Tinh Tông đệ tử phong tỏa.

Chỉ là. . . Huyết Ảnh Ma Tông người, nhưng cũng không cũng chỉ có một cái Tô Nhan a!

Trong chốc lát, liền có Huyết Ảnh Ma Tông người xông lại, tự phát gia nhập chiến cuộc, hiệp trợ Tô Nhan xông trận.

Cũng chính là ở loại tình huống này xuống, Bạch Nhạc theo xông vào trong sân nhỏ.

Khóe mắt quét Tô Nhan, Bạch Nhạc nhất thời lớn tiếng quát lên, "Ma nữ, lần trước nhất thời không quan sát, lấy ngươi nói, hôm nay phải nên Bạch mỗ rửa nhục trước!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc tách ra xung quanh những cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, trực tiếp hướng về Tô Nhan giết đi qua.

Nghe được Bạch Nhạc thanh âm, Tô Nhan cũng đồng dạng bị sợ vừa nhảy.

Nàng tới nơi này tìm Bạch Thanh Nhã, bản thân liền bất quá chỉ là làm dáng một chút, lấy Thất Tinh Tông thực lực, cho dù là có hắn Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử hỗ trợ, thật cũng căn bản là không có cách đột phá trùng vây uy hiếp được Bạch Thanh Nhã.

Có thể lại không nghĩ rằng, lúc này mới vừa mới động thủ, Bạch Nhạc dĩ nhiên cũng làm chạy tới.

Người bên ngoài không biết Bạch Nhạc lợi hại, nàng nhưng là thanh thanh sở sở, đó là ngay cả Cổ Hiên đều ăn không thiệt nhỏ đáng sợ tồn tại, thật muốn động thủ, bây giờ chút người này, nơi nào đủ đối phương giết.

Chỉ là đổi ý một cái ở giữa, Tô Nhan liền phát hiện, Bạch Nhạc chỉ là ngoài miệng hô lợi hại, nhưng trên thực tế, xuất thủ lúc, lại như cũ vẻn vẹn chỉ là chính đạo điểm này thủ đoạn. Hơn nữa Bạch Nhạc nói chuyện, lập tức liền để cho nàng phản ứng kịp.

Bạch Nhạc xông tới, sợ cũng không phải là thật muốn cùng nàng làm khó dễ, mà là nhắc nhở nàng không được lộ ra sơ hở.

Tâm niệm nhất định, Tô Nhan nhất thời trầm tĩnh lại, sóng mắt lưu chuyển, cười khanh khách, "Tiểu ca ca, người ta nhưng là muốn ngươi rất đâu, lần này chính là cố ý tới tìm ngươi, ngươi đến người ta có được hay không?"

"Cẩn thận!"

Nghe được Bạch Nhạc thanh âm, Dương Bằng cũng nhất thời nhịn không được từ trong phòng đi tới, cao giọng hô.

"Vù vù!"

Kiếm như hồng!

Thu Hoằng Kiếm nơi tay, Bạch Nhạc tốc độ cực nhanh, mấy hơi thở ở giữa, kiếm phong cũng đã đâm tới Tô Nhan trước người.

Chỉ là sắc mặt lại có vẻ dữ tợn cực kỳ, rõ ràng nhanh như thiểm điện một kiếm, có ở rơi vào Tô Nhan bên người thời điểm, lại vẫn cứ làm sao đều không đâm xuống đi.

"Khanh khách, tiểu ca ca, cũng biết ngươi thương tiếc người ta đâu!"

Trong miệng phát sinh một hồi như chuông bạc tiếng cười, Tô Nhan ngón tay khẽ búng, dễ dàng liền văng ra Bạch Nhạc kiếm trong tay, tự tay hướng về Bạch Nhạc cái cổ chộp tới.

"Yêu nữ!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ giằng co, Bạch Nhạc lần nữa huy kiếm hướng về Tô Nhan chém tới.

"Tiểu ca ca, ngươi xem ta đẹp không?" Đối mặt Bạch Nhạc kiếm, Tô Nhan thậm chí ngay cả tránh đều không tránh một chút, cứ như vậy nũng nịu nhìn Bạch Nhạc, đôi môi thở khẽ, nhẹ giọng mở miệng nói.

Trong lúc nhất thời, cái kia dung nhan tuyệt mỹ tựa hồ cứ như vậy tại Bạch Nhạc trước mắt dừng lại!

Trong nháy mắt, Tô Nhan như tuyết ngón tay liền dễ dàng như vậy lần nữa văng ra kiếm phong, trực tiếp đem Bạch Nhạc bắt tới, ngón tay trực

tiếp khóa tại Bạch Nhạc trên cổ họng.

Nhìn Bạch Nhạc lần nữa bị Tô Nhan bắt lại, Dương Bằng trước mắt cũng không khỏi tối sầm lại, suýt chút nữa tức hộc máu.

Cái này Bạch Nhạc, đầu óc còn bình thường sao?

Lần trước ngay tại tay người ta bên trong ăn một lần giảm nhiều, ngay cả mạng đều suýt chút nữa bồi thượng, hiện tại tốt, rốt cuộc lại tái diễn một lần, cái này không phải mình tìm đường chết nha!

Luận chiến lực, Bạch Nhạc tuyệt đối có thể kiếm Trảm Linh trong phủ kỳ cao thủ, có thể hết lần này tới lần khác tại đối mặt Tô Nhan loại này am hiểu Mị Hoặc Chi Thuật ma nữ trước mặt, nhưng là nửa điểm bản lĩnh đều không sử ra được.

Nguyên bản cả đêm tuôn ra tới uy danh hiển hách, bây giờ rồi lại toàn bộ thua bởi Tô Nhan ma nữ này trên tay.

Sau này truyền đi, tất nhiên sẽ có cái gì anh hùng khó qua ải nữ nhân loại này châm chọc từ, trở thành vô số người trong miệng trò cười!

Quan trọng hơn là. . . Hiện tại nên làm cái gì bây giờ?

"Tiểu ca ca, người ta thực sự là yêu sát ngươi đây!" Nhìn rơi vào trong tay mình Bạch Nhạc, Tô Nhan trong lúc nhất thời cũng không biết ứng với nên làm thế nào cho phải, híp mắt, nhẹ giọng nói.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 160: Bạch Nhạc, ngươi cũng có hôm nay

"Yêu nữ, muốn giết cứ giết, mơ tưởng Bạch mỗ cúi đầu trước ngươi!"

Yếu hại bị chế trụ, Bạch Nhạc cũng theo đó tránh thoát mị hoặc khống chế, trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, lớn tiếng mắng.

Tô Nhan tâm tư là bực nào linh xảo, nguyên bản còn có chút không rõ ràng Bạch Nhạc ý tứ, bây giờ bị Bạch Nhạc mắng một cái như vậy nhưng là chợt phản ứng kịp.

Khẽ cười một tiếng, Tô Nhan ngón tay tại Bạch Nhạc trên mặt nhẹ nhàng rạch một cái, cười quyến rũ nói, "Người ta có thể không nỡ giết tiểu ca ca đâu, đi thôi, tiểu ca ca ta mang ngươi về nhà có được hay không?"

Trong lúc nói chuyện, Tô Nhan thân hình thoắt một cái, nhưng là chợt cầm lấy Bạch Nhạc, xoay người rời khỏi sân.

Tô Nhan muốn xông tới không dễ dàng, cần phải lui bước ung dung nhiều.

Thất Tinh Tông đệ tử, bất quá là bằng vào kết thành pháp trận lúc này mới có thể chống cự nàng mị hoặc, giả sử dám đuổi theo ra đến, loạn đầu trận tuyến, nhưng là không còn ai có thể tránh thoát mị hoặc khống chế.

Phải biết, đừng xem Bạch Nhạc tựa hồ bị Tô Nhan dễ dàng liền chế phục, nhưng trên thực tế, ai trong lòng đều biết, cái kia tuyệt không có nghĩa là Bạch Nhạc quá yếu, mà là Mị Hoặc Chi Thuật quá khắc chế Bạch Nhạc mà thôi.

Thật muốn phân tán ra, linh phủ hậu kỳ phía dưới, mấy người dám nói có thể không bị ảnh hưởng?

Huống hồ, những thứ này Thất Tinh Tông đệ tử chỉ phụ trách thủ hộ nơi đây, bảo hộ Dương Bằng an nguy, nơi nào sẽ quan tâm Bạch Nhạc sinh tử.

"Tiểu Nhạc!"

Mắt thấy Bạch Nhạc bị bắt đi, Bạch Thanh Nhã nhất thời hoảng loạn đuổi theo ra đến, chỉ là lại bị Dương Bằng cứng rắn cản lại.

"Bạch cô nương, ngươi không thể đi ra ngoài, ta đáp ứng qua Bạch huynh đệ phải bảo vệ ngươi an nguy, quyết không thể để ngươi có nửa điểm nguy hiểm." Ngăn ở Bạch Thanh Nhã trước người, Dương Bằng trầm giọng mở miệng nói.

"Dương công tử, tiểu Nhạc hắn bị cái kia ma nữ bắt đi! Ta không thể cứ như vậy mắt mở trừng trừng nhìn hắn rơi vào trong nguy hiểm, van cầu ngươi, liền cứu tiểu Nhạc!" Muốn theo đuổi đi ra ngoài bất quá là nhất thời tình thế cấp bách, tỉnh táo lại, Bạch Thanh Nhã rành mạch từng câu, bằng nàng coi như đuổi theo cũng giúp không được bất luận cái gì vội vàng.

Bây giờ bên người, nàng duy nhất có thể xin giúp đỡ chính là Dương Bằng.

Cười khổ một tiếng, Dương Bằng đạo, " Bạch cô nương, không phải ta không chịu tương trợ! Bây giờ cục diện này, coi như là ta cũng không khả năng điều động tông môn những thứ này đệ tử a!"

Lời này cũng không phải là Dương Bằng có lệ, sự thực chính là như vậy.

Chớ nhìn hắn là chân truyền đệ tử, phía sau lại có vị lão tổ kia chỗ dựa,

nhìn như địa vị tôn quý, nhưng trên thực tế, Thất Tinh Tông đệ tử đều rất rõ ràng vị này chủ là ai. Bảo hộ Dương Bằng không thành vấn đề, nhưng lại tuyệt đối không nhận Dương Bằng chỉ huy.

Thậm chí còn loại tình huống này, coi như là Dương Bằng muốn rời khỏi, đều sẽ bị trực tiếp ngăn cản.

Nghe được Dương Bằng, Bạch Thanh Nhã càng là gấp gáp hoang mang lo sợ.

"Bạch cô nương yên tâm, Bạch huynh đệ cát nhân tự có thiên tướng, ma nữ này kiên quyết sẽ không đả thương đến hắn." Nhìn Tô Nhan phương hướng rời đi, Dương Bằng như có điều suy nghĩ mở miệng nói.

Bạch Nhạc phía sau, thật là tồn tại vị kia ma đạo cao thủ chỗ dựa, coi như là Tô Nhan muốn bắt hắn lại, sợ cũng chỉ là muốn từ Bạch Nhạc trong miệng ép hỏi ra vị kia cao thủ tin tức.

Chỉ cần nói giết Bạch Nhạc, chỉ sợ Tô Nhan chưa chắc có gan này.

Quan trọng hơn là. . . Việc này tựa hồ chung quy lộ ra một phần kỳ quặc.

Dương Bằng cùng Bạch Nhạc quen biết cũng không phải một hai ngày, tự vấn cũng coi là quen biết Bạch Nhạc tính khí cùng thực lực, vô luận là đối mặt Lãnh Thiên Thạch thời điểm, hay là hắn Huyết Ảnh Ma Tông cao thủ thời điểm, Bạch Nhạc chưa bao giờ bị thua thiệt gì.

Làm sao hết lần này tới lần khác ngay tại Tô Nhan trên tay ngã xuống hai lần?

Cũng không thể Bạch Nhạc thực sự là lăng đầu thanh a?

Nếu thật là loại kia ngu xuẩn, sợ cũng căn bản không sống được tới giờ.

Mặc dù bây giờ Dương Bằng còn nghĩ không rõ lắm bên trong các đốt ngón tay, có thể bằng trực giác, hắn tựa hồ liền có thể cảm nhận được, rơi vào Tô Nhan trong tay, Bạch Nhạc chỉ sợ căn bản sẽ không có nguy hiểm gì.

... .. .

Bạch phủ!

Cầm lấy Bạch Nhạc, Tô Nhan một đường đi nhanh, trong chốc lát, liền trở lại Bạch phủ bên trong.

Bây giờ Bạch phủ đã sớm bị Đàm Duyệt Cường khống chế, nhìn thấy Tô Nhan lại đem Bạch Nhạc bắt trở lại, Đàm Duyệt Cường nhất thời vui mừng quá đỗi, thí điên thí điên đã chạy tới.

"Chúc mừng Tô sư tỷ!"

Liếc Đàm Duyệt Cường liếc mắt, Tô Nhan lạnh lùng nói, "Làm tốt ngươi chuyện mình, người mang cho ta đến Thính Hương Thủy Tạ đi, người nhà họ Bạch nếu dám phản kháng. . . Giết không tha!"

Trước đó Bạch Nhạc không ở, Tô Nhan còn thủy chung phân phó Đàm Duyệt Cường không được đả thương người, nhưng hôm nay đem Bạch Nhạc tóm lại, nhưng là trực tiếp đổi một bộ lãnh khốc mặt!

"Yêu nữ, ngươi có bản lãnh liền giết ta! Đừng nghĩ để cho ta cho ngươi biết nửa chữ."

Xoay người lại, Tô Nhan lúc này cười lạnh nói, "Thật sao? Bạch gia thiếu gia quả nhiên là một xương cứng, chỉ không biết, ta đem ngươi người nhà họ Bạch đều giết sạch, ngươi hội sẽ không đau lòng vì!"

". . ."

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc cơ hồ bị khí toàn thân run, chỉ là khổ nổi toàn thân linh lực đều đã bị Tô Nhan phong bế, căn bản là không có cách tránh thoát chút nào.

Nói xong câu đó, Tô Nhan lúc này ném Bạch Nhạc, trực tiếp hướng Thính Hương Thủy Tạ bay qua.

Nhìn thấy Tô Nhan ly khai, Đàm Duyệt Cường nhưng là nhất thời mừng rỡ, một cước liền trực tiếp đạp đến Bạch Nhạc trên người, "Ha ha, hung a! Ngươi làm sao không tiếp tục hung? Bạch tiểu tử, trước ngươi giáo huấn ta thời điểm, cũng không phải là tấm này sắc mặt a!"

"Phi!"

Phun một ngụm, Bạch Nhạc ngạo nghễ mở miệng nói, "Ngươi thì tính là cái gì, cũng xứng để giáo huấn ta?"

"Hừ!"

Lạnh rên một tiếng, Đàm Duyệt Cường lại là một cước đạp đến Bạch Nhạc trên người, lành lạnh mở miệng nói, "Ta khuyên ngươi chính là thành thật một chút, này có thể thiếu chịu một điểm ngoài da nổi khổ! Đi, nhanh lên theo ta hồi ngươi Thính Tuyết Thủy Tạ nghe Tô sư tỷ phân phó, đi chậm một chút, ta liền cắt đứt chân ngươi."

Trước đó mỗi lần nhìn thấy Bạch Nhạc, Đàm Duyệt Cường đều không thể không hốt hoảng mà chạy, mặc dù hai lần đều may mắn đều Bạch Nhạc dưới kiếm sống sót, nhưng trong lòng đối Bạch Nhạc nhưng là hận nộ nảy ra. Bây giờ thật vất vả bắt được một cái như vậy cơ hội, có thể bịa đặt Bạch Nhạc, vậy còn không đẩu khởi tới?

Một đường đuổi Bạch Nhạc hướng Thính Hương Thủy Tạ mà đi, Đàm Duyệt Cường vẫn châm chọc khiêu khích không ngừng.

"Bạch Nhạc, ngươi không nghĩ tới sẽ có hôm nay a? Hắc! Ta cho ngươi biết, một hồi ngươi nếu như không chịu thành thật trả lời Tô sư tỷ vấn đề, ta đem ngươi trên người thịt, từng đao từng đao quả hạ xuống!"

Chân mày liếc mắt, thật sâu xem Đàm Duyệt Cường, Bạch Nhạc lập tức cười lạnh nói, "Đàm Duyệt Cường đúng không, ngươi có thể ngàn vạn lần không nên hối hận!"

"Ta hối hận?" Cười ha ha một tiếng, Đàm Duyệt Cường khinh thường mở miệng nói, "Ngươi còn tưởng rằng ngươi có thể bắt bí lấy ta hay sao? Bạch tiểu tử, một hồi ngươi có thể ngàn vạn lần không nên cầu ta, ta cam đoan sẽ để cho ngươi cảm thấy, chết đều là một loại giải thoát."

"Các ngươi Bạch gia từ trên xuống dưới, ta sẽ từng cái giết sạch!" Tựa hồ nhớ tới cái gì, Đàm Duyệt Cường lạnh lùng nói, "Đúng, còn ngươi nữa tỷ tỷ kia, gọi là Bạch Thanh Nhã a? Hắc, cô nàng kia nhưng cũng xinh đẹp lắm, không biết tư vị thế nào, chờ ta quay đầu đem nàng cũng bắt trở lại, ngay trước ngươi mặt chơi nàng, thế nào? Ha ha ha!"

Nguyên bản Bạch Nhạc cũng không muốn phản ứng cái này gia hỏa, cho dù là bị hắn chửi rủa, cũng không coi ra gì. Có thể một câu nói này, nhưng là trong nháy mắt chạm được Bạch Nhạc nghịch lân!

Đột nhiên dừng bước lại, giờ khắc này, Bạch Nhạc trong mắt nhưng là đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát khí.

Trong chốc lát, cho dù là Đàm Duyệt Cường đón nhận dạng này ánh mắt, trong lòng cũng không khỏi hơi hơi phát lạnh, lập tức nhớ tới bây giờ Bạch Nhạc liền linh lực đều đã bị phong bế, một màn kia sợ hãi nhất thời liền hóa thành xấu hổ.

"Ầm!"

Lại là một cước đạp đến Bạch Nhạc trên người, Đàm Duyệt Cường hừ lạnh nói, "Nhìn cái gì vậy? Tiểu súc sinh, trước đó ngươi không phải muốn giết ta sao? Không nghĩ tới có một ngày hội rơi vào trên tay ta a? Ta cam đoan ngày này, sẽ để cho ngươi cả đời đều khó mà quên được!"

PS: Thừa dịp bọn hắn đập kim hoa thời điểm, mượn cái máy vi tính xách tay đuổi chương một đi ra!

Như vậy chăm chỉ ta, các ngươi còn không đập điểm nhóm cổ vũ một chút không?

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Giết đi

"Tô sư tỷ, ta bả tiểu tử này mang tới! Tiểu súc sinh này đến bây giờ đều còn không thành thật, ta xem, còn phải cho hắn một ít khổ sở ăn mới được." Đem Bạch Nhạc đẩy vào trong phòng, Đàm Duyệt Cường vẻ mặt nịnh nọt mở miệng nói, "Tô sư tỷ yên tâm, tuyệt đối sẽ không bẩn tay ngươi, chỉ cần ngươi gật đầu, ta có một trăm chủng biện pháp để cho hắn mở miệng, loại này tiện chủng chính là thiếu đánh, chỉ cần đánh đau, hắn mới có thể thành thật."

Bị Đàm Duyệt Cường đẩy vào gian phòng, Bạch Nhạc chậm rãi xoay người lại nhìn Đàm Duyệt Cường bình tĩnh nói rằng, "Mọi người nói ngươi xảo trá như hồ, lại thủ đoạn độc ác, đáng tiếc, lại cuối cùng chỉ là một ít tiểu thông minh mà thôi."

Bị Bạch Nhạc như thế châm chọc, Đàm Duyệt Cường nhất thời liền tạc mao, "Tiểu súc sinh, ngươi nói cái gì, có gan nói lại lần nữa xem?"

"Hai lần từ trong tay của ta chạy trốn, ngươi cho rằng là ngươi bản lĩnh? Bất quá, chẳng qua là ta căn bản không có con mắt nhìn qua ngươi mà thôi." Lắc đầu, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Vô luận nhiều gian xảo thông minh hồ ly, cũng cuối cùng chỉ là hồ ly mà thôi. . . Ngươi có thể được tay rất nhiều lần, có thể chỉ cần thất thủ một lần chính là vạn kiếp bất phục."

"Chết đã đến nơi còn dám mạnh miệng, ta xem ngươi là chán sống!" Xấu hổ phía dưới, Đàm Duyệt Cường giơ tay lên chính là một cái tát hướng về Bạch Nhạc trên mặt quất tới.

Một tát này Đàm Duyệt Cường ra tay vô cùng ác độc, ý định muốn đem Bạch Nhạc miệng đầy răng đều phá huỷ.

Cứ như vậy lạnh lùng nhìn Đàm Duyệt Cường, Bạch Nhạc hai tay cõng ở phía sau, thậm chí ngay cả ngăn cản một chút ý tứ cũng không có, nhưng mà một tát này lại y nguyên vẫn là không thể kéo xuống tới.

Tại nửa đường bên trên, liền bị một con trắng nõn bàn tay bắt cổ tay lại, ngạnh sinh sinh lơ lửng giữa không trung.

"Tô sư tỷ, ngươi đây là ý gì?"

Cổ tay bị Tô Nhan bắt lại, Đàm Duyệt Cường trong lòng đột nhiên vừa nhảy, ẩn nhiên phát hiện có một chút bất an, vội vã mở miệng hỏi.

"Giết đi, cũng đừng để hắn chết quá dễ dàng." Khóe mắt cũng không có lại liếc Đàm Duyệt Cường liếc mắt, Bạch Nhạc thẳng đi tới bên cạnh bàn ngồi xuống, không để ý bưng lên Tô Nhan chén trà uống một ngụm, nhàn nhạt phân phó nói.

"Đúng, công tử!"

Đàm Duyệt Cường thậm chí đều còn chưa hiểu đến tột cùng phát sinh cái gì, liền chỉ thấy Tô Nhan một bộ cung kính dáng vẻ, hướng về Bạch Nhạc khom mình hành lễ, vẫn như cũ một bộ nha hoàn dáng vẻ, nhẹ giọng đáp ứng nói.

Trong lúc đó, Đàm Duyệt Cường sắc mặt chợt đại biến, điên muốn bên ngoài phòng bỏ chạy.

Chỉ là, tại Tô Nhan trước mặt, lại ở đâu có hắn đào tẩu tư cách.

Thân hình hơi chao đảo một cái, Tô Nhan liền trực tiếp xuất hiện tại Đàm Duyệt Cường bên người, một chưởng vỗ tại hắn miệng ngực, oanh một tiếng quăng mạnh xuống đất, ngã đầy bụi đất, nghiễm nhiên một bộ ngã gục dáng vẻ.

"Tô sư tỷ, ngươi điên sao? Cổ Hiên sư huynh để ngươi bắt lại Bạch Nhạc, ngươi dám giúp đỡ hắn, không sợ huyết cấm phản phệ sao?" Tới mức này, Đàm Duyệt Cường tự nhiên biết Tô Nhan tất nhiên đã ngã về phía Bạch Nhạc, chỉ là hắn làm thế nào cũng nghĩ không thông, tồn tại huyết cấm ước thúc, Tô Nhan làm sao dám phản bội tông môn.

Chuyện cho tới bây giờ, huyết cấm cũng đã trở thành hắn cuối cùng trông cậy vào.

"Ngươi ngay cả ta rốt cuộc ai cũng không biết, cũng dám như vậy vọng ngôn. . . Thực sự là thương cảm!" Thong thả uống một miệng trà, Bạch Nhạc khinh thường châm chọc nói.

"Đàm sư đệ, ngươi dám đối công tử nói năng lỗ mãng, chính là chết tiệt, không được giãy dụa. . . Ta sẽ tự mình tiễn ngươi lên đường!" Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Tô Nhan cười lạnh một tiếng, nhẹ giọng mở miệng nói.

Cơ hồ là vừa nói, Tô Nhan theo sát một chưởng vỗ ra, cường đại ma khí chợt bạo phát, trong khoảnh khắc liền trực tiếp phá Đàm Duyệt Cường linh phủ.

Trong nháy mắt, Đàm Duyệt Cường nhất thời hét thảm một tiếng, toàn thân ma khí sôi trào, thống khổ trên mặt đất điên cuồng lăn.

Linh phủ bị phế, trong cơ thể ma khí tùy ý phát tiết, đối với vốn là căn cơ bất ổn Đàm Duyệt Cường mà nói, nhất định chính là cực hình.

Nhưng mà, chân chính thống khổ, đến thời khắc này, trên thực tế, cũng mới bất quá mới vừa bắt đầu mà thôi.

Phế bỏ linh phủ, Tô Nhan dễ dàng liền có thể lấy Mị Hoặc Chi Thuật khống chế được Đàm Duyệt Cường thân thể, thậm chí còn tận lực làm hắn bảo trì vẻ thanh tỉnh, có thể rõ ràng cảm giác được chính mình làm ra tất cả, thừa nhận sở hữu thống khổ, đã có hết lần này tới lần khác

không khống chế được thân thể mình.

Tranh một tiếng, Đàm Duyệt Cường chính mình rút ra Tùy Thân Bội Kiếm, như là đối đãi hung ác nhất địch nhân, một kiếm hung hăng hướng về trên người mình chém xuống đi, trong nháy mắt liền chém xuống một miếng thịt tới.

Đau nhức phía dưới, Đàm Duyệt Cường không khống chế được hét thảm lên, nhưng lại vẫn như cũ không khống chế được tay mình, lần nữa huy kiếm chặt xuống.

"Cút ra ngoài chết, đừng bẩn công tử con mắt!" Lạnh rên một tiếng, Tô Nhan nhẹ nhàng một cước, liền trực tiếp đem Đàm Duyệt Cường đạp ra ngoài.

Ngay tại bên ngoài phòng, Đàm Duyệt Cường một bên hét thảm, vừa dùng kiếm cắt chính mình thịt, tại thống khổ cùng trong sự sợ hãi vượt qua sinh mạng này thời khắc tối hậu.

Đóng cửa lại, Tô Nhan liền lần nữa khôi phục cái kia tiểu nữ nhân dáng dấp, nhu thuận cho Bạch Nhạc thêm vào nước trà, "Công tử lần này trở về, không biết có gì phân phó?"

Vô luận đối với Bạch Nhạc vẫn là Tô Nhan mà nói, Đàm Duyệt Cường đều chẳng qua vẻn vẹn chỉ là một cái bé nhỏ không đáng kể tiểu nhân vật mà thôi, căn bản sẽ không tốn hao quá nhiều tâm tư.

Chân chính để cho Tô Nhan không hiểu, vẫn là Bạch Nhạc vì sao phải mượn nàng tay, lần nữa lui về Bạch gia.

"Cổ Hiên ở đâu?"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

"Cần phải còn chưa vào thành, bây giờ huyết tế vừa mới mở ra, huyết ảnh tế đàn còn không có thành hình, huyết hà chưa hiện, hắn sẽ không như thế sớm lộ diện." Lắc đầu, Tô Nhan giải thích.

"Có ý gì, nói rõ ràng."

"Cái gọi là huyết tế, trên thực tế bản thân liền là một lần nghi thức hiến tế, chỉ là hiến tế đối tượng, lại cũng không là người kia, mà Tu La Đạo! Cũng chính là trong tin đồn, có thể đánh thức Huyết Chi Tu La." Sửa sang một chút ý nghĩ, Tô Nhan nhất thời mở miệng giải thích.

Trên thực tế, những thứ này nguyên bản cũng đều là Huyết Ảnh Ma Tông tân bí, lấy thân phận căn bản không có khả năng biết, chỉ là Tô Nhan dám lợi dụng mình cùng Cổ Hiên quan hệ đặc thù, từ Cổ Hiên trong miệng moi ra mấy tin tức này.

Nguyên bản Tô Nhan chỉ là muốn hỏi nhiều một ít tình huống, dễ tìm cơ hội đào tẩu, lại không nghĩ rằng, mấy tin tức này ngược lại là thật dùng tới.

Cũng không đợi Bạch Nhạc đặt câu hỏi, Tô Nhan trực tiếp tự nói xuống dưới, "Huyết ảnh tế đàn thành hình lúc, hội hiển hiện ra một cái huyết hà, đến lúc đó, Cổ Hiên liền sẽ lén vào huyết hà tu luyện, mượn cơ hội đột phá Tinh Cung Cảnh. Huyết tế lực lượng đều ẩn chứa tại trong huyết hà, chẳng những có thể lấy đánh thức Huyết Chi Tu La, đối với Huyết Ảnh Ma Tông người mà nói, cũng cũng là tốt nhất tu luyện cơ hội, so tu luyện cái gì bảo địa đều mạnh nhiều."

"Huyết hà lúc nào sẽ xuất hiện?" Trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

"Tối nay giờ tý!" Tô Nhan khẳng định hồi đáp, "Ngay tại Thanh Châu thành trung tâm, cũng chính là. . . Phủ thành chủ vị trí!"

Đối với Bạch Nhạc mà nói, thực lực của hắn thật tịnh không đủ để thật cuốn vào bên trong, đó là vận dụng Thông Thiên Ma Công, cùng Phá Nam Phi loại này chân chính Tinh Cung Cảnh cường giả so với, cũng vẫn như cũ còn có hầu như không thể vượt qua khoảng cách!

Đối với hắn mà nói, đánh chết Cổ Hiên mới là tốt nhất mục tiêu, mà huyết hà thành hình lúc, hiển nhiên chính là hắn cơ hội tốt nhất!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162: Trời giáng huyết hà

Nhân lực suy tính, có đôi khi thật thật rất nhỏ bé.

Đứng ở phía trước cửa sổ, nhìn sóng gợn lăn tăn mặt hồ, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút xuất thần.

Cho dù là tại Bạch phủ bên trong, hắn cũng có thể rõ ràng nghe phía bên ngoài tiếng chém giết, tiếng kêu rên!

Một đêm này, đối với Thanh Châu thành mà nói, đã định trước như là luyện ngục đáng sợ.

Bạch Nhạc rất muốn ra tay cứu người, ngăn cản đối phương huyết tế, tựa như trước đó ở trong trấn nhỏ, hắn cùng với Thanh Vân Kỵ liên thủ đối phó Lãnh Thiên Thạch thời điểm.

Nhưng hắn rồi lại so bất luận kẻ nào đều biết, hắn hiện tại cái gì cũng làm không.

Trận này huyết tế, là Huyết Ảnh Ma Tông vài chục năm khổ tâm kinh doanh kết quả, căn bản không phải một mình hắn có khả năng ảnh hưởng, đại thế bên trong, hắn duy nhất có thể làm chính là nước chảy bèo trôi, tại cuồn cuộn mà đến sóng triều bên trong, tìm một cái thích hợp nhất thời cơ xuất thủ.

Duy nhất may mắn là, chí ít hắn bảo trụ Bạch gia, cam đoan Bạch Thanh Nhã an toàn.

"Công tử, sở hữu thám tử đều đã xử trí."

Phía sau Tô Nhan thanh âm nhẹ nhàng vang lên.

Trước đó, sở dĩ muốn để Đàm Duyệt Cường tự mình đem Bạch Nhạc đưa đến Thính Hương Thủy Tạ, chính là vì nói cho từ trên xuống dưới nhà họ Bạch tất cả mọi người, Bạch gia đã bị bắt trở lại, cũng chỉ có như vậy, mới có thể để cho Bạch gia bên trong sở hữu không ổn định nhân tố toàn bộ bạo lộ ra.

Huyết Ảnh Ma Tông phái tại Bạch gia nội ứng cùng thám tử, rất nhanh thì toàn bộ nhảy ra, đương nhiên trong lúc này tự nhiên cũng bao quát một ít vì cầu mạng sống, làm bộ nội ứng, muốn nhân cơ hội kiếm bộn, thậm chí là bỏ đá xuống giếng người.

Bất quá, cái kia không trọng yếu! Bạch Nhạc muốn chính là xông lên đến xuống, triệt để đem Bạch gia tẩy trừ một lần, đem cái này chút giấu ở Bạch gia bên trong sâu mọt toàn bộ tẩy rửa, mới có thể để cho Bạch gia tắm máu trọng sinh! Sau này, cho dù là Bạch Nhạc không ở Thanh châu, cũng vẫn như cũ có thể làm cho Bạch Thanh Nhã hoàn toàn khống chế Bạch gia.

Lấy Tô Nhan tâm trí cùng tàn nhẫn, tự mình xuất thủ, liền hầu như có thể bảo đảm không có một con cá lọt lưới, ngắn ngủi hơn một canh giờ thời gian, cũng đã xử lý sạch sẽ.

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc cũng không có hỏi kỹ, chỉ là nhẹ giọng mở miệng nói, "Giờ nào?"

"Còn có một khắc đồng hồ chính là giờ tý." Tô Nhan tự nhiên biết Bạch Nhạc muốn hỏi là cái gì, nhẹ giọng đáp.

Ngẩng đầu, nhìn Tô Nhan, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Trận chiến này, thắng bại khó liệu! Nếu ta bỏ mình, từ không nói nhiều! Nếu ta có thể trở về, tự nhiên cho ngươi một phần tạo hóa, lấy làm mấy ngày nay, ngươi giúp ta hồi báo."

Bình tĩnh mà xem xét, mặc dù Tô Nhan thật có chịu hắn uy hiếp giai cấp, có thể làm chuyện nhưng là tận tâm tận lực, không có nửa điểm có lệ.

Bạch Nhạc vốn là ân oán rõ ràng, tự nhiên không tiếc tại dành cho Tô Nhan chỗ tốt.

Hơn nữa, người mang Thông Thiên Ma Công, Bạch Nhạc cũng thật có tự tin này có thể dành cho Tô Nhan đủ đủ hồi báo.

"Đa tạ công tử!"

Hạ thấp người một bộ, Tô Nhan vội vàng nói cám ơn.

Mặc dù không biết Bạch Nhạc rốt cuộc là thân phận gì, có thể chỉ bằng cái kia phần thực lực đáng sợ, liền tuyệt không đơn giản! Quan trọng hơn là, từ Bạch Nhạc trong lời nói, nàng có thể phân biệt ra được, chí ít Bạch Nhạc vẫn chưa dự định qua sông đoạn cầu giết nàng diệt khẩu.

Có thể hóa giải huyết cấm, thoát khỏi Huyết Ảnh Ma Tông, có thể giữ được tánh mạng, đối nàng mà nói, cũng đã là tốt đẹp nhất chỗ.

Thậm chí còn, Bạch Nhạc lần này đi một trận chiến này thắng bại đều đã cùng nàng không có quan hệ gì.

Mặc dù Bạch Nhạc chết, không có huyết cấm ước thúc, nàng cũng có thể đơn giản thoát thân.

"Công tử cát nhân tự có thiên tướng, chuyến này nhất định hoàn toàn thắng lợi!"

Bật cười lớn, Bạch Nhạc cũng không hồi đáp, thẳng hồi chuyển gian phòng. Đợi lúc trở ra, cũng đã thay một bộ thanh sam, biến thành cái kia đáng sợ thần bí ma tu.

Mượn lấy bóng đêm, Bạch Nhạc lăng không dựng lên, qua trong giây lát liền trực tiếp tiêu thất trong bóng đêm.

... ...

So với việc Bạch phủ an bình, một đêm này, toàn bộ Thanh Châu phủ nhưng là khắp nơi đều tràn đầy giết chóc cùng tử vong!

Thậm chí không ai tính toán rõ ràng đến tột cùng chết bao nhiêu người.

Thủ ở trước cửa thành ba nghìn Thanh Vân Kỵ, tại đây ngắn ngủi hai canh giờ bên trong, liền hao tổn quá nửa, mỗi một bước hầu như đều là dùng tiên huyết nhiễm hồng.

Vô luận trong ngày thường đối Thanh Vân Kỵ là dạng gì ấn tượng, giờ khắc này, nhìn cái kia một chỗ tiên huyết cùng thi thể, cũng đủ làm cho bất luận kẻ nào sinh ra kính ý.

"Giết!"

Theo quát to một tiếng chợt vang lên, một đạo huyết ảnh chợt phá không tới, khủng bố ma khí mang bọc một cổ huyết sắc sóng triều mặt tiền cửa hiệu tới!

Oanh! ! !

Đấm ra một quyền, trước cửa thành không gian phảng phất đều tùy theo ngưng trệ một chút.

Huyết sắc thiêu đốt, một quyền kia tại ngắn ngủi trong khoảnh khắc, hóa thành một chỉ đủ có vài chục mét thật lớn quyền ảnh, hung hăng đập về phía cửa thành!

Một quyền này mới là chân chính hung uy ngập trời!

Cho dù là canh giữ ở trước cửa những thứ này Thanh Vân Kỵ kết trận cũng căn bản đỡ không được một quyền như vậy, cơ hồ là trong khoảnh khắc, trận hình liền bị tách ra, để cho một quyền kia hung hăng nện ở trên cửa thành!

Thật lớn cửa thành tại trong khoảnh khắc, ầm ầm sụp đổ!

Chờ đến người khác khi phản ứng lại sau khi, đối phương thân ảnh đã biến mất ở Thanh Châu thành bên trong.

Uy thế như thế, quả thực đã tiếp cận Tinh Cung Cảnh tồn tại.

"Cổ Hiên!"

Nhìn đối phương bóng lưng, Thanh Vân Kỵ thống lĩnh trong miệng phun ra tên này, nhưng trong lòng cũng không khỏi có chút phát sáp!

Vẻn vẹn một quyền a, Thanh Vân Kỵ đau khổ chống đỡ phòng tuyến cứ như vậy triệt để tuyên cáo tan vỡ.

Đương nhiên, đối với toàn bộ Thanh Châu thành mà nói, một màn này, cũng tựa hồ vẻn vẹn chỉ là một cái mở màn mà thôi!

Theo Cổ Hiên xuất thủ, toàn bộ Huyết Ảnh Ma Tông cao thủ chân chánh, cũng tận số động.

Huyết ảnh tế đàn gần thành hình, đối với Huyết Ảnh Ma Tông mà nói, cũng đã đến thời khắc mấu chốt nhất, hầu như có thể nói là đem sở hữu lá bài đều toàn bộ vén đi ra.

... .. .

"Ngô Tuyết Tùng, ta nói, ngươi ngăn không được ta!"

Trong bầu trời, Phá Nam Phi trong mắt lộ ra lau một cái vẻ tự tin, cười lớn mở miệng nói.

Tiên Du Kiếm Trận tuy mạnh, có thể Ngô Tuyết Tùng lại cuối cùng chuẩn bị quá gấp gáp, chỉ bằng Ngô Tuyết Tùng một cá nhân, căn bản là không có cách đối kháng Huyết Ảnh Ma Tông vài chục năm khổ tâm kinh doanh.

"Huyết hà cuốn ngược, mở cho ta!"

Ma khí phun ra nuốt vào, trong bầu trời chợt hiện ra một tòa khủng bố tinh cung hư ảnh, ngay tại lúc đó, không chỉ là Phá Nam Phi, Huyết Ảnh Ma Tông mặt khác mấy vị Tinh Cung Cảnh cường giả cũng đồng thời xuất thủ!

Ngưng kết tại Thanh Châu thành thượng huyết sắc chợt hóa thành một cái huyết hà, từ trong trời cao dòng nước xiết thẳng xuống dưới, trong nháy mắt, liền giải khai Tiên Du Kiếm Trận, hướng về Thanh Châu thành trung tâm tràn ngập mà đi.

Huyết hà hiển hiện, cơ hồ là trong nháy mắt, liền lệnh trong thành chủ phủ tất cả mọi người thốt nhiên biến sắc!

Dù cho là mạnh như Lý Phù Nam, cũng căn bản không dám ngạnh hám huyết hà chi lực, chỉ có thể lấy tốc độ nhanh nhất rời khỏi phủ thành chủ.

Đây là phản ứng nhanh, những cái kia tu vi chưa đủ, vừa không có cao thủ hỗ trợ tu hành giả, thậm chí căn bản là tới không kịp né tránh, liền trực tiếp bị huyết hà hướng một cái chánh, trong khoảnh khắc, liền bị cuốn vào bên trong, hóa thành huyết hà một bộ phận!

To như vậy một cái phủ thành chủ, liền tại ngắn như vậy ngắn không đến trăm hơi thở thời gian, triệt để bị dìm ngập!

Càng đáng sợ hơn là, điều này huyết hà vẫn còn ở không ngừng hướng về xung quanh tràn ngập, dường như muốn đem toàn bộ Thanh Châu thành bao phủ.

Toàn bộ sinh linh đang bị huyết hà thôn phệ đồng thời, liền sẽ hóa thành bên trong một bộ phận, không ngừng lớn mạnh huyết hà.

Đối với Thanh Châu thành mà nói, chân chính huyết tế, có thể nói, từ nơi này một khắc mới chính thức bắt đầu.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 163: Cuốn vào huyết hà

"Ngưng!"

Thối lui đến phủ thành chủ bên ngoài, huyết hà lan tràn biên giới, Lý Phù Nam lúc này mới chân chính đứng vững gót chân.

Bước ra một bước, trong nháy mắt có vô số băng hoa ngưng kết mà ra, hóa thành một đạo tường băng, đem lan tràn tới huyết hà ngăn lại, tạm thời bảo vệ phía sau cái kia một mảnh dân cư.

Nhưng dù cho như thế, huyết hà đánh thẳng tới, cũng vẫn làm cho Lý Phù Nam chịu đến phản phệ, phun ra một ngụm máu tới.

Huyết hà là vô số Thanh Châu phủ người vô tội tinh huyết ngưng tụ, tụ đại thế mà thành, mà Lý Phù Nam nhưng là tại lấy bản thân tu vi đối kháng huyết hà, có thể miễn cưỡng ngăn trở một bộ phận huyết hà lan tràn cũng đã rất không tầm thường.

Lúc này phủ thành chủ phụ cận tụ tập không ít cường giả, nhưng chân chính có thể đứng đi ra thoáng ngăn cản một chút huyết hà, trừ Lý Phù Nam ở ngoài, cũng cũng chỉ có hai người mà thôi.

Cơ hồ là đồng thời, một đạo thân ảnh giống như một đạo huyết ảnh, bay thẳng đến huyết hà phía trên, thậm chí có thể nói, liền đạp ở huyết hà này phía trên.

"Bọ ngựa đấu xe, bằng các ngươi cũng xứng ngăn cản huyết hà?" Cười lạnh một tiếng, Cổ Hiên dưới chân đột nhiên một bước, huyết hà phía trên chợt lật lên một hồi sóng triều, hướng về xung quanh đánh ra mà đến.

"Răng rắc!"

Trong nháy mắt, Lý Phù Nam thật vất vả mới ngưng kết ra tường băng ầm ầm vỡ nát, bức Lý Phù Nam cũng không thể không bay vào không trung, tách ra cuồn cuộn mà đến huyết sắc sóng triều.

"Cổ Hiên! ! !"

Gắt gao nhìn chằm chằm đối phương, Lý Phù Nam thanh âm thậm chí đều cơ hồ ngưng kết thành băng, trong mắt tràn đầy sát ý.

Cơ hồ là đồng thời, hắn tu hành giả cũng đồng thời vây lại.

Cổ Hiên tuy mạnh, nhưng nếu là đối mặt nhiều cao thủ như vậy vây công, cũng đồng dạng chắc chắn phải chết.

Cái này cũng không phải cái gì nói quy củ thời điểm, mặc dù kiêu ngạo như Lý Phù Nam cũng sẽ không nói ra đơn đấu những lời như vậy.

"Ha ha ha ha, làm sao, muốn giết ta sao? Ta ở nơi này trong huyết hà, có gan, các ngươi tới a!" Trong miệng phát sinh một trận cười điên cuồng, Cổ Hiên nhưng là căn bản cũng không có phản ứng đến hắn nhóm ý tứ, trong lúc nói chuyện, nửa đoạn thân thể trực tiếp chìm vào trong huyết hà.

Đối với người trong chính đạo mà nói, huyết hà này là khủng bố minh hà, căn bản không dám cuốn vào bên trong, có thể đối Cổ Hiên mà nói, cái này lại nghiễm nhiên là hắn đột phá cơ hội, trong huyết hà lực lượng, chẳng những sẽ không đối hắn tạo thành nửa điểm ảnh hưởng, ngược lại sẽ còn để cho thực lực của hắn tăng vọt.

Tại địa phương khác, hắn không dám đối mặt nhiều như vậy chính đạo cao thủ, có ở cái này trong huyết hà, dù cho là đối phương nhân số nhiều gấp đôi đi nữa, lại làm sao có thể thế nhưng hắn?

"Cổ Hiên, lần trước ngươi ta chi chiến, không phân thắng bại, hôm nay ngươi nhưng có lá gan lại đánh với ta một trận?" Ánh mắt chút ngưng, Lý Phù Nam lạnh giọng quát lên.

"Ta nhổ vào!" Khinh thường phun một ngụm, Cổ Hiên cười lạnh nói, "Trước đó ỷ vào người đông thế mạnh muốn vây công ta, bây giờ không làm gì được huyết hà, lại tới nói gì với ta đơn đấu, chẳng lẽ ngươi cho ta Cổ mỗ dễ bắt nạt sao?"

". . ."

Một câu nói này nhưng là để cho Lý Phù Nam cũng không khỏi hơi chậm lại.

Cổ Hiên không dễ nghe, nhưng lại không thể nghi ngờ chính là sự thực.

Chính tà bất lưỡng lập, đối diện với mấy cái này ma đạo yêu nhân, bọn hắn căn bản là không có nghĩ tới cái gì công bằng.

"Ngươi Cổ Hiên không dễ bắt nạt, chẳng lẽ ta liền mềm yếu dễ bắt nạt hay sao?"

Đột nhiên, một tiếng hừ lạnh chợt vang lên, hô hấp ở giữa, một bộ thanh y mang theo ngập trời ma khí, thẳng xuất hiện ở huyết hà bầu trời, lạnh lùng mở miệng nói.

Vẻn vẹn một câu nói, liền cơ hồ khiến tất cả mọi người tại chỗ trở nên bị kiềm hãm.

"Là ngươi!"

Vô luận là Lý Phù Nam vẫn là Cổ Hiên, đều ngay đầu tiên nhận ra đối phương, trong lòng chợt nổi lên một tia kiêng kỵ chi ý.

"Tới tốt! Cổ mỗ còn sợ ngươi không dám tới đâu!"

Ngẩng đầu, Cổ Hiên trong mắt lộ ra một màn điên cuồng sát khí, lành lạnh mở miệng nói.

So với việc cái kia phần kiêng kỵ, tham dục càng thêm khó có thể ức chế.

Nếu là ở địa phương khác, khác biệt thời điểm, Cổ Hiên chưa chắc thực có can đảm nói thẳng, có ở cái này trong huyết hà, hắn nhưng là lòng tin mười phần, đừng nói đối phương chỉ là linh phủ sơ kỳ, mặc dù đối đầu Tinh Cung Cảnh cường giả, hắn đều dám đánh một trận.

Đương nhiên, Cổ Hiên cũng không ngốc, mặc kệ ngoài miệng nói như thế nào xinh đẹp, nhưng lại tuyệt đối không chịu bước ra huyết hà một bước.

"Huyết hà này hù dọa người bên ngoài, chẳng lẽ ngươi cho rằng còn có thể hù dọa ta hay sao?" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc căn bản không có nửa điểm sợ hãi, thân hình thoắt một cái liền trực tiếp bước vào trong huyết hà.

Đối với người trong chính đạo mà nói, huyết hà ăn mòn tính cực mạnh, chỉ có thể bằng vào linh lực mạnh mẽ chống đỡ, chính là Lý Phù Nam rơi vào trong huyết hà, chỉ sợ cũng cũng khó thoát khỏi cái chết.

Nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này lại căn bản không phải vấn đề gì.

Hắn mặc dù không phải Huyết Ảnh Ma Tông người, nhưng có Thông Thiên Ma Công mang theo, lại có sợ gì?

Mấy cái thổ tức ở giữa, Bạch Nhạc tựa như cùng Cổ Hiên, nửa đoạn thân

thể chìm vào trong huyết hà.

Chính như Bạch Nhạc dự tính, Thông Thiên Ma Công vận chuyển lên đến, huyết hà chi lực, liền không cách nào nữa mang đến cho hắn nửa điểm uy hiếp.

Chỉ là, một màn này rơi vào trong mắt người khác, cũng là thật đem tất cả mọi người xem ngốc.

Bọn hắn mặc dù không phải ma tu, cũng có thể nhìn ra được Bạch Nhạc tuyệt đối không phải Huyết Ảnh Ma Tông người, có thể hết lần này tới lần khác, huyết hà này cũng đồng dạng không làm gì được hắn chút nào.

Chỉ bằng vào chiêu thức ấy, liền đủ để khiến tâm thần người thất thủ.

Trong lòng hơi hơi trầm xuống, Cổ Hiên cũng đồng dạng có chút ngoài ý muốn, mặc dù hắn một mực nghe nói Thông Thiên Ma Quân đáng sợ, nhưng lại cũng không nghĩ đến, Thông Thiên Ma Công lại có thể bá đạo tới mức như thế.

"Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi có thể tại trong huyết hà chống đỡ bao lâu!" Trong mắt lóe lên vẻ tàn khốc, Cổ Hiên một tay một trảo, huyết hà phía trên chợt nổi lên một hồi cơn sóng thần, bất quá trong nháy mắt, liền trực tiếp đưa hắn cùng Bạch Nhạc hai người đồng thời bao phủ.

Trong lúc nhất thời, mọi người bên cạnh sắc mặt đều là âm tình bất định.

Mặc dù đã sớm đoán được Cổ Hiên có chỗ dựa vào, nhưng cũng không nghĩ tới, đối phương lại có thể đem huyết hà lực lượng khống chế đến mức độ này.

Cuốn vào trong huyết hà a, không chút nào khoa trương nói, chính là Tinh Cung Cảnh cường giả, như bị cuốn vào huyết hà, chỉ sợ cũng tuyệt đối là hữu tử vô sinh.

Người kia tuy là ma tu, chỉ khi nào bị cuốn đi vào, cũng là chết chắc!

Đương nhiên, một cái ma tu có chết hay không, bọn hắn cũng không để bụng, thật là đối phương dù sao cũng là vì ngăn cản huyết tế mà đến, cứ như vậy bị huyết hà thôn phệ mà chết, cũng khó tránh khỏi để cho người ta có chút sợ hãi.

Đáng sợ như thế lực lượng, bọn hắn thật có thể ngăn cản huyết tế sao?

So với việc người khác, chỉ có Lý Phù Nam cau mày.

Cũng chỉ có hắn, mới hiểu được, đừng xem bị cuốn vào huyết hà, nhưng đối phương nhưng chưa chắc sẽ chết.

Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, nếu như đơn giản như vậy liền chết, đó mới thực sự là chuyện cười lớn.

Chỉ là, loại tình huống này, có huyết hà chặn ánh mắt cùng khí tức, hắn chẳng những không xen tay vào được, thậm chí ngay cả liếc mắt nhìn bên trong tình cảnh đều làm không được.

Khẽ cắn môi, Lý Phù Nam lần nữa bước ra một bước, hàn ý trong nháy mắt ngưng băng, lần nữa bắt đầu ngăn lại huyết hà lan tràn.

Mặc dù không xen tay vào được, có thể chỉ cần có thể ức chế huyết hà lan tràn, liền cũng chờ tại biến tướng áp chế Cổ Hiên lực lượng.

Hắn cái gì ân oán cùng quyền lợi, tại Thanh Châu thành nhiều như vậy dân chúng vô tội sinh mệnh trước đó, tựa hồ cũng đã thay đổi bé nhỏ không đáng kể.

Mặc dù hắn biết rõ, mặc dù đối phương thắng, đối với chính đạo mà nói, cũng chưa hẳn là chuyện tốt.

So với việc Huyền Môn, bây giờ trong ma đạo nhô ra thiên tài, thực sự quá nhiều a!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 164: Thôn phệ huyết hà chi lực

Oanh!

Một cái sóng lớn đánh tới, Bạch Nhạc cả người liền triệt để chìm vào trong huyết hà, xung quanh một mảnh huyết sắc căn bản là thấy không rõ bất kỳ vật gì, càng không cách nào phân biệt Cổ Hiên vị trí chỗ ở.

Cơ hồ là bản năng, Bạch Nhạc đã nghĩ nhảy ra huyết hà.

Chỉ là, hơi suy nghĩ, liền mạnh mẽ đem cái này ý niệm trong đầu đè xuống tới.

Một khi Cổ Hiên giấu vào trong huyết hà, dù cho là hắn lao ra huyết hà, cũng y nguyên vẫn là không làm gì được đối phương, ngược lại không bằng thẳng thắn tại trong huyết hà đợi đối phương xuất thủ.

Chỉ là ngoài Bạch Nhạc dự liệu là, trọn một khắc đồng hồ thời gian, Cổ Hiên giống như là tiêu thất, nửa điểm không có hướng hắn xuất thủ ý tứ.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp.

Cổ Hiên là ở mượn huyết hà tu luyện!

Trước đó Tô Nhan liền từng nói qua, Cổ Hiên là muốn mượn lần này huyết tế tới đột phá Tinh Cung Chi Cảnh.

Bây giờ nhớ tới, nhưng là trực tiếp bị Cổ Hiên lừa gạt.

Hắn căn bản cũng không có lập tức cùng chính mình phản cái sinh tử ý tứ, huyết hà từ trên trời giáng xuống, Cổ Hiên trước tiên liền xuất hiện, mục chính là mượn huyết hà chi lực đột phá.

Chỉ cần hắn có thể đủ thuận lợi bước vào Tinh Cung Cảnh, cái thời gian đó, tự nhiên có thể đơn giản nghiền ép chính mình thủ thắng, đây cũng là thực lực tuyệt đối áp chế.

Không, còn không chỉ như vậy!

Cố ý đem chính mình dẫn vào huyết hà, chính là có ý ngăn chặn chính mình, đợi hắn sau khi đột phá, lại xuất thủ bắt lại chính mình ép hỏi Thông Thiên Ma Công, sợ rằng đây mới là Cổ Hiên dự định a?

Ngay trước thật sâu tâm cơ!

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc nhưng là cũng theo đó cười lạnh.

Cổ Hiên tựa hồ cái gì đều tính toán kỹ, có thể hết lần này tới lần khác hắn vẫn sơ xuất tối trọng yếu một điểm, không, hoặc là cũng không phải là sơ xuất, mà là bởi vì hắn căn bản cũng không minh bạch Thông Thiên Ma Công cường đại.

Huyết hà này chi lực, có thể luyện hóa há lại ngăn là hắn Cổ Hiên, người mang Thông Thiên Ma Công, Bạch Nhạc đồng dạng có thể thôn phệ huyết hà chi lực tu hành.

Thông Thiên Ma Công đáng sợ nhất địa phương chính là ở chỗ, có thể thôn phệ tất cả lực lượng tu hành!

Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử có thể hấp thu huyết hà chi lực, Thông Thiên Ma Công liền tất nhiên đồng dạng có thể luyện hóa, thậm chí thôn phệ khả năng so với đối phương còn nhanh hơn.

Bạch Nhạc mặc dù có thời điểm có chút già mồm, nhưng lại tuyệt không cổ hủ!

Điểm này, từ hắn có thể đủ tại tử vong uy hiếp hạ lựa chọn tu luyện Thông Thiên Ma Công thì nhìn đi ra.

Sống chết trước mắt, Bạch Nhạc tuyệt không cổ hủ.

Huyết hà này chi lực là Thanh Châu thành vô số dân chúng vô tội tiên huyết ngưng tụ lực lượng, tại người trong chính đạo trong mắt xem ra, là tà ác dơ bẩn lực lượng, nhưng đối với ma tu mà nói, lực lượng chính là lực lượng, không có gì thiện ác đúng sai phân chia.

Muốn nói để cho Bạch Nhạc chính mình vì tu luyện giết nhiều người như vậy, phát động huyết tế tu luyện, hắn làm không được.

Có thể mặc dù hắn buông tha thôn phệ huyết hà chi lực, những thứ này chết đi người cũng không khả năng sống lại, đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này liền vẻn vẹn chỉ là lực lượng bản thân.

Từ trong xương, Bạch Nhạc thật sớm đã là ma tu!

Một ý niệm, Thông Thiên Ma Công chợt toàn lực vận chuyển, điên cuồng thôn phệ xung quanh huyết hà chi lực!

Chỉ là mấy chục giây thời gian, Bạch Nhạc xung quanh liền tự nhiên hình thành một cái vòng xoáy linh lực, điên cuồng cắn nuốt xung quanh huyết hà chi lực.

Đối với tu luyện Thông Thiên Ma Công mà nói, huyết hà chi lực cùng linh lực thật cũng không có gì khác nhau, đậm đà như vậy huyết hà chi lực, nhất định chính là thiên tạo phúc địa, so với cái gì tụ linh trận các loại hữu hiệu quá nhiều.

Hầu như mỗi thời mỗi khắc, Bạch Nhạc lực lượng đều ở đây tùy theo đề thăng, loại kia thư sướng cảm giác, hầu như làm người ta trầm mê, vĩnh viễn không muốn tỉnh lại.

..

Đảo mắt đã qua hơn một canh giờ.

Trong thời gian này, bao quát Lý Phù Nam ở bên trong, trong chính đạo đệ tử, dùng hết đủ loại biện pháp tới ngăn cản huyết hà lan tràn, hơn nữa còn nhất định phải tại đồng thời ứng phó Huyết Ảnh Ma Tông người trong đánh lén, thậm chí là tự sát thức tập kích.

Thủ tại chỗ này từng cái đệ tử hầu như đều đã mệt sức cùng lực kiệt.

Duy nhất tin tức tốt là, huyết hà mặc dù vẫn còn đang lan tràn, có thể tốc độ chung quy lại tính bị khống chế lại, hơn nữa, đi qua điên cuồng như vậy công kích, Huyết Ảnh Ma Tông cũng đồng dạng có vẻ hơi kế tục không còn chút sức lực nào.

Dù sao bây giờ Huyết Ảnh Ma Tông muốn chống lại là cả Thanh châu sở hữu tông môn, mặc dù ngay từ đầu bị đánh một trở tay không kịp, chỉ khi nào vượt qua sơ kỳ gian nan nhất thời điểm, phía sau liền nhất định có thể đem cục diện ổn định lại.

Chỉ là, đối mặt huyết hà, mặc dù khống chế thế cục, mọi người cũng vẫn như cũ có vẻ hơi không thể tránh được.

.. .

"Phá Nam Phi, mặc dù ngươi chuẩn bị lại đầy đủ thì như thế nào? Thiên hạ này, cuối cùng không phải là các ngươi ma đạo thiên hạ!"

Kiếm phong chỉ phía xa, Ngô Tuyết Tùng trầm giọng mở miệng nói.

"Thiên hạ là ai thiên hạ, ta không dám chắc chắn, có thể chí ít. . . Liền Thanh châu ván cờ này mà nói, các ngươi cũng còn không có thắng!" Khinh thường rên một tiếng, Phá Nam Phi cười lạnh nói, "Ngô Tuyết Tùng, thời gian dài như vậy, Thất Tinh Tông vị lão tổ kia đều không có lộ diện, ngươi không cảm thấy kỳ quái sao?"

Nhắc tới cái này, Ngô Tuyết Tùng con ngươi cũng không khỏi hơi hơi co rụt lại.

Bây giờ đánh tới mức này, Huyết Ảnh Ma Tông tuy có không ít Tinh Cung Cảnh cường giả nổi lên mặt nước, nhưng những này Thanh châu tông môn, cũng đồng dạng có cường giả xuất thủ, mặc dù bây giờ đã dần dần chiếm thượng phong, nhưng lại vẫn không có giải quyết dứt khoát hiệu quả.

Không khác, cũng là bởi vì không có cao thủ chân chánh lộ diện.

Huyền cấp tông môn không tính là gì, thật là Thanh châu lại dù sao cũng là có Địa cấp tông môn tồn tại.

Phải biết, có thể trở thành Địa cấp tông môn, mấu chốt nhất một điểm chính là, nhất định phải có Tinh Hải Cảnh tồn tại tọa trấn.

Mà Thất Tinh Tông vị lão tổ kia, thình lình liền chính là Tinh Hải Cảnh cường giả!

Đừng xem bây giờ bọn hắn đánh hung, nhưng trên thực tế, một khi có Tinh Hải Cảnh tồn tại xuất thủ, trong nháy mắt liền có thể xoay chuyển chiến cuộc!

Thần uy như biển!

Bước vào Tinh Hải Cảnh cường giả, một người liền có phá hủy một

thành năng lực, nếu như chịu ra tay, vô luận Phá Nam Phi bọn hắn nhảy thế nào, cũng vẫn như cũ chỉ là tên hề!

Bây giờ một trận chiến này, thật là quan hệ đến Thanh Châu thành tất cả mọi người tồn vong, thậm chí khả năng quan hệ đến Thanh châu số mệnh, mặc dù vị lão tổ kia lại như thế nào không hỏi thế sự, đến mức độ này, cũng kiên quyết không có khoanh tay đứng nhìn đạo lý.

Trừ phi. . . Đã có ma đạo cự kình ngăn chặn vị kia Tinh Hải Cảnh lão tổ!

Chứng kiến Ngô Tuyết Tùng sắc mặt, Phá Nam Phi khoái ý mở miệng nói, "Thế nhân đều là cho rằng, Huyết Ảnh Ma Tông chỉ là Thanh châu một chỗ tông môn, làm sao biết bổn tông súc tích! Nếu không có ma đạo cự kình ở sau lưng, Mỗ gia thì như thế nào dám mưu đồ Thanh châu?"

Một câu nói này, nhưng là lệnh Ngô Tuyết Tùng thốt nhiên biến sắc!

Ma đạo cự kình!

Thế gian này ma đạo bị Đạo Lăng Thiên Tông áp chế không thở nổi, có thể phàm là có thể từ Đạo Lăng Thiên Tông truy sát hạ sống sót ma đạo cự kình, từng cái đều là không tầm thường nhân vật khủng bố.

Nếu là thật có ma đạo cự kình nhúng tay, việc này, khả năng liền không chỉ có chỉ là Thanh châu một chỗ sự tình.

Quy về kết quả, đây hết thảy cuối cùng đều là bởi vì Đạo Lăng sơn trận chiến kia dựng lên.

Thiên hạ này, cuối cùng là phải lại loạn sao?

Oanh!

Cơ hồ là hai người vừa nói, huyết hà lần nữa sôi trào, cuồn cuộn huyết

hà lấy phủ thành chủ làm trung tâm, chợt ngưng kết thành một cái dài đến vài trăm thước thật lớn tế đàn!

Cứ việc vẫn chỉ là một cái hình thức ban đầu, nhưng cũng đã có thể cảm thụ được cái kia đáng sợ lực lượng.

Huyết ảnh tế đàn!

Kinh lịch hơn một canh giờ dựng dục, trong huyết hà, rốt cục bắt đầu hướng về huyết ảnh tế đàn diễn hóa.

Huyết sắc che trời, phảng phất có vô số cây huyết tuyến, mơ hồ đem toàn bộ Thanh Châu thành bao phủ bên trong, lộ ra lau một cái chân chính khí tức hủy diệt.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 165: Một trận chiến này, có thắng không bại

Kịch liệt rung chuyển bên trong, nguyên bản đắm chìm tại huyết hà chi lực luyện hóa bên trong Bạch Nhạc chợt bị thức tỉnh.

Xung quanh cái kia bàng bạc lực lượng, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi cảm thụ được một loại hít thở không thông cảm giác áp bách, phảng phất có một cái cực kỳ kinh khủng tồn tại, đang ở chậm rãi thức tỉnh.

Vẻ sợ hãi kinh hãi!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc mới đột nhiên thức tỉnh, tại chính mình thôn phệ luyện hóa huyết hà chi lực thời điểm, huyết hà cũng đồng dạng đang không ngừng lớn mạnh, hướng về huyết ảnh tế đàn diễn hóa.

Luyện hóa huyết hà lực lượng, để cho mình không tự giác liền rơi vào một loại mê say trong trạng thái, khó có thể tự giữ.

Tựa hồ có thể từ đó được ích lợi, lại ngược lại quên, tương đối tại toàn bộ huyết hà lực lượng, chính mình luyện hóa cuối cùng vẻn vẹn chỉ là một phần nhỏ nhất, đại bộ phận lực lượng, đều hóa thành hiến tế tế phẩm hóa thành huyết ảnh tế đàn, bị cái kia không biết tên đáng sợ tồn tại thôn phệ.

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Nhạc sắc mặt nhất thời thay đổi mấy vị xấu xí.

Cứ việc một giờ này tu luyện hiệu quả, liền gần như có thể để qua mấy năm, lúc này tỉnh táo lại Bạch Nhạc nhưng cũng lại không có trước đó loại kia cảm giác vui sướng!

Nhất định phải ngăn cản huyết ảnh tế đàn thành hình!

Thân ở trong huyết hà, Bạch Nhạc cũng không biết người khác như thế nào, khả năng liền hắn bản thân mình mà nói, cũng không nguyện ý đem hy vọng ký thác vào bất luận người nào bên trên.

Huyết hà kịch biến, hướng về huyết ảnh tế đàn diễn hóa, nhưng lại cũng đồng dạng để cho huyết hà lưu động thay đổi quy luật.

Trước đó Bạch Nhạc rất khó phát hiện Cổ Hiên vị trí, nhưng hôm nay chỉ cần men theo huyết hà biến hóa, liền có thể đơn giản tìm được Cổ Hiên!

Trong chốc lát, Bạch Nhạc rồi đột nhiên chứng kiến ngồi ngay ngắn ở trong huyết hà Cổ Hiên.

Lúc này Cổ Hiên toàn bộ người cũng đã bị một cái thật lớn Huyết Kén bao vây lấy, cái kia Huyết Kén giống như là hội hô hấp, theo Cổ Hiên khí tức mà rung động.

Vẻn vẹn liếc một cái, Bạch Nhạc rồi đột nhiên cảm thụ được một loại cường liệt cảm giác nguy cơ.

Không có bất kỳ lý do, có thể Bạch Nhạc đó là có thể cảm giác được, làm Cổ Hiên phá kén mà ra thời điểm, chính là Cổ Hiên bước vào Tinh Cung Cảnh thời điểm.

Nếu như nói, hiện tại Bạch Nhạc cùng Cổ Hiên động thủ, còn có ba phần phần thắng, như vậy một khi để cho Cổ Hiên thuận lợi đột phá, liền cơ hồ là hữu tử vô sinh cục.

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, cũng không dám có chút nào do dự, bước ra một bước, Thông Thiên Ma Công toàn lực vận chuyển, Bạch Nhạc trực tiếp một quyền hướng về kia Huyết Kén đập tới.

Oanh!

Một quyền này đập phải Huyết Kén phía trên, chợt nổi lên một hồi rung động, Huyết Kén run rẩy kịch liệt, nhưng cũng vẻn vẹn chỉ duy trì mấy hơi thở thời gian lại lần nữa khôi phục lại bình tĩnh.

Cái này Huyết Kén đã là dựng dục tẩm bổ, cũng cũng là một đạo hoàn mỹ nhất phòng ngự.

Một quyền đập xuống, Bạch Nhạc liền cảm giác được rõ ràng, dạng này công kích căn bản cũng không khả năng đánh nát Huyết Kén, hoặc có lẽ là, chí ít trong đoạn thời gian căn bản không có bất kỳ hy vọng nào.

Quyết tâm trong lòng, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ tàn khốc, bàn tay thẳng rơi vào Huyết Kén phía trên.

"Thôn thiên!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc đột nhiên lần nữa thi triển ra Thôn Thiên Quyết thần thông, trực tiếp thôn phệ cái này Huyết Kén lực lượng.

Nếu như tình huống bình thường xuống, trừ phi là Tinh Cung Cảnh cường giả tự mình xuất thủ, bằng không liền căn bản không có khả năng lay động Huyết Kén, bởi vì Huyết Kén bản thân liền hình thành một cái hoàn mỹ tuần hoàn, căn bản khó có thể phá hư.

Có thể hết lần này tới lần khác, Thông Thiên Ma Công nhưng căn bản cũng là ở đạp lên tất cả quy tắc.

Thôn Thiên Quyết thần thông, bá đạo nhất vô song, cái gọi là hoàn mỹ tại dạng này thần thông trước mặt, căn bản không có thể một kích.

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc phía sau liền hiện ra một cái nhân hình hư

ảnh.

Điên cuồng thôn phệ xung quanh tất cả lực lượng, cũng bao quát Huyết Kén lực lượng, cái kia hình người hư ảnh rất nhanh liền hóa thành huyết sắc, tối trọng yếu là, bị điên cuồng như vậy mạnh mẽ thôn phệ, Huyết Kén bản thân loại kia gần như hoàn mỹ cân bằng chợt bị phá vỡ.

Cơ hồ là trong nháy mắt, tại Huyết Kén trung cổ hiên liền trực tiếp tỉnh lại.

"Cút! ! !"

Hầu như không cần suy tư, thức tỉnh trong nháy mắt, Cổ Hiên liền đoán được cắt đứt chính mình tu luyện căn nguyên, trong miệng phát sinh gầm lên một tiếng, một quyền trực tiếp đánh văng ra ngoài!

Ùng ùng!

Kịch liệt trùng kích phía dưới, toàn bộ Huyết Kén chợt vỡ nát, khủng bố trùng kích, hầu như lệnh xung quanh tất cả hủy diệt.

Vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Cổ Hiên, lúc này đều rỗi rãnh có chút chật vật.

Tại trong huyết hà trong khoảng thời gian này, hai người thực lực đều có tăng lên rất nhiều, so với việc trấn nhỏ lần đầu giao thủ lúc, lần này song phương trong lòng đều càng cảnh giác rất nhiều, có thể kết quả lại y nguyên vẫn là cân sức ngang tài.

Hai người đều đồng dạng ăn một ít thua thiệt, không có ai hơn được lợi một ít.

Nhưng đối với Cổ Hiên mà nói, nhưng là khắc cốt minh tâm cừu hận!

Bản thân hắn cũng đã đang đột phá Tinh Cung Cảnh biên giới, chỉ thiếu chút nữa, không, nửa bước! Chỉ kém nửa bước là có thể thuận thế đột phá , dựa theo Cổ Hiên chính mình suy tính, tối đa lại có một nén nhang thời gian, liền đủ để cho hắn hoàn thành đột phá!

Có thể hết lần này tới lần khác, chính là chỗ này cuối cùng nửa bước, lại ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc cắt đứt.

Trong mắt lộ ra một tia lãnh ý, Cổ Hiên nhưng là liền cùng đối phương tiếp lời hứng thú cũng không có, theo sát chính là một quyền đập tới, dạng này tình cảnh xuống, hắn hầu như đã bị tức điên.

Không thể lui được nữa, Bạch Nhạc chỉ có thể cắn răng đón đỡ một quyền này.

Không có Thôn Thiên Quyết vì bằng, chỉ bằng vào bản thân lực lượng giao phong, song phương chênh lệch cảnh giới khả năng liền quá lớn, Bạch Nhạc căn bản cũng không có thể cùng Cổ Hiên chống lại.

Một quyền này, chính là lập tức phân cao thấp!

Bạch Nhạc bị đập đi ra ngoài hơn mười mét xa, mà Cổ Hiên thậm chí ngay cả thân hình đều không lắc một chút.

Phải biết, đây là Bạch Nhạc người mang Thông Thiên Ma Thể, bằng không, chỉ một quyền này liền đủ để cho hắn trọng thương.

Cũng may Bạch Nhạc cũng cũng không cần liều chết với hắn, phá đi Huyết Kén, gián đoạn Cổ Hiên đột phá, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng đã là một loại cực đại thắng lợi.

Mượn lấy bị đập bay đi ra lực lượng, Bạch Nhạc nhất thời lui về phía sau.

Chỉ là, tới mức này, Cổ Hiên nơi nào còn đuổi theo để cho Bạch Nhạc ly khai.

"Hiện tại muốn trốn, không chê quá trễ sao? Ta phát thệ nhất định đưa ngươi đầu khớp xương một cây một cây đánh nát!" Gầm lên một tiếng, Cổ Hiên đạp chân xuống, huyết hà thuận thế thành lãng, kéo hắn lấy một loại càng nhanh chóng tốc độ hướng về Bạch Nhạc nhào tới.

Mặc dù Bạch Nhạc cũng đồng dạng có thể mượn Thông Thiên Ma Công thôn phệ huyết hà chi lực, nhưng lại không có khả năng như Cổ Hiên dạng này khống chế huyết hà lực lượng.

Trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc liền ngạnh sinh sinh bị cản lại.

Trong lòng cảm giác nặng nề, Bạch Nhạc cũng biết, chính mình sợ là tránh không khỏi.

Huống chi, lần này vốn là vì gián đoạn huyết tế mà đến, Cổ Hiên bản thân cũng rất có thể là ảnh hưởng huyết tế một nhân tố quan trọng nhất.

Tất nhiên tránh cũng không thể tránh, Bạch Nhạc cũng liền tắt rút đi ý niệm trong đầu.

Một trận chiến này, bản chính là sinh tử tương bác!

"Ngươi muốn chiến, vậy liền chiến!" Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Bạch Nhạc chợt xoay người, giang bàn tay ra trực tiếp hướng về Cổ Hiên đập tới.

"Bọ ngựa đấu xe!" Trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, Cổ Hiên lạnh lùng từ trong miệng phun ra bốn chữ này, căn bản không có đem Bạch Nhạc để vào mắt.

Lại một lần nữa giao thủ, đã để hắn thăm dò Bạch Nhạc mánh khóe.

Đối phương cuối cùng bất quá vẻn vẹn chỉ là linh phủ sơ kỳ mà thôi, chỉ có bằng vào Thôn Thiên Quyết thần thông, mới có thể miễn cưỡng cùng mình chống lại! Có thể hỏi đề ở chỗ, loại kia thần thông, lại làm sao có thể không hạn chế không ngừng thi triển?

Chỉ cần chống nổi cái kia một vòng bạo phát, hắn thì có đủ đủ tự tin oanh sát đối phương.

Một trận chiến này, có thắng không bại!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 166: Vậy cũng thực sự là quá tốt!

"Không cần uổng phí sức lực."

Chứng kiến Lý Phù Nam bọn hắn vẫn còn ở không ngừng công kích huyết hà, nỗ lực ngăn cản huyết ảnh tế đàn thành hình, Dương Bằng có chút bất đắc dĩ mở miệng nói.

"Có ý gì?"

Lý Phù Nam sắc mặt có chút khó coi, nhưng vẫn là ngừng tay, nhìn Dương Bằng hỏi.

Mặc dù Dương Bằng thực lực bản thân không mạnh, hơn nữa xem ra tựa hồ chẳng phải đáng tin cậy, hơi có chút bên trong hai thiếu niên khí chất, nhưng trên thực tế, như Lý Phù Nam loại này chân chính giải Dương Bằng người lại biết, Dương Bằng nhãn giới cực cao, đối với sự tình các loại xem cũng so với người khác chuẩn hơn, càng độc đáo!

"Lão đầu tử nhà ta từng nói qua, huyết ảnh tế đàn một khi thành hình, sẽ thấy không ngoại lực có thể tham gia, tại bản thân nó hoàn thành huyết tế, hoặc là huyết tế thất bại trước đó, không ai có thể phá." Nhún nhún vai, Dương Bằng lắc đầu nói, "Há, có thể cũng không phải tuyệt đối, nhưng ít ra. . . Coi như là lão đầu tử nhà ta cũng làm không được."

". . ."

Một câu nói này vừa ra, Lý Phù Nam cũng liền coi như là triệt để tuyệt niệm đầu.

Người bên ngoài không rõ ràng, hắn chính là biết, Dương Bằng trong miệng vị lão già kia, chính là vị kia đã bước vào Tinh Hải Cảnh Thất Tinh Tông lão tổ.

"Còn có biện pháp nào có thể ngăn cản huyết tế?" Nhìn Dương Bằng, Lý Phù Nam có chút không cam lòng hỏi.

"Hai cái biện pháp." Đưa ra hai ngón tay, Dương Bằng rung đùi đắc ý hồi đáp, "Đệ nhất, chặt đứt huyết ảnh tế đàn cùng Thanh Châu thành liên hệ, một khi huyết ảnh tế đàn vô pháp thu hoạch đủ đủ tiên huyết hiến tế, tự nhiên vô pháp hoàn thành huyết tế."

Nói đến đây, Dương Bằng chỉ vào bầu trời cái kia bao phủ toàn bộ Thanh Châu thành vô số huyết tuyến, có chút bất đắc dĩ nói rằng, "Nếu như lão đầu tử nhà ta tại, có thể còn có thể có thể, trừ hắn ra. . . Toàn bộ Thanh châu sợ là không làm người thứ hai nghĩ."

"Cái kia biện pháp thứ hai đâu?" Dương Bằng lời mới vừa ra miệng, cái chủ ý này liền trực tiếp bị Lý Phù Nam phủ quyết, nếu như vị kia Thất Tinh Tông lão tổ có thể tới, sợ là đã sớm đến, làm thế nào có thể để cho cục diện diễn biến cho tới bây giờ trình độ.

Buông tay một cái, Dương Bằng bất đắc dĩ nói rằng, "Chính là tại huyết ảnh tế đàn thành hình trước đó bước vào trong huyết hà, chém rớt chủ trì huyết tế người, cũng chính là cái kia Cổ Hiên!"

". . ."

Cho dù là Lý Phù Nam lúc này cũng hận không thể đạp cái này gia hỏa mấy đá mới tốt, cái này không đều là nói nhảm sao!

Trước không nói hắn có dám hay không bước vào huyết hà, bây giờ huyết ảnh tế đàn đã thành hình, coi như là hắn nguyện ý liều mạng cái mạng này đi ngăn cản, cũng căn bản không có cơ hội a.

Không đúng!

Trong nháy mắt, Lý Phù Nam trong đầu nhưng là đột nhiên hiện lên một tia sáng, trong nháy mắt, trực tiếp bắt lại Dương Bằng cánh tay, "Ngươi là nói, chỉ cần có người có thể chém rụng Cổ Hiên, là có thể ngăn cản huyết tế?"

"Cái này hiển nhiên, huyết tế không có gì hơn chính là hiến tế, nếu như không người chủ trì, như thế nào có thể thành công?" Gật đầu, Dương Bằng đáp, "Đáng tiếc, huyết hà lực lượng các ngươi cũng nhìn thấy, đừng nói bây giờ đã tới không kịp, dù cho là trước đó, các ngươi ai lại dám bước vào bên trong?"

"Chúng ta là không dám, thế nhưng. . . Trước đó không phải đã có người đuổi theo Cổ Hiên bước vào huyết hà sao?" Gắt gao nhìn chằm chằm trước mắt đang không ngừng thành hình huyết ảnh tế đàn, Lý Phù Nam hít sâu một hơi, nhẹ giọng đáp.

Trong nháy mắt, Dương Bằng trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy, "Ngươi là nói cao thủ huynh?"

Trước đó bước vào huyết hà liền chỉ có vị kia thần bí thanh y ma tu, chỉ là Dương Bằng mặc dù rất xem trọng đối phương, phương diện lý trí nhưng cũng minh bạch, tại trong huyết hà, muốn chém giết Cổ Hiên là khó khăn bực nào, dù là đối phương là ma tu cũng không có ý nghĩa gì.

Huống chi, hơn một canh giờ, nửa điểm phản ứng cũng không có, thấy thế nào cũng nên là chết ở trong huyết hà mới đúng.

Nhìn huyết hà, Lý Phù Nam nhưng là yên lặng không nói.

Cứ việc không muốn thừa nhận, càng không muốn bả hy vọng ký thác vào một cái ma tu trên người, nhưng hắn lại không thừa nhận cũng

không được, cái này hoặc giả đã là bây giờ duy nhất hy vọng.

Tất cả mọi người cho rằng cái kia thanh y ma tu tất nhiên đã chết, chỉ có hắn cảm thấy sự tình khả năng còn có có thể xoay chuyển.

Không cần bất kỳ lý do gì, chỉ bằng đối phương là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân điểm này, cũng đã đủ đủ.

Chỉ là, những lời này, hắn lại không có cách nào đối bất kỳ kẻ nào nói, dù là đối mặt người là Dương Bằng.

... . .

Nghiền ép!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đây chính là một trận nghiêng về một bên tuyệt đối nghiền ép, nếu không phải ỷ vào Thông Thiên Ma Thể, hắn sợ là đã sớm đã bị Cổ Hiên đánh chết mấy mươi lần.

Thần thông loại thủ đoạn này, chỉ có thể là dùng cho cực hạn chém giết lúc liều mạng thủ đoạn.

Nếu như không thể làm đến một kích bại địch, lực uy hiếp liền sẽ giảm đi.

Đối với Cổ Hiên mà nói, lần giao thủ này, liền tựa hồ đã triệt để kéo xuống Bạch Nhạc khăn che mặt bí ẩn, nắm chắc phần thắng!

Cái gọi là Ma Quân truyền nhân, mất đi tầng kia cảm giác thần bí, thật cũng không cái gì không tầm thường.

Đến một bước này, Cổ Hiên cũng rốt cục bộc lộ ra chân thực mục, "Giao ra Thông Thiên Ma Công, ta có thể tha cho ngươi một mạng!"

Muốn ép hỏi Thông Thiên Ma Công, Cổ Hiên tự nhiên liền thu hồi vài phần lực lượng, cũng làm cho Bạch Nhạc rốt cục thở phào được một hơi.

"Coi như là ta nguyện ý cho, ngươi thực có can đảm có muốn không?"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc trong mắt tràn đầy mỉm cười cùng khinh thường.

Mình là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân tin tức đã sớm không tính bí mật, vô luận là Phá Nam Phi vẫn là Hàn Sơn cùng Thất Tinh Tông chân chính cao tầng, tất phải đã được đến tin tức, lúc này, nếu như Cổ Hiên thật từ trên người chính mình được Thông Thiên Ma Công!

Bằng cái gì có thể thủ ở?

"Giết ngươi, có ai sẽ biết?" Trên mặt lộ ra vẻ dử tợn, Cổ Hiên rốt cục kéo xuống một tầng cuối cùng nội khố, trần trụi uy hiếp nói, "Rơi vào trên tay ta, ngươi sẽ minh bạch, chết đều là một loại hy vọng xa vời!"

"Đừng nghĩ đến đào tẩu, huyết ảnh tế đàn đã thành hình, ngăn cách tất cả khí tức, tại huyết tế hoàn thành trước đó, không ai có thể tiến đến, cũng không ai có thể chạy đi!" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Cổ Hiên trên mặt lộ ra vẻ tham lam, lành lạnh mở miệng nói.

Trên thực tế, từ vừa mới bắt đầu Bạch Nhạc bước vào huyết hà thời điểm, Cổ Hiên thì có lòng tin có thể đánh tan Bạch Nhạc, chỉ là lại chậm chạp không có động thủ, mà là tận lực tách ra Bạch Nhạc bắt đầu tu luyện, trừ không muốn bỏ qua lần này điều kiện tốt nhất đột phá cơ hội bên ngoài, rất lớn một bộ phận nguyên nhân chính là sợ Bạch Nhạc nhìn thấy tình thế không đúng liền đào tẩu.

Đừng xem bây giờ Bạch Nhạc tựa hồ bị hắn toàn diện áp chế, nhưng trên thực tế, nếu như Bạch Nhạc chuyên tâm muốn trốn, một khi chạy ra huyết hà, hắn thật đúng là chưa chắc có thể đuổi theo.

Chỉ khi nào huyết ảnh tế đàn thành hình, liền sẽ tự động phong kín không gian xung quanh, đến một bước này, vô luận thành công hay là thất bại, tại huyết tế kết thúc trước đó, đều không người có thể lại bước vào hoặc là ly khai mảnh không gian này!

Trên thực tế, đột phá Tinh Cung Cảnh bản thân thì có cực đại nguy hiểm, nếu không phải là có loại an toàn này hoàn cảnh, Cổ Hiên cũng không dám lựa chọn ở chỗ này nhân cơ hội đột phá.

Chỉ là, Cổ Hiên lại vạn thật không ngờ, nghe được những lời này, Bạch Nhạc trên mặt chẳng những không có nửa điểm hoang mang cùng sợ hãi, ngược lại lộ ra lau một cái chờ mong cùng vẻ hưng phấn. Nhìn về phía ánh mắt của hắn bên trong, tràn đầy nóng lòng thử một lần khoái ý!

"Quả thế à. . . Vậy cũng thực sự là quá tốt!"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 167: Đạo ma song tu

Cổ Hiên có chút nghe không hiểu Bạch Nhạc, nhưng lại bản năng ngửi được một tia cảm giác nguy cơ.

"Chết đã đến nơi, còn muốn nói chuyện giật gân sao? Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi còn có bản lãnh gì!" Trong mắt lộ ra một tia che lấp chi sắc, Cổ Hiên lành lạnh mở miệng nói.

Bước ra một bước, Cổ Hiên theo sát lại là đấm ra một quyền.

Hắn không nghĩ ra đối phương còn có thể có cái gì dựa vào, cũng không rõ ràng loại kia cảm giác nguy cơ bắt nguồn ở cái gì, nhưng những này hư vô mờ mịt đồ vật, không nghĩ ra lại có quan hệ gì? Đối với Cổ Hiên mà nói, đáng giá tín nhiệm nhất chính là mình quả đấm.

Quản ngươi tâm tư gì, bực nào mưu tính, một quyền này xuống dưới, liền có thể toàn bộ đánh bể!

Ngửi được nguy hiểm bản năng, Cổ Hiên lần này ra tay nặng hơn, rất có không tiếc hủy diệt đối phương tàn nhẫn.

"Vù vù!"

Trước đó giao phong bên trong, Cổ Hiên rất rõ ràng, trừ phi đối phương lần nữa thi triển Thôn Thiên Quyết, bằng không liền tuyệt đối không có khả năng ngăn lại một quyền này của hắn, trên thực tế, hắn vốn là muốn bức bách đối phương lần nữa mạnh mẽ thi triển Thôn Thiên Quyết, dùng cái này tới triệt để hao hết đối phương lực lượng, nhằm cho hắn bắt đối phương ép hỏi Thông Thiên Ma Công.

Có thể Cổ Hiên lại vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, một quyền

này xuống dưới, chờ hắn đấy cũng không phải Thôn Thiên Quyết, mà là băng lãnh kiếm phong!

Một kiếm này, nhanh làm người ta hít thở không thông!

Quan trọng hơn là, hoàn toàn phá vỡ Cổ Hiên nhận thức.

Trước đó trong lúc giao thủ, hắn xem thanh thanh sở sở đối phương luyện thể cực mạnh, cũng chính là dựa vào cái kia thân thể cường hãn, mới có thể ở ngoài sáng rõ ràng ở thế yếu tình huống dưới, nhiều lần thừa nhận hắn công kích mà không bại!

Đây quả thực là điển hình nhất ma tu a, thậm chí coi như là Thôn Thiên Quyết thần thông, cũng là dựa vào cùng thân thể bản thân cường hãn.

Tại Cổ Hiên xem ra, dạng này đường đi, quả thực cùng hắn giống nhau như đúc!

Phải biết, hắn tự tu luyện vừa đến, liền từ tới không cần bất kỳ binh khí gì, đối với hắn mà nói, thân thể hắn, hắn quả đấm chính là tốt nhất vũ khí.

Hơn nữa, cho dù là trong tin đồn vị kia Thông Thiên Ma Quân, cũng tuyệt đối không phải kiếm tu a!

Có thể hết lần này tới lần khác, trong chớp nhoáng này, xuất hiện ở trước mặt hắn, trực tiếp đón nhận hắn quả đấm, hết lần này tới lần khác chính là chỗ này băng lãnh kiếm phong!

"Coong!"

Quả đấm trực tiếp đập phải trên mũi kiếm, dù cho là Cổ Hiên cũng đồng dạng cảm thụ được một cổ đáng sợ kiếm ý!

Từ trên mũi kiếm phun ra nuốt vào mà ra kiếm quang, thậm chí tại hắn trên nắm tay lưu lại một điểm bạch ấn.

Quan trọng hơn là, giờ khắc này, hắn thình lình từ nơi này một kiếm bên trong cảm thụ được linh lực khí tức!

Trong nháy mắt, Cổ Hiên sắc mặt chợt đại biến, "Điều đó không có khả năng, ngươi làm sao có thể sẽ có linh lực? Ngươi. . . Rốt cuộc ai?"

"Ngươi Huyết Ảnh Ma Tông không phải vẫn muốn giết ta sao? Đến bây giờ, lại vẫn muốn hỏi ta là ai?" Khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, một tay cầm kiếm, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói.

Tới mức này, đã hoàn toàn không có che lấp thân phận cần phải.

Sau một khắc, Bạch Nhạc tự tay ở trên mặt lau một cái, lúc này liền khôi phục vốn là mì dung.

"Ngươi là Bạch Nhạc! ! !"

May là Cổ Hiên trong đầu hiện lên vô số ý niệm trong đầu, nhưng cũng hoàn toàn không nghĩ tới, thần bí này Ma Quân truyền nhân, vậy mà lại là Bạch Nhạc.

"Tự mình tu hành tới nay, còn chưa bao giờ đem toàn bộ thực lực đều bày ra qua. . . Ngươi là người thứ nhất người!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, Bạch Nhạc lạnh giọng mở miệng nói.

Đối mặt Huyền Môn thời điểm, hắn là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, đối mặt ma tu thời điểm, hắn là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân!

Thế nhân tựa hồ cũng không nên ép lấy hắn tại giữa hai cái này làm một

lựa chọn, không phải là bên trái tức phải, không phải là chính tức tà.

Thật là, từ vừa mới bắt đầu, Bạch Nhạc liền cũng không phải đơn thuần Huyền Môn đệ tử, hoặc là ma tu.

Thông Thiên Ma Quân đem Thông Thiên Ma Công truyền cho hắn thời điểm, cũng đã vì hắn định ra tương lai con đường.

Hắn vốn là đạo ma song tu!

Hiện giai đoạn mà nói, bởi vì Thông Thiên Ma Công cường thế, tựa hồ có vẻ hắn thi triển ma công thời điểm hội càng mạnh hơn một chút, có thể cái kia cũng không có nghĩa là chính đạo Huyền Môn thủ đoạn liền không có tác dụng, hoặc là vẻn vẹn làm một loại thân phận che lấp.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, vô luận là Linh Tê Kiếm Quyết vẫn là Thông Thiên Ma Công, đều là hắn đại đạo một bộ phận, vô luận là linh lực vẫn là ma khí, đều là hắn lực lượng một bộ phận.

Phải biết, ngay cả trước đây mở linh phủ thời điểm, Bạch Nhạc mở đều là hai cái linh phủ!

Hơn nữa, là hai cái phẩm chất đồng dạng đạt được cực hạn hoàn mỹ tử phủ!

Chỉ là, vào ngày thường bên trong, vô luận lấy thân phận gì lúc xuất hiện, Bạch Nhạc cũng không dám đem cái này hai loại lực lượng đồng thời thi triển mà ra, bởi vì cái này bản thân liền là hắn bí mật nhất, cũng là hắn mặc dù có thể che giấu tung tích không bị người phát hiện lớn nhất ỷ vào vị trí.

Nhưng hôm nay bị vây ở trong huyết hà, chặn tất cả khí tức, không có cách nào khác đi ra ngoài, cũng không thể có thể tiến đến, hình thành một cái tạm thời tuyệt đối phong bế không gian, hơn nữa, hắn cùng với

Cổ Hiên bản thân cũng đã đến liều mạng tranh đấu, chỉ có thể sống lấy một mức.

Kể từ đó, tự nhiên không cần lại có bất kỳ che lấp.

Làm Cổ Hiên nói ra cái kia mấy câu nói, nói cho Bạch Nhạc không có chạy trốn khả năng thời điểm, mới khiến cho Bạch Nhạc càng phát ra rõ ràng ý thức được điểm này, cái kia lau một cái hưng phấn cùng vui sướng cũng chính là vì vậy mà tới.

"Ta không tin! Coi như ngươi đạo ma song tu thì như thế nào, ta cũng như thế có thể sử dụng cái này một đôi quả đấm đánh bể ngươi!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Cổ Hiên thân hình thoắt một cái, lần nữa hướng về Bạch Nhạc giết tới.

Tới mức này, Cổ Hiên thậm chí đã không để ý tới đi ham muốn Thông Thiên Ma Công, hắn duy nhất ý niệm trong đầu chính là đánh chết Bạch Nhạc, đem cái này làm hắn tâm ẩn nhẫn sinh ra lau một cái sợ hãi gia hỏa triệt để thủ tiêu!

"Vù vù!"

Kiếm phong lần nữa phát sinh một tiếng kiếm minh, Bạch Nhạc không thối lui chút nào nghênh đón, trong cơ thể Linh Tê Kiếm Quyết cùng Thông Thiên Ma Công đồng thời vận chuyển lên đến, đem cái này hai cổ lực lượng đồng thời dung nhập kiếm phong bên trong!

Đây cũng là Bạch Nhạc lần đầu tiên thử, đem cái này hai loại lực lượng dung hợp một chỗ.

Thế nhân đều cho rằng chính tà bất lưỡng lập, đạo ma không hòa vào nhau!

Nhưng trên thực tế, làm Bạch Nhạc chân chính bắt đầu thử đem cái này hai loại lực lượng dung hai là nhất thời sau khi, mới chợt phát hiện, nói thật xuyên, cái gọi là chính ma, bất quá chỉ là tu hành phương thức khác biệt mà thôi!

Về đến, cái kia bất quá chỉ là hai loại lực lượng mà thôi.

Oanh! ! !

Quyền kiếm lần nữa giao kích, chỉ là lần này, Bạch Nhạc lại ngạnh sinh sinh ngăn trở Cổ Hiên công kích, vẻn vẹn bằng vào linh phủ sơ kỳ lực lượng, cùng Cổ Hiên cân sức ngang tài!

Một cộng một, có thể tuyệt đối không phải chẳng khác nào hai đơn giản như vậy.

Hai cái linh phủ lực lượng đồng thời bộc phát ra, lại nhờ vào kiếm đạo, đem cả hai hòa làm một thể, có khả năng bộc phát ra lực lượng, tuyệt đối vượt quá tất cả mọi người tưởng tượng.

Cứ việc Bạch Nhạc cũng còn vẻn vẹn chỉ là lần đầu tiên nếm thử dạng này dung hợp, hết thảy đều ở vào một loại vừa mới bắt đầu nếm thử giai đoạn, nhưng lại cũng đã hiển hiện ra cái kia đáng sợ tiềm lực!

Giả sử, Thông Thiên Ma Quân còn sống, đã từng thấy như vậy một màn, cũng sẽ cảm khái hàng ngàn hàng vạn!

Lúc trước hắn rõ ràng còn có cơ hội đoạt xá, nhưng lại đúng là vẫn còn lựa chọn hi sinh chính mình, đem Thông Thiên Ma Công truyền cho Bạch Nhạc, chỗ muốn thấy được, không chính là như vậy lực lượng, dạng này tương lai sao?

Đạo ma song tu, nên có một ngày, Bạch Nhạc chân chính có can đảm để cho dạng này lực lượng hiện ra dưới ánh mặt trời, hiện ra ở thế nhân

trước mắt thời điểm, mới là chân chính long trời lở đất thời khắc.

Đây mới là hắn chân chính muốn làm Bạch Nhạc lát thành. . . Thông Thiên Đại Đạo!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 168: Bất tử chi thân

"Điều đó không có khả năng!"

Công kích lần nữa bị nhục, Cổ Hiên mục tỳ sắp nứt, sự sợ hãi ấy trong lòng không ngừng nảy sinh, để cho hắn thậm chí đã có chút không khống chế được tâm tình mình.

Rõ ràng Bạch Nhạc chỉ là linh phủ sơ kỳ thực lực mà thôi, nhưng hắn cũng đã chỉ kém nửa bước là có thể bước vào Tinh Cung Cảnh, mà khi đạo ma lực lượng dung hợp một chỗ, bạo phát uy lực, nhưng là chính diện cùng hắn giao phong đều không lộ chút nào bại thế.

Đây hết thảy, hầu như đã hoàn toàn phá vỡ hắn nhận thức.

Hắn lần đầu tiên biết, trên đời này lại có người thật có thể làm được đạo ma song tu, cũng là lần đầu tiên biết, hai loại lực lượng dung hợp, lại có thể bộc phát ra kinh khủng như vậy lực lượng.

So với việc Cổ Hiên, một kiếm này nhưng là để cho Bạch Nhạc chính thức có được cường liệt tự tin!

Nếu như nói trước đó, cái kia hết thảy đều vẻn vẹn chỉ tồn tại ở tư tưởng bên trong, như vậy bây giờ một kiếm này, nhưng là để cho Bạch Nhạc biết rõ, chính mình đi đường cũng không sai!

Vô luận là đối mặt cái dạng gì thiên tài, cho dù là đối mặt Vân Mộng Chân, mình cũng tuyệt đối sẽ không có nửa phần chỗ thua kém.

"Vù vù!"

Kiếm phong nhất chuyển, kiếm thế đột nhiên biến đổi, Linh Tê Kiếm

Quyết lần nữa thi triển mà ra.

Chỉ là bây giờ thi triển ra, có thể cùng thường ngày thời điểm hoàn toàn khác nhau, khu động kiếm ý lại không vẻn vẹn chỉ là linh lực, mà là đem linh lực, ma khí cùng với sức mạnh thân thể hòa làm một!

Đồng dạng Linh Tê Kiếm Quyết, có thể bởi vì lực lượng đề thăng, uy lực nhưng cũng lần nữa tùy chi phát sinh lột xác!

Chuyển thủ thành công!

Linh Tê Kiếm Quyết một khi triển khai, trong chốc lát, Bạch Nhạc liền mạnh mẽ đoạt hồi đối với cục diện quyền khống chế.

Một kiếm nơi tay, phảng phất cả người đều tự tin rất nhiều.

Thông Thiên Ma Công tuy mạnh, có thể cho tới nay, Bạch Nhạc đều cảm thấy tựa hồ thiếu chút gì, chỉ có cầm kiếm nơi tay, mới có thể để cho hắn cảm thụ được loại kia thuộc về hắn lực lượng cùng tự tin.

Phảng phất hắn sinh ra, liền nên sử dụng kiếm, vô luận là tại Huyền Môn hay là tại ma đạo, đều là như vậy.

Thân vô thải phượng song phi dực, tâm hữu linh tê nhất điểm thông!

Điểm này minh ngộ, để cho Bạch Nhạc đối với Linh Tê Kiếm Quyết cảm ngộ cao hơn một tầng thứ, loại kia tâm kiếm tương thông cảm giác, để cho Bạch Nhạc cảm giác được, phảng phất cả người linh hồn đều thông thấu vài phần!

Linh Tê Nhất Kiếm!

Rất nhỏ kiếm minh tiếng chợt vang lên, xuất thủ trong nháy mắt đó, phảng phất toàn bộ thế giới đều chậm lại!

Vô luận là trước đó lấy Thôn Thiên Quyết cùng Cổ Hiên liều mạng, vẫn là sau đó hiển hiện ra đạo ma song tu thủ đoạn cùng Cổ Hiên giao phong, trên thực tế, Bạch Nhạc đều là đang từ từ quen thuộc Cổ Hiên lực lượng, tìm một cái có thể nhất kích tất sát cơ hội.

Mà giờ khắc này, một kiếm này, Bạch Nhạc xuất thủ chính là lòng tin mười phần!

Thần giao cách cảm, một kiếm này, ngưng tụ Bạch Nhạc toàn bộ lực lượng, cũng ẩn chứa hắn đối với kiếm đạo hiểu hết.

Đây là tất sát một kiếm, đâm rách tất cả vô căn cứ, nhắm thẳng vào bản chất!

"Oanh!"

Nhận thấy được tử vong nguy cơ, Cổ Hiên hầu như đem hết toàn lực đánh ra một quyền, huyết diễm bao vây bên trong, một quyền này có thể nói rung chuyển trời đất, dù cho là đối mặt Tinh Cung Cảnh cường giả, Cổ Hiên cũng có lòng tin có thể bằng một quyền này vững vàng đón đỡ lấy tới.

Nhưng mà, ở nơi này một quyền gần đập phải trong kiếm phong trong nháy mắt, Bạch Nhạc kiếm trong tay lại chợt gia tốc, lấy một loại khó tin góc độ từ nơi này một quyền biên giới lau qua đi, thẳng đến Cổ Hiên cổ họng yếu hại!

Trước đó sở hữu giao thủ, Bạch Nhạc đều là đang cùng Cổ Hiên thật ngạnh hám, cũng cho Cổ Hiên một loại biểu hiện giả dối, dường như Bạch Nhạc liền thói quen tại phương thức này chiến đấu.

Có ở một kiếm này trước mặt, tất cả tuy nhiên cũng thay đổi!

Kiếm Tẩu Khinh Linh!

Một cái kiếm tu, hắn có thể cùng người liều mạng, nhưng lại tuyệt không có nghĩa là, hắn liền sẽ không kiếm chiêu biến hóa.

Linh Tê Nhất Kiếm, vốn là trên đời này tinh diệu nhất kiếm pháp một trong!

"Phốc!"

Một kiếm đứt cổ!

Tất cả lực lượng đều trong nháy mắt chợt nổ lên, đừng nói là Cổ Hiên, coi như là Bạch Nhạc chính mình, tồn tại Thông Thiên Ma Thể, tự vấn nếu như đánh phải một kiếm này, cũng đồng dạng chắc chắn phải chết!

Nhưng mà, ngay tại kiếm phong đâm vào Cổ Hiên thân thể trong nháy mắt, Cổ Hiên lại chợt thu tay, bắt lại đã đâm thủng hắn yết hầu kiếm phong!

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Cổ Hiên cứ như vậy một tấc một tấc đem đâm vào yết hầu kiếm phong ngạnh sinh sinh rút ra.

"Bạch Nhạc!"

Trong miệng lần nữa phun ra tên này, Cổ Hiên trong mắt tràn đầy hận ý, nhưng lại lại có một loại càn rỡ khoái ý.

"Quá trễ, ha ha ha, quá trễ, Huyết chi tế đàn đã thành hình, ở chỗ này, tại huyết tế hoàn thành trước đó, ta chính là bất tử chi thân, ngươi chính là cường thịnh trở lại, thì như thế nào có thể làm gì ta?"

Trong lúc nói chuyện, xung quanh vô số tiên huyết chợt hướng về Cổ Hiên vọt tới, tiên huyết dung nhập bị đâm xuyên vết thương, cơ hồ là tại

lấy một loại mắt thường có thể thấy tốc độ cực nhanh dung hợp.

Là chủ cầm lần này huyết tế chọn người, một khi Huyết chi tế đàn chân chính thành hình, liền hầu như cùng cái này huyết ảnh tế đàn nối liền thành một thể, trừ phi có thể phá hủy huyết ảnh tế đàn, bằng không tựu không khả năng giết chết Cổ Hiên, càng không thể nào cắt đứt huyết tế.

Nếu như tại huyết hà vừa mới diễn hóa vì huyết ảnh tế đàn thời điểm, Bạch Nhạc liền ra tay toàn lực, có thể còn có thể chém giết Cổ Hiên, ngăn cản huyết ảnh tế đàn thành hình.

Nhưng hôm nay kéo dài lâu như vậy, huyết ảnh tế đàn đã sớm chân chính thành hình, chỉ kém một bước cuối cùng hiến tế, liền có thể hoàn thành huyết tế, đánh thức Huyết Chi Tu La, dưới tình huống như vậy, Bạch Nhạc còn muốn giết Cổ Hiên nhưng là đã tới không kịp.

Con ngươi chợt co rụt lại, giờ khắc này, dù cho là Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi sản sinh một loại bất an cảm xúc.

Cổ Hiên vết thương loại kia khủng bố tốc độ khôi phục, để cho hắn rõ ràng cảm thụ được, Cổ Hiên nói tới tuyệt đối tuyệt đối không phải nói ngoa, tới mức này, chính là chính mình đem hết toàn lực, tựa hồ cũng căn bản là không có cách giết chết Cổ Hiên.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đây quả thực là một cơn ác mộng tin tức!

Phải biết, cái này không chỉ có riêng có nghĩa là huyết tế thành công!

Đã tại Cổ Hiên trước mặt bại lộ thân phận, mắc đi cầu vị lấy Bạch Nhạc đã mất đi sở hữu ngụy trang, một khi huyết tế hoàn thành, Cổ Hiên ắt sẽ đem tin tức tung ra ngoài, đến lúc đó, đừng nói là Huyết Ảnh Ma Tông, coi như là chính đạo tông môn, cũng tuyệt đối sẽ không buông tha mình.

Đến lúc đó, mới chính thức là chết đều sẽ trở thành một loại hy vọng xa

vời.

"Không!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc chợt hai mắt thông hồng, điên cuồng lần nữa cầm kiếm hướng về Cổ Hiên chém tới.

Nhưng mà, giờ khắc này, Cổ Hiên nhưng là liên tục ngăn chặn đều lười ngăn cản, sắc mặt hiện ra lau một cái châm chọc chi sắc, lành lạnh mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ta bây giờ xác thực không làm gì được ngươi, có thể ngươi sai liền sai tại, không nên lựa chọn ở chỗ này động thủ với ta!"

"Ngươi không giết chết được ta! Đối đãi ta hoàn thành huyết tế, đánh thức Huyết Chi Tu La, nhất định đưa ngươi rút gân lột da, lấy huyết diễm nung khô ngươi thần hồn, để ngươi kêu rên bảy bảy bốn chín ngày mới có thể chết!"

Nói chuyện đồng sự, Cổ Hiên trên người đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố huyết diễm, tại đây trong biển máu điên cuồng thiêu đốt!

Biển máu lực lượng không ngừng ngưng tụ, điên cuồng dũng mãnh vào huyết ảnh trong tế đàn, Cổ Hiên trên người khí tức cũng theo đó càng ngày càng mạnh!

Vô luận Bạch Nhạc làm sao điên cuồng, ở trên người hắn đâm nhiều ít kiếm, đều không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Nhiều hơn nữa, khủng bố đến đâu vết thương, cũng sẽ ở xung quanh tiên huyết dung nhập sau đó, cực nhanh phục hồi như cũ, chính như Cổ Hiên chính mình nói, giờ khắc này hắn, phảng phất thật thành tựu bất tử chi thân, làm người tuyệt vọng!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 169: Một kiếm này, kiếm xuất vô hối

"Không có Tinh Cung Cảnh thực lực, không có Trấn Áp Khí Vận chí bảo, bằng ngươi có thủ đoạn gì cũng không khả năng cắt đứt huyết tế!"

Cười lạnh một tiếng, Cổ Hiên nhưng là căn bản không tiếp tục để ý Bạch Nhạc, toàn lực thôi động hiến tế, bắt đầu đánh thức Huyết Chi Tu La.

Một câu nói này, Cổ Hiên vốn là muốn lệnh Bạch Nhạc triệt để tuyệt vọng, có thể lại không nghĩ rằng, chính là một câu nói này, nhưng trong nháy mắt lệnh Bạch Nhạc tỉnh táo lại, ngạnh sinh sinh dừng lại trên tay công kích.

Mặc dù Cổ Hiên không nói, thật Bạch Nhạc cũng minh bạch, dựa vào bản thân dạng này loạn trảm một mạch, căn bản sẽ không có bất kỳ kết quả gì, chỉ là dùng cái này để phát tiết cảm xúc mà thôi.

Thật là một câu nói này, nhưng là để cho Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên khẽ động, trong đầu đột nhiên mọc lên một cái ý niệm điên cuồng.

Tinh Cung Cảnh thực lực hắn tự nhiên không có , mặc cho hắn muốn vỡ đầu tử cũng không khả năng có biện pháp để cho mình trong vòng thời gian ngắn đột phá đến Tinh Cung Cảnh. Thế nhưng, Trấn Áp Khí Vận chí bảo. . . Ai nói hắn không có?

Côn Ngô Kiếm!

Đây chính là Đạo Lăng Thiên Tông bảo vật trấn giáo, dạng này nếu như vẫn không tính là chí bảo, Bạch Nhạc còn thật không biết có bảo vật gì có thể tính là chí bảo.

Chỉ là, từ trước đây Thông Thiên Ma Quân đem Côn Ngô Kiếm nhốt vào Bạch Nhạc thần hồn bắt đầu, Bạch Nhạc vẫn căn bản là không có cách vận dụng Côn Ngô Kiếm, thế cho nên, hắn căn bản liền không nhớ ra được, thẳng đến Cổ Hiên nhắc tới như thế, Bạch Nhạc mới đột nhiên thức tỉnh!

Côn Ngô Kiếm, đây là hắn bây giờ duy nhất hy vọng.

Chỉ là, mặc dù Côn Ngô Kiếm liền bao ở trong thần hồn, có thể tưởng tượng muốn lấy đi ra, khả năng liền quá khó khăn, trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc thậm chí không biết cần phải từ chỗ nào bắt tay vào làm.

Vô số ký ức như lướt qua đồng dạng tại Bạch Nhạc trong đầu vọng lại.

Lúc trước mở tử phủ thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã có cùng Côn Ngô Kiếm thành lập liên hệ quan hệ, chỉ là loại cảm ứng này lại cực kỳ yếu ớt, yếu ớt đến Bạch Nhạc liền thử một chút ý tưởng đều không nhấc nổi.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc nhưng là đã bị đẩy vào tuyệt cảnh, không muốn chết, hắn nhất định phải dùng hết tất cả biện pháp tới nếm thử.

Tâm thần chìm vào thần hồn, Bạch Nhạc bắt đầu thần niệm tới xúc động Côn Ngô Kiếm, thật là mặc cho hắn như thế nào thăm dò, Côn Ngô Kiếm cũng căn bản không có nửa điểm phản ứng.

Ngắn ngủi trăm hơi thở thời gian, đối với Bạch Nhạc mà nói, lại quả thực như là mười năm đồng dạng dài dằng dặc.

Trong chốc lát, cho dù là Bạch Nhạc chính mình, cũng có thể cảm nhận được chính mình lòng có chút loạn.

Mãnh liệt cắn một chút đầu lưỡi, mượn đau nhức để cho mình lần nữa tỉnh táo lại, Bạch Nhạc nhớ tới tự mình mở ra linh phủ lúc tình cảnh,

trong đầu hiện lên một đạo linh quang, lần nữa tự tay đè vào trên chuôi kiếm!

Kiếm tâm!

Lúc trước Bạch Nhạc cũng đã tu ra kiếm tâm, bây giờ lần nữa cầm kiếm, rất nhanh liền lần nữa tìm được loại kia ngộ kiếm trạng thái, trong lòng hoàn toàn tĩnh lặng, sở hữu tạp niệm phảng phất đều ở đây theo kiếm trong chớp nhoáng này triệt để tiêu thất.

Kiếm tâm tương thông!

Muốn lấy thần niệm tới câu thông Côn Ngô Kiếm, bản thân liền là tìm lộn phương hướng! Đối với Thông Thiên Ma Quân loại kia đứng đầu cường giả mà nói, lấy thần niệm, thần hồn tới khống chế Côn Ngô Kiếm tự nhiên là rất đơn giản sự tình, vốn lấy Bạch Nhạc bây giờ chút thực lực ấy, muốn lấy thần niệm tới câu thông, nhất định chính là người si nói mộng.

Chỉ có kiếm đạo, mới có thể làm Côn Ngô Kiếm cảm thụ được tâm ý của hắn!

Thần kiếm có linh, như Côn Ngô Kiếm bực này thần kiếm, bản thân liền là có linh, cũng không vật chết có thể so sánh.

Làm Bạch Nhạc lấy kiếm đạo tới xúc động Côn Ngô Kiếm, trong nháy mắt, Côn Ngô Kiếm liền phảng phất bị Bạch Nhạc từ ngủ say bên trong đánh thức đồng dạng.

Nếu như tình huống bình thường xuống, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, cho dù là cùng Côn Ngô Kiếm thành lập một điểm liên hệ, cũng căn bản đừng nghĩ được đáp lại, có thể hết lần này tới lần khác bây giờ Bạch Nhạc ở vào huyết ảnh trong tế đàn!

Bị đánh thức Côn Ngô Kiếm, cơ hồ là trong nháy mắt liền cảm thụ được huyết ảnh tế đàn khí tức.

Côn Ngô Kiếm qua nhiều năm như vậy, cho tới nay đều nắm giữ ở Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ mạch này trong tay, một khi chạm tới bực này Tà Ác lực lượng, lập tức liền bị xúc động.

Kể từ đó, Bạch Nhạc lập tức liền cảm nhận đến Côn Ngô Kiếm hồi ứng với.

Chỉ là, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, muốn luyện hóa Côn Ngô Kiếm căn bản là không có khả năng sự tình.

Hơn nữa, Thông Thiên Ma Quân thiết hạ phong ấn, cũng căn bản không phải hắn hiện tại có khả năng đánh vỡ, mặc dù Bạch Nhạc như thế nào đi nữa gấp cũng vô ích.

Phải biết, nếu là ở luyện hóa Côn Ngô Kiếm trước đó đánh vỡ phong ấn, Côn Ngô Kiếm sau khi đi ra, đầu tiên sẽ làm, chỉ sợ là trảm Bạch Nhạc tên tiểu ma đầu này.

Thông Thiên Ma Quân há có thể cho phép hứa loại nguy hiểm này xuất hiện.

Trên thực tế, lúc này chân chánh cùng Côn Ngô Kiếm thành lập liên hệ sau đó, Bạch Nhạc liền rõ ràng cảm thụ được trong lúc này vi diệu.

Chỉ là, bây giờ lại nên làm cái gì bây giờ?

Vô pháp vận dụng Côn Ngô Kiếm, Bạch Nhạc liền vô pháp đánh vỡ Cổ Hiên bất tử chi thân, càng không cách nào ngăn cản huyết tế, kết quả giống nhau cũng là vừa chết!

Giờ khắc này, bị ép vào tuyệt cảnh Bạch Nhạc, ước chừng yên lặng gần

một khắc đồng hồ thời gian.

Lần nữa lúc ngẩng đầu lên, Bạch Nhạc trong mắt nhưng là đột nhiên hiện lên lau một cái dứt khoát chi sắc.

Bạch Nhạc rất sợ chết, so với ai khác đều sợ chết, thật là, làm cái này một khắc, chân chính đã bị đẩy vào tuyệt cảnh thời điểm, Bạch Nhạc lại ngược lại có chút hào hiệp.

Cùng lắm thì chết!

Tất nhiên cuối cùng tránh cho không đồng nhất chết, nào như vậy trở ngại để cho mình chết còn có giá trị, còn có ý nghĩa một ít?

Côn Ngô Kiếm bị phong tại trong thần hồn, có Thông Thiên Ma Quân phong ấn tại, vô pháp vận dụng, thật là chỉ cần Bạch Nhạc chết, phong ấn liền sẽ tự nhiên vỡ nát, đến lúc đó, từ Bạch Nhạc trong thần hồn bay ra, chỉ bằng vào Côn Ngô Kiếm bản thân uy lực, liền đủ để đơn giản chém giết Cổ Hiên, hủy diệt huyết ảnh tế đàn.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này tựa hồ đã là ngăn cản huyết tế biện pháp duy nhất.

Lấy một mình hắn chết, đổi toàn bộ Thanh Châu thành an toàn, đổi lấy những cái kia quen thuộc, hoặc là chưa quen thuộc nhân sinh mấu chốt.

Phải biết, nếu như huyết tế hoàn thành, toàn bộ Thanh Châu thành bên trong, tất cả mọi người chỉ sợ đều sẽ chết, dù cho là Dương Bằng sợ cũng tự thân khó bảo toàn, càng không thể nào bảo vệ Bạch Thanh Nhã.

Những thứ này tựa như từng đạo sợi tơ, ràng buộc lấy Bạch Nhạc, cũng làm cho Bạch Nhạc càng phát ra hào hiệp.

Trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, Bạch Nhạc cả người phảng

phất đều ung dung rất nhiều.

Thật, chết có thể cũng không có đáng sợ như vậy!

Chỉ là, giờ khắc này, Bạch Nhạc trong đầu, nhưng không khỏi lần nữa hiện ra cái kia một đạo nhanh nhẹn như tiên bóng hình xinh đẹp.

"Vân Mộng Chân, xem ra, ván này. . . Là ta muốn thua đâu!"

Nhẹ giọng tự nói, Bạch Nhạc một tay theo kiếm, trong mắt lộ ra lau một cái vẻ ung dung, hô hấp ở giữa, toàn bộ lực lượng chợt trong nháy mắt này triệt để bộc phát ra!

"Đốt huyết!"

Tử chí đã sinh, Bạch Nhạc đơn giản triệt để buông ra tất cả ràng buộc!

Dù có chết, cũng muốn chết xán lạn, tựu như cùng giống như sao băng, toát ra hoàn mỹ nhất quang huy.

"Thôn thiên!"

Cùng một thời gian, Bạch Nhạc lần nữa mạnh mẽ thi triển Thôn Thiên Quyết, điên cuồng thôn phệ xung quanh tất cả lực lượng!

"Vù vù!"

Kiếm trong tay phát sinh rên rỉ một tiếng, phảng phất cũng có thể cảm nhận được Bạch Nhạc tử ý!

Linh Tê Nhất Kiếm!

Sở hữu có thể vận dụng lực lượng đều dung nhập một kiếm này bên trong, cũng vào giờ khắc này, toát ra nhất rực rỡ đẹp đẽ quang thải.

Một kiếm này, không vì giết địch, chỉ vì đoạn!

Lấy tánh mạng mình làm giá, đổi lấy thần hồn phong ấn vỡ nát, để cho Côn Ngô Kiếm để hoàn thành cuối cùng chém giết!

Một kiếm này, kiếm xuất vô hối!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 170: Thần kiếm nhận chủ

Kiếm phong gần người, vô luận là Thôn Thiên Quyết vẫn là Đốt Huyết Thuật lực lượng, đều vào giờ khắc này bộc phát ra.

Bởi vì Đốt Huyết Thuật, Bạch Nhạc toàn thân huyết dịch đều ở đây thiêu đốt, bởi vì tùy ý thi triển Thôn Thiên Quyết, cho dù là Thông Thiên Ma Thể tiểu thành, cũng căn bản là không có cách thừa nhận cổ lực lượng này phản phệ, vô luận là gân cốt vẫn là nội tạng, vào giờ khắc này đều tùy theo phá toái.

Có thể nói, chỉ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc đã đem chính mình bức đến hắn phải chết trong tuyệt cảnh.

"Vù vù!"

Một kiếm xuyên tim, cái này dốc hết Bạch Nhạc tất cả lực lượng một kiếm, không trở ngại chút nào đâm vào Cổ Hiên thân thể, điên cuồng phá hư phá hủy Cổ Hiên thân thể.

Nhưng mà, cơ hồ là đồng thời, xung quanh vô số huyết sắc nhưng là lấy một loại càng nhanh chóng tốc độ dũng mãnh vào Cổ Hiên thân thể, tu bổ tất cả vết thương.

Chính như Cổ Hiên chính mình nói, bây giờ ở chỗ này, hắn chính là bất tử chi thân, cho dù là Bạch Nhạc đã liều mạng như vậy, cũng vẫn như cũ vô pháp dành cho hắn một kích trí mạng.

Nhìn trước mắt đây hết thảy, Bạch Nhạc khóe miệng nhưng là không khỏi hiện lên vẻ châm chọc.

Nếu như vẻn vẹn như vậy mà thôi, một kiếm này tối đa chỉ có thể xem

như là liều mạng, làm sao có thể xem như là đoạn?

Hắn biết rõ, một kiếm này không có khả năng giết chết Cổ Hiên, trên thực tế, một kiếm này cũng không phải vì giết địch!

Kiếm thế đã hết, có thể kiếm ý lại chưa hết!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, thân thể hắn bản thân cũng cũng là kiếm, mang theo cuối cùng một tia lực lượng, Bạch Nhạc hung hãn lấy thân là kiếm, trực tiếp đánh về phía Cổ Hiên.

Lấy thân là kiếm, không chết không thôi!

Oanh!

Cơ hồ là trong nháy mắt, Cổ Hiên chung quanh thân thể cái kia khủng bố huyết sắc liền điên cuồng dũng mãnh vào Bạch Nhạc thân thể, phá hủy Bạch Nhạc trong cơ thể mỗi một điểm sinh cơ.

Sức cùng lực kiệt!

Vô luận là thân thể vẫn là thần hồn, đều đã chống được cực hạn, Bạch Nhạc hầu như đã dùng hết tia khí lực cuối cùng, cứ như vậy lẳng lặng cùng đợi tử vong phủ xuống.

Sau một khắc, bởi vì thần hồn bị thương nặng, bao ở thần hồn chỗ sâu Côn Ngô Kiếm cũng rốt cuộc tìm được cơ hội!

"Coong!"

Một tiếng kiếm minh chợt vang lên, trong một chớp mắt, cho dù là cái này một mảnh huyết sắc, cũng căn bản là không có cách che lấp cái kia khủng bố kiếm quang.

Bạch Nhạc lấy tánh mạng mình làm giá mạnh mẽ bài trừ thần hồn bên trong phong ấn, rốt cục để cho Côn Ngô Kiếm phá phong mà ra!

Khủng bố kiếm ý gào thét mà ra, cơ hồ là trong nháy mắt, Côn Ngô Kiếm mang theo lau một cái xán lạn kiếm vòng sáng, trực tiếp hướng về Cổ Hiên chém tới.

Chỉ là trong một nhịp hít thở, Cổ Hiên thân thể liền triệt để bị xuyên thủng, vô luận xung quanh có bao nhiêu huyết sắc dũng mãnh vào, cũng căn bản là không có cách ảnh hưởng đến Côn Ngô Kiếm.

"Không!"

Cảm thụ được thân thể tan vỡ tan rã, nguyên bản bình tĩnh lại tâm thần toàn lực chủ trì huyết tế Cổ Hiên chợt thức tỉnh, nhìn đâm vào thân thể mình cái kia một thanh bảo kiếm, trong mắt tràn đầy vẻ tuyệt vọng!

Côn Ngô Kiếm!

Đạo Lăng Thiên Tông bảo vật trấn giáo a!

Giờ khắc này, Cổ Hiên mới đột nhiên nhớ tới, trong tin đồn, Thông Thiên Ma Quân giết tới Đạo Lăng sơn, mạnh mẽ cướp đi Côn Ngô Kiếm, sau đó Đạo Lăng thánh nữ một đường truy sát, chính là vì đoạt hồi Côn Ngô Kiếm!

Bạch Nhạc tất nhiên đạt được Thông Thiên Ma Quân truyền thừa, Côn Ngô Kiếm dĩ nhiên là rất có thể tại Bạch Nhạc trên người.

Chỉ là. . . Dạng này tỉnh ngộ, lại đúng là vẫn còn tới quá muộn một ít.

Cái gọi là bất tử chi thân, tại Côn Ngô Kiếm bực này thần kiếm trước mặt, căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì, trong khoảnh khắc, kể cả thân thể cùng thần hồn, Cổ Hiên triệt để bị trảm sạch sẽ!

Cái này còn không ngừng, phá phong mà ra Côn Ngô Kiếm, cảm thụ được huyết ảnh tế đàn lực lượng, theo sát một kiếm chém về phía hầu như đã triệt để thành hình huyết ảnh tế đàn!

"Oanh!"

To như vậy huyết ảnh tế đàn, tại đây một kiếm phía dưới, chợt da nẻ, huyết sắc bên trong, chợt truyền ra gầm lên giận dữ! Dưới tế đàn, hung hãn đưa ra một con bàn tay màu đỏ ngòm, phảng phất muốn từ dưới tế đàn cái kia hư vô không gian bên trong tránh thoát mà ra.

Nhưng mà, đối mặt Côn Ngô Kiếm Phong Trấn, mới vừa lộ ra nửa con bàn tay, liền lần nữa bị kiếm khí cắn nát, mấy hơi thở ở giữa liền lần nữa yên tĩnh lại.

Ngay tại lúc đó, toàn bộ tế đàn cũng theo đó bắt đầu tan vỡ!

Côn Ngô Kiếm trên không trung đánh một cái chuyển, tựa hồ muốn phá tan huyết hà phá không mà đi, nhưng lại tựa hồ nhận thấy được cái gì, quanh quẩn trên không trung chốc lát, lần nữa hướng về mặt đất đã đã hôn mê, lúc nào cũng có thể triệt để mất đi sức sống Bạch Nhạc.

Lịch đại tới nay, Côn Ngô Kiếm cho tới bây giờ đều là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ mạch này nắm trong tay, tựa hồ cũng đã sớm đã đánh lên Đạo Lăng Thiên Tông ấn ký.

Nếu là không có huyết ảnh tế đàn, phá phong Côn Ngô Kiếm ắt sẽ trực tiếp phá không bay đi, căn bản sẽ không để ý tới Bạch Nhạc chết sống.

Thật là, bây giờ đầu tiên là chém giết Cổ Hiên, lại hủy diệt huyết ảnh tế đàn, chặt đứt cái kia gần bị đánh thức Huyết Chi Tu La một bàn tay, Côn Ngô Kiếm bản thân lực lượng, cũng đã tiêu hao rất nhiều, không có ai khống chế tình huống dưới, căn bản là không có cách để nó phá không

mà đi.

Tối trọng yếu là, giờ khắc này, tại Bạch Nhạc đã gần chết thời điểm, nó nhưng ở Bạch Nhạc trên người cảm thụ được một tia Vân Mộng Chân khí tức.

Cứ việc yếu ớt, nhưng này dù sao cũng là thuộc về Vân Mộng Chân khí tức, để nó không kìm lại được muốn thân cận.

Thần kiếm có linh, cùng Bạch Nhạc thành lập liên hệ, nó tự nhiên biết, nó mặc dù có thể phá phong mà ra, cũng là bởi vì Bạch Nhạc hi sinh!

Mà loại vì Tru Ma, bất kể sinh tử hi sinh, cũng đồng dạng đón ý nói hùa Côn Ngô Kiếm Kiếm Linh.

Khi loại này loại vừa khớp toàn bộ đều tập trung vào một chỗ thời điểm, lúc này mới lệnh Côn Ngô Kiếm bay hồi Bạch Nhạc trên người.

"Vù vù!"

Phát sinh một tiếng kiếm minh, trong nháy mắt, Côn Ngô Kiếm chợt hóa thành một sợi kiếm quang, chợt đâm rách Bạch Nhạc mi tâm, một lần nữa bay hồi Bạch Nhạc trong thần hồn.

Thần kiếm nhận chủ!

Đã không còn phong ấn, nhưng lúc này đây, Côn Ngô Kiếm nhưng là tự nguyện trở lại Bạch Nhạc trong thần hồn, tự động nhận chủ.

Cơ hồ là Côn Ngô Kiếm bay về thần hồn trong nháy mắt, kiếm ý tự nhiên bảo vệ Bạch Nhạc đã kế cận tan vỡ thần hồn.

Thần hồn bất diệt, liền lần nữa dành cho Bạch Nhạc sinh hy vọng!

Trong chốc lát, Thông Thiên Ma Công liền tự phát vận chuyển, điên cuồng thôn phệ xung quanh lực lượng tới sửa tu bổ Bạch Nhạc thân thể.

Xung quanh huyết sắc, bản thân liền là thuần túy nhất tinh huyết chi lực, ẩn chứa khổng lồ sinh cơ.

Trước đó bị Cổ Hiên khống chế được toàn bộ bị hút vào huyết ảnh tế đàn, bây giờ hủy diệt huyết ảnh tế đàn, liền hoàn nguyên thành thuần túy nhất lực lượng bản thân.

Cổ Hiên có thể bằng vào cổ lực lượng này không ngừng khôi phục thương thế, mất đi huyết ảnh tế đàn khống chế, mượn Thông Thiên Ma Công, Bạch Nhạc tự nhiên cũng đồng dạng có thể hấp thu dạng này lực lượng.

Côn Ngô Kiếm bảo vệ thần hồn, Thông Thiên Ma Công không ngừng thôn phệ xung quanh sinh cơ, cả hai phối hợp phía dưới, nhưng là ngạnh sinh sinh tại không thể có thể ở giữa, đem Bạch Nhạc từ Quỷ Môn Quan bên trong kéo trở về.

Thậm chí còn không chỉ như vậy!

Tại bên bờ sinh tử đi khắp một vòng, phá rồi lại lập, tại trong lúc bất tri bất giác, Thông Thiên Ma Công vận chuyển phía dưới, Bạch Nhạc nhưng là ngạnh sinh sinh đột phá bình cảnh, thuận thế đem ma công đẩy vào linh phủ trung kỳ!

Nhưng mà, đối với Bạch Nhạc mà nói, nguy cơ vẫn còn xa xa không có kết thúc.

Chịu như thế trọng thương, mặc dù bảo trụ một cái mạng nhỏ, có thể trong khoảng thời gian ngắn, Bạch Nhạc lại như cũ căn bản là không có cách tỉnh lại.

Quan trọng hơn là, theo huyết ảnh tế đàn tan vỡ, huyết hà cũng đồng dạng vô pháp thời gian dài gắn bó cái không gian này, đồng thời bắt đầu tan vỡ.

Cổ Hiên đã chết, có thể trước đó lại có rất nhiều người tận mắt thấy Ma Quân truyền nhân xông vào trong huyết hà, giả sử tại trong huyết hà phát hiện Bạch Nhạc, thân phận như vậy tự nhiên cũng liền tất nhiên lại không che giấu được.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 171: Huyết sắc băng sơn

"Điều đó không có khả năng!"

Trong bầu trời, nhìn nguyên bổn đã thành hình huyết ảnh tế đàn tan vỡ, Phá Nam Phi trong mắt lộ ra lau một cái khó có thể tin hoảng sợ, nhịn không được kinh hô thành tiếng.

Không có bất kỳ một điểm dấu hiệu, ngay tại tất cả mọi người cho rằng huyết tế gần hoàn thành thời điểm, công thua thiệt tại vỡ.

Đối với Phá Nam Phi mà nói, loại đả kích này quả thực đại tột đỉnh.

"Hiên nhi!"

Trong nháy mắt, Phá Nam Phi lúc này hướng về tán loạn huyết hà bay đi, muốn từ đó tìm được Cổ Hiên khí tức.

Những năm gần đây, hắn tại Cổ Hiên trên người đầu nhập quá nhiều tâm huyết, có thể nói, Cổ Hiên chịu tải hắn sở hữu hy vọng.

Nhưng hôm nay huyết ảnh tế đàn tan vỡ, huyết hà tán loạn, lại có nghĩa là, ở chính giữa chủ trì huyết tế Cổ Hiên tất phải đã hữu tử vô sinh, ôm một tia hy vọng cuối cùng, Phá Nam Phi điên cuồng nhảy vào trong huyết hà.

"Giết!"

So với việc Phá Nam Phi, Ngô Tuyết Tùng lúc này nhưng là trong lòng một hồi mừng như điên!

Huyết tế đến tột cùng như thế nào thất bại, đối hắn mà nói, thật cũng

không trọng yếu, trọng yếu là, Thanh Châu thành nguy cơ, vào giờ khắc này, liền đã hóa giải, còn lại, chính là phản kích!

Mở ra huyết tế, đối với Huyết Ảnh Ma Tông mà nói, bản thân liền là một trận đánh cược.

Thành, huyết tẩy Thanh Châu thành, hoành ủ phân xanh Châu, dù cho là Thất Tinh Tông cũng muốn nhượng bộ lui binh! Nhưng nếu bại, đối với Huyết Ảnh Ma Tông mà nói, cũng đồng dạng lại là một trận đáng sợ ác mộng.

Những thứ này nổi lên mặt nước Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, mất đi huyết tế chống đỡ, làm sao có thể cùng nhiều như vậy Thanh châu tông môn đệ tử tranh phong!

Cơ hồ là trước tiên, thế cục nhất thời liền nghịch chuyển qua đây.

Theo Ngô Tuyết Tùng cái này ra lệnh một tiếng, Thanh Châu thành bên trong, sở hữu chính đạo đệ tử nhất thời tinh thần đại chấn, đồng thời triển khai phản kích, tiếng giết ồn ào!

Ngay tại lúc đó, Ngô Tuyết Tùng kiếm trong tay đưa ngang một cái, cũng thuận thế hướng về Phá Nam Phi đánh lén mà đi.

Trước đó hắn ngăn cản không Phá Nam Phi, không phải Phá Nam Phi mạnh hơn hắn, mà là mượn huyết tế chi lực, Phá Nam Phi có thể phát huy ra viễn siêu bình thường lực lượng tới.

Nhưng hôm nay, huyết tế đã thất bại, dù cho là Phá Nam Phi cũng lại không thể có thể khống chế huyết hà lực lượng, hắn lại có sợ gì?

Một kiếm này chợt xé rách bầu trời đêm, như là trong bóng tối một đạo thiểm điện, chói mắt mà cường đại!

"Phốc!"

Vốn là tâm thần thất thủ, Phá Nam Phi ngạnh kháng một kiếm này, trong miệng nhất thời phun ra một ngụm tiên huyết, cả người rơi vào trong huyết hà.

Âm nhạc bên trong, Phá Nam Phi phảng phất từ trong huyết hà chứng kiến một cái theo huyết hà phập phồng thân ảnh, huyết hà bao phủ phía dưới, hắn căn bản thấy không rõ đối phương dung mạo, cũng không cảm giác được nửa điểm khí tức.

Cơ hồ là ôm một tia hy vọng cuối cùng, Phá Nam Phi không để ý thương thế trên người, lần nữa hướng về đạo thân ảnh kia tiến lên.

"Phá Nam Phi, ngươi tự thân khó bảo toàn, lại vẫn cảm tưởng lấy cứu người?" Cười lạnh một tiếng, Ngô Tuyết Tùng kiếm phát sau mà đến trước, thẳng ngăn ở Phá Nam Phi trước người.

Vô luận Phá Nam Phi lại như thế nào nổi giận, nhưng cũng rõ ràng, chính mình không có khả năng tại Ngô Tuyết Tùng ngăn cản hạ cứu người, vô luận thân ảnh kia có phải hay không Cổ Hiên, hắn đều không có bất kỳ biện pháp nào.

"Ngô Tuyết Tùng, đây là ngươi buộc ta! Hôm nay liền cùng ngươi phân cái sinh tử thì như thế nào?"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng sát ý, Phá Nam Phi lúc này buông tha cho đi cứu người dự định, toàn lực thi triển ma công, trực tiếp tế xuất tinh cung, hung hãn hướng về Ngô Tuyết Tùng giết đi qua.

.. .

"Giết!"

Phá Nam Phi mặc dù bị ngăn lại, thật là hắn Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử nhưng cũng đều thấy như vậy một màn, trong lúc nhất thời, tại phụ cận mấy vị Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử cũng theo hướng trong huyết hà cái kia một đạo thân ảnh nhào qua.

Đối với bọn hắn mà nói, mặc dù huyết tế thất bại, có thể nếu là có thể cứu Cổ Hiên, cũng cũng là một cái công lớn.

Ngay tại lúc đó, chính đạo bên này, Lý Phù Nam cùng người khác cũng đồng dạng phản ứng kịp, một chỗ tuôn ra, ngăn cản những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông người.

Riêng là Lý Phù Nam, tại đây chút chính đạo đệ tử bên trong, chỉ có hắn xem rõ ràng nhất.

Huyết tế không có khả năng vô duyên vô cớ thất bại, như vậy khả năng lớn nhất, dĩ nhiên chính là vị kia Thông Thiên Ma Quân truyền nhân không biết thi triển thủ đoạn gì, tại trong huyết hà chém giết Cổ Hiên!

Bây giờ xâm tại trong huyết hà cái kia một đạo nhân ảnh, có khả năng rất lớn, thật không phải Cổ Hiên, mà là vị kia Thông Thiên Ma Quân truyền nhân.

Vô luận đối phương sống hay chết, nếu là có thể đem Thông Thiên Ma Quân truyền nhân bắt trở lại, đó mới thực sự là chân chính đại công!

"Ngưng!"

Bước ra một bước, trước mặt huyết hà chợt bắt đầu ngưng kết thành băng!

Hàn ý cửu trọng sơn, một bước nhất trọng thiên!

Giờ khắc này Lý Phù Nam lần nữa cho thấy cái kia thực lực kinh khủng,

ngạnh sinh sinh lấy Hàn Sơn Quyết, đem bóng người kia vị trí cái kia một dòng sông máu triệt để đóng băng, hóa thành một tọa huyết sắc băng sơn!

Kể từ đó, dĩ nhiên là càng là chặn tất cả khí tức, vô luận là ai, cũng đừng nghĩ từ nơi này băng sơn ở giữa, nhìn ra bất kỳ đầu mối nào tới.

"Muốn chết!"

Mắt thấy, Lý Phù Nam muốn trực tiếp cái này phong bế cái này một tòa huyết sắc băng sơn trực tiếp dời đi, người khác cũng nhất thời điên cuồng lên!

Dù cho là lấy Lý Phù Nam thực lực, tại dạng này vây công phía dưới, cũng căn bản là không có cách chống đỡ phía dưới, bị ép rơi vào đường cùng, chỉ có thể bỏ bị phong bế băng sơn, hướng bên cạnh thối lui.

Mất đi sự khống chế, cái kia một tòa huyết sắc băng sơn chợt từ không trung rơi xuống, hung hăng hướng về mặt đất ném tới.

"Giết!"

Trong mắt lộ ra vẻ kinh dị, Dương Bằng nhất thời dẫn bên người Thất Tinh Tông đệ tử hướng băng sơn ngang nhiên xông qua.

Mặc dù hắn không bằng Lý Phù Nam xem rõ ràng như vậy, có lẽ Lý Phù Nam biểu hiện bên trong, nhưng cũng có thể ngửi được một tia dị dạng!

Giả sử bây giờ bị phong tại trong núi băng, thực sự là vị kia cao thủ huynh, như vậy chỉ cần đoạt lấy tòa băng sơn này, tự nhiên liền có thể biết đối phương thân phận chân chính.

Dương Bằng thực lực bản thân cũng không mạnh, nhưng những này Thất Tinh Tông đệ tử, cũng đối không thể coi thường, một khi kết trận, nhưng

là trong nháy mắt liền bảo vệ băng sơn bốn phía, điên cuồng giết chóc.

"Ùng ùng!"

Mọi người ở đây chiến đấu kịch liệt đồng thời, trong hư không, nhưng là đột nhiên truyền đến một hồi khủng bố kinh lôi tiếng!

Lau một cái khủng bố huyết sắc từ bầu trời đêm chỗ sâu mà đến, trực tiếp xuất hiện tại Thanh Châu thành bên trên.

Cơ hồ là đồng thời, một đạo rực rỡ tinh quang theo đuổi tới, trên không trung hình thành một thanh huyễn lệ kiếm quang!

Tinh hà kiếm khí!

Chứng kiến cái kia tinh quang kiếm trong nháy mắt, sở hữu Thất Tinh Tông đệ tử nhất thời tràn đầy vẻ hưng phấn.

Tinh Hà lão tổ!

Vị này trấn áp Thất Tinh Tông số mệnh Thất Tinh Tông lão tổ, lại vào lúc này, chạy tới.

"Tinh Hà lão tổ, ngươi ta vướng víu một đêm thời gian, cũng không phân thắng bại, chẳng lẽ ngươi cho rằng ở chỗ này ngược lại có thể phân ra thắng bại hay sao?"

Trong khoảnh khắc, một màn kia huyết sắc đột nhiên hóa thành một người trung niên thân ảnh, ám hồng sắc áo choàng như là thiêu đốt hỏa diễm, ở trong trời đêm có vẻ càng chói mắt, trung niên vị trí, xung quanh lộ ra vô tận sát ý , khiến cho người hít thở không thông.

"Huyết Vô Ngân, đến ngươi ta cảnh giới bực này, cần gì phải cố lộng huyền hư! Thanh châu một trận chiến này, là ngươi Huyết Ảnh Ma Tông

bại, tựu như cùng trước đây, ngươi liền nên nuốt vào cái này thất bại quả đắng." Một bộ bảy sao đạo bào, lão giả ung dung xuất hiện ở trung niên trước mặt, nhàn nhạt mở miệng nói.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172: Huyết tế thất bại, ta có thể chưa bại

"Huyết tế thất bại, ta có thể chưa bại!"

Cười lạnh một tiếng, Huyết Vô Ngân khinh thường nói rằng, "Tinh Hà lão tổ, ngươi coi bây giờ Thanh châu, vẫn là trước đây Thanh châu sao?"

Năm đó Thanh châu đánh một trận, Huyết Ảnh Ma Tông đại bại, thậm chí coi như là Huyết Vô Ngân vị này Huyết Ảnh Ma Quân cũng bị đánh trọng thương, không thể không ngủ đông hạ xuống, hầu như lệnh Huyết Ảnh Ma Tông sở hữu thế lực toàn bộ rời khỏi Thanh châu.

Bây giờ Huyết Ảnh Ma Tông ngóc đầu trở lại, mặc dù huyết tế thất bại, có thể Huyết Vô Ngân vị này Huyết Ảnh Ma Quân vẫn còn bình yên vô sự, ai lại dám nói một trận chiến này cũng đã kết thúc?

"Đây cũng hà tất?" Lắc đầu, Tinh Hà lão tổ nhàn nhạt mở miệng nói, "Ngươi ta ở giữa, đã không phải là lần đầu tiên giao thủ, ta không làm gì được ngươi, ngươi cũng đồng dạng thắng không ta! Có ta ở đây cái này, ngươi nhúng tay không Thanh châu chi chiến, đánh tiếp nữa, sẽ chỉ làm ngươi Huyết Ảnh Ma Tông người tiếp tục uổng mạng a."

"Có bao nhiêu ta Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử chết trận, dĩ nhiên là sẽ có bao nhiêu chính đạo người vẫn lạc!" Không chút phật lòng, Huyết Vô Ngân nhàn nhạt mở miệng nói, "Trước đây có thể trấn áp ta Huyết Ảnh Ma Tông dựa vào có thể không phải là các ngươi, mà là Đạo Lăng Thiên Tông."

Đạo Lăng Thiên Tông!

Nhắc tới bốn chữ này, phảng phất trong nháy mắt, tất cả mọi người trầm mặc xuống.

Lịch đại tới nay, Đạo Lăng Thiên Tông tên này, phảng phất như là đặt ở sở hữu người trong ma đạo trên đầu một tòa núi lớn, để cho người ta hít thở không thông.

Nếu không có Đạo Lăng sơn đánh một trận, mặc dù Huyết Ảnh Ma Tông người tự mình chơi một ít mờ ám, cũng vĩnh viễn chỉ là mờ ám, căn bản không dám lấy được trên bàn nhậu tới.

Thiên hạ y nguyên vẫn là trước đây thiên hạ, nhưng Đạo Lăng Thiên Tông lại dĩ nhiên không còn là trước đây Đạo Lăng Thiên Tông!

"Ngươi đến tột cùng muốn như thế nào?"

Yên lặng chốc lát, Tinh Hà lão tổ chậm rãi mở miệng nói.

"Ta muốn tất cả mọi người tất cả đều dừng tay, để cho ta Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử bình yên rời khỏi Thanh châu."

Đưa ra một ngón tay, Huyết Vô Ngân lạnh lùng mở miệng nói.

"Có thể!"

Hơi trầm ngâm một chút, Tinh Hà lão tổ bình tĩnh hồi đáp.

Chính như Huyết Vô Ngân nói, huyết tế mặc dù thất bại, có thể Huyết Vô Ngân cũng không có bại, lấy Huyết Vô Ngân thực lực, có tư cách đưa ra điều kiện như vậy.

Tựa hồ sớm đoán được Tinh Hà lão tổ hồi đáp, Huyết Vô Ngân lần nữa đưa ra ngón tay thứ hai, "Ta muốn tại Thanh châu vẽ ra một khu vực, trùng kiến Huyết Ảnh Ma Tông sơn môn."

"Điều đó không có khả năng!"

Tinh Hà lão tổ lúc này kiên quyết cự tuyệt nói.

"Không có gì không có khả năng." Cười lạnh một tiếng, Huyết Vô Ngân lạnh giọng nói, "Ngươi nếu cự tuyệt, ta liền đạp biến ngươi Thanh châu từng cái tông môn! Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi Tinh Hà lão tổ có thể bảo vệ mấy chỗ."

". . ."

Trong nháy mắt, Tinh Hà lão tổ nhất thời trở nên bị kiềm hãm, cái này uy hiếp có thể so với cái gì cũng có hiệu.

Hắn tuy không sợ Huyết Vô Ngân, chỉ khi nào đối phương phát điên lên đến, Thanh châu những tông môn này, có mấy cái có thể thừa nhận dạng này tổn thất?

Không có Đạo Lăng Thiên Tông đàn áp, chỉ bằng Thanh châu bản địa tông môn, còn tưởng là thật không có đem Huyết Ảnh Ma Tông đuổi ra Thanh châu năng lực.

Huyết tế thất bại, cũng vẻn vẹn chỉ là để cho Huyết Ảnh Ma Tông không đến mức như vậy càn rỡ, vô pháp áp đảo Thanh châu tông môn phía trên mà thôi.

Đây cũng không phải là hắn có nguyện ý hay không bằng lòng vấn đề, mà là hắn căn bản là không có cách cự tuyệt.

"Huyết Vô Ngân, ngươi nghĩ rõ ràng, Đạo Lăng Thiên Tông mặc dù thực lực bị hư hỏng, cũng y nguyên vẫn là Đạo Lăng Thiên Tông." Yên lặng chốc lát, Tinh Hà lão tổ trầm giọng nói rằng.

"Đó là chuyện của ta!" Không chút nào nhượng bộ, Huyết Vô Ngân lạnh lùng đáp.

"Tốt!"

Thật sâu xem Huyết Vô Ngân liếc mắt, Tinh Hà lão tổ đúng là vẫn còn đáp ứng.

"Tốt, đã như vậy, chúng ta dừng tay như vậy là được." Huyết Vô Ngân thoả mãn mở miệng nói.

"Chậm đã!" Lạnh rên một tiếng, Tinh Hà lão tổ trầm giọng mở miệng nói, "Ngươi có điều kiện, lão phu tự nhiên cũng có! Lão phu cũng chỉ một cái yêu cầu, huyết tế sự tình, chỉ lần này một lần, nếu ngươi còn dám nếm thử nữa mở ra huyết tế. . . Mặc dù liều mạng đem cái này Thanh châu đánh nát, lão phu cũng tất cùng ngươi không chết không thôi."

Đón nhận Tinh Hà lão tổ ánh mắt, cảm thụ được cái kia phần dứt khoát, dù cho là Huyết Vô Ngân cũng không thể không làm ra nhượng bộ, "Có thể!"

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Huyết Vô Ngân lại không để ý tới người khác, thẳng phá không mà đi.

Điều kiện đã bàn xong xuôi, hắn liền không lo lắng chính đạo bên này có người dám đổi ý.

"Đi!"

Nguyên bản vẫn còn ở giằng co Huyết Ảnh Ma Tông cùng chính đạo đệ tử, lúc này cũng đều tùy theo dừng tay, mắt mở trừng trừng nhìn những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử rời khỏi Thanh Châu thành.

"Chậm đã!"

Mắt thấy có Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử muốn đem cái kia một tòa huyết sắc băng sơn cũng một chỗ mang đi, Lý Phù Nam nhất thời bước ra một bước ngăn lại nói, "Các ngươi muốn đi là các ngươi chuyện, cái này cũng không bằng lòng để cho các ngươi mang đi."

Ngay tại lúc đó, Phá Nam Phi cũng theo đó rơi xuống, "Trong này là ta đệ tử, chẳng lẽ ngươi dám ngăn đón ta hay sao?"

Không đợi Lý Phù Nam nói chuyện, Ngô Tuyết Tùng cũng đồng dạng theo tới, "Có phải hay không ngươi đệ tử, cũng không nhất định! Không bằng đánh nát, chúng ta nhìn rõ, giả sử thật là ngươi đệ tử, tự nhiên do ngươi mang đi, nhưng nếu không phải. . . Nhất định phải lưu lại."

Lý Phù Nam có thể đoán được sự tình, Ngô Tuyết Tùng tự nhiên cũng ẩn nhiên minh bạch.

Giả sử huyết sắc trong núi băng đậy lại thực sự là Cổ Hiên, tự nhiên không có gì lớn lắm, nhưng nếu là vị kia Ma Quân truyền nhân, lại vô luận như thế nào không thể bị đối phương mang đi.

Sắc mặt có chút khó coi, có thể Phá Nam Phi nhưng cũng minh bạch, đến nước này, đã không có biện pháp khác.

Lạnh rên một tiếng, Phá Nam Phi một chưởng trực tiếp đánh về phía băng sơn.

Phanh một tiếng, trong khoảnh khắc, huyết sắc băng sơn chợt da nẻ. . .

"Đệ tử bái kiến sư tôn!"

Từ trong núi băng tránh thoát, Cổ Hiên có vẻ cực kỳ chật vật, trên mặt hầu như nhìn không thấy một tia huyết sắc.

Nhìn thấy vậy mà thực sự là Cổ Hiên, vô luận là Lý Phù Nam vẫn là Ngô Tuyết Tùng không khỏi đều có chút thất vọng, huống chi, trước đó lời đã nói ra, bây giờ tự nhiên không tiếp tục ngăn cản lý do, chỉ phải tránh ra đường.

Lạnh rên một tiếng, Phá Nam Phi vung tay áo một cái, lúc này cầm lấy Cổ Hiên phá không mà đi.

... . . .

Mang theo Cổ Hiên bay khỏi Thanh Châu thành, trong chốc lát, Phá Nam Phi liền lần nữa rơi xuống, hất tay một cái, trực tiếp đem Cổ Hiên ném xuống đất, ngay tại lúc đó, một cổ khủng bố ma khí chợt bạo phát, hung hăng áp hướng Cổ Hiên.

"Nói, ngươi rốt cuộc ai?"

Trong mắt lộ ra lau một cái lãnh ý, Phá Nam Phi lành lạnh mở miệng nói.

Đối phương giấu giếm được Ngô Tuyết Tùng cùng Lý Phù Nam bọn hắn, nhưng lại tuyệt đối không thể gạt được hắn!

Hắn đối Cổ Hiên cái này đệ tử thực sự quá quen thuộc, từ đối phương hiện thân một khắc này, hắn cũng rất rõ ràng, cái này tất nhiên không phải Cổ Hiên, chỉ là tại dưới tình huống đó, hắn cũng không tiện nhiều lời, chỉ là lấy cái này lấy cớ, trước đem người mang ra ngoài.

Cho tới giờ khắc này ly khai Thanh Châu thành, lúc này mới chợt làm khó dễ.

Ngẩng đầu, nhìn Phá Nam Phi, Cổ Hiên trên mặt cũng theo đó lộ ra một nụ cười, trầm giọng mở miệng nói, "Tất nhiên biết rõ ta là giả trang, vẫn còn đem ta mang ra ngoài. . . Ngươi làm sao nhất định phải hỏi?"

"Ngươi làm như ta không dám giết ngươi?" Trong mắt hàn quang nổi dậy, Phá Nam Phi lành lạnh mở miệng nói.

"Giết ta. . . Ngươi từ đâu đi tìm Thông Thiên Ma Công?" Đón lấy đối phương ánh mắt, Cổ Hiên bình tĩnh hỏi ngược lại.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: Kẽ hở cùng. . . Hiểu sai

Cái gọi là Cổ Hiên, dĩ nhiên chính là Bạch Nhạc!

Cho dù là bây giờ, Bạch Nhạc hồi nhớ tới, cũng không khỏi một thân mồ hôi lạnh, hầu như ngay tại Phá Nam Phi đánh nát huyết sắc băng sơn trước mấy hơi thở trước đó, hắn mới vừa tỉnh lại.

Nếu như không phải là Huyết Vô Ngân cùng Tinh Hà lão tổ chạy tới, đàm phán lúc dây dưa một thời gian ngắn, Bạch Nhạc tất phải đã sớm đã bị người phát hiện.

Làm cho bất đắc dĩ phía dưới, Bạch Nhạc tại Phá Nam Phi đánh nát băng sơn lúc, thi triển Thiên Cơ Biến, biến ảo thành Cổ Hiên dáng vẻ.

Mặc dù tra cứu kỹ càng thật có rất nhiều kẽ hở, nhưng khi đó dưới tình huống đó, nhưng căn bản không ai có thể chú ý tới những chi tiết này.

Bây giờ mặc dù rơi vào Phá Nam Phi trong tay, cũng đơn giản đã bị nhìn thấu cũng không phải Cổ Hiên, có thể chí ít, đối phương vẫn như cũ không biết thân phận của hắn!

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc tin tưởng vững chắc, so với việc Thông Thiên Ma Công, cái gì giết đồ thù đều là xả đản, căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì!

Không có bất kỳ đi vòng vèo ý tứ, Bạch Nhạc vừa mở miệng, liền trực tiếp điểm ra Thông Thiên Ma Công, coi như là thừa nhận Thông Thiên Ma Công truyền nhân thân phận.

"Thật can đảm!"

Trong mắt tuôn ra lau một cái tinh mang, giơ tay lên ở giữa, Phá Nam Phi liền trực tiếp bắt lại Bạch Nhạc cái cổ, đưa hắn xốc lên đến, "Giết ta đệ tử, phá hư huyết tế, bây giờ còn dám nói điều kiện với ta, ta xem ngươi là thật không biết chữ "chết" viết như thế nào!"

Bị Phá Nam Phi bắt lại yếu hại, có thể Bạch Nhạc lại vẫn không có chút nào muốn phản kháng ý tứ, thậm chí ánh mắt đều trước sau như một bình tĩnh, "Chúng ta người trong ma đạo, cừu hận gì đều là nói nhảm, chỉ có quyền lợi mới là vĩnh hằng duy nhất! Thông Thiên Ma Công chẳng lẽ còn không chống đỡ được ngươi đệ tử một cái mạng?"

". . ."

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Phá Nam Phi yên lặng hồi lâu, lại đúng là vẫn còn đem Bạch Nhạc ném xuống đất, "Nói ra ngươi điều kiện!"

Giết chết đối phương dễ dàng, có thể tưởng tượng muốn ép hỏi ra Thông Thiên Ma Công đến, khả năng liền khó.

Phá Nam Phi rất rõ ràng, đối phương tất nhiên dám như thế không có sợ hãi cùng chính mình đàm phán, chính là ỷ vào điểm này, muốn Thông Thiên Ma Công, hắn liền tất phải đáp ứng đối phương điều kiện.

"Thống khoái!"

Gật đầu, Bạch Nhạc ung dung mở miệng nói, "Ta yêu cầu một thân phận, Cổ Hiên cái thân phận này. . . Vừa vặn!"

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Bạch Nhạc nhưng là ngay đầu tiên liền phản ứng kịp.

Phá Nam Phi ngay trước nhiều người như vậy mặt đánh nát huyết sắc băng sơn, cũng liền giấu diếm được người khác, loại tình huống này, nếu là có thể thay thế được Cổ Hiên thân phận, đối hắn mà nói, không thể nghi ngờ mới là có lợi nhất ngụy trang.

Hơn nữa, chỉ cần có Phá Nam Phi phối hợp, đây căn bản dễ như trở bàn tay.

"Có thể!"

Không chút do dự nào, Phá Nam Phi thẳng đáp ứng nói.

Tả hữu Cổ Hiên đều đã chết, người chết không có bất kỳ giá trị.

"Ta yêu cầu trước dưỡng thương, ngươi tới giúp ta an bài Cổ Hiên thân phận, chờ ta khôi phục sau đó, ta tự nhiên sẽ truyền cho ngươi Thông Thiên Ma Công." Nhìn Phá Nam Phi, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng.

"Những điều kiện này ta đều có thể bằng lòng, bất quá, để báo đáp lại. . . Ngươi có phải hay không cũng nên nói cho ta biết trước, ngươi đến tột cùng là ai?" Mắt lạnh nhìn Bạch Nhạc, Phá Nam Phi trầm giọng hỏi.

"Ta nói, ngươi sẽ tin sao?" Ung dung cười, Bạch Nhạc khinh thường hỏi ngược lại.

Một câu nói này nhưng là để cho Phá Nam Phi nhất thời bị kiềm hãm, dưới tình huống như vậy, vô luận đối phương nói cái gì, hắn cũng sẽ không tin tưởng, như vậy vấn đề này tự nhiên cũng liền không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Hắn duy nhất phải làm là được, gắt gao coi chừng đối phương, tại giao ra Thông Thiên Ma Công trước đó, không cho đối phương chút nào thoát ly chính mình khống chế cơ hội.

... ...

"Không ở sao?"

Mang theo Bạch Thanh Nhã trở lại Bạch gia, không hề ngoài ý muốn, vô luận là Tô Nhan vẫn là Bạch Nhạc, đều đã sớm không ở.

Bạch Thanh Nhã cẩn thận hỏi qua quý phủ hạ nhân, đáng tiếc lại không thể đạt được bất luận cái gì hữu dụng manh mối, Bạch Nhạc giống như là đột nhiên từ bốc hơi khỏi thế gian.

"Bạch cô nương, không cần lo lắng quá mức, không có tin tức, hầu hết thời gian, chính là tốt nhất tin tức." Khoát khoát tay, Dương Bằng nhẹ giọng an ủi, "Bạch huynh đệ cát nhân tự có thiên tướng, đoạn không phải chết yểu người, có thể không cần bao lâu, hắn cơ hội an toàn trở về."

Mặc dù lời này thực sự không có gì có thể tin tốc độ đáng nói, nhưng hôm nay Bạch Thanh Nhã lại cũng chỉ có thể như thế an ủi mình.

Thu xếp ổn thỏa Bạch gia sự tình, Dương Bằng cũng không ở lâu, rất nhanh thì ly khai.

Thanh Châu thành một trận chiến này, tạo thành ảnh hưởng thực sự quá lớn, bây giờ có thể nói khắp nơi đều là hỗn loạn tưng bừng, trong khoảng thời gian ngắn, căn bản an ổn không xuống.

Huống chi, có rất nhiều chuyện, hắn cũng đều còn nghĩ không ra, còn cần gặp qua lão nhân, mới có thể làm ra phán đoán.

... . .

"Hai lần bị Tô Nhan mị hoặc khống chế? Điều đó không có khả năng!"

Chu Mộng Dương như đinh đóng cột mở miệng nói.

Lý Phù Nam đem tin tức truyền hồi Hàn Sơn, Chu Mộng Dương bản thân liền quan tâm Bạch Nhạc tin tức, hỏi lên như vậy, nhưng là trực tiếp liền làm ra phán đoán.

"Không có khả năng?"

Nao nao, Lý Phù Nam có chút không hiểu hỏi.

Mặc dù hắn thừa nhận Bạch Nhạc thật có vài phần xuất sắc chỗ, nhưng lại cũng không gì hơn cái này mà thôi, đối mặt Tô Nhan loại này ma nữ, thất thủ cũng không cái gì quá ngoài ý muốn, làm sao Chu trưởng lão là có thể dễ dàng như vậy kết luận không có khả năng?

"Bạch Nhạc trước đây theo ta đi gặp Thiên Thu huynh thời điểm, không hề phòng bị phía dưới liền ảo trận đều không vây khốn hắn! Thiên Thu huynh, yêu quý hắn tài hoa, tại hắn không muốn bái sư tình huống dưới, truyền hắn Thiên Cơ Biến huyễn thuật thần thông! Ngươi cho rằng, nhân vật như vậy, là chính là một cái Tô Nhan có thể mị hoặc khống chế sao?" Mắt lạnh nhìn Lý Phù Nam, Chu Mộng Dương trầm giọng đáp.

"Mộng Thiên Thu trưởng lão truyền hắn huyễn thuật thần thông?" Nghe thế, dù cho là Lý Phù Nam cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Người bên ngoài không rõ ràng, có thể thân phận của hắn, thì như thế nào có thể không biết Mộng Thiên Thu cường đại.

Chỉ lấy huyễn thuật chi đạo mà nói, đừng nói là Thanh châu, cho dù là phóng nhãn thiên hạ, sợ cũng không có mấy người dám nói so Mộng Thiên Thu càng mạnh.

Có thể có được Mộng Thiên Thu ưu ái, thậm chí truyền thụ huyễn thuật thần thông, sẽ còn đơn giản bị Tô Nhan mị hoặc mới là một truyện cười.

Thật là. . . Bạch Nhạc tại sao muốn làm như thế?

Trầm ngâm một chút, Lý Phù Nam không hiểu hỏi, " Chu trưởng lão, ta nhớ được, trước đây Huyết Ảnh Ma Tông tin tức, chính là cái này Bạch Nhạc trước truyền về a? Nếu là như vậy, hắn như thế nào lại cùng Huyết Ảnh Ma Tông cấu kết?"

"Không phải cùng Huyết Ảnh Ma Tông cấu kết, sợ là cùng cái kia yêu nữ cấu kết mới đúng." Lạnh rên một tiếng, Chu Mộng Dương có chút tức giận nói rằng.

Hắn cùng với Bạch Nhạc tiếp xúc qua, vô luận là thiên phú tài tình, mới là nhân phẩm khí độ, đều để hắn vài phần kính trọng.

Hơn nữa không chỉ có là hắn, Mộng Thiên Thu cũng đồng dạng có chút tán thành, phải nói dạng này người, là gian tà hạng người, Chu Mộng Dương là vô luận như thế nào cũng không tin.

Dù sao, hắn cùng với Mộng Thiên Thu hai người đồng thời đều nhìn lầm người có khả năng thực sự quá thấp.

Nhưng hôm nay, sự thực liền đặt trước mắt, như vậy, duy nhất giải thích, chính là Bạch Nhạc cùng Tô Nhan yêu nữ kia có cấu kết!

Dứt bỏ chính tà bất luận, Tô Nhan tuyệt đối là khó gặp mỹ nữ! Bạch Nhạc một người thiếu niên, nếu là bị Tô Nhan dụ dỗ, động xuân tâm, cái kia cũng không sao có thể kỳ quái.

Từ xưa hồng nhan kẻ gây tai hoạ!

Lịch đại tới nay, cũng không thiếu khuyết chính đạo thiên tài thu được ma đạo yêu nữ mê hoặc ví dụ.

"Tra, coi như bả toàn bộ Thanh châu lật qua, cũng phải cấp ta bả yêu nữ

này tìm ra! Đang yên đang lành một cái mầm non, không thể cứ như vậy hủy ở một cái yêu nữ trong tay!"

.. .

Sợ rằng vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Tô Nhan đều tuyệt đối không nghĩ tới, Chu Mộng Dương vậy mà lại nghĩ đến loại phương diện này tới.

Từ Thanh Châu thành đi ra, Tô Nhan lại ngược lại có chút do dự.

Theo lý mà nói, huyết cấm đã giải trừ, Bạch Nhạc cũng đã chết, hắn lại không có bất kỳ ước thúc, phải nên mượn cơ hội này xa chạy cao bay, triệt để thoát khỏi Huyết Ảnh Ma Tông mới đúng.

Thật là đến có thể lúc rời đi sau khi, Tô Nhan lại ngược lại có chút không quyết định chắc chắn được.

Ly khai Huyết Ảnh Ma Tông, nàng có thể đi nơi nào đâu?

Chính tà bất lưỡng lập, ly khai Huyết Ảnh Ma Tông, thậm chí ly khai Thanh châu, nàng cũng y nguyên vẫn là ma tu, vẫn khiến chính đạo không dung thứ.

Linh Phủ Cảnh thực lực, nghe không yếu, nhưng trên thực tế, nhưng cũng kém xa cam đoan nàng an toàn.

Cùng như vậy thương hoàng chạy đi, chẳng tạm thời tiếp tục lưu lại Huyết Ảnh Ma Tông.

Huyết Ảnh Ma Quân hiện thân, thậm chí bức Tinh Hà lão tổ không thể không làm nhượng lại bước, cho phép Huyết Ảnh Ma Tông tại Thanh châu trùng kiến sơn môn, cái này bản thân liền là nhất đẳng đại sự.

Dù sao cũng không ai biết nàng phản bội Tông sự tình, vừa không có

huyết cấm ước thúc, tạm thời lưu lại, ngược lại đến tiếp sau càng an toàn.

Huống chi, căn cứ nàng nhận được tin tức, Cổ Hiên mặc dù không chết, nhưng lại cũng bị thương nặng, hơn nữa không thể đột phá Tinh Cung Cảnh.

Như vậy, chí ít tạm thời mà nói, cũng không cần phải lo lắng Cổ Hiên đối nàng ra tay.

Nghĩ vậy, Tô Nhan nhất thời dựa theo tông môn lưu lại ký hiệu, hướng về tông môn điểm tụ tập chạy tới.

"Tô sư tỷ!"

Trở lại Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử tụ tập trong sơn cốc, Tô Nhan rất nhanh thì tìm được quen thuộc đệ tử, "Tiểu sư đệ ở đâu?"

Nàng cùng Cổ Hiên quan hệ bản thân liền đặc thù, tất nhiên trở về, lại biết Cổ Hiên thụ thương tin tức, nàng tự nhiên không có cách nào khác tránh không thấy.

Huống chi, nàng cũng muốn phải nghĩ biện pháp từ Cổ Hiên trong miệng tìm hiểu một chút, Bạch Nhạc đến cùng là đúng hay không chết thật.

Cứ việc huyết ảnh tế đàn tan vỡ, chỉ có Cổ Hiên một cá nhân đi ra, cũng không biết vì sao, nghĩ đến Bạch Nhạc, Tô Nhan liền luôn có một ít bất an.

Rõ ràng không có bất kỳ đạo lý, có thể nàng lại y nguyên vẫn là không quá tin tưởng, Bạch Nhạc hội dễ dàng như vậy liền chết.

"Cổ sư huynh thụ thương, bây giờ đang ở sư phụ bên kia nghỉ ngơi, Tô sư tỷ ngươi tự mình đi tới là được."

Cổ Hiên thụ thương tình huống dưới, người khác không dám đi tiếp xúc chân mày, có thể Tô Nhan lại không giống nhau.

Thoáng do dự một chút, Tô Nhan vẫn là hướng về Cổ Hiên vị trí chỗ ở chạy tới.

Cổ Hiên đang ở một chỗ tạm thời mở ra tới trong sơn động nghỉ ngơi, Phá Nam Phi ngay tại trước sơn động xử lý Huyết Ảnh Ma Tông sự tình, chứng kiến Tô Nhan cũng vẻn vẹn chỉ là liếc liếc mắt, vẫn chưa ngăn cản.

Cổ Hiên cùng Tô Nhan sự tình, hắn tự nhiên cũng biết, nhưng lại hoàn toàn không có để ở trong lòng.

Bây giờ tất nhiên bằng lòng đối phương, muốn giúp hắn ngụy trang Cổ Hiên thân phận, tự nhiên không thể cắt đứt người khác thăm hỏi, riêng là Tô Nhan loại quen thuộc này Cổ Hiên người.

Huống chi, muốn giấu diếm được người khác, lại đâu chỉ là đối phương, Phá Nam Phi cũng đồng dạng nhất định muốn giấu diếm được người khác.

Chỉ có như vậy, hắn có thể cam đoan tin tức sẽ không để lộ, để cho hắn có đầy đủ thời gian từ đối phương trong miệng ép hỏi ra Thông Thiên Ma Công tới.

Chỉ cần cam đoan đối phương thời khắc đều ở đây hắn giám thị phía dưới, không thể chạy trốn, đối với hắn mà nói, cũng đã đủ đủ.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 174: Biết trước nhưng giả hồ đồ

"Tiểu sư đệ, ngươi thế nào?"

Bước vào sơn động, Tô Nhan xa xa liền thấy Cổ Hiên, nhẹ giọng mở miệng nói.

Nghe được Tô Nhan thanh âm, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên khẽ động, chỉ là biểu hiện ra lại vẫn không có bất kỳ phản ứng nào, chỉ là nhàn nhạt quét Tô Nhan liếc mắt, không nói được một lời.

Bạch Nhạc cũng không rõ ràng Tô Nhan cùng Cổ Hiên là quan hệ như thế nào, loại tình huống này, liều lĩnh tiếp lời, sẽ chỉ làm chính mình bộc lộ ra sơ hở, tương phản, yên lặng lấy đúng, tất cả làm cho đối phương chính mình đi đoán, chính mình đi nói, ngược lại có thể dễ dàng hơn làm rõ ràng đối phương mục.

"Tiểu sư đệ, nhất thời đắc đắc mất không cần để ở trong lòng, ta tin tưởng ngươi nhất định có thể đủ đột phá." Không có cách nào khác từ Bạch Nhạc trên người nhìn ra tâm tư đến, Tô Nhan không thể làm gì khác hơn là tiếp tục nói, "Còn nữa nói, chí ít ngươi mới là người thắng, cái kia giả vờ thần bí gia hỏa, không phải đã bị ngươi giết chết sao?"

"Ngươi cho rằng cái này rất đáng giá kiêu ngạo sao?" Hừ nhẹ một tiếng, Bạch Nhạc lạnh lùng đáp.

"Người ta không phải ý tứ này á." Khẽ cáu một tiếng, Tô Nhan thuận thế tại Bạch Nhạc ngồi xuống bên người đến, "Người ta đây không phải là lo lắng ngươi nha."

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, đến lúc này, Bạch Nhạc coi như là lại ngu xuẩn, cũng có thể minh bạch Tô Nhan cùng Cổ Hiên ở giữa quan hệ mập mờ, ngón tay vẩy một cái, chợt tự tay nắm Tô Nhan cái cằm, gảy nhẹ nói rằng, "Xem ta chịu thiệt, ngươi có đúng hay không rất cao hứng a?"

"Tiểu sư đệ, ngươi thật đúng là oan uổng chết nhân gia đâu!" Bạch liếc mắt, Tô Nhan nhất thời đem thân thể tựa ở Bạch Nhạc trên người, nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ nói rằng, "Ngươi quên, ngươi thật là đã đáp ứng người ta, chỉ đợi ngươi bước vào Tinh Cung Cảnh, liền cưới người ta đây."

Nói được cái này, Bạch Nhạc nhất thời liền đem manh mối lý do một cái thất thất bát bát, nhàn nhạt đáp, "Ngươi yên tâm, dùng không bao lâu, liền sẽ để ngươi như nguyện."

"Khanh khách, người ta đương nhiên tin tưởng ngươi! Không có việc gì liền tốt, tiểu sư đệ, ta có thể chờ ngươi nha." Cười dài tại Bạch Nhạc ngoài miệng điểm một chút, Tô Nhan nhất thời đứng dậy đi ra ngoài.

Liếc liếc mắt, Bạch Nhạc cũng chưa đứng dậy, ngược lại thẳng nhắm mắt lại, tiếp tục chữa thương.

Bây giờ hắn thực sự có chút không nắm chắc được Tô Nhan tâm tư, tự nhiên không dám biểu lộ ra chút nào dị thường đến, có thể sớm đem Tô Nhan đuổi đi, tự nhiên tốt nhất.

Chỉ là, Bạch Nhạc nhưng căn bản không biết, ngay tại Tô Nhan xoay người một giây phút kia, Tô Nhan trong mắt lại lộ ra một nét khó có thể phát hiện vẻ kinh hãi.

Cứ việc đối phương có thể giữ ẩn dấu, thật là Tô Nhan lại y nguyên vẫn là phi thường nhạy cảm ý thức được, đối phương tuyệt đối không phải Cổ Hiên!

Đạo lý rất đơn giản, bởi vì tại trong toàn bộ quá trình, cho dù là đối phương cố ý làm ra gảy nhẹ động tác tự tay nắm nàng cái cằm thời điểm, nàng cũng không thể từ đối phương trong mắt chứng kiến nửa điểm dục vọng chi sắc.

Cổ Hiên đối nàng là tâm tư gì, nàng lại quá là rõ ràng, đó là một loại hận không thể lập tức đưa hắn nuốt vào !

Ở trước mặt nàng, Cổ Hiên cũng chưa từng có che giấu qua loại dục vọng này, bởi vì căn bản không có bất kỳ cần phải.

Một cá nhân, không có khả năng tại ngắn như vậy trong thời gian, đột nhiên phát sinh lớn như vậy biến hóa!

Như vậy, duy nhất giải thích là được. . . Đây căn bản cũng không phải là Cổ Hiên!

Nghĩ vậy, Tô Nhan thì như thế nào có thể không kinh hãi vạn phần!

Trọng yếu nhất là, hắn vừa may biết một cá nhân, tồn tại loại sửa đổi này dung mạo bản lĩnh Bạch Nhạc!

Người bên ngoài không rõ ràng, có thể nàng lại rõ ràng biết, trước đây bước vào trong huyết hà truy sát Cổ Hiên chính là Bạch Nhạc.

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, tất cả liền đều có một cái rõ ràng manh mối!

Trách không được huyết tế thất bại, bởi vì Cổ Hiên cái này chủ trì huyết tế người, tại trong huyết hà cũng đã bị giết chết, không thất bại mới là lạ.

Chỉ là, giết chết Cổ Hiên sau đó, Bạch Nhạc cũng đồng dạng đã vô pháp thoát thân, cái này mới không thể không ngụy trang thành Cổ Hiên dáng vẻ, theo Phá Nam Phi trở về.

Là, cũng chỉ có Bạch Nhạc, mới có thể như vậy to gan lớn mật!

Hiện tại vấn đề là. . . Phá Nam Phi đến tột cùng có biết hay không?

Nếu bằng phản ứng đầu tiên, Tô Nhan tự nhiên cảm thấy Phá Nam Phi không biết, bằng không, giết đồ thù, Phá Nam Phi sợ là sớm cũng đã đem đối phương toái thi vạn đoạn.

Có thể chỉ cần tỉnh táo lại, Tô Nhan liền rõ ràng đi, đây căn bản không hề có đạo lý.

Liền hắn đều có thể nhận thấy được cái này Cổ Hiên là giả, lấy Phá Nam Phi đối Cổ Hiên cái này ái đồ giải, lại làm sao có thể không phát hiện được dị thường?

Nghĩ vậy, Tô Nhan lại cố ý quan sát một chút sơn động vị trí, liền phát hiện, Phá Nam Phi vị trí vị trí, phảng phất không phải cố ý, lại vừa may liền ngăn ở sơn động trước đó, cam đoan đối phương tuyệt đối vô pháp từ trong sơn động chạy trốn.

Kể từ đó, Tô Nhan liền hầu như có tám phần ở trên nắm chặt có thể khẳng định, cái kia Cổ Hiên chính là Bạch Nhạc giả trang.

Trong đầu chuyển qua những ý niệm này, Tô Nhã hầu như nhất thời liền sản sinh đào tẩu ý niệm trong đầu.

Vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Phá Nam Phi đối nàng mà nói, đều căn bản là không có cách phản kháng.

Chỉ là, dạng này ý niệm trong đầu mới vừa mọc lên, liền bị chính nàng dập tắt.

Không khác, nàng căn bản không dám a!

Giả sử Bạch Nhạc đã cùng Phá Nam Phi đạt thành hiệp nghị gì, như vậy tất phải sẽ không ẩn dấu nàng tin tức, loại tình huống này, một khi nàng dám đào tẩu, chỉ sợ ngay lập tức sẽ bị gạt bỏ!

Trong nháy mắt, Tô Nhan nhất thời hối hận ruột đều xanh!

Không tìm đường chết thì không phải chết, huyết cấm đều đã giải trừ, chính mình chạy hồi tới làm cái gì?

Hiện tại nên làm cái gì bây giờ?

... ...

"Không cần phải nói, ngươi nói cái kia thanh y ma đạo cao thủ, chính là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân!"

Lẳng lặng nghe xong Dương Bằng, Tinh Hà lão tổ bình tĩnh mở miệng nói.

"Cái gì?"

Cứ việc trên thực tế, Dương Bằng tâm cũng đã có một chút suy đoán, nhưng chân chính nghe được Tinh Hà lão tổ nói như thế, vẫn bị dọa cho giật mình!

"Lão nhân, ngươi không phải là sai lầm a?"

"Lấy chính là linh phủ sơ kỳ thực lực, trừ Thông Thiên Ma Công, ngươi cho rằng còn có ai có thể bước vào huyết hà?" Lắc đầu, Tinh Hà lão tổ nhàn nhạt mở miệng nói.

Nghe thế, Dương Bằng nhất thời không khỏi nhảy dựng lên, "Nói như vậy, lẽ nào Thông Thiên Ma Quân truyền nhân chết ở trong huyết hà?"

"Chết?" Cười lạnh một tiếng, Tinh Hà lão tổ trầm giọng nói, "Nếu như Thông Thiên Ma Quân chọn lựa truyền nhân dễ dàng như vậy liền chết, chẳng phải là thành chê cười."

"Thật là. . ." Trong lúc nhất thời, Dương Bằng đầu óc đều có chút không chuyển qua tới.

"Ai nói với ngươi, sống sót, thì nhất định là hắn Phá Nam Phi đệ tử?"

". . ."

Một câu nói này, nhưng là để cho Dương Bằng sợ hãi cả kinh.

"Lão nhân, đã ngươi cái gì cũng biết, vì sao còn để cho Phá Nam Phi đem người mang đi?"

"Lưu lại thì như thế nào?" Liếc Dương Bằng liếc mắt, Tinh Hà lão tổ nhàn nhạt hỏi.

"Trảm thảo trừ căn a!" Dương Bằng nhảy gấp.

Đừng xem trước đó tựa hồ hắn mở miệng một tiếng cao thủ huynh kêu, dường như một phó tướng đối phương dẫn là tri kỷ dáng vẻ, nhưng trên thực tế, tại loại này vấn đề lớn bên trên, Dương Bằng lại xem vô cùng rõ ràng, trừ phi hắn là thật chán sống, vừa muốn cùng Thông Thiên Ma Quân truyền nhân cài đặt quan hệ.

"Trảm thảo trừ căn, hắc! Ngươi là vị cao thủ kia, đến phiên ngươi tới trảm thảo trừ căn." Trong mắt tràn đầy vẻ trào phúng, Tinh Hà lão tổ lạnh lùng hỏi.

". . ."

Dương Bằng dù sao không ngốc, Tinh Hà lão tổ vừa nói như vậy, lúc này

liền phản ứng kịp.

"Lão nhân, ngươi là nói. . ."

"Thông Thiên Ma Quân truyền nhân xuất thế tin tức tất nhiên truyền tới, ngươi cho rằng là ta không biết, vẫn là Huyết Ảnh Ma Quân không biết?" Cười lạnh một tiếng, Tinh Hà lão tổ khinh thường mở miệng nói, "Chỉ có Phá Nam Phi loại này ngu xuẩn, mới có thể đối Thông Thiên Ma Công còn có ý nghĩ xằng bậy."

". . ."

"Vì sao?" Dương Bằng vẫn còn có chút không hiểu rõ, "Dù là ép hỏi không ra Thông Thiên Ma Công, đưa hắn bắt, đưa lên Đạo Lăng Thiên Tông, cũng có thể thu được lợi ích khổng lồ a!"

"Ngu xuẩn!"

Lạnh lùng nhìn Dương Bằng, Tinh Hà lão tổ lớn tiếng khiển trách, "Chỗ tốt, chỗ tốt! Ta làm ngươi những năm gần đây, chung quanh giao hữu, tính khí hào hiệp rất nhiều, chẳng lẽ đến bây giờ, cũng còn xem thấu danh lợi hai chữ sao?"

Từng ấy năm tới nay, Tinh Hà lão tổ đã rất ít thanh sắc câu lệ như vậy răn dạy hắn, trong nháy mắt, Dương Bằng liền hù dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, đàng hoàng quỳ xuống, lão nhân cũng không dám gọi, "Cũng xin lão tổ dạy ta!"

Nhìn thấy Dương Bằng nhận sai, Tinh Hà lão tổ thần sắc lúc này mới hòa hoãn vài phần, lời nói thấm thía mở miệng nói, "Bằng nhi, ngươi còn nhỏ, có một số việc xem không rõ, không phải ngươi sai! Nhưng ngươi nhất định muốn nhớ kỹ một điểm, trên đời này, vô luận ai nói chuyện, cũng chưa chắc nhất định là thật, minh bạch chưa?"

Vô luận ai nói chuyện, cũng chưa chắc nhất định là thật.

Một câu nói này, nhưng là để cho Dương Bằng lần nữa rơi vào trong trầm tư.

Chứng kiến nửa ngày, Dương Bằng vẫn không thể nào hiểu được, Tinh Hà lão tổ lắc đầu, trong lòng cũng rõ ràng, loại chuyện như vậy, dù cho là Phá Nam Phi cùng Ngô Tuyết Tùng đều xem không rõ, trông cậy vào Dương Bằng nghĩ rõ ràng, xác thực có chút quá làm khó hắn.

"Ngươi liền thật như vậy xác định, Thông Thiên Ma Quân nhất định chết sao?"

". . ."

Một câu nói này, mới chính thức giống như long trời lở đất, trong nháy mắt đem Dương Bằng triệt để thức tỉnh.

Thông Thiên Ma Quân truyền nhân đều hiện thế, như vậy ai dám nói, Thông Thiên Ma Quân liền nhất định chết?

Đạo Lăng sơn đánh một trận, Thông Thiên Ma Quân thân thể bỏ mạng ở Đạo Lăng Thiên Tông, có thể một luồng thần hồn lại chạy trốn tới Linh Tê Kiếm Tông, Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ không xa vạn dặm truy sát, nhưng đến cuối cùng, không phải cũng không thể đoạt hồi Côn Ngô Kiếm sao?

Thông Thiên Ma Quân chết, đây là người nào nói?

Bất quá chỉ là Đạo Lăng Thiên Tông cho thiên hạ một câu trả lời thỏa đáng mà thôi, còn như chân tướng như thế nào, e là cho dù là Đạo Lăng Thiên Tông mình cũng không dám khẳng định, người bên ngoài thì như thế nào dám xác định? !

Giả sử Thông Thiên Ma Quân thật đã chết, chính là một cái truyền nhân tự nhiên không tính là gì.

Vô luận là ép hỏi Thông Thiên Ma Công truyền thừa, vẫn là bắt lại đưa đến Đạo Lăng Thiên Tông, thậm chí là trực tiếp giết, cũng không quan hệ.

Thật là. . . Giả như không chết đâu?

Thông Thiên Ma Quân cái kia là nhân vật nào, thế gian đệ nhất Ma Quân, có can đảm bước lên Đạo Lăng sơn, lấy sức một mình đánh vỡ Đạo Lăng bất bại thần thoại hung nhân!

Giết hắn truyền nhân, một khi hắn trả thù, ai có thể chịu đựng nổi?

Đạo Lăng Thiên Tông có thể không sợ, thật là vô luận là Tinh Hà lão tổ vẫn là Thất Tinh Tông, thì như thế nào có thể thừa nhận Thông Thiên Ma Quân lửa giận?

Dù là chỉ có một phần vạn hy vọng, cũng không người nguyện ý gánh chịu cái này phiêu lưu a, trả giá cùng hồi báo căn bản cũng không thành có quan hệ trực tiếp a!

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên vô luận là Tinh Hà lão tổ vẫn là Huyết Ảnh Ma Quân, trên thực tế đều là biết trước nhưng giả hồ đồ, cố ý để cho Phá Nam Phi đem người mang đi.

Đối với thiên hạ đại thế mà nói, chính là một cái Thông Thiên Ma Quân truyền nhân cũng không thể nổi lên cái gì cuộn sóng tới.

Phải biết, Thông Thiên Ma Quân chân chính đáng sợ địa phương, cũng không phải cái gì Thông Thiên Ma Công, mà là ở chỗ một cái kia người, vị kia ngạo thị thiên hạ thế gian đệ nhất Ma Quân bản thân!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 175: Ta muốn vừa mới nữ nhân kia

Khôi phục thương thế thật cũng không trắc trở, lấy Cổ Hiên thân phận đi theo Phá Nam Phi bên người, căn bản không thiếu đan dược cùng tài nguyên, mấy ngày ngắn ngủi thời gian, Bạch Nhạc thương thế liền triệt để khôi phục lại.

Trong mấy ngày này, Bạch Nhạc cũng gặp không ít Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, đối với Cổ Hiên cái thân phận này cũng dần dần thích ứng.

Thật muốn giấu diếm được những thứ này bình thường Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, thật rất đơn giản, chỉ cần thời khắc bưng kiêu ngạo, cho dù ai nói cái gì, đều là không lạnh không nhạt đáp thượng một đôi lời liền đủ đủ.

Chân chính để cho Bạch Nhạc có chút kinh tâm là, Huyết Ảnh Ma Tông thế lực, so với hắn tưởng tượng bên trong, còn muốn lớn hơn nhiều.

Cái khác không nói, chỉ là linh phủ hậu kỳ cao thủ, những ngày gần đây, hắn chỉ thấy sáu bảy, từng cái thực lực, chỉ sợ đều tuyệt đối không bằng Lãnh Thiên Thạch phía dưới.

Trừ cái đó ra, chính là Tinh Cung Cảnh cường giả, cũng xuyên thấu qua Phá Nam Phi nhìn thấy hai vị.

Đương nhiên, nhân vật như vậy, Bạch Nhạc là dựng không lên, Phá Nam Phi cũng không có để cho hắn nhận thức những cao thủ này ý tứ.

Tại Thanh Châu thành, Tinh Hà lão tổ bằng lòng, để cho Huyết Ảnh Ma Tông tại Thanh châu trùng kiến sơn môn, đối với Huyết Ảnh Ma Tông

mà nói, bây giờ cái này liền đại sự hàng đầu.

Mặc dù Phá Nam Phi rất muốn tránh mở người khác, tìm cơ hội tới hỏi Bạch Nhạc ép hỏi Thông Thiên Ma Công, có thể loại tình huống này, cũng không thể không tạm thời gác lại hạ xuống, thương lượng trước trùng kiến sơn môn sự tình.

Đáng tiếc, cho dù là ở loại tình huống này xuống, Phá Nam Phi đối Bạch Nhạc cũng là xem gắt gao, nửa điểm đào tẩu cơ hội cũng không có.

Theo thời gian đưa đẩy, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi có chút nóng nảy.

Trước không nói Phá Nam Phi có thể hay không qua sông đoạn cầu, cho dù là hắn muốn đàng hoàng bả Thông Thiên Ma Công truyền cho đối phương cũng căn bản làm không được a.

Thông Thiên Ma Công bản thân liền là Thông Thiên Ma Công trực tiếp lưu cho Bạch Nhạc truyền thừa, đó cũng không phải đơn thuần công pháp bí tịch, có thể rập khuôn đi ra.

Chí ít tại Bạch Nhạc chân chính tu thành Thông Thiên Ma Công trước đó, căn bản là không có cách đem truyền cho người khác.

Một khi bị Phá Nam Phi phát hiện điểm này, đó mới thực sự là Bạch Nhạc tử kỳ.

Nhất định phải phải nghĩ biện pháp chạy đi!

Suy đi nghĩ lại, Bạch Nhạc bất đắc dĩ phát hiện, toàn bộ Huyết Ảnh Ma Tông bên trong, bây giờ hắn duy nhất có khả năng tin tưởng người khác, vẫn chỉ có Tô Nhan.

Đương nhiên, làm như vậy tựa hồ có chút không tử tế, nhất định chính là

mạnh mẽ kéo Tô Nhan xuống nước, có thể tới mức này, Bạch Nhạc cũng không biện pháp khác thật sự muốn.

Xuyên thấu qua hắn đệ tử truyền lời, rất nhanh Bạch Nhạc liền mới gặp lại Tô Nhan.

"Tiểu sư đệ, ngươi tìm ta?"

Thành thật mà nói, nghe nói Cổ Hiên muốn tìm chính mình, Tô Nhan trong lòng cũng đồng dạng tâm thần bất định không thôi, có lòng từ chối, nhưng lại cũng minh bạch, có một số việc, là căn bản không tránh khỏi, chỉ có thể kiên trì đi tìm tới.

"Mấy ngày không gặp Tô sư tỷ, tưởng niệm vô cùng." Theo miệng đáp một câu, Bạch Nhạc cẩn thận liếc một cái, ở bên ngoài phân phó sự tình Phá Nam Phi, cổ tay khẽ đảo, trực tiếp liền liên lụy Tô Nhan cổ tay trắng, "Tô sư tỷ, biệt lai vô dạng a!"

Mang theo ẩn ý một câu nói, mở miệng đồng thời, Thông Thiên Ma Công chợt vận chuyển, như là trước đây giúp Tô Nhan tẩy rửa huyết cấm thời điểm, chợt thăm dò vào Tô Nhan trong cơ thể!

Trong lòng sợ hãi cả kinh, đến thời khắc này, Tô Nhan cái nào vẫn không rõ, Bạch Nhạc là muốn với hắn lật bài.

Chỉ là, nghĩ vậy phía sau ẩn chứa nguy hiểm, nhưng là nhất thời đem Tô Nhã hù dọa sắc mặt trắng bệch, hoa dung thất sắc.

Bạch Nhạc cũng không biết Tô Nhan tâm tư, còn tưởng rằng Tô Nhan là mới vừa nhận thấy được thân phận của hắn, hạ giọng, nhẹ giọng nói, "Thời gian cấp bách, không kịp giải thích, mặc kệ ngươi dùng biện pháp gì, nghĩ biện pháp bả Phá Nam Phi dẫn đi một thời gian ngắn."

"Không được, tiểu sư đệ, ngươi đã đáp ứng người ta, phải đợi ngươi

bước vào tinh cung, mới có thể muốn người ta, cũng không thể hiện tại liền khinh bạc người ta đây." Chỉ là một câu nói thời gian, Tô Nhan liền nhạy cảm cảm thụ được Phá Nam Phi ánh mắt đã từ bên ngoài rơi qua đây.

Muốn nói khẩn trương, nàng có thể so với Bạch Nhạc càng khẩn trương, vẻ mặt ủy khuất rụt tay về cổ tay, gắt giọng.

"Cái gì Tinh Cung Cảnh, Tô sư tỷ đẹp như vậy, ta thật có chút không kịp đợi đây." Một tay lấy Tô Nhan kéo vào trong lòng, Bạch Nhạc gảy nhẹ dùng ngón tay xẹt qua Tô Nhan môi, nhìn như khinh bạc, nhưng trên thực tế, quay lưng lại Tô Nhan, lại có thể rõ ràng từ Bạch Nhạc trong mắt ra một màn kia uy hiếp chi sắc.

Cái này bản thân liền là Bạch Nhạc uy hiếp nàng.

"Tiểu sư đệ, ngươi không nên nóng lòng nha! Người ta còn không chung quy đều là ngươi, chúng ta a, còn nhiều thời gian." Nhận thấy được Bạch Nhạc trong mắt hàn ý, Tô Nhan cũng không thể không một lời hai ý nghĩa hồi đáp.

"Giống kiểu gì!"

Trong chốc lát, Phá Nam Phi vẫn như cũ đi tới, nhìn hai người lạnh giọng mắng.

"Sư tôn!"

Trong nháy mắt, Tô Nhan hù dọa sắc mặt tái nhợt, vội vã đẩy ra Bạch Nhạc, quỳ gối Phá Nam Phi trước người.

"Ngươi đi xuống trước đi." Liếc Tô Nhan liếc mắt, Phá Nam Phi nhàn nhạt phân phó nói.

"Vâng!" Không dám có chút do dự, Tô Nhan lúc này liền lui xuống đi.

Đợi cho Tô Nhan sau khi rời khỏi, Phá Nam Phi lúc này mới lạnh lùng nói, "Tiểu tử, ngươi khuyên ngươi tốt nhất không nên đùa giỡn hoa chiêu gì."

Buông tay một cái, Bạch Nhạc không để bụng hồi đáp, "Người là dao thớt, ta là thịt cá, có thể đùa giỡn hoa chiêu gì? Bất quá là tìm cho mình chút vui mà thôi, xinh đẹp như vậy nữ nhân ngay tại bên người, nếu như cứ như vậy không duyên cớ buông tha, há không lãng phí."

Tô Nhan sự tình, Bạch Nhạc căn bản không cách nào giải thích rõ, chỉ có thể làm ra như thế một bộ háo sắc sắc mặt tới làm che lấp.

Hừ nhẹ một tiếng, mặc dù có chút bất mãn, nhưng trên thực tế, Phá Nam Phi đối loại chuyện nhỏ này cũng cũng không thèm để ý, "Chỉ cần ngươi đàng hoàng phối hợp, đừng nói là một cái nữ nhân, coi như ngươi muốn khác biệt chỗ tốt, ta cũng có thể giống vậy thỏa mãn ngươi! Nhưng nếu ngươi nghĩ theo ta đùa giỡn hoa chiêu gì, ngươi biết hậu quả."

"Ta phối hợp không phối hợp, ngươi thử một chút thì biết! Bất quá, ta phải nhắc nhở ngươi, tu luyện Thông Thiên Ma Công gây nên động tĩnh cũng không nhỏ, nếu là ngươi lúc thời điểm tu luyện, bị người bên ngoài phát hiện, nhưng không liên quan chuyện ta."

Lạnh rên một tiếng, Phá Nam Phi đạm nhiên mở miệng nói, "Ba ngày sau, ta sẽ tuyên bố bế quan, đến lúc đó, ta tự sẽ mang ngươi đến một chỗ an toàn."

Trong lòng căng thẳng, Bạch Nhạc cũng không lo không lên có thể hay không bị hoài nghi, lần nữa mở miệng nói, "Ta muốn vừa mới nữ nhân kia, ba ngày sau, ai biết còn có sống hay không đây."

"Tùy ngươi!"

Phất tay áo mà đi, Phá Nam Phi đạm nhiên mở miệng nói.

Sở hữu Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử trên người đều có huyết cấm, hắn căn bản không lo lắng Tô Nhan dám phản bội hắn, tự nhiên không để ý.

Chính như Chu Mộng Dương quan điểm, Phá Nam Phi cũng vô ý thức cho rằng, Bạch Nhạc bất quá chỉ là mơ ước Tô Nhan mỹ sắc mà thôi, đối với một người thiếu niên mà nói, cái này quả thực không có gì có thể kỳ quái.

Ba ngày, chỉ cần cuối cùng ba ngày thời gian, là hắn có thể an bài xong sự tình khác, lấy bế quan danh nghĩa ép hỏi Thông Thiên Ma Công.

Tả hữu đối phương trong mắt hắn, cũng đã là một người chết, coi như trước khi chết, muốn thảo một vài chỗ tốt, cần gì phải tính toán.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 176: Hỗn đản, ta với ngươi liều mạng!

Cổ Hiên cái thân phận này có không ít phiền phức, nhưng lại cũng có 1 cọc chỗ tốt, đó chính là không kiêng nể gì cả!

Bạch Nhạc không cần cùng bất luận kẻ nào có lệ, có chút không hợp ý chỗ, ngay lập tức sẽ có thể trở mặt, chưa chắc không có ai bất mãn, nhưng lại tuyệt đối không ai dám biểu hiện ra ngoài.

Dạng này biểu hiện, tự nhiên cũng rơi vào Phá Nam Phi trong mắt, chỉ là Phá Nam Phi coi Bạch Nhạc vì người chết, tự nhiên không thèm để ý hắn, nhưng này một màn, rơi vào trong mắt người khác, lại càng phát ra chứng minh Phá Nam Phi đối Cổ Hiên dung túng.

Cũng chính là ở loại tình huống này, mặc dù Tô Nhan có một trăm cái không vui, cũng y nguyên vẫn là được đưa đến Bạch Nhạc bên người.

Nhìn Bạch Nhạc cái kia một bộ đắc ý dáng vẻ, Tô Nhan quả thực hận không thể đi tố giác hắn, cùng hỗn đản này đồng quy vu tận.

Đương nhiên, cũng không phải là không có chỗ tốt.

Đánh muốn đùa giỡn Tô Nhan cờ hiệu, Phá Nam Phi cũng tận lực cho Bạch Nhạc chừa lại nhất định không gian, chỉ cần cam đoan hắn không trốn đi, cũng liền do lấy hắn hồ đồ.

Mà, vừa may cũng là Bạch Nhạc rất muốn.

"Ngươi đến tột cùng muốn thế nào?" Tùy ý Bạch Nhạc đem chính mình ôm vào trong ngực, Tô Nhan tức giận hỏi.

"Tự nhiên là chạy đi!" Trợn mắt một cái, Bạch Nhạc tức giận hồi đáp, "Chẳng lẽ ngươi thật đúng là muốn cùng ta đùa mà thành thật, thành tựu chuyện tốt hay sao?"

". . ."

Xưa nay đều là Tô Nhan đi đùa giỡn người khác, bây giờ lại trái lại bị Bạch Nhạc đùa giỡn, lại làm cho nàng làm sao không giận, chỉ là loại tình huống này, nàng thật đúng là cầm Bạch Nhạc không có biện pháp gì.

"Ngươi muốn chạy trốn là ngươi chuyện, kéo ta xuống nước làm cái gì?"

"Một người kế đoản, hai người kế trường! Ta một cá nhân nghĩ không ra biện pháp đến, ở chỗ này cũng chỉ có ngươi có thể tín nhiệm, ngươi nói không tìm ngươi tìm ai?" Không có chút nào tìm lấy cớ ý tứ, Bạch Nhạc trực tiếp bày ra một bộ muốn xấu lắm sắc mặt tới nói.

"Phá Nam Phi sớm đã biết ngươi là giả Cổ Hiên có đúng hay không?" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Tô Nhan trầm giọng hỏi.

"Vâng!" Gật đầu, trên một điểm này, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không giấu giếm chút nào.

"Vậy ai cũng không có cách nào." Tô Nhan cắn chết nói rằng, "Phá Nam Phi lòng nghi ngờ rất nặng, thường ngày, trừ Cổ Hiên bên ngoài, hắn căn bản cũng không tin tưởng bất luận kẻ nào, bây giờ biết rõ ngươi là giả, tất nhiên thời khắc đều nhìn chằm chằm ngươi, ngươi chính là giết ta, ta cũng không biện pháp."

Trên thực tế, không cần Tô Nhan nói, Bạch Nhạc cũng có thể đoán được, nghe được Tô Nhan, cũng không cái gì thất vọng, thẳng nói rằng, "Vậy thì ngẫm lại xem, hắn có không có nhược điểm gì, vô luận là trong tính cách, vẫn là công pháp bên trên."

"Ngươi muốn làm cái gì?" Trong nháy mắt, Tô Nhan nhất thời bị sợ vừa nhảy, hạ giọng, gấp giọng hỏi.

Chỉ là lần này Bạch Nhạc lại không đáp nàng.

Có mấy lời, để ở trong lòng, mọi người lòng biết rõ là được, không cần thiết cần phải nói ra.

Sự thực liền đặt trước mắt, tất nhiên tránh không khỏi Phá Nam Phi, như vậy, muốn phải sống sót, biện pháp duy nhất, dĩ nhiên chính là giết chết hắn.

Cảm thụ được Bạch Nhạc kiên quyết, Tô Nhan yên lặng chốc lát, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Phá Nam Phi trời sinh tính đa nghi, hơn nữa bảo thủ, một khi làm ra quyết định, liền tiếp tục khó chịu bất kỳ bóng người nào vang! Ta không biết, ngươi làm sao làm được để cho hắn không giết ngươi, nhưng chỉ cần có thể làm cho hắn một mực hoài nghi xuống dưới, hắn liền sẽ không dễ dàng xuất thủ."

"Còn như công pháp bên trên, Phá Nam Phi mặc dù là trên danh nghĩa là sư tôn ta, nhưng trên thực tế, ta có khác truyền thừa, hắn cũng căn bản không có chân chính truyền qua ta công pháp, chẳng qua là ta từng nghe Cổ Hiên nói. . . Phá Nam Phi từng đối hắn nói qua, Huyết Ảnh Ma Tông công pháp, tinh túy ngay tại một chữ "giết" phía trên."

"Giết?"

Bạch Nhạc tự vấn đã từng cùng không ít Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử đã giao thủ, nhưng này, hắn lại y nguyên vẫn là có chút nghe không rõ.

"Còn có, Phá Nam Phi mặc dù rất ít khi dùng binh khí, thế nhưng hắn nhưng là có binh khí, nghe nói là một cái Huyết Sắc Phi Luân. . ." Chính thấp giọng kể, Tô Nhan lại đột nhiên cảm thấy trên người căng thẳng,

nửa đoạn sau, căn bản không tới kịp nói ra miệng, môi liền trực tiếp bị Bạch Nhạc chặn kịp.

Gắn bó giáp nhau, trong nháy mắt đó, Tô Nhan trong đầu vù vù một tiếng, nhất thời trống rỗng.

Mặc dù tu luyện mị công, cũng một mực một bộ yêu nữ dáng dấp, nhưng trên thực tế, Tô Nhan lại căn bản không có bất luận cái gì cùng nam nhân tiếp xúc kinh nghiệm, trước đó Cổ Hiên tại thời điểm, tối đa cũng liền dừng lại ở kéo kéo tiểu thủ, ôm một chút trong trình độ.

Bây giờ đột nhiên bị Bạch Nhạc hôn như vậy đi lên, Tô Nhan cả người hầu như đều ngốc, quan trọng hơn là, đợi nàng ý thức được chuyện gì xảy ra thời điểm, cũng đoán được tất nhiên là Phá Nam Phi đến, kể từ đó, thì càng không dám phản kháng, chỉ có thể mặc cho Bạch Nhạc khinh bạc.

Trên thực tế, Phá Nam Phi cũng bất quá chỉ là qua đây liếc một cái, cũng không có chân chính tới gần, trong chốc lát, trực tiếp từ ly khai.

Chờ đến xác định Phá Nam Phi sau khi rời khỏi, Bạch Nhạc lúc này mới đẩy ra Tô Nhan.

"Ba!"

Phục hồi tinh thần lại, Tô Nhan giơ tay lên chính là một cái tát đến Bạch Nhạc trên mặt.

"Vô sỉ!"

Ăn thua thiệt, mắt thấy Tô Nhan còn muốn động thủ, Bạch Nhạc mí mắt đột nhiên vừa nhảy, nhất thời tự tay bắt lại Tô Nhan tay, "Phi, ngươi cho ta cam tâm tình nguyện sao? Tất cả đều là nước dãi, ác tâm chết!"

". . ."

Nếu như nói trước đó một cái tát kia chỉ là vô ý thức phản ứng, nghe được Bạch Nhạc lời này, Tô Nhan nhưng là triệt để nổ tung.

Nước dãi? Ác tâm? !

Hỗn đản này nói vẫn là tiếng người sao?

"Hỗn đản, ta với ngươi liều mạng!" Trong nháy mắt, Tô Nhan thậm chí không để ý tới Phá Nam Phi còn ở bên ngoài, ma khí đột nhiên bạo phát, trực tiếp hướng về Bạch Nhạc đụng tới, tư thế kia, quả thực rất có đụng chết tại Bạch Nhạc trên người khuynh hướng.

... .. .

"Sơn môn liền chọn tại Vô Vọng cốc đi."

Thu được bao quát Phá Nam Phi ở bên trong, mấy cái đắc lực thuộc hạ đưa lên tình báo, Huyết Vô Ngân hơi trầm ngâm một chút, lúc này đánh nhịp nói.

Cái gọi là Vô Vọng cốc, trên thực tế, chính là trước đây Bạch Nhạc bọn hắn tra xét sơn cốc, nơi nào là một chỗ bỏ hoang linh mạch, hơn nữa sớm nhất Huyết Ảnh Ma Tông ngay tại nơi nào kinh doanh, hoàn cảnh coi như là quen thuộc.

Mặc dù linh khí thượng mỏng manh một ít, cũng không tính là gì phúc địa, nhưng hôm nay đối với Huyết Ảnh Ma Tông mà nói, chỉ cần có thể trùng kiến sơn môn, chính là một cái tốt nhất bắt đầu! Sau này nếu là có thể tìm được cơ hội, vô luận là Hàn Sơn vẫn là Thất Tinh Tông, nơi nào sơn môn không thể đoạt?

"Ma Quân, Phá Nam Phi nói, hắn ngày gần đây về việc tu hành có chút

tâm đắc, hy vọng có thể bế quan, bên trong tông sự vụ, hy vọng ngài có thể phái người khác tạm thời tiếp nhận."

Hơi hơi khom người, Dương Hàn trầm giọng mở miệng nói.

"Bế quan?" Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Huyết Vô Ngân nhưng trong lòng thì nhất thời cười lạnh.

"Không cần tạm thời, kể từ hôm nay, tông môn sự vụ, từ ngươi tiếp nhận đi." Khoát khoát tay, Huyết Vô Ngân thẳng phân phó nói.

"Thuộc hạ tuân mệnh!"

Nghe vậy, Dương Hàn trong lòng nhất thời một hồi đại hỉ, vội vã đáp ứng nói.

Luận thực lực, hắn tự vấn cũng không tại Phá Nam Phi phía dưới, chỉ là nếu bàn về tư lịch khả năng liền kém rất nhiều, những năm gần đây, Huyết Vô Ngân cũng một mực tín nhiệm hơn Phá Nam Phi! Nhưng hôm nay, Phá Nam Phi chính mình tìm đường chết, tại trùng kiến trong núi loại này trọng yếu thời điểm bỏ gánh, dẫn phát Ma Quân bất mãn, đoạt hắn quyền, cũng không phải là tự tìm sao?

Đương nhiên, đối hắn mà nói, đây chính là thiên đại chuyện tốt! Phải biết, Huyết Vô Ngân xưa nay mặc kệ tông môn sự tình, một câu nói này chẳng khác nào là để cho hắn thay thế được Phá Nam Phi vị trí, trở thành dưới một người trên vạn người nhân vật a.

Có Huyết Vô Ngân một câu nói này, cho dù là Phá Nam Phi bế quan sau đó, thật đột phá, cũng đừng hòng lại từ trong tay hắn bả quyền lực đoạt trở về.

"Đi xuống đi!"

Nhàn nhạt phân phó một câu, Huyết Vô Ngân trực tiếp đem người đuổi ra ngoài.

"Tiết Binh!"

Theo Huyết Vô Ngân thoại âm rơi xuống, liền có một người áo đen xuất hiện ở Huyết Vô Ngân trước mặt.

"Trong tối nhìn thẳng Phá Nam Phi! Lúc cần thiết, có thể hạ sát thủ!"

"Ây!"

Lạnh lùng đáp một tiếng, được xưng Tiết Binh hắc y nhân nhất thời lui ra ngoài, qua trong giây lát liền biến mất ở trong màn đêm.

Vào lúc này lựa chọn bế quan, vì sao Huyết Vô Ngân tự nhiên nhất thanh nhị sở, chỉ là, hắn lại căn bản không lo lắng Phá Nam Phi thật có thể có được Thông Thiên Ma Công.

Để cho Tiết Binh theo, cũng bất quá chỉ là để ngừa vạn nhất chuẩn bị ở sau a.

Nếu như Thông Thiên Ma Công dễ dàng như vậy đắc thủ, hắn đã sớm tự mình xuất thủ, nơi nào còn có Phá Nam Phi sự tình.

Cảnh giới không đến, nói cái gì đều là vô dụng.

Trong mắt hắn, Phá Nam Phi bất quá chỉ là một cái thấy lợi tối mắt ngu xuẩn mà thôi, chết không có gì đáng tiếc, thật là cái kia Ma Quân truyền nhân, cũng rất có ý tứ.

Tiết Binh am hiểu nhất chính là ám sát, tại lúc cần thiết, có thể trực tiếp diệt trừ Phá Nam Phi, tự nhiên cũng đồng dạng có thể diệt trừ cái kia Ma Quân truyền nhân.

Đương nhiên. . . Tối trọng yếu là, giả như thật có gì ngoài ý muốn, Tiết Binh cũng cũng là tùy thời có thể bỏ qua.

Bởi vì, cho dù là tại Huyết Ảnh Ma Tông bên trong, cũng căn bản không có ai biết Tiết Binh thân phận cùng lai lịch.

... ...

"Sư tôn, hết thảy đều bố trí xong, tương quan người biết chuyện cũng đã toàn bộ xử trí." Tự tay làm một cái cắt cổ động tác, trước mặt đệ tử nhẹ giọng hồi đáp.

Bạch Nhạc đang chuẩn bị, Phá Nam Phi tự nhiên đã ở chuẩn bị, hắn ngược lại không phải là đề phòng Bạch Nhạc, mà là phòng bị Huyết Ảnh Ma Tông người khác. Hắn mơ ước Thông Thiên Ma Công tin tức nếu như một khi truyền đi, hội đưa tới bao lớn phiền phức so với hắn ai cũng rõ ràng.

Địa phương đã định xong, là hắn ngày xưa chuyên môn mở ra tới để cho Cổ Hiên bế quan một chỗ động phủ, hơn nữa mười phần ẩn nấp, căn bản không có bất kỳ người nào biết, bây giờ lại để cho vị này đệ tử bố trí trận pháp, xác định có thể cắt đứt tất cả khí tức.

Ngay cả sở hữu tham dự trận pháp bố trí người cũng đều xử lý xong, bây giờ cũng liền chỉ kém một bước cuối cùng mà thôi.

"Răng rắc!"

Một tiếng giòn vang, trước mặt cái kia đệ tử thậm chí đều còn chưa kịp phản ứng, liền bị trực tiếp vặn gãy cái cổ.

Trên đời này chỉ có người chết mới là an toàn nhất.

Chỉ là nghĩ đến Cổ Hiên, Phá Nam Phi trong lòng cũng vẫn là không khỏi có chút đau lòng! Sấp sỉ hai mươi năm tâm huyết a, thật vất vả bồi dưỡng được một cái như vậy truyền nhân đến, nói không có cũng được. Như vậy thâm cừu đại hận, như thế nào nói thả là có thể buông xuống.

"Hiên nhi, ngươi yên tâm, vi sư nhất định sẽ báo thù cho ngươi, lại để hắn lại sống thêm hai ngày!" Nhìn bầu trời đêm, Phá Nam Phi nhẹ giọng lẩm bẩm, "Còn có Tô Nhan cái kia tiểu tiện nhân, vi sư biết ngươi tâm tư, rất nhanh, ta sẽ để cho nàng một chỗ xuống dưới cùng ngươi."

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 177: Ta rốt cuộc có bao nhiêu muốn giết ngươi

Ba ngày thời gian, cũng bất quá chỉ là trong nháy mắt.

Bất ngờ là, Phá Nam Phi đưa ra muốn đi bế quan thời điểm, vậy mà trực tiếp mang theo Tô Nhan. Cứ việc Tô Nhan một trăm cái không tình nguyện, đối mặt Phá Nam Phi cường thế cũng căn bản không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ là ở trong lòng lại đã sớm bả Bạch Nhạc mắng một cẩu huyết lâm đầu, tại Tô Nhan xem ra, đây quả thực hoàn toàn chính là tai bay vạ gió a, nàng chọc ai chọc ai?

"Nơi này không sai." Bước vào động phủ, Bạch Nhạc đánh giá xung quanh một chút thoả mãn mở miệng nói.

"Tất nhiên tốt, để ngươi vĩnh viễn lưu lại nơi này như thế nào?" Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Phá Nam Phi lạnh lùng mở miệng nói.

"Đừng, ta liền vừa nói như vậy, ngài cũng liền như thế vừa nghe, chúng ta a, ai cũng khác biệt tích cực." Khoát khoát tay, Bạch Nhạc vội vã cự tuyệt nói.

"Sư tôn, ngươi cùng tiểu sư đệ bế quan tu hành, ta cũng không cần tham gia náo nhiệt đi, nếu không, ta chờ ngươi ở ngoài nhóm?" Nghe được thanh âm, Tô Nhan trong lòng chính là đột nhiên vừa nhảy, lần nữa thử thăm dò mở miệng nói.

"Ùng ùng!"

Trong lúc nói chuyện, động phủ môn ầm ầm rơi xuống, trận pháp tự động mở ra.

"Bây giờ muốn đi, sợ là trễ."

Ánh mắt rơi vào Tô Nhan trên người, Phá Nam Phi lạnh lùng mở miệng nói.

Cũng không để ý hội Tô Nhan là phản ứng gì, Phá Nam Phi thẳng chuyển hướng Bạch Nhạc, "Ta đáp ứng ngươi sự tình đều đã làm được, hiện tại ngươi nên làm tròn lời hứa a?"

"Thật đúng là. . . Hiện thực a!" Nhún nhún vai, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ngươi xác định nơi đây tuyệt đối sẽ không bị người phát hiện sao?"

"Trừ phi Tinh Hải Cảnh cường giả tự mình xuất thủ, bằng không không ai có thể trong vòng thời gian ngắn mạnh mẽ xông tới tiến đến!" Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Phá Nam Phi tự tin nói rằng, "Huống chi, không có bất kỳ người nào biết nơi đây, cho nên, ngươi tốt nhất vẫn là đoạn hắn niệm tưởng tốt."

Tinh Hải Cảnh cường giả, từng cái đều là danh chấn một phương, đủ để tọa trấn một khu vực tồn tại, liền lấy Thanh châu mà nói, bây giờ biết, cũng cũng chỉ có Tinh Hà lão tổ cùng Huyết Ảnh Ma Quân hai vị Tinh Hải Cảnh tồn tại mà thôi.

"Không có bất kỳ người nào biết không. . . Vậy cũng thực sự là quá tốt!"

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái trêu tức nụ cười, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Ngươi nói cái gì?"

Chân mày chợt thượng thiêu, Phá Nam Phi lạnh lùng nhìn Bạch Nhạc, lành lạnh hỏi ngược lại.

Ngẩng đầu, đây là Bạch Nhạc mấy ngày qua, lần đầu tiên bình tĩnh như vậy đón nhận Phá Nam Phi ánh mắt, thản nhiên mà ung dung, thậm chí trong đôi mắt còn có một xóa sạch trả thù khoái ý!

"Quả nhiên không hổ là thầy trò a, liền giọng nói đều giống nhau như đúc đây." Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc mang theo vài phần vẻ châm chọc, thong thả mở miệng nói, "May mà ta cơ trí, còn nhớ rõ lần trước hồi đáp, một chữ cũng không có kém nha."

Oanh!

Trong nháy mắt, Phá Nam Phi cũng không khống chế mình được nữa lực lượng, dưới chân mặt đất trong nháy mắt da nẻ, khủng bố ma khí điên cuồng tuôn ra, hung hăng hướng về Bạch Nhạc đè tới.

Giờ khắc này, cừu hận thậm chí đã vượt qua đối với Thông Thiên Ma Công khát vọng, Phá Nam Phi hai mắt thông hồng, hầu như hận không thể đem Bạch Nhạc nuốt sống xuống dưới.

Trên thực tế, những lời này, đừng nói là Phá Nam Phi, ngay cả Tô Nhan cũng đồng dạng cơ hồ bị dọa sợ.

Mặc dù nàng đã sớm biết, Bạch Nhạc ôm giết chết Phá Nam Phi tâm tư, nhưng lại cũng làm sao đều không nghĩ đến, vừa mới ngay từ đầu, Bạch Nhạc liền trực tiếp lật bài!

Đây là không có chăn đệm, không có tiền hí, trực tiếp liền muốn cao triều nhịp điệu a!

Chớ không phải là Bạch Nhạc đã bị dọa sợ? Đây chính là Tinh Cung Cảnh cường giả a, trực tiếp như vậy nhảy ra, cùng muốn chết khác nhau ở chỗ nào?

"Tiểu tử, ngươi là đang cố ý làm tức giận ta sao?" Gắt gao nhìn chằm

chằm Bạch Nhạc, Phá Nam Phi lành lạnh mở miệng nói.

"Không, ta chỉ là muốn dùng phương thức như vậy nói cho ngươi, ta rốt cuộc có bao nhiêu muốn giết ngươi!"

Nhìn Phá Nam Phi, Bạch Nhạc mỗi chữ mỗi câu hồi đáp.

Đây cũng không phải là cố ý chọc giận hắn, mà là Bạch Nhạc xuất phát từ nội tâm hồi đáp.

Phụ mẫu huyết hải thâm cừu, có thể hoàn toàn không phải giết một cái Cổ Hiên là có thể hóa giải! Làm bây giờ chân chính đơn độc đối mặt Phá Nam Phi, hơn nữa thật có cơ hội đánh chết hắn thời điểm, tâm loại kia hận ý bộc phát ra, coi như là Bạch Nhạc mình cũng có chút khó khống chế.

Hắn đương nhiên biết, trước hư dĩ ủy xà, nói gạt Phá Nam Phi, sau đó sẽ tùy thời đánh lén, khả năng thành công tính hội lớn hơn một ít, thật là hắn lại như cũ không khống chế được chính mình.

Có nhiều thứ, ngăn ở trong lòng không nhả ra không thoải mái, chỉ có dùng loại này nhất triệt để phương thức, đem trong lòng hận ý triệt để tiết ra, mới có thể để cho hắn chân chính cảm nhận được loại kia báo thù vui vẻ! Còn như khả năng mang đến một điểm nguy hiểm, nhưng là đã sớm bị Bạch Nhạc không nhìn.

Tả hữu đều đã bị buộc đến tuyệt cảnh, một thành phần thắng cùng hai thành phần thắng, có gì khác biệt sao?

Cái gọi là ma, cầu chính là một cái tùy ý vui sướng!

Tất nhiên đều đã đến không thể lui được nữa cấp độ, lại ngại gì đơn giản buông ra tất cả ràng buộc, đập nồi dìm thuyền, khoái ý ân cừu!

Trong mắt hàn mang nổi dậy, cho dù là Phá Nam Phi phản ứng trễ nải nữa, tới mức này, cũng có thể minh bạch sự tình tuyệt đối không có đơn giản như vậy.

"Ngươi, rốt cuộc ai?"

"Vù vù!"

Hô hấp ở giữa, kiếm minh tiếng chợt vang lên, kiếm khí như hồng, giờ khắc này, Bạch Nhạc thậm chí không che giấu nữa trên người linh lực, tử quang quanh quẩn, trực tiếp đem tử phủ lực lượng hiển hiện ra.

Một tay theo kiếm, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, lạnh lùng nói rằng, "Bảy năm trước đó, ngươi buộc ta phụ mẫu ta, chính là ngươi không tìm ta, ta cũng hầu như về là muốn tới tìm ngươi, hôm nay vừa lúc làm đoạn!"

Bảy năm trước đó? !

Phá Nam Phi thậm chí còn chưa phản ứng kịp, Bạch Nhạc kiếm cũng đã công qua đây.

Kiếm như cầu vồng!

Đối mặt Phá Nam Phi, Bạch Nhạc nơi nào còn dám có chút lưu thủ, xuất thủ chính là Rút Kiếm Thức, lấy tốc độ nhanh nhất chém ra một kiếm này.

Đạo ma song tu!

Giờ khắc này, hai cái tử phủ lực lượng đồng thời bị Bạch Nhạc điều động mà ra, phối hợp Thông Thiên Ma Thể nhục thân chi lực, mạnh mẽ đem cái này tất cả hoàn mỹ dung hợp một chỗ, hung hãn hướng về Phá Nam Phi giết đi qua.

"Đinh!"

Bạch Nhạc kiếm rất nhanh, nhưng mà, Phá Nam Phi ngón tay lại nhanh hơn, cơ hồ là trong nháy mắt, đầu ngón tay liền hóa thành một đạo tàn ảnh, keng một tiếng, tinh chuẩn không có lầm đàn đến trên mũi kiếm.

"Ngươi là Bạch Nhạc!"

Phá Nam Phi cuối cùng không ngu ngốc, chốc lát lưỡng lự, tất cả manh mối liền đều trong đầu xâu chuỗi đến một chỗ.

Bảy năm trước, hắn tự mình chủ đạo Bạch gia sự tình, chống đỡ Bạch Thương Hải bức tử cái kia một đôi vợ chồng!

Cái này cái gọi là ma tu, từ lần đầu tiên lộ diện bắt đầu ngay tại giúp đỡ Bạch Nhạc, thậm chí vì Bạch Nhạc không tiếc cùng Huyết Ảnh Ma Tông là địch, điều này nghe qua tựa hồ rất không có đạo lý, nhưng nếu đối phương chính là Bạch Nhạc bản thân, tự nhiên tất cả liền đều rõ ràng.

Đạo ma song tu, một bên có Thông Thiên Ma Công chống đỡ, còn vừa có cái kia đáng sợ kiếm đạo, thực lực như thế, thật có khả năng chém giết Cổ Hiên.

Tất cả manh mối, tựa hồ cũng vào giờ khắc này liền rõ ràng.

Nhưng mà, nghĩ rõ ràng những thứ này, Phá Nam Phi lại ngược lại cười rộ lên, "Tốt, đạo ma song tu, đây chính là Thông Thiên Ma Công bất phàm sao? Hiện tại, ta càng phát ra mong đợi."

Trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, Phá Nam Phi lạnh lùng nói rằng, "Ngươi cái gì đều tính rất chính xác, đáng tiếc, ngươi căn bản cũng không minh bạch, linh phủ cùng tinh cung ở giữa đến tột cùng tồn tại thế nào chênh lệch! Từ ngươi nhảy ra một khắc này, ngươi cũng đã chết

chắc. . . Ngươi yên tâm, rất nhanh, ta liền sẽ để ngươi minh bạch cái gì gọi là thống khổ!"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 178: Cầm kiếm Côn Ngô

Bàn tay chợt lộ ra, Phá Nam Phi nhưng là không tránh không né, trực tiếp tự tay chụp vào Bạch Nhạc kiếm trong tay phong.

Cứ việc dạng này cử động, đối với Phá Nam Phi mà nói, trên thực tế cũng là có chút nguy hiểm, nhưng hắn đã có đủ đủ tự tin có thể đè xuống nguy hiểm, hơn nữa, lúc đó một lần hành động triệt để đánh tan Bạch Nhạc lòng tin.

Thắng, không tính là gì!

Bạch Nhạc vốn là vì báo thù mà đến, làm ra tất cả, cũng đều là vì tăng báo thù kiếp mã mà thôi, nếu như thành công, những thứ này tự nhiên sẽ để cho Bạch Nhạc càng vui sướng hơn, nhưng nếu thất bại, liền đều sẽ trái lại, trở thành đả kích Bạch Nhạc lòng tin, phá hủy tâm hắn lý do phòng tuyến đồng lõa.

Tới mức này, Phá Nam Phi rất rõ ràng, lấy Bạch Nhạc đối hắn hận ý, dù có chết, cũng tuyệt đối sẽ không cho hắn Thông Thiên Ma Công, biện pháp duy nhất, chính là lấy lôi đình thủ đoạn, triệt để phá hủy Bạch Nhạc lòng tin, đánh tan tất cả tâm lý phòng tuyến.

Cũng chính bởi vì vậy, hắn mới có thể lựa chọn lấy loại này bạo lực nhất, trực tiếp nhất phương thức tới đánh bại Bạch Nhạc.

"Đinh!"

Phá Nam Phi tốc độ thực sự quá nhanh, mặc dù Bạch Nhạc biết rõ đối phương phải ra tay, cũng giống vậy tránh không khỏi, kiếm phong cùng ngón tay va chạm, phát sinh thanh thúy va chạm tiếng, Thu Hoằng Kiếm thình lình cứ như vậy bị ngạnh sinh sinh bắt vào lòng bàn tay.

"Cất kiếm!"

Trong mắt lộ ra vẻ tàn khốc, khủng bố ma khí đột nhiên bạo phát, kiếm phong trong nháy mắt run lẩy bẩy, dù cho là Bạch Nhạc, giờ khắc này, cũng không khống chế được bàn tay, trong nháy mắt buông tay.

Cầm lấy kiếm phong, đem kiếm nắm vào trong tay, Phá Nam Phi trong mắt vẻ châm chọc càng đậm, "Ngươi căn bản cũng không minh bạch, ngươi ta ở giữa có bao nhiêu chênh lệch! Cho ngươi cơ hội thì như thế nào, để ngươi tính bên trong tất cả thì như thế nào, thực lực chính là thực lực."

"Bảy năm trước, ngươi Bạch gia thần phục với ta, bảy năm sau đó, ngươi cũng giống vậy, chỉ có thể thần phục với ta!" Lạnh lùng nhìn Bạch Nhạc, Phá Nam Phi thanh âm chợt đề thăng nhiều cái đê-xi-ben, lớn tiếng quát lên, "Còn không quỳ xuống!"

Cuối cùng cái kia bốn chữ, như một tiếng sét chợt trong lòng nổ vang! Dạng này uy hiếp dưới, chỉ cần khí thế bị đoạt, thậm chí khả năng căn bản không cần qua đầu óc, liền sẽ vô ý thức trực tiếp quỳ xuống.

Đối với Phá Nam Phi mà nói, chỉ cần Bạch Nhạc cái quỳ này, hắn thì có lòng tin tới khống chế cục diện.

Trên thực tế, riêng chỉ là cái này vừa quát dư ba, liền trực tiếp thu lấy Tô Nhan tâm thần, cứ việc không phải đối Tô Nhan phát ra, có thể Tô Nhan cũng giống vậy vẫn là không bị khống chế quỳ xuống.

Nhưng mà, mặc dù bị đoạt kiếm, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là vững vàng đứng tại chỗ, tựa hồ nửa điểm cũng không có chịu ảnh hưởng, thậm chí nếu như tỉ mỉ quan sát, sẽ còn phát hiện, Bạch Nhạc đôi mắt chỗ sâu vẫn như cũ lộ ra một tia vẻ trào phúng.

Con ngươi chợt co rụt lại, Phá Nam Phi có chút khó có thể tin nhìn chằm chằm Bạch Nhạc.

"Bảy năm trước, phụ mẫu ta cũng chưa từng khuất phục, hiện tại, ngươi lại dựa vào cái gì dám nói có thể làm cho ta khuất phục?" Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, Bạch Nhạc bình thản nói rằng, "Phá Nam Phi, ngươi cho tới bây giờ cũng không có tính đúng qua!"

Linh Phủ Cảnh cùng Tinh Cung Cảnh tồn tại bao lớn chênh lệch, Bạch Nhạc không biết sao?

Làm sao có thể!

Tại Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, hắn liền từng gặp Dạ Nhận cùng Vân Mộng Chân giao thủ, cũng đã gặp Linh Tê Kiếm Tông tông chủ xuất thủ, tự nhiên rõ ràng cùng Tinh Cung Cảnh ở giữa tồn tại thế nào thật lớn khoảng cách!

Đó là hầu như đủ để làm người tuyệt vọng chênh lệch!

Mặc dù có lấy Thông Thiên Ma Công, tồn tại Thôn Thiên Quyết thần thông, thậm chí là đạo ma song tu, không tiếc lấy mệnh tương bác, cũng căn bản là không có cách xóa đi chênh lệch.

Thật là. . . Có nhiều thứ có thể a!

Nhìn thẳng Phá Nam Phi, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Ngươi không phải muốn biết, ta có bài gì sao? Ta tại đây từng món một bày cho ngươi xem!"

Muốn vượt qua một cảnh giới lớn chiến đấu, thậm chí là giết chết đối phương, Bạch Nhạc đã sớm trong đầu thôi diễn qua vô số lần.

Chính như hắn đối Phá Nam Phi nói, từ lúc động thủ trước đó, hắn liền

đã làm tốt tất cả chuẩn bị, mà bây giờ muốn làm, chính là đơn giản bày ra cho đối phương xem mà thôi.

Một cái mở chữ, đạo tận gian khổ, cũng đồng dạng đạo tận Bạch Nhạc lúc này tự tin!

"Vù vù!"

Một tiếng kiếm minh, từ Bạch Nhạc trong thần hồn vang lên, hô hấp ở giữa, một thanh cổ xưa trường kiếm màu xanh chợt xuất hiện ở Bạch Nhạc trong lòng bàn tay.

"Coong!"

Bàn tay cầm chuôi kiếm hơi hơi dùng sức, một đoạn kiếm phong ra khỏi vỏ, vẻn vẹn chỉ là cái này nửa ra khỏi vỏ kiếm phong, đã lộ ra một cổ khủng bố kiếm ý, cường đại kiếm ý đập vào mặt, dù cho là lấy Phá Nam Phi thực lực, lúc này vậy mà cũng cảm thụ được một tia hít thở không thông cảm giác đè nén.

Ta có kiếm, nửa ra khỏi vỏ!

"Côn Ngô Kiếm! ! !"

Ánh mắt vẻn vẹn chỉ là tại cái kia cổ xưa trường kiếm màu xanh thượng liếc một cái, Phá Nam Phi liền chợt nhận ra thanh kiếm này lai lịch.

Đó là một loại phát ra từ linh hồn sợ hãi cùng run rẩy!

20 năm trước, Thanh châu đánh một trận, Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ thân chí, lúc đó Phá Nam Phi vẻn vẹn chỉ là ở phía xa, xa xa liếc liếc mắt, cũng đủ làm cho hắn nhớ kỹ ở đây một thanh kiếm.

Ngày xưa, to như vậy một cái Huyết Ảnh Ma Tông có thể nói, chính là

bị thanh này kiếm kích vỡ!

Không có chân chính trải qua, liền căn bản vô pháp hiểu được Đạo Lăng Thiên Tông khủng bố!

Đạo Lăng thiên hạ!

Thời gian qua đi hai mươi năm, Đạo Lăng Thiên Tông đời trước thánh nữ đã mất đi, Đạo Lăng sơn đánh một trận, Thông Thiên Ma Quân càng là đánh vỡ Đạo Lăng bất bại thần thoại, thật là, ai có thể nghĩ đến, thanh này Côn Ngô Kiếm, vậy mà thật rơi vào Ma Quân truyền nhân trên tay, hơn nữa. . . Vậy mà thật có thể vì Bạch Nhạc luyện hóa!

Đùa gì thế, coi như Bạch Nhạc là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, bây giờ cũng mới bất quá Linh Phủ Cảnh mà thôi a! Hơn nữa tu luyện vẫn là Thông Thiên Ma Công, làm sao có thể đủ chấp chưởng Côn Ngô Kiếm?

"Có gan, ngươi lại bắt một cái ta xem một chút!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lãnh mang, cổ tay khẽ đảo, Côn Ngô Kiếm chợt ra khỏi vỏ, hung hãn hướng về Phá Nam Phi chém tới.

Đồng dạng một chiêu Rút Kiếm Thức!

Thật là lúc này lại từ Bạch Nhạc trong tay thi triển ra, chính là cho Phá Nam Phi hai cái lá gan, hắn cũng không dám tiếp tục dùng ngón tay đi đạn kiếm phong a.

Kiếm khí tung hoành!

Cứ việc trên thực tế, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, còn căn bản là không có cách đem Côn Ngô Kiếm uy lực chân chính phát huy được, thế nhưng tràn ra kiếm khí, cũng cũng đã đủ để san bằng trên thực lực tuyệt

đối chênh lệch.

Thần kiếm chi uy, một chí tại tư!

Trên thực tế, đây cũng là Bạch Nhạc lần đầu tiên lấy ra Côn Ngô Kiếm tới đối địch, chỉ là cầm kiếm nơi tay, trong lòng liền không khỏi sản sinh một loại bễ nghễ thiên hạ tự tin!

Dạng này tự tin, cũng không phải là Bạch Nhạc chính mình, mà là Côn Ngô Kiếm mang cho hắn khí chất.

Cầm kiếm Côn Ngô!

Thần kiếm nhận chủ, vô luận có bao nhiêu ngẫu nhiên cùng vận khí, làm Côn Ngô Kiếm lựa chọn nhận chủ một khắc này, liền có nghĩa là, Bạch Nhạc đã đi lên một cái không giống nhau con đường.

Dù là hắn lại không có tiếng tăm gì, cầm kiếm Côn Ngô một khắc này, liền đã định trước hắn đem danh động thiên hạ!

Kiếm phong chỉ phía xa, giờ khắc này, từ Bạch Nhạc trên người bộc phát ra khí thế, cũng đã triệt để đuổi ngang tu vi thượng sai cách.

Dù cho là Phá Nam Phi, giờ khắc này không thừa nhận cũng không được, cầm kiếm Côn Ngô một khắc này, Bạch Nhạc liền chân chính đã có khiêu chiến hắn tư cách.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 179: Chiến tinh cung

Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, Côn Ngô Kiếm!

So với việc Phá Nam Phi, giờ khắc này Tô Nhan mới là thật bị sợ ngốc.

Cho dù là lại ngu xuẩn, cũng nên minh bạch điều này có ý vị gì, .

Nguyên bản Tô Nhan chỉ là thán phục tại Bạch Nhạc cường đại, nhưng lại thủy chung đều không nắm chắc được Bạch Nhạc lai lịch, lần này đối phó Phá Nam Phi, tại Tô Nhan xem ra, Bạch Nhạc nhất định chính là điên, hơn nữa còn muốn cột nàng một chỗ.

Mặc dù nàng cũng cho Bạch Nhạc giúp một ít vội vàng, nhưng cũng giới hạn tại cung cấp một ít tin tức các loại! Nàng không coi trọng Bạch Nhạc, cũng căn bản không có muốn chân chính cùng Bạch Nhạc một con đường đi vào tối.

Nhưng này một khắc, khi nhìn thấy Bạch Nhạc cầm kiếm Côn Ngô, nhưng trong lòng phảng phất có thứ gì triệt để nổ tung, toàn bộ đại não đều là trống rỗng.

Cảm giác này giống như là trước đó bị ép theo đổ, áp một tay rỗi rãnh trang, nhưng lại đột nhiên phát hiện, áp bên trong Chí Tôn Bảo.

"Côn Ngô Kiếm thì như thế nào? Ngươi cuối cùng không phải vị kia Đạo Lăng thánh nữ!" Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc trong tay Côn Ngô Kiếm, Phá Nam Phi hai mắt thông hồng, cũng bị bức ra Đổ tính.

Mặc dù không phải hắn chủ động muốn đổ lớn như vậy, nhưng khi nhìn Bạch Nhạc không ngừng rót thêm, đã bị bức tới mức này, hắn cũng tương tự đã muốn ngừng mà không được.

Bạch Nhạc nói là bả lá bài từng món một bày cho hắn xem.

Cái này một cái mở chữ, đối Phá Nam Phi mà nói, làm sao không phải là lần lượt thật lớn mê hoặc.

Bạch Nhạc xác thực so với hắn trong dự đoán càng mạnh nhiều, thậm chí ngay cả hắn cũng ngửi được một tia khí tức nguy hiểm, thật là , đồng dạng, thanh này nếu là có thể cược thắng, thủ tiêu Bạch Nhạc, hắn thu hoạch cũng cũng là khủng bố.

Côn Ngô Kiếm a, dạng này chí bảo, chỉ cần suy nghĩ một chút là có thể làm người ta hít thở không thông.

Chỉ cần có thể đánh tan Bạch Nhạc, ép hỏi ra Thông Thiên Ma Công, như vậy bây giờ Bạch Nhạc vốn có đây hết thảy, liền đều có thể là hắn.

Ngẫm lại một chút, nếu có một ngày, tay hắn cầm Côn Ngô Kiếm, thi triển Thông Thiên Ma Công xuất hiện ở trước mặt người đời thời điểm, thật là là một bộ bực nào làm người ta ước ao hình tượng!

"Chết đi cho ta!"

Đối mặt Côn Ngô Kiếm, dù cho là Phá Nam Phi cũng không dám tiếp tục dùng tay không đi tiếp, huyết sắc vừa hiện, một con Huyết Sắc Phi Luân chợt phá không mà ra, thẳng đến Bạch Nhạc cổ họng yếu hại.

Phi luân trên không trung cao tốc xoay tròn, xé rách không khí, dạng này tốc độ, nếu như rơi vào thực xử, chỉ sợ Bạch Nhạc cái đầu đều sẽ trực tiếp bị cắt bỏ.

"Vù vù!"

Tinh thần chợt căng thẳng đến mức tận cùng, Bạch Nhạc cả người phảng

phất trong nháy mắt đều yên tĩnh!

Đây là Bạch Nhạc lần đầu tiên chân chính đối mặt Tinh Cung Cảnh cường giả, mặc dù có Côn Ngô Kiếm nơi tay, cũng đồng dạng không dám khinh thường chút nào! Đừng xem cái này liên tiếp đả kích xuống đến, tựa hồ Phá Nam Phi khí thế cũng bị chèn ép không ít, nhưng trên thực tế, nhưng cũng triệt để làm tức giận Phá Nam Phi.

Giờ khắc này, Phá Nam Phi nghiễm nhiên đã không có trước đó loại kia trò chơi tùy ý vuốt ve tâm tính, mà là chân chính nghiêm túc, đem Bạch Nhạc coi là có thể uy hiếp được đối thủ của hắn.

Tâm kiếm tương thông!

Mặc dù có Côn Ngô Kiếm nơi tay, có thể Bạch Nhạc đối với kiếm đạo lý giải, nhưng cũng sớm không phải là tên ngây ngô gà mờ, tự nhiên biết, lợi hại hơn nữa thần kiếm, thậm chí chỗ dựa vào, cũng y nguyên vẫn là bản thân mình kiếm đạo, mà không phải thần kiếm bản thân lực lượng.

Linh Tê Nhất Kiếm!

Không có bất kỳ do dự nào, Bạch Nhạc ngay đầu tiên, liền trực tiếp đem chính mình trên kiếm đạo tối cường lực lượng bày ra.

Đây là đối Côn Ngô Kiếm tôn trọng, cũng là đối Phá Nam Phi vị này Tinh Cung Cảnh cường giả tôn trọng!

Phi luân rất nhanh, nhưng lại cũng cuối cùng không mau hơn tâm niệm.

Một ý niệm, kiếm trong tay cũng đã tinh chuẩn rơi vào phi luân phía trên, lực lượng kinh khủng trong nháy mắt nổ lên, xoay tròn cấp tốc phi luân trực tiếp bị mẻ bay ra ngoài, đụng vào động phủ trên vách tường, chém ra một đạo thật lớn vết rách! Nếu không phải xung quanh còn có trận pháp lực lượng chống đỡ, một cái đụng này, thậm chí rất có thể sẽ

trực tiếp đem vách tường đập ra một cái lỗ thủng tới.

Kiếm khí tung hoành ba vạn dặm, Nhất Kiếm Quang Hàn mười chín Châu!

Chỉ là một kiếm này, liền phảng phất để cho Phá Nam Phi lại hồi nhớ lại ngày xưa tại Đạo Lăng thánh nữ trong tay thần kiếm Côn Ngô.

Quá mạnh mẽ!

Cứ việc rõ ràng Bạch Nhạc bản thân chỉ là Linh Phủ Cảnh thực lực, thậm chí căn bản là không có cách chân chính đem Côn Ngô Kiếm lực lượng điều động, có thể bằng vào kiếm khí bản thân, lại y nguyên vẫn là ngạnh sinh sinh đem cái này một kiếm đẩy tới hầu như đủ để chính diện cùng hắn chống lại cấp độ.

Sở hữu may mắn cùng khinh miệt, đều bị một kiếm này triệt để đánh nát, nhìn Bạch Nhạc, Phá Nam Phi trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, lành lạnh mở miệng nói, "Mặc dù lại như thế nào tiếp cận Tinh Cung Cảnh lực lượng, cũng vẫn như cũ không phải tinh cung! Mở cho ta!"

Gào thét ở giữa, toàn bộ động phủ vẫn như cũ triệt để bị huyết sắc bao phủ.

Khủng bố ma khí tại Phá Nam Phi đỉnh đầu ngưng tụ, trong chốc lát, liền hiện ra một tòa huyễn lệ cung điện hư ảnh.

Tinh cung!

So với việc Linh Phủ Cảnh cường giả, tinh cung mới là chân chính nhất bản chất khác biệt, bởi vì cái kia có nghĩa là, trên lực lượng lên tới một cái khác hoàn toàn khác biệt cấp độ.

Huyết sắc phun ra nuốt vào, phảng phất bên tai còn có vô số chói tai kêu

rên tiếng.

Đây cũng không phải là Bạch Nhạc lần đầu tiên nhìn thấy tinh cung, trên thực tế, so với Vân Mộng Chân Tiên Cung mờ mịt, Dạ Nhận tinh cung quỷ dị, Phá Nam Phi tinh cung đều muốn chênh lệch khá xa, có thể mặc dù lại như thế nào không tốt, vậy cũng vẫn là tinh cung.

Dù cho là Côn Ngô Kiếm kiếm khí, phảng phất cũng vào giờ khắc này bị tinh cung lực lượng áp chế xuống.

Không phải Côn Ngô Kiếm không mạnh, mà là cầm kiếm kiếm, cũng không thể đưa nó lực lượng chân chính phát huy được.

Như Côn Ngô Kiếm dạng này thần kiếm, nhận chủ hay không, khác biệt là cực đại, chưa nhận chủ thời điểm, thần kiếm bản thân là có thể tự động đem uy lực phát huy được một bộ phận, tựu như cùng trong huyết hà, Côn Ngô Kiếm, thậm chí chặt đứt nguyên bổn đã bị đánh thức Huyết Chi Tu La một bàn tay! Như thế lực lượng, đủ để đánh tan tinh cung.

Chỉ khi nào nhận chủ, Côn Ngô Kiếm bản thân lực lượng sẽ cùng dạng bị giới hạn kiếm chủ thực lực, không có dẫn đạo, liền lại khó mà phát sinh loại kia uy lực đáng sợ tới.

Chính như Phá Nam Phi nói, Côn Ngô Kiếm vẫn là cái kia thanh Côn Ngô Kiếm, có thể Bạch Nhạc lại dù sao không phải là vị kia Đạo Lăng thánh nữ!

Muốn chỉ bằng một thanh Côn Ngô Kiếm liền quay chuyển thế cục, một lần hành động vượt cảnh chém giết Phá Nam Phi loại này Tinh Cung Cảnh cường giả, căn bản cũng không hiện thực.

Chỉ là, Bạch Nhạc cũng cho tới bây giờ liền không có nghĩ qua có thể đơn giản như vậy thủ thắng!

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc trên người lần nữa lộ ra ngập trời ma khí!

"Thôn thiên!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Bạch Nhạc hung hãn lần nữa thi triển ra Thôn Thiên Quyết.

Linh Tê Kiếm Quyết cộng thêm Côn Ngô Kiếm còn chưa đủ, cái kia tại cộng thêm Thôn Thiên Quyết cùng Thông Thiên Ma Thể đâu?

Nguyên bản đơn thuần ma khí, Côn Ngô Kiếm là trực tiếp bài xích, có thể Bạch Nhạc bản thân liền là đạo ma song tu, hơn nữa Côn Ngô Kiếm đã nhận chủ, tình huống như vậy, cho dù là Bạch Nhạc mạnh mẽ đem ma khí cũng theo linh khí một chỗ rót vào Côn Ngô Kiếm bên trong, cũng giống vậy sẽ không lại dẫn phát Côn Ngô Kiếm bài xích.

Trong một chớp mắt, Bạch Nhạc phía sau đồng dạng hiện ra một cái nhân hình hư ảnh!

Mặc dù không phải Tinh Cung Cảnh, có thể bằng vào Thôn Thiên Quyết thần thông, Bạch Nhạc lại có thể giống vậy phát huy ra một loại nhược hóa bản tinh cung hiệu quả tới!

Xung quanh tất cả lực lượng đều điên cuồng bị cắn nuốt vào cái kia một đạo nhân hình hư ảnh bên trong, cũng làm cho cái kia hư ảnh khuôn mặt càng phát ra rõ ràng vài phần.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 180: Thắng thảm cùng tuyệt vọng vẫn lạc

Lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, cho dù là liều mạng, trên thực tế cũng rất khó đem Thôn Thiên Quyết lực lượng triệt để phát huy được.

Nhưng mà, lần này lần nữa thi triển Thôn Thiên Quyết lúc, Bạch Nhạc nhưng là phúc linh tâm tới, ánh mắt thẳng rơi vào Côn Ngô Kiếm bên trên.

Rất nhiều không thể hoàn toàn thôn phệ vào hư ảnh lực lượng, lại bị hắn lần nữa rót vào Côn Ngô Kiếm bên trong, kể từ đó, liền vào một bước giảm bớt bản thân áp lực, có thể làm cho hắn đem Thôn Thiên Quyết uy lực phát huy ra càng nhiều tới.

Phát hiện như vậy, để cho Bạch Nhạc tinh thần nhất thời lần nữa vì đó rung một cái.

Nếu như nói, trước đó đối mặt Phá Nam Phi, Bạch Nhạc tự nhận chỉ có ba phần phần thắng, như vậy theo phát hiện này, lại làm cho Bạch Nhạc tự tin đem phần thắng đề thăng tới năm phần!

Dựa theo Thông Thiên Ma Công bên trong thuyết pháp, nếu là có thể đem Thông Thiên Ma Thể chân chính tu thành, đem Thôn Thiên Quyết lực lượng triệt để thi triển ra, chỉ bằng cái môn này thần thông là có thể càng một cảnh giới lớn mà chiến, thân thể trực tiếp chém giết tinh cung.

Mặc dù Bạch Nhạc không có thể đem Thông Thiên Ma Thể triệt để tu thành, có thể mượn trợ Côn Ngô Kiếm, cũng không nghi ngờ tương đương với lệnh Thông Thiên Ma Thể lại đề thăng một cái cảnh giới nhỏ đồng dạng.

"Đốt huyết!"

Muốn ngạnh hám tinh cung, liền không thể làm một điểm may mắn dự định, nếu không phải chân chính đem chính mình bức đến cực hạn, thì như thế nào có thể có hy vọng vượt qua một cảnh giới lớn chém giết tinh cung cường giả.

Thậm chí ngay cả con mắt cũng không có nháy một chút, Bạch Nhạc liền trực tiếp thi triển ra Đốt Huyết Thuật.

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, chứng kiến Bạch Nhạc thi triển Đốt Huyết Thuật, Phá Nam Phi vô ý thức, đã nghĩ lấy huyết cấm phản chế, đáng tiếc, Thông Thiên Ma Công vận chuyển phía dưới, Bạch Nhạc trong cơ thể nơi nào còn có nửa điểm huyết cấm cái bóng.

"Đi!"

Ý thức được nguy hiểm, Phá Nam Phi cũng không dám cho thêm Bạch Nhạc súc thế cơ hội, điểm ngón tay một cái, toàn bộ tinh cung chợt hướng về Bạch Nhạc vượt trên đến, ngay tại lúc đó, một cái kia Huyết Sắc Phi Luân lần nữa bị Phá Nam Phi ném ra, kèm theo tinh cung một chỗ chém về phía Bạch Nhạc cái đầu.

Bạch Nhạc đã toàn lực ứng phó, dưới tình huống như vậy, Phá Nam Phi tự nhiên cũng đồng dạng không còn dám khinh thường chút nào.

Thậm chí còn, tại dưới tình huống như vậy, Phá Nam Phi đã không còn dám ôm bắt giữ Bạch Nhạc ép hỏi Thông Thiên Ma Công ý tưởng, hắn duy nhất có thể làm chính là toàn lực ứng phó, nếu như Bạch Nhạc không chặn được đến, vậy thì trực tiếp đi tìm chết.

Huống chi, mặc dù không chiếm được Thông Thiên Ma Công, thanh này Côn Ngô Kiếm cũng đồng dạng tận có thể bù đắp tổn thất.

Dù là hắn dùng không, đem Côn Ngô Kiếm dâng ra đi, cũng đồng dạng có thể có được phong phú hồi báo!

"Vù vù!"

Côn Ngô Kiếm thân kiếm khẽ run lên, sau một khắc, Bạch Nhạc cổ tay khẽ đảo, một kiếm này cũng đã chém ra đi.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc phía sau cái kia một đạo nhân hình hư ảnh, phảng phất cũng cảm thấy một thanh vô hình bảo kiếm, trong nháy mắt hướng về tinh cung chém tới.

Bạch Nhạc vô cùng rõ ràng, đối mặt Phá Nam Phi loại này cường giả, cái gì đại chiến ba trăm hiệp, chậm rãi thăm dò, sau đó sẽ tìm đúng cơ hội phát động một kích trí mạng loại ý nghĩ này, thuần túy đều là mơ mộng hão huyền!

Muốn phải sống sót, thậm chí là tập sát đối phương, biện pháp duy nhất chính là trong nháy mắt, đem chính mình tất cả lực lượng đều bộc phát ra, thậm chí là đánh bạc tính mệnh liều mạng một kích.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, một kiếm này, chính là duy nhất cơ hội.

Vô luận thành bại, hắn đều chỉ có ra một kiếm này lực lượng, không thành công thì thành nhân!

Linh Tê Nhất Kiếm!

"Ầm!"

Trong nháy mắt, kiếm phong hung hãn chém ở Huyết Sắc Phi Luân phía trên!

Đem hết toàn lực, Bạch Nhạc bằng vào Thôn Thiên Quyết cùng với Đốt Huyết Thuật, nhưng là ngạnh sinh sinh đem thực lực đề thăng tới tiếp cận Tinh Cung Cảnh cấp độ, kể từ đó, Côn Ngô Kiếm uy lực, mới có thể chân chính bày ra một ít.

Một kiếm phía dưới, Huyết Sắc Phi Luân theo tiếng mà nát, hầu như căn bản không có nửa điểm ngăn cản chỗ trống!

Dù là đối với Phá Nam Phi mà nói, đây đã là hắn phí hết tâm huyết dựng dưỡng binh khí, có thể đối mặt Côn Ngô Kiếm thời điểm, cũng vẫn như cũ yếu đuối không chịu nổi!

Oanh!

Chém vỡ huyết phi luân sau đó, Côn Ngô Kiếm phảng phất cùng Bạch Nhạc phía sau cái kia một đạo nhân hình hư ảnh hợp lại làm một, hung hãn chém tới tinh cung phía trên.

Khủng bố trùng kích chợt tác động đến toàn bộ động phủ, cho dù là có trận pháp bảo hộ, cũng khó có thể chịu đựng kinh khủng như vậy lực lượng, phảng phất toàn bộ động phủ đều muốn tùy theo đổ nát!

Trong khoảnh khắc, bên trong động phủ bên ngoài trận pháp đồng thời bắt đầu tan vỡ, hòn đá không ngừng lăn xuống, nhưng lại vô pháp tiếp cận hai người chút nào.

Bạch Nhạc cùng Phá Nam Phi không để ý tới những thứ này, nhưng lại khổ Tô Nhan.

Nàng thực lực, bản thân cũng chỉ có linh phủ trung kỳ, bất quá là bằng vào Mị Hoặc Chi Thuật, mới sở hữu lay động linh phủ hậu kỳ cường giả lực lượng, có thể đối mặt dạng này trùng kích, Mị Hoặc Chi Thuật căn bản phái không lên bất kỳ chỗ dùng nào, nàng thực lực bản thân chưa đủ liền triệt để bạo lộ ra.

Kịch liệt trùng kích phía dưới, trong một chớp mắt, Tô Nhan liền té lăn trên đất, thậm chí nàng chưa kịp phản ứng kịp, vô số tảng đá căn bản rơi xuống, may là nàng đem hết toàn lực trốn tránh đón đỡ, cũng y nguyên vẫn là đập nàng chật vật không chịu nổi, cả người đầy bụi đất, ngay cả y phục cũng phá vỡ không ít lỗ hổng.

Nhưng này vẫn như cũ không tính kết thúc, làm Côn Ngô Kiếm chân chính chém rụng đến tinh cung phía trên, cái kia hình người hư ảnh cùng tinh cung đồng thời tan vỡ thời điểm, khủng bố trùng kích lần nữa đánh tới, cơ hồ là một cái hô hấp thời gian, Tô Nhan liền bị bị thương nặng, phun ra một ngụm máu, cả người trực tiếp hung hăng đụng vào động phủ trên vách tường.

Dù vậy, Tô Nhan ánh mắt lại cũng thủy chung gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc cùng Phá Nam Phi!

Nàng không muốn chết a, thật không muốn chết ở chỗ này!

"Sát Lục Huyết Ảnh, cho ta vỡ!"

Mắt thấy tinh cung vỡ nát, Phá Nam Phi trong mắt lần nữa lộ ra vẻ ác liệt chi sắc!

Một trận chiến này trước đó, hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến, chính là một cái Linh Phủ Cảnh tiểu tử kia, lại có thể đưa hắn bức đến mức độ này.

Một chiêu này, có thể nói, đã là hắn cuối cùng lá bài.

Là ở tinh cung tan vỡ sau đó, cuối cùng phản kích!

Sát Lục Đạo!

Làm một màn kia huyết ảnh xuất hiện trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhất thời cảm thụ được một cổ khủng bố sát ý nghiền ép mà đến, dù cho là lấy Bạch Nhạc ý chí, giờ khắc này cũng không khỏi bị sát ý trùng kích hầu như không khống chế được.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong đầu đột nhiên hồi nhớ tới Tô Nhan trước đó nói chuyện.

"Huyết Ảnh Ma Tông công pháp tinh túy, ngay tại một chữ "giết" phía trên!"

Đối với một câu nói này, thật Bạch Nhạc trước đó vẫn luôn có chút khó hiểu, cho tới giờ khắc này, làm cái kia cổ kinh khủng sát ý đập vào mặt, Bạch Nhạc mới chính thức ý thức được vừa ý nghĩa!

Sát Lục Chi Đạo!

Huyết Ảnh Ma Tông cao thủ, chân chính ẩn chứa chính là cái này Sát Lục Chi Đạo, mà không phải Cổ Hiên hoặc là Lãnh Thiên Thạch bọn hắn những người này chỗ thi triển những cái kia pháp môn.

Lấy chém giết để nhập đạo, lấy sát chứng đạo!

Đây mới là Huyết Ảnh Ma Quân đại đạo, cũng là toàn bộ Huyết Ảnh Ma Tông chân chính công pháp hạch tâm.

Đáng tiếc, điểm này Bạch Nhạc ý thức được trễ một chút.

"Phốc!"

Sát ý như kiếm, trong nháy mắt liền vỡ nát Bạch Nhạc phòng ngự, một lần hành động bị thương nặng Bạch Nhạc.

Phun ra một ngụm máu tươi, Bạch Nhạc cả người hung hăng té xuống

đất, phảng phất toàn thân đều muốn tan ra thành từng mảnh, càng đáng sợ hơn là sát ý vào cơ thể, tại Bạch Nhạc hầu như đã sức cùng lực kiệt tình huống dưới, đã căn bản vô lực khu trục những thứ này sát ý.

Đương nhiên, so với việc Bạch Nhạc, Phá Nam Phi cũng đồng dạng chẳng tốt đẹp gì, tinh cung bị Côn Ngô Kiếm một kiếm chém vỡ, cũng đồng dạng để cho hắn bị thương nặng, Sát Lục Huyết Ảnh thần thông, coi như cuối cùng phản kích, mặc dù thắng, nhưng cũng chỉ là thắng thảm.

Khóe miệng tràn ra một tia tiên huyết, có thể Phá Nam Phi trong mắt lại như cũ tràn đầy vẻ hưng phấn.

"Ha ha ha, Côn Ngô Kiếm thì như thế nào? Ngươi còn chưa phải là bại?" Kéo có chút uể oải thân thể, Phá Nam Phi từng bước hướng về Bạch Nhạc đi tới, cái kia hơi lộ ra có chút nặng nề cước bộ, phảng phất mỗi một bước đều đạp ở Bạch Nhạc trong lòng.

"Đều là ta, đây hết thảy đều là ta! Bạch gia tiểu tử, giao ra Thông Thiên Ma Công, ta cho ngươi một cái thống khoái tử vong phương pháp, bằng không, ta sẽ để ngươi biết cái gì gọi là làm muốn chết cũng không thể!"

Bị Bạch Nhạc ngạnh sinh sinh bức đến mức độ này, Phá Nam Phi tâm đối với Thông Thiên Ma Công nhưng là càng phát ra mong đợi.

Không hổ là hoành áp một đời Thông Thiên Ma Quân lưu lại đại đạo công pháp a, bất quá là một cái như vậy chưa dứt sửa tiểu tử, đều suýt nữa để cho hắn lật thuyền trong mương, nếu như rơi vào trong tay hắn, chính là vị kia Huyết Ảnh Ma Quân, sợ cũng không bị hắn không coi vào đâu.

Thắng thảm thì như thế nào? Chỉ cần là thắng, một trận chiến này, là hắn có thể thu được cái này khiến người điên cuồng thu hoạch lớn.

"Phốc!"

Hầu như ngay tại Phá Nam Phi gần tự tay bắt lại Bạch Nhạc cái cổ trong nháy mắt, phía sau một đạo tiếng xé gió chợt vang lên , đồng dạng trọng thương phía dưới, Phá Nam Phi căn bản phản ứng không kịp nữa, liền chợt cảm thấy một hồi đau đớn!

Một con tinh xảo dao găm từ sau tâm đâm vào, trong nháy mắt liền đâm thủng trái tim của hắn!

"Tô Nhan, ngươi dám phản bội ta? !"

Hầu như không cần muốn, Phá Nam Phi cũng có thể minh bạch là ai đánh lén hắn.

Tô Nhan, nơi đây trừ Bạch Nhạc ở ngoài, liền chỉ có Tô Nhã, cái này hắn trên danh nghĩa đệ tử tại.

Chỉ là trước đó, Phá Nam Phi hầu như đã triệt để quên Tô Nhan.

Đối hắn mà nói, lần này mang Tô Nhan đến, bản thân liền là làm một lên giết cho hả giận, tế điện hắn đồ nhi Cổ Hiên.

Nhưng lại làm sao cũng không nghĩ ra, tại hắn đã cùng Bạch Nhạc đánh đến lưỡng bại câu thương, thắng thảm tình huống dưới, vậy mà lại là Tô Nhan dành cho hắn một kích trí mạng!

"Chết đi cho ta!"

Phẫn nộ cùng điên cuồng không ngừng ăn mòn Phá Nam Phi tâm thần, đối với bực này cường giả mà nói, cho dù là trái tim bị đâm xuyên, cũng vẫn như cũ sẽ không lập tức chết đi, xoay người lại, hăng hái cuối cùng lực lượng, Phá Nam Phi lần nữa dẫn động huyết cấm, muốn đem Tô Nhan giết chết.

Đáng tiếc, Tô Nhan mặc dù có vẻ dị thường chật vật, nhưng lại tuyệt đối cùng huyết cấm không có bất cứ quan hệ gì.

Con ngươi chợt co rụt lại, giờ khắc này, Phá Nam Phi mới ý thức tới, vì sao Tô Nhan dám phản bội hắn, nguyên lai, sớm tại trong lúc bất tri bất giác, Tô Nhan vậy mà đã giải mở huyết cấm!

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, giờ khắc này, nghĩ đến Bạch Nhạc thi triển Đốt Huyết Thuật, Phá Nam Phi mới rốt cục triệt để phản ứng kịp.

"Nguyên lai, các ngươi sớm có cấu kết. . . Kẻ phản bội, đều là kẻ phản bội!"

Trách không được Bạch Nhạc một mực cùng Tô Nhan mắt đi mày lại, nguyên lai bọn hắn sớm có cấu kết, là, trên đời này cũng chỉ có Thông Thiên Ma Công mới có thể vô thanh vô tức hóa giải huyết cấm!

Đáng tiếc, của hắn ý thức đến điểm này thời điểm, nhưng bây giờ đã quá muộn!

Trong mắt lộ ra vẻ tuyệt vọng cùng vẻ không cam lòng, Phá Nam Phi tự tay muốn bắt lại cái gì, nhưng lại rốt cục cái gì cũng không thể bắt được, quỵ người xuống đất, triệt để mất đi tất cả sinh cơ.

Uy phong một đời, cũng đem hết toàn lực, mặc dù đối mặt Bạch Nhạc vị này đạt được Côn Ngô Kiếm Ma Quân truyền nhân, Phá Nam Phi cũng y nguyên vẫn là thắng, có thể hết lần này tới lần khác chỉ lát nữa là phải thu hoạch thành quả thắng lợi thời điểm, lại chết bởi chính mình đệ tử trong tay!

Thật là là một loại bực nào thống khổ cùng không cam lòng tuyệt vọng!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 181: Tất không phụ bạc

"Ha ha ha ha ha!"

Lại là một búng máu phun ra, nằm trên mặt đất, Bạch Nhạc hầu như vô pháp nhúc nhích, nhưng lại vẫn là không nhịn được cười to lên, càng cười thanh âm càng lớn, cười bên trong mang lệ.

Huyết hải thâm cừu!

Từ hắn trở lại Bạch gia, biết được trước đây chân tướng sau đó, lớn nhất tâm nguyện chính là giết chết Phá Nam Phi, báo thù cho cha mẹ!

Trong thời gian này kinh lịch nhiều ít nguy hiểm, thậm chí Bạch Nhạc mình cũng sắp không nhớ rõ!

Nhưng hôm nay, hắn đúng là vẫn còn làm được, cứ việc một kích tối hậu là do Tô Nhan hoàn thành, có thể loại kia đại thù được báo hỉ duyệt, vẫn là để Bạch Nhạc nhịn không được dùng phương thức như vậy để phát tiết cảm xúc.

Lấy Linh Phủ Cảnh thực lực, cường Trảm Tinh Cung, Bạch Nhạc đã dùng hết cuối cùng một phần khí lực, thậm chí cho dù là hiện tại, hắn cũng vẫn như cũ còn chỗ ở trong nguy hiểm, nhưng hắn vẫn như cũ không quan tâm.

Yên lặng đi tới Bạch Nhạc bên người, một mực chờ đến Bạch Nhạc cảm xúc ổn định lại, Tô Nhan lúc này mới nhẹ giọng mở miệng nói, "Chúng ta bây giờ làm sao bây giờ?"

Nhìn Tô Nhan, Bạch Nhạc yên lặng chốc lát, lúc này mới nhỏ bé hơi kinh ngạc mở miệng nói, "Ngươi không giết ta?"

Bây giờ Bạch Nhạc đã bị bị thương nặng, hơn nữa có thể nói là sức cùng lực kiệt, liền một cây ngón út cũng không ngẩng lên được, loại tình huống này, Tô Nhan chỉ cần tùy tiện động động tay, là có thể đơn giản giết chết hắn, thậm chí còn có thể giá họa cho Phá Nam Phi, làm ra một bộ hai người đồng quy vu tận biểu hiện giả dối tới.

Bạch Nhạc tự vấn cùng Tô Nhan cũng không có cảm tình gì, mọi người bất quá cũng chỉ là quyền lợi quan hệ mà thôi.

Bây giờ Tô Nhan biết Bạch Nhạc thân phận, vô luận là Thông Thiên Ma Công vẫn là Côn Ngô Kiếm, đều có tuyệt đại sức dụ dỗ, chỉ cần nhẹ nhàng động động tay, khổng lồ như vậy quyền lợi liền gần ngay trước mắt, Bạch Nhạc thực sự không nghĩ ra, Tô Nhan làm sao lại cự tuyệt.

"Tô Nhan từng lập thệ thuần phục công tử, chẳng lẽ công tử quên?"

Nhìn Bạch Nhạc, Tô Nhan nhẹ giọng nói.

Bình tĩnh nhìn Tô Nhan, Bạch Nhạc vẫn chưa trả lời.

Ngày xưa tại ngoài trấn nhỏ, Tô Nhan lần đầu tiên nhìn thấu thân phận của hắn lúc, xác thực từng lập huyết thệ thuần phục, nhưng trên thực tế, cái gọi là huyết thệ hiệu quả, cũng không có loại kia siêu thoát sinh tử sức ràng buộc! Mặc dù lại nhận phản phệ, đối mặt lớn như vậy quyền lợi, cũng cũng là đáng giá.

Dạng này lý do, đối với Bạch Nhạc mà nói, chưa đủ để tin.

Chứng kiến Bạch Nhạc ánh mắt, Tô Nhan nhẹ nhàng cắn cắn môi, cái này mới mở miệng nói, "Ta biết, huyết thệ chưa đủ để tin, thật là. . . Điểm ấy tự mình biết mình ta có! Đừng xem công tử bây giờ tựa hồ không có năng lực phản kháng chút nào, ta có thể nếu là thật dám ra tay, chưa chắc liền có thể còn sống sót, Thông Thiên Ma Quân truyền nhân,

không có tốt như vậy giết."

Nhìn Bạch Nhạc, Tô Nhan nhẹ giọng giải thích.

Lời này thật ngược lại cũng không giả, mặc dù trọng thương, có thể Bạch Nhạc trong lòng thật rất rõ ràng, nếu là lấy tánh mạng mình làm giá, hắn thật còn có một lần thi triển Thôn Thiên Quyết cơ hội, nếu như Tô Nhan thật muốn hạ sát thủ, hắn có ít nhất ba phần nắm chặt, có thể kéo Tô Nhan đồng quy vu tận.

Cũng không đợi Bạch Nhạc nói chuyện, Tô Nhan cũng đã tự mình giải thích một chút, "Ta không phải Cổ Hiên, cũng không phải Phá Nam Phi, ta chỉ là một cái tiểu nữ tử a! Luận thiên phú, bất quá bình thường, luận tài trí, so với những cái kia nhân vật thiên tài cũng nhiều không bằng. . . Vô luận là Thông Thiên Ma Công, vẫn là Côn Ngô Kiếm, đối ta tới nói, đều là xa không thể chạm đồ vật, cường hành yếu thế lấy, cho dù là vào tay tay, cũng chỉ là rước họa chi đạo!"

Mặc dù chỉ là một cô gái, có thể Tô Nhan nhận thức lại phi thường thanh tỉnh.

Lợi ích to lớn, thường thường cũng liền kèm theo thật lớn nguy hiểm, nếu không có gánh chịu tương ứng nguy hiểm năng lực, đạt được, có thể liền không phải chỗ tốt, mà là bùa đòi mạng.

Cùng chờ đợi lo lắng, chẳng thẳng thắn buông tay, triệt để bỏ qua loại này không thực tế ý niệm trong đầu.

Hướng về Bạch Nhạc khom người cúi đầu, Tô Nhan nghiêm túc mở miệng nói, "Tô Nhan nguyện phụng công tử làm chủ, sống chết có nhau, không oán không hối!"

Lần này Tô Nhan vẫn chưa lập xuống huyết thệ, nhưng lại tựa hồ so lập huyết thệ lúc càng nghiêm túc.

Đối với Tô Nhan mà nói, đây chính là một lần đánh bạc.

Chính nàng không dám tranh đoạt Thông Thiên Ma Công cùng Côn Ngô Kiếm, có thể nếu là có thể đi theo Bạch Nhạc vị này chính quy Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, đạt được hồi báo, có thể đồng dạng phong phú không gì sánh được.

Lấy Linh Phủ Cảnh thực lực, là có thể đem Huyết Ảnh Ma Tông khuấy nghiêng trời lệch đất, chẳng những ngăn cản huyết tế, còn giết Phá Nam Phi, dạng này thực lực, đáng giá nàng hạ trọng chú đi đổ.

Huống chi, lúc này làm ra lựa chọn, liền chờ thế là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, nếu như bỏ qua cơ hội này, cho dù là nàng nguyện ý, chỉ sợ Bạch Nhạc cũng chưa chắc sẽ tín nhiệm nàng.

Trong đời, cái gọi là cơ hội, thường thường đều là thoáng qua rồi biến mất!

Nếu như đặt trước mặt cơ hội đều không bắt được, lại có thể lại oán giận thượng thiên bất công?

Nhìn Tô Nhan nghiêm túc dáng vẻ, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng nổi lên một hồi sóng lớn, yên lặng hồi lâu, lúc này mới chậm rãi gật đầu nói, "Đa tạ Tô cô nương tín nhiệm, Bạch Nhạc tất không phụ bạc!"

Đem Bạch Nhạc đở dậy, Tô Nhan nhìn xung quanh đã hỏng bét động phủ, hỏi lần nữa, "Hiện tại làm sao bây giờ?"

Đây cũng không phải biểu thị phục tùng Bạch Nhạc an bài, mà là Tô Nhan bây giờ thật có chút không biết làm sao.

Thoáng do dự một chút, Bạch Nhạc lập tức từ trên người lấy ra một viên ngọc phù bóp nát đánh ra.

... ...

Ngoài động phủ, xa xa một đạo mờ nhạt bóng đen, cực nhanh hướng về động phủ bên này chạy tới.

Trước đó phụng mệnh nhìn chằm chằm Phá Nam Phi, có thể Tiết Binh nhưng cũng cuối cùng không dám áp quá gần, huống hồ, toàn bộ động phủ đều bị trận pháp bao phủ, ở bên ngoài cũng không cảm giác được cái gì, Tiết Binh liền vẫn luôn tại phụ cận cất giấu.

Thẳng đến vừa mới, động phủ một hồi run rẩy kịch liệt, pháp trận hầu như đều bị đánh nát, lúc này mới kinh động Tiết Binh, nhanh chóng hướng động phủ vị trí dựa đi tới, xem xét kết quả.

Đáng tiếc, động phủ trận pháp mặc dù bị phá hủy, nhưng lại dù sao còn có cách trở, cũng không thể rõ ràng cảm thụ được tình huống cụ thể.

Chỉ là, có thể đem Phá Nam Phi bức tới mức này, cho dù là hắn cũng không thể không cẩn thận một chút.

Huyết Ảnh Ma Quân phân phó là lúc cần thiết, có thể ra tay giết chết.

Cái này giết chết đối tượng, không chỉ có riêng chỉ là Phá Nam Phi, cũng bao quát cái kia có thể là ngụy trang thành Cổ Hiên Ma Quân truyền nhân.

Đương nhiên, cụ thể nên làm như thế nào, hắn còn phải lại trước xem tình huống một chút rồi quyết định.

... ...

Ăn vào đan dược, tại Tô Nhan trợ giúp xuống, rất nhanh Bạch Nhạc liền khôi phục một điểm khí lực.

Đem Côn Ngô Kiếm một lần nữa thu nhập trong thần hồn, Bạch Nhạc cũng rốt cục thở phào một cái.

Bây giờ bày ở trước mặt hắn có hai con đường, một là mượn cơ hội thoát thân, trực tiếp trở lại Thanh Châu thành đi, trở về Bạch Nhạc thân phận.

Một con đường khác, thì là hủy thi diệt tích, làm bộ Phá Nam Phi còn đang bế quan dáng dấp, sau đó tiếp tục lấy Cổ Hiên thân phận trở lại Huyết Ảnh Ma Tông.

Mặc dù Phá Nam Phi đã chết, trước đây đại thù xem như là đã báo hơn phân nửa.

Có thể chỉ cần nhớ tới huyết tế khủng bố, Bạch Nhạc liền cảm giác mình có trách nhiệm vì chính đạo tận một phần lực.

Hắn cũng không chán ghét ma đạo, nhưng đối với Huyết Ảnh Ma Tông loại này tàn nhẫn thô bạo ma đạo tông môn, nhưng là bản năng chán ghét, cũng không bởi vì hắn bản thân liền là ma tu mà có chỗ cải biến.

Nếu là có thể mượn cơ hội tiếp tục nằm vùng ở Huyết Ảnh Ma Tông bên trong, có thể cũng chưa chắc không phải một cái lựa chọn tốt.

Dù sao lấy Cổ Hiên thân phận, tại Huyết Ảnh Ma Tông bên trong, có khả năng thu được tài nguyên, nhưng cũng so với trở lại Bạch gia đi nhiều hơn.

Chỉ là, Bạch Nhạc còn không hiểu rõ, đến tột cùng như thế nào lấy hay bỏ, liền đột nhiên ngửi được một tia nguy cơ trí mạng cảm giác.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc vô ý thức đưa mắt muốn ngoài động phủ đầu đi.

PS: Mọi người tiết nguyên tiêu vui sướng! Lập tức năm liền muốn qua hết, ta lại về nhà xử lý một ít chuyện, liền có thể chuyên tâm chuẩn bị tồn cảo bạo phát, đừng nóng vội, bạo phát nhất định là sẽ có, vốn lấy ta loại này tốc độ gõ chữ, được cho ta tồn cảo thời gian nha.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182: Lau một cái kiếm quang

Giày giẫm tại toái thạch phía trên, phát sinh két tiếng cót két vang, Tiết Binh cứ như vậy tùy ý đi tới, thậm chí không có một chút giấu giếm hành tích ý tứ.

Động phủ trận pháp tan vỡ, liền tái khởi không đến che lấp khí tức hiệu quả, đi tới động phủ lúc trước sau khi, trên thực tế Tiết Binh cũng đã cảm thụ được Phá Nam Phi chết.

Thành thật mà nói, kết quả này, Tiết Binh có chút ngoài ý muốn.

Mặc dù hắn cũng biết cái kia giả mạo Cổ Hiên người, có thể là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, nhưng đối phương nhưng cũng dù sao mới Linh Phủ Cảnh mà thôi.

Càng một cảnh giới lớn mà chiến, hơn nữa lại còn có thể chém giết đối phương, cái này cũng không khỏi quá không thể tưởng tượng nổi.

Trong đầu chuyển qua những ý niệm này, Tiết Binh ánh mắt rất tự nhiên rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Cũng không có hồi tránh, Bạch Nhạc ngẩng đầu, cứ như vậy đón nhận đối phương ánh mắt.

Có mấy lời, thật không cần phải nói quá mức minh bạch.

Ở vào thời điểm này, không gì sánh được tinh chuẩn xuất hiện ở nơi này, cũng đã đủ để chứng minh vấn đề.

Đường rẽ xuất hiện ở Phá Nam Phi trên người, có thể hỏi đề ở chỗ Phá Nam Phi chết, như vậy cái này cục diện rối rắm, liền tất phải chỉ có thể rơi vào Bạch Nhạc trong tay.

Đương nhiên, biết về biết, có thể bày tỏ nét mặt lại như cũ không thể nhận thức.

Bạch Nhạc khẽ khom người, hướng về đối phương cúi đầu, "Cổ Hiên bái kiến tiền bối."

Bạch Nhạc bình tĩnh như vậy cử động, hiển nhiên cũng làm cho Tiết Binh trong lòng hơi hơi vừa nhảy, yên lặng chốc lát, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Ngươi tựa hồ nên cho ta một lời giải thích."

Tiết Binh thanh âm có chút trầm thấp, hơn nữa lộ ra vài phần khàn khàn, cũng không biết hắn có hay không là có ý định, nhưng dạng này thanh âm, thực sự có thể đủ cho người ta càng nhiều áp lực.

"Sư tôn hắn mạnh mẽ bế quan, nhưng ở quá trình tu luyện bên trong tẩu hỏa nhập ma, khởi xướng điên lên đem toàn bộ động phủ phá hủy, chính là chúng ta, cũng đều vi sư tôn gây thương tích." Trên mặt lộ ra một tia bi thống, Bạch Nhạc trầm giọng đáp, "Chúng ta đang muốn hồi Tông nắm rõ ràng việc này, nhưng không nghĩ liền gặp phải tiền bối, cũng xin tiền bối làm chủ cho chúng ta."

Đối với Bạch Nhạc mà nói, dạng này lời nói dối quả thực há mồm liền ra.

Hắn chỉ cần tìm ra một cái phù hợp ăn khớp lý do là được, thậm chí không cần lo lắng đối phương có tin tưởng hay không.

Đương nhiên, trên thực tế, cái này bản thân liền là một loại thăm dò thủ đoạn.

Bởi vì chân tướng thế nào căn bản cũng không trọng yếu, trọng yếu là, đối phương rốt cuộc một loại gì dạng thái độ.

Chân mày đột nhiên vừa nhảy, hiển nhiên Tiết Binh cũng không nghĩ đến, Bạch Nhạc vậy mà có thể đem lời nói dối nói như vậy chí khí hùng hồn, loại này không biết xấu hổ sức mạnh, xác thực làm hắn có chút từ nghèo.

Bạch Nhạc muốn thăm dò hắn thái độ, nhưng trên thực tế, hắn căn bản sẽ không nghĩ kỹ nên xử lý như thế nào chuyện này.

Dù sao, ban đầu, tại hắn trong dự tính, là Phá Nam Phi hội thu được thắng lợi, đến lúc đó, hắn chỉ cần đối mặt Phá Nam Phi là được, vô luận là ép hỏi chân tướng, hay là trực tiếp giết chết Phá Nam Phi cũng không tính là trắc trở.

Có thể hết lần này tới lần khác, bây giờ còn sống đi ra người, dĩ nhiên là cái này giả mạo Cổ Hiên.

Cho dù là đơn giản một cái hay không vạch trần đối phương trên người vấn đề, liền để hắn rơi vào trong hai cái khó này.

"Theo ta hồi Tông!"

Suy tư nhiều lần, Tiết Binh vẫn là quyết định bả đá quả bóng hồi Huyết Ảnh Ma Quân bên kia, nghĩ đến, coi như là Huyết Ảnh Ma Quân cũng không nghĩ tới cái này kết quả a?

Chỉ cần đem đối phương tóm lại, hắn nhiệm vụ coi như là hoàn thành, còn lại giao cho Huyết Ảnh Ma Quân tới quyết định liền tốt.

"Tốt!"

Không hề nghĩ ngợi, Bạch Nhạc trực tiếp liền đáp ứng.

Chỉ là còn chưa đi ra hai bước, Bạch Nhạc liền lại là phun ra hai búng máu tươi, cả người sắc mặt trắng bệch, trực tiếp quỳ một chân trên đất, một bộ hơi thở mong manh thảm trạng.

"Tiểu sư đệ, ngươi thế nào?"

Trên mặt lộ ra một tia hoảng loạn chi sắc, Tô Nhan liền vội vàng tiến lên đỡ lấy Bạch Nhạc, thân thiết hỏi.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Xin lỗi, vãn bối thụ thương quá nặng, trong thời gian ngắn ở giữa, sợ là khó có thể chạy đi, không biết tiền bối có thể cho phép ta thoáng nghỉ ngơi một hai canh giờ?"

Tựa hồ sợ đối phương không đồng ý, Bạch Nhạc còn tận lực điểm ra một hai canh giờ thời gian.

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Tiết Binh tự nhiên nhìn ra, Bạch Nhạc thương thế cũng không phải giả bộ! Muốn cũng thế, mặc kệ đối phương là lấy phương thức gì tập sát Phá Nam Phi, thì như thế nào có thể không trả giá nặng nề?

Phá Nam Phi đã chết, nếu như cái này giả mạo Cổ Hiên gia hỏa cũng chết, việc này khả năng liền làm hư hại.

Dù sao cũng bất quá chỉ là một hai canh giờ thời gian mà thôi, không có gì lớn lắm, chỉ phải cẩn thận một chút nhìn chằm chằm đối phương, liệu tới cũng lật không nổi cái gì đợt sóng tới.

Nghĩ vậy, Tiết Binh cũng không cự tuyệt, nhàn nhạt gật đầu, "Có thể!"

Nhàn nhạt đáp một câu, cũng không để ý hội hai người, Tiết Binh thẳng thối lui đến một bên, vững vàng ngồi xuống.

Nhìn thấy Tiết Binh đáp ứng, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng thở phào một cái, tại Tô Nhan nâng đỡ, tại một bên khác ngồi xuống.

Mượn lấy điều tức cơ hội, Bạch Nhạc đầu óc nhưng là cực nhanh chuyển động.

Đối phương đột nhiên xuất hiện, có thể nói là đánh loạn hắn hết thảy kế hoạch.

Quan trọng hơn là, cái này khiến hắn đột nhiên ý thức được, chính mình nguyên tưởng rằng thiên y vô phùng ngụy trang, thật đã sớm tại bất tri bất giác ở giữa lộ ra sơ hở trí mạng.

Bạch Nhạc dù sao không ngu ngốc, kể từ lúc này kết quả đẩy ngược, tự nhiên rất dễ dàng liền đoán được vấn đề đầu nguồn.

Từ trong huyết hà đi ra thời điểm, hoài nghi người, chỉ sợ cũng tuyệt đối không phải Phá Nam Phi một cái.

Vị kia cao cao tại thượng Huyết Ảnh Ma Quân, chỉ sợ cũng đồng dạng đoán được thân phận mình.

Không, có thể còn hoàn toàn không chỉ như thế!

Đối với Huyết Ảnh Ma Quân cùng Tinh Hà lão tổ loại này tồn tại, lại như thế nào đánh giá cao cũng không quá đáng.

Chỉ là. . . Giả sử bọn hắn đoán được mình chính là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân thân phận, vì sao lại không tự mình xuất thủ, mà là mặc kệ mình bị Phá Nam Phi mang đi?

Bạch Nhạc trong đầu chuyển qua vô số ý niệm trong đầu, có thể trong khoảng thời gian ngắn, nhưng cũng rất khó được ra một cái kết quả.

Bất quá, duy nhất có thể lấy nhất định là, vô luận là ai, cũng tất nhiên đoán không được mình chính là Bạch Nhạc.

Mà, hầu như chính là Bạch Nhạc bây giờ ưu thế duy nhất, cũng là duy nhất sinh cơ vị trí.

Suy nghĩ cẩn thận những thứ này, Bạch Nhạc tâm tình cũng thoáng thả lỏng vài phần, mượn cơ hội này, cực nhanh điều tức, một chút khôi phục thương thế! Mặc dù như thế trong khoảng thời gian ngắn, làm sao cũng không thể khôi phục sức chiến đấu, có thể dù là có thể nhiều hồi một phần khí lực, cũng hầu như là tốt.

Huống hồ. . . Bạch Nhạc sở dĩ muốn kéo cái này một hai canh giờ thời gian, cũng vốn cũng không phải là vì khôi phục thực lực, mà là đang các loại (chờ) một cá nhân!

Cứ việc thật Bạch Nhạc không nắm chắc được đối phương đến tột cùng sẽ tới hay không, hoặc có lẽ là, có thể hay không tại trong đoạn thời gian chạy tới, nhưng hôm nay hắn lại cũng chỉ có thể lựa chọn tin tưởng đối phương.

Hầu như ngay tại Bạch Nhạc trong đầu chuyển qua cái ý niệm này đồng thời, lau một cái kiếm quang chợt từ phía chân trời hoa rơi, thẳng đến Bạch Nhạc bọn hắn vị trí động phủ mà đến.

Cảm thụ được một màn kia kiếm quang tiếp cận, nguyên bản một mực từ từ nhắm hai mắt ngồi ở bên cạnh Tiết Binh bỗng nhiên đứng dậy, trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát khí!

Mặc dù hắn thậm chí căn bản không nghĩ ra, vì sao lại có chính đạo cao thủ hội xuất hiện ở nơi này, thật là cảm thụ được đối phương trong nháy mắt, hắn cũng rất rõ ràng, căn bản không có đường lui.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 183: Mượn đao giết người

Hoành đao, nghịch nghênh mà lên!

Bí mật sở dĩ là bí mật, cũng là bởi vì không có ai biết.

Tiết Binh không biết đối phương tại sao sẽ đột nhiên xuất hiện ở nơi này, thế nhưng vô luận là Phá Nam Phi chết, vẫn là cái kia giả mạo Cổ Hiên Ma Quân truyền nhân, những thứ này đều là không thể lộ ra ngoài ánh sáng bí mật.

Bảo thủ bí mật phương thức tốt nhất, dĩ nhiên chính là diệt khẩu.

Một đao ngang trời, thậm chí không đợi một màn kia kiếm quang rơi xuống, Tiết Binh đã dẫn đầu xuất kích, thẳng đến đối phương mà đi.

"Oanh!"

Đao kiếm tấn công, trong nháy mắt, hai người liền trên không trung hoàn thành một lần giao thủ, Tiết Binh không thể chiếm được tiện nghi, nhưng đồng dạng, tên kia chạy tới chính đạo cao thủ, cũng giống vậy bị bức lui, rơi vào mấy thước bên ngoài trên đất trống.

"Quá đẹp đao, lão phu Chu Mộng Dương, các hạ người phương nào?" Ghìm xuống kiếm quang, Chu Mộng Dương trầm giọng mở miệng nói.

Chu Mộng Dương ba chữ này vừa ra, cho dù là Tiết Binh con ngươi cũng không khỏi hơi hơi co rụt lại.

Hàn Sơn Chu Mộng Dương, tên này, hắn tự nhiên nhớ kỹ, toàn bộ Hàn

Sơn trưởng lão bên trong, Chu Mộng Dương thực lực cũng có thể xếp vào ba vị trí đầu!

Phải biết, Tiết Binh một thân bản lĩnh thật đều ở đây ám sát trên tay phía trên, nếu để cho hắn đủ đủ thời gian chuẩn bị, ra tay đánh lén, hắn có ít nhất năm phần nắm chặt có thể trực tiếp giết chết Chu Mộng Dương.

Chỉ khi nào chính diện giao thủ, đối hắn mà nói, phần thắng lại tối đa chỉ có ba thành.

Nghe được Chu Mộng Dương ba chữ thời điểm, Tiết Binh liền hầu như khí muốn thổ huyết.

Thân là Hàn Sơn Chấp pháp trưởng lão, tình huống bình thường xuống, Chu Mộng vốn cũng không sẽ rời đi Hàn Sơn, tại sao lại ở đây loại địa phương vắng vẻ đụng vào? Cái này cũng không khỏi quá khéo a!

Đúng dịp sao?

Tự nhiên không khéo!

Chu Mộng Dương xuất hiện ở nơi này, cũng không phải là ai vận khí không tốt, mà là đang Tiết Binh xuất hiện trước đó, Bạch Nhạc cũng đã trước một bước bóp nát truyền âm phù.

Lúc trước Bạch Nhạc bị Chu Mộng Dương mang đi Thất Tinh Tông, ly khai lúc, Chu Mộng Dương liền từng cho Bạch Nhạc một viên truyền âm phù, đồng thời nói qua, một quả này truyền âm phù tại toàn bộ Thanh châu cũng có thể sử dụng.

Chỉ là, cho tới nay, Bạch Nhạc đều không có không có cơ hội sử dụng mà thôi.

Phá Nam Phi chết, tuy lệnh Bạch Nhạc hưng phấn, nhưng trên thực tế,

cũng làm cho Bạch Nhạc có chút bất an, cân nhắc phía dưới, Bạch Nhạc vẫn là quyết định đem tin tức truyền cho Chu Mộng Dương! Hơn nữa, lúc kia, Bạch Nhạc còn đang do dự, có hay không muốn cùng Chu Mộng Dương trở lại Thanh Châu thành.

Chỉ là, Bạch Nhạc ở giữa cũng không nghĩ đến, lại ở hắn phát sinh truyền âm phù không lâu sau liền trực tiếp đụng vào Tiết Binh!

Bị buộc rơi vào đường cùng, Bạch Nhạc lúc này mới lấy cớ chính mình thụ thương nghiêm trọng, muốn kéo dài một chút thời gian, mục chính là các loại (chờ) Chu Mộng Dương chạy tới.

Mặc dù có chút mạo hiểm, nhưng lại là hắn duy nhất có thể trông cậy vào.

Cũng may, lần này, hắn đúng là vẫn còn cược thắng.

Trên thực tế, mấy ngày nay tới giờ, Chu Mộng Dương bản thân ngay tại chung quanh tìm hiểu Bạch Nhạc cùng Tô Nhan tin tức, bản thân ngay tại Thanh Châu thành bên ngoài, cũng không tại Hàn Sơn bên trong.

Kể từ đó, một khi thu được Bạch Nhạc phát sinh truyền âm phù, cơ hồ không có nửa điểm do dự, trực tiếp liền ngự không mà đi, lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới.

Đương nhiên, trên thực tế, cho dù là đến bây giờ, Chu Mộng Dương cũng đều còn không có chân chính làm rõ ràng tình huống, càng không chứng kiến Bạch Nhạc tung tích.

Chỉ là tại Bạch Nhạc nói tới địa điểm thượng đụng tới Tiết Binh bực này ma đạo cao thủ, căn bản không cần bất kỳ lý do gì, trực tiếp liền sẽ xuất thủ, mặc kệ chuyện gì, cũng phải trước đánh xong rồi nói.

"Chu Mộng Dương, Tinh Hà lão tổ cùng Huyết Ảnh Ma Quân mới vừa

đạt thành hiệp nghị, hứa ta Huyết Ảnh Ma Tông trùng kiến sơn môn, ta bất quá phụng mệnh đến tìm kiếm thích hợp địa điểm mà thôi! Chẳng lẽ ngươi nghĩ lần thứ hai bốc lên chiến tranh sao?" Tiết Binh đầu óc phản ứng cực nhanh, chỉ chớp mắt ở giữa, tìm được lấy cớ, lạnh lùng chất vấn.

Chỉ là, từ đầu đến cuối hắn cũng không trả lời Chu Mộng Dương hắn là ai.

Cái này vừa hỏi, trên thực tế, cũng làm cho Chu Mộng Dương có chút do dự.

Mặc dù vừa mới chỉ là trong nháy mắt giao thủ, nhưng hắn nhưng cũng cảm thụ được, đối phương thực lực cũng không yếu, lần này, hắn vốn là vì tìm Bạch Nhạc mà đến, bây giờ Bạch Nhạc không tìm được, nếu như mơ mơ hồ hồ ở nơi này cùng đối phương phân cái sinh tử, cũng thật có chút quá trò đùa.

Ngẩng đầu, Chu Mộng Dương thậm chí đã muốn nói mấy câu nói mang tính hình thức, mọi người đều thối lui một bước dừng tay như vậy.

Nhưng mà vạn không nghĩ tới, hầu như cũng ngay lúc đó, Bạch Nhạc chợt bạo khởi, hung hãn một kiếm hướng về Tiết Binh chém tới, "Giết sư thù, không đội trời chung! Nạp mạng đi!"

Bạch Nhạc một kiếm này, nhưng là đem tất cả mọi người dọa cho giật mình.

Đừng nói là Tiết Binh cùng Chu Mộng Dương, coi như là Tô Nhan cũng đồng dạng hoàn toàn không thể phản ứng kịp.

Cái này là cái gì a?

Còn giết sư thù, ngươi thật đúng là coi mình là Cổ Hiên a?

Mấu chốt nhất là, ai cũng biết Cổ Hiên là dùng quả đấm, xưa nay không dùng binh khí a, ngươi như thế một kiếm chém tới tính là cái gì?

Xuất kiếm cũng không tính, xuất thủ trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên người lộ ra cũng căn bản không phải ma khí, mà là hàng thật giá thật linh lực.

Trong nháy mắt, Chu Mộng Dương con ngươi chợt co rụt lại, đột nhiên liền phản ứng kịp.

Không có nửa chữ nói nhảm, cổ tay khẽ đảo, kiếm quang tái khởi, hung hãn hướng về Tiết Binh giết đi qua.

Tới mức này, cứ việc Tô Nhan cái gì cũng không biết, cũng đồng dạng không có lựa chọn khác, chỉ có thể theo xuất thủ, hướng về Tiết Binh vây công mà đi!

Cứ việc Bạch Nhạc cùng Tô Nhan đều bị thương, trên thực tế, có thể phát huy ra thực lực, xác thực phi thường hữu hạn.

Có thể hỏi đề ở chỗ, đối với bây giờ chiến cuộc mà nói, chỉ cần bọn hắn biểu hiện ra đủ đủ thái độ tới liền đủ đủ.

Hầu hết thời gian, thái độ so với thực lực trọng yếu hơn!

Bọn hắn tuy đối Tiết Binh, không tạo thành quá lớn uy hiếp, có thể Chu Mộng Dương một khi theo hạ sát thủ, tự nhiên khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

Trong chốc lát, Tiết Binh liền bị giết mồ hôi đầm đìa, thân hình thoắt một cái, đã nghĩ đào tẩu.

Chỉ là, tới mức này, Bạch Nhạc nơi nào còn có thể tha cho hắn đào tẩu, thôi động toàn thân còn sót lại linh lực, lần nữa thi triển Linh Tê Nhất

Kiếm hướng về Tiết Binh giết đi qua, đồng thời trong miệng hô lớn nói, "Tuyệt đối đừng để cho hắn chạy!"

Bạch Nhạc như thế vừa hô, Chu Mộng Dương mặc dù không biết rõ ý tứ, có lẽ Bạch Nhạc xuất thủ bên trong, cũng đã nhận ra Bạch Nhạc thân phận, kể từ đó, cái kia còn có cái gì do dự, tự nhiên ra tay toàn lực.

"Ngươi rốt cuộc ai?" Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Tiết Binh giọng căm hận mắng.

Đánh tới mức này, hắn quả thực hận không thể bả Bạch Nhạc ăn sống nuốt tươi, nhưng lại hết lần này đến lần khác không có nửa điểm biện pháp.

Tiết Binh đối với Bạch Nhạc bản thân giải liền cực nhỏ, Chu Mộng Dương đoán được Bạch Nhạc thân phận, hắn có thể không làm được.

Hơn nữa, Chu Mộng Dương kiếm càng lúc càng nhanh, cũng làm cho hắn căn bản không có thời gian đi lo lắng nhiều.

Tinh cung lần nữa tế xuất, Tiết Binh cùng Chu Mộng Dương hai người càng đánh càng nhanh, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Tô Nhan đều đã sớm không xen tay vào được! Bất quá, đối với Bạch Nhạc mà nói, làm đến bước này cũng đã đủ đủ.

Ước chừng một nén nhang thời gian, một màn kia kiếm quang chợt chém vỡ tinh cung, hung hãn đem Tiết Binh trảm dưới kiếm, Chu Mộng Dương lúc này mới hơi lộ ra mệt mỏi rã rời lần nữa rơi xuống.

Cũng không đợi Chu Mộng Dương nói chuyện, Bạch Nhạc cũng đã khom người quỳ gối, "Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử Bạch Nhạc, bái kiến Chu trưởng lão!"

Converter: Lucario

Cvt: Thằng main mười mấy tuổi mà tâm cơ còn hơn mấy lão già, thế này thì chơi gì nữa ~_~

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 184: Thiên y vô phùng

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc đã tán đi Thiên Cơ Biến biến hóa, khôi phục tướng mạo sẵn có.

Ngay tại lúc đó, Tô Nhan cũng theo quỳ gối, "Tô Nhan bái kiến Chu trưởng lão!"

Nguy cơ không còn, Chu Mộng Dương chứng kiến Bạch Nhạc cùng Tô Nhan, sắc mặt nhất thời liền lạnh xuống, "Lão phu chính là Hàn Sơn người, cũng không phải là ngươi Linh Tê Kiếm Tông người, cái này cúi đầu, lão phu không chịu nổi."

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc tự nhiên cũng minh bạch Chu Mộng Dương vì sao tức giận, khom người lại bái, "Đệ tử lừa gạt Lý sư huynh, tự ý kết giao ma đạo, nguyện bị trừng phạt!"

Bạch Nhạc cũng không ngốc, đầu óc nhất chuyển liền biết, đối mặt Chu Mộng Dương, chính mình trước đó bị Tô Nhan mị hoặc một bộ này lí do thoái thác căn bản nhưng không dùng được! Chẳng thẳng thắn nhận sai, theo đối phương ý nghĩ tới nhận tội, ngược lại có thể che giấu tai mắt người.

Nhìn thấy Bạch Nhạc cũng không có nỗ lực lần nữa lừa gạt chính mình, mà là chủ động nhận sai, Chu Mộng Dương sắc mặt cũng thoáng chuyển biến tốt đẹp vài phần, chỉ là giọng nói vẫn như cũ cực kỳ sống nguội, "Đã như vậy, bây giờ yêu nữ này ở nơi này, ta muốn ngươi tự tay giết nàng!"

Một ngón tay Tô Nhan, Chu Mộng Dương lạnh lùng mở miệng nói.

Một câu nói này, nhưng là chợt hù dọa Tô Nhan hoa dung thất sắc.

Người bên ngoài cho rằng Bạch Nhạc là tham luyến sắc đẹp của nàng, lúc này mới cùng nàng cấu kết, nhưng trên thực tế, nàng trong lòng mình lại phi thường minh bạch, nơi nào là chuyện này a! Bạch Nhạc đối nàng có thể không có nửa điểm tình yêu, giết căn bản sẽ không có chút không nỡ.

Huống chi, bây giờ nàng biết bí mật bản thân cũng đã quá nhiều, phàm là Bạch Nhạc có một chút diệt khẩu ý tưởng, mượn cơ hội này giết chết nàng, cũng là dễ dàng.

Không nói đến Bạch Nhạc bản thân khủng bố, chỉ có Chu Mộng Dương đứng ở bên cạnh nhìn chằm chằm, nàng cũng không cách nào phản kháng a.

"Chu trưởng lão!"

"Lão phu chỉ hỏi ngươi, ngươi giết là không giết?" Căn bản không để ý tới Bạch Nhạc muốn nói điều gì, Chu Mộng Dương lạnh lùng mở miệng ngắt lời nói.

Yên lặng mấy hơi thở thời gian, Bạch Nhạc nhất thời xoay người quỳ gối, "Bạch Nhạc biết sai, nhưng tất cả sai lầm đều là tại đệ tử, cùng Tô cô nương không quan hệ, Chu trưởng lão nếu muốn trách phạt, đệ tử nguyện thay mặt Tô Nhan nhận lấy cái chết, mời trưởng lão thành toàn!"

Những lời này, Bạch Nhạc nói dị thường kiên quyết, không có nửa điểm vẻ chần chờ, có vẻ càng lừng lẫy.

"Ngươi coi lão phu không dám giết ngươi?" Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Chu Mộng Dương lúc này giơ bàn tay lên, một chưởng trực tiếp hướng về Bạch Nhạc đỉnh đầu thiên linh cái vỗ xuống.

Một chưởng này nếu như chứng thực, chính là mười cái Bạch Nhạc cũng

chết sạch sẽ.

Nhưng mà, dù vậy, Bạch Nhạc vẫn như cũ quỳ trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích!

Bàn tay rơi vào Bạch Nhạc đỉnh đầu trong nháy mắt, tất cả lực lượng chợt tán đi, phảng phất vẻn vẹn chỉ là tại Bạch Nhạc đỉnh đầu nhẹ nhàng phất một chút.

Nhìn Bạch Nhạc, Chu Mộng Dương thở dài một tiếng, "Đứa ngốc, thật là cái si nhi a!"

Chu Mộng Dương tự nhiên không có giết Bạch Nhạc ý tứ, một chưởng này, cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là thăm dò mà thôi.

Bạch Nhạc đi qua dạng này thăm dò, cũng làm cho tâm tình của hắn có chút phức tạp, không phải nói cái gì mới tốt.

Rõ ràng một cái hảo hảo thiên tài mầm, nhưng lại vậy mà thật thua bởi một cái như vậy yêu nữ trên tay, cho là thật để cho người ta thổn thức.

Liền quỳ gối Bạch Nhạc bên người, Tô Nhan trong lòng cũng đồng dạng thoải mái phập phồng! Chu Mộng Dương một chưởng kia hạ xuống lúc, nàng quả thực trái tim đều muốn nhảy ra, suýt nữa đã nghĩ xuất thủ ngăn cản.

Có thể lại không nghĩ rằng, vậy mà lại đợi được một cái kết cục như vậy.

"Chu trưởng lão, ta biết, ta cùng với Tô Nhan giao nhau không đúng! Thật là Tô Nhan nàng thật cùng hắn Huyết Ảnh Ma Tông người khác biệt, ban đầu ở trấn nhỏ lúc, cũng là bởi vì nàng đúng lúc thu tay lại, lúc này mới lệnh cái kia một chỗ trấn nhỏ huyết tế thất bại!" Ngẩng đầu, Bạch Nhạc nhìn Chu Mộng Dương giải thích, "Còn có tại Thanh Châu thành thời điểm, cũng là Tô Nhan giúp ta bảo vệ Bạch gia, tiện tay đem

Huyết Ảnh Ma Tông tại Bạch gia thám tử toàn bộ ra diệt trừ! Cuối cùng, không muốn theo Huyết Ảnh Ma Tông nhiều người làm giết chóc, lúc này mới theo ta thương nghị, mượn cơ hội diễn kịch chạy ra Thanh Châu thành."

Phen này giải thích, có thể nói là có lý có cứ, hơn nữa vừa may cùng Chu Mộng Dương ban đầu phán đoán ăn khớp! Kết hợp với bây giờ Bạch gia xác thực bình yên vô sự kết quả, tự nhiên liền lệnh Chu Mộng Dương tin vài phần.

Khoát khoát tay, Chu Mộng Dương trầm giọng hỏi, "Đã như vậy, các ngươi vì sao lại ở chỗ này?"

Mấy vấn đề này, thật là Bạch Nhạc trước đó cũng đã sáng sớm chuẩn bị qua, bây giờ bị hỏi tới, tự nhiên đối đáp như lưu.

"Tô Nhan trên người có huyết cấm, chúng ta chỉ có thể một đường theo Huyết Ảnh Ma Tông rút lui! Cái kia Cổ Hiên, một mực mơ ước Tô Nhan xinh đẹp, hơn nữa Tô Nhan trên người huyết cấm chính là hắn khống chế, chúng ta đã nghĩ tìm cơ hội đánh lén, giết chết Cổ Hiên, đổi lấy Tô Nhan tự do thân."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục giải thích, "Chỉ là không ao ước, trở về sau đó, Tô Nhan tìm cơ hội nhìn thấy đối phương về sau, lại phát hiện, đối phương căn bản không phải thật Cổ Hiên, mà là có người giả mạo."

Những lời này, nửa thật nửa giả, hơn nữa tự bạo Cổ Hiên là giả mạo, tự nhiên có thể đưa đến có tính chấn động hiệu quả.

"Cổ Hiên là giả?" Trong chính đạo, có thể đoán được Cổ Hiên là giả mạo, trên thực tế cũng cũng chỉ có Tinh Hà lão tổ một người mà thôi, Chu Mộng Dương cũng không biết, bây giờ nghe được Bạch Nhạc, nhất thời chính là cả kinh.

Loại này kinh ngạc, cũng vừa may là Bạch Nhạc muốn.

Theo ý nghĩ này, Bạch Nhạc rất nhanh liền đem dối tròn qua đây.

Dựa theo hắn thuyết pháp, hắn cùng với Tô Nhan tiếp cận cái kia giả Cổ Hiên, muốn tra ra chân tướng, nhưng không ngờ, ngược lại bị cuốn vào bên trong! Phá Nam Phi cùng cái kia giả Cổ Hiên đại chiến một trận, đánh lưỡng bại câu thương!

Nguyên lai cái kia giả Cổ Hiên, chính là cái kia thanh y ma đạo cao thủ, hơn nữa dĩ nhiên là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân!

Thừa dịp Phá Nam Phi trọng thương, hắn cùng với Tô Nhan ra tay đánh lén, lấy hai người trọng thương làm giá, giết chết Phá Nam Phi, dùng cái này tới hóa giải Tô Nhan trên người huyết cấm, cũng là vì chính mình báo phụ mẫu huyết hải thâm cừu.

Làm chứng thật thuyết pháp này, Bạch Nhạc trực tiếp mang theo Chu Mộng Dương bước vào động phủ, tận mắt Phá Nam Phi thi thể.

Vừa may, Tô Nhan dao găm vẫn như cũ còn cắm ở Phá Nam Phi yếu hại phía trên!

Phá Nam Phi bản thân liền là Tô Nhan giết, hơn nữa, tại Tô Nhan giết chết đối phương trước, cũng xác thực cùng Thông Thiên Ma Quân truyền nhân đánh tới lưỡng bại câu thương, mấy tin tức này toàn bộ đều là thật, duy nhất lời nói dối, chính là che giấu mình chính là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân thân phận.

Kể từ đó, chính là Chu Mộng Dương có thiên đại bản lĩnh, thì như thế nào có thể nhìn ra đầu mối?

Còn như phía sau sự tình, vậy thì càng tốt giải thích!

Giết chết Phá Nam Phi sau đó, Bạch Nhạc muốn mang theo Tô Nhan ly khai Huyết Ảnh Ma Tông, cho nên bóp nát Chu Mộng Dương trước đây cho hắn truyền âm phù, muốn dùng cái này nhận tội, trở lại trong chính đạo.

Chỉ là, Chu Mộng Dương còn chưa tới, lại đụng vào Tiết Binh!

Nguy cơ phía dưới, Bạch Nhạc không thể làm gì khác hơn là thi triển Thiên Cơ Biến, ngụy trang thành Cổ Hiên dáng vẻ, sau đó nghĩ hết biện pháp kéo dài thời gian! Chỉ là Tiết Binh cũng xem qua Phá Nam Phi vết thương, biết những bí mật này, hơn nữa nếu như mặc kệ hắn ly khai, Tô Nhan tất nhiên sẽ chịu đến Huyết Ảnh Ma Tông truy sát.

Bất đắc dĩ phía dưới, Bạch Nhạc lúc này mới mạnh mẽ xuất thủ, mượn Chu Mộng Dương thủ, giúp hắn giết Tiết Binh diệt khẩu!

Những giải thích này, hơn nữa Bạch Nhạc trước đó dẫu có chết không chịu giết Tô Nhan cử động, lẫn nhau hô ứng. Một cái có tình có nghĩa, vì yêu không tiếc hi sinh hình tượng liền sôi nổi trên giấy, quả thực vui buồn lẫn lộn.

Tất cả đến nơi đây, liền đều hoàn mỹ giải thích rõ, hoàn mỹ không một tì vết, thiên y vô phùng!

PS: Chứng kiến có huynh đệ nói, không có quá thấy rõ, hiện tại cần phải liền đều biết a?

Có nhiều chỗ nhớ không rõ, có thể đi trở về lật một cái, quen thuộc bằng hữu ta cần phải đều biết, ta một mực theo thói quen lưu phục bút, đến cuối cùng lúc mở ra sau khi, mới có thể triệt để làm theo.

Một đoạn này, ta rất hài lòng! Nếu như các ngươi cũng hiểu được tốt, nên làm cái gì, các ngươi hiểu, cạc cạc!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185: Trở về Thanh Châu thành

Hủy thi diệt tích loại chuyện như vậy, Chu Mộng Dương có thể so với Bạch Nhạc muốn chuyên nghiệp nhiều.

Ngắn ngủi chưa tới một canh giờ thời gian, vô luận là Phá Nam Phi vẫn là Tiết Binh thi thể, đều bị Chu Mộng Dương xử lý khô khốc sạch sẽ, thậm chí tất cả tranh đấu vết tích cũng đều bị xóa đi. Cái kia một chỗ động phủ cũng bị hủy diệt, nhìn không ra chút nào vết tích tới.

Bây giờ Huyết Ảnh Ma Tông cùng Thanh châu chính đạo những tông môn này quan hệ rất vi diệu, chí ít Chu Mộng Dương không nghĩ, cũng không dám đánh vỡ sự cân bằng này.

Kể từ đó, vô luận là Phá Nam Phi vẫn là Tiết Binh chết, tự nhiên đều cần tạm thời bảo mật.

Dựa theo Bạch Nhạc cùng Tô Nhan thuyết pháp, ngược lại Phá Nam Phi cũng là được xưng phải tạm thời bế quan, trong khoảng thời gian ngắn, tuyệt đối sẽ không có người phát hiện dị thường.

Xử lý xong những thứ này giải quyết tốt hậu quả công việc, Chu Mộng Dương cũng không có lựa chọn mang Bạch Nhạc bọn hắn một chỗ trở về, cái kia có vẻ quá rõ ràng.

Về chuyện này tin tức, Chu Mộng Dương nhất định phải trước tiên hồi bẩm Hàn Sơn lão tổ, thậm chí là truyền tới Thất Tinh Tông đi.

Còn như Bạch Nhạc cùng Tô Nhan, chính như Chu Mộng Dương nói, Bạch Nhạc vị này Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, còn chưa tới phiên hắn

quản.

Mặc kệ Bạch Nhạc dùng biện pháp gì, giết chết Phá Nam Phi cũng đã là một cái công lớn, mặc dù tạm thời không thể công khai, tự nhiên cũng không có làm khó Bạch Nhạc đạo lý.

Khiêm tốn một ít, để cho Bạch Nhạc chính mình đi xử lý kế tiếp phiền phức, tựa hồ mới là chính đạo.

Đương nhiên, Bạch Nhạc trên thực tế cũng đồng dạng thoả mãn tại kết quả này.

Giấu diếm được Chu Mộng Dương, cũng liền có nghĩa là, lần này nguy hiểm, tạm thời cũng đã kết thúc!

Mấy ngày nay, Bạch Nhạc cũng thật bị mệt chết.

Mượn lấy bóng đêm, vào lúc ban đêm, Bạch Nhạc liền lặng yên mang theo Tô Nhan trở lại Thanh Châu thành, trở lại Bạch gia bên trong.

Đương nhiên, nói là trở về, nhưng trên thực tế, trừ Bạch Thanh Nhã bên ngoài, Bạch Nhạc căn bản không có kinh động bất luận kẻ nào.

Loại tình huống này, chính mình trở về tin tức, cũng không thích hợp náo ai ai cũng biết, chỉ là vô luận như thế nào, nhưng cũng không thể lại để cho Bạch Thanh Nhã không duyên cớ vì mình lo lắng.

"Tiểu Nhạc? !"

Chứng kiến Bạch Nhạc một khắc này, Bạch Thanh Nhã hài lòng hầu như rơi lệ, gắt gao ôm lấy Bạch Nhạc, dường như e sợ cho buông lỏng tay, Bạch Nhạc liền lại không thấy.

Nhìn Bạch Thanh Nhã, Bạch Nhạc trong lòng không khỏi mọc lên một

tia hổ thẹn chi ý, nhẹ giọng mở miệng nói, "Thanh Nhã tỷ, yên tâm đi, là ta trở về, tiểu Nhạc sẽ không lại để ngươi lo lắng cho ta."

... ...

"Không nổi a!"

Thở dài một tiếng, Tinh Hà lão tổ nhịn không được thở dài nói.

Lấy linh phủ trung kỳ thực lực, cùng Tinh Cung Cảnh Phá Nam Phi đánh đến lưỡng bại câu thương, thậm chí còn có thể mượn Tô Nhan cái này Phá Nam Phi đệ tử tay, giết chết Phá Nam Phi, sau đó ung dung rời đi, dạng này thực lực, dạng này tâm cơ, cũng có thể có thể nói thiên kiêu vô song.

Thông Thiên Ma Quân hoành áp một đời, bây giờ chỉ là hắn một cái truyền nhân, liền lại là như vậy kinh diễm, thì như thế nào có thể làm cho hắn không vì tán thán.

Nghĩ vậy, Tinh Hà lão tổ lại không khỏi có chút tiếc hận.

Lần này hắn cùng với Huyết Vô Ngân hai người chỉ sợ đều có một ít, muốn mượn cơ hội thăm dò một chút Thông Thiên Ma Quân sống hay chết ý tứ, Phá Nam Phi bất quá chỉ là văng ra một con cờ mà thôi.

Nguyên bản, hắn cũng cho rằng Phá Nam Phi cũng đã đủ đủ đem đối phương đẩy vào tuyệt cảnh, thăm dò ra một cái kết quả, có thể lại không nghĩ rằng, đối phương chỉ dựa vào Linh Phủ Cảnh thực lực, là có thể phá cuộc!

Phần này thủ đoạn, coi như là Đạo Lăng Thiên Tông xuất sắc nhất thiên tài, sợ cũng chưa chắc có thể so sánh với.

Có mấy lời, không thể nói rõ, thế nhưng đến bọn hắn loại cảnh giới này,

trên thực tế đều là lòng biết rõ.

Bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông đã vô lực áp chế thiên hạ, ma đạo tất nhiên sẽ thuận thế quật khởi, muốn lại như trước đó, để cho ma đạo thế lực không ngốc đầu lên được, hầu như đã không có khả năng.

Đây là đại thế, đảm nhiệm dù ai cũng không cách nào nghịch đại thế làm.

Bây giờ thế hệ này quật khởi thiên tài, có thể mới là tương lai quyết định nói ma địa vị then chốt.

"Cái này Bạch Nhạc, ngược lại là có chút ý tứ."

Liếc Dương Bằng liếc mắt, Tinh Hà lão tổ đột nhiên mở miệng nói.

Nghe được nhà mình lão nhân, Dương Bằng trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy, lấy Tinh Hà lão tổ thân phận, có thể nhớ kỹ một cái như vậy tiểu bối tên, cũng đã rất khó được, câu này có chút ngoài ý muốn, quả thực cũng đã là cực cao đánh giá.

Phải biết, cho dù là Lý Phù Nam, tại Tinh Hà lão tổ trong mắt cũng bất quá chỉ là một cái không sai mà thôi.

Toàn bộ Thanh châu bên trong, Lý Phù Nam trong thế hệ tuổi trẻ thực lực, cũng đều là có thể vững vàng vào ba vị trí đầu.

Nhưng hôm nay nghe trong lời này ý tứ, tựa hồ Lý Phù Nam tại Tinh Hà lão tổ trong lòng đánh giá cũng không có Bạch Nhạc cao, tin tức này nếu như truyền đi, khả năng liền quá dọa người, trong nháy mắt là có thể để cho Bạch Nhạc danh chấn Thanh châu!

"Cái này Bạch Nhạc ta cũng tiếp xúc qua, thật có chút bản lĩnh, chỉ là, hắn cùng với Thông Thiên Ma Quân truyền nhân ở giữa, đến tột cùng là

quan hệ như thế nào, bây giờ còn không có biết rõ ràng." Thoáng suy tư một chút, Dương Bằng thành thật trả lời nói.

"Cái kia không trọng yếu!" Khoát khoát tay, Tinh Hà lão tổ tùy ý mở miệng nói, "Trên đời này, tối trọng yếu, vĩnh viễn là thực lực của chính mình cùng thủ đoạn! Chỉ cần chính hắn không chịu thua kém, vô luận Thông Thiên Ma Quân truyền nhân đối hắn là thiện ý vẫn là ác ý, đều đủ để tự bảo vệ mình."

Dừng một cái, Tinh Hà lão tổ tiếp tục nói, "Ta xem ngươi cũng không phải một cái an tĩnh tính khí, cái này xuống núi a! Không cần ở trước mặt ta giả mù sa mưa, ngươi muốn cùng người nào giao nhau, ta hay là không đi quản ngươi! Nhớ kỹ, đường là ngươi tự lựa chọn, cũng chính ngươi phải đi hết, dù ai cũng không cách nào thay ngươi làm ra lựa chọn."

Dừng một cái, Tinh Hà lão tổ sắc mặt ngưng trọng vài phần, tiếp tục nói, "Nhưng có một cái, ngươi nhớ kỹ! Vô luận làm ra cái dạng gì lựa chọn, ngươi cũng nhất định phải nghĩ rõ ràng bản thân muốn gánh chịu đại giới!"

Nghiêm mặt, Dương Bằng lúc này hồi đáp, "Lão tổ yên tâm, ta minh bạch."

Khẽ vuốt cằm, Tinh Hà lão tổ lập tức nói rằng, "Đi xuống đi."

Vẫn như cũ lui xuống đi, tái xuất môn trước đó, Dương Bằng lại đột nhiên hồi quay đầu lại, "Uy, lão nhân, lần sau trở về. . . Ta cùng ngươi uống rượu!"

Ánh mắt hơi hơi chút ngưng, nhìn Dương Bằng, Tinh Hà lão tổ nhất thời nhoẻn miệng cười, "Tốt, lão nhân chờ ngươi mang hảo tửu trở về."

Vô luận lại như thế nào đối Dương Bằng nghiêm khắc, nhưng trên thực

tế, Tinh Hà lão tổ đối Dương Bằng sủng ái, nhưng cũng là phần độc nhất!

Toàn bộ Thất Tinh Tông, thậm chí toàn bộ Thanh châu, dám như thế không kiêng nể gì cả hướng hắn một ngụm một ông già loạn thêm, cũng chỉ có Dương Bằng một người mà thôi.

Luận thiên phú, luận tâm trí, thật Dương Bằng cũng không tính là xuất sắc nhất, thật là, phần này tâm tính lại độc chiếm hắn yêu thích.

Có hắn vì chỗ dựa vững chắc, hơn nữa Dương Bằng năng lực mình, tương lai thiên hạ này, có thể cũng chưa chắc không có một chỗ cắm dùi.

Đường là Dương Bằng tự chọn, tương lai có thể đi thật xa, liền nhìn chính hắn bản lĩnh.

Nghĩ vậy, Tinh Hà lão tổ ánh mắt không khỏi rơi vào ngoài cửa sổ, rơi vào Thất Tinh Tông bên ngoài trong mây.

Chỉ không biết, tương lai thiên hạ này. . . Thất Tinh Tông lại lại là một bộ thế nào quang cảnh.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 186: Ngươi yếu điểm ai gian nhà?

Trở lại Bạch gia, Bạch Nhạc hầu như tách ra tất cả mọi người, ngay tại Thính Hương Thủy Tạ bên trong, an tĩnh đọc sách viết chữ, phảng phất lại trở về khi còn bé.

Những năm gần đây nôn nóng tâm, phảng phất cứ như vậy dần dần bình tĩnh trở lại.

Chỉ là, bất ngờ là, rõ ràng không có tu luyện, có thể Bạch Nhạc lại cảm giác được chính mình đối với tu hành, đối với kiếm lý giải, tại bất tri bất giác ở giữa, lại lên một tầng thứ.

Điều này cũng làm cho Bạch Nhạc tựa hồ nhiều mấy phần minh ngộ.

Tu hành, có thể cũng không phải chỉ là đơn giản khổ tu.

Mấy ngày nay tới giờ, cùng Huyết Ảnh Ma Tông trong tranh đấu, Thông Thiên Ma Công cơ hồ là Bạch Nhạc duy nhất thủ đoạn bảo vệ tánh mạng, tu hành tốc độ quá nhanh, vô luận là Thông Thiên Ma Công bản thân căn cơ, vẫn là Linh Tê Kiếm Quyết tu luyện, tựa hồ cũng có chút theo không kịp.

Cái này có thể tuyệt đối không phải chuyện gì tốt.

Ý thức được điểm này, Bạch Nhạc đơn giản triệt để buông ra tâm trạng, đem tất cả việc vặt vãnh toàn bộ đều đẩy, cứ như vậy lẳng lặng tại Thính Hương Thủy Tạ ở lại.

Trên thực tế, Bạch Nhạc trở về nửa tháng sau, tin tức cũng đã truyền tới.

Cứ việc tại một trận chiến kia bên trong, Bạch Nhạc bị Tô Nhan mị hoặc bắt lại là cái chỗ bẩn, có thể chỉ cần Bạch Nhạc bình yên trở về, những thanh âm này tự nhiên liền bị đè xuống.

Không thể không nói, trước đó trận chiến kia vẫn là vì Bạch Nhạc tích lũy quá nhiều tên khí cùng danh vọng.

Biết được Bạch Nhạc trở lại Bạch gia tin tức, Thanh Châu thành bên trong vô số người nghe tin lập tức hành động, to như vậy một cái Bạch phủ, đơn giản là mỗi ngày đều bị vô số tặng lễ người bao quanh, thật là một cái xe như nước chảy Mã Như Long.

Đáng tiếc, những thứ này sở hữu khách khí, đều đều bị Bạch Thanh Nhã đở được, từ đầu đến cuối, Bạch Nhạc đều không có lộ diện ý tứ.

Thậm chí coi như là phủ thành chủ người đến, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là tùy hứng lựa chọn không thấy.

Đây cũng không phải Bạch Nhạc cố ý muốn khinh mạn Ngô Tuyết Tùng, mà là dùng cái này để diễn tả một cái thái độ.

Trước đó, hắn thu Ngô Tuyết Tùng chỗ tốt, thiếu đối phương nhân tình, nhưng này tất cả, tại một trận chiến kia sau khi chấm dứt, liền cũng còn sạch.

Ngô Tuyết Tùng mặc dù thân phận lại tôn quý, cũng với hắn không có bất cứ quan hệ gì.

Hắn là Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử, thậm chí cũng không tính là là Thanh châu người, cần gì phải nghe theo người bên ngoài phân phó?

Đây cũng tính là, Bạch Nhạc biểu đạt trước đây hắn bị Tô Nhan bắt đi,

lại không người đến cứu bất mãn.

Đương nhiên, càng nhiều, vẫn là lấy phương thức này tới phủi sạch quan hệ.

Dạng này Bạch Nhạc, có lẽ sẽ bị coi là không biết nhân tình , tùy hứng làm bậy người thiếu niên, nhưng lại tuyệt đối sẽ không để cho người ta cùng cái kia thần bí Ma Quân truyền nhân liên hệ tới.

Đáng tiếc, loại an tĩnh này đang duy trì hai tháng sau đó, đúng là vẫn còn bị người đánh vỡ.

Dương Bằng, Tiếu Vượng, Đàm Y Viên ba người dắt tay nhau mà đến!

Riêng là Dương Bằng, thứ nhất là bày ra một bộ Ác Khách lâm môn tư thế đến, căn bản không quản hạ nhân nói cái gì Bạch Nhạc không tiếp khách phân phó, ai dám ngăn cản hắn, liền trực tiếp ném tới trong hồ.

Cứ như vậy mang theo Tiếu Vượng cùng Đàm Y Viên nghênh ngang bước vào Thính Hương Thủy Tạ.

"Bạch Nhạc, mau ra đây, chớ cùng ta giả trang, nếu không ra, ta đem ngươi phòng ở điểm." Một đường rêu rao lên, Dương Bằng liền muốn hướng trong phòng xông.

Chỉ là không đợi hắn đẩy cửa, một thanh tinh xảo dao găm liền chợt đâm ra, vô luận Dương Bằng làm sao biến ảo thân hình, cái kia môt cây chủy thủ thủy chung đều không ly khai hắn yếu hại.

Quan trọng hơn là, chỉ là liếc mắt, Dương Bằng liền nhận ra đối phương thân phận.

Trong khoảnh khắc, băng lãnh dao găm liền đứng ở hắn trên cổ họng, băng lãnh đao phong, để cho hắn một hồi rùng mình.

Nhận ra đối phương trong nháy mắt, phía sau Tiếu Vượng cùng Đàm Y Viên cũng đồng thời sắc mặt đại biến, một bộ như lâm đại địch dáng vẻ, trực tiếp bày ra tư thái phòng ngự.

Ma nữ Tô Nhan!

Bọn hắn cũng đều không là lần đầu tiên nhìn thấy, cứ việc lúc này trên thực tế, Tô Nhan vẫn chưa lộ ra nửa điểm khí tức, nhưng lại thì như thế nào giấu diếm được bọn hắn.

Đao phong chỉ vào Dương Bằng cổ họng yếu hại, Tô Nhan cười một cách tự nhiên, "Dương công tử, ngươi vừa mới nói, ngươi yếu điểm ai gian nhà?"

". . ."

Thân thể hơi hơi cứng, Dương Bằng bài trừ một cái so với khóc còn khó coi hơn nụ cười, "Điểm ta gian nhà, Tô cô nương, chuyện gì cũng từ từ, ngươi trước cây chủy thủ thu trở về."

"Tiểu Nhan, không nên hồ nháo!"

Cơ hồ là đồng thời, phòng trong Bạch Nhạc thanh âm nhẹ nhàng truyền ra, két một tiếng, toàn thân áo trắng Bạch Nhạc mỉm cười đẩy cửa ra, "Có bằng hữu từ phương xa tới quên cả trời đất!"

"Biết, công tử!"

Cười hì hì thu hồi dao găm, Tô Nhan lúc này liền lui về, cứ như vậy đứng ở Bạch Nhạc bên người.

Một màn này, cũng là thật bả Tiếu Vượng cùng Đàm Y Viên cho kinh ngạc đến ngây người.

Về Bạch Nhạc tin tức, cho dù là tại Hàn Sơn cũng là cơ mật tối cao, đừng nói là bọn hắn, coi như là Lý Phù Nam đều không rõ ràng. Bây giờ chợt chứng kiến Tô Nhan cư nhiên giống như một thị nữ nghe lời đi theo Bạch Nhạc bên người, thì như thế nào có thể làm cho bọn hắn không kinh hãi.

"Bạch, Bạch Nhạc, cái này đến là chuyện gì xảy ra?"

Trợn mắt hốc mồm nhìn Bạch Nhạc cùng Tô Nhan, Tiếu Vượng quả thực ngay cả lời đều nói không lưu loát.

"Cái gì chuyện gì xảy ra, hỗn đản này trước đây chính là đang cùng chúng ta hát đôi, ngươi coi hắn thật bị Tô ma. . . Tô cô nương mị hoặc sao?" Dương Bằng vốn là muốn nói Tô ma nữ, có thể lời đến khóe miệng, dư quang quét Tô Nhan cái kia cười dài ánh mắt, đã có đột nhiên lùi về.

So với việc người khác, Dương Bằng nhưng là chân chính biết nội tình, hơn nữa mấu chốt là. . . Hắn thật đánh không lại Tô Nhan!

Nhỏ bé khẽ chắp tay một cái, Bạch Nhạc nói xin lỗi, "Xin lỗi, chuyện gấp phải tòng quyền, trước đây không kịp cho mọi người giải thích, để cho mọi người lo lắng cho ta, thực sự thật xin lỗi."

"Tiểu Nhan, ngươi đi tìm Thanh Nhã tỷ, để cho người ta tiễn chút rượu qua đây, ta tới cấp cho Dương huynh bọn hắn bồi tội." Chuyển hướng Tô Nhan, Bạch Nhạc nhẹ giọng phân phó nói.

"Đúng, công tử!"

Gật đầu bằng lòng một câu, Tô Nhan lúc này mới lui xuống đi.

"Bạch Nhạc, cái này đến là chuyện gì xảy ra, ngươi nói rõ ràng." Nhìn

thấy Tô Nhan ly khai, Tiếu Vượng cũng thở phào một cái, vội vã hỏi tới.

Trên thực tế, đẩy ra Tô Nhan, cũng bất quá chỉ là vì cho bọn hắn một cái câu hỏi cơ hội.

Bắt chuyện mấy người ngồi xuống, Bạch Nhạc lúc này mới đại thể cùng mấy người giải thích một chút quá trình.

Đương nhiên, Phá Nam Phi đã chết loại tin tức này, chuyện liên quan đến cơ mật, mặc dù lại tín nhiệm Tiếu Vượng bọn hắn, Bạch Nhạc cũng là sẽ không nói, chỉ là đơn giản tròn một cái dối mà thôi.

"Ngươi là nói. . . Ngươi cùng Tô ma nữ yêu nhau?" Nhìn Bạch Nhạc, Tiếu Vượng trợn mắt hốc mồm hỏi.

". . . Xem như thế đi." Có chút vô lực nhận thức hạ cái này, bằng không cũng không cách nào giải thích một chút, Bạch Nhạc không thể làm gì khác hơn là gật đầu, "Về sau sự tình, sau này hãy nói, tạm thời ta trước đem nàng mang theo trên người đi."

Dù vậy, những lời này, cũng vẫn là nghe Tiếu Vượng cùng Đàm Y Viên kinh hãi vạn phần.

Phải biết, chính tà bất lưỡng lập, cái này quan niệm đã thâm nhập lòng người, vô luận là tông môn nào, chỉ sợ cũng sẽ không cho phép chính mình đệ tử, cưới một cái ma tu coi như Song Tu Đạo Lữ.

Nhưng hôm nay, loại tình huống này, bọn hắn như thế nào tốt khuyên Bạch Nhạc cùng Tô Nhan chặt đứt quan hệ?

Ngược lại là Dương Bằng, có vẻ càng hào hiệp một chút, "Chỉ cần lưỡng tình tương duyệt, hắn lại có quan hệ gì, Bạch huynh đệ, ta ủng hộ ngươi! Cái gì thanh quy giới luật, chúng ta cũng không phải hòa thượng, quản con mẹ hắn, chính mình khoái ý mới là tối trọng yếu."

PS: Mọi người lễ tình nhân vui sướng.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 187: Tai hoạ ngầm cùng. . . Thất Tinh Tháp

Ngay tại Thính Hương Thủy Tạ trước đó, Bạch Nhạc bày xuống tiệc rượu, cùng Dương Bằng, Tiếu Vượng bọn hắn uống quá đến đêm khuya.

Từ nhỏ đến lớn, Bạch Nhạc thật cũng không có mấy người chân chính bằng hữu.

Tại Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, Dương Nghiên cùng Liễu Như Tân miễn cưỡng xem như là, sau khi rời khỏi, liền chỉ có Dương Bằng cùng Tiếu Vượng hai người bọn họ, dạng này gặp nhau, có vẻ càng thống khoái.

Hầu ở Bạch Nhạc bên người, Tô Nhan cũng cùng uống rượu với nhau, chỉ là rất ít chen vào nói.

So với việc người khác, Tô Nhan đối Bạch Nhạc giải thật phức tạp hơn, nàng biết Bạch Nhạc thân phận chân chính, nhưng lại vừa tựa hồ cũng không chân giải Bạch Nhạc.

Mấy ngày nay, Tô Nhan thật nói bóng nói gió, từ từng cái phương diện trong tối hỏi thăm tất cả về Bạch Nhạc đi qua tin tức.

Những cái kia từng ly từng tí tụ lại cùng một chỗ, tại cộng thêm hôm nay trận này rượu, phảng phất đã mơ mơ hồ hồ khâu ra một cái chân chính thuộc về Bạch Nhạc dáng vẻ.

Chỉ là, trước mắt cái này thân thiện khả ái thiếu niên, cùng cái kia lãnh khốc tàn nhẫn Ma Quân truyền nhân, đến tột cùng cái nào mới là thật Bạch Nhạc?

Dương Bằng bọn hắn tới không có ý định đi, liền trực tiếp như vậy tại Bạch phủ ở lại.

Mặc dù Bạch Thanh Nhã đã phân phó hạ nhân không được loạn truyền, có thể tin tức lại y nguyên vẫn là truyền đi.

Nhận được tin tức, Bạch phủ trước cửa mỗi ngày tới chơi xa mã dĩ nhiên là càng nhiều.

Bất quá, đây hết thảy đều cùng Bạch Nhạc không có quan hệ gì.

Theo Dương Bằng bọn hắn đến, trong ngày thường, Bạch Nhạc ngược lại cũng nhiều mấy cái có thể phá chiêu liền kiếm đối thủ.

Cứ việc luận thực lực, Bạch Nhạc thật cũng vẻn vẹn chỉ là linh phù sơ kỳ, có thể dần dần, giao thủ lúc, lại bình thường là Dương Bằng cùng Tiếu Vượng cùng tiến lên, mới có thể miễn cưỡng cùng Bạch Nhạc bất phân thắng bại.

Tựa hồ cũng không gặp được Bạch Nhạc hảo hảo tu luyện, cứ như vậy sách, viết viết chữ cuộc sống nhàn nhã, có thể hết lần này tới lần khác, cho dù ai đều cảm giác được, Bạch Nhạc thực lực mỗi ngày đều đang tăng lên.

Chỉ chớp mắt chính là hơn nửa năm thời gian trôi qua, khí trời lần nữa lạnh xuống, nhỏ vụn hoa tuyết không tiếng động bay xuống.

Tính ra, từ Linh Tê Kiếm Tông ly khai, cũng đã không sai biệt lắm một năm thời gian.

Bạch Nhạc thực lực một đường đột nhiên tăng mạnh, bây giờ đã sắp đột phá linh phủ trung kỳ, chỉ là, nhưng cũng bộc lộ ra một cái vấn đề rất lớn.

Linh Tê Kiếm Quyết mặc dù tinh diệu, có thể nói xuyên, thật cũng bất quá chỉ là một cái cấp độ nhập môn công pháp mà thôi, một khi bước vào Linh Phủ Cảnh, liền có vẻ hơi theo không kịp tu hành tốc độ.

Nếu như tư chất người bình thường, dựa vào Linh Tê Kiếm Quyết chậm rãi đem tu vi đẩy tới Tinh Cung Cảnh, cũng không phải không được.

Nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, lại hiển nhiên có chút không đủ.

So với việc Thông Thiên Ma Công, Bạch Nhạc Huyền Môn công pháp tiến độ thực sự quá chậm, hơn nữa, Bạch Nhạc càng ngày càng có thể cảm giác được, nguyên bản trước đây đạo của chính mình ma hai cái linh phủ ở giữa cân bằng tựa hồ cũng muốn tùy theo đánh vỡ.

Mặc dù trong đoạn thời gian, tựa hồ còn ra không vấn đề lớn lao gì, nhưng nếu là không thể giải quyết, sau này muốn bước vào Tinh Cung Cảnh lúc, tất nhiên sẽ trở thành một mầm họa lớn.

Nếu như đại phái đệ tử, tự nhiên không quan hệ, chỉ cần trở lại tông môn, luôn có biện pháp có thể đổi lấy tốt hơn công pháp.

Nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, nhưng là không còn đơn giản như vậy.

Đừng nói trước hắn trong khoảng thời gian ngắn cũng không tính phản hồi Linh Tê Kiếm Tông, cho dù là hắn nguyện ý trở về, Linh Tê Kiếm Tông tình huống hắn rành mạch từng câu, hạch tâm công pháp thất truyền, bây giờ có thể nói là liền Huyền cấp tông môn cấp độ đều nhanh duy trì không đi xuống.

Dạng này Linh Tê Kiếm Tông, nơi nào đến công pháp đỉnh cấp cho Bạch Nhạc.

Phải biết, vì gắn bó đạo ma lực lượng cân bằng, Bạch Nhạc yêu cầu cũng không phải là những cái được gọi là công pháp cao cấp, mà là chân chính cao cấp nhất Huyền Môn truyền thừa.

Những thứ này đừng nói là Linh Tê Kiếm Tông, coi như là đổi Hàn Sơn, thậm chí Thất Tinh Tông, cũng chưa chắc có thể cho hắn.

"Bạch huynh đệ, ngươi có nghĩ tới hay không. . . Bái nhập ta Thất Tinh Tông!"

Dương Bằng mặc dù thực lực không ra hồn, có thể ánh mắt nhưng là cực cao, mặc dù không biết Bạch Nhạc tu luyện ma công, nhưng cũng nhìn ra, Bạch Nhạc muốn chân chánh tiến thêm một bước, đuổi theo Lý Phù Nam loại kia thiên tài cước bộ, nhất định phải đổi một môn tốt hơn công pháp tu hành.

Phóng nhãn toàn bộ Thanh châu, có thể cho hắn loại công pháp này, chỉ có Thất Tinh Tông.

Hơn nữa, Dương Bằng xác thực có năng lực này để cho Bạch Nhạc bái nhập Thất Tinh Tông.

Lúc trước, Mộng Thiên Thu liền từng nói qua để cho Bạch Nhạc bái nhập hắn môn hạ, chỉ là lại bị Bạch Nhạc cự tuyệt, bây giờ Dương Bằng lần nữa đưa ra, Bạch Nhạc thoáng do dự một chút, lại y nguyên vẫn là cự tuyệt.

"Đa tạ Dương huynh, chỉ là tiểu đệ người bị tông môn đại ân, không tiện cải đầu bọn họ."

Mặc dù đã sớm đoán được, có thể nghe được cái này đáp án, Dương Bằng vẫn là hơi có chút thất vọng.

"Ai, thật ta là muốn đem ngươi dẫn tiến cho lão đầu tử nhà ta! Ngươi còn

nhớ hay không được Thu Hoằng Kiếm, trước đây lão đầu tử nhà ta cũng đã nói, lúc nào, ta có thể để cho Thu Hoằng Kiếm có linh tính, liền hứa ta theo hắn học kiếm." Nhún nhún vai, Dương Bằng mở miệng nói, "Ngươi trên kiếm đạo thiên phú, chính là trong tông môn những cái được gọi là thiên tài, cũng khó quên bóng lưng, nếu là ngươi bằng lòng bái nhập bổn tông, ta ngược lại là có thể đi trở về van cầu lão nhân, đưa ngươi thu làm môn hạ, đáng tiếc, đáng tiếc!"

Nghe được Dương Bằng, Bạch Nhạc còn không có phản ứng gì, Tiếu Vượng khả năng liền hồng con mắt!

Tinh Hà lão tổ a!

Có thể nói là toàn bộ Thanh châu đệ nhất nhân, cho dù là phóng nhãn thiên hạ, cũng là cao cấp nhất nhân vật.

Nếu là có thể bái nhập bực này cao nhân môn hạ, đó là bực nào cơ duyên.

Giờ khắc này, Tiếu Vượng quả thực hận không thể muốn thay Bạch Nhạc đáp ứng mới tốt.

Dù cho là Bạch Nhạc, vào giờ khắc này, cũng không khỏi có trong nháy mắt tâm động.

Chỉ là như vậy ý niệm trong đầu, mới vừa mọc lên, liền bị Bạch Nhạc mạnh mẽ đè xuống tới.

Tinh Hà lão tổ truyền thừa cố nhiên tốt, nhưng nếu là thật cùng hạng nhân vật này đi quá gần, Bạch Nhạc cũng không nắm chặt đối phương liền vô pháp từ trên người chính mình phát hiện mánh khóe.

Một khi Thông Thiên Ma Công bại lộ, vậy thì không phải là bái nhập Tinh Hà lão tổ môn hạ, mà là chính mình tới cửa muốn chết.

Lắc đầu, Bạch Nhạc cố chấp mở miệng nói, "Thật nhiều Dương huynh hảo ý, là ta không có duyên phận này."

Liền nhà mình lão nhân đòn sát thủ này đều vứt đi ra, Bạch Nhạc thế mà còn là không hề bị lay động, Dương Bằng cũng không khỏi có chút há hốc mồm.

Chỉ là, nhưng trong lòng cũng không khỏi có chút bội phục.

Trên đời này sẽ nói lời hay nhiều người, nhưng chân chính đối mặt mê hoặc, có thể lo liệu bản tâm lại có mấy người?

Trầm ngâm một chút, Dương Bằng cái này mới mở miệng nói, "Bạch huynh, ngươi không muốn bái nhập Thất Tinh Tông cũng có thể! Chỉ không biết, Thất Tinh Tháp, ngươi dám không dám xông vào?"

"Thất Tinh Tháp? Đó là cái gì?" Nao nao, Bạch Nhạc có chút không hiểu hỏi.

"Là ta Thất Tinh Tông đệ nhất tổ sư lưu lại thí luyện chi địa, tổ sư từng lưu lại, cái này Thất Tinh Tháp, không chỉ là Thất Tinh Tông đệ tử có thể xông, phàm ta Huyền Môn đệ tử, đều có thể thử một lần!" Nhìn Bạch Nhạc, Dương Bằng kiên trì giải thích, "Muốn xông cái này Thất Tinh Tháp, không hỏi tu vi, chỉ hỏi thiên phú! Bổn tông đệ tử xông qua Thất Tinh Tháp người, có thể trực tiếp tấn chức chân truyền, ngoại nhân xông qua, tức là bổn tông khách khanh!"

"Nghe đồn, tổ sư tại đây Thất Tinh Tháp bên trong lưu lại Đại Đạo Truyền Thừa, chỉ có người có duyên nên! Ngày xưa Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ đã từng xông qua, đáng tiếc lại cùng bổn tông vô duyên, không được truyền thừa. . ."

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 188: Làm người tuyệt vọng chênh lệch

"Làm sao một cái xông pháp?" Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc nhịn không được mở miệng hỏi tới.

"Đừng vội, ta nghe ta chậm rãi giải thích với ngươi." Khoát khoát tay, Dương Bằng giải thích, "Thất Tinh Tháp tuy tốt, nhưng đối với ngoại nhân mà nói, đã có một chỗ không tốt, đó chính là, bổn tông sẽ không phụ trách ngoại nhân tại đó Thất Tinh Tháp bên trong an toàn."

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc mới nhất thời nhớ lại, trước đó Dương Bằng là hỏi hắn có dám hay không xông.

Cũng không Bạch Nhạc hỏi, Dương Bằng liền tiếp tục giải thích một chút, "Thất Tinh Tháp đối với bổn tông đệ tử mà nói, cũng không nguy hiểm, một khi đến thời khắc nguy cơ, bổn tông đệ tử đệ tử lệnh bài liền sẽ bị phát động, trực tiếp tống xuất Thất Tinh Tháp."

Nói đến đây, phía sau cũng liền không cần giải thích, nếu là không có Thất Tinh Tông đệ tử lệnh bài, nguy hiểm tự nhiên liền yêu cầu chính mình tới thừa nhận.

Nhìn Bạch Nhạc, Dương Bằng sắc mặt cũng ngưng trọng vài phần, "Bạch huynh đệ, ta ta cũng không gạt ngươi, bổn tông Thất Tinh Tháp cách mỗi ba năm sẽ mở ra một lần, mỗi một lần đều có không ít ngoại tông người một chỗ xông tháp. . . Những thứ này ngoại tông người trong, mỗi lần đều có chí ít 3 thành người chết ở Thất Tinh Tháp bên trong!"

". . ."

Một câu nói này vừa ra, cho dù là Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Ba thành tỉ lệ tử vong, cái này đã phi thường khủng bố.

Chỉ là, nghĩ lại, Bạch Nhạc cũng liền thoải mái.

Thất Tinh Tháp loại địa phương này, Thất Tinh Tông chỉ sợ là căn bản không muốn để cho ngoại nhân đi xông, điều kiện hà khắc, chính là vì hấp dẫn ngoại nhân trực tiếp bái nhập Thất Tinh Tông, dù sao, chỉ cần trở thành Thất Tinh Tông đệ tử, ngay lập tức sẽ có thể thu được an toàn xông Thất Tinh Tháp cơ hội.

"Dương huynh, cái này Thất Tinh Tháp bên trong, rốt cuộc cái gì khảo nghiệm?" Bạch Nhạc nhịn không được hỏi lần nữa.

"Không biết!" Giang tay ra, Dương Bằng nhún nhún vai đáp.

"Không biết?" Nghe được cái này hồi đáp, chẳng những là Bạch Nhạc, Tiếu Vượng cùng Đàm Y Viên cũng không khỏi kinh ngạc.

Người bên ngoài không biết cũng không tính, muốn nói Dương Bằng vị này Tinh Hà lão tổ truyền nhân cũng không biết, vậy cũng không khỏi quá khoa trương.

"Chớ nhìn ta như vậy." Nhún nhún vai, Dương Bằng giải thích, "Lão đầu tử nhà ta nói, Thất Tinh Tháp bên trong khảo nghiệm đều là ngẫu nhiên phát động, biết càng nhiều, đi qua khả năng ngược lại càng thấp."

"Hơn nữa, Thất Tinh Tháp tuy nói là không giới hạn tu vi, có thể qua nhiều năm như thế, cũng đã sớm đã bị lục lọi ra một ít quy luật! Chân chính thích hợp xông Thất Tinh Tháp, chính là Linh Phủ Cảnh, ta cũng không đi xông qua." Bĩu môi, Dương Bằng bất mãn nói rằng, "Lão đầu tử nhà ta nói, mỗi người đều chỉ có một lần xông Thất Tinh Tháp cơ hội,

ta cũng không ngoại lệ."

Mặc dù Dương Bằng nói tùy ý, có thể cho dù ai nhưng cũng có thể từ đó nghe ra Thất Tinh Tháp cơ hội trân quý! Liền Dương Bằng bực này thân phận đều chỉ có một lần cơ hội, liền càng không cần nói người khác.

"Thất Tinh Tháp khi nào mở ra?" Chân mày hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

"Còn có ba tháng." Gật đầu, Dương Bằng theo miệng đáp, "Ngươi nếu muốn xông, liền sớm tính toán, ta cũng tốt giúp ngươi báo danh."

Thất Tinh Tháp quy tắc phàm là Huyền Môn người trong đều có thể một lần xông, nhìn như rộng thùng thình, nhưng trên thực tế, cái này Huyền Môn người trong, chỉ cũng đều nhất định phải là có tông môn, cũng không phải loại kia không Tông không phái tán tu.

Hơn nữa, cái này tông môn yêu cầu, thấp nhất cũng nhất định phải là Huyền cấp tông môn xuất thân.

Cái này nhìn như đối những cái kia tán tu không công bằng, nhưng trên thực tế, đối với Thất Tinh Tông mà nói, cái này cũng không nghi ngờ là tốt nhất sàng khác biệt phương thức! Dù sao, ước thúc rộng thùng thình liền có nghĩa là người đến hổn độn, rất khó phân chia thân phận, cũng khó mà phân rõ có hay không dụng tâm kín đáo.

Nhưng nếu là tông môn khác đệ tử, vậy thì đơn giản, bởi vì bất kỳ một cái nào Huyền cấp tông môn thu đệ tử thời điểm, đều tất nhiên là đi qua nghiêm ngặt sàng chọn, không thể nghi ngờ liền chờ thế là giúp Thất Tinh Tông thiếu một đạo cực kỳ phức tạp trình tự làm việc.

"Dương huynh, ta có thể thử xem sao?" Bạch Nhạc vẫn chưa trả lời, Đàm Y Viên liền trước cắm miệng hỏi.

"Đương nhiên!" Gật đầu, Dương Bằng tùy ý hồi đáp, "Chuyện này tại Hàn Sơn thật cũng không phải bí mật gì, Lý huynh, ah, cũng chính là các ngươi Hàn Sơn vị đại sư kia huynh, Lý Phù Nam, lần này vậy cũng hội xông Thất Tinh Tháp."

Nhắc tới Lý Phù Nam tên, Tiếu Vượng cùng Đàm Y Viên sắc mặt cũng không khỏi nghiêm một chút.

Đối với Hàn Sơn đệ tử mà nói, Lý Phù Nam uy tín thực sự rất cao, cho dù là phía sau, cũng không người đối Lý Phù Nam có nửa điểm bất kính.

"Thất Tinh Tháp, lại có bao nhiêu người xông thành công?" Bạch Nhạc có chút ngạc nhiên hỏi.

Miễn cưỡng đưa ra ba ngón tay đầu, Dương Bằng lắc lắc lại buông xuống.

"Ba người? Mỗi lần xông Thất Tinh Tháp người sợ rằng chí ít cũng phải hơn trăm người đi, ba người có thể thành công, xác xuất thành công quả nhiên quá thấp." Gật đầu, Bạch Nhạc trầm ngâm nói.

"Trăm người? Mỗi một lần Thất Tinh Tháp mở ra, số người tham dự chí ít cũng có mấy trăm!" Dương Bằng khinh thường hồi đáp.

Quang một câu nói này, cũng đã lệnh Bạch Nhạc mí mắt trực nhảy, phía sau, càng làm cho Bạch Nhạc cùng Tiếu Vượng tất cả mọi người bọn họ trợn mắt hốc mồm.

"Còn có!" Bĩu môi, Dương Bằng miễn cưỡng nói rằng, "Ta nghĩ ngươi là hiểu sai, ta là nói, giữ lại cho mình hạ Thất Tinh Tháp về sau, cái này hơn ngàn năm đến, thành công xông qua tổng cộng chỉ có ba người!"

". . ."

Trong nháy mắt, toàn trường hoàn toàn tĩnh mịch!

Hơn ngàn năm a, to như vậy một cái Thất Tinh Tông, không, thậm chí phải nói to như vậy một cái Thanh châu, ra qua nhiều ít nhân vật thiên tài, có thể tổng cộng tính được, vậy mà cũng cũng chỉ có ba người xông thành công qua, cái này cũng không khỏi quá biến thái a?

"Không đúng!" Đột nhiên ý thức được cái gì, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói, "Ngươi vừa mới nói, trước đó Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, ngày xưa đã từng xông qua Thất Tinh Tháp. . ."

Một câu nói này, cũng nhất thời Tiếu Vượng bọn hắn ý thức được bên trong khác biệt.

Thất Tinh Tông bất quá chỉ là Địa cấp tông môn, hắn Thanh châu tông môn, càng là chỉ có Huyền cấp, dưới tình huống như vậy, nếu nói là trong ngàn năm chỉ có ba người xông thành công, cũng còn miễn cưỡng có thể làm cho người tiếp thu.

Nhưng nếu là Đạo Lăng Thiên Tông người cũng xông qua, cái kia ý nghĩa khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

Lắc đầu, Dương Bằng cười khổ nói, "Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, là khinh thường tới xông, ngẫu nhiên giống như Đạo Lăng thánh nữ bực này thân phận tôn quý người, cũng đều là phá lệ mở ra Thất Tinh Tháp, không cùng ngoại nhân cùng nhau tỷ thí, hơn nữa, kết quả giữ kín không nói ra! Ta biết Đạo Lăng thánh nữ từng xông thành công qua, là bởi vì lần trước chính là lão đầu tử nhà ta tự mình xuất thủ, thành đạo lăng thánh nữ mở ra Thất Tinh Tháp."

". . ."

Đạo Lăng thiên hạ!

Vẻn vẹn chỉ là một món đồ như vậy việc nhỏ, là có thể để cho người ta cảm thụ được Đạo Lăng Thiên Tông loại kia cao cao tại thượng bá đạo.

Cảm thán một tiếng, Dương Bằng tiếp tục nói, "Thiên tông tự có thiên tông ngạo khí, là sẽ không hạ mình lẫn nhau liền, còn như Đạo Lăng thánh nữ muốn xông. . . Cũng bất quá chỉ là căn cứ vào hiếu kỳ mà thôi! Hơn nữa, vị kia Đạo Lăng thánh nữ xông Thất Tinh Tháp lúc, cũng cũng chỉ có chín tuổi mà thôi."

". . ."

Một câu nói này, mang cho mọi người, đơn giản là một loại hít thở không thông cảm giác đè nén!

Đạo Lăng thiên hạ!

Thế gian này tông môn, quả nhiên chỉ tồn tại, Đạo Lăng Thiên Tông cùng hắn tông môn hai loại phân chia sao?

Cái này thật đúng là là làm người tuyệt vọng chênh lệch a!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 189: Ta ước ao ngươi?

"Ngươi gặp qua vị kia Đạo Lăng thánh nữ sao?"

Tiếu Vượng đột nhiên mở miệng hỏi.

Đổi người khác, tự nhiên không có khả năng có cơ hội thấy, có thể nếu là Tinh Hà lão tổ trước đây tự tay mở ra Thất Tinh Tháp, như vậy Dương Bằng tự nhiên thì có thể gặp qua, tính toán thời gian! Vị kia Đạo Lăng thánh nữ lúc tới sau khi ước chừng là mười năm trước đó, mà bây giờ Dương Bằng đã tuổi gần ba mươi, trước đây cũng đã là mười sáu bảy tuổi thiếu niên mới đúng.

Nhắc tới Đạo Lăng thánh nữ, Dương Bằng cũng không nhịn được cười khổ lên.

"Xem như là gặp qua a."

"Cái gì gọi là xem như là gặp qua?" Đàm Y Viên cũng không khỏi bát quái, hiếu kỳ hỏi tới.

"Bởi vì ta liền bên người nàng đều không đến gần, xa xa liền trực tiếp bị một tay áo quất bay đi ra ngoài." Nhắc tới cái này, cho dù là đã cách nhiều năm, Dương Bằng cũng vẫn như cũ có vẻ hơi lúng túng, cũng may ít năm như vậy đến, hắn da mặt cũng sớm dày đến đao thương bất nhập.

"Ngươi bị một cái chín tuổi tiểu cô nương một tay áo quất bay đi ra ngoài?" Bạch Nhạc nhìn chằm chằm Dương Bằng hỏi.

"Có cái gì kỳ quái sao? Đây chính là Đạo Lăng thánh nữ Vân Mộng Chân! Coi như trước đây chỉ có chín tuổi, cũng đã bước vào Linh Phủ Cảnh, ta khi đó còn không có bước vào linh phủ đây." Dương Bằng vẻ

mặt hèn mọn hồi đáp, "Ngươi cho rằng ai cũng có cơ hội bị đạo lăng thánh nữ quất bay sao?"

Vừa nói mở, ngược lại còn có một loại dương dương đắc ý cảm giác, phảng phất bị đạo lăng thánh nữ quất bay qua, cái này bản thân liền là một kiện đáng giá khoe khoang sự tình.

". . ."

Nhìn Dương Bằng tấm này vô sỉ sắc mặt, vô luận là Tiếu Vượng vẫn là Đàm Y Viên cũng không khỏi không còn gì để nói, thật là, thật muốn tinh tế ngẫm lại, lời này thật đúng là không có cách nào khác phản bác! Cho đến ngày nay, ngày xưa cái kia tiểu cô nương đã sớm đã trở thành cao cao tại thượng Đạo Lăng thánh nữ, chính là muốn gặp một lần sợ đều khó khăn làm được, chớ nói chi là bị quất ra bay.

"Không, ta ý là. . . Ngươi đến làm cái gì người người oán trách sự tình, mới có thể để cho một cái chín tuổi tiểu cô nương cũng không nhịn được muốn đánh ngươi?"

Bạch Nhạc tư duy hình thức hiển nhiên với hắn người đều không tại một cái thời không bên trên, nghiêng lấy mắt nhìn lấy Dương Bằng, lạnh lùng giễu cợt nói.

". . ."

Trong nháy mắt, Dương Bằng nguyên bản dương dương đắc ý nụ cười nhất thời cứng ở trên mặt.

Hắn đương nhiên sẽ không thừa nhận, hắn trước đây chính là bả đối phương làm tiểu cô nương, muôn ôm dụ dỗ chơi mới bị đánh.

"Phốc xuy!"

Dù cho là Đàm Y Viên, nghe nói như thế, cũng nhịn cười lên tiếng, Tiếu Vượng liền càng không cần phải nói, cười không ngừng đấm ngực giậm chân, hận không thể lăn lộn trên mặt đất mới tốt.

"Các ngươi chính là đố kị ta có tiếp xúc Đạo Lăng thánh nữ cơ hội." Tàn bạo trừng lấy ba người, Dương Bằng nghiến răng nghiến lợi mắng.

"Tiếp xúc một cái chín tuổi tiểu cô nương cơ hội sao? Còn bị một tay áo quất bay, ha ha ha, Dương huynh, cơ hội này ta cũng không ước ao." Cười đau bụng, Tiếu Vượng ôm bụng nói rằng.

"Ta ước ao ngươi?" Vẻ mặt hèn mọn nhìn Dương Bằng, Bạch Nhạc khinh thường nói rằng, "Ước ao ngươi cái này liền chín tuổi tiểu cô nương đều không buông tha quái thục thử? Ta cũng không phải là loại người như ngươi biến thái, ngươi chờ, quay đầu có cơ hội, ta bả hiện tại Đạo Lăng thánh nữ ôm cho ngươi xem."

"Phốc!"

Nghe được Bạch Nhạc lời này, Tiếu Vượng càng là trực tiếp cười phun.

"Dương huynh, thật xin lỗi! Ta nghĩ đến ngươi đã đủ có thể trang bức, không nghĩ tới, ta trách oan ngươi, so với Bạch huynh đệ khoác lác bản lĩnh, ngươi còn kém cách xa vạn dặm a!"

Nhìn ba người cười vang dáng vẻ, Bạch Nhạc mặt coi thường xoay người sang chỗ khác, chỉ là tại chuyển thân một khắc này, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra cái kia vẻ tình cảm, lại không có bất kỳ người nào xem tới được.

Đối với bọn hắn mà nói, Vân Mộng Chân là cao cao tại thượng Đạo Lăng thánh nữ, tựa hồ càng giống như là một cái thần thánh phù hiệu!

Nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, cái kia nhưng là một cái rõ ràng

người, một cái ngay tại bên cạnh mình, trong lòng mình nữ nhân.

... ...

Tất nhiên quyết định muốn đi xông Thất Tinh Tháp, mấy người rất nhanh thì đều công việc lu bù lên.

Bạch Nhạc thân phận đặc thù, Linh Tê Kiếm Tông dù sao không phải là Thanh châu tông môn, Dương Bằng tự mình phản hồi Thất Tinh Tông đi giúp hắn báo danh. Mà Tiếu Vượng cùng Đàm Y Viên thì được đưa về Hàn Sơn, đi qua Hàn Sơn đi Thất Tinh Tông báo danh tham dự.

Thân là Hàn Sơn đệ tử, rất nhiều chuyện đều rất phiền phức, cũng không phải là bọn hắn bản thân nói muốn tham gia, là có thể trực tiếp quyết định.

Ba người vừa ly khai, Bạch phủ liền lần nữa an tĩnh lại.

Trừ Bạch Thanh Nhã thường thường đến xem bên ngoài, mỗi ngày bồi bạn Bạch Nhạc liền chỉ có một cái Tô Nhan.

"Công tử, ngươi thật muốn đi xông Thất Tinh Tháp?"

Do dự mãi, Tô Nhan vẫn là không nhịn được hỏi.

"Vâng!" Gật đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp, "Ta thích chính đạo sinh hoạt, cũng ưa thích dạng này bằng hữu. . . Cho nên, nếu như ngươi cho rằng, ta sẽ ly khai cuộc sống như thế, trở về ma đạo, chỉ sợ là sai bàn tính."

"Nếu như ngươi bây giờ muốn ly khai. . . Ta không ngăn cản ngươi."

Mấy ngày nay ở chung, Bạch Nhạc cùng Tô Nhan ở giữa, coi như là tương đối tin đảm nhiệm, loại tình huống này, mặc dù Tô Nhan muốn rời

khỏi, Bạch Nhạc cũng sẽ không sản sinh diệt khẩu ý niệm trong đầu.

Nhìn Bạch Nhạc, giờ khắc này, Tô Nhan cũng minh bạch, đây cũng không phải là lời nói dối lừa dối.

Trong nháy mắt đó, cũng xác thực động tới ly khai tâm tư, chỉ là đổi ý một cái ở giữa, liền lần nữa đè xuống tới.

"Công tử lo ngại, vô luận công tử là ma tu vẫn là Huyền Môn đệ tử, Tô Nhan đều nguyện ý đi theo hai bên, đến chết dứt khoát."

Thật sâu xem Tô Nhan liếc mắt, phảng phất tại so sánh nàng phen này có vài phần có thể tin.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn cũng không nói gì, an tĩnh cầm sách lên, giống như thường ngày, tự nhiên nhìn.

... ...

"Thất Tinh Tháp sao?"

Khóe miệng tràn ra một nụ cười lạnh lùng, Ngô Tuyết Tùng nhẹ giọng lẩm bẩm.

Tại Thanh châu nhiều năm như vậy, trên thực tế, Ngô Tuyết Tùng đã không chỉ trải qua một lần Thất Tinh Tháp mở ra, thật là lần này lại cùng trước kia hoàn toàn khác biệt.

Cứ việc còn chưa mở ra, có thể Ngô Tuyết Tùng nhưng cũng có thể dự tính đến, lần này xông Thất Tinh Tháp tất nhiên sẽ hiện ra rất nhiều nhân vật thiên tài tới.

Quan trọng hơn là, Huyết Ảnh Ma Tông tuyệt sẽ không như thế đơn giản ngủ đông xuống dưới.

Huyết Ảnh Ma Quân cùng Tinh Hà lão tổ đạt thành ăn ý, cho phép Huyết Ảnh Ma Tông trùng kiến sơn môn, như vậy Huyết Ảnh Ma Tông chẳng khác nào cũng là Thanh châu tông môn.

Có một số việc, cũng sợ rằng cũng không phải là đơn giản một cái chính ma phân chia là có thể giải quyết.

Cái gọi là quy củ, tại quả đấm trước mặt tựa hồ cũng không có như vậy hữu hiệu.

Hơn nữa, sự tình đã qua lâu như vậy, cái kia cao cao tại thượng Đạo Lăng Thiên Tông, cho là thật hội dễ dàng như vậy dừng tay, buông tha đối với Thanh châu khống chế sao?

Dù là bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông, đã bị đánh vỡ bất bại thần thoại, thực lực đại tổn.

Có thể cái kia Đạo Lăng Thiên Tông chính là Đạo Lăng Thiên Tông, trừ vị kia bây giờ không biết sinh tử Thông Thiên Ma Quân, thì có ai dám chính diện khiêu khích Đạo Lăng Thiên Tông uy nghiêm?

Muốn chung kết Đạo Lăng thiên hạ thần thoại, còn lâu mới có được đơn giản như vậy.

Ngô Tuyết Tùng có một loại cảm giác, lần này Thất Tinh Tháp mở ra, ảnh hưởng sợ rằng sẽ so hiện tại tất cả mọi người trong tưởng tượng càng đại thể hơn.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Gặp lại Mộng Thiên Thu

Thời gian nhanh chóng trôi qua, chỉ chớp mắt chính là hơn hai tháng đi qua.

Bây giờ khoảng cách Thất Tinh Tháp mở ra cũng cũng chỉ có nửa tháng, thu được Dương Bằng tin tức, Bạch Nhạc liền trực tiếp bước lên Thất Tinh Tông.

Đề phòng ngoài ý muốn, lần này Bạch Nhạc cũng không có mang Tô Nhan đồng hành, dù sao tại Thất Tinh Tông loại địa phương này, Tô Nhan ma nữ này khả năng liền có vẻ quá chói mắt, rất nhiều chuyện bản thân liền bất tiện giải thích. Những thứ này nguyên bản là có thể mong muốn phiền phức, tự nhiên vẫn là có thể miễn thì miễn tốt.

Huống chi, Bạch Nhạc không ở, cũng cần một cá nhân tới bảo vệ Bạch Thanh Nhã mới có thể yên tâm, hiển nhiên Tô Nhan chính là nhân tuyển tốt nhất.

5000m cô phong cao vút trong mây, cho dù đã không là lần đầu tiên thấy, thật là chính đi tới nơi đây thời điểm, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là chấn động theo.

Mặc dù lần này là chịu Dương Bằng mời mà đến, theo lý cần phải đi trước tìm Dương Bằng triệt để giải quyết báo danh xông Thất Tinh Tháp sự tình mới đúng.

Có thể bước vào Thất Tinh Tông sau đó, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là lựa chọn trước tiên bái phỏng Mộng Thiên Thu.

Nếu không có Mộng Thiên Thu vô tư truyền thụ Thiên Cơ Biến, Bạch Nhạc sao có thể có cơ hội đánh chết Phá Nam Phi báo thù.

Mặc dù không danh thầy trò, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là làm đủ cấp bậc lễ nghĩa, theo đệ tử lễ quy củ báo lên chờ triệu kiến.

Cũng thua thiệt là mấy ngày nay, Bạch Nhạc xác thực đã thanh danh vang dội, lại không là trước đây cái kia vô danh tiểu bối, mặc dù phiền toái một chút, có thể đúng là vẫn còn rất nhanh thì đi qua xét duyệt, được an bình sắp xếp, bước qua tinh vân đường, tiến nhập trong đại điện.

Lần này Bạch Nhạc không còn là bị Chu Mộng Dương ném xuống thằng xui xẻo, đương nhiên sẽ không phát động trận pháp, tại trước điện các loại (chờ) một nén nhang thời gian, tựa như nguyện nhìn thấy Mộng Thiên Thu.

"Vãn bối Bạch Nhạc, bái kiến Thiên Thu đại sư!"

Giống nhau như đúc bạch y, giống nhau như đúc lời nói, giống như là lại trở về trước đây lần đầu tiên tới gần cửa điện thời khắc.

Ngẩng đầu, nhìn chậm rãi bước vào trong điện Bạch Nhạc, Mộng Thiên Thu cũng không khỏi có trong nháy mắt ngẩn ngơ.

"Một năm không thấy, ngươi xem ngược lại là tinh thần rất nhiều."

Hơi hơi giơ tay lên, Mộng Thiên Thu khẽ cười mở miệng nói.

"Vâng! Thiên Thu đại sư nhìn cũng trẻ trung hơn rất nhiều." Mỉm cười đứng dậy, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

"Ha ha, lão, còn có cái gì tuổi trẻ! Ta nghe Chu huynh nói, là ngươi chém giết Phá Nam Phi, lão phu cùng Huyết Ảnh Ma Tông có đại thù, tính ra, coi như là thừa ngươi tình mới đúng." Khoát khoát tay, Mộng Thiên Thu

cười mở miệng nói.

"Phá Nam Phi là Tô Nhan giết, vãn bối không dám kể công." Khẽ khom người, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

"Không sao cả, đến tột cùng như thế nào, Chu huynh đã đối ta nói, ngươi không cần quá khiêm tốn." Lắc đầu, Mộng Thiên Thu dừng một cái, lúc này mới tiếp tục nói, "Còn như cái này Tô Nhan. . . Ngươi thật dự định ở cùng với nàng?"

"Không dám lừa gạt tiền bối, tiểu tử còn chưa nghĩ ra." Lắc đầu, Bạch Nhạc trầm giọng đáp, "Chỉ là, mặc dù không dám cảm tình, có thể tại Huyết Ảnh Ma Tông bên trong sống sót, tiểu tử xác thực thiếu nàng lương đa! Ta biết chính ma thế bất lưỡng lập, thật là. . . Như Tô Nhan bực này cam nguyện cải tà quy chính ma tu, chẳng lẽ chúng ta cho là thật liền không thể cho nàng một cái hối cải cơ hội sao?"

Những lời này, nói xong lời cuối cùng, Bạch Nhạc thần sắc cũng nghiêm túc rất nhiều, phảng phất thật muốn mượn cơ hội này, đem vấn đề này đặt tới trên mặt bàn.

Trầm ngâm chốc lát, Mộng Thiên Thu lúc này mới chậm rãi đáp, "Vấn đề này, lão phu vô pháp đáp ngươi! Nhưng, tựu lấy trước mặt Huyền Môn quy củ mà nói. . . Không được!"

"Chính tà bất lưỡng lập, trừ phi nàng bằng lòng tán đi một thân ma công, bằng không liền vĩnh viễn là ma tu, vì ta Huyền Môn chỗ không tha! Đây không phải là ngươi ta hạng người có khả năng cải biến, mà là hơn ngàn năm đến, hình thành quy củ, nó chưa chắc nhất định là đúng, nhưng, chí ít không phải ngươi một cái tiểu tử kia có khả năng đánh vỡ." Nhìn Bạch Nhạc, Mộng Thiên Thu nghiêm mặt nói, "Lão phu hiểu ngươi tâm tình, nhưng vẫn như cũ nhất định phải khuyên ngươi, sớm ngày cùng nàng phủi sạch quan hệ, bằng không, đối ngươi, đối nàng, đều không phải là chuyện tốt."

". . ."

Yên lặng hồi lâu, Bạch Nhạc cuối cùng vẫn không trả lời, chỉ là hướng về Mộng Thiên Thu khom người cúi đầu.

Thật Mộng Thiên Thu cũng không hiểu, những lời này nhìn như Bạch Nhạc là đang nói Tô Nhan, nhưng trên thực tế, hắn chân chính muốn hỏi lại là chính bản thân hắn.

Bây giờ Huyền Môn, liền một cái Tô Nhan đều không tha cho, thì như thế nào có thể chứa chấp được hắn cái này Thông Thiên Ma Quân truyền nhân.

Từ hắn quyết định bắt đầu tu luyện Thông Thiên Ma Công một khắc này, chẳng khác nào là đã bước lên một con đường không có lối về.

"Tốt, không đề cập tới việc này! Ngươi cái này đến, là vì Thất Tinh Tháp a?" Khoát khoát tay, Mộng Thiên Thu cũng không dự định để cho Bạch Nhạc ngay lập tức sẽ làm ra quyết đoán, rất tự nhiên nói sang chuyện khác.

"Vâng!"

Thu nhiếp một chút tâm thần, Bạch Nhạc lúc này nghiêm túc hồi đáp.

"Bái nhập bổn tông sự tình, ngươi tiện lợi thật không suy nghĩ sao?" Cứ việc thật sớm đã biết đáp án, có thể Mộng Thiên Thu lại vẫn như cũ vẫn là không nhịn được hỏi lại lần nữa.

Khom người cúi đầu, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là kiên quyết lắc đầu, "Đa tạ Thiên Thu đại sư ưu ái, nhưng thân ta là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, xác thực vô pháp đầu nhập môn hạ khác!"

Thở dài một tiếng, Mộng Thiên Thu nhịn không được thở dài nói, "Linh Tê Kiếm Tông gì hạnh vậy!"

"Thôi, là lão phu chấp nhất." Lắc đầu, Mộng Thiên Thu tiếp tục nói, "Thất Tinh Tháp khảo nghiệm, không hỏi tu vi, chỉ hỏi ngộ tính thiên phú! Tu vi càng mạnh, ở chính giữa tao ngộ cường độ công kích lại càng lớn, cho nên trên lý thuyết mà nói, sở hữu xông tháp người, chỗ tao ngộ khảo nghiệm đều là công bằng."

"Tình huống cụ thể, lão phu cũng không nhất định nhiều lời, ngươi chỉ cần nhớ kỹ một câu nói!" Nhìn Bạch Nhạc, Mộng Thiên Thu nghiêm túc nói, "Không cần để ý đến tột cùng có thể xông đến một bước kia, tận khả năng lợi dụng cơ hội này để đề thăng mình mới là mấu chốt nhất."

"Đa tạ Thiên Thu đại sư giáo huấn!" Khom người lại bái, Bạch Nhạc nghiêm túc nói tạ ơn.

Lấy lòng dạ hắn cùng nhãn giới, tự nhiên biết, Mộng Thiên Thu nói như thế, cũng không phải là không coi trọng hắn, mà là đang nói cho hắn biết, Thất Tinh Tháp chân chính bí mật.

Cái này bản thân liền là Thất Tinh Tông một đời lão tổ lưu lại thí luyện chi địa, trợ giúp hậu nhân tăng cao tu vi, thậm chí đề thăng thiên phú cùng tiềm lực, mới là chân chính mục, còn như xông tháp thành công vinh dự, cùng với khả năng thu được truyền thừa, ngược lại thật chỉ là lần.

Nếu như chuyên tâm cầu thắng, có thể ngược lại mới là lẫn lộn đầu đuôi, uổng phí hết dạng này cơ hội.

Tương phản, chỉ cần có thể tại Thất Tinh Tháp bên trong đạt được đủ đủ thu hoạch, như vậy cho dù là vô pháp xông đến cuối cùng, thì có cái quan hệ gì đâu?

Bạch Nhạc cũng không đần, thậm chí tương phản, phi thường linh tính.

Là lấy Mộng Thiên Thu nhắc tới, hắn liền lập tức lĩnh hội Mộng Thiên Thu ý tứ, lúc này mới thật tình như thế nói lời cảm tạ.

"Trẻ con là dễ dạy!"

Thoả mãn gật đầu, Mộng Thiên Thu nhịn không được lần nữa thở dài nói.

Trước mặt tiểu gia hỏa này, trừ không chịu bái nhập Thất Tinh Tông, không chịu bái nhập hắn môn hạ bên ngoài, địa phương khác đều làm hắn hết sức hài lòng. Thậm chí tại Mộng Thiên Thu trong mắt, có thể Bạch Nhạc mới là Thanh châu cái này trong hàng đệ tử đời thứ nhất, xuất sắc nhất đệ tử.

Những thứ này nhàn thoại trò chuyện xong, Mộng Thiên Thu lại khảo giáo một chút Bạch Nhạc đối với Thiên Cơ Biến tu luyện, kết quả cũng đồng dạng tương đương thoả mãn.

Ước chừng tại Mộng Thiên Thu nơi đây dừng lại nửa ngày thời gian, Bạch Nhạc lúc này mới từ biệt đi ra.

Trước khi rời đi, Mộng Thiên Thu còn tiễn Bạch Nhạc một viên lệnh bài coi như tín vật, coi đây là bằng, sau này không cần thông nắm, Bạch Nhạc liền có thể tự do quay lại, cái này đãi ngộ thật là so Mộng Thiên Thu môn hạ đệ tử hoàn hảo.

Bên này Bạch Nhạc vừa mới đi ra, Dương Bằng cũng đã chờ đến lúc bên ngoài.

"Ngươi cư nhiên thật tại Mộng trưởng lão nơi đây ngây người nửa ngày thời gian." Giống như một hiếu kỳ bảo bảo, tại Bạch Nhạc trên người đông sờ một chút, tây sờ một chút, Dương Bằng tràn đầy vô cùng kinh

ngạc mở miệng nói.

"Dương huynh, ngươi làm cái gì vậy?" Cười khổ nhìn về phía Dương Bằng, Bạch Nhạc có chút bất đắc dĩ hỏi.

"Ta nhìn ngươi một chút có phải hay không còn đắm chìm tại trong ảo cảnh không có tỉnh táo lại a! Thật đáng thương, ngươi tại trong ảo cảnh, ăn rất nhiều khổ a?" Vẻ mặt thương xót nhìn Bạch Nhạc, Dương Bằng một bộ ta hiểu ngươi dáng vẻ nói rằng, "Ta đã nói với ngươi, toàn bộ Thất Tinh Tông nguy hiểm nhất chính là chỗ này, đang yên đang lành, ngươi chạy tới nơi này cái gì! Không phải ta thổi, qua nhiều năm như vậy, Thất Tinh Tông sở hữu địa phương ta đều chạy qua, bao quát một ít cấm địa, có thể duy chỉ có nơi đây, ta đánh chết cũng không tới."

". . . Dương huynh, ngươi nói bậy bạ gì đó a, ta cũng không có chuyện gì! Mộng trưởng lão cũng không làm ra ảo cảnh tới khảo nghiệm ta à." Có chút bất đắc dĩ cắt đứt Dương Bằng lải nhải nói đâu đâu, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng.

"Cái gì?" Nghe được Bạch Nhạc, Dương Bằng dưới chân đột nhiên bị kiềm hãm, không thể tưởng tượng nổi nhìn Bạch Nhạc, "Ngươi là nói, ngươi là thật cùng Mộng trưởng lão ở bên trong trò chuyện nửa ngày?"

"Đúng a, có gì không đúng sao?" Bạch Nhạc không hiểu hỏi, trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc còn bả Mộng Thiên Thu tiễn hắn lệnh bài lấy ra đi cho Dương Bằng liếc mắt nhìn.

Nhìn thấy cái kia một khối có khắc một giấc mộng chữ lệnh bài, Dương Bằng nhưng là nhất thời nhảy dựng lên, "Có cái gì không đúng? Ngươi nói có cái gì không đúng, Mộng Thiên Thu tại bên trong tông cũng là nổi danh lãnh ngạo, liền là chính bản thân hắn ký danh đệ tử, không có việc gì cũng tuyệt đối không dám xông loạn, ngươi, ngươi, ngươi! Ngươi làm sao làm được?"

". . ."

Lãnh ngạo? !

Ấn tượng này, tựa hồ cùng mình trong nhận thức Mộng Thiên Thu làm sao cũng không hợp a.

Chỉ là, Bạch Nhạc lại không ý thức được, Mộng Thiên Thu đối hắn vài phần kính trọng, nhưng là bởi vì trước đây hắn lần đầu tiên theo Chu Mộng Dương lúc tới sau khi, liền một lần hành động kham phá ảo cảnh! Nếu không như vậy, Bạch Nhạc bản thân nhìn thấy Mộng Thiên Thu chỉ sợ cũng nếu như mặt khác một bức dáng vẻ.

Còn như nói, lần này có thể cùng Mộng Thiên Thu trò chuyện lâu như vậy, ở mức độ rất lớn nhưng là bởi vì Thiên Cơ Biến!

Lúc trước, Mộng Thiên Thu bởi vì yêu tài, lúc này mới truyền thụ Bạch Nhạc Thiên Cơ Biến, nhưng lại cũng ôm từ nay về sau không còn gặp nhau tâm tư.

Nhưng mà, ngắn ngủi này một năm thời gian, Bạch Nhạc chẳng những thanh danh vang dội, hơn nữa cùng Tô Nhan hai người một chỗ tập sát Phá Nam Phi, hơn nữa, đối với Thiên Cơ Biến tu luyện, cũng lớn đại vượt qua Mộng Thiên Thu mong muốn.

Nhiều chuyện như vậy toàn bộ chồng lên đến một chỗ, Mộng Thiên Thu tự nhiên sẽ đối Bạch Nhạc vài phần kính trọng.

Mặc dù không có danh thầy trò, nhưng trên thực tế, tại Mộng Thiên Thu trong lòng, hắn chính là Bạch Nhạc nửa sư phụ, loại quan hệ này, có thể xa nếu so với tại hắn Thất Tinh Tông thu những thứ này ký danh đệ tử càng bị hắn coi trọng nhiều.

Trong lúc này rất nhiều tỉ mỉ, chính là Bạch Nhạc mình cũng không hiểu

rõ, dĩ nhiên là càng không pháp cho Dương Bằng giải thích rõ ràng.

Kể từ đó, Dương Bằng tự nhiên cũng cũng chỉ có thể hình dung bằng hai từ biến thái hắn.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 191: Tiểu bạch kiểm Mạc Vân Tô

"Thất Tinh Tháp đến tột cùng ở đâu?"

Theo Dương Bằng du lãm Thất Tinh Tông, toàn bộ bên trong tông môn, trừ một ít cấm địa bên ngoài, hầu như đều đã bị Bạch Nhạc chuyển hoàn, chỉ là lại từ đầu đến cuối không có nhìn thấy Thất Tinh Tháp, Bạch Nhạc không khỏi có chút ngạc nhiên hỏi.

Nhắc tới cái này, Dương Bằng trên mặt cũng không khỏi lộ ra một tia ngạo ý, "Ha ha, Bạch huynh, ngươi đây liền có chỗ không biết! Ta phải trước thừa nước đục thả câu, đến mở ra lúc lại hù dọa ngươi vừa nhảy."

Mấy ngày nay ở chung, Dương Bằng càng ngày càng phát hiện Bạch Nhạc yêu nghiệt, thật vất vả có thể có một kiện làm khó Bạch Nhạc sự tình, tự nhiên đắc ý phi phàm.

Bật cười lớn, Bạch Nhạc ngược lại cũng cũng không thèm để ý, "Cũng tốt, bất quá, chúng ta cũng chuyển không sai biệt lắm, kế tiếp đi đâu?"

Nhắc tới cái này, Dương Bằng cũng không khỏi nhức đầu, "Nguyên bản ta là muốn cho lão nhân gặp ngươi một chút, có thể ngươi dù sao không phải là ta Thất Tinh Tông đệ tử, lão nhân xưa nay sẽ không phá hư tông môn quy củ, ta cũng không biện pháp gì."

"Là ta không có cái cơ duyên này, trách không được người bên ngoài." Lắc đầu, Bạch Nhạc ngược lại không có gì thất vọng.

Nghĩ cũng biết, Tinh Hà lão tổ địa vị tôn sùng, mọi cử động hội dụ cho người mơ màng, trừ Dương Bằng loại người này bên ngoài, người khác

cho dù là trưởng lão trong môn phái muốn gặp Tinh Hà lão tổ cũng không dễ dàng, nếu như dễ dàng như vậy liền để chính mình một ngoại nhân nhìn thấy Tinh Hà lão tổ, Thất Tinh Tông từ trên xuống dưới chỉ sợ cũng sẽ có ý kiến.

Đương nhiên, bọn hắn sợ rằng không có can đảm đối Tinh Hà lão tổ có ý kiến gì, nhưng này phần nhân quả tuy nhiên cũng hội rơi vào trên người mình, ngược lại chưa chắc là chuyện tốt.

"Đi, đi, đi! Lão nhân cũng không có gì đẹp đẽ, ta dẫn ngươi đi gặp ta Thất Tinh Tông mấy vị thiên tài, chúng ta thừa dịp Thất Tinh Tháp còn chưa mở ra, uống quá một phen mới đúng." Trong lúc nhất thời, Dương Bằng cũng nghĩ không ra còn có chuyện gì có thể làm, đơn giản liền lôi kéo Bạch Nhạc tìm người đi uống rượu.

Dương Bằng ở bên ngoài đều cả ngày hô muốn quảng giao thiên hạ bằng hữu đâu, tại Thất Tinh Tông bên trong thì càng không cần phải nói, tùy tiện với ai đều có thể xưng huynh gọi đệ.

Cho dù là có không nhìn trúng hắn, xem ở Tinh Hà lão tổ mặt mũi, cũng không tiện với hắn làm khó dễ.

Không chút nào khoa trương nói, tại Thất Tinh Tông bên trong, Dương Bằng vốn là lớn nhất quần áo lụa là.

Dương Bằng như thế một thét to, ngắn ngủi một hai canh giờ thời gian, liền tụ tập hơn mười người tại một chỗ trên ngọn núi xếp đặt buổi tiệc, hảo tửu thức ăn ngon liên tục không ngừng bị Thất Tinh Tông bọn tạp dịch đưa ra.

Những thứ này được mời mà đến, không chỉ có Linh Phủ Cảnh cường giả, cũng có Dẫn Linh Cảnh ngoại môn đệ tử, trước không nói thực lực như thế nào, có thể một người nhiều, lại thật là hiển hiện vô cùng náo nhiệt! Ngược lại cũng Chân Ấn kiểm chứng Dương Bằng chính mình nói

tới, quản ngươi người nào, chỉ cần có thể để cho hắn nhìn thuận mắt, hắn liền dám kết giao ngươi người bạn này.

"Bạch huynh đệ, vị này Mạc sư đệ, thật là được xưng bổn tông đệ nhất đẹp trai đại soái ca, tới tới tới, Mạc sư đệ, ta tới vì ngươi dẫn tiến, vị này chính là tại Thanh Châu thành trong một trận đánh vì ta chính đạo làm ra cống hiến to lớn Bạch Nhạc, Bạch huynh đệ." Dương Bằng nói chuyện có chút bừa bãi, vừa ý nghĩ nhưng là nói rõ.

Theo Dương Bằng ánh mắt, Bạch Nhạc rất dễ dàng liền thấy đối phương, chính như Dương Bằng nói, đối phương dung mạo tuấn dật viễn siêu thường nhân, xác đáng lên được một cái đẹp trai chữ.

"Nghe tiếng đã lâu Bạch huynh tên, tại hạ Mạc Vân Tô."

Hơi hơi ôm quyền, Mạc Vân Tô mỉm cười mở miệng nói.

"Bạch huynh đệ, ta với ngươi nói, chớ bị hắn hồ lộng, cái này gia hỏa mặc dù trương cùng một tiểu bạch kiểm giống như, có thể thực lực lại cực mạnh, tại bổn tông đệ tử bên trong, vào chắc xếp vào trước mười! Một tay Loạn Ly Tiên không biết bị bại nhiều ít cao thủ." Nhìn Bạch Nhạc cùng Mạc Vân Tô chào, Dương Bằng lại không ngừng bận rộn phá đạo, "Còn có, Thanh Nhã tỷ cùng tiểu Nhan, ngươi có thể tuyệt đối đừng để cho cái này gia hỏa nhìn thấy, tên mặt trắng nhỏ này là nổi danh không biết xấu hổ, nhất biết thông đồng nữ nhân."

". . ." Nửa đoạn trước còn nghe kỹ tốt, nghe được cuối cùng Mạc Vân Tô nhưng là vẻ mặt cười khổ, "Dương sư huynh, ngươi cũng không cần pha trò ta, ta người này mặc dù trời sinh tính phong lưu, nhưng lại cũng không loại kia hạ lưu người."

"Ha ha!" Cười ha hả, Dương Bằng không để ý khoát tay nói, "Ta chỉ là nhắc nhở Bạch huynh đệ cẩn thận, lại không nói ngươi hạ lưu, ha ha."

"Phong lưu vẫn là hạ lưu, ai có thể nói rõ? Ta coi lấy tên mặt trắng nhỏ này liền tức lên, Dương sư huynh, ngươi làm sao chưa nói tên mặt trắng nhỏ này cũng tới?" Trong lúc nói chuyện, một cái giọng nữ vang lên theo, xoay đầu lại, nhưng là một cái một bộ quần xanh nữ tử đi tới.

"Hà Tương Tư, ta cũng không chiêu ngươi đi?" Nghe được đối phương, Mạc Vân Tô hiển nhiên có chút não, nhịn không được mở miệng nói.

"Mời ta, ngươi có gan này sao?" Lạnh rên một tiếng, Hà Tương Tư khinh thường châm chọc nói.

"Tốt, tốt, Hà sư muội, hai người các ngươi không được gặp mặt liền rùm beng, nhiều ít cho ta chút mặt mũi có được hay không?" Ngăn ở giữa hai người, Dương Bằng lại hướng Bạch Nhạc giải thích, "Bạch huynh đệ, vị này chính là Hà Tương Tư, Hà sư muội, thật là chúng ta Thất Tinh Tông nổi danh mỹ nữ."

"Gặp qua Bạch huynh đệ!" Khẽ gật đầu, chỉ cần không quay về Mạc Vân Tô, Hà Tương Tư phảng phất liền đã là cái kia ôn nhu như nước nữ tử, không mang theo chút nào yên hỏa khí.

"Gặp qua Hà tiên tử!" Ánh mắt ở đối phương trên người dừng lại mấy hơi thở, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Nếu lấy dung mạo mà nói, đối phương xác thực không ở Tô Nhan phía dưới, hơn nữa so với Tô Nhan loại kia mị ý, có khác một loại gió vận, một tiếng này tiên tử, nhưng là vô luận như thế nào cũng nên được.

"Thế nào, ta đã nói Bạch huynh đệ không có người thường có thể so với đi, dù cho là đối mặt chúng ta Hà tiên tử, nhưng cũng không có mất mặt."

Bạch Nhạc nói khách khí, nhưng thực tế, ai nấy đều thấy được, Bạch Nhạc nhìn về phía Hà Tương Tư trong con mắt, không hề chút nào tà

niệm, sạch sẽ.

Nghe được Dương Bằng, mọi người cũng theo cười vang.

Đây cũng là Thất Tinh Tông đệ tử, cho tới nay tiết mục bảo lưu, vô luận là ai, chỉ cần lần đầu tiên nhìn thấy Hà Tương Tư lúc, có thể giữ vững bình tĩnh, không có chút nào thất thố chỗ, bọn hắn liền nguyện ý tự phạt ba chén rượu!

Bây giờ mọi người đang Dương Bằng cho Bạch Nhạc giải thích thời điểm, đã tự giác bưng chén rượu lên phạt rượu.

Nghe thế, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút dở khóc dở cười, chỉ là dưới đây cũng có thể nhìn ra, những người này trong ngày thường quan hệ, cho là thật đều rất không sai.

Chính như Mạc Vân Tô, Hà Tương Tư cũng đồng dạng không phải bình hoa, giấu ở cái kia phần xinh đẹp dung mạo xuống, nhưng là thực lực đáng sợ, cho dù là Mạc Vân Tô cũng không muốn trêu chọc nàng, cũng không phải là cái gọi là trai hiền không cùng nữ đấu, mà là Mạc Vân Tô thật không làm gì được đối phương.

So với việc người khác, hai cái này, mới là Dương Bằng chân chính muốn giới thiệu cho Bạch Nhạc Thất Tinh Tông thiên tài.

Trên thực tế, hai người này lần này cũng đồng dạng muốn xông Thất Tinh Tháp.

Vài chén rượu hạ xuống, mọi người liền dần dần quen thuộc.

Bạch Nhạc cũng từ người bên ngoài trong miệng biết được, Hà Tương Tư nguyên bản cùng Mạc Vân Tô là vô cùng tốt bằng hữu, thậm chí tông môn trưởng bối còn có ý tác hợp bọn hắn trở thành đạo lữ.

Chỉ là, Mạc Vân Tô trời sinh tính phong lưu, thường thường trêu hoa ghẹo nguyệt, hơn nữa lệnh Hà Tương Tư một vị tiểu sư muội thương tâm gần chết, tự sát thân vong.

Từ nay về sau, hai người liền triệt để phản bội, nếu không có có Dương Bằng tại, căn bản sẽ không ngồi vào một cái trên bàn tới.

Bởi vậy, nhưng cũng có thể thấy được Dương Bằng trong chúng nhân nhân duyên tốt đến mức nào.

Nếu như nói, trước đó Bạch Nhạc đối Mạc Vân Tô cái gọi là trời sinh tính phong lưu còn không có ấn tượng gì, như vậy nghe thế, nhưng là đối Mạc Vân Tô ấn tượng nhất thời kém vài phần, vô luận nguyên nhân gì, bởi vì trêu hoa ghẹo nguyệt loại chuyện như vậy, hại một cô gái tự sát, liền để cho người ta làm sao cũng khó mà mọc lên hảo cảm.

"Bạch huynh đệ, nghe nói ngươi lần này, cũng là vì Thất Tinh Tháp mà đến?"

Bên này Bạch Nhạc còn nghĩ Mạc Vân Tô sự tình, Mạc Vân Tô liền chủ động đi tìm tới.

"Vâng!" Khẽ gật đầu, chỉ là Bạch Nhạc thái độ lại hiển nhiên so với trước kia nhạt vài phần.

Mạc Vân Tô lại tựa hồ như cũng không nhận thấy được điểm này, tự mình mở miệng nói, "Không nói gạt ngươi, lần này, Hà sư muội kích ta đáp ứng, tại bước vào Thất Tinh Tháp lúc, cùng nàng đồng thời buông tha lệnh bài thân phận, cùng ngoại nhân đối mặt Thất Tinh Tháp nguy hiểm."

Dừng một cái, Mạc Vân Tô tiếp tục nói, "Mặc dù nói như thế, tựa hồ có chút thân thiết với người quen sơ, có thể ngươi nếu là Dương huynh bằng hữu, ta nói như thế, vậy cũng không tính quá mức mạo muội!"

Nói đến đây, Mạc Vân Tô khẽ khom người, tiếp tục nói, "Ta Mạc Vân Tô cả đời này, không muốn nhất làm là được thiếu người nhân tình, có thể vô luận như thế nào, trước đây sự tình, là ta thật xin lỗi Hà sư muội, nàng tính khí bướng bỉnh, vừa ý tràng lại vô cùng tốt. Nếu là để cho nàng theo ta đấu khí, Thất Tinh Tháp bên trong, chỉ sợ cho là thật gặp được nguy hiểm."

"Cho nên, ta nghĩ xin ngươi cùng nàng đồng hành. . . Nếu là thật gặp phải nguy hiểm gì, cũng xin giả nói vô pháp chống đỡ, xin nàng tiễn ngươi đi ra! Mạc mỗ tất có hậu báo!" Nói Mạc Vân Tô nhưng là hướng về Bạch Nhạc đột nhiên cúi người chào.

Chân mày chợt vẩy một cái, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Mạc huynh nói như thế, là chỉ định cho là ta vô pháp xông qua Thất Tinh Tháp?"

Nghe được Bạch Nhạc, Mạc Vân Tô nao nao, có chút lúng túng nói rằng, "Mạc mỗ cũng không ý này!"

"Mạc huynh, nếu là thật đối trước đây sự tình áy náy, cũng nên đối vị kia chết đi sư muội tạ lỗi, mà không phải đối Hà cô nương." Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Ngươi nếu thật là sợ Hà cô nương gặp nguy hiểm, sao không trực tiếp chịu thua, kiên trì mang lệnh bài thân phận vào Thất Tinh Tháp? Lại hoặc là, thẳng thắn buông tha lần này Thất Tinh Tháp cơ hội, ngươi nếu buông tha, nói vậy Hà cô nương cũng sẽ không một mình kiên trì mạo hiểm a?"

". . ."

Những lời này, nhưng là để cho Mạc Vân Tô sắc mặt nhất thời trở nên không gì sánh được xấu xí.

Tay áo phất một cái, Bạch Nhạc thản nhiên nói, "Vừa mới Mạc huynh có

đôi lời nói cũng không tệ, thân thiết với người quen sơ, ngươi ngay cả ta là người như thế nào đều không làm rõ ràng, bỏ chạy tới đề cập với ta cái gì tất có hậu báo, không chê quá hoang đường sao?"

"Bạch huynh đệ, ngươi đối với ta sợ là có chút hiểu lầm, việc này. . ."

Mạc Vân Tô còn muốn nói tiếp, nhưng là trực tiếp bị Bạch Nhạc cắt đứt, "Mạc huynh không cần theo ta giải thích, ta là không phải đối ngươi có hiểu lầm, cũng không trọng yếu! Mạc huynh mời trở về đi."

". . ."

Tại Bạch Nhạc cái này mũi dính đầy tro, Mạc Vân Tô thở dài một tiếng, lúc này xoay người mà đi.

Cơ hồ là Mạc Vân Tô ly khai đồng thời, Hà Tương Tư cũng đi tới, "Bạch huynh đệ, Mạc Vân Tô đối ngươi nói cái gì?"

Hơi chậm lại, mặc dù đối Mạc Vân Tô bất mãn, có thể Bạch Nhạc lại cuối cùng không có nói chuyện sau lưng người ta thị phi thói quen, lắc lắc đầu nói, "Không có gì, chỉ là nói chuyện phiếm vài câu! Chỉ là, việc ngày xưa, tiểu đệ cũng hơi có nghe thấy, Hà tiên tử cùng người như thế đấu khí, cũng không đáng giá, cũng xin Hà tiên tử nghĩ lại."

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Đây là coi thường ta?

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, mặc dù Bạch Nhạc chưa nói, có thể Hà Tương Tư tự nhiên cũng nghe đi ra, Mạc Vân Tô chỉ sợ muốn cùng Bạch Nhạc đàm luận điều kiện gì, nhưng mà bị cự tuyệt, hơn nữa còn gây nên Bạch Nhạc bất mãn.

"Đa tạ Bạch huynh đệ quan tâm, ta biết nên làm như thế nào." Nhàn nhạt đáp một câu, Hà Tương Tư hiển nhiên cũng không muốn nói cái đề tài này, "Đến, chúng ta uống rượu."

Bạch Nhạc tâm thần lĩnh hội, cũng đồng dạng không còn nói cái này, hai người ngồi xuống, một ly một ly cụng rượu, tựa như đang uống nước.

Mặc dù ở uống rượu với nhau rất nhiều người, nhưng trên thực tế, mọi người cũng đều lòng biết rõ, trừ Dương Bằng cái này hoàn toàn không so đo xuất thân cùng thực lực, như Hà Tương Tư cùng Mạc Vân Tô loại này thiên tài, cũng không khả năng thật cùng bọn chúng hòa làm một thể.

Hà Tương Tư không có chủ động mời, tự nhiên cũng liền không ai sẽ tới chủ động tiếp lời uống rượu.

Chỉ là, người khác nhưng cũng không nghĩ tới, Hà Tương Tư vậy mà lại cứ như vậy ngồi ở Bạch Nhạc bên cạnh, uống hết chén rượu này đến chén rượu khác, tựa như hai người là quen biết nhiều năm lão hữu.

Phải biết, thật trong ngày thường, Hà Tương Tư là cũng không làm sao uống rượu.

Ở bên cạnh, nhìn Hà Tương Tư như thế uống rượu, Mạc Vân Tô rốt cục

nhịn không được đi tới, "Hà sư muội, ngươi không thể uống nữa."

"Ngươi là ai? Quản được ta uống rượu không uống rượu?" Chân mày chợt thượng thiêu, Hà Tương Tư lạnh lùng mở miệng nói.

Bị Hà Tương Tư như thế hận một câu, Mạc Vân Tô hơi chậm lại, cũng không tiện cùng Hà Tương Tư tranh cãi, chỉ phải chuyển hướng Bạch Nhạc đạo, "Bạch huynh đệ, hôm nay uống đã không ít, không bằng ta đưa ngươi đi nghỉ ngơi như thế nào?"

Mặc dù không nói lời nào, có thể Mạc Vân Tô một mực chú ý nơi đây, tự nhiên nhìn ra được, Hà Tương Tư sở dĩ uống nhiều rượu như vậy, tất nhiên cùng Bạch Nhạc có quan hệ! Hai người uống rượu, hắn nói không động Hà Tương Tư, có thể chỉ cần có thể bả Bạch Nhạc lộng tẩu, Hà Tương Tư cái này rượu tự nhiên cũng liền uống không trôi.

Chỉ là, Mạc Vân Tô lại lần nữa tính sai Bạch Nhạc phản ứng.

Nếu là người khác, đối mặt Mạc Vân Tô loại cao thủ này, nhiều ít cũng sẽ tồn vài phần kiêng ky, liền sườn núi xuống lừa mới là lựa chọn tốt nhất.

Đáng tiếc, Bạch Nhạc lại hoàn toàn không dính chiêu này.

Nguyên bản là đối Mạc Vân Tô bất mãn, bây giờ nghe nói như thế, nơi nào sẽ còn cho Mạc Vân Tô mặt mũi, cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Ta bảo ngươi một tiếng Mạc huynh, là cho Dương huynh mặt mũi, chẳng lẽ, ngươi thật sự coi chính mình là nhân vật nào, ai cũng được cho ngươi mặt mũi hay sao?"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc thân thể hơi nghiêng về phía trước, lạnh lùng nói, "Ta từ uống ta rượu, cùng ngươi có quan hệ gì? Mặc dù ta thật cần nghỉ ngơi, cũng tự có Dương huynh an bài, không tới phiên ngươi nhúng tay."

". . ."

Trong nháy mắt, Mạc Vân Tô nhất thời sắc mặt tái xanh.

Cứ việc trước đó hắn liền cảm thụ được, Bạch Nhạc đối hắn có chút bất mãn, nhưng lại cũng làm sao đều không nghĩ đến, Bạch Nhạc vậy mà lại làm như vậy tuyệt, đơn giản là nửa điểm mặt mũi cũng không cho.

Nhiều năm như vậy, tại Thất Tinh Tông hắn Mạc Vân Tô cho tới bây giờ đều là bị vô số người kính ngưỡng Mạc sư huynh, trừ tại Hà Tương Tư trên người kinh ngạc bên ngoài, đảm nhiệm ai cũng không dám như vậy khinh mạn cùng hắn.

Bạch Nhạc mặc dù bây giờ coi như là hơi có bạc danh, nhưng nếu cùng Mạc Vân Tô loại này thiên tài so với, không muốn kém nhiều.

Phải biết, Mạc Vân Tô đây chính là có thể cùng Lý Phù Nam sánh ngang.

Còn như Bạch Nhạc, biết hắn cùng với Tô Nhan nội tình bản thân liền cực nhỏ, trong mắt đại đa số người, hắn bất quá là liền Tô Nhan đều thắng không nổi ngu xuẩn mà thôi, mặc dù có vài phần thủ đoạn, cũng xa không có tư cách cùng bực này thiên tài so sánh.

"Bạch huynh đệ đây là coi thường ta?"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Mạc Vân Tô lành lạnh mở miệng, linh lực chợt bạo phát trực tiếp hướng về Bạch Nhạc đè tới.

"Mạc Vân Tô, ngươi muốn làm cái gì?" Không đợi Bạch Nhạc phản ứng, Hà Tương Tư lúc này vỗ án, trực tiếp ngăn ở Bạch Nhạc trước người.

Mặc dù nàng cùng Mạc Vân Tô không hợp nhau, có thể đối Mạc Vân Tô

thực lực nhưng là vô cùng rõ ràng. Mà Bạch Nhạc, cũng bất quá vẻn vẹn vẫn là linh phủ sơ kỳ mà thôi.

Việc này vốn là bởi vì nàng dựng lên, bây giờ Bạch Nhạc cũng có thể nói là vì cho nàng hết giận, lúc này mới cùng Mạc Vân Tô trở mặt, nếu như vì vậy để cho Bạch Nhạc bị Mạc Vân Tô gây thương tích, nàng tâm lý như thế nào qua ý đi.

Chính như Mạc Vân Tô trước đó đối Bạch Nhạc nói, Hà Tương Tư tính khí bướng bỉnh, nhưng lại dụng tâm vô cùng tốt, đoạn sẽ không để cho Bạch Nhạc vô tội bị liên lụy.

"Hà Tương Tư, việc này với ngươi không quan hệ! Bất quá chính là một cái Linh Tê sơ kỳ tiểu tử, vậy mà cũng dám ở ta Thất Tinh Tông làm càn, nếu như không cho hắn căng căng trí nhớ, chẳng phải là để cho người ta cười ta Thất Tinh Tông không người."

Bước ra một bước, Mạc Vân Tô lạnh giọng mở miệng nói, hơn nữa trực tiếp kéo ra Thất Tinh Tông đại kỳ.

Nguyên bản xung quanh một số người sẽ trả không có biết rõ ràng phát sinh cái gì, nghe được Mạc Vân Tô, cũng tự nhiên đứng ở Mạc Vân Tô bên này, dù sao, Bạch Nhạc cuối cùng chỉ là một ngoại nhân mà thôi, bọn hắn tự nhiên là muốn giữ gìn Thất Tinh Tông mặt mũi.

"Mạc Vân Tô, ngươi là làm ta không tồn tại sao?" Cơ hồ là đồng thời, Dương Bằng thanh âm, cũng lạnh lùng bên trong vang lên.

Chuyện khi trước, Dương Bằng đều có thể làm không thấy được, thậm chí là Mạc Vân Tô cùng Hà Tương Tư lại như thế nào náo, cũng là bọn hắn chuyện mình, hắn đều sẽ không nhúng tay, nhưng hôm nay, Mạc Vân Tô nhưng là gắng phải đem Bạch Nhạc cuốn vào, lại làm cho hắn làm sao không giận.

Lại không luận quan hệ gần xa, riêng là Bạch Nhạc là hắn mời tới điểm này, cũng đủ để quyết định hắn đứng ở bên nào.

Hơi hơi ôm quyền, Mạc Vân Tô trầm giọng nói rằng, "Dương huynh, không phải ta không nể mặt ngươi, là cái này Bạch tiểu tử quá mức vô lễ! Hắn bất quá một ngoại nhân, tại ta Thất Tinh Tông bên trong, còn dám đối ta vô lễ như thế, nếu là ta còn không xuất thủ, truyền rao ra ngoài , còn không biết thành bộ dáng gì nữa đâu!"

"Chúng ta tu hành giả, không phải không có thể liều lĩnh, nhưng ít ra ngươi được có liều lĩnh tư cách." Cổ tay khẽ đảo, Mạc Vân Tô chợt đem tùy thân nhuyễn tiên rút ra, "Bạch tiểu tử, ngươi yên tâm, ta cũng không chiếm tiện nghi của ngươi, hôm nay ta liền chỉ lấy linh phủ sơ kỳ thực lực, cùng ngươi giao thủ, nếu như vượt qua một tia, liền coi như ta thua."

Những lời này lối ra, vô luận là mặt mũi viên đều đã làm mười đủ mười.

Cho dù là Dương Bằng, trong lúc nhất thời cũng căn bản tìm không ra nói tới phản bác.

Hà Tương Tư còn muốn nói tiếp, lại bị Bạch Nhạc tự tay cản lại, trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Không sao cả, ta cũng đang muốn mở mang kiến thức một chút Loạn Ly Tiên! Mạc Vân Tô nói không sai, mở miệng vô lực, ta cũng càng ưa thích dùng kiếm để nói chuyện."

Đẩy án kiện dựng lên, Bạch Nhạc lật bàn tay một cái, nhất thời đè vào trên chuôi kiếm, thậm chí kiếm cũng không có ra khỏi vỏ, chỉ là cái này một cái theo kiếm động làm, liền chợt lộ ra một cổ khủng bố kiếm ý.

Phảng phất tại theo kiếm trong nháy mắt đó, Bạch Nhạc cả người khí chất đều đại biến, một màn kia nhuệ khí, đủ để khiến cho mọi người hơi hơi biến sắc.

"Hà sư muội, không cần sốt ruột! Ngươi có thể cũng không hiểu, ta có thể nhưng là quen thuộc Bạch huynh, Mạc Vân Tô tất nhiên dám nói chỉ lấy linh phủ sơ kỳ thực lực tỷ thí, liền tất nhiên không chiếm được nửa điểm tiện nghi." Mắt thấy Hà Tương Tư còn muốn ngăn cản, Dương Bằng trợn mắt một cái, khinh thường mở miệng nói.

Người bên ngoài không biết, hắn thì như thế nào không rõ ràng, đừng nói là áp chế thực lực, coi như là Mạc Vân Tô ra tay toàn lực, chỉ sợ cũng chưa chắc phải nhất định có thể đơn giản thủ thắng.

Nói là cùng Lý Phù Nam nổi danh, nhưng trên thực tế, chân chính giải nội tình mọi người rõ ràng, đó bất quá là Mạc Vân Tô chính mình hướng trên mặt thiếp vàng a.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 193: Loạn Ly Tiên

"Trách không được dám như thế cuồng, quả nhiên có mấy cái!"

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Mạc Vân Tô lạnh giọng mở miệng nói. Mặc dù Bạch Nhạc thực lực hơi có chút bất ngờ, nhưng hắn nhưng cũng vẫn như cũ không có coi ra gì.

Dương Bằng nói hắn tại Thất Tinh Tông đệ tử bên trong có thể xếp vào trước mười, lời này có thể tuyệt đối không phải chỉ là nói suông.

Cổ tay khẽ đảo, Mạc Vân Tô giơ tay lên chính là một roi quất đi.

Hắn bản thân liền là có lòng cấp cho Bạch Nhạc một bài học, đương nhiên sẽ không các loại (chờ) Bạch Nhạc xuất thủ trước, một roi này tử, nhìn như bình thường, nhưng trên thực tế, xuất thủ góc độ lại xảo quyệt cực kỳ, hơn nữa thẳng đến Bạch Nhạc gương mặt mà đến.

Một roi này Tử Nhược là chứng thực, Bạch Nhạc trên mặt ắt sẽ bị quất ra ra một đạo vết máu đến, nói là mặt mày hốc hác cũng không quá đáng.

Đương nhiên, Mạc Vân Tô trên thực tế là khống chế được lực đạo, một roi này sẽ không chân chính thương tổn được Bạch Nhạc, có thể quất trên mặt, lại có thể mức độ lớn nhất nhục nhã Bạch Nhạc, có thể nói, đúng mực bắt chẹt vừa đúng.

"Vù vù!"

Một tay theo kiếm, Bạch Nhạc sắc mặt thủy chung bình tĩnh như nước, đừng nói là hoang mang, thậm chí ngay cả con mắt đều không nháy một chút.

Thẳng đến cái kia một roi rút ra, Bạch Nhạc lúc này mới động.

Thực lực yếu một ít người, thậm chí ngay cả Bạch Nhạc làm sao xuất kiếm đều không thấy rõ, chỉ thấy kiếm quang lóe lên, một roi này liền bị ngăn đi, quan trọng hơn là, một kiếm này vẫn thế đi chưa tiêu, thẳng đến Mạc Vân Tô gương mặt mà đi.

Rút Kiếm Thức!

Mấy ngày qua, Bạch Nhạc thực lực đã tiếp cận linh phủ trung kỳ, đối với kiếm đạo cảm ngộ cũng ngày càng đề thăng, mặc dù không đề cập tới Thông Thiên Ma Công, cũng đủ để khiêu chiến bình thường linh phủ hậu kỳ cường giả.

Mạc Vân Tô căn bản cái gì đều không làm rõ ràng, liền đem mạnh miệng phóng xuất, như vậy khinh mạn xuất thủ, không thiệt thòi mới là lạ.

Một kiếm này phát sau mà đến trước, đem Rút Kiếm Thức tốc độ phát huy đến cực hạn, một kiếm đẩy ra roi da trong nháy mắt, liền theo sát lấn người mà lên, một điểm hàn mang nhắm thẳng vào Mạc Vân Tô gương mặt.

Lấy đạo của người, trả lại cho người!

Cùng Mạc Vân Tô tương đồng, một kiếm này Bạch Nhạc cũng tương tự vẫn chưa hạ sát thủ, chỉ khi nào bắn trúng, nhưng cũng tất nhiên đủ để khiến Mạc Vân Tô mặt mày hốc hác.

Một kiếm này xuất thủ, cũng là thật đem Mạc Vân Tô người đổ mồ hôi lạnh.

Bị chút tổn thương hắn đều không sợ, nhưng nếu là bị phá lẫn nhau, vậy cũng quả thực sống còn khó chịu hơn chết, thời khắc nguy cơ, Mạc Vân Tô cũng cũng không còn trước đó loại kia trêu đùa chi tâm, cổ tay khẽ

đảo, trong tay roi da giống như là chợt sống lại, chợt hồi phòng, giống như rắn độc trực tiếp quấn về thân kiếm.

"Loạn Ly Tiên, linh xà triền thân! Mạc sư huynh đây là muốn làm thật."

Chứng kiến một roi này, nhất thời có quen thuộc Mạc Vân Tô Thất Tinh Tông đệ tử mở miệng nói.

Bạch Nhạc một kiếm này, nhanh đến cực hạn, ngay tại lúc đó cũng lợi hại cực kỳ, vô luận cái gì ngăn ở trước mặt, Bạch Nhạc đều có lòng tin một kiếm chặt đứt.

Có thể hết lần này tới lần khác, một roi này nhưng là đem loại kia sự mềm dẻo phát huy đến cực hạn, căn bản không phải chính diện với ngươi cùng chết, mà là quấn lên đến, vô luận ngươi có bao nhiêu lực lượng, cũng giống như rơi vào trong vũng bùn, căn bản không làm được gì nói.

Dùng nhuyễn tiên, chỉ có đem roi da dùng đến loại cảnh giới này, mới xem như chân chính nhập môn.

"Coong!"

Kiếm phong khẽ run, ngạnh sinh sinh đem roi da đánh văng ra, có thể ngay tại lúc đó, một kiếm này lực lượng nhưng cũng tùy thời hao hết, không cách nào nữa tiến thêm chút nào.

Một kích này, đến tận đây mới xem như kết thúc, hai người cũng không có đem hết toàn lực tình huống dưới, chỉ lấy kỹ xảo mà nói, nhưng là ngạnh sinh sinh liều mạng một cái cân sức ngang tài.

"Thật nhanh kiếm!"

Thất Tinh Tông những thứ này đệ tử, có thể thực lực chưa chắc rất mạnh, có thể nhãn giới tuy nhiên cũng không thấp, chỉ là trong chớp nhoáng

này giao phong, liền đủ để khiến những thứ này đệ tử tán thán không thôi.

Nếu như nói, nguyên bản đối với Bạch Nhạc ấn tượng, còn vẻn vẹn chỉ dừng lại ở có chút danh tiếng trên căn bản, như vậy một kiếm này, liền trong nháy mắt lệnh những thứ này Thất Tinh Tông đệ tử nhìn thẳng vào đối phương.

Chỉ bằng một kiếm này, Bạch Nhạc mặc dù đặt ở Thất Tinh Tông, cũng tất nhiên lại không ai dám coi khinh.

Dù cho là Hà Tương Tư cũng không khỏi đôi mắt đẹp liền nháy, bắt đầu một lần nữa dò xét Bạch Nhạc.

"Có chút ý tứ, ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi còn có thể tiếp ta vài roi!" Một kích thất thủ, Mạc Vân Tô cũng không để ý, cổ tay khẽ nhếch, đang lúc trở tay, lại là một roi kéo xuống tới.

Vừa mới một kiếm kia mặc dù nhanh, nhưng trên thực tế, càng nhiều nhưng vẫn là đánh hắn một cái ra bất ngờ, lúc này mới đưa đến kỳ hiệu!

Chỉ cần kịp chuẩn bị, dạng này kiếm, còn không bị Mạc Vân Tô nhìn ở trong mắt.

"Đáng tiếc ngươi Loạn Ly Tiên, nhưng có chút làm người ta thất vọng." Nhàn nhạt đáp một câu, giơ tay lên ở giữa, Bạch Nhạc đột nhiên biến chiêu, một cái Linh Tê Nghênh Khách tự nhiên xuất ra, dễ dàng liền hóa giải Mạc Vân Tô thế tiến công.

Trong nháy mắt giao thủ, Bạch Nhạc liền có thể cảm nhận được, Mạc Vân Tô Loạn Ly Tiên có chút khắc chế khoái kiếm, nếu như mạnh mẽ thi triển khoái kiếm, chỉ sợ rất khó đưa đến hiệu quả gì!

Huống hồ, đối phương gần bả Thất Tinh Tông đại kỳ đều kéo ra, cái này

tự nhiên cũng liền không chỉ có là một trận đánh nhau vì thể diện, ở mức độ rất lớn, Bạch Nhạc liền đại biểu cho Linh Tê Kiếm Tông bộ mặt.

Kể từ đó, Bạch Nhạc lấy Linh Tê Kiếm Quyết đối phó với địch, tự nhiên mới là thích hợp nhất thủ đoạn.

Dùng roi, liền tất phải thiếu không một cái đúng dịp chữ.

Tất nhiên Mạc Vân Tô nói chỉ lấy linh phủ sơ kỳ thực lực giao thủ, như vậy đối với Bạch Nhạc mà nói, tự nhiên cũng khinh thường dùng tử phủ lực lượng, cưỡng chế đối phương.

Đừng xem đều là Linh Phủ Cảnh, có thể linh phủ phẩm chất đối với thực lực ảnh hưởng lại cực đại.

Bạch Nhạc mở, có thể nói là phẩm chất tối cao tử phủ, mà Mạc Vân Tô mặc dù miễn cưỡng coi như là tử phủ, nhưng lại tạp sắc quá nhiều, song phương đều chỉ có thể động dụng linh phủ sơ kỳ lực lượng thời điểm, tự nhiên Mạc Vân Tô càng chịu thiệt.

Đương nhiên, Bạch Nhạc có thể cầm lấy đối phương không thả, có thể Bạch Nhạc kiêu ngạo, lại nơi nào vụn làm loại chuyện này.

Mặc dù ngươi đối Loạn Ly Tiên tự tin như vậy, ta liền càng muốn tại kỹ xảo cấp độ nghiền ép thủ thắng.

"Muốn chết!"

Liên tục bị Bạch Nhạc như thế trào phúng, chính là bồ tát bùn còn có ba phần dáng vẻ quê mùa đâu, chớ đừng nói chi là Mạc Vân Tô vốn là trời sinh tính cao ngạo, nơi nào nhận được phần này khí.

Trong nháy mắt, Loạn Ly Tiên triệt để dùng ra, Bạch Nhạc cả người tựa hồ cũng bị bóng roi bao phủ đi vào.

Nhưng mà, vô luận đối phương thế tiến công như thế nào hung mãnh, cái kia một thanh kiếm lại luôn có thể thủ cẩn thận.

Một trận chiến này, lại không nói Bạch Nhạc cùng Mạc Vân Tô chính mình, nhưng là đem người khác xem một cái tâm trì hoa mắt.

Cho dù là lại đối Bạch Nhạc người ngoài này có thành kiến, giờ khắc này, lại không thừa nhận cũng không được, Bạch Nhạc thật có tư cách này liều lĩnh! Có thể đem Mạc Vân Tô bức đến mức độ này, tuyệt đối xứng đáng thiên tài hai chữ.

"Thật là tinh diệu kiếm pháp, Dương sư huynh, ngươi từ đâu nhận thức loại cao thủ này." Xoay người lại, Hà Tương Tư nhịn không được mở miệng hỏi.

"Lúc này mới cái nào đến đâu?" Khoát khoát tay, Dương Bằng dương dương đắc ý nói rằng, "Ngươi xem đi, nếu như Mạc Vân Tô lại không lấy ra chút bản lãnh giữ nhà, một trận chiến này, hắn không muốn thua."

Dương Bằng nhưng là chân chính gặp qua Bạch Nhạc xuất thủ, vô luận là trước đây một chỗ đối phó Lãnh Thiên Thạch thời điểm, vẫn là về sau Bạch Nhạc cùng hắn Huyết Ảnh Ma Tông cao thủ giao phong, Bạch Nhạc lại làm sao rơi qua hạ phong.

Thời gian dài như vậy tiếp xúc, Dương Bằng có thể rất dễ dàng phân biệt ra được, cho tới bây giờ, Bạch Nhạc cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là đang quen thuộc Mạc Ngôn Tô Loạn Ly Tiên mà thôi, đơn thuần lấy phòng ngự là chính, chưa từng phát động phản kích.

Đợi cho Bạch Nhạc bắt đầu phản kích, đó mới là thực sự là kiếm kinh tứ tọa.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194: Danh chấn Thất Tinh Tông

Đối với Mạc Vân Tô mà nói, hắn chính là muốn cho Bạch Nhạc một bài học, cũng làm cho Bạch Nhạc không dám tiếp tục hướng Hà Tương Tư bên người thấu.

Nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, hắn muốn muốn, khả năng liền so Mạc Vân Tô nhiều quá nhiều.

Lần này tới tham dự Thất Tinh Tháp khảo nghiệm, mặc dù còn không biết cụ thể quy tắc, có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng vô cùng rõ ràng, vô luận như thế nào cũng là không thể tại Thất Tinh Tháp bên trong thi triển Thông Thiên Ma Công cùng Côn Ngô Kiếm, kể từ đó, có thể có mấy phần chắc chắn Bạch Nhạc tâm lý thật đúng là không có yên lòng.

Dương Bằng nói, Mạc Vân Tô cùng Hà Tương Tư lần này đều sẽ xông Thất Tinh Tháp, hơn nữa hai người này tại Thất Tinh Tông bên trong, đều xem như là nhất đỉnh tiêm thiên tài, cùng Mạc Vân Tô giao thủ, cũng chờ thế là tại dò xét đối phương, có thể đối với mình bây giờ thực lực, có một cái càng rõ ràng định vị.

Cũng chính bởi vì vậy, tại thời điểm giao thủ, Bạch Nhạc thủy chung đều là gặp chiêu phá chiêu, rất ít chủ động phản kích.

Hơn nữa, cùng Mạc Vân Tô giao thủ trong quá trình, Bạch Nhạc không thừa nhận cũng không được, tên mặt trắng nhỏ này nhân phẩm có thể không thể nào tốt, có thể thực lực cũng đối không kém!

Một bộ này Loạn Ly Tiên, biến hóa mười phần tinh diệu, rất nhiều nơi thật Mạc Vân Tô cũng không có chân chính thi triển ra, bằng không hắn

tuyệt đối không có khả năng ứng phó như vậy ung dung.

Hơn nữa, đó cũng không phải Mạc Vân Tô học nghệ không tinh, mà là Mạc Vân Tô bản thân cũng đã là linh phủ hậu kỳ thực lực, sớm đã thành thói quen lực lượng, một khi áp chế tu vi, xuất thủ lúc, tranh luận miễn có chút bó tay bó chân, cũng rất phát huy ra Loạn Ly Tiên uy lực chân chính tới.

Đương nhiên, đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này bản thân liền là khó có được cơ hội tốt.

Dạng này giao thủ, có thể làm cho hắn càng rõ ràng cảm thụ Loạn Ly Tiên biến hóa, sau này nếu là thật cùng Mạc Vân Tô đối đầu, phần thắng tự nhiên lớn hơn.

Cùng Bạch Nhạc tương phản, Mạc Vân Tô đánh lâu không xong, nhưng trong lòng thì càng phát ra nóng nảy.

Đây cũng không phải là bình thường tỷ thí, lấy thân phận của hắn, tất nhiên xuất thủ, liền nhất định phải dứt khoát bả Bạch Nhạc dạy dỗ một trận mới được, nếu như chiến đấu kịch liệt một lúc lâu, lúc này mới quá miễn cưỡng thắng được một đường, cho dù là cuối cùng thắng, cũng bất quá là biến tướng cho Bạch Nhạc dương danh mà thôi, mặc dù thắng còn bại.

Vừa nghĩ đến đây, Mạc Vân Tô quyết tâm trong lòng, lại xuất thủ lúc, lực lượng đột nhiên tăng vọt, trong nháy mắt, liền vượt qua linh phủ sơ kỳ hạn chế.

Cần quyết đoán mà không quyết đoán, tất chịu loạn!

Mạc Vân Tô tính khí quả đoán cực kỳ, một khi làm ra quyết định, liền không còn chút nào nữa do dự.

Tới mức này, Mạc Vân Tô xem rất rõ ràng, một trận chiến này thắng bại thật căn bản không trọng yếu, trọng yếu là, hắn nhất định muốn cho Bạch Nhạc một cái đau đớn giáo huấn, hung hăng đem Bạch Nhạc giẫm tại dưới chân.

Nếu như không ra toàn lực, trong khoảng thời gian ngắn, hắn căn bản không nắm chặt thắng được Bạch Nhạc, cùng như vậy, chẳng thẳng thắn bỏ qua một trận chiến này thắng bại chi niệm, chỉ cần đánh tan Bạch Nhạc, dù cho là lại tự nhận chịu thua thì như thế nào?

"Ầm!"

Trong nháy mắt, linh phủ hậu kỳ thực lực chợt bộc phát ra, trong tay roi da đột nhiên mang theo một đạo tàn ảnh, phảng phất đem không khí đều rút bạo, mang theo một tràng tiếng xé gió, thẳng đến Bạch Nhạc cầm kiếm cổ tay quất xuống.

Cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc rồi đột nhiên ngửi được một tia nguy hiểm mùi vị.

Một roi này thực sự quá nhanh, bộc phát ra toàn bộ thực lực, Mạc Vân Tô chính là cao cấp nhất Linh Phủ Cảnh cao thủ, không dám nói có thể so sánh Lý Phù Nam cùng Cổ Hiên, có thể chí ít cũng tuyệt không so Lãnh Thiên Thạch yếu.

Một roi này tử rút trúng, cổ tay chỉ sợ đều sẽ bị đánh gãy.

"Vù vù!"

Nguy cơ phía dưới, trong tay Thu Hoằng Kiếm chợt phát sinh một tiếng kiếm minh, kiếm phong khẽ run, thậm chí còn không đợi Bạch Nhạc làm ra quyết đoán, kiếm trong tay cũng đã trước một bước bản năng làm ra phản kích.

Thần giao cách cảm!

Tâm động, tức là kiếm động.

Linh Tê Nhất Kiếm!

Khắp trời bóng roi bên trong, Bạch Nhạc tinh chuẩn không có lầm tìm được roi mũi nhọn vị trí, một kiếm chọn tới đi.

Phán đoán rất tinh chuẩn, một kiếm này cũng xác thực hóa giải đối phương đại bộ phận lực đạo, mà dù sao thực lực có hạn, có ở đây không vận dụng Thông Thiên Ma Công tình huống dưới, dù cho là Bạch Nhạc đem tử phủ lực lượng hoàn toàn điều động, cũng vẫn như cũ hoàn toàn không phải Mạc Vân Tô đối thủ.

Kiếm phong chạm tới roi mũi nhọn thời điểm, một cổ lực lượng kinh khủng chợt đánh tới, hầu như lệnh Thu Hoằng Kiếm rời khỏi tay, không chỉ là cầm kiếm cổ tay, thậm chí toàn bộ cánh tay đều tê dại một hồi.

Đây là Bạch Nhạc người mang Thông Thiên Ma Thể, mặc dù không có thi triển, cũng có thể tự phát phát động nhục thân chi lực, bằng không, riêng chỉ là một roi này tử, Bạch Nhạc kiếm trong tay liền được bay ra ngoài.

Nhưng mà, nếu như dù sao chỉ là nếu như.

Ngăn lại một roi này, Bạch Nhạc lúc này thuận thế phản kích, kiếm phong theo roi mũi nhọn giơ lên, hô hấp ở giữa, liền thẳng đến Mạc Vân Tô cổ họng yếu hại chém tới.

"Đinh!"

Nhận thấy được nguy hiểm, Mạc Vân Tô cái tay còn lại nhất thời bắn ra, lại là một cổ linh lực kinh khủng xuyên thấu qua roi da truyền đi, trong

tay roi da chợt hóa thành một cái thật lớn độc xà, hướng về kiếm phong run rẩy đi qua.

"Phốc!"

Liên tục lọt vào hai lần công kích, Bạch Nhạc cũng rốt cục lại không chịu đựng nổi, phun ra một ngụm máu tới.

Nhưng mà, cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc nhưng cũng y nguyên vẫn là vững vàng đứng tại chỗ, hai chân như là mọc rễ đồng dạng.

"Hảo một cái Loạn Ly Tiên, Bạch Nhạc lĩnh giáo!"

Cổ tay khẽ đảo, Bạch Nhạc dẫn đầu thu kiếm thối lui một bước.

Bước này, nhưng là nhất thời đem Mạc Vân Tô đến tiếp sau biến hóa cũng lại không thi triển được.

Một roi này bên trong ẩn chứa mấy đạo biến hóa, một roi đắc thủ, phía sau ngay sau đó sẽ có vô số sát chiêu theo nhau mà đến , mặc cho Bạch Nhạc có bản lãnh gì, hắn cũng có lòng tin triệt để đánh tan Bạch Nhạc.

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc vậy mà vừa lúc đó trực tiếp thu kiếm triệt thoái phía sau!

Hắn chính là không cam tâm nữa, cũng không khả năng tiếp tục ép sát, cái này dù sao không phải là liều mạng tranh đấu, ngay trước nhiều người như vậy mặt, nếu như dây dưa tiếp nữa, mới có thể chọc người chế nhạo.

Sắc mặt tái xanh, Mạc Vân Tô tay áo phất một cái, lạnh lùng mở miệng nói, "Một trận chiến này, coi như ta thua!"

Quẳng xuống câu nói này, Mạc Vân Tô lại không nhìn hắn người liếc

mắt, thẳng xoay người mà đi.

Vù vù!

Theo Mạc Vân Tô một câu nói này, toàn bộ trên trận nhất thời liền vỡ tổ.

Cho dù ai đều nhìn ra, một trận chiến này thật là Bạch Nhạc thua, mặc dù cuối cùng trung hoà cái kia một roi hơn phân nửa lực đạo, có thể Bạch Nhạc lại dù sao vẫn là thụ thương, nếu như liều mạng tranh đấu, chỉ cần lại theo một chiêu, Bạch Nhạc chính là không chết cũng phải trọng thương.

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc kẹt vào lúc này thu kiếm, để cho Mạc Vân Tô không có một thân khí lực, lại nửa điểm đều không thi triển được, chỉ có thể bị ép chịu thua.

Dù sao, song phương từng đã nói trước, chỉ lấy linh phủ sơ kỳ thực lực đọ sức, Mạc Vân Tô bị buộc bộc phát ra toàn bộ thực lực, cuộc tỷ thí này dĩ nhiên là đã thua.

Có thể cũng chính bởi vì vậy, mới càng phát để cho người ta thán phục.

Linh phủ sơ kỳ a, cũng chỉ có linh phủ sơ kỳ thực lực, Bạch Nhạc vậy mà liền thật ngạnh sinh sinh ngăn lại Mạc Vân Tô một kích toàn lực, vẻn vẹn chỉ là chịu một điểm vết thương nhẹ mà thôi, dạng này thực lực cũng không tránh khỏi quá dọa người.

Cuối cùng Bạch Nhạc ngăn lại Mạc Vân Tô một kích toàn lực một kiếm kia, càng là thật sâu khắc ở ở đây từng cái Thất Tinh Tông đệ tử trong lòng.

Giả sử, Bạch Nhạc không phải linh phủ sơ kỳ, mà là thật cùng Mạc Vân Tô, đều là linh phủ hậu kỳ, một trận chiến này, thua thì là ai?

Mấu chốt nhất là, bây giờ có thể vừa lúc ở cắm ở muốn vào Thất Tinh Tháp thời khắc mấu chốt a!

Phải biết, Thất Tinh Tháp nổi danh nhất một điểm chính là không hỏi tu vi!

Đừng xem Bạch Nhạc bây giờ đánh không lại Mạc Vân Tô, nhưng đến xông Thất Tinh Tháp thời điểm, lại rất có thể sẽ so Mạc Vân Tô xông xa hơn.

Giả như, vẻn vẹn chỉ là giả như!

Bạch Nhạc cho là thật có thể xông qua Thất Tinh Tháp, thu được truyền thừa đâu?

Cái thời gian đó, Bạch Nhạc cùng Mạc Vân Tô so với, lại là ai mạnh ai yếu?

Thế giới này, mãi mãi cũng là dùng thực lực nói chuyện.

Cái gì liều lĩnh không liều lĩnh, đều là xả đản, có thực lực cái kia chính là trang bức, không có thực lực mới là ngu xuẩn.

Một trận chiến này, Bạch Nhạc mới chính thức danh chấn Thất Tinh Tông!

"Ha ha ha, Bạch huynh đệ, tốt lắm!"

Cười lớn đi qua ôm lấy Bạch Nhạc, Dương Bằng nháy mắt ra hiệu nói rằng, "Không nổi a, ngươi không thấy được Mạc Vân Tô biểu tình, vậy thì thật là hắc bên trong thấu hồng a!"

Nguyên bản, Mạc Vân Tô coi như là Dương Bằng bằng hữu, có thể Mạc Vân Tô không để ý Dương Bằng mặt, cường hành yếu thế đối Bạch

Nhạc xuất thủ, chẳng khác nào là đem cái này phần tình cảm gãy sạch sẽ, vô luận hắn có lý do gì, tại Dương Bằng xem ra, đây đều là không cho hắn mặt mũi.

Huống chi, Dương Bằng cùng Mạc Vân Tô chỉ là uống rượu với nhau giao tình, có thể cùng Bạch Nhạc, cái kia nhưng là chân chính cộng lịch sinh tử, tự nhiên là Bạch Nhạc càng thân cận hơn một chút.

Hơn nữa, cho dù là chỉ hỏi thành bại, mặc dù Mạc Vân Tô không thể đạp xuống Bạch Nhạc, chí ít trước mắt mà nói, hắn giá trị đã bị Bạch Nhạc làm hạ thấp đi.

Nếu như Mạc Vân Tô có thể suy nghĩ cẩn thận, cũng liền lúc đó bỏ qua, cùng hắn không có quan hệ gì, nhưng nếu là Mạc Vân Tô không chịu làm nghỉ, đây cũng là chỉ coi không có người bạn này là được.

"Đa tạ!"

Nhìn Bạch Nhạc, Hà Tương Tư khẽ khom người nói lời cảm tạ.

Những năm gần đây, nàng một mực cùng Mạc Vân Tô làm khó dễ, nhưng lại cũng rất khó thật làm gì được đối phương!

Hôm nay, một trận chiến này, Bạch Nhạc có thể nói vốn là vì nàng mới ra tay, nói như thế nào, coi như là nàng thiếu Bạch Nhạc một phần nhân tình.

"Hà tiên tử khách khí, là ta nhìn không quen hắn diễn xuất mà thôi!" Khom người hoàn lễ, Bạch Nhạc lắc đầu nhẹ giọng nói.

Bạch Nhạc không nhận, Hà Tương Tư cũng minh bạch, Bạch Nhạc cũng không loại nào mơ ước sắc đẹp của nàng, dùng hết thủ đoạn muốn cùng với nàng lôi kéo làm quen nam nhân có thể so sánh.

Hà Tương Tư, bản thân cũng không phải già mồm người , đồng dạng cũng không nhắc lại, chỉ là yên lặng ghi lại phần nhân tình này.

"Bạch huynh đệ, ngươi hôm nay gãy hắn mặt mũi, hắn nhất định ghi hận trong lòng, cũng xin cần phải cẩn thận."

"Không sao cả!" Không đợi Bạch Nhạc trả lời, Dương Bằng liền tiếp lời nói, "Bạch huynh đệ là ta mời tới khách nhân, trước mặt tỷ thí cũng liền thôi, nếu như Mạc Vân Tô dám phía sau chơi thủ đoạn gì, ta cái thứ nhất không buông tha hắn."

Luận thực lực, Dương Bằng tự nhiên kém xa Mạc Vân Tô, có thể luận thân phận địa vị, cùng với tại Thất Tinh Tông lực ảnh hưởng, nhưng lại như là nay Mạc Vân Tô làm sao đều không kịp nổi.

Dương Bằng chỉ cần bắn tiếng, vô luận là ai, muốn tại Thất Tinh Tông bên trong đối phó Bạch Nhạc, chỉ sợ cũng phải suy nghĩ một chút.

Phải biết, Dương Bằng loại này quần áo lụa là, đặc điểm lớn nhất chính là căn bản không với ngươi giảng đạo lý.

Ngươi không cho hắn mặt mũi, hắn liền dám đến tai ngươi không có nửa điểm mặt mũi.

Nếu thật là chọc giận Dương Bằng, náo nổi lên đến, có Tinh Hà lão tổ ở sau lưng, hắn chính là bả sơn môn tháo dỡ, cũng không ai có thể đem hắn thế nào! Chỉ cần hướng Tinh Hà lão tổ cái kia trốn một chút, mặc cho ngươi cửa gì quy giới luật, cũng đều không quản được hắn, đây mới là Dương Bằng có thể ở tông môn bên trong hoành hành lớn nhất ỷ vào vị trí.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 195: Hà Tương Tư mời

Trận này say rượu, Bạch Nhạc rõ ràng có thể cảm giác được, vô luận chính mình đi tới đâu, Thất Tinh Tông đệ tử đều sẽ nhiều một phần tôn trọng, cho dù là có một chút thêm vào yêu cầu, chỉ cần báo ra tên, chẳng mấy chốc sẽ có người giải quyết.

Điều này cũng làm cho Bạch Nhạc càng phát ra nhận thức đến Dương Bằng tại Thất Tinh Tông bên trong lực ảnh hưởng.

Cùng Mạc Vân Tô trận chiến kia, trừ lệnh Bạch Nhạc thanh danh vang dội bên ngoài, lớn nhất thu hoạch liền để cho Bạch Nhạc đối với Thất Tinh Tông những thứ này thiên tài có một cái càng rõ ràng nhận thức.

Lấy Mạc Vân Tô làm thí dụ, nếu như không ở Thất Tinh Tông, đừng nói là vận dụng Côn Ngô Kiếm, vẻn vẹn chỉ bằng Thông Thiên Ma Công, Bạch Nhạc ắt có niềm tin đơn giản đánh tan đối phương.

Phải biết, Bạch Nhạc ma đạo tu vi đã đạt được linh phủ trung kỳ, chỉ cần không phải đối đầu Lý Phù Nam cùng Cổ Hiên loại này chân chính nửa chân đạp đến vào tinh cung cường giả, chỉ bằng Thông Thiên Ma Công cũng đã đủ để san bằng tu vi thượng sai cách.

Có ở không thể thi triển Thông Thiên Ma Công tình huống dưới, đối phó một cái Mạc Vân Tô đều có vẻ gian nan trọng trọng! Trận chiến kia, Bạch Nhạc tuy có vài phần muốn giấu dốt tâm tư, nhưng trên thực tế, trong lòng hắn nhưng cũng rõ ràng, nếu là thật tiếp tục đánh tiếp, hắn cũng đồng dạng thắng không Mạc Vân Tô.

So với việc Thông Thiên Ma Công cường hãn, Linh Tê Kiếm Quyết đã theo không kịp hắn tu vi tăng trưởng.

"Bạch huynh đệ, có ở đây không?"

Ngay tại Bạch Nhạc suy tư thời điểm, một tràng tiếng gõ cửa, kèm theo Hà Tương Tư thanh âm truyền tới.

Nao nao, Bạch Nhạc tiến lên mở cửa phòng, "Hà tiên tử, thật là có chuyện gì?"

"Không có chuyện, liền không thể tới sao?" Khẽ cười một tiếng, Hà Tương Tư tùy ý hỏi ngược lại.

". . ."

"Tốt, không ra trò đùa! Vừa mới nhận được tin tức, Huyết Ảnh Ma Tông người đến, ngay tại chân núi! Ta tiếp tông môn nhiệm vụ, muốn đi tìm hiểu ngọn ngành, ngươi có thể nguyện theo ta đi một chuyến?" Nhìn Bạch Nhạc, Hà Tương Tư nghiêm mặt nói.

Nao nao, mặc dù không biết rõ Hà Tương Tư vì sao lại gọi mình một chỗ, nhưng đối phương tất nhiên mở miệng, lại là về Huyết Ảnh Ma Tông sự tình, về tình về lý Bạch Nhạc đều không có lý do gì cự tuyệt.

"Chỉ cần Hà tiên tử không chê, Bạch Nhạc tự nhiên phụng bồi."

Hiển nhiên rất hài lòng Bạch Nhạc loại này sảng khoái, Hà Tương Tư vừa cười vừa nói, "Sảng khoái! Yên tâm, ta tự nhiên cũng sẽ không để ngươi chịu thiệt, các loại (chờ) hoàn thành lần này tông môn nhiệm vụ, ta lại cho ngươi một cái ngạc nhiên."

Ý niệm trong đầu chuyển động, nghe thế, Bạch Nhạc phản ứng tự nhiên qua đây, cái gọi là để cho mình theo nàng đi một chuyến, thật bất quá chỉ là tìm một cái lấy cớ để trả nhân tình mà thôi.

Rất có thể, lần này tông môn nhiệm vụ khen thưởng, chính là Hà Tương

Tư muốn đưa cho chính mình kinh hỉ.

Suy nghĩ cẩn thận những thứ này, Bạch Nhạc nhất thời nở nụ cười khổ, "Hà tiên tử, ngươi đây là để cho ta xấu hổ vô cùng a."

Mỉm cười, Hà Tương Tư lập tức mở miệng nói, "Đối với ngươi muốn dễ dàng như vậy, nếu như ngươi thực lực bản thân không đủ, ta cũng sẽ không tới tìm ngươi, tông môn nhiệm vụ không có quá dễ dàng, muốn có được, dĩ nhiên là được trả giá thật lớn."

Lại không luận sự thực có phải như vậy hay không, chí ít lời nói này đi ra, liền để Bạch Nhạc tâm lý cảm giác thật thoải mái.

"Hà tiên tử, ngươi cũng không cần giống như Dương huynh gọi cái gì Bạch huynh đệ, ta tuổi còn nhỏ một ít, ngươi gọi ta là tiểu Nhạc liền tốt."

"Tốt, bất quá, tiên tử hai chữ, ngươi cũng đừng nhắc lại mới là." Cười khẽ một chút, Hà Tương Tư gật đầu nói.

"Tốt!"

Khẽ vuốt cằm, không có gì do dự, Bạch Nhạc rất tự nhiên liền đồng ý, mặc dù chỉ là nói mấy câu công phu, có thể giữa hai người khoảng cách, nhưng là rất tự nhiên liền gần hơn không ít.

Hà Tương Tư làm việc rất sắc bén rơi, bên này Bạch Nhạc bằng lòng, liền lập tức dẫn Bạch Nhạc đi xuống chân núi.

"Gì. . . Nghĩ tỷ, Huyết Ảnh Ma Tông người làm sao sẽ đến Thất Tinh Tông tới?" Vốn là muốn gọi Hà tiên tử, chỉ là bị Hà Tương Tư quay đầu liếc liếc mắt, Bạch Nhạc không thể làm gì khác hơn là sửa lời nói.

Bị gọi thành nghĩ tỷ, Hà Tương Tư hiển nhiên thoả mãn rất nhiều, theo miệng đáp, "Chắc cũng là hướng về phía Thất Tinh Tháp đến, những thứ

này ma tu mặc dù không có khả năng thu được truyền thừa, có thể Thất Tinh Tháp bên trong không ít khảo nghiệm, đối với bọn hắn mà nói, cũng có đề thăng tác dụng! Hơn nữa, chỉ sợ cũng mang theo vài phần, ngăn cản ta chính đạo thiên tài thu được truyền thừa tâm tư."

Đạo tiêu Ma trường, căn nguyên như vậy.

Đối với ma tu mà nói, chỉ cần có thể ngăn cản chính đạo thực lực đề thăng, đối bọn hắn mà nói chính là chuyện tốt.

"Tất nhiên biết rõ như vậy, Thất Tinh Tông làm sao lại bằng lòng?" Bạch Nhạc không hiểu hỏi.

"Nếu là ngày trước, đương nhiên sẽ không bằng lòng, nhưng hôm nay. . . Chỉ sợ rất khó nói." Nhắc tới cái này, Hà Tương Tư trong mắt cũng lộ ra vài phần vẻ lo âu, "Huyết Ảnh Ma Quân ma uy ngập trời, chính là Tinh Hà lão tổ cũng phải để hắn vài phần. Bây giờ Huyết Ảnh Ma Tông trùng kiến sơn môn, gắng phải lấy Thanh châu tông môn thân phận đúc kết tiến đến, sợ cũng rất khó ngăn cản."

Nhắc tới Huyết Ảnh Ma Quân, Bạch Nhạc trong đầu liền lần nữa hồi nhớ tới huyết tế Thanh Châu thành đêm hôm đó tình cảnh.

Dạng này ma đạo cự kình mạnh mẽ nhúng tay, sự tình tất nhiên sẽ tùy chi phát sinh biến hóa, đây là không có biện pháp sự tình.

Thế giới này, nói đến, cũng vẫn là lấy quả đấm để nói chuyện.

Hai người trong lúc nói chuyện, liền chạy tới ở dưới chân núi, xa xa, liền chứng kiến Huyết Ảnh Ma Tông người trong tụ tập trụ sở, mặc dù là tạm thời dựng doanh địa, tuy nhiên lại cũng ngũ tạng đầy đủ, nghiễm nhiên là đã sớm chuẩn bị sẵn sàng dáng vẻ.

"Tiểu Nhạc, ngươi theo ta, không nên tùy tiện nói chuyện, ta tới xử lý."

Thấp giọng phân phó một câu, Hà Tương Tư lúc này cất bước hướng về đối phương doanh đi qua.

Cứ việc chỉ có nàng cùng Bạch Nhạc hai người, có thể Hà Tương Tư vẫn như cũ có vẻ cực kỳ tự tin.

Phần này phong tư, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi âm thầm trở nên tán thán.

Đừng xem là ở Thất Tinh Tông chân núi, cho là thật có gan này độc thân đi trước người, chỉ sợ cũng thật không nhiều, dạng này Hà Tương Tư, xác thực không thẹn Thất Tinh Tông thiên kiêu tên.

Hiển nhiên, cho dù là Huyết Ảnh Ma Tông người, cũng hoàn toàn thật không ngờ Hà Tương Tư cùng Bạch Nhạc, cũng dám như vậy ngênh ngang đi tới, doanh địa trước phụ trách tuần thú Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, cũng nhất thời bị sợ vừa nhảy.

"Thất Tinh Tông đệ tử Hà Tương Tư, Linh Tê Kiếm Tông đệ tử Bạch Nhạc, đến đây bái phỏng!"

Đứng ở doanh địa trước đó, Hà Tương Tư thúy thanh mở miệng nói.

Nguyên bản trên thực tế, nàng chỉ cần báo ra tên mình liền tốt, nhưng vì chiếu cố Bạch Nhạc mặt mũi, nhưng là một chỗ báo ra đến, tỏ vẻ cùng nhau tiến thối.

"Ba! Ba!"

Trong chốc lát, trong doanh địa liền nhất thời vang lên một hồi tiếng vỗ tay, dẫn đầu một thanh niên chậm rãi đi tới, "Nghe tiếng đã lâu Hà tiên tử tên, hôm nay gặp mặt, quả nhiên khăn trùm bất nhượng tu mi! Mời!"

Tự tay làm một cái mời thủ thế, phía sau Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử nhất

thời nhường ra một con đường tới.

Còn như Bạch Nhạc, nhưng là trực tiếp đã bị đối phương không nhìn.

Mặt không đổi sắc, Hà Tương Tư thẳng cất bước bước vào doanh địa, phảng phất nơi đây căn bản cũng không phải là Huyết Ảnh Ma Tông địa phương, mà là nhà mình hậu hoa viên đồng dạng.

Theo Hà Tương Tư, Bạch Nhạc thu liễm khí tức, nghiễm nhiên một bộ tiểu tùy tùng dáng vẻ, chỉ là ngầm, nhưng là tỉ mỉ quan sát lấy cảnh vật chung quanh, tinh thần không có nửa điểm thả lỏng.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 196: Mạc Vô Tình

Doanh địa là tạm thời dựng, có vẻ phi thường đơn sơ, đối phương cũng vẻn vẹn chỉ là đem Hà Tương Tư cùng Bạch Nhạc dẫn vào một gian lớn hơn một chút trong lều vải.

Rất nhiều Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử căm thù trong ánh mắt, Hà Tương Tư bình yên ngồi xuống.

Bạch Nhạc vẫn chưa ngồi xuống, mà là lặng yên đứng ở Hà Tương Tư phía sau, quan sát tỉ mỉ xung quanh những người này.

Dẫn đầu người thanh niên kia cũng bất quá hai mươi bốn hai mươi lăm niên kỷ, một bộ hồng y, bên hông buộc lấy một thanh kiếm, nụ cười trên mặt cũng không che giấu được hai đầu lông mày một màn kia lãnh ý, phảng phất chỉ cần thấy được hắn, liền sẽ đánh sinh lòng ra thấy lạnh cả người.

Khí tức thu liễm, Bạch Nhạc cũng rất khó phân biệt ra hắn thực lực chân thật, chỉ là chỉ dựa vào cảm giác mà nói, lại tựa hồ như so Cổ Hiên đáng sợ hơn.

Dạng này cảm giác để cho Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên vừa nhảy.

Người khác không rõ ràng, hắn chính là vô cùng rõ ràng Cổ Hiên thực lực, Lý Phù Nam cường thế như vậy, tại Cổ Hiên trước mặt cũng ăn thiệt thòi nhỏ, thậm chí Bạch Nhạc bản thân, nếu như chỉ bằng Thông Thiên Ma Công, trước đây cũng không phải Cổ Hiên đối thủ.

Tối trọng yếu là, từ chung quanh Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử phản ứng đến xem, liền có thể biết, đối phương thân phận tất nhiên cực kỳ tôn quý.

Bây giờ Huyết Ảnh Ma Tông cũng không phải là trước đây Phá Nam Phi trong tay Huyết Ảnh Ma Tông, gì có thể, đối phương chính là cùng Huyết Ảnh Ma Quân có quan hệ.

Lúc trước Phá Nam Phi gấp gáp như vậy muốn để cho Cổ Hiên mượn huyết tế bước vào Tinh Cung Chi Cảnh, chỉ sợ cũng chính là đánh muốn để cho Cổ Hiên cùng Huyết Ảnh Ma Quân bên người thiên tài tranh phong ý niệm trong đầu.

Bạch Nhạc trong đầu trong nháy mắt chuyển qua vô số ý niệm trong đầu, có thể hiển nhiên, đối phương tâm tư nhưng là hoàn toàn không có đặt ở trên người hắn.

Thanh niên kia mỉm cười nhìn về phía Hà Tương Tư nói rằng, "Quên giới thiệu tự ta, Hà tiên tử, tại hạ Mạc Vô Tình, sư phó. . . Huyết Ảnh Ma Quân!"

Một câu nói này, dù cho là Hà Tương Tư cũng không khỏi hơi hơi biến sắc.

Huyết Ảnh Ma Quân, tên này mang đến lực uy hiếp, thực sự quá lớn, nếu tại Thất Tinh Tông thì tương đương với là Tinh Hà lão tổ đệ tử, trong thế hệ này, thân phận có thể cùng đối phương so sánh, chỉ sợ cũng chỉ có Dương Bằng.

"Mạc huynh lời này, sợ là tự dát vàng lên mặt mình a? Huyết Ảnh Ma Quân bực nào nhân vật, nếu là thật có truyền nhân, há lại ngăn Linh Phủ Chi Cảnh! Theo ta thấy, Mạc huynh tối đa cũng bất quá coi là một ký danh đệ tử a." Đứng ở Hà Tương Tư phía sau, Bạch Nhạc đột nhiên lạnh lùng mở miệng nói.

Mặc dù một mực không nói chuyện, có thể trên trận bầu không khí lại một mực bị Bạch Nhạc để ở trong mắt, Hà Tương Tư độc thân mà đến, bản thân liền có vẻ hơi thế yếu, nếu như lại bởi vì đối phương thân phận,

khí thế bị đoạt, khả năng liền căn bản không cách nào đàm luận.

Là lấy, Bạch Nhạc không đợi Hà Tương Tư làm ra phản ứng, liền trực tiếp mở miệng, chèn ép đối phương.

Một câu nói này, cũng trong nháy mắt để cho Hà Tương Tư tỉnh táo lại.

Tất nhiên tới nơi này, đối phương là thân phận gì căn bản cũng không trọng yếu, dù là thực sự là Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, cũng không thể thua khí thế, nghĩ vậy, Hà Tương Tư trong lòng đối với Bạch Nhạc cũng không khỏi nhiều mấy phần vẻ cảm kích.

Mặc dù thực lực cùng thiên phú cũng không tệ, có thể Hà Tương Tư kinh nghiệm lại cuối cùng có chút thiếu, bất tri bất giác liền sẽ rơi vào đối phương trong bẫy rập.

Lông mày nhíu lại, Mạc Vô Tình ánh mắt lúc này mới lần đầu tiên rơi vào Bạch Nhạc trên người, trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, lạnh lùng nói, "Ta từ lúc Hà tiên tử nói chuyện, ngươi thì tính là cái gì, cũng dám cắm miệng?"

Một tay theo kiếm, Bạch Nhạc chậm rãi về phía trước đạp một bước, nhàn nhạt mở miệng nói, "Ngươi lại tính là thứ gì, dám cùng ta nói như vậy?"

Bước này ở giữa, Bạch Nhạc trên người đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố kiếm ý, sắc bén không thể đỡ.

Đối mặt Mạc Vô Tình khiêu khích, không có nửa phần lùi bước, mà là trực tiếp lấy loại này đối chọi gay gắt tư thế đối kháng.

Trong nháy mắt, Mạc Vô Tình trên người đột nhiên lộ ra một cổ sát khí, trực tiếp khóa kín Bạch Nhạc.

"Mạc Vô Tình, ta cùng với Bạch Nhạc đại biểu Thanh châu chính đạo tông môn mà đến, ngươi là muốn lần nữa bốc lên chiến tranh sao?" Đột nhiên đứng lên, ngăn ở Bạch Nhạc trước người, Hà Tương Tư lạnh lùng mở miệng chất vấn.

Thanh châu tông môn cùng Huyết Ảnh Ma Tông đình chiến, là Tinh Hà lão tổ cùng Huyết Ảnh Ma Quân đạt thành, phía dưới người, vô luận là ai, tự nhiên đều không dám tùy tiện đánh vỡ cân bằng.

Nếu không như vậy, Hà Tương Tư không dám tùy tiện đặt mình vào nguy hiểm.

"Bạch Nhạc, hắc! Ta nghe qua tên ngươi, chúng ta sau này, tự có tính sổ thời điểm." Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Mạc Vô Tình lạnh lùng mở miệng nói.

Mặc dù từ Bạch Nhạc vừa tiến đến đến bây giờ, Mạc Vô Tình tựa hồ cho tới bây giờ cũng không có nhìn qua Bạch Nhạc liếc mắt, nhưng trên thực tế, trước đây gây ra lớn như vậy động tĩnh, Mạc Vô Tình lại làm sao có thể không biết Bạch Nhạc tên.

Chỉ là Mạc Vô Tình cũng không nghĩ đến, Bạch Nhạc vậy mà dám lớn lối như vậy.

Nếu không phải cố kỵ Hà Tương Tư, nếu không phải nơi này chính là Thất Tinh Tông chân núi, Mạc Vô Tình tại chỗ giết Bạch Nhạc tâm đều có.

"Huyết Ảnh Ma Tông cùng ta vốn là có huyết hải thâm cừu, ngươi không tìm đến ta, ta cũng tự sẽ tìm ngươi Huyết Ảnh Ma Tông tính bút trướng này! Trở về nói cho Phá Nam Phi, rửa cái cổ chờ lấy, luôn có một ngày, ta sẽ tự tay lấy tính mệnh của hắn." Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Bạch Nhạc lạnh lùng hồi đánh nói.

Phá Nam Phi chết, bây giờ cũng giới hạn tại số ít mấy người biết, Huyết Ảnh Ma Tông bên kia, cho dù là Huyết Ảnh Ma Quân chỉ sợ cũng còn không dám xác định! Loại tình huống này, Bạch Nhạc công khai biểu thị muốn cùng Phá Nam Phi tính sổ, tự nhiên cũng có phủi sạch quan hệ ý tứ.

Đương nhiên, trừ cái đó ra, cũng là đang cùng Mạc Vô Tình cùng với những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử thị uy, ta ngay cả Phá Nam Phi còn không sợ, chẳng lẽ sẽ còn sợ các ngươi những người này uy hiếp hay sao?

"Chỉ bằng ngươi sao?" Cười lạnh một tiếng, Mạc Vô Tình nhưng cũng không tiếp tục để ý hắn, chuyển hướng Hà Tương Tư đạo, "Hà tiên tử, chúng ta cũng không nhất định đi vòng vèo, ta Huyết Ảnh Ma Tông bây giờ đã trùng kiến sơn môn, dĩ nhiên chính là Thanh châu tông môn một trong, lần này Thất Tinh Tháp mở ra, ta Huyết Ảnh Ma Tông muốn năm mươi danh ngạch!"

"Không có khả năng!" Không hề nghĩ ngợi, Hà Tương Tư trực tiếp cự tuyệt nói, "Thất Tinh Tháp là ta Thất Tinh Tông nội bộ chuyện, cùng Thanh châu tông môn không quan hệ! Ngươi Huyết Ảnh Ma Tông người, tới nơi này, đã có thể coi là đối bổn tông khiêu khích, đừng có sai lầm!"

Nghe được Hà Tương Tư hồi đáp, Mạc Vô Tình nhưng là đột nhiên cười rộ lên, "Hà tiên tử, ngươi sợ là quá đề cao chính ngươi! Ta chỉ là nói ra điều kiện, có đáp ứng hay không, sợ là còn chưa tới phiên ngươi quyết định."

Những lời này nói lạnh khốc, nhưng lại không thể nghi ngờ là tình hình thực tế.

Hà Tương Tư nhận được tông môn nhiệm vụ, bản thân liền là tới cùng Huyết Ảnh Ma Tông đàm phán, biết rõ ràng đối phương yêu cầu cùng

với người đến mánh khóe, vẫn chưa cho Hà Tương Tư tự ý quyết định quyền lực.

Bởi vì Bạch Nhạc, Mạc Vô Tình tính nhẫn nại cũng đồng dạng đã mài tận, lại đối mặt Hà Tương Tư thời điểm, tự nhiên cũng liền không có nửa điểm khách khí.

Trong lòng cảm giác nặng nề, Hà Tương Tư lạnh lùng hỏi ngược lại, "Nói như vậy, ngươi liền có thể đại biểu Huyết Ảnh Ma Tông thái độ?"

"Đương nhiên. . . Không thể!" Nhìn Hà Tương Tư, Mạc Vô Tình sắc mặt chuyển lạnh, nhàn nhạt mở miệng nói, "Ngươi ta thật đều đại biểu không tông môn, tối đa bất quá xem như là một cái truyền lời mà thôi! Bất quá, ngươi nói, nếu là ta trói ngươi, để cho Thất Tinh Tông tới chuộc người, có thể hay không có thể muốn nhiều hơn mấy cái danh ngạch?"

Thoại âm rơi xuống đồng thời, Mạc Vô Tình trên người đã lộ ra lau một cái nồng nặc sát khí.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 197: Tuyệt vọng

Chính như Hà Tương Tư nói, vô luận là nàng vẫn là Mạc Vô Tình, trên thực tế đều không thể đại biểu mỗi người tông môn làm ra cuối cùng quyết đoán.

Thật là, làm một ít mờ ám nhưng là không thành vấn đề.

Giả sử thật bả Hà Tương Tư chế trụ, dùng cái này tới cùng Thất Tinh Tông bàn điều kiện, xác thực có thể tăng một ít lợi thế, dù sao, Hà Tương Tư bản thân liền là Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử, hơn nữa vô luận thiên phú hay là tại bên trong tông địa vị, đều vượt qua xa bình thường đệ tử có thể so sánh với.

"Đang muốn lĩnh giáo Huyết Ảnh Ma Quân đệ tử cao chiêu." Nhíu mày, Hà Tương Tư không có nửa điểm ý lùi bước, lạnh lùng mở miệng nói.

Rất nhiều thứ thật đều là quy tắc ngầm, không cần đặt tới trên bàn nhậu tới.

Bây giờ dưới cục diện, Mạc Vô Tình muốn lưu lại Hà Tương Tư có thể, nhưng nhất định phải là hắn dựa vào thực lực của chính mình bắt giữ đối phương mới được, nếu là lấy đa số thắng, chính là khiêu khích Thất Tinh Tông.

Trên thực tế, ở một mức độ rất lớn, song phương bản thân cũng đã cam chịu đệ tử ở giữa có một trận giao phong tới quyết định đàm phán hướng đi.

Thất Tinh Tông tuyên bố cái này tông môn nhiệm vụ, cũng tuyệt đối không phải để cho ai mới đi cái đi ngang qua sân khấu là có thể đơn giản hoàn thành.

Có thể nói, từ Hà Tương Tư đón lấy nhiệm vụ này thời điểm, liền lòng biết rõ là muốn tới cùng Huyết Ảnh Ma Tông cao thủ làm quá một trận.

Kể từ đó, nghe được Mạc Vô Tình, tự nhiên không có gì ngoài ý muốn, trực tiếp liền đáp ứng.

"Ha ha, đúng hợp ý ta! Hà tiên tử nếu như thua, cũng không nên khóc nhè mới tốt."

Trong lời nói, Mạc Vô Tình tràn đầy trêu tức chi ý, phảng phất Hà Tương Tư bất quá chỉ là một cái không biết tự lượng sức mình tiểu cô nương.

Đương nhiên, bởi vậy cũng có thể nhìn ra Mạc Vô Tình cái kia tuyệt đối tự tin.

Thân là Huyết Ảnh Ma Quân đệ tử, dù là chỉ là một cái ký danh đệ tử, cũng có tuyệt đối thiên phú cường đại cùng thực lực!

Chỉ cần bước ra Tinh Cung Cảnh bước này, hắn liền rất có thể sẽ bị Huyết Ảnh Ma Quân chân chính thu làm môn hạ, truyền thụ chân chính Thần Thông Pháp Môn, nhất phi trùng thiên.

Đừng nói là Thất Tinh Tông, phóng nhãn toàn bộ Thanh châu, có thể được Mạc Vô Tình nhìn vào mắt, sợ rằng cũng chỉ chỉ có một cái Lý Phù Nam mà thôi.

"Dong dài!"

Trong mắt lóe lên một tia vẻ không kiên nhẫn, Hà Tương Tư cổ tay khẽ đảo, trong lòng bàn tay đột nhiên xuất hiện một đạo hỏa lăng, trong nháy mắt, phảng phất toàn bộ trong lều nhiệt độ đều tùy theo đề thăng rất nhiều.

Chân mày hơi hơi vừa nhảy, trên thực tế, Bạch Nhạc cũng đồng dạng là lần đầu tiên nhìn thấy Hà Tương Tư xuất thủ.

Mạc Vân Tô Loạn Ly Tiên hắn là được chứng kiến, một khi đem toàn bộ thực lực thi triển ra, tuyệt đối là một đối thủ khó dây dưa.

Hà Tương Tư có thể lệnh Mạc Vân Tô thúc thủ vô sách, thực lực tự nhiên cũng sẽ không kém.

Bây giờ mới vừa ra tay, liền để cho Bạch Nhạc có một loại kinh diễm cảm giác.

Hà Tương Tư trong tay hỏa lăng, cũng không phải cái gì bảo vật, mà là nàng lấy bản thân linh lực thi triển ra đạo pháp.

Từ Bạch Nhạc tu hành đến bây giờ, trên thực tế, hắn gặp qua tu hành đạo pháp người, bản thân cũng rất ít, Lý Phù Nam tính một cái, bây giờ Hà Tương Tư là cái thứ hai.

Cứ như vậy đổi ý một cái thời gian, Hà Tương Tư cũng đã dẫn đầu đoạt công, lấy linh lực lôi ra một đầu dài đạt đến hơn hai thước hỏa lăng, trực tiếp hướng về Mạc Vô Tình dây dưa đi qua.

"Coong!"

Cơ hồ là đồng thời, Mạc Vô Tình rung cổ tay, bên hông buộc lấy trường kiếm chợt tới tay, hóa thành một xóa sạch huyết quang, chính diện hướng về hỏa lăng chém tới.

Vẻn vẹn chỉ là cái này giơ tay lên một kiếm, liền lệnh Bạch Nhạc con ngươi chợt co rụt lại.

Một kiếm này lộ ra trong kiếm ý, tràn ngập cái này một cổ Sát Lục Chi

Ý, phảng phất một kiếm chém ra, liền có núi thây biển máu đập vào mặt.

Oanh!

Trong nháy mắt, Hà Tương Tư hất ra hỏa lăng, liền bị một kiếm này chặt đứt, hỏa diễm lắp bắp mà ra, chợt châm lửa trướng bồng.

Cũng may ở đây cũng toàn bộ đều là tu hành giả, rất nhẹ nhàng liền nhảy ra trướng bồng.

Hỏa lăng bị chém đứt, Hà Tương Tư vẫn như cũ không có sợ hãi chút nào, thậm chí có thể nói, bản thân này liền nằm trong dự liệu của hắn.

Hỏa lăng bản thân thì không phải là bình thường vũ khí, mà là hỏa linh lực, chỉ cần nàng linh lực không dứt, trong nháy mắt là có thể khôi phục lại, hơn nữa hỏa diễm lắp bắp đi ra ngoài, đem trướng bồng đốt, bốc cháy lên liệt diễm đồng dạng có thể vì nàng sử dụng, tăng thêm vài phần uy thế.

Trong chốc lát, toàn bộ trướng bồng bị triệt để châm lửa, hóa thành một cái biển lửa, có thể hai người lại ai cũng không có nhảy ra ý tứ, ở nơi này một cái biển lửa bên trong giao thủ.

Những ngọn lửa này, tại Hà Tương Tư trong tay, liền giống như là bị thuần hóa sủng vật, như cánh tay ép buộc.

Cho dù là Bạch Nhạc, nhìn dạng này uy thế, trong lòng cũng trở nên tán thán không thôi.

So với việc bình thường thủ đoạn, đạo pháp đối với linh lực khống chế càng nhẫn nhụi, hơn nữa càng linh hoạt, tựa hồ cũng càng khó đối phó.

Đương nhiên, tu hành đạo pháp tạo thành bản thân thân thể yếu đuối, nhưng là nhược điểm trí mạng.

Nếu như gặp phải không bằng đối thủ mình, tự nhiên dễ dàng hơn đạt được nghiền ép hiệu quả, nhưng nếu là thực lực xấp xỉ, khả năng liền nguy hiểm nhiều.

Đạo lý rất đơn giản, đối phương có thể sai lầm, chịu hai ngươi hạ công kích, cũng bất quá là chịu một ít tổn thương, chỉ khi nào ngươi bị đối phương nắm lấy cơ hội thiếp thân qua đây, cũng rất khả năng bị một kích chí mạng.

Lấy Hà Tương Tư làm thí dụ, nếu như Bạch Nhạc cùng với giao thủ, toàn lực làm tình huống dưới, dựa vào Thông Thiên Ma Thể cường hãn, thậm chí có thể ngạnh kháng đối phương công kích, lấy thụ thương làm giá, mạnh mẽ lấn người, một kiếm trí mạng!

Đương nhiên, trên đời này, có thể tại Linh Phủ Cảnh liền làm đến ngạnh kháng loại công kích này thối thể chi thuật, chỉ sợ cũng là phượng mao lân giác, chí ít trừ Thông Thiên Ma Thể bên ngoài, Bạch Nhạc căn bản không biết hắn bất kỳ công pháp nào có thể làm được điểm này.

Mạc Vô Tình mặc dù lợi hại, có thể hiển nhiên cũng không làm được đến mức này.

Kể từ đó, chiến cuộc liền rất dễ dàng rơi vào trong giằng co, Hà Tương Tư công không phá được đối phương phòng ngự, nhưng đồng dạng, Mạc Vô Tình cũng không cách nào mạnh mẽ đột phá hỏa lăng vướng víu gần kề Hà Tương Tư.

Chỉ dựa vào một trận chiến này, liền đủ có thể nhìn ra Hà Tương Tư lợi hại, Thất Tinh Tông đệ tử bên trong, đủ để xếp vào trước mười thực lực, có thể tuyệt đối không phải làm chê cười mà nói.

Chỉ là. . . Mạc Vô Tình chỉ sợ cũng sẽ không đơn giản như vậy a.

Chí ít, lấy Mạc Vô Tình bây giờ phát huy ra thực lực mà nói, sợ là còn xa không xứng với Huyết Ảnh Ma Quân đệ tử cái thân phận này.

Dạng này thực lực, vô luận là Lý Phù Nam vẫn là Cổ Hiên đều tuyệt đối có thể đánh thắng.

Ngay tại Bạch Nhạc vừa nghĩ, Mạc Vô Tình mang theo vài phần khinh miệt thanh âm lần nữa tại trong biển lửa vang lên, "Hà tiên tử, nếu là ngươi tài năng chỉ có thế, hôm nay sợ là hồi không đi! Ngoan ngoãn lưu lại cho ta a!"

Vừa nói, trong biển lửa chợt nổi lên một hồi huyết sắc gió xoáy, Mạc Vô Tình cả người phảng phất chợt hóa thành cái này huyết sắc gió xoáy một bộ phận, hung hãn thổi tan liệt diễm, hướng về Hà Tương Tư cuốn qua đi.

Gió xoáy này, cũng không phải là đơn thuần ma khí, mà là xen lẫn kiếm khí cùng kiếm ý khủng bố một kích.

Tại đây trong một kích, Hà Tương Tư thậm chí cảm thụ được một chủng loại giống như tinh cung lực lượng, đó là một loại tuyệt đối nghiền ép! Vô luận là xung quanh biển lửa, vẫn là trong tay nàng hỏa lăng đối mặt một kiếm này, đều không thể đưa đến bất cứ tác dụng gì, có thể nói là dễ dàng sụp đổ!

Giờ khắc này Hà Tương Tư, mới là chân chính thốt nhiên biến sắc.

Trước khi tới nàng liền nghĩ qua chuyến này chỉ sợ sẽ không quá dễ dàng, thật là tự nghĩ, Huyết Ảnh Ma Tông bên trong, nàng chân chính kiêng kỵ cũng cũng chỉ có một cái Cổ Hiên, nghe đồn Cổ Hiên cùng Phá Nam Phi một chỗ bế quan, đã lâu không gặp, lúc này mới dám đón lấy nhiệm vụ.

Có thể lại không nghĩ rằng, đối phương thực lực, vậy mà không chút nào

tại Cổ Hiên phía dưới! Đối mặt dạng này đối thủ, nàng căn bản cũng không có bất kỳ phần thắng nào đáng nói.

Đối mặt một kiếm như vậy, lưu cho nàng chỉ có tuyệt vọng!

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 198: Ta có thể chưa bại

"Vù vù!"

Kiếm phong run rẩy, phảng phất trong nháy mắt xuyên việt hư không, trực tiếp xuất hiện tại Hà Tương Tư trước người.

Cuốn tới gió xoáy, đột nhiên bị kiềm hãm, dĩ nhiên cũng làm cứng như thế miễn cưỡng bị một kiếm điểm vỡ, hóa thành điểm một cái huyết sắc, lau Hà Tương Tư thân thể tiêu tán.

Trong gió lốc, hai thanh kiếm mũi kiếm tương để, giống như là cố ý phối hợp đi ra tạp kỹ.

Oanh!

Trong nháy mắt va chạm, Bạch Nhạc cả người nhất thời bay ngược mà ra, chỉ là thối lui lúc, Bạch Nhạc lại tiện tay ôm lấy Hà Tương Tư, hai người đồng thời bị cái này nhất kích chi lực đánh bay, trên không trung trượt hơn mười mét lúc này mới trong vắt xóa đi dư lực.

"Phốc!"

Phun ra một ngụm máu, nhiễm hồng trước ngực bạch y, cho tới giờ khắc này, Hà Tương Tư phảng phất mới đột nhiên thức tỉnh.

"Tiểu Nhạc!"

Nguyên bổn đã tới gần tuyệt cảnh, hầu như đã nhắm mắt lại chờ chết, nhưng lại làm sao cũng không nghĩ ra, ngay tại kiếm phong tức thể trong nháy mắt, Bạch Nhạc chợt bạo khởi, ngạnh sinh sinh giúp nàng ngăn lại một kiếm này.

Đây hết thảy đều phát sinh thực sự quá nhanh, nhanh đến, cho dù là ở đây Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử đều không tới kịp phản ứng kịp.

"Thật là tinh diệu một kiếm, ngược lại là ta coi khinh ngươi."

Lẳng lặng nhìn Bạch Nhạc cùng Hà Tương Tư, Mạc Vô Tình hơi hơi nhíu mày, nhàn nhạt mở miệng nói.

Đối mặt một kiếm như vậy, hắn đồng dạng không tiếc tán thưởng từ, cũng không phải thật nhiều thưởng thức Bạch Nhạc, mà là đối với tự có cường đại hơn tự tin.

Bạch Nhạc có thể tiếp được một kiếm này, cũng không phải là bởi vì Bạch Nhạc thật sở hữu cùng hắn chống lại thực lực, mà là rất nhiều vừa khớp kiếm ra tới.

Đầu tiên, Hà Tương Tư mặc dù bại, có thể tưởng tượng chặn đánh vỡ Hà Tương Tư đạo pháp, cũng không ung dung, cuối cùng đột phá đạo thuật phong tỏa thời điểm, một kiếm này lực lượng, cũng đã chỉ còn lại có bảy phần.

Hơn nữa, đối với Mạc Vô Tình mà nói, hắn cũng không muốn giết Hà Tương Tư, đối với hắn mà nói, bắt giữ Hà Tương Tư coi như lợi thế cùng Thất Tinh Tông đàm phán mới là một trận chiến này ý nghĩa. Kể từ đó, đột phá Hà Tương Tư phòng ngự thời điểm, Mạc Vô Tình lại thu ba phần lực đạo.

Cũng chính là ở loại tình huống này xuống, mới bị Bạch Nhạc nắm lấy cơ hội, một kiếm phá đi huyết sắc gió xoáy.

Linh Tê Kiếm Quyết mặc dù tinh diệu, có thể Bạch Nhạc bản thân có khả năng phát huy thực lực, lại dù sao chỉ có linh phủ sơ kỳ, nếu là thật đối mặt Mạc Vô Tình một kích toàn lực, căn bản cũng không có sống sót

khả năng.

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên, Mạc Vô Tình đối với Bạch Nhạc mặc dù có vài phần thưởng thức, cũng không nửa phần kiêng kỵ.

"Bạch tiểu tử, đây là ta cùng Hà tiên tử chiến đấu, ngươi ngang ngược nhúng tay, là lấn ta Huyết Ảnh Ma Tông không người sao?"

Nghe nói như thế, xung quanh Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, cũng nhất thời có người đứng ra, ẩn nhiên đem Bạch Nhạc vây lại, rất có một lời không hợp liền quần khởi công chi ý tứ.

"Bạch Nhạc, đi! Không cần quản ta, đem tin tức truyền hồi tông môn." Trong lòng có chút khẩn trương, Hà Tương Tư nhất thời bắt lại Bạch Nhạc cánh tay, hạ giọng phân phó nói.

Tới mức này, nàng đã không ôm hy vọng có thể bình yên thoát thân, duy nhất trông cậy vào chính là đem Bạch Nhạc hái đi ra ngoài, như vậy ít nhất có thể bảo vệ Bạch Nhạc an toàn, hơn nữa cũng sắp Mạc Vô Tình tin tức truyền hồi tông môn, nhắc nhở hắn còn nhỏ tâm đối phương.

"Tư tỷ, ta cũng không có bỏ xuống nữ nhân một mình chạy trốn thói quen." Lắc đầu, Bạch Nhạc trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, "Muốn đi, chúng ta liền cùng đi."

Một câu nói này nhất thời để cho Hà Tương Tư trong lòng đột nhiên run lên, chỉ là sau một khắc liền lại mọc lên lau một cái hoảng loạn chi sắc, còn muốn lúc nói chuyện, Bạch Nhạc cũng đã đẩy ra nàng, lửng thững ngăn ở trước người của nàng.

"Mạc huynh, không phải ta lấn Huyết Ảnh Ma Tông không người, mà là ngươi lấn ta thanh danh không hiển hách a." Nhún nhún vai, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Lần này, vốn là ta hai người đến đây, nếu bàn về thắng bại, tự nhiên cũng nên là hai người chúng ta một chỗ gánh chịu!

Vừa mới trận chiến kia, ra sao sư tỷ bại không giả. . . Ta có thể chưa bại!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái lợi hại chi sắc, ngạo nghễ mở miệng nói, "Ngươi đã cùng Hà sư tỷ đã giao thủ, coi như ngươi thắng một ván! Hiện tại đến ta, người nào đến chiến?"

Một kiếm đưa ngang ngực, Bạch Nhạc cả người lộ ra lau một cái bễ nghễ thiên hạ khí thế, cứ việc trước ngực bạch y đã bị tiên huyết nhiễm hồng, có thể cái kia phần khí thế lại như cũ làm lòng người gãy.

Trong nháy mắt, Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử đoàn người nhất thời cổ võ.

Bị Bạch Nhạc khinh thị như vậy, cái này một hơi thở, cho dù ai cũng nhẫn không dưới, trong chốc lát, liền có người quen tranh tiên mở miệng xin đánh.

Cũng không đợi Mạc Vô Tình mở miệng, Bạch Nhạc trực tiếp tự nói đạo, "Tùy vào các ngươi xa luân chiến, hôm nay nếu có một người có thể thắng ta, ta liền đem mệnh ở lại chỗ này thì thế nào?"

Những lời này, Bạch Nhạc nói ngạo khí mười phần, phảng phất xung quanh cái này vô số Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, tất cả đều bị hắn như không có gì.

Nhìn bề ngoài đến, tựa hồ Bạch Nhạc là cuồng không có biên, nhưng trên thực tế, nghe nói như thế, Mạc Vô Tình nhưng là chân mày đột nhiên vừa nhảy.

Bạch Nhạc lời này nghe xinh đẹp, nhưng trên thực tế, nhưng là tại lấy phương thức này, ngạnh sinh sinh đưa hắn bài trừ bên ngoài.

Đầu tiên là tự nhận, Hà Tương Tư cùng hắn trận chiến kia bại, chính là là

ám chỉ, ngươi Mạc Vô Tình đã thắng, tự nhiên không có liên tục xuất thủ đạo lý.

Ngay sau đó, lại mở miệng làm tức giận hơn Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, chính là đang chọn động đến hắn người chiến ý.

Bây giờ lại buông xuống hào ngôn, mặc dù xa luân chiến cũng vẫn như cũ không sợ.

Ở loại tình huống này xuống, Mạc Vô Tình nếu như kiên trì nữa tự mình động thủ, chẳng phải là tự nhận Huyết Ảnh Ma Tông không người, trừ hắn bên ngoài, lại không ai có thể chịu được đánh một trận sao?

Phải biết, Bạch Nhạc cũng không phải cái gì linh phủ đỉnh phong cao thủ, bất quá vẻn vẹn linh phủ sơ kỳ mà thôi.

Trước không nói thật muốn làm như vậy, hội dẫn phát nhiều ít Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử bất mãn! Phải biết, bây giờ một trận chiến này, là bị coi là Huyết Ảnh Ma Tông cùng Thất Tinh Tông đàm phán Thất Tinh Tháp danh ngạch lợi thế.

Nếu là thật làm như vậy, cho dù là giết chết Bạch Nhạc, bắt Hà Tương Tư thì có ích lợi gì?

Thất Tinh Tông đại khái có thể tới một câu, tất nhiên Huyết Ảnh Ma Tông chỉ có ngươi Mạc Vô Tình một người có thể chiến, vậy liền tiễn ngươi một cái danh ngạch tốt! Đến lúc đó, một mình hắn, chính là cho hắn danh ngạch, hắn còn dám bước vào Thất Tinh Tháp sao?

Vô cùng đơn giản nói mấy câu, liền đem Mạc Vô Tình bức đến một cái lại không có cách nào khác xuất thủ hoàn cảnh bên trên, phần này tâm cơ cùng thủ đoạn, thì như thế nào có thể làm cho hắn không kiêng kỵ.

Tối trọng yếu là, cho dù là hắn không xuất thủ, người khác chẳng lẽ thật

đúng là có thể xa luân chiến hay sao? Huyết Ảnh Ma Tông mặt còn muốn hay không?

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, thật sâu liếc mắt nhìn, Mạc Vô Tình lạnh lùng nói, "Tốt một tấm như kiếm lợi miệng, chỉ mong trong tay ngươi kiếm, cũng có thể như vậy sắc bén mới tốt."

"Kiếm có bén hay không, thử qua tự nhiên rõ ràng! Làm sao, chẳng lẽ Huyết Ảnh Ma Tông không người, Mạc huynh dự định lại xuất thủ một lần sao? Tới tới tới, ta lĩnh giáo Mạc huynh cao chiêu là được." Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Bạch Nhạc khinh thường mở miệng nói.

Chiêu thức ấy Lấy tiến làm lùi càng là chơi xinh đẹp! đều nói tới mức này, Huyết Ảnh Ma Tông là nhiều lắm không biết xấu hổ, mới có thể để cho Mạc Vô Tình tiếp tục xuất thủ?

Chẳng lẽ thật muốn thừa nhận Huyết Ảnh Ma Tông không người hay sao?

Rất nhiều chuyện, trước đây Huyết Ảnh Ma Tông ẩn núp trong bóng tối thời điểm có thể làm, có thể tất nhiên nhảy đến trên mặt nổi, tựu vô pháp làm, cái này chính là nhất định phải phải trả giá thật lớn.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 199: Ngu kiếm chấn tứ phương

"Ngươi thì tính là cái gì, cũng xứng để cho Mạc sư huynh xuất thủ!"

Bạch Nhạc đối với Mạc Vô Tình trào phúng rốt cục chọc giận Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, nhất thời liền có một cái như tháp sắt hán tử đứng ra, râu tóc đều dựng, chỉ vào Bạch Nhạc mắng.

Khóe mắt liếc qua đảo qua liền có thể nhìn ra, đối phương là đem luyện thể đường đi đến mức tận cùng, cho dù là Thu Hoằng Kiếm, đối phương chỉ sợ cũng dám dùng thân thể ngạnh kháng.

Dạng này đối thủ, có thể không phải rất mạnh, nhưng lại tất nhiên mười phần khó chơi.

Nói đơn giản, hắn muốn thắng Bạch Nhạc không dễ dàng, có thể Bạch Nhạc muốn thắng hắn lại khả năng càng khó.

"Đã như vậy, xin mời Diêm sư đệ giáo huấn một chút bực này cuồng đồ đi." Gật đầu, Mạc Vô Tình trực tiếp liền đồng ý cái này nhân loại chọn.

"Bạch tiểu tử, nhớ kỹ, ta là Phi. . ."

Đối phương mới tại báo danh, lại trực tiếp bị Bạch Nhạc không chút khách khí cắt đứt.

"Miêu cẩu, cũng không cần báo danh, ta trí nhớ không tốt, không nhớ được."

". . ."

Một câu nói này vừa ra, đừng nói là đối phương, coi như là Hà Tương Tư cũng không khỏi một hồi đau đầu. Bạch Nhạc cái này gia hỏa, là bả đối phương vào chỗ chết đắc tội a, cái này cũng không khỏi quá kiêu ngạo chút.

"A a a!"

Trong miệng phát sinh gầm lên giận dữ, cái kia như tháp sắt hán tử chợt như là như đạn pháo, hung hăng hướng về Bạch Nhạc đụng tới.

Chỉ là một cái như vậy xông tới động tác, liền để cho Hà Tương Tư chân mày đột nhiên vừa nhảy.

Đối phương hầu như liền ma khí cũng không có đụng tới, liền đơn thuần là sức mạnh thân thể, cũng đã đủ có thể Khai Sơn Liệt Thạch, một cái đụng này nếu như đụng thật, bằng Bạch Nhạc linh phủ sơ kỳ thực lực, chỉ sợ trực tiếp có thể bị đụng chết.

"Coong!"

Kiếm phong phát sinh một tiếng thanh minh, Bạch Nhạc kiếm phát sau mà đến trước, tinh chuẩn có một chút đối phương trên người phía trên.

Nhưng mà, ngày xưa chém sắt như chém bùn Thu Hoằng Kiếm rơi vào đối phương trên người, nhưng ngay cả làn da đều không có thể đâm rách, thân kiếm tại cường đại dưới áp lực chợt uốn lượn, phảng phất thật muốn cứng như thế đụng đi, đoạn ngược lại sẽ là Thu Hoằng Kiếm đồng dạng.

"Tốt!"

Trong nháy mắt, Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử bên trong chợt bộc phát ra một hồi tiếng hoan hô.

Thật sự là Bạch Nhạc vừa mới quá kiêu ngạo, trực tiếp kích khởi những người này cùng chung mối thù chi tâm.

Ở mảnh này trong tiếng hoan hô, Hà Tương Tư không khỏi có chút lo lắng, nhưng lại cũng thúc thủ vô sách.

Nguyên bản nàng chỉ là muốn mang Bạch Nhạc tới đi cái đi ngang qua sân khấu, tất cả mọi chuyện từ nàng để giải quyết, có thể lại không nghĩ rằng, Huyết Ảnh Ma Tông cường hãn viễn siêu tử nàng dự liệu, nếu không phải Bạch Nhạc xuất thủ, nàng bây giờ sợ là sớm đã bị Mạc Vô Tình bắt giữ.

Sinh tử thời khắc, Bạch Nhạc chẳng những không có nửa điểm lùi bước, ngược lại chủ động đem trách nhiệm nắm vào hắn trên người mình.

Vô luận Bạch Nhạc biểu hiện có nhiều cuồng vọng, có thể Hà Tương Tư tâm đều biết, Bạch Nhạc là vì cứu nàng mới liều mạng như vậy. Nàng không là không tin Bạch Nhạc thực lực, chỉ là, Bạch Nhạc tu vi dù sao còn thấp, mà đối phương cái này một thân Hoành Luyện Công Phu, phảng phất căn bản là vì khắc chế Bạch Nhạc mà tồn tại.

Dù cho là Mạc Vô Tình, giờ khắc này khóe miệng cũng đầy là khinh miệt, tựa hồ đã tiên đoán được kết cục đồng dạng.

Chỉ có Bạch Nhạc bản thân, không giận không vui, thậm chí ngay cả biểu tình cũng không có chút nào biến hóa.

Từ đối phương xuất thủ thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã đoán được kết quả này, căn bản không có bất kỳ kinh hoảng nào, mượn lấy kiếm phong uốn lượn phản xung chi lực, cả người như một con nhẹ yến nhanh nhẹn bay lên, dễ dàng liền đem một cái đụng này lực đạo hóa giải sạch sẽ.

So với việc người khác, Bạch Nhạc ngược lại đối loại này Hoành Luyện Công Phu nhất khinh thường.

Cũng là thối thể thủ đoạn, nhưng loại này ngốc nghếch pháp môn, làm sao có thể cùng Thông Thiên Ma Thể đánh đồng? Nếu không phải cố kỵ thân phận, cho dù là thật cùng đối phương cứng đối cứng đụng nhau, Bạch Nhạc cũng có lòng tin chiến thắng.

Huống chi, không giống với Thông Thiên Ma Thể, đối phương loại thủ đoạn này, nhất là cồng kềnh, gần như không thể có thể có cái gì sự linh hoạt đáng nói, nhìn như hung mãnh, nhưng trên thực tế, lại căn bản không có bất cứ khả năng uy hiếp gì đáng nói.

Nếu như ra tay toàn lực, Bạch Nhạc vài phút là có thể đánh bể đối phương, mà bây giờ, duy nhất phiền phức là, yêu cầu làm sao lấy một loại hợp lý phương thức đánh bại đối phương.

Một hơi thở xuất liên tục hơn mười kiếm, Bạch Nhạc cũng theo rời khỏi hơn mười bước, phảng phất chỉ cần đối phương tiến thêm một bước, hắn nhất định phải lùi một bước tới hóa giải cái kia lực lượng kinh khủng.

"Tiểu súc sinh, ngươi có gan không được chạy!"

Trợn mắt nhìn, cái kia như tháp sắt hán tử nhịn không được chửi ầm lên.

Trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói, "Ta ngược lại muốn nhìn một chút ngươi có thể ngăn cản ta mấy kiếm!"

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Bạch Nhạc kiếm trong tay đã hướng về đối phương đâm ra đi.

Ngu kiếm!

Ngắn ngủi giao phong, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã có lập kế hoạch.

Đối mặt loại này như là chịu lấy vỏ rùa đen đối thủ, Linh Tê Kiếm Quyết rất khó thủ thắng, có thể ngu kiếm không ngừng súc thế, lại ngược lại khả năng triệt để đánh tan đối phương.

Tối trọng yếu là, súc thế sau đó, căn bản không người có thể đoán được cuối cùng một kích kia có thể có rất mạnh, nếu như đến vạn bất đắc dĩ thời điểm, lợi dụng Thông Thiên Ma Thể ăn gian một chút, cũng nói khó lường.

Khoái kiếm!

Trước đó một kiếm ngạnh sinh sinh từ Mạc Vô Tình trong tay cứu Hà Tương Tư, Mạc Vô Tình cũng đã kiến thức đến Linh Tê Nhất Kiếm tinh diệu, mà giờ khắc này, ngu kiếm một khi triển khai, nhưng là để cho Mạc Vô Tình lần nữa chấn động theo.

Quá nhanh!

Nhanh như vậy kiếm, cho dù là hắn nếu như không lấy tu vi cưỡng chế, ứng phó, đều có vẻ hơi vướng tay chân, chớ đừng nói chi là Diêm sư đệ, thậm chí có thể ngay cả kiếm thế đều thấy không rõ.

Một kiếm mau hơn một kiếm, như cuồng phong bạo vũ đồng dạng.

Mỗi một kiếm Bạch Nhạc đều là vừa chạm vào tức lui, mặc dù mỗi một kiếm đều không thể thương tổn được đối phương, nhưng lại cũng sắp đối phương đánh mộng , mặc cho ngươi có bao nhiêu lực khí, đều có một loại hoàn toàn không lấy sức nổi cảm giác.

Mỗi một lần hắn còn chưa tới cùng phản kích, đối phương kiếm cũng đã thu trở về, nhưng cũng không có một điểm thở dốc thời gian, chỉ chớp mắt tiếp theo kiếm liền rơi xuống, quả thực không thắng phiền.

"A!"

Trong miệng phát sinh gầm lên giận dữ, hắn đơn giản căn bản không để ý tới Bạch Nhạc ra không xuất kiếm, hung hãn đối cứng lấy Bạch Nhạc công kích, vung mạnh quả đấm hướng về Bạch Nhạc ném tới.

Chỉ là so với việc hắn ngốc, Bạch Nhạc nhưng bây giờ quá linh hoạt, xê dịch phía dưới, trong khoảng thời gian ngắn, lại nơi nào sẽ bị hắn bắt được.

Từ bên ngoài nhìn lại, lúc này Bạch Nhạc, quả thực giống như là hồ điệp xuyên hoa, chẳng những nhẹ nhàng linh hoạt thì tránh mở đối phương công kích, hơn nữa kiếm trong tay phản kích, cho tới bây giờ liền không có đình chỉ qua.

Trong chốc lát, Mạc Vô Tình tâm liền đột nhiên chìm xuống.

Bạch Nhạc đã dần dần khống chế nhịp điệu chiến đấu, mà Diêm sư đệ nhưng là ruột gan rối bời, đánh như vậy xuống dưới, kết quả không cần nói cũng biết.

Cơ hồ là đồng thời, đi qua thời gian dài như vậy súc thế, Bạch Nhạc cũng rốt cục đem ngu kiếm kiếm thế tích lũy đến mức tận cùng, trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, kiếm thế chợt tăng vọt!

Tới như lôi đình thu tức giận, thôi như giang hải ngưng diệt sạch.

Trong nháy mắt đó, thậm chí đều không có mấy người có thể thấy rõ cái này lôi đình một kiếm.

Cái kia tháp sắt bản hán tử, càng là cái gì đều không thấy rõ, liền chợt cảm thụ được một cổ đáng sợ cảm giác nguy cơ, thậm chí không chờ hắn làm ra phản ứng, một kiếm này liền trực tiếp đâm vào trong mắt trái.

Trong nháy mắt, tiên huyết vẩy ra.

Trong miệng hét thảm một tiếng, cả người trùng điệp ngã trên mặt đất, bàn tay gắt gao che mắt, có thể một màn kia huyết tuyến, lại rõ ràng không gì sánh được nói cho mỗi người, một kiếm này, Bạch Nhạc đã chọc mù ánh mắt hắn.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 200: Ngươi xác định, ngươi đánh qua ta?

Con mắt, mãi mãi cũng là trên người một người yếu ớt nhất vị trí một trong.

Cuối cùng xuất thủ trong nháy mắt, Bạch Nhạc thật rất muốn nhân cơ hội giết chết đối phương, ngu kiếm súc thế đến mức tận cùng, giả sử lại âm thầm vận dụng Thông Thiên Ma Thể lực lượng, Bạch Nhạc thật có niềm tin rất lớn có thể trong nháy mắt tập sát đối phương.

Chỉ là, Bạch Nhạc lại không nắm chặt Mạc Vô Tình có thể hay không nhúng tay.

Chính như hắn cứu Hà Tương Tư, một khi Mạc Vô Tình xuất thủ, tình huống khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

Trong nháy mắt do dự, Bạch Nhạc vẫn là quyết định cẩn thận một chút, đối phương nhân sinh cả đời chết cũng không trọng yếu, nếu như vì vậy bại lộ dù là một chút kẽ hở, đều tuyệt đối là không đáng.

"Ta giết ngươi! ! !"

Con mắt trái bị đâm mù, hán tử kia hầu như điên, còn muốn đánh về phía Bạch Nhạc, lại bị Mạc Vô Tình cản lại.

Kiếm phong chau lên, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, ngạo nghễ mở miệng nói, "Còn có ai?"

". . ."

Trong nháy mắt, Huyết Ảnh Ma Tông đoàn người nhất thời lần nữa rối loạn lên, nếu không phải Mạc Vô Tình ở đây, sợ là sớm có người nhịn không được chen nhau lên.

"Để bọn hắn đi!"

Lạnh lùng bên trong, một thanh âm chậm rãi vang lên.

Thậm chí đều không có lộ diện, chỉ là một câu nói này, liền đột nhiên lệnh trên trận Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử triệt để an tĩnh lại.

Nghe được thanh âm này, Bạch Nhạc trong lòng lúc này mới rốt cục thở phào một cái.

Chớ nhìn hắn nói kiêu ngạo, nhưng đối phương nếu như thật không biết xấu hổ mặt, luân phiên xa luân chiến hoặc là dứt khoát chen nhau lên, hắn thật đúng là không có bất kỳ biện pháp nào.

Hơi hơi chắp tay, Bạch Nhạc cũng không nói nhiều, thẳng kéo qua Hà Tương Tư hướng bên ngoài doanh trại đi tới.

"Bạch Nhạc, nước từ trên núi chảy xuống có tương phùng, lần tiếp theo, ngươi sẽ không lại đi như vậy vận."

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc bóng lưng, Mạc Vô Tình hờ hững nói rằng.

Thậm chí ngay cả cước bộ cũng không có nửa phần dừng lại, Bạch Nhạc càng không có hồi quá mức ý tứ, chỉ là nhàn nhạt đáp, "Mạc huynh khẩu khí thật là lớn, chỉ không biết đối mặt Lý Phù Nam thời điểm, ngươi còn có thể hay không thể tự tin như vậy."

Nếu muốn trang bức, lúc này hồi một câu, ta chờ ngươi các loại tựa hồ mới cú vị nói.

Thật là, Bạch Nhạc lại rõ ràng hơn, loại tình huống này, tự mình nói mỗi một câu chỉ sợ đều sẽ lưu truyền ra đi, loại tình huống này, quá phận cao điệu cũng không có bất kỳ chỗ tốt, chẳng mượn cơ hội này, trực tiếp đem mầm tai vạ dẫn tới Lý Phù Nam trên người.

Đừng xem chỉ là một câu đơn giản, có thể mang đến hiệu quả cũng đối không giống nhau.

Chẳng những có thể lấy thuận thế nâng một chút Lý Phù Nam, hơn nữa có thể rất tự nhiên, bả cừu hận từ trên người chính mình, tái giá đến toàn bộ chính đạo trên người, chứng minh chính mình đánh một trận, tranh không phải cá nhân được mất, mà là chính đạo mặt.

Đừng xem tựa hồ chỉ là một ít tỉ mỉ, nhưng trên thực tế, trong lúc này chênh lệch có thể to lắm đi.

Đừng xem chỉ có ngắn ngủi một đoạn đường, mà khi Bạch Nhạc đỡ Hà Tương Tư đi ra thời điểm, cả người lưng đều ướt đẫm.

Toàn bộ quá trình, dù là ra một điểm nho nhỏ ngoài ý muốn, khả năng tạo thành chính là hai cái kết quả.

"Bạch Nhạc, cám ơn ngươi."

Dừng bước lại, nhìn Bạch Nhạc, Hà Tương Tư thần sắc có chút phức tạp, thanh âm rất nhẹ, nhưng lại không gì sánh được nghiêm túc.

"Tư tỷ không cần phải khách khí, tất nhiên chúng ta cùng đi, nên nâng đở lẫn nhau mới đúng, nếu là ta thất thủ, tin tưởng ngươi cũng sẽ không đứng nhìn bàng quan." Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Bất kể thế nào nói, ta thiếu ngươi một cái ân huệ." Gật đầu, Hà Tương Tư trịnh trọng nói rằng.

"Đừng, ngươi có thể nghìn vạn lần không muốn lấy thân báo đáp, ta rất giữ mình trong sạch." Khóe miệng hơi hơi giơ lên, Bạch Nhạc cố ý khoa trương trêu đùa.

". . ." May là Hà Tương Tư nổi lên nửa ngày cảm xúc, cũng vẫn là suýt chút nữa không có bị Bạch Nhạc một câu nói này tức chết.

Ai muốn lấy thân báo đáp? Ngươi còn giữ mình trong sạch? !

Cái này hỗn chiến biết nói tiếng người sao!

Mắt thấy Hà Tương Tư có trở mặt khuynh hướng, Bạch Nhạc nhất thời chân mạt du, đầu cũng không hồi chuồn mất.

"Cái kia, Hà sư tỷ, sắc trời không còn sớm, ta về trước đi a!"

Nhìn Bạch Nhạc chạy trối chết dáng vẻ, Hà Tương Tư trên mặt não ý không khỏi đều hóa thành nụ cười, cái này gia hỏa, còn thật là khiến người ta não không nổi đây.

... ...

Trong vòng một đêm, Bạch Nhạc cùng Hà Tương Tư xông vào Huyết Ảnh Ma Tông trụ sở giao thủ sự tình, cũng đã truyền khắp Thất Tinh Tông.

Trước đó bởi vì Bạch Nhạc cùng Mạc Vân Tô trận chiến kia, cũng đã để cho Bạch Nhạc danh chấn Thất Tinh Tông, chuyện này vừa ra, càng là trong nháy mắt đem Bạch Nhạc danh tiếng đẩy tới một cái độ cao mới bên trên.

Hơn nữa có thể dự tính, tin tức sẽ còn lấy cực nhanh tốc độ hướng toàn bộ Thanh châu lan tràn.

Đương nhiên, ngay tại lúc đó truyền ra, tự nhiên còn có Huyết Ảnh Ma Tông mưu toan nhúng chàm Thất Tinh Tháp tin tức.

Mặc dù phản đối sóng triều một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng, nhưng vô luận là ai, thật đều rất rõ ràng, cuối cùng làm ra quyết định, chỉ có thể là Tinh Hà lão tổ.

Đương nhiên, đây hết thảy đều cùng Bạch Nhạc không có quan hệ gì.

Sáng sớm hôm sau, Hà Tương Tư lại lần nữa tìm được Bạch Nhạc.

"Tiểu Nhạc, theo ta đi."

"Đi đâu?" Hiếu kỳ theo Hà Tương Tư đi tới, Bạch Nhạc không hiểu hỏi.

"Ngươi quên, ta nói rồi, nếu là có thể hoàn thành lần này tông môn nhiệm vụ, còn có một cái kinh hỉ cho ngươi." Hà Tương Tư tùy ý mở miệng nói.

"Ngươi xác định, không phải lấy thân báo đáp?" Bạch Nhạc cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Ngươi xác định, ngươi đánh qua ta?"

Trong mắt lộ ra lau một cái uy hiếp chi sắc, Hà Tương Tư đột nhiên dừng bước lại, lạnh lùng mở miệng nói.

". . ."

Đánh không lại, quả nhiên đây mới là bi thương nhất sự tình a!

Đàng hoàng đi theo Hà Tương Tư phía sau, rất nhanh thì đến Tu Pháp điện trước, ngẩng đầu nhìn liếc mắt, Bạch Nhạc dưới chân không khỏi đột nhiên bị kiềm hãm, "Tư tỷ, nơi đây chỉ có Thất Tinh Tông đệ tử mới

có thể tới đi?"

Dù sao đã ở Thất Tinh Tông ở mấy ngày, đối với một ít quy củ, Bạch Nhạc cũng có chỗ giải.

Tu Pháp điện vốn là Thất Tinh Tông đệ tử tu luyện thánh địa, muốn cực cao tông môn cống hiến, mới có thể đổi một lần tiến nhập tu luyện cơ hội.

"Yên tâm, ta đã hỏi Tu Pháp điện trưởng lão, cơ hội lần này, bản thân liền là ngày hôm qua tông môn nhiệm vụ đổi! Ngươi theo ta một chỗ hoàn thành nhiệm vụ, tự nhiên đạt được đồng dạng cơ hội." Cười khẽ một chút, Hà Tương Tư giải thích, "Ta xem ngươi đã rất gần gũi linh phủ trung kỳ, vừa lúc mượn cơ hội này, tại Tu Pháp điện bên trong tu luyện, tranh thủ tại bước vào Thất Tinh Tháp trước đó đột phá, như vậy cũng có thể nhiều mấy phần tự tin."

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời trào lên một giòng nước ấm.

Minh bạch, hết thảy đều minh bạch.

Ngày hôm qua Hà Tương Tư sở dĩ cố ý muốn kéo hắn cùng đi Huyết Ảnh Ma Tông trụ sở đi một chuyến, vì chính là cái này giúp hắn bước vào Tu Pháp điện cơ hội! Chỉ là, Hà Tương Tư cũng không nghĩ đến, vốn chỉ là muốn cho Bạch Nhạc đi cái đi ngang qua sân khấu sự tình, lại ngược lại bị Bạch Nhạc cứu.

Có thể bất kể thế nào nói, kết quả luôn là tốt, hơn nữa, tin tức truyền về sau đó, Tu Pháp điện dĩ nhiên là càng không lý do cự tuyệt Bạch Nhạc tiến nhập.

"Đa tạ!"

Khom người cúi đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói cám ơn.

"Cảm tạ cái gì, cái này bản thân liền là chính ngươi tranh tới cơ hội! Chẳng lẽ ngươi lại muốn nhắc nhở ta, ta còn thiếu ngươi một mạng?" Bạch Bạch Nhạc liếc mắt, Hà Tương Tư lắc đầu nói.

". . ."

"Đi thôi, cơ hội quý giá, cũng không nên lãng phí, chúng ta cái này đi vào đi."

Cũng không cho Bạch Nhạc cự tuyệt cơ hội, Hà Tương Tư nhất thời đem Bạch Nhạc đẩy vào Tu Pháp điện bên trong.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 201: Tu Pháp điện

Vừa mới một bước vào Tu Pháp điện, nhất thời liền có một cổ linh khí nồng nặc đập vào mặt, phảng phất trong nháy mắt, cả người đều ngâm tại linh tuyền bên trong đồng dạng.

"Quả nhiên, đây mới là Địa cấp tông môn súc tích a!"

Trong lòng âm thầm cảm thán một tiếng, Bạch Nhạc nhưng cũng minh bạch, loại địa phương này, chính là tại Thất Tinh Tông bên trong, cũng tuyệt đối không phải từng cái đệ tử đều có cơ hội hưởng thụ, mình có thể tiến đến, đã là dính Hà Tương Tư trần trụi

Thoáng quan sát một chút xung quanh, Bạch Nhạc lúc này mới phát hiện, nơi đây còn cách rất nhiều cái tĩnh thất.

"Hà sư tỷ!"

Trong chốc lát, liền có đệ tử chào đón.

Đưa lên chính mình đệ tử lệnh bài, Hà Tương Tư mở miệng nói, "Bạch Nhạc lần này cùng ta một chỗ hoàn thành tông môn nhiệm vụ, ta hỏi qua Lâm trưởng lão, có thể chuẩn hắn cùng với ta một chỗ vào Tu Pháp điện tu hành."

Xác định lệnh bài thân phận bên trong tin tức, cái kia đệ tử nhẹ giọng đáp, "Tông môn nhiệm vụ có thể đổi lấy Tu Pháp điện tu hành nửa tháng, Bạch Nhạc không phải là bổn tông đệ tử, tuy có thể phá lệ nhập môn, khả thi ở giữa lại nhất định phải tương ứng cắt giảm, chỉ có thể tại Tu Pháp điện dừng lại bảy ngày, Hà sư tỷ, ngươi xác định sao?"

Nghe được đối phương, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi đột

nhiên vừa nhảy, cũng bởi vì mang theo chính mình, thời gian giảm phân nửa đều không ngừng, phần nhân tình này, chính mình xem như thiếu lớn.

"Xác định!"

Không có bất kỳ do dự nào, Hà Tương Tư lúc này hồi đáp.

"Tu hành, vẫn là tu pháp?" Cái kia đệ tử lần nữa vấn đáp.

"Tu hành!" Lần này Hà Tương Tư hồi đáp nhanh hơn.

Gật đầu, cái kia đệ tử lúc này dẫn Hà Tương Tư cùng Bạch Nhạc đi tới bên trong một gian tĩnh thất trước cửa, lấy tay bên trong lệnh bài mở ra cửa đá, đợi Hà Tương Tư cùng Bạch Nhạc sau khi tiến vào, lập tức liền xem ra, đồng thời mở miệng nói, "Bảy ngày sau đó, ta sẽ trở lại nhắc nhở."

Két một tiếng, theo cửa đá đóng cửa, Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm thụ được, nơi đây linh khí so với bên ngoài, nồng nặc hơn mấy lần.

"Tư tỷ. . ." Bạch Nhạc mở muốn nói điều gì, chỉ là lời còn không có lối ra, đã bị Hà Tương Tư cắt đứt.

"Cơ hội khó được, ngươi nếu là không muốn lãng phí ta phần tâm ý này, phải cố gắng trong vòng bảy ngày đột phá đến linh phủ trung kỳ."

"Tốt!"

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lúc này cam kết, tới mức này, tự nhiên cũng không nhất định dong dài, thẳng khoanh chân trên mặt đất trên bồ đoàn ngồi xuống, bính trừ tất cả tạp niệm tu luyện.

Nhìn Bạch Nhạc, Hà Tương Tư ở bên cạnh trên bồ đoàn ngồi xuống,

cũng không có vội vã tu luyện.

Trên thực tế, đến nàng bây giờ cảnh giới, cho dù là tại Tu Pháp điện bên trong, ý nghĩa cũng không lớn! Dù sao, luận tu vi, cũng đã bước vào linh phủ đỉnh phong, muốn đột phá, kém cũng không phải là tu vi tích lũy, mà là linh quang nhất hiện tỉnh ngộ.

Từ linh phủ bước vào tinh cung, bản thân liền là một đạo rất khó khóa viện khoảng cách.

So với việc ở chỗ này tu hành, thật tu pháp ngược lại đối nàng còn có trợ giúp, dù sao nàng đi vốn là đạo pháp con đường.

Chỉ là lần này vì thành toàn Bạch Nhạc, lúc này mới cùng nhau đến nơi đây tu hành.

Ánh mắt rơi vào Bạch Nhạc trên người, Hà Tương Tư trong lòng có chút phức tạp.

Mặc dù tiếp xúc không lâu sau, có thể Bạch Nhạc mang cho nàng cảm thụ lại cùng người khác hoàn toàn khác biệt, không chỉ là thiên phú cùng thực lực vấn đề, mà là cái kia phần đảm đương cùng quyết đoán.

Năm đó Mạc Vân Tô. . . Cũng là dạng này a.

... ...

"Lão tổ, ngài quyết định sao?"

Ngồi ở dưới tay, nhìn vừa mới mở mắt Tinh Hà lão tổ, Thất Tinh Tông tông chủ nhẹ giọng mở miệng nói.

"Vào liền vào đi, vốn là thời buổi rối loạn, để cho bọn tiểu bối này nhiều mấy phần ma luyện, cũng chưa chắc nhất định là chuyện xấu."

Trong lòng hơi hơi trầm xuống, Thất Tinh Tông tông chủ lần nữa mở miệng nói, "Sợ chỉ sợ, việc này ảnh hưởng bổn tông danh dự a."

Lắc đầu, Tinh Hà lão tổ nhẹ giọng nói, "Liền Đạo Lăng Thiên Tông bây giờ đều khó duy trì vô thượng thiên tông danh dự, chính là một điểm thanh danh, lại coi là cái gì."

So với việc người khác, Tinh Hà lão tổ ngược lại xem mở thêm.

Dừng một cái, Tinh Hà lão tổ tiếp tục nói, "Đạo Lăng Thiên Tông bên kia có tin tức sao?"

"Đạo Lăng thánh nữ bế quan, lần này có người nói Tử Dương Chân Nhân sẽ đích thân tới Thanh châu." Thất Tinh Tông tông chủ giải thích.

"Tử dương!" Hơi trầm ngâm một chút, Tinh Hà lão tổ lắc đầu, "Tử dương người, sát phạt quá nặng, tâm tính quyết đoán cũng không đủ, khó thành đại sự! Tất nhiên hắn muốn tới, tùy vào hắn cùng với Huyết Vô Ngân náo đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ là."

Lời này Thất Tinh Tông tông chủ cũng không dám tiếp.

Tử Dương Chân Nhân dù sao cũng là Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên một trong, Tinh Hà lão tổ có thể đánh giá, nhưng hắn lại không có cách nào phụ họa.

Chỉ là, như là đã minh bạch Tinh Hà lão tổ thái độ, phía sau sự tình, tự nhiên cũng liền dễ xử lý.

Lúc trước Huyết Ảnh Ma Tông là Đạo Lăng thánh nữ mạch này trấn áp, bây giờ Đạo Lăng thánh nữ không lộ diện, lại từ xưa nay cùng thánh nữ nhất mạch không hợp Tử Dương Chân Nhân tới xử lý Thanh châu sự tình, bản thân này liền đủ để chứng minh rất nhiều vấn đề.

Dưới tình huống như vậy, Thất Tinh Tông sống chết mặc bây , mặc cho Tử Dương Chân Nhân cùng Huyết Ảnh Ma Quân giao thủ, không thể nghi ngờ mới là lựa chọn tốt nhất.

Khom người cúi đầu, Thất Tinh Tông tông chủ lúc này lui ra ngoài.

... ...

Linh khí ngưng tụ thành vòng xoáy, điên cuồng dũng mãnh vào linh phủ bên trong, loại kia tràng diện, may là Hà Tương Tư cũng không khỏi hơi có chút biến sắc.

Hà Tương Tư bản thân liền thành liền tử phủ, thật là bây giờ xem ra, mặc dù đều là tử phủ, về phẩm chất, cùng Bạch Nhạc so với, cũng chênh lệch thực sự quá xa.

Rất khó tưởng tượng, Linh Tê Kiếm Tông bực này tông môn, làm sao lại xuất hiện bực này thiên tài.

Đáng tiếc nhất là, Bạch Nhạc thà rằng buông tha Thất Tinh Tông cơ duyên, cũng không muốn ruồng bỏ Linh Tê Kiếm Tông, xác thực làm người ta bóp cổ tay.

Chỉ là, nói đi nói lại, nghĩ đến Bạch Nhạc kiếm đạo, Hà Tương Tư lại không thừa nhận cũng không được, Linh Tê Kiếm Quyết thật có chỗ độc đáo! Nếu như Bạch Nhạc thật có thể từ Thất Tinh Tháp bên trong đạt được tốt hơn công pháp truyền thừa, tương lai đồng dạng tất nhiên sẽ trở thành như Lý Phù Nam loại kia nhân vật thiên kiêu.

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng không biết Hà Tương Tư những thứ này tâm tư.

Còn như Lý Phù Nam, cũng chưa từng có trở thành qua Bạch Nhạc đuổi

kịp mục tiêu.

Tu Pháp điện đối với Bạch Nhạc mà nói, hiệu quả thực sự quá rõ ràng, có thể nói, từ tu hành tới nay, Bạch Nhạc cho tới bây giờ sẽ không có như vậy vui sướng tu hành qua.

So sánh dưới, cho dù là tụ linh trận hiệu quả, so với tới nơi này, cũng chênh lệch cực đại.

Huống chi, Bạch Nhạc cũng không nhiều như vậy linh thạch có thể như vậy tiêu xài.

Bất quá ngắn ngủi hai ngày thời gian, Bạch Nhạc trong cơ thể linh lực cũng đã một lần hành động đạt được linh phủ sơ kỳ cực hạn, sở dĩ không có lập tức đột phá, cũng không phải là không thể, mà là Bạch Nhạc càng có khuynh hướng chế tạo hoàn mỹ hơn căn cơ.

Bạch Nhạc vẫn nhớ Vân Mộng Chân trước đây nói chuyện, quá nhanh đột phá, lâu dài xem, đối với tu hành mà nói cũng không có ích lợi gì.

Đáng tiếc, bên cạnh còn có Hà Tương Tư tại, bằng không, mượn cơ hội này, Bạch Nhạc còn có thể rèn luyện một chút Thông Thiên Ma Công ma khí, nhanh hơn lệnh đạo ma hai loại lực lượng, đạt thành một loại cân bằng mới.

Bất quá, Bạch Nhạc ngược lại là phát hiện, những linh lực này đồng dạng còn có thể dùng cho đối với Thông Thiên Ma Thể rèn luyện.

Hơn nữa không giống với Thông Thiên Ma Công, đối với Thông Thiên Ma Thể rèn luyện bí mật hơn, mặc dù Hà Tương Tư ở một bên cũng đồng dạng phát hiện không bất kỳ đầu mối nào.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 202: Sẽ không như thế đúng dịp a?

Linh khí sôi trào!

Loại này linh khí nồng nặc, để cho Bạch Nhạc có một loại từng cái tóc gáy cũng vì đó mở vui vẻ, phảng phất trong cơ thể mỗi một tế bào đều ngâm ở chính giữa.

Nguyên bản, Bạch Nhạc vẫn cho rằng Thông Thiên Ma Thể nhất định muốn lấy Thông Thiên Ma Công tới chủ đạo mới có thể rèn luyện, bởi vì cái kia bản thân liền là Thông Thiên Ma Công bên trong một bộ phận, nhưng hôm nay loại tình huống này, dồi dào linh khí lại làm cho Bạch Nhạc rõ ràng cảm thụ được, những linh khí này bản thân sẽ cùng dạng có thể đưa đến thối luyện thân thể tác dụng.

Vô luận cái dạng gì phương pháp tôi luyện thân thể, thật trên bản chất, cũng đều là đối với thân thể rèn luyện.

Đối với đơn thuần ma tu, hoặc là đơn thuần Huyền Môn đệ tử mà nói, loại ý niệm này đều là không thể tưởng tượng nổi, có thể hết lần này tới lần khác đối Bạch Nhạc mà nói, tựa hồ bản thân này liền không có gì rõ ràng giới hạn.

Một ý niệm, đại lượng linh khí dũng mãnh vào trong cơ thể, bắt đầu một lần nữa cắt tỉa Thông Thiên Ma Thể, từ phạt mao đến Tẩy Cân, thậm chí nguyên bản Bạch Nhạc đã cho là hoàn mỹ hoàn thành bộ phận, tựa hồ cũng đồng dạng còn có một chút đề thăng chỗ trống.

Loại này đề thăng, tựa hồ càng giống như là một loại thêm vào bổ sung, giống như là một cái bình, bên trong đã đổ đầy cát đá, phảng phất cái gì

đều nhét vào không lọt, có thể những linh khí này giống như là thủy chậm rãi rót vào, có thể lệnh tất cả càng viên mãn.

Quan trọng hơn là, cái này khiến Bạch Nhạc trong đầu đột nhiên sản sinh một loại cực kỳ ý niệm điên cuồng.

Đến tột cùng, đạo ma khác nhau ở chỗ nào?

Nếu như đối với thối thể mà nói, đạo ma ở giữa, vốn cũng không có loại kia đối lập phân biệt, như vậy đồng dạng, đối với tu hành mà nói, đạo ma liền thật thủy hỏa bất dung sao?

Đạo ma bất lưỡng lập, chính tà bất lưỡng lập!

Tựa hồ cho tới nay, đây chính là thiên kinh địa nghĩa sự tình.

Thẳng đến Đạo Lăng sơn đánh một trận, Thông Thiên Ma Quân cuối cùng lựa chọn Bạch Nhạc cái này một cái tiểu tử kia, lưu lại Thông Thiên Ma Công truyền thừa, cũng vì Bạch Nhạc mở ra một cái chân chính đạo ma song tu con đường.

Không ai biết con đường này đến tột cùng có thể đi thật xa, thậm chí không ai biết, con đường này, đến tột cùng có đúng hay không.

Bạch Nhạc chỉ là một mực tại đi về phía trước, vô luận bị ép vẫn chủ động, hắn đều đã đi lên con đường này bên trên.

Có thể trước đó, Bạch Nhạc cũng cho tới bây giờ đều không có nghĩ qua những thứ này thâm ảo mà phức tạp vấn đề.

Nhưng mà, giờ khắc này, Bạch Nhạc trong đầu lại đột nhiên hiện lên một cái ý niệm trong đầu.

Thông Thiên Ma Quân như vậy nhân vật, không có đạo lý không hề căn

nguyên sinh ra một loại ý niệm trong đầu, cái gọi là đạo ma song tu, tất nhiên là Thông Thiên Ma Quân bản thân cũng đã ý nghĩ đã lâu ý niệm trong đầu, hơn nữa, tất nhiên đối cái này tồn tại cực kỳ cường liệt lòng tin.

Bạch Nhạc rất khó tưởng tượng, trước đây đến tột cùng là bởi vì cái gì, mới khiến cho Thông Thiên Ma Quân sản sinh dạng này ý niệm trong đầu.

Nhưng hắn vẫn minh bạch, cho dù là Thông Thiên Ma Quân chính mình, cũng không thể làm được điểm này.

Bây giờ lại hồi ức lại, Thông Thiên Ma Quân trong miệng cái kia cái gọi là Thông Thiên Đại Đạo, có thể so chính mình tưởng tượng bên trong gian nan, cường đại hơn nhiều.

Đương nhiên, những thứ này cũng bất quá chỉ là chợt lóe lên ý niệm trong đầu, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, muốn hiểu rõ đây hết thảy, căn bản là không có khả năng sự tình.

Hắn duy nhất có thể làm, chính là nỗ lực ở trên con đường này đi xuống, làm thực lực mạnh hơn, thậm chí là đạt được trước đây Thông Thiên Ma Quân cảnh giới thời điểm, có thể mới có thể chân chính hiểu rõ đây hết thảy.

Bất quá, loại ý nghĩ này, cũng làm cho Bạch Nhạc trong lòng sản sinh một loại mãnh liệt hơn tự tin.

... ...

"Cung nghênh Tử Dương Chân Nhân!"

Ngay tại Bạch Nhạc cùng Hà Tương Tư tại Tu Pháp điện bế quan ngày thứ tư, Tử Dương Chân Nhân giá lâm Thất Tinh Tông!

Trừ Tinh Hà lão tổ bên ngoài, Thất Tinh Tông tông chủ cùng đều điện trưởng lão, thậm chí trong môn sở hữu chưa đang bế quan bên trong chân truyền đệ tử đi ra nghênh!

Phần này cung kính cùng tôn sùng, cũng không phải là Tử Dương Chân Nhân, mà là sau lưng của hắn Đạo Lăng Thiên Tông.

Theo Tử Dương Chân Nhân cùng đi, còn có một chút Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, trong lúc này liền không thiếu Bạch Nhạc người quen, tỷ như, trước đây cái kia từng cùng Bạch Nhạc làm khó dễ, cuối cùng rồi lại tán thành Bạch Nhạc Văn Trạch.

Bởi vì Tinh Hà lão tổ tồn tại, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, tại Thất Tinh Tông tự nhiên không có làm ban đầu tại Linh Tê Kiếm Tông lúc kiêu ngạo như vậy, có thể nhất cử nhất động ở giữa, lộ ra cái kia phần ở trên cao nhìn xuống kiêu ngạo, lại như cũ không mảy may đổi.

Thân là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, bọn hắn thật có tư cách này kiêu ngạo, cứ việc trên thực tế, lần này theo Tử Dương Chân Nhân đến đây, thậm chí không có một vị chân truyền đệ tử.

Cho dù là Văn Trạch, bây giờ cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là chuẩn chân truyền mà thôi!

Tại Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, trừ như Vân Mộng Chân như vậy số rất ít thiên tài bên ngoài, Linh Phủ Cảnh vốn cũng không có trở thành chân truyền tư cách.

"Ta tên Văn Trạch, ngươi có thể gọi ta Văn sư huynh."

Liếc liếc mắt Mạc Vân Tô, Văn Trạch nhàn nhạt mở miệng nói.

Tử Dương Chân Nhân muốn đi gặp Tinh Hà lão tổ, hơn sự tình, tự nhiên đi theo Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, đều do Văn Trạch cái này Tử Dương Chân Nhân đệ tử tới phụ trách.

Đương nhiên, Thất Tinh Tông súc tích có thể so với Linh Tê Kiếm Tông mạnh hơn, cũng vẻn vẹn chỉ là phái ra một ít trong môn chân truyền đệ tử phụ trách tiếp đãi mà thôi, Mạc Vân Tô chính là được tuyển chọn chọn người.

"Gặp qua Văn sư huynh." Hơi hơi khom người, Mạc Vân Tô nhẹ giọng mở miệng nói.

"Nghe nói, Thanh châu có một cái Lý Phù Nam thiên phú không tệ, ngươi gặp qua sao?" Bị Mạc Vân Tô mang theo an bài nơi ở, Văn Trạch theo miệng hỏi.

Lần này theo Tử Dương Chân Nhân đến Thanh châu đến, hắn cũng thoáng thấy qua một ít Thanh châu tình huống, nhưng chân chính có thể nghe nói, cũng cũng chỉ có Lý Phù Nam cái này một cái tên.

Lấy Văn Trạch kiêu ngạo, đối với hắn mà nói, toàn bộ Thanh châu trong cùng thế hệ, tựa hồ cũng cũng chỉ có Lý Phù Nam một người đủ tư cách làm đối thủ của hắn.

Từ Linh Tê Kiếm Tông trở về sau đó, cái này một năm thời gian, Văn Trạch một mực tại khổ tu, tu vi có tăng lên cực lớn, đã một lần hành động bước vào linh phủ hậu kỳ, mặc dù khoảng cách đột phá Tinh Cung Cảnh còn có cực đại chênh lệch, vốn lấy Đạo Lăng Thiên Tông súc tích, Văn Trạch lại tự tin tuyệt sẽ không thua những thứ này cái gọi là linh phủ đỉnh phong thiên tài.

Chỉ là bị nhắc tới Lý Phù Nam, Mạc Vân Tô cũng không khỏi hơi có chút lúng túng, dù sao, Lý Phù Nam cũng không phải là Thất Tinh Tông đệ tử.

Cân nhắc một chút, Mạc Vân Tô cái này mới mở miệng nói, "Lý sư huynh, thật là ta Thanh châu nổi danh nhất thiên tài, chỉ là, Hàn Sơn lại dù sao chỉ là Huyền cấp tông môn."

Lời còn chưa dứt, vừa ý nghĩ cũng đã biểu đạt hết sức rõ ràng.

Một cái Huyền cấp tông môn đệ tử, có thể có bao nhiêu lợi hại? Đồn đãi loại vật này, chỉ sợ chưa chắc có thể tin.

"Vậy cũng chưa chắc." Lắc đầu, Văn Trạch thuận miệng nói, "Huyền cấp tông môn súc tích mặc dù kém một chút, nhưng là chưa chắc không có thiên tài."

Nói đến đây, tựa hồ nhớ tới cái gì, Văn Trạch có chút thổn thức mở miệng nói.

Một câu nói này nhưng là suýt chút nữa không đem Mạc Vân Tô nghẹn chết!

Đây cũng quá không theo lẽ thường tới đi, bên này đối với Thất Tinh Tông đệ tử đều một bộ ở trên cao nhìn xuống tư thế, có thể một tấm miệng, rồi lại nói cái gì, Huyền cấp tông môn cũng chưa chắc không có thiên tài, ngươi thay đổi có muốn hay không nhanh như vậy.

"Ở đâu có nhiều như vậy ngoại lệ." Theo Văn Trạch bên người Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử nói theo, "Văn sư huynh, ngươi cũng quá coi bọn hắn."

Bật cười lớn, Văn Trạch gật đầu nói, "Vậy cũng đúng, luôn không khả năng từng cái Huyền cấp tông môn, đều có Bạch huynh loại kia yêu nghiệt mới đúng."

"Bạch huynh?"

Văn Trạch chỉ là tin miệng vừa nói, Mạc Vân Tô nhưng là không khỏi trở nên ngẩn ra.

Chẳng lẽ những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, thật đúng là gặp qua xuất từ Huyền cấp tông môn thiên tài hay sao?

Có lòng hỏi nhiều một câu, có thể loại tình huống này, Văn Trạch không chủ động nói, Mạc Vân Tô tự nhiên cũng không tiện hỏi nhiều.

"Lại có vài ngày, chính là Thất Tinh Tháp mở ra thời gian, Văn sư huynh nếu không chê, cũng có thể một chỗ xông một chút Thất Tinh Tháp, đến lúc đó, tự nhiên có cùng Lý sư huynh phân cái cao thấp cơ hội."

Gật đầu, Văn Trạch phụ họa nói, "Thất Tinh Tháp ta nghe nói qua, tựa hồ rất có vài phần ý tứ, có người nói thánh nữ ngày xưa đã từng xông qua."

Về Thất Tinh Tháp tin tức, hắn Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, cũng không rõ ràng, nguyên bản cũng không quá để ý, thật là Văn Trạch một câu nói này, nhưng là nhất thời câu dẫn ra người khác hứng thú.

"Văn sư huynh, ngươi nói thánh nữ đã từng xông qua Thất Tinh Tháp? Thật giả."

"Ta cũng là nghe sư tôn chuyện phiếm lúc nhắc tới, không dám hỏi nhiều, bất quá, liệu tới không giả." Gật đầu, Văn Trạch giải thích, "Đương nhiên, có người nói thánh nữ xông thời điểm, năm ấy chín tuổi."

"Thánh nữ kia xông thành công sao?"

"Nói nhảm!" Không đợi Văn Trạch hồi đáp, liền có hắn đệ tử chen lời nói, "Thánh nữ cái kia là nhân vật nào, tất nhiên xông, như thế nào có thất bại đạo lý."

"Cái kia ngược lại là! Nói như vậy, ta cũng có hứng thú, Văn sư huynh,

chúng ta cũng một chỗ xông vào một lần cái này Thất Tinh Tháp đi."

Nghe những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử đối thoại, Mạc Vân Tô cũng không khỏi không còn gì để nói.

Những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, cũng quá mức không coi ai ra gì, dường như, bọn hắn ai cũng có thể đơn giản xông qua Thất Tinh Tháp.

Năm đó Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ có phải là thật hay không xông qua Thất Tinh Tháp hắn không rõ ràng.

Thế nhưng, bây giờ trước mặt những người này, có một cái tính một cái, thậm chí bao gồm Văn Trạch ở bên trong, Mạc Vân Tô căn bản cũng không tin tưởng có bất cứ người nào có thể xông qua Thất Tinh Tháp.

Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử thì như thế nào?

Cái khác không nói, cho dù là Mạc Vân Tô chính mình, cũng có tự tin không thua bởi bọn hắn.

Dù cho là Văn Trạch, Mạc Vân Tô cũng không phục, tất cả mọi người là linh phủ hậu kỳ, thậm chí chỉ lấy cảnh giới mà nói, có thể Văn Trạch còn không bằng hắn, mặc dù danh tiếng lớn hơn nữa, vậy cũng phải đánh qua mới biết được thắng bại.

Đương nhiên, những tâm tình này, Mạc Vân Tô cũng sẽ không biểu hiện ra ngoài.

Chỉ là, đột nhiên, Mạc Vân Tô trong đầu nhưng là đột nhiên mọc lên một cái ý niệm trong đầu, tâm niệm vừa động, lúc này mở miệng nói, "Văn sư huynh, ngươi có thể không rõ ràng, mấy ngày nay, chúng ta Thanh châu nổi danh nhất cũng không phải là Lý sư huynh, mà là một cái tên là Bạch Nhạc người."

"Ngươi nói cái gì?"

Trong nháy mắt, Văn Trạch đột nhiên dừng bước lại, đột nhiên chuyển hướng Mạc Vân Tô hỏi.

Nao nao, Mạc Vân Tô cũng có chút không biết, vô ý thức lập lại, "Ta là nói, mấy ngày nay, Thanh châu nổi danh nhất, là một cái tên là Bạch Nhạc người! Mặc dù chỉ có linh phủ sơ kỳ, nhưng lại ngạo khí lợi hại, nếu như không biết, còn tưởng rằng hắn mới là thiên tông đệ tử đây. . ."

Bạch Nhạc!

Lần nữa nghe được cái tên này, không chỉ là Văn Trạch, bên người một ít trước đây từng đi qua Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, cũng không khỏi đồng thời hai mặt nhìn nhau.

Sẽ không như thế đúng dịp a?

"Làm sao?" Mạc Vân Tô cũng rốt cục phát hiện, Văn Trạch bọn hắn biểu tình không quá đúng, có chút không xác định hỏi.

"Ngươi nói cái này Bạch Nhạc, người ở đâu?"

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 203: Đột phá, linh phủ trung kỳ

"Văn sư huynh, ngươi nói, cái này Bạch Nhạc, hội không phải là Bạch huynh đệ?"

Mạc Vân Tô sau khi rời khỏi, lúc này thì có đệ tử nhịn không được hỏi.

"Tám chín phần mười." Gật đầu, Văn Trạch trầm giọng nói, "Bất quá, cái này Mạc Vân Tô sợ rằng không có lòng tốt, tổng yếu nhìn thấy Bạch Nhạc sau đó, mới có thể làm rõ ràng là chuyện gì xảy ra."

Mặc dù Mạc Vân Tô chỉ là thuận miệng nói, có thể Văn Trạch nghe được trong tai, dĩ nhiên là có thể minh bạch bên trong châm ngòi chi ý.

Nếu như không biết Bạch Nhạc cũng liền thôi, dù là biết rõ là bị lợi dụng, hắn cũng không quan tâm, chỉ bằng tâm tình.

Nhưng hôm nay nếu biết, đối phương khả năng chính là Bạch Nhạc, tâm tính tự nhiên cũng không giống nhau.

"Tên mặt trắng nhỏ này, sớm muộn cho hắn chút dạy dỗ!"

"Được, không nóng nảy, hắn không phải nói Bạch Nhạc ngay tại Tu Pháp điện sao, tính thời gian, cũng bất quá còn có ba ngày thời gian, đến lúc đó tự nhiên có thể biết rõ." Khoát khoát tay, Văn Trạch tiếp tục nói, "Làm tốt chúng ta sự tình, nhớ kỹ, lần này chúng ta vốn là vì Huyết Ảnh Ma Tông tới."

"Vâng!"

Văn Trạch nghiêm túc, người khác nhất thời khom người đáp ứng nói.

... ...

Oanh!

Đệ ngũ thiên tài vừa mới qua đi, Bạch Nhạc trong cơ thể linh lực liền chợt bạo phát, huyễn lệ tử mang, hầu như đem toàn bộ tĩnh thất ánh đầy.

Nguyên bản nhập định Hà Tương Tư cũng chợt bị thức tỉnh, nhìn trước mắt cảnh tượng, trợn mắt hốc mồm.

Mặc dù nàng đã sớm biết Bạch Nhạc thành tựu tất nhiên là tử phủ, hơn nữa còn là phẩm chất rất cao loại kia tử phủ, thật là làm Bạch Nhạc bắt đầu đột phá thời điểm, tràng diện kia lại y nguyên vẫn là rung động thật sâu nàng.

Lúc này mới bất quá vẻn vẹn chỉ là đột phá linh phủ trung kỳ mà thôi, có muốn hay không khoa trương như vậy!

Xung quanh linh khí ngưng kết thành vòng xoáy, như như thực chất hướng về Bạch Nhạc trong cơ thể vọt tới, loại này thôn phệ linh khí tốc độ, coi như là linh phủ hậu kỳ, chỉ sợ cũng chưa chắc so sánh với.

Lúc này Bạch Nhạc có thể căn bản không biết, chính mình mang cho Hà Tương Tư bao lớn chấn động.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đây là một lần chân chính nước chảy thành sông đột phá, vô luận là trong cơ thể linh lực tích lũy, vẫn là thân thể rèn luyện, thậm chí đối với kiếm đạo lý giải, các mặt, thật hắn đã sớm đã đạt được đột phá điểm tới hạn.

Tất cả chuẩn bị đều đã làm được cực hạn, tiếp đó, dĩ nhiên chính là nước chảy thành sông đột phá!

Linh phủ phẩm chất, đối với tu vi ảnh hưởng, vốn là kèm theo mỗi một lần đột phá mà trên diện rộng kéo ra.

Bạch Nhạc chỉ có linh phủ sơ kỳ thời điểm, cùng bình thường tạp sắc linh phủ tu hành giả linh lực chênh lệch, có thể còn chỉ có gấp hai ba lần, thật là một khi bước vào linh phủ trung kỳ, loại này chênh lệch, là có thể có thể sẽ đạt tới gấp mười lần, đến linh phủ hậu kỳ, càng là có thể đạt được gấp trăm lần chênh lệch.

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên Vân Mộng Chân mới có thể nói, linh phủ phẩm chất, ở mức độ rất lớn, liền quyết định cuối cùng đột phá khả năng.

Hoàn mỹ phẩm chất tử phủ, lại là lấy loại này trạng thái hoàn mỹ đột phá, mang đến đề thăng, tự nhiên đồng dạng vượt quá tưởng tượng.

Mở mắt ra trong nháy mắt, loại lực lượng kia tràn đầy cảm giác, liền để cho Bạch Nhạc tràn ngập tự tin.

Nếu như nói, trước đó Bạch Nhạc đối mặt Mạc Vân Tô thời điểm, không sử dụng Thông Thiên Ma Công liền căn bản không có chút nào phần thắng, như vậy bây giờ, vẻn vẹn bằng vào linh lực, Bạch Nhạc liền có chí ít tám phần mười nắm chặt có thể đánh bại đối phương.

"Chúc mừng, tiểu Nhạc!"

Chứng kiến Bạch Nhạc mở mắt, Hà Tương Tư lúc này mới phục hồi tinh thần lại, cười dài mở miệng nói.

"Đa tạ Tư tỷ thành toàn!" Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc lần nữa nói nói cám ơn.

Mặc dù ở Tu Pháp điện bên trong, nhìn như đột phá vô cùng đơn giản, vẻn vẹn năm ngày liền hoàn thành đột phá, nhưng trên thực tế, Bạch

Nhạc cũng rất rõ ràng, nếu là không có dạng này cơ duyên, chính mình sợ rằng chí ít cũng phải tốn hao nửa năm ở trên thời gian, mới có thể bước ra bước này.

Đây cũng là trước đây, Bạch Nhạc vì sao kiên trì nhất định phải đi ra Linh Tê Kiếm Tông nguyên nhân.

Nếu như không đi đi ra, liền vĩnh viễn không có có cơ hội lấy được dạng này cơ duyên.

"Ta hiện tại mới hiểu được, vì sao Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử thân phận cũng không bị ngươi nhìn ở trong mắt." Thở dài một tiếng, Hà Tương Tư nhẹ giọng nói, "Có thể lần này, ngươi thật có khả năng xông qua Thất Tinh Tháp."

"Tư tỷ, ngươi lại như thế khen ta, ta cần phải đắc ý vênh váo." Nhếch miệng lên một nụ cười, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói.

"Ngươi nha!"

Lại chứng kiến Bạch Nhạc có chút vô lại cái này một mặt, Hà Tương Tư nhẹ giọng trách mắng.

"Còn có hai ngày thời gian, không được lãng phí, ngươi củng cố một chút tu vi! Ta nghĩ lần này Thất Tinh Tháp mở ra, Huyết Ảnh Ma Tông là sẽ không buông tha cho, đến lúc đó, tất có một trận ác chiến, cái kia Mạc Vô Tình sẽ không dễ dàng bỏ qua ngươi."

"Tốt!"

Bạch Nhạc tự nhiên biết Hà Tương Tư hảo ý, cũng không cự tuyệt, thoáng điều chỉnh một chút tâm tính, liền lần nữa khoanh chân ngồi xuống tới.

Linh phủ phẩm chất cao tự nhiên là chuyện tốt, nhưng đồng dạng, cần thiết linh lực cũng là tùy theo tăng gấp bội.

Trước đó Bạch Nhạc bản thân liền sắp đột phá, tự nhiên thuận lợi, nhưng hôm nay, cho dù là tại Tu Pháp điện, tu vi tự nhiên cũng khó mà trong vòng thời gian ngắn nhanh chóng đề thăng! Cũng may, bây giờ Bạch Nhạc muốn làm, cũng vẻn vẹn chỉ là củng cố tu vi mà thôi.

Dù sao, nếu không có Tu Pháp điện, cho dù là có linh thạch có thể tiêu xài, không có một cái tháng ở trên thời gian, cũng căn bản đừng nghĩ hoàn thành quá trình này.

... ...

"Hai mươi cái danh ngạch, đây đã là bản quân đủ khả năng tranh thủ được cực hạn."

Nhìn dưới tay Dương Hàn, Huyết Vô Ngân bình tĩnh nói rằng.

Nếu không phải Tử Dương Chân Nhân đến, mấy cái chữ này có thể còn có thể đề thăng không ít, có thể Tử Dương Chân Nhân tham gia, lại làm cho Thanh châu cục diện càng phát ra phức tạp.

Đương nhiên, trên thực tế, cái này cũng đã không tính là một cái quá ít chữ số.

Mặc dù trên danh nghĩa, Thất Tinh Tháp mỗi lần mở ra, đều biết trăm người tham dự, nhưng trên thực tế, bên trong có không ít đều là Thất Tinh Tông bổn tông đệ tử, thậm chí có sức cạnh tranh cũng bất quá chỉ là chừng trăm người!

Hai mươi cái danh ngạch, nếu như từng cái đều là Linh Phủ Cảnh cao thủ, liên thủ lại, coi như là một cổ không nhỏ thế lực, mặc dù đối mặt chính đạo những người kia cũng đủ để tự bảo vệ mình.

Huống chi, trên thực tế, ai cũng rõ ràng, những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, bước vào Thất Tinh Tháp vốn cũng không phải là vì Thất Tinh Tháp bên trong bản thân cơ duyên đi, mà là nghĩ hết biện pháp tới kéo người khác chân sau, cho chính đạo những cái kia thiên tài gây nên phiền phức.

"Ma Quân, lần này Đạo Lăng Thiên Tông người, cũng sẽ nhúng tay, sợ rằng có chút vướng tay chân a."

"Bất quá chỉ là tử dương nhất mạch kia đệ tử mà thôi, không coi là cái gì tinh nhuệ, đừng lo! Lần này, ta chính là muốn đánh hắn tử dương lão thất phu khuôn mặt." Trong mắt lộ ra lau một cái hận ý, Huyết Vô Ngân lành lạnh mở miệng nói, "Chỉ tiếc, vị kia Đạo Lăng thánh nữ không có tới, bằng không, nếu có thể giết vị kia Đạo Lăng thánh nữ, mới thật gọi thống khoái."

"Vâng!"

"Đi xuống đi, phân phó, lần này Thất Tinh Tháp bên trong, giết chết chính đạo tối đa người, bản quân có thể trực tiếp thu làm môn hạ, truyền thụ Huyết Ảnh Ma Công!" Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Huyết Vô Ngân lần nữa mở miệng nói.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 204: Thanh châu đệ nhất thiên kiêu

"Hàn Sơn người đến!"

Khoảng cách Thất Tinh Tháp mở ra còn có ba ngày thời gian, hắn các tông đệ tử căn cứ phương, lại vẽ ra một mảnh cho Hàn Sơn, không giống với tông môn khác lúc chạy tới sau khi, lần này Hàn Sơn đệ tử lúc chạy tới động tĩnh, tại đệ tử bên trong, quả là nhanh vượt qua Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử đến đây thời điểm.

Cùng Đạo Lăng Thiên Tông lúc tới, tông môn tận lực tổ chức khác biệt, lần này có thể nói hoàn toàn là đệ tử tự phát nghênh tiếp.

Trên tâm tính, cũng là vừa vặn tương phản, Thất Tinh Tông đệ tử phần này tôn trọng, cũng không phải bởi vì Hàn Sơn, mà là bởi vì Lý Phù Nam bản thân.

Chứng kiến đoàn người hướng về Hàn Sơn đệ tử bên kia tụ lại mà đi, Văn Trạch trong lòng nhất thời một hồi khó chịu, không khỏi nhíu nhíu mày, "Thật lớn uy phong, đi, chúng ta đi xem cái này cái gọi là Thanh châu đệ nhất thiên kiêu đến tột cùng có vài phần bản lĩnh."

Có Văn Trạch cho phép, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, tự nhiên không gì kiêng kỵ, trực tiếp liền hướng về trong đám người chen qua đi.

... .

"Tư tỷ, ngươi cũng mệt mỏi vài ngày, đi về nghỉ trước một cái đi."

Từ Tu Pháp điện đi ra, Bạch Nhạc có chút áy náy nhìn Hà Tương Tư nói rằng.

Mặc dù Hà Tương Tư chưa nói, có thể Bạch Nhạc tự nhiên biết, lần này Hà Tương Tư có thể nói, hoàn toàn là vì giúp hắn, mới bước vào Tu Pháp điện, phần nhân tình này hắn tự nhiên nhớ kỹ ở trong lòng.

"Cũng không kém cái này một hồi." Lắc đầu, Hà Tương Tư giải thích, "Chúng ta tại Tu Pháp điện bế quan bảy ngày, cũng không biết bây giờ hắn các tông người đến không có, tính một chút thời gian, hắn còn có ba ngày liền muốn mở ra Thất Tinh Tháp! Đi trước nhìn một chút tình huống, nghỉ ngơi nữa không muộn."

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc tự nhiên không có cách nào khác cự tuyệt, chỉ phải gật đầu đáp ứng.

Bên này vừa mới ly khai Tu Pháp điện, Bạch Nhạc cùng Hà Tương Tư rất nhanh thì nghe nói Hàn Sơn đệ tử đến.

"Phô trương thật là to lớn a!" Nhìn một đám đệ tử nhao nhao chạy đi gặp Lý Phù Nam, Bạch Nhạc bĩu môi mở miệng nói.

Cùng người khác khác biệt, Bạch Nhạc đối với Lý Phù Nam thật là thật là khuyết thiếu hảo cảm.

"Ngươi bây giờ danh khí nhưng cũng không nhỏ đây." Nhìn Bạch Nhạc, Hà Tương Tư khẽ cười nói, "Yên tâm đi, Thất Tinh Tháp không hỏi tu vi, chỉ hỏi thiên phú cùng ngộ tính, theo ta thấy, coi như là Lý sư huynh, cũng chưa chắc so ngươi phần thắng nhiều."

Những lời này, nhưng là nghe Bạch Nhạc trong lòng một hồi đắc ý, mặt mày rạng rỡ nói rằng, "Lời này ta thích nghe, đi, Tư tỷ, chúng ta cũng đi xem náo nhiệt một chút đi."

... . .

"Lý sư huynh!"

Mang theo một đám Hàn Sơn đệ tử, Lý Phù Nam một đường đối mặt hắn các tông đệ tử ân cần thăm hỏi, chắp tay làm lễ, phần này người khiêm tốn diễn xuất, càng là lệnh nhiều người hơn, tự nhiên đối hắn mọc lên vài phần hảo cảm.

"Lý sư huynh, ngươi chậm chạp không đột phá tinh cung, có phải hay không liền đang chờ Thất Tinh Tháp mở ra?"

Dọc theo đường đi, hỏi loại người gì cũng có, Lý Phù Nam chỉ là hoàn lễ, lại không trả lời.

Chỉ là lần này lại bất đồng, hỏi ra vấn đề này, bản thân liền là Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử.

Ánh mắt rơi vào đối phương trên người, Lý Phù Nam bình tĩnh nói rằng, "Vị này chính là tạ ơn vui mừng, Tạ sư đệ đi."

"Hai năm trước đó, ta từng đi qua Hàn Sơn, may mắn gặp qua Lý sư huynh một mặt, có thể bị Lý sư huynh nhớ kỹ, là ta vinh hạnh." Trong tay nắm lấy một thanh quạt lông, cũng không để ý khí trời chính hàn, tạ ơn vui mừng cứ như vậy diêu a diêu, chỉ là đưa qua tại non nớt mặt, lại luôn để cho hắn thiếu vài phần phong lưu khí chất.

"Hai năm trước, Tạ sư đệ mới vừa mười hai tuổi a! Hai năm không thấy, nhưng cũng bước vào Linh Phủ Cảnh, chúc mừng Tạ sư đệ." Khẽ gật đầu, Lý Phù Nam nhẹ giọng mở miệng nói.

"Đa tạ Lý sư huynh!" Hơi hơi ôm quyền, tạ ơn vui mừng ngấc đầu lên nói rằng, "Ta nhớ được, hai năm trước đó, Lý sư huynh tựa hồ cũng đã bước vào linh phủ đỉnh phong a?"

"Không sai!"

Gật đầu, nhìn thấy đối phương đem lời đề vòng trở về, Lý Phù Nam cũng không nhiều đi vòng vèo, thẳng đáp, "Hai năm trước đó, ta nay đã có thể đột phá, chỉ là chung quy lại cảm giác kém một đường! Ta cũng hy vọng, lần này Thất Tinh Tháp chuyến đi, có thể giúp ta bù đắp thiếu sót, giúp ta bước vào tinh cung."

Những lời này đáp có thể nói cực kỳ khéo.

Mặc dù thừa nhận thật là muốn mượn Thất Tinh Tháp cơ hội tới đột phá, nhưng lại cũng không tổn hại nửa điểm Hàn Sơn mặt mũi, chỉ bằng ngắn ngủi này nói mấy câu, liền làm người ta ấn tượng tốt.

Ngược lại là, tận lực làm khó dễ Lý Phù Nam tạ ơn vui mừng, có vẻ quá mức không tốt keo kiệt.

Đương nhiên, tạ ơn vui mừng tuổi còn nhỏ, bây giờ cũng mới bất quá mười bốn tuổi mà thôi, tự nhiên cũng không người với hắn tính toán.

"Miệng mới không sai, chỉ không biết có vài phần thực lực."

Ngay tại lúc đó, một cái ngang ngược kiêu ngạo thanh âm chợt vang lên, cho dù là đối mặt Lý Phù Nam, cũng y nguyên vẫn là một bộ ở trên cao nhìn xuống tư thế.

Căn bản không cần bất luận kẻ nào giải thích, tất cả mọi người cũng đều rõ ràng, người nói chuyện, tất nhiên là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử.

Phóng nhãn toàn bộ Thanh châu, bây giờ dám như thế đối Lý Phù Nam nói chuyện, sợ cũng chỉ có Đạo Lăng Thiên Tông người.

Trong chốc lát, trong đám người tự động nhường ra một con đường đến,

Văn Trạch lửng thững đi tới.

"Lý Phù Nam, gặp qua chư vị sư huynh!"

Khẽ khom người, Lý Phù Nam ung dung mở miệng nói.

"Coi như hiểu chuyện." Gật đầu, Văn Trạch hiển nhiên rất hài lòng đối phương loại thái độ này, theo miệng nói rằng.

"Vị sư huynh này, không biết xưng hô như thế nào?" Bình tĩnh nhìn Văn Trạch, Lý Phù Nam chậm rãi hỏi.

"Văn Trạch!" Nhàn nhạt đáp một câu, Văn Trạch vẻ mặt kiêu căng nói rằng.

"Văn sư huynh, ta xưng ngươi một tiếng sư huynh, là kính Đạo Lăng Thiên Tông! Hiểu chuyện hai chữ, không dám nhận." Ngẩng đầu lên, Lý Phù Nam giọng nói nhất thời liền thay đổi, danh chấn Thanh châu, Lý Phù Nam tự nhiên cũng có Lý Phù Nam ngạo khí, cho dù là đối mặt Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, cũng sẽ không dễ dàng cúi đầu.

"Ừm?"

Chân mày chợt thượng thiêu, Văn Trạch trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái lãnh ý, "Khẩu khí thật là lớn, ngươi là nói, nếu không có Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử thân phận, ta còn không bằng ngươi?"

"Phù Nam cũng không ý này, đều là Huyền Môn đệ tử, vốn cũng cũng không phải nhất định phải phân cái cao thấp."

Nói êm tai, nhưng trên thực tế, cái kia phần ngạo khí nhưng cũng cho dù ai đều nghe đi ra.

"Một năm trước đó, cũng có người đã nói với ta loại này nói nhảm." Mí

mắt hơi hơi vừa nhảy, Văn Trạch lạnh giọng nói rằng, "Ta hiện tại hối hận nhất chính là, trước đây không có ngay từ đầu liền đánh hắn một trận!"

Trong lúc nói chuyện, Văn Trạch bàn tay nhất thời đã đè vào trên chuôi kiếm, trong một chớp mắt, một cổ khủng bố kiếm khí chợt phóng lên cao.

"Ra tay đi, để cho ta nhìn một chút cái gọi là Thanh châu đệ nhất thiên kiêu, có thể tiếp ta mấy kiếm!"

Đảm nhiệm chẳng ai nghĩ tới, Văn Trạch tính khí thật không ngờ táo bạo, nói động thủ liền động thủ, căn bản không cho ngươi bất cứ cơ hội nào.

"Chậm đã!"

Mắt thấy Văn Trạch có động thủ tư thế, Mạc Vân Tô nhất thời kiên trì đứng ra.

Nếu như theo hắn bản ý, Văn Trạch cùng Lý Phù Nam đánh một trận mới tốt, ngược lại ai thắng ai thua cũng đều với hắn không có quan hệ gì.

Có thể hết lần này tới lần khác, bây giờ hắn là phụ trách tiếp đãi Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử người.

Nếu là thật để cho Lý Phù Nam cùng Văn Trạch đánh nhau, hắn tất nhiên là cũng bị tông môn chất vấn, mặc dù không tình nguyện, cũng chỉ có thể đứng ra ngăn cản.

"Văn sư huynh, ở xa tới đều là khách, có thể hay không cho ta một bộ mặt, tạm thời dừng tay?"

Cười lạnh một tiếng, Văn Trạch con mắt đều không nháy một chút,

khinh thường mở miệng nói, "Ngươi lại tính là cái gì đồ vật, cũng xứng để cho ta nể mặt ngươi?"

Xuất thân Đạo Lăng Thiên Tông, lại là Tử Dương Chân Nhân đệ tử, cho dù là tại Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, Văn Trạch cũng là cực kỳ nổi danh nhân vật, nơi nào sẽ bả Mạc Vân Tô nhìn ở trong mắt.

Huống chi, lần trước liền nhận thấy được Mạc Vân Tô có lòng châm ngòi, bây giờ càng là mượn đề tài để nói chuyện của mình, nửa điểm mặt đều không để lại cho hắn.

Một câu nói này, quả thực giống như là ngay trước tất cả mọi người mặt, cho Mạc Vân Tô một bạt tai.

Trong nháy mắt, Mạc Vân Tô nhất thời mặt hồng như máu, khí một chữ đều không nói được.

"Mạc sư đệ, không cần nhiều lời, ta tới lĩnh giáo Đạo Lăng Thiên Tông thủ đoạn là được."

Bước ra một bước, Lý Phù Nam bình tĩnh mở miệng nói.

Mở miệng vô lực, loại tình huống này, động thủ bản thân liền là lựa chọn tốt nhất.

Huống chi, mặc dù dứt bỏ hắn không đề cập tới, Lý Phù Nam cũng nên thật muốn thử xem mình cùng mấy ngày này Tông đệ tử ở giữa, đến tột cùng có hay không chênh lệch.

Một bước ở giữa, hàn ý chợt lan tràn!

Hàn ý cửu trọng sơn, một bước nhất trọng thiên!

Cái này bước ra một bước, cũng mắc đi cầu vị lấy, Lý Phù Nam đã bắt

đầu động thủ.

Trong nháy mắt, hai người xung quanh đệ tử, nhất thời thối lui, nhường ra một mảnh đất trống tới.

Hai người này không động thủ thì thôi, một khi thật giao thủ, bình thường đệ tử thật đúng là không có can đảm ở lại bên cạnh tham gia náo nhiệt.

. . .

Bạch Nhạc cùng Hà Tương Tư lúc chạy đến sau khi, vừa may là Văn Trạch đuổi Mạc Vân Tô, chuẩn bị cùng Lý Phù Nam lúc động thủ khắc.

Ở trong đám người nhìn Văn Trạch, Bạch Nhạc nhất thời có chút há hốc mồm.

Trước đó chỉ nghe nói Hàn Sơn người đến vậy. Cũng không biết Đạo Lăng Thiên Tông người vậy mà cũng tới.

Mặc dù cách xa nhau một năm không thấy, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ liếc mắt là có thể nhận ra Văn Trạch đến, lớn lối như vậy gia hỏa, trừ Đạo Lăng Thiên Tông, địa phương khác còn thật không dễ dàng ra.

Hơn nữa, cái này gia hỏa nói câu kia, hối hận nhất chính là, một năm trước không có ngay từ đầu liền đánh hắn một trận là cái gì quỷ?

Nghe thế, Bạch Nhạc trên mặt nhất thời tối sầm lại!

Loại này đáng ghét gia hỏa, đáng đời không có bằng hữu a!

"Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, làm sao nói đánh là đánh, tiểu Nhạc, ngươi có biện pháp hay không ngăn cản bọn hắn?" Hà Tương Tư ngược lại là không có chú ý Bạch Nhạc sắc mặt, nhìn trên trận chiến cuộc, có chút lo

lắng dò hỏi.

"Đánh thì đánh thôi, tốt nhất hai người bọn họ đánh tới đồng quy vu tận mới tốt." Trợn mắt một cái, Bạch Nhạc tức giận mở miệng nói.

"Nói cái gì lời vô vị, Thất Tinh Tháp mở ra sắp tới, lần này hơn phân nửa Huyết Ảnh Ma Tông người cũng sẽ cuốn vào, bọn hắn thật muốn đánh cái lưỡng bại câu thương, chẳng phải là tiện nghi Huyết Ảnh Ma Tông." Trừng Bạch Nhạc liếc mắt, Hà Tương Tư có chút tức giận mắng.

Tựa hồ ý thức được cái gì, Hà Tương Tư nhìn chằm chằm Bạch Nhạc hỏi, "Tiểu Nhạc, ngươi có phải hay không có biện pháp?"

". . . Ta cái nào có biện pháp nào!" Nháy nháy mắt, Bạch Nhạc thề thốt phủ nhận nói, "Một bên là Thanh châu đệ nhất thiên kiêu, một bên là Đạo Lăng Thiên Tông thiên kiêu, ta liền một ít nhân vật, nơi nào ngăn cản bọn hắn."

"Nói thật!"

". . ."

"Tiểu Nhạc, chuyện liên quan đến Thanh châu đại cục, ngươi có thể không nên hồ nháo."

Chứng kiến Hà Tương Tư nghiêm túc dáng vẻ, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi mọc lên một hồi cảm giác vô lực, quả nhiên cùng Mạc Vân Tô cái kia vô liêm sỉ nói, vị này Hà sư tỷ, quả nhiên là hảo tâm tràn lan a.

"Tốt, tốt, ta đi còn không được sao!"

Vừa nói, Bạch Nhạc dưới chân đột nhiên một bước, cả người chợt phóng lên cao, trong nháy mắt xuất hiện ở tất cả mọi người trong tầm mắt.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 205: Ngưu bức quá độ

"Họ Văn, ngươi nghĩ đánh ai?"

Phóng lên cao trong nháy mắt, cái kia cần ăn đòn thanh âm cũng vang lên theo, trong nháy mắt nhất thời hấp dẫn tất cả mọi người ánh mắt.

Cho dù là Lý Phù Nam cũng không khỏi đột nhiên ngẩn ra, trong lúc nhất thời căn bản không biết rõ phát sinh cái gì.

"Bạch Nhạc?"

"Là Bạch Nhạc, hắn muốn làm gì?"

Bây giờ Bạch Nhạc có thể đã không phải là cái kia vô danh tiểu tốt, phóng nhãn Thất Tinh Tông, thậm chí là toàn bộ Thanh châu, sợ là cao thấp cũng có thể xem như là một cái danh nhân, bên này vừa nhảy đi ra, nhất thời liền bị người nhận ra.

Quả thật, Bạch Nhạc bây giờ cũng coi như thanh danh vang dội, có thể cái kia cũng không trở thành kiêu ngạo đến khiêu khích Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử a?

Huống chi vẫn là giúp Lý Phù Nam xuất đầu!

Lý Phù Nam đó là cái gì người, được xưng Thanh châu đệ nhất nhân vật thiên kiêu, cho tới bây giờ đều là hắn giúp người khác xuất đầu, nơi nào đến phiên người bên ngoài qua quýt nhúng tay.

"Quả nhiên là cái này gia hỏa!"

Ánh mắt liếc về Bạch Nhạc trên người, Văn Trạch liền nhịn không được

trợn mắt một cái.

Trước đó nghe Mạc Vân Tô nói thời điểm, hắn cũng đã đoán được tất nhiên chính là Bạch Nhạc, bây giờ vừa vặn, nhiều ngày như vậy không có lộ diện, lộ diện một cái liền cùng chính mình chống đối, là muốn thế nào.

Trong chớp mắt, Bạch Nhạc đã nhảy đến Lý Phù Nam cùng Văn Trạch ở giữa.

"Ta nghĩ đánh ai, có quan hệ gì tới ngươi?" Nghiêng lấy mắt liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Văn Trạch khinh thường mở miệng nói.

"Ngươi cho ta không có nghe được ngươi nói chuyện sao? Tới tới tới, cho ngươi một cái cơ hội, nhìn một chút là ai đánh ai." Cổ tay khẽ đảo, Bạch Nhạc bàn tay đồng dạng ta đây đến trên chuôi kiếm, nghiến răng nghiến lợi trừng lấy Văn Trạch nói rằng.

"Ngươi làm như ta không dám?"

Cỗ kiếm ý này trên không trung va chạm, giờ khắc này, phảng phất Lý Phù Nam ngược lại trở thành không quan trọng người qua đường.

Nhất làm cho người rung động là, lúc này, Bạch Nhạc trên người lộ ra khí thế, dù cho là đối mặt Văn Trạch vị này Đạo Lăng Thiên Tông thiên kiêu, vậy mà cũng không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

Người bên ngoài cảm thụ có thể còn chưa đủ rõ ràng, thật là giờ khắc này, Lý Phù Nam nhưng là rõ ràng cảm thụ được một tia nhàn nhạt áp lực.

Đầu hắn một lần cảm thụ được, cho dù là cái này quá khứ chưa bao giờ bị hắn nhìn vào mắt Bạch Nhạc, lúc này tựa hồ cũng có cùng hắn giao thủ tư cách.

Chỉ là trong lúc nhất thời, hắn cũng không thể làm rõ ràng tình huống, vẫn chưa tùy tiện cắm miệng, chỉ là chung quanh thân thể hàn ý nhưng chưa tán đi.

Trong lúc nhất thời, ba người khí thế lẫn nhau vướng víu giằng co, mơ hồ thành công thế chân vạc.

Một màn này, xem ở trong mắt người khác, càng là không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Mắt thấy khuyên can đi lên, ngược lại lại có đánh nhau khuynh hướng, Hà Tương Tư cũng không khỏi một hồi đau đầu, nếu như sớm biết Bạch Nhạc dạng này ngăn cản đối phương, nàng liền không nên để cho Bạch Nhạc nhảy ra ngoài.

Nói xong có biện pháp giải quyết đâu, chẳng lẽ cuốn vào một chỗ đánh một trận chính là phương thức giải quyết sao?

Ý niệm trong đầu chuyển động, Hà Tương Tư cũng nhìn không được, lúc này nhảy ra đến, "Thất Tinh Tông đệ tử Hà Tương Tư, gặp qua Lý sư huynh, Văn sư huynh."

"Hà tiên tử!"

Hà Tương Tư đứng ra, nhất thời lại ở trong đám người gây nên rối loạn tưng bừng.

Vừa mới vẫn chỉ là Lý Phù Nam cùng Văn Trạch hai người ở giữa sự tình, bây giờ vừa vặn, càng ngày càng nhiều người đứng ra, cục diện ngược lại là càng phát ra phức tạp.

"Văn sư huynh, Thất Tinh Tháp mở ra sắp tới, bây giờ vì một chút chuyện nhỏ nổi tranh chấp, đối ai cũng không có lợi, ngược lại sẽ tiện

nghi Huyết Ảnh Ma Tông đám tặc tử kia, cũng xin Văn sư huynh nghĩ lại."

Đứng ở Bạch Nhạc bên cạnh, Hà Tương Tư nhẹ giọng mở miệng nói.

"Đây cũng là ai?"

Lông mày nhíu lại, Văn Trạch bất mãn liếc một cái, lạnh lùng hỏi.

"Hà Tương Tư, ngươi xem náo nhiệt gì!"

Mắt thấy Hà Tương Tư đứng ra, Mạc Vân Tô sắc mặt càng phát ra xấu xí vài phần, nhưng cũng đáng giá kiên trì lần nữa đứng ra, "Văn sư huynh, đây là ta Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử, Hà Tương Tư, việc này không có quan hệ gì với nàng."

Con mắt đều không nháy một chút, Văn Trạch lập lại lần nữa đạo, "Ta nói, đây cũng là ai?"

Một câu nói này, nhất thời khiến cho mọi người đều có chút không phản ứng kịp.

Hà Tương Tư đứng ra thời điểm chính mình liền giải thích qua, bây giờ Mạc Vân Tô lại giải thích một lần, làm sao Văn Trạch còn phải tiếp tục hỏi, cái này là muốn làm gì?

Trợn mắt một cái, người bên ngoài cũng không biết, chỉ có Bạch Nhạc tâm lý rõ ràng, Văn Trạch lời này vốn là hỏi hắn.

"Tư tỷ là bằng hữu ta, cùng ta có ân!"

Nghe được Bạch Nhạc, Văn Trạch nhất thời chuyển hướng Bạch Nhạc đạo, "Ngươi quản còn rất rộng, ai chuyện đều muốn nhúng một tay."

"Ngươi quản cũng không hẹp, cùng một mắt gà chọi giống như, ai cũng có thù oán với ngươi sao?" Tức giận rên một tiếng, Bạch Nhạc khinh thường phản chế giễu.

"Câm miệng!"

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Mạc Vân Tô đột nhiên chuyển hướng Bạch Nhạc mắng, "Bạch Nhạc, ngươi cho rằng ngươi là ai, nơi đây nào có ngươi nói chuyện phần, còn chưa cút xuống dưới."

Người bên ngoài hắn đều không dám trêu chọc, tự nhiên chỉ có Bạch Nhạc nhìn qua dễ bắt nạt nhất phụ, dù sao trước đây Mạc Vân Tô là theo Bạch Nhạc động qua tay chân, mặc dù ngại vì quy tắc, lần trước hắn chịu thua, nhưng lại cũng không có nghĩa là hắn chỉ sợ Bạch Nhạc.

Lúc này Mạc Vân Tô càng là quyết định, chỉ cần Bạch Nhạc dám còn miệng, liền lập tức ra tay toàn lực, đem Bạch Nhạc dạy dỗ một trận! Kể từ đó, chẳng những có thể gián tiếp hóa giải trước mắt cục diện bế tắc, còn có thể cầm Bạch Nhạc lập uy, thành tựu hắn danh tiếng.

Nhưng mà, Mạc Vân Tô lại vạn thật không ngờ, ngay tại hắn thoại âm rơi xuống đồng thời, lau một cái kiếm quang chợt hiện lên, trường kiếm liền vỏ trực tiếp lấy mẫu ngẫu nhiên trên mặt hắn.

"Ba!"

Một kiếm này rút cực nhanh, vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, Mạc Vân Tô thậm chí căn bản không tới kịp phản ứng kịp, trên mặt liền bị quất ra một đạo vết máu, liền hàm răng đều vỡ nát mấy viên.

Càng làm cho người ta khó có thể tin là, rút lần này người, cũng không phải là Bạch Nhạc, mà là Văn Trạch.

Trên thực tế, lấy Bạch Nhạc thực lực, cho dù là thật động thủ, cũng rất

khó thành công.

Trao đổi văn kiện ngoại giao trạch, dĩ nhiên là càng không giống nhau, chỉ là. . . Mạc Vân Tô rõ ràng cho thấy hướng về Văn Trạch a!

"Văn sư huynh, ngươi đây là ý gì?"

Chịu lần này, Mạc Vân Tô hầu như tức hộc máu, trên mặt trướng thông hồng, buồn bực chất vấn.

"Ta từ theo ta bằng hữu nói chuyện, ngươi thì tính là cái gì, cũng xứng xen mồm?"

Mắt lạnh nhìn Mạc Vân Tô, Vân Trạch lạnh giọng mở miệng nói.

Vù vù!

Một câu nói này, mới thật là long trời lở đất!

Đừng nói là Mạc Vân Tô, ở đây, có một cái tính một cái, toàn bộ đều há hốc mồm.

Bằng hữu ta!

Bốn chữ này phân lượng có thể quá nặng, xuất thân Đạo Lăng Thiên Tông lại là Tử Dương Chân Nhân đệ tử, Văn Trạch thân phận cực cao, dù cho là Lý Phù Nam đều không bị hắn để vào mắt, có thể hết lần này tới lần khác lại cùng Bạch Nhạc lấy bằng hữu tương xứng, đây là cái gì đạo lý?

"Không có khả năng, ngươi làm sao lại nhận thức Đạo Lăng Thiên Tông người?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Mạc Vân Tô vẻ mặt không thể tin

tưởng hỏi.

Sờ mũi một cái, Bạch Nhạc lười biếng đáp, "Ta là ai? Ta chính là cái kia hắn nói hối hận không có ngay từ đầu trước hết đánh một trận gia hỏa thôi!"

". . ."

Lời này vừa ra, bộ này tự nhiên cũng liền không đánh xuống được.

Bĩu môi, Bạch Nhạc thẳng chuyển hướng Văn Trạch, ngoẹo đầu nói rằng, "Xem ở ta cũng xem tên mặt trắng nhỏ này khó chịu phân thượng, liền không với ngươi tính toán, ta mời ngươi uống rượu, tới hay không?"

"Sớm nói rõ ràng, không phải hảo tửu ta không uống."

Ánh mắt lại đang Lý Phù Nam trên người liếc một cái, Văn Trạch trên người khí thế chợt tán đi, rồi mới hồi đáp.

"Nhất định phải là hảo tửu, đi, ta dẫn ngươi đi làm thịt nhà giàu đi." Cười dài gật đầu, Bạch Nhạc vỗ bộ ngực bảo đảm nói.

"Bạch Nhạc, ngươi cũng không thể chỉ mời Văn sư huynh, rượu không đủ, chúng ta cũng không bằng lòng."

Văn Trạch đáp ứng, bên cạnh hắn mấy cái trước đây đi qua Linh Tê Kiếm Tông Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, cũng ồn ào lên theo nói.

"Yên tâm, chúng ta là đi ăn hôi, rượu thịt quản cú!" Nhìn những thứ này khuôn mặt quen thuộc, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi một hồi vui sướng, cười lớn hồi đáp.

"Tư tỷ, ngươi tới hay không?"

Quay đầu xem Hà Tương Tư liếc mắt, Bạch Nhạc cũng không quên hô.

Nhìn Bạch Nhạc cùng Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử kề vai sát cánh ly khai, trên trận tất cả mọi người không khỏi có chút há hốc mồm, thật lâu không một người nói chuyện.

Nếu như nói, vừa mới còn có người hoài nghi Văn Trạch bất quá là tìm một lấy cớ xuống đài, như vậy lúc này, nhưng là tất cả mọi người lại đều nói không ra lời, cũng không thể Đạo Lăng Thiên Tông những thứ này đệ tử đều ở đây diễn kịch đi.

Chỉ bằng một cái Mạc Vân Tô, cũng không đáng giá làm a.

Sau một lát, phản ứng kịp đoàn người, nhưng là triệt để sôi trào!

"Cái này Bạch Nhạc đến tột cùng là ai?"

"Không phải nghe nói chỉ là Thanh Châu thành một cái tiểu gia tộc người sao? Làm sao có thể cùng Đạo Lăng Thiên Tông cài đặt quan hệ?"

"Cái gì gọi là cài đặt quan hệ a, người ta đó là hàng thật giá thật bằng hữu, không thấy vừa mới Bạch Nhạc mắng đối phương mắt gà chọi, người ta đều không trở mặt sao? Hắn đây mẹ ngưu bức quá độ a!"

". . ."

Lần này Bạch Nhạc mới chân chân chánh chánh là nổi danh, ra đại danh.

Những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử đã nhiều ngày là bực nào kiêu ngạo tự phụ sắc mặt, tất cả mọi người xem thanh thanh sở sở, đừng nói là những thứ này đệ tử, coi như là bình thường Thất Tinh Tông trưởng lão, cũng đều không quá bị để vào mắt.

Có thể hết lần này tới lần khác, tựa hồ xuất thân thấp hèn, liền Mạc Vân

Tô đều coi thường Bạch Nhạc, chỉ chớp mắt lại thành những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử bằng hữu, cho dù là Lý Phù Nam cũng đều bị gạt sang một bên.

Đừng xem Bạch Nhạc nhảy ra, tựa hồ cả tay đều không động, nhưng này ngưu bức lại giả vờ quá độ a!

Riêng là, lại so với một chút đối phương đối Mạc Vân Tô thái độ, loại kia kịch liệt phản, quả thực muốn không làm người ta khắc sâu ấn tượng cũng không thể a.

Nếu như có thể bình thưởng, cái kia Mạc Vân Tô lần này, đơn giản là điều kiện tốt nhất phối hợp diễn, điều kiện tốt nhất đá kê chân hoàn mỹ được chủ.

Đứng tại chỗ, cảm thụ được mọi người quăng tới kia nóng bỏng cay ánh mắt, Mạc Vân Tô mắt tối sầm lại, phun ra một ngụm máu, quả thực đứng cũng không vững, cảm giác kia, phảng phất còn không bằng ngất đi tốt.

Từng ấy năm tới nay, hắn vẫn là lần đầu tiên cảm thấy như vậy khuất nhục!

"Bạch Nhạc! ! !"

Nhìn Mạc Vân Tô, Hà Tương Tư thần tình có chút phức tạp, nhiều năm như vậy, mặc dù nàng một mực cùng Mạc Vân Tô làm địch, nhưng lại cũng xác thực là lần đầu tiên nhìn thấy Mạc Vân Tô chật vật như vậy.

Tuấn dật trên khuôn mặt, cái kia một đạo bị vỏ kiếm rút ra vết máu, có vẻ càng chói mắt.

Nguyên bản phong tư, khí độ cùng với cái kia phần đẹp trai khí chất, phảng phất đều vào giờ khắc này tiêu thất sạch sẽ.

Giờ khắc này, Hà Tương Tư đột nhiên cảm thấy, dường như cũng không như vậy hận hắn.

Yên lặng chốc lát, Hà Tương Tư rốt cục vẫn phải xoay người lại, dứt khoát hướng về Bạch Nhạc bọn hắn ly khai phương hướng đuổi theo.

"Đi qua, cuối cùng rồi sẽ đi qua. . ."

PS: Khoảng chừng đầu tháng sau chưng bày, đến lúc đó tự nhiên sẽ gia tốc đổi mới!

Thực sự cảm thấy càng chậm huynh đệ, còn có thể đi trước xem ta hoàn bổn lão thư, thái cổ kiếm thần, hơn ba triệu chữ hoàn bổn sách, đủ xem một lúc lâu, bái tạ mọi người.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 206: Họ Mạc không có một người tốt

Cái gọi là nhà giàu, dĩ nhiên chính là Dương Bằng.

Tại Thất Tinh Tông, Bạch Nhạc nhận thức trong đám người, cũng chỉ có hắn có thể được xưng là nhà giàu.

Chờ Bạch Nhạc mang theo Đạo Lăng Thiên Tông những người này trùng trùng điệp điệp giết đến Dương Bằng nơi ở thời điểm, Dương Bằng cũng trực tiếp há hốc mồm.

Vừa mới còn nhận được tin tức nói, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông người cùng Lý Phù Nam hận bên trên, hắn còn chưa nghĩ ra có đi không tham gia náo nhiệt đâu, Bạch Nhạc dĩ nhiên cũng làm đem những này người toàn bộ mang đến, có muốn hay không khoa trương như vậy.

Đương nhiên, làm một được ăn nhà giàu, chỉ là trong nháy mắt, Dương Bằng nhất thời liền phản ứng kịp.

Một khắc này, nhìn phía Bạch Nhạc ánh mắt, tuyệt đối không có hố cừu hận, có chỉ là tràn đầy hưng phấn cùng vui sướng.

Chứng kiến Dương Bằng ánh mắt, Bạch Nhạc trong lòng tràn đầy đắc ý.

Nhìn một cái, đây mới là làm một nhà giàu giác ngộ a!

"Văn sư huynh, tại hạ Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử Dương Bằng, dương thụ dương, bằng hữu bằng! Bình sinh tâm nguyện lớn nhất, chính là quảng kết thiên hạ bằng hữu, không biết có thể hay không cùng huynh đệ kết giao bằng hữu?"

Chiêu bài thức lời dạo đầu!

Đừng nói là Văn Trạch, cho dù là Bạch Nhạc nghe nói như thế, khóe miệng cũng không khỏi có chút co lại, xoay đầu lại nghĩa chánh ngôn từ mở miệng nói.

"Hàng này là ai? Ta biết hắn sao?"

". . ."

...

Không có việc gì khó, chỉ sợ lòng không bền!

Náo như thế vừa ra, rất nhanh thì có người phát động tất cả lực lượng tới đào sâu Bạch Nhạc bối cảnh.

Trên thực tế, mấy tin tức này cũng vốn là không thể gạt được người có quyết tâm điều tra.

Rất nhanh, về Bạch Nhạc thân phận bị liền tra xét rõ mồn một.

Mặc dù xuất thân Bạch gia, nhưng thực tế núi, Bạch Nhạc mười tuổi thời điểm liền bỏ nhà ra đi, bái nhập Linh Tê Kiếm Tông, sau đó, mà là bởi vì Đạo Lăng sơn đánh một trận, Đạo Lăng thánh nữ thân chí Linh Tê Kiếm Tông truy tra Thông Thiên Ma Quân ven đường.

Nghiêm túc tính ra, Bạch Nhạc liền nói lăng thánh nữ đều gặp, sau đó Văn Trạch bọn họ cùng Tử Dương Chân Nhân một chỗ đi Linh Tê Kiếm Tông tiếp hồi thánh nữ, kể từ đó, Bạch Nhạc có thể cùng Văn Trạch trở thành bạn, cũng cũng không sao có thể kỳ quái.

Đương nhiên, bên trong một ít tỉ mỉ, là không có khả năng tra rõ, bất quá

mặc dù chỉ là mặt ngoài có thể có được tin tức, cũng đã đủ đủ lý giải Thích tất cả.

Hiểu rõ những thứ này, cho dù ai cũng chỉ có thể là cười khổ.

Phần cơ duyên này, căn bản là không có cách phục chế, người bên ngoài cũng chỉ có ước ao phần.

Đương nhiên, kết quả này, thực cũng đã không ít người tâm lý cân bằng rất nhiều!

Chí ít, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là cái kia Bạch Nhạc, đơn giản chỉ là vận khí tốt một ít, thật luận thực lực cùng súc tích, kém xa.

Kể từ lúc này cục diện nhìn lên, chân chính có thể chứng minh thiên phú cùng năng lực, tự nhiên vẫn là Thất Tinh Tháp.

Có Bạch Nhạc như thế nháo trò, cho dù là Lý Phù Nam cũng khiêm tốn rất nhiều, ngược lại không phải là hắn thật sợ Văn Trạch, chỉ là không muốn lại hoành sanh ba chiết.

Rất nhanh, Huyết Ảnh Ma Tông cũng sắp có hai mươi cái tiến nhập Thất Tinh Tháp danh ngạch sự tình, cũng truyền ra tới.

Mọi người lực chú ý, rất nhanh lại bị hấp dẫn qua đây.

So với việc Huyết Ảnh Ma Tông uy hiếp, Bạch Nhạc bọn hắn tranh chấp, cũng chỉ đành nói là đánh nhau vì thể diện, đối với người khác cũng không có ảnh hưởng gì! Có thể Huyết Ảnh Ma Tông cuốn vào, có thể cũng không giống nhau, e đối với những cái kia ngoại tông người mà nói, bọn hắn có thể không có nửa điểm thủ đoạn bảo vệ tánh mạng, nếu như một cái sơ sẩy, liền rất có thể chết ở Thất Tinh Tháp bên trong.

Không hề nghi ngờ, lần này muốn xông qua Thất Tinh Tháp độ khó, bởi

vì Huyết Ảnh Ma Tông nhúng tay, so với trước đó càng đề thăng rất nhiều.

...

Ba ngày thời gian, nói dài cũng không dài lắm, bảo ngắn cũng không ngắn lắm.

Tại Bạch Nhạc có lòng dẫn đạo dưới, rất nhanh Văn Trạch cùng Dương Bằng, Hà Tương Tư bọn hắn cũng liền quen thuộc, còn có Hàn Sơn Tiếu Vượng, Đàm Y Viên cũng bởi vì Bạch Nhạc quan hệ lại gần.

Những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử mặc dù ngạo khí, nhưng trên thực tế, nhưng là xuất xứ từ tại tại Đạo Lăng Thiên Tông loại kia thói quen.

Một khi quen thuộc, liền ngược lại phi thường tốt ở chung.

Đương nhiên, đối với Bạch Nhạc mà nói, quan tâm nhất lại tuyệt đối không phải cái này, mà là Vân Mộng Chân tin tức.

Qua ba lần rượu, Bạch Nhạc liền tìm một cái cơ hội mở miệng dò hỏi, " Văn sư huynh, thánh nữ nàng lần này làm sao không có tới? Ta nghe nói, trước đây Huyết Ảnh Ma Tông, chính là thánh nữ mạch này trấn áp a."

Nhắc tới Vân Mộng Chân, Văn Trạch xem Bạch Nhạc liếc mắt, tự nhiên đoán được, Bạch Nhạc là vẫn không có hết hy vọng, chỉ là loại chuyện như vậy, vốn là nhân chi thường tình, hơn nữa còn có người khác tại, tự nhiên không thể nói thêm.

Lắc đầu, Văn Trạch giải thích, "Thánh nữ một phản hồi Tông, liền trực tiếp bế quan! Huống chi, có Huyết Ảnh Ma Quân tại, nếu không có Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên cấp độ này cao thủ, cũng vô pháp áp chế đối phương."

Văn Trạch nói đơn giản, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng có thể tưởng tượng đến, đánh rơi Côn Ngô Kiếm, Vân Mộng Chân tình cảnh tất nhiên không tốt! Cái gọi là bế quan, chỉ sợ cũng là bất đắc dĩ cử động.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc không khỏi có chút không nỡ.

Bây giờ Côn Ngô Kiếm nhận chủ, Bạch Nhạc tự nhiên càng có thể minh bạch Côn Ngô Kiếm uy lực, phảng phất hận không thể lập tức chạy tới Đạo Lăng Thiên Tông bả Côn Ngô Kiếm trả lại cho Vân Mộng Chân mới tốt.

Chỉ là, Bạch Nhạc trong lòng mình thật cũng minh bạch, giả sử chính mình thật dám làm như thế, vô luận Vân Mộng Chân là thế nào muốn, mình cũng tất nhiên khó thoát ý tứ.

Loại này phức tạp tâm tình, càng làm cho Bạch Nhạc có một loại nói không nên lời cảm giác đè nén.

Vỗ vỗ Bạch Nhạc bả vai, Văn Trạch nhẹ giọng nói, "Yên tâm đi, đối phó Huyết Ảnh Ma Tông những phế vật này, làm sao cần phải thánh nữ động thủ, lần này Thất Tinh Tháp bên trong, chúng ta liền trước cho bọn hắn một bài học, tới bao nhiêu, chúng ta giết bấy nhiêu."

"Không có đơn giản như vậy!" Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta cùng với Huyết Ảnh Ma Tông người đã giao thủ, cái khác không nói, riêng chỉ là trước đó vài ngày, cùng Hà sư tỷ đã giao thủ cái kia Mạc Vô Tình, liền tuyệt đối không đơn giản! Coi như là ngươi, chỉ sợ cũng chưa chắc dám nói nhất định có thể thắng."

Bĩu môi, Văn Trạch đối cái này từ chối cho ý kiến, rất hiển nhiên, Bạch Nhạc lời này hắn cũng không thích nghe.

Trên thực tế, Bạch Nhạc cũng minh bạch, không có chân chính giao thủ

trước đó, sợ rằng đối phương rất khó minh bạch Huyết Ảnh Ma Tông mọi người đáng sợ.

Đạo Lăng Thiên Tông tuy cường đại, nhưng những này ma đạo thiên tài, nhưng cũng tuyệt đối không kém.

Tổng yếu để cho Văn Trạch bọn hắn ăn một ít thua thiệt, mới có thể ý thức được tình thế nghiêm trọng.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc cũng không có nói thêm nữa, mà là chuyển hướng Hà Tương Tư nói rằng, "Tư tỷ, lần này, ngươi còn muốn cùng Mạc Vân Tô đánh đố sao?"

Lúc trước Bạch Nhạc lần đầu tiên cùng Mạc Vân Tô nổi lên va chạm thời điểm, chợt nghe Mạc Vân Tô đã nói với hắn, Hà Tương Tư là muốn cùng Mạc Vân Tô đánh đố, hai người đều không mang theo Thất Tinh Tông đệ tử lệnh bài thân phận, đối mặt Thất Tinh Tháp uy hiếp.

Bây giờ hơn nữa Huyết Ảnh Ma Tông người, làm như thế, khả năng liền quá nguy hiểm.

Thoáng do dự một chút, Hà Tương Tư lắc đầu, vẫn kiên trì nói, "Ta cùng với hắn ở giữa sự tình, tổng yếu làm một cái đoạn! Huống chi, trước đây cũng đã nói xong, bây giờ tự nhiên không có đổi ý đạo lý."

Cũng không đợi Bạch Nhạc nói chuyện, Hà Tương Tư liền tiếp tục nói, "Ngươi yên tâm, giả sử chuyện không thể làm, ta sẽ không gượng chống."

"Lại là cái kia Mạc Vân Tô?" Hừ nhẹ một tiếng, Văn Trạch nói rằng, "Ngươi vừa mới nói Huyết Ảnh Ma Tông người kia, ngươi tên gì?"

"Mạc Vô Tình."

Bạch Nhạc bất đắc dĩ hồi đáp.

"Cái gì Mạc Vân Tô, Mạc Vô Tình, hai cái họ Mạc, không có một cá nhân người tốt, theo ta thấy, một chỗ sát tài sạch sẽ." Bất mãn liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Vân Trạch khinh thường nói rằng, "Ngươi nếu không thuận tiện động thủ, ta giúp ngươi làm thịt hắn là được."

". . ."

"Đa tạ Văn sư huynh hảo ý, chỉ là đây là ta cùng hắn ở giữa sự tình, vẫn là để ta tự mình tới kết đi." Lắc đầu, Hà Tương Tư lần nữa cự tuyệt nói.

Nói được cái này, Văn Trạch tự nhiên cũng không tiện lại nói.

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Văn Trạch lại chuyển hướng Bạch Nhạc nói rằng, "Bạch Nhạc, ta nghe sư tôn nói, cái này Thất Tinh Tháp vẫn còn có chút ý tứ, chúng ta cũng còn thôi, đối ngươi rất là trọng yếu! Huyết Ảnh Ma Tông sự tình ngươi không cần phải để ý đến, toàn lực xông tháp, thử nhìn một chút, có thể hay không được phần này truyền thừa."

"Ta minh bạch!" Gật đầu, Bạch Nhạc thẳng thắn đáp ứng nói.

Lần này, hắn bản thân liền là vì Thất Tinh Tháp truyền thừa mà đến, đương nhiên sẽ không buông tha.

Huống chi, mặc dù không đề cập tới những thứ này, chỉ bằng Vân Mộng Chân từng xông qua điểm này, Bạch Nhạc liền quyết tâm nhất định phải tận lực hoàn thành.

Hắn nói qua muốn đuổi kịp Vân Mộng Chân cước bộ, cũng không thể liền chín tuổi Vân Mộng Chân cũng không sánh bằng a?

"Được, tả hữu lập tức phải mở ra! Đến lúc đó, chúng ta chờ ngươi tin tức tốt." Vỗ Bạch Nhạc bả vai, Văn Trạch lại nghĩ tới Lý Phù Nam, theo nói

bổ sung, "Còn có cái kia Lý Phù Nam, cái gì chó má Thanh châu đệ nhất thiên kiêu, ta nghe lấy liền khó chịu, nếu có cơ hội, ngươi cho ta hảo hảo đánh vào mặt hắn, đồ chơi gì, còn dám theo ta gọi nhịp."

Nghĩ đến trước đó bị Bạch Nhạc cắt đứt trận chiến kia, Văn Trạch liền có chút khó chịu, "Ta đã nói với ngươi, ngươi nếu là không được liền nói sớm, các loại (chờ) lần này Thất Tinh Tháp chuyện kết thúc, ta tự đi giáo huấn hắn."

". . ." Trợn mắt một cái, đối với Văn Trạch loại này không coi ai ra gì phản ứng, Bạch Nhạc thực sự có chút bất đắc dĩ.

Mặc dù không có cùng Văn Trạch đã giao thủ, thế nhưng Bạch Nhạc nhưng là biết Lý Phù Nam thực lực.

Lời nói không dễ nghe, nếu thật là động thủ, Văn Trạch chỉ sợ thật đúng là chưa chắc có thể chiếm được tiện nghi.

Đương nhiên, những lời này hắn cũng không cách nào tùy tiện nói lối ra, bằng không, vậy thì không phải là đả kích Văn Trạch, mà là trước phải làm tốt cùng Văn Trạch đánh một trận chuẩn bị.

Văn Trạch điểm tiểu tâm tư kia, Bạch Nhạc thật là thanh thanh sở sở.

Mặc dù trước đây cũng đã hóa thù thành bạn, có thể chỉ cần có cơ hội, Văn Trạch lại nhất định vẫn là Mão lấy thái độ, muốn thu thập chính mình một chỗ để vãn hồi mặt mũi.

Trước đó đối mặt Lý Phù Nam lúc, Văn Trạch câu nói kia, mặc dù là trò đùa, có thể nhưng cũng bao nhiêu bại lộ một ít hắn ý tưởng chân thật.

Không thể vận dụng Thông Thiên Ma Quân, chỉ bằng hiện tại chút thực lực ấy, cho dù là bước vào linh phủ trung kỳ, Bạch Nhạc cũng tự biết mình, kiên quyết không chịu tự rước nhục.

"Có nghe hay không?"

"Biết, biết!" Bĩu môi, Bạch Nhạc theo miệng qua loa lấy lệ nói, "Ngươi chính là trước tiên đem Huyết Ảnh Ma Tông sự tình giải quyết đi, ngươi cũng đừng ở họ Mạc trong tay lật thuyền trong mương, đến lúc đó còn muốn ta đi cấp ngươi lấy lại danh dự."

"Ta nhổ vào, quản tốt chính ngươi a! Hãy đợi đấy, nhìn một chút đến lúc đó, là ai lật thuyền." Mặt coi thường nhìn Bạch Nhạc, Văn Trạch tức giận hồi đáp.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 207: Thất Tinh Tháp mở ra

Thất Tinh Tông Chủ phong!

Sáng sớm, tại Thất Tinh Tông trưởng lão an bài xuống, sở hữu tham dự Thất Tinh Tháp khiêu chiến người liền một chỗ tụ tập đến Chủ phong trên quảng trường, cũng chỉ có nơi đây có thể chứa đựng mấy trăm người mà không hiện chen chúc.

Bạch Nhạc đã tại trên quảng trường nhiễu một vòng, lại y nguyên vẫn là không thể phát hiện nửa điểm mánh khóe.

Trên thực tế, cũng không chỉ là Bạch Nhạc, người khác cũng đồng dạng đang tìm Thất Tinh Tháp tung tích, có thể trừ như Dương Bằng loại này đã sớm biết người, cho dù ai cũng tìm không được nửa điểm manh mối.

Vừa hỏi Dương Bằng, cái này gia hỏa cái kia xú thí dáng vẻ, cũng làm người ta hận không thể đánh hắn một trận mới tốt.

Cũng không lâu lắm, chân trời ở giữa đột nhiên lộ ra lau một cái huyết sắc, nhàn nhạt chỉ là tràn ra một màn kia uy thế, liền để cho người ta nhịn không được một hồi tim đập nhanh.

Huyết Ảnh Ma Quân!

Căn bản không cần bất luận kẻ nào giải thích, tất cả mọi người cũng đều có thể đoán được, tất nhiên là Huyết Ảnh Ma Quân đến.

Trong chốc lát, hai mươi cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử bị một màn kia huyết sắc bọc, bay thẳng đến trên quảng trường, cùng chính đạo những

thứ này đệ tử đứng đối diện nhau.

Chỉ lấy số lượng mà nói, những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, tự nhiên chỉ là cực nhỏ một bộ phận, nhưng nếu là tỉ mỉ quan sát, liền sẽ phát hiện, những thứ này bị chọn lựa ra Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, từng cái đều có cực kỳ mạnh mẽ thực lực.

Không dám nói có thể cùng Lý Phù Nam cùng Văn Trạch loại này đỉnh tiêm thiên tài so, có thể cho người ta cảm giác lại chí ít cũng không so Hà Tương Tư cùng Mạc Vân Tô bọn hắn kém.

Tại đây chút đệ tử trước mặt nhất, Mạc Vô Tình bỗng nhiên cũng ở trong hàng ngũ đó.

Bạch Nhạc chứng kiến Mạc Vô Tình , đồng dạng, Mạc Vô Tình ánh mắt cũng đồng dạng rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, một màn kia nụ cười âm trầm, để cho Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

"Cái kia chính là Mạc Vô Tình?" Căn bản không cần Bạch Nhạc giới thiệu, liếc một cái đối phương, Văn Trạch liền đoán được đối phương thân phận.

"Không sai, lần trước tại tiểu Nhạc trên người chịu thiệt, lần này hắn tất nhiên sẽ không dễ dàng dừng tay." Hà Tương Tư gật đầu, có chút lo lắng mở miệng nói.

"Có chút ý tứ, người kia là ta, các ngươi ai cũng đừng nhúng tay." Lạnh rên một tiếng, Văn Trạch nhàn nhạt mở miệng nói.

Hầu như ngay tại mấy người vừa nói, lau một cái huyễn lệ kiếm quang cùng chiếu rọi thiên địa tử mang đồng thời xuất hiện ở trên chủ phong.

Theo Huyết Ảnh Ma Quân có mặt, Tử Dương Chân Nhân cùng Tinh Hà lão tổ cũng đồng dạng xuất hiện ở nơi này.

Hai tay thả lỏng phía sau, phía sau huyết sắc áo choàng như sóng lớn chậm rãi hiện lên, Huyết Vô Ngân ngạo nghễ mở miệng nói, "Tinh hà, canh giờ đã đến, ngươi dự định để cho bản quân đợi được bao lâu?"

"Tất nhiên bằng lòng ngươi, bản tọa đương nhiên sẽ không đổi ý!"

Xa xa nhìn Huyết Vô Ngân, Tinh Hà lão tổ thản nhiên nói, "Chỉ là, chúng ta bả nói trước, nếu là ngươi người, chết ở Thất Tinh Tháp bên trong, thật là ngươi tự tìm, chớ có đổi ý hồ đồ."

"Yên tâm, bản quân nói một không hai, ngươi coi đều là các ngươi Huyền Môn những cái kia ngụy quân tử sao?" Khinh thường rên một tiếng, Huyết Vô Ngân lạnh lùng mở miệng nói.

Khẽ vuốt cằm, Tinh Hà lão tổ cũng không để ý đến hắn nữa, tay áo nhẹ nhàng phất một cái, lau một cái kiếm quang chợt phóng lên cao, toàn bộ trên chủ phong thiên không, phảng phất đều bị một mảnh huyễn lệ tinh quang bao phủ.

"Bạch Nhạc, thấy rõ ràng, Thất Tinh Tháp bản thân ở nơi này."

Trên mặt lộ ra một tia đắc ý, Dương Bằng thấp giọng nhắc nhở.

Cơ hồ là đồng thời, vờn quanh tại Thất Tinh Tông Chủ phong xung quanh bảy tòa đại điện, đồng thời toát ra huyễn lệ quang mang, từ từng cái phương vị đánh về phía hư không!

Oanh!

Trong tích tắc, hư không chợt rạn nứt, tại trong trời cao hiển hiện ra một tòa tỏa ra ánh sáng lung linh tháp cao!

Thất Tinh Tháp!

Lấy Tinh Hà lão tổ kiếm khí vi dẫn, phát động toàn bộ Thất Tinh Tông đại trận, mở ra giấu ở trong hư không cấm chế, đem cái này Thất Tinh Tháp hiển hiện mà ra.

Giờ khắc này, mặc dù Bạch Nhạc đã có nhất định chuẩn bị tâm lý, cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Trước đó lần đầu tiên đến Thất Tinh Tông, chứng kiến cái kia bảy tòa đại điện huyền phù tại không trung thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã đủ chấn động, bây giờ chứng kiến Thất Tinh Tháp, Bạch Nhạc mới chính thức ý thức được, nguyên lai đây mới là Thất Tinh Tông toàn bộ đại trận toàn bộ.

Cái kia bảy tòa đại điện, vốn là vì chống đỡ Thất Tinh Tháp xây lên, đây hết thảy dung hợp được, mới là Thất Tinh Tông đại trận toàn bộ.

Dạng này thủ bút, dạng này khí phách, quả thực làm người ta thán phục.

So sánh dưới, Linh Tê Kiếm Tông cái kia cái gọi là hộ tông đại trận, quả thực liền cùng trò đùa.

Đây mới là nhất cá Địa Cấp tông môn chân chính súc tích sao?

Giờ khắc này, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên lần nữa sinh ra vẻ mong đợi chi ý.

Có thể lưu lại bực này thủ bút, vị kia Thất Tinh Tông tổ sư, sợ rằng phóng nhãn thiên hạ, cũng là có số cao thủ một trong, nếu là có thể đạt được hắn lưu lại truyền thừa, mặc dù không vào thiên tông, cũng đủ để bù đắp chính mình Huyền Môn căn cơ chưa đủ.

"Còn không vào tháp, chờ đến khi nào?"

Trong hư không, Tinh Hà lão tổ thanh âm như là kinh lôi đồng dạng vang lên lần nữa, trong nháy mắt đem tất cả mọi người tâm tư đều kéo trở về.

Trong nháy mắt, tỉnh táo lại mọi người chợt đồng thời phi thân lên, trực tiếp hướng về Thất Tinh Tháp bên trong bay đi.

Ngay tại lúc đó, canh giữ ở trên quảng trường mấy vị Thất Tinh Tông trưởng lão cũng theo xuất thủ, đem những cái kia Dẫn Linh Cảnh đệ tử một chỗ đưa vào Thất Tinh Tháp bên trong.

Những thứ này Dẫn Linh Cảnh đệ tử, cũng toàn bộ đều là Thất Tinh Tông bên trong có chút xuất sắc đệ tử, bọn hắn mặc dù chưa từng nghĩ xông qua Thất Tinh Tháp, thế nhưng dạng này cơ hội, nếu là có thể nắm chặc, cũng đủ làm cho bọn hắn tu vi đề thăng một mảng lớn, thậm chí là thu được bước vào Linh Phủ Cảnh cơ duyên.

Cái này chính là trở thành Thất Tinh Tông đệ tử một trong phúc lợi.

Dù sao bằng vào lệnh bài thân phận, cho dù là gặp phải nguy hiểm gì, cũng có thể trực tiếp bị tống xuất Thất Tinh Tháp, nguy hiểm cực tiểu.

Đương nhiên, những người này mặc dù số lượng nhiều, nhưng trên thực tế, cho dù ai đều rất rõ ràng, chân chính yêu cầu quan tâm người, cũng không phải là bọn hắn, mà là cái kia khoảng chừng chỉ có hơn trăm người các tông Linh Phủ Cảnh thiên tài.

Bạch Nhạc tốc độ cũng không nhanh, miễn cưỡng xem như là sớm nhất một nhóm bước vào Thất Tinh Tháp, nhưng lại cũng không phải nhanh nhất những người kia.

Bạch Nhạc bản thân chỉ sợ chết, phi thường quý trọng chính mình này

mạng nhỏ, đối với tất cả không biết đồ vật, đều thủy chung ôm vài phần thái độ cẩn thận.

Huống chi, cái này Thất Tinh Tháp, cũng tuyệt đối không phải ai nhanh người đó liền nhất định có thể đủ xông qua.

Ngắn ngủi không đến nửa khắc đồng hồ thời gian, to như vậy một cái quảng trường nhất thời liền trống hạ xuống.

Sau một lát, Tinh Hà lão tổ tay áo phất một cái, Thất Tinh Tháp môn chợt đóng cửa, vùng hư không này cũng đều tùy theo có vẻ mờ nhạt vài phần.

Đến thời khắc này, dù cho là có người còn muốn vào cũng làm không được.

Nhìn chằm chằm Thất Tinh Tháp, Huyết Vô Ngân lông mày chau chọn, cũng cuối cùng không nói gì.

Cho dù là cho tới bây giờ, hắn cũng có thể cảm giác được, nếu như hắn dám mạnh mẽ xông tới Thất Tinh Tháp, ắt sẽ lọt vào toàn bộ Thất Tinh Tông đại trận phản kích, dạng này lực lượng, đừng nói là hắn, coi như là Hóa Hư Cảnh tồn tại, cũng chưa chắc có thể chống được tới.

"Huyết Vô Ngân, không bằng chúng ta tới đánh cuộc, liền đổ ngươi Huyết Ảnh Ma Tông những cái kia đệ tử, có thể có mấy cái còn sống đi ra như thế nào?"

Ánh mắt hướng về Huyết Vô Ngân, Tử Dương Chân Nhân đột nhiên mở miệng nói.

"Tử Dương Chân Nhân đã có cái này nhã hứng, bản quân tự nhiên phụng bồi! Ta liền đổ, so ngươi Đạo Lăng Thiên Tông đi ra đệ tử nhân số nhiều, như thế nào?" Lông mày nhíu lại, không có nửa phần nhượng bộ, Huyết

Vô Ngân đối chọi gay gắt hồi đáp.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 208: Đánh cuộc

Lần này theo Tử Dương Chân Nhân tới Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, cũng bất quá chỉ là hơn mười người mà thôi, mặc dù nhìn qua có chút chịu thiệt, mà dù sao chịu lấy Đạo Lăng Thiên Tông danh tiếng, điểm này chênh lệch hoàn toàn có thể sơ xuất.

"Nếu là đổ, dù sao cũng phải có điểm tiền đặt cược, Huyết Vô Ngân, ngươi nghĩ đánh cuộc như thế nào?" Không có bất kỳ do dự nào, Tử Dương Chân Nhân trực tiếp đáp ứng.

"Một vạn linh thạch, coi là một tiền trúng thưởng." Con mắt đều không nháy một chút, Huyết Vô Ngân nhàn nhạt mở miệng nói, "Thượng phẩm!"

Lấy Huyết Vô Ngân cùng Tử Dương Chân Nhân thân phận, một vạn linh thạch không tính là gì, thật là một vạn linh thạch thượng phẩm, khả năng liền có một chuyện khác.

Bạch Nhạc bọn hắn sử dụng đến linh thạch, toàn bộ đều là hạ phẩm linh thạch, một trăm khối mới miễn cưỡng có thể bù đắp được một khối linh thạch thượng phẩm, hơn nữa bình thường vẫn là có tiền mà không mua được.

Đại thể tính ra hạ xuống, cái này cũng tương đương với một triệu linh thạch tiền đặt cược.

Cũng chính là hai vị này mới dám không xem ra gì, bên cạnh hắn các tông người nghe thấy con số này, đã sớm chỉ rút lãnh khí.

Cho dù là Tinh Hà lão tổ, cũng không khỏi chân mày cũng không khỏi hơi hơi nhảy nhót.

Toàn bộ Thất Tinh Tông chi tiêu toàn bộ coi là, một năm cũng bất quá chính là số này chữ mà thôi.

"Có thể!"

Không có bất kỳ do dự nào, Tử Dương Chân Nhân lúc này liền đáp ứng, cứ việc mấy cái chữ này cho dù là hắn cũng khó tránh khỏi có chút đau lòng, có thể chuyện bản thân liền là hắn bốc lên đến, đương nhiên sẽ không ngã mặt mũi.

Dừng một cái, Tử Dương Chân Nhân tiếp tục nói, "Nơi đây dù sao cũng là Thất Tinh Tông địa phương, bản tọa đề nghị, không ngại lại thêm cái tiền trúng thưởng! Nếu có lần này có người có thể xông qua Thất Tinh Tháp, ta liền tiễn hắn một viên thượng phẩm Linh Khư Quả, trợ hắn sau này mở tinh cung!"

Linh Khư Quả là khái niệm gì?

Lúc trước vì giúp Bạch Nhạc bước vào linh phủ, Vân Mộng Chân đưa cho Bạch Nhạc, cũng bất quá chỉ là một viên hạ phẩm Linh Khư Quả mà thôi! May là như vậy, Vân Mộng Chân đều có chút không nỡ, chân chính thượng phẩm Linh Khư Quả, không phải Tinh Hải Cảnh đại năng, căn bản là không lấy ra được.

Nếu là lấy giá trị tới tính toán, một viên thượng phẩm Linh Khư Quả giá trị, chỉ sợ so một vạn linh thạch thượng phẩm trân quý hơn nhiều.

Đạo lý rất đơn giản, linh thạch thượng phẩm ngươi còn có thể lấy được, thật là thượng phẩm Linh Khư Quả, nhưng là muốn mua cũng mua không được.

"Tử Dương Chân Nhân liền đối ngươi Đạo Lăng Thiên Tông người có lòng tin như vậy?"

"Chẳng lẽ ngươi đối ngươi Huyết Ảnh Ma Tông người liền không có lòng tin sao?" Tử Dương Chân Nhân nhàn nhạt hỏi ngược lại.

"Có lý!" Gật đầu, Huyết Vô Ngân ngạo nghễ nói, "Ta chỗ này có một đôi Huyết Ảnh Ngoa, là ta tự tay luyện chế linh bảo, bù đắp được một viên Linh Khư Quả a?"

Trên thực tế, ở đây ai cũng hiểu, vô luận là Linh Khư Quả, vẫn là Huyết Ảnh Ngoa, trên thực tế đều là hai vị này vì mỗi người đệ tử đột phá Tinh Cung Cảnh chuẩn bị bảo vật, tại giá trị thượng tự nhiên xấp xỉ.

Lần này tố vào Thất Tinh Tháp khảo nghiệm người mặc dù nhiều, nhưng trên thực tế, tất cả mọi người lòng biết rõ, chân chính có hy vọng xông qua Thất Tinh Tháp, cũng bất quá chỉ là Văn Trạch, Mạc Vô Tình, Lý Phù Nam ba người mà thôi.

Lý Phù Nam cũng không phải Thất Tinh Tông đệ tử, chỉ khi nào thành công xông qua Thất Tinh Tháp, lại tất nhiên sẽ bái nhập Thất Tinh Tông!

Cái này bản thân liền là Hàn Sơn cùng Thất Tinh Tông ở giữa đạt thành một loại ăn ý, Lý Phù Nam bái nhập Thất Tinh Tông, Thất Tinh Tông dành cho thật lớn bồi thường, kể từ đó, đối Hàn Sơn, Thất Tinh Tông, cùng với Lý Phù Nam bản thân đều là một cái thích hợp nhất kết quả.

Cũng chính bởi vì vậy, Tử Dương Chân Nhân mới có thể nói nơi này là Thất Tinh Tông đệ tử, mới cố ý nhiều hơn một cái tiền trúng thưởng.

"Như thế tốt lắm!" Thoả mãn gật đầu, Tử Dương Chân Nhân đáp, "Vừa lúc, tinh hà cũng có thể vì ngươi ta làm chứng."

"Tất nhiên hai vị như thế có hứng thú, lão phu tự nhiên cam tâm tình nguyện phụng bồi."

Khẽ vuốt cằm, Tinh Hà lão tổ cũng thuận thế đáp ứng.

Đối với Thất Tinh Tháp độ khó, hắn là rõ ràng nhất, đừng xem hiện tại đổ thống khoái, nhưng trên thực tế, đến cuối cùng lại chắc chắn sẽ không! Muốn xông qua Thất Tinh Tháp khảo nghiệm, còn muốn đề phòng lẫn nhau ám toán, muốn đi tới cuối cùng độ khó thực sự quá lớn.

Vô luận là Lý Phù Nam, vẫn là Văn Trạch cùng Mạc Vô Tình, mặc dù đều có thể gọi là thiên kiêu, có thể cùng Đạo Lăng thánh nữ loại kia kinh diễm tuyệt luân thiên tài, lại dù sao đều có cực đại chênh lệch, không có ai dám nói nhất định có thể đủ đi qua Thất Tinh Tháp khảo nghiệm.

Dừng một cái, Tinh Hà lão tổ lại nói tiếp, "Hai vị tất nhiên đều đồng ý để cho ta làm người trung gian này, như vậy lão phu cũng nhất định phải đã nói trước! Thất Tinh Tháp khảo nghiệm, vốn là đối với tất cả mọi người là công bình, bất cứ người nào tham dự khảo nghiệm người, đều có cơ hội thành công! Đến lúc đó, vô luận cuối cùng là ai xông cửa thành công, hai vị đều không được đổi ý, càng không được âm thầm ra tay gia hại."

"Có thể!"

Điểm này là đứng ở Thất Tinh Tông trên lập trường nói, thật càng nhiều là một loại lời xã giao, tự nhiên không ai hội phản đối.

Nói tới chỗ này, trận này đánh cuộc mới xem như chân chính thành lập.

Trong lúc nhất thời, ba người ai cũng không nói thêm gì nữa, mỗi người chiếm giữ một phương, lẳng lặng đợi kết quả.

... ...

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng rốt cục bước vào Thất Tinh Tháp bên trong.

Trong nháy mắt, liền phảng phất bước vào trong một vùng hư không, Bạch Nhạc nhất thời mất đi cùng tất cả mọi người liên hệ.

Trên thực tế, tiến nhập trước đó, Bạch Nhạc còn cố ý cùng Hà Tương Tư dựa vào rất gần, muốn một chỗ tiến nhập Thất Tinh Tháp, tìm cơ hội giúp Hà Tương Tư một thanh, chỉ là lại không nghĩ rằng, vừa tiến đến, tất cả mọi người đã bị lập tức truyền tống đến không cùng vị trí.

Thoáng định thần một chút, Bạch Nhạc quan sát một chút xung quanh, nhất thời nhận thấy được, tại trong bầu trời có một ngôi sao rực rỡ, phảng phất nơi đó chính là đây hết thảy hạch tâm.

Trừ cái đó ra, Bạch Nhạc còn cách đó không xa chứng kiến vài bóng người, cách xa nhau cũng không tính quá xa, chỉ là Bạch Nhạc lại cũng không nhận ra đối phương, hơn nữa trên người cũng không có ma khí, hiển nhiên chỉ là bình thường đệ tử mà thôi.

Vẻn vẹn liếc một cái, Bạch Nhạc liền nhất thời mất đi hứng thú.

Tiến đến trước đó, liền Dương Bằng cũng không biết Thất Tinh Tháp bên trong, đến tột cùng có cái gì khảo nghiệm, tự nhiên không thể nào ăn gian, chỉ là đánh giá bốn phía, Bạch Nhạc cũng cũng không biết khảo nghiệm lại là cái gì.

Nhưng mà, hầu như ngay tại Bạch Nhạc trong đầu chuyển qua cái ý niệm này đồng thời, không trung cái kia một ngôi sao chợt toát ra lau một cái chói mắt quang huy.

Trong nháy mắt, một cổ linh lực kinh khủng trùng kích chợt cuộn sạch toàn bộ Thất Tinh Tháp.

Không cần bất kỳ giải thích nào, Bạch Nhạc cũng có thể minh bạch, Thất Tinh Tháp khảo nghiệm từ nơi này một khắc bắt đầu, mới chính thức đã tới.

Vẻn vẹn chỉ là đợt tấn công thứ nhất, liền có không ít người cảm thụ được áp lực thật lớn, thậm chí có một ít yếu một ít, tức thì bị vội vả trực tiếp khoanh chân ngồi xuống đến, sắc mặt trắng bệch điều chỉnh khí tức tới thừa nhận cái này linh lực kinh khủng trùng kích.

Khóe mắt liếc qua liếc một cái, Bạch Nhạc liền phát hiện, chính mình xung quanh cũng có người như thế.

Hơi hơi lắc đầu, Bạch Nhạc trong lòng cũng minh bạch, những người này tất phải rất nhanh đều sẽ bị tẩy rửa đi ra ngoài, nói là mấy trăm người tham dự bên trong, nhưng trên thực tế, chân chính có tư cách ứng đối Thất Tinh Tháp khảo nghiệm, cũng bất quá chỉ là hơn trăm người mà thôi.

Còn như Bạch Nhạc chính mình, dạng này tinh lực trùng kích, có thể cho hắn tạo thành ảnh hưởng lại cực kỳ hữu hạn, căn bản không tính là uy hiếp gì! Hoàn mỹ phẩm chất tử phủ cường đại, căn bản không phải ngoại nhân có khả năng tưởng tượng.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 209: Dẫn linh pháp môn

Đi lững thững, Bạch Nhạc rất nhanh thì phát hiện, toàn bộ Thất Tinh Tháp linh lực trùng kích, chính là lấy cái kia một ngôi sao vị trí chỗ ở làm trung tâm, hướng về bốn phía lan tràn ra.

Hơn nữa, càng đến gần trung tâm, thừa nhận linh lực trùng kích liền càng mạnh, hơn nữa chênh lệch cực kỳ rõ ràng.

Trên thực tế, không chỉ là Bạch Nhạc, người khác cũng rất nhanh thì phát hiện cái quy luật này.

Thực lực cường liền không ngừng chạy tới vị trí trung tâm, mà khó có thể chịu đựng linh lực trùng kích, thì tìm cơ hội hướng xa xa lui, rất nhanh đoàn người liền dần dần xuất hiện rõ ràng phân tầng.

Lấy Bạch Nhạc thực lực, tự nhiên có thể nhanh chóng chạy tới khu vực trung tâm, chỉ là Bạch Nhạc cũng không có cùng người khác, lập tức chạy tới.

Bạch Nhạc vẫn như cũ nhớ kỹ Dương Bằng nói chuyện nhiều, Thất Tinh Tháp đặc điểm lớn nhất chính là không hỏi tu vi, chỉ hỏi thiên phú cùng ngộ tính.

Đây cũng không phải là Dương Bằng suy đoán, mà là Tinh Hà lão tổ nói tới.

Đối cái này Bạch Nhạc một mực rất tán thành, thật là bây giờ bước vào Thất Tinh Tháp sau đó, tình huống thực tế lại tựa hồ như giống như cũng không là cái kia hồi chuyện, dạng này dị thường tự nhiên rất nhanh thì gây nên Bạch Nhạc cảnh giác.

Tinh Hà lão tổ không có đạo lý dối trá, như vậy duy nhất giải thích chính là, bây giờ chính mình chứng kiến, chưa chắc phải nhất định là chân tướng.

Bạch Nhạc rất rõ ràng, có ở đây không có thể động dụng Thông Thiên Ma Quân tình huống dưới, thực lực của hắn, kém xa cùng Lý Phù Nam bọn hắn so sánh, muốn đi xa hơn, nhất định phải có càng rõ ràng ý nghĩ, càng phán đoán chính xác.

Loại tình huống này, biết rõ ràng linh lực trùng kích ý nghĩa, có thể so với sớm vọt tới tầng thứ hai trọng yếu hơn.

Bình tĩnh lại, Bạch Nhạc rất vui sướng biết đến, cái gọi là linh lực trùng kích, thật vẫn luôn là có quy luật, chỉ cần có thể bắt lại trung quy Luật, cũng rất dễ dàng thừa nhận, bởi vì cái này bản thân liền là một loại đối với khống chế linh lực pháp môn.

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc dần dần ý thức được , dựa theo loại nhịp điệu này tới hấp thu linh lực tốc độ nếu so với tình huống bình thường hạ nhanh nhiều.

Tốc độ ánh sáng ở giữa, Bạch Nhạc liền chợt phản ứng kịp.

Cái này căn bản là một loại đặc thù dẫn linh công pháp.

Trách không được Thất Tinh Tông sẽ để cho nhiều như vậy Dẫn Linh Cảnh đệ tử tiến đến, nhìn như dường như không có ý nghĩa gì, nhưng trên thực tế, chính là hy vọng có đệ tử có thể chưa từng ngộ ra loại công phu này.

Đương nhiên, Bạch Nhạc sớm đã không phải là Dẫn Linh Cảnh, thật là loại này dẫn linh pháp môn, đối với Bạch Nhạc mà nói, lại như cũ có rất nhiều tác dụng.

Linh Tê Kiếm Quyết bản thân liền là một môn dẫn linh công pháp, yêu cầu đem kiếm đạo cùng tu luyện liên hệ tới, lúc này mới cuối cùng có thể thuận lợi đột phá.

Thật là quy về kết quả, cái này thật chính là một cái cấp độ nhập môn công pháp, chân chính trân quý, chỉ là bên trong ẩn chứa kiếm ý cùng kiếm đạo.

Bạch Nhạc ngộ ra kiếm đạo, thật là một khi bước vào Linh Phủ Cảnh về sau, liền sẽ phát hiện, lại dựa theo kinh nghiệm dĩ vãng tới hấp thu linh lực, tốc độ liền sẽ trở nên phi thường thong thả, đây cũng là trước hắn ý thức được chính mình phi thường yêu cầu một môn đỉnh cấp Huyền Môn công pháp nguyên nhân.

Thật là bây giờ loại này linh lực đánh trúng, ẩn chứa dẫn linh pháp môn, lại ở mức độ rất lớn có thể bù đắp loại này thiếu sót.

Ý thức được điểm này, Bạch Nhạc nơi nào sẽ còn sốt ruột ly khai, tựu như cùng những cái kia Dẫn Linh Cảnh đệ tử, bắt đầu khoanh chân ngồi xuống, tới trong cảm ngộ pháp môn.

Đương nhiên, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực cùng kiến thức, trái lại lại cảm ngộ, dĩ nhiên là dễ dàng hơn nhiều.

Bất quá ngắn ngủi hai ba canh giờ thời gian, Bạch Nhạc liền trong lòng bàn tay bí quyết, kể từ đó, mỗi một lần linh lực trùng kích, đối với Bạch Nhạc mà nói, chẳng những sẽ không tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì, hơn nữa trái lại, thậm chí có thể hấp thu những linh lực này, biến thành của bản thân.

Làm đến bước này, Bạch Nhạc lúc này mới tăng tốc về phía cái kia một ngôi sao vị trí vị trí trung tâm chạy đi.

Nhưng mà, Bạch Nhạc cũng không biết, cứ như vậy một chút thời gian,

đi nhanh nhất Lý Phù Nam cùng Văn Trạch, Mạc Vô Tình ba người cũng đã bước vào tầng thứ ba!

... .

"Ba!"

Loạn Ly Tiên hung hăng quất ra, Mạc Vân Tô lúc này cũng có vẻ hơi chật vật, trước mặt hai cái này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, đã đuổi theo hắn nhanh một canh giờ, hơn nữa, mỗi lần đều cắm ở linh lực trùng kích đánh tới thời điểm xuất thủ công kích, để cho hắn càng phát ra mệt mỏi.

Những thứ này ma tu căn bản cũng không có mượn cơ hội tu luyện tìm hiểu ý tứ, chính là ỷ vào thân thể cường hãn, ngạnh kháng linh lực trùng kích, nhưng mà nhân cơ hội ngăn cản hắn tìm hiểu.

Nguyên bản Mạc Vân Tô là trước hết xông vào tầng thứ hai đám người kia, nhưng hôm nay lại ngạnh sinh sinh bị hai người kia ngăn chặn cước bộ.

Đáng hận nhất là, một khi hắn hướng hắn chính đạo đệ tử vị trí ngang nhiên xông qua, đối phương ngay lập tức sẽ thối lui.

Có thể hỏi đề ở chỗ, loại tình huống này, mỗi người đều ở đây nỗ lực xông về đằng trước đến tìm kiếm cơ duyên, cũng không muốn kết bạn mà đi, có thể cái kia đáng chết hai vị này, lại phảng phất kẹo da trâu đã nhìn chằm chằm hắn, làm sao đều không bỏ rơi được.

Đương nhiên, trên thực tế Mạc Vân Tô tâm lý cũng biết, chỉ cần hắn bằng lòng lui về phía sau, đối phương hơn phân nửa liền sẽ không lại đuổi theo hắn.

Chỉ là. . . Tới mức này, nghĩ biện pháp vượt lên trước người khác đều không kịp đây, như thế nào bằng lòng lui về.

Trước đó trong tông môn bị Văn Trạch nhục nhã, Mạc Vân Tô trong lòng thủy chung nín một hơi thở, muốn chỉ có thể là thu được một cái tốt hơn thành tích, hãnh diện, cũng nhân tiện hóa giải cùng Hà Tương Tư ở giữa mâu thuẫn.

Đây hết thảy, đều để hắn vô pháp lui lại.

Một bên khác, Hà Tương Tư tình cảnh so Mạc Vân Tô cũng không khá hơn chút nào.

Thực lực bên trên, nàng bản thân liền cùng Mạc Vân Tô chênh lệch không bao nhiêu, chỉ là nàng vì tìm kiếm Bạch Nhạc tung tích, lúc này mới lạc hậu một ít. Đáng tiếc là, mặc dù nàng rất dụng tâm tìm, nhưng lại vẫn như cũ vẫn không có thể tìm được Bạch Nhạc tung tích.

Bước vào tầng thứ hai sau đó, nàng gặp cảnh như nhau một cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử tập kích! Tối trọng yếu là, nàng bản thân Tu Đạo Pháp, chỉ khi nào linh lực trùng kích đánh tới, liền sẽ nhiễu loạn nàng đạo pháp , khiến cho nàng thực lực đại giảm.

Bởi vậy hai đi, ngược lại để cho nàng ở đối phương trên tay ăn một điểm nhỏ thua thiệt.

Quan trọng hơn là, Hà Tương Tư có một loại dự cảm, đối phương sợ rằng tuyệt không chỉ một người này.

... ...

"Phốc!"

Trong miệng phun ra một ngụm tiên huyết, một cái Thất Tinh Tông đệ tử cả người bay ngược mà ra, hung hăng đập xuống đất.

Xung quanh không ít người đều gắt gao nhìn chằm chằm tầng thứ hai lối vào cái kia một thân ảnh, trợn mắt nhìn, nhưng lại hoàn toàn không có bất kỳ biện pháp nào.

Thời gian dài như vậy trôi qua, trong chính đạo Linh Phủ Cảnh cường giả, đã sớm toàn bộ bước vào tầng thứ hai, còn ở lại chỗ này, toàn bộ đều là Dẫn Linh Cảnh đệ tử.

Có thể đi tới nơi đây, từng cái có thể nói đều là Dẫn Linh Cảnh bên trong người nổi bật, hơn nữa không thiếu một số người cũng đồng dạng từ linh lực đánh trúng, cảm ngộ đến một ít huyền cơ, đối với bọn hắn mà nói, bước vào tầng thứ hai, có thể chính là cơ duyên đột phá.

Có thể hết lần này tới lần khác, cứ như vậy ngạnh sinh sinh bị đối phương ngăn ở nơi đây.

Ngắn ngủi nửa canh giờ ở giữa, bị buộc bóp nát lệnh bài thân phận truyền ra Thất Tinh Tháp đệ tử, cũng đã đạt hơn hơn hai mươi người, thậm chí còn có mấy cái tính cách cương liệt, không chịu bị tống xuất Thất Tinh Tháp, trực tiếp bị đối phương đánh chết.

Bạch Nhạc chạy tới thời điểm, chứng kiến, liền vừa may là tình cảnh như vậy.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền minh bạch đối phương ý đồ, tâm đột nhiên bốc lên lau một cái khủng bố sát khí.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 210: Có đạo lý, ta có thể không nói đạo lý

"Huyết Ảnh Ma Tông người, thật đúng là tiền đồ a, tại đây khi dễ Dẫn Linh Cảnh đệ tử, chơi thật khá sao?"

Tự tay nâng dậy cái kia bị đánh bay đi ra Thất Tinh Tông đệ tử, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Bạch sư huynh!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhất thời liền bị nhận ra, một đám bị ngăn ở nơi đây Thất Tinh Tông đệ tử nhất thời tinh thần đại chấn, hưng phấn mở miệng nói.

Ngắn ngủi trong chốc lát, xung quanh đệ tử hầu như toàn bộ hướng Bạch Nhạc khom mình hành lễ nói.

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, nhìn Bạch Nhạc, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Này cũng đi qua nhanh ba canh giờ a, Bạch Nhạc làm sao lại vẫn còn ở tầng thứ nhất?

"Bạch Nhạc, ngươi muốn đi, ta đương nhiên sẽ không ngăn cản!"

Trong mắt lóe lên một tia vẻ kiêng kỵ, cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử hơi hơi nghiêng người nhường ra cửa vào, trầm giọng nói rằng.

Một câu nói này vừa ra, ở đây hắn Thất Tinh Tông đệ tử trong lòng nhất thời trầm xuống.

Tiến nhập Thất Tinh Tháp cơ hội khó được, mặc dù không biết Bạch Nhạc vì sao đến bây giờ còn không có bước vào tầng thứ hai, nhưng này cũng có nghĩa là, Bạch Nhạc bây giờ so với việc người hắn đã lạc hậu rất nhiều, loại tình huống này, đối phương một khi nhường ra đường, nhất lý trí lựa chọn tự nhiên là thuận thế ly khai.

"Không ngăn trở ta, ý kia chính là, còn phải tiếp tục ngăn đón người khác?" Không nhúc nhích chút nào, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng hỏi.

"Bạch Nhạc, sự tình khác, với ngươi không quan hệ! Ngươi không phải là Thất Tinh Tông đệ tử, cũng không biết bọn hắn, hà tất can thiệp vào?" Mắt lạnh nhìn Bạch Nhạc, cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử trầm giọng uy hiếp nói, "Ngươi có thể còn không biết, Thất Tinh Tháp mỗi lần mở ra, sẽ chỉ duy trì ba ngày thời gian, càng đi về phía sau càng khó xông! Ta chưa chắc là đối thủ của ngươi, có thể ngươi tại trên người ta lãng phí quá nhiều thời gian, đi qua khảo nghiệm cơ hội liền càng thấp."

Thất Tinh Tháp sẽ chỉ duy trì ba ngày?

Tin tức này, Bạch Nhạc thật đúng là không rõ ràng, chỉ là nhìn đối phương thần thái, Bạch Nhạc nhưng cũng có thể đoán được, đối phương tất phải lời nói không ngoa.

Bạch Nhạc có thể nhìn ra được, đối phương nhìn mình trong ánh mắt, có chỗ kiêng kỵ, nhưng lại cũng không sợ hãi.

Lần này, Huyết Ảnh Ma Quân chuẩn bị cực kỳ đầy đủ, từng cái bước vào Thất Tinh Tháp Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, toàn bộ đều tồn tại linh phủ hậu kỳ thực lực, mặc dù không bằng Hà Tương Tư bọn hắn, chênh lệch cũng sẽ không quá lớn.

Dưới tình huống như vậy, tự nhiên cũng không sợ hãi Bạch Nhạc.

"Bạch sư huynh, hảo ý chúng ta tâm lĩnh! Nhưng dạng này cơ hội, không tha bỏ qua, không cần phải để ý đến chúng ta, đi nhanh xông ra một tầng đi."

Vừa mới bị Bạch Nhạc đở dậy cái kia đệ tử hơi hơi khom người mở miệng khuyên nhủ.

"Đúng vậy a Bạch sư huynh, đi nhanh đi! Không cần tranh nhất thời khí phách, về sau có là vì chúng ta xuất khí cơ sẽ." Có người cầm đầu, hắn đệ tử trong lòng cũng minh bạch sự tình tầm quan trọng, cũng nói theo.

"Có đạo lý!" Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc một bộ bị thuyết phục dáng vẻ, ngay tại lúc sau một khắc, khủng bố kiếm quang đã tựa như tia chớp hướng về kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử chém tới.

Rút Kiếm Thức!

Đây là Bạch Nhạc bước vào linh phủ trung kỳ sau đó, lần đầu tiên xuất thủ!

Một kiếm này, nhanh đến cực hạn!

Quan trọng hơn là, cho dù ai cũng không nghĩ ra Bạch Nhạc vậy mà lại ở loại tình huống này hạ mạnh mẽ xuất thủ.

"Phốc!"

Lau một cái huyết tuyến chợt từ cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử trước ngực xẹt qua, tiên huyết xuyên thấu qua quần áo chảy ra, có vẻ càng chói mắt.

Oanh!

Trong nháy mắt, trên người ma khí chợt bạo phát, đối phương xác thực

bị sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, nếu không phải cảm ứng được một tia cảm giác nguy cơ, vô ý thức tránh một chút, một kiếm này sợ sẽ không chỉ là ở trước ngực lưu lại một đạo huyết tuyến, mà là trực tiếp cắt hắn yết hầu.

". . . Ta có thể không nói đạo lý!"

Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc nửa câu sau mới chậm quá lối ra.

Ngươi nói rất có đạo lý, ta có thể không nói đạo lý!

Cho tới giờ khắc này, mọi người mới thật sự hiểu Bạch Nhạc ý tứ, trong nháy mắt, ở đây Thất Tinh Tông đệ tử, nhất thời một hồi nhiệt huyết sôi trào.

Mặc dù biết rõ xuất thủ hội làm lỡ thời gian, thậm chí có thể sẽ làm chính mình bị thương, bỏ lỡ lần này Thất Tinh Tháp cơ duyên, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là không chút do dự xuất thủ.

Một câu kia không nói đạo lý, để cho bao nhiêu người cảm động lệ nóng doanh tròng.

"Hèn hạ! Bạch Nhạc, ngươi sẽ hối hận!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử đang lúc trở tay, chợt đem đao rút ra, nhảy lên ở giữa, hung hãn hướng về Bạch Nhạc chém xuống tới.

Linh phủ hậu kỳ cường giả, ai còn không có một điểm ngạo khí!

Trước đó bất quá là muốn bức lui Bạch Nhạc mà thôi, cũng không phải thật cảm giác mình liền đánh bất quá Bạch Nhạc.

Thậm chí lúc này, trong lòng hắn còn nghẹn một hơi thở muốn hung

hăng rút Bạch Nhạc khuôn mặt, cho dù là liều mạng một cái lưỡng bại câu thương, cũng muốn đem Bạch Nhạc chém giết nơi này.

"Vù vù!"

Kiếm phong khẽ run lên, Bạch Nhạc trong mắt cũng đồng dạng lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí.

Từ vừa mới bắt đầu, nhận thấy được đối phương ý đồ thời điểm bắt đầu, hắn liền căn bản không có nghĩ tới thỏa hiệp.

Lại không nói hắn cùng với Huyết Ảnh Ma Tông bên trong cừu hận, cho dù là luận sự, Bạch Nhạc cũng coi thường đối phương loại này khi dễ nhỏ yếu gia hỏa!

Nếu là lấy phương thức này đem đổi lấy cơ duyên, Bạch Nhạc mình cũng hội coi thường chính mình.

Huống chi, chính là một cái linh phủ hậu kỳ, lại có cái gì tư cách để cho Bạch Nhạc sợ hãi.

Ngu kiếm!

Không cần bất luận cái gì hoa xảo, Bạch Nhạc lúc này chính là muốn phải lấy một loại thống khoái nhất phương thức tới đánh tan đối phương.

Một kiếm nhanh giống như một kiếm, những thứ này Dẫn Linh Cảnh đệ tử, thậm chí đã hoàn toàn thấy không rõ Bạch Nhạc kiếm.

Nghiền ép!

Không có bất kỳ lo lắng tuyệt đối nghiền ép, dạng này tốc độ phía dưới, đừng nói là phản kích, thậm chí ngay cả hắn vừa mới chém ra một đao kia đều bị vội vả rút lui trở về.

Thấy lạnh cả người chợt từ tâm mọc lên, phảng phất có một con vô hình tay, hung hăng bắt hắn lại trái tim.

"Chết đi cho ta!"

Hai mắt xích hồng, cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử đã triệt để rơi vào trong điên cuồng, dạng này kiếm đạo, bằng thực lực của hắn, đã căn bản là không có cách phá giải, bây giờ biện pháp duy nhất, chính là lấy thực lực cường đại, bạo lực phá giải!

Lấy lực phá pháp, cái này bản thân liền là trực tiếp nhất một loại phương thức, linh phủ hậu kỳ thực lực chính là hắn dựa vào!

Giờ khắc này, hắn là chân chính đã làm tốt lưỡng bại câu thương chuẩn bị, cho dù là đánh phải Bạch Nhạc một kiếm, cũng nhất định phải đem cái này chém ra một đao đi!

"Oanh!"

Bất ngờ là, lần này Bạch Nhạc nhưng là không tránh không né, trực tiếp lấy kiếm phong đón nhận một đao này!

Trong nháy mắt, huyễn lệ tử mang chợt nổ lên, tử phủ lực lượng trong nháy mắt triệt để bị Bạch Nhạc điều động, không hề hoa xảo ngạnh hám một kích này.

Nhưng mà, khiến cho mọi người chấn động là, dưới một kích này, lui lại người, vậy mà không phải Bạch Nhạc, mà là cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử.

Hoàn mỹ tử phủ cái kia lực lượng kinh khủng, vào giờ khắc này mới chính thức hiển hiện ra.

Lấy linh phủ trung kỳ ngạnh bính linh phủ hậu kỳ, chỉ muốn lực lượng mà nói, thậm chí đều là Bạch Nhạc hơn một chút.

Giờ khắc này, cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử mới chính thức sợ.

Cái gì cũng đánh không lại tử vong sợ hãi, một cái xoay người liền chợt hướng về dưới ánh sao cái kia tầng thứ hai cửa vào tiến lên.

"Hiện tại vừa muốn đi, không chê quá trễ sao?"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc thân hình thoắt một cái, cả người hóa thành một đạo kiếm khí màu tím, phát sau mà đến trước, hung hãn chém tới đối phương trên người.

Ngu kiếm đặc điểm, bản thân liền là chính là càng đánh càng nhanh.

Tới mức này, súc thế mặc dù còn không có triệt để hoàn thành, nhưng lại cũng đã đủ rất khủng bố.

Căn bản không tới kịp nhảy vào cửa vào, cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử liền trực tiếp bị cản lại, sợ hãi phía dưới, thậm chí phản ứng không kịp nữa, cầm đao cánh tay phải liền bị tận gốc chém rụng.

Trong miệng phát sinh một tiếng hét thảm, cả người chợt té ngã.

Ngay tại lúc đó, lại một đợt linh lực trùng kích lần nữa đánh tới.

Nguyên bổn đã bị thương nặng cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, trong mắt nhưng là không khỏi lần nữa sinh ra lau một cái hy vọng chi sắc.

Phải biết, nơi đây đã là tầng thứ hai cửa vào trước, linh lực trùng kích cường độ hoàn toàn không phải mới vừa vào lúc tới sau khi có thể so sánh với, cho dù là hắn cũng muốn chịu đến ảnh hưởng rất lớn.

Loại tình huống này, nguyên bản hắn có thể nói đã là chắc chắn phải chết, nhưng này một lớp linh lực trùng kích tới nhưng là vừa đúng, hắn cách cửa vào bản thân cũng chỉ có ngắn ngủi vài mét khoảng cách, mọi người đồng thời thu được ảnh hưởng tình huống dưới, hắn liền có hy vọng rất lớn mượn điểm này khoảng cách ưu thế trốn vào tầng thứ hai.

Đây mới là trời không tuyệt đường người a!

Chỉ là, cái này một cái ý niệm trong đầu mới vừa mới lên, hắn rồi đột nhiên cảm thụ được phía sau mát lạnh, băng lãnh kiếm phong đã trực tiếp đâm vào giữa lưng hắn, trong nháy mắt xuyên thấu trái tim!

"Không có khả năng!"

Dùng hết khí lực nghiêng đầu lại, lúc sắp chết, trong mắt hắn cũng đầy là không thể tin tưởng màu sắc!

Một kiếm này, cơ hồ là tại linh lực trùng kích vẫn duy trì đồng bộ.

Thậm chí còn, một kiếm này tốc độ ngược lại so với trước kia nhanh hơn!

Thật giống như Bạch Nhạc căn bản không nhận nửa điểm linh lực trùng kích ảnh hưởng, thật là. . . Điều này sao có thể?

Chậm rãi từ đối phương trên người rút về kiếm, Bạch Nhạc trong mắt tràn đầy vẻ đạm mạc.

Linh lực trùng kích?

Hắn sở dĩ lâu như vậy không có bước vào tầng thứ hai, chính là vì trong tham ngộ vi diệu, đang đuổi hướng nơi đây trước đó, Bạch Nhạc cũng đã nắm giữ loại này đặc thù dẫn linh phương thức, đối với hắn mà nói, bây giờ tầng thứ nhất linh lực trùng kích, chẳng những sẽ không tạo thành

bất cứ uy hiếp gì, ngược lại sẽ còn trở thành trợ lực.

Này lên kia xuống phía dưới, đối phương tự nhiên liền phản ứng cơ hội cũng không có, liền trực tiếp bị trảm cùng dưới kiếm.

Đã từng thấy như vậy một màn, xung quanh những cái kia Thất Tinh Tông đệ tử cũng trong nháy mắt nhiệt huyết sôi trào, giống như là chém giết đối phương không phải Bạch Nhạc, mà là chính bọn nó.

Trước đó, tất cả mọi người cho rằng, Bạch Nhạc mặc dù xuất sắc, nhưng lại dù sao căn cơ quá cạn!

Trước đó đối mặt Mạc Vân Tô thời điểm, có thể chiếm được tiện nghi, bất quá là dính nhận thức Văn Trạch bọn hắn những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử quang mà thôi, thực lực chân thật, kém xa Mạc Vân Tô bọn hắn, cũng chính bởi vì vậy, tại Thất Tinh Tháp bên trong, mới rơi vào cuối cùng.

Thật là một kiếm này, lại làm cho tất cả mọi người ý thức thanh tỉnh đến, bây giờ Bạch Nhạc, đã sớm cùng bọn chúng trong ấn tượng Bạch Nhạc hoàn toàn khác biệt.

Cho dù là linh phủ hậu kỳ Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, tại Bạch Nhạc trước mặt, thậm chí cũng không có hoàn thủ cơ hội.

Dạng này thực lực, đã không thể nghi ngờ xứng đáng thiên kiêu hai chữ.

"Chính các ngươi bảo trọng!"

Chém giết đối phương, Bạch Nhạc cũng không có lòng ở lâu, theo miệng phân phó một câu, trực tiếp từ hướng về tầng thứ hai cửa vào bước qua đi.

"Đa tạ Bạch sư huynh!"

Trong nháy mắt, xung quanh Thất Tinh Tông đệ tử nhất thời lần nữa khom mình hành lễ nói.

Chỉ là lần này, Bạch Nhạc nhưng không có trả lời nữa, thẳng biến mất ở vào trong miệng, so với việc những thứ này bình thường Thất Tinh Tông đệ tử, Bạch Nhạc lúc này lo lắng hơn nhưng là Hà Tương Tư cùng Dương Bằng bọn hắn an nguy.

Huyết Ảnh Ma Tông tất nhiên liền tầng thứ nhất nơi đây đều có người coi chừng, liền tất phải có nghĩa là, bọn hắn tồn tại chu đáo chặt chẽ chặn giết kế hoạch, nếu là không có phòng bị, Hà Tương Tư bọn hắn rất có thể phải bị thua thiệt.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 211: Thâm trầm nhất tuyệt vọng!

Một bước bước vào Thất Tinh Tháp tầng thứ hai, Bạch Nhạc nhất thời cũng cảm giác được trên người áp lực trọng vài phần.

Cứ việc linh lực trùng kích còn không có xuất hiện, có thể không gian xung quanh phảng phất cũng đã lộ ra một cổ nhàn nhạt uy áp khí tức.

So với việc tầng thứ nhất, nơi đây hiển nhiên chính là vì Linh Phủ Cảnh đệ tử chuẩn bị, hầu như có thể khẳng định, không bước vào linh phủ, liền căn bản không có ở nơi này chống đở tiếp khả năng.

Từ cảnh vật chung quanh nhìn lên, nơi đây tựa hồ cùng tầng thứ nhất cũng không có gì khác nhau, chỉ là trong bầu trời cái kia rực rỡ tinh thần, cũng đã từ một khỏa biến thành hai viên.

"Dạng này phân chia phương thức, thật đúng là đơn giản thô bạo a!"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc khóe miệng tràn ra một tia vẻ trào phúng, nhẹ giọng lẩm bẩm.

Tại Thất Tinh Tháp bên trong, cũng không cần phân rõ phương hướng, chỉ cần một đường hướng về tinh thần vị trí phương vị đi, liền nhất định có thể tìm được tầng tiếp theo cửa vào!

Đương nhiên, có thể tiếp nhận được trong quá trình này linh lực trùng kích, liền không nhất định.

Rất nhanh, Bạch Nhạc liền nghênh đón tầng thứ hai lần đầu tiên linh lực trùng kích.

So với việc tầng thứ nhất, bây giờ linh lực trùng kích cường độ, không thể nghi ngờ là trước đó gấp đôi!

Hơn nữa, tối trọng yếu là, Bạch Nhạc có thể từ đó cảm thụ được một ít biến hóa rất nhỏ, mặc dù hắn tại tầng thứ nhất thời điểm, đã nắm giữ loại kia đặc thù ba động, bây giờ cũng vô pháp theo dạng bức tranh hồ lô rập khuôn qua đây.

Đương nhiên, giữa hai bên, cũng không phải là hoàn toàn không có quan hệ.

Nếu như đánh một cái tương tự, nơi đây linh lực đánh trúng ẩn chứa dẫn linh pháp môn, liền là tầng thứ nhất thăng cấp, càng nhẫn nhụi, cũng đồng dạng có càng khó lường hóa.

Nếu là không có vừa mới cái kia vừa ra, Bạch Nhạc tất nhiên sẽ đi theo tầng thứ nhất lúc, lần nữa dừng lại chậm rãi cảm ngộ, thẳng đến nắm giữ lúc này mới tiếp tục hướng xuống một tầng chạy đi.

Có thể trước đó một màn kia, lại làm cho Bạch Nhạc ý thức thanh tỉnh đến, Huyết Ảnh Ma Tông người tồn tại chu đáo chặt chẽ kế hoạch, bây giờ tất nhiên đã bắt đầu hướng về chính đạo đệ tử ra tay.

Người bên ngoài chết sống cũng liền thôi, tả hữu cùng Bạch Nhạc cũng không có quan hệ gì, thật là Hà Tương Tư cùng Dương Bằng an nguy, hắn nhưng không cách nào coi thường.

Riêng là Hà Tương Tư, vì cùng Mạc Vân Tô đổ một hơi thở, thậm chí ngay cả đệ tử lệnh bài cũng không có mang, nếu như gặp phải nguy hiểm gì, thậm chí rất có thể chết ở Huyết Ảnh Ma Tông người trong trong tay, đây là Bạch Nhạc tuyệt đối vô pháp dễ dàng tha thứ.

Nói một hơi thở, tử phủ lực lượng chợt bộc phát ra, Bạch Nhạc cả người

chợt hóa thành một đạo tàn ảnh, đối cứng lấy linh lực trùng kích cực nhanh hướng về vị trí trung tâm chạy đi.

... ...

Oanh!

Trong tay hỏa lăng tại linh lực trùng kích bên trong hỗn loạn, liên tục trong tranh đấu, Hà Tương Tư hơi chủ quan, nhất thời lần nữa chịu thiệt thòi lớn, hỏa lăng ngạnh sinh sinh bị đối phương một quyền đánh tan!

Quan trọng hơn là, Hà Tương Tư không muốn nhất nhìn thấy kết quả, cũng rốt cục xuất hiện, liền cách đó không xa, Hà Tương Tư thấy rõ, mặt khác hai cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử chính đuổi theo một cá nhân hướng về bên này gần lại qua đây.

Trong chốc lát, Hà Tương Tư liền nhận ra đối phương thân phận, con ngươi không khỏi đột nhiên co rụt lại!

Mạc Vân Tô!

Trong lúc nhất thời, hai người cũng không khỏi có chút thất thần!

Đảm nhiệm chẳng ai nghĩ tới, hai người vậy mà lại tại dạng này một loại tình huống dưới gặp lại.

Hơn nữa, Hà Tương Tư có thể rõ ràng ý thức được, hai cái này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, vốn là Mạc Vân Tô có ý định dẫn qua đây.

Đương nhiên, đưa tới thời điểm, Mạc Vân Tô tất nhiên cũng không rõ ràng bên này người lại là Hà Tương Tư, thật là làm như vậy, cũng không nghi ngờ lệnh Hà Tương Tư có chút trái tim băng giá.

"Hà sư muội, ta không biết là ngươi."

Chứng kiến Hà Tương Tư sắc mặt có chút khó coi, Mạc Vân Tô nhịn không được giải thích.

"Nguyên lai các ngươi quen nhau sao?"

Đuổi theo Mạc Vân Tô qua đây, cái kia hai cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử khinh thường cười lạnh nói, "Thất Tinh Tông đệ tử, quả là xương cứng, đến loại thời điểm này, còn không chịu rời khỏi Thất Tinh Tháp sao?"

Ba người đem Hà Tương Tư cùng Mạc Vân Tô vây lại, lạnh lùng mở miệng nói.

Trên thực tế, bọn hắn xuất thủ, vốn cũng không có nghĩ qua nhất định phải giết chết đối phương, dù sao, cho dù ai đều biết, Thất Tinh Tông đệ tử là có lệnh bài thân phận, chỉ cần bóp nát lệnh bài thân phận, ngay lập tức sẽ đạt được Thất Tinh Tháp che chở, trực tiếp bị truyền tống ra ngoài.

Nhưng bọn họ muốn làm, bản thân liền là trước đem những thứ này Thất Tinh Tông đệ tử bức ra Thất Tinh Tháp.

Đạo lý rất đơn giản, so với việc chính đạo đệ tử, Huyết Ảnh Ma Tông người bản thân liền là số ít, nếu như vừa lên tới liền cùng tông môn khác đệ tử động thủ, đối phương không có đường lui, tự nhiên chỉ có theo chân bọn họ liều mạng.

Cho dù là có thể thắng, chỗ trả giá thật lớn cũng sẽ không nhỏ, có thể Thất Tinh Tông đệ tử khác biệt, bọn họ là có đường lui, một khi bị bức đến khó có thể chứng kiến hy vọng thời khắc, liền sẽ chủ động rời khỏi Thất Tinh Tháp.

Mà Huyết Ảnh Ma Tông đánh cũng chính là cái chủ ý này, chỉ có trước

tận lực giảm thiểu người chính đạo số, bọn hắn mới có thể thừa lúc vắng mà vào, chiếm giữ ưu thế.

Chỉ là bọn hắn ba cái vận khí lại hiển nhiên không thể nào tốt, rõ ràng đã bị bức chật vật không chịu nổi, có thể Hà Tương Tư cùng Mạc Vân Tô hai người lại y nguyên vẫn là không chịu rời khỏi Thất Tinh Tháp.

Hít sâu một hơi, Hà Tương Tư hiển nhiên cũng minh bạch, cục diện đã đến nhất thời khắc nguy hiểm.

Trước đó nàng đối mặt một cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, còn đều có chút khó đối phó đâu, bây giờ hai người phải đồng thời đối mặt ba cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử công kích, căn bản cũng không có bất kỳ phần thắng nào đáng nói.

Bết bát hơn là, bọn hắn không phải là không muốn rời khỏi Thất Tinh Tháp, mà là vì giận dỗi, bước vào lúc, liền căn bản không có mang lệnh bài thân phận.

"Hà sư muội, ta ngăn chặn bọn hắn, ngươi hướng một tầng trốn!"

Xem Hà Tương Tư liếc mắt, Mạc Vân Tô trầm giọng mở miệng nói.

Mặc dù không cam lòng, có thể loại tình huống này, Mạc Vân Tô rành mạch từng câu, muốn sống nhất định phải ra bên ngoài lui, chỉ có mức độ lớn nhất rời khỏi tranh đoạt, mới có thể chuyển nguy thành an.

Dù sao, Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử không có khả năng chuyên môn nhằm vào bọn họ.

Chỉ là, tại loại tình cảnh này xuống, nghe được Mạc Vân Tô hoàn nguyện ý lấy thân làm mồi, cho mình tranh thủ một cái cơ hội bỏ trốn, Hà Tương Tư trong lòng cũng khó tránh khỏi có chút xúc động.

"Mạc Vân Tô, ta không cần ngươi cứu! Cùng lắm cùng chết, cũng coi như kết liễu ngươi ta ân oán."

Mặc dù một mực ghi hận Mạc Vân Tô, thật là Hà Tương Tư lại như cũ không chịu một mình chạy trốn.

Đây không phải là hắn có hận hay không Mạc Vân Tô vấn đề, mà là nguyên tắc làm người vấn đề.

Lấy Hà Tương Tư tính khí, không làm được loại này rất sợ chết sự tình tới.

"Hà Tương Tư! ! !"

Nghe được Hà Tương Tư, Mạc Vân Tô hoảng loạn uống mắng, " lúc này là lúc nào rồi, ngươi còn theo ta giận dỗi, ngươi không đi trước, ta cũng không cách nào thoát thân, đi a!"

Oanh!

Cũng không có phản ứng Mạc Vân Tô, Hà Tương Tư cổ tay khẽ đảo, liệt diễm lần nữa mọc lên, hỏa lăng vọt lên, đã giành trước hướng về đối phương đánh tới.

Ngoài miệng cũng không nói gì, nhưng trên thực tế, Hà Tương Tư trong lòng cái kia một điểm mềm mại nhất bộ phận, lại đúng là vẫn còn lần nữa bị Mạc Vân Tô đả động.

Nàng rất rõ ràng Mạc Vân Tô thực lực, loại tình huống này, nếu là để cho từ Mạc Vân Tô một cá nhân lưu lại ngăn chặn đối phương, tất nhiên khó thoát khỏi cái chết, cái này căn bản là phải lấy hắn tánh mạng mình, đem đổi lấy nàng an toàn.

So sánh dưới, vừa mới Mạc Vân Tô cố ý đem đối phương đưa tới sự

tình, tựa hồ cũng không có trọng yếu như vậy.

Có thể Mạc Vân Tô thật không phải là người tốt lành gì, có thể chỉ cần tại đối với mình thời điểm, hắn có thể đủ bỏ đi tính mệnh giữ gìn, vậy thì đủ đủ.

Đã nhiều năm như vậy, hai người mặc dù một mực nhìn như đấu bận túi bụi, nhưng trên thực tế, lại như cũ vô pháp che giấu, trước đây hai người vốn là tình lữ sự thực.

Mặc dù bởi vì tiểu sư muội chết, Hà Tương Tư thủy chung tự nói với mình, nàng đối Mạc Vân Tô chỉ có hận, không có yêu!

Nhưng trên thực tế, nàng tâm lại làm sao thật buông xuống qua?

Trước đó bởi vì Bạch Nhạc xuất hiện, Hà Tương Tư lần nữa muốn triệt để buông tha đi qua, nhưng này tất cả, làm Mạc Vân Tô nguyện làm đứng ra, vì nàng mà khi chết sau khi, tựa hồ liền đều đã không trọng yếu.

"Như vậy. . . Thì cùng chết a!"

Trong lòng ôm dạng này ý niệm trong đầu, Hà Tương Tư xuất thủ lại không nửa điểm do dự, có thể nói mỗi một chiêu đều là liều mạng đấu pháp! Cho dù là phải chết ở chỗ này, nàng cũng muốn làm cho đối phương trả giá thật lớn!

Một khi Hà Tương Tư triệt để buông ra tất cả cố ky, bắt đầu liều mạng thời điểm, cái kia thực lực cường đại, liền lần nữa bày ra! Mặc dù biết rõ không địch lại, giờ khắc này, Hà Tương Tư cũng ngạnh sinh sinh đem đối phương ba người toàn bộ cuốn vào.

Oanh!

Trong chốc lát, linh lực trùng kích lần nữa đánh tới, Hà Tương Tư chịu

ảnh hưởng, khí tức hơi hơi loạn một cái.

Cũng chính là trong chớp nhoáng này, bên trong một cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử chợt nắm lấy cơ hội, một kiếm hung hăng chém xuống tới.

Phốc!

Một kiếm ở giữa, Hà Tương Tư miệng ngực chợt bên trong kiếm, tiên huyết chợt phun ra, trong tay hỏa lăng cũng theo đó tán loạn.

Ầm!

Một cước hung hăng đá vào Hà Tương Tư trên người, Hà Tương Tư cả người nhất thời bay ra khí, trùng điệp té xuống đất, phảng phất toàn thân đầu khớp xương đều phải bị té tan ra thành từng mảnh.

Thực lực chính là thực lực, cho dù là nàng bằng lòng liều mạng, thì như thế nào có thể ngăn trở ba người vây công.

Hà Tương Tư có thể rõ ràng cảm thụ được tử vong tới gần, có thể cũng không có sợ hãi.

Chết thì chết đi, ít nhất có thể đủ cùng Mạc Vân Tô chết cùng một chỗ, vậy cũng đáng giá. . . Chỉ là, có chút thật xin lỗi chết đi tiểu sư muội.

Ngay tại Hà Tương Tư trong đầu chuyển qua những ý niệm này đồng thời, lại đột nhiên phát hiện , đồng dạng ở vào trong vây công Mạc Vân Tô trong tay đột nhiên xuất hiện một khối lệnh bài!

Cứ việc cách một khoảng cách, có thể Hà Tương Tư lại y nguyên vẫn là xem thanh thanh sở sở, cái kia thình lình chính là. . . Thất Tinh Tông đệ tử lệnh bài thân phận!

Bọn hắn từng ước định cẩn thận, không được dẫn vào Thất Tinh Tháp

lệnh bài thân phận!

Trong nháy mắt, Hà Tương Tư tâm chợt chìm đến cốc!

Trên mặt thấu ra vẻ dử tợn, Mạc Vân Tô nhìn Hà Tương Tư tức giận mở miệng nói, "Nói để ngươi đi, vì sao không đi? Đây là ngươi buộc ta, Hà Tương Tư. . . Ta cứu không ngươi! Là ngươi tự tìm, trách không được ta!"

Cơ hồ là vừa nói, Mạc Vân Tô đã hung hăng bóp nát trong tay lệnh bài thân phận, trong nháy mắt, không trung tinh thần chợt lộ ra lau một cái huyễn lệ tinh cung, trực tiếp hướng về Mạc Vân Tô rơi xuống.

Không gian phảng phất tại cũng trong nháy mắt này vặn vẹo!

Tại Hà Tương Tư tuyệt vọng trong ánh mắt, Mạc Vân Tô thân ảnh chợt vặn vẹo, dung nhập trong hư không.

Trong nháy mắt, Hà Tương Tư trên mặt chợt hoa rơi hai hàng huyết lệ.

Qua nhiều năm như vậy, nàng chưa bao giờ tuyệt vọng như vậy qua.

Nàng không sợ chết, tuy nhiên lại làm sao cũng không thể nào tiếp thu được, dạng này lừa dối cùng lời nói dối! Mạc Vân Tô nơi nào là dự định vì nàng hi sinh, căn bản là muốn lừa nàng sau khi rời đi, tốt một mình chạy trốn a! Qua lại tất cả, cực nhanh tại hiện lên trong đầu, lưu lại lại chỉ còn lại đắng chát cùng tuyệt vọng.

Nguyên lai, lưu cho nàng từ trước tới giờ không là hy vọng, mà là càng ngày càng thâm trầm. . . Tuyệt vọng!

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 212: Ta tất phải giết!

"Vù vù!"

Bên tai tựa hồ vang lên một tiếng kiếm minh, có thể Hà Tương Tư nhưng ngay cả ngẩng đầu nhìn liếc mắt khí lực cũng không có.

Cả người phảng phất đều ngã vào đen kịt một màu trong địa ngục.

Tựa hồ chỉ là trong nháy mắt, lại hình như trôi qua rất lâu, có thể trong dự đoán tử vong cũng không có đã tới.

Mờ nhạt ở giữa, Hà Tương Tư đột nhiên cảm giác được có một đôi mạnh mẽ cánh tay ôm lấy chính mình, sự ấm áp đó khí tức, để cho nàng trước mắt dần dần khôi phục sáng.

Cho đến giờ phút này, nàng mới rốt cục thấy rõ, ôm hắn thình lình chính là Bạch Nhạc.

"Tiểu Nhạc?"

Nhìn Bạch Nhạc, Hà Tương Tư vẫn có một loại như trong mộng cảm giác.

"Tư tỷ, ngươi thế nào?"

Một cánh tay ôm thật chặc Hà Tương Tư, cái tay còn lại giơ kiếm tại trước ngực, Bạch Nhạc thân thiết hỏi.

Trước đó tình cảnh, hắn cũng không có thấy rõ ràng, chỉ thấy không trung lau một cái tinh cung rơi xuống, sau đó liền phát hiện, nằm trên mặt đất, phảng phất đã ngất đi Hà Tương Tư.

Dưới tình thế cấp bách, Bạch Nhạc thậm chí lại bất chấp ẩn dấu Thông Thiên Ma Thể lực lượng, mạnh mẽ đem tốc độ lên đến mức tận cùng, lúc này mới một kiếm bức lui đối phương, đem Hà Tương Tư từ kề cận cái chết kéo trở về.

Nhìn Bạch Nhạc thân thiết ánh mắt, trong nháy mắt, Hà Tương Tư nhất thời nước mắt rơi như mưa.

Qua nhiều năm như vậy, trừ tiểu sư muội chết ngày ấy, Hà Tương Tư cũng không có đã khóc! Tại Thất Tinh Tông đệ tử trong mắt, Hà Tương Tư cũng thủy chung đều là cái kia cường thế Hà tiên tử, dù là tại Bạch Nhạc trong ấn tượng, trước đây đối mặt Mạc Vô Tình, suýt nữa bị thất thủ bị bắt thời điểm, Hà Tương Tư cũng chưa từng như vậy mềm yếu qua.

Nhưng này một khắc, Hà Tương Tư lại cũng không khống chế mình được nữa cảm xúc, khóc giống như một đứa bé.

"Tư tỷ, đừng sợ, có ta ở đây, không có việc gì." Bạch Nhạc trong lúc nhất thời cũng không biết rõ đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, chỉ có thể nhẹ giọng an ủi.

"Ha ha, đi một cái, lại tới một cái tiểu tình lang!"

Thấy như vậy một màn, ba cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử nhất thời cười vang.

"Các ngươi nói cái gì?"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát ý.

"Bạch Nhạc đúng không? Ta nhận ra ngươi! Sách sách, thật đúng là một

đa tình mầm móng a." Bên trong một người liếc Bạch Nhạc liếc mắt, khinh thường nói rằng, "Thế nào, ngươi cũng muốn cứu nữ nhân này sao? Vừa mới cái kia Thất Tinh Tông tiểu tử, ta coi lấy mới là nàng chính quy tình lang đi, chỉ tiếc, nàng tình lang lừa nàng, chính mình đào tẩu!"

Cứ việc chỉ là thuận miệng nói, có thể Bạch Nhạc lại ngay lập tức sẽ đoán được là chuyện gì xảy ra.

"Là Mạc Vân Tô?"

Cúi đầu nhìn Hà Tương Tư, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

Tựa ở Bạch Nhạc trong lòng, Hà Tương Tư vẫn chưa trả lời, chỉ là yên lặng rơi lệ.

Trên thực tế, cũng căn bản không cần Hà Tương Tư hồi đáp.

"Hảo một cái Mạc Vân Tô! Ta phải giết ngươi!"

Trong mắt lộ ra lau một cái thấu xương sát khí, Bạch Nhạc mỗi chữ mỗi câu mở miệng nói.

"Sách sách, thật lớn tính tình, đáng tiếc, ngươi không có cơ hội này." Liếc mắt nhìn Bạch Nhạc, cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử khinh thường mở miệng nói, "Bạch tiểu tử, Mạc sư huynh nói qua, vô luận là ai, bắt ngươi đầu người trở về, có thể đổi một vạn linh thạch! Đầu ngươi có thể đáng giá rất a!"

"Yên tâm, cái này tiểu mỹ nhân cũng sẽ xuống dưới cùng ngươi, ta liền để cho các ngươi làm một đôi bỏ mạng uyên ương tốt."

Hà Tương Tư đã bị trọng thương, mặc dù không có lập tức chết, có thể hiển nhiên cũng đã triệt để mất đi sức đánh trả, loại tình huống này, bọn

hắn chờ thế là lấy ba chọi một, tự nhiên là nắm chắc phần thắng, chẳng hề để ý giễu cợt nói.

Cũng không để ý tới bọn hắn, Bạch Nhạc cẩn thận đè lại Hà Tương Tư trước ngực vết thương, lấy linh lực phong bế vết thương, lại lấy ra mấy viên chữa thương đan dược đưa vào Hà Tương Tư trong miệng.

"Tư tỷ, ngươi trước nghỉ ngơi một chút, ta tới giúp ngươi báo thù."

"Tiểu Nhạc!" Tự tay bắt lại Bạch Nhạc cánh tay, Hà Tương Tư lắc đầu nói, "Ngươi đánh không lại bọn hắn, không cần quản ta, chính ngươi trốn a!"

Cái này trong chốc lát, Hà Tương Tư cảm xúc cũng rốt cục dần dần ổn định lại.

Mặc dù phi thường cảm động tại Bạch Nhạc xuất hiện ở nơi này, cứu nàng, có thể trong lòng nàng cũng rất rõ ràng, Bạch Nhạc vốn cũng không qua mới vừa bước vào linh phủ trung kỳ, đối diện với mấy cái này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, ứng phó một cái chỉ sợ cũng không dễ dàng, huống chi là ba cái.

Gắng phải chống cứu nàng, sẽ chỉ không công liên lụy Bạch Nhạc tính mệnh.

Trước đó nàng không quan tâm cùng Mạc Vân Tô cùng chết, là bởi vì nàng cùng Mạc Vân Tô gút mắt quá sâu, thật là Bạch Nhạc lại không giống nhau, Bạch Nhạc cũng không thiếu nàng cái gì!

"Ta dầu gì cũng là người đàn ông, bỏ xuống ngươi một mình chạy trốn tính là gì?" Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Huống chi. . . Bằng những thứ này rác rưởi, còn không làm gì được ta!"

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhất thời buông ra Hà

Tương Tư, thân hình thoắt một cái, kiếm trong tay chợt hướng về đối phương điểm đi qua.

Kiếm như thiểm điện!

Y nguyên vẫn là ngu kiếm, đối phó quần chiến, ngu kiếm vốn là phương thức tốt nhất.

Cũng có trước đánh chết cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử kinh nghiệm, trên thực tế, Bạch Nhạc đối với mình đã rất có lòng tin, cho dù là không sử dụng Thông Thiên Ma Công, đối mặt cái này ba cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, cũng đồng dạng không hề sợ hãi.

Trong chốc lát, Bạch Nhạc cũng đã cùng đối phương chém giết đến một chỗ.

Không khuyên nổi Bạch Nhạc, Hà Tương Tư bây giờ trạng thái cũng giúp không được bất luận cái gì vội vàng, chỉ có thể ở bên cạnh lo lắng suông.

Nhưng mà, chân chính nhìn thấy Bạch Nhạc cùng đối phương động thủ, Hà Tương Tư nhưng là càng xem càng kinh hãi.

Bạch Nhạc đột phá linh phủ trung kỳ, là nàng tận mắt thấy, hơn nữa, cũng biết Bạch Nhạc tồn tại cực cao phẩm chất tử phủ, một khi đột phá, thực lực tất nhiên sẽ tăng lên trên diện rộng. Thật là dù vậy, nàng cũng hoàn toàn không nghĩ tới, Bạch Nhạc vậy mà lại mạnh tới mức này.

Kiếm như hồng, nhanh đến quả thực khó tin.

Cho dù là lấy một địch ba, vậy mà cũng có thể tiếp tục chống đỡ.

Dạng này thực lực, nhưng là đã so với nàng cùng Mạc Vân Tô mạnh hơn.

Đương nhiên, dù vậy, nếu nói là Bạch Nhạc có thể đánh bại đối phương, cũng vẫn như cũ không có khả năng, bây giờ Bạch Nhạc có thể làm đến, cũng bất quá chỉ là nỗ lực chống đỡ mà thôi, theo thời gian đưa đẩy, vẫn như cũ khó thoát bại cục.

Oanh!

Cơ hồ là đồng thời, một hồi khủng bố ba động chợt đánh tới!

Linh lực trùng kích!

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đồng thời chịu đến linh lực trùng kích ảnh hưởng, thân hình cũng không khỏi hơi chậm lại.

Nguyên bản tại Hà Tương Tư xem ra, đối phương những thứ này ma tu thân thể cường hãn hơn, đối mặt linh lực trùng kích còn có ưu thế, nhưng mà, trên thực tế, làm linh lực trùng kích chân chính đánh tới thời điểm, nàng mới đột nhiên phát hiện, chiếm tiện nghi người, vậy mà ngược lại là Bạch Nhạc.

Mặc dù không dám bảo hoàn toàn không có bất kỳ ảnh hưởng, có thể hiển nhiên Bạch Nhạc lại ứng phó so với bọn hắn càng ung dung.

Thậm chí còn, mượn cơ hội này, Bạch Nhạc hung hãn phát động phản kích, ngược lại đánh đối phương một cái luống cuống tay chân, mạnh mẽ đem cục diện lật ngược tới.

"Điều đó không có khả năng!"

Trong nháy mắt, ba cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử không khỏi đồng thời biến sắc.

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, giờ khắc này, Bạch Nhạc nhưng

là lòng tin chợt tăng vọt!

Lấy hắn nhãn lực tự nhiên nhìn ra được, những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, đối với linh lực trùng kích căn bản không có nửa điểm cảm ngộ, hoàn toàn là tại bằng vào thực lực bản thân cùng thân thể cường hãn ngạnh kháng linh lực trùng kích.

Mà đối với Bạch Nhạc mà nói, đây chính là lớn nhất cơ hội vị trí!

Nơi này là Thất Tinh Tháp a, vô luận là ai tại Thất Tinh Tháp bên trong tranh đấu, cũng không khả năng bỏ qua Thất Tinh Tháp quy tắc!

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 213: Thừa cơ chém giết

Không hỏi tu vi, chỉ nhìn thiên phú cùng ngộ tính.

Đây chính là Thất Tinh Tháp cơ bản quy tắc!

Linh lực trùng kích, đối với những cái kia thiên phú ngộ tính bình thường người mà nói, cũng chỉ là khảo nghiệm, là bọn hắn xông qua Thất Tinh Tháp trở ngại.

Thật là, đối với những cái kia thiên tài mà nói, lại ngược lại là cơ hội, mỗi một lần linh lực trùng kích, đều là bọn hắn lý giải Thất Tinh Tháp quy tắc cơ hội, là cảm ngộ đề thăng chính mình cơ hội, thậm chí còn dạng này khảo nghiệm, đối bọn hắn mà nói, bản thân liền là thu hoạch lớn.

Rất hiển nhiên, trước mặt những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử chính là tài trí bình thường, mà Bạch Nhạc lại vừa may là loại kia thiên tài!

Mỗi một lần linh lực trùng kích, khoảng chừng đều sẽ duy trì trăm hơi thở tả hữu thời gian.

Mà đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này trăm hơi thở chính là hắn chuyển bại thành thắng, cơ hội tốt nhất.

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Bạch Nhạc chợt biến chiêu.

Linh lực trùng kích thời gian rất ngắn, nếu như hắn không thể trong khoảng thời gian này bên trong bị thương nặng, thậm chí là chém giết đối phương, như vậy không hề nghi ngờ, một khi các loại (chờ) linh lực trùng kích kết thúc, đối phương hoãn quá thần lai, ắt sẽ đoạt lần tiếp theo

linh lực trùng kích đã tới trước đó, liều lĩnh liều mạng với hắn.

Nếu như chỉ có tự mình một người, cũng liền thôi, đánh không lại, chí ít còn có thể trốn, nhưng hôm nay còn muốn bảo hộ Hà Tương Tư, Bạch Nhạc khả năng liền lực có thua.

Kể từ đó, biện pháp duy nhất, chính là thừa dịp cơ hội này, trực tiếp đánh tan đối phương.

Phen này trong lúc giao thủ, Bạch Nhạc cũng đã phân biệt ra được đối phương thực lực mạnh yếu, kiếm trong tay đưa ngang một cái, chọn lựa một cái thực lực yếu nhất, hung hãn bộc phát ra toàn bộ thực lực, chém tới.

Linh Tê Nhất Kiếm!

Ngu kiếm tuy nhiên bất phàm, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, hắn tối cường lại y nguyên vẫn là Linh Tê Kiếm Quyết!

Nếu là ở tình huống bình thường xuống, đối phương ba người liên thủ, Bạch Nhạc chưa chắc có thể tìm được một kích chí mạng cơ hội, nhưng hôm nay, đối phương thu được linh lực trùng kích ảnh hưởng, thực lực cùng phản ứng đều giảm bớt nhiều, hiệu quả khả năng liền hoàn toàn khác biệt.

"Phốc!"

Chỉ là một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, hai người bọn họ thậm chí đều không có thể phản ứng kịp, Bạch Nhạc kiếm trong tay cũng đã đâm thủng cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử yết hầu, một kích chí mạng!

"Trốn!"

Một kiếm này, xác thực hù được hai người khác!

Mặc dù một kiếm này không có chém về phía bọn hắn, nhưng bọn họ tâm tuy nhiên cũng vô cùng rõ ràng, tại có linh lực trùng kích ảnh hưởng tình huống dưới, chỉ sợ bọn họ không ai ngăn nổi kinh khủng này một kiếm.

Phải biết, trước đó bọn hắn có thể như vậy ung dung đánh tan Hà Tương Tư cùng Mạc Vân Tô liên thủ, chính là mượn linh lực trùng kích cơ hội!

Có thể ai có thể nghĩ tới, đối mặt Bạch Nhạc thời điểm, cục diện lại trực tiếp trái lại.

Chết một người, không chỉ có đánh vỡ thế cục cân bằng, quan trọng hơn là triệt để phá hủy bọn hắn lòng tin.

Ngược lại bọn hắn thu được mệnh lệnh, chỉ là tận lực khu trục hoặc là tập sát chính đạo đệ tử, căn bản không nhất định muốn cùng Bạch Nhạc cùng chết.

Mặc dù nhân cơ hội giết một cá nhân, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc cũng thắng cũng không ung dung, huống chi còn muốn chiếu cố Hà Tương Tư, tự nhiên cũng đồng dạng không có cách nào khác đuổi theo.

Trong chốc lát, mặt khác hai cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử liền trốn không còn bóng.

Nôn một hơi thở, phục hồi tinh thần lại, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi có chút tim đập nhanh.

Nếu như không phải là linh lực trùng kích ảnh hưởng, đồng thời đối mặt ba người vây công, chính mình thật đúng là rất khó ứng phó, thật bức đến vạn bất đắc dĩ thời điểm, bại lộ Thông Thiên Ma Công, kết quả thật có thể khó có thể dự liệu.

"Tư tỷ, ngươi tốt chút sao?"

Thối lui đến Hà Tương Tư bên người, Bạch Nhạc cúi người nhẹ giọng hỏi.

Nhìn Bạch Nhạc thân thiết ánh mắt, Hà Tương Tư trong lòng ấm áp, nhẹ khẽ cắn môi, một câu nói cũng nói đi ra.

Nguy cơ sinh tử phía dưới, Mạc Vân Tô cái này đã từng người yêu, vì cầu sinh, không chút do dự vứt bỏ hắn, có thể Bạch Nhạc cái này mới vừa quen không bao lâu thiếu niên, lại nguyện ý bỏ đi sinh tử tới cứu hắn! Loại kia phức tạp tâm tình, quả thực vô pháp dùng bất luận cái gì mở miệng để diễn tả.

Quan trọng hơn là, Hà Tương Tư có thể rõ ràng nhìn ra, Bạch Nhạc nhìn về phía nàng trong con mắt, hoàn toàn không có chút nào, chỉ là đơn thuần nhất quan tâm.

Mạo hiểm thật lớn nguy hiểm cứu nàng, rồi lại không phải ham muốn sắc đẹp của nàng, loại này thuần túy quan tâm, càng làm cho nàng cảm thấy ấm áp cùng cảm động.

"Tiểu Nhạc, có thể để cho ta dựa một hồi sao?"

Ngẩng đầu nhìn Bạch Nhạc, Hà Tương Tư nhẹ giọng hỏi.

Chứng kiến Hà Tương Tư bây giờ tiều tụy dáng vẻ, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi khe khẽ thở dài.

Mặc dù hắn tới chậm một ít, không thể chứng kiến cụ thể tình hình, có thể mặc dù chỉ là phỏng đoán, cũng có thể đoán được chuyện đã xảy ra, tại sinh tử thời khắc, Mạc Vân Tô vứt bỏ cho Hà Tương Tư mang đến đả kích bao lớn, quả thực khó có thể tưởng tượng.

Cũng không nói gì, Bạch Nhạc chỉ là lẳng lặng tự tay đem Hà Tương Tư ôm lấy , mặc cho nàng tựa ở trên bả vai mình.

... . . .

"Đây cũng quá biến thái a?"

Tầng thứ tư lối vào, Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử cũng không thể không dừng bước lại.

Lúc mới đầu, thật bọn hắn cũng không thế nào bả Thất Tinh Tháp khảo nghiệm coi ra gì, Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, mỗi người đều có cực kỳ vững chắc căn cơ, vô luận là tu hành công pháp vẫn là đối với thân thể rèn luyện, đều vượt xa bình thường Linh Phủ Cảnh đệ tử.

Cũng chính bởi vì vậy, bọn hắn một đường đều xông cực kỳ thuận lợi, có thể nói, vẫn đi theo Lý Phù Nam cùng Văn Trạch phía sau bọn họ, thật là đến tầng thứ ba sau đó, liền lại không có trước đó loại kia ung dung!

Đến tầng thứ tư lối vào, trừ hữu hạn mấy người bên ngoài, hắn Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, cũng nhất định phải toàn lực ứng phó, mới có thể chống nổi linh lực trùng kích khảo nghiệm.

Hơn nữa, đoạn đường này xông tới kinh nghiệm nói cho bọn hắn biết, Thất Tinh Tháp mỗi lần một tầng, áp lực đều là gấp bội đề thăng.

Lấy tầng thứ nhất áp lực vì tương tự, bây giờ tầng thứ ba thừa nhận áp lực, cũng đã là ban đầu gấp bốn.

Bước này, nếu như bước vào tầng thứ tư, muốn thừa nhận áp lực, khả năng thì sẽ là tám lần nhiều!

Uy hiếp như vậy thật sự là quá lớn, mặc dù bọn hắn lại như thế nào tự tin, bây giờ nhìn tầng thứ tư cửa vào, cũng căn bản không dám tùy tiện

bước vào.

Kinh khủng như vậy áp lực, rất có thể trong nháy mắt liền sẽ đưa bọn họ ép vỡ.

"Không đúng, các ngươi có phát hiện không, thật mỗi một lần linh lực trùng kích bên trong, dường như đều là có quy luật, nếu như không làm rõ được trung quy thì, chỉ dựa vào cậy mạnh, căn bản không hy vọng xông qua Thất Tinh Tháp."

Dừng bước lại, rất nhanh thì có phản ứng nhanh đệ tử mở miệng nói.

"Không sai, Thất Tinh Tháp là khảo nghiệm, cũng là cơ duyên mới đúng. Chúng ta không thể lại cứng như thế xông, nhất định phải nghĩ biện pháp trong cảm ngộ huyền cơ."

Có thể trở thành Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, thiên phú không có quá kém, bây giờ như thế nhắc tới, lúc này liền đều phản ứng kịp.

"Đợi một chút, chúng ta là không phải quên chuyện gì?"

Đột nhiên, lại có người mở miệng nói.

Nao nao, còn lại người cũng không khỏi phục hồi tinh thần lại, đồng thời mở miệng nói.

"Huyết Ảnh Ma Tông! ! !"

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 214: Xông nhanh, chưa chắc là chuyện tốt

Trước đó bước vào Thất Tinh Tháp, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử không có làm sao cảm giác được áp lực, hơn nữa mọi người cũng đều phân tán ra, căn bản không cố thượng suy nghĩ hắn, đều là một đường hướng về phía trước xông.

Theo không ngừng thâm nhập, thực lực khác biệt, vị trí vị trí liền khác biệt, tự nhiên liền hình thành rõ ràng phân tầng, kể từ đó, những thực lực này càng mạnh Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, tự nhiên liền gom lại một chỗ.

Nhưng hôm nay, xông không đi lên, bọn hắn mới đột nhiên phục hồi tinh thần lại, Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử đâu?

Luận thực lực, Huyết Ảnh Ma Tông những cái kia tỉ mỉ chọn lựa ra đệ tử, chưa chắc so với bọn hắn yếu, có thể hết lần này tới lần khác bây giờ bọn hắn lại một cái cũng không chứng kiến.

Bọn hắn đương nhiên sẽ không tin tưởng Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử đã trước một bước xông vào tầng thứ tư, như vậy duy nhất giải thích là được. . . Đối phương căn bản cũng không có toàn lực xông Thất Tinh Tháp!

Ý thức được điểm này, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử sắc mặt nhất thời thay đổi cực vi khó coi.

Phải biết, lấy Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử kiêu ngạo, bọn hắn lần này tới xông Thất Tinh Tháp bản thân thì không phải là tới đụng cơ duyên gì, mà là tới thu thập Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử.

"Lui về!"

Đối mắt nhìn nhau một chút, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử lúc này liền đạt thành nhận thức chung.

... ...

"Tiểu Nhạc, cám ơn ngươi!"

Tựa ở Bạch Nhạc trên người không sai biệt lắm một khắc đồng hồ, Hà Tương Tư cảm xúc mới rốt cục triệt để bình phục lại, đẩy ra Bạch Nhạc, Hà Tương Tư nhẹ giọng mở miệng nói, "Tiểu Nhạc, vì ta, ngươi đã làm lỡ không ít thời gian! Không cần phải để ý đến ta, ngươi tiếp tục hướng xông lên đi, ngàn vạn lần không nên lãng phí cơ hội lần này."

"Ngươi bây giờ tổn thương nặng như vậy, ta nơi nào có thể yên tâm rời đi." Lắc đầu, Bạch Nhạc trực tiếp cự tuyệt nói, "Tư tỷ, ngươi không suy nghĩ gì cả, nắm chặt chữa thương mới là."

"Không được!" Lần này, Hà Tương Tư cự tuyệt mười phần kiên quyết, "Tiểu Nhạc, ta biết ngươi là tốt với ta, thật là ta không thể tiếp thu! Thất Tinh Tháp cơ hội, đối ngươi mà nói, mười phần trân quý, thậm chí khả năng quan hệ đến ngươi sau này có thể đi tới thế nào cao độ, ta không thể như thế ích kỷ liên lụy ngươi! Nếu ngươi không đáp ứng, ta thà rằng chết ngay bây giờ ở chỗ này."

Hà Tương Tư tính khí mười phần bướng bỉnh, giờ khắc này, đối mặt Bạch Nhạc, nhưng là trực tiếp bày ra một bộ, ngươi không đáp ứng ta phải đi tử thái tốc độ đi ra.

Nhìn Hà Tương Tư nghiêm túc dáng vẻ, Bạch Nhạc cũng không nhịn được cười khổ lên.

"Không phải ngươi nghĩ dạng này!" Lắc đầu, Bạch Nhạc giải thích, "Tư tỷ, ngươi cũng chứng kiến, bằng vào ta thực lực, nếu như một lòng chỉ muốn cầu nhanh, như thế nào lại rơi vào phía sau ngươi?"

Nói đến đây, Hà Tương Tư lúc này mới đột nhiên ý thức được, Bạch Nhạc sẽ xuất hiện ở sau lưng nàng, chạy tới nơi này cứu nàng, bản thân cũng có chút không thể tưởng tượng nổi.

Bằng Bạch Nhạc bây giờ cho thấy thực lực, mặc dù không dám nói có thể vượt lên trước Lý Phù Nam cùng Văn Trạch, Mạc Vô Tình ba người, có thể chí ít cũng tuyệt đối sẽ không bị bỏ lại quá xa, nói cái gì cũng không trở thành còn không có nàng cùng Mạc Vân Tô tốc độ nhanh.

Còn có đối mặt linh lực trùng kích thời điểm, Bạch Nhạc tựa hồ chịu ảnh hưởng cơ hồ nhỏ bé, vậy cũng tuyệt đối không phải bằng vào thực lực bản thân ngạnh kháng dáng vẻ.

Cũng không đợi Hà Tương Tư gửi công văn đi, Bạch Nhạc liền đã giải thích đi ra, "Tư tỷ, mỗi lần linh lực trùng kích đánh tới thời điểm, ngươi cẩn thận nhận biết, liền sẽ phát hiện, thật cái gọi là linh lực trùng kích, chính là một loại đặc thù dẫn linh pháp môn, chỉ cần cảm ngộ loại này dẫn linh pháp môn, là có thể trên diện rộng suy yếu linh lực trùng kích ảnh hưởng, thậm chí trái lại, biến thành của bản thân."

"Ta sở dĩ đi chậm như vậy, chính là tại cảm ngộ loại này dẫn linh pháp môn."

Nghe được những lời này, Hà Tương Tư trong lòng không khỏi đột nhiên run lên, trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khác thần thái.

"Tiến nhập Thất Tinh Tháp trước đó, Dương huynh liền từng nói qua, Thất Tinh Tháp bên trong khảo nghiệm, không hỏi tu vi, chỉ hỏi thiên phú cùng ngộ tính, nếu như một vị cầu nhanh, là có thể xông qua, vậy cũng không khỏi quá coi thường Thất Tinh Tháp độ khó." Trong mắt lộ

ra lau một cái vẻ tự tin, Bạch Nhạc ngạo nghễ mở miệng nói, "Ở chỗ này, xông nhanh, cũng chưa chắc nhất định chính là chuyện tốt."

". . ."

Nhìn Bạch Nhạc thần thái phi dương dáng vẻ, Hà Tương Tư không khỏi lần nữa trầm mặc xuống.

Nguyên bản nàng cũng biết có thể thành tựu hoàn mỹ tử phủ, Bạch Nhạc Thiên phú tốt, nhưng lại vẫn không có một cái rõ ràng khái niệm, cho tới giờ khắc này, nghe được Bạch Nhạc những lời này, nàng mới chính thức ý thức được chính mình những người này cùng Bạch Nhạc ở giữa chênh lệch.

Đây không phải là vấn đề vận khí, cũng không phải tu hành thiên phú vấn đề, mà là một loại quan niệm cùng cấp độ thượng sai cách!

Gật đầu, Hà Tương Tư nhẹ giọng nói, "Ta tin tưởng ngươi, thế nhưng ngươi nhất định phải đáp ứng ta, một khi cảm ngộ thành công, ngươi nhất định phải lập tức ly khai, đi xông ra một tầng."

"Yên tâm đi! Tư tỷ, từ bước vào Thất Tinh Tháp bắt đầu, ta liền từ không có hoài nghi tới mình có thể thành công!"

Nhìn Bạch Nhạc con mắt, Hà Tương Tư có thể rõ ràng cảm thụ được, cái này cũng không an ủi nàng, mà là Bạch Nhạc phát ra từ tâm tự tin!

... ...

Tầng thứ ba lối vào, lúc này đã loạn thành nhất đoàn!

Thực lực tối cường một nhóm thiên tài, trước đó đều đã bước vào tầng thứ ba, mà còn lại cũng bởi vì linh lực trùng kích ảnh hưởng, hình thành từng nhóm một phân tầng.

Bây giờ chân chính còn dừng lại ở trong tầng thứ hai tâm, tiến nhập tầng thứ ba lối vào chính đạo đệ tử, cũng bất quá chỉ là lác đác hơn mười người mà thôi.

Nhưng hôm nay, Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, trừ số ít mấy cái cùng vào tầng thứ ba, cũng hầu như đều tụ tập ở chỗ này, phong kín tiến nhập tầng thứ ba cửa vào.

Trên thực tế, giữa song phương, cũng đã sớm có qua không chỉ một lần giao thủ.

Nhưng mà làm người sợ hãi là, bây giờ nằm ở cái kia hơn mười cổ thi thể, toàn bộ đều là chính đạo đệ tử.

Có chút là theo bọn hắn một chỗ chạy tới, có chút là ở bọn hắn trước khi tới cũng đã chết ở chỗ này.

Nghĩ vậy, lúc này mỗi người trong lòng đều tràn đầy phẫn nộ.

Cùng chính đạo đệ tử khác biệt, Huyết Ảnh Ma Tông những người này, căn bản cũng không có dự định tại Thất Tinh Tháp bên trong tìm kiếm bất luận cái gì cơ duyên, bọn hắn chính là tới làm phá hư, chính là tới ngăn cản người khác từ Thất Tinh Tháp bên trong thu được cơ duyên.

Cho nên, bọn hắn còn có kế hoạch, còn có tổ chức, xuất thủ cũng càng thêm tàn nhẫn.

"Phi!"

Phun ra một búng máu, Dương Bằng chùi chùi miệng sừng tiên huyết, trong mắt tràn đầy não ý.

Trên thực tế, hắn có thể đủ kiên trì đến bây giờ, cũng đã là bởi vì tiến

nhập trước đó, Tinh Hà lão tổ cho hắn không ít hộ thân bảo bối, bằng không vừa mới một kích kia, liền không chỉ có chỉ là để cho hắn nôn một búng máu, mà là bị thương nặng thậm chí là trực tiếp chém giết hắn.

"Đều là gì ngoạn ý, ta ngược lại muốn nhìn một chút, các ngươi có thể kiêu ngạo đến khi nào."

"Dương Bằng, ta biết thân phận ngươi, xem ở Tinh Hà lão tổ phân thượng, chúng ta không giết ngươi! Nhưng nếu ngươi còn khăng khăng một mực, không chịu rời khỏi Thất Tinh Tháp, liền chớ có trách bọn ta ra tay độc ác." Phiết liếc mắt Dương Bằng, dẫn đầu Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử lạnh lùng mở miệng nói.

"Ta nhổ vào! Có thủ đoạn gì, các ngươi sử hết ra chính là, các ngươi tổng cộng cũng liền hai mươi người, có thể nhấc lên bao lớn cuộn sóng đến, chờ hắn người chạy tới, hao tổn cũng có thể dây dưa đến chết các ngươi những thứ này rác rưởi." Khinh thường rên một tiếng, Dương Bằng không thối lui chút nào phản chế giễu.

"Hà tất lừa mình dối người, chân chính lợi hại nhân vật, bây giờ sợ là đều đã bước vào tầng thứ ba, thậm chí tầng thứ tư, còn lại người. . . Bất quá cũng chỉ là một ít thực lực bình thường ngu xuẩn mà thôi, chính là nhân số nhiều hơn nữa lại có ý nghĩa gì?"

Lắc đầu, dẫn đầu cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử nhàn nhạt mở miệng nói.

Toàn bộ kế hoạch tại bước vào Thất Tinh Tháp trước đó, cũng đã hoàn chỉnh bố trí xong, hai mươi cái linh phủ hậu kỳ Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, một khi có kế hoạch sớm bão đoàn, hình thành sức chiến đấu, hoàn toàn không phải những cái kia bình thường chính đạo đệ tử, bằng vào nhân số ưu thế là có thể xóa đi.

Tựu như cùng, rõ ràng song phương nhân số đều không ít, nhưng lại ai

cũng không có nhúng tay Lý Phù Nam, Văn Trạch cùng với Mạc Vô Tình ba người tranh đấu ý tứ.

Thực lực tới trình độ nhất định, nhân số cũng đã rất khó đưa đến tính quyết định tác dụng.

Kẹt chết ở chỗ này, cũng sẽ chỉ để cho chính đạo đệ tử không ngừng tiến nhập tuần hoàn ác tính, càng gần đến mức cuối, thủ thắng hy vọng liền càng xa vời.

Cuối cùng để cho lần này Thất Tinh Tháp mở ra, trở thành một cái hình thức.

Cũng dùng cái này tới ngăn chặn Thanh châu chính đạo cái này một nhóm đệ tử thực lực đề thăng, vì Huyết Ảnh Ma Tông sau đó chân chánh cùng chính đạo phân chia Thanh châu thế lực kế hoạch làm chăn đệm.

Nhìn đối phương đắc ý dáng vẻ, Dương Bằng có chút não, nhưng lại lại hết lần này tới lần khác không có bất kỳ biện pháp nào.

Tiến nhập Thất Tinh Tháp trước đó tính sai, liền hầu như đã định trước bây giờ kết quả này, chỉ bằng hắn cùng với xung quanh những thực lực này bình thường chính đạo đệ tử, hầu như nhìn không thấy cái gì lật bàn hy vọng.

Nghĩ vậy, Dương Bằng liền hận có chút hàm răng ngứa!

Đạo Lăng Thiên Tông những tên kia, nói xong giết hết Huyết Ảnh Ma Tông những thứ này vô liêm sỉ đâu, làm sao vừa tiến đến, từng cái liền đều chạy mất tăm.

... ...

Oanh!

Kèm theo lại một lần nữa linh lực trùng kích đánh tới, Bạch Nhạc trong cơ thể linh lực chợt nổ lên, nhưng mà cái này một cổ lực lượng, lại phảng phất cùng đánh tới linh lực trùng kích hòa làm một thể, không có chịu đến bất kỳ ảnh hưởng gì.

"Thành!"

Mở mắt ra, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái yểm không đi vẻ vui thích.

Lại là một canh giờ thời gian, Bạch Nhạc cũng đã triệt để cảm ngộ ra lần này linh lực đánh trúng ẩn chứa dẫn linh pháp môn.

Không, có thể đã không nên nói là một loại dẫn linh pháp môn!

Đến một bước này, Bạch Nhạc đã rõ ràng cảm giác được, cái này bản thân liền là một môn công pháp truyền thừa!

Theo không ngừng thâm nhập Thất Tinh Tháp, linh lực trùng kích càng ngày càng mạnh, cái môn này truyền thừa liền sẽ biểu hiện càng phát ra rõ ràng, mà bản thân có thể chính là Thất Tinh Tông dành cho môn nội đệ tử đệ nhất thung cơ duyên.

Bạch Nhạc có một loại dự cảm, chỉ cần mình có thể triệt để đạt được môn công pháp này truyền thừa, sau này tu luyện tốc độ sẽ có một cái tăng lên trên diện rộng!

Mà, mới bất quá vẻn vẹn chỉ là Thất Tinh Tháp tầng thứ hai mà thôi!

Mở mắt, Bạch Nhạc lần nữa nhìn về phía Hà Tương Tư.

Có một giờ này thời gian chữa thương, Hà Tương Tư thương thế cũng đã dần dần ổn định lại, hơn nữa bởi vì Bạch Nhạc nhắc nhở, Hà Tương Tư

cũng bắt đầu từ linh lực trùng kích bên trong cảm ngộ loại này dẫn linh pháp môn!

Mặc dù cảm ngộ tốc độ kém xa cùng Bạch Nhạc so sánh, có thể linh lực trùng kích đối nàng ảnh hưởng, nhưng cũng đã càng ngày càng nhỏ.

Dưới tình huống như vậy, chỉ cần cho thêm nàng một chút thời gian, là có thể tự bảo vệ mình không lừa bịp.

Theo cái này một lớp linh lực trùng kích kết thúc, Hà Tương Tư cũng tỉnh táo lại, chứng kiến Bạch Nhạc dáng vẻ, Hà Tương Tư liền dĩ nhiên minh bạch, không đợi Bạch Nhạc nói chuyện, liền trước mở miệng nói, " tiểu Nhạc, không cần phải để ý đến ta, ngươi đi nhanh, ta chờ ngươi tin tức tốt."

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 215: Một kiếm vô địch

Bạch Nhạc không phải là không muốn mang Hà Tương Tư cùng đi, chỉ là, lý trí lại nói cho hắn biết, để cho Hà Tương Tư tạm thời lưu lại nơi này, có thể mới là lựa chọn tốt nhất.

Còn như những cái kia Huyết Ảnh Ma Tông người, Bạch Nhạc có một loại dự cảm, đối phương hơn phân nửa ngay tại tầng tiếp theo lối vào coi chừng.

Chính mình đi ở phía trước , đồng dạng trước tiên có thể một bước giúp Hà Tương Tư quét dọn những thứ này uy hiếp.

Không hề bị linh lực trùng kích ảnh hưởng, Bạch Nhạc tốc độ cực nhanh, bất quá ngắn ngủi gần nửa canh giờ thời gian, cũng đã trực tiếp chạy tới tầng thứ ba cửa vào chỗ.

Mà giờ khắc này, Bạch Nhạc lúc chạy đến chứng kiến, chính là Dương Bằng bọn hắn đang bị đối phương đánh chật vật không chịu nổi tình cảnh.

"Quả nhiên đều ở đây, các ngươi thật đúng là âm hồn bất tán a!"

Nhếch miệng lên vẻ châm chọc, Bạch Nhạc chậm rãi hướng về đối phương đi tới, khinh thường mở miệng nói.

"Bạch huynh đệ?"

Đột nhiên nghe được Bạch Nhạc thanh âm, Dương Bằng tinh thần nhất thời vì đó rung một cái, khắp khuôn mặt là vẻ hưng phấn.

Người bên ngoài không rõ ràng Bạch Nhạc thực lực, có thể Dương Bằng

lại cũng rõ ràng là gì, có thể nói tại Dương Bằng trong lòng, trừ Lý Phù Nam bọn hắn ba người kia bên ngoài, lần này xông Thất Tinh Tháp nhân trung, lợi hại nhất người là thuộc Bạch Nhạc.

Chỉ là hắn làm thế nào cũng không nghĩ đến, Bạch Nhạc vậy mà lại rơi vào phía sau bọn họ.

"Dương huynh, ngươi cái này có thể đủ thảm a."

Phiết liếc mắt Dương Bằng bây giờ hình tượng, Bạch Nhạc nhịn không được cười ra tiếng.

Nguyên bản đẹp đẽ quý giá cẩm bào bây giờ đã thay đổi rách rách rưới rưới, không khỏi dính vào không ít tiên huyết, hơn nữa còn có không ít vết thương, trên đầu búi tóc từ lâu bị đánh loạn, nói một câu đầy bụi đất tuyệt không khoa trương.

Bị Bạch Nhạc như thế trào phúng, Dương Bằng nhất thời hận hàm răng ngứa, "Ngươi còn có tâm tư nói nói mát, Bạch Nhạc, ngươi còn có một chút nhân tính sao?"

Khóe miệng hơi hơi giương lên, Bạch Nhạc ánh mắt thuận thế hướng về đối diện những cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử nhìn lại.

Rất nhanh, Bạch Nhạc liền từ trong đám người tìm ra mới vừa từ trong tay mình đào tẩu cái kia hai cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử.

"Hai vị, chúng ta lại gặp mặt. . . Cái này Thất Tinh Tháp thật đúng là rất nhỏ a!"

Nói nhẹ, nhưng đối phương lại có thể đơn giản từ Bạch Nhạc trong giọng nói nghe ra cái kia phần đáng sợ sát khí.

Vô ý thức lui về phía sau một bước, nhớ tới bây giờ bên cạnh mình còn

có nhiều như vậy đồng bạn, hai người dũng khí nhất thời trở nên một tráng, "Bạch Nhạc, coi như ngươi toàn thân là thiết, có thể đánh mấy viên đinh, ta khuyên ngươi tốt nhất bớt lo chuyện người, chúng ta có thể cho ngươi bước vào tầng thứ ba."

Mặc dù đối Bạch Nhạc cũng đồng dạng hận nghiến răng nghiến lợi, nhưng bọn họ nhưng cũng minh bạch Bạch Nhạc lợi hại, nhân vật như vậy, gắng phải ngăn lại, tất nhiên phải bỏ ra cực đại đại giới.

Cùng như vậy, chẳng chủ động lùi một bước, để cho Bạch Nhạc đi qua.

Chỉ cần có thể khống chế đại cục, chính là một cái Bạch Nhạc, căn bản không quan trọng gì.

Đối phương lời này, nhưng là để cho ở đây hắn chính đạo đệ tử trong lòng đều đột nhiên cả kinh.

Mặc dù trước đó bởi vì Văn Trạch, những thứ này chính đạo đệ tử đều biết Bạch Nhạc, có thể đa số quan niệm, cũng cũng đều dừng lại ở Bạch Nhạc cùng Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử có quan hệ vận may như thế này giai cấp bên trên, còn như Bạch Nhạc rốt cuộc có bao nhiêu thiếu thực lực, cũng không ai xem trọng.

Nhưng hôm nay, những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử lại chủ động đưa ra, có thể cho Bạch Nhạc đi qua, thì như thế nào có thể làm cho bọn hắn không kinh hãi.

"Các ngươi để cho ta qua sao?"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc khinh thường nói rằng, "Đừng nói dễ nghe như vậy, ta muốn đi, bằng các ngươi, ngăn được sao?"

". . ."

Ánh mắt rơi vào trên người người khác, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta muốn cùng Huyết Ảnh Ma Tông người phân cái thắng bại, các ngươi, có gan vừa động thủ một cái sao?"

Bạch Nhạc trước khi tới, Dương Bằng bọn hắn những người này thì có không ít bị Huyết Ảnh Ma Tông người giết xuống, hoặc là bức ra Thất Tinh Tháp, đương nhiên, cũng còn có một cắt về sau chạy tới, có thể tính toán đâu ra đấy bây giờ còn ở lại chỗ này, cũng bất quá chỉ là hơn mười người mà thôi.

Mặc dù không đề cập tới thực lực sai biệt, nhưng từ về số người xem, cũng căn bản không chiếm ưu thế.

Cũng chính bởi vì vậy, nghe được Bạch Nhạc, mọi người cũng không khỏi trở nên bị kiềm hãm, trong mắt lộ ra vẻ chần chờ.

Dù sao, bọn hắn đại đa số đều không phải là Thất Tinh Tông người, một khi động thủ, là rất có thể sẽ có nguy hiểm tánh mạng.

Bạch Nhạc nói rất êm tai, nhưng trên thực tế, đến tột cùng có vài phần thực lực, bọn hắn cũng không rõ lắm, tùy tiện bằng lòng vừa động thủ một cái, chưa chắc phải nhất định là chuyện tốt.

Chứng kiến những người này do dự, Bạch Nhạc cũng đồng dạng cũng không sốt ruột thúc giục.

Hắn mặc dù có lòng trợ giúp những người này, có thể chí ít cũng phải trước xác định những người này đáng giá giúp mới được! Nếu như những người này chính mình liền một điểm tâm huyết cùng can đảm cũng không có, toàn bộ trông cậy vào há miệng chờ sung, hắn cần gì phải mạo hiểm xuất thủ!

Dù sao, hắn cùng với những người này cũng đồng dạng không quen biết, không có bất kỳ giao tình.

"Các ngươi còn do dự cái gì? Chẳng lẽ thật cam tâm bị những thứ này ma tể tử khi dễ hay sao? Muốn người khác coi, liền chí ít trước phải chính mình coi mình mới đi, nhiều như vậy Huyết Ảnh Ma Tông người, chẳng lẽ các ngươi còn trông cậy vào Bạch Nhạc có thể một cá nhân toàn bộ thủ tiêu sao?" Ánh mắt từ trên người mọi người đảo qua, Dương Bằng có chút tức giận mở miệng nói, "Ta bất kể các ngươi thế nào, ngược lại ta là nhất định phải cùng Bạch huynh kề vai chiến đấu, rất khác nhau chết, sợ hắn tại sao!"

Dương Bằng như thế vẩy một cái đầu, nhất thời liền kích khởi không ít chính đạo đệ tử tâm huyết, nhao nhao theo Dương Bằng đứng ra, "Nguyện theo hai vị kề vai mà chiến!"

Càng ngày càng nhiều người đứng ra, rất nhanh liền hình thành theo số đông hiệu ứng, những cái kia nguyên bản đung đưa không ngừng người, cũng theo sát đứng ra.

Ngắn ngủi trong chốc lát, trừ một hai nhát gan bên ngoài, người khác đã toàn bộ đứng ở Bạch Nhạc phía sau, đằng đằng sát khí cùng Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử giằng co.

"Không biết tự lượng sức mình!"

Lạnh rên một tiếng, dẫn đầu cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử dẫn đầu xuất thủ, hung hãn hướng Bạch Nhạc phát động công kích.

Đừng xem trước đó, nói không chút nào để ý, nhưng trên thực tế, trong lòng hắn cũng minh bạch, giả sử một khi để cho Bạch Nhạc đem những này người đoàn kết lại, ắt sẽ cho bọn hắn mang đến cực đại phiền phức!

Cho dù là cuối cùng có thể thắng, cũng tất nhiên muốn trả giá nặng nề, cái này tuyệt đối không phù hợp bọn hắn quyền lợi.

Chỉ có sớm xuất thủ, lấy lôi đình thủ đoạn, đem những này người đánh đau, đánh sợ, mới có thể triệt để tan rã đối phương liên minh, đến lúc đó, coi như Bạch Nhạc có thiên đại bản lĩnh, cũng chỉ có thể xám xịt một mình ly khai.

Oanh!

Trong nháy mắt, sở hữu Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử vừa động thủ một cái, quả thực là ma uy ngập trời.

Chính là Bạch Nhạc, giờ khắc này cũng đồng dạng cảm thụ được một cổ áp lực cực lớn.

Đây cũng không phải là một hai người, mà là trọn mười mấy cái linh phủ hậu kỳ cao thủ a.

Trong khoảnh khắc, song phương liền hung hăng va vào nhau, điên cuồng chém giết.

Trong đám người, Bạch Nhạc giống như là một thanh lợi kiếm, hung hăng xen vào đối phương trong trận thế.

Lấy thực lực mà nói, những thứ này chính đạo đệ tử tất nhiên là không bằng đối phương, muốn thủ thắng, duy nhất hy vọng ngay tại Bạch Nhạc trên người, hắn nhất định phải cho thấy vô địch thực lực đến, tạc xuyên đối phương trận hình, dành cho người khác thắng lợi hy vọng, mới có thể chống đở những người này kiên trì.

Một khi Bạch Nhạc bại, thậm chí là dù là chỉ là thế tiến công bị nhục, bị đối phương vây khốn, là có thể có thể đưa tới chiến cuộc triệt để Băng Bàn.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này bản thân liền là một trận đánh bạc, đổ hắn có thể đủ một kiếm vô địch, đánh tan trước mặt tất cả đối thủ.

PS: Buổi tối 12 giờ chưng bày, còn có bằng lòng thật lớn bạo phát! Khẩn cầu các huynh đệ tỷ muội, đến lúc đó đặt chống đỡ, sau đó đem tháng sau đảm bảo nguyệt phiếu cũng đập ra đến, mọi người nhiều chi cầm, bạo phát tất nhiên sẽ bình thường có, bái tạ mọi người!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 216: Bội bạc (canh thứ nhất, cầu nguyệt phiếu!)

"Coong!"

Một tiếng kiếm minh vang lên, Bạch Nhạc trên người đột nhiên bốc lên lau một cái huyễn lệ tử mang, tử phủ lực lượng bị thôi động đến mức tận cùng, một tay ngu kiếm bị Bạch Nhạc thi triển vô cùng nhuần nhuyễn!

Luận tinh diệu cùng uy lực, ngu kiếm có thể không bằng Linh Tê Kiếm Quyết, thật là tại loại này hỗn chiến tình huống dưới, ngu kiếm lại hiển nhiên càng có sức mạnh!

Đem tử phủ lực lượng hoàn toàn điều động, Bạch Nhạc kiếm, vừa nhanh vừa độc!

Vô luận bất luận kẻ nào, chính diện đón nhận Bạch Nhạc kiếm, cũng tất nhiên dễ dàng sụp đổ!

Trước đó tại Thất Tinh Tông thời điểm, Bạch Nhạc chỉ là mượn lấy Văn Trạch bọn hắn những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử danh tiếng, mới nổi danh! Mà giờ khắc này, Bạch Nhạc lần nữa động thủ, nhưng là chân chính lần đầu tiên đưa hắn thực lực, triệt để hiện ra ở tất cả mọi người trước mặt.

Một kiếm vô địch!

Đối mặt nhiều như vậy Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, Bạch Nhạc nhất định muốn đánh ra loại khí thế này đến, mới có thể mở một đường máu, đem đối phương bức lui.

Những thứ này chính đạo đệ tử đang liều mạng, thật là Bạch Nhạc làm sao không phải là?

Mang theo những thực lực này hiển nhiên kém đối phương một đoạn, thậm chí ngay cả lòng tin đều không đủ đồng đội, muốn đánh bại những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, mặc dù Bạch Nhạc lại như thế nào tự tin, cũng không dám nói có cái gì nắm chặt.

Nhưng này đánh một trận, muốn thắng, liền chỉ có đập nồi dìm thuyền!

Bạch Nhạc rất rõ ràng đây hết thảy, nhưng này đánh một trận, hắn vốn là muốn đem chính mình bức đến cực hạn, đem trong cơ thể tiềm lực triệt để kích thích ra!

Trên đời này có hai loại người!

Một loại người, biết khó mà lui, mà đổi thành một loại người, nhưng là vượt khó tiến lên!

Đây là hai loại tính cách, mang đến cũng có thể là hai loại hoàn toàn khác biệt nhân sinh.

Một kiếm vô địch!

Ngắn ngủi không tới thời gian một phút, bao quát dẫn đầu cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử ở bên trong, sở hữu Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, đều đã cùng Bạch Nhạc đã giao thủ, nhưng lại không có bất kỳ người nào có thể tiếp được Bạch Nhạc một kiếm!

Nếu không phải chính đạo người khác quá yếu, Bạch Nhạc không thể không phân thần lại hỗ trợ, một đối một giao thủ, căn bản không người có thể ở Bạch Nhạc dưới kiếm sống sót!

Quá mạnh mẽ!

Giờ khắc này, Huyết Ảnh Ma Tông những thứ này đệ tử, từ Bạch Nhạc trên người cảm thụ được, là như là trước đây Cổ Hiên, cùng bây giờ Mạc Vô Tình đồng dạng áp lực.

Ai có thể tưởng tượng, trước đây cái kia vẻn vẹn chỉ là mới vào linh phủ, ai cũng không có chân chính nhìn vào mắt tiểu tử, bây giờ vậy mà đạt được một cái dạng này làm người ta sợ hãi cao độ.

Thiên kiêu!

Phảng phất chỉ có hai chữ này mới có thể hình dung Bạch Nhạc đáng sợ.

Có thể bây giờ Bạch Nhạc còn chưa không bằng Lý Phù Nam cùng Mạc Vô Tình, thế nhưng chỉ cần cho thêm Bạch Nhạc một chút thời gian, thành tựu liền tất nhiên sẽ không ở những thứ này thiên kiêu phía dưới.

Giờ khắc này, dẫn đầu cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử càng là sát khí nổi dậy.

Một trận chiến này, đã để hắn rõ ràng ý thức được Bạch Nhạc đáng sợ, chỉ cần có thể tập sát Bạch Nhạc, cho dù là hắn kế hoạch thất bại, chỉ sợ đều là đáng giá.

Nghĩ vậy, trong lòng hắn càng là bốc lên một cái tuyệt diệu ý niệm trong đầu!

"Không cần quản hắn người, sở hữu đệ tử toàn lực vây giết Bạch Nhạc!"

Một câu nói này lối ra, nhưng là lệnh trên trận tất cả mọi người đột nhiên bị kiềm hãm, tiện đà thốt nhiên biến sắc.

Dù cho là Bạch Nhạc, giờ khắc này trong lòng cũng không khỏi sản sinh một loại không hiểu tim đập nhanh.

Phiền phức!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền ý thức thanh tỉnh đến nguy cơ.

Bây giờ hắn mặc dù có thể ổn định tình thế, cũng là bởi vì có những thứ này chính đạo đệ tử kiềm chế đối phương, dạng này hắn có thể như là một thanh lợi kiếm khiên cưỡng đối phương trận hình, nếu không có chỗ không người, mạnh mẽ đem cục diện duy trì ở!

Chỉ khi nào không có những thứ này chính đạo đệ tử kiềm chế, hắn chính là có thiên đại năng lực, dù sao cũng chỉ là linh phủ trung kỳ mà thôi, làm sao có thể đủ đồng thời đối mặt hơn mười vị linh phủ hậu kỳ cường giả vây giết?

Đừng xem Bạch Nhạc trước đó xuất thủ, tựa hồ là cứu những người này, thật là thật đến loại này sống chết trước mắt, nhân tính thường thường là nhất không thể tín nhiệm.

Nói đến, Bạch Nhạc cùng bọn chúng cũng bất quá chỉ là một người xa lạ mà thôi!

Chỉ là một câu nói, liền có không ít chính đạo đệ tử bắt đầu chần chờ.

Một mặt là đánh bạc tính mệnh, theo Bạch Nhạc ở chỗ này tiếp tục cùng Huyết Ảnh Ma Tông người chết dập đầu, đánh một trận không biết thắng bại, không, thậm chí có thể nói là phần thua thật lớn chiến tranh.

Mà một mặt khác, nhưng có thể mượn lấy đối phương vây giết Bạch Nhạc cơ hội nhảy vào tầng thứ ba, bình yên thoát thân!

Dạng này hai lựa chọn đặt trước mặt, thì như thế nào có thể làm cho bọn hắn không chần chờ?

"Đừng nghe những thứ này ma tu nói bậy, Bạch huynh đệ là vì cứu chúng ta mới ra tay, nếu chúng ta lúc này bỏ hắn cùng với không để ý, cùng súc sinh có gì khác nhau đâu? Sau này lại có cái gì mặt lấy chính đạo đệ tử tự cho mình là?" Nhận thấy được bên trong nguy hiểm, Dương Bằng giành trước mở miệng nói.

Một câu nói này đối với những thứ này chính đạo đệ tử mà nói, cuối cùng vẫn có một ít tác dụng, nhưng lại cũng vẻn vẹn chỉ duy trì trong nháy mắt mà thôi.

Cái gì chính đạo không chính đạo, đối mặt sinh tử, ai quan tâm những thứ này?

Chỉ cần Bạch Nhạc chết ở chỗ này, thậm chí là liền Dương Bằng cũng chết ở chỗ này, lại có ai biết?

Muốn nói bội bạc, cái kia cũng là mọi người một chỗ bội bạc, ai cũng không dám nói ra.

Thật có cái kia không chịu, lưu lại bồi Bạch Nhạc một chỗ, còn chưa phải là một con đường chết?

Chỉ cần trốn, chỉ phải sống sót, như vậy nhất định nhưng là cũng giống vậy bội bạc, mọi người bất quá chỉ là chó chê mèo lắm lông mà thôi, không có gì lớn lắm!

Nghĩ thông suốt điểm này, nhất thời liền có người cắn răng một cái, trước một bước ngừng tay, một đầu hướng về tầng thứ ba cửa vào tiến lên!

Tại cầm đầu cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử bày mưu đặt kế xuống, quả thực không có bất kỳ người nào đi ngăn cản hắn, mấy hơi thở ở giữa, cái kia trước hết đào tẩu chính đạo đệ tử tựa như nguyện xông vào tầng tiếp theo bên trong.

Mà ngay tại lúc đó, dành ra tay cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử nhưng là hung hãn gia nhập đối Bạch Nhạc vây công!

Chính như trước đó, có người đầu tiên đứng ra nguyện ý cùng Bạch Nhạc kề vai chiến đấu, một khi có cái thứ nhất người dẫn đầu, tựa như cùng đẩy ngã bài Đômino, nguyên bản thật vất vả mới đoàn kết lại tạm thời liên minh, trong nháy mắt sụp đổ.

Một cái, hai cái, ba cái. . . Mười cái!

Ngắn ngủi không đến trăm hơi thở thời gian bên trong, liền có mười người trốn vào tầng tiếp theo!

Nhìn đây hết thảy, Dương Bằng mục tỳ sắp nứt, điên cuồng lăng nhục la lên, nhưng lại đồng dạng không có bất kỳ tác dụng!

Cho dù là còn lại mấy người này, cũng đồng dạng lại không ý chí chiến đấu, theo sát ngừng tay, ánh mắt lấp lóe, cũng lặng yên hướng về tầng tiếp theo cửa vào chuyển đi.

"Phốc!"

Liên tiếp có Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử rảnh tay gia nhập đối Bạch Nhạc vây công, mặc dù Bạch Nhạc lại như thế nào hung hãn, cũng căn bản không chịu nổi, phun ra một ngụm máu, cả người bị đập bay đi ra ngoài, trên người cũng xuất hiện mấy đạo vết máu!

Đây là Thông Thiên Ma Thể tự nhiên bị phát động, thân thể phòng ngự cực mạnh, bằng không, lần này liền đủ để khiến Bạch Nhạc trọng thương.

Quá kinh khủng!

Mất đi trợ thủ, Bạch Nhạc mới chính thức cảm thụ được, đồng thời đối mặt nhiều cao thủ như vậy vây công là đáng sợ đến bực nào!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên bốc lên lau một cái sát cơ ngập trời!

Cái này sát khí, không chỉ có chỉ nhằm vào Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, cũng đồng dạng nhằm vào những cái kia bội bạc chính đạo đệ tử!

"Ha ha, Bạch Nhạc, ngươi thấy sao? Đây chính là ngươi muốn cứu, muốn giúp người! Đây chính là cái gọi là chính đạo đệ tử chân diện mục, thế nào, biệt khuất sao?"

Nhìn Bạch Nhạc thụ thương, nhìn thế cục lần nữa rơi vào bọn hắn trong khống chế, dẫn đầu cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, cười lạnh châm chọc nói.

"Biệt khuất?"

Ngấc đầu lên, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, lạnh lùng nói, "Ngươi cũng không tránh khỏi quá coi thường Bạch mỗ, dù cho là chỉ có một mình ta thì như thế nào? Một trận chiến này, còn chưa kết thúc!"

Bại sao?

Nếu như Linh Tê Kiếm Tông đệ tử Bạch Nhạc, đánh đến loại cảnh giới này, tự nhiên là đã bại, lại không xoay người chỗ trống, thậm chí ngay cả trốn cơ hội cũng sẽ không có!

Có thể hỏi đề ở chỗ, Bạch Nhạc không chỉ là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, vẫn là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân a!

Giờ khắc này, những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, là thật triệt để

làm tức giận Bạch Nhạc.

Bạch Nhạc không biết bên ngoài người, có hay không có thể chứng kiến Thất Tinh Tháp tình cảnh, có thể tới mức này, hắn đã không có biện pháp khác, cho dù là mạo hiểm, hắn cũng nhất định muốn đổ một trận!

Bất quá, lần nữa trước đó, Bạch Nhạc còn có một việc nhất định phải làm, cái kia chính là đem Dương Bằng bức đi!

Trong nháy mắt, thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc trong nháy mắt rơi vào Dương Bằng bên người, bắt lại Dương Bằng cổ áo, "Đi, bóp nát ngươi lệnh bài thân phận, cút cho ta ra Thất Tinh Tháp!"

"Bạch Nhạc!"

Nhìn Bạch Nhạc, Dương Bằng hai mắt thông hồng, "Ta không đi, cho dù chết, ta cũng với ngươi chết cùng một chỗ!"

"Chết? Đã ngươi muốn chết như vậy, ta tự mình thành toàn ngươi tốt không tốt?"

Trong nháy mắt, một tay bắt lại Dương Bằng cái cổ, Bạch Nhạc lạnh lùng nói rằng, "Ta chỉ cho ngươi thời gian ba cái hô hấp, không đi, ta liền tự tay giết ngươi!"

Một khắc này, Dương Bằng rõ ràng cảm thụ được Bạch Nhạc trong mắt cái kia vẻ lạnh như băng sát khí!

Hắn có thể đủ rõ ràng cảm thụ được, Bạch Nhạc cũng không phải là tại nói đùa hắn , giờ khắc này Bạch Nhạc, lãnh khốc như ma, làm người sợ hãi!

"Ba!"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, không biết vì sao, Dương Bằng đột nhiên từ Bạch Nhạc trên người cảm thụ được một loại vị kia Ma Quân truyền nhân khí tức.

"Hai!"

Bàn tay chợt buộc chặt, Bạch Nhạc lạnh lùng tiếp tục đếm hết!

"Một!"

Nhận thấy được Bạch Nhạc trên người càng ngày càng lạnh sát khí, bị bất đắc dĩ phía dưới, tại cuối cùng một cái chữ số phun ra miệng trong nháy mắt, Dương Bằng rốt cục vẫn phải bóp nát thân phận mình lệnh bài!

Trong nháy mắt, không trung tinh thần chợt lộ ra lau một cái huyễn lệ tinh quang, đem Dương Bằng bao phủ!

Trong nháy mắt tránh thoát Bạch Nhạc hai tay, cả người rơi vào một mảnh vặn vẹo trong không gian, trực tiếp tiêu thất Thất Tinh Tháp bên trong.

Nhìn Dương Bằng tiêu thất, giờ khắc này, Bạch Nhạc trong mắt cuối cùng một chút do dự cũng triệt để tiêu thất.

Xoay người lại, từ Bạch Nhạc trên người lộ ra, liền chỉ là thấu xương sát khí!

Trốn!

Giờ khắc này, còn sót lại cái kia ba bốn cái chính đạo đệ tử cũng đồng dạng hướng về tầng thứ ba cửa vào bỏ chạy!

"Bội bạc, các ngươi liền ma tu cũng không bằng. . . Còn sống làm cái

gì?"

Thân hình như điện, trong nháy mắt, Bạch Nhạc chợt bước ra một bước, kiếm trong tay hung hãn chém xuống, trong khoảnh khắc, chạy trốn một cái chính đạo đệ tử liền bị Bạch Nhạc tự tay chém giết!

Đây hết thảy, người khác đột nhiên ý thức được, Bạch Nhạc vừa mới cũng không phải là đang hù dọa Dương Bằng, nếu như Dương Bằng không đi, Bạch Nhạc là thật có khả năng hạ sát thủ!

Oanh!

Ngay tại lúc đó, lại là một lớp linh lực trùng kích đánh tới! Đã gần sát tầng thứ ba cửa vào, nơi đây linh lực trùng kích, đảm nhiệm dù ai cũng không cách nào bỏ qua, trong nháy mắt, tất cả mọi người không thể không đạt được ra một bộ phận tinh lực tới đối kháng linh lực trùng kích.

Nhưng mà, đối với Bạch Nhạc mà nói, dạng này linh lực trùng kích lại căn bản không có bất kỳ ảnh hưởng gì!

Trong mắt sát ý càng tăng lên, dưới chân đột nhiên một bước, Thông Thiên Ma Thể lực lượng cũng theo đó bộc phát ra, có cái này một cổ lực lượng kinh khủng chống đỡ, Bạch Nhạc xuất kiếm nhanh hơn, mặt khác ba cái chính đạo đệ tử vẫn còn ở bị linh lực trùng kích ảnh hưởng, nơi nào đến được đến làm ra phản ứng, trong chốc lát, liền bị Bạch Nhạc giết một cái sạch sẽ!

Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc lúc này mới chợt xoay người lại, đối mặt với những cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, lạnh lùng mở miệng nói, "Hiện tại, giờ đến phiên các ngươi!"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 217: Đây mới là ma (canh thứ 2)

Rõ ràng Bạch Nhạc chỉ là một người, cũng không biết vì sao, giờ phút này chút Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử lại như cũ cảm thấy một hồi tim đập nhanh, phảng phất bọn hắn mới là ở thế yếu một phương.

Định thần một chút, dẫn đầu cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử cười lạnh nói, "Bạch Nhạc, không thể không nói, ngươi vừa mới biểu hiện để cho ta có chút ngoài ý muốn! Như vậy giết chóc quả quyết, cũng không giống như là chính đạo đệ tử, mà là ta ma tu phong phạm a! Ha ha!"

Những lời này, hắn vốn là muốn châm chọc Bạch Nhạc, có thể lại không nghĩ rằng, Bạch Nhạc căn bản không nhúc nhích chút nào.

Chân mày gảy nhẹ, Bạch Nhạc trong mắt sát ý càng đậm, "Buồn cười sao?"

"Giết!"

Bạch Nhạc biểu hiện bình tĩnh như vậy, nhưng cũng để cho hắn trong lòng càng có chút bất an, quyết tâm trong lòng, lạnh giọng hạ lệnh.

Trong nháy mắt, ở đây mười mấy cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử đồng thời xuất thủ, hướng về Bạch Nhạc vây giết mà đến.

Trước đó Bạch Nhạc giết mấy cái kia chính đạo đệ tử thời điểm, bọn hắn cũng đã sớm rơi vị, đem Bạch Nhạc gắt gao vây lại, không cho Bạch Nhạc chút nào chạy trốn cơ hội.

Trừ sáu cái trước đó đuổi vào tầng thứ ba đệ tử, còn có cái kia hai cái bị

Bạch Nhạc giết chết người bên ngoài, còn lại 12 cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử toàn bộ đều ở chỗ này, lẫn nhau phối hợp, lẫn nhau hô ứng.

Dạng này trận thế, đừng nói là Bạch Nhạc, cho dù là Lý Phù Nam hoặc là Mạc Vô Tình thân chí, chỉ sợ cũng là cửu tử nhất sinh!

Oanh!

Ngay tại lúc bọn hắn xuất thủ đồng thời, Bạch Nhạc trên người lại đột nhiên nổ lên một cổ ngập trời ma khí!

Thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc chợt đánh về phía bên trong một người, Thông Thiên Ma Công thi triển ra, Bạch Nhạc trên người khí thế đột nhiên tăng vọt, nơi nào còn có nửa phần chính đạo đệ tử cái bóng.

"Răng rắc!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền cơ hồ là đối cứng lấy đối phương công kích đụng vào cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử trên người, lấy Thông Thiên Ma Công thôi động, Thông Thiên Ma Thể cái kia cường hãn uy lực mới chính thức triệt để thể hiện ra.

Cho dù là ngạnh kháng đối phương một kích toàn lực, Bạch Nhạc cũng căn bản không có nửa điểm thụ thương dấu hiệu, ngược lại là bị hắn đụng vào cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử trên người xương sườn trong nháy mắt bị đụng gảy bảy, tám cây. Căn bản không cho đối phương phản ứng chút nào cơ hội, mượn lấy một cái đụng này tư thế, Bạch Nhạc theo sát trở tay bắt lại đối phương yết hầu.

"Răng rắc!"

Lại là một tiếng giòn vang, cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử yết hầu bị triệt để bóp nát, cái cổ trực tiếp bị vặn gãy, thậm chí ngay cả một câu nói đều không thể nói ra đến, liền trực tiếp bị chém giết!

"Cái thứ nhất!"

Lạnh lùng từ trong miệng phun ra ba chữ này, bạch nhãn trong mắt sát khí quá thịnh, dưới chân đột nhiên một bước, cả người như là mũi tên rời cung chợt hướng về một người khác nhào qua.

"Không có khả năng!"

Trong chớp nhoáng này biến cố nhưng là triệt để hù dọa tất cả mọi người, dẫn đầu cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử càng là nhịn không được kinh hô thành tiếng!

Ma tu!

Bạch Nhạc dĩ nhiên là ma tu? ! Điều này sao có thể!

Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử, hơn nữa còn cả ngày đều cùng những thứ này chính đạo tông môn đệ tử xen lẫn trong một chỗ, thậm chí có người nói còn cùng Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử quan hệ vô cùng tốt, dạng này người, làm sao có thể lại là ma tu?

Phải biết, ngay tại trước đó, bọn hắn còn chính mắt thấy được Bạch Nhạc xuất thủ, cái kia một thân linh lực có thể tuyệt đối không phải giả a?

Nhưng mà, ai có thể nghĩ tới, cứ như vậy một cái nháy mắt, nói xong chính đạo thiên tài, thì trở thành ma đạo thiên kiêu, cái này cũng không khỏi quá dọa người a?

Tối trọng yếu là, bây giờ Bạch Nhạc thi triển ma công bày ra uy lực, có thể càng phải so với hắn thi triển Chính Đạo Công Pháp thời điểm khủng bố nhiều a!

"Phốc!"

Kiếm quang lóe lên, đánh về phía người thứ hai Bạch Nhạc kiếm trong tay nhoáng lên, lấy Thông Thiên Ma Công tới thôi động ngu kiếm, xuất kiếm tốc độ nhanh hơn, một kiếm này thẳng chém rụng đối phương đầu người.

Tiên huyết phún ra ngoài, một màn này rơi vào trong mắt người khác, càng là có vẻ càng đáng sợ.

"Cái thứ hai!"

Liền sát hai người, Bạch Nhạc trong lòng cái kia phần sát ý chẳng những không có nửa phần suy yếu, ngược lại càng phát ra bị kích thích mãnh liệt hơn.

Trong ngày thường một mực đè nén tâm tình mình, nhưng khi giờ khắc này bộc phát ra thời điểm, Bạch Nhạc lại cảm thấy vô cùng thống khoái!

Khoái ý ân cừu, tùy ý liều lĩnh!

Đây mới là ma, đây mới là ma tu!

Bạch Nhạc từng đối Tô Nhan nói, hắn ưa thích chính đạo sinh hoạt, cũng nguyện ý một mực lấy chính đạo đệ tử thân phận sinh hoạt!

Có thể trên thực tế, tại Bạch Nhạc tâm lại một mực càng ưa thích dạng này tùy ý!

Hắn cho tới bây giờ thì không phải là người trong chính đạo, từ hắn còn không có được Thông Thiên Ma Công truyền thừa, vẫn chỉ là một cái tiểu tạp dịch thời điểm, liền cùng người chung quanh có vẻ không hợp nhau, bị cái kia mập mạp chết bầm tùy ý khi dễ!

Đó cũng không phải là bởi vì hắn nhỏ yếu, mà là bởi vì, từ trong xương,

hắn liền cùng người trong chính đạo không giống nhau!

Thu được Thông Thiên Ma Công truyền thừa, từng bước đi lên ma tu con đường, cũng bất quá chỉ là đưa hắn tâm cái kia phần ma tính dần dần kích thích ra mà thôi.

"Giết, tất cả mọi người vừa động thủ một cái, không tiếc bất cứ giá nào, giết hắn cho ta!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, dẫn đầu cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử lớn tiếng mắng.

"Bạch Nhạc, mặc dù ngươi là ma tu thì như thế nào, ngươi cuối cùng chỉ là linh phủ trung kỳ! Ngươi phải chết!"

Trên thực tế, không cần hắn nói, những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử cũng minh bạch, tới mức này, đã căn bản không có đường lui, phân tán ra, chính là bị Bạch Nhạc tiêu diệt từng bộ phận, cùng như vậy, chẳng liều mạng một lần!

Chết hai cái, bây giờ bọn hắn cũng còn vẫn như cũ có mười người liên thủ, đồng thời công kích, Bạch Nhạc coi như cường thịnh trở lại, có thể ngăn trở mấy người công kích, có năng lực giết mấy người?

Một trận chiến này đại giới mặc dù tất nhiên sẽ phi thường nặng nề, nhưng bọn họ lại như cũ lại là thắng lợi cuối cùng người!

Trong lúc nhất thời, vô số công kích ùn ùn kéo đến hướng về Bạch Nhạc đập tới, hầu như trong nháy mắt đem Bạch Nhạc cả người bao phủ bên trong.

"Thôn thiên!"

Trong mắt lóe lên một tia tinh mang, Bạch Nhạc lạnh lùng từ trong

miệng phun ra hai chữ này.

Trong nháy mắt, một cổ khủng bố nuốt lực chợt bộc phát ra, Bạch Nhạc phía sau đột nhiên lộ ra nhất tôn hình người hư ảnh, ngay tại lúc đó, cái kia ùn ùn kéo đến công kích, đang rơi xuống Bạch Nhạc bên người trong nháy mắt, lại ngạnh sinh sinh bị cái kia nhất tôn hình người hư ảnh nuốt vào!

Thôn Thiên Quyết!

Thế nhưng thực lực bản thân cùng cảnh giới mà nói, Bạch Nhạc tại ma đạo thượng tu vi, cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là linh phủ trung kỳ mà thôi, mặc dù bởi vì Thông Thiên Ma Công cường hãn, so Chính Đạo Công Pháp mạnh hơn một chút, nhưng trên thực tế nhưng cũng cường hữu hạn.

Dưới tình huống như vậy, muốn đối mặt mười vị linh phủ hậu kỳ cường giả liên thủ một kích, căn bản cũng không hiện thực.

Trên thực tế, coi như là đổi Lý Phù Nam có thể Mạc Vô Tình loại này linh phủ đỉnh phong thiên kiêu đến, chỉ sợ cũng đồng dạng đỡ không được.

Có thể hỏi đề ở chỗ, Thông Thiên Ma Công trong truyền thừa, không chỉ có có phương pháp tu hành , đồng dạng còn có thần thông!

Thuộc về Thông Thiên Ma Quân tuyệt thế thần thông!

Thôn Thiên Quyết tu hành đến mức tận cùng, chính là thiên đô dám nuốt cho ngươi xem! Bạch Nhạc đương nhiên còn lâu mới có được Thông Thiên Ma Quân khủng bố như vậy, có thể hỏi đề ở chỗ, những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử lại càng yếu, hơn đối mặt Thôn Thiên Quyết dạng này thần thông, bọn hắn tất cả thủ đoạn công kích, đều có vẻ như vậy tái nhợt vô lực.

Oanh!

Trong khoảnh khắc, thôn phệ những người này công kích, Bạch Nhạc phía sau cái kia hình người hư ảnh có vẻ càng phát ra rõ ràng vài phần, mà Bạch Nhạc trên người cũng đồng dạng nổi gân xanh, huyết mạch phún trương!

Cũng thua thiệt là ở Tu Pháp điện thời điểm, Bạch Nhạc lại lấy linh lực tiến thêm một bước thối luyện thân thể , khiến cho Thông Thiên Ma Thể tiến hơn một bước, bằng không, chỉ sợ cũng căn bản là không có cách thừa nhận kinh khủng như vậy lực lượng.

"Bạo!"

Gào to một tiếng, bị cắn nuốt tới cái kia lực lượng kinh khủng trong nháy mắt nổ lên, cuốn ngược mà hồi!

Mười vị linh phủ hậu kỳ cao thủ một kích toàn lực, bây giờ lại bị Bạch Nhạc lấy Thôn Thiên Quyết sau khi cắn nuốt, phản tuôn ra đến, thậm chí còn cộng thêm Bạch Nhạc bản thân lực lượng, một khi nổ lên, đó là kinh khủng bực nào!

Trong nháy mắt, khoảng cách Bạch Nhạc gần nhất bốn cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, liền hừ đều không rên một tiếng, liền trực tiếp bị đánh giết, cả người trực tiếp nổ thành một đám mưa máu!

Cho dù là may mắn chạy trốn hơn sáu người, tại dưới một kích này, cũng đồng dạng chợt bị trọng thương, nhất tề phun ra một búng máu đến, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ!

"Thông Thiên Ma Quân! Ngươi chính là cái kia Thông Thiên Ma Quân truyền nhân!"

Mặc dù bọn hắn cũng không nhận ra Thôn Thiên Quyết, nhưng lại cũng

không trở ngại bọn hắn đoán được Bạch Nhạc thân phận tới.

Trừ người trong truyền thuyết kia Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, ai còn có thể sở hữu kinh khủng như vậy thần thông!

Đáng tiếc, vị kia Ma Quân truyền nhân, không phải nghe đồn đã tại trong huyết hà vẫn lạc sao? Trước đây Thanh Châu thành trận chiến kia, tất cả mọi người xem thanh thanh sở sở, cuối cùng sống sót người là Cổ Hiên a!

Trước mắt đây hết thảy, thực sự đã triệt để phá vỡ bọn hắn nhận thức, cũng căn bản vô pháp hiểu được.

Nhưng đối với bọn hắn mà nói, cái này cũng đã không trọng yếu!

Trọng yếu là, đối mặt dạng này Bạch Nhạc, đối mặt kinh khủng như vậy Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, bọn hắn căn bản lại không có chút nào phần thắng, thậm chí ngay cả nửa điểm tiếp tục đấu nữa dũng khí cũng không có!

Trốn!

Đối với còn sót lại những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử mà nói, trốn liền đã trở thành trong lòng bọn họ duy nhất ý niệm trong đầu!

Trong nháy mắt, dẫn đầu cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử rồi đột nhiên quay đầu hướng về tầng thứ ba cửa vào tiến lên.

Chỉ là đến một bước này, Bạch Nhạc nơi nào còn có thể tha cho bọn hắn thoát thân!

Bại lộ Thông Thiên Ma Công, cũng bại lộ Bạch Nhạc thân phận, liền có nghĩa là, Bạch Nhạc dù sao đưa bọn họ toàn bộ diệt khẩu, mới có thể tiếp tục bảo thủ bí mật!

Trên thực tế, sở dĩ muốn giết những chính đạo đệ tử, trừ hận đối phương bội bạc vô sỉ hành vi bên ngoài, nhất nhân tố trọng yếu, chính là vì triệt để diệt khẩu!

Vì thế, Bạch Nhạc thậm chí không tiếc đem Dương Bằng trực tiếp bức ra Thất Tinh Tháp đi, liền chớ đừng nói chi là buông tha trước mắt những thứ này ma tu!

"Vù vù!"

Trong nháy mắt, kiếm trong tay lộ ra lau một cái huyễn lệ kiếm quang, dưới chân đột nhiên một bước, phát sau mà đến trước, trước ở đối phương trốn vào cửa vào trước đó, một kiếm này hung hãn chém rụng!

Linh Tê Nhất Kiếm!

Dẫn đầu cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử thân thể chợt bị một kiếm này chém làm hai đoạn, chết sạch sẽ!

Thấy như vậy một màn, còn lại Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử cũng không ngốc, tự nhiên biết, cứ việc tầng thứ ba cửa vào đang ở trước mắt, cũng căn bản không có chút nào chạy đến đi cơ hội, trong nháy mắt, còn lại năm người nhất thời chạy tứ tán!

Hướng về phía sau tầng thứ hai biên giới bỏ chạy!

Bọn hắn muốn vô cùng rõ ràng, nếu như đi cùng một chỗ, ai cũng khó thoát khỏi cái chết, có thể chỉ cần tách ra trốn, Bạch Nhạc tối đa cũng chỉ có thể mang tính lựa chọn truy sát, chưa chắc là có thể đem bọn hắn toàn bộ giết sạch.

Đáng tiếc, bọn hắn lại đúng là vẫn còn tính sót một điểm linh lực trùng kích!

Lại một lần nữa linh lực trùng kích, cơ hồ là ở tại bọn hắn bắt đầu chạy tứ tán đồng thời đánh tới! Thất Tinh Tháp khảo nghiệm, cũng sẽ không bởi vì bọn họ sốt ruột chạy trốn mà có nửa điểm cải biến, cường liệt linh lực trùng kích chợt đánh tới, ngạnh sinh sinh đem tất cả mọi người cước bộ đều ngăn chặn.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 218: Ai có thể chứng minh? (canh thứ ba)

"Phốc!"

Vẻn vẹn chỉ là trong nháy mắt ngưng trệ, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng đã đủ đủ!

Một kiếm giết một người!

Đối với những thứ này đã bị sợ mất mật Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử mà nói, lúc này Bạch Nhạc quả thực thoáng như sát thần, thậm chí ngay cả nửa điểm hoàn thủ chỗ trống cũng không có.

Phải biết, Bạch Nhạc thật là không nhận linh lực trùng kích nửa điểm ảnh hưởng.

Mỗi lần linh lực trùng kích thời gian, cũng bất quá cũng chỉ có trăm hơi thở mà thôi, nhưng này trăm hơi thở đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng đã đủ đủ.

Cơ hồ là cuối cùng một lớp linh lực trùng kích tiêu tán đồng thời, Bạch Nhạc cầm trong tay kiếm ném ra, cách mấy chục thước khoảng cách mạnh mẽ đâm thủng cuối cùng một cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử giữa lưng, hoàn thành cuối cùng đánh chết!

Lúc này toàn bộ cửa vào xung quanh đã nằm đầy thi thể, huyết sắc tràn ngập, như tu la địa ngục.

"Hô!"

Một ngụm trọc khí phun ra, đi tới cuối cùng một cái kia đệ tử bên cạnh thi thể, đem bạt kiếm đi ra, Bạch Nhạc trên người ma khí cũng đồng thời tùy thời tán đi, một cổ nồng đậm cảm giác mệt mỏi chợt xông lên đầu, cũng không lo xung quanh vết máu, đặt mông an vị hạ xuống.

Trọn mười hai vị linh phủ hậu kỳ Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, dĩ nhiên tại cái này ngắn ngủi không đến trong vòng một khắc đồng hồ, bị Bạch Nhạc giết một cái sạch sẽ!

Phần này chiến tích nếu như truyền đi, sợ là đủ để khiếp sợ toàn bộ Thanh châu!

Thậm chí là Bạch Nhạc chính mình, bây giờ hồi nhớ tới, cũng không khỏi có chút tim đập nhanh.

Sát nhân thời điểm, một cổ huyết khí dâng lên, căn bản cái gì đều không suy nghĩ, nhưng hôm nay giết người xong tỉnh táo lại sau đó, Bạch Nhạc nhưng cũng minh bạch, lần này nhất thời kích động phía dưới, thật là đem sự tình triệt để làm lớn chuyện.

Dương Bằng bị hắn bức ra Thất Tinh Tháp, nhưng lại ắt sẽ đem tin tức truyền đi, còn có những cái kia trốn vào tầng thứ ba chính đạo đệ tử!

Bọn hắn cũng biết biết, chính mình chỗ đối mặt cục diện!

Không chút nào khoa trương nói, cái kia căn bản là một cái bẫy chết.

Một khi chính mình còn sống rời đi, cái này ắt sẽ trở thành một cực đại điểm đáng ngờ, nếu như không thể giải thích rõ, chỉ sợ chính mình ly khai Thất Tinh Tháp thời điểm, chính là mình tử kỳ.

Ngồi dưới đất, Bạch Nhạc đầu óc cực nhanh chuyển động, chỉ là trong lúc nhất thời cũng căn bản nghĩ không ra cái gì thích hợp lý do tới.

Tại nguyên chỗ tọa gần nửa canh giờ, Bạch Nhạc vẫn như cũ không để ý tới ra đầu mối gì, bất quá trạng thái ngược lại là khôi phục lại.

Theo Huyền Môn công pháp cũng bước vào linh phủ trung kỳ, Bạch Nhạc thực lực tăng lên thật quá mức rõ ràng, vừa mới trận chiến kia ác chiến, cũng vẻn vẹn chỉ là để cho hắn có chút mệt mỏi rã rời, trên thực tế nhưng là nửa điểm tổn thương cũng không có chịu.

Đứng dậy, Bạch Nhạc giống như là một cái chăm chỉ tiểu ong mật, đem những này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử thi thể lục soát một lần, đem đối phương túi đựng đồ một tia ý thức thu sạch, cũng không cố thượng coi, liền thẳng cấp hướng về tầng thứ ba cửa vào đi tới.

Việc này đến tột cùng nên xử lý như thế nào, Bạch Nhạc còn không hiểu rõ, có thể nên làm việc vẫn phải là tiếp tục làm, bất kể thế nào nói, lần này xông Thất Tinh Tháp cơ hội cũng không thể lãng phí.

Nếu là mình thật có thể xông qua Thất Tinh Tháp, vận khí tốt thu được lợi hại gì truyền thừa, cùng lắm đã nói chính mình thiên phú dị bẩm, tại sinh tử thời khắc tỉnh ngộ, ngộ ra lợi hại gì thần thông, lúc này mới giết chết những người này đâu?

... ...

"Chuyện gì xảy ra, các ngươi hoang mang rối loạn chạy cái gì?"

Thất Tinh Tháp tầng thứ ba!

Vừa mới thừa dịp Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử vây công Bạch Nhạc, nhân cơ hội trốn ra được chính đạo đệ tử mới vừa bước vào tầng thứ ba không bao lâu, liền đụng tới Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử!

Trong nháy mắt, những thứ này chính đạo đệ tử cũng bị dọa cho giật mình.

Nghĩ đến chính mình bội bạc, vứt bỏ Bạch Nhạc một mình chạy trốn sự tình, cũng không khỏi có chút chột dạ, khúm núm, nửa điểm nói không ra lời.

Nhận thấy được những người này dị dạng, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử lúc này liền não, trực tiếp động thủ đánh hai người sau đó, rồi mới từ đối phương trong miệng ép hỏi ra một ít tin tức!

Biết được Bạch Nhạc vẫn còn ở cùng mười mấy cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử huyết chiến, có thể những quỷ nhát gan này lại rất sợ chết trốn ra được, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử nhất thời giận tím mặt, quả thực hận không thể đem cái này chút vô liêm sỉ toàn bộ làm thịt mới tốt.

Đương nhiên, tức thì tức, nhưng đối phương dù sao cũng là chính đạo đệ tử, sợ chết mà chạy, cuối cùng không phải cái gì tử tội, mặc dù lại não, cũng tối đa bất quá chỉ là đạp hai chân trút giận một chút, thật muốn sát nhân, nhưng là không được.

Bết bát nhất là, cái này Thất Tinh Tháp hứa thượng không ưng thuận, đi lên dễ dàng, nhưng nếu muốn lui nữa hồi tầng tiếp theo nhưng là cũng không có cửa!

Rõ ràng nơi này chính là thượng một tầng tiến đến cửa vào, nhưng lại cũng không có bất kỳ biện pháp nào có thể xuống dưới.

... ...

Thất Tinh Tông Chủ phong!

Một thân vết máu Dương Bằng bị truyền tống ra tháp, rơi vào trên quảng trường thời điểm, Tinh Hà lão tổ tay áo phất một cái, nhất thời liền có một cổ nhu hòa linh lực đem Dương Bằng nâng lên, trực tiếp đưa đến

Tinh Hà lão tổ trước mặt.

Đem một viên chữa thương đan dược đưa vào Dương Bằng trong miệng, xem kỹ một chút Dương Bằng cũng không có gì thương thế trí mạng, Tinh Hà lão tổ lúc này mới thở phào một cái.

"Lão tổ!"

Trong nháy mắt, Dương Bằng hai mắt huyết hồng, tũm một tiếng trực tiếp quỳ gối Tinh Hà lão tổ trước mặt, "Mời lão tổ làm chủ cho chúng ta! Những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông người căn bản là căn cứ sát nhân đi, bọn hắn canh giữ ở tầng thứ hai lối vào, trắng trợn giết chóc. . ."

Dương Bằng những lời này, cũng không chỉ là Tinh Hà lão tổ nghe được, trên trận người khác cũng nghe một cái thanh thanh sở sở.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người ánh mắt cũng không khỏi hướng về Dương Bằng rơi qua đây.

"Chuyện gì xảy ra, ngươi từ từ nói, nói rõ ràng." Khoát khoát tay, Tinh Hà lão tổ bình tĩnh mở miệng nói.

Chịu đến Tinh Hà lão tổ ảnh hưởng, Dương Bằng cảm xúc cũng dần dần bình phục lại, sửa sang một chút ý nghĩ, lúc này mới chậm rãi đem chuyện đã xảy ra giảng thuật đi ra.

Dương Bằng miệng mới vốn là không sai, đem sự tình nói liên tục, rất nhanh liền đem nhân tình của hắn tự cũng điều động.

Nghe đến mấy cái này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử có tổ chức cố ý kẹt thời gian, canh giữ ở lối vào sát nhân thời điểm, ở đây sở hữu chính đạo tất cả mọi người không khỏi khí chửi ầm lên.

Chờ Dương Bằng giảng đạo Bạch Nhạc một thân một mình đến đây,

nhưng ở đối phương nguyện ý nhường đường tình huống dưới, còn kiên trì mang theo những thứ này chính đạo mọi người đối kháng Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử thời điểm, cho dù ai cũng không khỏi đối Bạch Nhạc sinh ra vẻ khâm phục chi ý.

Thật là, ai nhưng cũng không nghĩ tới, theo sát tình thế vậy mà chuyển tiếp đột ngột, bởi vì Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử một câu châm ngòi nói như vậy, những thứ này chính đạo đệ tử vậy mà trực tiếp buông tha Bạch Nhạc, bội bạc lựa chọn hi sinh Bạch Nhạc một mình chạy trốn.

Cho dù là những thứ này các phái trưởng lão mặt sắc cũng không khỏi lộ ra một tia xấu hổ.

Bằng tâm mà nói, dạng này cử động, bọn hắn không phải là không thể lý giải, có thể hiểu là một chuyện, đặt tới trên bàn nhậu khả năng liền có một chuyện khác.

Nghe được tại sinh tử cực kỳ, Bạch Nhạc ép buộc Dương Bằng bóp nát lệnh bài thân phận rời khỏi Thất Tinh Tháp, một mình đối mặt cái kia hơn mười cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử thời điểm, mọi người không một cái trở nên động dung!

Dạng này lòng dạ cùng khí độ, xác thực làm người ta thở dài.

Chỉ tiếc. . . Cho dù ai cũng đều rõ ràng, cái kia Bạch Nhạc, tất nhiên là chết chắc.

Một mình đối mặt hơn mười vị Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử vây công, chính là Lý Phù Nam cùng Văn Trạch chỉ sợ cũng chưa chắc có thể thoát thân, huống chi là chỉ có linh phủ trung kỳ Bạch Nhạc.

"Đợi một chút!"

Đột nhiên, nhưng là có người cười lạnh mở miệng lớn, "Dương Bằng,

ngươi nói những thứ này, cũng bất quá chỉ là ngươi lời nói của một bên! Người bên ngoài rất sợ chết không giả, thật là ai có thể chứng minh ngươi không phải rất sợ chết, ngược lại Bạch Nhạc chắc chắn phải chết, ngươi là bị hắn bức ra, cũng là ngươi chính mình rất sợ chết trốn ra được, ai có thể chứng minh?"

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 219: Thánh nữ kiếm phù (canh thứ tư)

Ai có thể chứng minh?

Một câu nói này mới là tâm có thể giết!

Trong nháy mắt, Dương Bằng trên mặt nhất thời phồng thông hồng, vô cùng đơn giản bốn chữ, lại chợt đưa hắn vừa mới tạo nên tới bầu không khí phá hư một sạch sẻ!

Ở đối phương xem ra, Bạch Nhạc đã là một người chết, tự nhiên không cần thiết cùng người chết tính toán, thật là Dương Bằng lại không giống nhau!

Nếu như dựa theo Dương Bằng nói, như vậy trước đó những cái kia đệ tử nhất định phải trên lưng bội bạc danh tiếng, cho dù là còn sống từ Thất Tinh Tháp đi ra, cũng thế tất yếu bị người phỉ nhổ, thậm chí liên lụy tông môn danh dự!

Chết Bạch Nhạc là anh hùng, không cần tính toán, thật là cộng lại người khác là bội bạc hạng người, cũng chỉ có ngươi Dương Bằng là giảng nghĩa khí chính đạo làm gương mẫu hay sao?

Ngược lại không có chứng cứ, dựa vào cái gì nhận thức ngươi?

Phải biết, có thể tiến nhập Thất Tinh Tháp, cũng đều là các tông xuất sắc đệ tử, nếu là bởi vì Dương Bằng một câu nói này liền hủy danh dự, đối với các tông mà nói, cũng tất nhiên là một cái tổn thất cực kỳ lớn.

Sự tình quan hệ đến tông môn danh dự, cho dù là ngươi Dương Bằng là

Tinh Hà lão tổ hậu nhân, lời này nhưng cũng nhất định muốn đoạt trước nói rõ!

Trong nháy mắt, trong lòng mọi người đều có mỗi người tính toán, ánh mắt lần nữa rơi vào Dương Bằng trên người thời điểm, khả năng liền hoàn toàn không có mới vừa rồi cùng thiện.

Dương Bằng bị một câu nói này khí toàn thân run, nhưng lại cũng nghĩ không ra bất luận cái gì cãi lại nói như vậy!

Dù sao, chính như đối phương nói, một khi Bạch Nhạc chết, cái kia chính là không có chứng cứ, đến lúc đó mọi người lẫn nhau cãi cọ chính là, ngược lại cũng náo không ra một cái kết quả, cũng không thể ngươi Dương Bằng nói chuyện là lời thật, hắn các tông đệ tử nói chính là lời nói dối a?

"Đủ!" Lông mày nhíu lại, Tinh Hà lão tổ nhàn nhạt mở miệng nói, "Bằng nhi, không có chứng cứ chuyện, cũng không cần nhiều lời."

Hít sâu một hơi, Dương Bằng lập tức cười lạnh nói, "Không có chứng cứ sao? Vậy cũng chưa chắc, Bạch huynh đệ cát nhân thiên tướng, chưa chắc không thể trốn ra thăng thiên, đến lúc đó, bút trướng này, chúng ta tự nhiên có thể một lần nữa coi là một rõ ràng!"

Đối với Dương Bằng loại này hiển nhiên giận dỗi ngôn từ, mọi người hiển nhiên tất cả đều chẳng thèm ngó tới!

Hơn mười vị Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử liên thủ vây công, loại tình huống này, nếu như còn có thể chạy ra thăng thiên, trừ phi Bạch Nhạc là Đạo Lăng Thiên Tông chân truyền đệ tử còn có như vậy vài phần khả năng.

"Huyết Vô Ngân, ngươi Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử hành vi như vậy, ngươi nói như thế nào?"

Vừa mới nói chuyện trưởng lão kia đột nhiên chuyển hướng Huyết Vô Ngân chất vấn.

Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Huyết Vô Ngân lạnh lùng liếc đối phương liếc mắt, khinh thường mở miệng nói, "Cút! Ngươi thì tính là cái gì, cũng xứng chất vấn bản quân?"

Chỉ là một ánh mắt, một câu nói liền có một cổ khủng bố áp lực chợt đánh tới, trưởng lão kia nhưng là trong nháy mắt như bị bị thương nặng, sắc mặt trắng bệch, liên tiếp rời khỏi mấy bước, rồi mới miễn cưỡng đứng vững thân hình.

Chênh lệch quá lớn!

Huyết Ảnh Ma Quân dạng này ma đạo cự kình, căn bản cũng không phải là bực này tông môn tầm thường trưởng lão có khả năng tưởng tượng khủng bố.

Xoay đầu lại, Huyết Vô Ngân khóe miệng lộ ra vẻ hài hước, mở miệng nói, "Tử Dương Chân Nhân, bây giờ cục diện này, ta coi lấy, ngươi chỉ sợ là phần thắng không lớn a!"

Đối với Dương Bằng mang về tin tức, vị này Huyết Ảnh Ma Quân chẳng những không có nửa điểm không có ý tứ, ngược lại lộ ra vài phần vẻ đắc ý.

Đến bọn hắn loại tầng thứ này, đã sớm sẽ không có người dùng đơn giản đúng sai để cân nhắc vấn đề!

Đánh cuộc đã lập xuống, cho dù là Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử dùng nhận không ra người thủ đoạn, đó cũng là người ta bản lĩnh, tia không ảnh hưởng chút nào đánh cuộc bản thân.

Lạnh lùng liếc Huyết Vô Ngân liếc mắt, Tử Dương Chân Nhân thản nhiên nói, "Hết thảy đều còn không có bụi bậm lắng xuống, bây giờ liền đắc ý, không khỏi quá sớm chút."

Quẳng xuống câu nói này, Tử Dương Chân Nhân cũng không tiếp tục để ý Huyết Vô Ngân, lần nữa nhắm mắt lại.

Thật sâu xem hai người liếc mắt, Tinh Hà lão tổ cũng đồng dạng không nói gì.

Phía dưới những thứ này đệ tử tranh đấu, ai thắng ai thua, thật cũng không trọng yếu, chân chính phải nhốt chú, vẫn là Lý Phù Nam, Văn Trạch cùng Mạc Vô Tình ba người cuối cùng thắng bại.

Còn như cái kia Bạch Nhạc. . . Mặc dù có vài phần đáng tiếc, có thể tất nhiên chết, cũng liền chết, chỉ có thể nói mạng hắn không tốt, trách không được người bên ngoài!

... ...

Một bước bước vào tầng thứ ba, Bạch Nhạc nhất thời cảm thụ được xung quanh áp lực đột nhiên đề thăng!

"Quả nhiên là mỗi tầng áp lực tăng gấp bội sao?"

Thoáng cảm thụ một chút cảnh vật chung quanh, Bạch Nhạc hít sâu một hơi, cũng không đi loạn, cứ như vậy lẳng lặng đứng tại chỗ , chờ đợi linh lực trùng kích đến.

Chỉ là, ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc lại đột nhiên cảm ứng được, tựa hồ xa xa, có người đang theo chỗ ở mình vị trí chạy tới.

Trong chốc lát, Bạch Nhạc liền chứng kiến mấy cái khuôn mặt quen thuộc.

"Bạch sư huynh, ngươi không có việc gì? Ha ha ha, quá tốt!"

Xa xa chứng kiến Bạch Nhạc, Đạo Lăng Thiên Tông những thứ này đệ tử liền nhịn không được hoan hô lên tiếng.

Mỗi lần bước vào tầng tiếp theo thời điểm, vị trí cũng sẽ không mười phần cố định, mà là đang một khu vực ở giữa, lập tức xuất hiện, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử một mực phân tán ra, chính là đang đợi Bạch Nhạc hoặc là Huyết Ảnh Ma Tông người đi lên.

Đương nhiên, ở tại bọn hắn trong phán đoán, Bạch Nhạc sợ rằng đa số là lành ít dữ nhiều! Canh giữ ở cái này, cũng bất quá là vì chém giết những cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử vì Bạch Nhạc báo thù mà thôi.

Chỉ là chứng kiến những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, Bạch Nhạc con ngươi nhưng là đột nhiên co rụt lại, trong lòng có chút bất an.

Cứ việc chỉ là một câu đơn giản, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng có thể nghe ra, đối phương tất nhiên là đã gặp phải những cái kia trốn đi lên chính đạo đệ tử, đã biết chính mình tình cảnh.

Thành thật mà nói, đây là Bạch Nhạc hoàn toàn không có dự liệu được.

Sớm gặp phải đối phương, liền có nghĩa là, Bạch Nhạc nhất định muốn sớm hơn tìm ra một lời giải thích lý do, bằng không, thế nhưng Đạo Lăng Thiên Tông những thứ này đệ tử cửa ải này chỉ sợ liền không dễ chịu.

Cũng không thể cũng sắp những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử giết hết miệng a?

Ngược lại không phải là nói Bạch Nhạc không có nơi đây thực lực, ra tay toàn lực, lại đánh đối phương một cái không kịp đề phòng, Bạch Nhạc có

ít nhất tám phần mười nắm chặt có thể đem cái này chút Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử toàn bộ giết chết!

Thật là. . . Dạng này sự tình, Bạch Nhạc thì như thế nào làm được?

Không nói đến mấy ngày nay tới giờ, bởi vì Văn Trạch quan hệ, đối phương vốn là cùng hắn quen biết, riêng chỉ là đối phương ngừng lại ở chỗ này, chính là vì tìm hắn, hoặc là giúp hắn báo thù điểm này, hắn cũng căn bản hạ không tay a!

Bạch Nhạc là ma tu không giả, cũng xác thực ưa thích loại kia tùy ý đường hoàng, khoái ý ân cừu cảm giác, nhưng này cũng đối có nghĩa là hắn liền nguyện ý không từ thủ đoạn, cùng những cái được gọi là ma tu!

Bạch Nhạc là ma, nhưng loại này ma, cũng không giống với Phá Nam Phi hoặc là Âm Dương Quỷ Đồng loại kia ác độc ma tu!

Đây cũng là Bạch Nhạc một mực chỗ chán ghét ma đạo!

Trong đầu chuyển qua vô số ý niệm trong đầu, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử nhưng là chạy tới Bạch Nhạc trước mặt, dùng sức ôm lấy Bạch Nhạc, "Quá tốt, chúng ta nghe đến những thứ ngu xuẩn kia, thật là xác thực vì ngươi lo lắng đâu, Bạch sư huynh, nói nhanh lên, ngươi là làm sao trốn ra được."

Nhìn đối phương, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là trầm mặc xuống, không phải hắn không muốn nói, mà là căn bản không biết cần phải giải thích thế nào.

Nhận thấy được Bạch Nhạc cảm xúc tựa hồ có chút không đúng, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử thanh âm cũng không khỏi nhỏ rất nhiều, "Bạch sư huynh, ngươi làm sao?"

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi lắc đầu nói, "Không có

gì, chỉ là có chút chuyện. . . Một lời khó nói hết!"

Không có cách nào khác hồi đáp, Bạch Nhạc cũng chỉ có thể lựa chọn tạm thời có lệ đi qua.

"Người khác chết sao?" Bên trong một cái Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử tựa hồ nghĩ đến cái gì, nhẹ giọng mở miệng nói, "Bạch sư huynh, ngươi không được tự trách, đây không phải là ngươi sai! Là bọn hắn gieo gió gặt bảo, ngươi làm đã đủ nhiều."

". . ." Bạch Nhạc vạn không nghĩ tới đối phương vậy mà lại nghĩ ra như thế một cái lý do, rơi vào đường cùng, cũng chỉ có thể theo đối phương ý nghĩ nói xong, "Trừ Dương huynh có Thất Tinh Tông đệ tử lệnh bài bên ngoài, người khác. . . Đều chết."

Nghe được Bạch Nhạc, đối phương nhất thời cho rằng tìm Bạch Nhạc cảm xúc không cao đầu nguồn, theo an ủi, "Bạch sư huynh, chúng ta nghe nói, là bọn hắn những phế vật kia nhát gan sợ chết, trước trốn, lúc này mới đưa tới thất bại, nếu là bọn họ chịu nghe ngươi, chưa chắc sẽ bại bởi những cái kia Huyết Ảnh Ma Tông rác rưởi, ngươi ngàn vạn lần không nên tự trách."

Hơi hơi lắc đầu, Bạch Nhạc y nguyên vẫn là không có trả lời.

"Bạch sư huynh, tỉnh lại đi, ngươi cũng đã có nói, lần này ngươi muốn xông qua Thất Tinh Tháp! Văn sư huynh bây giờ sợ rằng đã xông vào năm tầng trở lên, ngươi nếu lại không đuổi theo, không muốn bị hắn bỏ qua!" Vỗ vỗ Bạch Nhạc bả vai, Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử khẽ cười nói, "Văn sư huynh tự mình cũng đã có nói, lần này làm sao cũng muốn xông qua Thất Tinh Tháp, bại bởi thánh nữ không mất mặt, thật là bại bởi chín tuổi thời điểm thánh nữ khả năng liền quá mất mặt."

Thánh nữ!

Hai chữ này đối phương chỉ là thuận miệng nói, có thể rơi vào Bạch Nhạc trong tai, lại giống như là một tia chớp xé tan bóng đêm, trong nháy mắt để cho Bạch Nhạc trong đầu bắt đầu sinh một cái tuyệt diệu ý niệm trong đầu.

Hơi trầm mặc chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi nói rằng, "Không sai, ta không thể cô phụ thánh nữ đối ta kỳ vọng!"

"A?"

Ngẩng đầu, đón nhận đối phương ánh mắt, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng, "Ta không muốn lừa gạt các ngươi, những chính đạo đệ tử, thật. . . Là ta giết!"

"Cái gì?" Nghe được Bạch Nhạc lời này, ở đây những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử cũng không khỏi dọa cho giật mình, nhất thời kinh hô thành tiếng.

Mặc dù bọn hắn cũng trơ trẽn những chính đạo đệ tử hành vi, nhưng là phải nói giết đối phương, đây không khỏi cũng có chút qua a?

Cũng không đợi đối phương đặt câu hỏi, Bạch Nhạc liền giải thích, "Không chỉ như vậy, Dương huynh, cũng là ta cưỡng bức ra Thất Tinh Tháp! Dưới tình huống đó, ta căn bản cũng không có biện pháp từ nhiều như vậy Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử vây giết hạ tiếp tục chống đỡ. . . Bất đắc dĩ phía dưới, chỉ phải vận dụng trước đây thánh nữ lúc rời đi lưu cho ta kiếm phù!"

Nghe thế, Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử không khỏi đột nhiên ngẩn ra!

Lúc trước Vân Mộng Chân tại Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, đối Bạch Nhạc ưu ái hữu gia, cho Bạch Nhạc không ít chỗ tốt bọn họ là biết, dù sao, Bạch Nhạc cũng có thể nói là đã cứu thánh nữ tính mệnh! Thật là thánh nữ trước khi rời đi, lại vẫn cho Bạch Nhạc kiếm phù hộ thân?

Trên thực tế, kiếm phù bản thân liền là Bạch Nhạc nói bậy, vội vàng phía dưới hắn căn bản là nghĩ không ra cái gì thích hợp bảo vật đến, chỉ nhớ rõ trước đây Dương Bằng đối mặt nguy cơ thời điểm, từng dùng qua một tấm Tinh Hà lão tổ lưu cho hắn bảo mệnh kiếm phù, thế là liền theo dạng bức tranh hồ lô bịa đặt đi ra.

"Chỉ tiếc, ta căn bản là không có cách khống chế kiếm phù lực lượng, sinh tử thời khắc, kiếm phù nổ lên không khác biệt công kích. . . Những chính đạo đệ tử cùng Huyết Ảnh Ma Tông người, tất cả đều chết bởi kiếm phù phía dưới!" Nói đến đây, Bạch Nhạc trên mặt lần nữa lộ ra một tia vẻ áo não, đau thương mở miệng nói.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 220: Oan ức hộ chuyên nghiệp (canh thứ năm)

Nghe được Bạch Nhạc, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh!

Chỉ dựa vào một viên kiếm phù, là có thể giết chết nhiều như vậy linh phủ hậu kỳ cường giả, cái này sợ rằng đã căn bản không phải Vân Mộng Chân chính mình kiếm phù, mà là đời trước thánh nữ lưu lại hộ thân bảo vật.

Dạng này bảo vật trân quý bao nhiêu không, quả thực khó có thể đánh giá.

Hơn nữa, may mắn thế nào, đời trước thánh nữ bản thân liền cho Vân Mộng Chân từng lưu lại dạng này kiếm phù, trước đây Vân Mộng Chân tu vi còn không cao thời điểm, liền từng lấy dạng này kiếm phù quét ngang đối thủ, cái này ở Đạo Lăng Thiên Tông bên trong cũng không tính là gì bí mật.

Kể từ đó, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, đương nhiên sẽ không hoài nghi Bạch Nhạc nói sạo, dù sao, ban đầu ở Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, Vân Mộng Chân liền từng không chỉ một lần nói qua, Bạch Nhạc cùng nàng có ân! Theo Văn Trạch nói, trước đây Vân Mộng Chân thậm chí nói qua chỉ cần Bạch Nhạc bằng lòng cùng với nàng hồi Đạo Lăng Thiên Tông có thể cho Bạch Nhạc một cái chân truyền đệ tử thân phận. Đủ để thấy Vân Mộng Chân đối Bạch Nhạc ưu ái, loại tình huống này, tại Bạch Nhạc cự tuyệt bái nhập Đạo Lăng Thiên Tông sau đó, tiễn một viên kiếm phù cho Bạch Nhạc phòng thân cũng tất nhiên không thể khó hiểu.

Huống chi, trừ cái đó ra, Bạch Nhạc còn có thể có biện pháp một mình thủ tiêu nhiều như vậy Huyết Ảnh Ma Tông cao thủ sao?

"Bạch sư huynh, nói thật, chúng ta là thật ước ao ngươi a! Vậy mà có thể bị thánh nữ ban tặng loại bảo vật này." Hơi xúc động lắc đầu, cái kia đệ tử ước ao nói rằng, "Chỉ tiếc lãng phí ở những phế vật này trên người, đáng tiếc, thực sự là đáng tiếc."

Cũng không quái đối phương tiếc hận, nếu thật là đời trước thánh nữ lưu lại kiếm phù, đừng nói là dùng để giết những thứ này linh phủ hậu kỳ Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, coi như là giết bình thường Tinh Cung Cảnh cường giả đều là lãng phí! Dù sao, đời trước thánh nữ, nhưng là chân chính bước vào hóa hư nhân vật khủng bố.

Nghe nói như thế, Bạch Nhạc trong lòng liền rốt cục thở phào một cái.

Thành thật mà nói, nói ra lời nói này thời điểm, hắn trong lòng mình đều có chút không, nhưng hôm nay xem ra, hiệu quả so với trong tưởng tượng càng tốt hơn.

Dù sao, chỉ cần bây giờ đối phương tin liền đủ đủ, còn như nói, sẽ có hay không có người đi hướng Vân Mộng Chân xác nhận, Bạch Nhạc nhưng là căn bản không lo lắng.

Không nói đến Vân Mộng Chân loại kia thân phận , bình thường người căn bản cũng không khả năng nhìn thấy, cho dù là Đạo Lăng Thiên Tông những thứ này đệ tử, chỉ sợ cũng sẽ không lớn mật đến đi hỏi Vân Mộng Chân loại vấn đề này! Huống chi, Bạch Nhạc còn nhớ rõ Văn Trạch từng nói qua, Vân Mộng Chân vừa hồi Đạo Lăng Thiên Tông liền trực tiếp bế quan.

Dù cho là có người hoài nghi, chẳng lẽ còn có thể bả Vân Mộng Chân từ bế quan bên trong gọi ra hay sao?

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi có chút cảm thán, đây đã là hắn lần thứ hai tìm Vân Mộng Chân chịu tiếng xấu thay cho người khác.

Lần trước là vì phiết thanh mình cùng Ma Quân truyền nhân quan hệ, ném ra giải thích, mà lần này càng là trực tiếp đã đem oan ức trừ đến Vân Mộng Chân trên đầu.

Bây giờ xem ra, tựa hồ vô luận gặp phải phiền toái gì, chỉ cần bả oan ức vứt cho Vân Mộng Chân liền vạn sự đại cát! Ai có thể nghĩ tới đường đường Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, vậy mà lại trở thành oan ức hộ chuyên nghiệp.

Chỉ là, sau này nếu để cho Vân Mộng Chân biết. . .

Chỉ là ngẫm lại, Bạch Nhạc liền trong lòng không khỏi một hồi phát lạnh! Nữ nhân kia nếu như biết, nhất định sẽ nổ tung a?

Chịu một trận đánh nhất định là miễn không, bất quá. . . Cần phải, đại khái, sẽ không đánh khuôn mặt a?

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng một hồi bất an, sắc mặt nhưng là không khỏi lại xấu xí vài phần.

"Bạch sư huynh, ngươi không cần nhớ quá nhiều." Chứng kiến Bạch Nhạc biểu tình, đối phương nhưng là lại muốn lệch, theo an ủi, "Sinh tử thời khắc, tự nhiên là bảo mệnh làm đầu, cho dù là có chỗ ngộ thương, đó cũng là không có biện pháp sự tình! Huống chi, nếu không phải bọn hắn bội bạc trước đây, làm thế nào có thể rơi vào kết cục như thế?"

So với việc Bạch Nhạc, mấy cái kia chính đạo đệ tử chết sống, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử cũng thật đúng là không chút để vào mắt.

Chỉ cần có một cái nói qua đi lý do, những người này, giết liền giết thôi, có cái gì to tát đâu.

Đạo Lăng Thiên Tông cao cao tại thượng, từ tâm, bọn hắn cũng căn bản cũng không đại coi những người kia.

Oanh!

Ngay tại vừa nói, linh lực trùng kích lần nữa đánh tới.

Trong nháy mắt, sở hữu Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử đồng thời biến sắc, không ngừng bận rộn đem linh lực thả ra, lúc này mới ổn định thân hình.

Tầng thứ ba linh lực trùng kích cường độ đã ước chừng là tầng thứ nhất gấp bốn, dạng này lực lượng, cho dù là Đạo Lăng Thiên Tông những thứ này đệ tử cũng căn bản là không có cách không nhìn.

Nhưng mà đối với Bạch Nhạc mà nói, dạng này linh lực trùng kích mang đến ảnh hưởng, lại liền xa không có khoa trương như vậy.

Đứng tại chỗ, Bạch Nhạc thậm chí thân hình đều không có chút nào lay động, chỉ là trong cơ thể linh lực hơi hơi nhất chuyển, liền dễ dàng hóa giải linh lực trùng kích.

Cùng người khác khác biệt, Bạch Nhạc hoàn toàn là đang mượn mấu chốt trong cảm thụ biến hóa rất nhỏ.

Cùng trước kia suy đoán, tầng thứ ba linh lực trùng kích lại thêm ra vài phần biến hóa, đối với khống chế linh lực cũng càng vì nhẫn nhụi tỉ mỉ!

"Bạch sư huynh, ngươi!"

Trong chốc lát, chống nổi đợt thứ nhất linh lực trùng kích ảnh hưởng, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử cũng rốt cục nhận thấy được

Bạch Nhạc dị thường, trợn mắt hốc mồm nhìn Bạch Nhạc kinh hô thành tiếng.

"Rất đơn giản, linh lực này trùng kích, thật chính là một loại đặc thù dẫn linh pháp môn, các ngươi chỉ cần cẩn thận thể ngộ, không khó lắm phát hiện bên trong quy luật."

Về linh lực trùng kích sự tình, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có chút nào muốn giấu giếm ý tứ, trực tiếp giải thích.

Trước đó Đạo Lăng Thiên Tông những thứ này đệ tử, trên thực tế liền đã ý thức được linh lực trùng kích bên trong tất nhiên ẩn chứa huyền cơ, bây giờ nghe được Bạch Nhạc như vậy thẳng thắn thành khẩn nói cho bọn hắn biết chân tướng, không có nửa điểm tàng tư, tự nhiên càng nhiều vài phần hảo cảm.

"Nào có dễ dàng như vậy, Bạch sư huynh, chúng ta thật cũng mơ hồ cảm thụ được một ít, thật là thiên đầu vạn tự, căn bản là nghĩ không ra đầu tự tới a." Cười khổ một tiếng, bên người Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử bất đắc dĩ hồi đáp.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lắc đầu nói rằng, "Chắc là lúc mới đầu các ngươi không có chú ý, thật loại này dẫn linh pháp môn, giống như là một môn công pháp truyền thừa, từ tầng thứ nhất thời điểm bắt đầu, bắt đầu từ đơn giản đến phức tạp! Nếu như các ngươi có thể ở tầng thứ nhất thời điểm mà bắt đầu tìm hiểu, liền muốn dễ dàng nhiều."

"Trách không được!" Mãnh liệt vỗ đùi, cái kia đệ tử nhất thời ảo não mở miệng nói, "Chúng ta thực sự là quá ngu, chỉ mới nghĩ lấy trước đi lên xông!"

Chỉ nói là đến nơi này, cái kia đệ tử lại đột nhiên nghĩ tới cái gì, sắc mặt nhất thời biến đổi, "Không tốt, Văn Trạch sư huynh cũng là như thế một đường xông tới đi, nói như thế, sợ rằng cũng phải thiệt thòi lớn a!"

Nhắc tới cái này, mấy cái Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử không khỏi hai mặt nhìn nhau, lại nhìn về phía Bạch Nhạc ánh mắt, khả năng liền hoàn toàn khác biệt.

Lúc này bọn hắn mới nhớ, sơ xuất điểm này, lại nơi nào vẻn vẹn chỉ là bọn hắn, vô luận là Văn Trạch cũng tốt, Lý Phù Nam cũng tốt, vẫn là vị kia Huyết Ảnh Ma Tông Mạc Vô Tình, cũng đều giống như vậy a!

Bây giờ bọn hắn mặc dù hướng nhanh, nhưng nếu là dựa theo bây giờ Thất Tinh Tháp mỗi tầng độ khó tăng lên quy luật, càng lên cao độ khó liền càng khủng bố hơn!

Tầng thứ ba là gấp bốn, tầng thứ tư khả năng liền có tám lần, tầng thứ năm liền sẽ kinh khủng đến mười sáu lần!

Chính là Văn Trạch ba người bọn họ thực lực có mạnh hơn nữa, chỉ sợ cũng không chịu nổi a?

So sánh dưới, Bạch Nhạc bây giờ mặc dù đi chậm, nhưng lại là từ tầng thứ nhất bắt đầu mà bắt đầu cảm ngộ, một khi trong lòng bàn tay pháp môn , dựa theo loại quy luật này đi ứng phó linh lực trùng kích, dù là khó hơn nữa cũng sẽ mất tướng đối ung dung rất nhiều.

Như vậy xem ra, trước đó nói để cho Bạch Nhạc đuổi theo Văn Trạch bọn hắn cước bộ, sợ rằng khả năng liền tuyệt đối không chỉ có chỉ là một câu lời nói đùa.

"Vậy cũng chưa chắc!" Lắc đầu, Bạch Nhạc giải thích, "Nhất pháp thông, vạn pháp thông! Văn sư huynh bọn hắn từng cái đều là thiên phú tuyệt hảo nhân vật thiên kiêu, chúng ta có thể ý thức được, bọn hắn tự nhiên cũng đồng dạng có thể ý thức được, bằng bọn hắn thiên phú cùng ngộ tính, cho dù là khó một ít, nói vậy cũng khó không được bọn hắn."

Bạch Nhạc vừa nói như vậy, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử sắc mặt lúc này mới đẹp rất nhiều.

Đạo lý thật cũng không phức tạp, chỉ là trong lúc nhất thời không thể nghĩ thấu triệt để mà thôi.

Không có từ tầng thứ nhất bắt đầu liền cảm ngộ, phía sau mới ý thức tới, tự nhiên sẽ trắc trở rất nhiều, có thể chỉ cần ngộ tính thiên phú đủ đủ, nhưng cũng tuyệt đối cũng không phải khó giải!

Thất Tinh Tháp cái gọi là không hỏi tu vi, chỉ hỏi thiên phú cùng ngộ tính, chính là ý này.

Thực lực càng mạnh người, liền càng dễ dàng vô ý thức bỏ qua những chi tiết này, thẳng đến chỉ bằng thực lực của chính mình vô pháp xông vào đi qua, mới có thể chợt thức tỉnh!

Giống như là bọn hắn những người này, chỉ có đến ý thức được chính mình vô pháp nhảy vào tầng thứ tư thời điểm, mới có thể tỉnh táo lại.

Nhưng đồng dạng, thực lực mạnh, nhãn giới dĩ nhiên là càng cao, cho dù là từ phía sau bắt đầu thôi diễn, cũng chưa chắc không thể thành công.

Cái này như là khác biệt hai loại con đường!

Thực lực chưa đủ người, làm từng bước tìm hiểu, mà thực lực mạnh, nhưng có thể trước tiên đem người khác bỏ qua một mảng lớn, sau đó sẽ từ một cái tầng thứ cao hơn cùng góc độ thượng đẩy ngược!

Hai loại phương pháp này, chưa chắc nhất định có thể phân ra ưu khuyết đến, quyết định cuối cùng kết quả, cũng giống vậy vẫn là mọi người thiên phú cùng ngộ tính!

Hơn nữa, Bạch Nhạc có một loại dự cảm, Thất Tinh Tháp bên trong khảo

nghiệm, cần phải có thể tuyệt không vẻn vẹn chỉ là linh lực trùng kích đơn giản như vậy.

Phải biết, bây giờ mình cũng mới bất quá là mới vừa bước vào tầng thứ ba mà thôi, liền phân nửa đều không xông qua đây.

"Bạch sư huynh, không cần làm lỡ thời gian, nơi đây sự tình giao cho chúng ta tới xử lý, ngươi mau đuổi theo Văn sư huynh bọn hắn a!"

Nhìn Bạch Nhạc, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử nghiêm túc mở miệng nói.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc hơi hơi liền ôm quyền, "Như vậy, Huyết Ảnh Ma Tông sự tình, liền nhờ cậy mọi người!"

"Bạch sư huynh yên tâm, phần lớn người đều bị ngươi giết, bây giờ bất quá chỉ còn lại có mấy người như vậy, chúng ta nếu như cũng còn giải quyết không, còn mặt mũi nào tự xưng là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử!"

Nhìn Bạch Nhạc, mọi người vỗ bộ ngực bảo đảm nói.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc cũng sẽ không nhăn nhó, lúc này từ biệt mọi người, rất nhanh hướng về tinh quang chỉ dẫn phương vị chạy đi.

Sắp tối nồi ném cho Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc trong lòng cái kia một tảng đá lớn liền rốt cục triệt để buông xuống.

Dù sao, liền những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử đều có thể lừa bịp được, ngoại nhân tự nhiên lại càng không có đạo lý không tin.

Oan ức phiền phức giải quyết, Huyết Ảnh Ma Tông sự tình, coi như là giải quyết, bây giờ Bạch Nhạc mới chính thức có thể triệt để yên lòng, một lòng một dạ hướng về phía trước xông, tới xông qua Thất Tinh Tháp cướp đoạt truyền thừa.

Đối với chính mình, lúc này Bạch Nhạc tràn ngập tự tin!

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 221: Tinh cung phía dưới, dùng cái gì nói (canh thứ sáu)

Mặc dù biết Văn Trạch ba người bọn họ đã sớm đã xông vào tầng cao hơn, có thể Bạch Nhạc lại vẫn không có chút nào sốt ruột ý tứ, từ biệt Đạo Lăng Thiên Tông nhóm người về sau, cũng y nguyên vẫn là dựa theo bản thân mình nhịp điệu tới đi về phía trước.

Không hiểu thấu ra tầng này bên trong linh lực trùng kích vi diệu, mặc dù chịu ảnh hưởng rất nhỏ, Bạch Nhạc cũng tuyệt đối sẽ không tùy tiện bước vào tầng tiếp theo.

Chính như trước đó nói, người khác nhau tại bước vào Thất Tinh Tháp sau đó, có thể sẽ đi lên hoàn toàn khác biệt con đường.

Bạch Nhạc từ vừa mới bắt đầu bước vào Thất Tinh Tháp liền lựa chọn kĩ càng con đường, đương nhiên sẽ không bởi vì hắn người đi được càng nhanh sẽ chịu ảnh hưởng!

Người chân chính muốn chiến thắng, vĩnh viễn chỉ là chính mình!

Lời này nghe đơn giản, nhưng trên thực tế, chân chính có thể minh bạch, có thể kiên trì làm được, trên đời này lại có mấy người?

Trên đời này chuyện, vốn là biết Dịch Hành khó!

Lần lượt linh lực trùng kích không ngừng đánh tới, có thể Bạch Nhạc nhưng là càng chạy càng ung dung, rõ ràng lúc này Thất Tinh Tháp bên trong áp lực, đã so với trước kia cường đại rất nhiều, có thể Bạch Nhạc

tìm hiểu tốc độ nhưng là càng lúc càng nhanh, thường thường vẻn vẹn chỉ là vừa chuyển động ý nghĩ, là có thể có mới cảm ngộ.

Ngắn ngủi một canh giờ thời gian, Bạch Nhạc liền chạy tới tầng thứ tư lối vào.

Cái kia để cho Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử đều chùn bước áp lực, đối với lúc này Bạch Nhạc mà nói, lại có vẻ vô cùng ung dung, ý niệm trong đầu hơi hơi nhất chuyển, Bạch Nhạc trực tiếp từ bước vào tầng thứ tư bên trong!

... ...

"Lão tổ, Thất Tinh Tháp bên trong linh lực trùng kích, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Ta hiện đang hồi tưởng lại đến, tựa hồ cũng vẫn như cũ có thể cảm thụ được bên trong bất phàm."

Dương Bằng thật cũng không có chịu cái gì đại thương, sau khi đi ra, rất nhanh thì khôi phục lại, chỉ là hồi nhớ tới bên trong tình cảnh, vẫn như cũ có chút không hiểu, nhịn không được chuyển hướng Tinh Hà lão tổ nhẹ giọng hỏi.

Nghe được Dương Bằng, Tinh Hà lão tổ lúc này mới hơi hơi mở mắt.

Nếu như người bên ngoài hỏi, Tinh Hà lão tổ căn bản sẽ không hồi đáp, có thể Dương Bằng lại dù sao khác biệt, cứ việc lần này bởi vì Huyết Ảnh Ma Tông cuốn vào ngoài ý muốn, Dương Bằng vẻn vẹn dừng bước tại tầng thứ hai, khó tránh khỏi có chút đáng tiếc, có thể cho dù là sau khi đi ra, Dương Bằng có thể nhận thấy được bên trong khác biệt, cũng vẫn là làm hắn có chút vui mừng.

"Cái gọi là linh lực trùng kích, thật chính là một loại dẫn linh pháp môn, nếu có thể cảm ngộ phương pháp này, chẳng những có thể để ngươi sau này đang hấp thu linh khí thời điểm làm ít công to, quan trọng hơn là, cái

kia chỉ dẫn một loại thao túng linh lực cảnh giới, ta xưng là. . . Nhập vi!"

"Nhập vi?" Dương Bằng có chút không hiểu hỏi.

Tinh Hà lão tổ cái này vừa mở miệng, nhất thời liền đem trên quảng trường tất cả mọi người lực chú ý đều hấp dẫn tới.

Tinh Hà lão tổ giảng đạo cơ hội, cũng không thường có, cho dù là các tông trưởng lão cũng không dám chậm trễ chút nào, ninh tâm tĩnh khí, e sợ cho nghe lậu một chữ.

Cũng không có ngẩng đầu, Tinh Hà lão tổ tự nhiên rõ ràng người khác đã ở nghe, bất quá lấy thân phận của hắn, đương nhiên sẽ không quan tâm những thứ này.

"Ngươi biết , đồng dạng đều là Linh Phủ Chi Cảnh, thật là linh phủ phẩm chất càng cao, thực lực liền càng mạnh." Nhìn Dương Bằng, Tinh Hà lão tổ kiên trì giải thích, "Đồng dạng cảnh giới, vì sao thực lực sẽ có lớn như vậy chênh lệch?"

"Linh phủ phẩm chất càng cao, có khả năng dung nạp linh lực thì càng nhiều, đồng cảnh giới bên trong, thực lực dĩ nhiên là càng mạnh." Cơ hồ không có suy tư, Dương Bằng đương nhiên hồi đáp.

"Như vậy, nếu như ngang hàng phẩm chất linh phủ, lại đổi như thế nào phân chia thực lực sai biệt?" Tinh Hà lão tổ hỏi lần nữa.

"Cái này. . . Phải là công pháp cùng kỹ xảo chênh lệch a?" Lần này, Dương Bằng khả năng liền có chút chần chờ, lại không có trước đó chí khí hùng hồn.

"Ngươi tất nhiên cùng Lý Phù Nam quen biết, ta lợi dụng hắn làm thí dụ, ngươi cho rằng, là hắn chỗ tu hành công pháp tốt, vẫn là bổn tông công pháp cao minh hơn?"

"Tự nhiên là bổn tông công pháp cao minh!" Về điểm này, Dương Bằng cũng không có gì do dự, Hàn Sơn dù sao chỉ là Huyền cấp tông môn, súc tích tự nhiên kém xa cùng Thất Tinh Tông so sánh.

"Đã như vậy, Lý Phù Nam vì sao có thể nhiều lần thắng được bổn tông đệ tử? Thậm chí được khen là Thanh châu đệ nhất thiên kiêu?"

"Cái này. . ." Trong nháy mắt, Dương Bằng nhất thời có chút nghẹn lời, "Lý sư huynh thiên phú dị bẩm, ngộ tính lại cao, tự nhiên càng mạnh một ít."

"Thiên phú tốt, ngộ tính cao, có thể cho hắn tu hành nhanh hơn, dễ dàng hơn đột phá đến tiếp theo trọng cảnh giới, thật là đồng cảnh giới bên trong, cũng không phải hắn có thể càng mạnh lý do." Lắc đầu, Tinh Hà lão tổ bình tĩnh giải thích.

Thoáng lưỡng lự một chút, Dương Bằng đột nhiên nghĩ tới cái gì, lại nói tiếp, "Đúng, là đối với đạo lĩnh ngộ! Lý sư huynh đối với đạo pháp lĩnh ngộ sâu đậm, lúc này mới có thể đem Hàn Sơn quyết uy lực phát huy đến cực hạn."

"Tinh cung phía dưới, dùng cái gì nói?" Nhìn Dương Bằng, Tinh Hà lão tổ đạm nhiên mở miệng nói.

Một câu nói này, không chỉ là Dương Bằng, hầu như tất cả mọi người tại chỗ cũng không khỏi hít một hơi lãnh khí.

Tinh cung phía dưới, dùng cái gì nói!

Cái này tám chữ, nhân tiện nói tận Tinh Cung Cảnh cùng Linh Phủ Cảnh lớn nhất chênh lệch! Chỉ có bước vào Tinh Cung Cảnh bên trong, mới chính thức có thể nói tới một cái đạo từ, tinh cung phía dưới, bất quá cũng chỉ là một cái đặt nền móng quá trình a.

Lời này nghe tới tàn khốc, nhưng trên thực tế, chính là hiện thực!

Đối với người đời mà nói, tựa hồ chỉ có bước vào Linh Phủ Cảnh, mới tính chân chính bắt đầu bước vào con đường tu hành, có ở Tinh Hà lão tổ bực này trong mắt cường giả, liền Tinh Cung Cảnh đều không bước vào người, căn bản Liên Ngôn đạo tư cách cũng không có, càng không có gì thiên tài không thiên tài phân biệt.

Chỉ có chân chánh bước vào tinh cung, lẫn nhau ở giữa chênh lệch mới có thể triệt để kéo ra!

Cũng chính bởi vì vậy, như Đạo Lăng Thiên Tông bực này thiên tông, cũng chỉ có chờ đệ tử đến Tinh Cung Cảnh về sau, mới có trở thành chân truyền đệ tử tư cách.

Dù là Văn Trạch thân là Tử Dương Chân Nhân đệ tử, cũng rất được Tử Dương Chân Nhân sủng ái, cũng giống vậy không thể đạt được chân truyền đệ tử thân phận.

Đây cũng là thiên tông cùng hắn tông môn súc tích thượng sai cách.

"Lý Phù Nam mạnh, ở chỗ hắn từ tu luyện bắt đầu cho tới bây giờ, mỗi một bước đều đi cực kỳ kiên định, vô luận là linh phủ phẩm chất, vẫn là đối với bản thân công pháp lý giải, đều vượt xa người khác! Có thể muốn chân chánh lấy trạng thái hoàn mỹ bước vào Tinh Cung Cảnh, hắn còn thiếu một chút cảm ngộ, đó chính là đối với linh lực thao túng!"

Trong lúc nói chuyện, Tinh Hà lão tổ nhẹ nhàng vỗ, Dương Bằng thân thể nhất thời hơi chao đảo một cái, nhưng lại y nguyên vẫn là đứng vững vàng, chỉ là có chút không hiểu nhìn về phía Tinh Hà lão tổ, có chút không rõ lão đầu ý tứ.

Nhưng mà, liền sau đó một khắc, Tinh Hà lão tổ đầu ngón tay nhẹ nhàng

vẩy một cái , đồng dạng nhẹ nhàng một chỉ điểm ra.

Nhưng mà lần này, Dương Bằng lại đột nhiên cảm thấy kim đâm đồng dạng thống khổ, hai chân không bị khống chế mềm nhũn, tũm một tiếng trực tiếp quỳ xuống.

"Hiện tại đã biết rõ sao?"

Bình tĩnh nhìn Dương Bằng, Tinh Hà lão tổ hỏi lần nữa.

Hơi trầm ngâm một chút, Dương Bằng trong mắt nhất thời lộ ra một tia minh ngộ chi sắc.

Tinh Hà lão tổ hai lần xuất thủ, trên thực tế dùng linh lực đều là giống nhau, lại là lần đầu tiên Dương Bằng có thể đơn giản thừa nhận, có thể lần thứ hai lại trực tiếp đánh hắn quỳ xuống, phân biệt chính là ở chỗ đối với khống chế linh lực!

Đồng dạng một phần lực lượng, đối với lực lượng khống chế khác biệt, chỗ có thể phát huy ra uy lực tự nhiên cũng liền hoàn toàn khác biệt.

Đối với khống chế linh lực, lúc này lại hồi tưởng Tinh Hà lão tổ trước đó nói tới, Dương Bằng liền triệt để hiểu được.

Linh lực trùng kích bên trong, trừ ẩn chứa một loại dẫn linh pháp môn bên ngoài, quan trọng hơn là, chỉ dẫn một loại hoàn mỹ khống chế linh lực phương thức.

Nếu như có thể đem trong cơ thể mỗi một tia linh lực đều hoàn mỹ khống chế, như vậy, dù là thực lực không bằng đối phương, xuất thủ thời điểm, có thể phát huy ra uy lực, đều có thể hội ngược lại vượt lên trước đối phương!

Loại này đối với linh lực hoàn mỹ khống chế cảnh giới, chính là Tinh Hà

lão tổ cái gọi là. . . Nhập vi!

... .

Oanh!

Bước vào tầng thứ tư trong nháy mắt, Bạch Nhạc lập tức liền nghênh đón một lần linh lực trùng kích!

Chính như như đã đoán trước, lần này linh lực trùng kích cường độ, cùng tầng thứ nhất so sánh, đã ước chừng là tám lần nhiều.

Hơn nữa so với việc trước đó tầng ba ôn hòa, bây giờ linh lực trùng kích cuồng bạo hơn, phảng phất trong cơ thể linh lực đều sẽ không tự giác chịu ảnh hưởng.

Cho dù là Bạch Nhạc, lúc này cũng đồng dạng cảm thụ được một hồi áp lực cực lớn.

Cứ việc trước đó tầng ba, Bạch Nhạc đều đã triệt để nắm trong lòng bàn tay biến hóa, có thể những kinh nghiệm này phảng phất vào giờ khắc này, đều đã cũng không thể đưa đến tính quyết định tác dụng.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc ánh mắt cũng theo đó ngưng trọng vài phần.

"Không đúng! Linh lực bản thân cường độ cũng không có phát sinh biến hóa!"

Chỉ là trong chốc lát, Bạch Nhạc liền phát hiện bên trong dị thường!

Từ tầng thứ nhất bắt đầu, linh lực trùng kích cường độ đều ở đây không ngừng tăng lên, ban đầu Dẫn Linh Cảnh đệ tử là có thể thừa nhận, thật là đến tầng thứ hai sau đó, thì nhất định phải có Linh Phủ Cảnh tu vi mới có thể chống đỡ, đến tầng thứ ba, càng là liền Đạo Lăng Thiên Tông

những thứ này đệ tử đều chống đỡ cực kỳ gian nan.

Đạo lý rất đơn giản, bởi vì đến tầng thứ ba khu vực trung tâm thời điểm, linh lực đánh trúng ẩn chứa lực lượng, liền nhất định muốn có linh phủ hậu kỳ lực lượng mới có thể thừa nhận.

Mà, hầu như đã là Linh Phủ Cảnh cực hạn.

Thất Tinh Tháp được xưng không hỏi tu vi, nếu như linh lực trùng kích cường độ lại như thế nào gấp bội tiếp tục tăng lên, khả năng liền hoàn toàn không phải Linh Phủ Cảnh có khả năng thừa nhận, cũng liền vi phạm Thất Tinh Tháp khảo nghiệm ước nguyện ban đầu.

Cho nên, từ tầng thứ tư bắt đầu, linh lực đánh trúng ẩn chứa linh lực cường độ, thật vẫn như cũ vẫn chỉ là linh phủ hậu kỳ cực hạn, cùng tầng thứ ba khu vực trung tâm cũng không có khác biệt quá lớn, chân chính biến hóa, là đối với khống chế linh lực!

Đồng dạng linh lực, chỉ khi nào đối với khống chế linh lực trình độ khác biệt, tạo thành uy hiếp dĩ nhiên là hoàn toàn khác biệt.

Có thể nói, trước đó tầng ba, đều là tại dẫn đạo đệ tử tìm hiểu loại kia dẫn linh pháp môn, đề thăng hấp thu luyện hóa linh khí tốc độ, đây là cơ sở! Chỉ khi nào bước vào tầng thứ tư, ngay lập tức sẽ biến thành đối với linh lực thao túng biến hóa.

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên Bạch Nhạc rõ ràng tại tiền tam tầng đều hoàn mỹ cảm ngộ loại này dẫn linh pháp môn, cũng đồng dạng cảm thụ được áp lực thật lớn.

Nhưng cũng thua thiệt là Bạch Nhạc cảm ngộ loại này dẫn linh pháp môn, thực lực tại bất tri bất giác ở giữa, cũng đã đề thăng rất nhiều, bằng không, lấy hắn cũng chỉ có linh phủ trung kỳ thực lực, một khi bước vào tầng thứ tư, chỉ sợ tao ngộ linh lực trùng kích trong nháy mắt liền sẽ bị

trọng thương, căn bản là không có cách chống đở tiếp.

May là như vậy, Bạch Nhạc cũng không dám lại khinh thường chút nào, lúc này liền khoanh chân ngồi xuống đến, bắt đầu nghiêm túc trong cảm thụ mỗi một phần khác biệt, đồng thời điều động bản thân trong cơ thể linh lực, tùy theo cải biến!

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 222: Hèn hạ mà hữu hiệu uy hiếp (canh thứ bảy)

Trong cơ thể linh lực tự nhiên lưu chuyển, đã sớm hình thành tự nhiên.

Điều động linh lực lúc, mỗi một phần lực lượng bạo phát, cũng đồng dạng đã như cùng ăn cơm đi đường trở thành bản năng phản ứng!

Mà khi bước vào Thất Tinh Tháp tầng thứ tư, đối mặt linh lực trùng kích thời điểm, ngươi muốn làm bước đầu tiên, chính là đánh vỡ loại bản năng này.

Mà thường thường chính là khó nhất địa phương!

Trước đó tại tiền tam tầng cảm ngộ dẫn linh pháp môn, lúc này lần nữa tại Bạch Nhạc hiện lên trong đầu mà ra, dần dần hình thành một cái rõ ràng linh lực phương thức vận hành, cái này cùng Bạch Nhạc trước đó chỗ thói quen hoàn toàn bất đồng, nhưng lại lại khắp nơi lộ ra cao minh hơn khí tức.

Nguyên bản Bạch Nhạc vẻn vẹn chỉ là lý giải cảm ngộ, tại lúc cần thiết, ngẫu nhiên điều động loại này dẫn linh pháp môn để bản thân sử dụng.

Tỷ như tại đối mặt linh lực trùng kích thời điểm!

Thật là lần này, Bạch Nhạc lại cảm giác được rõ ràng, mình muốn tại Thất Tinh Tháp đi xa hơn, nhất định phải triệt để cải biến! Chỉ có đem cái này loại dẫn linh pháp môn triệt để tu thành, ép buộc chính mình thời khắc đều lấy phương thức này để dẫn dắt linh lực, mới có thể làm được đối với linh lực càng vi diệu khống chế, tiến tới hóa giải càng linh lực kinh khủng trùng kích.

Mà đây mới thực sự là khảo nghiệm một cá nhân thiên phú cùng nghị lực thời khắc.

Đương nhiên, so với việc tạm thời ứng phó linh lực trùng kích biến hóa, loại này triệt để cải biến ắt sẽ tốn hao càng nhiều thời gian, thậm chí còn còn chưa chắc có thể cam đoan thành công.

Có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là dứt khoát lựa chọn một con đường như vậy.

Đạo lý rất đơn giản, Bạch Nhạc có thể rõ ràng ý thức được dạng này biến hóa có thể mang đến cho mình chỗ tốt!

Mười chim tại lâm không bằng một chim nơi tay!

Chỉ có bắt vào tay chỗ tốt, mới là thực tế nhất.

Tất nhiên có thể mong muốn, dạng này mới có thể mức độ lớn nhất thu hoạch hồi báo, lại vì sao không đi nghiêm túc làm?

So sánh Lý Phù Nam, Văn Trạch cùng với Mạc Vô Tình ba người, Bạch Nhạc đã vô danh âm thanh liên lụy, cũng không có tông môn danh dự yêu cầu giữ gìn, càng không có trở ngại người khác cảm ngộ nhiệm vụ, tự nhiên tiến hành tu hành liền có vẻ càng thêm tùy ý nhiều.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Bạch Nhạc ở chỗ này dừng lại thời gian, thậm chí so với trước đó tầng ba toàn bộ cộng lại còn muốn càng nhiều, hơn nữa, tựa hồ căn bản không người biết, hắn còn muốn dừng lại bao lâu.

... .

"Lão tổ, ngươi là nói Lý sư huynh, lần này có thể mượn Thất Tinh Tháp

cơ hội, bù đắp căn cơ, thuận thế bước vào Tinh Cung Cảnh sao?"

Lý giải Tinh Hà lão tổ ý tứ, Dương Bằng hiếu kỳ hỏi lần nữa.

"Nếu là ngày trước Thất Tinh Tháp mở ra cơ hội, đối hắn mà nói, có thể không khó, nhưng hôm nay lần này, khả năng liền chưa chắc." Liếc Huyết Vô Ngân liếc mắt, Tinh Hà lão tổ nhàn nhạt mở miệng nói.

Trên thực tế, điểm này, tại Thất Tinh Tháp mở ra thời điểm, Tinh Hà lão tổ bọn hắn liền lòng biết rõ.

Chỉ là ai cũng không có vạch trần, mà là lấy một loại đánh đố phương thức tới chỉ ra.

Tạo thế chân vạc, tam phương đều có hy vọng có thể trổ hết tài năng, nhưng cuối cùng ai có thể chiếm trước tiên cơ, vẫn còn rất khó nói. Dù cho là Tinh Hà lão tổ bọn hắn cũng không ai có thể cho ra một cái khẳng định đáp án.

... . .

Bạch Nhạc thật cũng không biết, ngay tại hắn bước vào tầng thứ tư bắt đầu tu luyện đồng thời, Lý Phù Nam ba người bọn họ thật ngay tại tầng thứ tư trung tâm!

Bằng vào bản thân thực lực cường đại, ba người cơ hồ là một hơi thở vọt tới nơi đây, nhưng khi đối mặt tầng thứ năm cửa vào thời điểm, ba người lại đồng thời chần chờ.

Bọn hắn có thể rõ ràng cảm thụ được, lấy thực lực bọn hắn, nếu là không có bất luận cái gì đề thăng, cứ như vậy xông vào xuống dưới, tầng thứ năm liền tất nhiên là cực hạn.

Đương nhiên, trên thực tế, bọn hắn có thể xa nếu so với Đạo Lăng Thiên

Tông những cái kia đệ tử phản ứng kịp sớm hơn!

Đoạn đường này hướng về phía trước xông đồng thời, bọn hắn cũng đã cảm thụ được linh lực trùng kích bên trong huyền cơ.

Chỉ là vì không bị đối phương bỏ qua, ba người đều cũng rất ăn ý không có rơi chậm lại tốc độ, cho tới giờ khắc này, mới bị vội vả dừng lại.

"Thế nào, không ai tranh tiên sao?"

Lạnh lùng liếc Văn Trạch cùng Lý Phù Nam hai người, Mạc Vô Tình khóe miệng khẽ nhếch, nhẹ giọng châm chọc nói.

"Ngươi nếu có lá gan, không ngại đi đầu!" Nhìn Mạc Vô Tình, Lý Phù Nam nhàn nhạt mở miệng nói.

"Thế nào, hai vị dự định ở nơi này bắt đầu tìm hiểu sao?" Khóe miệng tràn ra lau một cái cười nhạt, Mạc Vô Tình lành lạnh mở miệng nói, "Cái này có thể không tốt lắm đâu, so với việc hai vị, ta có thể rất khó cảm ngộ ra thứ gì tới."

Thất Tinh Tháp bản thân liền là chỉ đối chính đạo đệ tử mở ra, ma tu ở chính giữa không phải hoàn toàn không có thu hoạch, có thể tưởng tượng muốn thành công độ khó cũng không nghi ngờ tất nhiên lớn xa hơn chính đạo đệ tử, nếu như công bằng ở chỗ này đồng thời bắt đầu tìm hiểu, chịu thiệt tự nhiên là Mạc Vô Tình.

Cho nên, từ vừa tiến đến, Mạc Vô Tình mục cũng rất minh xác, hắn chính là tới trở ngại Lý Phù Nam cùng Văn Trạch hai người từ Thất Tinh Tháp bên trong thu được truyền thừa, lúc cần thiết, tự nhiên có thể bản thân cũng buông tha dạng này cơ duyên đem đổi lấy đối phương thất bại.

Trên một điểm này, Mạc Vô Tình cùng hắn Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử cũng không có bản chất khác biệt!

Bất đồng duy nhất chính là, Mạc Vô Tình nhằm vào vẻn vẹn chỉ là Lý Phù Nam cùng Văn Trạch hai người mà thôi!

Đến giờ phút nầy, tất cả mọi người vô pháp xông vào, nhất định muốn bắt đầu cảm ngộ thời điểm, Mạc Vô Tình lúc này mới lộ ra kế hoạch!

"Mạc huynh tại sao tự tin, đồng thời ứng phó hai người chúng ta công kích?"

Ngẩng đầu, Lý Phù Nam không lạnh không nhạt hỏi ngược lại.

Trên thực tế, từ vừa mới bắt đầu, Lý Phù Nam trong lòng liền mơ hồ có thể đoán được Mạc Vô Tình dụng ý, một mực không có vạch trần, một là bởi vì hắn bản thân cũng không có nhất định có thể đủ thắng quá Mạc Vô Tình nắm chặt, mà là không muốn bị Văn Trạch chiếm tiện nghi.

Đương nhiên, tối trọng yếu một điểm ở chỗ, Văn Trạch dù sao cũng là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, mặc dù bởi vì lúc trước sự tình, cùng hắn ở giữa từng có xung đột, có thể trước mặt đối Huyết Ảnh Ma Tông thời điểm, cũng ắt sẽ đứng ở cùng trên lập trường.

Mạc Vô Tình cường thịnh trở lại, chẳng lẽ còn có thể đở nổi hai người bọn họ liên thủ sao?

"Ai nói ta muốn đồng thời đối phó hai người các ngươi?" Không để bụng nhún nhún vai, Mạc Vô Tình khinh thường nói rằng, "Ta lại không cần cảm ngộ cái gì, có là thời gian tới cùng hai vị lượn quanh! Không bằng dạng này, hai người các ngươi thương lượng một chút, phân một cá nhân đi ra phòng bị ta, một cái khác toàn lực tìm hiểu, sớm ngày bước vào tầng thứ năm?"

". . ."

Cái này nhìn như một câu nói hời hợt, lại hiển nhiên cực kỳ tru tâm!

Đồng dạng cơ duyên đặt trước mắt, ai nguyện ý buông tha đi thành toàn người khác? Riêng là hai cái lẫn nhau ở giữa cũng không quen thuộc tất, thậm chí ngược lại còn có chút khoảng cách người!

Nếu là ở bước vào Thất Tinh Tháp trước đó, hoặc là vừa bước vào Thất Tinh Tháp thời điểm, Mạc Vô Tình liền nhảy ra khiêu khích, Văn Trạch tất phải không có nửa điểm dư thừa suy nghĩ, trực tiếp liền dám động thủ cùng Mạc Vô Tình đến phân cái thắng bại.

Nhưng là bây giờ cũng không đồng dạng!

Liên tiếp xông bốn tầng, Văn Trạch lúc này đã từ lâu thu hồi ban đầu đối với Thất Tinh Tháp lòng khinh thị.

Hắn dù sao không phải là Vân Mộng Chân, mặc dù thân là Tử Dương Chân Nhân đệ tử, cũng không khả năng bả loại này đặt trước mắt cơ duyên chắp tay nhường cho.

Hắn thậm chí có thể cảm giác được, Thất Tinh Tháp bên trong cơ duyên, nếu là có thể bắt lại, thậm chí có thể vì hắn đặt phá vỡ mà vào tinh cung cơ sở, dạng này quyền lợi, hắn lại làm sao có thể nói buông liền buông!

Đồng dạng, Lý Phù Nam liền càng phải như vậy!

Lớn hơn vấn đề ở chỗ, Mạc Vô Tình nói rõ không có khả năng cùng hai người bọn họ chính diện giao thủ, một khi bọn hắn liên thủ, Mạc Vô Tình tất phải xoay người chạy, vội vàng ở giữa, coi như hai người bọn họ liên thủ, lại làm sao có thể ngăn được Mạc Vô Tình chạy trốn.

Kể từ đó, Mạc Vô Tình như thế một quấy rối, liền không khác nào trói một cái bế tắc, cho dù ai cũng không cách nào cởi ra.

"Nói ra ngươi điều kiện a!"

Liếc Mạc Vô Tình liếc mắt, Văn Trạch lạnh lùng nói rằng.

Lần này vì thu được tiến nhập Thất Tinh Tháp danh ngạch, Huyết Ảnh Ma Quân cũng đồng dạng có thể nói là nhọc lòng, thậm chí không tiếc tự mình đến Thất Tinh Tông tới làm áp lực, có thể tuyệt đối không có khả năng vẻn vẹn chỉ là vì trở ngại người khác từ Thất Tinh Tháp bên trong thu được cơ duyên đơn giản như vậy.

Dù sao, Thất Tinh Tháp cách mỗi ba năm liền mở ra một lần, hắn Huyết Ảnh Ma Quân luôn không khả năng mỗi một lần đều tới quấy rối một lần a?

Quy về kết quả, Huyết Ảnh Ma Quân cũng cũng là hy vọng Huyết Ảnh Ma Tông có thể từ nơi này lần Thất Tinh Tháp mở ra bên trong thu được lợi ích.

Đương nhiên, bình thường những cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử được mất, đương nhiên sẽ không bị Huyết Ảnh Ma Quân để ở trong lòng, như vậy duy nhất khả năng, dĩ nhiên chính là Mạc Vô Tình bản thân.

Nói cách khác, Mạc Vô Tình bây giờ nói, có thể chưa chắc đã là nói thật.

Hiểu rõ điểm này, Văn Trạch tự nhiên đoán được, Mạc Vô Tình lúc này giả bộ, thật bất quá chỉ là vì buộc bọn họ tiếp thu một vài điều kiện mà thôi.

"Sảng khoái!"

Đón nhận Văn Trạch ánh mắt, Mạc Vô Tình nhất thời liền minh bạch, đối phương đã xem thấu chính mình tâm tư, lúc này trầm giọng mở miệng nói, "Rất đơn giản, ta muốn hai người các ngươi trước một bước

bước vào tầng thứ năm!"

Một câu nói này lối ra, vô luận là Văn Trạch vẫn là Lý Phù Nam cũng không khỏi cau mày một cái.

Lấy thực lực bọn hắn, thắng muốn xông vào tầng thứ năm cũng không phải không thể, thật là một khi đến tầng thứ năm, còn muốn ứng phó linh lực trùng kích uy hiếp, khả năng liền lại không có nhẹ nhàng như vậy, cho dù là lấy thực lực bọn hắn, cũng nhất định phải toàn lực ứng phó, hơi không cẩn thận tiếp theo thụ thương.

Uy hiếp như vậy phía dưới, muốn bình tĩnh lại cảm ngộ, dĩ nhiên là càng khó nhiều.

Mà Mạc Vô Tình bây giờ muốn, chính là cho bọn hắn gây nên trắc trở!

Một tay theo kiếm, Mạc Vô Tình không hề che giấu thái độ mình, lạnh lùng nói, "Tại đây Thất Tinh Tháp bên trong, các ngươi cảm ngộ, vốn sẽ phải so với ta dễ dàng, chỉ có các ngươi ăn trước chút thiệt thòi, chúng ta mọi người mới xem như công bằng! Nếu như các ngươi không chịu, tự nhiên cũng cũng đừng trách ta không tuân theo quy củ, cùng lắm chúng ta một búa chẻ hai!"

Những lời này Mạc Vô Tình nói cực kỳ kiên quyết, không có nửa điểm khoan nhượng.

Trong lúc nhất thời, hai người cũng không khỏi tùy theo trầm mặc xuống.

Cứ việc bị Mạc Vô Tình uy hiếp như vậy, để bọn hắn rất khó chịu, có thể trong lòng bọn họ nhưng cũng rõ ràng, cái này chỉ sợ cũng là Mạc Vô Tình tuyến, nếu như không chịu bằng lòng, liền tất nhiên sẽ rơi vào Mạc Vô Tình không ngừng không nghỉ vướng víu bên trong, ai cũng rơi không được tốt.

Cái này thật đúng là là ma đạo tác phong, hèn hạ mà hữu hiệu!

"Mạc Vô Tình đúng không? Ta nhớ kỹ ngươi, lần này Thất Tinh Tháp kết thúc, ngươi ta ở giữa, tất có đánh một trận!" Lông mày nhíu lại, trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Văn Trạch lạnh lùng mở miệng nói.

Cũng không đợi đối phương bằng lòng, trực tiếp từ một bước bước vào tầng thứ năm bên trong!

Tại trong ba người, Văn Trạch vốn là kiêu ngạo nhất, Đạo Lăng Thiên Tông xuất thân, để cho hắn đối với chính mình tràn ngập tự tin, cho dù là mạnh mẽ bước vào tầng thứ năm tăng một ít trắc trở thì như thế nào? Hắn vẫn như cũ có lòng tin thắng được hai người khác, xông qua Thất Tinh Tháp khảo nghiệm.

Văn Trạch bước này một bước, tự nhiên liền cởi ra cái này bế tắc, hơn nữa đem Lý Phù Nam bức đến một cái không thể không bằng lòng cấp độ, bằng không, một khi hắn cùng Mạc Vô Tình đánh nhau, chẳng phải là sẽ để cho Văn Trạch không công chiếm tiện nghi!

Hít sâu một hơi, Lý Phù Nam cũng đồng dạng bước vào tầng thứ năm bên trong!

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 223: Nhập vi cảnh giới (đệ bát càng)

Thời gian chậm rãi trôi qua, chỉ chớp mắt chính là một ngày thời gian trôi qua!

Nếu như từ bước vào Thất Tinh Tháp bắt đầu thôi đi, bây giờ nhưng là đã không kém qua một ngày rưỡi đi qua, mà Thất Tinh Tháp mỗi lần mở ra thời gian, cũng bất quá chỉ là ba ngày mà thôi!

Từ tiến độ nhìn lên, Bạch Nhạc xông vào tầng thứ tư, hình như là cũng đã quá nửa, nhưng trên thực tế, trướng lại tuyệt đối không phải tính như vậy.

Thất Tinh Tháp mỗi một lần độ khó đều là tăng lên gấp bội, càng lên cao độ khó thì sẽ càng lớn, trên lý thuyết muốn tiêu hao thời gian cũng liền càng dài.

Phải biết, ba tầng trước Bạch Nhạc tổng cộng cũng bất quá tốn hao nửa ngày thời gian mà thôi, mà vẻn vẹn một cái tầng thứ tư cũng đã tốn hao một ngày thời gian, còn chưa kết thúc!

Đương nhiên, nếu là có người tại Bạch Nhạc bên người, liền sẽ phát hiện, Bạch Nhạc trên người khí tức hầu như mỗi thời mỗi khắc đều ở đây phát sinh biến hóa.

Hoàn toàn đắm chìm trong tu luyện, Bạch Nhạc thậm chí căn bản cũng không có thời gian cái khái niệm này!

Từ vừa mới bắt đầu gian nan, càng về sau dần dần thích ứng, đây là một cái dài dằng dặc mà thống khổ quá trình, cho dù là lấy Bạch Nhạc tính

cách cứng cỏi, thậm chí có mấy lần đã từng nghĩ tới buông tha.

Trên thực tế, đi qua nửa ngày thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã không quá chịu linh lực trùng kích ảnh hưởng, căn bản không cần hắn có thể điều động linh lực đi chống cự, liền có thể rất tự nhiên thừa nhận linh lực trùng kích uy hiếp!

Đến loại trình độ này, cho dù là xông vào tầng thứ năm, đối với Bạch Nhạc mà nói, trên thực tế, cũng đã cũng không khó khăn như vậy.

Cái này bản thân liền là một loại cực đại mê hoặc!

Nhưng dù cho như thế, Bạch Nhạc lại như cũ cắn răng gượng chống hạ xuống.

Tất nhiên phải cải biến, vậy thì nhất định phải một lần đổi cái triệt để, nếu như làm được phân nửa liền buông tha, tức mà có thể xông vào tầng tiếp theo, thậm chí là lấy phương thức này xông qua Thất Tinh Tháp khảo nghiệm, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ cảm thấy không đáng.

Bởi vì, một khi ly khai Thất Tinh Tháp, không có linh lực trùng kích đến giúp đỡ cảm ngộ cùng cải biến, sau này còn muốn như thế triệt để hoàn thành loại chuyển biến này, hầu như là được không có khả năng sự tình.

Chỉ bằng điểm này, Bạch Nhạc liền căn bản không nguyện ý buông tha!

Vứt bỏ tất cả sẵn có thói quen cùng quan niệm, Bạch Nhạc bắt đầu học hoàn mỹ lợi dụng trong cơ thể mỗi một phần lực lượng, mặc dù gian nan, có thể mỗi một điểm tiến bộ, đều sẽ để cho Bạch Nhạc cảm thấy, đây hết thảy trả giá đều là đáng giá.

Oanh!

Kèm theo lại một lần nữa linh lực trùng kích đánh tới, Bạch Nhạc trong

cơ thể linh lực chợt nổ lên, lấy Bạch Nhạc thân thể làm trung tâm, cũng đồng dạng sản sinh một cổ linh lực trùng kích, hướng về xung quanh lan tràn ra.

Mở mắt ra trong nháy mắt đó, Bạch Nhạc trong mắt tràn đầy vẻ mừng rỡ!

Trước đó, Bạch Nhạc chưa từng có nghĩ tới, nguyên bản lực lượng còn có thể như vậy nhẫn nhụi khống chế!

Cảnh giới không có bất kỳ đề thăng, linh phủ nội lực suy tính cũng rõ ràng không có đổi đa phần chút nào, có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc lại có thể cảm thụ được, thực lực của chính mình so với trước đó, đâu chỉ tăng lên gấp đôi!

Giả sử bây giờ lại để cho Bạch Nhạc cùng cái kia mười mấy cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử giao thủ, Bạch Nhạc hầu như có trăm phần trăm nắm chặt, căn bản không cần vận dụng Thông Thiên Ma Công, chỉ dựa vào linh phủ bản thân lực lượng, liền đủ để đánh tan đối phương!

Loại này cảm giác mạnh mẽ, để cho Bạch Nhạc đánh sinh lòng ra một loại cảm giác hưng phấn cảm giác.

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc có thể cảm giác được, loại này đối với linh lực nhỏ bé khống chế, không khỏi có thể dùng tại chính đạo công pháp, đối với thao túng ma khí cũng đồng dạng có thể đưa đến hiệu quả.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, dạng này đề thăng khả năng liền quá lớn.

Có thể nói, chỉ dựa vào bây giờ thu hoạch, cũng đã lệnh Bạch Nhạc cảm thấy chuyến đi này không tệ.

"Dạng này cảnh giới, cần phải tựu kêu là nhập vi a!"

Trên thực tế, Bạch Nhạc cũng không rõ ràng Tinh Hà lão tổ đối với loại cảnh giới này cách gọi, mà khi hắn chưởng khống loại lực lượng này thời điểm, trong đầu liền rất tự nhiên hiện ra hai chữ này.

Hoàn mỹ tử phủ lực lượng, hơn nữa đối với linh lực nhập vi khống chế, cái này khiến Bạch Nhạc đối với chính mình tràn ngập lòng tin!

Đây là Bạch Nhạc lần đầu tiên rõ ràng như thế cảm thụ được, chính mình khoảng cách Tinh Cung Cảnh là như thế tiếp cận!

Chỉ cần trong cơ thể linh lực tiếp tục đề thăng, bằng vào bây giờ chính mình cảm ngộ, liền đủ để tại bước vào linh phủ đỉnh phong thời điểm, tự nhiên đột phá Tinh Cung Chi Cảnh!

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc đạp chân xuống, cả người như hóa thành một đạo tàn ảnh, cực nhanh hướng về tầng thứ năm cửa vào vị trí chỗ ở chạy đi.

Cùng trước kia khác biệt, lúc này nếu là có người tại phụ cận, liền sẽ phát hiện, Bạch Nhạc tốc độ mặc dù nhanh, vừa vặn thượng lại không có nửa điểm khí tức tiết ra ngoài, trong cơ thể mỗi một phần lực lượng, đều bị Bạch Nhạc hoàn mỹ lợi dụng, không có chút nào lãng phí.

Vẻn vẹn gần nửa canh giờ thời gian, Bạch Nhạc liền đã nhìn thấy tầng tiếp theo cửa vào!

Chỉ là đang đuổi đến trong nháy mắt, Bạch Nhạc lại chợt dừng bước lại!

Ngay tại tầng thứ năm lối vào, Bạch Nhạc thấy rõ một cái người quen biết ảnh, con ngươi đột nhiên co rụt lại, Bạch Nhạc lúc này đình ở trước mặt đối phương, bàn tay chợt đè vào trên chuôi kiếm!

"Mạc Vô Tình!"

Chậm rãi từ trong miệng phun ra ba người này, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái nhàn nhạt sát khí!

Cơ hồ là tại Bạch Nhạc mở miệng đồng thời, Mạc Vô Tình cũng đồng dạng mở mắt.

Bạch Nhạc rõ ràng nhớ kỹ hắn, hắn tự nhiên cũng đồng dạng nhớ kỹ Bạch Nhạc!

Chỉ là, ở chỗ này chứng kiến Bạch Nhạc, nhưng cũng để cho Mạc Vô Tình hơi hơi nhíu nhíu mày.

Lại nói tiếp, trên thực tế, cái này cũng mới là hắn cùng với Bạch Nhạc lần thứ hai gặp mặt.

Lần trước hắn nỗ lực bắt giữ Hà Tương Tư, nhưng bởi vì Bạch Nhạc nhúng tay thất bại, có thể cho dù là lúc kia, Mạc Vô Tình cũng vẫn như cũ cũng không có quá coi Bạch Nhạc.

Bất quá là có vài phần tâm cơ tiểu tử kia mà thôi!

Linh phủ sơ kỳ thực lực, để cho hắn căn bản không có khả năng chân chính coi trọng Bạch Nhạc.

Thật là, lúc này mới cách xa nhau bao lâu, lại gặp lại lần nữa sau khi, Bạch Nhạc cũng đã có thể như vậy ung dung bước vào Thất Tinh Tháp tầng thứ tư, liền bình tĩnh như vậy đứng ở trước mặt hắn.

Mặc dù lúc này cũng không có linh lực trùng kích đánh tới, thật là chỉ từ Bạch Nhạc bây giờ trạng thái đến xem, hắn cũng có thể đoán được, Bạch Nhạc tất nhiên có thể tương đối ung dung thừa nhận linh lực trùng kích uy hiếp, bằng không đoạn không có khả năng như vậy thần định khí nhàn đi tới nơi đây.

Lại không luận Bạch Nhạc thực lực bản thân như vậy, chí ít ý vị này, tại đây Thất Tinh Tháp bên trong, Bạch Nhạc đã trở thành có thể uy hiếp được đối thủ của hắn.

Trong chớp nhoáng này, Mạc Vô Tình trong mắt đồng dạng lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí!

Đối mặt Văn Trạch cùng Lý Phù Nam, hắn không có thủ thắng nắm chặt, cho nên chỉ có thể lợi dụng ba người ở giữa lẫn nhau kiềm chế quan hệ, đem hai người bọn họ đẩy vào tầng thứ năm, nhưng hôm nay đối mặt Bạch Nhạc, tốt nhất phương thức giải quyết, cũng không nghi ngờ chính là giết chết Bạch Nhạc!

Người chết vô luận tốt bao nhiêu thiên phú, tự nhiên cũng sẽ không có bất cứ uy hiếp gì.

"Thiên đường có lối ngươi không đi, địa ngục không cửa xông tới!"

Khóe miệng nhẹ nhàng câu dẫn ra, Mạc Vô Tình thong thả mở miệng nói.

"Thật đúng là đúng dịp a!"

Ở bên cạnh không nhìn thấy Lý Phù Nam cùng Văn Trạch thân ảnh, Bạch Nhạc cũng đồng dạng hơi có chút ngoài ý muốn , đồng dạng nhàn nhạt mở miệng châm chọc nói, "Thế nào, ngươi là theo không kịp Lý sư huynh tốc độ bọn họ sao?"

"Nhiều ngày không thấy, ngươi ngược lại là trước sau như một miệng lưỡi bén nhọn, chỉ tiếc. . . Lần này, sợ là không ai có thể cứu ngươi!"

Chợt đứng dậy, khoát tay Mạc Vô Tình nhất thời đem bạt kiếm đi ra, lạnh lùng chỉ hướng Bạch Nhạc.

Một tay theo kiếm, Bạch Nhạc nhìn đối phương, trong mắt đồng dạng không có nửa phần vẻ sợ hãi.

Nếu như trước đó, có ở đây không có thể động dụng Thông Thiên Ma Công tình huống dưới, Bạch Nhạc thật đúng là không dám cùng Mạc Vô Tình động thủ, nhưng bây giờ, tình huống khả năng liền hoàn toàn khác biệt.

Mặc dù Mạc Vô Tình không động thủ, Bạch Nhạc chỉ sợ đều muốn nhân cơ hội đi thử một chút thực lực của chính mình.

"Đúng dịp, lần trước không thể giao thủ, ta cũng vẫn cảm thấy tiếc nuối lắm, vừa lúc hôm nay một chỗ làm đoạn!"

Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

"Muốn chết!"

Sát khí tăng vọt, trong nháy mắt Mạc Vô Tình kiếm trong tay chợt động, trong nháy mắt, mang theo lau một cái khủng bố huyết sắc, trước mặt hướng về Bạch Nhạc chém tới.

"Vù vù!"

Kiếm phong khẽ run lên, phát sinh một hồi kiếm minh tiếng, Bạch Nhạc chuẩn bị ở sau rút kiếm, có thể tốc độ lại ngược lại so Mạc Vô Tình nhanh hơn!

Rút Kiếm Thức!

Chỉ lấy xuất kiếm tốc độ mà nói, Rút Kiếm Thức hầu như đã sáng tạo một cái kỳ tích, chí ít lấy Bạch Nhạc bây giờ nhãn giới, chưa từng thấy qua so Rút Kiếm Thức càng mau ra kiếm phương thức!

Một kiếm này, rõ ràng là Mạc Vô Tình xuất thủ trước, cái kia làm Bạch Nhạc xuất kiếm trong nháy mắt đó, liền phảng phất chợt nghịch chuyển qua đây, thành Bạch Nhạc giành trước đối Mạc Vô Tình xuất thủ!

Nhanh như thiểm điện!

Cho dù là Mạc Vô Tình, trong chớp nhoáng này cũng bị một kiếm này người đổ mồ hôi lạnh!

Keng một tiếng, song kiếm giao kích phát sinh một tiếng giòn vang, hai người đồng thời rời khỏi một bước.

"Điều này sao có thể? !"

Trong nháy mắt, Mạc Vô Tình đột nhiên biến sắc!

Cứ việc một kiếm này, hắn căn bản chưa hết toàn lực, bất quá chỉ là tiện tay một kiếm, mà dù sao thực lực đặt cái kia, hắn căn bản là không có nghĩ tới Bạch Nhạc có thể tiếp được một kiếm này!

Có thể hiện thực nhưng là, Bạch Nhạc chẳng những xuất kiếm tốc độ nhanh hơn, hơn nữa trên thân kiếm lực đạo, cũng không thể so với hắn yếu, một kiếm này vậy mà thình lình liều mạng với hắn một cái cân sức ngang tài!

Dù cho là Bạch Nhạc bây giờ đã bước vào linh phủ trung kỳ, cũng không trở thành như vậy khoa trương a?

Phải biết, hắn Mạc Vô Tình nhưng cũng cũng là thành tựu hoàn mỹ tử phủ ma đạo thiên kiêu!

Nếu không có có phần này thiên phú, hắn thì như thế nào có thể được Huyết Ảnh Ma Quân thu làm môn hạ, thậm chí ký thác kỳ vọng.

Cho tới nay, hắn đều cho rằng, lần này Thất Tinh Tháp chuyến đi, chỉ có Lý Phù Nam cùng Văn Trạch hai người xứng làm đối thủ của hắn, có thể ai có thể nghĩ tới, một người cho tới bây giờ không có bị hắn nhìn lên qua Bạch Nhạc, vậy mà cũng có thể có kinh khủng như vậy thực lực!

Quan trọng hơn là, lúc này hắn cũng xem thanh thanh sở sở, Bạch Nhạc xác thực thật là chỉ có linh phủ trung kỳ thực lực a!

Điều này có ý vị gì?

Có nghĩa là, giả sử Bạch Nhạc cũng có cùng hắn tương đồng thực lực, hắn lại đối mặt Bạch Nhạc lúc, liền gần như không thể có thể lại có chút phần thắng!

Đây đối với Mạc Vô Tình lòng tin cũng cũng là một loại thật lớn đả kích.

"Huyết Ảnh Ma Quân đệ tử sao, không gì hơn cái này!"

Khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

Một kiếm này, cũng đồng dạng làm hắn lòng tin tăng vọt!

Dù sao, trước đó còn vẻn vẹn chỉ là suy đoán, cũng không có một cái thanh tích trực quan nhận thức, nhưng hôm nay, chân chánh cùng Mạc Vô Tình động thủ, Bạch Nhạc mới càng biết rõ, mặc dù chỉ bằng Huyền Môn công pháp, bây giờ hắn cũng đã có cùng Mạc Vô Tình giao thủ tư cách.

"Bạch Nhạc, ta thừa nhận ngươi là không tầm thường thiên tài, nếu như sẽ cho ngươi một chút thời gian, ta cũng chưa hẳn là đối thủ của ngươi! Đáng tiếc, ngươi không nên sớm như vậy liền bại lộ ở trước mặt ta!"

"Để báo đáp lại. . . Ta sẽ ra tay toàn lực, tự tay đưa ngươi bóp chết trong

trứng nước!"

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 224: Đa tạ Mạc huynh thủ hạ lưu tình (đệ cửu càng)

Bởi vì kiêng kỵ, cho nên càng kích khởi trong lòng sát khí.

Giờ khắc này, đối mặt Bạch Nhạc, Mạc Vô Tình tâm không hiểu có một loại khủng hoảng cảm xúc, đây là trước đó từ chỗ không có! Trước đó, vô luận là đối mặt Lý Phù Nam vẫn là Văn Trạch, hay hoặc giả là cái kia không biết tung tích Cổ Hiên, hắn thủy chung đều là lòng tin tràn đầy.

Thậm chí coi như trước đó đối mặt Văn Trạch cùng Lý Phù Nam hai người, hắn không phải cũng là đem đối phương mạnh mẽ đẩy vào tầng thứ năm sao?

Thật là, duy chỉ có lúc này đối mặt Bạch Nhạc, hắn lại chân chính đánh sinh lòng ra một tia kiêng kỵ chi ý.

Không đơn thuần là Bạch Nhạc lấy linh phủ trung kỳ thực lực là có thể cùng hắn chống lại, mà là Bạch Nhạc tốc độ phát triển!

Lúc này mới cách không đến một tháng a, Bạch Nhạc liền từ trước đây cái kia hắn thuận tay là có thể giết chết tiểu tử, biến thành đủ để cùng hắn chống lại cao thủ, dạng này tiềm lực, như thế nào chính là một cái thiên tài có khả năng miêu tả.

Hắn thậm chí có một loại cảm giác, nếu như bỏ mặc không quan tâm, sợ rằng Bạch Nhạc mới là lần này Thất Tinh Tháp trong khảo nghiệm lớn nhất hắc mã!

Thậm chí không cần quá xa, đợi được Bạch Nhạc từ Thất Tinh Tháp đi ra ngoài thời điểm, có thể thì có chính diện cùng hắn chống lại tư cách,

hơn nữa, chẳng mấy chốc sẽ đưa hắn triệt để quăng phía sau, cho dù là hắn đột phá đến Tinh Cung Chi Cảnh đều không thể nghịch chuyển.

"Chết đi cho ta!"

Xuất thủ lần nữa, Mạc Vô Tình đã hoàn toàn không có nửa điểm lòng khinh thị, ra chiêu chính là toàn lực ứng phó!

Trong nháy mắt, trên mũi kiếm lộ ra lau một cái huyết quang, khủng bố khí tức sát phạt cuốn tới, huyết quang tràn ngập, như một mảnh núi thây biển máu cứ như vậy xuất hiện ở trước mặt mình, hướng về chính mình nghiền ép mà đến.

Lần trước gặp Mạc Vô Tình xuất thủ thời điểm, vẫn là Mạc Vô Tình cùng Hà Tương Tư trận chiến kia.

Thật là, bây giờ Mạc Vô Tình bày ra thực lực, rồi lại nơi nào là trước đây có thể so sánh với, không chút nào khoa trương nói, nếu như trước đây hắn liền ra tay toàn lực, Hà Tương Tư thậm chí có thể ngay cả hắn một kiếm đều không tiếp nổi.

Quá mạnh mẽ!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc thân thể ma khí đã rục rịch, phảng phất tùy thời đều có thể nổ lên đồng dạng.

Huyết Ảnh Ma Tông bây giờ xuất sắc nhất thiên tài, đủ có thể cùng Lý Phù Nam bằng được ma đạo thiên kiêu, cho là thật ra tay toàn lực thời điểm, mới có thể để cho Bạch Nhạc chân chính cảm thụ được loại kia khủng bố áp lực.

"Vù vù!"

Kiếm phong khẽ run, trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, Bạch

Nhạc kiếm trong tay vẩy một cái, toàn bộ tử phủ lực lượng trong nháy mắt bị điều động, hung hãn một kiếm đâm ra!

Linh Tê Nhất Kiếm!

Không dám có chút bảo lưu, Bạch Nhạc xuất thủ chính là một kích mạnh nhất!

Tâm hữu linh tê nhất điểm thông!

Xuất kiếm một giây phút kia, Bạch Nhạc trong lòng liền triệt để tỉnh táo lại, mặc dù trước mặt thật có núi thây biển máu cũng không cách nào nữa ảnh hưởng đến hắn chút nào.

Kiếm tùy tâm động, phá tất cả vô căn cứ!

"Coong!"

Kiếm phong lần nữa giao kích, một màn kia huyết quang bao phủ bên trong, Bạch Nhạc y nguyên vẫn là tinh chuẩn ngăn trở một kiếm này.

Chỉ là lần này, khả năng liền lại không có trước đó nhẹ nhàng như vậy.

Một cổ khủng bố ma khí chợt đánh tới, hung hăng đụng vào Bạch Nhạc trên người, cho dù đã bị Bạch Nhạc kiếm trong tay trung hoà đại bộ phận lực lượng, có thể sức mạnh còn sót lại cũng y nguyên vẫn là hung hăng đem Bạch Nhạc đánh bay ra ngoài, như là một vì sao rơi đồng dạng hung hăng nện trên mặt đất.

"Phốc!"

Phun ra một ngụm máu, Bạch Nhạc cầm kiếm tay cũng không khỏi tê dại một hồi, cái kia một cổ giết chóc ma khí càng là thuận thế xâm nhập Bạch Nhạc trong cơ thể, trong nháy mắt lệnh Bạch Nhạc sắc mặt thay

đổi trắng bệch một mảnh!

Đây còn là bởi vì có Thông Thiên Ma Thể, Bạch Nhạc thân thể cường hãn xa phi thường người có thể so sánh với, bằng không, chỉ một kiếm này, sợ là liền có thể lệnh Bạch Nhạc phế bỏ hơn phân nửa.

Đương nhiên, cũng là bởi vì không có Thông Thiên Ma Công thôi động, bằng không lấy Thông Thiên Ma Thể cường hãn, Bạch Nhạc cũng liền chưa chắc sẽ chịu thiệt.

Giết chóc ma khí xâm nhập trong cơ thể, điên cuồng xâm nhập Bạch Nhạc kinh mạch, nhưng này một khắc, Bạch Nhạc còn nhất định phải cứng rắn nhịn xuống thôi động Thông Thiên Ma Công thôn phệ cổ này ma khí kích động, hoàn toàn bằng vào trong cơ thể linh lực tới khu trục cái này một cổ ma khí.

"Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi có thể tiếp ta mấy kiếm!"

Trong mắt sát khí càng tăng lên, Mạc Vô Tình thân hình thoắt một cái, thả người nhảy lên, kiếm phong sở chỉ, chợt cuồn cuộn nổi lên một đạo huyết sắc gió xoáy!

Mạc Vô Tình cả người phảng phất dung nhập cái này một cổ huyết sắc trong gió lốc, xen lẫn kiếm khí cùng giết chóc ma khí, một kiếm này uy thế so với trước đó một kiếm kia càng đáng sợ hơn!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc thậm chí cảm thụ được một loại hít thở không thông cảm giác áp lực, đó là tử vong tới gần mùi vị!

Trong một chớp mắt, Bạch Nhạc tâm liền minh bạch, giả sử lại không vận dụng Thông Thiên Ma Công, chính mình chỉ sợ rất có thể liền thật muốn chết ở Mạc Vô Tình dưới kiếm.

Sinh tử thời khắc, trong cơ thể Thông Thiên Ma Công một hồi sôi trào,

tùy thời đều có thể bộc phát ra.

Chỉ khi nào thi triển Thông Thiên Ma Công, Bạch Nhạc nhất định phải cam đoan chính mình trong vòng thời gian ngắn trực tiếp chém giết đối phương, bằng không một khi làm cho đối phương chạy thoát, bại lộ thân phận, mình cũng tất nhiên khó thoát khỏi cái chết!

Còn như nói, nên lấy cái dạng gì lý do đến giải thích mình có thể giết chết Mạc Vô Tình chuyện này, Bạch Nhạc thậm chí đã căn bản không để ý tới suy nghĩ.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc gần xuất thủ nháy mắt, một cổ linh lực kinh khủng trùng kích chợt đánh tới.

Nguyên bản chém về phía Bạch Nhạc huyết sắc gió xoáy trong nháy mắt liền xuất hiện một tia hỗn loạn!

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, Bạch Nhạc nơi nào còn có không phản ứng kịp, mượn lấy trong chớp nhoáng này khe hở, Bạch Nhạc thân hình thoắt một cái, cơ hồ là lau huyết sắc gió xoáy biên giới, hiểm hiểm né tránh một kiếm này!

Linh lực trùng kích!

Thời khắc mấu chốt, lại là linh lực trùng kích giúp Bạch Nhạc đại ân, đây cũng không phải là lần đầu tiên, hơn nữa cũng tuyệt đối không phải là một lần cuối cùng, bởi vì cái này bản thân liền là Bạch Nhạc dùng trước đoạn thời gian đó đổi ưu thế.

Oanh!

So với việc Bạch Nhạc, Mạc Vô Tình đối mặt linh lực trùng kích khả năng liền còn lâu mới có được nhẹ nhàng như vậy, khí tức loạn một cái, huyết sắc gió xoáy trong nháy mắt vỡ nát, cũng không còn cách nào

ngưng tụ.

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Mạc Vô Tình hầu như tức hộc máu!

Còn kém như vậy không đến một hơi thời gian a, dù là linh lực này xung lượng trễ nữa tới một hơi thời gian, hắn cũng có nắm chặt có thể đem Bạch Nhạc chém giết tại chỗ.

Nhưng mà liền trong chớp nhoáng này chênh lệch, lại làm cho ngạnh sinh sinh để cho Bạch Nhạc chạy ra thăng thiên!

Đáng hận hơn là, Mạc Vô Tình rất nhanh phát hiện, Bạch Nhạc vậy mà căn bản cũng không chịu linh lực này trùng kích ảnh hưởng.

Đương nhiên, cái này cũng giải thích Bạch Nhạc thực lực tại sao lại đột nhiên đề thăng nhiều như vậy!

Rất hiển nhiên, Bạch Nhạc đã hiểu thấu đáo linh lực trùng kích bên trong huyền cơ, lúc này mới thực lực tăng vọt đến, đủ để cùng hắn giao thủ cấp độ.

"Đa tạ Mạc huynh thủ hạ lưu tình!"

Khóe miệng nổi lên vẻ tươi cười, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng châm chọc nói.

". . ."

Nghe nói như thế, Mạc Vô Tình khí mặt đều đen, thủ hạ lưu tình? Lưu em gái ngươi a! Hắn cam tâm tình nguyện thủ hạ lưu tình mới có quỷ!

"Thời gian cấp bách, ta liền không ở nơi này bồi Mạc huynh, chúng ta tầng tiếp theo gặp lại!"

Chân mày hơi nhíu, Bạch Nhạc cười mở miệng nói.

Cơ hồ là vừa nói, Bạch Nhạc thân hình thoắt một cái, đã trực tiếp hướng về tầng tiếp theo cửa vào bay qua.

Cứ việc mượn linh lực trùng kích tránh xuống Mạc Vô Tình công kích, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng không ngốc, cho dù là có linh lực trùng kích ảnh hưởng, bằng hắn thực lực bây giờ, không sử dụng Thông Thiên Ma Công cũng căn bản đừng nghĩ bả Mạc Vô Tình thế nào!

Một khi bị bắt đến lần này linh lực trùng kích kết thúc, hắn coi như còn muốn đi, chỉ sợ cũng đi không nổi.

"Trở lại cho ta!" Mắt thấy Bạch Nhạc muốn chạy, Mạc Vô Tình trong lòng nhất thời một hồi khẩn trương.

Hắn cũng không sợ Bạch Nhạc nhân cơ hội đối hắn động thủ, cho dù là chịu đến linh lực trùng kích ảnh hưởng, hắn cũng vẫn như cũ có tự tin có thể ngăn trở Bạch Nhạc công kích, chỉ cần kéo qua đoạn thời gian này, cục diện dĩ nhiên là vẫn còn ở hắn trong khống chế.

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc nửa điểm nhân cơ hội động thủ ý tứ cũng không có, trực tiếp bỏ chạy, lúc này mới thật là vô cùng tàn nhẫn! Người ta không đánh, ngươi có biện pháp nào?

"Bạch Nhạc! ! !"

Trong miệng phát sinh một tiếng phẫn nộ gào thét, kinh sợ phía dưới, Mạc Vô Tình hung hãn lại là một kiếm hướng về Bạch Nhạc chém tới.

Lần này nhưng là liền linh lực trùng kích cũng mặc kệ, chỉ là, linh lực trùng kích rồi lại nơi nào quản hắn là tâm tình gì, mặc dù hắn dám mặc kệ, cũng y nguyên vẫn là ngạnh sinh sinh đưa hắn cước bộ lần nữa kéo

xuống tới.

Cao thủ tranh phong, vốn là tại trong gang tấc.

Dù là chỉ là trong nháy mắt kéo dài, cũng đủ làm cho Bạch Nhạc ung dung thoát thân.

"Mạc huynh, có gan ngươi liền truy vào đến, chúng ta lại đại chiến năm trăm hiệp đấu!"

Cơ hồ là thoại âm rơi xuống đồng thời, Bạch Nhạc thân hình thoắt một cái, nhẹ trực tiếp nhảy vào tầng thứ năm vào trong miệng.

"Phốc!"

Mắt thấy Bạch Nhạc thân hình tiêu thất, lại mạnh mẽ chống đỡ một lớp linh lực lực đánh vào suy tính, Mạc Vô Tình nhất thời khí phun ra hai búng máu tươi!

Đại chiến em gái ngươi năm trăm hiệp đấu a, nếu như không trốn, giết ngươi không cần năm trăm hiệp đấu? Năm chiêu sợ là đều đủ đủ!

Nhưng mà nhìn cái kia gần trong gang tấc tầng thứ năm cửa vào, Mạc Vô Tình lại vô luận như thế nào cũng không có dũng khí truy vào đi.

Không nói đến Văn Trạch cùng Lý Phù Nam tất nhiên ngay tại tầng thứ năm, kiên quyết sẽ không dễ dàng tha thứ hắn trước mặt đuổi theo giết Bạch Nhạc, quan trọng hơn là, hắn thật vất vả mới đưa đối phương đẩy vào tầng thứ năm, đổi cơ hội, cũng rất có thể sẽ vì vậy mà bị mất!

Ở chỗ này, linh lực trùng kích ảnh hưởng dưới, hắn còn đều giết không Bạch Nhạc đâu, nếu như bước vào tầng thứ năm, linh lực trùng kích uy lực lần nữa tăng vọt, đến lúc đó, chỉ sợ ngược lại là Bạch Nhạc có thể nắm lấy cơ hội giết chết hắn.

Hít sâu một hơi, Mạc Vô Tình trong lòng cũng rõ ràng, bỏ lỡ vừa mới một kiếm kia, hắn cũng đã mất đi chém giết Bạch Nhạc cơ hội tốt nhất.

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Mạc Vô Tình lạnh lùng lẩm bẩm, "Bạch Nhạc, đừng tưởng rằng sự tình nhanh như vậy liền kết thúc, ta không tin hai người bọn họ có thể ngồi xem ngươi dễ dàng như vậy vượt lên trước bọn hắn!"

Nếu là có hắn ở đây, đối phương tất nhiên sẽ cùng chung mối thù một chỗ đối phó hắn, chỉ khi nào không có hắn, sự tình có thể ngược lại sẽ hướng về một cái khác phương hướng phát triển.

Lòng người, vốn là trên đời này khó dò nhất đồ vật.

Hắn kiêng kỵ cùng Bạch Nhạc tiềm lực, như vậy đồng dạng, hắn cũng không tin Lý Phù Nam cùng Văn Trạch hai người hội thờ ơ.

Muốn vượt qua bọn hắn hoàn thành Thất Tinh Tháp khảo nghiệm, ở đâu có dễ dàng như vậy.

Chống nổi một vòng này linh lực trùng kích, Mạc Vô Tình lúc này thu nhiếp tinh thần, lần nữa khoanh chân ngồi xuống tới.

Mặc dù mất đi một cơ hội này, thật là Mạc Vô Tình lại như cũ cũng không hề từ bỏ.

Trên thực tế, bản thân hắn đối với linh lực trùng kích cảm ngộ, cũng đã có cực đại tiến triển, nếu không phải Bạch Nhạc đột nhiên quấy rối, dùng không bao lâu, hắn cũng đồng dạng có thể tìm được biện pháp hóa giải linh lực lực đánh vào suy tính bước vào tầng thứ năm, đến lúc đó, tự nhiên còn sẽ có cơ hội cùng Bạch Nhạc phân cái thắng bại.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 225: Đầy trời mưa kiếm

Coong!

Bạch Nhạc vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến, mới vừa bước vào tầng thứ năm, xông tới mặt trực tiếp chính là một mảnh mưa kiếm!

Toàn thân tóc gáy phảng phất đều trong nháy mắt nổ tung, thậm chí ngay cả suy tư cũng không kịp, kiếm trong tay đột nhiên ra khỏi vỏ, trong nháy mắt hóa thành một mảnh nhỏ kiếm ảnh, bảo vệ trước người vùng này!

Linh Tê Nghênh Khách!

Linh Tê Kiếm Quyết bên trong thức mở đầu, tựa hồ cũng là đơn giản nhất một chiêu, có thể ở loại tình huống này xuống, cũng không nghi ngờ là hữu hiệu nhất!

Cơ hồ là đồng thời, linh lực trùng kích cũng theo tới, trong nháy mắt đó áp lực hầu như lệnh Bạch Nhạc đều có một loại muốn thổ huyết kích động.

Quá kinh khủng!

Mặc dù trong lòng đã sớm đã có một ít chuẩn bị, thật là chính bước vào đến, đón đầu sẽ tới đây sao một chút, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là như là đón đầu đập một hạt bắp, trực tiếp đã bị đánh mông!

Bước vào tầng thứ năm, so với việc tầng thứ nhất độ khó, thật là ước chừng đề thăng mười sáu lần!

Loại này bao nhiêu mấy lần tăng độ khó, cho là thật sẽ cho người có một

loại cảm giác tuyệt vọng thấy!

Cũng chỉ có trăm hơi thở thời gian, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, mỗi một hơi thở đều cực kỳ gian nan, đợi được cái này một lớp linh lực trùng kích kết thúc thời điểm, Bạch Nhạc thậm chí ngay cả nhìn nhiều xung quanh khí lực cũng không có, trực tiếp đặt mông liền ngồi dưới đất.

"Cái này đkm, có muốn hay không biến thái như vậy? !" Cầm lấy kiếm, Bạch Nhạc nhất thời nhịn không được chửi ầm lên!

"Bạch Nhạc? Thế nào lại là ngươi?"

Cơ hồ là đồng thời, cách đó không xa Lý Phù Nam thanh âm nhất thời vang lên.

Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc mới chú ý tới, liền cách đó không xa, Lý Phù Nam cùng Văn Trạch hai người phân biệt ở vào hai cái phương hướng, dáng vẻ cũng đồng dạng một trận chật vật, so sánh dưới, Bạch Nhạc cái kia trạng thái, quả thực đã không biết tốt hơn chỗ nào.

"Lý sư huynh, Văn sư huynh, các ngươi làm sao còn ở chỗ này?"

Nhìn hai người, Bạch Nhạc cũng đồng dạng có chút ngạc nhiên.

Trợn mắt một cái, Văn Trạch tức giận hồi đáp, "Nói nhảm, không ở điều này có thể ở đâu? Tầng này biến thái như vậy, ngươi nghĩ rằng chúng ta có thể đơn giản xông qua?"

So với việc bọn hắn trước đây vừa mới bước vào tầng này tình cảnh, bây giờ quả thực đều đã không biết tốt hơn chỗ nào.

Bị Mạc Vô Tình buộc mới vừa vào lúc tới sau khi, đón đầu cái kia một lớp mưa kiếm, trực tiếp đã đem hai người đánh mộng, trên người không biết chịu nhiều ít xuống, quả thực có thể nói là một thân vết thương, vết

máu đầy người, cái kia tình cảnh mới thật gọi cái chật vật không chịu nổi.

Nếu như lại ác một điểm, khó mà nói hai người bọn họ mạng nhỏ cũng phải giao phó ở đây.

Một khắc này, hai người quả thực hối hận lấy đầu đập đất, nếu như sớm biết như vậy, bọn hắn thà rằng cùng Mạc Vô Tình liều mạng, cũng tuyệt đối sẽ không tùy tiện xông tới.

Đáng tiếc, trên đời này lại hiển nhiên không có bán đã hối hận, Thất Tinh Tháp cũng căn bản cũng không sẽ cho người nghịch hướng lui về thượng một tầng cơ hội.

Cũng may hai người đều là nhất đẳng thiên tài, hơn nữa tâm chí kiên cường, vậy mà ngạnh sinh sinh ở loại tình huống này hạ chống đỡ hạ xuống.

Cứ việc đều chịu không nhẹ tổn thương, có thể theo bọn hắn có chuẩn bị tâm lý một chút sau đó, tại loại này uy hiếp phía dưới, hai người tiến bộ cũng đồng dạng cực nhanh, qua một ngày, đợi được Bạch Nhạc lúc đi vào sau khi, đã có thể miễn cưỡng tiếp tục chống đỡ.

Nguyên bản trong lòng hai người thật vẫn có vài phần đắc ý, cũng vẫn muốn chờ lấy Mạc Vô Tình tiến đến, đổ ập xuống chịu như thế một trận sau khi sẽ có nhiều chật vật, thậm chí nín thái độ muốn nhân cơ hội cho Mạc Vô Tình tới một chút ác, vì trước đó một tiễn chi cừu!

Có thể chẳng ai nghĩ tới, Mạc Vô Tình không đợi đến, ngược lại là Bạch Nhạc một đầu tiến đụng vào tới.

Nhất làm giận là, cái này gia hỏa vậy mà ngạnh sinh sinh chống đỡ hạ xuống, hơn nữa quả thực so với bọn hắn bây giờ còn muốn ung dung nhiều.

Hơn nữa, tên khốn này rõ ràng đánh rắm cũng không có, lại vẫn muốn chửi ầm lên tầng này khảo nghiệm quá biến thái. . . Trước ngươi là qua có nhiều ung dung?

"Mạc Vô Tình đâu?"

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc lười biếng hồi đáp, "Ta vừa mới với hắn làm một trận, mặc dù không có đánh qua hắn, bất quá thừa dịp tinh lực trùng kích thời điểm, trực tiếp chạy đến đến, tên kia không có can đảm theo vào tới."

". . ."

Cùng Mạc Vô Tình làm một trận?

Trong nháy mắt, hai người đầu óc cũng không khỏi có chút mộng, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc.

Lúc nào, Bạch Nhạc vậy mà đã có thể cùng Mạc Vô Tình so chiêu? Đây chẳng phải là nói, bây giờ Bạch Nhạc, cũng đồng dạng đã có theo chân bọn họ giao thủ tư cách?

Chỉ là, trong một ý niệm, hai người nhất thời lại nghĩ tới vừa mới một màn kia!

Nghĩ đến Bạch Nhạc lại có thể đơn giản như vậy chống nổi linh lực trùng kích cùng mưa kiếm công kích, cũng liền không phải do bọn hắn không tin.

Chỉ là. . . Cái này cũng không khỏi quá biến thái a?

"Bạch Nhạc, ngươi tìm hiểu ra sóng linh lực bên trong huyền cơ?" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Văn Trạch nhịn không được mở miệng hỏi.

"Đúng vậy!"

Khóe miệng khẽ nhếch, nhìn đối phương kinh ngạc dáng vẻ, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi một hồi đắc ý, còn cố ý túm một câu văn.

"Điều này sao có thể. . . Ngươi làm sao làm được?" Da mặt có chút co lại, Văn Trạch vẫn như cũ có chút khó có thể tin.

"Rất đơn giản a, từ tầng thứ nhất thời điểm bắt đầu, ta vẫn ở lại cuối cùng cảm ngộ sóng linh lực biến hóa, thẳng đến nắm giữ, mới có thể bước vào tầng tiếp theo! Một đường cứ như vậy đi tới đi tới, liền tới nơi này." Giang tay ra, Bạch Nhạc vẻ mặt vô tội hồi đáp.

". . ."

Nghe Bạch Nhạc cái này cần ăn đòn hồi đáp, vô luận Văn Trạch vẫn là Lý Phù Nam cũng không nhịn được có một loại muốn đánh hắn kích động.

Biểu hiện ra một bộ ngây thơ vô tội dáng vẻ, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc tâm nhưng là đã vui nở hoa.

Lúc trước gặp phải Hà Tương Tư thời điểm, hắn liền từng đối Hà Tương Tư nói qua, xông quá nhanh, chưa chắc là chuyện gì tốt.

Bây giờ chờ nhìn thấy hai người kia dáng vẻ chật vật, nhưng là không thể nghi ngờ chứng thực Bạch Nhạc phán đoán, làm sao có thể để cho hắn không vui.

Trợn mắt một cái, Văn Trạch tức giận mở miệng nói, "Giả trang cái gì vô tội, muốn cười liền cười tốt, hai chúng ta cũng không như ngươi vậy tặc là được."

"Cái gì gọi là tặc, đó là cơ trí! Cơ trí hiểu không?" Khinh thường bĩu môi, Bạch Nhạc nghiêm trang cải chính nói.

"Bạch tiểu tử, ngươi đắc ý cái gì thái độ! Coi như ngươi chiếm linh lực trùng kích tiện nghi, nhưng cũng không nghĩ tới tầng này sẽ có đầy trời mưa kiếm a? Ngươi so với chúng ta có thể mạnh bao nhiêu? Mọi người còn chưa phải là tại một cái hàng bắt đầu thượng?" Hừ nhẹ một tiếng, Văn Trạch khinh thường châm chọc nói.

Quả thật, bọn hắn bây giờ ứng phó, tựa hồ hay là muốn so Bạch Nhạc chật vật một ít, nhưng lại cũng không phải là trước đó mới vừa vào lúc tới sau khi dáng vẻ đó.

Tại đây một tầng ngày này thời gian, bọn hắn tuy ăn cực đại vị đắng, có thể dựa vào lấy thực lực cường đại, nhưng cũng y nguyên vẫn là đối cứng hạ xuống, hơn nữa đồng dạng có đại thu hoạch!

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc trong lòng cũng minh bạch, chính như trước hắn đối những cái kia Đạo Lăng Thiên Tông nói tới, song phương lựa chọn bất quá là hai loại khác biệt phương thức mà thôi.

Cuối cùng vẫn như cũ xem như là trăm sông đổ về một biển!

Tính như vậy, thật xác thực ai cũng không so với ai khác mạnh bao nhiêu.

Muốn nói chân chính thua thiệt, thật ngược lại là Mạc Vô Tình!

Hắn tự cho là thông minh đem Lý Phù Nam cùng Văn Trạch hai người đẩy vào tầng thứ năm, muốn dùng cái này tới kéo dài hai người cảm ngộ tốc độ, lại quên, hầu hết thời gian, áp lực mới là bức bách trước người vào động lực.

Hai người này tuy tại tầng thứ năm ăn cực đại vị đắng, có ở loại này tàn

khốc ảo cảnh xuống, ngược lại cảm ngộ tốc độ còn nhanh hơn hắn nhiều.

Lúc này mới đưa tới, hắn liền tầng thứ tư linh lực trùng kích còn không có triệt để thích ứng, mà Lý Phù Nam cùng Văn Trạch hai người cũng đã tại tầng thứ năm đứng vững gót chân.

Đương nhiên, lấy lâu dài ánh mắt xem, đợi được Mạc Vô Tình đột phá, bước vào tầng thứ năm thời điểm, ứng phó lên cái này đầy trời mưa kiếm đến, tự nhiên cũng sẽ nhẹ nhỏm một chút, không đến mức giống như Lý Phù Nam bọn hắn ban đầu chật vật như vậy.

Có thể hỏi đề ở chỗ, Thất Tinh Tháp trong khảo nghiệm, có một bộ phận rất lớn trắc trở chính là ở chỗ thời gian!

Giả sử tất cả mọi người có thể tại Thất Tinh Tháp bên trong không hạn chế ở lại, như vậy cho dù là những cái kia tư chất bình thường đệ tử, cũng rất có thể cuối cùng có thể ngộ ra nhập vi cảnh giới, thậm chí là triệt để xông qua Thất Tinh Tháp!

Có thể Thất Tinh Tháp mỗi lần mở ra thời gian, nhưng thủy chung kẹt chết tại ba ngày đạo này tuyến thượng!

Kể từ đó, những cái kia thiên phú ngộ tính chưa đủ, dĩ nhiên là không có đủ đủ thời gian tới cảm ngộ, phần lớn người cuối cùng đều sẽ không thu hoạch được gì ly khai Thất Tinh Tháp.

Mà Mạc Vô Tình, hầu như có thể nói uổng phí hết một ngày thời gian, cũng đồng dạng bị Lý Phù Nam cùng Văn Trạch kéo dài khoảng cách, còn muốn xông qua Thất Tinh Tháp có khả năng, cũng đồng dạng thấp rất nhiều.

Đạo lý này rất đơn giản, ba người trong đầu nhất chuyển, liền đều hiểu được.

"Thật đúng là thông minh quá sẽ bị thông minh hại, chờ hắn phát hiện thời điểm, chỉ sợ cần phải hối hận chết không được có thể." Cười lạnh một tiếng, Văn Trạch không che giấu chút nào giễu cợt nói.

"Mạc Vô Tình xem như là ngã xuống, chỉ không biết hắn Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử như thế nào." Lắc đầu, Lý Phù Nam nhẹ giọng nói.

Nhắc tới nơi đây, Bạch Nhạc chân mày hơi nhíu, trầm ngâm một chút, cái này mới mở miệng nói, "Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử ta giết mười mấy cái, còn lại, vậy cũng đang bị Đạo Lăng Thiên Tông các sư huynh đệ vây công, khoảng chừng ai cũng chạy không, lần này Huyết Ảnh Ma Tông xem như là triệt để ngã xuống."

"Ngươi giết mười mấy cái?" Nghe nói như thế, trong nháy mắt, Văn Trạch cùng Lý Phù Nam không khỏi đồng thời kinh hô thành tiếng.

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc sắc mặt nhất thời xấu xí vài phần, "Văn sư huynh, có một việc, thật ta một mực không có nói cho ngươi! Trước đây thánh nữ ly khai Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, sợ Dạ Nhận tiếp tục gia hại ta, tiễn ta một tấm bảo mệnh kiếm phù!"

"Ừm? Thánh nữ tiễn ngươi kiếm phù?" Con mắt nhất thời trừng lão đại, Văn Trạch chỉ vào Bạch Nhạc, có chút hổn hển nói rằng, "Ngươi sẽ không dùng xuống a?"

Gật đầu, Bạch Nhạc giải thích, "Ta gặp phải những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử thời điểm, vẫn còn ở tầng thứ hai, khi đó, ta còn không thể lĩnh ngộ linh lực đánh trúng pháp môn, thực lực còn lâu mới có được mạnh như vậy, bị những cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử vây công, bất đắc dĩ phía dưới, chỉ có thể lấy kiếm phù bảo mệnh."

Nói đến đây, Bạch Nhạc lại theo dạng bức tranh hồ lô, đem trước đây sự tình giải thích một lần.

Nghe Bạch Nhạc, Văn Trạch sắc mặt nhất thời trở nên không gì sánh được xấu xí, "Chết tiệt, những thứ này ngu xuẩn, ta đều muốn đánh chết bọn hắn! Không được, lần này từ Thất Tinh Tháp đi ra ngoài, ngươi cho ta đem người từng cái chỉ ra, những thứ này ngu xuẩn, ai cũng đừng hòng chạy!"

Nghĩ đến bị Bạch Nhạc lãng phí hết cái kia một tấm thánh nữ ban tặng kiếm phù, Văn Trạch trong lòng liền một hồi rỉ máu! Đây chính là đời trước thánh nữ lưu lại kiếm phù a, đủ có thể chém giết Tinh Cung Cảnh cường giả bảo vật, dùng một tấm thì ít một tấm, mặc dù không phải hắn, cũng làm cho hắn nhức nhối không thôi.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 226: Mạc huynh, ngươi là tới ăn xin sao? (canh thứ nhất)

Trên mặt y nguyên vẫn là có chút khó coi, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc tâm nhưng là triệt để thở phào một cái.

Thuyết pháp này chỉ cần hồ lộng được Văn Trạch, coi như là triệt để bỏ qua đi, chí ít trong khoảng thời gian ngắn lại không cần lo lắng có người hội hoài nghi.

"Hiện tại làm sao bây giờ? Chúng ta vẫn lưu lại nơi này?"

Cũng không muốn nói thêm chuyện này, Bạch Nhạc nhất thời mở miệng nói sang chuyện khác.

Kiếm phù không kiếm phù, thật Lý Phù Nam cũng không để ý lắm, nhiều lắm chỉ có thể nói Bạch Nhạc vận khí tương đối khá, có thể cùng Đạo Lăng thánh nữ nhấc lên chút quan hệ mà thôi, với hắn cũng không nửa điểm quan hệ.

Nghe được Bạch Nhạc nhắc tới bây giờ tình cảnh, Lý Phù Nam sắc mặt nhất thời nghiêm túc rất nhiều, "Theo lời ngươi nói, linh lực trùng kích đối ngươi thật ảnh hưởng không lớn, chỉ cần có thể dòm ra cái này đầy trời mưa kiếm bên trong huyền cơ, ngươi thì có thể bước vào tầng tiếp theo."

Khẽ gật đầu, điểm này Bạch Nhạc tự nhiên biết, trước đó hắn đã thử qua, linh lực trùng kích mặc dù lợi hại hơn, có thể quy về kết quả lại y nguyên vẫn là nhập vi cảnh giới biến hóa, nếu không phải cái kia đầy trời mưa kiếm, Bạch Nhạc kiên quyết sẽ không có vẻ chật vật như vậy.

"Như vậy tìm hiểu mưa kiếm thần bí, là mọi người sự tình, không cần nói thêm! Bất quá, ta nghĩ chúng ta ba người tới làm một cái lời quân tử, vô luận là ai trước một bước hiểu thấu đáo, hai người bọn họ không được trong tối ra tay trở ngại." Xoay người lại, Lý Phù Nam trầm giọng mở miệng nói.

Lời này nghe tựa hồ là vì công đạo, nhưng trên thực tế, nhưng là Lý Phù Nam tại nhìn thấy Bạch Nhạc sau đó ý muốn nhất thời kết quả.

Đạo lý rất đơn giản, theo văn trạch đối Bạch Nhạc trong thái độ là có thể nhìn ra được, bởi vì Bạch Nhạc nhận thức Đạo Lăng thánh nữ nguyên nhân, Văn Trạch cùng Bạch Nhạc hai người quan hệ cũng tốt, giữa hai người này rất tự nhiên liền sẽ hình thành một loại đồng minh quan hệ.

Bây giờ Mạc Vô Tình không ở, thế cục ngược lại có vẻ đối Lý Phù Nam có chút bất lợi, bây giờ trước một bước đem lời làm rõ, cũng là phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện!

Vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Văn Trạch cũng đồng dạng không ngốc, trong đầu thoáng nhất chuyển liền phản ứng kịp.

Liếc Lý Phù Nam liếc mắt, Văn Trạch không che giấu chút nào trong mắt cái kia một phần khinh thường, "Nhìn ngươi điểm này tiền đồ! Chúng ta người trong tu hành, liền nên có tu hành giả kiêu ngạo cùng quyết đoán, ngươi coi đều cùng những cái kia ma tu giống nhau sao?"

"Lý sư huynh yên tâm, điểm ấy kiêu ngạo, ta tin tưởng chúng ta ba người đều vẫn là có! Huống chi, cái này có thể mới tầng thứ năm mà thôi. . . Cho dù là chúng ta tâm vô bàng vụ tìm hiểu, chỉ sợ cũng chưa chắc có thể xông qua Thất Tinh Tháp."

Nhìn Lý Phù Nam, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

Riêng là nửa câu sau, vừa nói ra miệng, liền nhất thời để cho ba người

cũng không khỏi trầm mặc xuống.

Đúng vậy a, lúc này mới tầng thứ năm mà thôi!

Thời gian đã vẻn vẹn chỉ còn lại có hơn một ngày, có thể mỗi một tầng độ khó nhưng đều là một cái thật lớn đề thăng, dưới tình huống như vậy, chính là toàn lực ứng phó, thì có ai dám nói nhất định có thể đủ xông qua Thất Tinh Tháp?

Từ Thất Tinh Tháp kiến thành bắt đầu cho tới bây giờ, mới có mấy người đi qua? Mặc dù ba người cũng coi như nhất thời thiên kiêu, ai có thể lại dám nói, nhất định có thể thắng được lịch đại nhân vật thiên tài?

Chỉ là, nghĩ đến Mộng Vân thật, Bạch Nhạc tâm lại vẫn vẫn là khó tránh khỏi thăng ra một loại cảm giác vô lực.

Thực lực càng mạnh, hắn liền càng phát ra có thể cảm thụ được Vân Mộng Chân cùng mình ở giữa chênh lệch.

Không tính Thông Thiên Ma Công tình huống dưới, bây giờ chính mình vậy mà có thể ngay cả chín tuổi Vân Mộng Chân cũng không bằng.

Oanh!

Ngay tại ba người mỗi người nghĩ mỗi người sự tình thời điểm, lại một đợt linh lực trùng kích đã lần nữa đánh tới.

Trong nháy mắt, đầy trời mưa kiếm chợt rơi xuống, nếu như sơ xuất cái này mưa kiếm uy hiếp, đây không thể nghi ngờ là một màn huyễn lệ cực kỳ phong cảnh.

Trên thực tế, Bạch Nhạc mặc dù trước đó cũng đã đổ ập xuống đập một thông mưa kiếm, nhưng lại việc xảy ra gấp, căn bản cũng không có chân chính xem thật kỹ qua một màn này, lúc này ngẩng đầu nhìn cái kia tràn

ngập thiên địa mưa kiếm hung hãn lúc rơi xuống sau khi, trong lòng loại kia chấn động quả thực khó có thể dùng bất luận cái gì ngôn ngữ mà hình dung được.

Không trung rơi xuống mỗi một thanh kiếm đều là do tinh quang ngưng tụ mà thành, nếu như một cái lấy ra xem, tự nhiên không tính là gì, mà khi tụ tập lại một chỗ thời điểm, nhưng là không gì sánh được huyễn lệ loá mắt!

Đến giờ phút nầy, Bạch Nhạc mới chính thức ý thức được, trong bầu trời giắt những cái kia tinh thần, trên thực tế, chính là Thất Tinh Tháp lực lượng nguồn suối!

Tầng thứ năm, trong bầu trời tinh thần chính là năm viên!

Chỉ là trong nháy mắt thất thần, liền để cho Bạch Nhạc lập tức ăn được vị đắng, trước mặt rơi xuống mưa kiếm cũng sẽ không quản ngươi có đúng hay không cảm thấy nó huyễn lệ loá mắt, trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên người liền chịu đến mấy lần, tiên huyết nhất thời liền dũng mãnh tiến ra.

"Coong!"

Bị đau, Bạch Nhạc lúc này phản ứng kịp, kiếm trong tay chợt vung lên, hóa thành một mảnh nhỏ kiếm ảnh, vững vàng đem chính mình bảo vệ.

Ngay tại lúc đó, linh lực trùng kích cũng theo tới, mà lấy nhập vi cảnh giới, Bạch Nhạc trong cơ thể linh lực cũng thiếu chút nữa hỗn loạn.

Bất quá, cũng may trước đó Bạch Nhạc cũng đã triệt để cắt tỉa qua trong cơ thể linh lực, rất nhanh thì thích ứng một chút.

Đây chính là trước đó tiêu hao một ngày thời gian triệt để cải biến trong cơ thể linh lực phương thức vận hành chỗ tốt.

So với việc Lý Phù Nam cùng Văn Trạch đến nơi đây sau đó mới bắt đầu tìm hiểu vội vội vàng vàng, Bạch Nhạc hạt tại quá vững chắc.

Rất nhanh, Bạch Nhạc liền thậm chí có thể phân ra tâm tới quan sát Lý Phù Nam bọn hắn tình huống.

Văn Trạch không có gì có thể nói, tu hành cũng là kiếm đạo, kiếm phong sở chỉ hóa thành một mảnh nhỏ tử mang , đồng dạng thủ cẩn thận, chỉ lấy kiếm đạo mà nói, Văn Trạch thực lực tuyệt đối không thể so với Bạch Nhạc kém, mưa kiếm mặc dù lợi hại, có thể tưởng tượng muốn đả thương đến hắn, cũng gần như không thể có thể.

Có thể hỏi đề ở chỗ, Văn Trạch ứng phó linh lực trùng kích thời điểm, khả năng liền không dễ dàng như vậy, mỗi một lần linh lực trùng kích đánh tới, trong cơ thể hắn linh khí hiển nhiên đều sẽ xuất hiện một tia hỗn loạn, thế cho nên kiếm thế cũng theo đó xuất hiện kẽ hở, tổng yếu đánh phải mấy kiếm, mới có thể hoãn quá thần lai.

Hơn nữa, Bạch Nhạc có thể nhìn ra được, Văn Trạch đối với nhập vi cảnh giới cũng đã sắp nhập môn, dựa theo này tình cảnh xuống dưới, dùng không bao lâu, liền cũng đồng dạng có thể bước vào nhập vi cảnh giới, đến lúc đó, cái này mưa kiếm cùng linh lực trùng kích, khả năng liền rất khó cho hắn thêm tạo thành uy hiếp.

Còn như Lý Phù Nam bên kia, liền hoàn toàn là mặt khác một bức tình cảnh.

Lý Phù Nam đi bản thân liền là tu pháp đường, một thân thủ đoạn, tất cả đạo pháp phía trên, bản thân thân thể nhưng phải yếu đuối nhiều.

Điều này cũng làm cho có nghĩa là tỉ lệ sai số thấp hơn, chỉ cần có một hai đạo mưa kiếm đột phá đạo pháp phong tỏa rơi vào trên người hắn, liền sẽ làm hắn chịu đến cực đại thương tổn.

Bạch Nhạc trước đó gặp qua Hà Tương Tư, tự nhiên rõ ràng, tại Thất Tinh Tháp bên trong, linh lực trùng kích đối với tu pháp giả ảnh hưởng lớn đến bao nhiêu.

Chỉ là tầng thứ hai, linh lực trùng kích ảnh hưởng cũng đủ để cho Hà Tương Tư hỏa lăng tán loạn, chớ đừng nói chi là là tầng thứ năm.

Có thể Lý Phù Nam đối với đạo pháp khống chế, cần phải so Hà Tương Tư mạnh hơn quá nhiều.

Hàn ý cửu trọng sơn, một bước nhất trọng thiên!

Chỉ có đem Hàn Sơn quyết lý giải đến mức tận cùng, mới có thể đạt tới cái này dạng hiệu quả.

Lúc này, Bạch Nhạc có thể rõ ràng chứng kiến, Lý Phù Nam bên người bao phủ tầng này nồng nặc luồng không khí lạnh, những cái kia hướng về hắn mưa kiếm, trực tiếp bị luồng không khí lạnh phong bế, căn bản gần không được thân.

Chỉ có làm linh lực trùng kích đánh tới thời điểm, mới có thể khiến cái này luồng không khí lạnh có chỗ suy giảm, chỉ là Lý Phù Nam phản ứng cực nhanh, không đợi những cái kia mất đi sự khống chế mưa kiếm rơi xuống, là có thể xuất thủ lần nữa ổn định cục diện.

Hơn nữa, cùng Văn Trạch, Lý Phù Nam đối với khống chế linh lực cũng càng phát ra thuần thục, một khi bước vào nhập vi cảnh giới, trong ba người, ngược lại rất có thể là Lý Phù Nam ứng đối dễ dàng nhất.

Có thể chính là bởi vì như vậy, cho nên Lý Phù Nam mới có thể tự tin như vậy nói, muốn cùng Bạch Nhạc bọn hắn định một cái quân tử hiệp nghị, để ước thúc đối phương không được ra tay sử bán tử.

Thấy rõ hai người trạng thái, Bạch Nhạc trong lòng thật cũng đồng dạng có chút cảm thán.

Quả nhiên đây mới thực sự là thiên tài chỗ đáng sợ sao?

Mặc dù mình đã dính một chút lợi lộc, nhưng lại cũng cuối cùng chỉ có thể miễn cưỡng cùng đối phương ngang hàng mà thôi!

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc trong lồng ngực cũng là ngạo ý nảy sanh!

Cho dù là một lần nữa trở lại cùng chạy một đường thì như thế nào? Chẳng lẽ chính mình sẽ còn thua bởi bọn hắn hay sao? Nói một câu không dễ nghe, nếu như liền Lý Phù Nam cùng Văn Trạch cũng không sánh bằng, còn lấy cái gì theo đuổi đuổi Vân Mộng Chân tiến độ?

Trong một chớp mắt, Bạch Nhạc liền thu hồi tâm thần, toàn lực ứng phó lần nữa bắt đầu đối với linh lực trùng kích cùng mưa kiếm tìm hiểu.

... ...

Ùng ùng!

Trong cơ thể ma khí chợt nổ lên, đón lấy linh lực trùng kích nghịch hướng lan tràn, Mạc Vô Tình chợt mở mắt.

Một màn kia kiếm khí màu đỏ ngòm, như trong đêm tối một vòng huyết nguyệt, nhìn thấy mà giật mình!

"Nguyên lai đối với ma khí khống chế, còn có thể như vậy cẩn thận. . . Bạch Nhạc, hy vọng ngươi chạy xa một điểm, cũng không nên dễ dàng như vậy đã bị ta đuổi tới!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, Mạc Vô Tình chợt đứng dậy, một bước ở giữa trực tiếp liền bước vào tầng thứ năm bên trong!

Như là Bạch Nhạc, Mạc Vô Tình bước vào tầng thứ năm trong nháy mắt, trực tiếp liền phát động linh lực trùng kích, trong nháy mắt, cái kia đầy trời mưa kiếm trực tiếp đem Mạc Vô Tình người đổ mồ hôi lạnh!

Kiếm trong tay chợt cuồn cuộn nổi lên một mảnh huyết sắc gió xoáy, trước mặt hướng về trước mặt mưa kiếm cuốn tới!

Khủng bố mưa kiếm rơi vào huyết sắc gió xoáy phía trên, nhất thời phát sinh một hồi thanh thúy va chạm tiếng, chỉ là không đợi Mạc Vô Tình thở phào được một hơi, linh lực trùng kích lần nữa đánh tới, thật vất vả mới ngưng tụ lại huyết sắc gió xoáy, liền chợt tan vỡ.

Sau một khắc, Mạc Vô Tình theo sát đã bị đập vào mặt mưa kiếm đánh mộng.

Không có huyết sắc gió xoáy, chỉ bằng trong tay một thanh kiếm, nơi nào ngăn trở cái này đầy trời mưa kiếm, trong chốc lát, trên người liền liên tiếp bên trong hơn mười kiếm, cũng may mà là ma tu cường độ thân thể hơn xa tại chính đạo đệ tử, bằng không chỉ là lần này, cũng đủ để bị thương nặng Mạc Vô Tình.

"Phốc, ha ha ha, Mạc huynh, ngươi là tới ăn xin sao?"

Theo cái này một lớp linh lực trùng kích kết thúc, Bạch Nhạc cái kia đáng giận tiếng cười nhất thời liền vang lên.

Lại kiếm Mạc Vô Tình nguyên bản đẹp trai y phục bị mưa kiếm cắt rách rách rưới rưới, một cái một cái đọng ở trên người, lúc này mới không tính, trên người còn có một đạo Đạo Thanh tích vết thương, dạng như vậy quả thực phải nhiều chật vật có nhiều chật vật.

Lúc trước Văn Trạch cùng Lý Phù Nam chật vật thời điểm Bạch Nhạc không thấy được, bây giờ vừa may bắt được Mạc Vô Tình cái này khó

chịu một màn, nào còn có không bỏ đá xuống giếng.

Nghe được Bạch Nhạc thanh âm, Mạc Vô Tình trong lòng đột nhiên cả kinh, vô ý thức liền cầm thật chặc kiếm!

Giương mắt nhìn lên, hắn mới phát hiện, không chỉ là Bạch Nhạc, Văn Trạch cùng Lý Phù Nam cũng đồng dạng đều cách đó không xa.

Chỉ là so với việc hắn, ba người hắn trạng thái không muốn thật nhiều.

Trong lòng lộp bộp một tiếng, Mạc Vô Tình lúc này liền ý thức được, chính mình sợ rằng phải nguy hiểm.

Cầu nguyệt phiếu, cầu nguyệt phiếu, cầu nguyệt phiếu! Chuyện trọng yếu nói ba lần.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 227: Bị đánh giá thấp Mạc Vô Tình (canh thứ 2)

Mạc Vô Tình sở dĩ tràn đầy tự tin xông tới, cũng là bởi vì hắn cảm thấy, Văn Trạch cùng Lý Phù Nam hai cái bị hắn mạnh mẽ đẩy vào tầng thứ năm gia hỏa, tất nhiên chống đỡ dị thường gian nan, một khi hắn có chỗ đột phá, liền tất nhiên sẽ chiếm giữ ưu thế cực lớn.

Còn như Bạch Nhạc, mặc dù trước đó để cho hắn ăn một điểm thua thiệt, cần phải luận thực lực chân thật, lại như cũ kém xa hắn, kể từ đó, hắn chỉ cần đột phá, tự nhiên liền có thể vững vàng đứng ở bất bại chi địa.

Nhưng hắn làm thế nào cũng không nghĩ đến, tầng thứ năm hội kinh khủng như vậy, kèm theo linh lực trùng kích còn có đầy trời mưa kiếm.

Chẳng những đánh hắn một trở tay không kịp, quan trọng hơn là, vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Lý Phù Nam bọn hắn, dĩ nhiên có đã trước một bước thích ứng tầng thứ năm hoàn cảnh, hơn nữa vừa may tụ tập cùng một chỗ.

Đối hắn mà nói, quả thực không có gì so với cái này bết bát hơn tin tức.

Một bước sai, chính là từng bước sai!

Hắn không ngờ tới Lý Phù Nam cùng Văn Trạch lại có thể tại dưới tình huống đó, bây giờ nhanh thích ứng tầng thứ năm hoàn cảnh, tự nhiên cũng không tính sai bọn hắn đối Bạch Nhạc thái độ.

Ba người này không có lẫn nhau lên mâu thuẫn, khả năng liền đến phiên hắn bị vây công.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, có thể ngoài miệng Mạc Vô Tình lại như cũ không chịu có chút tỏ ra yếu kém, "Thế nào, muốn động thủ sao?"

"Cơ hội khó được, nếu như dễ dàng như vậy hãy bỏ qua Mạc huynh, sợ là tự chúng ta đều khó thuyết phục chính mình a." Lông mày nhíu lại, Lý Phù Nam nhàn nhạt mở miệng nói.

Bạch Nhạc ba người bọn họ có thể bình an vô sự, một là bởi vì mọi người hầu như đều một lần nữa đứng ở một cái hàng bắt đầu bên trên, hai chính là ba người đều là chính đạo đệ tử, không phải vạn bất đắc dĩ, tự nhiên không muốn lẫn nhau giao thủ, chọc người chế nhạo.

Có thể Mạc Vô Tình lại bất đồng, chính ma thế bất lưỡng lập, mọi người vốn chính là cừu địch! Trước đó không động thủ, bất quá là không có tìm được một cái thích hợp cơ hội hạ thủ mà thôi.

Nhưng hôm nay Mạc Vô Tình lại nhất định chính là chủ động đưa tới cửa, thừa dịp cơ hội này giết chết Mạc Vô Tình tự nhiên mới là lựa chọn tốt nhất.

"Trời cho mà không lấy, ắt gặp trời phạt!" Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói.

Trong nháy mắt, Thu Hoằng Kiếm chợt tới tay, Bạch Nhạc cái thứ nhất ra tay trước, trực tiếp hướng về Mạc Vô Tình giết đi qua.

Người bên ngoài nghĩ như thế nào Bạch Nhạc không biết, nhưng hắn cùng Huyết Ảnh Ma Tông ở giữa, cũng tuyệt đối là huyết hải thâm cừu, cũng không biết bởi vì giết Phá Nam Phi liền kết.

Cơ hội tốt như vậy liền đặt trước mắt, nào có buông tha đạo lý, mặc dù Lý Phù Nam cùng Văn Trạch không muốn ra tay, Bạch Nhạc chỉ sợ đều sẽ nghĩ biện pháp buộc bọn họ xuất thủ.

"Vù vù!"

Kiếm phong khẽ run, Bạch Nhạc xuất thủ chính là toàn lực ứng phó!

Linh Tê Nhất Kiếm!

Sớm đã có qua một lần giao thủ, Bạch Nhạc xuất thủ lúc tự nhiên không có nửa điểm ý dò xét, kiếm phong nhắm thẳng vào Mạc Vô Tình yếu hại.

"Cút!"

Trong một chớp mắt, vừa mới còn có vẻ chật vật không chịu nổi Mạc Vô Tình trên người lại chợt bốc lên sát cơ ngập trời, điên trào mà ra ma khí, cơ hồ là trong nháy mắt liền rơi vào Bạch Nhạc trên người, một cái kia cút chữ, như xuân lôi chợt động!

Sát khí cùng ma khí ngưng tụ thành một mảnh huyết sắc sóng triều, hung hãn hướng về Bạch Nhạc đập tới.

Tại tầng thứ tư thời điểm, Mạc Vô Tình còn không có nắm giữ nhập vi phương pháp, đối với ma khí thao túng có vẻ cực kỳ thô ráp, cho nên mới để cho Bạch Nhạc có thể thừa dịp cơ hội, có vẻ tựa hồ có thể ngạnh kháng Mạc Vô Tình công kích.

Nhưng hôm nay Mạc Vô Tình đột phá , đồng dạng nắm giữ nhập vi lực lượng, mặc dù trong cảnh giới khả năng không có Bạch Nhạc như vậy hoàn mỹ, nhưng đối với hắn mà nói, thực lực đề thăng cũng đồng dạng phi thường to lớn! Dưới tình huống như vậy, Bạch Nhạc lại theo hắn động thủ, nơi nào còn có thể nhặt được tiện nghi.

Đừng xem Mạc Vô Tình dáng vẻ tựa hồ có vẻ dị thường chật vật, nhưng trên thực tế, cũng vẻn vẹn chỉ là nhìn chật vật mà thôi, bằng vào cái kia hầu như chỉ nửa bước đã bước vào Tinh Cung Cảnh thực lực, cho dù là bị mưa kiếm thương tổn được, thương thế thật cũng không tính nghiêm

trọng.

Chí ít còn lâu mới có được Bạch Nhạc cho rằng nghiêm trọng như vậy!

Tranh một tiếng, Mạc Vô Tình vẻn vẹn chỉ là tùy ý giơ tay lên một kiếm, liền dễ dàng ngăn trở Bạch Nhạc một kích toàn lực, ma khí bốc lên, thậm chí trái lại, trực tiếp đem Bạch Nhạc đánh bay ra ngoài.

Chỉ là một kích này, Bạch Nhạc mắc đi cầu biết đến, chính mình có một ít nhìn Mạc Vô Tình.

Nếu như chỉ có Bạch Nhạc một cá nhân, chỉ sợ hắn ngay lập tức sẽ muốn rơi vào trong hiểm cảnh, cũng may tất nhiên động thủ, Lý Phù Nam cùng Văn Trạch cũng đồng dạng sẽ không đứng nhìn bàng quan.

"Ngưng!"

Bước ra một bước, trong nháy mắt khủng bố luồng không khí lạnh chợt đem Mạc Vô Tình bao phủ bên trong, dường như muốn trực tiếp đem Mạc Vô Tình đóng băng đồng dạng.

Ngay tại lúc đó, Văn Trạch kiếm cũng đồng dạng đến!

So với việc Bạch Nhạc, hai người kia xuất thủ, mới chính thức cho Mạc Vô Tình mang đến một cổ uy hiếp trí mạng.

"Đốt huyết!"

Không chút do dự nào, trong nháy mắt Mạc Vô Tình liền trực tiếp thi triển ra Đốt Huyết Thuật.

Vô luận là Văn Trạch vẫn là Lý Phù Nam, một đấu một động thủ Mạc Vô Tình đều như cũ không sợ, thật là một khi đối phương liên thủ lại, hắn liền nhất định phải liều mạng.

Trong cơ thể tinh huyết chợt bắt đầu thiêu đốt, Mạc Vô Tình trên người thật, tại ngắn ngủi mấy hơi thở ở giữa, liền tăng vọt hơn hai lần, kiếm phong sở chỉ, đột nhiên nổi lên một cổ cao tới hơn mười mét thật lớn huyết sắc gió xoáy, đồng thời hướng về hai người cuốn qua đi.

"Răng rắc!"

Trong nháy mắt, mới vừa mơ hồ ngưng tụ thành hình luồng không khí lạnh chợt vỡ nát, một chút nhỏ vụn băng hạt rơi lả tả trên đất!

Văn Trạch cũng đồng dạng không muốn chính diện ngạnh hám Mạc Vô Tình, bị ép nhường ra một con đường tới.

"Có gan, theo tới là được!"

Trong mắt lộ ra vẻ hung quang, mạnh mẽ chém ra một con đường đến, Mạc Vô Tình căn bản không chút do dự nào, hung hãn trực tiếp hướng về tầng thứ năm chỗ sâu lao xuống.

Bằng vào Đốt Huyết Thuật loại này tự mình hại mình liều mạng pháp môn, mạnh mẽ ép ra Lý Phù Nam cùng Văn Trạch, nhưng trên thực tế, Mạc Vô Tình trong lòng mình cũng biết, thật muốn đánh xuống dưới, hắn tuyệt đối không phải đối thủ!

Bây giờ bản thân ngay tại tầng thứ năm biên giới, hắn căn bản không cách nào lui lại, vậy liền tự nhiên chỉ có thể tiếp tục hướng phía trước xông!

Ở chỗ này, đối mặt linh lực trùng kích thời điểm, hắn ứng phó càng chật vật, thật là nếu như tiếp tục thâm nhập sâu xuống dưới, Lý Phù Nam bọn hắn cũng đồng dạng khó có thể ngăn cản, dù là hắn lại bởi vậy thụ thương nặng hơn, đây hết thảy cũng y nguyên vẫn là đáng giá.

Ma tu cho tới bây giờ đều không sợ chết, trước đó so Lý Phù Nam bọn hắn trễ một bước bước vào tầng thứ năm, cũng không phải là Mạc Vô Tình nhát gan, mà là vì truy cầu quyền lợi tối đại hóa.

Có lẽ nhìn thấy đối phương một khắc này, Mạc Vô Tình cũng rất rõ ràng bản thân cái này thua thiệt đã ăn chắc.

Loại tình huống này, hắn tự nhiên cũng chỉ có thể lựa chọn ác hơn, càng điên biện pháp đến bức vội vả chính mình rút ngắn lẫn nhau ở giữa chênh lệch! Cho dù là muốn mạo nguy hiểm tánh mạng, hắn cũng đồng dạng sẽ không tiếc.

Mắt mở trừng trừng nhìn Mạc Vô Tình nhảy vào tầng thứ năm chỗ sâu, Lý Phù Nam cùng Văn Trạch cũng đồng dạng ăn ý thu tay lại lui về.

Bọn hắn tuy cũng muốn giết chết Mạc Vô Tình, nhưng lại tuyệt đối không muốn vì vậy tổn thất quá nhiều quyền lợi.

Mạc Vô Tình là bị bức không có cách nào, nhưng bọn họ đang yên đang lành, tự nhiên không muốn một chỗ mạo hiểm.

"Hảo một cái Mạc Vô Tình, ngược lại là chúng ta coi khinh hắn." Nhìn Mạc Vô Tình bóng lưng, Văn Trạch nhẹ giọng mở miệng nói.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 228: Đó là. . . Tinh cung lực lượng (canh thứ ba)

Tàn nhẫn, quả đoán, đây mới là cái kia bị Huyết Ảnh Ma Quân ký thác kỳ vọng ma đạo thiên kiêu!

Có thể đi đến một bước này, không ai là kẻ vớ vẩn, mặc dù tạm thời ở hạ phong, cũng tuyệt đối sẽ không cúi đầu chịu thua, mà là nỗ lực lấy một loại càng phương thức điên cuồng tới lật ngược cục diện!

Tựa như trước đó, Lý Phù Nam cùng Văn Trạch hai người bị Mạc Vô Tình đẩy vào tầng thứ năm, tạm thời được mất, hầu hết thời gian, thật cũng không thể quyết định thắng bại.

Ngược lại là Bạch Nhạc, lúc này sắc mặt càng phát ra có chút khó coi.

Trước đó đối mặt linh lực trùng kích lúc ung dung, cũng cho Bạch Nhạc một loại biểu hiện giả dối, dường như hắn thật đã cùng Lý Phù Nam bọn hắn không có gì chênh lệch.

Nhưng trên thực tế, lần này cùng Mạc Vô Tình giao thủ, lại nhắc nhở lần nữa Bạch Nhạc, muốn chân chánh đạt được cùng Lý Phù Nam bọn hắn chống lại trình độ, mình còn có một đoạn đường rất dài muốn đi.

Thất Tinh Tháp bên trong, hắn tại tiến bộ, đối phương cũng đồng dạng tại tiến bộ!

Lặng lẽ thối lui một khoảng cách, Bạch Nhạc cũng không nói lời nào, mà là yên lặng ngồi xuống đến, lợi dụng mỗi một phần thời gian tới tìm hiểu thôi diễn, nỗ lực tăng thêm một bước thực lực của chính mình.

"Không hỏi tu vi, chỉ nhìn ngộ tính thiên phú!"

Trong lòng yên lặng lập lại lần nữa một lần câu nói này, Bạch Nhạc rất nhanh liền triệt để bình tĩnh trở lại.

Hắn muốn làm, vốn cũng không phải là lập tức vượt lên trước Mạc Vô Tình thực lực bọn hắn, mà là mượn Thất Tinh Tháp cơ duyên đi xa hơn, thậm chí là thu được Thất Tinh Tháp truyền thừa, các loại (chờ) cái thời gian đó, mới là hắn chân chính gần hơn cùng đối phương chênh lệch thời điểm.

Thời gian không tiếng động trôi qua.

Nửa ngày sau đó, Lý Phù Nam cái thứ nhất đột phá, chưa cùng bất luận kẻ nào giao lưu, đi về phía lấy tầng thứ năm trung tâm chạy đi.

Lý Phù Nam rời đi, cho Văn Trạch rất lớn kích thích, đại sau khoảng nửa canh giờ, Văn Trạch cũng đồng dạng đứng dậy.

"Bạch sư đệ, ngươi còn phải ở lại chỗ này sao?"

Nghe được Văn Trạch, Bạch Nhạc lúc này mới từ từ mở mắt, "Đa tạ Văn sư huynh quan tâm, ta còn không có chuẩn bị xong."

"Đã như vậy, ta liền đi đầu một bước, Bạch sư đệ, chính ngươi cẩn thận!"

Nếu như đổi người bên ngoài, chứng kiến Lý Phù Nam cùng Văn Trạch bọn hắn lần lượt rời đi, trong lòng ắt sẽ có chút nóng nảy, nhưng mà, Bạch Nhạc lại hoàn toàn không có loại này cảm giác.

Hắn biết rõ, vô luận là Lý Phù Nam vẫn là Văn Trạch, trên thực tế, đều là tại bước vào nhập vi cảnh giới về sau, liền lập tức chọn rời đi.

Bởi vì bọn họ thực lực bản thân cũng đã đạt được linh phủ hậu kỳ, thậm

chí là linh phủ đỉnh phong, đối với bọn hắn mà nói, cảm ngộ nhập vi cảnh giới, chính là bù đắp thực lực bản thân một khối bính đồ, cái kia càng giống như là một loại thủ đoạn, một loại để bọn hắn có thể tiếp tục xông ra đi phương thức.

Thật là Bạch Nhạc lại không giống nhau, từ vừa mới bắt đầu, hắn mục chính là tại muốn Thất Tinh Tháp bên trong thu được càng nhiều thích hợp bản thân cơ duyên, tìm được thích hợp hơn công pháp truyền thừa, cảm ngộ càng nhiều pháp môn để đề thăng chính mình.

Tại mỗi một tầng Bạch Nhạc đều nhất định phải chờ đến hoàn toàn trong tham ngộ huyền cơ, lúc này mới hội bước vào tầng tiếp theo.

Đây là lựa chọn con đường khác biệt, trước đây lạc hậu lâu như vậy, Bạch Nhạc cũng có thể dễ dàng tha thứ, làm thế nào có thể bởi vì bây giờ đối phương so với chính mình đi đầu một bước liền gấp gáp?

Hơn nữa, trên thực tế, Bạch Nhạc cũng xác thực xác thực đã từ cái kia đầy trời mưa kiếm bên trong ngộ ra biến hóa.

Thất Tinh Tháp bên trong, không có vô dụng khảo nghiệm!

Cái kia đầy trời mưa kiếm phi thường huyền diệu, tại Lý Phù Nam trong mắt, đó là một loại đạo pháp, có ở Bạch Nhạc cùng Văn Trạch trong mắt, lại càng giống như là một loại Kiếm Đạo Thần Thông!

Theo thời gian đưa đẩy, Bạch Nhạc lần lượt cảm thụ mưa kiếm lực lượng, lại đột nhiên phát hiện, thật cứu bản chất, cái kia cùng linh lực trùng kích, căn bản là một loại vận dụng linh lực kỹ xảo!

Ý thức được điểm này, Bạch Nhạc tìm hiểu tốc độ liền nhất thời mau đứng lên.

Chỉ chớp mắt lại là nửa ngày thời gian trôi qua.

Ngẩng đầu lên, Bạch Nhạc nhìn về phía trên bầu trời cái kia năm viên rực rỡ tinh thần, trong lòng đột nhiên cả kinh, phảng phất trong nháy mắt xé mở tất cả sương mù, trong nháy mắt liền triệt để tỉnh táo lại!

"Không đúng, đó là. . . Tinh cung lực lượng!"

... ...

Nửa ngày thứ hai thời gian trôi qua, bảy sao Phong trên chủ phong người lại không có nửa điểm giảm thiểu.

Trời đã triệt để tối lại, tinh quang chậm rãi rơi xuống, rơi vào mỗi cá nhân trên người, trong bầu trời, Thất Tinh Tháp rạng ngời rực rỡ, hấp dẫn mỗi người ánh mắt.

Ai cũng rõ ràng, còn kém cuối cùng một đêm thời gian, Thất Tinh Tháp liền sẽ mạnh mẽ đóng cửa, đến lúc đó Thất Tinh Tháp bên trong tất cả mọi người sẽ bị dời ra tới.

Vô luận là Lý Phù Nam, vẫn là Văn Trạch, lại hoặc là Mạc Vô Tình, hầu như đều có thể nói, đã là mấy chục năm qua, xuất sắc nhất thiên tài, lần này Thất Tinh Tháp cũng là công nhận có khả năng nhất có người đi qua một lần.

"Lão tổ, Thất Tinh Tháp thật chỉ có thể vào một lần?"

Nhìn Thất Tinh Tháp, Dương Bằng cuối cùng có chút tiếc nuối, hỏi dò.

Lắc đầu, Tinh Hà lão tổ chậm rãi đáp, "Thất Tinh Tháp mỗi người chỉ có thể vào một lần là ta Thất Tinh Tông tổ sư định ra quy củ, từng cái đã tiến vào Thất Tinh Tháp nhân khí hơi thở đều sẽ bị Thất Tinh Tháp nhớ kỹ, căn bản không có khả năng lặp lại tiến nhập."

Tinh Hà lão tổ tự nhiên biết Dương Bằng tâm tư, lấy hắn đối Dương Bằng sủng ái, nếu là có khả năng, hắn tự nhiên cũng muốn để cho Dương Bằng nhiều tiến nhập mấy lần, kể từ đó, cái kia cho dù là mài, cũng có thể để cho mài ra hiệu quả tới.

Đáng tiếc, điều này bản thân liền là Thất Tinh Tháp thiết luật, căn bản là không có cách vi phạm!

Hoặc có lẽ là, ít nhất là lấy hắn thực lực bây giờ, còn vô pháp vi phạm!

Một câu nói này liền nhất thời tuyệt Dương Bằng ý niệm trong đầu.

Bĩu môi, Dương Bằng nhìn Thất Tinh Tháp hỏi, "Lão tổ, ngươi nói, có thể hay không lần này bọn hắn đều có thể đi qua Thất Tinh Tháp khảo nghiệm?"

"Sẽ không!"

Tinh Hà lão tổ lắc đầu nói, "Mỗi lần Thất Tinh Tháp mở ra, chỉ cần có người xông qua, vô luận mở ra bao lâu, Thất Tinh Tháp đều sẽ mạnh mẽ đóng cửa!"

Thất Tinh Tông tổ sư ở lại Thất Tinh Tháp bên trong truyền thừa, vĩnh viễn chỉ cho mỗi một thời đại xuất sắc nhất thiên tài!

Có thể được nhớ kỹ, vĩnh viễn chỉ là đệ nhất!

"Đây chẳng phải là nói, thật từ giờ trở đi, Thất Tinh Tháp lúc nào cũng có thể đóng cửa?" Dương Bằng hơi kinh ngạc hỏi.

"Không sai!" Khẽ vuốt cằm, Tinh Hà lão tổ giải thích, "Bất quá, muốn đi qua Thất Tinh Tháp khảo nghiệm, bản thân cũng đã đủ khó, còn muốn sớm hoàn thành, gần như không thể có thể!"

Dừng một cái, Tinh Hà lão tổ từ tốn nói, "Chí ít, ta không cho rằng bọn họ có ai có thể có thể."

Có thể sớm hoàn thành Thất Tinh Tháp khảo nghiệm, trước đó Tinh Hà lão tổ không biết có hay không, có thể vị kia Đạo Lăng thánh nữ nhưng là xác thực xác thực làm được.

Chỉ là, thiên hạ này có mấy cái Đạo Lăng thánh nữ?

Vô luận là Lý Phù Nam cũng tốt, Văn Trạch cũng tốt, hay hoặc giả là vị kia Mạc Vô Tình, tại Thanh châu có thể đều là nhất thời không hai thiên kiêu, nhưng nếu phóng nhãn thiên hạ, rồi lại tính không cái gì.

Dù sao, nghiêm túc tính ra, cũng chỉ có Văn Trạch một người xem như là thiên tông đệ tử, thật là cho dù là Văn Trạch, tại Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, cũng còn liền một cái chân truyền đệ tử tư cách cũng không có.

Bất quá, nếu là có người thật có thể xông qua Thất Tinh Tháp, thu được Thất Tinh tổ sư truyền thừa, hơn nữa trước đó Tử Dương Chân Nhân cùng Huyết Vô Ngân tống xuất tiền đặt cược, lại thật có khả năng làm ra một vị chân chính không thua tại thiên tông chân truyền đệ tử thiên tài đi ra.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 229: Tỉnh ngộ, mở ra truyền thừa (canh thứ tư)

Tinh cung lực lượng!

Trong chớp nhoáng này minh ngộ, để cho Bạch Nhạc trong lòng chợt nhấc lên một mảnh cơn sóng thần.

Cho tới nay, linh phủ cùng tinh cung chênh lệch, tựa hồ cũng giống như một đạo rãnh trời đồng dạng nằm ở nơi nào, Bạch Nhạc tư duy cũng vẫn luôn dừng lại ở linh phủ cấp độ, cũng chính bởi vì vậy, hắn thấy thế nào cái này đầy trời mưa kiếm đều cảm thấy có chút không đúng.

Cho đến giờ phút này, Bạch Nhạc đột nhiên ý thức được, cái kia thật vốn là thuộc về tinh cung lực lượng, mới nhất thời rộng mở trong sáng.

Hắn căn bản cũng không có tiếp xúc qua tinh cung lực lượng, cũng căn bản không dám hướng phương diện này suy nghĩ, tự nhiên tựu không khả năng chân chính hiểu rõ bên trong huyền cơ, chớ nói chi là khống chế dạng này lực lượng.

Trên thực tế, không chỉ là Bạch Nhạc, bao quát Văn Trạch cùng Lý Phù Nam bọn hắn ở bên trong, chỉ sợ cũng căn bản cũng không có ý thức được điểm này.

Tinh cung lực lượng bản thân cũng không tính là gì, thật là cái này phía sau ẩn chứa ý nghĩa, lại đủ để phá vỡ Bạch Nhạc nhận thức.

Bởi vì cái kia có nghĩa là, mặc dù không có bước vào tinh cung, nhưng đồng dạng có thể ở một mức độ nào đó điều động dạng này lực lượng!

Có nghĩa là, Linh Phủ Cảnh bên trong chân chính nhất đứng đầu cường giả, đủ để vượt cảnh khiêu chiến Tinh Cung Cảnh cao thủ!

Đương nhiên, trên thực tế trước đó Bạch Nhạc thật liền có thể miễn cưỡng xem như là chém giết qua Tinh Cung Cảnh cao thủ.

Phá Nam Phi mặc dù chết bởi Tô Nhan thủ, nhưng trên thực tế nhưng là Bạch Nhạc ngạnh sinh sinh cùng đối phương liều mạng một cái lưỡng bại câu thương, này mới khiến Tô Nhan có thể đơn giản dành cho đối phương một kích trí mạng.

Thật là trận chiến kia, có thể khiêu chiến Phá Nam Phi, Bạch Nhạc dựa vào thật cũng không phải là bản thân lực lượng, mà là Côn Ngô Kiếm!

Nếu không có Côn Ngô Kiếm, mặc dù hắn thi triển Thông Thiên Ma Công, đạo ma song tu đối mặt Tinh Cung Cảnh cường giả, cũng đồng dạng không có bất kỳ phản kháng chỗ trống.

Nhưng bây giờ, tại đây Thất Tinh Tháp bên trong, nhìn cái kia đầy trời mưa kiếm, Bạch Nhạc lại đột nhiên ý thức được, đem Linh Phủ Cảnh tu hành đến mức tận cùng, mặc dù không có Côn Ngô Kiếm, cũng đồng dạng có thể phát huy ra Tinh Cung Cảnh lực lượng, sở hữu lực chiến Tinh Cung Cảnh cường giả khả năng!

Oanh!

Lại là một lớp linh lực xung lượng đánh tới, nhưng mà, lần này nhìn cái kia đầy trời mưa kiếm, Bạch Nhạc ánh mắt khả năng liền hoàn toàn khác biệt.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong lòng trong sáng rộng rãi, phảng phất toàn bộ thế giới đều vào giờ khắc này tĩnh lại, chỉ còn lại có cái kia một mảnh huyễn lệ mưa kiếm!

Tỉnh ngộ!

Đối với từng cái tu hành giả mà nói, tỉnh ngộ đều là có thể gặp mà không thể cầu cơ duyên, có khoa trương một ít thuyết pháp, một cái tỉnh ngộ đối với tu hành giả giá trị, thậm chí lớn hơn mười năm khổ tu!

Tại đầy trời mưa kiếm phía dưới tiến nhập tỉnh ngộ cảnh, vốn là cực kỳ nguy hiểm, một khi mưa kiếm rơi xuống, chẳng những sẽ lập tức cắt đứt trạng thái ngộ hiểu, hơn nữa bởi vì không có phòng ngự, thậm chí có khả năng bị trực tiếp chém giết tại chỗ.

Giả sử Văn Trạch cùng Lý Phù Nam bọn hắn vẫn còn, lúc này sợ là không nên bả tròng mắt đều trừng ra ngoài không thể.

Bạch Nhạc liền bình tĩnh như vậy đứng tại chỗ, ngẩng đầu nhìn phía đầy trời mưa kiếm, không có xuất kiếm, cũng căn bản không có chút nào ngăn cản những thứ này mưa kiếm ý tứ.

Có thể hết lần này tới lần khác, cái kia đáng sợ mưa kiếm, phảng phất đều vòng quanh Bạch Nhạc đi, rõ ràng đã đến đỉnh đầu hắn, lại vẫn cứ phảng phất chịu đến lực lượng gì dẫn dắt, ngạnh sinh sinh độ lệch, lau Bạch Nhạc thân thể hạ xuống.

Còn như linh lực trùng kích liền càng không cần phải nói, lúc này Bạch Nhạc, thì dường như dường như đã dung nhập cái kia mảnh nhỏ mưa kiếm bên trong, căn bản không nhận bất kỳ ảnh hưởng gì.

Áo trắng như tuyết, đứng tựa vào kiếm chung quanh là đầy trời mưa kiếm không ngừng rơi xuống, nhưng lại như pháp ảnh hưởng đến thiếu niên áo trắng kia chút nào.

Một màn này, tựa hồ vốn là một bộ tốt nhất tranh phong cảnh.

Đáng tiếc, lúc này lại không có bất kỳ khán giả, càng không có người có

thể vẽ xuống cái này cực mỹ hình tượng.

... ...

"Phốc!"

Phun ra một ngụm máu tươi, Mạc Vô Tình sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, có thể trên trán một màn kia sát khí lại như cũ làm người ta trông đã khiếp sợ.

"Văn Trạch, ngươi ta ở giữa không oán không cừu, ngươi tại sao phải khổ như vậy dồn ép không tha?"

Chỉ vào bên người cửa vào, Mạc Vô Tình lạnh lùng nói, "Cửa vào ngay tại cái kia, từ lúc nửa canh giờ trước đó, Lý Phù Nam cũng đã bước vào bên trong, ngươi vẫn còn muốn tại đây theo ta vướng víu? Chẳng lẽ ngươi thật cho là ngươi có thể giết ta hay sao?"

So với việc Lý Phù Nam cùng Văn Trạch, Mạc Vô Tình bước vào tầng thứ năm quá muộn, mặc dù hắn lại như thế nào điên cuồng đem chính mình đẩy vào cực hạn, cảm ngộ tốc độ cũng cuối cùng nếu so với đối phương chậm một chút.

Lý Phù Nam bước vào tầng thứ sáu thời điểm, Mạc Vô Tình đang ở phụ cận, cũng lại hoàn toàn không dám ngăn cản.

Nhưng mà, hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến là, Văn Trạch chạy tới sau đó, cũng không có trước tiên bước vào bên trong, ngược lại thứ nhất là trực tiếp đối hắn xuất thủ.

Chỉ lấy thực lực mà nói, Mạc Vô Tình cũng không sợ hãi Văn Trạch, dù sao, Văn Trạch cuối cùng còn không có bước vào linh phủ đỉnh phong, hơn nữa thành tựu tử phủ phẩm chất cũng còn chưa xong đẹp, cho dù là bằng vào Đạo Lăng Thiên Tông công pháp có thể bù đắp một ít chênh

lệch, cũng chưa chắc có thể thắng được hắn.

Có thể hỏi đề ở chỗ, đây nên chết Thất Tinh Tháp tổng hội thường thường tới một lần linh lực trùng kích!

Văn Trạch đã hoàn toàn thích ứng, có thể ung dung ứng đối, có thể Mạc Vô Tình nhưng vẫn là kém một chút, mỗi lần Văn Trạch đều kẹt vào lúc này động thủ, hai ba lần hạ xuống, liền nhất thời làm Mạc Vô Tình có chút khó có thể chống đỡ.

"Ta nói rồi, chỉ cần ngươi theo ta bước vào tầng thứ sáu, ta đương nhiên sẽ không dây dưa nữa cùng ngươi!" Mắt lạnh nhìn Mạc Vô Tình, Văn Trạch bình tĩnh hồi đáp.

"Đối thủ của ngươi là Lý Phù Nam! Ngươi ở nơi này theo ta vướng víu thời gian càng dài, bại bởi Lý Phù Nam có khả năng lại càng lớn!" Chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn Văn Trạch, Mạc Vô Tình phẫn nộ mở miệng nói.

"Ta biết, ta có thể. . . Không yên lòng để ngươi ở lại chỗ này!"

Chân mày hơi nhíu, Văn Trạch nhàn nhạt hồi đáp.

Lý Phù Nam bản thân cũng đã nhanh hơn hắn nửa canh giờ, cho dù là lập tức theo sau, cũng chưa chắc có thể đuổi theo Lý Phù Nam tiến độ đâu, huống chi là ở chỗ này cùng Mạc Vô Tình vướng víu.

Đạo lý này, Văn Trạch làm sao có thể đủ không rõ?

Nhưng khi chứng kiến canh giữ ở cửa vào chỗ Mạc Vô Tình lúc, hắn lại y nguyên vẫn là lựa chọn ra tay.

Không phải hắn sẽ không tính được mất, cũng không phải hắn có nhiều hận Mạc Vô Tình, mà là bởi vì không yên lòng Bạch Nhạc.

Trước đó Bạch Nhạc cùng Mạc Vô Tình giao thủ tình cảnh, hắn xem thanh thanh sở sở, Bạch Nhạc Thiên phú mặc dù không tệ, tại Thất Tinh Tháp bên trong cảm ngộ tốc độ cực nhanh, thật là thật đến muốn động thủ thời điểm, lại như cũ kém xa Mạc Vô Tình.

Theo thời gian đưa đẩy, Mạc Vô Tình tất nhiên sẽ dần dần thích ứng linh lực trùng kích cùng mưa kiếm ảnh hưởng, cái thời gian đó, Bạch Nhạc lúc chạy tới gặp lại thủ tại chỗ này Mạc Vô Tình, liền rất có thể chết ở Mạc Vô Tình trong tay.

Văn Trạch tuy thường ngày có vẻ hơi kiêu ngạo tự phụ, thậm chí là làm người ta sinh chán ghét kiêu ngạo, thật là một khi hắn nhận đúng một người bạn, lại thường thường so người khác càng thành tâm.

Cho dù là vì vậy hội rơi chậm lại hắn xông qua Thất Tinh Tháp khả năng, cũng đồng dạng sẽ không tiếc.

Gắt gao nhìn chằm chằm Văn Trạch con mắt, Mạc Vô Tình yên lặng mấy chục giây thời gian, rốt cục vẫn phải mãnh liệt khẽ cắn môi, một bước ở giữa, dẫn đầu bước vào tầng thứ sáu bên trong.

Mặc dù hắn rất không nghĩ ra, vì sao Văn Trạch hội liều mạng như vậy giúp cái kia Bạch Nhạc, mà khi cảm thụ được Văn Trạch cái kia phần kiên trì thời điểm, hắn liền biết, hắn đã không có lựa chọn!

... ...

Ước chừng tại nguyên chỗ đứng trọn hai canh giờ thời gian, làm Bạch Nhạc mở mắt lần nữa thời điểm, lại là một lớp mưa kiếm trên không rơi xuống.

Nhưng mà, lúc này đối mặt cái này huyễn lệ mưa kiếm, Bạch Nhạc lại không có nửa điểm vẻ sợ hãi.

Nhẹ nhàng nâng lên tay, Bạch Nhạc rất dễ dàng liền bắt lại một đạo mưa kiếm, cái kia từ tinh lực ngưng tụ kiếm quang, lúc này lại có vẻ không gì sánh được ngoan ngoãn, cứ như vậy nhẹ rơi vào Bạch Nhạc lòng bàn tay, trong chốc lát, lại vỡ nát hóa thành một cổ tinh thuần linh lực dung nhập Bạch Nhạc trong lòng bàn tay.

"Kiếm Linh Vũ. . . Nguyên lai đây mới là môn thần thông này tên sao?"

Một bước ở giữa, Bạch Nhạc liền như thế tùy ý bước ra đi, nhìn chằm chằm đầy trời mưa kiếm đi lững thững, thật giống như, cái kia tựa hồ vốn là chỉ là bé nhỏ không đáng kể hạt mưa nhỏ.

Hai canh giờ tỉnh ngộ, Bạch Nhạc đã từ nơi này mưa kiếm bên trong ngộ ra Thần Thông Truyền Thừa, những thứ này tự nhiên diễn hóa mà ra mưa kiếm, nơi nào còn có thể làm bị thương hắn chút nào.

Từ nhập vi cảnh giới, đến cái này Kiếm Linh Vũ thần thông, Bạch Nhạc tựa hồ đã mò lấy bảy sao lão tổ truyền thừa mạch lạc!

Cứ việc bây giờ vẫn chỉ là tại tầng thứ năm, nhưng này một khắc, Bạch Nhạc cũng không so rõ ràng ý thức được, chính mình kế tiếp đường sẽ trở nên ung dung!

Nếu như nói, toàn bộ Thất Tinh Tháp chính là bảy sao lão tổ lưu lại truyền thừa khảo nghiệm, như vậy bây giờ cảm ngộ ra Kiếm Linh Vũ thần thông, Bạch Nhạc giống như là đã mở ra truyền thừa đại môn, điều động nội bộ trở thành bảy sao lão tổ truyền nhân, chỉ cần làm từng bước đi xuống, chờ lấy thu được truyền thừa liền đủ đủ.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc đột nhiên phi thường chờ mong lần nữa cùng Mạc Vô Tình bọn hắn gặp mặt mốt đương thời tử.

... ...

Thiên, đã hơi có chút phát sáng.

Một màn kia thần hi phủ xuống, cũng có nghĩa là, lần này Thất Tinh Tháp mở ra đã chân chính chuẩn bị kết thúc.

Nhưng mà, ngay một khắc này, toàn bộ Thất Tinh Tháp bên trong lại chợt lộ ra lau một cái huyễn lệ thất thải hà quang!

Cái này biến cố đột nhiên trong nháy mắt khiến cho mọi người vì thế mà choáng váng!

Cho dù là một mực nhắm mắt lại Tử Dương Chân Nhân cùng Huyết Vô Ngân cũng đồng dạng đột nhiên mở mắt.

"Đó là cái gì?"

Trong lúc nhất thời, cả đám người đã loạn thành nhất đoàn, tất cả mọi người nhìn chằm chằm Thất Tinh Tháp thượng một màn kia thất thải hà quang.

"Lão tổ, đó là?"

Trong lòng vẫn như cũ có một chút suy đoán, Dương Bằng nhịn không được chuyển hướng Tinh Hà lão tổ hỏi.

Trên thực tế, không chỉ là Dương Bằng, giờ khắc này, tất cả mọi người ánh mắt cũng đều không khỏi tùy theo chuyển tới Tinh Hà lão tổ trên người.

Liếc mọi người liếc mắt, Tinh Hà lão tổ lập tức đưa mắt hướng về Tử Dương Chân Nhân cùng Huyết Vô Ngân đạo, "Hai vị, xem ra các ngươi tiền đánh cuộc là muốn không gánh nổi, chỉ không biết, lần này là ai có thể thu được phần cơ duyên này."

Người bên ngoài không rõ ràng, thật là Tinh Hà lão tổ cũng rất rõ ràng, bây giờ Thất Tinh Tháp dị động, mắc đi cầu vị lấy, đã có người mở ra Thất Tinh tổ sư lưu lại truyền thừa, dùng không bao lâu, lần này Thất Tinh Tháp khảo nghiệm liền muốn kết thúc.

Bây giờ duy nhất phải quan tâm, chính là cái này thu được truyền thừa người, rốt cuộc ai!

Trình độ nhất định, cái này nhân loại chọn thậm chí có khả năng ảnh hưởng đến kế tiếp toàn bộ Thanh Châu phủ thế cục hướng đi.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 230: Lộ ra kế hoạch (canh thứ nhất)

Tinh quang thành biển!

Từ bước vào Thất Tinh Tháp tầng thứ sáu trong nháy mắt bắt đầu, xung quanh tinh quang liền hầu như không ngừng không nghỉ rơi xuống, phảng phất toàn bộ tầng thứ sáu đã triệt để bị tinh quang bao phủ!

Linh lực kinh khủng trùng kích hầu như không chỗ nào không có mặt, một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng đánh tới, vĩnh không ngừng nghỉ!

Tinh cung bao phủ bên trong, đầy trời mưa kiếm cũng đồng dạng cơ hồ là cách mỗi trăm hơi thở tả hữu, liền sẽ bạo phát một lần.

Mặc dù trong uy lực, thật cùng tầng thứ năm tựa hồ cũng không có quá lớn phân biệt, có thể đáng sợ nhất rốt cuộc cái này không ngừng không nghỉ bốn chữ!

Một khi bước vào tầng thứ sáu, liền có nghĩa là ngươi đã lại không có nửa điểm thở dốc thời gian!

Thất Tinh Tháp là muốn xông!

Cái này một cái Sấm Tự, bắt đầu từ tầng thứ sáu bắt đầu thể hiện mà ra.

Từ ngươi bước vào tầng thứ sáu trong nháy mắt đó bắt đầu, liền có nghĩa là, ngươi nhất định phải đem hết toàn lực hướng phía dưới một tầng xông, bằng không, cho dù là hao tổn, cũng nhất định sẽ bị hao tổn chết ở chỗ này.

Nếu như nói, năm vị trí đầu tầng là ôn hòa chỉ dẫn ngươi tu luyện, như vậy tầng thứ sáu chính là tàn khốc nhất khảo nghiệm.

Đáng sợ nhất địa phương ở chỗ, trừ Thất Tinh Tông bản thân thiên tài bên ngoài, người khác ở chỗ này, liền lùi lại đường cũng không có!

Không vượt qua nổi, nhất định phải chết!

Nếu là có người có thể từ không trung nhìn xuống, liền sẽ phát hiện, bây giờ ở mảnh này tinh quang chi hải bên trong, tồn tại, một cổ huyết sắc gió xoáy, một đạo kiếm khí màu tím, một tòa băng sơn, chịu lấy áp lực, đồng thời hướng về tinh quang trung tâm chạy đi!

Cái này ba loại dị tượng, đại biểu dĩ nhiên chính là Lý Phù Nam ba người bọn họ.

Trong ba người, Lý Phù Nam tiến đến sớm nhất, cũng đi ổn nhất, Hàn Sơn quyết bao phủ phía dưới, Lý Phù Nam cả người giống như là một tòa di động băng sơn, đối cứng lấy tất cả công kích chậm rãi đi về phía trước.

Mặc dù tốc độ cũng không phải là nhanh nhất, nhưng lại vững như bàn thạch, bây giờ khoảng cách tầng tiếp theo cửa vào, cũng chỉ có một phần ba khoảng cách.

Mà Văn Trạch tại trong ba người tốc độ là nhanh nhất, cả người liền như một đạo tử sắc lợi kiếm, phá vỡ trước mặt tất cả trở ngại, chưa từng có từ trước đến nay! Nhưng mà, phương thức này, cũng đồng nghĩa với đập nồi dìm thuyền nguy hiểm, một khi trong cơ thể linh lực vô pháp chống đỡ, hắn liền rất có thể trực tiếp vẫn lạc. Hơn nữa, bởi vì so Lý Phù Nam tiến đến chậm, bây giờ Văn Trạch, cũng mới vừa mới xông đến phân nửa.

Còn như Mạc Vô Tình, nhưng là thủy chung lấy một loại quỷ dị phương

thức đi về phía trước, nhanh thời điểm có thể trong nháy mắt xông qua cực xa một khoảng cách, có thể chậm thời điểm, lại thường thường không có một chút pháp về phía trước dời ra một bước!

Đạo lý rất đơn giản, Lý Phù Nam cùng Văn Trạch đều là đã làm tốt chuẩn bị, lúc này mới xông vào tầng thứ sáu, nhưng hắn nhưng là bị buộc tiến đến, căn bản không có nửa điểm chuẩn bị, đối với mưa kiếm cùng linh lực trùng kích lý giải, cũng không đủ để cho hắn tiếp tục chống đỡ, chỉ là trong ba người, Mạc Vô Tình thân thể nhưng là cường hãn nhất, mặc dù thừa nhận thương tổn tối đa, cũng có thể giống vậy miễn cưỡng tiếp tục chống đỡ!

Hơn nữa, tại loại này tử vong áp lực dưới, Mạc Vô Tình cảnh giới thời khắc đều ở đây đề thăng, mỗi khi nhiều hơn chút cảm ngộ, hắn liền có thể nhảy vào một khoảng cách lớn, vòng đi vòng lại! Cuối cùng có thể đi thật xa, hoàn toàn quyết định bởi cùng hắn tìm hiểu tốc độ thật là nhanh! Bây giờ mới vừa đi qua một phần ba lộ trình.

Dựa theo thế cục trước mắt xem ra, không thể nghi ngờ Lý Phù Nam phần thắng lớn nhất, nhưng lại cũng không bài trừ hai người khác có nghịch tập khả năng.

Nhưng mà, chính là tại cục diện như vậy xuống, tầng thứ sáu cũng theo đó nghênh đón cái thứ tư xông cửa người.

Chẳng qua là cho ba người hắn hoàn toàn khác biệt, Bạch Nhạc tại tầng thứ năm, ngộ ra Kiếm Linh Vũ thần thông thời điểm, liền có nghĩa là hắn đã xúc động bảy sao lão tổ truyền thừa, bây giờ những công kích này, đối hắn mà nói, chẳng những không phải uy hiếp, ngược lại là một loại chỉ dẫn!

Thân ảnh nhoáng lên, Bạch Nhạc nhưng là không nhìn thẳng xung quanh tất cả uy hiếp, như là nhảy vào trong biển con cá, ung dung hướng về tầng thứ sáu trung tâm chạy đi.

Bất quá ngắn ngủi một khắc đồng hồ thời gian, Bạch Nhạc liền tại tinh quang bên trong, chứng kiến cái kia một đạo huyết sắc gió xoáy!

"Mạc huynh, biệt lai vô dạng a!" Mang theo vài phần vui vẻ, Bạch Nhạc vẻn vẹn chỉ là quẳng xuống một câu nói này, liền thẳng vượt lên trước đi, hoàn toàn không có cho Mạc Vô Tình trả lời cơ hội.

"Bạch Nhạc? !"

Trong nháy mắt, Mạc Vô Tình quả thực cùng nhìn thấy quỷ, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc thân ảnh, thậm chí có chút hoài nghi mình có phải hay không hoa mắt.

So với việc hắn, Bạch Nhạc tốc độ thực sự quá nhanh, mới bất quá nhoáng lên thần công phu, cũng đã trực tiếp từ bên cạnh hắn vượt qua đi, hơn nữa ung dung đã đem hắn triệt để bỏ lại đằng sau.

Mạc Vô Tình xem thanh thanh sở sở, nếu như nói ba người bọn họ đều là tại bằng vào bản thân tu vi ngạnh kháng, như vậy Bạch Nhạc liền quả thực như cùng đi du ngoạn, hồn nhiên không có nửa điểm áp lực.

Mà, cũng mới vẻn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi!

Sau một lát, Bạch Nhạc liền đơn giản đuổi theo Văn Trạch.

"Văn sư huynh, ngươi thế nào?"

". . ." Chợt nghe được Bạch Nhạc thanh âm, Văn Trạch thế xông cũng không khỏi đột nhiên bị kiềm hãm, thấy rõ ràng Bạch Nhạc bây giờ trạng thái, Văn Trạch nhất thời trợn to hai mắt, "Bạch Nhạc? Ngươi làm sao làm được?"

"Thời gian tựa hồ không nhiều, Văn sư huynh, ta đi đầu một bước!"

Những lời này trong lúc nhất thời có thể không giải thích rõ ràng, Bạch Nhạc khẽ cười một tiếng, cũng không ở lại lâu, rất nhanh lần nữa đem Văn Trạch vượt lên trước đi.

Chứng kiến Mạc Vô Tình cùng Văn Trạch bây giờ trạng thái, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì một hồi nói không nên lời thống khoái.

Chỉ là, loại này vận may, nhưng ở đụng vào Lý Phù Nam thời điểm, chợt chung kết.

Cơ hồ là tại nhận thấy được Bạch Nhạc đuổi theo trong nháy mắt, Lý Phù Nam trong mắt đột nhiên hiện lên lau một cái hàn mang, hung hãn thôi động bên người luồng không khí lạnh, trực tiếp hướng về Bạch Nhạc cuốn qua đi.

Nguyên bản Bạch Nhạc còn muốn cùng Lý Phù Nam chào hỏi, chỉ là không đợi Bạch Nhạc mở miệng, liền chợt bị ác như vậy ác va chạm.

Vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, Bạch Nhạc cả người chợt liền rơi vào luồng không khí lạnh bên trong!

Đối mặt linh lực trùng kích cùng mưa kiếm, Bạch Nhạc có thể ung dung ứng phó, thật là một khi bị cuốn vào luồng không khí lạnh bên trong, lập tức liền chịu đến ảnh hưởng cực lớn! Trong cơ thể kiếm ý chợt bạo phát, đang lúc trở tay, Bạch Nhạc cũng đã đem Thu Hoằng Kiếm rút ra.

"Lý sư huynh, ngươi đây là hát cái nào vừa ra?"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng hỏi.

"Bạch sư đệ, lần này Thất Tinh tổ sư truyền thừa, ta tình thế bắt buộc, chỉ cần ngươi nguyện ý rời khỏi, điều kiện gì tùy ngươi mở."

Luồng không khí lạnh đem Bạch Nhạc triệt để bao phủ tiến đến, Lý Phù Nam cũng có vẻ ung dung rất nhiều, nhìn Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói.

"Lý Phù Nam, ta nhớ được, chúng ta trước đó liền làm qua một lần lời quân tử đi, còn giống như là ngươi đề nghị." Một tay cầm kiếm, Bạch Nhạc sắc mặt có chút lạnh, nhàn nhạt hỏi.

Nhìn Bạch Nhạc, Lý Phù Nam đúng là vẫn còn chậm rãi lắc đầu, "Bạch Nhạc, đây là ta duy nhất một cái cá vượt long môn cơ hội, vô luận như thế nào, ta cũng sẽ không lui lại!"

"Cho nên, ta nên lui sao?"

Lẳng lặng nhìn Lý Phù Nam, Bạch Nhạc có chút trào phúng hỏi ngược lại.

"Ngươi nhất định phải lui!" Lạnh lùng mở miệng, Lý Phù Nam như đinh đóng cột mở miệng nói, "Có thể ngươi thiên phú cùng ngộ tính, xác thực nếu so với ta tốt, nhưng ở nơi đây. . . Quyết định tất cả, cũng không nhất định chỉ là những thứ này, còn có lực lượng!"

Thất Tinh Tháp quy tắc là không hỏi tu vi, chỉ nhìn ngộ tính thiên phú!

Có thể hỏi đề ở chỗ, chỉ cần có người, liền làm không đến hoàn toàn công bằng.

Cũng tỷ như hiện tại, Lý Phù Nam rất rõ ràng, tốc độ của hắn không có khả năng so Bạch Nhạc nhanh, nhưng khi hắn lấy luồng không khí lạnh đem Bạch Nhạc bao phủ lúc đi vào sau khi, có thể cũng không giống nhau.

Vào giờ khắc này, quyết định thắng bại liền không còn là thiên phú cùng ngộ tính, mà là thực lực tuyệt đối!

Nhìn Lý Phù Nam, Bạch Nhạc lại đột nhiên cười rộ lên.

Trong nháy mắt, qua lại tất cả về Lý Phù Nam ký ức đều lần nữa nổi lên trong lòng.

Bạch Nhạc lần đầu tiên nhìn thấy Lý Phù Nam thời điểm, là ở trong trấn nhỏ, huyết tế mở ra, Bạch Nhạc vì cứu Tô Nhan, giả ý làm bộ bị Tô Nhan mị hoặc khống chế.

Lúc kia, Lý Phù Nam lại tia không thèm quan tâm Bạch Nhạc chết sống, mặc dù đánh ngăn cản huyết tế đại nghĩa lá cờ, có lẽ một lần kia bắt đầu, Bạch Nhạc đối Lý Phù Nam ấn tượng liền cũng không quá tốt.

Sau đó, lần thứ hai gặp mặt, thì là tại Thanh Châu thành bên trong.

Lý Phù Nam theo Dương Bằng bọn hắn một chỗ vào Bạch phủ, nhưng lại không phải thật quan tâm Bạch Nhạc, mà là vì tìm hiểu Bạch Nhạc cùng vị kia Ma Quân truyền nhân ở giữa quan hệ! Thăm dò không có kết quả sau đó, Lý Phù Nam dứt khoát ly khai, toàn bộ trong quá trình, không hề có một chữ nhắc tới trước đây hắn suýt nữa đem Bạch Nhạc cùng Tô Nhan một chỗ giết chết áy náy.

Sau đó, chính là tại Thất Tinh Tông bên trong, Lý Phù Nam cùng Văn Trạch hai người xung đột thời điểm, bởi vì Hà Tương Tư yêu cầu, Bạch Nhạc đứng ra ngăn cản hai người bọn họ xung đột.

Từ mặt ngoài xem, trận chiến kia tựa hồ là Văn Trạch tận lực khiêu khích, nhưng nếu là cẩn thận hồi muốn, liền sẽ phát hiện, thật Lý Phù Nam cố ý cao điệu như vậy xuất hiện ở Hàn Sơn, bản thân thì có cố ý dẫn Văn Trạch tâm tư. Hơn nữa tại đối mặt Văn Trạch thời điểm, cũng là cố ý khích nộ đối phương, vì, chính là mượn cơ hội đem Văn Trạch đạp xuống, tới thành tựu hắn Thanh châu đệ nhất thiên kiêu tên.

Từ đầu tới đuôi, thật Lý Phù Nam đều cùng hắn đệ tử trong ấn tượng cái kia khiêm tốn lễ độ quân tử hình tượng cũng không giống nhau.

Đây là một cái rõ đầu rõ đuôi tư tưởng ích kỷ người!

Bao quát trước đây bước vào Thất Tinh Tháp sau đó, cũng không có trước tiên lựa chọn đối Mạc Vô Tình động thủ, mà là một đường xông lên, muốn bỏ qua người khác!

Chỉ là, trước đó, Lý Phù Nam thủy chung vững vàng chiếm cứ thượng phong, nhờ vậy mới không có để cho hắn người ý thức được hắn phong mang mà thôi.

Bây giờ, mắt thấy Bạch Nhạc gần vượt lên trước hắn, Lý Phù Nam rốt cục triệt để trở mặt, lộ ra kế hoạch.

Những ý niệm này chậm rãi từ Bạch Nhạc trong đầu nổi lên, lại nhìn về phía Lý Phù Nam lúc, Bạch Nhạc trong con mắt, liền cũng chỉ có lạnh lùng.

"Nếu như, ta nói không đâu?"

Bình tĩnh nhìn Bạch Nhạc, Lý Phù Nam lạnh lùng mở miệng nói, "Vậy thì chết!"

"Người chết, là không có cách nào theo ta tranh!"

"Lý sư huynh là muốn đối ta xuất thủ sao? Ngươi sẽ không sợ truyền rao ra ngoài , hủy ngươi nhiều năm khổ tâm kinh doanh danh dự?" Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

"Ai biết được?"

Trong mắt lộ ra lau một cái nhàn nhạt sát khí, Lý Phù Nam bình tĩnh mở

miệng nói, "Bạch Nhạc, ta cho qua ngươi cơ hội, là ngươi chính mình không biết quý trọng! Như vậy. . . Phải đi chết đi!"

Cơ hồ là thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Lý Phù Nam bước ra một bước, khủng bố luồng không khí lạnh chợt hóa thành vô tận băng hàn, điên cuồng hướng về Bạch Nhạc đè tới.

Hàn ý cửu trọng sơn, một bước nhất trọng thiên!

Cái này bước ra một bước, mắc đi cầu vị lấy Lý Phù Nam đã chân chính động sát khí, hơn nữa, không thể quay lại chỗ trống.

Chết ở Thất Tinh Tháp bên trong, chính là không có chứng cứ, ai có thể biết Bạch Nhạc là thế nào chết?

Cho dù là Mạc Vô Tình cùng Văn Trạch trong lòng có chút hoài nghi, cũng đồng dạng vô pháp thủ tín tại người, hắn thậm chí đều không cần giải thích, chỉ cần nói không thấy Bạch Nhạc liền đủ đủ.

Không ai hội thật vì một người chết miệt mài theo đuổi xuống dưới.

Một người không có bất kỳ bối cảnh gì tiểu nhân vật mà thôi, chết thì chết. . . Ai quan tâm đâu?

PS: Tồn cảo đã hao hết, cho ta điểm tiếp tục bạo phát động lực được chứ? !

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 231: Kiếm Linh Vũ (canh thứ 2)

Vù vù!

Cơ hồ là tại Lý Phù Nam động thủ đồng thời, Bạch Nhạc kiếm trong tay đồng dạng hất lên, trong tích tắc, khủng bố kiếm ý chợt bộc phát ra, chính diện đón lấy cuốn tới luồng không khí lạnh chém tới.

Kiếm như thu hoằng, nhận vì sương tuyết!

Hô hấp ở giữa, Thu Hoằng Kiếm tại Bạch Nhạc trong tay liền toát ra nhất huyễn lệ ánh sáng.

Bước vào Thất Tinh Tháp trước đó, Bạch Nhạc vẫn cảm thấy Huyết Ảnh Ma Tông người, Mạc Vô Tình mới là hắn yêu cầu đối phó địch nhân, thật là lại không nghĩ rằng, đến bây giờ, hắn ngược lại cùng Mạc Vô Tình gặp thoáng qua, mà muốn cùng Lý Phù Nam phân cái sinh tử.

Bạch Nhạc trước đó chỉ thấy Lý Phù Nam thi triển qua Hàn Sơn quyết, nhưng chân chính động thủ, bây giờ cái này nhưng cũng là lần đầu tiên.

Tử phủ lực lượng triệt để bị điều động, kiếm khí tung hoành, ngạnh sinh sinh tại đây một mảnh luồng không khí lạnh bên trong, chém ra một con đường.

Cái này ở nắm giữ nhập vi cảnh giới trước, là căn bản không thể tưởng tượng sự tình.

So với việc bước vào Thất Tinh Tháp trước đó, Bạch Nhạc thực lực đã đề thăng quá nhiều!

"Vô dụng, khống chế nhập vi chi lực người, có thể cũng không chỉ ngươi một cái!"

Nhìn Bạch Nhạc, Lý Phù Nam vẫn như cũ không động dung chút nào.

Bạch Nhạc thực lực đang tăng lên, nhưng đồng dạng, hắn lực lượng cũng giống vậy đang tăng lên!

Bước vào Thất Tinh Tháp trước đó, hắn cũng đã là linh phủ đỉnh phong, nửa chân đạp đến vào Tinh Cung Chi Cảnh, mà bây giờ, bước vào nhập vi cảnh giới, đối với Lý Phù Nam mà nói, nhất định chính là bù đắp Linh Phủ Cảnh cuối cùng chỗ thiếu hụt!

Giờ khắc này Lý Phù Nam tại Linh Phủ Cảnh bên trong, đơn giản là gần như hoàn mỹ, cũng chính bởi vì vậy, cho dù là tại tầng thứ sáu đây cơ hồ không ngừng không nghỉ linh lực trùng kích cùng mưa kiếm công kích phía dưới, hắn cũng vẫn như cũ có thể ung dung tiếp tục chống đỡ.

Lại là bước ra một bước, luồng không khí lạnh uy lực cơ hồ là tại tăng lên gấp đôi, vừa mới bị Bạch Nhạc một kiếm chém ra con đường, lần nữa bị luồng không khí lạnh bao phủ, thậm chí xen lẫn một chút băng hoa!

Phải biết, những thứ này băng hoa cũng không phải là đồ trang trí, mỗi một đóa băng hoa đều lộ ra lực lượng cực mạnh, đủ để trong nháy mắt giết chết bình thường linh phủ sơ kỳ cường giả.

Đây là bước thứ hai!

"Lý Phù Nam, muốn giết ta, điểm ấy lực lượng còn chưa đủ!" Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Bạch Nhạc lạnh lùng giễu cợt nói.

Luồng không khí lạnh bên trong, Bạch Nhạc kiếm trong tay càng lúc

càng nhanh, kiếm quang hầu như ở trước người hình thành một màn ánh sáng, ngạnh sinh sinh đem chính mình bảo hộ ở bên trong.

"Tốt một tay khoái kiếm! Gọi là ngu kiếm a?" Tia không thèm quan tâm Bạch Nhạc trào phúng, Lý Phù Nam đạm nhiên mở miệng nói, "Kiếm pháp không sai, đáng tiếc. . . Ngươi quá yếu!"

Trong lúc nói chuyện, Lý Phù Nam bước ra bước thứ ba!

Trong nháy mắt, không trung băng hoa chợt bay lượn khắp nơi, hóa thành từng đạo khủng bố lưỡi dao, hung hãn hướng về Bạch Nhạc cuốn tới.

Theo cảm ngộ nhập vi cảnh giới, Lý Phù Nam đối với Hàn Sơn quyết lý giải càng phát ra thấu triệt, những cái kia có hoa không quả địa phương, đều bị hắn vứt bỏ, mỗi một phần lực lượng đều bị có thể hoàn mỹ lợi dụng bên trên, như vậy một khi có thể làm cho hắn thi triển càng ung dung, hơn nữa uy lực cũng càng khủng bố nhiều.

Băng hoa bay lượn, như bao phủ một tầng dầy đặc băng tuyết, che đậy thiên nhật, cơ hồ khiến người lại nhìn không rõ cảnh vật chung quanh.

"Còn chưa đủ!"

Trong một chớp mắt, Bạch Nhạc trên người phảng phất cũng bị một tầng Tử Hoa bao phủ, hoàn mỹ tử phủ lực lượng triệt để kích phát mà ra, ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc chợt biến chiêu, kiếm ý sôi trào, trong nháy mắt chuyển thủ thành công!

Thân vô thải phượng song phi dực, tâm hữu linh tê nhất điểm thông!

Linh Tê Nhất Kiếm!

Đối mặt Lý Phù Nam loại này tu pháp cao thủ, nếu như một vị phòng

ngự, đứng tại chỗ để cho hắn không ngừng thi triển đạo pháp công kích, đồng cảnh giới bên trong, cho dù ai cũng khó mà chống đỡ được hạ xuống, huống chi Bạch Nhạc thực lực còn không bằng đối phương.

Muốn phá cuộc, biện pháp duy nhất đã gần thân, lấy tay bên trong kiếm chém ra một con đường, xông đến đối phương trước người dành cho một kích trí mạng!

Bạch Nhạc toàn lực làm phía dưới, một kiếm này lực lượng, cũng không nghi đủ để làm được điểm này.

Trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc liền chợt đột tiến đến khoảng cách Lý Phù Nam chỉ có không đến năm thước khoảng cách!

Nhưng mà, vào thời khắc này, Lý Phù Nam lần nữa bước vào bước thứ tư!

Hàn ý cửu trọng sơn, một bước nhất trọng thiên!

Mỗi bước ra một bước, đều có nghĩa là Hàn Sơn quyết lực lượng được đề thăng một tầng thứ, luồng không khí lạnh trong nháy mắt ngưng băng, trong tích tắc, Bạch Nhạc trước mặt chợt bị băng phong, cho dù là Bạch Nhạc toàn lực thi triển Linh Tê Nhất Kiếm, cũng đồng dạng bị đở được.

Ngay tại lúc đó, càng nhiều hàn ý thuận thế hướng về Bạch Nhạc tràn ngập, trong nháy mắt, Bạch Nhạc cả người đều bị vây ở một mảnh trong tầng băng.

"Kết thúc, Bạch Nhạc. . . Trên hoàng tuyền lộ, cũng không nên ghi hận ta!"

Bàn tay nhẹ nhàng nhấn một cái, cái kia hơi mỏng lớp băng chợt cực nhanh ngưng tụ, một chưởng này rơi xuống, chính là muốn đem Bạch Nhạc cùng cái kia lớp băng một chỗ đánh vì mảnh vụn.

Nhưng mà, ở nơi này một chưởng gần rơi xuống trong nháy mắt, trong tầng băng lại đột nhiên tuôn ra một cổ khủng bố kiếm ý!

Oanh một tiếng!

Vây khốn Bạch Nhạc lớp băng chợt vỡ nát, ngay tại lúc đó mà ra, còn có một mảnh nhỏ huyễn lệ mưa kiếm!

Kiếm Linh Vũ!

Bị nhốt trong lớp băng, Bạch Nhạc rốt cục thi triển ra Kiếm Linh Vũ thần thông.

Bản thân này liền đã không phải là Linh Phủ Cảnh nên có được lực lượng, mà là Tinh Cung Cảnh mới có thể chân chính chưởng khống lực suy tính, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, cũng chỉ có thể miễn cưỡng thi triển ra mà thôi, căn bản không phát huy ra vài phần uy lực.

Thật là may là như vậy, cũng tuyệt không phải vậy đơn giản một cái lớp băng có khả năng ngăn trở.

Nguyên bản Lý Phù Nam căn bản liền không quan tâm Bạch Nhạc thi triển thủ đoạn gì, dù sao trước đó, tại tầng thứ năm thời điểm, hắn liền từng gặp Bạch Nhạc cùng Mạc Vô Tình giao thủ, vô luận Bạch Nhạc thiên phú cao bao nhiêu, nhưng là chân chính động thủ, nhưng ngay cả Mạc Vô Tình một kiếm cũng không đở nổi, dạng này thực lực làm sao có thể bị hắn để vào mắt.

Thật là một kiếm này vừa ra, nhưng là chân chính kinh động đến hắn.

Trong nháy mắt đó, Lý Phù Nam có thể rõ ràng cảm thụ được một chủng loại giống như bên ngoài đầy trời mưa kiếm khí tức.

"Thần Thông Truyền Thừa? !"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Lý Phù Nam lúc này liền phản ứng kịp.

Lần này bước vào Thất Tinh Tháp, hắn vốn là vì thu được Thất Tinh tổ sư truyền thừa mà đến, nhưng ai có thể đến, Bạch Nhạc vậy mà vẻn vẹn bằng vào cảm ngộ cái kia không ngừng rơi xuống mưa kiếm, là có thể thu được Thần Thông Truyền Thừa!

Đây là nhiều lắm khủng bố ngộ tính?

Trong lúc nhất thời, Lý Phù Nam trong lòng sát ý càng tăng lên.

Đến thời khắc này, hắn càng tin tưởng vững chắc tự lựa chọn chém giết Bạch Nhạc là đúng, bằng không, lấy Bạch Nhạc thiên phú cùng ngộ tính, một khi trước hắn một bước, xông vào tầng thứ bảy, lần này truyền thừa liền tất phải đã với hắn không có bất cứ quan hệ gì.

Trên thực tế, đi tới nơi đây, Lý Phù Nam trong lòng liền mơ hồ đã cảm thụ được, cái gọi là Thất Tinh Tháp, thật chân chính khảo nghiệm, liền chỉ có tiền lục tầng! Một khi xông vào tầng thứ bảy, chỉ sợ có khả năng rất lớn, liền sẽ trực tiếp tiếp thu truyền thừa.

Bạch Nhạc ngộ tính càng cao, hắn liền càng rõ ràng, muốn thu được truyền thừa, nhất định phải trước giết chết Bạch Nhạc.

Bằng không, cho dù là hắn trước một bước bước vào tầng thứ bảy, nếu là ở thu được truyền thừa thời điểm, còn muốn khảo nghiệm ngộ tính, hắn sợ rằng cũng tuyệt không phải Bạch Nhạc đối thủ.

Hoàn hảo. . . Bạch Nhạc cuối cùng chỉ là linh phủ trung kỳ mà thôi!

Trong nháy mắt, Lý Phù Nam chợt bước vào bước thứ năm!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 232: Kiếm trảm thiên kiêu (canh thứ ba)

Hàn ý ngưng băng!

Cái này bước ra một bước, Lý Phù Nam trên người khí tức cũng theo đó lần nữa tăng vọt, phảng phất không khí chung quanh cũng đều tùy theo bị đống kết, hóa thành một mảnh nhỏ đóng băng tiểu thiên địa!

Vô luận cái dạng gì thần thông, cũng cuối cùng cũng là muốn từ người đến thi triển, không có đủ đủ lực lượng chống đỡ, liền không có khả năng chân chính đem thần thông uy lực thi triển ra.

Đừng nói là thần thông, coi như là Hàn Sơn quyết cũng giống như vậy.

Lý Phù Nam đối với Hàn Sơn quyết lý giải đã gần như đạt được hoàn mỹ, nhưng dù cho như thế, hắn trên thực tế, cũng căn bản là không có cách bả Hàn Sơn quyết uy lực triệt để phát huy được.

Hàn ý cửu trọng sơn!

Cái kia bản thân liền là Hàn Sơn trấn phái công pháp, chỉ có bước vào Tinh Cung Cảnh, mới có thể chân chính tu thành Hàn Sơn quyết.

Cho dù là bây giờ, thật Lý Phù Nam cực hạn, cũng bất quá chỉ là bảy bước mà thôi!

Chỉ là bây giờ Lý Phù Nam còn muốn phân ra tinh lực để ngăn cản linh lực trùng kích cùng với đầy trời mưa kiếm công kích, cũng căn bản không có khả năng toàn lực ứng phó đi đối phó Bạch Nhạc.

Bước ra bước thứ năm, Lý Phù Nam cũng đã cảm giác được áp lực tăng gấp bội.

Đương nhiên, hắn cũng căn bản không tin tưởng Bạch Nhạc còn có thể đở nổi.

Cảm ngộ Kiếm Linh Vũ thần thông thì như thế nào? Cuối cùng chỉ là linh phủ trung kỳ mà thôi!

Trong chốc lát, Bạch Nhạc chém ra cái kia một mảnh mưa kiếm cũng theo đó bị băng phong, lại không nổi lên nửa điểm sóng lớn.

Quá mạnh mẽ!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc mới chính thức cảm thụ được Lý Phù Nam đáng sợ.

Thanh châu đệ nhất thiên kiêu!

Trước đó Bạch Nhạc đã từng cùng Mạc Vô Tình đã giao thủ, nhưng lại cũng còn lâu mới có được đối mặt Lý Phù Nam lúc lớn như vậy áp lực, trước đó thế nào Bạch Nhạc cũng không rõ ràng, nhưng ít ra lấy bây giờ tình huống đến xem, vô luận là Mạc Vô Tình vẫn là Văn Trạch, chỉ sợ đều không phải là Lý Phù Nam đối thủ.

Chính như Lý Phù Nam nói, bây giờ Bạch Nhạc đúng là vẫn còn quá yếu.

Trên thực tế, Bạch Nhạc trong lòng rành mạch từng câu điểm này, cho nên, mặc dù hắn rất muốn giết Mạc Vô Tình, có thể trước đó lúc gặp phải sau khi, cũng y nguyên vẫn là lựa chọn sượt qua người, mà không phải nhân cơ hội hướng Mạc Vô Tình động thủ.

Nhưng hôm nay, hắn đã không có lựa chọn.

Hàn Sơn quyết bao phủ phía dưới, bây giờ Bạch Nhạc ngay cả chạy trốn cơ hội cũng sẽ không có, không phải Sinh tức là Tử!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, khóe miệng nổi lên một nụ cười lạnh lùng, lạnh giọng mở miệng nói, "Lý Phù Nam, ngươi thật sự cho rằng ngươi liền ăn chắc ta sao?"

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc trên người đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố ma khí!

"Thôn thiên!"

Tất nhiên quyết ý xuất thủ, Bạch Nhạc liền lại không có bất kỳ do dự nào, loại tình huống này, Văn Trạch cùng Mạc Vô Tình cũng đều vẫn còn ở liều mạng đuổi tới, kéo dài thời gian càng lâu, đối hắn mà nói, thì càng nguy hiểm!

Chính như cùng trước đây đối mặt cái kia hơn mười cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử thời điểm, tất nhiên lộ thân phận ra, hắn nhất định phải tập sát đối phương diệt khẩu!

Thôi động Thông Thiên Ma Công trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền trực tiếp thi triển ra Thôn Thiên Quyết!

Trong nháy mắt, xung quanh linh lực chợt điên cuồng hướng về Bạch Nhạc dùng để, chỉ là mấy hơi thở, Bạch Nhạc phía sau cái kia nhất tôn hình người hư ảnh liền chợt rõ ràng!

Lần nữa thi triển Thôn Thiên Quyết, Bạch Nhạc mới đột nhiên phát hiện, nhập vi cảnh giới, đối với Thôn Thiên Quyết cũng đồng dạng có thể đưa đến tác dụng.

Có thể càng mềm mại khống chế mỗi một phần linh lực, cũng mắc đi cầu vị lấy, Bạch Nhạc có thể càng đơn giản khống chế thôn phệ tới lực lượng.

"Thông Thiên Ma Công? !"

Mắt thấy bao vây lấy Bạch Nhạc cái kia một mảnh đóng băng tiểu thiên địa nhất thời bị cắn nuốt xuống một khối, Lý Phù Nam nhất thời sắc mặt đại biến, trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái ý sợ hãi.

Ma Quân truyền nhân!

Hắn làm sao cũng không nghĩ ra, Bạch Nhạc vậy mà ẩn dấu sâu như thế!

Ai có thể nghĩ tới, xuất thân Linh Tê Kiếm Tông, kiếm đạo kinh người Huyền Môn đệ tử, vậy mà lại là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân?

Trong một ý niệm, về Bạch Nhạc tất cả nghe đồn lần nữa xông lên đầu, phảng phất từng cây một sợi tơ trong nháy mắt, đem tất cả manh mối toàn bộ đều xâu.

Trách không được trước đó giơ kỳ quái, cái kia Ma Quân truyền nhân vì sao lại như vậy quan tâm Bạch Nhạc, thậm chí không tiếc vì Bạch Nhạc cùng Huyết Ảnh Ma Tông khai chiến!

Ma Quân truyền nhân căn bản là Bạch Nhạc chính mình, nào có không bảo hộ chính mình đạo lý?

Còn có cái kia ma nữ Tô Nhan!

Bạch Nhạc rõ ràng đối Hà Tương Tư loại mỹ nữ này đều không có hứng thú gì, như thế nào lại đơn giản bị Tô Nhan mị hoặc? Sợ rằng, lúc kia, Tô Nhan liền đã biết Bạch Nhạc thân phận, bị thu phục a?

Còn có trước đó chết ở Bạch Nhạc trong tay cái kia hơn mười cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử!

Cái gì chó má thánh nữ kiếm phù, toàn bộ đều là xả đản!

Từ đầu tới đuôi, cũng chỉ là Bạch Nhạc một cá nhân làm, thân là Ma Quân truyền nhân, giết chết những cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử cái nào có gì khó a!

Trách không được Bạch Nhạc sẽ có đáng sợ như thế thiên phú cùng ngộ tính, có thể được Thông Thiên Ma Quân chọn trúng truyền nhân, lại tại sao có thể là tư chất hạng người bình thường?

Đây hết thảy cực nhanh tại Lý Phù Nam trong đầu hiện lên, trong nháy mắt, hắn liền muốn rõ ràng tất cả mọi chuyện.

Nhưng mà, cũng chính bởi vì vậy, mới càng phát vừa kinh vừa sợ.

Hắn mặc dù lại như thế nào tự tin, cũng minh bạch cái gì cái gọi là Thanh châu đệ nhất thiên kiêu, tại Thông Thiên Ma Quân truyền nhân trước mặt, căn bản chẳng đáng là gì!

Nực cười, hắn lại vẫn muốn giết chết đối phương!

Đây quả thực là chính mình hướng trong quỷ môn quan đụng.

Chỉ là, tới mức này, Lý Phù Nam cũng cũng biết, hắn đồng dạng không có lựa chọn chỗ trống.

Bị hắn bức bại lộ thân phận, Bạch Nhạc liền tuyệt đối không có khả năng lại dễ dàng tha thứ hắn còn sống rời đi.

Từ Bạch Nhạc thi triển Thông Thiên Ma Công một khắc kia trở đi, liền có nghĩa là, hai người bọn họ bên trong, chỉ có một người có thể còn

sống rời đi.

Tới mức này, Lý Phù Nam nơi nào còn nhớ được cái gì linh lực trùng kích uy hiếp!

Trong nháy mắt, Lý Phù Nam liền đem trong cơ thể linh lực thôi động đến mức tận cùng, một hơi thở bước vào hai bước!

Oanh!

Trong nháy mắt, Lý Phù Nam chung quanh thân thể chợt hình thành một tòa băng sơn, trực tiếp hướng về Bạch Nhạc đụng tới.

Nếu là không có vận dụng Thông Thiên Ma Công, kinh khủng như vậy lực lượng, chỉ sợ trong nháy mắt là có thể đem Bạch Nhạc chém giết!

"Vù vù!"

Thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc đạp chân xuống, cả người chợt bạo khởi!

Phía sau cái kia nhất tôn hình người hư ảnh cũng theo đó bay ra, Thôn Thiên Quyết cắn nuốt hết lực lượng, vào giờ khắc này, cuốn ngược mà ra, kèm theo Bạch Nhạc bản thân lực lượng đều dung nhập một kiếm này bên trong.

Trong cơ thể hai tòa linh phủ lực lượng đồng thời bộc phát ra, một kiếm này, đã là có ở đây không vận dụng Côn Ngô Kiếm tình huống dưới, Bạch Nhạc có thể làm đến mức tận cùng.

Đạo ma song tu!

Tức Cổ Hiên cùng Phá Nam Phi sau đó, Lý Phù Nam là cái thứ ba kiến thức đến đạo ma song tu uy lực người.

Linh Tê Nhất Kiếm!

Kiếm như hồng, hung hãn hướng về băng sơn chém rụng!

"Răng rắc!"

Trong nháy mắt va chạm, trước mặt băng sơn chợt bị chém ra một đạo cái khe to lớn, không có một chút do dự, Bạch Nhạc thuận thế nhảy vào trong núi băng, một kiếm trực tiếp chém tới Lý Phù Nam trước mặt.

Phá hỏng Lý Phù Nam đạo pháp, làm cái này một kiếm rơi vào Lý Phù Nam trước người thời điểm, thắng bại thật liền đã sớm quyết định.

"Phốc!"

Một kiếm ở giữa, Lý Phù Nam đầu lâu chợt bay lên, tiên huyết phóng lên cao, trong nháy mắt phun đang đổ nát băng sơn phía trên, nhìn thấy mà giật mình.

"Oanh!"

Cơ hồ là đồng thời, mất đi lực lượng chống đỡ, đầy trời mưa kiếm tùy theo rơi xuống, mấy hơi thở ở giữa, kể cả Lý Phù Nam thi thể cùng chưa triệt để vỡ nát băng sơn, một chỗ bị không trung rơi xuống mưa kiếm chém vỡ!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 233: Còn có một cái. . . Bạch Nhạc (canh thứ tư)

Ma khí chậm rãi thu liễm, rơi hồi mặt đất lúc, cũng đã khó hơn nữa từ Bạch Nhạc trên người nhìn ra nửa điểm ma tu vết tích.

Ánh mắt rơi vào Lý Phù Nam trên thi thể, Bạch Nhạc có chút tiếc nuối lắc đầu.

Thanh châu đệ nhất thiên kiêu a!

Trên người nên có bao nhiêu linh thạch a? !

Nếu như Lý Phù Nam ở dưới suối vàng có biết, biết được Bạch Nhạc lúc này ý niệm trong lòng, chỉ sợ cũng phải tức đi nữa chết một lần.

Chém giết Lý Phù Nam, đối với Bạch Nhạc mà nói, thật cũng không có gì nhưng đắc ý. Trước đây Cổ Hiên, thực lực cùng danh khí đều tuyệt đối không bằng Lý Phù Nam phía dưới, lại mượn huyết hà tư thế, không phải bị Bạch Nhạc trảm sao?

Thanh châu đệ nhất thiên kiêu, lại nói tiếp danh tiếng thật lớn, nhưng trên thực tế, lại nơi nào thật bị Bạch Nhạc coi là đối thủ.

Bạch Nhạc chân chính tiếc hận là, biết rất rõ ràng Lý Phù Nam trên người tất nhiên có đồ tốt, nhưng hắn lại một kiện cũng không dám lấy.

Dù sao, Lý Phù Nam thân phận cực kỳ mẫn cảm, bắt hắn bất luận cái gì một chút đồ vật, đều rất có thể sẽ vì mình chôn xuống mối họa.

Hồi quá mức, Bạch Nhạc đã mơ hồ có thể chứng kiến một màn kia kiếm

khí màu tím vết tích, theo theo tốc độ này tới suy tính, lại có nửa khắc đồng hồ thời gian, Văn Trạch chỉ sợ sẽ chạy tới, loại tình huống này, Bạch Nhạc có thể tuyệt đối không nguyện ý sẽ cùng Văn Trạch đối mặt.

Hắn có thể thực sự không có cách nào khác giải thích, hắn làm sao có thể có giết chết Lý Phù Nam thực lực.

Cũng không thể nói thánh nữ thật cho hắn hai tờ kiếm phù a?

Mặc dù Văn Trạch tựa hồ xác thực không thể nào thông minh, vậy cũng không thể thật đem người làm kẻ ngu si đi.

Cuối cùng liếc Lý Phù Nam thi thể liếc mắt, Bạch Nhạc nhẹ giọng lẩm bẩm, "Người mặc dù chết, có thể danh tiếng chí ít vẫn là bảo trụ, cũng coi như tiện nghi ngươi."

Lắc đầu, Bạch Nhạc dưới chân nhẹ nhàng điểm một cái, nhất thời tăng thêm tốc độ, đi về phía lấy tầng tiếp theo cửa vào chạy đi.

Lý Phù Nam vị trí chỗ ở, thật khoảng cách tầng tiếp theo cửa vào, bản thân liền đã không xa, trong chốc lát, Bạch Nhạc thân ảnh liền triệt để biến mất ở tầng tiếp theo vào trong miệng.

... . . .

Oanh!

Cơ hồ là tại Bạch Nhạc bước vào tầng thứ bảy trong nháy mắt, toàn bộ Thất Tinh Tháp chợt lộ ra lau một cái huyễn lệ quang mang, chiếu rọi thiên địa!

Toàn bộ Thất Tinh Tông Chủ phong, không, phải nói toàn bộ Thất Tinh Tông, giờ khắc này phảng phất đều bị cái này thất thải hà quang bao phủ đi vào!

Trong một chớp mắt, Tinh Hà lão tổ nhất thời bay vào không trung, tay áo phất một cái, bàng bạc linh lực chợt bạo phát, đóng cửa Thất Tinh Tháp đại môn lần nữa mở ra.

Cơ hồ là cùng một thời gian, một người tiếp một người thân ảnh trực tiếp bị tung Thất Tinh Tháp.

Đến giờ phút nầy, cho dù là phản ứng trễ nải nữa người cũng có thể minh bạch, lần này Thất Tinh Tháp khảo nghiệm đã kết thúc.

Trong lúc nhất thời, các tông mọi người vội vội vàng vàng tại quẳng đi ra trong đám người, tìm kiếm bổn tông đệ tử thân ảnh.

Ngay tại lúc đó, Tử Dương Chân Nhân cùng Huyết Vô Ngân cũng đồng thời bay vào không trung, lẳng lặng cùng đợi lần này Thất Tinh Tháp khảo nghiệm kết quả.

Thất Tinh Tháp khảo nghiệm kết thúc, Thanh Nhân thời điểm, cũng là trục tầng tẩy rửa.

Mỗi một tầng người toàn bộ tẩy rửa, liền sẽ có một luồng hào quang bay về phía đỉnh tháp.

Bây giờ chỉ cần quan sát hào quang tiêu thất thời gian, liền có thể phán định ra, bị quẳng đi ra đệ tử xông đến tầng thứ mấy, đơn giản trực tiếp!

Nhưng mà, theo thời gian đưa đẩy, Huyết Vô Ngân sắc mặt nhưng là dần dần thay đổi cực vi khó coi.

Gần một nén nhang thời gian, Thất Tinh Tháp năm vị trí đầu tầng nội nhân hầu như đã toàn bộ bị ném đi ra, nhưng này bên trong thậm chí không có một cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử.

Phải biết, lần này hắn phái vào Thất Tinh Tháp Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, mỗi người đều là linh phủ hậu kỳ cường giả, hơn nữa khi tiến vào ở giữa, cũng đã làm sắp xếp kín kẽ cùng bố trí, nếu không như vậy, hắn cũng sẽ không dễ dàng cùng Tử Dương Chân Nhân đánh đánh cuộc này.

Nhưng hôm nay, nhưng là một cái còn sống đi ra Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử cũng không có, đây quả thực là đang đánh hắn khuôn mặt.

E khi hắn chứng kiến Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử từng cái phi thân mà ra, rơi vào Tử Dương Chân Nhân trước mặt hành lễ thời điểm, sắc mặt càng là xấu xí tới cực điểm.

"Huyết Vô Ngân, nhìn ngươi Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử là toàn diệt a, trận này nhưng là bản tọa thắng a?"

Chứng kiến hầu như không phát hiện chút tổn hao nào Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, Tử Dương Chân Nhân thoả mãn chuyển hướng Huyết Vô Ngân mở miệng giễu cợt nói.

Vội vàng ở giữa, căn bản không thời gian đi tra hỏi Thất Tinh Tháp bên trong đến tột cùng phát sinh cái gì, có thể chỉ cần có một cái kết quả là đã đủ đủ.

"Tử dương, đừng vội đắc ý, trận này coi như ngươi thắng! Nhưng mà phía sau cái kia một trận còn không có kết quả đây!"

Đầu ngón tay bắn ra, lúc này có một chiếc nhẫn bay thẳng hướng Tử Dương Chân Nhân.

Khóe miệng khẽ nhếch, thuận tay đem giới chỉ bắt bỏ vào trong tay, Tử Dương Chân Nhân cũng không coi, chuyển hướng trước người Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử đạo, "Còn không cám ơn Huyết Ảnh Ma Quân?"

Mặc dù không có biết rõ ràng đến là chuyện gì xảy ra, nhưng những này

Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử nhưng cũng không ngốc, lúc này theo lời chuyển hướng Huyết Vô Ngân khom mình hành lễ đạo, "Đa tạ Ma Quân ban thưởng!"

". . ."

Da mặt có chút co lại, Huyết Vô Ngân trong mắt não ý càng tăng lên, nhưng lại cũng hầu như không tốt cùng những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông tiểu tử kia phát hỏa, chỉ phải lạnh rên một tiếng, xoay người sang chỗ khác.

Cũng may loại này lúng túng vẫn chưa duy trì bao lâu, theo sát liền có một cái thân ảnh quen thuộc bị ném ra.

Lần này bị ném đi ra nhưng là Văn Trạch.

Thật vất vả bắt được một cái cơ hội, Huyết Vô Ngân lúc này cười lạnh nói, "Tử dương, ta coi ngươi đắc ý sợ là có chút quá sớm, một hồi có thể không cần tiếc ngươi Linh Khư Quả mới tốt."

Chỉ là, lời này mới vừa xuất thủ, thậm chí Tử Dương Chân Nhân đều vẫn chưa trả lời, liền chỉ thấy Mạc Vô Tình cũng chật vật không chịu nổi bị ném đi ra.

Trong nháy mắt, Huyết Vô Ngân nụ cười, lúc này liền cứng ở trên mặt.

Ngay tại lúc đó, sở hữu hào quang đều dũng mãnh vào Thất Tinh Tháp tầng chót, tỏa ra ánh sáng lung linh, xa hoa.

Mạc Vô Tình cùng Văn Trạch đều bị ném đi ra, nhưng lại duy chỉ có không thấy Lý Phù Nam thân ảnh.

Trong nháy mắt, Tử Dương Chân Nhân cùng Huyết Vô Ngân ánh mắt nhưng là không khỏi toàn bộ rơi vào Tinh Hà lão tổ trên người.

Chẳng lẽ, lần này cho là thật ngược lại phải tiện nghi Thất Tinh Tông hay sao?

Chứng kiến kết quả này, cho dù là Tinh Hà lão tổ cũng không khỏi nao nao, lập tức chắp tay một cái đạo, "Như vậy xem ra, sợ là lão phu lần này muốn mặt dày chiếm cái tiện nghi này."

Mặc dù Lý Phù Nam cũng không phải là Thất Tinh Tông đệ tử, có thể Hàn Sơn cùng Thất Tinh Tông ở giữa sớm có ước định, chỉ cần Lý Phù Nam xông qua Thất Tinh Tháp, liền sẽ trực tiếp bái nhập Thất Tinh Tông, trở thành Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử.

Mặc dù bởi vì Lý Phù Nam đi là tu pháp đường đi, Tinh Hà lão tổ sẽ không đem Lý Phù Nam thu làm môn hạ, mà dù sao coi như là Thất Tinh Tông thiên tài, tự nhiên là Thất Tinh Tông chiếm tiện nghi.

Chứng kiến kết quả này, trong lúc nhất thời, trên trận Hàn Sơn trưởng lão cùng đệ tử, cũng không khỏi đồng thời hoan hô lên.

Dù là Lý Phù Nam nguyên nhân quan trọng cái này bái nhập Thất Tinh Tông, có thể vậy cũng dù sao cũng là từ Hàn Sơn đi tới thiên kiêu, mặc dù không đề cập tới quyền lợi quan hệ, cũng làm cho bọn hắn cảm thấy cùng có vinh yên.

Nhưng mà, chính là tại Hàn Sơn người phần này không khí vui mừng xuống, Văn Trạch cái kia có chút không hài hòa thanh âm đột nhiên vang lên.

Chuyển hướng Tinh Hà lão tổ, Văn Trạch có chút chần chờ mở miệng nói, "Xin hỏi Tinh Hà lão tổ, Thất Tinh Tháp tầng thứ bảy, còn hay không có khảo nghiệm?"

Văn Trạch đột nhiên hỏi cái này, Tinh Hà lão tổ cũng không khỏi có chút

ngoài ý muốn, bất quá lại y nguyên vẫn là lắc đầu hồi đáp, "Tầng thứ bảy vốn là truyền thừa chi địa, chỉ cần bước vào tầng thứ bảy, cũng đã có nghĩa là đi qua khảo nghiệm, chỉ là có thể được bực nào truyền thừa, nhưng phải xem mọi người thiên phú cùng ngộ tính."

Tinh Hà lão tổ rất ý tứ minh xác, như là đã phân ra thắng bại, các ngươi cũng không cần ôm Lý Phù Nam cũng vô pháp đi qua khảo nghiệm ý nghĩ xằng bậy, chấp nhất cùng thắng bại, bản thân cũng đã bị coi thường.

Chỉ là, nghe được Tinh Hà lão tổ hồi đáp, Văn Trạch sắc mặt thì càng cổ quái.

Lần này không đợi hắn mở miệng, một bên Mạc Vô Tình liền đi theo mở miệng hỏi, "Lẽ nào Thất Tinh Tháp không phải mỗi lần chỉ có thể có một người thu được truyền thừa sao?"

"Có ý gì?"

Đến thời khắc này, Tinh Hà lão tổ cũng rốt cục ý thức được có chút không đúng, chân mày hơi nhíu, "Thất Tinh Tháp mỗi lần chỉ lấy trước hết đi qua khảo nghiệm một người, đây là thiết luật."

". . ."

Đối mặt một chút, Mạc Vô Tình cùng Văn Trạch trên mặt đồng thời lộ ra lau một cái không thể tưởng tượng nổi chi sắc.

"Đến tột cùng chuyện gì xảy ra?"

Tử Dương Chân Nhân trầm giọng hỏi tới.

Cười khổ một tiếng, Văn Trạch lúc này khom người cúi đầu, "Hồi bẩm sư tôn, bước vào tầng thứ sáu người, cũng không chỉ ba người chúng ta, còn có một cái. . . Bạch Nhạc!"

Bạch Nhạc!

Tên này vừa ra, Dương Bằng lúc này liền sợ nhảy dựng lên, "Văn sư huynh, ngươi nói cái gì? Bạch huynh đệ còn sống?"

Trên thực tế, không chỉ là Dương Bằng, trước đây vứt bỏ Bạch Nhạc đào tẩu mấy cái kia chính đạo đệ tử, giờ khắc này cũng không khỏi thốt nhiên biến sắc, khó có thể tin nhìn về phía Văn Trạch, tựa hồ làm sao cũng khó mà tin được kết quả này.

Về phần người khác, nghe được Bạch Nhạc tên, cũng không khỏi nhất tề hít vào một ngụm khí lạnh.

Cứ việc trước đó trong khoảng thời gian này, Bạch Nhạc đã quá nổi danh, thật là trong mắt của mọi người, cũng bất quá chỉ là một cái thiên phú còn có thể thiên tài mà thôi, nhưng so với Lý Phù Nam, Mạc Vô Tình cùng Văn Trạch bực này thiên tài, lại cuối cùng muốn ảm đạm phai mờ.

Nhưng ai nghĩ được, nghe Văn Trạch trong lời nói ý tứ, cái này Bạch Nhạc vậy mà cũng một chỗ xông vào tầng thứ sáu?

Dù là chưa đi đến vào Thất Tinh Tháp, chứng kiến dừng lại ở mỗi một tầng nhân số tỉ lệ, cũng có thể minh bạch bước vào tầng thứ sáu là khó khăn bực nào, Bạch Nhạc làm sao làm được?

Lắc đầu, Tinh Hà lão tổ chậm rãi mở miệng nói, "Thất Tinh Tháp thiết luật không có sai, tất nhiên Bạch Nhạc bước vào tầng thứ sáu, bây giờ rồi lại chưa đi ra, như vậy, liền tất nhiên là đã bỏ mạng ở tầng thứ sáu bên trong."

Tinh Hà lão tổ câu này, nhất thời liền đạt được đại đa số người tán thành.

Dù sao, có thể xông vào Thất Tinh Tháp tầng thứ sáu cũng đã rất không dễ dàng, Bạch Nhạc sợ là mạnh mẽ xông vào, chống đỡ không nổi đến, chết ở bên trong, tự nhiên cũng không có gì có thể kỳ quái.

Chỉ là, nghe nói như thế, Văn Trạch cùng Mạc Vô Tình hai người trên mặt lại không có nửa điểm vẻ thoải mái, ngược lại càng phát ra cổ quái.

"Có ý gì? Hai người ngươi đem lời nói rõ ràng ra!"

Lông mày nhíu lại, Tinh Hà lão tổ lạnh lùng mở miệng nói.

Hít sâu một hơi, Văn Trạch lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Không dám lừa gạt Tinh Hà lão tổ, Bạch Nhạc mặc dù không nổi danh, có thể thiên phú cùng ngộ tính tuy nhiên cũng cực cao, ta hai người tại tầng thứ sáu lúc, đều từng gặp hắn. . . Bạch Nhạc bước vào tầng thứ sáu hơi trễ, bọn ta không dám chắc chắn hắn nhất định so Lý sư huynh trước bước vào tầng thứ bảy, nhưng ít ra, Bạch Nhạc đoạn sẽ không chết tại tầng thứ sáu khảo nghiệm bên trong!"

Một câu nói này lối ra, cho là thật có thể nói là long trời lở đất.

PS: Một ngày mười chương, hai ngày canh tư, đã liên tục ba ngày! Chứng kiến như vậy chăm chỉ ta, còn không đặt, không tạp phiếu người, các ngươi tâm sẽ không đau không?

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 234: Thất Tinh Đồ (canh thứ nhất)

Mặc dù Văn Trạch nói mịt mờ, thật là ý tứ cũng đã lại không quá minh bạch, nếu như Bạch Nhạc chết thật tại Thất Tinh Tháp bên trong, hơn phân nửa chính là Lý Phù Nam thống hạ sát thủ.

Ở loại tình huống này, nói ra những lời này, nhất định chính là đang đánh Hàn Sơn khuôn mặt, thậm chí là đánh Thất Tinh Tông khuôn mặt.

Lý Phù Nam luôn luôn được xưng là Thanh châu đệ nhất thiên kiêu, hơn nữa luôn luôn lấy khiêm tốn lễ độ mà nổi tiếng, bị vô số chính đạo đệ tử coi là thần tượng, giả sử trên lưng cái này vì cướp đoạt truyền thừa, thủ đoạn độc ác tập sát đồng bạn danh tiếng, đối với Lý Phù Nam danh vọng tuyệt đối là một cái thật lớn đả kích.

"Văn Trạch, mặc dù ngươi là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, cũng không như vậy ăn nói lung tung! Phù Nam là chúng ta từ nhỏ nhìn lớn lên, những năm gần đây, hắn làm ra sự tình, mọi người cũng là rõ như ban ngày, như thế nào lại là loại này tiểu nhân hèn hạ?" Trong nháy mắt, lúc này liền có Hàn Sơn trưởng lão đứng ra, "Lão phu nghe nói, trước đó ngươi cùng Phù Nam từng có xung đột, cũng không nên mang tư nhân trả thù mới tốt."

Những lời này có thể nói là trong nhu có cương, cho dù là vì vậy đắc tội Tử Dương Chân Nhân cũng sẽ không tiếc.

Đạo Lăng Thiên Tông dù sao Trời cao Hoàng Đế ở xa, cũng không quản được Thanh châu đến, huống chi, hắn nói chuyện cũng rất có chừng mực, đem sự tình hoàn toàn định nghĩa tại Văn Trạch cá nhân lòng dạ nhỏ mọn, mang tư nhân trả thù phía trên, mặc dù Tử Dương Chân Nhân

có chỗ bất mãn, cũng rất khó làm khó dễ.

"Mang tư nhân trả thù?" Cười lạnh một tiếng, Văn Trạch trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, lạnh lùng nói, "Hắn cũng xứng!"

Đối mặt Hàn Sơn trưởng lão chỉ trích, Văn Trạch nếu là thật dự định với hắn mở sự thực giảng đạo lý, chỉ sợ là rất khó làm người ta tín phục, dù sao căn bản không chứng cớ gì đáng nói.

Có thể hết lần này tới lần khác, bày ra như thế một bộ cao cao tại thượng tư thế đến, hợp với khinh miệt giọng điệu, ngược lại có thể thủ tín tại người.

Lý Phù Nam là Thanh châu đệ nhất thiên kiêu không sai, có thể cái kia nhưng cũng giới hạn tại Thanh châu một góc, dù cho là trở thành Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử thì như thế nào? Chẳng lẽ so Văn Trạch cái này Tử Dương Chân Nhân đệ tử thân phận càng cao sao?

Bởi vì Đạo Lăng Thiên Tông bốn chữ này, những lời này theo văn trạch trong miệng nói ra, liền có vẻ chí khí hùng hồn, không thể nghi ngờ.

Trong nháy mắt, cái kia Hàn Sơn trưởng lão sắc mặt nhất thời trở nên không gì sánh được xấu xí, tuy nhiên lại cuối cùng không có cách nào khác phản bác.

Văn Trạch bày ra như thế một bộ thái độ đi ra, nói rõ là muốn không nói đạo lý, lẽ nào hắn còn có thể đi theo đối phương ầm ĩ hay sao?

"Văn Trạch lời ấy, thật chứ?"

Ánh mắt hướng về Mạc Vô Tình, Huyết Vô Ngân trầm giọng hỏi.

Người bên ngoài nói như thế nào, hắn căn bản không quan tâm, cũng không tin, có thể Huyết Vô Ngân lại dám khẳng định, Mạc Vô Tình tuyệt

đối không có gan này ở trước mặt mình nói sạo.

Khuôn mặt nghiêm một chút, Mạc Vô Tình nghiêm túc hồi đáp, "Không sai, đệ tử đã từng tại tầng thứ sáu gặp qua Bạch Nhạc, nói một câu không dễ nghe, Lý Phù Nam chết ở tầng thứ sáu khảo nghiệm bên trong, đệ tử đều có thể tin tưởng, nhưng nếu nói Bạch Nhạc chết ở bên trong. . . Đệ tử không tin!"

Trong nháy mắt, trên trận nhất thời trở nên yên tĩnh lại!

Đảm nhiệm chẳng ai nghĩ tới, Văn Trạch cùng Mạc Vô Tình hai người, dĩ nhiên có sẽ dành cho Bạch Nhạc cao như vậy đánh giá, đây quả thực phá vỡ tất cả mọi người nhận thức.

Cái kia Bạch gia tiểu tử, vậy mà thật có cao như vậy thiên phú?

Mắt thấy cục diện hơi không khống chế được, Tinh Hà lão tổ hừ nhẹ một tiếng, nhàn nhạt mở miệng nói, "Không cần tranh cãi nữa, Thất Tinh Tháp truyền thừa đã bắt đầu, dùng không bao lâu, tất cả tự nhiên sẽ thấy rõ ràng! Chuyện này, tóm lại sẽ có một câu trả lời thỏa đáng."

Nhắc tới cái này, mọi người lúc này mới nhớ tới, bây giờ truyền thừa đã bắt đầu, rất nhanh Lý Phù Nam liền ra tới, đến lúc đó tự nhiên sẽ hỏi ra kết quả tới! Dù cho là hoài nghi Lý Phù Nam giết Bạch Nhạc, vậy cũng tổng yếu cho Lý Phù Nam một cái Tự Biện cơ hội mới là, cũng không thể đợi tin Văn Trạch cùng Mạc Vô Tình lời nói của một bên, liền cho Lý Phù Nam định tội a.

"Ta không tin!"

Đột nhiên, Dương Bằng đột nhiên mở miệng nói, "Ta cùng với Bạch huynh giao nhau tâm đầu ý hợp, chuyện này, ta cũng như thế muốn tra một cái đến tột cùng, nếu thật là Lý Phù Nam làm, ta cái thứ nhất không buông tha hắn!"

"Không sai!"

Nghe vậy, Văn Trạch cũng theo mở miệng nói, "Một ít người khi dễ Bạch Nhạc thế đơn lực bạc, mặc dù chịu ủy khuất, cũng không có người làm chủ, lại không biết trên đời này, còn có công đạo hai chữ!"

Lấy Văn Trạch thân phận, nói ra lời nói này, phân lượng có thể cũng không giống nhau.

Trong lúc nhất thời, Hàn Sơn cùng Thất Tinh Tông trưởng lão mặt sắc không khỏi đều có chút khó coi.

Giả sử Lý Phù Nam không giải thích rõ ràng chuyện này, chỉ sợ cho là thật sẽ có cực đại phiền phức.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người ánh mắt đều lần nữa hướng về Thất Tinh Tháp.

..

Tinh lực như biển!

Tại tầng thứ sáu thời điểm, Bạch Nhạc liền cảm nhận được loại kia cảnh tượng nguy nga, mà khi chân chánh bước vào tầng thứ bảy, mới chính thức thể nghiệm đến cái gì là chân chính tinh lực như biển.

Xung quanh tất cả đều là thuần túy nhất linh lực, phảng phất từng cái lỗ chân lông đều tùy theo mở, tham lam hấp thu xung quanh linh lực.

Bạch Nhạc từng đã tiến vào Tu Pháp điện, nơi nào linh lực dồi dào cũng đã để cho Bạch Nhạc phi thường khiếp sợ! Nhưng hôm nay nơi đây linh khí mức độ đậm đặc, lại đâu chỉ là Tu Pháp điện gấp mười lần!

Bạch Nhạc thậm chí có một loại cảm giác, xung quanh những lực lượng này, có thể đã không thể lại xưng là linh lực, mà cần phải được xưng là tinh lực.

Tại tầng thứ năm thời điểm, Bạch Nhạc liền cảm thụ được, cái kia đầy trời mưa kiếm, trên thực tế, chính là tinh cung lực lượng.

Mà ở trong đó như biển tinh quang, hắn là Tinh Cung Cảnh mới có thể chân chính hấp thu lực lượng.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc có một loại cảm giác, giả sử cuối cùng bước vào nơi đây không phải mình, mà là Lý Phù Nam, như vậy mượn nơi đây hoàn cảnh, không cần bất luận ngoại lực gì, có thể Lý Phù Nam đều có thể đơn giản mở tinh cung!

Những thứ này loạn thất bát tao ý niệm trong đầu tại Bạch Nhạc trong đầu hiện lên đồng thời, trong bầu trời cái kia bảy ngôi sao chợt bỏ ra bảy đạo tinh quang,

Vô ý thức ngẩng đầu, trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền phảng phất chứng kiến một bộ cực kỳ phức tạp tinh đồ, vẻn vẹn liếc mắt nhìn, cả người liền không kìm lại được đắm chìm vào.

Cái kia từ tinh quang đan dệt mà thành tinh đồ, phảng phất ẩn chứa vô cùng thần bí, lại hình như có vô số truyền thừa, theo tinh quang dũng mãnh vào Bạch Nhạc trong cơ thể, dũng mãnh vào hắn trong thần hồn.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc liền lần nữa rơi vào trạng thái ngộ hiểu bên trong.

Bạch Nhạc tự nhiên không biết, cái này một mảnh tinh đồ, chính là trước đây Thất Tinh tổ sư lưu lại truyền thừa Thất Tinh Đồ.

Hơn nữa, cho dù là trước đó thành công xông qua Thất Tinh Tháp đệ tử,

trên thực tế, cũng có rất ít người có thể chân chánh chứng kiến Thất Tinh Đồ toàn cảnh, mà là căn cứ bản thân năng lực, hiển hiện ra một bộ phận tới!

Bạch Nhạc mặc dù có thể lệnh Thất Tinh Đồ hoàn toàn hiển hiện ra, thứ nhất là bởi vì Bạch Nhạc trước đó cũng đã ngộ ra Kiếm Linh Vũ thần thông, đối với nhập vi cảnh giới khống chế, cũng hầu như gần như hoàn mỹ! Thứ hai, là bởi vì cái kia hoàn mỹ phẩm chất tử phủ! Ba thì là bởi vì Côn Ngô Kiếm khí tức!

Thất Tinh Tháp bản thân liền là vì truyền thừa tác dụng, không hỏi tu vi, chỉ nhìn ngộ tính thiên phú!

Hoàn mỹ phẩm chất tử phủ, đủ để chứng minh Bạch Nhạc thiên phú, sớm ngộ ra Kiếm Linh Vũ thần thông, lại chứng minh Bạch Nhạc ngộ tính! Mà Côn Ngô Kiếm khí tức, thì có nghĩa là, bản thân thì có cực đại cơ duyên!

Thiên phú tốt, ngộ tính cao, còn vốn có cực đại cơ duyên có thể người mang trọng bảo, dạng này truyền nhân, cho dù ai cũng khó mà cự tuyệt a!

PS: Hôm nay y nguyên vẫn là canh tư! Ta còn có thể chiến!

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 235: Tinh quang đường (canh thứ 2)

Bạch Nhạc thần hồn, liền như chìm vào tinh không mênh mông bên trong!

Thất Tinh Đồ bên trong ẩn chứa truyền thừa, giống như là một tòa bảo tàng khổng lồ, có thể cảm ngộ nhiều ít, là có thể lấy đi bao nhiêu.

Đắm chìm tại bên trong, Bạch Nhạc phảng phất chứng kiến mặt khác một mảnh thiên địa.

Xuất thân Huyền cấp tông môn, Bạch Nhạc tại Huyền Môn công pháp bên trên, bản thân liền tồn tại cực đại chỗ thiếu hụt, mặc dù Linh Tê Kiếm Quyết đã phi thường bất phàm, nhưng lại cuối cùng là kiếm ý lỗi nặng tại công pháp ý nghĩa, trên thực tế, trước đây nếu không phải là có Vân Mộng Chân đưa cho Bạch Nhạc viên kia Linh Khư Quả, Bạch Nhạc căn bản cũng không có ngưng tụ thành tử phủ khả năng.

Mà bây giờ, tại Thất Tinh Đồ xuống, nhưng là triệt để bổ túc Bạch Nhạc thiếu sót.

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc trong cơ thể linh lực tự nhiên vận chuyển, tại trong lúc bất tri bất giác, cũng đã dựa theo Thất Tinh Đồ bên trong truyền thừa pháp môn vận chuyển.

Từ dẫn linh đến, linh phủ, rồi đến tinh cung, tinh hải!

Thất Tinh Đồ bên trong ẩn chứa, chính là trọn vẹn hoàn chỉnh Đại Đạo Truyền Thừa, cũng triệt để vì Bạch Nhạc chỉ dẫn ra tới đón hạ xuống con đường tu hành.

Thẳng đến tinh hải, là bởi vì Thất Tinh tổ sư bản thân cũng bất quá chỉ là Tinh Hải Cảnh cường giả, dù cho là Tinh Hải Cảnh bên trong cao cấp nhất tồn tại, cũng y nguyên vẫn là không thể bước vào hóa hư chi môn.

Bất quá, đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này đã đủ đủ!

Cũng không biết đi qua bao lâu, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi từ trạng thái ngộ hiểu bên trong lui ra ngoài, một lần nữa mở mắt.

Xung quanh tinh quang đã tán đi, không trung cái kia bảy ngôi sao cũng dần dần biến mất.

Đến thời khắc này, Bạch Nhạc tự nhiên biết, Thất Tinh Đồ truyền thừa tất nhiên là có thời gian hạn chế, có thể từ đó cảm ngộ ra cái gì, cảm ngộ nhiều ít, toàn bằng mọi người bản lĩnh.

Bạch Nhạc có thể cảm thụ được, Thất Tinh Đồ trong truyền thừa, cũng không thiếu có một chút lợi hại Thần Thông Truyền Thừa, nếu như đổi người khác đến, tự nhiên như nhặt được chí bảo, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, tối trọng yếu cũng không phải là những thứ này, mà là cái kia một phần hoàn chỉnh Đại Đạo Truyền Thừa.

Cảm ngộ thời gian mặc dù cũng không lâu lắm, có thể Bạch Nhạc lại đã được đến chính mình rất muốn đồ vật.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc nhất thời khom người hướng về kia bảy ngôi sao vị trí chỗ ở khom người cúi đầu!

Mặc dù Bạch Nhạc không có tính toán bái nhập Thất Tinh Tông, nhưng được Thất Tinh Đồ truyền thừa, liền chờ tại chịu Thất Tinh tổ sư truyền đạo chi ân, phần quan hệ này là dứt bỏ không ngừng.

Cái này cúi đầu, đã là tạ ơn đối phương truyền đạo chi ân, cũng là một

cái không tiếng động hứa hẹn!

Bảy sao lão tổ sớm đã mất đi, phần ân tình này cũng chỉ có thể hồi báo tại Thất Tinh Tông trên người.

Hiện đang hồi tưởng lại đến, Bạch Nhạc tự nhiên biết vì sao Vân Mộng Chân trước đây rõ ràng xông qua Thất Tinh Tháp, có thể lại cũng không có tiếp nhận Thất Tinh Đồ truyền thừa.

Vân Mộng Chân tự có thánh nữ nhất mạch kia truyền thừa, căn bản không cần Thất Tinh tổ sư truyền thừa, đối Vân Mộng Chân mà nói, những vật này, cũng bất quá chỉ có thể để cho nàng tăng thêm một chút kiến thức mà thôi.

Hơn nữa, chịu truyền thừa, liền muốn cùng Thất Tinh Tông kết xuống nhân quả, lấy Vân Mộng Chân thân phận, đương nhiên sẽ không đơn giản để cho mình thiếu dạng này tình cảm.

Trên thực tế, trước đây Thất Tinh Tông tổ sư, sở dĩ lưu lại Thất Tinh Tháp truyền thừa, đồng thời định ra quy củ, chỉ cần là chính đạo đệ tử là có thể vào tháp tiếp thu khảo nghiệm, thật tồn cũng chính là một phần vì Thất Tinh Tông quảng kết thiện duyên tâm tư.

Đương nhiên, đối với Bạch Nhạc mà nói, dạng này truyền thừa cùng yêu cầu, lại là rất tiện cho đúng là phân.

Hắn không muốn bái nhập Thất Tinh Tông, nhưng không ngại bả loại này tình cảm còn tới Thất Tinh Tông trên người.

Tâm niệm hơi động một chút, Bạch Nhạc liền nhất thời nhìn thấy trước mặt mình mở ra một đạo đại môn, ngay tại lúc đó, tinh quang tự nhiên rơi xuống, vì hắn lát thành một cái tinh quang đường.

...

Ùng ùng!

Cửa tháp mở ra trong nháy mắt, bao quát Tinh Hà lão tổ cùng Tử Dương Chân Nhân, Huyết Vô Ngân ba người ở bên trong, tất cả mọi người toàn bộ ánh mắt đều rơi vào Thất Tinh Tháp lối ra bên trên.

Thất Tinh Tháp thượng thất thải hà quang chợt hóa thành một cái tinh quang đường, từ Thất Tinh Tháp nối thẳng Thất Tinh Tông Chủ phong.

"Không nổi a! Lão phu sống nhiều năm như vậy, vẫn là lần đầu tiên chứng kiến như vậy huyễn lệ tình cảnh, tinh quang lót đường, hôm nay chắc chắn bị lịch sử ghi khắc!" Nhìn cái kia đẹp luân đẹp luân tinh quang đường, Hàn Sơn trưởng lão hưng phấn mở miệng nói, "Các ngươi phải nhớ kỹ ngày này, đây là vinh dự là các ngươi Đại sư huynh, cũng là chúng ta Hàn Sơn!"

Xung quanh Hàn Sơn đệ tử cũng theo hưng phấn một chút đầu, "Thật ước ao a, ngay trước nhiều người như vậy mặt, đạp tinh quang đường mà đến, ngẫm lại đều làm người hưng phấn! Từ hôm nay trở đi, ta xem còn có ai dám nghi vấn Đại sư huynh!"

"Đây mới là Thanh châu đệ nhất thiên kiêu! Cái gì Mạc Vô Tình, cái gì Văn Trạch, cũng đều bất quá chỉ là làm nền mà thôi, Đại sư huynh một tay là có thể nghiền ép bọn hắn!"

Những lời này nói cực kỳ kiêu ngạo, thật là cho dù là lại như thế nào nhìn Hàn Sơn đệ tử không vừa mắt người, lúc này nhưng cũng căn bản nói không ra bất kỳ nói tới.

Mặc dù không phục thì thế nào?

Lý Phù Nam bây giờ mang Thất Tinh Tháp đại thắng chi uy mà về, liền đã định trước đạp vô số người thi cốt thành tựu một đời thiên kiêu!

Dù cho là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử thì như thế nào?

Sau ngày hôm đó, Lý Phù Nam liền đem trở thành danh chí thực quy Thanh châu đệ nhất thiên kiêu, cùng những cái kia thiên tông những thiên tài bình khởi bình tọa.

Cho dù là Tinh Hà lão tổ, giờ khắc này cũng không khỏi có chút hài lòng, nhịn không được cảm thán nói, "Đây là thuộc về thanh niên nhân thời đại, lại có thời gian mười năm, người này xứng đáng cùng thiên tông thiên kiêu tranh phong!"

Nghe được Tinh Hà lão tổ, vô luận là Huyết Vô Ngân vẫn là Tử Dương Chân Nhân sắc mặt cũng không khỏi có chút khó coi.

Hai người bọn họ lẫn nhau phân cao thấp, hạ trọng chú, nhưng lại không công bị Tinh Hà lão tổ chiếm tiện nghi, cảm giác kia quả thực giống như là nuốt một con ruồi chết, nhưng lại lại hết lần này tới lần khác không có bất kỳ biện pháp nào.

Cũng không quan tâm hai người xấu xí sắc mặt, Tinh Hà lão tổ cười tủm tỉm mở miệng nói, "Hai vị sẽ không phải là không nỡ điểm này tiền đặt cược a?"

". . ."

"Tinh Hà lão nhi, ngươi không cần tại đây xem thường chúng ta, những vật này, còn không đáng chúng ta nuốt lời." Hừ nhẹ một tiếng, Tử Dương Chân Nhân khinh thường mở miệng nói.

"Vậy lão phu khả năng liền thay hài tử cảm tạ nhị vị." Bật cười lớn, Tinh Hà lão tổ tự nhiên cũng biết, lấy hai người này thân phận, ngay trước hắn mặt nói chuyện nhiều, kiên quyết không có đổi ý khả năng! Bằng không, một khi truyền rao ra ngoài , ai cũng đâu bất khởi người này.

"Đi ra, đi ra!"

"Lý sư huynh, ta yêu ngươi!"

Cơ hồ là đồng thời, trên trận nhất thời vang lên một hồi tiếng hô, thậm chí còn có không thiếu nữ đệ tử một chỗ ồn ào tỏ tình, chính là Tinh Hà lão tổ ba người bọn họ cũng không đoái hoài tới đấu võ mồm, đồng thời đưa mắt lộn lại.

Tinh quang thôi xán, nhưng mà từ cái kia một mảnh tinh quang bên trong đi ra, nhưng là một vị một bộ thiếu niên áo trắng, một tay theo kiếm, liền một bước như vậy bước theo tinh quang đường đi tới.

Thấy rõ đối phương trong nháy mắt, toàn bộ Chủ phong trên quảng trường nhất thời hoàn toàn tĩnh mịch!

Những cái kia gân giọng thét to ồn ào mọi người, càng là như là chợt bị người bóp cuống họng, sở hữu thanh âm đều bị giấu ở trong giọng, khắp khuôn mặt là kinh ngạc cùng khó có thể tin chấn động!

Cứ việc cách xa nhau còn rất xa, nhưng vô luận là ai, nhưng cũng có thể nhìn ra được, từ Thất Tinh Tháp bên trong đi ra người, tuyệt đối không phải vị kia Thanh châu đệ nhất thiên kiêu!

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 236: Chỉ là. . . Đổi chủ sừng (canh thứ ba)

"Bạch Nhạc? !"

Đứng ở Tinh Hà lão tổ bên người, trong chớp nhoáng này, Dương Bằng cũng không khỏi đột nhiên trợn to hai mắt, liên tục nhào nặn hai lần con mắt, xác định chính mình không có nhìn lầm sau đó, Dương Bằng nhất thời hưng phấn nhảy lên, thất thanh gọi ra, căn bản không để ý người khác cảm thụ.

Đồng dạng hưng phấn, còn có một thằng canh giữ ở bên ngoài Hà Tương Tư, chỉ là nàng nhưng không có Dương Bằng sao mà to gan như vậy, dám tại dưới loại trường hợp này la to, chỉ là yên lặng nắm chặt thanh tú quả đấm.

Trước đó một giờ này thời gian, đối với nàng mà nói, tựa hồ mỗi một khắc đều là thật lớn dày vò.

Nàng quả thực không cách nào tưởng tượng, nếu như Bạch Nhạc chết ở Thất Tinh Tháp bên trong kết quả, thế cho nên, giờ khắc này, nàng thậm chí ngay cả vứt bỏ nàng một mình chạy trốn Mạc Vân Tô đều quên.

Trong chốc lát, Bạch Nhạc liền theo tinh quang đường rơi xuống đất, nhìn trước mắt trận thế này, may là Bạch Nhạc định lực không sai, cũng y nguyên vẫn là bị sợ vừa nhảy.

Trầm ngâm chốc lát, lúc này mới thằng chuyển hướng Tinh Hà lão tổ khom người cúi đầu, "Linh Tê Kiếm Tông đệ tử Bạch Nhạc, bái kiến Tinh Hà lão tổ, bái kiến chư vị tiền bối!"

Trong nháy mắt, dù cho là lấy Tinh Hà lão tổ cái kia phần vạn năm không trở nên lạnh tĩnh, cũng không khỏi hơi hơi kinh ngạc, mặt mo thông hồng, khó chịu nói không nên lời một câu.

"Vù vù!"

Ngay tại lúc đó, toàn bộ quảng trường nhưng là triệt để vỡ tổ!

Bạch Nhạc, vậy mà thực sự là Bạch Nhạc đi tới cuối cùng, điều này sao có thể? !

Vô luận là Lý Phù Nam, Mạc Vô Tình vẫn là Văn Trạch đi tới cuối cùng, bọn hắn đều có thể tiếp thu, thật là vì sao hết lần này tới lần khác là Bạch Nhạc, cái này phải ra khỏi thân không có xuất thân, muốn thực lực không có thực lực tiểu tử? !

Riêng là vừa mới những cái kia ra sức nói khoác Lý Phù Nam người, cao giọng ồn ào, thậm chí là hướng Lý Phù Nam tỏ tình người, giờ khắc này đều cảm thấy không gì sánh được khó chịu, quả thực hận không thể có cái kẽ đất khoan xuống mới tốt.

"Bạch Nhạc, Lý Phù Nam đâu?"

Trong nháy mắt, Hàn Sơn trưởng lão lúc này bước ra một bước, trong mắt tràn đầy vẻ giận dữ, lạnh giọng hỏi.

Nguyên bản, Tinh Hà lão tổ đều còn chưa lên tiếng, vô luận như thế nào cũng là không tới phiên hắn mở miệng, có thể là chuyện này ảnh hưởng nhưng bây giờ quá lớn, không phải do hắn không nóng lòng, cho dù là có chút du quy cái kia cũng mặc kệ.

Quả nhiên tới sao?

Trong lòng âm thầm cười nhạt một chút, có thể bày tỏ nét mặt, Bạch

Nhạc nhưng không có lộ ra bất kỳ khác thường gì đến, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc nhìn về phía đối phương đạo, "Lý sư huynh không có đi ra sao?"

Nghe được một câu nói này, cái kia Hàn Sơn trưởng lão trên mặt nhất thời tối sầm lại, lạnh lùng nói, "Bạch Nhạc, không được đùa bỡn bịp bợm, Văn Trạch cùng Mạc Vô Tình hai người đều có thể chứng minh, trước đây ngươi gặp qua Lý Phù Nam, ngươi còn muốn chống chế hay sao?"

"Vị trưởng lão này, đệ tử xác thực gặp qua Lý sư huynh không giả, nhưng khi đó tất cả mọi người đang toàn lực ứng phó chạy tới tầng tiếp theo, cho dù là nhìn thấy, không ngừng lại nói chuyện đạo lý a!" Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lắc đầu nói, "Huống hồ, ta cùng với Lý sư huynh cũng không quen a!"

". . ."

Những lời này nói ra miệng, cho dù là cái kia Hàn Sơn trưởng lão cũng không khỏi tùy theo thất thanh.

Chính như Bạch Nhạc nói, lúc đó đang đứng ở mấy người tranh đoạt truyền thừa kích liệt nhất thời khắc, ai mà không đem hết toàn lực đi phía trước xông?

Chuyện này bản thân cũng không có bất cứ vấn đề gì, vấn đề duy nhất ở chỗ, Lý Phù Nam không thấy!

Trước đó, Văn Trạch cùng Mạc Vô Tình nói trước đây tầng thứ sáu bên trong, trừ ba người bọn họ bên ngoài còn có một cái Bạch Nhạc, tất cả mọi người cũng đều vô ý thức cho rằng, có thể là Lý Phù Nam đối Bạch Nhạc hạ sát thủ, giết chết Bạch Nhạc! Thậm chí vị này Hàn Sơn trưởng lão, trong lòng tính toán, cũng là các loại (chờ) Lý Phù Nam sau khi đi ra, nghĩ như thế nào biện pháp giúp Lý Phù Nam giải thích, hoặc có lẽ là

từ chối quan hệ.

Thật bất hạnh, Bạch Nhạc bây giờ nói tới những lời này, quả thực liền cùng trong lòng hắn vì Lý Phù Nam thiết tưởng đáp án giống nhau như đúc!

Ngược lại không có chứng cứ, ai có thể khẳng định nói, nhất định là Lý Phù Nam giết Bạch Nhạc?

Chỉ cần không có bằng chứng, chuyện này liền đã định trước chỉ có thể không!

Trừ Dương Bằng cùng Văn Trạch loại tuổi trẻ này khí thịnh tiểu tử kia, ai sẽ là một cái chết đi vô danh tiểu bối làm khó dễ Lý Phù Nam vị này Thanh châu đệ nhất thiên kiêu?

Hoa lệ ra thi đấu, đủ để lau sạch tất cả thanh âm chất vấn, đây hết thảy, tựa hồ cũng cùng trong kịch bản thiết kế giống nhau như đúc!

Chỉ là. . . Đổi chủ sừng!

Cái kia vốn nên đạp Ngũ Thải Tường Vân ra thi đấu, kinh diễm thiên hạ Thanh châu đệ nhất thiên kiêu, không còn là Lý Phù Nam, mà là. . . Bạch Nhạc!

"Phốc!"

Nghĩ vậy tất cả, cái kia Hàn Sơn trưởng lão mắt tối sầm lại, cũng không nhịn được nữa một búng máu trực tiếp phun ra ngoài, nếu không phải bên người đệ tử tay mắt lanh lẹ đỡ lấy hắn, chỉ sợ tại chỗ liền muốn xỉu vì tức.

"Bạch Nhạc, ngươi nói rõ ràng, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?"

Đến giờ phút nầy, Chu Mộng Dương cũng rốt cục ngồi không yên, thẳng tiến lên hỏi tới.

Đối mặt Chu Mộng Dương, Bạch Nhạc hiển nhiên tôn trọng rất nhiều.

Lúc trước Bạch Nhạc có thể nói, liền thừa Chu Mộng Dương nhân tình, hơn nữa cho tới nay, Bạch Nhạc cũng đều đối Chu Mộng Dương tồn tại cực kỳ tốt đẹp cảm giác, dù là lại như thế nào khinh thường Lý Phù Nam, cũng không có giận chó đánh mèo đến Chu Mộng Dương trên người đạo lý.

Hơi hơi khom người, Bạch Nhạc thi lễ một cái sau đó, lúc này mới mở miệng giải thích, "Đệ tử trước đây gặp phải Lý sư huynh thời điểm, khoảng cách tầng thứ bảy cửa vào, khoảng chừng còn có không đến 500m khoảng cách! Thời gian vội vàng, căn bản không kịp nghĩ nhiều, đệ tử vượt qua Lý sư huynh, hướng tầng thứ bảy xông vào, thực sự không biết sau đó đến tột cùng phát sinh cái gì."

Lúc mở miệng sau khi, thật Bạch Nhạc cũng không phải là không có nghĩ tới bỏ đá xuống giếng, tuôn ra Lý Phù Nam ý đồ đối hắn xuất thủ sự tình, thật là cuối cùng nhưng vẫn là nhịn xuống.

Nhìn bề ngoài, nói như thế, tựa hồ tốt hơn giải thích Lý Phù Nam chết, không phải là tức thì nóng giận công tâm, muốn đối Bạch Nhạc ra tay không thành, lại ngược lại đưa tới mình bị Thất Tinh Tháp bên trong khảo nghiệm đánh chết mà thôi.

Thật là, nếu như tinh tế muốn, liền sẽ phát hiện, cái này quá tận lực, hơn nữa bên trong kẽ hở rất nhiều.

Một khi Lý Phù Nam thật động thủ, lấy Lý Phù Nam thực lực, Bạch Nhạc thì như thế nào có thể bình yên thoát thân?

Thời khắc thế này, nhiều lời lỗi nhiều, chẳng thẳng thắn đẩy sạch sẻ, Lý

Phù Nam đến tột cùng chết như thế nào, cùng chính mình có quan hệ gì, ngược lại nhiều là người thông minh, để cho chính bọn nó muốn đi chính là, những người này chính mình đoán được khả năng, cần phải so từ Bạch Nhạc trong miệng nói ra có thể tin nhiều.

"Không có khả năng, nhất định là ngươi gặp Lý sư huynh sắp xông qua Thất Tinh Tháp khảo nghiệm, trong lòng còn có oán giận, nhân cơ hội đối Lý sư huynh hạ sát thủ!"

Không đợi Chu Mộng Dương hồi đáp, theo cái kia Hàn Sơn trưởng lão bên người đệ tử liền nhịn không được chỉ vào Bạch Nhạc lớn tiếng chỉ trích.

Nghe nói như thế, Bạch Nhạc sắc mặt nhất thời trầm xuống, nhìn Chu Mộng Dương đạo, "Chu trưởng lão, chẳng lẽ ngươi cũng hoài nghi là ta hại chết Lý sư huynh hay sao?"

"Ba!"

Trong nháy mắt, Chu Mộng Dương lúc này xoay người lại, giơ tay lên liền cho cái kia đệ tử một cái tát, "Câm miệng!"

"Chu trưởng lão, ta lại không có nói sai, ngươi vì sao hướng về một ngoại nhân! Chúng ta cấp cho Lý sư huynh báo thù a!" Bị đánh một cái tát, cái kia Hàn Sơn đệ tử vẫn không cam lòng giải thích.

Nhìn đối phương, Chu Mộng Dương sắc mặt tái xanh.

Nhìn thấy Chu Mộng Dương dạng này thái độ, Bạch Nhạc sắc mặt nhất thời hòa hoãn rất nhiều, hướng về Chu Mộng Dương liền ôm quyền, theo giải thích, "Vị sư đệ này, ngươi có thể hoài nghi ta làm người, thế nhưng cũng không thể hoài nghi Lý sư huynh thực lực a? Ta bất quá vừa mới bước vào linh phủ trung kỳ, coi như ta vô sỉ đến nhân cơ hội đối Lý sư huynh hạ sát thủ, ngươi cho rằng, ta có thể giết chết Lý sư huynh sao?

Ngươi cũng không tránh khỏi quá coi thường Lý sư huynh vị này Thanh châu đệ nhất thiên kiêu thực lực a?"

Thanh châu đệ nhất thiên kiêu!

Đã từng cái kia lệnh sở hữu Hàn Sơn người kiêu ngạo xưng hô, vào giờ khắc này nhưng là như thế chói tai!

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 237: Mạc Vân Tô, ngươi lăn ra đây cho ta! (canh thứ tư)

"Chết? Vậy mà chết thật!"

Bạch Nhạc bên này bị Hàn Sơn người chỉ trích thời điểm, người khác cũng là một mảnh xôn xao, cho dù là đến bây giờ, cũng vẫn như cũ có rất nhiều người không thể nào tiếp thu được cái hiện thực này.

Thanh châu đệ nhất thiên kiêu a!

Hoành áp Thanh châu thế hệ này sở hữu thiên tài Lý Phù Nam, cái kia từ lúc bước vào Thất Tinh Tháp trước đó, vốn là có thể bước vào Tinh Cung Cảnh thiên kiêu, đến tột cùng cứ như vậy chết ở Thất Tinh Tháp bên trong, cái này cũng không khỏi quá khó có thể tin!

Nhưng muốn nói không tin, bây giờ tinh quang đường đã tiêu tán, Thất Tinh Tháp cũng đã lần nữa ẩn nấp cùng trong hư không, nhưng lại lại nơi nào còn có Lý Phù Nam cái bóng?

Lại nhìn về phía Bạch Nhạc thời điểm, mọi người biểu tình mới có thể gọi là đặc sắc lộ ra.

Trừ Hàn Sơn người bên ngoài, hắn các tông người lại nhìn về phía Bạch Nhạc trong con mắt, đã tràn đầy nóng bỏng cùng sùng bái.

"Chúc mừng Bạch sư huynh đi qua Thất Tinh Tháp khảo nghiệm!"

"Thanh châu đệ nhất thiên kiêu, Bạch sư huynh mới là danh chí thực quy chọn người a!"

"Bạch sư huynh, tiểu đệ nguyện thiết yến là sư huynh đón gió tẩy trần, không biết Bạch sư huynh có thể hay không hãnh diện?"

"Lê Sơn Tông, tùy thời hoan nghênh Bạch sư huynh đại giá!"

". . ."

Vô số người chen lấn hướng Bạch Nhạc lấy lòng, nỗ lực cùng Bạch Nhạc liên lụy dù là như vậy một chút xíu quan hệ, chúng sinh bách thái, bất quá cũng chỉ như vậy.

Lần này Bạch Nhạc mới là chân chân chính chính nổi danh, từ sau ngày hôm nay, Bạch Nhạc hai chữ này đã định trước sẽ trở thành sở hữu Thanh châu tu hành giả đều phải nhớ kỹ tên.

Từ hắn đạp tinh cung đường đi ra Thất Tinh Tháp một khắc này, hắn liền đã thay thế được Lý Phù Nam, trở thành Thanh châu đệ nhất thiên kiêu!

Còn như chết đi Lý Phù Nam. . . Ai quan tâm đâu?

Thế giới này, chỉ có người thành công mới có thể bị người ghi khắc!

"Hay lắm hay lắm! Ha ha, ba người chúng ta lão gia này tranh nửa ngày, lại không duyên cớ tiện nghi một cái như vậy tiểu tử kia, trên đời này chuyện, còn thật biết điều."

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, Huyết Vô Ngân đột nhiên cười lớn mở miệng nói.

Huyết Vô Ngân cái này vừa mở miệng, trên trận nhất thời lần nữa an tĩnh lại.

Trước đó bị Tinh Hà lão tổ xem thường nửa ngày, Huyết Vô Ngân không có biện pháp phản bác, nhưng hôm nay chứng kiến từ Thất Tinh Tháp

bên trong đi tới cũng không phải là Lý Phù Nam, Huyết Vô Ngân nhất thời tâm tình thật tốt.

Hắn chịu thiệt, không tính là gì, đến bọn hắn loại cảnh giới này, mặt so với một chút như vậy quyền lợi trọng yếu nhiều.

Tối trọng yếu là, hắn thanh thanh sở sở nghe được, Bạch Nhạc từ Thất Tinh Tháp đi ra lúc, đối mặt Tinh Hà lão tổ nói tới.

Linh Tê Kiếm Tông đệ tử Bạch Nhạc!

Tiếng xưng hô này khả năng liền rất có ý tứ, cái kia không chỉ là tự giới thiệu đơn giản như vậy, mà là rõ ràng lộ ra một cổ cự tuyệt ý tứ.

Da mặt có chút co lại, Tinh Hà lão tổ trên mặt có chút khó chịu, rồi lại căn bản là không có cách phát tác, cười khổ một tiếng, lập tức chuyển hướng Bạch Nhạc mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ngươi đi qua Thất Tinh Tháp khảo nghiệm, thu được Thất Tinh tổ sư truyền thừa, hôm nay là có hay không nguyện ý bái nhập bổn tông?"

Trong nháy mắt, trên trận triệt để an tĩnh lại, tất cả mọi người chú ý Bạch Nhạc, chờ lấy Bạch Nhạc hồi đáp.

Đáp án này, đối với toàn bộ Thanh châu thế cục, đều có thể sẽ có ảnh hưởng cực lớn.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc hướng về Tinh Hà lão tổ lần nữa khom người cúi đầu, "Đa tạ lão tổ ưu ái, chỉ là Bạch Nhạc thân là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, không dám khác đầu hắn phái!"

Bạch Nhạc tự nhiên nghe ra được Tinh Hà lão tổ trong lời nói ý tứ, cũng minh bạch, chỉ cần hắn gật đầu một cái, là có thể trở thành Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử, từ nay về sau đạt được Thất Tinh Tông che chở, nhảy lên trở thành Thanh châu nổi bật nhất tân tinh!

Cho dù là dùng tài nguyên đắp, Thất Tinh Tông cũng tất nhiên sẽ đưa hắn đẩy vào Tinh Cung Chi Cảnh.

Thật là giờ khắc này, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là kiên quyết cự tuyệt! Không phải hắn không biết đạo lí đối nhân xử thế, mà là trong lòng thủy chung tồn tại chính mình nguyên tắc xử sự cùng thủ vững.

Lúc trước ly khai Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, Bạch Nhạc liền từng đã đáp ứng, ba năm sau đó, sẽ làm phản hồi Linh Tê Kiếm Tông, trợ giúp Linh Tê Kiếm Tông tham dự tông môn khảo hạch.

Quân tử hứa một lời, bách tử không hối hận!

Nếu là bởi vì Thất Tinh Tông khai ra tốt hơn điều kiện, có thể có được càng nhiều quyền lợi liền đơn giản hủy diệt chính mình hứa hẹn, Bạch Nhạc mình cũng hội coi thường chính mình.

Huống chi, Bạch Nhạc trong lòng vô cùng rõ ràng trên người mình có bao nhiêu bí mật.

Một khi thời gian dài ở lại Thất Tinh Tông bên trong, thậm chí có thể là Tinh Hà lão tổ bên người, hắn chưa chắc có thể làm được thủy chung không lộ chút nào kẽ hở.

Về tình về lý, hắn đều không có bái nhập Thất Tinh Tông lý do.

Cứ việc đã sớm đã đoán được kết quả này, thật là chính nghe được Bạch Nhạc câu trả lời này thời điểm, Tinh Hà lão tổ vẫn như cũ khó tránh khỏi có chút thất vọng. Chỉ là, lấy thân phận của hắn, cũng không tiện biểu hiện ra ngoài, càng sẽ không làm nhiều vướng víu.

"Đã như vậy, từ ngày hôm nay, ngươi chính là bổn tông khách khanh, sau này nếu bổn tông gặp nạn, ngươi nhất định phải duỗi lấy viện thủ,

khả năng làm được?"

Nhìn Bạch Nhạc, Tinh Hà lão tổ lần nữa nhàn nhạt mở miệng nói.

Cái này chính là tham dự Thất Tinh Tháp khảo nghiệm quy củ, nếu như Bạch Nhạc liền cái này không có chút nào bằng lòng bằng lòng, hắn liền chỉ có tự mình xuất thủ phế bỏ Bạch Nhạc tu vi, cái này chính là tiếp thu Thất Tinh Tháp truyền thừa nhất định phải trả giá thật lớn.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc khom người lại bái, "Đệ tử nguyện làm Thất Tinh Tông khách khanh, vui buồn có nhau, có chết không hối hận!"

Nghe được cái này hồi đáp, Tinh Hà lão tổ thần sắc lúc này mới hòa hoãn rất nhiều, khẽ vuốt cằm đạo, "Như vậy rất tốt!"

Thoại âm rơi xuống đồng thời, Tinh Hà lão tổ lập tức chuyển hướng Tử Dương Chân Nhân cùng Huyết Vô Ngân mở miệng nói, "Hai vị, đi qua khảo nghiệm người, mặc dù không phải Lý Phù Nam, có thể hai vị đổ ước, cũng vẫn là chắc chắn a?"

Bạch Nhạc mặc dù không chịu bái nhập Thất Tinh Tông, có thể cuối cùng cũng trở thành Thất Tinh Tông khách khanh, có tầng này về mặt thân phận, chính là một phần nhân quả.

Đã như vậy, lại ngại gì cho nữa Bạch Nhạc một phần nhân tình?

Tả hữu phần này chỗ tốt, mà thôi không phải Thất Tinh Tông ra, mà là Tử Dương Chân Nhân cùng Huyết Vô Ngân ra.

Hừ nhẹ một tiếng, Huyết Vô Ngân khinh thường nói rằng, "Tinh Hà lão nhi, ngươi không cần tại đây lấy lòng, bản quân đã đáp ứng sự tình, tự nhiên không có đổi ý đạo lý."

Trong lúc nói chuyện, Huyết Vô Ngân hất tay áo một cái, nhất thời có

một đạo huyết ảnh bay ra, thẳng rơi vào Bạch Nhạc trước người.

Cũng không đợi người khác nói chuyện, Huyết Vô Ngân lúc này mang theo Mạc Vô Tình phóng lên cao, "Tinh Hà lão nhi, ván này là bản quân thua, chúng ta còn nhiều thời gian!"

Lần này bước vào Thất Tinh Tháp Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, trừ Mạc Vô Tình bên ngoài, toàn quân bị diệt, đánh đố lại thua trận Huyết Ảnh Ngoa, tự nhiên xem như là Huyết Vô Ngân thua, chỉ là hạng nhân vật này là bực nào phong tư! Cho dù là thua một bậc, làm thế nào có thể lề mề tính toán chi li, tự nhiên đi dứt khoát.

Liền Huyết Vô Ngân đều tống xuất Huyết Ảnh Ngoa, Tử Dương Chân Nhân tự nhiên cũng không có đổi ý chỗ trống, đầu ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, một cái hộp ngọc tự nhiên rơi vào Bạch Nhạc trong lòng.

So với việc người khác, thật Tử Dương Chân Nhân đối Bạch Nhạc càng quen thuộc.

Lúc trước Bạch Nhạc bất quá chỉ là một cái nho nhỏ tạp dịch mà thôi, vẻn vẹn bởi vì đã giúp Vân Mộng Chân, đạt được Vân Mộng Chân ưu ái, chính là một đường một bước lên mây, thậm chí vượt lên trước Văn Trạch, trở thành cái này cái gọi là Thanh châu đệ nhất thiên kiêu, dù cho là trong lòng hắn cũng không khỏi có chút thổn thức.

Bất quá cuối cùng cũng Bạch Nhạc cùng Đạo Lăng Thiên Tông ở giữa, cũng có một phần sâu xa, tả hữu đều muốn tống xuất cái này một phần lễ vật, hắn tự nhiên cũng không muốn nhân tình toàn bộ rơi vào Tinh Hà lão tổ trên người.

"Bạch Nhạc, ngươi cùng ta Đạo Lăng Thiên Tông cũng coi như hữu duyên, một quả này thượng phẩm Linh Khư Quả, có thể giúp ngươi sau này thuận lợi mở tinh cung!"

Nhìn Bạch Nhạc, Tử Dương Chân Nhân nhàn nhạt mở miệng nói, "Sau này ngươi nếu có điều thành, cũng không ngại đến Đạo Lăng Thiên Tông một nhóm."

Nghe Tử Dương Chân Nhân, Bạch Nhạc trong lòng mới chân chính là cảm khái hàng ngàn hàng vạn.

Lúc trước tại Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, chính mình liền cùng Tử Dương Chân Nhân tiếp lời tư cách cũng không có, cho dù là mời chính mình bái nhập Đạo Lăng Thiên Tông, cũng là từ Văn Trạch tới nhắn nhủ, từ đầu đến cuối, Tử Dương Chân Nhân thậm chí cũng không có con mắt nhìn qua chính mình.

Thật giống như, chính mình trong mắt hắn bất quá một con giun dế.

Mà bây giờ, cho dù là Tử Dương Chân Nhân, cũng có thể như vậy vẻ mặt ôn hoà hướng mình đưa ra cành ô-liu.

Cái này tự nhiên không phải Tử Dương Chân Nhân thay đổi bình dị gần gũi, mà là thực lực của chính mình cùng giá trị phát sinh biến hóa, đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này không thể nghi ngờ mới là nhất làm hắn phấn chấn sự tình.

Giả sử Vân Mộng Chân biết đây hết thảy. . . Có hay không cũng sẽ thừa nhận, chính mình khoảng cách nàng lại gần một bước!

Trong đầu chuyển qua những ý niệm này, Bạch Nhạc nhất thời hít sâu một hơi, hướng về Tử Dương Chân Nhân khom người cúi đầu, "Có mong muốn vậy, sau này nếu có điều thành, Bạch Nhạc tất thân chí Đạo Lăng Thiên Tông bái tạ!"

Khẽ vuốt cằm, Tử Dương Chân Nhân cũng không có nói thêm nữa, bước ra một bước, thẳng biến mất ở trong bầu trời.

"Tản ra a!"

Tử Dương Chân Nhân cùng Huyết Vô Ngân đều đã ly khai, lần này Thất Tinh Tháp thịnh hội, tự nhiên cũng liền tùy theo kết thúc.

Bạch Nhạc tất nhiên không chịu bái nhập Thất Tinh Tông, rất nhiều đến tiếp sau phân đoạn, cũng cũng chỉ có thể thủ tiêu.

Nhàn nhạt phun ra ba chữ này, Tinh Hà lão tổ cũng lập tức rời đi.

Ba vị này lão tổ cùng rời đi, trên trận nhất thời liền lần nữa sôi trào.

Vô số người lần nữa hướng về Bạch Nhạc trào lên đi, trong lúc này thậm chí không thiếu những cái kia từng hô to, Lý sư huynh ta yêu ngươi nữ tu.

Chỉ có Hàn Sơn bên kia một mảnh cô đơn, cùng chung quanh đây chúc mừng bầu không khí không hợp nhau, nhưng lại cũng rất nhanh bao phủ ở chính giữa, không nổi lên một tia sóng lớn.

"Chư vị, chư vị! Hôm nay là Bạch huynh đệ đi qua Thất Tinh Tháp khảo nghiệm, trở thành ta Thất Tinh Tông khách khanh tốt thời gian! Ta cái này để cho người ta bày xuống tiệc rượu, chúng ta hôm nay, không say không nghỉ!"

Đứng ở trong đám người, Dương Bằng cao giọng hô, trong nháy mắt, lần nữa nhấc lên một hồi cao trào.

"Chậm đã!"

Mọi người vòng vây bên trong, Bạch Nhạc đột nhiên ép một chút tay, trầm giọng mở miệng nói, "Đa tạ chư vị ưu ái, chỉ là trước đó, ta còn có một món nợ muốn thanh toán!"

Dừng một cái, trong cơ thể linh lực chợt bạo phát, Bạch Nhạc lớn tiếng quát lên, "Mạc Vân Tô, ngươi lăn ra đây cho ta!"

Trong nháy mắt, mọi người nhất thời trở nên bị kiềm hãm, không khỏi hai mặt nhìn nhau!

Mạc Vân Tô bọn hắn tự nhiên biết, thật là, Bạch Nhạc cùng Mạc Vân Tô có cái gì ân oán, đến tột cùng liền một ngày đều không muốn các loại, dám muốn tại đây ngày vui thanh toán? Cái này cần là bao lớn thù!

Trong lúc nhất thời, mọi người cũng không nhịn được đánh giá xung quanh, nỗ lực tìm được Mạc Vân Tô hình bóng.

Mạc Vân Tô vốn cũng không phải là hạng người vô danh, nhiều người như vậy một chỗ tìm, tự nhiên rất nhanh thì bả Mạc Vân Tô tìm ra.

Đoàn người rất tự nhiên tách ra, đem sắc mặt tái nhợt Mạc Vân Tô ở lại ở giữa.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 238: Ô ngôn uế ngữ (canh thứ nhất)

Trước đó Bạch Nhạc không có từ Thất Tinh Tháp trước khi ra ngoài, người khác quan tâm Lý Phù Nam lúc nào đi ra, duy chỉ có Mạc Vân Tô chú ý tới, Hà Tương Tư cũng chưa chết, hơn nữa thậm chí bước vào Thất Tinh Tháp tầng thứ tư!

Một khắc này, Mạc Vân Tô quả thực như là gặp quỷ!

Cũng may không biết vì sao Hà Tương Tư tựa hồ cũng không có tìm hắn để gây sự ý tứ, này mới khiến hắn thoáng an lòng, chỉ là nhưng cũng một mực tránh trong đám người, không muốn lộ diện.

Chỉ là, Mạc Vân Tô cũng làm sao cũng không nghĩ đến, Bạch Nhạc vậy mà lại đột nhiên nhảy ra, hơn nữa chỉ mặt gọi tên cùng hắn làm khó dễ.

Giờ khắc này, Mạc Vân Tô sắc mặt nhất thời thay đổi không gì sánh được xấu xí, "Bạch Nhạc, ta với ngươi không oán không cừu, ngươi đừng khinh người quá đáng!"

"Khinh người quá đáng?"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Bạch Nhạc cười lạnh nói, "Ngươi mình đã làm gì, chẳng lẽ cho là thật tâm lý không có số sao?"

"Ta làm qua cái gì?" Sắc mặt hơi hơi trắng lên, Mạc Vân Tô vẫn cãi chày cãi cối nói.

"Tiểu Nhạc, tính!"

Cái này trong chốc lát, Hà Tương Tư cũng rốt cục chạy tới, trực tiếp tiến lên trước kéo Bạch Nhạc cánh tay, hai mắt thông hồng mở miệng nói, "Cũng được a, đi qua đều đã qua, cuối cùng cũng có thể làm cho ta nhận rõ hắn chân diện mục. . . Đủ đủ."

Hà Tương Tư như thế lộ diện một cái, mọi người lúc này mới nhao nhao ý thức được, Bạch Nhạc đây là muốn vì Hà Tương Tư xuất đầu.

Nghĩ đến Hà Tương Tư cùng Mạc Vân Tô ở giữa quan hệ phức tạp, trong lòng mọi người cũng không khỏi âm thầm lắc đầu.

Chứng kiến Hà Tương Tư, Mạc Vân Tô dũng khí lại ngược lại trở nên một tráng, thẳng cười lạnh nói, "Bạch Nhạc, ngươi muốn cùng cái này tiện nữ nhân câu đáp thành gian là ngươi sự tình, không nên đem ta mang theo! Chẳng lẽ cho rằng người bên ngoài đều là kẻ ngu si hay sao?"

Nguyên bản bởi vì Hà Tương Tư, Bạch Nhạc trong lòng sát khí đã có chỗ thu liễm, thật là đột nhiên nghe nói như thế, nhưng là triệt để kích khởi Bạch Nhạc sát niệm.

Cho dù là Hà Tương Tư, nghe được Mạc Vân Tô lời này, cũng không khỏi sắc mặt trắng bệch, khí chỉ vào Mạc Vân Tô hầu như nói không nên lời một câu.

"Hà Tương Tư, ngươi chỉa vào người của ta làm cái gì? Không phải là đặt lên cao chi, không nhìn trúng ta sao? Đáng giá như thế người gây sự, để ngươi tiểu tình nhân đuổi tận giết tuyệt sao?" Ban đầu ở Thất Tinh Tháp bên trong làm qua cái gì, Mạc Vân Tô lòng biết rõ, tự nhiên biết vô luận như thế nào, cũng không khả năng cùng Hà Tương Tư quay về tại tốt!

Ngược lại đã triệt để trở mặt, chẳng thẳng thắn lật cái triệt để, hoặc là không làm, trực tiếp đem Hà Tương Tư danh tiếng bôi xấu.

Chỉ cần đem thủy trộn lẫn, tựu như cùng trước đây Hà Tương Tư người sư muội kia tự sát sự tình, ngược lại ai cũng không biết chân tướng, càng không có chân tướng, còn chưa phải là một trận cãi cọ, cuối cùng không sao?

Một câu nói này, nhất thời đem Hà Tương Tư khí toàn thân run!

Thật là chính như Mạc Vân Tô dự tính, xung quanh xem náo nhiệt người, lại ngược lại tự phát chia làm mấy cái trận doanh, lại không có loại kia quần tình triều triều, nhất trí ghim hắn dáng vẻ.

Giữa nam nữ điểm này chuyện, vốn là một đoàn loạn ma, ngoại nhân trộn lẫn đi vào, thì như thế nào phân biệt ra được, đến tột cùng ai có lý do?

Mạc Vân Tô đối với tất cả tựa hồ cũng tính toán phi thường chuẩn, nhưng lại duy chỉ có tính sai Bạch Nhạc.

Cơ hồ là tại hắn thoại âm rơi xuống đồng thời, Bạch Nhạc thân hình thoắt một cái chợt xuất thủ!

"Ba!"

Dứt khoát một cái lỗ tai, trực tiếp rút hết Mạc Vân Tô miệng đầy răng, trên mặt lưu lại năm cái rõ ràng dấu tay.

"Miệng đầy ô ngôn uế ngữ, Mạc Vân Tô, ngươi cho ta liền không làm gì được ngươi sao?"

Sắc mặt lạnh lẽo, Bạch Nhạc lạnh giọng mở miệng nói.

Một tát này, nhưng là nhất thời làm cho tất cả mọi người trong lòng đột nhiên rùng mình.

Trước đó mặc dù tận mắt thấy Bạch Nhạc từ tinh quang chi lộ thượng đi xuống, cũng biết Bạch Nhạc thu được Thất Tinh Tháp truyền thừa, thật là đại đa số người đối với Bạch Nhạc ấn tượng, cũng đều vẫn không có thể từ quá khứ cái kia hình tượng bên trong đi tới.

Đừng nói là cùng Lý Phù Nam so, coi như là Mạc Vân Tô, tựa hồ cũng không thể so với Bạch Nhạc yếu!

Dù sao, thiên phú là thiên phú, thực lực là thực lực!

Bạch Nhạc có thể đi qua Thất Tinh Tháp khảo nghiệm, cũng bất quá là nói rõ Bạch Nhạc tiềm lực lớn hơn, thật muốn luận thực lực, hiện tại chỉ sợ cũng không thể so với người bên ngoài mạnh bao nhiêu.

Phải biết, khi tiến vào Thất Tinh Tháp trước đó, Bạch Nhạc thật là liền từng cùng Mạc Vân Tô từng có một lần giao thủ, một lần kia, trên danh nghĩa mặc dù là Bạch Nhạc thắng, có thể người biết nội tình đều rất rõ ràng, bất quá là bởi vì Mạc Vân Tô áp chế tu vi mà thôi, thật muốn ra tay toàn lực, Bạch Nhạc tất nhiên không phải là đối thủ.

Thật là lúc này mới bao lâu?

Vừa mới Bạch Nhạc một tát này, lại cũng đã nhanh đến để cho Mạc Vân Tô đều không phản ứng kịp cấp độ, đây là kinh khủng bực nào thực lực?

Đập một bàn tay, Mạc Vân Tô trong lòng cũng đồng dạng vừa sợ vừa giận!

Hắn cũng đồng dạng không nghĩ tới Bạch Nhạc vậy mà lại có kinh khủng như vậy tốc độ, nhưng mà bị ngay trước nhiều như vậy đệ tử mặt tát một bạt tai, loại kia cảm giác nhục nhã, lại để cho hắn làm sao có thể đủ nhịn xuống!

Trong nháy mắt, Mạc Vân Tô nhất thời trong cơn giận dữ, trở tay vừa kéo, trực tiếp quất ra Loạn Ly Tiên, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, giọng căm hận nói, "Họ Bạch, đừng tưởng rằng ngươi đi qua Thất Tinh Tháp khảo nghiệm, liền thực sự là Thanh châu đệ nhất thiên kiêu!"

Đối mặt Mạc Vân Tô, Bạch Nhạc trong mắt tràn đầy vẻ đạm mạc, mặc dù đối phương quất ra Loạn Ly Tiên, Bạch Nhạc cũng vẫn không có rút kiếm ý tứ, cứ như vậy hai tay thả lỏng phía sau, lạnh lùng nhìn Mạc Vân Tô.

"Có phải hay không Thanh châu đệ nhất thiên kiêu, ta không dám nói! Mà nếu loại người như ngươi súc sinh, chính là tới mười cái, cũng không đủ ta giết."

"Phi!"

Nôn một búng máu, Mạc Vân Tô khinh thường nói rằng, "Thế nào, muốn làm ngươi tiểu tình nhân chính danh sao? Bất quá là ta xuyên qua giày rách thôi, ngươi muốn, vậy thì cầm đi tốt! Chỉ không biết, các ngươi anh anh em em thời điểm, có thể hay không nhớ tới nàng tại dưới người của ta rên rỉ dáng vẻ! Ha ha ha ha!"

Chịu một tát này, Mạc Vân Tô cũng triệt để kéo xuống tất cả mặt nạ, không tiếc bằng độc ác phương thức tới đả kích Bạch Nhạc cùng Hà Tương Tư.

Một câu nói này lối ra, nhưng là nhất thời để cho Hà Tương Tư sắc mặt trắng bệch!

"Mạc Vân Tô, ngươi không nên ngậm máu phun người!"

"Ha ha, ngậm máu phun người? Hà Tương Tư, giả trang cái gì ba liệt chín trinh, bất quá là một cái mà thôi! Ta đã sớm đã chơi chán, hắn muốn, liền để hắn cầm đi tốt, chờ các ngươi thành hôn thời điểm, ta cho

các ngươi thêm đưa lên một phần hậu lễ như thế nào? Ha ha ha ha!" Nhìn Hà Tương Tư sắc mặt trắng bệch dáng vẻ, Mạc Vân Tô nhưng trong lòng ngược lại sinh ra một loại trả thù vui vẻ.

Hắn chính là muốn triệt để hủy Hà Tương Tư danh tiếng, để cho Hà Tương Tư sau này đều lại không ngốc đầu lên được đối nhân xử thế, cũng nhân tiện để cho Bạch Nhạc triệt để đối Hà Tương Tư hết hy vọng!

Hắn không chiếm được đồ vật, cũng tuyệt đối sẽ không để cho người bên ngoài đạt được!

"Phốc!"

Nghe được Mạc Vân Tô như vậy độc ác lời nói, Hà Tương Tư nhất thời nhịn nữa không được phun ra một ngụm máu đến, cả người mềm mại ngã xuống.

"Tư tỷ!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc chợt xuất hiện ở Hà Tương Tư bên người, đem Hà Tương Tư ôm vào trong lòng.

Bị Bạch Nhạc ôm lấy, Hà Tương Tư lúc này mới khoan thai tỉnh dậy, trong lúc nhất thời lệ rơi đầy mặt, "Tiểu Nhạc, ngươi đừng nghe hắn nói bậy, ta theo hắn trong sạch, không có cái gì."

"Ta biết, Tư tỷ, ngươi yên tâm, ngươi là dạng gì người, mọi người chúng ta đều rất rõ ràng, nơi nào là hắn một cái tiểu bạch kiểm nói bôi đen là có thể bôi đen." Nhìn Hà Tương Tư, Bạch Nhạc không hiểu có chút không nỡ, nhẹ giọng an ủi.

Lạnh rên một tiếng, Mạc Vân Tô khinh thường mở miệng nói, "Một đôi cẩu nam nữ, có gì có thể giả trang, có gan liền tới trả thù ta tốt, ta Mạc Vân Tô tùy thời xin đợi!"

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 239: Có cừu oán hà tất cách đêm (canh thứ 2)

"Ta để ngươi đi sao?"

Mạc Vân Tô mới vừa xoay người muốn đi, Bạch Nhạc cái kia thanh âm lạnh như băng liền chợt vang lên.

Dưới chân hơi chậm lại, Mạc Vân Tô khinh thường xoay người lại, nói châm chọc, "Thế nào, chẳng lẽ ngươi còn muốn động thủ hay sao? Tới tới tới, bên này khuôn mặt cũng lưu cho ngươi!"

Nhiều người nhìn như vậy, Mạc Vân Tô hoàn toàn là yên tâm có chỗ dựa chắc.

Ngươi Bạch Nhạc xông qua Thất Tinh Tháp thì như thế nào, cũng bất quá là một cái khách khanh mà thôi, nhưng hắn Mạc Vân Tô nhưng là Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử.

Vừa mới chịu một cái tát kia, bất quá là bị đánh một trở tay không kịp, bây giờ Bạch Nhạc nếu như dám động thủ nữa, có thể sẽ không có dễ dàng như vậy, chẳng lẽ khi hắn trong tay Loạn Ly Tiên là bài biện hay sao?

Mặc dù ăn một cái thiệt thòi, thật là đánh tâm, Mạc Vân Tô cũng vẫn như cũ không cho rằng Bạch Nhạc thật lợi hại.

Dù cho là thật đánh không lại, toàn thân trở ra liệu tới cũng không phải vấn đề gì.

Huống chi, nơi đây dù sao cũng là Thất Tinh Tông, xung quanh còn có

Thất Tinh Tông trưởng lão tại, chuyện này, Bạch Nhạc cũng không chiếm lý do, thật muốn động thủ, tất nhiên sẽ có trưởng lão nhúng tay!

Chỉ cần Bạch Nhạc dám động thủ trước, liền tất nhiên khó thoát môn quy xử trí, đến cuối cùng, còn không biết là ai thua thiệt chứ.

Buông ra Hà Tương Tư, Bạch Nhạc chậm rãi đứng dậy, nhàn nhạt mở miệng nói, "Ngươi không phải nói có gan liền tới trả thù ngươi sao? Ta người này tính tình gấp gáp, có cừu oán không cách đêm!"

Bắt đầu lúc nói chuyện, Bạch Nhạc mới vừa đứng dậy, thật là vừa nói, Bạch Nhạc lại chợt đã động khởi á.

"Ba!"

Theo sát lại là một bạt tai quất xuống, kèm theo cái kia một cái thanh thúy lỗ tai âm thanh, Bạch Nhạc một chữ cuối cùng mới vừa rơi xuống.

Nếu như nói, vừa mới cái kia một bạt tai còn có vội vàng không kịp chuẩn bị giai cấp, như vậy lần này, nhưng là rõ ràng đánh rõ ràng cứ như vậy chính diện quất lên, có thể Mạc Vân Tô lại y nguyên vẫn là căn bản phản ứng không kịp nữa qua đây, một mặt khác bên trên, cũng đồng dạng bị quất ra sưng lên tới.

Hơn nữa, lần này Bạch Nhạc nén giận xuất thủ, ra tay nặng hơn, Mạc Vân Tô cả người trực tiếp bị một tát này quất bay đi ra ngoài, quăng mạnh xuống đất, miệng đầy nha bị đánh bay, cơ hồ là máu me đầy mặt.

"A a a! Họ Bạch, ta với ngươi liều mạng!"

Nhiệt huyết dâng lên, Mạc Vân Tô cả người triệt để điên, trên mặt lộ ra một vẻ dữ tợn chi sắc, đột nhiên từ dưới đất nhảy dựng lên, cổ tay vung lên, Loạn Ly Tiên chợt hung hăng hướng về Bạch Nhạc quất tới.

Hai tay vẫn như cũ bị thua đến phía sau, Bạch Nhạc nửa điểm rút kiếm ý tứ cũng không có, trong mắt tràn đầy vẻ cười lạnh.

Quá yếu!

Bước vào Thất Tinh Tháp trước đó, trên thực tế, Mạc Vân Tô chỉ sợ cũng đã không phải là Bạch Nhạc đối thủ, bây giờ tại Bạch Nhạc trong mắt, Mạc Vân Tô quả thực giống như một tên hề, nơi nào còn có thể có thể nói nửa điểm uy hiếp.

Bước vào nhập vi cảnh giới, Bạch Nhạc tại tầng thứ tư thời điểm, liền đủ để cùng chưa nắm giữ nhập vi Mạc Vô Tình ngạnh hám, thẳng đến Mạc Vô Tình cũng đồng dạng đạp khống chế nhập vi cảnh giới, lúc này mới lần nữa ngăn chặn Bạch Nhạc.

Hai người mặc dù đều họ Mạc, thật là thực lực sai biệt há lại ngăn khác nhau một trời một vực!

Nếu là đối phó bực này mặt hàng còn cần rút kiếm, cái kia Bạch Nhạc chuyến này Thất Tinh Tháp cũng liền thực sự là uổng công.

Thân hình thoắt một cái, đối mặt Loạn Ly Tiên, Bạch Nhạc nhưng là không lùi mà tiến tới, một tay một trảo, roi mũi nhọn liền chợt rơi vào Bạch Nhạc trong lòng bàn tay.

Mạc Vân Tô mặc dù cũng cũng là linh phủ hậu kỳ thực lực, thật là đối với linh lực khống chế nhưng bây giờ quá kém, tại đã bước vào nhập vi cảnh giới Bạch Nhạc trong mắt, quả thực tựu như cùng hài đồng, lòng bàn tay linh lực vừa phun, liền dễ dàng hóa giải một roi này lực lượng, dễ dàng bắt bỏ vào trong tay.

"Ngươi tính là cái gì đồ vật, cũng xứng đối với ta xuất thủ?"

Lạnh rên một tiếng, bàn tay đột nhiên dùng sức, Mạc Vân Tô liền chợt

cảm thụ được một nguồn sức mạnh đánh tới, bàn tay một hồi nóng bỏng đau, vậy mà cũng lại cầm không được trong tay Loạn Ly Tiên, ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc đoạt tới.

Tay không vào dao sắc!

Bất quá chỉ trong một chiêu, Bạch Nhạc thậm chí ngay cả kiếm đều không ra, liền trực tiếp đoạt Mạc Vân Tô vũ khí, một màn này, cũng là thật đem mọi người chung quanh đều xem ngốc!

Phải biết, Mạc Vân Tô cũng tuyệt đối không phải cái gì hạng người vô danh a, có thể trở thành Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử, vô luận là thiên phú hay là thực lực, không thể nghi ngờ đều là nhân tuyển tốt nhất, coi như là không bằng Mạc Vô Tình cùng Văn Trạch, Lý Phù Nam loại này đỉnh tiêm thiên kiêu, tựa hồ chênh lệch cũng không phải khổng lồ như vậy a?

"Ba!"

Bạch Nhạc cũng không để ý tới người khác là ý tưởng gì, đem Loạn Ly Tiên bắt bỏ vào trong tay, thậm chí ngay cả xoay chuyển một chút ý tứ cũng không có, cứ như vậy bóp cái này roi mũi nhọn, trở tay một roi trực tiếp hướng về Mạc Vân Tô quất tới.

Loạn Ly Tiên bản thân liền là linh khí, bây giờ Bạch Nhạc lại là nén giận xuất thủ, một roi xuống dưới liền chợt đem Mạc Vân Tô rút da tróc thịt bong!

Một roi này, Mạc Vân Tô thậm chí ngay cả né tránh đều làm không được.

Trong miệng phát sinh một tiếng kêu rên, Mạc Vân Tô lần này mới thực sự là bị Bạch Nhạc hù được!

Mới bất quá vài ngày không thấy, Bạch Nhạc thực lực làm sao lại có thể tăng vọt đến mức độ này?

Trong chớp nhoáng này, hắn mới chính thức ý thức được, xông qua Thất Tinh Tháp, đạp tinh quang đường mà về ý vị như thế nào! Cái kia cùng hắn hầu như đã là hai thế giới người.

"Cứu ta, trưởng lão cứu ta!"

Ý thức được chính mình hoàn toàn không phải Bạch Nhạc đối thủ, Mạc Vân Tô nhất thời căng giọng kêu thảm kêu cứu.

Cho tới giờ khắc này, xung quanh Thất Tinh Tông trưởng lão lúc này mới chợt phản ứng kịp, mí mắt đột nhiên vừa nhảy, gấp giọng mở miệng ngăn cản nói.

"Dừng tay! Bạch Nhạc, mau dừng tay!"

Nếu như người bên ngoài, nghe được trưởng lão, vô ý thức cũng sẽ thu tay lại. Chỉ là, Bạch Nhạc nhưng nơi nào để ý tới cái này.

Bản thân hắn thì không phải là Thất Tinh Tông người, liền đối phương là cái gì trưởng lão cũng không nhận ra, nơi nào sẽ cho nửa điểm mặt mũi.

Cơ hồ là tại trưởng lão kia mở miệng đồng thời, Bạch Nhạc giơ tay lên lại là một roi hung hăng quất xuống.

"Dừng tay, lão phu để ngươi dừng tay, nghe không được sao?"

Mắt thấy tại chính mình mở miệng ngăn cản tình huống dưới, Bạch Nhạc lại vẫn dám ra tay đánh người, trưởng lão kia cũng nhất thời giận tím mặt, lớn tiếng mắng.

"Ngươi nói dừng tay liền dừng tay?" Mí mắt hơi nhíu, Bạch Nhạc cười

lạnh nói, "Hắn vừa mới miệng đầy ô ngôn uế ngữ nhục người thuần khiết thời điểm, làm sao không thấy ngươi nhảy ra để cho hắn câm miệng?"

Cho dù là Thất Tinh Tông trưởng lão lộ diện, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là không có nửa phần thu tay lại ý tứ, theo sát lại là một roi quất xuống.

Từ chứng kiến Hà Tương Tư thổ huyết té xỉu một khắc này, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã có quyết đoán, đừng nói là Thất Tinh Tông trưởng lão, coi như là Tinh Hà lão tổ tự mình đứng ra, hắn cũng muốn trước giúp Hà Tương Tư bả cái này một hơi thở ra.

Nếu như hôm nay đơn giản dừng tay, chẳng phải là để cho người ta coi khinh hắn, cũng xem nhẹ Hà Tương Tư? !

Bạch Nhạc cũng không để bụng người bên ngoài thấy thế nào chính mình, nhưng lại tuyệt đối không thể chịu đựng Hà Tương Tư bị người xem nhẹ.

Có thể bị Bạch Nhạc tán thành bằng hữu không nhiều, Hà Tương Tư không thể nghi ngờ là bên trong một trong!

"Làm càn!"

Giận tím mặt, cái kia Thất Tinh Tông trưởng lão bước ra một bước, thẳng ngăn cản đến Mạc Vân Tô trước người, râu tóc đều dựng, tức giận mắng, "Lão phu Chấp pháp trưởng lão Thích Hướng Kính, ta để ngươi dừng tay, ngươi dám làm trái?"

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 240: Áo trắng như tuyết, thiếu niên theo kiếm (canh thứ ba)

"Tiểu Nhạc!"

Bạch Nhạc không biết Thích Hướng Kính là ai, thật là Hà Tương Tư lại cũng không có thể không biết. Thất Tinh Tông Chấp Pháp điện có tốt mấy vị trưởng lão, mà vị Thích Hướng Kính nhưng là nổi danh tánh khí nóng nảy, nếu có đệ tử phạm môn quy, rơi vào Thích Hướng Kính trong tay, xử phạt cũng là nặng nhất.

Hơn nữa, Hà Tương Tư rất rõ ràng, Thích Hướng Kính cùng Mạc Vân Tô sư phụ Bùi Văn Hải trưởng lão hai người vốn là quan hệ tâm đầu ý hợp, đối phương tất nhiên thiên vị Mạc Vân Tô.

Tối trọng yếu là, thân là Chấp pháp trưởng lão, Thích Hướng Kính bản thân liền là Tinh Cung Cảnh cường giả, Bạch Nhạc mặc dù thiên phú cho dù tốt, cũng không khả năng cùng Tinh Cung Cảnh cường giả so sánh, nếu như làm tức giận Thích Hướng Kính, chỉ sợ ngược lại sẽ bị liên lụy.

Nàng mặc dù lại hận Mạc Vân Tô cũng tuyệt đối không muốn Bạch Nhạc vì vậy mà bị liên lụy.

Đáng tiếc, sự tình lại hiển nhiên cũng không hướng về nàng trong dự đoán phương hướng phát triển.

Cho dù là đối mặt Thích Hướng Kính vị này Chấp pháp trưởng lão, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là không có nửa phần lùi bước ý tứ, cười lạnh nói, "Thích trưởng lão thật lớn uy phong, chỉ không biết, lúc nào ngươi

Thất Tinh Tông trưởng lão có thể quản đến ta Linh Tê Kiếm Tông tới!"

". . ."

Một câu nói này nhưng là nhất thời đem Thích Hướng Kính ế một cái chết khiếp.

Bạch Nhạc nếu không nói hắn suýt nữa đều muốn quên, Bạch Nhạc căn bản không phải Thất Tinh Tông đệ tử, duy nhất có thể cùng Thất Tinh Tông dính líu quan hệ, chính là một cái khách khanh thân phận! Thật là, khách khanh đồ chơi này cũng không về hắn cái này Chấp pháp trưởng lão quản a.

Cũng may Thích Hướng Kính phản ứng cũng cực nhanh, đổi ý một cái ở giữa, lúc này cười lạnh nói, "Ngươi nếu không chọc tới ta Thất Tinh Tông đệ tử, lão phu tự nhiên không quản được ngươi, ai có thể cho ngươi lá gan khi dễ ta Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử?"

"Chỉ cho phép hắn miệng đầy ô ngôn uế ngữ, liền không cho phép ta giáo huấn hắn sao?" Roi mũi nhọn run lên, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng hỏi ngược lại.

"Hắn cùng với Hà Tương Tư sự tình, là ta Thất Tinh Tông bên trong tông sự tình, còn chưa tới phiên ngươi một ngoại nhân tới nhúng tay." Không hề nhượng bộ nhìn Bạch Nhạc, Thích Hướng Kính trầm giọng đáp.

"Tốt một ngoại nhân!"

Giận quá thành cười, Bạch Nhạc vỗ vỗ tay, trực tiếp đem Loạn Ly Tiên văng ra.

Nhìn thấy Bạch Nhạc ném Loạn Ly Tiên, Thích Hướng Kính lạnh rên một tiếng, nhưng cũng có chút đắc ý, mặc cho ngươi cái gì thiên kiêu, bao lớn danh tiếng, còn chưa phải là phải ngoan ngoãn cúi đầu?

Mặc dù trên thực tế, hắn cũng biết, chuyện này thật là Mạc Vân Tô làm hơi quá đáng, nhưng vậy cũng chỉ có thể giao cho Bùi Văn Hải cái này là đi xử trí, không tới phiên ngoại nhân để ý tới.

Bây giờ nhân cơ hội đè xuống Bạch Nhạc danh tiếng, cũng tốt gọi ngoại nhân minh bạch, cái gì Thanh châu đệ nhất thiên kiêu, tại Thất Tinh Tông trước mặt, cũng vẫn như cũ chẳng đáng là gì.

Nhưng mà, cái ý niệm này còn không có chuyển hoàn, Thích Hướng Kính liền đột nhiên cảm thụ được một cổ khủng bố kiếm ý phóng lên cao.

Trong tích tắc, Thích Hướng Kính con ngươi chợt co rụt lại, khó có thể tin nhìn về phía Bạch Nhạc.

Áo trắng như tuyết, thiếu niên theo kiếm!

Kiếm chưa ra khỏi vỏ, vẻn vẹn chỉ là một cái theo kiếm động làm, chính là kiếm ý cửu trùng, một màn kia nhuệ khí, chợt làm cho tất cả mọi người trở nên động dung.

Dù cho là Tinh Cung Cảnh cường giả thì như thế nào? Gì tiếc đánh một trận!

"Tư tỷ là ta chí giao bạn thân, ngươi thân là Chấp pháp trưởng lão xử sự bất công, ta liền vì nàng đến đòi cái công đạo này!"

Manh mối như kiếm, trẻ tuổi trên khuôn mặt, lúc này lại lộ ra lau một cái cương nghị, trên trán lộ ra một màn kia tinh thần phấn chấn, mới khiến cho người nhớ tới, bây giờ Bạch Nhạc cũng bất quá chỉ là một cái vừa mới mười tám tuổi người thiếu niên mà thôi.

Giờ khắc này, Thích Hướng Kính lúc này mới đột nhiên kinh giác, chính

mình tựa hồ chọc có chuyện rồi.

Đối mặt những cái kia thói quen dùng lý trí để cân nhắc được mất người, Thích Hướng Kính chỉ cần bày ra cường ngạnh tư thế đến, liền tất nhiên có thể bức đối phương làm ra nhượng bộ, bởi vì với hắn đối cứng xuống dưới, tất nhiên là cái được không bù đắp đủ cái mất.

Có thể đối mặt Bạch Nhạc ít như vậy niên nhân, hắn nơi nào quản ngươi một bộ này, nhiệt huyết xông lên đầu, lại liên quan đến chuyện nam nữ, dễ dàng nhất liều lĩnh mạnh mẽ xuất thủ.

Giờ khắc này, Thích Hướng Kính quả thực phiền muộn muốn thổ huyết.

Bạch Nhạc vừa mới từ Thất Tinh Tháp đi ra, lấy Thanh châu đệ nhất thiên kiêu tư thế trở về, đồng thời Tinh Hà lão tổ chính miệng ban thưởng Thất Tinh Tông khách khanh thân phận, loại tình huống này, hắn bày ra trưởng lão kiêu ngạo hù dọa một chút Bạch Nhạc tự nhiên không thành vấn đề.

Nhưng nếu là Bạch Nhạc nhứt định không chịu nhượng bộ, chẳng lẽ hắn thật đúng là có thể cùng Bạch Nhạc động thủ hay sao?

Đường đường Chấp Pháp điện trưởng lão, nếu như cùng Bạch Nhạc một cái như vậy tiểu bối náo, còn thể thống gì! Tin tức nếu như truyền tới Tinh Hà lão tổ trong tai, sợ là hắn cũng khó trốn trách phạt.

Chỉ là. . . đều nói tới mức này, ngươi để cho hắn như thế nào lùi bước?

Cái này Bạch Nhạc nhất định chính là tại đem hắn ép vào tuyệt lộ a!

Giờ khắc này Thích Hướng Kính, mới cho là thật như rơi vào tình huống khó xử, tiến thối lưỡng nan, trong lúc nhất thời, sắc mặt nhất thời trở nên âm trầm không gì sánh được.

"Bạch Nhạc, ngươi tạm thời dừng tay, chuyện này, ta tất nhiên cho ngươi, cho Hà sư tỷ một câu trả lời thỏa đáng!"

Mắt thấy cục diện rơi vào cục diện bế tắc bên trong, Dương Bằng lúc này đứng ra, liếc Mạc Vân Tô liếc mắt, nghiêm túc mở miệng nói.

Trước đó Mạc Vân Tô cử động, không chỉ có làm tức giận Bạch Nhạc, cũng đồng dạng làm tức giận Dương Bằng.

Chỉ là, Dương Bằng nhưng cũng thật không ngờ, Thích Hướng Kính vậy mà lại mạnh mẽ vì Mạc Vân Tô xuất đầu.

Đến loại trình độ này, nếu như Bạch Nhạc lại theo Thích Hướng Kính đối cứng xuống dưới, cho dù là vì Chấp pháp trưởng lão mặt mũi, Thích Hướng Kính cũng nhất định sẽ xuất thủ đem Bạch Nhạc bắt giữ, dù là vì vậy sau này phải bị xử phạt, cũng sẽ không tiếc.

Loại tình huống này, Dương Bằng xuất môn, nhưng là không thể tốt hơn.

Lấy thân phận của hắn, nói ra những lời này, liền chờ thế là cho song phương một nấc thang, chỉ cần đem chuyện hôm nay bỏ qua, sau này làm sao tìm được Mạc Vân Tô thanh toán cũng không quan hệ.

Huống hồ, lấy Dương Bằng thân phận, thật muốn thu thập Mạc Vân Tô, cũng có là biện pháp, căn bản không sợ Mạc Vân Tô chạy.

Cho dù là Bạch Nhạc, giờ khắc này thần sắc cũng không khỏi có chút mềm hoá, hắn ngược lại không phải là sợ hãi Thích Hướng Kính, mà là nhất định muốn cho Dương Bằng một ít mặt mũi.

Hơn nữa, Bạch Nhạc cũng tin tưởng Dương Bằng những lời này thành ý.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc chuẩn bị mở miệng lùi một bước thời điểm, Mạc Vân Tô lại đột nhiên lần nữa mở miệng nói.

"Bạch Nhạc, ngươi thật sự cho rằng ngươi có thể làm gì được ta? Lại còn coi là Thanh châu đệ nhất thiên kiêu! Ngươi có bản lãnh vẫn ở lại Thất Tinh Tông, bằng không, ta cuối cùng muốn để cái này tiện nữ nhân đẹp! Thích trưởng lão, ngươi nhất định phải làm chủ cho ta a, lúc nào, chính là một cái Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, cũng có thể khi dễ đến chúng ta Thất Tinh Tông trên đầu?"

Có Thích Hướng Kính bảo hộ, Mạc Vân Tô cũng rốt cục hoãn quá thần lai, lần nữa chỉ vào Bạch Nhạc mắng to.

Mạc Vân Tô cũng không ngốc, hắn thấy thế nào không ra tình thế nghiêm trọng!

Hắn trêu chọc không nổi Dương Bằng, đây là không hề nghi ngờ sự tình.

Bây giờ thật vất vả đem Thích Hướng Kính trên kệ đến, nếu không thừa dịp cơ hội này trở nên gay gắt mâu thuẫn, bức Thích Hướng Kính đối Bạch Nhạc xuất thủ, sau này khả năng liền khó hơn nữa có dạng này cơ hội.

Rất nhiều chuyện, bày ra trên mặt bàn ngược lại còn chỗ tốt lý do, chỉ khi nào rơi vào phía dưới, khả năng liền phức tạp nhiều.

Hắn tuyệt không muốn cùng Dương Bằng đối đầu, biện pháp duy nhất chính là tiếp tục làm tức giận Bạch Nhạc, bức Bạch Nhạc xuất thủ, kể từ đó mặc dù Thích Hướng Kính lại không tình nguyện, cũng chỉ có thể xuất thủ bắt giữ Bạch Nhạc, chỉ có bả chuyện này triệt để làm lớn chuyện, hắn mới có cơ hội đem mình hái đi ra.

Cùng lắm hôm nay náo xong sau, hắn cũng bế tử quan, không đến Tinh Cung Cảnh không xuất quan, đến lúc đó, chính là Dương Bằng khí nhất Phật xuất thế Nhị Phật Thăng Thiên, cũng bắt hắn không có biện pháp gì.

Những lời này lối ra, Thích Hướng Kính trong lòng chính là lộp bộp một tiếng!

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 241: Giết ngươi, thì như thế nào? (canh thứ tư)

Hư!

Trong lòng âm thầm chửi một câu, Thích Hướng Kính cơ hồ bị Mạc Vân Tô tức hộc máu.

Nguyên bản thật vất vả bởi vì Dương Bằng đứng ra, mới giảm bớt hạ xuống thế cục, bởi vì một câu nói này lần nữa tan vỡ.

Trong nháy mắt, Thích Hướng Kính rõ ràng cảm thụ được, nguyên bản một màn kia kiếm ý ầm ầm bạo phát.

Trong một chớp mắt, Bạch Nhạc cổ tay khẽ đảo, đã đem Thu Hoằng Kiếm rút ra, ngay lập tức bỏ qua cho Thích Hướng Kính hướng về Mạc Vân Tô chém tới.

Rút Kiếm Thức!

Một kiếm này, nhanh đến cực hạn!

Thậm chí Mạc Vân Tô liền Bạch Nhạc làm sao xuất kiếm đều không thấy rõ, liền chỉ cảm thấy thấy lạnh cả người hướng về chính mình bức lai, loại kia hít thở không thông áp lực, chợt để cho hắn có một loại đối mặt tử vong cảm giác sợ hãi.

Quá mạnh mẽ!

Một kiếm như vậy, căn bản cũng không phải là Mạc Vân Tô có khả năng ngăn cản, chính là hắn tại trạng thái đỉnh phong phía dưới, cũng căn bản

không đở được.

"Đinh!"

Cơ hồ là đồng thời, một tiếng giòn vang chợt vang lên, lau một cái kiếm quang chợt mọc lên, trước ở một kiếm này rơi vào Mạc Vân Tô trên người trước đó ngạnh sinh sinh đem cái này một kích đở được.

"Làm càn!"

Trong mắt lộ ra vẻ tức giận, Thích Hướng Kính lớn tiếng mắng, "Bạch Nhạc, ngươi thật lớn mật, chẳng lẽ thực có can đảm đối lão phu động thủ hay sao?"

Mặc dù trong lòng đã đem Mạc Vân Tô mắng một cẩu huyết lâm đầu, giờ khắc này, Thích Hướng Kính cũng chỉ có thể lựa chọn ra tay, đem Bạch Nhạc cản lại.

Sự tình đến một bước này, cái này đã không chỉ là hắn là không phải muốn đảm bảo Mạc Vân Tô sự tình, mà là liên quan đến hắn Chấp pháp trưởng lão tôn nghiêm.

Nếu để cho Bạch Nhạc ngay trước hắn mặt hành hung, sau này hắn cái này Chấp pháp trưởng lão, còn mặt mũi nào đi quản thúc hắn đệ tử?

"Bạch Nhạc, ngươi dám giết ta?"

Cơ hồ là từ kề cận cái chết nhiễu một vòng, Mạc Vân Tô trong lòng hoảng hốt, khó có thể tin nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, lớn tiếng hô.

"Giết ngươi, thì như thế nào?"

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc trong mắt sát khí quá thịnh, lạnh lùng mở miệng nói.

Giờ khắc này, Mạc Vân Tô tâm đột nhiên sinh ra thấy lạnh cả người, nhưng là cho là thật bị sợ ở.

Trước đó hắn vẫn cho rằng, Bạch Nhạc chỉ là muốn đánh hắn một trận hết giận, thật là giờ khắc này, hắn lại xác thực xác thực từ Bạch Nhạc trên người ngửi được sát khí nồng nặc, đây cũng không phải là mất mặt cùng chịu đòn vấn đề, mà là thật liên quan đến tính mệnh an nguy.

"Cứu ta, Thích trưởng lão, cứu ta a!"

Giờ khắc này, Mạc Vân Tô nhất thời lại không để ý tới cái gì mặt mũi, thất thanh la hét nói.

"Càn rỡ! Ngay trước lão phu mặt, ngươi cũng dám còn ý đồ sát nhân, Bạch Nhạc, chẳng lẽ ngươi thật cho là không ai chữa cho ngươi sao?" Trong mắt lửa giận hầu như muốn phun ra ngoài, Thích Hướng Kính lớn tiếng uống mắng, " ngươi Linh Tê Kiếm Tông trưởng bối mặc kệ, lão phu tới thay bọn hắn quản, tốt gọi ngươi minh bạch, cái gì gọi là trên dưới tôn ti!"

Bị triệt để làm tức giận Thích Hướng Kính, lúc này nhưng cũng cái gì đều bất chấp, kiếm trong tay ngăn, trong một chớp mắt, phía sau đột nhiên hiện ra một tòa mờ nhạt tinh cung hư ảnh!

Trong một chớp mắt, tinh cung chi lực chợt hướng về Bạch Nhạc bao phủ tới.

Đối mặt Bạch Nhạc, dù cho là Thích Hướng Kính cũng không dám lại khinh thường chút nào, trực tiếp tế xuất tinh cung, chính là muốn triệt để trấn áp Bạch Nhạc, phá huỷ Bạch Nhạc nhuệ khí.

Chỉ là, giờ khắc này, Bạch Nhạc trong mắt lại đồng dạng không có sợ hãi chút nào, ngược lại tâm sát khí càng phát ra sôi trào.

"Ngươi thì tính là cái gì, cũng xứng ở trước mặt ta cậy già lên mặt! Thân là Chấp pháp trưởng lão, nhưng ngay cả tối thiểu công bằng hai chữ đều thủ vững không, có cái gì tư cách đề cập với ta trên dưới tôn ti? !"

Bước ra một bước, kiếm trong tay hơi hơi giơ lên, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói.

"Tinh Cung Cảnh cường giả thì như thế nào? Ta Bạch Nhạc muốn giết người, ngươi ngăn không được!"

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc trên người đột nhiên lộ ra lau một cái chói mắt tử mang, tử phủ lực lượng trong nháy mắt bị Bạch Nhạc triệt để điều động, chỉ là mấy hơi thở ở giữa, trong cơ thể linh lực đột nhiên bộc phát ra, tại Bạch Nhạc bên người hình thành một mảnh huyễn lệ tinh quang kiếm!

Trong tích tắc, những cái kia bước vào qua Thất Tinh Tháp tầng thứ năm người, nhất thời liền nhận ra, này rõ ràng chính là Thất Tinh Tháp bên trong cái kia khủng bố mưa kiếm a!

Kiếm Linh Vũ!

Nếu tại bước vào Thất Tinh Tháp trước đó, đối mặt Tinh Cung Cảnh cường giả, trừ phi Bạch Nhạc liều lĩnh bại lộ thân phận, bằng không liền ngay cả giao thủ tư cách cũng không có.

Thật là bây giờ lại không giống nhau, tại Thất Tinh Tháp bên trong, Bạch Nhạc cũng đã ngộ ra Kiếm Linh Vũ Thần Thông Truyền Thừa.

Một thức này Kiếm Linh Vũ, bản thân thì không phải là Linh Phủ Cảnh lực lượng, mà là tinh cung lực lượng.

Nháy mắt trước đó, theo Bạch Nhạc một kiếm chém ra, đầy trời mưa

kiếm chợt mà ra, hung hãn hướng về Thích Hướng Kính cùng Mạc Vân Tô giết đi qua.

Thần thông!

Dù cho là Thích Hướng Kính cũng căn bản không nghĩ tới, Bạch Nhạc lại có thể thi triển ra thần thông tới!

Trước đó hắn chỉ là biết, Bạch Nhạc đi qua Thất Tinh Tháp khảo nghiệm, thu được bảy sao truyền thừa, thật là mặc kệ cái gì truyền thừa, lẽ nào ngươi không cần một cái tìm hiểu luyện tập quá trình sao? Bên này thu được truyền thừa, quay người lại là có thể trực tiếp thi triển, điều này sao có thể?

Đạo lý này tuy không sai, có thể Thích Hướng Kính rồi lại nơi nào biết, cái này Kiếm Linh Vũ thần thông, bản thân liền là Bạch Nhạc tại thừa nhận đầy trời mưa kiếm lúc công kích tự nhiên ngộ ra, hơn nữa, tại đối mặt Lý Phù Nam thời điểm, liền từng thi triển qua một lần, nào còn có nửa điểm đình trệ khó.

Đương nhiên, giới hạn trong Bạch Nhạc thực lực bản thân vấn đề, cái này Kiếm Linh Vũ, đối với hắn mà nói, có thể cũng không có bao nhiêu uy hiếp, thật là vội vàng ở giữa, hắn nhưng nơi nào còn bảo vệ được Mạc Vân Tô.

Huống hồ, Bạch Nhạc mục tiêu lại nơi nào là hắn a!

Trong nháy mắt, cái kia một mảnh mưa kiếm chợt rơi xuống, mặc dù Thích Hướng Kính đã tận lực giúp Mạc Vân Tô ngăn cản, nhưng lại y nguyên vẫn là có hơn mười đạo kiếm quang vượt qua tinh cung, trực tiếp chém về phía Mạc Vân Tô.

Sinh tử thời khắc, Mạc Vân Tô trong mắt đột nhiên bốc lên lau một cái khó có thể ức chế vẻ sợ hãi.

Trong cơ thể linh lực lực lượng chợt bạo phát, liều mạng thả ra, nỗ lực ngăn trở kinh khủng này mưa kiếm.

Chỉ là, Kiếm Linh Vũ là kinh khủng bực nào!

Lúc trước Lý Phù Nam thi triển Hàn Sơn quyết, còn bước ra bước thứ năm mới miễn cưỡng có thể phá hỏng, Mạc Vân Tô cùng trạng thái đỉnh phong hạ Lý Phù Nam, chênh lệch đâu chỉ khác nhau một trời một vực!

Huống chi, bây giờ hắn liền Loạn Ly Tiên đều ném, chỉ bằng một đôi nhục chưởng, lấy Mạc Vân Tô chút bản lĩnh ấy, nơi nào chống đỡ được Kiếm Linh Vũ uy lực, trong nháy mắt trên người liền bị mưa kiếm đâm ra mười mấy cái lỗ máu, chết thảm tại chỗ!

Đến chết, Mạc Vân Tô con mắt cũng còn trừng tròn xoe, tựa hồ làm sao cũng không thể tin được, Bạch Nhạc vậy mà thực có can đảm giết hắn.

Nơi này chính là Thất Tinh Tông Chủ phong a, hơn nữa còn là ngay trước Chấp pháp trưởng lão mặt, Bạch Nhạc hắn làm sao dám? !

Kiếm Linh Vũ rơi xuống, Bạch Nhạc đang lúc trở tay, trả lại kiếm vào vỏ, chân mày khẽ nhếch, lạnh lùng lập lại.

"Giết ngươi, thì như thế nào? !"

Trong nháy mắt yên lặng, tiện đà toàn bộ người trên quảng trường bầy chợt phát sinh một hồi khó có thể ức chế kinh hô tiếng.

Một kiếm này cho tất cả mọi người mang đến chấn động, thậm chí còn muốn vượt lên trước Bạch Nhạc từ tinh quang chi lộ thượng đi xuống!

Thần thông a!

Đủ để lực kháng tinh cung Kiếm Đạo Thần Thông, đây quả thực phá vỡ tất cả mọi người nhận thức!

Trời xanh làm chứng, Bạch Nhạc bất tài vẻn vẹn chỉ là linh phủ trung kỳ sao?

Đây cũng là Thất Tinh Tháp truyền thừa uy lực sao?

Đây mới là Thanh châu đệ nhất thiên kiêu thực lực sao? !

Giờ khắc này, toàn bộ quảng trường đều tùy theo sôi trào, một trận chiến này, mới khiến cho bọn hắn chân chính ý thức được, Bạch Nhạc trên người ẩn chứa không chỉ là trở thành một đời thiên kiêu tiềm lực, mà là kể từ bây giờ, từ giờ khắc này, cũng đã là hoàn toàn xứng đáng Thanh châu đệ nhất thiên kiêu!

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 242: Kết cuộc như thế nào? (canh thứ nhất)

"Bạch Nhạc, ngươi muốn chết! ! !"

Nhìn Mạc Vân Tô thi thể, Thích Hướng Kính phát sinh một tiếng cực kỳ tức giận tiếng gầm gừ, mỗi khi có người nhìn qua, liền để hắn cảm thấy trên mặt một hồi nóng bỏng đau nhức, thì dường như bị người hung hăng tát một cái.

Thân là Chấp Pháp điện trưởng lão, hắn đã có vài chục năm cũng không có hưởng qua loại tư vị này!

Dựa vào cái gì?

Coi như là Lý Phù Nam trước đây, cũng xưa nay không dám đối xử với hắn như vậy vô lễ.

Ngay trước hắn mặt giết chết Mạc Vân Tô, loại kia cường liệt cảm giác nhục nhã, hầu như đã làm cho hôn mê Thích Hướng Kính đầu óc, kiếm trong tay nhoáng lên, cả người chợt nhảy lên, hung hăng hướng về Bạch Nhạc chém xuống tới.

"Dừng tay!"

Giờ khắc này, chứng kiến Thích Hướng Kính hướng Bạch Nhạc hạ sát thủ, Dương Bằng nhất thời cũng không nhịn được nữa, lớn tiếng quát lên.

Chỉ là bây giờ Thích Hướng Kính nơi nào còn nghe lọt, hoàn toàn không có nửa điểm thu tay lại ý tứ, thậm chí xuất thủ ngược lại càng lộ vẻ sắc

bén, mặc dù không dám giết chết Bạch Nhạc, hắn ít nhất cũng phải đem Bạch Nhạc bị thương nặng, thậm chí là. . . Phế bỏ!

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Bạch Nhạc cũng đồng dạng thật không ngờ, tại Mạc Vân Tô đã chết tình huống dưới, đối phương lại vẫn hội đối hắn hạ sát thủ.

Cảm thụ được đối phương trên người sát ý, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không dám khinh thường chút nào, cổ tay khẽ đảo, Thu Hoằng Kiếm liền lần nữa vào tay.

Không hề nghĩ ngợi, Bạch Nhạc liền trực tiếp một kiếm chém ra đi.

Linh Tê Nhất Kiếm!

Đối mặt Tinh Cung Cảnh cường giả, cho dù là ra tay toàn lực, còn tồn tại cực đại nguy hiểm, nơi nào còn dám có chút lưu thủ.

"Coong!"

Kiếm tùy tâm động, cho dù là đối mặt Thích Hướng Kính loại này Tinh Cung Cảnh cường giả, Bạch Nhạc một kiếm này cũng y nguyên vẫn là tinh chuẩn không có lầm có một chút đối phương trên mũi kiếm.

Đối phương kiếm mau nữa, thì như thế nào mau hơn tâm niệm vừa động.

Chỉ là, có thể tinh chuẩn có một chút đối phương kiếm phong là một chuyện, ngăn cản không chặn được khả năng liền có một chuyện khác.

Dù là Bạch Nhạc bây giờ thực lực, đã so tiến nhập Thất Tinh Tháp trước đó cường quá nhiều, có thể trước mặt đối Tinh Cung Cảnh cường giả thời điểm, nhưng cũng vẫn như cũ còn thiếu rất nhiều xem!

Không có Thông Thiên Ma Công, không có Thôn Thiên Quyết, cũng

không có Côn Ngô Kiếm!

Mặc dù Bạch Nhạc thiên phú cho dù tốt, cũng không khả năng cùng Tinh Cung Cảnh cường giả chống lại.

Đương nhiên, có thể khi hắn đem bảy sao truyền thừa triệt để tu thành, khi tu vi đạt được linh phủ đỉnh phong thời điểm, bằng vào Kiếm Linh Vũ cũng có thể có lực đánh một trận, nhưng này chí ít không phải hiện tại.

Kiếm phong giao kích, Bạch Nhạc cơ hồ là dễ dàng sụp đổ, cả người trực tiếp bị đánh bay, hung hăng đập trên mặt đất.

Nhưng mà, mượn lấy bị đánh bay đi ra ngoài cơ hội, Bạch Nhạc cũng sắp một kiếm này lực lượng hóa giải thất thất bát bát, đợi được té xuống đất thời điểm, nhìn tuy chật vật, nhưng trên thực tế, thương thế lại tuyệt không trọng.

Ngồi trên mặt đất đánh một cái lăn, Bạch Nhạc lúc này liền lần nữa nhảy lên một cái.

Một màn này, càng làm cho vô số người trở nên sôi trào!

Trước đó Bạch Nhạc tập sát Mạc Vân Tô, còn có thể nói là lấy thần thông đánh Thích Hướng Kính một trở tay không kịp, nhưng hôm nay một kiếm này, nhưng là thật chống được tinh cung cường giả một kích!

Dù là một kích này, trên thực tế Thích Hướng Kính chưa hết toàn lực, cũng đã đủ nghe rợn cả người.

Một kích không trúng, Thích Hướng Kính trong lòng não ý càng tăng lên, liền nửa điểm thở dốc cơ hội đều không cho Bạch Nhạc, trở tay lại là chém xuống một kiếm tới.

Một kiếm này không muốn mệnh!

Trước đó có thể ngăn lại Thích Hướng Kính một kích, Bạch Nhạc cũng đã có thể nói là đem hết toàn lực, tại vô pháp vận dụng Thông Thiên Ma Công tình huống dưới, Bạch Nhạc quả thực nhìn không thấy nửa điểm có thể ngăn lại một kiếm này hy vọng.

Nhưng mà, ở nơi này một kiếm chém ra đồng thời, cách đó không xa, lau một cái chói mắt kiếm khí màu tím chợt bốc lên, như một viên tử sắc lưu tinh từ phía chân trời rơi rụng, hung hăng hướng về Thích Hướng Kính đụng tới.

"Họ Thích lão thất phu, một cái Tinh Cung Cảnh cường giả để khi phụ vãn bối, ngươi còn muốn hay không một điểm khuôn mặt?"

Kèm theo một kiếm này, Văn Trạch tiếng quát mắng cũng vang lên theo tới.

Oanh!

Kiếm khí màu tím cùng Thích Hướng Kính một kiếm này hung hăng va vào nhau!

Văn Trạch cũng không phải là Bạch Nhạc, tại Thất Tinh Tháp bên trong bước vào nhập vi cảnh giới, Văn Trạch thực lực, mặc dù không bằng Lý Phù Nam, cũng chênh lệch cực tiểu, hơn nữa Đạo Lăng Thiên Tông thiên công súc tích, thực lực tại phía xa Bạch Nhạc phía trên.

Tại Thích Hướng Kính chưa từng vận dụng tinh cung tình huống dưới, đủ để ngăn trở đối phương một kích.

"Ba!"

Ngăn trở một kích này, có thể Văn Trạch nhưng cũng đồng dạng có chút

khó có thể chịu đựng phản xung chi lực, dưới chân mặt đất thượng đá xanh theo hắn cái này một bước chợt nứt ra.

Văn Trạch cái này vừa động thủ, Đạo Lăng Thiên Tông hắn đệ tử nhưng cũng không được!

Bọn hắn cũng không quản ngươi có đúng hay không Thất Tinh Tông trưởng lão, có phải hay không Tinh Cung Cảnh cường giả, Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, đến chỗ nào đều có thể ngửa đầu lên, không nhận bất luận kẻ nào khi dễ.

Trong nháy mắt, hơn mười cái Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử đồng loạt ra tay, trực tiếp đem Thích Hướng Kính vây lại.

Trước đó chứng kiến Thích Hướng Kính nhúng tay Bạch Nhạc cùng Mạc Vân Tô sự tình thời điểm, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử cũng đã rất khó chịu! Bọn hắn cùng Bạch Nhạc có giao tình, với ngươi cái này Thất Tinh Tông trưởng lão cũng không nửa điểm quan hệ.

Ngươi trưởng lão này danh tiếng có thể hù dọa Thất Tinh Tông đệ tử, hù dọa Thanh châu các tông đệ tử, nhưng lại tuyệt đối doạ không được những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử.

Sở dĩ không động thủ, thứ nhất là bởi vì Bạch Nhạc thượng năng ứng phó, thứ hai, cũng là bởi vì Văn Trạch một mực không có mở miệng.

Bọn hắn những thứ này đệ tử, đều là Tử Dương Chân Nhân mạch này, tự nhiên lấy Văn Trạch như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, Văn Trạch không ra miệng, bọn hắn tự nhiên không dễ nói chuyện.

Nhưng hôm nay, một khi Văn Trạch động thủ, bọn hắn khả năng liền không kiêng nể gì cả.

"Tao lão đầu tử, bất quá một cái phá Tinh Cung Cảnh mà thôi, hù dọa ai

đó! Ngươi còn dám động Bạch huynh đệ một chút thử xem!"

Ngay trước nhiều người như vậy mặt, bọn hắn cũng thông minh lắm, không còn tùy tiện hô Bạch Nhạc Bạch sư huynh, mà là trực tiếp lấy Bạch huynh đệ tương xứng.

Một cái Bạch Nhạc, Thích Hướng Kính có thể không quan tâm, dù là hơn nữa một cái Dương Bằng cũng không cái gì, dù sao Dương Bằng chỉ là một cái quần áo lụa là, chỉ cần hắn không đúng Dương Bằng xuất thủ, liền náo không ra cái gì nhiễu loạn lớn tới.

Thật là những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử nhúng tay khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

Đừng nói là hắn, coi như là Thất Tinh Tông tông chủ, thậm chí là Tinh Hà lão tổ, chỉ sợ cũng không dám tùy ý đánh giết những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử.

Cùng người khác còn có đạo lý có thể giảng, nhưng nếu chọc giận Đạo Lăng Thiên Tông, người ta cũng không với ngươi nói bất kỳ đạo lý gì!

Mặc dù bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông đã không còn trước đây chi uy, phóng nhãn thiên hạ, cũng tuyệt đối không có bất kỳ người nào , bất kỳ cái gì tông môn dám thừa nhận Đạo Lăng Thiên Tông lửa giận.

Tông môn khác đệ tử ra ngoài hành tẩu lúc, tông môn trưởng bối đều sẽ dặn, nhất định phải hành sự cẩn thận, không nên tùy tiện cùng hắn tông môn kết thù kết oán!

Có thể duy chỉ có Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử khác biệt, rời Tông lúc, sư môn trưởng bối chỉ sẽ nói cho hắn biết nhóm, chỉ cần cho rằng là đúng, liền có thể buông tay đi làm, Đạo Lăng Thiên Tông chính là bọn họ lớn nhất chỗ dựa vững chắc!

Thích Hướng Kính là thật không dám đối những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử xuất thủ.

Thật là. . . Bây giờ đây coi là cái gì?

Nếu là bị như thế mấy cái Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử nói mấy câu, liền bức dừng tay, còn để cho người bên ngoài thấy thế nào hắn?

Đường đường Thất Tinh Tông Chấp pháp trưởng lão, lại bị mấy cái Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử hù dọa. . . Cái này thành nói cái gì?

Giờ khắc này, Thích Hướng Kính quả thực hối hận ruột đều xanh, nếu như sớm biết như vậy, hắn trêu chọc Bạch Nhạc làm cái gì, liền để Mạc Vân Tô tên ngu xuẩn kia đi tìm chết tốt!

Nếu như trước hắn không có chặn ngang một tay, các loại (chờ) Bạch Nhạc trước hết giết Mạc Vân Tô, hắn lại lấy Chấp pháp trưởng lão thân phận đứng ra chỉ trích, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử thì như thế nào dám đứng ra tìm phiền toái.

Cũng chính là Mạc Vân Tô đã chết, bằng không, Thích Hướng Kính quả thực đều muốn tự tay giết cái này ngu xuẩn!

Náo tới mức này, nhưng phải để cho hắn kết cuộc như thế nào? !

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 243: Xử phạt (canh thứ 2)

"Dừng tay, hết thảy tất cả dừng tay cho ta!"

Mắt thấy cục diện muốn cứng ở nơi đây, không trung đột nhiên truyền đến gầm lên giận dữ, trong nháy mắt, sở hữu Thất Tinh Tông đệ tử nhất tề quỳ gối.

"Bái kiến tông chủ!"

Thất Tinh Tháp sự tình hạ màn kết thúc, Thất Tinh Tông tông chủ liền theo Tinh Hà lão tổ một chỗ rời đi, nguyên bản sau đó những chuyện nhỏ nhặt này, cũng không tới phiên hắn quan tâm, trước khi đi, tựa hồ mơ hồ nghe được Bạch Nhạc muốn tìm Mạc Vân Tô phiền phức, nhưng lại cũng không coi ra gì.

Tiểu bối ở giữa làm ầm ĩ một chút, không phải rất bình thường sự tình nha, có cái gì to tát đâu?

Nhưng hắn thiên toán vạn toán, cũng không tính tới lúc đầu đệ tử ở giữa xung đột, Thích Hướng Kính cái này Chấp pháp trưởng lão vậy mà lại nhúng tay vào đi!

Nhúng tay cũng liền thôi, càng buồn cười là, đường đường Chấp pháp trưởng lão nhưng ngay cả mấy tiểu bối đều không đè ép được, ngạnh sinh sinh để cho Bạch Nhạc trước mặt chém giết Mạc Vân Tô! Chính mình mất mặt không tính, còn mưu toan phế bỏ Bạch Nhạc, bây giờ vừa đến, việc vui khả năng liền triệt để lớn.

Bạch Nhạc cũng không phải cái gì vô danh tiểu bối, thậm chí có thể nói,

hôm nay tràng diện này Bạch Nhạc bản thân liền là nhân vật chính, loại tình huống này, muốn dùng Chấp pháp trưởng lão thân phận áp Bạch Nhạc, có còn hay không một điểm đầu óc.

Nghe được có người hồi báo Bạch Nhạc giết Mạc Vân Tô thời điểm, Thất Tinh Tông tông chủ liền biết, sự tình làm lớn chuyện, trực tiếp vòng trở lại, thật không nghĩ đến, cục diện vậy mà tiến thêm một bước chuyển biến xấu.

Lần này tốt, liền Đạo Lăng Thiên Tông người cũng nhúng tay, ngươi Thích Hướng Kính chính mình mất mặt cũng liền thôi, bây giờ thu không tràng, liên lụy toàn bộ Thất Tinh Tông với ngươi một chỗ mất mặt, chẳng phải là thành chuyện cười lớn.

Nghĩ vậy, Thất Tinh Tông tông chủ sắc mặt liền càng phát ra khó xem.

"Chấp pháp trưởng lão Thích Hướng Kính, gặp qua tông chủ!"

Nhìn tông chủ sắc mặt, Thích Hướng Kính trong lòng cũng không khỏi có chút đắng chát, thu kiếm khom mình hành lễ đạo, chỉ là mở miệng lúc, Thích Hướng Kính lại y nguyên vẫn là tận lực cộng thêm Chấp pháp trưởng lão bốn chữ này, âm thầm giải thích hắn xuất thủ động cơ.

"Bái kiến Thất Tinh Tông tông chủ!"

Thích Hướng Kính thu kiếm, vô luận là Văn Trạch vẫn là Đạo Lăng Thiên Tông những thứ này đệ tử, hay là Bạch Nhạc, tự nhiên cũng đều nhao nhao dừng tay, hướng Thất Tinh Tông tông chủ hành lễ.

Tất cả mọi người không ngốc, cùng Thích Hướng Kính ầm ỉ thế nào cũng không quan hệ, thật là giả sử đối mặt Thất Tinh Tông tông chủ thời điểm, lại dính vào, khả năng liền có rõ ràng đánh rõ ràng khiêu khích Thất Tinh Tông, đến lúc đó, coi như đối phương muốn dàn xếp ổn thỏa đều làm không được.

Song phương đều thu tay lại, Thất Tinh Tông tông chủ trong lòng cũng âm thầm thở phào một cái, hắn thật đúng là sợ mấy tiểu tử kia không hiểu chuyện, dám tiếp tục dây dưa tiếp, chuyện kia mới có thể thay đổi càng phát ra vướng tay chân.

"Đều muốn làm gì? Hai vị lão tổ vừa mới đi, các ngươi liền gây ra lớn như vậy nhiễu loạn đến, là muốn lật trời sao?"

Sầm mặt lại, Thất Tinh Tông tông chủ lớn tiếng mắng.

"Khởi bẩm tông chủ, Bạch Nhạc cầm cường là thắng, khi dễ bổn tông chân truyền đệ tử Mạc Vân Tô trước đây, không nhìn Chấp pháp trưởng lão cảnh cáo ngăn cản, mạnh mẽ tập sát Mạc Vân Tô ở phía sau. . . Cũng xin tông chủ trừng phạt nghiêm khắc, răn đe!"

Khom người lại bái, Thích Hướng Kính trầm giọng mở miệng nói.

Sự tình tới mức này, hắn nhất định phải bày ra Chấp pháp trưởng lão thân phận, xuất ra tông môn quy củ đại nghĩa tới chỉ trích, mới có thể trích thanh chính mình trách nhiệm! Sợ Bạch Nhạc nói lung tung, là lấy ngay từ đầu liền giành trước mở miệng, trực tiếp cho chuyện này định tính.

Liếc Thích Hướng Kính liếc mắt, Thất Tinh Tông tông chủ trong lòng cũng không khỏi lên vẻ chán ghét chi ý.

Tới mức này, còn không biết vì tông môn suy nghĩ làm như thế nào trừ khử ảnh hưởng, mà là một lòng một dạ muốn từ chối trách nhiệm, riêng là phần này lòng dạ cùng bố cục còn kém quá nhiều, không xứng là dùng.

Đương nhiên, loại này chán ghét hắn cũng không có biểu hiện ở trên mặt, chỉ là nhàn nhạt chuyển hướng Bạch Nhạc đạo, "Bạch Nhạc, ngươi

nói thế nào?"

Thái độ rất trọng yếu!

Đồng dạng một việc, nói chuyện thái độ khác biệt, tạo thành khả năng chính là hai cái kết quả.

Nghe được Thất Tinh Tông tông chủ mở miệng, Bạch Nhạc trong lòng chính là đột nhiên buông lỏng, một câu nói này lộ ra ý tứ, cũng đã để cho hắn hiểu được, chuyện này dù cho là muốn bị ăn hèo, cũng là hai bên đều đánh năm mươi đại bản, không có quá hậu quả nghiêm trọng.

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, Bạch Nhạc thái độ khả năng liền lập tức phát sinh 180° bước ngoặt lớn.

"Đệ tử trẻ tuổi nóng tính, nhất thời lòng căm phẫn, không thể đúng lúc thu tay lại, ngộ sát Mạc sư huynh, tự nhiên nhận phạt! Có thể, việc này đều là bởi vì Mạc Vân Tô ăn nói bừa bãi, khi dễ Hà sư tỷ dựng lên, Thích trưởng lão xử sự bất công, khắp nơi thiên vị, việc này mọi người đều nhưng vì kiểm chứng!"

So với việc Thích Hướng Kính, Bạch Nhạc những lời này khả năng liền nói thật xinh đẹp.

Lại là trẻ tuổi nóng tính, lại là lòng căm phẫn, lại là ngộ sát, rõ ràng tìm một đống lý do, nhưng lại còn nói nguyện ý nhận phạt, đã từ chối trách nhiệm, lại không cho Thất Tinh Tông tông chủ khó chịu.

Đến cuối cùng, thoại phong nhất chuyển, lại cho Thích Hướng Kính an một cái xử nữ chuyện bất công mũ, mây bay nước chảy lưu loát sinh động, không có nửa điểm kéo dài.

Cho dù là Thất Tinh Tông tông chủ trong lòng cũng không khỏi thầm than một tiếng!

Thiên phú tốt, ngộ tính cao, hơn nữa vốn lại như vậy thông minh, nhỏ như vậy gia hỏa, xác thực có thể nói hoàn mỹ a!

Chỉ tiếc. . . Cũng không phải ta Thất Tinh Tông đệ tử a!

Những lời này vừa ra, Thích Hướng Kính lập tức mắc đi cầu biết đến phải gặp, thật là không đợi hắn mở miệng, cục diện liền tiến thêm một bước hướng về bất lợi cho hắn phương hướng phát triển tiếp.

"Tông chủ, việc này đều là nguyên nhân bắt nguồn từ ta, Bạch sư đệ chỉ là vì ta xuất đầu, tất cả chịu tội đệ tử nguyện một mình gánh chịu, cùng người khác không quan hệ."

Sắc mặt trắng bệch, Hà Tương Tư nhất thời quỳ xuống, trầm giọng mở miệng nói.

Hà Tương Tư cũng không Bạch Nhạc nhiều như vậy đầu óc, bây giờ đơn thuần chính là muốn đem tất cả chịu tội đều nắm vào nàng trên người mình.

"Bọn ta nguyện làm Bạch huynh làm chứng!"

Hơi hơi ôm quyền, Văn Trạch cùng Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử theo đứng ra mở miệng nói.

Mọi việc chỉ sợ cầm đầu, bây giờ có Văn Trạch bọn hắn cầm đầu, xung quanh xem náo nhiệt người, cũng nhất thời theo làm ra lựa chọn.

"Tông chủ, bọn ta cũng nguyện làm cho Bạch sư huynh làm chứng!"

"Không sai, toàn bộ chuyện đã xảy ra, chúng ta xem thanh thanh sở sở, là hắn Mạc Vân Tô khiêu khích trước đây, chết chưa hết tội, ta cũng nguyện làm cho Bạch sư huynh làm chứng."

"Bạch sư huynh sát nhân tuy có lỗi, có thể cuối cùng sự tình xảy ra có nguyên nhân, nhìn tông chủ minh giám!"

". . ."

Trong lúc nhất thời, trên trận lộn xộn, không chỉ là Thất Tinh Tông đệ tử, cũng không thiếu ngoại tông người, cũng theo tham gia náo nhiệt.

Cái này không chỉ có riêng là ai sai ai đối vấn đề, mà là một cái vấn đề lập trường.

Trong trận chiến này, Bạch Nhạc kinh diễm toàn trường, để cho mỗi người đều càng rõ ràng ý thức được Bạch Nhạc thực lực cùng tiềm lực!

Mới bất quá linh phủ trung kỳ, liền nắm giữ một môn thần thông, khả năng đón đỡ Tinh Cung Cảnh cường giả một kích, đây quả thực đã phá vỡ mọi người nhận thức, người như thế nếu còn chưa phải là thiên kiêu, ai mới là? Dù cho là những cái kia thiên tông thiên kiêu, sợ cũng không gì hơn cái này mà thôi a?

Hơn nữa lại cùng Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử giao hảo, thấy thế nào Thất Tinh Tông tông chủ cũng không khả năng thật bả Bạch Nhạc thế nào.

Tương phản, Mạc Vân Tô ngược lại đã chết, đem hai cái cùng so sánh phía dưới, lựa chọn chống đỡ ai, đây còn không phải là vừa nhìn thấy ngay sao?

Cơ hồ là trong khoảnh khắc, thắng lợi Thiên Bình liền triệt để nghiêng, trực tiếp đem Mạc Vân Tô cùng Thích Hướng Kính đẩy vào không vực sâu!

"Thích trưởng lão, ngươi có lời gì nói?"

Nhàn nhạt liếc Thích Hướng Kính liếc mắt, Thất Tinh Tông tông chủ nhàn nhạt hỏi.

Lời này cùng trước kia đối Bạch Nhạc nói, nhìn như chỉ kém mấy chữ, có thể thái độ biến hóa, lại có thể nói là cách biệt một trời.

Trong miệng một hồi đắng chát, Thích Hướng Kính nhưng cũng minh bạch, tới mức này, vô luận hắn nói cái gì đều vô dụng, chỉ phải khom người nhận tội, "Nguyện bằng tông chủ xử trí."

Hai bên đều đã nhận tội, chuyện kế tiếp tình, dĩ nhiên là dễ xử lý nhiều.

"Từ ngày hôm nay, ngươi tan mất Chấp pháp trưởng lão chức vụ, bế môn tư quá đi."

Nhẹ nhàng một câu nói, liền trực tiếp miễn Thích Hướng Kính Chấp pháp trưởng lão thân phận, hơn nữa vô luận là Thất Tinh Tông tông chủ, vẫn là Thích Hướng Kính trong lòng đều rất rõ ràng, đây cơ hồ cũng đã chẳng khác gì là triệt để miễn hắn quyền lực, vĩnh viễn không bổ nhiệm.

Thích Hướng Kính chỗ tốt đưa, thật là Bạch Nhạc liền có chút phiền phức.

Xử trí quá nặng tự nhiên không được, nhưng nếu là hời hợt buông tha cũng không được.

Vô luận nói như thế nào, Bạch Nhạc dù sao cũng là sát nhân, hơn nữa giết vẫn là Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử, nếu như xử trí nhẹ, không chỉ có chỉ là khó có thể phục chúng vấn đề, hơn nữa còn sẽ mở một cái thật không tốt tiền lệ! Cái này gió đoạn không thể phồng!

Quan trọng hơn là. . . Cái này một hơi thở, như thế nào nuốt xuống?

Hơi trầm ngâm một chút, Thất Tinh Tông tông chủ lạnh lùng mở miệng nói, "Khách khanh Bạch Nhạc, từ lúc khoảnh khắc trục xuất Thất Tinh Tông, trong vòng mười năm, vô cớ không được phản hồi Tông, tài sản phi pháp tất cả khách khanh đoạt được, ngươi có thể tâm phục?"

Tại Thất Tinh Tông, khách khanh thân phận cực kỳ đặc thù, mặc dù không phải Thất Tinh Tông đệ tử, nhưng lại có thể hưởng thụ chẳng khác nào Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử đồng dạng đãi ngộ!

Cái này không chỉ có chỉ là hàng năm phát nhiều ít linh thạch, đan dược vấn đề, còn bao gồm tiến nhập Tu Pháp điện tu hành cơ hội, nhận tông môn nhiệm vụ thu được cống hiến đổi lấy tài nguyên cơ hội, thậm chí là từ tông môn bên trong đổi lấy linh khí, công pháp cơ hội.

Thất Tinh Tông tông chủ một câu nói này, liền chờ thế là xóa đi Bạch Nhạc trong vòng mười năm có thể từ Thất Tinh Tông đạt được tất cả chỗ tốt cơ hội!

Bản thân này nguyên bản xem như là một cái rất nặng xử phạt, dù sao cái gọi là tu hành, là có thể gọi là đi ngược dòng nước, trong vòng mười năm không chiếm được tài nguyên tu hành, liền ắt sẽ bị người khác bỏ qua, không công hoang phế mười năm thời gian.

Có thể hết lần này tới lần khác, đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này tựa hồ không tính là cái gì nghiêm trọng xử phạt.

Bạch Nhạc bản thân thì không phải là Thất Tinh Tông người, nguyên bản là không muốn bái nhập Thất Tinh Tông, tự nhiên cũng không trông cậy vào từ Thất Tinh Tông thu được bao lớn chỗ tốt! Trục xuất tông môn, mười năm không được phản hồi Tông, đối Bạch Nhạc ảnh hưởng hoàn toàn có thể bỏ qua không tính, bản thân hắn không có ý định tại Thất Tinh Tông ở lâu có được hay không.

Tối trọng yếu là, tại Thất Tinh Tháp bên trong, Bạch Nhạc bản thân cũng

đã thu được bảy sao truyền thừa, hơn nữa đánh bậy đánh bạ, được Huyết Ảnh Ma Quân cùng Tử Dương Chân Nhân hai vị lão tổ tiền đặt cược, đoạt được bản thân liền đã đủ nhiều.

Hơn nữa, xin chú ý ah, là trong vòng mười năm, vô cớ không được phản hồi Tông, không phải tuyệt đối không được phản hồi Tông!

Cái gì gọi là vô cớ, trong lúc này đúng mực, khả năng liền càng đáng giá nghiền ngẫm.

Nếu như Dương Bằng giả truyền Tinh Hà lão tổ lệnh, cho đòi Bạch Nhạc phản hồi Tông có tính không vô cớ phản hồi Tông?

Nếu như Bạch Nhạc tu hành đến linh phủ đỉnh phong, gần mở linh phủ, yêu cầu phản hồi Tông tu hành tới đột phá, có tính không vô cớ phản hồi Tông?

Dạng này xử phạt, nếu là chân chính chấp hành, tự nhiên nghiêm khắc, nhưng nếu là mở một con mắt nhắm một con mắt, cái kia dĩ nhiên chính là một cái khác kết quả.

Đương nhiên, trong lúc này vi diệu, chỉ hiểu mà không diễn đạt được bằng lời.

Có thể bất kể thế nào nói, kể từ đó, kết quả này, đã làm ra xử phạt đạt được cảnh kỳ hiệu quả, lại để cho Bạch Nhạc có thể rất nhẹ nhàng tiếp thu, cho là thật có thể nói là song toàn đẹp!

Quan trọng hơn là, cái này xử phạt bên trong, còn chôn một cái chân chính hố to, chỉ sợ bây giờ Bạch Nhạc cũng còn căn bản không có ý thức được.

"Bạch Nhạc, nguyện chịu trách phạt!"

Không có nửa điểm do dự, Bạch Nhạc lúc này khom người đáp ứng nói.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 244: Thất phu vô tội, hoài bích tội (canh thứ ba)

Một trận phong ba trừ khử cùng vô hình.

Lập tức bị trục xuất Thất Tinh Tông, vốn chuẩn bị tiệc rượu tự nhiên cũng liền mở không đi xuống, đơn giản một cái nói lời từ biệt, Bạch Nhạc trực tiếp từ ra Thất Tinh Tông.

Hà Tương Tư nguyên bản cũng muốn cùng Bạch Nhạc cùng rời đi, chỉ là lại bị Bạch Nhạc lấy thương thế chưa lành làm lý do cản lại.

Huống hồ Hà Tương Tư trong lòng cũng rõ ràng, kinh lịch Thất Tinh Tháp lịch luyện, nàng thật khoảng cách Tinh Cung Cảnh, cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là khoảng cách nửa bước, cùng bây giờ rời đi, chẳng đợi được nàng tại tông môn bên trong đột phá đến tinh cung sau đó mới nói.

Tại Thất Tinh Tông, cho dù là chân truyền đệ tử vô cớ cũng không được tự tiện rời tông lâu lắm, thật là một khi bước vào tinh cung, đó chính là không gì kiêng kỵ.

Chỉ là, Dương Bằng nhưng trong lòng luôn là có chút bất an, Bạch Nhạc sau khi rời khỏi, liền một đường thẳng đến Tinh Hà lão tổ bên kia đi.

Mặc dù không biết vấn đề đến xuất hiện ở đâu, thật là Dương Bằng chung quy lại cảm thấy, tông chủ đối với Bạch Nhạc xử phạt tựa hồ có chút quá nhẹ, cái này có thể cùng hắn trong ấn tượng cái kia sát phạt quả quyết tông chủ hoàn toàn khác biệt.

Cùng người khác khác biệt, Dương Bằng vốn là Thất Tinh Tông bên trong nổi danh quần áo lụa là, vô luận có cái gì tự mình giải quyết không,

hoặc là không nghĩ ra sự tình, tùy thời đều có thể đi tìm Tinh Hà lão tổ giải quyết.

Đối với người khác mà nói, Tinh Hà lão tổ tựa hồ cao không thể chạm, có thể đối Dương Bằng mà nói, cái kia chính là lão đầu tử nhà hắn, nửa điểm thần bí cũng không có.

Một đường xông vào Tinh Hà lão tổ cung điện, Dương Bằng mồm mép cực nhanh cùng Tinh Hà lão tổ bả sự tình nói một lần, lúc này mới uống tranh thủ uống một miệng trà hỏi, "Lão nhân, ngươi nói có đúng không là ta thật nhiều tâm?"

Lẳng lặng nghe Dương Bằng nói xong, Tinh Hà lão tổ trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đăm chiêu, nhìn về phía Dương Bằng trong con mắt, cũng nhiều vài phần vui mừng.

"Tốt, ta tiểu Bằng nhi rốt cục cũng học được suy nghĩ! Ngươi có thể nghĩ tới những thứ này, đã rất tốt."

"Lão nhân, ngươi là nói trong này thật có vấn đề?"

Trong nháy mắt, Dương Bằng sắc mặt nhất thời biến đổi, liền trà cũng không đoái hoài tới uống, vội vàng hỏi tới.

"Đừng có gấp, lão tổ chậm rãi giải thích với ngươi." Khoát khoát tay, ý bảo Dương Bằng không nên nóng lòng, Tinh Hà lão tổ trong mắt tràn đầy từ ái chi sắc, chậm rãi nói rằng, "Ngươi nhất thời không nghĩ ra rất bình thường, từ nhỏ đến lớn, ngươi thật căn bản không ăn xong khổ gì đầu, thậm chí chưa bao giờ gặp chân chính nguy hiểm, tự nhiên không rõ nhân tâm hiểm ác."

"Ngươi không ngại đổi vị trí ngẫm lại, nếu ngươi là ta Thất Tinh Tông tông chủ, nên xử trí như thế nào chuyện hôm nay?"

Nhìn Dương Bằng, Tinh Hà lão tổ nhẹ giọng hỏi.

Dương Bằng tư chất bình thường, hơn nữa tính khí bay lên nhảy thoát, căn bản chìm không dưới tâm tới hảo hảo tu luyện, Tinh Hà lão tổ rất rõ ràng, cả đời này Dương Bằng có thể đều không cơ hội trở thành đứng đầu cường giả, cho nên, từ vừa mới bắt đầu, hắn liền có thể dung túng, chính là muốn để cho Dương Bằng đi lên một con đường khác.

Tỷ như. . . Chấp chưởng Thất Tinh Tông!

Kể từ đó, dẫn đạo Dương Bằng tới suy tư, tự nhiên so với trực tiếp nói cho hắn biết chân tướng có ý nghĩa nhiều.

Nghe được Tinh Hà lão tổ, Dương Bằng cũng không khỏi nghiêm túc rất nhiều, trầm ngâm hồi lâu, đợi được chính mình triệt để tỉnh táo lại sau đó, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Rất khó làm, có Đạo Lăng Thiên Tông nhúng tay, lại có nhiều người như vậy nhìn, trọng phạt không được! Hơn nữa, nếu là thật phạt trọng, chỉ sợ ngược lại sẽ còn tổn thương Bạch Nhạc cùng ta Thất Tinh Tông tình cảm. . . Thật là, liền như vậy nhè nhẹ buông xuống, cũng không thể được, Bạch Nhạc dù sao giết ta Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử, Mạc Vân Tô mặc dù lại có lỗi, cũng không tới phiên hắn xử trí."

Cười khổ một tiếng, Dương Bằng lắc đầu nói, "Lão tổ, ta không nghĩ ra được nên xử trí như thế nào."

Khẽ vuốt cằm, Tinh Hà lão tổ chậm rãi nói rằng, "Quá cạn, ngươi thấy đồ vật quá ít, không ngại nghĩ nhiều nữa vài phần. . . Rất nhiều chuyện, đều không phải là cô lập tồn tại! Nhớ kỹ, phúc họa hai người theo!"

"Phúc họa?" Vô ý thức lặp lại một chút, Dương Bằng lần nữa rơi vào trong trầm tư.

.. .

Nhìn cái này yêu thích đệ tử thi thể, Bùi Văn Hải sắc mặt cực kỳ âm trầm.

Nhiều năm như vậy, hắn môn hạ cũng cũng chỉ có Mạc Vân Tô cái này một cái đệ tử, có thể ai có thể nghĩ tới, ở nơi này bên trong tông môn, vậy mà lại bị người giết chết, hay là tại Thích Hướng Kính trước mặt bị giết chết.

"Thích huynh, cái này một ngụm, ta nuốt không trôi!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, Bùi Văn Hải trầm giọng mở miệng nói.

"Đừng nóng vội, ngươi là tình thế cấp bách sẽ bị loạn! Ngươi thật cho là tông chủ xử phạt đơn giản như vậy sao?" Cười lạnh một tiếng, Thích Hướng Kính bên âm hiểm mở miệng nói.

"Nói như thế nào?"

Nao nao, Bùi Văn Hải không hiểu hỏi.

"Từ mặt ngoài xem, sự tình tựa hồ đã đến cái này có một kết thúc, nhưng trên thực tế, rồi lại nơi nào là đơn giản như vậy sự tình." Lắc đầu, Thích Hướng Kính giải thích, "Đối với cái kia tiểu súc sinh mà nói, bị lập tức trục xuất Thất Tinh Tông, nhất ý nghĩa trọng yếu ở chỗ, hắn ngay lập tức sẽ mất đi ta Thất Tinh Tông che chở!"

Một câu đơn giản, liền giống như một đạo thiểm điện đánh rớt, trong nháy mắt đánh thức Bùi Văn Hải.

"Thất phu vô tội, hoài bích tội!"

..

"Linh Khư Quả cùng Huyết Ảnh Ngoa? !"

Ước chừng suy tư một chén trà thời gian, Dương Bằng trong lòng đột nhiên hiện lên một đạo linh quang, không khỏi thất thanh gọi ra.

Nghe được Dương Bằng hồi đáp, Tinh Hà lão tổ vui mừng gật đầu, "Không sai! Thất phu vô tội, hoài bích tội!"

"Hai thứ này bản thân thì không phải là cho Bạch Nhạc chuẩn bị, mà là nhân duyên dưới sự trùng hợp, vừa may bị đụng vào hắn mà thôi!" Tinh Hà lão tổ nhẹ giọng giải thích, "Vô luận là Văn Trạch, vẫn là Mạc Vô Tình đạt được những thứ này, tự nhiên đều đừng lo, có thể hết lần này tới lần khác đạt được những người này là Bạch Nhạc, không muốn bái nhập bổn tông Bạch Nhạc."

Nghe thế, Dương Bằng nào còn có không rõ.

Bạch Nhạc không có nửa điểm bối cảnh, Linh Tê Kiếm Tông cũng tại phía xa Duyện châu, căn bản cho không Bạch Nhạc nửa điểm che chở, không chịu bái nhập Thất Tinh Tông, Bạch Nhạc tại Thanh châu, có thể nói là không có nửa điểm căn cơ, như bèo không rễ.

Tại Thất Tinh Tông thời điểm, đảm nhiệm ai cũng không dám tại Tinh Hà lão tổ mí mắt hạ nghĩ cách, thật là một khi Bạch Nhạc ly khai Thất Tinh Tông vậy cũng cũng không giống nhau.

Vô luận là thượng phẩm Linh Khư Quả, vẫn là Huyết Ảnh Ngoa cũng đều là đủ để khiến Tinh Cung Cảnh cường giả đỏ mắt bảo vật, dạng này mê hoặc, đã đủ để khiến bọn hắn bí quá hoá liều.

Nếu như Bạch Nhạc bước vào Tinh Cung Cảnh còn tốt, có thể cũng chỉ có linh phủ trung kỳ thực lực, mặc dù hắn biểu hiện lại như thế nào kinh diễm, cũng căn bản ngăn cản không có tâm người tham lam dục vọng.

"Đạo lý này thật cũng không phức tạp, nếu như cho thêm Bạch Nhạc một chút thời gian, nghĩ đến chính hắn cũng có thể suy nghĩ cẩn thận! Đây cũng là lão phu vì sao chính miệng tuyên bố, hắn vì ta Thất Tinh Tông khách khanh nguyên nhân, đáng tiếc, tính khí quá mau chút, căn bản không để ý tới hậu quả! Giết Mạc Vân Tô, chính là tự đoạn đường lui, triệt để mất đi cuối cùng bức tường ngăn cản, trực tiếp đem chính mình bại lộ đang nháo dưới chợ."

"Bạch Nhạc ly khai Thất Tinh Tông đồng thời, tin tức này liền sẽ như là mọc cánh, xuyên thấu qua đủ loại cách truyền đi, bây giờ chặn giết hắn cao thủ, sợ là cũng đã tại hắn hồi Thanh Châu phủ trên đường."

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Tinh Hà lão tổ bình tĩnh mở miệng nói.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 245: Cửu Chỉ Thanh Bạch (canh thứ tư)

Từ Thất Tinh Tông đi ra, Bạch Nhạc lòng chỉ muốn về.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, Thất Tinh Tông cũng không có chút nào lòng trung thành, nhà hắn tại Thanh Châu phủ, cái kia tồn tại Thanh Nhã tỷ Bạch gia.

Lần này tại Thất Tinh Tông đạt được chỗ tốt đã rất nhiều, Bạch Nhạc thật rất yêu cầu một thời gian ngắn tới lắng đọng, lần này về nhà, Bạch Nhạc thậm chí dự định một mực ngây người đến ba năm kỳ mãn, trực tiếp phản hồi Linh Tê Kiếm Tông.

Thất Tinh Tông khoảng cách Thanh Châu thành cũng không gần, mặc dù lấy Bạch Nhạc tốc độ, không sai biệt lắm cũng phải ba thiên tài có thể chạy trở về!

Không như sao Cung, liền không có khả năng chân chính làm được phi hành, tốc độ tự nhiên không mau nổi.

Không sai biệt lắm đi nửa ngày thời gian, sắc trời dần dần tối lại, Bạch Nhạc nhớ kỹ tiền phương không xa liền có một cái trấn nhỏ, trực tiếp từ hướng về trấn nhỏ phương hướng chạy tới, chuẩn bị nghỉ ngơi một đêm lại lên đường.

Nhưng mà, ngay tại khoảng cách trấn nhỏ không sai biệt lắm còn mấy trăm mét thời điểm, Bạch Nhạc lại đột nhiên dừng bước lại.

Ngay tại hơn mười thước bên ngoài một viên lão hòe thụ xuống, miễn cưỡng nằm một cái một bộ người áo xanh, nhìn lớn hẹn tuổi chừng ba

mươi tuổi, nhỏ bé hơi hí mắt ra, hai chân bắt chéo. Mặt trời chiều ánh chiều tà xuyên thấu qua cành cây rơi vào trên người hắn, có vẻ cực kỳ lười biếng.

Một màn này, nếu như người thường chứng kiến, đương nhiên sẽ không cảm giác có bất kỳ kỳ quái.

Nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, lại đủ để khiến hắn dừng bước lại.

Dù là đối phương là trên người không có bất kỳ khí tức tiết ra ngoài, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ có thể cảm thụ được một cổ đáng sợ áp lực, phảng phất chỉ cần hắn lại hướng trước đạp một bước, sẽ có nguy cơ trí mạng.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc tâm niệm thay đổi thật nhanh, mặc dù không biết đối phương là ai, có thể Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, đối phương tất nhiên là hướng về phía chính mình tới.

Khẽ khom người, Bạch Nhạc khom người cúi đầu.

"Bạch Nhạc bái kiến tiền bối! Không biết tiền bối xưng hô như thế nào?"

Nghe được Bạch Nhạc, cái kia người áo xanh rốt cục hơi hơi mở mắt, giống như cười mà không phải cười nhìn Bạch Nhạc, thong thả mở miệng nói, "Quả nhiên không hổ là có thể xông qua Thất Tinh Tháp thiên tài, vậy mà liếc mắt là có thể nhìn ra dị dạng đến, ngược lại cũng không phải non."

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc sắc mặt cũng không khỏi hơi hơi lạnh xuống, lặng yên không một tiếng động ở giữa, bàn tay đã đè vào trên chuôi kiếm.

Lai giả bất thiện a!

"Ta khuyên ngươi tốt nhất vẫn là đem tay từ trên thân kiếm lấy ra, bằng không ta cam đoan tại ngươi rút kiếm trước đó, cắt đứt tay ngươi." Khóe miệng khẽ nhếch, người áo xanh ánh mắt rơi vào Bạch Nhạc cầm kiếm trên tay, không nhanh không chậm mở miệng nói.

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì không khỏi âm thầm kêu khổ.

Cứ việc đối phương tựa hồ chỉ là thờ ơ liếc liếc mắt, khả năng liền có cái nhìn này, liền để cho Bạch Nhạc có một loại đứng ngồi không yên cảm giác nguy cơ, trong chỗ u minh có một loại trực giác nói cho hắn biết, chỉ cần hắn dám rút kiếm, đối phương liền nhất định sẽ cắt đứt một cái này tay.

Trừ phi mình trực tiếp bại lộ thân phận, bằng không liền tuyệt đối đỡ không được đối phương một kích.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc chỉ phải đưa tay từ trên chuôi kiếm lấy ra, "Lấy tiền bối thân phận, để khi phụ ta một tên tiểu bối, sợ là truyền đi danh tiếng cũng không lớn êm tai a?"

"Chúng ta ma tu, chỉ cần có đủ đủ quyền lợi, danh tiếng tính là thứ gì?" Khinh thường rên một tiếng, người áo xanh lười biếng mở miệng, hiển nhiên đối Bạch Nhạc loại thủ đoạn này cười nhạt.

Quyền lợi? !

Hai chữ này vừa ra miệng, Bạch Nhạc chợt thức tỉnh, cơ hồ là trong nháy mắt rồi đột nhiên nghĩ thông suốt tất cả các đốt ngón tay.

"Thế nào, suy nghĩ cẩn thận?" Khóe miệng tràn ra một tia nghiền ngẫm nụ cười, người áo xanh thong thả mở miệng nói, "Đã như vậy, còn không đem đồ vật giao ra đây sao?"

"Tiền bối nói là!"

Gật đầu, cổ tay khẽ đảo, Bạch Nhạc lúc này liền bả chuyển lấy Linh Khư Quả hộp ngọc lấy ra.

Nhưng mà, đem đồ vật chộp vào trên tay, Bạch Nhạc lại không có nửa điểm giao cho đối phương ý tứ, ngược lại nhún nhún vai, "Tiền bối vừa mới nói, có thể ở ta rút kiếm trước đó cắt đứt tay ta, ta có chút không tin, không bằng trước thế hệ thử xem, có thể hay không tại ta bóp nát Linh Khư Quả trước đó cắt đứt ta cái tay này?"

Nghe được Bạch Nhạc, cái kia người áo xanh con ngươi đột nhiên co rụt lại, nhìn chằm chằm Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói, "Tiểu tử, xem ra ngươi là cho là thật không sợ chết?"

"Sợ, đương nhiên sợ!"

Ánh mắt thủy chung dừng lại ở đối phương trên người, Bạch Nhạc không để ý mở miệng nói, "Chỉ là, tiền bối bằng tâm mà nói, ta đem đồ vật giao ra đây, ngươi thì sẽ bỏ qua ta sao?"

". . ."

Nhìn Bạch Nhạc yên lặng mấy hơi thở, cái kia người áo xanh nhưng là không khỏi cười rộ lên, "Có ý tứ, tiểu tử kia cũng không ngu! Ta tên Thanh Bạch, nhân xưng Cửu Chỉ Thanh Bạch."

Nói đến đây, Bạch Nhạc lúc này mới chú ý tới, đối thủ tay trái chỉ có bốn cái ngón tay, hơn nữa thiếu cũng không phải là ngón út, mà là ngón cái.

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Thanh Bạch vỗ vỗ đầu, sái nhiên cười nói, "Xem ta, ngược lại là quên, ngươi tiểu gia hỏa này sợ là không biết ta, đổi một thuyết pháp đi. . . Mười năm trước đó, ta từng chiến cùng Thất Tinh Tông, cái ngón tay này, chính là vì Thất Tinh Tông chủ gây thương tích."

". . ."

Lần này, Bạch Nhạc mới là cho là thật nhịn không được hít vào một ngụm khí lạnh.

Mười năm trước liền dám cùng Thất Tinh Tông tông chủ giao thủ, hơn nữa vẻn vẹn đoạn một ngón tay, là có thể toàn thân trở ra, đó là thực lực cỡ nào!

Bực này ma đầu, thực lực sợ là tại phía xa Phá Nam Phi phía trên, cho dù là chính mình thi triển Thông Thiên Ma Công, thậm chí là vận dụng Côn Ngô Kiếm, chỉ sợ phần thắng cũng như trước không lớn! Tùy tiện bại lộ thân phận, chỉ sợ kết quả sẽ chỉ hỏng bét hơn.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc trong lòng mới là âm thầm kêu khổ, sớm đem vị kia Thất Tinh Tông chủ mắng một cẩu huyết lâm đầu.

Trách không được dễ dàng như vậy liền nhẹ nhàng buông tha mình, nguyên lai là sớm đoán được chính mình vừa ly khai Thất Tinh Tông liền sẽ gặp phải nguy hiểm, đây là nói rõ muốn hố chết chính mình a.

Chỉ là, đến mức độ này, cho dù là lại não, cũng là chuyện vô bổ.

Cố làm mình trấn định lại, Bạch Nhạc nhìn Thanh Bạch, chậm rãi mở miệng nói, "Thanh Bạch tiền bối, ta có biết hay không ngài không trọng yếu, trọng yếu là. . . Hiện tại chúng ta cái này kết làm như thế nào kết, người xem, ta không phải là không muốn đem đồ vật giao ra đây, cuối cùng chỉ là một ít vật ngoài thân mà thôi, làm sao so được với tánh mạng mình! Thật là, ta nhưng căn bản không thể tin được ngài a."

"Đương nhiên, ngài có thể đơn giản giết ta, bất quá, ta cam đoan nhất định sẽ làm cho cái này Linh Khư Quả theo ta một chỗ xong đời." Nhún nhún vai, Bạch Nhạc tự tin nói rằng, "Tin tưởng ta, mặc dù thực lực ta

kém xa ngài, thế nhưng chút năng lực nhỏ nhoi ấy vẫn có."

Cũng không đợi đối phương hồi đáp, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Ngô, đương nhiên, ngài có có thể được Huyết Ảnh Ngoa, bất quá. . . Đồ chơi này, đối ngài sợ rằng không nhiều lắm tác dụng a?"

Huyết Ảnh Ngoa tuy cũng là bảo bối, thật là đối với Thanh Bạch loại cao thủ này mà nói, giá trị lại hiển nhiên kém xa Linh Khư Quả.

Ngược lại không phải là nói Huyết Ảnh Ngoa không tốt, mà là chưa chắc thích hợp hắn dùng!

Tối trọng yếu là, Huyết Ảnh Ngoa loại đồ chơi này thực sự quá chói mắt, hắn chỉ cần dám cầm đi dùng, chẳng khác nào là nói rõ nói cho tất cả mọi người Bạch Nhạc là hắn giết! Ngược lại không phải là nói sợ có người cho Bạch Nhạc báo thù, mà là sẽ khiến không ngừng không nghỉ phiền phức!

Bực này để cho Tử Dương Chân Nhân cùng Huyết Ảnh Ma Quân đều cảm thấy không nỡ bảo vật, cho dù là hắn cũng chưa chắc bảo trụ.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 246: Phố xá sầm uất thoát thân (canh thứ nhất)

Híp mắt, Thanh Bạch thật rất muốn trực tiếp động thủ đoạt, có thể nhìn Bạch Nhạc cái kia chắc chắc thái độ, hắn nhưng thủy chung có chút không nắm chắc được.

Nếu như bình thường Linh Phủ Cảnh, đừng nói là linh phủ trung kỳ, cho dù là linh phủ đỉnh phong, hắn cũng có nắm chặt ở đối phương bóp nát Linh Khư Quả trước đó đem đồ vật đoạt lại, thật là Bạch Nhạc lại bất đồng.

Bây giờ Bạch Nhạc quá nổi danh.

Lực áp Lý Phù Nam, Văn Trạch, Mạc Vô Tình ba người xông qua Thất Tinh Tháp thu được bảy sao truyền thừa, đạp tinh Quang chi đường mà ra, ngay trước Tinh Cung Cảnh cao thủ mặt chém giết Mạc Vân Tô, đón đỡ Tinh Cung Cảnh một kích mà toàn thân trở ra.

Cái này từng việc từng việc, từng món một đều biết nhắc nhở Thanh Bạch, Bạch Nhạc cùng bình thường Linh Phủ Cảnh hoàn toàn khác biệt.

"Có điều kiện gì, nói đi."

Nhìn Bạch Nhạc, Thanh Bạch lạnh lùng mở miệng nói.

"Đồ vật ta có thể cho ngươi, nhưng ta nhất định phải cam đoan tự ta an toàn." Chân mày hơi nhíu, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Hơn nữa, vẻn vẹn chỉ là Linh Khư Quả! Đương nhiên, để báo đáp lại, ta có thể bảo đảm, không tiết lộ nửa chữ tiền bối thân phận."

"Ồ?" Lông mày nhíu lại, Thanh Bạch cười lạnh nói, "Tiểu tử, ngươi chẳng lẽ làm ta dễ bắt nạt hay sao? Mặc dù ta không giết ngươi, cũng tự có người khác sẽ tìm đến ngươi, không nộp ra Linh Khư Quả, còn không nói ra bị ai cướp đi, ngươi còn có thể thoát thân?"

"Bị tiền bối đụng vào, là ta suy nghĩ không chu đáo, có thể chỉ cần từ trong tay tiền bối thoát thân, ta tự có đối sách!" Trên mặt lộ ra lau một cái vẻ ngạo nghễ, Bạch Nhạc đạm nhiên nói rằng, "Huống chi, để tay lên ngực tự hỏi, nếu tiền bối không là người thứ nhất gặp phải ta, ta nói cái gì, tiền bối liền sẽ tin sao?"

Thần sắc hơi động một chút, Thanh Bạch lần này nhưng là tin vài phần.

Sinh tử trước mặt, vô luận cái gì bảo vật quý giá cũng đều không đáng giá nhắc tới, Bạch Nhạc nguyện ý giao ra đây, không có gì có thể kỳ quái.

Mà thôi tiểu tử này một mực chắc chắn chỉ chịu cho mình Linh Khư Quả, trong lòng sợ là đã sớm có tính toán.

Lấy hắn bây giờ danh tiếng, chỉ cần nguyện ý tống xuất Huyết Ảnh Ngoa, trong tay không có cái này chọc người tâm động bảo vật, vô luận tìm được Thanh châu bất kỳ một cái nào tông môn đi, chỉ sợ đều có thể đạt được che chở.

Nói như thế, lời này ngược lại là có chút có thể tin.

Nghĩ vậy, Thanh Bạch lúc này gật đầu, "Có thể."

"Nói mà không có bằng chứng, quan hệ đến tính mạng của ta, tiền bối liền vừa nói như vậy, cũng không đủ để tin." Không có chút nào thả lỏng ý tứ, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp.

"Vậy ngươi muốn như thế nào? Để cho ta lên huyết thệ sao?" Thanh

Bạch có chút căm tức hỏi.

"Thế thì không cần!"

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc liếc liếc mắt, liền cách đó không xa trấn nhỏ, chậm rãi mở miệng nói, "Phía trước chính là trấn nhỏ, chúng ta tìm người một nhà tối đa tửu lâu, ta đi vào trước, đến lúc đó sẽ đem Linh Khư Quả đặt ở tửu lâu trên bàn."

"Đương nhiên, vì công bằng lý do, ta sẽ tìm một cái từ bên ngoài thấy được cái bàn, bất quá, tiền bối lại trước hết ở lại tửu lâu ở ngoài! Đến lúc đó, tiền bối lấy Linh Khư Quả, ta tự động thoát thân."

Chân mày hơi hơi vừa nhảy, Thanh Bạch lạnh lùng hỏi, "Ngươi liền có nắm chắc như vậy, có thể tại mắt của ta da hạ thoát thân?"

"Sống còn, nói gì nắm chặt?" Nhún nhún vai, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói, "Không có gì hơn đổ mệnh mà thôi, nếu như làm đến bước này, ta còn trốn không, vậy thì chỉ trách ta học nghệ không tinh, mặc dù chết, cũng không có gì có thể oán."

"Có chút ý tứ." Nghe được những lời này, Thanh Bạch ngược lại là ngược lại có vài phần thưởng thức Bạch Nhạc, "Ta đáp ứng!"

Có thể đạp Lý Phù Nam trên thi thể vị, trở thành cái này Thanh châu đệ nhất thiên kiêu, quả nhiên có vài phần bản lĩnh.

"Đã như vậy, liền phiền phức tiền bối trước tiên lui sau trăm bước khoảng cách, bằng không, ta lại không yên tâm đem lưng lưu cho tiền bối." Cho dù đã đàm luận thành, Bạch Nhạc cũng không có chút nào thả lỏng ý tứ, trong tay vẫn như cũ vững vàng nắm hộp ngọc, bình tĩnh mở miệng nói.

Chứng kiến Bạch Nhạc cẩn thận như vậy dáng vẻ, đang thưởng thức

hơn, Thanh Bạch nhưng cũng càng phát ra yên tâm vài phần.

Bạch Nhạc kế hoạch an bài càng chu đáo, đã nói lên Bạch Nhạc độ tin cậy càng cao.

Chỉ cần có thể đạt được Linh Khư Quả, cho dù là thật làm cho Bạch Nhạc trốn, cũng không phải là một cái khó có thể tiếp thu kết quả!

Huống chi. . . Bất quá chính là một cái trước sau chân chênh lệch, cho dù là ở tửu lầu loại kia ồn ào náo động trong hoàn cảnh, Thanh Bạch cũng không tin Bạch Nhạc thật có thể từ hắn mí mắt hạ đào tẩu.

Nhìn Thanh Bạch thối lui, Bạch Nhạc trong lòng căng thẳng cây kia dây cũng rốt cục lỏng đi xuống.

Quá nguy hiểm!

Chớ nhìn hắn thủy chung một bộ đạm nhiên dáng vẻ, nhưng trên thực tế, trong lòng bàn tay cũng đã tràn đầy mồ hôi lạnh, giả sử đối phương thật là mạnh mẽ xuất thủ, hắn cũng chỉ có thể bại lộ thân phận liều mạng một lần.

Còn tốt, cục diện cũng không có hướng về xấu nhất phương hướng phát triển.

Chỉ cần đối phương có sở cầu, liền chung quy còn có mấy phần xê dịch chỗ trống.

Cẩn thận từng li từng tí hướng về trấn nhỏ đi tới, từ đầu đến cuối, hộp ngọc đều thủy chung giữ tại Bạch Nhạc trong tay, không có nửa khắc thư giãn.

Mặt trời chiều ngã về tây, chỉ còn lại có một điểm cuối cùng tà dương ánh chiều tà, thời gian này, chính là trong trấn nhỏ náo nhiệt nhất thời

điểm, người đến người đi.

Trấn nhỏ cũng không lớn, rất nhanh Bạch Nhạc liền chọn lựa một nhà thích hợp tửu lâu, thẳng tại Thanh Bạch ánh mắt nhìn soi mói bước vào bên trong, bắt chuyện tiểu nhị muốn một cái vị trí cạnh cửa sổ, Bạch Nhạc thản thản nhiên tại bên cửa sổ ngồi xuống, cứ như vậy tiện tay đem hộp ngọc để lên bàn.

Cho tới giờ khắc này, Thanh Bạch cũng mới đồng dạng yên lòng.

Cách cửa sổ, Bạch Nhạc cùng vẫn còn ở trên đường Thanh Bạch liếc nhìn nhau, nhếch miệng lên một cái ưu nhã độ cong, ung dung đứng dậy, mượn lấy huyên náo đoàn người, xê dịch thân trực tiếp từ biến mất ở Thanh Bạch trong tầm mắt.

Cơ hồ là Bạch Nhạc đứng dậy rời đi trong nháy mắt, Thanh Bạch đột nhiên bước ra một bước, thậm chí ngay cả môn đều chẳng muốn đi, liền trực tiếp như vậy từ trong cửa sổ nhảy vào đến, một tay lấy trên bàn hộp ngọc bắt bỏ vào trong tay, lúc này mới yên lòng lại.

Lại lúc ngẩng đầu, lại sớm đã mất đi Bạch Nhạc tung tích!

Nhíu nhíu mày, Thanh Bạch cũng không đoái hoài tới đuổi theo Bạch Nhạc, thẳng mở hộp ngọc ra.

Nhưng mà, liền sau đó một khắc, Thanh Bạch sắc mặt chợt thay đổi một mảnh tái nhợt!

Cái kia tinh xảo hộp ngọc rõ ràng là cái trống, bên trong không có cái gì.

Một sát na này, Thanh Bạch trong lòng đột nhiên bốc lên lau một cái khủng bố sát khí!

Bị đùa giỡn!

Thanh Bạch có tự tin, tại hắn mí mắt xuống, Bạch Nhạc chính là có lớn hơn nữa bản lĩnh, cũng không khả năng trước mặt đánh tráo, như vậy duy nhất giải thích chính là, từ vừa mới bắt đầu, Bạch Nhạc từ trên người lấy ra hộp ngọc chính là không.

Có thể hết lần này tới lần khác hắn cứ như vậy bị Bạch Nhạc trào một con trống hộp ngọc đùa giỡn, vậy mà ngạnh sinh sinh không dám trực tiếp xuất thủ cướp đoạt, mà là dựa theo Bạch Nhạc yêu cầu, từng bước bước vào trong bẫy rập, bị đùa giỡn cái hướng lên trời!

"Oanh!"

Trong nháy mắt, trong cơ thể ma khí chợt bạo phát, kể cả hộp ngọc mang cái bàn này, toàn bộ bị Thanh Bạch một chưởng vỗ vì nghiền phấn!

Ngập trời ma khí điên cuồng tiêu tán mà ra, Thanh Bạch thần niệm đã triệt để tập trung toàn bộ tửu lâu, nhưng mà , khiến cho hắn muốn thổ huyết là, hắn vậy mà thật sẽ tìm không đến Bạch Nhạc tung tích!

Cứ như vậy chỉ chớp mắt, tối đa bất quá mấy chục giây thời gian, Bạch Nhạc dĩ nhiên cũng làm thật như vậy tại hắn mí mắt hạ tiêu thất!

"A a a!"

Trong miệng phát sinh một tiếng phẫn nộ gào thét, Thanh Bạch sát ý tận trời, trong nháy mắt, toàn bộ tửu lâu hoàn toàn đại loạn, tất cả mọi người liều mạng trốn ra phía ngoài đi, toàn bộ tửu lâu nhất thời thay đổi một mảnh hỗn độn.

Mượn lấy mảnh này hỗn loạn, một cái không tầm thường chút nào gã sai vặt, cũng theo sát đoàn người ôm đầu chạy đi.

Thẳng đến theo sóng người triệt để ly khai tửu lâu, Bạch Nhạc mới xem

như triệt để thở phào một cái.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, lúc này mới chân chính là tìm được đường sống trong chỗ chết.

Mặc dù bởi vì Thất Tinh Tháp sự tình, Bạch Nhạc đã danh chấn Thanh châu, mà dù sao, hắn nổi danh thời gian quá ngắn, đối phương có thể có được về hắn tín tức cũng đều vẻn vẹn còn cực hạn tại Thất Tinh Tông chính mình biểu hiện phía trên.

Về phần mình từng đạt được Mộng Thiên Thu truyền thụ Thiên Cơ Biến thần thông, nhưng là tiên có người biết.

Mà Bạch Nhạc, sở dĩ muốn chọn tửu lâu loại này huyên náo hoàn cảnh, chính là muốn lợi dụng Thiên Cơ Biến thủ đoạn tới thoát thân.

Lấy có tâm tính vô tâm, Thanh Bạch mặc dù có thiên đại bản lĩnh, tự nhiên cũng phải bị té nhào.

Còn như cái kia trống hộp ngọc, kia liền càng đơn giản.

Cái kia căn bản là trước đây Vân Mộng Chân cho Bạch Nhạc Linh Khư Quả thời điểm hộp ngọc, Bạch Nhạc một mực không có chịu ném xuống mà thôi, từ bề ngoài tự nhiên nhìn không ra nửa điểm đầu mối!

Phải biết, từ vừa mới bắt đầu, Bạch Nhạc liền căn bản không có dự định qua giao ra Linh Khư Quả.

Cho dù là Thanh Bạch thật xuất thủ, hắn cũng sẽ không dùng hủy diệt Linh Khư Quả loại thủ đoạn này tới một búa chẻ hai, mà là trực tiếp thi triển Thông Thiên Ma Công, thậm chí là tế xuất Côn Ngô Kiếm tới cùng Thanh Bạch phân cái sinh tử.

Những thứ này tâm tư, Thanh Bạch dĩ nhiên là càng không thể nào biết.

Đi khắp hang cùng ngõ hẻm, mượn lấy đoàn người che lấp, Bạch Nhạc rất nhanh liền chuyển tới chỗ không có người, lần nữa thi triển Thiên Cơ Biến, biến ảo dung mạo, lại đổi y phục trên người, biến hóa nhanh chóng, là được một cái công tử ca, nghênh ngang lần nữa đi trở lại trên đường.

Thiên Cơ Biến tuy có thể liền y phục một chỗ biến ảo, thật là loại này trực tiếp lấy linh lực cải biến quần áo phương thức, kẽ hở thực sự quá lớn, vừa mới là Thanh Bạch tâm loạn, trong tửu lâu người lại quá nhiều, lúc này mới không có bị chú ý tới, bị hắn may mắn thoát thân, nếu như không rất sớm che giấu xuống cái này kẽ hở, đợi được Thanh Bạch phục hồi tinh thần lại, ắt sẽ trắng trợn lục soát toàn bộ trấn nhỏ, đến lúc đó đồng dạng sẽ bị bắt đi ra.

Thật là, đổi quần áo sau đó, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, lại thi triển Thiên Cơ Biến, vậy liền trừ phi là Tinh Hà lão tổ loại kia cường giả, hoặc là Mộng Thiên Thu bực này tinh thông huyễn thuật đại sư mới có thể nhìn ra sơ hở.

Bạch Nhạc rất rõ ràng, vô luận là vì Linh Khư Quả, vẫn là ra bị chính mình đùa giỡn một đạo ác khí, Thanh Bạch đều tuyệt đối sẽ không đơn giản dừng tay.

Loại tình huống này, nếu như muốn trực tiếp thoát đi trấn nhỏ, nhất định chính là đưa tới cửa cho Thanh Bạch giết, bực này ma tu, sợ là thà rằng giết lầm một ngàn, cũng không thả qua một cái.

Mặc dù không có khả năng giống như huyết tế, tàn sát toàn bộ trấn nhỏ, có thể trong khoảng thời gian ngắn dám ly khai trấn nhỏ người, lại ắt sẽ bị Thanh Bạch trực tiếp giết chết cho hả giận.

Kể từ đó, tạm thời lưu lại trấn nhỏ bên trong, ngược lại liền thành tốt nhất ẩn nấp phương thức.

Một cái trấn nhỏ nói ít cũng có mấy vạn người, ngươi Thanh Bạch mặc dù có thiên đại bản thân, chẳng lẽ còn có thể bả mỗi người đều điều tra đi không?

Đương nhiên, nếu là ngày trước, tại Thanh Bạch loại cao thủ này trước mặt, Bạch Nhạc là rất khó làm được triệt để thu liễm khí tức, không lộ ra chút nào kẽ hở, có thể theo bước vào nhập vi cảnh giới, đối với bản thân khống chế linh lực, cũng đã có thể đạt được nhập vi cấp độ, dĩ nhiên là thay đổi dễ dàng nhiều.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 247: Mỗ gia, Yến Bắc Thần (canh thứ 2)

Bạch Nhạc cũng là gan lớn, nhiễu một vòng, cứ như vậy công khai nhiễu hồi nguyên bản tửu lâu kia.

Trong tửu lâu mặc dù còn có vẻ hơi lộn xộn, có thể ông chủ lại đã sớm chỉ huy tiểu nhị thu thập, nhìn thấy Bạch Nhạc, lập tức có tiểu nhị chào đón, "Vị khách quan kia, mời ngài vào bên trong!"

"Tiểu nhị, các ngươi trong điếm là gặp tặc đoạt sao?" Đánh giá chung quanh tìm kiếm Thanh Bạch tung tích, Bạch Nhạc tin miệng hỏi.

"Này, lấy ở đâu cái gì tặc a, không dối gạt công tử, vừa mới không biết làm sao, mới vừa tới một cái lợi hại tiên trưởng, đột nhiên tức giận, đem trong điếm cái bàn đập, đem khách nhân toàn bộ dọa chạy, cũng may đối phương phát một trận tính khí, ngược lại là không có sát nhân."

"Thật sự là sợ bóng sợ gió một trận, cũng không biết cái này các đại nhân vật, làm sao sẽ đến chúng ta loại này tiểu điếm tới." Vẻ mặt lòng còn sợ hãi dáng vẻ, đám kia tính toán lắc đầu giải thích.

Bực này người thường, có thể không phân được cái gì là linh lực, cái gì là ma khí, đối bọn hắn mà nói, tu hành giả chính là tiên trưởng.

Chỉ cần không phải loại kia loạn sát nhân ma đầu, tự nhiên cũng liền không có gì có thể sợ.

Mới vừa náo qua một trận, trong điếm còn không có khách nhân nào, Bạch Nhạc bị đám kia tính toán mang tới bên cửa sổ, khoảng cách vừa mới bị đập xuống cái bàn này không xa địa phương ngồi xuống, Bạch

Nhạc tùy ý điểm mấy thứ tinh xảo ăn sáng, lại điểm một bầu rượu, cứ như vậy tại bên cửa sổ ngồi xuống, chậm rì rì uống.

Thanh Bạch không có lạm sát kẻ vô tội, ngược lại để Bạch Nhạc đối hắn ấn tượng thoáng mấy phần.

Mặc dù Bạch Nhạc bản thân cũng là ma tu, nhưng lại phi thường chán ghét như Âm Dương Quỷ Đồng, hoặc là Huyết Ảnh Ma Tông người trong loại kia lạm sát kẻ vô tội ma đầu.

Còn như Thanh Bạch muốn giết hắn đoạt bảo, Bạch Nhạc ngược lại là không quá ghi hận, thế giới này vốn là như vậy, nếu như tất cả mọi người quy củ tu hành, không tranh không đoạt, đó mới là kỳ quặc quái gở.

Ngồi ở trước bàn, sắc trời đã triệt để tối lại, mới lên ngọn cây trăng rằm, rơi xuống nhạt Đạm Nguyệt ánh sáng, rơi vào Bạch Nhạc trên người, có vẻ vô cùng trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Trước mắt trấn nhỏ, đi qua trước đó cái kia nháo trò, tựa hồ đã dần dần khôi phục lại bình tĩnh, thật là Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, Thanh Bạch tất phải còn không hề rời đi, mà là như là thợ săn lạnh lùng chờ hắn đấy chủ động nhảy ra.

Quan trọng hơn là, Thanh Bạch xuất thủ, cũng làm cho Bạch Nhạc triệt để tỉnh táo lại.

Linh Khư Quả cùng Huyết Ảnh Ngoa, tại hắn trên tay nhất định chính là phỏng tay củ từ, cho dù là tách ra Thanh Bạch, còn sẽ có hắn cao thủ trong tối ra tay, chỉ cần mình một ngày tìm không được có thể che chở chính mình thế lực, loại này hoặc sáng hoặc tối truy sát liền tuyệt đối sẽ không ngưng hắn.

Loại tình huống này, mặc dù Bạch Nhạc lại như thế nào lòng chỉ muốn về, cũng minh bạch, hắn tuyệt đối không thể trở về.

Thậm chí còn Bạch Nhạc hoài nghi, bây giờ Bạch gia phụ cận sợ rằng đã sớm có vô số cơ sở ngầm chờ lấy, chỉ cần hắn dám trở về, ngay lập tức sẽ đưa tới cao thủ trên môn cướp đoạt, đến lúc đó, không chỉ có tự thân khó bảo toàn, hơn nữa còn sẽ liên lụy đến Bạch gia.

Bưng chén rượu lên uống một ngụm, Bạch Nhạc trong đầu trong nháy mắt chợt hiện lên vô số ý niệm trong đầu.

Bị Thất Tinh Tông mở một đạo, bây giờ biện pháp tốt nhất, tự nhiên là lập tức một lần nữa tìm một cái chỗ dựa vững chắc, hơn nữa, bây giờ thì có một cái vô cùng tốt lựa chọn bày ở trước mặt mình Ngô Tuyết Tùng!

Vị này xuất thân Tiên Du Kiếm Cung Thanh Châu phủ chủ, liền tọa trấn Thanh Châu thành, chỉ cần có thể đạt được hắn che chở, cho dù ai cũng không động đậy Bạch gia, không động đậy ở lại Thanh Châu thành bên trong Bạch Nhạc.

Có thể hỏi đề ở chỗ. . . Muốn có được Ngô Tuyết Tùng che chở, Bạch Nhạc nhất định phải chủ động dâng Linh Khư Quả cùng Huyết Ảnh Ngoa.

Đổi người khác, ở loại tình huống này xuống, mặc dù không cam tâm nữa, sợ cũng chỉ có đàng hoàng dâng ra bảo mệnh, thật là Bạch Nhạc rồi lại nơi nào cam tâm.

Lúc trước mở linh phủ thời điểm, Bạch Nhạc liền đã ý thức được bên trong gian nan, đạo ma song tu tuy thực lực cường đại, thật là đồng dạng, cần thiết tài nguyên cũng giống vậy là người khác nhiều gấp mấy lần.

Nếu không phải Vân Mộng Chân, trước đây Bạch Nhạc sợ rằng mở linh phủ cửa ải này thì chưa chắc xông tới.

Như vậy, đợi được sau này yêu cầu đột phá tinh cung thời điểm đâu?

Nếu như buông tha một quả này thượng phẩm Linh Khư Quả, sau này để cho Bạch Nhạc đi đâu lại đi tìm dạng này bảo vật?

Chậm rãi vì mình lại rót một ly rượu, Bạch Nhạc trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc.

Tu hành bản thân liền là một kiện rất gian nan sự tình, tất nhiên không muốn chịu làm kẻ dưới, tất nhiên muốn đuổi kịp Vân Mộng Chân cước bộ, như vậy thì lại không có đường quay về, vô luận gặp phải nguy hiểm gì, đều chỉ có thể vượt khó tiến lên!

Dù cho là có nhiều hơn nữa người muốn cướp thì như thế nào?

Bạch Nhạc có thể không gánh nổi, có thể, Ma Quân truyền nhân chẳng lẽ còn không gánh nổi sao? !

Từ loại này góc độ nhìn lên, bị Thất Tinh Tông tông chủ mở đạo này, có thể cũng chưa chắc đã không phải là chuyện tốt.

Cái gọi là phúc họa hai người theo, chuyện tốt có thể biến thành chuyện xấu , đồng dạng, chuyện xấu cũng chưa chắc liền không thể biến thành chuyện tốt.

...

"Tông chủ, Bùi trưởng lão rời tông."

Nghe được đệ tử hồi báo tin tức, Thất Tinh Tông tông chủ chân mày hơi nhíu, yên lặng chốc lát, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Đã nhiều năm như vậy, Bùi sư đệ tính khí vẫn là một điểm không thay đổi a."

Từ biết Mạc Vân Tô chết ở Bạch Nhạc trên tay thời điểm, hắn liền đoán được, Bùi Văn Hải tất phải nhẫn không dưới khẩu khí này. Bây giờ hắn

đã đem Bạch Nhạc trục xuất Thất Tinh Tông, có thể Bùi Văn Hải lại y nguyên vẫn là không chịu làm nghỉ.

Lúc này xuống núi muốn làm gì, tự nhiên không cần nói cũng biết.

Lắc đầu, Thất Tinh Tông tông chủ lạnh lùng mở miệng nói, "Nghe đồn, Mộng Thiên Thu từng truyền thụ qua Bạch Nhạc huyễn thuật chi đạo, ngươi đi đem Bùi Văn Hải rời tông sự tình nói cho Thiên Thu đại sư."

"Cái này. . ." Nghe thế, cái kia đệ tử cũng không khỏi có chút chần chờ, "Tông chủ, dạng này sợ là không tốt a, Thiên Thu đại sư nếu như cùng Bùi trưởng lão động thủ. . ."

"Theo ta phân phó đi làm." Trong mắt lộ ra vẻ không vui, Thất Tinh Tông tông chủ lạnh lùng mở miệng nói.

"Vâng!"

Nhận thấy được tông chủ não ý, cái kia đệ tử nhất thời không còn dám đa số, lúc này trực tiếp lui xuống.

Lắc đầu, Thất Tinh Tông tông chủ nhẹ giọng lẩm bẩm, "Ai đối Bạch Nhạc ra tay đều có thể, duy chỉ có ta Thất Tinh Tông người không được! Bùi Văn Hải, nếu là ngươi liền điểm này đều xem không rõ. . . Cũng đừng trách ta bắt ngươi lập uy."

...

"Lão tổ, ta vẫn là có chút không rõ!" Tại Tinh Hà lão tổ cung điện ngây người một ngày, Dương Bằng có chút khó chịu mở miệng nói, "Bạch Nhạc cũng không đần, hắn rất nhanh cũng hiểu ý biết đến tông chủ dụng ý, kể từ đó, chẳng phải là ngược lại muốn cùng Bạch Nhạc kết thành hận thù sao?"

Dừng một cái, Dương Bằng tiếp tục nói, "Mặc dù lần này rất nguy hiểm, thế nhưng ta cho rằng, Bạch Nhạc cuối cùng có thể độ qua một kiếp này, đến lúc đó hắn cùng với ta Thất Tinh Tông tình cảm, chẳng phải là muốn gãy một sạch sẻ?"

Lắc đầu, Tinh Hà lão tổ nhàn nhạt mở miệng nói, "Một nắm gạo ân một đấu gạo thù! Ta xin hỏi ngươi, ta Thất Tinh Tông có gì bạc đãi hắn chỗ sao?"

". . ."

"Xông qua Thất Tinh Tháp, hắn đã được đến bảy sao truyền thừa, thậm chí lão phu còn giúp hắn tranh thủ tới Linh Khư Quả cùng Huyết Ảnh Ngoa! Ta Thất Tinh Tông đối hắn nhưng có thua thiệt?"

"Thật là. . ."

"Là chính bản thân hắn không chịu bái nhập ta Thất Tinh Tông! Không phải là bổn tông đệ tử, bổn tông lại có cái gì nghĩa vụ nhất định phải che chở hắn?" Nhìn chằm chằm Dương Bằng, Tinh Hà lão tổ lạnh lùng mở miệng nói, "Chỉ cần ta Thất Tinh Tông không đúng hắn xuất thủ, liền không có nửa phần thua thiệt hắn chỗ, nếu như hắn có thể gắng gượng qua cửa này. . . Đến lúc đó, tông chủ tự nhiên sẽ còn cho hắn bồi thường!"

Dừng một cái, Tinh Hà lão tổ tiếp tục nói, "Nhưng nếu là hắn liền điểm này đều thấy không rõ lắm, còn đối bổn tông có oán phẫn chi tâm, liền chỉ có thể nói rõ người này không tốt ích kỷ, bạc tình bạc nghĩa, cùng với kết giao hoàn toàn không có có ích! Thảng có nửa điểm nhằm vào bổn tông cử chỉ. . . Chẳng lẽ cho rằng lão tổ ta liền giết không được người sao?"

". . ."

Lẳng lặng nhìn nhà mình lão tổ, Dương Bằng yên lặng chốc lát, trên mặt rốt cục lộ ra một nụ cười khổ chi sắc, khom mình hành lễ đạo, "Lão tổ, là ta muốn rẽ! Tôn nhi thụ giáo!"

Khen ngợi gật đầu, Tinh Hà lão tổ nhẹ giọng mở miệng nói, "Ta biết ngươi cùng cái này Bạch Nhạc quan hệ cá nhân tốt, có thể ngươi nhưng cũng minh bạch, muốn nhận rõ một cá nhân, cũng không phải là một kiện đơn giản sự tình! Ngươi một mực nói muốn quảng giao thiên hạ bằng hữu, thật là. . . Thật tình người, có thể có mấy người?"

". . ." Mở rộng miệng, Dương Bằng muốn nói điều gì, nhưng lại cuối cùng một chữ đều không thể nói ra tới.

...

Một đêm này, nhất định là một đêm không ngủ!

Kế Bùi Văn Hải sau đó, ở lâu Thất Tinh Tông huyễn thuật đại sư Mộng Thiên Thu cũng cùng trong màn đêm, độc thân rời tông.

Một đêm này, canh giữ ở ngoài trấn nhỏ Cửu Chỉ Thanh Bạch trước sau tao ngộ ba đợt Tinh Cung Cảnh cao thủ, luân phiên chiến đấu kịch liệt phía dưới, mà lấy Cửu Chỉ Thanh Bạch cường hãn, cũng không nhượng bộ lui binh, buông tha tiếp tục ngồi thủ Bạch Nhạc kế hoạch.

Một đêm này, không biết trước sau lại có bao nhiêu người đi ngang qua cái trấn nhỏ này, trước sau tra xét toàn bộ trấn nhỏ không có kết quả.

Ôm đủ loại tâm tư Tinh Cung Cảnh cường giả, không phân chính ma, đồng thời hướng về Thanh Châu thành chạy đi, tìm kiếm Bạch Nhạc tung tích.

Nhưng mà, chính là ở loại tình huống này xuống, Bạch Nhạc lại lười biếng nằm ở trên khách sạn trong phòng ngủ chánh hương.

Phảng phất ngoại giới mọi chuyện đều không có quan hệ gì với hắn.

Ngày thứ hai, Bạch Nhạc hiếm thấy vừa cảm giác trực tiếp ngủ thẳng buổi trưa, miễn cưỡng lại ở trong trấn nhỏ ăn một bữa tiệc lớn, lúc này mới cảm thấy mỹ mãn mua một con ngựa, thản thản nhiên như là công tử ca du xuân, thong thả ly khai trấn nhỏ.

Đoạn đường này, Bạch Nhạc thậm chí gặp được không ít tu hành giả, còn bị cản lại hỏi qua, nhưng lại thủy chung không có bất kỳ người nào tại Bạch Nhạc trên người phát hiện chút nào dị dạng.

Ba ngày sau, Bạch Nhạc cũng đã rời xa Thanh Châu thành, bước vào Huyết Ảnh Ma Tông địa bàn.

Chỉ là, giờ khắc này Bạch Nhạc trên người cũng đã lại không có nửa điểm Huyền Môn đệ tử khí tức, trên mặt lộ ra lau một cái tà mị chi sắc, cho dù là quen thuộc nhất Bạch Nhạc bằng hữu, lúc này chỉ sợ cũng không cách nào nữa tại Bạch Nhạc trên người chứng kiến nửa điểm quen thuộc cái bóng.

"Người nào?"

Đi tới Huyết Ảnh Ma Tông mới xây trước sơn môn, lúc này liền có Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử cản đi lên.

Khóe miệng lộ ra lau một cái tà mị nụ cười, Bạch Nhạc vẻ mặt kiêu căng mở miệng nói, "Ta Yến Bắc Thần, nghe được Huyết Ảnh Ma Tông một lần nữa nhập chủ Thanh châu, chuyên tới để tìm nơi nương tựa! Nghe nói có cái Mạc Vô Tình, có vài phần bản lĩnh, đang muốn hắn thử nghiệm, còn không mau đi bẩm báo?"

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 248: Yến huynh xin dừng bước (canh thứ ba)

Huyền Môn nói khiêm tốn lễ độ, mặc dù ngươi có mười phần bản lĩnh, cũng phải nói chỉ có bảy phần, thậm chí sáu phần.

Thật là ma đạo cũng không để ý một bộ này, nếu như còn theo Huyền Môn cái kia một bộ chơi, căn bản sẽ không người nhìn lên ngươi.

Bạch Nhạc đã không chỉ một lần cùng người trong ma đạo giao tiếp, tự nhiên sâu bên trong ba vị, lộ diện một cái liền bày ra một bộ mắt cao hơn đầu tư thế đến, nghiễm nhiên một bộ không đem người trong thiên hạ để vào mắt dáng vẻ.

Có thể hết lần này tới lần khác, ma đạo còn liền dính chiêu này.

Nếu như Bạch Nhạc hòa hòa khí khí bái phỏng, nói muốn gặp Mạc Vô Tình, sợ là những thứ này thủ vệ đệ tử liền trực tiếp đem hắn đấu pháp đi, có thể hết lần này tới lần khác bày ra bộ dáng như vậy sau đó, lại hoàn toàn không ai còn dám ngăn cản hắn, đàng hoàng đem tin tức truyền trở về. Thủ vệ mấy cái đệ tử, còn muốn bày làm ra một bộ vui vẻ đến, e sợ cho chọc giận vị này chủ.

Đứng ở Huyết Ảnh Ma Tông sơn môn trước đó, Bạch Nhạc hai tay ôm vai, thờ ơ đánh giá chung quanh cảnh vật chung quanh, nhưng là nửa điểm cũng không lo lắng Huyết Ảnh Ma Tông hội cự tuyệt gặp hắn.

Thanh Châu thành đánh một trận xong, nhìn bề ngoài, tựa hồ Huyết Ảnh Ma Tông đã cùng chính đạo đạt thành hiệp nghị, nhưng trên thực tế, tình cảnh cũng không có cải biến bao nhiêu.

Huyết Ảnh Ma Tông mặc dù có thể tại Thanh châu đặt chân, cũng không phải là Huyết Ảnh Ma Tông thật cường đại bao nhiêu, mà là vị kia Huyết Ảnh Ma Quân quá mạnh, Đạo Lăng Thiên Tông không có mạnh mẽ nhúng tay tình huống dưới, cho dù là Tinh Hà lão tổ cũng không muốn làm tức giận Huyết Vô Ngân.

Huyết Ảnh Ma Tông thật muốn nhập chủ Thanh châu, liền tuyệt đối không thể chỉ dựa vào bổn tông người.

Trên thực tế, Huyết Vô Ngân sở dĩ kiêu căng như vậy muốn huyết tế Thanh châu, sau đó có để cho Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử tham dự Thất Tinh Tháp khảo nghiệm, vì chính là hấp dẫn hắn ma đạo cao thủ chú ý.

Trong lúc này rốt cuộc có bao nhiêu thiếu phức tạp suy tính, ngoại nhân căn bản là không có cách biết được.

Nhưng có một điểm, có lợi hại ma tu xin vào dựa vào, Huyết Ảnh Ma Tông tuyệt đối sẽ không cự tuyệt!

Trên thực tế, đây mới là Huyết Ảnh Ma Tông cố ý muốn trùng kiến sơn môn ý nghĩa vị trí.

Bất quá trong chốc lát, Mạc Vô Tình liền tự mình ra đón.

"Vị bằng hữu này, không biết từ gì mà đến?"

Ánh mắt rơi vào Bạch Nhạc trên người, vẻn vẹn liếc một cái, Mạc Vô Tình thì biết rõ, đối phương cũng không kẻ đầu đường xó chợ, thần sắc cũng nghiêm túc rất nhiều, hơi ôm quyền, trầm giọng hỏi.

"Ngươi chính là Mạc Vô Tình?"

Từ trong lỗ mũi phát sinh một tiếng tiếng hừ, Bạch Nhạc liếc mắt nhìn Mạc Vô Tình hỏi ngược lại.

"Làm càn, ngươi dám đối Mạc sư huynh vô lễ?" Mạc Vô Tình còn không có trả lời, bên người liền nhất thời có Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử đứng ra, lớn tiếng mắng.

"Ba!"

Cơ hồ là đối phương xuất thủ trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái hàn mang, thân hình thoắt một cái, cả người chợt lôi ra một đạo tàn ảnh, giơ tay lên chính là một cái tát quất tới.

Chỉ nghe một tiếng giòn vang, vừa mới nói chuyện cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử liền trực tiếp bị quất ra bay ra ngoài, thậm chí ngay cả nửa điểm phản ứng chỗ trống cũng không có.

Đáng sợ nhất là, từ đầu đến cuối, Bạch Nhạc thậm chí đều không có nửa điểm khí tức tiết ra ngoài.

Vẻn vẹn chỉ bằng thân thể lực lượng liền để cho một vị linh phủ trung kỳ đệ tử liền phản ứng cũng không kịp, phần thực lực này, xác thực có chút kinh người.

"Quản tốt ngươi cẩu, lại có dám hướng ta sủa bậy, khả năng liền không phải một cái tát đơn giản như vậy." Nghễnh đầu, Bạch Nhạc mặt coi thường mở miệng nói.

Nhưng lúc này đây, dù cho là bên người hắn Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, cũng lại không ai dám loạn tiếp lời.

Ma đạo, bản thân tựu lấy thực lực vi tôn, có thực lực, thì có tư cách kiêu ngạo.

"Người thủ hạ vô lễ, để cho Yến huynh bị chê cười!" Bật cười lớn, Mạc Vô Tình cũng không giận, theo miệng đáp, "Tại hạ Mạc Vô Tình, gặp

qua Yến huynh."

"Tới tới tới, ngươi lại tiếp ta một quyền thử xem!"

Nghe được Mạc Vô Tình, Bạch Nhạc trước mắt nhất thời sáng ngời, cười ha ha một tiếng, dưới chân đột nhiên một bước, lúc này một quyền hướng về Mạc Vô Tình đập tới.

Đối mặt Mạc Vô Tình, Bạch Nhạc nhưng là không còn trước đó loại kia tùy ý, xuất thủ trong nháy mắt, trong cơ thể ma khí chợt sôi trào, một quyền này đập ra, phảng phất liền không khí đều đánh bể.

"Coong!"

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, dù cho là Mạc Vô Tình cũng không dám lại khinh thường chút nào, đang lúc trở tay, kiếm cũng đã ra khỏi vỏ.

Oanh!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc quả đấm liền hung hăng đập phải trên mũi kiếm.

Cái kia lực lượng kinh khủng, cho dù là Mạc Vô Tình cũng không khỏi cảm thấy tay thượng tê rần, trong lòng lấy làm kinh ngạc, tâm niệm vừa động, kiếm trong tay đột nhiên mang theo lau một cái huyết ảnh, thuận thế hướng về Bạch Nhạc chém tới.

Trong miệng lạnh rên một tiếng, Bạch Nhạc trở tay thay đổi quyền vì chưởng, chắp tay trước ngực, cái kia một đôi nhục chưởng tựa như cùng bằng sắt, ngạnh sinh sinh đem kiếm phong kẹp ở trong bàn tay, không thể động đậy chút nào.

Chỉ là, ngay tại lúc đó, một cổ khủng bố Sát Lục Chi Ý thuận thế xâm nhập.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc sắc mặt chợt đại biến, kêu lên một tiếng đau đớn, liên tiếp rời khỏi mấy bước, lúc này mới ổn định thân hình.

Cái này một cổ Sát Lục Chi Ý, đối với Bạch Nhạc nói đến, thật bản thân cũng không ảnh hưởng nhiều lắm, Thông Thiên Ma Công thoáng vừa vận chuyển, liền có thể đơn giản đem để thôn phệ, thật là Bạch Nhạc lại kiên quyết không còn dám chống đỡ xuống dưới, bằng không đối phương tất nhiên có thể phát hiện dị thường.

Bây giờ Bạch Nhạc thật vất vả mới bằng vào nhập vi cảnh giới, đem Thông Thiên Ma Công khí tức thu liễm đến khó lấy bị ngoại nhân nhận ra trình độ, nếu là bởi vì điểm ấy kẽ hở bị Mạc Vô Tình xem thấu, đó mới thật thành chê cười.

"Ầm!"

Thối lui sau đó, Bạch Nhạc trở tay chính là một chưởng trực tiếp vỗ vào chính mình miệng ngực, một búng máu trực tiếp phun ra ngoài, cũng sắp cái kia một cổ Sát Lục Chi Ý thuận thế hóa giải.

Đứng tại chỗ, Bạch Nhạc sắc mặt có chút âm trầm, nửa ngày không nói gì.

"Yến huynh, đa tạ."

Hơi hơi ôm quyền, Mạc Vô Tình lập tức thở dài nói, "Không biết Yến huynh sư thừa người phương nào, cường đại như vậy công pháp luyện thể, Mạc mỗ chưa bao giờ nghe."

Lần giao thủ này, Mạc Vô Tình mặc dù thắng, nhưng trên thực tế, trong lòng hắn nhưng cũng rõ ràng, hắn là chiếm tu vi tiện nghi, hơn nữa, lần này tại Thất Tinh Tháp bên trong, Mạc Vô Tình thực lực cũng đồng dạng đề thăng cực đại, bằng không, mặc dù hắn có thể thắng, cũng kiên quyết

sẽ không thắng như vậy ung dung.

Riêng là, trong nháy mắt đó trong lúc giao thủ, hắn có thể cảm nhận được đối phương nhục thân chi lực, thực sự quá kinh khủng, hiển nhiên là tồn tại chân chính cao cấp nhất công pháp luyện thể truyền thừa, mới có thể làm tới mức này.

Như vậy cao thủ, đủ để cho hắn lễ ngộ.

"A!" Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc nhưng là xoay người rời đi.

"Yến huynh xin dừng bước!"

Chứng kiến Bạch Nhạc muốn đi, Mạc Vô Tình nhất thời cản đi lên.

"Thế nào, ngươi còn muốn đánh?" Trong nháy mắt, Bạch Nhạc sắc mặt nhất thời trở nên cực vi khó coi, "Ta thừa nhận ta đánh không lại ngươi, nhưng nếu là sinh tử tương bác, ngươi chưa chắc có thể thắng ta."

Lời này nhất thời để cho Mạc Vô Tình trong lòng lại là đột nhiên vừa nhảy.

Trực giác nói cho hắn biết, đối phương lời này sợ rằng không có nói sạo, chỉ là hiển nhiên đối phương còn lại chính là chân chính liều mạng thủ đoạn, không muốn đơn giản thi triển mà thôi.

Đương nhiên, nếu đánh thật, hắn cũng tự tin tuyệt đối sẽ không sợ đối phương.

Có thể hỏi đề ở chỗ, bản thân hắn thì không phải là vì đánh thắng đối phương a.

"Yến huynh hiểu lầm, ta có thể thủ thắng, bất quá là chiếm tu vi tiện nghi mà thôi! Đối với Yến huynh thực lực, Mạc mỗ là cực kỳ bội phục, người

tới là khách, ta mời Yến huynh uống rượu, như thế nào?" Cười ha ha một tiếng, Mạc Vô Tình nhất thời mở miệng giải thích, "Bây giờ ta ma đạo sự suy thoái, ta Huyết Ảnh Ma Tông cũng đang nhu cầu cấp bách các lộ ma đạo cao thủ tương trợ, Yến huynh cũng không nên bác ta mặt mũi a."

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 249: Mừng rỡ (canh thứ tư)

Ngắn ngủi không đến nửa canh giờ thời gian, cũng đã dọn xong tiệc rượu, mặc dù không có Tinh Cung Cảnh cường giả, có thể Mạc Vô Tình nhưng cũng đã là tại lấy cực cao quy cách tới chiêu đãi Bạch Nhạc.

Tọa bồi cũng không thiếu Huyết Ảnh Ma Tông thiên tài, trong lúc này liền có trước đây cùng Bạch Nhạc đã giao thủ cái kia luyện thể cao thủ, chỉ là cái kia như tháp sắt hán tử, trước đây con mắt trái cũng đã bị Bạch Nhạc chọc mù, bây giờ lấy hắc nhãn tráo che, càng lộ vẻ dữ tợn.

Lần này uống rượu, Bạch Nhạc mới biết được, đối phương tên là Phi Bằng, biệt hiệu Thiết Bằng!

So với việc người khác, Phi Bằng đối với Bạch Nhạc cũng là nhiệt tình nhất.

Loại này đi luyện thể cực hạn đường đi cao thủ, bội phục nhất chính là cùng hắn luyện thể cao thủ, Bạch Nhạc cùng Mạc Vô Tình trận chiến kia hắn cũng nghe nói, dám cùng bàn tay đón đỡ Mạc Vô Tình kiếm, phần thực lực này có thể còn mạnh hơn hắn nhiều.

"Yến huynh đệ, không biết ngươi cái này một thân luyện thể công phu, sư thừa vị cao nhân nào?"

Nghe thế, cho dù là Mạc Vô Tình cũng nhìn qua.

Lúc trước mới vừa nhìn thấy Bạch Nhạc thời điểm, hắn liền hỏi qua một lần, đáng tiếc đối phương sẽ không hồi đáp, hắn tự nhiên không tốt truy vấn, bây giờ Phi Bằng giúp hắn hỏi lên, nhưng là chánh hợp tâm ý.

Lắc đầu, Bạch Nhạc hơi hơi ôm quyền, cái này mới mở miệng nói, "Phi huynh chuộc tội, không phải Yến mỗ bắt chẹt, chỉ là sư môn có quy củ, chưa từng bước vào tinh cung trước đó, không được đề cập sư tôn lão nhân gia ông ta tục danh."

Câu trả lời này là Bạch Nhạc suy tư sau một lúc lâu, cảm thấy thích hợp nhất.

Ma đạo cao thủ, Bạch Nhạc căn bản ai cũng không nhận ra, nếu như loạn biên một vị, tất nhiên sẽ bị không ngừng truy vấn, cái gọi là nói nhiều tất lỡ lời, ngược lại không bằng dùng cái này lấp liếm cho qua.

"Ha ha, là chúng ta nói lỡ, bất quá lấy Yến huynh đệ thực lực, bước vào tinh cung ở trong tầm tay!" Mạc Vô Tình rất rõ ràng, Phi Bằng bất thiện ngôn từ, cũng không đợi Phi Bằng trả lời, trực tiếp từ mở miệng nói.

Chỉ là, trong mắt nhưng không khỏi tùy theo lộ ra lau một cái tinh mang.

Không đến Tinh Cung Cảnh, liền đề cập sư tôn tên tư cách cũng không có, đây là cường đại cở nào tự tin? Nếu không phải chân chính ma đạo cự kình, sợ là tuyệt đối không có phần này khí.

Trước đó chứng kiến Bạch Nhạc cái kia khủng bố công pháp luyện thể, Mạc Vô Tình trên thực tế, liền đã mà nghi ngờ Bạch Nhạc phía sau có một vị ma đạo cự kình chỉ điểm, bằng không, chỉ bằng Linh Phủ Cảnh thực lực, cũng còn không có tư cách để cho hắn như vậy chiêu hiền đãi sĩ.

"Khó a!" Trong lòng đột nhiên hiện lên một đạo linh quang, Bạch Nhạc nhất thời làm ra một bộ làm khó dễ dáng vẻ cười khổ nói, "Không dối gạt Mạc huynh, ta cái môn này công pháp luyện thể mặc dù uy lực thật lớn, thật là tu luyện lại cực kỳ gian nan, hơn nữa cần thiết linh dược trân quý dị thường, ta bị sư tôn đuổi ra, những thứ này cũng đều phải tự ta

chuẩn bị. . . Thật đúng là buồn chết ta!"

"Nói ra cũng không sợ Mạc huynh chê cười, nếu không phải vì thu thập những linh dược này, ta cũng sẽ không chạy đến Huyết Ảnh Ma Tông tới."

Một câu nói này nhưng là nhất thời để cho Mạc Vô Tình hoàn toàn yên tâm.

Phải biết, Huyết Ảnh Ma Tông cho dù là tại trong ma đạo, danh tiếng cũng không được tốt lắm, là lấy mặc dù Huyết Ảnh Ma Tông vẫn muốn mời chào cao thủ, nhưng lại một mực hiệu quả quá nhỏ.

Nguyên bản chứng kiến Yến Bắc Thần như thế đột ngột xuất hiện, trong lòng hắn cũng vẫn là có chút hoài nghi, có thể nghe thế, nhưng là triệt để yên lòng.

Tất nhiên dám mời chào ma đạo cao thủ, Huyết Ảnh Ma Tông dĩ nhiên là có chuẩn bị, không sợ đối phương có yêu cầu, chỉ sợ không có sở cầu.

"Ha ha, Yến huynh, ngươi đây khả năng liền tới đúng, khác biệt ta không dám nói, thế nhưng linh dược về phương diện này, ta Huyết Ảnh Ma Tông cũng đối không thiếu! Ngươi cần gì linh dược, không ngại đều viết xuống, quay đầu ta cũng làm người ta toàn lực giúp ngươi thu thập." Khoát khoát tay, Mạc Vô Tình vẻ mặt đại khí mở miệng nói.

Nghe vậy Bạch Nhạc nhất thời một hồi đại hỉ, lần này không thể là giả đi ra.

Phải biết, Thông Thiên Ma Thể tu luyện, hắn đã sớm đã rơi vào bình cảnh, nguyên nhân trọng yếu nhất cũng là bởi vì khuyết thiếu linh dược.

Nguyên bản Bạch Nhạc còn từng muốn nhìn xem có thể hay không từ Thất Tinh Tông sưu tập, đáng tiếc còn chưa kịp đi coi, đã bị trục xuất

Thất Tinh Tông.

Bây giờ nghe được Mạc Vô Tình lời này, nhất định chính là chính buồn ngủ đối phương đưa tới gối đầu. Nào còn có không nhân cơ hội bắt lại.

"Mạc huynh, lời này ta thật là a!"

"Yến huynh sao lại nói như vậy, chẳng lẽ còn không tin được ta hay sao?" Lắc đầu, Mạc Vô Tình vỗ bộ ngực bảo đảm nói, chỉ là thoại phong nhất chuyển, lại tiếp tục nói, "Yến huynh nói thẳng, ta cũng liền không vòng vèo tử, giúp Yến huynh sưu tập linh dược là chuyện nhỏ, thật là, ngươi cũng biết, những thứ này đều là tông môn tài nguyên, ta cũng không có quyền lợi tùy tiện tặng người. . ."

"Cái này Mạc huynh yên tâm, chỉ cần có phải dùng tới Yến mỗ địa phương, Yến mỗ tuyệt không hai lời."

Một tấm miệng, Bạch Nhạc liền trực tiếp đáp ứng, ngược lại ăn không răng trắng trống hứa hẹn mà thôi, dù cho là muốn hắn thủ tiêu Đạo Lăng Thiên Tông hắn cũng dám bằng lòng.

"Thống khoái! Ha ha, đến, uống rượu!"

Hai phe đều được mình muốn hứa hẹn, tự nhiên là tất cả đều vui vẻ!

Trận này uống rượu được chủ và khách đều vui vẻ, cũng không lâu lắm, liền say ngã một mảng lớn.

Thẳng đến canh ba sáng, Mạc Vô Tình lúc này mới an bài Bạch Nhạc nghỉ ngơi một chút đến, hơn nữa thậm chí còn tiễn một mỹ nữ đến Bạch Nhạc trên giường.

Chỉ là dư quang quan sát một chút đối phương, Bạch Nhạc liền nhịn không được nuốt nước miếng một cái.

Bạch Nhạc tự vấn tuyệt đối không phải loại kia gặp mỹ nữ liền không nhúc nhích một dạng chủ, thật là dù sao cũng là người thiếu niên, cũng không phải chưa bao giờ đi qua nhân sự non, có thể nói là thực tủy tri vị, bây giờ mượn lấy một điểm tửu kính, dục vọng nhất thời dâng lên, nơi nào còn nhịn được, trực tiếp liền tự tay ôm lấy đối phương.

Nhưng mà, áp vào đối phương trên người trong nháy mắt, Bạch Nhạc rồi đột nhiên cảm thụ được trong lòng thân thể nữ nhân không kìm lại được run rẩy một chút, trong nháy mắt, tựa như cùng chậu nước lạnh dội xuống tới, trong nháy mắt liền lệnh Bạch Nhạc tỉnh táo lại.

"Bạch Nhạc a Bạch Nhạc, nữ nhân này rõ ràng cho thấy bị Huyết Ảnh Ma Tông người buộc đến, nếu như loại tình huống này khi dễ đối phương, ngươi và những cái kia ngươi ghét nhất súc sinh còn có gì khác biệt?"

Trong lòng âm thầm chửi một câu, Bạch Nhạc trong đầu ý niệm trong đầu nhưng là chuyển cực nhanh.

Bây giờ ngụy trang thân phận lén vào Huyết Ảnh Ma Tông, Bạch Nhạc tuyệt đối không muốn gây nên đối phương nửa điểm hoài nghi, loại tình huống này, đẩy ra người nữ nhân này chuyện nhỏ, nhưng nếu bởi vì làm cho đối phương khả nghi, có thể thật lớn không có lời.

Huống chi, giả sử nữ nhân này là bị Huyết Ảnh Ma Tông người chộp tới, như vậy nếu là mình cự tuyệt, chỉ sợ cũng mau cũng sẽ bị đưa cho người khác, đây chẳng phải là chẳng khác nào chính mình tự tay bả nữ nhân này đẩy vào vực sâu vạn trượng?

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng rùng mình, đầu óc lại chuyển nhanh hơn, trong nháy mắt liền có dự định.

"Nấc!"

Ôm nữ tử kia, Bạch Nhạc đột nhiên đánh một cái ợ rượu, phảng phất cảm giác say chợt dâng lên, liền y phục cũng không đoái hoài tới thoát, cứ như vậy ghé vào đối phương trên người say quá đi.

"Vân Mộng Chân, đây cũng không phải là ta muốn sàm sở nàng, là không có biện pháp kế tạm thời! Ngươi yên tâm, nam tử hán đại trượng phu, nhất ngôn ký xuất tứ mã nan truy! Nếu như không thể đuổi theo chân ngươi bước, ta chính là một đời phụng đạo thì thế nào!"

Nghĩ đến Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc trong lòng càng là một mảnh thanh minh, lại không có nửa điểm trước đó loại kia ý loạn tình mê cảm giác, phảng phất trong lòng ngực mình ôm lại không là kiều diễm mỹ nữ, trong chốc lát, liền thật ngủ mất.

Bên ngoài phòng, một cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử mượn lấy trên cửa sổ khe hở mơ hồ chứng kiến Bạch Nhạc đem nữ nhân kia ôm vào trong lòng, lúc này mới lặng yên thối lui, liền phảng phất cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện đồng dạng.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 250: Dọa người danh sách

"Ắt-xì!"

Ngủ một giấc tỉnh, Bạch Nhạc vô ý thức ngáp một cái, muốn xoay người lúc, nhất thời phát hiện ôn ngọc đầy cõi lòng, trong nháy mắt bốn mắt tương đối, Bạch Nhạc nhất thời có chút há hốc mồm.

"Hầu gái bái kiến công tử!"

Đẩy ra Bạch Nhạc, nữ tử kia vẻ mặt xấu hổ hồng, nhưng lại vẫn như cũ giùng giằng đứng dậy quỳ gối bên giường, cúi đầu nhẹ giọng mở miệng nói.

Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc mới rốt cục phục hồi tinh thần lại, trong lòng âm thầm cười khổ một hồi, ký ức như thủy triều vọt tới, lúc này minh bạch bây giờ tình cảnh.

Chỉ là bây giờ nên xử lý như thế nào cô gái này, nhưng là để cho Bạch Nhạc có chút chần chờ.

Ánh mắt rơi vào cái kia trên người cô gái, Bạch Nhạc lại đột nhiên phát hiện, nữ tử kia thân thể hơi run rẩy lấy, mặc dù cúi đầu Bạch Nhạc chứng kiến không để cho biểu tình, nhưng cũng có thể cảm thụ được đối phương sự sợ hãi ấy.

Hơi suy nghĩ, Bạch Nhạc nhất thời liền phản ứng kịp, đối với chính mình mà nói, chẳng qua là thoáng lưỡng lự chốc lát, có thể đối cái này thương cảm nữ tử mà nói, lại thời khắc đều là một loại dày vò.

Chính mình một ý niệm, là có thể có thể quyết định nàng sinh tử vinh nhục.

"Đừng sợ, đêm qua ta uống nhiều, không có hù được ngươi đi?" Ngồi dậy, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Mặc dù biết rõ, loại thời điểm này nếu như trầm mặt hù dọa đối phương một chút, có thể sẽ phù hợp hơn bây giờ cái thân phận này, có thể không bưng bưng hù dọa một cái như vậy thương cảm nữ tử, Bạch Nhạc tính khí, rồi lại nơi nào làm được.

Nghe được Bạch Nhạc thanh âm ôn hòa, nữ tử kia trong lòng nhất thời buông lỏng, vội vã đáp, "Hầu gái cái này hầu hạ công tử thay y phục."

"Ngươi là ai? Là Mạc Vô Tình để ngươi tới?"

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc ý bảo đối phương không cần sốt ruột, nhàn nhạt mở miệng hỏi.

"Hầu gái Mộ Dung Tử Yên, phụng mệnh đến đây hầu hạ công tử sinh hoạt thường ngày, công tử gọi ta Tử Yên liền tốt!" Đầu cũng không dám ngẩng lên, nữ tử kia nhẹ giọng hồi đáp.

"Mộ Dung Tử Yên. . . Mộ Dung!" Trong nháy mắt, Bạch Nhạc đột nhiên nhớ tới cái gì, vô ý thức thốt ra, "Ngươi là người nhà họ Mộ Dung?"

Nguyên bản Mộ Dung Tử Yên một mực cúi đầu, có thể nghe nói như thế, nhưng cũng không khỏi đột nhiên ngẩng đầu, "Công tử biết Mộ Dung gia?"

Trong lòng sợ hãi cả kinh, Bạch Nhạc biểu hiện ra lại như cũ không chút nào lộ thanh sắc, thản nhiên nói, "Ta mặc dù từ nhỏ rời nhà, nhưng lại cũng dù sao vẫn là Thanh châu người, biết Mộ Dung gia có gì có thể kỳ quái."

Nghe được Bạch Nhạc, Mộ Dung Tử Yên ánh mắt nhất thời ảm đạm vài phần, không nhắc lại nữa cái đề tài này, nhẹ giọng nói, "Để cho hầu gái hầu hạ công tử thay y phục đi."

Gật đầu, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không tiếp tục cự tuyệt.

Mặc dù Mộ Dung Tử Yên cũng không trả lời thẳng, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng hầu như có thể khẳng định, đối phương tất nhiên chính là người nhà họ Mộ Dung.

Cùng Bạch gia, Mộ Dung gia cũng cũng là Thanh châu vọng tộc một trong.

Đáng tiếc, tại cái này thời đại, trong gia tộc không có lợi hại tu hành giả, dựa vào cái gì vọng tộc cũng bất quá cũng như nhất thời.

Cái này Mộ Dung Tử Yên, sợ rằng nguyên bổn cũng là Mộ Dung gia tiểu thư, nhưng lại không muốn luân lạc tới mức độ này. Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi có chút nghĩ mà sợ, thảng nếu không phải là mình trở về, Bạch gia so Mộ Dung gia có thể tốt đi nơi nào?

Nghĩ đến Thanh Nhã tỷ cũng có thể luân lạc tới loại này bi thảm cảnh ngộ khả năng, Bạch Nhạc trong lòng đối với Huyết Ảnh Ma Tông hận ý liền lại thâm sâu vài phần, nhưng đối với Mộ Dung Tử Yên cũng nhiều vài phần thương hại.

Trong đầu nghĩ việc này, Mộ Dung Tử Yên cũng đã giúp Bạch Nhạc thay sạch sẽ quần áo, thối lui đến một bên.

"Yến huynh, tối hôm qua nghỉ ngơi như thế nào?"

Bên này Bạch Nhạc vừa mới rửa mặt xong, mới vừa bước ra cửa phòng, Mạc Vô Tình liền chạy tới, cười lớn mở miệng nói.

"Hồi lâu không uống thống khoái như vậy, đa tạ Mạc huynh." Bật cười lớn, Bạch Nhạc theo miệng đáp.

"Tử Yên bái kiến Mạc công tử." Theo Bạch Nhạc đi ra, Mộ Dung Tử Yên liền vội vàng khom người hành lễ nói.

Liếc Mộ Dung Tử Yên liếc mắt, Mạc Vô Tình chân mày hơi hơi lựa chọn, lạnh lùng nói, "Người là ai an bài? Một điểm tu vi cũng không có, làm sao có thể đủ hầu hạ Yến huynh bực này khách quý?"

"Ai, là ta sơ sẩy, Mạc sư huynh, việc này trách ta, ta cái này đổi nàng!" Bên người một thanh niên vội vã đi ra nhận sai nói, trong lúc nói chuyện, còn tự tay tại trên mặt mình phiến hai lần, mặc dù đánh không nặng, có thể thái độ cũng đã biểu hiện ra ngoài.

Trong nháy mắt, Mộ Dung Tử Yên sắc mặt nhất thời liền trắng bệch, trực tiếp liền quỳ xuống, nhưng lại y nguyên vẫn là một câu lời cũng không dám nói.

"Không cần." Miễn cưỡng khoát khoát tay, Bạch Nhạc theo miệng nói rằng, "Bất quá là cái đồ chơi, xinh đẹp là được, có hay không tu vi đánh cái gì chặt! Ta coi lấy liền rất tốt, đáng tiếc tối hôm qua uống nhiều, còn chưa tới cùng hảo hảo thưởng thức."

"Yến huynh nói rất chính xác." Nghe được Bạch Nhạc, thanh niên kia nhất thời cười tiếp lời nói, "Yến huynh đừng xem nữ nhân này không có tu vi, vừa vặn phần nhưng cũng không thấp, chính kinh vọng tộc gia dòng chính tiểu thư. Không dối gạt Yến huynh, lại nói tiếp, nữ nhân này, tính ra, còn xem như là ta đường muội đâu, trước đây đi cầu thân nhân, quả thực giữ cửa hạm đều muốn đạp phá."

Nghe thế, Bạch Nhạc lông mày nhíu lại, trong lòng đã mọc lên lau một cái chán ghét chi ý, chỉ là trên mặt lại như cũ cười ha hả, "Còn không

biết vị huynh đệ kia là?"

"Mộ Dung Thiên Kiếm, tối hôm qua ta cũng kính qua Yến huynh rượu." Bị Bạch Nhạc hỏi lên như vậy, Mộ Dung Thiên Kiếm nhất thời cười tủm tỉm khom mình hành lễ, lần nữa tự giới thiệu mình.

"Mộ Dung Thiên Kiếm, hắc, ta xem ngươi cũng thật là tiện, chính mình đường muội cũng có thể lấy ra tặng người." Con mắt hơi hơi nheo lại, Bạch Nhạc cười lạnh một tiếng, không che giấu chút nào đối Mộ Dung Thiên Kiếm khinh thường.

Bị Bạch Nhạc mắng một cái như vậy, Mộ Dung Thiên Kiếm cũng có vẻ hơi có chút lúng túng, bất quá tốt tại nhiều năm như vậy theo Huyết Ảnh Ma Tông, hắn da mặt cũng đã sớm đã dày đến không được, bằng không, cũng không kiếm nổi Mạc Vô Tình bên người tới.

"Yến huynh có chỗ không biết, nói là đường muội, nhưng trên thực tế, người ta là dòng chính, ta bất quá chỉ là chi thứ, trong ngày thường, người ta liền con mắt cũng sẽ không nhìn ta liếc mắt! Huống chi, Tử Yên nàng có thể có được Yến huynh sủng hạnh, đó là nàng có phúc đúng không? Bất mãn Yến huynh, ta cô em họ này, không chỉ có người đẹp, hơn nữa tuyệt đối vẫn còn thân xử tử! Trừ không có tu vi, hắn các phương diện đều có thể nói hoàn mỹ a, nếu không như vậy, ta cũng không dám tùy tiện hiến cho Yến huynh a."

Nghe Mộ Dung Thiên Kiếm, quỳ trên mặt đất Mộ Dung Tử Yên quả thực khí toàn thân run, nhưng lại lại hết lần này tới lần khác một chữ cũng không dám nói, chỉ có thể gắt gao cắn môi, liền huyết chảy ra đều hồn nhiên không cảm giác.

"Được, đừng ở chỗ này khoe khoang, biết ngươi đối bổn tông trung thành." Khoát khoát tay, Mạc Vô Tình theo miệng ngắt lời nói.

Bằng tâm mà nói, trên thực tế hắn cũng coi thường Mộ Dung Thiên

Kiếm nhân phẩm, có thể hỏi đề ở chỗ, bây giờ Huyết Ảnh Ma Tông xác thực yêu cầu loại lũ tiểu nhân này, hơn nữa, loại lũ tiểu nhân này mặc dù nhân phẩm ti tiện, có thể dùng lấy lại phi thường tiện tay, tâm tư linh xảo, thường thường có thể bả chuyện làm được tâm hắn chuyện khó bên trên.

Hơn nữa, Mộ Dung Thiên Kiếm bản thân thiên phú cũng xem là tốt, từ Huyết Ảnh Ma Tông đạt được ma công sau đó, tu hành rất nhanh, bây giờ cũng đã miễn cưỡng bị hắn bước vào Linh Phủ Cảnh cánh cửa.

"Yến huynh, ngươi có thể không nên coi thường cái này gia hỏa, mặc dù tiện điểm, có thể năng lực làm việc cũng đối không sai! Hôm qua ngươi đề cập qua, tu hành yêu cầu linh dược, không phải sao, ta liền lập tức đem hắn tìm đến, có gì cần, ngươi có thể nói với hắn." Nhìn ra Bạch Nhạc đối Mộ Dung Thiên Kiếm khinh thường, Mạc Vô Tình lúc này nói sang chuyện khác.

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc tinh thần nhất thời vì đó rung một cái, "Thật chứ?"

"Yến huynh lời nói này, chẳng lẽ Mạc mỗ trong mắt ngươi, chính là nói không giữ lời tiểu nhân hay sao?"

"Ta không phải ý tứ này, ha ha, Mạc huynh ngươi minh bạch, đa tạ, việc này nếu có thể thành, Yến huynh sau này tất có hậu báo!" Nhìn ra Mạc Vô Tình đang nói đùa, Bạch Nhạc cũng nên tức cười hồi đáp.

"Yến huynh, đây là giấy bút, chúng ta vào nhà, cần gì, ngươi cứ việc viết, chỉ cần là cái này Thanh châu có, ta liền nhất định có thể đủ ý tưởng giúp ngươi làm ra." Cứ việc vừa mới bị Bạch Nhạc mắng qua, Mộ Dung Thiên Kiếm cũng không chút phật lòng, vỗ bộ ngực bảo đảm nói.

Trên đời này coi thường người khác nhiều, có thể chỉ cần đối phương thật có thực lực, hắn liền có thể gắng chịu nhục, liều mạng nịnh bợ, để

biểu hiện chính mình giá trị!

Kể từ đó, mặc dù đối phương lại như thế nào coi thường hắn, mấy lần sau đó, cũng liền có thể bị hắn cài đặt quan hệ.

Trên đời này, chỉ cần ngươi có giới trị lợi dụng, liền nhất định có thể có được đối phương coi trọng, tại ma đạo e như vậy.

Đương nhiên, còn như những cái kia bản thân không có thực lực gì, còn dám coi thường người khác, Mộ Dung Thiên Kiếm lại so bất luận kẻ nào đều ác, nhất định sẽ dùng ác độc nhất tàn nhẫn nhất phương thức trả thù trở về!

Rất hiển nhiên, bây giờ Bạch Nhạc, trong mắt hắn chính là đáng giá không tiếc bất cứ giá nào hảo hảo nịnh bợ, cho nên, Mộ Dung Thiên Kiếm, thật là nói là Mão lấy thái độ muốn giúp đối phương bả chuyện này làm xinh đẹp.

"Như vậy rất tốt." Hiển nhiên rất hài lòng cùng Mộ Dung Thiên Kiếm thái độ, Bạch Nhạc lại nhìn về phía hắn thời điểm, trong mắt cũng ít vài phần vẻ khinh bỉ.

Mấy người rất mau vào gian phòng, Mộ Dung Tử Yên cũng từ dưới đất, như là tỳ nữ, ở trên bàn bày xong giấy bút, sau đó vì Bạch Nhạc mài mực.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc tùy ý nắm lên bút đến, tiện tay đem tu luyện Thông Thiên Ma Công yêu cầu tài liệu viết xuống, đương nhiên, trong này, Bạch Nhạc đồng dạng trộn lẫn rất nhiều hàng lậu, xen lẫn trong một chỗ, chính là có Luyện Dược Đại Sư, từ những linh dược này bên trong sợ cũng không nhìn ra đầu mối gì.

Hơn nữa, viết lúc, Bạch Nhạc cố ý viết mười phần tục tằng, nhất bút nhất hoạ đều cực kỳ dùng sức, lộ ra một loại cảm giác mạnh mẽ, nhưng lại

vừa nhìn thì không phải là chính thống học qua thư pháp người viết ra.

"Chữ tốt, Yến huynh, chữ như người a!"

Nhìn Bạch Nhạc chữ, Mạc Vô Tình khẽ cười thở dài nói.

"Thật sao? Vẫn là lần đầu tiên có người khen ta chữ tốt." Nghe được Mạc Vô Tình, Bạch Nhạc có vẻ hơi cao hứng, dương dương đắc ý mở miệng nói.

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc cũng đã đem danh sách bày ra, trực tiếp giao cho Mộ Dung Thiên Kiếm.

Chỉ là đục lỗ liếc một cái cái này trên danh sách linh dược, Mộ Dung Thiên Kiếm chính là một hồi tê cả da đầu.

Đây cũng quá trân quý a?

Toàn bộ trên tờ đơn, hầu như liền không có giống nhau là bình thường dược liệu, mặc dù có một chút phổ biến, đối với niên đại yêu cầu cũng cực cao, có thể nói, không có lại giống nhau là có thể đủ tiền mua được, toàn bộ đều nhất định phải dùng linh thạch thanh toán, mới có thể thu được.

Hơn nữa, đây là trên tờ đơn tương đối bình thường linh dược, có mấy vị linh dược, mặc dù lấy hắn kiến thức, thậm chí đều chưa từng nghe qua.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 251: Yến huynh, có thể nguyện đi Thanh Châu thành một chuyến?

"Ta biết những thứ này rất trân quý, linh thạch ta vẫn có một ít. . ." Chứng kiến Mộ Dung Thiên Kiếm sắc mặt, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

"Yến huynh đây là nói chỗ nào, một chút việc nhỏ, nếu như còn muốn Yến huynh chính mình ra linh thạch, chẳng phải là để cho người ta cười ta Huyết Ảnh Ma Tông vô năng." Vung tay lên, Mạc Vô Tình thẳng mở miệng nói, "Thiên Kiếm, ngươi yên tâm đi vì Yến huynh sưu tập, cần thiết linh thạch, đều do ta phụ trách."

Mộ Dung Thiên Kiếm cùng Mạc Vô Tình cũng không là lần đầu tiên tiếp xúc, tự nhiên ngầm hiểu, "Yến huynh hiểu lầm, những thứ này có thể đủ linh thạch giải quyết phiền phức, đều không gọi vấn đề! Chỉ là, cái này mấy vị linh dược, ta ngay cả nghe đều chưa từng nghe qua, chỉ sợ toàn bộ Thanh Châu phủ cũng chưa chắc có thể có a."

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Thanh châu tu hành giả vốn là khó khăn, phóng nhãn cửu châu, căn bản bé nhỏ không đáng kể, có thể thu thập nhiều ít liền thu tập nhiều ít bả, nếu như thực sự không được, ta từ trở về cầu sư tôn là được."

Những lời này Bạch Nhạc nói hời hợt, có thể rơi vào Mạc Vô Tình cùng Mộ Dung Thiên Kiếm trong tai, trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

"Yến huynh yên tâm, những thứ này trước giao cho Thiên Kiếm đi làm,

có chút trân quý linh dược, nếu như thực sự thu thập không đến. . . Chớ quên, ta thay mặt Yến huynh, hướng sư tôn cầu lấy là được." Nói đến đây, Mạc Vô Tình trong mắt cũng lộ ra lau một cái vẻ ngạo nghễ.

Ngươi Yến Bắc Thần phía sau có ma đạo cự kình, chẳng lẽ ta liền không có sao?

"Như vậy liền đa tạ Mạc huynh, nếu có gì cần đến tiểu đệ địa phương, Mạc huynh xin cứ việc phân phó." Đối phương ứng thừa hạ giúp hắn thu thập linh dược sự tình, có đi có lại, Bạch Nhạc tự nhiên cũng phải có chỗ hồi ứng với.

Thoả mãn gật đầu, Mạc Vô Tình theo miệng nói rằng, "Những linh dược này, cũng không phải trong thời gian ngắn thu thập đến, lại nói tiếp, ta cái này thật đúng là có một chút chuyện, muốn để cho Yến huynh xuất thủ tương trợ."

"Mạc huynh mời nói!"

Làm một cái mời thủ thế, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Yến huynh vừa tới Thanh châu, không biết có thể hay không nghe nói qua. . . Bạch Nhạc!" Nhìn Bạch Nhạc, Mạc Vô Tình trầm giọng mở miệng hỏi.

"Ngươi là nói, cái kia vừa mới đi qua Thất Tinh Tháp khảo hạch Bạch Nhạc?" Bất động thanh sắc cau mày một cái, Bạch Nhạc hỏi ngược lại.

"Không sai, chính là người này!" Gật đầu, Mạc Vô Tình chậm rãi nói rằng, "Yến huynh vừa tới Thanh châu, có thể còn không rõ ràng lắm, Thất Tinh Tháp khảo nghiệm lúc, sư tôn ta từng cùng Tử Dương Chân Nhân đánh qua một cái đổ, tiền đánh cuộc là sư tôn tự tay luyện chế Huyết Ảnh Ngoa, lấy một viên Linh Khư Quả. . . Thượng phẩm!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong mắt nhất thời lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, "Mạc huynh nói là, đồ vật bây giờ ở cái kia Bạch Nhạc trong tay?"

"Đúng vậy!" Gật đầu, Mạc Vô Tình trầm giọng đáp, "Bạch Nhạc vừa ra Thất Tinh Tháp liền giết một cái cùng hắn có khoảng cách Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử, lúc này mới bị Thất Tinh Tông tông chủ trục xuất Thất Tinh Tông."

Dừng một cái, Mạc Vô Tình tiếp tục nói, "Ta ta cũng không gạt ngươi, từ Bạch Nhạc ly khai Thất Tinh Tháp đến bây giờ đã bốn ngày, Chính Ma Lưỡng Đạo, không biết có bao nhiêu cao thủ ven đường chặn giết, nỗ lực đoạt bảo, chỉ là, cho đến nay. . . Còn không người có thể tìm được cái này Bạch Nhạc."

Cau mày một cái, Bạch Nhạc có chút bất mãn nói rằng, "Mạc huynh, ngươi nói những thứ này có ích lợi gì, hắn cao thủ tìm bốn ngày cũng không tìm tới, Yến mỗ lại không thể biết trước, như thế nào có thể tìm được hắn?"

"Yến huynh hiểu lầm!" Lắc đầu, Mạc Vô Tình nhẹ giọng nói, "Ta tự có biện pháp buộc hắn hiện thân, chỉ là. . . Ngươi nên cũng biết, trước một hồi bổn tông từng huyết tế Thanh châu, đáng tiếc công thua thiệt tại vỡ! Cái kia Thanh Châu phủ chủ từ nay về sau, liền hạ nghiêm lệnh, Huyết Ảnh Ma Tông người trong, nhưng có bước vào Thanh Châu thành một bước người, giết không tha!"

"Bây giờ, bổn tông thực lực thấp người, có thể còn có thể lẫn vào Thanh Châu thành, thật là, vi huynh nhưng là nói cái gì đều không dám tùy tiện bước vào Thanh Châu thành." Thở dài một tiếng, Mạc Vô Tình có chút bất đắc dĩ nói rằng.

Nghe nói như thế, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi nao nao, lại cũng không biết, Thanh Châu phủ chủ lại vẫn từng buông tha lời như vậy.

"Vị này Thanh Châu phủ chủ là ai, lớn như vậy khẩu khí? Chẳng lẽ Huyết Ảnh Ma Quân liền mặc kệ sao?"

"Yến huynh có chỗ không biết, cái kia Thanh Châu phủ chủ tên là Ngô Tuyết Tùng, bản thân hắn mặc dù là Tinh Cung Cảnh cường giả, có thể vậy cũng không tính là gì, vấn đề ở chỗ thân phận của hắn! Người này xuất thân Tiên Du Kiếm Cung!" Mạc Vô Tình nghiêm túc mở miệng nói, "Sư tôn ý là, bây giờ Tử Dương Chân Nhân đã đến Thanh châu, loại tình huống này, chỉ cần đối phương không quá mức phận, hắn cũng không muốn kêu thêm chọc Tiên Du Kiếm Cung."

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng cũng liền triệt để hiểu được.

Tử Dương Chân Nhân đến, trên thực tế cũng đã cho Huyết Ảnh Ma Quân mang đến áp lực cực lớn, bây giờ Tử Dương Chân Nhân sợ là đã ở các loại (chờ) một cái thích hợp thời cơ xuất thủ, muốn một lần hành động diệt trừ Huyết Ảnh Ma Tông.

Dưới tình huống như vậy, Huyết Ảnh Ma Quân tự nhiên không muốn kêu thêm chọc Tiên Du Kiếm Cung, dù sao cũng bất quá chỉ là không cho phép Huyết Ảnh Ma Tông người vào Thanh Châu thành mà thôi, không có gì lớn lắm.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Bạch Nhạc tin miệng nói rằng, "Mạc huynh nói là, Bạch Nhạc sẽ đi Thanh Châu thành?"

"Không sai!" Gật đầu, Mạc Vô Tình giải thích, "Bạch Nhạc vốn là Thanh châu người nhà họ Bạch, hơn nữa còn có một cái tỷ tỷ ngay tại Bạch gia, chỉ cần có thể đem Bạch gia, đưa hắn tỷ tỷ kia khống chế ở trong tay, sẽ không sợ Bạch Nhạc không tự chui đầu vào lưới."

". . ."

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì chợt bốc lên lau một cái khủng bố sát khí.

Chỉ dựa vào một câu nói này, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã cho Mạc Vô Tình xử tử hình, vô luận trả giá giá cả cao bao nhiêu, cũng nhất định phải đem Mạc Vô Tình chém giết!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, Bạch Thanh Nhã người tỷ tỷ này, chính là hắn bây giờ ở trên đời này thân nhân duy nhất, ai dám ý đồ đối Bạch Thanh Nhã bất lợi, chính là hắn chết địch, không có nửa điểm chừa chỗ thương lượng.

Mạc Vô Tình cũng không biết Bạch Nhạc ý niệm trong lòng, tiếp tục nói, "Yến huynh thực lực cực mạnh, hơn nữa cũng không phải ta Huyết Ảnh Ma Tông người trong, cái kia Thanh Châu phủ chủ sẽ không chú ý ngươi! Chỉ cần ngươi nhân cơ hội lén vào Bạch gia, trong tối khống chế được Bạch gia cùng với hắn tỷ tỷ kia, liền tất nhiên có thể bức Bạch Nhạc đi vào khuôn khổ."

"Đến lúc đó, chỉ cần giết chết Bạch Nhạc. . . Linh Khư Quả tự nhiên là Yến huynh, chỉ cần Yến huynh nguyện ý đem Huyết Ảnh Ngoa đưa cho ta, ta nhất định tự mình đi cầu sư tôn, đem Yến huynh muốn linh dược, triệt để góp đủ!" Nhìn Bạch Nhạc, Mạc Vô Tình nghiêm túc mở miệng nói.

Linh Khư Quả tuy trân quý, có thể thứ nhất Mạc Vô Tình rất rõ ràng, tranh đoạt người nhất định rất nhiều, rất khó đoạt đến, thứ hai, hắn bản thân liền là Huyết Ảnh Ma Quân đệ tử, tự nhiên Huyết Ảnh Ngoa đối hắn trợ giúp lớn hơn.

Hơn nữa, lấy thân phận của hắn, một khi Huyết Ảnh Ngoa rơi vào trong tay hắn, khả năng liền tất phải sẽ không còn có bất luận kẻ nào dám đoạt.

Yên lặng nửa ngày, tựa hồ do dự hồi lâu, Bạch Nhạc lúc này mới chậm

rãi gật đầu, "Mạc huynh cần phải nhớ kỹ ngươi đã nói lời mới tốt."

Nghe vậy Mạc Vô Tình trong lòng nhất thời một hồi đại hỉ, "Yến huynh yên tâm, ta Mạc Vô Tình một chỗ nói được thì làm được!"

"Đợi một chút!" Nhìn Mạc Vô Tình, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói, "Những thứ này cũng chỉ là ngươi đoán, giả sử cái kia Bạch Nhạc thủy chung không hồi Bạch gia đâu?"

Nao nao, Mạc Vô Tình lúc này liền minh bạch Bạch Nhạc ý tứ, trầm giọng mở miệng nói, "Yến huynh yên tâm, chỉ cần ngươi có thể khống chế được Bạch gia, khống chế được Bạch Nhạc tỷ tỷ kia, Mạc mỗ liền đã túc cảm thịnh tình! Thiên Kiếm thu được linh dược về sau, liền sẽ trước tiên đưa đến Bạch gia đi!"

"Như vậy rất tốt!" Đạt được mình muốn kết quả, Bạch Nhạc nhất thời thoả mãn gật đầu, "Khi nào lên đường?"

"Việc này không nên chậm trễ, càng nhanh càng tốt!"

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 252: Cái gì gọi là ma? !

Nói là càng nhanh càng tốt, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc lên đường thời gian, cũng vẫn là định tại một ngày sau.

Bạch Nhạc có vẻ cực kỳ cẩn thận, chẳng những cặn kẽ truy vấn có quan hệ chính mình sở hữu tỉ mỉ, cũng bao quát sở hữu về Bạch gia tin tức.

Tại Mạc Vô Tình xem ra, loại này cẩn thận mặc dù có vẻ hơi dong dài, nhưng lại cũng vừa lúc nói rõ cái này Yến Bắc Thần thật là đang dùng nghĩ thầm phải hoàn thành chuyện này, chứng minh đối phó cũng không phải hữu dũng vô mưu, loại này tính trước làm sau người, thường thường làm việc càng nghiêm túc, thành công nắm chặt cũng muốn phần lớn.

Là lấy, Mạc Vô Tình không rõ chi tiết, đều giải thích vô cùng rõ ràng, cho dù là có một chút hắn cũng không rõ lắm, cũng sẽ chuyên môn tìm một ít tiếp xúc qua Bạch gia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử tới giải thích rõ.

Bạch Nhạc nghe rất nghiêm túc, không hề chỉ là ở giả vờ giả vịt, cũng là tại lấy phương thức này đến xò xét, đối phương đối với chính mình, đối với Bạch gia rốt cuộc có bao nhiêu thiếu giải.

Cũng may rất nhanh Bạch Nhạc liền ý thức được, Huyết Ảnh Ma Tông những người này đối với mình giải, cũng đồng dạng hợp với mặt ngoài, còn như Bạch gia, bởi vì lúc trước Thanh Châu thành trận chiến kia, Tô Nhan nhân cơ hội gạt bỏ Bạch gia bên trong sở hữu thám tử, Cổ Hiên cùng Phá Nam Phi hai cái này trước đây phụ trách khống chế người nhà họ Bạch cũng đều đã chết, bọn hắn giải thì càng thiếu thương cảm.

Chỉ đại thể biết, chính mình rời nhà nhiều năm, trong nhà có một cái rất gần gũi tỷ tỷ, thậm chí ngay cả tên cũng không biết.

Bất quá, cái này cũng không khó lý giải, Bạch Thanh Nhã dù sao chỉ là người thường mà thôi, Huyết Ảnh Ma Tông người nơi nào sẽ đem những này để ở trong lòng, một khi phụ trách cùng Bạch gia người liên lạc chết hết, manh mối dĩ nhiên là đoạn.

Đương nhiên, biết rõ ràng những thứ này sau đó, Bạch Nhạc nhưng cũng triệt để yên tâm.

Ngẫm lại, Bạch Nhạc không quá yên tâm Mộ Dung Tử Yên ở lại chỗ này, liền nói một cái yêu cầu, muốn Mộ Dung Tử Yên cùng chính mình cùng đi Thanh Châu thành!

Lý do rất đơn giản, Mộ Dung Tử Yên là người nhà họ Mộ Dung, đối với Thanh Châu thành rất quen thuộc, có thể cho chính mình mau sớm quen thuộc hoàn cảnh, chính mình khống chế Bạch gia sau đó, cũng có thể để cho Mộ Dung Tử Yên đứng ra tới xử lý Bạch gia việc vặt.

Cho dù là Mạc Vô Tình tâm lý rõ ràng Bạch Nhạc là ở tìm lấy cớ, cũng bất quá là lấy vì Bạch Nhạc không nỡ người nữ nhân này mà thôi, tự nhiên không có để ở trong lòng, một ngụm liền đáp ứng.

Ngược lại là Mộ Dung Thiên Kiếm, tựa hồ nhìn ra điểm manh mối, cho rằng Bạch Nhạc là thật thích cô em họ này, trong lúc nhất thời đối Mộ Dung Tử Yên cũng là xum xoe nịnh nọt, quả thực hận không thể một thanh nước mũi một thanh lệ khóc lóc kể lể hắn trước đây có nhiều tình bất đắc dĩ. Nếu như không rõ ràng nội tình, chỉ sợ đều sẽ cho rằng đây là thân huynh muội.

Đuổi đi Mộ Dung Thiên Kiếm, Bạch Nhạc trở lại gian phòng, vừa mới dựa vào ghế nghỉ chân một chút, xoay người trở về Mộ Dung Tử Yên nhưng là nhất thời liền thẳng tắp quỳ gối Bạch Nhạc trước mặt.

"Mộ Dung cô nương, ngươi làm cái gì vậy?" Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc nhàn nhạt hỏi.

Khóe mắt chảy xuống hai hàng thanh lệ, Mộ Dung Tử Yên cắn môi nói rằng, "Tử Yên biết không tư cách mời công tử vì ta làm cái gì, chỉ là. . . Ta hận cái kia Mộ Dung Thiên Kiếm tận xương, cầu công tử giúp ta giết hắn, Tử Yên nguyện chúng sinh làm nô tỳ hầu hạ công tử, bách tử không hối hận."

Nhìn Mộ Dung Tử Yên, Bạch Nhạc ánh mắt có điểm thâm thúy, cũng không có lập tức bằng lòng, nhàn nhạt hỏi, "Cái kia Mộ Dung Thiên Kiếm không phải ngươi đường huynh sao? Ngươi vì sao như vậy hận hắn?"

"Cái kia chính là một cái khoác da người súc sinh!" Trong mắt rơi lệ, Mộ Dung Tử Yên nhẹ giọng nói, "Ta Mộ Dung gia mặc dù không thể cùng Huyết Ảnh Ma Tông chống lại, có thể cũng không trở thành ngược lại không có nửa điểm phản kháng cơ hội, chính là cái này súc sinh, cái thứ nhất cấu kết Huyết Ảnh Ma Tông, bày cuộc hại chết ta Mộ Dung gia sở hữu tộc lão! Sát nhân cũng liền thôi, súc sinh này còn không chịu làm huề, xem ta mẫu thân mỹ mạo, vậy mà ngạnh sinh sinh đem ta mẫu thân đến chết. . . Trong nhà tỷ muội, có chút chút tư sắc, tất cả đều bị hắn bán cho những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử làm nô!"

"Nếu không có gặp ta mỹ mạo lại là tấm thân xử nữ, hắn có lòng treo giá, ta cũng khó trốn hắn độc thủ, biển máu thù sâu, ta hận không thể sanh đạm thịt! Chỉ cần có thể giết hắn, ta nguyện ý trả bất cứ giá nào, cũng xin công tử thành toàn."

Lẳng lặng nghe Mộ Dung Tử Yên nói xong những thứ này, cho dù là đứng ở một ngoại nhân góc độ bên trên, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi mọc lên vẻ sát cơ!

Trên đời này vậy mà thật có như vậy ác độc súc sinh, nói một tiếng người cặn bã, sợ là đều vũ nhục người cặn bã hai chữ này.

Nhìn quỳ gối dưới chân chính mình Mộ Dung Tử Yên, Bạch Nhạc nhẹ giọng thở dài một hơi đạo, "Ta có thể bằng lòng ngươi giết hắn, bất quá. . . Không phải hiện tại!"

Mặc dù cùng Mộ Dung Tử Yên vô thân vô cố, người tài đều có lòng trắc ẩn, Bạch Nhạc vốn cũng không phải là ý chí sắt đá người, tự nhiên không nhẫn tâm cự tuyệt.

Huống chi, chỉ cần Mộ Dung Tử Yên nói tới là thật, như vậy cho dù là đưa cái này Mộ Dung Thiên Kiếm giết mười lần, một trăm lần cũng không oan uổng.

Nhìn Mộ Dung Tử Yên, cũng làm cho Bạch Nhạc càng phát ra biết mình nội tâm ý tưởng.

Người tu ma, cầu chính là một cái khoái ý ân cừu, tùy ý liều lĩnh.

Chỉ cần trong lòng cảm thấy đáng chết, liền không cần có bất kỳ do dự nào, càng không cần bất kỳ lý do gì.

Thế nhân đều nói, ma tu chỉ nhìn quyền lợi, không hề lễ nghĩa liêm sỉ!

Tựa hồ ma nên là Âm Dương Đồng Tử, Phá Nam Phi, thậm chí Mộ Dung Thiên Kiếm dạng này.

Có ở Bạch Nhạc trong mắt, như thế chỉ là người cặn bã, cùng ma không quan hệ.

Giả sử ma chính là loại cặn bã này, như vậy Bạch Nhạc thà rằng chết cũng tuyệt đối sẽ không tu ma.

Tại Bạch Nhạc xem ra, cái kia bừa bãi liều lĩnh, hành sự chỉ bằng bản thân yêu ghét, kiêu ngạo tự phụ, kiệt ngạo hào hiệp Thông Thiên Ma Quân, mới vừa chân chính xưng là một cái chữ "Ma".

Đây là Bạch Nhạc gặp qua cái thứ nhất ma, cũng là vì hắn mở ra con đường tu hành sư tôn.

Làm Bạch Nhạc minh bạch Thông Thiên Ma Quân dụng ý, hướng thiên mà bái, nhận thức hạ người sư tôn này thời điểm, liền tự nói với mình, mặc dù vì ma, mình cũng chỉ có thể làm như Thông Thiên Ma Quân dạng này ma, mà không phải Huyền Môn Chính Đạo trong miệng những cái kia không chuyện ác nào không làm, coi mạng người như cỏ rác người cặn bã.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc trong lòng càng là không gì sánh được thấu triệt.

Tất nhiên thế nhân căn bản không biết cái gì mới là ma, như vậy, liền do ta làm cho các ngươi xem.

Tu ma, vẫn chưa vì ma chính danh, là vì nói thiên hạ biết, cái gì gọi là ma!

"Đa tạ công tử!"

Nghe được Bạch Nhạc hồi đáp, Mộ Dung Tử Yên nhất thời hướng về Bạch Nhạc dập đầu ba cái.

Lẳng lặng nhìn Mộ Dung Tử Yên, Bạch Nhạc cũng đồng dạng vẫn chưa cản nàng.

Bạch Nhạc cùng nàng vốn là không vực sâu vô cớ, thay nàng giết Mộ Dung Thiên Kiếm, chính là vì nàng, vì Mộ Dung gia báo thù! Hơn nữa, Bạch Nhạc trong lòng rất rõ ràng, hắn phải đối phó, xa không chỉ một Mộ Dung Thiên Kiếm, mà là toàn bộ Huyết Ảnh Ma Tông.

Hơn nữa, Bạch Nhạc nhưng cũng không có thật để cho nàng làm nô tỳ

tâm tư, càng sẽ không để cho nàng lấy chỉ có thân thể vì trao đổi, kể từ đó, cái này cúi đầu Bạch Nhạc tự nhiên cũng chịu yên tâm thoải mái.

Sự thực, Bạch Nhạc cũng chính là tại lấy phương thức này đề tỉnh chính mình, chịu cái này cúi đầu, chính là không tiếng động đối Mộ Dung Tử Yên ưng thuận hứa hẹn.

Quân tử hứa một lời, bách tử không hối hận!

"Đứng lên đi, thu thập xong đồ vật, sáng sớm ngày mai theo ta đi Thanh Châu thành! Nhớ kỹ, đoạn đường này, lấy ít làm nhiều, cái gì đều cũng đừng hỏi, an tâm theo đúng là ta, hiểu sao?"

Nhìn Mộ Dung Tử Yên, Bạch Nhạc nhàn nhạt phân phó nói.

"Tử Yên minh bạch!"

"Còn có, lúc nào giết Mộ Dung Thiên Kiếm, ta tự có chừng mực, trong thời gian này vô luận ta làm cái gì, ngươi cũng không được cắm miệng, càng không được tự mình tìm cơ hội đối hắn ra tay, hiểu sao?" Nhìn Mộ Dung Tử Yên, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái lãnh ý, trầm giọng nói rằng.

"Vâng!" Chỉ cần Bạch Nhạc nguyện ý bằng lòng giúp nàng giết chết Mộ Dung Thiên Kiếm, thời gian dài như vậy nàng nhịn xuống, làm thế nào có thể quan tâm nhiều chờ một đoạn thời gian?

Một cái nữ nhân, một khi quyết định muốn báo thù, cái kia phần ngoan kính thường thường là nam nhân mãi mãi cũng vô pháp với tới.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 253: Mộ Dung thế gia

"Công tử, nơi này chính là Thanh Châu thành."

Xe ngựa chậm rãi lái vào Thanh Châu thành, Mộ Dung Tử Yên vén rèm xe lên liếc mắt nhìn, nhẹ giọng mở miệng nói.

Dựa vào ở trên xe ngựa trên nệm êm, Bạch Nhạc lười biếng liếc liếc mắt ngoài cửa sổ, thuận miệng nói, "Nhiều năm không về, Thanh Châu thành biến hóa ngược lại cũng không nhỏ a."

"Vâng!" Gật đầu, Mộ Dung Tử Yên nhẹ giọng hỏi, "Công tử, chúng ta hiện tại phải đi Bạch gia sao?"

"Không vội, tổng yếu trước tìm một đặt chân địa phương." Lắc đầu, Bạch Nhạc suy tư một chút, nhàn nhạt mở miệng nói, "Đi thôi, trước hồi các ngươi Mộ Dung gia nhìn một chút."

Nghe nói như thế, Mộ Dung Tử Yên thân thể nhất thời đột nhiên run lên, khó có thể tin nhìn về phía Bạch Nhạc.

"Thế nào, ngươi không muốn trở về?"

Chân mày hơi nhíu, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói hỏi.

"Không phải!" Nghe được Bạch Nhạc, Mộ Dung Tử Yên nhất thời có chút khẩn trương hồi đáp, "Là hầu gái không nghĩ tới, còn có thể trở về. . . Mộ Dung gia hôm nay đã sớm đã bị Mộ Dung Thiên Kiếm khống chế, từ trên xuống dưới tất cả đều là người khác, hầu gái là sợ. . ."

Những lời này không cần nàng nói Bạch Nhạc cũng có thể đoán được, những cái kia rốt cục người nhà họ Mộ Dung tất nhiên đã sớm đã bị Mộ

Dung Thiên Kiếm giết chết hoặc là trục xuất đi, như vậy hắn có thể chân chính triệt để khống chế Mộ Dung gia tộc.

Chỉ là. . . Bạch Nhạc đã có nơi nào quan tâm những thứ này.

"Không có gì có thể sợ, mượn hắn mười cái lá gan, hắn Mộ Dung Thiên Kiếm cũng không dám uy hiếp ta." Không để ý khoát khoát tay, Bạch Nhạc lạnh nhạt nói, "Dẫn đường đi, lấy người nhà họ Mộ Dung thân phận đi bái phỏng Bạch phủ, cũng càng tự nhiên một ít."

"Vâng! Hầu gái đa tạ công tử" nghe được Bạch Nhạc, Mộ Dung Tử Yên nhất thời nhịn không được lau lau nước mắt.

Mấy ngày nay, nàng nằm mộng cũng muốn trở về nữa nhìn một chút, tế điện một chút chết đi phụ mẫu, chỉ là, lấy thân phận, nơi nào trả lại.

Bạch Nhạc nói tự nhiên, nhưng trên thực tế, trong lòng nàng nhưng cũng minh bạch, sở dĩ muốn hồi Mộ Dung gia, mượn Mộ Dung gia tới che lấp thân phận tuy không giả, càng nhiều sợ cũng vẫn là thương cảm nàng thân chuyện, như vậy trong lòng nàng tự nhiên càng phát ra cảm kích.

"Ngươi dù sao cũng là Mộ Dung gia tiểu thư, cũng không cần tự xưng cái gì hầu gái, Tử Yên ta nghe lấy cũng rất dễ nghe." Dựa vào nệm êm, điều chỉnh một chút tư thế ngồi, Bạch Nhạc lười biếng lần nữa mở miệng nói.

"Đa tạ công tử!"

Lần nữa nói tạ ơn, Mộ Dung Tử Yên chỉ huy xuống, cũng không lâu lắm, xe ngựa liền chạy đến Mộ Dung gia trước cửa.

Mộ Dung Tử Yên trước xuống xe ngựa, lúc này mới cung kính đỡ Bạch Nhạc từ trên xe ngựa đi xuống.

"Người nào?"

Nhìn thấy xe ngựa đứng ở nhà mình cánh cửa, nhất thời liền có Mộ Dung gia hạ nhân nghênh qua đây.

Chỉ là lời vừa mới lối ra, liền nhất thời nhận ra Mộ Dung Tử Yên.

"Ta tưởng là ai, nguyên lai là đại tiểu thư trở về, hắc, đại tiểu thư, ngài thật là càng phát ra thủy linh."

Chứng kiến Mộ Dung Tử Yên, những thứ này hạ nhân lại thù không nửa điểm tôn kính chi ý, thậm chí ngược lại lời nói ra ngả ngớn, nghiễm nhiên có vài phần đùa giỡn ý tứ hàm xúc.

Trong nháy mắt, Mộ Dung Tử Yên trên mặt liền phồng thông hồng, làm nhục như vậy, phảng phất lại trở về Mộ Dung gia gặp nạn ngày đó, toàn thân run lên.

Hầu như cũng ngay lúc đó, Mộ Dung Tử Yên nhất thời cảm thấy mình bị người ôm vào trong ngực, tựa ở đối phương cánh tay bên trong, phảng phất trong nháy mắt, những cái kia sợ hãi cùng bất an liền đều tùy theo tan thành mây khói.

"Công tử!"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc vẻn vẹn chỉ là liếc cái kia hạ nhân liếc mắt, liền phảng phất có một loại khủng bố áp lực đập vào mặt, trong nháy mắt, cái kia hạ nhân liền trực tiếp bị sợ xụi lơ hạ xuống.

"Để cho Mộ Dung Thiên Kiếm lăn ra đây cho ta, ta ngược lại muốn nhìn một chút, hắn là dạy thế nào hạ nhân."

Ánh mắt tại một cái khác hạ nhân trên người liếc một cái, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói.

Trong nháy mắt, trước cửa những thứ này hạ nhân nhất thời sợ hãi cả kinh, lúc này đã có người té hướng về trong phủ chạy đi.

Nắm cả Mộ Dung Tử Yên lửng thững hướng trong phủ đi tới, Bạch Nhạc cái kia đạm mạc thanh âm vang lên lần nữa đến, "Vả miệng, ta chưa nói ngừng, liền không cho phép ngừng!"

Cứ việc Bạch Nhạc tựa hồ vẻn vẹn chỉ là tùy ý phân phó một câu, thậm chí cũng không có nói, nếu như không vả miệng hội có cái gì hậu quả, thật là từ cái kia hạ nhân bên người đi qua lúc, cái kia hạ nhân lại trong nháy mắt có một loại trái tim đột nhiên đình cảm giác sợ hãi.

Cơ hồ là bản năng, đang sợ hãi phía dưới, giơ tay lên chính là một cái tát lấy mẫu ngẫu nhiên trên mặt mình, vừa nhanh vừa nặng.

Ở nơi này thanh thúy lỗ tai trong tiếng, Bạch Nhạc lửng thững bước vào Mộ Dung gia bên trong.

Trong chốc lát, nhận được tin tức Mộ Dung Thiên Kiếm liền ngay cả vội vàng từ trong phủ ra đón, hạ nhân bả tin tức báo đến, là hắn biết phải gặp, mang theo Mộ Dung Tử Yên đồng thời trở về, còn dám bá đạo như vậy, trừ vị này Yến Bắc Thần, còn ai vào đây.

Hắn trước ở đối phương đến Thanh Châu thành trước đó trở về, không phải là vì tự mình xử lý thu thập những linh dược kia sự tình để lấy lòng đối phương à, bây giờ đối phương tới cửa đến, nơi nào còn dám có nửa điểm khinh mạn.

"Yến huynh muốn tới làm sao không nói trước một tiếng, ta để cho người chuẩn bị a! Hạ nhân không hiểu chuyện, xông tới Yến huynh, cũng xin Yến huynh thứ lỗi, ta tự mình cho Yến huynh bồi tội."

Mộ Dung Thiên Kiếm dạng này thái độ, cũng thật để cho xung quanh hạ

nhân dọa cho giật mình.

Phải biết, từ cái này một đêm đối Mộ Dung gia đại thanh tẩy sau đó, Mộ Dung Thiên Kiếm tại Mộ Dung gia nghiễm nhiên chính là Thiên Vương lão tử, quyền sanh sát trong tay, tất cả tùy tâm, chưa từng gặp qua hắn đối người bên ngoài cung kính như thế qua.

Trong lúc nói chuyện, Mộ Dung Thiên Kiếm chuyển hướng bên người quản gia phân phó nói, "Đi, đem cái kia xông tới đến Yến huynh ngu xuẩn kéo xuống cho ta hung hăng đánh!"

"Vâng!"

Nhìn đây hết thảy, Bạch Nhạc vẫn như cũ không nhúc nhích chút nào, nhàn nhạt nhìn Mộ Dung Thiên Kiếm đạo, "Mộ Dung Thiên Kiếm, trước đó như thế nào ta bất kể, nhưng nàng tất nhiên theo ta, chính là ta người! Mộ Dung gia lại có bất kỳ người dám đối nàng bất kính, bút trướng này, ta liền coi như đến trên đầu ngươi!"

Trong lòng vẻ sợ hãi đã, Mộ Dung Thiên Kiếm cũng không khỏi thầm mắng một câu chính mình ngu xuẩn.

Trước đó cũng đã nhìn ra cái này Yến Bắc Thần đối Mộ Dung Tử Yên tốt, lần này trở về làm sao lại quên phân phó hạ nhân.

"Yến huynh yên tâm, Tử Yên bản thân liền là ta Mộ Dung gia đại tiểu thư, ta vừa trở về liền đã phân phó, không nghĩ tới còn có sát tài không nhớ được! Nếu như lại có loại chuyện thế này, không cần Yến huynh nói, tự ta cũng cho tát mình lưỡng bàn tay." Một tấm miệng liền trực tiếp đem trách nhiệm đẩy tới hạ nhân trên người, Mộ Dung Thiên Kiếm không hề nửa điểm thẹn thùng, trực tiếp làm một cái mời thủ thế, cười mở miệng nói, "Yến huynh thật vất vả tới một chuyến, là ta Mộ Dung gia khách quý, mời đến, ta cái này để cho người ta an bài tiệc rượu vì Yến huynh đón gió tẩy trần."

Nói đến đây, Mộ Dung Thiên Kiếm lúc này lại chuyển hướng hạ nhân, lạnh lùng nói, "Đều là người chết sao, còn không gọi người?"

Trong nháy mắt, phản ứng kịp hạ nhân nhất thời đoạt lấy mở miệng nói, "Cung nghênh Yến công tử, cung nghênh đại tiểu thư!"

Nhìn những thứ này hạ nhân cung kính nịnh nọt dáng vẻ, Mộ Dung Tử Yên trong lòng không hiểu đau xót, chẳng bao lâu sau, nàng ở trong nhà lúc, những thứ này hạ nhân chính là cung kính như thế.

Mà bây giờ, nàng lại rõ ràng hơn, phần này cung kính lại không phải là bởi vì nàng Mộ Dung gia đại tiểu thư thân phận, mà là bởi vì bên người người nam nhân này.

"Công tử, chúng ta đi vào đi." Kéo Bạch Nhạc tay, Mộ Dung Tử Yên nhẹ giọng mở miệng nói.

... ...

Tại Mộ Dung Thiên Kiếm tận lực nịnh hót phía dưới, bữa cơm này ăn chủ và khách đều vui vẻ.

Kể cả ngồi ở Bạch Nhạc bên người Mộ Dung Tử Yên, phảng phất cũng lại lần nữa thay đổi hồi cái kia cao cao tại thượng Mộ Dung gia đại tiểu thư.

Bên này tiệc rượu kết thúc, liền sớm có hạ nhân thu thập xong gian phòng, đem Bạch Nhạc cùng Mộ Dung Tử Yên tiễn hồi gian phòng.

An bài, chính là trước đây Mộ Dung Tử Yên khuê phòng, đương nhiên, là cùng Bạch Nhạc một chỗ vào ở.

Mộ Dung Thiên Kiếm nhân phẩm mặc dù không tốt, có thể năng lực làm

việc cũng đối không thể nghi ngờ.

Cứ như vậy ăn xong bữa cơm, hạ nhân liền đem Mộ Dung Tử Yên khuê phòng hoàn nguyên thành nguyên bản Mộ Dung Tử Yên ở mốt đương thời tử, không mảy may sai.

Trở lại gian phòng sau đó, Mộ Dung Tử Yên cho Bạch Nhạc cáo cái tội, liền tự động đi ra ngoài tế điện phụ mẫu.

Lần này Bạch Nhạc cũng không theo, Mộ Dung gia với hắn không có chút quan hệ nào, đối với Mộ Dung Tử Yên hắn cũng bất quá là thương hại mà thôi, đương nhiên sẽ không buồn chán đến đi một chỗ tế điện.

Đương nhiên, một màn này rơi vào hạ nhân trong mắt, hồi báo cáo Mộ Dung Thiên Kiếm thời điểm, cũng làm cho Mộ Dung Thiên Kiếm trong lòng âm thầm thở phào một cái.

Mộ Dung Tử Yên có nhiều hận hắn, chính hắn lòng biết rõ.

Hắn thật là có chút sợ Mộ Dung Tử Yên cho Yến Bắc Thần thổi gió bên tai.

Nhưng hôm nay xem ra, nhưng là hắn lo ngại.

Chưa cùng Mộ Dung Tử Yên một chỗ liền tế bái, thật cũng đã nói rõ thái độ, Yến Bắc Thần cũng bất quá là bả Mộ Dung Tử Yên coi là một cái đồ chơi thôi, bây giờ mặc dù ưa thích, nhưng loại này ưa thích cũng rất khó thời gian dài duy trì, càng sẽ không bởi vì Mộ Dung Tử Yên, liền tổn hại bản thân quyền lợi đi đối phó hắn.

Cũng thế, đối với hắn mà nói, nữ người cũng đã không còn là vấn đề, huống chi là Yến Bắc Thần loại kia nhân vật.

Trước đó hắn đưa cho muốn mượn hơi những cái kia Huyết Ảnh Ma

Tông đệ tử nữ nhân, không người nào là hận hắn tận xương, có thể kết quả đây? Lại có người nào Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử vì vậy mà đối phó hắn? Những cái kia đệ tử sẽ chỉ nhớ kỹ hắn đưa lên mỹ sắc chỗ tốt!

Còn như những nữ nhân này, vô luận các nàng dùng hết thủ đoạn, cũng căn bản là không có cách ảnh hưởng đối phương mảy may.

Bây giờ Yến Bắc Thần tự nhiên cũng giống như vậy!

Chỉ cần làm tốt giúp hắn sưu tập tu luyện cần thiết linh dược chuyện này, chính là có mười cái Mộ Dung Tử Yên cũng lay động không chính mình tại đối phương trong lòng địa vị!

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, Mộ Dung Thiên Kiếm tự nhiên liền yên lòng.

Không phải là làm chút mặt ngoài công phu mà thôi, chỉ cần tạm thời đem người lừa đi qua liền đủ đủ.

Nghĩ vậy, Mộ Dung Thiên Kiếm khóe miệng nhất thời tràn ra một nụ cười lạnh lùng, nhẹ giọng lẩm bẩm, "Tiểu tiện nhân, còn thật sự coi chính mình đặt lên cao chi! Bất quá là cái đồ chơi thôi, các loại (chờ) có một bị chơi chán, đến lúc đó ta tự sẽ để ngươi minh bạch, ngươi vĩnh viễn chỉ là một cái thấp hèn, với ngươi nương ."

Nghĩ vậy, Mộ Dung Thiên Kiếm trong lòng cũng không khỏi có chút hừng hực, nhất thời xoay người đi về phía sau viện.

Mộ Dung Tử Yên hắn bây giờ tự nhiên không dám đụng vào, thật là Mộ Dung gia nữ nhân nhưng cũng không chỉ cái này một cái, trừ một ít tặng người bên ngoài, chính hắn cũng lưu không ít!

Những nữ nhân này, trước đây từng cái cũng đều cao cao tại thượng, để cho hắn cái này chi thứ người liền ngẩng đầu nhìn nhiều cũng không

dám, nhưng hôm nay thế nào, còn không phải vẫn là cùng một dạng như vậy mặc hắn tiết ngoạn?

Cái kia Mộ Dung Tử Yên cũng giống vậy!

Chờ đến mất đi giới trị lợi dụng, cũng bất quá cùng những nữ nhân kia, sớm muộn có một ngày, sẽ ở dưới người hắn uyển chuyển rên rỉ!

"Không chỉ là Mộ Dung gia, cái này Thanh châu cũng cuối cùng tất có ta Mộ Dung Thiên Kiếm một chỗ cắm dùi!"

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 254: Báo ân cùng bái phỏng Bạch phủ

Mộ Dung Tử Yên rất muốn báo đáp Bạch Nhạc, nàng cũng biết, nàng bây giờ duy nhất có thể cầm ra lễ vật, chính là nàng chính mình!

Trên thực tế, nàng cũng vẫn cho rằng, nàng phải như vậy báo đáp, hơn nữa, đối phương cũng là thích nàng thân thể.

Từ nàng bắt đầu hiểu chuyện, nàng chính là Mộ Dung gia hòn ngọc quý trên tay, dần dần đại sau đó, càng là trở thành xa gần nghe tiếng mỹ nữ, Mộ Dung Tử Yên trong lòng rất rõ ràng, coi như là phóng nhãn toàn bộ Thanh châu, nàng cũng là khó gặp mỹ nữ.

Nếu không như vậy, Mộ Dung Thiên Kiếm cũng sẽ không chậm chạp không đúng nàng ra tay, mà là treo giá, đưa nàng đưa đi.

Coi như là Yến Bắc Thần, nàng cũng vẫn như cũ nhớ kỹ đêm hôm đó, say rượu trở về đối phương nhìn ánh mắt nàng, nhớ kỹ đối phương nhào tới trên người nàng lúc trong mắt một màn kia dục vọng chi sắc.

Một khắc này, nàng cũng đã nhận mệnh.

Chỉ là nàng làm sao cũng không nghĩ đến, ngày đó đối phương uống quá nhiều rượu, dĩ nhiên cũng làm như thế ôm nàng ngủ mất.

Tối trọng yếu là, đối phương vậy mà thật bằng lòng, giúp nàng giết chết Mộ Dung Thiên Kiếm báo thù.

Hôm nay trở lại Mộ Dung gia, chứng kiến đối phương vì mình chính danh, Mộ Dung Tử Yên trong lòng liền tức thì bị xúc động, nàng nguyện

ý đem mình hiến cho trước mặt người nam nhân này, dù là chỉ là làm một cái đồ chơi.

Từ bên ngoài tế bái trở về, Mộ Dung Tử Yên liền chui vào Bạch Nhạc trong chăn, thân thể dính sát đối phương.

Mộ Dung Tử Yên rất rõ ràng bản thân thân thể đối với nam nhân tồn tại thế nào sức dụ dỗ, mặc dù trên thực tế, nàng cũng không hiểu được câu dẫn nam nhân, mặc dù muốn dâng ra thân thể mình, cũng chỉ có thể làm được để cho mình dính sát đối phương mà thôi.

Mộ Dung Tử Yên đã rất chủ động, nàng thậm chí có chút bản năng sợ, đối phương nhào tới xé mở nàng y phục tùy ý khinh bạc dáng vẻ.

Nhưng mà, đi qua một lúc lâu, nhưng cũng không có chờ tới bất kỳ phản ứng nào.

Hai người thân thể rõ ràng chặt dính chặt vào nhau, nhưng đối phương lại tựa hồ như giống như là ngủ, không nhúc nhích chút nào, thậm chí ngay cả xoay người lại nhìn nàng hứng thú cũng không có.

Mộ Dung Tử Yên có chút không biết làm sao.

Nàng thậm chí có chút hoài nghi đối phương là thật ngủ, thật là trực giác rồi lại rõ ràng nói cho nàng biết, đối phương nhất định tỉnh.

Ngón tay có chút run rẩy, có thể Mộ Dung Tử Yên nhưng vẫn là cắn răng tự tay ôm lấy Bạch Nhạc.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm thụ được Mộ Dung Tử Yên thân thể có chút nóng lên.

Trong lòng khẽ thở dài một cái một tiếng, Bạch Nhạc rốt cục vẫn phải bắt lại Mộ Dung Tử Yên tay, nhẹ giọng mở miệng nói, "Tốt, không cần

như vậy, ta đáp ứng ngươi, cũng không phải vì cái này, an tâm nghỉ ngơi đi."

"Công tử, ngươi liền muốn ta đi, đây là ta duy nhất có thể báo đáp ngài." Ôm thật chặc Bạch Nhạc, Mộ Dung Tử Yên vẫn không có buông tay, thanh âm có chút phát run nhẹ giọng nói.

Xoay người lại, Bạch Nhạc bình tĩnh nhìn Mộ Dung Tử Yên.

Dưới ánh nến, Bạch Nhạc có thể thấy rõ cái này gần trong gang tấc mặt là bực nào tinh xảo, hô hấp ở giữa, cũng có thể ngửi được đối phương trên người nhàn nhạt mùi thơm, trắng nõn gáy ngọc lộ ra một điểm hồng ngất, có vẻ vô cùng mê người.

Bạch Nhạc nhất định muốn thừa nhận, Mộ Dung Tử Yên thật là khó gặp mỹ nữ, thậm chí coi như so với Tô Nhan, Hà Tương Tư tới cũng vẫn chưa nửa phần chỗ thua kém, loại kia con gái một đẹp, đủ để khiến bất kỳ người đàn ông nào mê say.

Nhưng mà giờ khắc này, Bạch Nhạc nhìn về phía Mộ Dung Tử Yên trong con mắt, lại đồng dạng không có nửa điểm dục vọng chi sắc.

Không phải Mộ Dung Tử Yên không đủ xinh đẹp, mà là bởi vì hắn trong lòng đã sớm có người khác.

Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Mộ Dung cô nương, ta minh bạch ngươi tâm tư, nhưng ta thật không cần ngươi lấy phương thức này báo lại ân! Ta có mình thích người, đã từng đã đáp ứng nàng, dùng hết sở hữu khí lực theo đuổi đuổi nàng cước bộ!"

"Cuộc đời này ta không phải là nàng không cưới!"

"Công tử, ta không cần ngươi cưới ta. . . Tử Yên không dám hy vọng xa vời chính mình có cái phúc phận này, chỉ cần có thể đạt được công tử

sủng ái, dù là chỉ là vài ngày, Tử Yên cũng đã cảm thấy mỹ mãn." Cắn môi, Mộ Dung Tử Yên nhẹ giọng mở miệng nói.

Nhìn Mộ Dung Tử Yên dáng vẻ, Bạch Nhạc cũng không khỏi cười khổ một hồi.

Đẹp như vậy nữ cứ như vậy tựa ở trong lòng, đem thân thể dán tại trên người ngươi, còn nói ra loại này mê người lời nói, ai có thể không động tâm?

Bạch Nhạc cũng là người bình thường, tự nhiên đồng dạng không thể ngoại lệ.

Chỉ là. . . Người cuối cùng là phải có chỗ thủ vững a!

Nhỏ bé khẽ nhắm mắt lại, Bạch Nhạc chậm rãi đẩy ra Mộ Dung Tử Yên, lần nữa xoay người sang chỗ khác, nhàn nhạt mở miệng nói, "Ngủ đi, giấu diếm được ai, cũng không gạt được chính mình tâm, ta không nên như vậy báo ân phương thức, cái này cũng không nên là ngươi vận mệnh."

Đầu ngón tay nhẹ nhàng vẩy một cái, một đạo chỉ phong đánh ra, trong nháy mắt tắt ánh nến.

Theo xung quanh triệt để tối lại, Mộ Dung Tử Yên nhìn đưa lưng về mình nam nhân, tâm tình có chút không hiểu phức tạp.

Có may mắn, cũng tựa hồ có chút thất lạc.

Không thể không nói, Bạch Nhạc cuối cùng câu nói kia cho nàng quá lớn xúc động.

"Ta không được loại này báo ân phương thức, cái này cũng không nên là ngươi vận mệnh!" Trong lòng yên lặng lặp lại câu nói này, Mộ Dung Tử

Yên nhưng là không khỏi có chút si.

Giả sử, cái này không nên là ta vận mệnh, như vậy. . . Ta vận mệnh lại nên là cái gì chứ?

Vận mệnh a!

Từ đêm hôm ấy, chứng kiến thân nhân chết thảm, nhìn mẫu thân bị súc sinh kia mà chết, nhìn những cái kia quen biết tỷ muội, tẩu tử, di nương bị tặng người làm nô, nàng tâm cũng đã chết, cũng đã triệt để nhận mệnh.

Đối nàng mà nói, tựa hồ nàng còn sống duy nhất ý nghĩa chính là báo thù!

Không tiếc bất cứ giá nào báo thù!

Thật là. . . Vận mệnh a!

Ta một cái thương cảm cô gái yếu đuối, cho là thật còn có cái gì vận mệnh đáng nói sao?

Một đêm này, Mộ Dung Tử Yên đều không thể ngủ.

Đồng dạng đều là ma tu, thật là trước mặt người nam nhân này, mang cho nàng, lại tựa hồ như là một loại hoàn toàn khác biệt cảm thụ.

. .

Sáng sớm ngày thứ hai, nhận thấy được Bạch Nhạc tỉnh lại đồng thời, Mộ Dung Tử Yên liền xuống giường, như là tỳ nữ đồng dạng hầu hạ Bạch Nhạc rửa mặt, thay y phục, cứ việc những chuyện nhỏ nhặt này tựa hồ bé nhỏ không đáng kể, nhưng lại để cho nàng cảm thấy một hồi không hiểu an lòng, phảng phất chỉ có vào giờ khắc này, nàng mới có thể

cảm nhận được, nàng còn sống.

Đẩy cửa ra, ngoài cửa trong viện tử, hôm qua ở ngoài cửa mở miệng đùa giỡn nàng cái kia hạ nhân, liền quỳ gối sân mặt đất, một chút tiếp một chút rút ra miệng mình.

Cả khuôn mặt đã sớm bị đánh giống như đầu heo, bây giờ thậm chí một cái tát xuống dưới, đều sẽ tràn ra huyết đến, nhưng hắn lại y nguyên vẫn là một chút tiếp một chút đánh, phảng phất toàn bộ người cũng đã cử chỉ điên rồ.

Cho tới giờ khắc này, Mộ Dung Tử Yên lúc này mới nhớ tới, ngày hôm qua vào cửa lúc, Yến Bắc Thần từng nói qua để cho hắn tự mình vả miệng, thẳng đến Yến Bắc Thần nói đình mới thôi.

Mộ Dung Tử Yên thậm chí đều đã quên có có chuyện như vậy, thậm chí nàng cảm thấy có thể Bạch Nhạc cũng đã quên.

Có thể người làm này vẫn còn nhớ kỹ!

Không, có thể không là chính bản thân hắn phải nhớ, mà là Mộ Dung Thiên Kiếm muốn hắn nhớ kỹ.

Nghĩ vậy, Mộ Dung Tử Yên tâm liền không khỏi lần nữa mọc lên vẻ lạnh lẻo.

Đây cũng là có được lực lượng, sở hữu quyền lực cảm giác sao?

Trong chốc lát, Bạch Nhạc cũng đi theo ra, liếc đối phương liếc mắt, trong lòng tự nhiên cũng đồng dạng đoán được một màn này kết quả, hơi hơi lắc đầu, "Đủ!"

Nghe được Bạch Nhạc, cái kia hạ nhân phản ứng đều có chút chậm lụt, lại liên tiếp rút mấy bàn tay, lúc này mới rốt cục phản ứng kịp, tũm cho

Bạch Nhạc dập đầu một cái đầu, há hốc mồm, muốn nói, nhưng lại một chữ cũng nói không nên lời.

"Đi xuống đi, nếu có lần sau, ta liền lấy mạng của ngươi!"

Nhàn nhạt phân phó một câu, Bạch Nhạc thẳng từ đối phương bên người bước qua đi, lại không có nhìn lâu liếc mắt.

Cho tới giờ khắc này, cái kia hạ nhân lúc này mới triệt để thở phào một cái, trong lòng cái này một cổ thái độ tiết, cả người nhất thời cảm thấy một hồi thiên toàn địa chuyển, trực tiếp liền té xỉu xuống đất.

Mộ Dung Tử Yên cuối cùng quay đầu nhìn đối phương, rốt cục cũng không nói gì, chỉ là tiểu bào đuổi theo Bạch Nhạc cước bộ.

Mộ Dung Thiên Kiếm đã sớm đã để người chuẩn bị xong xe ngựa cùng lễ vật, tự mình đem Bạch Nhạc cùng Mộ Dung Tử Yên tống xuất cửa phủ, nhìn xe ngựa đi xa, lúc này mới đi vòng vèo hồi phủ.

Xe ngựa một đường chạy, rất nhanh thì đến Bạch phủ trước cửa.

Chậm rãi vén rèm xe lên, lửng thững đi xuống xe ngựa, nhìn quen thuộc Bạch phủ, Bạch phủ trong lòng cũng không khỏi một hồi thổn thức.

"Mộ Dung gia đại tiểu thư Mộ Dung Tử Yên, cùng Yến công tử đến đây bái phỏng Bạch phủ, thỉnh cầu thông truyền!"

Mộ Dung gia hạ nhân sớm đã đưa lên bái thiếp.

"Mộ Dung tiểu thư, Yến công tử xin định, tiểu cái này đi hồi bẩm!"

Đón lấy bái thiếp, lúc này đã có người xoay người hồi phủ hồi bẩm.

Trước cửa mấy cái này hạ nhân, Bạch Nhạc mơ hồ cũng còn có chút ấn

tượng, chỉ là đối phương bây giờ tự nhiên không nhận ra hắn tới.

Duy nhất tin tức tốt là, từ tình huống trước mắt đến xem, Bạch phủ tất cả như cũ, tựa hồ còn cũng không có bị bất kỳ ảnh hưởng gì.

Mộ Dung gia bản thân liền là Thanh châu cùng Bạch gia nổi danh vọng tộc, cho dù là Mộ Dung gia phát sinh một ít biến cố, nhưng đối phương tới cửa đến, tự nhiên cũng không tiện mất lễ phép, rất nhanh Bạch Thanh Nhã liền tự mình ra đón.

"Bạch Thanh Nhã gặp qua Mộ Dung tiểu thư, gặp qua Yến công tử! Hai vị mời bên trong tự thoại."

Chứng kiến Thanh Nhã tỷ, Bạch Nhạc trong lòng một mảnh tình cảm ấm áp, nhịn không được nhìn chằm chằm đối phương xem một hồi.

Chỉ là, một màn này rơi vào trong mắt người khác, khả năng liền có vẻ hơi lỗ mảng.

Bạch Thanh Nhã trên mặt lộ ra vẻ không vui, nhưng lại cũng cuối cùng không có phát tác, chỉ là nhàn nhạt đem người dẫn vào trong phủ.

Trong đại sảnh, phân chủ yếu và thứ yếu ngồi xuống, đợi hạ nhân phụng qua trà sau đó, Bạch Thanh Nhã cái này mới mở miệng nói, "Mộ Dung tiểu thư, không biết lần này đến ta Bạch gia, có gì chỉ giáo?"

Nghe được Bạch Thanh Nhã, Mộ Dung Tử Yên cũng không khỏi có chút hơi khó, mặc dù trên danh nghĩa là Mộ Dung gia đến đây bái phỏng, nhưng trên thực tế, trong lòng nàng cũng rất rõ ràng đây là chuyện gì xảy ra, nhìn về phía Bạch Thanh Nhã trong ánh mắt, cũng không khỏi nhiều mấy phần áy náy.

Chỉ là, loại sự tình này cũng không phải là nàng có thể làm chủ, chỉ phải mở miệng nói, "Bạch tiểu thư, không nói gạt ngươi, lần này ta là bồi Yến

công tử mà đến, có chuyện gì, ngươi hỏi Yến công tử đi."

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc quan sát bốn phía một cái, nhàn nhạt mở miệng nói, "Bạch tiểu thư, ta nghe nói, bây giờ Bạch gia gia chủ là Bạch Nhạc a? Không biết Bạch gia chủ ở đâu?"

Bạch Thanh Nhã cũng không nghĩ đến, lần này dĩ nhiên là lấy cái này lỗ mảng thanh niên làm chủ, định thần một chút, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Xá đệ có việc ra ngoài, bây giờ chưa trở về, công tử nếu như tìm xá đệ, không ngại qua mấy ngày trở lại."

"Không ở sao?" Nâng chén trà lên nhẹ nhàng xuyết một ngụm, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rì rì mở miệng nói, "Đã như vậy, liền làm phiền Bạch tiểu thư vì ta thu thập một gian phòng hảo hạng, ta ở chỗ này. . . Chờ hắn trở về!"

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 255: Bạch tiểu thư, đây chính là ngươi lá bài sao?

Một câu nói này, liền nhất thời để cho Bạch Thanh Nhã sắc mặt chợt biến.

"Yến công tử đây là ý gì, lấn ta Bạch gia không người sao?"

"Bạch tiểu thư lo ngại." Bưng trà trản, Bạch Nhạc không có chút nào buông xuống ý tứ, nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta chỉ là ở chỗ này chờ Bạch Nhạc trở về mà thôi, chỉ cần hắn trở về, ta xử lý xong sự tình, tự nhiên sẽ đi."

"Mộ Dung tiểu thư, đây cũng là ngươi Mộ Dung gia ý tứ sao?" Bỗng nhiên đứng dậy, Bạch Thanh Nhã lạnh giọng mở miệng nói.

"Bạch tiểu thư, ta nói, lần này là bồi Yến công tử mà đến, Yến công tử ý tứ. . . Chính là ta Mộ Dung gia ý tứ." Thần sắc ở giữa vẫn như cũ có vài phần áy náy, có thể mở miệng lúc, Mộ Dung Tử Yên lại nói như đinh đóng cột, không có nửa điểm bay lượn chỗ trống.

Trong nháy mắt, Bạch Thanh Nhã sắc mặt nhất thời thay đổi cực vi khó coi.

"Ta Bạch gia không lưu khách lạ, Yến công tử, Mộ Dung tiểu thư, mời trở về đi! Mộ Dung gia có thủ đoạn gì sử hết ra, ta Bạch gia tận lực bồi tiếp!" Tay áo phất một cái, Bạch Thanh Nhã lạnh lùng mở miệng nói.

Vẫn như cũ ngồi ở tại chỗ, không có chút nào nhúc nhích ý tứ, Bạch Nhạc khóe miệng hiện lên lau một cái cười nhạt, "Bạch tiểu thư, sợ là tính sai ta ý tứ, ta muốn làm cái gì. . . Không cần người bên ngoài hỗ

trợ."

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc đầu ngón tay tại trà trản thượng nhẹ nhàng bắn ra, trong tích tắc, trà trản phía trên đột nhiên xuất hiện một đạo chỉnh tề đoạn miệng, tách ra cái kia một đoạn hình cái vòng ly duyên chợt bay ra, chính đụng vào trong phòng cột đá bên trong. . . Lập luận sắc sảo!

Chậm rãi đứng dậy, Bạch Nhạc hờ hững quét chung quanh một cái, thản nhiên nói, "Tất cả mọi người đi ra ngoài, ta có lời muốn đơn độc cùng Bạch tiểu thư đàm luận, chuyện hôm nay, ai dám tiết lộ nửa chữ. . . Như chén này!"

Trong nháy mắt, những hạ nhân kia nhưng là nhất thời hai mặt nhìn nhau, có một chút trực tiếp chạy đi, mặt khác một ít lại như cũ có chút do dự, chờ lấy Bạch Thanh Nhã lên tiếng.

Hít sâu một hơi, Bạch Thanh Nhã cũng biết, đối phương nhất định là cực kỳ đáng sợ tu hành giả, Bạch Nhạc không ở, trong nhà những thứ này hạ nhân, có thể hoàn toàn đỡ không được đối phương.

Đi tới thiếp thân nha hoàn bên người, Bạch Thanh Nhã hạ giọng, nhẹ giọng phân phó nói, "Thính Hương Thủy Tạ."

Nói xong bốn chữ này, Bạch Thanh Nhã lúc này xoay người lại phân phó nói, "Tất cả đi xuống a!"

Được Bạch Thanh Nhã phân phó, hắn hạ nhân lúc này mới thở phào một cái, vội vã lui ra ngoài.

Xem Bạch Nhạc liếc mắt, Mộ Dung Tử Yên có chút do dự, nhưng lại cũng cuối cùng cái gì đều không dám nói , đồng dạng lui ra ngoài, hơn nữa tự giác giúp Bạch Nhạc đóng cửa cửa phòng khách.

Chứng kiến chính mình thiếp thân nha hoàn một đường đi ra ngoài, Bạch Thanh Nhã trong lòng lúc này mới thở phào một hơi, nhất thời trấn định vài phần, lạnh lùng mở miệng nói, "Yến công tử, có lời gì, mời nói đi."

Giờ khắc này nhìn Bạch Thanh Nhã, Bạch Nhạc thật rất có xung lượng, lập tức nói cho nàng biết thân phận mình, để cho hắn an tâm.

Có thể lý trí lại làm cho Bạch Nhạc mạnh mẽ buộc chính mình tỉnh táo lại.

Cũng không phải là hắn tin bất quá Bạch Thanh Nhã, mà là có một số việc, vốn là biết người càng ít càng tốt! Bây giờ nói cho Thanh Nhã tỷ, tuy có thể cho nàng an tâm, có thể sau này, cũng rất có thể trở thành hại nàng tai hoạ ngầm.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc cố nén nói cho Bạch Thanh Nhã kích động, nhàn nhạt mở miệng nói, "Bạch tiểu thư yên tâm, ta đối Bạch gia, đối Bạch Nhạc đều cũng không ác ý! Trong lúc này nguyên do, ngươi sau này tự sẽ minh bạch."

Nghe được Bạch Nhạc, Bạch Thanh Nhã hơi nhíu cau mày, lạnh lùng nói rằng, "Yến công tử thứ nhất là bày ra bá đạo như vậy tư thế đến, ta có thể nhìn không ra nửa điểm thiện ý tới."

"Lời, ta đã nói, có tin hay không, đó là ngươi sự tình." Cúi đầu, Bạch Nhạc tiện tay bưng qua một bên Bạch Thanh Nhã trà trản, thong thả uống.

"Ngươi!"

Chứng kiến đối phương vậy mà bưng lên chính mình trà trản liền uống, Bạch Thanh Nhã trên mặt tức giận càng tăng lên, nhưng lại lại cưỡng bức chính mình tỉnh táo lại.

Tất phải người mạnh, bây giờ nàng, thậm chí toàn bộ Bạch gia đều không có nửa điểm phản kháng chỗ trống.

Vô luận đối phương làm cái gì, nàng chỉ có thể nhịn!

Huống chi, sự tình có thể cũng không có đến không thể vãn hồi cấp độ, trên tay nàng còn có một bài tẩy, có thể không cần bao lâu, liền có thể xoay chuyển càn khôn.

Nghĩ vậy, Bạch Thanh Nhã lần nữa lạnh lùng mở miệng nói, "Ngươi đến tột cùng muốn làm gì?"

"Ta nói rồi, ta đang đợi Bạch Nhạc trở về." Chậm rãi uống trà, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói.

"Xá đệ lâu ra không về, không biết ngày nào phương về!"

"Không sao, thời gian của ta rất đầy đủ, có thể chờ đến hắn trở về mới thôi." Không thấy chút nào nửa điểm vẻ bối rối, Bạch Nhạc nhàn nhạt đáp.

"Hắn nếu một vẫn chưa trở lại đâu?" Bạch Thanh Nhã trầm giọng hỏi.

"Vậy ta liền một mực chờ ở chỗ này." Khóe miệng lộ ra một tia nghiền ngẫm nụ cười, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói, "Nghĩ đến to như vậy một cái Bạch gia, cũng không kém ta cái này ăn một miếng."

". . ."

Nghe được đối phương loại này gần như vô lại hồi đáp, Bạch Thanh Nhã nhất thời chán nản.

Định thần một chút, lúc này mới lạnh lùng mở miệng nói, "Yến công tử, xá đệ mặc dù không ở, ta có thể Bạch gia nhưng cũng không phải là có

thể mặc cho người khi dễ! Ta còn có một cái đệ đệ, tên là Bạch Mộc, chính là Hàn Sơn đệ tử, dùng không mấy ngày, Mộc ca nhi liền sẽ trở về! Mặc dù hắn không phải các hạ đối thủ, phía sau cũng còn có toàn bộ Hàn Sơn."

Khóe miệng khẽ nhếch, Bạch Nhạc theo miệng nói rằng, "Tin tưởng ta, lần này cần tìm Bạch Nhạc rất nhiều người, Hàn Sơn người. . . Chưa chắc sẽ có hảo ý!"

Cứ việc Bạch Thanh Nhã cũng không muốn tin tưởng đối phương, có thể nghe nói như thế, trong lòng cũng không khỏi sợ hãi cả kinh.

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Bạch tiểu thư, ta nói rồi, ta đối Bạch Nhạc cũng không ác ý, điểm này. . . Ngươi sau này tự sẽ minh bạch!"

Những lời này Bạch Nhạc nói rất có thâm ý.

"Người nào, dám đến Bạch gia làm càn, người ta cũng muốn nhìn một cái xem!"

Trong lúc nói chuyện, ngoài cửa nhưng là chợt truyền tới một thanh âm quen thuộc.

Nghe được đối phương thanh âm, Bạch Thanh Nhã trong lòng nhất thời buông lỏng.

"Thế nào, Bạch tiểu thư, đây chính là ngươi lá bài sao?" Khóe miệng lộ ra một tia đăm chiêu, Bạch Nhạc thần sắc vẫn như cũ không thay đổi, thậm chí bưng trà trản cũng không có buông xuống.

"Ầm!"

Mộ Dung Tử Yên chính là một cái bình thường người, tự nhiên ngăn

không được đối phương, trong nháy mắt, cửa phòng liền bị trực tiếp đá văng tới.

Trước mặt tiến đến một cái một bộ hồng y tuyệt mỹ nữ tử, trong mắt lộ ra vài phần vui vẻ, ánh mắt lưu chuyển, rất nhanh rơi vào Bạch Nhạc trên người, "Không nghĩ tới, còn là một tuấn tú công tử ca đâu, đánh đánh giết giết không tốt lắm, chúng ta ngồi xuống uống chén rượu như thế nào?"

Một câu đơn giản, lại quả thực là mị ý không ngờ, phảng phất chỉ cần nhìn nàng liếc mắt, con mắt liền lại không nhổ ra được.

Đừng nói là nam nhân, cho dù là Bạch Thanh Nhã cùng canh giữ ở cánh cửa Mộ Dung Tử Yên, giờ khắc này cũng không khỏi có chút thất thần, tâm bang bang nhảy loạn.

Cái này trên người nữ nhân lộ ra cái kia cổ quyến rũ chi ý, xác thực làm người ta điên cuồng.

"Uống rượu? Vậy cũng tốt lắm, chỉ là, trên người ngươi mị thuật có thể tuyệt đối đừng tản ra, bằng không, nhưng là không còn mùi vị." Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc nheo mắt lại, nhàn nhạt mở miệng nói.

Trong nháy mắt, cái kia hồng y nữ tử trong lòng nhất thời trầm xuống, đột nhiên cảm thụ được một cổ cực kỳ đáng sợ áp lực, phảng phất đối phương bất quá vẻn vẹn chỉ là tùy ý liếc liếc mắt, liền để cho nàng có một loại muốn xoay người đào tẩu lực lượng.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 256: Tô Nhan lựa chọn

Trong nháy mắt, dù cho là Bạch Thanh Nhã cũng không khỏi bị sợ hoa dung thất sắc.

Cái này hồng y nữ tử, tự nhiên chính là Tô Nhan.

Bạch Nhạc trước khi rời đi liền từng nói qua, nếu như gặp phải phiền toái gì, liền để Bạch Thanh Nhã đi tìm Tô Nhan, có thể Bạch Thanh Nhã làm thế nào cũng không nghĩ đến, chính mình theo là nhất sau bằng vào lá bài, vậy mà cũng là như vậy yếu đuối không chịu nổi.

"Vị công tử này không biết xưng hô như thế nào?"

Nhìn Bạch Nhạc, Tô Nhan nụ cười trên mặt cũng dần dần thu liễm, nghiêm túc mở miệng hỏi.

"Ta, Yến Bắc Thần!" Nhìn chằm chằm Tô Nhan, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói.

Yến Bắc Thần?

Trong nháy mắt, Tô Nhan trong đầu hiện lên vô số ý niệm trong đầu, nhưng lại làm sao cũng nhớ không nổi tới Yến Bắc Thần là người ra sao.

Nhìn Tô Nhan, Bạch Nhạc cười lạnh nói, "Không nghĩ tới Bạch gia bên trong, lại vẫn cất giấu một cái ma nữ, hắc, riêng là cái này một cái quan hệ cá nhân ma tu tội danh, đã đủ để cho hắn Bạch Nhạc thân bại danh liệt a?"

Nghe thế, Bạch Thanh Nhã sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, nàng cũng không biết Tô Nhan là thân phận gì, bây giờ nghe nói như thế, cũng

thật làm nàng kinh hãi, e sợ cho tin tức này truyền đi, ngược lại hại Bạch Nhạc.

"Yến công tử không phải cũng là ma tu sao? Ngươi nói đi, có người tin sao?" So với việc Bạch Thanh Nhã, Tô Nhan không muốn trấn định nhiều, lạnh lùng phản kích nói.

"Có đạo lý." Gật đầu, Bạch Nhạc lập tức khẽ cười nói, "Thôi được, ta đối với ngươi không có hứng thú, xem ở đều là ma tu phân thượng, ngươi có thể cút, ta muốn chỉ là nàng cùng Bạch gia."

Nói được nửa đoạn sau, đã lộ ra lau một cái khủng bố áp lực.

Dù cho là Tô Nhan sắc mặt cũng không khỏi hơi hơi trắng lên.

Giờ khắc này, cho dù là nàng, trong lòng cũng không khỏi có trong nháy mắt do dự.

Đối phương lai lịch bí ẩn, thực lực càng là thâm bất khả trắc, một khi động thủ, nàng bây giờ không có nửa điểm nắm chặt.

Thật là. . . Nàng lại như cũ nhớ kỹ Bạch Nhạc lúc rời đi nói tới, nếu như hôm nay trốn , mặc cho Bạch Thanh Nhã rơi vào đối phương trên tay, phải nên làm như thế nào hướng Bạch Nhạc giao phó? Đến lúc đó, chỉ sợ cũng chỉ có vừa đi, cũng không thấy nữa Bạch Nhạc.

Nếu Bạch Nhạc vẻn vẹn chỉ là Bạch Nhạc, tự nhiên không có gì có thể do dự, có thể hỏi đề, hắn biết rõ, Bạch Nhạc thật là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân!

"Yến công tử, ngươi muốn khống chế Bạch gia, cũng bất quá chỉ là vì bức Bạch Nhạc đi ra mà thôi! Bạch gia chuyện cùng ta không có bất cứ quan hệ gì, có thể Bạch tiểu thư cùng ta tình như tỷ muội, chỉ cần ngươi để cho ta mang Bạch tiểu thư ly khai, ta liền tuyệt không lại cắm tay

Bạch gia sự tình, như thế nào?"

Nhìn Yến Bắc Thần, Tô Nhan thử thăm dò mở miệng nói.

Nàng đi theo Bạch Nhạc bên người thời gian cũng không ngắn, tự nhiên rõ ràng, thật toàn bộ Bạch gia, Bạch Nhạc chân chính quan tâm cũng cũng chỉ có Bạch Thanh Nhã một người mà thôi, chỉ cần có thể mang Bạch Thanh Nhã bình yên thoát thân, liền đủ để đối Bạch Nhạc giao phó.

Lạnh lùng nhìn Tô Nhan, Bạch Nhạc lạnh giọng nói, "Xem ra Yến mỗ vẫn là quá nhân từ, là ai cho ngươi lá gan theo ta cò kè mặc cả? Hoặc là chính mình cút, như vậy. . . Liền một chỗ lưu lại đi!"

Đối mặt Bạch Thanh Nhã thời điểm, Bạch Nhạc không nỡ hù dọa, có thể đối Tô Nhan nhưng là không còn khách khí như vậy.

Trên thực tế, từ Bạch Thanh Nhã phân phó nha hoàn đi tìm người thời điểm, Bạch Nhạc thì nhìn nhất thanh nhị sở!

Hắn lần này trở về, lúc đầu cũng liền mang theo phải thử một chút Tô Nhan có đáng giá hay không tín nhiệm tâm tư.

Có hắn tại thời điểm, tự nhiên đủ để uy hiếp Tô Nhan không dám lên dị tâm, có thể làm hắn không ở thời điểm, Tô Nhan còn hay không đáng giá tín nhiệm, Bạch Nhạc có thể tất nhiên không thể khẳng định.

Sắc mặt có chút khó coi, trong lòng cân nhắc nhiều lần, Tô Nhan đúng là vẫn còn buông tha một mình đào tẩu dự định.

Trong nháy mắt, môt cây chủy thủ nhất thời xuất hiện ở Tô Nhan trong tay, như một điểm hàn mang chợt thả, thình lình hướng về Bạch Nhạc yết hầu điểm tới.

Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc vẫn như cũ tọa trên ghế động liên tục

cũng không có nhúc nhích qua, đầu ngón tay khẽ búng, ra tay như điện!

"Đinh!"

Trong nháy mắt, điểm này hướng hắn yết hầu dao găm chợt bị đầu ngón tay đàn bên trong, một nguồn sức mạnh chợt đánh tới, Tô Nhan chỉ cảm thấy cổ tay tê rần, chủy thủ trong tay nhất thời rời khỏi tay, gắt gao đóng vào phía sau trên cây cột, xen vào bên trong, nhận thân vẫn không ngừng run rẩy.

Chỉ là trong nháy mắt giao thủ, Tô Nhan liền bị sợ mất mật, quá kinh khủng!

Nàng cũng không phải là chưa từng thấy qua Linh Phủ Cảnh cao thủ, nhưng vô luận là Cổ Hiên, vẫn là Lý Phù Nam, thậm chí là thân là Ma Quân truyền nhân Bạch Nhạc, cùng đối phương so sánh, sợ rằng cũng phải chỗ thua kém nhiều.

Trong nháy mắt đó, Tô Nhan thậm chí có một loại đối phương là tinh cung cường giả ảo giác.

Trốn!

Chỉ là trong nháy mắt giao thủ, Tô Nhan liền cũng không có tiếp tục cùng đối phương giao thủ dũng khí.

Trong tích tắc, Tô Nhan thân hình chợt lui, trực tiếp kéo Bạch Thanh Nhã trốn ra phía ngoài đi.

Mặc dù rất hài lòng cùng Tô Nhan biểu hiện, có thể Bạch Nhạc lại cũng không khả năng thật làm cho Tô Nhan chạy đi, mí mắt hơi hơi vừa nhảy, một bước ở giữa, Bạch Nhạc liền chợt bước ra đi, khủng bố ma khí hết sức căng thẳng, rõ ràng so Tô Nhan chậm rất nhiều, có thể làm xuất thủ trong nháy mắt đó, liền phảng phất vượt qua không gian cực hạn.

Xòe lòng bàn tay ra, liền trực tiếp đem Tô Nhan sau gáy bắt lại, hời hợt trực tiếp bắt trở lại.

Thậm chí còn có lúc rỗi rãi, vung một chút tay áo, thẳng sẽ bị Tô Nhan lôi kéo một chỗ trốn Bạch Thanh Nhã đưa đến một bên ghế trên.

Trong nháy mắt, Bạch Thanh Nhã cả người chợt bay lên, thậm chí đã hù dọa nhắm mắt lại, hét rầm lêm, có thể làm rơi xuống trong nháy mắt đó, lại phảng phất có một cổ nhu hòa cực kỳ lực lượng ngăn chặn nàng, để cho nàng nhẹ rơi trên ghế, nửa điểm cảm giác đau đớn thấy cũng không có.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng đồng dạng cầm lấy Tô Nhan rơi hồi tại chỗ, nhẹ đem Tô Nhan ôm đến trên đùi.

Trong nháy mắt, Tô Nhan nhất thời khẩn trương, trong cơ thể ma khí ầm ầm bạo phát, đã nghĩ cùng Bạch Nhạc liều mạng, nhưng mà, cũng cơ hồ là tại đồng thời, một cổ ma khí chợt xâm nhập trong cơ thể nàng, ngạnh sinh sinh đưa nàng trong cơ thể ma khí áp chế xuống.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Tô Nhan nguyên bản liều mạng giãy dụa thân thể đột nhiên cứng đờ, trong mắt lộ ra lau một cái vẻ hoảng sợ, con ngươi chợt co rụt lại, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng lập tức buông tay ra, nhẹ nhàng tại Tô Nhan trên lưng vỗ, nhếch miệng lên lau một cái nghiền ngẫm nụ cười, thong thả mở miệng nói, "Còn chạy sao?"

Ngẩng đầu, đưa lưng về phía cánh cửa, lúc này Tô Nhan trong mắt nào còn có chút nào sợ hãi, tràn đầy vẻ vui mừng.

Mới vừa muốn nói, lại chỉ cảm giác Bạch Nhạc chịu tại hắn phía sau hơi hơi nhấn một cái, tâm thần lĩnh hội, Tô Nhan lúc này ủy ủy khuất khuất

quỳ gối, "Tiểu nữ tử tài nghệ không bằng người, tự nhiên mặc cho công tử xử trí, chỉ là cũng xin công tử không nên thương tổn Bạch tiểu thư."

"Tô cô nương!"

Bạch Thanh Nhã cũng không biết những thứ này, chứng kiến loại thời điểm này, Tô Nhan lại vẫn nhớ kỹ nàng, cảm động quả thực nước mắt đều muốn ngã xuống, "Yến Bắc Thần, ngươi muốn bắt người là ta, không có quan hệ gì với nàng, ngươi thả nàng, ta mặc cho ngươi xử trí."

Trong lòng một hồi bất đắc dĩ, Bạch Nhạc cũng không khỏi trợn mắt một cái, âm thầm thầm nói, "Ta Thanh Nhã tỷ a, ngươi thật đúng là thiện tâm đến làm người nhức đầu đâu!"

"Ta nói, ta chỉ là ở chỗ này chờ Bạch Nhạc trở về, chỉ cần các ngươi ngoan ngoãn nghe lời, ta đương nhiên sẽ không làm khó dễ các ngươi." Bàn tay vỗ, nhất thời đem Tô Nhan đẩy ra, Bạch Nhạc chậm rãi đứng dậy, đạm nhiên mở miệng nói, "Bạch tiểu thư, kể từ hôm nay, Bạch gia tất cả mọi chuyện tạm thời do Tử Yên tiếp nhận. . . Ngươi, không có ý kiến chớ?"

". . ." Khẽ cắn môi, Bạch Thanh Nhã chỉ phải bất đắc dĩ đáp ứng nói, "Vâng!"

"Tử Yên!"

Sắc mặt lạnh lẽo, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

Nghe được Bạch Nhạc thanh âm, Mộ Dung Tử Yên nhất thời từ bên ngoài đi tới.

"Công tử!"

"Từ giờ trở đi, tiếp nhận Bạch gia tất cả sự vụ, nếu có người dám bả

chuyện hôm nay tiết ra ngoài nửa chữ. . . Giết!" Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Bạch Nhạc lạnh lùng phân phó nói.

"Đúng, công tử!"

"Truyền lời cho Mộ Dung Thiên Kiếm, nói cho hắn biết, ta đáp ứng Mạc huynh sự tình, đã làm được, để cho hắn nắm chặt làm việc! Vô luận có chuyện gì, đều trực tiếp cùng ngươi liên hệ, ngươi báo lại ta." Chậm rãi đi ra ngoài, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói.

"Vâng!"

"Còn có!" Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Nói cho Mộ Dung Thiên Kiếm, người nhà họ Bạch, ta có trọng dụng, tại Bạch Nhạc trở về trước đó, hắn nếu dám khi dễ Bạch gia người, cẩn thận ta chặt tay hắn."

Mộ Dung Thiên Kiếm tính tình Bạch Nhạc là rất rõ ràng, bây giờ muốn đem Bạch gia khống chế nơi tay, chỉ bằng một mình hắn không bại lộ thân phận tình huống dưới, tự nhiên là làm không được, huống chi còn muốn che giấu tai mắt người, chỉ có thể để cho Mộ Dung Thiên Kiếm phái người đến xem ở Bạch gia.

Loại tình huống này, nếu là mình không dưới nghiêm lệnh, có trời mới biết Mộ Dung Thiên Kiếm sẽ đem Bạch Nhạc giày vò thành bộ dáng gì nữa, chỉ bằng một cái Mộ Dung Tử Yên có thể ngăn không được hắn.

Cho dù đối với Bạch gia người khác, trên thực tế Bạch Nhạc cũng không có quá sâu cảm tình, nhưng nơi này lại dù sao cũng là nhà hắn, làm sao có thể nhìn chính mình gia bị Mộ Dung Thiên Kiếm giày vò chướng khí mù mịt.

Có những lời này, liệu tới Mộ Dung Thiên Kiếm cũng không dám lại cử động nửa điểm tâm tư.

Còn như Mộ Dung gia hạ nhân, có ngày hôm qua tại Mộ Dung gia ví dụ, nghĩ đến cũng không người còn dám nghịch chính mình ý tứ.

"Vâng!"

Nguyên bản Mộ Dung Tử Yên liền có chút bận tâm, Mộ Dung Thiên Kiếm dính vào, nghe nói như thế, trong lòng nhất thời buông lỏng.

Mặc dù trên thực tế cùng Bạch gia cũng không có giao tình gì, hãy nhìn đến Bạch gia, liền sẽ để nàng nhớ tới trước đây Mộ Dung gia, riêng là Bạch Thanh Nhã, chứng kiến đối phương, quả thực tựa như chứng kiến trước đây chính mình.

Phân phó xong việc này, Bạch Nhạc nhất thời mang theo Tô Nhan đi tới, nhàn nhạt phân phó nói, "Nghe nói ngươi là từ cái gì Thính Hương Thủy Tạ đến, liền dẫn ta đi nơi nào nghỉ ngơi đi."

Há hốc mồm, Bạch Thanh Nhã vốn là muốn cự tuyệt, dù sao Thính Hương Thủy Tạ một mực bị Bạch Nhạc chỗ ở, chỉ là loại tình huống này, nàng rồi lại nơi nào còn nói ra cự tuyệt nói tới.

Còn như Tô Nhan, càng là nửa điểm do dự cũng không có, lập tức liền đàng hoàng mang theo Bạch Nhạc hướng Thính Hương Thủy Tạ đi tới.

Lúc này nàng quả thực một bụng vấn đề cũng muốn hỏi Bạch Nhạc, tự nhiên biết, Bạch Nhạc tất nhiên ở trước mặt nàng cố ý lộ ra kẽ hở, chính là có lời muốn cùng nàng nói, nơi nào còn sẽ có nửa điểm do dự.

E nghĩ đến, Bạch Nhạc liền Bạch Thanh Nhã cũng không có nói cho thân phận, lại nguyện ý nói cho nàng biết, trong lòng liền càng là một hồi hài lòng.

Đương nhiên, cũng có chút may mắn, trước đó chính mình mặc dù có chút do dự, có thể cuối cùng không có vứt bỏ Bạch Thanh Nhã một mình

đào tẩu, bằng không, bây giờ chờ lấy nàng chỉ sợ thì sẽ là một cái khác hoàn toàn khác biệt kết quả.

Điều này cũng làm cho Tô Nhan càng phát ra kiên định gắt gao đi theo Bạch Nhạc cước bộ ý niệm trong đầu.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 257: Cường giả ăn khớp

"Tô Nhan bái kiến công tử!"

Trở lại Thính Hương Thủy Tạ, Tô Nhan lúc này liền lần nữa quỳ gối hành lễ, chỉ là lần này nhưng trong lòng thì tràn ngập vui mừng.

Mặc dù Bạch Nhạc bây giờ biến ảo dung mạo, thậm chí ngay cả khí tức cũng cải biến, có lẽ Bạch Nhạc đem cái kia một cổ ma khí đánh vào trong cơ thể nàng thời điểm, nàng cũng đã có thể khẳng định đối phương tất nhiên là Bạch Nhạc.

Trên đời này cái gì đều được làm giả, nhưng duy chỉ có Thông Thiên Ma Công không thể!

"Đứng lên đi, ngươi làm tốt."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Từ Tô Nhan đến từ về sau, Thính Hương Thủy Tạ liền hầu như lại sự chấp thuận hạ nhân dừng lại, mặc dù có chuyện, cũng là xử lý xong ngay lập tức sẽ ly khai, mấy ngày nay Bạch Nhạc không ở quý phủ, dĩ nhiên là càng phải như vậy, ở chỗ này nói chuyện, Bạch Nhạc nhưng là không cần có điều kiêng kị gì.

"Công tử, ngươi đây là chuyện gì xảy ra?"

Đứng dậy, Tô Nhan nhìn Bạch Nhạc bây giờ dáng vẻ, hiếu kỳ hỏi.

"Được điểm chỗ tốt, cũng gặp phải một điểm phiền phức, Bạch Nhạc tạm thời vô pháp lộ diện, nhưng này bút trướng, chung quy lại về là muốn tính một lần." Mí mắt lựa chọn, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng

giải thích.

Quang chịu đòn không hoàn thủ, cũng không phải là Bạch Nhạc tính cách.

Bị Thất Tinh Tông tông chủ tính toán, có thể việc này lại toàn bộ bởi vì chính mình dựng lên, trách không được người ta, cái này một hơi thở, tự nhiên cũng chỉ có thể rơi tại người bên ngoài trên người.

Rất hiển nhiên, Huyết Ảnh Ma Tông cùng những cái kia mong mong chạy tới muốn cướp đoạt chính mình bảo vật người, là được nơi trút giận.

"Ta hôm nay nghe nói, công tử xông qua Thất Tinh Tháp, lực áp Lý Phù Nam cùng Mạc Vô Tình, trở thành Thanh châu đệ nhất thiên kiêu, chẳng lẽ liền cùng việc này có quan hệ?" Trong lòng cùng bách trảo nạo tâm giống như, Tô Nhan nhịn không được hỏi lần nữa.

Mấy ngày nay Tô Nhan vẫn luôn ở lại Bạch gia, cùng ngoại giới tiên có liên hệ gì, chỉ dựa vào Bạch gia có thể được điểm này tin tức, tự nhiên bế tắc lạc hậu.

Bật cười lớn, Bạch Nhạc tự nhiên cũng nghe đi ra, mấy ngày nay đợi ở nhà, nhưng cũng bả Tô Nhan buồn bực hư, lắc đầu, lúc này mới giải thích, "Xem như thế đi, ta phải Tử Dương Chân Nhân cùng Huyết Ảnh Ma Quân tiền đặt cược, lại ly khai Thất Tinh Tông, tựa như cùng hài đồng ôm vàng đi dạo phố, ai không đỏ mắt?"

Ngồi xuống, Bạch Nhạc cũng không nóng nảy, chậm rãi đem sự tình từ đầu tới đuôi đại thể cùng Tô Nhan giải thích một lần.

"Cái này Thất Tinh Tông thật là đáng chết, theo ta thấy, bút trướng này chúng ta sớm muộn phải cùng Thất Tinh Tông đòi lại." Nghe xong lời nói này, Tô Nhan có chút não mở miệng nói.

"Thất Tinh Tông vốn không thua thiệt ta chỗ." Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Phản lựa chọn tất có đại giới, ta tất nhiên trước mặt mọi người giết Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử, lại không chịu bái nhập Thất Tinh Tông, chịu đến lạnh nhạt cũng là phải, là ta chính mình suy nghĩ không chu đáo."

Trên đời này có hai loại ăn khớp!

Một loại là cường giả ăn khớp, xảy ra vấn đề sau đó, vĩnh viễn không phải oán trời trách đất, mà là tỉnh lại chính mình có chỗ nào không có làm tốt.

Mà một loại khác thì là kẻ yếu ăn khớp, chỉ sẽ đem tất cả vấn đề, toàn bộ quy kết cùng người khác sai lầm.

Mà Bạch Nhạc hiển nhiên ở vào cái trước.

Bây giờ hồi nhớ tới, nếu là mình có thể sớm một ít tỉnh ngộ lại, sự tình thật không phải thường dễ xử lý, chỉ cần đơn giản đem Linh Khư Quả cùng Huyết Ảnh Ngoa toàn bộ trước mặt mọi người giao cho Dương Bằng thay bảo quản là được.

Dương Bằng bản thân không tính là gì, nhưng hắn phía sau nhưng là Tinh Hà lão tổ, giao cho hắn, chẳng khác nào là biến tướng giao cho Tinh Hà lão tổ.

Ai mặc dù có thiên đại lá gan, chẳng lẽ còn dám đi Tinh Hà lão tổ cái kia giật đồ hay sao?

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đây quả thực là trên đời an toàn nhất tủ sắt!

Đáng tiếc, trước đây Bạch Nhạc lại căn bản không có ý thức đạo điểm này, đợi được ly khai Thất Tinh Tông về sau, lọt vào Thanh Bạch công

kích, lúc này mới tỉnh ngộ, cũng không nghi ngờ là đã quá trễ.

Còn như nói, lại trở về hồi Thất Tinh Tông đem đồ vật giao cho Dương Bằng, vậy thì chỉ do chê cười.

Không nói đến đoạn đường này nghịch hướng phản hồi Thất Tinh Tông trên đường sẽ tao ngộ nhiều ít cao thủ chặn giết, cho dù là may mắn có thể trở về, cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Đạo lý rất đơn giản, Thất Tinh Tông tông chủ bản thân liền là cố ý cho hắn chôn xuống hố to, lúc này, tất nhiên sẽ lấy vô cớ không được phản hồi Tông làm lý do, đưa hắn ngăn ở sơn môn ở ngoài.

Mặc dù hắn có thể tìm đến Dương Bằng nhận lấy cũng không ý nghĩa.

Bởi vì loại vật này, chỉ có tại trước mắt bao người, trước mặt mọi người đưa đi mới hữu dụng, bằng không, ai chịu tin ngươi?

Loại thời điểm này, nếu như lại thiệt quay trở lại, chẳng những chuyện vô bổ, ngược lại sẽ càng phát ra để cho người ta xem nhẹ.

Có thể nói, từ Bạch Nhạc mang theo Linh Khư Quả cùng Huyết Ảnh Ngoa ly khai Thất Tinh Tông một khắc này, cái này hậu quả xấu, Bạch Nhạc liền chỉ có thể tự nuốt.

Đối với hắn mà nói, cái này bản thân liền là một đạo khác khảo nghiệm!

Giả sử hắn có thể thuận lợi cố gắng qua cửa ải này, hóa giải nguy cơ lần này, đó mới xem như là chân chính tiếp thu tập sát Mạc Vân Tô xử phạt, đến lúc đó lại trở lại Thất Tinh Tông, là có thể một lần nữa chịu đến Thất Tinh Tông che chở, thậm chí là được tới trình độ nhất định bồi thường.

Trong lúc này huyền cơ, từ của hắn ý thức đến Thất Tinh Tông tông chủ tại hãm hại hắn thời điểm, mọi người liền lẫn nhau ngầm hiểu lẫn nhau.

Bạch Nhạc cũng đồng dạng phi thường có thể lý giải Thất Tinh Tông làm như vậy.

Trên đời này, thật thiên tài bản thân thật rất không đáng tiền!

Mặc dù ngươi thiên phú có thể so với Đạo Lăng thánh nữ, thậm chí sánh vai Thông Thiên Ma Quân thì như thế nào? Chết, liền hết thảy giai không!

Trên con đường tu hành, chết non tuyệt thế thiên tài lẽ nào thiếu sao?

Chỉ có lớn lên thiên tài, mới có giá trị!

Bạch Nhạc không chịu bái nhập Thất Tinh Tông, cái này thiên tài ý nghĩa, liền đã giảm bớt nhiều, chính là một cái Linh Phủ Cảnh thiên tài, còn không có tư cách thực sự trở thành Thất Tinh Tông khách khanh!

Chỉ có độ qua cửa ải này, thậm chí bước vào Tinh Cung Cảnh sau đó, khi đó Bạch Nhạc, đối với Thất Tinh Tông mới có giá trị, cũng chỉ có cái thời gian đó, hắn có thể cùng Thất Tinh Tông đạt thành một cái lẫn nhau địa vị bình đẳng quan hệ, thực sự trở thành Thất Tinh Tông khách khanh.

Những đạo lý này, Tô Nhan không rõ, có thể Bạch Nhạc nhưng là thanh thanh sở sở.

"Tốt, ta bản thân cũng không tính là Huyền Môn người trong, có cái gì to tát đâu, mượn cơ hội này, để cho Yến Bắc Thần cái thân phận này nổi lên mặt nước, chẳng lẽ không phải rất tốt sao?" Chứng kiến Tô Nhan còn có chút không cam lòng, Bạch Nhạc khóe miệng tràn ra mỉm cười, nhẹ giọng mở miệng nói.

Một câu nói này nhưng là để cho Tô Nhan nhất thời mừng rỡ, vô cùng kinh ngạc nhìn Bạch Nhạc, "Công tử, ngươi nghĩ rõ ràng?"

Tô Nhan vẫn như cũ nhớ kỹ, Bạch Nhạc từng đối nàng nói qua, càng thích chính đạo thân phận cùng sinh hoạt, mà không muốn làm một cái ma tu.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc nhưng là chủ động muốn trở thành ma tu, hơn nữa tỉ mỉ khung một cái Yến Bắc Thần thân phận, điều này có ý vị gì, tự nhiên không cần nói cũng biết.

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Có một số việc, ta nguyên bản không muốn minh bạch, nhưng hôm nay, cũng đã rộng mở trong sáng."

"Ta vốn là ma tu, có gì xấu hổ tại hiện người?" Ngẩng đầu, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái ngạo ý, nhàn nhạt mở miệng nói, "Chỉ là, ta cái này ma, có thể cùng bọn hắn những thứ này cái gọi là ma hoàn toàn khác biệt!"

Chậm rãi đứng dậy, đi tới trước cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ bình tĩnh hồ nước, Bạch Nhạc đứng chắp tay, bình tĩnh nói rằng.

"Không nóng nảy, cuối cùng sẽ có một ngày, ta muốn để cho thế nhân minh bạch, đến tột cùng. . . Cái gì gọi là ma!"

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 258: Ngô Tuyết Tùng ánh mắt

Đem bên người cố ý bại lộ cho Tô Nhan, Bạch Nhạc thật cũng là đi qua cẩn thận suy tính.

Đầu tiên, Tô Nhan nhất định muốn đi qua hắn khảo nghiệm, nếu như trước đó Tô Nhan buông tha Bạch Thanh Nhã, như vậy Bạch Nhạc mặc dù không đúng Tô Nhan hạ sát thủ, chí ít cũng sẽ không sẽ cùng nàng có bất kỳ dây dưa rễ má nào, từ đó như người dưng nước lã cũng đã là tốt nhất kết cục.

Lần, Tô Nhan bản thân cũng biết hắn ma tu thân phận, bây giờ bại lộ cho Tô Nhan thân phận, thật phải gánh vác phiêu lưu, cũng không tính quá lớn.

Quan trọng hơn là, Bạch Nhạc muốn hát tốt cái này một đài làm trò, chỉ dựa vào hắn tự mình một người là rất khó ngoạn chuyển, hắn cần người giúp đỡ, mà Tô Nhan không thể nghi ngờ chính là nhân tuyển tốt nhất.

Đồng dạng, đối với Tô Nhan mà nói, nàng cũng cần cùng Bạch Nhạc đi gần hơn một ít, thu được lớn hơn tín nhiệm, như vậy, mới được càng tốt đẹp chỗ.

Nếu như nói, ban đầu nàng thần phục cùng Bạch Nhạc, là bởi vì muốn thoát khỏi Huyết Ảnh Ma Tông khống chế, là bởi vì sợ hãi, như vậy từ nàng biết Bạch Nhạc là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân một khắc này bắt đầu, tình huống thật cũng đã bắt đầu biến hóa.

Đi theo Bạch Nhạc không còn là ở vào nào đó uy hiếp, mà càng giống như là một loại đầu tư.

Thông Thiên Ma Quân bốn chữ này mang đến mê hoặc thực sự quá lớn, giả sử có thể một mực đi theo Bạch Nhạc, có thể nàng cả cuộc sống đều sẽ tùy theo cải biến.

Cũng chính bởi vì vậy, nàng mới nguyện ý mạo hiểm thật lớn nguy hiểm cùng Bạch Nhạc một chỗ tập sát Phá Nam Phi, nguyện ý mạo hiểm xuất thủ cứu Bạch Thanh Nhã.

Mà giờ khắc này, từ Bạch Nhạc trên người lộ ra loại kia thuộc về cường giả tự tin, thì như thế nào có thể làm cho nàng không trở nên động dung,

Đây mới là nàng chân chính muốn đi theo, muốn đầu tư cái kia Ma Quân truyền nhân a!

Trong mắt lộ ra vẻ vui sướng chi sắc, Tô Nhan lần nữa quỳ gối, "Tô Nhan nguyện thề chết theo công tử!"

"Được, đứng lên đi."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Mấy ngày nay, Thanh Nhã tỷ ngươi chính là giúp ta nhìn chằm chằm một điểm, ta thân phận hôm nay không thích hợp để cho nàng biết, ta cũng không tiện gặp nàng, ngươi thay ta chiếu cố một chút, không được bại lộ thân phận ta, cũng đừng để cho nàng quá mức khủng hoảng."

"Ta minh bạch!" Gật đầu, Tô Nhan nhẹ giọng đáp.

"Nhiều ngày như vậy, còn tìm không thấy ta tung tích, ta coi lấy, những thứ này ngưu quỷ xà thần, cũng đều nên nhảy ra, đánh ta Bạch gia chủ ý, sợ cũng không chỉ một Huyết Ảnh Ma Tông." Nói đến đây, Bạch Nhạc trong mắt nhưng là lộ ra lau một cái nhàn nhạt sát khí.

Đối hắn mà nói, Bạch Thanh Nhã chính là hắn nghịch lân, ai dám đánh

Bạch Thanh Nhã chủ ý, hắn liền giết ai, không có bất kỳ chừa chỗ thương lượng.

Đương nhiên, trong thời gian này cũng tất phải có thể sẽ tao ngộ cực đại nguy hiểm, dù sao chân chính dám ra tay cướp đoạt, đại bộ phận đều là Tinh Cung Cảnh cường giả.

Đương nhiên, những thứ này Tinh Cung Cảnh cường giả cũng tự có chính mình kiêu ngạo, đối Bạch Nhạc xuất thủ không sao cả, nhưng nếu là đối Bạch gia những người bình thường này ra tay, khả năng liền thực sự quá thấp kém.

Huống chi, Thanh Châu thành bên trong dù sao vẫn là có một cái Ngô Tuyết Tùng tọa trấn, cho dù ai còn không thấy Bạch Nhạc trước đó, cũng không muốn tùy tiện ra tay, để tránh khỏi trêu chọc đến vị này Thanh Châu phủ chủ.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đây là một bộ phận thế , đồng dạng, ở mức độ rất lớn, Bạch Nhạc sở dĩ muốn cùng Mạc Vô Tình liên hệ, làm ra cái này Yến Bắc Thần thân phận đến, cũng là vì mượn Huyết Ảnh Ma Tông thế.

Lần này đánh Linh Khư Quả chủ ý người mặc dù nhiều, có thể ngoại nhân muốn tại Thanh châu đắc thủ, độ khó tự nhiên lớn xa hơn Huyết Ảnh Ma Tông hoặc là một ít chính đạo tông môn những thứ này Bản Thổ Thế Lực.

Bạch Nhạc bây giờ đánh Huyết Ảnh Ma Tông cờ hiệu, thật liền nghiễm nhiên có một loại biển thủ ý tứ hàm xúc ở bên trong.

... ...

"Thành chủ, vừa mới nhận được tin tức, Huyết Ảnh Ma Tông người đã khống chế Bạch gia."

Cơ hồ là đồng thời, tin tức cũng đã bị đưa vào trong phủ thành chủ.

Cứ việc trên thực tế, Ngô Tuyết Tùng rất ít tham dự vào những việc này, có thể toàn bộ Thanh Châu thành đối với hắn mà nói, rồi lại ở đâu có bí mật gì, chỉ cần hắn muốn biết, trong thành này liền chưa có có thể lừa gạt sự tình khác.

"Ha ha, đầu tiên là Cửu Chỉ Thanh Bạch, sau đó lại là Thất Tinh Tông Bùi Văn Hải, Mộng Thiên Thu, bây giờ Huyết Ảnh Ma Tông cũng nhúng tay! Bạch Nhạc người còn không có lộ diện, những thứ này ngưu quỷ xà thần liền toàn bộ nhảy ra, cái này thật đúng là là muốn hát vừa ra tuồng cho ta xem a." Khóe miệng tràn ra một vẻ trào phúng, Ngô Tuyết Tùng khinh thường mở miệng nói.

"Những thứ này vẫn chỉ là ngoài sáng người, trong tối không biết còn có bao nhiêu người nhìn chằm chằm, chỉ cần Bạch Nhạc dám lộ diện, liền lập tức sẽ trở thành nhiều người chú ý! Ai có thể cuối cùng cướp đi đồ vật, không dám nói, bất quá. . . Bạch Nhạc nhưng là chết chắc." Lắc đầu, Ngô Tuyết Tùng bên người trung niên nhẹ giọng nói, "Nếu như Bạch Nhạc thông minh, nên minh bạch, bây giờ thành chủ ngài mới là duy nhất vì giúp hắn hóa giải tình thế nguy hiểm người! Bảo vật cho dù tốt, không gánh nổi cũng là uổng công, bây giờ, cũng chỉ xem hắn có thể hay không ức chế trong lòng tham dục."

"Tham giận si, nhất là khó giải." Lắc đầu, Ngô Tuyết Tùng nhẹ giọng nói, "Thượng phẩm Linh Khư Quả, chính là ta cũng sẽ tâm động, đối hắn mà nói, càng là sau này bước vào Tinh Cung Cảnh hy vọng, loại bảo vật này, nếu như hắn thật có thể bỏ xuống, ta ngược lại cũng muốn coi thường hắn! Con đường tu hành, vốn là tràn ngập gồ ghề cùng gian nan, nếu như liền tranh đấu dũng khí cũng không có, sau này lại có thể có bao lớn thành tựu?"

Nghe được Ngô Tuyết Tùng, cái kia trung niên cũng không khỏi hơi hơi

rùng mình, khom người thụ giáo.

"Ta đối cái này Bạch Nhạc, ngược lại là càng ngày càng có hứng thú." Khóe miệng khẽ nhếch, Ngô Tuyết Tùng nhẹ giọng mở miệng nói, "Mặc kệ hắn dùng biện pháp gì, chỉ cần hắn có thể đủ cố gắng qua cửa ải này, ta liền tiễn hắn một trận cơ duyên!"

"Ngài là nói, thật cảm thấy hắn có cơ hội, có thể cố gắng qua cửa ải này?" Cái kia trung niên có chút ngạc nhiên nhìn Ngô Tuyết Tùng hỏi.

Nhiều năm như vậy một mực đi theo Ngô Tuyết Tùng bên người, hắn tự nhiên biết Ngô Tuyết Tùng trong xương là bực nào kiêu ngạo, ánh mắt lại là cao bậc nào, cho dù là trước đây Lý Phù Nam danh chấn Thanh châu thời điểm, Ngô Tuyết Tùng cũng căn bản không có coi qua đối phương.

Có thể ai có thể nghĩ tới, vậy mà thật hội đối Bạch Nhạc mắt khác đối đãi.

"Ta thế nào cảm giác, có trọng yếu không?" Xoay người khí, Ngô Tuyết Tùng tiện tay nắm lên kiếm đến, thong thả hướng về trong viện tử thường xuyên luyện kiếm địa phương đi tới, "Phán đoán một cá nhân, không cần nghe người khác nói cái gì, mà muốn xem hắn làm cái gì."

"Ta từ trước tới giờ không tin tưởng người bên ngoài đánh giá, chỉ tin tưởng mình con mắt."

Một bộ áo xám, Ngô Tuyết Tùng có vẻ bình thường, có thể làm hắn rút kiếm mà ra trong nháy mắt đó, liền phảng phất thay đổi một cá nhân, tràn ngập cường đại tự tin!

Cái kia trung niên còn có chút đờ ra, Ngô Tuyết Tùng thanh âm liền vang lên lần nữa đến, "Truyền lời cho Dương Hàn, nói cho hắn biết, bọn hắn muốn thế nào đối phó Bạch Nhạc ta bất kể, ta có thể từng đã đáp ứng

đảm bảo Bạch gia an toàn. . . Uy hiếp ta mặc kệ, nhưng nếu ai thực có can đảm động người nhà họ Bạch, đừng động ta đem hắn Huyết Ảnh Ma Tông tại Thanh Châu thành bên trong, nhổ tận gốc."

Trong lòng sợ hãi cả kinh, cái kia trung niên nhưng là lúc này minh bạch, Ngô Tuyết Tùng lần này là muốn giúp Bạch Nhạc một thanh, cho Bạch Nhạc một cái tương đối công bằng võ đài, cái này cũng biến tướng nói rõ, vị này Thanh Châu phủ chủ là thật phi thường xem trọng Bạch Nhạc.

Mặc dù hắn còn chưa hiểu rõ, vì sao Ngô Tuyết Tùng sẽ làm ra dạng này phán đoán, nhưng hắn nhưng thủy chung tin tưởng đối phương ánh mắt.

Yên lặng đáp một tiếng, trung niên nhất thời lặng yên lui xuống đi.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 259: Chu trưởng lão, ngươi dám đánh cuộc không?

Bạch Nhạc khống chế Bạch gia, đồng thời để cho người nhà họ Mộ Dung tới đón Bạch gia sự vụ, đối với Mộ Dung Thiên Kiếm mà nói, đây quả thực là mừng rỡ.

Mặc dù Bạch Nhạc hạ nghiêm lệnh, tại Bạch Nhạc lầu trước mặt không cho phép hắn bị thương hại bất luận cái gì người nhà họ Bạch, có thể cái kia có quan hệ gì?

Bạch Nhạc cũng không cấm hắn lũng đoạn Bạch gia đủ loại con đường a?

Đối với Mộ Dung Thiên Kiếm mà nói, đây quả thực là cơ hội tốt trời ban, hoàn toàn có thể cho hắn mượn cơ hội lần này, đem Bạch gia một ngụm nuốt vào.

Phải biết, đều là Thanh châu vọng tộc, thậm chí Bạch gia rất nhiều nơi, khống chế tài nguyên còn muốn tại Mộ Dung gia tộc phía trên, đây quả thực là một khối đại thịt béo a, chỉ cần lợi dụng được, là hắn có thể đủ đem tài nguyên tiến hành chỉnh hợp, nhân cơ hội đem Bạch gia sinh ý, cùng với đại lượng tài nguyên toàn bộ đều cùng Mộ Dung gia chỉnh hợp, cuối cùng triệt để chiếm đoạt.

Đến lúc đó, đợi được Bạch gia ngược lại, hắn liền đã trở thành những ích lợi này đã đắc lợi ích người, cho dù ai cũng không xen tay vào được.

Ngắn ngủi hai ba ngày thời gian, Mộ Dung Thiên Kiếm cũng đã từ ban đầu tằm ăn lên, biến thành nuốt chửng!

Đối cái này Bạch Thanh Nhã tuy phẫn nộ vạn phần, nhưng lại cũng hoàn toàn không có bất kỳ biện pháp nào.

Đến thời khắc này, Bạch Thanh Nhã mới càng phát có thể cảm nhận được tu hành giả cường đại!

Trước đó Bạch Nhạc tại thời điểm, bằng vào Bạch Nhạc danh tiếng cùng thực lực, toàn bộ Bạch gia cực nhanh phát triển, như là dầu sôi lửa bỏng đồng dạng.

Chỉ khi nào bây giờ Bạch Nhạc xảy ra ngoài ý muốn, toàn bộ Bạch gia liền nhất thời không có chủ kiến, sở hữu nàng trong ngày thường làm tất cả chuẩn bị, tựa hồ cũng thành một truyện cười, không được nửa điểm tác dụng, phảng phất đoạn nhai, trong nháy mắt liền ngã vào vực sâu!

Chỉ là, nhìn Mộ Dung gia không ngừng ngầm chiếm, Bạch Thanh Nhã nhưng cũng vẫn như cũ một mực vẫn duy trì yên lặng.

Không phải nàng không đau lòng, mà là so với việc những thứ này, nàng để ý hơn vẫn là Bạch Nhạc.

Cho dù là cầm Bạch gia bây giờ vốn có tất cả, đi đổi Bạch Nhạc an toàn, Bạch Thanh Nhã cũng cam tâm tình nguyện.

Nhưng mà, chính vào hôm ấy, Bạch Thanh Nhã lại đột nhiên chứng kiến có thể xoay chuyển!

Bạch Mộc trở về, hơn nữa theo Bạch Mộc đồng thời trở về, còn có Hàn Sơn trưởng lão Chu Mộng Dương.

Bạch Thanh Nhã mặc dù không biết tu hành, có thể chí ít Hàn Sơn trưởng lão bốn chữ này đại biểu ý nghĩa, nhưng là minh bạch.

Đối phương lúc này tới cửa đến, tại Bạch Thanh Nhã xem ra, nhất định

chính là cứu tinh.

Cái kia Yến Bắc Thần mặc dù khống chế Bạch gia, nhưng trên thực tế, trừ cấm nàng ly khai Bạch phủ bên ngoài, cũng không có gì thực tế hạn chế, nhận được tin tức, Bạch Thanh Nhã trước tiên liền chạy tới cánh cửa, đem Chu Mộng Dương nghênh tiến đến.

Mộ Dung gia tộc hộ vệ muốn ngăn cản, thậm chí không cần Chu Mộng Dương nói chuyện, Bạch Mộc một cá nhân liền đều phái, phàm là dám ra tay, hầu như toàn bộ đều bị Bạch Mộc cắt đứt hai chân.

Còn lại người cũng không ngốc, một đường liền trốn hồi Mộ Dung gia cáo trạng.

Cũng không để ý gì tới hội người khác, Chu Mộng Dương nhưng là tại Bạch Thanh Nhã dẫn dắt xuống, thẳng đến Thính Hương Thủy Tạ mà đi.

Trước khi tới, Chu Mộng Dương cũng đã nghe nói có Huyết Ảnh Ma Tông người khống chế Bạch phủ, nguyên bản lấy hắn lập trường, là không có lý do gì giúp Bạch Nhạc, nhưng hắn đối Bạch Nhạc một mực có rất lớn hảo cảm, hơn nữa Mộng Thiên Thu quan hệ, liền mượn lấy Bạch Mộc thân phận chạy tới.

Đương nhiên, lấy thân phận của hắn, đương nhiên sẽ không đi theo Bạch Thanh Nhã giải thích cái gì, chỉ là một đường thẳng đến Thính Hương Thủy Tạ mà đến.

... ...

"Công tử, Hàn Sơn Chu Mộng Dương trưởng lão tới."

Chu Mộng Dương bọn hắn chạy tới trên đường, Tô Nhan cũng đã nhận được tin tức, lặng yên đứng ở Bạch Nhạc phía sau mở miệng nói.

Nao nao, Bạch Nhạc hiển nhiên cũng không nghĩ đến, Chu Mộng Dương vậy mà lại đến, thả ra trong tay sách đưa cho Tô Nhan, liếc liếc mắt trên hồ, nhẹ giọng phân phó nói, "Bả xích đu phóng tới trước cửa, liền ngồi ở bên cạnh, dùng cái này cho ta quạt gió."

"Vâng!"

Mặc dù không rõ Bạch Nhạc muốn làm gì, có thể Tô Nhan vẫn là theo lời chuẩn bị.

Chờ đến Chu Mộng Dương cùng Bạch Thanh Nhã bọn hắn chạy tới, chứng kiến chính là như vậy một màn.

"Hừ!"

Hừ nhẹ một tiếng, Chu Mộng Dương trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, lạnh lùng nói, "Thật lớn mật, gặp lão phu còn dám đỉnh đạc nằm, người lớn nhà ngươi thế hệ không dạy qua ngươi, làm như thế nào đối mặt tiền bối sao?"

Tựa ở xích đu phía trên, Bạch Nhạc nhỏ bé hơi nheo mắt lại, nhìn Chu Mộng Dương đạm nhiên mở miệng nói, "Chính ma thế bất lưỡng lập, lúc nào Huyền Môn cao thủ, cũng đối bọn ta ma tu tự xưng tiền bối?"

Nhìn thấy Chu Mộng Dương, Tô Nhan hiển nhiên cũng bị dọa cho giật mình, nhất thời thối lui đến một bên.

Lạnh lùng liếc Tô Nhan liếc mắt, Chu Mộng Dương trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, "Yêu nữ chính là yêu nữ, giang sơn dễ đổi, đánh chết cái nết không chừa!"

Người bên ngoài không biết, có thể Chu Mộng Dương nhưng là rõ ràng, trước đây Bạch Nhạc vì cứu nàng, dẫu có chết cũng không chịu đối nàng ra tay, nhưng hôm nay, cái này mới qua bao lâu? Yêu nữ này dĩ nhiên

cũng làm cùng người khác trộn lẫn đến cùng đi, cho là thật không biết cảm thấy thẹn!

Bị Chu Mộng Dương mắng một cái như vậy, Tô Nhan cũng nhất thời có chút lúng túng.

Lúc trước sự tình, thật trên bản chất chính là một cái hiểu lầm, Bạch Nhạc cùng nàng trước đó, lại nơi nào thật có Chu Mộng Dương trong tưởng tượng loại kia tư tình.

Bây giờ thì càng là lúng túng, nằm ở nơi nào y nguyên vẫn là Bạch Nhạc, chỉ là lời này hắn lại không có cách nào đối bất kỳ kẻ nào nói mà thôi.

"Tô Nhan, cái này gia hỏa là ai?"

Liếc Chu Mộng Dương liếc mắt, Bạch Nhạc tùy tiện mở miệng nói.

"Yến công tử, vị này chính là Hàn Sơn trưởng lão, Chu Mộng Dương!" Nghe được Bạch Nhạc, Tô Nhan nhất thời theo giải thích.

"Ta còn nghĩ là ai, nguyên lai là Hàn Sơn người." Bĩu môi, Bạch Nhạc khinh thường châm chọc nói, "Thế nào, Chu trưởng lão, ngươi Hàn Sơn cũng muốn tới chia một chén súp?"

Lời nói này cực kỳ đùa cợt, chẳng những coi thường Chu Mộng Dương, cũng đồng dạng coi thường Hàn Sơn.

"Làm càn, ma đầu, ngươi dám nhục ta Hàn Sơn?"

Không đợi Chu Mộng Dương trả lời, Bạch Mộc liền đã giận tím mặt, lớn tiếng mắng.

"Hàn Sơn, hắc, thậy là uy phong, tốt sát khí. . . Thứ cho Yến mỗ kiến

thức nông cạn, làm sao chưa từng nghe nói qua Hàn Sơn?" Khắp khuôn mặt là vẻ đùa cợt, Bạch Nhạc cười lạnh nói, "Há, thật xin lỗi, ta thực sự lâu lắm không có hồi Thanh châu, đối với có chút Huyền cấp tông môn, thật sự là nhớ không rõ."

"Ngươi muốn chết!"

Bị đối phương không kiêng nể gì như thế nhục nhã, Bạch Mộc nơi nào còn nhịn xuống, dưới chân đột nhiên một bước, kiếm trong tay nhoáng lên, chợt hướng về Bạch Nhạc lòng ngực đâm tới.

Một kiếm này, Bạch Mộc nén giận xuất thủ, vừa nhanh vừa độc!

Mặc dù bản thân chỉ có linh phủ sơ kỳ thực lực, thiên phú cũng không cao lắm, có thể Bạch Mộc lại thắng ở cây vững chắc, một kiếm này xuất thủ, hết Hàn Sơn kiếm pháp tinh túy.

Cho dù là Bạch Nhạc, nhìn một kiếm này, trong lòng thật cũng không khỏi âm thầm tán thán một tiếng.

Đáng tiếc, loại tình huống này, Bạch Nhạc cũng không phải là để thưởng thức Hàn Sơn kiếm pháp, mí mắt hơi hơi một phen, tay phải lộ ra, một con kia trắng nõn bàn tay hơi hơi một phen, vẻn vẹn chỉ là đưa ra hai cái ngón tay, liền dễ dàng đem kiếm phong kẹp lấy!

Một nguồn sức mạnh chợt đánh tới, mặc dù Bạch Mộc đem hết toàn lực, nhưng cũng khó hơn nữa để cho kiếm phong đi tới chút nào.

"Buông tay!"

Ngón tay đột nhiên dùng sức, trong tích tắc, liền có một cổ ma khí theo kiếm phong nghịch tập mà ra, chỉ là trong nháy mắt, Bạch Mộc liền chợt cảm thụ được cổ tay tê rần, không kìm lại được liền trực tiếp buông tay.

Chỉ là một chiêu, Bạch Nhạc thậm chí đều chẳng muốn từ trên ghế nằm chiến khởi đến, liền dễ dàng đoạt Bạch Mộc kiếm trong tay.

Trong chớp nhoáng này, đừng nói là Bạch Mộc mình cùng Bạch Thanh Nhã, cho dù là Chu Mộng Dương cũng không khỏi hơi hơi biến sắc.

Vừa ra tay, là có thể nhìn ra sâu cạn, cứ việc đối phương đây là cái này hời hợt một kích, có thể Chu Mộng Dương nhưng cũng có thể cảm giác đối phương cường đại, nếu là lấy thực lực mà nói, sợ rằng chưa chắc so Mạc Vô Tình yếu bao nhiêu.

Huyết Ảnh Ma Tông bên trong, lúc nào lại một cái như vậy thiên tài?

Kiếm trong tay bị đoạt, Bạch Mộc con mắt nhất thời liền hồng, có lòng muốn muốn mấy hơi xuất thủ, đem kiếm đoạt lại, lại bị Chu Mộng Dương đở được.

"Mộc, lui ra đi, ngươi không phải đối thủ của hắn."

"Thế nào, tiểu đánh không lại, lão tính tự mình xuất thủ sao?" Không có chút nào ý lùi bước, Bạch Nhạc ánh mắt chuyển hướng Chu Mộng Dương, tràn đầy đùa cợt lần nữa mở miệng nói.

"Ta Hàn Sơn bất quá tiểu phái, lão phu càng không cái gì đồ đệ, vậy cũng không thể làm gì khác hơn là tự mình đến lĩnh giáo."

So với việc hắn người trong chính đạo, Chu Mộng Dương có thể còn lâu mới có được như vậy cổ hủ, càng sẽ không câu nệ cùng thân phận ước thúc.

Nhẹ nhàng phất ống tay áo một cái, Chu Mộng Dương ngạo nghễ mở miệng nói, "Lão phu cũng không chiếm tiện nghi của ngươi, ba chiêu làm hạn định, nếu như ba chiêu không thắng, lão phu xoay người rời đi, không hỏi đến nữa Bạch gia sự tình."

Dừng một cái, Chu Mộng Dương tiếp tục nói, "Nếu ngươi đỡ không được, lập tức cho lão phu cút ra khỏi Bạch gia đi!"

Nhìn Chu Mộng Dương, Bạch Nhạc cảm thấy cũng là một hồi cảm động.

Vì vậy Lý Phù Nam chết, Hàn Sơn cùng mình ở giữa, nay đã có khoảng cách, có thể cho dù là tại dưới tình hình như thế, Chu Mộng Dương hoàn nguyện ý ra tay trợ giúp chính mình, trợ giúp Bạch gia, phần ân tình này, lại để cho Bạch Nhạc làm sao có thể không cảm động.

Chỉ là, cảm động về cảm động, có thể Bạch Nhạc lần này trở về, cũng đồng dạng tồn tại chính mình kế hoạch cùng dự định, cho dù là đối mặt Chu Mộng Dương, hắn cũng sẽ không dễ dàng nhượng bộ.

"Chu trưởng lão, ngươi nói êm tai, có thể cuối cùng không phải là muốn ỷ lớn hiếp nhỏ?" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc khinh thường nói rằng, "Ngươi đem tinh cung tế xuất đến, đừng nói ba chiêu, ta ngay cả một chiêu cũng đỡ không được."

"Ngược lại ta theo Bạch gia cũng không có quan hệ gì, lần này cũng bất quá là chịu Huyết Ảnh Ma Tông phó thác mà đến thôi, ngươi là Tinh Cung Cảnh cường giả, ta không phải đối thủ của ngươi, tự có Huyết Ảnh Ma Tông người đến tiếp thu, đâu có chuyện gì liên quan tới ta." Lười biếng đứng dậy, Bạch Nhạc nghiễm nhiên một bộ, ngươi muốn tới, ta liền đi tư thế.

Chân mày đột nhiên vừa nhảy, Chu Mộng Dương cũng không khỏi cảm giác có chút vướng tay chân.

Hắn muốn nhúng tay Bạch gia chuyện không giả, nhưng trên thực tế, trong lòng hắn rành mạch từng câu, bằng một mình hắn, ngăn cản không Huyết Ảnh Ma Tông, cho dù là đánh đuổi trước mặt người kia, rất nhanh cũng còn sẽ có hắn Huyết Ảnh Ma Tông người đến tiếp nhận.

Trừ phi hắn một mực ở lại Bạch phủ, bằng không liền ngăn cản không, đây là đại thế!

Tối trọng yếu là, hắn bây giờ bất quá là lấy cớ Bạch Mộc mà đến, nhưng trên thực tế, toàn bộ Hàn Sơn đã sớm có thống nhất quyết đoán, không nhúng tay vào việc này.

Hắn ngẫu nhiên xuất thủ đánh đuổi đối phương một lần không sao cả, nhưng nếu là một mực ở chỗ này, nhúng tay bên trong, sợ rằng không cần Huyết Ảnh Ma Tông cao thủ đến, Hàn Sơn trực tiếp liền sẽ hạ lệnh để cho hắn ly khai.

Nghĩ vậy, Chu Mộng Dương càng phát ra có chút khó coi.

"Chu trưởng lão, ngươi không phải nói đón ngươi ba chiêu sao? Chúng ta không ngại tới đánh cuộc." Nhìn Chu Mộng Dương, Bạch Nhạc đột nhiên mở miệng nói, "Ngươi không sử dụng tinh cung, ta tới đón ngươi ba chiêu! Nếu như đỡ không được, ta có thể bảo đảm, đối Bạch gia không mảy may tơ hào, cho dù là Bạch Nhạc trở về, cũng tuyệt không lấy những người này uy hiếp!"

"Bất quá, nếu là ta ngăn trở, ngươi chẳng những phải lập tức rời đi, hơn nữa nhất định phải bồi ta ba nghìn linh thạch! Thế nào, ngươi dám đánh cuộc không?"

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 260: Ba chiêu ước hẹn

Ngươi dám đánh cuộc không?

Trong chớp nhoáng này, dù cho là Chu Mộng Dương cũng không khỏi một hồi tê cả da đầu!

Chu Mộng Dương cũng không phải cái gì sơ nhập giang hồ mao đầu tiểu tử, nghe nói như thế, lập tức liền phản ứng kịp, đối phương căn bản là đang cố ý cho hắn đào hầm, duy nhất để cho hắn không nghĩ ra là, tên tiểu tử này tại sao có thể có lớn mật như thế tử.

Tinh Cung Cảnh cùng Linh Phủ Cảnh tuyệt đối là hai cái hoàn toàn khác biệt khái niệm, cho dù là không sử dụng tinh cung, uy lực cũng kiên quyết không phải một cái linh phủ trung kỳ tiểu tử kia có khả năng thừa nhận.

Ba chiêu, nếu là mình lòng dạ ác độc một chút, thậm chí có khả năng đem đối phương đánh chết tại chỗ.

Mạo hiểm nguy hiểm lớn như vậy tới đổ chính mình cái này ba nghìn linh thạch, đây là có bao lớn tự tin?

Bình tĩnh nhìn Chu Mộng Dương, Bạch Nhạc đồng dạng không có mở miệng thúc giục, chỉ là lẳng lặng chờ lấy Chu Mộng Dương làm ra lựa chọn.

Không, thật cũng không phải nói là lựa chọn.

Ba chiêu ước hẹn, bản thân liền là Chu Mộng Dương đưa ra, bây giờ Bạch Nhạc trước mặt nói ra những lời này, nơi nào còn có cự tuyệt khả năng!

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi có chút áy náy.

Hắn cùng Chu Mộng Dương đánh đánh cuộc này, thật bản thân liền là tại hãm hại đối phương, bởi vì vô luận thắng thua, hắn đều không có bất kỳ tổn thất nào, có thể nói chính là tại hãm hại Chu Mộng Dương linh thạch.

Cái này cố nhiên rất vô sỉ, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc nhưng cũng có chút bất đắc dĩ.

Muốn tiếp tục tu luyện Thông Thiên Ma Thể, trừ đủ loại linh dược bên ngoài, còn tất phải cần đại lượng linh thạch.

Linh dược, hắn đã từ Huyết Ảnh Ma Tông bên kia lừa gạt, Mộ Dung Thiên Kiếm tại đây không tiếc vốn gốc vì hắn thu thập, có thể linh thạch lại không có cách nào cũng từ Mạc Vô Tình trên người lừa gạt a!

Trước đó tại Thất Tinh Tháp Bạch Nhạc giết không ít Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, nhưng trên thực tế, lục soát ra linh thạch, cũng bất quá chỉ có hơn ngàn khối mà thôi, mặc dù cộng thêm Bạch Nhạc bản thân thì có, mấy cái chữ này cũng còn còn thiếu rất nhiều.

Nếu là có thể từ Chu Mộng Dương trên người hãm hại tới ba nghìn linh thạch, thêm đến một chỗ, khoảng chừng còn kém không nhiều.

Chu Mộng Dương dù sao cũng là Tinh Cung Cảnh cường giả, ba nghìn linh thạch đối hắn mà nói, mặc dù không ít, nhưng cũng không có khoa trương đến khó có thể chịu đựng cấp độ.

Chỉ cần vượt qua trước mắt cửa ải này, sau này tự nhiên còn có hồi báo Chu Mộng Dương cơ hội.

"Tốt!"

Nhìn Bạch Nhạc, Chu Mộng Dương lông mày nhíu lại trầm giọng đáp, "Bất quá, lão phu xấu nói trước, ngươi nếu không tiếp nổi, vì vậy thụ thương thậm chí bỏ mình, cũng đừng trách lão phu ỷ lớn hiếp nhỏ!"

Bật cười lớn, Bạch Nhạc dưới chân nhẹ nhàng một bước, trong nháy mắt, trong cơ thể ma khí chợt sôi trào, cả người trực tiếp rơi vào trên mặt hồ, lăng ba mà đứng.

Bàn tay nhỏ bé lật, làm một cái mời thủ thế, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Chu trưởng lão, mời!"

Nhìn một màn này, tất cả mọi người không khỏi đều có chút khẩn trương!

Dù cho là Tô Nhan, lúc này trong lòng cũng không khỏi có chút tâm thần bất định.

Nàng cũng không sợ Bạch Nhạc không tiếp nổi, mà là sợ Bạch Nhạc bạo lộ thân phận ra tới.

Khác biệt đều không cần nói, riêng chỉ là bộc lộ ra Thông Thiên Ma Công đến, liền đủ để cho Chu Mộng Dương không tiếc bất cứ giá nào chém giết hắn.

Đối mặt Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, cam kết gì đều không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Chỉ là tới mức này, sự tình lại đã từ lâu không phải nàng có thể khống chế.

"Thiếu niên đáng sợ!"

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Chu Mộng Dương cũng đồng dạng không còn kéo dài, thân hình thoắt một cái, theo hướng về mặt hồ.

"Oanh!"

Trong tích tắc, linh lực chợt bạo phát, bình tĩnh mặt hồ chợt nổi lên một hồi sóng lớn, theo Chu Mộng Dương một chưởng này đánh ra, kích khởi sóng lớn nhất thời hóa thành một chỉ bàn tay to lớn, trước mặt hướng về Bạch Nhạc đè nén xuống.

Bước vào tinh cung, đối với linh lực khống chế đã sớm đến một cái khác cấp độ, trong lúc phất tay, tự có khó lường chi uy.

Huống chi, Chu Mộng Dương cho dù là tại Tinh Cung Cảnh bên trong, coi như là không kém cường giả, hoàn toàn không phải trước đó Thất Tinh Tông cùng Bạch Nhạc giao thủ cái kia Thích Hướng Kính có khả năng bằng được.

Bất quá chỉ là tùy ý một chưởng, uy lực liền đủ có thể bằng được linh phủ hậu kỳ cường giả một kích toàn lực.

Giả sử Bạch Nhạc chỉ là bình thường linh phủ trung kỳ, một chưởng này liền đủ để đánh tan Bạch Nhạc.

"Mở!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc dưới chân đột nhiên một bước, cả người lăng không dựng lên, trực tiếp nghênh đón cái này sóng lớn hóa thành bàn tay một quyền đập tới.

Oanh!

Trong cơ thể Thông Thiên Ma Công toàn lực vận chuyển, một quyền trực tiếp đem cái kia hồ nước ngưng tụ bàn tay thình lình bị một quyền đập nát, hóa thành vô số giọt nước rơi, tựu như cùng tại đây trên mặt hồ, trận tiếp theo mưa to!

"Quả nhiên có vài phần bản lĩnh!"

Nhìn Bạch Nhạc, Chu Mộng Dương nhẹ giọng thở dài nói.

Chỉ dựa vào một quyền này, cái này Yến Bắc Thần liền đủ để bước lên Thanh châu nhất đỉnh tiêm thiên tài hàng ngũ!

Nhìn như đơn giản một quyền, bên trong ẩn chứa biến hóa cũng không nghi ngờ rất nhiều, loại kia đối với lực lượng hoàn mỹ khống chế, cũng làm cho Chu Mộng Dương trở nên tán thán, nếu không phải trước đó hắn tự mình chứng kiến Huyết Ảnh Ma Tông tại Thất Tinh Tháp thảm bại, quả thực đều muốn hoài nghi, cái này Yến Bắc Thần từng tiến nhập Thất Tinh Tháp.

Mặc dù chỉnh thể mà nói, ma đạo vẫn như cũ ở hạ phong, nhưng hắn lại không thừa nhận cũng không được, trong ma đạo , đồng dạng là thiên tài bối xuất, không thể so với Huyền Môn chỗ thua kém.

Điều này cũng làm cho Chu Mộng Dương trong lòng nhiều mấy phần sát ý.

Dạng này thiên tài, nếu như bình thường, thành tựu chỉ sợ tuyệt đối không bằng Mạc Vô Tình phía dưới, bây giờ có cơ hội, hắn tự nhiên bản năng muốn diệt trừ đối phương.

"Trở lại!"

Tranh một tiếng, giơ tay lên ở giữa, Chu Mộng Dương chợt đem bạt kiếm đi ra.

Hắn vốn là kiếm tu, chỉ có xuất kiếm lúc, mới chính thức có thể đem thực lực hoàn toàn phát huy được.

Kiếm phong ra khỏi vỏ, trong một chớp mắt, liền phảng phất lệnh không khí chung quanh đều lãnh vài phần.

Dù cho là Bạch Nhạc, giờ khắc này, cũng đồng dạng cảm thụ được một loại uy hiếp trí mạng.

Giả sử có thể ra tay toàn lực, hắn tự nhiên không sợ, nhưng hôm nay hắn chẳng những không dám động kiếm, thậm chí ngay cả Thôn Thiên Quyết cũng không dám thi triển, dưới tình huống như vậy, muốn đón đỡ Chu Mộng Dương kiếm khả năng liền quá khó khăn.

Trong lòng chưa tính toán gì ý niệm trong đầu hiện lên, nhưng hôm nay, Bạch Nhạc lại thậm chí ngay cả suy nghĩ cơ hội đều không.

Một màn kia kiếm quang chợt cùng hồ quang bên trong nở rộ, xông tới mặt.

Không chút do dự nào, cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc thân thể liền chợt hướng về trong hồ lặn xuống.

Bạch Nhạc tất nhiên dám bằng lòng tiếp Chu Mộng Dương công kích, trên thực tế trong lòng cũng đã sớm có chuẩn bị, lựa chọn tại đây trên mặt hồ mà chiến, bản thân liền mang theo mưu lợi tâm tư.

Vô luận cái dạng gì công kích, một khi rơi vào trong nước, lực lượng dĩ nhiên là sẽ bị hồ nước hóa giải hơn phân nửa.

Chu Mộng Dương hiển nhiên cũng không nghĩ đến Bạch Nhạc vậy mà xấu lắm, một kiếm này đều chém ở hồ nước phía trên, kiếm khí tung hoành, đánh bọt nước văng khắp nơi, nhưng lại đúng là vẫn còn bị Bạch Nhạc tránh thoát đi.

Trong chốc lát, Bạch Nhạc lần nữa nổi lên mặt nước, hiển nhiên đối với mình loại này mưu lợi phương thức, không chút nào cho là nhục, thong

thả mở miệng nói, "Chu trưởng lão, còn có một chiêu, ngài không muốn thua."

Khẽ lắc đầu, Chu Mộng Dương đạm nhiên mở miệng nói, "Tiểu tử kia, ngươi nếu như đem hết toàn lực ngăn trở ta một kiếm này, đợi đệ tam chiêu lúc lại xấu lắm, lão phu có thể sẽ còn lấy ngươi nói, nhưng hôm nay như là đã có phòng bị, ngươi cho rằng. . . Còn có thể có hiệu quả sao?"

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 261: Tràn đầy tất cả đều là phương pháp

Chu Mộng Dương là nhân vật nào , đồng dạng thua thiệt, làm thế nào có thể ăn hai lần.

Trong một chớp mắt, kiếm phong tái khởi, hồ nước chợt kết băng!

Hàn Sơn Quyết!

Cứ việc Chu Mộng Dương tu là kiếm đạo, nhưng hắn tu hành công pháp lại cũng là Hàn Sơn Quyết, chỉ là bỏ qua tu pháp cái kia một bộ phận mà thôi.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc dưới chân mặt hồ chợt xuất hiện vô số gai băng, lợi hại như kiếm!

Nếu như tình huống bình thường xuống, những thứ này gai băng tự nhiên vô pháp cho Bạch Nhạc mang đến uy hiếp gì, có thể giả sử lúc này Chu Mộng Dương lại xuất thủ, ý nghĩa tự nhiên khả năng liền hoàn toàn khác biệt.

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Bạch Nhạc cũng cũng biết, tình huống đã đến nhất thời khắc nguy hiểm.

Một kiếm này, lại không có bất kỳ động tác võ thuật đẹp mắt có thể đùa giỡn, hắn chỉ có thể bằng bản thân mình lực lượng mạnh bạo kháng một kiếm này!

"Đi!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Chu Mộng Dương trong tay một kiếm một ngón tay, khủng bố tinh lực chợt bạo phát, Bạch Nhạc dưới chân trong mặt hồ vừa mới ngưng tụ thành gai băng chợt nứt ra, hóa thành vô số băng kiếm, hung hăng hướng về Bạch Nhạc chém tới.

Nhưng mà, xuất thủ trong nháy mắt, Chu Mộng Dương do dự một chút, thân hình lại đúng là vẫn còn không hề động.

Một kiếm này, bản thân liền là Chu Mộng Dương sát chiêu một trong, tên là Băng Diệu Sát Kiếm!

Những thứ này từ linh lực ngưng thủy hóa ra gai băng, thật chỉ là đưa đến một cái tác dụng phụ trợ, sát chiêu chân chính, vẫn còn đang tại Chu Mộng Dương kiếm trong tay, hơn nữa, chỉ có tại tế xuất tinh cung tình huống dưới, một kiếm này uy lực mới có thể chân chính phát huy được.

Chu Mộng Dương rất rõ ràng, giả sử chính mình ra tay toàn lực, cho dù là không sử dụng tinh cung, một kiếm này cũng đủ để chém giết đối phương.

Chỉ là, đối phương cuối cùng chỉ là một cái linh phủ trung kỳ tiểu tử kia mà thôi, nếu là thật ra tay toàn lực giết đối phương, cuối cùng có chút quá mất mặt.

Huống chi, Chu Mộng Dương cũng vẫn như cũ còn nhớ rõ Yến Bắc Thần trước đó nói chuyện.

Hắn giết đối phương, thật căn bản giải quyết không vấn đề gì, đơn giản chỉ là buộc Huyết Ảnh Ma Tông lại phái người khác tới đón mà thôi, hắn giết được một cái, chẳng lẽ còn có thể một mực đánh tiếp hay sao?

Thật là tương phản, giả sử có thể tha đối phương một mạng , dựa theo trước đó hứa hẹn, ngược lại có thể làm cho đối phương bảo hộ Bạch gia an toàn, ngược lại có thể làm cho hắn đạt được mục.

Kể từ đó, cảm thấy một chút cân nhắc, Chu Mộng Dương cũng đã có quyết đoán.

"Ầm!"

Trong nháy mắt, cái kia vô số gai băng chợt rơi vào Bạch Nhạc trên người, mặc dù Bạch Nhạc phản ứng mau nữa, trong tay không có kiếm tình huống dưới, hắn cũng căn bản không có khả năng đem những công kích này đều đở được.

Nhưng mà, những thứ này gai băng rơi vào Bạch Nhạc trên người thời điểm, lại giống như đập phải ngoan thạch phía trên, đừng nói là đánh chết Bạch Nhạc, thậm chí ngay cả trầy một lớp da đều làm không được.

Trong khoảnh khắc, những thứ này chém tới Bạch Nhạc trên người gai băng tất cả đều gãy, vỡ vụn một mảnh, nhập vào trong mặt hồ, văng lên một mảnh rung động.

Một màn này rơi vào Chu Mộng Dương trong mắt, nhưng cũng triệt để để cho Chu Mộng Dương sững sờ tại chỗ, hầu như không thể tin chính mình con mắt.

"Cực hạn luyện thể. . . Ngươi lại có bực này đỉnh tiêm công pháp luyện thể truyền thừa!"

Trong miệng có chút đắng chát, Chu Mộng Dương trong nháy mắt liền hiểu được.

Nguyên lai đây mới là đối phương chân chính dám cùng hắn định ra ba chiêu này ước hẹn khí vị trí.

May mà trước hắn, còn cảm thấy đối phương quá ngu, sớm hay dùng ra xấu lắm tiểu hoa chiêu! Trên thực tế, bây giờ hồi nhớ tới, vậy đơn giản

tất cả đều là phương pháp.

Lấy đối phương loại này cực hạn luyện thể cường độ thân thể, trước đó một kiếm kia, cho dù là không trốn trong hồ, cũng đủ để ung dung đở được.

Có thể hết lần này tới lần khác cố ý đùa giỡn ra loại hoa này đưa tới, mục chính là nói gạt hắn, để cho hắn vô ý thức đánh giá thấp đối phương thực lực, tại đây đệ tam chiêu xuất thủ thời điểm thủ hạ lưu tình!

Cái này thật đúng là là tràn đầy tất cả đều là phương pháp!

Hơi hơi khom người, giờ khắc này Bạch Nhạc khắp khuôn mặt là nụ cười, tựa hồ cũng lại không có trước đó loại kia kiêu căng cùng cuồng vọng, cao giọng mở miệng nói, "Đa tạ Chu trưởng lão thủ hạ lưu tình, đa tạ!"

". . ."

Thủ hạ lưu tình, thật đúng là thủ hạ lưu tình a!

Cười khổ một tiếng, Chu Mộng Dương thở dài một tiếng, lắc đầu nói, "Hậu sinh khả uý a! Thôi, là lão phu thua."

Đầu ngón tay bắn ra, một cái túi đựng đồ chợt hướng về Bạch Nhạc bay tới.

"Trong này là hai nghìn linh thạch, còn lại, lão phu tự nhiên sẽ để cho Hàn Sơn đệ tử cho ngươi đưa tới."

Cho dù là Chu Mộng Dương trên người cũng không khả năng mang theo nhiều như vậy linh thạch, cái này hơn hai ngàn linh thạch, đã là trên người hắn toàn bộ linh thạch.

Đương nhiên, lấy Chu Mộng Dương thân phận, muốn lại thấu một ngàn linh thạch tự nhiên cũng không phải việc khó gì.

"Đa tạ Chu trưởng lão." Hơi hơi chắp tay nói tạ ơn, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói, "Chu trưởng lão yên tâm, ta cùng với Bạch gia không oán không cừu, cũng không phải Huyết Ảnh Ma Tông người, bất quá là bằng lòng Mạc Vô Tình đi đối phó Bạch Nhạc mà thôi, Yến mỗ không phải người thích giết chóc, từ sẽ không tổn thương Bạch gia người."

Gạt tới linh thạch, Bạch Nhạc cũng đồng dạng có đi có lại, mở miệng giải thích.

Nghe được Bạch Nhạc, Chu Mộng Dương cũng không khỏi hơi hơi gật đầu.

Mặc dù lần này đánh đố là hắn thua, nhưng này, nhưng cũng chẳng khác gì là bằng lòng trước hắn điều kiện, coi như là không sai.

Bây giờ lại nhớ tới đến, sợ rằng người này cũng không phải là thật không coi ai ra gì, mà là ngay từ đầu liền cố ý làm tức giận chính mình, dụ dỗ tự mình động thủ, cố ý lừa gạt linh thạch mà thôi.

Phần này tâm cơ, phần này thủ đoạn, cũng thật để cho người ta thán phục.

Tối trọng yếu là, biết tiến thối, biết được mất, khi lấy được chỗ tốt sau đó , đồng dạng hiểu được làm ra nhượng bộ tới hóa giải trong lòng mình não ý.

Làm việc như thế thủ đoạn cùng tâm tính, ngược lại là xác thực cùng Huyết Ảnh Ma Tông người, thậm chí là bình thường ma tu đều hoàn toàn khác biệt.

Yến Bắc Thần!

Trong lòng yên lặng lặp lại một chút tên này, Chu Mộng Dương dưới chân nhẹ nhàng điểm một cái, cũng không nói thêm nữa, thẳng bay khỏi Bạch phủ.

Thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc cũng đồng dạng nhảy trở lại Thính Hương Thủy Tạ, trong mắt lộ ra một vẻ vẻ đăm chiêu, nhìn Bạch Thanh Nhã đạo, "Bạch tiểu thư, ta vừa mới, ngươi cũng nghe đến! Ta đối với ngươi cũng không ác ý, bất quá. . . Ta cũng hy vọng ngươi không cần chơi cái gì mờ ám, hiểu sao?"

". . ." Sắc mặt hơi hơi trắng lên, Bạch Thanh Nhã vô ý thức lui ra phía sau một bước, nói cái gì đều không thể nói ra tới.

Trên thực tế, nàng cũng đồng dạng đã bị vừa mới một màn kia hù được.

Hàn Sơn trưởng lão tự mình xuất thủ, dĩ nhiên có không thể bả cái này gia hỏa thế nào, ngược lại bồi ra lớn như vậy một món linh thạch, nàng còn có thể làm sao?

Nàng thậm chí ngược lại càng phát ra không hy vọng Bạch Nhạc trở về, cho dù là Bạch gia vì vậy triệt để bại xuống, thậm chí là nàng bản thân mình vì vậy rơi vào trong nguy hiểm, cũng không muốn Bạch Nhạc trở về đối mặt cái này đáng sợ Yến Bắc Thần.

"Ta muốn tắm rửa thay y phục, nếu như Bạch tiểu thư không muốn tự mình làm ta tắm rửa thay y phục, cái này mời đi." Xoay người sang chỗ khác, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

Mặc dù vừa mới ngăn trở Chu Mộng Dương công kích, có thể y phục trên người nhưng cũng đã bị gai băng ghim rách rách rưới rưới, hơn nữa vừa mới Bạch Nhạc chìm vào trong hồ nước, toàn thân cũng đã ướt đẫm, bây giờ an toàn rồi, hình tượng dĩ nhiên là có vẻ hơi chật vật.

Âm thầm phun một ngụm, Bạch Thanh Nhã có chút tức giận xoay người mà đi , đồng dạng theo nàng cùng rời đi tự nhiên còn có vừa mới trở về Bạch Mộc.

Chỉ là loại tình huống này, đảm nhiệm ai cũng không dám kêu thêm chọc Bạch Nhạc.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 262: Không phải do hắn

Chu Mộng Dương rời đi, để cho Bạch phủ lần nữa khôi phục lại bình tĩnh.

Trên đời này không có không lọt gió tường, rất nhanh Chu Mộng Dương thất bại tan tác mà quay trở về tin tức cũng triệt để lan truyền mở, điều này cũng làm cho Yến Bắc Thần tên này tùy theo thanh danh đại táo.

Kể từ đó, vô luận là Mộ Dung Thiên Kiếm vẫn là Mạc Vô Tình tự nhiên đều càng tích cực rất nhiều, hầu như mỗi một ngày, Mộ Dung Thiên Kiếm đều sẽ để cho người ta tiễn một ít linh dược qua đây, mặc dù chính yếu nhất những cái kia chủ dược còn không có tin tức, có thể riêng là đưa tới những linh dược này, sẽ cùng dạng đã có giá trị không nhỏ.

Trân quý nhất mấy vị linh dược không tới, có thể Bạch Nhạc tu luyện nhưng không có dừng lại.

Tại Bạch Nhạc bày mưu đặt kế xuống, Bạch Nhạc đi qua Mộ Dung Tử Yên gia tăng một ít bình thường dược liệu liều dùng, những dược liệu này cũng không tính quá trân quý, Mộ Dung Thiên Kiếm tự nhiên không hề trắc trở liền lần nữa đưa tới.

Có chút những thứ này, lại phối hợp một chút linh dược, cùng với linh thạch tiêu hao, Bạch Nhạc rất nhanh liền lần nữa tu luyện.

Mỗi ngày một lần tắm thuốc, dùng đều là gần như sôi trào nước sôi, có thể nói, mỗi một ngày đều đang dùng tàn khốc nhất phương pháp rèn luyện Bạch Nhạc thân thể, theo không ngừng hấp thu linh dược lực lượng, vài ngày sau, Bạch Nhạc ngâm nước tắm thuốc nước thải đột nhiên thay đổi một mảnh đỏ thẫm!

Ngày này Bạch Nhạc đau nhức sức cùng lực kiệt, thậm chí không thể không gọi tới Tô Nhan, tại Tô Nhan trợ giúp xuống, lúc này mới gian nan bò ra ngoài thùng nước tắm.

Bạch Nhạc toàn thân trên dưới làn da, tựa hồ cũng bày biện ra một loại bệnh trạng tái nhợt, nhìn không thấy một điểm huyết sắc.

"Công tử, ngươi đây là làm sao?"

Đem Bạch Nhạc đở lên giường, thay sạch sẽ quần áo, Tô Nhan vẫn lòng còn sợ hãi, nhịn không được nhẹ giọng mở miệng nói.

Bây giờ cả phòng đều tràn đầy một cổ mùi máu tươi, trong thùng nước tắm thủy sớm đã thay đổi đỏ thẫm, giống như là một thùng máu loãng đồng dạng.

Không giống với Tô Nhan lo lắng, nhìn Tô Nhan, Bạch Nhạc khắp khuôn mặt là vẻ mừng rỡ, "Yên tâm đi, là chuyện tốt! Tiểu Nhan, ngươi phân phó Tử Yên, đã nói những cái kia bình thường dược liệu, không cần lại muốn nhiều như vậy, để cho hắn lại thúc giục một chút Mộ Dung Thiên Kiếm, mau sớm đem ta muốn mấy vị kia chủ dược đưa tới."

"Công tử, ngươi đây là?"

Nhìn Bạch Nhạc hài lòng dáng vẻ, Tô Nhan cũng rốt cục thở phào một cái, chỉ là khó tránh khỏi có chút ngạc nhiên hỏi.

Hiển nhiên tâm tình thật tốt, Bạch Nhạc cũng không có giấu giếm ý tứ, nhẹ giọng mở miệng nói, "Đây là luyện thể một cái quá trình, xưng là. . . Hoán huyết!"

Thông Thiên Ma Thể tu luyện, chia làm phạt mao, tẩy cân, hoán huyết, thối cốt, luyện hồn, năm cái giai đoạn!

Trước đó Bạch Nhạc chính là tại tẩy cân giai đoạn, mấy ngày nay theo mỗi ngày không ngừng tắm thuốc, không ngừng hấp thu dược lực ở giữa, Bạch Nhạc vậy mà ngạnh sinh sinh thiếu mấy vị chủ dược tình huống dưới, bước vào Hoán Huyết Chi Cảnh!

Theo lý mà nói, đây cơ hồ là không có khả năng chuyện, có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng rất rõ ràng, cái này tất nhiên cùng chính mình tại Tu Pháp điện lúc mượn linh khí tới thối thể có quan hệ!

Đạo ma song tu, chính mình tích góp từng tí một súc tích thực sự quá thâm hậu, chỉ cần có một điểm lời dẫn trợ giúp, liền có thể mang đến đột phá.

Đương nhiên, bởi vì thiếu khuyết chủ dược dược hiệu, đối với thân thể tổn hao rất lớn, hơn nữa khôi phục phi thường chậm , dựa theo Bạch Nhạc chính mình tính toán, sợ rằng ít nhất phải chừng mười ngày, mới có thể đi vào đi một lần hoán huyết luyện thể.

Quá trình này rất thống khổ, hơn nữa, tiến cảnh thong thả, thế nhưng Bạch Nhạc lại ẩn nhiên có một loại minh ngộ, dạng này thối thể có thể sẽ càng hoàn mỹ hơn.

Chỉ cần mình tiếp tục kiên trì, đợi được những cái kia chủ dược thu thập lúc tới sau khi, liền hầu như sẽ không gặp phải bất luận cái gì đình trệ khó, một hơi thở liền có thể trực tiếp hoàn thành Hoán Huyết Chi Cảnh.

Tu vi ngày càng cao thâm, Bạch Nhạc cũng càng phát ra minh bạch Tinh Cung Cảnh cường đại.

Muốn vượt cấp khiêu chiến Tinh Cung Cảnh cường giả, thậm chí là đánh chết đối phương, nhất định phải tại từng cái phương diện đều đạt được hoàn mỹ.

Cường hãn Thông Thiên Ma Thể, hiển nhiên chính là đối kháng Tinh

Cung Cảnh cường giả nhất phương thức hữu hiệu một trong.

Thông Thiên Ma Công tu luyện tốc độ bản thân cũng nhanh, bây giờ lại có nhiều linh thạch như vậy chống đỡ, Bạch Nhạc có thể cảm giác được, chính mình dùng không bao lâu có thể bước vào linh phủ hậu kỳ.

Chỉ cần lại hoàn thành hoán huyết rèn luyện, như vậy mặc dù không sử dụng Côn Ngô Kiếm, cũng không bại lộ Huyền Môn công pháp, Bạch Nhạc cũng có lòng tin cùng Tinh Cung Cảnh cường giả đánh một trận.

Mấy ngày này bị những thứ này tinh cung cường giả bức mặt cũng không dám lộ, cái này một món nợ, tóm lại là muốn tính một lần.

Hơn nữa ngày này. . . Đã sẽ không quá xa!

"Còn không có Bạch Nhạc tin tức sao?"

Huyết Ảnh Ma Tông, Mạc Vô Tình đã có chút nôn nóng.

Trọn hai tháng, Yến Bắc Thần một mực khống chế được Bạch phủ, có thể hết lần này tới lần khác Bạch Nhạc lại vẫn không có nửa điểm phản ứng, tựa hồ cây nay đã buông tha Bạch gia, đừng nói xuất thủ cứu người, căn bản liền nửa điểm tin tức cũng không có, như là bốc hơi khỏi thế gian đồng dạng.

Hai tháng này ở giữa, chỉ là giúp cái kia Yến Bắc Thần thu thập rèn luyện linh dược, cũng đã tốn hao mấy ngàn linh thạch, liền cái này, Yến Bắc Thần lại vẫn đang không ngừng thúc giục cho hắn cung cấp những cái kia trân quý chủ dược, cái này khiến Mạc Vô Tình càng phát ra nóng nảy.

Những cái kia chủ dược, trên thực tế hắn cũng đã được đến, chỉ là giá trị thực sự rất cao, vô duyên vô cớ, hắn căn bản là không nỡ đưa đi.

Dựa theo Mạc Vô Tình ý nghĩ trong lòng, trừ phi Yến Bắc Thần có thể từ Bạch Nhạc trong tay đoạt được Huyết Ảnh Ngoa làm ra trao đổi, bằng không, những thứ này trân quý nhất chủ dược, hắn tuyệt đối sẽ không đưa đi.

Đến nước này, Mạc Vô Tình cũng đã càng phát ra không có tính nhẫn nại.

"Mạc sư huynh, cái kia Bạch Nhạc có phải hay không là đã chạy ra Thanh Châu phủ?"

"Không có khả năng!"

Lắc đầu, Mạc Vô Tình lạnh lùng nói, "Bạch Nhạc nhất định còn tại Thanh châu. . . Hắn trốn không!"

Trong mắt lộ ra lau một cái nôn nóng chi sắc, Mạc Vô Tình tới hồi ở trong phòng đi hai vòng, lúc này mới trầm giọng mở miệng nói, "Không thể chờ, nhất định phải lập tức đưa hắn bức ra! Ngươi đi nói cho Yến Bắc Thần, để cho hắn phóng xuất tin tức, muốn đối Bạch Thanh Nhã ra tay. . . Ta cũng không tin, cái này Bạch Nhạc thật là biết nhẫn nại xuống dưới!"

"Yến Bắc Thần trước đó nói qua, Bạch Nhạc lộ diện trước đó, không được thương tổn bất luận cái gì người nhà họ Bạch, có người nói, hắn trước đây cùng Chu Mộng Dương cũng có qua đổ ước, chỉ sợ hắn không chịu ra tay a?"

"Không phải do hắn!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, Mạc Vô Tình lạnh lùng mở miệng nói, "Để cho Mộ Dung Thiên Kiếm nói cho hắn biết, linh dược ta đã toàn bộ thu thập tốt, muốn liền để hắn cầm Huyết Ảnh Ngoa để đổi!"

Dừng một cái, Mạc Vô Tình tiếp tục nói, "Còn có, nói cho Yến Bắc Thần. . . Nếu như hắn không chịu động thủ, chính là đối địch với ta! Ta Huyết Ảnh Ma Tông tiện nghi, không có tốt như vậy chiếm!"

"Vâng!"

Nghe vậy bên người cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử trong lòng nhất thời rùng mình, vội vã trầm giọng đáp ứng nói.

Những thứ này đi theo Mạc Vô Tình người bên cạnh, thực sự quá quen thuộc Mạc Vô Tình, trong ngày thường, có thể rất dễ nói chuyện, chỉ khi nào nổi giận, liền lãnh khốc nhất vô tình! Cho dù là cùng hắn quen đi nữa tất người, cũng sẽ không để hắn có nửa phần mềm tay.

Mấy ngày nay, Yến Bắc Thần từ Mạc Vô Tình trên người đạt được chỗ tốt đã quá nhiều, nếu như không cách nào nữa thỏa mãn Mạc Vô Tình yêu cầu, liền ắt sẽ lọt vào Mạc Vô Tình điên cuồng trả thù.

Thậm chí ngay cả mang theo, phía dưới sở hữu cùng Yến Bắc Thần tiếp xúc qua người, toàn bộ đều hội bị liên lụy.

Chuyện này, không hề chừa chỗ thương lượng.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 263: Thực lực tìm đường chết (canh thứ nhất)

"Yến huynh, không phải ta nói ngươi, ngươi đối Bạch gia cũng không tránh khỏi quá nhân từ, như thế nguội nuốt mang xuống, Bạch Nhạc nơi nào sẽ sốt ruột!" Mượn lấy tiễn linh dược cơ hội, Mộ Dung Thiên Kiếm tự mình đến Thính Hương Thủy Tạ tới gặp Bạch Nhạc, vài câu hàn huyên sau đó, liền nghiễm nhiên bày ra một bộ thành thật với nhau dáng vẻ đến, mở miệng nói.

"Ồ?"

Hơi nhíu mày, tiện tay tiếp nhận Tô Nhan dâng tới trà trản, cầm lên nắp trà, nhẹ nhàng thổi thổi, thong thả hỏi, "Nếu như theo ý ngươi đâu?"

"Giết!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Mộ Dung Thiên Kiếm khinh thường nói rằng, "Không có thiết huyết cổ tay, làm sao có thể đem những này người giết phục? Chỉ có để bọn hắn sợ hãi, bọn hắn mới biết phục tùng!"

"Còn gì nữa không?" Nhìn Mộ Dung Thiên Kiếm, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

"Bạch Thanh Nhã!" Mộ Dung Thiên Kiếm trầm giọng nói rằng, "Mấy ngày nay, ta tìm người cẩn thận tìm hiểu qua, cái kia Bạch Nhạc trở lại Bạch gia sau đó sự tình, toàn bộ Bạch gia bên trong, hắn coi trọng nhất, quan tâm nhất người, tất nhiên chính là toàn bộ Bạch Thanh Nhã! Chỉ cần bắt được người nữ nhân này, chính là bắt lại Bạch Nhạc mạng môn, không lo hắn dám không lộ diện."

"Làm sao mà biết?" Bưng chén trà tay hơi chậm lại, Bạch Nhạc tâm sát khí bốn phía, có thể bày tỏ nét mặt lại y nguyên vẫn là một bộ mây trôi nước chảy dáng vẻ, theo miệng hỏi.

"Ta cẩn thận điều tra, toàn bộ Bạch Thanh Nhã mặc dù tựa hồ chỉ là Bạch gia nhánh bên xuất thân, nhưng lại từ nhỏ bị Bạch Nhạc phụ mẫu thu dưỡng, như chị em ruột, hơn nữa, có người nói, trước đây Bạch Nhạc phụ mẫu là muốn đem Bạch Thanh Nhã hứa cho Bạch Nhạc, quan hệ thì càng thân mật." Nói đến đây, Mộ Dung Thiên Kiếm cũng không khỏi có chút hưng phấn, "Bạch Nhạc phụ mẫu đã sớm đã chết, đối hắn mà nói, bây giờ Bạch Thanh Nhã hầu như có thể nói là hắn thân nhân duy nhất!"

"Hơn nữa, từ Bạch Nhạc trở lại Thanh châu tới nay hành động đến xem, người này cực trọng tình nghĩa, thậm chí có thể nói là có chút thiện tâm tràn lan, chỉ cần biết rằng Bạch Thanh Nhã gặp nguy hiểm, coi như biết rõ cửu tử nhất sinh, cũng tất nhiên sẽ không lùi bước!"

Thật sâu nhìn Mộ Dung Thiên Kiếm, Bạch Nhạc yên lặng hồi lâu, cái này mới mở miệng nói, "Mộ Dung huynh thật là bản lãnh a!"

"Không dám, không dám!" Ngoài miệng mặc dù từ chối, có thể Mộ Dung Thiên Kiếm khóe miệng cái kia vẻ đắc ý, nhưng là cho dù ai đều nhìn ra.

Một bên khác, Tô Nhan ngẩng đầu liếc Mộ Dung Thiên Kiếm liếc mắt, trong mắt tràn đầy vẻ thương hại.

Bằng tâm cái này luận, vô luận nhân phẩm, cái này Mộ Dung Thiên Kiếm năng lực vẫn là vô cùng mạnh, mặc dù tư chất bình thường, thế nhưng với những chuyện này, lại nhất định chính là Thiên Sinh Kỳ Tài, nếu không như vậy, cũng không khả năng ở ngoài sáng mệnh lệnh rõ ràng người chán ghét hành vi xuống, còn có thể giành được chiếm được Mạc Vô Tình tín nhiệm, thậm chí là đại đa số Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử chống đỡ.

Mộ Dung Thiên Kiếm, xác thực tìm được Bạch Nhạc tử huyệt, lấy Bạch Nhạc tại Bạch Thanh Nhã cảm tình, chỉ cần khống chế Bạch Thanh Nhã, xác thực có thể bức Bạch Nhạc đi vào khuôn khổ, điểm này không thể nghi ngờ.

Đáng tiếc. . . Mộ Dung Thiên Kiếm, nghìn vạn lần vạn thôi đi, cũng căn bản không nghĩ tới, hắn là đang cùng người nào nói chuyện.

Xúi giục Bạch Nhạc đi đối phó Bạch Thanh Nhã, đây quả thực là thực lực tìm đường chết, hết lần này tới lần khác cái này thương cảm gia hỏa, còn cái gì cũng không biết, một bộ tiểu nhân đắc chí dáng vẻ, thật khiến cho người ta thương hại.

Nhưng mà, Mộ Dung Thiên Kiếm cũng không biết Tô Nhan những thứ này tâm tư, vẫn đang làm tử lộ thượng càng lúc càng xa.

"Yến huynh, ta biết ngươi khinh thường làm loại này dơ bẩn chuyện, chỉ cần một câu nói của ngươi, ta tới giúp ngươi xử lý Bạch gia sự tình, cam đoan xử lý thật xinh đẹp, đem cái kia Bạch Nhạc bức ra, như thế nào?" Nhìn Yến Bắc Thần biểu tình, Mộ Dung Thiên Kiếm lần nữa thử dò xét nói.

"Những lời này, là Mạc Vô Tình, để ngươi tới nói với ta?" Nhìn chằm chằm Mộ Dung Thiên Kiếm, Bạch Nhạc lạnh lùng nói rằng.

Mấy ngày nay tiếp xúc, hắn biết rõ Mộ Dung Thiên Kiếm là dạng gì người, tại chính mình đã cảnh cáo tình huống dưới, Mộ Dung Thiên Kiếm cũng không lá gan vô duyên vô cớ tới cùng tự mình nói những lời này.

Trên mặt có chút lúng túng, bất quá, Mộ Dung Thiên Kiếm đúng là vẫn còn không dám giấu giếm, nhẹ giọng đáp, "Vâng! Mạc sư huynh nói, ngươi muốn cái kia mấy vị chủ dược, hắn cũng đã tìm khắp đến, chỉ là,

tông môn tự có tông môn quy củ, tổng yếu ngài trước lập xuống đại công, mới tốt đem đồ vật đưa cho ngài a."

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong mắt nhất thời hiện lên một luồng tinh mang, nhìn chằm chằm Mộ Dung Thiên Kiếm trầm giọng hỏi, "Lời ấy thật chứ?"

"Đó là tự nhiên!" Mộ Dung Thiên Kiếm vỗ bộ ngực đảm bảo đạo, "Chỉ cần ngươi theo ta nói làm, trong vòng 3 ngày, ta tất nhiên có nắm chắc đem Bạch Nhạc bức ra, đến lúc đó, chỉ cần giết chết Bạch Nhạc, đạt được Huyết Ảnh Ngoa, liền nhất định có thể đổi những linh dược kia, để cho Yến huynh ngươi một lần hành động đột phá."

"Tốt!"

Trong lòng một hồi kinh hỉ, Bạch Nhạc nhất thời cười ha hả, "Không nghĩ tới, nhanh như vậy, Mạc huynh vậy mà thật thu thập đủ linh dược, cái này có thể quá tốt!"

Chứng kiến Bạch Nhạc cười to, Mộ Dung Thiên Kiếm cũng phụ họa theo nói, "Cái kia Bạch gia chuyện. . ."

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Bạch Nhạc trong lòng rất rõ ràng, tới mức này, chính mình trừ phi lập tức liền Huyết Ảnh Ma Tông trở mặt, bằng không cũng đã vô pháp thôi ủy.

Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc khóe miệng lập tức hiện lên một nụ cười, nhẹ giọng mở miệng nói, "Bạch gia người khác ta bất kể, thế nhưng không dối gạt Mộ Dung huynh nói, cái này Bạch Thanh Nhã. . . Ta nhìn trúng! Ngươi nói nàng vẫn là Bạch Nhạc tỷ tỷ, vậy thì thật là tốt, ta liền tới nếm thử vị này Thanh châu đệ nhất thiên kiêu tỷ tỷ tư vị."

Nói đến đây, Bạch Nhạc trên mặt nhất thời lộ ra lau một cái mờ ám chi sắc.

Trong nháy mắt, Mộ Dung Thiên Kiếm nhất thời bừng tỉnh đại ngộ!

Suy bụng ta ra bụng người, hắn tự nhiên rất dễ dàng liền tin tưởng Bạch Nhạc những lời này, trong lòng cũng xác thực thở phào một cái.

Cái kia Bạch Thanh Nhã bản thân liền là cái mỹ nhân, trong lòng hắn tự nhiên rõ ràng, trên thực tế, nguyên bản hắn chủ động thỉnh cầu chuyện xui xẻo này, cũng chưa chắc không có mang theo vài phần nhân cơ hội tiết ngoạn tâm tư, có thể nghe nói như thế, nhất thời liền phản ứng kịp.

"Trách ta, là ta suy nghĩ không chu đáo!" Nhẹ nhàng rút mình một chút chủy ba tử, Mộ Dung Thiên Kiếm thoáng suy tư một chút, lập tức mở miệng nói, "Dạng này, chúng ta phóng xuất tin tức, liền nói ngươi muốn nạp Bạch Thanh Nhã làm thiếp, thời gian liền định tại ba ngày sau. . . Kể từ đó, không sợ cái kia Bạch Nhạc không hiện thân!"

Chân mày đột nhiên vẩy một cái, Bạch Nhạc trong lòng sát khí càng tăng lên, nhưng lại cuối cùng cũng không cự tuyệt, hơi hơi gật đầu, "Như thế tốt lắm, ngươi đi an bài đi, đến lúc đó, nếu như Bạch Nhạc dám đến, ta liền trước hết giết hắn, nếu như không dám tới, ta cũng vừa lúc thử xem mỹ nhân này tư vị."

"Đúng là như vậy!" Vỗ tay cười to, Mộ Dung Thiên Kiếm rung đùi đắc ý nói rằng, "Hơn nữa, cho dù là Bạch Nhạc dám đến, giết hắn sau đó, cũng vẫn như cũ có thể nhận lấy mỹ nhân này a, sách sách, ngay trước nàng mặt, giết nàng đệ đệ, sau đó sẽ nàng, tư vị kia cho là thật tuyệt không thể tả a!"

Nhỏ bé khẽ nhắm mắt lại, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Được, ngươi đi xuống đi, sự tình làm tốt, tự nhiên thiếu không ngươi tốt chỗ."

Không phải Bạch Nhạc muốn nhắm mắt lại, mà là sợ lại không nhắm mắt lại, khống chế không chỉ chính mình sát ý!

"Được rồi, ngài cứ yên tâm đi!" Đạt được Bạch Nhạc lời chắc chắn, Mộ Dung Thiên Kiếm, lúc này liền lui ra ngoài.

"Răng rắc!"

Cơ hồ là Mộ Dung Thiên Kiếm sau khi rời đi trong nháy mắt, Bạch Nhạc trước mặt cái bàn, chợt tại một chưởng phía dưới hóa thành nghiền phấn.

Mở mắt ra trong nháy mắt đó, sát cơ ngập trời, liền cũng lại không che giấu được.

"Công tử!"

Nhìn Bạch Nhạc, Tô Nhan nhẹ giọng nói, "Có muốn hay không, ta hôm nay phải đi làm thịt tên súc sinh này?"

"Không cần!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Vẫn chưa tới giết hắn thời điểm, thời gian dài như vậy, chuẩn bị cũng không kém. . . Tất nhiên hắn Mạc Vô Tình muốn chơi, ta liền theo hắn chơi thượng một tay!"

"Cái này Mộ Dung Thiên Kiếm mệnh, ta sẽ tự mình đến thu!" Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng.

Cho dù là Tô Nhan, giờ khắc này trong lòng cũng không khỏi hơi hơi phát lạnh, âm thầm vì Mộ Dung Thiên Kiếm mặc niệm một hồi.

Tựa hồ nhớ tới cái gì, Tô Nhan có chút lo lắng nói rằng, "Chỉ là, nếu để cho Mộ Dung Thiên Kiếm chuẩn bị như vậy xuống dưới, sợ là Thanh Nhã tỷ rất nhanh cũng sẽ nhận được tin tức. . . Ta sợ nàng sẽ muốn không ra."

"Từ giờ trở đi, ngươi thời khắc đứng ở Thanh Nhã tỷ thân phận, giúp ta nhìn nàng. . ." Ngẫm lại, Bạch Nhạc trầm giọng nói, "Tìm một lấy cớ, tốt nhất tận lực cắt đứt nàng cùng liên lạc với bên ngoài. . . Các loại (chờ) không ba ngày, ta liền sẽ tự tay giải quyết chuyện này."

"Vâng!"

Gật đầu, Tô Nhan nhất thời đáp ứng, "Mộ Dung Thiên Kiếm tên súc sinh này không tính là gì, có thể Mạc Vô Tình lại khó đối phó, hơn nữa. . . Một khi động thủ, rất có thể sẽ còn gặp phải hắn trong tối rình Tinh Cung Cảnh cường giả, công tử cần phải hành sự cẩn thận."

"Yên tâm, ta tự có chừng mực!"

Gật đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói.

Bình tĩnh hai tháng, cũng là thời điểm náo một trận, bằng không cái này Thanh châu chẳng phải là có vẻ quá bình tĩnh điểm.

... . . .

Mộ Dung Thiên Kiếm chấp hành lực cực mạnh, từ Bạch phủ lập tức sau đó, bất quá ngắn ngủi nửa ngày thời gian, Yến Bắc Thần mạnh hơn nạp Bạch Thanh Nhã làm thiếp sự tình, cũng đã truyền khắp toàn bộ Thanh Châu thành.

Trừ một ít không biết tình huống người thường bên ngoài, hắn tu hành giả, tự nhiên biết trong lúc này có cái gì mờ ám.

Trong nháy mắt, toàn bộ Thanh Châu thành nhất thời cuồn cuộn sóng ngầm, vô số ánh mắt con mắt, đều nhìn chằm chằm vào Bạch phủ, chờ lấy xem Bạch Nhạc có hay không hiện thân.

Cùng một thời gian, tin tức cũng đưa vào Thanh Châu phủ chủ nơi đây.

Nghe vậy, Ngô Tuyết Tùng nhưng là không khỏi cười lạnh một tiếng, nhàn nhạt mở miệng nói, "Lâu không xuất thủ, xem ra hắn Huyết Ảnh Ma Tông là không có đem ta nhìn vào mắt, truyền lệnh xuống, ba ngày sau, mặc kệ Bạch Nhạc có phải hay không hiện thân. . . Thanh Vân Kỵ cho ta san bằng Mộ Dung thế gia!"

Cảm giác được Ngô Tuyết Tùng trong lời nói sát khí, trung niên trong lòng rùng mình, nhất thời khom người đáp ứng nói.

"Phủ chủ, giả sử Bạch Nhạc thật hiện thân, chúng ta muốn nhúng tay sao?"

Liếc trung niên liếc mắt, Ngô Tuyết Tùng đạm nhiên mở miệng nói, "Tại sao muốn nhúng tay? Bạch Nhạc sinh tử, có quan hệ tới ta sao?"

". . ."

"Ta đối Huyết Ảnh Ma Tông ra tay, là bởi vì bọn hắn không đem ta để ở trong lòng, cùng Bạch Nhạc không có bất cứ quan hệ gì! Bạch Nhạc nếu có thể còn sống sót, ta tiễn hắn một trận cơ duyên, nếu như chết ở đối phương trong tay, chính là hắn kỹ năng không tốt, chết cũng là đáng đời!" Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Ngô Tuyết Tùng lạnh lùng nói.

Nghe thế, cái kia trung niên liền triệt để hiểu được.

Ngô Tuyết Tùng, cũng không phải là thật nhiều thưởng thức Bạch Nhạc, càng sẽ không vì Bạch Nhạc đi ứng phó những cao thủ kia, hắn thấy, Bạch Nhạc chống đại chính là một cái hữu dụng quân cờ, chỉ có trước đi qua lần thi này nghiệm, mới có chân chính vào hắn mắt tư cách! Bằng không, tất cả tự nhiên liền không thể nào nói đến.

Thế giới này, kẻ yếu, vốn cũng không có bàn điều kiện tư cách.

PS: Hôm nay tiếp tục canh tư! Tới đi, cho ta điểm bạo phát động lực! Cầu nguyệt phiếu, cầu nguyệt phiếu, cầu khen thưởng, cái gì cũng được, một chỗ đập tới đi.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 264: Lấy cái chết chống đỡ (canh thứ 2)

"Tiểu Nhan, bọn hắn đây là đang làm gì?"

Mấy ngày nay, Bạch Thanh Nhã nguyên bản là ở vào một loại bị nửa mềm cấm dưới tình huống, cũng có trước Hàn Sơn trưởng lão Chu Mộng Dương một lần kia giáo huấn, càng là một mực rời Thính Hương Thủy Tạ xa xa, bây giờ có Tô Nhan cùng nàng thêu, trong lúc nhất thời cũng không có phát hiện dị thường gì.

Có thể hôm nay lại rõ ràng khác biệt, cách cửa sổ, Bạch Thanh Nhã cũng có thể chứng kiến toàn bộ Bạch phủ giăng đèn kết hoa, phảng phất có gì vui khánh sự tình, quả thực cùng phải qua năm.

"Ai biết được, có lẽ là cái kia Mộ Dung Thiên Kiếm lại muốn đùa giỡn hoa chiêu gì, Thanh Nhã tỷ, chúng ta không cần để ý tới hắn." Tô Nhan không để ý mở miệng nói.

"Không đúng, ta cuối cùng cảm thấy trong lòng có chút bất an, tiểu Nhan, ta đi ra xem một chút." Thả ra trong tay may vá, Bạch Thanh Nhã nhất thời đi ra ngoài.

"Thanh Nhã tỷ!"

Chứng kiến Bạch Thanh Nhã muốn đi ra ngoài, Tô Nhan nhất thời đứng dậy cản qua đây, "Bây giờ chúng ta trong phủ địa vị rất lúng túng, mặc kệ bọn hắn muốn làm gì, vẫn là cũng không muốn tham dự vào tốt, bằng không, rất có thể sẽ bả chúng ta cuốn vào."

Yên lặng chốc lát, Bạch Thanh Nhã nhìn chằm chằm Tô Nhan con mắt,

thần tình dần dần lạnh xuống, "Tô Nhan, ngươi đến tột cùng có chuyện gì gạt ta? Ta mặc dù chỉ là người thường, nhưng cũng không ngốc!"

". . ."

Nhìn Bạch Thanh Nhã nghiêm túc dáng vẻ, Tô Nhan trong lòng cũng không khỏi cười khổ một hồi.

Bạch Nhạc chỉ nói muốn để nàng chiếu cố Bạch Thanh Nhã, có thể Mộ Dung Thiên Kiếm vốn là có ý tuyên dương, chuyện lớn như vậy tình, trừ phi thật bả Bạch Thanh Nhã xem ra, bằng không làm sao có thể triệt để lừa gạt.

"Thanh Nhã tỷ, ngươi đừng hỏi được không, qua vài ngày về sau, tất cả tự nhiên đều sẽ có giải thích." Lắc đầu, Tô Nhan nhẹ giọng hồi đáp.

Chuyện này, trừ phi nói cho Bạch Thanh Nhã, Yến Bắc Thần chính là Bạch Nhạc, bằng không, căn bản là không thể nào giải thích, cũng không khả năng giải thích rõ.

"Tránh ra!"

Mặt trầm như nước, Bạch Thanh Nhã lạnh giọng mở miệng nói.

Tới mức này, Tô Nhan thậm chí ngay cả một lời giải thích cũng không có, để cho nàng làm sao có thể đủ không hỏi!

Nàng xem ra, Tô Nhan là sẽ không cho nàng giải thích, cho nên nàng chỉ có thể đi ra ngoài, nhìn rõ.

"Thanh Nhã tỷ, ngươi tin tưởng ta sao?"

Vẫn như cũ ngăn ở Bạch Thanh Nhã trước người, Tô Nhan trầm giọng hỏi.

Nhìn Tô Nhan, Bạch Thanh Nhã yên lặng chốc lát, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Trừ tiểu Nhạc, trên đời này, không ai có thể để cho ta không hề lý do tin tưởng! Tô cô nương, ta biết ngươi cùng tiểu Nhạc quan hệ không cạn, nhưng cái này vẫn như cũ không thể trở thành ta vô điều kiện tin tưởng ngươi lý do."

Bạch Thanh Nhã chỉ là một người không có chút nào tu là người bình thường, nàng có thể cũng không có nhiều thông minh, nhưng lại đơn giản!

Nàng không cần suy nghĩ nhiều như vậy phức tạp sự tình, chỉ cần căn cứ chính mình ban đầu tâm làm ra lựa chọn liền đủ đủ.

Chính như chính hắn nói, trên đời này, có thể làm cho nàng điều kiện tín nhiệm, cho dù là chết cũng không hối hận, bây giờ liền chỉ có Bạch Nhạc một người!

Bạch gia người khác không được, Tô Nhan tự nhiên cũng không được.

"Thật xin lỗi, Thanh Nhã tỷ, ta sẽ không để cho ngươi đi ra ngoài." Thở dài một tiếng, Tô Nhan nhẹ giọng mở miệng nói, "Còn có một ngày thời gian, đến lúc đó, vô luận ngươi nghĩ đi đâu, cho dù là phải ly khai Bạch phủ! Nhưng bây giờ. . . Không được!"

Nghe được Tô Nhan, Bạch Thanh Nhã yên lặng chốc lát, lúc này mới xoay người hướng bên giường đi tới.

Chứng kiến Bạch Thanh Nhã phản ứng, Tô Nhan lúc này mới thở phào một cái, thật là, nàng chưa kịp hoãn quá thần lai, liền chỉ thấy trở lại bên giường Bạch Thanh Nhã, một thanh liền nắm lên thêu bên cạnh cây kéo, thẳng chỉ hướng chính mình cổ họng yếu hại.

"Thanh Nhã tỷ, ngươi đây là muốn làm cái gì?" Trong lòng đột nhiên cả

kinh, Tô Nhan nhất thời nhịn không được kinh hô thành tiếng.

"Đã ngươi không chịu nói, ta cũng không hỏi! Nhưng bọn họ khống chế Bạch gia, vây khốn ta, không phải là muốn dùng cái này tới uy hiếp tiểu Nhạc sao?" Nhìn Tô Nhan, Bạch Thanh Nhã bình tĩnh nói rằng, "Chỉ cần ta chết, bọn hắn âm mưu dĩ nhiên là hội thất bại."

Giờ khắc này Bạch Thanh Nhã có vẻ cực kỳ bình tĩnh, có thể cũng chính bởi vì phần này bình tĩnh, mới càng phát kinh người.

Tô Nhan không chút nghi ngờ, Bạch Thanh Nhã giờ khắc này là thật có lòng muốn chết.

Trên đời này không có ai không sợ chết, Bạch Thanh Nhã tự nhiên cũng không ngoại lệ, bằng không, mấy ngày qua, nàng cũng sẽ không nhìn người nhà họ Mộ Dung khống chế Bạch gia mà nén giận.

Có thể làm giờ khắc này, nàng ý thức được, đối phương là muốn dùng nàng để uy hiếp Bạch Nhạc, hơn nữa, nguy hiểm sợ rằng đã lửa sém lông mày thời điểm, nàng lại có thể không chút do dự lựa chọn lấy cái chết tới chống lại!

Là, nàng chính là một cái bình thường người, không có một chút xíu linh lực, đừng nói là Yến Bắc Thần loại kia ma đạo cao thủ, mặc dù chỉ là mấy cái phổ thông hộ vệ, cũng đủ làm cho nàng thúc thủ vô sách!

Có thể nàng còn có lựa chọn tử vong quyền lợi!

"Thanh Nhã tỷ, không phải ngươi nghĩ cái dạng kia, ta cam đoan với ngươi, Bạch Nhạc không có nguy hiểm, được không?" Nhìn Bạch Thanh Nhã trên tay cây kéo, Tô Nhan bất đắc dĩ lần nữa giải thích.

"Ta không tin được ngươi!" Bình tĩnh nhìn Tô Nhan, Bạch Thanh Nhã trầm giọng nói rằng, "Ngươi thật đã sớm nhận thức cái kia Yến Bắc

Thần có đúng hay không? Ta mặc dù không thông minh, nhưng cũng không ngu ngốc!"

". . ."

Giờ khắc này Tô Nhan, cho là thật có một loại hết đường chối cãi cảm giác.

Trừ ban đầu ngày đó, nàng cũng không biết Yến Bắc Thần thân phận thời điểm, hắn thời điểm, nàng tự nhiên mất tự nhiên, đều sẽ toát ra một ít sơ hở, đây là không có biện pháp sự tình! Chỉ là nàng lại không nghĩ rằng, một mực không nói lời nào Bạch Thanh Nhã, dĩ nhiên tại sáng sớm cũng đã nhìn ra.

Trách không được Bạch Thanh Nhã không chịu tin tưởng mình, nguyên lai căn nguyên dĩ nhiên tại cái này.

Thật là. . . Cái này lại làm cho nàng muốn giải thích như thế nào mới tốt?

"Tô cô nương, hoặc là ngươi bả hết thảy đều nói cho ta biết, hoặc là. . . Ta chết ngay bây giờ, một trăm!" Nhìn Tô Nhan, Bạch Thanh Nhã lạnh lùng lần nữa mở miệng nói.

Mở rộng miệng, Tô Nhan trong lúc nhất thời lại không biết nên làm thế nào mới tốt.

Đương nhiên, trên thực tế, lấy thực lực, tại có chuẩn bị tình huống dưới, cho dù là Bạch Thanh Nhã muốn tự sát cũng căn bản làm không được.

Có thể hỏi đề không ở chỗ lần này nàng có thể hay không ngăn cản Bạch Thanh Nhã, mà là Bạch Thanh Nhã thái độ.

Nàng có thể ngăn lại một lần tự sát, thật là có thể một mực ngăn lại đi không? Còn là nói, nàng thẳng thắn trực tiếp đem Bạch Thanh Nhã buộc

lại, sẽ không lại cho nàng tự sát cơ hội?

Nếu như nàng thực có can đảm làm như vậy, nàng không chút nghi ngờ nhận được tin tức Bạch Nhạc, hội ngay đầu tiên một cái tát đập chết nàng.

Tại Bạch Nhạc trong lòng, Bạch Thanh Nhã vị tỷ tỷ này địa vị, có thể còn cao hơn nàng quá nhiều, căn bản là không có cách đặt chung một chỗ tương đối.

"Thanh Nhã tỷ, ngươi buông xuống cây kéo, ta đã nói với ngươi là được." Rơi vào đường cùng, Tô Nhan chỉ phải làm ra thỏa hiệp.

"Ta không tin ngươi!"

Y nguyên vẫn là lạnh băng băng như vậy một câu nói, Bạch Thanh Nhã không nhúc nhích chút nào.

". . ."

Trong nháy mắt, bàn tay chợt dùng sức, Bạch Thanh Nhã trơn bóng như ngọc trên cổ, chợt xuất hiện một đạo vết máu.

"Không muốn!"

Nhận thấy được Bạch Thanh Nhã dụng ý trong nháy mắt, Tô Nhan nhất thời khẩn trương, thân hình thoắt một cái, trực tiếp xuất hiện tại Bạch Thanh Nhã bên người, một tay lấy cây kéo cướp lại.

"Yến Bắc Thần hắn. . ."

Tô Nhan mới vừa muốn nói gì, nhưng lại chợt nghe được một tiếng kẽo kẹt tiếng đẩy cửa, nửa câu sau, nhất thời bị nàng dám nuốt xuống.

"Bạch tiểu thư, làm sao?"

Đẩy cửa ra, Mộ Dung Tử Yên nhất thời liền chứng kiến Bạch Thanh Nhã trên cổ vết máu, cũng nhất thời bị sợ vừa nhảy.

"Ngươi đã biết?"

Mộ Dung Tử Yên vốn là nghe được bên trong gian phòng động tĩnh, lúc này mới qua đây, bây giờ chứng kiến Bạch Thanh Nhã phản ứng, nhất thời liền hiểu sai, chỉ là, nàng đối với Bạch Thanh Nhã ít nhiều có chút thương hại, thật giống như chứng kiến trước đây chính nàng.

Thở dài một tiếng, nhịn không được khuyên giải nói, "Bạch tiểu thư, thật cũng không như vậy hỏng bét, chúng ta làm nữ nhân, sớm muộn không cũng là muốn lập gia đình sao? Yến công tử người thật thật tốt, gả cho hắn, cho dù là làm thiếp, vậy cũng không có gì."

Mộ Dung Tử Yên mở miệng trong nháy mắt, Tô Nhan thì biết rõ sự tình phải gặp, chỉ là loại tình huống này, nàng nơi nào còn kịp ngăn cản đối phương.

Trong nháy mắt, Bạch Thanh Nhã cả người như bị sét đánh, thân thể chợt liền run rẩy, "Ngươi nói cái gì?"

"Yến công tử muốn nạp ngươi làm thiếp, ngày mai chính là hôn kỳ. . . Chẳng lẽ ngươi còn không biết sao?" Chứng kiến Bạch Thanh Nhã phản ứng, Mộ Dung Tử Yên cũng không khỏi có chút ngoài ý muốn, theo giải thích.

"Phốc!"

Nghe được một câu nói này, lại liên tưởng lên bên ngoài Bạch phủ giăng đèn kết hoa dáng vẻ, Bạch Thanh Nhã nhất thời phun ra hai búng máu tươi, cả người mắt tối sầm lại, lúc này liền ngất đi.

"Thanh Nhã tỷ!"

Chứng kiến Bạch Thanh Nhã thổ huyết, Tô Nhan trong lòng chính là cả kinh, vội vã ôm lấy Bạch Thanh Nhã.

"Bạch tiểu thư, nàng không sao chứ?"

Một màn này, cũng đồng dạng đem Mộ Dung Tử Yên dọa cho giật mình, có chút mờ mịt luống cuống lại gần hỏi.

"Ba!"

Cơ hồ là đồng thời, Tô Nhan giơ tay lên chính là một cái tát đi qua, trực tiếp đem Mộ Dung Tử Yên đánh lảo đảo một cái, ngã tại bên giường!

Giờ khắc này, Mộ Dung Tử Yên cũng là thật từ Tô Nhan trong mắt chứng kiến vẻ lạnh như băng sát khí!

Trong nháy mắt, Mộ Dung Tử Yên đột nhiên từ tâm mọc lên một loại ý sợ hãi.

Trước đó Tô Nhan luôn là khách khí, đều để nàng quên, Tô Nhan bản thân liền là một vị Linh Phủ Cảnh cao thủ.

"Mộ Dung Tử Yên, ai cho ngươi nói lung tung? Ta cho ngươi biết, Thanh Nhã tỷ nếu là có cái gì không hay xảy ra, ta đưa ngươi từng đao từng đao quả!" Nhìn Mộ Dung Tử Yên, Tô Nhan trong lòng tràn đầy não ý, hơn nữa, loại này não ý bên trong, càng xen lẫn vài phần sợ hãi.

Giả sử Bạch Thanh Nhã thật có cái gì nhất ý bên ngoài, đừng nói là Mộ Dung Tử Yên, cho dù là nàng, sợ cũng chỉ có một con đường chết.

Nàng không dám đối Bạch Thanh Nhã thế nào, có thể chính là một cái

Mộ Dung Tử Yên, nhưng nơi nào để vào mắt.

Cũng may, rất nhanh Tô Nhan liền phát hiện, Bạch Thanh Nhã chỉ là lửa giận công tâm, nhất thời gấp gáp ngất đi, vẫn chưa trở ngại, lúc này mới thở phào một cái.

Cái này ngay miệng, nàng cũng mặc kệ phản ứng Mộ Dung Tử Yên, thẳng ôm Bạch Thanh Nhã thẳng đến Thính Hương Thủy Tạ mà đi.

Tới mức này, nàng mặc dù to gan cũng không dám tự ý làm chủ.

Chỉ là, một màn này rơi vào Bạch phủ trong mắt người khác, cũng rất nhanh liền truyền ra Bạch Thanh Nhã không chịu gả cho Yến Bắc Thần, lấy cái chết chống đỡ tin tức.

Những thứ này dưới Bạch phủ người, cũng từng cái giận không kềm được, chỉ là, tại Mộ Dung gia đàn áp phía dưới, một chút thanh âm bất mãn, cũng rất nhanh bị đè xuống.

Tin tức truyền tới Mộ Dung Thiên Kiếm trong tai, đạt được cũng vẻn vẹn chỉ là cười lạnh một tiếng mà thôi.

Chính là một cái nữ nhân mà thôi, mặc dù lại như thế nào tìm cái chết, cũng căn bản cải biến không kết quả, thậm chí tương phản, một màn này, ngược lại đối với hắn kế hoạch càng có lợi, thế là tại Mộ Dung Thiên Kiếm bày mưu đặt kế xuống, tin tức này ngược lại nhanh hơn lưu truyền ra đi.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 265: Không phải cố ý phối hợp (canh thứ ba)

Cũng không biết quá lâu dài, Bạch Thanh Nhã lúc này mới khoan thai tỉnh dậy!

Chỉ là tỉnh lại Bạch Thanh Nhã lại đột nhiên phát hiện mình tựa ở Yến Bắc Thần trong lòng, cái này cả kinh không thể coi thường, Bạch Thanh Nhã liều mạng giãy dụa, trong nháy mắt liền đem đối phương đẩy ra, sắc mặt trắng bệch, "Cút ngay, ta cho dù chết, cũng sẽ không gả cho ngươi!"

Chứng kiến Bạch Thanh Nhã tỉnh lại, Bạch Nhạc cũng thở phào một cái, còn như Bạch Thanh Nhã cảm xúc có chút kích động, Bạch Nhạc ngược lại là cũng không làm sao lo lắng, chỉ là hơi có chút không nỡ.

Ngồi dậy, Bạch Thanh Nhã ôm chăn tựa ở bên giường góc nhà, lúc này mới phát hiện, lúc này Tô Nhan thình lình liền quỳ gối trước giường.

"Ngươi đứng lên đi."

Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Chứng kiến Bạch Thanh Nhã hồi tỉnh lại, Bạch Nhạc cảm xúc cũng rất nhanh ổn định lại, ôn ngôn mở miệng nói.

"Là ta làm việc bất lợi, để cho Thanh Nhã tỷ thụ thương, nguyện chịu công tử trách phạt."

Cứ việc nghe được Bạch Nhạc, Tô Nhan cũng không dám lập tức, nhẹ giọng đáp.

Mặc dù Bạch Nhạc lúc này nhìn vẻ mặt ôn hoà, có thể nàng làm thế nào cũng quên không, vừa mới nàng ôm Bạch Thanh Nhã tiến đến, Bạch Nhạc chứng kiến Bạch Thanh Nhã khóe miệng cùng với trên cổ vết máu một khắc này, trên người lộ ra là kinh khủng bực nào sát khí.

Trong nháy mắt đó, Tô Nhan quả thực cảm giác được toàn thân huyết dịch đều phải bị sát ý đông lại.

Nàng không chút nghi ngờ, nếu như Bạch Thanh Nhã có gì ngoài ý muốn, trong nháy mắt đó Bạch Nhạc tuyệt đối sẽ không chút do dự vặn gãy cổ nàng.

"Tốt, là ta trách oan ngươi còn không được sao? Ta xin lỗi ngươi." Nhận thấy được Tô Nhan trong giọng nói một màn kia ủy khuất cùng u oán, Bạch Nhạc cười khổ một tiếng, tự mình đứng dậy đem Tô Nhan đở dậy bồi tội nói.

Bây giờ tỉnh táo lại, Bạch Nhạc tự nhiên biết, chính mình trước đó cái kia một trận hỏa phát không hề có đạo lý.

Phải gạt Bạch Thanh Nhã là chính bản thân hắn nói, nhưng lại căn bản không suy nghĩ đến, cái này rốt cuộc có bao nhiêu khó, vì vậy mà trách tội Tô Nhan thực sự có chút không nói đạo lý.

Tô Nhan bản thân sẽ không có thật tức giận, bây giờ nhìn thấy Bạch Nhạc nguyện ý bồi tội, nhất thời nguôi giận, thuận thế, "Công tử, Thanh Nhã tỷ đã không tín nhiệm ta, ta có thể hết cách rồi, nên làm cái gì bây giờ, ngươi chính là tự cầm chủ ý đi."

Bạch Nhạc cùng Tô Nhan ở giữa đối thoại, cũng đồng dạng đem Bạch Thanh Nhã làm hồ đồ!

Chính như nàng suy đoán, Tô Nhan quả nhiên cùng cái này Yến Bắc Thần nhận thức, hơn nữa quan hệ cực kỳ thân mật, thật là. . . Đối phương

đối nàng thái độ, cũng không tránh khỏi quá kỳ quái a?

Đây coi là là chuyện gì xảy ra?

Nghe được Tô Nhan, Bạch Nhạc thoáng do dự một chút, khe khẽ thở dài một hơi, thuận thế một lần nữa ở giường bên ngồi xuống.

"Ngươi muốn làm gì?"

Cảnh giác nhìn Yến Bắc Thần, Bạch Thanh Nhã có chút khẩn trương mở miệng nói.

Nhìn Bạch Thanh Nhã khẩn trương đổ mồ hôi, Bạch Nhạc trong lòng tê rần, nơi nào còn lừa gạt xuống dưới, tâm niệm vừa động, trên mặt huyễn thuật chợt tiêu tán, trong khoảnh khắc liền lộ ra tướng mạo sẵn có, "Thanh Nhã tỷ, đừng sợ, là ta, tiểu Nhạc!"

"Tiểu Nhạc?"

Trong nháy mắt, Bạch Thanh Nhã nhất thời sững sờ tại chỗ, trong mắt lộ ra lau một cái khó có thể tin kinh hỉ, đột nhiên bắt lại Bạch Nhạc tay, "Tiểu Nhạc, ngươi thực sự là tiểu Nhạc?"

"Thật xin lỗi, Thanh Nhã tỷ! Sự tình rất phức tạp, trong lúc nhất thời ta với ngươi không giải thích rõ ràng, nhưng ta có bất đắc dĩ nỗi khổ tâm, tạm thời vô pháp lấy tướng mạo sẵn có hiện người." Cầm Bạch Thanh Nhã tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

Tự tay sờ sờ Bạch Nhạc khuôn mặt, Bạch Thanh Nhã trong lòng vẫn có chút không dám tin tưởng, "Tiểu Nhạc, ngươi còn nhớ rõ ngươi khi còn bé đáp ứng ta sự tình sao?"

Trong lòng hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc cũng không có trả lời ngay, nhẹ giọng phân phó nói, "Tiểu Nhan, ngươi đi xuống trước đi, ta có chút

muốn cùng Thanh Nhã tỷ nói."

"Vâng!"

Tô Nhan ngược lại là không nghi ngờ gì, chỉ coi có mấy lời, Bạch Nhạc không muốn khi nàng mặt nói, lúc này liền lui ra ngoài.

"Còn có, Tử Yên bên kia, ngươi cũng đi an ủi một chút! Việc này, cũng cuối cùng không phải nàng sai." Gật đầu, Bạch Nhạc nói lần nữa.

Chờ đến Tô Nhan rời đi, Bạch Nhạc lúc này mới chuyển hướng Bạch Thanh Nhã, nhẹ giọng đáp, "Ta chưa bao giờ đáp ứng ngươi bất cứ chuyện gì!"

Nghe nói như thế, Bạch Thanh Nhã nhất thời nhịn không được nước mắt liền rơi xuống, ôm chặt lấy Bạch Nhạc.

Cho đến giờ phút này, nàng mới dám thật sự xác định, trước mặt người chính là Bạch Nhạc.

... ...

Bạch Thanh Nhã tự sát chưa đạt, có thể hôn lễ chuẩn bị, nhưng chưa vì vậy có nửa điểm dây dưa.

Vô luận là Mộ Dung Thiên Kiếm, vẫn là Yến Bắc Thần, tựa hồ cũng đối cái này không thèm quan tâm.

Tô Nhan từ Thính Hương Thủy Tạ đi ra, cũng không có nói qua nửa câu Bạch Thanh Nhã như thế nào, đối mặt Mộ Dung Tử Yên truy vấn, cũng chỉ đáp một câu tất cả như cũ.

Mặc dù người nhà họ Bạch lại như thế nào không cam lòng, cũng không nói gì tư cách.

Tình huống cụ thể, Tô Nhan đương nhiên sẽ không nói cho Mộ Dung Tử Yên, chỉ nói, từ giờ trở đi, Bạch Thanh Nhã đều sẽ ở lại Thính Hương Thủy Tạ nghỉ ngơi, cũng cấm bất luận kẻ nào đến Thính Hương Thủy Tạ đi.

Nghe thế, Mộ Dung Tử Yên cũng không khỏi có chút buồn bã.

Cứ việc nàng rất muốn vì Bạch Thanh Nhã cầu tình, nhưng vừa vặn Tô Nhan một cái tát kia nhưng cũng để cho nàng càng phát ra rõ ràng ý thức được, nàng căn bản không có giúp người khác cầu tình tư cách, thậm chí coi như là chính nàng, sinh tử cũng bất quá chỉ ở đối phương một ý niệm mà thôi.

Chỉ là, để cho Mộ Dung Tử Yên có chút không hiểu là, vì sao Yến Bắc Thần rõ ràng liền nàng không chịu đụng, lại ngược lại nhất định phải bức bách Bạch Thanh Nhã.

Bạch Thanh Nhã mặc dù xinh đẹp, có thể Mộ Dung Tử Yên nhưng cũng tự tin tuyệt đối sẽ không bại bởi đối phương.

Đáng tiếc, những nghi vấn này, nàng cũng chỉ có thể để trong lòng, căn bản không dám hỏi đi ra.

... ...

"Cho nên. . . Ngươi là muốn giết cái kia Mộ Dung Thiên Kiếm?"

Lẳng lặng nghe Bạch Nhạc nói rõ ràng bây giờ tình huống, Bạch Thanh Nhã khẽ nhíu mày, nhẹ giọng hỏi.

"Chính là một cái Mộ Dung Thiên Kiếm, căn bản bé nhỏ không đáng kể, ta muốn giết, là Huyết Ảnh Ma Tông Mạc Vô Tình." Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Tối hôm nay, ta liền sẽ động thủ, đến lúc đó, có thể sẽ yêu

cầu ngươi và Tô Nhan phối hợp."

"Tiểu Nhạc, ngươi đáp ứng ta, một khi gặp nguy hiểm, nhất định phải trước bảo toàn chính ngươi! Bằng không, ta cho dù chết, cũng không có mặt mũi lại đi gặp cha mẹ." Cầm lấy Bạch Nhạc tay, Bạch Thanh Nhã nghiêm túc nói.

"Yên tâm đi!" Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Thanh Nhã tỷ, tin tưởng ta, tiểu Nhạc hiện tại rất lợi hại, cục này, bản thân liền là ta thiết hạ, không có nguy hiểm."

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái cường đại tự tin, "Thanh Nhã tỷ, ta nói rồi, tuyệt sẽ không lại để cho ngươi chịu khổ, tin tưởng ta! Sau trận chiến này, toàn bộ Thanh châu, sẽ không có ... nữa người dám phạm ta Bạch gia!"

Nhìn Bạch Nhạc tự tin dáng vẻ, Bạch Thanh Nhã cũng rốt cục bị đánh động, "Nói đi, ngươi muốn cho tỷ tỷ làm sao phối hợp ngươi?"

Khóe miệng nổi lên mỉm cười, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Rất đơn giản a, liền một chữ. . . Khóc!"

"Khóc?" Trong nháy mắt, Bạch Thanh Nhã nhất thời có chút trợn mắt hốc mồm!

Khóc, đây coi là cái gì phối hợp?

Lắc đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng, "Vốn là là đơn giản như thế! Trên thực tế, vừa mới ngươi náo cái kia vừa ra, cũng đã là đang phối hợp ta. . . Hơn nữa, cái này không phải cố ý phối hợp, hiệu quả so với trong tưởng tượng càng tốt hơn!"

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 266: Đêm khuya kinh biến (canh thứ tư)

Ùng ùng!

Vào lúc canh ba, Bạch phủ người trong cơ bản đều đã nằm ngủ, nhưng lại đột nhiên bị cái này một tiếng sét tiếng oanh minh đánh thức.

Trong lúc nhất thời, người làm trong phủ, cùng với Mộ Dung gia phái tới trông coi Bạch gia hộ vệ tất cả đều theo nguồn thanh âm chạy tới.

Rất nhanh mọi người liền phát hiện, cái này tiếng oanh minh đến từ Thính Hương Thủy Tạ, đợi cho có người chạy tới bên hồ thời điểm, toàn bộ Thính Hương Thủy Tạ hầu như đã bị bị phá huỷ hơn phân nửa, trong bóng tối cách hồ nước, rất khó nhìn rõ ràng, có thể trong bóng tối một màn kia chói mắt kiếm quang lại có vẻ cực kỳ chói mắt.

"Ha ha ha, Bạch Nhạc, Yến mỗ chờ ngươi lâu ngày!"

Trong bóng tối, Yến Bắc Thần thanh âm đột nhiên vang lên, tràn đầy bá đạo chi ý.

"Súc sinh, an dám như thế lấn ta?"

Trong miệng phát sinh quát to một tiếng, giơ tay lên ở giữa, lau một cái kiếm quang chợt nổ lên, thẳng đến Thính Hương Thủy Tạ bên trong mà đi.

Ngay tại lúc đó, trong phòng đồng thời tuôn ra một cổ khủng bố ma khí, hung hãn đón nhận một màn kia kiếm quang.

Bây giờ chạy tới người, tối đa cũng bất quá chỉ là một ít Mộ Dung gia hộ vệ, thanh thế bực này đã sớm đã đem bọn hắn dọa sợ, nơi nào còn dám thật vượt qua hồ nước tiến tới, lời nói không dễ nghe, một khi cuốn vào, riêng là đối phương chiến đấu dư ba, chỉ sợ cũng đủ để giết chết bọn hắn.

Tối đa không hơn trăm hơi thở thời gian, liền chỉ nghe gầm lên giận dữ.

"Súc sinh, buông ra Thanh Nhã tỷ!"

"Phi! Bạch Nhạc, muốn nàng mệnh, cầm Linh Khư Quả cùng Huyết Ảnh Ngoa để đổi!"

Ngay sau đó lại là một hồi kịch liệt giao thủ, toàn bộ Thính Hương Thủy Tạ tựa hồ cũng đã bị đánh nát, trong mơ hồ, tựa hồ còn có thể nghe được Bạch Thanh Nhã tiếng khóc.

"Yến Bắc Thần, Linh Khư Quả ta đã phục qua, buông ra Thanh Nhã tỷ, ta cho ngươi Huyết Ảnh Ngoa, bằng không, hôm nay coi như liều mạng vừa chết, ta cũng chắc chắn ngươi chém giết nơi này!" Trong miệng phát sinh một tiếng quát chói tai, Bạch Nhạc kiếm quang trong tay càng tăng lên ba phần.

"Vọng tưởng! Không có Linh Khư Quả, ngươi sẽ chờ lấy cho nàng nhặt xác a!"

"Yến Bắc Thần, đây là ngươi buộc ta!"

Trong nháy mắt, một mảnh huyễn lệ kiếm quang chợt mọc lên, hầu như rọi sáng một mảnh mặt hồ!

Mượn lấy mảnh này kiếm quang, tất cả mọi người xem thanh thanh sở sở, một bộ bạch y Bạch Nhạc liền đạp ở trên mặt hồ, một kiếm chém ra!

Trong một chớp mắt, cái kia một mảnh huyễn lệ mưa kiếm chợt mà ra,

như trong đêm tối một mảnh lưu tinh!

Kiếm Linh Vũ!

"Ho khan, Bạch Nhạc, ngươi coi thật không để ý nàng chết sống sao?"

"Đồ vật cho ngươi, thả người! Bằng không, chúng ta thì cùng chết!" Trong bóng tối, tựa hồ có thể chứng kiến Bạch Nhạc đem một đôi huyết sắc giày ném qua, lạnh lùng nói rằng.

Cơ hồ là đồng thời, chân trời bên trong, đột nhiên xẹt qua mấy đạo lưu quang hướng về Bạch phủ bay tới.

"Bạch Nhạc, xem như ngươi lợi hại!"

Lạnh rên một tiếng, liền chỉ thấy một đạo nhân ảnh chợt từ hầu như đã trở thành phế tích Thính Hương Thủy Tạ bên trong bay ra, mấy cái lên xuống liền biến mất trong bóng đêm!

Ngay tại lúc đó, kiếm quang vừa thu lại, Bạch Nhạc cũng chợt hóa thành một đạo tàn ảnh hướng về xa xa bỏ chạy.

Toàn bộ Thính Hương Thủy Tạ, liền chỉ nghe được Bạch Thanh Nhã khóc nức nở tiếng.

Oanh!

Trong chốc lát, mấy bóng người liền đồng thời rơi vào trên mặt hồ.

"Người đâu?"

Một bước ở giữa, Chu Mộng Dương chợt bước vào tàn phá Thính Hương Thủy Tạ, liếc mắt liền chứng kiến co rúc ở góc giường, khắp khuôn mặt là nước mắt Bạch Thanh Nhã.

Chỉ là lúc này Bạch Thanh Nhã nhưng nơi nào còn nói ra, chỉ là khóc không ngưng, thân thể run nhè nhẹ.

"Kiếm Linh Vũ! Quả nhiên là Bạch Nhạc!"

Trên bờ, đã sớm có người từ những cái này hạ nhân trong miệng hỏi ra tin tức, cười lạnh một tiếng, đột nhiên hóa thành một đạo lưu quang, hướng về những thứ này hạ nhân sở chỉ phương hướng đuổi theo.

"Thanh Nhã tỷ, ngươi thế nào?"

Trong lúc nói chuyện, Tô Nhan vẻ mặt hoảng loạn từ bay vào Thính Hương Thủy Tạ, ôm lấy Bạch Thanh Nhã, thân thiết hỏi.

Liếc liếc mắt Tô Nhan, Chu Mộng Dương lúc này mới mở miệng hỏi, "Tô Nhan, đến tột cùng phát sinh cái gì?"

"Là Bạch Nhạc trở về!"

Nhìn thấy Bạch Thanh Nhã vô sự, Tô Nhan lúc này mới thở phào một cái, hướng Chu Mộng Dương thi lễ một cái, nhẹ giọng đáp.

Cái này trong chốc lát, lại có mấy người rơi xuống, một chỗ xem Tô Nhan, chờ lấy Tô Nhan giải thích.

"Yến Bắc Thần mạnh hơn nạp Thanh Nhã tỷ làm thiếp, Thanh Nhã tỷ liều chết không theo. . . Bị Yến Bắc Thần giam lỏng ở chỗ này, vừa mới là Bạch Nhạc nhận được tin tức trở về, cùng Yến Bắc Thần đánh một trận, chỉ là lại không nghĩ rằng, cái kia Yến Bắc Thần vậy mà lấy Thanh Nhã tỷ vì hiếp, bức Bạch Nhạc giao ra Huyết Ảnh Ngoa." Tô Nhan nhẹ giọng đáp, "Ta vừa mới đang ở phụ cận, chỉ là Yến Bắc Thần thực sự quá mạnh, ta không dám nhúng tay."

Những lời này, vừa may cùng vừa mới bọn hắn từ dưới Bạch phủ người cái kia hỏi thăm tin tức tương xứng, nhất thời liền để cho người ta tin vài phần.

Chỉ là, một bên trung niên đột nhiên lạnh lùng nói rằng, "Ngươi ma nữ này, tại sao sẽ ở Bạch phủ bên trong?"

Nghe vậy Tô Nhan hiển nhiên có chút sợ hãi, cúi đầu không dám làm âm thanh.

"Bùi Văn Hải, việc này có ẩn tình khác, lão phu có thể vì nàng người bảo đảm." Nhìn Tô Nhan, Chu Mộng Dương trầm giọng đáp.

Lúc trước Bạch Nhạc cùng Tô Nhan tập sát Cổ Hiên, lại đụng vào Ma Quân truyền nhân giết chết Phá Nam Phi sự tình một mực là bí mật, chỉ cần có giới hạn mấy người biết, Bùi Văn Hải mặc dù thân là Thất Tinh Tông trưởng lão, nhưng cũng hiển nhiên không có tư cách biết được.

Có Chu Mộng Dương đứng ra người bảo đảm, Bùi Văn Hải tự nhiên cũng không tiện nói cái gì, dù sao Chu Mộng Dương thân phận đặt cái kia, lại không nói Hàn Sơn cùng Thất Tinh Tông quan hệ, nói riêng về thực lực, Chu Mộng Dương khả năng liền xa ở trên hắn.

Hàn Sơn Chu Mộng Dương, tên này, tại Thanh châu vốn là đại biểu cho uy tín.

"Kết giao ma tu, hắc, hảo một cái Thanh châu đệ nhất thiên kiêu!" Cười lạnh một tiếng, Bùi Văn Hải đạp chân xuống, lúc này theo sát Bạch Nhạc phương hướng rời đi đuổi tiếp.

"Thiên Thu huynh!"

Lắc đầu, Chu Mộng Dương lập tức chuyển hướng bên cạnh Mộng Thiên Thu mở miệng nói.

Thở dài một tiếng, Mộng Thiên Thu lắc đầu nói, "Vô luận như thế nào, Bạch Nhạc luôn là ta Thất Tinh Tông khách khanh, ra loại sự tình này, chúng ta cũng có trách nhiệm! Thôi, từ hôm nay, lão phu tạm thời ở tại Bạch phủ, đợi chuyện này kết thúc rồi nói sau."

Nghe được vì cứu Bạch Thanh Nhã, Bạch Nhạc thậm chí không tiếc đem Huyết Ảnh Ngoa đều thả lỏng đi ra ngoài, Mộng Thiên Thu liền rất rõ ràng, sợ rằng còn sẽ có người đem chủ ý đánh tới Bạch Thanh Nhã thân phận, thoáng do dự một chút, liền quyết ý nhúng tay việc này.

Lấy thân phận của hắn, ở tại Bạch gia, chẳng khác nào là chủ động che chở Bạch gia, cho dù ai còn dám đối Bạch gia động thủ, đều là cùng Mộng Thiên Thu là địch.

Trước đó, Bạch Nhạc không có lộ diện, Mộng Thiên Thu không cần nhúng tay, dù sao, phải phạt Bạch Nhạc, vốn là Thất Tinh Tông tông chủ ý tứ, hắn cũng không thể tổn hại tông chủ ý tứ, mạnh mẽ che chở Bạch Nhạc! Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc đã lộ diện, những người kia cũng đã đều đi truy sát Bạch Nhạc, hắn vẻn vẹn chỉ là che chở một cái Bạch gia, nhưng là không có cái gì tranh luận.

"Đa tạ Thiên Thu huynh, ta thay mặt Bạch Mộc cám ơn!" Chu Mộng Dương hơi hơi chắp tay, nhẹ giọng nói.

Hắn đại biểu cho Hàn Sơn, tự nhiên cũng cũng không tiện nói Bạch Nhạc, cũng chỉ có thể cầm Bạch Mộc nói chuyện, thuận thế theo Mộng Thiên Thu một chỗ lưu lại.

Thấy như vậy một màn, Tô Nhan trong lòng cũng không khỏi triệt để thở phào một cái.

Đầu tiên là làm bộ Yến Bắc Thần thả ra ma khí phối hợp Bạch Nhạc diễn kịch, bây giờ lại mạo hiểm xuất hiện ở đây chút chính đạo cao thủ trước

mặt, Tô Nhan trong lòng mình thật cũng rất sợ, chỉ là cắn răng gượng chống mà thôi, bây giờ quả nhiên như Bạch Nhạc dự tính, Chu Mộng Dương nguyện ý đảm bảo nàng, mắc đi cầu vị lấy lần này nguy hiểm đã triệt để vượt qua.

Có hai vị này tọa trấn Bạch gia, Bạch Nhạc để cho nàng chuẩn bị một ít chuẩn bị ở sau, ngược lại cũng không dùng được.

Bây giờ, liền chỉ nhìn Bạch Nhạc bên kia có hay không có thể thuận lợi thoát hiểm!

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 267: Là ai tự cho là thông minh? (canh thứ nhất)

Từ Bạch phủ đi ra, Bạch Nhạc cơ hồ là đủ không chĩa xuống đất một đường hướng về Thanh Châu thành chạy ra ngoài.

Vừa mới cùng Tô Nhan hai người diễn một tuồng kịch, vì cầu rất thật, Bạch Nhạc cố ý đợi được có người chạy tới Bạch phủ phụ cận, lúc này mới vội vã thoát đi, làm trò là diễn đủ rất thật, có thể theo tới nguy hiểm cũng liền cũng lại khó mà tránh khỏi.

Cái này liền khó có thể song toàn sự tình.

Từ vừa ly khai, Bạch Nhạc liền trực tiếp lần nữa biến ảo thành Yến Bắc Thần thân phận, không che giấu chút nào chính mình khí tức, một đường chạy như điên.

Cũng chính là vì vậy, Bạch Nhạc mới có thể đem chính mình tốc độ đề thăng tới cực hạn.

Đương nhiên, từ chạy trốn góc độ đi lên nói, cái này thật cũng không phải là một cái lựa chọn tốt, dù sao, không biến mất khí tức, cũng liền có nghĩa là phi thường dễ dàng bị người đuổi theo, có đôi khi, tốc độ nhanh thật cũng không có dùng!

Bởi vì Bạch Nhạc bây giờ muốn đối mặt, nhưng là chân chính Tinh Cung Cảnh cường giả.

Chỉ là, cũng chính bởi vì Bạch Nhạc cái thân phận này, hắn mới dám không kiêng nể gì như thế đào tẩu.

Mặc dù trên lý thuyết Linh Khư Quả cùng Huyết Ảnh Ngoa giá trị tương đương, nhưng trên thực tế, đối với những cái kia Tinh Cung Cảnh cao thủ mà nói, vô luận chính ma, bọn hắn đều càng khuynh hướng cùng cướp đoạt Linh Khư Quả.

Đạo lý rất đơn giản, Linh Khư Quả là vật tiêu hao, đắc thủ rất dễ dàng xử lý!

Thật là Huyết Ảnh Ngoa cũng không phải, vô luận là ai, có can đảm công khai sử dụng Huyết Ảnh Ngoa, chỉ sợ đều muốn cẩn thận Huyết Ảnh Ma Tông trả thù!

Như vậy cân nhắc hạ xuống, mọi người tự nhiên càng vui đuổi theo mang theo Linh Khư Quả Bạch Nhạc.

Kể từ đó, Bạch Nhạc cố ý phóng xuất ra ma khí bại lộ khí tức, lại ngược lại sẽ để cho những cái kia Tinh Cung Cảnh cường giả vô ý thức không chú ý hắn, lại truy tra Bạch Nhạc hạ lạc.

Đây hết thảy, bản thân liền là Bạch Nhạc đã sớm ở trong lòng tính toán kỹ.

Bằng không, thật muốn đối mặt nhiều như vậy Tinh Cung Cảnh cường giả truy sát, hắn chỗ nào có thể chạy ra Thanh Châu thành.

Đứng ở sau đèn thì tối, đạo lý này bản thân rất đơn giản, nhưng chân chính dám làm như vậy, lại có mấy người?

. . .

"Thành chủ, Bạch Nhạc tại Bạch gia lộ diện, chỉ là trốn tốc độ cực nhanh, bây giờ không ít cao thủ đều ở đây đuổi theo hắn, tạm thời còn không có hắn tin tức, chúng ta muốn nhúng tay sao?"

Đi nhanh đến Ngô Tuyết Tùng trước căn phòng, vừa vặn thấy Ngô Tuyết Tùng từ gian phòng đi ra, cái kia trung niên nhất thời mở miệng hỏi.

"Cái kia Yến Bắc Thần đâu?"

"Cũng trốn, bây giờ sợ là đã sắp ra Thanh Châu thành."

"Phân ra một đội Thanh Vân Kỵ đuổi theo, dám tại ta Thanh Châu thành động thủ, há có thể để cho hắn đi nhẹ nhàng như vậy." Lạnh lùng đáp một câu, Ngô Tuyết Tùng hờ hững mở miệng nói.

"Vâng!"

"Còn có cái kia Mộ Dung gia!" Ánh mắt hơi rét, Ngô Tuyết Tùng nhàn nhạt phân phó nói, "Ngày mai bắt đầu, ta muốn Mộ Dung gia triệt để trở thành lịch sử."

Trước đó Ngô Tuyết Tùng cũng đã nói, ba ngày sau san bằng Mộ Dung gia, bây giờ mặc dù Bạch Nhạc sớm một ngày xuất thủ, có thể xử lý Mộ Dung gia thời điểm, Ngô Tuyết Tùng cũng vẫn không có nửa ngón tay mềm!

Từ Huyết Ảnh Ma Tông dám vi phạm ý hắn, để cho Yến Bắc Thần cường nạp Bạch Thanh Nhã làm thiếp thời điểm trở đi, liền có nghĩa là Huyết Ảnh Ma Tông tất nhiên phải gánh vác làm tức giận hắn hậu quả.

Xử lý Mộ Dung gia, bất quá chỉ là bước đầu tiên mà thôi.

Đối với Ngô Tuyết Tùng mà nói, bất quá chỉ là nhẹ nhàng phân phó một câu nói sự tình, nhưng đối với Mộ Dung gia mà nói, lại nhất định chính là tai họa ngập đầu!

Mấy ngày qua, Mộ Dung Thiên Kiếm lao lực tâm tư nghĩ muốn chiếm đoạt Bạch gia, thật vất vả nhìn thấy một ít thành quả, còn chưa kịp chúc

mừng, liền theo Thanh Vân Kỵ gót sắt bước vào triệt để tan thành mây khói!

Bất luận cái gì cái gọi là Thế Gia Đại Tộc, tại đối mặt Thanh Châu phủ chủ loại này tồn tại thời điểm, đều yếu đuối như là một trang giấy, không có lực phản kháng chút nào.

Một đêm này, toàn bộ Mộ Dung gia tộc máu chảy thành sông!

Cùng lần trước Huyết Ảnh Ma Tông chủ đạo phản loạn khác biệt, lần này Thanh Vân Kỵ giết, có thể tất cả đều là Mộ Dung Thiên Kiếm tự tay bồi dưỡng ra dòng chính, hơn nữa, căn bản không có cái gọi là phe phái đứng thành hàng phân biệt!

Vô luận là cùng Mộ Dung Thiên Kiếm một chỗ đầu nhập vào Huyết Ảnh Ma Tông, vẽ đường cho hươu chạy tiểu nhân, vẫn là thấy lợi quên nghĩa hạ nhân, hay hoặc giả là bị ép bất đắc dĩ, chỉ có thể theo Mộ Dung Thiên Kiếm một con đường đi vào tối lão nhân, hoặc là những cái kia bị Mộ Dung Thiên Kiếm khi dễ vô tội nữ nhân.

Tại Thanh Vân Kỵ gót sắt phía dưới, đều không có khác nhau chút nào!

Bởi vì Ngô Tuyết Tùng một câu nói, những thứ này liền đều thống thống không phải là người, mà là một cái phù hiệu, một cái yêu cầu không lưu tình chút nào triệt để giết chết cản trở!

Thương hoàng phía dưới, chỉ có Mộ Dung Thiên Kiếm một cá nhân bằng vào Linh Phủ Cảnh thực lực, xem thời cơ không đúng liền sớm chạy đi.

Ngô, không, có thể còn muốn cộng thêm một cái ở lại Bạch gia Mộ Dung Tử Yên!

To như vậy một cái Mộ Dung gia tộc, trong vòng một đêm, liền triệt để hôi phi yên diệt.

Khi tin tức kia truyền tới Bạch gia, truyền tới Mộ Dung Tử Yên trong tai thời điểm, Mộ Dung Tử Yên cả người phảng phất đều ném hồn, cứ như vậy quỳ trên mặt đất, mặt hướng Mộ Dung gia tộc phương hướng, trừ rơi lệ, nói không nên lời một câu.

Trước đó nàng so với ai khác đều muốn giết chết Mộ Dung Thiên Kiếm, giết chết những cái kia phản bội gia tộc tiểu nhân, có thể làm giờ khắc này chân chính đã tới, kéo Mộ Dung gia tộc trăm năm cơ nghiệp một chỗ tiêu vong thời điểm, loại đau khổ này cùng mê võng vẫn như cũ như là như rắn độc, hung hăng cắn xé lấy nàng trái tim.

. . .

Một đường chạy như điên, đuổi trước khi trời sáng, Bạch Nhạc rốt cục chạy tới Huyết Ảnh Ma Tông trước sơn môn.

Nghe tin chạy tới Mạc Vô Tình khi nhìn đến Bạch Nhạc trên tay cái kia một đôi lộ ra huyết sắc giày lúc, con mắt nhất thời liền sáng lên, cứ việc lúc này, hắn đã thu tin tức, biết được toàn bộ Mộ Dung gia tộc bị Thanh Vân Kỵ nhổ tận gốc, cũng lại không có vẻ thương hại, khắp khuôn mặt là mừng như điên!

"Ha ha ha ha, Yến huynh, không tầm thường! Lần này ngươi vì ta Huyết Ảnh Ma Tông lập xuống đại công, ta tất quên không vì người xin công!"

Cười lớn tiến lên, Mạc Vô Tình liền muốn tiếp nhận Huyết Ảnh Ngoa.

Chỉ là đến giờ phút nầy, Bạch Nhạc cổ tay nhưng là đột nhiên một phen, đem Huyết Ảnh Ngoa thu được phía sau.

"Yến huynh, ngươi đây là muốn làm cái gì?" Sắc mặt trầm xuống, Mạc Vô Tình trầm giọng mở miệng nói.

"Phi!"

Nôn một búng máu, Bạch Nhạc trên mặt lộ ra một tia não ý, lạnh lùng nói, "Họ Mạc, ngươi có thể cho tới bây giờ đã không có nhắc nhở cho ta, Bạch Nhạc vậy mà thu được Thần Thông Truyền Thừa! Nếu không phải ta phản ứng nhanh, lần này sợ là liền muốn gãy trong tay hắn."

". . ." Hơi chậm lại, Mạc Vô Tình trong lòng tự nhiên biết, đã bị Yến Bắc Thần xem thấu tâm tư, hơi có chút lúng túng, cãi chày cãi cối nói, "Bạch Nhạc như vậy nổi danh, ta cho rằng Yến huynh phải biết mới là, là ta có chút sơ sẩy."

Yến Bắc Thần thực lực mặc dù không tệ, nhưng trên thực tế, Mạc Vô Tình cũng không cho rằng là hắn có thể đánh qua Bạch Nhạc, là lấy lúc này mới một mực giựt giây hắn đi khống chế Bạch Thanh Nhã, dùng cái này tới uy hiếp Bạch Nhạc.

Nếu như sáng sớm liền nói cho Yến Bắc Thần, Bạch Nhạc thu được Thần Thông Truyền Thừa, hắn sợ Yến Bắc Thần khiếp đảm, căn bản cũng không chịu đi cùng Bạch Nhạc động thủ.

"Mạc Vô Tình, chúng ta người khôn không nói chuyện dong dài, ngươi tính toán ta, là ta chính mình ngu xuẩn, không nhìn ra, ta tự nhiên cũng không trách ngươi! Bất quá, nếu là giao dịch, chúng ta liền tốt nhất dựa theo giao dịch quy tắc tới." Lạnh lùng nhìn chằm chằm Mạc Vô Tình, Bạch Nhạc lạnh giọng mở miệng nói, "Huyết Ảnh Ngoa ta đã mang về, ngươi đáp ứng ta đồ đâu?"

Mạc Vô Tình cũng biết, cái này Yến Bắc Thần tất phải thiệt thòi lớn, lúc này mới giận chó đánh mèo cùng hắn, bây giờ loại tình huống này, căn bản không cách nào giải thích, chỉ là trước tiên đem cái này coi là một trận giao dịch tới xử lý, đem Huyết Ảnh Ngoa chiếm được lại nói.

Nghĩ vậy, Mạc Vô Tình lật bàn tay một cái, nhất thời đem một cái túi

đựng đồ bắt vào tay, e sợ cho Bạch Nhạc không tin, còn nghĩ tay thâm nhập bên trong, bắt vài cọng linh dược đi ra cho Bạch Nhạc xem, "Yến huynh, ngươi yên tâm, ta Mạc Vô Tình điểm ấy tín nhiệm vẫn có, ngươi cho ta Huyết Ảnh Ngoa, những linh dược này liền đều là ngươi."

Nhìn Mạc Vô Tình trên tay linh dược, Bạch Nhạc cũng cũng là hai mắt tỏa ánh sáng,

Yên lặng chốc lát, lúc này mới lạnh lùng nói rằng, "Ta không tin được ngươi! Mạc Vô Tình, một mình ngươi đi ra, chúng ta đến bên kia trong rừng cây giao dịch! Huyết Ảnh Ma Tông nếu có một người dám cùng đi ra, ta lập tức quay đầu bước đi."

Trong lòng âm thầm một hồi cười nhạt, Mạc Vô Tình đồng dạng không có bất kỳ do dự nào, lúc này liền gật đầu đáp ứng.

Hắn vốn là từng cùng Yến Bắc Thần đã giao thủ, mặc dù có chút bất phàm, nhưng cũng còn lâu mới có được đến để cho hắn kiêng kỵ bước, nơi nào sẽ sợ đối phương.

Chứng kiến Mạc Vô Tình cùng đi ra, Bạch Nhạc cũng lập tức hướng về bên cạnh trong rừng cây nhỏ thối lui.

Mạc Vô Tình có lệnh, tự nhiên cũng không có Huyết Ảnh Ma Tông mặt đất theo tới, cứ như vậy mặc cho Yến Bắc Thần cùng Mạc Vô Tình trước sau bước vào trong rừng cây, mất đi tung tích.

"Mạc huynh, hiện tại có thể chứ?"

Nhìn Huyết Ảnh Ngoa, Mạc Vô Tình lạnh lùng nói rằng.

"Ta đếm một hai ba, chúng ta một chỗ đem đồ vật ném quá tới." Gật đầu, Bạch Nhạc vẫn như cũ có chút cẩn thận mở miệng nói.

"Tốt!"

Đối cái này Mạc Vô Tình đồng dạng không có bất kỳ do dự nào, lúc này liền đáp ứng.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc lúc này chậm rãi đếm ba tiếng, cơ hồ là tại ba chữ lối ra trong nháy mắt, Bạch Nhạc cùng Mạc Vô Tình đồng thời đem đồ vật ném ra.

Kết quả Huyết Ảnh Ngoa, Mạc Vô Tình một hơi thở rốt cục lỏng đi xuống, lại nhìn về phía Bạch Nhạc thời điểm, trong mắt đã tràn đầy sát khí.

"Yến Bắc Thần, ngươi thật đúng là thông minh quá sẽ bị thông minh hại!"

Cười lạnh một tiếng, Mạc Vô Tình khinh thường nói rằng, "Ngươi nếu thật ngay trước nhiều người như vậy mặt cho ta, ngại vì bổn tông danh tiếng, ta còn thực sự nhất định phải đem đồ vật cho ngươi, nhưng bây giờ. . . Đồ vật mặc dù đến trên tay ngươi thì như thế nào, ngươi cho rằng, ngươi còn có thể sống được ly khai sao?"

Trong nháy mắt, Mạc Vô Tình trên người đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, bàn tay nhẹ nhàng một phen, đã đem kiếm nắm trong tay!

"Ngươi nghĩ đổi ý?"

Sắc mặt đại biến, Bạch Nhạc gắt gao nhìn chằm chằm Mạc Vô Tình mắng.

"Là ngươi chính mình quá ngu!" Cười lạnh một tiếng, Mạc Vô Tình khinh thường nói rằng, "Ngươi ngay cả Bạch Nhạc đều không làm gì được, dựa vào cái gì cho rằng, ngươi có tư cách dám trở mặt với ta? Thật

sự cho rằng tu hành cực hạn thối thể chi thuật, ta liền không làm gì được ngươi sao?"

"Mạc Vô Tình, giết ta, ngươi liền tất nhiên sẽ trên lưng bội bạc tên, đến lúc đó, ai còn dám tin tưởng ngươi Huyết Ảnh Ma Tông?" Trong mắt lóe lên một vẻ bối rối chi sắc, Bạch Nhạc gấp giọng uy hiếp nói.

"Ai biết được?" Cười lạnh một tiếng, Mạc Vô Tình khinh thường đáp, "Yến Bắc Thần không tín nhiệm ta, cầm đồ vật sau đó, dĩ nhiên là đi. . . Không phải sao?"

Nhìn Mạc Vô Tình đắc ý vô cùng dáng vẻ, giờ khắc này Bạch Nhạc, trên mặt đột nhiên cũng lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ.

"Không sai, Yến Bắc Thần là đã đi a. . . Nhưng này trên đời, bọ ngựa bắt ve chuyện, cũng không tính kỳ quái a? Mạc Vô Tình, trên đời này người thông minh, không chỉ ngươi một cái, tự cho là thông minh, chưa chắc là ta, còn khả năng lại là ngươi!"

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 268: Một kiếm này, có thể lay động tinh cung (canh thứ 2)

Một câu nói này, nhưng là chợt để cho Mạc Vô Tình sắc mặt đại biến.

Yến Bắc Thần trong mắt hắn, hầu như đã là trên thớt cá, hắn làm sao cũng nhìn không ra đối phương có bất kỳ lật bàn khả năng, vô ý thức, thần niệm cũng đã hướng về xung quanh tìm kiếm.

Mạc Vô Tình bản thân cũng đã là linh phủ đỉnh phong cường giả, chỉ kém một cái thích hợp cơ hội, là có thể thuận thế bước vào Tinh Cung Cảnh, loại tình huống này, Mạc Vô Tình tự tin, cho dù là có Tinh Cung Cảnh cường giả mai phục tại phụ cận, hắn cũng nhất định có thể đủ phát hiện.

Có thể hết lần này tới lần khác, lúc này hắn làm thế nào cũng không cảm giác xung quanh có người.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Mạc Vô Tình lúc này cười lạnh nói, "Yến Bắc Thần, tới mức này, ngươi còn muốn lừa ta?"

"Giở trò lừa bịp sao?" Nhếch miệng lên lau một cái xán lạn mỉm cười, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Ngươi cũng không tránh khỏi quá coi chính ngươi!"

Cơ hồ là vừa nói, Bạch Nhạc thân hình thoắt một cái, một quyền đánh ra, thẳng đến Mạc Vô Tình mặt mà đi.

Nhanh đến cực hạn, một quyền này, thậm chí đập ra tiếng nổ đùng

đoàng!

"Muốn chết!"

Xác định xung quanh xác thực không có người khác, Mạc Vô Tình trong lòng cũng nhất thời thở phào một cái, cười lạnh một tiếng, hung hãn rút kiếm, đón lấy Yến Bắc Thần một quyền này chém xuống đi.

"Coong!"

Bạch Nhạc vốn là ý định muốn thử xem Thông Thiên Ma Thể uy lực, căn bản không có nửa điểm trốn tránh ý tứ, một quyền này, trực tiếp liền đập phải đối phương trên mũi kiếm.

Kiếm phong chém ở trên nắm tay, Mạc Vô Tình đột nhiên cảm thấy tay cổ tay tê dại một hồi, trong nơi này vẫn là huyết nhục chi khu, một kiếm này quả thực như là chém tới kim thạch phía trên! Mặc dù trước đó Mạc Vô Tình liền cùng Yến Bắc Thần từng có giao thủ, có thể là chính bản thân hắn tâm rõ ràng, lần trước hắn căn bản chưa hết toàn lực, mà bây giờ nhưng là ý định muốn giết người diệt khẩu, uy lực tự nhiên khác biệt.

Nhưng này một khắc, hắn lại rõ ràng cảm thụ được, đối phương lực lượng, so với một lần trước càng mạnh rất nhiều.

Một ý nghĩ chợt lóe, Mạc Vô Tình đột nhiên liền nhớ tới mấy ngày nay tới giờ, Mộ Dung Thiên Kiếm không ngừng cho đối phương cung cấp linh dược, nguyên bản hắn cho rằng thiếu khuyết chủ dược, đối phương liền vô pháp đột phá, bây giờ xem ra, nhưng là có chút nhỏ nhìn đối phương.

"Quả nhiên có vài phần bản lĩnh, đáng tiếc. . . Cái gì đều cải biến không!"

Cứ việc cảm thụ được Yến Bắc Thần thực lực mạnh hơn, có thể Mạc Vô

Tình lại như cũ vẫn như cũ không sợ, mặc dù nhục thân chi lực cường thịnh trở lại thì như thế nào đâu? Bất quá cũng chỉ là tương đối có thể chịu mà thôi, một khi đánh tan đối phương, mặc dù thân thể cường thịnh trở lại, có thể chịu mấy kiếm?

Hắn nhìn ra, cái này Yến Bắc Thần đề thăng, vẫn như cũ giới hạn tại thân thể, còn như cảnh giới, nhưng là không có thay đổi gì, vẫn như cũ còn chưa bước vào linh phủ hậu kỳ, kể từ đó, hắn quả thực liền không có nửa điểm áp lực.

Cổ tay khẽ đảo, kiếm thế nhanh hơn, lần nữa hướng về Yến Bắc Thần lướt đi.

Trong tích tắc thay đổi quyền vì chưởng, Bạch Nhạc bàn tay chợt dùng sức, hung hãn ngạnh sinh sinh đem kiếm phong bắt vào lòng bàn tay, lúc này mới không tính, phân ra cái tay còn lại, thuận thế theo sát hướng Mạc Vô Tình trên mặt ném tới.

"Ngu ngốc!"

Từ trong miệng phun ra hai chữ này, Mạc Vô Tình trong mắt đột nhiên lộ ra vẻ sát cơ, trong nháy mắt, khủng bố sát ý chợt theo kiếm phong hướng về Yến Bắc Thần trong cơ thể ăn mòn mà đi.

Lần trước hắn cùng với Yến Bắc Thần lúc động thủ sau khi, chính là bằng vào cái này Sát Lục Chi Ý, làm cho đối phương chịu thua.

Bây giờ trong lòng sát ý sôi trào, theo một kiếm này xâm nhập đối phương trong cơ thể Sát Lục Chi Ý tự nhiên nặng hơn!

Vô luận thân thể lại như thế nào cường hãn, đối mặt loại này xen lẫn kiếm ý cùng khí tức sát phạt lực lượng, cũng căn bản không được tác dụng gì!

Có thể nói, từ lần trước cùng Yến Bắc Thần đánh một trận xong, Mạc Vô Tình liền đã tìm được đối phó khác biện pháp, lòng tin mười phần!

Nhưng mà, để cho Mạc Vô Tình làm sao cũng không nghĩ tới là, lần này, xâm nhập đối phương trong cơ thể Sát Lục Chi Ý lại còn như đá ném vào biển rộng, căn bản không có thể nổi lên chút nào sóng lớn!

"Ầm!"

Trong nháy mắt, một quyền này chợt đập phải trên mặt hắn, thẳng đập Mạc Vô Tình mắt tối sầm lại, một búng máu xen lẫn mấy viên bị đánh mất răng nanh một chỗ phun ra ngoài.

Tối trọng yếu là, một quyền này trực tiếp đưa hắn đập bay đi ra ngoài, thậm chí ngay cả kiếm trong tay đều không có thể nắm vững vàng, ngạnh sinh sinh bị đối phương đoạt tới.

"Không có khả năng, điều đó không có khả năng!"

Gắt gao nhìn chằm chằm Yến Bắc Thần, Mạc Vô Tình trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ, làm sao cũng không thể nào tin nổi, đối phương lại có thể đối cứng cùng với chính mình thâm nhập vào trong cơ thể hắn Sát Lục Chi Ý xuất thủ.

"Trên đời này không có khả năng bận rộn, ngươi mới gặp phải vài món!" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc không có nửa phần do dự, đạp chân xuống, căn bản không cho Mạc Vô Tình chút nào thở dốc cơ hội, theo sát lại là một quyền đập tới.

Sát Lục Chi Ý? Mặc cho Mạc Vô Tình khí tức sát phạt như thế nào khủng bố, đối mặt Thông Thiên Ma Công thời điểm, cũng căn bản đừng nghĩ đưa đến bất cứ tác dụng gì, Thông Thiên Ma Công vận chuyển phía dưới, trong nháy mắt liền trực tiếp thôn phệ, nơi nào còn có thể ảnh hưởng đến Bạch Nhạc chút nào.

Mạc Vô Tình tự cho là đắc kế, rồi lại nơi nào biết, từ đầu tới đuôi, đây đều là một trận ghim hắn thiết hạ sát cục.

Thậm chí là từ lúc Bạch Nhạc cái thứ nhất hóa thân Yến Bắc Thần tới Huyết Ảnh Ma Tông với hắn lúc động thủ sau khi, cũng đã bắt đầu chuẩn bị, dưới tình huống như vậy, lấy có tâm tính vô tâm, nào còn có không chiếm được lợi lộc gì.

Một quyền đánh bay Mạc Vô Tình, đoạt hắn kiếm, liền hầu như có thể nói là phế Mạc Vô Tình phân nửa bản lĩnh.

Phải biết, sở hữu kiếm tu, một thân bản lĩnh hầu như đều ở đây trên thân kiếm, có hay không kiếm, tuyệt đối là hai khái niệm.

Bạch Nhạc từ vừa mới bắt đầu, cũng đã hạ quyết tâm muốn giết Mạc Vô Tình, nơi nào sẽ còn cho hắn nửa điểm cơ hội!

Thừa dịp ngươi bệnh, đòi mạng ngươi!

Mắt thấy Yến Bắc Thần không tiếc bất cứ giá nào gần kề chính mình, Mạc Vô Tình trong lòng cũng không khỏi sản sinh một tia ý sợ hãi, trong tay không có kiếm, loại tình huống này, nếu như còn bị sở hữu kinh khủng như vậy sức mạnh thân thể cường giả gần người, một trận chiến này, thật có thể không cần đánh.

"Đốt huyết!"

Không dám có chút do dự, trong nháy mắt, Mạc Vô Tình liền trực tiếp thi triển ra Đốt Huyết Thuật, ngạnh sinh sinh lấy thiêu đốt tinh huyết làm giá, đổi lấy lực lượng.

Cả cá nhân trên người phảng phất đều đốt một tầng huyết diễm, Mạc Vô Tình tốc độ càng là tùy theo tăng vọt, ngạnh sinh sinh lau Bạch Nhạc quả

đấm, tránh thoát một kích này.

"Yến Bắc Thần, ta thừa nhận ta coi khinh ngươi! Có thể ép ta tới mức này, ngươi đủ để tự ngạo!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng sát khí, Mạc Vô Tình lành lạnh mở miệng nói, "Ngươi cho rằng đoạt ta kiếm, là có thể thắng sao? Ngây thơ! Hôm nay liền để ngươi minh bạch, cái gì mới là chân chính tuyệt vọng!"

Trong một chớp mắt, Mạc Vô Tình ngón tay tại chính mình trên cánh tay đột nhiên rạch một cái, liền phảng phất lưỡi dao xẹt qua, trên cánh tay đột nhiên phun ra một cổ tiên huyết!

Ngay tại lúc những máu tươi này phun ra trong nháy mắt, một cổ khủng bố sát ý chợt bạo phát, bàn tay vô căn cứ một trảo, những máu tươi này vậy mà ngạnh sinh sinh bị Mạc Vô Tình ngưng tụ thành một thanh huyết kiếm!

Đốt Huyết Thuật tác dụng dưới, cái này huyết kiếm cũng đồng dạng đang điên cuồng thiêu đốt, nhìn thấy mà giật mình!

Đối với Mạc Vô Tình mà nói, đây mới là hắn chân chính liều mạng thủ đoạn, cũng là hắn lần này Thất Tinh Tháp chuyến đi, lớn nhất thu hoạch!

Nhập vi cảnh giới, hoàn mỹ khống chế, không chỉ có riêng chỉ là ma khí, còn bao gồm trong cơ thể tất cả lực lượng!

Tự nhiên cũng đồng dạng bao quát thi triển Đốt Huyết Thuật lúc, kích thích ra mỗi một phần lực lượng.

Mặc dù Mạc Vô Tình còn chưa bước vào tinh cung, có thể làm hắn thi triển Đốt Huyết Thuật, dùng ra một chiêu này thời điểm, lại xác thực xác thực đã sở hữu tinh cung chi lực!

Một kiếm này, có thể lay động tinh cung!

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 269: Ngạnh hám thần thông, kiếm trảm thiên kiêu (canh thứ ba)

Huyết sắc tràn ngập, phảng phất trong chớp nhoáng này toàn bộ trong rừng cây đều dấy lên một mảnh huyết sắc liệt diễm, mà Mạc Vô Tình trong tay cái kia một thanh huyết kiếm, chính là đây hết thảy hạch tâm, chói mắt chói mắt!

Nhưng mà cái này lại như cũ còn chưa phải là kết thúc, trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Mạc Vô Tình lạnh lùng mở miệng nói.

"Gió nổi lên!"

Đơn giản hai chữ phun ra miệng, lại chợt cuồn cuộn nổi lên một đạo huyết sắc cơn lốc!

Phong trợ hỏa thế, hỏa mượn phong uy!

Đáng sợ nhất là, vô luận là gió vẫn là trong lửa, đều ẩn chứa kinh khủng nhất khí tức sát phạt.

Mạc Vô Tình thân là Huyết Ảnh Ma Quân đệ tử, tu vốn là Sát Lục Chi Đạo!

"Yến Bắc Thần, ngươi cho rằng chỉ có Bạch Nhạc mới có thể thần thông sao?"

Cười lạnh một tiếng, Mạc Vô Tình trong mắt tràn đầy giọng mỉa mai!

Thần thông, Huyết Kiếm Thương!

Thân là Huyết Ảnh Ma Quân đệ tử, dù là còn chưa chính thức bái nhập môn hạ, Mạc Vô Tình trên thực tế, cũng đã bị truyền thụ một thức này thần thông!

Chỉ là, tại bước vào Thất Tinh Tháp trước đó, lấy thực lực của hắn, còn căn bản là không có cách thi triển ra một kiếm này mà thôi!

Thật là, từ Thất Tinh Tháp đi ra, hắn mặc dù không thể đi tới cuối cùng, nhưng cũng bước vào nhập vi cảnh giới.

Không chút nào khoa trương nói, bởi vì Lý Phù Nam chết, chỉ lấy thực lực mà nói, sợ rằng Mạc Vô Tình mới là bây giờ Thanh châu cảnh nội, Linh Phủ Cảnh bên trong tối cường tồn tại.

Cứ việc Yến Bắc Thần bây giờ biểu hiện ra ngoài thực lực, xác thực có chút vượt quá hắn dự liệu, có thể Mạc Vô Tình nhưng cũng y nguyên vẫn là có lòng tin chiến thắng!

"Yến Bắc Thần, chịu chết đi! Tinh cung phía dưới, một kiếm này, chính là vô địch!"

Trong một chớp mắt, Mạc Vô Tình một bước bước vào không trung, thân hình chợt dung nhập cái kia một mảnh huyết sắc cơn lốc bên trong, kèm theo xung quanh khủng bố liệt diễm hung hãn hướng về Bạch Nhạc chém tới.

Nếu là có người khác ở đây, sợ là cũng phải bị Mạc Vô Tình một kiếm này kinh ngạc đến ngây người.

Đây cũng không phải là hắn thổi ngưu bức, mà là một kiếm này uy lực cho là thật đã đánh vỡ Linh Phủ Cảnh cực hạn, bước vào Tinh Cung Cảnh phạm trù!

Trên mặt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, nhìn Mạc Vô Tình, Bạch Nhạc đôi mắt chỗ sâu, thậm chí lộ ra vẻ thương hại chi ý.

"Thôn thiên!"

Bị quấn tại đây khắp trời huyết diễm bên trong, Bạch Nhạc hờ hững vẻ mặt, lộ ra một cổ cường đại vẻ tự tin.

Ngắn ngủi hai chữ, có ở lối ra một giây phút kia, liền phảng phất một tiếng sét tại Mạc Vô Tình tâm nổ vang!

Lau một cái hư ảnh chợt xuất hiện ở Bạch Nhạc phía sau, trong một chớp mắt, liền phảng phất trường kình hấp thủy, lộ ra một cổ khủng bố Thôn phệ chi lực, điên cuồng cắn nuốt xung quanh tất cả lực lượng!

Vô luận là cái kia đáng sợ huyết diễm, vẫn là cuốn tới cơn lốc, tại đây nhất tôn hình người hư ảnh trước mặt, phảng phất đều lại không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Thần thông? Ai sẽ không!

"Thôn Thiên Quyết? ! Ngươi là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân!" Trong mắt lộ ra một vẻ sợ hãi, giờ khắc này, Mạc Vô Tình trong lòng tự tin cùng kiêu ngạo, phảng phất đều trong nháy mắt này triệt để đổ nát!

Hắn vô luận như thế nào, cũng không nghĩ ra cái này nhìn như sẽ chỉ cực hạn thối thể đứa ngốc, vậy mà lại là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân!

Vô số ý niệm trong đầu tại Mạc Vô Tình trong đầu hiện lên, cuối cùng hóa thành khắc cốt minh tâm cừu hận cùng sợ hãi!

"Không!"

Hai mắt xích hồng, Mạc Vô Tình trong miệng phát sinh một tiếng điên cuồng gào thét, phun ra một ngụm tinh huyết, lần nữa lệnh trong tay huyết kiếm khí tức tăng vọt, liều mạng hướng về Bạch Nhạc chém xuống tới.

Tới mức này, hắn sớm đã không có đường lui, chỉ có liều chết mệnh, mới có một chút hi vọng sống!

Nhưng mà, cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc trong tay đã cầm mới vừa từ Mạc Vô Tình trong tay đoạt lại trường kiếm.

"Bạo!"

Chậm rãi từ trong miệng phun ra một chữ này, phía sau cái kia nhất tôn hình người hư ảnh chợt nổ lên, tại một giây phút kia ở giữa, đem vừa mới thôn phệ tất cả lực lượng, đều bộc phát ra, hóa thành một cổ kinh khủng trùng kích hướng về Mạc Vô Tình cuốn ngược mà hồi!

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc một kiếm này cũng hung hãn xuất thủ!

Linh Tê Nhất Kiếm!

Đối mặt liều mạng Mạc Vô Tình, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có khinh thường chút nào, đem hết toàn lực một kiếm chém ra đi.

"Phốc!"

Một kiếm ở giữa, Mạc Vô Tình đầu lâu phóng lên cao, tùy theo toàn bộ thân hình đều bị cuốn ngược mà hồi huyết diễm thôn phệ, ngắn ngủi trong khoảnh khắc, cả người liền bị liệt diễm thôn phệ, đốt làm một mảnh nhỏ cháy đen, lại nhận rõ không ra nửa điểm tướng mạo sẵn có.

Trước khi chết, Mạc Vô Tình cái kia thống khổ tiếng kêu gào vang vọng toàn bộ rừng cây.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc rồi đột nhiên cảm thụ được Huyết Ảnh Ma Tông bên trong, mấy đạo khí tức kinh khủng phóng lên cao, thẳng đến cái này một rừng cây mà đến.

Không còn dám có chút do dự, Bạch Nhạc một thanh từ Mạc Vô Tình trên thi thể cướp đi chiếc nhẫn trữ vật cùng Huyết Ảnh Ngoa, không cần suy nghĩ, liền trực tiếp đem Huyết Ảnh Ngoa thay, ma khí trong nháy mắt rót vào bên trong, trực tiếp kích hoạt Huyết Ảnh Ngoa lực lượng, đột nhiên một bước, điên cuồng hướng về xa xa bỏ chạy.

Vẻn vẹn chỉ là đột nhiên một bước, Bạch Nhạc cả người liền chợt bay lên, hầu như hóa thành một đạo tàn ảnh!

Thông Thiên Ma Công lực lượng rót vào Huyết Ảnh Ngoa bên trong, Bạch Nhạc mới chính thức cảm thụ được Huyết Ảnh Ngoa cường đại!

Rõ ràng không đến Tinh Cung Chi Cảnh, có thể mượn trợ Huyết Ảnh Ngoa lực lượng, Bạch Nhạc chỗ bộc phát ra tốc độ, lại thậm chí so bình thường Tinh Cung Cảnh cường giả nhanh hơn.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này thật đúng là vui mừng ngoài ý muốn!

Trước đó, Bạch Nhạc tâm tư thật cũng còn vẫn luôn đặt ở Linh Khư Quả bên trên, ngược lại không chút để ý Huyết Ảnh Ngoa, cho tới giờ khắc này, mới chính thức ý thức được, Huyết Ảnh Ma Quân tự tay luyện chế bảo vật ý vị như thế nào.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc liền quả thực hận không thể tát mình lưỡng bàn tay mới tốt, mắt nhìn bảo sơn lại không biết dùng, đơn giản là ngu quá mức.

Cũng may bây giờ phát hiện cũng không tính là muộn.

Nhận rõ một chút phương hướng, trong chốc lát, mượn rừng cây che đậy,

Bạch Nhạc liền triệt để đem Huyết Ảnh Ma Tông những cao thủ kia bỏ qua.

. . .

"Vô tình!"

Dưới chân cái này một mảnh địa phương, đều đã bị huyết diễm đốt vì một vùng đất cằn cỗi, Mạc Vô Tình thi thể càng là hầu như nhận rõ không ra tướng mạo sẵn có.

Nhìn một màn trước mắt này thảm kịch, Dương Hàn không khỏi một hồi tim đập nhanh.

Có thể giết chết Mạc Vô Tình không tính là gì, thật là lấy loại thủ đoạn này giết chết, nhưng bây giờ quá kinh khủng, nhìn cắm trên mặt đất cái kia một thanh Mạc Vô Tình Tùy Thân Bội Kiếm, Dương Hàn trong đầu, khó có thể ức chế sinh ra vẻ lạnh lẻo.

"Thôn Thiên Quyết. . . Ma Quân truyền nhân!"

Có chút gian nan từ trong miệng phun ra mấy chữ này, Dương Hàn sắc mặt đột nhiên thay đổi tái nhợt.

Mặc dù không có chính mắt thấy, có thể chỉ bằng bây giờ nơi đây thảm trạng, Dương Hàn liền có thể suy đoán ra tình cảnh lúc đó!

Có thể làm cho Mạc Vô Tình chết bởi chính mình tối cường thần thông chi hạ, dạng này thủ đoạn, đi ra cái kia danh động thiên hạ Thôn Thiên Quyết bên ngoài, hắn thực sự muốn không đến bất luận cái gì khác biện pháp có thể làm được.

Thật là, nghe đồn cái kia vì Ma Quân truyền nhân không phải từ lúc huyết tế Thanh châu thời điểm, cũng đã chết ở trong huyết hà sao?

Trong chốc lát, hắn trước sơn môn Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, cũng rốt cục ý thức được không đúng, chạy tới.

Thấy như vậy một màn, có có điểm nhát gan đệ tử, trực tiếp đã bị dọa sợ, nhịn không được ở bên cạnh nôn.

"Nói, đến tột cùng phát sinh cái gì?"

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Dương Hàn lành lạnh mở miệng hỏi.

Trong lòng rùng mình, nhất thời liền có đệ tử tiến lên, đàng hoàng đem trước đó phát sinh tất cả nói ra, thậm chí ngay cả Yến Bắc Thần cùng Mạc Vô Tình ở giữa đối thoại, cũng một chữ không kém lặp lại đi ra.

"Yến Bắc Thần!"

Lặp lại một chút tên này, Dương Hàn nhất thời liền hiểu được.

Lai lịch ra sao không rõ cực hạn thối thể cao thủ, cái này Yến Bắc Thần căn bản là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, cố ý che giấu thân phận, lẫn vào Huyết Ảnh Ma Tông đến, mục chính là mượn Huyết Ảnh Ma Tông thế lực, tới truy xét Bạch Nhạc hạ lạc, cướp đoạt Linh Khư Quả cùng Huyết Ảnh Ngoa!

Thậm chí còn mượn cơ hội này, từ Mạc Vô Tình trên người lừa gạt đại lượng tu hành dùng linh dược, lúc này mới lộ ra kế hoạch, lợi dụng Mạc Vô Tình muốn giết đối phương diệt khẩu tâm tư, giết ngược Mạc Vô Tình!

Phần này tâm cơ, phần này thủ đoạn, cho dù là hắn nhớ tới tới cũng không khỏi cảm thấy một hồi sợ hãi!

Cái gì Thanh châu đệ nhất thiên kiêu!

Có vị này Thông Thiên Ma Quân truyền nhân tại Thanh châu, vô luận là Lý Phù Nam, Văn Trạch, vẫn là Mạc Vô Tình, lại hoặc là cái kia Bạch Nhạc, thì có ai dám tự xưng cái gì Thanh châu đệ nhất thiên kiêu, nhất định chính là một cái rõ đầu rõ đuôi chê cười.

Chỉ là. . . Vị này Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, làm sao tận chỉ vào Huyết Ảnh Ma Tông tới tai họa a!

Nghĩ vậy, Dương Hàn trong lòng cũng không khỏi một hồi đắng chát.

Lúc trước Phá Nam Phi huyết tế Thanh châu thất bại, thật căn nguyên đã ở tại cái này thần bí Thông Thiên Ma Quân truyền nhân.

Bây giờ lại cẩn thận hồi ức, Phá Nam Phi trở về sau lập tức nói muốn bế quan cử động, Dương Hàn nơi nào còn có không nghĩ ra. Thật trước đây chết ở trong huyết hà, mới là Cổ Hiên! Mà Phá Nam Phi cũng đã sớm biết, đi về cùng hắn là giả Cổ Hiên, lúc này mới muốn nhân cơ hội cướp đoạt Thông Thiên Ma Công mà thôi!

Chỉ là, xem bây giờ kết cục, chỉ sợ Phá Nam Phi cũng đã sớm đã chết!

Cái này còn không phải đáng sợ nhất!

Kinh khủng nhất địa phương ở chỗ. . . Phá Nam Phi là thế nào chết?

Lúc trước cái kia Ma Quân truyền nhân, sợ rằng cũng không có giết chết Phá Nam Phi năng lực, như vậy, thậm chí liền có khả năng rất lớn là vị kia Thông Thiên Ma Quân căn bản là không có chết, tại truyền nhân gặp phải nguy hiểm lúc, tự mình ra tay giết chết Phá Nam Phi!

Việc này, suy nghĩ tỉ mỉ cực chỉ, Dương Hàn thậm chí đều đã không dám nghĩ tiếp nữa.

Lần này, vị này Ma Quân truyền nhân lần nữa lộ diện, lại là hướng về phía Huyết Ảnh Ma Tông đến, hơn nữa vừa ra tay liền giết Mạc Vô Tình, cướp đi Huyết Ảnh Ngoa!

Cái này cục diện rối rắm, khả năng liền ngạnh sinh sinh té được trên đầu hắn.

Phải biết, Phá Nam Phi sau khi biến mất, khả năng liền có hắn tiếp nhận Huyết Ảnh Ma Tông.

Trên thực tế, Mạc Vô Tình mặc dù có thể nhanh như vậy thanh danh vang dội, phía sau cũng không thể rời bỏ hắn trong tối chống đỡ, bây giờ mắt thấy, Mạc Vô Tình làm không sai, gần bước vào Tinh Cung Cảnh, chính thức bái nhập Huyết Ảnh Ma Quân môn hạ, lại vẫn cứ đến như vậy vừa ra, cơ hồ khiến hắn mấy ngày nay nỗ lực đều trôi theo nước chảy.

Loại đả kích này, cho dù là Dương Hàn, cũng không khỏi cảm thấy một hồi sức cùng lực kiệt.

Sau đó, lại nên làm cái gì bây giờ?

Trong đầu vô số ý niệm trong đầu chớp động, Dương Hàn sắc mặt âm tình bất định, trong lúc nhất thời, cũng căn bản không quyết định chắc chắn được.

Cũng không biết quá lâu dài, nghe được bên người Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử nhắc nhở, Dương Hàn lúc này mới rốt cục tỉnh táo lại.

"Bả tin tức truyền đi, đã nói. . . Yến Bắc Thần chính là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, đoạt Huyết Ảnh Ngoa về sau, lại giết chết Mạc Vô Tình!"

Cái này trong chốc lát, Dương Hàn rốt cục quyết định.

Huyết Ảnh Ma Tông một mình đi đối phó Ma Quân truyền nhân hiển nhiên quá nguy hiểm, như vậy biện pháp tốt nhất dĩ nhiên chính là đem tin tức tung ra ngoài! Trên đời này, muốn giết Thông Thiên Ma Quân truyền nhân không chỉ có riêng chỉ có người trong ma đạo, những chính đạo người trong, mới càng nên ăn ngủ không yên mới đúng.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 270: Trúng mùa lớn cùng bế quan (canh thứ tư)

Ly khai mảnh sơn cốc này, Bạch Nhạc rất nhanh liền lần nữa thu liễm khí tức.

Mặc dù chém giết Mạc Vô Tình, có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng rành mạch từng câu, đối với chính mình mà nói, nguy cơ lại xa xa còn chưa qua.

Cũng may từ trước đây chuẩn bị động thủ trước đó, Bạch Nhạc cũng đã có kế hoạch hoàn hảo.

"Thiên cơ!"

Chậm rãi từ trong miệng phun ra hai chữ này, Bạch Nhạc nhất thời lần nữa biến ảo dung mạo, liền mang chói mắt Huyết Ảnh Ngoa, cũng bị Bạch Nhạc thu, mượn lấy vừa mới trời tờ mờ sáng, cực nhanh hướng cách đó không xa một cái trấn nhỏ chạy đi.

Lúc trước vì ngăn cản huyết tế, Bạch Nhạc đối với những thứ này trấn nhỏ đã sớm hết sức quen thuộc, bây giờ tự nhiên là quen việc dễ làm, rất nhanh thì tìm một chỗ hẻo lánh tiểu viện mướn đến, lại tìm người mua một cái thùng tắm lớn trở về.

Làm xong đây hết thảy, Bạch Nhạc lúc này mới thở phào một cái, cẩn thận mở ra từ Mạc Vô Tình trên người đoạt lại chiếc nhẫn trữ vật.

Mạc Vô Tình thân phận cũng không đồng dạng, chiếc nhẫn trữ vật phía trên sắp đặt cấm chế, nguyên bản chỉ bằng Linh Phủ Cảnh thực lực, là tuyệt đối không có khả năng mở ra, có ở Thông Thiên Ma Công trước

mặt, những thứ này tuy nhiên cũng không phải vấn đề gì.

Chỉ là mấy hơi thở ở giữa, trong trữ vật giới chỉ cấm chế liền bị Thông Thiên Ma Công phá sạch sẻ.

Mở ra trong giới chỉ không gian, Bạch Nhạc mới chính thức là bị kinh ngạc đến ngây người.

Gần chừng mười thước cự đại không gian, chậm rãi đống đủ loại đồ vật, cái khác không nói, riêng chỉ là linh thạch liền đạt hơn mấy ngàn, trừ cái đó ra, cũng không thiếu đan dược, cùng với trân quý linh dược.

Mấy ngày nay, tự cấp Bạch Nhạc thu thập linh dược trong quá trình, Mạc Vô Tình đạt được có thể so với trước đó hắn cho Bạch Nhạc nhiều hơn, trong lúc này thậm chí còn bao quát một buội nghìn năm cỏ râu rồng!

Bạch Nhạc nhận thức linh dược thật cũng không nhiều, đa số đều là tới từ tại Thông Thiên Ma Thể trong truyền thừa ghi chép, nhưng này cỏ râu rồng cũng tuyệt đối là ngoài ý muốn vừa ý bên ngoài.

Tại Thông Thiên Ma Thể trong tu luyện, muốn bước vào một bước cuối cùng luyện hồn, tối trọng yếu linh dược, chính là cỏ râu rồng!

Dựa theo Thông Thiên Ma Thể phương pháp tu hành bên trong ghi chép, một buội đã ngoài ngàn năm niên đại cỏ râu rồng, giá trị tuyệt đối không bằng thượng phẩm Linh Khư Quả phía dưới, là cô đọng thần hồn thiên tài địa bảo một trong!

Rất hiển nhiên, cái này tất nhiên là Mạc Vô Tình vì bước vào Tinh Cung Cảnh làm ra chuẩn bị, đáng tiếc, bây giờ lại vô cớ làm lợi Bạch Nhạc.

Trừ những thứ này bên ngoài, tự nhiên còn có một chút Huyết Ảnh Ma Tông công pháp, đối với người bên ngoài mà nói trân quý, có thể đối Bạch Nhạc lại hiển nhiên có chút khinh thường một cố.

Dù sao, như Huyết Kiếm Thương loại này lợi hại Thần Thông Pháp Môn, vốn là vô pháp dùng công pháp đơn giản điển tịch tới ghi chép, càng sẽ không ở lại Mạc Vô Tình trên người.

Cũng may, Bạch Nhạc cũng không thiếu cái này.

"Trúng mùa lớn a!"

Nhìn những vật này, Bạch Nhạc hưng phấn hai mắt tỏa ánh sáng.

Ngựa không lén ăn cỏ ban đêm thì không mập, người không có tiền của phi nghĩa không giàu.

Từ trước đây sớm nhất đánh chết Đường Hách thời điểm, Bạch Nhạc liền thật sâu minh bạch đạo lý này, có thể may là như vậy, hắn cũng không nghĩ đến, chém giết Mạc Vô Tình, vậy mà lại mang đến cho hắn phong phú như vậy hồi báo.

Nguyên bản Bạch Nhạc dự định từ Mạc Vô Tình trong tay đoạt được chính mình yêu cầu cái kia mấy vị linh dược sau đó bế quan, nếm thử đột phá, bây giờ ngoài ý muốn đạt được nhiều như vậy bảo bối, khí tự nhiên liền càng nhiều vài phần.

Cẩn thận lý do, Bạch Nhạc cẩn thận ở trong phòng bố trí một cái ảo trận, để bảo đảm mặc dù có người xông tới, mình cũng có thể có một cái phản ứng thời gian.

Làm xong đây hết thảy, Bạch Nhạc lại chính mình nhóm lửa nấu nước, ngã vào trong thùng nước tắm, theo tỉ lệ đem tất cả yêu cầu tài liệu ném mạnh đi vào.

Tại Bạch gia thời điểm, có hạ nhân chuẩn bị những thứ này, nhưng hôm nay dĩ nhiên là chỉ có thể từ Bạch Nhạc chính mình tới xử lý.

Cũng may trước đây Bạch Nhạc tại Linh Tê Kiếm Tông từng làm qua nhiều năm tạp dịch, bây giờ một lần nữa làm lên những thứ này việc vặt vãnh đến, cũng không cảm thấy có nhiều khổ cực.

Bận việc nửa ngày, Bạch Nhạc lúc này mới rốt cục làm tốt tất cả chuẩn bị, cởi sạch y phục, ngồi vào trong thùng nước tắm, đang sôi trào trong nước nóng chậm rãi nhắm mắt lại, trong một chớp mắt, Thông Thiên Ma Công tự nhiên vận chuyển lên đến, thúc giục thân thể điên cuồng hấp thu tắm thuốc bên trong tất cả lực lượng.

Chỉ là trong chốc lát, trong thùng nước tắm thủy, liền dính vào một tầng huyết sắc!

Hoán huyết!

Từ lúc trước đó còn không có đạt được những thứ này chủ dược thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã ngạnh sinh sinh đem Thông Thiên Ma Thể đẩy vào Hoán Huyết Chi Cảnh, bây giờ tại đây chút chủ dược dược lực làm dịu, hoán huyết tốc độ chợt lần nữa nhanh hơn.

Trước đó thời điểm, Bạch Nhạc chỉ là bức ra trong cơ thể vẩn đục huyết dịch, có thể bản thân Tạo Huyết Năng Lực lại cực yếu, nhưng hôm nay, những thứ này tràn ngập sinh cơ dược liệu, lại tự nhiên bổ túc bởi vì hoán huyết chỗ tạo thành sinh cơ tổn hao, máu đen bài trừ đồng thời, trong cơ thể cũng đã nảy sinh Tân Huyết Dịch, rất nhanh hình thành một cái hoàn mỹ tuần hoàn!

Trọn hai canh giờ thời gian trôi qua, Bạch Nhạc lúc này mới từ từ mở mắt.

Trong thùng nước tắm đã sớm biến thành một mảnh huyết sắc, thậm chí bởi vì bức ra máu đen quá nhiều, trong thùng nước tắm thủy đều có một bộ phận tràn ra tới, nhiễm hồng mặt đất.

Từ trong thùng nước tắm nhảy ra đến, Bạch Nhạc một lần nữa lấy nước trong súc một lần thân thể, nhất thời một hồi thần thanh khí sảng.

So với việc trước đó, hoán huyết quá trình hiển nhiên càng dài đằng đẵng nhiều, cho dù là có đầy đủ linh dược, cũng căn bản không phải một hai lần tu luyện là có thể triệt để hoàn thành, cũng may Bạch Nhạc cũng không nóng nảy. Dọn dẹp sạch những thứ này nước dơ sau đó, Bạch Nhạc rất nhanh lại lấy ra đại lượng linh thạch, trực tiếp thôi động Thông Thiên Ma Công lực lượng bắt đầu thôn phệ những linh thạch này bên trong linh lực tu hành.

Bạch Nhạc rất rõ ràng, lần này bế quan sau khi chấm dứt, hắn liền chân chính muốn bắt đầu đối mặt những cái kia Tinh Cung Cảnh cường giả.

Chỉ có tại thối luyện thân thể đồng thời, đem Thông Thiên Ma Công tu luyện tới linh phủ hậu kỳ, thậm chí là linh phủ trạng thái đỉnh phong, hắn có thể chính thức có được chống lại những thứ này Tinh Cung Cảnh cường giả tư cách!

Mạc Vô Tình trước khi chết từng nói, một kiếm kia có thể lay động tinh cung!

Nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, kiếm lay động tinh cung tính là gì, phải ra tay, hắn liền trực tiếp là căn cứ kiếm Trảm Tinh Cung mà đi!

. . .

Bạch Nhạc tránh ở trong trấn nhỏ bế quan tu hành, có thể theo Huyết Ảnh Ma Tông đem tin tức phóng xuất, toàn bộ Thanh châu tuy nhiên cũng triệt để bị rung động.

Yến Bắc Thần tên này, chợt vang vọng toàn bộ Thanh châu!

Vô luận là trước đó Lý Phù Nam, vẫn là đạp tinh quang chi lộ ra Thất Tinh Tông, thành tựu Thanh châu đệ nhất thiên kiêu tên Bạch Nhạc, đều kém xa cùng tên này so sánh.

Thông Thiên Ma Quân truyền nhân!

Chỉ dựa vào mấy chữ này, liền đủ để cho thiên hạ đều vì thế mà chấn động.

Cũng là đến giờ phút nầy, nhiều người hơn, mới ý thức tới, trước đây huyết tế Thanh châu sau trận chiến ấy, chết dĩ nhiên là Cổ Hiên, mà không phải vị kia Ma Quân truyền nhân.

Những cái kia trước đó từng cùng Yến Bắc Thần tiếp xúc qua, trong lòng càng là lấy làm kinh ngạc, mặc dù qua hồi lâu, cũng không khỏi một hồi tim đập nhanh.

Bạch gia!

Thu được tin tức này, Chu Mộng Dương một hồi ngạc nhiên, lập tức khắp khuôn mặt là vẻ cười khổ.

"Trách không được, nguyên lai đúng là Ma Quân truyền nhân!"

"Nghe đồn trước đó, ngươi từng cùng cái này Yến Bắc Thần đã giao thủ, hơn nữa còn là ngươi thua một bậc?" Nhìn Chu Mộng Dương, Mộng Thiên Thu nhịn không được hỏi.

Nguyên bản loại này Chu Mộng Dương mất mặt sự tình, hắn là không tốt đề cập, nhưng hôm nay biết, đối phương vậy mà có thể là Ma Quân truyền nhân, khả năng liền không phải do hắn không hiếu kỳ.

"Không sai!"

Gật đầu, tại vị lão hữu này trước mặt, Chu Mộng Dương cũng không nhăn nhó, hào hiệp đáp.

Cũng không đợi Mộng Thiên Thu tiếp tục đặt câu hỏi, Chu Mộng Dương liền đem lúc đầu cùng Yến Bắc Thần cái kia ba chiêu ước hẹn, từ đầu chí cuối nói ra.

Dù cho là đứng ở người đứng xem lập trường, Mộng Thiên Thu không thừa nhận cũng không được, đối phương xác thực rất không tầm thường.

"Có thể chém giết Mạc Vô Tình, vị này Ma Quân truyền nhân thực lực, có thể so với ngươi thấy càng mạnh nhiều, cho dù là ngươi ra tay toàn lực, chỉ sợ hắn cũng chưa chắc không tiếp nổi cái kia ba chiêu."

Gật đầu, đối cái này Chu Mộng Dương cũng đồng dạng có chút đồng ý.

"Không chỉ là thực lực vấn đề, từ nơi này Yến Bắc Thần trên người, ta quả thực cảm thụ được một loại cùng hắn ma tu hoàn toàn khác biệt cảm giác! Nếu không có cái kia một thân ma khí không giả được, ta quả thực đều muốn hoài nghi, hắn là ta người trong chính đạo."Cười khổ một tiếng, Chu Mộng Dương có chút thổn thức nói rằng.

"Mặc dù lập trường khác biệt, có thể chúng ta lại không thừa nhận cũng không được, vị kia Thông Thiên Ma Quân, thật là nghìn năm không ra kỳ tài khoáng thế, có thể cho hắn mắt xanh, tự nhiên tất có chỗ bất phàm." Gật đầu, Mộng Thiên Thu nhẹ giọng cảm thán nói.

Mặc dù đạo ma bất lưỡng lập, nhưng này trên đời, lại cuối cùng sẽ có một số nhân vật, có thể đánh vỡ loại này gông cùm xiềng xiếc, vô luận địch bạn đều không thể không trở nên thán phục.

Rất hiển nhiên, Thông Thiên Ma Quân chính là chỗ này loại tồn tại!

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Chu Mộng Dương lần nữa mở miệng nói, "Thiên

Thu huynh, còn có một chút, ta đến nay vẫn có chút không hiểu! Huyết tế Thanh châu lúc, cái kia Yến Bắc Thần thật là ngụy trang thành Cổ Hiên dáng vẻ, lúc này mới thoát thân, thật là. . . Theo ta được biết, Thông Thiên Ma Quân mặc dù tu vi thông thiên, nhưng lại cũng không am hiểu huyễn thuật a?"

Nghe thế, Mộng Thiên Thu cũng không khỏi nao nao, trong nháy mắt, nhất thời rơi vào trong trầm tư.

"Đương nhiên, cũng chưa hẳn là Thông Thiên Ma Quân thật sẽ không, lấy thân phận của hắn, nghĩ đến cũng khinh thường thi triển loại thủ đoạn nhỏ!" Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Chu Mộng Dương lại lắc đầu nói rằng.

Cái này ngược lại cũng không phải không có khả năng!

Cái gọi là nhất pháp thông vạn pháp thông!

Tu vi đến Thông Thiên Ma Quân loại kia cảnh giới, xác thực đã khó có thể phỏng đoán, cho dù là hắn thôi diễn đi ra huyễn thuật đại đạo, vậy cũng chẳng có gì lạ.

Đương nhiên, cái này cũng vẻn vẹn chỉ là một loại suy đoán!

Cũng có khả năng, là vị này Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, tại bái nhập Thông Thiên Ma Quân môn hạ trước đó, cũng đã có khác truyền thừa!

Dù sao, ai cũng không biết vị này Thông Thiên Ma Quân đến tột cùng là lúc nào lưu lại truyền thừa.

Lúc trước độc thân thượng Đạo Lăng sơn, Thông Thiên Ma Quân tự biết cửu tử nhất sinh, trước đó liền lưu lại truyền thừa, cái kia cũng chưa biết chừng.

"Yến Bắc Thần cũng còn thôi, bây giờ mấu chốt nhất, vẫn là Thông Thiên Ma Quân bản thân!" Thở dài một tiếng, Mộng Thiên Thu trầm giọng nói rằng, "Nhất định phải nghĩ biện pháp tìm được cái này Yến Bắc Thần, biết rõ ràng, Thông Thiên Ma Quân còn sống hay không!"

"Sợ là không tới phiên chúng ta sốt ruột, vị kia Tử Dương Chân Nhân liền muốn ngồi trước không được." Lắc đầu, Chu Mộng Dương nhẹ giọng nói.

Trên thực tế, nếu vẻn vẹn chỉ là Huyết Ảnh Ma Tông một lần nữa xuất thế, thật đúng là chưa chắc sẽ dẫn tới Tử Dương Chân Nhân loại này tồn tại thân chí Thanh châu, dù sao Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên tử thương thảm trọng, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông cũng không quá nhiều công phu đi chõ mõm vào.

Trong lúc này, sợ là thì có Thông Thiên Ma Quân truyền nhân tin tức truyền đi nhân tố.

Giả sử Thông Thiên Ma Quân cho là thật còn sống, đối với Đạo Lăng Thiên Tông mà nói, đó mới chân chính là một trận đáng sợ ác mộng.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 271: Đột phá, linh phủ hậu kỳ

Trọn nửa tháng, bao quát Văn Trạch ở bên trong, sở hữu Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử tất cả đều ly khai Thất Tinh Tông, tìm kiếm khắp nơi Yến Bắc Thần tung tích, đáng tiếc đồng dạng không thu hoạch được gì!

Hơn nữa không chỉ là Yến Bắc Thần, cái kia sau một đêm, Bạch Nhạc cũng đồng dạng như là triệt để tiêu thất, lại không có tin tức gì.

Thậm chí có không ít người cho rằng, Bạch Nhạc đã bị vị kia Ma Quân truyền nhân giết chết diệt khẩu.

Nhưng mà chân chính người thông minh tuy nhiên cũng rất rõ ràng, Bạch Nhạc tất nhiên không chết, hơn nữa chuyện này cuối cùng rất có thể sẽ còn đem tất cả manh mối, toàn bộ chỉ đến Bạch Nhạc trên người.

Cái này cũng đưa tới, càng ngày càng nhiều người đem ánh mắt rơi vào Bạch gia bên trong.

... ...

Ngồi ở trong thùng nước tắm, Bạch Nhạc sắc mặt dữ tợn, dù hắn nghị lực viễn siêu thường nhân, lúc này cũng đã có chút không chịu nổi loại đau khổ này.

Trước đó, Mạc Vô Tình xưng hô Bạch Nhạc loại này luyện thể tu hành phương thức là cực hạn thối thể!

Trên thực tế, cũng đúng là như vậy, Thông Thiên Ma Thể rèn luyện, bản thân liền là lần lượt đánh vỡ nhân loại cực hạn quá trình.

Quả thật, khổng lồ dược lực, có thể không ngừng bù đắp Bạch Nhạc tổn thất sinh cơ, có thể cái kia phần thống khổ nhưng là làm sao cũng vô pháp thay thế.

Vô luận Huyền Môn vẫn là ma đạo, tu hành cho tới bây giờ sẽ không có ung dung.

Nếu không thể thừa nhận người thường không thể thừa nhận thống khổ, thì như thế nào có thể hy vọng xa vời sở hữu so với thường nhân cường đại hơn lực lượng?

Mặc dù mạnh như Thông Thiên Ma Công, cũng đồng dạng vô pháp cải biến cái này cơ bản quy tắc.

Mấy ngày qua, Bạch Nhạc mỗi ngày đều mượn tắm thuốc để đổi huyết, trên thực tế, cơ bản đã triệt để hoàn thành hoán huyết quá trình, bây giờ chân chính muốn xung kích, chính là Thông Thiên Ma Thể cái thứ tư giai đoạn thối cốt!

Từ hoán huyết cảnh phá vỡ mà vào thối cốt cảnh , dựa theo Thông Thiên Ma Thể ghi chép, chắc là một cái cực kỳ tự nhiên quá trình, cái gọi là nước chảy thành sông!

Làm trong cơ thể tiên huyết đều đã hoàn thành tái tạo, tẩy rửa tất cả dơ bẩn, tự nhiên liền sẽ sâu tận xương tủy, bắt đầu đối với xương cốt rèn luyện.

Đạo lý này tuy không có sai, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc lại cũng không biết , dựa theo Thông Thiên Ma Quân trước đây thôi diễn, chỉ có khi tu vi đạt được linh phủ đỉnh phong, tất cả tất cả đều viên mãn cấp độ, mới có thể bắt đầu thối cốt!

Thậm chí còn, nếu như chậm một chút, bước vào Tinh Cung Chi Cảnh

về sau, lại bắt đầu thối cốt cũng rất bình thường.

Có thể hết lần này tới lần khác Bạch Nhạc tiến triển quá thuận lợi, đạo ma song tu, cũng làm cho hắn tu luyện Thông Thiên Ma Thể trong quá trình, tu hành càng hoàn mỹ hơn, hơn nữa từ Mạc Vô Tình cái kia cướp được linh dược, so mong muốn bên trong nhiều, hiệu quả cũng càng tốt, nhưng là để cho Bạch Nhạc mơ mơ hồ hồ trước một bước hoàn thành hoán huyết, trực tiếp trùng kích Thối Cốt Chi Cảnh.

Lúc trước Vân Mộng Chân liền từng nói qua, hầu hết thời gian, tu hành quá nhanh, chưa chắc là chuyện tốt.

Lời này Bạch Nhạc tự cho là lý giải, cho nên đang tu hành thời điểm, thủy chung áp chế tu vi, muốn đúc thành hoàn mỹ hơn căn cơ!

Có thể hết lần này tới lần khác tại tu luyện Thông Thiên Ma Thể thời điểm, Bạch Nhạc lại sơ xuất điểm này.

Đương nhiên, thật cái này cũng không thể trách Bạch Nhạc, dù sao tại hắn trong nhận thức biết, thối thể tựa hồ bản thân nên là cơ sở tu luyện một bộ phận!

Xuất thân quá thấp, tu luyện tốc độ lại quá nhanh, thế cho nên Bạch Nhạc căn bản cũng không có gặp được chân chính danh sư chỉ điểm, tại những cơ sở này khái niệm bên trên, tự nhiên sẽ xuất hiện sai lệch, đây là không thể tránh vấn đề.

Khả năng liền có cái này một điểm nho nhỏ sai lệch, lúc này nhưng là suýt chút nữa thì Bạch Nhạc mạng nhỏ!

Bạch Nhạc cũng không biết, tu luyện cùng thối thể bản thân liền là một cái hỗ trợ lẫn nhau quá trình, bản thân tu vi không tới, liền căn bản là không có cách thừa nhận càng nghiêm khắc thối thể yêu cầu, đây không chỉ là lực ý chí vấn đề, còn quan hệ đến thân thể năng lực chịu đựng.

Đánh cách khác, giống như là một cái cái chén, bên trong vốn là đã đổ đầy đồ vật, có thể ngươi còn không chịu làm huề, tại nhồi vào cát đá sau đó, lại hướng trong ly tiêm nước, thẳng đến đã đem cái chén triệt để tràn đầy còn vẫn không biết.

Cái chén đã đầy, có thể ngươi lại dùng cao áp phương thức, tiếp tục hướng trong ly tiêm nước, mặc dù cái chén đã xuất hiện rất nhỏ vết rách, cũng vẫn bất giác, cho rằng chỉ cần gượng chống xuống dưới, liền nhất định có thể đủ để cho cái chén giả trang càng nhiều thủy.

Lại không biết, theo áp lực tăng, đến cuối cùng, cũng không phải là mạnh mẽ đem trong ly giả trang càng nhiều thủy, mà là trực tiếp đem cái chén triệt để xanh bạo!

Không ngừng mạnh mẽ nếm thử đột phá, bước vào Thối Cốt Chi Cảnh, đối với Bạch Nhạc mà nói, giống như là cái kia không ngừng tăng áp lực cái chén.

Tại Bạch Nhạc chính mình không biết chút nào tình huống dưới, đã ở vào một cái cực kỳ cảnh hiểm nguy, tựa hồ tùy thời đều có thể triệt để nổ lên.

Cái này tựa hồ đã hình thành một cái bẫy chết!

Nhưng mà, từ nơi sâu xa, lại phảng phất có một loại lực lượng tại bang trợ Bạch Nhạc, theo thống khổ tăng lên, Bạch Nhạc trong đầu đột nhiên hiện lên một đạo linh quang, nhớ tới ban đầu ở Tu Pháp điện lúc tình cảnh.

Lúc trước, Bạch Nhạc Thông Thiên Ma Thể đình trệ tại tẩy cân giai đoạn, không có càng nhiều linh dược, đã hoàn toàn đình trệ, có ở Tu Pháp điện cái kia linh khí nồng nặc phía dưới, Bạch Nhạc lại ngạnh sinh sinh lấy linh khí chống đở chính mình lần nữa rèn luyện, để cho Thông

Thiên Ma Thể cảnh giới tiến hơn một bước.

Bây giờ kẹt chết ở chỗ này, khó có thể đột phá, Bạch Nhạc chính mình cũng không biết rốt cuộc vì sao, nhưng lại vô ý thức nghĩ tới chỗ này!

Nơi đây mặc dù không phải Tu Pháp điện, có thể Bạch Nhạc không thiếu linh thạch a!

Chiếc nhẫn trữ vật liền đeo trên tay, tâm niệm vừa động, liền nhất thời có mấy viên linh thạch rơi vào Bạch Nhạc trong tay, hầu như không hề nghĩ ngợi, bàn tay đột nhiên dùng sức, trong nháy mắt liền đem linh thạch bóp nát, đại lượng linh khí tràn ra, trong nháy mắt liền bị tự nhiên vận chuyển Thông Thiên Ma Công thôn phệ đi vào.

Cứ việc loại này trực tiếp bóp nát linh thạch phương thức, tất nhiên sẽ đưa tới đại lượng linh khí lãng phí, có thể loại thời điểm này, Bạch Nhạc nơi nào còn cố được cái này.

Trong tay liên tục, trong chốc lát, liền có ước chừng trên trăm khối linh thạch bị ngạnh sinh sinh bóp nát.

Linh khí khổng lồ trong nháy mắt liền tại Bạch Nhạc chung quanh thân thể hình thành một cái cỡ nhỏ vòng xoáy linh lực!

Nguyên bản Thông Thiên Ma Công trên thực tế, cũng đã tu hành đến tiếp cận linh phủ hậu kỳ giai đoạn, nhiều ngày như vậy tu luyện, cũng làm cho Bạch Nhạc khoảng cách đột phá, cũng chỉ có một bước ngắn.

Bóp nát những linh thạch này, Bạch Nhạc bản ý, thật chỉ là trợ giúp hắn đột phá Thông Thiên Ma Thể, có thể lại không nghĩ rằng, Thông Thiên Ma Công tự phát vận chuyển, nhất hậu quả trực tiếp, chính là Thông Thiên Ma Công trước một bước trực tiếp đột phá!

Oanh!

Trong cơ thể ma khí ầm ầm bạo phát, đột phá một giây phút kia, cho dù là Bạch Nhạc cũng không thể triệt để khống chế được chính mình lực lượng, toàn bộ thùng nước tắm chợt nổ tung, điên trào mà ra ma khí tàn phá lấy cả phòng, cho dù là tồn tại ảo trận che lấp, cũng vẫn như cũ vô pháp triệt để che đậy khí tức, một cổ uy áp kinh khủng, chợt cùng chỗ này tiểu viện làm trung tâm, hướng về xung quanh tràn ngập ra.

Cũng thua thiệt chỗ này tiểu viện bản thân cũng rất hẻo lánh, hơn nữa lúc này chính trực đêm khuya, bằng không chỉ sợ ngay lập tức sẽ dẫn phát sóng to gió lớn.

Nửa tháng khổ tu, chỉ cần một chút lời dẫn, là có thể để cho Bạch Nhạc thuận lợi đột phá!

Hầu như ngay tại cảnh giới đột phá đồng thời, một mực khốn nhiễu Bạch Nhạc Thông Thiên Ma Thể, cũng thuận thế phá tan hoán huyết cảnh gông cùm xiềng xiếc, ung dung bước vào Thối Cốt Chi Cảnh!

Đạo lý rất đơn giản, nguyên bản cái chén chứa không nổi, có thể theo tu vi đột phá, giống như là tại trong nháy mắt, để cho cái chén trở nên lớn, trước đó chứa không nổi thủy quấy nhiễu tự nhiên giải quyết dễ dàng, thậm chí sẽ không gặp phải bất kỳ trở ngại nào!

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 272: Gặp lại Thanh Bạch

Mở mắt ra trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong lòng chính là một hồi rộng mở trong sáng, trước đó quấy nhiễu nhất thời tan thành mây khói.

Loại kia cảm giác mạnh mẽ, để cho Bạch Nhạc không gì sánh được sung sướng, có thể ngay tại lúc đó, tâm nhưng cũng không khỏi nổi lên sợ tim đập nhanh.

Điều này cũng làm cho Bạch Nhạc, lần nữa ý thức thanh tỉnh đến, ma đạo tu hành, thi triển tựa như tại bên cạnh vách núi xiếc đi dây, tràn ngập nguy hiểm, dù là chỉ là một chút xíu sai lầm, liền rất có thể đưa tới vạn kiếp bất phục!

Thế nhân thường thường chỉ thấy ma đạo tu hành tốc độ nếu so với chính đạo nhanh nhiều, nhưng lại hiếm có người minh bạch, vì thế, những thứ này ma tu nhóm lại trả giá cái dạng gì đại giới!

Trên đời này, vốn cũng không có hoàn mỹ vô khuyết chuyện tốt.

Có thể chính mình như là đã đi lên con đường này, duy nhất có thể làm, chính là tại sau này trong tu hành, thời khắc nhắc nhở chính mình càng cẩn thận một chút, vĩnh viễn bảo trì lòng cảnh giác.

"Hô!"

Thở một hơi thật dài, Bạch Nhạc tinh thần lúc này mới chân chính trầm tĩnh lại.

Dùng nước trong hướng sạch sẽ thân thể, thay quần áo sạch, Bạch Nhạc cũng lười dọn dẹp phòng ở, ngược lại đã hoàn thành đột phá, nơi đây tất phải là muốn buông tha! Hơn nữa, vừa mới đột phá thời điểm, làm ra

động tĩnh đã không che giấu được, nhất định phải nhanh rời đi nơi này mới được.

Thoáng thở một cái, Bạch Nhạc liền lần nữa thi triển Thiên Cơ Biến, khôi phục Yến Bắc Thần dáng vẻ, lại thay Huyết Ảnh Ngoa, lúc này mới đẩy cửa ra, đi ra ngoài.

Nhưng mà, đẩy cửa ra trong nháy mắt, Bạch Nhạc rồi đột nhiên chứng kiến một cái người quen biết ảnh thong thả bước vào trong sân nhỏ.

Một bộ thanh sam, cả người đều có vẻ lười biếng, tối trọng yếu là hắn tay phải, cũng chỉ có bốn cái ngón tay!

Cửu Chỉ Thanh Bạch!

"Trên đời này chuyện, thật đúng là đúng dịp a! Bất quá chỉ là nửa đêm thèm rượu, tới trấn nhỏ tìm bầu rượu uống, đến tột cùng liền đụng vào một con như vậy cá lớn!" Trong sân dừng lại, Thanh Bạch nhếch miệng lên lau một cái độ cong, lo lắng nói rằng.

"Ngươi muốn ngăn trở ta?" Hơi hơi nhíu mày, Bạch Nhạc lạnh lùng hỏi.

Trước đó lấy Bạch Nhạc thân phận gặp phải Thanh Bạch thời điểm, Bạch Nhạc chỉ có thể cùng cẩn thận nói chuyện, để cầu tìm cơ hội thoát thân, có thể thân phận hôm nay, lại tự nhiên không thể lại lấy cái kia một bộ phương pháp đối mặt với đối phương.

Huống chi, bây giờ Bạch Nhạc thực lực đề thăng cực tại, có ở đây không yêu cầu giấu giếm Thông Thiên Ma Công tình huống dưới, cũng thật đúng là không quá sợ đối phương.

"Yến Bắc Thần, chúng ta không oán không cừu, ta cũng không muốn trêu chọc ngươi! Chỉ là tất nhiên đụng vào, luôn là phải thử một chút tay, ngươi nói có đúng không là?" Nhìn Bạch Nhạc, Thanh Bạch nhún nhún

vai, thong thả mở miệng nói.

"Có lý!"

Không hoảng hốt chút nào chi sắc, Bạch Nhạc nhàn nhạt đáp, "Ta cũng muốn xem thử một chút, Tinh Cung Cảnh cao thủ, rốt cuộc có bao nhiêu cường!"

Một chữ cuối cùng phun ra miệng, Bạch Nhạc liền đã giành trước xuất thủ.

Vừa mới đột phá, Bạch Nhạc bản thân liền muốn tìm người thử nghiệm, Thanh Bạch chính mình đụng vào, quả thực chánh hợp tâm ý.

Thông Thiên Ma Thể lực lượng trong nháy mắt triệt để bộc phát ra, trong nháy mắt, Bạch Nhạc cả người liền hóa thành một đạo tàn ảnh, một quyền hướng về Thanh Bạch mặt đập tới.

Bạch Nhạc tại quyền cước bên trên, thật cũng không có gì kỹ xảo, nói cứng, chính là một cái chữ mau!

Bằng vào lực lượng kinh khủng, đem cái này một cái chữ mau phát huy đến cực hạn, cũng đã đủ để sở hữu không tầm thường uy lực.

Nói đánh là đánh, dạng này tốc độ cũng thật đem Thanh Bạch dọa cho giật mình.

Tựa hồ mới một cái hoảng thần công phu, đối phương quả đấm cũng đã đập phải trước mắt hắn.

Cuối cùng cũng còn không qua chỉ là Linh Phủ Cảnh mà thôi, làm sao có thể sở hữu như vậy khoa trương tốc độ?

Cũng may Thanh Bạch cuối cùng là Tinh Cung Cảnh cường giả, mặc dù

bị Bạch Nhạc đánh một trở tay không kịp, cũng không trở thành không có trả tay chỗ trống.

Đầu ngón tay bắn ra, Thanh Bạch ngón tay chợt bắn ra, trong nháy mắt liền đánh vào Bạch Nhạc trong quả đấm!

Ầm!

Trong nháy mắt va chạm, Bạch Nhạc cùng Thanh Bạch hai người nhưng là đồng thời rời khỏi một bước.

"Điều đó không có khả năng!"

Con ngươi chợt co rụt lại, Thanh Bạch trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái vẻ hoảng sợ, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc quả đấm, làm sao cũng khó có thể tin.

Phải biết, Thanh Bạch tu hành phương thức không giống người thường, một thân bản lĩnh, có thể nói tất cả trên ngón tay!

Mỗi một ngón tay đều đủ để ngạnh hám linh khí, trừ phi là Côn Ngô Kiếm loại kia chí bảo, căn bản là không đả thương được ngón tay hắn chút nào.

Những năm gần đây, Thanh Bạch cũng không phải chưa bao giờ gặp luyện thể cao thủ, có thể cho dù là một ít bước vào Tinh Cung Cảnh luyện thể cường giả, cũng chưa chắc dám cùng ngón tay hắn ngạnh bính!

Vừa mới cái kia một chút, hắn vốn là ý định muốn cho Yến Bắc Thần một bài học.

Có thể lại không nghĩ rằng, ngón tay đàn đến đối phương trong quả đấm, lại ngược lại chấn ngón tay hắn nhỏ bé hơi tê tê.

Cái này mắc đi cầu vị lấy, chỉ lấy sức mạnh thân thể mà nói, đối phương thối thể kết quả, vậy mà không thua cho hắn tỉ mỉ rèn luyện ra những thứ này ngón tay, kết quả này, quả thực không thể tưởng tượng nổi!

"Bàng môn tả đạo, làm sao có thể cùng đại đạo tranh phong!"

Trên mặt bày ra một bộ kiêu căng chi sắc, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói.

Tấm này diễn xuất tuy có trang bức hiềm nghi, nhưng trên thực tế, nhưng cũng không thể tính sai, Thanh Bạch phương pháp tu hành, cuối cùng chỉ là dã lộ, bỏ qua tất cả, chuyên tu một đôi tay, thậm chí là chuyên tu cái kia mấy cây ngón tay, bản thân này liền bị coi thường.

Gặp phải người khác, có thể còn có thể chiếm được vài phần tiện nghi, thật là đối mặt chân chính đạt được Thối Cốt Chi Cảnh Thông Thiên Ma Thể, tự nhiên liền thua chị kém em.

Mặc dù, Bạch Nhạc thối cốt cũng vừa mới bắt đầu, còn lâu mới có được đạt được viên mãn cấp độ, nhưng lại cũng đã tuyệt đối không thua cùng Thanh Bạch ngón tay cường độ.

Chỉ là, lời này rơi vào Thanh Bạch trong tai, mà là nhất thời liền kích khởi Thanh Bạch tức giận.

Chính hắn tự nhiên cũng rõ ràng bản thân tai hại, bằng không trước đây Thất Tinh Tông đánh một trận, cũng sẽ không bị Thất Tinh Tông tông chủ chém tới một ngón tay, bại ra Thanh châu.

Nếu như Thông Thiên Ma Quân nói ra phen này, hắn đừng nói xấu hổ, nói không chừng sẽ còn cảm thấy có thể bị chửi một câu đều là vô cùng vinh quang, có thể ngươi Yến Bắc Thần, bất quá chỉ là một cái Linh Phủ Cảnh mà thôi, dù cho là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, cũng không thể lớn lối như thế a?

Nếu như nói, trước đó Thanh Bạch đụng vào Bạch Nhạc, vẫn chỉ là muốn thử xem có thể hay không chiếm được chút lợi lộc, cướp đoạt một ít Huyết Ảnh Ngoa, như vậy bây giờ cũng là thật sinh ra vài phần sát ý.

"Tiểu nhi, không biết trời cao đất rộng! Chính là bàng môn tả đạo, hôm nay cũng có thể bại ngươi!"

Hô hấp ở giữa, Thanh Bạch trên người đột nhiên lộ ra lau một cái Thanh Bạch giao nhau tinh cung hình bóng, ẩn nhiên có thể nhìn ra, cái kia tinh cung bày biện ra một bàn tay hư ảnh, phảng phất trong nháy mắt, có một con bàn tay to lớn muốn đè xuống!

Mặc dù não, thật là vừa mới trong nháy mắt đó giao thủ, cũng đã để cho Thanh Bạch triệt để thu hồi lòng khinh thường.

Lần nữa lúc động thủ sau khi, liền trực tiếp dẫn động tinh cung chi lực, muốn bằng vào cảnh giới ưu thế, trực tiếp đem Yến Bắc Thần ép vỡ.

Ngẩng đầu, nhìn một màn kia tinh cung hư ảnh, Bạch Nhạc trong mắt chẳng những không có sợ hãi chút nào, ngược lại bốc lên lau một cái cường liệt chiến ý.

Đây cũng không phải là hắn lần đầu tiên cùng Tinh Cung Cảnh cường giả giao thủ, nhưng lúc này đây, lại đã định trước cùng trước kia hoàn toàn khác biệt!

Có ở đây không vận dụng Côn Ngô Kiếm tình huống dưới, Bạch Nhạc muốn thử nhìn một chút, mình cùng Tinh Cung Cảnh cường giả, đến tột cùng còn có bao lớn chênh lệch.

Lúc trước tại Thất Tinh Tháp thời điểm, Bạch Nhạc thì có một loại cảm giác, làm Linh Phủ Cảnh chân chính đi tới đỉnh phong thời điểm, có thể chưa chắc sẽ không có cùng Tinh Cung Cảnh đánh một trận khả năng.

Bây giờ hắn mặc dù khoảng cách Linh Phủ Cảnh viên mãn còn cách một đoạn, có thể bằng vào Thông Thiên Ma Công cường đại, nhưng cũng đồng dạng có lòng tin đánh một trận.

Cái này không chỉ có quan hệ một trận chiến này thắng bại, cũng đồng dạng quan hệ, Bạch Nhạc kế tiếp kế hoạch.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 273: Lực hám tinh cung, thân ngoại hóa thân

Dưới chân đột nhiên một bước, Bạch Nhạc trong cơ thể lực lượng chợt bạo phát, như như mũi tên rời cung, hung hãn lần nữa đoạt công!

So với việc Thanh Bạch, lúc này Bạch Nhạc có vẻ giản dị tự nhiên, không có bất kỳ hoa lệ chiêu số, có chỉ là thuần túy nhất lực lượng cùng tốc độ.

Có thể làm hai cái này kết hợp hoàn mỹ, bản thân cũng đủ để bộc phát ra cực kì khủng bố lực lượng.

Đối với bản thân lực lượng nhập vi khống chế, không chỉ là ma khí, cũng đồng dạng bao quát mỗi một phần Thông Thiên Ma Thể lực lượng, cái này bản thân liền là Bạch Nhạc có can đảm ngạnh hám Tinh Cung Cảnh cường giả lòng tin vị trí.

"Oanh!"

Một kích này tới quá nhanh, thế cho nên Thanh Bạch thậm chí không có nửa điểm phản ứng thời gian, thậm chí căn bản không kịp thi triển sát chiêu, chỉ có thể vội vàng đem tinh cung trực tiếp đè xuống.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc một quyền này thình lình liền trực tiếp nện ở tinh cung hư ảnh phía trên.

Lực lượng kinh khủng chợt nổ lên, một quyền phía dưới, cái kia tinh cung hư ảnh vậy mà cũng theo đó xuất hiện vẻ run rẩy, cứ việc chỉ là bé nhỏ không đáng kể một chút xíu run rẩy, có thể đại biểu ý nghĩa lại hoàn toàn khác biệt!

Cái kia có nghĩa là, một quyền này, Bạch Nhạc chân chính lay động tinh cung chi lực!

Đương nhiên, làm giá, Bạch Nhạc đồng thời bị tinh cung lực phản chấn đánh bay, khóe miệng nhất thời tràn ra một tia tiên huyết, thậm chí đánh phía tinh cung cánh tay kia lúc này cũng không khỏi có một loại toàn tâm thực cốt đau nhức, phát sinh một tiếng rất nhỏ cốt liệt tiếng.

Mặc dù miễn cưỡng bước vào Thối Cốt Chi Cảnh, nhưng lại dù sao cũng chỉ là miễn cưỡng mới vừa bắt đầu thối cốt mà thôi, Bạch Nhạc còn xa không có chân chính đạt được thối cốt viên mãn cấp độ, trong ngày thường đối địch tự nhiên đủ, nhưng khi ngạnh hám tinh cung thời điểm, lại đúng là vẫn còn chưa đủ!

Chỉ là một kích này, Bạch Nhạc tâm liền minh bạch, muốn chỉ bằng vào Thông Thiên Ma Thể lực lượng chống lại Tinh Cung Cảnh cường giả, chí ít cũng phải đạt được thối cốt viên mãn cấp độ, mới có hy vọng, bây giờ hắn còn kém xa!

Bất quá, một khi bước vào Thối Cốt Chi Cảnh, chí ít Tinh Cung Cảnh cường giả muốn giết hắn, cũng xa không có dễ dàng như vậy.

So với việc Bạch Nhạc, lúc này Thanh Bạch, tâm nhưng là triệt để lộ ra thấy lạnh cả người, không hiểu sinh ra một loại kiêng kỵ chi ý.

Lực hám tinh cung a!

Rõ ràng chỉ là Linh Phủ Cảnh thực lực, nhưng lại bằng vào thân thể cường hãn, ngạnh hám tinh cung cũng vẻn vẹn chỉ là thoáng ăn một điểm nhỏ thua thiệt, đây là kinh khủng bực nào lực lượng? !

Đây mới là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân khí sao?

"Yến Bắc Thần, ngươi tiếp ta một chiêu nữa thử xem!"

Nếu là không có trước đó Yến Bắc Thần khiêu khích, tới mức này, Thanh Bạch sợ là cũng đã không nguyện ý đánh tiếp nữa, có thể trước đó bị như vậy trào phúng, dễ dàng như vậy hãy thu tay, để cho hắn khuôn mặt còn hướng cái nào phóng!

Huống chi, tất nhiên đều đã xuất thủ, đều cũng muốn nhìn đối phương một cái lá bài.

Lần này Thanh Bạch, đối với Yến Bắc Thần có thể lại không có nửa điểm ý khinh thị, trong nháy mắt triệt để điều động tinh cung lực lượng, ầm ầm hướng về Bạch Nhạc nện xuống tới.

Trong một chớp mắt, Thanh Bạch phía sau tinh cung hư ảnh, liền phảng phất trong nháy mắt sống lại, chợt hóa thành chín cái ngón tay, như chín đạo lợi kiếm hung hăng đâm xuống đến, phong kín Bạch Nhạc quanh thân tất cả trốn tránh không gian!

Cửu Chỉ Thanh Bạch!

Trên đời này có khởi thác tên, nhưng lại không có để cho sai biệt hiệu!

Một kích này, mới là Cửu Chỉ Thanh Bạch tiếng xưng hô này lai lịch chân chính.

Sát ý nghiêm nghị!

Giờ khắc này Bạch Nhạc, cũng đồng dạng cảm thụ được một cổ uy hiếp trí mạng, mặc dù Thông Thiên Ma Thể đã bước vào Thối Cốt Chi Cảnh, Bạch Nhạc cũng căn bản không dám ngạnh kháng một kích này, bằng không mặc cho hắn có thông thiên bản lĩnh, cũng phải bị đánh thần hồn câu diệt!

Tinh Cung Cảnh cường giả một kích toàn lực, nơi nào tốt như vậy tiếp!

"Thôn thiên!"

Giờ khắc này, Bạch Nhạc cũng không dám có chút nào do dự, đột nhiên từ trong miệng phun ra hai chữ này, một cổ khủng bố Thôn phệ chi lực chợt từ Bạch Nhạc trên người hiện lên mà ra, trong một chớp mắt, liền tại Bạch Nhạc phía sau ngưng tụ nhất tôn hình người hư ảnh!

Thôn Thiên Quyết!

Lấy Linh Phủ Cảnh tu vi, muốn lay động tinh cung, thần thông chính là duy nhất hy vọng!

Trước đó, Bạch Nhạc cùng Mạc Vô Tình thời điểm giao thủ, Mạc Vô Tình lấy Đốt Huyết Thuật làm giá, lấy máu ngưng kiếm, mạnh mẽ thi triển Huyết Kiếm Thương thần thông, liền từng nói, một kiếm này, có thể lay động tinh cung!

Đó cũng không phải khoác lác, toàn lực ứng phó Mạc Vô Tình, một kiếm kia, xác thực có được ngạnh hám tinh cung uy lực.

Đương nhiên, cũng vẻn vẹn chỉ là lay động tinh cung mà thôi, muốn chiến thắng Tinh Cung Cảnh cường giả, vẫn không có bất kỳ hy vọng nào.

Đạo lý rất đơn giản , đồng dạng công kích, Tinh Cung Cảnh cường giả dựa vào tinh cung có thể thi triển rất nhiều lần, có thể Mạc Vô Tình lại chỉ có thể thi triển một lần, kể từ đó, tự nhiên lập tức phân cao thấp!

Nếu như nửa tháng trước Bạch Nhạc, mặc dù thi triển Thôn Thiên Quyết, cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là làm được cùng Mạc Vô Tình tương đương cấp độ mà thôi.

Nhưng hôm nay, theo Bạch Nhạc bước vào linh phủ hậu kỳ, Thông Thiên Ma Thể cũng bước vào Thối Cốt Chi Cảnh, hiệu quả khả năng liền hoàn toàn khác biệt.

Hô hấp ở giữa, xung quanh tất cả lực lượng, đều bị nuốt vào cái kia hình người hư ảnh trong cơ thể, cho dù là không trung rơi xuống cái kia chín ngón lực lượng, cũng không ngoại lệ!

Thông Thiên Ma Công bá đạo, đến thời khắc này, mới chính thức thể hiện ra!

Tinh cung chi lực thì như thế nào?

Tại Thôn Thiên Quyết trước mặt, chính là thiên dám đều nuốt cho ngươi xem, huống chi là chính là một cái tinh cung.

Đương nhiên, nếu là ngày trước, Thôn Thiên Quyết mặc dù lại bá đạo, Bạch Nhạc cũng rất khó chân chính thi triển ra, bởi vì hắn thân thể căn bản là không có cách thừa nhận kinh khủng như vậy lực lượng, dù là đại bộ phận đều là cái kia nhất tôn hình người hư ảnh thôn phệ, có thể chỉ cần có một điểm tinh cung chi lực rơi vào trong cơ thể hắn, cũng có thể để cho hắn trong nháy mắt bị bị thương nặng, không đáng kể.

Dưới tình huống đó, hắn duy nhất có thể làm, chính là sớm đem Thôn Thiên Quyết lực lượng bộc phát ra đi, có thể phát huy vài phần liền coi như vài phần.

Cũng không khoa trương nói, bởi vì Thôn Thiên Quyết đặc tính, nói không chừng hắn có thể phát huy ra tới uy lực, còn chưa hắn so sánh với Mạc Vô Tình Huyết Kiếm Thương!

Thật muốn chống lại Thanh Bạch, nói không chừng Bạch Nhạc được bằng lòng liều lên tánh mạng mình mới được.

Có thể lúc này, tình huống khả năng liền hoàn toàn khác biệt.

Phải biết, Thông Thiên Ma Thể bước vào Thối Cốt Chi Cảnh, cái này nguyên vốn là bước vào linh phủ đỉnh phong, thậm chí là mở tinh cung sau đó mới có thể làm đến sự tình, một khi đạt đến tới mức này, cả người thân thể, đã sớm đã hoàn thành hoàn mỹ rèn luyện, đủ để thừa nhận tinh cung chi lực.

Đương nhiên, Bạch Nhạc thối cốt không trả xong đẹp, chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi, hoàn chỉnh thừa nhận tinh cung áp lực tự nhiên làm không được, nhưng đừng quên, Thôn Thiên Quyết bản thân thì không phải là muốn để bản thân mình tới thừa nhận cái kia lực lượng khổng lồ!

Chừng 8-9 thành lực lượng đều sẽ bị phía sau cái kia nhất tôn hình người hư ảnh cắn nuốt, chân chính chia sẻ đến Bạch Nhạc trên người lực lượng, thật vẻn vẹn chỉ là cực nhỏ một bộ phận.

Kể từ đó, bằng vào thối cốt cảnh Thông Thiên Ma Thể, tự nhiên liền đủ để thừa nhận hạ xuống.

Chỉ là mấy hơi thở, rơi xuống chín cái ngón tay lực lượng, liền ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc thôn phệ gần một nửa.

Như vậy bàng bạc lực lượng, cũng rốt cục để cho Bạch Nhạc phía sau cái kia nhất tôn hình người hư ảnh rõ ràng, hiển hiện ra vài phần tướng mạo sẵn có!

Cái kia hình người hư ảnh, đương nhiên đó là Bạch Nhạc bản thân dáng vẻ, liền như nhất tôn thân ngoại hóa thân!

Tối trọng yếu là, lúc này phảng phất Bạch Nhạc tại từ nơi sâu xa có một loại cảm giác, mình có thể xuyên thấu qua thần hồn, cùng cái này thân ngoại hóa thân thành lập một tia liên hệ.

Nhưng mà, chính là chỗ này một điểm liên hệ, nhưng là đột nhiên đem Bạch Nhạc hù dọa tê cả da đầu!

Lúc này hiển hiện ra cái này nhất tôn thân ngoại hóa thân, có thể căn bản không nhận Thiên Cơ Biến ảnh hưởng, hiển hiện ra chính là Bạch Nhạc bản thân dáng vẻ.

Mặc dù lúc này cũng còn không có khả năng triệt để bả Bạch Nhạc dáng vẻ hiển hiện ra, có thể manh mối ở giữa đã có thần vận, nếu như quen thuộc Bạch Nhạc người, chỉ sợ đã có thể nhận thấy được vài phần dị dạng!

Đương nhiên, cái này nhất định phải là hết sức quen thuộc Bạch Nhạc người mới có thể có thể, chí ít như Thanh Bạch loại này chỉ gặp qua một lần, căn bản không có khả năng nhận ra được.

Có thể may là như vậy, Bạch Nhạc cũng không khỏi bị sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Hao tổn tâm cơ, mới rốt cục hư cấu ra Yến Bắc Thần một cái như vậy thân phận, nếu là bởi vì một chút như vậy chi tiết sai lầm, bại lộ thân phận, việc vui có thể to lắm.

Bết bát nhất là, theo tu vi đề thăng, cái này nhất tôn thân ngoại hóa thân chỉ sợ tất nhiên sẽ hiển hiện càng ngày càng rõ ràng, nếu như không giải quyết vấn đề này, sau này tất nhiên có thể được người liếc mắt nhận ra, đến lúc đó, che giấu tung tích khả năng liền căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Nhạc nơi nào còn dám tại mạnh mẽ chống đở tiếp.

"Bạo!"

Bất đắc dĩ phía dưới, Bạch Nhạc chỉ phải mạnh mẽ đem cái này nhất tôn thân ngoại hóa thân nổ lên, trong nháy mắt, đã bị thôn phệ tiến đến tinh cung chi lực, chợt cuốn ngược mà hồi, cùng cái kia chín cái ngón tay hung hăng va vào nhau.

Khủng bố trùng kích phía dưới, trong khoảnh khắc, Thanh Bạch tinh cung hư ảnh nhất thời triệt để tán loạn!

Chỉ là ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng đồng dạng chịu đến tinh cung chi lực trùng kích, sắc mặt trắng nhợt, nhịn không được phun ra một ngụm máu tới.

"Cửu Chỉ Thanh Bạch, bút trướng này Yến mỗ ghi lại, sau này tất có chỗ báo!"

Nôn một búng máu, Bạch Nhạc cũng đồng dạng lại không có cùng Thanh Bạch vướng víu tâm tư, trong nháy mắt, mượn Huyết Ảnh Ngoa lực lượng, Bạch Nhạc cả người chợt dung nhập trong màn đêm, đảo mắt liền mất đi tung tích.

Tinh cung hư ảnh phá toái, Thanh Bạch cũng đồng dạng cũng không hơn gì, trong lúc nhất thời sắc mặt trở nên không gì sánh được xấu xí.

Thôn Thiên Quyết!

Trước đó hắn mặc dù nghe nói Thôn Thiên Quyết khủng bố, nhưng lại cuối cùng không có tận mắt chứng kiến qua, nhưng hôm nay chân chánh cùng Yến Bắc Thần đã giao thủ, hắn mới càng phát có thể cảm thụ được Thôn Thiên Quyết khủng bố.

Vẻn vẹn chỉ là Linh Phủ Chi Cảnh, đối phương dĩ nhiên cũng làm có thể đi qua Thôn Thiên Quyết cùng hắn ráp thành ngang tay, đây quả thực nghe rợn cả người!

Phải biết, mặc dù cuối cùng đối phương trước tiên lui, nhưng trên thực tế, căn nguyên nhưng ở tại, Thanh Bạch rất rõ ràng, tinh cung hư ảnh bị phá, cho dù là đuổi tiếp, chính mình sợ cũng rất khó đuổi theo! Tới mức này, trừ phi đối phương bằng lòng đánh bạc tính mệnh với hắn tử chiến đến, bằng không, hắn là xác thực xác thực đã không làm gì được người ta.

Lực hám tinh cung a!

Đạo Lăng Thiên Tông xuất sắc nhất mấy cái kia thiên tài có thể làm được hay không, hắn không dám khẳng định, có thể chí ít lấy Thanh Bạch bản thân kiến thức, qua nhiều năm như vậy, nhưng là từ trước tới nay chưa từng gặp qua loại này thiên tài.

Cái này còn vẻn vẹn chỉ là linh phủ hậu kỳ a, nếu như chờ đối phương mở tinh cung, lại nên kinh khủng bực nào?

Đến lúc đó, chính mình mặc dù đem hết toàn lực, có hay không còn có thể ngăn lại đối phương một kích?

Giờ khắc này, Thanh Bạch đột nhiên không gì sánh được hối hận hôm nay tay thiếu, muốn tới trêu chọc đối phương!

Vốn cho là là vận may, nhưng hôm nay xem ra, đây quả thực là vận đen phủ đầu a!

Ánh mắt có chút lấp lóe, Thanh Bạch lúc này cũng chỉ có trông cậy vào, hắn cao thủ có thể xuất thủ, sớm bóp chết vị này Ma Quân truyền nhân, nghĩ vậy, Thanh Bạch quyết tâm trong lòng, nhất thời hướng về Huyết Ảnh Ma Tông phương hướng bay qua.

Đem chuyện hôm nay nói ra, tuy có chút mất mặt, nhưng đến bây giờ loại tình trạng này, vậy cũng đã bất chấp.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 274: Là thời điểm đến tính sổ sách

Một hơi thở ly khai trấn nhỏ chạy đi trên trăm dặm, Bạch Nhạc lúc này mới dừng bước lại.

Cửu Chỉ Thanh Bạch bản thân không tính là gì, nhưng này đánh một trận chạm tới vấn đề, lại làm cho Bạch Nhạc sắc mặt làm sao cũng đẹp mắt không nổi!

Trước đó mặc dù cũng thi triển qua Thôn Thiên Quyết, có thể ngại vì thực lực, Bạch Nhạc căn bản không phát huy ra Thôn Thiên Quyết uy lực chân chính đến, tự nhiên cũng căn bản không thể biết rõ ràng, Thôn Thiên Quyết bản chất, nhưng hôm nay, cùng Thanh Bạch một trận chiến này, nhưng là rốt cục để cho Bạch Nhạc triệt để tỉnh táo lại.

Thôn thiên, hai chữ này không chỉ có riêng chẳng qua là trò cười, lấy Thông Thiên Ma Quân bá đạo, hắn sợ là thật tự tin đến, đem Thôn Thiên Quyết tu hành đến mức tận cùng, ngay cả trời cũng dám nuốt, có thể nuốt mới được.

Thật là, thân thể người, cho dù là cường thịnh trở lại thì như thế nào có thể thôn thiên?

Vô luận Thông Thiên Ma Thể rất cường đại, cũng không khả năng cường đại đến nuốt thiên địa bước a.

Thậm chí hướng tiểu thuyết, cho dù là hiện tại Bạch Nhạc, mỗi một lần cùng người giao thủ lúc, nếu như dám thật bả cái kia lực lượng kinh khủng thôn phệ đến trong cơ thể mình đi, cũng tất phải đã sớm bạo thể mà chết.

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên từ vừa mới bắt đầu chân chính gánh chịu phần này áp lực, cũng chỉ có thể là thân ngoại hóa thân!

Đây mới là Thôn Thiên Quyết chân chính chỗ tinh túy.

Cái kia nhất tôn hóa thân, lấy thôn phệ linh lực mà sinh, thôn phệ lực lượng càng nhiều, liền càng phát ra cường đại, đến Thông Thiên Ma Quân ức tưởng trung, cường đại nhất cấp độ, liền nghiễm nhiên đã có thể cường đại đến cùng thiên địa hòa làm một thể, cũng chỉ có như vậy mới có thể chịu tải nuốt một phương thiên địa loại kia năng lượng kinh khủng.

Chỉ có chân chính lý giải đến tầng này, Thôn Thiên Quyết tu luyện, mới chính thức xem như là nhập môn.

Thần thông, thần thông, chính là phải có như thần linh khí phách cùng nhãn giới, mới có thể xưng là thần thông a!

So sánh dưới, vô luận là Mạc Vô Tình truyền từ Huyết Ảnh Ma Quân Huyết Kiếm Thương, vẫn là Thất Tinh Tháp bên trong, bảy sao lão tổ lưu lại Kiếm Linh Vũ, tựa hồ cũng thành một truyện cười, như thế nào còn có thể xưng lên thần thông hai chữ!

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc mới có thể minh bạch, vì sao chỉ là Thông Thiên Ma Quân cái này một cái tên, liền có thể để cho thiên hạ nghe tin đã sợ mất mật!

Cũng chỉ có bực này nhân vật tuyệt thế, mới vừa gọi là thế gian đệ nhất Ma Quân a!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc phảng phất cũng bị Thông Thiên Ma Quân loại kia có một không hai khí phách cảm hoá nhiệt huyết sôi trào, hận không thể có một ngày mình cũng có thể bá đạo như vậy.

Chỉ là hơi chút tỉnh táo lại một ít, Bạch Nhạc tựa như cùng bị một chậu nước lạnh từ đầu dội xuống, trong nháy mắt liền tỉnh táo lại.

Tương lai, Thôn Thiên Quyết hội cường đại bao nhiêu hắn không biết, thật là. . . Trước mắt phiền phức muốn giải quyết như thế nào?

Nếu như không thể thi triển Thôn Thiên Quyết, hắn căn bản cũng không có bất luận cái gì khí đi theo Tinh Cung Cảnh cường giả đối kháng, cái gọi là che giấu tung tích, dĩ nhiên là thành một truyện cười.

Trong đầu chuyển qua vô số ý niệm trong đầu, cuối cùng vẫn đứng ở Thiên Cơ Biến bên trên.

Lại nói tiếp, từ trước đây ngộ ra Thiên Cơ Biến về sau, Bạch Nhạc liền từ đầu đến cuối không có lại nghiên cứu qua huyễn thuật chi đạo, bây giờ nhiễu một vòng, tựa hồ vấn đề lại trở về tại chỗ, muốn giải quyết, y nguyên vẫn là chỉ có thể từ huyễn thuật chi đạo nhúng tay vào.

Cũng may thi triển Thôn Thiên Quyết thời điểm, có thể cùng cái kia thân ngoại hóa thân ở giữa có một tia liên hệ, từ nay về sau tới tay, có thể cũng còn có mấy phần giải quyết khả năng.

Vấn đề duy nhất là, thi triển Thôn Thiên Quyết thời điểm động tĩnh xác thực có chút lớn. . .

Bất quá, cũng may Thanh châu khá lớn, tận lực muốn tìm, tìm một cái hẻo lánh không người địa phương, ngược lại cũng không quá trắc trở, hơn nữa, còn có Huyết Ảnh Ngoa tại, cho dù là gây nên Tinh Cung Cảnh cường giả, chí ít thoát thân cũng không tính quá khó khăn, chỉ cần không phải ngốc đến chỉ đứng ở cùng một nơi là được.

Chủ ý quyết định, Bạch Nhạc rất nhanh liền tìm một mảnh không người sơn lâm trốn vào, trước từ Thiên Cơ Biến bắt đầu nghiên cứu.

Bất tri bất giác ở giữa, chỉ chớp mắt liền lại là hơn mười ngày thời gian trôi qua.

Chân chính tiềm hạ tâm lai, Bạch Nhạc mới phát hiện, tựa hồ chính như Mộng Thiên Thu nói, hắn tại huyễn thuật chi đạo trên có cực kỳ thiên phú kinh người, rất nhiều đối với người khác rất khó cửa ải, đến Bạch Nhạc cái này, tựa hồ rất dễ dàng là có thể lĩnh ngộ.

Đương nhiên, thật Bạch Nhạc cũng không biết, đây căn bản với hắn bản thân thiên phú không quan hệ nhiều lắm, mà là bởi vì từ trước đây thu được Thông Thiên Ma Quân truyền thừa bắt đầu, Bạch Nhạc thần hồn liền biến cực kỳ mạnh mẽ, về sau Côn Ngô Kiếm nhận chủ, lại để cho Bạch Nhạc thần hồn lần nữa đề thăng một đoạn.

Bây giờ Bạch Nhạc mặc dù chưa bước vào tinh cung, nhưng nếu luận thần hồn, nhưng lại đã không hề yếu tại Tinh Cung Cảnh cường giả.

Huyễn thuật chi đạo, thật ở mức độ rất lớn, liền quyết định bởi cùng thần hồn mạnh yếu, coi đây là cơ sở, tu luyện huyễn thuật chi đạo, tự nhiên làm ít công to.

"Thôn thiên!"

Tại huyễn thuật chi đạo thượng sau khi đột phá, Bạch Nhạc liền lần nữa thử bắt đầu thi triển Thôn Thiên Quyết, trong khoảnh khắc, xung quanh cái này một mảnh sơn lâm sở hữu linh khí tựa hồ cũng bị Bạch Nhạc thôn phệ qua đây, nhưng mà, rất nhanh Bạch Nhạc liền bất đắc dĩ phát hiện, một chút như vậy linh lực, căn bản là vô pháp chống đỡ hắn chân chính đem cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân hiển hiện ra.

Dưới tình huống như vậy, hắn cũng căn bản liền vô pháp thí nghiệm Thiên Cơ Biến đối với thân ngoại hóa thân ảnh hưởng.

Tán đi Thôn Thiên Quyết lực lượng, Bạch Nhạc con mắt, không khỏi nhỏ bé hơi nheo lại.

Đến một bước này, muốn tiến thêm một bước nếm thử, hắn nhất định phải được tìm một vị Tinh Cung Cảnh cường giả giao thủ, ở trong chiến đấu, mới có thể chân chính đem Thôn Thiên Quyết uy lực bày ra, nghiệm chứng trong lòng mình suy nghĩ.

Mà, tựa hồ cũng đang cùng Bạch Nhạc trước đây kế hoạch!

Chậm rãi ngẩng đầu, nhìn phía Thanh Châu thành phương hướng, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, nhẹ giọng lẩm bẩm, "Như vậy. . . Là thời điểm đến tính tính sổ!"

. . .

Ngay tại Bạch Nhạc giấu ở trong rừng núi tu luyện những ngày này, Thanh châu nhưng là càng phát ra náo nhiệt lên.

Cửu Chỉ Thanh Bạch hiện thân, đồng thời trực tiếp trở thành Huyết Ảnh Ma Tông khách khanh!

Ngay sau đó liền truyền ra một tin tức, Thông Thiên Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần tại chém giết Mạc Vô Tình sau đó, đã bước vào linh phủ hậu kỳ, hơn nữa, từng cùng Cửu Chỉ Thanh Bạch giao thủ, lấy Thôn Thiên Quyết phá Cửu Chỉ Thanh Bạch tinh cung, toàn thân trở ra!

Cái này một tin tức truyền ra, nhất thời làm toàn bộ Thanh châu tu hành giới một mảnh xôn xao.

Yến Bắc Thần chém giết Mạc Vô Tình thời điểm, những cái kia Tinh Cung Cảnh cường giả, còn hơi có chút xem thường, dù sao, Mạc Vô Tình mặc dù nổi danh, nhưng cũng cuối cùng chỉ là Linh Phủ Cảnh mà thôi! Thất Tinh Tháp bên trong, càng là bại bởi Bạch Nhạc, cũng không

có được bao nhiêu tầng coi.

Thật là Cửu Chỉ Thanh Bạch khả năng liền hoàn toàn khác biệt!

Nhiều năm trước đó, Cửu Chỉ Thanh Bạch cũng đã là danh chấn Thanh châu cao thủ, bây giờ cùng Yến Bắc Thần đánh một trận, dĩ nhiên có không thể chiếm được tiện nghi, để cho Yến Bắc Thần toàn thân phá tinh cung toàn thân trở ra, cái ý này nghĩa khả năng liền hoàn toàn khác biệt.

Cái kia có nghĩa là, vị này Ma Quân truyền nhân, vậy mà thật tại Linh Phủ Cảnh, thì có lực hám tinh cung năng lực, cái này coi như quá kinh khủng.

Dạng này người, xuất hiện ở Thanh châu, đối với toàn bộ Thanh châu mà nói, có thể tuyệt đối không phải chuyện gì tốt.

Vô luận Chính Ma Lưỡng Đạo, đều ở đây điên cuồng tìm kiếm Yến Bắc Thần tung tích, cái kia thanh thế, thậm chí còn muốn vượt lên trước trước đó tìm kiếm Bạch Nhạc lúc tình cảnh.

Dù sao, tìm Bạch Nhạc cũng vẫn chỉ là âm thầm ra tay, có thể tìm ra tìm Yến Bắc Thần, nhưng là có thể gióng trống khua chiêng thăm dò.

Nhưng mà, lại không người biết, ở nơi này loại sợ bóng sợ gió tình huống dưới, vị này Ma Quân truyền nhân, đã nghênh ngang bước vào Thanh Châu thành!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 275: Yến Bắc Thần ở đây, ai dám tới chiến?

Yến Bắc Thần mặc dù đã danh chấn Thanh châu, nhưng trên thực tế, thực sự được gặp người lại cũng không nhiều, chỉ cần Bạch Nhạc thu liễm khí tức, dù cho là nghênh ngang đi vào Thanh Châu thành, cũng căn bản sẽ không có người nhìn lâu hắn liếc mắt.

Sở dĩ lựa chọn ngược lại Thanh Châu thành, Bạch Nhạc trong lòng cũng là đi qua một phen suy tính.

Bây giờ toàn bộ Thanh châu, có hai cái địa phương là hắn, hoặc có lẽ là Yến Bắc Thần tuyệt đối không dám đi, đầu tiên là Thất Tinh Tông, đệ nhị chính là Huyết Ảnh Ma Tông!

Thất Tinh Tông có Tinh Hà lão tổ, còn có Tử Dương Chân Nhân, chỉ cần hắn cái này Ma Quân truyền nhân dám lộ diện, cho dù là vì cho Đạo Lăng Thiên Tông một cái đại giới, hai vị này lão tổ là ắt sẽ tự mình xuất thủ đưa hắn bắt lại.

Còn như Huyết Ảnh Ma Tông, hắn mới vừa giết Huyết Ảnh Ma Quân đệ tử Mạc Vô Tình, lúc này lại nhảy đi ra, chẳng phải là nói rõ muốn ăn đòn!

Trừ hai địa phương này bên ngoài, thích hợp nhất địa phương, dĩ nhiên chính là Thanh Châu thành.

Hơn nữa, Bạch Nhạc trong lòng còn có một cái suy tính, bây giờ sở hữu muốn từ trên tay mình đoạt Linh Khư Quả người, sợ rằng cũng sẽ ở Bạch gia phụ cận, một khi bước vào Bạch gia, liền có thể rõ ràng nhìn ra đến tột cùng ai mới là đối hắn có ác ý người.

Bạch Nhạc bản thân liền ma tu, cầu chính là một cái khoái ý ân cừu, nào có không duyên cớ chịu thiệt đạo lý.

Trước đó thực lực chưa đủ, chịu ủy khuất, tự nhiên cũng chỉ có thể cứng rắn nuốt xuống, nhưng hôm nay đi qua cùng Thanh Bạch trận chiến kia, Bạch Nhạc đã đối thực lực của chính mình có một cái so sánh rõ ràng nhận thức! Có Huyết Ảnh Ngoa trợ giúp, cho dù là đánh không lại, trốn cũng hầu như vẫn là chạy thoát.

Kể từ đó, Bạch Nhạc tự nhiên cũng liền có can đảm ra cái này một hơi thở.

Tả hữu hắn vốn chính là muốn tìm một cái Tinh Cung Cảnh cường giả tới thử nghiệm Thiên Cơ Biến có thể cải biến thân ngoại hóa thân dung mạo, chọn một cái nhất đáng ghét gia hỏa đến trút giận, tự nhiên càng là song toàn đẹp.

Nghĩ rõ ràng những thứ này, Bạch Nhạc tự nhiên không có bất kỳ do dự nào, trực tiếp Bạch phủ mà đi.

Mới vừa đi tới Bạch phủ cánh cửa, thậm chí còn chưa lên tiếng, trước cửa Bạch phủ những hạ nhân kia liền hù dọa mặt không còn chút máu, té hướng trong phủ trốn báo tin đi.

Người khác không biết Yến Bắc Thần, nhưng bọn họ lại nào có không nhớ được đạo lý.

Khóe miệng nổi lên vẻ mỉm cười, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, liền một bước như vậy bước thong thả hướng về Bạch phủ bên trong đi tới.

"Đại tiểu thư, không, không tốt! Cái kia Yến Bắc Thần lại trở về!"

Một đường chạy như điên đến đường tiền, Bạch phủ mấy cái kia hạ nhân cơ hồ là thở không được hô.

Nguyên bản Bạch Thanh Nhã tại đây trong phòng cùng Mộ Dung Tử Yên nói chuyện, nghe nói như thế, nhưng là không khỏi thốt nhiên biến sắc, sắc mặt trong nháy mắt thay đổi hoàn toàn trắng bệch.

Đây cũng không phải là giả ra đến, nàng thật là rất rõ ràng thời điểm, cái gọi là Yến Bắc Thần chính là Bạch Nhạc ngụy trang!

Phải biết, lúc này trong phủ thật là ở Mộng Thiên Thu cùng Chu Mộng Dương hai vị trưởng lão, hơn nữa nàng còn từ Chu Mộng Dương trong miệng biết được, bây giờ Bạch phủ quanh thân cũng không thiếu cường giả nhìn chằm chằm, mục chính là bắt Bạch Nhạc.

Loại tình huống này, Bạch Nhạc cho dù là lấy lúc đầu thân phận trở về, còn khó có thể thiện, huống chi, vẫn là lấy cái kia ma tu thân phận trở về, chẳng phải là cửu tử nhất sinh?

"Thanh Nhã tỷ, đi mau, đi tìm Chu trưởng lão! Ta giúp ngươi ngăn lại hắn một hồi!"

Chứng kiến Bạch Thanh Nhã trắng bệch sắc mặt, Mộ Dung Tử Yên nhất thời kéo Bạch Thanh Nhã, đưa nàng về phía sau đẩy đi.

Mộ Dung thế gia huỷ diệt, Mộ Dung Tử Yên tâm tình vốn là khá phức tạp, bởi vì nàng là theo Yến Bắc Thần cùng đi, tại Bạch phủ bên trong địa vị càng là cực kỳ lúng túng, mấy ngày nay cũng vẫn luôn là Bạch Thanh Nhã che chở nàng. Bất tri bất giác ở giữa, Mộ Dung Tử Yên trong lòng đối với Bạch Thanh Nhã đã có một phần sâu đậm lòng cảm kích. Một chút do dự, liền nhất thời làm ra quyết định.

Dù là Yến Bắc Thần vì vậy tức giận, nàng cũng muốn tận lực bảo hộ Bạch Thanh Nhã.

Bị Mộ Dung Tử Yên đẩy đi, Bạch Thanh Nhã cũng rốt cục tỉnh táo lại.

Nàng không biết Bạch Nhạc vì sao lại lựa chọn loại thời điểm này trở về, có thể nàng cũng rất rõ ràng, chính mình tuyệt đối không thể lộ ra sơ hở, để tránh khỏi bại lộ Bạch Nhạc thân phận, kế sách hiện nay, cũng chỉ có tin tưởng Bạch Nhạc con đường này có thể đi.

Khẽ cắn môi, Bạch Thanh Nhã nhất thời nhắc tới váy, một đường tiểu bào hướng Chu Mộng Dương cùng Mộng Thiên Thu bọn hắn chỗ ở đình viện bỏ chạy.

Cơ hồ là Bạch Thanh Nhã ly khai đồng thời, Bạch Nhạc cũng đã thong thả đi tới trong tiền thính.

Con đường đi tới này, Bạch Nhạc thủy chung đều không có nửa điểm bối rối chi sắc, như lửng thững sân vắng, thản thản nhiên mà đến , mặc cho xung quanh hạ nhân nhìn thấy hắn lúc chạy tứ phía, cũng không có nửa phần ngăn cản.

"Tử Yên bái kiến công tử!"

Chứng kiến Bạch Nhạc, Mộ Dung Tử Yên chợt cắn răng một cái, nhất thời ra đón, trực tiếp quỳ xuống.

Ánh mắt rơi vào Mộ Dung Tử Yên trên người, Bạch Nhạc chân mày hơi nhíu, đạm nhiên mở miệng nói, "Mộ Dung tiểu thư, ngươi bây giờ đã không hề bị quản chế, nhìn thấy ta cái này đại ma đầu, còn không trốn sao?"

"Tử Yên Mông công tử cứu, lúc này mới có thể chạy ra Huyết Ảnh Ma Tông, ân cứu mạng vốn là không cần báo đáp, Tử Yên cái mạng này đều là công tử, vì sao phải trốn."

Ngẩng đầu, nhìn Bạch Nhạc, Mộ Dung Tử Yên nghiêm túc hồi đáp.

Trả lời như vậy, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi có chút ngoài ý muốn.

Thật sâu xem Mộ Dung Tử Yên liếc mắt, lúc này mới nhàn nhạt mở miệng nói, "Tránh ra đi, ta từ đó trở về không có quan hệ gì với ngươi!"

Cũng không để ý hội Mộ Dung Tử Yên, Bạch Nhạc thẳng xuyên qua tiền thính, trước sau đi tới!

"Yến Bắc Thần, ngươi thật lớn mật!"

Ngay tại lúc đó, lau một cái kiếm quang chợt phá không dựng lên, trực tiếp rơi vào Bạch Nhạc trước người, lộ ra vẻ tức giận, quát chói tai mắng.

Không cần ngẩng đầu, Bạch Nhạc cũng có thể minh bạch là Chu Mộng Dương đến.

Lấy Bạch Nhạc đối Chu Mộng Dương giải, tự nhiên biết, Chu Mộng Dương có thể cùng người khác khác biệt, tuyệt đối không phải vì cướp đoạt Linh Khư Quả mà đến, mà là chân chính vì bảo vệ hắn, bảo hộ Bạch gia mà đến.

Trong lòng Bạch Nhạc đối với Chu Mộng Dương tự nhiên tràn đầy cảm kích, có thể lúc này, trên mặt đương nhiên sẽ không lộ ra nửa điểm mánh khóe.

"Chu trưởng lão, nếu ta nhớ không lầm, ngươi còn thiếu nợ ta một ngàn linh thạch a?"

Khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói.

Lúc trước trận chiến kia, hắn thắng đánh cuộc, lại chỉ từ Chu Mộng

Dương cái kia bắt được hai nghìn linh thạch, còn lại Chu Mộng Dương nói sẽ để cho Hàn Sơn đệ tử đưa tới, còn không đợi được Hàn Sơn đệ tử, Bạch Nhạc trước hết chạy ra Bạch gia, tự nhiên cũng không có sau văn.

Nghe vậy Chu Mộng Dương sắc mặt cũng không khỏi có chút khó coi, cũng không nhiều lời, thẳng ném một cái túi đựng đồ qua đây.

"Đa tạ Chu trưởng lão!" Thuận tay nhận lấy túi đựng đồ, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói, khắp khuôn mặt là trêu tức chi ý.

"Yến Bắc Thần, bây giờ ngươi cả thế gian đều là kẻ địch, ai cho ngươi lá gan bước vào Thanh Châu thành?"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Chu Mộng Dương lạnh lùng mở miệng nói.

"Cả thế gian đều là kẻ địch?" Trong mắt lộ ra lau một cái ngạo ý, Bạch Nhạc khinh thường mở miệng nói, "Mặc dù cả thế gian đều là kẻ địch thì như thế nào? Sư tôn liền Đạo Lăng Thiên Tông còn cũng dám một lần xông, ta cái này làm đệ tử, mặc dù kém đi nữa thái độ, cũng còn không có bả cái này Thanh Châu thành coi là cái gì đầm rồng hang hổ."

Hai tay thả lỏng phía sau, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Yến Bắc Thần ở đây, ai dám tới chiến?"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 276: Không chịu nổi một kích

Yến Bắc Thần ở đây, ai dám tới chiến!

Một câu nói này, liền phảng phất như là một tiếng sét chợt nổ vang, nhất thời làm cho tất cả mọi người thốt nhiên biến sắc.

Tại đã bại lộ Ma Quân truyền nhân thân phận điều kiện tiên quyết, bước vào Thanh Châu thành, đến Bạch phủ đến, bản thân cũng đã đủ kiêu ngạo, bây giờ lời này, càng là nói rõ tại rút tất cả mọi người khuôn mặt!

Nhưng nếu là tỉ mỉ nghĩ lại, cũng chỉ có lớn lối như thế tính khí, mới phù hợp Thông Thiên Ma Quân truyền nhân thân phận!

Ngày xưa Thông Thiên Ma Quân không kiêu ngạo sao?

Độc thân thượng Đạo Lăng sơn, ngay trước thiên hạ tất cả mọi người mặt hung hăng rút Đạo Lăng Thiên Tông một cái tát, phá đạo lăng bất bại thần thoại, chẳng lẽ không kiêu ngạo sao?

Thật là, vậy thì thế nào? !

Vô luận Thông Thiên Ma Quân bây giờ sống hay chết, trong thiên hạ, thì có ai dám nói Thông Thiên Ma Quân kiêu ngạo?

"Hảo một cái ai dám tới chiến! Tiểu nhi không biết trời cao đất rộng, Thông Thiên Ma Quân bản lĩnh không có học được vài phần, kiêu ngạo tính khí đến học cái mười đủ mười, cũng không nên Họa Hổ không thành phản loại cẩu mới tốt."

Một tiếng hừ lạnh vang lên, một đạo thân ảnh chợt tùy theo rơi xuống, lành lạnh mở miệng nói.

Ánh mắt rơi vào đối phương trên người, lại chỉ gặp một người trung niên nam nhân, thân mang một thân hắc sắc hoa phục, mục ế chi sắc, chỉ là từ trên người khí tức đến xem, lại hiển nhiên là người trong chính đạo.

Trên thực tế, liền cái này thời gian ngắn ngủi, đã liên tiếp có mấy bóng người xông vào Bạch gia bên trong, vô tình hay cố ý đem Bạch Nhạc vây lại.

Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc cười lạnh nói, "Ngươi tính là cái gì đồ vật, cũng dám đối sư tôn nói năng lỗ mãng!"

Cơ hồ là thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Bạch Nhạc đạp chân xuống, mặt đất đá xanh chợt nứt ra, Thông Thiên Ma Thể lực lượng phát huy đến cực hạn, cả người trong nháy mắt mang theo một đạo tàn ảnh, một quyền trực tiếp hướng về đối phương đập tới.

Có cùng Thanh Bạch trận chiến kia kinh nghiệm, Bạch Nhạc đối với lực lượng khống chế, đã càng phát ra thuần thục.

Lúc này xuất thủ lúc, tốc độ thậm chí so đối mặt Thanh Bạch lúc nhanh hơn!

Mặc dù không thể dùng kiếm, có thể Bạch Nhạc lại dĩ nhiên âm thầm đem ngu kiếm hàm ý hóa vào một quyền này bên trong, mặc dù không có khả năng có ngu kiếm nhanh như vậy, có ở kinh khủng như vậy nhục thân chi lực, cùng với Thông Thiên Ma Công chống đỡ dưới, tốc độ xuất thủ cũng đồng dạng nhanh không thể tưởng tượng nổi!

Cái kia trung niên hiển nhiên cũng không nghĩ đến, nhiều người như vậy nhìn chung quanh phía dưới, Yến Bắc Thần còn dám lớn lối như vậy ra tay trước, phản ứng bản thân cũng chậm một phần, đợi hắn ý thức được

Yến Bắc Thần xuất thủ thời điểm, một quyền kia thình lình đã đến trước mắt hắn.

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, cơ hồ là vô ý thức, cái kia trung niên giơ tay lên chính là một chưởng vỗ xuống dưới.

Nhưng mà, chính là chỗ này vô ý thức vỗ, nhưng là để cho hắn ăn đủ vị đắng!

Thông Thiên Ma Thể bước vào Thối Cốt Chi Cảnh, Bạch Nhạc lực lượng là kinh khủng bực nào, chính là Thanh Bạch chuyên tu ngón tay loại này ma tu, cũng có thể liều mạng một cái cân sức ngang tài, huống chi là hắn một cái Huyền Môn người trong.

Chỉ nghe răng rắc một tiếng cốt liệt tiếng, cái kia trung niên đánh về phía một quyền này cánh tay chợt bị một cổ khoảng cách đánh tới, trực tiếp liền đánh rách tả tơi hắn đầu khớp xương.

Cơ hồ là trong nháy mắt, trong cơ thể linh lực chợt bạo phát, dựa vào Tinh Cung Cảnh lực lượng, cái kia trung niên thân hình chợt chợt lui, trong miệng phát sinh kêu đau một tiếng, ước chừng rời khỏi hơn mười mét lúc này mới ổn định thân hình.

"Gà đất chó sành, không chịu nổi một kích!"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc cũng đồng dạng vẫn chưa truy kích, chỉ là khinh thường mở miệng giễu cợt nói.

". . ."

Trong nháy mắt, toàn trường nhất thời hoàn toàn tĩnh mịch!

Mặc dù lấy mọi người ánh mắt, tự nhiên nhìn ra được, một quyền này Yến Bắc Thần là mưu lợi, đánh đối phương một trở tay không kịp, hơn

nữa đối phương cũng xác thực quá mức khinh địch, lúc này mới ăn một cái như vậy giảm nhiều.

Nhưng dù cho như thế, một quyền này bày ra thực lực, cũng đồng dạng để cho người ta nhịn không được âm thầm kinh hãi!

Linh Phủ Cảnh a!

Vô luận có cái gì dạng lý do, một cái Linh Phủ Cảnh người, một quyền đả thương Tinh Cung Cảnh cường giả, cũng thực sự quá khoa trương.

"Tiểu súc sinh, ta giết ngươi!"

Ăn một cái như vậy giảm nhiều, cái kia trung niên nhất thời phình lên khuôn mặt thông hồng, nổi giận gầm lên một tiếng, trên người đột nhiên lộ ra tinh cung hư ảnh, linh lực kinh khủng chợt bạo phát, hung hăng hướng về Bạch Nhạc đè tới.

"Bùi huynh, chớ nổi giận, đừng bị tiểu tặc này hố!"

Chứng kiến Bùi Văn Hải nổi giận, nhất thời có quen biết người ngăn lại Bùi Văn Hải, trầm giọng nhắc nhở.

Họ Bùi?

Trong lòng hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc lúc này liền đoán được đối phương thân phận, âm thầm một hồi cười nhạt.

"Yến Bắc Thần, ngươi đến, nên không phải là tới theo chúng ta đùa giỡn uy phong a?" Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Chu Mộng Dương lần nữa mở miệng nói.

Đứng chắp tay, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Các ngươi là vì sao canh giữ ở cái này, ta tự nhiên cũng chính là tại sao đến."

Nghe thế, chỗ có người trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy, nhất thời phản ứng kịp.

Linh Khư Quả!

Yến Bắc Thần bây giờ đã bước vào linh phủ hậu kỳ, chính là gần trùng kích Tinh Cung Cảnh thời khắc mấu chốt, Linh Khư Quả đối với mở tinh cung tác dụng, thực sự quá lớn! Thông Thiên Ma Công bản thân liền khủng bố, sợ là cũng chỉ có đạt được Linh Khư Quả loại bảo vật này, mới có thể để cho Yến Bắc Thần yên tâm trùng kích Tinh Cung Cảnh.

Có thể nói, Yến Bắc Thần đối với Linh Khư Quả, mới là chân chính tình thế bắt buộc!

Cũng không để ý hội chúng người phản ứng, Bạch Nhạc tự mình mở miệng nói, "Ta tới, là vì nói cho Bạch Nhạc, bằng thực lực của hắn, không thủ được Linh Khư Quả! Ta tất nhiên có thể đoạt hắn một lần, tự nhiên cũng có thể đoạt lần thứ hai. . . Bằng các ngươi những người này, không tranh hơn ta!"

Cười lạnh nhìn mọi người, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Các ngươi những thứ này người trong chính đạo, từng cái rõ ràng muốn cướp đoạt Linh Khư Quả, còn không nên bày ra một bộ ngụy quân tử mặt đến, thật khiến cho người ta làm nôn!"

"Ta Yến Bắc Thần muốn đồ vật, không có không chiếm được! Ai dám ngăn trở ta, ta liền giết ai!"

Những lời này nói đằng đằng sát khí, cũng là thật làm cho tất cả mọi người đều một hồi kinh hãi, mặc dù có lòng muốn phải phản bác, cũng căn bản không biết nên nói như thế nào lên.

Trừ Chu Mộng Dương cùng Mộng Thiên Thu bên ngoài, người khác thủ

tại chỗ này là vì cái gì, mọi người trong lòng đều lòng biết rõ, trên một điểm này, còn liền thật không thể so với Yến Bắc Thần cao thượng nửa phần.

"Tiểu hữu đã như vậy tự tin, tại sao không dám lấy chân diện mục hiện người?"

Đột nhiên, một cái thanh âm quen thuộc chậm rãi vang lên, nhưng là để cho Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên cả kinh!

Mộng Thiên Thu!

Cho dù là Bạch Nhạc, cũng căn bản không có nghĩ đến, Mộng Thiên Thu lại ở chỗ này.

Lấy Thiên Cơ Biến cải biến dung mạo, Bạch Nhạc có lòng tin có thể lừa gạt tất cả Tinh Cung Cảnh cường giả, nhưng này bên trong, cũng đối không bao gồm Mộng Thiên Thu!

Mộng Thiên Thu bản thân liền là huyễn thuật đại sư, Thiên Cơ Biến càng là hắn truyền cho Bạch Nhạc, nếu như hắn còn nhìn không ra Bạch Nhạc về mặt dung mạo táy máy tay chân, đó mới là chuyện cười lớn.

Chỉ là nghe được Mộng Thiên Thu, Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng theo đó nhất định.

Hắn sợ nhất thật chính là Mộng Thiên Thu có thể trực tiếp nhìn thấu hắn ngụy trang, nhận ra hắn, nhưng hôm nay xem ra, Mộng Thiên Thu cũng vẻn vẹn chỉ là phát hiện hắn lấy ảo thuật cải biến dung mạo, nhưng chưa triệt để xem thấu!

Vẻn vẹn chỉ là như vậy, ngược lại cũng có thể miễn cưỡng tiếp thu.

Trên thực tế, Bạch Nhạc cũng không rõ ràng, trên thực tế khi nhìn đến

hắn thời điểm, Mộng Thiên Thu cũng đã có chút sinh nghi! Chỉ là lần này tới Thanh Châu thành trước đó, Bạch Nhạc vừa cẩn thận tìm hiểu nửa tháng Thiên Cơ Biến, minh ngộ lấy Thần Hồn Chi Lực tới cải biến thần hồn khí tức biện pháp, kể từ đó, cải biến liền không chỉ có chỉ là dung mạo, còn bao gồm thần hồn khí tức.

Cũng đúng là như vậy, Mộng Thiên Thu mới không thể nhận ra hắn.

Bằng không, nếu như đổi trước đó, vẻn vẹn liếc mắt, liền đủ để cho Mộng Thiên Thu nhìn xuyên hư vô, nhận ra hắn.

Chỉ là, mặc dù như vậy, Bạch Nhạc huyễn thuật chi đạo, cũng cuối cùng mang theo mấy phần Thiên Cơ Biến vết tích, này mới khiến Mộng Thiên Thu có chút sinh nghi.

"Vị này nói vậy chính là Thiên Thu đại sư a? Quả nhiên danh bất hư truyền!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Gia sư từng nói qua, ngày xưa hắn từng cùng Thiên Thu đại sư có duyên gặp qua một lần, huyễn thuật một đạo bên trên, kém xa Thiên Thu đại sư, nếu có cơ hội hy vọng ta có thể bái nhập đại sư môn hạ. . . Đáng tiếc, bây giờ Yến mỗ đã nhập ma, ngược lại là không có cơ hội này."

Những lời này, Bạch Nhạc nói hời hợt, có thể bên trong lộ ra tin tức, khả năng liền quá nhiều.

Đầu tiên, mọi người có thể nghe ra, bây giờ Yến Bắc Thần nói tới gia sư, có thể tuyệt đối không phải Thông Thiên Ma Quân, mà là đang Yến Bắc Thần trở thành Thông Thiên Ma Quân truyền nhân trước đó bái sư phụ.

Lần, từ một câu nói này, liền có thể suy đoán ra, sợ rằng Thông Thiên Ma Quân là ở thượng Đạo Lăng sơn trước đó, cũng đã nhận lấy Yến Bắc Thần cái này đệ tử, bằng không, trong khoảng thời gian ngắn, Yến Bắc

Thần kiên quyết không có khả năng tán đi một thân linh lực, vừa nặng tu đến cảnh giới bực này.

Hơn nữa, nghe Yến Bắc Thần lời này ý tứ, cái này Yến Bắc Thần, hoặc là vốn là Thanh châu người, như vậy hắn vị sư tôn kia mới có thể gặp qua Mộng Thiên Thu!

Trên thực tế, đừng nói là người bên ngoài, cho dù là Mộng Thiên Thu, giờ khắc này cũng không khỏi có chút chần chờ.

Hắn tại huyễn thuật chi đạo bên trên, xác thực vang vọng Thanh châu, thậm chí phóng nhãn thiên hạ, coi như là phi thường nổi danh huyễn thuật đại sư.

Cả đời này mặc dù hiếm khi rời khỏi Thanh châu, nhưng năm đó nhưng cũng xác thực từng cùng một chút tu hành huyễn thuật đồng đạo thảo luận qua huyễn thuật chi đạo.

Nếu là có một cái đồng dạng huyễn thuật đại sư, ngày xưa cùng hắn trao đổi qua tâm đắc, như vậy truyền thụ huyễn thuật bên trong, có chứa vài phần quen thuộc vết tích, cũng liền chẳng có gì lạ.

Dù sao, huyễn thuật chi đạo tu hành, căn nguyên vẫn còn ở mọi người, mỗi người đối với huyễn thuật lý giải đều mỗi người không giống nhau, cho dù là cùng một cái sư phụ đem ra, cũng đồng dạng sẽ có không đào ngũ khác!

Tối trọng yếu là. . . Mộng Thiên Thu cũng thật không cách nào tưởng tượng, có người có thể đồng thời tu hành đạo ma hai loại pháp môn!

Trên thực tế, đây cũng chính là Thông Thiên Ma Công đặc thù nhất một điểm, nếu không như vậy, Thông Thiên Ma Quân cũng sẽ không yên tâm để cho Bạch Nhạc bái nhập Huyền Môn bên trong, tu hành Huyền Môn pháp môn, đối với Bạch Nhạc cái này truyền nhân đến nói, bản thân liền

là một cái điều kiện tốt nhất màu sắc tự vệ.

"Ngươi đã từng thân ở Huyền Môn, lại tại sao đắm mình, rơi vào ma đạo!" Lắc đầu, Mộng Thiên Thu chậm rãi nói rằng, "Thông Thiên Ma Quân tuy mạnh, nhưng lại cuối cùng không phải là chính đồ, chỉ vì tham luyến nhất thời được mất, đánh mất đối nhân xử thế căn bản, thật là không khôn ngoan!"

Những lời này, đừng nói là Bạch Nhạc, cho dù là xung quanh người khác cũng không khỏi âm thầm bĩu môi, cũng chỉ có Mộng Thiên Thu loại này loại người cổ hủ mới có thể nói ra những lời này.

Ở đây có một người tính một cái, để tay lên ngực tự hỏi, nếu là ở bước vào tinh cung trước đó đạt được bái nhập Thông Thiên Ma Quân môn hạ cơ hội, ai có thể cự tuyệt?

Cái gọi là chính ma, tại loại này tuyệt đối dưới lợi ích, xác thực có vẻ hơi tái nhợt vô lực.

PS: Hơi mệt, nghỉ ngơi một chút, ngày mai tiếp tục canh tư! Tiếp tục cầu nguyệt phiếu, bái tạ mọi người!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 277: Chân chính Loạn Ly Tiên

"Ma đạo, thì như thế nào?"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhàn nhạt hỏi ngược lại.

Một câu nói này, giấu ở Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng đã thật lâu, từ hắn suy nghĩ cẩn thận điểm này bắt đầu, hắn liền vẫn muốn tìm một cái cơ hội, đem cái này lời nói nói ra, bây giờ đối mặt với mình có ân Mộng Thiên Thu, Bạch Nhạc mới vừa là lần đầu tiên đem cõi lòng mịt mờ biểu lộ ra.

"Cái gọi là ma đạo, bất quá là một loại khác tu hành phương thức mà thôi, có gì Chính Tà chi Phân?" Nhìn Mộng Thiên Thu, Bạch Nhạc ngạo nghễ mở miệng nói, "Ta tu ma, cũng không phải vì ma chính danh, mà là vì nói cho thế nhân. . . Cái gì gọi là ma!"

". . ."

Những lời này nói ra, không chỉ là Mộng Thiên Thu, lúc này tất cả mọi người tại chỗ trong lòng cũng không khỏi trở nên hung hăng run lên!

Lời này, nếu như từ người khác mà nói, mọi người tự nhiên sẽ chỉ cười nhạt, có lẽ Yến Bắc Thần trong miệng nói ra, ý nghĩa khả năng liền hoàn toàn khác biệt.

Thân là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, hắn có tư cách cuồng ngạo như vậy.

Tối trọng yếu là, từ những lời này bên trong, có thể rõ ràng cảm thụ được

đối phương ý chí cùng nhãn giới, trong nơi này vẫn là một cái Linh Phủ Cảnh tiểu tử kia a!

Đừng nói là Thanh châu bên trong, mặc dù phóng nhãn thiên hạ, thế hệ trẻ bên trong, thì có ai dám nói có thể so với nghĩ?

"Về sau như thế nào, ta nói không cho phép, nhưng hôm nay. . . Ngươi đừng muốn bước ra Bạch phủ nửa bước!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Bùi Văn Hải lành lạnh mở miệng nói.

Vừa mới bị Yến Bắc Thần làm nhục như vậy, cái này một hơi thở hắn làm sao có thể đủ nuốt xuống, bây giờ vừa lúc mượn cơ hội này diệt trừ Yến Bắc Thần, mới là chính đạo.

"Chỉ bằng ngươi sao?"

Lạnh lùng thoáng nhìn, Bạch Nhạc khóe miệng tràn đầy vẻ châm chọc.

"Tiểu tặc nhận lấy cái chết!"

Lần nữa bị Yến Bắc Thần trước mặt mọi người nhục nhã, Bùi Văn Hải như thế nào còn có thể nhịn được, cổ tay khẽ đảo, một chiếc roi mềm chợt xuất hiện ở trong tay hắn.

Mắng thì mắng, có thể trước đó tại Yến Bắc Thần trên người ăn lớn như vậy thua thiệt, bây giờ xuất thủ lần nữa, hắn nào còn dám có nửa điểm lòng khinh thường, trực tiếp liền lấy ra binh khí, không dám tiếp tục làm cho đối phương gần người.

Bùi Văn Hải Bạch Nhạc mặc dù chưa thấy qua, có thể Mạc Vân Tô lại xác thực thật là hắn giết.

Cái kia một tay Loạn Ly Tiên, cho dù là Bạch Nhạc cũng không dám

khinh thường.

Trước đó giết Mạc Vân Tô giết đơn giản, là bởi vì Mạc Vân Tô bản thân quá yếu, căn bản không phát huy ra Loạn Ly Tiên uy lực đến, thật là bây giờ đối đầu Bùi Văn Hải, khả năng liền có một chuyện khác.

Ba!

Lần này không đợi Bạch Nhạc xuất thủ, Bùi Văn Hải roi da cũng đã quất tới.

Roi mũi nhọn quét tới, trong nháy mắt liền phát sinh một tiếng tiếng nổ đùng đoàng, nhanh đến hầu như đánh bắt không đến roi da vết tích.

Thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc thân thể chợt động!

Nếu như đổi người khác tự nhiên không dám đón đỡ Bùi Văn Hải roi da, có thể Bạch Nhạc Thông Thiên Ma Thể là cường đại cở nào, chính là đao kiếm lưỡi dao cũng dám bắt, huống chi là một cái roi da!

Không có kiếm tình huống dưới, Bạch Nhạc rất rõ ràng, nếu bàn về kỹ xảo, mình tại sao cũng không khả năng hơn được đối phương Loạn Ly Tiên, cùng bị đối phương nắm mũi dẫn đi, chẳng thẳng thắn ngang ngược một ít, trực tiếp lấy lực phá pháp!

Tựa như trước đây đối phó Mạc Vân Tô, trực tiếp bắt lại ngươi roi da, mặc cho ngươi có muôn vàn thủ đoạn, có thể làm khó dễ được ta?

Ý nghĩ như vậy tuy không sai, hơn nữa, Bạch Nhạc tốc độ cũng xác thực rất nhanh, trong nháy mắt, liền bị hắn lấy bàn tay ngạnh sinh sinh bắt lại roi mũi nhọn, chính như dự tính, một roi này cũng đồng dạng không thể làm bị thương hắn.

Chỉ là, Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn quá coi thường Tinh Cung Cảnh

cường giả thủ đoạn.

Bị Bạch Nhạc mạnh mẽ bắt lại roi mũi nhọn, Bùi Văn Hải nhưng là không những không giận mà còn cười, "Vô tri tiểu nhi, ngươi nếu có thể bắt lại Loạn Ly Tiên, ta chính là chịu thua thì thế nào!"

Rung cổ tay, trong một chớp mắt, bị Bạch Nhạc bắt bỏ vào trong tay roi da phảng phất trong nháy mắt sống lại, linh lực kinh khủng chợt từ roi mũi nhọn bên trong bộc phát ra, roi trên khuôn mặt đột nhiên sinh ra vô số linh lực cấu thành bóng roi, tầng tầng lớp lớp như ảo như thật.

Thì dường như trong nháy mắt, xuất hiện hơn mười cái, thậm chí trên trăm đầu roi da, ngươi bắt được một cái, thì như thế nào có thể bắt được 100 cái?

Càng đáng sợ hơn là, cái này đếm không hết roi da, phảng phất trong nháy mắt đan dệt một tấm khủng bố thiên võng, đi về phía lấy Bạch Nhạc tráo qua đây.

Cái loại cảm giác này, giống như là dùng một cái lưới lớn húc đầu bao phủ một con dã thú đồng dạng , mặc cho ngươi có bao nhiêu lực khí, một khi rơi vào thiên võng bên trong, cũng chỉ có thể chậm rãi bị dây dưa đến chết!

Rất hiển nhiên, tại Bùi Văn Hải xem ra, không có một thân cậy mạnh Yến Bắc Thần, giống như là bị bao phủ dã thú!

"Yến Bắc Thần hết!"

Chứng kiến Bạch Nhạc bị cái kia vô số bóng roi bao phủ, liền có người lắc đầu, trực tiếp hạ chắc chắn.

"Không sai, trước đó Yến Bắc Thần bất quá là đánh Bùi huynh một cái ra bất ngờ, lúc này mới chiếm được tiện nghi, bây giờ Bùi huynh một khi

nghiêm túc, dĩ nhiên chính là hai việc khác nhau!"

"Đúng vậy a không thể không nói, Bùi huynh một bộ này Loạn Ly Tiên, nhất định chính là tất cả thể tu ác mộng a!"

"Dù sao chỉ là Linh Phủ Cảnh mà thôi, kiêu căng như thế, cùng muốn chết có gì khác biệt?"

Nghe bên người những người này nghị luận, Chu Mộng Dương chân mày nhưng là càng mặt nhăn càng chặt.

Ngược lại không phải là lo lắng Yến Bắc Thần, trên thực tế, cho dù đối với cái này Yến Bắc Thần hơi có vài phần hảo cảm, có thể vậy cũng cải biến không đối phương là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, cái này tự nhiên đối địch lập trường, chân chính để cho Chu Mộng Dương bất an là, đây hết thảy đều có vẻ tựa hồ quá thuận lợi.

Những người này từ trong xương coi thường Linh Phủ Cảnh người, dù là đối phương là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, tựa hồ cũng không thể thay đổi bọn hắn quan niệm.

Thật là Chu Mộng Dương cũng rất rõ ràng, trên đời này có thể lấy Linh Phủ Cảnh chiến tinh cung tuyệt thế thiên kiêu, cũng không phải tuyệt đối không có.

Hơn nữa, cái này Yến Bắc Thần cho hắn cảm giác rất không giống nhau!

Lúc trước tại ẩn giấu thực lực tình huống dưới, mình cùng hắn đánh cược ba chiêu, còn bại, bây giờ một khi không cố kỵ gì ra tay toàn lực, Bùi Văn Hải muốn đánh bại đối phương, ở đâu có dễ dàng như vậy.

Lại không nói người khác tâm tư như thế nào, lúc này Bạch Nhạc, nhưng là chân chính cảm thụ được một hồi đáng sợ áp lực.

Thông Thiên Ma Công tuy mạnh, thật là nếu bàn về đến, Bạch Nhạc lại đầu tiên là cái kiếm tu!

Kiếm tu, cũng liền có nghĩa là Bạch Nhạc một thân bản lĩnh, hầu như toàn bộ đều ở trên kiếm, trong tay không có kiếm, thực lực tự nhiên muốn giảm bớt nhiều.

Cái này Loạn Ly Tiên mặc dù lợi hại, thật là Bạch Nhạc tự tin nếu là có một kiếm nơi tay, phá đi không khó!

Có thể hỏi đề ở chỗ, loại tình huống này, hắn căn bản là không có cách động kiếm!

Trước không nói một khi thi triển kiếm chiêu, có thể hay không bị người nhận ra, liền lấy trụ cột nhất mà nói. . . Hắn đến đâu tìm kiếm đi?

Bạch Nhạc trên người bây giờ cũng chỉ có hai thanh kiếm!

Một thanh Thu Hoằng Kiếm tại trong nhẫn trữ vật, nhưng hắn hầu như chính là Bạch Nhạc thân phận đại biểu, một khi lấy ra Thu Hoằng Kiếm, coi như đối phương phản ứng trễ nải nữa, cũng có thể đoán được hắn chính là Bạch Nhạc.

Còn như Côn Ngô Kiếm, kia liền càng không dám dùng!

Trừ phi hắn có thể bả tất cả mọi người tại chỗ toàn bộ giết sạch, bằng không, một khi lấy ra Côn Ngô Kiếm, liền có nghĩa là hắn thật sống đến đầu.

Một cái Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, Đạo Lăng Thiên Tông chưa chắc sẽ coi trọng cỡ nào, thật là, giả như bại lộ Côn Ngô Kiếm, ý nghĩa khả năng liền hoàn toàn khác biệt.

Lúc trước Thông Thiên Ma Quân liền đã từng cảnh cáo Bạch Nhạc, tu vi

đại thành trước đó, đoạn không thể làm cho dùng Côn Ngô Kiếm, bằng không, liền muốn nếm thử bị đạo lăng Thập Nhị Kim Tiên truy sát tư vị.

Một khi xác thực biết được Côn Ngô Kiếm liền ở trong tay hắn, cho dù là hôm nay rời khỏi, Đạo Lăng Thiên Tông cũng ắt sẽ không tiếc bất cứ giá nào đưa hắn lấy ra tới!

Đạo Lăng thiên hạ!

Bạch Nhạc dù là tự tin đi nữa, tự nhiên cũng minh bạch, loại thời điểm này, một khi làm tức giận Đạo Lăng Thiên Tông, thiên hạ tuy lớn, cũng tất nhiên lại không chỗ dung thân.

Cũng không có kiếm nơi tay, Bạch Nhạc lại xác thực là thật cầm cái này Loạn Ly Tiên có chút không có biện pháp.

Trong chốc lát, Bạch Nhạc trên người liền trước sau chịu vài roi, bắt bỏ vào trong tay roi mũi nhọn cũng không thể không bị ép văng ra.

Cũng may mà là Thông Thiên Ma Thể đủ rất mạnh mẽ, bằng không, đổi người khác, riêng là cái này vài roi tử hạ xuống, cũng đã bị quất ra da tróc thịt bong, muốn mất đi năng lực chiến đấu.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Bạch Nhạc quyết tâm trong lòng, trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, lành lạnh mở miệng nói.

"Đốt huyết!"

Đốt Huyết Thuật!

Cái môn này Huyết Ảnh Ma Tông đặc biệt pháp môn chợt từ Bạch Nhạc trong tay thi triển mà ra.

Cơ hồ là trong nháy mắt, thiêu đốt tinh huyết, liền để cho Bạch Nhạc

thực lực tăng vọt.

Đốt Huyết Thuật có thể đề thăng nhiều ít đề thăng, bản thân liền cùng thiêu đốt nhiều ít tinh huyết có quan hệ, càng là liều mạng, thực lực đề thăng tự nhiên cũng liền càng nhiều.

Nhưng khi thi triển Đốt Huyết Thuật trong nháy mắt, Bạch Nhạc lại đột nhiên phát hiện, chính mình chỉ cần thiêu đốt một chút tinh huyết, liền có thể đổi lực lượng tăng lên trên diện rộng!

Nếu tại quá khứ, muốn để cho thực lực gấp bội đề thăng, ít nhất phải lấy bản thân trọng thương làm giá, cho dù là thủ thắng, cũng cần rất dài một thời gian ngắn tới khôi phục hao tổn tinh huyết cùng sinh cơ!

Thật là lúc này, Bạch Nhạc lại phát hiện, vẻn vẹn chỉ là thiêu đốt một chút tinh huyết, thực lực của chính mình đề thăng, liền tựa hồ đã đạt được một loại cực hạn!

Một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, Bạch Nhạc liền đột nhiên tỉnh ngộ lại.

Hoán huyết!

Tại tu luyện Thông Thiên Ma Thể trong quá trình, Bạch Nhạc đã sớm đã hoàn thành hoán huyết, bây giờ trong cơ thể mỗi một giọt máu, đều ẩn chứa khổng lồ sinh cơ, hoàn toàn không phải thường nhân có khả năng bằng được.

Loại tình huống này thi triển Đốt Huyết Thuật, dù là chỉ thiêu đốt một chút tinh huyết, cũng đủ để bù đắp được người bên ngoài liều mạng lúc tiêu hao.

Phát hiện này nhất thời để cho Bạch Nhạc tinh thần vì đó rung một cái!

Nguyên bản, Đốt Huyết Thuật chỉ có thể làm một loại liều mạng thủ

đoạn, nhưng hôm nay, chỉ cần khống chế tốt, lại hoàn toàn có thể mang tinh huyết tổn hao khống chế ở một cái chính mình hoàn toàn có thể trong giới hạn chịu đựng, đem Đốt Huyết Thuật biến thành một môn tăng phúc bản thân lực lượng thủ đoạn đặc biệt.

Trợ giúp này khả năng liền quá lớn.

"Oanh!"

Đồng dạng vẫn là đấm ra một quyền, nhưng có Đốt Huyết Thuật gia trì, lúc này Bạch Nhạc thực lực lại đã hoàn toàn đạt được linh phủ trạng thái đỉnh phong.

Không có quá nhiều chiêu thức, đơn thuần lực lượng cùng tốc độ chính là quyết định thành bại nhân tố duy nhất.

Trước đó Bạch Nhạc tốc độ không đủ nhanh, lực lượng không đủ mạnh, tự nhiên vô pháp tránh thoát Loạn Ly Tiên đan dệt thiên võng, nhưng hôm nay, theo Đốt Huyết Thuật đề thăng, thực lực tăng vọt phía dưới, cho dù là dựa vào cậy mạnh, cũng đã đủ để phá tan Loạn Ly Tiên phong tỏa.

Đạo lý này rất đơn giản, ngươi dùng để bắt thỏ võng, có thể vây khốn lão hổ cùng gấu sao?

Làm lực lượng đạt đến tới trình độ nhất định, tự nhiên liền có thể đạt được lấy lực phá pháp trình độ.

Cơ hồ là trong nháy mắt, cái kia khủng bố bóng roi liền đã bị Bạch Nhạc một quyền oanh phá, hung hãn hướng về Bùi Văn Hải đập tới, một quyền này nếu như đập thật, cho dù là tinh cung cường giả chỉ sợ cũng phải trọng thương.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 278: Bại tinh cung (thượng)

Một quyền ở giữa, liền vội vả Bùi Văn Hải không thể không thu roi biến chiêu, loại kia biệt khuất cảm giác, quả thực lệnh Bùi Văn Hải phiền muộn muốn thổ huyết.

Trận chiến này trước đó, hắn làm sao cũng không nghĩ ra chính là một cái Linh Phủ Cảnh tiểu bối, lại có thể đưa hắn bức tới mức này.

Quá bá đạo!

Vẻn vẹn chỉ là mấy hơi thở ở giữa, Bùi Văn Hải liền từ đối phương trên người cảm thụ được áp lực quá lớn.

Cái này hay là đối phương chưa từng bước vào tinh cung, thực lực kém xa hắn, giả sử thật bị cái này Yến Bắc Thần bước vào Tinh Cung Chi Cảnh, chỉ sợ không cần bất luận cái gì hắn thủ đoạn, riêng chỉ là một quyền này quyền nện xuống đến, cũng đủ để đánh bể hắn.

Sát khí càng tăng lên, Bùi Văn Hải tâm cái kia một phần mơ hồ cảm giác sợ hãi, nhất thời để cho hắn không dám tiếp tục mang xuống.

"Tiểu súc sinh, ngươi căn bản cũng không minh bạch ngươi cùng tinh cung cường giả ở giữa rốt cuộc có bao nhiêu chênh lệch lớn! Đi chết đi!"

Trong miệng phát sinh gầm lên giận dữ, Bùi Văn Hải phía sau đột nhiên hiện lên một tòa tinh cung hư ảnh!

Tinh cung!

Tại Bạch Nhạc bức bách xuống, Bùi Văn Hải rốt cục vẫn phải vận dụng tinh cung, đối với tinh cung cường giả mà nói, cường đại tinh cung, chính là có lực nhất bảo đảm!

Trong tích tắc linh lực tăng vọt, trong nháy mắt liền đem Bạch Nhạc bao phủ đi vào!

Bàng bạc linh lực chống đỡ dưới, Bùi Văn Hải trong tay roi da, phảng phất cũng trong nháy mắt hóa thành một cái lấy linh lực ngưng tụ đại xà, phun ra nuốt vào lấy lưỡi, lần nữa hướng về Bạch Nhạc tấn công mà đến.

Tinh cung bao phủ phía dưới, Bùi Văn Hải linh lực liền giống như là vô cùng vô tận, Loạn Ly Tiên uy lực, đến giờ phút nầy cũng mới chân chính triệt để phát huy được.

Lúc này mới mới là tinh cung chi uy!

Loại kia khủng bố áp lực, trong nháy mắt liền để Bạch Nhạc minh bạch, cho dù là thi triển Đốt Huyết Thuật, mình cũng tuyệt đối đỡ không được Bùi Văn Hải cái này nén giận một kích!

Chỉ là. . . Như vậy hà tất đi ngăn cản?

Dám đến Bạch gia đến, thậm chí là khiêu khích như vậy Bùi Văn Hải, trên thực tế, Bạch Nhạc liền đã làm tốt đối mặt Tinh Cung Cảnh cường giả một kích toàn lực chuẩn bị.

Thậm chí có thể nói, bây giờ giờ khắc này, bản thân liền là Bạch Nhạc một mực chờ đợi!

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc trên người khí thế cũng theo đó lần nữa tăng vọt!

"Thôn thiên!"

Trong tích tắc, Thôn Thiên Quyết chợt thi triển ra, chỉ là mấy cái thổ tức ở giữa, Bạch Nhạc phía sau cái kia nhất tôn hình người hư ảnh liền chợt xuất hiện, đột nhiên hút một cái, liền còn giống như cá voi hút nước, đem xung quanh cái kia bàng bạc linh lực chợt nuốt vào!

"Đây là. . . Thôn Thiên Quyết!"

Trong nháy mắt, đoàn người nhất thời một mảnh xôn xao.

Cứ việc biết rõ Yến Bắc Thần là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, nhưng lại cuối cùng không có ai thực sự được gặp đối phương xuất thủ.

Trên thực tế, cái này tự nhiên không phải Bạch Nhạc lần đầu tiên thi triển Thôn Thiên Quyết, có thể trước đó, Bạch Nhạc hầu như mỗi một lần thi triển, đều tất nhiên sẽ đem đối phương đánh chết, căn bản sẽ không lưu lại bất luận cái gì miệng sống! Duy nhất ngoại lệ, chính là ban đầu ở trấn nhỏ phía trên vì ngăn cản huyết tế, từng ngay trước Lý Phù Nam cùng Cổ Hiên mặt thi triển qua một lần!

Có biết chuyện này người, nhưng cũng dù sao vẫn là số rất ít!

Bây giờ Cổ Hiên, Lý Phù Nam đều đã chết!

Duy nhất một cái thực sự được gặp Bạch Nhạc thi triển Thôn Thiên Quyết người, chính là Cửu Chỉ Thanh Bạch! Chỉ là Cửu Chỉ Thanh Bạch, cho dù là tin tức truyền tới, tự nhiên cũng sẽ không nói như vậy tường tận.

Cho tới giờ khắc này, đối mặt Bùi Văn Hải, mới là chân chính trên ý nghĩa, Bạch Nhạc lần đầu tiên ở trước mặt người đời thi triển Thôn Thiên Quyết!

Trong khoảnh khắc, cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân điên cuồng như

vậy Thôn phệ chi lực, liền xác thực làm cho tất cả mọi người chấn trụ.

Đối với tất cả mọi người mà nói, cái này cũng là bọn hắn chân chính lần đầu tiên kiến thức đến cái này Thông Thiên Ma Quân nổi danh nhất thần thông!

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người ánh mắt đều chết chết rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Cơ hồ là cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân xuất hiện trong nháy mắt, Bạch Nhạc cũng đã lần nữa cùng với thành lập liên hệ, giờ khắc này, thậm chí đánh bại Bùi Văn Hải đối với Bạch Nhạc mà nói đều là thứ yếu, tối trọng yếu chính là nếm thử, có thể hay không lấy Thiên Cơ Biến tới che đậy thân ngoại hóa thân dung mạo!

Nhiều ngày khổ tu, vào giờ khắc này, rốt cuộc đến hồi báo!

Phảng phất cảm ứng được Bạch Nhạc ý chí, thần hồn hơi hơi nhất chuyển, cái kia đang dần dần rõ ràng hình thành tướng mạo sẵn có thân ngoại hóa thân, nhất thời tại bất tri bất giác ở giữa phát sinh biến hóa rất nhỏ, ngạnh sinh sinh hướng về bây giờ Yến Bắc Thần dáng vẻ biến ảo mà đến.

Cảm thụ được cái này một biến hóa rất nhỏ, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời dâng lên một cổ vẻ mừng như điên!

Thành!

Mặc dù gian nan, nhưng hôm nay kết quả này, nhưng cũng đã nói rõ, trước hắn thôi diễn cũng không sai, lấy Thần Hồn Chi Lực vi dẫn, cái này nhất tôn thân ngoại hóa thân, xác thực có thể dựa theo chính mình tâm ý tự nhiên biến ảo!

Cái này liền triệt để vì Bạch Nhạc giải trừ buồn phiền ở nhà.

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên buông lỏng, sở hữu lực chú ý lần nữa rơi vào Bùi Văn Hải trên người!

Lần này đối mặt Thanh Bạch thời điểm, Bạch Nhạc cảm ứng được thân ngoại hóa thân hiển hiện ra chính mình tướng mạo sẵn có, cái này mới không thể không mạnh mẽ gián đoạn Thôn Thiên Quyết, sớm bạo phát rút đi.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc nhưng là chân chính muốn thử một chút bây giờ thân thể mình, có thể đem Thôn Thiên Quyết thi triển đến mức nào.

Mắt thấy tinh lực bị điên cuồng thôn phệ, cho dù là Loạn Ly Tiên hóa thành vì cự mãng đang đến gần Yến Bắc Thần thời điểm, cũng sẽ bị cắn nuốt hết tất cả lực lượng, Bùi Văn Hải trong lòng cũng đồng dạng một hồi kinh hãi!

Có thể tới mức này, hắn nhưng là đã liền đổi ý chỗ trống cũng không có, bằng không, một khi tán đi tinh cung chi lực, đối phương phản phệ mà đến, nên lấy cái gì để ngăn cản?

Cho dù là kiên trì, hắn cũng chỉ có thể gượng chống đến!

Trong mắt một mảnh xích hồng, Bùi Văn Hải quyết tâm trong lòng, đơn giản ngược lại càng phát ra gia tăng đối với tinh cung lực lượng thả ra!

"Tiểu súc sinh, ta liền không tin ngươi có thể nuốt vào, coi như là chống đỡ, ta cũng muốn xanh bạo ngươi!"

Dứt bỏ nhân phẩm bất luận, chí ít Bùi Văn Hải thật là Thất Tinh Tông trưởng lão, vô luận là thực lực hay là kiến thức, cũng có thể gọi là bất phàm! Loại tình huống này, hắn tự nhiên có thể ý thức được, phá giải Thôn Thiên Quyết phương thức tốt nhất!

Dù sao, Yến Bắc Thần cuối cùng không phải vị kia Thông Thiên Ma Quân, chỉ bằng Linh Phủ Cảnh thực lực, hắn không tin đối phương thật có thể đem cái này khổng lồ tinh cung chi lực, triệt để cắn nuốt!

Khóe miệng hiện lên một nụ cười lạnh lùng, Bạch Nhạc càng là không có nửa điểm trả lời ý tứ à, toàn lực thôi động Thôn Thiên Quyết cắn nuốt.

Ở đây đều là Tinh Cung Cảnh cường giả, tự nhiên rất nhanh cũng có người ý thức được điểm này.

Bạch Nhạc cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân dần dần rõ ràng, mơ hồ đã có thể nhìn ra được Yến Bắc Thần manh mối, nhưng mà, mọi người nhưng cũng nhìn ra được, cái kia nhất tôn hình người hư ảnh cuối cùng không có khả năng bả tất cả lực lượng đều cắn nuốt, chung quy có một bộ phận hội không thể tránh né bị nuốt vào Yến Bắc Thần trong cơ thể.

Dù là chỉ là một phần rất nhỏ, nhưng như thế lực lượng cuồng bạo bị trực tiếp nuốt vào trong cơ thể, tạo thành ảnh hưởng khủng bố đến mức nào, tự nhiên cũng có thể tưởng tượng được.

Tối trọng yếu là, cái kia cuối cùng là tinh cung lực lượng!

Mặc dù Yến Bắc Thần thân thể cường hãn nữa, có thể nuốt vào vài phần?

Chứng kiến cái này, không ít người đều có thể minh bạch, cái này bản thân liền là một trận ý chí cùng sự chịu đựng đọ sức.

Có thể nói, lúc này Yến Bắc Thần chính là đang liều mạng!

Thật là dù vậy, bọn hắn cũng căn bản không chút nào xem trọng Yến Bắc Thần, lấy Linh Phủ Cảnh thực lực thôn phệ tinh cung chi lực, cho dù là có Thông Thiên Ma Quân truyền thừa, cũng đúng là vẫn còn quá miễn

cưỡng!

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 279: Bại tinh cung (hạ)

Đương nhiên, nếu như Thanh Bạch ở đây, đối cái này tất nhiên cười nhạt!

Yến Bắc Thần giao thủ với hắn thời điểm , đồng dạng cũng không chống đỡ đến cuối cùng, có thể đó cũng sẽ không đối Yến Bắc Thần tạo thành to lớn gì ảnh hưởng, đơn giản chính là Thôn Thiên Quyết uy lực nhỏ một điểm mà thôi, muốn lúc đó xanh bạo Yến Bắc Thần, căn bản là không có khả năng sự tình.

Mà mới là Thôn Thiên Quyết chân chính đáng sợ địa phương!

Đương nhiên, Thanh Bạch nếu như thật sự ở nơi này, sợ là cũng ngay lập tức sẽ ý thức được, một kích này đúng là bực nào kinh thiên động địa.

Phải biết, lúc đầu cái kia nhất tôn hình người hư ảnh thật là còn một bộ chỉ có một cái mờ nhạt manh mối, căn bản phân biệt ra được là bộ dáng gì đâu, nhưng hôm nay lại như cũ có thể nhìn ra, cái kia chính là Yến Bắc Thần chính mình dáng vẻ.

Linh lực kinh khủng điên cuồng dũng mãnh vào trong cơ thể, Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm thụ được, cái kia lực lượng cuồng bạo, mỗi thời mỗi khắc đều ở đây ăn mòn thân thể mình, từ bộ lông đến kinh mạch, thậm chí mỗi một giọt máu, tiến tới ăn mòn tận xương!

Nếu như tại một tháng trước đó, chống đỡ tới mức này, Bạch Nhạc thân thể sợ là đã sớm nổ lên.

Nhưng hôm nay, đột phá đến Thối Cốt Chi Cảnh Thông Thiên Ma Thể nhưng là ngạnh sinh sinh để cho Bạch Nhạc tiếp tục chống đỡ.

Bạch Nhạc trong lúc mơ hồ có một loại cảm giác, nếu là có thể tiếp tục cắn nuốt, cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân, có thể chưa chắc chỉ là trực tiếp nổ lên đơn giản như vậy, khả năng sẽ còn diễn sinh ra kinh khủng hơn hiệu quả!

Chỉ là. . . Lấy hắn bây giờ thực lực, nhưng là đã căn bản là không có cách lại chống đở tiếp.

Bạch Nhạc tựa hồ mơ hồ đã có thể nghe được chính mình đầu khớp xương phát sinh giòn vang, giả sử lại chống đỡ xuống dưới, dù là chỉ là mấy hơi thở, chỉ sợ trong cơ thể đầu khớp xương liền sẽ bắt đầu vỡ vụn, ủ thành không thể chịu đựng hậu quả xấu!

Dù sao chỉ là vừa mới bước vào thối cốt cảnh mà thôi, khoảng cách chân chính đem toàn thân xương cốt toàn bộ rèn luyện hoàn thành, còn có cực xa khoảng cách, muốn triệt để thôn phệ tinh cung lực lượng, đúng là vẫn còn quá miễn cưỡng.

Bất quá, chỉ là như vậy, vậy cũng đã đủ đủ!

Trong mắt lộ ra lau một cái lãnh mang, Bạch Nhạc bước ra một bước, trầm giọng quát lên.

"Bạo!"

Một chữ lối ra, cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân chợt nổ lên, trong một chớp mắt, vừa mới bị cắn nuốt đi vào lực lượng, vào giờ khắc này chợt cuốn ngược mà ra, hung hăng hướng về Bùi Văn Hải tinh cung đập tới.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có nhàn rỗi, trong cơ thể hắn cũng đồng dạng sung doanh thôn phệ tới lực lượng, theo tiếng quát to này, tất cả lực lượng phảng phất đều có một cái phát tiết miệng!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc thân thể chợt lôi ra một đạo tàn ảnh, theo sát một quyền đập về phía Bùi Văn Hải trước người tinh cung!

Oanh! ! !

Trong nháy mắt, khủng bố ma khí, trộn lẫn lấy cắn nuốt linh lực ầm ầm bạo phát, hung hăng tại tinh cung phía trên nổ lên, loại kia khủng bố trùng kích, mặc dù Bùi Văn Hải thân là tinh cung cường giả cũng căn bản không đở được.

Chỉ là trong nháy mắt, tinh cung hư ảnh liền chợt vỡ vụn!

Làm Bạch Nhạc một quyền này rơi đập trong nháy mắt, toàn bộ tinh cung nhất thời triệt để vỡ nát, phản phệ lực lượng đánh tới, trong nháy mắt liền để cho Bùi Văn Hải phun ra một ngụm tiên huyết.

Cái này cũng chưa tính, một quyền này đập nát tinh cung sau đó, vẫn thế đi chưa tiêu, thuận thế hướng về Bùi Văn Hải miệng ngực đập tới.

"Yến Bắc Thần, ngươi dám!"

Đến thời khắc này, xung quanh hắn Tinh Cung Cảnh cường giả, lúc này mới rốt cục phản ứng kịp, trong nháy mắt, liên tiếp có ba vị Tinh Cung Cảnh cường giả đồng thời xuất thủ, hướng về Bạch Nhạc công qua đây.

Không phải bọn hắn phản ứng chậm, mà là Bùi Văn Hải bại thực sự quá nhanh.

Trong nháy mắt, Thôn Thiên Quyết lực lượng nổ lên trong nháy mắt, cho dù là bọn hắn những thứ này Tinh Cung Cảnh cường giả, cũng đồng dạng ngửi được một tia khí tức nguy hiểm, nghĩ lại ở giữa, Bùi Văn Hải tế xuất tinh cung, liền trực tiếp bị một quyền đánh nát.

Loại tình huống này, nếu như còn tiếp tục mặc kệ Yến Bắc Thần công

kích đến đi, chỉ sợ một quyền này là có thể trực tiếp đem Bùi Văn Hải oanh sát.

Bùi Văn Hải cuối cùng là Thất Tinh Tông trưởng lão, bại bởi Yến Bắc Thần vị này Ma Quân truyền nhân mất mặt tuy là chính bản thân hắn sự tình, cùng người khác không có gì quan hệ, nhưng nếu là bị Yến Bắc Thần giết chết, khả năng liền có một chuyện khác.

Bị người ta một cái cũng chỉ có Linh Phủ Cảnh Ma Quân truyền nhân, làm nhiều cao thủ như vậy mặt oanh sát một vị tinh cung cường giả, truyền đi, toàn bộ Thanh châu chính đạo khuôn mặt, sợ là cũng phải bị ném sạch sẽ!

Đây là bọn hắn vô luận như thế nào cũng không thể chịu đựng!

Loại này khoảng cách xuống, muốn cứu người là tuyệt đối không kịp, cho nên những người này xuất thủ, căn bản là đánh vây Nguỵ cứu Triệu chủ ý tới.

Nếu như Bạch Nhạc cố ý muốn giết Bùi Văn Hải, nhất định phải ngạnh kháng bọn hắn công kích.

Dù là tại vội vàng ở giữa, không kịp điều động tinh cung chi lực, nhưng đồng thời bị ba vị Tinh Cung Cảnh cường giả đánh trúng, Yến Bắc Thần mặc dù lại hung hãn, sợ cũng khó thoát khỏi cái chết!

Giả sử Yến Bắc Thần thực có can đảm làm như vậy, bọn hắn cũng tuyệt không chú ý dùng Bùi Văn Hải một cái mạng để đổi cái này chém giết Ma Quân truyền nhân cơ hội!

Cơ hồ là ở đối phương xuất thủ đồng thời, Bạch Nhạc cũng đã xem thấu bọn hắn tâm tư.

Mặc dù tự nghĩ lấy Thông Thiên Ma Thể cường hãn, mặc dù ngạnh

kháng đối phương công kích, mình cũng chưa chắc sẽ chết, có thể chí ít trọng thương là miễn không, cái thời gian đó, còn muốn thoát thân, khả năng liền không kịp.

Bạch Nhạc mặc dù trơ trẽn Bùi Văn Hải, nhưng cũng tuyệt không hận đến muốn cùng đối phương đồng quy vu tận cấp độ.

Nhận thấy được nguy cơ, thân hình thoắt một cái, một quyền này nhất thời liền độ lệch phương hướng, lau Bùi Văn Hải thân thể đập về phía mặt đất!

Ầm!

Trong nháy mắt, Bạch phủ trên mặt đất chợt bị Bạch Nhạc một quyền này, đập ra một cái hố to, trên mặt đất đá xanh trong khoảnh khắc, liền hóa thành nghiền phấn.

Đây hết thảy nói rất dài dòng, nhưng trên thực tế, cũng bất quá chỉ là một ý nghĩ chợt lóe sự tình mà thôi!

Một quyền này đập tới trên mặt đất, cũng đồng thời tách ra mặt khác ba cái Tinh Cung Cảnh cường giả công kích, ngay tại lúc đó, bị phản phệ Bùi Văn Hải cũng sắc mặt trắng bệch té xuống đất, một ngụm nghịch huyết phun ra, cả người mắt tối sầm lại, trực tiếp bị xỉu vì tức.

"Giết hắn!"

Một kích không ăn thua, ba cái kia xuất thủ Tinh Cung Cảnh cường giả nhất thời lớn tiếng quát lên, "Không cần theo tiểu ma đầu nói cái gì quy củ, trừ ma vệ đạo, chính là chúng ta việc nằm trong phận sự, mọi người cùng nhau ra tay giết hắn!"

Những lời này nhất thời làm cho tất cả mọi người trong lòng cũng không khỏi khẽ động!

Trừ Chu Mộng Dương cùng Mộng Thiên Thu bên ngoài, lần nữa tất cả mọi người đồng thời phi thân lên, hướng về Bạch Nhạc vây đi qua, nghiễm nhiên hình thành một cái túi kẹp tư thế.

Kinh khủng như vậy chiến trận, đừng nói Bạch Nhạc đã thi triển một lần Thôn Thiên Quyết, cho dù là tại trạng thái đỉnh phong, cũng căn bản không cách nào đánh!

Chỉ là, một trận chiến này, Bạch Nhạc muốn mục, đã sớm đạt được, nơi nào còn có hứng thú theo chân bọn họ dây dưa tiếp.

Thân ảnh nhoáng lên, trong cơ thể ma khí chợt dũng mãnh vào Huyết Ảnh Ngoa bên trong, phát động Huyết Ảnh Ngoa lực lượng, một cái lắc mình, chợt hóa thành một đạo hư ảnh, lấy một loại không thể tưởng tượng nổi tốc độ lao ra mọi người vây quanh, thẳng đến Bạch gia bên ngoài bay đi.

"Gà đất chó sành, không chịu nổi một kích! Đợi Yến mỗ bước vào tinh cung, tự nhiên tự thân lên môn, từng cái lãnh giáo!"

Một câu nói này lối ra lúc, Bạch Nhạc vừa mới bắt đầu xông ra ngoài, mà khi một chữ cuối cùng lúc rơi xuống sau khi, lại cũng đã ly khai Bạch phủ, chỉ còn lại cái kia lạnh lùng thanh âm thuận gió phiêu hồi!

"Huyết Ảnh Ngoa!"

Trong nháy mắt, tất cả mọi người sắc mặt đều trở nên không gì sánh được xấu xí!

Lúc này, mọi người lúc này mới nhớ tới, lần trước ban đêm, Bạch Nhạc chớ ép trở lại Bạch gia thời điểm, cũng đã bị Yến Bắc Thần cướp đi Huyết Ảnh Ngoa, cái này từ Huyết Ảnh Ma Quân tự tay luyện chế bảo vật, lúc này cũng rốt cục tóe ra cái kia kinh người uy lực.

Chỉ sợ bọn họ đều là Tinh Cung Cảnh cường giả, giờ khắc này, cũng căn bản đuổi không kịp chạy đi Yến Bắc Thần.

Chỉ là, muốn chạy ra Thanh Châu thành, lại nơi nào là đơn giản như vậy sự tình.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 280: Thông Thiên Ma Quân che chở

Từ Bạch gia trốn ra được, Bạch Nhạc trong lòng cái kia một cây dây nhưng thủy chung băng bó, không có nửa điểm thả lỏng.

Từ vừa mới bắt đầu quyết định hồi Thanh Châu thành thời điểm, Bạch Nhạc trong lòng cũng rất rõ ràng, chuyến đi này, nguy hiểm nhất tuyệt đối không phải tại Bạch gia gặp phải nhiều ít Tinh Cung Cảnh cao thủ, mà là vị kia tọa trấn Thanh Châu thành Thanh Châu phủ chủ.

Hôm nay tại Bạch gia lực bại tinh cung, nếu không phải người khác nhúng tay, thậm chí khả năng trực tiếp đánh chết Bùi Văn Hải! Sau đó, lại đang nhiều như vậy chính đạo cao thủ vây công hạ ung dung thoát thân, cái này nhìn tựa hồ hả giận, nhưng trên thực tế, lại hoàn toàn không phải cái kia hồi chuyện.

Toàn bộ trong quá trình, so với Bạch Nhạc trong dự đoán nguy hiểm hơn nhiều, bởi vì từ đầu đến cuối, đều không có bất kỳ một cái ma đạo cao thủ lộ diện!

Cái này tự nhiên không phải nói Thanh châu bên trong, liền không có ma đạo cao thủ, mà là bởi vì, sở hữu ma đạo Tinh Cung Cảnh cường giả, đều không muốn đơn giản xuất hiện ở Thanh Châu thành bên trong, hoặc có lẽ là, chí ít không muốn tại trước mắt bao người xuất thủ.

Mà hết thảy này, toàn bộ đều xuất xứ từ tại vị kia Thanh Châu thành chủ!

Trên đời này, chuyện tốt chưa chắc có thể tâm tưởng sự thành, có thể chuyện xấu lại thường thường tất nhiên có lời tất trúng!

Hầu như ngay tại Bạch Nhạc chạy ra Bạch gia đồng thời, không trung đột nhiên vang lên một tiếng hừ lạnh.

Trong một chớp mắt, lau một cái khủng bố kiếm quang chợt từ không trung rơi xuống.

"Yến Bắc Thần, ngươi cho ta cái này Thanh Châu thành là địa phương nào, tha cho ngươi muốn tới thì tới, muốn đi thì đi!"

Một bộ áo xám, Ngô Tuyết Tùng đạp kiếm quang mà đến, cứ như vậy xuất hiện ở Bạch Nhạc trước người, ngăn lại Bạch Nhạc lối đi.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên vừa nhảy, có thể bày tỏ nét mặt lại y nguyên vẫn là một mảnh vẻ đạm mạc, "Nghe tiếng đã lâu Thanh Châu phủ chủ tên, hôm nay gặp mặt quả nhiên danh bất hư truyền!"

"Lấy Linh Phủ Chi Cảnh bại tinh cung, ngươi vị này Ma Quân truyền nhân cũng đồng dạng không phụ nổi danh."

Nhàn nhạt đáp một câu, Ngô Tuyết Tùng tùy ý đưa tay để ở bên người, tựa hồ không có bất kỳ xuất thủ dấu hiệu, có thể Bạch Nhạc lại có thể cảm nhận được, đối phương trên người sát ý càng ngày càng nặng.

Không chút nào khoa trương nói, giờ khắc này, Bạch Nhạc thậm chí ngay cả một bước cũng không dám lộn xộn.

Trực giác rõ ràng nói cho hắn biết, chỉ cần lúc này, hắn dám lộ ra nửa điểm muốn chạy trốn dấu hiệu, chờ hắn đấy liền tất nhiên là đối phương Lôi Đình Nhất Kích!

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc rất rõ ràng, một kiếm này chính mình sợ là đỡ không được.

Đó cũng không phải nói Ngô Tuyết Tùng thực lực liền cường đại đến để cho Bạch Nhạc một kiếm đều không tiếp nổi.

Trên thực tế, nói riêng về thực lực, Ngô Tuyết Tùng chỉ sợ cũng bất quá chỉ là cùng Phá Nam Phi xấp xỉ, chưa chắc so với hắn Tinh Cung Cảnh cường giả mạnh hơn bao nhiêu! Nếu như tại địa phương khác gặp phải, Bạch Nhạc chưa chắc liền không có lực đánh một trận.

Hoặc có lẽ là, ít nhất phải đi, đối phương chưa chắc ngăn được hắn.

Có thể hỏi đề ở chỗ. . . Nơi này là Thanh Châu thành a!

Ngô Tuyết Tùng ở chỗ này hơn mười năm Thanh Châu thành.

Bạch Nhạc đến nay vẫn như cũ nhớ kỹ, trước đây Phá Nam Phi ý đồ huyết tế Thanh châu lúc, mang huyết tế chi lực, huyết sắc hầu như đem Thanh Châu thành bao phủ, Ngô Tuyết Tùng còn có thể điều động Tiên Du Kiếm Trận lực lượng, gắt gao đem Phá Nam Phi ngăn ở bên ngoài.

Đối mặt như thế lực lượng, trừ phi Bạch Nhạc triệt để bại lộ thân phận, lấy ra Côn Ngô Kiếm toàn lực đánh một trận, bằng không căn bản liền nửa điểm hoàn thủ chỗ trống cũng sẽ không có.

"Ngô Tuyết Tùng, ngươi coi thật muốn đem ta ở lại Thanh Châu thành?"

Trong lòng sợ hãi, có thể đến một bước này, Bạch Nhạc trên mặt lại ngược lại có vẻ càng phát ra ung dung, mở miệng lúc, khóe miệng thậm chí lộ ra lau một cái không kiêng nể gì cả vẻ trào phúng.

Nhưng mà, chính là một câu nói này, nhưng là chợt để cho Ngô Tuyết Tùng hơi hơi có chút chần chờ, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, chưa từng trả lời.

Chắp hai tay sau lưng, Bạch Nhạc ngẩng đầu, nhàn nhạt mở miệng nói,

"Ngô Tuyết Tùng, ta chỉ hỏi ngươi một câu, lúc này, ngươi đại biểu chính ngươi, vẫn là. . . Tiên Du Kiếm Cung!"

Một câu nói này, nhưng là chợt để cho Ngô Tuyết Tùng trong lòng khắp nơi đóng băng lạnh lẽo!

Tiên Du Kiếm Cung!

Bốn chữ này, từ trước đến nay đều là Ngô Tuyết Tùng lớn nhất ỷ vào, cũng là hắn tự tin khởi nguồn, nhưng mà, hắn làm thế nào cũng không nghĩ ra, có một ngày, bốn chữ này, vậy mà lại ngược lại trở thành uy hiếp hắn nhược điểm.

Là một cái như vậy đơn giản vấn đề, Ngô Tuyết Tùng vậy mà có chút không dám đáp!

Trước đó chỉ muốn đem Yến Bắc Thần cái này Ma Quân truyền nhân lưu lại, có thể làm hắn chân chính chuẩn bị động thủ, chứng kiến Bạch Nhạc như vậy ung dung tại đứng ở cái kia, hỏi ra vấn đề này thời điểm, Ngô Tuyết Tùng nhưng trong lòng thì xác thực có chút sợ.

Hầu như không thể tránh, Ngô Tuyết Tùng trước tiên liền nghĩ đến Phá Nam Phi!

Lúc trước huyết tế Thanh châu lúc, Yến Bắc Thần vị này Ma Quân truyền nhân còn xa không có hiện tại mạnh như vậy, thậm chí một cái Cổ Hiên, thiếu chút nữa bức tử Yến Bắc Thần!

Có thể hết lần này tới lần khác, cuối cùng bị Phá Nam Phi mang đi sau đó, sống sót người lại như cũ là vị này Ma Quân truyền nhân!

Cái này không phải do hắn không nghĩ ngợi thêm.

Phá Nam Phi rốt cuộc chết như thế nào?

Còn có, hai vị kia lão tổ, lúc đầu thật sự không có nhận thấy được, cái kia Cổ Hiên là giả sao?

Rất nhiều chuyện, thật là suy nghĩ tỉ mỉ cực chỉ!

Hắn Ngô Tuyết Tùng lúc này là đại biểu chính mình, vẫn là Tiên Du Kiếm Cung, vấn đề này, bản thân liền là Yến Bắc Thần đối hắn uy hiếp!

Không, có thể phải nói, cái kia thậm chí căn bản là nhằm vào Tiên Du Kiếm Cung uy hiếp!

Buồn cười không?

Nếu như Yến Bắc Thần tự mình nói lời này, tự nhiên nực cười, thật là, giả sử vị kia Thông Thiên Ma Quân thật không có chết đâu?

Lời này còn có thể cười sao?

Giả sử Thông Thiên Ma Quân cho là thật không có chết, vậy liền có nghĩa là, cho dù là Đạo Lăng Thiên Tông cũng không làm gì được hắn!

Ngày xưa hắn có thể đủ độc thân thượng Đạo Lăng sơn, ai lại dám nói, hắn sau này sẽ không vì cái này truyền nhân bước vào Tiên Du Kiếm Cung?

Mặc dù đều là thiên tông, nhưng trên thực tế, mọi người trong lòng đều rất rõ ràng, Tiên Du Kiếm Cung thực lực, là kém xa Đạo Lăng Thiên Tông.

Đạo Lăng sơn đánh một trận, Đạo Lăng Thiên Tông trả giá nhiều giá thảm trọng, thiên hạ rõ như ban ngày!

Thậm chí có thể nói, nếu không phải Đạo Lăng sơn trận chiến kia, cái gì

Huyết Ảnh Ma Quân căn bản liền không dám ló đầu, càng chưa nói nghênh ngang muốn trùng kiến Huyết Ảnh Ma Tông.

Dù là, chỉ có vạn nhất khả năng, vị kia Thông Thiên Ma Quân không chết, như vậy một khi hắn giết Yến Bắc Thần, là có thể có thể sẽ vì Tiên Du Kiếm Cung mang đến một trận thật lớn tai nạn, khi đó, hắn chính là Tiên Du Kiếm Cung tội nhân!

Cái này tội danh. . . Hắn không kham nổi!

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Ngô Tuyết Tùng nhưng là không khỏi lần nữa chần chờ.

Đương nhiên, bả Yến Bắc Thần bắt lại làm tiếp xử trí, coi như là một cái biện pháp.

Thật là, chuyện này muốn dính dễ dàng, một khi trúng phải còn muốn bỏ rơi sạch quan hệ khả năng liền khó.

Cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc hừ nhẹ một tiếng, nhất thời lần nữa bước ra một bước, ngay trước Ngô Tuyết Tùng mặt hướng Thanh Châu thành đi ra ngoài.

Tới mức này, Bạch Nhạc cũng nhất định muốn đổ!

Đổ Ngô Tuyết Tùng không dám dùng tánh mạng mình, thậm chí toàn bộ Tiên Du Kiếm Cung tiền đồ tới đổ.

Hơn nữa tốc độ nhất định muốn nhanh, bằng không một khi người khác chạy tới, chính là Ngô Tuyết Tùng không muốn động thủ, vì mặt mũi, cũng không chọn được chọn.

Đệ bước ra một bước, Bạch Nhạc cả người trái tim phảng phất đều nhanh muốn nhảy ra, nhưng khi đệ nhị, bước thứ ba bước ra, Bạch Nhạc

liền dần dần yên lòng.

Hầu hết thời gian, chính là như vậy, chỉ cần ngay đầu tiên không thể ngoan hạ tâm lai đổ, như vậy càng là muốn, liền càng hội do dự, thế cho nên cũng lại không đề được liều mạng dũng khí.

Cho dù là vị này Thanh Châu phủ chủ tự nhiên cũng đồng dạng không thể ngoại lệ!

Đó cũng không phải Ngô Tuyết Tùng không quả quyết, mà là thực lực cùng bố cục quyết định.

Không vào Tinh Hải Cảnh, không phải Tinh Hà lão tổ cùng Huyết Ảnh Ma Quân cái kia một cấp bậc lão tổ, liền không có khả năng có gan đơn giản làm ra loại này quyết định.

Thân phận càng hiển hách, trên người áp lực cùng gánh vác lại càng nặng.

Không phải Ngô Tuyết Tùng không có nhiều kham, mà là Thông Thiên Ma Quân như thế tên, thực sự quá kinh khủng! Cho dù là đã bỏ mình, chỉ cần không ai dám xác định, liền vẫn như cũ có thể che chở Bạch Nhạc cái này truyền nhân.

Có thể, tại Thông Thiên Ma Quân trước khi chết, hắn cũng đã đoán được điểm này, cho nên mới sẽ chết lưu loát như vậy, thậm chí chưa từng lưu lại nửa điểm vết tích.

Trừ lúc đầu cái kia hai phần đại lễ ở ngoài, vị này tuyệt đại Ma Quân, còn lưu cho cái này truyền nhân cái gì, cũng chỉ có thể từ Bạch Nhạc sau này đi chậm rãi trải nghiệm.

Ngô Tuyết Tùng ở trên đường đứng ước chừng một nén nhang thời gian, lúc này mới phát sinh một tiếng thở dài, lặng yên trở lại phủ thành chủ.

Vị này Ma Quân truyền nhân sự tình, từ nên do Đạo Lăng Thiên Tông người đi đau đầu, còn chưa tới phiên hắn đi quan tâm.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Cvt: Lúc đầu cứ tưởng main vào lại Thanh Châu phủ là ngu chớ, ai ngờ là có tính toán hết rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 281: Hi vọng

Nửa ngày ở giữa, Yến Bắc Thần xuất hiện ở Bạch phủ sự tình, nhất thời truyền khắp toàn bộ Thanh châu, thật có thể nói là là nhất chiến kinh thiên!

Lấy Linh Phủ Cảnh thực lực, lực bại tinh cung, còn có thể từ nơi này sao nhiều Tinh Cung Cảnh cao thủ vây công phía dưới, ung dung thoát thân, thậm chí ngay cả Thanh Châu phủ chủ Ngô Tuyết Tùng tự mình xuất thủ, cũng không thể lưu hắn lại, dạng này tin tức, thực sự quá nghe rợn cả người.

Đương nhiên, trong lúc này có thật nhiều chi tiết là không muốn người biết.

Tỷ như, Yến Bắc Thần mặc dù có thể từ rất nhiều Tinh Cung Cảnh cường giả vây công phía dưới thoát thân, là bởi vì mọi người theo đuổi tâm tư của mình, cũng không có sớm liền xuất thủ ngăn cản, hơn nữa, còn có một bộ phận rất lớn nhân tố là bởi vì Yến Bắc Thần đạt được Huyết Ảnh Ma Quân tự mình luyện chế Huyết Ảnh Ngoa.

Tỷ như, Ngô Tuyết Tùng thật vẻn vẹn chỉ là lộ một mặt, vẫn chưa chân chính xuất thủ ngăn cản.

Có thể không ai quan tâm cái này!

Nửa ngày ở giữa, toàn bộ Thanh châu tu hành giới đều triệt để tùy theo sôi trào.

Nếu như nói, ban đầu nhắc tới Ma Quân truyền nhân, là nhân người kêu đánh, dường như ai cũng muốn nhúng một tay thủ tiêu đối phương lập công, như vậy bây giờ, theo một trận chiến này, lại như là một đầu nước

lạnh từ đầu tưới xuống, đám đông tâm cái kia một tia tham dục tưới tắt một cái thất thất bát bát.

Liền Bùi Văn Hải dạng này Thất Tinh Tông trưởng lão, Tinh Cung Cảnh cường giả đều thua ở đối phương trong tay , bình thường ai còn dám nói có nắm chắc có thể đánh chết vị này Ma Quân truyền nhân?

Đương nhiên. . . Cái này còn không phải mấu chốt nhất!

Chân chính trọng yếu là, một trận chiến này, bức bách những cái kia nguyên bản chờ lấy xem Bạch Nhạc náo nhiệt người, nhất thời đều nhảy gấp.

... ...

Thất Tinh Tông!

Vào lúc ban đêm, Thất Tinh tông chủ liền tự mình bái kiến Tinh Hà lão tổ.

Nói cái gì không ai biết, nhưng mà, làm Thất Tinh Tông tông chủ từ tinh hà trong điện sau khi đi ra, rất nhanh liền tuyên bố Bạch Nhạc vì Thất Tinh Tông khách khanh , bất kỳ cái gì người dám đối Bạch Nhạc xuất thủ, đều là cùng Thất Tinh Tông là địch.

Cứ việc không có nói rõ, có thể trên thực tế, ai cũng có thể từ đó nghe ra Thất Tinh Tông nói bóng gió!

Từ giờ trở đi, Bạch Nhạc lần nữa đạt được Thất Tinh Tông che chở, chỉ cần Bạch Nhạc nguyện ý, tùy thời có thể phản hồi Thất Tinh Tông tị nạn.

Mà, mới vẻn vẹn chỉ là một cái mở màn mà thôi!

Ngày thứ hai, Tử Dương Chân Nhân tự mình đứng ra, công bố Linh Khư

Quả là hắn ban thưởng cho Bạch Nhạc, ai dám đoạt Linh Khư Quả, chính là cùng hắn tử dương là địch!

Ngay tại lúc đó, Văn Trạch cùng Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử càng là lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới Thanh Châu thành, vào ở Bạch gia.

Hành động này, càng là rõ ràng nói cho tất cả mọi người, Bạch gia chịu đến Đạo Lăng Thiên Tông che chở.

Kể từ đó, sở hữu trong chính đạo, có mang dị tâm, muốn đánh Bạch Nhạc chủ ý người, liền đều không thể không triệt để buông tha cướp đoạt Linh Khư Quả cơ hội.

Ngay sau đó, Thanh châu tông môn khác, thậm chí bao gồm bởi vì Lý Phù Nam chết, giận chó đánh mèo Bạch Nhạc Hàn Sơn, cũng đều liên tiếp phái ra đệ tử tìm kiếm Bạch Nhạc, tuyên bố, nguyện ý vì Bạch Nhạc cung cấp tất cả trợ giúp.

Từ cái kia hầu như tại Thanh châu người người kêu đánh, nửa bước khó đi hoài bích tội, cho tới bây giờ có thể nói đạt được toàn bộ Thanh châu chính đạo che chở, chuyển biến vẻn vẹn chỉ dùng không đến một ngày thời gian!

Cái này tự nhiên không phải Bạch Nhạc mặt mũi, càng không phải là ai lương tâm phát hiện, mà là bởi vì vị kia Ma Quân truyền nhân uy hiếp.

Một cái tại Linh Phủ Cảnh là có thể lực bại tinh cung Ma Quân truyền nhân, nếu như một khi lại từ Bạch Nhạc trong tay đoạt được Linh Khư Quả, chỉ sợ sắp tới liền có thể đột phá tinh cung!

Đến lúc đó, Thanh châu những thứ này Tinh Cung Cảnh những cao thủ, có một cái tính một cái, ai còn dám nói có thể thắng dễ dàng Yến Bắc Thần?

Vô luận là Đạo Lăng Thiên Tông, vẫn là Thanh châu những tông môn này, đều tuyệt đối vô pháp dễ dàng tha thứ kết quả này.

Có thể hết lần này tới lần khác, bọn hắn tìm không được Yến Bắc Thần, thậm chí cũng tìm không được Bạch Nhạc.

Không ai biết, đi qua Yến Bắc Thần Bạch phủ như thế nháo trò, tại uy hiếp như vậy phía dưới, Bạch Nhạc còn có thể tránh bao lâu.

Cũng không người nguyện ý đi đổ, Bạch Nhạc có hay không cái này quyết đoán cùng vị này Yến Bắc Thần chết khiêng đến.

Kể từ đó, hướng Bạch Nhạc thỏa hiệp, dĩ nhiên chính là điều kiện tốt nhất phương thức giải quyết.

Cũng không thể hướng vị kia Ma Quân truyền nhân thỏa hiệp a?

... ...

Thanh Châu thành, trong phủ thành chủ, tọa trong sân, nhìn kiếm trong tay, Ngô Tuyết Tùng không khỏi khe khẽ thở dài một hơi.

"Đúng là vẫn còn quá trẻ tuổi a. . . Yến Bắc Thần, chỉ sợ ngươi cũng không nghĩ đến, lại là dạng này một loại kết quả a?"

Trên thực tế, đừng nói là người khác, coi như là Ngô Tuyết Tùng, bản thân cũng không nghĩ đến, vị kia Tử Dương Chân Nhân cùng Thất Tinh Tông tông chủ, vậy mà có thể có như vậy quả đoán quyết định.

Ai có thể nghĩ đến, nguyên bản hầu như đã rơi vào tử cục Bạch Nhạc, lại có thể lấy như thế một loại kỳ lạ phương thức phá cuộc.

"Thành chủ, cái này Bạch Nhạc, vận khí cũng không tránh khỏi quá tốt một ít đi."

"Vận khí sao?" Lắc đầu, Ngô Tuyết Tùng nhẹ giọng đáp, "Trên đời này, vị kia cường giả quật khởi trên đường, không có thành phần vận khí? Vận khí, bản thân liền là một phần thực lực a!"

Huống chi, Ngô Tuyết Tùng trong lòng vô cùng rõ ràng, đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này có thể tuyệt đối không đơn giản chỉ là một câu vận khí có khả năng khái quát.

Nếu như Bạch Nhạc bản thân không có đủ đủ thực lực, từ trước đó cái kia gần như tuyệt cảnh dưới cục diện tiếp tục chống đỡ, đã sớm đã chết, nơi nào còn có thể chờ đến hi vọng một ngày.

Trên đời này, thành công xưa nay sẽ không ưu ái những cái kia không hề chuẩn bị người.

Nghĩ vậy, Ngô Tuyết Tùng trong mắt nhưng là không khỏi đột nhiên lộ ra lau một cái tinh mang, trong đầu một đạo linh quang thiểm qua.

"Không đúng. . . Không chỉ là đơn giản như vậy a!"

... ...

"Tông chủ đây là muốn bả Bạch Nhạc đẩy ra ngoài, cùng cái kia Yến Bắc Thần võ đài a!"

Ngồi ở Tinh Hà lão tổ trước người, Dương Bằng trong mắt lộ ra vẻ khác thường chi sắc, nhịn không được kinh hô thành tiếng.

"Không sai!"

Gật đầu, Tinh Hà lão tổ chậm rãi nói rằng, "Lý Phù Nam vừa chết, bây giờ Thanh châu bên trong, trong thế hệ trẻ, chỉ có Bạch Nhạc mới có cái này tiềm lực, có thể cùng Yến Bắc Thần chống lại! Cho dù là cái kia vị

đồ đệ Văn Trạch, cũng vẫn là kém chút."

"Có Thất Tinh Tháp truyền thừa, lại lấy được Linh Khư Quả, thậm chí còn khả năng có được lão phu tự mình chỉ điểm. . . Chỉ cần bồi dưỡng tốt, Bạch Nhạc rất có hy vọng trở thành chân chính Thanh châu đệ nhất thiên kiêu, chỉ cần hắn có thể bước vào linh phủ hậu kỳ, liền có cùng Yến Bắc Thần chống lại khả năng."

"Thật là. . . Tại sao là Bạch Nhạc?" Dương Bằng, vẫn còn có chút không giải thích đạo, "Yến Bắc Thần mặc dù mạnh, thật là đối với lão tổ, đối với Tử Dương Chân Nhân mà nói, lại coi là cái gì? Thậm chí coi như là vị kia Thanh Châu thành chủ, cũng đủ để ung dung chém giết Yến Bắc Thần a?"

"Ngươi không biết Thông Thiên Ma Quân!"

Lắc đầu, Tinh Hà lão tổ đạm nhiên nói rằng, "Giả sử Thông Thiên Ma Quân thật còn sống, ta Thất Tinh Tông dám giết hắn truyền nhân, liền tất nhiên sẽ nghênh đón Thông Thiên Ma Quân đáng sợ nhất trả thù! Cái này đại giới, ta Thất Tinh Tông không chịu nổi."

"Nhưng nếu có thể từ người trong cùng thế hệ xuất thủ, lấy Thông Thiên Ma Quân kiêu ngạo, cho dù là Bạch Nhạc giết hắn truyền nhân, hắn cũng tuyệt đối khinh thường xuất thủ! Bởi vì, đó chỉ có thể nói, hắn chọn lựa truyền nhân ánh mắt không tốt, trách không được người khác."

Cười lạnh một tiếng, Tinh Hà lão tổ tiếp tục nói, "Bây giờ Đạo Lăng thánh nữ bế quan, coi như là Tử Dương Chân Nhân, sợ rằng không phải vạn bất đắc dĩ, cũng sẽ không đích thân đối Yến Bắc Thần xuất thủ. . . Đạo Lăng sơn đánh một trận, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông nhưng cũng không phải trước đây Đạo Lăng Thiên Tông!"

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 282: Bạch Nhạc trở về

Ngồi ở trong tửu lâu, nghe người chung quanh nghị luận, Bạch Nhạc khóe miệng hiện lên lau một cái nụ cười nhàn nhạt, bưng chén rượu lên uống một hơi cạn sạch!

Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc mới chính thức thở ra một hơi dài!

Tại trong mắt người khác, cái này tự nhiên là Bạch Nhạc vận khí, có thể chỉ có chính hắn rõ ràng, từ vừa mới bắt đầu quyết định bước vào Thanh Châu thành lúc, đây hết thảy liền cũng đã là kế hoạch tốt.

Vô luận là đùa giỡn uy phong cũng tốt, trước khi rời đi lược ngoan thoại cũng tốt, cố ý mang ra Thông Thiên Ma Quân tới cố tình bày nghi trận cũng tốt, mục đều chỉ có một cái, chính là cởi ra nhắm vào mình tử cục này!

Bằng không, đơn thuần chỉ vì ra một hơi thở liền mạo nguy hiểm lớn như vậy bước vào Thanh Châu thành, trêu chọc nhiều như vậy Tinh Cung Cảnh cường giả không phải có bệnh nha!

Kết quả này, chợt vừa nghe đi lên, tựa hồ có chút khó tin, hoàn toàn bất ngờ, có thể tinh tế ngẫm lại, rồi lại hợp tình hợp lí.

So với việc chính mình, vị kia Ma Quân truyền nhân mới là tất cả mọi người họa trong đầu.

Linh Khư Quả ở trong tay mình, bọn hắn mất đi chỉ là một cái đoạt được Linh Khư Quả cơ hội, nhưng nếu là rơi vào Yến Bắc Thần trong tay, khả năng liền có thiết thật uy hiếp.

Bây giờ hồi nhớ tới, chính mình trước khi rời đi, quẳng xuống câu kia,

"Đợi Yến mỗ bước vào tinh cung, tự nhiên tự thân lên môn, từng cái lãnh giáo", nhất định chính là thần lai chi bút, vừa may đánh vào Thanh châu những tông môn này yếu hại phía trên.

Chỉ là. . . Sợ rằng cho dù ai cũng không nghĩ ra, Yến Bắc Thần cùng Bạch Nhạc hai cái căn bản là là cùng một người a?

Tử cục đã phá, đối phương đưa ra cành ô-liu, tự nhiên là muốn tiếp. Bất quá, làm như thế nào tiếp, lúc nào tiếp, lại như cũ còn cần làm tiếp một phen suy tính. Dù sao, gây ra động tĩnh lớn như vậy, cục diện cũng ắt sẽ phát sinh một ít ngoài ý liệu biến hóa.

Lần này trở về, sợ cũng chưa chắc đã là thuận buồm xuôi gió, có thể vô tư.

... ...

"Tử Dương Chân Nhân, tin tức đã truyền hồi tông môn, chỉ là. . . Thánh nữ vẫn còn đang bế quan, thánh nữ phong người căn bản không cho phép bất luận kẻ nào tiếp cận."

Thu được tông môn đưa tin, ở lại Tử Dương Chân Nhân bên người Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử nhẹ giọng hồi bẩm.

Hơi hơi nhíu mày, Tử Dương Chân Nhân cũng không có chút nào vẻ ngoài ý muốn, hiển nhiên cái này chính là trong dự liệu kết quả.

"Còn có tin tức gì?"

"Triệu Thụy, Triệu sư huynh rời tông, bây giờ ngay tại chạy tới Thanh châu trên đường, tối đa bảy ngày, liền đem đạt được Thanh châu." Cái kia Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử vội vã lần nữa trở lại.

Nghe được Triệu Thụy tên này, cho dù là Tử Dương Chân Nhân chân

mày cũng không khỏi hơi hơi thả lỏng.

Cùng người khác khác biệt, Triệu Thụy nhưng là chân chính chân truyền đệ tử, hơn nữa cho dù là tại chân truyền đệ tử bên trong, đều cực kỳ nổi danh thiên kiêu.

Hơn nữa, Triệu Thụy đối với Vân Mộng Chân quý, trong tông môn vốn cũng không là bí mật gì.

Trên thực tế, lần này hắn tận lực đem tin tức truyền hồi Đạo Lăng Thiên Tông, vốn là vi dẫn Triệu Thụy tới.

Tinh Hà lão tổ có thể nghĩ đến sự tình, hắn tự nhiên cũng đồng dạng có thể nghĩ đến.

Chỉ là, so với việc Tinh Hà lão tổ, hắn lựa chọn tự nhiên càng nhiều, bảo trụ Bạch Nhạc, bất quá chỉ là tạm thời kế tạm thời, chân chính dùng để đối phó Yến Bắc Thần, chính là cái này Triệu Thụy.

Hơn nữa, trừ cái đó ra, Tử Dương Chân Nhân còn có mặt khác một tầng tính toán.

Giả sử Thông Thiên Ma Quân truyền nhân chết ở Triệu Thụy trong tay, Triệu Thụy tại tông môn bên trong danh vọng tự nhiên sẽ tăng lớn theo, nhưng đối với thánh nữ phong mà nói, kết quả này, có thể tuyệt đối không phải chuyện gì tốt! Thậm chí hội đưa tới thánh nữ tại tông môn bên trong địa vị lần nữa rơi chậm lại.

Mấy ngày nay, trong tông môn, bản thân cũng đã có thanh âm, muốn mượn Vân Mộng Chân vứt bỏ Côn Ngô Kiếm cơ hội, đề nghị thủ tiêu thánh nữ nhất mạch tôn này sùng địa vị, do đó tại tông môn chân truyền đệ tử bên trong, chọn lựa một vị càng xuất sắc hơn đệ tử, thay thế được Vân Mộng Chân địa vị.

Đạo Lăng thánh nữ cả đời phụng đạo, Triệu Thụy muốn âu yếm, biện pháp duy nhất tới khiến tông môn thủ tiêu thánh nữ nhất mạch kia truyền thừa. Đến lúc đó, Vân Mộng Chân liền trở thành phổ thông chân truyền đệ tử, phụng Đạo chi nói, tự nhiên cũng liền không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Để cho thánh nữ nhất mạch ở ngoài người giết chết Ma Quân truyền nhân, không thể nghi ngờ chính là vô cùng trọng yếu một vòng.

Nếu như vẫn có thể mượn cơ hội này, gạt bỏ Huyết Ảnh Ma Tông tai hoạ ngầm, áp đảo Thanh châu, đó chính là hắn Tử Dương Chân Nhân thật công tích.

... ...

"Nhạc thiếu gia! Không, Gia chủ đại nhân. . . Gia chủ đại nhân trở về!"

Lần nữa trở lại Bạch gia, chỉ là lần này trở về liền không phải Yến Bắc Thần mà là Bạch Nhạc.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Bạch gia đều sôi trào!

Không nói đến Bạch Thanh Nhã, cho dù là những thứ này Bạch gia hạ nhân, cũng đều phảng phất trong nháy mắt tìm về chủ kiến, loại kia vui sướng cũng là xuất phát từ nội tâm.

Mặc dù chỉ là tầng hạ nhân, có ở loại này đại trong gia tộc, bọn hắn tự nhiên rõ ràng cái gì mới là chống đỡ một cái gia tộc mấu chốt nhất lực lượng.

Vô luận Bạch gia bao lớn danh tiếng, nhìn có nhiều phồn vinh, nhưng trên thực tế, tất cả mọi người rõ ràng, có Bạch Nhạc Bạch gia, mới có thể sở hữu bây giờ đây hết thảy! Một khi Bạch Nhạc xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, Mộ Dung gia có thể chính là vết xe đổ.

"Bạch huynh đệ! Thật là ngươi trở về? Ha ha ha ha!"

Xa xa không đợi Bạch Thanh Nhã đi ra, Văn Trạch cùng mấy cái Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử liền trước ra đón, dùng sức cho Bạch Nhạc một cái gấu ôm!

"Văn huynh, đa tạ!"

Hơi hơi liền ôm quyền, Bạch Nhạc khom mình hành lễ nói.

"Đừng, ngươi một tiếng này tạ ơn, ta cũng không khuôn mặt chịu." Khoát khoát tay, Văn Trạch lắc đầu nói.

Đừng xem bây giờ bọn hắn vào ở Bạch gia, tựa hồ là bảo hộ Bạch gia, tại che chở Bạch Nhạc, nhưng trên thực tế, Văn Trạch trong lòng mình cũng biết, cũng bất quá là khắc chế Yến Bắc Thần một loại thủ đoạn mà thôi, tối đa xem như là biết thời biết thế, tự nhiên không cần phải nói tạ ơn.

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Bất luận như thế nào, Văn huynh có thể tới, Bạch Nhạc túc cảm thịnh tình."

Cứ như vậy một hồi nói thời gian, Bạch Thanh Nhã cũng đã chạy tới, chứng kiến Bạch Nhạc, trong mắt nhất thời liền dẫn lên nước mắt.

"Thanh Nhã tỷ!"

Tùy ý Bạch Thanh Nhã đem chính mình ôm vào trong lòng, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Mấy ngày nay tới giờ, Bạch Thanh Nhã mới là chân chính quan tâm nhất người khác, biết rất rõ ràng Yến Bắc Thần chính là Bạch Nhạc, nhưng lại hết lần này tới lần khác một chữ một không có thể nói, chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn người khác vây công Bạch Nhạc, đối với Bạch Thanh Nhã mà nói, mấy ngày này mỗi một khắc đều là một loại dày vò.

Cho tới giờ khắc này tận mắt thấy Bạch Nhạc an toàn trở về, mới chính thức xem như là yên lòng.

Chậm rãi thần, Bạch Thanh Nhã cái này mới mở miệng nói, "Tiểu Nhạc, Chu trưởng lão cùng Thiên Thu đại sư đã ở, mấy ngày nay, nhờ có hai vị trưởng lão chiếu cố, bằng không Bạch gia sợ là chống đỡ không đến ngươi trở về."

Gật đầu, Bạch Nhạc lúc này tại Bạch Thanh Nhã dẫn dắt xuống, đi trước Chu Mộng Dương bọn hắn chỗ ở biệt viện bái kiến.

Dù sao, lấy Chu Mộng Dương bọn hắn thân phận, mặc dù biết Bạch Nhạc trở về, cũng không có chủ động đi gặp Bạch Nhạc đạo lý.

Một phen chào, lại đem hạ nhân toàn bộ lui, mấy người lúc này mới chân chính ngồi xuống.

"Tiểu tử kia, ngươi hồ đồ a, loại thời điểm này, làm sao dám trực tiếp hồi Bạch gia tới." Nhìn Bạch Nhạc, Chu Mộng Dương mang theo vài phần trách cứ giọng điệu khiển trách, "Ngươi nên cũng nghe nói, đồn đãi tuy có vài phần khoa trương, có thể cái kia Yến Bắc Thần lại xác thực bất phàm, nếu như hắn xuất thủ lần nữa, ta cùng với Thiên Thu huynh, sợ cũng chưa chắc bảo vệ ngươi."

"Tiểu tử minh bạch." Khom người thụ giáo, Bạch Nhạc thái độ cực kỳ đoan chính, chỉ là đứng dậy lúc, rồi lại không gì sánh được nghiêm túc giải thích, "Ta biết trở về sẽ có một ít nguy hiểm, chỉ là. . . Nếu không tự mình trở về liếc mắt nhìn Thanh Nhã tỷ, ta không yên lòng."

Một câu nói này, nhưng là nhất thời đem Chu Mộng Dương vốn chuẩn bị rất nhiều giáo huấn, toàn bộ đều ế trở về.

Phụ mẫu không ở, chính là chị cả như mẹ.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, quan tâm người tỷ tỷ này, chính là tuân thủ nghiêm ngặt hiếu đạo, cho dù là biết rõ gặp nguy hiểm, cũng không thể không vì, đây cũng là lễ.

Hơn nữa, Chu Mộng Dương có thể nhìn ra được, lời này cũng không phải là khiên cưỡng gán ghép, Bạch Nhạc đối Bạch Thanh Nhã cái kia phần quan tâm cùng khẩn trương, thật là giả trang không ra! Kể từ đó, hắn cho dù là có muôn vàn đạo lý, thì như thế nào vẫn có thể nói ra miệng.

"Ngươi có thể có phần này tâm, cái này rất tốt." Khẽ vuốt cằm, Mộng Thiên Thu thoả mãn mở miệng nói, "Ngươi cũng không cần lo lắng quá mức, lão phu cùng Chu huynh tại, đưa ngươi an toàn tiễn hồi Thất Tinh Tông, liệu tới cũng vẫn là có thể."

"Thiên Thu đại sư, ta thực sự có chút không yên lòng Thanh Nhã tỷ một mình ở nhà bên trong! Tại đây sự kiện giải quyết trước đó, ta nghĩ để cho Thanh Nhã tỷ cùng ta một chỗ, ở tạm Thất Tinh Tông, không biết phải chăng là có thể?" Khẽ khom người, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

Lời này cũng có chút giả, dù sao không có ai so Bạch Nhạc rõ ràng hơn cái gọi là Ma Quân truyền nhân là chuyện gì xảy ra, ai có nguy hiểm, Bạch Thanh Nhã cũng sẽ không có nguy hiểm.

Có thể sự tình đi tới mức này, diễn trò liền được nguyên bộ, bằng không chính là cho người khác lưu lại kẽ hở bắt.

"Có thể!"

Gật đầu, Mộng Thiên Thu trực tiếp đáp ứng.

Không nói đến Bạch Nhạc bây giờ tầm quan trọng, mặc dù không có những thứ này, lấy thân phận của hắn, cũng có thể ung dung đem Bạch

Thanh Nhã mang hồi Thất Tinh Tông.

"Đa tạ Thiên Thu đại sư!"

"Không sao cả, những thứ này bất quá chỉ là việc nhỏ mà thôi." Khoát khoát tay, Mộng Thiên Thu nhẹ giọng nói, "Bạch Nhạc, Thiên Cơ Biến, ngươi luyện như thế nào?"

Lấy Mộng Thiên Thu thân phận, theo miệng hỏi lên như vậy, tựa hồ rất bình thường.

Khả năng liền có một câu nói này, nhưng là để cho Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên cả kinh, cơ hồ là trong nháy mắt, mắc đi cầu biết đến Mộng Thiên Thu đúng là vẫn còn khả nghi.

Ở nơi này là khảo giáo hắn, căn bản là muốn mượn cái này tới nghiệm chứng hắn cùng Yến Bắc Thần đến tột cùng có quan hệ hay không.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, chỉ là biểu hiện ra, Bạch Nhạc nhưng không có lộ ra bất kỳ khác thường gì đến, chỉ là vẻ mặt xấu hổ mở miệng nói, "Tiểu tử có phụ Thiên Thu đại sư kỳ vọng cao, mấy ngày nay sự tình quá nhiều, bây giờ không có thời gian nghiên tập Thiên Cơ Biến, bây giờ cũng vẫn chỉ là nhập môn giai đoạn."

"Không sao cả, ngắn như vậy thời gian, ngươi có thể đủ nhập môn cũng đã rất khó được, ngươi lại biểu diễn một lượt, để cho lão phu nhìn một chút!" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Mộng Thiên Thu lần nữa mở miệng nói.

"Vâng!"

Nói tới mức này, Bạch Nhạc tự nhiên không tốt lại đẩy ủy, lúc này liền định thần một chút!

"Thiên cơ!"

Hai chữ lối ra, trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền nhất thời biến thành mặt khác một bức dáng dấp!

Tại trong mắt người khác, tựa hồ trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền dung mạo mang thân mang toàn bộ đều biến thành Văn Trạch dáng dấp, thậm chí Bạch Nhạc tận lực liền biểu tình cũng học cái thất thất bát bát, thật là một màn này rơi vào Mộng Thiên Thu trong mắt, lại liền nghiễm nhiên là mặt khác một bức dáng vẻ.

Huyễn thuật rất tốt, cũng thật là hắn giáo thụ Thiên Cơ Biến, chỉ là. . . Chính như Bạch Nhạc chính mình nói, cái này vẻn vẹn chỉ là vừa mới nhập môn mà thôi, che lấp không thần hồn khí tức, cái gọi là ngụy trang, liền bất quá chỉ là tiểu thuật, vô luận Bạch Nhạc biến thành bộ dáng gì nữa, hắn đều có thể liếc mắt xem thấu bản chất.

Bạch Nhạc làm tuy đã không sai, có thể cái này. . . Không phải Yến Bắc Thần!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 283: Hiện tại, ngươi còn muốn hồi Thất Tinh Tông sao?

Ánh mặt trời có chút chói mắt.

Từ Mộng Thiên Thu bọn hắn gian phòng đi ra, Bạch Nhạc lưng vẫn có chút đổ mồ hôi.

Thành thật mà nói, một khắc này, mặc dù là chính bản thân hắn cũng không biết có phải hay không là có thể giấu giếm được Mộng Thiên Thu.

Bất quá, điều này cũng làm cho Bạch Nhạc lần nữa rõ ràng ý thức được, vô luận là Thiên Cơ Biến, vẫn là huyễn thuật chi đạo, chân chính hạch tâm, đều ở đây tại thần hồn!

Không liên quan đến thần hồn, liền vĩnh viễn chỉ là vừa mới nhập môn cấp độ.

Trên thực tế, đang thi triển một giây phút kia, Bạch Nhạc hầu như bản năng phải cải biến thần hồn khí tức! Cũng thua thiệt là có thao túng thân ngoại hóa thân kinh nghiệm, này mới khiến Bạch Nhạc ngạnh sinh sinh khống chế được chính mình.

Đương nhiên, qua Mộng Thiên Thu cửa ải này, cũng có nghĩa là, chí ít tạm thời mà nói, hắn đã coi như là an toàn.

"Công tử, phủ thành chủ người đến, nói là phủ chủ cho mời!"

Bên này Bạch Nhạc vừa mới đi ra, Tô Nhan liền nghênh qua đây, nhẹ giọng mở miệng nói.

Bạch Nhạc cũng không phải là Yến Bắc Thần, từ Bạch Nhạc lúc vào thành sau khi, đã có người nhận ra Bạch Nhạc, đem tin tức tiễn hồi phủ thành chủ, có thể nói, Bạch Nhạc mới vừa trở lại Bạch phủ, trước sau chân ở giữa, phủ thành chủ người đã đến.

Nao nao, Bạch Nhạc cũng không nghĩ đến Ngô Tuyết Tùng vậy mà ở vào thời điểm này muốn gặp hắn.

"Công tử, muốn đi sao?"

Nhìn Bạch Nhạc, Tô Nhan có chút lo lắng nhẹ giọng hỏi.

Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời liền quyết định chủ ý, "Đi, tại sao không đi! Bạch gia tại Thanh Châu thành, làm sao có thể không cho vị thành chủ này mặt mũi."

Nếu là ở gặp Mộng Thiên Thu trước đó, Bạch Nhạc có thể còn có chút chột dạ, nhưng hôm nay, nhưng có thể nói, có hoàn toàn chắc chắn Ngô Tuyết Tùng tất nhiên không nhận ra hắn.

Kể từ đó, tự nhiên không có cự tuyệt đạo lý.

Cùng trước kia khác biệt, lần này cho dù là Ngô Tuyết Tùng cũng cho đủ Bạch Nhạc mặt mũi, phủ thành chủ xe ngựa đứng ở Bạch phủ bên ngoài, ở đối phương dẫn dắt xuống, Bạch Nhạc thản thản nhiên ngồi trên xe ngựa thẳng đến phủ thành chủ mà đi.

Y nguyên vẫn là cái kia quen thuộc sân, chỉ là, lần này Ngô Tuyết Tùng nhưng không có lại như trước đó tự mình luyện kiếm, mà là ngồi ở trong đình, ngâm vào nước trà ngon chờ lấy Bạch Nhạc qua đây.

"Bạch Nhạc bái kiến phủ chủ!"

"Tọa!"

Y nguyên vẫn là cái kia một thân quanh năm không thay đổi áo xám, mang trên mặt vài phần ôn hòa nụ cười, tự tay làm một cái mời thủ thế, Ngô Tuyết Tùng nhẹ giọng mở miệng nói.

"Đa tạ phủ chủ!"

Theo lời tại Ngô Tuyết Tùng đối diện trên băng đá ngồi xuống, Bạch Nhạc trên người vẫn không có nửa phần kiêu căng chi ý, cái này khiến Ngô Tuyết Tùng trong lòng rất là thoả mãn.

"Bạch Nhạc, cách chúng ta lần đầu tiên gặp mặt, có đã hơn một năm a?"

Thuận tay đem chén trà đẩy tới Bạch Nhạc trước mặt, Ngô Tuyết Tùng theo miệng hỏi.

"Hồi phủ chủ, không sai biệt lắm có một năm rưỡi."

"Đúng vậy a đã hơn một năm." Tựa hồ có chút thổn thức, Ngô Tuyết Tùng nhẹ giọng nói, "Lúc kia ngươi mới bất quá mới vào linh phủ, bừa bãi vô danh, nhưng hôm nay cũng đã danh chấn Thanh châu, là ta Thanh châu đệ nhất thiên kiêu. . . Không nổi a!"

"Phủ chủ khen nhầm." Chắp tay một cái, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Chỉ là vận khí tốt một ít a."

"Vận khí. . . Cũng là thực lực a!" Nhìn Bạch Nhạc, Ngô Tuyết Tùng mang theo ẩn ý mở miệng nói.

Lời này Bạch Nhạc có chút không biết nên làm sao tiếp, chỉ phải trầm mặc xuống, chờ lấy đối phương giải thích một chút.

"Trước đó Yến Bắc Thần đến Bạch gia thời điểm, ta vẫn chưa nhúng tay, ngươi nhưng có oán phẫn?" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Ngô Tuyết

Tùng bình tĩnh hỏi.

"Bạch Nhạc không dám!"

Nghe thế, Bạch Nhạc nhất thời đứng dậy thở dài, trầm giọng đáp.

"Không dám? Đó là vẫn có?"

Mặt trầm như nước, Ngô Tuyết Tùng lần nữa mở miệng hỏi.

"Không có!" Lắc đầu, Bạch Nhạc lần nữa giải thích, "Ngày xưa nhận được phủ chủ chiếu cố, Bạch Nhạc nhưng thủy chung chưa từng hồi báo, đối với phủ chủ, Bạch Nhạc chỉ có cảm kích, có thể oán phẫn lý lẽ? Bạch Nhạc mặc dù bất tài, nhưng điểm ấy làm rõ sai trái năng lực cũng vẫn là có."

Nhìn Bạch Nhạc, tựa hồ muốn từ Bạch Nhạc trong ánh mắt, nhìn ra Bạch Nhạc tâm tư chân thực.

Một lúc lâu, Ngô Tuyết Tùng lúc này mới chậm rãi gật đầu, trên mặt lần nữa lộ ra thoả mãn nụ cười, "Bạch Nhạc, ngươi phải hiểu được, trên đời này, không có vô duyên vô cớ, cũng không có vô duyên vô cớ hận! Muốn người khác đối ngươi tốt, trước hết chứng minh chính mình giá trị."

"Từ ngươi mang theo Linh Khư Quả ly khai Thất Tinh Tông thời điểm, ta liền nói riêng một chút qua, vô luận dùng phương pháp gì, chỉ cần ngươi có thể vượt qua kiếp nạn này, ta liền tiễn ngươi một phần cơ duyên!" Ngẩng đầu, nhìn Bạch Nhạc, Ngô Tuyết Tùng nghiêm túc mở miệng nói.

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy, không hiểu nhìn Ngô Tuyết Tùng.

"Những ngày gần đây, bởi vì Yến Bắc Thần xuất hiện, Thanh châu các tông môn với ngươi thái độ, lúc này mới phát sinh thật lớn chuyển biến! Nhưng bọn họ bây giờ đảm bảo ngươi, cũng không phải là bởi vì ngươi giá trị cao bao nhiêu, mà là bởi vì. . . Yến Bắc Thần uy hiếp lớn hơn!"

Chậm rãi đứng dậy, Ngô Tuyết Tùng đi tới Bạch Nhạc trước mặt, từ tốn nói, "Ngươi biết, ngươi bây giờ hồi Thất Tinh Tông kết quả là cái gì không?"

"Ngươi sẽ bị buộc ăn vào Linh Khư Quả, sau đó tại Thất Tinh Tông trợ giúp xuống, mau sớm bước vào linh phủ hậu kỳ, thậm chí là. . . Linh phủ đỉnh phong!" Khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, Ngô Tuyết Tùng tiếp tục nói, "Đương nhiên, vì để ngươi cố gắng đột phá, bọn hắn nhất định sẽ còn phân cho ngươi nhiều tài nguyên hơn, thậm chí là lấy dục tốc bất đạt phương thức giúp ngươi hoàn thành đột phá! Còn như ngươi nhanh như vậy đột phá, có thể hay không vì về sau tu luyện lưu lại tai hoạ ngầm. . . Căn bản không ai quan tâm!"

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời rùng mình, sắc mặt cũng ngưng trọng rất nhiều.

Hắn đương nhiên minh bạch tu vi đột phá quá nhanh tai hoạ ngầm, điểm này ban đầu ở Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, Vân Mộng Chân với hắn giải thích qua! Riêng là Huyền Môn công pháp, đa số nói đều là trung chính bình thản, dần dần tiến dần, lấy linh dược mạnh mẽ xây tu vi, tất nhiên sẽ lưu lại hậu hoạn.

Nếu không, ngươi cho rằng lấy Vân Mộng Chân thiên phú cùng thân phận, từ linh phủ đến mở tinh cung dùng cái gì yêu cầu bảy năm tích lũy!

Linh Khư Quả dược tính bản thân cực kỳ mạnh mẽ, nếu như bây giờ ăn vào, cho dù là lãng phí một bộ phận dược tính, hơn phân nửa cũng có thể mạnh mẽ đem Bạch Nhạc tu vi đẩy vào linh phủ hậu kỳ, điểm này không thể nghi ngờ.

Chỉ là, ngại vì kinh nghiệm cùng từng trải chưa đủ, trước đó Bạch Nhạc còn tưởng là thật cũng không nghĩ tới loại khả năng này.

Đối với người khác mà nói, cái này hoặc giả chưa chắc có cái gì to tát đâu, nhưng đối với muốn đuổi kịp Vân Mộng Chân cước bộ Bạch Nhạc mà nói, cũng không nghi ngờ có vẻ vô cùng trọng yếu.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc sắc mặt nhất thời liền khó xem.

Chứng kiến Bạch Nhạc phản ứng, Ngô Tuyết Tùng liền minh bạch, Bạch Nhạc hiển nhiên là biết tu vi đề thăng quá nhanh nguy hại, ngược lại là đỡ phải hắn lãng phí miệng lưỡi giải thích.

"Bọn hắn cho đòi ngươi hồi Thất Tinh Tông, mục liền để cho ngươi tới đối kháng Yến Bắc Thần, vì thế bọn hắn có thể cho ngươi nhất định chỗ tốt, thật là. . . Lại không ai quan tâm ngươi sinh tử!" Lạnh lùng liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Ngô Tuyết Tùng từ tốn nói, "Ngươi là cùng Yến Bắc Thần đã giao thủ, Bạch Nhạc, để tay lên ngực tự hỏi. . . Ngươi có mấy phần chắc chắn có thể thắng được Yến Bắc Thần?"

". . ."

"Hiện tại, ngươi còn muốn hồi Thất Tinh Tông sao?"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Cvt: Truyện như hack não ấy, thằng main não nhiều nếp nhăn đã không nói. Đến thằng nvp Ngô Tuyết Tùng mới 26-27t mà não cũng nhăn kinh hồn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 284: Thanh Vương bí tàng (canh thứ nhất, cầu nguyệt phiếu)

Có mấy phần chắc chắn thắng được Yến Bắc Thần, cái này không có cách nào khác tính.

Thật là Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, nghe Ngô Tuyết Tùng vừa nói như vậy, mình là xác thực đã không định hồi Thất Tinh Tông đi.

Vốn cho là mượn Yến Bắc Thần uy hiếp hoàn mỹ phá cuộc, Bạch Nhạc trong lòng thủy chung có chút dương dương tự đắc, nhưng hôm nay xem ra, phá cuộc đồng thời, nhưng cũng cho mình chôn một cái hố to, nếu thật là nhảy vào đi, không chừng loại nào thảm hại hơn đây.

Ở bên ngoài chính mình tốt xấu còn có thể giãy dụa hai lần, nhưng nếu là hãm tại Thất Tinh Tông bên trong, đó mới là kêu trời trời không biết kêu đất đất chẳng hay, khóc đều không chỗ để khóc.

Khom người cúi đầu, Bạch Nhạc nghiêm túc mở miệng nói, "Cũng xin phủ chủ dạy ta!"

"Ngồi đi, không nóng nảy, chúng ta từ từ nói."

Vỗ vỗ Bạch Nhạc bả vai, Ngô Tuyết Tùng tùy ý trở lại tại chỗ ngồi xuống, các loại (chờ) Bạch Nhạc tâm trạng bình ức vài phần sau đó, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Ta nói rồi, nếu ngươi có thể độ qua một kiếp này, ta liền tiễn ngươi một trận cơ duyên."

"Cũng xin phủ chủ công khai!" Lời này Bạch Nhạc tự nhiên nhớ kỹ, lần

nữa mở miệng hỏi.

"Thanh châu tông môn xưa nay lấy Thất Tinh Tông vi tôn, mà Thất Tinh Tông lại cùng Đạo Lăng Thiên Tông có thiên ti vạn lũ liên hệ! Mà ta Tiên Du Kiếm Cung, lại chưa có đệ tử vượt vào Thanh châu. . . Ngươi cũng biết, ta tại sao lại lấy Tiên Du Kiếm Cung chân truyền đệ tử thân phận, tọa trấn Thanh châu, trở thành cái này Thanh Châu phủ chủ?"

Cũng không có trả lời ngay Bạch Nhạc, Ngô Tuyết Tùng hỏi ngược lại.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong đầu đột nhiên hiện lên vô số ý niệm trong đầu, rất nhiều ngày xưa hắn không có chú ý tới chi tiết, lúc này nổi lên trong lòng, nhất thời mắc đi cầu biết đến khắp nơi lộ ra khó hiểu chỗ.

Thất Tinh Tông cùng Đạo Lăng Thiên Tông quan hệ thân mật, đây là không tranh sự thực.

Lúc trước Vân Mộng Chân liền từng bước vào Thất Tinh Tháp, bây giờ Huyết Ảnh Ma Tông xuất thế, lại là Tử Dương Chân Nhân thân chí Thanh châu, trực tiếp đặt chân tại Thất Tinh Tông, bản thân này liền đủ để chứng minh rất nhiều vấn đề.

Lại tinh tế suy nghĩ, trước đây Huyết Ảnh Ma Tông huyết tế Thanh châu, thậm chí có một lần, toàn bộ Thanh Châu thành đều bị huyết sắc bao phủ!

Thật là, mặc dù nguy hiểm đến loại kia thời khắc, Đạo Lăng Thiên Tông cũng không người lộ diện, thậm chí còn, Tiên Du Kiếm Cung bản thân cũng chưa phái ra bất kỳ cao thủ nào cứu viện, bản thân này cũng có chút không hợp với lẽ thường.

Hơn nữa, vô luận là Thất Tinh Tông vẫn là Hàn Sơn, lại hoặc là Thanh châu tông môn khác, chưa từng nghe nói qua có ai cùng vị này Thanh Châu phủ chủ có bất kỳ liên lạc nào, bản thân này cũng không phù hợp

tình lý.

Trừ phi. . . Thật toàn bộ Thanh châu đều là bài xích Tiên Du Kiếm Cung!

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên hiện lên vẻ hoảng sợ.

"Xem ra ngươi đoán đến." Nhìn Bạch Nhạc, Ngô Tuyết Tùng bình tĩnh nói rằng, "Không sai, vô luận là Đạo Lăng Thiên Tông vẫn là Thanh châu tông môn, đều không muốn ta Tiên Du Kiếm Cung đưa tay đưa đến Thanh châu tới!"

"Đã như vậy, ngài lại vì sao phải tới làm người phủ chủ này?" Nghe thế, Bạch Nhạc rốt cục nhịn không được mở miệng hỏi.

Giả sử Tiên Du Kiếm Cung thật có ý đưa tay đưa vào Thanh châu, liền cần phải phái càng nhiều cao thủ qua đây, trực tiếp áp đảo Thanh châu, cô đơn phái ra Ngô Tuyết Tùng một cái như vậy chân truyền đệ tử tới làm Thanh Châu phủ chủ là muốn làm cái gì?

"Trước đây Đạo Lăng Thiên Tông như mặt trời ban trưa, ta Tiên Du Kiếm Cung mặc dù đều là thiên tông, nhưng cũng không muốn đơn giản cùng với kết thù kết oán! Cho nên, bổn tông vẫn chưa nhúng tay Thanh châu." Dừng một cái, Ngô Tuyết Tùng từ tốn nói, "Còn như để ta làm cái này Thanh Châu phủ chủ, là bởi vì trừ Tiên Du Kiếm Cung đệ tử bên ngoài, ta còn có một cái khác thân phận Đại Càn Vương Triều Thập Tam hoàng tử!"

"! ! !"

Một câu nói này, mới là chân chính đem Bạch Nhạc kinh động đến.

Thiên Hạ Cửu Châu, đều vì Đại Càn Vương Triều lãnh thổ!

Cứ việc, con này nhằm vào thế tục giới, tu hành tông môn phần lớn bao

trùm cùng thế tục phía trên, nhưng lại cũng không có nghĩa là thế tục đế vương, liền hoàn toàn không ảnh hưởng tới tu hành giới.

Trên thực tế, Đại Càn Vương Triều bản thân liền là một cổ cực kỳ mạnh mẽ thế lực, hơn nữa hoàng thất cùng tam đại thiên tông ở giữa, đều có rắc rối khó gỡ quan hệ phức tạp, cuối cùng đạt thành một loại cân bằng!

Cửu châu bên trong Càn Châu, chính là Đại Càn Vương Triều Hoàng thành vị trí, toàn bộ Càn Châu bên trong, cũng không có bất kỳ tu hành môn phái, hoàn toàn do hoàng thất khống chế.

Hắn các châu tại trên danh nghĩa, cũng vẫn như cũ đều chịu Đại Càn Vương Triều thống trị.

Dưới tình huống như vậy, Ngô Tuyết Tùng lấy Đại Càn Vương Triều hoàng tử thân phận nhập chủ Thanh châu, tự nhiên cho dù ai cũng nói không ra phản đối nói tới.

Chỉ là, làm giá, tại Thanh châu bên trong, Ngô Tuyết Tùng cũng liền hoàn toàn không thể mượn nửa điểm Tiên Du Kiếm Cung lực lượng!

"Bạch Nhạc, bái kiến Thập Tam điện hạ!"

Nghe vậy Bạch Nhạc nhất thời lần nữa đứng dậy hành lễ nói.

Đối với những cái kia từ nhỏ liền trong tông môn lớn lên người mà nói, Đại Càn Vương Triều có thể còn có chút xa lạ, nhưng đối với từ nhỏ ngay tại trong thế tục lớn lên Bạch Nhạc mà nói, tự nhiên càng có thể minh bạch hoàng quyền cường đại.

Khoát khoát tay, Ngô Tuyết Tùng tùy ý nói rằng, "Ngươi ta đều là người trong tu hành, bất tất câu nệ tục lễ, ngươi vẫn là gọi ta phủ chủ là được."

"Vâng!"

"Nói cho ngươi những thứ này, cũng không phải là khoe khoang thân phận ta, mà là vì để ngươi minh bạch, ta tại sao lại ở lại Thanh châu!" Nhìn Bạch Nhạc, Ngô Tuyết Tùng chậm rãi nói rằng.

"Mấy ngàn năm trước, ta Đại Càn Vương Triều chính trực đang thịnh, Thiên Hạ Cửu Châu, phân đất phong hầu cửu vương! Nhập chủ Thanh châu, chính là ta Đại Càn Vương Triều ngày xưa cường đại nhất hoàng tử, cũng là thế gian đứng đầu cường giả, Thanh Vương! Về sau Đạo Lăng Thiên Tông uy lăng thiên hạ, Thanh Vương bại vào ngày xưa Đạo Lăng thánh nữ thủ, trọng thương mà vẫn, từ đó Thanh châu liền rơi vào Đạo Lăng Thiên Tông phạm vi thế lực bên trong."

"Chỉ là, ngoại nhân lại cũng không biết, ngày xưa Thanh Vương từng tại Thanh châu tu kiến một tòa Địa Cung lưu lại bí tàng, hơn nữa. . . Ở nơi này Thanh Châu thành phía dưới!"

Con ngươi chợt co rụt lại, đến giờ phút nầy, Bạch Nhạc mới thật sự hiểu Ngô Tuyết Tùng ý tứ.

"Phủ chủ nói là, ngươi đã tìm được Thanh Vương bí tàng?"

Bánh Bạch Nhạc liếc mắt, Ngô Tuyết Tùng khắp khuôn mặt là vẻ trào phúng.

Trên thực tế, lời thốt ra miệng trong nháy mắt, Bạch Nhạc cũng đã phản ứng kịp, đối phương cần phải vẻn vẹn chỉ là vừa mới tìm được Địa Cung cửa vào, hơn nữa, chỉ sợ tiến nhập còn có rất nhiều hạn chế, bằng không, nơi nào còn cần tìm chính mình, Ngô Tuyết Tùng đã sớm đã lấy bí tàng rời đi.

"Phủ chủ cần ta làm cái gì?" Điều chỉnh một chút tâm tính, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

Rất hài lòng tại Bạch Nhạc tự giác, Ngô Tuyết Tùng gật đầu mở miệng nói, "Địa cung bên trong, có bày sát trận phong ấn, một khi mở ra, tất phải kinh động toàn bộ Thanh châu, đến lúc đó, chỉ bằng ta một cái, không thủ được Thanh Vương bí tàng!"

"Thân ta bày đủ Đại Càn Vương Thất huyết mạch, có thể tạm thời đem phong ấn mở ra một cái khe hở, chỉ là Thanh Vương trận pháp cực kỳ mạnh mẽ, Tinh Cung Cảnh phía trên căn bản là không có cách bước vào bên trong! Mà cái này. . . Chính là ta đưa ngươi cơ duyên!"

Nghe thế, Bạch Nhạc nhất thời trầm mặc xuống.

Cái gì tiễn ngươi cơ duyên, bất quá chỉ là êm tai lí do thoái thác mà thôi, nói đến, bất quá chỉ là muốn để cho mình giúp hắn bỏ lấy Thanh Vương bí tàng mà thôi.

Những cái kia không quan trọng đồ vật, chính mình tự nhiên có thể lấy đi một ít, có thể Thanh Vương bí tàng bên trong chân chính bảo vật quý giá, lại tất nhiên là muốn giao ra đây! Hơn nữa, vì thế chính mình nhất định muốn gánh chịu cực đại phiêu lưu.

Đại Càn Vương Triều thời kỳ cường thịnh phân đất phong hầu cửu vương một trong, thiên hạ nhất đứng đầu cường giả một trong! Dùng đầu ngón chân muốn, cũng có thể minh bạch, đối phương lưu lại bí tàng bên trong sẽ có đáng sợ đến bực nào cơ quan cùng cấm chế, chính mình bất quá chỉ là Linh Phủ Cảnh, mạnh mẽ bước vào bên trong, không nguy hiểm mới gặp quỷ.

Thật là. . . Bây giờ, mình còn có cự tuyệt cơ hội sao?

Khóe mắt liếc qua quét về phía Ngô Tuyết Tùng, Bạch Nhạc rõ ràng chứng kiến đối phương khóe miệng khẽ nở nụ cười ý, chỉ là cái kia một nụ cười bên trong, nhưng cũng đồng dạng không che giấu chút nào lộ ra lau một cái khủng bố sát khí!

Thanh Vương bí tàng bực này cơ mật, căn bản không có tiết ra ngoài khả năng, giả như chính mình thực có can đảm cự tuyệt, sợ rằng Ngô Tuyết Tùng cũng tuyệt không sợ sát nhân!

Đừng xem Thất Tinh Tông, thậm chí Tử Dương Chân Nhân đều bày ra một bộ muốn đảm bảo chính mình tư thế đến, nhưng bọn họ chân chính mục, bất quá chỉ là phòng bị Linh Khư Quả bị Yến Bắc Thần đạt được mà thôi, nếu thật là chính mình chết, lấy Ngô Tuyết Tùng thân phận, sợ rằng cũng sẽ không có người thật nguyện ý vì mình xuất đầu.

Trước có lang, sau có hổ!

Vô luận là Thất Tinh Tông cùng Đạo Lăng Thiên Tông, vẫn là vị này Thanh Châu phủ chủ, nào có ai thực sự là hảo tâm a, đơn giản chỉ là trao đổi ích lợi mà thôi!

Chính mình ở trong mắt bọn hắn, thủy chung đều chẳng qua chỉ là một con cờ mà thôi.

Nhỏ yếu, bản thân liền là một loại nguyên tội a!

"Trên đời này, không có vô duyên vô cớ yêu, cũng không có vô duyên vô cớ hận! Muốn người khác đối ngươi tốt, nhất định phải trước chứng minh chính mình giá trị!"

Ngô Tuyết Tùng vừa mới nói tới, giờ khắc này, phảng phất lại đang Bạch Nhạc trong đầu vang lên.

Cũng chỉ có lúc này, mới có thể để cho Bạch Nhạc càng khắc sâu lý giải đến điểm này.

Cá lớn nuốt cá bé, bất quá cũng chỉ như vậy!

"Bạch Nhạc, nguyện làm phủ chủ phân ưu!"

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc khom người cúi đầu, trầm giọng mở miệng nói.

"Tốt!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ tán thưởng, Ngô Tuyết Tùng khẽ vuốt cằm, "Thế nhân nhiều não tại bị người lợi dụng, có thể bị lợi dụng, bản thân liền là một loại giá trị thể hiện! Bạch Nhạc, ngươi phải hiểu được, chân chính đáng sợ không phải là bị lợi dụng, mà là liền bị giới trị lợi dụng cũng không có."

Cứ việc đối Ngô Tuyết Tùng không có cảm tình gì, cái này những lời này, lại y nguyên vẫn là để cho Bạch Nhạc chấn động trong lòng, tâm cái kia một phần oán phẫn, phảng phất cũng giảm bớt rất nhiều.

Bây giờ sự tình liền đặt trước mắt, dù là Ngô Tuyết Tùng không bức bách chính mình, đối mặt phản hồi Thất Tinh Tông có thể phải đối mặt hậu quả, chính mình vừa lại thật thà có thể có hắn lựa chọn sao?

Phiêu lưu cùng tiền lời cùng tồn tại!

Thanh Vương bí tàng có thể thật vô cùng nguy hiểm, có thể chỉ cần mình có thể xông qua cửa ải này, thu hoạch cũng tất nhiên cực phong!

Cho dù là thật đem trân quý nhất bí tàng hiến cho Ngô Tuyết Tùng, đối với chính mình mà nói, cũng cũng là một cái cục diện hai phe đều có lợi.

Tại nhỏ yếu lúc, oán trời trách đất căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì, duy nhất có thể làm, chính là bắt lại tất cả cơ hội tới lớn mạnh chính mình, thẳng đến có thiên có thể cường đại đến lật tung bàn cờ, chính mình chế định quy tắc.

Đồng dạng một loại tình cảnh, khả năng đổi một chút ý nghĩ, tính ra thì sẽ là hai loại hoàn toàn khác biệt kết luận.

Mà, thường thường chính là cường giả cùng kẻ yếu chân chính phân biệt.

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, Bạch Nhạc rộng mở trong sáng, khom người lại bái, "Đa tạ phủ chủ chỉ điểm, Bạch Nhạc, thụ giáo!"

"Tốt!" Có thể nhìn ra Bạch Nhạc lúc này chân thành, Ngô Tuyết Tùng trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, "Yên tâm, chỉ cần ngươi tận tâm tận lực, ta cũng tất nhiên sẽ không bạc đãi ngươi! Linh Tê Kiếm Tông cuối cùng quá nhỏ, chứa không nổi ngươi. . . Mà ta Tiên Du Kiếm Cung, có thể mới là ngươi tốt nhất chốn trở về!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 285: Tình này, Bạch Nhạc khắc trong tâm khảm (canh thứ 2)

Tiên Du Kiếm Cung lại là thích hợp bản thân chốn trở về sao?

Bạch Nhạc cũng không tin tưởng, nhưng hắn vẫn minh bạch, hắn nhất định muốn để cho Ngô Tuyết Tùng tin tưởng mình tin tưởng.

Đối với từng tại Linh Tê Kiếm Tông làm quá mấy năm tạp dịch Bạch Nhạc mà nói, làm thái độ khiêm nhường vốn là rất chuyện dễ dàng, hắn thậm chí không cần lập tức bằng lòng. Chỉ cần biểu hiện ra một điểm do dự, sau đó tại thỏa đáng thời điểm, biểu hiện ra một tia đối với Tiên Du Kiếm Cung hướng ra phía ngoài liền đủ đủ.

Đang xác định cái tiền đề này tình huống dưới, tự nhiên là trò chuyện với nhau đều vui mừng.

Đương nhiên, Ngô Tuyết Tùng cũng không có nói càng nhiều về Thanh Vương bí tàng tin tức, mặc dù hắn cũng không tin tưởng Bạch Nhạc dám bán đứng hắn, có thể loại chuyện như vậy, không đến cuối cùng một khắc, hắn tự nhiên cũng là tuyệt đối sẽ không nói ra.

Bây giờ hắn chân chính muốn cùng Bạch Nhạc thương nghị, là thế nào đem Thất Tinh Tông cùng Đạo Lăng Thiên Tông người lấp liếm cho qua, bằng thích hợp lý do ở lại Thanh Châu thành.

Đương nhiên, cũng bao quát, trong lúc này bảo hộ Bạch gia, bảo hộ Bạch Thanh Nhã an toàn điều kiện.

Tại trong phủ thành chủ dừng lại trọn hơn ba canh giờ thời gian, thẳng đến mặt trời chiều lặn về phía tây, Bạch Nhạc lúc này mới ngồi phủ thành chủ xe ngựa trở lại Bạch gia.

Cũng không có đi gặp Văn Trạch bọn hắn, Bạch Nhạc trực tiếp trở lại Thính Hương Thủy Tạ, để cho Tô Nhã đem Bạch Thanh Nhã mời đi theo.

Thanh Vương bí tàng sự tình, tự nhiên không thể nói, nhưng hắn muốn cự tuyệt phản hồi Thất Tinh Tông, mà là ở lại Thanh Châu thành, thậm chí là ở đến phủ thành chủ sự tình, lại nhất định muốn cùng Bạch Thanh Nhã giải thích rõ.

"Tiểu Nhạc, ngươi đến tột cùng còn có bao nhiêu chuyện gạt ta?"

Nghe được Bạch Nhạc lại cùng Thanh Châu phủ chủ dính líu quan hệ, Bạch Thanh Nhã có chút đau đầu hỏi.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lắc đầu nói, "Thanh Nhã tỷ, tin tưởng ta, không phải ta nghĩ muốn gạt ngươi, mà là có một số việc, thực sự không thể nói! Nói cho ngươi, chẳng những hội tăng ngươi nguy hiểm, còn có thể sẽ để cho ta rơi vào trong nguy hiểm. . ."

Bạch Nhạc rất rõ ràng Bạch Thanh Nhã tính khí, nếu như chỉ nói đối nàng gặp nguy hiểm, Bạch Thanh Nhã chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ, nhất định phải để hỏi rõ ràng mới được.

Nhưng nếu là nói, có thể sẽ nguy cấp chính mình an toàn, Thanh Nhã tỷ liền tuyệt đối sẽ không truy hỏi nữa.

"Thanh Nhã tỷ, ngươi cũng chứng kiến Thiên Thu trưởng lão bọn hắn thật lợi hại! Mặc dù bọn hắn hiện tại đối ta rất khỏe, nhưng có một số việc, lại nhất định không thể để cho bọn hắn biết, bằng không, bọn hắn liền sẽ cái thứ nhất nhảy ra giết ta, hiểu sao?"

Nghĩ đến Bạch Nhạc lấy Yến Bắc Thần thân phận lúc xuất hiện, Chu Mộng Dương bọn hắn đối Bạch Nhạc thái độ, Bạch Thanh Nhã liền biết, Bạch Nhạc cũng không phải là đang gạt nàng, sắc mặt nhất thời liền ngưng trọng rất nhiều.

"Một dạng đạo lý, Thanh Nhã tỷ, ngươi cũng không có tu hành, cũng không biết, người thường tại đối mặt bọn hắn những cao thủ này thời điểm, cũng không có gì bí mật đáng nói! Chỉ cần bọn hắn sinh nghi, dù là ngươi liều chết không nói, bọn hắn cũng giống vậy có biện pháp từ trong miệng ngươi đạt được muốn biết đáp án."

Nói tới mức này, Bạch Thanh Nhã tự nhiên dĩ nhiên minh bạch Bạch Nhạc ý tứ, "Tiểu Nhạc, tỷ tỷ biết, ngươi không nói, ta liền không hỏi! Bất quá, có một cái, vô luận lúc nào, ngươi nhất định phải để bảo đảm chính ngươi an toàn là tiền đề, điểm này, ngươi nhất định phải đáp ứng ta!"

"Yên tâm đi, Thanh Nhã tỷ! Trước ngươi cũng chứng kiến, tiểu Nhạc hiện tại rất lợi hại, bất kể là ai, muốn giết ta, đều không dễ dàng như vậy!"

Chuyển hướng Tô Nhan, Bạch Nhạc trầm ngâm một chút, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Tô cô nương, ta ta cũng không gạt ngươi, lần này ta muốn đi địa phương, đối ngươi mà nói, có lẽ có một ít nguy hiểm, có phải hay không nguyện ý theo ta cùng đi, ngươi tự quyết định!"

Nguyên bản thật Bạch Nhạc là cũng không định để cho Tô Nhan cùng chính mình cùng đi, dù sao Thanh Vương bí tàng nhất định mười phần nguy hiểm, một cái sơ sẩy sẽ có vẫn lạc nguy hiểm.

Chỉ là, lần này trở về, chứng kiến Tô Nhan chờ mong ánh mắt, Bạch Nhạc cũng rốt cục có một tia buông lỏng.

Tô Nhan vốn cũng không phải là tình nguyện bình thường nữ nhân, bằng không cũng sẽ không lựa chọn tu ma, sẽ không đánh bạc đồng dạng lựa chọn theo chính mình, nếu như đều khiến Tô Nhan ở lại Bạch gia bảo hộ Thanh Nhã tỷ, đối với Tô Nhan mà nói, cũng không tránh khỏi quá không công bằng.

Tô Nhan lựa chọn theo chính mình, cũng không phải tới làm hộ vệ, thị nữ, mà là muốn có được càng nhiều quyền lợi, đi lên một cái càng quang minh con đường tu hành.

Đã như vậy, có cơ hội thời điểm, chính mình thì tại sao không thể mang theo nàng một chỗ đâu?

Quả nhiên, nghe được Bạch Nhạc, Tô Nhan trong mắt nhất thời hiện lên một vẻ vui mừng, lúc này liền cong xuống đến, "Nguyện đi theo công tử!"

Đầu ngón tay bắn ra, một cái túi đựng đồ thẳng bay về phía Tô Nhan, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng, "Ngươi nên rõ ràng, ta phương pháp tu hành vô pháp bên ngoài truyền! Đây là ta từ Mạc Vô Tình trên người có được, Huyết Ảnh Ma Tông tu hành công pháp, đối ngươi phải hữu dụng! Trong này còn có một chút linh thạch, vậy cũng đủ để chống đỡ ngươi thường ngày tu hành, sau này còn có gì cần, ngươi cứ việc nói, chỉ cần ta có, nhất định tận lực thỏa mãn ngươi yêu cầu!"

"Tô cô nương, ta nói rồi, chỉ cần ngươi nguyện ý tin tưởng ta, Bạch Nhạc tất không phụ bạc!"

Lúc trước đối mặt Phá Nam Phi, mình cùng đối phương đánh đến lưỡng bại câu thương, cuối cùng Tô Nhan vẫn chưa lựa chọn nhân cơ hội hạ sát thủ, mà là lập thệ đi theo, lúc kia, Bạch Nhạc liền từng nói qua, tất không phụ bạc!

Mấy ngày nay tới giờ, Tô Nhan cũng xác thực dùng nàng hành động,

chứng minh nàng đối Bạch Nhạc tín nhiệm cùng trung thành, dưới tình huống như vậy, Bạch Nhạc tự nhiên cũng muốn có đi có lại, dành cho Tô Nhan một vài chỗ tốt.

"Đa tạ công tử!"

Tiếp nhận túi đựng đồ, Tô Nhan trong mắt tràn đầy hưng phấn cùng kinh hỉ, lần nữa quỳ gối nói lời cảm tạ.

Đối với Tô Nhan mà nói, cái này làm sao không phải là khổ tận cam lai.

Mấy ngày nay tới giờ, tất cả nỗ lực cùng trả giá, vào giờ khắc này, đều có hồi báo.

Tô Nhan rất rõ ràng, từ giờ khắc này, Bạch Nhạc mới chính thức tiếp thu nàng, không còn như là trước đó, đối nàng thủy chung ôm lòng đề phòng.

An bài xong việc này, Bạch Nhạc thư thư phục phục tắm một cái, đây cũng là mấy ngày qua, Bạch Nhạc lần đầu tiên như vậy ung dung nghỉ ngơi.

Sáng sớm hôm sau, Văn Trạch liền chạy tới Thính Hương Thủy Tạ.

"Bạch Nhạc, chúng ta lúc nào hồi Thất Tinh Tông?"

Văn Trạch bọn hắn đến Bạch gia đến, thứ nhất vì nói cho người khác biết, Bạch gia cùng Bạch Nhạc chịu Đạo Lăng Thiên Tông che chở, còn nữa chính là các loại (chờ) Bạch Nhạc lộ diện, đem Bạch Nhạc mang hồi Thất Tinh Tông.

Bây giờ Bạch Nhạc tất nhiên trở về, lấy Văn Trạch tính khí, tự nhiên không muốn tại Bạch gia ở lâu.

Nhìn Văn Trạch, hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Văn sư huynh, thật không dám giấu giếm, ta vẫn chưa dự định hồi Thất Tinh Tông."

"Ừm?"

Nghe được Bạch Nhạc lời này, Văn Trạch nhưng là chợt nhướn mày, "Bạch Nhạc, ngươi biết ngươi đang làm gì không? Bây giờ Yến Bắc Thần thời khắc đều dự định từ trong tay ngươi cướp đi Linh Khư Quả, không hồi Thất Tinh Tông, bây giờ Thanh châu bên trong, nơi nào còn có an toàn địa phương?"

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Văn Trạch tiếp tục nói, "Ngươi là lo lắng tỷ tỷ ngươi sao? Thiên Thu đại sư không phải đã bằng lòng để cho nàng tùy ngươi một chỗ phản hồi Thất Tinh Tông sao?"

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới ngẩng đầu đáp, " Văn sư huynh, ta không muốn lừa dối ngươi! Ta minh bạch hiện tại hồi Thất Tinh Tông ý vị như thế nào, Linh Khư Quả là ta duy nhất mở tinh cung hy vọng, ta không muốn dễ dàng như vậy lãng phí hết dạng này cơ hội! Càng không muốn cùng Yến Bắc Thần tranh phong. . ."

"Ta hôm qua đã đi gặp qua Thanh Châu phủ chủ, hắn bằng lòng hội che chở ta cùng với Bạch gia an toàn."

Trong lòng hơi chậm lại, Văn Trạch cũng không ngốc, tự nhiên rõ ràng loại thời điểm này Bạch Nhạc trở lại Thất Tinh Tông kết quả, chỉ là hắn dù sao cũng là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, có mấy lời không thể nói rõ! Có thể tất nhiên Bạch Nhạc chính mình đoán được, hắn cũng không muốn phủ nhận, càng khinh thường lời nói dối lừa dối.

Nhìn Bạch Nhạc, Văn Trạch nhẹ nhàng thở dài một tiếng, "Ngươi muốn trả giá cao gì?"

Mặc dù không biết Bạch Nhạc cùng Ngô Tuyết Tùng làm sao đàm luận, thế nhưng Văn Trạch tự nhiên cũng đoán được, đối phương sẽ không vô duyên vô cớ bằng lòng Bạch Nhạc điều kiện.

"Trở thành Thanh Vân Kỵ thống lĩnh!" Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

"Còn gì nữa không?"

Làm Thanh Vân Kỵ thống lĩnh , tương đương với liền bị nhét vào Ngô Tuyết Tùng dưới trướng, thật là, dạng này đại giới lại hiển nhiên vẫn như cũ không đủ.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi nói rằng, "Còn có, bước vào Tinh Cung Cảnh sau đó. . . Bái nhập Tiên Du Kiếm Cung!"

"Ngươi!"

Nghe nói như thế, Văn Trạch nhất thời giận tím mặt!

Phải biết, ban đầu ở Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, Văn Trạch liền từng thay Tử Dương Chân Nhân, thậm chí là Vân Mộng Chân truyền lời, có thể mang Bạch Nhạc thu nhập Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, nhưng lại vì Bạch Nhạc cự tuyệt!

Lúc này mới quá lâu dài, Bạch Nhạc dĩ nhiên cũng làm bằng lòng bái nhập Tiên Du Kiếm Cung, đây là ý gì?

Lẽ nào, Đạo Lăng Thiên Tông còn không bằng Tiên Du Kiếm Cung hay sao?

"Không phải là mong muốn, thật bất đắc dĩ!" Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc lắc đầu, tiếp tục giải thích, "Còn có một nhiều năm, chính là Linh Tê Kiếm Tông muốn tham dự Huyền cấp tông môn khảo hạch, đến lúc đó, ta sẽ phản hồi Linh Tê Kiếm Tông, giúp tông môn hoàn thành khảo

hạch, lấy hoàn lại Linh Tê Kiếm Tông ân tình! Hơn nữa, Ngô Tuyết Tùng cũng sẽ tận lực giúp ta đạt thành mục, đây là ta bái nhập Tiên Du Kiếm Cung điều kiện."

". . ."

Nghe thế, Văn Trạch há hốc mồm, nhưng cũng thực sự không biết nên nói cái gì cho phải.

Ngẩng đầu, nhìn Văn Trạch con mắt, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Văn sư huynh, ta không dối gạt ngươi, ta cũng muốn bái nhập Đạo Lăng Thiên Tông, trước đây đã nghĩ. . . Thật là, ngươi cũng minh bạch, bằng vào ta thân phận cùng tính khí, cũng không thích hợp bái nhập Đạo Lăng Thiên Tông, hơn nữa, tất nhiên sẽ vì thánh nữ mang đến phiền phức. . ."

"Huống chi, ta bản thân liền là kiếm tu, đối ta tới nói, có thể Tiên Du Kiếm Cung mới là tốt nhất chốn trở về!"

". . ."

"Những lời này, thật ta cũng không nên nói cho ngươi. . . Chỉ là, ngươi ta dù sao bằng hữu một trận, Bạch Nhạc thật không đành lòng lừa dối!"

Nhìn Bạch Nhạc, Văn Trạch muốn nói điều gì, nhưng lại cuối cùng vẫn hóa thành một âm thanh thở thật dài.

"Cũng tốt! Ngươi nói đúng, thân phận ngươi xác thực không thích hợp bái nhập Đạo Lăng Thiên Tông, bây giờ phản hồi Thất Tinh Tông càng không phải là một cái lựa chọn tốt. . . Ngươi có chính ngươi đường, ta tôn trọng ngươi lựa chọn!"

"Đa tạ!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Tốt, ngươi tất nhiên tâm ý đã quyết, ta cũng sẽ không ở lâu. . . Chỉ là, Thanh châu sự tình, vẫn chưa kết thúc! Bất luận là cái nào Yến Bắc Thần, vẫn là Huyết Ảnh Ma Tông cũng sẽ không từ bỏ ý đồ, Tiên Du Kiếm Cung không được nhúng tay Thanh châu sự tình. . . Chỉ bằng vào một cái Ngô Tuyết Tùng, chưa chắc bảo vệ được ngươi! Chính ngươi để ý nhiều hơn a!"

Nói xong những lời này, Văn Trạch cũng không nhiều lưu, thẳng xoay người mà đi.

Nhìn Văn Trạch bóng lưng, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút hổ thẹn, hắn có thể đủ cảm giác được, Văn Trạch là cho là thật coi hắn là làm bạn, bằng không tuyệt đối sẽ không dễ dàng như vậy buông tha. Nếu có khả năng, hắn tự nhiên cũng không muốn lời nói dối lừa dối, có thể sự tình tới mức này, lại sớm đã không phải là hắn có khả năng lựa chọn.

"Văn sư huynh, trời cao thủy trưởng, chúng ta sau này tự có gặp nhau lúc. . . Tình này, Bạch Nhạc khắc trong tâm khảm."

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 286: Địa Cung cửa vào (canh thứ ba)

Cùng Văn Trạch, rất nhanh Bạch Nhạc cũng lựa chọn đối Chu Mộng Dương cùng Mộng Thiên Thu hai người thẳng thắn.

Hai vị này đều cùng Bạch Nhạc có ân, cho dù là cự tuyệt phản hồi Thất Tinh Tông, thậm chí bởi vì Tiên Du Kiếm Cung tại Thanh châu tính đặc thù, có thể cùng muốn đối phương có chỗ khoảng cách, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ không muốn giấu giếm.

Cái này cố nhiên lệnh hai người có chút thất vọng, có thể cái kia cuối cùng là Bạch Nhạc tự lựa chọn, người bên ngoài không có quyền ngăn cản.

Cộng thêm Bạch Nhạc cuối cùng không có lựa chọn giấu giếm, hoặc là không chào mà đi, trực tiếp ở vào thành chủ phủ, hai người mặc dù có vài phần khóc thút thít, nhưng lại cũng y nguyên vẫn là lý giải Bạch Nhạc.

Đối với Bạch Nhạc loại này không có bối cảnh, xuất thân không quan trọng đệ tử mà nói, bản thân càng là ưu tú, muốn đối mặt tình cảnh liền thường thường càng gian nan.

Có thể tại dưới tình huống như vậy, như trước không thay đổi chí, không quên ban đầu tâm, đây mới là bọn hắn sở dĩ thưởng thức Bạch Nhạc tên tiểu tử này nguyên nhân a.

Xử lý xong việc này, Bạch Nhạc lần nữa bước vào phủ thành chủ, không lâu sau đó, Thanh Vân Kỵ vào ở Bạch gia, rất nhanh, liền tuyên bố Bạch Nhạc trở thành Thanh Vân Kỵ thống lĩnh, trực tiếp đối Thanh Châu phủ

chủ phụ trách!

Cái này một tin tức, chợt cuộn sạch Thanh châu!

Đối với người thường mà nói, Bạch Nhạc cái này Thanh Vân Kỵ thống lĩnh, khống chế sở hữu Thanh Vân Kỵ, địa vị cao thượng, Bạch gia tự nhiên đồng dạng nước lên thì thuyền lên, hầu như trở thành Thanh châu đệ nhất gia tộc.

Nhưng mà, quan trọng hơn là, đối với tu hành giả mà nói, rõ ràng hơn, ý vị này, từ nay về sau, Bạch Nhạc chịu Tiên Du Kiếm Cung che chở, tự do ở Thanh châu sở hữu tông môn ở ngoài.

Chỉ là, đại đa số lại cũng không biết, vì sao Bạch Nhạc hội ở vào thời điểm này lựa chọn Tiên Du Kiếm Cung, mà không phải cùng hắn có thiên ti vạn lũ liên hệ Thất Tinh Tông cùng Đạo Lăng Thiên Tông.

Nhưng mặc kệ thế nào, này cũng có nghĩa là, vị này xuất từ Tiên Du Kiếm Cung Thanh Châu phủ chủ rốt cục bắt đầu nhúng tay Thanh châu sự tình.

... .. .

"Một bước sai, từng bước sai! Chúng ta vị này Thanh Châu phủ chủ không tầm thường lắm nha!"

Tin tức truyền hồi Thất Tinh Tông, Thất Tinh Tông tông chủ thở dài một tiếng nhẹ nhàng mở miệng nói.

Bây giờ hồi nhớ tới, từ lúc đầu hắn đem Bạch Nhạc trục xuất Thất Tinh Tông thời điểm, cũng đã sai! Không phải nói, hắn đối Bạch Nhạc thái độ xử phạt không đúng, mà là từ vừa mới bắt đầu liền đánh giá thấp Bạch Nhạc thực lực cùng lực ảnh hưởng, cũng tính sót vị kia Ma Quân truyền nhân.

Từ trình độ nào đó mà nói, cái này thật cũng không thể xem như là hắn được sai lầm, có thể sai chính là sai, đây không phải là truy cứu ai trách nhiệm vấn đề, mà là làm như thế nào bù đắp tổn thất.

Bạch Nhạc cự tuyệt phản hồi Thất Tinh Tông, cũng đã nói rõ, Bạch Nhạc đoán được Thất Tinh Tông dụng ý, hơn nữa cũng lấy phương thức này, cường ngạnh biểu hiện ra đối Thất Tinh Tông bất mãn.

Trở mặt thành thù có thể còn không đến mức, có thể bởi vì Thất Tinh Tháp sự tình, Bạch Nhạc cùng Thất Tinh Tông ở giữa tình cảm, cũng là thật đã gãy thất thất bát bát, không có còn lại cái gì.

Đương nhiên, càng đáng giá để cho người ta chú ý, cũng còn vẫn như cũ không phải Bạch Nhạc, mà là vị kia Thanh Châu phủ chủ.

Cho tới nay, Ngô Tuyết Tùng đều có vẻ rất điệu thấp, trừ Huyết Ảnh Ma Tông huyết tế Thanh châu thời điểm bên ngoài, Ngô Tuyết Tùng từ trước tới giờ không cuốn vào bất luận cái gì Thanh châu tu hành giới sự tình, nhưng lúc này đây lại đột nhiên bởi vì Bạch Nhạc chặn ngang một gậy, có ích ý, cũng không thể không làm người ta suy nghĩ sâu xa.

Trên thực tế, không chỉ là Thất Tinh Tông, cho dù là Tử Dương Chân Nhân nghe được tin tức này, cũng đồng dạng yên lặng hồi lâu.

Ngô Tuyết Tùng bản thân không tính là gì, nhưng hắn phía sau Tiên Du Kiếm Cung, lại không được phép bất luận kẻ nào khinh thường!

E. . . Là ở cái này Đạo Lăng Thiên Tông quái vật lớn, bắt đầu xuất hiện xu hướng suy tàn dưới cục diện.

... ...

Người khác vẫn còn ở suy đoán Ngô Tuyết Tùng dụng ý thời điểm, Ngô

Tuyết Tùng cũng đã mang theo Bạch Nhạc cùng Tô Nhan, tiến nhập mật đạo tiến nhập phủ thành chủ dưới đất, chứng kiến Địa Cung cửa vào.

So với việc mấy ngàn năm trước Thanh Vương tu kiến Địa Cung, đi thông nơi đây lòng đất thông đạo hiển nhiên là gần nhất mấy năm này mới kiến thành, mặc dù cũng sắp đặt cơ quan cùng trận pháp, nhưng lại hiển nhiên đều rất đơn giản, liền lợi hại một điểm Linh Phủ Cảnh cao thủ cũng chưa chắc ngăn lại.

Chỉ là, lối đi này bản thân liền xây ở phủ thành chủ phía dưới, có Ngô Tuyết Tùng tọa trấn, lại có mấy người có gan to như vậy tới vuốt râu hùm.

Bây giờ Bạch Nhạc có thể chứng kiến, cũng vẻn vẹn chỉ là Địa Cung một cái cửa vào mà thôi.

Có thể vẻn vẹn chỉ là cái này một cái cửa vào, lộ ra loại kia cổ xưa thê lương khí tức, cũng đã làm cho người kinh hãi.

Dưới đất có vẻ có tối, chỉ có mấy cái cây đuốc có thể đủ tới chiếu sáng, Bạch Nhạc bọn hắn lúc này liền đứng ở cửa vào bên ngoài hơn mười mét địa phương, mơ hồ có thể chứng kiến cửa vào trên cửa đá khắc một cái kim long, hơn nữa không phải tứ trảo, mà là ngũ trảo!

Trong hoàng thất, thông thường cũng chỉ có đế vương mới có thể sử dụng Ngũ Trảo Kim Long, nhưng này vị Thanh Vương trước đây tu kiến chỗ này Địa Cung thời điểm, cũng đã dùng Ngũ Trảo Kim Long, là có thể nhìn ra vị này Thanh Vương địa vị tôn sùng.

Đương nhiên, Thanh Vương cao bao nhiêu địa vị cùng Bạch Nhạc cũng không có quan hệ gì, có thể cửa đá kia thượng Ngũ Trảo Kim Long, lại xác thực để cho Bạch Nhạc có một loại trong lòng run sợ cảm giác.

Không chút nào khoa trương nói, Bạch Nhạc thần hồn có thể cảm ứng

được, cái kia điêu đi ra Ngũ Trảo Kim Long, có thể tuyệt không vẻn vẹn chỉ là dùng để chở đồ trang sức vật chết, mà là thậm chí sở hữu sinh mệnh, phảng phất tùy thời đều có thể sống lại, đem người xé thành mảnh nhỏ mãnh thú.

Bạch Nhạc còn có chút sợ hãi, liền càng không cần phải nói Tô Nhan, cho tới giờ khắc này, Tô Nhan mới thật sự hiểu, Bạch Nhạc nói khả năng gặp nguy hiểm là có ý gì.

Chỉ là, tới mức này, cho dù là nàng muốn hối hận, vậy cũng đã tới không kịp.

"Xem ra ngươi cũng nhìn ra, cửa đá này thượng Ngũ Trảo Kim Long, chính là sát trận một bộ phận, một khi sát trận bị kích hoạt, đừng nói là ngươi, dù cho là ta, cũng giống vậy hữu tử vô sinh!" Chỉ vào Địa Cung cửa vào, Ngô Tuyết Tùng trầm giọng nói rằng, "Một hồi ta lấy huyết mạch chi lực vì ngươi tạm thời che đậy sát trận cảm ứng, đem cửa đá mở ra một cái khe hở, các ngươi nhân cơ hội tiến nhập Địa Cung, nhớ kỹ, các ngươi tối đa chỉ có thời gian ba cái hô hấp. . . Ba hơi bên trong, vẫn không thể bước vào Địa Cung, một khi tiếp xúc sát trận, ai cũng cứu không các ngươi."

"Phủ chủ, Địa Cung bên trong, rốt cuộc tình huống gì, còn có, ngươi muốn để ta lấy ra rốt cuộc cái gì, ngươi dù sao cũng phải nói cho ta biết trước a?"

Cũng không có đáp ứng một tiếng , Bạch Nhạc ngược lại có vẻ càng cẩn thận, chuyển hướng Ngô Tuyết Tùng hỏi.

"Không biết!"

Đón lấy Bạch Nhạc ánh mắt, Ngô Tuyết Tùng có vẻ chí khí hùng hồn, "Thanh Vương bí tàng là mấy ngàn năm trước sự tình, ta cũng là bởi vì từ nhỏ sùng bái Thanh Vương, mới ngẫu nhiên từ hoàng thất mật ngăn

bên trong tìm được một chút dấu vết, lúc này mới hiện Địa Cung, còn như địa cung bên trong, ra sao tình cảnh, ta thì làm sao biết?"

". . ."

Dừng một cái, Ngô Tuyết Tùng tiếp tục nói, "Còn như muốn để ngươi tìm đồ, vậy thì đơn giản, bí tàng nấp trong Địa Cung, bây giờ Địa Cung trận pháp vẫn còn ở vận chuyển, đã nói địa cung bên trong, tất nhiên có một cái trung tâm khống chế! Theo ta phỏng đoán, cái trung tâm nf khống chế, cực khả năng chính là Thanh Vương kiếm!"

Trong lúc nói chuyện, Ngô Tuyết Tùng lấy ra một cái cực kỳ tinh xảo bạch ngọc bình đưa cho Bạch Nhạc, "Thanh Vương kiếm không phải là ta vương thất huyết mạch vô pháp nhận chủ! Ngươi muốn làm chính là tìm được Thanh Vương kiếm, sau đó đem ta hồn giọt máu đi lên, đến lúc đó, bằng vào huyết mạch chi lực, ta tự nhiên có thể cảm ứng được, tiến tới khống chế toàn bộ Địa Cung, thu được Thanh Vương bí tàng!"

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 287: Bước vào Địa Cung, lợi dụng lẫn nhau (canh thứ tư)

Giờ khắc này, Bạch Nhạc quả thực đều có một loại quay đầu trực tiếp ly khai kích động.

Cái này thật sự là trần lợi dụng a, nửa điểm che giấu đều chẳng muốn làm.

Địa cung bên trong có bao nhiêu nguy hiểm không biết, nhưng có Thanh Vương Kiếm ngươi cũng biết, hơn nữa, vẫn là khống chế toàn bộ Địa Cung trong khống chế khu, nói cách khác, Bạch Nhạc mạo hiểm cửu tử nhất sinh nguy hiểm tiến nhập Địa Cung đi tìm Thanh Vương bí tàng, cũng rất khả năng kết quả là, uống liền miếng canh cũng phải xem Ngô Tuyết Tùng sắc mặt.

Cái này cũng không khỏi quá phận!

Tựa hồ cũng cảm thụ được Bạch Nhạc tâm tình mâu thuẫn, Ngô Tuyết Tùng lần nữa mở miệng nói, "Ngươi yên tâm, đáp ứng ngươi sự tình, ta nhất định làm được, Thanh Vương bí tàng bên trong, tất nhiên có rất nhiều bảo vật, trừ Thanh Vương Kiếm bên ngoài, ta đều không để ý! Chỉ cần lấy được Thanh Vương Kiếm, ta cam đoan thiếu không ngươi tốt chỗ."

"Huống chi, bí tàng bên trong những cái kia không quá quan trọng bảo vật, cũng không có vương thất huyết mạch hạn chế, ở chính giữa có thể có được cái gì, đều là các ngươi chính mình cơ duyên, ta tuyệt không tham dự vào."

Mặc dù chắc chắc Bạch Nhạc tất nhiên không dám đổi ý, có thể tưởng

tượng muốn để Bạch Nhạc dụng tâm đi tìm Thanh Vương Kiếm, tự nhiên cũng vẫn là được cho một vài chỗ tốt, ngược lại chỉ là kẻ buôn nước bọt hứa hẹn, Ngô Tuyết Tùng tự nhiên không thèm quan tâm.

Người bên ngoài không rõ, tâm hắn nhưng là rõ ràng, Thanh Vương bí tàng bản thân liền là chính là Đại Càn Vương Thất, chân chính lợi hại bảo vật, không có vương thất huyết mạch căn bản là đừng nghĩ đạt được, cái kia chút vụn vặt chỗ tốt, mặc dù bị Bạch Nhạc đạt được một ít, như vậy hà tất để ý?

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc lúc này mới tiếp nhận bình ngọc thu nhập túi trữ vật bên hông bên trong, "Bạch Nhạc sẽ làm làm hết sức!"

"Tốt!"

Thoả mãn gật đầu, Ngô Tuyết Tùng trầm giọng nói rằng, "Bạch Nhạc, bản vương. . . Chờ ngươi tin tức tốt!"

Bản vương!

Nghe được cái này xưng hô, Bạch Nhạc mí mắt hơi hơi vừa nhảy.

Đây là Ngô Tuyết Tùng lần đầu tiên tự xưng bản vương, cũng làm cho hắn rõ ràng từ đó ra bên trong hàn ý.

Mặc dù thân là Đại Càn Vương Triều Thập Tam hoàng tử, có thể Ngô Tuyết Tùng cũng vẻn vẹn chỉ là hoàng tử mà thôi, còn không có phong vương tư cách! Có thể chỉ cần có thể đạt được Thanh Vương bí tàng, hắn trong hoàng thất địa vị liền tất nhiên nước lên thì thuyền lên, thuận thế phong vương cũng không cái gì hiếm có.

Ở loại tình huống này tự xưng bản vương, chính là nói cho Bạch Nhạc, lần này, chỉ cho thành công không cho phép thất bại!

Bằng không. . . Vậy liền vĩnh viễn ở lại địa cung bên trong đi, căn bản đừng hy vọng còn có thể đi ra.

Chậm rãi hướng đi cửa đá, Ngô Tuyết Tùng lộ ra mấy phần ngưng trọng, lấy kiếm phong phá vỡ đầu ngón tay, cẩn thận từng li từng tí đem tiên huyết hướng về trên cửa đá cái kia một cái Ngũ Trảo Kim Long con mắt xóa đi!

Cơ hồ là tiên huyết rơi vào Ngũ Trảo Kim Long trong mắt trong nháy mắt, một cổ khủng bố áp lực chợt từ trong cửa đá bạo mà ra, cái kia Ngũ Trảo Kim Long phảng phất trong nháy mắt liền sống lại, Ngô Tuyết Tùng trên người tiên huyết càng là điên cuồng tuôn ra, phảng phất tại không ngừng bị cái kia Ngũ Trảo Kim Long thôn phệ đồng dạng.

"Két!"

Cơ hồ là đồng thời, nguyên bản đóng cửa cửa đá, cũng rốt cục lộ ra một đạo chỉ chứa một cá nhân đi qua khe hở!

"Còn không mau đi vào!"

Lạnh rên một tiếng, Ngô Tuyết Tùng trầm giọng mắng.

Cơ hồ là đồng thời, Tô Nhan cùng Bạch Nhạc liền trước sau chui vào trong cửa đá!

"Ầm!"

Nhìn Bạch Nhạc tiến nhập, Ngô Tuyết Tùng trên người linh lực chợt nhất chuyển, nhất thời liền phong bế trên ngón tay vết thương, cầm máu.

Cũng cơ hồ là đồng thời, trên cửa đá cái kia một cái Ngũ Trảo Kim Long cũng giống như chợt mở mắt, lạnh lùng liếc Ngô Tuyết Tùng liếc mắt, cảm thụ được huyết mạch chi lực, lúc này mới lần này yên tĩnh lại, chỉ là

cái kia một đạo cửa đá nhưng cũng thuận thế đóng cửa!

"Hô!"

Thở một hơi thật dài, Ngô Tuyết Tùng sắc mặt biến thành có chút bạch, lúc này mới triệt để yên lòng.

Trên thực tế, sở hữu Hoàng Thất Huyết Mạch, bản thân hắn mới là tiến nhập bí tàng thí sinh tốt nhất, chỉ là, Thanh Vương bí tàng thực sự quá nguy hiểm, Ngô Tuyết Tùng nhưng là làm sao cũng không chịu đặt mình vào nguy hiểm.

Hơn nữa, những năm gần đây, Bạch Nhạc cũng không phải là cái thứ nhất tiến nhập Thanh Vương bí tàng, hắn đã sớm đã từ Thanh Vân Kỵ bên trong chọn lựa qua rất nhiều phi thường xuất sắc thiên tài bước vào Địa Cung, đáng tiếc, những người này lại đều không ngoại lệ toàn bộ chết ở bên trong.

Bất đắc dĩ phía dưới, Ngô Tuyết Tùng mới bị vội vả đưa mắt đặt ở Bạch Nhạc loại này thiên kiêu trên người!

Đối với Ngô Tuyết Tùng mà nói, hắn không quan tâm chết bao nhiêu người, chỉ cần cuối cùng có thể có được Thanh Vương bí tàng, như vậy vô luận chết bao nhiêu người liền đều là đáng giá.

Thanh Vương a!

Hắn nằm mộng cũng muốn thu được Thanh Vương bí tàng, kế thừa Thanh Vương phong hào!

Đại Càn Vương Triều, mặc dù những năm gần đây đã không còn trước đây đang thịnh chi uy, có thể súc tích nhưng cũng tuyệt đối sẽ không thua ở thiên tông, chỉ cần có thể được phong Thanh Vương, hắn chỗ có thể có được, so với chính là một cái Tiên Du Kiếm Cung chân truyền đệ

tử càng nhiều hơn.

Huống chi, Đạo Lăng sơn đánh một trận, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông đã mặt trời sắp lặn, không cách nào nữa làm được Đạo Lăng thiên hạ, cái này tất nhiên có nghĩa là một cái thời đại chung kết.

Giống như là trước đây Đạo Lăng Thiên Tông một tay áp đảo thiên hạ, đánh tan cửu vương, vỡ nát Đại Càn Vương Thất vô thượng hoàng quyền!

Vô luận cái gì thế lực, có đang thịnh liền nhất định sẽ có xuống dốc!

Nắm chặt dạng này cơ hội, thuận thế thuận gió dựng lên, mới có thể trở thành một thời đại nổi bật nhất tân tinh!

Những thứ này, mới là Ngô Tuyết Tùng chân chính muốn, mà không phải cái kia bình thường Tiên Du Kiếm Cung chân truyền đệ tử!

...

Một bước ở giữa, liền phảng phất bước vào mặt khác một vùng không gian bên trong!

Làm phía sau cái kia một cánh cửa đá triệt để đóng cửa, đây cũng là Bạch Nhạc nhất trực quan cảm thụ.

"Công tử, hiện tại làm sao bây giờ?"

Xung quanh tràn ngập u ám khí tức, hầu như thấy không rõ bất kỳ vật gì, Tô Nhan vô ý thức dựa vào hướng Bạch Nhạc, bắt lại Bạch Nhạc tay, có chút khẩn trương hỏi.

"Đừng sợ, Thanh Vương coi như lại như thế nào lợi hại, cũng đã chết mấy nghìn năm, không có gì lớn lắm! Tất nhiên đến, tổng yếu nhìn một

chút cái này cái gọi là Thanh Vương bí tàng rốt cuộc cái gì!" Vỗ vỗ Tô Nhan tay, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói.

Nơi đây hoàn toàn cắt đứt cùng ngoại giới khí tức, lại ngược lại để cho Bạch Nhạc trong lòng yên ổn rất nhiều.

Ngăn cách, cũng mắc đi cầu vị lấy, ở chỗ này hắn không cần bất luận cái gì ngụy trang, có thể chân chính đem toàn bộ thực lực đều vung ra đến, thậm chí bao gồm. . . Côn Ngô Kiếm!

Kể từ đó, sự tình liền có thể xa không như trong tưởng tượng bết bát như vậy.

Ngô Tuyết Tùng để cho hắn tìm đến Thanh Vương Kiếm, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, có thể hay không đạt được Thanh Vương Kiếm lại ngược lại là thứ yếu, nghĩ biện pháp biết rõ Thanh Vương bí tàng chân tướng, tìm kiếm thuộc về mình cơ duyên, mới là then chốt.

Còn như cái gì nhất định muốn Hoàng Thất Huyết Mạch mới có thể thu được bảo vật loại này nói nhảm, Bạch Nhạc càng là căn bản liền không quan tâm.

Linh Tê Kiếm Tông đệ tử Bạch Nhạc, có thể thật chỉ có thể mặc cho Ngô Tuyết Tùng bắt chẹt, thật là Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần, khả năng liền có một chuyện khác.

Ngày xưa Thanh Vương mặc dù cường thịnh trở lại, chẳng lẽ còn có thể mạnh hơn Thông Thiên Ma Quân sao? Chí ít Bạch Nhạc là không tin!

Người mang Thông Thiên Ma Công, bản thân chính là Bạch Nhạc đại khí nhất vị trí.

Ngô Tuyết Tùng muốn lợi dụng hắn, Bạch Nhạc làm sao không phải là đang lợi dụng Ngô Tuyết Tùng đâu?

Không đến cuối cùng một khắc, ai lại dám nói, nhất định sẽ là thắng lợi sau cùng người!

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 288: Khủng bố ảo trận cùng. . . Thận Thạch

"Công tử, ta có chứa ngọn đèn, chúng ta trước tiên đem đèn đốt đi."

So với việc Bạch Nhạc, Tô Nhan liền muốn cẩn thận tỉ mỉ nhiều, từ Bạch Nhạc nói cho hắn biết, muốn đi địa phương ở dưới đất bắt đầu, nàng cũng đã chuẩn bị rất nhiều thứ, chỉ là những thứ này loạn thất bát tao tạp vật, liền chuyên môn thả tràn đầy một cái túi đựng đồ.

Đốt ngọn đèn, mặc dù chỉ là một điểm hỏa quang, có ở đây cơ hồ đưa tay không thấy được năm ngón địa cung bên trong, cũng đã có vẻ cực kỳ đáng quý.

Có ánh sáng, bản năng loại kia tâm tình khẩn trương, cũng liền giảm bớt rất nhiều.

Nhờ ánh lửa, Bạch Nhạc lúc này mới chân chính quan sát xung quanh.

Từ cửa đá tiến nhập Địa Cung, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc bọn hắn cũng y nguyên vẫn là ở cung điện dưới lòng đất cửa vào chỗ, trước mặt là một cái rất dài địa đạo, khoảng chừng chỉ có chừng năm thước độ rộng, xung quanh trên tường khắc rất đẹp hoa văn, không thể nhìn thấy phần cuối.

Nhưng mà chân chính để cho Bạch Nhạc có chút thất thần là, xoay người lại lúc, phía sau lại sớm đã ngập đá môn, có vẻn vẹn chỉ là nhất tôn khuôn mặt dữ tợn mãnh thú thạch điêu, toàn bộ thông đạo tự nhiên mà thành, nhìn không ra nửa điểm cửa vào vết tích.

Trong lòng hơi hơi trầm xuống, Bạch Nhạc liền minh bạch, từ bước vào

Địa Cung bắt đầu, cũng đã không có quay đầu đường, muốn rời khỏi, nhất định phải đi thẳng xuống dưới, cho đến khi tìm được toàn bộ địa cung bên trong khu, hoặc là hắn lối ra.

"Đi thôi!"

Tự tay từ Tô Nhan trong tay tiếp nhận ngọn đèn, Bạch Nhạc cẩn thận đi ở phía trước, vừa đi, vừa quan sát cảnh vật chung quanh.

Toàn bộ Địa Cung có vẻ vô cùng an tĩnh, mặc dù Bạch Nhạc đã đi rất nhẹ, cũng y nguyên vẫn là có thể nghe được tiếng bước chân hồi âm thanh, xung quanh tựa hồ luôn là lộ ra một cổ kiềm nén khí tức, để cho người ta có chút không thở nổi.

Đem thân thể toàn bộ khí tức thu liễm, không có nửa điểm tiết ra ngoài, Bạch Nhạc cùng Tô Nhan tựa như cùng lưỡng người bình thường, liền cẩn thận như vậy đi một nén nhang thời gian.

Thật là, đoạn đường này, vô luận như thế nào đi, xung quanh tất cả tựa hồ cũng hoàn toàn không có bất kỳ biến hóa nào.

Cho dù là đi quá chậm, cũng không nên như vậy mới đúng!

Lại chịu đựng đi về phía trước một khắc đồng hồ, Bạch Nhạc đột nhiên kéo Tô Nhan, dừng bước lại.

"Không đúng, nơi này có vấn đề!"

Mặc dù phản ứng trễ nải nữa, cũng có thể minh bạch , bất kỳ cái gì Địa Cung cũng không khả năng có như thế dài dòng thông đạo, như vậy duy nhất giải thích chính là, trong lúc này có chuyện, rất có thể bọn hắn từ lúc lúc đi vào sau khi, cũng đã bị khốn trụ! Kham phá không ăn thua huyền cơ, chính là đi cả đời, cũng không khả năng ly khai cái lối đi này.

Cơ hồ là vô ý thức, Bạch Nhạc phản ứng đầu tiên chính là ảo trận!

Cứ việc cho tới giờ khắc này hắn đều không có nhận thấy được nửa điểm rơi vào ảo cảnh cảm giác, nhưng khi ban đầu lần đầu tiên đi Thất Tinh Tông lúc, chính mình vô thanh vô tức ở giữa bị Chu Mộng Dương văng ra, rơi vào ảo cảnh sự tình, đối với Bạch Nhạc mà nói, ấn tượng nhưng bây giờ là quá sâu sắc.

Cứ việc Bạch Nhạc bản thân bởi vì tu hành Thiên Cơ Biến, đối với huyễn thuật chi đạo cũng đã có không ít giải, thật là, quy về kết quả cũng bất quá xem như là miễn cưỡng nhập môn mà thôi! Giả sử gặp phải chân chính huyễn thuật đại sư bố trí ảo trận, bất tri bất giác rơi vào đi, vậy cũng không có gì có thể kỳ quái.

Ý thức được điểm này, Bạch Nhạc trong đầu đột nhiên liền chuyển qua vô số ý niệm trong đầu.

"Công tử, làm sao?"

Theo Bạch Nhạc dừng lại, Tô Nhan có chút không hiểu hỏi.

"Không có gì, tiểu Nhan, bả ngọn đèn dầu tắt đi." Xoay người lại, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp,

"Vì sao? Công tử, nơi đây quá đen, nếu là không có ánh nến, chúng ta làm sao có thể đi ra ngoài?" Chứng kiến Bạch Nhạc muốn thổi tắt ngọn đèn, Tô Nhan có chút khẩn trương nói rằng, "Hơn nữa, công tử, ta có chút sợ!"

"Đúng vậy a. . . Ngươi có chút sợ! Có thể đốt lấy ánh nến, ta càng sợ! Ngươi nói, nên làm cái gì bây giờ?"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc đột nhiên tự tay, trực tiếp bắt lại Tô Nhan cái cổ, đem Tô Nhan cả người

nhắc tới, trong mắt tràn đầy khủng bố sát khí.

"Công tử, ngươi làm cái gì?"

Trong mắt lộ ra vẻ kinh hoàng chi sắc, Tô Nhan liều mạng bắt lại Bạch Nhạc cánh tay, trong nháy mắt liền đã khóc giải mưa đào hoa, "Công tử, cầu ngươi đừng có giết ta, đừng có giết ta a!"

"Phốc!"

Nhìn Tô Nhan, Bạch Nhạc trong mắt tràn đầy vẻ lạnh lùng, căn bản không có chút nào để ý tới đối phương ý tứ, mà là một tấm miệng liền trực tiếp thổi tắt ngọn đèn!

Chỉ có một điểm sáng tiêu thất, trong một chớp mắt, xung quanh lần nữa hóa thành một vùng tăm tối!

Cũng cơ hồ là tại rơi vào hắc ám đồng thời, bị Bạch Nhạc nắm cổ họng Tô Nhan đột nhiên hóa thành một cái khủng bố cự mãng, vào tay chỗ một mảnh trơn trợt, trong nháy mắt, rồi đột nhiên phun ra lưỡi hướng về Bạch Nhạc cắn xé mà đến.

"Cút!"

Thông Thiên Ma Công chợt bạo phát, giơ tay lên ở giữa, Bạch Nhạc cổ tay run rẩy hung hãn bắt lại đối phương thân thể hung hăng hướng về vách tường bên cạnh quất tới.

"Ba!"

Cơ hồ là trong nháy mắt, đầu kia cự mãng rồi đột nhiên bị quăng đến trên tường, phát sinh một tiếng nặng nề va chạm tiếng!

Trong tay liên tục, trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền đem đối phương coi

là một cái roi da đồng dạng hung hăng vung vẫy, Thông Thiên Ma Thể lực lượng đều bộc phát ra.

Trong khoảnh khắc, cái kia cự mãng liền bị Bạch Nhạc nắm trong tay bỏ rơi mấy chục cái, vách tường chung quanh cũng không chịu nổi kinh khủng như vậy trùng kích, đột nhiên phát sinh nứt ra.

Từ vừa mới bắt đầu điên cuồng giãy dụa tấn công, cho tới bây giờ, trong tay cái kia một cái cự mãng tựa hồ đã triệt để mất đi khí tức, mềm mại rủ xuống thân thể.

Đem cự mãng vứt xuống dưới chân, hung hăng một bước, đầu rắn chợt bị Bạch Nhạc một cước giẫm nát.

Nhưng mà, cũng cơ hồ là tại đồng thời, không gian xung quanh phảng phất chợt phá toái, nguyên bản hắc ám cũng trong nháy mắt bị xé nứt, lộ ra một áng lửa.

Thông đạo y nguyên vẫn là cái lối đi kia, chỉ là vách tường chung quanh phía trên lại sớm đã sáng lên hỏa quang, hầu như mỗi cái chừng năm thước, trên tường sẽ có một chiếc đèn thắp sáng, đem toàn bộ thông đạo chiếu rọi thanh thanh sở sở.

Mà giờ khắc này Bạch Nhạc trước người chỗ đối mặt, đương nhiên đó là một cái hung ác cự mãng tượng đá!

Cách đó không xa, Tô Nhan sắc mặt tái nhợt liền té trên mặt đất, nghiễm nhiên đã đã bất tỉnh.

Không đợi Bạch Nhạc đi coi Tô Nhan tình huống, trước mặt cái kia một pho tượng đá liền đột nhiên sống lại, trong mắt lộ ra lau một cái u lãnh chi sắc, miệng nói tiếng người, "Tự tiện xông vào ta vương lăng tẩm người, chết!"

Cơ hồ là đồng thời, cái kia một cái cự mãng đã hướng về Bạch Nhạc nhào tới.

Thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, tốc độ chợt tăng vọt, ung dung tách ra cái kia cự mãng công kích, một quyền hung hăng nện ở tượng đá phía trên.

"Răng rắc!"

Bạch Nhạc đó là bực nào lực đạo, một quyền này đập xuống, nhất thời đem cái kia một pho tượng đá đập cái vỡ nát!

Cái kia đánh về phía Bạch Nhạc cự mãng cũng theo đó vỡ nát, phảng phất hết thảy đều chưa từng xảy ra.

Cho tới giờ khắc này Bạch Nhạc lúc này mới đem Tô Nhan ôm vào trong ngực, nhẹ nhàng ấn một chút nhân trung, trong chốc lát Tô Nhan liền hồi tỉnh lại.

"Công tử, cẩn thận có rắn!"

Tỉnh lại trong nháy mắt, Tô Nhan liền không ngừng bận rộn la lên.

"Đừng sợ, là ảo trận!" Ôm lấy Tô Nhan, Bạch Nhạc nhẹ giọng an ủi.

Nhìn cái kia một chỗ toái thạch, cho dù là Bạch Nhạc chính mình, cũng vẫn còn nỗi khiếp sợ vẫn còn! Cái này ảo trận xác thực thật cao minh, nếu không phải trước đó tại Mộng Thiên Thu cái kia ăn xong một lần thua thiệt, Bạch Nhạc thậm chí căn bản là không ý thức được điểm này.

Chứng kiến Tô Nhan lúc này suy yếu dáng vẻ, Bạch Nhạc liền có thể minh bạch, trên thực tế, mình đã xem như là tại trước quỷ môn quan chạy một vòng.

Mà, mới bất quá chỉ là vừa mới bước vào Địa Cung mà thôi a!

"Công tử, ảo trận chính là cái kia tượng đá phát động sao?"

Thở phào được một hơi, Tô Nhan cũng chú ý tới cái kia một chỗ bị đánh nát tượng đá, mở miệng hỏi.

"Vâng!"

Gật đầu, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng, "Nếu ta không có đoán sai, pho tượng đá này chính là ảo trận mắt trận, đánh nát, tự nhiên cũng liền triệt để an toàn."

Nói đến đây, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì không khỏi hơi hơi máy động!

Chờ một hồi, mắt trận!

Buông ra Tô Nhan, Bạch Nhạc lần nữa đi tới cái kia một chỗ giữa đám đá vụn, rất nhanh liền tại toái thạch bên trong, tìm được một khối ngọc thạch màu xanh, khoảng chừng chỉ có một cái quả đấm lớn nhỏ, lại lộ ra một cổ mông lung quang mang, phảng phất chỉ cần liếc mắt nhìn, là có thể đem người ý thức hút vào!

"Thận Thạch!"

Cầm cái kia ngọc thạch màu xanh, Bạch Nhạc trong mắt nhất thời lộ ra vẻ vui mừng.

Thanh Vương đã chết mấy nghìn năm, nhưng này pho tượng đá này lại y nguyên vẫn là ổn định duy trì ảo trận, nếu là không có bảo vật gắn bó, làm sao có thể!

Nhắc tới mắt trận, Bạch Nhạc mắc đi cầu biết đến pho tượng đá này bên

trong tất nhiên có bảo vật, bây giờ quả nhiên tìm được Thận Thạch!

Mặc dù tu hành huyễn thuật chi đạo không lâu sau, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng cuối cùng là đạt được Mộng Thiên Thu truyền thừa, tự nhiên biết Thận Thạch ý nghĩa.

Tự nhiên Thận Thạch, bản thân là có thể dẫn phát ảo cảnh!

Loại kia thường nhân chỗ biết rõ ảo ảnh, hơn phân nửa chính là từ Thận Thạch dẫn phát! Thận Thạch một khi rơi vào huyễn thuật đại sư trong tay, chính là tu hành huyễn thuật chi đạo điều kiện tốt nhất bảo vật một trong, cũng là bố trí ảo trận tốt nhất hạch tâm tài liệu.

Đừng xem chỉ lớn chừng quả đấm, có thể riêng chỉ là một khối này Thận Thạch, chính là vô giá!

Không chút nào khoa trương nói, nếu như Mộng Thiên Thu nhìn thấy khối này Thận Thạch, sợ là nguyện ý dùng toàn bộ tài sản đi đổi.

Đối với tu hành huyễn thuật cao thủ mà nói, dạng này Thận Thạch nhất định chính là trân bảo hiếm thấy, thậm chí có thể làm cho bọn hắn đối với huyễn thuật chi đạo lý giải cao hơn một tầng thứ.

Loại này kinh hỉ, cũng trong nháy mắt tách ra bởi vì ảo trận nguy hiểm, mang đến sợ hãi cùng áp lực.

Thanh Vương bí tàng!

Lúc này Bạch Nhạc mới chính thức ý thức được bốn chữ này phân lượng, đây quả thực là một tòa bảo tàng khổng lồ a, một khi bộc lộ ra đi, sợ rằng đủ để khiến toàn bộ Thanh châu tu hành giới đều điên cuồng lên!

"Tiểu Nhan, lần này chúng ta là thật muốn tìm vận may!"

Đem Thận Thạch ôm vào trong tay, Bạch Nhạc quả thực yêu thích không buông tay.

"Chúc mừng công tử!"

Cứ việc cũng không nhận ra Thận Thạch, có thể chỉ nhìn Bạch Nhạc biểu tình, Tô Nhan cũng có thể minh bạch tất nhiên là cực kỳ bảo vật quý giá, phần này vui sướng cũng đồng dạng cảm hoá đến nàng.

"Đi! Lúc này mới chỉ là Địa Cung cửa vào mà thôi, chân chính Thanh Vương bí tàng, chỉ sợ chúng ta còn không có nhìn thấy! Ngô Tuyết Tùng nói không sai, cái này thật là hắn tiễn ta một lần đại cơ duyên." Khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, Bạch Nhạc mỉm cười, ung dung nói.

Trên đời này chuyện, vốn là có được có mất, Ngô Tuyết Tùng tất nhiên không chịu mạo hiểm tiến đến, tự nhiên liền trách không được bảo vật rơi vào trong tay mình.

Đem Thận Thạch thu nhập trong nhẫn trữ vật, trước đó loại kia bị ép tiến nhập Địa Cung tích tụ chi ý nhất thời quét một cái sạch, dẫn Tô Nhan, Bạch Nhạc lần nữa hướng về Địa Cung chỗ sâu đi tới.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 289: Thanh Vương bí tàng giá trị

Không có ảo trận trở ngại, rất nhanh Bạch Nhạc liền xuyên qua cái này một con đường, nhìn thấy chân chính Cung!

Xung quanh gần trăm mét trên quảng trường, xây dựng một tòa hơi co lại Hoàng thành, mấy chục toà cung điện san sát, trên đỉnh đầu trên trần nhà, còn khảm nạm lấy vô số dạ minh châu, dù là trải qua mấy nghìn năm cũng vẫn như cũ tản ra hào quang óng ánh, như khắp trời đầy sao, rạng ngời rực rỡ!

Toàn bộ cung điện đều lộ ra lau một cái ánh sáng dìu dịu, vô pháp tới gần.

Rất hiển nhiên, quảng trường này phía trên tồn tại cực kỳ mạnh mẽ cấm chế, ngăn cản bất luận kẻ nào tới gần.

"Công tử, đây là?"

Trong nháy mắt, Tô Nhan liền bị trước mắt cái này huyễn lệ một màn chấn động, hô hấp có chút gấp thúc mở miệng nói.

"Đây là cái này một tòa Địa Cung hơi co lại mô hình!" Nhìn đây hết thảy, Bạch Nhạc thanh âm cũng có chút phát sáp, khó có thể tin mở miệng nói.

Thì ở toà này ngoài sân rộng, Bạch Nhạc rõ ràng chứng kiến một tòa thực sự là cung điện, vô luận là hình thức, vẫn là trên cung điện treo bảng hiệu đều cùng trong quảng trường tới gần lối vào cái này một góc hơi co lại cung điện giống nhau như đúc!

Cái này một tòa Địa Cung, so trong tưởng tượng càng lớn phần lớn!

Nếu như theo phạm vi tới tính toán, trong nơi này vẫn là một tòa phủ thành chủ có khả năng chứa chấp được, quả thực đủ để bằng được nửa Thanh Châu thành cao thấp.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc mới chính thức ý thức được, cái này cái gọi là Thanh Vương bí tàng, nơi nào là cái gì Thanh Vương lưu lại bảo tàng, căn bản là Thanh Vương vì hắn chính mình tu kiến lăng tẩm!

Từ trước mắt cái này một mảnh hơi co lại trong cung điện, Bạch Nhạc có thể rõ ràng đoán được, nơi đây tất cả, quả thực đều là Thanh Vương dựa theo chính hắn tư tưởng mà thiết kế!

Từ Đan Các, đến tàng thư lâu, Luyện Bảo Các, luyện tập võ nghệ điện, Linh Dược viên, thậm chí là Tu Pháp điện, phàm chỗ phải có, không chỗ nào không có, có thể nói là bao hàm toàn diện!

Nếu như không phải là ở cái này dưới đất, mà là đang ngoại giới, nghiễm nhiên chính là một cái khổng lồ tông môn!

Chỉ là. . . Thanh Vương tại sao lại tu kiến kích thước khổng lồ như vậy lăng tẩm?

Đây căn bản không có đạo lý a!

Dựa theo Ngô Tuyết Tùng thuyết pháp, Thanh Vương bản thân liền là thiên hạ cao cấp nhất tu hành giả một trong, tu vi thâm bất khả trắc! Nhân vật như vậy, nơi nào sẽ như người phàm, tu kiến khổng lồ lăng tẩm tới gửi nguyện tại sau khi chết!

Điểm này Bạch Nhạc trong lúc nhất thời rất khó suy nghĩ cẩn thận.

Bất quá, tả hữu Thanh Vương cũng đã chết mấy nghìn năm, tự nhiên cũng không nhất định quá mức để ở trong lòng.

Quan sát tỉ mỉ một chút, Bạch Nhạc rất nhanh liền phát hiện, tại những cung điện này trung ương, có một tòa cực kỳ rộng lớn đại điện, tên là Thanh Vương điện!

Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc liền mơ hồ có thể đoán được, Ngô Tuyết Tùng để cho mình tìm Thanh Vương Kiếm, hơn phân nửa thì ở toà này Thanh Vương điện bên trong.

Bất quá, đến loại thời điểm này, Bạch Nhạc tự nhiên cũng sẽ không đàng hoàng thẳng đến Thanh Vương điện mà đi.

Bạch Nhạc mục rất rõ ràng, tới nơi này, hắn bản thân liền là đến tìm kiếm cơ duyên, nghĩ biện pháp từ nơi này Thanh Vương bí tàng ở bên trong lấy được nhiều chỗ tốt hơn, tới tăng thực lực lên mới là tối trọng yếu, tương phản, giúp Ngô Tuyết Tùng đạt được Thanh Vương Kiếm, thậm chí là khống chế toàn bộ Địa Cung, đó mới là không trọng yếu nhất sự tình.

Nhận rõ một chút phương vị, Bạch Nhạc lúc này liền nhận đúng Đan Các phương hướng, "Tiểu Nhan, chúng ta đi!"

Bỏ xuống trên quảng trường cái này hơi co lại cung điện, Bạch Nhạc lúc này thẳng đến Đan Các mà đi.

Đã nhiều năm như vậy, cũng không biết trước đây Thanh Vương lưu lại đan dược bên trong, còn có bao nhiêu là có thể dùng, bất quá, tất nhiên đến, luôn là muốn đi một chuyến, vô luận có thể có được nhiều ít, đều là chỗ tốt cực lớn.

Có cái kia một mảnh hơi co lại cung điện vì chỉ dẫn, muốn tìm được Đan Các vị trí tự nhiên không khó.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc hướng Đan Các chạy tới thời điểm, trên đường lại đột nhiên đụng vào một đội binh dũng, nguyên bản như là pho tượng, đứng lặng tại trên đường binh dũng, tại Bạch Nhạc bọn hắn tiếp cận trong nháy mắt, chợt sống lại.

Trong tích tắc, một đội này binh dũng sát ý ngập trời, hung hãn hướng về Bạch Nhạc cùng Tô Nhan giết tới.

Đáng sợ nhất là, Bạch Nhạc có thể cảm giác được rõ ràng, nơi đây từng cái binh dũng, đều có Linh Phủ Cảnh thực lực, hơn nữa thân thể cứng như kim thạch, không sợ chết!

Chỉ là trong nháy mắt, trước mặt một đội này hơn mười cái binh dũng giết tới, liền đột nhiên đem Bạch Nhạc đánh một trở tay không kịp.

Địa cung này tồn tại rất nhiều cơ duyên không sai, nhưng đồng dạng nhưng cũng cất dấu vô số nguy hiểm cùng sát khí.

Bởi vì, cái này vốn cũng không phải là lưu cho ai bí tàng, mà là. . . Thanh Vương lăng tẩm!

"Coong!"

Trong nháy mắt, Thu Hoằng Kiếm chợt tới tay, Thông Thiên Ma Công thi triển mà ra, Bạch Nhạc trực tiếp lấy Ma Cung tới thôi động kiếm ý, ngu kiếm uy lực trong nháy mắt liền bị phát huy đến cực hạn.

Oanh!

Một kiếm ở giữa, trước mặt một người lính dũng, liền ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc chém vỡ!

Binh dũng bị chém vỡ trong nháy mắt, trong thân thể đột nhiên rơi ra

một khối linh thạch, chứng kiến cái kia linh thạch trong nháy mắt, Bạch Nhạc con ngươi liền không khỏi đột nhiên co rụt lại.

Bình thường linh thạch, đều là chuyển đạm thanh sắc, một khi trong linh thạch linh khí hao hết, liền sẽ hóa thành màu xám trắng.

Có lẽ cái này binh dũng trong thân thể rơi xuống linh thạch, lại lộ ra lau một cái nồng nặc tan không ra thanh tử chi sắc, dù là khoảng cách thật xa, cũng có thể cảm nhận được bên trong cái kia linh lực kinh khủng.

"Công tử, là linh thạch cực phẩm!"

Ánh mắt rơi vào linh thạch phía trên, Tô Nhan nhất thời nhịn không được kinh hô thành tiếng.

Một khối linh thạch thượng phẩm, liền đủ để bù đắp được một trăm khối hạ phẩm linh thạch, mà linh thạch cực phẩm càng là có tiền mà không mua được, cho dù là bằng cơ sở đổi quy củ mà nói, cũng đủ để bù đắp được ngàn linh thạch.

Huống chi, cái này cũng vẻn vẹn chỉ là trên lý thuyết hối đoái giá trị mà thôi! Nhưng trên thực tế, ngươi chính là ra vài lần giá cả, sợ cũng căn bản không người nguyện ý dùng linh thạch cực phẩm tới đổi với ngươi.

Đạo lý rất đơn giản, một ít đỉnh cấp trận pháp, hoặc là như binh dũng loại vật này, toàn bộ đều là yêu cầu linh thạch cực phẩm mới có thể khu động, bình thường linh thạch, mặc dù nhiều hơn nữa, cũng không có ý nghĩa.

Trên thực tế, toàn bộ trong giới tu hành linh thạch cực phẩm, cũng hầu như toàn bộ tập trung ở những cái kia Tinh Hải Cảnh ở trên lão tổ trong tay, đối với bọn hắn mà nói, linh thạch cực phẩm mới là lẫn nhau ở giữa đồng tiền thông dụng.

Lúc trước Huyết Ảnh Ma Quân cùng Tử Dương Chân Nhân đánh đố, cũng chỉ bằng lòng xuất ra linh thạch thượng phẩm, mà không hề đề cập tới linh thạch cực phẩm sự tình, là có thể đủ thấy linh thạch cực phẩm trân quý.

Bây giờ Bạch Nhạc cái này chém xuống một kiếm đi, trực tiếp chém ra một viên linh thạch cực phẩm, rồi lại để cho Tô Nhan làm sao có thể đủ nhịn được.

Nghe được Tô Nhan lời này, Bạch Nhạc nhất thời liền kích động, bây giờ những thứ này binh dũng trong mắt hắn, nơi nào vẫn là uy hiếp gì, nhất định chính là từng cái di động linh thạch cực phẩm!

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc hô hấp cũng không khỏi dồn dập.

Đến thời khắc thế này, Bạch Nhạc cái kia thực lực kinh khủng mới rốt cục chân chính bày ra!

Thông Thiên Ma Công triệt để bộc phát ra, Bạch Nhạc mỗi một kiếm chém ra, đều tất nhiên sẽ chém giết nhất tôn binh dũng!

Mới bất quá ngắn ngủi không tới thời gian một phút, một đội này binh dũng cũng đã triệt để bị Bạch Nhạc phá hủy, biến thành hơn mười khỏa mê người linh thạch cực phẩm!

Không đợi Bạch Nhạc động thủ, Tô Nhan cũng đã không ngừng bận rộn đem cái này chút linh thạch cực phẩm nhặt lên.

"Công tử, chúng ta lần này là thật muốn phát tài a!"

Trước đó Thận Thạch bao lớn giá trị nàng không rõ ràng, nhưng những này linh thạch cực phẩm, cũng là thật để cho nàng chân chính ý thức được Thanh Vương bí tàng giá trị.

Dạng này cơ duyên đặt trước mặt, cho dù là mạo lớn hơn nữa phiêu lưu cũng đáng a.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 290: Xông Đan Các (thượng)

"Quả nhiên không hổ là Thanh Vương, thủ bút này cũng quá lớn!" Thu hồi linh thạch cực phẩm, Bạch Nhạc cũng không keo kiệt, trực tiếp phân một nửa cho Tô Nhan, cứ việc trên thực tế những thứ này binh dũng tất cả đều là một mình hắn giết.

"Công tử, cái này quá nhiều." Một hơi thở phân nhiều như vậy linh thạch cực phẩm, Tô Nhan mình cũng bị sợ vừa nhảy.

"Cầm đi, lấy Thanh Vương thủ bút, những thứ này sợ rằng đều là người ta không để vào mắt, chúng ta cũng không nhất định như vậy tính toán chi li! Đan Các những chỗ này, mới là chân chính bảo tàng." Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

Vừa mới có chút kích động, thật là chính được đến những thứ này linh thạch cực phẩm thời điểm, Bạch Nhạc ngược lại bình tĩnh hạ xuống.

Chính mình Sát Binh dũng nhìn như giết ung dung, nhưng trên thực tế, nhưng nơi nào là có chuyện như vậy. Bạch Nhạc mơ hồ có thể cảm giác được đám lính kia dũng trong cơ thể trên thực tế là có một loại cấm chế, nếu như không phải lấy Thông Thiên Ma Công lực lượng trực tiếp phá hủy cấm chế, muốn hủy diệt những thứ này binh dũng thân thể, khả năng liền khó nhiều.

Nếu như đổi Tô Nhan động thủ, chỉ sợ ngược lại là nàng cũng bị những thứ này binh dũng đánh chạy trối chết.

Linh thạch cực phẩm cố nhiên tốt, có thể muốn gánh chịu phiêu lưu cũng đồng dạng không nhỏ.

Nếu là không có đủ đủ thực lực, sợ rằng đây cũng không phải là cơ duyên gì, mà là bùa đòi mạng.

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, lại để cho Bạch Nhạc làm sao có thể không cẩn thận.

Phải biết, nơi đây còn không qua vẻn vẹn chỉ là chỗ này Địa Cung biên giới mà thôi, canh giữ ở cái này binh dũng cũng vẻn vẹn chỉ là hơn mười cái! Nhưng nếu là nhiều hơn nữa một ít đâu? Nếu là có trên trăm, thậm chí nhiều hơn binh dũng, mình còn có thể ung dung ứng phó sao?

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc xoay người Tô Nhan phân phó nói, "Tiểu Nhan, địa cung này không có đơn giản như vậy, chúng ta càng là thâm nhập, sợ là liền sẽ càng nguy hiểm, nếu như gặp phải cái gì ngoài ý muốn, chúng ta đi tản ra, nghĩ biện pháp lui về vừa mới cái kia quảng trường, hiểu sao?"

"Tốt!"

Tô Nhan cũng không ngốc, thoáng vừa nghĩ liền biết, Địa Cung thực sự quá lớn, hơn nữa càng chạy liền càng nguy hiểm, nếu như phân tán ra đi loạn, không chừng gặp được nhiều ít nguy hiểm, sớm hẹn xong một cái tương đối an toàn địa điểm gặp mặt, dĩ nhiên là bớt đi sau khi tách ra tìm lung tung người phiền phức.

Chính như trên quảng trường lúc chứng kiến, toàn bộ trên cung điện dưới lòng đất, tựa hồ cũng lóng lánh tinh quang, mặc dù không đến mức thật đem Địa Cung chiếu sáng như ban ngày, nhưng có những thứ này tinh quang, nhưng cũng như là đưa thân vào loại kia tương đối tối trong màn đêm.

Một đường cẩn thận đi về phía trước, dọc theo con đường này, Bạch Nhạc bọn hắn lại trước sau gặp phải không ít binh dũng, chỉ là, có một

chút số lượng nhiều, cho dù là Bạch Nhạc cũng không dám tùy tiện trêu chọc, xa xa thì tránh mở.

Con đường đi tới này, Bạch Nhạc cũng dần dần phát hiện quy luật, càng đến gần vị trí cung điện, binh dũng thì càng nhiều, hơn nữa, chỉ cần ngươi không tới gần cung điện, cùng binh dũng bảo trì mười thước ở trên khoảng cách, binh dũng liền sẽ không thức tỉnh.

Ước chừng chừng nửa canh giờ, Bạch Nhạc liền chứng kiến Đan Các, chỉ là vẻn vẹn chỉ là dư quang quét Đan Các bên ngoài đám lính kia dũng, Bạch Nhạc chính là một hồi tê cả da đầu!

Đan Các phụ cận có ít nhất mấy trăm binh dũng, chia làm tại Đan Các phụ cận từng cái phương vị, hơn nữa tại Đan Các lối vào, còn có một cái rõ ràng cùng hắn binh dũng trang phục khác biệt tướng lĩnh!

Dùng đầu ngón chân muốn cũng có thể minh bạch, cái kia tướng lĩnh dáng dấp binh dũng thực lực chỉ sợ khả năng liền xa không chỉ Linh Phủ Cảnh đơn giản như vậy.

Nhiều lính như vậy dũng thủ hộ bên ngoài, muốn mạnh mẽ xông vào Đan Các, bản thân cũng đã cực kỳ trắc trở, Bạch Nhạc lại vẫn có thể cảm giác được, Đan Các bên trong bản thân còn có cấm chế, căn bản không có cách nào khác đơn giản đi vào.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lúc này mới hiểu được, vì sao Ngô Tuyết Tùng yên tâm như vậy hắn tiến đến.

Chỉ bằng Linh Phủ Cảnh thực lực, căn bản cũng không khả năng tiến nhập Đan Các loại này chân chính có bảo tàng địa phương! Muốn sống đi ra ngoài, cũng chỉ có thể dựa theo Ngô Tuyết Tùng phân phó, nghĩ biện pháp đi tìm Thanh Vương Kiếm!

Đương nhiên, kể từ lúc này trên tình huống xem, dù là Bạch Nhạc thật

không hề tư tâm, muốn bỏ lấy Thanh Vương Kiếm, chỉ sợ cũng căn bản làm không được.

Một cái Đan Các thì có nhiều như vậy binh dũng thủ vệ, khả năng thả lấy Thanh Vương Kiếm cái kia Thanh Vương điện bên ngoài, lại nên khủng bố đến mức nào thủ vệ, chỉ cần suy nghĩ một chút là có thể để cho người ta sợ hãi.

Giả sử Bạch Nhạc thật chỉ là cái kia Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, chỉ sợ cần phải bị bẫy chết tại đây địa cung bên trong không thể.

"Công tử, ta đi thử xem, có thể hay không dẫn dắt rời đi những thứ này binh dũng!"

Nhìn Đan Các trước những thứ này binh dũng, Tô Nhan nhẹ giọng mở miệng nói.

"Quá nguy hiểm!"

Cau mày một cái, Bạch Nhạc khuyên can.

"Cho nên cũng xin công tử vì ta lược trận a, nếu là ta giải quyết không, công tử lại xuất thủ không muộn." Nhìn Bạch Nhạc, Tô Nhan nghiêm túc nói, "Ta theo công tử đến, là tới giúp công tử, nếu như một mực núp ở phía sau, vậy ta tiến đến còn có ý nghĩa gì?"

Lời này nhất thời thuyết phục Bạch Nhạc, con đường tu hành, vốn là tràn ngập nguy hiểm, Tô Nhan tự nhiên cũng nên có nàng tự lựa chọn.

Thân hình thoắt một cái, Tô Nhan nhất thời liền bay ra ngoài, trong nháy mắt, canh giữ ở Đan Các ngoại binh dũng chợt bị xúc động, trong nháy mắt tỉnh lại, trực tiếp hướng về Tô Nhan giết đi qua.

Gần trăm binh dũng đồng thời xuất thủ, sát ý cửu trùng, cho dù là Bạch

Nhạc cũng không khỏi cảm thấy hơi có chút kinh hãi.

Cơ hồ là vô ý thức, Bạch Nhạc đã nghĩ xuất thủ giúp một tay, chỉ là nghĩ đến Tô Nhan, lại vừa cứng đi nhịn xuống.

Tô Nhan vốn cũng không phải là cái gì cô gái yếu đuối, mà là cực kỳ lợi hại ma tu, nhiều năm như vậy tại Huyết Ảnh Ma Tông còn sống, vô luận là tâm cơ hay là thực lực, đều vượt qua xa bình thường Linh Phủ Cảnh có thể so sánh với.

Huống chi, Tô Nhan cũng không phải là muốn cùng những thứ này binh dũng động thủ, chỉ là dẫn dắt rời đi mà thôi.

Tô Nhan tốc độ bản thân cũng rất nhanh, tựa như cùng một con hồ điệp xuyên hoa, linh xảo tránh né những thứ này binh dũng công kích, trong chốc lát, liền đem Đan Các trước binh dũng dẫn đi.

Chỉ là, cái kia tướng lĩnh dáng dấp binh dũng nhưng thủy chung thờ ơ, vẫn như cũ đứng ở Đan Các cánh cửa.

Tâm niệm vừa động, Bạch Nhạc cũng không do dự, lúc này hướng về Đan Các phóng đi.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc tiếp cận Đan Các trong nháy mắt, cái kia tướng lĩnh binh dũng trong nháy mắt liền tỉnh lại, một tay một trảo, trong tay chiến kích, chợt phá không mà ra, hung hăng hướng về Bạch Nhạc chém tới.

"Coong!"

Giơ tay lên ở giữa, Thu Hoằng Kiếm liền chợt ngăn ở chiến kích trước đó, chỉ là may là như vậy, cái kia lực lượng kinh khủng, cũng y nguyên vẫn là đánh Bạch Nhạc không thể không lui lại một bước!

Linh phủ đỉnh phong!

Chỉ là trong nháy mắt giao phong, Bạch Nhạc liền đoán được, cái này tướng lĩnh dáng dấp binh dũng tồn tại hoàn mỹ nhất Linh Phủ Cảnh thực lực, bản thân lực lượng, thậm chí cho dù là chính mình tu hành Thông Thiên Ma Thể tựa hồ cũng hơi có không bằng.

Cho dù là vận dụng Thông Thiên Ma Công, cũng rất khó trong vòng thời gian ngắn đánh tan đối phương.

Hơn nữa, đối phương vẻn vẹn chỉ là bằng vào cái kia lực lượng kinh khủng để chiến đấu, căn bản không có cái gì hoa lệ chiêu thức, cho dù là Bạch Nhạc muốn thi triển Thôn Thiên Quyết cũng không có từ sử dụng.

Đến loại thời điểm này, Bạch Nhạc cũng lại không có chút nào bảo lưu, hơi suy nghĩ, tử phủ lực lượng thuận thế bị điều động mà ra.

Đạo ma song tu!

Tại đây ngăn cách Thanh Vương lăng tẩm bên trong, Bạch Nhạc mới chính thức có thể không kiêng nể gì cả đem toàn bộ thực lực hiện ra.

Hai cái linh phủ lực lượng đồng thời bộc phát ra, trong nháy mắt liền lệnh thế cục xoay chuyển qua đây, mặc dù chỉ lấy lực lượng mà nói, Bạch Nhạc cũng đủ để áp chế đối phương.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 291: Xông Đan Các (hạ)

Chân chính bình tĩnh lại, Bạch Nhạc mới phát hiện, cái này nhất tôn tướng lĩnh binh dũng chẳng những thực lực cực mạnh, hơn nữa kỹ năng chiến đấu cũng tương đối cao rõ ràng!

Vô luận ngu kiếm mau hơn, cái kia một cây chiến kích, cũng đều luôn có thể vừa đúng đở được, Bạch Nhạc một hơi thở công hơn mười kiếm, mặc dù một mực đè nặng đối phương đánh, nhưng trên thực tế nhưng không có một kiếm là chân chính rơi vào đối phương trên người.

Cái này hiện để cho Bạch Nhạc trong lòng càng là đột nhiên chấn động, thậm chí sản sinh một cái không thể tưởng tượng nổi ý niệm trong đầu.

Cái này binh dũng. . . Có thể bản thân liền là người!

Bằng không vô luận phức tạp hơn bộ máy con rối, cũng rất khó đưa nó đem chiến kỹ thi triển như vậy mây bay nước chảy lưu loát sinh động, không có nửa điểm cứng nhắc đơn điệu cảm giác.

Hơi suy nghĩ, kiếm trong tay thế nhất thời đại biến, trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền do ngu kiếm chuyển thành Linh Tê Kiếm Quyết.

Nhưng mà chính như dự tính, Bạch Nhạc kiếm chiêu biến hóa, đối phương ứng đối cũng sẽ xuất hiện tương ứng biến động, vẫn như cũ có thể vững vàng đem Bạch Nhạc công kích đở được.

"Ùng ùng!"

Không kịp nghĩ nhiều, cách đó không xa liền vang lên một hồi nặng nề tiếng bước chân, con ngươi hơi hơi co rụt lại, Bạch Nhạc liền minh bạch, Tô Nhan dẫn đi những cái kia binh dũng đã trở về.

Nhận thấy được điểm này, Bạch Nhạc cũng không dám có chút nào có ý định, thân ảnh nhoáng lên, lúc này phi thân trở ra.

Chẳng qua là cho những cái kia phổ thông binh dũng không giống nhau, cái này nhất tôn tướng lĩnh binh dũng căn bản không có bất luận cái gì truy kích ý tứ, Bạch Nhạc vừa lui, liền đi theo lui về tại chỗ vẫn không nhúc nhích, phảng phất lại trở thành cái kia không có chút sinh cơ binh dũng.

Rời khỏi Đan Các phạm vi, rất nhanh Tô Nhan cũng quay về qua đây.

"Công tử, thế nào?"

"Tiểu Nhan, ngươi nói. . . Những thứ này binh dũng hội không phải là người?" Chuyển hướng Tô Nhan, Bạch Nhạc thần sắc có chút phức tạp nhẹ giọng hỏi.

"Ngươi nói cái gì?" Không đầu không đuôi bị Bạch Nhạc hỏi lên như vậy, Tô Nhan nửa ngày đều không có thể phản ứng kịp.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc chỉ vào Đan Các lúc trước nhất tôn tướng lĩnh binh dũng chậm rãi mở miệng nói, "Ngươi vừa mới dẫn đi những cái kia binh dũng, chỉ có cái này nhất tôn không nhúc nhích, ta thử giao thủ, đối phương chiến kỹ cao minh vô cùng, căn bản không giống như là một cái vật chết có khả năng sở hữu."

"Thật là. . . Cái kia chính là binh dũng a, công tử trước ngươi không phải đánh nát qua à, bên trong còn có linh thạch cực phẩm, tại sao có thể là chân nhân?"

Lời nói này tựa hồ có đạo lý, có thể Bạch Nhạc chung quy lại cảm thấy tựa hồ lộ ra một cổ khí tức quỷ dị, chỉ là trong lúc nhất thời rồi lại làm sao đều không nghĩ ra.

"Đúng, ngươi dẫn dắt rời đi rất xa?" Lắc đầu, đem cái này chút không thể tưởng tượng nổi ý niệm trong đầu quên sạch sành sinh, Bạch Nhạc nhìn về phía Tô Nhã hỏi.

"Những thứ này binh dũng sẽ không ly khai cung điện trăm mét ở ngoài, ta chạy ra trăm mét sau đó, bọn họ chính mình liền lui về." Ngẫm lại, Tô Nhan giải thích, "Thực lực ta không đủ, nếu không có thể thử xem có thể hay không đem khoảng cách bảo trì tại cung điện trăm mét bên trong trì hoãn nữa."

"Không cần!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ngươi nghỉ ngơi một chút, lại đem những thứ này binh dũng dẫn dắt rời đi một lần, ta có nắm chặt xử lý cuối cùng cái kia nhất tôn tướng dũng!"

Trước đó là lãng phí thời gian quá nhiều, hơn nữa Bạch Nhạc vẫn chưa vận dụng thần thông, tại có chuẩn bị tình huống dưới, mặc dù đối phương chiến kỹ lại cao minh, cũng giống vậy đỡ không được Bạch Nhạc công kích, điểm ấy tự tin Bạch Nhạc vẫn có.

"Tốt!"

Không có gì do dự, Tô Nhan lập tức liền đáp ứng.

Tại nguyên chỗ điều tức một hồi, Tô Nhan liền lần nữa hướng về Đan Các tiến lên, so với việc cái kia nhất tôn tướng dũng, hắn binh dũng liền có vẻ cứng nhắc nhiều, đi về phía lấy Tô Nhan giết đi qua.

Lần này, Bạch Nhạc cũng đồng dạng lại không có bất kỳ do dự nào, trước tiên liền hướng về kia nhất tôn tướng dũng giết đi qua.

Kiếm Linh Vũ!

Bạch Nhạc rất rõ ràng, lấy Tô Nhan thực lực, căn bản kéo dài không những cái kia binh dũng bao lâu, chính mình nhất định phải nhanh đánh tan đối phương, mới có cơ hội xông vào Đan Các.

Có lần trước kinh nghiệm, Bạch Nhạc lần này, vừa ra tay chính là toàn lực ứng phó.

Linh lực ngưng tụ kiếm quang như mưa rơi xuống, cho dù là chiến kỹ cường thịnh trở lại, cũng căn bản là không có cách ngăn cản, trong chốc lát, cái kia tướng dũng trên người liền bị linh kiếm xuyên thủng, ngay tại lúc đó, Thông Thiên Ma Công bạo, Bạch Nhạc thuận thế một kiếm chém rụng!

Ngắn ngủi bất quá hơn mười hơi thở thời gian, liền triệt để đánh tan cái này nhất tôn tướng dũng!

Chỉ là tại chém vỡ đối phương thân thể trong nháy mắt đó, Bạch Nhạc lại phảng phất từ đối phương trong ánh mắt ra lau một cái giải thoát vẻ thoải mái, trong nháy mắt đó, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên một hồi run rẩy dữ dội!

Nếu như nói trước đó vẫn chỉ là hoài nghi, như vậy giờ khắc này, Bạch Nhạc lại hầu như có thể khẳng định, cái này tướng dũng tất nhiên là có linh trí người sống!

"Oanh!"

Tướng dũng thân thể vỡ nát, vẫn như cũ hóa thành một địa (mà) toái thạch, trong thân thể cất giấu ba khối linh thạch cực phẩm.

Yên lặng nhặt lên những thứ này linh thạch cực phẩm, chỉ là lần này Bạch Nhạc lại tựa hồ như làm sao cũng lại không vui.

Cứ việc không có bất kỳ lý do, có thể bản năng chính là rõ ràng nói cho hắn biết, hắn chém giết cũng không phải là cái gì Thạch Dũng, mà là sống sờ sờ người!

Theo ý nghĩ này nghĩ tiếp, trong lòng nhất thời liền sẽ sinh ra lau một cái khó diễn tả được ý sợ hãi.

Mạnh mẽ đem loại ý niệm này, khu trừ trong đầu, Bạch Nhạc thẳng vượt qua, hướng về Đan Các đi tới.

Trong tay đụng vào tại Đan Các trên cửa, Bạch Nhạc nhất thời liền cảm nhận đến một cổ lực lượng kinh khủng hướng về chính mình oanh kích mà đến, phảng phất trong nháy mắt liền sẽ đem chính mình đánh nát đồng dạng.

"Thôn thiên!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, không có bất kỳ do dự nào, đang cảm thụ đến nguy hiểm trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền trực tiếp thi triển ra Thôn Thiên Quyết.

Trong tích tắc, cái kia lực lượng kinh khủng liền chợt bị cắn nuốt.

Chỉ là mấy hơi thở, Bạch Nhạc phía sau cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân liền trực tiếp thành hình!

"Bạo!"

Trong mắt lóe lên lau một cái dứt khoát chi sắc, Bạch Nhạc nhưng là trực tiếp đem thân ngoại hóa thân nổ lên, hướng về Đan Các đại môn đánh tới!

Cái này một cổ lực lượng, bản thân liền là từ Đan Các trong cấm chế cắn nuốt, bây giờ cuốn ngược mà hồi, trong nháy mắt liền để cho cấm chế

xuất hiện một tia hỗn loạn, mượn lấy điểm này khe hở thời gian, Bạch Nhạc đã đẩy cửa ra xông vào.

Cơ hồ là Bạch Nhạc bước vào đồng thời, Đan Các cấm chế chi lực liền khôi phục lại, một lần nữa phong kín đại môn.

So với việc Bạch Nhạc điểm ấy lực lượng, cấm chế chi lực thực sự quá kinh khủng, cho dù là Thôn Thiên Quyết, có khả năng đưa đến tác dụng cũng cực kỳ hữu hạn, không có khả năng chân chính bài trừ cấm chế.

Bất quá, đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này đã đủ đủ.

Tiến nhập Đan Các đồng thời, bên trong căn phòng rồi đột nhiên sáng lên, linh lực lưu chuyển, vách tường cùng trên cây cột ngọn đèn dầu nhất thời được thắp sáng, để cho Bạch Nhạc có thể thanh thanh sở sở thấy rõ Đan Các bên trong tất cả.

Toàn bộ Đan Các khoảng chừng cũng chính là hai ba trăm sang bằng dáng vẻ, gian phòng ngay chính giữa, bày nhất tôn xích sắc lò luyện đan, chỉ là lò lửa lại sớm đã tắt.

Xung quanh bày rất nhiều kiêu ngạo, phân loại để rất nhiều bình ngọc, hiển nhiên toàn bộ đều là luyện chế được đan dược.

Đi tới bên trong một chỗ kiêu ngạo trước, Bạch Nhạc có thể thấy rõ, mỗi một cái bình ngọc phía trước đều dán một tấm hồng sắc tờ giấy, trên đó viết tên thuốc cùng dược hiệu!

Chỉ là, toàn bộ trên kệ đều lộ ra một tầng nhàn nhạt thanh quang, hiển nhiên những đan dược này cũng toàn bộ đều bị cấm chế bảo vệ, vô pháp đơn giản bắt được.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng nghe đến Đan Các bên ngoài tiếng bước chân, hiển nhiên những cái kia bị dẫn dắt rời đi binh dũng cũng đã

lần nữa lui về.

Chỉ là rất nhanh, những thứ này binh dũng lại lần nữa yên tĩnh lại, rất hiển nhiên vẫn chưa hiện đã bước vào Đan Các Bạch Nhạc.

Điều này cũng làm cho Bạch Nhạc rốt cục thở phào một cái , ấn xuống tâm đến, Bạch Nhạc lúc này mới bắt đầu lại quan sát tỉ mỉ những thứ này trên kệ đan dược.

Những đan dược này, có một chút Bạch Nhạc nhận thức, có thể đại đa số đều là Bạch Nhạc chưa từng nghe qua.

Nhưng mà, dần dần Bạch Nhạc liền hiện, sở hữu trên kệ đan dược, tựa hồ toàn bộ đều là nhằm vào tinh cung phía dưới tu hành giả, hơn nữa, mỗi một dạng số lượng cũng không nhiều.

Cả phòng đi xuống, khoảng chừng có mấy trăm loại đan dược, từ thối thể, đến đề thăng linh lực, thậm chí cô đọng thần hồn dần dần tiến dần, phảng phất chỉ cần đem những đan dược này toàn bộ theo trình tự ăn vào, là có thể ung dung hoàn thành từ dẫn linh đến linh phủ đỉnh phong tu hành!

Tại Đan Các cuối cùng trên một cái giá, vẻn vẹn chỉ thả lấy một cái bình ngọc, lẻ loi đặt ở cái kia, hơn nữa cũng không có bất kỳ dược hiệu nói rõ, vẻn vẹn chỉ viết tên thuốc!

Phá Tinh Đan!

Kết hợp trước đó hiện, mặc dù không có bất kỳ nói rõ, Bạch Nhạc cũng có thể đoán được, một quả này Phá Tinh Đan, chỉ sợ sẽ là dùng để đột phá tinh cung linh đan.

Nếu như nói, trước đó những cái kia hắn đan dược Bạch Nhạc cũng không quá quan tâm để ý, như vậy một quả này Phá Tinh Đan nhưng là

nhất thời để cho Bạch Nhạc hô hấp dồn dập.

Mở tinh cung, cái này bản thân liền là một kiện rất khó sự tình, huống chi, Bạch Nhạc vẫn là ma đạo song tu!

Cho dù là có một viên thượng phẩm Linh Khư Quả, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ không phải rất yên tâm, nếu là có thể đạt được cái này Phá Tinh Đan, nghĩ đến thành công nắm chặt, liền tất nhiên muốn tăng rất nhiều, thì như thế nào có thể làm cho Bạch Nhạc không hưng phấn.

Không kịp nghĩ nhiều, Bạch Nhạc đưa tay rồi đột nhiên hướng về trên kệ Phá Tinh Đan nắm tới.

Cơ hồ là đồng thời, tầng kia nhàn nhạt thanh quang chợt hướng về Bạch Nhạc tay rơi qua đây, dường như muốn đưa hắn tay bắn bay đi ra ngoài.

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Thông Thiên Ma Công chợt động, không nhìn cái kia cấm chế phản phệ lực lượng, Bạch Nhạc bàn tay mạnh mẽ rơi vào Phá Tinh Đan bình ngọc phía trên.

Thông Thiên Ma Công đó là bực nào bá đạo, quản ngươi lực lượng gì, tất cả đều có thể cắn nuốt, biến thành của bản thân!

Nơi đây cấm chế, chính là Tinh Cung Cảnh ở trên cao thủ, cũng rất khó phá giải, nếu như mạnh mẽ rút ra cấm chế, chỉ sợ lập tức sẽ tạo thành cấm chế phản phệ, trực tiếp hủy diệt đan dược.

Có thể hết lần này tới lần khác, trước đây bố trí cấm chế này vị kia Thanh Vương, làm sao cũng không nghĩ ra thế gian sẽ có Thông Thiên Ma Công bá đạo như vậy công pháp, vậy mà ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc chịu lấy cấm chế lực lượng, đem bình ngọc mạnh mẽ lấy ra.

Ngón cái đẩy ra nắp bình, nhất thời liền có một cổ mùi thuốc nồng nặc tràn ra, vẻn vẹn ngửi một chút, liền để cho Bạch Nhạc có một loại toàn

thân thư thái cảm giác, quả thực hận một ngụm đem cái này đan dược nuốt vào.

Cố nén vui sướng trong lòng, Bạch Nhạc nhất thời lần nữa tắc lại bình miệng, đem Phá Tinh Đan ném tới trong nhẫn trữ vật.

Ngược lại cũng đã động thủ, Bạch Nhạc đơn giản thẳng thắn hoặc là không làm, như là cá diếc sang sông, một tia ý thức đem cái này Đan Các bên trong trên kệ đan dược toàn bộ cướp đoạt một lần, lúc này mới cảm thấy mỹ mãn thu tay lại.

Tồn tại Thông Thiên Ma Công, hiển nhiên Ngô Tuyết Tùng dự định đã triệt để thất bại, cái này khiến Bạch Nhạc khá là đắc ý.

Chỉ là, không biết vì sao Bạch Nhạc luôn cảm thấy trong này tựa hồ có chuyện.

Đối với hắn mà nói, dạng này thu hoạch tuy đã tương đối khá, nhưng nếu là đối với Ngô Tuyết Tùng mà nói, những đan dược này tựa hồ cũng thật đúng là không nhiều lắm tác dụng, còn như vị kia Thanh Vương liền càng không nên quan tâm loại này đê giai đan dược mới đúng.

Chỉ là, Bạch Nhạc vừa cẩn thận đem Đan Các kiểm tra một lần, cũng vẫn như cũ không thể hiện bất cứ dị thường nào, chỉ phải thôi.

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 292: Sát khí hiển hiện (canh thứ nhất)

Đan Các tiến đến khó, cần phải đi ra ngoài thì ung dung nhiều, áp căn bản không hề tiếp xúc cấm chế, Bạch Nhạc liền tự nhiên đẩy cửa ra đi tới.

Trên thực tế, Bạch Nhạc vừa ra tới thần kinh liền căng thẳng đến cực chặt, dự định trực tiếp bằng nhanh nhất tốc độ chạy ra Đan Các phạm vi mới tốt.

Nhưng mà, quỷ dị hơn là, những cái kia binh dũng rõ ràng nhìn hắn từ Đan Các đi ra ngoài, lại như cũ thờ ơ, tựa hồ căn bản sẽ không chứng kiến Bạch Nhạc.

Thẳng đến Bạch Nhạc vượt qua những thứ này binh dũng, lần nữa thử đi vòng vèo qua đây, hướng Đan Các đi, những thứ này binh dũng mới lần nữa bị tiếp xúc, hướng về Bạch Nhạc giết tới.

Bây giờ Bạch Nhạc cũng không cùng những thứ này binh dũng phân cao thấp tâm tư, một hơi thở chạy ra Đan Các phạm vi, thẳng đến nhìn binh dũng lui về, lúc này mới thở phào.

"Công tử, đắc thủ sao?"

Tô Nhan bản thân vẫn canh giữ ở Đan Các phụ cận, nghe được binh dũng động tĩnh nhất thời liền lại gần, hưng phấn hỏi.

Gật đầu, Bạch Nhạc cũng không giấu giếm, "Đan Các rất kỳ quái, bên trong tất cả đều là Tinh Cung Cảnh phía dưới tu luyện đan dược, hơn nữa phân lượng cũng không nhiều."

Đem chính mình từ Đan Các bên trong đạt được linh dược toàn bộ bày ra, Bạch Nhạc chọn lựa một ít đối mình hữu dụng, hắn một tia ý thức toàn bộ đều ném cho Tô Nhan.

Bạch Nhạc căn cơ bản thân liền đánh rất vững chắc, có thể Tô Nhã so sánh dưới còn kém nhiều, những đan dược này, rất nhiều đối Bạch Nhạc không có ích gì, thật là Tô Nhã nhưng là cầu còn không được.

Đương nhiên, Phá Tinh Đan Bạch Nhạc cũng không có lấy ra, cũng không có cùng Tô Nhan nói.

Ngược lại không phải là nói không tin được Tô Nhan, mà là có nhiều thứ, bản thân cũng không cần phải toàn bộ nói ra.

Trên thực tế, đối với Tô Nhan mà nói, có thể phân đến nhiều đan dược như vậy, đã làm nàng mừng rỡ.

Mặc dù Đan Các bên trong không có loại kia trong truyền thuyết thần đan, cũng hơi có chút thất vọng, có thể những cái kia vốn là trong truyền thuyết đồ vật, không chiếm được vậy cũng không có gì có thể thất lạc, ngược lại là những thứ này lấy đến trong tay chỗ tốt mới là thực tế nhất.

"Đúng, công tử, những cái kia binh dũng đâu?" Nhắc tới cái này, Tô Nhan nhất thời lại hóa thân làm tham tiền, "Gần trăm cái binh dũng, đây chính là trên trăm linh thạch cực phẩm a, hai người chúng ta đồng thời xuất thủ, ta dẫn đi một bộ phận, ngươi giết còn lại, nhiều lần mấy lần, nhất định có thể đem những này linh thạch cực phẩm đều đoạt tới tay."

Nhắc tới trên trăm linh thạch cực phẩm, cho dù là Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy!

Nhưng mà, nghĩ đến cái kia tướng dũng trước khi chết ánh mắt, Bạch Nhạc liền cảm thấy trong lòng một hồi không thoải mái.

Thở dài một thân, Bạch Nhạc vẫn là lắc lắc đầu nói, "Cũng không cần phức tạp, ta cuối cùng cảm giác cái này Thanh Vương bí tàng có chút quỷ dị, rất có thể có cực đại nguy hiểm! Chúng ta lại đi địa phương khác nhìn một chút, hy vọng là ta nghĩ nhiều. . ."

Tô Nhan mặc dù có chút không bỏ được những thứ này linh thạch cực phẩm, tuy nhiên lại cũng cuối cùng không có không tuân theo Bạch Nhạc ý tứ.

Hai người lui về quảng trường, căn cứ cái kia hơi co lại cung điện mô hình, lần nữa nhận ra mặt khác vài toà vị trí cung điện, liền trực tiếp chạy tới.

Bào chế đúng cách, Bạch Nhạc rất dễ dàng liền bước vào mặt khác vài toà cung điện.

Nhưng mà, như là Đan Các, những cung điện này bên trong, vô luận là lưu lại vũ khí vẫn là bảo vật, linh dược, cũng toàn bộ đều là cung Tinh Cung Cảnh phía dưới tu hành giả sử dụng, bên trong mặc dù không thiếu một ít tinh phẩm, nhưng lại cuối cùng cũng không có quá mức vật trân quý.

Chỉ là, lần này Bạch Nhạc lại không lại dám loạn cầm một mạch, chỉ là chọn lựa mấy thứ đồ cho Tô Nhan, liền lui ra ngoài.

Ngược lại không phải là Bạch Nhạc nhìn không thuận mắt, mà là càng là thâm nhập, Bạch Nhạc lại càng thấy được quỷ dị, vốn cho là là một tòa bảo tàng khổng lồ bí tàng, nhưng hôm nay xem ra, nhưng khắp nơi lộ ra quỷ dị, còn lâu mới có được Ngô Tuyết Tùng trong dự đoán đơn giản như vậy.

Bạch Nhạc có một loại cảm giác, nơi đây đồ vật tựa hồ cầm càng nhiều, vô hình ở giữa loại kia cảm giác nguy cơ lại càng nặng!

Cứ việc không có bất kỳ đạo lý, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là nguyện ý lựa chọn tin tưởng loại trực giác này.

Tới hồi tại từng cái cung điện ở giữa quanh quẩn một chỗ, Bạch Nhạc đạt được chỗ tốt càng ngày càng nhiều, nhưng trong lòng lại càng bất an.

"Tiểu Nhan, chúng ta tiến đến vài ngày?"

Xoay người lại, Bạch Nhạc đột nhiên mở miệng hỏi.

"A?" Nghe được vấn đề này, Tô Nhan cũng không khỏi nao nao, "Ta cũng không nhớ ra được, nơi đây không có thiên lý, đại khái. . . Nửa tháng đi."

"Không thể lại ở lại xuống dưới, chúng ta đi Thanh Vương điện!"

Tình huống bình thường xuống, Bạch Nhạc thời gian cảm giác là vô cùng mãnh liệt, căn bản sẽ không xuất hiện loại này không nhớ được đi qua bao lâu cảm giác, nhưng hôm nay nhưng là một chút ấn tượng cũng không có, trong lúc nhất thời, trong lòng loại kia bất an càng ngày càng đậm hơn, Bạch Nhạc sắc mặt có chút khó coi, trầm giọng mở miệng nói.

... ...

"Điện hạ, đã hai mươi bảy ngày, Địa Cung bên kia vẫn là không có bất kỳ phản ứng nào, lần này sợ là cũng muốn thất bại."

Đi tới Ngô Tuyết Tùng bên người, trung niên nhẹ giọng mở miệng nói.

"Hai mươi bảy ngày. . . Chỉ có cuối cùng ba ngày kỳ hạn sao?" Ngẩng đầu, Ngô Tuyết Tùng trong ánh mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi ý, trầm giọng hỏi.

"Vâng!"

Gật đầu, trung niên trầm giọng đáp, "Thanh Vương lăng tẩm chìm tại dưới đất mấy nghìn năm, tử khí quá nặng! Thường nhân xuống dưới, thân thể tất nhiên sẽ bị tử khí ăn mòn, vô luận là thân thể vẫn là tư duy đều sẽ càng ngày càng chậm chạp, nhưng căn bản không ý thức được tử khí tồn tại. . . Một tháng, đối với Tinh Cung Cảnh phía dưới tồn tại mà nói, đã là cực hạn! Nếu không thể sớm đi ra, chính là chắc chắn phải chết!"

"Lam tiên sinh, ngươi nói. . . Nếu như lần này Bạch Nhạc thất bại nữa, ta nên tự mình đi xuống xem một chút sao?" Ngẩng đầu, Ngô Tuyết Tùng trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, trầm giọng hỏi.

"Tuyệt đối không thể!"

Nghe vậy, cái kia trung niên sắc mặt nhất thời đại biến, "Điện hạ nghĩ lại a, Thanh Vương lăng tẩm có vào không ra, mặc dù ngài thân cư Hoàng Thất Huyết Mạch, cũng giống vậy khó ngăn cản tử khí ăn mòn, nếu là không có cách nào đạt được Thanh Vương tán thành, liền sẽ vây tại lăng tẩm bên trong! Cái này quả thực quá nguy hiểm."

"Nguy hiểm sao. . ." Nhẹ nhàng lặp lại một lần, Ngô Tuyết Tùng trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, chậm rãi nói rằng, "Thật là, bản vương không kịp đợi a!"

Nghe được Ngô Tuyết Tùng, trung niên tựa hồ có chút do dự, yên lặng chốc lát, cái này mới mở miệng nói, "Điện hạ, ta có một cái biện pháp, có thể làm được. . . Chỉ là, muốn mạo chút hiểm!"

Ánh mắt hơi hơi chút ngưng, Ngô Tuyết Tùng trầm giọng nói rằng, "Lam tiên sinh mời nói."

"Xúc động sát trận! Để cho Thanh Vương bí tàng khí tức tiết ra ngoài,

đem toàn bộ Thanh châu cao thủ, toàn bộ đều đưa tới." Trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, trung niên trầm giọng nói rằng, "Thanh Vương bí tàng mê hoặc, không ai có thể ngăn cản! Cho dù là Tinh Hà lão tổ cùng Huyết Ảnh Ma Quân sợ cũng sẽ đích thân xuất thủ phá vỡ sát trận, đem môn hạ đệ tử đưa vào lăng tẩm bên trong!"

"Chỉ cần giết trận mở ra, liền tất nhiên có thể tán đi một ít tử khí, đến lúc đó, cái này Bạch Nhạc có thể cũng còn có thể bên trong sống lâu vài ngày! Trong tay hắn có điện hạ ngài hồn huyết, nếu là có thể chống được tìm được Thanh Vương Kiếm tự nhiên tốt nhất. . ." Dừng một cái, cái kia trung niên tiếp tục nói, "Mặc dù không thể, cũng có thể mượn cơ hội này, để cho nhiều người hơn xông vào Thanh Vương lăng tẩm, một khi rơi vào đệ tử tăng nhiều, đến lúc đó, ngài lại lộ ra một chút Thanh Vương lăng tẩm nguy hiểm. . . Coi như là Tinh Hà lão tổ bọn hắn, cũng tất phải ngồi không yên, liều mạng trọng thương, cũng phải mạnh mẽ xuất thủ phá vỡ sát trận!"

"Đến lúc đó, ngài lại nhân cơ hội thuận thế tiến nhập Thanh Vương lăng tẩm, cướp đoạt Thanh Vương Kiếm!"

"Dù sao, không có Hoàng Thất Huyết Mạch, cho dù là có người có thể đạt được Thanh Vương Kiếm, cũng không chiếm được Thanh Vương tán thành, căn bản là không có cách lệnh Thanh Vương Kiếm nhận chủ, càng không thể nào khống chế toàn bộ Địa Cung! Cuối cùng, cái này Thanh Vương Kiếm vẫn là ngài."

Nghe thế, Ngô Tuyết Tùng ánh mắt một hồi hiện lên, cũng không khỏi có chút tâm động.

Nhìn ra Ngô Tuyết Tùng ý động, trung niên lần nữa mở miệng nói, "Điện hạ, trước không cần vội vã làm quyết đoán, trước hãy nghe ta nói hết."

Hơi hơi hạm, Ngô Tuyết Tùng nhẹ giọng nói, "Lam tiên sinh mời nói."

"Điện hạ, ta vừa mới nói là làm như vậy chỗ tốt, thật là, có lợi, tự nhiên liền có lừa đảo, bằng không, ta cũng sẽ không chậm chạp không nói cho ngài biện pháp này."

Dừng một cái, trung niên chậm rãi nói rằng, "Tai hại có ba, một, một khi xúc động sát trận, toàn bộ Thanh Châu thành đều sẽ chịu đến sát trận ảnh hưởng, Địa Cung hiển hiện, sợ là sẽ phải hủy diệt nửa Thanh Châu thành, tạo hạ vô biên sát nghiệt! Phần này sát nghiệt, tất nhiên phải do ngài tới gánh chịu. . . Sau này sát kiếp phủ xuống, ngài muốn tiến hơn một bước bước vào tinh hải tất phải nguy hiểm trùng điệp."

"Hai, Tinh Hà lão tổ, Tử Dương Chân Nhân, cùng với Huyết Ảnh Ma Quân mặc dù nhất thời không phát hiện được bên trong thâm ý, chỉ khi nào ngài thu được Thanh Vương Kiếm, thu được Thanh Vương bí tàng, lại tất phải lừa gạt bất quá bọn hắn! Đến lúc đó, chỉ sợ rất có thể đối ngài xuất thủ, muốn thoát thân cũng không dễ dàng."

"Ba, Thanh Vương bí tàng, chúng ta cũng chỉ là phỏng đoán, chưa chắc cùng ghi chép tương đồng. . . Thanh Vương trời sinh tính tàn bạo đa nghi, là có hay không được nguyện ý tại lăng tẩm bên trong lưu lại truyền thừa cùng bí tàng, cũng vô pháp xác định! Thảng nếu như có gì ngoài ý muốn, mặc dù ngài người mang Hoàng Thất Huyết Mạch, cũng đồng dạng có thể sẽ gặp nguy hiểm!"

Khom người cúi đầu, trung niên tiếp tục nói, "Cái này ba cái, chính là hại, cũng xin điện hạ nghĩ lại! Lấy thần ý kiến, chẳng chờ một chút, để cho người bên ngoài trong tối thay ngài tiến nhập lăng tẩm, tướng hồn huyết tát tại Thanh Vương Kiếm phía trên thăm dò, mới là an toàn nhất phương thức hữu hiệu! Cho dù là Bạch Nhạc thất bại, chúng ta cũng còn có thể đợi thêm mấy năm, trên đời này, không hề thiếu thiên phú dị bẩm thiên tài, điện hạ cần gì phải nóng lòng nhất thời."

Nghe vậy Ngô Tuyết Tùng cũng không khỏi lần nữa trầm mặc xuống.

Hắn tự nhiên biết, để cho người ta trong tối tiến nhập lăng tẩm mới là lựa chọn tốt nhất, có thể hỏi đề ở chỗ. . . Thời gian quá gấp a!

Nếu không có Đạo Lăng sơn đánh một trận, hắn có thể chậm rãi chờ đợi thêm nữa.

Nhưng hôm nay Đạo Lăng Thiên Tông thất thế, đã thành định cục, không chỉ có là ma đạo, Đại Càn Vương Triều cũng đồng dạng rục rịch, chỉ kém một cái thích hợp cơ hội, liền sẽ động.

Ai cũng không nói chắc được, ngày này lúc nào sẽ tới.

Muốn từ đó chia một chén súp, nhất định phải mau sớm tăng thực lực lên, mà thu được Thanh Vương bí tàng, kế thừa Thanh Vương vị, đối với hắn mà nói, chính là duy nhất có thể chân chánh bước vào thiên hạ cường giả hàng ngũ cơ hội!

Một khi chậm, bỏ lỡ cơ hội lần này, mặc dù đạt được Thanh Vương bí tàng, sợ cũng khó có quát tháo phong vân, vấn đỉnh Thiên Hạ cơ hội.

Đây là một cái thuộc về thiên tài thời đại, cũng là một cái tàn khốc thời đại, một bước chậm, chính là từng bước chậm, khó hơn nữa có thời gian xoay sở!

Nơi này như vậy, chẳng thừa dịp bây giờ còn có cơ hội, ra sức đánh cược một lần, dù cho là bại, cũng muốn bại cái không oán không hối!

Suy tư nhiều lần, Ngô Tuyết Tùng quyết tâm trong lòng, lạnh giọng mở miệng nói, "Bản vương tâm ý đã quyết, cũng xin Lam tiên sinh giúp ta. . . Mở ra sát trận!"

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 293: Hóa đá (canh thứ 2)

Thanh Vương điện có khác với hắn sở hữu cung điện, cả tòa cung điện đều bị lau một cái chói mắt thanh sắc bao phủ, lộ ra một cổ khó diễn tả được uy áp.

Nếu là có thể bay đến không trung, hướng phía dưới nhìn xuống, liền sẽ hiện, toàn bộ Địa Cung chính là dựa vào Thanh Vương điện mà kiến tạo, nơi này chính là toàn bộ Địa Cung hạch tâm.

Xa xa chứng kiến Thanh Vương điện, Bạch Nhạc liền cảm nhận đến một loại thật lớn cảm giác sợ hãi khó có thể ức chế từ tâm nảy sinh mà ra.

Loại kia bản năng tựa hồ thời khắc đều ở đây nhắc nhở hắn, để cho hắn rời xa nơi đây.

"Công tử. . . Ngươi xem!"

Chỉ vào Thanh Vương điện trước đất trống, Tô Nhan sắc mặt hơi có chút bạch.

Theo Tô Nhan ngón tay phương hướng nhìn sang, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi một hồi đắng chát, há hốc mồm, nhưng cái gì đều không thể nói ra tới.

Nguy nga Thanh Vương điện trước, lúc này chí ít đứng nghiêm hơn một nghìn binh dũng, hơn nữa bên trong có lấy đại lượng tướng dũng, rậm rạp ngăn ở Thanh Vương điện trước, chỉ nhìn liếc mắt, liền có thể để cho người ta cảm thấy một hồi tuyệt vọng.

Khẽ cắn môi, Tô Nhan trầm giọng mở miệng nói, "Công tử, ta đi thử xem, có thể dẫn dắt rời đi bao nhiêu."

"Vô dụng, ngươi dẫn không ra."

Lắc đầu, Bạch Nhạc tự tay kéo Tô Nhan, trầm giọng nói rằng.

Trước đó tại hắn cung điện thời điểm, Tô Nhan tối đa cũng bất quá chỉ là dẫn dắt rời đi hơn trăm cái binh dũng, hơn nữa tướng dũng hơn phân nửa căn bản sẽ không phản ứng nàng, hơn nữa, một khi gặp phải tướng dũng xuất thủ thời điểm, Tô Nhan liền sẽ rơi vào trong nguy hiểm.

Mà bây giờ Thanh Vương điện trước binh dũng lại đạt hơn hơn một nghìn, hơn nữa bao quát rất nhiều tướng dũng, một khi Tô Nhan xuất thủ, nếu như xuất thủ binh dũng thiếu, căn bản không có nổi chút tác dụng nào, nếu như nhiều, thì rất có thể trong nháy mắt là có thể nháy mắt giết Tô Nhan.

Nhưng mà, ngay tại kéo Tô Nhan tay trong nháy mắt, Bạch Nhạc con ngươi nhưng là không khỏi đột nhiên co rụt lại, "Tiểu Nhan, tay ngươi làm sao như thế cứng?"

Tô Nhan bản thân liền đẹp vô cùng, làn da nhẵn nhụi, chỗ tay chạm ôn nhuận như ngọc, nắm lên tới phi thường thoải mái,

Nhưng hôm nay Bạch Nhạc cầm lấy bàn tay nhưng là cứng ngắc mà lạnh lẽo, cảm giác kia, quả thực giống như là giống như hòn đá.

"Cái gì?"

Tô Nhan trong lúc nhất thời có chút không phản ứng kịp, vô cùng kinh ngạc nhìn Bạch Nhạc.

"Chính ngươi không cảm giác sao?"

Nắm lên Tô Nhan tay, giơ lên trước mặt, Bạch Nhạc sắc mặt có chút khó coi hỏi.

Nhàn nhạt dưới ánh sao, Tô Nhan tay đã có vẻ hơi xám trắng, hiển nhiên đã không phải là người bình thường nên có dáng vẻ.

Ánh mắt rơi vào bàn tay mình bên trên, Tô Nhan sắc mặt chợt thay đổi trắng bệch, "Điều đó không có khả năng, không, tại sao có thể như vậy? Công tử, tại sao có thể như vậy?"

Giờ khắc này, Tô Nhan tâm đột nhiên sinh ra một loại không hiểu cảm giác sợ hãi, đó là càng đáng sợ hơn so với cái chết khủng bố.

Trong nháy mắt, vô số ý niệm trong đầu tại Bạch Nhạc trong đầu vọng lại, cuối cùng dừng lại tại Đan Các trước đó, cái kia tướng dũng trước khi chết trên ánh mắt.

Trong ánh mắt kia lộ ra, là một loại tuyệt vọng mà giải thoát thoải mái!

Dạng này ánh mắt. . . Cùng lúc này Tô Nhan rất giống!

Binh dũng! ! !

Trong một chớp mắt, Bạch Nhạc liền triệt để phản ứng kịp!

Những cái kia binh dũng cho tới bây giờ thì không phải là vật chết, càng không là ai chế tạo ra khôi lỗi, mà là từng cái rõ ràng người!

Những cái kia từ binh dũng trên người điệt xuất linh thạch cực phẩm, cũng căn bản không phải ai giả bộ đi vào, mà là hóa thành binh dũng người một thân linh lực ngưng tụ mà thành.

Đáng sợ là, Tô Nhan, bây giờ chính là tại bất tri bất giác ở giữa hướng về

kia loại binh dũng biến chuyển!

Thân thể cứng ngắc, làn da xám trắng, thật chính là cả người bắt đầu hóa đá biểu hiện.

Nếu như lại tiếp tục như thế, có thể không cần bao lâu, Tô Nhan liền sẽ triệt để biến thành những cái kia đứng lặng tại trước cung điện binh dũng.

Giả như còn có thể bảo lưu một tia linh trí, liền đem dũng!

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc tâm đã triệt để bị sợ hãi chiếm giữ! Tô Nhan là như thế này, như vậy chính mình đâu?

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc vô ý thức hướng về bàn tay mình chộp tới!

"Không đúng, vì sao thân thể ta không có biến hóa?"

Bắt lại bàn tay mình, Bạch Nhạc lập tức liền hiện, tay mình không có bất kỳ dị thường, trừ hơi có chút lạnh bên ngoài, cùng tình huống bình thường không có khác nhau chút nào, hoàn toàn không có hóa đá dấu hiệu.

Nghe được Bạch Nhạc, Tô Nhan trong mắt lần nữa lộ ra lau một cái hy vọng chi sắc.

Vô ý thức, Tô Nhan một thanh liền bắt lại Bạch Nhạc tay!

"Thông Thiên Ma Công!"

Một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, Tô Nhan thốt ra.

"! ! !"

Trên thực tế, không cần Tô Nhan nói, Bạch Nhạc mình cũng phản ứng kịp, chính mình cùng Tô Nhan một chỗ tiến nhập Địa Cung, đoạn đường này kinh lịch cũng gần như giống nhau, thậm chí chính mình còn mạnh hơn đi phá tan cấm chế bước vào trong cung điện tới cướp đoạt đan dược cùng bảo vật.

Thật muốn nói hóa đá, biến thành binh dũng, chính mình cần phải so Tô Nhan biến hóa nhanh hơn mới đúng.

Có thể hết lần này tới lần khác, chính mình cũng không có gì dị thường, cái này tự nhiên tuyệt đối không phải vận khí gì, mà là bởi vì. . . Thông Thiên Ma Công!

Thông Thiên Ma Công thôn phệ tất cả lực lượng!

Dựa theo Thông Thiên Ma Quân thuyết pháp, thế gian này tất cả lực lượng đều có thể bị cắn nuốt, vô luận cái này địa cung bên trong có cái gì quỷ dị chỗ, cũng cuối cùng là một loại lực lượng ăn mòn, vô luận dạng này lực lượng cỡ nào ẩn nấp, có thể làm tiến nhập Bạch Nhạc trong cơ thể sau đó, đều sẽ tự nhiên bị Thông Thiên Ma Công thôn phệ hóa giải.

Cũng chính bởi vì vậy, Bạch Nhạc mới không có nửa điểm dị hoá dáng vẻ.

"Công tử, cứu ta!"

Trong nháy mắt, Tô Nhan nắm chặt Bạch Nhạc tay, tựa hồ e sợ cho Bạch Nhạc vứt bỏ nàng.

Nàng mặc dù không rõ ràng vì sao Thông Thiên Ma Công có thể làm được điểm này, thế nhưng nàng lại nhớ rõ, trước đây trong cơ thể nàng huyết ấn chính là Bạch Nhạc lấy Thông Thiên Ma Công giúp nàng hóa giải.

Bây giờ tất nhiên Bạch Nhạc không có việc gì, như vậy thì rất có thể cũng có thể giúp nàng hóa giải.

Đây đã là nàng duy nhất hy vọng, liền như người chết chìm bắt lại một cái phao cứu mạng cuối cùng.

"Đừng nóng vội, để cho ta thử nhìn một chút!"

Cảm thụ được Tô Nhan sợ hãi, Bạch Nhạc nhẹ nhàng đem Tô Nhan ôm đến trong lòng, nhẹ giọng an ủi.

Đem Tô Nhan ôm vào trong ngực, Bạch Nhạc mới phát giác, nơi nào vẻn vẹn chỉ là tay, lúc này Tô Nhan cả người thân thể đều đã cứng ngắc.

Bị Bạch Nhạc ôm vào trong ngực, Tô Nhan trong lòng sự sợ hãi ấy tựa hồ mới giảm thiểu vài phần, chỉ là thân thể lại y nguyên vẫn là có chút không bị khống chế run nhè nhẹ.

Tâm niệm hơi hơi trầm xuống, trong cơ thể Thông Thiên Ma Công chợt vận chuyển, chậm rãi hướng về Tô Nhan trong cơ thể vọt tới.

Ma khí mới bay vọt vào Tô Nhan trong cơ thể, Bạch Nhạc liền cảm thụ được một hồi trì trệ, thật giống như ma khí căn bản không phải rót vào nhân thể kinh mạch, mà là muốn rót vào trong đá đồng dạng.

"Thôn thiên!"

Cảm thụ được áp lực, Bạch Nhạc lông mày nhíu lại, trực tiếp thi triển ra Thôn Thiên Quyết, mạnh mẽ thôn phệ Tô Nhan trong cơ thể lực lượng.

Trong nháy mắt, Thôn Thiên Quyết bá đạo liền triệt để hiện ra, như là toái thạch, trong một chớp mắt, loại kia trì trệ cảm giác liền chợt tiêu thất, bàn tay dán làn da, trong chốc lát liền mềm hạ xuống.

Chỉ là Tô Nhan sắc mặt lại trở nên càng tái nhợt.

Nhận thấy được loại biến hóa này, Bạch Nhạc không thể không đột nhiên thu tay lại.

Hắn có thể đủ rõ ràng cảm giác, trực tiếp thi triển Thôn Thiên Quyết, căn bản cũng không chịu hắn khống chế, Thông Thiên Ma Công cắn nuốt hết, không chỉ là Tô Nhan trong cơ thể cái kia làm hắn hóa đá lực lượng quỷ dị, còn có Tô Nhan sinh cơ!

Nếu như như thế cắn nuốt, hóa đá vấn đề tuy có thể giải quyết, có thể Tô Nhan sinh cơ chỉ sợ cũng muốn hoàn toàn bị hắn cắn nuốt hết, khó thoát khỏi cái chết.

Thông Thiên Ma Công dù sao không phải là không gì làm không được, có thể bảo vệ được Bạch Nhạc chính mình, nhưng lại căn bản là không có cách cứu Tô Nhan.

"Không được, chúng ta nhất định phải rời đi nơi này, mới có hy vọng."

Trong lòng cảm giác nặng nề, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng.

Cởi chuông phải do người buộc chuông, chỉ có ly khai cái này quỷ dị Thanh Vương lăng tẩm, mới có hóa giải Tô Nhan trên người hóa đá khả năng.

"Công tử!"

Cầm lấy Bạch Nhạc tay, Tô Nhan khóe mắt không khỏi chảy xuống hai hàng nước mắt, "Công tử, ta không được biến thành binh dũng, cầu ngươi, nếu như thực sự không được. . . Giết ta!"

"Thật xin lỗi, là ta không tốt! Ta không nên để ngươi tới theo ta mạo hiểm." Ôm Tô Nhan, Bạch Nhạc trong lòng tràn đầy hối ý.

Nếu không phải hắn, Tô Nhan cũng sẽ không tiến nhập Địa Cung, căn bản sẽ không gặp phải nguy hiểm như vậy.

"Công tử, đừng nói như vậy. . . Là ta tự nguyện đến, không liên hệ gì tới ngươi!" Lắc đầu, Tô Nhan nhẹ giọng nói, "Công tử, tiểu Nhan không sợ chết, thật! Tại Huyết Ảnh Ma Tông thời điểm, thật ta liền đã làm tốt chết chuẩn bị. . . Cổ Hiên đột phá thời điểm, chính là ta chuẩn bị kết thúc sinh mệnh thời điểm."

"Còn tốt, ta gặp phải công tử!"

"Công tử, ngươi biết không? Thật. . . Tiểu Nhan có chút thích ngươi đâu!" Nước mắt chậm rãi chảy xuống, Tô Nhan nhẹ giọng nói.

". . ."

"Công tử, cầu ngươi, giết ta! Tiểu Nhan không muốn biến thành xấu như vậy Thạch Dũng, người ta phải lấy đẹp nhất dáng vẻ ở lại công tử tâm!" Nắm Bạch Nhạc tay, tựa đầu tựa ở Bạch Nhạc trên vai, Tô Nhan nhẹ giọng nói.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong lòng như là bị kim đâm, đau có chút khó có thể hô hấp.

Bằng tâm mà nói, thật hắn cũng không thương Tô Nhan, cũng chưa từng mọc lên qua dạng này ý niệm trong đầu.

Thật là, người không phải là cây cỏ ai có thể vô tình?

Mấy ngày nay tới giờ, Tô Nhan làm ra tất cả hắn đều thấy ở trong mắt, hắn chứng kiến Tô Nhan trả giá, cũng cảm thụ được cái kia phần ưa thích.

Tại Thính Hương Thủy Tạ bên trong, hắn cũng thói quen một mực có Tô Nhan đi cùng.

Làm cái này một khắc, nghe được Tô Nhan những lời này, loại kia cảm giác đau lòng, trong nháy mắt liền để cho Bạch Nhạc có chút khó có thể hô hấp.

Trong lúc nhất thời, tựa hồ có một loại sợ hãi cảm xúc chợt từ tâm nảy sinh!

Bạch Nhạc đột nhiên hiện, hắn không thể nào tiếp thu được Tô Nhan ly khai, riêng là lấy một loại phương thức như vậy ly khai.

"Chớ nói nhảm, Tô Nhan, ngươi không phải đã nói, muốn thề chết theo ta sao? Bất quá là một điểm nhỏ trắc trở mà thôi, chẳng lẽ ngươi đã nghĩ lùi bước sao?" Đẩy ra Tô Nhan, nhìn Tô Nhan con mắt, Bạch Nhạc nghiêm túc mở miệng nói, "Ta sẽ không để cho ngươi chết!"

"Tiểu Nhan! Tin tưởng ta, ta nhất định có thể tìm được rời đi nơi này biện pháp, là ta mang ngươi tiến đến, ta liền nhất định sẽ đem ngươi an toàn mang đi ra ngoài!"

Trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, chậm rãi đẩy ra Tô Nhan, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Không suy nghĩ gì cả, Tô Nhan, chờ ta ở đây!"

"Ta là ai? Ta là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, đạo ma song tu thiên kiêu Bạch Nhạc!"

"Thanh Vương thì như thế nào? Vô luận nơi này có cái gì quỷ dị, cũng ngăn không được ta! Tin tưởng ta, vô luận khó khăn bao nhiêu, ta nhất định đưa ngươi mang đi ra ngoài, đây là ta Bạch Nhạc, đối ngươi hứa hẹn!"

Chậm rãi đứng dậy, Bạch Nhạc ánh mắt đột nhiên lần nữa rơi vào Thanh Vương điện bên trên.

Sở hữu bí mật, đều giấu ở cái này Thanh Vương điện bên trong, chỉ có xông vào, mới có thể hiện chân tướng, tìm rời đi nơi này biện pháp.

Cứ việc trắc trở, hơn nữa tràn ngập nguy hiểm, nhưng giờ khắc này, Bạch Nhạc đã không có đường lui.

Cái này bước ra một bước, sát khí ngập trời!

Converter: Lucario

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 294: Một kiếm phá thiên quân (canh thứ ba)

Áo trắng như tuyết.

Thanh Vương điện trước, Bạch Nhạc một bước bước vào không trung, trong con mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi ý, Thông Thiên Ma Công cùng huyền công đồng thời thả ra, tử sắc cùng hắc sắc thay thế, lộ ra một cổ khủng bố sát khí.

Đạo ma song tu!

Giờ khắc này Bạch Nhạc, cả người phảng phất đều lộ ra lau một cái tà mị chi ý!

Vứt bỏ hết thảy ngụy trang cùng che lấp, đây mới là cái kia Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, đây mới là cái kia có can đảm cùng Vân Mộng Chân một hồi cao thấp Bạch Nhạc!

"Oanh!"

Theo Bạch Nhạc tiếp cận Thanh Vương điện lúc trước rậm rạp binh dũng cũng trong nháy mắt bị xúc động, trong tích tắc, hơn một nghìn binh dũng đồng thời tỉnh lại, nhất tề bước ra một bước, một cổ khủng bố sát khí hung hãn hướng về Bạch Nhạc đụng tới.

Sát ý ngập trời!

Giả sử chỉ là bình thường Linh Phủ Cảnh, chỉ sợ bị sát ý này vọt một cái, ý chí đều muốn tan vỡ.

Thậm chí coi như là Bạch Nhạc, giờ khắc này sắc mặt cũng không khỏi hơi hơi trắng lên.

Quá mạnh, hơn một nghìn Linh Phủ Cảnh binh dũng, bên trong còn bao gồm rất nhiều linh phủ đỉnh phong tướng dũng, quan trọng hơn là, lúc này nhiều lính như vậy dũng tập kết cùng một chỗ, phảng phất dĩ nhiên là có thể hình thành chiến trận, càng là sát khí ngút trời.

Dù là Bạch Nhạc đạo ma song tu, tại nhiều như vậy binh dũng trước mặt, cũng căn bản không đáng chú ý, phảng phất chỉ cần lại hướng trước đạp một bước, cũng sẽ bị những thứ này binh dũng xé nát.

Phía sau nhìn Bạch Nhạc, Tô Nhan gắt gao cắn môi, tựa hồ nhịn không được muốn xông lên đem Bạch Nhạc kéo trở về.

Tại Huyết Ảnh Ma Tông, Tô Nhan nhìn quen ngươi lừa ta gạt, vì một chút điểm quyền lợi, đều có thể trở mặt thành thù.

Lúc này, có thể chứng kiến Bạch Nhạc nguyện ý vì cứu nàng mà mạo hiểm, nàng cũng đã cảm thấy phi thường thỏa mãn.

"Công tử!"

Đạp ở không trung, nhìn trước mắt đây hết thảy, Bạch Nhạc trong mắt có chút bi thương, lúc này hắn biết rõ biết, nơi đây từng cái binh dũng đều từng là sống sờ sờ người, lại bị cái này Thanh Vương lăng tẩm ngạnh sinh sinh biến thành cái này đáng sợ binh dũng.

Đối diện với mấy cái này binh dũng, Bạch Nhạc trong lòng khó tránh khỏi có chút thương hại, chỉ là. . . Hắn căn bản vô lực thay đổi gì.

Tương phản, hắn thậm chí không thể không cùng những thứ này binh dũng chém giết, ngạnh sinh sinh mở một đường máu tới!

"Xin lỗi!"

Khẽ khom người, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Có thể các ngươi đã chết mấy nghìn năm, có thể ta thật căn bản là không có cách cứu vớt các ngươi, nhưng ta Bạch Nhạc hướng các ngươi cam đoan, nhất định sẽ hủy cái này Thanh Vương lăng tẩm, để cho các ngươi triệt để giải thoát!"

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Bạch Nhạc một tay một trảo, trong một chớp mắt, một thanh cổ xưa trường kiếm màu xanh chợt vào tay!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trên người khí thế chợt tăng vọt, lại lúc ngẩng đầu lên, trong mắt liền lại không có nửa điểm lưỡng lự, có chỉ là cái kia một phần đến chết dứt khoát dứt khoát!

"Vù vù!"

Kiếm phong khẽ run lên, thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc kiếm trong tay chợt mang theo lau một cái khủng bố kiếm khí, hung hãn hướng về trước mặt binh dũng chém xuống đi.

Cầm kiếm Côn Ngô!

Chỉ bằng bản thân mình lực lượng, Bạch Nhạc căn bản không có bất kỳ hy vọng nào phá tan những thứ này binh dũng chiến trận, chỉ có vận dụng Côn Ngô Kiếm, mới có một đường khả năng thành công.

Hô hấp ở giữa, Côn Ngô Kiếm kiếm ý bị dẫn động, một kiếm này xuất thủ, liền có một đạo thật lớn kiếm khí màu xanh, ngang trời mà ra!

Ùng ùng!

Trong nháy mắt, ngăn ở Bạch Nhạc trước người hơn mười cái binh dũng thậm chí ngay cả một hơi đều không có thể chống đỡ, trong nháy mắt

liền bị kinh khủng này kiếm quang một kiếm chém vỡ!

Thần kiếm Côn Ngô!

Coi như Đạo Lăng Thiên Tông bảo vật trấn giáo, Côn Ngô Kiếm khủng bố viễn siêu Bạch Nhạc tưởng tượng.

Lúc trước chém giết Phá Nam Phi thời điểm, Bạch Nhạc thực lực quá yếu, căn bản dẫn động không bao nhiêu Côn Ngô Kiếm lực lượng, bây giờ theo Bạch Nhạc thực lực đề thăng, Côn Ngô Kiếm uy lực cũng chân chính bắt đầu hiển hiện ra!

Hơn nữa, thật Bạch Nhạc lúc này cũng cũng không biết, Côn Ngô Kiếm chính là những thứ này từ tử khí ăn mòn trớ chú hóa thành binh dũng thiên địch!

Một kiếm này chém giết hơn mười binh dũng, nhưng cũng đồng dạng để cho Bạch Nhạc tinh thần vì đó rung một cái.

Tâm niệm vừa động, trong cơ thể linh lực chợt bạo phát, hóa thành khắp trời kiếm quang!

"Đi!"

Theo sát bước ra một bước, Bạch Nhạc lại là một kiếm chém ra, ngay tại lúc đó cái kia khắp trời kiếm quang, cũng đồng dạng nhiễm đến Côn Ngô Kiếm khí tức, trên không rơi xuống.

Kiếm Linh Vũ!

Được từ Thất Tinh Tháp Kiếm Đạo Thần Thông lúc này lần nữa hiện ra, phối hợp Côn Ngô Kiếm, nhất thời liền hiển hiện ra cái kia uy lực kinh khủng.

Một mảnh mưa kiếm rơi xuống, ngăn ở trước người binh dũng cơ hồ bị trong nháy mắt thanh không, chỉ có mấy cái kia tướng dũng còn có thể ráng chống đỡ, chỉ là căn bản không chờ đối phương làm ra phản kích, theo sát Bạch Nhạc một kiếm này đã theo tới.

Trăm mét khoảng cách, cơ hồ là ngay lập tức liền qua.

Côn Ngô Kiếm chém qua, kiếm khí tung hoành, mấy cái kia trước đó tại Kiếm Linh Vũ hạ còn có thể chống đỡ tướng dũng cũng trong nháy mắt bị trảm vỡ nát.

Một sát na này, Bạch Nhạc tựa hồ mới chính thức cảm thụ được Côn Ngô Kiếm lực lượng.

Linh Phủ Cảnh vốn cũng không có dẫn động Côn Ngô Kiếm lực lượng tư cách.

Bạch Nhạc mặc dù không có bước vào tinh cung, thế nhưng thi triển Kiếm Linh Vũ thời điểm, lại thật thật tại tại đã là tinh cung lực lượng, mượn lấy Kiếm Linh Vũ lực lượng, Côn Ngô Kiếm lực lượng lần nữa bị dẫn động, một kiếm chém ngang, chính là dễ như trở bàn tay!

Chính là Bạch Nhạc mình cũng không nghĩ tới, một kiếm này vậy mà lại có kinh khủng như vậy uy lực!

Nguyên bản bị ngăn cản kín không kẽ hở con đường, vậy mà ngạnh sinh sinh bị một kiếm này chém ra.

Một kiếm Phá Thiên Quân!

Nguyên bản Bạch Nhạc vẫn cho là đây chỉ là một loại khoa trương tân trang thủ pháp, thật là bây giờ một kiếm này chém ra, nhưng là để cho hắn chân chính ý thức được loại kia tuyệt thế kiếm tu khủng bố!

Ngô Tuyết Tùng từng nói, ngày xưa Thanh Vương chính là chiến tại Thanh châu, chết ở Đạo Lăng thánh nữ trong tay!

Lúc trước Thanh Vương chấp chưởng Thanh châu, thủ hạ năng nhân dị sĩ vô số, đối mặt Đạo Lăng Thiên Tông, cũng tất phải không chịu đơn giản chịu thua!

Có thể, ngày xưa Đạo Lăng thánh nữ đã là như thế cầm kiếm Côn Ngô, một kiếm phá thiên quân, lúc này mới đánh tan Thanh Vương, chiếm giữ Thanh châu a?

Trong đầu hiện lên vô số ý niệm trong đầu, mà giờ khắc này, Bạch Nhạc nhưng là đã xông qua phân nửa khoảng cách!

Kiếm Linh Vũ mới vừa rơi xuống, Bạch Nhạc trong mắt lần nữa lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, kiếm phong nhoáng lên, chợt lần nữa tăng tốc!

"Đốt huyết!"

Đốt Huyết Thuật thi triển mà ra, trong cơ thể tinh huyết thiêu đốt trong nháy mắt lệnh Bạch Nhạc thực lực đề thăng tới đến gần vô hạn Tinh Cung Cảnh trình độ, Thông Thiên Ma Công cùng huyền công đồng thời thi triển mà ra, theo sát lại là một kiếm chém rụng.

Ngu kiếm!

Không có bất kỳ cuốn hút, chính là đơn giản nhất một cái chém ngang, lại triệt để đem tốc độ cùng lực lượng khủng bố hiện ra!

Quá nhanh!

Một kiếm này phía dưới , bất kỳ cái gì ngăn ở trước mặt trở ngại, phảng phất đều yếu đuối như là đậu hũ, kiếm qua tức vỡ!

Thân ở binh dũng trong vòng vây, Bạch Nhạc liền phảng phất kiếm tiên, dễ như trở bàn tay, ngạnh sinh sinh khiên cưỡng mà qua, mở một đường máu tới.

Ngắn ngủi chưa đủ trăm hơi thở ở giữa, Bạch Nhạc liền ngạnh sinh sinh xông qua binh dũng cách trở, đạp đến Thanh Vương điện tiến!

Một kiếm Phá Thiên Quân!

Mắt mở trừng trừng nhìn Bạch Nhạc như là kiếm tiên giết đến Thanh Vương điện trước, giờ khắc này Tô Nhan trong mắt không khỏi lần nữa dấy lên lau một cái hy vọng chi sắc.

Bạch Nhạc, phảng phất lần nữa vọng lại tại trong đầu của nàng.

"Ta là ai? Ta là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, đạo ma song tu thiên kiêu Bạch Nhạc!"

"Thanh Vương thì như thế nào? Vô luận nơi này có cái gì quỷ dị, cũng ngăn không được ta! Tin tưởng ta, vô luận khó khăn bao nhiêu, ta nhất định đưa ngươi mang đi ra ngoài, đây là ta Bạch Nhạc, đối ngươi hứa hẹn!"

Quân tử hứa một lời, bách tử không hối hận!

Bạch Nhạc như cùng hắn hứa hẹn, dùng trong tay kiếm ngạnh sinh sinh vì nàng chém ra một chút hi vọng sống, như vậy chính nàng, lại có lý do gì buông tha hy vọng!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 295: Bước vào Thanh Vương điện (canh thứ tư)

Đạp ở Thanh Vương điện trước, Bạch Nhạc nhưng không có lại dùng Côn Ngô Kiếm nỗ lực chém vỡ cấm

Côn Ngô Kiếm tuy cường đại, nhưng hắn bản thân cũng rất yếu!

Đối mặt binh dũng thời điểm, có thể dựa vào Côn Ngô Kiếm mạnh mẽ xông tới qua đây, nhưng nếu là đối mặt cấm chế còn nỗ lực như thế khinh xuất, duy nhất kết quả, chính là đem hắn chính mình đụng chết tại đây cấm chế phía trên.

Vân Mộng Chân giả sử ở chỗ này, nắm Côn Ngô Kiếm có thể có thể thử một lần, nhưng hắn liền miễn đi.

Nguyên bản Bạch Nhạc cần phải cùng trước kia tại hắn trước cung điện thời điểm thử thi triển Thông Thiên Ma Quân tới phá giải cấm chế, mạnh mẽ xông vào Thanh Vương điện.

Nhưng hôm nay bản năng lại nói cho hắn biết, chỗ này Thanh Vương điện cấm chế cực kỳ kinh khủng, hoàn toàn không phải trước đó những cung điện kia có thể so sánh với, một khi hắn dám mạnh mẽ phá giải cấm chế, ắt sẽ lọt vào phản phệ, cửu tử nhất sinh!

Huống hồ, trước đó hắn cũng vẻn vẹn chỉ là miễn cưỡng xông qua binh dũng ngăn cản mà thôi, cũng không ngưu bức đến bả ngoại môn sở hữu binh dũng đều giết sạch, bây giờ phía sau binh dũng cũng vẫn không có buông tha, vẫn tại hướng hắn đuổi theo, chỉ cần tại nếm thử phá giải cấm chế trong quá trình xuất hiện một chút xíu ngoài ý muốn, hắn liền rất có thể sẽ bị phía sau chạy tới binh dũng giết chết!

Sinh tử thời khắc, Bạch Nhạc đầu óc chuyển cực nhanh, trong nháy mắt liền, nhớ tới trước đây bước vào Địa Cung lúc tình cảnh.

Hoàng thất huyết mạch!

Nếu như đổi người khác đâu, dù là sở hữu so Bạch Nhạc thực lực mạnh hơn, cũng không có Thông Thiên Ma Công như thế nào phá tan cấm chế bước vào Thanh Vương điện?

Ngô Tuyết Tùng tất nhiên để cho hắn đến, liền không có khả năng lưu lại triệt để khó giải tử cục.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền nhớ tới lúc đi vào, Ngô Tuyết Tùng cho hắn bình ngọc.

Dựa theo Ngô Tuyết Tùng thuyết pháp, ở trong đó thả lấy hắn hồn huyết, cũng chỉ có Đại Càn Vương Triều hoàng thất huyết mạch, mới có thể làm Thanh Vương Kiếm nhận chủ, khống chế toàn bộ Địa Cung.

Lời này có vài phần thật, Bạch Nhạc không dám xác định, thế nhưng Ngô Tuyết Tùng hồn huyết, tất nhiên hữu dụng, nhưng là khẳng định.

Sinh tử thời khắc, Bạch Nhạc cũng căn bản không kịp nghĩ nhiều, đang lúc trở tay liền đem bình ngọc bắt bỏ vào trong tay, đầu ngón tay vẩy một cái, trực tiếp văng ra nắp bình, hơi hơi một khuynh, đem trong bình ngọc hồn huyết ngược lại một điểm đến tay, thẳng xuyên qua Thanh Vương điện cấm chế, hướng trên cửa xóa đi.

Cơ hồ là tại Bạch Nhạc bàn tay va chạm vào cửa điện, phát động cấm chế trong nháy mắt, bàn tay nhiễm cái kia một điểm tiên huyết lộ ra lau một cái khí tức kinh khủng, trực tiếp văng ra cấm chế, để cho Bạch Nhạc ung dung liền đẩy ra cửa điện.

Phía sau Bạch Nhạc thậm chí đã cảm thụ được binh dũng đánh tới tiếng xé gió, lại không chút do dự nào, trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền bước vào Thanh Vương điện bên trong!

Trong một chớp mắt, cấm chế lần nữa khôi phục, nguyên bổn đã đuổi giết được trước điện binh dũng chợt ngừng tay, thân hình hơi chậm lại, lập tức hồi xoay người hình, lần nữa lui trở về bên ngoài đại điện trên quảng trường, như là không có cái gì phát sinh, vẫn như cũ tự mình ngăn ở trước điện.

"Hô!"

Thật dài lối ra một hơi thở, Bạch Nhạc sắc mặt hơi tái nhợt, cũng không để ý cái gì hình tượng, trực tiếp đặt mông ngồi dưới đất.

Đoạn đường này nhìn như xông ung dung, nhưng trên thực tế Bạch Nhạc lại quả thực có thể nói là thủ đoạn ra hết, hao hết một thân bản lĩnh, thậm chí còn đánh cuộc một lần, lợi dụng Ngô Tuyết Tùng hồn huyết, lúc này mới thành công xông vào Thanh Vương điện bên trong.

Trong lúc này gian nguy, quả thực khó có thể diễn tả bằng ngôn từ.

Định thần một chút, Bạch Nhạc lúc này mới chân chính quan sát Thanh Vương điện tới.

So với việc hắn cung điện, nơi đây mới thật có thể nói là là nguy nga lộng lẫy, toàn bộ đại điện không có nửa điểm bên ngoài loại kia mờ mịt cảm giác, chung quanh đều đốt đèn tường, đem toàn bộ đại điện chiếu sáng như ban ngày.

Vách tường chung quanh thượng điêu khắc hoa, chim, cá, sâu, trông rất sống động.

Trong điện trên cây cột, phảng phất quấn vòng quanh kim long, liếc mắt

nhìn sang, liền có thể cảm nhận được sự uy nghiêm đó hoàng gia khí tướng.

Đại điện ở giữa, thả lấy một thanh kim sắc long ỷ, mà ở Vương ghế lơ lững một thanh màu xanh đậm điêu long bội kiếm, lộ ra lau một cái nhàn nhạt thanh quang, phảng phất thay thế Thanh Vương thừa nhận thế nhân triều bái.

Con ngươi co rụt lại, Bạch Nhạc ánh mắt lúc này liền rơi vào cái kia một thanh điêu long bội kiếm phía trên, mặc dù chưa thấy qua, Bạch Nhạc cũng có thể liếc mắt nhận ra, cái này tất nhiên chính là Ngô Tuyết Tùng nói tới Thanh Vương Kiếm.

Nhưng nếu không có chuyện khi trước, không có phát hiện những cái kia binh dũng đều là người sống biến thành, không có phát hiện Tô Nhan đã bắt đầu hóa đá, hướng về binh dũng phương hướng phát triển. Như vậy Bạch Nhạc có thể cũng sẽ không nhiều muốn, trực tiếp dựa theo Ngô Tuyết Tùng phân phó đem trong bình ngọc còn lại hồn huyết nhỏ đến Thanh Vương Kiếm bên trên, thử xem xem có thể hay không để cho Thanh Vương Kiếm nhận chủ, các loại (chờ) Ngô Tuyết Tùng đến chính mình ly khai Địa Cung.

Nhưng hôm nay, kinh lịch nhiều như vậy, Bạch Nhạc nơi nào sẽ còn như thế ngây thơ!

Cái này Thanh Vương lăng tẩm khắp nơi lộ ra quỷ dị, có quá nhiều Bạch Nhạc khó hiểu sự tình, không nói đến Ngô Tuyết Tùng muốn làm gì, cho dù là liền trước mắt cục diện bản thân, đem hồn huyết nhỏ đến Thanh Vương Kiếm bên trên, cũng chưa chắc là có thể mang đến an toàn.

Mặc dù Bạch Nhạc đối Tô Nhan nói, chỉ phải rời đi nơi này, thì có hy vọng giải quyết hóa đá vấn đề.

Nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc trong lòng rất rõ ràng, cho dù là tất cả

thuận lợi, đem Tô Nhan mang ra Địa Cung, cũng tối đa chỉ có thể ngăn cản Tô Nhan tình huống chuyển biến xấu, rất khó chân chính chữa cho tốt.

Chân chính muốn cứu hồi Tô Nhan, biện pháp duy nhất, chính là tại đây Thanh Vương điện bên trong cởi ra binh dũng bí ẩn, thậm chí là toàn bộ Thanh Vương lăng tẩm mê!

Chậm rãi đứng dậy, Bạch Nhạc cẩn thận hướng về long ỷ đi tới, trong đầu lại chuyển qua càng nhiều ý niệm trong đầu.

Con đường đi tới này, Bạch Nhạc hầu như đã có thể hoàn toàn xác định, cái này căn bản không phải cái gì Thanh Vương lưu lại bí tàng, mà là Thanh Vương vì mình tu kiến lăng tẩm.

Nhưng nếu là dựa theo lăng tẩm để xây dựng, như vậy cái này Thanh Vương điện bên trong ở giữa thả lấy, thì không nên là cái kia thanh long ỷ cùng Thanh Vương Kiếm, mà là Thanh Vương quan tài mộ!

Nhưng mà, cái này Thanh Vương điện mặc dù nguy nga lộng lẫy, nhưng lại căn bản không có Thanh Vương thi thể.

Đây căn bản không phù hợp lẽ thường.

"Điện hạ, ngài xác định thật muốn mở ra sát trận sao?"

Đứng ở Ngô Tuyết Tùng bên người, trung niên vẫn như cũ có chút do dự, lần nữa xác nhận nói.

"Bản vương tâm ý đã quyết, cũng xin tiên sinh giúp ta!" Khẽ vuốt cằm, Ngô Tuyết Tùng trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, trầm giọng đáp.

"Đã như vậy, tối nay giờ tý, cũng xin điện hạ theo ta một chỗ mở ra Địa

Cung cửa vào!" Hơi hơi khom người, trung niên chậm rãi đáp.

"Giờ tý?" Nao nao, Ngô Tuyết Tùng có chút không hiểu hỏi, "Lam tiên sinh không phải nói, lăng tẩm bên trong tử khí rất nặng, vì sao không ở vào lúc giữa trưa mượn mặt trời chói chang tới xua tan tử khí?"

"Nếu như bình thường phát động sát trận tự nhiên phải làm như vậy, thật là. . . Nếu như điện hạ tận lực lựa chọn thời gian, há không không duyên cớ làm người ta sinh nghi?" Lắc đầu, trung niên trầm giọng đáp, "Giờ tý, sát khí nặng nhất, loại thời điểm này, nếu là có người tai hoạ xúc động sát trận, dẫn tới sát trận tự động mở ra. . . Liền chưa chắc có người có thể phát hiện dị dạng."

"Sát trận một khi phát động, điện hạ biết Thanh Vương bí tàng sự tình, tất nhiên không thể gạt được Tinh Hà lão tổ bọn hắn! Có thể chí ít, không thể để người ta biết, là chúng ta chủ động mở ra sát trận, như vậy mới có xê dịch chỗ trống."

Nghe được những lời này, Ngô Tuyết Tùng khẽ vuốt cằm ý bảo hiểu rõ.

Cứ việc tại ban đêm phát động sát trận, sát trận uy lực càng lớn, cũng sẽ chết nhiều người hơn, có thể loại thời điểm này, nhưng cũng căn bản bất chấp.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 296: Gần trong gang tấc. . . Tuyệt vọng

Hoa một canh giờ thời gian, Bạch Nhạc đem toàn bộ Thanh Vương điện tỉ mỉ đều kiểm tra một lần, nhưng lại y nguyên vẫn là không có hiện bất kỳ khác thường gì.

Phảng phất toàn bộ đại điện đều là trống, cái kia một thanh treo ở long y Thanh Vương Kiếm chính là con đường duy nhất.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn đi tới trước ghế rồng.

Cứ việc biết rõ gặp nguy hiểm, nhưng lại cũng đã không có lựa chọn khác, Bạch Nhạc chính mình trong lúc nhất thời có thể không có chuyện gì, thật là Tô Nhan tình huống lại hầu như mỗi thời mỗi khắc đều ở đây chuyển biến xấu, nếu như kéo dài nữa, đợi được Tô Nhan triệt để biến thành binh dũng, chỉ sợ cũng hết thảy đều khó có thể vãn hồi.

Trong mắt lóe lên lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc mạnh mẽ giơ tay lên, trực tiếp hướng về Thanh Vương Kiếm nắm tới.

"Vù vù!"

Trong tích tắc, lau một cái khủng bố kiếm khí chợt bạo, trực tiếp hướng về Bạch Nhạc mi tâm chém tới.

Cũng may mà là Bạch Nhạc ngay từ đầu đã đem tinh thần căng thẳng đến mức tận cùng, nhận thấy được nguy hiểm trong nháy mắt liền nghiêng người tránh một chút, mà lấy Thông Thiên Ma Thể cái kia khủng bố độ phản ứng, cái này một đạo kiếm khí cũng cơ hồ là lau Bạch Nhạc khuôn mặt chém tới.

Kỳ quái hơn là, cái kia một luồng kiếm khí không có chém tới Bạch Nhạc, bay ra không đến ba thước khoảng cách liền chợt tiêu tán, căn bản đối đại điện bản thân không tạo thành ảnh hưởng chút nào.

Có thể hết lần này tới lần khác Bạch Nhạc có thể cảm thụ được, cái kia một luồng kiếm khí cực kì khủng bố.

Ánh mắt lấp lóe, Bạch Nhạc lần nữa hướng Thanh Vương Kiếm chộp tới, lần này sớm có phòng bị phía dưới, kiếm khí tập kích ra trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền đi theo một quyền đập đi!

"Oanh!"

Thông Thiên Ma Công toàn lực bạo, một quyền này ngạnh sinh sinh đập phải cái kia một luồng kiếm khí phía trên, đem kiếm khí đập tản ra, chỉ là ngay tại lúc đó Bạch Nhạc trên nắm tay vậy đột nhiên xuất hiện một đạo sâu triệt để thấy xương vết thương, máu tươi tràn ra, chỉ là còn chưa rơi vào Thanh Vương Kiếm bên trên, liền bị lau một cái thanh quang văng ra.

Nhìn trên tay vết thương, Bạch Nhạc nhất thời hoảng sợ biến sắc!

Phải biết, hắn chính là đem Thông Thiên Ma Thể tu luyện tới Thối Cốt Chi Cảnh , bình thường đừng nói là một luồng kiếm khí, coi như là linh phủ đỉnh phong cường giả cầm kiếm, một kiếm chém tới trên tay, cũng chưa chắc có thể thương tổn được Bạch Nhạc chút nào.

Có thể Thanh Vương Kiếm thượng lại vẻn vẹn chỉ là một luồng kiếm khí, liền trực tiếp làm bị thương hắn, dạng này uy lực, thì như thế nào có thể làm cho Bạch Nhạc không hề e sợ.

Thần kiếm có linh, không chiếm được tán thành, muốn mạnh mẽ lấy kiếm, khả năng liền thực sự quá khó khăn.

Đừng nói là bây giờ chút thực lực ấy, Bạch Nhạc thậm chí hoài nghi, coi như bước vào Tinh Cung Cảnh, sợ cũng căn bản là không có cách cứng lại.

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, quyết tâm trong lòng, đang lúc trở tay, Bạch Nhạc nhưng là chợt đem Côn Ngô Kiếm lần nữa tế xuất tới.

Hơi hơi giơ tay lên, Bạch Nhạc chính là một kiếm trực tiếp chém tới.

Vô luận Thanh Vương Kiếm mạnh bao nhiêu, Bạch Nhạc cũng tin tưởng, tuyệt đối so với không lên Côn Ngô Kiếm.

Côn Ngô Kiếm ra, trong tích tắc, toàn bộ đại điện phảng phất cũng vì đó run lên, hô hấp ở giữa, Thanh Vương Kiếm thượng quang mang nổi dậy, nguyên bản yên lặng Thanh Vương Kiếm chợt ra khỏi vỏ, đón lấy Côn Ngô Kiếm chém xuống tới.

"Đinh!"

Trong nháy mắt, kiếm phong giao kích, Bạch Nhạc nhất thời liền cảm thấy một cổ khủng bố kiếm ý như bài sơn đảo hải đánh thẳng tới, thậm chí căn bản không kịp làm ra phản ứng, cả người trực tiếp liền bị đánh bay ra ngoài, quăng mạnh xuống đất.

Côn Ngô Kiếm cũng đồng thời bay hồi Bạch Nhạc trong thần hồn.

"Phốc!"

Phun ra một ngụm máu, Bạch Nhạc chợt cảm thụ một cổ lực lượng kinh khủng xâm nhập trong cơ thể mình, mấy hơi thở ở giữa, tựa hồ thân thể liền cứng ngắc, lộ ra một tầng màu xám trắng.

Quả thực cùng Tô Nhan trên người dị trạng giống nhau như đúc.

Cảm thấy một hồi hoảng sợ, Thông Thiên Ma Công điên cuồng vận chuyển, qua đi tới một khắc đồng hồ thời gian, Bạch Nhạc lúc này mới rốt cục hóa giải cái kia một cổ khí tức kinh khủng, để cho thân thể khôi phục bình thường, nhưng mà tử phủ bên trong thông thiên ma khí cũng cơ hồ bị tiêu hao hầu như không còn, cả người sắc mặt đều trở nên vô cùng nhợt nhạt.

Chân chính cảm thụ được cổ hơi thở này xâm lấn, Bạch Nhạc mới rốt cục ý thức được đó là cái gì.

Đó là thuần khiết tử khí, phá hủy trong cơ thể tất cả sinh cơ, mà hóa đá thật chỉ là cụ hiện đi ra một loại trạng thái mà thôi.

Cái này một cổ tử khí cực kỳ quỷ dị, lộ ra một loại tàn nhẫn mà điên cuồng hàm ý.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp, đây mới thực sự là thuộc về Thanh Vương lực lượng.

Mà loại lực lượng này, cũng căn bản không phải Huyền Môn công pháp, mà là chân chính ma công!

Nói cách khác, vị kia Thanh Vương, căn bản cũng không phải là người trong chính đạo, mà là một vị chân chân chánh chánh ma đạo tông sư!

Lúc này lại nhớ tới Ngô Tuyết Tùng nói chuyện, Bạch Nhạc trong lòng càng là lấy làm kinh ngạc.

Ngô Tuyết Tùng vốn là Đại Càn Vương Triều hoàng tử, lại trăm phương ngàn kế muốn thu được Thanh Vương bí tàng, đạt được Thanh Vương Kiếm, tự nhiên không có khả năng liền Thanh Vương là ma tu cũng không biết.

Như vậy duy nhất giải thích chính là, Ngô Tuyết Tùng vì Thanh Vương truyền thừa, sớm đã làm tốt phản bội Tiên Du Kiếm Cung chuẩn bị!

Đổi người bên ngoài chưa chắc có gan này, thật là Ngô Tuyết Tùng lại không giống nhau!

Hắn vốn là Đại Càn Vương Triều Thập Tam hoàng tử, một khi đạt được Thanh Vương truyền thừa, là có thể trực tiếp được phong Thanh Vương, trở thành Đại Càn Vương Triều chân chính Vương!

Phải biết, thiên hạ này mặc dù lấy chính đạo vi tôn, có thể Đại Càn Vương Triều nhưng là duy nhất ngoại lệ.

Hoàng quyền vì bên trên, tại Đại Càn Vương Triều trong mắt, căn bản cũng không có cái gì chính đạo cùng ma tu phân chia, loại lực lượng nào có thể làm cho bọn hắn củng cố hoàng quyền, bọn hắn liền nguyện ý tu luyện loại nào công pháp!

Mấy năm nay, mặc dù bởi vì ma đạo bị Đạo Lăng Thiên Tông áp chế, Đại Can trong hoàng thất, đã hiếm có người tu hành ma công, nhưng lại vẫn như cũ cũng không phải hoàn toàn không có.

Trên thực tế, Đại Càn Vương Triều khống chế Ung châu bên trong, cũng là Thiên Hạ Cửu Châu bên trong, duy nhất một chỗ ma tu có thể quang minh chính đại xuất hiện địa phương.

Cho dù là Đạo Lăng Thiên Tông, do một loại nguyên nhân nào đó, đối cái này cũng ngầm đồng ý hạ xuống.

Kể từ đó, Ngô Tuyết Tùng mặc dù phản bội Tiên Du Kiếm Cung, lấy hắn Thanh Vương thân phận, chỉ cần đánh đổi một số thứ, cũng đủ để hóa giải Tiên Du Kiếm Cung phẫn nộ.

Bản thân này thật cũng không cái gì, Ngô Tuyết Tùng là Tiên Du Kiếm

Cung đệ tử, vẫn là Đại Càn Vương Triều Thanh Vương, đều cùng Bạch Nhạc không có quan hệ gì.

Nhưng này lại có nghĩa là, từ vừa mới bắt đầu Ngô Tuyết Tùng đối Bạch Nhạc nói chính là lời nói dối.

Cái gì Tiên Du Kiếm Cung mới là thích hợp nhất Bạch Nhạc chốn trở về, hết thảy đều là chuyện phiếm tám đạo, sự thực là, rất có thể Ngô Tuyết Tùng ngay đầu tiên liền đã làm tốt diệt khẩu dự định!

Nghĩ rõ ràng điểm này, Bạch Nhạc càng là không rét mà run!

Dạng này người, tâm cơ là ở quá thâm trầm, nếu không phải tại đây Thanh Vương lăng tẩm bên trong gặp phải quá nhiều ngoài ý muốn, Bạch Nhạc trong lòng sớm đã có lưỡng lự, sợ rằng đến chết cũng sẽ không minh bạch là chuyện gì xảy ra.

Chỉ là. . . Mặc dù suy nghĩ cẩn thận lại có thể thế nào?

Liên thủ cầm Côn Ngô Kiếm, đều không thể lay động Thanh Vương Kiếm, Bạch Nhạc đã muốn không ra bất kỳ biện pháp tới.

Đương nhiên, đó cũng không phải nói, Côn Ngô Kiếm cũng không bằng Thanh Vương Kiếm, mà là bởi vì Côn Ngô Kiếm nhận chủ, bây giờ tại Bạch Nhạc trong tay căn bản vung không ra uy lực chân chính đến, mà Thanh Vương Kiếm nhưng là coi như toàn bộ Thanh Vương điện, thậm chí có thể là toàn bộ Thanh Vương lăng tẩm trung tâm, có thể đem uy lực triệt để bày ra.

Rõ ràng đã tìm then chốt, thậm chí Bạch Nhạc có thể đoán được, chỉ cần hủy diệt Thanh Vương Kiếm, là có thể phá hỏng toàn bộ Thanh Vương lăng tẩm đại trận ly khai Địa Cung.

Thật là. . . Thanh Vương Kiếm cứ như vậy gần trong gang tấc, ngươi lại

lấy nó không có bất kỳ biện pháp nào.

Cho dù là Bạch Nhạc, giờ khắc này cũng không khỏi sinh ra vài phần vẻ tuyệt vọng.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 297: Sát trận mở ra

Chứa Ngô Tuyết Tùng hồn huyết bình ngọc ngay tại trong tay nắm, Bạch Nhạc cũng đã đứng ở chỗ này gần nửa canh giờ.

Chỉ dựa vào chính mình lực lượng, căn bản là không có cách lay động Thanh Vương Kiếm, càng không cách nào ly khai cái này Thanh Vương lăng tẩm.

Bây giờ đối với Bạch Nhạc mà nói, muốn rời khỏi, tựa hồ biện pháp duy nhất chính là trong tay hồn huyết , dựa theo Ngô Tuyết Tùng phân phó, đem hồn huyết rơi vào Thanh Vương Kiếm bên trên, có thể là có thể để cho Thanh Vương Kiếm nhận chủ, mượn Ngô Tuyết Tùng tay rời đi nơi này.

Còn như các loại (chờ) Ngô Tuyết Tùng đạt được Thanh Vương Kiếm sau đó, có thể hay không diệt khẩu, có thể hay không sản sinh khác nguy hiểm, bây giờ tựa hồ đã không để ý tới.

Tô Nhan ngay tại bên ngoài, hơn nữa tình huống mỗi thời mỗi khắc đều ở đây chuyển biến xấu.

Chính là uống rượu độc giải khát, đến sống còn thời khắc, dù là biết rõ đặt trước mặt là ly độc tửu, vậy cũng chỉ có thể uống trước xuống dưới lại nói.

Nghĩ đến chính mình bằng lòng Tô Nhan, Bạch Nhạc quyết tâm trong lòng, đầu ngón tay đẩy ra nắp bình, lần nữa hướng về Thanh Vương Kiếm đi tới.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc đi tới long ỷ bên cạnh trong nháy mắt, một hồi chấn động kịch liệt chợt đánh tới, phảng phất một trận chấn

động, thiên diêu địa động, toàn bộ Thanh Vương điện, không, phải nói toàn bộ Thanh Vương lăng tẩm, vào giờ khắc này đều run lẩy bẩy.

...

Ùng ùng!

Trong nháy mắt, toàn bộ lòng đất thông đạo chợt sụp xuống, Địa Cung cửa vào chỗ, trong nháy mắt bốc lên lau một cái nhìn thấy mà giật mình thanh sắc quang mang, xuyên thấu tầng tầng trở ngại, trực tiếp rơi vào trong bầu trời!

Từ nơi này lau một cái thanh quang xuất hiện, đến chiếu rọi cả mảnh trời trống, vẻn vẹn chỉ dùng ngắn ngủi không đến thời gian ba cái hô hấp!

Toàn bộ phủ thành chủ trong nháy mắt sụp xuống, thậm chí không ít hạ nhân còn đang trong giấc mộng, chưa kịp thức tỉnh, liền trực tiếp bị sụp xuống phòng ốc vùi lấp!

Nhưng mà, cái này cũng vẻn vẹn mới chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi.

Trong chốc lát, toàn bộ Thanh Châu thành đại địa đều tùy theo run rẩy, vô số người đang ngủ bị thức tỉnh, hướng ra phía ngoài chạy trốn.

Nhưng dù cho như thế, có thể chạy đi cũng vẻn vẹn chỉ là một phần nhỏ, đại đa số người, cơ hồ là trong khoảnh khắc, liền trực tiếp bị sụp xuống phòng ốc đè chết!

Ngay từ đầu, mọi người phản ứng đầu tiên, chính là chấn động, cũng chính là cái gọi là long xoay người.

Dạng này thiên tai mặc dù không dài thấy, cũng cuối cùng cũng vẫn là nghe nói qua.

Nhưng mà, kế tiếp từ phủ thành chủ bên ngoài bốc lên một màn kia thẳng vào trời cao thanh mang, lại rõ ràng nói cho tất cả mọi người, chuyện này hoàn toàn không phải phổ thông Địa Long xoay người có thể so sánh.

Hầu như liền ở sau đó không đến một nén nhang trong thời gian, những cái kia nguyên bản may mắn trốn ra được người, cũng có một bộ phận rất lớn, làn da đột nhiên biến thành xám trắng, rất nhanh liền té địa (mà) chết đi, thảm như vậy hình, rất nhanh liền lan tràn hơn nửa Thanh Châu thành.

Thân ở Thanh Châu thành nội tu đi người cơ hồ là đang cảm thụ đến nguy hiểm đồng thời liền hướng Thanh Châu thành chạy ra ngoài.

Ngay tại lúc đó, Thanh Châu thành bên này động tĩnh cũng rốt cục kinh động các tông cao thủ, cơ hồ là ngay đầu tiên, liền có Tinh Cung Cảnh cường giả hướng về Thanh Châu phủ chạy tới.

Bay ở không trung, Ngô Tuyết Tùng trong mắt lộ ra lau một cái đạm mạc chi ý, quan sát chúng sinh!

Cứ như vậy ngắn ngủi một hồi thời gian, toàn bộ Thanh Châu thành bên trong liền chết đi gần mười vạn người, hơn nữa mấy cái chữ này vẫn còn ở không ngừng tăng, thậm chí còn chết như vậy vong suất, đã đủ để cùng trước đây huyết tế Thanh châu thời điểm so sánh.

Sát trận mở ra, cái này bản thân liền là nhất định phải phải trả giá thật lớn.

"Điện hạ, sát trận đã tiếp xúc, ngài nên xuất thủ cứu người."

Lặng yên lui trở về Ngô Tuyết Tùng bên người, Lam tiên sinh nhẹ giọng mở miệng nói.

Mặc dù sát trận bản chính là bọn họ tiếp xúc, nhưng này một điểm nhưng là làm sao cũng không thể nhận thức, nhất định muốn giả trang ra một bộ không biết sát trận vì sao lại tiếp xúc dáng vẻ, chí ít khi lấy được Thanh Vương Kiếm, trở thành đời tiếp theo Thanh Vương trước đó, Ngô Tuyết Tùng không thể lộ ra nửa điểm đầu mối, bằng không , chờ đợi lấy hắn, liền tất nhiên là chính đạo tàn khốc nhất đả kích.

"Yên tâm đi!"

Hơi hơi hạm, Ngô Tuyết Tùng nhẹ giọng đáp, tiếp xúc sát trận trước đó, hắn cũng đã nghĩ tới chuyện này, hơn nữa đã sớm đã làm tốt chuẩn bị.

"Vù vù!"

Trong tích tắc, một tiếng kiếm minh vang lên, Ngô Tuyết Tùng nhất thời bay vào không trung, giơ tay lên ở giữa, nhất thời tế lên Tiên Du Kiếm Trận, bản thân càng là bên trong, trực tiếp huy kiếm hướng về không trung cái kia một đạo Thanh Mang Trảm đi qua.

"Phá cho ta!"

Trong khoảnh khắc, sở hữu Thanh Châu thành người trong, cũng biết tích thấy như vậy một màn, mặc dù là tại lúc nửa đêm, có thể dưới ánh trăng, không trung Ngô Tuyết Tùng hãn không sợ, một lần cầm kiếm ngăn cản cái kia một mảnh thanh mang khuếch tán dáng vẻ, vẫn là thật sâu khắc ở tất cả mọi người tâm.

Trong lúc nhất thời, thậm chí có không ít Thanh Châu thành bách tính quỳ xuống, khấu tạ vị này Thanh Châu phủ chủ.

... .

Trong chốc lát, ba bóng người đồng thời xuất hiện ở Thanh Châu phủ phía trên, trong một chớp mắt, ba người đồng thời động thủ, vẻn vẹn chỉ

là mấy hơi thở, một màn kia thanh mang liền ngạnh sinh sinh bị áp chế xuống.

Tinh Hà lão tổ, Huyết Ảnh Ma Quân, Tử Dương Chân Nhân!

Đối với người bên ngoài mà nói, chạy tới Thanh Châu thành tới cũng không dễ dàng, có thể đối ba vị này lão tổ mà nói, cũng bất quá chỉ là chớp mắt đã áp sát.

"Tốt tử khí nồng đậm, đây là. . . Thanh Vương lăng tẩm? !"

Trên người không trung, sẽ chết khí áp chế xuống, Tinh Hà lão tổ trong đầu đột nhiên hiện lên một cái đáng sợ ý niệm trong đầu, nhịn không được kinh hô thành tiếng.

Đến Huyết Ảnh Ma Quân cùng Tử Dương Chân Nhân tầng này cấp độ, chỉ cần một câu nói nhắc nhở, cũng đủ để cho bọn hắn phản ứng kịp, mặc dù bọn hắn bản thân thật cũng không nhất định quen thuộc Thanh Vương sự tình.

Đậm đà như vậy tử khí, lại là tại Thanh Châu phủ bên trong, vừa xuất hiện sát trận liền hầu như hủy hơn nửa Thanh châu, chỉ cần hơi chút suy tư một chút, liền có thể đoán được, việc này tất nhiên cùng trước đây Thanh Vương có quan hệ.

Mấu chốt nhất là, ai cũng rõ ràng, Thanh Vương lăng tẩm sẽ không vô duyên vô cớ xúc động, trừ phi. . . Có người xúc động cơ quan.

"Ngô Tuyết Tùng, việc này ngươi giải thích thế nào?"

Bước ra một bước, Tinh Hà lão tổ lành lạnh chất vấn.

"Gặp qua ba vị lão tổ!" Cục diện bị khống chế lại, Ngô Tuyết Tùng cũng theo qua đây, xa xa liền trực tiếp cong xuống tới.

"Ngô Tuyết Tùng, thân là Thanh Châu phủ chủ, việc này hay là tại ngươi trong phủ thành chủ sinh, ngươi sẽ không phải nói, ngươi không biết rõ tình hình a?" Lạnh lùng nhìn Ngô Tuyết Tùng, Tinh Hà lão tổ trầm giọng mở miệng nói.

Trong nháy mắt, cảm thụ được Tinh Hà lão tổ ánh mắt, Ngô Tuyết Tùng sắc mặt chính là trắng nhợt, hầu như có muốn lập tức hướng Tinh Hà lão tổ thẳng thắn kích động, chỉ là như vậy kích động cũng vẻn vẹn chỉ là trong nháy mắt liền khôi phục bình thường.

"Không dám giấu giếm lão tổ, ta xác thực đã sớm nhận thấy được dưới đất có thể là Thanh Vương lăng tẩm. . . Chỉ là, lại không nghĩ rằng, sát trận lại đột nhiên mở ra, cũng xin lão tổ minh giám!"

Hơi hơi khom người, Ngô Tuyết Tùng lúc này tại Tinh Hà lão tổ trước mặt rơi xuống, cẩn thận từng li từng tí hồi đáp.

"Nói, đến tột cùng chuyện gì xảy ra?"

Ánh mắt phát lạnh, Tử Dương Chân Nhân lạnh giọng chất vấn.

Tựa hồ bị bây giờ Thanh Châu phủ một màn này thảm kịch kinh động đến, mãnh liệt khẽ cắn môi, Ngô Tuyết Tùng nhẹ giọng đáp, "Ta lúc trước hiện, khả năng này là Thanh Vương bí tàng. . . Trước đây không lâu, ta từng để cho Bạch Nhạc bước vào bên trong coi. . . Bây giờ đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, vãn bối thực sự không biết."

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 298: Đạt thành ăn ý

Bạch Nhạc!

Nghe được cái tên này, không chỉ là Tinh Hà lão tổ, ba vị lão tổ cũng không khỏi hơi nhíu cau mày.

Chờ rỗi rãnh Linh Phủ Cảnh là căn bản không có tư cách bị bọn hắn nhớ kỹ, có thể mấy ngày nay vừa đến, Bạch Nhạc trên người chuyện phát sinh, nhưng bây giờ là quá nhiều, vô luận là có hay không ưa thích, bất luận đối Bạch Nhạc là một loại gì thái độ, tên này, tựa hồ cũng đã trở thành Thanh châu một chỗ nhiễu không ra tồn tại.

"Thật đúng là cái nào đều có hắn, Tinh Hà lão nhi, xem ra tiểu gia hỏa này là cự tuyệt hồi Thất Tinh Tông a." Khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, Huyết Ảnh Ma Quân lạnh lùng mở miệng nói.

"Ma Quân hay là trước quan tâm ngươi một chút chính mình đi." Liếc Huyết Ảnh Ma Quân liếc mắt, Tinh Hà lão tổ từ tốn nói.

"Tử dương, ta nhớ được Thanh Vương chính là chết bởi các ngươi Đạo Lăng thánh nữ trong tay a? Ngươi nói như thế nào?" Cũng không để ý hội Tinh Hà lão tổ, Huyết Ảnh Ma Quân lần nữa mở miệng nói.

"Thanh Vương người, tàn nhẫn thích giết chóc, cũng không hạng người lương thiện! Cái gì bí tàng, ta là không tin, trực tiếp hủy là được." Hừ nhẹ một tiếng, Tử Dương Chân Nhân nhàn nhạt mở miệng nói.

"Hủy? Hắc, ngươi Đạo Lăng Thiên Tông gia đại nghiệp đại, không nhìn trúng những thứ này đồ chơi nhỏ, có thể bản quân nhưng là có hứng thú, không bằng giao cho ta như thế nào?" Ung dung cười, Huyết Ảnh Ma Quân nhỏ bé trào nói.

Thanh Vương mặc dù danh tiếng không thể nào tốt, nhưng lại dù sao cũng đã từng là thiên hạ nhất đứng đầu cường giả, nếu như đụng vào đỉnh phong Đạo Lăng thánh nữ, đổi người khác sợ là thật đúng là không làm gì được.

Hơn nữa, Thanh Vương là nổi danh tàn bạo vơ vét của cải, nếu như lưu lại bí tàng, bên trong tất nhiên có không ít bảo vật.

Những vật này, Huyết Ảnh Ma Quân tuy chưa chắc lọt nổi vào mắt xanh, nhưng đối với Huyết Ảnh Ma Tông người mà nói, cũng tuyệt đối là quý hiếm chi bảo.

Còn như Thanh Vương tùy thân, như Thanh Vương Kiếm bực này chí bảo, nhưng là để cho Huyết Ảnh Ma Quân cũng đều có chút quen mắt.

Trước đó bị Ngô Tuyết Tùng che giấu, không biết cũng liền thôi, bây giờ cơ hội liền đặt trước mắt, nơi nào bằng lòng dễ dàng buông tha.

"Hủy? Nào có dễ dàng như vậy!" Lắc đầu, Tinh Hà lão tổ tiếp lời nói, "Riêng là bây giờ chúng ta có thể chứng kiến sát trận, cũng đã kinh khủng như vậy, thật muốn hủy Thanh Vương lăng tẩm, coi như là ba người chúng ta đồng loạt ra tay, cũng chưa chắc có thể làm được, huống chi. . . Vị này Huyết Ảnh Ma Quân sợ là không chịu."

Điểm này, cho dù là Tử Dương Chân Nhân cũng vô pháp phủ nhận.

Thanh Vương mặc dù chết đi mấy nghìn năm, có thể thực lực của hắn, nếu là thật thành tâm lưu lại bí tàng, thiết hạ sát trận bảo hộ, thật đúng là không phải bọn hắn những thứ này Tinh Hải Cảnh cường giả có thể đơn giản bị phá huỷ.

Đừng xem tại Thanh châu, bọn hắn tựa hồ cũng là lão tổ cấp nhân vật, nhưng trên thực tế, phóng nhãn thiên hạ, thật đúng là cũng không tính

nhân vật đứng đầu.

Dù là Tử Dương Chân Nhân thân là Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên một trong, cũng là chuyện nhà mình nhà mình biết, cái gọi là Thập Nhị Kim Tiên sở dĩ danh chấn thiên hạ, là bởi vì Đạo Lăng tiên trận!

Đạo Lăng Thiên Tông chân chính mặc dù có thể áp chế thiên hạ, dựa vào nhưng cho tới bây giờ đều không phải là Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên, mà là tay cầm Côn Ngô Kiếm Đạo Lăng thánh nữ, cùng với vị kia Đạo Lăng chưởng giáo!

Trên thực tế, cho dù là Đạo Lăng sơn trận chiến kia, nếu không có đời trước thánh nữ sớm đã vẫn lạc, trận chiến kia kết quả, sợ cũng còn chưa biết được!

Có thể Thanh Vương, trước đây nhưng là cho là thật dám cùng Đạo Lăng thánh nữ đánh một trận người cao thủ tuyệt đỉnh.

"Bạch Nhạc không phải đã đi vào sao? Đã như vậy, ta xem không bằng chúng ta đơn giản liên thủ đem sát trận phá vỡ một vết thương, để cho đệ tử cũng đều bước vào bên trong tra xét một phen tốt! Nếu như Thanh Vương thật lưu lại bí tàng, chính là bọn hắn cơ duyên, ai có thể đạt được chỗ tốt, bằng bản lãnh của mình! Mặc dù không có, cũng có thể coi là một lần lịch luyện, hữu ích vô hại."

Nhìn hai người khác, Tinh Hà lão tổ chậm rãi nói rằng.

Đối mặt một chút, Huyết Ảnh Ma Quân cùng Tử Dương Chân Nhân cũng lần lượt gật đầu.

Câu nói này không thể nghi ngờ đối với khắp nơi mà nói, đều là một cái có thể tiếp thu kết quả.

Dù sao, cho dù là Tử Dương Chân Nhân, lần này cũng là mang Văn

Trạch vị này đệ tử cùng với hơn mười cái Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử.

"Lý do an toàn, chỉ có thể Tinh Cung Cảnh phía dưới đệ tử tiến nhập, hai vị ý như thế nào?" Nhíu nhíu mày, Tử Dương Chân Nhân trầm giọng nói rằng.

Hơi trầm ngâm một chút, Tinh Hà lão tổ cùng Huyết Ảnh Ma Quân cũng đều đáp ứng.

Ngược lại không phải là nói, Tinh Cung Cảnh người liền nhất định vô pháp đi qua sát trận bước vào Thanh Vương lăng tẩm, nếu là bọn họ ba người nguyện ý toàn lực áp chế, có thể cũng có thể mạnh mẽ đem Tinh Cung Cảnh đưa vào bên trong.

Có thể hỏi đề ở chỗ. . . Tử Dương Chân Nhân lần này căn bản cũng không có mang Tinh Cung Cảnh đệ tử đến, tự nhiên không muốn người khác phá hư cân bằng.

Huống chi, mặc dù liền bọn hắn bản thân mà nói, vô luận là Huyết Ảnh Ma Tông vẫn là Thất Tinh Tông, thật cũng không quá quan tâm quan tâm Linh Phủ Cảnh đệ tử tổn thương, thật là mỗi một vị Tinh Cung Cảnh cường giả, có thể cũng không giống nhau! Một khi xảy ra ngoài ý muốn, bỏ mạng ở Thanh Vương lăng tẩm bên trong, rất có thể sẽ ảnh hưởng đến Thanh châu thế cục cân bằng.

Cái nguy hiểm này, vô luận là Huyết Ảnh Ma Tông vẫn là Thất Tinh Tông cũng không muốn mạo.

Huống chi, thật mọi người tâm đều biết vị này Thanh Châu phủ chủ thân phần.

Nếu là quả thật có Thanh Vương bí tàng, một khi để cho Ngô Tuyết Tùng nhân cơ hội bước vào bên trong, thu được bí tàng cơ hội, tự nhiên là muốn vượt lên trước người khác!

Trước đó Ngô Tuyết Tùng không chịu bước vào bên trong, mà là trăm phương ngàn kế mượn hơi Bạch Nhạc thay hắn đi vào, đã nói lên chí ít trước mắt, Ngô Tuyết Tùng là không vào được, nếu là bọn họ phá vỡ sát trận, chẳng phải là không duyên cớ vì đối phương hảo hảo chuyện? Hiển nhiên đây là tam phương cũng không muốn chứng kiến kết quả.

Kể từ đó, tự nhiên cũng rất dễ dàng đạt thành ăn ý.

Nghe Tinh Hà lão tổ bọn hắn, Ngô Tuyết Tùng sắc mặt nhưng là nhất thời thay đổi tái nhợt.

Ba vị này lão tổ rất nhanh đạt thành ăn ý, thật là từ đầu đến cuối, ở đâu có người hỏi qua hắn một câu ý kiến?

Phải biết, hắn mới là Thanh Châu phủ chủ, là Đại Càn Vương Triều Thập Tam hoàng tử! Hắn mới là chân chính có tư cách nhất kế thừa Thanh Vương truyền thừa, thu được Thanh Vương bí tàng người.

Thật là. . . Có dù là một cá nhân hỏi qua hắn sao?

Nhưng mà, dù vậy, hắn cũng chỉ có thể nhẫn nhịn lấy, đừng nói cự tuyệt, thậm chí ngay cả một câu bất mãn lời cũng không dám nói.

Không phải là bởi vì không chiếm đạo lý, mà là bởi vì, ở trước mặt đối phương, hắn căn bản cũng không có chen vào nói tư cách.

Vô luận là Tiên Du Kiếm Cung chân truyền đệ tử, vẫn là Đại Càn Vương Triều Thập Tam hoàng tử, đều không có tư cách tại Tinh Hải Cảnh lão tổ trước mặt cắm miệng!

Chỉ có thu được Thanh Vương truyền thừa, trở thành mới Thanh Vương, mới có thể bình khởi bình tọa cùng đối phương nói chuyện, thậm chí là sau này. . . Bao trùm cùng đối phương phía trên.

Trong đầu chuyển qua những ý niệm này, nhưng là càng phát ra kiên định hắn cướp đoạt Thanh Vương Kiếm quyết tâm!

Vô luận vì vậy trả giá cao gì!

"Người đến, truyền lệnh Thanh Vân Kỵ vì ta chọn lựa xuất sắc nhất mười người, theo Thất Tinh Tông cùng Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử một chỗ bước vào Thanh Vương lăng tẩm!" Xoay người lại, Ngô Tuyết Tùng lạnh lùng phân phó nói.

Nếu là muốn làm làm trò, vậy thì đơn giản làm nguyên bộ!

Hắn mặc dù không dám cãi lại ba vị lão tổ, có thể gián tiếp biểu đạt một chút bất mãn, để cho người ta cảm thấy hắn là đang phát tiết cảm xúc, có thể ngược lại là chuyện tốt.

Trong lòng một hồi cười nhạt, Ngô Tuyết Tùng cũng sẽ không sống lâu, đi về phía lấy Tinh Hà lão tổ bọn hắn khom người cúi đầu, thẳng xoay người mà đi.

"Ba vị tiền bối làm chủ chính là, vãn bối xin cáo lui!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 299: Thanh Vương quan mộ cùng Kiếm Linh

"Đây là. . . Có người xúc động Thanh Vương lăng tẩm cấm chế?"

Thân ở Thanh Vương điện bên trong, đối mặt cái này run rẩy kịch liệt, Bạch Nhạc cũng đồng dạng bị ném một cái thất điên bát đảo, nhưng mà khôi phục lại sau đó, Bạch Nhạc trong đầu nhưng là trước tiên rồi đột nhiên hiện lên cái ý niệm này.

Tiến nhập Địa Cung thời điểm, Bạch Nhạc rõ ràng nhớ kỹ Ngô Tuyết Tùng ngưng trọng, hiển nhiên cái này Thanh Vương bí tàng đối với Ngô Tuyết Tùng mà nói, vô cùng trọng yếu , bình thường căn bản sẽ không xúc động!

Có thể trước đó cái kia như là như địa chấn kịch biến, lại hiển nhiên là Thanh Vương lăng tẩm sát trận bị xúc động sau phản ứng.

Bạch Nhạc cũng không rõ ràng, kết quả thế nào sẽ xảy ra dạng này biến cố, nhưng hắn cũng rất rõ ràng, gây ra động tĩnh lớn như vậy, vô luận như thế nào Ngô Tuyết Tùng cũng không khả năng sẽ đem cái này Thanh Vương lăng tẩm ẩn giấu đi, có thể không cần bao lâu, Tinh Hà lão tổ bọn hắn liền sẽ xuất thủ phá vỡ sát trận, mở ra địa cung này.

Đã như vậy, vậy liền tự nhiên không cần mạo hiểm nữa đem Ngô Tuyết Tùng hồn huyết nhỏ đến Thanh Vương Kiếm bên trên, đi đổ Ngô Tuyết Tùng nhân từ.

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc liếc liếc mắt Thanh Vương Kiếm, lúc này xoay người hướng Thanh Vương điện đi ra ngoài.

Giả như thật có người có thể tiến đến, chứng kiến Thanh Vương lăng tẩm bên trong tình huống, Bạch Nhạc cũng không tốt giải thích hắn làm sao bước vào Thanh Vương điện, biện pháp tốt nhất, tự nhiên là thu liễm ma công, thay đổi hồi Bạch Nhạc yên lặng nhìn thay đổi.

Huống chi, bây giờ Tô Nhan còn ở bên ngoài, ra lớn như vậy biến cố, Bạch Nhạc cũng không yên tâm đối với bả Tô Nhan một mình ở lại bên ngoài.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc chuẩn bị xoay người đẩy ra cửa điện rời đi trong nháy mắt, biến cố nảy sanh!

Dưới chân bên trong chợt nứt ra, lộ ra một cổ khủng bố hấp lực, căn bản không cho Bạch Nhạc nửa điểm phản ứng thời gian, trực tiếp liền để cho Bạch Nhạc kéo xuống đi.

Quỷ dị hơn là, cơ hồ là tại đem Bạch Nhạc kéo xuống đi đồng thời, vừa mới nứt ra mặt đất vậy mà như kỳ tích khép lại, giống như là không có cái gì đã sanh.

...

"Công tử!"

Thanh Vương lăng tẩm kịch biến cũng đồng dạng ảnh hưởng đến Tô Nhan, nàng cũng không biết đến tột cùng sinh cái gì, chỉ là muốn làm nhưng cho rằng Bạch Nhạc bước vào Thanh Vương điện sau đó, xúc động cấm chế gì, lúc này mới đưa tới Thanh Vương lăng tẩm kịch biến.

Mấu chốt nhất là, theo trận này kịch biến, Tô Nhan đột nhiên cảm giác được trên người mình loại kia cảm giác cứng ngắc thấy giảm bớt rất nhiều, phảng phất có càng nhiều sinh cơ trở lại trong cơ thể.

Mặc dù không có khả năng triệt để khôi phục, nhưng lại cũng chí ít có

thể lấy để cho nàng nhiều chống đỡ vài ngày.

Tại Tô Nhan xem ra, đây hết thảy tự nhiên đều là Bạch Nhạc công lao!

Nàng có lòng muốn muốn đi giúp Bạch Nhạc, thật là bên này như như địa chấn kịch biến mới vừa kết thúc, những cái kia canh giữ ở Thanh Vương điện trước binh dũng liền lại khôi phục bình thường, vẫn như cũ canh giữ ở ngoài điện, căn bản không có chút nào xông vào khả năng.

Vô luận nàng thế nào gấp gáp, cũng chỉ có thể thủ chờ ở đây, không có bất kỳ biện pháp nào.

... . . .

Xung quanh một vùng tăm tối, chỉ có ngay phía trước sáng một chiếc thanh sắc đèn.

Ngọn đèn rất tối, hầu như thấy không rõ xung quanh bất kỳ vật gì, chỉ có dưới đèn cái kia một ngụm thanh ngọc quan tài bị chiếu thanh thanh sở sở.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc con ngươi không khỏi đột nhiên co rụt lại.

Trước đó tại Thanh Vương điện thời điểm, Bạch Nhạc cũng rất kỳ quái, nơi đây hết thảy đều là dựa theo Thanh Vương lăng tẩm tu kiến, nhưng vì cái gì cô đơn không có Thanh Vương quan mộ, bây giờ bị cứng rắn quăng vào nơi đây, chứng kiến cái này thanh ngọc quan tài, Bạch Nhạc liền rất rõ ràng, cái này tất nhiên chính là vị kia Thanh Vương.

Thoáng do dự một chút, Bạch Nhạc cẩn thận chậm rãi hướng về kia thanh ngọc quan tài đi tới.

Nói là thanh ngọc, nhưng trên thực tế, cái này thanh ngọc chất liệu lại cực kỳ kỳ quái, từ phía trên xem, toàn bộ quan tài phảng phất đều là

trong suốt, có thể làm cho người rõ ràng chứng kiến trong quan tình cảnh.

Một cái manh mối tuấn dật trung niên bình tĩnh nằm ở trong quan, thanh sắc hoa phục phía trên thêu một cái Ngũ Trảo Kim Long, rõ ràng nói rõ người chết thân phận.

Dựa theo Ngô Tuyết Tùng thuyết pháp, Thanh Vương đã sớm đã chết mấy nghìn năm!

Nhưng hôm nay Bạch Nhạc xuyên thấu qua quan tài chứng kiến, nhưng là một tấm trông rất sống động mặt, đừng bảo là thi thể sa đọa, ngay cả quần áo cũng không có nửa điểm tổn hại dáng vẻ, nếu như không phải nằm ở quan mộ bên trong, thậm chí sẽ để cho cho rằng đối phương chỉ là ngủ mà thôi.

Nguyên bản cái này cũng không tính là gì, tối đa chỉ có thể nói rõ cái kia chất liệu đặc thù thanh ngọc quan tài có chút đặc thù, có thể cam đoan thi thể bất diệt mà thôi, loại vật này, đối với người thường mà nói có thể khó có thể tưởng tượng, có thể đối Thanh Vương nhân vật như vậy mà nói, cái kia cũng không thể coi là cái gì.

Chỉ là, nếu như cùng từ bước vào Địa Cung tới nay, đây hết thảy dị dạng liên hệ tới xem, khả năng liền còn lâu mới có được đơn giản như vậy.

Bạch Nhạc rõ ràng hiện không nơi đây, thậm chí là đã chuẩn bị lúc rời đi sau khi, mặt đất lại chợt nứt ra, từ đưa hắn kéo xuống đến, đưa đến quan mộ trước đó, nếu nói là đây hết thảy đều vẻn vẹn chỉ là một cái ngoài ý muốn. . . Ngươi tin không?

Trong đầu hiện lên vô số ý niệm trong đầu, Bạch Nhạc lập tức đứng ở quan mộ trước, khom người tam bái!

"Vãn bối Bạch Nhạc, phụng Đại Càn Vương Triều Thập Tam hoàng tử

chi mệnh, bước vào Thanh Vương lăng tẩm cúng tế, nếu có chỗ mạo phạm, cũng xin Thanh Vương thứ tội!"

Cơ hồ là Bạch Nhạc khom người bái hết đồng thời, lau một cái mờ nhạt thanh sắc kiếm ảnh chợt xuất hiện ở Thanh Vương quan mộ phía trên.

"Nguyên lai ngươi là gọi Bạch Nhạc, tiểu tử kia, ngươi rốt cuộc ma tu, hay là đạo tu?"

Trong nháy mắt, một cái thanh âm trầm thấp đột nhiên vang lên.

Trong chớp nhoáng này, nhưng là chợt đem Bạch Nhạc dọa cho giật mình, ánh mắt rơi vào cái kia thanh sắc kiếm ảnh phía trên, cho đã mắt vẻ hoảng sợ.

"Tiểu tử kia không cần ngạc nhiên, ta là Kiếm Linh!"

Cảm thụ được Bạch Nhạc kinh hãi, thanh âm kia lần nữa giải thích.

Kiếm Linh!

Nghe được hai chữ này, Bạch Nhạc trong lòng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Người thường nói, thần kiếm có linh, chẳng lẽ cái này linh, không hề chỉ chỉ là linh mẫn tính, mà là thật sản sinh linh trí, có thể hình thành ý thức tự chủ sinh mệnh hay sao?

"Tiểu tử kia, ngươi vẫn chưa trả lời ta vấn đề."

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc tâm niệm thay đổi thật nhanh, lập tức chậm rãi đáp, "Vãn bối là ma tu!"

Đây cũng không phải Bạch Nhạc có ý định bại lộ thân phận, mà là bởi vì

lúc trước tại Thanh Vương điện bên trong, Bạch Nhạc từng vận dụng Thông Thiên Ma Công oanh kích Thanh Vương Kiếm, giả sử cái này thần kiếm cho là thật có linh, tự nhiên là không gạt được đối phương.

"Ma tu. . . Nếu là ma tu, Côn Ngô Kiếm như thế nào ở trên thân thể ngươi?" Trong lời nói lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, Kiếm Linh hỏi lần nữa.

"Tiền bối có chỗ không biết, ngay tại trước đây không lâu, Thông Thiên Ma Quân độc thân thượng Đạo Lăng sơn, phá đạo lăng bất bại thần thoại, cái này Côn Ngô Kiếm, chính là Thông Thiên Ma Quân từ Đạo Lăng Thiên Tông giành được! Vãn bối may mắn bái nhập Thông Thiên Ma Quân môn hạ, chỉ tiếc, gia sư thương thế quá nặng, tai hoạ lâm nạn, Côn Ngô Kiếm lúc này mới rơi vào vãn bối trong tay."

Bạch Nhạc nhớ kỹ Ngô Tuyết Tùng nói qua, ngày xưa Thanh Vương chính là thua ở Đạo Lăng thánh nữ thủ hạ, lúc này mới cuối cùng vẫn lạc.

Kể từ đó, trước tiên đem thân phận mình định đến Đạo Lăng Thiên Tông đối lập mặt, tóm lại là không có sai.

"Kiếm là hảo kiếm, có thể ngươi cuối cùng là ma tu, vung không ra Côn Ngô Kiếm uy lực tới! Tiểu tử kia, ngươi có thể đi tới nơi đây chính là cùng ta có duyên! Mấy năm nay, bởi vì Thanh Vương chết, ta bị vây ở chỗ này lâu lắm. . . Bây giờ ta cho ngươi một phần cơ duyên, chỉ cần ngươi đem tinh huyết nhỏ đến cái này quan mộ phía trên, ta liền nhận ngươi làm chủ nhân, giúp ngươi thu được Thanh Vương truyền thừa, trở thành một đời mới Thanh Vương như thế nào?"

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 300: Bị nhốt mộ thất

Thanh Vương truyền thừa, một đời mới Thanh Vương!

Cái này mỗi một chữ tựa hồ đều tràn đầy thật lớn mê hoặc, để cho người ta hít thở không thông.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đây quả thực giống như là trời sập, đập hắn một hồi hoa mắt chóng mặt.

Đổi bất cứ người nào, chỉ sợ đều sẽ đáp ứng một tiếng , nhưng mà, hết lần này tới lần khác Bạch Nhạc không giống nhau.

Hắn có Thông Thiên Ma Quân truyền thừa tại, cái gọi là Thanh Vương truyền thừa cường đại trở lại, đối với hắn mà nói, sức dụ dỗ thật cũng đồng dạng hữu hạn, đạo ma song tu, Bạch Nhạc có đủ đủ khí đối mặt bất luận kẻ nào, dù là thật đến Thanh Vương truyền thừa, cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là dệt hoa trên gấm mà thôi.

Sức dụ dỗ không đủ, tự nhiên liền rất dễ dàng tỉnh táo lại.

Vẻn vẹn trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc tâm liền đột nhiên mọc lên lau một cái cảnh giác chi ý.

"Đa tạ tiền bối hảo ý, nhưng vãn bối phụng điện hạ chi mệnh bước vào Thanh Vương lăng tẩm, nên lấy điện hạ nhà ta vi tôn, nơi này có điện hạ nhà ta hồn huyết, không biết có thể lấy điện hạ nhà ta hồn huyết nhận chủ?" Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc trở tay lần nữa đem Ngô Tuyết Tùng cho hắn bình ngọc nâng đến trên tay, vẻ mặt trung nghĩa mở miệng nói, "Điện hạ nhà ta, chính là Đại Càn Vương Triều Thập Tam hoàng tử, coi như cũng là Thanh Vương vãn bối, từ hắn tới kế thừa Thanh Vương Kiếm, mới là mục đích chung."

Những lời này Bạch Nhạc nói thanh tình tịnh mậu (tình cảm dạt dào), quả thực liền chính hắn tựa hồ cũng phải tin tưởng.

"Sai lầm!"

Lạnh rên một tiếng, cái kia Kiếm Linh khinh thường nói rằng, "Thân là hoàng thất người, nhưng ngay cả tự mình bước vào Thanh Vương lăng tẩm lá gan cũng không có, như vậy hạng người ham sống sợ chết, có tư cách gì để cho ta nhận chủ? Lại có tư cách gì thu được Thanh Vương bí tàng? !"

Thanh Vương bí tàng, bốn chữ này nhất thời để cho Bạch Nhạc trong lòng lần nữa hơi hơi vừa nhảy.

Lần này Kiếm Linh nói, thật là Thanh Vương bí tàng mà không phải Thanh Vương truyền thừa.

Từ bước vào Địa Cung bắt đầu, Bạch Nhạc một đường coi như là cướp đoạt từng cái cung điện, mặc dù không thể nói không hề đoạt được, có thể chí ít những thứ này cùng trong truyền thuyết Thanh Vương bí tàng hoàn toàn không ở một cấp bậc bên trên.

Phảng phất hiểu rõ Bạch Nhạc ý tưởng, Kiếm Linh tiếp tục nói, "Thanh Vương hạ táng lúc, xác thực lưu lại bí tàng cho mình truyền nhân, tiểu tử kia, chỉ cần ta nhận ngươi làm chủ nhân, ngươi là có thể đơn giản đến phần này Thanh Vương bí tàng, ngươi còn do dự cái gì?"

Những lời này phảng phất triệt để nói vào Bạch Nhạc trong lòng, trong lúc nhất thời Bạch Nhạc trong mắt nhất thời lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, chậm rãi hướng về Thanh Vương quan mộ đi tới, cắn đứt đầu ngón tay muốn đem tiên huyết hướng Thanh Vương quan mộ thượng xóa đi.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc cắn đứt đầu ngón tay trong nháy mắt,

mượn lấy một màn kia đau nhức, ý thức nhưng là ngạnh sinh sinh bị kéo trở về.

"Huyễn thuật? !"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc chợt sắc mặt đại biến, lưng càng là sợ ra một lớp mồ hôi lạnh.

Đổi người khác, có thể chưa chắc có thể ý thức được, nhưng Bạch Nhạc bản thân có được Thiên Cơ Biến truyền thừa, mặc dù không dám nói chân chánh bước vào huyễn thuật chi đạo, nhưng lại cũng cuối cùng không phải Mị Hoặc Chi Thuật có thể đơn giản khống chế.

Rất hiển nhiên đối phương loại này mị hoặc thủ đoạn cực kỳ cao minh, thẳng vào thần hồn, này mới khiến Bạch Nhạc nhất thời không quan sát phía dưới mê thất tự mình.

Điều này cũng làm cho Bạch Nhạc càng rõ ràng, trong lúc này tất nhiên ẩn chứa khủng bố sát khí, bằng không, nếu cho là thật chỉ là nhận chủ, làm sao một thời kỳ nào đó trở về sau cần dùng loại này mị hoặc thủ đoạn?

"Ngươi rốt cuộc ai?"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhất thời thối lui hai bước, trầm giọng hỏi.

"Tốt thần hồn mạnh mẽ, đáng tiếc. . . Cuối cùng chỉ là Linh Phủ Cảnh mà thôi!"

Cười lạnh một tiếng, cái kia Kiếm Linh thanh âm yếu ớt lần nữa truyền đến, "Tới đi, nhận ta làm chủ nhân, ta đem ban thưởng ngươi sống mãi!"

Đơn giản mấy chữ, lại phảng phất xuyên thấu linh hồn, trực tiếp tại Bạch

Nhạc trong thần hồn vang lên, mặc dù Bạch Nhạc đã có chuẩn bị, trong mắt cũng không khỏi lần nữa hiện lên lau một cái vẻ giằng co, có chút không chịu nổi loại này mị hoặc áp lực.

Chợt cắn răng một cái, thừa dịp một chút thanh tỉnh cuối cùng, Bạch Nhạc tâm niệm vừa động, một khối ngọc thạch màu xanh nhất thời rơi vào Bạch Nhạc trong lòng bàn tay.

Cơ hồ là trong nháy mắt, liền có một cổ cảm giác mát xông lên đầu, trong khoảnh khắc liền xua tan thần hồn bên trong một màn kia mị hoặc thanh âm!

Thận Thạch!

Bước vào Địa Cung thời điểm, Bạch Nhạc liền từng rơi vào ảo trận, đánh nát cái kia một cái cự mãng pho tượng, lúc này mới đạt được khối này Thận Thạch.

Chỉ là, trước đó Bạch Nhạc thật cũng không có quá làm sao coi ra gì, thậm chí còn muốn tìm cơ hội đem cái này khối Thận Thạch đưa cho Mộng Thiên Thu để báo đáp đối phương ân tình, nhưng lại làm sao cũng không nghĩ đến, tại loại này thời khắc nguy cấp, lại chính là Thận Thạch cứu hắn mệnh.

"Hô!"

Ý thức triệt để khôi phục thanh tỉnh, Bạch Nhạc không khỏi thở ra một hơi dài, cứ như vậy một hồi thời gian, quả thực giống như là tại trước quỷ môn quan chạy một vòng.

"Thận Thạch, ngươi tại sao có thể có Thận Thạch? !"

Nhìn thấy Bạch Nhạc tỉnh lại, Kiếm Linh nhất thời phẫn nộ gọi ra.

"Vù vù!"

Trong tích tắc, Bạch Nhạc lật bàn tay một cái, Côn Ngô Kiếm chợt tới tay, lạnh lùng mở miệng nói, "Ta ngược lại muốn nhìn một chút ngươi rốt cuộc ai, tại đây giả thần giả quỷ!"

Tìm được đường sống trong chỗ chết, Bạch Nhạc tâm cũng đồng dạng bốc lên vẻ sát cơ!

"Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!"

Lạnh rên một tiếng, cái kia thanh sắc kiếm ảnh khinh thường nói rằng, "Đã ngươi không chịu ngoan ngoãn nghe lời, vậy thì vĩnh viễn ở lại chỗ này a!"

Cơ hồ là thoại âm rơi xuống đồng thời, một cổ khủng bố thanh mang chợt rơi xuống, cơ hồ là trong nháy mắt, liền hình thành một cái nhà giam, trực tiếp đem Bạch Nhạc khốn đi vào.

Thử thăm dò trảm một kiếm đi ra ngoài, cho dù là lấy Côn Ngô Kiếm chi lực, cũng vô pháp triệt để phá vỡ, hiển nhiên đối phương là trực tiếp điều động toàn bộ Thanh Vương lăng tẩm lực lượng,

Không cách nào phá vỡ nhà giam, Bạch Nhạc cũng liền thuận thế thu Côn Ngô Kiếm, lần nữa khoanh chân ngồi dưới đất, yên lặng tu luyện.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng rất nhanh lần nữa cảm thụ được, trước đó loại kia tử khí lần nữa tràn ngập mà đến, thời khắc ăn mòn thân thể mình.

Trong lòng rùng mình, Bạch Nhạc lúc này minh bạch, đối phương là muốn lấy phương thức này tới dây dưa đến chết chính mình.

Chỉ là Thông Thiên Ma Công bá đạo như thế nào đối phương có khả

năng tưởng tượng, cho dù là xung quanh tử khí lại nồng nặc, cũng giống vậy không đả thương được Bạch Nhạc chút nào.

Duy nhất để cho Bạch Nhạc không nghĩ ra, hay là đối phương thân phận.

Nói là cái gì Thanh Vương Kiếm Kiếm Linh, Bạch Nhạc là tuyệt đối không tin, chỉ là trừ cái đó ra, còn có ai có thể dễ dàng như vậy khống chế toàn bộ Thanh Vương lăng tẩm lực lượng?

Việc này, trong lúc nhất thời Bạch Nhạc đều có chút.

Hơn nữa, cũng không biết Tô Nhan thế nào?

Chính mình bị vây ở chỗ này, nếu như không nghĩ tới biện pháp thoát thân, Tô Nhan làm sao bây giờ?

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng không khỏi có chút nóng nảy.

...

Thất Tinh Tông!

Tử Dương Chân Nhân mới vừa trở lại, liền phân phó đệ tử đem Triệu Thụy mời đi theo.

"Tử Dương Chân Nhân có gì phân phó?"

Tùy ý bước vào Tử Dương Chân Nhân gian phòng, Triệu Thụy khẽ khom người, coi là chào, chỉ là trên mặt nhưng cũng không có nhiều ít vẻ cung kính.

"Triệu Thụy, ngươi đến Thanh châu tới cũng đã nửa tháng a?"

"Không sai!" Gật đầu, Triệu Thụy theo miệng đáp, "Thế nào, thật là Tử Dương Chân Nhân có cái kia Yến Bắc Thần tin tức?"

Lần này Triệu Thụy từ Đạo Lăng Thiên Tông mà đến, vì chính là chém giết Yến Bắc Thần.

Chỉ là từ hắn đi tới Thất Tinh Tông sau đó, cái kia Yến Bắc Thần lại phảng phất mai danh ẩn tích, lại không có nửa điểm tin tức.

"Yến Bắc Thần tin tức ta không có, bất quá. . . Ta hiểu rõ một chỗ, hắn tất nhiên sẽ đi." Lắc đầu, Tử Dương Chân Nhân chậm rãi mở miệng nói.

"Ồ?"

Nhắc tới cái này, Triệu Thụy nhất thời hứng thú.

Chậm rãi mở miệng, Tử Dương Chân Nhân lúc này mới đem Thanh Châu thành sinh sự tình nói một lần, "Thanh Vương bí tàng, bất luận thật hay giả, dạng này cơ hội, cái kia Yến Bắc Thần sợ rằng cũng sẽ không buông qua! Hắn bây giờ vốn là đang đột phá Tinh Cung Cảnh thời khắc mấu chốt, dạng này mê hoặc, hắn là nhịn không được."

"Ngày mai ta vào lúc giữa trưa, ta cùng với Tinh Hà lão tổ, Huyết Ảnh Ma Quân sẽ liên thủ mở ra sát trận, đến lúc đó, trừ Thất Tinh Tông cùng Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử bên ngoài, tất phải còn sẽ có người khác nhân cơ hội lẫn vào bên trong. . . Yến Bắc Thần am hiểu huyễn thuật, tất nhiên sẽ che giấu tung tích bước vào bên trong." Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Tử Dương Chân Nhân trầm giọng nói, "Ta biết ngươi thủ đoạn, ngươi nếu nguyện ý che giấu khí tức tiến nhập Thanh Vương lăng tẩm, liền có hy vọng rất lớn, có thể mượn cơ hội chém giết Yến Bắc Thần."

Triệu Thụy bản thân liền là Đạo Lăng Thiên Tông chân truyền đệ tử, hơn nữa am hiểu nhất chính là trận pháp chi đạo, Thanh Vương lăng tẩm sát trận ngăn được người khác, nhưng lại rất khó ngăn lại Triệu Thụy, chỉ

cần đến lúc đó, bọn hắn xuất thủ áp chế sát trận, Triệu Thụy liền nhất định có thể có biện pháp bước vào Thanh Vương lăng tẩm.

Đến lúc đó, bận về việc áp chế sát trận, cho dù là Tinh Hà lão tổ cùng Huyết Ảnh Ma Quân sợ cũng sẽ không chú ý tới.

Liếc Tử Dương Chân Nhân liếc mắt, Triệu Thụy thản nhiên nói, "Tử Dương Chân Nhân nói với ta những thứ này, sẽ không phải vẻn vẹn chỉ là vì để ta giết Yến Bắc Thần a?"

"Ta không hy vọng bất luận kẻ nào đạt được Thanh Vương Kiếm." Nhìn Triệu Thụy, Tử Dương Chân Nhân cũng đồng dạng không có chút nào che lấp, nhàn nhạt mở miệng nói, "Ngày xưa Thanh Vương liền bại vào thánh nữ thủ, giả sử Thanh Vương Kiếm nhận chủ, liền rất có thể thành tựu đời sau Thanh Vương. . . Bây giờ thánh nữ nhất mạch mặc dù đánh rơi Côn Ngô Kiếm, có thể thánh nữ dù sao vẫn còn, ngươi cũng không hy vọng cho thêm thánh nữ nhất mạch bất luận cái gì khởi thế lấy cớ a?"

Mí mắt hơi nhíu, lời này nhưng là chân chính để cho Triệu Thụy động tâm.

Hắn lần này tới giết Yến Bắc Thần, bản thân liền là vì chèn ép thánh nữ nhất mạch, mượn cơ hội trợ thế huỷ bỏ thân phận thánh nữ, kể từ đó, hắn mới có đến thánh nữ hy vọng, tự nhiên tuyệt không hy vọng thánh nữ nhất mạch lại có bất kỳ lấy cớ trở lại ngày xưa.

Hơn nữa, cái này cũng không chỉ có chỉ là cá nhân hắn sự tình, bao quát hắn tại Đạo Lăng Thiên Tông mạch này thái độ.

"Tốt! Ta đáp ứng." Gật đầu, Triệu Thụy lúc này đáp ứng.

"Chỉ cần có thể huỷ bỏ thánh nữ nhất mạch truyền thừa, lão phu tất nhiên ủng hộ ngươi cưới vợ thánh nữ." Có đi có lại, Tử Dương Chân Nhân lúc này làm ra hứa hẹn.

Thân là Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên một trong, bây giờ lại là ở nơi này Đạo Lăng Thiên Tông cường giả khó khăn thời điểm, Tử Dương Chân Nhân thái độ, tự nhiên có vẻ rất có phân lượng, chỉ cần bằng lòng tỏ thái độ rõ ràng, hắn cưới vợ Vân Mộng Chân nắm chặt, chí ít là có thể nhiều ba thành.

"Tử Dương Chân Nhân yên tâm, đệ tử tất không phụ chân nhân kỳ vọng cao." Hơi hơi khom người, Triệu Thụy trầm giọng hồi đáp.

Nói xong, cũng không đợi Tử Dương Chân Nhân lại nói tiếp, Triệu Thụy cũng đã trước một bước ly khai.

Muốn cam đoan vạn vô nhất thất, hắn nhất định phải trước một bước chạy tới Thanh Châu thành, quan sát một chút Thanh Vương lăng tẩm sát trận, lúc này mới có thể có càng lượng lớn nắm, giấu diếm được người khác bước vào bên trong.

Converter: Lucario

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 301: Bạch Nhạc suy đoán

Khoanh chân ngồi ở tại chỗ, Bạch Nhạc tâm làm thế nào đều không an tĩnh được.

Từ bước vào Địa Cung bắt đầu, gặp phải tất cả dị thường lướt qua, không ngừng tại Bạch Nhạc trong đầu vọng lại, Bạch Nhạc cảm giác mình tựa hồ đã bắt lại chút gì, nhưng lại lại luôn là thiếu chút nữa. Tựa như cách một tầng hơi mỏng cửa sổ, chỉ cần đâm thấu là có thể tìm được chân tướng, có thể hết lần này tới lần khác, ngươi dùng hết tất cả biện pháp, lại y nguyên vẫn là không có cách nào khác đâm.

Quanh thân cái kia một đạo nhàn nhạt màn ánh sáng màu xanh, giống như là không được ra khỏi phạm vi quy định, ngạnh sinh sinh đưa hắn vây ở chỗ này!

Vô luận là trực tiếp công kích, vẫn là nếm thử lấy Thông Thiên Ma Công tới thôn phệ, đều không thể đánh vỡ tầng này hơi mỏng màn sáng.

Ngược lại không phải là nói màn sáng này bản thân khủng bố đến mức nào, mà là màn sáng này tựa hồ cùng toàn bộ Thanh Vương điện, thậm chí toàn bộ Thanh Vương lăng tẩm lực lượng lẫn nhau tương liên, Thông Thiên Ma Công mặc dù cường đại trở lại, chẳng lẽ hắn còn có thể đem toàn bộ Thanh Vương lăng tẩm lực lượng đều cắn nuốt hết hay sao?

Toàn bộ Thanh Vương lăng tẩm?

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong đầu đột nhiên hiện lên một đạo linh quang.

Bạch Nhạc đột nhiên nghĩ tới trước đó cái kia như là chấn động đồng dạng kịch biến, loại biến hóa này hiển nhiên không phải là Thanh Vương

lăng tẩm bản thân gây nên, mà là ngoại giới phát động, như vậy nói cách khác, cũng liền có nghĩa là, Thanh Vương lăng tẩm sự tình khẳng định đã không gạt được.

Kể từ đó, có Thanh Vương bí tàng mê hoặc, ắt sẽ có người nghĩ hết tất cả biện pháp muốn phá vỡ sát trận xông tới, đến lúc đó, nhốt chính mình đạo ánh sáng này màn tự nhiên cũng đồng dạng hội tùy theo suy giảm, đó mới là chính mình thoát thân cơ hội.

Nghĩ thông suốt điểm này, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời đại định.

Theo ý nghĩ này nghĩ tiếp, tựa hồ rất nhiều chuyện, cũng đều rộng mở trong sáng.

Nói thí dụ như, đối phương vì sao lại tại chính mình chuẩn bị ly khai Thanh Vương điện thời điểm mạnh mẽ đem chính mình quăng vào dưới đất, kéo dài tới cái này Thanh Vương quan mộ bên cạnh.

Cái này hoặc giả vốn cũng không phải là cái gì vừa khớp, mà là bởi vì lúc trước Thanh Vương lăng tẩm bị xúc động mà gây nên.

Cái kia tự xưng là Kiếm Linh tồn tại, trăm phương ngàn kế muốn mị hoặc chính mình, để cho mình đem tinh huyết mò lấy Thanh Vương quan mộ phía trên, chỉ sợ cũng là bị bất đắc dĩ!

Phải biết, ban đầu tại Thanh Vương điện thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã từng thử đem chính mình giọt máu đến Thanh Vương Kiếm bên trên, nhưng lại trực tiếp bị bắn ra.

Nếu như đây hết thảy thật cùng cái kia tự xưng Kiếm Linh tồn tại nói tới tương đồng, như vậy không có đạo lý Thanh Vương Kiếm hội cự tuyệt mình tiên huyết.

Trừ phi. . .

Ngay từ đầu đối phương muốn lựa chọn cũng không phải mình, có thể bởi vì cái kia một trận kịch biến, đã để Thanh Vương lăng tẩm đồng dạng xảy ra bất trắc, bất đắc dĩ phía dưới, lúc này mới lui mà cầu lần lựa chọn chính mình.

Lại nghĩ tới Ngô Tuyết Tùng hồn huyết, Bạch Nhạc trong đầu nhưng là đột nhiên xuất hiện một cái rõ ràng ý nghĩ.

Đối phó chân chính muốn khống chế, thật cũng không phải mình, mà là Ngô Tuyết Tùng vị này tồn tại hoàng thất huyết mạch người!

Thanh Vương Kiếm, Thanh Vương lăng tẩm, hoàng thất huyết mạch!

Làm cái này chút tụ tập lại một chỗ, Bạch Nhạc trong đầu nhất thời vù vù một tiếng nổ lên đến, đột nhiên sản sinh một cái cực kỳ đáng sợ ý niệm trong đầu.

... .

Vào lúc giữa trưa, chính là mặt trời độc nhất thời điểm!

Bây giờ Thanh Châu thành có vẻ dị thường tàn phá, khắp nơi đều là trôi dạt khắp nơi bách tính, rất nhiều người cũng đều còn không có từ đau mất thân nhân trong đau buồn đi tới, khả năng liền đã bị bách kiên cường đứng ra, dùng tay mình trùng kiến gia viên.

Duy nhất tin tức tốt là, đối cái này Thanh Châu phủ chủ cho thấy cực đại chống đỡ, vô luận là cứu tế lương, vẫn là phái ra tên lính duy trì trật tự, trợ giúp bách tính vùi lấp thi thể, trùng kiến gia viên, đều làm được một vị phủ chủ có thể làm đến tất cả.

Cho dù là có một chút tâm hoài bất quỹ hạng người xấu, tại Thanh Vân Kỵ cũng gia nhập dò xét về sau, cũng đều không thể không buông tha dị

tâm, đàng hoàng gia nhập trùng kiến trong đám người.

Nhưng mà, những thứ này dân chúng bình thường lại cũng không biết, đang lúc bọn hắn vội vàng trùng kiến gia viên thời điểm, Tinh Hà lão tổ, Huyết Ảnh Ma Quân cùng với Tử Dương Chân Nhân đã lần nữa bay đến Thanh Châu thành bầu trời, mượn lấy chính ngọ ánh mặt trời, xuất thủ lần nữa xúc động sát trận.

Sát trận lực lượng trong nháy mắt bị xúc động, mấy chỉ trong nháy mắt, làm cho cả Thanh châu lần nữa trở nên run lên.

Nếu không phải ba vị lão tổ đúng lúc xuất thủ, lần này sát khí bạo phát lực lượng cần phải so với hôm qua ban đêm kinh khủng hơn nhiều.

Cũng may, Tinh Hà lão tổ bọn hắn cũng đều biết nặng nhẹ.

Trừ Huyết Ảnh Ma Quân sớm đã sát nghiệt triền thân, vẫn như cũ không sợ bên ngoài, vô luận là Tử Dương Chân Nhân vẫn là Tinh Hà lão tổ đều tuyệt đối không muốn để cho chính mình dính vào dạng này sát nghiệt, xuất thủ lúc cực kỳ cẩn thận, cơ hồ là tại sát trận phát động đồng thời, cũng đã lấy Tinh Hải Cảnh cái kia thực lực ngập trời, mạnh mẽ đem sát trận áp chế lại.

Ngay tại lúc đó, đã sớm đã đợi ở chung quanh Thất Tinh Tông đệ tử, Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, cùng với Văn Trạch bọn hắn những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, cũng đều nhất tề nắm lấy cơ hội xuyên qua sát trận, trực tiếp xông vào Thanh Vương lăng tẩm bên trong.

Trừ cái đó ra, còn có rất lớn một nhóm không biết từ nơi nào được tin tức chạy tới tu hành giả, cũng nhân cơ hội xông vào.

Trên đời này vốn cũng không có không lọt gió tường, huống chi, Ngô Tuyết Tùng cũng căn bản không có tận lực đi che lấp, kể từ đó, luôn có một số người hội sớm một bước phản ứng kịp bắt lại dạng này cơ hội.

Thế giới này, cơ hội bản thân liền là lưu cho có chuẩn bị người.

Những người này có thể chưa chắc thật có cơ hội cướp đoạt Thanh Vương bí tàng, nhưng đối với bọn hắn mà nói, chỉ cần có thể cùng theo vào, bản thân liền là một loại không sai thu hoạch.

Dù là cái gì cũng không chiếm được, chỉ cần không chết, dạng này kinh lịch bản thân cũng đã là một lần khó có được cơ duyên.

Từ xúc động sát trận, đến sát trận lần nữa phong bế, toàn bộ quá trình tối đa bất quá gần nửa nén hương thời gian, xem như những cái kia nhân cơ hội xông vào người trong, tiến nhập Thanh Vương lăng tẩm, lại có chừng hơn trăm người.

Nhìn một màn này, Ngô Tuyết Tùng biểu hiện ra không có bất kỳ phản ứng, nhưng trên thực tế, nhưng trong lòng tràn đầy cười nhạt.

Nếu như Thanh Vương lăng tẩm dễ dàng như vậy xông, hắn cần gì phải đợi nhiều năm như vậy, đã sớm chính mình bước vào bên trong bỏ lấy Thanh Vương bí tàng.

Hơn nữa lẫn nhau tự giết lẫn nhau khả năng, bây giờ cái này hơn trăm người, cuối cùng chân chính có thể sống đi ra người, sợ là tuyệt đối không đến phân nửa, hơn nữa còn là gần một nửa!

Cho dù là ba vị này lão tổ, sợ là rất nhanh cũng muốn cười không nổi.

... ...

Ùng ùng!

Lại là một hồi rung động đánh tới, mặc dù bị vây ở chỗ này, Bạch Nhạc cũng đồng dạng có thể cảm thụ được toàn bộ Thanh Vương lăng tẩm

rung động!

Chứng kiến trước mặt màn sáng ảm đạm vài phần, Bạch Nhạc nhất thời nắm lấy cơ hội, lần nữa cầm Côn Ngô Kiếm chém xuống đi.

Chính như dự tính, sát trận bị xúc động, toàn bộ Thanh Vương lăng tẩm lực lượng đều bị điều động, đối với Bạch Nhạc nơi đây khống chế, tự nhiên cũng liền có điều sơ hở rốt cục bị Bạch Nhạc nắm lấy cơ hội chém vỡ màn sáng lao tới.

Đây là thoát thân sau đó, Bạch Nhạc lại không có chút nào đào tẩu ý tứ, thậm chí căn bản không để ý tới xung quanh rung động đều không dừng lại, một kiếm thuận thế tiếp tục chém ra.

Thứ nhất là Bạch Nhạc cũng không biết lối ra ở đâu, cần phải làm sao rời đi nơi này, tối trọng yếu là, Bạch Nhạc rất rõ ràng, dưới tình huống như vậy, trốn căn bản giải quyết không bất cứ vấn đề gì.

Nếu là mình suy đoán là thật, như vậy. . . Có thể, chân chính phá cuộc hy vọng, liền chỉ ở trên người mình!

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Bạch Nhạc một kiếm này, thẳng đến Thanh Vương quan mộ!

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 302: Bất Tử Thanh Vương (canh thứ 2)

Đen kịt thiên không chợt xuất hiện rất nhiều nhỏ bé khe hở, đại địa run rẩy đồng thời, Tô Nhan rõ ràng cảm thụ được có thật nhiều sinh cơ theo những thứ này khe hở dũng mãnh vào, để cho nàng trên người loại kia cảm giác cứng ngắc rất nhỏ rất nhiều.

Có lần trước kinh nghiệm, Tô Nhan tự nhiên rất rõ ràng đây là Thanh Vương lăng tẩm sát trận bị xúc động kết quả!

Chỉ là, so với việc trước đó, lần này Tô Nhan còn chứng kiến rất nhiều người thân ảnh, mặc dù không biết vì sao, có thể Tô Nhan nhưng có thể khẳng định, có thật nhiều người bước vào Thanh Vương lăng tẩm, hơn nữa những người này sợ là cũng sẽ không yếu.

Nếu như trước đó, Tô Nhan tự nhiên không muốn có người tới tranh đoạt Thanh Vương bí tàng, nhưng hôm nay, tình huống tự nhiên cũng không giống nhau.

Tô Nhan cũng không rõ ràng Bạch Nhạc tại Thanh Vương điện bên trong gặp phải cái gì, nhưng này bao lâu, Bạch Nhạc đều còn chưa có đi ra, lại cũng đã đủ để chứng minh sự tình vướng tay chân.

Loại tình huống này, đối với Tô Nhan mà nói, nơi đây nơi nào vẫn là cái gì Thanh Vương bí tàng, căn bản là khắp nơi sát khí huyệt!

Giờ khắc này, Tô Nhan trong đầu nhất thời hiện lên vô số ý niệm trong đầu.

Nàng tuy muốn ở chỗ này các loại (chờ) Bạch Nhạc, nhưng trong lòng

lại cũng minh bạch, theo những người này dũng mãnh vào Thanh Vương lăng tẩm, tất nhiên chẳng mấy chốc sẽ có người xông tới nơi này, đối nàng mà nói, cái này có thể tuyệt đối không phải tin tức tốt gì.

Nàng không muốn để cho bất luận kẻ nào biết nàng đã sớm đã tiến nhập Thanh Vương lăng tẩm, càng không muốn để người ta biết, Bạch Nhạc đã bước vào Thanh Vương lăng tẩm.

Kể từ đó, tiếp tục ngốc tại chỗ này, liền có vẻ rất ngu, chẳng thẳng thắn lui về, làm bộ mới vừa vào tới dáng vẻ, nghe nhìn lẫn lộn, chậm rãi tìm hiểu tin tức.

Nghĩ vậy, Tô Nhan nhất thời rời khỏi Thanh Vương điện phạm vi, y theo chính mình mấy ngày nay tới giờ đối Thanh Vương lăng tẩm quen thuộc, rất nhanh liền an toàn hướng về xa xa thối lui.

... ...

"Coong!"

Bạch Nhạc xuất kiếm cực nhanh, lại vừa lúc cắm ở sát trận bị xúc động thời khắc mấu chốt, một kiếm này hạ xuống, đối phương căn bản là không có tới kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào, kiếm phong liền chém tới quan mộ phía trên!

Chỉ nghe răng rắc một tiếng, cái kia thanh ngọc quan mộ thình lình bị một kiếm này chém ra một đạo dài ba tấc vết rạn!

Đây là thanh ngọc quan mộ phía trên tuôn ra một màn ánh sáng, trung hoà một kiếm này đại bộ phận lực lượng, bằng không, lấy Côn Ngô Kiếm lực lượng, một kiếm này liền đủ để trực tiếp đem quan mộ bổ ra!

"Tiểu tử, ngươi muốn chết!"

Trong nháy mắt, cái kia Kiếm Linh thanh âm đột nhiên vang lên lần nữa, lau một cái khủng bố kiếm khí màu xanh chợt hướng về Bạch Nhạc chém giết mà đến.

"Oanh!"

Kiếm trong tay hơi hơi vung lên, Bạch Nhạc phản ứng cực nhanh, chứng minh đón nhận kiếm khí màu xanh kia, bằng vào Côn Ngô Kiếm cường hãn, đơn giản liền chém vỡ kiếm quang!

Một kiếm này, cũng làm cho Bạch Nhạc hoàn toàn yên tâm!

Thanh Vương Kiếm cũng không ở nơi này, rơi xuống kiếm quang thì như thế nào bù đắp được Côn Ngô Kiếm chi uy.

"Ngươi có thể đủ điều động lực lượng là hữu hạn a? Dùng càng nhiều, lực lượng ngươi liền sẽ càng yếu, cho nên. . . Ngươi xác định, nhất định còn muốn đem ta vây ở chỗ này sao?" Khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói.

"Nói bậy, ta là Thanh Vương Kiếm Linh, toàn bộ Thanh Vương lăng tẩm lực lượng chi nguyên, như thế nào là ngươi có khả năng hao hết! Tiểu tử kia, ngươi đã thành công làm tức giận ta, chẳng lẽ ngươi cho rằng, ta cho là thật không làm gì được ngươi sao?"

Trong mắt không có nửa điểm vẻ sợ hãi, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói, "Nếu ngươi thực sự là Kiếm Linh, ta tự nhiên không làm gì được ngươi, có thể ngươi lại không nên đem ta mang tới ngươi quan mộ trước đó, ngươi nói đúng không? Thanh Vương điện hạ!"

Cuối cùng bốn chữ này, nhưng là long trời lở đất!

Đại Càn Vương Triều phân đất phong hầu cửu vương một trong, ngày xưa thế gian nhất đứng đầu cường giả Thanh Vương!

Cái kia vốn nên nên sớm đã chết mấy nghìn năm. . . Thanh Vương!

Trong nháy mắt, xung quanh phảng phất triệt để an tĩnh lại!

Một lúc lâu, thanh âm trầm thấp kia mới lần nữa chậm rãi vang lên, "Tiểu tử kia, ngươi là như thế nào đoán được bản vương thân phận?"

Thanh âm kia, nơi nào là cái gì Kiếm Linh, căn bản là Thanh Vương thần hồn!

Trước đó Bạch Nhạc không nhận ra, hắn tự nhiên không quan tâm dối trá lừa dối, chỉ khi nào bị Bạch Nhạc vạch trần, lấy Thanh Vương kiêu ngạo, tự nhiên lại không vụn ngụy trang xuống dưới.

Chỉ là, hắn làm thế nào cũng nghĩ không thông, một cái như vậy cũng chỉ có Linh Phủ Cảnh tiểu tử kia, làm sao có thể đủ xem thấu thân phận của hắn.

Nghe được đối phương, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi đột nhiên chấn động run rẩy dữ dội!

Nói thật, cho dù là sớm đoán được kết quả này, nhưng trên thực tế, làm đối phương thật thừa nhận hạ xuống thời điểm, lại đồng dạng để cho Bạch Nhạc sinh ra một loại không hiểu chấn động cùng sợ hãi!

Thanh Vương a, vị kia mấy ngàn năm trước tung hoành thiên hạ Thanh Vương, vậy mà thật còn sống, cái này cũng không khỏi quá không thể tưởng tượng nổi.

Nếu như liên hệ Thanh Vương lăng tẩm tình huống, thật không khó đoán được Thanh Vương thân phận, trên thực tế, nếu như Thanh Vương chỉ chết đi vài chục năm thậm chí là trên trăm năm thời gian, đều rất dễ dàng để cho người ta đoán được kết quả này! Có thể hỏi đề ở chỗ, đối phương

đã chết mấy nghìn năm.

Phải biết, phóng nhãn thiên hạ, cho dù là nhất đứng đầu cường giả, cũng căn bản không có khả năng sống mấy ngàn năm thời gian!

Ngày xưa vị kia chém giết Thanh Vương Đạo Lăng thánh nữ, bây giờ không đã từ lâu không ở.

Dưới tình huống như vậy, tự nhiên không ai có thể đoán được Thanh Vương lại vẫn không chết!

Có thể Bạch Nhạc lại không giống nhau.

Có thể đoán được Thanh Vương thân phận, rất lớn một bộ phận nguyên nhân, chính là xuất xứ từ Thông Thiên Ma Quân!

Lúc trước Đạo Lăng sơn đánh một trận, Thông Thiên Ma Quân thân thể vẫn lạc, chỉ còn lại một luồng thần hồn mang theo Côn Ngô Kiếm chạy ra Đạo Lăng sơn, đến Linh Tê Kiếm Tông, lại lấy cuối cùng Thần Hồn Chi Lực, đánh tan Vân Mộng Chân, đem Thông Thiên Ma Công truyền cho Bạch Nhạc.

Lúc trước Bạch Nhạc vẫn không rõ cái kia ý vị như thế nào, có thể theo tu luyện Thông Thiên Ma Công, theo thực lực của hắn đề thăng, hắn lại rõ ràng ý thức được, lúc kia Thông Thiên Ma Quân, thật là có thể lựa chọn đoạt xá, chiếm giữ thân thể hắn tiếp tục sống sót.

Chỉ là cuối cùng Thông Thiên Ma Quân lại hào hiệp buông tha đoạt xá ý niệm trong đầu, ung dung qua đời.

Cái này khiến Bạch Nhạc tại hiểu được sau đó, đối với Thông Thiên Ma Quân lại không có căm thù, chân chính cảm kích Thông Thiên Ma Quân truyền đạo chi ân, cũng từ ở sâu trong nội tâm tán thành vị sư tôn này.

Mà, nhưng cũng để cho Bạch Nhạc ý thức được, như Thông Thiên Ma Quân bực này cao cấp nhất nhân vật, chỉ cần mình không muốn chết, thật liền có rất nhiều bảo mệnh biện pháp.

Ngô Tuyết Tùng từng nói qua, ngày xưa Thanh Vương bại cùng Đạo Lăng thánh nữ trong tay, nhưng lại không phải tại chỗ bị chém giết, mà là sau đó mới vẫn lạc, cái này liền để cho Bạch Nhạc ý thức được, lấy Thanh Vương thực lực, nếu là lấy có chút thủ pháp đặc biệt lừa dối, như vậy lấy một loại thần hồn phương thức, kéo dài mấy ngàn năm thời gian không triệt để tiêu thất, cũng chưa chắc liền nhất định không có khả năng.

Cũng chính là vì vậy, Bạch Nhạc mới lớn mật mở miệng thử một lần, không nghĩ tới, thử lần này, liền kiểm tra xong chân tướng.

Ai có thể nghĩ tới, vị này Thanh Vương vậy mà thật còn không có triệt để chết đi.

Đương nhiên, trong lúc này chi tiết, Bạch Nhạc tự nhiên là tuyệt đối sẽ không cùng đối phương giải thích.

"Mấy nghìn năm, không nghĩ tới thế gian vẫn còn có người có thể đoán được bản vương thân phận! Ngươi biết trước đây bản vương xưng hào là cái gì không? Ha ha, tiểu tử kia, bản vương được xưng, Bất Tử Thanh Vương! Nơi nào dễ dàng chết như vậy?"

"Tiểu tử kia, bản vương phải thừa nhận, ngươi rất không tầm thường!" Thanh Vương thanh âm vang lên lần nữa, tràn ngập mị hoặc chi ý, "Ngươi là gọi Bạch Nhạc đúng không? Bản vương tới cùng ngươi làm một cái giao dịch như thế nào?"

Bất Tử Thanh Vương, xưng hô này xác thực để cho Bạch Nhạc có chút kinh hãi!

Đối phương có thể bố trí xuống dạng này một cái Thanh Vương lăng tẩm, ngạnh sinh sinh vượt qua mấy nghìn năm thời gian, sống đến hiện tại, nhưng cũng xác thực xưng là không chết hai chữ.

Tâm đối với Thanh Vương cực kỳ kiêng kỵ, có thể Bạch Nhạc lại không thừa nhận cũng không được, dựa vào bản thân chút thực lực ấy, thật muốn cùng Thanh Vương đối lấy làm, chỉ sợ thật không có gì hay trái cây.

Có thể tới một mức độ nào đó, chính mình cho là thật có thể uy hiếp được Thanh Vương, thật là muốn tiếp tục đấu, người chết sợ rằng chắc chắn sẽ là mình.

Mặc dù dù là là đồng quy vu tận, vậy cũng không phải Bạch Nhạc nguyện ý tiếp thu a.

Bạch Nhạc cho tới bây giờ thì không phải là loại kia chết suy nghĩ, chỉ cần không chạm đến hắn tuyến, tạm thời làm ra một ít nhượng bộ tại khuất phục, vậy cũng không có gì lớn lắm, bằng không, hắn cũng sẽ không nghe theo Ngô Tuyết Tùng an bài xuất hiện ở nơi này.

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc thay một bộ cung kính giọng điệu mở miệng nói, "Tiểu tử chỉ là cầu sinh mà thôi, Thanh Vương có lời gì không ngại nói rõ."

Hiển nhiên rất hài lòng tại Bạch Nhạc thái độ, Thanh Vương chậm rãi nói rằng, "Cầu sinh còn không đơn giản, chỉ cần ngươi theo bản vương phân phó làm, bản vương chẳng những sẽ không đả thương ngươi chút nào, đưa ngươi an toàn đưa đi, còn có thể tiễn ngươi một phần khó có thể tưởng tượng tạo hóa!"

Nói đến đây, Thanh Vương trong giọng nói cũng lộ ra vài phần ngạo ý, "Bản vương được xưng Bất Tử Thanh Vương, phân đất phong hầu cùng Thanh châu, mặc dù bại cùng Đạo Lăng thánh nữ thủ, tự nhiên cũng

giống vậy lưu lại không ít bảo vật! Trước ngươi ở bên ngoài chứng kiến, bất quá chỉ là che giấu tai mắt người đồ chơi nhỏ mà thôi, nơi nào là bản vương chân chính bí tàng!"

"Bạch Nhạc, chỉ cần ngươi theo bản vương phân phó đi làm, bản vương thoát khốn lúc, liền đem Thanh Vương bí tàng tiễn ngươi thì như thế nào?"

Lần nữa nhắc tới Thanh Vương bí tàng, Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi có chút ý động, chỉ là lại y nguyên vẫn là cẩn thận hỏi, "Không biết Thanh Vương có gì yêu cầu, cũng xin nói thẳng!"

"Rất đơn giản!"

Thanh Vương trầm giọng mở miệng nói, " bản vương muốn ngươi nghĩ biện pháp, bả để ngươi tiến đến vị kia Đại Can hoàng thất hoàng tử đưa tới, để cho hắn đem hồn huyết nhỏ đến Thanh Vương Kiếm tiến lên!"

"Thanh Vương, Thập Tam hoàng tử không phải đã đem hồn huyết cho mang đến sao?" Lần nữa đem bình ngọc vào tay trên tay, Bạch Nhạc có chút không hiểu hỏi.

Cười lạnh một tiếng, Thanh Vương khinh thường nói rằng, "Bản vương muốn hắn hồn huyết làm cái gì, bản vương nếu như, hắn tự mình đem hồn huyết nhỏ đến Thanh Vương Kiếm tiến lên!"

Hai câu này ở giữa, tựa hồ cũng chỉ có hai chữ phân biệt, có thể bên trong ý nghĩa nhưng là hoàn toàn khác biệt.

Đến giờ phút nầy, Bạch Nhạc tâm trên thực tế liền dĩ nhiên minh bạch Thanh Vương dụng ý!

Đoạt xá!

Mấy ngàn năm trôi qua, vô luận Thanh Vương dùng dạng gì thủ đoạn chống đỡ đến bây giờ, bản thân hắn thi thể cũng tất nhiên sớm đã triệt để mất đi sức sống, không có khả năng để cho hắn khởi tử hoàn sinh.

Biện pháp duy nhất, chính là đoạt xá!

Thậm chí còn, trước đó Thanh Vương mê hoặc chính mình đem tiên huyết xóa sạch đến quan mộ phía trên, sợ là cũng mang theo đoạt xá tâm tư, chỉ là chính mình cũng không phải là hắn lựa chọn tốt nhất mà thôi.

Ngô Tuyết Tùng vị này Đại Càn Vương Triều hoàng tử, huyết mạch tương liên, sợ mới là vị này Thanh Vương trong lòng điều kiện tốt nhất đoạt xá chọn người.

Nếu như Ngô Tuyết Tùng đối Bạch Nhạc không có gì giấu giếm, chân thành lấy đúng, như vậy Bạch Nhạc tự nhiên là ninh chết cũng không chịu lẫn nhau phụ, nhưng hôm nay Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, từ vừa mới bắt đầu Ngô Tuyết Tùng sẽ không tồn hảo tâm, thậm chí là đã sớm đã làm tốt diệt khẩu dự định. Kể từ đó, muốn Bạch Nhạc bán đứng Ngô Tuyết Tùng, tự nhiên cũng không có bất luận cái gì gánh nặng trong lòng.

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 303: Thần hồn khế ước (canh thứ ba)

"Dẫn hắn tiến đến tự nhiên không thành vấn đề, nhưng ít ra ta phải rời đi trước, mới có thể nhìn thấy hắn a?"

Giang tay ra, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

Hắn không ngại bán đứng Ngô Tuyết Tùng, nhưng lại đồng dạng không muốn cùng Thanh Vương đạt thành giao dịch gì, Ngô Tuyết Tùng bản thân thì không phải là người tốt lành gì, vị này Thanh Vương thì càng đừng trông cậy vào là hạng người lương thiện gì, với hắn giao dịch, quả thực không khác nào bảo hổ lột da.

Biện pháp tốt nhất, tự nhiên là nghĩ biện pháp đem đối phương lừa bịp được, chỉ cần ly khai địa phương quỷ quái này, quản ngươi muốn làm gì, dĩ nhiên là đều với hắn không có quan hệ gì.

"Không cần!"

Thanh Vương nhàn nhạt đáp, "Sát trận bị người phát động, bây giờ đã có không ít người xông tới! Bản vương lăng tẩm cực kỳ bí ẩn, nếu không phải hắn cố ý xúc động sát trận, người bên ngoài căn bản không có khả năng phát hiện. . . Bản vương dám khẳng định, dùng không bao lâu, hắn liền sẽ tìm cơ hội tiến đến! Ngươi đến lúc đó, chỉ cần đẩy hắn một cái, để cho hắn nhanh hơn tới nơi này liền đủ đủ."

Cứ việc Thanh Vương lăng tẩm ngăn cách, căn bản không biết tình huống ngoại giới, có thể Thanh Vương lại cuối cùng là đa mưu túc trí hạng người, chỉ bằng một điểm manh mối, liền có thể đoán cái tám chín mươi rời mười.

Nghe thế, Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi hơi biến sắc, "Tốt, ta đáp ứng."

"Tiểu tử kia, ngươi chẳng lẽ cho rằng bản vương tốt gạt sao?"

Cười lạnh một tiếng, Thanh Vương khinh thường châm chọc nói.

Dạng này sự tình nói mà không có bằng chứng, nếu như mặc kệ Bạch Nhạc cứ như vậy ly khai, một khi Bạch Nhạc đem cái này bên trong sự tình nói ra, đối với Thanh Vương mà nói, khả năng liền có đại phiền toái, không cẩn thận khả năng chính là mấy nghìn năm mưu đồ tất cả đều rơi vào khoảng không, triệt để đoạn tuyệt hắn đoạt xá trọng sinh hy vọng.

Dưới tình huống như vậy, nếu để cho Bạch Nhạc liền nhẹ nhàng như vậy ly khai mới là chê cười.

Chân mày hơi nhíu, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói, "Thanh Vương có yêu cầu gì, vẫn là nói thẳng tốt."

"Bản vương cùng ngươi ký kết thần hồn khế ước, người vi phạm chịu thần hồn phản phệ, thần hồn câu diệt!"

Thanh âm lạnh như băng như Cửu U gió lạnh, trong nháy mắt để cho Bạch Nhạc từ sinh lòng ra một hơi khí lạnh.

Lấy Bạch Nhạc kiến thức, căn bản là không có nghe qua cái gì thần hồn khế ước, có thể dùng đầu ngón chân muốn cũng có thể minh bạch, thứ này tất nhiên cực kỳ hà khắc, một khi ký kết, liền lại không đổi ý cơ hội.

Trước đó loại kia hồ lộng Thanh Vương ý tưởng, nhất định là không thành.

Mí mắt nhảy nhót, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói, "Thanh Vương điện

xuống, ta chính là một tiểu nhân vật, cái gì thần hồn khế ước, ta nghe đều không nghe qua! Ta nhát gan, cũng không dám loạn ứng thừa, bằng không, nếu là ta làm không được, chẳng phải là chết mơ hồ?"

"Bất quá là một điểm nhỏ ngoạn ý, những vật này, sau này ngươi tự nhiên cũng tất nhiên sẽ tiếp xúc được! Đối với tinh cung phía trên người mà nói, đây là duy nhất ước thúc phương thức." Thanh Vương theo miệng nói rằng, "Bản vương tự nhiên biết ngươi chưa từng nghe qua, bằng ngươi thực lực bây giờ, nguyên bản cũng không tư cách ký kết thần hồn khế ước, chỉ là ngươi thần hồn khác hẳn với thường nhân, rồi mới miễn cưỡng có thể ký kết."

Cũng không đợi Bạch Nhạc hồi đáp, Thanh Vương đã trực tiếp đọc lên một đoạn ký kết thần hồn khế ước pháp môn.

Chính như Thanh Vương nói, thần hồn khế ước thật rất đơn giản, chính là lấy thần hồn thành lập khế ước phương thức mà thôi, chân chính khó là nhất định phải sở hữu đủ đủ thần hồn mạnh mẽ mới có thể chống đỡ khế ước thành lập.

Lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, muốn hoàn thành thật là có chút miễn cưỡng.

Hơn nữa, cũng chính bởi vì vậy, đối với Bạch Nhạc sức ràng buộc mới lớn hơn!

Bạch Nhạc trong lòng mơ hồ minh bạch, dạng này thần hồn khế ước một khi thành lập, Thanh Vương vi phạm, có thể chỉ là chịu một điểm thần hồn phản phệ, chưa chắc sẽ có ảnh hưởng quá lớn, có thể đối hắn mà nói, một khi chịu thần hồn phản phệ, chính là chắc chắn phải chết.

Nói là khế ước, nhưng trên thực tế, cũng bất quá chỉ là Thanh Vương đơn phương ước thúc mà thôi.

Nếu như tình huống bình thường xuống, Bạch Nhạc tự nhiên không nguyện ý ký kết dạng này thần hồn khế ước, thật là bây giờ, hắn cũng hiểu được, chính mình căn bản không có lựa chọn khác.

Thanh Vương đã đem nói tới mức này, hắn nếu cự tuyệt, chính là triệt để cùng Thanh Vương trở mặt, chỉ có trực tiếp gặp một cái sinh tử.

Bết bát nhất là, mặc dù hắn bằng lòng liều mạng, phần thắng cũng thực sự nhỏ thương cảm.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc cũng biết mình không có gì cự tuyệt tư cách, quyết tâm trong lòng, liền trực tiếp dựa theo Thanh Vương nói tới pháp môn, ngưng tụ thần hồn hình thành thần hồn khế ước, trực tiếp hướng về Thanh Vương thổi qua đi.

Chỉ là, Bạch Nhạc cũng không ngốc, cuối cùng cho mình để lối thoát, chỉ nói rõ tuyệt không tiết lộ nửa chữ về Thanh Vương sự tình! Nhưng vẫn chưa hứa hẹn nhất định có thể đem Ngô Tuyết Tùng đưa tới.

Một màn kia kiếm khí màu xanh bên trong cũng lập tức bay ra một điểm, cùng Bạch Nhạc thần hồn khế ước lẫn nhau tương liên.

Trong nháy mắt, xuyên thấu qua thần hồn, Bạch Nhạc liền cũng đồng dạng minh bạch Thanh Vương hứa hẹn.

Cùng Bạch Nhạc tương đồng, Thanh Vương cũng vẻn vẹn chỉ là hứa hẹn đem Bạch Nhạc thả ra ngoài, đồng thời chỉ cần Bạch Nhạc thành công đem Ngô Tuyết Tùng đưa tới, hắn liền ban tặng Bạch Nhạc Thanh Vương bí tàng.

Song phương xác nhận không có lầm, thần hồn khế ước lúc này đạt thành, Bạch Nhạc lúc này liền cảm thụ được chính mình trong thần hồn, nhiều một chút sức ràng buộc.

Loại này trực tiếp lấy thần hồn giao lưu, đồng thời hình thành khế ước phương thức, có vẻ cực kỳ thuận tiện.

Dứt bỏ Thanh Vương bản thân uy hiếp bên ngoài, cái này ngược lại thật là một cái phi thường thuận tiện pháp môn.

Ký kết thần hồn khế ước, Thanh Vương hiển nhiên cũng thả lỏng rất nhiều, "Tiểu tử kia, bản vương rất xem trọng ngươi, làm tốt chuyện này, bản vương tự nhiên cũng sẽ không thiếu ngươi chỗ tốt!"

"Vậy thì sớm chúc mừng Thanh Vương!"

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc theo miệng đáp.

Một tiếng ầm vang, đỉnh đầu đột nhiên xuất hiện một kẽ hở, nối thẳng Thanh Vương điện.

"Thanh Vương, tiểu tử còn có một chuyện hỏi." Cũng không có lập tức ly khai, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi, "Xâm nhập trong cơ thể tử khí, nên như thế nào hóa giải?"

"Ly khai lăng mộ sau đó, mỗi ngày vào lúc giữa trưa tại dưới ánh nắng chói chang vận công, bảy bảy bốn chín ngày sau đó, có thể tự hóa giải."

Đạt được cái này hồi phục, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời yên ổn vài phần.

Hắn lần này bước vào Thanh Vương điện, tối trọng yếu mục chính là tìm được cứu Tô Nhan biện pháp, mặc dù gặp phải tất cả khúc chiết, nhưng cuối cùng nhưng vẫn là có thể cứu chữa người biện pháp, vậy liền chuyến đi này không tệ.

Hỏi rõ điểm này, Bạch Nhạc cũng nhất thời lại không có gì do dự, một bước ở giữa liền trực tiếp nhảy vào Thanh Vương điện, đẩy ra cửa điện

đi ra ngoài.

Ngay tại lúc đó, Thanh Vương điện bên trong khe hở cũng biến mất theo, tựu như cùng hết thảy đều chưa từng xảy ra.

... .

"Nơi đây, chính là Thanh Vương điện sao? Quả nhiên có vài phần ý tứ."

Thanh Vương điện trước, nhìn cái kia rậm rạp binh dũng, Triệu Thụy trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, nhẹ giọng lẩm bẩm.

Đối với người khác mà nói, Thanh Vương lăng tẩm khắp nơi đều là nguy hiểm, cũng tựa hồ khắp nơi đều là cơ duyên, có thể đối Triệu Thụy mà nói, hắn nhưng căn bản không quan tâm những thứ này.

Lấy Tinh Cung Cảnh thực lực, bình thường binh dũng căn bản là không có cách mang đến cho hắn chút nào uy hiếp, cũng chỉ có như Thanh Vương điện trước nhiều lính như vậy dũng tụ tập cùng một chỗ, mới có thể để cho hắn cảm thấy vướng tay chân.

Chỉ là, Triệu Thụy còn không có nghĩ đến làm như thế nào vượt qua những thứ này binh dũng tiến nhập Thanh Vương điện, liền chỉ thấy một đạo thân ảnh từ Thanh Vương điện bên trong đi tới.

Trong nháy mắt, Triệu Thụy con mắt liền mị đến một chỗ, đột nhiên lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí.

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 304: Sơ ngộ Triệu Thụy (canh thứ tư)

Cùng trước kia, từ cung điện đi ra thời điểm, là sẽ không lọt vào binh dũng công kích.

Bạch Nhạc từ Thanh Vương điện đi ra trước tiên ngay tại tìm Tô Nhan, nhưng mà Tô Nhan chưa thấy, đã thấy đến một thanh niên xuất hiện ở trước mặt.

Cứ việc chỉ là lần đầu tiên gặp mặt, thậm chí một câu nói cũng còn chưa nói, Bạch Nhạc cũng đã cảm thụ được đối phương loại kia ở trên cao nhìn xuống kiêu căng, phảng phất dường như hắn nhìn ngươi liếc mắt, đều là một loại ban ân.

Không cần bất kỳ giải thích nào, Bạch Nhạc cũng đã đoán được đối phương lai lịch!

Trên đời này, có thể đem kiêu căng biến thành một loại khí chất, cũng chỉ có Đạo Lăng Thiên Tông.

"Linh Tê Kiếm Tông đệ tử Bạch Nhạc, gặp qua sư huynh."

Trong lòng chuyển qua vô số ý niệm trong đầu, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là đàng hoàng hành lễ nói.

Đối diện với mấy cái này mắt cao hơn đầu Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, chỉ cần ngươi không muốn cùng hắn phát sinh xung đột, biện pháp tốt nhất chính là hạ thấp tư thái thỏa mãn đối phương lòng hư vinh.

"Ngươi chính là Bạch Nhạc?"

Tựa hồ vẻn vẹn chỉ là dùng khóe mắt phiết liếc mắt Bạch Nhạc, Triệu Thụy lạnh lùng mở miệng nói.

"Vâng!" Gật đầu, Bạch Nhạc thành thật trả lời đạo, "Sư huynh thật là đến từ Đạo Lăng Thiên Tông? Không biết xưng hô như thế nào."

"Tên của ta, ngươi còn không có tư cách biết! Nói đi, ngươi là làm sao tiến nhập Thanh Vương điện?" Mặc dù Bạch Nhạc tư thế đã thả rất thấp, đối phương cũng y nguyên vẫn là không có chút nào chiếu cố Bạch Nhạc mặt mũi ý tứ, khinh miệt phiết liếc mắt, nhàn nhạt hỏi.

May là Bạch Nhạc biết những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông người mắt cao hơn đầu, lúc này tâm cũng không khỏi có chút não ý.

Chỉ là nghĩ đến bây giờ tình cảnh, Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn buông tha cùng đối phương cải cọ ý niệm trong đầu.

"Trước đó chẳng biết tại sao sát trận bị xúc động, nơi đây loạn thành nhất đoàn, ta lúc này mới nhân cơ hội tới gần Thanh Vương điện! Đáng tiếc, thực lực ta quá yếu, không phá nổi Thanh Vương điện cấm chế, không có cách nào khác đi vào."

"Thật can đảm, vậy mà trước mặt nói sạo!"

Trong nháy mắt, Triệu Thụy trong mắt đột nhiên bốc lên vẻ lạnh lẻo, khoát tay chính là một cái tát hướng về Bạch Nhạc quất tới.

Vừa mới hắn vốn là tận mắt thấy đối phương đẩy ra cửa điện từ đó đi tới, bây giờ Bạch Nhạc cũng dám lừa hắn nói không có bước vào Thanh Vương điện, làm sao có thể để cho hắn không buồn.

Một tát này xuất thủ rất nặng, nhưng là ý định cấp cho Bạch Nhạc một bài học.

Trong một chớp mắt, Bạch Nhạc cũng cảm giác được nguy hiểm, cơ hồ là ở đối phương xuất thủ đồng thời, Bạch Nhạc thân ảnh nhoáng lên, lúc này liền né tránh đi.

"Còn dám tránh!"

Mặc dù chỉ là tùy ý xuất thủ, có thể bị Bạch Nhạc tránh thoát đi, Triệu Thụy cũng đồng dạng càng là giận tím mặt, hô hấp ở giữa theo sát lại là tai một chưởng vỗ hạ.

Nếu như nói, trước đó một cái tát kia còn nhiều hơn là nhục nhã mà thôi, như vậy bây giờ một chưởng này nhưng là đã ý định cấp cho Bạch Nhạc một cái đau đớn giáo huấn.

"Vù vù!"

Trong một chớp mắt, Thu Hoằng Kiếm chợt xuất thủ, kiếm phong vẩy một cái, Bạch Nhạc đã xuất kiếm đã đâm đi.

Cũng không phải là Bạch Nhạc muốn cùng đối là địch, thật sự là bị buộc không có cách nào khác không hoàn thủ.

Bạch Nhạc xem thanh thanh sở sở, đối phương một chưởng này căn bản không có chút nào lưu thủ, nghiễm nhiên một bộ muốn phế xuống chính mình dáng vẻ.

Có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục? !

Một kiếm nơi tay, Bạch Nhạc cả người khí thế chợt đại biến, đảo qua trước đó cái kia phần biết vâng lời hình tượng, có vẻ bộc lộ tài năng!

"Ồ!"

Bị Bạch Nhạc một kiếm phá chưởng thế, Triệu Thụy cũng không khỏi khẽ di một tiếng.

"Trách không được có thể làm cho Văn Trạch chịu thiệt, quả nhiên có vài phần bản lĩnh."

Mặc dù một mực có vẻ mười phần khinh thường, có thể tất nhiên đến Thanh châu, hắn lại làm sao có thể không biết Bạch Nhạc.

Bây giờ Bạch Nhạc, thật là được khen là Thanh châu đệ nhất thiên kiêu.

"Vị sư huynh này, ta cùng với Văn sư huynh cũng coi như hiểu biết, tự vấn đối ngươi, đối Đạo Lăng Thiên Tông chưa bao giờ nửa phần bất kính, chẳng biết tại sao như vậy dồn ép không tha?" Nắm kiếm, Bạch Nhạc sắc mặt trầm xuống, lạnh giọng chất vấn.

"Ngay trước mặt ta, còn dám dối trá, vẫn không tính là bất kính?" Cười lạnh một tiếng, Triệu Thụy khinh thường nói rằng, "Bạch Nhạc, ta nghe qua tên ngươi, cũng biết ngươi có vài phần bản lĩnh! Đáng tiếc, ở trước mặt ta, ngươi không có bất kỳ kiêu ngạo tư cách."

"Ta muốn giáo huấn ngươi, cần gì lý do!"

Hừ nhẹ một tiếng, Triệu Thụy một tay một trảo, vô căn cứ sinh ra một mảnh phong nhận hướng về Bạch Nhạc cuốn qua đi.

Pháp tu!

Triệu Thụy cái này vừa động thủ, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp, cùng Lý Phù Nam, đối phương đi cũng là đạo pháp đường, chỉ có một bằng đối phương chiêu thức ấy phong nhận tùy ý thả ra, là có thể biết thực lực tại phía xa Lý Phù Nam phía trên.

Cũng chỉ có Đạo Lăng Thiên Tông mới có thể có lợi hại như vậy thiên

tài.

Trong lòng chuyển qua rất nhiều ý niệm trong đầu, có thể trên tay cũng không dám có chút lưỡng lự, ngu kiếm bị Bạch Nhạc thi triển đến mức tận cùng, ngạnh sinh sinh đem cái này chút phong nhận đều đở được.

"Khoái kiếm sao? Có ý tứ, ta ngược lại muốn nhìn một chút, là ngươi kiếm nhanh, hay là ta pháp nhanh!"

Trong mắt lộ ra một tia khinh thường, Triệu Thụy không hề động một chút nào, chỉ là ngón tay gảy liên tục, trong nháy mắt liền lại là hơn mười đạo phong nhận bắn ra, hung hăng hướng về Bạch Nhạc chém tới.

Đinh đinh đinh!

Trong chốc lát, kiếm phong cùng phong nhận giao kích nhất thời phát sinh một hồi leng keng giòn vang.

Mặc dù cái này một lớp thế tiến công, Bạch Nhạc cũng đồng dạng đở được, có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng rất rõ ràng, đối phương thực lực hơn mình xa, nếu như đánh như vậy xuống dưới, chính mình chắc chắn thất bại.

Hơn nữa, Bạch Nhạc có thể cảm giác được, đối phương sợ rằng căn bản cũng không phải là Linh Phủ Cảnh, mà là chân chính Tinh Cung Cảnh cao thủ.

Kể từ đó, chính mình lại càng không có bất kỳ phần thắng nào.

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, Bạch Nhạc nơi nào còn có đánh tiếp nữa tâm tư, trầm giọng mở miệng nói, "Ta có thể tiến nhập Thanh Vương điện là bởi vì có Thanh Châu phủ chủ Ngô Tuyết Tùng cho hồn huyết mở ra cấm chế, hồn huyết ở nơi này, ngươi muốn thì lấy đi."

Cổ tay khẽ đảo, Bạch Nhạc lúc này đem chuyển lấy hồn huyết bình ngọc văng ra.

Chân mày cho rằng vẩy một cái, Triệu Thụy trực tiếp tự tay đem bình ngọc tóm vào trong tay.

Nhưng mà mượn cơ hội này, Bạch Nhạc cũng đồng dạng nhân cơ hội chạy đi.

Thoáng do dự một chút, Triệu Thụy cuối cùng không tiếp tục đuổi theo Bạch Nhạc.

Đối hắn mà nói, lần này tiến đến mục tiêu là Yến Bắc Thần, là Thanh Vương Kiếm, có thể cùng Bạch Nhạc không có quan hệ gì! Hắn thấy, Bạch Nhạc quả thực giống như là một con kiến nhỏ, thuận tay đều có thể đập chết, tự nhiên không cần thiết có nhiều để ý.

Bắt lại bình ngọc thuận tay văng ra nắp bình liếc liếc mắt, quả thực lộ ra lau một cái hồn huyết mùi vị.

Trước khi tới, Triệu Thụy dĩ nhiên là nghe qua Ngô Tuyết Tùng sự tình, bản thân liền là Đại Càn Vương Triều Thập Tam hoàng tử, hắn hồn huyết tự nhiên có thể mở ra cấm chế.

Nghĩ vậy, Triệu Thụy thân hình khẽ nhúc nhích, cả người như là Bằng Hư Ngự Phong, trực tiếp hướng về Thanh Vương điện bay qua.

Không nói đến Triệu Thụy hướng Thanh Vương điện mà đi, Bạch Nhạc đẩy ra sau đó, lần nữa tìm kiếm Tô Nhan tung tích, đáng tiếc lại không có bất kỳ phát hiện.

Kết quả này, cũng làm cho Bạch Nhạc trong lòng nhiều mấy phần nôn nóng.

Bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông mọi người tiến đến, so sánh người khác cũng tiến vào không ít, Tô Nhan bản thân liền là ma tu, lại bị tử khí ăn mòn, thụ thương không nhẹ, dưới tình huống như vậy, rất dễ dàng cũng sẽ bị người để mắt tới.

Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc lúc này nhớ tới trước đó tại bước vào Đan Các trước, mình cùng Tô Nhan ước định, lúc này hướng về cửa vào chỗ, hơi co lại vị trí cung điện chạy đi.

Còn như nói bị Triệu Thụy cướp đi hồn huyết, Bạch Nhạc nhưng là căn bản nửa điểm cũng không ở ý.

Đang lo không biết nên làm sao cùng Ngô Tuyết Tùng giải thích không có thể đem hồn huyết nhỏ đến Thanh Vương Kiếm thượng lý do, cái này không sẵn có một cái cõng nồi người sao?

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 305: Thì nhìn ngươi. . . Có hay không chịu

"Tô Nhan, đã sớm nghe nói ngươi cùng Bạch Nhạc chạy, bây giờ vừa nhìn, thật đúng là không có oan uổng ngươi! Đàng hoàng thúc thủ chịu trói, có thể chúng ta còn có thể tha cho ngươi một mạng."

Đan Các trước đó, Tô Nhan bị mấy cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử vây quanh, sắc mặt nhất thời trở nên cực vi khó coi.

Nguyên bản Tô Nhan muốn đục nước béo cò, đã ở làm bộ vừa mới tiến đến dáng vẻ, nhưng không nghĩ trực tiếp đụng vào Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, những người này kết bạn mà đến, tự nhiên rõ ràng, lần này Huyết Ảnh Ma Tông tiến đến người, tuyệt đối không có Tô Nhan.

Cứ việc Tô Nhan nỗ lực giải thích, có thể loại thời điểm này, lại nơi nào còn có người nguyện ý nghe nàng giải thích.

Mấu chốt nhất là. . . Bởi vì thụ tử khí ăn mòn, Tô Nhan thân thể cứng ngắc, thực lực lớn bức hạ xuống, đã rất khó đối người khác tạo thành uy hiếp gì.

Quyết tâm trong lòng, Tô Nhan lúc này cười lạnh nói, "Ta mệnh ở nơi này, có bản lĩnh, chính các ngươi tới bắt tốt."

Trong lúc nói chuyện, Tô Nhan nhưng là dựa theo trong trí nhớ tình cảnh, trực tiếp hướng về có binh dũng đóng ở vị trí bỏ chạy.

Lúc trước tại Đan Các lúc trước sau khi, nàng bởi vì ham muốn binh dũng trên người linh thạch cực phẩm, từng đề nghị để cho Bạch Nhạc cùng nàng một chỗ giết chết những thứ này Thạch Dũng, lại bị Bạch

Nhạc cự tuyệt.

Lúc đó, Tô Nhan trong lòng vẫn có chút tiếc nuối, chỉ là lại không nghĩ rằng, bây giờ những thứ này binh dũng, lại ngược lại thành nàng rơm rạ cứu mạng!

Những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, mới bất quá chỉ là vừa mới tiến đến, căn bản không biết binh dũng đáng sợ, bị Tô Nhan như thế khu vực, trực tiếp xông vào binh dũng thủ vệ trong phạm vi, trong nháy mắt khiến cái này binh dũng tỉnh lại.

Những thứ này binh dũng cũng không nhận thức, trong nháy mắt nhất thời mang theo sát ý ngút trời hướng về những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử liều chết xông tới.

Phải biết, trước đây cho dù là Bạch Nhạc đều cần để cho Tô Nhan trước dẫn dắt rời đi binh dũng lúc này mới tìm cơ hội bước vào Đan Các, bây giờ nhiều lính như vậy dũng chợt xung phong liều chết mà ra, nơi nào là những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử có khả năng chống cự.

Mới vừa đối mặt, liền có hai cái thằng xui xẻo trực tiếp bị binh dũng giết.

Lúc trước Bạch Nhạc giết ung dung, có thể đó là bởi vì Bạch Nhạc thực lực, sớm đã vượt qua bình thường Linh Phủ Cảnh quá nhiều , bình thường ai có bản sự này?

Đối với những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử mà nói, những thứ này binh dũng nhất định chính là trêu chọc không nổi cỗ máy giết chóc.

Đao kiếm chém tới đối phương trên người không đau không ngứa, tối đa văng tung tóe đi ra điểm đá vụn, chỉ khi nào bị đối phương nắm lấy cơ hội, nhưng là nhẹ có thể mang bọn hắn chém giết.

Có phản ứng nhanh, lập tức bỏ chạy còn có thể bảo vệ một cái mạng,

phản ứng chậm một chút, một khi không thể đúng lúc thoát thân, bị vây ở binh dũng bên trong, liền tất phải khó thoát khỏi cái chết.

Ngược lại là Tô Nhan, cưỡi xe nhẹ đi đường quen, rất dễ dàng đã chạy ra binh dũng truy kích phạm vi, ung dung thoát thân.

Chỉ là, cái này nhưng cũng cho Tô Nhan nói một cái tỉnh.

Bởi vì Yến Bắc Thần ban đầu ở Bạch gia lộ diện sự tình, nàng cũng lần nữa tiến nhập người khác tầm mắt, hơn nữa sớm đã cùng Bạch Nhạc liên hệ với nhau.

Đối phương từ Ngô Tuyết Tùng trong miệng biết được Bạch Nhạc đã sớm đã trước một bước tiến nhập Thanh Vương lăng tẩm, tự nhiên liền không khó đoán được nàng là cùng Bạch Nhạc một chỗ tiến đến.

Bây giờ những người này, trừ chính mình tại Thanh Vương lăng tẩm bên trong tìm cơ duyên bên ngoài, cũng rất muốn bắt lại nàng cùng Bạch Nhạc, xem xem có thể hay không tìm ra một ít bảo vật đến, ai bảo Bạch Nhạc cùng với nàng tiến đến sớm đâu!

Nghĩ vậy, Tô Nhan không khỏi lại có chút bận tâm Bạch Nhạc.

Ở bên ngoài thời điểm, có Thất Tinh Tông cùng Đạo Lăng Thiên Tông người bảo đảm, không ai dám lại cướp đoạt Bạch Nhạc Linh Khư Quả, có ở cái này Thanh Vương lăng tẩm bên trong, mất che chở, luôn sẽ có người nguyện ý bí quá hoá liều.

Bạch Nhạc vì cứu hắn, mạnh mẽ xông vào Thanh Vương điện, cũng không biết bây giờ thế nào, sau khi đi ra, lại đối diện với mấy cái này người vây công, chỉ sợ cũng đồng dạng sẽ có nguy hiểm.

Chỉ là bây giờ loại tình huống này, muốn lui về tìm Bạch Nhạc, tự nhiên là không biểu hiện, nàng duy nhất có thể làm, chính là trọn suy tính tới

gần hơi co lại cung điện vị trí chỗ ở, các loại (chờ) Bạch Nhạc tới tìm hắn.

Đây là trước đây Bạch Nhạc tiến nhập Đan Các trước đó, liền cùng nàng hẹn xong tẩu tán sau đó phương thức liên lạc.

Hơn nữa, vận may cũng sẽ không một mực kèm theo hắn.

Những người này chỉ là trong lúc nhất thời bị đánh một trở tay không kịp, rất nhanh người khác cũng liền dần dần lục lọi ra quy luật, binh dũng đối với bọn hắn uy hiếp cũng liền tiểu.

E khi có người đánh chết binh dũng, phát hiện đối phương trong cơ thể lại có linh thạch cực phẩm sau đó, tất cả mọi người càng là như là điên, mở ra đối binh dũng điên cuồng liệp sát.

Tai hoạ là, rất nhanh Tô Nhan liền cũng lần nữa xếp vào đối phương mục tiêu săn giết bên trong.

Thậm chí không chỉ có là Huyết Ảnh Ma Tông người, còn có một chút đục nước béo cò tiến đến người, cũng đều nhao nhao gia nhập bên trong, đánh một cái trời đất tối sầm.

Theo thời gian đưa đẩy, Tô Nhan hành động càng ngày càng trì trệ, có thể mượn lực địa phương cũng càng ngày càng ít.

Cái này khiến Tô Nhan tâm lần nữa xông lên một loại vẻ tuyệt vọng.

"Phốc!"

Lại một lần nữa bị người đuổi theo, cứng ngắc thân thể đã để cho Tô Nhan rất khó làm ra trốn tránh, phun ra một ngụm máu, Tô Nhan sắc mặt đã lại không có một tia huyết sắc, thậm chí Tô Nhan có thể cảm giác được, chính mình cũng nhanh muốn chết.

Dù là không có những người này công kích, mình cũng rất khó chống đở tiếp.

Nàng cũng không sợ chết, chết ở trong tay những người này, cũng hầu như tốt hơn biến thành lạnh như băng binh dũng.

Chỉ là. . . Thật không cam lòng a!

"Công tử, thật xin lỗi, tiểu Nhan đợi không được ngươi. . ." Trong lòng yên lặng thở dài một tiếng, đã sớm sức cùng lực kiệt Tô Nhan, triệt để buông tha đào tẩu ý đồ, liền bình tĩnh như vậy tại nguyên chỗ ngồi xuống.

"Mọi người cùng nhau động thủ giết nàng, trên người nàng bảo vật, chúng ta một chỗ chia đều!"

Bên tai mơ hồ còn có thể nghe được mọi người tham lam thanh âm, chỉ là Tô Nhan cũng đã liền trợn mắt khí lực đều nhanh không có.

"Không đúng, các ngươi xem, trên người nàng là chuyện gì xảy ra?"

Tô Nhan không phản kháng nữa, cũng rốt cục có người nhận thấy được Tô Nhan dị thường.

"Chết tiệt, nàng làn da. . . Làm sao cùng những cái kia binh dũng?"

Cũng không biết ai trước hô lên một câu nói như vậy, trong lúc nhất thời, một loại thật lớn sợ hãi chợt đánh tới, làm cho tất cả mọi người tâm đều mọc lên một hơi khí lạnh.

Cơ hồ là đồng thời, một mảnh huyễn lệ mưa kiếm chợt hướng về mọi người rơi xuống.

Trong một chớp mắt, cái kia khủng bố kiếm quang chợt đám đông bao phủ.

Trừ mấy cái trốn nhanh nhất, vây quanh ở Tô Nhan bên người hơn mười người vậy mà tất cả đều bị mưa kiếm chém giết.

"Bạch Nhạc!"

Trong nháy mắt, may mắn còn tồn tại mấy người cũng rốt cục phản ứng kịp, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ, gắt gao nhìn thẳng mưa kiếm đánh tới phương hướng.

Một bộ trắng như tuyết y, Bạch Nhạc đạp tiên huyết cùng thi thể chậm rãi đi tới Tô Nhan bên người, nhẹ nhàng đem Tô Nhan ôm, từ đầu đến cuối, chưa bao giờ giương mắt xem qua người khác liếc mắt, thật giống như những người này căn bản lại không tồn tại đồng dạng.

Người có tên cây có bóng!

Trước đó mặc dù không ít người tâm cũng đánh Bạch Nhạc chủ ý, nhưng khi Bạch Nhạc chân chính lúc xuất hiện, loại kia tham lam dục vọng cũng rất nhanh liền bị sợ hãi bao phủ.

Thanh châu đệ nhất thiên kiêu!

Lấy Linh Phủ Cảnh liền khống chế thần thông tồn tại, nơi nào là tốt như vậy giết.

Chỉ một kiếm, chính là hơn mười vị Linh Phủ Cảnh cao thủ bị giết, dạng này lực lượng, xác thực làm người ta từ sinh lòng ra thấy lạnh cả người.

Trong nháy mắt, còn lại người cũng không khỏi giải tán lập tức, e sợ cho Bạch Nhạc giận chó đánh mèo đến bọn hắn.

"Công tử!"

Cảm thụ được Bạch Nhạc ôm ấp, Tô Nhan rốt cục giùng giằng mở mắt, một hàng thanh lệ rơi xuống.

"Còn có thể gặp được ngươi, thật quá tốt, tiểu Nhan cho dù chết, cũng có thể nhắm mắt."

Ngón tay rơi vào Tô Nhan trên gương mặt, Bạch Nhạc có thể cảm giác được Tô Nhan gương mặt cũng đã bắt đầu hóa đá, cái này khiến Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên đau xót.

Từ Thanh Vương điện đi ra, hắn cũng đã đang toàn lực hướng bên này đuổi, chỉ là dọc theo đường đi nhưng vẫn là đụng tới không ít người, đối phương vừa lên tới liền động thủ, tại không thể sử dụng Thông Thiên Ma Công tình huống dưới, Bạch Nhạc cũng đồng dạng bị đối phương dây dưa không ít thời gian.

Bây giờ thật vất vả chạy tới, chứng kiến nhưng là hầu như đã liên tiếp gặp tử vong Tô Nhan.

Loại kia không nỡ, để cho Bạch Nhạc hầu như khó có thể hô hấp.

Hắn rõ ràng đã từ Thanh Vương nơi đó đạt được giải cứu Tô Nhan biện pháp, có thể hết lần này tới lần khác thượng thiên tựa hồ đã không định cho hắn thời gian này.

Tô Nhan thân thể chuyển biến xấu thực sự quá nhanh.

Giả sử một mực không cùng người động thủ còn có thể tốt một ít, có thể lại bị những người này vây công, thật vất vả bởi vì sát trận bị xúc động, dũng mãnh vào cái kia một điểm sinh cơ, rất nhanh lại bị tiêu hao hết, khí tức tử vong không ngừng xâm nhập trong cơ thể, rốt cục đem thương thế chuyển biến xấu đến bực này khó có thể vãn hồi cấp độ.

Bạch Nhạc rất muốn đem những thứ này đối Tô Nhan động qua tay chân người toàn bộ giết chết, đương nhiên, hắn cũng xác thực có năng lực này.

Thật là. . . Vậy thì thế nào đâu?

Cho dù là bả tất cả mọi người giết, chẳng lẽ Tô Nhan là có thể khôi phục lại sao?

"Thật xin lỗi. . ." Tâm phảng phất bị thứ gì hung hăng cầm lấy, Bạch Nhạc thanh âm có chút khàn khàn, nhẹ giọng nói.

Hắn nhớ kỹ, hắn hứa hẹn qua, nhất định sẽ đem Tô Nhan cứu trở về!

Nhưng hôm nay, hắn hiển nhiên thất bại.

Mặc dù hắn đã đem hết toàn lực, nhưng lại đúng là vẫn còn quá chậm, từ vừa mới bắt đầu, lưu cho hắn thời gian cũng đã quá ngắn.

"Công tử, không được nói xin lỗi. . . Có thể gặp phải ngươi, là Tô Nhan cả đời này, may mắn nhất vận." Nhẹ nhàng tựa ở Bạch Nhạc trên người, Tô Nhan nhẹ giọng nói.

Há hốc mồm, Bạch Nhạc muốn nói cái gì đó, nhưng lại đúng là vẫn còn cái gì đều không thể nói ra tới.

"Ngươi thật muốn cứu nàng sao?"

Ngay tại Bạch Nhạc đã tuyệt vọng thời điểm, phía sau lại đột nhiên vang lên một thanh âm.

"Ai?"

Trong nháy mắt, đột nhiên quay đầu, Bạch Nhạc nhất thời chứng kiến

một cái khuôn mặt quen thuộc.

Văn Trạch!

Cùng người khác không giống nhau, Văn Trạch sau khi đi vào, cũng không có đi tìm cơ duyên gì, mà là một mực tại tìm Bạch Nhạc.

Mặc dù Tử Dương Chân Nhân chưa cùng hắn nói, nhưng từ hắn phát hiện Triệu Thụy từ Thất Tinh Tông sau khi biến mất, liền đoán được Triệu Thụy tất nhiên cũng là chạy Thanh Vương lăng tẩm tới! Văn Trạch rất rõ ràng Triệu Thụy tính khí, tất nhiên sẽ cùng Bạch Nhạc làm khó dễ, là lấy vẫn muốn trước một bước tìm được Bạch Nhạc đề tỉnh.

Chỉ là không nghĩ tới, Triệu Thụy không có đụng tới, lại trước thấy như vậy một màn.

"Văn sư huynh, ngươi có biện pháp cứu hắn?"

Chứng kiến Văn Trạch, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời dâng lên một tia hy vọng chi sắc.

Bản thân hắn là không có bất kỳ biện pháp nào có thể cứu người, có thể Văn Trạch dù sao cũng là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, thực lực có thể chưa chắc mạnh hơn hắn, kiến thức cũng không nghi ngờ muốn thắng được hắn gấp mười gấp trăm lần.

"Không phải ta có biện pháp, là ngươi!" Nhìn Bạch Nhạc, Văn Trạch nhẹ giọng mở miệng nói.

"Ta?"

"Không sai!" Nhìn Bạch Nhạc, Văn Trạch nhẹ giọng nói, "Nàng bây giờ bất quá là bị tử khí ăn mòn mà thôi, chỉ cần có đủ đủ sinh cơ rót vào, liền đủ để đưa nàng mệnh kéo lại! Chỉ cần có thể chống được rời đi nơi này,

sẽ trả có thể cứu chữa."

Có sinh cơ rót vào có thể cứu người, điểm này Bạch Nhạc tự nhiên cũng biết, thật là vội vàng ở giữa, rồi lại để cho hắn đi cái nào tìm sinh cơ cho Tô Nhan?

Tựa hồ nhìn ra Bạch Nhạc nghi hoặc, Văn Trạch chậm rãi mở miệng nói, "Linh Khư Quả không chỉ có riêng chỉ là dùng để tu luyện, bên trong đồng dạng ẩn chứa thật lớn sinh cơ, kéo lại nàng mệnh đủ đủ, thì nhìn ngươi. . . Có hay không chịu!"

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 306: Tam sinh tam thế, đến chết cũng không đổi

Linh Khư Quả là cái gì?

Đối với Bạch Nhạc loại này hầu như không hề căn cơ, không hề bối cảnh người mà nói, cái kia hầu như chính là hắn duy nhất phá vỡ mà vào Tinh Cung Cảnh cam đoan.

Giờ khắc này, nhìn Bạch Nhạc, Văn Trạch cảm xúc cũng có vẻ hơi phức tạp.

Từ Thất Tinh Tháp đi ra, Bạch Nhạc bị trục xuất Thất Tinh Tông, một đường tao ngộ nhiều ít sát khí, đây hết thảy căn nguyên thật chính là Linh Khư Quả! Mấy ngày nay Bạch Nhạc vì cái này Linh Khư Quả, gánh chịu bao lớn phiêu lưu, ăn bao nhiêu khổ, tất cả mọi người rõ như ban ngày.

Thật vất vả quanh co, hi vọng bởi vì Yến Bắc Thần nhúng tay, Bạch Nhạc mới may mắn phá cuộc!

Có thể vẻn vẹn chỉ là vì không sớm như vậy lãng phí Linh Khư Quả, Bạch Nhạc liền dứt khoát buông tha phản hồi Thất Tinh Tông cơ hội, đến mức bị Ngô Tuyết Tùng nắm lấy cơ hội lợi dụng, bị ép bước vào Thanh Vương lăng tẩm.

Vì một quả này Linh Khư Quả, Bạch Nhạc đã trả giá quá nhiều đại giới.

Mà một khắc, muốn cứu Tô Nhan, duy nhất hy vọng, chính là hắn đem cái này đủ để bảo đảm hắn bước vào tinh cung Linh Khư Quả đưa cho Tô Nhan ăn vào.

Dạng này hi sinh, cho dù là Văn Trạch người ngoài cuộc này đều cảm thấy có chút tàn nhẫn.

Có hay không chịu?

Cái này đơn giản bốn chữ, giống như là đối với Bạch Nhạc đạo tâm một lần khảo vấn.

Trong nháy mắt, phảng phất toàn bộ thế giới đều tĩnh lại.

So với việc Văn Trạch, Tô Nhan rõ ràng hơn Linh Khư Quả đối với Bạch Nhạc ý nghĩa, đạo ma song tu Bạch Nhạc thu được thu được viễn siêu người bình thường thực lực, nhưng đồng dạng Bạch Nhạc cần thiết gánh chịu áp lực, cần thiết tiêu hao tài nguyên, cũng là hắn người nhiều gấp mấy lần.

Không có Linh Khư Quả dạng này bảo vật, Bạch Nhạc thậm chí căn bản cũng không dám nếm thử đột phá, cái kia không chỉ có lại là đột phá thất bại vấn đề, vô cùng có khả năng hội nguy cơ sinh mệnh.

Vì Linh Khư Quả, Bạch Nhạc cố ý chế tạo ra Yến Bắc Thần cái thân phận này, bố trí xuống lớn như vậy cục, mới rốt cục bảo vệ tới.

Nàng thì như thế nào hội không rõ Linh Khư Quả đối Bạch Nhạc giá trị.

Quan trọng hơn là, mấy ngày nay cùng Bạch Nhạc ở chung, để cho nàng biết rõ, Bạch Nhạc đối với nàng càng nhiều chỉ là thương, mà không phải yêu.

"Công tử. . ."

Mở miệng, Tô Nhan muốn đối Bạch Nhạc làm một lần cuối cùng nói lời từ biệt, nhưng lại làm sao cũng không nghĩ tới, ngay tại nàng há mồm

trong nháy mắt, Bạch Nhạc đã đem Linh Khư Quả đưa vào trong miệng nàng, trong nháy mắt cái kia dồi dào linh khí liền để cho nàng ý thức thanh tỉnh hơn vài phần.

Bỏ được sao?

Bạch Nhạc cũng không trả lời, nhưng lại trực tiếp dùng chính mình hành động làm ra trực tiếp nhất hồi ứng với.

"Nhìn ta làm gì, cắn nuốt vào! Bất quá là một viên Linh Khư Quả thôi, thật coi ta còn sẽ bỏ không thể không thành?" Đem Tô Nhan ôm vào trong ngực, Bạch Nhạc ôn thanh mở miệng nói, "Cho dù là lại bảo vật quý giá, thì như thế nào có thể so sánh tính mệnh trân quý hơn?"

"Ta đáp ứng ngươi, nhất định sẽ đưa ngươi an toàn mang đi ra ngoài, đây là ta đối ngươi hứa hẹn, ngươi quên sao?"

Nghe Bạch Nhạc, trong nháy mắt Tô Nhan nước mắt rơi như mưa.

Đây không phải là lời tâm tình, nhưng phảng phất trên đời bất luận cái gì lời tâm tình đều còn lâu mới có được cái này một câu đơn giản tới càng động nhân.

Để tay lên ngực tự hỏi, cho dù là đổi chỗ mà xử, chính mình sợ cũng chưa chắc có thể làm được như vậy hào hiệp, dạng này tình, đáng giá dùng cả đời tới ghi khắc.

"Tam sinh tam thế, đến chết cũng không đổi!"

Yên lặng ở trong lòng thề, Tô Nhan lúc này không do dự nữa, trong nháy mắt cắn Linh Khư Quả!

Trong một chớp mắt, cái kia bàng bạc sinh cơ chợt dũng mãnh vào trong cơ thể, một chút đem trong cơ thể tử khí xua tan, ngay tại lúc đó, trong

cơ thể ma công tự nhiên vận chuyển, trong chốc lát, liền để cho Tô Nhan tự nhiên tiến nhập trạng thái tu luyện.

Một quả này Linh Khư Quả không chỉ có có thể xua tan tử khí, đưa nàng tính mệnh cứu được, cũng đồng dạng có thể giúp nàng thuận thế đột phá!

Chứng kiến Tô Nhan tình huống ổn định lại, Bạch Nhạc lúc này mới buông ra Tô Nhan, đứng dậy hướng về Văn Trạch khom người cúi đầu, "Đa tạ Văn sư huynh!"

". . ."

Bạch Nhạc không nói lời nào, Văn Trạch thậm chí vẫn luôn không thể phục hồi tinh thần lại.

Giờ khắc này, Văn Trạch trong lòng cũng đồng dạng nhấc lên một hồi cơn sóng thần.

Từ ban đầu ở Linh Tê Kiếm Tông, thánh nữ gặp nạn, Bạch Nhạc không tiếc liều mình cứu giúp bắt đầu, Văn Trạch liền tán thành Bạch Nhạc cái này nhân loại, cũng biết hắn có tình có nghĩa!

Có thể may là như vậy, hắn nhưng cũng căn bản không có nghĩ đến, Bạch Nhạc vậy mà thực biết dễ dàng như vậy đem Linh Khư Quả lấy ra cứu Tô Nhan tính mệnh.

Phải biết, hắn là biết Bạch Nhạc đối với Vân Mộng Chân cảm tình, tự nhiên biết, cho dù là đến bây giờ, Bạch Nhạc trong lòng ưa thích người, cũng y nguyên vẫn là Vân Mộng Chân, dù là đây chẳng qua là một cái xa không thể chạm mộng.

Tại dạng này điều kiện tiên quyết, Bạch Nhạc hoàn nguyện ý vì Tô Nhan trả giá dạng này đại giới, tiện lợi thực sự là bởi vì phẩm tính cùng ý chí.

Một tính cách cá nhân như thế nào, không phải muốn nghe hắn nói cái gì, mà là muốn xem hắn làm cái gì.

Văn Trạch nhất định muốn thừa nhận, trước đó bởi vì Bạch Nhạc bằng lòng Ngô Tuyết Tùng bái nhập Tiên Du Kiếm Cung sự tình, hắn đối với Bạch Nhạc là trong lòng còn có ngăn cách, thậm chí hoài nghi Bạch Nhạc ngày xưa cự tuyệt Đạo Lăng Thiên Tông mời bất quá là giả bộ.

Là lấy lần này nhìn thấy Bạch Nhạc lúc, Văn Trạch mới có thể dùng, ngươi chịu không, loại này lộ ra vài phần khinh thường giọng điệu nói chuyện.

Nhưng hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến, lại là một kết quả như vậy.

Yên lặng chốc lát, Văn Trạch tại đây mới chuyển hướng Bạch Nhạc khom người cúi đầu, nghiêm túc mở miệng nói, "Bạch huynh tâm tư tinh thuần, có tình có nghĩa, ta không bằng vậy!"

Lời này, ngày xưa tại Linh Tê Kiếm Tông Bạch Nhạc cự tuyệt Đạo Lăng Thiên Tông lúc mời, hắn cũng đã nói một lần, bây giờ lập lại lần nữa, nhưng là xác thực xác thực triệt để tán thành Bạch Nhạc.

Câu này ta không bằng vậy. Tuyệt không vẻn vẹn chỉ là một cái khách sáo, mà là nội tâm hắn chân thực vẽ hình người.

Hắn không đề cập tới, riêng chỉ là Bạch Nhạc đối với Linh Khư Quả phần này thái độ, hắn liền mặc cảm.

Đừng nói như Bạch Nhạc như vậy không hề căn cơ cùng thân phận, mặc dù hắn thân là Tử Dương Chân Nhân đệ tử, cũng tuyệt đối không nỡ đem Linh Khư Quả chắp tay nhường cho.

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Tô Nhan mặc dù là ma tu, có lẽ

trước đây huyết tế lúc, nàng vẫn trợ giúp ta ngăn cản huyết tế, vì thế không tiếc nhiều lần phạm hiểm! Ta Bạch gia gặp nạn lúc, nàng cũng thủy chung không rời không bỏ! Nàng có thể có tình, ta thì như thế nào có thể vô nghĩa?"

Thở dài một tiếng, Văn Trạch lúc này mới chậm rãi nói rằng, "Bạch Nhạc, Ngô Tuyết Tùng cũng không hạng người lương thiện, để ngươi vào cái này Thanh Vương lăng tẩm, không có hảo ý, cũng không có khả năng tín nhiệm người!"

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Đa tạ Văn sư huynh nhắc nhở, Bạch Nhạc minh bạch."

Chuyện này, bây giờ Bạch Nhạc sớm đã xem thanh thanh sở sở, căn bản không cần Văn Trạch nhắc nhở.

"Còn có, ta Đạo Lăng Thiên Tông chân truyền đệ tử Triệu Thụy, Triệu sư huynh, lần này sợ là cũng đã bước vào Thanh Vương lăng tẩm! Triệu sư huynh là Tinh Cung Cảnh cường giả, hơn nữa am hiểu trận pháp chi đạo! Hắn mến mộ thánh nữ, tại bổn tông cũng không phải là bí mật gì, Linh Tê Kiếm Tông sự tình, hắn cũng cũng có nghe qua, đối ngươi thủy chung ôm địch ý! Nếu như đụng tới, ngươi cần phải cẩn thận, ngàn vạn lần không thể cho hắn động thủ lấy cớ." Nói đến đây, Văn Trạch lúc này mới nhớ tới chính mình chân chính ý đồ đến, nghiêm túc mở miệng nói.

"Thì ra là thế. . ." Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc giờ mới hiểu được, vì sao rõ ràng không oán không cừu, đối phương tại Thanh Vương điện trước vừa gặp phải chính mình liền thống hạ sát thủ, nguyên lai nguồn gốc dĩ nhiên tại cái này.

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 307: Bảy ngày làm hạn định

"Ngươi gặp qua Triệu sư huynh?" Chứng kiến Bạch Nhạc biểu tình, Văn Trạch lúc này liền phản ứng kịp.

Gật đầu, Bạch Nhạc cũng không cái gì giấu giếm, thẳng bả chuyện khi trước giải thích một lần.

Đương nhiên, Thanh Vương sự tình hắn không dám nói, chỉ nói mình bằng vào Ngô Tuyết Tùng hồn huyết bước vào Thanh Vương điện, nhưng lại không thể như nguyện đem hồn huyết nhỏ đến Thanh Vương Kiếm bên trên, bất đắc dĩ phía dưới, lúc này mới lui ra ngoài nghĩ biện pháp khác.

Dù vậy, cũng đã đủ để cho Văn Trạch thán phục.

Văn Trạch lại hỏi Bạch Nhạc một ít về Thanh Vương lăng tẩm sự tình, Bạch Nhạc cũng đều từng cái nói thật, bao quát những cái kia binh dũng chính là người biến thành, cùng với ở chỗ này lâu hội, có thể sẽ sinh cùng Tô Nhan tình trạng.

Phải biết, Tô Nhan bản thân cũng không yếu, nếu không phải là bởi vì bị tử khí ăn mòn nghiêm trọng thực lực lớn bức hạ xuống, bằng những người này chỉ sợ thật đúng là chưa chắc thế nhưng Tô Nhan.

Tô Nhan rơi vào tuyệt cảnh thời điểm, còn có Bạch Nhạc nguyện ý lấy ra Linh Khư Quả tới cứu nàng, chỉ khi nào người khác cũng đều bị tử khí ăn mòn, nào còn có nhiều như vậy Linh Khư Quả đến cứu mạng.

Toàn bộ Thanh Vương lăng tẩm so với trong dự đoán càng quỷ dị, nguy

hiểm nhiều.

"Xem ra căn nguyên ngay tại Thanh Vương điện bên trong, không được, ta muốn đi xem rõ ngọn ngành, Bạch huynh, ngươi muốn một chỗ sao?" Lắc đầu, Văn Trạch trầm giọng mở miệng nói.

"Không!" Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta không thể đem Tô Nhan một cá nhân ném ở cái này, hơn nữa. . . Thanh Vương điện ta đi vào, cũng nhìn thấy Thanh Vương Kiếm, đáng tiếc, bằng vào ta thực lực căn bản lấy không được, cũng tìm không được phương pháp phá giải, lại đi cũng là vô dụng."

Không nói đến Tô Nhan bây giờ bản thân liền cần người chăm sóc, mặc dù không đề cập tới cái này, Bạch Nhạc cũng căn bản không có khả năng lại hồi Thanh Vương điện a, bên trong là tình huống gì, so với hắn bất luận kẻ nào đều biết, đừng nói là Văn Trạch cùng cái kia Triệu Thụy, coi như bả bây giờ Thanh Vương lăng tẩm bên trong tất cả mọi người làm đi, cũng căn bản không có bất cứ tác dụng gì.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc lại mở miệng nói, "Văn sư huynh, Ngô Tuyết Tùng là Đại Càn Vương Triều Thập Tam hoàng tử, có thể cái này Thanh Vương bí tàng, bản thân liền là Thanh Vương lưu cho hoàng thất mọi người, trừ phi hắn tự mình tiến đến, hoặc là mấy vị lão tổ xuất thủ, bằng không. . . Sợ là giải không bây giờ nguy hiểm!"

"Vậy cũng chưa chắc." Lắc đầu, Văn Trạch giải thích, "Ngươi không hiểu Triệu sư huynh, hắn tại trận pháp nhất đạo thượng thực lực cực mạnh, chỉ cần hắn có thể tiến nhập Thanh Vương điện, chưa chắc liền không thể phá giải sát trận."

Cho dù đối với Triệu Thụy làm người, Văn Trạch cũng rất có chút xem thường, nhưng đối với đối phương thực lực, Văn Trạch nhưng là cực kỳ đồng ý.

Gật đầu, Bạch Nhạc cũng không nói thêm nữa, thẳng cùng Văn Trạch nói lời từ biệt.

Biết Triệu Thụy là Tinh Cung Cảnh cường giả, Bạch Nhạc liền lại không có đi trêu chọc tâm tư khác, Đạo Lăng Thiên Tông chân truyền đệ tử, có thể hoàn toàn không phải cái gì Bùi Văn Hải chi lưu có khả năng bằng được, không phải vạn bất đắc dĩ, Bạch Nhạc mới không muốn cùng loại này thiên kiêu đối đầu.

Huống chi, bằng ngươi cái gì thiên kiêu, muốn tại Thanh Vương loại kia tồn tại trước mặt chiếm được tiện nghi đều là người si nói mộng.

... . . .

Oanh!

Bị Bạch Nhạc nhớ Triệu Thụy lúc này nhưng là đã bị đánh đầy bụi đất, chật vật không chịu nổi.

Từ Bạch Nhạc trong tay đoạt hồn máu, Triệu Thụy bằng vào Tinh Cung Cảnh thực lực, mạnh mẽ vượt qua binh dũng, lấy hồn huyết mở ra Thanh Vương điện cấm chế xông vào.

Nguyên bản đây tựa hồ là chuyện tốt, thật là Triệu Thụy làm thế nào đều không nghĩ đến, hắn mới vừa bước vào Thanh Vương điện, liền lọt vào kinh khủng như vậy công kích.

Toàn bộ Thanh Vương điện kiếm khí tung hoành, hầu như phong kín tất cả tránh né lộ tuyến, trực tiếp đưa hắn vây ở cái này Thanh Vương điện bên trong.

Cho dù là hắn muốn rời khỏi Thanh Vương điện đều làm không được.

Nếu như loại cường độ này công kích, chỉ sợ vừa đối mặt, Bạch Nhạc

liền phải trọng thương, liền nên sớm trực tiếp chết ở chỗ này mới đúng, nơi nào còn có thể lui ra ngoài đưa hắn lừa gạt tiến đến.

Ăn khớp tuy không sai, có thể Triệu Thụy rồi lại nơi nào biết, chính là bởi vì so với hắn Bạch Nhạc mạnh hơn, cho nên mới sẽ vừa tiến đến liền trực tiếp bị Thanh Vương coi là uy hiếp trực tiếp dẫn động sát trận công kích.

Đối với Thanh Vương mà nói, hắn chân chính muốn đưa tới người là Ngô Tuyết Tùng, trừ cái đó ra, cho dù ai đến, cũng không khả năng đạt được Thanh Vương Kiếm.

Bởi vì sát trận bị tiếp xúc, Thanh Vương một lần động tới đoạt xá Bạch Nhạc tâm tư, là lấy mới không có trực tiếp dẫn động sát trận tới công kích Bạch Nhạc, mà là đem Bạch Nhạc kéo vào hắn chân chính lăng tẩm vị trí, có thể lại không nghĩ rằng, ngược lại tại Bạch Nhạc trên người ăn một điểm nhỏ thua thiệt! Kể từ đó, Thanh Vương nơi nào còn đuổi theo lần nữa để cho mình rơi vào cảnh hiểm nguy bên trong.

Triệu Thụy bản thân liền là Tinh Cung Cảnh cường giả, một bước vào Thanh Vương điện trực tiếp đã bị Thanh Vương xếp vào uy hiếp hàng ngũ, cái kia còn có cái gì khách khí, đổ ập xuống một trận kiếm khí đập tới, trực tiếp liền đem Triệu Thụy đánh mộng.

Cũng thua thiệt là Triệu Thụy thực lực cực mạnh, nhận thấy được không đúng liền trực tiếp tại nguyên chỗ bố trí xuống pháp trận phòng ngự, lúc này mới gượng chống hạ xuống, bằng không đổi bình thường Tinh Cung Cảnh xông vào bên trong, chỉ sợ đã sớm bị đánh giết.

... ...

"Điện hạ, vừa mới nhận được tin tức, Đạo Lăng Thiên Tông Triệu Thụy khả năng đã bước vào Thanh Vương lăng tẩm bên trong."

Phủ thành chủ, Lam tiên sinh lặng yên xuất hiện ở Ngô Tuyết Tùng bên người, trầm giọng mở miệng nói.

Trong nháy mắt, Ngô Tuyết Tùng chân mày liền chợt bốc lên đến, bản năng nhận thấy được một tia uy hiếp.

Bản thân liền là Tiên Du Kiếm Cung chân truyền đệ tử, Ngô Tuyết Tùng tự nhiên rất rõ ràng Đạo Lăng Thiên Tông bên kia đều có cái gì đối thủ, những người này bản thân liền là Ngô Tuyết Tùng quân xanh.

Đạo Lăng Thiên Tông quá lớn, chịu lấy đệ nhất thiên hạ thiên tông danh tiếng, cũng liền để cho Đạo Lăng Thiên Tông có rất ít bí mật gì đáng nói, Triệu Thụy tên này, Ngô Tuyết Tùng vốn là hết sức quen thuộc.

Nếu là người khác cũng liền thôi, cái này Triệu Thụy nhưng là chân chính am hiểu trận pháp nhất đạo thiên tài!

Nếu rơi vào tay đối phương trước một bước hiện Thanh Vương bí tàng, sợ là thật có khả năng mạnh mẽ phá giải sát trận, cướp đi Thanh Vương Kiếm.

Nghĩ vậy, Ngô Tuyết Tùng nhất thời cũng lại ngồi không được.

Nguyên bản an tâm lại chờ một đoạn thời gian, lại rải Thanh Vương lăng tẩm gặp nguy hiểm tin tức, bức Tinh Hà lão tổ bọn hắn mạnh mẽ xuất thủ phá giải sát trận, mới là lựa chọn tốt nhất, nhưng hôm nay một cái Triệu Thụy xuất hiện, nhưng là triệt để đánh vỡ sở hữu kế hoạch.

"Chờ khó lường. . . Lam tiên sinh, bản vương nhất định phải lập tức bước vào Thanh Vương lăng tẩm, phía sau sự tình, cũng chỉ có thể dựa vào tiên sinh."

Lông mày nhíu lại, Ngô Tuyết Tùng cũng đã làm ra quyết đoán.

Cục đã vải bố tới mức này, đã không được phép hắn lùi bước, chỉ có thể khuynh lực đánh cược một lần!

Cũng may, Tinh Hà lão tổ bọn hắn đã nhúng tay vào, mặc dù chân chính có nguy hiểm gì, cũng nhiều nhất trọng bảo đảm.

"Điện hạ yên tâm! Thần, nhất định không phụ điện hạ kỳ vọng cao!"

"Bảy ngày làm hạn định!" Thoáng suy tư một chút, Ngô Tuyết Tùng trầm giọng nói rằng, "Nếu như tất cả thuận lợi, trong vòng bảy ngày, ta nhất định có thể thu được Thanh Vương Kiếm, khống chế toàn bộ Thanh Vương lăng tẩm đi ra! Nếu như bảy ngày chưa ra, liền tất nhiên là xảy ra ngoài ý muốn, đến lúc đó. . . Ngươi liền rải tin tức, nói Thanh Vương lăng tẩm hội tự hủy, đến lúc đó tất cả mọi người sẽ chết ở chính giữa, bức cái kia ba vị lão tổ mạnh mẽ xuất thủ cứu người!"

"Vâng!" Khom người cúi đầu, Lam tiên sinh trầm giọng đáp.

Converter: Lucario - Truyencv.com

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 308: Ngươi lừa ta gạt, có tâm cơ

Bước vào Thanh Vương lăng tẩm đối với người khác mà nói trắc trở, chỉ có mượn ba vị lão tổ áp chế sát trận cơ hội, mới có thể đi vào bên trong, nhưng đối với Ngô Tuyết Tùng mà nói, lại cũng không có gì khó khăn, lấy huyết mạch chi lực trực tiếp mở ra Địa Cung cửa vào là được.

Lúc trước hắn đều có thể làm cho Bạch Nhạc cùng Tô Nhan đi vào, chính mình đi vào tự nhiên càng là hoàn toàn không có độ khó gì.

Cho dù đối với Thanh Vương lăng tẩm Ngô Tuyết Tùng nếu so với người khác biết càng nhiều hơn một chút, có thể thật cũng đa số đều đến từ chính những cái kia về Thanh Vương văn hiến ghi chép, đối với bên trong tình huống thật, cũng không có một cái rõ ràng giải.

Chân chánh bước vào Thanh Vương lăng tẩm, chứng kiến cái kia hơi co lại cung điện lúc, cho dù là Ngô Tuyết Tùng cũng bị hung hăng chấn động một thanh.

Nhưng mà, liền sau đó một khắc, Ngô Tuyết Tùng liền chứng kiến Bạch Nhạc cùng Tô Nhan.

Trong nháy mắt, Ngô Tuyết Tùng trong lòng nhất thời vui vẻ, nguyên bản tại hắn trong tính toán, nhiều ngày như vậy đi qua, Bạch Nhạc bọn hắn cũng đã chết mới đúng, lại không nghĩ rằng chính mình một bước vào Thanh Vương lăng tẩm liền thấy Bạch Nhạc.

"Vù vù!"

Cơ hồ là Ngô Tuyết Tùng chứng kiến Bạch Nhạc đồng thời, Bạch Nhạc

cũng đồng dạng chứng kiến Ngô Tuyết Tùng, thậm chí không hề có một chữ nói chuyện với nhau, trước tiên, Bạch Nhạc liền trực tiếp rút ra Thu Hoằng Kiếm, vẻ mặt sát khí hướng về Ngô Tuyết Tùng giết tới.

"Bạch Nhạc, ngươi làm cái gì!"

May là Ngô Tuyết Tùng cũng bị Bạch Nhạc cái phản ứng này dọa cho giật mình, nghiêng người tránh một cái, né tránh một kiếm này trầm giọng quát lên.

"Ta không chết, Phủ Chủ đại nhân không ngờ tới a? Không nhọc ngươi diệt khẩu, ta cái này liền tới cùng ngươi phân cái sinh tử." Trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, Bạch Nhạc lạnh giọng mở miệng nói.

Chân mày hơi hơi vừa nhảy, Ngô Tuyết Tùng liền biết mình trước đây kế hoạch, đã bị Bạch Nhạc xem thấu.

Tranh một tiếng!

Lật bàn tay một cái, trường kiếm chợt tới tay, Ngô Tuyết Tùng trên người khí thế tăng vọt, một kiếm đưa ra, trong khoảnh khắc, liền ngăn chặn Bạch Nhạc kiếm phong, lúc này mới trầm giọng nói, "Bạch Nhạc, ngươi tốt nhất thanh tỉnh một điểm! Bước vào Địa Cung lúc, ngươi nên biết là gặp nguy hiểm, đây bất quá là ta với ngươi ở giữa làm một cái giao dịch mà thôi. . . Hiện tại theo ta liều mạng, ngươi cho rằng thì có dùng sao?"

Một kiếm ngăn chặn Bạch Nhạc, đem kiêu căng chèn ép hạ xuống, Ngô Tuyết Tùng rất nhanh liền nắm giữ cục diện quyền chủ động.

"Tình huống bây giờ ngươi cũng xem rất rõ ràng, muốn phải rời đi nơi này, thậm chí là thu được Thanh Vương bí tàng, ngươi cũng chỉ có thể tiếp tục cùng ta hợp tác, minh bạch chưa?"

Đánh không ăn đối phương, tự nhiên liền rất dễ dàng lần nữa tỉnh táo lại.

Bạch Nhạc hiển nhiên chính là như vậy, nhìn Ngô Tuyết Tùng, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn đem kiếm thu hồi lại, có chút đần độn mở miệng nói, "Phủ Chủ đại nhân, ngươi muốn làm cái gì không có quan hệ gì với ta, cái gì Thanh Vương bí tàng, ta cũng không dám tiếp tục hy vọng xa vời! Ta hiện tại thầm nghĩ rời đi nơi này."

Chứng kiến Bạch Nhạc chủ động buông tha, Ngô Tuyết Tùng cũng nhỏ bé khẽ thở phào một cái, ngược lại không phải là hắn sợ Bạch Nhạc, mà là có rất nhiều chuyện, hắn đều yêu cầu hỏi trước rõ ràng, nếu như Bạch Nhạc một mực cự tuyệt phối hợp, thủy chung bày ra một bộ muốn liều mạng với hắn tư thế đến, thật là có chút đau đầu.

Chỉ cần Bạch Nhạc có thể tỉnh táo lại, bắt đầu lại đàm luận, như vậy tất cả dĩ nhiên là dễ xử lý nhiều.

Ánh mắt rơi vào Tô Nhan trên người, Ngô Tuyết Tùng liếc mắt liền có thể nhìn ra Tô Nhan trên người cái kia nồng nặc tử khí, cùng với cái kia đang không ngừng khu trừ tử khí linh lực, hơi suy nghĩ một chút, Ngô Tuyết Tùng liền hiểu được.

"Ngươi đem Linh Khư Quả cho nàng?"

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc sắc mặt nhất thời lại xấu xí vài phần, "Tử khí ăn mòn, nếu không có Linh Khư Quả, tiểu Nhan bây giờ sợ là đã sớm chết hẳn, Phủ Chủ đại nhân cảm thấy ta không nên cho nàng Linh Khư Quả sao?"

Nhận thấy được Bạch Nhạc trên người tức giận, Ngô Tuyết Tùng lông mày nhíu lại, nhàn nhạt đáp, "Chính là một viên Linh Khư Quả mà thôi, tính là gì, chỉ cần ngươi có thể giúp ta đạt được Thanh Vương bí tàng, ta tùy thời có thể cho ngươi càng nhiều!"

"Nào có cái gì Thanh Vương bí tàng? Ta lao lực tâm tư, trải qua cửu tử nhất sinh, lúc này mới xông vào Thanh Vương điện, có thể bên trong ra cái kia thanh Thanh Vương Kiếm bên ngoài, căn bản không có cái gì! Còn có Đan Các, ta vì cứu tiểu Nhan, xông vào Đan Các, thật là bên trong căn bản là trống!" Xoay đầu lại, Bạch Nhạc giận không kềm được mắng.

Chỉ là những lời này, Ngô Tuyết Tùng nhưng là căn bản một câu đều không nghe lọt tai.

"Thanh Vương Kiếm? Ngươi nói ngươi tại Thanh Vương điện nhìn thấy Thanh Vương Kiếm?" Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Ngô Tuyết Tùng lớn tiếng chất vấn, "Ngươi tất nhiên chứng kiến Thanh Vương Kiếm, vì sao không đem hồn huyết nhỏ lên đi?"

"Ngươi nghĩ rằng ta không muốn?" Nhìn Ngô Tuyết Tùng, Bạch Nhạc lạnh lùng nói, "Trước đây tiểu Nhan đã sinh mệnh đe dọa, coi như là bị ngươi lợi dụng, ta cũng không quan tâm! Thật là, cái gì chó má hồn huyết, căn bản là rơi không đến Thanh Vương Kiếm đi lên, ngươi để cho ta làm sao bây giờ?"

Rơi không đến Thanh Vương Kiếm đi lên!

Một câu nói này nhưng là chợt để cho Ngô Tuyết Tùng lần nữa nhíu mày.

Dựa theo ghi chép, chỉ cần người mang hoàng thất huyết mạch, đem hồn huyết nhỏ đến Thanh Vương Kiếm bên trên, liền có thể đánh thức Thanh Vương Kiếm bên trong Thanh Vương ý chí, đạt được nhận chủ mới đúng! Nguyên bản hắn vẫn cho là là Bạch Nhạc căn bản không có thể tìm tới Thanh Vương Kiếm liền chết, nhưng hôm nay nghe Bạch Nhạc trong lời nói ý tứ, lại hiển nhiên căn bản không phải chuyện này.

"Thanh Vương Kiếm ở đâu, mang ta đi!"

Ngô Tuyết Tùng trầm giọng mở miệng nói.

"Vô dụng, trước đó sát trận bị xúc động, ta ly khai Thanh Vương điện trước đó, đụng tới Đạo Lăng Thiên Tông Triệu Thụy, hắn đã đem ngươi hồn huyết cướp đi, bây giờ tất nhiên đã bước vào Thanh Vương điện, nói không chừng, Thanh Vương Kiếm đã nhận chủ cũng khó nói." Tức giận rên một tiếng, Bạch Nhạc lạnh lùng đáp.

Nghe được Triệu Thụy tên này, Ngô Tuyết Tùng con ngươi cũng không khỏi hơi hơi co rụt lại, lập tức lạnh lùng mở miệng nói, "Không có hoàng thất huyết mạch, ai cũng không mang được Thanh Vương Kiếm! Bạch Nhạc, bản vương nói, mang ta đi Thanh Vương điện!"

Nhận thấy được Ngô Tuyết Tùng tức giận, Bạch Nhạc thần sắc hơi có chút do dự, hãy nhìn đến Tô Nhan lại đúng là vẫn còn lắc đầu, "Không được, tiểu Nhan còn không có khôi phục, ta không thể đem nàng một cá nhân ném ở cái này."

". . ."

Một câu nói này nhưng là suýt chút nữa bả Ngô Tuyết Tùng khí tắt hơi.

Đáng hận nhất là, hắn nhìn ra, Bạch Nhạc thật là nghiêm túc, liền Linh Khư Quả cũng không tiếc cho nữ nhân này người cứu mạng, xảy ra chuyện gì tới liền đều không đáng được kỳ quái.

Ngô Tuyết Tùng có đôi khi, quả thực hận bả Bạch Nhạc cái này ngu xuẩn cái đầu bổ ra xem kết quả một chút giả trang đều là cái gì!

Một cái nữ nhân mà thôi, coi là cái gì?

Chỉ cần có thể thu được Thanh Vương bí tàng, có thể có được thực lực mạnh hơn cùng địa vị, nữ nhân nhằm nhò gì a, muốn nhiều nữ nhân xinh

đẹp đều có, phải dùng tới trả giá lớn như vậy đại giới sao?

Có thể hết lần này tới lần khác, đụng phải Bạch Nhạc loại này chết suy nghĩ, ngươi còn liền sinh không có một điểm biện pháp nào.

"Toàn bộ Thanh Vương lăng tẩm phân bố cùng cái này hơi co lại cung điện là, Phủ Chủ đại nhân nếu như chờ không kịp, trước tiên có thể đi qua, bước vào Thanh Vương điện, ngươi dĩ nhiên là có thể chứng kiến Thanh Vương Kiếm, không cần phải ta dẫn đường." Lắc đầu chỉ vào trước mặt hơi co lại cung điện, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

Những lời này nói xong, trên thực tế, Bạch Nhạc cũng đã hoàn thành cùng Thanh Vương linh hồn khế ước!

Hắn đã tận lực đem Ngô Tuyết Tùng gây nên, còn như đến sau đó hội có kết quả gì, đó là Thanh Vương sự tình, không có quan hệ gì với hắn.

Hơn nữa, Bạch Nhạc cũng căn bản không muốn lại tranh cái nước đục này.

Vừa vặn cầm Tô Nhan sự tình làm lấy cớ, bả Ngô Tuyết Tùng đuổi đi, mới là lựa chọn tốt nhất.

Chỉ là Bạch Nhạc làm thế nào cũng không nghĩ đến, Ngô Tuyết Tùng vậy mà căn bản không hề bị lay động.

"Không sao cả, nàng tử khí cũng đã xua tan không sai biệt lắm, ta cũng không quan tâm chờ lâu nhất thời nửa khắc, đợi nàng khôi phục sau đó, chúng ta cùng đi Thanh Vương điện."

Vẻn vẹn chỉ là do dự mấy hơi thở thời gian, Ngô Tuyết Tùng liền làm ra quyết đoán.

Hắn ngược lại không phải là lo lắng Bạch Nhạc đối hắn dối trá, cũng

không phải là hoài nghi mình tìm không được Thanh Vương điện, mà là rất rõ ràng, muốn đánh bại Triệu Thụy cướp đoạt Thanh Vương Kiếm cũng không dễ dàng, bây giờ loại tình huống này, Triệu Thụy tất nhiên sẽ có Đạo Lăng Thiên Tông người hỗ trợ, nhưng hắn lại thậm chí ngay cả trước đó phái ra Thanh Vương lăng tẩm cái kia mười cái Thanh Vân Kỵ cũng chưa chắc tìm được.

Dưới tình huống như vậy, nếu như nhất thời sơ suất, thậm chí ngược lại có thể vì Triệu Thụy thừa lúc.

Tương phản, nếu là có thể kéo động Bạch Nhạc một chỗ, hắn liền nhiều ít có một cái trợ thủ.

Phải biết, Bạch Nhạc được khen là Thanh châu đệ nhất thiên kiêu, cũng không phải là ai thổi ra, Bạch Nhạc đã chứng minh thực lực của hắn cùng giá trị.

Bây giờ cái này Thanh Vương lăng tẩm bên trong, chỉ có hắn cùng với Triệu Thụy hai vị Tinh Cung Cảnh cao thủ, Bạch Nhạc giá trị dĩ nhiên là phi thường lớn.

Huống chi, tiến đến nhiều ngày như vậy, Bạch Nhạc đối với toàn bộ Thanh Vương lăng tẩm trình độ quen thuộc cũng vượt qua xa hắn có khả năng bằng được, loại tình huống này, hắn tự nhiên không nỡ buông tha một cái như vậy bản đồ sống.

Còn như nói là Triệu Thụy đã trước một bước bước vào Thanh Vương điện, ngược lại có thể không có trọng yếu như vậy.

Mặc dù Triệu Thụy lại như thế nào mạnh, không có hoàng thất huyết mạch, đối với Thanh Vương Kiếm cũng sẽ không có bất kỳ biện pháp nào, hắn có đủ đủ thời gian tới chuẩn bị.

Phải biết, bây giờ hắn biết Triệu Thụy tại Thanh Vương lăng tẩm bên

trong, có thể Triệu Thụy lại cũng không có thể biết hắn cũng đã tiến đến, lấy có tâm tính vô tâm, phần thắng tự nhiên muốn lớn hơn một chút.

So sánh dưới, bởi vì Bạch Nhạc dây dưa điểm ấy thời gian, căn bản cũng không trọng yếu.

Bạch Nhạc trong lúc nhất thời tự nhiên đoán không được Ngô Tuyết Tùng phức tạp như vậy tâm tư biến hóa, có thể câu trả lời này, cũng là thật để cho Bạch Nhạc phiền muộn muốn chết.

Vị kia Bất Tử Thanh Vương có nhiều đáng sợ, Bạch Nhạc trong lòng rất rõ ràng, chính mình lần trước có thể trốn ra được cũng đã rất không dễ dàng, bây giờ lại theo quay đầu trở về, không thể nghi ngờ hội bình sinh khúc chiết!

Cái này Ngô Tuyết Tùng hắn muốn tìm chết liền tìm đường chết tốt, làm gì luôn là muốn kéo lên chính mình một chỗ?

Đây quả thực giống như là buộc chính mình tới biểu hiện đối Thanh Vương trung thành, xác thực để cho Bạch Nhạc phiền muộn muốn thổ huyết.

Chính như Ngô Tuyết Tùng dự tính, chưa tới một canh giờ thời gian, Tô Nhan liền tỉnh lại.

Chẳng những trong cơ thể tử khí đã bị đều khu trừ, hơn nữa Tô Nhan thực lực cũng tiến hơn một bước, vọt thẳng vào linh phủ đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa là có thể trùng kích Tinh Cung Chi Cảnh.

"Công tử!"

Tỉnh lại, chứng kiến Bạch Nhạc, Tô Nhan trước tiên liền bái xuống.

"Tốt!"

Tự tay trực tiếp đỡ lấy Tô Nhan, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Không có việc gì liền tốt, không cần khách khí như vậy."

"Ừm!" Nhu thuận gật đầu, Tô Nhan cũng sẽ không khách khí, lúc này đáp ứng nói.

Đối với Tô Nhan mà nói, dạng này tình nghĩa, cũng vốn cũng không phải là một câu cảm tạ có khả năng biểu đạt.

"Chúc mừng Tô cô nương." Chứng kiến Tô Nhan tu vi đột phá, Ngô Tuyết Tùng trong lòng cũng hơi hơi vui vẻ, nhẹ giọng mở miệng nói.

Đối với hắn mà nói, Bạch Nhạc cùng Tô Nhan bây giờ chính là tất cả, Tô Nhan thực lực đề thăng, đối hắn tự nhiên cũng có chỗ tốt, như vậy xem ra, tốn hao một chút như vậy thời gian quả nhiên vẫn là đáng giá.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 309: Trở về Thanh Vương điện (thượng)

Tô Nhan hiển nhiên cũng không nghĩ đến Ngô Tuyết Tùng sẽ đến, chỉ là có Bạch Nhạc tại, nàng chọn lọc tự nhiên tin tưởng Bạch Nhạc, cũng không có hỏi nhiều một chữ, chỉ là khẽ khom người, xem như là chào.

Dạng này thái độ, thực cũng đã Ngô Tuyết Tùng cao nhìn nàng liếc mắt.

"Bạch Nhạc, hiện tại có thể đi Thanh Vương điện a?"

"Đợi một chút!" Khoát khoát tay, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói, "Phủ Chủ đại nhân, ta đáp ứng ban đầu ngươi sự tình đều đã làm được, hiện tại vì sao còn phải với ngươi mạo hiểm?"

Bạch Nhạc là thật không muốn lại chuyến nước đục này, nhưng này lời nói rơi vào Ngô Tuyết Tùng trong tai, liền rất tự nhiên hiểu thành Thanh Vương điện bên trong tất phải cực kỳ nguy hiểm, để cho Bạch Nhạc cũng bắt đầu sợ hãi, dưới tình huống như vậy, hắn tự nhiên thì càng sẽ không để cho Bạch Nhạc đơn giản thoát thân.

"Bạch Nhạc, bản vương nhớ kỹ trước đó liền đã nói với ngươi, trên đời này không có vô duyên vô cớ yêu, cũng không có vô duyên vô cớ hận!"

Định thần một chút, Ngô Tuyết Tùng chậm rãi khuyên đạo, "Bản vương biết, trước đó ngươi chịu ủy khuất! Thật là, nếu là ngươi hiện tại rời khỏi, chẳng phải là đem trước đó làm hết thảy đều uổng phí? Ngay cả Linh Khư Quả cũng không có, ngươi sau này làm sao có thể đủ bước vào Tinh Cung Chi Cảnh?"

"Trên đời này, bằng hữu cùng địch nhân đều là tương đối, chỉ có quyền

lợi mới là vĩnh hằng." Hai tay cõng ở phía sau, Ngô Tuyết Tùng ngạo nghễ mở miệng nói, "Không sai, trước đó bằng lòng để ngươi bái nhập Tiên Du Kiếm Cung, bản vương thật là lừa ngươi, thật là. . . Chẳng lẽ Đại Càn Vương Triều liền chứa không nổi ngươi sao?"

"Có một chút ngươi nói sai, bản vương chưa bao giờ nghĩ tới muốn giết ngươi diệt khẩu! Ngươi dạng này thiên tài, vô luận đối bất kỳ thế lực nào mà nói, đều là đáng giá tranh thủ, ngươi yêu cầu càng biết mình giá trị." Cứ việc còn không có đạt được Thanh Vương Kiếm, nhưng hôm nay Ngô Tuyết Tùng bày ra, lại cũng đã là Thanh Vương kiêu ngạo.

Nghiễm nhiên cái này hết thảy đều đã là hắn vật trong bàn tay đồng dạng.

Nghe thế, Bạch Nhạc thần sắc nhưng là không khỏi lại buông lỏng vài phần.

Cứ việc cũng không tin tưởng Ngô Tuyết Tùng, nhưng này nhưng cũng nhắc nhở Bạch Nhạc.

Vì cái này Thanh Vương bí tàng, mình đã trả giá giá rất lớn, nếu như hiện tại liền bứt ra trở ra, tuy sẽ an toàn một ít, nhưng lần này cơ duyên thật có thể muốn triệt để cùng chính mình lỡ mất dịp tốt.

Trên đời này, muốn có được liền tổng yếu có chỗ trả giá.

Bạch Nhạc rất xác định, cái này Thanh Vương lăng tẩm bên trong, tất nhiên là có chân chính Thanh Vương bí tàng, chỉ là bây giờ còn không có bị phát hiện mà thôi.

Triệu Thụy đã nhúng tay vào, bây giờ Ngô Tuyết Tùng cũng cuốn vào, cục diện ắt sẽ trở nên phi thường phức tạp.

Thanh Vương mặc dù cường đại, có thể cái kia dù sao cũng là mấy ngàn

năm trước sự tình, bây giờ chỉ còn lại một điểm thần hồn, thực lực thật cũng rất có hạn, loại tình huống này, không đến cuối cùng một khắc, còn tựa hồ thật có chút đắn đo khó định, là ai có thể cười đến cuối cùng.

Như vậy muốn chân chánh không bỏ mất cơ hội này, biện pháp duy nhất chính là mình cũng tham dự vào.

Ngô Tuyết Tùng cũng không biết những thứ này, chứng kiến Bạch Nhạc có vẻ xiêu lòng, nhất thời lần nữa mở miệng nói, "Tin tưởng ta, chỉ cần ngươi có thể giúp ta thu được Thanh Vương bí tàng, bản vương tất không phụ bạc!"

... .

"Trận lên!"

Ngón tay gảy liên tục, một mảnh phong nhận lẫn nhau tương liên, ngạnh sinh sinh tại đây kiếm khí tung hoành Thanh Vương điện bên trong khởi động một mảnh khoảng chừng ba thước phạm vi phong nhận pháp trận, ngạnh sinh sinh ngăn trở cái kia tựa hồ không ngừng không nghỉ kiếm khí.

Đặt mông ngồi dưới đất, Triệu Thụy tự tay tìm tòi một thanh trên trán mồ hôi hột, trên mặt lại tràn đầy vẻ đắc ý.

"Phi, ta ngược lại có cái gì không tầm thường đâu, bất quá chỉ là suy yếu kiếm khí sát trận thôi, chỉ có loại trình độ này chẳng lẽ còn muốn giết ngươi Triệu gia hay sao?"

Có gió nhận pháp trận chống đỡ, Triệu Thụy cũng rốt cục chậm qua một hơi thở qua đây.

Đương nhiên, cục diện cũng không có hắn trong miệng mình hô lạc quan như vậy, vì chống đỡ cái này phong nhận pháp trận, Triệu Thụy một hơi

thở ném ra chín viên linh thạch thượng phẩm, hơn nữa thừa nhận áp lực càng lớn, linh thạch tiêu hao tốc độ liền càng nhanh! Dựa theo bây giờ tình huống xem, tối đa một nén nhang thời gian, hắn phải bổ sung hơn chín khối linh thạch thượng phẩm, mới có thể duy trì pháp trận tiêu hao.

Phải biết, đây cũng không phải là hạ phẩm linh thạch, mà là chân chính linh thạch thượng phẩm, một nén nhang chín khối tiêu hao, liền tương đương với chín trăm hạ phẩm linh thạch, kinh khủng như vậy tốc độ, nhất định chính là tại đốt tiền.

Cũng chính là Triệu Thụy loại này thiên chi kiêu tử, bằng không đổi người không phận sự nơi nào chống đỡ kinh khủng như vậy tiêu hao.

Hơn nữa, so với việc những linh thạch này tiêu hao, có thể ở loại tình huống này hạ bố trí ra pháp trận đến, lấy trận đối trận, thì càng là nghe rợn cả người, tại trong giới tu hành, có thể làm được điểm này, hầu như cũng đã xưng là đại sư hai chữ.

Mà Triệu Thụy bây giờ cũng mới bất quá hơn hai mươi tuổi mà thôi.

Định thần một chút, Triệu Thụy liền bắt đầu nghiêm túc thôi diễn trong đại điện sát trận.

Thanh Vương đã chết, Thanh Vương Kiếm coi như cường thịnh trở lại, cũng nhất định phải dựa vào cùng sát trận mới có thể đem uy lực phát huy được, cho nên, tại Triệu Thụy trong mắt, trực tiếp cùng Thanh Vương Kiếm lực lượng ngạnh kháng, bản thân liền là ngu xuẩn nhất phương thức. Chỉ cần có thể phá giải sát trận, liền đủ để dễ dàng đến Thanh Vương Kiếm.

Triệu Thụy chính mình đối Thanh Vương Kiếm không có hứng thú gì, có thể chỉ cần đoạt được Thanh Vương Kiếm, liền có khả năng trực tiếp phá vỡ Thanh Vương lăng mộ sát trận, tìm được khả năng này tồn tại Thanh Vương bí tàng.

Lui một vạn bước nói, dù là căn bản không có cái gì Thanh Vương bí tàng, chỉ bằng thanh này Thanh Vương Kiếm, cũng đã đủ để khiến Triệu Thụy lập xuống đại công!

Cũng không khoa trương nói, chỉ cần có thể đem Thanh Vương Kiếm mang hồi Đạo Lăng Thiên Tông, cho dù là không thể tìm được Yến Bắc Thần, chuyến này thu hoạch, cũng đủ để thôi động tông môn lần nữa đưa ra huỷ bỏ thánh nữ nhất mạch sự tình.

Đương nhiên, cho dù là cho tới bây giờ loại tình trạng này, muốn chân chánh phá vỡ Thanh Vương điện nội sát trận tới gần Thanh Vương Kiếm cũng vẫn như cũ phi thường trắc trở, cho dù là lấy Triệu Thụy thiên phú cùng thực lực, cũng căn bản không có khả năng trong vòng thời gian ngắn hoàn thành.

Triệu Thụy bên này mới vừa thôi diễn chưa tới một canh giờ thời gian, Thanh Vương điện bên ngoài liền vang lên lần nữa một hồi ồn ào náo động tiếng.

... . . .

"Điện hạ, lần trước, ta là thừa dịp sát trận bị xúc động, Thanh Vương lăng tẩm đại loạn cơ hội, lúc này mới vượt qua những thứ này binh dũng vọt tới Thanh Vương điện trước, hiện tại có thể không có cách nào." Chỉ vào Thanh Vương điện trước binh dũng, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói.

Ngay trước Ngô Tuyết Tùng mặt, trừ phi Bạch Nhạc ngốc xuống, mới có thể tế xuất Côn Ngô Kiếm!

Lần này qua đây, Bạch Nhạc bản thân liền là đánh xuất công không xuất lực tâm tư đến, đương nhiên sẽ không hướng trên người mình kéo sự tình, trực tiếp đem sở hữu phiền phức đều giao cho Ngô Tuyết Tùng.

Cũng may, chứng kiến những thứ này binh dũng thời điểm, Ngô Tuyết Tùng liền tin tưởng Bạch Nhạc.

Không phải Ngô Tuyết Tùng dễ gạt, mà là nhiều lính như vậy dũng ngăn cản, nếu là không có Tinh Cung Cảnh thực lực, hắn căn bản không nghĩ tới có biện pháp nào có thể tiến lên.

Chỉ là, trước đó, còn có một chút phiền phức cần xử lý.

Bây giờ tại Thanh Vương điện trước nhưng cũng không cũng chỉ có bọn hắn, Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, cùng với một ít Thất Tinh Tông cùng Huyết Ảnh Ma Tông người cũng đồng dạng đều tụ tập ở xung quanh, hơn nữa, rất nhanh ánh mắt liền rơi vào Ngô Tuyết Tùng cùng Bạch Nhạc ba người bọn họ trên người.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 310: Trở về Thanh Vương điện (hạ)

"Ngô Tuyết Tùng, ngươi tại sao lại ở đây?"

Bạch Nhạc cũng còn thôi, thấy rõ Ngô Tuyết Tùng trong nháy mắt, tất cả mọi người không khỏi đồng thời sắc mặt đại biến.

Thanh châu bên trong, ở đâu có người có thể không biết vị này Thanh Châu phủ chủ.

Cơ hồ là trong nháy mắt, tất cả mọi người vô ý thức đều bày ra cảnh giác tư thế tới.

Ánh mắt từ trên người mọi người đảo qua, Ngô Tuyết Tùng chắp hai tay sau lưng, lạnh lùng mở miệng nói, "Ta là Đại Càn Vương Triều Thập Tam hoàng tử, nơi này là ta Đại Càn Vương Triều Thanh Vương lăng tẩm, ngươi nói ta tại sao lại ở đây?"

Thanh châu người mặc dù biết Ngô Tuyết Tùng là Thanh Châu phủ chủ, là Tiên Du Kiếm Cung chân truyền đệ tử, nhưng lại có rất ít người biết hắn vẫn Đại Càn Vương Triều Thập Tam hoàng tử!

Lời vừa nói ra, toàn trường nhất thời lại là một mảnh xôn xao.

Bày ra cái thân phận này, người ta muốn tới ai còn có thể nói một chữ "Không"? Thậm chí nghiêm túc tính ra, bọn hắn mới là vô lễ xông vào người, loại chuyện như vậy, nếu như tích cực, liền đem bọn hắn toàn bộ đánh giết, cũng không tính quá phận.

Đương nhiên, cái này tự nhiên cũng vẻn vẹn chỉ là trên lý thuyết thuyết

pháp mà thôi.

Đối với tu hành giả mà nói, mãi mãi cũng là lấy thực lực vi tôn, bây giờ Đại Càn Vương Triều cũng không phải là mấy ngàn năm trước cái kia đóng đô tứ phương vô thượng hoàng quyền.

"Điện hạ nói quá lời, ngày xưa Thanh Vương đi ngược lại, kích người người oán trách, tông ta thánh nữ lúc này mới xuất thủ bại Thanh Vương, một lần nữa phân chia Thanh châu!" Bước ra một bước, Văn Trạch chậm rãi mở miệng nói, "Chính là lần này, cũng là Thanh Vương lăng tẩm trước kích sát trận, hầu như hủy diệt nửa Thanh Châu thành, hại chết vô số dân chúng vô tội, gia sư lúc này mới cùng Tinh Hà lão tổ, Huyết Ảnh Ma Quân đồng loạt ra tay áp chế sát trận , khiến cho bọn ta bước vào lăng tẩm coi nguyên do."

Thân là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, lại sư phó Tử Dương Chân Nhân, Văn Trạch đối với Ngô Tuyết Tùng có thể cũng không sao vẻ sợ hãi.

Những lời này thẳng thắng nói, càng là trực tiếp chiếm trước đạo đức điểm cao, đem tìm kiếm Thanh Vương bí tàng, biến thành truy tra sát trận tiếp xúc hại chết Thanh châu bách tính nguyên do chính nghĩa cử chỉ.

Mặc dù trên thực tế, mọi người trong lòng đều biết nguyên nhân thực sự, có thể những lời này nói ra, nhưng cũng không có ai có thể phản bác.

Không phải bác bất quá, mà là không dám bác!

Mặc dù đến hôm nay, Đạo Lăng Thiên Tông cũng vẫn như cũ nắm thiên hạ chính đạo người cầm đầu, Tử Dương Chân Nhân nhúng tay bên trong, liền đại biểu lấy Đạo Lăng Thiên Tông thái độ.

Lúc này, phản bác đạo lý này, chính là đang phủ định Đạo Lăng Thiên Tông địa vị.

Lời này, không có ai dám nhận thức, đừng nói Ngô Tuyết Tùng vẫn là Thập Tam hoàng tử, chính là Đại Càn Vương Triều đế vương tại đây, cũng không dám phủ nhận!

Lẳng lặng đứng ở bên cạnh, nhìn Văn Trạch đứng ra, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi một hồi cảm thán.

Mặc dù bởi vì Thông Thiên Ma Quân quan hệ, Bạch Nhạc tự nhiên có chút không thích Đạo Lăng Thiên Tông, nhưng lại cũng không khỏi không bội phục Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử xuất sắc.

Lại không nói Vân Mộng Chân cùng Tử Dương Chân Nhân, chính là Văn Trạch cũng là như vậy xuất sắc!

Thanh châu một chỗ, nếu bàn về phong thái khí độ, vô luận là Thất Tinh Tông những cái kia chân truyền đệ tử, vẫn là Cổ Hiên, Mạc Vô Tình, thậm chí là chết đi Lý Phù Nam, so với Văn Trạch đến, chỉ sợ đều muốn chỗ thua kém nhiều.

Cái này không chỉ có chỉ là thiên phú thực lực vấn đề, mà là loại kia tiếp nhân đãi vật, đối mặt đủ loại tình huống trường thi phản ứng cùng đảm đương.

Ngươi có thể nói Đạo Lăng Thiên Tông người ngạo mạn vô lễ, có thể nói bọn hắn bá đạo khinh người, thậm chí có thể nghi vấn bọn hắn nhân phẩm tâm tính, có thể nhưng lại không thể không thừa nhận, bọn hắn thật là thế hệ này xuất sắc nhất thiên tài.

Nếu không có dạng này súc tích, Đạo Lăng Thiên Tông thì như thế nào có thể trở thành đệ nhất thiên hạ thiên tông!

Đạo Lăng thiên hạ bốn chữ này, quả thực đạo tận Đạo Lăng Thiên Tông nhưng địa vị.

Căn bản không có Tiếp Văn trạch vụ, Ngô Tuyết Tùng nhàn nhạt mở miệng nói, "Thanh Vương điện chính là Thanh Vương thúc lăng tẩm, các ngươi chẳng lẽ là muốn ngăn cản bản phủ đi trước tế bái sao?"

Chỉ có Bạch Nhạc thời điểm, Ngô Tuyết Tùng có thể tự xưng bản vương, nhưng khi người khác mặt, hắn nhưng cũng không dám nói lung tung.

"Không dám! Điện hạ muốn vào Thanh Vương điện, bọn ta tự nhiên không dám ngăn cản! Chỉ là, nghĩ đến điện hạ cũng sẽ không ngăn cản bọn ta đi trước Thanh Vương điện điều tra rõ chân tướng a?" Nhìn Ngô Tuyết Tùng, Văn Trạch vẫn như cũ đối chọi gay gắt hồi đáp.

Lạnh rên một tiếng, Ngô Tuyết Tùng nhàn nhạt đáp, "Có bản lĩnh tiến đến, các ngươi liền cứ việc theo tốt."

Ngô Tuyết Tùng xem rất rõ ràng, đừng xem Văn Trạch mạnh miệng, nhưng trên thực tế, bọn hắn căn bản là vô pháp xông qua binh dũng chiến trận, không phải là chờ hắn đấy xuất thủ trước đánh tan những thứ này binh dũng lại cùng theo vào mà thôi.

Chỉ là Ngô Tuyết Tùng tất nhiên dám đến, tự nhiên cũng đồng dạng chuẩn bị sẵn sàng, mặc dù không dám nói có thể đem tất cả mọi người ngăn ở bên ngoài, có thể chí ít ở đây bên trong có năng lực đủ đuổi kịp người khác, nhưng cũng tuyệt đối bất quá năm ngón số.

Đạp chân xuống, Ngô Tuyết Tùng phía sau đột nhiên hiện ra một tòa tinh cung, kiếm trong tay ra khỏi vỏ trong nháy mắt, liền phảng phất mang theo một đạo cầu vồng, thẳng bay vào không trung, thẳng đến Thanh Vương điện mà đi.

Chỉ là tại Ngô Tuyết Tùng khống chế xuống, cái này lau một cái kiếm quang vẻn vẹn bảo vệ hắn cùng với Bạch Nhạc, Tô Nhan ba người, hơn nữa đối với lực lượng khống chế cực kỳ tinh chuẩn, cứ việc một mạch

liều chết, nhưng trên thực tế lại cũng không đối binh dũng tạo thành cái gì uy hiếp trí mạng, vẻn vẹn chỉ là lấy tinh cung chi lực giải khai một con đường mà thôi.

Binh dũng thật là không phân địch nhân là ai, kể từ đó, một khi có người đi theo Ngô Tuyết Tùng phía sau, liền thế tất yếu gặp binh dũng không khác biệt công kích.

Cứ việc nếu như theo thật sát, thừa nhận áp lực cũng thế tất yếu nhẹ nhiều, có thể nắm chặc toàn bộ cơ hội, tinh chuẩn một đường đuổi kịp, cũng không nghi nhất định muốn sở hữu tiếp cận linh phủ đỉnh phong thực lực mới được.

Ngắn ngủi không đến trăm hơi thở thời gian, Ngô Tuyết Tùng liền dẫn Bạch Nhạc cùng Tô Nhan xông qua binh dũng ngăn chặn, rơi vào Thanh Vương điện trước.

Mà trên thực tế, có thể nhân cơ hội một đường theo tới, trừ Văn Trạch bên ngoài, liền cũng chỉ có một cái Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử.

Bạch Nhạc còn cố ý quan sát một chút đối phương, cũng không có ấn tượng gì, hiển nhiên trước đó cùng Mạc Vô Tình không phải một người.

Hơn nữa, bằng Bạch Nhạc nhãn lực, cũng có thể cảm giác được, đối phương thực lực mặc dù không bằng Mạc Vô Tình, chỉ sợ cũng chênh lệch không bao nhiêu.

Tồn tại Huyết Ảnh Ma Quân tọa trấn, Huyết Ảnh Ma Tông súc tích, cũng so với nhìn bề ngoài đến càng sâu.

Chỉ là, Ngô Tuyết Tùng lại không để ý đến đối phương ý tứ, ngón tay tại trong kiếm phong nhẹ nhàng lau một cái, nhất thời liền có lau một cái tiên huyết tuôn ra, trên không trung kết một cái ấn ký, thẳng hướng về trên cửa điện cấm chế.

Trong một chớp mắt, cửa điện chợt mở ra, một bước ở giữa, Ngô Tuyết Tùng liền trực tiếp bước vào Thanh Vương điện bên trong.

Đều chạy tới nơi đây, Bạch Nhạc bọn hắn tự nhiên cũng không chút do dự nào, theo sát bước vào Thanh Vương điện bên trong.

Không giống với người khác, giờ khắc này, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì không khỏi lần nữa âm thầm thở dài một tiếng.

Lần này trở về Thanh Vương điện, cho dù là đối hắn mà nói, cũng là họa phúc khó liệu!

Những người này từng cái đều muốn chiếm tiện nghi, thật là. . . Ai có thể đoán được, vị kia Thanh Vương căn bản là không có chết đây.

Bước này bước vào dễ dàng, có thể còn muốn còn sống đi ra, khả năng liền quá khó khăn.

Cơ hồ là tại bước vào Thanh Vương điện trong nháy mắt, liền có một cổ khủng bố kiếm khí xông tới mặt, trong nháy mắt, trừ Ngô Tuyết Tùng bên ngoài, hắn mấy người bao quát Bạch Nhạc ở bên trong tất cả đều biến sắc, không ngừng bận rộn thi triển ra tất cả vốn liếng tới chống cự kinh khủng này kiếm khí.

Khóe miệng hiện lên vẻ châm chọc, nhìn vừa mới tiến đến Ngô Tuyết Tùng bọn hắn, Triệu Thụy khinh thường mở miệng nói, "Thanh Vương bí tàng cũng không dễ nắm như thế, cũng không nên bởi vì tham niệm, tiễn tính mệnh mới tốt!"

So với việc Ngô Tuyết Tùng bọn hắn, Triệu Thụy đã sớm đã bố trí xuống phong nhận pháp trận, bây giờ nhưng là dù bận vẫn ung dung mở miệng giễu cợt nói.

Converter: Lucario - Truyencv.com

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 311: Huyết mạch chi lực

Triệu Thụy đang giễu cợt, có thể lúc này lại không người lo lắng quản hắn.

Bị người trào phúng vài câu chết không được người, nhưng nếu là gánh không được kinh khủng này kiếm khí, nhưng là cho là thật sẽ chết người.

Ngô Tuyết Tùng cũng còn thôi, dù sao cũng là Tinh Cung Cảnh cường giả, mặc dù khó tránh khỏi có chút chật vật, có thể chống đỡ hạ xuống nhưng là không khó. Thật là đối với Bạch Nhạc bọn hắn mà nói, khả năng liền có một chuyện khác.

Trong lúc nhất thời mấy người cũng không dám lại có chút do dự, cơ hồ là trong nháy mắt liền sử xuất tất cả vốn liếng.

Bạch Nhạc trong lòng đã sớm đã có chuẩn bị tâm lý một chút, hơn nữa cuối cùng từng có tại Thất Tinh Tháp bên trong kinh nghiệm, tồn tại nhập vi cảnh giới, một bộ Linh Tê Kiếm Quyết thi triển ra, Bạch Nhạc chống đỡ cũng không tính quá gian nan.

Còn như Tô Nhan, nếu không phải trước đó bằng vào Linh Khư Quả đột phá đến linh phủ đỉnh phong, chỉ sợ bây giờ sớm đã chết ở kiếm khí phía dưới.

Đương nhiên, trên thực tế, nếu không phải Tô Nhan đã có linh phủ đỉnh phong thời gian, Bạch Nhạc chỉ sợ cũng sẽ không đồng ý để cho nàng cùng theo một lúc bước vào Thanh Vương điện.

Văn Trạch có thể chèo chống, đã ở Bạch Nhạc như đã đoán trước, ngược lại là cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử để cho Bạch Nhạc kinh ngạc.

Kiếm khí đánh tới trong nháy mắt, đối phương trên người đột nhiên xuất hiện một đạo mờ nhạt đao ảnh, vẻn vẹn chỉ là giơ tay lên bày một cái xuất đao tư thế, liền đem trước mặt kiếm khí đều đở được.

Trong lòng hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc rồi đột nhiên phản ứng kịp, đối phương tất phải người mang dị bảo! Không dám có thể so sánh Thanh Vương Kiếm cùng Côn Ngô Kiếm, có thể chí ít cũng tuyệt đối là đủ để danh chấn một phương bảo vật, hơn nữa nhìn đối phương lúc này xuất thủ trạng thái, chỉ sợ cũng căn bản cũng không phải là Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử.

"Bất động như núi, thật mạnh đao ý, ngươi không phải Huyết Ảnh Ma Tông người, ngươi là ai?"

Ánh mắt rơi vào người kia trên người, Triệu Thụy sắc mặt biến thành hơi trầm xuống một cái, lạnh giọng hỏi.

"Vô danh tiểu tốt, không cần phải nói! Không phải là muốn tới chia một chén súp tiểu nhân vật mà thôi." Cũng không có bại lộ thân phận ý tứ, người kia nhàn nhạt đáp.

"Thực sự là khó khăn các ngươi, Thanh Vương bí tàng tin tức, mới bất quá truyền tới vài ngày, thật đúng là là ai đều dẫn ra, đáng tiếc. . . Không có ta Đại Càn hoàng thất huyết mạch, các ngươi chính là cơ quan tính hết, thì như thế nào có thể tranh qua ta?"

Xoay đầu lại, liếc hai người liếc mắt, Ngô Tuyết Tùng khinh thường cười lạnh nói.

Thanh Vương điện bên trong tung hoành kiếm khí tuy để cho hắn cảm thụ được không nhỏ áp lực, có thể cùng người khác khác biệt, giờ khắc này, Ngô Tuyết Tùng cảm thụ được nhưng là một loại huyết mạch tương liên cảm giác thân thiết!

Từ xa xa lần đầu tiên nhìn thấy cái kia long y Thanh Vương Kiếm bắt đầu, Ngô Tuyết Tùng trong lòng cái kia phần cảm giác hưng phấn liền không cách nào nữa ức chế.

Đó là thuộc về Đại Càn Vương Triều Thanh Vương Kiếm, là thuộc về hắn. . . Thanh Vương Kiếm!

Cắn đứt ngón tay, lấy tiên huyết ngưng kết một cái rườm rà ấn ký, Ngô Tuyết Tùng trong mắt lộ ra lau một cái vẻ kích động, một chỉ điểm ra, trong một chớp mắt, trên người huyết khí bắn ra, nhưng là không nhìn thẳng xung quanh cái kia khắp trời kiếm khí, thẳng đến Thanh Vương Kiếm mà đi.

Nhắc tới cũng quỷ dị, trước đó còn không khác biệt công kích kiếm khí, đang cảm thụ đến Ngô Tuyết Tùng trên người huyết khí trong nháy mắt, liền nhao nhao tách ra đi, căn bản không có chút nào ngăn cản Ngô Tuyết Tùng tiếp cận Thanh Vương Kiếm ý tứ.

Trong chớp nhoáng này biến cố cũng là thật kinh động đến tất cả mọi người.

Dù cho là Triệu Thụy cũng không đoái hoài tới cười trên nỗi đau của người khác, người khác có chết hay không hắn căn bản không quan tâm, nhưng hắn cũng đối vô pháp dễ dàng tha thứ người khác đạt được Thanh Vương Kiếm.

Cái này chính là chỗ này một lần hắn bước vào Thanh Vương lăng tẩm mục vị trí.

Giờ khắc này, Triệu Thụy cũng lại không để ý tới duy trì phong nhận pháp trận, thân hình thoắt một cái, quanh thân phong nhận chợt điên cuồng hướng về Ngô Tuyết Tùng đánh tới.

"Cút!"

Trở tay một trảo trường kiếm chợt tới tay, Ngô Tuyết Tùng trong mắt sát khí đột nhiên bắn ra, đầu cũng không hồi giơ tay lên chính là một kiếm chém tới.

Mà ra phong nhận cơ hồ là trong nháy mắt bị liền một kiếm này chém vỡ!

Nếu như tại địa phương khác, Triệu Thụy thực lực chưa chắc so Ngô Tuyết Tùng yếu, một khi đánh nhau không đến cuối cùng một khắc, căn bản không người dám nói tất thắng.

Có thể hỏi đề ở chỗ, bây giờ cái này Thanh Vương điện bên trong kiếm khí nhưng là chỉ đánh hắn không công kích Ngô Tuyết Tùng, trong lúc này chênh lệch khả năng liền quá lớn.

Ngô Tuyết Tùng thậm chí căn bản cũng không cần đánh bại hắn, chỉ cần tạm thời bỏ qua hắn đoạt được Thanh Vương Kiếm liền đủ đủ.

Chỉ nhìn bây giờ Thanh Vương điện bên trong kiếm khí phản ứng, cũng có thể đoán được, một khi để cho Ngô Tuyết Tùng tới gần Thanh Vương Kiếm, bằng vào huyết mạch chi lực, sợ rằng luyện hóa căn bản cũng không sẽ có bất luận cái gì độ khó.

"Cùng tiến lên a, tuyệt đối không thể để cho hắn bắt được Thanh Vương Kiếm, bằng không mọi người chúng ta đều sẽ chết!"

Trong mắt lóe lên một tia lo lắng, Triệu Thụy nhịn không được mở miệng nói.

Trên thực tế, tới mức này, cũng căn bản không cần Triệu Thụy nói, ai cũng xem rõ ràng!

Cơ hồ là trong nháy mắt, Văn Trạch cùng cái kia ma tu cũng đồng thời

xuất thủ, hướng về Ngô Tuyết Tùng giết đi qua.

"Bạch Nhạc, thay ta ngăn chặn bọn hắn, chỉ cần bản vương đạt được Thanh Vương Kiếm, ngươi chính là đệ nhất công thần, bản vương tất không quên ngươi chỗ tốt!"

Ngay tại lúc đó, Ngô Tuyết Tùng thanh âm cũng rốt cục vang lên.

Trước đó hắn thà rằng nhiều chờ một đoạn thời gian, cũng muốn mang Bạch Nhạc cùng Tô Nhan một chỗ qua đây, vì không phải là lúc này sao?

Cứ việc tựa hồ chỉ là hơi suy nghĩ, có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng hiện lên vô số ý niệm trong đầu.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, sự lựa chọn này, có thể xa nếu so với biểu hiện ra khó quá nhiều.

Cái này căn bản cũng không phải là lựa chọn Ngô Tuyết Tùng vẫn là Đạo Lăng Thiên Tông vấn đề, mà là có hay không lựa chọn ngăn cản Thanh Vương vấn đề.

Phải biết, trước đây Bạch Nhạc là cùng Thanh Vương ký kết thần hồn khế ước, hắn căn bản không có khả năng xuất thủ ngăn cản Ngô Tuyết Tùng, trên thực tế, Ngô Tuyết Tùng bản thân cũng rốt cuộc hắn cố ý đưa tới!

Bạch Nhạc rất rõ ràng, bây giờ Thanh Vương chỉ sợ liền rõ ràng nhìn trên trận tất cả.

Nếu như hiện tại hắn lựa chọn ra tay giúp Ngô Tuyết Tùng, như vậy trên thực tế chẳng khác nào là ở hướng Thanh Vương lấy lòng.

Phải biết, Thanh Vương cũng là hứa hẹn qua đưa hắn đưa đi, đồng thời tiễn hắn Thanh Vương bí tàng,

Dù là Thanh Vương có thể vi phạm thần hồn khế ước, nhưng lại cũng tất nhiên là phải bị nhất định ảnh hưởng, đối với hiện tại Thanh Vương mà nói, không phải vạn bất đắc dĩ, chỉ sợ cũng sẽ không lựa chọn trái lời thề, cái này bản thân liền là nhất trọng bảo đảm.

Tương phản, cho dù là Bạch Nhạc lựa chọn ngồi yên, người khác muốn ngăn lại Ngô Tuyết Tùng, chỉ sợ cũng chưa chắc có dễ dàng như vậy, thậm chí lui thêm bước nữa, đối mặt Thanh Vương loại này đa mưu túc trí tồn tại, ai lại dám khẳng định hắn không có hắn chuẩn bị ở sau?

Vô luận là Ngô Tuyết Tùng cũng tốt, Triệu Thụy cũng tốt, hoặc là cái kia không biết lai lịch bí ẩn ma tu cũng tốt, đối với Bạch Nhạc mà nói, ai cũng không thể tín nhiệm!

Mà Bạch Nhạc bản thân cũng căn bản không có cướp đoạt Thanh Vương Kiếm dự định!

Như vậy, đối với Bạch Nhạc mà nói, lựa chọn tốt nhất tự nhiên ngược lại là vị kia Bất Tử Thanh Vương.

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời liền làm ra quyết đoán.

"Điện hạ yên tâm, Bạch Nhạc hứa hẹn qua sự tình, sẽ làm toàn lực ứng phó!"

Lời này biểu hiện ra nghe, tựa hồ là nói cho Ngô Tuyết Tùng nghe, nhưng trên thực tế, nhưng căn bản cũng là hô cho vị kia Bất Tử Thanh Vương nghe.

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc thân hình thoắt một cái, tử phủ lực lượng chợt điều động, giơ tay lên chính là một mảnh mưa kiếm đồng thời hướng về Văn Trạch cùng cái kia thần bí ma tu chém xuống đi.

Kiếm Linh Vũ!

Có ở đây không bại lộ Thông Thiên Ma Công tình huống dưới, cái này đã chính là bây giờ Bạch Nhạc một kích mạnh nhất.

Converter: Lucario - Truyencv.com

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 312: U Minh Tông, Dạ Thần Hi

"Bạch Nhạc! ! !"

Kiếm Linh Vũ rơi xuống trong nháy mắt, Văn Trạch nhất thời phát sinh một tiếng phẫn nộ hò hét.

Hắn không có cách nào khác không phẫn nộ a!

Ngay tại trước đó, hắn nhìn thấy Bạch Nhạc thời điểm, Bạch Nhạc còn luôn miệng nói cái gì, không muốn lại hồi Thanh Vương điện đến, thật là lúc này mới chỉ chớp mắt, Bạch Nhạc dĩ nhiên cũng làm theo Ngô Tuyết Tùng đồng thời trở về, hơn nữa tại loại thời khắc mấu chốt này, không chút do dự lựa chọn Ngô Tuyết Tùng.

Vì sao?

Hắn rõ ràng đã cảnh cáo Bạch Nhạc, Ngô Tuyết Tùng cũng không tin cậy, hơn nữa trước đó chuyện phát sinh, hắn cũng không tin Bạch Nhạc hội không hề phát hiện!

Thật là, vì sao tại loại thời khắc mấu chốt này, Bạch Nhạc vẫn như cũ tình nguyện lựa chọn đi tin tưởng hại qua chính mình Ngô Tuyết Tùng, cũng không tuyển chọn tin tưởng hắn, tin tưởng Đạo Lăng Thiên Tông!

Bạch Nhạc tự nhiên cũng đồng dạng nghe được Văn Trạch rống giận, nhưng hắn xuất thủ kiếm, lại vẫn không có chút nào đình trệ.

Kiếm xuất vô hối!

Như là đã làm ra quyết đoán, Bạch Nhạc liền sẽ không lại chịu ảnh hưởng người khác, hoặc có lẽ là, chí ít. . . Văn Trạch còn ảnh hưởng không hắn.

Chỉ là tâm Bạch Nhạc nhưng cũng khó tránh khỏi khe khẽ thở dài.

Không thể phủ nhận, hắn đối Văn Trạch là có một phần lòng cảm kích, có ở dưới tình huống như vậy, hắn không có lựa chọn.

Không phải hắn không muốn tin tưởng Văn Trạch, mà là căn bản không dám đi tin tưởng Triệu Thụy.

Hắn cùng với Đạo Lăng Thiên Tông bản thân tựu không khả năng một lòng, cái này từ hắn thu được Thông Thiên Ma Quân truyền thừa một khắc kia trở đi, liền đã định trước.

Đầy trời mưa kiếm chợt rơi xuống!

Vô luận là Văn Trạch, vẫn là cái kia thần bí ma tu, đều giống nhau bị ngạnh sinh sinh kéo xuống tới.

Không có Tinh Cung Cảnh thực lực, dù ai cũng không cách nào không nhìn Kiếm Linh Vũ uy hiếp.

Có Bạch Nhạc cái này vừa chậm, Triệu Thụy cũng đồng dạng không thể đạt được trợ thủ, chỉ bằng hắn một cái, căn bản là không có cách tại yêu cầu chống cự kiếm khí đồng thời ngăn lại Ngô Tuyết Tùng.

Trong khoảnh khắc, liền mắt mở trừng trừng nhìn Ngô Tuyết Tùng rơi vào trước ghế rồng, giơ tay lên đánh ra một cái huyết sắc ấn ký, hướng về Thanh Vương Kiếm chộp tới.

"Chết đi cho ta!"

Mục tỳ sắp nứt, Triệu Thụy cũng triệt để điên cuồng lên, tinh cung chợt tế xuất, bàng bạc tinh lực điên trào mà ra, trực tiếp ngạnh kháng kiếm khí công kích, hướng về Ngô Tuyết Tùng đụng tới.

Ngay tại lúc đó, cái kia thần bí ma tu trong mắt cũng đồng dạng lộ ra vẻ ác liệt sát ý, một tay một trảo, ngạnh sinh sinh vô căn cứ từ trong hư không lấy ra một thanh khổng lồ hắc sắc liêm đao!

Cái kia liêm đao xuất hiện trong nháy mắt, chợt mang theo lau một cái thuần túy tử ý, xé rách hư không, hung hãn chém vỡ đầy trời mưa kiếm, thẳng đến Ngô Tuyết Tùng chém tới.

Một giây phút kia, Bạch Nhạc đột nhiên từ tâm lộ ra lau một cái trí mạng cảm giác sợ hãi.

Bằng bản năng Bạch Nhạc liền có thể cảm nhận được, cái kia màu đen liêm đao tất nhiên là một kiện chí bảo, đáng sợ nhất là, không biết đối phương có thủ đoạn gì, vậy mà ngạnh sinh sinh lấy Linh Phủ Cảnh thực lực, thôi phát món chí bảo này bản thân lực lượng!

Dù là vẻn vẹn chỉ là thôi động một phần nhỏ nhất, cũng đã đủ để lực hám tinh cung!

Bạch Nhạc cũng không ngốc, hắn xuất thủ kéo dài đối phương không sai, nhưng lại cũng vẻn vẹn chỉ là như vậy mà thôi, làm sao cũng không trở thành thật đánh bạc tính mệnh lại ngăn cản đối phương, nhận thấy được nguy hiểm trong nháy mắt, trực tiếp liền tách ra đi.

Bạch Nhạc trong lòng rất rõ ràng, đánh tới mức này, chuyện kế tiếp tình cũng đã với hắn hoàn toàn không quan hệ, chỉ cần chờ lấy xem một cái kết quả chính là.

Cái này như là lắc xí ngầu, một thanh trịch xuống dưới chính là rời tay không hối hận, chỉ chờ kết quả dân cờ bạc tâm tính.

Cũng may, cũng căn bản không cần Bạch Nhạc!

Triệu Thụy cùng cái kia ma tu nhanh, có thể Ngô Tuyết Tùng lại nhanh hơn, bức ra bản mạng hồn huyết trực tiếp phá vỡ Thanh Vương Kiếm thượng cấm chế, cơ hồ không có gặp phải bất kỳ trở ngại nào, Ngô Tuyết Tùng một thanh liền bắt lại Thanh Vương Kiếm.

Thanh Vương Kiếm vào tay trong nháy mắt, chính là thiên diêu địa động, toàn bộ Thanh Vương điện chợt một hồi run rẩy kịch liệt, hầu như đứng cũng không vững.

Huyễn lệ thanh quang chợt từ Thanh Vương Kiếm phía trên bộc phát ra, thậm chí Ngô Tuyết Tùng động đều không động, kiếm quang liền trực tiếp đem Triệu Thụy cùng cái kia ma tu hai người công kích đồng thời cản lại.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Thanh Vương Kiếm liền trực tiếp hoàn thành quá trình nhận chủ, đang lúc trở tay, liền trực tiếp cho thấy Thanh Vương Kiếm uy lực.

Ngô Tuyết Tùng cũng không phải là Linh Phủ Cảnh, mà là chân chính Tinh Cung Cảnh cường giả, một khi khống chế Thanh Vương Kiếm thứ chí bảo này, có thể phát huy ra uy lực, quả thực có thể nói khủng bố, dù cho là lấy một chọi hai cũng đồng dạng vững vàng chiếm thượng phong.

"A ha ha ha ha ha cáp!"

Trên mặt lộ ra một vẻ dữ tợn chi sắc, Ngô Tuyết Tùng nhất thời phát sinh một hồi càn rỡ tiếng cười, một tay cầm kiếm lạnh lùng chỉ hướng mọi người, "Các ngươi không phải đều muốn Thanh Vương bí tàng sao? Bản vương thành toàn các ngươi, hết thảy đều cho bản vương lưu lại đi!"

Trong một chớp mắt, xung quanh kiếm khí chợt như là sóng triều đồng

dạng hung hăng hướng về mọi người đánh ra mà đến, cái kia uy lực kinh khủng, cho dù là Triệu Thụy bực này Tinh Cung Cảnh cường giả, cũng không thể không trở nên sợ hãi.

Nếu như nói trước đó hắn còn có lòng tin cùng Ngô Tuyết Tùng đánh một trận, như vậy bây giờ đạt được Thanh Vương Kiếm Ngô Tuyết Tùng, lại cho hắn một loại cảm giác tuyệt vọng, riêng là tại đây Thanh Vương lăng tẩm bên trong, quả thực tựu như cùng thần linh, không thể địch nổi.

"Quả thế. . . Bất Tử Thanh Vương, ngươi quả thực còn chưa có chết!"

Một tay cầm lấy cái kia thật lớn liêm đao, cái kia ma tu đột nhiên lạnh lùng mở miệng nói.

Một câu nói này mở miệng, càng là làm cho tất cả mọi người sắc mặt đại biến, gắt gao nhìn chằm chằm Ngô Tuyết Tùng, hầu như khó mà tin được chính mình con mắt.

Bất Tử Thanh Vương!

Bốn chữ này đại biểu ý nghĩa, có thể thực sự quá kinh khủng.

"Ha ha ha ha, không sai, chính là bản vương! Mấy nghìn năm thời gian, bản vương bị vây ở cái này không có thiên lý lăng tẩm bên trong, sống không bằng chết! Bây giờ nhờ các người phúc, bản vương lại trở về, ha ha ha ha!" Căn bản không có chút nào che giấu ý tứ, Thanh Vương ngạo nghễ mở miệng nói, trong mắt lộ ra là một cổ bễ nghễ thiên hạ tự tin cùng bá đạo.

Cho dù là phản ứng trễ nải nữa người, cũng có thể nhìn ra được, cổ khí thế này, tuyệt đối không có khả năng thuộc về Ngô Tuyết Tùng!

Không có chân chính đạp ở thế gian này đỉnh phong, không có chân

chính tay nắm đại quyền nhiều năm, coi như là muốn giả trang, cũng giả trang không ra dạng này phong thái khí độ tới.

"Thanh Vương, ngươi còn nhận ra đao này sao?" Trong mắt lộ ra vẻ ác liệt sát khí, cái kia ma tu đưa ngang một cái trong tay liêm đao, lành lạnh mở miệng nói.

Liếc đối phương liếc mắt, Thanh Vương nhỏ bé hơi nheo mắt lại, "Lưỡi hái tử thần, xem ra ngươi là U Minh Tông truyền nhân?"

U Minh Tông!

Ba chữ này vừa ra, Bạch Nhạc còn không có phản ứng gì, có thể Triệu Thụy sắc mặt nhưng là càng phát ra xấu xí vài phần.

U Minh Tông, bản thân liền là mấy ngàn năm trước, cao cấp nhất Ma tông một trong, U Minh tông chủ tự hào tử thần , đồng dạng là ngày xưa nhất cường giả khủng bố một trong.

Chỉ là nghe đồn, trước đây U Minh Tông vì Đại Càn Vương Triều phá, cầm đầu tàn sát U Minh Tông, chính là chỗ này vị Bất Tử Thanh Vương!

Đối phương muốn cùng Thanh Vương đối địch, tự nhiên không liên quan hắn tình, nhưng lại tất phải có nghĩa là U Minh Tông xuất thế lần nữa.

Đối với Đạo Lăng Thiên Tông mà nói, cái này có thể tuyệt đối không phải tin tức tốt gì.

Tựa hồ từ Đạo Lăng sơn đánh một trận xong, cái gì ngưu quỷ xà thần đều rối rít nhảy ra, thế đạo này, là cho là thật muốn thiên hạ đại loạn sao?

Một tay cầm lấy lưỡi hái tử thần, cái kia ma tu lạnh lùng tự giới thiệu.

"U Minh Tông, Dạ Thần Hi!"

Converter: Lucario - Truyencv.com

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 313: Một kiếm này, đến tột cùng trảm ai?

"Thanh Vương, ngươi ngày xưa ỷ vào Đại Càn Vương Triều quân tiên phong sắc bén, tàn sát ta U Minh Tông, cướp đoạt U Minh Thiên Công, mấy năm nay cũng là bằng vào U Minh Thiên Công mới có thể sống tạm nước cờ nghìn năm a? Đáng tiếc, ngươi không nên để cho Thanh Vương lăng tẩm hiện thế, ta đã biết ngươi đoạt U Minh Thiên Công, tự nhiên đoán được ngươi chưa chắc sẽ chết! Hôm nay, ta liền tự tay đưa ngươi cái này sớm nên tại mấy ngàn năm trước chết đi người, tự tay mai táng tại đây lăng tẩm bên trong!"

Trong tay lưỡi hái tử thần ngăn, Dạ Thần Hi lạnh lùng mở miệng nói.

"Chê cười!" Xem Dạ Thần Hi liếc mắt, Thanh Vương khinh thường nói rằng, "Ngươi U Minh Tông đang thịnh lúc, bản vương còn có thể tàn sát, huống chi là bây giờ, bằng ngươi có cái gì tư cách hướng bản vương trả thù? !"

"Nếu như Thanh Vương khôi phục tu vi, cái này một hơi thở ta tự nhiên chỉ có thể nuốt xuống! Nhưng hôm nay, ngươi mới vừa đoạt xá, khả năng liền chưa chắc! U Minh Thiên Công tuy mạnh, có ở ban đầu tu lúc, nhưng phải kinh lịch một lần tán công chi kiếp! Người bên ngoài không biết ngươi nhược điểm, ta lại có thể không biết! Thanh Vương, ngươi còn có thể duy trì bao lâu cái này Tinh Cung Cảnh tu vi?"

Những lời này, nhưng là nhất thời để cho Triệu Thụy tinh thần đại chấn!

Bất Tử Thanh Vương trở về, nắm Thanh Vương Kiếm, lại có được Thanh Vương lăng tẩm địa lợi, chỉ sợ cho là thật có thể coi vô địch.

Có thể dựa theo Dạ Thần Hi nói, nếu như Thanh Vương thật muốn kinh lịch một lần tán công chi kiếp, như vậy bây giờ liền ngược lại là triệt để tru diệt Thanh Vương cơ hội tốt nhất! Đối với hắn mà nói, đây chính là duy nhất lật bàn cơ hội.

Vấn đề duy nhất ở chỗ, cái này Dạ Thần Hi nói, đến cùng là đúng hay không thật!

Cùng người khác khác biệt, nghe được Dạ Thần Hi lời này, Bạch Nhạc trong đầu đột nhiên liền như là một tia chớp xẹt qua, trước đó sở hữu không hiểu chỗ, giờ khắc này đều thay đổi thanh thanh sở sở.

Lúc trước, ngay từ đầu bước vào Thanh Vương lăng tẩm lúc, Bạch Nhạc cũng không có trước tiên tìm đến cái gì Thanh Vương Kiếm, mà là trước một bước lợi dụng Thông Thiên Ma Công, hầu như xông lượt địa cung bên trong sở hữu cung điện!

Chỉ là, từ xông vào Đan Các thời điểm trở đi, Bạch Nhạc liền phát hiện, cái này cái gọi là Thanh Vương bí tàng cực kỳ quỷ dị, tựa hồ vị kia Thanh Vương lưu lại tất cả mọi thứ, đều là Tinh Cung Cảnh phía dưới!

Đan Các bên trong, toàn bộ đều là từ dẫn linh đến Linh Phủ Cảnh, sở hữu tu hành cần thiết đan dược.

Trước đó, Bạch Nhạc một mực không nghĩ ra trong lúc này nguyên nhân, nhưng hôm nay nghe được Dạ Thần Hi, nhưng là triệt để hiểu được.

Những thứ này căn bản thì không phải là cái gì Thanh Vương bí tàng, mà là Thanh Vương lưu cho chính hắn kinh lịch tán công chi kiếp lúc tu luyện sử dụng!

Vô luận là đan dược, bảo vật, vẫn là linh dược, tu hành chỗ, toàn bộ đều là hắn vì mình chuẩn bị.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên hiện lên một luồng tinh mang!

"Ngươi biết quá nhiều!"

Sát khí chợt hiện, Thanh Vương trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, thân hình thoắt một cái, tay cầm Thanh Vương Kiếm, hung hãn hướng về Dạ Thần Hi giết tới,

Vốn là một lần có thể nói hoàn mỹ bố cục, Bạch Nhạc đem Ngô Tuyết Tùng đưa tới, liền hầu như đã có thể tuyên bố thắng lợi.

Có thể hết lần này tới lần khác, Thanh Vương vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến, vậy mà sẽ nhảy ra một cái U Minh Tông truyền nhân, đối với U Minh Thiên Công như lòng bàn tay, trực tiếp liền xem thấu hắn bây giờ lớn nhất nguy hiểm vị trí.

Kể từ đó, đối với Thanh Vương mà nói, Dạ Thần Hi liền tất nhiên là lớn nhất uy hiếp vị trí, nhất định phải nhanh chóng diệt trừ mới có thể an tâm.

Mặc dù muốn trải qua tán công chi kiếp, có thể tán công quá trình, cũng không nghi ngờ có thể đem Ngô Tuyết Tùng bản thân lực lượng triệt để kích thích ra, hơn nữa Thanh Vương Kiếm, cùng với sát trận uy lực, Thanh Vương vẫn như cũ có nắm chắc đem Dạ Thần Hi đánh giết!

Cái này chém xuống một kiếm đến, trực tiếp đem Dạ Thần Hi trong tay lưỡi hái tử thần đập bay, khủng bố sát ý thuận thế mà xuống, kiếm phong thẳng đến Dạ Thần Hi yếu hại!

Ngày xưa Bất Tử Thanh Vương là kinh khủng bực nào, dù là bây giờ chỉ có thể điều động Ngô Tuyết Tùng bản thân tinh cung chi lực, chỗ có thể phát huy ra uy lực, cũng đồng dạng có thể nói kinh thiên động địa, một kiếm này rơi xuống, là có thể trực tiếp chém giết Dạ Thần Hi.

"Oanh!"

Mắt thấy một kiếm này liền muốn rơi vào Dạ Thần Hi trên người trong nháy mắt, một mảnh khủng bố phong nhận chợt cuộn sạch mà ra, trực tiếp ngăn ở Thanh Vương Kiếm trước, một mảnh khủng bố tiếng nổ vang lên, những thứ này phong nhận tất cả đều bị Thanh Vương Kiếm chém vỡ, nhưng này một kiếm lại đúng là vẫn còn bị đở được.

Triệu Thụy!

Sinh tử một đường thời khắc, Triệu Thụy rốt cục vẫn phải xuất thủ, cứ việc thân là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, hắn đối với cái gì U Minh Tông truyền nhân cũng không có nửa điểm hảo cảm, thậm chí ở bên ngoài gặp phải, hận không thể lập tức giết chết cho thống khoái.

Có thể hết lần này tới lần khác lúc này, hắn nhưng lại không thể không xuất thủ bảo vệ đối phương.

Đạo lý rất đơn giản, cho dù là có tán công chi kiếp, có thể trước đó, Thanh Vương vẫn là kinh khủng nhất uy hiếp.

Giả sử Dạ Thần Hi chết, sợ rằng kế tiếp cũng liền muốn đến phiên hắn.

Nếu bàn về đơn đả độc đấu, Triệu Thụy lại như thế nào tự tin cũng minh bạch, chính mình tuyệt đối không phải là Thanh Vương đối thủ.

Như vậy biện pháp duy nhất, chính là cùng Dạ Thần Hi liên thủ, lấy hai người chi lực mạnh mẽ ngăn chặn Thanh Vương, đợi được Thanh Vương tán công, lại một lần hành động tập sát Thanh Vương, phá giải trước mắt sát cục.

Đương nhiên, đang giết chết Thanh Vương sau đó, có thể hắn cùng với Dạ Thần Hi cũng khó tránh khỏi đánh một trận, có thể vậy ít nhất cũng phải là giết chết Thanh Vương sau đó sự tình.

"Ngươi muốn chết!"

Tất sát một kiếm bị Triệu Thụy phá đi, Thanh Vương giận tím mặt, xoay người lại, húc đầu chính là một kiếm hướng về Triệu Thụy chém xuống đi.

Chỉ là có Triệu Thụy xuất thủ, thoáng vừa chậm, Dạ Thần Hi liền phản ứng kịp, cười lạnh một tiếng, trở tay lại là nhất đao trảm rơi, thuận thế cứu viện Triệu Thụy.

Trên thực tế, từ vừa mới bắt đầu xuất thủ thời điểm, Dạ Thần Hi cũng rất rõ ràng chỉ bằng vào tự mình một người là đánh không lại Thanh Vương, nhưng hắn lại y nguyên vẫn là hung hãn xuất thủ, chính là tính đúng Triệu Thụy tất nhiên sẽ không đứng nhìn bàng quan!

Thậm chí không chỉ là Triệu Thụy, bây giờ tất cả mọi người tại chỗ, có một cái tính một cái, chỉ cần không muốn chết, nhất định phải ra tay giúp hắn chém giết Thanh Vương!

Không phải hắn với ai có giao tình, mà là tình thế như vậy, không thể không liên thủ!

Bất Tử Thanh Vương sống lại, bây giờ tất cả mọi người là trên một sợi thừng châu chấu, hoặc là giết chết Thanh Vương phá vỡ sát trận đi ra ngoài, hoặc là toàn bộ chết ở Thanh Vương trong tay, trở thành Bất Tử Thanh Vương một lần nữa xuất thế nhóm đầu tiên vật hi sinh.

Thời khắc thế này, cái gì Chính Tà chi Phân, cái gì đạo ma bất lưỡng lập đều là nói nhảm, chỉ có sống sót, mới là nhất chuyện trọng yếu.

"Bạch Nhạc, vừa động thủ một cái, Thanh Vương không chết, chúng ta ai cũng không có cách nào khác còn sống rời đi!"

Trong nháy mắt, Văn Trạch cũng theo xuất thủ hướng về Thanh Vương giết đi qua, xuất thủ lúc lần nữa bắt chuyện Bạch Nhạc nói.

Nhưng mà, cho dù ai đều không nghĩ đến là, giờ khắc này, Thanh Vương cũng đồng thời mở miệng nói, "Bạch Nhạc, bản vương nói chuyện nhiều, sẽ không đổi ý, ngươi ta ở giữa có thần hồn khế ước ước thúc, ngươi không cần sợ bản vương đổi ý! Giúp bản vương đem bọn họ toàn bộ giết, bản vương bí tàng liền đều là ngươi!"

Tình thế nguy cấp, giờ khắc này Thanh Vương cũng đồng dạng lại không để ý tới cái gì mặt mũi, trầm giọng mở miệng nói.

Lời này vừa nói ra, chỗ trong mắt mọi người đồng thời lộ ra lau một cái vẻ hoảng sợ!

Bạch Nhạc!

Ai cũng rõ ràng, trước đó, Bạch Nhạc là duy nhất một cái trước một bước bước vào qua Thanh Vương điện người, nếu nói là Bạch Nhạc từng cùng Thanh Vương từng có ước định, xác thực có nhiều khả năng!

Lúc này, Văn Trạch lại liên tưởng lên trước đó, Ngô Tuyết Tùng rõ ràng suýt chút nữa hại chết Bạch Nhạc, có thể Bạch Nhạc rồi lại cố chấp ra tay giúp hắn cướp đoạt Thanh Vương Kiếm sự tình, trong lòng liền đã triệt để hiểu được.

Bạch Nhạc nơi nào là tin tưởng Ngô Tuyết Tùng, rõ ràng chính là từ vừa mới bắt đầu cũng biết Thanh Vương muốn đoạt xá trọng sinh, cố ý đem Ngô Tuyết Tùng đưa tới!

Một câu kia thần hồn khế ước càng làm cho Triệu Thụy cùng Dạ Thần Hi cũng đồng thời sắc mặt đại biến.

Thần hồn khế ước bản thân liền là một đạo thật lớn bảo đảm, đủ để quyết

định Bạch Nhạc khuynh hướng.

Đương nhiên, nếu tại khác biệt thời điểm, Bạch Nhạc chút thực lực ấy, căn bản sẽ không bị bọn hắn nhìn vào mắt, có thể hết lần này tới lần khác lúc này , bất kỳ cái gì một điểm lực lượng cũng có thể đánh vỡ cân bằng, quyết định thế cục hướng đi!

Thanh Vương một câu nói này, hầu như liền lập tức đưa bọn họ khổ tâm xây dựng cục diện thật tốt hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người ánh mắt, cũng không khỏi rơi vào Bạch Nhạc trên người!

Lúc này, Bạch Nhạc một lựa chọn, liền có khả năng quyết định tất cả mọi người sinh tử!

Trên thực tế, không chỉ là người bên ngoài, cho dù là Bạch Nhạc chính mình, giờ khắc này trong lòng đồng dạng đung đưa không ngừng, khó có thể lựa chọn.

Cái này một cái nhìn như đơn giản quyết đoán, quyết định lại nơi nào chỉ là hắn nhân sinh chết, cũng đồng dạng khả năng bao quát chính hắn sinh tử a!

Thu Hoằng Kiếm liền nắm trong tay, thật là, một kiếm này. . . Đến tột cùng nên chém hướng ai?

Converter: Lucario - Truyencv.com

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 314: Tán công chi kiếp

Kiếm như thu hoằng, sương tuyết vi nhận!

Khi ánh mắt vô ý thức rơi vào Thu Hoằng Kiếm thượng thời điểm, trước đó những cái kia lưỡng lự phảng phất đều trong nháy mắt như băng tuyết tan rã.

Rút Kiếm Thức!

Cái này nhanh đến cực hạn một kiếm, hung hãn hướng về Thanh Vương!

Đảm nhiệm không ai từng nghĩ tới, Bạch Nhạc một kiếm này vậy mà lại tấn công về phía Thanh Vương, hơn nữa trảm lưu loát dứt khoát như vậy.

"Bạch Nhạc, ngươi làm cái gì?"

Một kiếm này, cũng đồng dạng để cho Thanh Vương đại xuất ngoài ý muốn, thậm chí là có chút khó hiểu.

Bạch Nhạc không phải rõ ràng đã đem Ngô Tuyết Tùng đưa tới sao? Thậm chí cùng trước kia, vì để Ngô Tuyết Tùng thuận lợi bắt được Thanh Vương Kiếm, còn không tiếc xuất thủ ngăn cản Văn Trạch cùng Dạ Thần Hi, vì sao cho tới bây giờ, Bạch Nhạc rồi lại lần nữa phản chiến tương hướng? !

Phải biết, vừa mới Thanh Vương nói câu nói kia thời điểm, xác thực không có lừa dối Bạch Nhạc ý tứ, chỉ cần có thể vượt qua trước mắt cái này một cửa ải khó, hắn tuyệt đối sẽ tuân thủ linh hồn khế ước lời thề, cho Bạch Nhạc một bộ phận Thanh Vương bí tàng, sau đó thả Bạch Nhạc ly khai.

Vô luận từ phương diện nào mà nói, tựa hồ cũng cũng không tìm tới Bạch Nhạc cự tuyệt hắn lý do! Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc chính là chỗ này sao làm!

"Thanh Vương điện hạ, trước đó cùng ngươi ký kết linh hồn khế ước vì bất đắc dĩ cử chỉ! Đem Ngô Tuyết Tùng đưa tới, ta đáp ứng ngươi sự tình cũng đã làm được!" Một tay cầm kiếm, Bạch Nhạc trên trán lộ ra lau một cái vẻ đạm nhiên, bình tĩnh mở miệng nói, "Thanh này kiếm, là một vị bằng hữu tiễn ta! Chính ma thế bất lưỡng lập, ta Bạch Nhạc thân là Huyền Môn người trong, nếu hôm nay hám lợi đen lòng, ngày sau lại có gì bộ mặt gặp lại cố nhân?"

Kiếm là Dương Bằng tiễn hắn, mà Dương Bằng bản thân liền là Thất Tinh Tông người.

Lời nói này có chút quang minh chính đại, nhưng trên thực tế, nội bộ lại có khác một tầng ý tứ.

Bằng hữu!

Từ Linh Tê Kiếm Tông sau khi đi ra, Bạch Nhạc có thật nhiều bằng hữu, mà Yến Bắc Thần nhưng không có.

Những người bạn này, đối với Bạch Nhạc mà nói rất trân quý!

Cái này không chỉ có chỉ là một cái Dương Bằng, cũng đồng dạng bao quát Văn Trạch ở bên trong.

Trợ giúp Thanh Vương, có thể rất có thể có thể có được mức độ lớn nhất quyền lợi, nhưng lại nhất định phải trả giá nặng nề đại giới, tỷ như người trong chính đạo thân phận, tỷ như Văn Trạch người bạn này.

Giữa bằng hữu, vốn là bình đẳng, không có người nào có đạo lý, đơn phương vì ngươi trả giá, lại dễ dàng tha thứ ngươi không làm bất luận cái

gì hồi báo.

Từ nơi này một lần Văn Trạch đến Thất Tinh Tông đến, trên thực tế, Văn Trạch cũng đã một mực tại trợ giúp hắn, lần này nếu không phải Văn Trạch, có thể Tô Nhan cũng đã chết, phần ân tình này, Bạch Nhạc làm sao có thể đủ không báo?

Trợ giúp Thanh Vương, liền có nghĩa là, muốn đem tất cả mọi người tại chỗ toàn bộ giết sạch, trong lúc này tự nhiên cũng bao quát Văn Trạch!

Bạch Nhạc tự vấn hạ không cái này tay.

Huống chi, lùi một bước nói, mặc dù dứt bỏ cảm tình không đề cập tới, nhưng từ quyền lợi góc độ mà nói, thì nhất định là chuyện tốt sao? Chỉ sợ cũng chưa chắc!

Cho dù là hắn bằng lòng bại lộ thân phận, toàn lực trợ giúp Thanh Vương tập sát người khác, lại nhất định cho là thật có thể diệt khẩu sao?

Bây giờ Triệu Thụy cùng Dạ Thần Hi bất quá là không muốn buông tha cái này đánh chết Thanh Vương cơ hội mà thôi.

Một khi đến thật không có hi vọng thời điểm, lấy thực lực bọn hắn, một khi chuyên tâm muốn chạy trốn, thật nhất định có thể đủ ngăn được sao?

Ở đây bên trong, chỉ cần có một người chạy đi, đem tin tức truyền tới bên ngoài.

Bạch Nhạc danh tiếng thật có thể triệt để xú, trong chính đạo, tuyệt sẽ không dễ dàng tha thứ một cái trợ giúp Thanh Vương tập sát Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử người bình yên vô sự còn sống.

Đến lúc đó, Bạch Nhạc chọn lựa duy nhất, sợ là cũng chỉ có theo Thanh Vương một con đường đi vào tối!

Mà, thực sự là Bạch Nhạc muốn lựa chọn con đường sao?

Suy nghĩ cẩn thận những thứ này, Bạch Nhạc nên dạng lựa chọn, tự nhiên cũng liền không tồn tại bất kỳ do dự nào.

Đương nhiên, vấn đề duy nhất ở chỗ, trước đây Bạch Nhạc cùng Thanh Vương lúc động thủ sau khi, là dùng qua Thông Thiên Ma Công cùng Côn Ngô Kiếm, một khi Thanh Vương bả điểm này bạo lộ ra, Bạch Nhạc đồng dạng hội rơi vào trong hiểm cảnh. Cho nên, Bạch Nhạc vừa mở miệng liền trực tiếp tự xưng Huyền Môn người trong, trên thực tế, trong tối cũng cũng là cho Thanh Vương một cái nhắc nhở.

Bạch Nhạc sẽ ra tay, nhưng chỉ là tượng trưng xuất thủ, chỉ lấy Huyền Môn thủ đoạn công kích, cũng không biết chân chính toàn lực ứng phó.

Thanh Vương là thực sự được gặp Bạch Nhạc thực lực, tự nhiên biết, một khi thi triển ma công, lấy ra Côn Ngô Kiếm Bạch Nhạc là kinh khủng bực nào, cái kia uy hiếp thậm chí có thể so Triệu Thụy cùng Dạ Thần Hi càng sâu.

Cái này bản thân liền là một cái nhìn không thấy giao dịch!

Ngươi không đề cập tới ta ma tu thân phận, ta liền không ra tay toàn lực vây giết ngươi, chuyện hôm nay, thành hay bại, vẫn là ngươi Thanh Vương cùng giữa bọn hắn sự tình.

Mặt khác, ta liền tất nhiên sẽ ra tay toàn lực, trước một bước đưa ngươi Thanh Vương chém giết nơi này!

Lấy Thanh Vương tâm cơ cùng kinh nghiệm, Bạch Nhạc tin tưởng đối phương đoán được ý hắn, hơn nữa, Bạch Nhạc không tin lấy Thanh Vương thủ đoạn, không có để lại hắn bảo mệnh chuẩn bị ở sau tới.

"Ngu xuẩn!"

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Thanh Vương mang theo ẩn ý rên một tiếng, lãnh đạm nói, "Đã các ngươi đều muốn chết, bản vương thành toàn các ngươi!"

Kiếm ra, chính là một cổ mãnh liệt tử khí gào thét mà đến.

Thân là ngày xưa thiên hạ nhất đứng đầu cường giả, Thanh Vương thực lực là kinh khủng bực nào, sợ là chỉ còn lại một điểm tàn hồn, một khi đoạt xá thành công, có thể giống vậy tuôn ra làm người tuyệt vọng lực lượng tới.

Hô hấp ở giữa, lau một cái kiếm khí màu xám trắng mãnh liệt thành triều, như sóng lớn vỗ vào bờ, trực tiếp đem tất cả mọi người bao phủ đi vào.

Phải biết, Ngô Tuyết Tùng bản thân liền là Tiên Du Kiếm Cung chân truyền đệ tử, súc tích cực kỳ thâm hậu, bây giờ đối mặt tán công uy hiếp, Thanh Vương càng là không chút nào tiếc rẻ, trong nháy mắt liền trực tiếp nổ lên tinh cung!

Chủ động tán công, nhưng lại sắp tán ưu khuyết điểm lộ trình hoàn mỹ khống chế tại trong tay mình, đem trong cơ thể tất cả lực lượng hoàn mỹ thả ra ngoài, hóa thành kinh khủng nhất công kích.

"Giết! Hắn đã bắt đầu tán công, chỉ cần chống nổi một vòng này công kích, cái này tặc hắn phải chết!"

Mấy nghìn năm kẻ thù truyền kiếp, Dạ Thần Hi đối với Thanh Vương giải sâu đậm, liếc mắt liền xem thấu Thanh Vương dụng ý, trầm giọng quát lên.

Loại thời điểm này, Dạ Thần Hi càng là có vẻ cực kỳ quả đoán, đạp chân

xuống, huy động lưỡi hái tử thần, cái thứ nhất đón lấy cái kia khủng bố kiếm khí xông lên.

Hắn biết rõ, đối mặt kinh khủng như vậy Thanh Vương, nhất định muốn có người trước xông lên, lúc này tuyệt đối không thể có chỗ do dự, bằng không, người khác chưa chắc liền sẽ ra tay toàn lực, một khi bắt đầu chạy tán loạn, khả năng liền lại không có hy vọng.

Cứ việc vẫn chưa bước vào tinh cung, nhưng lưỡi hái tử thần phía trên lộ ra một màn kia thâm trầm Hắc Ám lực lượng, cũng không nghi ngờ mạnh mẽ đưa hắn thực lực rút đến Tinh Cung Cảnh trình độ.

Lưỡi hái tử thần trực tiếp đụng vào Thanh Vương Kiếm, chính diện đụng nhau phía dưới, hầu như không có gì sức phản kháng, trong nháy mắt liền bị đánh bay, phun ra một ngụm máu tươi, nhưng là trực tiếp rơi vào liêm đao phía trên , khiến cho lưỡi hái tử thần thượng u mang càng tăng lên ba phần, ngạnh sinh sinh trợ giúp Dạ Thần Hi chống đỡ hạ xuống.

Lần này ngạnh hám, cũng đồng dạng cấp cho người khác cực đại lòng tin.

Thanh Vương mặc dù khủng bố, nhưng hôm nay dù sao vừa mới đoạt xá, thực lực cực yếu, hoàn toàn không phải trước đây cái kia tung hoành thiên hạ Bất Tử Thanh Vương.

Liền Dạ Thần Hi đều có thể ngạnh hám, bọn hắn còn có cái gì không dám lên?

"Phong Ảnh Sát!"

Thần thông, Phong Ảnh Sát!

Vô số phong nhận, chợt từ tinh cung bên trong kích mà ra, hóa thành một mảnh nhỏ gió ảnh đón lấy kiếm khí trực tiếp đụng vào.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng lần nữa thi triển ra Kiếm Linh Vũ!

Thậm chí Văn Trạch cùng Tô Nhan cũng đồng dạng theo xuất thủ, mặc dù bọn hắn thực lực yếu nhược nhiều, có thể mức độ lớn nhất trợ giúp người khác trung hoà kiếm khí uy lực, nhưng cũng vẫn là có thể.

Phải biết, mặc dù Văn Trạch cùng Tô Nhan tương đối yếu kém, cũng đồng dạng tồn tại linh phủ đỉnh phong thực lực, nhiều cường giả như vậy liên thủ vây giết, đổi hắn Tinh Cung Cảnh cường giả, sợ là trong nháy mắt đã bị vây giết.

Cho dù là Thanh Vương, giờ khắc này cũng đồng dạng có vẻ hơi lực kiệt!

Lấy tán công làm giá tuôn ra lực lượng kinh khủng, vốn là không ngừng suy giảm, chính như Dạ Thần Hi nói, chỉ cần cái này vòng thứ nhất công kích không thể giết chết đối phương, như vậy Thanh Vương liền sẽ triệt để rơi vào hạ phong, rơi vào trong nguy hiểm.

"Tán công thì như thế nào? Bản vương há là các ngươi bọn tiểu bối này có khả năng tính toán!"

Cười lạnh một tiếng, Thanh Vương trong mắt lóe lên một tia vẻ khinh thường, bàn tay đột nhiên đi xuống đè một cái, trong một chớp mắt, toàn bộ Thanh Vương điện thượng bao phủ cấm chế chợt hóa thành một mảnh nhỏ khủng bố kiếm quang ầm ầm nổ lên, hướng về mọi người cuốn tới.

Tán công chi kiếp, Thanh Vương bản thân tự nhiên cũng biết, vì dự phòng vạn nhất, nơi nào sẽ không lưu lại thủ đoạn bảo vệ tánh mạng.

Trên thực tế, toàn bộ Thanh Vương điện bên trong bố trí cấm chế cùng sát trận, đều là giờ khắc này chuẩn bị.

Trong nháy mắt nổ lên sát trận, lúc này liền nhấc lên một hồi hủy diệt tính kiếm khí công kích, mang theo vô tận khí tức tử vong, hướng về mọi người vọt tới.

Ngay tại lúc đó, mặt đất chợt rạn nứt, Thanh Vương trực tiếp rơi vào dưới đất, biến mất không còn tăm hơi vô tung.

Trừ Bạch Nhạc bên ngoài, người khác căn bản cũng không biết dưới đất còn có động thiên khác, vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, muốn đuổi tiếp, nhưng nơi nào còn kịp.

Sau một khắc, toàn bộ Thanh Vương điện đều tùy theo đổ nát, mấy người chật vật không chịu nổi chạy ra Thanh Vương điện, chướng mắt chỗ, đã chỉ còn lại có một vùng phế tích, nơi nào còn có Thanh Vương cái bóng.

"Chết tiệt!"

Oanh một tiếng, Dạ Thần Hi lưỡi hái tử thần hung hăng chém về phía mặt đất, ngạnh sinh sinh chém ra một đạo khe rãnh, chỉ là tại đây trong phế tích, lại nơi nào tìm được Thanh Vương tung tích.

"Tìm, tất cả mọi người một chỗ tìm, sát trận còn không có phá, chúng ta ai cũng ra không được, một khi để cho Thanh Vương vượt qua tán công chi kiếp, rất nhanh thì có thể khôi phục thực lực, đến lúc đó mặc dù chúng ta liên thủ, cũng đừng nghĩ lại làm gì được hắn, vẫn như cũ khó thoát khỏi cái chết!"

Sắc mặt có vẻ khó coi dị thường, Dạ Thần Hi trầm giọng nói rằng.

"Tìm, làm sao tìm được? Đào sâu ba thước sao?" Mắt lạnh nhìn Dạ Thần Hi, Triệu Thụy cười lạnh nói, "Ngươi U Minh Tông cùng Thanh Vương có tử thù, theo chúng ta có thể không có quan hệ gì, vừa mới lợi dụng hết chúng ta, lẽ nào bây giờ còn muốn lại lợi dụng một lần sao? Cho là thật

đáng đánh bàn tính."

Vừa mới đối mặt Thanh Vương uy hiếp, mấy người có thể trong nháy mắt đạt thành ăn ý liên thủ đối địch, thật là một khi Thanh Vương đào tẩu, thoát khỏi nguy hiểm, nguyên bản là yếu đuối liên minh, tự nhiên lập tức sụp đổ.

Đạo ma bất lưỡng lập có thể không phải chỉ là nói suông.

Có thể khắc chế, ở loại tình huống này xuống, không đúng Dạ Thần Hi hạ sát thủ, liền đã coi như là lấy đại cục làm trọng, còn muốn chung sức hợp tác, làm sao có thể.

"Đạo Lăng Thiên Tông thật lớn uy phong, chỉ không biết đợi được Thanh Vương khôi phục thời điểm, ngươi còn có thể hay không thể có như vậy tự tin." Lạnh lùng liếc Triệu Thụy, Dạ Thần Hi lành lạnh uy hiếp nói.

"Ngươi cũng tốt nhất cầu khẩn không phải ở bên ngoài đụng tới ta, bằng không ta không ngại diệt ngươi cái này U Minh Tông truyền nhân!" Đối chọi gay gắt, Triệu Thụy lạnh lùng phản kích nói.

Đối với người khác mà nói, sát trận không phá, liền tất nhiên vô pháp ly khai cái này Thanh Vương lăng tẩm, nhưng đối với tinh thông trận pháp chi đạo Triệu Thụy mà nói, khả năng liền chưa chắc.

Đây mới là hắn dám cự tuyệt Dạ Thần Hi khí vị trí.

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 315: Sụp đổ

Thật sâu xem Triệu Thụy liếc mắt, Dạ Thần Hi rành mạch từng câu, tới mức này nhiều lời vô ích, cũng sẽ không khuyên, thẳng xoay người mà đi.

Mặc dù từ mặt ngoài xem, Thanh Vương tựa hồ chỉ là chìm vào Thanh Vương điện phía dưới. Có thể trên thực tế, chỉ cần hơi có chút đầu óc, liền có thể minh bạch, Thanh Vương tuyệt đối đã thoát thân, cùng thủ tại chỗ này, chẳng tản mát, tại những cái kia có thể trợ giúp Thanh Vương tu luyện khôi phục tu vi địa phương đi tìm, ngược lại khả năng thành công lớn.

Dù sao, đến loại thời điểm này, đối phó Thanh Vương, cũng căn bản không cần mọi người liên thủ, vừa mới trải qua tán công chi kiếp, dù là chỉ là một cái bình thường Linh Phủ Cảnh, sợ cũng có thể đơn giản giết chết Thanh Vương, chân chính khó, chỉ là tại Thanh Vương khôi phục thực lực nhất định trước đó tìm được hắn mà thôi.

So với việc người khác, Bạch Nhạc tâm tính ngược lại là nhẹ nhàng nhất, nên làm hắn đều đã làm, có hay không có thể tìm ra Thanh Vương đến, đối hắn mà nói, thật cũng không có trọng yếu như vậy.

"Bạch sư đệ."

Nhìn Bạch Nhạc, Văn Trạch thần sắc có chút phức tạp.

Mặc dù trước đó có thể nói là bởi vì Bạch Nhạc nhúng tay, mới khiến cho Thanh Vương dễ dàng như vậy đoạt xá Ngô Tuyết Tùng, có thể cuối cùng một kiếm kia, Bạch Nhạc cũng đã làm ra lựa chọn, trước đó dù có một ít không làm chỗ, cũng tận có thể bù đắp.

Cho dù là Triệu Thụy trước đó đối Bạch Nhạc lại như thế nào bất mãn, bây giờ cũng không tiện sẽ tìm Bạch Nhạc phiền phức.

"Bạch Nhạc, chúng ta trước đó ân oán lúc đó xóa bỏ! Bất quá, ngươi tốt nhất nhớ rõ ràng ngươi thân phận mình, nếu ta được nghe lại ngươi cùng bất luận kẻ nào khoe khoang ngươi gặp qua thánh nữ sự tình, liền đừng trách ta xuất thủ vô tình."

Lúc trước Vân Mộng Chân phản hồi Tông sau đó, hắn liền từng nghe trở về Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử nói lên Bạch Nhạc sự tình, nguyên bản đã rất khó chịu, bây giờ mới gặp lại Bạch Nhạc, liền nhịn không được vẫn là mở miệng uy hiếp một phen.

Đương nhiên, cái này cũng cùng Bạch Nhạc bản thân hiển hiện ra năng lực có quan hệ.

Chí ít bây giờ Bạch Nhạc đã có thể nói là danh chấn Thanh châu, hơn nữa thật có như vậy vài phần thiên phú cùng thực lực, tự nhiên có thể làm cho hắn sinh ra một tia khó chịu cảm giác. Phải biết, từ đầu đến cuối, Vân Mộng Chân từ hắn cũng chưa từng hơi giả từ sắc.

Tương phản nếu như Bạch Nhạc y nguyên vẫn là cái kia không có danh tiếng gì tiểu nhân vật, hắn ngược lại khinh thường đi tính toán.

Đương nhiên, bằng tâm mà nói, cho dù là hiện tại, thật hắn cũng không quá bả Bạch Nhạc để ở trong lòng, so với việc vị kia Đạo Lăng thánh nữ, Bạch Nhạc cho dù là bước vào Tinh Cung Cảnh, chênh lệch cũng quá xa xôi.

"Bạch Nhạc mặc dù chỉ là một tiểu nhân vật, nhưng cũng không bị người uy hiếp! Triệu sư huynh nếu như nhìn không quen, có thủ đoạn gì sử hết ra chính là, Bạch Nhạc đón lấy là được."

Nhàn nhạt liếc Triệu Thụy liếc mắt, Bạch Nhạc căn bản không có lùi

bước chút nào ý tứ, một câu nói trực tiếp liền chống trở về.

Triệu Thụy xem Bạch Nhạc khó chịu, nhưng hắn lại nơi nào biết, Bạch Nhạc nhìn hắn mới càng là trực tiếp hóa nhân tình địch hàng ngũ.

Vân Mộng Chân là cao cao tại thượng Đạo Lăng thánh nữ không sai, có ở Bạch Nhạc tâm, đó cũng là chính mình nữ nhân, bằng ngươi hắn người nào cũng đừng hòng nghĩ cách.

Nếu không phải suy nghĩ đến chính mình vẫn không đánh thắng Triệu Thụy cái hiện thực này, nơi nào còn đến phiên Triệu Thụy tìm hắn để gây sự, hắn liền muốn dẫn đầu giáo huấn một chút, cái ý nghĩ này ăn thịt thiên nga con cóc ghẻ.

Hướng tình địch cúi đầu chịu thua? Làm sao có thể!

"Ngươi!"

Nghe được Bạch Nhạc, Triệu Thụy nhất thời giận tím mặt, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, quả thực rất có lập tức xuất thủ giáo huấn Bạch Nhạc dừng lại ý tưởng.

"Triệu sư huynh, Bạch sư đệ, bây giờ chúng ta hay là trước giải quyết trước mắt phiền phức đi, Thanh Vương không biết tung tích, chúng ta còn còn lâu mới có được đến an toàn thời điểm đây." Mắt thấy hai người rất có trở mặt khuynh hướng, Văn Trạch vội vã mở miệng hoà giải nói.

"Triệu sư huynh, Văn sư huynh, Bạch sư đệ!"

Cứ như vậy một hồi thời gian, trước đó tại Thanh Vương điện bên ngoài Đạo Lăng Thiên Tông cũng chạy tới, tiến lên chào nói.

"Cái gì Bạch sư đệ?" Nghe đến mấy cái này đệ tử, Triệu Thụy nhất thời lớn tiếng mắng, "Sai lầm, ta làm sao không biết, cái này Bạch Nhạc lúc

nào bái nhập bổn tông?"

". . ."

Trong chính đạo, đệ tử ở giữa lẫn nhau lấy sư huynh đệ tương xứng, bản thân liền là một cái bất thành văn thói quen, ai cũng sẽ không để ý.

Đương nhiên , dưới tình huống bình thường, lấy Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử kiêu ngạo, cũng sẽ không tùy ý đối tông môn khác đệ tử như vậy tương xứng! Chỉ là, Bạch Nhạc cuối cùng không giống nhau lắm, mọi người đối với Bạch Nhạc quan cảm cũng không tệ, tự nhiên cũng liền như thế gọi.

Bây giờ chợt nhìn thấy Triệu Thụy so với lên thật đến, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử trong lòng vậy còn không như gương sáng, nhất thời liền phản ứng kịp.

Tâm một hồi buồn cười, có thể bày tỏ nét mặt cũng đối không tốt phất Triệu Thụy mặt mũi, chỉ phải mở miệng giải thích, "Triệu sư huynh, nghĩ là nghe lầm, chúng ta gọi là Bạch huynh đệ, không phải Bạch sư đệ."

". . ." Nghe nói như thế, Triệu Thụy trên mặt nhất thời tối sầm lại, nhưng cũng cuối cùng không tốt lại tích cực.

"Chính là một cái Huyền cấp tông môn đệ tử, có cái gì tư cách theo ta Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử xưng huynh gọi đệ, chúng ta đi!"

Phất ống tay áo một cái, Triệu Thụy nhất thời xoay người mà đi.

Cười khổ một tiếng, Văn Trạch đám người hướng về Bạch Nhạc ôm quyền xá, cũng lập tức theo Triệu Thụy mà đi.

Triệu Thụy chán ghét Bạch Nhạc nguyên nhân mọi người lòng biết rõ, nhưng lại không có cách nào khác nói ra miệng, vậy cũng chỉ có thể đối

Bạch Nhạc báo lấy đồng tình ánh mắt.

"Công tử! Họ Triệu này rất làm người ta chán ghét, đợi tiểu Nhan bước vào tinh cung, nhất định phải cho hắn một cái đẹp."

Vừa mới có người khác ở đây, Tô Nhan không tốt tiếp lời, bây giờ thấy đối phương đi, nhất thời vì Bạch Nhạc can thiệp chuyện bất bình nói.

Lắc đầu, Bạch Nhạc thản nhiên nói, "Đạo Lăng Thiên Tông người, từ trước đến nay mắt cao hơn đầu, huống chi người ta hay là thật truyền đệ tử, thiên chi kiêu tử! Coi thường ta cũng là phải, chỉ là chúng ta cần gì phải so đo với hắn."

"Có cái gì không được sao?" Bĩu môi, Tô Nhan khinh thường nói rằng, "Công tử thân phận lại thật hắn một cái chân truyền đệ tử có khả năng bằng được."

Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, cái thân phận này khả năng liền quá có phân lượng.

Nếu như Thông Thiên Ma Quân còn sống, Bạch Nhạc quả thực có thể khắp thiên hạ đi ngang, luận thân phận, có thể cũng chỉ có Vân Mộng Chân loại này Đạo Lăng thánh nữ có thể so sánh với.

Chỉ tiếc, hiện tại Bạch Nhạc thân phận cũng không dám nói đi ra ngoài, quả thực như cẩm y dạ hành đồng dạng.

"Tốt, chúng ta cũng nên đi tìm một chút vị kia Thanh Vương." Khoát khoát tay, Bạch Nhạc con mắt hơi hơi nheo lại, đạm nhiên mở miệng nói.

Tổn thất Linh Khư Quả, Bạch Nhạc trong lòng cũng là không nỡ, tổng yếu tìm cơ hội vãn hồi tổn thất mới tốt.

Bây giờ nếu có thể tìm được Thanh Vương, liền rất có hy vọng đạt được

Thanh Vương bí tàng, dù là chỉ là từ đó được một chút chỗ tốt, cũng hầu như là tốt.

Hơn nữa. . . Đối với vị này Thanh Vương hành tung, Bạch Nhạc nhiều ít cũng có thể đoán được vài phần.

"Thật muốn đi tìm Thanh Vương?" Tô Nhan hiển nhiên vẫn còn có chút sợ hãi Thanh Vương, có chút khẩn trương hỏi.

"Yên tâm, bây giờ Thanh Vương mặc dù có vài phần thủ đoạn bảo vệ tánh mạng, nhưng muốn nói uy hiếp ta, sợ là còn làm không được! Nếu là thật bị ta đoán trúng, tổng yếu đập hắn một khoản trúc giang mới là." Nhếch miệng lên lau một cái nụ cười rực rỡ, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói.

Giết chết Thanh Vương loại chuyện như vậy, Bạch Nhạc thì không muốn, nhưng cũng tổng yếu để cho Thanh Vương có chỗ cố kỵ, không dám tùy tiện tiết lộ hắn Ma Quân truyền nhân thân phận mới được.

Bây giờ Thanh Vương có thể còn không biết Thông Thiên Ma Quân ý vị như thế nào, chỉ khi nào ly khai cái này Thanh Vương lăng tẩm, tự nhiên liền sẽ rõ ràng, đến lúc đó, còn muốn để cho Thanh Vương bằng lòng không tiết lộ ra ngoài, khả năng liền quá khó khăn.

Huống chi, đối với Bạch Nhạc mà nói, bây giờ chỉ sợ cũng hắn duy nhất có hy vọng uy hiếp được Thanh Vương, xảo trá chỗ tốt cơ hội, như thế nào bằng lòng đơn giản buông tha!

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 316: Tan vỡ Thanh Vương

Đến đâu tìm Thanh Vương?

Đối với người khác mà nói, có thể rất khó lý giải manh mối đến, dù sao tóm lại tiến nhập Thanh Vương lăng tẩm cũng không bao lâu, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, khả năng liền hoàn toàn khác biệt! Hắn cùng với Tô Nhan ở chỗ này, có thể đã ngây người một tháng, đối với những cung điện này quả thực như lòng bàn tay.

Thậm chí còn đại đa số cung điện Bạch Nhạc đều đi vào qua, muốn phán đoán Thanh Vương hành tung, không muốn đơn giản quá nhiều.

Đan Các!

Tại Thanh Vương lăng tẩm trong cung điện, đối với tu hành trợ giúp lớn nhất, liền tất nhiên là Đan Các.

Vừa mới tán công, muốn trong vòng thời gian ngắn khôi phục thực lực, không hề nghi ngờ Đan Các những đan dược này, mới là sự chọn lựa tốt nhất, thậm chí căn bản cũng không cần chạy loạn, chỉ cần đứng ở Đan Các há miệng chờ sung, Bạch Nhạc cũng có lòng tin nhất định có thể đủ đợi được Thanh Vương.

Xác định mục, lấy Bạch Nhạc đối với Địa Cung quen thuộc, tự nhiên rất nhanh thì đi tới Đan Các trước đó.

Nguyên bản những thủ vệ kia tại Đan Các trước binh dũng đã sớm bị xông tới những người tu hành kia giết sạch, chỉ là Đan Các thượng cấm chế, bọn hắn nhưng là không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể buông

tha! Kể từ đó, Bạch Nhạc còn muốn tới gần, tự nhiên liền không hề trắc trở.

Bàn tay rơi vào Đan Các trên cửa điện, Thông Thiên Ma Công chợt phát động, trong khoảnh khắc, liền nhiễu loạn cấm chế, đẩy cửa ra mang theo Tô Nhan chui vào.

Tô Nhan đã sớm biết Bạch Nhạc có biện pháp tiến nhập Đan Các, thật là chính thấy như vậy một màn thời điểm, cũng y nguyên vẫn là xem đôi mắt đẹp chớp liên tục.

Bạch Nhạc cùng Tô Nhan bước vào đồng thời, cấm chế liền lần nữa khôi phục, đóng cửa cửa điện, liền lại nhìn không ra chút nào đầu mối, cho dù là có người đi tới Đan Các ngoài cửa, cũng căn bản không phát hiện được bất kỳ khác thường gì tới.

"Công tử, những đan dược kia chính là từ nơi này lấy đi a?" Hiếu kỳ đánh giá bốn phía, Tô Nhan nhẹ giọng hỏi.

"Không sai!" Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Trước đây những đan dược kia, ngươi còn có bao nhiêu vô dụng, đều đưa cho ta."

Tô Nhan cũng không ngu ngốc, đến loại thời điểm này, đâu còn có thể không rõ Bạch Nhạc ý tứ, khóe miệng lộ ra một nụ cười, "Công tử, ngươi là định đem những đan dược này lại bán trả lại cho Thanh Vương sao?"

"Vậy phải xem vị này Thanh Vương, chịu ra bao nhiêu giá." Mỉm cười, Bạch Nhạc tùy ý trên mặt đất ngồi xuống, lẳng lặng điều tức.

... . . .

"Oanh!"

Một hồi khủng bố thần hồn trùng kích chợt nổ lên, cũng tuyên cáo thuộc về Ngô Tuyết Tùng linh hồn triệt để chôn vùi, từ giờ khắc này, Thanh Vương mới chính thức triệt để đoạt xá thành công, chiếm giữ Ngô Tuyết Tùng thân thể.

"Sống lại cảm giác thực tốt a!"

Giơ tay lên, nhìn trẻ tuổi này thân thể, Thanh Vương trong mắt tràn đầy khoái ý.

Nếu không có trước đó vẫn không có thể hoàn mỹ khống chế thân thể này, cho dù là có tán công uy hiếp, hắn thì như thế nào sẽ bị Dạ Thần Hi cùng Triệu Thụy bọn hắn bức lui! Lúc kia, trên thực tế, hắn đại bộ phận tinh lực cũng còn nhất định phải dùng ở áp chế Ngô Tuyết Tùng thần hồn phản phệ phía trên.

Đoạt xá cho tới bây giờ thì không phải là một kiện đơn giản sự tình, huống chi hắn muốn chiếm thân xác còn là một vị bước vào Tinh Cung Cảnh cường giả.

Trên thực tế, sở dĩ nhất định phải lựa chọn sở hữu Đại Càn hoàng thất huyết mạch hậu nhân, vì chính là chỗ này loại huyết mạch liên hệ, tăng đoạt xá thành công nắm chặt mà thôi.

Mà bây giờ kết quả này, cũng đồng dạng để cho Thanh Vương phi thường hài lòng.

Gần như hoàn mỹ độ phù hợp, để cho hắn hầu như không cảm giác được bất kỳ khó chịu nào chỗ, phảng phất cái này một cái thân thể, trời sinh chính là vì hắn mà chuẩn bị.

Chậm rãi đi tới chính mình quan mộ trước, nhìn chính mình thi thể, Thanh Vương khóe miệng hơi hơi giơ lên, nhẹ giọng lẩm bẩm, "Nhìn chính mình chết đi, loại thể nghiệm này, thật đúng là đặc biệt a. . . Như

vậy, liền triệt để làm một cái đoạn a!"

Bàn tay đột nhiên tại quan mộ phía trên vỗ, xuyên thấu qua cái kia thanh ngọc quan mộ, Thanh Vương có thể rõ ràng chứng kiến chính mình thi thể lấy mắt thường có thể thấy tốc độ sa đọa, hóa thành bụi bậm!

Từ giờ khắc này, cũ Thanh Vương triệt để chết đi, mà hắn đã chân chính thu được tân sinh.

Theo một chưởng này, Ngô Tuyết Tùng trong cơ thể linh lực cũng theo đó triệt để tán đi.

Giờ khắc này Thanh Vương liền phảng phất một lần nữa thay đổi hồi một người bình thường, chỉ là so với việc nguyên bản Ngô Tuyết Tùng, lúc này Thanh Vương trên người lại nhiều hơn vài phần tà mị cao quý.

Đời trước Thanh Vương đạt được U Minh Thiên Công đã quá muộn, mặc dù gượng ép tu luyện thành công, có thể bên trong đã có rất nhiều nơi, đều tồn tại tai hoạ ngầm! Cũng chính bởi vì những thứ này tai hoạ ngầm, hắn cùng với Đạo Lăng thánh nữ đánh một trận lúc, mới có thể cuối cùng tan tác, chỉ có thể liều mạng chạy trốn, cũng không lâu lắm sinh cơ liền triệt để hao hết, không thể không nằm vào lăng tẩm bên trong, ngất ngủ say.

Nhưng hôm nay đoạt xá Ngô Tuyết Tùng, lại kinh lịch hoàn mỹ tán công, chính là trọng đầu bắt đầu tu luyện U Minh Thiên Công điều kiện tốt nhất cơ hội, Thanh Vương có đủ đủ lòng tin, có thể bù đắp đời trước tiếc nuối, lần nữa vấn đỉnh Thiên Hạ, bước lên thế giới này đỉnh phong.

Trong mắt lóe lên vẻ hưng phấn chi sắc, Thanh Vương một bước bước vào đã sớm đã chuẩn bị xong trận pháp truyền tống bên trong, trong nháy mắt liền biến mất ở cái này trong lăng mộ.

Toàn bộ Thanh Vương lăng tẩm, toàn bộ đều Thanh Vương trước khi

chết tỉ mỉ chuẩn bị, từng cái phân đoạn đều đã tính toán đến , dựa theo Thanh Vương kế hoạch, tối đa bảy ngày thời gian, là hắn có thể đủ đơn giản khôi phục lại Tinh Cung Cảnh thực lực! Khi đó, liền có thể mở ra chân chính bí tàng, sau đó ung dung rời đi nơi này.

Trong khoảnh khắc, Thanh Vương liền xuyên thấu qua truyền tống trận xuất hiện ở Tu Pháp điện bên trong, ngay tại lúc Thanh Vương chuẩn bị mở mở pháp trận lúc thời điểm tu luyện, nụ cười trên mặt lại đột nhiên cứng hạ xuống.

Nguyên bản hắn chuẩn bị xong mở ra tụ linh trận linh thạch cực phẩm dĩ nhiên có đã chẳng biết đi đâu, căn bản là vô pháp mở ra trận pháp.

Sắc mặt có chút khó coi, cũng không đoái hoài tới suy nghĩ tại sao lại dạng này, Thanh Vương lần nữa bước vào truyền tống trận, bước vào chỗ tiếp theo cung điện.

Dược viên, vốn chuẩn bị tốt linh dược hầu như đã bị người đào rỗng!

Tàng bảo lầu, vốn chuẩn bị tốt linh thạch bị người quét một cái sạch, vài món mấu chốt nhất phụ trợ tu hành bảo vật, cũng chẳng biết đi đâu.

Những vật này mặc dù cũng không tính trân quý, nhưng lại không có chỗ nào mà không phải là hắn tỉ mỉ chọn lựa ra, cũng thích hợp hắn nhất hiện tại tu hành, nhưng lại đều không ngoại lệ, đều bị phá hư.

Loại ý này bên ngoài thoát ly khống chế cảm giác, để cho Thanh Vương phiền muộn hầu như muốn thổ huyết, lần lượt hy vọng thất bại, đã để hắn kế cận tan vỡ.

Lần nữa bước vào truyền tống trận, Thanh Vương đã đem sở hữu hy vọng ký thác vào Đan Các phía trên.

Phải biết, tại đây chút chuẩn bị bên trong, Đan Các mới là mấu chốt nhất

một vòng, trước đây vì để ngừa vạn nhất, hắn thậm chí tại từng cái thả đan dược trên kệ đều thiết hạ cấm chế! Chỉ cần Đan Các không việc gì, những thứ này liền đều là phiền toái nhỏ.

Nhưng mà, ngay tại Thanh Vương xuyên thấu qua truyền tống trận xuất hiện ở Đan Các trong nháy mắt, lại ngẩng đầu một cái liền thấy một tấm khuôn mặt quen thuộc, đối phương trên mặt một màn kia trêu tức nụ cười, càng làm cho Thanh Vương tâm chợt chìm đến cốc!

"Bạch Nhạc!"

Cơ hồ là nghiến răng nghiến lợi phun ra hai chữ này, Thanh Vương trong mắt sát khí chợt hiện, quả thực hận không thể đem Bạch Nhạc nuốt sống xuống dưới.

Trên đời này không có trùng hợp nhiều như vậy, mặc dù không biết Bạch Nhạc là làm sao làm được, có thể làm ở chỗ này chứng kiến Bạch Nhạc một khắc kia trở đi, hắn liền rõ ràng biết, đây hết thảy tất nhiên là Bạch Nhạc phá rối.

Giờ khắc này Thanh Vương, quả thực đã sắp cũng bị tức điên.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 317: Ngươi tại uy hiếp bản vương?

"Thanh Vương điện hạ, biệt lai vô dạng a!"

Thong thả đứng dậy, Bạch Nhạc khóe miệng mang theo mỉm cười, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Ngươi vì sao nhất định phải cùng bản vương làm địch?" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Thanh Vương lành lạnh mở miệng nói.

"Điện hạ nói quá lời, ta nếu thật muốn đối địch với ngươi, bây giờ chờ ở cái này, nên là Triệu Thụy cùng Dạ Thần Hi." Nhún nhún vai, Bạch Nhạc không để ý mở miệng nói.

Một câu rất đơn giản giải thích, nhưng cũng để cho Thanh Vương lần nữa tỉnh táo lại.

Chính như Bạch Nhạc nói, thật một mực Bạch Nhạc cũng không có chân chính dự định đối địch với hắn, như vậy cục diện dĩ nhiên là vẫn còn ở có thể trong phạm vi khống chế.

Chỉ cần Bạch Nhạc nguyện ý ngồi xuống đàm luận, sự tình liền xa không như trong tưởng tượng bết bát như vậy, không phải là yêu cầu trả giá bao nhiêu đánh đổi vấn đề.

"Nói đi, ngươi đến tột cùng nghĩ muốn cái gì?"

"Rất đơn giản, ta muốn Thanh Vương điện hạ một cái cam kết." Ngẩng đầu, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Mỗi người đều có bí mật, chính như trước đó Thanh Vương không hy vọng mình còn sống tin tức

bị tiết lộ ra ngoài, ta cũng không hy vọng ta là ma tu tin tức bị tiết lộ ra ngoài, điện hạ mới có thể lý giải a?"

Chân mày đột nhiên vẩy một cái, Thanh Vương nhàn nhạt mở miệng nói, "Đây chính là ngươi cầu người thái độ sao?"

"Cầu người sao? Điện hạ sợ là tính sai, ta cũng không có đang cầu xin ngươi, ngươi cũng có thể lựa chọn cự tuyệt." Bàn tay hơi hơi một phen, một cái chuyển lấy đan dược bình ngọc chợt tới tay, thậm chí không có chờ Thanh Vương hồi đáp, Bạch Nhạc ngón tay hơi hơi dùng sức, kể cả bình ngọc cùng đan dược một chỗ, trực tiếp bị bóp vì nghiền phấn.

". . ." Trong nháy mắt, Thanh Vương con ngươi đột nhiên co rụt lại, trong lòng hơi hơi trầm xuống, lúc này mới chú ý tới toàn bộ Đan Các bên trong đan dược đều đã không thấy.

"Ngươi làm sao làm được?"

Nhìn trên kệ vẫn như cũ hoàn hảo cấm chế, Thanh Vương hầu như phiền muộn muốn thổ huyết!

"Ta làm sao làm được cũng không trọng yếu, trọng yếu là, mất đi những thứ này, Thanh Vương điện hạ ngài còn có nắm chặt ứng phó Dạ Thần Hi cùng Triệu Thụy truy sát sao?" Lại bắt một cái bình ngọc ở trên tay, Bạch Nhạc chậm quá hỏi ngược lại.

"Ngươi tại uy hiếp bản vương?" Con mắt hơi hơi nheo lại, Thanh Vương lành lạnh mở miệng nói.

"Nếu như ngài nhất định phải cho là như vậy. . . Vậy coi như là đi." Chẳng hề để ý nhún nhún vai, Bạch Nhạc theo miệng đáp.

Có thể hết lần này tới lần khác chính là đơn giản như vậy trắng ra hồi đáp, lại đem Thanh Vương khí hầu như phát cuồng.

Hổ lạc đồng bằng bị chó khinh a!

Ai có thể nghĩ tới, hắn đường đường Thanh Vương vậy mà lại bị một cái như vậy Linh Phủ Cảnh tiểu tử kia uy hiếp? Hơn nữa đối phương còn dám nói như vậy chí khí hùng hồn!

Nhất làm hắn muốn thổ huyết là, hắn thật còn liền lấy Bạch Nhạc không có bất kỳ biện pháp nào.

Quả thật, hắn còn có một chút thủ đoạn bảo vệ tánh mạng, nếu như Bạch Nhạc muốn đối hắn xuất thủ, hắn cũng vẫn như cũ có nắm chắc có thể đủ tất cả thân trở ra.

Thật là, thối lui đến đi đâu đâu?

Không có những đan dược này chống đỡ, hắn yêu cầu rất dài một thời gian ngắn, mới có thể khôi phục thực lực, nhưng hôm nay ai cũng rõ ràng, đã bại lộ Thanh Vương lăng tẩm căn bản chống đỡ chẳng phải lâu!

Thậm chí có thể dùng không vài ngày, bên ngoài cường giả liền sẽ mạnh mẽ xuất thủ đánh vỡ sát trận, đến lúc đó, lấy hắn bây giờ loại trạng thái này, đối mặt loại kia cường giả, vô luận có cái gì chuẩn bị, đều muốn không chỗ có thể ẩn giấu.

Phải biết, bởi vì Dạ Thần Hi tồn tại, hắn đoạt xá trọng sinh tin tức, đã căn bản không có khả năng ẩn giấu đi, một khi ly khai Thanh Vương lăng tẩm, ngay lập tức sẽ trở thành nhiều người chú ý! Một cái không cẩn thận, khả năng mới vừa đoạt xá trọng sinh, liền muốn bị người giết chết, lần này khả năng liền có chân chính triệt để thần hồn câu diệt.

Nguy hiểm như vậy liền gần ngay trước mắt, cho dù là Bạch Nhạc thật dùng cái này uy hiếp, hắn thì có thể làm gì đâu?

Hít sâu một hơi, Thanh Vương đúng là vẫn còn nhịn xuống cái này một hơi thở, "Tốt, bản vương bằng lòng."

Giống như cười mà không phải cười nhìn Thanh Vương, Bạch Nhạc lại vẫn không có trả lời.

Nhìn Bạch Nhạc cái kia làm người ta phát cuồng nụ cười, Thanh Vương lúc này mới rốt cục ý thức được Bạch Nhạc ý tứ.

Chính như trước đó, hắn bức Bạch Nhạc bằng lòng đem Ngô Tuyết Tùng đưa tới thời điểm, hắn đối Bạch Nhạc nói chuyện, nói mà không có bằng chứng, làm sao có thể đủ thủ tín?

Lúc kia, là hắn tự mình giáo hội Bạch Nhạc thần hồn khế ước, có ai nghĩ được, bây giờ cái này hậu quả xấu vậy mà lại đáp lời hắn trên người mình.

Loại này chính mình cho mình đào hố to cảm giác, xác thực để cho Thanh Vương biệt khuất phát cuồng.

Ngày xưa, coi như là vị kia Đạo Lăng thánh nữ, cũng không thể để cho hắn như vậy biệt khuất qua a.

Có thể loại tình huống này, trừ nhận tài bên ngoài, hắn còn có biện pháp nào đâu?

"Bản vương có thể cùng ngươi ký kết thần hồn khế ước, chỉ cần ngươi đem Đan Các bên trong đan dược trả lại cho ta, bản vương liền tuyệt không tiết lộ nửa chữ về thân phận ngươi sự tình."

"Đơn phương khế ước đi, ta người này nhát gan, liền không lẫn vào." Khóe miệng hiện lên vẻ tươi cười, Bạch Nhạc chậm rì rì mở miệng nói.

". . ."

Một câu nói này nhưng là chợt để cho Thanh Vương trong mắt sát khí nổi dậy!

Lúc này hắn mới chính thức hiểu rõ Bạch Nhạc ý tứ, ở nơi này là giao dịch gì, căn bản là một trận đơn phương uy hiếp, Bạch Nhạc thậm chí ngay cả một chút xíu phiêu lưu cũng không muốn gánh chịu.

"Bạch Nhạc, ngươi đừng khinh người quá đáng, bản vương mặc dù gặp rủi ro, cũng không phải ngươi có thể lấn!"

"Thanh Vương hà tất nổi giận, ngươi ta đều lòng biết rõ, thần hồn khế ước cũng vẻn vẹn chỉ là ước thúc ngươi một thời gian ngắn mà thôi, một khi ngươi chân chính khôi phục thực lực, đối ngươi thì như thế nào còn sẽ có ảnh hưởng?" Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Bạch Nhạc từ tốn nói.

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Thanh Vương biểu tình cũng nghiêm túc vài phần.

Trước đó hắn mặc dù biệt khuất, nhưng trên thực tế cái kia phần tức giận, lại hơn phân nửa là cố ý giả ra đến, vì chính là tê dại Bạch Nhạc, để cho Bạch Nhạc dừng lại đúng lúc.

Có thể lại không nghĩ rằng, Bạch Nhạc rõ ràng chỉ là một cái tiểu tử kia, tâm trí nhưng là nửa điểm không yếu, vậy mà liếc mắt liền trực tiếp xem thấu chân tướng.

Vừa mới đoạt xá, Thanh Vương thần hồn cũng đồng dạng chịu đến ảnh hưởng cực lớn, loại tình huống này, hắn cũng đồng dạng không dám vi phạm linh hồn khế ước! Có thể chỉ cần hắn vượt qua trước mắt cái này một cửa ải khó, không cần lâu lắm, chỉ cần mấy năm ở giữa, khôi phục lại Tinh Hải Cảnh tu vi, liền có thể không nhìn thần hồn khế ước ảnh hưởng.

Đương nhiên, Bạch Nhạc trên thực tế, muốn cũng đồng dạng chính là chỗ này thời gian mấy năm.

Bây giờ Bạch Nhạc thực sự quá yếu ớt , bất kỳ cái gì một điểm ngoài ý muốn, đều sẽ để cho hắn chết non, có thể chỉ cần kéo qua mấy năm này, một khi Bạch Nhạc bước vào tinh cung, liền ở một mức độ nào đó có vài phần sức tự vệ, đến lúc đó, cho dù là có gì ngoài ý muốn, cũng có ứng đối khí.

"Không tầm thường! Bản vương bình sinh thấy thiên kiêu vô số, có thể nhưng chưa từng thấy qua như ngươi hạng nhân vật này, không ngoài mười năm, thế gian này tất có ngươi một chỗ cắm dùi." Nhìn Bạch Nhạc, Thanh Vương khen một câu, lập tức trầm giọng mở miệng nói, "Bạch Nhạc, suy tính một chút, có nguyện ý hay không bái nhập ta Đại Càn Vương Triều bên trong, đợi bản vương khôi phục thực lực, trọng chưởng quyền lực, có thể cho ngươi một cái lớn hơn võ đài, vô luận ngươi nghĩ muốn cái gì, bản vương đều có thể thỏa mãn ngươi."

Lần này, Thanh Vương nói hết sức chăm chú, đến bực này hoàn cảnh, hắn là thật tình muốn lôi kéo Bạch Nhạc để cho hắn sử dụng.

"Đa tạ Thanh Vương hảo ý, sau này sự tình. . . Chúng ta ngày sau hãy nói đi, hay là trước giải quyết trước mắt vấn đề tương đối khá."

Không có bằng lòng cũng không cự tuyệt, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 318: Ác đập một khoản (thượng)

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Thanh Vương cũng không dài dòng nữa, trực tiếp lập đơn phương thần hồn khế ước, hứa hẹn không tiết lộ Bạch Nhạc ma tu thân phận.

"Sảng khoái!"

Vỗ vỗ tay, Bạch Nhạc thoả mãn hướng Thanh Vương liền ôm quyền, trong lòng căng thẳng cây kia dây mới chính thức buông ra.

"Đồ vật đem ra."

Vươn tay, Thanh Vương lạnh rên một tiếng mở miệng nói.

Cổ tay khẽ đảo, Bạch Nhạc thẳng đem một đống đan dược đều lấy ra, thật chỉnh tề đặt tới trước mặt mặt đất.

"Thanh Vương điện hạ, những đan dược này thật là đến từ không dễ, ngươi chung quy không tốt liền trực tiếp như vậy đem đi đi?"

". . ."

Một câu nói này nhưng là nhất thời để cho Thanh Vương lại là một hồi khí huyết cuồn cuộn, nếu là có khả năng, hắn quả thực hận không thể hiện tại liền một cái tát đập chết Bạch Nhạc.

Yên lặng chốc lát, rồi mới từ trên tay trút bỏ một chiếc nhẫn trực tiếp ném cho Bạch Nhạc.

"Chống đỡ lên những đan dược này a?"

Cái này chiếc nhẫn trữ vật cũng không phải là Thanh Vương, mà là Ngô Tuyết Tùng!

Đoạt xá sau đó, Ngô Tuyết Tùng đồ vật tự nhiên cũng liền đều biến thành hắn, chỉ là điểm ấy ngoạn ý, Thanh Vương thật đúng là không lọt nổi mắt xanh, bây giờ bị Bạch Nhạc xảo trá, cũng lười dong dài, trực tiếp liền ném cho Bạch Nhạc.

Đương nhiên, đối với Bạch Nhạc mà nói, khả năng liền có một cái khác khái niệm.

Ngô Tuyết Tùng cuối cùng là Tinh Cung Cảnh cường giả, hơn nữa còn là Tiên Du Kiếm Cung chân truyền đệ tử, trấn thủ Thanh châu nhiều năm, tài sản đương nhiên sẽ không thấp, chỉ là linh thạch thượng phẩm thì có hơn một nghìn khối, bên trong cũng không thiếu một ít hộ thân bảo vật, chỉ là trong lúc nhất thời Bạch Nhạc còn đến không kịp cẩn thận coi.

Đương nhiên, nghĩ đến bên trong nguyên bản hắn còn là một ít đan dược, chỉ là hiển nhiên những thứ này đối với Thanh Vương hữu dụng đan dược, đã sớm bị Thanh Vương lấy đi, chỉ tiếc, những thứ này có thể bị Ngô Tuyết Tùng tổn thất mang theo đan dược, cũng nhiều là chính bản thân hắn thường dùng, đối với lúc này Thanh Vương mà nói còn chưa có xếp hạng công dụng, bằng không chỉ sợ Thanh Vương cũng không nhất định bị Bạch Nhạc uy hiếp.

"Đa tạ Thanh Vương!"

Được chỗ tốt, Bạch Nhạc thái độ tự nhiên cũng tốt rất nhiều, lúc này đem trên mặt đất những đan dược này đều phóng tới một cái túi đựng đồ bên trong, trực tiếp ném cho Thanh Vương.

Tiếp nhận túi đựng đồ, Thanh Vương thần sắc cũng nhất thời hoà hoãn

lại.

Những đan dược này mặc dù cũng không trân quý, nhưng lại là hắn lúc này nhất cần gấp, có những thứ này, khí dĩ nhiên là đủ vài phần.

Chỉ là quan sát một chút những đan dược này, Thanh Vương sắc mặt lại nhất thời lại khó xem, cơ hồ là hô lên.

"Bạch Nhạc! ! ! Bản vương Phá Tinh Đan đâu?"

Hắn đan dược mặc dù cũng không đủ, có thể cuối cùng cũng ảnh hưởng không lớn, nhưng mà lại thiếu khuyết tối trọng yếu Phá Tinh Đan!

Không có Phá Tinh Đan, Thanh Vương chính là có thiên đại bản lĩnh, cũng không khả năng trong vòng thời gian ngắn đột phá Tinh Cung Chi Cảnh.

"Không, trước đó tiểu Nhan bị tử khí ăn mòn, ta hết cách rồi, không thể làm gì khác hơn là bả Phá Tinh Đan cho nàng ăn." Con mắt đều không mang theo nháy một chút, Bạch Nhạc tin miệng nói dối.

"Nói bậy!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Thanh Vương lành lạnh mở miệng nói, "Phá Tinh Đan bên trong căn bản không có bất luận cái gì Sinh Cơ chi lực, ngươi nếu cho nàng ăn vào, sẽ chỉ buộc nàng mạnh mẽ đột phá, đừng nói là khu trừ tử khí, sợ là cả người đều sẽ bị xanh bạo hóa thành nghiền phấn."

Mí mắt đột nhiên nhảy nhót, Bạch Nhạc nhưng cũng bao nhiêu minh bạch vài phần Phá Tinh Đan dược tính!

Cùng Linh Khư Quả loại linh dược này khác biệt, Phá Tinh Đan là thuần túy vì đột phá cảnh giới mà luyện chế đan dược, cũng chỉ có tại mở tinh

cung thời điểm mới có thể dùng bên trên.

Bị Thanh Vương nhìn thấu, Bạch Nhạc cũng sẽ không càn quấy, chậm rãi mở miệng nói, "Không sai, Phá Tinh Đan ở trong tay ta, bất quá, trước đó ta cũng xác thực đem ta trên tay duy nhất một miếng Linh Khư Quả cho nàng ăn vào! Bây giờ một quả này Phá Tinh Đan giống nhau là giúp ta đột phá tinh cung hy vọng, Thanh Vương đã cho ta hội đơn giản buông tay sao?"

". . ." Há hốc mồm, có thể Thanh Vương nhưng cũng minh bạch, Bạch Nhạc lời này cũng không phải là đang nói hưu nói vượn.

Trước đó những đan dược kia Bạch Nhạc không quan tâm, là bởi vì đối Bạch Nhạc cũng không nhiều lắm tác dụng, thật là Phá Tinh Đan lại không giống nhau, nếu như đổi chỗ mà xử, chính là Thanh Vương chính mình, sợ cũng chưa chắc chịu buông tay.

Định thần một chút, Thanh Vương lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Bất quá là một viên Linh Khư Quả mà thôi! Bản vương nói qua, toàn bộ Thanh Vương bí tàng đều là ngươi, chỉ cần ngươi trước giúp bản vương khôi phục tu vi, đợi bản vương mở ra bí tàng, ngươi nghĩ muốn cái gì không có?"

"Chờ đến Thanh Vương điện hạ ngài có thể mở ra bí tàng thời điểm, chỉ sợ ta sớm bị ngài một chưởng vỗ chết." Nhún nhún vai, Bạch Nhạc không nhúc nhích chút nào, "Cái gì Thanh Vương bí tàng, ta là không trông cậy vào, Thanh Vương muốn lấy đi Phá Tinh Đan, tổng yếu cho ta một điểm thiết thực chỗ tốt mới là."

"Bản vương nếu là có thể hiện tại mở ra bí tàng, cần gì phải tìm ngươi muốn Phá Tinh Đan!" Trừng Bạch Nhạc liếc mắt, Thanh Vương trầm giọng trách mắng.

Lời này nhưng cũng có lý, Thanh Vương mới vừa đoạt xá, trên người nơi

nào còn có bảo vật gì, còn như chân chính bí tàng, nghĩ đến lấy bây giờ chút thực lực ấy, cũng căn bản không có khả năng mở ra.

Cho dù là Bạch Nhạc, giờ khắc này cũng không khỏi có chút chần chờ.

Hắn tuy muốn thừa dịp hiện tại cơ hội hung hăng đập Thanh Vương một lần trúc giang, có thể vậy cũng phải Thanh Vương lấy ra mới được.

Còn như cái gì Thanh Vương bí tàng, nếu như Thanh Vương bây giờ không mở ra, như vậy mặc dù có nhiều hơn nữa bảo vật, cũng đều bất quá chỉ là trông mơ giải khát, căn bản cũng không có tới tay khả năng.

Không nói đến Thanh Vương có Tinh Cung Cảnh thực lực sẽ làm phản hay không hối hận, riêng chỉ là hắn mở ra bí tàng động tĩnh, tựu không khả năng giấu diếm được người khác, đến lúc đó, chẳng lẽ ngay trước người khác mặt hỏi Thanh Vương chỗ tốt hơn sao?

Thất phu vô tội, hoài bích tội!

Linh Khư Quả ví dụ liền đặt phía trước, nếu như một lần nữa, vậy cũng bất quá chỉ là giẫm lên vết xe đổ mà thôi!

Thật là, nếu dễ dàng như vậy liền đem Phá Tinh Đan giao ra, lại làm cho Bạch Nhạc thì như thế nào có thể cam tâm?

"Không đúng!"

Nghĩ đến đan dược vấn đề, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời khẽ động, từ trên người lật mấy túi trữ vật đi ra, Bạch Nhạc đem Ngô Tuyết Tùng trong giới chỉ đồ vật một tia ý thức toàn bộ dời ra đến, sau đó đầu ngón tay vẩy một cái, trực tiếp đem giới chỉ ném trả lại cho Thanh Vương.

"Thanh Vương điện hạ, chiếc nhẫn này ta cũng không dám dùng! Chỉ là, ngươi xem ta cái này luôn là dùng túi đựng đồ, vậy cũng không tiện a,

nếu không. . . Ngài theo ta đổi một cái giới chỉ?"

"Nói bậy, bản vương bây giờ nào có chiếc nhẫn trữ vật cho ngươi!"

Vô ý thức tiếp nhận giới chỉ, Thanh Vương sắc mặt có chút khó coi, trầm giọng mắng.

"Thanh Vương điện hạ, ngài cái này coi như không thực tế!" Giang tay ra, Bạch Nhạc lười biếng mở miệng nói, "Ngô Tuyết Tùng trong giới chỉ đồ vật, ta thật là đều vượt qua, bên trong đan dược cũng không có, có thể chứng minh hắn lệnh bài thân phận cũng không có. . . Ngài nên sẽ không nói cho ta, những vật này, đều bị ngài ném a?"

". . ."

Câu này nhất thời để cho Thanh Vương trở nên nghẹn lời, ẩn nhiên có vài phần thẹn quá thành giận dáng vẻ.

Một cái chiếc nhẫn trữ vật tự nhiên không tính là gì, có thể Bạch Nhạc ý tứ lại dĩ nhiên minh bạch rất! Bạch Nhạc đã đoán được trên người hắn có khác không gian trữ vật, như vậy hắn nói chỉ có mở ra bí tàng mới có thể cho Bạch Nhạc chỗ tốt, tự nhiên không đứng vững.

Vẻn vẹn chỉ là một điểm không tầm thường chút nào chi tiết, liền để cho Bạch Nhạc bắt lại chỗ trống, điều này cũng làm cho hắn xác thực có chút bất đắc dĩ, hỗn tiểu tử này, làm sao lại có thể giảo hoạt như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 319: Ác đập một khoản (hạ)

Thở dài một tiếng, Thanh Vương cũng không khỏi có chút bất đắc dĩ, chính mình tùy thân Vương Giới tự nhiên là không thể cho Bạch Nhạc, thậm chí xem cũng không thể để cho tên khốn này tiểu tử liếc mắt nhìn.

Tả hữu là cũng bị ác đập một khoản, Thanh Vương nhưng cũng lười nhác lại theo Bạch Nhạc loại bọn tiểu bối này tính toán, lật bàn tay một cái, cầm một khối thanh sắc ngọc bội, nhàn nhạt mở miệng nói, "Bảo này tên là Cửu Long Hoàn Ngọc Bội, chính là bản vương ngày xưa tự tay luyện chế Hộ Thân Chí Bảo, có thể kháng cự Tinh Hải Cảnh cường giả chín lần công kích! Ngươi nếu nguyện ý, liền đem Phá Tinh Đan đem ra, bằng không, bản vương lập tức xoay người rời đi."

Có thể kháng cự Tinh Hải Cảnh cường giả chín lần công kích!

Một câu nói này nhất thời liền để cho Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên run lên, con mắt rơi vào cái kia thanh sắc long hình trên ngọc bội, cũng không dời đi nữa!

Đây mới thực sự là Hộ Thân Chí Bảo a!

Cho dù là bây giờ Thanh Vương trên người chỉ sợ cũng không nhiều, đây mới là Thanh Vương chân chính thủ đoạn bảo vệ tánh mạng một trong, có thể chịu lấy ra, cũng đã có nghĩa là Thanh Vương nhẫn nại đã phải đến cực hạn!

Loại tình huống này, Bạch Nhạc nếu như vẫn như cũ lòng tham chưa đủ, chỉ sợ liền thật muốn bức Thanh Vương với hắn một búa chẻ hai.

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Nhạc cái nào còn có cái gì do dự, lúc này liền đáp ứng một tiếng .

"Đa tạ Thanh Vương hậu tứ, tiểu tử cám ơn!"

Từ Thanh Vương trong tay tiếp nhận Cửu Long Hoàn Ngọc Bội, Bạch Nhạc cũng đồng thời đem Phá Tinh Đan đưa tới.

Đem Cửu Long Hoàn Ngọc Bội nắm trong tay, Bạch Nhạc quả thực yêu thích không buông tay, nắm trong tay liền có một cổ linh vận quanh quẩn, trên ngọc bội khắc chín con rồng, trông rất sống động, phảng phất tùy thời đều có thể sống lại.

Chứng kiến Bạch Nhạc bộ dáng này, Thanh Vương trước đó cái kia cổ não ý lại ngược lại tản ra rất nhiều.

Nghiêm túc tính ra, lần này hắn có thể thuận lợi như vậy đoạt xá, Bạch Nhạc cũng thật xem như là giúp hắn vội vàng, tối trọng yếu là, hắn tại Bạch Nhạc trên người xác thực nhìn ra cực đại tiềm lực, chính như hắn nói, mười năm sau đó, Bạch Nhạc tất nhiên danh động thiên hạ.

Bây giờ nhìn như bị Bạch Nhạc ác đập một khoản, nhưng trên thực tế, nhưng cũng xem như là kết xuống một đoạn duyên phận, trong lúc này được mất, lại nơi nào là bây giờ xem ra đơn giản như vậy.

Có thể, coi như là tiểu gia hỏa này bây giờ chỉ sợ cũng cũng còn không ý thức được a?

Thế nhân đều là nói, Thanh Vương tàn nhẫn đa nghi, nhưng trên thực tế, nếu chỉ tinh khiết chỉ là tàn nhẫn thích giết chóc tàn bạo hạng người, thì như thế nào có thể tại Đại Càn hoàng thất loại kia tàn khốc tranh đoạt bên trong trổ hết tài năng, trở thành uy chấn thiên hạ Bất Tử Thanh Vương.

"Tiểu tử kia, tự giải quyết cho tốt a!"

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Thanh Vương bước ra một bước, nhất thời lần nữa kích phát truyền tống trận trong nháy mắt biến mất không còn tăm hơi vô tung.

Thẳng đến xác nhận Thanh Vương đã rời đi, Tô Nhan lúc này mới rốt cục thở phào một cái.

Vị này Bất Tử Thanh Vương mang cho nàng áp lực thực sự quá lớn, dù là đối phương tựa hồ bây giờ trên người không có chút nào linh khí, giống như là người thường, có thể loại kia bễ nghễ thiên hạ khí thế lại như cũ làm người ta không rét mà run.

Không chút nào khoa trương nói, vừa mới dưới tình huống đó, nàng liền một cái chữ miệng cũng không dám cắm.

"Công tử, ngươi vừa mới thực sự là hù chết ta! Đây chính là Bất Tử Thanh Vương, ngươi vậy mà thực có can đảm đập hắn trúc giang."

Cứ việc vừa mới sợ, nhưng hôm nay lại nhìn Bạch Nhạc lúc, Tô Nhan đã có tràn ngập kính phục cùng vui sướng.

"Bất Tử Thanh Vương thì như thế nào, cuối cùng cũng là người mà thôi." Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

Lúc trước cho dù là đối mặt Thông Thiên Ma Quân thời điểm, Bạch Nhạc cũng không khiếp đảm, huống chi là hiện tại.

Bất Tử Thanh Vương danh tiếng lớn hơn nữa, có ở Bạch Nhạc trong mắt, nhưng cũng là kém xa Thông Thiên Ma Quân.

"Công tử, chúng ta hiện tại làm sao bây giờ?"

"Chờ!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng, "Vô luận là Dạ Thần Hi vẫn là Triệu Thụy, đều sẽ không như thế dễ dàng buông tha! Huống chi, Thanh Vương sẽ không dễ dàng như vậy liền yên tĩnh lại, dùng không mấy ngày, cái này Thanh Vương lăng tẩm bên ngoài sát trận tất phá, đến lúc đó, chúng ta dĩ nhiên là có thể ly khai."

... ...

"Năm ngày, vẫn là không có chút nào manh mối, Triệu sư huynh, chúng ta hiện tại làm sao bây giờ?"

Cái này năm ngày thời gian, Triệu Thụy mang theo những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, hầu như đã đem toàn bộ Địa Cung đạp một lần, thậm chí Triệu Thụy còn thử phá giải qua một ít cung điện cấm chế, cũng xác thực bị hắn mở ra hai tòa cung điện.

Đáng tiếc, vẫn như cũ không thể tìm được Bất Tử Thanh Vương tung tích.

Hơn nữa, đối với Triệu Thụy mà nói, muốn phá giải Thanh Vương lưu lại những cấm chế này, cũng thật quá miễn cưỡng, nhất định muốn tiêu tốn rất nhiều thời gian và tinh lực mới có thể làm đến.

Nhiều như vậy cung điện, nếu như như thế chẳng có mục hao tổn nữa, nơi nào còn kịp.

"Không thể tiếp tục như thế, ta trước hết biện pháp đi ra ngoài thông tri Tử Dương Chân Nhân." Trên mặt nhiều mấy phần ngưng trọng, Triệu Thụy trầm giọng đáp.

Mặc dù hắn rất muốn dựa vào bản thân lực lượng chém giết Thanh Vương cướp đoạt Thanh Vương Kiếm, có thể theo thời gian đưa đẩy,

chính hắn rành mạch từng câu, đây cơ hồ đã không có gì có thể có thể tính.

Mặc dù có một chút tư tâm, có thể tới mức này, trong lòng hắn nhưng cũng minh bạch, nhất định phải lấy đại cục làm trọng.

Hắn đầu tiên là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, nhất định muốn vì tông môn suy nghĩ.

Bất Tử Thanh Vương đoạt xá trọng sinh, chuyện này quá lớn, lớn đến đủ để khiến thiên hạ chấn động, loại thời điểm này, nhất định phải phải nghĩ biện pháp để cho Tử Dương Chân Nhân xuất thủ, đem đối phương bóp chết tại đây Thanh Vương lăng tẩm bên trong mới được.

"Triệu sư huynh, ngươi có thể dẫn chúng ta đi ra ngoài?"

Trong nháy mắt, Văn Trạch trước mắt nhất thời sáng ngời, liền vội vàng hỏi.

"Không được! Sát trận quá mức nguy hiểm, cho dù là tự ta nếm thử xuyên việt sát trận đều sẽ có nguy hiểm, nếu như mang theo các ngươi, tất nhiên dẫn phát sát trận chi lực, đến lúc đó, chúng ta tất cả mọi người sẽ chết tại sát trận công kích phía dưới." Lắc đầu, Triệu Thụy trầm giọng đáp.

"Vậy thì mời Triệu sư huynh đi trước thông tri sư tôn, vô luận như thế nào, không thể để cho Bất Tử Thanh Vương chạy thoát." Gật đầu, Văn Trạch cũng biết nặng nhẹ, trầm giọng đáp.

"Ta yêu cầu toàn lực phá trận, khoảng chừng yêu cầu một ngày thời gian đến tìm kiếm sát trận kẽ hở, các ngươi làm hộ pháp cho ta, vô luận như thế nào không thể để cho người khác quấy rối đến ta, bằng không kiếm củi ba năm thiêu một giờ!"

Nhìn Văn Trạch cùng hắn Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử Triệu Thụy trầm giọng mở miệng nói.

"Tốt!"

Gật đầu, Văn Trạch cùng những thứ này đệ tử nhất thời đáp ứng, trực tiếp tản ra bố trí xuống kiếm trận phòng ngự.

... ...

Bóng đêm chính nồng, Lam tiên sinh nhìn bầu trời đêm, trong mắt cũng không khỏi lộ ra một tia lo lắng.

"Sáu ngày. . . Ngày mai chính là bảy ngày kỳ hạn, điện hạ, ngươi có thể ngàn vạn lần không nên xảy ra chuyện gì mới tốt a."

Từ Ngô Tuyết Tùng hiểu chuyện bắt đầu, hắn vẫn phụ tá vị này Thập Tam hoàng tử, lẫn nhau ở giữa, có thể nói là có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục quan hệ, cũng chính bởi vì vậy, hắn mới có thể thủy chung toàn tâm toàn ý trợ giúp Ngô Tuyết Tùng.

Thanh Vương bí tàng sự tình, cũng cũng là hắn một tay mưu đồ, chỉ là lại không nghĩ rằng, bởi vì Đạo Lăng sơn đánh một trận, toàn bộ thiên hạ thế cục đều tùy theo đại biến, cũng làm cho Ngô Tuyết Tùng lại chịu không dưới tính khí đến, ngạnh sinh sinh đi cái này một nước cờ hiểm.

Mắt thấy bảy ngày thời hạn buông xuống, trong lòng hắn nhưng cũng là càng ngày càng bất an.

"Không được, không thể chờ đợi thêm nữa! Dù có sát nghiệt, cũng từ ta một thân gánh chịu tốt." Trong mắt lóe lên lau một cái dứt khoát chi sắc, Lam tiên sinh nhất thời lần nữa mượn lấy bóng đêm hướng Địa Cung cửa vào đi tới.

Kế sách hiện nay, chỉ có lần nữa xúc động sát trận, mạnh mẽ bức Tinh Hà lão tổ bọn hắn phá vỡ sát trận, mới có hy vọng cứu Ngô Tuyết Tùng, chính là vì vậy sẽ để cho Thanh Châu thành lần nữa gặp nạn, vô số dân chúng lâm nạn, cái kia cũng mặc kệ.

Khai cung không quay đầu mũi tên, từ Ngô Tuyết Tùng mạo hiểm bước vào Thanh Vương lăng tẩm bắt đầu, liền sớm đã không có đường quay về.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 320: Sát trận phá

Một ý niệm, sát khí cuồn cuộn!

Trong màn đêm, Thanh Vương lăng tẩm sát trận lần nữa bị xúc động, trong tích tắc địa liệt thiên băng!

Luân phiên bị xúc động sát trận, đại địa đã triệt để rạn nứt, vô số phòng ốc sụp đổ, trong bóng tối vô số người trong giấc mộng trực tiếp bị nứt ra đại địa thôn phệ, khổng lồ Thanh Vương lăng tẩm chậm rãi từ dưới đất dốc lên, dường như muốn triệt để phá hủy Thanh Châu thành chiếm lấy đồng dạng.

Tiếng khóc kêu, tiếng mắng chửi, tiếng kêu rên trong nháy mắt, lần nữa vang vọng Thanh Châu thành.

Từ dưới đất rạn nứt khe hở, liền giống như một tấm bồn máu miệng lớn, làm càn thôn phệ sinh mệnh.

Oanh!

Vẻn vẹn mấy hơi thở ở giữa, lau một cái khủng bố tinh quang kiếm liền trực tiếp rơi vào sát trận phía trên, mạnh mẽ đem sát trận uy thế đè xuống vài phần, để cho loại này gần như hủy diệt tính phá hư trì hoãn vài phần.

Cơ hồ là trước sau ở giữa, trong bóng tối tử nhật, cùng với che trời huyết sắc sông dài cũng theo đó hiển hiện!

Cùng lần trước khác biệt, lần này ba vị lão tổ vốn là đều ở đây Thanh Châu thành bên trong, bên này sát trận vừa bị phát động, ngay lập tức sẽ phản ứng kịp, áp chế một cách cưỡng ép sát trận lan tràn.

Trước đó xúc động qua sát trận, bây giờ lại đang Thanh Châu thành bên trong, nếu như lại gây nên đại quy mô sát nghiệt, bọn hắn tự nhiên cũng tất nhiên sẽ dính vào một ít nhân quả, đây cũng để cho ba vị lão tổ làm sao có thể không não.

"Phốc!"

Lam tiên sinh đứng tại địa cung cửa vào trước đó, thậm chí cũng còn không kịp thối lui, liền có một đạo kiếm quang phá không tới, trực tiếp xuyên thủng hắn hai chân, buộc hắn té quỵ dưới đất.

Sau một khắc, cả người liền bị một con bàn tay lớn màu đỏ ngòm bắt lại, trực tiếp kéo dài tới ba vị lão tổ trước mặt.

Lần trước khoảng cách xa, không thể phát hiện sát trận đột phá bị phát động là chuyện gì xảy ra, nhưng hôm nay ngay tại Thanh Châu thành bên trong, Lam tiên sinh lần nữa phát động sát trận, thì như thế nào còn có thể không bị phát hiện.

Chỉ là lúc này ba vị lão tổ vẫn còn ở áp chế sát trận, tạm thời không chỗ trống đưa hắn, chỉ là đưa hắn cắt đứt hai chân ném xuống đất.

Không sai biệt lắm một khắc đồng hồ thời gian, Thanh Châu thành mới lần nữa bình tĩnh trở lại.

"Phốc!"

Phục hồi tinh thần lại, Tinh Hà lão tổ trong mắt đột nhiên lộ ra vẻ sát cơ, giơ tay lên ở giữa, lau một cái trực tiếp đem Lam tiên sinh cánh tay chém xuống tới.

Đáng sợ như thế đau nhức phía dưới, Lam tiên sinh lại như cũ gắt gao cắn chặc hàm răng, cứ việc trên đầu đã tràn đầy mồ hôi lạnh, cũng gượng chống lấy không có hừ ra âm thanh tới.

"Không nhìn ra, ngược lại còn có mấy phần cốt khí, ngươi là Ngô Tuyết Tùng người bên cạnh đi. . . Ngô Tuyết Tùng đâu?"

Liếc nhìn Lam tiên sinh ánh mắt như là xem một người chết, Tinh Hà lão tổ lạnh lùng hỏi.

"Sáu ngày trước đó, điện hạ đã tiến nhập Thanh Vương lăng tẩm."

Cắn răng, Lam tiên sinh trầm giọng đáp.

"Quả thế, xem ra trước đó Thanh Vương lăng tẩm bị phát động, cũng là các ngươi giở trò quỷ?" Tinh Hà lão tổ lần nữa lạnh lùng mở miệng hỏi.

"Không phải!"

Tới mức này, Lam tiên sinh cũng căn bản không dám thừa nhận chuyện khi trước, hắn chết không sao cả, nhưng này tội danh nhưng là vô luận như thế nào không thể rơi vào Ngô Tuyết Tùng trên đầu, "Nhiều năm trước đó, ta liền phát hiện Thanh Vương lăng tẩm ngay tại dưới đất, đồng thời sáng sớm tìm được Địa Cung cửa vào, đồng thời báo tại điện hạ! Chỉ là, Thanh Vương lăng tẩm quá mức nguy hiểm, dễ vào khó ra, chúng ta một mực trong tối thăm dò có biện pháp hay không có thể an toàn tìm được Thanh Vương bí tàng, thì như thế nào sẽ chủ động bại lộ Thanh Vương lăng tẩm!"

"Đã như vậy, ngươi hôm nay lại vì sao xúc động sát trận?" Tinh Hà lão tổ lành lạnh chất vấn.

"Bởi vì Thanh Vương lăng tẩm có cực đại nguy hiểm, điện hạ bước vào Thanh Vương lăng tẩm trước đó liền từng nói qua, trong vòng bảy ngày, nếu hắn không thể trở về, liền tất nhiên là tại Thanh Vương lăng tẩm bên trong tao ngộ cực đại nguy hiểm, đến lúc đó, tiện lợi từ ta hướng ba vị lão tổ nói rõ chân tướng, mời lão tổ xuất thủ bài trừ sát trận cứu người."

Khom người cúi đầu, cũng không lo chính mình thương thế, Lam tiên sinh trầm giọng đáp.

"Coi như như vậy, ngươi vì sao không trước báo cho ta biết các loại, mà là tự ý xúc động sát trận?"

"Bởi vì không kịp!" Lam tiên sinh trong mắt lộ ra vẻ lo âu giải thích, "Điện hạ người mang vương thất huyết mạch, lại có Tinh Cung Cảnh tu vi, chưa đến nay không về, đã nói Thanh Vương lăng tẩm bên trong, tất nhiên có cực đại nguy hiểm! Nếu như không lấy như thế thủ đoạn kinh động ba vị lão tổ, thì như thế nào có thể thủ tín? Ta chết không có gì đáng tiếc, có thể điện hạ cùng những cái kia bước vào Thanh Vương lăng tẩm thiên tài các đệ tử, như chết ở chính giữa, lại là rất lớn tổn thất?"

Nghe nói như thế, cho dù là Tinh Hà lão tổ cũng không khỏi hơi có chút động dung.

Giả sử liền Ngô Tuyết Tùng đều sẽ gặp nạn, như vậy Thanh Vương lăng tẩm bên trong nguy hiểm, chỉ sợ cho là thật muốn một lần nữa phỏng chừng.

Tựa hồ cảm thấy, những thứ này còn chưa đủ, khẽ cắn môi, Lam tiên sinh lần nữa mở miệng nói, "Ba vị lão tổ, ngày xưa Thanh Vương được xưng Bất Tử Thanh Vương, lại chuyên môn tu kiến dạng này dưới đất lăng tẩm, ta hoài nghi, có thể vị kia Bất Tử Thanh Vương có thủ đoạn đặc biệt, dựa vào cái này Thanh Vương lăng tẩm, chưa từng triệt để chết đi cũng chưa biết chừng!"

"! ! !"

Một câu nói này nhưng là nhất thời để cho ba vị lão tổ thốt nhiên biến sắc!

Lam tiên sinh thật chỉ là vì bức bách ba vị lão tổ xuất thủ cứu người,

khuyếch đại từ tin miệng vừa nói, liền chính hắn cũng không quá quan tâm tin tưởng, nhưng lại lại làm thế nào biết, hắn một câu nói này vậy mà thật một lời thành sấm!

Trên thực tế, nghe nói như thế, Tinh Hà lão tổ bọn hắn nhất thời mắc đi cầu biết đến sự tình nghiêm trọng tính!

Lam tiên sinh thực lực chưa đủ, không thể nào hiểu được Bất Tử Thanh Vương bực này tồn tại thủ đoạn, nhưng bọn họ nhưng là mơ hồ có thể đoán được vài phần.

Sẽ liên lạc lại chuyện khi trước, liền chỉ cần có ba thành nắm chặt tin tưởng, kết quả này có thể là thật.

Bất Tử Thanh Vương!

Tên này mang đến áp lực khả năng liền quá lớn.

Đối với Tinh Hà lão tổ cùng Huyết Ảnh Ma Quân mà nói, bọn hắn đều ở đây Thanh châu lập tông, tự nhiên tuyệt không nguyện ý gặp đến vị kia Bất Tử Thanh Vương khởi tử hoàn sinh, trọng chưởng Thanh châu! Phải biết, ngày xưa, Thanh châu bản thân liền là vị kia Bất Tử Thanh Vương đất phong, giả sử đối phương thật còn sống, để bọn hắn như thế nào tự xử?

Còn như Tử Dương Chân Nhân, kia liền càng cảnh giác.

Bất Tử Thanh Vương ngày xưa vốn là thành đạo lăng thánh nữ chỗ bại, cũng là bởi vì mà chết, có thể nói, Bất Tử Thanh Vương cùng Đạo Lăng Thiên Tông ở giữa mới là tử thù!

Bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông bản thân cũng đã có vẻ hơi lực bất tòng tâm, giả sử tái dẫn ra Bất Tử Thanh Vương loại này đại địch, tình thế tất nhiên càng thêm nguy hiểm, đây là hắn vô luận như thế nào cũng không

thể chịu đựng.

Trong lúc nhất thời, ba vị lão tổ trong lòng mỗi người có ý nghĩ riêng, nhưng lại nhất trí lạ thường đạt thành ăn ý.

Cũng không người lại lo lắng phản ứng Lam tiên sinh, ba vị lão tổ đồng thời phi thân lên, liên thủ lần nữa hướng về sát trận oanh kích mà đi.

Lần này, không chỉ có riêng chỉ là áp chế sát trận, mà là muốn triệt để phá vỡ sát trận, cho dù là vì vậy muốn đánh đổi khá nhiều cũng sẽ không tiếc.

Ba vị Tinh Hải Cảnh lão tổ ra tay toàn lực, mà sát trận lực lượng, cũng đã sớm không phải ban đầu loại kia đỉnh phong, mà là bị nhiều lần xúc động qua, kể từ đó, tự nhiên khó hơn nữa ngăn cản.

Trong chốc lát, sát trận liền tùy theo tan vỡ, khổng lồ Thanh Vương lăng tẩm nhất thời rõ ràng hiển hiện tại trước mắt mọi người.

Cơ hồ là sát trận tan vỡ đồng thời, nguyên bản tại nếm thử xuyên việt sát trận Triệu Thụy chợt lọt vào phản phệ, phun ra một ngụm máu đến, cả người mặt như giấy vàng! Hãy nhìn đến sát trận bài trừ sau đó, lại y nguyên vẫn là không để ý chính mình thương thế, mạnh mẽ bay vào không trung, kiệt lực hô lớn nói.

"Bất Tử Thanh Vương đoạt xá trọng sinh, cũng xin ba vị lão tổ xuất thủ tiêu diệt!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 321: Khủng bố Bất Tử Thanh Vương

Bất Tử Thanh Vương đoạt xá trọng sinh!

Một câu nói này liền phảng phất một tiếng sét, chợt tại chỗ có người trong lòng nổ vang, cái kia ba vị lão tổ càng là trong nháy mắt bị một câu nói này sợ tê cả da đầu!

Người bên ngoài không rõ ràng Bất Tử Thanh Vương ý vị như thế nào, bọn hắn lại làm sao có thể không minh bạch.

Mấy nghìn năm thời gian a, ai có thể nghĩ tới Thanh Vương vậy mà thật không có chết, cái này thật đúng là ứng với cái kia bất tử hai chữ a!

Nhưng mà kinh khủng hơn lại y nguyên vẫn là vị kia Lam tiên sinh.

Đoạt xá trọng sinh bốn chữ này vang lên thời điểm, trong đầu hắn chính là vù vù một tiếng, sắc mặt trong nháy mắt hoàn toàn trắng bệch, phảng phất trong nháy mắt tìm được loại kia bất an đầu nguồn.

Cái gọi là Thanh Vương bí tàng sợ rằng từ đầu tới đuôi đều là một cái âm mưu, không, chắc là nói sát cục, nhằm vào Đại Càn hoàng thất huyết mạch sát cục.

Là vô tình nhất đế vương gia!

Tại vị kia Bất Tử Thanh Vương trong lòng, nào có cái gì huyết mạch thân tình nói đến, càng là xuất sắc hoàng thất đệ tử, đối với hắn mà nói, có thể mới càng là thích hợp nhất đoạt xá chọn người.

Nghĩ đến chính mình qua nhiều năm như vậy, tâm tâm niệm niệm Thanh Vương bí tàng, lại ngược lại là đem Ngô Tuyết Tùng đẩy lên tuyệt lộ sát cục, Lam tiên sinh nhất thời một ngụm nghịch huyết dâng lên, khí cấp công tâm phía dưới, trực tiếp ngất đi.

Đáng tiếc, bây giờ lại nơi nào còn có người lo lắng hắn.

Sát trận bài trừ, toàn bộ Thanh Vương lăng tẩm Địa Cung tất cả đều bại lộ ở trong không khí, nguyên bản địa cung bên trong tử khí cũng nhất thời hướng về xung quanh khuếch tán ra.

Những thứ này tử khí một khi tản ra, dùng không bao lâu liền sẽ triệt để tán đi, đối với tu hành giả mà nói, đã chưa nói tới ảnh hưởng gì, nhưng đối với Thanh Châu thành những cái kia dân chúng bình thường mà nói, lại cũng là một trận tai nạn đáng sợ! Khinh giả bệnh nặng một trận, Trọng giả càng là có thể sẽ trực tiếp chết.

Nếu như tình huống bình thường xuống, Tinh Hà lão tổ bọn hắn tất nhiên sẽ xuất thủ tiến thêm một bước xua tan tử khí ảnh hưởng, nhưng hôm nay loại tình huống này, nhưng cũng căn bản không để ý tới.

Trong một chớp mắt, ba vị lão tổ thần niệm đột nhiên trải rộng toàn bộ Thanh Vương lăng tẩm, đến tìm kiếm Bất Tử Thanh Vương hạ lạc.

"Các ngươi, là ở tìm bản vương sao?"

Đột nhiên, một đạo khủng bố thanh mang chợt từ một gian trong cung điện bộc phát ra, hô hấp ở giữa, liền chỉ thấy Ngô Tuyết Tùng một bước bước vào không trung, bên hông treo Thanh Vương Kiếm, khóe miệng thấu lên lau một cái kiêu căng, lạnh lùng mở miệng nói.

"Bất Tử Thanh Vương!"

Trong nháy mắt, tất cả mọi người ánh mắt cũng không khỏi rơi vào Ngô

Tuyết Tùng trên người.

Trước đó Triệu Thụy hô lên Bất Tử Thanh Vương đoạt xá trọng sinh thời điểm, còn rất nhiều người căn bản không ý thức được đến tột cùng phát sinh cái gì, có thể làm Ngô Tuyết Tùng lúc này bước vào không trung lúc mở miệng sau khi, cho dù là phản ứng trễ nải nữa người cũng có thể ý thức được không đúng.

"Giết!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lăng liệt sát khí, Tử Dương Chân Nhân người đầu tiên động thủ, cả người phảng phất trong nháy mắt hóa thành tử sắc kiêu dương, chiếu sáng cả bầu trời đêm, đi về phía lấy Thanh Vương đánh tới.

Nhận thấy được đối phương khí tức, Thanh Vương cười lạnh một tiếng, bước ra một bước, không tránh không lùi, trực tiếp rút ra Thanh Vương Kiếm hướng về kia tử sắc kiêu dương chém xuống đi.

Oanh!

Thanh mang diệu nhật!

Một màn kia huyễn lệ thanh quang, phảng phất khai thiên thần kiếm, một kiếm ở giữa, hung hãn chặt đứt kiêu dương, khắp trời tung hoành kiếm khí gào thét mà ra, thành cuộn sạch tư thế, hướng về cả mảnh trời trống lan tràn ra.

Giờ khắc này Thanh Vương Kiếm, mới chính thức thi triển ra uy lực chân chính, dù là bây giờ Bất Tử Thanh Vương mới vừa bước vào Tinh Cung Cảnh, cầm cũng đủ có thể lực hám tinh hải.

"Thanh Vương là tiền bối cao thủ, liền trách không được chúng ta lấy nhiều là thắng!"

Trong nháy mắt, một đạo tinh quang kiếm chợt ngưng tụ thành hình, thuận thế hướng về Bất Tử Thanh Vương chém xuống đi.

Mắt thấy Tử Dương Chân Nhân khó có thể ngăn cản Thanh Vương chi uy, Tinh Hà lão tổ lúc này xuất thủ.

Tinh hà kiếm khí xuyên qua bầu trời đêm, xông tới mặt, cho dù là Thanh Vương chứng kiến một kiếm này, cũng không khỏi hơi hơi nhíu nhíu mày.

Kiếm phong nhất chuyển, không để ý tới truy kích nữa Tử Dương Chân Nhân, Thanh Vương kiếm trong tay đưa ngang một cái, trở tay hạ gọt, trong nháy mắt, tinh hà kiếm khí cũng thẳng bị cắn nát.

Nhưng mà, cũng cơ hồ là tại đồng thời, Huyết Ảnh Ma Quân cũng theo xuất thủ, mang theo một mảnh huyết sắc, hướng về Thanh Vương cuốn tới.

Ba vị Tinh Hải Cảnh cường giả liên thủ lại, cho là thật có thể nói là uy thế kinh thiên.

Dù cho là lấy Thanh Vương khả năng, cũng không dám lại cứng rắn tiếp, mượn lấy chém vỡ tinh hà kiếm khí phản xung chi lực, thuận thế trực tiếp tách ra một kích này.

Cuối cùng mới chỉ là vừa mới khôi phục lại Tinh Cung Cảnh thực lực, hoàn toàn không phải trước đây cái kia tung hoành thiên hạ Bất Tử Thanh Vương.

"Bản vương đã xuất thế, bằng các ngươi cũng có thể làm được gì bản vương sao?"

Cười lạnh một tiếng, giơ tay lên ở giữa, toàn bộ địa cung bên trong, sở

hữu trên cung điện cấm chế chợt đồng thời hóa thành kiếm khí màu xanh, hướng về Tinh Hà lão tổ ba người bọn họ lướt đi.

Bao phủ tại Thanh Vương lăng tẩm phía trên sát trận mặc dù phá, có thể lăng tẩm bên trong mỗi một tòa cung điện bên trong cấm chế trên thực tế đều là ngày xưa Thanh Vương lưu lại một đạo kiếm khí, bây giờ chịu đến Thanh Vương dẫn động, trong nháy mắt mấy chục toà cung điện cấm chế, liền hóa thành hơn mười đạo khủng bố kiếm khí, hơn nữa trong nháy mắt từ nhưng hình thành kiếm trận, hình thành một đạo hoàn mỹ bức tường ngăn cản.

Đan Các bên trong, nhìn Đan Các thượng cấm chế bay ra, Bạch Nhạc trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái vẻ chấn động.

Bất Tử Thanh Vương!

Giờ khắc này Bạch Nhạc, mới chính thức ý thức được vị kia mấy ngàn năm trước tung hoành thiên hạ Bất Tử Thanh Vương ý vị như thế nào!

Quá mạnh mẽ!

Đây mới là Bất Tử Thanh Vương lực lượng chân chính sao?

Đem so với trước, trước đó Thanh Vương vừa mới đoạt xá lúc, bị Bạch Nhạc bọn hắn vây công lúc tình cảnh, quả thực tựa như là cháu đi thăm ông nội, hoàn toàn không có bất cứ khả năng uy hiếp gì đáng nói.

Đương nhiên, trên thực tế, Bạch Nhạc thật cũng không rõ ràng, nếu như tình huống bình thường xuống, cho dù là lấy những cấm chế này thành trận, cũng rất khó ngăn trở Tinh Hà lão tổ ba người bọn họ liên thủ công kích.

Có thể hỏi đề ở chỗ, trước đó bọn hắn mới vừa mạnh mẽ bài trừ Thanh Vương lăng tẩm sát trận, ba người đều trả giá không nhỏ đại giới, căn

bản không có thể khôi phục lại, dưới tình huống như vậy, tại đối mặt cái này Thanh Vương tỉ mỉ chuẩn bị kiếm trận, tự nhiên có có chút giật gấu vá vai.

Từ đoạt xá thời điểm bắt đầu, sở hữu kế hoạch liền đã toàn bộ khởi động, một vòng tiếp một vòng, hầu như hoàn mỹ không một tì vết.

Nói là hầu như, một là bởi vì Dạ Thần Hi xuất hiện ở Thanh Vương ngoài ý liệu , khiến cho hắn tán công chi kiếp lúc, bằng thêm vài phần nguy hiểm! Thứ hai chính là Bạch Nhạc, mượn Thông Thiên Ma Công ngạnh sinh sinh phá hư Thanh Vương trước đó chuẩn bị tới khôi phục tu vi vòng này, bị ác đập một bút.

Bất quá, chỉnh thể mà nói, cục diện cũng vẫn còn đang Thanh Vương trong khống chế, đâu vào đấy, không có nửa điểm hoảng loạn chi ý.

"Các ngươi không phải là muốn Thanh Vương bí tàng sao? Bản vương bây giờ liền mở ra cho các ngươi xem, có bản lĩnh thì tới lấy tốt."

Khóe miệng hiện lên lau một cái vẻ trào phúng, Bất Tử Thanh Vương ngón tay nhẹ nhàng rạch một cái, trong hư không, đột nhiên xuất hiện một khe hở không gian, ngay tại nguyên bản Thanh Vương điện bầu trời, đột nhiên hiển hiện ra một mảnh bí tàng không gian!

Tất cả mọi người xem thanh thanh sở sở, cái kia mảnh nhỏ bí tàng không gian bên trong thả lấy vô số linh dược, linh đan, thậm chí còn có ngày xưa những cái kia uy chấn thiên hạ chí bảo, đếm không hết linh thạch cực phẩm, vô số công pháp điển tịch!

Ngày xưa Thanh Vương thu sạch giấu, đều ở đây một mảnh bí tàng không gian bên trong!

Không chút nào khoa trương nói, dạng này một cái bí tàng không gian bên trong chỗ cất dấu bảo vật, chính là thiên tông đều sẽ trở nên đỏ mắt,

bây giờ cứ như vậy rõ ràng đặt tất cả mọi người trước mặt, nhưng lại bị cái kia một mảnh kiếm trận ngăn lại, đảm nhiệm dù ai cũng không cách nào tới gần chút nào.

Trong tay đánh một cái ấn kết, Thanh Vương trên ngón tay thanh ngọc giới chỉ hơi hơi lóe lên, toàn bộ bí tàng không gian đều bị thu nhập bên trong!

Cái kia tất cả, đối với tất cả mọi người mà nói, liền phảng phất một mảnh ảo ảnh, xem tới được lại vĩnh viễn không cách nào tiếp cận.

Giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc, cũng không khỏi đỏ mắt không thôi!

Đây mới thực sự là Thanh Vương bí tàng a, đừng bảo là toàn bộ đạt được, dù là chỉ là có thể từ đó đạt được một chút xíu, cũng đủ làm cho hắn ung dung bước vào Tinh Cung Cảnh, so sánh với, một viên Linh Khư Quả nhằm nhò gì a!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc thật sâu cảm giác mình trước đó lỗ lớn!

Vốn cho là chặt đẹp Thanh Vương một đao, nhưng hôm nay xem ra, chính mình xảo trá tới chút đồ vật kia, quả thực liền chín trâu mất sợi lông cũng không bằng.

Trách không được Ngô Tuyết Tùng biết rõ có thể sẽ có thật lớn nguy hiểm, nhưng lại vẫn như cũ liều mạng một lần, dù là chỉ có thể có đến một phần mười, thậm chí là 1%, vậy cũng đáng giá a!

Đáng tiếc, bây giờ đây hết thảy, cho dù ai đều chỉ có thể là nhìn trông mà thèm mà thôi.

"Ùng ùng!"

Không ngừng oanh kích phía dưới, cái kia một mảnh kiếm trận đúng là

vẫn còn bị Tinh Hà lão tổ bọn hắn đánh nát, ba vị Tinh Hải Cảnh cường giả, đảm nhiệm dù ai cũng không cách nào khinh thường.

Chỉ tiếc, đúng là vẫn còn chậm một bước!

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đùa cợt, Thanh Vương chỉ là rất tùy ý tay lấy ra đạo phù tại đầu ngón tay, nhẹ nhàng bóp một cái, hư không chợt xé rách, đợi được Tinh Hà lão tổ bọn hắn công kích lúc rơi xuống sau khi, Thanh Vương sớm đã xuyên toa hư không, triệt để biến mất ở tất cả mọi người trong tầm mắt!

Phá Giới Truyền Tống Phù!

Chỉ có những cái kia chân chánh bước vào Hóa Hư Cảnh Giới người mạnh nhất, mới có thể luyện chế ra đạo phù, trực tiếp liền vì cái này tràng tìm kiếm Thanh Vương bí tàng náo kịch hoa lên một cái hoàn mỹ chấm hết!

Náo kịch, là, mặc dù tựa hồ rất khó chịu, nhưng này chính là hiện thực.

Tại Bất Tử Thanh Vương trong mắt, đây hết thảy chính là một trận náo kịch!

Vô luận là Dạ Thần Hi cũng tốt, Bạch Nhạc cũng tốt, hay hoặc giả là Tinh Hà lão tổ bọn hắn xuất hiện, thật cũng chỉ là để cho cuộc nháo kịch này tăng vài phần thú vị tính mà thôi.

Chỉ cần thành công đoạt xá, như vậy, từ đầu đến cuối liền thật không có bất kỳ người nào có thể ngăn cản hắn rời đi.

Đây mới là ngày xưa vị kia Bất Tử Thanh Vương thủ đoạn!

Thế gian này, trừ Đạo Lăng thánh nữ loại kia gần như nhân vật vô địch, ai có thể uy hiếp được vị này Bất Tử Thanh Vương?

Giờ khắc này, tất cả mọi người thật sâu bị một màn này chấn động.

Bất Tử Thanh Vương, cái này tựa hồ phai nhạt ra khỏi mọi người ánh mắt mấy nghìn năm tên, giờ khắc này lần nữa chấn kinh thiên hạ.

Ngay sau đó một lần Bất Tử Thanh Vương xuất hiện lần nữa ở trước mặt người đời thời điểm. . . Lại nên thế nào kinh diễm tuyệt luân!

Ngày xưa, là thời đỉnh cao Đạo Lăng Thiên Tông hoành áp thế gian, Đạo Lăng thánh nữ nắm Côn Ngô Kiếm, tuyệt thế vô địch, lúc này mới đặt mấy ngàn năm qua này Đạo Lăng thiên hạ bố cục!

Nhưng hôm nay. . .

Bởi vì Đạo Lăng sơn trận chiến kia, mà rơi vào bấp bênh Đạo Lăng Thiên Tông còn có hoành áp thiên hạ, kiếm trảm Thanh Vương khí phách cùng năng lực sao?

Giờ khắc này, tất cả mọi người rõ ràng dự cảm đến, có thể dùng không bao nhiêu năm, thế gian này bố cục, liền thật muốn sửa a!

Sanh ở một cái như vậy thời đại, rốt cuộc hạnh hoặc tai hoạ, ai lại có thể nói rõ?

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 322: Nhập chủ Thanh châu (thượng)

Ánh trăng có chút lạnh.

Có thể Bạch Nhạc sắc mặt lại lạnh hơn.

Từ Thanh Vương lăng tẩm đi ra, nhìn hầu như đã sắp thành phế tích Thanh Châu thành, Bạch Nhạc trong lòng không hiểu có chút rung động, chính là vì cái kia Thanh Vương bí tàng, mới có thể làm cho cả Thanh Châu phủ biến thành bây giờ bộ dáng này.

Nhưng mà, lúc này Bạch Nhạc nhưng căn bản không để ý tới đi quan tâm những thứ này dân chúng vô tội, giờ khắc này Bạch Nhạc trong lòng có một loại không hiểu khủng hoảng!

Toàn bộ Thanh Châu thành đều được bộ dáng này, như vậy Thanh Nhã tỷ đâu? Thanh Nhã tỷ thế nào?

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc dưới chân đột nhiên một bước, đem tốc độ đề thăng tới cực hạn, cực nhanh hướng về Bạch gia chạy đi.

Cùng hắn địa phương, bây giờ Bạch gia đã từ lâu thành một vùng phế tích, Bạch Nhạc thậm chí có thể chứng kiến phòng ốc phế tích ép xuống lấy không ít hạ nhân thi thể, giờ khắc này, Bạch Nhạc sắc mặt trắng bệch, cả người tựa hồ cũng có chút đứng không vững.

"Công tử!"

Nhận thấy được Bạch Nhạc dị thường, Tô Nhan nhất thời đỡ lấy Bạch Nhạc, nhẹ giọng an ủi, "Công tử đừng nóng vội, Thanh Nhã tỷ cát nhân

thiên tướng, không có việc gì, ngươi đừng lo lắng, Ngô Tuyết Tùng trước đó trông cậy vào ngươi giúp hắn tìm Thanh Vương Kiếm, nhất định sẽ bảo vệ tốt Thanh Nhã tỷ."

"Thống lĩnh đại nhân!"

Trong lúc nói chuyện, xung quanh phụ trách tuần thú Thanh Vân Kỵ cũng đã được đến tin tức chạy tới, thẳng tiến lên bái kiến nói.

"Ta người nhà họ Bạch đâu?"

Đột nhiên xoay người lại, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng hỏi đáp.

"Hồi đại nhân, Bạch tiểu thư cùng Mộ Dung tiểu thư sáng sớm đã bị tống xuất Thanh Châu thành, một mực có các huynh đệ bảo vệ, tuyệt đối không có bất kỳ nguy hiểm nào." Nhận thấy được Bạch Nhạc sắc mặt biến hóa, dẫn đầu Thanh Vân Kỵ lúc này mở miệng hồi đáp.

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng căng thẳng cái kia một cây dây lúc này mới lỏng xuống.

"Đa tạ!"

"Đại nhân khách khí, đây là Phủ Chủ đại nhân trước đó liền đã phân phó, chúng ta chỉ là nghe lệnh làm việc, không dám kể công." Hơi hơi ôm quyền, cái kia Thanh Vân Kỵ thống lĩnh trầm giọng đáp.

Nhắc tới phủ chủ, Bạch Nhạc trên mặt cũng không khỏi lộ ra vài phần vẻ phức tạp.

Cứ việc Ngô Tuyết Tùng không có tồn hảo tâm gì, nói rõ chính là đang lợi dụng hắn, có thể cuối cùng tại xúc động sát trận trước đó, Ngô Tuyết Tùng hay là đem Bạch Thanh Nhã tống xuất Thanh Châu thành, thích đáng làm ra an bài, chỉ bằng điểm này, Bạch Nhạc đối với Ngô Tuyết

Tùng hận ý liền biến mất tản ra hơn phân nửa.

Vô luận trước đó thế nào, nhưng hôm nay Ngô Tuyết Tùng đều đã chết, tất cả ân oán cũng đều tiêu tán theo.

Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Phủ Chủ đại nhân đã lâm nạn. . ."

Nghe vậy những thứ này Thanh Vân Kỵ lúc này sắc mặt đại biến, khó có thể tin nhìn Bạch Nhạc, trong lúc nhất thời nhưng là một câu nói đều không nói được.

Bọn hắn trước đó chỉ biết là Ngô Tuyết Tùng cũng bước vào cái kia Thanh Vương lăng tẩm, cũng tình huống cụ thể rồi lại làm sao có thể làm rõ ràng như vậy.

Định thần một chút, dẫn đầu cái kia Thanh Vân Kỵ thống lĩnh nhất thời quỳ gối, "Thống lĩnh đại nhân, Phủ Chủ đại nhân lâm nạn, Lam tiên sinh cũng lấy trọng thương vô pháp xử lý công việc, cũng xin đại nhân tạm thời tiếp quản Thanh Châu thành!"

"Ta?"

Nghe nói như thế, Bạch Nhạc nhất thời trở nên kinh ngạc, khó có thể tin hỏi ngược lại.

"Đại nhân chẳng lẽ quên, một tháng trước, Phủ Chủ đại nhân tự mình phong ngài vì Thanh Vân Kỵ tổng thống lĩnh, khống chế sở hữu Thanh Vân Kỵ! Nếu như phủ chủ cho là thật lâm nạn, ngài chính là bây giờ Thanh Châu phủ chỉ huy trưởng, bọn ta tự nhiên nghe theo đại nhân điều khiển!"

Chứng kiến Bạch Nhạc phản ứng, cái kia Thanh Vân Kỵ thống lĩnh nhất thời lần nữa giải thích.

Nghe thế, Bạch Nhạc cái này mới phản ứng được.

Trước đó vì tuyên bố Bạch Nhạc cùng hắn quan hệ, Ngô Tuyết Tùng thật là Tằng Phong qua Bạch Nhạc một cái như vậy chức quan, chỉ là vô luận Bạch Nhạc vẫn là Ngô Tuyết Tùng trong lòng đều biết, cái kia bất quá chỉ là mở ở ngoài mặt một thân phận mà thôi, chỉ là vì chận người khác miệng. Cho dù ai cũng không có bả chuyện này để ở trong lòng.

Dù sao, quyền lực này cùng thân phận đều là Ngô Tuyết Tùng cho, vị này Thanh Châu phủ chủ mới là chân chính Chưởng Khống Giả, người khác căn bản là chưa nói tới cái gì quyền lực.

Hơn nữa, Ngô Tuyết Tùng bên người còn có một cái Lam tiên sinh!

Trong ngày thường, đại đa số sự tình cũng đều là Lam tiên sinh xử lý, có thể ai có thể nghĩ tới, Ngô Tuyết Tùng bị Bất Tử Thanh Vương đoạt xá, mà vị kia Lam tiên sinh, cũng bởi vì xúc động sát trận bị Tinh Hà lão tổ trọng thương, hôn mê bất tỉnh.

Bây giờ vừa đến, toàn bộ Thanh Châu phủ liền ngược lại rơi vào một loại rắn mất đầu trong cảnh địa, cho dù là trước đó sát trận lần nữa phát động, chết vô số người, cũng bởi vì không có ai hạ lệnh, căn bản là không có cách hữu hiệu tổ chức cứu viện.

Cũng chính bởi vì vậy, mới vừa nghe nói Bạch Nhạc từ Thanh Vương lăng tẩm bên trong đi ra, nhất thời thì có Thanh Vân Kỵ tìm tới cửa.

Những ý niệm này tại Bạch Nhạc trong đầu chợt lóe lên, trong chốc lát, Bạch Nhạc cũng đã suy nghĩ cẩn thận.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Phân phó, lập tức tổ chức cứu viện, nhất định chỉ có thể là đem bách tính thương vong hạ thấp nhỏ nhất! Còn có, truyền lệnh Thanh Vân

Kỵ dò xét toàn thành, có dám nhân cơ hội vi phạm pháp lệnh người. . . Giết không tha!"

"Ây!"

Nghe được Bạch Nhạc, sở hữu Thanh Vân Kỵ nhất thời cùng kêu lên đáp.

Căn bản không cần Bạch Nhạc lại phân phó, phía dưới tự nhiên liền có Thanh Vân Kỵ nhận lệnh mà đi, trên thực tế, việc này, lần trước sát trận phát động thời điểm, Thanh Vân Kỵ liền đã xử lý, bắt đầu cũng không trắc trở, chỉ là khổ nổi một mực không ai có thể đứng ra thống nhất hạ lệnh chỉ huy mà thôi!

Bây giờ Bạch Nhạc nguyện ý tiếp nhận, tất cả dĩ nhiên là có thể rất nhanh đâu vào đấy thi hành theo.

"Đi, theo ta đi gặp Tinh Hà lão tổ!"

Trước đó Bạch Nhạc không cảm thấy phía sau sự tình cùng chính mình có quan, nhưng hôm nay bị những thứ này Thanh Vân Kỵ một chút như vậy, nhất thời liền minh bạch, bây giờ nhất định muốn tự đứng ra gánh chịu trách nhiệm! Dù là chỉ là một cái trên danh nghĩa chức quan, làm trách nhiệm rơi vào trên người mình thời điểm, mình cũng tuyệt đối vô pháp hồi tránh.

Cùng Bạch Nhạc khác biệt, giờ khắc này Tô Nhan trong mắt nhưng là đột nhiên hiện lên lau một cái nhỏ không thể thấy vẻ hưng phấn.

Bạch Nhạc có thể còn không có ý thức được, có thể Tô Nhan nhưng là xem thanh thanh sở sở.

Bởi vì Ngô Tuyết Tùng chết, bây giờ chính là Bạch Nhạc nhập chủ Thanh châu, khống chế quyền lực cơ hội.

Phải biết, Bạch Nhạc có thể cùng bình thường những quan viên kia khác biệt, Bạch Nhạc không chỉ là Thanh Vân Kỵ bây giờ nhất Cao Thống lĩnh, vẫn là cường đại tu hành giả, là Thất Tinh Tông khách khanh, được khen là Thanh châu đệ nhất thiên kiêu!

Làm cái này chút thân phận toàn bộ dung hợp vào một chỗ, chính là bây giờ thay thế Ngô Tuyết Tùng trở thành Thanh Châu phủ chủ lớn nhất cơ hội.

Đương nhiên, chân chính Thanh Châu phủ chủ là do Đại Càn Vương Triều tới nhâm mệnh, Bạch Nhạc không hề căn cơ là không có khả năng chân chính chiếm lấy, nhưng Ngô Tuyết Tùng chết ngoài ý muốn, lại ắt sẽ hình thành một cái không ngừng đứng không kỳ, đợi được Đại Càn Vương Triều bên kia lần nữa định ra Thanh Châu phủ chủ nhân chọn tới kế nhiệm, chí ít cũng phải là nửa năm, thậm chí một năm sau sự tình!

Trước đó, chỉ phải bố trí làm, Bạch Nhạc mặc dù không có phủ chủ tên, lại có thể hưởng phủ chủ thật!

Xuất thân Huyết Ảnh Ma Tông, Tô Nhan có thể quá rõ, nắm giữ dạng này quyền lực ý vị như thế nào.

Cái kia có nghĩa là tại đây nửa năm đến một năm ở giữa, Bạch Nhạc liền có thể mượn cái thân phận này, điều động toàn bộ Thanh châu lực lượng tới thu thập tài nguyên, bồi dưỡng thế lực!

Phải biết, Bạch Nhạc cũng không phải là người thường, mà là cường đại tu hành giả!

Cho dù là sau này có người kế nhiệm Thanh Châu phủ chủ, cũng không khả năng giống như trong thế tục, khoát tay chặn lại liền biến mất tất cả thuộc về Bạch Nhạc thế lực cùng quan hệ!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này hoặc giả mới là lần này Thanh Vương lăng tẩm một chuyến lớn nhất thu hoạch.

Nói cách khác, từ giờ khắc này, Bạch Nhạc liền đã. . . Nhập chủ Thanh châu!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 323: Nhập chủ Thanh châu (hạ)

"Thanh Vân Kỵ thống lĩnh Bạch Nhạc, cầu kiến Tinh Hà lão tổ!"

Tinh Hà lão tổ tên, Bạch Nhạc sớm đã nghe qua nhiều lần, thậm chí nếu như trước đây hắn bằng lòng bằng lòng bái nhập Thất Tinh Tông, có thể cũng đã là Tinh Hà lão tổ đệ tử, nhưng loại này tự mình một mình gặp mặt, nhưng cũng vẫn là lần đầu tiên.

Hơn nữa, lần này Bạch Nhạc không phải lấy Linh Tê Kiếm Tông đệ tử hoặc là Thất Tinh Tông khách khanh thân phận tới gặp, mà là lấy Thanh Vân Kỵ thống lĩnh, đại biểu Thanh Châu phủ đến đây bái kiến.

Trong lúc này phân biệt có thể to lắm.

Trên thực tế, nghe tới Bạch Nhạc lấy loại thân phận này đến đây bái kiến thời điểm, Tinh Hà lão tổ liền dĩ nhiên minh bạch bên trong hàm nghĩa.

Thấy, cũng đã nói rõ thái độ.

Coi như Thanh châu duy nhất một cái Địa cấp tông môn, vô luận là ai tới làm cái này Thanh Châu phủ chủ, đều tất phải nhiễu không ra Thất Tinh Tông, mà Tinh Hà lão tổ mắc đi cầu vị lấy Thất Tinh Tông thái độ.

"Tọa!"

Trời còn mờ tối, huống chi, bây giờ toàn bộ toàn bộ phủ thành chủ cũng đã không có gì hoàn chỉnh gian phòng, Tinh Hà lão tổ đơn giản liền trực tiếp ở trong sân gặp Bạch Nhạc.

"Lúc này tiếp nhận Thanh châu sự tình, ý vị như thế nào, ngươi thật muốn biết không?"

Nhìn Bạch Nhạc, Tinh Hà lão tổ bình tĩnh hỏi.

"Tổng yếu có người đứng ra." Ngẩng đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp, "Bạch gia cũng vẫn còn ở Thanh châu, ta tất nhiên gánh cái này hư chức, liền dù sao cũng nên ta tận hết khả năng làm chút cái gì, dù sao bước vào Thanh Vương lăng tẩm sự tình, ta cũng có phần. . . Thậm chí Ngô Tuyết Tùng chết, ta cũng muốn gánh chịu một ít trách nhiệm."

Từ Thanh Vương lăng tẩm đi ra, tự nhiên đã có người đem toàn bộ quá trình đều cặn kẽ cùng Tinh Hà lão tổ giải thích qua, Bạch Nhạc cũng không có che giấu ý tứ, thản nhiên thừa nhận nói.

Lắc đầu, Tinh Hà lão tổ vẫn chưa đáp lại, mà là nhẹ giọng mở miệng nói, "Ta nhớ được, ngươi cùng Bằng nhi quan hệ không tệ a?"

Nhắc tới Dương Bằng, Bạch Nhạc nhất thời khom người cúi đầu, "Dương huynh cùng ta là hảo hữu chí giao!"

Khẽ vuốt cằm, Tinh Hà lão tổ trầm giọng nói, "Lấy Bằng nhi quan hệ mà nói, ta coi như là ngươi trưởng bối! Đã như vậy, ta cũng không với ngươi vòng vo, ngươi vốn là ta Thất Tinh Tông khách khanh, ngươi muốn nhập chủ Thanh châu, lão tổ ta cũng không phản đối, nhưng có một chút. . . Ngươi thật muốn rõ ràng, ngươi làm như thế nào đối mặt Huyết Ảnh Ma Tông sao?"

Lấy Bạch Nhạc thân phận cùng danh tiếng, mượn lấy cơ hội lần này nhập chủ Thanh châu thật cũng không khó, chỉ cần Tinh Hà lão tổ gật đầu, việc này liền sẽ không còn có quá lớn lực cản.

Có thể hỏi đề ở chỗ, cái này sau đó sự tình.

Nhập chủ Thanh châu, cũng không phải là Tô Nhan chỗ lý giải như thế, chỉ hưởng thụ quyền lực mang đến chỗ tốt, không gánh nửa điểm phiêu lưu.

Trên đời này nào có loại chuyện tốt này.

Huyết Ảnh Ma Tông xuất thế, toàn bộ Thanh châu cục diện đều có vẻ cực kỳ phức tạp, nguyên bản Ngô Tuyết Tùng tại thời điểm, lấy Ngô Tuyết Tùng thân phận, cho dù là Huyết Ảnh Ma Tông cũng không tiện quá mức trêu chọc Ngô Tuyết Tùng, rất nhiều chuyện đều không thể không đang âm thầm tiến hành, tách ra Ngô Tuyết Tùng.

Nhưng hôm nay nếu như từ Bạch Nhạc tới đón, sự tình khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

Một cái Thất Tinh Tông khách khanh thân phận, cũng không thể mang đến cho hắn cái gì tính thực chất trợ giúp, Thất Tinh Tông cũng sẽ không thật chống đỡ hắn, tối đa chỉ là không phản đối mà thôi.

Bạch Nhạc có thể nói là không hề bối cảnh, thậm chí thực lực bản thân cũng còn không có bước vào Tinh Cung Cảnh, thì càng chưa nói tới quyền uy.

Có thể đoán được, một khi Bạch Nhạc chân chính nhập chủ Thanh châu, ắt sẽ nghênh đón Huyết Ảnh Ma Tông làm khó dễ.

Hoặc là, mở một con mắt nhắm một con mắt ngầm đồng ý Huyết Ảnh Ma Tông động tác, như vậy thì ắt sẽ lọt vào Huyết Ảnh Ma Tông công kích.

Bạch Nhạc cũng không phải là Ngô Tuyết Tùng, phía sau không người chỗ dựa, căn bản là đừng nghĩ mọi việc đều thuận lợi.

Một khi nghịch Huyết Ảnh Ma Tông ý tứ, rất có thể ngược lại sẽ vì hắn

chính mình đưa tới họa sát thân! Nhưng nếu là Bạch Nhạc khuất phục tại Huyết Ảnh Ma Tông áp lực, dùng đầu ngón chân muốn cũng minh bạch, Thất Tinh Tông tuyệt đối sẽ không bằng lòng.

Quả thực giống như là phong tương bên trong lão chuột, hai đầu bị khinh bỉ.

Một cái không tốt, là có thể có thể hội đưa tới họa sát thân!

Phải biết, Bạch Nhạc thật là liền Thanh Châu phủ chủ danh phận này cũng không có, chết cũng liền chết, căn bản sẽ không đưa tới bất cứ phiền phức gì.

"Bạch Nhạc là Huyền Môn đệ tử, đương nhiên sẽ không cùng Huyết Ảnh Ma Tông thông đồng làm bậy! Nhưng, ta tất nhiên ở vị trí này bên trên, liền tổng yếu vì Thanh châu bách tính muốn, chỉ cần Huyết Ảnh Ma Tông không làm ra quá phận sự tình, ta từ cũng sẽ không chủ động đi tìm Huyết Ảnh Ma Tông phiền phức." Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

Khoát khoát tay, Tinh Hà lão tổ từ tốn nói, "Nên làm như thế nào, là ngươi sự tình, lão phu không quan tâm! Mặc dù ngươi thật làm ra đối Thất Tinh Tông bất lợi sự tình, cũng tự có Thất Tinh Tông người đến với ngươi can thiệp, lão phu đã sớm đã không hỏi những thứ này tục sự."

Gật đầu, Bạch Nhạc tự nhiên cũng minh bạch Tinh Hà lão tổ thân phận siêu nhiên, là không gặp qua hỏi việc này, sở dĩ nói như vậy, chỉ sợ cũng xem ở Dương Bằng phân thượng, cho mình một cái nhắc nhở mà thôi.

Nhìn Bạch Nhạc, Tinh Hà lão tổ mang theo ẩn ý mở miệng nói, "Tiểu tử kia, ngươi phải hiểu được, có chút nhân quả, một khi trúng phải, còn muốn bỏ rơi, khả năng liền không dễ dàng."

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn lắc đầu.

Tinh Hà lão tổ lời này, có nhiều chỗ hắn vẫn không thể nào suy nghĩ cẩn thận, nhưng lại vẫn như cũ vô pháp ảnh hưởng hắn quyết đoán.

Có một số việc, luôn là cần phải có người đến làm, bây giờ Thanh châu cục diện này, tổng yếu có người tới thu thập tàn cục.

Huống chi, Bạch Nhạc chính mình rành mạch từng câu, chính mình xác thực yêu cầu dạng này một cái cơ hội, bằng không không hề căn cơ, hắn muốn không duyên cớ đạt được nhiều như vậy tu hành tài nguyên, làm sao có thể!

Dù cho là biết rõ sẽ có một ít nguy hiểm cùng phiền phức, bây giờ nhưng cũng căn bản bất chấp.

Hướng về Tinh Hà lão tổ khom người cúi đầu, Bạch Nhạc lúc này xoay người mà đi.

Nhìn Bạch Nhạc rời đi bóng lưng, Tinh Hà lão tổ cũng không khỏi hơi hơi lắc đầu, "Vẫn là quá trẻ tuổi a, tiểu tử kia, hy vọng ngươi sau này không nên hối hận mới tốt!"

... .

Đạt được Tinh Hà lão tổ cho phép, Bạch Nhạc rất nhanh liền ung dung khống chế toàn bộ Thanh Châu phủ quyền lực.

Ba ngày sau, Bạch Thanh Nhã cùng Mộ Dung Tử Yên các nàng đã ở Thanh Vân Kỵ hộ tống hạ trở lại Thanh Châu thành, hai nữ nhân này cũng đều là không được nhân vật, trên tu hành sự tình có thể không hiểu lắm, nhưng đối với thế tục sự vụ xử lý, lại cực kỳ khéo, có thể nói cẩn thận.

Huống chi, Bạch gia bản thân liền là Thanh châu vọng tộc, Bạch Nhạc

nhập chủ Thanh châu, rất tự nhiên liền có thể điều động toàn bộ Bạch gia lực lượng trở nên sử dụng, hơn nữa đối với Thanh Vân Kỵ khống chế, liền đủ để khống chế cục diện.

Ngắn ngủi một tháng, toàn bộ Thanh Châu phủ sự tình, cũng đã bị xử lý ngay ngắn rõ ràng, dần dần để cho Thanh Châu thành khôi phục lại bình tĩnh.

Từ nhìn bề ngoài, bây giờ Bạch Nhạc, cũng đã chính thức nhập chủ Thanh châu, chỉ là, ngầm những cái kia nhìn không thấy mạch nước ngầm nhưng cũng theo một tháng này yên lặng, mãnh liệt mà đến.

Vô luận là Bạch Nhạc, hay là hắn quan vọng người, thật đều rất rõ ràng, chỉ có độ qua cửa ải này, Bạch Nhạc mới có thể xem như là chân chính ngồi vững vàng vị trí này!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 324: Nên đến, tóm lại sẽ đến

"Công tử, Tu Pháp điện đã chuẩn bị xong, tối đa ba ngày, liền có thể tiến nhập bên trong tu luyện! Đương nhiên, bởi vì thời gian quá gấp gáp, hiệu quả khẳng định còn chưa đủ tốt, Lâm lão tiên sinh nói, qua mấy tháng hắn nhất định xây một cái không thua tại Thất Tinh Tông Tu Pháp điện đi ra."

Mang trên mặt vài phần sắc mặt vui mừng, Tô Nhan đẩy cửa ra hướng Bạch Nhạc báo tin mừng.

Vẻn vẹn một tháng, Tô Nhan cũng đã thiết thực cảm nhận được nhập chủ Thanh châu ý nghĩa, tùy tiện một câu nói phân phó, liền sẽ có vô số người ra sức cho ngươi!

Cái này không chỉ có giới hạn trong người thường, đối với tu hành giả cũng đồng dạng áp dụng.

Dù sao, Thanh châu trên danh nghĩa cũng lệ thuộc Đại Càn Vương Triều, loại này quan phương thân phận, đối với tầng tu hành giả mà nói , đồng dạng tồn tại cực đại sức dụ dỗ.

Mặc dù nghe tựa hồ không bằng bái nhập Hàn Sơn cùng Thất Tinh Tông những tông môn này, có thể thứ nhất những tông môn này bản thân liền không tốt vào, thứ hai cho dù là một ít Huyền cấp tông môn, thật đãi ngộ cũng rất thấp, cái khác không nói, trước đây Bạch Nhạc tại Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, đã là chân truyền đệ tử, nhưng là chân chính có thể bắt vào tay tài nguyên mới có nhiều ít?

Huống chi, trừ cái đó ra, chỉ cần cho linh thạch, cho dù là các tông đệ tử,

nhất định hạn độ bên trên, cũng đồng dạng có thể làm việc cho ta.

Tô Nhan trong miệng vị này Lâm lão tiên sinh, trên thực tế chính là một vị Huyền cấp tông môn trưởng lão, chỉ là cũng không phải là Thanh châu nội tông môn là được.

"Khổ cực ngươi."

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc mỉm cười gật đầu nói.

"Công tử nếu như còn cùng người ta khách khí như vậy, người ta khả năng liền tức giận đây." Bĩu môi, Tô Nhan bất mãn mở miệng nói.

Nhìn Tô Nhan, Bạch Nhạc có chút bất đắc dĩ cười cười, tự tay xoa xoa Tô Nhan cái đầu, "Tốt, biết, các loại (chờ) Tu Pháp điện xây xong, ngươi theo ta một chỗ bế quan, nghĩ biện pháp trước một bước bước vào Tinh Cung Cảnh, như vậy đối mặt Huyết Ảnh Ma Tông thời điểm, ta cũng có thể còn có khí một điểm."

"Ừm!" Nhắc tới cái này, Tô Nhan cũng gật đầu!

Trên thực tế, nàng cũng rất muốn cố gắng đột phá đến giúp Bạch Nhạc chia sẻ áp lực, thật là, muốn bước vào tinh cung cho dù không có dễ dàng như vậy.

Nàng tu vi mặc dù có thể nhanh như vậy đạt được linh phủ đỉnh phong, trên thực tế cũng là bởi vì cái kia một viên Linh Khư Quả, căn cơ bất ổn, căn bản là không có cách đột phá.

Bây giờ Tô Nhan, trên thực tế cũng là cần nhất tĩnh tu tới củng cố cảnh giới thời điểm, chỉ là Bạch Nhạc mới vừa nhập chủ Thanh châu, rất nhiều chuyện đều cần nàng hỗ trợ xử lý, lúc này mới dây dưa hạ xuống.

"Đại nhân, Tô cô nương, xảy ra sự cố!"

Ở nơi này bên Bạch Nhạc cùng Tô Nhan lúc nói chuyện, nhất thời có một cái Thanh Vân Kỵ một thân vết máu bước nhanh từ bên ngoài xông tới, trực tiếp quỳ gối khẩn trương hồi bẩm, "Đại nhân, Lâm lão tiên sinh bị Huyết Ảnh Ma Tông người mệt mọi ở, các huynh đệ sợ là chống đỡ không bao lâu, thuộc hạ liều mạng đột phá vòng vây, cũng xin đại nhân nhanh nghĩ biện pháp cứu người."

Huyết Ảnh Ma Tông, nghe được mấy chữ này, Bạch Nhạc chân mày chợt bốc lên.

Nên đến, quả thực vẫn là tới!

"Người ở đâu?" Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

"Ngay tại ngoài cửa đông!"

"Truyền lệnh, lập tức dẫn người gấp rút tiếp viện!" Trầm giọng phân phó một câu, Bạch Nhạc nhất thời đứng dậy đi ra ngoài.

"Công tử!"

Theo sát Bạch Nhạc đi ra, Tô Nhan kéo Bạch Nhạc cánh tay, có chút lo lắng mở miệng nói, "Công tử, hay là chờ Thanh Vân Kỵ đến cùng đi đi, đối phương là vì buộc ngươi hiện thân, sẽ không tổn thương Lâm lão tiên sinh."

Đạo lý này Bạch Nhạc tự nhiên biết, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là lắc đầu, "Đối phương vốn là hướng về phía ta tới, tránh không khỏi, nếu là ta không nên đợi được vạn vô nhất thất mới dám lên đường, sẽ chỉ buộc bọn họ giết chết Lâm lão tiên sinh, khác tìm cơ hội buộc ta đi vào khuôn khổ."

Bạch Nhạc trong lòng rất rõ ràng, bây giờ lúc này, không biết có bao

nhiêu ánh mắt nhìn mình chằm chằm, chờ lấy xem chính mình chê cười đâu!

Nếu không thể nhờ vào đó lập uy, phía sau phiền phức sẽ chỉ càng ngày càng nhiều, để cho thế cục càng phát ra bị động.

Huống chi. . . Chỉ cần không phải vị kia Huyết Ảnh Ma Quân tự mình xuất thủ, toàn thân trở ra nắm chặt dù sao vẫn là có.

"Ta đi chung với ngươi."

"Không cần!" Lắc đầu, Bạch Nhạc trầm giọng nói, "Ngươi theo Thanh Vân Kỵ một chỗ, bảo đảm sẽ không có người mấy chuyện xấu, ngăn cản Thanh Vân Kỵ trợ giúp."

Nghe thế, Tô Nhan trong lòng đột nhiên vừa nhảy, nhất thời minh bạch Bạch Nhạc ý tứ, lúc này không ở kiên trì, "Công tử yên tâm, ta nhất định đem Thanh Vân Kỵ mang đi."

Gật đầu, bước ra một bước, Bạch Nhạc đã đem tốc độ lên đến mức tận cùng, cực nhanh hướng về ngoài thành chạy đi.

... ...

Ngoài cửa đông trong rừng cây, lão giả bị mười mấy cái Thanh Vân Kỵ bảo hộ ở ở giữa, xung quanh đã lưu lại mười mấy bộ thi thể.

"Lâm lão tiên sinh, chúng ta đối ngươi cũng không ác ý, ngươi cần gì phải cố ý nên vì Bạch Nhạc tiểu tử kia bán mạng? Chỉ cần ngươi nguyện ý phối hợp, chúng ta tự nhiên cam đoan ngươi an toàn." Xa xa nhìn trong đám người lão giả, Mộ Dung Thiên Kiếm lạnh giọng mở miệng nói.

"Đạo ma bất lưỡng lập, lão phu cho dù chết, cũng sẽ không hướng các ngươi những thứ này ma tể tử cúi đầu!" Ánh mắt lộ ra lau một cái vẻ

chán ghét, Lâm lão tiên sinh khinh thường mắng.

"Ngu xuẩn mất khôn!" Lạnh rên một tiếng, Mộ Dung Thiên Kiếm trong mắt tràn đầy tức giận, lớn tiếng quát lên.

Ngoài miệng mặc dù mắng hung, nhưng trên thực tế, Mộ Dung Thiên Kiếm vẫn còn thật không dám loạn hạ lệnh công kích!

Đương nhiên, trên thực tế, sợ rằng những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử cũng căn bản sẽ không nghe hắn.

Ngay tại Mộ Dung Thiên Kiếm phía sau, một thanh niên xa xa đứng ở trong rừng cây, nhìn một chút bên này tình huống, lập tức xoay người hướng bên người trung niên mở miệng nói, "Vì một cái như vậy không liên quan gì người, Bạch Nhạc cho là thật nhất định sẽ tới sao?"

Trung niên ngồi ở ở trên xe lăn, ánh mắt có vẻ hơi che lấp, tản mát tóc ngăn che, thấy không rõ khuôn mặt, chỉ có thể nhìn được, trung niên này cũng chỉ có một cánh tay.

"Một tháng này ở giữa, Bạch Nhạc làm ra tất cả, đều là nhập chủ Thanh châu! Vị này Lâm lão tiên sinh thật là trận pháp cao thủ, Tu Pháp điện đều giúp hắn xây đi ra, nếu như nhân vật như vậy hắn đều không gánh nổi, nào còn có người dám đầu nhập vào hắn?" Thanh âm có chút trầm thấp, trung niên trong giọng nói lộ ra lau một cái khắc cốt minh tâm hận ý, điềm nhiên nói, "Chỉ cần hắn muốn nhập chủ Thanh châu, liền nhất định sẽ tới! Ngươi bây giờ phải cân nhắc, chỉ là làm như thế nào giết hắn! Ngươi cũng không nên lật thuyền trong mương mới tốt."

"Chính là một cái Linh Phủ Cảnh tiểu tử, cũng có thể uy hiếp được ta? Ngươi coi hắn là Yến Bắc Thần hay sao?" Cười lạnh một tiếng, thanh niên khinh thường hồi đáp.

Thanh niên vốn là Huyết Ảnh Ma Quân đệ tử, địa vị vẫn còn ở Mạc Vô

Tình phía trên, chỉ là trước đó liền bế tử quan, hứa nguyện không bước vào tinh cung liền không xuất quan! Trước đây không lâu, mới vừa bước vào tinh cung, phá cửa ra, bây giờ vừa lúc đi đối phó Bạch Nhạc.

"Vậy thì tốt nhất!" Hừ nhẹ một tiếng, trung niên trầm giọng nói rằng, "Nhớ kỹ, đừng để cho hắn chết quá thoải mái, ta muốn để cho hắn nhận hết dằn vặt, mới có thể giải mối hận trong lòng của ta! Chỉ cần làm tốt chuyện này, ta đáp ứng ngươi hứa hẹn, ngay lập tức sẽ có thể thực hiện!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, thanh niên thoả mãn gật đầu, "Vậy thì chúc chúng ta hợp tác vui vẻ a!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 325: Người giết ngươi, yêu đao Dương Đào!

Ánh mặt trời từ lá cây bên trong xuyên qua, rơi trên mặt đất, lộ ra loang lổ bóng cây, từ xa nhìn lại có vẻ cực kỳ xinh đẹp.

Một bộ bạch y, lửng thững bước vào rừng cây, đạp ở loang lổ bóng cây bên trên, phát sinh sàn sạt tiếng bước chân.

Bạch Nhạc trên người vẫn chưa lộ ra bất kỳ khí tức gì, có thể làm hắn bước vào rừng cây trong nháy mắt, tất cả mọi người ánh mắt liền chợt rơi vào trên người hắn, trong khoảnh khắc, một hồi đao kiếm ra khỏi vỏ thanh âm, băng lãnh đao phong dưới ánh mặt trời phản xạ ra vô số chói mắt quang mang, sát khí như nước thủy triều.

"Đại nhân!"

Ngay tại lúc đó, bị vây ở bên trong Thanh Vân Kỵ cũng đồng dạng chứng kiến Bạch Nhạc thân ảnh, trong nháy mắt, những thứ này Thanh Vân Kỵ nhất thời đồng thời quỳ gối, lúc này liền hồng hai mắt, bị Thanh Vân Kỵ bảo hộ ở giữa Lâm lão tiên sinh càng là kích động nắm thật chặc quả đấm, muốn nói cái gì đó, nhưng lại hết lần này tới lần khác một chữ cũng không nói được miệng.

Ánh mắt chậm rãi từ trên người mọi người đảo qua, lập tức rơi vào trong đám người vị lão giả kia trên người, mặc dù lần nữa trước đó, Bạch Nhạc thật cũng chưa gặp qua vị này Lâm lão tiên sinh, nhưng này dạng tình cảnh xuống, tự nhiên liếc mắt là có thể nhận ra.

"Xin lỗi, để cho Lâm lão tiên sinh chấn kinh, là ta sơ sẩy."

Nhìn đối phương, Bạch Nhạc ôn hòa mở miệng nói.

Nghe được Bạch Nhạc, Lâm lão tiên sinh nhất thời khom người cúi đầu, "Đại nhân đi mau, lão hủ chết không có gì đáng tiếc, nếu như liên lụy đại nhân rơi vào hiểm cảnh, chết trăm lần không đủ!"

Trước đó bị vây ở chỗ này, là hắn biết đối phương là vì lấy hắn làm mồi, đem Bạch Nhạc dẫn vào sát cục bên trong, chỉ là hắn vẫn luôn cho rằng, Bạch Nhạc tối đa cũng bất quá là mang theo Thanh Vân Kỵ cùng đi cùng đối phương bàn điều kiện! Làm thế nào cũng không nghĩ đến, Bạch Nhạc vậy mà thật vì hắn độc thân phạm hiểm.

Phải biết, hắn mặc dù cũng coi như hơi nổi tiếng, nhưng trên thực tế, vô luận là ngày xưa ở bên trong môn phái, vẫn là đến Thanh Châu phủ tìm nơi nương tựa Ngô Tuyết Tùng sau đó, đều không có gì địa vị, bây giờ chứng kiến Bạch Nhạc cử động, nhưng là nhất thời để cho hắn từ sinh lòng ra một loại Kẻ sĩ vì người tri kỷ mà chết cảm động.

"Lâm lão tiên sinh nói quá lời, việc này vốn là bởi vì dựng lên, là Bạch mỗ liên lụy lão tiên sinh mới đúng!" Lắc đầu, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Lâm lão tiên sinh yên tâm, Bạch mỗ tất nhiên đến, liền tất nhiên sẽ đem ngài an toàn mang hồi Thanh Châu thành."

"Ha ha, họ Bạch, ngươi khẩu khí thật là lớn! Thật coi mình là Thanh Châu phủ chủ sao?"

Bước ra một bước, Mộ Dung Thiên Kiếm khinh thường giễu cợt nói.

Không nhúc nhích chút nào, Bạch Nhạc ánh mắt chậm rãi rơi vào đối phương trên người, nhàn nhạt mở miệng nói, "Ngươi thì tính là cái gì, cũng xứng nói chuyện với ta?"

Mở miệng trong nháy mắt, Bạch Nhạc chợt rút kiếm, chỉ thấy một đạo hàn mang thoáng hiện, trong khoảnh khắc, Mộ Dung Thiên Kiếm bên

trái lỗ tai nhất thời liền bị chém xuống tới.

Thẳng đến Mộ Dung Thiên Kiếm hét thảm một tiếng, Bạch Nhạc tiếng nói mới vừa rơi xuống.

Đáng sợ nhất là, chém ra một kiếm này, Bạch Nhạc thậm chí đã lui về tại chỗ, Thu Hoằng Kiếm vẫn còn đang bên hông buộc lấy, phảng phất từ tới sẽ không có ra khỏi vỏ qua đồng dạng.

Rút Kiếm Thức!

Không ít người trên thực tế, đều biết một kiếm này, nhưng lại làm sao cũng không nghĩ ra cái này nhìn như bình thường một kiếm, vậy mà lại nhanh đến mức độ này.

Chỉ là một kiếm này, liền khiến cái này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử từ tâm nổi lên một hơi khí lạnh.

Quá nhanh!

Quả thực đã siêu việt bọn hắn sức phản ứng cực hạn nhanh!

Phải biết, Mộ Dung Thiên Kiếm mặc dù lại như thế nào không chịu nổi, đó cũng là Linh Phủ Cảnh cường giả, có ở Bạch Nhạc trước mặt, thậm chí liên tiếp một kiếm tư cách cũng không có!

Một kiếm kia có thể tinh chuẩn chém rụng Mộ Dung Thiên Kiếm lỗ tai, cũng mắc đi cầu vị lấy có thể đơn giản chém xuống đầu của hắn.

Dạng này thực lực, dạng này tốc độ. . . Thật vẫn còn Linh Phủ Cảnh cường giả có khả năng sở hữu sao?

Thanh châu đệ nhất thiên kiêu!

Một kiếm này, liền làm cho tất cả mọi người rõ ràng ý thức được, cho dù là tồn tại lại chu đáo chặt chẽ kế hoạch, bố trí xuống mười phần chết chắc sát cục, muốn lấy Bạch Nhạc tính mệnh, cũng tất nhiên muốn trả giá nặng nề!

Bịt lấy lỗ tai, Mộ Dung Thiên Kiếm đầu ngón tay tràn đầy tiên huyết, nhìn rơi trên mặt đất lỗ tai, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Loại kia vô hạn gần sát cảm giác tử vong càng làm cho hắn sợ hãi hầu như đứng không vững.

Trời có mắt rồi, hắn bất quá chỉ là muốn lấy phương thức này biểu hiện một chút trung thành mà thôi, có thể ai có thể nghĩ tới vẻn vẹn một câu nói, liền trả giá thảm trọng như vậy đại giới.

"Ba, ba, ba!"

Nhẹ nhàng vỗ tay, thanh niên chậm rãi đi ra, không chút nào để ý Mộ Dung Thiên Kiếm kêu rên, nhẹ giọng mở miệng nói, "Sớm đã có nghe đồn nói ngươi Bạch Nhạc có thể dùng một tay khoái kiếm, hôm nay gặp mặt, quả thực danh bất hư truyền!"

"Ngươi là ai?" Ngẩng đầu, Bạch Nhạc trong mắt vẫn như cũ lộ ra lau một cái vẻ đạm nhiên, hời hợt hỏi ngược lại.

Ngẩng đầu, thanh niên trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, "Hiện tại ngươi không biết ta không quan hệ, nhưng tiếp đó, ngươi tốt nhất vững vàng nhớ kỹ gương mặt này, để tránh khỏi đến đến Diêm Vương đó còn là cái quỷ hồ đồ."

Hô hấp ở giữa, thanh niên bước ra một bước, trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh quỷ dị trường đao, lăng không một đao hướng về Bạch Nhạc chém xuống tới.

Cho tới giờ khắc này, thanh niên câu nói sau cùng mới lạnh lùng lối ra, "Người giết ngươi, yêu đao Dương Đào!"

Đao là trường đao, khoảng chừng so bình thường đao dài ra không chỉ gấp đôi, một tay thậm chí đều nắm bất ổn, nhất định muốn hai tay cầm đao mới có thể thi triển ra! Thân đao chuyển ám tử sắc, cái kia cũng không phải bình thường tử sắc, mà như là tiên huyết ngưng kết sau đó, hình thành tử hắc!

Một đao này rõ ràng tựa hồ không nhanh, nhưng lại để cho người ta mất tự nhiên sinh ra một loại tránh cũng không thể tránh cảm giác tuyệt vọng.

Yêu khí u mịch!

Chứng kiến một đao này thời điểm, Bạch Nhạc trong đầu liền hiện ra một loại cảm giác như vậy, là, yêu!

Dạng này đao, phảng phất cũng chỉ có cái này một cái Yêu Tự mới có thể hình dung.

"Coong!"

Trong tích tắc, Thu Hoằng Kiếm chợt ra khỏi vỏ, Bạch Nhạc một kiếm nghênh hướng đối phương đao phong!

Bạch Nhạc một kiếm này rất nhanh, thậm chí so chém xuống Mộ Dung Thiên Kiếm một kiếm kia nhanh hơn, nhưng mà, ngay tại gần chém tới đối phương trên lưỡi đao trong nháy mắt, đao phong kia vậy mà còn giống như quỷ mị, mạnh mẽ biến ảo phương vị, ngạnh sinh sinh tách ra một kiếm này.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc lưng đột nhiên chảy ra lau một cái mồ hôi lạnh, còn muốn biến chiêu, nhưng nơi nào còn kịp.

Vội vàng phía dưới, Bạch Nhạc chỉ tới kịp đem thân thể hơi hơi ngửa về sau một cái, một đao kia thình lình lau Bạch Nhạc miệng ngực đi qua, có thể cứ việc tách ra đao phong, nhưng lại y nguyên vẫn là lau đi một tia làn da, trong nháy mắt, miệng ngực liền đột nhiên xuất hiện một đạo dài gần tấc vết thương, tiên huyết trong nháy mắt nhiễm hồng bạch y, nhìn thấy mà giật mình.

Đây là Bạch Nhạc tu thành Thông Thiên Ma Thể, thân thể cường hãn viễn siêu thường nhân, vết thương không sâu, vẻn vẹn chỉ là trầy một lớp da mà thôi, giả sử đổi bình thường Linh Phủ Cảnh cường giả, một đao này sợ là liền muốn trực tiếp mở ngực bể bụng.

Yêu đao!

Cho đến giờ phút này, Bạch Nhạc mới chính thức ý thức được cái này một cái Yêu Tự ý vị như thế nào!

Đây là Bạch Nhạc lần đầu tiên nhìn thấy quỷ dị như vậy đao pháp, cũng là Bạch Nhạc lần đầu tiên tại đơn thuần kiếm đạo giao phong thượng chịu thiệt!

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm giác được, đối phương có thể cũng không phải là cái gì Linh Phủ Cảnh, mà là chân chánh bước vào Tinh Cung Cảnh cường giả.

Trong chớp nhoáng này, Bạch Nhạc mới rốt cục ngửi được một tia tử vong uy hiếp.

Trận này ghim hắn sát cục, hiển nhiên so với hắn trong dự đoán càng đáng sợ hơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 326: Tâm kiếm phá yêu đao

"Thanh châu đệ nhất thiên kiêu? Không gì hơn cái này!"

Mũi đao để trên mặt đất, Dương Đào xa xa nhìn Bạch Nhạc, trong mắt tràn đầy vẻ châm chọc.

Từ hắn biết được Bạch Nhạc được xưng là Thanh châu đệ nhất thiên kiêu bắt đầu, trong lòng liền tràn đầy khinh thường, chính là một cái Linh Phủ Cảnh, liền Mạc Vô Tình cũng chưa chắc so sánh với, có cái gì tư cách được xưng là Thanh châu đệ nhất thiên kiêu?

Người sống một đời, danh lợi hai chữ!

Đối với Dương Đào mà nói, Bạch Nhạc nhất định chính là lượng thân vì hắn chế tạo đá đặt chân, chỉ cần thủ tiêu Bạch Nhạc, chính là được cả danh và lợi, thậm chí khả năng còn có vui mừng ngoài ý muốn, dạng này cơ hội thì như thế nào có thể bỏ qua?

Một trận chiến này, hắn chẳng những muốn thắng, hơn nữa muốn thắng xinh đẹp, đem Bạch Nhạc triệt để đạp ở dưới chân.

Người giết ngươi, yêu đao Dương Đào!

Giả bộ như vậy bức, hiển nhiên không chỉ là nói cho Bạch Nhạc nghe, mà là nói cho toàn bộ Thanh châu tất cả mọi người nghe, hắn vốn là phải lấy một trận chiến này, mượn người khác miệng tới tuyên dương tên này!

"Đại nhân!"

Trong nháy mắt, xung quanh Thanh Vân Kỵ nhất thời kinh hãi, muốn xuất thủ hỗ trợ, nhưng trong nháy mắt liền bị hắn Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử cản lại.

Nhìn trên người vết thương, Bạch Nhạc trong mắt vẫn như cũ không có sợ hãi chút nào chi sắc, phảng phất thụ thương người căn bản không phải hắn như vậy.

"Cái gì Thanh châu đệ nhất thiên kiêu, bất quá chỉ là hư danh mà thôi, ta Bạch Nhạc xuất thân không quan trọng, cũng cho tới bây giờ đều không lấy thiên kiêu tự xưng là!" Ngẩng đầu nhìn Dương Đào, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

"Ha ha, làm sao, bây giờ muốn chịu thua sao? Vậy thì ngoan ngoãn qua đây dập đầu bồi tội, nói thiên hạ biết, ngươi không xứng làm cái này Thanh châu đệ nhất thiên kiêu, nói không chừng ta một cao hứng, tạm tha ngươi đây?" Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi ý, Dương Đào làm càn cười to nói.

"Đại nhân! ! !"

Một câu nói này vừa ra, dù cho là những thứ này Thanh Vân Kỵ cũng không khỏi cảm thụ được một tia khó chịu.

Rõ ràng không phải như vậy a!

Bọn hắn quen thuộc Bạch Nhạc, trước đây thực lực kia thấp Bạch Nhạc, còn có thể cùng Thanh Vân Kỵ liên thủ xung phong, tử chiến không lùi, làm sao từng có nửa phần ý sợ hãi?

Nam tử hán đại trượng phu, chết thì chết thôi, làm sao có thể đủ như vậy khuất nhục cúi đầu nhận túng?

Vô luận là Dương Đào đùa cợt, vẫn là Thanh Vân Kỵ la lên cùng không

cam lòng, tựa hồ cũng không thể để cho Bạch Nhạc có thay đổi chút nào, từ đầu đến cuối, Bạch Nhạc thần sắc đều là bình tĩnh như vậy, tựa như một mảnh trong xanh phẳng lặng hồ nước.

"Ta là một cái kiếm tu, cho nên, chỉ cần dùng kiếm để nói chuyện!"

"Cái gọi là thiên kiêu, một kiếm mà phá!"

Cuối cùng một câu nói này rơi xuống trong nháy mắt, Bạch Nhạc đạp chân xuống, kiếm trong tay đã lần nữa đưa ra.

Vừa mới trong nháy mắt đó giao phong là Bạch Nhạc chịu thiệt, nhưng này lại cũng không có nghĩa là Bạch Nhạc liền bại, càng không có nghĩa là Bạch Nhạc liền chịu thua chịu thua.

Từ bắt đầu tu hành ngày đó, Bạch Nhạc liền từ tới không phải cái gì thiên kiêu, nhưng lại cũng cho tới bây giờ không đem bất luận cái gì cái gọi là thiên kiêu nhìn ở trong mắt.

Từ vừa mới bắt đầu, Bạch Nhạc cho mình mục tiêu, chính là càng Vân Mộng Chân!

Như thế nào đi nữa thiên kiêu, lẽ nào có thể so với được với Vân Mộng Chân vị kia Đạo Lăng thánh nữ sao?

Không thể, vậy ngươi khoe khoang cái rắm a? !

Cô Vân Xuất Tụ!

Giơ tay lên ở giữa, kiếm thế liền chợt biến đổi, nhất thời biến thành Linh Tê Kiếm Quyết.

Ngu kiếm mặc dù nhanh, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, chỉ có Linh Tê Kiếm Quyết mới là hắn bây giờ kiếm đạo căn bản.

Một kiếm ở giữa, Bạch Nhạc cả người khí chất đều tùy theo đại biến.

"Làm sao không phục sao? Vậy ta liền đánh tới ngươi phục mới thôi!"

Cười lạnh một tiếng, đối với Bạch Nhạc, Dương Đào căn bản khinh thường một cố, trong đầu, hắn sẽ không coi qua Bạch Nhạc.

Trong tay đao đưa ngang một cái, Dương Đào nhất thời hung hãn đón lấy Bạch Nhạc kiếm phong chém tới.

Mà thôi cùng trước kia, Dương Đào vẫn không có vận dụng tinh cung lực lượng, mà là lấy đơn thuần đao đạo tới cùng Bạch Nhạc giao phong, rất hiển nhiên, đây là muốn lấy Bạch Nhạc đắc ý nhất phương thức tới triệt để đánh nát Bạch Nhạc tự tôn.

Chỉ là, lần nữa nộp lên tay, rất nhanh Dương Đào liền ý thức được, hắn thật có chút quá coi thường Bạch Nhạc.

Đao đi bá đạo, Kiếm Tẩu Khinh Linh!

Cùng ngu kiếm loại kia đơn thuần nhanh không giống nhau, giờ khắc này Bạch Nhạc kiếm, tràn ngập linh tay hơn mười chiêu, có thể Dương Đào lại ngạnh sinh sinh liền đụng tới đối phương kiếm phong cơ hội cũng không có.

"Tránh? Ta ngược lại muốn nhìn một chút ngươi có thể tránh tới khi nào!" Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Dương Đào rốt cục hơi không kiên nhẫn, trong một chớp mắt, trong tay yêu đao chợt hóa thành một mảnh nhỏ đao ảnh, chính diện hướng về Bạch Nhạc chém xuống đi.

Yêu khí u mịch!

Một đao này, phảng phất trong nháy mắt, hóa thành trên trăm đao, hư

thực giao thoa, để cho người ta căn bản phân không rõ thật giả.

Tránh cũng không thể tránh, ngăn cản không thể ngăn cản!

Một đao này nghiễm nhiên đã có vài phần thần thông thần vận, không, phải nói, một đao này bản thân liền là thần thông, chỉ là bởi vì không có dùng tinh cung chi lực, vô pháp đem cái này một đao uy lực chân chính bày ra, miễn cưỡng xem như là nửa thức thần thông!

Nhưng dù cho như thế, cũng đã đủ rất khủng bố.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc cảm giác được rõ ràng, nếu như một đao này chứng thực, mình tuyệt đối có chết vô sinh!

Thậm chí còn, giờ khắc này, loại kia bản năng cảm giác nguy cơ để cho Bạch Nhạc có một loại liều lĩnh trực tiếp thi triển Thông Thiên Ma Công kích động.

Nhưng mà vẻn vẹn chỉ là trong nháy mắt, loại này cường liệt kích động liền bị Bạch Nhạc ngạnh sinh sinh đè xuống tới.

Trong một chớp mắt, Bạch Nhạc đối mặt kinh khủng này một đao lại đột nhiên nhắm mắt lại.

Đao ảnh trùng điệp, chỉ bằng vào mắt thường căn bản là vô pháp đoán được đến tột cùng hư thực thật giả, ngược lại rất có thể bị nói gạt, cùng như vậy, chẳng thẳng thắn nhắm hai mắt lại, vứt bỏ mắt thường trực giác.

"Vù vù!"

Hô hấp ở giữa, kiếm phong đột nhiên ra một tiếng khinh minh, không có bất kỳ do dự nào, Bạch Nhạc nhắm mắt lại chính là một kiếm đâm ra!

Linh Tê Nhất Kiếm!

Thần giao cách cảm, toàn bộ Linh Tê Kiếm Quyết chân chính tinh túy liền ở chỗ tâm kiếm tương thông, phá tất cả vô căn cứ, chỉ bằng thuần túy kiếm tâm mà ra kiếm.

Nhắm mắt lại, nhưng này một khắc, Bạch Nhạc nhận biết lại phảng phất càng thêm rõ ràng.

Nếu như Bạch Nhạc mắt vẫn mở, liền có thể hiện, chính mình một kiếm này nghiễm nhiên đã xuất hiện sai lệch, liên tiếp mấy đạo đao ảnh phảng phất đều đã bổ tới trên người hắn, nhưng mà Bạch Nhạc lại như cũ không nhúc nhích chút nào!

Nhìn không thấy, Bạch Nhạc liền căn bản không biết những thứ này đao ảnh đã cách chính mình bây giờ gần, cũng sẽ không sản sinh chút nào cảm giác sợ hãi, hắn chỉ là rất tự nhiên tiếp tục xuất kiếm, không loạn chút nào.

Nhưng mà, những cái kia đao ảnh lại cực kỳ quỷ dị tại bổ tới Bạch Nhạc trên người trong nháy mắt trực tiếp tiêu tán.

Không ai có thể trong nháy mắt thật chém ra trên trăm kiếm đồng thời đánh tới, hoặc có lẽ là, chí ít bây giờ cảnh giới này thượng đối thủ không ai có thể làm được, Dương Đào tự nhiên cũng đồng dạng làm không được.

Một đao này chân chính đáng sợ địa phương chính là ở chỗ hư thực giao nhau, căn bản không thể phân biệt.

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc nhắm mắt lại, căn bản cũng không chịu những biểu tượng này ảnh hưởng, vô luận nhìn có bao nhiêu đạo đao ảnh, đối với Bạch Nhạc mà nói, hắn muốn đối mặt, cũng vẫn như cũ vẻn vẹn chỉ là một đao mà thôi!

Mà hắn muốn làm, chính là tinh chuẩn tìm được một đao này vết tích!

Đao ảnh đầy trời tiêu tán, lúc này Bạch Nhạc kiếm phong khoảng cách đối phương đao phong, vẻn vẹn chỉ là một tấc khoảng cách, khả năng liền có một chút khoảng cách, cũng không nghi ngờ mắc đi cầu vị lấy Bạch Nhạc thất bại.

Băng lãnh đao phong, tựa hồ đã mang theo khí tức tử vong gào thét mà đến, gần chặt đứt Bạch Nhạc cái cổ.

Có thể quỷ dị là, liền trong nháy mắt này, một đao này vậy mà đột nhiên na di một tấc khoảng cách, thật giống như chính mình cố ý đụng vào Bạch Nhạc trong kiếm phong đi!

"Đinh!"

Trong nháy mắt, đao kiếm giao kích, cái kia một tiếng thanh thúy tiếng đánh, cũng giống như chợt tại tất cả mọi người tâm vang lên!

Ngăn trở!

Đảm nhiệm không ai từng nghĩ tới, Bạch Nhạc vậy mà thật ngăn trở một đao này, hơn nữa còn là lấy như vậy một loại không thể tưởng tượng nổi phương thức.

Sau một khắc, Bạch Nhạc rốt cục từ từ mở mắt, nhếch miệng lên lau một cái nụ cười rực rỡ, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Nguyên lai. . . Đây chính là yêu đao!"

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 327: Ngoài ý muốn cường viện

Có một số việc, không rõ thời điểm hầu như khó giải, có thể chỉ cần dòm ra bên trong then chốt, muốn phá giải liền cũng không có khó khăn như vậy.

Lần đầu tiên giao phong thời điểm, trong nháy mắt đó quỷ dị đổi vị trí, để cho Bạch Nhạc ăn đủ vị đắng, nhưng trên thực tế, làm Bạch Nhạc tỉnh táo lại sau đó, là được lớn nhất chỗ sơ hở.

Đạo lý rất đơn giản!

Bạch Nhạc một kiếm kia quá nhanh, nhanh đến để cho người ta căn bản phản ứng không kịp nữa!

Đối phương cũng bất quá chỉ mới vào tinh cung mà thôi, hơn nữa, căn bản không có tế xuất tinh cung, dưới tình huống như vậy, muốn nói có thể ngăn trở Bạch Nhạc một kiếm này, tự nhiên không có gì có thể kỳ quái, nhưng nếu nói Dương Đào phản ứng có thể rất nhanh đến có thể tại cuối cùng kiếm phong gần giao kích trong nháy mắt, lần nữa làm ra biến chiêu, Bạch Nhạc nhưng là căn bản không tin.

Bạch Nhạc trong lòng có một loại cực kỳ mạnh mẽ tự tin, cảnh giới xấp xỉ tình huống dưới, hắn làm không được, liền có đủ đủ lý do tin tưởng trên đời này không ai có thể có thể.

Cũng chính bởi vì điểm này, Bạch Nhạc mới dám mạo hiểm một đổ!

Linh Tê Nhất Kiếm, chính là cái gọi là thần giao cách cảm, xuất hiện ở kiếm trong nháy mắt, cũng đã đoán được đối phương thế tiến công, như

vậy mới có thể tinh chuẩn phá chiêu.

Giả sử Dương Đào yêu đao đúng như nhìn qua, có thể tại cuối cùng trong nháy mắt mạnh mẽ cải biến đao thế, như vậy Linh Tê Nhất Kiếm liền tất phải đỡ không được một đao này.

Có thể thảng nếu là đối phương từ xuất đao trong nháy mắt đó cũng đã hình thành cố định đao thế, cái gọi là tại cuối cùng mạnh mẽ na di biến chiêu, bất quá là đã sớm đã rơi tốt dự phán, như vậy bằng vào tâm kiếm phán đoán, tự nhiên liền có thể phá giải.

Rất hiển nhiên, một kiếm này Bạch Nhạc đúng là vẫn còn đổ đối.

Đao kiếm giao kích trong nháy mắt đó, Bạch Nhạc cũng đã triệt để minh bạch yêu đao đao ý!

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, giờ khắc này, Dương Đào trong lòng mới chân chính là mọc lên lau một cái khủng bố sát khí.

Không vì danh lợi, mà là bởi vì Bạch Nhạc bản thân mang cho hắn uy hiếp thật lớn cảm giác.

Vô luận là một kiếm này bản thân tinh diệu, vẫn là Bạch Nhạc trong khoảnh khắc đó bày ra quyết đoán cùng tự tin, đều để Dương Đào rõ ràng cảm thụ được Bạch Nhạc đáng sợ.

Từ mặt ngoài xem, một kiếm này, tựa hồ chính là đơn thuần gan lớn, dám đổ mệnh!

Dạng này người, thật không có gì không tầm thường, bởi vì vận may sẽ không vĩnh viễn kèm theo ngươi.

Nhưng trên thực tế, Dương Đào lại có thể rõ ràng từ đó cảm thụ được ẩn chứa tại loại này ý kiến phía dưới loại kia cường đại tự tin.

Bạch Nhạc sở dĩ dám nhắm mắt lại, chém ra cái này không thể tưởng tượng nổi một kiếm, phá vỡ yêu đao, là bởi vì Bạch Nhạc sáng sớm cũng đã đoán được yêu đao đao ý tinh túy, hơn nữa cực độ tự tin tin tưởng thứ phán đoán này!

Kể từ đó, cái này thật cây nay đã không thể xem như là đổ, mà là đang tự tin trên căn bản làm ra hợp lý dự phán!

Cái này coi như không chỉ có chỉ là phá hỏng một đao này vấn đề, mà là một loại khủng bố kiếm đạo lý giải.

Một cái đối thủ như vậy, một khi lớn lên, liền ắt sẽ trở thành hắn sinh tử đại địch, thậm chí khoa trương hơn một ít, chính là hắn ác mộng!

Nghĩ rõ ràng những thứ này trong nháy mắt, Dương Đào tâm liền đã quyết định sát khí, không tiếc bất cứ giá nào, cũng nhất định phải đem cái này đại địch sớm bóp chết!

Hô hấp ở giữa, Dương Đào phía sau đột nhiên hiện lên một mảnh ám tử sắc tinh cung hư ảnh, lộ ra vô tận sát ý, trực tiếp đem Bạch Nhạc bao phủ bên trong.

"Vô dụng! Bạch Nhạc, ngươi cuối cùng chỉ là Linh Phủ Cảnh mà thôi, vô luận ngươi kiếm đạo rất mạnh, ngươi cũng vẫn như cũ không phải đối thủ của ta! Mạng ngươi, ta lấy định!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng sát ý, Dương Đào lành lạnh mở miệng nói.

Tinh Cung Cảnh cường giả đáng sợ nhất địa phương, chính là ở chỗ tinh cung lực lượng, chỉ có tế xuất tinh cung, mới có thể đem thực lực chân chính bày ra!

Bạch Nhạc mặc dù lấy tâm kiếm phá yêu đao, có thể cái kia nhưng cũng tối đa chỉ có thể chứng minh, chỉ lấy kiếm đạo mà nói, Bạch Nhạc hơn một chút!

Nhưng chân chính liều mạng tranh đấu, như thế nào chỉ bằng vào kiếm đạo là có thể phân ra thắng bại.

Ngửi được Dương Đào trên người sát khí, giờ khắc này, Bạch Nhạc là thật toàn thân mồ hôi lông đều dựng lên!

Trước khi tới, hắn cũng đã đoán được, dám đối hắn xuất thủ, đối phương hơn phân nửa là chuẩn bị có Tinh Cung Cảnh cường giả, có thể bình thường Tinh Cung Cảnh cường giả, thật Bạch Nhạc cũng không có quá để ở trong lòng, chỉ cần kéo dài một thời gian ngắn, đợi được Thanh Vân Kỵ chạy tới, tự nhiên liền có thể giải vây.

Có thể tìm ra thường Tinh Cung Cảnh cường giả, cùng Dương Đào loại cao thủ này, khả năng liền hoàn toàn là hai khái niệm.

Bạch Nhạc có nắm chắc lấy Kiếm Linh Vũ thần thông ngạnh hám tinh cung, nhưng lại rõ ràng, chỉ bằng vào điểm này tuyệt đối vô pháp chống lại Dương Đào!

Không có điều động tinh cung chi lực thời điểm, yêu đao cũng đã rất khó ứng phó, một khi tế xuất tinh cung, đem yêu đao uy lực chân chính vung ra đến, bây giờ chính mình tuyệt đối không phải đối thủ!

Giờ khắc này, muốn ngăn trở đối phương công kích, thậm chí là đánh bại đối phương, duy nhất hy vọng chính là Thông Thiên Ma Công hoặc là Côn Ngô Kiếm.

Nhưng hôm nay cũng không phải tự mình chém giết, nhiều người nhìn như vậy, chỉ cần hai thứ này có một dạng bại lộ, chỉ sợ cái này thiên địa to lớn, đều khó khăn có Bạch Nhạc dung thân chỗ, trước đó tất cả bố trí

cùng kế hoạch, tự nhiên cũng liền đều được một truyện cười.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc bàn tay đã trong tối chế trụ Cửu Long Hoàn Ngọc Bội!

Bây giờ cũng chỉ có hy vọng Bất Tử Thanh Vương không có lừa gạt mình, mặc dù đối mặt Dương Đào loại này đối thủ liền vận dụng Cửu Long Hoàn Ngọc Bội thực sự có chút lãng phí, nhưng hôm nay Bạch Nhạc nhưng cũng đã căn bản không có bất kỳ biện pháp nào!

"Chết đi cho ta!"

Hai tay cầm đao, Dương Đào trong nháy mắt thôi động tinh cung chi lực, mang theo một đạo chói mắt tử mang, mang vô tận sát ý hung hãn chém ra một đao này.

Sát ý như nước thủy triều, xuất thủ chính là không lưu chỗ trống một đao!

Giờ khắc này, Dương Đào thậm chí đã sớm không để ý tới đã đáp ứng sẽ không để cho Bạch Nhạc đơn giản chết đi, chỉ có bằng lưu loát phương thức chém giết Bạch Nhạc, mới có thể để cho hắn an tâm.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc đã chuẩn bị kích Cửu Long Hoàn Ngọc Bội trong nháy mắt, lau một cái khủng bố ánh đao màu đen đột nhiên phá không mà đến!

Nồng nặc tử khí hung hãn tách ra cái kia sát khí ngút trời.

Một thanh khổng lồ hắc sắc liêm đao, xé rách trường không, hung hãn chém về phía yêu đao.

Oanh! ! !

Trong nháy mắt, cái kia khủng bố trùng kích, đột nhiên nổ lên, xung quanh rừng cây hầu như trong nháy mắt này bị phá hủy một mảng lớn, giao phong trung tâm, trừ Bạch Nhạc bên ngoài, người khác bị ép lui ra, có phản ứng chậm một chút, thậm chí chỉ là thừa nhận một ít trùng kích dư ba, liền bị trực tiếp bị thương nặng.

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, chứng kiến cái kia màu đen liêm đao thời điểm, Bạch Nhạc liền đã ý thức được người đến thân phận.

Bạch Nhạc tự nhiên biết, đối phương đã ở Thanh Châu thành, thật là, lại nghĩ không ra đối phương cứu mình lý do, càng muốn không ra đối phương xuất hiện ở đây lý do.

"Ngươi là ai?"

Song phương liều mạng một kích, Dương Đào trên mặt cũng không khỏi lộ ra vẻ ngưng trọng, lạnh giọng mở miệng nói.

Mặc dù đối phương xác thực chỉ có Linh Phủ Cảnh thực lực, một đao này rơi xuống, lại xác thực cùng hắn cân sức ngang tài, nửa điểm tiện nghi cũng không để cho hắn chiếm được!

Phải biết, vừa mới một kích này, hắn vì chém giết Bạch Nhạc, cũng đồng dạng đã là đem hết toàn lực.

Thần sắc có chút lạnh, như nhau tại Thanh Vương lăng tẩm bên trong, thanh niên kia nhàn nhạt mở miệng nói.

"U Minh Tông, Dạ Thần Hi!"

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 328: Cái này đến, chỉ vì sát nhân

"Đa tạ Dạ huynh cứu giúp!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc lúc này lên tiếng nói cám ơn.

"Ta từ trước tới giờ không thiếu người, lần trước thiếu ngươi một mạng, hôm nay trả lại cho ngươi, chính là thanh toán xong." Quét Bạch Nhạc liếc mắt, Dạ Thần Hi nhàn nhạt mở miệng nói.

Cái này cái gọi là thiếu một mạng, tự nhiên chỉ là trước đây Bất Tử Thanh Vương đoạt xá sau đó trận chiến kia, Bạch Nhạc cuối cùng lựa chọn hướng Bất Tử Thanh Vương xuất kiếm, lúc này mới kéo dài tới Bất Tử Thanh Vương tán công chi kiếp triệt để bạo, không thể không rút đi.

Lúc trước Thanh Vương điện sụp xuống sau đó, Văn Trạch cùng Triệu Thụy cũng đã nói cùng loại, chỉ có Dạ Thần Hi trực tiếp rời đi.

Có thể Bạch Nhạc làm thế nào cũng không nghĩ đến, Dạ Thần Hi cũng vẫn như cũ nhớ kỹ chuyện này, hơn nữa vào giờ phút như thế này, đem người này tình trả lại hắn.

"Là ngươi!"

Cái này trong chốc lát, Dương Đào cũng rốt cục phản ứng kịp, sắc mặt biến thành có chút khó coi, lạnh giọng mở miệng nói.

Trên thực tế, trước đây mặc dù hắn không có bước vào Thanh Vương lăng tẩm, có thể liên quan đến Bất Tử Thanh Vương, lúc đó sinh tất cả, tự nhiên cũng không tính là gì bí mật, hắn cũng đồng dạng nghe qua Dạ

Thần Hi tên, đối phương vừa báo nổi danh tự, hắn tự nhiên liền hiểu được.

Về U Minh Tông sự tình, Huyết Ảnh Ma Quân cũng đề cập qua, ngày xưa đó cũng là thế gian cao cấp nhất Ma tông một trong, đã nhiều năm như vậy, đến tột cùng còn có bao nhiêu người lưu lại, thật rất khó nói, đang không có xung đột lợi ích tình huống dưới, Huyết Ảnh Ma Quân cũng không muốn chọc U Minh Tông.

Ban đầu phản ứng đầu tiên, hắn cho rằng Dạ Thần Hi là Bạch Nhạc đưa tới, nhưng hôm nay nghe được Bạch Nhạc, lại tựa hồ như lại không giống như là chuyện này.

"Dạ Thần Hi, ta Huyết Ảnh Ma Tông với ngươi không oán không cừu, ngươi tới ngăn trở ta là đạo lý gì?"

Lông mày nhíu lại, trong mắt lộ ra một tia lãnh ý, Dương Đào trầm giọng quát hỏi.

"Huyết Ảnh Ma Tông tự nhiên cùng ta không oán không cừu, nhưng để ngươi bố trí xuống hôm nay cái này sát cục người, cùng ta khả năng liền có cừu oán có oán." Lạnh lùng đáp một câu, Dạ Thần Hi đột nhiên bước ra một bước, hướng ra phía ngoài đối diện rừng cây, lạnh giọng mở miệng nói, "Lam tiên sinh, ngươi nói xem?"

Lam tiên sinh ba chữ này vừa ra, tất cả mọi người tại chỗ nhất thời sắc mặt đại biến, không chỉ là Bạch Nhạc, những cái kia Thanh Vân Kỵ cùng với Lâm lão tiên sinh, cũng đồng dạng khó có thể tin theo Dạ Thần Hi ánh mắt nhìn đi qua.

"Lam tiên sinh, thật là ngươi muốn giết ta sao?"

Thanh âm có chút run rẩy, Lâm lão tiên sinh có chút khó có thể tin mở miệng nói.

Phía sau có một người đẩy xe lăn, trung niên rốt cục chậm rãi xuất hiện ở tầm mắt mọi người ở giữa.

"Lâm lão tiên sinh, ngươi là ta tìm đến, bây giờ lại chuyên tâm từ tặc, lẽ nào ngươi không đáng chết sao?"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, Lam tiên sinh lành lạnh mở miệng nói.

". . ."

Một câu nói này, nhưng là nhất thời để cho Lâm lão tiên sinh sắc mặt trắng bệch, "Cái gì gọi là từ tặc? Thanh Châu thành một mảnh khó khăn, là Bạch Nhạc đại nhân hạ lệnh trợ giúp tất cả mọi người trùng kiến gia viên, hơn nữa, hắn là Phủ Chủ đại nhân thân phong Thanh Vân Kỵ thống lĩnh, từ tặc hai chữ. . . Từ đâu nói đến?"

"Phi! Điện hạ mặc dù bị Bất Tử Thanh Vương đoạt xá, chính là hắn hại, làm sao không là loạn thần tặc tử?" Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Lam tiên sinh khinh thường nói rằng, "Hắn tính là cái gì đồ vật? Có cái gì tư cách mơ ước phủ chủ vị? !"

". . ."

Nghe nói như thế, không chỉ là Lâm lão tiên sinh, cho dù là những thứ này Thanh Vân Kỵ thần sắc cũng biến thành cực kỳ phức tạp.

Bạch Nhạc bước vào Thanh Vương lăng tẩm bản thân liền là Ngô Tuyết Tùng an bài, hơn nữa từ vừa mới bắt đầu liền không có lòng tốt, cuối cùng tại Thanh Vương lăng tẩm bên trong bị đoạt xá, trong chuyện này tình bọn hắn mặc dù không phải quá rõ, có thể nếu là bởi vì trực tiếp đem trách nhiệm quy kết cho Bạch Nhạc, cũng hơi bị quá mức gượng ép.

Huống chi, vô luận như thế nào, Ngô Tuyết Tùng cuối cùng đã chết, có thể sinh hoạt còn phải tiếp tục.

Những thứ này Thanh Vân Kỵ trung thành với Thanh Châu phủ chủ cái thân phận này, nhưng lại cũng không phải chỉ trung thành với Ngô Tuyết Tùng một người, càng không thể nào bởi vì Ngô Tuyết Tùng chết, liền cùng hắn một chỗ chôn cùng.

Lam tiên sinh có thể chết trung với Ngô Tuyết Tùng, nhưng bọn họ lại cũng không có thể điên cuồng như vậy.

Huống hồ, mặc dù hắn bất luận. . . Lam tiên sinh sở dĩ rơi vào bây giờ một cái như vậy tàn phế kết cục, liền là bởi vì là hắn xúc động sát trận, đưa tới Thanh châu lần nữa gặp nạn, vô số dân chúng chết thảm, những thứ này đã không phải là bí mật gì.

Nếu không như vậy, Bạch Nhạc cũng không khả năng thuận lợi như vậy mất quyền lực Lam tiên sinh, đơn giản nhập chủ Thanh châu.

"Chết tiệt? Nếu không phải là các ngươi những thứ này ngu xuẩn bởi vì tham dục bước vào Thanh Vương lăng tẩm đi tìm cái gì Thanh Vương bí tàng, Bất Tử Thanh Vương mặc dù có thiên đại bản lĩnh, chẳng lẽ còn có thể vô căn cứ đoạt xá trọng sinh hay sao?" Cười lạnh một tiếng, Dạ Thần Hi lành lạnh mở miệng nói.

Lời này mới là chân chính đánh trúng chỗ yếu hại!

Nếu không có bởi vì tham dục, Bất Tử Thanh Vương thì như thế nào có thể đoạt xá? Quy về kết quả, thật Ngô Tuyết Tùng chính là chết bởi trong lòng tham niệm.

Bước ra một bước, lưỡi hái tử thần chỉ phía xa Lam tiên sinh, Dạ Thần Hi thần sắc bình phục lãnh, "Bất Tử Thanh Vương chết tiệt, có thể các ngươi những người này, cũng đồng dạng chết tiệt!"

"Ha ha ha, không sai, chết tiệt, tất cả mọi người chết tiệt! Ta đã sớm đã sống đủ, chỉ cần giết Bạch Nhạc, ta lập tức liền xuống dưới bồi điện hạ!" Trong mắt lộ ra lau một cái xích hồng sắc, Lam tiên sinh lành lạnh mở miệng nói, "Dạ Thần Hi, ngươi đuổi theo ta không thả, không phải cũng là vì điện hạ bảo khố hạ lạc sao? Điều kiện, các ngươi ai giết Bạch Nhạc, ta liền đem bảo khố hạ lạc nói cho hắn biết!"

Ngô Tuyết Tùng lưu lại bảo khố?

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên vừa nhảy, lúc này liền phản ứng kịp.

Từ hắn nhập chủ Thanh châu, liền hiện, Thanh Châu phủ trong kho đồ vật thật cũng không có gì bảo vật quý giá, nguyên bản Bạch Nhạc cũng không nghĩ quá nhiều, nhưng hôm nay nghe được đối phương, lại nhất thời phản ứng kịp.

Thanh Châu phủ kho không phải là không có bảo vật, mà là quý trọng nhất một bộ phận, đã bị Ngô Tuyết Tùng thu nhập tư nhân bảo khố, hơn nữa cái này bảo khố chính là chỗ này vị Lam tiên sinh chưởng quản.

Kể từ đó, tất cả cũng liền đều giải thích thông.

Từ Bạch Nhạc nhập chủ Thanh châu vừa đến, Huyết Ảnh Ma Tông dù là liền một lần nếm thử tính tiếp xúc cũng không có, mà vừa ra tay, liền trực tiếp đưa tới Dương Đào loại cao thủ này, hiển nhiên không hợp với lẽ thường.

Nhưng nếu là từ vừa mới bắt đầu, Lam tiên sinh liền tự mình liên hệ Huyết Ảnh Ma Tông, đồng thời lấy Ngô Tuyết Tùng lưu lại bảo khố coi như lợi thế, tới mời Huyết Ảnh Ma Tông xuất thủ tập sát Bạch Nhạc, tất cả dĩ nhiên là đều có giải thích.

Nhưng mà, nghĩ rõ ràng những thứ này, Bạch Nhạc nhưng là da đầu đột nhiên một hồi mà!

Dạ Thần Hi cùng hắn ở giữa bản thân liền không có giao tình gì, nếu như lại bị Lam tiên sinh dụ dỗ đi qua, chính mình phiền phức thật có thể đại!

"Ta nói, ta từ trước tới giờ không thiếu người! Trước đó ta thiếu Bạch Nhạc một mạng, hôm nay liền nhất định muốn trước trả lại hắn." Không nhúc nhích chút nào, Dạ Thần Hi bình tĩnh hồi đáp.

"Đã như vậy, vậy ngươi liền vĩnh viễn đừng nghĩ đạt được bảo khố hạ lạc!" Khinh miệt nhìn Dạ Thần Hi, Lam tiên sinh lành lạnh mở miệng nói.

"Không chiếm được. . . Thì tính sao?" Cười lạnh một tiếng, Dạ Thần Hi khinh thường hồi đáp, "Lam tiên sinh tựa hồ sai lầm, ta tới, chỉ vì sát nhân!"

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Dạ Thần Hi cổ tay khẽ đảo, lưỡi hái tử thần đã hướng về Lam tiên sinh chém tới.

Cái gì bảo khố, Dạ Thần Hi căn bản cũng không quan tâm, U Minh Tông xuất thế, chính là vì báo thù, hướng Bất Tử Thanh Vương báo thù, cũng hướng toàn bộ Đại Càn Vương Triều báo thù.

Cái này đến, hắn thật chỉ vì sát nhân!

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 329: Sát nhân tru tâm

"Ngươi dám!"

Chân mày đột nhiên vừa nhảy, Dương Đào gầm lên một tiếng, nhất thời quơ đao nghênh đón.

Dạ Thần Hi có thể không quan tâm, nhưng hắn quan tâm a, bày ra một cái như vậy sát cục đến, phí hết tâm tư chính là vì đạt được bảo khố hạ lạc, nếu như Lam tiên sinh chết, hắn đây hết thảy nỗ lực chẳng phải là tất cả đều phó mặc!

Hai người này lần nữa chiến đấu kịch liệt đến một chỗ, có thể Lam tiên sinh nhưng là liền con mắt cũng không có nháy một chút, nhìn về phía Bạch Nhạc trong con mắt, vẫn như cũ tràn đầy oán độc.

Lẳng lặng nhìn đối phương, Bạch Nhạc có thể cảm thụ được vị này Lam tiên sinh, xác thực đã không hề sinh niệm, đối với hắn mà nói, bây giờ còn sống duy nhất ý nghĩa chính là giết chết chính mình, vô luận trả giá cái dạng gì đại giới.

Đáng trách, nhưng cũng có chút thương cảm.

Tại bước vào Thanh Vương lăng tẩm trước đó, Bạch Nhạc thật cũng là gặp qua vị này Lam tiên sinh, khi đó Lam tiên sinh, ôn hòa lịch sự tao nhã, mang cho người ta là một loại như mộc xuân phong cảm giác thư thích!

Chỉ là như thế Lam tiên sinh, chỉ trung với Ngô Tuyết Tùng!

Làm Ngô Tuyết Tùng chết, ngày xưa vị kia Lam tiên sinh cũng liền chết. . .

"Giết hắn, Dương Đào! Để ngươi người giết hắn cho ta, chỉ cần hắn vừa chết, ta lập tức nói cho ngươi bảo khố hạ lạc."

Oán độc thanh âm vang lên lần nữa, lộ ra lau một cái không ngừng điên cuồng.

"Giết!"

Mí mắt nhảy nhót, Dương Đào lành lạnh hạ lệnh.

Lần này trừ hắn ra, bản thân sẽ trả có thật nhiều Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, bố trí xuống sát cục, mặc dù bởi vì Dạ Thần Hi cái ngoài ý muốn này để cho hắn vô pháp cỡi ra thân đến, có thể bằng vào hắn Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, cũng có thể giống vậy dây dưa đến chết Bạch Nhạc.

Đơn giản chính là trả giá thật lớn cao hơn một chút mà thôi, thật là chỉ cần có thể tập sát Bạch Nhạc, đạt được Ngô Tuyết Tùng lưu lại bảo khố, như vậy tất cả dĩ nhiên là đều là đáng giá.

Còn như vì vậy muốn chết nhiều ít Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, căn bản không ai quan tâm!

Tồn tại huyết cấm hạn chế, những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử căn bản là không có được lựa chọn, dù là biết rõ hắn phải chết cũng nhất định phải liều mạng xông lên, tranh một đường sinh cơ kia.

Thoáng qua ở giữa, Bạch Nhạc liền bị những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử vây lại.

Một cái mà nói, những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử thực lực tự nhiên đều không tính là gì, chỉ khi nào liên thủ lại, tự nhiên khả năng liền hoàn toàn bất đồng.

Phải biết, có thể được phái ra đối phó Bạch Nhạc, cũng không một cái Dẫn Linh Cảnh đệ tử, toàn bộ đều là Linh Phủ Cảnh cao thủ!

Mà Bạch Nhạc, bản thân cũng bất quá chỉ là linh phủ trung kỳ mà thôi.

"Coong!"

Kiếm trong tay lần nữa ra khỏi vỏ, Bạch Nhạc trong mắt cũng đồng dạng lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí.

Đối với Huyết Ảnh Ma Tông, Bạch Nhạc cho tới bây giờ liền không có bất kỳ hảo cảm, bây giờ lại là đối phương dẫn đầu hướng hắn ra tay, xuất thủ nơi nào còn có nửa điểm khoan dung chỗ.

Một tay ngu kiếm thi triển ra, chính là điên cuồng nhất giết chóc!

Bây giờ Bạch Nhạc, cũng không phải là trước đây tiến nhập Thất Tinh Tháp trước đó Bạch Nhạc, dù là không sử dụng Thông Thiên Ma Công, chỉ bằng tử phủ lực lượng, cùng với nhập vi cảnh giới khống chế, cũng hoàn toàn không phải những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử có khả năng lay động.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đây cơ hồ chính là một trận nghiêng về một bên tàn sát.

May là những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử lại như thế nào không sợ chết, tại loại này điên cuồng tàn sát phía dưới, cũng đồng dạng khó có thể ức chế trong lòng sợ hãi, ngạnh sinh sinh bị giết đến sợ hãi.

Thanh châu đệ nhất thiên kiêu!

Trong ngày thường, cái này tựa hồ cũng chỉ là một cái hư vô mờ mịt xưng hô, nhưng hôm nay, bọn hắn lại thiết thật kiến thức đến vị này Thanh châu đệ nhất thiên kiêu khủng bố.

Ùng ùng!

Ở nơi này bên Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử cùng Bạch Nhạc chém giết đồng thời, ngoài bìa rừng đột nhiên vang lên một hồi tiếng vó ngựa.

Trong nháy mắt, vô luận là Bạch Nhạc hay là tại tràng những thứ này Thanh Vân Kỵ, tinh thần cũng không khỏi vì đó rung một cái!

Dạng này tiếng vó ngựa, bọn hắn quá quen thuộc, cái kia vốn là là Thanh Vân Kỵ thanh âm.

Đạt được Lâm lão tiên sinh cùng một đội này Thanh Vân Kỵ bị nhốt tin tức, Bạch Nhạc chạy tới đầu tiên, nhưng đồng dạng, Thanh Vân Kỵ cũng nhận được mệnh lệnh , đồng dạng đang trên đường đi, mặc dù lạc hậu một ít, cũng không trở thành lạc hậu quá xa.

Bây giờ Thanh Vân Kỵ chạy tới, lại có Dạ Thần Hi ngăn chặn Dương Đào, cục diện tựa hồ trong nháy mắt liền xoay chuyển qua đây.

"Giết!"

Tiếng hô "Giết" rung trời, trong khoảnh khắc, chạy tới Thanh Vân Kỵ liền kết thành sát trận xông lại.

"Giết!"

Ngay tại lúc đó, những cái kia trước đó bị nhốt Thanh Vân Kỵ nhìn thấy viện quân, cũng đồng dạng phấn chấn, phối hợp đối phương một chỗ hướng Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử liều chết xung phong.

Nhưng mà, đảm nhiệm không ai từng nghĩ tới, ngay tại những này Thanh Vân Kỵ xung phong liều chết tiến đến trong nháy mắt, trong tay đao phong lại không phải đối chuẩn Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, mà là hung

hãn thẳng hướng Bạch Nhạc!

"Oanh!"

Trong một chớp mắt, trước hết liều chết xông tới hơn mười cái Thanh Vân Kỵ, bị Bạch Nhạc một kiếm quét ra đi, nhưng mà may là như vậy, vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, Bạch Nhạc trên người cũng y nguyên vẫn là bên trong mấy đao, mặc dù thương thế cũng không trí mạng, nhưng lại cũng nhìn thấy mà giật mình!

Trong chớp nhoáng này biến cố, nhất thời làm cho tất cả mọi người đều có chút há hốc mồm.

Chỉ có Lam tiên sinh, giờ khắc này đột nhiên phát sinh một hồi khoái ý cười to tiếng.

"Đây chính là ngươi một mực chờ đợi Thanh Vân Kỵ, ha ha ha ha! Tiểu súc sinh, ngươi thì tính là cái gì, chẳng lẽ nghĩ đến ngươi thật có thể triệt để khống chế Thanh Vân Kỵ sao?"

Một vòng tiếp một vòng, tử vong sát cục!

Vì vây giết Bạch Nhạc, vị này Lam tiên sinh làm quá nhiều chuẩn bị, lại nơi nào vẻn vẹn chỉ là tín nhiệm Huyết Ảnh Ma Tông đơn giản như vậy.

Quả thật, bởi vì Ngô Tuyết Tùng chết, Lam tiên sinh đã mất đi đối với Thanh châu chưởng khống lực, nhưng hắn dù sao theo Ngô Tuyết Tùng kinh doanh Thanh châu nhiều năm, không dám nói có thể khống chế toàn bộ Thanh Vân Kỵ, có thể trong tối khống chế một bộ phận nhưng là không vấn đề chút nào.

Chỉ là trước đó, hắn vẫn luôn tại ẩn nhẫn, căn bản không có phát động trên tay những lực lượng này, cho Bạch Nhạc một loại dễ dàng là có thể khống chế Thanh châu đại cục biểu hiện giả dối, cho tới giờ khắc này,

mới triệt để bộc phát ra.

Ngươi tâm tâm niệm niệm đợi viện binh, lại trong nháy mắt biến thành đối ngươi giơ đồ đao lên cừu địch, cái kia đúng là một loại thế nào tuyệt vọng?

Chính mắt thấy đây hết thảy, lại để cho hắn làm sao có thể không khoái ý vui sướng!

Hắn không chỉ có muốn Bạch Nhạc chết, hơn nữa còn muốn Bạch Nhạc tại triệt để tuyệt vọng hạ chết đi, nhận hết thống khổ cùng dằn vặt!

"Giết!"

Băng lãnh chữ Sát lần nữa phun ra miệng, những thứ này Thanh Vân Kỵ không có chốc lát dừng lại nghỉ, chợt lần nữa hướng về Bạch Nhạc khởi xướng xung phong.

So với việc Huyết Ảnh Ma Tông người, những thứ này Thanh Vân Kỵ phối hợp càng thành thạo, chiến trận ứng dụng cũng càng vì tinh túy, tựa như cùng một cây sắc bén đao nhọn, hung hăng đâm về Bạch Nhạc trái tim.

Sát nhân tru tâm!

Nhìn những thứ này xa lạ lại khuôn mặt quen thuộc, Bạch Nhạc lòng có chút không hiểu đau đớn.

Những thứ này Thanh Vân Kỵ cùng Huyết Ảnh Ma Tông người khác biệt, bọn hắn cũng không có phạm phải cái gì ngập trời sát nghiệt, thậm chí cho tới nay, đều ở đây tận tâm tận lực giữ gìn Thanh châu an toàn, bảo hộ Thanh châu bách tính.

Bọn hắn đồng bạn từng cùng Bạch Nhạc một chỗ kề vai chiến đấu, vì

ngăn cản huyết tế ném đầu lâu tát nhiệt huyết, dù chết không hối hận!

Nhưng hôm nay, cái này băng lãnh đao phong, không ngờ chỉ hướng hắn!

Chưa bao giờ một khắc, để cho Bạch Nhạc cảm thấy tay bên trong kiếm, đúng là nặng nề như vậy. . .

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 330: Tắm máu mà đi, Ngọc Sát Tu La (cầu phiếu, cầu nguyệt phiếu)

Mọi việc đều có đại giới!

Từ Bạch Nhạc quyết ý nhập chủ Thanh châu thời điểm, liền có nghĩa là hắn nhất định phải phải trả giá thật lớn, điểm này từ Tinh Hà lão tổ hỏi hắn có hay không nghĩ rõ ràng thời điểm, hắn liền đã ý thức được!

Cho nên Bạch Nhạc rất sớm đã làm tốt đối mặt Huyết Ảnh Ma Tông chuẩn bị, cũng biết tất nhiên sẽ gặp nguy hiểm.

Nghe nói Lâm lão tiên sinh bị nhốt thời điểm, Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, chính mình tránh không thoát, cho nên thản nhiên mà đến, cho dù là đối mặt Dương Đào, hầu như một lần đem Bạch Nhạc đẩy vào bên bờ sinh tử thời điểm, Bạch Nhạc cũng không hối hận qua.

Nhưng hôm nay, khi thật sự đối diện với mấy cái này Thanh Vân Kỵ đao phong, Bạch Nhạc nhưng trong lòng không khỏi mơ hồ hiện lên một chút hối hận.

Giả sử chính mình không có nỗ lực nhập chủ Thanh châu, có thể liền căn bản sẽ không có một màn này!

"Coong!"

Lần nữa đón nhận Thanh Vân Kỵ điên cuồng trùng kích, Bạch Nhạc cả người trực tiếp bị đánh bay hết giận, chỉ miễn cưỡng đem kiếm để ngang trước ngực, ngăn trở những cái kia đủ để công kích trí mạng.

"Phốc!"

Phun ra một búng máu, Bạch Nhạc quỳ một chân trên đất, kiếm ngay tại trên tay, nhưng lại nặng nề để cho hắn làm sao cũng khó mà vung xuống đi.

"Đại nhân!"

Trước đó bị vây ở chỗ này Thanh Vân Kỵ thấy như vậy một màn, trong mắt cũng đầy là vẻ thống khổ, té quỵ dưới đất.

Bạch Nhạc độc thân mà đến cử động, xác thực để bọn hắn cảm động, cho dù là đối mặt nhiều hơn nữa Huyết Ảnh Ma Tông người, cho dù là biết rõ hắn phải chết, bọn hắn cũng sẽ không có chút nào do dự!

Có thể hết lần này tới lần khác, bây giờ công kích Bạch Nhạc nhưng là bọn hắn đồng đội a!

Không ít người, bọn hắn thậm chí đều có thể gọi tên đến, tại cùng uống qua rượu, thổi qua ngưu.

Dạng này huynh đệ, bọn hắn thì như thế nào có thể quơ đao tương hướng?

Trước đó Bạch Nhạc đối mặt Huyết Ảnh Ma Tông người trong lúc, sở hữu đáng sợ đến bực nào lực lượng, bọn hắn xem thanh thanh sở sở, nhưng hôm nay Bạch Nhạc lại thà rằng thụ thương, cũng không muốn rút kiếm tương hướng, loại đau khổ này cùng giãy dụa, bọn hắn cảm động lây.

"Dừng tay, dừng tay a!"

Lâm lão tiên sinh nhịn không được tật âm thanh hô to, có thể thanh âm

cũng rất nhanh liền bao phủ tại tiếng giết bên trong.

..

"Tô cô nương, chúng ta không muốn đối địch với ngươi, nhưng hôm nay. . . Chúng ta vô pháp nghe theo điều khiển!"

Trước cửa thành, nguyên bản mang theo Thanh Vân Kỵ tới trợ giúp Tô Nhan, lúc này lại bị những thứ này Thanh Vân Kỵ vây ở bên trong.

Vì lần này sát cục, Lam tiên sinh làm quá nhiều chuẩn bị!

Bằng vào từng ấy năm tới nay danh vọng cùng lực ảnh hưởng, Lam tiên sinh nói với phản chiến tương hướng đi giết Bạch Nhạc Thanh Vân Kỵ mặc dù không tính quá nhiều, có thể đại đa số Thanh Vân Kỵ lại lựa chọn ngồi yên bên cạnh!

"Sai lầm, vị kia Lam tiên sinh làm qua cái gì, các ngươi lòng biết rõ, bây giờ cũng bởi vì một đạo binh phù, các ngươi liền lựa chọn phản bội đại nhân?"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, Tô Nhan lạnh lùng ép hỏi.

"Tô cô nương nói quá lời, chúng ta là Thanh Châu phủ Thanh Vân Kỵ, tự nhiên chịu binh phù điều khiển! Bạch Nhạc đại nhân mặc dù trên danh nghĩa có quyền chỉ huy, nhưng lại cuối cùng còn chưa phải là phủ chủ. . . Cái này binh phù nhưng là phủ chủ lưu lại!" Lắc đầu, có mấy Thanh Vân Kỵ thống lĩnh trầm giọng đáp, "Lam tiên sinh vô luận làm qua cái gì, chỉ cần hắn một trời còn chưa có bị từ bỏ chức quan, liền y nguyên vẫn là Đại tổng quản! Hai vị đại nhân ý kiến không hợp nhau. . . Chúng ta cũng chỉ có thể lựa chọn án binh bất động."

Danh phận loại vật này có đôi khi tựa hồ rất hư vô mờ mịt, có ở rất nhiều tình huống xuống, lại lại có rất nặng phân lượng.

Dù là mấy ngày nay tới giờ, Bạch Nhạc đã khống chế Thanh châu cục diện, nắm quyền, trên thực tế cùng Thanh Châu phủ chủ tựa hồ cũng đã không có gì khác nhau, có thể chỉ cần không có danh phận này, vậy thì vẫn như cũ còn chưa phải là Thanh Châu phủ chủ, không có khả năng có tuyệt đối chưởng khống lực.

Tô Nhan mặc dù thực lực không yếu, nhưng hôm nay nhưng cũng cầm những thứ này Thanh Vân Kỵ không có bất kỳ biện pháp nào.

Thân ảnh nhoáng lên, hàn quang lập loè cái muỗng, đã rơi vào đối diện cái kia Thanh Vân Kỵ thống lĩnh trên cổ, Tô Nhan lạnh giọng mở miệng nói."Ta đáp ứng qua công tử, nhất định sẽ mang theo Thanh Vân Kỵ chạy đi trợ giúp. . . Ai dám ngăn trở ta, ta giết kẻ ấy!"

"Quân Lệnh Như Sơn! Tô cô nương, ngươi coi như giết ta. . . Ta cũng vẫn như cũ sẽ không hạ lệnh!" Cái cổ đã bị cái muỗng đâm rách một lớp da, chảy ra từng tia từng tia vết máu, có thể cái kia Thanh Vân Kỵ thống lĩnh nhưng cũng vẫn như cũ không động dung chút nào, trầm giọng đáp.

"Ngươi làm như ta không dám giết ngươi?" Sát khí chợt hiện, Tô Nhan lành lạnh mở miệng nói.

"Giết ta, cũng sẽ không có người nghe ngươi mệnh lệnh! Tô cô nương, chẳng lẽ ngươi có thể đem chúng ta toàn bộ giết sạch sao?" Đón lấy Tô Nhan ánh mắt, cái kia Thanh Vân Kỵ thống lĩnh trầm giọng hỏi ngược lại.

"Các ngươi, cũng là nói như thế sao?"

Ánh mắt chậm rãi từ trên người người khác đảo qua, Tô Nhan nhàn nhạt mở miệng hỏi.

"Không sai!" Gật đầu, xung quanh hắn mấy cái Thanh Vân Kỵ tiểu đội

thống lĩnh cũng đồng thời bằng lòng.

Nghe nói như thế, Tô Nhan yên lặng chốc lát, trên mặt lại chợt lộ ra lau một cái minh diễm nụ cười.

"Như vậy. . . Các ngươi phải đi chết tốt!"

Nụ cười trên mặt chưa tiêu, Tô Nhan trong tay cái muỗng chợt hung hăng chém rụng, trong nháy mắt, trước hết nói chuyện cùng nàng cái kia Thanh Vân Kỵ thống lĩnh cái đầu liền trực tiếp bị chém xuống đến, tiên huyết phóng lên cao, thậm chí có không ít văng đến Tô Nhan trên người.

Tay trái dẫn theo chém xuống địa vị sọ, tay phải cầm cái muỗng, Tô Nhan trên người nhưng là đột nhiên bốc lên lau một cái khủng bố sát khí.

Linh phủ đỉnh phong thực lực triệt để bạo mà ra, Tô Nhan cả người lộ ra lau một cái yêu dị xinh đẹp, mỗi chữ mỗi câu mở miệng nói.

"Các ngươi nghĩ như thế nào mặc kệ, nhưng ta đáp ứng qua công tử, nhất định sẽ bả Thanh Vân Kỵ dẫn đi!"

"Ta không tin, tất cả mọi người sẽ bị Lam tiên sinh mê hoặc. . . Cho nên, ai dám ngăn trở ta, ta liền giết ai!"

"Các ngươi có thể kiên trì các ngươi lựa chọn, nhưng ta sẽ giết đến các ngươi khuất phục, hoặc là. . . Các ngươi có bản lĩnh giết chết ta mới thôi!"

Tô Nhan là ai?

Từ tại Huyết Ảnh Ma Tông thời điểm trở đi, giấu ở nàng cái kia phần tinh xảo dưới gương mặt, chính là thấu xương băng lãnh cùng đạm mạc.

Từ trình độ nào đó mà nói, Tô Nhan mới là chân chính ma tu, vì đạt

được mục, không từ thủ đoạn!

Đối với Tô Nhan mà nói, Bạch Nhạc mới là bây giờ đối nàng mà nói tối trọng yếu người, vì Bạch Nhạc, thế nhân không có gì không thể giết!

Thanh Vân Kỵ dám phản bội một người, nàng liền giết một người, phản bội mười người liền giết mười người!

Nếu như tất cả mọi người phản bội, như vậy liền chỉ có nàng giết sạch tất cả mọi người, hoặc là bị đối phương giết chết hai cái này kết quả.

Nàng không sợ tại sát nhân, cũng không kiêng kỵ bị người bên ngoài xem thấu nàng tâm tư cùng lãnh khốc!

Một đao này, liền rõ ràng biểu đạt nàng thái độ!

Trong một chớp mắt, ở đây sở hữu Thanh Vân Kỵ con ngươi cũng không khỏi đột nhiên co rụt lại, cái này phóng lên cao đầu lâu cùng tiên huyết, cũng thật hung hăng chấn động ở đây mỗi người.

"Tô Nhan, ngươi đây là đang muốn chết. . ."

"Phốc!"

Cơ hồ là ở đối phương mở miệng trong nháy mắt, Tô Nhan đi như quỷ mị, trong tay cái muỗng lóe lên, lần nữa chém xuống một vị Thanh Vân Kỵ thống lĩnh đầu người.

"Phụng đại nhân tên, cứu viện Lâm lão tiên sinh, có kháng lệnh bất tuân người, giết không tha!"

Tia không thèm quan tâm cái kia phún ra ngoài tiên huyết rơi vào trên người mình, Tô Nhan cổ tay vung, cầm trong tay đầu lâu xa xa ném ra, còn đang những cái kia phổ thông Thanh Vân Kỵ chúng dưới chân, lấy

linh lực lạnh lùng đem một câu nói này rõ ràng truyền vào ở đây mỗi người Thanh Vân Kỵ trong tai.

"Tô Nhan, ngươi không được mê hoặc lòng người, bọn ta có binh phù điều. . ."

Phốc!

Căn bản không chờ đối phương đem lời nói xong, Tô Nhan trong tay cái muỗng liền lần nữa điểm ra, như huyết sắc bên trong một điểm Hàn Mai, thẳng chém rụng bên thứ ba đầu lâu!

"Yêu nữ!"

Viên thứ tư đầu lâu bay lên!

"Giết nàng, mọi người cùng nhau xuất thủ, giết nàng!"

Viên thứ năm đầu lâu!

Liên tục giết chóc, cũng rốt cục khiến cái này Thanh Vân Kỵ tiểu đội thống lĩnh thức tỉnh, trong nháy mắt, còn lại bảy tám người đồng thời xuất thủ, nỗ lực chém giết Tô Nhan.

Nếu như bước vào Thanh Vương lăng tẩm trước đó Tô Nhan, đối mặt nhiều cao thủ như vậy vây công, đừng nói là thủ thắng, thậm chí có thể ngay cả hoàn thủ chỗ trống cũng sẽ không có.

Nhưng hôm nay, dùng Linh Khư Quả một lần hành động nhảy vào linh phủ đỉnh phong, Tô Nhan thực lực sớm đã tăng vọt!

Mặc dù không dám nói có thể cùng Bạch Nhạc hoặc là Văn Trạch loại này đỉnh tiêm thiên tài so sánh, có thể trên thực lực nhưng cũng đã không thể so với Hà Tương Tư loại này Thất Tinh Tông chân truyền đệ

tử yếu, huống chi Tô Nhan bản thân liền là ma tu, xuất thủ càng lãnh khốc hơn tàn nhẫn.

Trong lúc nhất thời, cho dù là rơi vào những người này trong vây công, Tô Nhan cũng ngạnh sinh sinh chống đỡ hạ xuống!

Giờ khắc này Tô Nhan rất rõ ràng, vị kia Lam tiên sinh chuẩn bị như vậy đầy đủ, Bạch Nhạc lúc này tất nhiên đã rơi vào trong nguy hiểm, dưới tình huống như vậy, nàng mỗi dây dưa một chút xíu thời gian, đều sẽ để cho Bạch Nhạc tăng vài phần nguy hiểm.

Kể từ đó, Tô Nhan nơi nào còn có nửa điểm do dự, mỗi một lần xuất thủ, hầu như đều là lấy một loại lưỡng bại câu thương đấu pháp tới chém giết!

Lấy thương đổi mạng, giờ khắc này Tô Nhan chính là đang đánh cuộc mệnh!

Mỗi một lần xuất thủ, tựa hồ cũng đi khắp tại bên bờ sinh tử, nhưng lại từ đầu đến cuối không có nửa điểm do dự cùng lùi bước.

Một cái, hai cái. . . Mỗi một lần đánh chết, đều kèm theo mấy đạo vết thương, ngắn ngủi không đến trăm hơi thở ở giữa, Tô Nhan trên người vết thương cũng đã đạt hơn mấy chục nơi, nhưng mà, coi đây là đại giới, thừa ra mấy cái này Thanh Vân Kỵ tiểu đội thống lĩnh, cũng đã bị nàng tự tay từng cái chém giết!

Tiên huyết đã nhiễm hồng Tô Nhan quần áo, không biết là chính nàng máu, hay là đối phương người, cả người liền như là từ trong vũng máu đi ra Ngọc Sát Tu La!

Máu chảy thành sông, mang trên mặt lau một cái vẻ đạm mạc, Tô Nhan tắm máu mà đi!

Loại kia tắm máu mà ra khủng bố, cùng Tô Nhan minh diễm tuyệt luân mặt hình thành một cái so sánh rõ ràng, hung hăng đánh thẳng vào mỗi người thần kinh!

Nhìn đây hết thảy, tất cả mọi người không khỏi từ tâm nổi lên một luồng hơi lạnh.

"Bọn ta nguyện chịu Tô cô nương điều khiển!"

Nhận thấy được Tô Nhan cái kia băng lãnh ánh mắt quét tới, nhất thời có Thanh Vân Kỵ không chịu nổi loại áp lực này, trong nháy mắt quỳ xuống biểu thị thần phục!

Có người cầm đầu, rất nhanh liền khiến người khác cũng theo buông tha giãy dụa, trong chốc lát, trước mặt Thanh Vân Kỵ thình lình quỳ xuống một mảng lớn.

Chính như Tô Nhan dự liệu, chân chính chịu đến Lam tiên sinh mê hoặc, cũng vẻn vẹn chỉ là những tiểu đội này thống lĩnh tầng này, phía dưới tầng Thanh Vân Kỵ binh sĩ, nhưng là căn bản không rõ những thứ này, bọn hắn chỉ là nghe lệnh hành sự mà thôi.

Một tháng này thời gian, Bạch Nhạc nhập chủ Thanh châu, rất nhiều chuyện đều là Tô Nhan đứng ra xử lý, những thứ này Thanh Vân Kỵ cũng đều nhận thức Tô Nhan, tùy tiện để bọn hắn đối Tô Nhan ra tay, cũng đồng dạng có chút không dám.

Kể từ đó, chỉ cần lấy lôi đình chi thế, đánh chết những cái kia cầm đầu phản loạn tiểu đội thống lĩnh, liền có khả năng rất lớn đem cục diện mạnh mẽ khống chế lại.

Cho tới giờ khắc này, Tô Nhan nâng lấy viên kia tâm mới rốt cục rơi hồi trong bụng.

Luân phiên chiến đấu kịch liệt, đã để cho Tô Nhan có chút một tia ngất xỉu cảm giác, tay chân nặng nề như là rót qua Chì, liền giơ lên một chút đều trở nên không gì sánh được gian nan.

Nhưng mà, Tô Nhan cũng rất rõ ràng, chính mình nhất định phải ráng chống đỡ xuống dưới!

Mãnh liệt khẽ cắn môi, không để ý một thân vết máu, Tô Nhan lúc này trở mình lên ngựa, lạnh lùng rối rít nói, "Ra!"

Trong một chớp mắt, Thanh Vân Kỵ lúc này theo lên ngựa, như một dòng lũ bằng sắt thép, hướng về Bạch Nhạc vị trí cái kia một rừng cây xung phong liều chết mà đi!

Mới nhất tháng, cầu nguyệt phiếu, cầu nguyệt phiếu, cầu phiếu đề cử, cầu khen thưởng, cầu đủ loại trợ giúp, cạc cạc!

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 331: Một mực không chịu giác ngộ người, giết không tha

"Đủ!"

Che chở Lâm lão tiên sinh một đội này Thanh Vân Kỵ thống lĩnh, đột nhiên từ dưới đất đứng lên, tranh một tiếng, sáng như tuyết ánh đao chợt lập loè, rút đao trong nháy mắt đó, trong mắt hắn liền không còn chút nào nữa lưỡng lự!

Thân thể vẫn như cũ có chút run rẩy, sắc mặt càng là có vẻ cực kỳ dữ tợn, nếu là có người chú ý quan sát, liền sẽ hiện hắn hai mắt tràn đầy huyết hồng!

"Các huynh đệ, đại nhân chưa từng lẫn nhau phụ, bọn ta gì có thể phản bội? Nhân sinh tổng yếu làm ra lựa chọn, nguyện ý đi theo đại nhân mời theo ta bảo vệ đại nhân!"

Nắm đao, cái kia Thanh Vân Kỵ thống lĩnh trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, dẫn đầu xông ra, lấy thân thể mình, ngăn ở Bạch Nhạc trước người, dùng cái kia sáng như tuyết ánh đao tới đối mặt ngày xưa đồng đội!

"Giết!"

Cái này một chữ "giết", giống như là từ sâu trong linh hồn tóe ra hò hét!

Ngắn ngủi trong chốc lát, nguyên bản bảo hộ Lâm lão tiên sinh những thứ này Thanh Vân Kỵ liền hầu như một cái không kém toàn bộ ngăn ở

Bạch Nhạc trước người, cùng những cái kia vừa mới chạy tới Thanh Vân Kỵ giằng co.

Mặc dù về số người ở vào tuyệt đối hoàn cảnh xấu, bây giờ làm ra đây hết thảy, quả thực giống như là đang chịu chết, nhưng này một khắc, từ trên người bọn họ lộ ra cỗ khí thế kia, lại đủ để khiến bất luận kẻ nào động dung!

"Ánh bình minh trí! Ngươi điên sao? Coi như ngươi muốn chết, cũng không cần lôi kéo thủ hạ ngươi huynh đệ với ngươi cùng chết!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ giận dữ, đối phương đầu lĩnh Thanh Vân Kỵ thống lĩnh lớn tiếng mắng.

"Tào Triều, điên là ngươi không phải ta!" Ngấc đầu lên, ánh bình minh trí trầm giọng mở miệng nói, "Chúng ta Thanh Vân Kỵ không phải ai tư nhân Thanh Vân Kỵ, mà là Thanh Châu phủ Thanh Vân Kỵ, chúng ta sứ mệnh là bảo vệ Thanh châu bách tính, mà không phải vì ai mà chết trung!"

"Lam tiên sinh mạnh mẽ xúc động sát trận, hại chết vô số dân chúng, món nợ máu này chúng ta không tìm hắn thôi đi, liền đã coi như là hết lòng quan tâm giúp đỡ, như thế nào còn có thể chịu hắn mê hoặc? Ta không biết, ngươi là làm sao bị hắn thuyết phục! Nhưng ta chỉ tin tưởng ta chính mình con mắt!"

Chỉ mình con mắt, ánh bình minh trí mỗi chữ mỗi câu mở miệng nói, "Lão Tào, ngươi mở mắt thấy rõ ràng! Một tháng qua này, là đại nhân mang theo tất cả mọi người trùng kiến Thanh châu, đem hết toàn lực trợ giúp trôi dạt khắp nơi bách tính! Trước đó chúng ta bị vây ở chỗ này, cũng là đại nhân không tiếc độc thân phạm hiểm tới liều chết cứu người!"

"Lòng người cũng là thịt trưởng, đại nhân làm ra tất cả chúng ta đều thấy

ở trong mắt, nhớ ở trong lòng, bây giờ bọn ta làm sao nhẫn lẫn nhau phụ?"

". . ."

Những lời này, ánh bình minh trí nói tiếng âm rất lớn, đủ để cho ở đây mỗi người nghe thanh thanh sở sở!

Trong lúc nhất thời, cho dù là những cái kia đi theo Tào Triều mà đến Thanh Vân Kỵ, giờ khắc này cũng không khỏi trở nên động dung, nguyên bản chỉnh tề chiến trận, trong nháy mắt liền phảng phất lộn xộn.

"Kẻ phản bội, còn do dự cái gì giết những thứ này kẻ phản bội!"

Nhận thấy được những thứ này Thanh Vân Kỵ gây rối, Lam tiên sinh lớn tiếng mắng.

"Giết!"

Giờ khắc này, dù cho là Tào Triều cũng không dám tiếp tục do dự xuống dưới, có thể đem cái này chút Thanh Vân Kỵ mang đến, bằng vào là hắn cá nhân tại Thanh Vân Kỵ bên trong uy vọng, hơn nữa vì phủ chủ báo thù đại nghĩa, cùng với Lam tiên sinh hứa hẹn lãi nặng!

Những thứ này lẫn nhau liên hệ với nhau, mới rốt cục thật vất vả khiến cái này Thanh Vân Kỵ hạ lệnh quyết tâm hướng Bạch Nhạc quơ đao!

Nếu như lại bị ánh bình minh trí mê hoặc vài câu, chỉ sợ những người này ý chí cho là thật sẽ dao động, một khi đến loại kia cấp độ, hắn coi như còn muốn hạ lệnh động thủ, chỉ sợ cũng hữu tâm vô lực.

Nghe được Tào Triều, những thứ này phổ thông Thanh Vân Kỵ thậm chí trở lại không kịp suy tư, vô ý thức liền tuân lệnh lần nữa quơ đao, hướng về ngay trước mặt trước những thứ này ngày xưa đồng đội chặt xuống.

Chỉ là một lần xung phong, liền có hơn hai mươi người ngã vào trong vũng máu.

Có thể cho dù là trả giá tính mệnh, còn lại những thứ này Thanh Vân Kỵ tại ánh bình minh trí dẫn dắt hạ cũng y nguyên vẫn là cố chấp hình thành một đạo nhân tường, dùng cái này huyết nhục chi khu tới bảo vệ Bạch Nhạc!

Giờ khắc này, nhìn trước mắt đây hết thảy, Bạch Nhạc trong lòng cũng chịu đến một lần thật lớn trùng kích!

Làm nhìn những cái kia Thanh Vân Kỵ ngược lại ở trước mặt mình thời điểm, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên mọc lên lau một cái phụ tội cảm!

"Không!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc đột nhiên lần nữa cầm kiếm trong tay, khủng bố kiếm ý chợt phóng lên cao, sát khí ngập trời!

Những người này chết, để cho Bạch Nhạc triệt để tỉnh táo lại!

Mỗi người đều muốn vì tự lựa chọn trả giá thật lớn!

Trước đó hắn căn bản là chính mình rơi vào một cái tư duy chỗ nhầm lẫn bên trong, đem sở hữu trách nhiệm đều nắm vào trên người mình mà thôi!

Phàm đạt được tất có đại giới!

Chính mình nhập chủ Thanh châu, tuy đạt được chỗ tốt, nhưng đồng dạng, cũng gánh chịu trách nhiệm, vô luận là cứu trợ Thanh châu bách tính, vẫn là chống đỡ Huyết Ảnh Ma Tông, mình cũng đồng dạng trả giá thật lớn, cũng không lẫn nhau phụ!

Đồng dạng, những thứ này Thanh Vân Kỵ lựa chọn phản bội, như vậy dĩ nhiên là cần phải thừa nhận phản bội đại giới!

Chết chắc là bọn hắn, mà không phải ánh bình minh trí bọn hắn những thứ này trung với chính mình, trung với tín ngưỡng Thanh Vân Kỵ.

Những người tài giỏi này cùng những cái kia ngày xưa vì ngăn cản huyết tế, không tiếc lấy cái chết xung phong Thanh Vân Kỵ là một loại người, là mình đồng đội!

Bọn hắn rất nhiều người, vốn không cần chết!

Bạch Nhạc bản thân liền vẻn vẹn chỉ là một thiếu niên mà thôi, mặc dù lại như thế nào thông minh, cũng cuối cùng thiếu vài phần từng trải cùng kinh nghiệm!

Từ tại Linh Tê Kiếm Tông thời điểm bắt đầu, hắn vẫn đang lớn lên!

Có thể phát triển, bản thân liền là phải trả giá thật lớn.

Bây giờ những người này, chính là lấy tại chính mình tiên huyết tới đánh thức Bạch Nhạc, đổ bê-tông hắn trưởng thành cùng lột xác!

Làm Bạch Nhạc rốt cục suy nghĩ cẩn thận những khi này, cả người trong lòng liền nhất thời một mảnh thanh thản!

Kiếm ý sôi trào!

Hô hấp ở giữa, trong cơ thể linh lực chợt bạo, đột nhiên hóa thành một mảnh nhỏ huyễn lệ mưa kiếm!

"Kiếm Linh Vũ!"

Trước ở đối phương lần nữa lên xung phong trước đó, Bạch Nhạc đột nhiên vượt qua ánh bình minh trí thân thể bọn họ, kiếm trong tay hung hãn chém rụng, mang theo cái này một mảnh huyễn lệ mưa kiếm, nhấc lên một mảnh khủng bố giết chóc!

Thần thông, Kiếm Linh Vũ!

Cái môn này thần thông, bản thân liền là ứng phó quần chiến!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc cái kia thực lực kinh khủng mới chính thức bày ra, mặc dù không sử dụng Thông Thiên Ma Công, làm toàn lực thi triển Kiếm Linh Vũ thời điểm, cái kia uy lực cũng đủ để ngạnh hám tinh cung!

Chỉ là trong nháy mắt, lần này xung phong bên trong liền có ít nhất trên trăm Thanh Vân Kỵ bỏ mạng ở mưa kiếm phía dưới.

Cho đến giờ phút này, những thứ này Thanh Vân Kỵ mới chính thức ý thức được, bọn hắn muốn giết rốt cuộc kinh khủng bực nào tồn tại.

Trước đó một lần trùng kích liền thương tổn được Bạch Nhạc, cũng không phải là bởi vì Bạch Nhạc yếu, mà là Bạch Nhạc không muốn đối bọn hắn xuất thủ.

"Bản quan chấp chưởng Thanh châu, các ngươi chịu gian nhân mê hoặc, có thể lập tức lạc đường biết quay lại người, bản quan chuyện cũ sẽ bỏ qua! Dám có một mực không chịu giác ngộ người. . . Giết không tha!"

Bạch y nhuốm máu, một tay theo kiếm!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc tháp tại cái kia thi thể đầy đất cùng tiên huyết bên trong, cả cá nhân trên người lộ ra lau một cái đáng sợ sát khí, sớm đã lại không có nửa điểm trước đó ôn hòa.

Phảng phất vào giờ khắc này, Bạch Nhạc mới thực sự trở thành cái kia nhập chủ Thanh châu Thanh châu chi chủ!

Quả thực giống như là vì phối hợp Bạch Nhạc những lời này, ngay tại lúc đó rừng cây ở ngoài vang lên lần nữa một hồi gấp tiếng vó ngựa, phảng phất toàn bộ mặt đất đều ở đây tùy theo run rẩy!

Không cần bất kỳ giải thích nào, tất cả mọi người rõ ràng, như vậy chỉnh tề nặng nề tiếng vó ngựa, tất nhiên là Thanh Vân Kỵ đại đoàn đội đến.

Những cái kia vốn đã chịu binh phù điều khiển, không đáp xuất hiện ở nơi này Thanh Vân Kỵ chủ lực!

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 332: Thật ta còn biết huyễn thuật

Cái kia chỉnh tề tiếng vó ngựa, giống như là nặng nề nhịp trống, nện ở mỗi người trong lòng, cũng triệt để phá hủy Tào Triều cuối cùng một tia lòng cầu gặp may.

Dạng này hai tầng dưới áp lực, những cái kia nguyên bản đã có một chút lưỡng lự phổ thông Thanh Vân Kỵ nhất thời triệt để mất đi ý chí chiến đấu!

Rầm rầm một tiếng, trừ Tào Triều cùng số ít mấy cái tâm phúc bên ngoài, còn lại người tất cả đều quỳ xuống.

Mấy trăm Thanh Vân Kỵ phản chiến, cũng có nghĩa là Lam tiên sinh lần này nhằm vào Bạch Nhạc sát cục, đã triệt để thất bại.

Cho dù là những cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử lúc này cũng không khỏi lui ra, không dám tiếp tục tùy tiện đối Bạch Nhạc xuất thủ.

Dù cho là Dạ Thần Hi cùng Dương Đào hai người cũng chịu ảnh hưởng, không thể không tạm thời ngừng tay.

Toàn bộ trong rừng cây liền chỉ còn lại có Lam tiên sinh điên cuồng chửi bới tiếng.

Trong chốc lát, chạy tới Thanh Vân Kỵ chủ lực, vẫn như cũ đem toàn bộ cái này một rừng cây đều bao vây lại, một thân vết máu, Tô Nhan một con trước, tung người xuống ngựa, nửa quỳ tại Bạch Nhạc trước mặt, "Công tử, Thanh Vân Kỵ chịu mê hoặc Phản Loạn Giả mười ba người, đã đều trao nhận, những người còn lại tất cả đều chạy tới, Tô Nhan. . .

May mắn không làm nhục mệnh!"

Vô cùng đơn giản một câu nói bên trong lại lộ ra một cổ khủng bố sát khí, Tô Nhan cái kia một thân vết máu, càng là rõ ràng chứng minh sự tình còn lâu mới có được Tô Nhan nói nhẹ nhàng như vậy.

Nhìn Tô Nhan, Bạch Nhạc không khỏi có chút không nỡ.

Cơ hồ là đồng thời, vừa mới chạy tới hơn một nghìn Thanh Vân Kỵ đồng thời quỳ gối, cùng kêu lên hô to, "Bái kiến đại nhân!"

Cái kia núi kêu biển gầm thanh âm, nhất thời vang vọng thiên địa, cũng chánh thức tuyên bố, giờ khắc này Bạch Nhạc, đã thực sự trở thành Thanh châu chi chủ!

Tiến lên nâng dậy Tô Nhan, Bạch Nhạc nhấc nhấc tay ý bảo người khác cũng đứng dậy, lúc này mới chậm rãi quá thân đến, thản nhiên nói, "Lam tiên sinh, hiện tại ngươi nói như thế nào?"

"Loạn thần tặc tử!"

Mục tỳ sắp nứt, Lam tiên sinh hai mắt thông hồng, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, ánh mắt kia phảng phất hận không thể đem Bạch Nhạc cùng người khác toàn bộ nuốt vào đồng dạng.

"Dương Đào, Huyết Ảnh Ma Tông trưởng, chúng ta sau này tính lại, ngươi nếu như không muốn hiện tại liền phân cái sinh tử, liền có thể đi."

Cũng không để ý gì tới hội Lam tiên sinh, Bạch Nhạc sắc mặt hơi rét, chuyển hướng Dương Đào mở miệng nói.

Trước đó hắn không có khí, nhưng hôm nay có nhiều như vậy Thanh Vân Kỵ tại, hơn nữa Bạch Nhạc bản thân cùng Dạ Thần Hi kiềm chế, nếu như Dương Đào thật không đi, liền thật có khả năng bị giết chết ở

chỗ này.

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, hiển nhiên Dương Đào mình cũng minh bạch điểm này, lạnh rên một tiếng, chậm rãi mở miệng nói, "Tốt, Bạch Nhạc, hy vọng lần tiếp theo ngươi cũng còn có thể có vận khí tốt như vậy."

Vô luận là Dạ Thần Hi nhúng tay, vẫn là Tô Nhan mạnh mẽ giải quyết Thanh Vân Kỵ phản loạn, đều có thể nói là ngoài ý muốn.

Giả sử hai điểm này có một chút khác biệt, có thể mang đến kết quả liền hoàn toàn khác biệt, cái này xác thực có thể quy kết làm vận khí.

Cũng không có làm nhiều vướng víu, Dương Đào khoát khoát tay, trong nháy mắt, Huyết Ảnh Ma Tông người lúc này theo Dương Đào lui ra!

Đương nhiên, đối với Bạch Nhạc mà nói, hắn cũng căn bản không quan tâm Dương Đào uy hiếp.

Sau ngày hôm nay, hắn sẽ thật sự nhập chủ Thanh châu, vô luận là đối mặt Thất Tinh Tông vẫn là Huyết Ảnh Ma Tông, liền đều có đối thoại khí, hôm nay chưa từng giết chết hắn, sau này còn muốn uy hiếp được hắn, cũng đồng dạng hội gian nan gấp mười gấp trăm lần!

Nhìn Dương Đào cùng Huyết Ảnh Ma Tông người triệt để ly khai, Bạch Nhạc xem Dạ Thần Hi liếc mắt, nhưng chưa mở miệng, chỉ là chậm rãi hướng đi Lam tiên sinh, "Lam tiên sinh, nói ra bảo khố manh mối, ta có thể cho ngươi chết thống khoái một ít."

"Ha ha ha ha ha!"

Nghe được Bạch Nhạc, Lam tiên sinh không có chút nào vẻ hoảng sợ, ngược lại làm càn cười ha hả.

"Bạch Nhạc, ngươi nghĩ rằng ta sẽ còn sợ chết sao? Sớm trước khi tới, ta

cũng đã ăn vào kịch độc! Chết tính là gì? Ta chỉ hận không thể giết ngươi!" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, Lam tiên sinh lành lạnh mở miệng nói, "Vô luận ngươi có thủ đoạn gì, cứ việc tại trên người ta xuất ra sử dụng là được! Hừ ra một tiếng đến, liền coi như Lam mỗ vô năng!"

Trong mắt tràn đầy khinh thường, Lam tiên sinh vừa nói, khóe miệng đã tràn ra một vệt máu!

Từ biết được Ngô Tuyết Tùng bị đoạt xá một khắc này, hắn thật cũng đã điên, chết tính là gì, nếu không phải vì hướng Bạch Nhạc báo thù, hắn đã sớm đã tự sát!

Bố trí giết trận này sát cục, đối với hắn mà nói, chính là hữu tử vô sinh tuyệt mệnh một kích!

Căn bản không có ôm bất luận cái gì may mắn tâm lý, từ lộ diện bắt đầu, hắn sẽ không có còn muốn sống qua lấy.

Trên thực tế, hắn căn bản là liền Huyết Ảnh Ma Tông cùng Dương Đào cũng cùng tính một lượt tính toán đi vào!

Cho dù là Dương Đào thật giết chết Bạch Nhạc, hắn cũng đồng dạng sẽ không đem bảo khố bí mật nói ra, mà là muốn một chỗ dẫn vào trong mộ, vì hắn chính mình chôn cùng, cũng vì Ngô Tuyết Tùng chôn cùng!

Trước đó bất quá là mạnh mẽ dùng tu vi đè nặng, độc tính mới không có tuôn ra đến, bây giờ đại thế đã mất, Lam tiên sinh tử ý một đời, tán đi tu vi áp chế trong nháy mắt, độc tính trực tiếp liền bạo, tối đa không hơn trăm hơi thở thời gian, độc tính liền sẽ triệt để làm, để hắn chết đi.

Dưới tình huống như vậy, hắn tự nhiên không sợ Bạch Nhạc bất cứ uy hiếp gì.

Cứ việc lập trường khác biệt, hãy nhìn đến Lam tiên sinh lúc này dứt khoát, vô luận là ai, trong lòng cũng cũng không khỏi sinh ra vài phần kính phục chi ý.

Đối với Bạch Nhạc, đối với Thanh châu bách tính, thậm chí đối với bị hắn mê hoặc những thứ này Thanh Vân Kỵ mà nói, hắn đều chết tiệt!

Có thể duy chỉ có đối với Ngô Tuyết Tùng mà nói, Lam tiên sinh trung thành không người có thể nghi vấn.

Đây mới thực là ngu trung, tử trung!

Ngươi có thể làm không được dạng này ngu trung, nhưng lại không có tư cách cười nhạo dạng này ngu trung.

Nhìn Lam tiên sinh, Bạch Nhạc than khẽ, "Lam tiên sinh, ta bội phục ngươi đối phủ chủ trung thành, nhưng ngươi ta lập trường khác biệt! Bảo khố không phải thuộc về người kia, mà là thuộc về Thanh châu. . ."

Bước ra một bước, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái vẻ thương hại, trong tay đã cầm một viên thanh sắc tảng đá.

"Ngươi muốn làm gì?" Nhìn Bạch Nhạc, Lam tiên sinh bản năng sản sinh một chút bất an, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc hỏi.

"Lam tiên sinh có lẽ không biết, thật ta còn biết huyễn thuật!"

Lấy Bạch Nhạc bản thân điểm này đối với huyễn thuật lý giải, thật là rất khó bố trí ở đủ để mê hoặc Lam tiên sinh ảo cảnh, có thể hỏi đề ở chỗ, Bạch Nhạc còn có Thận Thạch nơi tay, Thận Thạch đối với ảo cảnh tăng phúc hiệu quả, thực sự quá mạnh mẽ! Hơn nữa Lam tiên sinh bản thân đã trúng độc, tu vi tản ra thất thất bát bát, dĩ nhiên là dễ dàng hơn thành công.

Nắm Thận Thạch, một ý niệm, một đạo nhàn nhạt thanh quang chợt bao phủ đến Lam tiên sinh trên người, trong khoảnh khắc, Lam tiên sinh cả người liền trực tiếp rơi vào trong ảo cảnh.

Bất quá trong chốc lát, Lam tiên sinh trên mặt liền lộ ra lau một cái vẻ thống khổ, giùng giằng bánh xe phụ ghế rơi xuống, muốn quỳ gối hành lễ.

Nhìn một màn này, tất cả mọi người tâm cũng không khỏi mọc lên vẻ lạnh lẻo!

Nhìn về phía Bạch Nhạc trong con mắt càng nhiều vài phần vẻ sợ hãi!

Tối đa bất quá giãy dụa mấy chục giây thời gian, Lam tiên sinh liền triệt để bị ảo cảnh khống chế, "Điện hạ, ngài quên à, bảo khố ngay tại phủ thành chủ, ngài thư phòng dưới đất trong phòng tối a, phủ thành chủ mặc dù hủy, có thể mật thất dưới đất nhưng không có chịu đến bất luận cái gì tổn thất a!"

Theo câu nói này lối ra, Lam tiên sinh sinh mệnh cũng rốt cục đi tới phần cuối, mang trên mặt một tia thỏa mãn nụ cười, chết bởi trong ảo cảnh.

Đối với Lam tiên sinh mà nói, cái này hoặc giả cũng cũng là kết quả tốt nhất.

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Dạ Thần Hi cũng không nói gì, thẳng xoay người mà đi.

Bảo khố tại Thanh Châu thành bên trong, hắn tự nhiên cũng không có pháp sẽ cùng Bạch Nhạc tranh đoạt, tả hữu bất quá vì sát nhân mà đến, bây giờ Lam tiên sinh như là đã chết, tự nhiên cũng liền coi như là đạt được mục.

Mặc dù không thể đạt được bảo khố, nhưng lại cũng cùng Bạch Nhạc ân

oán thanh toán xong, cái này cũng tốt.

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 333: Mở ra bảo khố

Trở lại Thanh Châu thành, Bạch Nhạc cũng không có lập tức mở ra bảo khố, mà là mở ra trước phủ khố khao thưởng Thanh Vân Kỵ, đương nhiên cũng xử lý Tào Triều cùng những cái kia một mực với hắn liều chết đến tiểu đội thống lĩnh, làm xong đây hết thảy, Bạch Nhạc lại trợ giúp Tô Nhan chữa thương, đợi được Tô Nhan khôi phục sau đó, lúc này mới một chỗ bước vào thư phòng, mở ra bảo khố.

Mặc dù có trận pháp che lấp, có thể chỉ cần xác định bảo khố ở chỗ này, muốn tìm dĩ nhiên là nhất định tìm được.

Nói là bảo khố, nhưng trên thực tế, cũng bất quá chỉ là một cái đơn giản hạ phòng trữ vật mà thôi, tối đa bất quá hơn mười thước vuông cao thấp.

Có thể làm Bạch Nhạc mở ra trong bảo khố hộp ngọc thời điểm, lại nhất thời khó hơn nữa che giấu trong lòng mình mừng như điên.

Đủ loại linh dược trân quý để cho Bạch Nhạc một hồi tâm trì hoa mắt, chỉ là tu luyện Thông Thiên Ma Thể cần thiết linh dược ở chỗ này là có thể góp đủ gần một nửa, mặc dù chân chính trân quý nhất mấy thứ chủ dược cũng không tại liệt, cũng đủ đủ để cho Bạch Nhạc kinh hỉ.

Trừ cái đó ra, còn có bốn viên Linh Khư Quả, mặc dù vẻn vẹn cũng chỉ là hạ phẩm, nhưng đối với bây giờ Bạch Nhạc cùng Tô Nhan mà nói, nhưng cũng không thể nghi ngờ là nhất cần gấp bảo vật.

Tại bảo khố một thanh trên kệ, còn thả lấy một ít linh khí cấp vũ khí cùng hộ thân bảo vật, cùng với không ít đủ loại công dụng đạo phù.

Cho dù đối với Bạch Nhạc mà nói, ý nghĩa cũng không lớn, có thể cho Tô Nhan, hoặc là ban thưởng cho lập công Thanh Vân Kỵ nhưng là vô

cùng tốt.

"Công tử, ngươi xem cái này!"

Cầm lấy một viên thanh sắc cổ xưa giới chỉ, Tô Nhan có chút kinh hỉ thét lên.

"Ừm?"

Ánh mắt rơi vào cái giới chỉ này bên trên, chỉ là cái này tạo hình liền để cho Bạch Nhạc có chút không dời nổi mắt, chỉ là trên mặt nhẫn còn có một tầng cấm chế tại, Tô Nhan không mở ra.

Thông Thiên Ma Công thi triển ra, trong khoảnh khắc, trên mặt nhẫn cấm chế liền bị Bạch Nhạc phá một sạch sẻ.

Mở ra giới chỉ, hiện ra ở Bạch Nhạc trước mặt, là một cái chừng gần ngũ 10 mét vuông đại không gian, hơn nữa, bên trong tràn đầy để vô số linh thạch, hơn nữa hầu như toàn bộ đều là trung phẩm cùng linh thạch thượng phẩm!

Vẻn vẹn thô sơ giản lược tính ra một chút, cũng có ít nhất hơn vạn linh thạch thượng phẩm giá trị, khổng lồ như vậy tài phú, may là Bạch Nhạc đã có nhất định chuẩn bị tâm lý, cũng không khỏi có chút miệng làm lưỡi khô!

Đây mới thực sự là cự khoản!

Hơi suy nghĩ một chút, Bạch Nhạc liền minh bạch, cái này sợ rằng căn bản không phải Ngô Tuyết Tùng bản thân tài phú, mà là Ngô Tuyết Tùng vị này Đại Càn Vương Triều Thập Tam điện hạ từ trong hoàng thất thu được tài sản kết xù, cũng là Ngô Tuyết Tùng trong kế hoạch đạt được Thanh Vương bí tàng về sau, dùng cho chiêu binh mãi mã, thu mua lòng người cam đoan.

Chỉ là, Ngô Tuyết Tùng làm sao cũng không nghĩ ra, Thanh Vương lăng tẩm một chuyến, dĩ nhiên cũng làm sẽ trở thành hắn bị mất mạng lúc, đây hết thảy chuẩn bị toàn bộ đều thất bại, ngược lại vô cớ làm lợi Bạch Nhạc.

"Tiểu Nhan, lần này chúng ta là thật tiền!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khó có thể che giấu vẻ vui mừng, Bạch Nhạc trực tiếp đem giới chỉ đưa cho Tô Nhan.

Vẻn vẹn liếc mắt nhìn, Tô Nhan liền hưng phấn kinh hô thành tiếng, gắt gao đang bắt ở Bạch Nhạc cánh tay.

"Công tử, ta không phải đang nằm mơ chứ?"

Tô Nhan bản thân liền là một cái tham tiền, trước đây huyết tế lúc, Bạch Nhạc bất quá lấy đi một ít hạ phẩm linh thạch, liền để cho nàng sau lưng không biết mắng Bạch Nhạc bao nhiêu lần, liền có thể thấy được lốm đốm.

Bây giờ như thế một số tiền thật lớn đặt trước mặt, nhưng là trực tiếp liền đem Tô Nhan xem ngốc.

"Muốn cầm nhiều ít liền lấy nhiều ít, chỉ cần ngươi ưa thích, nằm ở linh thạch thượng ngủ đều có thể." Khóe miệng hơi hơi vung lên, Bạch Nhạc khẽ cười nói.

"Công tử, ngươi cho ta là ngốc nữu sao?" Nhìn Bạch Nhạc cái kia trêu tức ánh mắt, Tô Nhan nhất thời xạm mặt lại, nàng thật có chút tham tiền không sai, có thể cái kia cũng không trở thành nằm ở linh thạch thượng ngủ a, này rõ ràng chính là đang cười nàng.

"Ta xem cố gắng ngốc!" Cười tự tay sờ sờ Tô Nhan cái đầu, Bạch Nhạc

nhẹ giọng mở miệng nói.

". . ."

"Đến, chúng ta một người phân nửa, phân nó." Cười xoa bóp Tô Nhan khuôn mặt, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói.

Nếu là lúc trước, Bạch Nhạc có thể không nỡ, có thể mấy ngày nay đến, cùng Tô Nhan cùng sinh cùng tử, tại Bạch Nhạc trong lòng, đã sớm đã có thể tính là không phân khác biệt.

"Cũng không cần!"

Lắc đầu Tô Nhan mặc dù trông mà thèm, nhưng lại đúng là vẫn còn cự tuyệt.

"Làm sao?" Hơi có chút ngoài ý muốn, Bạch Nhạc không hiểu hỏi.

"Quá nhiều, ở trong tay ta cũng không an toàn! Nếu là bị người biết, ngược lại là rước họa chi đạo." Nhìn Bạch Nhạc, Tô Nhan nghiêm túc nói, "Huống chi, ta sẽ một mực đi theo công tử bên người, ta muốn thời gian sử dụng, chẳng lẽ công tử sẽ còn không cho ta sao?"

Kinh lịch nhiều chuyện như vậy, Bạch Nhạc tâm tính tuy sinh biến hóa, nhưng đồng dạng, Tô Nhan tâm tính cũng giống vậy sinh biến hóa.

Có thể ngay cả Bạch Nhạc đều không rõ ràng, bây giờ hắn tại Tô Nhan trong lòng rốt cuộc một loại gì dạng địa vị.

Đối với Tô Nhan mà nói, cho dù là vì Bạch Nhạc hi sinh chính mình tính mệnh, cũng sẽ không nháy một chút con mắt, huống chi là những thứ này vật ngoài thân, đối nàng mà nói, Bạch Nhạc nhân tiện cùng với nàng chính mình được không có gì khác nhau.

Nhìn ra Tô Nhan chân thành, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi một hồi cảm động, đem cái kia bốn viên Linh Khư Quả phân hai cái cho Tô Nhan, "Cái này cầm, đừng cự tuyệt, ngươi hai ngày này đem trong tay sự tình xử lý một chút, sau đó cùng ta một chỗ bế quan, tổng yếu ngươi trước đột phá đến Tinh Cung Cảnh mới được."

"Tốt!"

Nhu thuận gật đầu, Tô Nhan lần này cũng không có cự tuyệt, nhẹ giọng đáp ứng.

Nàng so Bạch Nhạc rõ ràng hơn đột phá cần phải, liền lấy chuyện lần này mà nói, nếu không phải nàng tại Thanh Vương lăng tẩm thời điểm cũng đã đột phá đến linh phủ đỉnh phong, đối mặt Thanh Vân Kỵ phản loạn thời điểm, căn bản liền vô lực trấn áp, như vậy có thể bây giờ đối mặt chính là mặt khác một phen cục diện.

Nàng rất rõ ràng Bạch Nhạc cường đại, cho nên cũng không muốn bị Bạch Nhạc bỏ qua!

Đem giới chỉ đeo trên tay, Bạch Nhạc lại thu thập một chút, đưa hắn một ít gì đó cũng đều dời được cái này chiếc nhẫn trữ vật bên trong,

Trước đó Bạch Nhạc mặc dù cũng không phải là không có chiếc nhẫn trữ vật, nhưng lại một mực không thể lộ ra ngoài ánh sáng, bây giờ ai cũng biết hắn đạt được Ngô Tuyết Tùng tư nhân bảo khố, sẽ đem giới chỉ mang đi ra ngoài, dĩ nhiên là không vấn đề chút nào.

Đem toàn bộ bảo khố dời hết, Bạch Nhạc lúc này mới cùng Tô Nhan ly khai bảo khố.

Nguyên bản Bạch Nhạc là muốn lại chia ra một bộ phận tới khao thưởng, chỉ là suy nghĩ một chút, rồi lại thôi, mặc dù đến mức hiện nay, còn có người tới đánh hắn chủ ý có khả năng cũng không lớn, có thể tài bất lộ

bạch luôn là không sai.

Bây giờ nếu như trắng trợn đến đâu khao thưởng, liền chờ vu minh bạch nói cho người khác biết, hắn tại trong bảo khố được chỗ tốt cực lớn, tự nhiên không phải chuyện tốt.

Sau khi đi ra, Bạch Nhạc lại chuyên môn hồi Bạch gia im lặng bồi Bạch Thanh Nhã vài ngày, lúc này mới cùng Tô Nhan một chỗ bước vào Lâm lão tiên sinh tu kiến Tu Pháp điện bắt đầu bế quan.

Vô luận là Dạ Thần Hi vẫn là Dương Đào xuất hiện, đều để Bạch Nhạc thật sâu ý thức được chính mình tu vi chưa đủ tai hại.

Bây giờ đối với hắn mà nói, cái gì đều là hư, chỉ có mau sớm tăng thực lực lên mới là chính đồ.

Không dám nói bước vào tinh cung, chỉ cần sở hữu linh phủ đỉnh phong thực lực, liền có thể an toàn không ít.

Mà theo Bạch Nhạc bế quan, toàn bộ Thanh Châu phủ tựa hồ cũng đều lần nữa bình tĩnh trở lại.

Vô luận là Huyết Ảnh Ma Tông vẫn là Thất Tinh Tông, hoặc là Tử Dương Chân Nhân bọn hắn, tạm thời cũng đều không có tiếp tục tranh đấu lý do.

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 334: Đột phá cùng đạo kiếp

Có đầy đủ linh thạch, Tu Pháp điện trận pháp là có thể một mực mở ra xuống dưới.

Bây giờ Bạch Nhạc cũng căn bản cũng không quan tâm chút tiêu hao này, cho dù là lúc nghỉ ngơi sau khi, cũng có đầy đủ linh khí, kể từ đó, Bạch Nhạc thực lực tốc độ tăng lên tự nhiên cực nhanh.

Theo tu vi đề thăng, Bạch Nhạc đối với bảy sao truyền thừa lý giải cũng ngày càng khắc sâu, ngắn ngủi một năm ở giữa, mượn hai quả Linh Khư Quả, Bạch Nhạc liền thuận lợi bước vào linh phủ đỉnh phong.

Chỉ là, đến một bước này, Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng hiểu thêm, mình muốn bước vào Tinh Cung Cảnh độ khó!

Chỉ là đem hai cái tử phủ song song đẩy vào linh phủ đỉnh phong, cũng đã tiêu hao hai quả hạ phẩm Linh Khư Quả, đang không có ngoại lực tình huống dưới, muốn mở tinh cung căn bản cũng không khả năng.

Ngược lại là Tô Nhan, có cái này một năm thời gian chuyên tâm tu luyện, đã đem tu vi triệt để củng cố, chuẩn bị bắt đầu mở linh phủ.

Chỉ là đến một bước này, Bạch Nhạc mới từ Tô Nhan trong miệng biết được, muốn mở tinh cung, không chỉ là chính mình tu luyện sự tình, còn muốn lịch đạo kiếp!

Mở tinh cung lúc, đạo kiếp tự sinh, chỉ có đi qua đạo kiếp thanh tẩy, linh phủ mới có thể thuận lợi hóa thành tinh cung!

Mà một bước, cũng chính là vì sao phẩm chất thấp chất linh phủ khó có thể đột phá Tinh Cung Cảnh nguyên nhân thực sự.

Linh phủ phẩm chất càng cao, tại lịch đạo kiếp thời điểm, có khả năng thừa nhận công kích liền càng nhiều, mặt khác, rất có thể đạo kiếp hạ xuống, trực tiếp đã đem linh phủ đánh nát, đừng nói đột phá, trực tiếp chính là thân tử đạo tiêu.

Huyền Môn đệ tử cũng còn thôi, Huyền Môn công pháp vốn là xem như là tuân theo thiên đạo, tu vi dần dần tiến dần, cơ sở tương đối càng vững chắc, đạo kiếp cũng liền đơn giản một ít.

Nhưng đối với ma tu mà nói, khả năng liền gian nan nhiều. Ma công phần lớn chỉ vì cái trước mắt, đang nhanh chóng tăng cao tu vi đồng thời, tất nhiên sẽ lưu lại rất nhiều tai hại, mà chút, tại đạo kiếp phía dưới, đều sẽ từng cái hiển hiện mà ra, súc tích thoáng kém một chút, liền căn bản vô vọng đột phá.

Cái này cũng còn thôi, nếu như những cái kia sát phạt quá nặng ma đầu, đạo kiếp phủ xuống đồng thời, sẽ còn hạ xuống sát kiếp, thậm chí Tâm Ma Kiếp, đây mới thực sự là cửu tử nhất sinh!

Như Âm Dương Quỷ Đồng cái này chủng ma tu, có thể nói căn bản cũng không có nửa điểm hy vọng vượt qua đạo kiếp!

Hơn nữa, đạo kiếp không chỉ có riêng chỉ là mở tinh cung thời điểm có, từ bước vào tinh cung sau đó, mỗi lần đột phá đại cảnh giới lúc, đều phải lịch đạo kiếp, thực lực càng mạnh, đạo kiếp liền càng khủng bố hơn!

Nghe đồn đến đột phá hóa hư thời điểm, đạo kiếp liền sẽ chân chính hóa thành thiên kiếp, cho dù ai muốn đột phá, đều là cửu tử nhất sinh!

Cũng chính bởi vì vậy, cho dù là ma tu, cũng chỉ có loại kia tự biết đột phá vô vọng người, mới có thể vì tu luyện ma công trắng trợn giết chóc.

Huyết Ảnh Ma Quân bá đạo như vậy, nhưng khi đó huyết tế Thanh châu thời điểm, cũng vẫn là để cho Phá Nam Phi đứng ra chủ trì huyết tế, mà không phải tự mình xuất thủ, cũng là bởi vì không muốn chính mình dính vào quá giết nhiều nghiệt!

Cũng may, Tô Nhan mặc dù tu hành là Huyết Ảnh Ma Tông ma công, nhưng trên thực tế, trên tay cũng chưa thấm thượng nhiều ít tiên huyết, xa không đủ trình độ dẫn phát sát kiếp trình độ.

Hơn nữa tại sinh tử thời khắc, dùng cái kia một viên thượng phẩm Linh Khư Quả, phá rồi lại lập, ở mức độ rất lớn hóa giải nàng nguyên bản trên tu hành một ít tai hoạ ngầm, bây giờ mới dám nếm thử đột phá.

Vì cam đoan Tô Nhan an toàn, Bạch Nhạc xua tan Tu Pháp điện phụ cận hạ nhân, liền để Tô Nhan tại Tu Pháp điện bên trong đột phá, mà Bạch Nhạc chính mình cũng ở bên cạnh, vì Tô Nhã hộ pháp.

Đương nhiên, đối với Bạch Nhạc mà nói, chính mắt thấy một lần đạo kiếp, đối với hắn sau này đột phá lúc, tự nhiên cũng có cực đại trợ giúp.

Tất cả chuẩn bị ổn thỏa, trong miệng hàm chứa một viên Linh Khư Quả, Tô Nhan lúc này mới điên cuồng dẫn động linh khí, thôi động linh phủ chi lực, bắt đầu mở tinh cung!

Trong chốc lát, Tô Nhan trên người liền xuất hiện một mảnh cực kỳ mờ nhạt lam sắc tinh cung hình bóng!

Lam sắc, thật mắc đi cầu vị lấy linh phủ phẩm chất, mà từ đem linh phủ diễn hóa vì tinh cung hình bóng thời khắc lên, cũng mắc đi cầu vị lấy chân chính bắt đầu nếm thử mở tinh cung.

"Oanh!"

Cơ hồ là đồng thời, Tu Pháp điện bầu trời đột nhiên xuất hiện một mảnh mây đen, trong nháy mắt, một đạo thiểm điện liền chợt hướng về Tu Pháp điện rơi xuống hạ xuống!

Cái này biến cố đột nhiên, chợt đem phủ thành chủ phụ cận tất cả mọi người dọa cho giật mình.

Rất nhiều không rõ ràng cho lắm người thường, thậm chí trực tiếp bị sợ quỳ xuống, cuống quít dập đầu cầu khẩn.

Nhưng mà, chân chính Linh Phủ Cảnh phía trên tu hành giả, ánh mắt tuy nhiên cũng không khỏi hơi hơi trầm xuống, lập tức ý thức được, đây là có người tại lịch đạo kiếp.

Chỉ là bây giờ Bạch Nhạc có thể không để ý tới đi quản những thứ này.

Ngay tại Tô Nhan bên người, Bạch Nhạc tận mắt thấy cái kia một đạo khủng bố thiểm điện, chợt bổ tới đó mới vừa mới ngưng tụ ra tinh cung hình bóng bên trên, trong nháy mắt, Tô Nhan sắc mặt liền đột nhiên trắng nhợt, cái kia tinh cung hình bóng, càng là suýt nữa bị trực tiếp đánh tan!

Khoảng cách gần như vậy phía dưới, Bạch Nhạc tự nhiên có thể rõ ràng cảm thụ được cái kia một đạo thiểm điện khủng bố, không chút nào khoa trương nói, đổi bình thường Linh Phủ Cảnh, lần này liền đủ để bị phách chết.

Nhưng mà, đối với Tô Nhan mà nói, đây hết thảy mới bất quá mới vừa bắt đầu!

Từ nơi này một đạo thiểm điện rơi xuống bắt đầu, trọn một khắc đồng hồ bên trong, có chừng chín đạo lôi đình rơi xuống, hơn nữa, một lần so một lần khủng bố.

Tô Nhan trên mặt hầu như đã nhìn không ra nửa điểm huyết sắc, nhưng mà, cái kia mờ nhạt tinh cung hình bóng nhưng cũng dần dần rõ ràng, phảng phất mỗi một lần lôi đình rơi xuống, đều có thể vì cái này vừa mới ngưng tụ tinh cung mang đến một lần trui luyện.

Theo cuối cùng một đạo lôi đình rơi xuống, trong bầu trời cái kia một mảnh mây đen cũng theo đó chậm rãi tiêu tán! Ngay tại lúc đó, Tô Nhan trên người tinh cung đột nhiên bắt đầu điên cuồng thôn phệ linh khí, chân chính bắt đầu hình thành vững chắc tinh cung.

Cứ việc chỉ là đứng ở bên cạnh, lấy một người đứng xem góc độ quan sát đây hết thảy, Bạch Nhạc cũng đồng dạng có thể rõ ràng cảm thụ được cái kia đáng sợ nguy cơ.

Thậm chí có một lần, Bạch Nhạc đều muốn cho rằng Tô Nhan chống đỡ không nổi đi.

Cái này còn vẻn vẹn chỉ là Tô Nhan đạo kiếp, phải biết, dựa theo Tô Nhan thuyết pháp, thực lực bản thân càng mạnh, phủ xuống đạo kiếp liền càng đáng sợ, đương nhiên, nếu là có thể chống đỡ hạ xuống, có khả năng từ thiên kiếp bên trong đạt được chỗ tốt cũng càng nhiều.

Chuyện nhà mình nhà mình biết, đạo ma song tu, dùng đầu ngón chân muốn, Bạch Nhạc cũng minh bạch, đợi được chính mình đột phá tinh cung thời điểm, muốn trải qua đạo kiếp, sợ là nếu so với bây giờ chứng kiến đạo kiếp khủng bố nhiều.

Điều này cũng làm cho Bạch Nhạc ý thức thanh tỉnh đến, lần này không có mười phần chuẩn bị, chính mình tuyệt đối không thể tùy tiện nếm thử đột phá!

Đây quả thực là đang liều mạng.

Ngắn ngủi một canh giờ ở giữa, Tô Nhan liền triệt để hoàn thành đột

phá, trên người hiện ra một tòa chân chính rõ ràng tinh cung hư ảnh!

Khủng bố ma khí điên cuồng mà ra, Tu Pháp điện cũng rốt cục không chịu nổi cái này lực lượng kinh khủng, chợt đổ nát!

Lúc này, Tu Pháp điện bên ngoài, vẫn như cũ vây đầy người!

Theo Tu Pháp điện tan vỡ, nhất thời liền xem nhẹ Tô Nhan trên người tinh cung hư ảnh, trong nháy mắt, xung quanh xem náo nhiệt Thanh Vân Kỵ lúc này liền cong xuống đến, "Chúc mừng Tô cô nương đột phá mở tinh cung!"

Một bước tinh cung, chính là chân chánh bước vào cao thủ hàng ngũ, đây cũng là nhiều ít tu hành giả đều tha thiết ước mơ cảnh giới.

Phải biết, trước đó bởi vì Ngô Tuyết Tùng chết, dạ đạt đến một cái Thanh Châu phủ, cũng không có một vị Tinh Cung Cảnh cao thủ tọa trấn, thật sự là quá khó coi! Bây giờ Tô Nhan đột phá, đối với tất cả mọi người mà nói, cũng đồng dạng đều là một chuyện tốt!

Cơ hồ là đồng thời, hoàn thành đột phá Tô Nhan cũng rốt cục mở mắt!

Cũng không hề để ý người khác khen tặng, giờ khắc này Tô Nhan trong mắt tựa hồ chỉ có Bạch Nhạc, trên mặt lộ ra lau một cái vẻ vui mừng, Tô Nhan căn bản không để ý người khác ánh mắt, đi về phía Bạch Nhạc bái xuống!

Đối với người khác mà nói, nàng là vừa mới đột phá Tinh Cung Cảnh cường giả, bị vô số người kính ngưỡng sùng bái, nhưng đối với Tô Nhan mà nói, lại vẫn như cũ không có bất kỳ biến hóa nào, nàng y nguyên vẫn là cái kia nguyện ý vĩnh viễn đi theo tại Bạch Nhạc bên người Tô Nhan.

"Tô Nhan bái kiến công tử!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 335: Đạo Môn đại hội

Tô Nhan đột phá Tinh Cung Cảnh tin tức, rất nhanh liền truyền khắp Thanh châu từng cái tông môn.

Đương nhiên, nếu vẻn vẹn chỉ là Tô Nhan bản thân đột phá, thật cũng sẽ không có lớn như vậy lực ảnh hưởng, có thể hỏi đề hiện tại, bây giờ ai cũng rõ ràng Tô Nhan là cùng Bạch Nhạc liền cùng một chỗ, hơn nữa ngay tại đột phá tại chỗ, Tô Nhan lợi dụng trực tiếp nhất phương thức tuyên bố nàng đối Bạch Nhạc trung thành.

Trong lúc này phân biệt có thể to lắm.

Vô luận Bạch Nhạc có thể đi tới hôm nay bước này nhập chủ Thanh châu cấp độ, có bao nhiêu vận khí cùng vừa khớp, có thể làm hắn một tay hóa giải Lam tiên sinh phản kích, dẹp loạn Thanh Vân Kỵ phản loạn thời điểm, đây hết thảy liền đều đã trở thành không tranh sự thực.

Có được mấy ngàn Thanh Vân Kỵ, bây giờ Tô Nhan lại bước vào tinh cung, Bạch Nhạc mới có thể nói là chân vũ dực dần dần phong, luận súc tích, thậm chí đã không thua tại bình thường Huyền cấp tông môn.

Dưới tình huống như vậy, còn có ai dám coi khinh vị này Thanh châu chi chủ?

Mấy ngày ngắn ngủi bên trong, bao quát Thất Tinh Tông cùng Huyết Ảnh Ma Tông ở bên trong, Thanh châu từng cái tông môn liền đều phân biệt phái ra đệ tử đến đây chúc!

Chúc mừng Tô Nhan bước vào Tinh Cung Cảnh chỉ là một cái nguỵ trang, chân chính ý nghĩa ở chỗ, từ giờ khắc này, Thanh châu những tông môn này liền đều giống như tán thành Bạch Nhạc cái này Thanh Châu

phủ chủ thân phận, mà bây giờ, hắn khiếm khuyết, liền vẻn vẹn chỉ là Đại Càn Vương Triều một đạo nghị định bổ nhiệm.

Mà trong một năm, Đại Càn Vương Triều tự nhiên cũng đồng dạng đạt được Ngô Tuyết Tùng tin người chết, nhưng lại từ đầu đến cuối không có bất kỳ phản ứng nào, cái này liền không khó để cho người ta suy đoán ra Đại Càn Vương Triều thái độ.

Bất Tử Thanh Vương đoạt xá trọng sinh, ai cũng không biết lúc nào, vị kia Bất Tử Thanh Vương hội chân chính khôi phục thực lực, một lần nữa xuất thế!

Dưới tình huống như vậy, cho dù là Đại Càn Vương Triều nguyện ý nhâm mệnh, ai dám tới Thanh châu làm người phủ chủ này?

Huống chi, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông thất thế, Đại Càn Vương Triều chỉ sợ cũng đồng dạng muốn nhờ vào đó tới làm hành động lớn, mà Thanh châu cái này vốn là tứ phong cho Bất Tử Thanh Vương đất phong, tự nhiên liền trở thành dễ dàng nhất bị đẩy ra hỏi đường thạch.

Ở loại tình huống này xuống, tạm thời không làm tỏ bất kỳ thái độ gì, cam chịu Bạch Nhạc cái này Thanh Châu phủ chủ thân phận, cũng liền không có gì có thể kỳ quái.

Ngược lại tại trong mắt người khác, Thanh châu vốn là Thanh Vương, vô luận Bạch Nhạc bây giờ ầm ỉ thế nào đằng, đợi được Bất Tử Thanh Vương xuất thế, cũng hầu như về là muốn nhổ ra, hơn nữa một cái không cẩn thận, khả năng sẽ còn bị Bất Tử Thanh Vương đem ra tế kiếm lập uy, có gì có thể quan tâm?

Đương nhiên, liền Bạch Nhạc bản thân mà nói, hắn cũng đồng dạng không quan tâm những thứ này!

Bản thân hắn sẽ không có đầu nhập vào Đại Càn Vương Triều ý tứ, chỉ

cần có thể thiết thực bả chỗ tốt bắt vào tay, có hay không cái kia một tờ nghị định bổ nhiệm cũng không đáng kể.

Còn như Bất Tử Thanh Vương, người khác sợ hãi, có thể Bạch Nhạc lại thật không quá để ý.

Hắn cùng với Bất Tử Thanh Vương quan hệ bản thân cũng có chút vi diệu, mặc dù Bất Tử Thanh Vương thật trở về, Bạch Nhạc cũng chắc chắc đối phương sẽ không cầm mình khai đao.

Kể từ đó, Bạch Nhạc tự nhiên cũng sẽ không khách khí, trực tiếp lấy Thanh Châu phủ chủ thân phận, tiếp kiến các tông đệ tử, thản nhiên nhận lấy hạ lễ.

Vì gần hơn cùng Bạch Nhạc ở giữa quan hệ, lần này các tông phái ra đệ tử, thật lại không ít đều là Bạch Nhạc người quen.

Tỷ như Thất Tinh Tông tới là Dương Bằng, Hàn Sơn Tông tới là Bạch Mộc, Tiếu Vượng cùng Đàm Y Viên, mà hắn mấy cái Thanh châu tông môn, tới cũng đều là đã từng cùng Bạch Nhạc một chỗ xông qua Thất Tinh Tháp đệ tử.

Thú vị nhất là, Huyết Ảnh Ma Tông phái ra người, dĩ nhiên là Mộ Dung Thiên Kiếm!

Mặc dù trước đây Mộ Dung Thiên Kiếm một lỗ tai chính là Bạch Nhạc chém rụng, có thể Mộ Dung Thiên Kiếm người này, đặc điểm lớn nhất chính là không biết xấu hổ, thâm cừu đại hận gì đều là đánh rắm, chỉ cần có thể có lợi, hắn không quan tâm hướng bất kỳ ai quyến rũ cúi đầu.

Hơn nữa, cũng chính bởi vì phần này bản lĩnh, cho dù là Mạc Vô Tình chết, Mộ Dung Thiên Kiếm cũng y nguyên vẫn là tại Huyết Ảnh Ma Tông bên trong lăn lộn phong sinh thủy khởi!

Tả hữu Bạch Nhạc cùng Huyết Ảnh Ma Tông một mực không hợp nhau, phái ai tới đều không phân biệt, chẳng thẳng thắn đem Mộ Dung Thiên Kiếm người như thế ném ra hòa hoãn quan hệ.

Nếu như chỉ nhìn Mộ Dung Thiên Kiếm tới gặp Bạch Nhạc bên trong cỗ này đầy nhiệt tình biểu tình, chỉ sợ cho dù ai cũng sẽ không tin tưởng, ngay tại một năm ở giữa, Bạch Nhạc tự tay chém xuống Mộ Dung Thiên Kiếm lỗ tai.

Chứng kiến Mộ Dung Thiên Kiếm, Bạch Nhạc không khỏi lại vang lên lần nữa Mộ Dung Tử Yên.

Lúc trước, Bạch Nhạc lấy Yến Bắc Thần thân phận lúc xuất hiện, liền từng hứa hẹn lát nữa giúp Mộ Dung Tử Yên giết chết cái này Mộ Dung Thiên Kiếm, chỉ là vẫn luôn không tìm được thích hợp cơ hội mà thôi.

Chỉ là, hiện tại Bạch Nhạc tự nhiên cũng không dễ thu thập hắn.

Đối với Huyết Ảnh Ma Tông, Bạch Nhạc xác thực không có phản ứng hứng thú, trực tiếp liền giao cho Tô Nhan đi xử lý.

Tại phủ thành chủ trong hậu viện, Bạch Nhạc thiết hạ Tư Yến chiêu đãi Dương Bằng cùng Tiếu Vượng bọn hắn những người bạn này.

Thời gian qua đi đã hơn một năm, mới gặp lại Bạch Nhạc, mấy người cũng không khỏi một hồi thổn thức.

Ai có thể nghĩ tới, trước đây cái kia không hề thân phận bối cảnh thiếu niên, cứ như vậy ngắn ngủi đã hơn một năm thời gian, liền biến hóa nhanh chóng, trở thành Thanh Châu phủ chủ!

Vô luận là thực lực hay là thân phận, đều đã xa xa đưa bọn họ bỏ qua.

"Đúng, Tư tỷ làm sao không có tới?"

Lần này Thất Tinh Tông người đến bên trong, cũng không có Hà Tương Tư, Bạch Nhạc không khỏi có chút ngoài ý muốn hỏi.

"Hà sư muội bế tử quan, nghĩ đến dùng không bao lâu, cũng có thể đột phá Tinh Cung Cảnh." Nhắc tới Hà Tương Tư, Dương Bằng nhẹ giọng giải thích.

"Không có nguy hiểm a?" Bạch Nhạc có chút thân thiết hỏi.

"Yên tâm đi, chúng ta Huyền Môn đệ tử, cùng những thứ này ma tu không giống nhau, đạo kiếp uy lực nhỏ hơn nhiều! Hà sư tỷ là chân truyền đệ tử, đột phá lúc, tự nhiên sẽ có tông môn trưởng lão chăm sóc, không có nguy hiểm." Lắc đầu, Dương Bằng giải thích.

Chỉ là nghĩ đến Hà Tương Tư cũng muốn đột phá Tinh Cung Cảnh, khó tránh khỏi vẫn còn có chút cảm khái.

"Gọi nhiều năm như vậy Hà sư muội, sợ rằng dùng không bao lâu phải đổi giọng gọi Hà sư tỷ. . . Điều này khiến người ta làm sao chịu nổi a!"

"Ai cho ngươi không hảo hảo tu luyện, tồn tại Tinh Hà lão tổ chỉ điểm, vậy mà đến bây giờ còn chỉ là linh phủ trung kỳ, ngươi mới là để cho người ta làm sao chịu nổi." Bĩu môi, Tiếu Vượng tức giận hồi đáp.

Một câu nói này, nhưng là nhất thời để cho mọi người cười vang.

Qua ba lần rượu, Dương Bằng lúc này mới chuyển hướng Bạch Nhạc nói rằng, "Bạch Nhạc, ta lần này đến, còn có một cái chính sự muốn hỏi ngươi."

Chứng kiến Dương Bằng nghiêm túc biểu tình, Bạch Nhạc cũng nghiêm túc vài phần, "Dương huynh mời nói!"

"Còn có chưa tới nửa năm thời gian, chính là Duyện châu tông môn khảo hạch kỳ hạn, ngươi lần này trở về. . . Cho là thật còn dự định tiếp tục lưu lại Linh Tê Kiếm Tông sao?" Không có đi vòng vèo, Dương Bằng trầm giọng hỏi.

Hỏi cái này, không chỉ là Dương Bằng, Tiếu Vượng bọn hắn cũng đồng dạng thân thiết nhìn Bạch Nhạc, chờ lấy Bạch Nhạc hồi đáp.

Hơi trầm mặc chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Ta như là đã làm cái này Thanh Châu phủ chủ, Thanh châu đối ta tới nói, chính là gia! Lần này trở về, chỉ vì thực tiễn ta ngày xưa hứa hẹn, coi như là báo đáp Linh Tê Kiếm Tông đối ta ân tình! Đợi sự tình một kết, tự nhiên sẽ còn phản hồi Thanh châu."

Có một số việc, cũng không lấy cá nhân chủ quan ý chí vì dời đi.

Theo thực lực đề thăng, thân phận biến hóa, Linh Tê Kiếm Tông xác thực đã không tha cho Bạch Nhạc, điểm này thật ngoại nhân ngược lại so Bạch Nhạc xem càng rõ ràng.

Khẽ gật đầu, Dương Bằng lúc này mới chậm rãi nói rằng, "Đã như vậy, có chuyện ta nghĩ thay mặt bổn tông cùng ngươi thương lượng."

"Dương huynh mời nói!"

"Đạo Lăng Thiên Tông cách mỗi trăm năm, đều muốn tại Đạo Lăng sơn cử hành một lần Đạo Môn đại hội, đến lúc đó, sở hữu Địa cấp tông môn đều ở đây được mời hàng ngũ! Mà sang năm, chính là chỗ này một lần Đạo Môn đại hội mở ra thời điểm, ta hy vọng ngươi có thể lấy bổn tông danh nghĩa, thượng Đạo Lăng sơn tham gia Đạo Môn đại hội!" Nhìn Bạch Nhạc, Dương Bằng nghiêm túc mở miệng nói.

"Thượng Đạo Lăng sơn?" Nghe được bốn chữ này, Bạch Nhạc trong lòng liền không khỏi hung hăng run lên!

So với việc người khác, hắn không thể nghi ngờ càng muốn bước lên Đạo Lăng sơn!

Không vì danh lợi, chỉ vì. . . Có thể gặp lại nàng một mặt!

"Không sai!"

Gật đầu, Dương Bằng cũng minh bạch, Bạch Nhạc căn bản không biết Đạo Môn đại hội sự tình, lúc này giải thích, "Thật tông môn khảo hạch, trên bản chất chính là Đạo Môn đại hội kéo dài tới! Chỉ là không giống với Huyền cấp tông môn mười năm một lần khảo hạch, tại Đạo Lăng sơn cử hành Đạo Môn đại hội, là trăm năm mới cử hành một lần, đây mới thực sự là việc trọng đại! Đạo Lăng Thiên Tông bao năm qua tới nay, đều là lấy phương thức này tới hiển lộ rõ ràng Đạo Lăng Thiên Tông nhất nhưng địa vị, sở hữu Địa cấp tông môn, tại Đạo Môn trong đại hội biểu hiện, cũng sắp quyết định bản thân tại Thiên Hạ Đạo Môn bên trong địa vị."

"Cũng không sợ ngươi chê cười, bổn tông thế hệ này chân truyền đệ tử thực lực, ngươi cũng chứng kiến, xác thực không có gì quá xuất sắc đệ tử! Trước đó, bổn tông tuyển định người, vốn là Lý Phù Nam, chỉ là. . . Thất Tinh Tháp bên trong, Lý sư huynh ngoài ý muốn vẫn lạc!" Nhắc tới cái này, Dương Bằng cũng không nhịn được cười khổ lên.

Liên hệ chuyện khi trước, Bạch Nhạc cũng nhất thời liền phản ứng kịp, trách không được trước đây Lý Phù Nam từng nói, đó là hắn cá vượt long môn duy nhất cơ hội!

Cái kia không chỉ là chỉ bái nhập Thất Tinh Tông, càng nhiều, sợ rằng chỉ hay là tại Đạo Môn trên đại hội dương danh cơ hội.

Chỉ là lại không nghĩ rằng, hắn chẳng những không có thể thu được được bảy sao truyền thừa, ngược lại bị Bạch Nhạc chém giết tại Thất Tinh

Tháp bên trong.

Kể từ đó, Thất Tinh Tông tình cảnh cũng liền có vẻ hơi lúng túng.

Trước đó, Bạch Nhạc một mực kiên trì nói mình là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, Thất Tinh Tông tự nhiên cũng hết cách rồi, nhưng hôm nay theo Bạch Nhạc nhập chủ Thanh châu, cục diện liền lần nữa sinh biến hóa.

Nếu như Bạch Nhạc sẽ không tiếp tục ở lại Linh Tê Kiếm Tông, như vậy tại giúp Linh Tê Kiếm Tông kết thúc tông môn khảo hạch sau đó, liền có thể quay về Thanh châu, thay thế Lý Phù Nam lấy Thất Tinh Tông danh nghĩa tham gia Đạo Môn đại hội.

Từ Thất Tinh Tháp sau khi đi ra, liên tục sinh rất nhiều chuyện, Thất Tinh Tông cùng Bạch Nhạc ở giữa tình cảm, có thể nói đã gãy một cái thất thất bát bát! Là lấy, bây giờ yêu cầu này, cũng chỉ có thể để cho Dương Bằng lấy danh nghĩa riêng nói ra.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc vẫn chưa lập tức đáp lại.

Nhìn Bạch Nhạc, Dương Bằng cũng chưa thúc giục, lấy thân phận của hắn, hướng Bạch Nhạc đưa ra yêu cầu này, trên thực tế cũng đã có vài phần dùng bằng hữu thân phận cưỡng cầu ý tứ hàm xúc, nếu là ở thúc giục, khả năng liền thực sự có vẻ hơi quá phận.

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc trong đầu cũng không khỏi hiện lên vô số ý niệm trong đầu.

Không chỉ có chỉ là đại biểu Thất Tinh Tông tham gia Đạo Môn đại hội vấn đề, Bạch Nhạc không kìm lại được nghĩ đến càng nhiều!

Trước đó mấy ngàn năm qua này, Đạo Lăng Thiên Tông hoành áp thiên hạ, cử hành Đạo Môn đại hội tự nhiên không có vấn đề gì, nhưng hôm nay lần này, sợ rằng vô luận là hắn thiên tông, vẫn là ma đạo đều khó

tránh khỏi sẽ sinh ra bên cạnh tâm tư.

Hầu như không cần muốn, lần này Đạo Môn đại hội tất nhiên sẽ tự nhiên đâm ngang, chỉ là. . . Lấy chính mình bây giờ thực lực, thật thích hợp cuốn vào sao?

PS: Có điểm tạp văn! Tối hôm nay 12 giờ sẽ không có đổi mới.

Thanh châu quyển phải kết thúc, quyển kế tiếp bắt đầu, chính là chân chính lần đầu tiên lớn, các ngươi lo lắng Vân Mộng Chân quyển kế tiếp cũng sẽ đi ra, ta yêu cầu hảo hảo ý nghĩ một chút, đừng có gấp, cho ta chậm một chút, tháng này đổi mới, cũng còn là sẽ không thiếu.

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 336: Uẩn Tinh Đan

"Bạch Nhạc, bái kiến tông chủ!"

Trước đó Dương Bằng đưa ra, vẻn vẹn chỉ là một cái ý đồ, chân chính muốn đem cái này sự kiện chứng thực hạ xuống, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn muốn tới gặp vị này Thất Tinh Tông tông chủ.

Cứ việc trước kia cũng tính phát sinh qua một ít không thoải mái, có thể cuối cùng còn xa không có đến muốn trở mặt thành thù cấp độ, bất quá là ai cũng có âm mưu mà thôi, bây giờ Bạch Nhạc có thể lần nữa trở lại Thất Tinh Tông, cũng liền có thể xem như là đem trước đó mâu thuẫn một khoản xóa đi.

Gặp mặt câu nói đầu tiên, thật liền cho thấy Bạch Nhạc thái độ.

Bây giờ Bạch Nhạc thân là Thanh Châu phủ chủ, dù cho là nhìn thấy Thanh châu chưởng môn các phái, trên lý thuyết cũng là có tư cách nói chuyện ngang hàng, có thể ở loại tình huống này xuống, Bạch Nhạc cũng vẫn không có bưng cái gì kiêu ngạo, vẫn như cũ lấy Thất Tinh Tông khách khanh thân phận, tới bái kiến vị tông chủ này, thái độ dĩ nhiên là rất rõ ràng.

"Ngắn ngủi đã hơn một năm thời gian, ngươi vị này Thanh châu đệ nhất thiên kiêu, thật có thể chính là danh chí thực quy a!" Mỉm cười, đỡ lấy Bạch Nhạc cánh tay, Thất Tinh Tông tông chủ nhẹ giọng mở miệng nói.

Bạch Nhạc không có chỉ trích trước đây sự tình ý tứ, hắn tự nhiên cũng sẽ không tận lực giải thích, thật giống như thật chưa từng xảy ra chuyện gì.

"Bất quá là chút hư danh mà thôi! Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu

thiên, tiểu tử còn kém xa." Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

Lời này cũng không coi là nói sạo, thực lực càng mạnh, chứng kiến thế giới liền càng bao la, đối thủ cũng liền càng mạnh mẽ hơn, cái này bản thân liền là rất đơn giản đạo lý.

Xa không nói, chỉ là Bạch Nhạc gặp qua, Dạ Thần Hi, yêu đao Dương Đào, Triệu Thụy những thứ này cái nào không đảm đương nổi thiên kiêu hai chữ?

Chính là bây giờ Bạch Nhạc, tại bại lộ Thông Thiên Ma Công điều kiện tiên quyết, sợ rằng tùy tiện đụng phải cái nào cũng không dám nói thắng!

Cái này còn vẻn vẹn chỉ là tại Thanh châu một chỗ gặp qua, nếu như phóng nhãn thiên hạ, kia liền càng là cái gì cũng không bằng.

"Ngươi có thể minh bạch, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại có thiên đạo lý do, cái này rất tốt! Bất quá, nhưng cũng không cần tự coi nhẹ mình, lấy ngươi thiên phú cùng thực lực, chỉ cần bước vào Tinh Cung Chi Cảnh, thiên hạ này tương lai tất có ngươi một chỗ cắm dùi." Rất hài lòng tại Bạch Nhạc bây giờ thái độ, Thất Tinh Tông tông chủ, chậm rãi nói rằng, "Đạo Môn đại hội sự tình, Dương Bằng nghĩ đến cũng đã giải thích với ngươi qua! Trận này Đạo Môn việc trọng đại bên trong, ta Đạo Môn xuất sắc nhất thiên kiêu, đều sẽ xuất hiện! Nếu là có thể tại Đạo Môn trong đại hội tranh đấu một chỗ cắm dùi, đó mới chân chính là một buổi sáng thành danh thiên hạ biết!"

"Bạch Nhạc, nguyện nỗ lực thử một lần!"

Bạch Nhạc rất rõ ràng đối phương ý tứ, trên thực tế, có thể xuất hiện ở nơi này, hắn cũng đã làm ra quyết định, đương nhiên sẽ không có cái gì do dự, trực tiếp liền chỉ ra thái độ mình.

"Tốt! Thanh niên nhân, chính là muốn có dạng này tinh thần phấn chấn

mới tốt." Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ tán thưởng, Thất Tinh Tông tông chủ cười gật đầu nói.

"Ngươi phải đi về xử lý Linh Tê Kiếm Tông sự tình, tự nhiên là chuyện đương nhiên, bất quá, nhưng cũng nhất định không thể buông lỏng tu hành! Còn có một năm thời gian, chính là Đạo Môn đại hội, trước đó, ngươi nhất định muốn trước bước vào Tinh Cung Chi Cảnh, mới có tham dự tư cách, hiểu sao?"

Đối với Huyền cấp tông môn mà nói, bồi dưỡng được một cái Tinh Cung Cảnh đệ tử, đơn giản là không thể tưởng tượng sự tình, nhưng nếu là phóng nhãn thiên hạ, muốn tại trong cùng thế hệ trổ hết tài năng, Tinh Cung Cảnh nhưng là tối thiểu điều kiện.

Tựa như như Đạo Lăng Thiên Tông dạng này thiên tông bên trong, không vào tinh cung, nối liền là chân truyện đệ tử tư cách cũng không có!

Trong lòng hơi động một chút, nghe nói như thế, Bạch Nhạc nào còn có không nhân cơ hội ra điều kiện, lúc này cười khổ nói, "Không dối gạt tông chủ, nếu bàn về tu vi bây giờ ta đã bước vào linh phủ đỉnh phong, chỉ cần lại củng cố một chút tu vi, trong vòng một năm trùng kích Tinh Cung Cảnh là không có vấn đề! Chỉ là. . . Ngày xưa tại Vân tiên tử trợ giúp xuống, ta thành tựu bản thân liền là phẩm chất cực cao tử phủ, bây giờ muốn đột phá, thực sự cũng không dễ dàng."

Lắc đầu, Bạch Nhạc lập tức thở dài nói, "Nguyên bản mượn lấy Thất Tinh Tháp cơ hội, đạt được lão tổ ban thưởng, được một viên thượng phẩm Linh Khư Quả, là có mấy phần chắc chắn, có ở Thanh Vương lăng tẩm bên trong, vì cứu người, đã dùng hết! Bây giờ thật sự là có chút hữu tâm vô lực a. . ."

Nghe được Bạch Nhạc lời này, Thất Tinh Tông tông chủ trong lòng cũng không khỏi một hồi bất đắc dĩ.

Bạch Nhạc nói những thứ này hắn tự nhiên biết, hơn nữa, tính ra, Bạch Nhạc sở dĩ không thể bảo trụ Linh Khư Quả, còn có hắn rất lớn một bộ phận trách nhiệm, bây giờ hồi nhớ tới, quả thực có một loại mang đá lên đập chân mình cảm giác.

Hơn nữa, lần này tất nhiên muốn để Bạch Nhạc lấy Thất Tinh Tông danh nghĩa tham gia Đạo Môn đại hội, hắn tự nhiên cũng suy nghĩ đến những thứ này, cho Bạch Nhạc một vài chỗ tốt cũng là không thể tránh né.

Chỉ là, chứng kiến Bạch Nhạc tấm này khóc than giả bộ đáng thương dáng vẻ, hắn tranh luận miễn có chút đau đầu.

"Ngươi là bổn tông khách khanh, lại lấy bổn tông danh nghĩa tham gia Đạo Môn đại hội, bổn tông tự nhiên cũng nhất định sẽ cho ngươi mức độ lớn nhất chống đỡ." Bất đắc dĩ xem Bạch Nhạc liếc mắt, Thất Tinh Tông tông chủ cũng không tâm tư cùng Bạch Nhạc vòng vo, trực tiếp từ trong tay áo lấy ra một cái bình ngọc đưa cho Bạch Nhạc, "Đây là một viên Uẩn Tinh Đan, mặc dù không bằng phẩm Linh Khư Quả, nhưng lại cũng đủ đủ để cho Tử Phủ Cảnh đệ tử mở tinh cung."

Nghe được Thất Tinh Tông tông chủ, Bạch Nhạc nhất thời một hồi đại hỉ.

"Đa tạ tông chủ!"

Đủ để cho Tử Phủ Cảnh đệ tử mở tinh cung, bản thân này cũng đã cực kỳ trân quý, tính ra, nếu là không có Tử Dương Chân Nhân cùng Huyết Ảnh Ma Quân cái kia đánh cuộc, cái này Uẩn Tinh Đan mới là Thất Tinh Tông vì Lý Phù Nam chuẩn bị linh đan.

Bây giờ nhiễu một vòng, nhưng là lại rơi vào trên tay mình.

Không thể không nói. . . Lý Phù Nam thật đúng là chính mình phúc tinh

a.

Lắc đầu, Thất Tinh Tông tông chủ tiếp tục nói, "Ngươi lần này trở về, tham gia tông môn khảo hạch thời điểm, không ngại giúp Linh Tê Kiếm Tông tranh một cái đệ nhất! Đến lúc đó, cũng đồng dạng sẽ nhận được có thể trợ giúp đột phá tinh cung linh dược, hơn nữa cái này Uẩn Tinh Đan, xứng đáng cam đoan ngươi thuận lợi mở tinh cung."

Lúc trước Bạch Nhạc ly khai Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, Từ Phong liền từng nói qua, tông môn khảo hạch không chỉ là Linh Tê Kiếm Tông cơ hội, đối với Bạch Nhạc bản thân cũng là một lần cơ duyên.

Bây giờ sẽ liên lạc lại Thất Tinh Tông tông chủ lời nói này, Bạch Nhạc tự nhiên cũng liền minh bạch vài phần.

Chỉ là, trước đây Từ Phong sợ rằng vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, ngắn ngủi ba năm ở giữa, Bạch Nhạc vậy mà lại trưởng thành tới mức như thế.

"Đa tạ tông chủ chỉ điểm!" Khẽ khom người, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

"Lấy thực lực ngươi, cướp đoạt đầu tiên là không vấn đề chút nào! Bất quá, đến lúc đó, một khi ngươi triển lộ ra thực lực, Duyện châu Địa cấp tông môn, hơn phân nửa cũng sẽ mượn hơi ngươi, ngươi nên chính mình cân nhắc mới là." Nhìn Bạch Nhạc, Thất Tinh Tông tông chủ nhẹ giọng nói.

Nói mình cân nhắc, nhưng trên thực tế, ý tứ cũng đã hết sức rõ ràng, ngươi như là đã bằng lòng Thất Tinh Tông điều kiện, cũng nhận lấy Uẩn Tinh Đan, như vậy tự nhiên liền không thể đổi ý! Vô luận Duyện châu bên kia tông môn khai ra điều kiện gì, cũng không thể bằng lòng.

"Tông chủ yên tâm, Bạch Nhạc mặc dù chỉ là một tiểu nhân vật, có thể lời ra tất thực hiện đạo lý, vẫn là hiểu! Đoạn không biết làm cái kia nhiều

lần tiểu nhân." Tâm thần lĩnh hội, Bạch Nhạc lúc này cam kết, "Huống chi, Bạch gia vẫn còn ở Thanh châu! Tiểu tử không ở thời điểm, nếu như có chuyện gì, cũng xin tông chủ thay trông nom một ... hai ...."

Bây giờ Bạch Nhạc bản thân liền là Thanh Châu phủ chủ, Bạch gia an toàn tự nhiên không thành vấn đề, bây giờ nói ra, thứ nhất là lại thêm nhất trọng bảo hiểm, ở một phương diện khác bản thân liền là lấy phương thức này tới cho thấy thái độ mình.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 337: Áo gấm về nhà

Từ Thất Tinh Tông tông chủ nơi đây đi ra, Bạch Nhạc liền trực tiếp tới bái kiến Mộng Thiên Thu.

Mặc dù bây giờ Bạch Nhạc đã thân là Thanh Châu phủ chủ, có thể đối Mộng Thiên Thu, lại y nguyên vẫn là nắm đệ tử lễ, cung kính cực kỳ.

Sau một hồi hàn huyên, Bạch Nhạc lúc này mới nói ra, chính mình phải tạm thời ly khai Thanh châu, phản hồi Linh Tê Kiếm Tông nói tới.

"Đạo Môn đại hội sự tình, ngươi đã biết a?"

Trầm ngâm một chút, Mộng Thiên Thu chậm rãi hỏi.

"Vâng!" Gật đầu, cũng không cái gì giấu giếm, Bạch Nhạc thẳng giải thích, "Trước khi tới, ta đã gặp tông chủ, cũng bằng lòng hội lấy Thất Tinh Tông danh nghĩa tham gia Đạo Môn đại hội."

Nhắc tới cái này, Mộng Thiên Thu cũng không khỏi có chút thổn thức, "Ta nhớ được trước đây, mới vừa nhìn thấy ngươi thời điểm, ngươi vẫn chỉ là mới vào linh phủ a?"

"Đúng vậy a! Khi đó mông ngài không bỏ, truyền thụ huyễn thuật chi đạo, vãn bối vô cùng cảm kích." Bạch Nhạc lần nữa hành lễ nói.

Khoát khoát tay, Mộng Thiên Thu nhẹ giọng nói, "Khi đó, ngươi không chịu bái nhập môn hạ của ta, thành thật mà nói, ta cũng vẫn còn có chút não! Chỉ là, bây giờ nhìn tới. . . Ta thật là không có tư cách làm sư phụ ngươi."

"Thiên Thu đại sư. . ." Bạch Nhạc muốn nói điều gì, lại lần nữa bị Mộng

Thiên Thu cắt đứt hạ xuống.

"Không đến thời gian ba năm, từ mới vào linh phủ đến bước vào linh phủ đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa mở tinh cung. . . Dạng này thiên tài, lão phu xác thực giáo không ra, không có gì có thể không dám nói." Lắc đầu, Mộng Thiên Thu bình tĩnh nói rằng, "Chỉ là ngươi tại huyễn thuật chi đạo bên trên, xác thực thiên phú cực cao, lão phu chỉ hy vọng ngươi không được lãng phí phần này thiên phú."

"Đệ tử nhất định nghiêm túc tu luyện Thiên Cơ Biến!"

"Chờ đến ngươi sau khi đột phá lại nói, bây giờ đối ngươi mà nói, tối trọng yếu chính là mở tinh cung!" Nhìn Bạch Nhạc nghiêm túc dáng vẻ, Mộng Thiên Thu bật cười lớn, khẽ lắc đầu nói.

"Thiên Thu đại sư, cái này là đệ tử tại Thanh Vương lăng tẩm bên trong đạt được! Lấy đệ tử bây giờ thực lực, thực sự quá lãng phí, cũng xin đại sư nhất định nhận lấy." Từ trong giới chỉ lấy ra Thận Thạch, Bạch Nhạc nhẹ nhàng phóng tới mộng nghìn năm trước mặt trên bàn.

Trước đó Mộng Thiên Thu còn có chút không để bụng, thật là nhìn thẳng sạch Thận Thạch trong nháy mắt, nhưng là cọ một chút, trực tiếp đứng lên, khó có thể trực tiếp nắm lên Thận Thạch, trong mắt tràn đầy vẻ kích động.

"Thận Thạch, thực sự là Thận Thạch! Ngươi làm thế nào chiếm được?"

"Bước vào Thanh Vương lăng tẩm lúc, ta từng rơi vào qua một lần ảo cảnh. . ." Chậm rãi đem chuyện khi trước đầu đuôi gốc ngọn nói ra, Bạch Nhạc không giấu giếm chút nào.

Nghe xong những lời này, lại nhìn trong tay Thận Thạch, Mộng Thiên Thu sắc mặt nhất thời có vẻ hơi phức tạp.

Nói lý lẽ, hắn là vô luận như thế nào cũng không muốn nhận lấy loại bảo vật này, có thể hết lần này tới lần khác Bạch Nhạc đưa tới là Thận Thạch, cái này đã không chỉ là quý trọng vấn đề, đối hắn mà nói, căn bản là tại huyễn thuật chi đạo bên trên, tiến hơn một bước cơ hội!

Nếu như bỏ qua lần này, lấy thực lực của hắn, có thể cả đời này cũng rất khó đụng tới lần thứ hai.

Dưới tình huống như vậy, cự tuyệt, hắn cũng thực sự nói không nên lời.

"Thiên Thu đại sư, ngài cùng đệ tử có truyền đạo chi ân, Bạch gia gặp nạn lúc, cũng là ngài giúp ta chống đỡ cường địch! Đệ tử không cần báo đáp, cái này Thận Thạch cũng chỉ cho là đệ tử tấm lòng thành, cũng xin ngài cần phải nhận lấy." Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Sau này, đệ tử tại huyễn thuật chi đạo bên trên, nếu còn có không hiểu chỗ, ngài hoàn nguyện ý vì đệ tử giải thích nghi hoặc, đệ tử cũng đã thoả mãn."

Cuối cùng một câu nói này, mới chính thức đả động Mộng Thiên Thu.

Hắn nhìn ra, Bạch Nhạc tâm tư thật cũng không có quá nhiều đặt ở huyễn thuật chi đạo bên trên, nếu như hắn có thể tiến hơn một bước, sau này cũng liền có thể tiếp tục chỉ điểm Bạch Nhạc tu hành huyễn thuật!

Nghĩ vậy, Mộng Thiên Thu lúc này mới nhận lấy Thận Thạch, "Thôi, lão phu cũng thật chịu Thận Thạch, liền chiếm ngươi một lần tiện nghi a!"

"Thiên Thu đại sư nói quá lời!"

Khẽ lắc đầu, tống xuất Thận Thạch, Bạch Nhạc không có ở bao lâu, rất nhanh liền cáo từ đi ra.

Thận Thạch mặc dù trân quý, có ở Bạch Nhạc trong tay, nhưng bây giờ vung không ra bao lớn tác dụng đến, chẳng đơn giản đưa đi, coi là đối Mộng Thiên Thu hồi báo.

Ngô Tuyết Tùng trước đây từng đối Bạch Nhạc nói qua, trên đời này, không có vô duyên vô cớ yêu, cũng không có vô duyên vô cớ hận.

Lời này, Bạch Nhạc rất tán thành!

Vô luận là ai, cũng không khả năng trông cậy vào đối phương vô điều kiện trả giá, mà không làm ra bất luận cái gì hồi báo.

Mộng Thiên Thu cùng hắn có ân , đồng dạng, cũng chỉ có hắn làm ra hồi báo, mới có thể để cho quan hệ này duy trì còn xa xưa hơn, đây mới là đạo làm người.

Trên thực tế, cũng không chỉ là Mộng Thiên Thu, tất cả mọi người đều là như vậy.

Từ Thất Tinh Tông ly khai, Bạch Nhạc lại chuyên môn đi xem đi Hàn Sơn, bái phỏng Chu Mộng Dương, không có gì có thể đưa cho Chu Mộng Dương đồ vật, có thể chí ít cấp bậc lễ nghĩa lên làm chu toàn, hơn nữa, trước đây bởi vì Lý Phù Nam chết, Hàn Sơn cùng Bạch Nhạc ở giữa làm rất không thoải mái.

Bây giờ Bạch Nhạc tự thân lên Hàn Sơn bái phỏng Chu Mộng Dương, cũng có đem chuyện cũ bỏ qua ý tứ, xem như là bả Chu Mộng Dương cái kia phần thiện ý, còn tới Hàn Sơn phía trên.

Phải biết, bây giờ Bạch Nhạc, cũng không phải là trước đây cái kia không hề lưng Cảnh tiểu tử, nhất cử nhất động ở giữa, đã có ý nghĩa đặc biệt.

Xử lý xong việc này, Bạch Nhạc lúc này mới trở lại Thanh Châu thành, lại cùng Bạch Thanh Nhã nghỉ ngơi một thời gian ngắn, lúc này mới lặng yên bước lên phản hồi Linh Tê Kiếm Tông con đường.

Nguyên bản Tô Nhan là muốn theo Bạch Nhạc, chỉ là bây giờ Thanh châu cục diện, còn không có triệt để ổn định, Bạch Nhạc còn cần một cái tin được người đến tọa trấn Thanh châu, đề phòng bất trắc, Tô Nhan không chỉ có là nhân tuyển thích hợp nhất, hơn nữa cũng là duy nhất chọn người, chỉ phải ủy khuất lưu lại.

Huống chi, mặc dù không đề cập tới những thứ này, Tô Nhan lấy một cái ma tu thân phận đi theo hắn hồi Linh Tê Kiếm Tông chỉ sợ cũng không phải chủ ý gì tốt! Dù sao, Linh Tê Kiếm Tông cũng không phải là Thất Tinh Tông loại này hàng loạt, đã bước vào Tinh Cung Cảnh Tô Nhan nếu như xuất hiện, ngược lại sẽ cho người ta một loại bị uy hiếp cảm giác, ngược lại không đẹp.

Cưỡi ngựa, đem khí tức thu liễm, Bạch Nhạc giống như là một cái công tử ca, thong thả bước lên phản hồi Tông đường.

Lúc trước lúc rời đi sau khi, Bạch Nhạc vẫn chỉ là một cái bừa bãi thiếu niên vô danh, nhưng hôm nay trở về thời điểm, lại dĩ nhiên danh chấn Thanh châu.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, lần này phản hồi Tông, thật cũng hơi có mấy phần áo gấm về nhà cảm giác, chỉ là bây giờ Bạch Nhạc, lại như cũ không có khoe khoang tâm tư.

Gần thời gian ba năm, bất tri bất giác ở giữa, Bạch Nhạc đã từ trước đây thiếu niên kia, biến thành bây giờ gần hai mươi tuổi thanh niên, manh mối ở giữa, cũng nhiều vài phần ngày xưa không có tuấn dật!

Chỉ không biết lần này trở về, Linh Tê Kiếm Tông lại lại là một bộ thế nào quang cảnh.

"Mười năm gian khổ học tập không người hỏi, nhất cử thành danh thiên hạ biết!" Trong đầu không khỏi hiện ra câu này thơ đến, Bạch Nhạc khóe miệng không khỏi hiện lên lau một cái nụ cười rực rỡ.

Đối với thư sinh mà nói, trúng cử cũng đã là thiên hạ biết, nhưng hôm nay Bạch Nhạc thành tựu, lại nơi nào là nho nhỏ một cái cử nhân có khả năng bằng được.

Từ nơi này một lần phản hồi Tông bắt đầu, chính mình liền thế tất yếu bước lên một cái chân chính danh động thiên hạ con đường.

"Một buổi sáng thành danh thiên hạ biết. . . Vân Mộng Chân, dùng không bao lâu, ngươi là có thể nghe được tên của ta!"

PS: Quyển thứ ba cuối cùng, quyển kế tiếp, một buổi sáng thành danh thiên hạ biết! Xem tên sách, các ngươi vậy cũng có thể đoán được, quyển kế tiếp sẽ phi thường thoải mái!

Mặt khác, ngày mai canh tư!

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 338: Công tử có thể nghe qua Linh Tê Kiếm Tông? (canh thứ nhất)

"Không ở trên núi cao, có tiên thì có danh, không ở dưới nước sâu, có rồng thì có linh. . ."

Dài dằng dặc trên sơn đạo, Tiểu Hồng Mã đi chậm rãi, thanh niên trong tay ôm một cuốn sách, lười biếng tụng niệm lấy, nói không nên lời thích ý.

Trong rừng có suối nước chậm rãi chảy xuôi, ra róc rách tiếng nước.

"Thư sinh, trời nóng như vậy, ngươi còn tụng sách, nhiều buồn chán a!"

Trong rừng đột nhiên đi ra một hồi tiếng cười, thanh thúy êm tai, tựa như chim hoàng oanh khinh minh, thấm vào ruột gan, hơi hơi ngẩng đầu, liền chỉ thấy một cái mười hai mười ba tuổi thiếu nữ từ trong rừng chui ra ngoài, còn hướng về thanh niên làm một cái mặt quỷ.

Mỉm cười, thanh niên để sách xuống quyển, từ trên ngựa lấy ra một cái túi da, "Là rất nóng, tiểu cô nương, ngươi có thể giúp ta lấy ít nước uống sao?"

"Ta tại sao muốn giúp ngươi, ngươi cho ta chỗ tốt gì?" Ngoẹo đầu, thiếu nữ kia đánh giá đối phương hỏi.

"Ta dạy cho ngươi sách biết chữ có được hay không?" Khóe miệng tràn ra mỉm cười, thanh niên hòa nhã nói.

"Mới không cần! Sách cái gì, đáng ghét nhất, tỷ tỷ nói trăm việc không dùng được nhất là Thư sinh! Ngươi xem, ngươi ngay cả múc nước cũng sẽ không, quả nhiên tỷ tỷ nói không sai đâu!" Bĩu môi, thiếu nữ nháy mắt, nghiêm trang nói rằng.

"Hi nhi, không nên hồ nháo!"

Trong lúc nói chuyện, trong rừng một cái hoàng sam nữ tử chậm rãi đi tới, có chút giận dữ trừng thiếu nữ kia liếc mắt, lúc này mới chuyển hướng thanh niên nói, "Vị công tử này, mời bỏ qua cho, xá muội tuổi còn nhỏ, yêu nhất hồ đồ, trong ngày thường bị ta quản giáo viết sách viết sách, liền thiên vị nói những lời này được khí ta."

So với việc cái kia một cách tinh quái thiếu nữ, cái này hoàng sam nữ tử liền có vẻ cực kỳ văn tĩnh, tựa như cùng cái này róc rách suối nước, từ trong xương lộ ra một vẻ ôn nhu chi ý.

"Tại hạ Bạch Nhạc, không biết cô nương xưng hô như thế nào?"

Từ trên ngựa nhảy xuống, thanh niên hơi hơi chắp tay chào, nhẹ giọng hỏi.

"Gặp qua Bạch công tử!" Hạ thấp người làm lễ, nữ tử kia nhẹ giọng đáp, "Tiểu nữ tử họ Lục, đó là xá muội Hi nhi!"

Hoàng sam nữ tử chỉ nói là họ, lại không nói tên, hiển nhiên là không muốn cùng Bạch Nhạc có liên quan gì, trả qua lễ về sau, liền xoay người muốn kéo muội muội ly khai.

Nhưng không ngờ thiếu nữ kia hiển nhiên không muốn phối hợp, thân thể lắc một cái, liền né tránh, "Uy, thư sinh kia, ngươi giúp ta ngăn lại tỷ tỷ, ta liền giúp ngươi múc nước, thế nào?"

Nghe được thiếu nữ lời này, Bạch Nhạc không khỏi bật cười, "Ta cũng

không dám, ta cái này thư sinh cực kỳ vô dụng, liền liền nước cũng gánh không nổi, làm sao dám giúp ngươi cản tỷ tỷ?"

"Ngươi chẳng lẽ không yêu thích ta tỷ tỷ sao? Ta đây là đang giúp ngươi gây nên tiếp cận tỷ tỷ cơ hội, thực ngốc đản!" Giậm chân một cái, thiếu nữ kia bỉu môi, một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép dáng dấp, có vẻ cực kỳ khả ái.

"Lục Hi Nhi, ngươi lại nói bậy, tỷ tỷ thật muốn tức giận!"

Nghe nói như thế, nữ tử kia nhất thời có chút não, trừng lấy muội muội trách mắng.

Bị tỷ tỷ một mắng, Lục Hi Nhi hiển nhiên vẫn còn có chút sợ, le lưỡi, trực tiếp trốn được Bạch Nhạc bên người, "Tỷ tỷ, vị công tử này nhìn không giống người xấu, chúng ta với hắn kết bạn mà đi có được hay không? Hi nhi đi đau chân đâu, muốn cưỡi ngựa."

Nghe thế, Bạch Nhạc mới hiểu được, tiểu nha đầu này đang yên đang lành vì sao lại trêu chọc chính mình, nguyên lai là nhìn trúng ngựa mình.

Bật cười lớn, Bạch Nhạc mỉm cười nói, "Tiểu cô nương, ngươi nếu như nguyện ý giúp ta múc nước, ta liền đem ngựa tặng cho ngươi kỵ, có được hay không?"

"Một lời đã định?" Trong mắt lộ ra vẻ vui sướng chi sắc, Lục Hi Nhi vội vã hỏi tới.

"Quân tử nhất ngôn!"

Đạt được Bạch Nhạc hồi đáp, Lục Hi Nhi nhất thời từ Bạch Nhạc trong tay đoạt lấy túi da, hướng về trong rừng chạy đi, vừa chạy, còn một bên không quên dặn dò, "Ngươi là thư nhân, nói chuyện cần phải giữ lời, không thể đổi ý."

Bị Lục Hi Nhi như thế nháo trò, cái kia hoàng sam nữ tử tự nhiên cũng không tiện lại nói muốn đi, có chút áy náy nói rằng, "Xá muội hồ đồ, để cho công tử bị chê cười."

"Lục cô nương nói quá lời." Lắc đầu, Bạch Nhạc lập tức mở miệng hỏi, "Chỉ là, nơi đây chỗ hẻo lánh, Lục cô nương làm sao lại mang nàng tới nơi này?"

"Thật không dám giấu giếm, chúng ta là tìm đến người." Do dự một chút, cái kia hoàng sam nữ tử nhẹ giọng đáp.

"Tìm người?" Nao nao, Bạch Nhạc không hiểu hỏi.

"Không biết công tử có nghe nói qua Linh Tê Kiếm Tông?" Cái kia hoàng sam nữ tử nhẹ giọng hỏi.

"Ồ? Chẳng lẽ các ngươi muốn tìm, là Linh Tê Kiếm Tông người?" Nghe được Linh Tê Kiếm Tông bốn chữ, Bạch Nhạc cũng là thật có chút ngoài ý muốn, hỏi lần nữa.

"Vâng!" Gật đầu, cái kia hoàng sam nữ tử giải thích, "Xá muội mặc dù hồ đồ, nhưng lại có tu hành thiên phú, lần này ta mang nàng đi Linh Tê Kiếm Tông, là muốn cho nàng bái nhập Linh Tê Kiếm Tông bên trong."

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lắc đầu nói, "Lục cô nương, theo ta được biết, muốn bái nhập Linh Tê Kiếm Tông cũng không dễ dàng, các ngươi là nhận thức Linh Tê Kiếm Tông người sao?"

"Vâng!" Gật đầu, cái kia hoàng sam nữ tử nhẹ giọng đáp, "Ta có một vị biểu huynh, từ nhỏ liền bái nhập Linh Tê Kiếm Tông, lần này chúng ta chính là tìm nơi nương tựa hắn mà đến."

Hơi hơi hạm, Bạch Nhạc tự nhiên nghe được, đối phương lúc nói

chuyện, có nhiều bảo lưu, hai người bọn họ rõ ràng xuất thân không sai, nhưng hôm nay bên người nhưng ngay cả một cái hộ vệ cũng không có, tự nhiên khó tránh khỏi có chút kỳ quái, có thể loại chuyện như vậy, hắn một ngoại nhân tự nhiên cũng không tiện hỏi nhiều.

Chỉ là cái kia một cách tinh quái tiểu cô nương xác thực khả ái, nếu là để cho từ hai người bọn họ nữ hài một mình lên đường, khó tránh khỏi sẽ có một ít nguy hiểm, tất nhiên gặp phải chính mình, lại là hướng Linh Tê Kiếm Tông đi, chính là duyên phận, tự nhiên không tốt bỏ xuống đối phương.

"Thật không dám giấu giếm, tại hạ cũng đang muốn hướng Linh Tê Kiếm Tông một chuyến, Lục cô nương nếu không chê, ta có thể cùng các ngươi kết bạn mà đi, cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau."

"Thật sao?" Nghe được Bạch Nhạc cũng muốn đi Linh Tê Kiếm Tông, nữ tử kia trong mắt nhất thời lộ ra vẻ vui mừng.

"Cái gì thật giả?"

Như thế một hồi nói thời gian, Lục Hi Nhi cũng đã đem thủy đánh trở về, không đầu không đuôi nghe được một câu, nhất thời hiếu kỳ hỏi.

Cũng không đợi tỷ tỷ hồi đáp, Lục Hi Nhi liền đem túi nước ném cho Bạch Nhạc, "Uy, ngươi nói còn giữ lời sao?"

Tiếp nhận túi nước, Bạch Nhạc bật cười lớn, tự tay làm một cái mời thủ thế, tránh ra vị trí.

Chứng kiến cái này, Lục Hi Nhi nhất thời đại hỉ, nhảy lên liền trực tiếp rơi vào lập tức, mặc dù tuổi còn nhỏ, có thể hiển nhiên Lục Hi Nhi tiểu cô nương này là thật có vài phần tử, ẩn nhiên đã tu ra một tia linh lực, nếu như động thủ , bình thường mấy người đại hán, cũng chưa chắc có thể chiếm được tiện nghi. Kể từ đó, cái này hai tỷ muội có thể bình yên

đi tới nơi đây, cũng liền chẳng có gì lạ.

"Tỷ tỷ, ngươi mau tới, chúng ta một chỗ cưỡi ngựa đi!"

"Hi nhi!" Tiểu cô nương không hiểu chuyện, có thể cái kia hoàng sam nữ tử làm thế nào cũng không tiện cùng với nàng một chỗ hồ đồ, nếu là thật nàng cùng muội muội một chỗ cưỡi ngựa, để người ta bỏ ở nơi này, vậy được bộ dáng gì nữa.

"Tỷ tỷ, đây là hắn tự nguyện theo ta đổi, cũng không phải là ta đoạt, không cho ngươi mắng ta." Chứng kiến tỷ tỷ có chửi mình dấu hiệu, Lục Hi Nhi mà nhất thời cảnh giác giải thích, chứng kiến tỷ tỷ sắc mặt không có hòa hoãn, tiểu cô nương thanh âm nhưng là càng ngày càng thấp.

"Hi nhi, thường ngày ta là dạy thế nào ngươi? Bạch công tử hảo tâm giúp chúng ta, chúng ta có thể nào đoạt hắn ngựa? Ngươi biết đi mệt, chẳng lẽ người ta liền không mệt mỏi sao?" Nhìn Lục Hi Nhi, cái kia hoàng sam nữ tử thanh âm nhất thời nghiêm nghị.

Nhìn thấy tỷ tỷ thật tức giận, Lục Hi Nhi vành mắt nhất thời có chút hồng, ủy ủy khuất khuất từ trên ngựa nhảy xuống, chạy đến bên cạnh tỷ tỷ, "Tỷ tỷ, ta không cưỡi ngựa còn không được sao? Ngươi đừng tức giận!"

"Lục cô nương!" Nhìn hai tỷ muội, Bạch Nhạc nhẹ giọng chen lời nói, "Hi nhi còn nhỏ, không quan hệ, ngươi cũng không nên tức giận! Huống chi, nàng nói cũng không tệ, từ nơi này đến Linh Tê Kiếm Tông còn rất xa lộ trình, hai người các ngươi nữ hài đi đường cũng không được, các ngươi ngồi ở trên ngựa, chúng ta chậm rãi đi thôi! Phía trước không xa, còn có một cái thôn trấn, đến lúc đó, nhiều hơn nữa mua một con ngựa là được."

"Như vậy sao được!" Cái kia hoàng sam nữ tử, lúc này cự tuyệt nói.

"Lục cô nương, chúng ta vừa mới thật là nói xong kết bạn mà đi, cũng không thể để cho ta một cái đánh nam nhân cưỡi ngựa, các ngươi đi đường a? Vậy được bộ dáng gì nữa." Cười cười, Bạch Nhạc lắc đầu nói.

Nghe được Bạch Nhạc, Lục Hi Nhi nhất thời trong mắt sáng ngời, vẻ mặt chờ mong nhìn tỷ tỷ.

Nhận thấy được Lục Hi Nhi trong mắt một màn kia mong đợi, cái kia hoàng sam nữ tử trong lòng mềm nhũn, lúc này mở miệng nói, "Đa tạ Bạch công tử!"

"Cũng! Tỷ tỷ vạn tuế!" Nghe được tỷ tỷ bằng lòng, Lục Hi Nhi nhất thời hài lòng nhảy dựng lên, xoạch thân tỷ tỷ một ngụm, lần nữa nhảy đến lập tức, "Tỷ tỷ, ngươi mau tới."

"Hi nhi, chính ngươi ngồi đi, chúng ta chậm rãi đi." Lắc đầu, cái kia hoàng sam nữ tử vẫn là cự tuyệt nói.

Bằng lòng là bởi vì không đành lòng muội muội chịu khổ, có thể chính nàng nhưng là tuyệt đối không muốn đem Bạch Nhạc bỏ xuống cưỡi ngựa.

"Vậy thì cùng đi đi thôi." Bạch Nhạc cũng không để bụng, tùy ý mở miệng nói.

Ba người đi chậm rãi, Bạch Nhạc lập tức hỏi, "Vừa mới nghe Lục cô nương nói, ngươi biểu huynh tại Linh Tê Kiếm Tông, thật không dám giấu giếm, ta tại Linh Tê Kiếm Tông cũng nhận thức một số người, không biết lệnh huynh là?"

"Biểu ca gọi Tiêu Hành Nhất, có thể lợi hại! Hi nhi về sau cũng muốn giống như biểu ca lợi hại như vậy, như vậy thì có thể bảo hộ tỷ tỷ."

Nghe được Bạch Nhạc, Lục Hi Nhi nhất thời giành trước hồi đáp,

"Đúng, ngươi biết biểu ca ta sao?"

Tiêu Hành Nhất!

Nghe được cái tên này, Bạch Nhạc nao nao, rất nhiều hồi ức, lúc này xông lên đầu.

Linh Tê Kiếm Tông đệ tử không ít, nếu là người khác, Bạch Nhạc thật đúng là chưa chắc có thể nhớ kỹ, có thể Tiêu Hành Nhất lại không giống nhau, Bạch Nhạc mặc dù có thể tu thành ngu kiếm, có thể nói chính là chịu đến Tiêu Hành Nhất mở, tự nhiên khắc sâu ấn tượng.

Chỉ là bây giờ Bạch Nhạc cũng không tiện nói nhận thức, thuận miệng nói, "Nguyên lai là Tiêu sư huynh, nghe đồn Tiêu sư huynh một tay khoái kiếm lợi hại lắm, tại Linh Tê Kiếm Tông cũng rất nổi danh."

"Bạch công tử cũng là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử?" Một câu Tiêu sư huynh, nhưng là nhất thời để cho cái kia hoàng sam nữ tử trong lòng vui vẻ, theo hỏi.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lúc này mới mỉm cười hồi đáp, "Đúng vậy a ta tự nhiên cũng là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử."

"Vậy ngươi cũng là tu hành giả sao? Bạch Nhạc ca ca, ngươi có ta biểu ca lợi hại sao?" Lục Hi Nhi cũng nhất thời hưng phấn, nháy mắt hỏi.

"Không có!" Cười lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Tiêu sư huynh bây giờ đã là nội môn đệ tử, ta bất quá chỉ là vô danh tiểu tốt, làm sao có thể cùng Tiêu sư huynh so."

"Dạng này a!" Lục Hi Nhi hiển nhiên có chút thất vọng, lập tức lại an ủi, "Không sao, Bạch Nhạc ca ca, ngươi có thể giúp ta cùng tỷ tỷ, đến lúc đó, ta nhất định khiến biểu ca dạy ngươi học kiếm, ngươi cũng sẽ rất lợi hại."

"Tốt!" Gật đầu, Bạch Nhạc nghiêm trang hồi đáp.

Hiển nhiên bởi vì cưỡi ngựa, Lục Hi Nhi đối Bạch Nhạc ấn tượng tốt, nháy nháy mắt, nhỏ giọng nói rằng, "Bạch Nhạc ca ca, ta len lén nói cho ngươi, tỷ tỷ gọi Lục Yên Nhiên ah, ngươi cần phải nhớ kỹ!"

"Lục Hi Nhi! ! !"

Chính mình khuê danh cứ như vậy bị muội muội nói cho người khác biết, Lục Yên Nhiên nhất thời trên mặt đỏ lên, buồn bực mở miệng trách mắng.

Chỉ là lần này, Lục Hi Nhi mà cũng không sợ nàng, cười khanh khách, phóng ngựa chạy ra một đoạn ngắn khoảng cách, lưu lại một hồi như chuông bạc tiếng cười đùa.

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 339: Từ nơi sâu xa, tự có thiên ý (canh thứ 2)

Bảy tháng thiên, chính là nóng nhất thời điểm.

Theo Lục Yên Nhiên bọn hắn, Bạch Nhạc tự nhiên đừng đi nhanh, một đường cùng Lục Yên Nhiên, Lục Hi Nhi tán gẫu một chút, cũng không cảm thấy tịch mịch. Chỉ là, mạnh như vậy mặt trời bên trên, đi ở trên sơn đạo, Lục Hi Nhi một đường cưỡi ngựa, lại có một ít linh lực, cũng còn thôi, có thể Lục Yên Nhiên nhưng là người thường, đi như vậy hạ xuống, đã sớm mệt đổ mồ hôi lâm ly.

"Lục cô nương, ta có chút mệt, phía trước có mảnh rừng tử, chúng ta nghỉ ngơi một chút lại đi đi."

Nhìn Lục Yên Nhiên cước bộ đã có chút phiêu, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Nhìn Bạch Nhạc thần định khí nhàn, liền mồ hôi đều không lưu một giọt, Lục Yên Nhiên nơi nào còn có không rõ, ánh mắt lộ ra một tia cảm kích, Lục Yên Nhiên nhẹ giọng nói, "Đa tạ Bạch công tử!"

"Tỷ tỷ, ngươi tới cưỡi ngựa có được hay không?"

Lục Hi Nhi chỉ là phản ứng chậm một chút, nhưng lại cũng không ngốc, nghe được Bạch Nhạc cùng tỷ tỷ, nhất thời liền hiểu được, nhất thời từ trên ngựa nhảy xuống, vẻ mặt áy náy lôi kéo Lục Yên Nhiên tay nói rằng.

"Bạch công tử, ngươi cũng đi thật lâu, cũng là ngươi lên ngựa nghỉ ngơi một hồi đi." Lục Yên Nhiên vẫn như cũ quật cường cự tuyệt nói.

Chỉ lỗ mũi mình, Bạch Nhạc có chút bất đắc dĩ nói rằng, "Lục cô nương, ngươi xem ta như là mệt dáng vẻ sao?"

". . ."

Nhìn Bạch Nhạc tấm này thần định khí nhàn dáng vẻ, Lục Yên Nhiên nhất thời nghẹn lời.

Nói một tiếng áy náy, lúc này mới tại Lục Hi Nhi nâng đỡ, cưỡi ngựa , mặc cho Lục Hi Nhi dắt ngựa đi chậm rãi.

"Bạch công tử, ngươi vừa mới nói, phía trước không xa có cái thôn trấn, không biết có còn xa lắm không?"

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc nhất thời có chút lúng túng, cười khổ nói, "Nếu như cưỡi ngựa đi, trước khi trời tối đại khái có thể."

". . ."

Một câu nói này, cũng là thật để cho Lục Yên Nhiên nửa ngày đều nói không ra lời.

Cưỡi ngựa đều muốn đi tới trời tối , dựa theo bây giờ cái này tốc độ, sợ là tối mai đều không nhất định có thể.

Đây là gặp phải Bạch Nhạc, nếu là quả thật chỉ có các nàng hai tỷ muội người, còn không biết muốn đi tới khi nào đây.

"Đừng lo lắng, nghỉ ngơi một hồi, hai người các ngươi cưỡi ngựa, buông ra chạy, ta theo được với." Cười lắc đầu, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói.

"A?"

Nghe được Bạch Nhạc, Lục Yên Nhiên nhất thời trợn to hai mắt, theo ngựa chạy, còn có thể theo kịp?

"Chớ quên, ta cũng là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử ah, mặc dù không bằng Tiêu sư huynh, thế nhưng chút bản lãnh này cũng vẫn là có."

Đi tới trong rừng, để cho Lục Yên Nhiên nghỉ ngơi một hồi, uống nước, ba người liền lần nữa lên đường.

Lần này Lục Yên Nhiên cũng không cự tuyệt nữa, cùng Lục Hi Nhi hai người một chỗ cưỡi ngựa, thử chạy chậm, ban đầu Lục Yên Nhiên còn có chút bận tâm Bạch Nhạc theo không kịp, nhưng rất nhanh, hắn liền hiện, vô luận các nàng chạy mau hơn, Bạch Nhạc đều luôn là như lửng thững sân vắng, rất nhẹ nhàng là có thể theo kịp, thậm chí còn có lúc rỗi rãi cùng với các nàng nói chuyện.

Cơ hồ là thắt mặt trời xuống núi điểm, vượt qua đỉnh núi này, đến trong trấn nhỏ.

"Bạch Nhạc ca ca, ngươi dạy một chút ta có được hay không?"

Đoạn đường này chạy xuống, mang đến nhất hậu quả trực tiếp, chính là để cho Lục Hi Nhi triệt để dính lên Bạch Nhạc, đối với tiểu cô nương này mà nói, có thể một đường đuổi theo ngựa chạy, thực sự quá tân kỳ.

"Theo ta học, nhưng là phải chịu đau khổ, ngươi có thể kiên trì sao?"

Nhìn Lục Hi Nhi, Bạch Nhạc cười trêu ghẹo nói.

"Có thể, Hi nhi không sợ khổ!" Nghe được Bạch Nhạc, Lục Hi Nhi nghiêm mặt nhỏ, nghiêm túc hồi đáp.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lập tức mặt giản ra đạo, "Tốt, cái kia từ hôm nay trở đi. . . Ngươi theo ta tu kiếm!"

Lúc này Lục Hi Nhi tự nhiên không biết, chính là một câu nói này, chân chính cải biến nàng một đời.

Tại trong trấn nhỏ tìm một gian khách sạn nghỉ ngơi, Bạch Nhạc lại điểm tràn đầy một bàn đồ ăn, Lục Yên Nhiên còn có chút thẹn thùng, có thể Lục Hi Nhi nhưng là mặc kệ nhiều như vậy, thống thống khoái khoái ăn một bữa.

Có thể nhìn ra, Lục gia cái này hai tỷ muội hiển nhiên mấy ngày nay ăn không ít vị đắng, trong tay phi thường túng quẫn, Lục Yên Nhiên mặc dù có lòng bỏ tiền, có thể Bạch Nhạc xa xỉ như vậy hoa pháp, nàng nhưng căn bản thanh toán không tầm thường.

Chỉ có thể yên lặng trong lòng ghi lại phần tình nghĩa này, mưu đồ hậu báo.

Bạch Nhạc ngược lại không quan tâm những thứ này, tại trong trấn nhỏ tìm một gian lò rèn, chọn một bả phân lượng rất nhẹ kiếm cho Lục Hi Nhi.

Dưới bóng đêm, nguyên bản mệt một ngày, cần phải nghỉ ngơi Lục Hi Nhi, lại bị Bạch Nhạc mang trong sân bắt đầu luyện kiếm.

Nói là luyện kiếm, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc dạy cho Lục Hi Nhi, lại vẻn vẹn chỉ là một cái đơn giản nhất thức mở đầu Linh Tê Nghênh Khách!

Linh Tê Kiếm Quyết!

Đây là Bạch Nhạc lần đầu tiên dạy người tu hành, cứ việc Lục Hi Nhi chỉ là một cái tiểu cô nương, có thể Bạch Nhạc lại cũng không có thả lỏng yêu cầu, bởi vì tu hành bản thân liền là một kiện rất khổ sự tình.

Cả ngày hôm nay ở chung, hắn nhìn ra, Lục gia chắc là đi ra vấn đề rất lớn, cái này hai tỷ muội, nói dễ nghe là để cho Lục Hi Nhi tới bái nhập Linh Tê Kiếm Tông, nhưng trên thực tế, chính là xin vào dựa vào Tiêu Hành Nhất.

Bạch Nhạc không biết Tiêu Hành Nhất đối các nàng lại là một loại gì dạng thái độ, thế nhưng Bạch Nhạc rất rõ ràng, muốn tại Linh Tê Kiếm Tông đặt chân cũng không dễ dàng.

E Lục Yên Nhiên cùng Lục Hi Nhi còn đều là vô cùng xuất sắc mỹ nữ, nếu như Lục Hi Nhi không có tốt thiên phú, coi như là Tiêu Hành Nhất nguyện ý thu lưu bọn hắn, chỉ sợ cũng rất khó bảo vệ được bọn hắn chu toàn.

Bạch Nhạc đối với cái này hai tỷ muội là có chút thương hại!

Cũng vừa lúc mượn cơ hội này, thử nhìn một chút Lục Hi Nhi có hay không tu luyện thiên phú!

Nếu là có thể, để cho Lục Hi Nhi bọn hắn ở lại Linh Tê Kiếm Tông cũng không sao, nếu là không được, liền sớm làm bỏ đi các nàng ở lại Linh Tê Kiếm Tông ý niệm trong đầu, tả hữu Thanh châu rất lớn, cũng không sợ an bài không để cho nhóm.

Cũng chính bởi vì vậy, Bạch Nhạc đối với Lục Hi Nhi yêu cầu, cũng có vẻ vô cùng nghiêm ngặt.

Đừng xem Linh Tê Nghênh Khách chỉ là Linh Tê Kiếm Quyết một cái thức mở đầu, nhưng này bên trong có bao nhiêu khó khăn, Bạch Nhạc nhưng là so bất luận kẻ nào đều biết.

Chỉ là chưa tới một canh giờ thời gian, tiểu cô nương liền khóc nhiều lần mũi, loại kia kiếm ý thối thể đau đớn, để cho Lục Hi Nhi đau toàn thân run rẩy.

Nhưng mà, ngoài Bạch Nhạc dự liệu là, chính như Lục Hi Nhi đối hắn nói như thế, vô luận nhiều khổ, tiểu cô nương này đều cắn răng kiên trì hạ xuống, dù là khóc ào ào, cũng từ đầu đến cuối không có buông tha.

Quá trình này, cho dù là Lục Yên Nhiên đều xem âm thầm gạt lệ, không chỉ một lần muốn mở miệng hướng Bạch Nhạc cầu tình, có thể mỗi lần đón nhận Bạch Nhạc cái kia bình tĩnh ánh mắt, liền một chữ đều không nói được.

"Mỗi người đều có lựa chọn chính mình nhân sinh quyền lực!"

Phảng phất xem thấu Lục Yên Nhiên tâm tư, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

Một câu nói này, liền để cho Lục Yên Nhiên triệt để mất đi ngăn cản Lục Hi Nhi khí.

Đúng vậy a, đường là mình chọn, mặc dù các nàng là chị em ruột, nàng cũng vô pháp thay Lục Hi Nhi làm ra quyết định.

Trọn hơn hai canh giờ thời gian, thẳng đến Lục Hi Nhi một chút thể lực cuối cùng bị tại ép khô, mệt ngất đi, Bạch Nhạc lúc này mới đem Lục Hi Nhi ôm hồi gian phòng, đút nàng ăn vào đan dược, để cho Lục Yên Nhiên chiếu cố nàng nghỉ ngơi.

Đứng ở dưới ánh trăng, Bạch Nhạc trong lòng đối với Lục Hi Nhi thiên phú, cũng có một cái trực quan nhận thức.

Mặc dù Bạch Nhạc sẽ không loại kia chính quy trắc thí thiên phú phương thức, có thể nhưng cũng có thể nhìn ra được, tiểu cô nương này tuyệt đối là một thiên tài!

Cho dù là đặt ở Thất Tinh Tông, chỉ sợ cũng phải được thu vào trong

môn!

Nếu là có thể đạt được dốc lòng chỉ điểm, tương lai thành tựu, tuyệt đối sẽ không tại Hà Tương Tư loại này Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử phía dưới.

Lần này trở về, Bạch Nhạc là tất nhiên phải ly khai Linh Tê Kiếm Tông, nếu là có thể đem Linh Tê Kiếm Quyết truyền cho Lục Hi Nhi, có thể cũng có thể xem như là một loại khác bồi thường.

Có thể trùng hợp như vậy gặp phải nàng, có thể, cái này tiện lợi thực sự là từ nơi sâu xa, tự có thiên ý.

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 340: Ngươi chính là Tiêu Hành Nhất tên phế vật kia sao? (canh thứ ba)

Nguyên bản nghỉ ngơi một đêm, cũng đã tiếp tục chạy đi chạy tới Linh Tê Kiếm Tông.

Chỉ khi nào ly khai cái trấn này, phía sau đường liền phi thường khó đi, có nhiều chỗ, thậm chí ngựa đều làm khó dễ, chỉ có thể dựa vào bộ hành, loại tình huống này, Lục Hi Nhi dĩ nhiên là không có tu kiếm tinh lực! Hôm qua thiên tài mới vừa bắt đầu giáo Lục Hi Nhi tu hành, trong khoảng thời gian này trọng yếu nhất, Bạch Nhạc đương nhiên sẽ không không duyên cớ lãng phí hết.

Tả hữu thời gian còn sớm, mặc dù trở lại Linh Tê Kiếm Tông cũng không có chuyện gì, Bạch Nhạc liền thẳng thắn ở chỗ này tạm thời dừng lại, mỗi ngày giáo Lục Hi Nhi tu hành.

Linh Tê Kiếm Quyết nhập môn rất khó!

Ngày xưa, Bạch Nhạc có thể trong một đêm nhập môn, cũng không phải là bởi vì hắn thật lợi hại, mà là đạt được Vân Mộng Chân lực lượng.

Nhưng hôm nay Lục Hi Nhi khả năng liền hiển nhiên không có loại này vận khí tốt.

Đối với tiểu cô nương này mà nói, nàng mỗi một điểm tiến bộ đều là dùng mồ hôi cùng toàn tâm đau đớn tích tụ ra tới!

Mỗi một ngày tu hành kết thúc, tiểu cô nương đều sẽ ôm tỷ tỷ khóc nhè,

có thể ngày thứ hai đến thời gian tu luyện thời điểm, nàng chung quy lại hội cắn răng tiếp tục tu luyện.

Phần này kiên cường, chính là Lục Yên Nhiên nhìn cũng không khỏi âm thầm gạt lệ.

Người khác không rõ ràng vì sao, thật là nàng nhưng là minh bạch, Lục Hi Nhi liều mạng như vậy tu luyện, chính là vì bảo hộ nàng!

Nguyên bản chính là hồn nhiên ngây thơ niên kỷ, có thể gắng phải mang trên lưng phần này vốn không nên thuộc về nàng trách nhiệm, lại làm cho nàng làm sao có thể đủ không đau lòng?

Thật là, nàng có thể có biện pháp nào đâu?

Nàng tự nhiên hận không thể thay thế Lục Hi Nhi đi thừa nhận phần này trách nhiệm cùng thống khổ, thật là nàng cũng không chỉ một lần thử qua, nàng căn bản cũng không có tu hành thiên phú.

Ngắn ngủi bảy ngày thời gian, tại Lục Hi Nhi kiên trì không ngừng nỗ lực xuống, rốt cục tu thành Linh Tê Kiếm Quyết cái này thức thứ nhất, Linh Tê Nghênh Khách!

Cũng từ nơi này một khắc bắt đầu, chân chính có nghĩa là, nàng tại Linh Tê Kiếm Quyết trên tu hành nhập môn.

"Bạch Nhạc ca ca, ta làm được đâu!"

Bày ra thức mở đầu trong nháy mắt, Lục Hi Nhi nhất thời liền hưng phấn nhảy dựng lên, dương dương đắc ý hướng Bạch Nhạc khoe khoang nói.

"Không sai, Hi nhi rất lợi hại!" Nhìn Lục Hi Nhi, Bạch Nhạc sờ sờ nàng đầu nhỏ, cười khẳng định nói.

Mặc dù dự định làm nghiêm sư, có thể đối mặt Lục Hi Nhi loại này tiểu cô nương, Bạch Nhạc lại nơi nào thật có thể nghiêm.

"Nghỉ ngơi một chút đi, phía sau tu luyện nhưng là sẽ cực khổ hơn."

"Hi nhi không sợ khổ!" Gật đầu, Lục Hi Nhi lần nữa nghiêm túc mở miệng nói.

Mang theo Lục Hi Nhi ở một bên ngồi xuống, Bạch Nhạc lúc này mới mở miệng hỏi, "Hi nhi, ngươi cố gắng như vậy tu luyện, chính là vì bảo hộ tỷ tỷ a? Có thể hay không nói cho ta biết, đến tột cùng sinh cái gì?"

Lục Hi Nhi lớn như vậy tiểu cô nương vốn là không nên có lớn như vậy nghị lực, có thể hết lần này tới lần khác Lục Hi Nhi một mực kiên trì nổi, so với chính mình trong dự đoán càng cố gắng nhiều.

Nhắc tới cái này, Lục Hi Nhi viền mắt nhất thời có chút hiện lên hồng, tiểu thủ lôi y phục nói rằng, "Tỷ tỷ không cho ta nói cho người khác biết đâu, tỷ tỷ nói, người nhà Lục gia, không cần người khác thương cảm."

Lục gia, nghe được hai chữ này, Bạch Nhạc thành thực bên trong liền ẩn nhiên có chút minh bạch.

"Thật là ca ca không phải người khác a!" Sờ sờ Lục Hi Nhi đầu nhỏ, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

Câu nói này Lục Hi Nhi nhưng là có chút đồng ý, mấy ngày nay ở chung, nàng đã sớm cùng Bạch Nhạc quen thuộc, chỉ là nghĩ đến tỷ tỷ, vẫn còn có chút do dự.

Ở nơi này bên Lục Hi Nhi còn đang do dự thời điểm, bên ngoài đột nhiên truyền đến một hồi lăng nhục âm thanh, bên trong mơ hồ còn kèm theo nữ nhân tiếng gọi ầm ĩ.

"Là tỷ tỷ!"

Trong nháy mắt, Lục Hi Nhi nhất thời liền khẩn trương nhảy dựng lên, vội vã hướng ra phía ngoài chạy đi.

Dù là còn cách thật xa, nàng cũng có thể lập tức phân biệt ra được tỷ tỷ thanh âm.

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc lúc này liền hiểu được, Lục Yên Nhiên tính khí phi thường ôn hòa, tại đây trấn nhỏ phía trên căn bản không có khả năng cùng người kết thù kết oán, trước kia cũng bất quá là muốn đi ra ngoài mua chút nguyên liệu nấu ăn trở về cho Lục Hi Nhi làm cơm mà thôi.

Bây giờ đột nhiên sinh loại biến cố này, tất nhiên cùng Lục gia sự tình có quan hệ.

Chậm rãi đứng dậy, Bạch Nhạc lửng thững đi ra ngoài.

Trong chốc lát, Bạch Nhạc liền đi ra nhà trọ sân, xa xa liền chứng kiến, một đám người vây quanh Lục Yên Nhiên hỉ hả cười vang, Lục Hi Nhi vừa mới chạy tới, nhưng cũng đồng dạng bị vây.

Nếu đều là người thường cũng liền thôi, có thể Bạch Nhạc lại rõ ràng có thể chứng kiến, trong những người này, lại có vài mọi người tồn tại Dẫn Linh Cảnh thực lực!

Hơn nữa, làm người, rõ ràng là Linh Phủ Cảnh cao thủ, tối trọng yếu là, đối phương lại còn là ma tu!

"Lục đại tiểu tỷ, hai người các ngươi tỷ muội thật đúng là có thể chạy a, nếu không phải nghe nói Tiêu gia còn có một người trốn được Linh Tê Kiếm Tông bên trong, chúng ta sợ là thật đúng là tìm không được ngươi đây."

Ngăn ở Lục Yên Nhiên trước người trung niên, trong mắt lộ ra vài phần lãnh ý, bất âm bất dương mở miệng nói.

"Phi, nếu như biểu ca tại, sớm đem các ngươi toàn bộ giết!" Trong mắt lộ ra một tia hận ý, Lục Hi Nhi thở phì phì mở miệng nói.

"Biểu ca ngươi? Chính là tên phế vật kia Tiêu Hành Nhất sao?" Trung niên khinh thường mở miệng nói.

"Chính là đi lão đại ca, ngươi nếu là có lá gan, để cho chúng ta đi Linh Tê Kiếm Tông tìm đi lão đại ca, đến lúc đó, nhìn ngươi còn dám hay không miệng ra cuồng ngôn." Lục Hi Nhi mặt coi thường nhìn đối phương nói rằng.

"Đừng nói là Tiêu Hành Nhất tên phế vật kia, coi như là Linh Tê Kiếm Tông cũng không che chở được các ngươi." Vì thanh niên kia cười nhạt một thân, nhất thời xoay người lại, khinh thường mở miệng nói.

Chậm rãi đi tới Lục Yên Nhiên trước người, vì thanh niên cười lạnh nói, "6 tiểu thư, ngươi có thể còn nhớ ta không?"

Trong lúc nói chuyện, thanh niên kia tay nhất thời nâng lên, hướng về Lục Yên Nhiên cái cằm bóp đi.

"Ngươi cút ngay, không cho chạm vào tỷ tỷ của ta!"

Chứng kiến đối phương tới gần Lục Yên Nhiên, Lục Hi Nhi nhất thời hướng về đối phương đạp tới.

Hơi hơi nghiêng người, đối phương nhẹ tách ra Lục Hi Nhi một cước này, đem ánh mắt lần nữa rơi vào Lục Hi Nhi trên người, ngả ngớn mở miệng nói, "Đây chính là tiểu Hi Nhi đi, Lục thị một đôi hoa tỷ muội, thật thật là khiến người ta ước ao đâu!"

"Mã Văn nâng, có cái gì hướng về phía ta tới, chớ làm tổn thương muội muội ta!" Ngăn cản đến Lục Hi Nhi trước người, Lục Yên Nhiên trầm giọng nói rằng.

"Ha ha, xem ra Lục đại tiểu tỷ là còn nhớ rõ ta." Xoay người lại, thanh niên kia cười lạnh nói, "Trước đây ta đến thăm cầu hôn thời điểm, ngươi nói ta cóc mà đòi ăn thịt thiên nga, bây giờ thế nào? Nói thật cho ngươi biết, bây giờ ta không khỏi muốn ngươi, liền muội muội ngươi cũng sẽ không bỏ qua, hoa tỷ muội tư vị, ta còn không có hưởng qua đây."

"Phi!"

Mãnh liệt phun một ngụm, Lục Yên Nhiên nghe được đối phương như vậy hạ lưu, nhất thời Khí Mãn khuôn mặt thông hồng.

"Mã Văn nâng, ta cho dù chết, cũng sẽ không để ngươi đụng ta một chút."

"Chết?" Cười ha ha một tiếng, Mã Văn nâng mí mắt một phen, lành lạnh mở miệng nói, "Lục đại tiểu tỷ, ngươi cho ta vẫn là trước đây Mã Văn nâng sao? Ở trước mặt ta, ngươi muốn chết đều khó khăn!"

"Ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi chết! Các ngươi không phải muốn đi tìm tên phế vật kia Tiêu Hành Nhất sao? Ta sẽ ngay trước ngươi mặt, từng đao từng đao giết chết hắn!" Trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, Mã Văn nâng tiến lên nắm Lục Yên Nhiên cái cằm, lạnh lùng mở miệng nói.

Giờ khắc này, Lục Yên Nhiên mới là thật tuyệt vọng, nàng có thể nghe được, đối phương là thật không sợ Tiêu Hành Nhất!

Chính mình cuối cùng dựa vào, cũng như vậy vô lực, một cái cô gái yếu đuối, thì có thể làm gì đâu?

Nhưng mà, ở nơi này đang lúc tuyệt vọng, một cái có chút lười biếng thanh âm, chậm rãi vang lên.

"Chính mình đem ngươi con này bẩn tay chặt xuống, có thể ta tâm tình tốt, còn có thể tha cho ngươi một mạng."

Chân mày đột nhiên vẩy một cái, xoay người lại, Mã Văn đưa mắt quang nhất thời rơi vào đối phương trên người, cười lạnh nói, "Ngươi chính là Tiêu Hành Nhất tên phế vật kia sao?"

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 341: Lục Hi Nhi kiếm (canh thứ tư)

Bình tĩnh đi tới Lục Hi Nhi bên người, Bạch Nhạc liền con mắt cũng không có nhìn đối phương một chút, càng chưa nói hồi đáp đối phương.

Tự tay sờ sờ Lục Hi Nhi cái đầu, sau đó đem kiếm phóng tới Lục Hi Nhi trong tay, ôn hòa mở miệng nói, "Tiểu Hi Nhi, ngươi phải nhớ kỹ, ngươi đã là một cái kiếm tu đâu, nắm chặt ngươi kiếm, cùng ác nhân không cần giảng đạo lý, sử dụng kiếm bắt chuyện hắn là được."

"Bạch Nhạc ca ca, cái gì là kiếm tu?" Nhìn Bạch Nhạc, Lục Hi Nhi cái hiểu cái không hỏi.

Cái gì là kiếm tu, vấn đề này, thật đúng là hỏi đến Bạch Nhạc.

Nói đơn giản, tựa hồ chính là tu hành kiếm đạo tu hành giả, nhưng trên thực tế, rồi lại nơi nào đơn giản như vậy! Riêng là đối với tiểu cô nương đến giải thích những thứ này, tựa hồ thì càng trắc trở.

Ngẫm lại, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Kiếm tu chính là tâm kiếm như một, trong lòng có một cái tín niệm, vĩnh viễn biết tại sao mình cầm kiếm tu hành giả!"

"Hi nhi là vì cái gì tu kiếm đâu?" Nhìn Lục Hi Nhi, Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

"Vì bảo vệ tỷ tỷ!" Lục Hi Nhi nghiêm túc hồi đáp nói.

"Vậy thì nắm chặt kiếm, chỉ cần vĩnh viễn nhớ kỹ điểm này, ngươi chính là một cái kiếm tu!" Trên mặt lộ ra một tia ôn hòa nụ cười, Bạch Nhạc

nhẹ giọng phân phó nói, "Đừng sợ, Hi nhi có năng lực bảo hộ tỷ tỷ, có đúng hay không?"

"Ừm!" Dùng chút sức gật đầu, Lục Hi Nhi nghiêm túc hồi đáp nói.

"Ngươi không phải Tiêu Hành Nhất! Ngươi là ai?"

Mã Văn Cử gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, trầm giọng hỏi.

"Đừng sợ, ta nhìn vào ngươi, ai dám qua đây, ngươi liền đánh người đó, tin tưởng mình, tiểu Hi Nhi rất lợi hại."

Cũng không có mình xuất thủ ý tứ, Bạch Nhạc vỗ vỗ Lục Hi Nhi bả vai, nhẹ giọng nói.

"Ta cho là muốn đầy đủ anh hùng đâu, nguyên lai chỉ là một cái cẩu hùng, chỉ huy một cái tiểu cô nương động thủ, cũng thiệt thòi ngươi nói ra miệng, ha ha ha ha!"

Chứng kiến Bạch Nhạc thật làm cho Lục Hi Nhi động thủ, người chung quanh nhất thời cười vang.

"Bắt lấy bọn hắn!"

Mơ hồ phát hiện có chút không đúng, Mã Văn Cử trầm giọng phân phó nói.

Được mệnh lệnh, trong nháy mắt, vừa mới nói chuyện cái kia trung niên nhất thời một thanh hướng về Lục Hi Nhi chộp tới.

Lục Hi Nhi có một chút tu luyện thiên phú hắn là biết, nhưng hắn bản thân cũng là Dẫn Linh Cảnh thực lực, đương nhiên sẽ không sợ như thế một cái tiểu cô nương, giống như là diều hâu vồ gà con, trực tiếp hướng về Lục Hi Nhi nắm tới.

Nhưng mà, hầu như ngay tại hắn xuất thủ đồng thời, Lục Hi Nhi kiếm trong tay nhoáng lên, nhất thời bày ra một cái thức mở đầu!

Chợt nhìn đi lên, tựa hồ vẻn vẹn chỉ là một cái chủ nghĩa hình thức, nhưng hắn tự tay trong nháy mắt, kiếm phong lại đột nhiên ngăn, tinh chuẩn rơi vào hắn trên cánh tay.

Dưới sự khinh thường, trong nháy mắt, cái kia trung niên trên cánh tay vậy mà liền bị Lục Hi Nhi chém ra một vết thương, tiên huyết trong nháy mắt nhiễm hồng y áo lót.

Một kiếm này đắc thủ, Lục Hi Nhi nhưng là nhất thời rất là hưng phấn, "Bạch Nhạc ca ca, ta thật thắng hắn."

"Thằng nhóc con, ngươi muốn chết!"

Bị như thế một cái tiểu cô nương thương tổn được, cái kia trung niên trên mặt nhất thời có chút không nhịn được, nhất thời lần nữa vừa vặn nhào lên.

Chứng kiến đối phương hung ác dáng vẻ, Lục Hi Nhi bản năng có chút sợ hãi, có thể tưởng tượng đến đối phương muốn khi dễ tỷ tỷ, nhất thời liền lần nữa lấy dũng khí, theo dạng bức tranh hồ lô, lại là một chiêu Linh Tê Nghênh Khách xuất ra sử dụng.

"Phốc!"

Kiếm quang lóe lên, cái kia trung niên trên người lần nữa bên trong kiếm, nhất thời lại lưu lại một đạo vết thương!

Liên tục hai lần thụ thương, đối phương cũng rốt cục nhận thấy được có chút không đúng, cái kia trung niên quyết tâm trong lòng, phẫn nộ quát, "Tên oắt con này có gì đó quái lạ, mọi người cùng nhau xông lên!"

Trong nháy mắt, xung quanh người khác cũng nhất thời xông tới.

Lần này, có ít nhất bảy tám người đồng thời xông lại, Lục Hi Nhi cuối cùng chỉ là một cái tiểu cô nương, nhất thời liền có chút sợ, vô ý thức hướng Bạch Nhạc phía sau tránh đi.

"Đừng sợ, tiểu Hi Nhi! Còn nhớ rõ ngươi đã nói sao? Ngươi là phải bảo vệ tỷ tỷ!"

Những người này bản thân bé nhỏ không đáng kể, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là không có tự mình xuất thủ ý tứ, tất nhiên quyết tâm muốn dạy Lục Hi Nhi, thì tránh miễn không cùng người chiến đấu.

Bây giờ những người này, tại Bạch Nhạc trong mắt, nhất định chính là đưa tới cửa giúp Lục Hi Nhi luyện kiếm, đương nhiên sẽ không đơn giản buông tha.

Nghe Bạch Nhạc, Lục Hi Nhi nhất thời khẽ cắn môi, lần nữa đứng ra!

Lại là một chiêu Linh Tê Nghênh Khách!

Mấy ngày nay ở giữa, Lục Hi Nhi tại Bạch Nhạc dạy dỗ xuống, đối với một kiếm này tu luyện, hầu như đã sắp muốn đạt tới bản năng trình độ, căn bản không cần nghĩ, giơ tay lên chính là một kiếm đâm ra đi.

Linh Tê Kiếm Quyết là cường đại cở nào!

Lúc trước Bạch Nhạc còn phi thường khi còn yếu sau khi, bằng vào một chiêu này, liền có thể tại Âm Dương Quỷ Đồng Quỷ Đồng công kích đến, tiếp tục chống đỡ!

Lục Hi Nhi bây giờ mặc dù không bằng trước đây Bạch Nhạc, nhưng những này người, rồi lại nơi nào có thể so với Quỷ Đồng!

Nhìn như bảy tám người cùng một chỗ công kích, nhưng trên thực tế, chân chính tu ra linh lực bất quá cũng chỉ có ba cái, hơn nữa xuất thủ lúc không có cách thức gì, căn bản không coi là chân chính tu hành giả, về phần hắn, càng cũng chỉ là một ít người thường, kể từ đó, chỉ cần Lục Hi Nhi không sợ, bằng vào một chiêu này Linh Tê Nghênh Khách liền đủ để tự bảo vệ mình.

Bất quá ngắn ngủi trăm hơi thở thời gian, Lục Hi Nhi liền từ ban đầu khẩn trương, triệt để trầm tĩnh lại.

Cứ việc trên thực tế, nàng cũng sẽ chỉ một chiêu này kiếm pháp, có thể đến hồi hồi như thế thi triển ra, vậy mà liền thật ngạnh sinh sinh ngăn trở đối phương công kích.

Cái này khiến Lục Hi Nhi trong lòng tràn ngập kinh hỉ, đầu nàng một lần ý thức được, nguyên lai trước đó những ngày gần đây, theo Bạch Nhạc học kiếm khổ cực, thực sự là đáng giá.

Có một chút Bạch Nhạc cũng không có nhìn lầm!

Lục Hi Nhi thực sự là một cái tu luyện thiên tài, không chỉ là về việc tu hành, chiến đấu thượng cũng giống như vậy!

Chứng kiến cái này, Bạch Nhạc trong lòng đối với Lục Hi Nhi cũng không khỏi càng nhiều vài phần chờ mong.

"Phế vật, đều tránh ra cho ta!"

Mắt thấy những người này thậm chí ngay cả một cái Lục Hi Nhi đều bắt không được đến, Mã Văn Cử sắc mặt nhất thời thay đổi khó coi dị thường, lớn tiếng mắng.

Mã Văn Cử cái này ra mặt, Lục Yên Nhiên trong mắt nhất thời lộ ra một

tia hoảng loạn chi sắc gấp giọng nói rằng.

"Bạch công tử, ngươi đi mau, những người này là hướng về phía chúng ta tới, với ngươi không quan hệ, xin ngươi bả tin tức mang hồi Linh Tê Kiếm Tông, nói cho Tiêu Hành Nhất liền đủ đủ."

Lục Yên Nhiên biết Bạch Nhạc là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, cũng có một chút thực lực, thật là hắn lại rõ ràng hơn đối phương đáng sợ, Lục gia cũng không phải là không có tu hành giả, nhưng lại đều chết ở đối phương trong tay, có người nói Mã Văn Cử, đã là Linh Phủ Cảnh cao thủ, căn bản không phải thường nhân có khả năng tưởng tượng. Cho dù là đến loại này sống chết trước mắt, nàng cũng vẫn như cũ không muốn liên lụy Bạch Nhạc.

Đây cũng không phải là diễn trò, lấy Bạch Nhạc nhãn lực, thật hay giả liếc mắt là có thể phân biệt ra được.

Dạng này tâm tính, chính là Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút bội phục.

"Lục cô nương, ta là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, nếu như cứ như vậy chạy, trở về nên như thế nào đối mặt Tiêu sư huynh?" Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

"Ta tưởng là ai, nguyên lai là Linh Tê Kiếm Tông người." Nghe được Bạch Nhạc, Mã Văn Cử lại ngược lại yên lòng, lúc này cười lạnh nói, "Chưa đủ lông đủ cánh đâu, đã nghĩ học người anh hùng cứu mỹ nhân? Mở miệng một tiếng Linh Tê Kiếm Tông, Linh Tê Kiếm Tông nhằm nhò gì!"

Mặt coi thường nhìn Bạch Nhạc, Mã Văn Cử lần nữa kêu gào nói.

"Coi như là Tiêu Hành Nhất tên phế vật kia ở trước mặt ta, cũng không dám lớn lối như vậy, ngươi thì tính là cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 342: Vậy ngươi còn có gì hữu dụng đâu?

Nghe thế, Bạch Nhạc rốt cục xoay người lại, nhìn về phía Mã Văn Cử mở miệng nói, "Xem ra ta vừa mới nói chuyện, ngươi là không nghe lọt tai, đã ngươi không chịu tự mình động thủ, vậy ta liền tới giúp ngươi một chút tốt."

"Ngươi muốn chết!" Trong mắt lóe lên vẻ tức giận, Mã Văn Cử lúc này một chưởng hướng về Bạch Nhạc vỗ tới.

Khẽ lắc đầu, loại trình độ này đối thủ, quả thực liền để cho Bạch Nhạc không đề được nửa điểm hứng thú tới.

"Tiểu Hi Nhi, thấy rõ ràng, bắt đầu từ ngày mai, ta liền bắt đầu dạy ngươi kiếm thứ hai!" Liền con mắt cũng không có nháy một chút, Bạch Nhạc cổ tay khẽ đảo, Thu Hoằng Kiếm chợt ra khỏi vỏ, không có chút nào cuốn hút, chính là chỗ này sao vô cùng đơn giản một kiếm chém ra đi.

Cô Vân Xuất Tụ!

Vì để Lục Hi Nhi thấy rõ ràng, Bạch Nhạc một kiếm này cố ý ra rất chậm, chậm đến mỗi một cái động tác đều thanh thanh sở sở, có thể làm cho người xem rõ ràng!

Khả năng liền có cái này vô cùng đơn giản một kiếm, nhưng ở trong nháy mắt, trực tiếp đem Mã Văn Cử bàn tay chém xuống tới.

"A!"

Trong miệng ra hét thảm một tiếng, Mã Văn Cử trong mắt lộ ra một vẻ sợ hãi, ôm chính mình đoạn rơi bàn tay, đau nhức trên mặt đất trực đả cút!

Đến thời khắc này, Mã Văn Cử nơi nào vẫn không rõ, lần này là thật đá trúng thiết bản bên trên, té hướng xa xa bỏ chạy.

Nhưng mà, hầu như chính là đồng thời, Bạch Nhạc cái kia lười biếng thanh âm liền vang lên lần nữa tới.

"Ta để ngươi đi sao?"

Vô cùng đơn giản một câu nói, thậm chí ngay cả một câu uy hiếp đều không nói, liền hù dọa Mã Văn Cử toàn thân run lên, nơi nào còn dám lại bước ra nửa bước.

Vừa mới chính là không có nghe đối phương, trực tiếp bị trảm một tay hạ xuống, bây giờ nếu như lại không nghe, sợ là xuống liền muốn là cái đầu.

Kinh khủng nhất là, cho tới giờ khắc này, Mã Văn Cử thậm chí ngay cả đối phương là thực lực gì cũng không cảm giác được, trên thực tế, vừa mới một kiếm kia, đối phương cũng căn bản cũng không có nửa điểm khí tức tiết ra ngoài.

"Linh Tê Kiếm Tông tiểu tử, lần này ta nhận tài, có thể ngươi không nên đắc ý! Ngươi Linh Tê Kiếm Tông cũng kiêu ngạo không vài ngày, đến lúc đó, bút trướng này, tự nhiên sẽ có người giúp ta đòi lại."

Xoay người lại, Mã Văn Cử sắc mặt dữ tợn lớn tiếng quát mắng.

"Thấy rõ ràng sao?" Không có chút nào phản ứng Mã Văn Cử ý tứ, Bạch Nhạc ôn hòa nhìn Lục Hi Nhi, nhẹ giọng hỏi.

"Ừm!"

Mã Văn Cử thảm trạng chẳng những không có hù được Lục Hi Nhi, ngược lại để cho Lục Hi Nhi tiểu trên mặt lộ ra lau một cái khó có thể ức chế vẻ hưng phấn.

Thật giống như, sau một khắc, nàng cũng có thể trở nên lợi hại như vậy.

"Hi nhi thật thông minh." Sờ sờ Lục Hi Nhi cái đầu, Bạch Nhạc cười khích lệ nói.

Thu xếp ổn thỏa Lục Hi Nhi, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi hướng đi Mã Văn Cử, "Ngươi tu luyện là ma công, hơn nữa còn là dựa vào linh dược mạnh mẽ đột phá linh phủ a? Dạng này đột phá phương thức, đừng nói là gặp phải chân chính Linh Phủ Cảnh cao thủ, chính là cường một điểm Dẫn Linh Cảnh cao thủ, cũng có thể đơn giản giết ngươi. . . Dạng này thực lực, có tức giận gì coi thường Linh Tê Kiếm Tông, chính là dựa vào sau lưng ngươi ma đạo cao thủ sao?"

Vừa mới không có trực tiếp giết chết Mã Văn Cử, cũng không phải là Bạch Nhạc có nhiều nhân từ, chỉ bằng Mã Văn Cử bộ kia ác tâm sắc mặt, liền giết hắn một trăm lần! Giữ lại mạng hắn, là bởi vì Bạch Nhạc từ đối phương trong lời nói, nghe ra Lục gia chuyện, sợ rằng không có đơn giản như vậy, cái này không chỉ có chỉ là một cái Lục gia, hoặc có lẽ là Tiêu Hành Nhất sự tình, mà là liên lụy đến Linh Tê Kiếm Tông đại phiền toái.

Mã Văn Cử cũng không biết những thứ này, chỉ là nghe được Bạch Nhạc, cũng là thật đưa hắn hù dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Rõ ràng chỉ là lần đầu tiên thấy, hơn nữa vẻn vẹn chỉ là ra một kiếm mà thôi, hắn mánh khóe dĩ nhiên cũng làm bị nhìn xuyên, cái này cũng không khỏi quá kinh người.

"Ngươi, ngươi đừng qua đây!"

Lần này, Mã Văn Cử là thật bị hù dọa, té lui về phía sau, ngay cả nói chuyện cũng không lưu loát.

Chỉ là, tại Bạch Nhạc trước mặt, hắn lại ở đâu có trốn cơ hội, mấy bước ở giữa đã bị Bạch Nhạc đuổi theo.

"Răng rắc!"

Một tiếng giòn vang, Mã Văn Cử hai chân nhất thời bị Bạch Nhạc đá gảy, thảm hào nhất thanh, trực tiếp quỳ xuống đất.

"Ta kiên trì không tốt, ngươi tốt nhất bả sự tình, đàng hoàng cho ta nói rõ ràng, bằng không, ta không ngại đem ngươi cả người xương cốt đều đánh nát!" Lạnh lùng nhìn kêu rên Mã Văn Cử, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

Mã Văn Cử bản thân thì không phải là cái gì xương cứng, bị Bạch Nhạc như thế đánh, nhất thời khóc một thanh nước mũi một thanh lệ, cái gì đều chiêu.

Nguyên lai, Mã Văn Cử bản thân liền là một cái vô năng quần áo lụa là, chẳng những vô năng hơn nữa phẩm tính cực kém, có thể nói là cái gì cũng sai, cũng chính bởi vì vậy, trước đây thượng Lục gia cầu hôn thời điểm, căn bản liền môn cũng không vào đi, trực tiếp đã bị đánh văng ra ngoài.

Nói là Lục Yên Nhiên mắng hắn cóc mà đòi ăn thịt thiên nga, đều là tự dát vàng lên mặt mình, trên thực tế, liền một câu nói này đều là Lục gia nha hoàn truyền tới.

Nguyên bản lấy Mã gia thực lực, căn bản không làm gì được Lục gia, cái này một hơi thở, hắn chỉ có thể nuốt xuống, nhưng không nghĩ, ngay tại nửa năm trước, có một người ma đạo cao thủ tìm tới Mã gia, rất khoái

mã gia liền triệt để ngã về phía đối phương.

Để bày tỏ đối Mã gia ban thưởng, đám kia ma đạo cao thủ ban thưởng Mã Văn Cử một viên linh đan, trong vòng một đêm, Mã Văn Cử liền từ cái kia cái gì cũng sai quần áo lụa là, biến thành Linh Phủ Cảnh cao thủ!

Có dạng này thực lực, lại có đám kia ma đạo cao thủ chống đỡ, Mã Văn Cử lập tức cùng Lục gia trở mặt, mấy ngày ngắn ngủi ở giữa, hầu như đem Lục gia cả nhà giết một sạch sẻ, chỉ có lúc đó không ở nhà Lục gia tỷ muội may mắn tránh khỏi tại khó.

Mã Văn Cử không cam lòng để cho Lục gia tỷ muội chạy thoát, lại có cái nào ma đạo cao thủ chống đỡ, lúc này mới không kiêng nể gì cả đuổi theo.

Gấp gáp tăng thực lực lên, để cho Mã Văn Cử có chút bành trướng, rất có không đem bất luận kẻ nào để vào mắt ý tứ, tự nhiên liền mang liền Tiêu Hành Nhất cũng coi thường.

Chỉ là, lại không nghĩ rằng, Lục gia tỷ muội tuy tìm được, nhưng lại cũng một cước nhắc tới trên miếng sắt.

Ma đạo cao thủ sao?

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong đầu liền tự nhiên nhớ tới Huyết Ảnh Ma Tông, ban đầu tại Thanh châu thời điểm, Huyết Ảnh Ma Tông không phải là lấy phương thức này tới thẩm thấu Bạch gia cùng Mộ Dung gia sao? Bây giờ xem ra, cái này Lục gia tao ngộ, quả thực không có sai biệt!

Chỉ là Lục Yên Nhiên cùng Lục Hi Nhi cái này một đôi tỷ muội, vận khí lại hiển nhiên phải tốt hơn nhiều, vừa may ở trên đường đụng tới phản hồi Tông Bạch Nhạc.

Bây giờ xem ra, ma đạo xuất thế sợ rằng căn bản cũng không phải là Thanh châu một chỗ sự tình, đã lan tràn đến toàn bộ thiên hạ.

Đương nhiên, bây giờ tại Duyện châu tác loạn tự nhiên không phải Huyết Ảnh Ma Tông, nhưng những này người trong ma đạo bắt đầu thẩm thấu phương thức, nhưng đều là cơ bản giống nhau.

Không đúng, không chỉ là đơn giản như vậy.

Trong đầu hiện lên một đạo linh quang, Bạch Nhạc lạnh lùng hỏi lần nữa, "Không đúng, ngươi vừa mới nói, Linh Tê Kiếm Tông kiêu ngạo không vài ngày, là có ý gì?"

Mã Văn Cử mặc dù có chút bành trướng, không nhìn trúng Tiêu Hành Nhất vậy cũng không tính là gì, có thể liền mang đem toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông đều coi thường, nhưng là không còn đơn giản như vậy.

Bị Bạch Nhạc như thế một nhìn chòng chọc, Mã Văn Cử lạnh cả tim, liền vội vàng giải thích, "Là ta nghe được bọn hắn nói, bọn hắn nói, còn có mấy tháng chính là cái đó tông môn thi đấu thời điểm, đến lúc đó nhất định khiến Linh Tê Kiếm Tông từ Huyền cấp tông môn xoá tên, sau đó nghĩ biện pháp chiếm giữ Linh Tê Kiếm Tông. . . Đây cũng không phải là ta nói, ta chính là nghe bọn hắn nghị luận."

Trong mắt phát lạnh, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời nổi lên lau một cái khủng bố sát khí.

Liền tông môn khảo hạch đều tính toán ở bên trong sao? Những thứ này ma tu lai lịch, chỉ sợ cũng không đơn giản a!

Trước đó trở về, Bạch Nhạc một mực là ôm rất thả lỏng tâm tính, lấy hắn bây giờ thực lực, muốn giúp Linh Tê Kiếm Tông đi qua tông môn khảo hạch, thực sự chưa nói tới khó khăn gì! Cũng chính là bây giờ, Bạch Nhạc mới hiển lên rõ mười phần hữu hạn, coi như du ngoạn, không

nhanh không chậm đi trở về.

Có thể lại không nghĩ rằng, sự tình còn lâu mới có được chính mình trước đó muốn đơn giản như vậy.

Duyện châu chuyện với hắn không có quan hệ gì, có thể Linh Tê Kiếm Tông chuyện, hắn lại không thể mặc kệ, lần này tất nhiên trở về, tổng yếu bả sự tình triệt để làm rõ ràng mới là.

"Thì ra là thế. . . Như vậy, ngươi còn có gì hữu dụng đâu?"

Cơ hồ là vừa nói, lau một cái kiếm quang chợt nở rộ, căn bản không chờ Mã Văn Cử phản ứng kịp, cái kia một cái đầu lâu liền trực tiếp bay lên.

Không chỉ là Mã Văn Cử, một màn kia kiếm quang lúc rơi xuống sau khi, theo Mã Văn Cử cùng đi những người này, đều bị mất mạng!

Một khi Bạch Nhạc xuất thủ, những người này ở đây trước mặt hắn, căn bản ngay cả chạy trốn tư cách cũng không có.

"Bạch công tử. . ."

Cái này máu tanh tràng diện nhất thời hù dọa Lục Yên Nhiên, trong nháy mắt sắc mặt thay đổi trắng bệch, nếu không phải Lục Hi Nhi đỡ nàng, sợ rằng nàng liền đứng cũng không vững.

Cứ việc nàng cũng đối Mã Văn Cử hận thấu xương, nhưng lại cũng không nghĩ tới, chỉ là một trong chớp mắt, nhiều người như vậy dĩ nhiên cũng làm toàn bộ bị giết, Mã Văn Cử càng là liền đầu người cũng không phải là đi ra ngoài, chết vô cùng thê thảm!

Nguyên bản Bạch Nhạc vẫn luôn là lấy một bộ ôn hòa mặt xuất hiện, tựa như một cái tao nhã nho sinh, cho đến giờ phút này, Lục Yên Nhiên mới ý thức tới, đối phương là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, là một cái so Mã

Văn Cử cường đại hơn nhiều tu hành giả.

Cùng Lục Yên Nhiên khác biệt, Lục Hi Nhi mặc dù cũng có chút sợ hãi, có thể càng nhiều nhưng vẫn là kích động cùng hưng phấn!

Hai người mặc dù là chị em ruột, có lẽ Lục Hi Nhi lựa chọn bước lên tu hành con đường này thời điểm, tất cả dĩ nhiên là đã thay đổi không giống nhau.

"Bạch Nhạc ca ca, ta về sau cũng có thể giống như ngươi lợi hại sao?"

"Đương nhiên!" Đối mặt Lục Hi Nhi thời điểm, Bạch Nhạc liền lần nữa khôi phục bộ kia ôn hòa dáng vẻ, nhẹ giọng hồi đáp nói.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lập tức chuyển hướng Lục Yên Nhiên đạo, "Lục cô nương, nơi đây không nên ở lâu, chúng ta vẫn là nhanh lên hồi tông môn đi."

Mã Văn Cử bất quá chỉ là tiểu nhân vật, sinh tử bé nhỏ không đáng kể, chân chính đáng sợ là hắn phía sau những cái kia ma tu, coi như là Bạch Nhạc, bây giờ cũng không dám nói có thể ứng phó.

Trên thực tế, nguyên bản giữ lại Mã Văn Cử mệnh, mang hồi Linh Tê Kiếm Tông có lẽ sẽ càng hữu dụng, có thể Bạch Nhạc dù sao không phải là một cá nhân.

Hắn không có khả năng một mực coi chừng Lục gia tỷ muội, nếu là có chỗ sơ sẩy, làm cho đối phương đả thương người, khả năng liền hối hận không kịp.

Còn có người khác, nếu như đem tin tức truyền trở về, Bạch Nhạc ngược lại là không có gì quan trọng, nhưng đối với Lục gia tỷ muội mà nói, lại chỉ hội bằng thêm hậu hoạn.

Tất nhiên làm cái này tốt người, liền không bằng người tốt làm được, đơn giản giết sạch!

Ngược lại loại lũ tiểu nhân này vật, cũng không khả năng tiếp xúc được đối phương chân chính cơ mật, giá trị không lớn.

Còn như Lục Yên Nhiên có hay không có thể lý giải cùng tiếp thu, Bạch Nhạc cũng không để bụng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 343: Phản hồi Tông

Trấn nhỏ lại lớn như vậy, tin tức truyền cực nhanh.

Dân chúng bình thường không biết ai sai ai đúng, có thể Bạch Nhạc sát nhân bọn hắn nhưng là chính mắt thấy, loại này giết người không chớp mắt cường giả, cho dù ai có thể không vì chi tâm quý?

Chờ đến Bạch Nhạc bọn hắn trở lại nhà trọ thời điểm, hầu như tất cả mọi người là sắc mặt đại biến, không ngừng bận rộn chạy đi.

Ngay cả chủ quán, cũng không dám tiếp tục đi lên dựng một câu nói.

Đơn giản ăn một ít gì đó, tại chợ ngựa thượng tùy ý chọn một con ngựa, Bạch Nhạc trực tiếp từ dẫn Lục gia tỷ muội ly khai trấn nhỏ, tăng tốc về phía Linh Tê Kiếm Tông phương hướng chạy đi.

Đoạn đường này ra roi thúc ngựa, đến phía sau, vô pháp cưỡi ngựa, nhất định muốn bộ hành, mặc dù mệt chết đi, có thể Lục Yên Nhiên nhưng cũng thủy chung đều cắn chặt răng chống đỡ hạ xuống.

Trong thời gian này, Lục Yên Nhiên mấy lần muốn cùng Bạch Nhạc giải thích, nhưng lại cuối cùng đều không thể nói ra miệng.

Cứ như vậy liên tục đuổi ba ngày đường, Bạch Nhạc lúc này mới rốt cục nhìn thấy Linh Tê Kiếm Tông sơn môn.

Thời gian qua đi gần ba năm, lần nữa trở về, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút ngẩn ngơ.

Cho dù là mình ban đầu ly khai Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, cũng căn bản không nghĩ tới, ngắn ngủi thời gian ba năm, chính mình vậy mà lại

trưởng thành đến mức độ này.

"Bạch Nhạc ca ca, nơi này chính là Linh Tê Kiếm Tông sao? Thật là khí phái a!"

Nhìn sơn môn, Lục Hi Nhi có chút kích động mở miệng nói.

Mặc dù ở bây giờ Bạch Nhạc trong mắt, Linh Tê Kiếm Tông xác thực chỉ tính là một cái môn phái nhỏ, kém xa cùng Thất Tinh Tông loại kia tông môn so sánh, nhưng đối với Lục Hi Nhi mà nói, Huyền cấp tông môn Linh Tê Kiếm Tông lại cũng đã là trước đây chưa từng gặp đại phái khí tượng.

"Người nào?"

Bạch Nhạc bọn hắn tới gần sơn môn, cũng nhất thời hấp dẫn Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, nhất thời liền có người chạy tới, lớn tiếng quát hỏi.

"Ba năm không về, các ngươi liền nhận không ra ta sao?"

Khóe miệng tràn ra mỉm cười, vừa mới quy tông, Bạch Nhạc có thể không có làm khó những thứ này đệ tử ý tứ, đang khi nói chuyện, trực tiếp lấy ra thân phận mình lệnh bài ném qua.

Vô ý thức tiếp nhận lệnh bài, vẻn vẹn liếc mắt nhìn, cái kia thủ sơn đệ tử trên mặt liền nhất thời lộ ra vẻ mừng như điên.

"Bạch sư huynh! Ngươi là Bạch sư huynh!"

Trên thực tế, thời gian ba năm cũng không tính trưởng, lấy Bạch Nhạc tại tông môn địa vị, hắn không nhận ra phía dưới đệ tử bình thường, nhưng nếu nói có người không biết hắn, cái kia chính là chuyện phiếm tám đạo.

Có thể hỏi đề ở chỗ, Bạch Nhạc trước đây lúc rời đi sau khi mới mười

bảy tuổi, vẫn là một thiếu niên, thời gian ba năm, đối với người khác mà nói ngắn ngủi, có thể đối Bạch Nhạc mà nói, biến hóa khả năng liền xác thực không nhỏ.

Trong lúc nhất thời, những thứ này đệ tử không thể nhận ra hắn, tự nhiên cũng liền cũng không kỳ quái.

Chỉ khi nào đi qua lệnh bài thân phận biết Bạch Nhạc thân phận, tự nhiên rất dễ dàng là có thể từ trán bên trong, nhận ra Bạch Nhạc tới.

Đối với Linh Tê Kiếm Tông những thứ này đệ tử mà nói, Bạch Nhạc một mực chính là bọn họ sùng bái nhất sư huynh! Trước đây cái kia một trận tông môn thi đấu sau đó, chính là Khổng Từ so với, cũng vì chỗ thua kém vài phần, bây giờ chứng kiến Bạch Nhạc trở về, tự nhiên có vẻ dị thường hài lòng.

"Nhanh, đi nhanh bẩm báo tông chủ cùng Từ trưởng lão!"

Không ngừng bận rộn đem Bạch Nhạc nghênh vào sơn môn, cái kia đệ tử nhất thời hưng phấn lần nữa mở miệng phân phó nói.

Từ bước vào sơn môn mở ra thủy, dọc theo con đường này, hầu như sở hữu đệ tử nhìn thấy Bạch Nhạc sau đó, đều lập tức khom mình hành lễ, cung kính bên trong lại lộ ra vài phần sùng bái, để cho Lục Yên Nhiên cùng Lục Hi Nhi trực tiếp xem há hốc mồm.

Các nàng đã sớm biết Bạch Nhạc là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, nhưng này đãi ngộ có thể không khỏi quá khoa trương a?

Lục Hi Nhi còn có chút không biết, có thể Lục Yên Nhiên lại như cũ mơ hồ đoán được, sợ rằng Bạch Nhạc thân phận, hoàn toàn không phải trước đó chính hắn nói cái kia đơn giản, chỉ là loại tình huống này, có thể không có phần của hắn nói chuyện.

Một đường trở lại trong tông môn, sớm có đệ tử hồi bẩm, nói tông chủ cùng Từ trưởng lão đã trong đại điện, chờ lấy Bạch Nhạc.

Bạch Nhạc lúc này mới chuyển hướng hắn đệ tử nói rằng, "Hai vị này là Tiêu Hành Nhất, Tiêu sư đệ muội muội, ngươi trước dẫn bọn hắn đi gặp Tiêu sư đệ, có chuyện gì, chờ ta gặp qua tông chủ lại nói."

"Vâng!"

Thu xếp ổn thỏa Lục gia tỷ muội, Bạch Nhạc lúc này mới chỉnh quần áo một chút, chậm rãi bước vào bên trong đại điện, cao giọng mở miệng nói.

"Đệ tử Bạch Nhạc, bái kiến tông chủ, bái kiến Từ trưởng lão!"

. . .

Bên này Bạch Nhạc đi gặp tông chủ đồng thời, cũng đã có đệ tử đem Lục gia tỷ muội mang tới Tiêu Hành Nhất chỗ ở.

"Hành Nhất ca ca!"

Mới vừa nhìn thấy Tiêu Hành Nhất, Lục Hi Nhi nhất thời liền hồng viền mắt, nhất thời hướng về Tiêu Hành Nhất chạy tới.

"Là các ngươi?"

Chứng kiến Lục gia tỷ muội, Tiêu Hành Nhất nao nao, có thể trên mặt nhưng không có vui sướng chút nào chi sắc, cho dù là Lục Hi Nhi chạy tới, thần sắc cũng thủy chung nhàn nhạt, không có nửa điểm thân cận chi ý.

"Yên Nhiên gặp qua biểu ca!"

Cùng Lục Hi Nhi khác biệt, Lục Yên Nhiên trong lòng có chút đau khổ, quy củ hạ thấp người hành lễ nói.

"Các ngươi tại sao lại ở đây?"

Tiêu Hành Nhất thần sắc vẫn còn có chút lãnh, nhàn nhạt hỏi.

"Tiêu sư huynh, đây không phải là biểu muội ngươi sao? Bạch sư huynh để cho ta dẫn các nàng qua, làm sao, không đúng sao?" Mang Lục gia tỷ muội qua đây đệ tử, cũng không khỏi hơi kinh ngạc, kỳ quái mở miệng hỏi.

"Bạch sư huynh? Cái nào Bạch sư huynh?" Nghe được đối phương, Tiêu Hành Nhất nhất thời ngẩn ra, vội vàng hỏi tới.

"Tự nhiên là Bạch Nhạc, Bạch sư huynh a, nếu không bổn tông còn có cái nào Bạch sư huynh?" Cái kia đệ tử đương nhiên hồi đáp nói.

Nghe vậy Tiêu Hành Nhất trên mặt nhất thời lộ ra vẻ vui mừng, "Bạch sư huynh trở về? Quá tốt, Bạch sư huynh người đâu?"

"Bạch sư huynh đi gặp chưởng môn, nói là để cho ta trước tiên đem bọn hắn mang đến, chờ hắn hết bận sẽ tới! Làm sao, chẳng lẽ các nàng lừa gạt Bạch sư huynh?" Nói rằng cuối cùng, cái kia đệ tử sắc mặt đã có chút bất thiện, giả sử hai người kia dám lừa Bạch sư huynh, vậy hắn nhưng là không còn khách khí như vậy.

Yên lặng chốc lát, Tiêu Hành Nhất rồi mới hồi đáp, "Không có, các nàng thật là biểu muội ta, chỉ là có chút gia sự. . . Ta không tiện nhiều lời."

Nghe thế, cái kia đệ tử sắc mặt nhất thời hoà hoãn lại, "Tiêu sư huynh, bất kể thế nào nói, bọn hắn luôn là Bạch sư huynh mang về, ta xem Bạch sư huynh thật quan tâm các nàng, coi như xem ở Bạch sư huynh mặt mũi, cũng đừng chậm trễ các nàng."

"Sư đệ nói là." Hơi hơi gật đầu, Tiêu Hành Nhất nhẹ giọng đáp.

Tiêu Hành Nhất đáp tùy ý, có thể Lục Yên Nhiên nhưng trong lòng thì càng phát ra đắng chát.

Nàng cùng Tiêu Hành Nhất, bản thân liền là biểu huynh muội, nhưng hôm nay tại Tiêu Hành Nhất trong lòng, vẫn còn kém xa Bạch Nhạc mặt mũi có phân lượng, đây cũng để cho nàng trong lòng có thể không tâm bỏ vào.

"Hành Nhất ca ca, ngươi làm sao, ngươi không biết Hi nhi sao?" Lục Hi Nhi niên kỷ mặc dù nhỏ, nhưng lại càng mẫn cảm, ủy khuất mở miệng nói.

"Hi nhi, ngươi còn nhỏ, có một số việc, ngươi vẫn không rõ, chờ ngươi lớn lên. . . Tự nhiên sẽ minh bạch." Thở dài một tiếng, đối mặt Lục Hi Nhi, Tiêu Hành Nhất trong lòng cuối cùng hơi hơi mềm nhũn, nhẹ giọng mở miệng nói, "Tiến đến ngồi đi."

Đem hai người dẫn vào gian phòng ngồi xuống, Tiêu Hành Nhất lúc này mới chậm rãi nói rằng, "Lục Yên Nhiên, nói lý lẽ mà nói, ta với ngươi Lục gia sớm đã ân đoạn nghĩa tuyệt, vô luận có chuyện gì, ngươi cũng không nên tìm được trên đầu ta tới! Nhưng xem ở Bạch sư huynh phân thượng, ta cho ngươi một cái cơ hội, đến tột cùng chuyện gì, ngươi nói đi."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 344: Là Bạch sư huynh dạy ngươi?

"Tốt, thật tốt! Hảo tiểu tử!"

Bạch Nhạc một bước vào đại điện, Từ Phong nhất thời liền chào đón, nhìn Bạch Nhạc cái kia quen thuộc lại có chút khuôn mặt xa lạ, Từ Phong đã kích động có chút nói năng lộn xộn.

Mặc dù trước đây hứa hẹn qua trong vòng ba năm nhất định trở về, chỉ khi nào đi ra ngoài, rất nhiều chuyện có thể liền khó nói chắc, theo tông môn khảo hạch thời gian tiếp cận, Từ Phong trong lòng cũng khó tránh khỏi sẽ có một ít tâm thần bất định, bây giờ chứng kiến Bạch Nhạc đúng hạn mà về, lại để cho hắn làm sao có thể đủ không cao hứng.

"Từ trưởng lão!"

Nhìn Từ Phong, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng dâng lên một giòng nước ấm, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông người khác tạm dừng không nói, có thể Từ Phong nhưng là xác thực đối hắn vô cùng tốt, phần tình nghĩa này, Bạch Nhạc một mực nhớ kỹ trong lòng.

"Hảo tiểu tử, cao ra, cũng lớn lên!" Dùng sức ôm lấy Bạch Nhạc, trên vai vỗ vỗ, Từ Phong hài lòng cười to nói.

"Bạch Nhạc, ngươi tu vi đã là linh phủ đỉnh phong?"

Cùng Từ Phong khác biệt, Hà Diêu càng quan tâm vẫn là Bạch Nhạc thực lực, là lấy nhìn thấy Bạch Nhạc, hắn phản ứng đầu tiên chính là quan sát Bạch Nhạc thực lực, chỉ là kết quả này, lại làm cho hắn quả thực có chút không dám tin tưởng.

"Cái gì?" Trong nháy mắt, Từ Phong cũng không khỏi hơi hơi kinh ngạc, khó có thể tin nhìn về phía Bạch Nhạc.

"Hồi tông chủ, đệ tử xác thực đã bước vào linh phủ đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa, là có thể mở tinh cung." Khẽ khom người, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói.

Tu vi thượng sự tình, không gạt được, hắn cũng không muốn có cái gì giấu giếm.

Linh Tê Kiếm Tông suy nhược lâu ngày, cũng chỉ có để cho vị tông chủ này đại thể giải một ít thực lực của hắn, mới có thể để cho đối phương an tâm.

Huống chi, có mấy lời, mặc dù khó mà nói, nhưng đúng là vẫn còn muốn nói ra đến, bây giờ chủ động đem tu vi nói ra, coi như là đánh một cái phục bút.

"Điều này sao có thể?"

Đạt được Bạch Nhạc khẳng định quay đầu, Từ Phong cả người hầu như đều đã triệt để há hốc mồm, làm sao cũng khó mà tiếp thu sự thật này.

Phải biết, hắn tân tân khổ khổ tu luyện nhiều năm như vậy, bây giờ cũng bất quá mới vẻn vẹn chỉ là linh phủ đỉnh phong mà thôi, có thể Bạch Nhạc tu luyện mới bao lâu? Coi như là thiên tài, cũng không thể khoa trương như vậy chứ?

"Đệ tử, lần này đi Thanh châu, xem như là có chút cơ duyên đi." Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Trước không nói cái này, tông chủ, Từ trưởng lão, đệ tử tới trở về trên đường, gặp phải hai cái tỷ muội, trùng hợp biết một sự tình, sợ rằng cùng bổn tông có quan hệ."

Cũng không có nóng lòng giải thích những thứ này, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói.

Về hắn chuyện mình, trong lúc nhất thời còn không tốt giải thích, có thể những ma đạo cao thủ này có thể phải nhằm vào Linh Tê Kiếm Tông sự tình, cũng đã là lửa sém lông mày.

"Cái gì hai tỷ muội cùng bổn tông có quan hệ?" Từ Phong đều có chút bị Bạch Nhạc nhiễu ngất, khoát khoát tay hỏi tới, "Ngươi từ từ nói, nói rõ ràng."

Gật đầu, thoáng sửa sang một chút tâm tư, Bạch Nhạc lúc này mới đại thể đem chính mình gặp phải Lục gia tỷ muội, lại từ Mã Văn Cử trong miệng biết được ma đạo cao thủ muốn nhằm vào Linh Tê Kiếm Tông sự tình, từ đầu chí cuối nói ra.

Ngay từ đầu vô luận là Từ Phong vẫn là Hà Diêu, trên thực tế cũng đều không có quá coi ra gì, còn tưởng rằng Bạch Nhạc chỉ là hảo tâm mang hai nữ nhân trở về mà thôi, không nói đến đối phương cùng Tiêu Hành Nhất có quan hệ hay không, chỉ bằng Bạch Nhạc bây giờ thực lực cùng thân phận, cũng đủ để đem người thu nhập trong tông.

Có thể nghe được cuối cùng, hai người nhưng không khỏi cũng vì đó biến sắc!

"Người đâu, ngươi làm sao không đem người mang về?" Từ Phong sắc mặt có chút khó coi hỏi.

"Dưới tình huống đó, diệt khẩu mới là vị thứ nhất, bằng không một khi để cho tin tức rò rỉ ra ngoài, đối phương có chuẩn bị, đối bổn tông khả năng liền càng bất lợi!" Lắc đầu, Bạch Nhạc giải thích.

"Mấy cái tiểu nhân vật, giết cũng liền giết đi." Khoát khoát tay, Hà Diêu chân mày hơi nhíu lại, trầm ngâm chốc lát, lúc này mới chậm rãi mở

miệng nói, "Bạch Nhạc, người là ngươi mang về, chuyện này liền từ ngươi tới phụ trách, cần phải phải hỏi rõ ràng, cái kia Lục gia đến tột cùng là chuyện gì xảy ra. . . Nếu có cần phải, ngươi tự mình đi một chuyến, nhìn đối phương một cái đến tột cùng là lai lịch thế nào."

"Tông chủ, việc này lớn, vẫn là để để ta đi." Có chút bận tâm Bạch Nhạc an toàn, Từ Phong trầm giọng mở miệng nói.

"Không được! Thân phận ngươi quá mẫn cảm, một khi rời tông, chỉ sợ rất nhanh sẽ bị người nhận ra, ngược lại sẽ rút dây động rừng!" Lắc đầu, Hà Diêu trầm giọng nói, "Bạch Nhạc dù sao chỉ là bổn tông chân truyền đệ tử, hai năm qua lại không ở bên trong tông, đối phương liệu tới sẽ không chú ý tới hắn! Huống chi, lấy hắn bây giờ thực lực, đủ để tự bảo vệ mình."

Nếu như Bạch Nhạc vẫn như cũ chỉ là linh phủ sơ kỳ hoặc là trung kỳ, Hà Diêu cũng chưa chắc dám an bài như vậy, có thể linh phủ đỉnh phong thực lực, khả năng liền cho hắn lòng tin rất lớn.

Phải biết, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông bên trong, trên thực tế, cũng cũng chỉ có hắn cái này một vị Tinh Cung Cảnh cường giả, hơn, tối cường cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là linh phủ đỉnh phong mà thôi.

"Đệ tử tuân mệnh!"

Không có bất kỳ do dự nào, Bạch Nhạc lúc này liền đáp ứng.

So với việc người khác, Bạch Nhạc hiển nhiên đối với mình còn có lòng tin, không chút nào khoa trương nói, bây giờ toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông, chỉ sợ cũng không có ai dám nói, thực lực so Bạch Nhạc mạnh hơn, cho dù là trước mắt vị này tồn tại Tinh Cung Cảnh thực lực tông chủ, thật muốn động thủ, ai thắng ai thua, sợ là cũng muốn đánh qua mới biết được.

"Ma đạo người gian xảo tàn nhẫn, ngươi cần phải chính mình cẩn thận." Nhìn Bạch Nhạc, Hà Diêu trầm giọng nói rằng.

"Yên tâm đi, mặc dù đánh không lại, chạy lòng tin dù sao vẫn là có." Bật cười lớn, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói.

"Ngươi vừa mới trở về, trước tiên ở bên trong tông nghỉ ngơi vài ngày, sau đó sẽ lên đường thôi! Bây giờ khoảng cách tông môn khảo hạch, đã vẻn vẹn chỉ còn hơn hai tháng, chúng ta nhất định phải chuẩn bị sớm."

"Tông chủ yên tâm, đệ tử minh bạch!" Hơi hơi khom người, Bạch Nhạc lần nữa đáp ứng nói.

. . .

"Ngươi nói cái gì?"

Bỗng nhiên đứng dậy, Tiêu Hành Nhất khó có thể tin nhìn chằm chằm Lục Yên Nhiên hỏi.

Yên lặng rơi lệ, Lục Yên Nhiên nhẹ giọng đáp, "Trước đây chuyện, thật là ta Lục gia thật xin lỗi ngươi, biểu ca trong lòng có oán, Yên Nhiên lý giải! Thật là, mặc dù có lớn hơn nữa ân oán, chúng ta nhưng cũng cuối cùng là người một nhà a!"

Nói đến đây, Lục Yên Nhiên nhất thời hướng về Tiêu Hành Nhất cong xuống đến, "Yên Nhiên không dám xa cầu biểu ca có thể tha thứ Lục gia, Lục gia thù, cũng nên có người Lục gia báo lại! Chỉ là Hi nhi cuối cùng còn nhỏ, mong rằng biểu ca có thể xem ở huyết mạch thân tình phân thượng, thu lưu Hi nhi, để cho hắn bái nhập Linh Tê Kiếm Tông! Mặc dù không thể báo thù, cũng có thể vì Lục gia bảo lưu một điểm huyết mạch!"

". . ."

Nghe những lời này, Tiêu Hành Nhất nhất thời trầm mặc xuống, trong lòng đồng dạng một hồi phức tạp.

Năm đó Tiêu gia cùng người kết thành hận thù, bất đắc dĩ phía dưới, cầu cứu tại Lục gia, có thể Lục gia lại không muốn đắc tội đối phương, mặc dù Tiêu Hành Nhất tại Lục gia trước cửa quỳ ba ngày ba đêm, Lục gia cũng thủy chung vẫn chưa làm viện thủ, thế cho nên Tiêu gia triệt để xuống dốc, sụp đổ!

Tiêu Hành Nhất từ đó lập thệ cùng Lục gia ân đoạn nghĩa tuyệt, lập tức bái nhập Linh Tê Kiếm Tông, cuối cùng thành tựu bây giờ tu vi.

Nguyên bản, Tiêu Hành Nhất từ đầu đến cuối đều cảm thấy, chính mình đối Lục gia hận thấu xương, thế cho nên, cho dù là Lục Yên Nhiên tỷ muội đến Linh Tê Kiếm Tông, hắn cũng căn bản không muốn để ý tới!

Thật là chính nghe nói toàn bộ Lục gia triệt để huỷ diệt, chỉ còn lại có Lục Yên Nhiên hai tỷ muội trốn ra được thời điểm, trong lòng hắn rốt cục vẫn phải hung hăng run lên!

Lục gia có thể vô tình, thật có chút huyết mạch thân tình lại cuối cùng là dứt bỏ không ngừng, nơi nào là một câu ân đoạn nghĩa tuyệt là có thể xóa đi,

"Ta cùng với Lục gia ân oán, là ta sự tình. . . Lục gia trước đây vô tình, ta Tiêu Hành Nhất lại cuối cùng không thể vô nghĩa! Yên Nhiên, ngươi yên tâm, Lục gia thù. . . Ta giúp ngươi báo!"

Chậm rãi nói ra lời nói này, Tiêu Hành Nhất trong lòng nhất thời đã có quyết đoán!

Dù là vì vậy muốn mạo nguy hiểm rất lớn, mối thù này, hắn cũng kế tiếp.

"Đa tạ Hành Nhất ca!"

Nghe được Tiêu Hành Nhất, Lục Yên Nhiên nhất thời lệ rơi đầy mặt, thẳng quỳ xuống.

Thời gian qua đi nhiều năm như vậy, đây là Lục Yên Nhiên lần đầu tiên khôi phục lại khi còn bé xưng hô.

"Mau đứng lên!"

Nhìn thấy Lục Yên Nhiên quỳ xuống, Tiêu Hành Nhất nhất thời tự tay đưa nàng đở dậy.

"Hành Nhất ca ca, vậy ngươi bằng lòng dạy ta tu luyện sao?" Lục Hi Nhi ở bên cạnh, nhìn Tiêu Hành Nhất, yếu ớt hỏi.

Nhắc tới cái này, Tiêu Hành Nhất không khỏi cười khổ một tiếng, "Ta kiếm, không thích hợp ngươi học. . . Quay đầu ta lại nghĩ một chút biện pháp đi, cũng không biết Hi nhi thiên phú thế nào, bất kể thế nào dạng, ta nhất định giúp nàng đổi một môn thích hợp phương pháp tu hành!"

Lục Hi Nhi có một chút thiên phú, cũng tu ra một tia linh lực, hắn đây là biết, có thể tưởng tượng muốn tại Linh Tê Kiếm Tông bên trong trổ hết tài năng, nhưng là khó khăn bực nào!

Nếu là không có đặc thù cơ duyên, mặc dù trở thành ngoại môn đệ tử, lại yêu cầu bao lâu mới có thể hết khổ?

Cho dù là Tiêu Hành Nhất chính mình trước đây, phí nhiều ít tâm huyết, ăn bao nhiêu vị đắng, lúc này mới bước vào Linh Phủ Cảnh trở thành nội môn đệ tử! Trong lúc này chua xót, ngoại nhân chỗ nào có thể biết.

"Hành Nhất ca ca, Hi nhi rất lợi hại, Bạch Nhạc ca ca đều khen Hi nhi đâu!"

Nhìn Tiêu Hành Nhất, Lục Hi Nhi có chút đắc ý nói rằng.

"Trên đường chúng ta gặp phải người xấu, Hi nhi còn có thể bảo hộ tỷ tỷ đâu!" Nói đến đắc ý chỗ, Lục Hi Nhi nóng lòng muốn thử bắt bên người kiếm, hướng Tiêu Hành Nhất nói rằng, "Hành Nhất ca ca, Hi nhi học một chiêu thật là lợi hại kiếm pháp đâu, ta sử dụng cho ngươi thấy được hay không?"

"Tốt!" Tiêu Hành Nhất mặc dù không tin Lục Hi Nhi có thể hội kiếm pháp gì, có thể loại thời điểm này nhưng cũng chung quy không tốt đả kích nàng tính tích cực, nhẹ giọng đáp ứng nói.

Đạt được Tiêu Hành Nhất hồi đáp, Lục Hi Nhi nhất thời hưng phấn chạy ra gian nhà, rút kiếm ra có nề nếp bày ra thức mở đầu!

Nhưng mà, vẻn vẹn chỉ là liếc một cái, Tiêu Hành Nhất con ngươi liền không khỏi đột nhiên co rụt lại, không khỏi thất thanh nói, "Linh Tê Kiếm Quyết? !"

Thân là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, lại phi thường sùng bái Bạch Nhạc, Tiêu Hành Nhất nơi nào còn có không nhận ra.

Cứ việc bây giờ Lục Hi Nhi vẻn vẹn chỉ biết một chiêu, xuất kiếm lúc, cũng vẫn như cũ nhưng có vẻ non nớt, có thể cái kia lại xác thực thật là Linh Tê Kiếm Quyết.

"Hành Nhất ca ca, ngươi cũng biết sao? Hi nhi chỉ biết một chiêu này đâu, Bạch Nhạc ca ca nói, chiêu này kêu là Linh Tê Nghênh Khách! Hắn nói muốn tiếp lấy dạy ta chiêu thứ hai đâu, thật là mấy ngày này vội vã trở về, không kịp đâu, Hành Nhất ca ca, ngươi tới dạy ta có được hay không?"

"Bạch Nhạc ca ca nói, chiêu thứ hai gọi là. . . Cô Vân Xuất Tụ! Tỷ tỷ, Cô

Vân Xuất Tụ là có ý gì a?" Lục Hi Nhi tư duy nhảy rất nhanh, nói đến phân nửa, lại đi hỏi tỷ tỷ.

"Là Bạch sư huynh dạy ngươi?" Nhìn Lục Hi Nhi, Tiêu Hành Nhất trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái vẻ kích động, gấp giọng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 345: Thu đồ đệ?

"Đúng a, Bạch Nhạc ca ca giáo không đúng sao?" Lục Hi Nhi có chút kỳ quái hỏi, "Bạch Nhạc ca ca nói, Hành Nhất ca ca so với hắn lợi hại đâu!"

". . ."

Nghe nói như thế, Tiêu Hành Nhất nhất thời có một loại muốn thổ huyết kích động.

"Làm sao? Bạch công tử hắn rốt cuộc là thân phận gì, vì sao ta xem hắn lần này trở về, tất cả mọi người đối hắn đều cùng cung kính." Trước đó Tiêu Hành Nhất không muốn thấy các nàng thời điểm, vẻn vẹn bởi vì là Bạch Nhạc lĩnh các nàng qua đây, Tiêu Hành Nhất đã nói nguyện ý xem ở Bạch Nhạc mặt mũi nhượng bộ, Lục Yên Nhiên liền đã ý thức được Bạch Nhạc khác biệt.

Bây giờ lại nhìn Tiêu Hành Nhất thái độ, nhất thời nhịn không được hỏi ra miệng.

Lắc đầu, Tiêu Hành Nhất thần sắc có chút phức tạp, cười khổ nói, "Biết không? Thật các ngươi căn bản không cần tới tìm ta, có thể gặp phải Bạch sư huynh, có thể chính là các ngươi cả đời này lớn nhất vận khí."

"! ! !"

Mặc dù đã sớm đoán được Bạch Nhạc so với bọn hắn chứng kiến lợi hại, có thể Lục Yên Nhiên nhưng cũng làm sao đều không nghĩ đến, Tiêu Hành Nhất vậy mà lại nói ra một câu nói như vậy, cái này cũng không khỏi quá khoa trương a?

"Làm sao có thể, Bạch công tử sợ là vẫn chưa tới hai mươi tuổi a?"

"Đối với tu hành giả mà nói, tuổi tác không có bất kỳ ý nghĩa gì." Lắc đầu, Tiêu Hành Nhất giải thích, "Ba năm trước đó, Bạch sư huynh còn vẻn vẹn chỉ là một cái nhất phổ thông tạp dịch, liền Hi nhi đều kém xa tít tắp, nhưng ngay khi mấy tháng ở giữa, Bạch sư huynh liền một lần hành động bước vào linh phủ, đặc biệt bị thăng chức là chân truyện đệ tử! Tông môn thi đấu bên trong, càng là kiếm áp bốn tòa, một lần hành động đoạt được thi đấu đệ nhất!"

"Chỉ lấy kiếm đạo mà nói, chính là tông môn trưởng lão sợ là cũng không hơn Bạch sư huynh!" Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ sùng bái, Tiêu Hành Nhất chậm rãi nói rằng, "Nói ra không sợ các ngươi chê cười, ba năm trước đó, chính là bởi vì Bạch sư huynh một phen chỉ điểm, mới khiến cho ta cảm ngộ kiếm đạo, có thành tựu ngày hôm nay! Bạch sư huynh cùng ta mà nói, có thể nói nửa sư!"

". . ."

"Gần đây ba năm qua, ta không biết Bạch sư huynh đi nơi nào, nhưng ta dám khẳng định, Bạch sư huynh tất nhiên sẽ không sống uổng thời gian!"

"Hi nhi có thể có được Bạch sư huynh chỉ điểm, là nàng phúc khí. . . Nghe ta, để cho Hi nhi bái Bạch sư huynh vi sư, khả năng này đem cải biến nàng nhất sinh mệnh vận!"

. . .

Từ đại điện đi ra, nguyên bản Bạch Nhạc là muốn trực tiếp đi tìm Tiêu Hành Nhất, có thể dọc theo con đường này nghe thấy tuần chạy tới đệ tử thực sự quá nhiều, loại tình huống này, hắn nơi nào còn dám chạy loạn.

Rơi vào đường cùng, Bạch Nhạc chỉ phải buông tha đi tìm Tiêu Hành Nhất dự định, mà là trực tiếp tìm đệ tử truyền lời, để cho Tiêu Hành Nhất

mang Lục gia tỷ muội đến Thiên Tâm phong tới.

Từ lúc ba năm trước đây, Bạch Nhạc trước khi rời đi, cũng đã nhập chủ Thiên Tâm phong, địa vị không thua kém tông môn trưởng lão.

Bây giờ trở về, đối với Bạch Nhạc mà nói, Thiên Tâm phong mới là chân chính thuộc về hắn địa phương.

"Bái kiến Bạch sư huynh!"

Mới vừa đi tới Thiên Tâm phong xuống, liền có đệ tử chào đón.

Ba năm này, Bạch Nhạc mặc dù không ở, có thể Thiên Tâm phong nhưng thủy chung đều theo chiếu Chủ phong đãi ngộ tới an bài, vô luận là tuần thú đệ tử, vẫn là hằng ngày xử lý Thiên Tâm phong đệ tử đều một cái không thiếu.

Lần nữa bước lên Thiên Tâm phong, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi hiện lên một tia ấm áp chi ý.

Nơi đây, đối với hắn mà nói, cũng đồng dạng giống như là gia.

Làm Bạch Nhạc đi tới động phủ lúc trước sau khi, liền lần nữa chứng kiến một cái thân ảnh quen thuộc.

Đón nhận đối phương ánh mắt, chứng kiến đối phương khóe mắt trong lúc vô tình hoa rơi lệ thủy, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi hơi hơi tê rần.

"Liễu sư tỷ!"

. . .

"Nơi này là Thiên Tâm phong, là ta Linh Tê Kiếm Tông bảy đại Chủ

phong một trong, cũng là Bạch sư huynh mạch này sở thuộc, Bạch sư huynh chính là Thiên Tâm phong phong chủ."

Thu được đệ tử đưa tin, Tiêu Hành Nhất liền dẫn Lục Yên Nhiên bọn hắn chạy tới Thiên Tâm phong, vừa đi, Tiêu Hành Nhất vừa hướng Lục Yên Nhiên cùng Lục Hi Nhi giới thiệu Linh Tê Kiếm Tông tình huống, tự nhiên cũng bao quát Bạch Nhạc thân phận.

Nếu như nói vừa mới Lục Yên Nhiên đối với Tiêu Hành Nhất nói tới còn không có một cái trực quan nhận thức, như vậy làm cái này một khắc, nàng chân chính bước lên Thiên Tâm phong thời điểm, mới chính thức có thể cảm nhận được Bạch Nhạc loại kia địa vị!

Trong lúc nhất thời, Lục Yên Nhiên thậm chí đều cảm thấy có chút ngẩn ngơ.

Bất quá là Lục Hi Nhi bởi vì muốn lười biếng, ngoài ý muốn dựng một câu nói, liền gặp phải Bạch Nhạc, hơn nữa đạt được Bạch Nhạc lớn như vậy trợ giúp, đây hết thảy, quả thực giống như là giống như nằm mơ.

Có đôi khi, nàng thậm chí cũng không biết, đến tột cùng Bạch Nhạc vì sao lại trợ giúp nàng!

Nếu như đổi người khác, Lục Yên Nhiên tất nhiên sẽ cho rằng đối phương mơ ước chính mình mỹ sắc, có thể chỉ cần nhớ tới Bạch Nhạc cái kia bình tĩnh ánh mắt, loại ý niệm này liền để cho nàng làm sao đều cảm thấy hoang đường.

Ngược lại là Lục Hi Nhi, có vẻ hơi không có tim không có phổi, một đường kêu la om sòm, có vẻ thập phần vui vẻ.

Chờ đến Tiêu Hành Nhất bọn hắn chạy tới động phủ lúc trước sau khi, bên trong động phủ bên ngoài đều đã tụ mãn đệ tử, phi thường náo nhiệt

Dưới tình huống như vậy, cho dù là Tiêu Hành Nhất cũng không khỏi có vẻ hơi co quắp.

Chỉ có Lục Hi Nhi, không có tim không có phổi một đường tiểu bào hướng trong động phủ chạy đi, "Bạch Nhạc ca ca, Hi nhi đến, ngươi ở đâu?"

Mặc dù bên trong động phủ vây không ít đệ tử, có thể đối mặt Lục Hi Nhi như thế một cái tiểu cô nương, ở đâu có người tốt ý tứ chống đỡ nàng, rất nhanh Lục Hi Nhi liền chạy tới Bạch Nhạc trước mặt.

Bạch Nhạc bên này vẫn còn ở với hắn đệ tử vừa nói chuyện, liền chứng kiến Lục Hi Nhi, trên mặt lộ ra một tia nhu hòa chi sắc, tự tay xoa xoa Lục Hi Nhi đầu nhỏ, nhẹ giọng nói, "Bạch Nhạc ca ca ở chỗ này đây!"

"Gặp qua Bạch sư huynh!"

Cứ như vậy một hồi thời gian, Tiêu Hành Nhất cũng theo vào đến, lúc này khom người hướng Bạch Nhạc hành lễ nói.

"Đều là mình sư huynh đệ, nơi nào đến nhiều như vậy nghi thức xã giao, mau đứng lên." Cười cười, đem Tiêu Hành Nhất đở dậy, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Bạch Nhạc ca ca, ngươi gạt người! Hành Nhất ca ca nói hắn không có ngươi lợi hại đâu!"

Nhíu miệng, Lục Hi Nhi nhớ tới Bạch Nhạc trước đó nói chuyện, thở phì phì chỉ trích.

Nghe vậy, Bạch Nhạc không khỏi thấy buồn cười, "Tốt, là ta sai có được hay không?"

"Đa tạ Bạch công tử ân cứu mạng, tiểu nữ tử không cần báo đáp, cũng

xin thu tỷ muội chúng ta cúi đầu!" Lôi kéo Lục Hi Nhi một chỗ quỳ xuống, Lục Yên Nhiên nhẹ giọng mở miệng nói.

"Lục cô nương, ngươi làm cái gì vậy, mau đứng lên!" Lục Yên Nhiên cái này cúi đầu, Bạch Nhạc cũng không nghĩ đến, vội vã tự tay đi đỡ đối phương.

Chỉ là, Lục Yên Nhiên mặc dù nhu nhược, nhưng trong lòng lại hết sức kiên cường, không có chút nào đứng dậy ý tứ, tiếp tục mở miệng nói, "Bạch công tử, ta biết, ta không có tư cách cầu ngươi làm cái gì, có thể mời xem tại Lục gia một môn cơ khổ, cũng xin đem Hi nhi thu làm môn hạ đi."

Một câu nói này, nhưng là để cho tất cả mọi người tại chỗ đều nao nao, không kìm lại được đưa mắt rơi vào Lục Hi Nhi trên người.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc cũng không khỏi ngẩn ra.

Mặc dù trước đó hắn giáo Lục Hi Nhi Linh Tê Kiếm Quyết, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc nhưng chưa nghĩ tới thu đồ đệ loại chuyện như vậy, chỉ là muốn đem Linh Tê Kiếm Quyết truyền xuống tới, đem Lục Hi Nhi ở lại Linh Tê Kiếm Tông, coi như chính mình rời tông bồi thường.

Nhưng hôm nay Lục Yên Nhiên một câu nói này, nhưng là nhất thời để cho Bạch Nhạc có chút không phản ứng kịp.

Phải biết, hắn cũng còn mới không đến hai mươi tuổi mà thôi, bàn về đến, trừ vị kia không thể nói ra tới Thông Thiên Ma Quân bên ngoài, chính hắn cũng còn không có một cái chân chính sư phụ đâu, làm sao bây giờ liền muốn để cho hắn thu đồ đệ?

PS: Thu cô gái đẹp đồ đệ thế nào?

Thật ta vẫn luôn muốn viết dạng này một đoạn tình tiết, sách sách, không

có việc gì liền chỉ huy Tiểu Đồ Đệ tới đập cái lưng, bóp cái vai, ngẫm lại đã cảm thấy rất có yêu a.

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 346: Bái sư Thiên Tâm phong

"Lục cô nương, không phải ta không đáp ứng ngươi. . . Chẳng qua là ta mình cũng chỉ là bổn tông một cái đệ tử mà thôi, nơi nào có thể thu đồ." Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc vẫn lắc đầu cự tuyệt nói.

Thu đồ đệ chuyện này có vẻ quá hoang đường, hắn cho tới bây giờ đều không có suy nghĩ qua loại khả năng này.

"Bạch sư huynh, lời này của ngươi khả năng liền không đúng! Ngươi là Thiên Tâm phong phong chủ, Thiên Tâm phong nhất mạch truyền thừa, đều là hệ ngươi một thân, làm sao có thể nói ngươi không có tư cách thu đồ đệ?" Tiêu Hành Nhất trong lòng đối với Lục gia tỷ muội có chút hổ thẹn, bây giờ tự nhiên cực lực muốn thúc đẩy việc này.

"Đúng a, Bạch sư huynh, ba năm trước đây ngươi liền nhập chủ Thiên Tâm phong, làm sao có thể nói ngươi không thu đồ đệ tư cách!"

"Không sai, chỉ cần Bạch sư huynh ngươi nói thu đồ đệ, nguyện ý bái sư người, có thể từ nơi này xếp hàng Thiên Tâm phong chân núi đi."

Trong lúc nhất thời, người khác cũng chặt hô theo.

Những thứ này đệ tử ngược lại cũng không hoàn toàn là muốn giúp Lục Hi Nhi, trên thực tế bọn hắn cũng không biết Lục gia tỷ muội, chỉ là chứng kiến Lục Hi Nhi loại này tiểu cô nương, bản năng có chút ưa thích mà thôi, quan trọng hơn là, chuyện này ý nghĩa cực đại!

Một khi Bạch Nhạc nhận lấy Lục Hi Nhi, mở tiền lệ này, như vậy phía sau người khác cũng liền đều có hy vọng bái nhập Thiên Tâm phong!

Phải biết, mặc dù đều là nội môn đệ tử, có hay không có thể bái nhập Chủ phong bên trong, phân biệt cũng đồng dạng cực đại.

Bọn hắn tự nhiên là không có khả năng cũng bái Bạch Nhạc vi sư, chỉ khi nào mở ra cái miệng này, bái nhập Thiên Tâm phong nhưng là có thể, nói không chừng, cũng có thể được Bạch Nhạc một ít chỉ điểm, cái này coi như quá trân quý.

Bị nhiều như vậy đệ tử ồn ào, Bạch Nhạc cũng không khỏi có điểm mộng.

Trong lúc nhất thời, trước đây chính mình nhập chủ Thiên Tâm phong lúc, Từ Phong nói tới, lần nữa từ trong lòng hiện lên mà ra.

Để cho mình nhập chủ Thiên Tâm phong, trừ hy vọng mình có thể chân chính hiểu thấu đáo Linh Tê Kiếm Quyết ở ngoài, chính là muốn để cho mình đem Linh Tê Kiếm Quyết truyền xuống , khiến cho Thiên Tâm phong nhất mạch, lần nữa quật khởi.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng cũng rốt cục có chút lỏng động.

Hắn giáo Lục Hi Nhi tu hành, chính là muốn mượn Lục Hi Nhi tay, đem Linh Tê Kiếm Quyết truyền xuống! Có thể nếu là không có một cái danh phận, thủy chung có vẻ hơi quá tùy ý, đối với chính hắn mà nói, tự nhiên không có quan hệ gì, nhưng đối với Lục Hi Nhi mà nói, có thể cũng không giống nhau!

Bạch Nhạc trước đây chính là từ Linh Tê Kiếm Tông tầng cao nhất bò ra ngoài, tự nhiên biết, Linh Tê Kiếm Tông bên trong, cũng chưa chắc liền khắp nơi đều là trời quang trăng sáng, nhìn không thấy địa phương, vẫn như cũ tồn tại âm u cùng xấu xa.

Như tên mập mạp chết bầm kia một dạng người, chỉ sợ cũng tuyệt đối

không phải là cái lệ.

Lục gia tỷ muội nếu là không có tầng này thân phận che chở, chỉ sợ mặc dù có Tiêu Hành Nhất trông nom, tại tông môn thời gian cũng chưa chắc tốt hơn.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc hướng về Lục Hi Nhi trong con mắt, liền càng mang theo mấy phần ôn hòa chi ý.

"Tiểu Hi Nhi, ngươi coi thật muốn rõ ràng, muốn mở ta vi sư sao?"

Nghe được Bạch Nhạc lời này, Lục Yên Nhiên trong lòng nhất thời một hồi mừng như điên, nhanh lên đánh Lục Hi Nhi một chút, ý bảo Lục Hi Nhi nhanh đáp ứng.

Chỉ là Lục Hi Nhi ý tưởng lại hiển nhiên cùng tỷ tỷ không giống nhau, Lục Hi Nhi nhìn xung quanh nhiều người như vậy, có chút ủy khuất nói rằng, "Bạch Nhạc ca ca, ta muốn là bái ngươi làm thầy, có phải hay không gặp ai cũng thấp hơn đồng lứa? Hi nhi không muốn có nhiều như vậy sư thúc a!"

"Ha ha ha ha ha!"

Nghe được Lục Hi Nhi đáng yêu như vậy, không đợi Bạch Nhạc nói chuyện, mọi người liền nhất thời nhịn không được cười vang.

"Ta Linh Tê Kiếm Tông, trừ trực tiếp sư thừa ở ngoài, cho tới bây giờ đều là luận đều, tiểu cô nương ngươi bái Bạch Nhạc vi sư, cũng vẫn như cũ chỉ là bọn hắn tiểu sư muội, sẽ không thấp bối phận! Huống chi, dùng không bao lâu, chỉ sợ bọn họ cũng phải xưng sư phụ ngươi là sư thúc."

Trong lúc nói chuyện, ngoài động phủ cũng lập tức truyền đến một hồi sang sảng tiếng cười to.

"Từ trưởng lão!"

Trong nháy mắt, trong lòng mọi người nhất thời rùng mình, vội vàng đứng dậy hành lễ nói.

"Từ trưởng lão, ngài làm sao cũng tới pha trò ta?"

Nhìn thấy Từ Phong, Bạch Nhạc cũng lập tức khom mình hành lễ nói.

"Lão phu cũng không có nói giỡn, Bạch tiểu tử, cho dù là lấy ngươi thực lực bây giờ, cũng đủ để đứng hàng trưởng lão, đợi nhóm sau khi đột phá, gọi ngươi một tiếng sư thúc, nhưng cũng thua thiệt không bọn hắn." Cười cười, Từ Phong mang theo ẩn ý nói rằng.

Một câu nói này vừa ra, khả năng liền nhất thời tại đây chút đệ tử trong lòng nhấc lên một hồi cơn sóng thần!

Tại Linh Tê Kiếm Tông, muốn trở thành trưởng lão, chí ít cũng có linh phủ hậu kỳ thực lực mới được, còn như có thể làm cho sở hữu đệ tử đều gọi một tiếng sư thúc, quản chi là được bước vào Tinh Cung Chi Cảnh, mới có thể làm đạt được!

Tinh cung!

Nghĩ đến hai chữ này, tất cả mọi người tâm cũng không khỏi có một loại hít thở không thông cảm giác đè nén.

Đối với bọn hắn mà nói, Tinh Cung Cảnh quả thực quá xa xôi, liền nghĩ cũng không dám nghĩ!

Phải biết, to như vậy một cái Linh Tê Kiếm Tông, bây giờ cũng bất quá cũng chỉ có tông chủ cái này một vị Tinh Cung Cảnh cường giả mà thôi!

Bạch Nhạc mới tu hành bao lâu, dĩ nhiên cũng làm sắp bước vào tinh

cung? Cái này cũng không khỏi quá kinh người a!

Trong lúc nhất thời, vô luận là ai, giờ khắc này đều bị sợ nói không ra lời.

Ngược lại là Từ Phong, chậm rãi đi tới Lục Hi Nhi trước mặt liếc mắt nhìn, "Tiểu nha đầu thiên phú không tệ, là mầm mống tốt!"

"Gia gia, ngươi nói là thật sao?"

Lục Hi Nhi cũng không có sợ, nháy mắt hỏi.

"Đương nhiên là thật!" Cười ha hả nhìn Lục Hi Nhi, Từ Phong tiếp tục nói, "Như vậy, tiểu nha đầu, ngươi bây giờ còn muốn hay không bái sư?"

Lục Hi Nhi mặc dù còn nhỏ, nhưng trên thực tế đầu óc nhưng cũng không ít, tới mức này, nơi nào còn có không rõ, lúc này liền chuyển hướng Bạch Nhạc bái xuống, "Đệ tử Lục Hi Nhi, bái kiến sư tôn!"

Một câu nói này lối ra, khả năng liền cho là thật định ra thầy trò danh phận!

Thân là Thiên Tâm phong phong chủ, Bạch Nhạc muốn thu đồ tự nhiên cũng không phải đơn giản như vậy liền hoàn thành, có thể chịu cái này cúi đầu, cái này thầy trò danh phận thật có thể định ra.

Căn bản không cần bất luận kẻ nào phân phó, tự có đệ tử lập tức xuống dưới phân phó người chuẩn bị.

Tối đa bất quá nửa canh giờ thời gian, tất cả liền đã chuẩn bị ổn thỏa, tại Từ Phong chứng kiến phía dưới, tất cả theo đủ cấp bậc lễ nghĩa, Bạch Nhạc tọa trên ghế, chịu Lục Hi Nhi tam bái, uống kính sư trà, liền coi như là chân chính có bình sinh cái thứ nhất đệ tử.

"Chúc mừng Bạch sư huynh!"

Trong lúc nhất thời, bên tai nhất thời vang lên một mảnh chúc mừng tiếng.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lập tức chậm rãi mở miệng nói, "Hi nhi, nguyên bản vi sư là nên cho ngươi một phần lễ bái sư, chỉ là bây giờ ngươi tu vi còn quá thấp, phần này lễ bái sư tạm thời tích trữ, đối đãi ngươi bước vào linh phủ ngày, vi sư lại tiếp tế tiếp viện ngươi."

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc lại lấy ra một cái túi đựng đồ đưa cho Lục Hi Nhi, "Trong này là một ít ngươi phải dùng tới linh thạch cùng đan dược, ngươi cũng có thể dùng đến thả một ít tùy thân đồ vật, coi như là một chơi thật khá vật."

Nghe được những lời này, hắn đệ tử cũng không khỏi một hồi líu lưỡi!

Túi đựng đồ, bản thân cũng đã phi thường trân quý, cho dù là bọn hắn, cũng không mấy cái có túi đựng đồ, có thể Bạch Nhạc lại cứ như vậy thuận tay đưa đi, giống như là cho tiểu cô nương món đồ chơi, phần này tùy ý phía dưới, ẩn dấu ý nghĩa, lại là bực nào kinh người.

Giờ khắc này, sẽ liên lạc lại Từ Phong trước đó, bọn hắn mới rõ ràng ý thức được, bây giờ Bạch Nhạc, sợ là thật đã cùng bọn hắn không ở một cái cấp độ bên trên.

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 347: Bạch Nhạc, có dám đánh với ta một trận

Lục Hi Nhi bản thân liền có thể yêu, bây giờ lại trở thành Bạch Nhạc đệ tử, tự nhiên càng gặp may.

Sư huynh sư tỷ gọi một vòng, thu đồ vật liền đem cả túi trữ vật đều đổ đầy.

Mặc dù rất nhiều thứ thật cũng không đáng giá, có thể đều cũng là tấm lòng thành, hơn nữa cũng biểu đạt một loại thiện ý thái độ.

Chính mắt thấy đây hết thảy, Lục Yên Nhiên quả thực cảm giác giống như là tại giống như nằm mơ.

Ngay tại trước đó, các nàng còn không thể nào bị tiếp đãi, lo lắng Tiêu Hành Nhất nếu như không chịu thu lưu, liền vô pháp tại Linh Tê Kiếm Tông đặt chân! Khả năng liền như thế chỉ chớp mắt, Lục Hi Nhi liền nghiễm nhiên trở thành Linh Tê Kiếm Tông tiểu công chúa đồng dạng.

Náo nhiệt một hồi, Từ Phong liền đem những thứ này đệ tử đều đuổi đi ra ngoài, chỉ để lại Lục gia tỷ muội cùng Tiêu Hành Nhất.

Đụng phải Lục Hi Nhi muốn bái sư, cũng bất quá chỉ là một việc nhỏ xen giữa mà thôi, hắn lần này, chân chính mục, vẫn là cùng Bạch Nhạc thương lượng, về Lục gia cùng những cái kia ma đạo cao thủ sự tình.

Chờ đến người khác ly khai, trực tiếp mở ra động phủ cấm chế, Từ Phong lúc này mới chậm rãi mở miệng hỏi, "Lục cô nương, ta hiện tại biết, các ngươi Lục gia đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, chuyện này rất trọng yếu, ngươi nghĩ tốt trả lời nữa ta, đừng có một điểm sơ hở."

Đối mặt Từ Phong, Lục Yên Nhiên cũng đồng dạng minh bạch, khả năng này là Lục gia báo thù cơ hội tốt nhất, tự nhiên không có nửa điểm giấu giếm, đem trọn sự kiện từ đầu nói một lần.

Lắng lặng nghe xong những thứ này, thoáng suy tư một hồi, Từ Phong cái này mới mở miệng nói, "Chuyện này, ngươi thấy thế nào?"

"Không có đơn giản như vậy!" Lắc đầu, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng.

Lục Yên Nhiên dù sao biết hữu hạn, chứng kiến vẻn vẹn chỉ là nhất mặt ngoài một tầng thứ, nhưng có qua Thanh châu kinh nghiệm, Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, sự tình xa không có đơn giản như vậy.

Cũng không cái gì giấu giếm, Bạch Nhạc lúc này liền đem mình làm ban đầu trở lại Bạch gia sau đó chuyện phát sinh đại thể nói một chút.

Cứ việc Bạch Nhạc nói rất đơn giản, rất nhiều nơi cũng đều tỉnh lược, có thể may là nói ra một chút, cũng đủ làm cho mấy người trong lòng rung mạnh.

"Ngươi là nói, giấu ở cái kia Mã gia phía sau ma đạo cao thủ, có thể là như Huyết Ảnh Ma Tông loại kia lợi hại ma đạo tông môn?" Từ Phong sắc mặt có chút khó coi hỏi.

"Không nhất định, nhưng ít ra cũng không thể hoàn toàn bài trừ khả năng này." Lắc đầu, Bạch Nhạc giải thích, "Tình huống cụ thể, ta nhất định muốn tự mình đi một chuyến mới có thể hiểu rõ! Ta ý là, để cho Tiêu sư đệ theo ta một chỗ trở về. . . Biểu hiện ra, chính là Tiêu sư đệ trở về báo thù, trước thăm dò một chút đối phương lại nói."

Từ giết chết Mã Văn Cử thời điểm, trên thực tế, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã có nhất định kế hoạch.

Bây giờ mượn cơ hội này, Bạch Nhạc mới chậm rãi đem chính mình kế hoạch nói ra.

"Tốt!" Không hề nghĩ ngợi, Tiêu Hành Nhất liền trực tiếp đáp ứng.

"Bạch công tử, ta nghĩ với các ngươi một chỗ trở về, được không?" Cắn cắn môi, Lục Yên Nhiên nhẹ giọng hỏi.

"Không được, cái này quá nguy hiểm!" Lục Yên Nhiên lời vừa mới nói ra miệng, Tiêu Hành Nhất trực tiếp từ cự tuyệt nói.

"Hành Nhất ca ca, đây là ta Lục gia huyết cừu, ta chí ít cũng muốn nhìn tận mắt bọn hắn chết!" Lục Yên Nhiên có chút quật cường lần nữa mở miệng nói.

"Đúng vậy a sư phụ, Hi nhi cũng muốn đi, ngươi thì mang theo Hi nhi đi, có được hay không?" Lục Hi Nhi cũng theo tiếp lời nói.

Nhìn Lục Hi Nhi, Bạch Nhạc có chút ngẩn ngơ, thì dường như chứng kiến trước đây chính mình.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng hỏi, "Hi nhi, ngươi dám sát nhân sao?"

Cái này vừa hỏi, nhưng là nhất thời để cho Lục Hi Nhi có chút do dự, tiểu cô nương mặc dù bình thường dường như thật lợi hại, có thể giết người loại sự tình này, lại đúng là vẫn còn cách nàng quá xa xôi.

Vô ý thức nhìn một chút tỷ tỷ, Lục Hi Nhi lại nghĩ tới Lục gia thảm trạng, trong lòng nhất thời đưa ngang một cái, khẽ cắn môi, gật đầu đáp, "Dám! Tỷ tỷ nói, Lục gia chúng ta người, nên Lục gia chúng ta người tự mình báo! Hi nhi muốn đích thân vì cha mẹ báo thù!"

"Tốt! Vậy thì theo ta một chỗ trở về!" Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ tán

thưởng, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp nói.

... ...

"Bạch Nhạc!"

Lần nữa nghe được cái tên này, Lý Tử Vân trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái vẻ phức tạp, theo năm đó thi đấu sau trận chiến ấy, Bạch Nhạc tên này, giống như là một giấc mộng yểm, gần như sắp muốn trở thành tâm hắn ma.

Ba năm này, hắn khổ tâm tu hành, bây giờ thực lực cũng đã đạt được linh phủ hậu kỳ, hơn nữa vô luận là đối với tu hành, vẫn là đối với kiếm đạo lý giải, đều cùng ba năm trước đây không thể so sánh nổi.

Mà bây giờ, Bạch Nhạc vậy mà thật trở về, hơn nữa vừa trở về ngay tại Thiên Tâm phong thu một cái đệ tử, liền Từ Phong trưởng lão đều đi.

Nghĩ vậy, Lý Tử Vân trong lòng nhất thời mọc lên một cổ tức giận!

Dựa vào cái gì?

Dựa vào cái gì ngươi Bạch Nhạc trọn ba năm không có lộ diện, bây giờ vừa trở về liền lập tức vạn chúng chúc mục, trở thành tất cả mọi người ánh mắt tiêu điểm? !

Phần này vinh quang, vốn phải là thuộc về hắn!

"Bạch Nhạc, ngươi không phải mới vừa thu đệ tử sao? Lần này, ta liền muốn ngay trước ngươi đồ đệ mặt, đưa ngươi triệt để giẫm tại dưới chân!"

Trong nháy mắt, Lý Tử Vân chợt bước ra một bước, thẳng đến Thiên Tâm phong mà đi!

... ...

"Bạch Nhạc, có dám đánh với ta một trận!"

Bên này Bạch Nhạc còn cùng Từ Phong bọn hắn vừa nói chuyện, liền chợt nghe được gầm lên một tiếng, chân mày hơi nhíu, Bạch Nhạc lập tức liền đoán được người đến thân phận.

"Là Lý Tử Vân."

Tiêu Hành Nhất cũng nhất thời liền phản ứng kịp, có chút lo lắng chuyển hướng Bạch Nhạc nói rằng.

"Ba năm này, Lý sư huynh thực lực đề thăng cực đại, bây giờ đã bước vào linh phủ hậu kỳ, lần trước tông môn thi đấu lúc, Khổng Từ sư huynh không có tham dự, hắn liền đơn giản đoạt được thi đấu đệ nhất! Ta từng cùng hắn giao thủ, liền mười chiêu đều không đi tới."

"Hắn vậy cũng biết Bạch sư huynh thu đồ đệ sự tình, ở vào thời điểm này tới khiêu chiến. . . Lai giả bất thiện a!" Cho dù đối với Bạch Nhạc rất có lòng tin, nhưng này một khắc, Tiêu Hành Nhất cũng vẫn vẫn còn có chút lo lắng.

"Cái này Lý Tử Vân hồ đồ cái gì!" Từ Phong sắc mặt cũng có chút khó coi, nhịn không được trách mắng, "Ta đi đuổi hắn đi!"

"Không cần!" Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Hắn vốn là vì hướng ta trả thù mà đến, ba năm, ta cũng muốn nhìn một chút vị này Lý sư huynh, đến tột cùng có cái gì tiến bộ."

"Sư phụ, ngươi đánh qua hắn sao?" Lục Hi Nhi có chút ngạc nhiên lôi kéo Bạch Nhạc cánh tay hỏi.

Đối mặt hắn người, Bạch Nhạc đều có vẻ có phi thường khiêm tốn, có ở Lục Hi Nhi trước mặt, Bạch Nhạc lại nhất định muốn tạo chính mình quyền uy.

Cũng không biết vì sao, đối mặt Lục Hi Nhi thời điểm, Bạch Nhạc tổng hội không tự giác nhớ tới Thông Thiên Ma Quân.

Lúc đó bị buộc bái sư, Bạch Nhạc vẫn không cảm giác được được, nhưng hôm nay lại nhớ tới đến, Thông Thiên Ma Quân mới cho là thật xưng được là tuyệt thế Ma Quân, cho dù là đã vẫn lạc, nhưng là một cái tên, cũng có thể lệnh thiên hạ trở nên động dung!

Chính mình chút thực lực ấy, mặc dù kém xa cùng Thông Thiên Ma Quân so sánh, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng hy vọng chân chính tại Lục Hi Nhi trong lòng tạo một loại quan niệm, một loại sư phụ không ai địch nổi quan niệm.

Xoa xoa Lục Hi Nhi đầu nhỏ, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Ba năm trước đó, thì hắn không phải là đối thủ của ta, bây giờ. . . Hắn không có tư cách để cho ta xuất kiếm!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 348: Trong nháy mắt mà phá

Động phủ cấm chế chợt mở ra, một bước ở giữa, Bạch Nhạc liền trực tiếp xuất hiện tại động phủ ở ngoài.

Áo trắng như tuyết!

Hai tay thả lỏng phía sau, Bạch Nhạc cả người lộ ra một cổ nói không nên lời phiêu dật cảm giác.

"Lý sư huynh, biệt lai vô dạng!"

Ánh mắt rơi vào Lý Tử Vân trên người, Bạch Nhạc có vẻ cực kỳ tùy ý, tựa hồ căn bản không có nửa điểm bị Lý Tử Vân đánh tới cửa não ý.

Ngẩng đầu, nhìn Bạch Nhạc, giờ khắc này Lý Tử Vân cũng không khỏi có chút thất thần.

Thời gian ba năm, hắn tâm tâm niệm niệm đều là thế nào đánh bại Bạch Nhạc, đem Bạch Nhạc giẫm tại dưới chân, đem trước đây mất mặt nhặt về! Tại hắn trong trí nhớ, Bạch Nhạc vẫn là cái kia chưa dứt sửa tiểu tử, nhưng hôm nay mới gặp lại Bạch Nhạc, đối phương lại dĩ nhiên lớn lên thành một cái tuấn dật thanh niên, mặc dù giữa lông mày cảm giác quen thuộc, vẫn như cũ có thể làm cho để cho liếc mắt nhận ra cái kia chính là Bạch Nhạc, có thể loại kia khí chất thượng biến hóa, lại có thể nói long trời lở đất.

Vẻn vẹn chỉ là bình tĩnh đứng ở cái kia, liền nửa điểm khí tức cũng không có tiết ra ngoài, phảng phất liền có thể để cho hắn cảm thụ được một cổ hít thở không thông cảm giác áp bách, trước khi tới cái kia cổ tự

tin tựa hồ trong nháy mắt cũng đã tiêu tán thất thất bát bát.

Chỉ là tới mức này, cho dù là kiên trì, Lý Tử Vân cũng chỉ có thể gượng chống đến.

"Bạch sư đệ, nghe nói hôm nay ngươi thu một cái đồ đệ? Chính ngươi tu hành mới mấy năm, dĩ nhiên cũng làm dám thu đồ đệ, không sợ dạy hư học sinh sao?" Mí mắt một phen, Lý Tử Vân khóe miệng lộ ra lau một cái cười nhạt, không chút khách khí mở miệng giễu cợt nói.

"Học không già trẻ, đạt giả vi sư! Lý sư huynh nên xem nhiều sách." Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

Nếu như ngày xưa, hắn có thể sẽ còn cho Lý Tử Vân lưu vài phần mặt mũi, nhưng hôm nay hắn mới vừa thu Lục Hi Nhi làm đồ đệ, đối phương tựu lấy cái này tới châm ngòi, cũng là thật để cho Bạch Nhạc trong lòng dâng lên một tia não ý.

"Đạt giả vi sư? Hắc, xem ra Bạch sư đệ là rất có tự tin?" Hừ nhẹ một tiếng, Lý Tử Vân trầm giọng mở miệng nói, "Không cần nói nhảm tất nhiều lời, Bạch Nhạc, ngươi có dám đánh với ta một trận?"

Tranh một thân, Lý Tử Vân nhất thời đem bạt kiếm đi ra, chỉ phía xa Bạch Nhạc!

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc nhìn Lý Tử Vân mở miệng nói, "Lý sư huynh, ngươi không phải đối thủ của ta!"

". . ."

Một câu nói này cũng là thật đem Lý Tử Vân khí không nhẹ, đánh cũng không đánh qua, ngươi dựa vào cái gì dám nói ta không bằng ngươi?

"Bạch Nhạc, ngươi quả nhiên vẫn là lớn lối như thế!" Mặt trầm như

nước, Lý Tử Vân lạnh giọng mở miệng nói, "Ba năm trước đây, ngươi nói ta không biết kiếm, trận chiến ngày hôm nay, ta liền muốn để ngươi chính mình đem bả câu nói này nuốt trở về!"

"Rút kiếm đi, hôm nay liền muốn để ngươi nhìn một chút, là ai không hiểu kiếm!"

Ba năm trước đây trận chiến kia, Lý Tử Vân có thể nói là thể diện mất hết, cái này ở trong lòng hắn chính là một cái bế tắc, hắn tâm tâm niệm niệm chính là một ngày kia có thể tìm Bạch Nhạc báo thù, bức Bạch Nhạc đem cái này câu nuốt trở về! Đây cũng là hắn ba năm này, mỗi ngày khổ tu không ngừng động lực vị trí.

Một câu nói này, Lý Tử Vân hầu như có thể nói là hô lên.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ hắn Thiên Tâm phong bên trên, sở hữu đệ tử cũng không khỏi đưa ánh mắt về phía Bạch Nhạc.

Ba năm nay, Bạch Nhạc thực lực đề thăng nhiều ít bọn hắn không biết, có thể Lý Tử Vân cường đại, nhưng là rõ như ban ngày, tựa hồ ngay cả vị kia hai năm qua từ đầu đến cuối không có ra mặt Khổng Từ, cũng chưa hẳn là Lý Tử Vân đối thủ.

Dạng này đánh một trận, cũng làm cho những thứ này đệ tử tràn ngập chờ mong.

Nhìn Lý Tử Vân, Bạch Nhạc khẽ thở dài một cái một tiếng, "Lý sư huynh, thời gian ba năm thật đủ để cải biến rất nhiều thứ! Dừng tay đi, ta vẫn là câu nói kia, ngươi không phải đối thủ của ta, cũng không nhất định bằng vào ta làm mục tiêu."

"Bạch Nhạc, ngươi đừng khinh người quá đáng!" Trong miệng ra gầm lên giận dữ, Lý Tử Vân lớn tiếng quát lên, "Rút kiếm, ta muốn cho ngươi thua tâm phục khẩu phục!"

"Lý sư huynh, ngươi tất nhiên biết ta hôm nay thu đệ tử, liền không nên hôm nay tới tìm ta."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

"Thế nào, ngươi là sợ tại ngươi đồ đệ trước mặt mất mặt sao?" Trong mắt tràn đầy vẻ đùa cợt, Lý Tử Vân ánh mắt lập tức hướng về Bạch Nhạc phía sau Lục Hi Nhi, " chính là tiểu cô nương này sao? Bạch sư đệ, ngươi nếu như sợ giáo không tốt, không quan hệ! Tiểu cô nương này ta tới giáo chính là, yên tâm, không đoạt ngươi người sư tôn kia danh tiếng."

"Ta mới không cần ngươi dạy!" Nghe được Lý Tử Vân, Lục Hi Nhi nhất thời gồ lên quả đấm nhỏ, buồn bực nói rằng, "Ngươi đánh không lại ta sư phụ!"

"Tiểu cô nương, vậy cũng không nhất định!" Cười ha ha một tiếng, Lý Tử Vân lập tức mở miệng nói, "Không bằng chúng ta tới đánh cuộc, nếu là ngươi sư phụ thua, ngươi thì tới làm đồ đệ của ta thế nào?"

"Phi! Sư phụ mới sẽ không thua đâu!" Ngoác miệng ra, Lục Hi Nhi buồn bực mắng.

"Bạch sư đệ, ngươi nói như thế nào?" Nhìn Bạch Nhạc, Lý Tử Vân tràn đầy vẻ mỉa mai, hỏi lần nữa.

"Ngươi ra tay đi!"

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc trên mặt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Ngươi có ý gì?" Chứng kiến Bạch Nhạc vẫn như cũ chắp hai tay sau lưng, không có nửa điểm rút kiếm ý tứ, Lý Tử Vân sắc mặt càng khó

xem vài phần.

"Ngươi còn không có tư cách để cho ta xuất kiếm!" Lý Tử Vân khiêu khích, cũng rốt cục triệt để làm tức giận Bạch Nhạc, sẽ không lại cho hắn lưu nửa điểm mặt mũi, lạnh lùng mở miệng nói.

"Ngươi!"

Một câu nói này nhưng là nhất thời đem Lý Tử Vân khí một cái chết khiếp, đây là người nói chuyện sao? Cái gì gọi là ngươi không có tư cách để cho ta xuất kiếm? !

"Bạch Nhạc! Ngươi coi ngươi là Tinh Cung Cảnh cường giả hay sao?"

Trong mắt lộ ra vẻ tức giận, Lý Tử Vân gầm lên một tiếng, cũng không nói nhảm, giơ tay lên chính là một kiếm hướng về Bạch Nhạc chém tới.

Sát khí nghiêm nghị!

Trong tích tắc, lau một cái xanh thẳm kiếm quang chợt nổ lên, hóa thành một xóa sạch khủng bố sóng triều hướng về Bạch Nhạc đánh tới.

Vẻn vẹn chỉ là cái này lên tay một kiếm, liền nhất thời để cho xung quanh đệ tử trong nháy mắt trở nên động dung!

"Bích Hải Triều Sinh! Lý sư huynh đây là thật não, Bạch sư huynh chỉ sợ là quá khinh thường a!" Chứng kiến một kiếm này, nhất thời liền có đệ tử, nhịn không được tiếng cười cảm khái nói.

Ba năm trước đó, Lý Tử Vân chính là thi triển một chiêu này Bích Hải Triều Sinh, bị Bạch Nhạc ngu kiếm phá hỏng, thể diện mất hết.

Bây giờ Lý Tử Vân xuất thủ lần nữa, chính là phải lấy cái này đồng dạng một kiếm tìm đến hồi bộ mặt!

Cũng chỉ có như vậy, mới xem như triệt để trả thù, bức Bạch Nhạc đem câu nói kia nuốt trở về.

Một màn này, Lý Tử Vân đã sớm huyễn tưởng vô số lần!

Một kiếm này chém ra, loại kia cường đại tự tin, phảng phất cũng lần nữa trở lại Lý Tử Vân trên người, không chút nào khoa trương nói, cho dù là tông môn trưởng lão bên trong, có thể tiếp được một kiếm này, sợ cũng bất quá tối đa ba người.

Nhưng mà, đối mặt đáng sợ như thế một kiếm, Bạch Nhạc lại từ đầu tới đuôi, liền con mắt cũng không có nháy một chút.

Hầu như ở nơi này một kiếm rơi vào Bạch Nhạc trước người trong nháy mắt, Bạch Nhạc hời hợt đưa ra hai ngón tay, liền trực tiếp như vậy hướng về kiếm phong điểm tới!

"Đinh!"

Trong tích tắc, Bạch Nhạc ngón tay chợt đưa ra, nhẹ bắn ra, cái kia khủng bố kiếm quang liền chợt tán loạn, thậm chí Lý Tử Vân liền kiếm đều nắm bất ổn, trường kiếm trực tiếp rời khỏi tay, như một đạo bạch hồng, vẽ ra trên không trung một đạo xinh đẹp đường vòng cung, trực tiếp cắm vào mặt đất, thân kiếm vẫn rung động không thôi.

Trong nháy mắt mà phá!

Lý Tử Vân tỉ mỉ chuẩn bị sát chiêu, tại Bạch Nhạc trước mặt quả thực như là hài đồng món đồ chơi, trong nháy mắt mà phá, thậm chí ngay cả một tia giãy dụa cơ hội cũng không có!

Trong nháy mắt, Lý Tử Vân chợt mặt xám như tro tàn, phảng phất tinh thần khí đều trong nháy mắt này rời khỏi thân thể!

Toàn bộ Thiên Tâm phong thượng hoàn toàn tĩnh mịch!

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 349: Vì sao cầm kiếm, nói gì hiểu kiếm

"Điều đó không có khả năng. . . Ngươi làm sao có thể mạnh như vậy, điều đó không có khả năng!"

Đứng ngẩn ngơ tại nguyên chỗ, Lý Tử Vân không kìm lại được không ngừng lặp lại lấy một câu nói này.

Trên thực tế, câu nói này, cũng có thể nói là nói ra tất cả mọi người tại chỗ tiếng lòng!

Quá mạnh, quả thực đã cường đại đến hoàn toàn không ở một cái cấp độ, đừng nói là những thứ này đệ tử, cho dù là Từ Phong, cũng bị một kích này chấn toàn bộ đầu óc trống rỗng, phải biết, Từ Phong tại Linh Phủ Cảnh bên trong đã coi như là đỉnh tiêm, linh phủ đỉnh phong thực lực, tùy thời có thể trùng kích tinh cung.

Có thể cho dù là Từ Phong, rành mạch từng câu, coi như là hắn không hạ sát thủ tình huống dưới, muốn đánh bại Lý Tử Vân cũng tuyệt đối không phải một chuyện dễ dàng, chớ đừng nói chi là như Bạch Nhạc, trong nháy mắt phá kiếm.

Nếu như không phải biết tình huống dưới, chỉ sợ Từ Phong đều muốn cho rằng đối phương là Tinh Cung Cảnh cường giả, dạng này lực lượng, hầu như đã thoát ly hắn nhận thức phạm vi.

"Cường sao?" Nhìn Lý Tử Vân, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, nhàn nhạt mở miệng nói, "Là ngươi quá yếu!"

"Ba năm trước đây, ta đã nói, ngươi không biết kiếm! Hiện tại cũng vẫn

là câu nói này."

Đánh bại Lý Tử Vân, đối với Bạch Nhạc mà nói, bây giờ không có bất luận cái gì có thể hưng phấn, chính như hắn nói, không phải hắn quá mạnh, mà là Lý Tử Vân quá yếu!

Tại Thanh châu ba năm nay, Bạch Nhạc gặp phải đều là dạng gì đối thủ?

Từ Cổ Hiên đến Mạc Vô Tình, Lý Phù Nam, Văn Trạch, những thứ này không người nào là đỉnh tiêm thiên kiêu? Dạ Thần Hi cùng Triệu Thụy loại này thì càng không cần phải nói.

Thậm chí, cho dù là chết ở Bạch Nhạc trong tay Mạc Vân Tô, cũng hoàn toàn không phải Lý Tử Vân có thể so sánh với.

Không chút nào khoa trương nói, dù cho là Tiếu Vượng cùng Đàm Y Viên cũng muốn so hiện tại Lý Tử Vân mạnh, đây không phải là Lý Tử Vân bản thân thiên phú vấn đề, mà là hoàn cảnh cùng bố cục vấn đề.

So với việc Thanh châu những tông môn này, Linh Tê Kiếm Tông thật quá yếu, đừng bảo là cùng Thất Tinh Tông cùng Huyết Ảnh Ma Tông so, coi như là Hàn Sơn cũng muốn so Linh Tê Kiếm Tông cường quá nhiều.

Vô luận là có thể có được tu hành tài nguyên, vẫn là nhãn giới bố cục, đều căn bản không ở một cấp bậc bên trên.

Cố thủ tại Linh Tê Kiếm Tông bên trong, vô luận Lý Tử Vân có nhiều nỗ lực, cũng căn bản là không có cách cùng những cái kia chân chính thiên tài so sánh.

Mà, cũng là vì cái gì Hà Diêu lao lực tâm tư, cũng muốn để cho Bạch Nhạc tham gia tông môn khảo hạch, trợ giúp Linh Tê Kiếm Tông càng hướng về phía trước một bước nguyên nhân căn bản!

Tông môn yếu, bồi dưỡng ra đệ tử liền sẽ một đời không bằng một đời, tiến tới đưa tới tông môn càng yếu, hơn như vậy triệt để rơi vào tuần hoàn ác tính bên trong, cũng lại khó có thể nhảy ra.

"Phốc!"

Nghe được câu này lần nữa, Lý Tử Vân một ngụm nghịch huyết dâng lên, nhưng là trực tiếp bị tức hộc máu, liền đứng cũng không vững, quỳ một chân trên đất.

Hắn vì đánh bại Bạch Nhạc, nỗ lực gần thời gian ba năm, có thể đổi lại y nguyên vẫn là một câu nói này, ngươi không biết kiếm, đây là bực nào tàn khốc.

Chứng kiến đối với Lý Tử Vân đả kích đã không sai biệt lắm, Bạch Nhạc sắc mặt lúc này mới hòa hoãn vài phần.

Không lưu tình chút nào đả kích Lý Tử Vân kiêu ngạo, là bởi vì não hắn nói năng vô lễ, ý đồ châm ngòi mình cùng Lục Hi Nhi cái này đệ tử quan hệ! Có thể quy về kết quả, Lý Tử Vân vẫn là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, cùng hắn xem như là đồng môn.

Sau này, làm chính mình ly khai Linh Tê Kiếm Tông sau đó, Lý Tử Vân ngược lại có thể sẽ là Linh Tê Kiếm Tông trụ cột vững vàng, nếu như lại đánh như vậy đánh xuống đi, chỉ sợ Lý Tử Vân liền thật muốn phế, vậy coi như cũng không phải Bạch Nhạc bản ý.

Nhìn sắc mặt trắng bệch, kiêu ngạo đã triệt để bị nghiền nát Lý Tử Vân, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Tu hành không thể rời bỏ khổ tu, nhưng lại cũng không phải là một vị khổ tu! Ngươi kiếm so ba năm trước đây nhanh rất nhiều, thực lực cũng càng mạnh, thật là. . . Ngươi đối với lực lượng bản thân khống chế lại vẫn như cũ không có bất kỳ biến hóa nào."

"Một kiếm này lực lượng rất mạnh, thật là, ngươi chân chính có thể vung ra tới có thể có vài phần? Ba phần, vẫn là bốn phần?" Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng giải thích, "Chiến đấu, không ở chỗ ngươi cường lực đến đâu suy tính, mà ở ngươi có thể đem loại lực lượng này, khống chế vài phần!"

"Tu kiếm, càng phải như vậy! Kiếm là có linh tính, ngươi ngay cả cái này không có chút nào lý giải, chỉ biết là một vị truy cầu cường đại kiếm chiêu, lại có ý nghĩa gì?"

"Lý sư huynh, nếu ngươi thật muốn để cho ta bả câu nói này thu hồi lại, nên bả càng lo xa nghĩ dùng ở tu hành cùng thể ngộ phía trên, mà không phải nên như thế nào trả thù ta!" Chỉ vào Lục Hi Nhi, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Liền Hi nhi đều biết, nàng cầm kiếm là vì bảo hộ tỷ tỷ! Có thể ngươi nhưng ngay cả vì sao cầm kiếm cũng không biết. . . Thì tính sao có thể tính hiểu kiếm?"

Nghe được Bạch Nhạc nhắc tới chính mình, Lục Hi Nhi nhất thời kích động vung lên khuôn mặt nhỏ nhắn, vẻ mặt đắc ý.

Lục Hi Nhi bản thân có thể còn không quá lý giải những lời này ý tứ, nhưng những này dứt lời đến Lý Tử Vân cùng ở đây hắn đệ tử trong tai, lại phảng phất một tiếng sét, thật sâu tại trong đầu của bọn họ nổ vang!

Ngươi ngay cả vì sao cầm kiếm cũng không biết, còn nói gì hiểu kiếm?

Ngẩng đầu nhìn hắn Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, Bạch Nhạc thanh âm cũng càng ngưng trọng vài phần.

"Chư vị sư đệ, sư muội, ta biết các ngươi đều có chút mê võng, không biết nên làm thế nào mới tốt! Ta có thể lần này trở về, chính là vì trợ giúp mọi người, trợ giúp chúng ta Linh Tê Kiếm Tông."

Chính là một cái Lý Tử Vân, đã sớm không bị Bạch Nhạc để ở trong

lòng, hắn cũng cho tới bây giờ không muốn đi qua đả kích Lý Tử Vân để tạo uy vọng.

Đối với hắn mà nói, muốn xem xa hơn!

Tham gia tông môn khảo hạch, trợ giúp Linh Tê Kiếm Tông thu được Huyền cấp trong tông môn tốt hơn một cái bài vị, cướp đoạt nhiều tài nguyên hơn, những thứ này có thể có thể giải quyết một vài vấn đề, nhưng lại rất khó chân chính cải biến Linh Tê Kiếm Tông tình cảnh!

Làm chính mình sau khi rời khỏi, có thể rất nhanh, Linh Tê Kiếm Tông liền sẽ lần nữa không hạ xuống, lần tiếp theo tông môn thi đấu thời điểm bị đánh hồi nguyên hình!

Chống đỡ một cái tông môn, cũng không phải là một hai cái thiên tài hoặc là cao thủ, mà là toàn bộ tông môn thực lực cùng súc tích!

Muốn để cho Linh Tê Kiếm Tông chân chính quật khởi, nhất định phải từ trên căn bản cải biến những thứ này đệ tử quan niệm, để bọn hắn đi lên chính xác con đường tu hành, như vậy hơn nữa tranh đấu tài nguyên, mới có thể bồi dưỡng được càng nhiều thiên tài, đem Linh Tê Kiếm Tông dẫn vào một cái lành tính tuần hoàn bên trong.

Những thứ này thật, nguyên bản Bạch Nhạc cũng không suy nghĩ cẩn thận, có thể làm nhận lấy Lục Hi Nhi, những ý niệm này liền mơ hồ trong đầu thành hình, thẳng đến Lý Tử Vân lần này khiêu khích!

Đánh bại dễ dàng Lý Tử Vân, cũng làm cho Bạch Nhạc rõ ràng hơn ý thức được Linh Tê Kiếm Tông vấn đề, lúc này mới thừa dịp cơ hội này, đem cái này vài lời nói ra.

"Thiên Tâm phong, từng là Linh Tê tổ sư tu hành đạo tràng!"

"Trước đây ta nhập chủ Thiên Tâm phong thời điểm, Từ trưởng lão đã

từng đối ta nói rồi Thiên Tâm phong tên này lai lịch!"

"Thiên Tâm tức lòng ta, lòng ta tức kiếm tâm!"

"Thiên Tâm phong không phải ta Thiên Tâm phong, mà là sở hữu đệ tử Thiên Tâm phong! Ta hy vọng, trong tương lai, bổn tông chân chính xuất sắc nhất đệ tử, đều có thể đến Thiên Tâm phong đến, giống như ta, trở thành Thiên Tâm phong đệ tử!"

"Tiếp đó, ta sẽ tại Thiên Tâm phong lưu bảy ngày, cái này bảy ngày, ta sẽ tận tâm dạy bảo Hi nhi, bổn tông sở hữu đệ tử, cũng đều có thể tới một chỗ tu hành! Trên tu hành tất cả nghi vấn, đều có thể hỏi ta, chỉ cần ta hiểu, sẽ làm ta tận hết khả năng tới vì mọi người giải thích nghi hoặc!"

Những lời này nói xong, Bạch Nhạc nhất thời xoay người mang theo Lục Hi Nhi trở lại trong động phủ.

Ngắn ngủi sau khi trầm mặc, toàn bộ Thiên Tâm phong bên trên, nhất thời tuôn ra một cổ rung trời tiếng hoan hô!

Từ giờ khắc này, đối với Linh Tê Kiếm Tông những thứ này đệ tử mà nói, Bạch Nhạc mới chính thức triệt để càng Lý Tử Vân cùng Khổng Từ, thực sự trở thành từng cái đệ tử trong lòng sùng bái đối tượng!

Nhìn những thứ này nhiệt huyết sôi trào các đệ tử, Từ Phong cũng không khỏi trở nên rơi lệ!

Hắn có thể đủ cảm giác được, từ giờ khắc này, Thiên Tâm phong mới chính thức sống lại. . .

Mà, không phải là trước đây hắn dốc hết sức chủ trương để cho Bạch Nhạc nhập chủ Thiên Tâm phong nguyên nhân sao?

Converter: Lucario - Truyencv.com

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 350: Tới cửa báo thù

Trọn bảy ngày, Thiên Tâm phong có thể nói là đông như trẩy hội.

Vô luận là nội môn, vẫn là ngoại môn đệ tử, đều vót nhọn đầu hướng Thiên Tâm phong thượng chui, dù là chỉ có thể xa xa liếc mắt nhìn, căn bản là không có tư cách đi tới Bạch Nhạc trước mặt đi vấn đề ngoại môn đệ tử, cũng đều chạy theo như vịt.

Bạch Nhạc cũng không có tàng tư, coi như nhiều người như vậy mặt truyền thừa Lục Hi Nhi Linh Tê Kiếm Quyết.

Lục Hi Nhi đang luyện, bên cạnh cũng không có thiếu ngoại môn đệ tử cùng theo một lúc luyện, phải biết, Lục Hi Nhi bản thân cũng không sao cơ sở, có thể nói là bắt đầu lại từ đầu tu luyện, kể từ đó, Bạch Nhạc đối với Lục Hi Nhi giảng giải cũng hết sức trắng nhạt, liền Lục Hi Nhi cũng có thể nghe hiểu được, càng chưa nói người khác. Bây giờ vừa tới theo Lục Hi Nhi một chỗ luyện, liền quả thực như là Bạch Nhạc đã ở tự mình dạy bảo bọn hắn, dạng này cơ hội thực sự quá mê người!

Đương nhiên, trên thực tế, đại đa số người tâm lý cũng đều rõ ràng, dù là đều là giống nhau giáo, kết quả cuối cùng khả năng cũng hoàn toàn khác biệt! Lục Hi Nhi mặc dù nhỏ, thật là thiên phú cũng đối nếu so với bọn hắn những thứ này ngoại môn đệ tử tốt quá nhiều, huống chi, còn có hắn tu hành tài nguyên tới phụ trợ tu luyện, những thứ này cũng liền không phải bọn hắn những người này có khả năng hưởng thụ.

Bất quá, may là như vậy, cũng tia không ảnh hưởng chút nào hắn đệ tử nhiệt tình, bởi vì không ai nguyện ý thừa nhận mình thiên phú kém, người tổng yếu có mộng tưởng, vạn nhất thực hiện đâu?

Đương nhiên, đối với Bạch Nhạc mà nói, mượn lấy dạy bảo Lục Hi Nhi

cơ hội, bả Linh Tê Kiếm Quyết cái này mầm móng vung xuống đi, trọng yếu không phải bao nhiêu người có thể cùng Lục Hi Nhi tu thành Linh Tê Kiếm Tông, mà là để cho càng nhiều đệ tử, vì vậy mà lý giải cái gì là kiếm đạo, cần phải làm sao tu hành.

Linh Tê Kiếm Quyết, thật chính là giúp người cảm ngộ kiếm đạo, kiếm chiêu bản thân cũng không trọng yếu, trọng yếu là chất chứa tại kiếm chiêu phía dưới kiếm ý.

Đạo không thể nói, chỉ có thể để cho người ta tự động thể ngộ, đến tột cùng bao nhiêu người chân chính có thể từ đó thu được lợi ích, vậy thì không phải là Bạch Nhạc có thể khống chế.

Mỗi ngày trừ chỉ điểm Lục Hi Nhi ở ngoài, Bạch Nhạc cũng đồng dạng đem hết khả năng chỉ điểm hắn đệ tử tu hành.

Vô luận là nội môn đệ tử, vẫn là ngoại môn đệ tử, đều đối xử bình đẳng.

Đối mặt đủ loại vấn đề, Bạch Nhạc tại bang trợ bọn hắn giải thích đồng thời, bản thân mình cũng có cực đại thu hoạch, rất nhiều đệ tử vấn đề, đều là Bạch Nhạc cho tới bây giờ đều không có nghĩ qua, không có ý thức được, vì giải đáp mấy vấn đề này, Bạch Nhạc cũng nhất định phải không ngừng suy tư, kể từ đó, là được một cái xúc tiến lẫn nhau quá trình.

Từ bắt đầu tu hành đến bây giờ gần bước vào Tinh Cung Cảnh, Bạch Nhạc cũng vẻn vẹn chỉ tốn không đến bốn năm thời gian, dạng này đề thăng tốc độ thực sự quá nhanh, mặc dù rất nhiều nơi, Bạch Nhạc đều đã làm tốt, nhưng cũng miễn cưỡng vẫn có chỗ sơ hở! Bây giờ trợ giúp người khác đệ tử tu hành, trên thực tế, cũng chính là một lần là thiếu bổ lậu, củng cố cơ sở cơ hội.

Ngắn ngủi bảy ngày, Bạch Nhạc liền cảm giác được, chính mình đột phá tinh cung nắm chặt lại hai phần.

Bảy ngày sau đó, sáng sớm, Bạch Nhạc liền dẫn Lục gia tỷ muội cùng Tiêu Hành Nhất ly khai tông môn.

... ...

Mặc dù Linh Tê Kiếm Tông là Duyện châu tông môn, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc đối với Duyện châu giải thật đúng là không nhiều.

Lần này theo Lục gia tỷ muội cùng Tiêu Hành Nhất xuống núi, Bạch Nhạc mới biết được, cùng Thanh châu khác biệt, Duyện châu bên này tình thế phức tạp hơn, tất cả lớn nhỏ tông môn san sát, chỉ là Huyền cấp tông môn thì có hơn mười cái, Địa cấp tông môn cũng có hai cái, chia ra làm Đông Hải tiên đảo cùng Bắc Đẩu Tinh Cung!

Đông Hải tiên đảo ở vào trong biển một hòn đảo, khống chế Lâm Hải khu vực, mà Bắc Đẩu Tinh Cung thì tại Bắc Đẩu trên núi, chiếm giữ phúc địa, đối với Duyện châu ảnh hưởng cũng lớn hơn.

Cũng chính bởi vì có hai cái Địa cấp tông môn, cho nên trên thực tế, Duyện châu có hai cái trung tâm, một cái Lâm Hải Bồng Lai, một cái nội lục Duyện Châu thành.

Mà Lục gia chính là Duyện Châu thành bên trong gia tộc.

Lần này có Tiêu Hành Nhất hỗ trợ mang theo Lục Yên Nhiên chạy đi, tốc độ tự nhiên nhanh rất nhiều, ngắn ngủi năm ngày, mấy người liền chạy tới Duyện Châu thành.

Vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Tiêu Hành Nhất đối với bây giờ Duyện châu cũng không quá quan tâm giải, hơn nữa tông môn khảo hạch kỳ hạn gần sát, cũng không có thời gian có thể lãng phí, cho nên, từ vừa mới bắt đầu, Bạch Nhạc cùng Tiêu Hành Nhất liền lựa chọn một loại đơn giản nhất thô bạo phương thức trực tiếp giết đến Mã gia đi báo thù!

Lục gia huỷ diệt, bản thân liền là Mã gia ra tay, mặc dù Mã Văn Cử chết, có thể Mã gia lại vẫn còn đang, Tiêu Hành Nhất mang theo Lục gia tỷ muội trở về báo thù, tự nhiên hợp tình hợp lý.

Còn như Bạch Nhạc, lúc đầu cũng không có người nào nhận thức, chỉ cần thu liễm khí tức, diễn một cái tiểu tùy tùng là được.

"Oanh!"

Một kiếm ở giữa, Mã phủ đại môn chợt bị một kiếm bổ ra, trong tích tắc, toàn bộ Mã phủ liền chợt loạn.

Người Mã gia không biết Bạch Nhạc, thậm chí ngay cả Tiêu Hành Nhất cũng chưa chắc nhận đúng, có thể Lục gia tỷ muội nhưng là nhận thức, hơi chút động điểm đầu óc, cũng có thể đoán được đối phương là vì sao mà đến!

Mã gia mặc dù cũng không có thiếu hộ vệ, có thể chỉ bằng vừa mới một kiếm kia, liền có thể cảm nhận được Tiêu Hành Nhất cường đại, ở đâu có người dám ngăn cản, Mã gia trước cửa hạ nhân nhất thời giải tán lập tức.

Mắt lạnh nhìn một màn này, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi âm thầm lắc đầu.

Tại Thanh châu thời điểm, vô luận là Bạch gia, vẫn là Mộ Dung gia cho dù là gặp nạn thời điểm, cũng chưa từng hỗn loạn như thế qua, chỉ bằng những thứ này hạ nhân phản ứng, là có thể minh bạch, Mã gia thực sự không có gì súc tích đáng nói! Nếu không phải phía sau có ma tu chống đỡ, nơi nào mới có thể được tính là là đại gia tộc.

... ...

"Gia chủ, việc lớn không tốt a! Lục gia tỷ muội mang theo Tiêu Hành

Nhất đánh trở lại để báo thù á!"

Hạ nhân một đường té đến nội viện, gấp giọng hồi đưa tin.

"Ngươi nói cái gì? Tiêu Hành Nhất? Ngươi xác định là Tiêu Hành Nhất?" Chủ nhà họ Mã sắc mặt nhất thời lộ ra vài phần vẻ bối rối, gấp giọng hỏi tới.

"Gia chủ, đối phương một kiếm liền đem đại môn bổ ra a, nếu không phải lợi hại tu hành giả, nào có bản sự này! Lục gia sớm đã huỷ diệt, Lục gia tỷ muội có thể mời được, không cũng chỉ có một cái Tiêu Hành Nhất sao?" Cái kia hạ nhân có chút hoảng sợ hồi đáp nói.

"Vân Đào tiên sinh, Tiêu Hành Nhất thật đánh tới cửa, hiện tại làm sao bây giờ? Văn cử không ở, ngươi không thể không quản a!" Mãnh liệt hồi quay đầu lại, chủ nhà họ Mã nhất thời không ngừng bận rộn chuyển hướng bên người thanh niên kêu cứu.

"Vội cái gì!" Thanh niên kia lạnh lùng liếc chủ nhà họ Mã liếc mắt, trầm giọng mở miệng nói, "Vô dụng đồ vật, ta tất nhiên dám để cho ngươi đối Lục gia động thủ, sẽ không sợ Tiêu Hành Nhất trả thù! Chính là một cái Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, coi là cái gì?"

"Đúng, là, là!" Không ngừng bận rộn gật đầu bằng lòng, chủ nhà họ Mã trong lòng cũng không khỏi hơi hơi buông lỏng, chỉ cần đối phương bằng lòng lộ diện, tự nhiên tất cả dễ xử lý.

"Công tử, chúng ta hiện tại liền cùng Linh Tê Kiếm Tông người chạm mặt, hội sẽ không đánh cỏ động rắn?" Đi theo phía sau thanh niên mấy người, cau mày một cái, nhẹ giọng mở miệng hỏi,

"Tông môn thi đấu kỳ hạn đã gần sát, chúng ta luôn là muốn cùng Linh Tê Kiếm Tông va vào! Nghe nói cái này Tiêu Hành Nhất tại Linh Tê Kiếm Tông cái này trong hàng đệ tử đời thứ nhất, cũng coi là một nhân

vật, vừa vặn thăm dò một chút hắn!" Chậm rãi đứng dậy, thanh niên kia hời hợt mở miệng nói, "Nếu như hắn thức thời, cũng không trở ngại lợi dụng một chút, bằng không. . . Giết là được!"

PS: Đề cử một quyển bằng hữu sách < Ma Thiên Long Đế >.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 351: Đến từ Đông Hải

Nói là báo thù, nhưng trên thực tế, Tiêu Hành Nhất cho dù làm không được Mã Văn Cử như vậy thủ đoạn độc ác, đoạn đường này xông tới, cơ hồ không có giết bất luận kẻ nào, chỉ cần đối phương chạy trốn, liền không còn truy sát, chỉ là một đường hướng về Mã gia chủ trạch đi tới.

Hơi hơi lắc đầu, Bạch Nhạc nhưng trong lòng rất rõ ràng, cũng không phải là Tiêu Hành Nhất thật có nhiều nhân từ.

Thứ nhất, Lục gia huỷ diệt, Tiêu Hành Nhất cũng không có như vậy khắc cốt minh tâm cừu hận, càng nhiều thì hơn vẫn là cố kỵ chính mình tồn tại.

Dù sao, đối với chính đạo đệ tử mà nói, giết ma tu tự nhiên không thành vấn đề, nhưng nếu là lạm sát người thường, khả năng liền có rất kỵ kiêng kị.

Đương nhiên, nếu như Tiêu Hành Nhất biết Bạch Nhạc ban đầu ở Thanh châu thủ đoạn, có thể liền sẽ không như thế cẩn thận chặt chẽ.

"Mã Chấn Hùng, lăn ra đây! Nợ máu trả bằng máu! Ngươi tại Lục gia phạm phải nợ máu, hôm nay Tiêu mỗ liền tới hướng ngươi Mã gia đòi cái công đạo!"

Đạp đến chủ trạch trước đó, Tiêu Hành Nhất lạnh giọng quát lên.

"Ngươi chính là Tiêu Hành Nhất!"

Trong lúc nói chuyện, một cái một thân thanh niên quần áo xanh chậm rãi từ chủ trạch bên trong đi ra, ở trên cao nhìn xuống nhìn Tiêu Hành Nhất mở miệng nói.

"Ngươi là ai?" Trong mắt lộ ra vẻ sát ý, Tiêu Hành Nhất lạnh lùng mở miệng nói.

"Ngươi không có tư cách biết!" Lạnh rên một tiếng, thanh niên hơi hơi vung tay lên, "Đem hắn bắt lại cho ta!"

Một câu nói này lối ra, thanh niên phía sau mấy người nhất thời vừa nhảy ra, trực tiếp hướng về Tiêu Hành Nhất công qua đây.

"Muốn chết!"

Trước đó đối với những người bình thường kia, Tiêu Hành Nhất không tốt hạ sát thủ, nhưng đối với những người này, có thể cũng không sao khách khí, thân hình thoắt một cái, kiếm trong tay chợt ra khỏi vỏ, Tiêu Hành Nhất kiếm, phát sau mà đến trước, dẫn đầu hướng về đối phương giết đi qua.

Ngu kiếm!

Ba năm qua đi, đây cũng là Bạch Nhạc lần đầu tiên gặp lại Tiêu Hành Nhất xuất thủ.

So với việc ba năm trước đó, Tiêu Hành Nhất kiếm nhanh hơn rất nhiều, xuất thủ lúc, đã nắm giữ vài phần ngu kiếm thần vận, chỉ tiếc chính là bản thân linh phủ phẩm chất quá kém một ít, bây giờ cũng đều còn không có bước vào linh phủ trung kỳ. Bằng không, lấy Tiêu Hành Nhất đối với ngu kiếm lý giải, thực lực chưa chắc sẽ so Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử kém.

Thật nhận thức nói thật lên, tại Linh Tê Kiếm Tông bên trong, trừ Khổng Từ ở ngoài, chính là vị này Tiêu Hành Nhất nhất bị Bạch Nhạc xem trọng, nếu là có thể bù đắp linh phủ thượng khuyết điểm, sau này chưa chắc không thể có một phen thành tựu.

Trong nháy mắt, Tiêu Hành Nhất cũng đã cùng đối phương nộp lên tay!

Vẻn vẹn chỉ liếc một cái, Bạch Nhạc thì biết rõ Tiêu Hành Nhất tuyệt đối có thể ứng phó, những người kia mặc dù cũng đều là Linh Phủ Cảnh thực lực, nhưng lại cùng Mã Văn Cử rất giống, toàn bộ đều là lấy phương thức đặc thù mạnh mẽ đột phá, đối phó bình thường Linh Phủ Cảnh có thể còn có thể lấy nhiều là thắng, có thể đối mặt Tiêu Hành Nhất khoái kiếm, nhưng là không có chút nào ưu thế.

So với việc những người này, Bạch Nhạc càng quan tâm vừa mới nói chuyện người thanh niên kia, rất hiển nhiên, ở chỗ này, đối phương mới là chân chính Kẻ chủ đạo.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc đưa mắt rơi vào đối phương trên người thời điểm, con ngươi nhưng là không khỏi đột nhiên co rụt lại.

Không phải ma tu!

Mặc dù chỉ là thoáng nhìn, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng có thể nhìn ra được, đối phương trên người lộ ra là thuần khiết linh lực, căn bản không có nửa điểm ma khí, nói cách khác, cái này không rõ lai lịch thanh niên, căn bản cũng không phải là cái gì ma tu!

Có thể hết lần này tới lần khác, đối phương lại thật cùng những thứ này ma tu xen lẫn trong một chỗ, thậm chí còn có thể chỉ huy những thứ này ma tu, cái này cũng không khỏi quá kỳ quặc.

Đối phương thực lực, Bạch Nhạc tự nhiên tia không thèm quan tâm, nhưng này một khắc, Bạch Nhạc lại bản năng ngửi được một loại cực đại nguy cơ.

Bạch Nhạc đang quan sát đối phương, trên thực tế đối phương cũng đồng dạng có chú ý tới Bạch Nhạc.

Chỉ là, Bạch Nhạc khí tức thu liễm thực sự thái thái tốt, từ mặt ngoài xem, tựa hồ bất quá chỉ là vừa mới bước vào linh phủ mà thôi, hơn nữa, Bạch Nhạc niên kỷ lại nhẹ, vẻn vẹn liếc một cái, thanh niên kia liền trực tiếp bả Bạch Nhạc sơ xuất đi qua.

Rất nhanh, đối phương lực chú ý liền lần nữa rơi vào Tiêu Hành Nhất trên người.

Một tay ngu kiếm thi triển ra, Tiêu Hành Nhất nhưng là càng đánh càng mạnh, ban đầu còn có chút không thích ứng cùng những thứ này ma tu giao thủ, có thể dần dần quen thuộc đối phương phương pháp sau đó, liền có thể nói là một mực đè nặng đối phương đánh.

Ngu kiếm đặc tính, bản thân liền là đang súc thế, đánh thời gian càng dài, kiếm thế liền tích lũy càng khủng bố hơn!

"Vù vù" một tiếng, kiếm thế tích lũy đến mức tận cùng, chợt nổ lên, một kiếm ở giữa, vây công Tiêu Hành Nhất mấy người này nhất thời bị trọng thương!

"Hảo một cái khoái kiếm Tiêu Hành Nhất, quả thực danh bất hư truyền!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, thanh niên kia một bước ở giữa, xuất hiện ở Tiêu Hành Nhất trước mặt, khoát khoát tay, "Các ngươi lui ra đi."

"Ngươi không phải ma tu?" Đối phương xuất hiện ở trước người, Tiêu Hành Nhất cũng rốt cục cảm thụ được, con ngươi lộ ra lau một cái tinh mang, trầm giọng mở miệng nói, "Ngươi đến tột cùng là ai?"

"Có vài phần thực lực, ngươi có tư cách biết tên của ta!" Liếc Tiêu Hành Nhất liếc mắt, thanh niên kia nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta tên Bích Vân Đào, đến từ Đông Hải!"

Đông Hải!

Hai chữ này nhưng là đột nhiên để cho Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên vừa nhảy.

Duyện châu hai đại Địa cấp tông môn, liền có Đông Hải Tiên Đảo!

"Ngươi là Đông Hải Tiên Đảo người?" Trong mắt lóe lên lau một cái vẻ hoảng sợ, Tiêu Hành Nhất khó có thể tin hỏi.

"Ta chỉ nói là Đông Hải, cũng không nói qua Đông Hải Tiên Đảo!" Nhíu nhíu mày, Bích Vân Đào hời hợt mở miệng nói.

"Lục gia cùng ngươi có thù oán gì?" Tiêu Hành Nhất sắc mặt có chút khó coi, lần nữa mở miệng hỏi.

"Không oán không cừu!" Bích Vân Đào khinh thường mở miệng nói, "Diệt Lục gia là bởi vì bọn hắn không nghe lời."

". . ."

Nghe nói như thế, Lục Yên Nhiên nhất thời khí toàn thân run, "Súc sinh, ngươi chết tiệt!"

"Vị này nói vậy chính là Lục đại tiểu thư đi, quả nhiên ta thấy mà yêu!" Liếc Lục Yên Nhiên liếc mắt, Bích Vân Đào trong mắt tràn đầy ngả ngớn chi sắc, "Ngô, còn có một cái tiểu mỹ nhân bại hoại! Lục gia nếu như sớm đem các ngươi tỷ muội đưa tới, nói không chừng, bị diệt chính là Mã gia."

". . ."

Bị trước mặt như thế nhục nhã, Lục Yên Nhiên khí mãn khuôn mặt

thông hồng, hận không thể tự tay đưa hắn sát tài tốt.

"Người xấu, không cho phép khi dễ tỷ tỷ của ta!"

Tranh một tiếng, nhìn thấy tỷ tỷ bị khí hầu như rơi lệ, Lục Hi Nhi nhất thời khuôn mặt nhỏ nhắn thông hồng, tranh một kiếm, trực tiếp hướng về Bích Vân Đào chém tới.

Cô Vân Xuất Tụ!

Mấy ngày qua, Lục Hi Nhi đã học được Linh Tê Kiếm Quyết thức thứ hai, mặc dù thực lực rất thấp, nhưng này một kiếm lại thật là cực kỳ tinh diệu.

"Ồ!"

Nhận thấy được một kiếm này, Bích Vân Đào trước mắt nhất thời sáng ngời, khoát tay, trực tiếp nắm kiếm phong, nhìn về phía Lục Hi Nhi trong con mắt tràn đầy nóng bỏng, "Thật là lợi hại tiểu nha đầu, ngươi tên gì? Ta mang ngươi hồi Đông Hải, dạy ngươi tu hành như thế nào?"

"Ta mới không cần theo ngươi học, người xấu, ngươi đi ra!" Lục Hi Nhi thở phì phì mắng, dùng sức muốn đem kiếm quất trở về, chỉ là rồi lại nơi nào làm được.

"Vậy cũng không phải do ngươi!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đùa cợt, Bích Vân Đào đắc ý mở miệng nói, "Tốt như vậy thiên phú, ở lại Linh Tê Kiếm Tông loại rác rưới này tông môn, cũng quá lãng phí, theo ta đi! Không chỉ là ngươi, còn ngươi nữa tỷ tỷ, yên tâm, ta sẽ đối các ngươi tỷ muội tốt, ha ha ha ha!"

PS: Đề cử một quyển bằng hữu sách < Thôn Thiên Kiếm Thần >, lập tức cũng muốn giới hạn miễn, cảm thấy hứng thú có thể đi nhìn một chút.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 352: Thủy trạch quốc độ (thượng)

"Cút!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Tiêu Hành Nhất nhất thời trở tay một kiếm hướng về Bích Vân Đào chém tới.

Trước không nói Lục Hi Nhi là Bạch Nhạc đồ đệ, chỉ bằng Lục gia tỷ muội là hắn biểu muội điểm này, hắn cũng vô pháp dễ dàng tha thứ đối phương như vậy ngả ngớn vũ nhục các nàng.

"Muốn chết!"

Lạnh rên một tiếng, Bích Vân Đào cổ tay khẽ đảo, không tránh không né, thẳng một chưởng hướng về Tiêu Hành Nhất đập tới, trong khi xuất thủ, một cổ linh lực kinh khủng chợt bộc phát ra, hóa thành một chỉ xanh thẳm bàn tay trực tiếp vỗ vào trên mũi kiếm.

Bích Vân Đào bản thân liền là linh phủ hậu kỳ thực lực, mặc dù chỉ là tùy ý một chưởng vỗ ra, cũng đồng dạng uy thế kinh người, căn bản không với ngươi nói cái gì kỹ xảo, trực tiếp lấy thực lực cường đại tới nghiền ép Tiêu Hành Nhất!

Vô luận ngu kiếm lại như thế nào tinh diệu, Tiêu Hành Nhất thực lực bản thân không sai, vào giờ khắc này đều trực tiếp thể hiện ra.

Nguyên bản là chỉ có linh phủ sơ kỳ thực lực, lại chỉ là tạp sắc Lam Linh Phủ, song phương căn bản cũng không tại một cấp bậc bên trên, mặc dù kiếm pháp lại như thế nào tinh diệu, cũng căn bản không hề đất dụng võ.

"Phốc!"

Vẻn vẹn chỉ là một chưởng, Tiêu Hành Nhất liền bị đánh bay ra ngoài, một búng máu trực tiếp phun ra, liên tiếp rời khỏi hơn mười bước lúc này mới trong vắt ổn định thân hình.

Đẩy lùi Tiêu Hành Nhất đồng thời, Bích Vân Đào cổ tay khẽ đảo, nhất thời hướng về Lục Hi Nhi nắm tới.

"Sư phụ, người cứu mạng a!"

Mắt thấy Bích Vân Đào bàn tay đã đến trước mắt, Lục Hi Nhi nhất thời hù dọa nhắm mắt lại, ủy khuất hô.

Bích Vân Đào còn chưa kịp phản ứng, liền nhất thời nghe được một đạo tiếng xé gió, một cổ nguy cơ trí mạng cảm giác chợt xông lên đầu, vô ý thức Bích Vân Đào đột nhiên hồi thân một chưởng vỗ tới.

"Oanh!"

Hồi quay đầu lại, Bích Vân Đào lúc này mới đột nhiên phát hiện, chính mình một chưởng này đập phải một thanh kiếm bên trên, quan trọng hơn là, đối phương kiếm, thậm chí cũng còn không có ra khỏi vỏ!

Một kiếm bức lui Bích Vân Đào, Bạch Nhạc lại thậm chí còn quay đầu xem Bích Vân Đào liếc mắt hứng thú cũng không có, trực tiếp rơi vào Lục Hi Nhi bên người, nhẹ nhàng xoa xoa đầu tiểu nha đầu, Bạch Nhạc khóe miệng mỉm cười, "Đánh không lại liền hô cứu mạng, tiểu Hi Nhi, ngươi có thể thông minh chặt a!"

Le lưỡi, Lục Hi Nhi cũng không có nửa phần không có ý tứ, "Tỷ tỷ dạy ta, khi còn bé nương muốn đánh ta, ta liền hô cha người cứu mạng."

Nói được nửa câu, Lục Hi Nhi nghĩ đến cha mẹ đều đã không ở, vành

mắt nhất thời liền hồng.

Nhìn tiểu nha đầu hồng con mắt, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút không nỡ, xoa xoa Lục Hi Nhi cái đầu, nhẹ giọng mở miệng nói, "Không sợ, tiểu Hi Nhi còn có sư phụ! Sư phụ giúp ngươi báo thù!"

"Ngươi là ai?"

Bị Bạch Nhạc một kiếm bức lui, Bích Vân Đào trong mắt cũng lộ ra vẻ ngưng trọng, trầm giọng hỏi.

Tiêu Hành Nhất hắn không quan tâm, thật là Bạch Nhạc xuất hiện lại xác thực có chút ngoài hắn dự liệu, đáng sợ nhất là, rõ ràng đã giao tay qua một lần, nhưng hắn thậm chí ngay cả đối phương thực lực đều không mò thấy.

Phải biết, vừa mới một kiếm kia, đối phương thật là liền vỏ điểm qua đây, bằng không, chỉ sợ thì chưa chắc chỉ là bức lui hắn.

"Ta loại này xuất thân rác rưởi tông môn nhân, là ai có trọng yếu không?" Ngẩng đầu, nhìn Bích Vân Đào, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Ngược lại là ngươi, thân là chính đạo đệ tử, lại cùng ma tu cấu kết, lạm sát kẻ vô tội. . . Ta ngược lại là muốn biết, ngươi rốt cuộc là thân phận gì."

"Linh Tê Kiếm Tông?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Bích Vân Đào có chút khó có thể tin, ánh mắt lấp lóe, yên lặng chốc lát, cái này mới mở miệng nói, "Trước đó là ta nói năng vô lễ, tất nhiên Linh Tê Kiếm Tông nhúng tay, làm sao cũng phải cấp một bộ mặt, việc này dừng tay như vậy, ta cái này ly khai."

Cần đoạn thì đoạn, tới mức này, Bích Vân Đào không có nửa điểm muốn

cường đảm bảo Mã gia ý niệm trong đầu, lập tức lựa chọn bứt ra trở ra.

"Cho ta Linh Tê Kiếm Tông một bộ mặt sao?" Khóe miệng hiện lên một nụ cười lạnh lùng, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Vậy ta có phải hay không còn phải đa tạ ngươi?"

Nghe được Bạch Nhạc, Bích Vân Đào sắc mặt nhất thời trầm xuống, "Tiểu tử, ta với ngươi Linh Tê Kiếm Tông không oán không cừu, khuyên ngươi một câu, đừng có vì ngươi Linh Tê Kiếm Tông gây tai hoạ."

"Ta Linh Tê Kiếm Tông tuy là tiểu tông, nhưng cũng không bị người uy hiếp." Không có chút nào nhượng bộ ý tứ, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

"Oan có đầu, nợ có chủ! Lục gia nợ máu, chỉ bằng một cái Mã gia, sợ là không đủ thường!"

Một bước ở giữa, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên hiện lên vẻ lạnh như băng sát khí, lạnh lùng nói.

"Đã ngươi muốn tìm chết, ta thành toàn ngươi!"

Nghe được Bạch Nhạc, Bích Vân Đào liền minh bạch, chuyện này vô luận như thế nào cũng vô pháp thiện, ánh mắt hiện lên một luồng sát khí, lật bàn tay một cái, nhất thời lấy ra một cây đinh ba, trong cơ thể linh lực chợt bộc phát ra, cả cá nhân trên người lộ ra lau một cái xanh thẳm quang huy.

Nồng nặc thủy linh lực không tiếng động ở giữa sôi trào mà ra, phảng phất trong nháy mắt, tại Bích Vân Đào trên người xung quanh hình thành một mảnh đầm nước!

"Thủy trạch quốc độ! ! ! Ngươi là Đông Hải Tiên Đảo người!"

Chứng kiến cái này một mảnh đầm nước, Tiêu Hành Nhất nhất thời sắc mặt đại biến, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi,

Trước đó Bích Vân Đào nói đến từ Đông Hải thời điểm, hắn cũng đã có chút bất an, bây giờ nhìn thấy nước này trạch, Tiêu Hành Nhất nhưng là triệt để phản ứng kịp.

Ai có thể nghĩ tới, những thứ này ma tu phía sau, vậy mà lại là Đông Hải Tiên Đảo người!

"Tiểu tử, đây là ngươi buộc ta, toàn bộ chết hết cho ta a!"

Sát ý nghiêm nghị, giờ khắc này Bích Vân Đào mới chính thức bộc phát ra toàn bộ thực lực!

Hắn bản thân liền là Đông Hải Tiên Đảo chân truyền đệ tử, thực lực cũng không phải là linh phủ hậu kỳ, mà là chân chính linh phủ đỉnh phong, trước đó vì không bảo đảm không bại lộ bản môn công phu, hắn tối đa chỉ có thể phát huy ra ba phần thực lực tới.

Nhưng hôm nay đối mặt Bạch Nhạc từng bước ép sát, lại rốt cục triệt để kích khởi tâm hắn sát khí!

Lần này nhằm vào Linh Tê Kiếm Tông bố cục, sự tình quan trọng, một khi bại lộ thân phận, hắn nhất định phải ra tay toàn lực, đem tất cả mọi người người biết chuyện toàn bộ diệt khẩu!

Cho dù là đã khống chế Mã gia cũng giống vậy!

"Giết!"

Một chữ "giết" lối ra, theo Bích Vân Đào mà đến những cái kia ma tu cũng đồng thời xuất thủ lần nữa, hướng về Tiêu Hành Nhất giết đi qua.

Nhìn ra tay toàn lực Bích Vân Đào, Bạch Nhạc rốt cục nhíu nhíu mày, bàn tay đè vào trên chuôi kiếm.

Trước đó loại kia cảm giác bất an, vào thời khắc này xác nhận đối phương thân phận sau đó, cũng đã triệt để trở thành sự thực!

Đông Hải Tiên Đảo, trách không được dám không đem Linh Tê Kiếm Tông để vào mắt, ở đây chờ Địa cấp tông môn trước mặt, Linh Tê Kiếm Tông xác thực không có gì giãy dụa chỗ trống!

Thậm chí khả năng ở đối phương bố cục bên trong, tiêu diệt Linh Tê Kiếm Tông đều chẳng qua chỉ là tiện tay làm, căn bản không phải thật mục!

Đây là một cái lưới lớn, đủ để khiến người hít thở không thông, thậm chí không hề giãy dụa chỗ trống lưới lớn.

Chậm rãi ngẩng đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Đông Hải Tiên Đảo sao. . . Rất hoàn mỹ kế hoạch, chỉ tiếc, các ngươi chọn sai thời gian!"

"Nếu như các ngươi sớm một ít động thủ, có thể thật có thể được khoe khoang, nhưng bây giờ. . . Ta trở về!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ thương hại, Bạch Nhạc kiếm trong tay chợt ra khỏi vỏ.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 353: Thủy trạch quốc độ (hạ)

Nhướng mày, kiếm xuất vỏ!

Từ Thanh châu trở về, Bạch Nhạc liền một mực lại chưa chân chính xuất thủ qua, mà giờ khắc này đối mặt Bích Vân Đào, nhưng là để cho Bạch Nhạc lần nữa cảm thụ được một tia áp lực.

Đông Hải Tiên Đảo là Duyện châu Địa cấp tông môn, mà Bích Vân Đào có thể phụ trách bực này chuyện cơ mật, tự nhiên nhất định là Đông Hải Tiên Đảo xuất sắc nhất thiên kiêu một trong, cho dù là Bạch Nhạc, tại đối mặt loại này tồn tại thời điểm, cũng cuối cùng không dám quá mức khinh thường.

Rút Kiếm Thức!

Đồng dạng đều là ngu kiếm, có ở Bạch Nhạc trong tay thi triển ra, uy lực khả năng liền xa nếu so với Tiêu Hành Nhất khủng bố quá nhiều.

Lấy Tiêu Hành Nhất thực lực, thậm chí đều có chút thấy không rõ một kiếm này vết tích!

Phảng phất tại xuất thủ trong nháy mắt, kiếm phong cũng đã rơi vào Bích Vân Đào trước mặt.

"Đầm nước!"

Bạch Nhạc kiếm rất nhanh, thậm chí cho dù là Bích Vân Đào cũng có chút không thể phản ứng kịp, trong nháy mắt đó kiếm quang xuất hiện ở trước mắt thời điểm, cũng thật đưa hắn dọa cho giật mình, chỉ là, Bích

Vân Đào lại cuối cùng không phải những cái kia phổ thông Linh Phủ Cảnh có thể so sánh với.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bích Vân Đào liền lập tức làm ra phản ứng, tràn ngập bên người thủy linh lực chợt bạo phát, cơ hồ là trong nháy mắt, còn có một mảnh nhỏ sóng triều cuồn cuộn mà ra, trực tiếp đem cái này lau một cái kiếm quang thôn phệ đi vào.

Có cái này Giảm Xóc Kỳ, Bích Vân Đào nhất thời liền cùng Bạch Nhạc lần nữa kéo dài khoảng cách, trong tay đinh ba ngăn, từng đợt từng đợt sóng triều không ngừng hướng về Bạch Nhạc đánh ra mà đến!

Đây cũng không phải là Bạch Nhạc lần đầu tiên nhìn thấy pháp tu.

Thật là bây giờ Bích Vân Đào cho thấy thời điểm, lại xác thực để cho Bạch Nhạc có chút kinh hãi.

Đạo pháp thần thông!

Hơn nữa, sợ rằng tuyệt đối vẫn là loại kia cao cấp nhất đạo pháp thần thông một trong, bây giờ Bích Vân Đào mới bất quá vẻn vẹn cho thấy cái này đạo pháp thần thông một chỗ thức mở đầu, cũng đã để cho Bạch Nhạc cảm thụ được áp lực cực lớn.

Không còn dám có chút do dự, trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong cơ thể tử phủ lực lượng, cũng đồng thời bộc phát ra, hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc trước người liền đột nhiên xuất hiện một mảnh huyễn lệ kiếm quang!

Kiếm Linh Vũ!

Đối mặt thần thông, cũng chỉ có thần thông mới là tốt nhất ứng đối phương thức.

Trong nháy mắt, một mảnh mưa kiếm rơi xuống, mỗi một đạo kiếm

quang, đều mang theo một đạo khủng bố kiếm khí, mạnh mẽ chém rụng đến trước mặt thủy trạch chi bên trên, ngạnh sinh sinh vì Bạch Nhạc bổ ra một cái đại đạo.

Ngay tại lúc đó, người theo kiếm đi, Bạch Nhạc kiếm trong tay cũng xen lẫn tại đây một mảnh mưa kiếm bên trong, hung hãn hướng về Bích Vân Đào chém tới.

Kiếm Linh Vũ thần thông, cái kia đầy trời mưa kiếm mặc dù nhìn hoa lệ, nhưng trên thực tế, sát chiêu chân chính, lại như cũ không phải những cái kia mưa kiếm, mà là kiếm bản thân.

Oanh! ! !

Trong tích tắc, tràn ngập tại Bích Vân Đào trước người đầm nước chợt bị chém ra, mặc dù hắn đem hết toàn lực, cũng chỉ có thể ngăn trở cái kia đầy trời mưa kiếm, có thể đối mặt Bạch Nhạc một kiếm này, lại căn bản không có bất kỳ biện pháp nào!

"Đinh!"

Vội vàng ở giữa, Bích Vân Đào chỉ tới kịp cầm trong tay đinh ba đưa ngang một cái, ngăn ở trước người.

Kiếm phong chém ở đinh ba phía trên, phát sinh một tiếng thanh thúy tiếng đánh, Bích Vân Đào vậy mà ngạnh sinh sinh bị một kiếm này chấn hổ miệng tê dại, hầu như nắm bất ổn trong tay đinh ba, miễn cưỡng thi triển thủy trạch quốc độ đạo pháp thần thông, cũng đồng dạng vô pháp tại gắn bó xuống dưới, ngập trời thủy linh lực chợt vỡ nát!

"Thần thông, không có khả năng! Linh Tê Kiếm Tông nơi nào đến Thần Thông Truyền Thừa? !"

Trong nháy mắt thốt nhiên biến sắc, Bích Vân Đào khó có thể tin thất

thanh gọi ra.

Trước đó hắn mặc dù cảm giác được Bạch Nhạc thực lực rất mạnh, nhưng lại cũng vẫn không có coi ra gì, cũng là bởi vì Bạch Nhạc là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, dù là Bạch Nhạc kiếm mau nữa, hắn cũng vẫn như cũ lòng tin tràn đầy!

Đạo lý rất đơn giản, Linh Tê Kiếm Tông truyền thừa đoạn tuyệt, liền Tinh Cung Cảnh cường giả đều chỉ có tông chủ vị kia, hơn nữa, căn bản cũng không hội thần thông gì, tại Tinh Cung Cảnh bên trong đều là yếu nhất cái kia một bộ phận! Nói là Huyền cấp tông môn, nhưng trên thực tế, dựa vào cũng bất quá chỉ là tổ tiên ban cho mà thôi, bây giờ căn bản là một đời không bằng một đời, chỉ lát nữa là phải rơi xuống Huyền cấp tông môn.

Dạng này tông môn, cho dù là ngẫu nhiên xuất hiện một hai cái thiên tài, cũng bất quá như là phù dung sớm nở tối tàn, căn bản là không có cách lớn lên.

Thân cư thủy trạch quốc độ thần thông, Bích Vân Đào tồn tại tuyệt đối tự tin, trừ phi là gặp phải Linh Tê Kiếm Tông vị tông chủ kia, phủ nhận đảm nhiệm không ai ngăn nổi hắn một kích toàn lực.

Chính là bởi vì loại tự tin này, tại Bạch Nhạc biểu lộ ra không chịu dừng tay địch ý sau đó, Bích Vân Đào nghĩ đến, cũng không phải là làm sao che giấu tung tích thoát thân đi ra ngoài, mà là ra tay toàn lực, đem Bạch Nhạc bọn hắn đều diệt khẩu.

Có thể lại không nghĩ rằng, chính là chỗ này nghĩ sai thì hỏng hết, lại chợt ủ thành hậu quả xấu, bây giờ ngạnh sinh sinh đưa hắn đẩy vào trong tuyệt cảnh.

Nếu là không có bại lộ thân phận, hắn tự nhiên có thể vừa đi, nhưng bây giờ, nhưng căn bản không có loại khả năng này, một khi Bạch Nhạc đem

tin tức truyền đi, ngay lập tức sẽ dẫn phát sóng to gió lớn!

Phải biết, Đông Hải Tiên Đảo khu vực khống chế là ở vùng duyên hải, mà Duyện Châu thành nhưng là nội lục, thuộc về Bắc Đẩu Tinh Cung phạm vi thống trị!

Một cái Linh Tê Kiếm Tông tuy tính không cái gì, nhưng nếu là kinh động Bắc Đẩu Tinh Cung, phiền phức có thể to lắm.

Tông môn có thể hay không xử lý tốt hắn không biết, thật là một khi xảy ra sự cố, hắn lại tất nhiên là khó thoát khỏi cái chết!

Giờ khắc này, Bích Vân Đào trong đầu thậm chí đã hiện ra một cái kết quả xấu nhất!

Linh Tê Kiếm Tông căn bản không có khả năng có lợi hại như vậy cao thủ, như vậy, có thể duy nhất khả năng, chính là đối phương là cố ý lấy Linh Tê Kiếm Tông đệ tử thân phận tới truy xét chân tướng!

Toàn bộ Duyện châu, có thể có loại này thiên kiêu, sợ rằng trừ Đông Hải Tiên Đảo ở ngoài, liền chỉ có Bắc Đẩu Tinh Cung.

"Vẻn vẹn chỉ là nửa thức thần thông mà thôi à. . . Vậy thật đúng là làm người ta thất vọng a!"

Không để ý chút nào Bích Vân Đào ý tưởng ý tứ, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, nhàn nhạt mở miệng nói.

Mặc dù cũng chưa thấy qua thủy trạch quốc độ thần thông, có thể Bạch Nhạc lại có thể cảm nhận được, một thức này thần thông còn lâu mới có được đơn giản như vậy, vừa mới một kiếm kia chém ra, trên thực tế, hắn thủy chung âm thầm lưu ba phần lực lượng, chờ lấy ứng biến!

Thật là thẳng đến đầm nước tán loạn, Bích Vân Đào cũng không có thi

triển ra đến tiếp sau biến hóa, cái này liền để cho Bạch Nhạc triệt để thở phào một cái!

Rất hiển nhiên, đối phương căn bản là chỉ biết cái này nửa thức thần thông, hoặc có lẽ là, lấy đối phương thực lực, bây giờ còn vẻn vẹn chỉ là thi triển ra nửa thức tới.

Bạch Nhạc có thể cảm thụ được cái kia nhất thức thần thông khủng bố, nếu là đối phương thật triệt để thi triển ra, sợ rằng không thi triển Thông Thiên Ma Công, hắn thật đúng là chưa chắc nhất định có thể đủ ngăn trở, có thể tất nhiên không thi triển được, vậy liền căn bản chưa nói tới uy hiếp gì.

Kiếm trong tay ngăn, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, giơ tay lên chính là một chiêu giống nhau như đúc Kiếm Linh Vũ thi triển mà ra!

Nguyên bản Bích Vân Đào trong lòng còn ôm một tia lòng cầu gặp may, có thể làm chứng kiến Bạch Nhạc lần nữa thi triển ra một kiếm này đến, nhưng trong lòng thì nhất thời mọc lên lau một cái nồng đậm vẻ tuyệt vọng!

"Không! Không có khả năng, ngươi làm sao có thể liên tục thi triển thần thông!"

Thần thông, trên lý thuyết mà nói, bản thân liền là chỉ có bước vào Tinh Cung Cảnh sau đó, mới là chân chính khống chế, lấy Linh Phủ Cảnh thực lực, mạnh mẽ thi triển thần thông, bản thân liền cực kỳ gian nan, chỉ có chân chính thiên kiêu mới có thể làm đến.

Nhưng dù cho như thế, lấy Linh Phủ Cảnh thực lực, cũng căn bản là không có cách duy trì liên tục thi triển thần thông tiêu hao, đây cơ hồ là sở hữu Linh Phủ Cảnh thiên tài nhận thức chung!

Bích Vân Đào bản thân thành tựu cũng là tử phủ, thật là may là như vậy,

lấy hắn linh lực cũng căn bản là không có cách chân chính khống chế thủy trạch quốc độ, chỉ có thể thi triển ra nửa thức tới.

Thật là, đối phương cái này Linh Tê Kiếm Tông tiểu tử, làm sao có thể liên tục thi triển thần thông?

Đây quả thực đã triệt để phá vỡ hắn nhận thức!

Chỉ là, hắn rồi lại nơi nào biết, Bạch Nhạc thành tựu bản thân liền là hoàn mỹ nhất tử phủ, hơn nữa khống chế nhập vi cảnh giới, đối với trong cơ thể lực lượng khống chế hầu như gần như hoàn mỹ, kể từ đó, liên tục thi triển Kiếm Linh Vũ, tự nhiên cũng liền không phải như vậy khó hiểu sự tình.

Đảo mắt trước đó, lại là một mảnh huyễn lệ mưa kiếm rơi xuống.

Chỉ là lần này, không có đầm nước ngăn cản, Bạch Nhạc không chỉ có riêng chỉ là công kích Bích Vân Đào, liền mang đem những cái kia ma tu cũng đồng dạng cuốn vào.

"Răng rắc!"

Mạnh mẽ lần nữa lấy tay bên trong đinh ba cứng rắn chống đỡ, chỉ là đã là nỏ mạnh hết đà Bích Vân Đào nơi nào còn chống đỡ được Bạch Nhạc cái này khuynh lực một kích!

Trong tay đinh ba miễn cưỡng ngăn trở kiếm phong, nhưng lại ngạnh sinh sinh bị một kiếm này chấn hồi miệng ngực, xương sườn trước ngực trong nháy mắt bị đụng nát tận mấy cái, phát sinh một hồi tiếng xương nứt âm.

Bích Vân Đào còn như vậy, người khác vậy thì càng không cần phải nói.

Những cái kia mạnh mẽ đột phá ma tu, bản thân sẽ trả không bằng bình

thường Linh Phủ Cảnh cường giả, nơi nào chống đỡ được cái kia đầy trời mưa kiếm, mấy hơi thở ở giữa, theo Bích Vân Đào những cái kia ma tu, liền đều chết bởi mưa kiếm phía dưới!

Đừng nói là Bích Vân Đào, cho dù là Tiêu Hành Nhất, giờ khắc này đã từ lâu xem ngốc!

Mặc dù hắn một mực biết Bạch Nhạc rất mạnh, nhưng cũng không nghĩ tới, vậy mà lại cường đại đến mức độ này, trong nơi này vẫn là Linh Phủ Cảnh có khả năng có được lực lượng a.

"Phốc!"

Bản thân ở nơi này một kiếm phía dưới, bị thương nặng, bây giờ lại chứng kiến hắn ma tu chết thảm, tức thì nóng giận công tâm phía dưới, Bích Vân Đào nghịch huyết dâng lên, nhất thời phun ra một ngụm máu tới.

Kiếm phong chỉ phía xa, Bạch Nhạc trong thần sắc vẫn như cũ lộ ra vài phần đạm nhiên, "Nói đi, ngươi rốt cuộc là thân phận gì, đến Duyện Châu thành tới làm cái gì?"

"Không có khả năng, ngươi không phải Linh Tê Kiếm Tông người! Ngươi không thể nào là Linh Tê Kiếm Tông người!"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Bích Vân Đào trong mắt tràn đầy vẻ tuyệt vọng, không ngừng quát ầm lên, "Nói cho ta biết, để cho ta chết được rõ ràng, ngươi rốt cuộc ai!"

"Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử. . . Bạch Nhạc!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ thương hại, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

"Bạch Nhạc. . . Là ngươi! Ngươi chính là cái kia từng chiếm được Đạo Lăng thánh nữ chỉ điểm Bạch Nhạc? !"

Ngày xưa Đạo Lăng thánh nữ giá lâm Linh Tê Kiếm Tông sự tình, tại Duyện châu cũng không phải là bí mật gì, Bạch Nhạc vừa nói ra tên, Bích Vân Đào nhất thời liền phản ứng kịp, trong mắt cũng rốt cục lộ ra một hiển nhiên sắc mặt!

Là, Linh Tê Kiếm Tông bên trong không có Thần Thông Truyền Thừa, thật là Đạo Lăng thánh nữ có a!

Nghĩ đến tất nhiên là trước đây Đạo Lăng thánh nữ cho Bạch Nhạc lưu lại Thần Thông Truyền Thừa, chỉ là những năm gần đây, Bạch Nhạc lại tựa hồ như ly khai Linh Tê Kiếm Tông, phai nhạt ra khỏi tất cả mọi người ánh mắt!

Lúc này, Bích Vân Đào mới thật sự hiểu, trước đó Bạch Nhạc một câu kia, ta trở về, là có ý gì!

Nguyên lai, Bạch Nhạc mới là Linh Tê Kiếm Tông cất giấu chân chính lá bài!

Cũng là lần này, Linh Tê Kiếm Tông có lòng tin tham gia tông môn khảo hạch nguyên nhân căn bản!

Chỉ tiếc, hắn hiểu được cuối cùng quá muộn một ít.

Sau một khắc, Bích Vân Đào trong mắt lóe lên vẻ tuyệt vọng, dứt khoát tự bạo linh phủ, trong nháy mắt, tâm mạch đoạn tuyệt, nhất thời khí tuyệt tại chỗ.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 354: Không ai yêu cầu chân tướng (canh thứ nhất, cầu nguyệt phiếu)

"Bạch sư huynh. . ."

Nhìn Bích Vân Đào bỏ mình, Tiêu Hành Nhất lúc này mới rốt cục phản ứng kịp, đè nén rung động trong lòng cùng sợ hãi đi tới Bạch Nhạc bên người, hạ thấp giọng hỏi, "Hiện tại chúng ta làm sao bây giờ?"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc ánh mắt chậm rãi hướng về chủ trạch trước đã bị hù dọa tê liệt trên mặt đất Cao gia gia chủ, "Đem người mang cho ta qua đây."

Nghe được Bạch Nhạc, Tiêu Hành Nhất nao nao, lúc này mới đột nhiên phản ứng kịp, trên mặt nhất thời lộ ra vẻ cười khổ chi sắc, "Lúc này là lúc nào rồi, ngài còn nhớ cái này."

Mặc dù lần này đến, chính là đánh tới Cao gia sát nhân báo thù danh nghĩa đến, nhưng trên thực tế, ai cũng rõ ràng cái kia bản thân liền là một cái lấy cớ, chân chính mục, là tra ra Cao gia kẻ chủ mưu!

Bây giờ liền Bích Vân Đào đều đã bị Bạch Nhạc giết, nơi nào còn nhớ được đi quản cái gì Cao gia gia chủ.

Chỉ là, Bạch Nhạc tất nhiên mở miệng, Tiêu Hành Nhất tự nhiên cũng không dám nghịch lại, lúc này xoay người đem vị kia Cao gia gia chủ bắt tới.

"Tha mạng, thượng tiên tha mạng a! Những thứ này không quan hệ với

ta, tất cả đều là Bích Vân Đào để cho ta làm, thật, theo ta không hề có một chút quan hệ, cầu ngươi bỏ qua cho ta đi."

Bị Tiêu Hành Nhất níu qua, Cao gia gia chủ vẻ mặt sợ hãi quỳ trên mặt đất, cuống quít dập đầu, khóc một thanh nước mũi một thanh lệ.

Đáng tiếc, Bạch Nhạc cũng không có chút nào phản ứng đến hắn ý tứ, mà là vẫy tay đem Lục Hi Nhi gọi vào bên người, "Hi nhi, ta nói rồi, ngươi Lục gia thù, ta giúp các ngươi báo! Những cái kia đầu sỏ gây nên, ta đã giúp ngươi giết. . . Còn thừa lại cái này một cái, ta giao cho ngươi! Nếu muốn báo thù, liền tự tay giết hắn."

Nghe được Bạch Nhạc, Lục Hi Nhi khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời có vẻ trắng bệch, cầm kiếm tay cũng khó khống chế có chút run rẩy.

Hận sao?

Đương nhiên hận, Lục gia cả nhà đều vì Cao gia tiêu diệt, trừ tỷ tỷ bên ngoài, sở hữu hôn người cũng đã chết, chỉ cần nghĩ vậy, Lục Hi Nhi liền vẫn muốn báo thù!

Có thể nàng dù sao còn vẻn vẹn chỉ là một cái chỉ có mười hai tuổi tiểu cô nương, mặc dù bước lên con đường tu hành, cũng chưa bao giờ từng giết người, thật coi giờ khắc này đến thời điểm, nàng lại căn bản không có lá gan động thủ.

"Sư phụ, ta sợ!"

Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, Lục Hi Nhi cúi đầu, ủy khuất nói rằng.

"Bạch công tử, để cho ta tới đi, Hi nhi còn nhỏ!" Mãnh liệt khẽ cắn môi, Lục Yên Nhiên đột nhiên đứng ra, tự tay muốn đi đoạt Lục Hi Nhi kiếm trong tay.

Nhưng mà, cũng ngay lúc đó, Lục Yên Nhiên lại đột nhiên đón nhận Bạch Nhạc cái kia băng lãnh ánh mắt!

Vẻn vẹn chỉ một cái liếc mắt, tựa như cùng vào tháng chạp nước đá, phảng phất đưa nàng cả người đều bị đông, loại kia lạnh lẻo thấu xương, để cho nàng đánh sinh lòng ra một loại ý sợ hãi, cả người đều cứng lại ở đó.

"Lục cô nương, ngươi nếu là muốn giết hắn để báo thù, tự nhiên không có vấn đề! Ta có thể cho Hi nhi cùng ngươi vừa động thủ một cái, nhưng bây giờ, ta là truyền thụ ta đệ tử, ngươi hiểu sao?"

Bạch Nhạc giọng nói rất nhẹ, phảng phất chỉ là rất tùy ý nói ra như thế mấy câu nói!

Khả năng liền có mấy câu nói đó, lại đột nhiên để cho Lục Yên Nhiên từ tâm mọc lên vẻ sợ hãi chi ý.

Giờ khắc này, nàng mới chính thức ý thức được, Bạch Nhạc cũng không phải là cái kia ôn hòa thư sinh, mà là một kiếm chém giết Bích Vân Đào cùng nhiều người như vậy cao thủ, tại Bạch Nhạc trước mặt, căn bản không có nàng phủ định tư cách!

"Sư phụ, ngươi không được mắng tỷ tỷ, Hi nhi cái này giết hắn!" Nghe được Bạch Nhạc, Lục Hi Nhi nhất thời khẩn trương, cẩn thận níu lại Bạch Nhạc cánh tay nói rằng.

Nhìn Lục Hi Nhi, Bạch Nhạc khẽ lắc đầu, bình tĩnh nói rằng, "Hi nhi, lần này trước khi ra ngoài, ta liền hỏi qua ngươi, dám không dám giết người! Ngươi lúc đó là trả lời thế nào ta?"

"Sư phụ, Hi nhi sai! Ngài không nên tức giận, có được hay không!" Cúi đầu, Lục Hi Nhi nhỏ giọng hồi đáp nói.

"Lục Hi Nhi, ngươi nhất định muốn minh bạch một việc! Từ ngươi quyết định bước lên tu hành con đường này bắt đầu, ngươi sẽ thấy không phải đi qua cái kia tiểu cô nương!" Nhìn Lục Hi Nhi, Bạch Nhạc nghiêm túc mở miệng nói, "Lục gia tiểu cô nương kia có thể sợ, nhưng ta Bạch Nhạc đệ tử không thể!"

"Nếu ngươi liền chút dũng khí này cũng không có, liền tốt nhất từ giờ trở đi, tuyệt tu hành ý niệm trong đầu! Từ nay về sau, ta đảm bảo ngươi một đời bình an, an an phân phân làm một người bình thường!"

"Con đường tu hành, xưa nay không là một mảnh đường bằng phẳng, mà là gồ ghề khó đi đường nhỏ! Bước lên con đường này, ngươi nhất định phải làm tốt đối mặt bất kỳ nguy hiểm nào cùng trắc trở chuẩn bị! Sư phụ có thể bảo vệ ngươi nhất thời, lại cũng không có thể thủ hộ ngươi một đời!"

"Đường, cuối cùng là phải chính ngươi đi!"

Nói đến đây, Bạch Nhạc giọng nói cũng hòa hoãn vài phần, "Bước lên con đường này, ngươi nhất định phải sát nhân! Bởi vì ngươi có thể không giết người, nhưng người khác cũng sẽ không thương hại ngươi, ta muốn để ngươi minh bạch một cái đạo lý, muốn bảo vệ mình, bảo hộ người bên cạnh, ngươi liền nhất định phải lòng dạ cứng lên!"

"Ân oán rõ ràng bốn chữ này, ta muốn ngươi vĩnh viễn nhớ kỹ trong lòng!"

"Vâng!" Có mấy lời Lục Hi Nhi bây giờ còn không biết rõ, có thể nhìn Bạch Nhạc nghiêm túc dáng vẻ, nàng lại ép buộc chính mình đem những lời này, mỗi một chữ đều thật sâu ghi ở trong lòng.

Đáp câu này, Lục Hi Nhi nhất thời lấy dũng khí, mặc dù sắc mặt vẫn như cũ một mảnh trắng bệch, có thể cầm kiếm tay, lại càng ngày càng vững vàng!

"Tha ta bả, van cầu ngươi, Lục tiểu thư, cầu ngươi tha ta đi, chuyện này thật không có quan hệ gì với ta, ta là bị buộc a!"

Ý vị quỳ trên mặt đất dập đầu, Cao gia gia chủ đầu đều dập đầu phá, thân thể không ngừng run rẩy.

"Van cầu ngươi, tha. . . Ta, tha ta. . ."

Cầu tình lời còn chưa nói hết, liền chỉ nghe phốc một tiếng, Lục Hi Nhi đã hung hăng đem kiếm đâm vào Cao gia gia chủ lồng ngực!

Chỉ là, Lục Hi Nhi dù sao chưa từng giết người, một kiếm này đâm xuống, mặc dù thương tổn được đối phương, nhưng lại cuối cùng không có đâm vào trái tim, chẳng những không có lập tức giết chết đối phương, ngược lại để cho vị này Cao gia gia chủ lần nữa hét thảm.

Cầm Lục Hi Nhi tay, Bạch Nhạc lần nữa đem kiếm phong đối chuẩn Cao gia gia chủ lồng ngực, nhàn nhạt mở miệng nói, "Nhắm ngay, trái tim tại đây! Ngẫm lại cha mẹ ngươi huyết cừu, không được do dự, hung hăng đâm xuống!"

Nhìn một màn này, đừng nói là Lục Yên Nhiên, cho dù là Tiêu Hành Nhất trong mắt cũng không khỏi hiện lên một tia không đành lòng.

Nói đến, Lục Hi Nhi cũng bất quá vẫn chỉ là một cái tiểu cô nương mà thôi, chuyện này đối với nàng mà nói, tựa hồ quá mức tàn nhẫn.

Chỉ là, đừng nói trước Bạch Nhạc vốn là tại giúp Lục gia báo thù, mặc dù vậy do Bạch Nhạc là Lục Hi Nhi sư tôn điểm này, hắn liền không có cách nào khác cắm miệng! Có một số việc, Lục Yên Nhiên không rõ, nhưng hắn nhưng là thanh thanh sở sở.

Lục Hi Nhi là chân chính dập đầu qua, phụng qua trà đệ tử, đừng nói là

hắn, coi như là Linh Tê Kiếm Tông tông chủ ở chỗ này, cũng không thể ngăn cản Bạch Nhạc quản giáo chính mình đệ tử, đây là tu hành giới thiết luật!

"Phốc!"

Lại là một kiếm hung hăng đâm xuống, lần này Lục Hi Nhi mới chính thức giết chết Cao gia gia chủ!

Chỉ là, giết chết đối phương trong nháy mắt, Lục Hi Nhi cũng rốt cục nhịn không được nhào tới Bạch Nhạc trong lòng, lớn tiếng khóc.

Nhẹ nhàng ôm lấy Lục Hi Nhi, Bạch Nhạc vỗ nhè nhẹ lấy Lục Hi Nhi lưng , mặc cho tiểu nha đầu đem nước mắt nước mũi cọ đến trên người mình, lại cái gì cũng chưa nói.

Tàn khốc sao?

Có lẽ có một ít, thế nhưng, chính mình thật không có bao nhiêu thời gian a!

Lần này tông môn khảo hạch sau đó, chính mình nhất định phải phản hồi Thanh châu, mà Lục Hi Nhi lại nhất định phải ở lại Linh Tê Kiếm Tông, chính mình chân chính có thể dạy nàng thời gian, đã không nhiều.

Tu hành giới là phi thường tàn khốc, đối với một cô bé mà nói, e như vậy!

Cùng đợi được tương lai chịu thiệt, mới hiểu được, chẳng hiện tại thừa dịp chính mình tại, đã đem đây hết thảy dạy cho nàng.

Tựu như cùng ban đầu ở Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi, chính mình tự tay giết tên mập mạp chết bầm kia, đây là bước lên con đường tu hành con đường duy nhất.

Để tay lên ngực tự hỏi, nhưng nếu không có kinh lịch một lần kia sát nhân tâm tính chuyển biến, có thể ở phía sau tới đụng tới Âm Dương Quỷ Đồng thời điểm, chính mình cũng đã chết, căn bản không có khả năng sống đến hiện tại.

Từ trước mắt xem, chính mình thật có chút hà khắc, tàn khốc, thật là. . . Đối với Lục Hi Nhi mà nói, hôm nay một màn này, cũng rất khả năng tại về sau cứu nàng mệnh!

Đạo lý này, nàng sau này liền tự nhiên sẽ minh bạch!

Đương nhiên, thật Bạch Nhạc mình cũng cũng có ý thức đến, hắn làm việc như thế phương thức, đã có chút thiên hướng ma đạo phong cách hành sự.

Mặc dù bây giờ vẫn là lấy chính đạo đệ tử thân phận kiếp sau sống, nhưng trên thực tế, tại trong xương, Bạch Nhạc xác thực xác thực đã khác hẳn với những chính đạo đệ tử.

Để cho Lục Hi Nhi khóc một hồi, đợi Lục Hi Nhi bình tĩnh trở lại sau đó, Bạch Nhạc lúc này mới buông ra Lục Hi Nhi, chậm rãi hướng đi Bích Vân Đào thi thể.

Thoáng suy tư một hồi, Bạch Nhạc rốt cục vẫn phải từ Bích Vân Đào trên ngón tay, đem cái kia chiếc nhẫn trữ vật lấy xuống.

"Bạch sư huynh!"

Chứng kiến Bạch Nhạc cử động, Tiêu Hành Nhất trong lòng đột nhiên vừa nhảy, nhịn không được mở miệng nhắc nhở, "Đó là Đông Hải Tiên Đảo người, bắt hắn đồ vật, sợ là sẽ phải rước lấy phiền phức."

"Ở đâu có Đông Hải Tiên Đảo người?"

Đầu cũng không có đánh, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng hỏi ngược lại.

"Bạch sư huynh, ngươi là nói hắn là giả mạo? Không, không có khả năng, đó là thủy trạch quốc độ, trong thiên hạ, chỉ có Đông Hải Tiên Đảo người mới sẽ!" Tiêu Hành Nhất vẫn như cũ có chút không phản ứng kịp, hướng Bạch Nhạc giải thích.

Đem Bích Vân Đào chiếc nhẫn trữ vật thu nhập ngực mình, Bạch Nhạc lúc này mới ngẩng đầu, nhìn Tiêu Hành Nhất bình tĩnh mở miệng nói, "Ta chưa từng thấy cái gì thủy trạch quốc độ, chúng ta giết chết, là không rõ lai lịch ma tu!"

"Trừ ma vệ đạo, chính là ta chính đạo đệ tử nghĩa vụ! Chúng ta, bụng làm dạ chịu!"

". . ."

Nghe thế, Tiêu Hành Nhất lúc này mới đột nhiên phản ứng kịp, trong mắt lộ ra một tia minh ngộ chi sắc.

Vừa mới hắn hỏi Bạch Nhạc hiện tại nên làm cái gì bây giờ, hoặc có lẽ là, chuyện này kế tiếp nên xử lý như thế nào.

Bạch Nhạc cũng không trả lời hắn, nhưng hôm nay động tác này, cũng không nghi ngờ chính là tốt nhất hồi đáp.

Trong tối khống chế Cao gia lạm sát kẻ vô tội, ý đồ đối Linh Tê Kiếm Tông làm loạn, nhất định phải là ma tu, cũng chỉ có thể là ma tu!

Cho tới bây giờ cũng không có Đông Hải Tiên Đảo người xuất hiện qua, Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, càng không thể nào cùng Đông Hải Tiên Đảo người phát sinh xung đột.

Đây chính là duy nhất đáp án!

Vô luận tương lai chuyện này bị ai hỏi lên, này cũng nhất định phải là duy nhất đáp án.

So với việc chân tướng, sống sót mới là càng chuyện trọng yếu.

Hơn nữa, cũng căn bản sẽ không có người yêu cầu một cái chân tướng!

Chí ít. . . Tại Linh Tê Kiếm Tông có tư cách thừa nhận Đông Hải Tiên Đảo phản kích trước đó, không ai yêu cầu chân tướng!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 355: Vi diệu thế cục (canh thứ 2)

"Người nào?"

Bên kia gây ra động tĩnh lớn như vậy, tự nhiên không gạt được người, liền cái này một hồi thời gian, Duyện châu phủ vệ binh liền đã chạy tới.

"Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, Tiêu Hành Nhất!"

Hơi hơi chắp tay, Tiêu Hành Nhất nhất thời đứng ra, trầm giọng hồi đáp nói.

Nghe được Tiêu Hành Nhất tự giới thiệu, vị này vệ binh nhất thời cẩn thận vài phần, "Đã là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, vì sao lạm sát kẻ vô tội?"

"Cao gia cấu kết ma tu, sát hại Lục thị cả nhà, hôm nay Tiêu mỗ vì báo thù mà đến, giết chết người đều là ma đạo yêu nhân, vẫn chưa tổn thương người vô tội!" Những lời này Tiêu Hành Nhất nói chí khí hùng hồn, mặc dù nói lý lẽ mà nói, mặc dù hắn trái lại diệt Cao gia cả nhà cũng không người có thể nói cái gì, nhưng hắn lại như cũ chỉ giết xấu thủ, vẫn chưa giết chết bất kỳ một cái nào Cao gia hạ nhân, dạng này kết quả, tự nhiên có thể nói là không có tổn thương người vô tội.

"Đã như vậy, cũng xin Tiêu công tử theo chúng ta đi một chuyến, đem cái này sự kiện giải thích rõ!" Dẫn đầu vệ binh lần nữa mở miệng nói.

"Không cần!"

Lần này không đợi Tiêu Hành Nhất nói chuyện, Bạch Nhạc liền nhàn

nhạt hồi đáp đạo, "Chúng ta ngay tại Lục gia, có chuyện gì, đến Lục gia tới tìm chúng ta là được."

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc nhất thời xoay người mà đi!

Đối phương, nghe mặc dù khách khí, nhưng mà Bạch Nhạc lại có thể nghe được, trên thực tế đối phương cũng không có thật quá bả Linh Tê Kiếm Tông để ở trong lòng.

Những vệ binh này, phần lớn chỉ là người thường, người cầm đầu cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là Dẫn Linh Cảnh mà thôi, có thể mặc dù đối cái này, đối phương cũng dám không quan tâm Linh Tê Kiếm Tông, hiển nhiên mấy năm nay Linh Tê Kiếm Tông suy nhược lâu ngày đã không phải là cái gì chuyện mới mẻ.

Quá khứ thế nào, Bạch Nhạc mặc kệ, nhưng lúc này đây, hắn trở về, vốn là vì lập uy!

Lần này vì Lục gia báo thù, cũng vừa lúc mượn cơ hội này, cho thấy Linh Tê Kiếm Tông cường ngạnh một mặt, vì gần đến tông môn khảo hạch làm chuẩn bị.

Bạch Nhạc lên tiếng, Tiêu Hành Nhất tự nhiên cũng sẽ không lại để ý tới đối phương, thẳng theo đi ra ngoài.

Một khi Bạch Nhạc bọn hắn biểu hiện ra thái độ cứng rắn, những vệ binh này cũng đồng dạng căn bản không dám ngăn cản.

... ...

Phủ thành chủ.

"Linh Tê Kiếm Tông?"

Hơi nhíu mày, Chu Đông Dương có chút ngoài ý muốn hỏi, "Ta nhớ được có nghe đồn nói, Cao gia phía sau có ma đạo yêu nhân chống đỡ a? Cái này Tiêu Hành Nhất ta nghe qua, thực lực là có một chút, nhưng muốn nói có thể bả Cao gia phía sau những cái kia người trong ma đạo toàn bộ giết chết. . . Sợ là không có khả năng a?"

"Lần này cùng Tiêu Hành Nhất đồng thời trở về, còn có một cái tuổi không lớn lắm thanh niên, mặc dù biểu hiện ra là Tiêu Hành Nhất trở về giúp Lục gia tỷ muội báo thù, nhưng trên thực tế, lại tựa hồ như là lấy hắn làm chủ."

"Cũng là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử sao? Là Lý Tử Vân vẫn là Khổng Từ?" Chu Đông Dương lần nữa hỏi tới.

"Còn không rõ ràng lắm!" Lắc đầu, dưới tay vệ binh thống lĩnh trầm giọng đáp, "Chúng ta người đã cẩn thận điều tra, người khác là ma tu không sai, có thể có một người. . ."

"Có lời gì cứ nói, ấp a ấp úng giống như là hình dáng gì." Nhướng mày, Chu Đông Dương trầm giọng trách mắng.

"Vâng!" Bằng lòng một câu kia, vệ binh kia thống lĩnh lúc này mới tiếp tục nói, "Chết đi những người kia, có một cái xem ra, có chút giống là Đông Hải Tiên Đảo vị kia đồ vứt đi. . . Bích Vân Đào!"

"Ngươi nói cái gì?"

Trong nháy mắt, Chu Đông Dương trong mắt đột nhiên hiện lên lau một cái khiếp người tinh mang!

"Hiện tại vẫn không thể xác nhận, đối phương trên người không có cái gì có thể chứng minh thân phận đồ vật, thật là trong tay nắm đinh ba, lại hiển nhiên là Đông Hải Tiên Đảo đệ tử mới có thể dùng độc môn binh khí. . ."

"Điều đó không có khả năng!"

Lắc đầu, Chu Đông Dương khó có thể tin mở miệng nói, "Giả sử thực sự là Bích Vân Đào, chết nên là Linh Tê Kiếm Tông người mới đúng. . . Hơn nữa, Bích Vân Đào làm sao lại xuất hiện ở Duyện Châu thành?"

"Đại nhân, chuyện này. . . Có muốn hay không báo cáo Bắc Đẩu Tinh Cung?" Do dự một chút, vệ binh kia thống lĩnh hỏi lần nữa.

Nghe thế, Chu Đông Dương cũng không khỏi lưỡng lự một chút, lập tức vẫn là lắc đầu, "Tạm thời không cần! Đông Hải Tiên Đảo là nổi danh bao che khuyết điểm, dù là Bích Vân Đào đã bị trục xuất tông môn, sợ cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua! Lần này tông môn khảo hạch sắp tới, loại thời điểm này, chúng ta không có nhất định phải tội Đông Hải Tiên Đảo. . . Phân phó, chuyện này không cần lại tra được."

"Vâng!"

"Linh Tê Kiếm Tông người bây giờ ở đâu?" Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Chu Đông Dương lần nữa trầm giọng mở miệng hỏi.

"Nói là sẽ ở Lục gia! Bây giờ Lục gia tỷ muội trở về, Lục gia tất nhiên là muốn đoạt trở về."

"Lục gia à. . . Có chút ý tứ, phân phó, mời Linh Tê Kiếm Tông người đến gặp ta!"

"Vâng!"

... ...

"Duyện châu thực tế người khống chế, là Bắc Đẩu Tinh Cung cùng Đông Hải Tiên Đảo, còn như vị này Duyện châu phủ chủ thân phận rất vi

diệu."

Thu được Duyện châu phủ chủ thiệp mời, Tiêu Hành Nhất lúc này cùng Bạch Nhạc giải thích, "Cùng lúc, vị phủ chủ này đại nhân cùng Duyện châu hầu như sở hữu tông môn đều có một ít giao tình, có thể về phương diện khác, nếu như nghiên cứu kỹ hạ xuống, trên thực tế hắn rồi lại cùng bất kỳ tông môn nào đều không có quan hệ trực tiếp."

"Chu Đông Dương làm cái này Duyện châu phủ chủ đã hơn hai mươi năm, đến tột cùng xuất thân nơi nào, không ai biết! Nhưng hắn bản thân liền là Tinh Cung Cảnh cao thủ, cũng không ai dám khinh thường hắn."

"Chờ một chút, ngươi vừa mới nói, vị này Duyện châu phủ chủ gọi cái gì?" Nao nao, Bạch Nhạc nhịn không được mở miệng ngắt lời nói.

"Chu Đông Dương a, làm sao?" Tiêu Hành Nhất không hiểu hỏi.

"Chu Đông Dương?" Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc nhưng là không kìm lại được nhớ tới Chu Mộng Dương!

Mình ban đầu vừa mới đến Thanh châu, chính là Chu Mộng Dương cho mình cực đại trợ giúp.

Chỉ là, Chu Mộng Dương, Chu Đông Dương, vẻn vẹn kém một chữ, đây tột cùng là vừa khớp, hay là thật có liên hệ gì?

"Có vấn đề gì không?"

"Không có!" Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Ngươi nói tiếp."

"Vị phủ chủ này đại nhân, thật nguyên bản cùng bổn tông quan hệ cũng không tệ! Trước đây ngươi sau khi rời khỏi, còn phái người đến qua, chỉ là gần nhất trong khoảng thời gian này, lại tựa hồ như đột nhiên liền cùng bổn tông mới lạ." Tiêu Hành Nhất cũng không suy nghĩ nhiều, tiếp tục

giải thích.

Điểm này Tiêu Hành Nhất không hiểu, có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng rất rõ ràng, hiển nhiên Chu Đông Dương thái độ là theo gần đến tông môn khảo hạch có quan hệ.

Hơn nữa, loại này đột nhiên thái độ vi diệu chuyển biến, sợ rằng có khả năng rất lớn là, Chu Đông Dương được cái gì tin tức.

Lần này tông môn khảo hạch, đối với Linh Tê Kiếm Tông mà nói, cục diện chỉ sợ so trong dự đoán, còn muốn gian nan nhiều.

Bích Vân Đào mặc dù chết, thật là Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, chuyện này vẫn còn xa xa không có kết thúc.

Lúc này, đi gặp một chút vị này Duyện châu phủ chủ, có thể cũng có thể được một ít ngoài ý muốn manh mối.

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Nhạc trong lòng liền nhất thời có quyết định, "Một hồi ta với ngươi cùng đi một chuyến phủ thành chủ đi."

"Vâng!" Nghe được Bạch Nhạc, Tiêu Hành Nhất nhất thời một hồi đại hỉ, thật làm cho hắn một mình đi đối mặt vị phủ chủ kia đại nhân, hắn còn có chút không yên lòng, Đông Hải Tiên Đảo sự tình, đối hắn mà nói, ảnh hưởng thực sự quá lớn, đến bây giờ nhớ tới, phía sau đều như cũ có chút đổ mồ hôi lạnh.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 356: Bạch phủ chủ (canh thứ ba)

"Linh Tê Kiếm Tông Tiêu Hành Nhất, bái kiến Phủ Chủ đại nhân!"

"Linh Tê Kiếm Tông Bạch Nhạc, gặp qua Phủ Chủ đại nhân!"

Bước vào phủ thành chủ, Bạch Nhạc cùng Tiêu Hành Nhất đồng thời khom mình hành lễ, hai cái, chỉ có một chữ phân biệt, nếu như không chú ý, căn bản là nghe không ra bất kỳ khác biệt đến, có thể Chu Đông Dương bản thân vẫn lưu tâm quan sát đến Bạch Nhạc, tự nhiên nhận thanh thanh sở sở.

Ánh mắt rơi vào trên người hai người, loại kia khác biệt dĩ nhiên là có vẻ càng thêm rõ ràng.

Tiêu Hành Nhất mặc dù kiệt lực bảo trì trấn định, nhưng trên người lại như cũ luôn mang theo vài câu câu nệ, đây mới là một cái bình thường Linh Tê Kiếm Tông đệ tử nhìn thấy hắn phải có phản ứng.

Thật là cùng Tiêu Hành Nhất cùng đi người thanh niên kia, mặc dù cũng hướng hắn khom mình hành lễ, có thể thần sắc lại cực kỳ ung dung, đừng nói là sợ hãi, liền nửa điểm bất an cũng không có, mà mới là nhất khác thường!

Thông thường mà nói, môn phái nhỏ đi ra đệ tử, tự nhiên liền dễ dàng sản sinh một loại phức cảm tự ti, đối mặt thượng vị giả, rất dễ dàng cử túc luống cuống!

Trên thực tế, quá khứ coi như là Linh Tê Kiếm Tông trưởng lão nhìn thấy hắn cũng sẽ có vẻ hơi câu nệ, nhưng những này tại người thanh niên

này trên người không chút nào cũng không cảm giác.

Chờ một hồi, Bạch Nhạc, tên này, làm sao tựa hồ dường như ở đâu nghe qua?

"Lại nói tiếp, bản quan cùng các ngươi tông chủ coi như là bạn cũ, thế nào, hắn gần nhất có khỏe không?" Rất tùy ý ở bên cạnh ngồi xuống, Chu Đông Dương mang trên mặt vài phần mỉm cười, theo miệng hỏi.

"Hồi đại nhân, tông chủ lão nhân gia ông ta hết thảy đều tốt." Tiêu Hành Nhất vội vàng trả lời.

"Ngươi chính là Tiêu Hành Nhất đi, bản quan nghe qua tên ngươi! Cái kia một tay khoái kiếm thật là không sai." Chỉ vào bên người cái ghế, Chu Đông Dương nhẹ giọng nói, "Tọa, đều tọa, không nóng nảy, chúng ta chậm rãi trò chuyện."

Thân là Duyện châu phủ chủ, Chu Đông Dương dạng này thái độ, đã có vẻ cực kỳ ôn hòa.

"Không dám nhận, phủ chủ khen nhầm!" Lắc đầu, cảm ơn một tiếng Tiêu Hành Nhất lúc này mới ở bên cạnh ngồi xuống, "Đại nhân lần này để cho chúng ta đến, không biết cần làm chuyện gì?"

"Cao gia chuyện, ta đã biết, nghe nói các ngươi giết không ít ma đạo yêu nhân, không nổi a!" Cười cười, Chu Đông Dương nhẹ giọng nói.

"Đại nhân, Cao gia giết ta biểu muội một nhà cả nhà, ta nhận được tin tức lúc này mới gấp trở về vì Lục gia báo thù. . ."

Tiêu Hành Nhất muốn giải thích, chỉ là lời còn chưa nói hết, liền bị cắt đứt hạ xuống.

"Chuyện này bản quan đã biết! Trước đây Lục gia chuyện, là bản quan

sơ sẩy, không thể phát hiện Cao gia phía sau vẫn còn có ma đạo yêu nhân thao túng." Khoát khoát tay, Chu Đông Dương tiếp tục nói, "Vô luận là Lục gia vẫn là Cao gia, bọn hắn lẫn nhau ở giữa có ân oán, là chính bọn nó sự tình, chỉ cần không có ma đạo nhúng tay, bản quan liền bất tiện nhúng tay, điểm này, bản quan cũng hy vọng ngươi có thể đủ lý giải."

"Vâng!"

"Cao phủ trận chiến kia, cuối cùng gây ra động tĩnh cũng không nhỏ a, nghe nói có thể so với Tinh Cung Cảnh cường giả giao thủ!" Mang theo ẩn ý nhìn Tiêu Hành Nhất, Chu Đông Dương chậm rãi hỏi, "Bản quan lần này mời các ngươi qua đây, chính là muốn phải hỏi một chút, những cái kia ma đạo người. . . Cho là thật đều là các ngươi giết sao?"

Trước đó Chu Đông Dương đều có vẻ cực kỳ ôn hòa, nhưng khi một câu nói này hỏi ra miệng, lại đột nhiên lộ ra một cổ cực mạnh áp lực, trong nháy mắt, Tiêu Hành Nhất trên đầu liền toát ra một lớp mồ hôi lạnh.

"Là ta giết!"

Vỗ nhè nhẹ đánh Tiêu Hành Nhất vai, Bạch Nhạc thẳng chặn qua Chu Đông Dương câu chuyện, bình tĩnh hồi đáp nói.

"Ồ?"

Chân mày khẽ nhếch, Chu Đông Dương nhìn Bạch Nhạc, trong giọng nói lộ ra lau một cái nhàn nhạt áp lực, "Ngươi vừa mới nói, ngươi tên là Bạch Nhạc đúng không? Bản quan tựa hồ tại cái nào nghe qua tên ngươi."

"Ba năm trước đó, ta may mắn trở thành bổn tông chân truyền đệ tử, nghĩ là đại nhân lúc đó nghe người ta đề cập qua." Đón lấy Chu Đông Dương ánh mắt, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói.

Ba năm trước đây. . . Bạch Nhạc!

Trong nháy mắt, Chu Đông Dương trong đầu chợt hiện lên một đạo linh quang, lại nhìn về phía Bạch Nhạc lúc, không khỏi đột nhiên thất thanh, "Bạch Nhạc, ngươi là đạt được Đạo Lăng thánh nữ ưu ái cái kia Bạch Nhạc?"

"Chỉ là vận khí tốt chút, may mắn có thể vào đại nhân tai, là tại hạ vinh hạnh." Khẽ gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

Nghe thế, Chu Đông Dương nhưng là bỗng nhiên đứng dậy, ánh mắt lấp lóe, "Ngươi cũng là Thanh châu cái kia Bạch Nhạc?"

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời mọc lên một tia minh ngộ chi ý, không trả lời mà hỏi lại đạo, "Xin hỏi Phủ Chủ đại nhân, cùng Hàn Sơn Chu trưởng lão ra sao quan hệ?"

Một câu đơn giản, lại chợt tại Chu Đông Dương trong lòng nhấc lên một mảnh cơn sóng thần, cái này vừa hỏi liền chờ tại đã hồi đáp hắn vấn đề.

Hé miệng, muốn nói điều gì, lại chợt tỉnh lại còn có Tiêu Hành Nhất tại, Chu Đông Dương nhất thời mở miệng nói, "Ta có một số việc muốn đơn độc cùng Bạch Nhạc nói, ngươi đi xuống trước đi."

"Vâng!"

Mặc dù có chút không rõ Chu Đông Dương cùng Bạch Nhạc đối thoại ý tứ, có thể Tiêu Hành Nhất nhưng cũng cảm giác được, tựa hồ Bạch Nhạc thân phận rất không bình thường, cho dù là vị phủ chủ này đại nhân cũng không dám lấy thêm kiêu ngạo. Chỉ là, loại tình huống này, hắn nhưng cũng minh bạch, hắn không thích hợp lại nghe xuống dưới, có một số việc, biết quá nhiều, cũng chưa hẳn là chuyện gì tốt.

Thẳng đến Tiêu Hành Nhất lui xuống đi, chỉ còn lại có hắn cùng với

Bạch Nhạc hai người, Chu Đông Dương lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Ta sớm nên nghĩ đến, có thể đơn giản giết chết Đông Hải Tiên Đảo Bích Vân Đào. . . Trên đời này cái nào có nhiều như vậy vừa khớp!"

"Thích trước không biết Bạch phủ chủ trước mặt, có nhiều đắc tội, cũng xin Bạch phủ chủ kiến lượng!"

Câu này Bạch phủ chủ, nhưng là lúc này khẳng định Bạch Nhạc suy đoán.

Chính mình mặc dù có thể nói là danh chấn Thanh châu, nhưng đối với Duyện châu người mà nói, Bạch Nhạc tên lại còn không đến mức truyền nhanh như vậy, e Đại Càn Vương Triều cũng không chính thức bổ nhiệm, Bạch phủ chủ tiếng xưng hô này, nếu không phải chân chính biết rõ Thanh châu tình huống người, sợ là thật đúng là kêu không được.

"Bạch mỗ vẫn chưa đạt được Đại Càn Vương Triều bổ nhiệm, chỉ là tạm thời tiếp nhận Thanh châu sự vụ, phủ chủ hai chữ, thật không dám nhận!" Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Huống chi, lần này trở về, chỉ vì tông môn khảo hạch mà đến, chỉ là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử Bạch Nhạc."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Phủ Chủ đại nhân, còn chưa đáp ta, ngươi cùng Chu Mộng Dương trưởng lão, ra sao quan hệ?"

Cười khổ một tiếng, Chu Đông Dương thở dài nói, "Chính như Bạch phủ chủ suy nghĩ, Mộng Dương là đệ đệ ta! Không dối gạt Bạch phủ chủ, 20 năm trước, ta đã từng là Hàn Sơn đệ tử, chỉ là bởi vì ly khai Hàn Sơn sự tình, chúng ta đã có nhiều năm chưa có tới hướng."

Nghe thế, Bạch Nhạc nhất thời liền hiểu được!

Trách không được Chu Đông Dương một mặt hết sức quen thuộc Thanh châu tình thế, một bên khác rồi lại yêu cầu nhiều lần xác nhận, mới có

thể nhớ tới mình cùng Linh Tê Kiếm Tông quan hệ, như vậy thì thuyết phục.

Chu Đông Dương là bởi vì quan tâm Chu Mộng Dương, quan tâm Hàn Sơn, lúc này mới biết rõ Thanh châu tình hình, chỉ là Chu Mộng Dương cùng hắn vẫn chưa vãng lai, hắn tin tức đều là đi qua hắn con đường đạt được, tự nhiên biết sẽ không có rõ ràng như vậy.

Bất quá, bởi vì Chu Đông Dương cùng Chu Mộng Dương quan hệ, thực cũng đã Bạch Nhạc trong lòng tự nhiên nhiều mấy phần vẻ thân thiết.

"Thì ra là thế! Chu trưởng lão cùng ta có ân, tất nhiên dạng này, ta cũng liền không vòng vèo tử! Ta nghĩ biết, Đông Hải Tiên Đảo đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, hoặc có lẽ là. . . Rốt cuộc người nào muốn nhằm vào bổn tông?"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 357: Bi thảm Linh Tê Kiếm Tông (canh thứ tư)

Nói thẳng, Bạch Nhạc hỏi rất dứt khoát, hỏi như vậy pháp, cũng làm cho Chu Đông Dương hơi hơi kinh ngạc, theo liền nở nụ cười khổ.

"Bạch phủ chủ thật đúng là thẳng thắn."

"Thế nào, không tiện nói sao?"

Chân mày khẽ nhếch, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi.

"Đó cũng không phải!" Khoát khoát tay, Chu Đông Dương chậm rãi nói rằng, "Duyện châu cùng Thanh châu khác biệt, nơi đây thế cục rất phức tạp, nói ra cũng không sợ ngươi chê cười, ta người phủ chủ này, hữu danh vô thực, trên thực tế căn bản không có ảnh hưởng gì lực."

Lẳng lặng nghe đối phương, Bạch Nhạc vẫn như cũ từ chối cho ý kiến, chờ lấy Chu Đông Dương tiếp tục giải thích một chút.

"Đông Hải Tiên Đảo, mặc dù xem như là Duyện châu tông môn, nhưng trên thực tế, bởi vì Cô Huyền hải ngoại, rất nhiều tông môn đều muốn đem Đông Hải Tiên Đảo người đưa về hải ngoại, từng ấy năm tới nay, Bắc Đẩu Tinh Cung cùng Đông Hải Tiên Đảo ngoài sáng trong tối xung đột cho tới bây giờ không từng đứt đoạn." Một lần chỉnh lý ý nghĩ, Chu Đông Dương một lần chậm rãi giải thích, "Ở nơi này hai năm, Đông Hải Tiên Đảo ra một cái chân chính được xưng bất thế ra thiên tài, tên là Mâu Kình Thần!"

"Hai năm trước, Mâu Kình Thần lấy linh phủ đỉnh phong chi cảnh, trảm tinh cung tại trên biển Đông! Sau trận chiến ấy, càng là trực tiếp đột phá,

ngay trước trên vạn người mặt lịch đạo kiếp, mở tinh cung! Từ nay về sau, Đông Hải Tiên Đảo liền chính thức bắt đầu bành trướng, không ngừng xâm nhập nội lục, cùng Bắc Đẩu Tinh Cung xung đột càng ngày càng tăng."

Cứ việc Chu Đông Dương chỉ là đơn giản miêu tả, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là có thể tưởng tượng ra vị kia Mâu Kình Thần cường đại!

Trong hai năm qua, thiên tài bối xuất há lại ngăn là Thanh châu một chỗ.

"Cái này hai đại phái lẫn nhau tranh chấp, ngươi nên cũng liền có thể nghĩ đến, Thanh châu tông môn khác, cũng đều bị ép lựa chọn đứng thành hàng!" Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Chu Đông Dương tiếp tục nói, "Theo lý mà nói, các ngươi Linh Tê Kiếm Tông là nội lục tông môn, cần phải đứng ở Bắc Đẩu Tinh Cung bên này! Thật là. . . Ngày xưa Linh Tê lão tổ lúc còn sống, liền từng cùng Bắc Đẩu Tinh Cung kết thù kết oán! Cũng chính bởi vì vậy, Linh Tê Kiếm Tông mấy năm nay thời gian, mới càng tới càng không dễ chịu."

Nghe thế, Bạch Nhạc chân mày nhưng là mặt nhăn càng sâu.

Những lời này nghe rất có đạo lý, nhưng lại tựa hồ lại cùng tình huống thực tế, cũng không quá tương xứng!

Theo lý mà nói, Linh Tê Kiếm Tông tất nhiên cùng Bắc Đẩu Tinh Cung có oán, ở loại tình huống này xuống, lựa chọn Đông Hải Tiên Đảo tự nhiên chính là lựa chọn tốt nhất! Hà Diêu vị tông chủ này lại không ngốc, tự nhiên nên minh bạch làm thế nào lựa chọn.

Nhưng vì cái gì, hết lần này tới lần khác cấu kết ma đạo muốn đối Linh Tê Kiếm Tông ra tay, lại ngược lại là Bích Vân Đào cái này Đông Hải Tiên Đảo đệ tử? Đây căn bản giải thích không thông.

Tựa hồ xem thấu Bạch Nhạc tâm tư, Chu Đông Dương thở dài một tiếng,

tiếp tục giải thích, "Nếu chỉ là như thế, các ngươi Linh Tê Kiếm Tông thế cục mặc dù gian nan, nhưng lại cũng không trở thành đến bây giờ mức độ này! Có thể hết lần này tới lần khác, các ngươi Linh Tê Kiếm Tông Từ Phong trưởng lão, lúc còn trẻ tính cách dữ dằn, du lịch khắp nơi, khi đó, lại từng giết qua Đông Hải Tiên Đảo một cái đệ tử."

"Trước đây Từ Phong trưởng lão vốn là chiếm lý do, cho dù là Đông Hải Tiên Đảo cũng vô pháp cùng hắn làm khó dễ! Có thể, may mắn thế nào. . . Trước đây bị hắn giết chết vị kia Đông Hải Tiên Đảo đệ tử, chính là Mâu Kình Thần phụ thân."

Nói đến đây, cho dù là Chu Đông Dương trong mắt cũng không khỏi lộ ra một tia thương xót.

". . ."

May là Bạch Nhạc đã có chuẩn bị tâm lý một chút, nghe nói như thế cũng không khỏi một hồi đau đầu, ai có thể nghĩ tới, nho nhỏ một cái Linh Tê Kiếm Tông vậy mà đồng thời đắc tội Duyện châu hai đại Địa cấp tông môn, dưới tình huống như vậy, thời gian có thể tốt hơn mới có quỷ đâu.

Bây giờ tông môn khảo hạch sắp tới, tông môn khác đều ở đây Bắc Đẩu Tinh Cung cùng Đông Hải Tiên Đảo ở giữa lựa chọn đứng thành hàng, lấy tìm kiếm che chở. Có thể duy chỉ có Linh Tê Kiếm Tông nhưng là hai bên không được chào đón, thậm chí lời nói không dễ nghe, nếu không phải ngại vì Linh Tê Kiếm Tông danh khí, bọn hắn đều hận không thể tự mình xuất thủ tiêu diệt Linh Tê Kiếm Tông mới tốt.

Giải thích đến nơi này, Bạch Nhạc mới xem như thật sự hiểu Linh Tê Kiếm Tông rơi vào nguy cơ nguyên nhân, chỉ là. . . Cục diện này, hắn thật đúng là không có cách nào khác giải quyết a!

"Đương nhiên, trên thực tế, các ngươi Linh Tê Kiếm Tông vận khí cũng

không tính kém đến nổi! Ba năm trước đó, Đạo Lăng thánh nữ giá lâm Linh Tê Kiếm Tông, thật cũng coi là cho Linh Tê Kiếm Tông một đạo bùa hộ mệnh, vô luận là ai, muốn đối phó Linh Tê Kiếm Tông, cũng chỉ có thể dựa theo quy củ đến, không dám tự ý xằng bậy." Nói đến đây, Chu Đông Dương trên mặt lộ ra lau một cái nghiền ngẫm nụ cười, tiếp tục nói, "Huống chi, sợ rằng cũng không nghĩ ra, Linh Tê Kiếm Tông còn sẽ có ngươi như thế một vị đệ tử, đây mới là Linh Tê Kiếm Tông lớn nhất vận khí a."

". . ."

Bạch Nhạc tự nhiên biết, Chu Đông Dương lời này có vài phần cố ý khoa trương giai cấp, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng minh bạch, trình độ nào đó là đi lên nói, lời này cũng không tính sai!

Vô luận Linh Tê Kiếm Tông bây giờ cục diện có nhiều trắc trở, chính mình lần này trở về vốn là để giải quyết phiền phức!

Nếu như không thể giúp Linh Tê Kiếm Tông độ qua cửa ải này, chính mình nếu như có thể có thể thản nhiên rời đi?

"Cái kia Bích Vân Đào cấu kết ma đạo, nói thế nào?"

Nghĩ đến chuyện khi trước, Bạch Nhạc lần nữa cau mày nói.

"Bích Vân Đào sự tình, thật đúng là dây dưa không đến Đông Hải Tiên Đảo phía trên, từ lúc nửa năm trước, Bích Vân Đào cũng đã bị trục xuất Đông Hải Tiên Đảo, tự xưng Đông Hải đồ vứt đi! Vô luận trong này có hay không mờ ám, chí ít từ biểu hiện ra mà nói. . . Vô luận hắn xảy ra chuyện gì, đều dây dưa không đến Đông Hải Tiên Đảo." Lắc đầu, Chu Đông Dương lần nữa giải thích.

Quả thế!

Trong lòng âm thầm thở dài, Bạch Nhạc thực sự hỏi lên thời điểm, tâm lý cũng đã có đáp án!

Vô luận như thế nào, cấu kết ma đạo loại chuyện như vậy, đều là tối kỵ, nếu không có vẹn toàn chuẩn bị, sợ là căn bản cũng không dám nếm thử, mặc dù chính mình thật muốn cầm cái này làm văn, cũng căn bản không có bất luận cái gì khả năng.

Nghĩ đến Huyết Ảnh Ma Tông, Bạch Nhạc hỏi lần nữa, "Phủ Chủ đại nhân, Duyện châu ma đạo chẳng lẽ còn không có có ngọn sao?"

"Rất khó nói!" Ngẫm lại, Chu Đông Dương chậm rãi nói rằng, "Biểu hiện ra, tạm thời còn không có ma đạo cao thủ xuất hiện, có thể trước đó vài ngày, Duyện châu không ít cao thủ lạ lùng tử vong, sợ rằng cùng người trong ma đạo thoát không quan hệ! Hơn nữa, trong tối một mực có nghe đồn nói, có ma đạo cự kình đến Duyện châu, chỉ chờ tông môn khảo hạch lúc làm khó dễ."

Nghe thế, Bạch Nhạc cũng minh bạch, tiếp tục hỏi, cũng hỏi không ra kết quả gì đến, lúc này hơi hơi ôm quyền, "Đa tạ Phủ Chủ đại nhân!"

"Chỉ là một chút chuyện nhỏ mà thôi, không cần phải nói!" Cười lắc đầu, Chu Đông Dương lập tức mở miệng nói, "Chỉ là, bây giờ Duyện châu thế cục xác thực hết sức phức tạp, chính ngươi cũng muốn làm tâm mới là."

"Ta minh bạch!" Gật đầu, Bạch Nhạc lần nữa nói tạ ơn.

"Đúng, Đạo Môn đại hội sự tình, ngươi có thể nghe nói?" Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Chu Đông Dương hỏi dò.

"Ta biết." Gật đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp đạo, "Chuyện này dung sau đó mới nói, tổng yếu trước thuận lợi tông môn khảo hạch mới được."

Liên quan tới chính mình đã bằng lòng lấy Thất Tinh Tông danh nghĩa tham dự Đạo Môn đại hội sự tình, Bạch Nhạc cũng không có nói ra, ngược lại không là không tin Chu Đông Dương, mà là Bạch Nhạc bản năng ý thức đến, tại bây giờ Duyện châu cái này bàn loạn cờ bên trong, bạo lộ ra tin tức càng ít, liền càng an toàn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 358: Bạch Cốt Hóa Thân (canh thứ năm)

"Bạch sư huynh, thế nào?"

Từ phủ thành chủ đi ra, Tiêu Hành Nhất rốt cục nhịn không được mở miệng hỏi.

"Không có chuyện gì, chúng ta giết cái kia Bích Vân Đào chỉ là Đông Hải Tiên Đảo đồ vứt đi, ảnh hưởng cũng không tính lớn." Bạch Nhạc đơn giản giải thích, "Ta tại Thanh châu lúc nhận thức một vị trưởng bối, cùng phủ chủ có giao tình, hắn hỏi ta một ít Thanh châu sự tình, cũng không ác ý."

Thanh Châu phủ chủ thân phận Bạch Nhạc cũng không muốn quá sớm nói cho Tiêu Hành Nhất, hoặc có lẽ là, là ở loại tình huống này xuống, không nghĩ tới sớm bị bất luận kẻ nào biết.

Một đường trở lại Lục gia, Bạch Nhạc trong đầu lại một mực tại suy nghĩ, giải quyết như thế nào Linh Tê Kiếm Tông vấn đề.

Mặc dù dựa theo Chu Đông Dương thuyết pháp, đối phương cho dù là muốn đối Linh Tê Kiếm Tông ra tay, cũng là dựa theo quy củ tại tông môn sát hạch tới động thủ, chỉ là, nghĩ đến Bích Vân Đào, Bạch Nhạc cũng chung quy lại cảm thấy, sự tình tựa hồ cũng không có đơn giản như vậy.

Trong lúc nhất thời nghĩ không ra biện pháp, Bạch Nhạc liền quyết định tạm thời tại Lục gia ở một thời gian ngắn!

Thứ nhất có thể yên lặng nhìn thay đổi, ở một phương diện khác, cũng có

thể để cho Lục Hi Nhi cùng Lục Yên Nhiên xử lý một chút Lục gia sự tình, chỉ cần giải quyết Linh Tê Kiếm Tông vấn đề, lại có Chu Đông Dương quan hệ, liệu tới coi như Lục Yên Nhiên ở lại Duyện Châu thành, cũng sẽ không có nguy hiểm gì.

Tại Lục gia tìm một gian tĩnh thất, Bạch Nhạc đem Bích Vân Đào chiếc nhẫn trữ vật đặt ở trên tay, trong mắt nhưng không khỏi lộ ra một tia chần chờ.

Trên mặt nhẫn rõ ràng cho thấy sắp đặt cực kỳ phức tạp cấm chế, nếu như thi triển Thông Thiên Ma Công, cấm chế này tự nhiên không có ý nghĩa gì, nhưng nếu là không thi triển, tựa hồ thật đúng là không có biện pháp gì có thể phá vỡ.

Nếu như không ai biết Bích Vân Đào là mình giết, tự nhiên không sao cả, bằng vào Thông Thiên Ma Công, mặc dù đối phương tại trên mặt nhẫn lưu cái gì ám ký, Bạch Nhạc cũng có nắm chặt phá giải!

Có thể hỏi đề ở chỗ, tại Mã gia giết chết Bích Vân Đào, chuyện này chỉ cần có tâm người nguyện ý kém, liền tuyệt đối giấu giếm không.

Dưới tình huống như vậy, Đông Hải Tiên Đảo người nếu như tìm tới cửa, không có động tới giới chỉ, Bạch Nhạc còn có thể giả vờ không biết, trực tiếp đem giới chỉ giao ra hóa giải nguy hiểm, nhưng nếu là một khi đối phương phát hiện cấm chế bị phá giải, vậy coi như thật có thể sẽ là không chết không thôi.

Bích Vân Đào bất quá chỉ là một cái Linh Phủ Cảnh mà thôi, điểm này tài sản đối với bây giờ Bạch Nhạc mà nói, thật đúng là tính không cái gì, vì thế mạo hiểm tựa hồ có vẻ hơi quá uổng phí.

Nhưng mà, Bạch Nhạc rồi lại có một loại cảm giác, Bích Vân Đào cái này trong nhẫn trữ vật, chỉ sợ tất nhiên cất giấu cực đại bí mật! Nếu là có thể phát hiện bí mật này, liền có khả năng trợ giúp chính mình biết rõ

ràng chân tướng của sự tình.

Thoáng lưỡng lự một chút, Bạch Nhạc trong mắt lóe lên vẻ tàn khốc!

Chính mình liền Huyết Ảnh Ma Tông còn không sợ, chẳng lẽ còn sợ cái này cái gì chó má Đông Hải Tiên Đảo hay sao? Nếu như không có quan hệ gì với bọn họ cũng liền thôi, bằng không, chính là cùng cái này Đông Hải Tiên Đảo không chết không thôi, lại có cái gì to tát đâu? !

Một ý niệm, Thông Thiên Ma Công lặng yên vận chuyển, trong khoảnh khắc, trên mặt nhẫn cấm chế chợt theo tiếng mà phá.

Đông Hải Tiên Đảo!

Một tòa Cô Huyền phía trên đảo nhỏ, chợt xuất hiện một cái lão giả thân ảnh, trên người lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, lão giả một bước ở giữa, liền trực tiếp rơi vào trên đảo cung điện trước đó!

Cũng không lo đối phương đang bế quan, lão giả mạnh mẽ đẩy ra cung điện đại môn.

Lão giả nhất thời xuất hiện ở một thanh niên trước mặt, lạnh giọng mở miệng nói, "Bích Vân Đào chết!"

Nghe được lão giả, thanh niên kia lúc này mới chợt mở mắt, trong mắt lộ ra vẻ bất mãn chi sắc, lạnh lùng nói, "Một cái Bích Vân Đào, chết cũng liền chết, làm đéo gì có cùng ta dính tí quan hệ nào? Mai trưởng lão, ngươi không cảm thấy, ngươi yêu cầu cho ta một lời giải thích sao?"

"Nói nhảm! Một cái Bích Vân Đào, có chết hay không, ai quan tâm? Nhưng hắn trên người trong giới chỉ mang theo một Bạch Cốt Hóa Thân!" Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, lão giả trầm giọng mở miệng nói.

Nghe thế, thanh niên trên mặt rốt cục lộ ra vẻ ngưng trọng, "Hoang

đường! Ngươi làm sao lại để cho loại này ngu xuẩn trên người mang theo Bạch Cốt Hóa Thân ly khai Đông Hải?"

"Cái kia một Bạch Cốt Hóa Thân còn chưa hoàn thành, Bích Vân Đào sứ mệnh chính là nghĩ biện pháp tế luyện hoàn thành cỗ kia Bạch Cốt Hóa Thân!"

"Ngươi là nói, Bạch Cốt Hóa Thân đã rơi vào trên tay người khác?" Ngẩng đầu, thanh niên trầm giọng hỏi.

"Cần phải còn không có! Vì để ngừa vạn nhất, lão phu tại hắn chiếc nhẫn trữ vật trên dưới cấm chế! Trừ phi là tinh thông cấm chế chi đạo trận pháp đại sư, bằng không dù cho là Tinh Cung Cảnh, cũng không khả năng đơn giản phá vỡ lão phu cấm chế!" Cho dù là lúc này, lão giả cũng vẫn như cũ tràn đầy tự tin, "Mâu Kình Thần, lão phu mặc kệ ngươi dùng biện pháp gì, cho ta đem người này tìm ra giết chết, đồng thời bả giới chỉ cho ta hoàn chỉnh mang về, hiểu sao?"

Khẽ vuốt cằm, Mâu Kình Thần lúc này đứng dậy, "Mai trưởng lão yên tâm, dù cho là Bắc Đẩu Tinh Cung người xuất thủ, ta cũng nhất định đưa hắn cái đầu cùng giới chỉ một chỗ mang về!"

Hô hấp ở giữa, Mâu Kình Thần chợt bước ra đại điện, trong khoảnh khắc liền bước vào trong biển!

Trong nháy mắt, sóng lớn ngập trời, Mâu Kình Thần hai tay cõng ở phía sau, đạp ở trên đỉnh sóng, theo sóng triều bắt đầu khởi động, trong nháy mắt, liền biến mất ở đường chân trời.

Giới chỉ không gian cũng không lớn, tối đa chỉ có không đến 10 mét vuông cao thấp, nhưng mà trong giới chỉ đồ vật, lại làm cho Bạch Nhạc gắt gao nhíu mày.

Linh linh toái toái linh thạch, khoảng chừng có hơn hai nghìn khỏa, đáng

tiếc lại toàn bộ đều là hạ phẩm linh thạch, đối với bình thường Linh Phủ Cảnh mà nói, xem như là rất lớn một khoản, có thể Bạch Nhạc lại hiển nhiên đã chướng mắt.

Trừ cái đó ra, còn có một chút vụn vặt đan dược cùng linh dược, nhưng cũng đều không phải là cái gì đáng tiền đồ vật.

Chân chính để cho Bạch Nhạc động dung, là một cây Bạch Cốt Phiên, cho dù là tại trong nhẫn trữ vật, Bạch Nhạc cũng có thể cảm nhận được Bạch Cốt Phiên thượng cái kia khủng bố oán khí, đó là một loại mơ hồ để cho Bạch Nhạc đều có thể cảm thấy một tia kinh sợ lực lượng!

Nếu không có mấy trăm đầu mạng người, căn bản cũng không khả năng luyện chế ra đáng sợ như thế ma khí!

Nếu như nói trước đó còn vẻn vẹn chỉ là hoài nghi Bích Vân Đào cùng ma đạo cấu kết, như vậy chứng kiến cái này Bạch Cốt Phiên trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền có thể khẳng định, đối phương phía sau tất nhiên có một vị chân chính ma đạo cao thủ!

Trừ cái này một cây Bạch Cốt Phiên ở ngoài, tại giới chỉ góc, Bạch Nhạc còn chứng kiến một toàn thân như ngọc khô lâu bộ xương, mi tâm đóng một mảnh ngọc phù, thu liễm sở hữu khí tức.

Bằng trực giác, Bạch Nhạc liền có thể minh bạch, cái kia Bạch Cốt Phiên chỉ sợ sẽ là vì khô lâu này chuẩn bị vũ khí, một khi đem cái này mảnh nhỏ ngọc phù vạch trần, khô lâu này liền có khả năng rất lớn tỉnh lại, hóa thành kinh khủng nhất cỗ máy giết chóc.

"Chết tiệt, cái này Bích Vân Đào đến tột cùng muốn làm gì!"

Cố nén chính mình xúc động khô lâu xem rõ ngọn ngành kích động, Bạch Nhạc lần nữa từ đó lật xem cái khác đồ vật, rất nhanh Bạch Nhạc lại đang một đống tạp vật bên trong, tìm được một cái ngọc giản, ý niệm

trong đầu hơi động một chút, ngọc giản liền rơi vào Bạch Nhạc trong tay.

Ngọc giản phía trên đồng dạng sắp đặt cấm chế, bất quá, cái này lại như cũ không làm khó được Bạch Nhạc, ý niệm trong đầu khẽ động, trên thẻ ngọc cấm chế liền bị xóa đi, đem thần niệm rơi vào phía trên, Bạch Nhạc rất nhanh liền chứng kiến trong ngọc giản nội dung.

Bất quá ngắn ngủi mấy ngàn trong chữ dung, lại thật là xem Bạch Nhạc da đầu tê dại một hồi!

Ngọc giản này, trên thực tế, chính là thao túng cái kia khô lâu cùng Bạch Cốt Phiên phương pháp tu hành.

Cái môn này công pháp tên là Bạch Cốt Thần Quyết, chính là một môn chuyên môn tế luyện Bạch Cốt Hóa Thân tà ác pháp môn , dựa theo phía trên pháp môn ghi chép, cái kia một bạch cốt có thể cùng tu hành giả tâm huyết tương liên, tu hành đến cuối cùng, có thể tu thành thân ngoại hóa thân!

Tối trọng yếu là, cái này Bạch Cốt Thần Quyết pháp môn, có thể mang một thân ma khí đều thu liễm tại cỗ kia Bạch Cốt Hóa Thân phía trên, cho dù là chính đạo đệ tử, cũng đồng dạng có thể dựa theo pháp môn thượng ghi chép phương thức tu luyện, mà không ảnh hưởng bản thân tu luyện.

Chứng kiến cái này, Bạch Nhạc liền triệt để hiểu được, cái gì Đông Hải đồ vứt đi, chỉ sợ căn bản là che giấu tai mắt người, dạng này một môn cường đại Ma Đạo Pháp Môn đặt trước mặt, Đông Hải Tiên Đảo người không có lý do gì không động tâm!

Phải biết, thân ngoại hóa thân bản thân liền là sở hữu tu hành giả khát vọng nhất thu được phương pháp tu hành, một khi tu thành, liền chờ tại vô căn cứ nhiều hơn một cái mạng, hơn nữa chiến lực lập tức gấp bội, tuyệt đối là thế gian nhất đẳng công pháp.

Cho dù là lấy Bạch Nhạc định lực, giờ khắc này cũng không khỏi có chút tâm động.

Chỉ là nghĩ đến muốn tu luyện cái này Bạch Cốt Hóa Thân, cần thiết đại giới, Bạch Nhạc trong lòng cái kia cổ dục vọng liền nhất thời bị triệt để tưới tắt.

Muốn tế luyện thành cái này Bạch Cốt Hóa Thân, bước đầu tiên chính là muốn bắt một cái Linh Phủ Cảnh cường giả, hoàn hảo không chút tổn hại đem đối phương giết chết, lột da gọt thịt, lưu lại một bộ hoàn chỉnh bộ xương, sau đó sẽ không ngừng sát nhân, lấy người tinh huyết tế luyện cái này bạch cốt, đợi cho toàn thân cốt chất trong suốt như ngọc, mới xem như hoàn thành bước đầu tiên.

Sau đó còn cần lại lấy xương người luyện chế một cây Bạch Cốt Phiên, chí ít giết chết một ngàn người, lấy những người này oan hồn rèn luyện Bạch Cốt Phiên!

Sau đó để cho Bạch Cốt Hóa Thân cầm Bạch Cốt Phiên tiếp tục giết chóc, cho tới khi cái kia một cây Bạch Cốt Phiên cùng Bạch Cốt Hóa Thân tế luyện hợp nhất, Bạch Cốt Hóa Thân mới xem như tiểu thành.

Sau đó, còn cần để cho Bạch Cốt Hóa Thân không ngừng giết chóc, đồng thời ngày đêm lấy tâm huyết tế luyện, thẳng đến cùng tâm huyết của mình tương liên, lúc này mới xem như là chân chính tu thành Bạch Cốt Hóa Thân!

Rất hiển nhiên, cái này một Bạch Cốt Hóa Thân còn chưa cùng Bạch Cốt Phiên tế luyện hợp nhất, hơn nữa, sợ rằng Bích Vân Đào cũng vẻn vẹn chỉ là một cái Chấp Hành Giả, cũng không phải là cái này một Bạch Cốt Hóa Thân người sở hữu, hắn sứ mệnh liền chỉ là đem cái này Bạch Cốt Hóa Thân sơ bộ tế luyện mà thành mà thôi.

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên trên thực tế Bích Vân Đào căn bản là vô pháp vận dụng cái này Bạch Cốt Hóa Thân, liền trực tiếp bị Bạch Nhạc giết chết!

Chỉ là chứng kiến cái này, Bạch Nhạc trong lòng liền rất rõ ràng, vô luận Bích Vân Đào phía sau rốt cuộc cái kia ma đạo cao thủ, vẫn là Đông Hải Tiên Đảo, đều tất nhiên tuyệt đối sẽ không mặc kệ Bích Vân Đào chiếc nhẫn trữ vật thất lạc!

Nói cách khác, sợ rằng dùng không bao lâu, đối phương thì nhất định sẽ tìm tới cửa.

Chỉ cần thấy được tìm người đến là ai, liền có thể xác định Bích Vân Đào người sau lưng rốt cuộc ai.

Hơn nữa, Bạch Nhạc có ít nhất tám phần mười nắm chặt, đối phương nhất định là Đông Hải Tiên Cung người.

Hiện tại vấn đề chính là ở chỗ. . . Mình là hay không chống đỡ được đối phương!

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền dập tắt phản hồi Linh Tê Kiếm Tông ý niệm trong đầu, loại vật này quan hệ là ở quá lớn, cho dù là đuổi tới Linh Tê Kiếm Tông, đối phương cũng tất nhiên sẽ không dừng tay.

Lúc này phản hồi tông môn, chỉ có thể là cho Linh Tê Kiếm Tông gây tai hoạ!

Phải biết, bây giờ toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông bên trong, trừ tông chủ Hà Diêu ở ngoài, liền một cái Tinh Cung Cảnh cũng không có, dạng này thực lực, căn bản không khả năng ngăn trở đối phương, ngược lại sẽ để cho mình bó tay bó chân, cùng như vậy, chẳng liền dứt khoát tại đây Duyện Châu thành chờ lấy đối phương tìm tới cửa.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 359: Lục Yên Nhiên kiêu ngạo (canh thứ sáu)

"Tiêu sư đệ, ta ở chỗ này còn có một ít chuyện, ngươi mang Lục cô nương cùng Hi nhi trước hồi tông môn."

Từ gian phòng đi tới, Bạch Nhạc lúc này tìm được Tiêu Hành Nhất, mở miệng phân phó nói.

"Làm sao?" Bạch Nhạc nói rất tùy ý, có thể Tiêu Hành Nhất lại y nguyên vẫn là bản năng cảm giác đến một tia nguy hiểm ý tứ hàm xúc, nhịn không được mở miệng hỏi.

"Bích Vân Đào cùng Ma Môn cấu kết, chuyện này sẽ không như thế đơn giản liền kết thúc. . . Lục cô nương cùng Hi nhi tại đây, ta không yên lòng." Thoáng do dự một chút, Bạch Nhạc cũng không có lệ, thẳng mở miệng nói.

Bạch Nhạc cũng không có nói Tiêu Hành Nhất, chỉ nói là không yên lòng Lục gia tỷ muội, bây giờ vừa đến, Tiêu Hành Nhất tự nhiên liền không tiện cự tuyệt, mặc dù hắn muốn cùng Bạch Nhạc kề vai chiến đấu, vậy cũng không thể để cho Lục Hi Nhi các nàng chính mình hồi Tông a?

Trên thực tế, Tiêu Hành Nhất trong lòng cũng sớm có dự liệu, cứ việc Bạch Nhạc chưa cùng hắn nói tỉ mỉ, nhưng Bích Vân Đào cấu kết ma đạo sự tình hắn nhưng là xem thanh thanh sở sở, nếu như cái này đơn giản là có thể bỏ qua, đó mới là kỳ quặc quái gở.

"Bạch sư huynh, chuyện này quan hệ quá lớn, căn bản không phải chúng ta có thể xử lý, ngươi theo chúng ta một chỗ trở về đi." Nhìn Bạch Nhạc, Tiêu Hành Nhất nhịn không được lần nữa mở miệng khuyên lơn, "Đem

tin tức truyền trở về, mời tông chủ định đoạt mới là chính đồ a."

"Tiêu sư đệ, ta minh bạch ý ngươi, thế nhưng, chuyện này không có đơn giản như vậy." Trên mặt lộ ra lau một cái ôn hòa nụ cười, Bạch Nhạc tự tay vỗ vỗ Tiêu Hành Nhất bả vai, nhẹ giọng hồi đáp đạo, "Tông môn khảo hạch sắp tới, bây giờ bổn tông tình thế bản thân cũng đã rất gian nan, loại thời điểm này, ta không thể cho thêm tông môn gây phiền toái."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Huống chi, trước ngươi cũng chứng kiến, ta cùng với Phủ Chủ đại nhân có chút quan hệ, ở lại chỗ này, lúc cần thiết, có thể tìm hắn hỗ trợ, không có nguy hiểm như vậy."

"Thật là. . ." Tiêu Hành Nhất còn muốn nói tiếp, nhưng lại bị Bạch Nhạc lần nữa cắt đứt hạ xuống.

"Không có gì có thể là, Hi nhi ở lại chỗ này, ta thực sự không yên lòng! Nếu thật là đối phương tìm tới cửa, ta tự bảo vệ mình không lừa bịp, nhưng lại không có biện pháp bảo vệ Hi nhi các nàng." Nhìn Tiêu Hành Nhất, Bạch Nhạc nghiêm túc mở miệng nói, "Tiêu sư đệ, thực lực ta ngươi thấy qua, tinh cung phía dưới, không có người nào có thể uy hiếp được ta."

". . . Là!"

Yên lặng chốc lát, Tiêu Hành Nhất đúng là vẫn còn chậm rãi cúi đầu đáp ứng.

Bạch Nhạc nói là vô pháp bảo hộ Lục Hi Nhi các nàng, nhưng trên thực tế, Tiêu Hành Nhất trong lòng rõ ràng, cái này trong các nàng, sợ cũng đồng dạng còn bao gồm lấy hắn Tiêu Hành Nhất!

Đừng xem trong ngày thường, hắn Tiêu Hành Nhất tựa hồ cũng coi như hơi nổi tiếng, nhưng trên thực tế, một khi gặp phải cao thủ chân chánh, điểm này thực lực căn bản thiếu xa xem, nói trắng ra, hắn đúng là vẫn

còn quá yếu.

Cùng lôi lôi kéo kéo ở chỗ này quấy rầy, chẳng thẳng thắn đáp ứng, trước tiên đem Lục Hi Nhi cùng Lục Yên Nhiên an toàn mang hồi tông môn, sau đó sẽ bả sự tình báo cho biết tông chủ cùng trưởng lão, nghĩ biện pháp trợ giúp Bạch Nhạc.

Mặc dù dầu gì, đến lúc đó hắn lại vòng trở lại hỗ trợ cũng không trễ.

Bên này đáp ứng, Tiêu Hành Nhất rất nhanh thì tìm được Lục gia tỷ muội, Lục Hi Nhi còn tốt, có thể Lục Yên Nhiên lại cự tuyệt phản hồi Linh Tê Kiếm Tông đề nghị.

Rơi vào đường cùng, Tiêu Hành Nhất chỉ phải để cho Lục Yên Nhiên tới gặp Bạch Nhạc.

"Bạch công tử!"

Đẩy cửa phòng ra, Lục Yên Nhiên hạ thấp người thở dài.

"Lục cô nương, có chuyện gì không?"

Nhìn Lục Yên Nhiên, Bạch Nhạc bình tĩnh hỏi.

"Bạch công tử, ta không muốn hồi Linh Tê Kiếm Tông, ta vốn cũng không phải là tu hành giả, nơi đây mới là nhà của ta, mới là ta phải có sinh hoạt." Đón lấy Bạch Nhạc ánh mắt, Lục Yên Nhiên nhẹ giọng mở miệng nói.

"Ta minh bạch ý ngươi." Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp đạo, "Tối đa ba tháng, đối đãi ta giải quyết chuyện này, vô luận ngươi nghĩ ở lại Linh Tê Kiếm Tông vẫn là trở lại Lục gia kiếp sau sống, đều tùy vào ngươi."

"Thật là. . . Công tử một mình ở lại Lục gia, không chê quá tận lực sao?" Cũng không có lùi bước ý tứ, Lục Yên Nhiên lần nữa mở miệng nói.

Nghe được một câu nói này, Bạch Nhạc rốt cục nghiêm túc quan sát Lục Yên Nhiên.

Người nữ nhân này rất thông minh, tại dưới tình huống như vậy, cũng một câu nói liền thiết thực nói đến điểm chính.

Trước đó đánh tới Mã gia đi, trên danh nghĩa, chính là vì Tiêu Hành Nhất vì Lục gia báo thù, lúc này mới ngoài ý muốn phát hiện cùng Mã gia cấu kết ma tu cùng Bích Vân Đào.

Nhưng nếu là chỉ chớp mắt, Tiêu Hành Nhất cùng các nàng Lục gia hai tỷ muội toàn bộ ly khai, chỉ còn lại có Bạch Nhạc một cá nhân ở lại Lục gia, vậy dĩ nhiên có vẻ quá mức tận lực, đối phương chỉ cần hơi chút sau khi nghe ngóng, là có thể phát hiện trong lúc này vấn đề.

Lục Yên Nhiên mặc dù không biết đến tột cùng phát sinh cái gì, có thể trước đó Bạch Nhạc còn nói muốn tại Lục gia ở một thời gian ngắn, để cho nàng xử lý Lục gia sự tình, chỉ chớp mắt đi xem đi phủ thành chủ, trở về liền phân phó nàng cùng Lục Hi Nhi ly khai, tất nhiên là phát sinh cái gì, để cho Bạch Nhạc cảm giác được nguy hiểm.

Thật là, rất nhiều chuyện, vốn cũng không có thể minh bạch bày ra.

Nếu như các nàng hiện tại cũng cùng đi, đối các nàng mà nói, tuy an toàn hơn, nhưng lại không thể nghi ngờ là đem nguy hiểm toàn bộ lưu cho Bạch Nhạc đi gánh chịu.

Lục Yên Nhiên mặc dù chính là một cái bình thường người, nhưng lại không làm được loại chuyện như vậy.

Khẽ khom người, Lục Yên Nhiên lần nữa thi lễ, nhẹ giọng nói, "Bạch

công tử cứu tỷ muội chúng ta, chẳng những thu Hi nhi làm đồ đệ, còn vì ta Lục gia báo huyết cừu này, là ta Lục gia đại ân nhân! Tiểu nữ tử không cần báo đáp, bây giờ công tử gặp nguy hiểm, Yên Nhiên nguyện ý lưu lại, hơi tận sức mọn!"

"Mỗi người đều phải có chính mình giá trị, mà không phải đem tất cả mọi chuyện đều đương nhiên đẩy tới trên người người khác! Hi nhi có Hi nhi con đường, ta cũng hầu như phải có ta trách nhiệm!" Khom người lại bái, Lục Yên Nhiên nhẹ giọng mở miệng nói, "Cũng xin Bạch công tử thành toàn!"

Nghe thế, Bạch Nhạc rốt cục khuôn mặt có chút động!

Từ ban đầu nhìn thấy Lục gia tỷ muội thời điểm, Bạch Nhạc liền đối cái này hai tỷ muội rất có hảo cảm, bằng không cũng sẽ không dễ dàng đáp ứng cùng các nàng đồng hành.

Lục Yên Nhiên tính khí, từ ban đầu, Bạch Nhạc là có thể nhìn ra! Trước đây Lục Yên Nhiên vô luận nhiều mệt, cũng thủy chung cắn răng kiên trì, không chịu để cho chính mình một mình đi đường, chính là không muốn thiếu quá tình nhân tình!

Trấn nhỏ phía trên, Mã Văn Cử đi tìm đến, Lục Yên Nhiên cơ hồ bị đẩy vào tuyệt cảnh, cũng chưa mở miệng hướng Bạch Nhạc cầu cứu.

Như vậy cương liệt mạnh hơn tính khí, cũng thật để cho Bạch Nhạc có chút bội phục.

Lục Yên Nhiên không có tu hành thiên phú, vô pháp tu luyện, nhưng lại cũng vẫn như cũ không muốn giống như nữ nhân bình thường, thủy chung trốn người khác phía sau, chờ lấy người khác đi bảo hộ.

Chính như Lục Yên Nhiên bình thường nói, người Lục gia có người Lục gia kiêu ngạo, mặc dù nàng là một không có bất kỳ tu vi nào tiểu nữ tử,

cũng vẫn như cũ đứng nghiêm, vì Lục gia, vì nàng chính mình cất giữ phần này kiêu ngạo, đến chết dứt khoát!

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc rốt cục chậm rãi gật đầu, "Tốt! Tất nhiên Lục cô nương nguyện ý lưu lại giúp ta, vậy thì lưu lại đi, ta sẽ tận lực cam đoan ngươi an toàn."

"Đa tạ Bạch công tử!" Nghe vậy Lục Yên Nhiên trong mắt nhất thời lộ ra một tia cảm kích, nhẹ giọng nói cám ơn.

Đối với Lục Yên Nhiên mà nói, một câu nói này mắc đi cầu vị lấy Bạch Nhạc đối nàng thừa nhận! Loại này tán thành, so cứu nàng tính mệnh, càng trân quý, bởi vì vậy đại biểu một loại chân chính tôn trọng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 360: Rửa không sạch háo sắc tên (canh thứ bảy)

"Đại nhân, vừa mới nhận được tin tức, cái kia Tiêu Hành Nhất mang theo Lục gia nhị tiểu thư Lục Hi Nhi ly khai Duyện Châu thành, chắc là muốn hồi Linh Tê Kiếm Tông!"

Ngồi ở trước bàn, Chu Đông Dương khẽ nhíu mày, "Lục gia nhị tiểu thư?"

"Vâng!" Gật đầu, thủ hạ thị vệ khom người đáp, "Lục gia hai tỷ muội, Lục Yên Nhiên là chúng ta Duyện Châu thành nổi danh mỹ nữ, ngày xưa không biết bao nhiêu người từng lên Lục gia cầu hôn, cái kia Mã Văn Cử, cũng chính bởi vì ngày xưa cầu hôn bị cự, lúc này mới dưới cơn nóng giận, giết tới Lục gia."

Dừng một cái, thị vệ kia tiếp tục nói, "Còn như Lục gia nhị tiểu thư Lục Hi Nhi, bây giờ năm vừa mới mười hai, chỉ là có người nói có chút tu hành thiên phú, chắc là theo Tiêu Hành Nhất bái nhập Linh Tê Kiếm Tông!"

Khẽ vuốt cằm, Chu Đông Dương nhẹ giọng nói, "Nói như vậy, vị này Lục gia đại tiểu thư, là muốn nương thân báo ân?"

"Chắc là!" Thị vệ kia gật đầu nói, "Bạch Nhạc cùng Lục gia vô duyên vô cớ, chỉ bằng một cái Tiêu Hành Nhất, sợ là không mời nổi hắn, chỉ có như vậy, mới có thể nói đi qua."

Nghe thế, Chu Đông Dương nhưng là không khỏi bật cười lớn, "Ta nhớ được, vị này Bạch phủ chủ, tại Thanh châu thời điểm, nữ nhân bên cạnh liền không ít a?"

"Vâng!" Gật đầu, thị vệ kia nhẹ giọng đáp, "Nghe đồn tại Thanh châu, Bạch Nhạc liền từng là một cái tên là Tô Nhan ma nữ chống đối qua Chu trưởng lão, bây giờ Thanh châu sự vụ, cũng đều vẫn là cái này Tô Nhan đang xử lý!"

"Trừ cái đó ra, Thất Tinh Tông Hà Tương Tư, còn có Thanh Châu thành Mộ Dung gia tiểu thư Mộ Dung Tử Yên, nghe đồn cũng đều cùng hắn có quan hệ."

"Ngược lại cũng là một người phong lưu a!" Cười lắc đầu, Chu Đông Dương nhẹ giọng nói, "Đúng là vẫn còn người thiếu niên, tham lam mỹ sắc cũng không cái gì khó hiểu!"

Thoáng suy tư một chút, Chu Đông Dương lập tức phân phó nói, "Dạng này, Lục gia sự tình, ngươi để cho người ta lưu tâm nhiều một điểm, tất nhiên cái này Lục Yên Nhiên thượng vị này Bạch phủ chủ giường, chúng ta nhiều ít cũng phải giúp vị này Bạch phủ chủ cho nàng một chút chỗ tốt."

"Vâng!"

Khoát khoát tay, Chu Đông Dương tiếp tục nói, "Những thứ này đều là việc nhỏ, Linh Tê Kiếm Tông bên này tin tức, mau sớm dò nghe!"

"Trước đó cũng đã phân phó, tối đa ba ngày, tất nhiên sẽ có hồi báo."

"Tốt!" Thoả mãn gật đầu, Chu Đông Dương tiếp tục nói, "Đông Hải bên kia có tin tức gì không?"

"Tạm thời không có!"

"Được, ngươi đi xuống đi! Nếu có tin tức, lập tức báo lại ta." Khẽ vuốt cằm, Chu Đông Dương nhẹ giọng phân phó nói.

Đem người phái xuống dưới sau đó, Chu Đông Dương trong mắt nhưng là lần nữa lộ ra lau một cái vẻ suy tư, ngón tay ở trên bàn nhẹ nhàng đánh, qua hồi lâu, Chu Đông Dương rồi mới từ trên người lấy ra một viên Truyền Tấn Phù bóp nát.

...

Thời gian chậm rãi trôi qua, chỉ chớp mắt chính là năm ngày đi qua.

Nhưng mà đối với Lục gia mà nói, cái này năm ngày biến hóa lại quả thực có thể nói long trời lở đất!

Năm ngày trước, toàn bộ Lục gia còn cũng chỉ có Lục Yên Nhiên một cá nhân chống đỡ, liền hạ nhân cũng không có, khả năng liền ngắn ngủi này năm ngày, vô số Duyện Châu thành gia tộc, thương gia giàu có tới cửa, chủ động đưa lên đại lượng tài vật, nhất định chính là tận hết sức lực chống đỡ Lục gia trùng kiến.

Nguyên bản một ít bởi vì Lục gia huỷ diệt chạy đi người hầu, hỏi ý cũng đều gấp trở về, tại Lục Yên Nhiên chỉ huy xuống, rất nhanh toàn bộ Lục gia liền bị xử lý ngay ngắn rõ ràng, thậm chí dường như muốn so quá khứ càng huy hoàng.

Nhưng mà, ngay tại lúc đó, về Lục Yên Nhiên đường viền hoa tin tức, cũng trong lúc vô tình, truyền dư luận xôn xao.

Phảng phất trong vòng một đêm, Lục Yên Nhiên thuận tiện thành, vì cho Lục gia báo thù, không tiếc hi sinh chính mình, lấy thân thể đổi lấy Linh Tê Kiếm Tông thiên tài chống đỡ tâm cơ nữ nhân.

Đối với Lục Yên Nhiên, khen chê không đồng nhất, mắng nàng không biết xấu hổ có, khen nàng nằm gai nếm mật dũng cảm hi sinh chính mình báo thù cho cha mẹ cũng có.

Nhưng đối với cái này vừa mới đi vào Duyện châu trong mắt người Linh Tê Kiếm Tông thiên tài Bạch Nhạc, lại không huyền niệm chút nào trực tiếp đánh lên một cái háo sắc nhãn hiệu.

Nghe được tin tức này, Bạch Nhạc cũng chỉ có thể là bất đắc dĩ cười khổ.

Từ tại Thanh châu thời điểm trở đi, vô luận là chủ động vẫn bị động, chính mình tựa hồ liền cho người ta lưu lại một cái như vậy ấn tượng.

Thật vất vả mới rời khỏi Thanh châu, nhưng này mới vài ngày, rốt cuộc lại bị quan tốt nhất sắc danh hiệu, cái này háo sắc tên, thật đúng là nhảy vào Đông Hải đều không tẩy sạch.

Nếu là thật có thể làm được nhuyễn ngọc trong ngực, chăn lớn cùng ngủ cũng liền a.

Trời có mắt rồi, vô luận là tại Thanh châu, vẫn là bây giờ tại Lục gia, Bạch Nhạc nơi nào chạm qua bất kỳ một cái nào nữ nhân a!

Tại phương diện nữ nhân, hắn duy nhất kinh nghiệm, chính là trước đây Linh Tê Kiếm Tông cùng Vân Mộng Chân một lần kia, có thể đó cũng là bị động, hắn chính là người bị hại nha, mỗi khi nghĩ tới đây, Bạch Nhạc tựu giản thẳng ủy khuất muốn chảy nước mắt.

Ngươi gặp qua như vậy thương cảm sắc lang sao?

Nhất làm cho Bạch Nhạc muốn thổ huyết là, cái này háo sắc mũ, còn mỗi khi đều là chính bản thân hắn cho mình cài nút, lúc này mới thật gọi cái hết đường chối cãi!

Liền lấy lần này tới nói, tin tức mặc dù không phải hắn truyền đi, có thể phía sau trợ giúp lại mơ hồ có thể giống vậy chứng kiến Lục Yên Nhiên cái bóng! Thậm chí còn, mỗi ngày Lục Yên Nhiên còn phải đích thân tới

hầu hạ hắn rửa mặt, cùng hắn ở tại cùng một cái trong biệt viện, diễn cho Lục gia hạ nhân xem.

Cái này bản thân liền là Lục Yên Nhiên lần này kiên trì muốn lưu lại ý nghĩa, vì thế Lục Yên Nhiên một cái nữ nhân đều không tiếc như vậy từ dơ thanh danh, hắn một đại nam nhân còn có thể nói cái gì?

Đương nhiên, nếu là ngày trước, thật Bạch Nhạc cũng không quá quan tâm cái này, ngược lại hắn chính là một tiểu nhân vật, bị người thấy thế nào cũng không quan hệ.

Có thể hết lần này tới lần khác, bây giờ hắn danh tiếng đã càng lúc càng lớn, lần này trở lại Duyện châu, liền Duyện châu phủ chủ đều gặp, thật đợi được một màn này tuồng triệt để kéo ra, thân phận bạo lộ ra, sợ là càng được danh động thiên hạ!

Đến lúc đó, khắp thiên hạ đều gọi hắn là sắc lang Bạch Nhạc sao?

Hơn nữa, theo Đạo Môn đại hội kỳ hạn đến, chỉ sợ, rất nhanh cái này háo sắc danh tiếng, liền muốn truyền tới vị kia Đạo Lăng thánh nữ trong tai.

Nghĩ đến Vân Mộng Chân nữ nhân kia khả năng vẻ mặt hèn mọn nhìn chính mình mắng sắc lang tình cảnh, Bạch Nhạc liền phiền muộn muốn thổ huyết.

Nữ nhân này. . . Cần phải, đại khái, có thể sẽ không dưới cơn nóng giận thủ tiêu chính mình a?

. . .

Bóng đêm chính nồng.

Một đường từ Đông Hải mà đến, mượn lấy ánh trăng, Mâu Kình Thần không tiếng động bước vào Duyện Châu thành bên trong.

"Bái kiến Mâu sư huynh!"

Cơ hồ là tại Mâu Kình Thần bước vào trong thành đồng thời, cũng đã có Đông Hải Tiên Đảo đệ tử chào đón, cung kính tiến lên bái kiến nói.

"Tra rõ sao?"

Liếc đối phương liếc mắt, Mâu Kình Thần trầm giọng hỏi.

"Hồi Mâu sư huynh, đã xác nhận, giết chết Bích Vân Đào là Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử Bạch Nhạc, bây giờ ngay tại Duyện Châu thành bên trong." Trong lòng căng thẳng, cái kia đệ tử nhất thời mở miệng đáp.

"Dẫn đường!" Lông mày nhíu lại, Mâu Kình Thần nhàn nhạt mở miệng nói.

"Sư huynh một đường bôn ba khổ cực, hay là trước nghỉ ngơi một chút bả, cái kia Bạch Nhạc bây giờ ngay tại Lục gia ở, trong thời gian ngắn sẽ không ly khai, ngày mai động thủ lần nữa cũng không trễ." Cái kia đệ tử vội vã khuyên can, "Ta đã để cho người ta chuẩn bị tốt rượu và thức ăn, cũng xin sư huynh dời bước."

Không hề động một chút nào, Mâu Kình Thần nhìn đối phương, lạnh lùng mở miệng nói, "Ta nói. . . Dẫn đường!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 361: Ngươi cảm thấy hắn không đáng chết sao? (đệ bát càng)

"Bạch công tử, sắc trời không còn sớm, sớm đi nghỉ ngơi đi."

Nhìn trong thư phòng đèn vẫn sáng, Lục Yên Nhiên cắn cắn môi, đúng là vẫn còn lấy dũng khí đi tới.

Lúc này nhìn thấy Lục Yên Nhiên xuất hiện ở nơi này, Bạch Nhạc không khỏi nao nao.

Mờ mịt dưới ngọn đèn, Lục Yên Nhiên một thân màu vàng nhạt váy, cúi đầu, mặt cười nhỏ bé hồng, cả người lộ ra một cổ tinh thuần khí tức, cứ như vậy xinh đẹp đứng ở Bạch Nhạc trước mặt, lộ ra một loại khác mê hoặc.

Cảm thụ được Bạch Nhạc ánh mắt rơi vào trên người mình, Lục Yên Nhiên cắn chặt môi, trên mặt như là từng bị lửa thiêu nóng hổi, cái loại cảm giác này, giống như là toàn thân đứng ở trước mặt đối phương.

Tại trong đêm khuya đến đối phương trước mặt nói ra lời như vậy, là có ý gì, quả thực lại rõ ràng bất quá, mặc dù Lục Yên Nhiên trong lòng đã sớm đã có quyết định, nhưng này một khắc, lại như cũ xấu hổ gần như không dám ngẩng đầu.

Cũng không biết quá lâu dài, Lục Yên Nhiên mới cảm giác được đối phương đi tới bên cạnh mình, trái tim càng là khẩn trương sắp nhảy ra.

Sau một khắc, Lục Yên Nhiên liền cảm nhận đến đối phương bàn tay rơi

vào trên bả vai mình, thân thể hơi hơi mềm, Lục Yên Nhiên nhất thời đóng chặc lại mắt con mắt.

"Lục cô nương, ngươi làm cái gì vậy."

Nhận thấy được Lục Yên Nhiên khẩn trương liền đứng cũng không vững, Bạch Nhạc nhất thời cười khổ một hồi, bất đắc dĩ phía dưới, nhẹ nhàng đỡ lấy đối phương.

Cũng không có nhân cơ hội khinh bạc, đem Lục Yên Nhiên đỡ lấy sau đó, Bạch Nhạc lập tức xoay người hướng trong viện tử đi tới, "Lục cô nương, theo ta đi một chút đi."

Trong dự đoán tình cảnh cũng không có phát sinh, Lục Yên Nhiên căng thẳng thân thể, lúc này mới thả lỏng vài phần, trong lòng một hồi phức tạp, cũng không biết là thất lạc vẫn là may mắn, cúi đầu theo Bạch Nhạc đi tới trong sân.

Chậm rãi trong sân đi một hồi, Lục Yên Nhiên loại kia tâm tình khẩn trương mới rốt cục dần dần tiêu tán,

"Bạch công tử. . ."

Mở rộng miệng, Lục Yên Nhiên muốn nói điều gì, nhưng lại cuối cùng cái gì đều không thể nói ra tới.

"Lục cô nương, ngươi cảm thấy ta là cái dạng gì người?"

Chậm rãi dừng bước lại, xoay người lại, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi.

"Công tử là người tốt, trước đây bất quá là bình thủy tương phùng, liền nguyện ý đối tỷ muội chúng ta làm viện thủ! Nếu không phải công tử, ta Lục gia huyết cừu, sợ cũng vĩnh viễn không cách nào được báo! Công tử đại ân, tiểu nữ tử mặc dù tan xương nát thịt cũng không cần báo đáp."

Nhắc tới cái này Lục Yên Nhiên nhất thời hướng về Bạch Nhạc cong xuống đến, nhẹ giọng đáp.

Lần này, Bạch Nhạc cũng không có đi đỡ Lục Yên Nhiên, mà là thản nhiên chịu nàng cái này cúi đầu.

"Gặp chuyện bất bình, vẫn cần rút dao tương trợ, huống chi, các ngươi vẫn là Tiêu sư đệ biểu muội! Ta với các ngươi có ân, cũng chịu ngươi cái này cúi đầu, đã đủ đủ." Nhìn Lục Yên Nhiên, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ngươi tất nhiên nói ta là người tốt, lại vì sao cho rằng, ta yêu cầu ngươi dùng thân thể tới để báo đáp lại?"

Nghe thế, Lục Yên Nhiên sắc mặt trắng nhợt, nước mắt nhất thời không ngừng được rơi xuống.

"Thật xin lỗi, là ta có chút sợ. . . Mấy ngày nay, dư luận xôn xao, ta không biết nên làm thế nào mới tốt! Ta chỉ là một cái tiểu nữ tử, cái gì cũng giúp không được công tử, đây là ta duy nhất có thể làm sự tình!"

"Thật, ngươi là sợ ta đối Hi nhi ra tay a?" Yên lặng chốc lát, nhìn Lục Yên Nhiên, Bạch Nhạc đột nhiên mở miệng nói.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc cái kia bình tĩnh ánh mắt, liền phảng phất một thanh lợi kiếm hung hăng đâm vào Lục Yên Nhiên trong lòng.

Trong nháy mắt đó, phảng phất sở hữu tâm tư tất cả đều bị nhìn xuyên, trong một chớp mắt, Lục Yên Nhiên không kìm lại được từ sinh lòng ra một cổ ý sợ hãi, sắc mặt trắng bệch, cũng lại đứng không vững, thẳng quỳ xuống đất.

Nhẹ nhàng thở dài một tiếng, Bạch Nhạc nhìn Lục Yên Nhiên chậm rãi mở miệng nói, "Hi nhi là ta đệ tử, tại trong lòng ngươi, ta đã là như thế không chịu nổi sao?"

". . . Thật xin lỗi!"

Lệ rơi đầy mặt, giờ khắc này Lục Yên Nhiên sợ toàn thân run.

"Những ngày gần đây, ngươi có ý định trợ giúp ngồi vững lời đồn, chính là vì hôm nay a?" Lẳng lặng nhìn Lục Yên Nhiên, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng, "Ta hiểu các ngươi tỷ muội tình thâm, thật là. . . Ta xem, thật sự giống như vậy loại này đồ háo sắc sao?"

Nói đến đây, cho dù là Bạch Nhạc mình cũng không nhịn được cười khổ lên.

Ban đầu trong thư phòng nhìn thấy Lục Yên Nhiên thời điểm, hắn có chút ngạc nhiên, thật là dần dần tỉnh táo lại sau đó, Bạch Nhạc rất nhanh thì làm rõ tâm tư.

Lục Yên Nhiên không phải một cái kẻ ngu dốt, càng không phải là một cái lỗ mảng nữ tử, điểm này từ gặp phải nàng ngày đầu tiên lên, Bạch Nhạc thì nhìn thanh thanh sở sở.

Còn như nói bởi vì bởi vì mấy ngày này ở chung, Lục Yên Nhiên liền chân ái thượng chính mình, hơn nữa yêu đến không tiếc tự tiến cử giường chiếu cấp độ, loại này lời nói ngu xuẩn, ai tin tưởng, người đó chính là thông minh có chuyện.

Cảm ơn chi tâm, nhất định là có, thậm chí còn, nếu như Bạch Nhạc chủ động đưa ra muốn Lục Yên Nhiên lấy phương thức này báo ân, nàng hơn phân nửa cũng sẽ không cự tuyệt, nhưng này tuyệt đối cùng yêu không quan hệ!

Sở dĩ để cho Lục Yên Nhiên làm ra động tác này đến, duy nhất giải thích chính là, Bạch Nhạc đối Lục Hi Nhi thực sự quá tốt.

Tốt đến, liền Lục Yên Nhiên đều cảm thấy Bạch Nhạc khả năng dụng tâm kín đáo cấp độ.

Đối với Bạch Nhạc cái này tồn tại thực lực cường đại ân nhân, Lục Yên Nhiên căn bản không có bất kỳ biện pháp nào có thể tưởng tượng, cho nên, nàng chỉ có thể dùng loại hy sinh này chính mình phương thức, tới giải quyết vấn đề.

Nàng là Lục Hi Nhi thân tỷ tỷ, bây giờ Lục Hi Nhi lại bái Bạch Nhạc vi sư, một khi nàng cùng Bạch Nhạc phát sinh quan hệ, như vậy phàm là chỉ cần còn muốn một điểm mặt, Bạch Nhạc cũng hầu như không tốt lại đi đụng Lục Hi Nhi a?

Lục Hi Nhi nguyện ý vì nàng chịu khổ, nỗ lực tu luyện, dùng hết tất cả bảo hộ nàng người tỷ tỷ này.

Như vậy đồng dạng, nàng tự nhiên cũng giống vậy nguyện ý hi sinh chính mình tới đảm bảo Toàn muội muội hạnh phúc.

Chỉ là, nàng làm sao cũng không nghĩ đến, trong lòng mình những ý niệm này, vậy mà lại dễ dàng như vậy liền bị Bạch Nhạc nhìn thấu, hơn nữa như vậy thẳng thắn vạch trần.

Giờ khắc này Lục Yên Nhiên quả thực xấu hổ hận không thể lập tức chết mới tốt.

Đương nhiên, trừ loại này ngượng, càng nhiều lại y nguyên vẫn là sợ hãi!

Nàng không biết nhìn thấu nàng điểm tâm tư này Bạch Nhạc hội xử trí như thế nào nàng, hoặc là xử trí Lục Hi Nhi, cái này khiến nàng càng phát ra có chút sợ hãi.

Nàng muốn giải thích, có thể đón nhận Bạch Nhạc ánh mắt, nhưng căn bản một chữ đều không thể nói ra miệng.

"Lục cô nương, ngươi đứng lên đi."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta thu Hi nhi làm đồ đệ, chỉ là thương hại các ngươi thân thế, cũng yêu quý nàng thiên phú, không còn ý gì khác."

"Ta đối nàng không có loạn thất bát tao tâm tư, cũng càng không cần ngươi dùng phương thức như vậy báo lại ân!"

Đón lấy ánh trăng, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Huống chi, trong lòng ta đã sớm có yêu mến người, ta cũng đã đáp ứng, nhất định sẽ lại xuất hiện ở trước mặt nàng."

Những lời này, để cho Lục Yên Nhiên triệt để trầm tĩnh lại, nhưng lại cũng khó mà ức chế sinh ra một loại xấu hổ chi ý.

Lần nữa hướng về Bạch Nhạc cúi đầu, Lục Yên Nhiên lúc này mới chậm rãi đứng dậy, "Thật xin lỗi, là ta không tốt! Bạch công tử. . . Cám ơn ngươi, ta về sau có thể gọi ngươi Bạch đại ca sao?"

Bật cười lớn, Bạch Nhạc lắc đầu nói, "Lục cô nương, ta niên kỷ còn chưa chắc lơn hơn ngươi đâu!"

Trên mặt đỏ lên, Lục Yên Nhiên nhẹ giọng nói, "Vô luận như thế nào, tại Yên Nhiên trong lòng, ngươi mãi mãi cũng giống như đại ca ca."

"Tùy ngươi vậy!" Lắc đầu, Bạch Nhạc cũng không cùng với nàng tranh cái này, nhẹ giọng nói, "Tốt, sắc trời cũng đã không còn sớm, ngươi sớm đi trở về nghỉ ngơi đi."

Đem những này nói chuyện rõ ràng, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng ung dung rất nhiều.

Mấy năm nay, hắn xác thực gặp phải rất nhiều nữ nhân xinh đẹp!

Từ Liễu Như Tân, đến Tô Nhan, rồi đến Hà Tương Tư, Mộ Dung Tử Yên, lại hoặc là bây giờ Lục Yên Nhiên, những nữ nhân này từng cái đều rất đẹp, hơn nữa đều có các từ đặc điểm, không khoa trương nói , bất kỳ cái gì một cái, đều là vô số người tha thiết ước mơ nữ nhân.

Nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, từ tại Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi nhìn thấy Vân Mộng Chân một khắc kia trở đi, trong lòng hắn cũng đã cũng lại không chứa được người khác.

Mỗi người trong lòng đều có một đoạn tốt đẹp nhất mối tình đầu, có như vậy một cái mãi mãi cũng vô pháp quên người!

Chỉ là, hầu hết thời gian, bởi vì các dạng nguyên nhân, dạng này cảm tình phần lớn đều cũng không có kết quả.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, Vân Mộng Chân chính là hắn mối tình đầu, cũng là hắn tâm sớm đã nhận đúng nữ nhân, mặc dù Bạch Nhạc chính mình rành mạch từng câu, hắn cách Vân Mộng Chân còn rất xa xôi, nhưng hắn nhưng thủy chung đều ở đây nỗ lực đuổi kịp, dùng hết sở hữu khí lực!

Lẳng lặng nhìn Bạch Nhạc, Lục Yên Nhiên có thể rõ ràng cảm thụ được Bạch Nhạc cái kia phần thâm tình, chỉ là phần cảm tình này, lại cũng không là thuộc về nàng.

Nguyên bản, nghe thế lời nói, hiểu không yêu cầu chính mình hi sinh, nàng hắn rất may mắn mới đúng, nhưng này một khắc, không hiểu, trong lòng nàng lại khó có thể ức chế sinh ra một loại cảm giác mất mác, thật giống như cái gì đồ trọng yếu bị người lấy đi.

Lục Yên Nhiên thậm chí nhịn không được đang nghĩ, đến tột cùng là dạng gì nữ tử, mới có thể xứng đôi Bạch Nhạc sâu như vậy tình.

Nhưng mà, liền sau đó một khắc, Bạch Nhạc trong mắt lại đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát khí!

Phảng phất trong nháy mắt, vừa mới cái kia đắm chìm tại hồi ức ôn nhu bên trong người, liền triệt để tiêu thất.

"Đi, vô luận phát sinh cái gì, đều đừng đi ra!"

Trong hai mắt lộ ra lau một cái tinh mang, quẳng xuống câu nói này, một bước ở giữa, Bạch Nhạc liền trực tiếp bước vào không trung, cao giọng mở miệng nói, "Cao nhân phương nào giá lâm?"

Cơ hồ là tại Bạch Nhạc mở miệng đồng thời, lau một cái xanh thẳm quang mang chợt xé rách bầu trời đêm, trực tiếp xuất hiện tại Lục phủ bầu trời.

Nhàn nhạt áo xanh, thanh niên vô căn cứ mà đứng, trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, ở trên cao nhìn xuống nhìn Bạch Nhạc, nhàn nhạt mở miệng nói, "Chính là ngươi giết Bích Vân Đào?"

Một câu nói này, liền để cho Bạch Nhạc minh bạch, Bích Vân Đào người sau lưng tới.

Cứ việc đối còn chưa xuất thủ, nhưng Bạch Nhạc nhưng cũng cảm thụ được, đối phương cũng không ma tu, kể từ đó, đối phương thân phận tự nhiên cũng liền miêu tả sinh động.

Đông Hải Tiên Đảo!

Bằng chừng ấy tuổi, rồi lại có thể mang đến cho mình đáng sợ như thế áp lực, dù cho là cái kia Đông Hải Tiên Đảo, sợ cũng không làm người thứ hai nghĩ.

Chân mày gảy nhẹ, một tay theo kiếm, trắng như tuyết y theo gió mà phát động, khủng bố kiếm ý chợt xông lên trời không.

"Cấu kết ma đạo, lạm sát kẻ vô tội, Mâu Kình Thần, lẽ nào ngươi cảm thấy hắn không đáng chết sao?"

"Tự nhiên chết tiệt!"

Bị Bạch Nhạc đoán ra thân phận, Mâu Kình Thần cũng không ngạc nhiên chút nào, chỉ là trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta có thể Đông Hải Tiên Đảo người, không tới phiên ngươi xử trí!"

Converter: Lucario - Truyencv.com

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Truyện hack não tháng 9: Thái Thượng Kiếm Tôn

Link: http://truyencv.com/thai-thuong-kiem-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 362: Thiên kiêu vô song (đệ cửu càng)

Một câu nói, Mâu Kình Thần loại kia vô song thiên kiêu bá đạo liền nhất thời biểu hiện ra ngoài.

Từ hai năm trước Đông Hải đánh một trận, Mâu Kình Thần là có thể gọi là hoành áp Duyện châu thế hệ trẻ sở hữu thiên tài, được xưng thiên kiêu vô song.

Đừng nói là Linh Phủ Cảnh thiên tài, dù cho là bình thường Tinh Cung Cảnh cũng căn bản không bị Mâu Kình Thần nhìn vào mắt.

Đối với Mâu Kình Thần mà nói, đối thủ của hắn là những cái kia thiên tông bên trong những thiên tài, những người còn lại bất quá tầm thường hạng người!

Còn như xuất thân Linh Tê Kiếm Tông Bạch Nhạc, hắn quả thực liền tên đều chẳng muốn nhớ.

Không có nhiều một câu nói nhảm, khoát tay, Mâu Kình Thần bàn tay liền chợt hóa thành một bàn tay lớn lăng không vỗ xuống.

Bạch Nhạc đối với hắn mà nói, quả thực giống như là một con giun dế, không cần bất kỳ giải thích nào, trực tiếp xuất thủ đập chết, đoạt hồi đồ vật là được.

Dù là vẻn vẹn chỉ là tùy ý một chưởng, cũng đồng dạng quả thực là uy lực ngập trời!

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, giờ khắc này Bạch Nhạc mới chính thức

cảm thụ được Mâu Kình Thần cái kia khủng bố lực áp bách, không còn dám có chút do dự, trong một chớp mắt, Thu Hoằng Kiếm chợt ra khỏi vỏ, chính diện đón lấy một chưởng này chém tới!

Linh Tê Nhất Kiếm!

Xuất thủ liền không có bất kỳ lòng cầu gặp may, tử phủ lực lượng triệt để bộc phát ra, toàn lực chém ra.

"Oanh!"

Trong nháy mắt, linh lực kinh khủng chợt trên không trung nổ lên, cái kia bàn tay to lớn thình lình bị một kiếm phá mở!

Dưới ánh trăng, áo trắng như tuyết.

"Ồ!"

Một kích này bị phá ra, Mâu Kình Thần không khỏi khẽ di một tiếng, chân chính một lần nữa quan sát Bạch Nhạc.

"Nhập vi cảnh giới, Linh Tê Kiếm Quyết. . . Linh Tê Kiếm Tông còn thật sự ra một cái thiên tài! Ta nghĩ ra rồi, ba năm trước đây Đạo Lăng thánh nữ giá lâm Linh Tê Kiếm Tông, ngươi chính là cái kia vận may tiểu tử a?"

Ánh mắt rơi vào Bạch Nhạc trên người, Mâu Kình Thần trong mắt vẫn như cũ lộ ra vài phần ở trên cao nhìn xuống kiêu căng.

"Thiên tài không dám nhận, nhưng vài phần cốt khí dù sao vẫn là có."

Bình tĩnh nhìn Mâu Kình Thần, Bạch Nhạc không kiêu ngạo cũng không hèn mọn hỏi ngược lại, "Bích Vân Đào sớm bị trục xuất Đông Hải Tiên Đảo, Mâu sư huynh đến bây giờ nhưng xưng hắn là Đông Hải Tiên Đảo

người, sợ là có chút không ổn a?"

"Đừng tưởng rằng ngăn trở ta một kích, sẽ có cái đó không tầm thường, ngươi còn không có tư cách chất vấn ta!" Lạnh rên một tiếng, Mâu Kình Thần lành lạnh mở miệng nói.

Đạo lý?

Từ vừa mới bắt đầu, hắn liền chưa từng có dự định qua muốn cùng Bạch Nhạc giảng đạo lý, quả đấm lớn chính là đạo lý!

"Tốt một người không có tư cách!" Nghe vậy Bạch Nhạc nhưng là nhất thời cười lạnh, "Người là ta giết, Mâu Kình Thần, ngươi muốn báo thù cho hắn, Bạch mỗ tận lực bồi tiếp."

Kiếm trong tay giương lên, nửa bước không lùi, Bạch Nhạc trong mắt đồng dạng lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí.

Có ở đây không vận dụng Thông Thiên Ma Quân cùng Côn Ngô Kiếm tình huống dưới, hắn xác thực không phải Mâu Kình Thần đối thủ, có thể trên thực tế, Bạch Nhạc cũng căn bản không có nghĩ tới muốn thắng được đối phương!

Nơi này là Duyện Châu thành, Mâu Kình Thần một khi động thủ, gây ra động tĩnh bực nào to lớn, căn bản là không gạt được người khác.

Chỉ cần thoáng kéo dài một thời gian ngắn, Bạch Nhạc cũng không tin Chu Đông Dương vị này Duyện châu phủ chủ có thể thờ ơ.

Huống chi, nơi này chính là nội lục, là Bắc Đẩu Tinh Cung khống chế khu vực, to như vậy một cái Duyện Châu thành, không có khả năng không có Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử, đổi người khác động thủ, Bắc Đẩu Tinh Cung chưa chắc sẽ nhúng tay, có thể Mâu Kình Thần lại không giống nhau.

Đông Hải Tiên Đảo cùng Bắc Đẩu Tinh Cung bây giờ chính là tranh hung nhất thời điểm, nếu như mặc kệ Mâu Kình Thần tại Duyện châu tùy ý làm bậy, Bắc Đẩu Tinh Cung mặt còn muốn hay không?

Nói đến, Mâu Kình Thần tại trong đêm khuya, trực tiếp động thủ, thật liền là vì tránh hắn bước vào Duyện Châu thành sự tình bị người phát hiện.

Chỉ cần trước ở người khác chạy tới trước đó đánh chết Bạch Nhạc, đoạt hồi Bích Vân Đào chiếc nhẫn trữ vật, bằng thực lực của hắn, tự nhiên có thể ung dung rời đi, mặc dù Bắc Đẩu Tinh Cung bất mãn đi nữa, cũng bắt hắn không có bất kỳ biện pháp nào.

Cũng chính bởi vì vậy, Mâu Kình Thần lúc này mới một chạy tới liền trực tiếp xuất thủ!

Mà Bạch Nhạc, bây giờ chính là muốn đổ, đổ mình có thể tại Mâu Kình Thần trong tay chống được Chu Đông Dương cùng Bắc Đẩu Tinh Cung người chạy tới.

Những thứ này nói rất dài dòng, nhưng trên thực tế, cũng bất quá chỉ là một ý nghĩ chợt lóe sự tình.

Kiếm trong tay chỉ phía xa, Bạch Nhạc trực tiếp liền bày ra không tiếc liều mạng đánh một trận, cũng không chịu khuất phục tư thế tới.

"Ngươi muốn chết!"

Tâm niệm vừa động, Mâu Kình Thần cũng liền đồng dạng đoán được Bạch Nhạc tâm tư, nhất thời sát khí nổi dậy, một tay một trảo, lại chỉ gặp lóe lên ánh bạc, một cây Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao nhất thời bắt bỏ vào Mâu Kình Thần trong lòng bàn tay.

Cái kia một cây trường kích dài đến hai thước có thừa, Tam Tiêm Lưỡng Nhận hàn quang lập loè, lộ ra lau một cái khủng bố áp lực , khiến cho người không rét mà run!

Vẻn vẹn đục lỗ nhìn lên, Bạch Nhạc liền minh bạch, cái này Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao tất nhiên là Đông Hải Tiên Đảo chí bảo, mặc dù không bằng Côn Ngô Kiếm, cũng hoàn toàn không phải binh khí tầm thường có khả năng bằng được.

Vừa mới chính mình ngăn cản Mâu Kình Thần một kích kia, bây giờ đối phương nhưng là chân chính sinh ra sát khí.

Nhưng đến mức độ này, Bạch Nhạc nhưng cũng đồng dạng không có bất kỳ đường lui.

Quyết tâm trong lòng, Bạch Nhạc cũng đồng dạng cũng không dám có chút nào do dự, hô hấp ở giữa, bên người chợt xuất hiện óng ánh khắp nơi kiếm quang!

Kiếm Linh Vũ!

Đối mặt dạng này Mâu Kình Thần, cũng chỉ có thi triển thần thông, mới có cẩn thận đọ sức tư cách.

Vẻn vẹn trong nháy mắt, đầy trời mưa kiếm chợt nổ lên, như mưa rền gió dữ, đổ ập xuống hướng về Mâu Kình Thần đập tới.

Một kiếm này, Bạch Nhạc ra tay trước, nhưng là ngạnh sinh sinh tranh đến một đường tiên cơ.

Đầy trời mưa kiếm ở giữa, Bạch Nhạc một kiếm này lộ ra một cổ khủng bố kiếm ý, đánh lén mà đi.

"Thần thông? !"

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, cho dù là Mâu Kình Thần cũng hoàn toàn thật không ngờ, Bạch Nhạc vậy mà có thể thi triển ra thần thông đến, trong lúc nhất thời, trong mắt cũng đồng dạng lộ ra vẻ ngưng trọng.

Trong tay Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao chặn lại, không tránh không né, Mâu Kình Thần lúc này hung hãn đón lấy cái này đầy trời mưa kiếm hướng về Bạch Nhạc chém tới!

Trong tích tắc, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao thượng ánh sáng rọi tùm lum như bông hoa đại phóng, lộ ra một cổ linh lực kinh khủng trực tiếp nghiền ép mà đến!

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, cái kia đầy trời mưa kiếm cơ hồ là vừa đối mặt ở giữa, liền bị Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao cắn nát, dư thế chưa tiêu, lưỡi dao trực tiếp rơi vào trên mũi kiếm, trong tích tắc, Bạch Nhạc liền cảm nhận đến một cổ khủng bố cự lực đánh tới, miệng ngực như bị đòn nghiêm trọng, cả người trực tiếp bị một kích này đập bay đi ra ngoài.

Người trên không trung, Bạch Nhạc liền trực tiếp phun ra một ngụm tiên huyết, mặt như giấy vàng, như là đoạn tuyến phong tranh, hung hăng nện trên mặt đất!

Đây là người mang Thông Thiên Ma Thể, mạnh mẽ hóa giải một phần lực lượng, bằng không chỉ có một kích này, liền rất có thể trực tiếp chấn vỡ ngũ tạng lục phủ.

Đón đỡ một kiếm này, Bạch Nhạc mới chính thức ý thức được, chính mình đúng là vẫn còn có chút nhỏ nhìn anh hùng thiên hạ.

Lúc này Mâu Kình Thần bày ra thực lực, thậm chí nếu so với Dạ Thần Hi, yêu đao Dương Đào, thậm chí Đạo Lăng Thiên Tông Triệu Thụy

càng mạnh!

Phải biết, bây giờ, đối phương vẫn là liền tinh cung hay không còn không có tế xuất tới đâu!

Bằng vào Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao bực này chí bảo, lại phối hợp Tinh Cung Cảnh thực lực, không chút nào khoa trương nói, coi như bây giờ Bạch Nhạc buông ra một ít cố kỵ, thi triển Thông Thiên Ma Công, thậm chí cầm kiếm Côn Ngô, sợ cũng căn bản không phải đối phương đối thủ!

Đối mặt loại này chân chính cao cấp nhất thiên kiêu, muốn vượt qua một cảnh giới lớn cùng đối phương chiến đấu, căn bản là không có khả năng sự tình.

Converter: Lucario - Truyencv.com

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Truyện hack não tháng 9: Thái Thượng Kiếm Tôn

Link: http://truyencv.com/thai-thuong-kiem-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 363: Tuyệt cảnh (đệ thập càng)

"Bả Bích Vân Đào chiếc nhẫn trữ vật giao ra đây, ta cho ngươi một cái thống khoái tử vong phương pháp!"

Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao chặn lại, trong một chớp mắt, một cổ khủng bố sát khí như bài sơn đảo hải đồng dạng hướng về Bạch Nhạc vượt trên đến, cơ hồ khiến Bạch Nhạc không thở nổi.

Mâu Kình Thần cũng không phải là không muốn lập tức giết chết Bạch Nhạc soát người, nhưng hôm nay làm lỡ thời gian đã quá nhiều, lúc nào cũng có thể có người qua đây, giả sử Bạch Nhạc không có đem Bích Vân Đào giới chỉ mang theo người, hắn có thể không có thời gian chậm rãi đi tốn tại nơi đây.

"Phốc!"

Lại là phun ra hai búng máu tươi, Bạch Nhạc đơn giản thẳng thắn đem kiếm trú trên mặt đất, trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, "Mâu Kình Thần, ngươi nghĩ rằng ta đoán không được có người sẽ đến không? Chiếc nhẫn kia thượng sắp đặt phức tạp như vậy cấm chế, vừa nhìn bên trong thì có bảo bối, ngươi cho ta ngốc sao? Giết chết Bích Vân Đào sau đó, ta đã sớm đã đem giới chỉ giấu đi, ngươi chính là giết chết ta, cũng đừng nghĩ bả giới chỉ lấy về!"

Trên người lộ ra một cổ bĩ khí, Bạch Nhạc không để ý mở miệng nói, "Ta chết cũng liền chết, không có gì lớn lắm, có thể ngươi lại vĩnh viễn cũng đừng nghĩ lần nữa hồi trong giới chỉ bảo bối!"

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Nhìn ngươi điều này gấp gáp

phát cáu dáng vẻ, nghĩ đến cái kia trong giới chỉ bảo vật nhất định rất trân quý a? Có phải hay không Bích Vân Đào từ các ngươi Đông Hải Tiên Đảo lén ra đi bảo bối? Hắc! Ngươi muốn giết, vậy thì cứ việc giết tốt."

Giờ khắc này, Bạch Nhạc cố ý giả ngây giả dại, chính là tại nói gạt Mâu Kình Thần!

Bạch Nhạc rất rõ ràng Bạch Cốt Thần Quyết trân quý bao nhiêu không, chỉ cần không cho đối phương biết mình đã phá giải trên mặt nhẫn cấm chế, liền chắc chắc Mâu Kình Thần tuyệt đối không dám tùy tiện giết chết chính mình.

Ánh mắt lấp lóe, giờ khắc này, cho dù là Mâu Kình Thần cũng không dám khẳng định Bạch Nhạc nói có đúng hay không lời nói thật, trong lúc nhất thời cũng không khỏi có chút do dự.

Hắn tính khí kiêu căng, xưa nay không nguyện bị người uy hiếp, có thể hết lần này tới lần khác Bạch Cốt Hóa Thân sự tình quá trọng yếu, giả sử Bạch Nhạc thật sớm đem đồ vật giấu đi, tổn thất thật có thể quá lớn.

"Dừng tay! Mâu Kình Thần, ngươi muốn làm gì?"

Ngay tại Mâu Kình Thần do dự đồng thời, một đạo kiếm quang chợt phá không tới, trực tiếp xuất hiện tại Lục phủ không trung!

Nghe thế thanh âm quen thuộc, Bạch Nhạc lúc này mới cuối cùng là thở phào một cái.

Chu Đông Dương!

Kéo dài thời gian dài như vậy, vị này Duyện châu phủ chủ cuối cùng là chạy tới.

"Phủ Chủ đại nhân, chẳng lẽ ngươi nghĩ nhúng tay ta Đông Hải Tiên Đảo sự tình?" Liếc Chu Đông Dương liếc mắt, Mâu Kình Thần lạnh lùng mở miệng uy hiếp nói.

Cho dù là đối mặt Chu Đông Dương vị này Duyện châu phủ chủ, Mâu Kình Thần cũng dám bá đạo như vậy mở miệng uy hiếp, cho là thật có thể nói là kiêu căng ngập trời.

Đương nhiên, cái này cũng gián tiếp chứng thực Chu Đông Dương trước đó nói tới, hắn vị này Duyện châu phủ chủ còn tưởng là thật không có bao nhiêu lực ảnh hưởng đáng nói.

"Mâu Kình Thần, ngươi tại Đông Hải làm sao bá đạo đều là ngươi sự tình, nhưng đến ta cái này Duyện Châu thành, còn dám bá đạo như vậy, chẳng lẽ làm bản phủ thật là bài biện hay sao?" Lạnh rên một tiếng, Chu Đông Dương trầm giọng mắng.

"Chu Đông Dương, ta bảo ngươi một tiếng phủ chủ là cho Đại Càn Vương Triều vài phần mặt mũi, ngươi cũng không nên quá coi mình rất quan trọng!" Trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, Mâu Kình Thần nhưng là nửa điểm mặt mũi đều không cho hắn, trực tiếp mở miệng giễu cợt nói.

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Chu Đông Dương cười lạnh một tiếng nói, "Ta người phủ chủ này người không quan tâm, chẳng lẽ Bắc Đẩu Tinh Cung, ngươi cũng dám không để vào mắt sao?"

Cơ hồ là Chu Đông Dương mở miệng đồng sự, chân trời ở giữa, liền lại là mấy bóng người phá vỡ bầu trời đêm, cực nhanh hướng về Lục phủ vị trí chạy tới.

Thấy như vậy một màn, Mâu Kình Thần con ngươi rốt cục hơi hơi co rụt lại, cảm thụ được một tia áp lực.

Chu Đông Dương hắn có thể không quan tâm, thật là Bắc Đẩu Tinh

Cung người có thể cũng không giống nhau, Đông Hải Tiên Đảo thế lực, còn xa không có mở rộng đến nội lục đến, mặc dù hắn phách lối nữa, ở bên trong này đối Bắc Đẩu Tinh Cung cũng hầu như vẫn là tồn vài phần kiêng kỵ.

"Bạch Nhạc, đem đồ vật giao ra đây, ngươi giết Bích Vân Đào sự tình, lúc đó xóa bỏ!"

Mắt thấy Bắc Đẩu Tinh Cung người đã nhanh đến, Mâu Kình Thần rốt cục làm ra nhượng bộ, trầm giọng mở miệng nói.

"Ta dựa vào cái gì tin tưởng ngươi?" Mí mắt một phen, Bạch Nhạc khinh thường hỏi ngược lại.

Nhưng mà, chính là một câu nói này, lại làm cho Mâu Kình Thần trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát khí!

Trong tay Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao chặn lại, Mâu Kình Thần căn bản không cố kỵ nữa Bạch Nhạc uy hiếp, trực tiếp thống hạ sát thủ.

Trên thực tế, ngay tại một câu nói này lối ra đồng thời, Bạch Nhạc trong lòng cũng âm thầm kêu một tiếng không tốt!

Một câu nói này nhìn như không có gì, nhưng này cái vô ý thức phản ứng, cũng không nghi ngờ chẳng khác nào nói cho Mâu Kình Thần giới chỉ ngay tại trên người mình, căn bản không có sớm giấu đi.

Có thể nói, trên thực tế Mâu Kình Thần nói ra một câu nói này đến, bản thân liền là một lần dò xét.

Chỉ là bởi vì Chu Đông Dương ở đây, Bạch Nhạc nhất thời thả lỏng cảnh giác, lúc này mới bị Mâu Kình Thần bộ đi vào.

"Mâu Kình Thần, ngươi dám!"

Nhận thấy được Mâu Kình Thần trên người sát ý, Chu Đông Dương cũng đồng dạng kinh ngạc, nhất thời tế xuất tinh cung, một kiếm hướng về Mâu Kình Thần chém tới, nỗ lực ngăn cản đối phương.

Cứ việc Chu Đông Dương rất rõ ràng bản thân hơn phân nửa không làm gì được đối phương, có thể chỉ cần có thể kéo dài một chút thời gian, chống được Bắc Đẩu Tinh Cung người chạy tới, cũng đã đủ đủ.

Một kiếm này, Chu đông hoa không dám có chút lưu thủ, có thể nói là thôi động toàn lực hướng về đối phương công tới.

"Ta muốn sát nhân, bằng ngươi còn ngăn không được!"

Cười lạnh một tiếng, trong mắt lộ ra một tia vẻ khinh thường, Mâu Kình Thần bước ra một bước, trên người đồng dạng hiện ra tinh cung hình bóng!

Cho dù là có Chu Đông Dương ngăn cản, lần này Mâu Kình Thần cũng đồng dạng muốn trảm sát Bạch Nhạc, một kích này mới chính thức là toàn lực ứng phó!

"Cút cho ta!"

Tinh cung lực lượng thả ra, một kích này chém xuống đồng thời, còn lộ ra một mảnh khủng bố sóng triều, như kinh đào phách ngạn, hung hăng đụng vào Chu Đông Dương tinh cung phía trên.

"Oanh!"

Khủng bố trùng kích, trong nháy mắt hầu như đem toàn bộ tiểu viện san thành bình địa, may là Chu Đông Dương vị này Tinh Cung Cảnh cường giả, cũng căn bản đỡ không được kinh khủng này một kích.

Đương nhiên, trên thực tế, nếu như Chu Đông Dương thật liều mạng trọng thương toàn lực ngăn cản, cũng chưa chắc liền thật không chặn được tới.

Có thể rất hiển nhiên, Chu Đông Dương cùng Bạch Nhạc giao tình cũng còn xa không tới loại kia phân thượng, mắt thấy chuyện không thể làm, Chu Đông Dương liền lập tức bứt ra trở ra!

Chỉ là, hắn cái này nhường lối, nhưng là nhất thời đem Bạch Nhạc triệt để bại lộ tại Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao phía dưới.

Trước đó Mâu Kình Thần không có dùng tinh cung chi lực thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã khó có thể ngăn cản, bị đối phương gây thương tích, bây giờ vốn đã thụ thương, nơi nào còn có thể đở nổi Mâu Kình Thần cái này khuynh lực một kích.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc phảng phất đã bị một kích này dọa sợ, căn bản liền mảy may chống cự ý tứ cũng không có, cứ như vậy ngạnh sinh sinh rơi vào trong tuyệt cảnh.

Nhìn Bạch Nhạc, Chu Đông Dương trong lòng cũng không khỏi phát sinh một tiếng thở dài.

Bạch Nhạc đã coi như là nhân vật thiên kiêu, tại Thanh châu cũng là hoành hành nhất thời, nhập chủ Thanh châu trở thành Thanh Châu phủ chủ, vốn có thể danh động thiên hạ, có thể lại không nghĩ rằng, mới vừa trở lại Duyện châu, cũng bởi vì Lục gia nữ nhân kia, muốn chết tại Mâu Kình Thần trong tay.

Vô song thiên kiêu a, Đông Hải Tiên Đảo vị này thiên kiêu, cũng thật quá kinh khủng một ít.

Hầu như ngay tại Chu Đông Dương âm thầm cảm thán đồng thời, Bạch Nhạc thân ảnh cũng đã bao phủ tại Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao mang

theo sóng triều phía dưới. . .

Converter: Lucario - Truyencv.com

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Truyện hack não tháng 9: Thái Thượng Kiếm Tôn

Link: http://truyencv.com/thai-thuong-kiem-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 364: Mâu Kình Thần uy hiếp (mười một càng)

"Dừng tay!"

Cơ hồ là tại đồng thời, Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử cũng rốt cục chạy tới, chỉ là đến thời khắc này, cho dù là bọn hắn muốn xuất thủ cứu người, lại nơi nào còn kịp.

Ùng ùng!

Bực này khủng bố trùng kích phía dưới, đừng nói là Linh Phủ Cảnh, cho dù là Tinh Cung Cảnh cường giả, sợ cũng chết hẳn.

Nhưng mà, ngay tại tất cả mọi người cho rằng Bạch Nhạc đã chết thấu thời điểm, cái kia một mảnh sóng triều bên trong, đột nhiên xuất hiện một cái Thanh Long hư ảnh, trong một chớp mắt, từng tiếng triệt tiếng long ngâm vang lên, phảng phất có một cái nộ long từ sóng triều bên trong gào thét dựng lên!

Vô luận là cái kia không ngừng đánh ra sóng triều, vẫn là Mâu Kình Thần Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao tại đây một cái Thanh Long hư ảnh trước mặt, đều căn bản lại không nổi lên một tia đợt sóng.

Trong chốc lát, sóng triều tiêu tán, lần nữa hiển hiện ra Bạch Nhạc thân ảnh, lại chỉ gặp Bạch Nhạc trong tay thủ sẵn một viên thanh sắc ngọc bội, liền bình tĩnh như vậy đứng tại chỗ, đừng nói là bị giết, căn bản liền một sợi tóc tia đều không xuống.

"Thượng Phẩm Linh Bảo? Ngươi tại sao có thể có Hộ Thân Linh Bảo?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Mâu Kình Thần trong mắt tràn đầy khó có thể tin vẻ hoảng sợ, hầu như khó mà tin được chính mình con mắt.

Cửu Long Hoàn Ngọc Bội!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi sợ, Mâu Kình Thần thực sự quá mạnh, nếu không phải bước ngoặt nguy hiểm, chính mình trong tối kích phát Cửu Long Hoàn Ngọc Bội, này mạng nhỏ, hôm nay sợ là thật muốn giao phó ở đây.

Vị kia Bất Tử Thanh Vương quả thực không có lừa gạt mình, đây mới thực sự là Bảo Mệnh Chí Bảo.

Chỉ là nhìn về phía trong tay Cửu Long Hoàn Ngọc Bội, Bạch Nhạc nhưng cũng nhận thấy được, nguyên bản trên ngọc bội khắc chín con rồng, bây giờ đã có một cái vỡ vụn, chính như Bất Tử Thanh Vương nói, ngọc bội kia có thể làm Tinh Hải Cảnh cường giả chín lần công kích! Mỗi dùng một lần, liền sẽ bể nát một cái điêu long, đợi được chín lần dùng xong, chỉ sợ toàn bộ Cửu Long Hoàn Ngọc Bội đều sẽ tùy theo hóa thành nghiền phấn.

Đương nhiên, dạng này bảo vật, vẻn vẹn chỉ dùng để ngăn cản Mâu Kình Thần công kích, không khỏi có chút đại tài tiểu dụng ngại, bất quá, đối với Bạch Nhạc mà nói, bảo mệnh mới là tối trọng yếu!

Có thể hóa giải lần này hẳn phải chết sát cục, cũng đã đáng giá.

"Mâu Kình Thần, trong tay ngươi Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao cũng không phải phàm phẩm a? Ngươi có thể có bảo vật, ta vì sao không thể có?" Lẳng lặng nhìn Mâu Kình Thần, Bạch Nhạc nhàn nhạt hỏi ngược lại.

Mặc dù biểu hiện ra, nhìn mây trôi nước chảy, nhưng trên thực tế, Bạch

Nhạc trong tay lại như cũ vẻn vẹn thủ sẵn Cửu Long Hoàn Ngọc Bội, phòng bị Mâu Kình Thần lại hạ sát thủ.

"Không có khả năng, Linh Tê Kiếm Tông tại sao có thể có loại bảo vật này? Ta không tin!" Mâu Kình Thần lành lạnh quát mắng.

"Linh Tê Kiếm Tông không có, có thể Thanh Châu phủ chủ khả năng liền không nhất định!" Mắt thấy Bạch Nhạc vậy mà bằng vào Hộ Thân Linh Bảo chống đỡ Mâu Kình Thần công kích, Chu Đông Dương trong mắt cũng không khỏi lộ ra vẻ vui mừng, lúc này chen lời nói, "Bạch Nhạc bây giờ vốn là Thanh Châu phủ chủ, có một kiện Hộ Thân Linh Bảo lại có cái gì không có khả năng."

Một câu nói này lối ra, mới chính thức có thể nói là long trời lở đất!

Chẳng những là Mâu Kình Thần, liền mang những cái kia vừa mới chạy tới Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử cũng đồng dạng bị Chu Mộng Dương lời này dọa cho giật mình.

Thanh Châu phủ chủ? Điều này sao có thể!

Thật sâu xem Chu Đông Dương liếc mắt, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Chu phủ chủ, nơi đây không phải Thanh châu, bản quan tự nhiên cũng liền không phải cái gì Thanh Châu phủ chủ, chỉ là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử Bạch Nhạc."

Một câu nói này nhưng là không thể nghi ngờ chẳng khác nào tự nhận thân phận.

Cứ việc chỉ có Linh Phủ Cảnh tu vi, có thể Thanh Châu phủ chủ cái thân phận này đặt cái này, thì có ai dám lại khinh thị nửa phần?

"Gặp qua Bạch phủ chủ!"

Có Chu Đông Dương người bảo đảm, Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử đương nhiên sẽ không hoài nghi Bạch Nhạc thân phận chân thực tính, lúc này hơi hơi chắp tay chào nói.

"Hảo một cái Thanh Châu phủ chủ!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Mâu Kình Thần cười lạnh nói, "Đáng tiếc, nơi đây không phải ngươi Thanh châu! Bạch phủ chủ, khuyên ngươi một câu, không nên ngươi đụng đồ vật không được đụng, bằng không, mặc dù ngươi là Thanh Châu phủ chủ sợ chạy không thoát Duyện Châu thành!"

Nói xong câu đó, Mâu Kình Thần lúc này xoay người mà đi.

Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử đã chạy tới, loại tình huống này, hắn tự nhiên đã không cách nào nữa hướng Bạch Nhạc động thủ, lưu lại không có bất kỳ ý nghĩa gì, lưu lại một câu nói như vậy ngầm có ý thâm ý, lúc này nghênh ngang mà đi.

Mâu Kình Thần muốn đi, vô luận là Chu Đông Dương vẫn là những thứ này Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử, tự nhiên cũng không có muốn ngăn cản ý tứ, trên thực tế, cũng căn bản ngăn không được.

Thẳng đến nhìn Mâu Kình Thần thân ảnh biến mất, Bạch Nhạc lúc này mới âm thầm thở phào một cái, buông tay ra đem Cửu Long Hoàn Ngọc Bội trả về, chỉnh quần áo một chút, một lần nữa muốn mọi người chào, "Bạch Nhạc, đa tạ chư vị tương trợ!"

Cũng không có tự cao tự đại, thái độ rất rõ ràng, trở lại Duyện châu, Bạch Nhạc liền chỉ là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, cùng Thanh Châu phủ chủ không có quan hệ gì.

"Không nghĩ tới chết một người Bích Vân Đào, vậy mà thật gặp phải Mâu Kình Thần! Bạch phủ chủ, lần này ngươi sợ là thật chọc phiền

phức." Thở dài một tiếng, Chu Đông Dương nhẹ giọng mở miệng nói.

"Binh tới tướng đở, nước tới đất ngăn! Mâu Kình Thần còn có thủ đoạn gì nữa, ta tận lực bồi tiếp." Lắc đầu, Bạch Nhạc đạm nhiên hồi đáp nói.

Từ phát hiện Bạch Cốt Thần Quyết thời điểm trở đi, Bạch Nhạc trong lòng cũng rất rõ ràng, chuyện này căn bản là không có cách thiện.

Hắn tất nhiên dám phá hỏng trên mặt nhẫn cấm chế, cũng liền căn bản không có dự định dàn xếp ổn thỏa.

Lần này Mâu Kình Thần tự mình xuất thủ mặc dù nguy hiểm, nhưng lại cũng làm cho Bạch Nhạc chân chính ý thức được bây giờ Duyện châu cái này một bàn loạn cờ chỗ mấu chốt, có thể nói, từ Mâu Kình Thần xuất hiện bắt đầu, hắn cũng đã bắt đầu tiếp cận chân tướng.

Chỉ là chuyện này, đến tiếp sau nên xử lý như thế nào, hắn tạm thời vẫn chưa nghĩ ra.

Nguyên bản Chu Đông Dương là muốn tìm cơ hội hỏi một chút, Bạch Nhạc đến tột cùng từ Bích Vân Đào trên người cầm thứ gì, đáng giá Mâu Kình Thần không tiếc tự mình từ Đông Hải chạy tới xuất thủ truy sát! Chỉ là hắn mới vừa lộ ra một điểm thăm dò miệng gió ý tứ, liền bị Bạch Nhạc nhẹ như vậy phiêu phiêu một câu nói ngăn cản trở về, phía sau, tự nhiên cũng liền nói không được.

"Sắc trời không còn sớm, đã như vậy bản quan liền cáo từ trước." Gật đầu, Chu Đông Dương nhẹ giọng nói, "Bạch phủ chủ nếu có gì cần hỗ trợ địa phương, cứ nói miệng, bản quan tất sẽ toàn lực giúp đỡ."

"Đa tạ Phủ Chủ đại nhân!" Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng cám ơn, lập tức lại chuyển hướng Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử.

"Chuyện hôm nay, đa tạ mấy vị sư huynh tương trợ, không biết xưng hô

như thế nào?"

"Bạch phủ chủ khách khí." Hạ thấp người hoàn lễ, dẫn đầu cái kia đệ tử nhẹ giọng đáp, "Tại hạ Bắc Đẩu Tinh Cung chân truyền đệ tử, Nam Cung Thiên!"

"Nam Cung sư huynh, ta vừa mới trở lại Duyện châu không lâu, có rất nhiều chuyện muốn thỉnh giáo, không biết sư huynh nhưng có nhàn rỗi, ngày mai Bạch Nhạc đích thân từ tới cửa bái phỏng!" Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Mặc dù Linh Tê Kiếm Tông cùng Bắc Đẩu Tinh Cung ở giữa có chút vấn đề, có thể chính mình dù sao mang một cái Thanh Châu phủ chủ thân phận, liệu tới đối phương vậy cũng sẽ không cự tuyệt mới đúng.

Quả nhiên, vẻn vẹn chỉ là do dự trong nháy mắt, Nam Cung Thiên liền ôm quyền đáp, "Bạch phủ chủ khách khí, thành đông có một gian Bắc Đẩu Tinh Điện, ngày mai ta tại Bắc Đẩu Tinh Điện xin đợi Bạch phủ chủ đại giá!"

Nói xong một câu nói này, Nam Cung Thiên cũng theo cáo từ.

Converter: Lucario - Truyencv.com

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Truyện hack não tháng 9: Thái Thượng Kiếm Tôn

Link: http://truyencv.com/thai-thuong-kiem-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 365: Không người nào có thể tin (canh thứ nhất)

Chỉ chớp mắt mọi người đi một cái sạch sẽ, có thể toàn bộ biệt viện cũng hầu như đã bị san thành bình địa, thật là một mảnh hỗn độn.

"Bạch đại ca. . ."

Mắt thấy đã không có nguy hiểm, Lục Yên Nhiên lúc này mới xa xa từ trong một mảnh phế tích đi tới, hiển nhiên vừa mới cái kia một trận chiến đấu cũng đồng dạng ảnh hưởng đến Lục Yên Nhiên, để cho nàng dáng vẻ cũng đồng dạng có vẻ hơi chật vật.

Cũng thua thiệt là Lục Yên Nhiên nghe Bạch Nhạc, tránh đủ đủ xa, bằng không chỉ là vừa mới chiến đấu dư ba, sợ là cũng đã đủ để giết chết nàng.

Chính mắt thấy một trận chiến này, đến nay Lục Yên Nhiên trong lòng cũng còn có chút sợ hãi!

Trước đó mặc dù cũng đã gặp Bạch Nhạc xuất thủ, có thể vậy cũng vẫn như cũ vẫn còn một loại nàng tương đối dễ hiểu phạm trù, nhưng vừa vặn trận chiến kia, vô luận là Mâu Kình Thần vẫn là Bạch Nhạc, bày ra thực lực, đều thực sự quá khủng bố, không chút nào khoa trương nói, cái kia hầu như đã thoát ly người phạm trù.

"Lục cô nương, ngươi không sao chứ?"

Chứng kiến Lục Yên Nhiên dáng vẻ chật vật, Bạch Nhạc thân thiết hỏi.

"Bạch đại ca, ngươi thụ thương?"

Đi tới Bạch Nhạc bên người, chứng kiến Bạch Nhạc khóe miệng vết máu, Lục Yên Nhiên có chút khẩn trương hỏi.

"Không sao, một chút thương nhỏ!" Khoát khoát tay, Bạch Nhạc trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, nhẹ giọng nói, "Ngược lại là ngươi, làm sợ a? Không có việc gì, tối hôm nay sau đó, trong khoảng thời gian ngắn, hẳn là sẽ không lại gặp nguy hiểm."

Trước đó ở lại Lục gia, chính là đang đợi đối phương tới cửa, vừa mới mặc dù nguy hiểm, có thể chỉ cần chống nổi, một kiếp này liền coi như là tránh thoát, sau đó mặc dù có nguy hiểm gì, cũng sẽ không lan đến gần Lục gia.

"Bạch đại ca, ta trước dìu ngươi đi nghỉ ngơi đi." Mặc dù Bạch Nhạc nói chỉ là tiểu thương, nhưng khi nhìn đến Bạch Nhạc khóe miệng tiên huyết, Lục Yên Nhiên làm thế nào đều không yên lòng.

Có chút bất đắc dĩ, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng không tốt phất tới Lục Yên Nhiên cái này một mảnh hảo tâm, chỉ phải gật đầu, "Đi tìm hạ nhân chuẩn bị một ít nước nóng, ta rửa mặt một chút là được."

"Động tĩnh lớn như vậy, hạ nhân sợ là đã sớm hù dọa chạy, đi nơi nào tìm người, để cho Yên Nhiên hầu hạ ngươi rửa mặt đi." Lắc đầu, Lục Yên Nhiên nhẹ giọng đáp.

Bây giờ Lục gia, cũng không phải là nguyên lai Lục gia, những thứ này hạ nhân bất quá đều là tạm thời tìm đến, căn bản không có cái gì trung thành đáng nói, hơn nữa Lục gia trước đó bị thảm án diệt môn, một khi phát hiện gặp nguy hiểm, tự nhiên liền đều chạy sạch sẽ.

"Tổng hội tốt." Bật cười lớn, Bạch Nhạc cũng không cự tuyệt, nhẹ giọng đáp.

"Đúng, Bạch đại ca, vừa mới ta nghe đến bọn hắn gọi ngươi. . . Bạch phủ chủ?" Do dự một chút, Lục Yên Nhiên cuối cùng vẫn là không nhịn được hỏi lên.

Nao nao, Bạch Nhạc lập tức gật đầu, "Không sai, ngươi cũng biết, ta mới vừa từ Thanh châu trở về. . . Mấy năm này, ta tại Thanh châu bên kia, xem như là có chút cơ duyên đi, bây giờ mặc dù không có Đại Càn Vương Triều bổ nhiệm, nhưng xác thực có thể tính là nhập chủ Thanh châu."

". . ."

Những lời này, mang cho Lục Yên Nhiên trùng kích khả năng liền quá lớn.

Nàng không phải tu hành giả, trên tu hành sự tình cũng không rõ lắm, thật là Thanh Châu phủ chủ ý vị như thế nào, khả năng liền quá thẳng xem.

Đừng xem Chu Đông Dương tự giễu hắn người phủ chủ này tại Duyện châu không có ảnh hưởng gì lực, nhưng trên thực tế, trừ Mâu Kình Thần loại này bá đạo nhân vật bên ngoài, toàn bộ Duyện châu lại có mấy người dám bỏ qua hắn vị này Duyện Châu phủ chủ?

Đối với Lục Yên Nhiên loại này người thường mà nói, kia liền càng là như là thổ hoàng đế đồng dạng tồn tại.

Lục gia cho dù là tại tột cùng nhất thời điểm, sợ cũng căn bản không tư cách gặp vị này Duyện Châu phủ chủ một mặt.

Có thể ai có thể nghĩ tới, cái này như vậy ôn hòa, như là thư sinh đồng dạng thanh niên, vậy mà rõ ràng là tay nắm đại quyền Thanh Châu phủ chủ! Lục Yên Nhiên cả đời cũng không nghĩ tới, sẽ cùng đại nhân vật như vậy có bất kỳ đồng thời xuất hiện, nhưng hôm nay nàng lại liền theo

ở đối phương bên người, cái loại cảm giác này, chân tướng là giống như nằm mơ.

Nói là hầu hạ Bạch Nhạc rửa mặt, nhưng trên thực tế, Lục Yên Nhiên cũng bất quá chỉ là giúp đỡ Bạch Nhạc chuẩn bị nước nóng cùng khăn mặt mà thôi, thật nếu để cho Lục Yên Nhiên giống như thị nữ hầu hạ Bạch Nhạc tắm rửa, tại Bạch Nhạc trước đó đã minh xác cho thấy thái độ tình huống, nàng thật là làm sao cũng làm không được.

Thư thư phục phục ngâm mình ở trong thùng tắm, thanh tịnh trên người vết máu, Bạch Nhạc cả người tinh thần cũng tốt rất nhiều, có một cái như vậy hoà hoãn thời gian, rất nhiều chuyện, Bạch Nhạc cũng rốt cuộc để ý ra một cái đầu mối tới.

Nói thí dụ như, Chu Đông Dương cùng Bắc Đẩu Tinh Cung quan hệ, sợ rằng tuyệt đối không có chính hắn nói đơn giản như vậy.

Chợt nhìn đi lên, Chu Đông Dương cùng Bắc Đẩu Tinh Cung trước sau chân đến, tựa hồ không có vấn đề gì, nhưng trên thực tế lại căn bản không phải cái kia hồi chuyện.

Lục gia tại thành tây, phủ thành chủ tại Duyện Châu thành ngay chính giữa, Chu Đông Dương có thể nhận thấy được Lục gia bên này ngoài ý muốn không kỳ quái.

Nhưng vừa vặn Nam Cung Thiên nói, Bắc Đẩu Tinh Điện tại thành đông, cái này coi như có ý tứ.

Bạch Nhạc cùng Mâu Kình Thần trận chiến kia, mặc dù đánh kịch liệt, nhưng trên thực tế, trừ cuối cùng Mâu Kình Thần vận dụng tinh cung chi lực một kích kia, hắn thời điểm, căn bản không có khả năng vượt qua khoảng cách xa như vậy, để cho tại phía xa thành đông Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử nhận thấy được.

Hơn nữa, lùi một bước nói, mặc dù Bắc Đẩu Tinh Cung có nhãn tuyến, phát hiện bên này sau khi biến hóa, liền lập tức chạy tới, có thể cái kia cũng không phải cùng Chu Đông Dương trước sau chân đến.

Trừ phi. . .

... . . .

"Trừ phi, ta một bước vào Duyện Châu thành, tin tức cũng đã rò rỉ ra ngoài!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, Mâu Kình Thần kiểu lưỡi kiếm sắc bén ánh mắt chậm rãi tại đây chút Đông Hải Tiên Đảo đệ tử trên người đảo qua, một câu đơn giản, lại phảng phất như tháng chạp gió lạnh thổi qua, đâm mỗi người khắp cả người phát lạnh.

"Mâu sư huynh, ngươi sẽ không phải là tại hoài nghi chúng ta a?" Cảm giác được Mâu Kình Thần ánh mắt quét tới, vừa mới nhận được Mâu Kình Thần cái kia đệ tử khớp hàm không khỏi có chút run lên.

"Có thể chuẩn xác như vậy nắm chặt ta vào thành thời gian, ngươi nói, lẽ nào ta không dám hoài nghi các ngươi sao?" Lạnh lùng liếc đối phương, Mâu Kình Thần nhàn nhạt hỏi ngược lại.

Tũm!

Nghe được câu này, cái kia đệ tử lần nữa không chịu nổi loại này sợ hãi, tũm một tiếng, trực tiếp liền quỳ xuống, đầu đầy đều là mồ hôi lạnh, "Mâu sư huynh, oan uổng a! Ta chính là có thiên đại lá gan, cũng không dám tiết lộ ngài tin tức, bán đứng bổn tông a, mời Mâu sư huynh minh giám!"

"Không phải ngươi. . . Đó chính là bọn họ?" Ánh mắt chậm rãi đảo qua, Mâu Kình Thần lạnh lùng mở miệng nói.

Lần này, tất cả mọi người cũng đều một chỗ quỳ xuống.

"Oan uổng a, Mâu sư huynh, chúng ta oan uổng a!"

Nhỏ bé khẽ nhắm mắt lại, yên lặng có chừng gần trăm hơi thở thời gian, Mâu Kình Thần lúc này mới rốt cục triệt để đè xuống trong lòng sát niệm!

Từ Đông Hải trận chiến kia, bước vào Tinh Cung Cảnh tới nay, hắn tự mình xuất thủ làm sự tình, đều không ngoại lệ, chưa bao giờ thất bại qua! Có thể hết lần này tới lần khác, lần này tại Bạch Nhạc trên người bị té nhào, trong lồng ngực lửa giận hầu như làm hắn có chút mất lý trí.

E khi hắn ý thức được, rất có thể là có người để lộ bí mật lúc này mới đưa tới lần hành động này thất bại, loại kia phẫn nộ thì càng thêm khó có thể ngăn chặn.

Vừa mới một khắc này, hắn là thật có kích động, đem cái này chút có thể để lộ bí mật đệ tử hết thảy giết chết!

Lấy thân phận của hắn, làm như vậy mặc dù sẽ chịu đến một ít chỉ trích, nhưng cũng có nắm chắc đem sự tình đè xuống.

Vấn đề duy nhất là. . . Hắn cũng không quen thuộc tất Duyện Châu thành, nếu như đem cái này những người này toàn bộ giết, thật có thể muốn cùng mù mở mắt, đến lúc đó, sẽ chỉ làm hắn càng khó khăn bắt được Bạch Nhạc, đoạt hồi giới chỉ.

Đây mới là hắn chân chính vô pháp dễ dàng tha thứ.

"Thôi, các ngươi đứng lên đi." Từ từ mở mắt, Mâu Kình Thần lạnh lùng mở miệng nói, "Dạng này sự tình, ta hy vọng chỉ này một lần, tuyệt không ngoại lệ! Giả sử còn có lần sau. . . Ta bất kể là các ngươi ai để lộ

bí mật, tất cả mọi người một chỗ chôn cùng!"

"Vâng!"

Nghe thế, những thứ này đệ tử mới rốt cục thở phào một cái, cung kính hồi đáp nói.

... ...

Xoạt!

Từ trong thùng nước tắm đứng lên, Bạch Nhạc đơn giản lau sạch thân thể, thay sạch sẽ quần áo, chậm rãi ra khỏi phòng.

"Bạch đại ca!"

Lục Yên Nhiên một mực chờ ở bên ngoài, chứng kiến Bạch Nhạc đi ra, nhất thời chào đón.

"Tốt, không cần phải để ý đến ta, ngươi cũng đi tắm một chút, sớm đi nghỉ ngơi đi." Chứng kiến Lục Yên Nhiên sắc mặt vẻ mệt mỏi, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"Bạch đại ca, ngươi có thể chờ ta một chút sao?" Do dự một chút, khẽ cắn môi, Lục Yên Nhiên trên mặt có chút hồng, nhỏ giọng nói rằng, "Bây giờ phủ thượng không có bất kỳ ai, ta có chút sợ."

Nao nao, Bạch Nhạc ánh mắt lộ ra lau một cái ôn hòa chi sắc, nhẹ giọng đáp, "Đi thôi, đừng sợ, ta sẽ chờ ở đây ngươi."

Nhìn Lục Yên Nhiên đi vào phòng, Bạch Nhạc không khỏi lắc đầu.

Vô luận nhìn làm sao kiên cường, Lục Yên Nhiên cũng cuối cùng chỉ là một cái vừa mới chừng hai mươi tuổi nữ hài mà thôi, mắt thấy đêm nay

đây hết thảy, còn có thể chống đỡ đến bây giờ, đã rất không tầm thường.

Bóng đêm càng đậm, đứng ở dưới ánh trăng, Bạch Nhạc lần nữa rơi vào trong trầm tư.

Mâu Kình Thần nói, để cho hắn ra không Duyện Châu thành, cái này có thể sợ rằng tuyệt đối không phải đe doạ.

Mâu Kình Thần thực lực, một trận chiến này Bạch Nhạc đã xem rất rõ ràng, tại Duyện Châu thành bên trong, có thể Mâu Kình Thần không còn dám tùy tiện ra tay, có thể chỉ cần mình dám ly khai, Mâu Kình Thần tuyệt đối sẽ lại hạ sát thủ.

Cửu Long Hoàn Ngọc Bội cuối cùng là có hạn chế, căn bản không có khả năng thật bảo vệ chính mình.

Muốn chân chánh hóa giải nguy cơ lần này, then chốt sợ rằng còn phải tại cái kia Bạch Cốt Hóa Thân phía trên.

Nếu như dựa theo bình thường ý nghĩ, chính mình đem đồ vật đưa đến Bắc Đẩu Tinh Cung đi, đem cái phiền toái này đá cho Bắc Đẩu Tinh Cung, mới là lựa chọn tốt nhất.

Có thể trực giác lại nói cho Bạch Nhạc, sợ rằng Bắc Đẩu Tinh Cung, cũng chưa chắc phải nhất định có thể tín nhiệm.

Đông Hải Tiên Đảo người chịu đựng không được Bạch Cốt Thần Quyết mê hoặc, chẳng lẽ Bắc Đẩu Tinh Cung liền nhất định có thể đủ chịu đựng được sao?

Một khi đối phương, phát hiện bên trong lợi hại, chỉ sợ phản ứng đầu tiên, cũng cũng là giết chính mình diệt khẩu.

Bây giờ, một cái Mâu Kình Thần cũng đã để cho Bạch Nhạc một cái đầu

hai đại, nếu là lại tăng thêm Bắc Đẩu Tinh Cung uy hiếp, vậy chỉ sợ là mới thực sự là chết chắc.

Bây giờ mình tựa như là ở xiếc đi dây, hơi không cẩn thận liền sẽ té tan xương nát thịt!

Hơn nữa, từ đầu đến cuối chỉ có thể một mình chiến đấu hăng hái, căn bản không có bất kỳ người nào có thể tín nhiệm.

Trong lúc này, thậm chí cũng đồng dạng bao quát vị kia cùng Chu Mộng Dương trưởng lão là thân huynh đệ Duyện Châu phủ chủ Chu Đông Dương.

Nhân tính loại vật này thực sự quá phức tạp, vô luận lúc nào, cũng không muốn dùng lợi ích to lớn đi khảo nghiệm đối phương đối với tham lam khắc chế lực.

Chỉ là. . . Này chủng chủng hạn chế phía dưới, chính mình lại phải làm thế nào phá cuộc?

Converter: Lucario - Truyencv.com

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Truyện hack não tháng 9: Thái Thượng Kiếm Tôn

Link: http://truyencv.com/thai-thuong-kiem-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 366: Bắc Đẩu Tinh Điện (canh thứ 2)

"Bạch đại ca!"

Cũng không biết quá lâu dài, nghe được Lục Yên Nhiên thanh âm, Bạch Nhạc lúc này mới từ trong trầm tư tỉnh táo lại.

Vừa mới tắm xong, Lục Yên Nhiên tóc đều còn chưa khô, chỉ là dùng rộng bao bố lấy, trên người bộ một kiện rộng thùng thình áo choàng, thình lình đứng ở Bạch Nhạc trước mặt, ánh trăng chiếu xuống Lục Yên Nhiên tinh xảo trên gương mặt, lộ ra một cổ như như tinh linh tinh thuần mỹ cảm.

Giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi có chút thất thần.

"Bạch đại ca!" Cảm thụ được Bạch Nhạc ánh mắt, Lục Yên Nhiên trên mặt có chút nóng lên, có chút giận não lần nữa mở miệng nói.

Lần nữa bị Lục Yên Nhiên đánh thức, Bạch Nhạc không khỏi cười ha ha một tiếng, "Tắm xong, Thiên Nhiên Khứ Điêu Sức! Đẹp như thế mỹ nhân, ta muốn là làm như không thấy, đó mới thực sự là mù loà đây."

Bị Bạch Nhạc như thế một khen, Lục Yên Nhiên trong lòng cũng không khỏi ngòn ngọt, nữ hài nhi gia, ai không thích nghe ca ngợi.

"Bạch đại ca, ngươi lại pha trò người ta, người ta cũng không để ý đến ngươi đây." Giậm chân một cái, Lục Yên Nhiên mắc cở đỏ mặt sẵng giọng.

"Tốt, sắc trời không còn sớm, ta đưa ngươi trở về nghỉ ngơi đi." Bật cười lớn, Bạch Nhạc thẳng đi về phía trước.

Đem Lục Yên Nhiên tiễn hồi gian phòng, Bạch Nhạc lúc này mới phụ cận tùy ý tìm một gian phòng ở lại.

Suốt đêm không nói chuyện.

Sáng sớm hôm sau, phát giác Lục Yên Nhiên cùng Bạch Nhạc đều không sao, Lục gia những hạ nhân kia lúc này mới lục tục có người trở về, đối với những người này thưởng phạt, tự nhiên do Lục Yên Nhiên tới xử lý, Bạch Nhạc cũng không quan tâm.

Ngủ một giấc đến mặt trời lên cao, cùng Lục Yên Nhiên một chỗ dùng qua bữa trưa, Bạch Nhạc lúc này mới ngồi trên xe ngựa, thản thản nhiên hướng về thành đông Bắc Đẩu Tinh Điện chạy đi.

Bạch Nhạc lúc chạy đến sau khi, đã sớm có Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử chờ ở ngoại môn.

Đối phương cấp bậc lễ nghĩa làm mười phần, nhìn bề ngoài, tựa hồ là biểu đạt đối Bạch Nhạc tôn trọng, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc lại có thể đơn giản ra một loại mặt khác hàm xúc đến, cái kia chính là đối phương có ý định đưa hắn Linh Tê Kiếm Tông thân phận phân ra.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này có thể tuyệt đối không tính là tin tức tốt gì.

...

"Đại nhân, Bạch Nhạc đã đến Bắc Đẩu Tinh Điện."

Cơ hồ là Bạch Nhạc bên này bước vào Bắc Đẩu Tinh Điện đồng thời, tin tức cũng đã truyền tới Chu Đông Dương trong tai, rất hiển nhiên, vị phủ

chủ này đại nhân đối với Duyện châu chưởng khống lực, xa không là chính bản thân hắn nói tới như vậy không chịu nổi.

"Quả nhiên vẫn là đi không?" Chân mày hơi nhíu lại, Chu Đông Dương trầm giọng mở miệng nói.

"Đại nhân trước đó đối hắn nói, tại Duyện châu lực ảnh hưởng hữu hạn, có thể hay không đưa đến phản tác dụng?" Do dự một chút, bên người thị vệ kia nhẹ giọng mở miệng nói.

"Không có đơn giản như vậy!" Lắc đầu, Chu Đông Dương trầm giọng nói rằng, "Mặc dù chỉ thấy hai lần, ta có thể nhưng cũng nhìn ra, vị này Bạch phủ chủ thật không đơn giản! Có thể tại Thanh châu phức tạp như vậy dưới cục thế, nhập chủ Thanh châu, làm sao như vậy mà đơn giản bị người ảnh hưởng."

"Đã như vậy, hắn vì Hà Ninh có thể tin tưởng Bắc Đẩu Tinh Cung người, cũng không tin đại nhân? Cái này nói không thông a."

"Không là không tin ta, là đêm qua sau đó, hắn biết rõ, ta đỡ không được Mâu Kình Thần, càng đỡ không được Đông Hải Tiên Đảo." Lắc đầu, Chu Đông Dương nhẹ giọng nói, "Chỉ là, muốn nói với Bắc Đẩu Tinh Cung giúp hắn, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy."

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Chu Đông Dương con ngươi đột nhiên co rụt lại, trầm giọng nói, "Trừ phi. . ."

... ...

"Bạch phủ chủ, ta minh bạch ý ngươi, thật là. . . Mâu Kình Thần dù sao cũng là Đông Hải Tiên Đảo chân truyền đệ tử, trừ phi hắn chủ động khiêu khích, bằng không chúng ta là vô pháp với hắn nổi lên va chạm." Phân chủ yếu và thứ yếu ngồi xuống, đơn giản hàn huyên vài câu về sau, Bạch Nhạc liền thử thăm dò đưa ra mời Bắc Đẩu Tinh Cung xuất thủ

đem Mâu Kình Thần trục xuất Duyện Châu thành thỉnh cầu.

Chỉ là không hề ngoài ý muốn, Bạch Nhạc mới vừa khởi đầu, liền trực tiếp bị đối phương cự tuyệt.

"Nam Cung sư huynh, ngươi cũng biết tiếp qua hơn hai tháng chính là tông môn khảo hạch thời gian, ta lần này trở về, chính là vì thay bổn tông tham gia tông môn khảo hạch, nếu như một mực bị vây ở chỗ này. . . Đều cũng không phải biện pháp a!"

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

Nhắc tới Linh Tê Kiếm Tông, Nam Cung Thiên sắc mặt nhất thời nhạt đi, "Bạch phủ chủ, bổn tông cùng Linh Tê Kiếm Tông trước đó ân oán, nghĩ đến ngươi cũng có thể nghe nói! Nếu là ngươi lấy Linh Tê Kiếm Tông đệ tử thân phận đến, sợ là ngay cả ta Bắc Đẩu Tinh Điện môn đều vào không được."

Trước đó Bạch Nhạc liền từng nghe Chu Đông Dương nói qua việc này, bây giờ được nghe lại Nam Cung Thiên nhắc tới, cũng không khỏi cười khổ một tiếng, "Bất quá là chút nhiều năm chuyện cũ thôi, chẳng lẽ liền vô pháp dàn xếp một chút không?"

"Bạch phủ chủ, việc này có thể không phải chúng ta làm đệ tử có thể quyết định." Lắc đầu, Nam Cung Thiên bình tĩnh hồi đáp nói.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc cái này mới mở miệng nói, "Thật không dám giấu giếm, thật Bạch mỗ tu vi chỉ thiếu chút nữa, là có thể mở tinh cung, chỉ là, còn cần một ít linh dược. . . Không biết Bắc Đẩu Tinh Cung có thể hay không bán ra một ít trợ giúp đột phá linh dược, Bạch mỗ nguyện ý ra linh thạch, đồng giá trao đổi!"

Nhiễu một vòng, Bạch Nhạc lúc này mới chân chính nói ra lần này tới chân chính mục.

Trước đó cùng Mâu Kình Thần giao thủ, để cho Bạch Nhạc phi thường ý thức thanh tỉnh đến thực lực của chính mình thượng chưa đủ, như vậy đơn giản nhất phương thức giải quyết, dĩ nhiên chính là trực tiếp đột phá, chỉ cần có thể bước vào Tinh Cung Cảnh, Bạch Nhạc liền có lòng tin sẽ cùng Mâu Kình Thần đánh một trận.

Chỉ là, Bạch Nhạc bây giờ trong tay cũng chỉ có từ Thất Tinh Tông có được Uẩn Tinh Đan, đổi người khác, có thể đủ đủ đột phá, có thể Bạch Nhạc nhưng là vô cùng rõ ràng tình huống mình, chỉ bằng một viên Uẩn Tinh Đan, căn bản cũng không có mở tinh cung khả năng.

Loại tình huống này, tự nhiên chỉ có thể thử xem có thể hay không từ Bắc Đẩu Tinh Cung đổi lấy linh dược.

Còn như linh thạch, Bạch Nhạc thật đúng là không quan tâm, mở ra Ngô Tuyết Tùng lưu lại bảo khố, Bạch Nhạc có đủ đủ linh thạch tới cung hắn tiêu xài, chỉ cần Bắc Đẩu Tinh Cung bằng lòng bán, hắn tự tin ra lên giá tiền.

"Bạch phủ chủ nói giỡn." Lắc đầu, Nam Cung Thiên kiên quyết cự tuyệt nói, "Bạch phủ chủ không thiếu linh thạch, chẳng lẽ ta Bắc Đẩu Tinh Cung sẽ còn thiếu linh thạch hay sao?"

"Những thứ này có thể trợ giúp đột phá cảnh giới linh dược, không có chỗ nào mà không phải là cực kỳ trân quý, cho dù là bổn tông đệ tử, muốn có được, cũng nhất định phải làm ra cực đại cống hiến mới được, nào có lấy ra bán đạo lý."

Nghe thế, Bạch Nhạc nhất thời có chút thất vọng, trong lòng âm thầm thở dài, con đường này quả nhiên cũng vẫn là không thể thực hiện được sao?

"Trừ phi. . ."

Dừng một cái, Nam Cung Thiên lập tức nhìn Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói.

"Trừ phi cái gì?" Nao nao, Bạch Nhạc vô ý thức hỏi.

"Trừ phi Bạch phủ chủ nguyện ý rời khỏi Linh Tê Kiếm Tông, bằng vào ta Bắc Đẩu Tinh Cung danh nghĩa tham dự Đạo Môn đại hội!" Nhìn Bạch Nhạc, Nam Cung Thiên chậm rãi mở miệng nói.

Tối hôm qua đánh một trận, mặc dù Bạch Nhạc không địch lại Mâu Kình Thần, thật là có thể kéo dài thời gian dài như vậy, bản thân cũng đã đủ để chứng minh Bạch Nhạc thực lực cùng thiên phú, phải biết, Bạch Nhạc còn vẻn vẹn mới chỉ là linh phủ đỉnh phong mà thôi.

Một khi chân chánh bước vào Tinh Cung Cảnh, chỉ sợ cũng cũng là thiên kiêu nhân vật, cho dù là không bằng Mâu Kình Thần, cũng có đủ đủ giá trị để cho Bắc Đẩu Tinh Cung tâm động.

Dù sao, Đạo Môn đại hội đối với những thứ này Địa cấp tông môn mà nói, mới là nhất chuyện trọng yếu.

Converter: Lucario - Truyencv.com

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Truyện hack não tháng 9: Thái Thượng Kiếm Tôn

Link: http://truyencv.com/thai-thuong-kiem-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 367: Càng giống như một cây đao (canh thứ ba)

Ly khai Thanh châu trước đó, Thất Tinh Tông tông chủ liền đối Bạch Nhạc nói qua, một khi Bạch Nhạc trở về tham gia tông môn khảo hạch, triển lộ ra thực lực đến, liền tất nhiên sẽ có hắn Địa cấp tông môn mượn hơi.

Bây giờ cũng không liền ứng nghiệm sao?

Bạch Nhạc còn không có tham gia tông môn khảo hạch đâu, vẻn vẹn chỉ là cùng Mâu Kình Thần giao thủ một lần, mà là lấy đại bại là kết cục, nhưng dù cho như thế, Bắc Đẩu Tinh Cung người cũng y nguyên vẫn là vừa đúng đưa ra cành ô-liu.

Trong lòng chuyển qua vô số ý niệm trong đầu, biểu hiện ra, Bạch Nhạc lại như cũ chỉ là cười khổ một hồi, "Nam Cung sư huynh, Linh Tê Kiếm Tông đối ta có ân, ta lại có thể phụ nghĩa?"

"Bạch phủ chủ, cho dù là ngươi giúp Linh Tê Kiếm Tông đi qua tông môn khảo hạch, cũng cuối cùng chỉ là Huyền cấp tông môn mà thôi! Chẳng lẽ ngươi dự định tại Huyền cấp trong tông môn ngây người cả đời sao?" Không chút phật lòng, Nam Cung Thiên bình tĩnh hỏi ngược lại.

"Cái này. . ."

"Linh Tê Kiếm Tông cho không ngươi bất kỳ trợ giúp nào, liền lấy ngươi bây giờ yêu cầu linh dược mà nói, chỉ cần ngươi bằng lòng vào ta Bắc Đẩu Tinh Cung, bổn tông tự sẽ đưa lên linh dược giúp ngươi đột phá! Thật là, Linh Tê Kiếm Tông có thể cho ngươi sao?" Lắc đầu, Nam Cung Thiên tiếp tục nói, "Huống chi, Đạo Môn đại hội bực nào trọng yếu,

dạng này cơ hội, Linh Tê Kiếm Tông có thể cho không ngươi."

"Cho ta suy nghĩ một chút đi." Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc cười khổ ôm quyền nói.

"Cái này hiển nhiên!" Nam Cung Thiên hiển nhiên cũng không trông cậy vào Bạch Nhạc lập tức làm ra trả lời, bưng trà ly mỉm cười nói, "Bạch phủ chủ, mời dùng trà!"

Gật đầu, Bạch Nhạc uống một miệng trà, lại mở miệng nói, "Nghe đồn Mâu Kình Thần thiên kiêu vô song, hoành áp Duyện châu thế hệ này sở hữu thiên tài, ta vốn tưởng rằng là khuyếch đại từ, có thể trận đánh hôm qua, lại xác thực làm cho người kinh hãi a."

"Mâu Kình Thần thiên kiêu vô song không sai, nhưng nếu nói có thể hoành áp Duyện châu, cũng không tránh khỏi quá buồn cười!" Lắc đầu, Nam Cung Thiên ngạo nghễ mở miệng nói, "Từ lúc Mâu Kình Thần thành danh trước đó, Vệ sư huynh đã bước vào Tinh Cung Chi Cảnh, chuyên tâm tu hành đợi Đạo Môn đại hội! Bằng không, lại làm sao có thể để cho Mâu Kình Thần ngông cuồng như thế."

"Không biết vị này Vệ sư huynh là?" Bạch Nhạc theo hỏi.

"Vệ sư huynh, tên là Vệ Phạn Dạ, là ta Bắc Đẩu Tinh Cung sở hữu đệ tử kiêu ngạo! Sau này, ngươi nếu có thể tham gia Đạo Môn đại hội, đến lúc đó tự sẽ nhìn thấy Vệ sư huynh!" Nhắc tới vị này Vệ sư huynh, Nam Cung Thiên trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái vẻ sùng bái, cái loại cảm giác này giống như là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử nhắc tới Bạch Nhạc.

Chỉ dựa vào đối phương vẻ mặt này, Bạch Nhạc liền minh bạch, cái này Vệ Phạn Dạ tuyệt đối là cùng Mâu Kình Thần một cái cấp bậc thiên kiêu, không dám nói nhất định có thể đủ thắng quá Mâu Kình Thần, nhưng ít ra sẽ không chỗ thua kém.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi một hồi thổn thức.

Trước đó tại Thanh châu thời điểm, Bạch Nhạc bị trở thành Thanh châu đệ nhất thiên kiêu, nhưng hôm nay hồi quay đầu lại xem, nước này phân vừa vừa thật có chút quá lớn.

Mặc dù trở về còn không có bao lâu, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng xem rõ ràng, so với việc Thanh châu, Duyện châu thực lực không thể nghi ngờ cường đại hơn quá nhiều.

Cái này cũng còn vẻn vẹn chỉ là thiên hạ một góc mà thôi, chân chính đến Đạo Môn đại hội thời điểm, cửu châu thiên kiêu tới đông đủ, lại nên một bộ thế nào quang cảnh.

Thu nhiếp một chút tâm thần, Bạch Nhạc nhẹ giọng thở dài nói, "Nam Cung sư huynh nói như thế, ta thật là càng có chút hướng tới Đạo Môn đại hội."

Uống một miệng trà, Nam Cung Thiên mỉm cười.

Trên thực tế, sở dĩ nhắc tới Vệ Phạn Dạ, trên thực tế, vốn cũng liền mang theo vài phần dụ dỗ Bạch Nhạc đối Đạo Môn đại hội hướng tới tâm tư.

Trên đời này tu hành giả, thiên phú càng tốt, liền càng hội hướng tới cùng những cái kia đối thủ cường đại giao thủ.

Từ Bạch Nhạc muốn bước vào tinh cung, sẽ cùng Mâu Kình Thần giao thủ, Nam Cung Thiên thì nhìn đi ra, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng cực kỳ tự phụ, đối với dạng này thiên tài mà nói, mặc dù không có Mâu Kình Thần uy hiếp, Đạo Môn đại hội cũng có được không gì sánh kịp sức dụ dỗ.

Mà chút, chính là Linh Tê Kiếm Tông tuyệt đối vô pháp dành cho Bạch

Nhạc cơ hội.

"Thời điểm cũng không còn sớm, Bạch mỗ liền quấy rầy, cáo từ!"

Đặt chén trà xuống, Bạch Nhạc lúc này đứng dậy cáo từ.

Nên hỏi, nên, hắn đều đã nói qua, bây giờ đợi tiếp nữa tự nhiên cũng liền ý nghĩa không lớn.

"Bạch phủ chủ, vừa mới ta nói sự tình, ngươi có thể lại suy nghĩ thật kỹ một chút." Đem Bạch Nhạc đưa đến cửa đại điện, Nam Cung Thiên nói lần nữa, "Mâu Kình Thần chính là lại như thế nào kiêu ngạo, cũng không dám tùy tiện đối ta Bắc Đẩu Tinh Cung người xuất thủ. . . Nói như thế, Bạch phủ chủ năng đủ hiểu sao?"

Mí mắt hơi nhíu, Bạch Nhạc tự nhiên nghe hiểu đối phương nói bóng gió, cũng không trả lời, thẳng cáo từ mà ra.

Ngồi trên xe ngựa, Bạch Nhạc nụ cười trên mặt nhất thời thu liễm, chiếm lấy, thì là lau một cái khiếp người băng lãnh.

Bái nhập Bắc Đẩu Tinh Cung, tự nhiên là giải quyết bây giờ khốn cục đơn giản nhất phương thức, nhưng lại là Bạch Nhạc làm sao đều sẽ không lựa chọn phương thức.

Không nói đến Bạch Nhạc rời đi Thanh châu trước đó, cũng đã bằng lòng lấy Thất Tinh Tông danh nghĩa tham gia Đạo Môn đại hội, mặc dù không có có chuyện này, Bạch Nhạc cũng tuyệt đối sẽ không lựa chọn Bắc Đẩu Tinh Cung.

Đạo lý rất đơn giản, Linh Tê Kiếm Tông cùng Bắc Đẩu Tinh Cung có mối hận cũ, đây không phải là một mình hắn bái nhập Bắc Đẩu Tinh Cung là có thể cải biến, nếu như hắn lựa chọn Bắc Đẩu Tinh Cung, liền không thể nghi ngờ chẳng khác gì là nhất Linh Tê Kiếm Tông nhất triệt

để phản bội, dạng này chuyện, Bạch Nhạc làm không được.

Huống chi, mặc dù không đề cập tới cái này, bây giờ Bắc Đẩu Tinh Cung mượn lấy Mâu Kình Thần uy hiếp hướng Bạch Nhạc ra điều kiện, bản thân tựu khiến người có chút khinh thường!

Bằng tâm mà nói, lần này gặp nhau, Bạch Nhạc đối với Bắc Đẩu Tinh Cung quan cảm cũng không tốt.

Đối phương thực sự quá hiệu quả và lợi ích, hơn nữa Nam Cung Thiên nhìn một bộ khách khí dáng vẻ, nhưng trên thực tế, trong cốt tử lại như cũ lộ ra một loại ở trên cao nhìn xuống kiêu ngạo, phảng phất có thể bái nhập Bắc Đẩu Tinh Cung, chính là đối với mình một loại ân huệ.

Bạch Nhạc hầu như có thể khẳng định, loại tình huống này, cho dù là chính mình nguyện ý bái nhập Bắc Đẩu Tinh Cung, thời gian chỉ sợ cũng sẽ không tốt như vậy qua.

Tồn tại Vệ Phạn Dạ loại này thiên tài, Bắc Đẩu Tinh Cung đối với Bạch Nhạc gia nhập cũng không bức thiết, càng nhiều, có thể ngược lại là muốn dùng cái này tới đả kích Linh Tê Kiếm Tông cho hả giận, hay là lợi dụng Bạch Nhạc đi đối phó Mâu Kình Thần!

Nói chung, ở đối phương trong mắt, Bạch Nhạc càng giống như là một thanh đao, lợi dụng tâm tư lớn xa hơn chân chính muốn lôi kéo tâm tư.

Ngồi trên xe ngựa, Bạch Nhạc không khỏi lần nữa nhắm mắt lại.

Lần này đến Bắc Đẩu Tinh Cung bên trong đến, mặc dù không có đạt được mong muốn mục, nhưng lại cũng làm cho Bạch Nhạc càng rõ ràng chứng kiến Bắc Đẩu Tinh Cung thái độ.

Muốn mượn Bắc Đẩu Tinh Cung lực lượng tới phá cuộc, hầu như đã không có bất luận cái gì có khả năng.

Chính như cùng tối hôm qua Bạch Nhạc trực giác phán đoán, bây giờ Duyện Châu thành, căn bản không có bất kỳ người nào đáng giá tín nhiệm.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi chuyện, tựa hồ cũng lần nữa trở lại nguyên điểm, căn bản không tiến triển chút nào.

Như vậy. . . Hiện tại chính mình, đến tột cùng nên làm cái gì bây giờ?

Trong đầu vô số ý niệm trong đầu hiện lên, Bạch Nhạc tâm sát khí, nhưng cũng không khỏi lần nữa nổi lên.

Nếu như tất cả thường quy thủ đoạn đều không thể giải quyết vấn đề, như vậy. . . Cũng bất tất lại chịu bất luận cái gì quy tắc hạn chế.

Converter: Lucario - Truyencv.com

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Truyện hack não tháng 9: Thái Thượng Kiếm Tôn

Link: http://truyencv.com/thai-thuong-kiem-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 368: Ban đêm xông vào Bắc Đẩu Tinh Điện (canh thứ tư)

"Tông chủ, vẫn là để ta đi một chuyến a!"

Nghe xong Tiêu Hành Nhất, Từ Phong chậm rãi tiến lên một bước, trầm giọng mở miệng nói.

Bích Vân Đào bản thân không tính là gì, có thể Đông Hải Tiên Đảo đệ tử, ảnh hưởng này có thể to lắm, Bạch Nhạc để cho Tiêu Hành Nhất trước mang Lục Hi Nhi trở về, chính là đã nghĩ thông suốt bên trong then chốt, không muốn liên lụy tông môn. Có thể tới mức này, hắn lại có thể nào nhìn Bạch Nhạc một mình đi thừa nhận phần này nguy hiểm.

"Giả sử thực sự là Đông Hải Tiên Đảo người xuất thủ, tất nhiên sẽ có Tinh Cung Cảnh cao thủ lộ diện, ngươi đi, có thể thay đổi gì?" Lắc đầu, Hà Diêu trầm giọng mở miệng nói.

"Thật là, vậy cũng không thể liền nhìn như vậy Bạch Nhạc rơi vào trong nguy hiểm a?" Từ Phong sắc mặt có chút khó coi, trầm giọng đáp.

"Đúng vậy a tông chủ! Bạch sư huynh cũng là vì bổn tông an nguy, mới giết chết Bích Vân Đào a!" Tiêu Hành Nhất cũng theo mở miệng nói.

"Tốt, các ngươi không cần tranh, ta lại không nói mặc kệ hắn." Khoát khoát tay, Hà Diêu nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta tự mình đi một chuyến đi, vô luận như thế nào, ta cũng sẽ đem Bạch Nhạc an toàn mang trở về."

"Tông chủ!"

Nghe nói như thế, Từ Phong nhất thời biến sắc, "Tông chủ, bây giờ

Duyện châu tình thế cực kỳ hỗn loạn, lúc này rời tông, cũng quá nguy hiểm, ngài quan hệ bổn tông an nguy, không thể sai sót a!"

"Nơi nào còn có cái gì an nguy không an nguy." Thở dài một tiếng, Hà Diêu nhẹ giọng nói, "Bây giờ bổn tông nay đã đến sống còn trước mắt, lần này tông môn khảo hạch, đã là bổn tông hy vọng cuối cùng, lúc này, nếu như Bạch Nhạc ra lại chuyện, chỉ sợ. . . Lòng người liền triệt để tản ra, nơi nào còn có cái gì tương lai."

Về điểm này, Hà Diêu xem vô cùng rõ ràng.

Lần này trở về, Bạch Nhạc hầu như đã trở thành sở hữu đệ tử trong lòng hy vọng, Thiên Tâm phong nhất mạch kia truyền thừa cũng một lần nữa mở ra, chỉ cần có thể vượt qua lần này tông môn khảo hạch nguy cơ, Linh Tê Kiếm Tông liền có nhìn triệt để vượt qua nguy cơ, đi vào lành tính tuần hoàn,

Nhưng đồng dạng, trái lại, nếu như Bạch Nhạc lúc này xảy ra ngoài ý muốn, mà tông môn nhưng ngay cả một điểm bảo hộ đều phải cho không, như vậy liền tất phải đưa tới toàn tông trên dưới nội bộ lục đục, lại không ý chí chiến đấu, cái thời gian đó, cho dù là Khổng Từ xuất quan, thậm chí miễn cưỡng chống nổi tông môn thi đấu, cũng không có ý nghĩa.

Huống chi, bây giờ Linh Tê Kiếm Tông nguy cơ tứ phía, chỉ bằng một cái Khổng Từ, sợ là căn bản không có khả năng chống nổi tông môn khảo hạch.

"Bổn tông bây giờ, chỉ có ta một vị Tinh Cung Cảnh, loại thời điểm này, nếu như ngay cả ta cũng sợ đầu sợ đuôi không dám đứng ra. . . Nào còn có người có thể coi bổn tông?" Thở dài một tiếng, Hà Diêu trầm giọng nói, "Các ngươi không cần khuyên, liền Bạch Nhạc đều có thể vi bản tông mà mạo hiểm, ta cái này làm tông chủ, có lý do gì tránh ở chỗ này chờ há miệng chờ sung?"

"Thật là. . ."

"Cứ như vậy định, Từ trưởng lão, ta không ở thời gian, bổn tông sự vụ, cứ giao cho ngươi tới xử lý." Chậm rãi đứng dậy, Hà Diêu giải quyết dứt khoát nói.

... .

Vào đêm, ánh trăng có chút lạnh!

Dưới ánh trăng, một cái thanh y nhân không tiếng động xuất hiện ở Bắc Đẩu Tinh Điện trước cửa, nhìn trước mặt Bắc Đẩu Tinh Điện, khóe miệng hiện lên một nụ cười lạnh lùng.

Đạp chân xuống, trong nháy mắt, khủng bố ma khí chợt phóng lên cao.

Không có chút nào che giấu, người áo xanh kia liền như thế một quyền trực tiếp hướng về Bắc Đẩu Tinh Điện đại môn đập xuống, chỉ nghe oanh một tiếng, toàn bộ Bắc Đẩu Tinh Điện đại môn, thình lình béo phệ một quyền này đập tứ phân ngũ liệt!

Cái này biến cố đột nhiên, liền phảng phất giữa đêm khuya một tiếng sét, chợt đem nửa Duyện Châu thành đều kinh động.

So sánh dưới, Mâu Kình Thần đêm qua giết đến Lục gia đi chuyện, quả thực liền căn bản không gọi chuyện.

Bắc Đẩu Tinh Điện coi như Bắc Đẩu Tinh Cung thiết lập tại Duyện Châu thành điểm liên lạc, đại biểu chính là Bắc Đẩu Tinh Cung mặt mũi, phóng nhãn toàn bộ Duyện châu, lại ở đâu có người có gan đều tới nơi này khiêu khích.

Huống chi, đối phương cử động này, quả thực đâm liền hấn đều không

cách nào hình dung, căn bản là đang đánh khuôn mặt.

"Người nào?"

Trong nháy mắt, toàn bộ Bắc Đẩu Tinh Điện đệ tử tất cả đều bị kinh động, có phụ trách gác đêm đệ tử, càng là vọt thẳng lấy đối phương giết tới.

"Cút!"

Không có chút nào phản ứng đối phương ý tứ, lạnh lùng thoáng nhìn, từ trong miệng tuôn ra cái này một cái lăn chữ, liền có một cổ khủng bố ma khí đánh thẳng tới, liền tránh né một chút đều làm không được, xông tới mặt mấy cái này gác đêm đệ tử mắt tối sầm lại, bị ma khí như thế vọt một cái, nhưng là trực tiếp ngất đi.

Cũng không trách những thứ này đệ tử vô năng, xác thực là, Bắc Đẩu Tinh Điện gác đêm, vẫn luôn chỉ là một cái tượng trưng ý nghĩa, phụ trách đệ tử, cũng chỉ là Bắc Đẩu Tinh Cung ngoại môn đệ tử, cũng chỉ có Dẫn Linh Cảnh, một khi thật gặp cao thủ đánh tới, căn bản không có nổi chút tác dụng nào.

Người áo xanh kia trực tiếp bước vào bên trong, nếu vào chỗ không người!

"Làm càn, người nào dám xông vào ta Bắc Đẩu Tinh Điện?"

Cái này trong chốc lát, Nam Cung Thiên cũng rốt cục phản ứng kịp, ngăn cản đến đối phương trước người, lạnh giọng mắng.

"Bắc Đẩu Tinh Điện thì như thế nào?" Hai tay cõng ở phía sau, người áo xanh kia nhàn nhạt mở miệng nói, "Bất quá là một điện phế vật a."

"Ngươi muốn chết!"

Bị đối phương như thế trước mặt trào phúng, Nam Cung Thiên nơi nào còn nhịn được, một tay một trảo, trong nháy mắt, trường kiếm chợt tới tay, như một đạo trường hồng, thẳng phá không tới, hướng về người áo xanh kia hung hăng chém xuống tới.

Lông mày nhíu lại, khóe miệng tràn ra một nụ cười lạnh lùng, người áo xanh kia nhưng là không tránh không lùi, một tay lộ ra, trực tiếp chuyển hướng đối phương kiếm phong.

"Vù vù!"

Kiếm phong run lên, một cổ khủng bố kiếm quang chợt tại người áo xanh kia trong bàn tay nổ lên, nhưng mà , khiến cho Nam Cung Thiên chấn động là, cái này một ánh kiếm thậm chí ngay cả nửa điểm uy hiếp đều không có thể cho đối phương mang đến, liền trực tiếp như vậy bị bóp nát tại trong lòng bàn tay.

Liền trong chớp nhoáng này thời gian, kiếm phong liền thình lình đã rơi vào đối phương bàn tay.

"Đồng nát sắt vụn, không chịu nổi một kích!"

Cười lạnh một tiếng, bàn tay đột nhiên dùng sức, hô hấp ở giữa, Nam Cung Thiên kiếm trong tay vậy mà răng rắc một tiếng, trực tiếp bị đối phương bẻ gãy.

Phải biết, Nam Cung Thiên bản thân liền là linh phủ đỉnh phong cao thủ, nhưng hôm nay nhưng ngay cả đối phương một chiêu đều không tiếp nổi, đây là kinh khủng bực nào thực lực?

Nếu là đối phương là Tinh Cung Cảnh cường giả, cũng liền thôi, có thể hết lần này tới lần khác Nam Cung Thiên xem thanh thanh sở sở, người áo xanh kia thật cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là Linh Phủ Cảnh thực lực mà

thôi.

Có thể loại lực lượng kia thượng sai cách, lại quả thực làm người tuyệt vọng!

Nam Cung Thiên quả thực không cách nào tưởng tượng, sở hữu đáng sợ đến bực nào nhục thân chi lực, mới có thể đỏ tay bẻ gãy trường kiếm trong tay của hắn, đây quả thực đã cường làm người tuyệt vọng.

Chính là ngày xưa Mâu Kình Thần, tại Linh Phủ Cảnh lúc, sợ cũng không có như vậy biến thái a?

"Các hạ rốt cuộc ai?"

Trong lòng khắp nơi đóng băng lạnh lẽo, Nam Cung Thiên thân hình chợt lui, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ, gấp giọng hỏi.

"Ngươi không có tư cách biết!" Trong mắt lộ ra lau một cái kiêu căng chi sắc, người áo xanh kia theo sát lại là bước ra một bước, tự tay hướng về Nam Cung Thiên chộp tới.

"Kết trận!"

Trong lòng đột nhiên mọc lên lau một cái ý sợ hãi, lúc này Nam Cung Thiên nơi nào còn dám đơn độc xuất thủ, lúc này lớn tiếng quát lên.

Cơ hồ là trong nháy mắt, xung quanh Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử cũng rốt cục chạy tới!

Tranh một tiếng, bảy cái Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử đồng thời biến ảo thân hình, chuyển Bắc Đẩu Thất Tinh vị, thình lình đem người áo xanh kia vây ở hạch tâm.

Converter: Lucario - Truyencv.com

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Truyện hack não tháng 9: Thái Thượng Kiếm Tôn

Link: http://truyencv.com/thai-thuong-kiem-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 369: Bắc Đẩu Kiếm Trận (canh thứ năm)

Bảy cái Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử, đều là Linh Phủ Cảnh thực lực, một cái mà nói, thực lực thậm chí còn không bằng Nam Cung Thiên, chỉ khi nào bước lên sao Bắc đẩu vị, liền tự nhiên thành trận, uy thế trong nháy mắt tăng vọt, dù cho là người áo xanh kia, giờ khắc này sắc mặt cũng không khỏi ngưng trọng vài phần.

Thanh y nhân dĩ nhiên chính là Bạch Nhạc.

Dám như thế tùy ý giẫm Bắc Đẩu Tinh Cung khuôn mặt, cũng chỉ có hắn loại này che giấu tung tích, không sợ đối phương trả thù người, đổi Mâu Kình Thần đều không gan này.

Trên thực tế, lúc ban ngày sau khi, Bạch Nhạc đến Bắc Đẩu Tinh Điện lúc tới sau khi, cũng đã lưu tâm qua đây, nơi đây cũng không có đóng giữ Bắc Đẩu Tinh Cung trưởng lão, dẫn đầu chính là cái kia Nam Cung Thiên, cũng chính bởi vì vậy, Bạch Nhạc mới dám không kiêng nể gì cả trực tiếp xông tới.

Nhưng mà, bây giờ đối phương một khi kết trận, Bạch Nhạc lại ngay lập tức sẽ cảm thụ được một tia áp lực.

Trách không được ngày hôm qua vẻn vẹn chỉ là Nam Cung Thiên bọn hắn bảy người này, thậm chí liền dám đi cản Mâu Kình Thần, không đơn thuần là chắc chắc Mâu Kình Thần không dám tùy tiện đối bọn hắn hạ sát thủ vấn đề, mà là thật có nhất định khí.

"Ma đầu, không chẳng cần biết ngươi là ai, chọc tới ta Bắc Đẩu Tinh Cung, đều là tự tìm đường chết! Có thể chết ở Bắc Đẩu Kiếm Trận phía

dưới, ngươi đủ để tự ngạo!"

Tiếp nhận hắn đệ tử ném quá tới bội kiếm, Nam Cung Thiên trong lòng nhất thời lần nữa yên ổn vài phần.

Bọn hắn bảy người, toàn bộ đều là linh phủ đỉnh phong thực lực, hơn nữa từ xa xưa tới nay phối hợp ăn ý, có thể đơn giản đem Bắc Đẩu Kiếm Trận uy lực phát huy được, dù cho là Tinh Cung Cảnh cường giả, cũng không phải là không có giết qua, huống chi, người áo xanh này rõ ràng cũng còn vẻn vẹn chỉ là linh phủ đỉnh phong mà thôi.

"Đang muốn lĩnh giáo Bắc Đẩu Kiếm Trận uy lực."

Trong mắt lóe lên một tia đạm mạc, Bạch Nhạc trên mặt vẫn không có nửa điểm vẻ hốt hoảng, lạnh lùng mở miệng nói.

Nói xong lời nói này, Bạch Nhạc bước ra một bước, Thông Thiên Ma Công toàn lực vận chuyển, lần nữa ra tay trước, một quyền đánh phía Nam Cung Thiên.

"Coong!"

Trong một chớp mắt, một hồi kiếm minh tiếng vang lên, bảy người trên người linh khí đồng thời bạo phát, hô hấp ở giữa, liền đều rơi vào Nam Cung Thiên kiếm trong tay bên trên, bảy người tựa như tất cả, theo Nam Cung Thiên một kiếm này, đồng thời hướng về Bạch Nhạc công qua đây.

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, một quyền này Bạch Nhạc cũng đồng dạng không tránh không né, trực tiếp hướng về đối phương đập tới.

Oanh! ! !

Tốc độ ánh sáng ở giữa, Bạch Nhạc quả đấm đã đập phải Nam Cung Thiên trên mũi kiếm, linh lực kinh khủng chợt nổ lên, chuyển bẻ gãy

nghiền nát tư thế, hướng về xung quanh tràn ngập ra, trong khoảnh khắc, toàn bộ Bắc Đẩu Tinh Điện chợt sụp xuống thành một vùng phế tích.

Cứng rắn chống đỡ một kích này, Bạch Nhạc thân hình cũng không khỏi hơi chao đảo một cái, trên nắm tay, vậy mà phá một lớp da, chảy ra lau một cái huyết sắc.

Chân mày đột nhiên vẩy một cái, nhìn chính mình bàn tay, Bạch Nhạc trong mắt cũng không khỏi lộ ra vẻ kinh dị.

Phải biết, Bạch Nhạc đã đem Thông Thiên Ma Thể tu luyện tới thối cốt cảnh giới, chỉ lấy cường độ thân thể tới luận, Bạch Nhạc thậm chí khả năng so có chút chuyên tu thân thể Tinh Cung Cảnh cường giả cường hãn hơn, bình thường giao phong bên trong, trừ phi là Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao bực này chí bảo, bằng không rất khó thương tổn được Bạch Nhạc chút nào.

Nhưng hôm nay ngạnh kháng một kiếm này, vậy mà làm bị thương hắn, thì như thế nào có thể làm cho Bạch Nhạc không ngoài ý muốn.

Thật tình không biết, Bạch Nhạc ngoài ý muốn, Nam Cung Thiên bọn hắn càng là kinh hãi vạn phần, thậm chí có thể nói là bị một màn này kinh ngạc đến ngây người.

"Điều đó không có khả năng! Ngươi rốt cuộc ai?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Nam Cung Thiên hô hấp dồn dập lần nữa mở miệng chất vấn.

Bắc Đẩu Kiếm Trận uy lực khủng bố đến mức nào, Nam Cung Thiên lại quá là rõ ràng, nếu như cứng đối cứng, vừa mới một kiếm kia, đủ để chém giết tinh cung.

Vừa mới chứng kiến đối phương dám tay không đi tiếp, Nam Cung

Thiên trong lòng chính là một hồi cười nhạt, thậm chí hầu như đã cho đối xử tử hình, cho dù là Tinh Cung Cảnh ma tu, dám lấy nhục huyết thân thể đi tiếp, một kiếm này hắn cũng có lòng tin đem đối phương quả đấm chém vỡ.

Có thể kết quả lại là, đối phương vững vàng đón đỡ lấy một kiếm này, thậm chí ngay cả bàn tay đều vẻn vẹn chỉ là trầy một lớp da, liền đầu khớp xương đều không có thương tổn được!

Giờ khắc này, hắn mới chính thức ý thức được, đối phương tuyệt đối là ma đạo bên trong kinh khủng nhất thiên kiêu, sợ là so với Mâu Kình Thần cũng không thua bao nhiêu, cũng thua thiệt là đối phương còn chưa bước vào tinh cung, bằng không, cho dù là bố trí xuống Bắc Đẩu Kiếm Trận, sợ cũng căn bản không phải đối phương đối thủ.

Chỉ là. . . Nhân vật như vậy, làm sao lại không lý do đột nhiên đánh tới cửa?

"Đánh thắng ta, ngươi mới có tư cách biết." Lạnh rên một tiếng, Bạch Nhạc nhàn nhạt đáp.

Thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc lần nữa giết đi qua.

Chỉ là lần này, Bạch Nhạc cũng không dự định lại theo đối phương ngạnh bính, vừa mới chỉ là muốn thử một chút, cái này Bắc Đẩu Kiếm Trận uy lực rốt cuộc có bao nhiêu mạnh, ăn một điểm nhỏ thua thiệt, tự nhiên liền không chịu lại cứng rắn đụng.

Vô luận là trận pháp gì, cũng không khả năng không có sơ hở chút nào, bảy người chính là bảy người, vô luận lại thế nào thấy một khối, cũng không khả năng biến thành một cái hoàn mỹ chỉnh thể.

Nam Cung Thiên mấy người bọn họ, trên thực tế, cũng không có bị Bạch Nhạc để vào mắt, kết quả xấu nhất cũng bất quá chỉ là không công mà lui

a!

Chân chính trọng yếu là, mượn cơ hội này thử xem xem có thể hay không nhìn trộm cái này Bắc Đẩu Kiếm Trận bí ẩn.

"Thiên Tuyền chuyển Diêu Quang, Ngọc Hành thượng thiên quyền, giết!"

Cường nén rung động trong lòng xuống, Nam Cung Thiên trong mắt sát khí càng sâu, trầm giọng mở miệng chỉ huy nói.

Chỉ là Nam Cung Thiên cái này vừa mở miệng, lại ngược lại để cho Bạch Nhạc trong lòng hơi hơi vừa nhảy.

Phải biết, Bạch Nhạc cũng không phải là bình thường tu hành giả, chính như Lục Yên Nhiên nói, hầu hết thời gian, thật Bạch Nhạc đều càng giống như là một người thư sinh.

Khi còn bé, tại Bạch gia, Bạch Nhạc cũng căn bản cũng không có nghĩ tới muốn tu hành, sách dưỡng khí, mới là hắn lý tưởng.

Cho dù là cho tới bây giờ, một khi không rãnh hạ xuống, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ vẫn sẽ chọn chọn đọc sách tới thư giãn tinh thần.

Nghe được Nam Cung Thiên, lại làm cho Bạch Nhạc ý thức thanh tỉnh đến, cái gọi là Bắc Đẩu Kiếm Trận, thật cũng bất quá chỉ là thoát thai từ Bắc Đẩu Thất Tinh mà thôi.

Thiên Xu, Thiên Tuyền, Thiên Cơ, Thiên Quyền, Ngọc Hành, Khai Dương, Diêu Quang!

Cái này bản thân liền là Bắc Đẩu Thất Tinh tên gọi!

Bây giờ Nam Cung Thiên bọn hắn thân hình vô luận lại như thế nào biến

ảo, thật cũng cuối cùng trốn không thoát Bắc Đẩu Thất Tinh chỗ đứng, kể từ đó, cái này Bắc Đẩu Kiếm Trận tại Bạch Nhạc trong mắt dĩ nhiên là rõ ràng rất nhiều.

Cái gọi là Bắc Đẩu Kiếm Trận, thật cũng bất quá chỉ là đem Cửu Cung Bát Quái phương pháp, kết hợp Bắc Đẩu Thất Tinh tinh tượng, mà sáng chế chiến trận phương pháp a.

Nếu là ở chân chính tinh thông những đại sư này cấp nhân vật trong tay, tự nhiên biến hóa vô cùng, có thể Nam Cung Thiên bọn hắn rồi lại nơi nào có thể.

Bạch Nhạc hầu như có thể khẳng định, đối phương bất quá chỉ là trông mèo vẽ hổ, mạnh mẽ ghi lại kiếm trận một ít biến hóa thi triển ra mà thôi, gặp phải không thông bên trong biến hóa người, tự nhiên mọi việc đều thuận lợi, có thể chỉ cần thoáng hiểu một ít bát quái cùng tinh tượng thường thức, muốn phá giải, liền không tính khó.

Suy nghĩ cẩn thận những thứ này, Bạch Nhạc nhất thời liền cười lạnh, bước ra một bước, nhưng là trực tiếp cắt vào đối phương kiếm trận, trước ở Nam Cung Thiên trước đó, chiếm trước Thiên Cơ tinh vị!

Chỉ là điểm này biến hóa, liền nhất thời làm cho cả Bắc Đẩu Kiếm Trận trở nên loạn một cái!

Đến thời khắc này, Bạch Nhạc nơi nào còn có không rõ, những thứ này Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử, căn bản cũng không hiểu bên trong thần bí, phá đi dễ như trở bàn tay.

Trong tích tắc, ma khí ngập trời, thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc lần nữa đi trước một bước bước lên một cái khác đệ tử muốn chạy tới Khai Dương Tinh vị, dễ dàng liền đem đối phương đãi cá chính trứ, lòng bàn tay hơi hơi vừa phun, cái kia đệ tử chợt bị Bạch Nhạc một chưởng đánh bay ra ngoài.

Một người rời vị trí, toàn bộ Bắc Đẩu Kiếm Trận tự sụp đổ!

Converter: Lucario - Truyencv.com

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Truyện hack não tháng 9: Thái Thượng Kiếm Tôn

Link: http://truyencv.com/thai-thuong-kiem-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 370: Đánh cướp

Đạo cao một thước, ma cao một trượng!

Bắc Đẩu Kiếm Trận bị phá, Nam Cung Thiên nhất thời khắp cả người phát lạnh, một loại sợ hãi từ tâm xông lên, cơ hồ khiến hắn lại tăng không tầm thường một tia phản kháng dũng khí!

Cái này không chỉ có chỉ là bị đánh bại sự tình, thân là Bắc Đẩu Tinh Cung chân truyền đệ tử, Nam Cung Thiên cũng không phải là loại kia không chịu nổi bất luận cái gì thất bại cùng thất bại tiểu hài tử, từ vừa mới bắt đầu một lần kia giao phong, trên thực tế hắn cũng đã rất rõ ràng, đối phương là không thua tại Mâu Kình Thần vô song thiên kiêu.

Bại bởi loại này thiên kiêu, cũng không mất mặt.

Giống như là đánh không lại Mâu Kình Thần, không có gì lớn lắm, thậm chí cho dù là bị đối phương lấy bạo lực phá hỏng Bắc Đẩu Kiếm Trận, Nam Cung Thiên cũng sẽ không tuyệt vọng như vậy cùng khủng hoảng.

Nhưng đối phương nhưng thật giống như so với bọn hắn càng quen thuộc Bắc Đẩu Kiếm Trận, hời hợt liền đánh vào kiếm trận yếu hại phía trên, trong nháy mắt phá trận, loại kia trùng kích, mang đến liền chỉ có nồng đậm tuyệt vọng.

"Không có khả năng. . . Ngươi đến cùng là ai? Ngươi làm sao lại Bắc Đẩu Kiếm Trận? !"

"Bắc Đẩu Kiếm Trận sao? Không gì hơn cái này!" Chắp hai tay sau lưng, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, ngạo nghễ mở miệng nói.

Trong mắt lộ ra vẻ tuyệt vọng, Nam Cung Thiên mặt như màu đất, thở

dài một tiếng nói, "Thôi, thôi, Nam Cung Thiên học nghệ không tinh, chết cũng là đáng đời, muốn chém giết muốn róc thịt, ngươi cứ việc động thủ là được!"

"Ta muốn mạng ngươi làm cái gì?" Vẻ trào phúng càng đậm, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Đem các ngươi cái này Bắc Đẩu Tinh Điện bên trong sở hữu bảo vật, còn có các ngươi trên người chiếc nhẫn trữ vật, túi đựng đồ toàn bộ giao ra đây là được."

"Ngươi nói cái gì?"

Nghe được Bạch Nhạc lời này, Nam Cung Thiên nhất thời triệt để há hốc mồm, sắc mặt nhất thời thay đổi cực vi khó coi.

"Nghe không hiểu sao?" Liếc Nam Cung Thiên liếc mắt, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Vậy ta đổi một câu trả lời hợp lý tốt. . ."

"Đánh cướp!"

". . ."

... ...

"Đây là làm sao?"

Chu Đông Dương lúc chạy đến sau khi, toàn bộ Bắc Đẩu Tinh Cung đã biến thành một vùng phế tích, khắp nơi đống hỗn độn, mấy cái Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử, giống như là ngốc, cứ như vậy ngồi yên ở trên mặt đất, tựa hồ đến bây giờ cũng còn không có phục hồi tinh thần lại.

Khoa trương nhất là, Nam Cung Thiên liền thân lên đường bào cũng không có, còn sót lại một thân bạch sắc thiếp thân quần áo, trong gió lộn xộn!

Một màn này, nhưng là bả Chu Đông Dương cũng xem ngốc, trong lúc nhất thời thậm chí đều không có thể phản ứng kịp.

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Chu Đông Dương sắc mặt có chút khó coi mở miệng nói, "Chẳng lẽ là Mâu Kình Thần?"

"Phủ Chủ đại nhân, ngươi nói chuyện tốt nhất phụ điểm trách nhiệm, cái kia ngập trời ma khí, thật xa liền có thể cảm nhận được, cùng ta Đông Hải Tiên Đảo có quan hệ gì?" Cơ hồ là đồng thời, Mâu Kình Thần cũng theo rơi xuống, lạnh lùng mở miệng nói.

Nghe nói như thế, Chu Đông Dương cũng không khỏi hơi chậm lại, lúc này mới nhớ tới trước đó xác thực cảm giác được ma khí, chỉ là bởi vì Bích Vân Đào chết, hắn thủy chung cho rằng Đông Hải Tiên Đảo cùng ma tu có quan hệ, lúc này mới miệng không lựa lời hỏi ra những lời như vậy. Nhưng không nghĩ, để cho Mâu Kình Thần đãi cá chính trứ.

"Xin lỗi, là ta quên. . ." Hơi hơi chắp tay nói xin lỗi, Chu Đông Dương tiếp tục nói, "Chỉ là, có Bắc Đẩu Kiếm Trận tại, nếu không phải ngươi, ta thật là nghĩ không ra cái này Duyện Châu thành bên trong, còn có người nào có thể tại như vậy trong thời gian ngắn đánh bại Nam Cung Thiên bọn hắn, còn có thể bình yên thoát thân."

Nhíu nhíu mày, lần này cho dù là Mâu Kình Thần cũng không nói gì thêm.

Bắc Đẩu Kiếm Trận uy lực hắn là rõ ràng, cho dù là hắn tự mình xuất thủ, muốn phá trận cũng cũng không dễ dàng , bình thường Tinh Cung Cảnh, sợ là chỉ có bị giết phần.

"Là một cái ma tu, mặc dù chỉ có Linh Phủ Cảnh đỉnh phong tu vi, có thể thực lực lại cực kỳ kinh khủng. . . Mâu sư huynh đột phá trước đó, sợ cũng chưa chắc nhất định là đối thủ của hắn."

Nghe được Chu Đông Dương cùng Mâu Kình Thần, rốt cục có Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử nhịn không được tiếp lời nói.

"Linh Phủ Cảnh? !"

Trong nháy mắt, vô luận là Mâu Kình Thần vẫn là Chu Đông Dương con ngươi cũng không khỏi hơi hơi co rụt lại, trong mắt lộ ra lau một cái vẻ hoảng sợ.

"Làm sao có thể, Linh Phủ Cảnh làm sao có thể phá giải Bắc Đẩu Tinh Trận?" Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Mâu Kình Thần trầm giọng mở miệng nói.

Đương nhiên, Linh Phủ Cảnh cũng không phải hoàn toàn không có hi vọng phá giải, tỷ như Mâu Kình Thần chính mình, ban đầu ở Linh Phủ Cảnh đỉnh phong thời điểm, nếu như toàn lực ứng phó thi triển thủy trạch quốc độ thần thông, cũng có nắm chặt có thể phá vỡ Bắc Đẩu Kiếm Trận!

Nhưng này chính là chân chính liều mạng, mặc dù có thể thắng, cũng tất nhiên đánh đến lưỡng bại câu thương, Nam Cung Thiên bọn hắn cũng tất nhiên không có sống sót khả năng!

Chớ nói chi là như như bây giờ, người người hầu như đều không bị thương tích gì dáng dấp, chuyện này căn bản là không có khả năng.

"Đối phương dường như hết sức quen thuộc Bắc Đẩu Kiếm Trận, ta hoài nghi, bổn tông ra kẻ phản bội!"

Cái kia đệ tử nghiến răng nghiến lợi mở miệng nói.

"Ngươi là nói, đối phương kham phá Bắc Đẩu Kiếm Trận?" Khắp khuôn mặt là vẻ hoảng sợ, Chu Đông Dương khó có thể tin hỏi.

"Không sai! Nếu không phải là có kẻ phản bội tiết lộ. . ."

"Câm miệng!" Nghe thế, Nam Cung Thiên rốt cục phản ứng kịp, lớn tiếng mắng.

Khả năng có người tiết lộ Bắc Đẩu Kiếm Trận bí ẩn, điểm này hắn cũng ý thức được, đây cũng là dễ dàng nhất tiếp thu giải thích, nhưng loại này, nhưng là không thể cùng ngoại nhân nói lung tung.

"Nam Cung Thiên, đối phương đến tột cùng là lai lịch thế nào? Tại sao lại đột nhiên đối Bắc Đẩu Tinh Cung ra tay?" Chu Đông Dương nhịn không được hỏi lần nữa.

"Không biết là người nào, hắn không chịu nói." Lắc đầu, Nam Cung Thiên trầm giọng đáp, " ta xem không ra hắn lai lịch."

"Cái kia. . . Hắn rốt cuộc tới làm vì sao, vì sao phá Bắc Đẩu Kiếm Trận, rồi lại không có hạ sát thủ?" Chu Đông Dương hỏi tiếp.

Nghe thế, Nam Cung Thiên sắc mặt nhất thời lộ ra một tia khó chịu chi sắc.

Bị đánh cướp, lời như vậy, để cho hắn nói như thế nào lối ra? !

Nhất làm cho hắn xấu hổ và giận dữ là, cái kia hỗn đản, tựa hồ là cố ý muốn nhục nhã hắn, lấy cớ nói hắn nói bào xinh đẹp, cũng một chỗ lột xuống cướp đi. . .

... ...

"Hắt xì!"

Nằm ở trên giường, Bạch Nhạc dồn sức đánh một cái hắt xì, vẻ mặt hài lòng kiểm điểm lần này đánh cướp thu hoạch.

Toàn bộ Bắc Đẩu Tinh Điện, đều bị hắn cướp sạch không còn, nghĩ đến ban ngày gặp mặt lúc, Nam Cung Thiên trong xương cái kia một cổ ở trên cao nhìn xuống ngạo khí, Bạch Nhạc liền có chút khó chịu, căn cứ có cừu oán không cách đêm ý tưởng, cố ý liền Nam Cung Thiên đạo bào đều lột cướp đi!

Đương nhiên, hắn cũng không biến thái như vậy, vừa ra khỏi cửa không bao xa, liền trực tiếp đem đạo bào ném, rồi mới trở về.

Bắc Đẩu Tinh Điện những thứ này đệ tử, toàn bộ đều là linh phủ đỉnh phong, thật mỗi người đều ở đây vì đột phá làm chuẩn bị, có thể nói, mỗi người đều xem như là có chút tài sản, Nam Cung Thiên trên người, càng là có một buội không biết cho tới bây giờ có được Lăng Vân Tiên Thảo, hiệu quả không thua gì hạ phẩm Linh Khư Quả.

Chỉ tiếc, không thể đạt được Uẩn Tinh Đan loại này chân chính có thể trợ giúp đột phá tinh cung linh dược.

Bất quá, may là như vậy, thu hoạch cũng đã coi như là cực kỳ phong phú.

Tối trọng yếu là, căn bản không có phí cái gì tinh thần a!

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút cảm thán lẩm bẩm, "Trên đời này tới tiền nhanh nhất phương thức, quả nhiên vẫn là ăn cướp a, chà chà!"

"Tất nhiên cũng không muốn để cho ta an ổn ly khai Duyện Châu thành. . . Vậy ta liền tổng yếu để cho các ngươi ăn chút thiệt thòi mới tốt! Tổng yếu các ngươi loạn, bàn cờ này mới có thể bàn sống a!"

Converter: Lucario - Truyencv.com

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Truyện hack não tháng 9: Thái Thượng Kiếm Tôn

Link: http://truyencv.com/thai-thuong-kiem-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 371: Có tính toán

Bắc Đẩu Tinh Điện bị cướp tin tức ngày thứ hai liền truyền khắp toàn bộ Duyện Châu thành, cho dù là những cái kia không biết tu hành người thường cũng có thể chứng kiến đã bị đánh vì một vùng phế tích Bắc Đẩu Tinh Điện, trong lúc nhất thời nghị luận ầm ỉ, Nam Cung Thiên bọn hắn những thứ này đệ tử, càng là xấu hổ vô cùng.

Căn cứ đều là Huyền Môn đệ tử hữu nghị quan hệ, Bạch Nhạc lần nữa đến nhà, thân thiết an ủi những thứ này Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử, lên án mạnh mẽ đối phương liền Nam Cung Thiên đạo bào đều cướp đi vô sỉ hành vi.

Trước khi đi, còn vỗ bộ ngực nói cho Nam Cung Thiên, chỉ cần có dùng đến địa phương khác, nhất định nghĩa bất dung từ, lúc này mới vẻ mặt bi thống ly khai.

Nam Cung Thiên nghĩ như thế nào Bạch Nhạc không biết, nhưng Bạch Nhạc ngày hôm qua nhìn thấy Nam Cung Thiên lúc, trong lồng ngực nín cái kia một hơi thở, nhưng là thống thống khoái khoái ra.

Từ Bắc Đẩu Tinh Điện ly khai, Bạch Nhạc lại đi vòng đi phủ thành chủ.

Tất nhiên muốn diễn kịch, vậy thì phải diễn nguyên bộ.

Nhìn thấy Chu Đông Dương về sau, Bạch Nhạc đầu tiên là biểu đạt một chút, đối Bắc Đẩu Tinh Điện đồng tình, theo Chu Đông Dương một chỗ suy đoán lung tung một chút vị kia thần bí ma tu thân phận, lúc này mới lặng yên thẳng vào chủ đề.

"Phủ Chủ đại nhân, ta tình huống bây giờ ngươi cũng biết, Mâu Kình Thần uy hiếp, đè ta không thở nổi, duy nhất hy vọng chính là đột phá

tinh cung. . ." Nhìn Chu Đông Dương, Bạch Nhạc hỏi dò, "Không biết Phủ Chủ đại nhân, có biện pháp nào không, giúp ta mua được có thể trợ giúp đột phá linh dược?"

"Bạch phủ chủ, không phải ta không đồng ý giúp đỡ, thật sự là không có biện pháp gì a." Thở dài một tiếng, Chu Mộng Dương lắc đầu nói, "Thật ngươi cũng có thể đoán được, cái kia thần bí ma tu sở dĩ cướp đoạt Bắc Đẩu Tinh Điện, chắc cũng là vì linh dược!"

"Theo Nam Cung Thiên bọn hắn nói, đối phương cũng vẫn chỉ là linh phủ đỉnh phong thực lực! Chỉ là, bực này linh dược vốn là khó có được, lấy Duyện châu tình huống mà nói, cơ bản đều lũng đoạn tại Đông Hải Tiên Đảo cùng Bắc Đẩu Tinh Cung hai cái này tông môn trong tay."

Nhìn Bạch Nhạc, Chu Đông Dương tiếp tục nói, "Ngươi là Thanh Châu phủ chủ, tại Thanh châu không phải cũng không thể đạt được sao?"

Nói tới mức này, Bạch Nhạc tự nhiên cũng liền không tiếp nổi đi.

"Thật, đối ngươi mà nói, nếu là có thể tại tông môn trong khảo hạch đoạt giải quán quân, ngược lại là thu được bực này linh dược cơ hội tốt nhất." Thở dài một tiếng, Chu Đông Dương tiếp tục nói, "Chỉ tiếc, Bích Vân Đào sự tình, ngươi xử lý quá mức qua loa a."

"Bây giờ nói cái gì cũng chậm." Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Thế thì cũng chưa chắc." Nhìn Bạch Nhạc, Chu Đông Dương rốt cục nhịn không được lần nữa mở miệng nói, "Lại nói tiếp, đêm đó ta xem Mâu Kình Thần trọng điểm cũng chỉ là hỏi ngươi muốn một vật, chỉ cần ngươi nguyện ý giao ra đây, ta có thể làm cái này người trong, giúp ngươi hóa giải cùng Mâu Kình Thần ân oán."

Câu nói này, thật vào lúc ban đêm Chu Đông Dương liền muốn hỏi, chỉ là bị Bạch Nhạc nhẹ nhàng một câu nói ngăn cản trở về, bây giờ lời mới

vừa đâu có đến nơi này, hắn tự nhiên liền lại nhắc tới.

Trong lòng hơi hơi vừa nhảy, có thể bày tỏ nét mặt, Bạch Nhạc lại vẫn không có lộ ra nửa điểm mánh khóe, chỉ là cười khổ nói, "Phủ Chủ đại nhân, thật không dám giấu giếm, ta tại Bích Vân Đào trên người căn bản là không có phát hiện cái gì đáng tiền đồ vật. Nơi nào là ta không muốn giao ra đây dàn xếp ổn thỏa, là căn bản không giao ra được a, chỉ là lời này cái kia Mâu Kình Thần nơi nào chịu tin a! Lần này, đây nên chết Bích Vân Đào, vừa vừa thật là đem ta hãm hại thảm."

"Dạng này a. . ." Chu Đông Dương có chút tiếc hận cảm khái nói, "Vậy thì không có cách nào, thật sự là ta người phủ chủ này hữu danh vô thực, căn bản ảnh hưởng không Mâu Kình Thần a."

Rất hiển nhiên, Bạch Nhạc, Chu đông vốn không tin.

Chỉ là Bạch Nhạc như là đã ngắt lời, hắn tự nhiên cũng không cách nào tiếp tục hỏi.

Đương nhiên , đồng dạng, coi như hồi ứng với, hắn cũng giống vậy một ngụm đem Bạch Nhạc yêu cầu trợ giúp đường phá hỏng.

Nói tới mức này, dĩ nhiên là tiến hành không đi xuống, rất nhanh Bạch Nhạc liền biết thú cáo từ.

Từ phủ thành chủ đi ra, lần nữa ngồi trên xe ngựa, Bạch Nhạc trong lòng đối với vị này Duyện Châu phủ chủ, trước đó bởi vì Chu Mộng Dương trưởng lão mà có hảo cảm, hầu như đã triệt để lãng phí hầu như không còn.

Nói cái gì chỉ cần mình đem đồ vật giao ra đây, hắn có thể giúp một tay hóa giải đoạn ân oán này, căn bản là nói nhảm.

Nói trắng ra, bất quá là quyền lợi cho phép thôi, Bạch Nhạc dám khẳng

định, mình nếu là thật bảo vật gì, một khi giao ra, chỉ sợ vị này Duyện Châu phủ chủ lập tức liền sẽ trở mặt không quen biết.

Nói đến, chính mình với hắn ở giữa cũng không có giao tình gì, chỉ là quyền lợi trao đổi mà thôi.

Bây giờ chính mình thân hãm khốn cục, rất khó mang đến cho hắn cái gì trợ giúp, hắn tự nhiên cũng liền thẳng thắn buông tha trợ giúp chính mình ý niệm trong đầu.

Cái này dĩ nhiên không thể tính là cái gì sai, có thể tình cảm nhưng cũng liền đoạn.

Mặc dù là thân huynh đệ, nhưng trên thực tế, hắn cùng với Chu Mộng Dương trưởng lão cũng không nghi ngờ là hai loại hoàn toàn khác biệt tính cách, kể từ đó, giữa hai người không có gì vãng lai, cũng liền rất dễ hiểu.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc khóe miệng cũng không khỏi lộ ra lau một cái cười nhạt.

... . . .

"Tiểu Đoạn, ngươi cảm thấy vị này Bạch phủ chủ, có vài phần có thể tin?"

Ngồi ở trước bàn, Chu Đông Dương ngón tay nhẹ nhàng gõ đánh lấy mặt bàn, đột nhiên mở miệng hỏi.

"Một phần cũng không tin được." Bên người thị vệ kia lắc đầu, chậm rãi nói rằng, "Bây giờ hắn thân hãm khốn cục, đã là tự thân khó bảo toàn, lại còn không tin được đại nhân, hiển nhiên cũng là một khó chơi nhân vật, muốn từ trên người hắn chiếm được tiện nghi, hiển nhiên không có gì có thể có thể."

"Đúng vậy a!" Gật đầu, Chu Đông Dương nhàn nhạt mở miệng nói, "Có người nói hắn cùng với ta vị kia đệ đệ quan hệ không tệ, ta nguyên tưởng rằng, hắn lại bởi vậy tín nhiệm ta, bây giờ xem ra, vẫn là đánh giá cao Mộng Dương ở trong lòng hắn địa vị."

"Đạo bất đồng, bất tương dữ mưu!" Tiểu Đoạn nhẹ giọng mở miệng nói, "Tổng yếu để cho hắn lại ăn một lần thua thiệt, hắn mới có thể hiểu bây giờ tình cảnh! Hãy chờ xem, lấy Mâu Kình Thần tính khí, sợ là sẽ không dễ dàng ngừng phê bình, đến hắn không chịu đựng nổi thời điểm, tự nhiên sẽ trở lại cầu xin đại nhân."

.. .

"Mâu sư huynh, bây giờ Bắc Đẩu Tinh Điện bị cướp, Nam Cung Thiên bọn hắn tự thân khó bảo toàn, sợ là căn bản không tỳ vết đi quản Bạch Nhạc sự tình, không bằng chúng ta lại lần tiếp theo tay?"

"Ngu xuẩn!" Nghe được phía dưới tiếng người, Mâu Kình Thần trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái vẻ không kiên nhẫn, lạnh giọng mắng, "Tất nhiên lần đầu tiên thất thủ, cái kia Bạch Nhạc coi như lại ngu xuẩn, cũng sẽ minh bạch Bích Vân Đào chiếc nhẫn kia giá trị, ngươi cho rằng hắn sẽ còn mang theo người hay sao?"

"Ta muốn giết Bạch Nhạc có thể cũng không khó, có thể tưởng tượng muốn đem đồ vật đoạt lại, khả năng liền rất khó." Trong mắt lộ ra vẻ ác liệt chi sắc, Mâu Kình Thần lạnh lùng nói rằng, "Chu Đông Dương sẽ không tùy ý đồ vật đơn giản rơi vào trên tay ta, tùy tiện xuất thủ, chỉ có thể là vì hắn làm giá y!"

"Nếu bàn về đối với Duyện châu phủ chưởng khống lực, ai có thể so qua vị phủ chủ này đại nhân?"

"Mâu sư huynh, Bích Vân Đào chiếc nhẫn kia bên trong, đến tột cùng có

thứ gì?"

"Không nên biết, cũng không cần hỏi bậy! Hiếu kỳ, là hội hại chết người, hiểu sao?" Lạnh lùng liếc đối phương liếc mắt, Mâu Kình Thần nhàn nhạt mở miệng nói.

Converter: Lucario - Truyencv.com

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Truyện hack não tháng 9: Thái Thượng Kiếm Tôn

Link: http://truyencv.com/thai-thuong-kiem-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 372: Lại làm một trận hoành tráng

"Bạch đại ca, ngươi có hay không y phục muốn tắm, ta giúp ngươi cùng tắm đi."

Bạch Nhạc từ bên ngoài trở về, Lục Yên Nhiên nghe tin rất nhanh liền chạy tới.

"Tốt, lại nói tiếp, từ Thanh châu trở về lâu như vậy, ta cũng còn vẫn luôn chưa có rửa y phục, thật là tích góp từng tí một rất nhiều đây." Bật cười lớn, Bạch Nhạc cũng minh bạch Lục Yên Nhiên tâm tư, cũng không có cự tuyệt, mà là đáp ứng một tiếng .

Đối với Lục Yên Nhiên mà nói, Bạch Nhạc khoảng cách nàng thực sự quá xa, ngay cả chính nàng cũng cũng không biết còn có cái gì là nàng có thể giúp Bạch Nhạc, có thể giặt quần áo loại này đơn giản nhất sự tình, chính là nàng bây giờ duy nhất có thể làm.

Nhìn để cho Lục Yên Nhiên làm loại sự tình này, tựa hồ có chút không nên, nhưng trên thực tế, nếu như cự tuyệt, đối với Lục Yên Nhiên mà nói, mới có thể là một loại đả kích, chỉ sợ nàng có hồi lâu cũng không dám nhắc lại ra bất kỳ yêu cầu gì.

"Không sao đâu, trong nhà sự tình, cơ bản đều đã an bài xong, ta mỗi ngày cũng không có chuyện gì có thể làm." Nghe được Bạch Nhạc bằng lòng, Lục Yên Nhiên hiển nhiên phi thường hài lòng, lúc này hồi đáp nói.

Bạch Nhạc cũng không khách khí, từ trong giới chỉ một hơi thở lấy ra hơn mười bộ quần áo, chồng chất tại trên giường.

May là Lục Yên Nhiên trước đó cũng đã nghe được Bạch Nhạc nói tích góp rất nhiều, nhìn thấy một màn này cũng không khỏi hơi hơi kinh ngạc, nhìn cái này giống như núi nhỏ quần áo cũng đồng dạng có chút há hốc mồm.

"Làm sao quá nhiều sao?" Nhìn Lục Yên Nhiên giương cái miệng nhỏ nhắn, nửa ngày nói không ra lời dáng vẻ, Bạch Nhạc khóe miệng cũng không khỏi nổi lên mỉm cười.

"Không phải, không phải!" Nghe được Bạch Nhạc lời này, Lục Yên Nhiên lúc này mới rốt cục phản ứng kịp, "Chỉ là không nghĩ tới hồi đột nhiên đi ra nhiều như vậy. . . Bạch đại ca, ngươi trong giới chỉ đến tột cùng có thể giả bộ bao nhiêu thứ a."

"Rất nhiều thứ, không sai biệt lắm làm sao cũng có thể bả gian phòng này chất đầy đi." Mỉm cười, Bạch Nhạc chỉ vào cái này ngọa thất giải thích.

". . ."

Lần này Lục Yên Nhiên nhưng là đã triệt để không biết nên nói cái gì cho phải.

Cười cười, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói, "Đừng có gấp, quay đầu ta nghĩ một chút biện pháp, xem xem có thể hay không để ngươi cũng có thể tu hành, không cần đánh đánh giết giết, chỉ cần có một điểm cơ sở là được, đến lúc đó, ta cũng tiễn ngươi một cái chiếc nhẫn trữ vật."

"Thật sao?" Nghe được Bạch Nhạc lời này, Lục Yên Nhiên trong mắt nhất thời lộ ra vẻ vui mừng, vội vã hỏi tới.

"Đương nhiên!" Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Mặc dù ta hiện tại còn làm không được, nhưng ta tin tưởng rồi sẽ có biện pháp."

Trên thực tế, cái ý niệm này cũng không phải nay thiên tài thăng lên, ban đầu ở Thanh châu thời điểm, Bạch Nhạc đã nghĩ phải nghĩ biện pháp trợ giúp Bạch Thanh Nhã tu hành, không cần thật lợi hại, chỉ cần có thể vận dụng một ít linh lực liền tốt.

Dù sao hoàn toàn không biết tu hành người thường thọ mệnh thực sự quá ngắn, cũng quá dễ dàng già nua, một chút xíu ngoài ý muốn, đều lúc nào cũng có thể bị đoạt đi sinh mệnh.

Đương nhiên, tình huống bình thường xuống, muốn làm được điểm này là phi thường khó, dù sao không có tu hành thiên phú chính là không có tu hành thiên phú, bằng không, đều đại tông môn thu đệ tử thời điểm, yêu cầu cũng sẽ không như vậy hà khắc.

Có thể nếu là có thể bất kể thành phẩm mạnh mẽ sử dụng linh dược xây, nhưng cũng chưa chắc liền hoàn toàn không có khả năng.

Phải biết, cho dù là Bạch Nhạc chính mình, trước đây không phải cũng đồng dạng chỉ là một cái thiên phú cực kém tiểu tạp dịch sao?

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng không phải là Thông Thiên Ma Quân, cũng không phải Vân Mộng Chân, có thể chí ít vậy cũng có nghĩa là, thật có loại khả năng này.

Bạch Nhạc bây giờ nhưng cũng không phải ban đầu ở Linh Tê Kiếm Tông lúc không có tiếng tăm gì thời điểm, một khi bước vào Tinh Cung Chi Cảnh, Bạch Nhạc liền lập tức có thể bước lên cao thủ hàng ngũ, hơn nữa Thanh Châu phủ chủ thân phận, rất nhiều chuyện, cũng liền chưa chắc có khó khăn như vậy.

"Ta tin tưởng Bạch đại ca!"

Ban đầu Lục Yên Nhiên đối với tu hành là không có một chút ý tưởng,

cho dù là Lục Hi Nhi, nàng cũng một mực dạy bảo muốn để Lục Hi Nhi nhiều sách, mà không phải cả ngày múa đao làm kiếm muốn tu hành, nhưng lúc này đây Lục gia gặp nạn sau đó, lại làm cho Lục Yên Nhiên chân chính ý thức được tu hành tầm quan trọng.

Gặp phải Bạch Nhạc, được chứng kiến những thứ này chân chính tu hành giả lợi hại về sau, Lục Yên Nhiên tâm tính từ lúc cũng bất giác sinh chuyển biến, nàng thậm chí có chút ước ao Lục Hi Nhi có thể có được tu hành thiên phú, bái tại Bạch Nhạc môn hạ.

Nghĩ đến Bạch Nhạc đối Lục Hi Nhi tốt, trong lòng cũng khó tránh khỏi sẽ có vẻ hâm mộ.

Bây giờ nghe được Bạch Nhạc, trong lòng nhất thời liền lần nữa sinh ra hy vọng.

"Đúng, Bạch đại ca, ngươi làm sao y phục đều là bạch sắc a." Nhìn trên giường những cái kia bạch y, Lục Yên Nhiên có chút ngạc nhiên hỏi.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới nhẹ giọng mở miệng nói, "Bởi vì đẹp a!"

"Là đẹp, thật là ta cảm thấy, Bạch đại ca mặc quần áo gì đều sẽ rất đẹp mắt." Lục Yên Nhiên nhẹ giọng đáp.

Cười cười, lần này Bạch Nhạc cũng không có trả lời nữa.

Ba năm trước đó, thật hắn cũng không thể nào ưa thích quần áo màu trắng a!

Hắn nói tới đẹp, cũng không phải là chính hắn, mà là trong lòng cái kia bạch y tung bay, nhanh nhẹn như tiên thiên hạ a.

...

Vào đêm, Bạch Nhạc thay một bộ thanh y, lặng yên bước vào gian phòng!

Chỉ là rời đi trong nháy mắt, Bạch Nhạc cũng đã biến thành mặt khác một khuôn mặt.

Ngày hôm qua đánh cướp Bắc Đẩu Tinh Điện, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng vẻn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi!

Đột phá cần thiết linh dược không có lấy đến, Duyện Châu thành cũng không có chân chính loạn, có thể nói trừ bản thân ra một hơi thở, được một vài chỗ tốt bên ngoài, mục đích gì đều không đạt được, lại có thể dễ dàng như vậy dừng tay.

So với việc Bắc Đẩu Tinh Điện, lần này Bạch Nhạc dự định lại làm một trận hoành tráng!

Đương nhiên, đi đánh cướp Mâu Kình Thần, Bạch Nhạc còn không có gan này, cho dù là bại lộ Thông Thiên Ma Quân thân phận, không phải vạn bất đắc dĩ, hắn cũng tuyệt đối không muốn để cho bất luận kẻ nào biết Côn Ngô Kiếm ở trong tay hắn.

Nhưng hôm nay toàn bộ Duyện Châu thành, trừ Mâu Kình Thần bên ngoài, chân chính có thể rung động toàn thành, thậm chí ảnh hưởng toàn bộ Duyện châu, liền vẻn vẹn chỉ còn lại có Chu Đông Dương vị này Duyện Châu phủ chủ.

Trên thực tế, lúc ban ngày sau khi, Bạch Nhạc tâm lý thật cũng còn có chút do dự, thật là lần nữa gặp qua Chu Đông Dương sau đó, loại này do dự cũng đã triệt để bị Bạch Nhạc quên sạch sành sinh.

Tất nhiên mọi người đã không có gì tình cảm đáng nói, bất quá là lẫn nhau lợi dụng quyền lợi quan hệ, như vậy đối Chu Đông Dương ra tay,

Bạch Nhạc tự nhiên cũng cũng không sao gánh nặng trong lòng.

Hơn nữa, so với việc Nam Cung Thiên bọn hắn những người này, vị này Duyện Châu phủ chủ, không muốn giàu có nhiều!

Mặc dù Chu Đông Dương nói trên tay hắn không có thể đột phá linh dược, có thể Bạch Nhạc nhưng có chút không tin, trước đó Chu Đông Dương hỏi hắn đến tột cùng từ Bích Vân Đào nơi đó bắt được cái gì, Bạch Nhạc thì có một loại cảm giác, tựa hồ Chu Đông Dương có với hắn trao đổi ý đồ.

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc cũng muốn nhân cơ hội tới thăm dò một chút vị này Duyện Châu phủ chủ!

Rất nhiều chuyện, hỏi là không hỏi được, chỉ có chân chính động thủ, mới được chân tướng.

Vì cam đoan an toàn, lần này Bạch Nhạc nhưng là liền Huyết Ảnh Ngoa cũng một chỗ thay, dạng này, cho dù là xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, đánh không lại, chạy cũng hầu như trả là chạy mất.

Converter: Lucario - Truyencv.com

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Truyện hack não tháng 9: Thái Thượng Kiếm Tôn

Link: http://truyencv.com/thai-thuong-kiem-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 373: Thâm tàng bất lộ

"Oanh!"

Bay thẳng nhập không bên trong, Bạch Nhạc căn bản không có dù là một chữ nói nhảm, Thông Thiên Ma Công vận chuyển lên đến, một quyền liền trực tiếp hướng về phủ thành chủ đại điện đập xuống!

Chỉ nghe một tiếng ầm vang, rộng lớn đại điện trong nháy mắt tan vỡ, cái kia thật lớn tiếng oanh minh, phảng phất trong nháy mắt để cho nửa Duyện Châu thành đều từ trong ngủ mơ thức tỉnh.

Trong chốc lát, toàn bộ phủ thành chủ hoàn toàn đại loạn, đại lượng phụ trách tuần thú vệ binh hướng về bên này chạy tới, phủ thành chủ hạ nhân đang sợ hãi bên trong, chạy khắp nơi, thậm chí còn có người tại hoảng loạn phía dưới đổ nhào ánh nến, nhóm lửa tai.

"Làm càn!"

Vẻ mặt trong hỗn loạn, một đạo nhân ảnh đột nhiên ra một tiếng quát chói tai, giơ tay lên ở giữa, lau một cái sáng như tuyết ánh đao trực tiếp từ hướng về Bạch Nhạc chém tới.

Chỉ là một đao này, Bạch Nhạc chân mày liền không khỏi hơi nhíu.

Đối phương mặc dù cũng vẻn vẹn chỉ là linh phủ cảnh giới đỉnh cao, có thể thực lực cũng đối không yếu, nếu như làm tương tự, thậm chí không kém gì trước đây Mạc Vô Tình.

Nếu như không phải là bây giờ Bạch Nhạc thực lực sớm đã xưa đâu bằng nay, chỉ bằng đối phương một người, cũng đã đủ để cho Bạch Nhạc toàn lực ứng phó.

Chỉ là, từ nhập chủ Thanh châu sau đó, mượn Tu Pháp điện cùng Linh Khư Quả, Bạch Nhạc ngắn ngủi một năm ở giữa, liền từ linh phủ trung kỳ, bước vào linh phủ đỉnh phong, thực lực đề thăng, có thể hoàn toàn không phải một điểm nửa điểm.

Tinh Cung Cảnh phía dưới, hầu như đã không có bất kỳ người nào có thể làm cho Bạch Nhạc cảm thụ được áp lực.

Một tay lộ ra, ỷ vào Thông Thiên Ma Thể cường hãn, Bạch Nhạc căn bản cũng không có nửa điểm trốn tránh ý tứ, trực tiếp giang bàn tay ra chụp vào một màn kia sáng như tuyết ánh đao.

"Cút!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền bắt lại đối phương đao phong đột nhiên một bẻ, chỉ nghe răng rắc một tiếng, đối phương chém tới đao phong thình lình bị Bạch Nhạc bẻ vì hai đoạn, theo sát một cước đá ra, đối phương liền phản ứng cơ hội cũng không có, liền bị trực tiếp đá bay đi ra ngoài.

Vẻn vẹn chỉ là một trảo, một cước, cái này đơn giản hai cái động tác, liền trực tiếp nghiền ép đối phương, dạng này lực lượng, xác thực chấn động toàn trường.

"Coong!"

Trong nháy mắt, lau một cái kiếm quang chợt phá không tới, cũng chặn Bạch Nhạc tiếp tục truy kích con đường.

"Các hạ đến tột cùng là ai?"

Sắc mặt có chút khó coi, Chu Đông Dương trầm giọng mở miệng hỏi.

Ngày hôm qua chứng kiến Bắc Đẩu Tinh Điện bị hủy thời điểm, hắn còn có mấy phần chế giễu ý tứ, nhưng lại làm sao cũng không nghĩ đến, lúc này mới vẻn vẹn một ngày thời gian, đối phương vậy mà liền dám trực tiếp tìm được trên đầu hắn.

"Ngươi không có tư cách biết!"

Nhàn nhạt liếc Chu Đông Dương liếc mắt, Bạch Nhạc khinh thường mở miệng nói.

Một câu nói này nhưng là nhất thời đem Chu Đông Dương khí giận sôi lên.

Hắn rõ ràng nhớ kỹ, Nam Cung Thiên nói qua, tại Bắc Đẩu Tinh Điện bị hỏi vấn đề này thời điểm, đối phương chính là trả lời như vậy, nhưng hắn ai có thể nghĩ tới, bây giờ lời này vậy mà cũng sẽ rơi vào trên đầu mình.

Phải biết, hắn chẳng những là Duyện Châu phủ chủ, hơn nữa xác thực thật là Tinh Cung Cảnh cường giả a, cái này có thể cùng Bắc Đẩu Tinh Điện Nam Cung Thiên bọn hắn những thứ này đệ tử, tồn tại bản chất khác biệt.

"Các hạ đừng tưởng rằng mưu lợi phá Bắc Đẩu Kiếm Trận, liền có thể như vậy đã không kiêng sợ! Nơi đây không phải Bắc Đẩu Tinh Điện, bản phủ cũng không phải Nam Cung Thiên!"

Nhìn Bạch Nhạc, Chu Đông Dương lớn tiếng trách mắng.

"Dong dài!"

Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, căn bản không có nhiều lời nói nhảm ý tứ, đạp chân xuống, thân hình chợt lôi ra một đạo tàn ảnh, hung hăng hướng về Chu Đông Dương đập tới.

Từ Bạch Nhạc đột phá đến linh phủ đỉnh phong sau đó, trên thực tế, thật đúng là không có ra tay toàn lực qua.

Bây giờ đối mặt Chu Đông Dương, Bạch Nhạc cũng có nghĩ thầm phải thử một chút, chính mình đối mặt Tinh Cung Cảnh lúc, đến tột cùng còn có bao nhiêu chênh lệch.

Thông Thiên Ma Thể lực lượng trong nháy mắt triệt để bạo mà ra, một quyền này tốc độ nhanh đến cực hạn!

Cho dù là Chu Đông Dương, trong chớp nhoáng này cũng không thể phản ứng kịp, chỉ tới kịp giơ kiếm một ngăn.

Chỉ là đối phương quả đấm nện ở trên thân kiếm trong nháy mắt, Chu Đông Dương liền chợt cảm thụ được một nguồn sức mạnh đánh tới, kêu lên một tiếng đau đớn, một hơi thở rời khỏi bảy bước, rồi mới miễn cưỡng hóa giải một quyền này xung lượng!

May là như vậy, mặt đất cũng lưu lại bảy cái rõ ràng vết chân.

Vẻn vẹn một kích, cũng đã đủ đủ để cho Chu Đông Dương cảm thụ được đối phương trên người cái kia cổ lực lượng cường đại, cường giả như vậy, cho dù là Tinh Cung Cảnh cũng không dám có nửa điểm lòng khinh thường.

Hô hấp ở giữa, Chu Đông Dương phía sau liền đột nhiên hiện lên một tòa tinh cung hư ảnh.

Đối mặt một cái Linh Phủ Cảnh, lại vẫn tế xuất tinh cung, bản thân này cũng đã là rất mất mặt sự tình, tất nhiên xuất thủ, Chu Đông Dương liền không có nghĩ qua muốn để đối phương còn sống.

"Ánh trăng!"

Chậm rãi phun ra hai chữ này, Chu Đông Dương phía sau tinh cung đột nhiên lộ ra lau một cái lãnh ánh sáng màu trắng, kiếm trong tay thượng càng là trực tiếp mang theo một vòng rực rỡ ánh trăng, nồng nặc Nguyệt Hoa Chi Lực điên cuồng hướng về Bạch Nhạc vượt trên tới.

Chỉ là trong tích tắc, Bạch Nhạc liền cảm nhận đến một cổ áp lực cực lớn!

Trong lòng càng là nổi lên một tia lãnh ý!

Lúc trước đối mặt Mâu Kình Thần thời điểm, Chu Đông Dương nếu như bằng lòng thi triển cái này Nguyệt Ảnh Thần Thông, cho dù là Mâu Kình Thần ra tay toàn lực, cũng kiên quyết không đến mức không chặn được tới!

Trước đó, Bạch Nhạc cho rằng Chu Đông Dương chỉ là không muốn trả giá quá lớn đại giới, nhờ vậy mới không có cứng rắn đảm bảo hắn, nhưng hôm nay một kích này, nhưng là để cho Bạch Nhạc rõ ràng ý thức được, Chu Đông Dương trước đây thật căn bản cũng không có chân chính muốn bảo vệ chính mình tâm tư.

Có thể cũng có thể là muốn tại Mâu Kình Thần trước mặt ẩn giấu thực lực.

Có thể bất kể thế nào dạng, chính mình đối với Chu Đông Dương mà nói cũng không trọng yếu, cũng tuyệt đối là không tranh sự thực.

Xác định điểm này, lại nghĩ tới Chu Đông Dương đối mặt chính mình lúc, bày ra cái kia một bộ nhìn như thân thiện sắc mặt, Bạch Nhạc trong lòng liền lại không một chút do dự.

Đối mặt Mâu Kình Thần thời điểm, ngươi không chịu thi triển toàn lực, như vậy hôm nay ta liền muốn đánh tới ngươi sợ hãi, nhìn một chút ngươi vị này Duyện Châu phủ chủ đến tột cùng còn cất giấu nhiều ít lá

bài.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc lúc này lại không nửa phần lưu thủ.

"Thôn thiên!"

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trên người nhất thời ma uy ngập trời, cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân xuất hiện trong nháy mắt, liền bắt đầu điên cuồng thôn phệ xung quanh Nguyệt Hoa Chi Lực, ngắn ngủi mấy hơi thở, phía sau cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân liền nhất thời rõ ràng.

"Thôn Thiên Quyết! Ngươi là Yến Bắc Thần? ! ! !"

Đến giờ phút nầy, Chu Đông Dương nơi nào còn có không nhận ra, trong nháy mắt đó, tâm chợt mọc lên lau một cái nồng đậm ý sợ hãi.

Ngược lại không phải là sợ hãi Bạch Nhạc bản thân, mà là sợ hãi Thông Thiên Ma Quân truyền nhân cái thân phận này!

"Bạo!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lãnh ý, không chút do dự nào, trong nháy mắt, cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân chợt nổ lên, mang theo Thông Thiên Ma Công lực lượng, cùng với thôn phệ tới Nguyệt Hoa Chi Lực cuốn ngược mà hồi!

Cùng lúc đó, Bạch Nhạc đạp chân xuống, theo lại là đấm ra một quyền, nhưng là trực tiếp bày ra một bộ muốn đem Chu Đông Dương trực tiếp oanh sát tư thế tới.

Đương nhiên, trên thực tế Bạch Nhạc trong lòng cũng không sát ý, bây giờ một kích này nhìn như uy lực ngập trời, có thể thật, Bạch Nhạc nhưng là sớm liền bể mất Thôn Thiên Quyết lực lượng, bằng không, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, Thôn Thiên Quyết có khả năng tuôn ra tới

uy lực, khả năng liền xa hoàn toàn không chỉ như thế.

Chỉ là. . . Chu Đông Dương cũng không biết những thứ này a!

Giờ khắc này, hắn là thật từ đối phương trên người cảm thụ được nồng nặc sát khí, cảm thấy lấy làm kinh ngạc, nơi nào còn dám có nửa điểm lòng cầu gặp may, trong nháy mắt trên người khí tức tăng vọt, phía sau tinh cung như trong nháy mắt sống lại, rạng ngời rực rỡ!

Oanh!

Thôn Thiên Quyết lực lượng chợt nổ tung, mặc dù rơi vào Chu Đông Dương tinh cung phía trên, nhưng lại cũng không thể mang đến bao lớn uy hiếp, tinh cung vẻn vẹn chỉ là hơi chao đảo một cái, liền lần nữa ổn định lại.

Đến thời khắc thế này, Bạch Nhạc nơi nào còn có không rõ, rất hiển nhiên, Chu Đông Dương thực lực, hoàn toàn không phải bình thường Tinh Cung Cảnh có thể so sánh với.

Không chút nào khoa trương nói, nếu như Chu Đông Dương thật nguyện ý ra tay toàn lực, dù cho là Mâu Kình Thần, chỉ sợ cũng chưa chắc dám nói thắng dễ dàng.

Mặc dù trước đó cũng đã đoán được Chu Đông Dương tất nhiên có điều giấu giếm, có thể Bạch Nhạc lại cũng không nghĩ ra Chu Đông Dương vậy mà lại ẩn dấu sâu như thế, cái này đã hoàn toàn ra hắn dự tính. Loại tình huống này, nếu như còn tiếp tục đấu, chỉ sợ liền cần phải đem sở hữu bí mật đều bạo lộ ra, vậy coi như tuyệt đối sẽ không bây giờ Bạch Nhạc nguyện ý chứng kiến.

Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc thân ảnh nhoáng lên, lúc này liền xoay người hướng xa xa bỏ chạy.

"Muốn đi? Cái nào tiện nghi như vậy!"

Bị Bạch Nhạc bức ra ẩn giấu thực lực, Chu Đông Dương trong lòng cũng đồng dạng bốc lên lau một cái khủng bố sát khí, trong nháy mắt, kiếm trong tay lần nữa lộ ra lau một cái rực rỡ ánh trăng, cách không hướng về Bạch Nhạc chém tới.

Muốn tại Duyện châu loại hỗn loạn này dưới cục diện, ngồi vững vàng cái này Duyện Châu phủ chủ, nếu như chỉ có bình thường Tinh Cung Cảnh thực lực, sợ là Chu Đông Dương sớm cũng không biết chết bao nhiêu lần.

Vừa mới là bị Bạch Nhạc thân phận hù được, nhưng hôm nay hoãn quá thần lai sau đó, nhưng trong lòng cũng không khỏi mọc lên lau một cái vẻ tham lam.

Hắn ngược lại không phải là ham muốn Thông Thiên Ma Công, mà là cái này phía sau ẩn chứa ý nghĩa!

Giả sử có thể giết chết, hoặc là bắt sống vị này Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, tại đây Đạo Môn đại hội gần tổ chức thời điểm đưa đến Đạo Lăng Thiên Tông đi, có thể thu được bực nào phong phú phong thưởng quả thực khó có thể tưởng tượng!

Đến lúc đó, vô luận là Bắc Đẩu Tinh Cung vẫn là Đông Hải Tiên Đảo, nhìn thấy hắn vị này Duyện Châu phủ chủ, chỉ sợ cũng đều được cung kính, cũng không dám có nửa điểm vô lễ chỗ.

Nghĩ vậy, hắn nơi nào còn dám để cho Bạch Nhạc như vậy ung dung rời khỏi, nhất thời liền thôi động toàn lực đuổi theo.

Cảm thụ được cái kia phần áp lực thật lớn, Bạch Nhạc mình cũng minh bạch, lần này là thật gặp nguy hiểm, ý niệm trong đầu hơi động một chút, liền trực tiếp kích Huyết Ảnh Ngoa lực lượng, cả người chợt hóa thành

một đạo huyết tuyến, điên cuồng hướng về xa xa bỏ chạy.

Cũng thua thiệt là, lần này Bạch Nhạc sớm mặc vào Huyết Ảnh Ngoa, bằng không đối mặt ẩn giấu thực lực Chu Đông Dương, sợ là thật đúng là liền chạy cơ hội cũng không có.

Không thể không nói, Huyết Ảnh Ngoa hiệu quả thực sự quá cường hãn, trong nháy mắt, Bạch Nhạc tốc độ liền đột nhiên đề thăng mấy lần, cả người hóa thành một đạo huyết ảnh trực tiếp liền lao ra phủ thành chủ.

Nguyên bản lấy Chu Đông Dương thực lực, thật ngược lại cũng không phải hoàn toàn không có đuổi theo cơ hội, chỉ là hầu như cũng ngay lúc đó, một đạo thân ảnh chợt phá không mà đến, mặc dù còn rời thật xa, Chu Đông Dương cũng có thể đoán được người đến thân phận.

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, loại kia tham dục rốt cục bị lý trí áp chế một cách cưỡng ép xuống dưới.

Loại tình huống này, một khi nhiều Mâu Kình Thần nhúng tay, hắn căn bản không có khả năng một mình tranh đấu phần này công lao, thậm chí một cái sơ sẩy, còn khả năng ngược lại bị Mâu Kình Thần bắt lại chỗ trống, đến lúc đó ngược lại nguy hiểm.

Phải biết, Mâu Kình Thần cảnh giới mặc dù không bằng hắn, có thể trong tay nhưng là có Đông Hải Tiên Đảo chí bảo Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao, thật đánh nhau, hắn vẫn như cũ cũng không có thắng được Mâu Kình Thần nắm chặt.

Cùng đi đổ cái kia chuyện xấu cực đại kết quả, chẳng lùi một bước, thu liễm khí tức, tiếp tục ngụy trang xuống dưới.

Vừa nghĩ đến đây, Chu Đông Dương phía sau tinh cung hư ảnh nhất thời tán đi, trực tiếp rơi trở lại mặt đất.

Converter: Lucario - Truyencv.com

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Truyện hack não tháng 9: Thái Thượng Kiếm Tôn

Link: http://truyencv.com/thai-thuong-kiem-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 374: Đêm khuya đến thăm

"Đối phương là ai?"

Rơi vào trong phủ thành chủ, liếc mắt nhìn ánh lửa ngút trời phủ thành chủ, Mâu Kình Thần trầm giọng mở miệng hỏi.

Cứ việc tại nhận thấy được dị thường trong nháy mắt, hắn cũng đã chạy tới, nhưng lại đúng là vẫn còn chậm một bước, chỉ có thể phát hiện Chu Đông Dương cùng đối thủ kịch liệt đã giao thủ, thậm chí tế xuất tinh cung, có thể tình huống cụ thể, lại không rõ ràng.

"Không rõ ràng, thế nhưng thực lực cực mạnh, nếu không phải ngươi chạy tới, chỉ sợ ta phải bị thua thiệt." Sắc mặt hơi trắng bệch, Chu Đông Dương nhẹ giọng hồi đáp nói.

"Ngươi ngay cả tinh cung đều tế xuất đến, lại vẫn nhìn không ra đối phương lai lịch?" Cau mày một cái, Mâu Kình Thần có chút khó có thể tin hỏi.

"Rất xa lạ, hoặc là tân tấn ma đạo cao thủ, hoặc là. . . Chính là đối phương căn bản không phải Duyện châu người." Lắc đầu, Chu Đông Dương trầm giọng nói, "Đối phương đầu tiên là đoạt Bắc Đẩu Tinh Điện, bây giờ lại nỗ lực đối bản quan ra tay, vì phải là đột phá Tinh Cung Cảnh linh dược! Từ về phương diện này ra tay, có thể liền có khả năng đem hắn bắt tới."

"Đột phá Tinh Cung Cảnh linh dược sao?" Cười nhạt một chút, Mâu Kình Thần nhàn nhạt mở miệng nói, "Phủ Chủ đại nhân không ngại phóng xuất tin tức đi, thì nói ta có, ta ngược lại muốn nhìn một chút, hắn

có hay không lại gan này đối ta ra tay."

Quẳng xuống câu nói này, Mâu Kình Thần nhất thời nghênh ngang mà đi.

Hắn không biết Chu Đông Dương có phải là thật hay không không có nhìn ra đối phương lai lịch, nhưng là từ Chu Đông Dương nơi đây hỏi không ra cái gì đến, nhưng là nhất định.

Đã như vậy, tự nhiên cũng cũng không cần phải ở chỗ này lãng phí thời gian.

Còn như làm cho đối phương tới tìm hắn lời như vậy, lại nói tiếp càng là không có nửa điểm gánh nặng trong lòng, hắn căn bản cũng không tin tưởng đối phương dám đối hắn ra tay.

Nhìn Mâu Kình Thần ly khai, Chu Đông Dương nhưng cũng không khỏi lần nữa rơi vào trong trầm tư.

Yến Bắc Thần!

Tên này, đối hắn mà nói, nhất định cũng không xa lạ gì, một mực chú ý Thanh châu tình huống, hắn tự nhiên biết Yến Bắc Thần cường đại, chỉ là lại không nghĩ ra, đối phương vì sao lại đột nhiên xuất hiện ở Duyện châu, cái này có chút không có đạo lý.

Chờ một hồi. . . Bạch Nhạc!

Nghe đồn ban đầu ở Thanh châu thời điểm, cái này Yến Bắc Thần liền cùng Bạch Nhạc dây dưa không ngớt, bảo hộ qua Bạch Nhạc, cũng uy hiếp qua Bạch Nhạc, hơn nữa đối phương có thể từ trong tay hắn chạy trốn, mượn sợ cũng chính là từ Bạch Nhạc trong tay giành được Huyết Ảnh Ngoa.

Bây giờ Bạch Nhạc mới vừa trở lại Duyện châu, cái này Yến Bắc Thần vậy mà cũng liền đuổi tới, trong lúc này, có phải hay không có liên hệ gì?

... . . .

"Bạch đại ca, ngươi vừa mới đi đâu?"

Bạch Nhạc mới vừa trở lại, còn chưa tới cùng đổi y phục, liền đụng phải Lục Yên Nhiên, đây là Bạch Nhạc phản ứng nhanh, trở lại Lục gia thời điểm cũng đã tán đi Thiên Cơ Biến huyễn thuật, bằng không, chỉ sợ cần phải hù được Lục Yên Nhiên không thể.

"Không có gì, có điểm buồn bực, đi ra ngoài một chút." Lắc đầu, Bạch Nhạc theo miệng đáp.

"Đứng ở trong phủ là có chút buồn bực, Bạch đại ca nếu như tâm tình không tốt, ta có thể bồi Bạch đại ca một chỗ trò chuyện." Lục Yên Nhiên hiển nhiên tưởng bởi vì vô pháp phản hồi Linh Tê Kiếm Tông, Bạch Nhạc mới có thể tâm phiền, cũng không suy nghĩ nhiều, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Tốt, vậy thì đi phòng ta ngồi một chút." Bật cười lớn, Bạch Nhạc theo miệng đáp.

"A?"

Chợt nghe nói như thế, Lục Yên Nhiên nhưng là nhất thời có chút khẩn trương, tim đập như hươu chạy.

"Chỉ là ngồi một chút. . ." Trong nháy mắt, Bạch Nhạc cũng nhất thời ý thức được mình nói âm bên trong nghĩa khác, có chút bất đắc dĩ lắc đầu, giải thích.

"Ta biết. . ." Lục Yên Nhiên trong lòng vừa nhảy, nhất thời cúi đầu đáp.

Một đường theo Bạch Nhạc trở lại gian phòng, Lục Yên Nhiên tâm tình bình phục lại, lúc này mới chú ý tới, Bạch Nhạc vậy mà xuyên một thân áo xanh, có chút ngoài ý muốn nói rằng, "Bạch đại ca, ngươi mặc thanh y cũng rất đẹp mắt đây."

"Thật sao?" Mí mắt nhỏ không thể thấy nhẹ nhàng vừa nhảy, Bạch Nhạc khóe miệng tràn ra mỉm cười, thuận miệng nói, "Hôm nay ngươi không phải nói ta đổi chút khác biệt y phục tương đối khá sao, ta đây cũng tính là biết nghe lời phải."

"Bạch đại ca ưa thích liền tốt." Nghe nói bởi vì là mình nói, Bạch Nhạc mới lựa chọn thay quần áo, Lục Yên Nhiên trong lòng nhất thời có chút hài lòng, "Quay lại ta để cho người ta cho thêm Bạch đại ca chuẩn bị một ít khác biệt kiểu dáng quần áo, đến lúc đó liền có thể đổi lại xuyên."

"Không cần phiền toái như vậy, thật ta cảm thấy bạch y liền rất tốt." Bạch Nhạc có chút bất đắc dĩ giải thích.

"Không phiền phức đâu, quay đầu ta cho Bạch đại ca đo một cái nhỏ liền tốt." Lục Yên Nhiên khẽ cười nói, "Đúng, ta cũng học qua nữ hồng đâu, Bạch đại ca thích gì kiểu dáng y phục, quay đầu ta cho Bạch đại ca làm một kiện có được hay không?"

"Thật sao? Vậy thì tốt, bất quá, ta có thể nói không ra cái gì kiểu dáng đến, chỉ cần đẹp là được." Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc theo miệng nói rằng.

"Bạch đại ca mặc cái gì đều dễ nhìn đâu!"

Che miệng nhợt nhạt cười, Lục Yên Nhiên theo Bạch Nhạc nói nói.

"Lời này ta thích nghe!" Dương dương đắc ý đáp một câu, Bạch Nhạc

theo miệng nói rằng.

Chỉ là ngay tại nói chuyện trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhưng trong lòng đột nhiên mọc lên một tia báo động, cơ hồ là tại đồng thời, bên ngoài phòng, nhất thời vang lên một cái thanh âm quen thuộc.

"Bạch phủ chủ, Chu mỗ có việc hỏi, không biết bây giờ nói chuyện có thể thuận tiện?"

Nghe rõ đối phương thanh âm trong nháy mắt, Bạch Nhạc da đầu nhất thời tê dại một hồi, trong lòng đột nhiên sinh ra một tia báo động chi ý.

Trở về quá gấp gáp, Bạch Nhạc căn bản còn chưa kịp thay quần áo, bây giờ cái này một thân giống nhau như đúc thanh sam, nếu như xuyên ra ngoài, sợ là Chu Đông Dương nhớ không nổi lòng nghi ngờ đều không được.

Trên thực tế, loại tình huống này, đối phương đêm khuya đến thăm, hơn nữa còn là không trải qua thông nắm, đi thẳng đến Lục gia trong nội viện, bản thân liền có nghĩa là đối phương khả năng đã nhận thấy được một ít gì, loại tình huống này, dù là một chút xíu kẽ hở, Bạch Nhạc cũng không dám cho đối phương lưu lại.

Đừng xem đối phương nói khách khí, nhưng trên thực tế, loại tình huống này, Bạch Nhạc muốn lại đến lúc thay quần áo cũng đã căn bản không kịp.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh ở giữa, thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc đã đem Lục Yên Nhiên ôm, nhẹ nhàng rơi xuống giường, tự tay xé ra liền đem trên người thanh sam rớt xuống ném tới góc giường, ngay tại lúc đó, bàn tay run lên, nhất thời đem chăn ngăn, chẳng những cầm quần áo che khuất, hơn nữa đồng thời đem chính mình cùng Lục Yên Nhiên một chỗ thổi sang trong chăn.

"A. . . Ngô!"

Cái này biến cố đột nhiên, nhưng cũng xác thực đem Lục Yên Nhiên hù dọa không nhẹ, vô ý thức liền gọi ra, chỉ là vừa mới vừa mở miệng, liền trực tiếp bị Bạch Nhạc hôn, ngạnh sinh sinh đem tiếng kêu sợ hãi âm chận trở về.

Đây hết thảy đều phát sinh thực sự quá nhanh, làm xong đây hết thảy, tối đa cũng bất quá chỉ là mấy hơi thở thời gian.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc liền cảm ứng được, đối phương thần niệm đã dò vào tới.

Tựa hồ đến thời khắc này, Bạch Nhạc mới rốt cục phản ứng kịp, có chút khẩn trương buông ra Lục Yên Nhiên, giúp Lục Yên Nhiên ngăn chặn chăn, lúc này mới chậm rãi từ trong chăn chui ra ngoài, chỉ mặc thiếp thân quần áo hướng bên ngoài phòng đi tới.

Đẩy cửa ra, Bạch Nhạc sắc mặt cực vi khó coi, không chút khách khí không nể mặt, lạnh giọng mở miệng nói.

"Phủ Chủ đại nhân, trễ như thế, ngươi một cái bắt chuyện đều không đánh, liền đột nhiên như vậy đến thăm, sợ là không thích hợp a?"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Truyện hack não tháng 9: Thái Thượng Kiếm Tôn

Link: http://truyencv.com/thai-thuong-kiem-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 375: Đêm chưa chợp mắt

"Xin lỗi, quấy rối Bạch phủ chủ." Nhìn Bạch Nhạc tấm này quần áo xốc xếch dáng vẻ, Chu Đông Dương trong lòng cái kia vẻ nghi hoặc cũng nhất thời bỏ đi hơn phân nửa, hơi hơi ôm quyền, nhẹ giọng nói áy náy, "Thật sự là tạm thời ra một ít ngoài ý muốn, tình huống khẩn cấp, không kịp đợi được ngày mai."

Gặp Chu Đông Dương xin lỗi, Bạch Nhạc sắc mặt lúc này mới hòa hoãn vài phần, "Phủ Chủ đại nhân, đến tột cùng xảy ra chuyện gì, vậy mà làm ngươi đêm khuya đến thăm?"

"Hôm qua đánh cướp Bắc Đẩu Tinh Điện cái kia ma tu vừa mới lại đi phủ thành chủ, bây giờ nửa phủ thành chủ đều bị hủy." Nhìn Bạch Nhạc, Chu Đông Dương trầm giọng mở miệng nói.

"Cái gì?" Trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhất thời kinh ngạc, "Rốt cuộc ai gan to như vậy, phủ chủ không có bắt được hắn sao?"

Bạch Nhạc lúc mở miệng sau khi, Chu Đông Dương trên thực tế một mực tỉ mỉ quan sát lấy Bạch Nhạc mỗi một chi tiết nhỏ phản ứng, chỉ là lại như cũ không thể phát hiện chút nào chỗ dị thường.

"Chân chính đỉnh tiêm thiên tài, đều là có thể lấy linh phủ lực chiến tinh cung, cho dù là Bạch phủ chủ ngươi, không phải đã từng lực chiến tinh cung bất bại sao?" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Chu Đông Dương mang theo ẩn ý mở miệng nói.

"Phủ Chủ đại nhân pha trò, ta bất quá là may mắn xông qua Thất Tinh Tháp, lúc này mới đạt được nhất thức thần thông mà thôi." Trong miệng nói may mắn, có thể Bạch Nhạc khóe miệng lại y nguyên vẫn là dắt vẻ đắc ý nụ cười.

Chỉ là tâm Bạch Nhạc nhưng là cười nhạt không thôi.

Mặc dù không biết Chu Đông Dương là thế nào nghĩ đến, nhưng rất rõ ràng, đối phương hỏi như vậy pháp, hiển nhiên là đã có chút hoài nghi mình, đang cố ý thăm dò.

Chứng kiến Bạch Nhạc bộ dáng này, Chu Đông Dương trong lòng hoài nghi lần nữa bỏ đi vài phần, thở dài một tiếng, lúc này mới bất đắc dĩ mở miệng nói, "Lão, thật sự là không so được các ngươi những thứ này thiên kiêu, chỉ chờ các ngươi bước vào linh phủ, lão phu thật có thể liền một điểm sức đánh trả đều không."

"Không đúng sao, Phủ Chủ đại nhân." Tựa hồ đột nhiên nghĩ đến cái gì, Bạch Nhạc sắc mặt nhưng là nhất thời lạnh xuống, "Đối phương xông phủ thành chủ, Phủ Chủ đại nhân không đi nghĩ biện pháp bắt hắn, lại sâu đêm đến nơi này của ta. . . Chẳng lẽ là tại hoài nghi ta?"

Bạch Nhạc cái này máy động nhưng làm khó dễ, nhưng cũng để cho Chu Đông Dương hơi chậm lại.

Hắn thật là hoài nghi Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần ở giữa có liên hệ nào đó, lúc này mới không tiếc đắc tội Bạch Nhạc, cũng muốn tới tìm hiểu ngọn ngành, chỉ là lại không nghĩ rằng, đầu tiên là đánh vỡ Bạch Nhạc chuyện tốt, bây giờ lại bị đối phương dòm ra tâm tư, xác thực có vẻ hơi lúng túng.

Cũng may, trước khi tới Chu Đông Dương trong lòng cũng đã nghĩ kỹ lí do thoái thác, thoại phong nhất chuyển, lúc này liền tròn qua đây.

"Nếu vẻn vẹn chỉ là như vậy, Chu mỗ nơi nào sẽ đêm khuya tới quấy rầy Bạch phủ chủ, thật sự là, đối phương thân phận có chút đặc thù a. . ." Thở dài một tiếng, Chu Đông Dương thần sắc có chút phức tạp mở miệng nói.

"Có ý gì?" Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc không hiểu hỏi, "Đối phương là cái ma tu, cùng ta có thể có quan hệ gì, chẳng lẽ Phủ Chủ đại nhân là hoài nghi ta cùng ma tu cấu kết sao?"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, Chu Đông Dương chậm rãi nói rằng, "Ta không phải ý tứ này, nhưng sợ rằng, vị này ma tu cùng Bạch phủ chủ ở giữa, thật là có chút liên quan."

Nao nao, Bạch Nhạc thoáng suy tư một hồi, lập tức không khỏi thốt ra, "Yến Bắc Thần? !"

"Không sai!"

Nhìn thấy Bạch Nhạc vậy mà thốt ra, chủ động nói ra Yến Bắc Thần tên, Chu Đông Dương trong lòng một điểm cuối cùng nghi hoặc cũng nhất thời bỏ đi, chậm rãi mở miệng nói, "Ta mặc dù không có gặp qua Yến Bắc Thần, nhưng Thôn Thiên Quyết chung quy lại còn không đến mức không nhận ra, ta nghĩ, thiên hạ này, sẽ không phải còn có hai vị Ma Quân truyền nhân a?"

"Điều đó không có khả năng, Yến Bắc Thần tại sao sẽ ở Duyện châu?" Trong mắt lộ ra vẻ kinh hãi chi sắc, Bạch Nhạc có vẻ hơi nôn nóng, tựa hồ lại nghĩ tới cái gì, lúc này chuyển hướng Chu Đông Dương trầm giọng hỏi, "Phủ Chủ đại nhân, sẽ không phải là tính sai a? Giả sử thực sự là Yến Bắc Thần xuất thủ, sợ rằng không có đơn giản như vậy dừng tay a?"

Cười khổ một tiếng, Chu Đông Dương lập tức giải thích, "Bạch phủ chủ nói không sai, nếu là thật sinh tử tương bác, chỉ sợ bản quan còn không bằng Yến Bắc Thần, rất có thể sẽ chết ở trong tay hắn. . . Trên thực tế, nếu không phải Mâu Kình Thần đúng lúc chạy tới, sợ quá chạy mất hắn, chỉ sợ ta đã chưa chắc có thể đứng ở chỗ này cùng Bạch phủ chủ nói chuyện."

"Mâu Kình Thần? !" Nghe được cái tên này, Bạch Nhạc chân mày nhất thời nhíu lại, "Hắn đuổi theo sao?"

"Đuổi không kịp, Bạch phủ chủ lẽ nào quên, Huyết Ảnh Ngoa tại hắn trên tay." Chu Đông Dương lắc đầu nói rằng.

Nhắc tới Huyết Ảnh Ngoa, Bạch Nhạc sắc mặt nhất thời lại xấu xí vài phần.

Chu Đông Dương cũng biết, lời này khó tránh khỏi có bóc vết sẹo hiềm nghi, hơn nữa ánh mắt lại liếc về Bạch Nhạc đi chân đất, cũng không khỏi hơi có chút lúng túng, nhất thời lần nữa nói áy náy đạo, "Đêm khuya mạo muội mà đến, thật ngại, tối nay liền đến nơi này đi, sáng sớm ngày mai, bản quan trở lại nói chuyện."

"Cũng tốt!" Gật đầu, Bạch Nhạc trầm giọng nói, "Ta cũng có chút về Yến Bắc Thần sự tình cũng muốn hỏi Phủ Chủ đại nhân, đối phương đột nhiên xuất hiện ở Duyện châu, sợ là không có đơn giản như vậy!"

"Tốt!" Khẽ vuốt cằm, Chu Đông Dương bằng lòng một câu, lập tức cáo từ.

Hắn tới bản thân liền là vì kiểm chứng Bạch Nhạc thân phận, bây giờ không thể phát hiện kẽ hở, cũng đã có vẻ mười phần mạo phạm, nếu như còn phải tiếp tục hỏi tiếp, vậy cũng có vẻ quá không biết tiến thối.

Bạch Nhạc cuối cùng không phải phổ thông Linh Phủ Cảnh, mà là Thanh Châu phủ chủ, không có vạn bất đắc dĩ lý do, Chu Đông Dương cũng không nguyện ý đắc tội Bạch Nhạc.

Nhìn Chu Đông Dương ly khai, Bạch Nhạc lúc này mới xoay người gãy quay ngược về phòng, chỉ là thần tình trên mặt lại như cũ có vẻ hơi xấu xí.

Mặc dù tạm thời đem Chu Đông Dương đấu pháp đi, thế nhưng hôm nay sự tình, nhưng cũng lần nữa cho Bạch Nhạc gõ cảnh báo.

Lần nữa lấy Yến Bắc Thần thân phận lộ diện, là vì phá cuộc, nhưng này người trên đời nhưng cũng không đều là kẻ ngu si, Yến Bắc Thần cái thân phận này dùng quá nhiều, tóm lại là hội khiến người hoài nghi, lần này phát hiện không, có thể không có nghĩa là, lần tiếp theo cũng giống vậy vẫn là không phát hiện được.

Sau này dùng cái này nữa thân phận thời điểm, còn phải lại thêm vài phần cẩn thận mới được.

Trở lại gian phòng, Lục Yên Nhiên vẫn như cũ tránh trong chăn không dám đi ra, chỉ là nhỏ giọng mở miệng nói, "Bạch đại ca, hắn đi sao?"

Nghe được Lục Yên Nhiên thanh âm, Bạch Nhạc nhất thời lại là đau cả đầu, vừa mới việc xảy ra gấp, hắn căn bản không kịp nghĩ nhiều, liền làm như thế, bây giờ hồi nhớ tới, nhưng cũng xác thực quá ủy khuất Lục Yên Nhiên.

Tuy nói là chuyện gấp phải tòng quyền, nhưng hắn như thế cử động, nhưng cũng khó thoát khinh bạc ngại.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc hơi hơi khom người xin lỗi đạo, "Lục cô nương, thực sự thật xin lỗi, đối phương tới quá đột ngột, không kịp giải thích với ngươi, mạo phạm cô nương, cũng xin Lục cô nương chuộc tội."

"Ta minh bạch, vừa mới ta cũng nghe đến." Biết Chu Đông Dương đi, Lục Yên Nhiên rồi mới từ trong chăn chui ra ngoài, nghĩ đến chuyện khi trước, trên mặt có chút xấu hổ hồng, cúi đầu nói rằng.

"Chuyện này rất phức tạp, ta hy vọng Lục cô nương không được cùng bất luận kẻ nào nhắc tới." Trên mặt lộ ra vẻ ngưng trọng, Bạch Nhạc

trầm giọng nói rằng.

Mặc dù bả Chu Đông Dương lừa bịp được, nhưng rất hiển nhiên Lục Yên Nhiên cũng tất nhiên nhận thấy được một ít dị thường, mặc dù nàng có thể không biết rõ, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, nhưng hôm nay chuyện, nếu là bị nói ra, sợ là chính mình tình cảnh liền thật nguy hiểm.

"Bạch đại ca, Yên Nhiên minh bạch." Lục Yên Nhiên gật đầu đáp, "Sắc trời không còn sớm, Bạch đại ca sớm nghỉ ngơi một chút. . ."

Có một số việc, Lục Yên Nhiên mình cũng biết không thể hỏi nhiều, huống chi, bây giờ dạng này dáng vẻ, nàng đã sớm xấu hổ không biết nên làm thế nào mới tốt, nơi nào còn có tâm tư lại ở lại xuống dưới, vội vã bằng lòng một câu, tiện lợi tức trốn đi ra ngoài.

Nhìn Lục Yên Nhiên, Bạch Nhạc cũng chỉ có thể là cười khổ một hồi.

Chỉ là, bây giờ an toàn rồi, lại nghĩ tới vừa mới một màn kia, cùng với cái kia vừa hôn, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi có chút khô nóng.

Trong ngày thường có thể đem dục niệm áp chế xuống, có thể gặp phải loại sự tình này, khả năng liền khó tránh khỏi có chút khó khống chế.

Cũng thua thiệt thượng Lục Yên Nhiên ly khai, bằng không, thật muốn tiếp tục lưu lại nơi đây, Bạch Nhạc cũng không dám khẳng định, có phải hay không có thể khống chế được chính mình.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc bất đắc dĩ nằm trở lại trên giường, trong mũi tựa hồ cũng còn có thể ngửi được Lục Yên Nhiên lưu lại mùi thơm của cơ thể, tâm tư cũng không khỏi có chút loạn.

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng cũng không biết, lúc này trốn trở lại gian phòng của mình Lục Yên Nhiên, tránh trong chăn, trái tim vẫn bang

bang nhảy không ngừng.

Trên mặt càng là tóc đỏ nóng!

Bạch Nhạc trong lòng còn có việc khác, cũng tốt một ít, thật là vừa mới một màn kia, đối với nàng trùng kích, mới là chân chính không gì sánh kịp.

Qua nhiều năm như vậy, Lục Yên Nhiên chưa bao giờ cùng nam nhân như vậy thân cận qua?

Cái kia vừa hôn càng làm cho nàng toàn thân đều hơi tê tê, đến nay chỉ cần vừa nhắm mắt, tựa hồ trước mắt liền sẽ hiện ra một màn kia đến, để cho nàng làm sao đều không thể đem tâm tình bình ức hạ xuống.

Có một số việc, một khi mở đầu, phía sau khả năng liền không bị người khống chế.

Ban đầu Lục Yên Nhiên là thật đối Bạch Nhạc chỉ có đơn thuần lòng cảm kích, đưa ra muốn dùng thân thể tới hoàn lại Bạch Nhạc ân tình, cũng dùng cái này tới chặn Bạch Nhạc khả năng đối Lục Hi Nhi niệm tưởng, cũng là thật, thật là Bạch Nhạc trước đây cái kia mấy câu nói sau khi nói ra, liền để cho nàng đối với Bạch Nhạc cảm kích tăng lên đến một cái khác cao độ.

Lục Yên Nhiên là con gái gia, cũng rõ ràng bản thân thân thể đối với nam nhân mà nói, tồn tại bực nào sức dụ dỗ.

Tại nàng chủ động đưa tới cửa tình huống dưới, Bạch Nhạc vẫn có thể cự tuyệt, đó là một loại thế nào định lực cùng ý chí.

Khi đó lên, nàng tâm trạng cũng đã trở nên cực kỳ phức tạp.

Cùng lúc, cảm kích Bạch Nhạc, cũng muốn chặt đứt sở hữu niệm tưởng,

cho nên lúc này mới lấy Bạch đại ca tương xứng, chính là muốn nhắc nhở chính mình, muốn đi gặp đối ca ca đối đãi Bạch Nhạc.

Thật là, ở một phương diện khác, Bạch Nhạc trí tuệ như thế cùng khí độ, đối với nàng mà nói, cũng cuối cùng tồn tại một loại khó diễn tả được sức dụ dỗ.

Vô luận là tướng mạo, thân phận vẫn là tâm tính, thực lực không có chỗ nào mà không phải là nhân tuyển tốt nhất, dạng này người, nữ nhi gia thì như thế nào có thể không động tâm?

E làm, tối hôm nay một màn này phát sinh, đối với nàng mà nói, càng là một loại thật lớn trùng kích, tâm một màn kia tình cảm, rốt cục tại bất tri bất giác ở giữa, lặng yên lớn mạnh đến làm nàng đều có chút khó có thể tự giữ cấp độ.

Loại kia bị ôm vào trong ngực cảm giác, xác thực để cho nàng có một loại giống như nằm mơ cảm giác, tựa hồ mãi mãi cũng không muốn thanh tỉnh lại.

Một đêm này, đã định trước chưa chợp mắt!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Truyện hack não tháng 9: Thái Thượng Kiếm Tôn

Link: http://truyencv.com/thai-thuong-kiem-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 376: Chu Đông Dương thần suy đoán

Sáng sớm hôm sau, Chu Đông Dương lợi dụng phủ chủ tôn sư tự mình bái phỏng Lục phủ, cấp đủ Bạch Nhạc mặt mũi.

Đối với Lục gia hạ nhân mà nói, thật bọn hắn cũng không biết Bạch Nhạc là thân phận gì, chỉ là biết Lục gia vượt qua cửa ải khó khăn, nhưng đối với Lục Yên Nhiên vị này tiểu thư, thật cũng vẫn còn có chút khuyết thiếu lòng kính sợ.

Nhưng mà bây giờ Chu Đông Dương tự thân lên môn bái phỏng, hơn nữa cấp bậc lễ nghĩa mười phần, cũng là thật đem Lục phủ những thứ này hạ nhân đều dọa sợ.

Bạch Nhạc thân phận dù sao cũng không thể tùy tiện nói đi ra, Chu Đông Dương đánh chính là bái phỏng Lục gia danh nghĩa, tự nhiên do Lục Yên Nhiên tới tiếp đãi, mặc dù mọi người đều lòng biết rõ, Chu Đông Dương ý đồ đến, nhưng những này biểu hiện ra công phu cũng cũng là muốn làm.

Hơn nữa, trong quá trình này, Chu Đông Dương đối với Lục Yên Nhiên cũng có vẻ mười phần khách khí, cũng không có bưng cái gì phủ chủ kiêu ngạo.

Rất hiển nhiên, Chu Đông Dương ngày hôm qua cho rằng đánh vỡ Bạch Nhạc chuyện tốt, nhưng cũng xác định Lục Yên Nhiên là Bạch Nhạc nữ nhân, đương nhiên sẽ không mất lễ phép. Có thể kể từ đó, một màn này rơi vào trong mắt người khác, ý nghĩa khả năng liền không hề cùng dạng.

Hôm nay sự tình một khi truyền đi, khả năng liền không chỉ có chỉ là

Lục gia hạ nhân, toàn bộ Duyện Châu thành, cũng không có mấy người còn dám coi thường Lục gia, coi thường vị này Lục gia đại tiểu thư.

Đi hết những tình cảnh này chuyện, Chu Đông Dương lúc này mới tại Lục gia trong đại sảnh, cùng Bạch Nhạc phân biệt ngồi xuống, Lục Yên Nhiên tự tay dâng trà sau đó, liền cũng theo lui xuống đi.

Toàn bộ trong đại sảnh liền chỉ còn lại có Bạch Nhạc cùng Chu Đông Dương hai người.

"Bạch phủ chủ, đêm qua quấy nhiễu, hôm nay liền tạm thời cho là bồi tội." Nâng chung trà lên, Chu Đông Dương nhẹ giọng mở miệng nói.

"Phủ Chủ đại nhân khách khí!" Đồng dạng nâng chung trà lên, Bạch Nhạc nhẹ giọng làm ra hồi ứng với, cũng liền chờ thế là tỏ thái độ, tối hôm qua sự tình triệt để bỏ qua.

"Không nói gạt ngươi, ngày hôm qua nhìn thấy vị kia Ma Quân truyền nhân, ta thật sự là có chút loạn một tấc vuông!" Thở dài một tiếng, Chu Đông Dương tiếp tục nói, "Ta làm sao cũng không nghĩ ra, vị này Ma Quân truyền nhân vậy mà lại xuất hiện ở Duyện châu, hơn nữa vừa mới lộ diện liền trực tiếp đối ta xuất thủ."

"Yến Bắc Thần vừa hiện thân, đầu tiên là đoạt Bắc Đẩu Tinh Điện, đêm qua lại tìm đến Phủ Chủ đại nhân trên đầu, mục sợ sẽ là muốn cướp đoạt linh dược lấy đột phá tinh cung a?" Trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Phủ Chủ đại nhân nghĩ đến cũng biết, ban đầu ở Thanh châu lúc, vị này Yến Bắc Thần liền từng muốn đối ta ra tay, cướp đoạt Linh Khư Quả."

"Cũng may Chu Mộng Dương trưởng lão, còn có Thiên Thu đại sư bọn hắn xuất thủ, lúc này mới bức lui Yến Bắc Thần." Lắc đầu, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Chỉ là bởi vì Thanh Vương lăng tẩm tại sự tình, ta cũng cuối cùng không thể bảo trụ Linh Khư Quả, Yến Bắc Thần lúc này mới

buông tha đối ta xuất thủ ý niệm trong đầu."

"Không sai, ta cũng là như vậy muốn, là lấy ngày hôm qua dưới tình thế cấp bách, mới có thể đêm khuya đến thăm, thật chính là muốn với ngươi nhiều hiểu một chút Yến Bắc Thần tình huống, để ngừa hắn lần nữa đối ta xuất thủ a." Gật đầu, Chu Đông Dương lập tức giải thích.

"Ta biết thật cũng rất có hạn. . ." Ngẫm lại, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng, đem trước đây về Yến Bắc Thần nghe đồn đều nói ra.

Những thứ này vốn cũng không phải là bí mật gì, mặc dù chính mình không nói, chỉ cần Chu Đông Dương thật muốn tra, cũng hầu như có thể từ Thanh châu đạt được một cái kết quả, chỉ là phải nhiều hoa một ít thời gian a.

". . . Trước đây Yến Bắc Thần tại Thanh châu náo sợ bóng sợ gió, vô luận là Thất Tinh Tông vẫn là Đạo Lăng Thiên Tông mọi người phi thường cảnh giác, dưới tình huống đó, hắn còn muốn động thủ cướp đoạt đột phá linh dược tự nhiên rất khó! Hắn ly khai Thanh châu, cũng không coi là quá ngoài ý muốn, chỉ là. . . Ta là thật không nghĩ ra, vì sao hắn sẽ xuất hiện tại Duyện châu." Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc có chút bất đắc dĩ hồi đáp nói.

Bạch Nhạc nói những tình huống này, trên thực tế Chu Đông Dương cũng ít nhiều đều biết một ít, hai lần một đôi, tự nhiên rất dễ dàng liền tin tưởng lời nói này.

Thoáng suy tư một hồi, Chu Đông Dương lúc này mới trầm giọng mở miệng nói, "Bạch phủ chủ, thứ cho ta nói thẳng, theo ta nhìn, cái này Yến Bắc Thần rất có thể là ngươi dẫn tới Duyện châu tới."

"Ta?" Chỉ lỗ mũi mình, Bạch Nhạc vô cùng kinh ngạc hỏi, "Điều này sao có thể!"

"Ngươi chân trước đến Duyện Châu thành, Yến Bắc Thần theo liền lộ diện, nếu không như vậy, lại nên giải thích thế nào, bây giờ loại này vừa khớp?" Chu Đông Dương không nhanh không chậm mở miệng nói.

". . . Thật là!" Bạch Nhạc có chút khó chịu hỏi, "Hắn theo ta làm cái gì đấy? Huyết Ảnh Ngoa bị hắn cướp đi, Linh Khư Quả đã từ lâu không ở, trên người ta, sẽ không có bất luận cái gì hắn cảm thấy hứng thú đồ vật mới đúng a."

"Không nhất định là trên người ngươi, cũng có thể là hắn một sự tình! Đừng quên, Thông Thiên Ma Quân một lần cuối cùng lộ diện khả năng liền có tại Linh Tê Kiếm Tông, cái kia một thanh Côn Ngô Kiếm, cũng từ đầu đến cuối không có hạ lạc!" Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Chu Đông Dương trầm giọng nói rằng.

"Côn Ngô Kiếm?" Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ hoảng sợ, Bạch Nhạc không khỏi thất thanh mở miệng nói.

"Không sai! Ta hoài nghi, Côn Ngô Kiếm tất nhiên là lấy thủ đoạn đặc biệt, bị Thông Thiên Ma Quân giấu đi, hơn nữa, nói không chừng còn ngay tại các ngươi Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi bên trong.

"Điều đó không có khả năng, trước đây toàn bộ phía sau núi hầu như đều đã bị chúng ta lật khắp, Đạo Lăng thánh nữ tự mình hạ lệnh phong sơn, thời gian dài như vậy tới nay, cũng lại không ai dám bước vào phía sau núi bên trong." Bạch Nhạc lập tức lắc đầu nói.

"Người khác không dám, Yến Bắc Thần có thể chưa chắc không dám!" Không nhúc nhích chút nào, Chu Đông Dương trầm giọng đáp.

". . ."

Nhìn Chu Đông Dương, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi một hồi trợn mắt hốc mồm.

Ai có thể nghĩ tới, đang yên đang lành, Chu Đông Dương vậy mà thật có thể bẻ ra như thế một bộ hợp tình hợp lý suy đoán đến, quả thực liền Bạch Nhạc mình cũng sắp tin tưởng.

"Một bước tinh cung, chính là cách biệt một trời!" Nhìn Bạch Nhạc, Chu Đông Dương nghiêm túc mở miệng nói, "Côn Ngô Kiếm thứ chí bảo này, cũng vốn cũng không phải là Tinh Cung Cảnh phía dưới có khả năng khống chế, giả sử Yến Bắc Thần vị này Ma Quân truyền nhân thật thuận lợi bước vào Tinh Cung Cảnh, lại lấy được Côn Ngô Kiếm. . . Thiên hạ này, là có thể thật mặc hắn hoành hành!"

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, giờ khắc này, Bạch Nhạc trong đầu cũng đồng dạng hiện lên vô số ý niệm trong đầu, "Phủ Chủ đại nhân, coi như đây là thật. . . Chúng ta có thể có biện pháp nào?"

Giang tay ra, Bạch Nhạc bất đắc dĩ nói rằng, "Ta cũng bất quá mới vẻn vẹn chỉ là Linh Phủ Cảnh mà thôi, đừng nói trước ta căn bản tìm không được Yến Bắc Thần, cho dù là thật tìm được, ngươi nghĩ rằng ta có thể thắng được hắn sao?"

"Một mình ngươi tự nhiên không được, có thể nếu chúng ta có thể liên thủ hợp tác, vậy liền chưa chắc không có khả năng!" Nhìn Bạch Nhạc, Chu Đông Dương trầm giọng mở miệng nói.

"Phủ Chủ đại nhân, ngươi đến tột cùng muốn làm gì, không ngại nói rõ đi."

"Yến Bắc Thần xuất hiện ở Duyện châu sự tình, bây giờ còn không người biết! Cho dù là Mâu Kình Thần, đêm qua ta cũng chưa nói cho hắn biết, đối phương chính là Yến Bắc Thần." Chu Đông Dương chậm rãi mở miệng nói, "Ngươi Linh Tê Kiếm Tông không phải là muốn nhân cơ hội quật khởi sao? Chỉ cần chúng ta hợp tác, đem Yến Bắc Thần lấy ra đến, đồng thời tìm được Côn Ngô Kiếm, Đạo Môn đại hội lúc dâng lên

Đạo Lăng sơn, về sau ngươi Linh Tê Kiếm Tông, liền tất nhiên có thể trở thành Duyện châu cái thứ ba Địa cấp tông môn."

"Hơn nữa ngươi Thanh Châu phủ chủ thân phận, hai người chúng ta là có thể khống chế xanh, Duyện hai châu chi lực, tại đây thiên hạ chiếm giữ một chỗ cắm dùi!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Truyện hack não tháng 9: Thái Thượng Kiếm Tôn

Link: http://truyencv.com/thai-thuong-kiem-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 377: Châm ngòi

Chu Đông Dương dã tâm bừng bừng vẽ bề ngoài một tấm phi thường to lớn kế hoạch, tốt đẹp như vậy tương lai, đáng giá bất luận kẻ nào hướng tới!

Toàn bộ quá trình suy đoán, tràn ngập linh tính, có thể nói khắp nơi lộ ra một loại tự tin cùng quả quyết mùi vị, không kìm lại được để cho người ta sản sinh một loại tín phục cảm giác.

Chỉ trừ một điểm. . . Tìm lộn đối tượng hợp tác!

Bạch Nhạc vẻ mặt chấn động nhìn Chu Đông Dương, tựa hồ đã bị cái kế hoạch này triệt để đả động, thậm chí tựa hồ lộ ra vẻ sùng bái đồng dạng thần sắc, cái này khiến Chu Đông Dương trong lòng càng đắc ý.

Những lời này, trước khi hắn tới cũng đã làm quá nhiều lần cân nhắc, hoàn mỹ phù hợp Bạch Nhạc cùng Linh Tê Kiếm Tông bây giờ cấp thiết nhất nhu cầu, bất luận nhìn thế nào, Bạch Nhạc đều không có cự tuyệt lý do.

"Phủ Chủ đại nhân, ngươi kế hoạch xác thực rất mê người, hơn nữa, ta cũng nguyện ý tin tưởng ngươi suy đoán." Đầu tiên là khen tặng một câu, Bạch Nhạc chuyện lập tức nhất chuyển, "Chỉ là, cái này tựa hồ vẫn như cũ vô pháp giải quyết ta hiện tại phiền phức a!"

Buông tay một cái, Bạch Nhạc bất đắc dĩ mở miệng nói, "Mâu Kình Thần muốn giết ta cho thống khoái, ta căn bản liền rời đi Duyện Châu thành đều làm không được, đâu còn có thể có thể nói đi bắt Yến Bắc Thần?"

"Đương nhiên, ta cũng không phải là hoài nghi Phủ Chủ đại nhân thực

lực, nhưng. . . Không có bước vào tinh cung trước đó, ta không dám lẫn vào đến loại nguy hiểm này sự tình ở giữa! Phủ Chủ đại nhân, mới có thể minh bạch ta ý tứ a?"

Ngẩng đầu nhìn Chu Đông Dương, Bạch Nhạc mang theo ẩn ý mở miệng nói.

Bây giờ Bạch Nhạc tấm này diễn xuất, nhưng là nhất thời để cho Chu Đông Dương trong lòng thầm mắng một câu tiểu hồ ly.

Hắn cố ý miêu tả một cái phi thường mỹ hảo tương lai, chính là muốn dùng cái này vẽ ra tới bánh mì loại lớn tới mê hoặc Bạch Nhạc, có thể lại không nghĩ rằng, Bạch Nhạc quả thực trầm tĩnh không giống như là cái tuổi này người, mà như là nhìn thấu thế sự chìm nổi lão gia này, nói rõ chính là không thấy thỏ không thả chim ưng, ép buộc hắn trước cho chỗ tốt.

"Bạch phủ chủ, ta minh bạch ý ngươi, nhưng trên tay ta thật không có thể đột phá tinh cung linh dược a!" Sắc mặt lộ ra một tia làm khó, Chu Đông Dương lời nói thấm thía mở miệng nói, "Bất quá Mâu Kình Thần phương diện, ngươi yên tâm, ta nhất định toàn lực ủng hộ ngươi!"

Nghe thế, Bạch Nhạc nhưng là nhất thời cười lạnh, "Đã như vậy, Phủ Chủ đại nhân mời trở về đi!"

". . ."

Chu Đông Dương cũng không nghĩ đến, Bạch Nhạc vậy mà cự tuyệt lưu loát dứt khoát như vậy, đơn giản là nửa điểm bàn điều kiện ý tứ cũng không có.

Phương thức này, quả thực giống như là lăng đầu thanh, nửa điểm cong cũng sẽ không chuyển.

Một khắc trước còn đa mưu túc trí tựa như một con cáo già, có thể nhất chuyển khuôn mặt, cư nhiên liền lại biến thành loại này không biết biến báo lăng đầu thanh, loại này cường liệt phản, quả thực bả Chu Đông Dương khí muốn thổ huyết.

Tại đây hắn không biết nên làm sao cho phải thời điểm, Lục Yên Nhiên đột nhiên đi tới, đi tới Bạch Nhạc bên người, nhẹ giọng mở miệng nói, "Bạch đại ca, Phủ Chủ đại nhân. . . Tông chủ tới!"

Một câu nói này, nhưng là nhất thời để cho Bạch Nhạc cùng Chu Đông Dương đồng loạt ngẩn ra, lập tức Chu Đông Dương trên mặt liền lộ ra vẻ vui mừng, chậm rãi nói rằng, "Bạch phủ chủ, chuyện này, chúng ta không ngại hỏi lại một chút các ngươi tông chủ ý tứ như thế nào?"

Bên này Bạch Nhạc phản ứng, để cho Chu Đông Dương cảm thấy thực sự có chút vướng tay chân, thật là Linh Tê Kiếm Tông tông chủ Hà Diêu đến, đối hắn mà nói, nhưng lại không thể nghi ngờ là một sự giúp đỡ lớn.

Bây giờ Linh Tê Kiếm Tông tình cảnh cực kỳ gian nan, chỉ cần hắn hơi chút phóng xuất ra một ít thiện ý đến, Hà Diêu tất nhiên rất dễ dàng bằng lòng hắn điều kiện, đến lúc đó, để cho Hà Diêu lại đi khuyên bảo Bạch Nhạc, dĩ nhiên là dễ dàng hơn nhiều.

"Mau mời!"

Bạch Nhạc trong đầu cũng đồng dạng chuyển qua rất nhiều ý niệm trong đầu, có thể vô luận như thế nào, loại thời điểm này, hắn cũng trước hết bả Hà Diêu mời vào lại nói.

Đương nhiên, trên thực tế, nếu không có Chu Đông Dương vị này Duyện Châu phủ chủ tại, khả năng Hà Diêu căn bản cũng không cần thông báo, trực tiếp cứ tới đây.

Đối mặt Hà Diêu, Bạch Nhạc có thể hoàn toàn không có làm dáng ý tứ,

trực tiếp nghênh đi ra ngoài.

Đây không chỉ là bởi vì hắn Linh Tê Kiếm Tông đệ tử thân phận, mà là bởi vì Bạch Nhạc rất rõ ràng Hà Diêu dưới loại cục diện này đến Duyện Châu thành tới mục, không hề nghi ngờ, Hà Diêu chính là tới đảm bảo hắn, cho dù là muốn đối mặt Mâu Kình Thần, thậm chí là toàn bộ Đông Hải Tiên Đảo, cũng không có nửa điểm buông tha Bạch Nhạc ý tứ.

Phần tình nghĩa này đồng dạng để cho Bạch Nhạc phi thường cảm động.

Trong chốc lát, Bạch Nhạc liền ở đại sảnh bên ngoài nhìn thấy Hà Diêu, lúc này khom mình hành lễ đạo, "Đệ tử Bạch Nhạc, gặp qua tông chủ!"

"Gặp qua Hà Tông chủ!"

Ngay tại lúc đó Chu Đông Dương cũng mỉm cười mở miệng hô.

"Gặp qua Phủ Chủ đại nhân!" Hơi hơi hạm, Hà Diêu hơi hơi ôm quyền hoàn lễ.

"Vừa mới ta còn cùng Bạch phủ chủ nhắc tới ngươi đây, không nghĩ tới Hà Tông chủ liền đến, cái này thật sự là đúng dịp rất a!" Chu Đông Dương khóe miệng hiện lên vẻ tươi cười, tùy ý mở miệng nói.

"Bạch phủ chủ?"

Nao nao, Hà Diêu nhưng là có chút không phản ứng kịp.

"Di, làm sao, Hà Tông chủ còn không biết sao? Đó là ta lắm miệng." Chu Đông Dương trên mặt cố ý lộ ra vẻ kinh ngạc, nhẹ giọng mở miệng nói.

Liếc Chu Đông Dương liếc mắt, Bạch Nhạc trong lòng một hồi cười nhạt, cái nào vẫn không rõ đối phương căn bản là cố ý, chọn trước phá

thân phận mình, thứ nhất thuận tiện hắn nói tiếp vừa mới trọng tâm câu chuyện, mặt khác một liền coi như là châm ngòi mình một chút cùng Hà Diêu quan hệ.

Chỉ có muốn Hà Diêu ý thức được, tương lai mình rất có thể ly khai Linh Tê Kiếm Tông, mới có thể để cho Hà Diêu càng đa số hơn Linh Tê Kiếm Tông bản thân suy nghĩ, mà không phải đứng ở chính mình trên lập trường.

Bất quá, Bạch Nhạc nguyên bản cũng không dự định một mực gạt vị tông chủ này, tự nhiên cũng không có quá để ý, nhàn nhạt mở miệng nói, "Phủ Chủ đại nhân nói giỡn, chỉ là trong lúc nhất thời còn chưa tới cùng hồi bẩm tông chủ mà thôi."

Nói đến đây, Bạch Nhạc làm một cái mời thủ thế mở miệng nói, "Tông chủ, mời!"

Hà Diêu cũng không nghĩ đến, mình mới vừa tới, vậy mà liền hiện, trong lúc này tình huống, khả năng so với chính mình trong dự đoán phức tạp hơn, Bạch Nhạc cùng Chu Đông Dương cái kia không tiếng động giao phong, hắn cũng xem rõ ràng, chỉ là ở vào thời điểm này, hắn tự nhiên không tiện đơn giản tỏ thái độ, càng sẽ không bởi vì câu nói đầu tiên đứng ở Chu Đông Dương phía bên nào.

Ba người lần nữa trở lại trong đại sảnh, Lục Yên Nhiên lại vì sao xa dâng trà, lúc này mới lần nữa lui xuống đi.

"Tông chủ, trước đó trở về quá gấp gáp, có một số việc chưa kịp hướng ngài bẩm báo." Khẽ khom người, Bạch Nhạc lúc này mới tọa lạc, "Trước đó ta tại Thanh châu, có một chút đặc thù gặp gỡ, bây giờ. . . Đứng hàng Thanh Châu phủ chủ!"

"Cái gì?"

May là Hà Diêu trước đó đã có chuẩn bị tâm lý một chút, có thể làm chợt nghe được câu này thời điểm, cũng y nguyên vẫn là không khỏi kinh hô thành tiếng, liền trong tay trà trản đều không cầm chắc, nước trà tát một tay đều hồn như là bất giác.

Bạch Nhạc có chút bất đắc dĩ, chỉ phải lần nữa giải thích, "Mặc dù Đại Càn Vương Triều vẫn chưa hạ chỉ sắc phong, nhưng ta bây giờ xác thực đã nhập chủ Thanh châu, cũng nhận được Thanh châu sở hữu tông môn tán thành."

". . ."

Kết quả này, không thể nghi ngờ là Hà Diêu làm sao đều không nghĩ đến! Đúng như cùng Chu Đông Dương dự liệu, Hà Diêu phản ứng đầu tiên chính là, Bạch Nhạc là muốn ly khai Linh Tê Kiếm Tông.

Hắn rất muốn hỏi một câu, thật là lời như vậy, ngay trước Chu Đông Dương mặt, hắn như thế nào hỏi ra miệng.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 378: Nghị định kế hoạch

"Mặc kệ ta là thân phận gì, trở lại Duyện châu đến, ta liền chỉ là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử! Tông chủ, bây giờ tông môn khảo hạch sắp tới, đây mới là lửa sém lông mày đại sự, sự tình khác, đều không ngại đặt một chút lại nói."

Nhẹ giọng đáp một câu, nói xong lời cuối cùng, Bạch Nhạc trong giọng nói cũng đồng dạng lộ ra lau một cái thâm ý, bất động thanh sắc ở giữa đối Chu Đông Dương làm ra phản kích.

So với việc tông môn khảo hạch, cái gì bắt Yến Bắc Thần, tìm kiếm Côn Ngô Kiếm, hết thảy cũng đều phải lui về phía sau sắp xếp.

"Bạch phủ chủ, chúng ta cũng không cần đánh lời nói sắc bén, thẳng thắn nói đi! Bây giờ có gì tông chủ đến, chúng ta nắm chặt càng hơn hơn phân." Mí mắt nhảy nhót, Chu Đông Dương cũng rốt cục không vòng vo nữa, chậm rãi đem mình trước đó phỏng đoán, lại cùng Hà Diêu giải thích một lần.

Lẳng lặng nghe xong Chu Đông Dương những lời này, Hà Diêu mới xem như minh bạch, vì sao hắn vừa đến, Chu Đông Dương liền cùng Bạch Nhạc trong tối giao phong, nguyên lai nguồn gốc dĩ nhiên tại cái này.

Chu Đông Dương nói không sai, chuyện này, không chỉ có quan hệ Bạch Nhạc bản thân, đối với Linh Tê Kiếm Tông mà nói, cũng là ảnh hưởng cực đại một cơ hội.

Không thể không nói, cho dù là Hà Diêu, giờ khắc này cũng tim đập thình thịch!

Thân là Linh Tê Kiếm Tông tông chủ, đối với bây giờ chỗ đối mặt khốn

cục, so với hắn ai cũng rõ ràng, hiểu hơn, nếu như Chu Đông Dương suy đoán là thật, như vậy cái này đúng là Linh Tê Kiếm Tông xoay người cơ hội tốt nhất.

Nếu không phải Bạch Nhạc, hắn rất muốn một ngụm liền trực tiếp đáp ứng.

Chỉ là muốn Bạch Nhạc thái độ, Hà Diêu lại ngạnh sinh sinh vẫn là nhịn xuống, chỉ là nhàn nhạt mở miệng nói, "Về Yến Bắc Thần sự tình, ta biết không nhiều! Bạch Nhạc, đã ngươi quen thuộc tình huống, như vậy việc này, liền do ngươi tới quyết đoán đi."

Một câu nói này, nhưng là đồng thời để cho Chu Đông Dương cùng Bạch Nhạc mí mắt cũng không khỏi hơi hơi vừa nhảy.

Đảm nhiệm chẳng ai nghĩ tới, tại khổng lồ như vậy dưới lợi ích, Hà Diêu lại vẫn có thể yên tâm đem quyền quyết định giao cho Bạch Nhạc, cái này cũng hơi bị quá mức tín nhiệm Bạch Nhạc a?

Yên lặng chốc lát, Chu Đông Dương lập tức cười khổ nói, "Hà Tông chủ thật lớn quyết đoán, bản quan bội phục!"

So với việc Chu Đông Dương, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì có chút ấm áp, khóe miệng tràn ra vẻ tươi cười, nhẹ giọng nói, "Đa tạ tông chủ tín nhiệm, đệ tử biết nên làm như thế nào."

Nói xong câu đó, Bạch Nhạc lần nữa chuyển hướng Chu Đông Dương nói rằng, "Phủ Chủ đại nhân, ta vẫn là câu nói kia, trừ phi ta có thể trước một bước bước vào tinh cung, bằng không, chuyện này, chúng ta Linh Tê Kiếm Tông không dính!"

Những lời này lần nữa từ Bạch Nhạc trong miệng nói ra, nhưng là lộ ra một cổ như đinh đóng cột mùi vị.

Trong lúc nhất thời, cho dù là Chu Đông Dương cũng không khỏi trầm mặc xuống.

Hắn tự nhiên biết Bạch Nhạc ý tứ, cái này không chỉ có vẫn còn là thỉnh cầu chỗ tốt vấn đề, nếu là ở đề phòng việc khác sau trở mặt không nhận nợ, thậm chí là sát nhân diệt khẩu.

Tối trọng yếu là. . . Bạch Nhạc đoán rất chính xác!

Chu Đông Dương nguyên vốn cũng không có dự định cùng bất luận kẻ nào phân công, giết chết Yến Bắc Thần cướp đoạt Côn Ngô Kiếm về sau, lại đem Bạch Nhạc giết chết, mới là có lợi nhất cho hắn kết quả.

Cho tới nay cất dấu thực lực, lộ ra một bộ tựa hồ Bạch Nhạc chỉ có Linh Phủ Cảnh, hắn cũng không làm gì được biểu hiện giả dối, chính là vì mê hoặc Bạch Nhạc.

Thậm chí còn dù là nhiều Hà Diêu, Chu Đông Dương cũng vẫn như cũ không sợ.

Chỉ là, ai có thể nghĩ tới cái này Bạch Nhạc vậy mà lại cẩn thận như vậy? !

Hà Diêu thái độ, cũng làm cho Chu Đông Dương ý thức được, nếu hắn nhứt định không chịu làm ra nhượng bộ, chỉ sợ Bạch Nhạc thật thà rằng không làm, cũng không chịu bằng lòng hắn điều kiện.

Yên lặng chốc lát, Chu Đông Dương trầm giọng nói rằng.

"Ta sẽ nghĩ biện pháp tìm đến một viên Uẩn Tinh Đan! Đến lúc đó hội cử hành một trận cỡ nhỏ buổi đấu giá, đến lúc đó, chỉ cần ngươi vỗ xuống Uẩn Tinh Đan, Yến Bắc Thần liền nhất định sẽ đối ngươi ra tay, chúng ta sớm chuẩn bị sẵn sàng, đánh hắn một trở tay không kịp!"

"Sợ rằng không ổn đâu?" Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng, "Toàn bộ Duyện châu muốn Uẩn Tinh Đan cũng không chỉ ta một cá nhân, đến lúc đó vô số người tranh đoạt, nếu như Uẩn Tinh Đan rơi vào trong tay người khác đâu?"

"Bạch phủ chủ nói giỡn, lấy ngươi tài lực, chẳng lẽ liền một viên Uẩn Tinh Đan cũng không tranh được hay sao?" Chu Đông Dương nhàn nhạt hỏi ngược lại.

"Không phải tranh không tranh đến vấn đề, mà là không có cần thiết trả giá lớn như vậy đại giới." Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói, "Phủ Chủ đại nhân, chúng ta bản thân liền là vì bày cuộc bắt Yến Bắc Thần, có thể ngươi ngay cả một viên Uẩn Tinh Đan đều muốn dùng đấu giá phương thức bán cho ta, sợ là không tốt a?"

Trong lòng thầm mắng một câu, Chu Đông Dương cái này mới mở miệng nói, "Bạch phủ chủ hiểu lầm, cử hành buổi đấu giá, bất quá chỉ là dẫn Yến Bắc Thần hiện thân phương thức mà thôi, đến lúc đó, vô luận ngươi ra đến giá cả bao nhiêu, bản quan vì ngươi chia sẻ phân nửa! Bằng không, nếu là ta tự mình cho ngươi, Yến Bắc Thần căn bản không biết, chúng ta muốn bày cuộc bắt hắn độ khó liền phần lớn."

"Nói đến, Phủ Chủ đại nhân, còn không chịu để cho ta trước đột phá a." Liếc Chu Đông Dương liếc mắt, Bạch Nhạc không mặn không nhạt mở miệng nói.

"Không sai!" Lần này Chu Đông Dương cũng không vòng vo nữa, thẳng mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ngươi cùng Yến Bắc Thần đã sớm nhận thức, hắn tự nhiên cũng biết thực lực ngươi, nếu là ngươi trước một bước bước vào Tinh Cung Cảnh, ngươi cho rằng hắn còn dám đơn giản hiện thân sao?"

Hơi chậm lại, Bạch Nhạc cũng không nghĩ đến Chu Đông Dương vậy mà lại có lo lắng như vậy.

Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói, "Chớ quên, còn có Mâu Kình Thần, tại Duyện Châu thành, chúng ta rất khó tách ra hắn."

"Không sao cả, ta sẽ trước tại Lục gia bố trí xuống pháp trận, chỉ cần một khi kích phát, liền có thể cắt đứt tất cả khí tức, trừ phi Tinh Hải Cảnh lão tổ tự mình xuất thủ, bằng không, cho dù ai cũng không phát hiện được trong đại trận tình cảnh, càng không cách nào phá vỡ đại trận." Chu Đông Dương lần nữa mở miệng nói, hiển nhiên sáng sớm liền đã làm tốt kế hoạch.

Nghe thế, Bạch Nhạc tự nhiên cũng đã nói không ra cái gì phản đối nói tới, chỉ là trầm giọng nói, "Phủ Chủ đại nhân, Yến Bắc Thần cũng không ngốc, vạn nhất của hắn ý thức đã có bẩy rập, không chịu hiện thân đâu?"

"Vậy cái này miếng Uẩn Tinh Đan, coi như là bản quan bán cho ngươi, ngươi tận có thể đi đầu đột phá, chúng ta lại tính toán sau là được." Chu Đông Dương cũng không cái gì do dự, thẳng đáp.

Không phải hắn đại khí, mà là hắn biết rõ, đây là nhất định phải phải trả giá thật lớn.

Huống chi, hắn căn bản cũng không tin tưởng, Yến Bắc Thần sẽ bỏ mặc Bạch Nhạc đột phá, phải biết, có thể trợ giúp đột phá tinh cung linh dược cũng không thấy nhiều, nếu như bỏ qua lần này cơ hội, Yến Bắc Thần muốn tái được khả năng liền khó nhiều.

Lấy đối phương Ma Quân truyền nhân ngạo khí, cho dù là biết rõ gặp nguy hiểm, sợ là cũng sẽ một bước bước vào tới.

"Tốt! Cứ làm như vậy a!" Trong lòng cân nhắc một chút, Bạch Nhạc cũng minh bạch, cái này chỉ sợ cũng đã là Chu Đông Dương tâm lý tuyến, cũng liền không tiếp tục do dự, lúc này đáp ứng.

Trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, Chu Đông Dương lập tức mở miệng nói, "Đã như vậy, bản quan lần này trở về chuẩn bị, nửa tháng sau, cử hành buổi đấu giá!"

"Tốt!"

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Còn có bày trận sự tình, phủ chủ nhớ lấy không thể tiết lộ nửa điểm phong thanh, bằng không, nếu để cho Mâu Kình Thần phát hiện, chỉ sợ sẽ bằng thêm chuyện xấu."

"Yên tâm, ta minh bạch!" Cho Bạch Nhạc một cái ngươi yên tâm ánh mắt, Chu Đông Dương thẳng cáo từ.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 379: Rắc rối phức tạp, mưa gió sắp đến

"Bạch Nhạc, hiện tại ngươi có phải hay không nên nói cho ta biết, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?"

Chu Đông Dương ly khai, Hà Diêu cũng rốt cục nhịn không được lần nữa mở miệng hỏi.

Cứ như vậy ngắn ngủi một hồi thời gian, hắn đạt được lượng tin tức cũng quá lớn, lớn đến để cho hắn đều có chút tiêu hóa không cấp độ.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Tông chủ, ta không dối gạt ngươi, lần này ta trở về. . . Chính là vì tham gia tông môn khảo hạch, ta sẽ đem hết toàn lực, giúp bổn tông thu được khảo hạch đệ nhất!"

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Nhưng ở cái này sau đó, ta tất nhiên sẽ ly khai tông môn. . ."

"Tông chủ nên biết Đạo Môn đại hội chuyện đi, bổn tông là không có tư cách tham dự Đạo Môn đại hội, cho nên, vô luận như thế nào, ta đều được ly khai." Đối mặt Hà Diêu, Bạch Nhạc cũng không có gì lừa dối ý tứ, thẳng chậm rãi mở miệng giải thích.

Nhắc tới Đạo Môn đại hội, Hà Diêu trong lòng đột nhiên vừa nhảy, há hốc mồm, muốn nói điều gì, nhưng lại cuối cùng không thể nói ra miệng.

Đạo Môn đại hội hắn đương nhiên biết, hơn nữa cũng biết, vô luận như thế nào Linh Tê Kiếm Tông cũng sẽ không có tham dự tư cách!

Bạch Nhạc thực sự quá xuất sắc, xuất sắc đến, bây giờ Linh Tê Kiếm Tông đã căn bản không tha cho cấp độ.

Hắn vô cùng rõ ràng Đạo Môn đại hội đối với Bạch Nhạc dạng này thiên tài mà nói ý vị như thế nào, mặc dù lại như thế nào ích kỷ, hắn cũng không khả năng nói ra để cho Bạch Nhạc buông tha Đạo Môn đại hội cơ hội, ở lại Linh Tê Kiếm Tông nói tới.

Bây giờ lại hồi ức lại, thật Bạch Nhạc lần này từ vừa trở về, thật cũng đã tại an bài ly khai sự tình.

Mở lại Thiên Tâm phong truyền thừa, nhận lấy Lục Hi Nhi cái này đệ tử, thậm chí không tiếc đặt mình vào nguy hiểm, cũng muốn đến Duyện Châu thành tới hóa giải bổn tông nguy hiểm, cái này từng việc từng việc từng món một, thật đều biểu thị, Bạch Nhạc đã làm tốt ly khai chuẩn bị.

Tọa trên ghế, Hà Diêu yên lặng hồi lâu, lúc này mới lộ ra một nụ cười khổ chi sắc, nhẹ giọng thở dài nói, "Ta minh bạch, ngươi nghĩ lựa chọn Bắc Đẩu Tinh Cung vẫn là Đông Hải Tiên Đảo?"

"Đều không phải là." Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Ngài biết, ta trở về trước đó liền đã trở thành Thanh Châu phủ chủ, về sau. . . Đối ta tới nói, có thể Thanh châu mới là căn cơ sở tại, lần này trở về trước đó, ta cũng đã cùng Thất Tinh Tông đạt thành ước định, hội lấy Thất Tinh Tông danh nghĩa tham gia Đạo Môn đại hội."

Nghe thế, Hà Diêu thần sắc cũng rốt cục hòa hoãn vài phần, Linh Tê Kiếm Tông cùng Bắc Đẩu Tinh Cung cùng với Đông Hải Tiên Đảo quan hệ cũng không tốt, nếu như Bạch Nhạc bái nhập hai cái này tông môn, tâm hắn lý do thượng tự nhiên khó có thể tiếp thu! Có thể nếu là phải ly khai Duyện châu, vậy sẽ phải dễ dàng tiếp thu nhiều.

"Cái kia vừa mới ngươi cùng Chu phủ chủ nói sự tình?" Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Hà Diêu hỏi lần nữa.

"Ta tự nhiên sẽ toàn lực ứng phó! Nếu như việc này có thể thành, cũng sẽ lấy Linh Tê Kiếm Tông trên danh nghĩa báo Đạo Lăng Thiên Tông." Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Đối với trong rất nhiều chuyện, hắn đối với Hà Diêu đều không cái gì giấu giếm, có thể duy chỉ có chuyện này, tuyệt đối sẽ không tiết lộ nửa chữ.

Dù là chỉ là một chút xíu có thể sẽ để cho Hà Diêu sản sinh liên tưởng khả năng, đều muốn triệt để ngăn chặn.

"Không sai!" Nhắc tới cái này, Hà Diêu nhất thời hai mắt tỏa sáng, trầm giọng mở miệng nói, "Nếu là có thể hoàn thành việc này, liền có khả năng trực tiếp để cho bổn tông đặc biệt bị thăng chức vì Địa cấp tông môn, đến lúc đó, ngươi không cần đi Thất Tinh Tông, cũng có thể tham gia Đạo Môn đại hội."

Nhìn Hà Diêu cái kia một bộ kích động thần tình, Bạch Nhạc thực sự không tốt đả kích hắn tính tích cực, chỉ phải gật đầu, "Tông chủ yên tâm, đệ tử sẽ làm toàn lực ứng phó!"

... ...

"Mâu sư huynh, vừa mới nhận được tin tức, Linh Tê Kiếm Tông tông chủ Hà Diêu, đã chạy tới Duyện Châu thành, bây giờ đã tại Lục phủ ở lại."

Trên đời này không có gì không lọt gió mạnh, huống chi Hà Diêu bước vào Duyện châu, cũng cho tới bây giờ sẽ không muốn lừa gạt ai, rất nhanh tin tức liền truyền tới Đông Hải Tiên Đảo đệ tử trong tai, trực tiếp báo danh Mâu Kình Thần nơi đây.

"Hà Diêu. . ." Chậm rãi lặp lại một chút tên này, Mâu Kình Thần cũng

không khỏi hơi hơi nhíu mày.

Ngược lại không phải là sợ Hà Diêu, mà là đối phương thân phận thực sự quá phiền phức.

Giết một cái Bạch Nhạc không quan trọng, thật là nếu như giết chết Linh Tê Kiếm Tông tông chủ, sự tình khả năng liền làm lớn chuyện.

Muốn đối Linh Tê Kiếm Tông động thủ không là không có khả năng, có thể vậy ít nhất cũng phải đợi được tông môn khảo hạch sau đó, đem Linh Tê Kiếm Tông từ Huyền cấp trong tông môn xoá tên về sau, lúc này mới tiện hạ thủ.

Nếu như hiện tại động thủ, lại rất có thể sẽ dẫn hắn Huyền cấp tông môn kịch liệt bắn ngược, cái này hậu quả, cho dù là hắn cũng có chút không chịu nỗi.

Trừ phi là. . .

"Nhìn thẳng Lục phủ, nếu như hiện Bạch Nhạc hoặc là Hà Diêu dám ly khai Duyện Châu thành, lập tức báo ta!"

Ánh mắt lấp lóe, Mâu Kình Thần yên lặng chốc lát, lúc này mới rốt cục trầm giọng phân phó nói.

Bạch Cốt Thần Quyết quan hệ thực sự quá lớn, vô luận như thế nào, cũng không khả năng để cho đồ vật rơi vào ngoại nhân trong tay, tại Duyện Châu thành hắn không tiện động thủ, thật là, Bạch Nhạc hoặc là Hà Diêu dám ly khai, cho dù là coi trời bằng vung, hắn cũng nhất định phải nghĩ biện pháp đem đồ vật cướp về.

Huống chi, bây giờ sốt ruột, sợ cũng chưa chắc chỉ có Đông Hải Tiên Đảo bản thân.

... ...

"Bạch Nhạc, ta nghe nói, Mâu Kình Thần là bởi vì ngươi cầm Bích Vân Đào đồ vật, lúc này mới chết cắn ngươi không thả, rốt cuộc cái gì?"

Tại Lục phủ ở lại, Hà Diêu cũng có chính mình con đường, rất nhanh thì dò nghe tình huống cụ thể, lần nữa tìm được Bạch Nhạc hỏi.

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc cũng không khỏi có trong nháy mắt lưỡng lự.

Đối mặt Chu Đông Dương thời điểm, hắn có thể trực tiếp chống chế nói là cái gì đều không bắt được, thế nhưng loại chuyện hoang đường này, hiển nhiên là hồ lộng không Hà Diêu.

Hơn nữa, cái kia chiếc nhẫn trữ vật thượng cấm chế, Bạch Nhạc cũng đã phá giải, loại thời điểm này, một khi đưa cho Hà Diêu, hậu quả đồng dạng có chút khó có thể dự liệu.

Do dự một chút, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn lắc đầu, "Tông chủ, không phải ta không muốn nói cho ngươi, mà là không có cách nào khác nói!"

"Ừm?"

Hà Diêu nghĩ tới rất nhiều hồi đáp, có thể duy chỉ có không nghĩ tới sẽ nhận được một kết quả như vậy.

Chẳng lẽ tại Bạch Nhạc trong mắt, chính hắn một tông chủ đều không đáng được tín nhiệm sao?

Tựa hồ nhìn ra Hà Diêu tâm tư, Bạch Nhạc lần nữa giải thích, "Tông chủ, ta chỉ có thể nói ta hoài nghi chuyện này cùng ma đạo có quan hệ, lấy bổn tông bây giờ tình huống. . . Biết quá nhiều, ngược lại sẽ đưa tới mối họa! Ta hiện tại cũng không nghĩ kỹ nên xử lý như thế nào, để trước

vừa để xuống đi, ta tự có chừng mực!"

Nếu như hắn đệ tử nói như thế, Hà Diêu sớm một cái tát quất tới, có thể đối mặt Bạch Nhạc, hắn lại xác thực có chút vô lực.

Bây giờ Bạch Nhạc, không chỉ có riêng là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, mà là Thanh Châu phủ chủ.

Nếu lấy thân phận mà nói, bây giờ Bạch Nhạc đủ để cùng hắn bình khởi bình tọa, hắn nơi nào còn có thể đi miễn cưỡng Bạch Nhạc.

Ngẫm lại, Hà Diêu cuối cùng không tiếp tục hỏi, vỗ vỗ Bạch Nhạc bả vai, nhẹ giọng nói, "Bất kể thế nào dạng, nhớ kỹ, ngươi cũng không phải là một cá nhân, ngươi là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, bổn tông tự nhiên liền cùng ngươi cùng tiến lùi. . . Cho dù là đối mặt Đông Hải Tiên Đảo!"

Nói xong câu đó, Hà Diêu nhất thời xoay người mà đi.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 380: Bạch Cốt Thần Giáo (tăng thêm, cầu nguyệt phiếu)

Chu Đông Dương vị phủ chủ này năng lực rất nhanh thì thể hiện ra.

Ngắn ngủi không đến năm ngày thời gian, liền truyền ra Càn Khôn thương hội muốn tại Duyện Châu thành cử hành buổi đấu giá tin tức, có người nói buổi đấu giá áp trục bảo vật, mà có thể trợ giúp người đột phá Tinh Cung Cảnh linh dược, Uẩn Tinh Đan!

Rất nhanh, Càn Khôn thương hội người, liền đứng ra chứng thực tin tức này, hơn nữa tuyên bố buổi đấu giá tổ chức thời gian cùng địa điểm.

Thời gian ngay tại bảy ngày sau đó, mà địa điểm chính là Càn Khôn thương hội phòng đấu giá.

Tin tức này một khi truyền đi, toàn bộ Duyện châu vô số người nhất thời nghe tin lập tức hành động, nhao nhao hướng về Duyện Châu thành vọt tới.

Mà ngay tại lúc đó, Chu Đông Dương cũng đồng dạng phái ra trận pháp cao thủ đến Lục gia tới trong tối bố trí trận pháp.

Hết thảy đều dựa theo Chu Đông Dương kế hoạch, đâu vào đấy chậm rãi đẩy về phía trước động.

"Càn Khôn thương hội là chuyện gì xảy ra?"

Ở trong sân cùng Lục Yên Nhiên tản bộ, Bạch Nhạc theo miệng hỏi.

"Nghe nói là Đại Càn Vương Triều một vị hoàng tử thương hội, tại Ung

châu phi thường nổi danh, chỉ là cho tới nay, đều chỉ tại Ung châu kinh doanh! Từ năm trước bắt đầu, mới tiến vào chiếm giữ Duyện châu, lúc mới tới sau khi, cũng cử hành qua một buổi đấu giá, áp trục là một kiện Hạ Phẩm Linh Bảo, lúc đó cũng rất là gây nên một hồi oanh động đây." Lục gia bản thân liền là Duyện châu đại gia tộc, những thứ này về buôn bán sự tình, Lục Yên Nhiên tự nhiên phi thường giải, "Đúng, có người nói cái này Càn Khôn thương hội, nhưng là phải khai biến cửu châu, làm sao ngươi tại Thanh châu không có nghe nói sao?"

"Ta lúc rời đi sau khi, Thanh châu còn không có nghe qua cái này Càn Khôn thương hội." Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc tùy ý đáp.

Có một số việc, Lục Yên Nhiên không rõ ràng, nhưng hắn thật là rõ ràng.

Càn Khôn thương hội trước đó không có tiến nhập Thanh châu đạo lý rất đơn giản, Ngô Tuyết Tùng bản thân liền là Đại Càn Vương Triều hoàng tử, hơn nữa một mực sợ là đều nhớ tranh vị, dưới tình huống như vậy, nếu như Càn Khôn thương hội thực sự là khác hoàng tử thế lực, hắn bằng lòng làm cho đối phương tiến nhập Thanh châu mới có quỷ.

Đại Càn Vương Triều thế lực, nhiều năm như vậy đều chỉ duy trì tại Ung châu, vẫn chưa bành trướng, bây giờ cái này Càn Khôn thương hội bành trướng, chỉ sợ là Đại Càn Vương Triều thế lực, lần nữa nổi lên mặt nước dấu hiệu.

Rút giây động rừng, Đạo Lăng sơn đánh một trận về sau, rục rịch há lại ngăn là những cái kia người trong ma đạo.

Chu Đông Dương có thể điều động Càn Khôn thương hội, chỉ sợ cùng Đại Càn Vương Triều quan hệ cũng sâu đậm, cũng chỉ có như vậy, hắn mới dám cùng Bắc Đẩu Tinh Cung cùng Đông Hải Tiên Đảo, đều bảo trì khoảng cách nhất định, duy trì loại này tương đối độc lập cục diện.

Trước đó tại Thanh châu thời điểm vẫn không cảm giác được được,

nhưng lúc này đây trở lại Duyện châu, Bạch Nhạc lại có thể rõ ràng cảm thụ được loại kia rắc rối phức tạp quan hệ, thiên hạ này sợ là cho là thật muốn loạn đứng dậy a.

... ...

"Loại thời điểm này đấu giá Uẩn Tinh Đan. . . Hắn Chu Đông Dương muốn làm gì?"

Vô luận là Mâu Kình Thần, vẫn là Nam Cung Thiên bên này biết được tin tức này, cũng đều trước sau phái người cùng Chu Đông Dương tiếp xúc, nhưng lại y nguyên vẫn là không thể đạt được một cái câu trả lời chính xác.

Bây giờ toàn bộ Duyện Châu thành, nhất nhu cầu cấp bách Uẩn Tinh Đan cũng chỉ có hai người!

Một cái Bạch Nhạc, một cái khác thì là cái kia từng xuất thủ đánh cướp Bắc Đẩu Tinh Điện, lại nếm thử đối Chu Đông Dương động thủ thần bí ma tu.

Từ nhìn bề ngoài, hai cái này cùng Chu Đông Dương ở giữa đều không có quan hệ gì!

Có thể hết lần này tới lần khác để cho Càn Khôn thương hội đấu giá Uẩn Tinh Đan loại chuyện như vậy, cho dù ai đều nhìn ra, phía sau tất nhiên thiếu không vị này Duyện Châu phủ chủ thân ảnh, trong lúc này ẩn chứa cái dạng gì mục, cho là thật còn để cho người ta có chút đắn đo khó định.

Bắc Đẩu Tinh Cung cũng còn thôi, tả hữu cùng quan hệ bọn hắn không lớn lắm.

Thật là Mâu Kình Thần nhưng là đối với Chu Đông Dương vị phủ chủ này cũng đồng dạng lên sát khí, bởi vì từ nhìn bề ngoài, có khả năng nhất

vì vậy đạt được Uẩn Tinh Đan người, chính là Bạch Nhạc, hơn nữa mấy ngày nay người sáng suốt đều nhìn ra, xuyên thấu qua Lục gia vị phủ chủ này cùng Bạch Nhạc quan hệ càng phát ra thân mật!

Riêng là tại Hà Diêu chạy tới sau đó, gian phòng này lại Linh Tê Kiếm Tông cái bóng, làm sao có thể để cho hắn không buồn!

Mâu Kình Thần thậm chí có chút hoài nghi, Bạch Nhạc có phải hay không trong tối đem Bích Vân Đào chiếc nhẫn trữ vật đã giao cho Chu Đông Dương.

Nếu không phải đối với ô mai vĩnh cửu Giang trưởng lão cấm chế tồn tại cực đại lòng tin, sợ rằng Mâu Kình Thần liền đã không nhịn được phải ra tay.

Cũng may, trong khoảng thời gian này, Mâu Kình Thần cũng đồng dạng đã được đến hắn muốn tin tức.

Ngay tại hôm nay, Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão, cũng đã tiến nhập Duyện Châu thành.

"Chu Đông Dương, ngươi tốt nhất cùng chuyện này không có quan hệ. . . Bằng không, nói không chừng ta liền chỉ có đem ngươi một chỗ diệt trừ."

... ...

"Nơi này chính là Lục gia?"

Lục phủ ngoài cửa, mượn lấy bóng đêm, một vị toàn thân bị hãm hại bào bao phủ lão giả xa xa liếc liếc mắt Lục gia, thanh âm có chút khàn khàn hỏi.

"Vâng!"

Bên người một cái ăn mày dáng dấp hài đồng gật đầu hồi đáp đạo, "Đại gia, chính là chỗ này, người xem, vừa mới đi vào nữ nhân kia, chính là Lục gia đại tiểu thư, tuyệt đối không sai!"

"Tốt!" Khẽ gật gật đầu, cái kia hắc bào lão giả từ trong tay áo đưa ra một con già nua bàn tay, ném một khối vàng.

Chứng kiến vàng, cái kia tiểu khất cái con mắt nhất thời liền phát sáng, ngay cả hô hấp đều gấp gáp, ai có thể nghĩ tới, đối phương bất quá vẻn vẹn chỉ là hỏi một chút đường, vậy mà lại rộng lượng như vậy, đây chính là một khối vàng a, có cái này, hắn liền rốt cuộc không cần ăn xin.

"Tạ ơn đại gia! Tạ ơn đại gia!"

Té trên đất nhặt lên vàng, tiểu khất cái khắp khuôn mặt là vẻ hưng phấn, liên tục hướng cái kia hắc bào lão giả tiền chiết khấu cảm tạ.

"Cảm ơn à. . . Thế thì không cần!"

Ngẩng đầu, từ cái kia che diện mạo hắc bào bên trong, lộ ra một tấm quỷ dị mặt, hướng về tiểu khất cái nhìn liếc mắt, nhàn nhạt mở miệng nói.

Cơ hồ là tại đồng thời, cái kia tiểu khất cái cầm lấy vàng tay, nhất thời liền bắt đầu hư thối, ngắn ngủi mấy hơi thở thời gian, toàn bộ bàn tay đều đã triệt để mục nát!

Trong nháy mắt, cái kia tiểu khất cái nhất thời phát sinh một hồi hét thảm, dùng sức phủi muốn đem khối kia vàng ném xuống, chỉ là, vô luận hắn dùng sức thế nào, khối kia vàng giống như là đính vào bàn tay hắn thượng, làm sao đều không bỏ rơi được.

Kinh khủng hơn là, mới vừa kêu thảm thiết hai tiếng, tiểu khất cái liền phát hiện, chính mình vậy mà không kêu ra tiếng, đầu lưỡi, yết hầu cũng

đồng dạng bắt đầu thối rữa, tiếp theo là cả người!

Trên người thịt, từng khối từng khối mục nát, lẫn vào nùng huyết rơi xuống đất.

Tiểu khất cái điên cuồng giãy dụa, hướng về kia hắc bào lão giả dùng sức tiền chiết khấu cầu xin tha thứ, có thể cái kia hắc bào lão giả lại cứ như vậy lẳng lặng đứng ở trước mặt hắn, mắt mở trừng trừng nhìn tiểu khất cái liều mạng giãy dụa, thẳng đến trên người huyết nhục đều thối rữa sạch sẽ, chỉ còn lại có một bạch cốt.

Cúi đầu liếc mắt nhìn, cái kia hắc bào lão giả nhẹ nhàng một ngón tay, cái kia một bạch cốt liền trực tiếp bay lên, trên người huyết nhục sớm đã triệt để tiêu thất, có vẻ cực kỳ sạch sẽ!

"Ngược lại là một không sai bộ xương!" Nhẹ nhàng ca ngợi một tiếng, hắc bào lão giả đầu ngón tay một điểm, cái kia một bạch cốt nhất thời bị hắn thu vào trong lòng bàn tay trong giới chỉ, quay đầu thật sâu xem Lục gia liếc mắt, trên mặt lộ ra lau một cái âm u nụ cười, chậm rãi xoay người mà đi.

Mặt đất, chỉ còn lại có cái kia một khối vàng lẳng lặng nằm ở cái kia một bãi máu đen cùng thịt vụn bên trong, có vẻ cực kỳ chói mắt.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 381: Dưới bóng đêm tiểu khô lâu

"A! ! !"

Trong đêm khuya, một tiếng thét chói tai chợt đánh vỡ Lục phủ bình tĩnh, mới ngay vừa rồi, Lục phủ một đứa nha hoàn thu thập xong trên tay sống, chuẩn bị đi trở về lúc nghỉ ngơi sau khi, nhưng ở Lục phủ trong viện tử chứng kiến một tiểu khô.

Hơn nửa đêm, ở trong sân đột nhiên chứng kiến một khô lâu, hơn nữa khô lâu này lại còn là sống, hét lên một tiếng, nha hoàn kia nhưng là ngạnh sinh sinh trực tiếp bị sợ đã bất tỉnh.

Chỉ là một tiếng này thét chói tai, cũng triệt để kinh động toàn bộ Lục phủ, trong chốc lát, liền có gia đinh chạy tới, chỉ là thấy rõ cái kia khô lâu trong nháy mắt, những thứ này gia đinh cũng nhất thời bị sợ hồn phi phách tán, giải tán lập tức!

Nhưng mà cái kia tiểu khô lâu, lại phảng phất cũng bị những người này kinh động, vốn chỉ là ở trong sân du duệ, bây giờ nhưng là chợt từ trên người chính mình bẻ một cây gai xương, chỗ trống trong hai mắt lộ ra lau một cái u lãnh quang mang, trực tiếp hướng về những gia đinh kia đuổi theo.

Những thứ này gia đinh bên trong luôn có một ít bị sợ run chân, mấy bước liền bị đuổi theo, trực tiếp bị gai xương đâm thủng thân thể, tiên huyết theo gai xương chảy ra, lại phảng phất bị cái kia gai xương thôn phệ!

Quỷ dị hơn là, cái kia một cây gai xương, vô luận nhiễm nhiều ít tiên

huyết, đều từ đầu đến cuối không có nửa điểm huyết sắc, ngược lại càng phát ra trong suốt như ngọc!

Bạch Nhạc nghe được thanh âm chạy tới thời điểm, chứng kiến, chính là như vậy một màn!

Cái kia khô lâu hình thể rất nhỏ, vừa nhìn chính là một cái mười ba bốn tuổi hài tử, nhưng lại ngạnh sinh sinh biến thành bộ dáng như vậy, để cho người ta đánh sinh lòng ra lau một cái tim đập nhanh sợ hãi.

"Oanh!"

Cơ hồ là đồng thời, Hà Diêu cũng đồng dạng chạy tới, tay áo nhẹ nhàng vung, liền có một cổ lực lượng kinh khủng đập phải cái kia tiểu khô lâu trên người, đem cái kia tiểu khô lâu đánh vào không trung lật cái té ngã, trùng điệp ngã trên mặt đất.

Tiểu khô lâu tựa hồ bị té đau, trên mặt đất giùng giằng nửa ngày cũng không thể đứng lên, dạng như vậy, phảng phất giống như là một cái ủy khuất tiểu hài tử, chỉ là hắn bây giờ dáng vẻ, lại làm cho hắn làm sao cũng lưu không ra nước mắt tới.

"Cao nhân phương nào giá lâm, còn không hiện thân gặp mặt?"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Hà Diêu lạnh giọng mở miệng nói.

Mới vừa mới vừa ra tay, hắn liền phát hiện, cái này tiểu khô lâu căn bản không có thực lực gì đáng nói, cũng liền dựa vào cái kia đáng sợ dáng vẻ hù dọa một chút người thường, mới có thể sát nhân. Bằng không, đừng bảo là là tu hành giả, phàm là chỉ cần là gan lớn một điểm người trưởng thành, lấy dũng khí tới cũng có thể đánh lui cái này tiểu khô lâu.

Rất hiển nhiên, cái này tiểu khô lâu bất quá là đối phương cố ý phóng

xuất mồi mà thôi.

Cùng Hà Diêu khác biệt, cơ hồ là chứng kiến cái này tiểu khô lâu trong nháy mắt, Bạch Nhạc cũng đã đoán được đối phương thân phận!

Dạng này phổ thông tiểu khô lâu, tự nhiên không thể nào là Bạch Cốt Hóa Thân, nhưng lại cũng tuyệt đối cùng cái kia Bạch Cốt Thần Quyết không thoát liên hệ, rất hiển nhiên, thời gian dài như vậy không có thể đem Bích Vân Đào giới chỉ đoạt trở về, sốt ruột không chỉ là Mâu Kình Thần, cái kia phía sau ma đạo thế lực, cũng rốt cục nhịn không được phải ra tay.

"Bạch Nhạc, ta cho ngươi ba ngày thời gian, đem đồ vật giao ra đây, bằng không, bản tọa liền đem toàn bộ Lục phủ, thậm chí toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông người, toàn bộ biến thành bộ xương trắng!"

Đột nhiên, cái kia tiểu khô lâu trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái u lục sắc quang mang, miệng nói tiếng người, phảng phất trong nháy mắt, xung quanh liền treo lên một hồi đáng sợ âm phong.

Ầm!

Thậm chí căn bản không có chờ Bạch Nhạc hồi đáp, cái kia một tiểu khô lâu liền chợt nổ tung, biến thành một chỗ tản mát nát xương, không còn chút nào nữa sinh mệnh dấu hiệu!

Trong nháy mắt, cả viện bên trong lần nữa rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch ở giữa.

Bên cạnh những cái kia thật vất vả mới khôi phục một điểm khí lực Lục phủ hạ nhân, nghe nói như thế tức thì bị hù dọa toàn thân lạnh run, thậm chí có thể rõ ràng nghe được một hồi hàm răng run lên thanh âm.

Trong chốc lát, những thứ này hạ nhân liền phát sinh sợ hãi một hồi tiếng

gào, không để ý tới đã là đêm khuya, liều mạng hướng Lục phủ chạy ra ngoài.

Những người này vốn là đối Lục gia không có gì trung thành đáng nói, bất quá là tới Lục phủ kiếm miếng cơm ăn, nơi nào thấy qua loại này khủng bố chiến trận, đối với bọn hắn mà nói, Lục phủ quả thực giống như là địa ngục, nghĩ đến lại ở lại xuống dưới, có thể phải biến thành đáng sợ như vậy khô lâu, thật là can đảm đều phải bị hù dọa phá, nơi nào còn có dũng khí ở lại chỗ này.

"Bạch đại ca. . ."

Lục Yên Nhiên chạy tới dù sao muộn, nhưng lại cũng vừa may nghe được cái kia tiểu khô lâu trước khi chết nói chuyện, trong lúc nhất thời, cũng đồng dạng bị sợ sắc mặt trắng bệch.

"Không có việc gì, đừng sợ!"

Cảm thụ được Lục Yên Nhiên sợ hãi, Bạch Nhạc chậm rãi đi tới Lục Yên Nhiên bên người, nhẹ giọng an ủi.

Trong nháy mắt, Lục Yên Nhiên liền nhất thời nhào tới Bạch Nhạc trong lòng, nước mắt không ngừng được chảy xuống, đem Bạch Nhạc y phục ướt nhẹp một mảng lớn.

Mấy ngày nay tới giờ, Lục Yên Nhiên thừa nhận áp lực thực sự quá lớn, thật vất vả mới nhìn đến một điểm khởi sắc, thật là lúc này mới vài ngày, rốt cuộc lại xuất hiện dạng này sự tình, nàng bất quá là một cái bình thường nữ nhân, nơi nào tiếp nhận được sợ hãi như vậy!

Giờ khắc này tựa ở Bạch Nhạc trong lòng, liền dường như muốn bả mấy ngày nay tới giờ, trong lòng sợ hãi cùng ủy khuất, toàn bộ khóc lên đồng dạng.

Nhìn một màn này, Hà Diêu tâm tình cũng không khỏi có chút phức tạp.

Trước đó hắn liền hỏi qua Bạch Nhạc chuyện này, chỉ là Bạch Nhạc cũng chưa nói cho hắn biết, bây giờ quả nhiên, cái này còn không có mấy ngày nữa, những cái kia ma đạo cao thủ cũng đã tìm tới cửa đưa ra cảnh cáo,

Cái này khiến trong lòng hắn đồng dạng có chút bất an.

Mặc dù không biết đối phương đến tột cùng là ai, nhưng loại này thao túng bạch cốt thủ đoạn, cũng hơi bị quá mức quỷ dị, mặc dù hắn thân là Tinh Cung Cảnh cường giả, trong lòng cũng không khỏi có chút phát lạnh.

So với việc những cái kia cường đại tồn tại mà nói, Linh Tê Kiếm Tông chân thực tại quá yếu.

Giờ khắc này, Hà Diêu thậm chí đều muốn khuyên bảo, mặc kệ Bạch Nhạc được cái gì, đều trực tiếp giao ra, đảm bảo nhất thời bình an cho thỏa đáng.

Chỉ là lời đến khóe miệng, nhìn Bạch Nhạc, lời này hắn lại đúng là vẫn còn vô pháp nói ra miệng.

Huống chi, bây giờ Lục Yên Nhiên khóc thành cái dạng này, hắn cũng thực sự không tiện cắm miệng, thở dài một tiếng, trực tiếp tự quay thân ly khai.

Lẳng lặng đứng tại chỗ , mặc cho Lục Yên Nhiên ôm chính mình khóc, giờ khắc này Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi đồng dạng hiện lên lau một cái cực kỳ tâm tình rất phức tạp.

Giới chỉ cấm chế đã bị phá giải, loại tình huống này, coi như hắn muốn đem giới chỉ giao ra dàn xếp ổn thỏa có thể hay không có thể, thậm chí

một khi làm cho đối phương biết, hắn đã phá giải giới chỉ, biết bên trong chân tướng, ngược lại sẽ buộc đối phương dùng điên cuồng hơn, tàn khốc hơn phương thức trả thù mà thôi.

Cái này có thể tuyệt đối không phải một mình hắn sự tình, một khi đến loại trình độ đó, ai cũng trốn không can hệ.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc thậm chí có chút muốn đem cái này sự kiện trực tiếp thọt cho Bắc Đẩu Tinh Cung, cho dù là muốn thừa nhận một ít phiêu lưu, nhưng lại cũng có khả năng rất lớn, sẽ để cho Bắc Đẩu Tinh Cung trực tiếp nhúng tay bên trong, hóa giải trước mắt nguy hiểm.

Chỉ là như vậy ý niệm trong đầu, mới vừa lóe lên, liền lần nữa bị đè nén xuống.

Đạo lý rất đơn giản, căn bản là không kịp!

Bây giờ Duyện Châu thành bên trong, Bắc Đẩu Tinh Cung chỉ có Nam Cung Thiên bọn hắn mấy cái kia đệ tử, loại bí mật này, nếu như nói cho bọn hắn biết, sẽ chỉ làm bọn hắn cùng theo một lúc chết!

Một khi tin tức rò rỉ, sợ rằng căn bản đợi không được Bắc Đẩu Tinh Cung người chạy tới, đối phương liền muốn trước liều mạng với hắn.

Sự tình tới mức này, đã căn bản không có chút nào đường lui, chỉ có cắn răng kiên trì!

Thực lực a! Chỉ có sở hữu cường đại hơn thực lực, mới có thể phá vỡ tử cục!

Có thể tất cả tựa hồ liền lại trở về nguyên điểm!

Lấy không được mặt khác cái kia một viên Uẩn Tinh Đan, Bạch Nhạc liền căn bản là không có cách đột phá!

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc không khỏi đột nhiên nắm chặt quả đấm, trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc.

Vô luận như thế nào, nhất định phải nghĩ biện pháp mau sớm bắt được cái kia một viên Uẩn Tinh Đan!

Trong đầu chuyển qua những ý niệm này đồng thời, Lục Yên Nhiên cũng rốt cục khóc mệt, có chút ngượng ngùng đẩy ra Bạch Nhạc, "Thật xin lỗi, Bạch đại ca, là ta thất thố."

"Không sao!"

Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc lắc đầu, vỗ nhè nhẹ đánh Lục Yên Nhiên bả vai, "Thời điểm không còn sớm, trở về nghỉ ngơi đi, chuyện này, ta sẽ nghĩ biện pháp giải quyết."

"Bạch đại ca. . ."

Khẽ cắn môi, Lục Yên Nhiên có chút do dự lần nữa mở miệng nói, "Ngươi có thể theo ta một hồi sao? Ta hiện tại vừa nhắm mắt, trong đầu liền tất cả đều là cái kia đáng sợ khô lâu, ta thật tốt sợ!"

Nhìn Lục Yên Nhiên, Bạch Nhạc thoáng do dự một chút, lúc này mới gật đầu, "Vậy thì đi ta như vậy ngủ đi, ta cùng ngươi tán gẫu một chút, nhìn ngươi ngủ."

Bạch Nhạc có thể cảm giác được, từ đêm hôm đó phía trên, tựa hồ Lục Yên Nhiên ở trước mặt hắn, liền có vẻ càng nhu nhược, đó cũng không phải Lục Yên Nhiên thay đổi, mà là bởi vì Lục Yên Nhiên cùng hắn khoảng cách theo đêm hôm ấy, gần hơn rất nhiều, bây giờ đã không cần ở trước mặt hắn gượng chống, làm bộ kiên cường.

Cái này chính là một cái như nước nữ tử, văn tĩnh, nhu nhược, như là

yên tĩnh hồ nước.

Chỉ là tại tàn khốc hiện thực xuống, mới gượng chống ra cái kia kiên cường dáng vẻ.

Huống chi, một đêm kia sự tình, Bạch Nhạc trong lòng bản thân cũng có chút hổ thẹn, tự nhiên cũng liền không tốt cự tuyệt nữa Lục Yên Nhiên yêu cầu.

Trở lại gian phòng, để cho Lục Yên Nhiên nằm trên giường tốt, vì nàng đắp kín mền, Bạch Nhạc lúc này mới bưng một cái ghế ngồi ở bên giường, cùng Lục Yên Nhiên nói chuyện.

"Lục cô nương, thật ngươi không cần sợ cái kia tiểu khô lâu! Ngươi ngẫm lại xem, nó hình thể cũng bất quá chỉ là một đứa bé! Thật nó cũng rất thương cảm, chỉ là bị những cái kia ma đạo người tàn nhẫn sát hại, luyện chế thành đáng sợ khô lâu mà thôi!"

Vì hòa hoãn Lục Yên Nhiên tâm tình khẩn trương, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

Lẳng lặng nghe Bạch Nhạc, Lục Yên Nhiên cảm xúc cũng rốt cục dần dần ổn định lại, mặc dù thật Bạch Nhạc cũng không nói gì, có thể chỉ cần tại bên người nàng, là có thể mang cho nàng một loại ấm áp cảm giác an toàn, tựa hồ cái gì sợ hãi đều bị xua tan.

Nhẹ giọng cùng Bạch Nhạc vừa nói chuyện, cũng không lâu lắm, Lục Yên Nhiên liền lẳng lặng ngủ mất.

Khóc lâu như vậy, nàng cũng đồng dạng khóc mệt, tâm tình một khi trầm tĩnh lại, tự nhiên liền rất dễ dàng ngủ mất.

Chứng kiến Lục Yên Nhiên ngủ sau đó, Bạch Nhạc chậm rãi đứng dậy, đẩy cửa ra đi ra ngoài, đón lấy ánh trăng, nhưng trong lòng cũng đồng

dạng dần dần nổi lên vẻ lạnh như băng sát khí.

Vừa mới, mặc dù là an ủi Lục Yên Nhiên, thật là Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng minh bạch, đây không phải là có lệ, mà là sự thực.

Cái kia bị đối phương dùng để cảnh cáo chính mình, có thể vẻn vẹn chính là một cái phổ thông tiểu hài tử, vẻn vẹn vì vậy chính mình nguyên nhân, liền bị đối phương tàn nhẫn sát hại, chỉ bằng vào điểm này, Bạch Nhạc đã nói phục không chính mình buông tay.

Mặc dù mình cũng là ma tu, nhưng loại này ma, lại cùng những thứ này ma không giống nhau!

Chỉ bằng đối phương loại này tàn nhẫn thủ đoạn, đáng chết!

"Vô luận ngươi là ai, vô luận chuyện này cuốn vào bao nhiêu người, ta phát thệ. . . Một cái cũng sẽ không buông qua! Đã các ngươi muốn giết, ta liền giết đến các ngươi sợ hãi mới thôi!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 382: Trẻ tuổi nóng tính

"Bạch Cốt Thần Giáo!"

Nghe xong Bạch Nhạc, Chu Đông Dương trong mắt lóe lên một tia mịt mờ vẻ kiêng kỵ, trầm giọng đáp.

"Ngươi biết? Bọn hắn lai lịch ra sao?" Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc có chút ngoài ý muốn hỏi tới.

Nguyên bản bất quá là ôm tạm thời thử một lần tâm tính thuận miệng hỏi một câu, nhưng lại không muốn đều, Chu Đông Dương vậy mà hiểu biết chính xác đạo đối phương.

"Cụ thể lai lịch ra sao, ta không rõ ràng! Ta nhớ được, trước đó ngươi vừa tới Duyện Châu thành lúc tới sau khi, ta liền đã nói với ngươi, Duyện châu không ít cao thủ lạ lùng tử vong, sợ rằng cùng người trong ma đạo thoát không quan hệ! Hơn nữa, trong tối một mực có nghe đồn nói, có ma đạo cự kình đến Duyện châu." Nhìn Bạch Nhạc, Chu Đông Dương chậm rãi giải thích, "Những cái kia lạ lùng tử vong cao thủ, có người nói, chính là biến thành bộ xương trắng, hơn nữa những thứ này khô lâu sẽ còn tiếp tục trắng trợn giết chóc. . ."

"Có nghe đồn nói, những thứ này chính là vị kia ma đạo cự kình lấy ra, mà đối phương, chính là tự xưng. . . Bạch Cốt Thần Giáo!"

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi có chút đau đầu.

Tại Thanh châu, một cái Huyết Ảnh Ma Tông cũng đã cơ hồ đem Thanh châu khuấy long trời lở đất, cứu nguyên nhân căn bản, cũng là bởi vì vị kia Huyết Ảnh Ma Quân!

Một vị ma đạo cự kình khủng bố đến mức nào, Bạch Nhạc thực sự quá rõ.

Chỉ là không nghĩ tới, chính mình trở lại Duyện châu, bất quá chỉ là giết một cái Bích Vân Đào, vậy mà rất có thể lại chọc một vị ma đạo cự kình, vận khí này cũng thật sự là không có ai.

Đương nhiên, bây giờ điểm ấy tiểu đả tiểu nháo sự tình, tự nhiên không có khả năng kinh động vị kia ma đạo cự kình, tìm tới cửa, vậy cũng bất quá chỉ là Bạch Cốt Thần Giáo một ít Tinh Cung Cảnh trưởng lão mà thôi, mặc dù vướng tay chân, nhưng là còn dọa không đến Bạch Nhạc.

"Bạch phủ chủ, đối phương sẽ không tự dưng tìm tới cửa, ta vẫn là câu nói kia, vô luận ngươi cầm đối phương thứ gì, vẫn là sớm giao ra đi." Nhìn Bạch Nhạc, Chu Đông Dương nhịn không được nhắc nhở lần nữa đạo, "Ta có thể giúp ngươi liên hệ Mâu Kình Thần, tin tưởng chỉ cần ngươi bằng lòng đem đồ vật giao ra, nhất định có thể dàn xếp ổn thỏa. . ."

"Phủ Chủ đại nhân!"

Chu Đông Dương lời còn chưa nói hết, trực tiếp từ lần nữa bị Bạch Nhạc cắt đứt.

Trong mắt lộ ra lau một cái lợi hại chi sắc, Bạch Nhạc trầm giọng đáp, "Trước không nói ta căn bản cũng không biết đối phương muốn để cho ta giao cái gì, cho dù là biết, lẽ nào nên cùng ma đạo mọi người thỏa hiệp sao?"

"Chính tà bất lưỡng lập, chúng ta tu hành vì không phải là trừ ma vệ đạo?" Hừ nhẹ một tiếng, Bạch Nhạc lạnh lùng nói rằng, "Ngươi ta tất nhiên thân là một châu phủ chủ, liền nên có trách nhiệm thủ hộ một phương bách tính! Vẻn vẹn vì cảnh cáo ta, ta đã đem một đứa bé tàn

nhẫn giết chết biến thành bạch cốt, dạng này yêu ma, chính là chết một vạn lần cũng là trừng phạt đúng tội!"

"Bạch Nhạc mặc dù thực lực thấp, nhưng điểm ấy đảm phách vẫn có! Thân là chính đạo đệ tử, thân là Thanh Châu phủ chủ, Bạch mỗ tuyệt sẽ không cùng loại này tà ma ngoại đạo thỏa hiệp!" Dừng một cái, Bạch Nhạc từ tốn nói, "Ta câu nói kia, binh tới tướng đở, nước tới đất ngăn! Có thủ đoạn gì, để bọn hắn sử hết ra là được."

Quẳng xuống câu nói này, Bạch Nhạc lúc này cáo từ, có thể Chu Đông Dương nhưng là nửa ngày đều không phản ứng kịp.

Thẳng đến Bạch Nhạc thân ảnh triệt để tiêu thất, lúc này mới không khỏi lộ ra vẻ cười khổ chi sắc.

"Vị này Bạch phủ chủ, thật đúng là. . . Trẻ tuổi nóng tính a!"

Từ bên cạnh đi tới, Chu Đông Dương trên người hộ vệ kia nhẹ giọng mở miệng nói.

"Trẻ tuổi nóng tính. . . Đúng a!" Thở dài một tiếng, Chu Đông Dương lắc đầu nói, "Ai không có tuổi trẻ qua đây, nếu không phải trẻ tuổi nóng tính, huynh đệ chúng ta làm thế nào có thể phản bội?"

Nhắc tới Chu Mộng Dương, Chu Đông Dương cũng không khỏi có chút thổn thức, "Tiểu Đoạn, ngươi có không có cảm thấy, hắn cùng Mộng Dương lúc còn trẻ, thật rất giống."

"Là có chút giống như, nếu không phải cái tính tình này, Mộng Dương trưởng lão sợ cũng sẽ không như thế thưởng thức hắn." Gật đầu, tiểu Đoạn nhẹ giọng hồi đáp nói.

"Đúng vậy a. . . Thật là khiến người ta ước ao vừa đành chịu a!"

"Nhưng hắn cuối cùng không phải Mộng Dương trưởng lão." Nhìn Chu Đông Dương, tiểu Đoạn yên lặng chốc lát, lúc này mới nhẹ giọng mở miệng nói.

"Không sai!" Nghe thế, Chu Đông Dương trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái khiếp người quang mang, lạnh lùng nói, "Hắn không phải là mộng dương, dù là giống như nữa cũng cuối cùng không phải! Cho nên. . . Hắn muốn tìm chết, vậy liền để hắn đi chết tốt!"

...

Trẻ tuổi nóng tính sao? Có lẽ có một ít đi.

Nhưng ở Chu Đông Dương trước mặt biểu hiện cứng rắn như thế, vậy thì rất hiển nhiên là đang cố ý diễn trò.

Bạch Cốt Thần Quyết sự tình, hắn không có khả năng cùng Chu Đông Dương nói, cho nên phương thức tốt nhất, chính là lấy như thế một bộ trẻ tuổi nóng tính tư thế xuất hiện, thậm chí là đem tin tức này, hình tượng này, truyền tới đối phương trong tai.

Kể từ đó, liền sẽ làm cho đối phương cho rằng, chính mình bất quá là đầu óc nóng gắng phải cùng ma đạo chịu lấy tới tiểu tử ngốc, mà sẽ không hoài nghi mình thật đã biết trong giới chỉ có bí mật gì.

Chớ xem thường điểm này, đối với Bạch Nhạc mà nói, điểm này trọng yếu phi thường!

Bởi vì, cái kia có nghĩa là hắn có thể từ đó tranh thủ được bao nhiêu thời gian.

Bạch Cốt Thần Giáo người, mặc dù hôm qua đã cảnh cáo chính mình, nói cái gì chỉ cho ba ngày thời gian, thế nhưng Bạch Nhạc nhưng có thể khẳng định, cái kia tất nhiên chỉ là nói sạo đe doạ!

Vô luận là ai, muốn tại đây Duyện Châu thành bên trong trực tiếp thống hạ sát thủ, sợ là cũng cuối cùng hội mang theo vài phần kiêng kỵ.

Chính mình vốn cũng không phải là bình thường Linh Phủ Cảnh, có thể mặc cho bọn hắn nói giết liền giết!

Mâu Kình Thần đã cùng chính mình động qua tay chân, đối phương không phải không biết, huống chi, bây giờ còn có Hà Diêu vị tông chủ này tại, trừ phi là vị kia Tinh Hải Cảnh ma đạo cự kình tự mình xuất thủ, bằng không, sợ là không có ai dám nói, có thể trong vòng thời gian ngắn đánh chết Bạch Nhạc cùng Hà Diêu, càng không nắm chặt ép mình đem đồ vật giao ra đây.

Bằng không, nơi nào còn cần gì cảnh cáo, trực tiếp giết đến tận cửa là được.

Chỉ cần làm cho đối phương cảm thấy, chính mình bất quá chỉ là trẻ tuổi nóng tính, hoài nghi Bích Vân Đào cái kia chiếc nhẫn trữ vật bên trong cất giấu có quan hệ ma đạo bí mật, lúc này mới liều chết không theo, như vậy chí ít trong khoảng thời gian ngắn, đối phương liền tuyệt đối sẽ không thật không tiếc bất cứ giá nào tới diệt trừ chính mình.

Đối với Bạch Nhạc, cái này đã đủ đủ!

Chỉ cần có thể chống được chính mình đột phá Tinh Cung Chi Cảnh, đến lúc đó, mặc dù chính diện cùng cái này Bạch Cốt Thần Giáo giao phong, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không hề sợ hãi.

"Lần hội đấu giá này cái viên kia Uẩn Tinh Đan, Bạch Nhạc nhất định sẽ không bỏ qua!"

Ánh mắt rơi vào trước mặt cái kia một vùng tăm tối bên trong bóng người trên người, Mâu Kình Thần chậm rãi mở miệng nói, "Chỉ cần nhìn

chằm chằm buổi đấu giá, nhìn chằm chằm Uẩn Tinh Đan, liền nhất định có thể nắm giữ Bạch Nhạc hướng đi."

"Mặc dù không biết vị phủ chủ kia đại nhân tại chơi cái trò gì, vốn lấy thực lực chúng ta, đủ để nghiền ép lên đi!"

"Thời gian xuất thủ, liền định tại đấu giá hội sau khi chấm dứt đi. . . Trước hết để cho hắn đạt được Uẩn Tinh Đan, sau đó tại hắn cho rằng có hy vọng nhất thời điểm, triệt để phá hủy niềm tin của hắn! Bất quá là một cái tiểu tử kia mà thôi, ta cũng không tin, hắn thật có thể gượng chống lấy cái gì chó má chính đạo tín ngưỡng, chết cũng không chịu đem đồ vật giao ra đây."

"Một bên là bước vào tinh cung hy vọng, một bên là Thân Tử Hồn Diệt uy hiếp. . . Coi như hắn lại như thế nào trẻ tuổi nóng tính, ta cũng không tin hắn có thể gắng gượng xuống dưới!"

"Chỉ hy vọng như thế a! Còn có, cái kia một bộ bộ xương, bản tọa muốn định!"

Trong bóng tối, truyền ra một cái thanh âm khàn khàn, lộ ra vài phần âm u chi ý, lập tức triệt để tiêu thất trong bóng đêm.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 383: Buổi đấu giá bắt đầu

Ngày mới vừa mới hắc, Bạch Nhạc cũng đã đến càn khôn phòng đấu giá.

Lục Yên Nhiên cùng Bạch Nhạc một chỗ qua đây, Hà Diêu nhưng chưa lộ diện.

"Bạch phủ chủ, ngưỡng mộ đã lâu! Kẻ hèn họ Kim, đứng hàng lão tam, cho nên tên một chữ một cái ba chữ, bởi vì dáng dấp mập, tất cả mọi người gọi ta ba mập!" Bạch Nhạc bên này vừa mới đến, Càn Khôn thương hội tại Duyện châu phân hội hội trưởng, lúc này liền chào đón, cười tủm tỉm mở miệng tự giới thiệu mình.

Ánh mắt rơi vào kim ba trên người, nhưng là một cái béo trắng mập mạp, vừa nhìn đi lên liền có vẻ cực kỳ khôn khéo, chỉ là hợp với bộ kia nụ cười, lại không biết làm sao, đều sẽ cho người ta một loại hèn mọn mùi vị.

"Kim tam gia!" Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"Ai u, không đảm đương nổi, không đảm đương nổi, Bạch phủ chủ, ngài nếu như như thế gọi, ta thật là không dám bằng lòng!" Cái đầu rung cùng trống lắc là giống như, kim ba không ngừng bận rộn phủ định đạo, "Ba mập! Ngài nếu như coi, cứ gọi ta một tiếng ba mập là được."

Nhìn kim ba kiên quyết dáng vẻ, Bạch Nhạc cũng chỉ có thể là cười khổ một tiếng, "Kim lão bản, ngươi chính là trước dẫn chúng ta đi phòng cao thượng đi."

"Được rồi, đã sớm cho ngài dự sẵn, chữ thiên số 3!" Cười tủm tỉm ở phía

trước dẫn đường, rất nhanh ba người liền đến trong gian phòng trang nhã.

Có Lục Yên Nhiên tại, Bạch Nhạc không có vẫn giữ lại làm gì hạ nhân, nói đơn giản vài câu, kim ba liền biết thú lui xuống đi.

"Bạch đại ca, cái này cái gì ba mập, ánh mắt chán ghét vô cùng." Đợi được kim ba lui xuống đi, Lục Yên Nhiên lúc này mới chuyển hướng Bạch Nhạc mở miệng nói.

So với việc Bạch Nhạc, Lục Yên Nhiên cảm giác hiển nhiên càng phải mẫn cảm nhiều, đối phương mặc dù vẻ mặt cung kính, nhưng trên thực tế, trong ánh mắt nhưng thủy chung cất giấu lau một cái, cái này khiến Lục Yên Nhiên rất không thoải mái.

Khóe miệng tràn ra mỉm cười, Bạch Nhạc khẽ lắc đầu đạo, "Cái này nhân loại thật không đơn giản, bản thân liền là linh phủ đỉnh phong cường giả, nói chuyện làm việc đều trơn tru rất! Hơn nữa cái này phòng cao thượng an bài, cũng rất có thâm ý."

Mình bị an bài là chữ thiên số 3, đây cũng là nói rõ, tại chính mình trước đó, còn có hai người ở đối phương trong lòng địa vị càng cao.

Bắc Đẩu Tinh Cung bây giờ tại Duyện Châu thành không có cao thủ gì, cho nên, hầu như không cần muốn, mặt khác cái kia hai cái phòng, nhất định là an bài cho Chu Đông Dương cùng Mâu Kình Thần.

Thậm chí còn, hôm nay loại cục diện này, Mâu Kình Thần cũng chưa chắc nhất định sẽ tới, có thể phòng cũng tuyệt đối là sáng sớm liền an bài xong, vô luận đối phương tới hay không, cũng sẽ không loạn thứ tự.

Còn như đối phương nhìn về phía Lục Yên Nhiên trong ánh mắt có, đạo lý thì càng đơn giản, đánh tâm, thật đối phương căn bản cũng không xem trọng chính mình, thậm chí cho rằng, rất có thể chính mình chẳng mấy

chốc sẽ chết ở Mâu Kình Thần trong tay.

Đương nhiên, tại kết quả chưa ra trước đó, hắn cũng không chút nào đắc tội chính mình, nên có tôn trọng nửa điểm không ít, cái này từ mình bị an bài xong chữ thiên số 3 phòng bên trong thì nhìn đi ra.

Chỉ bằng những chuyện nhỏ nhặt này, liền đủ để nhìn ra cái này nhân loại tâm cơ cùng thủ đoạn, không hề nghi ngờ, là cái nhân vật hung ác.

Những lời này, Bạch Nhạc trong lòng mình rõ ràng, nhưng lại chưa cùng Lục Yên Nhiên giải thích rõ ràng.

Chỉ chớp mắt chính là hơn nửa canh giờ đi qua, sắc trời cũng dần dần tối lại.

Đến tận đây, có tư cách ngồi ở trong bao gian người, liền hầu như đều đã đến, còn lại những cái kia trong đại sảnh đấu giá người, lúc này mới bị an bài lần lượt nhập tràng.

Chỉ này một điểm liền đem những thứ này chân chính có thân phận có địa vị người, cùng người khác phân biệt đi ra, mặc dù chỉ là một ít thủ đoạn nhỏ, nhưng cũng đồng dạng để cho Bạch Nhạc cao nhìn cái này Càn Khôn thương hội liếc mắt.

Đấu giá bắt đầu trước, liền có người đưa lên một khối đá phiến, phía trên có khắc một cái đơn giản nhất pháp trận, chỉ cần đang tìm khối trên tấm đá, lấy linh lực tới điền số lượng, phòng bên ngoài liền sẽ lấy tinh lực hiển hiện ra chữ số tới đấu giá.

Kể từ đó, cũng liền tránh cho, yêu cầu tự mình mở miệng đấu giá phiền phức, cũng càng tăng vài phần an toàn.

Ngồi phía trước cửa sổ, Bạch Nhạc có thể đơn giản chứng kiến phía dưới bàn đấu giá, nhưng hắn người cũng đối không cách nào thấy rõ trong bao

gian tình cảnh, càng không thể nào biết ngồi ở bên trong người là ai.

Rất nhanh, buổi đấu giá liền chính thức bắt đầu.

Kiện thứ nhất bị đấu giá, chính là một thanh linh khí cấp bảo kiếm, cho dù đối với bây giờ Bạch Nhạc mà nói, không tính là gì hiếm có đồ vật, nhưng đối với bình thường tu hành giả mà nói, cũng không nghi ngờ có được cực đại sức dụ dỗ.

Phải biết, cho dù là Huyền cấp tông môn đệ tử, cũng có rất nhiều yêu cầu lao lực tâm tư, mới có thể lấy được linh khí cấp bảo vật, mà kiếm bản thân lại là thường thấy nhất binh khí, kể từ đó, sức dụ dỗ dĩ nhiên là rất lớn.

Rất nhanh cái này một thanh bảo kiếm, liền bị người thét lên trên trăm linh thạch, cuối cùng lấy hơn ba trăm khối giá cả thành giao.

Thoáng tính toán một chút, Bạch Nhạc liền rất rõ ràng, cái giá tiền này thật so thực tế giá cả cao không ít, nhưng lại thắng ở thuận tiện.

Chỉ cần trả giá linh thạch là có thể trực tiếp đạt được, mà không cần chính mình tân tân khổ khổ đi tìm kiếm khắp nơi, xác thực đơn giản rất nhiều, có người nguyện ý vì cái này trả hơn một ít giá, cũng là chuyện đương nhiên sự tình.

Mà mới vẻn vẹn vẫn là kiện thứ nhất vật đấu giá mà thôi!

Thật toàn bộ buổi đấu giá giá trị lớn nhất, chính là ở chỗ, ở chỗ này, ngươi có thể mua được địa phương khác, rất khó chiếm được, thậm chí là căn bản không khả năng có được bảo vật!

Những bảo vật này càng trân quý, buổi đấu giá lực ảnh hưởng thì sẽ càng lớn.

Quá trình này, Bạch Nhạc hầu như đều là một đường nhìn sang, hoàn toàn không có bất kỳ xuất thủ ý tứ.

Trên thực tế, cũng không chỉ là Bạch Nhạc, toàn bộ phòng đấu giá thượng phòng bên trong, đều hiếm có người ra giá.

Thẳng đến đấu giá quá nửa, vị kia ba mập xuất ra một viên hạ phẩm Linh Khư Quả, này mới khiến toàn bộ phòng đấu giá triệt để sôi trào.

Linh Khư Quả là trân quý bực nào, dù là chỉ là hạ phẩm, trước đây cũng đều có thể làm cho Vân Mộng Chân cảm thấy có chút đau lòng đây, đối với người khác mà nói, thì càng là tu hành chí bảo! Trong nháy mắt, chữ thiên số bảy phòng, liền trực tiếp lấy ra ba nghìn linh thạch giá cả.

Làm cái này chút phòng người trong xuất thủ, người khác mới có thể chân chính cảm thụ được loại kia chênh lệch thật lớn.

Không chút nào khoa trương nói, phía dưới những cái kia tham gia buổi đấu giá người, tại loại này chân chính bảo vật trước mặt, chính là một cái làm nền, căn bản không có bất luận cái gì cạnh tranh tư cách.

Không phải bọn hắn không muốn tranh, mà là căn bản cũng không có chút nào tranh thắng hy vọng.

Mới bất quá ngắn ngủi trong chốc lát, một quả này hạ phẩm Linh Khư Quả giá cả, liền bị trực tiếp đẩy tới tám ngàn linh thạch giá cao phía trên.

"Một vạn!"

Hầu như không hề nghĩ ngợi, Bạch Nhạc liền trực tiếp tại trên tấm đá viết ra mới giá cả.

Cho dù đối với Bạch Nhạc mà nói, hạ phẩm Linh Khư Quả đã căn bản không đủ để để cho hắn đột phá Tinh Cung Cảnh, có thể Bạch Nhạc

cũng rất rõ ràng, đối với chính mình mà nói, đại chiến sắp tới, mượn Linh Khư Quả có thể lấy tốc độ nhanh nhất hồi phục thực lực, kể từ đó, tự nhiên không tiếc vốn gốc cũng nhất định phải lấy xuống.

Cơ hồ là Bạch Nhạc báo giá đồng thời, chữ thiên phòng số 2 bên trong, Đông Hải Tiên Đảo đệ tử nhất thời xoay người mở miệng nói, "Mâu sư huynh, Bạch Nhạc bắt đầu đấu giá."

Mí mắt hơi hơi giơ lên, Mâu Kình Thần trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, trầm giọng mở miệng nói, "Tăng giá đi, tối hôm nay, Bạch Nhạc đánh cái gì, chúng ta liền cùng cái gì, nhất định không thể để cho hắn đơn giản đạt được bất kỳ chỗ tốt nào."

"Vâng!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 384: Bỏ tiền mua mạng

"Một vạn linh thạch! Chữ thiên số 3 phòng đại nhân ra giá, một vạn linh thạch, còn có so một vạn linh thạch càng cao sao?"

Đứng ở trên đài đấu giá, kim tam hưng phấn khởi mặt mũi hồng hào, cao giọng gào lên.

"Một vạn linh thạch một lần!"

"Còn có càng cao sao? Một vạn linh thạch hai lần!"

Cơ hồ là tại kim ba mập chuẩn bị xác định thành giao trong nháy mắt, chữ thiên số 2 phòng bên ngoài, rõ ràng hiển hiện ra một cái mới chữ số.

"Mười lăm ngàn linh thạch! Chữ thiên số 2 phòng đại nhân ra giá, mười lăm ngàn linh thạch, còn có so mười lăm ngàn linh thạch càng cao sao?"

Đôi mắt nhỏ mị cùng một chỗ, kim tam hưng phấn khởi lần nữa hô lớn nói.

"Hai vạn, hai vạn linh thạch!"

". . . Ba vạn!"

Phảng phất Mão hăng hái, mới bất quá ngắn ngủi trong chốc lát, chữ thiên số 2, cùng số 3 phòng lẫn nhau đấu giá, liền trực tiếp đem cái này một viên hạ phẩm Linh Khư Quả giá cả đẩy tới năm vạn linh thạch cấp độ.

Đến loại trình độ này, người khác đều sớm đã đình chỉ đấu giá, có tin tức linh thông một điểm, liền đã bắt đầu hỏi thăm hai vị này rốt cuộc cái gì

chủ.

... ...

"Bạch đại ca, tình huống không đúng, đối phương dường như căn bản là tại ác ý cùng chúng ta đấu giá!" Nhìn bây giờ trên trận tình thế, Lục Yên Nhiên rốt cục nhịn không được mở miệng nói.

Nàng mặc dù không biết tu hành, cũng không biết đối phương là ai, có thể bằng vào thương nghiệp bản năng, cũng có thể phát giác trong lúc này vấn đề tới.

Nhẹ nhàng nâng chung trà lên uống một ngụm, Bạch Nhạc tiện tay tại trên tấm đá viết xuống bảy vạn linh thạch mấy cái chữ này, lúc này mới chậm rì rì hồi đáp đạo, "Không cần dường như, hắn xác thực chính là cố ý đang tìm ta phiền phức."

Mặc dù cái kia kim ba chưa nói qua, có thể Bạch Nhạc đoán cũng đoán được, đối phương tất nhiên là Mâu Kình Thần, bây giờ tại Duyện Châu thành, dám ác tâm như vậy chính mình, lại có năng lực như vậy, sợ cũng chỉ có vị này Mâu Kình Thần.

Bạch Nhạc rõ ràng rõ ràng đối phương ý đồ, nhưng lại vẫn như cũ không thèm quan tâm.

"Bạch đại ca, đã ngươi biết, tại sao còn muốn với hắn giận dỗi? Cái này không có lời, dạng này giá cả cũng đã tràn ra mấy lần a?" Lục Yên Nhiên lo lắng hỏi.

"Không sai, tự nhiên không có lời! Ta có thể. . . Nhất định phải trẻ tuổi nóng tính a!" Khóe miệng hiện lên một tia băng lãnh nụ cười, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

... ...

"Mâu sư huynh, đã bảy vạn linh thạch, chúng ta còn theo không?" Giúp đỡ Mâu Kình Thần kêu giá Đông Hải Tiên Đảo đệ tử, cũng đã có chút kinh hồn táng đảm, cái giá tiền này thực sự quá khoa trương, hạ phẩm Linh Khư Quả mà thôi, mặc dù khó có được, có thể cũng không trở thành như vậy khoa trương a.

"Quả nhiên vẫn là trẻ tuổi nóng tính a!" Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Mâu Kình Thần nhàn nhạt mở miệng nói, "Tất nhiên hắn muốn, vậy liền để cho hắn tốt! Chúng ta vị này Bạch phủ chủ có tiền, hôm nay liền để hắn hảo hảo tùy hứng một cái đi."

Giá cả thét lên loại trình độ này, thật cũng đã rất để cho Mâu Kình Thần thoả mãn, hắn tin tưởng Bạch Nhạc tất nhiên có thể đoán được là mình tại đấu giá, nhưng cũng nguyên nhân chính là như vậy, mới khiến cho hắn càng thoả mãn, cuối cùng chỉ là một người thiếu niên mà thôi, liền cảm xúc đều không khống chế tốt, nơi nào thật có thể tử thủ ở bí mật.

Chỉ cần đè lực đủ đủ, sẽ không sợ Bạch Nhạc không nhượng bộ.

... ...

Hời hợt trả giá bảy vạn linh thạch, cầm về cái này hạ phẩm Linh Khư Quả, Bạch Nhạc đặt ở trong tay, khóe miệng cũng không khỏi đồng dạng hiện lên vẻ hài lòng nụ cười.

Nhìn Lục Yên Nhiên tùy ý mở miệng nói, "Xem ra, vị này Mâu Kình Thần cũng không nhiều giàu có a, mới như thế điểm linh thạch, cũng không dám cùng!"

"Bảy vạn linh thạch? Cái này còn nói là một chút?" Trừng trợn mắt, Lục Yên Nhiên quả thực đều có chút muốn nói không ra lời.

Mặc dù không biết tu hành, có thể không có nghĩa là Lục Yên Nhiên

cũng không biết linh thạch giá trị a!

Đừng xem Lục gia như vậy mọi người tộc, có thể cho dù là tại tột cùng nhất thời điểm, táng gia bại sản cũng không cầm ra mấy ngàn linh thạch đến, mấy cái chữ này, đã để nàng có chút trong lòng run sợ, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là như thế một bộ hời hợt dáng vẻ, cái này cũng không khỏi quá khoa trương a?

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Đối ta tới nói, xác thực không nhiều!"

Đây cũng không phải là ráng chống đỡ, những linh thạch này nghe nhiều, nhưng trên thực tế, nếu như đổi thành linh thạch thượng phẩm, cũng bất quá mới vẻn vẹn bảy trăm linh thạch mà thôi, đối Bạch Nhạc mà nói, thật đúng là con mắt cũng không cần nháy một chút.

Không nói đến Thanh châu hàng năm có thể mang đến cho hắn thu nhập có bao nhiêu linh thạch, nhưng cũng chỉ hắn từ Ngô Tuyết Tùng trong bảo khố đạt được linh thạch, liền có gần một vạn linh thạch thượng phẩm.

Hơn nữa, tiền này tới quá dễ dàng, hắn áp căn bản không hề nửa điểm cảm giác đau lòng.

So sánh dưới, Mâu Kình Thần dù cho là tại Đông Hải Tiên Đảo địa vị cao tới đâu, hắn có khả năng chân chính nắm giữ tài phú được bao nhiêu? Thật muốn so đập linh thạch, Bạch Nhạc thực sự là ung dung bỏ rơi hắn mười cái đường phố đi.

". . ."

Mâu Kình Thần nếu như biết, có thể hay không thổ huyết Lục Yên Nhiên không biết, nhưng này lại xác thực để cho nàng có một loại thổ huyết kích động.

"Bạch đại ca, coi như ngươi có tiền, cũng không phải một cái như vậy hoa pháp đi, chúng ta hà tất với hắn đấu khí đâu?"

"Đây cũng không phải là đấu khí!" Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta đây là đang đập tiền mua mạng a. . ."

"Cái gì?" Nghe được Bạch Nhạc, Lục Yên Nhiên chợt biến sắc.

Hoa nhiều linh thạch như vậy mua một viên hạ phẩm Linh Khư Quả cũng không đáng giá, Bạch Nhạc không biết sao?

Hắn đương nhiên, biết, có ở hôm nay, vào giờ khắc này cái kia chính là đáng giá, bởi vì bây giờ mỗi nhiều một điểm hữu dụng linh dược, đều sẽ để cho hắn buổi tối đột phá, nhiều một phần nắm chặt, đối mặt những cái kia đối thủ thời điểm, nhiều một phần nắm chặt!

Chính như chính hắn nói, đây không phải là tại đấu khí, chính là muốn thừa dịp lần này buổi đấu giá cơ hội, đem linh thạch bó lớn đập đi, đổi lấy tất cả đối mình hữu dụng linh dược cùng tài nguyên, đây chính là tại. . . Bỏ tiền mua mạng!

Mua chính hắn mệnh, cũng là mua Mâu Kình Thần, Bạch Cốt Thần Giáo những cao thủ kia mệnh!

"Lục Yên Nhiên, ta cũng đang muốn nói với ngươi. . . Đêm nay, không được theo ta hồi Lục phủ! Nếu ta không có đoán sai, tối hôm nay Lục phủ tất nhiên sẽ có một trận ác chiến, đến lúc đó, ta không nắm chắc có thể bảo vệ ngươi." Nhìn Lục Yên Nhiên, Bạch Nhạc rốt cục chậm rãi mở miệng nói.

"Bạch đại ca, ngươi là nói, cái này Mâu Kình Thần, hôm nay còn muốn đối ngươi ra tay?" Lục Yên Nhiên sắc mặt nhất thời thay đổi trắng bệch, thanh âm có chút run rẩy hỏi.

"Chưa chắc là Mâu Kình Thần, nhưng tối nay tất nhiên sẽ có một trận chiến. . ." Hơi hơi lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Yên tâm đi, ta không có việc gì, ngày mai sau đó, ta muốn toàn bộ Duyện châu, đều nhớ kỹ Bạch Nhạc tên này!"

Nói đến đây, Bạch Nhạc trong mắt tràn đầy ngạo ý.

Chỉ cần lấy thêm đến một quả này Uẩn Tinh Đan, hai quả Uẩn Tinh Đan, hơn nữa như cái này Linh Khư Quả dạng này linh dược, hôm nay hắn liền có lòng tin trực tiếp đột phá Tinh Cung Chi Cảnh!

Hơn nữa trước đó một ít an bài, vô luận là Mâu Kình Thần cũng tốt, kia cái gì Bạch Cốt Thần Giáo cũng tốt, hắn đều có lòng tin chiến thắng.

Lần này trở lại Duyện châu đến, hắn liền chưa từng có nghĩ tới khiêm tốn!

Tương phản, vì giúp Linh Tê Kiếm Tông chính danh, cũng vì có thể làm cho Đạo Lăng sơn người kia, sớm một ít nghe được tên hắn, hắn đã sớm đã chuẩn bị chấn kinh thiên hạ!

Một buổi sáng thành danh thiên hạ biết!

Một khi bước vào Tinh Cung Cảnh, hắn liền lại không tất quản cái gì giấu tài, trực tiếp dùng trong tay kiếm, tuôn ra một cái uy danh hiển hách, thiên kiêu vô song.

PS: Vốn là muốn nghỉ ngơi một chút, xem ti vi kịch, kia cái gì nhân dân danh nghĩa, xem cố gắng nghiện, nhưng mà, đến nhanh thời gian đổi mới, nghĩ đến còn không có đổi mới, khả năng còn có huynh đệ đang chờ đổi mới, liền dám nhìn không được. . . Rõ ràng đã xin nghỉ xong tốt phạt! Tự ta đều cảm giác mình tiện hoảng sợ.

Được, hay là chớ nghỉ ngơi, đổi mới xong, lại tiếp tục kiên định xem ta kịch truyền hình đi.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 385: Hắn, sống quá đêm nay sao?

Thời gian đang chậm rãi trôi qua, buổi đấu giá cũng dần dần chuẩn bị kết thúc.

Toàn bộ quá trình, Bạch Nhạc tổng cộng xuất thủ năm lần, mỗi một lần có trân quý linh dược xuất hiện, Bạch Nhạc đều sẽ không chút do dự nện xuống đại lượng linh thạch chạy xộc trong tay, đó mới gọi một cái vung tiền như rác!

Đừng nói là người khác, cho dù là Mâu Kình Thần cũng rốt cục trở nên động dung.

Ngay từ đầu hắn chỉ là muốn ác tâm một phen Bạch Nhạc, để cho Bạch Nhạc không nỡ, nhưng lại làm sao cũng không nghĩ đến, vị này Thanh Châu phủ chủ vậy mà lại có tiền tới mức này, căn bản không quan tâm sở hữu tiêu dùng! Hắn không tin Bạch Nhạc nhìn không ra hắn là tại ác tính đấu giá, thậm chí cũng làm tốt, tại việc của người nào đó món đồ đấu giá bên trên, bị Bạch Nhạc hãm hại một lần chuẩn bị.

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc nửa điểm phản ứng cũng không có!

Không, loại này cao điệu thái độ, có thể chính là Bạch Nhạc cho hắn hồi ứng với.

Càng buồn cười là, theo Bạch Nhạc điên cuồng như vậy vung tiền như rác, không nỡ ngược lại là hắn.

Là, không sai, là hắn trong lòng đau Bạch Nhạc linh thạch!

Cái này cũng không nực cười, bởi vì, tại Mâu Kình Thần trong lòng, Bạch Nhạc sớm cũng đã là một người chết, thuộc về Bạch Nhạc tài phú tự nhiên cũng liền chẳng khác gì là hắn! Hoa nhiều linh thạch như vậy, hơn giá mua hồi nhiều như vậy loạn thất bát tao linh dược, có chỗ lợi gì? Mà những linh thạch này, vốn nên là hắn!

"Ngừng! Không cần cho hắn tăng giá!"

Làm Bạch Nhạc lần thứ sáu xuất thủ mua xuống một bộ trận pháp đạo phù thời điểm, Mâu Kình Thần rốt cục nhịn không được hạ lệnh.

... ...

Không có Mâu Kình Thần quấy rối, vẻn vẹn tốn hao không đến năm vạn linh thạch, Bạch Nhạc liền đem một bộ này trận pháp đạo phù mua lại.

Khóe miệng hiện lên một tia trào phúng mỉm cười, Bạch Nhạc nhìn Lục Yên Nhiên nhẹ giọng nói, "Chứng kiến sao? Cái này Mâu Kình Thần là thay ta không nỡ tiến lên!"

". . ."

Bạch Nhạc câu nói này, nhưng là để cho Lục Yên Nhiên cũng không khỏi có chút thất thanh, không biết nên trả lời như thế nào mới tốt.

Nàng lại không ngốc, Bạch Nhạc vừa mới một điểm, nàng tự nhiên liền rất rõ ràng, trong lúc này ẩn chứa nguy hiểm, có thể cho dù là ở loại tình huống này xuống, Bạch Nhạc lại như cũ có thể tự nhiên như thế chuyện trò vui vẻ, đây là cường đại cở nào tự tin.

Giờ khắc này, nhìn Bạch Nhạc, Lục Yên Nhiên có thể cảm thụ loại kia cường đại tự tin, trong lúc nhất thời, loại kia cường liệt trùng kích, không để cho nàng cấm cũng mọc lên một loại mê say cảm giác.

Chỉ là, sau một khắc, trong lòng nàng rồi lại không khỏi có một chút đắng chát.

Bạch Nhạc quá ưu tú, thế cho nên không để cho nàng tự giác ở giữa thì sẽ sinh ra một loại tự ti mặc cảm cảm giác, tựa hồ nhiều năm như vậy, nàng cho rằng ngạo xinh đẹp, ở trước mặt đối phương, đều đã lại không có một tia phân lượng, càng không cách nào cho nàng mang đến một chút xíu tự tin. . .

Bạch Nhạc cũng không có phát hiện Lục Yên Nhiên dị thường, đem vừa mới đánh tới một bộ này trận pháp đạo phù đặt ở trong lòng bàn tay, nhìn kỹ một chút, lúc này mới có chút thổn thức mở miệng nói, "Đối phó đồng dạng Tinh Cung Cảnh cường giả, cũng không tệ, thật là đối mặt cao thủ chân chánh, lại đúng là vẫn còn có chút quá yếu a. . ."

Một bộ này trận pháp đạo phù tên là, Khốn Tiên trận, nếu là chân chính Khốn Tiên trận vậy coi như lợi hại, cho dù là Tinh Hải Cảnh lão tổ bị nhốt vào bên trong, cũng rất khó thoát thân.

Nhưng này một bộ đạo phù, nhưng chỉ là một cái hàng nhái.

Đối mặt bình thường Tinh Cung Cảnh, có thể còn có thể có không tệ hiệu quả, thật là một khi đối mặt Mâu Kình Thần như vậy cao thủ, có thể đem đối phương vây khốn mấy chục giây thời gian, cũng đã rất khó lường.

Bạch Nhạc cũng không keo kiệt tại dùng tiền, đáng tiếc loại này duy nhất sử dụng bảo vật lại cuối cùng rất ít, mãi cho đến áp trục Uẩn Tinh Đan đi ra, cũng vẻn vẹn chỉ thấy một bộ này đạo phù, căn bản không có thể cho Bạch Nhạc tiếp tục vung tiền như rác cơ hội.

"Chư vị, cái này nhưng là chân chính Uẩn Tinh Đan, hơn nữa còn là phẩm chất tốt nhất cực phẩm Uẩn Tinh Đan! Khác biệt ta không dám

nhiều lời, chỉ cần có một quả như vậy Uẩn Tinh Đan nơi tay, dù là ngươi chỉ là một cái tạp sắc Lam Linh Phủ, cũng có thể tranh đấu một cái bước vào Tinh Cung Cảnh cơ hội a!"

Đứng ở trên đài, kim ba khàn cả giọng thét, cái kia cũng không dễ nghe thanh âm, vào thời khắc này lại hiển nhiên tràn ngập sức dụ dỗ.

"Coi như lần này buổi đấu giá áp trục món đồ đấu giá, một quả này cực phẩm Uẩn Tinh Đan, lên giá. . . Mười vạn linh thạch!"

Kim ba một câu nói này mới vừa rơi xuống, toàn bộ phòng đấu giá liền nhất thời loạn.

Có thể nói, rất nhiều người thật bản thân liền là hướng về phía cơ hội này mới đến tham gia buổi đấu giá, trước đó rất nhiều bảo vật, bọn hắn cũng không có cường tranh, vì chính là bảo lưu linh thạch tới tham dự một quả này Uẩn Tinh Đan tranh đoạt.

Trừ Đông Hải Tiên Đảo hoặc là Bắc Đẩu Tinh Cung loại này Địa cấp tông môn chân truyền đệ tử bên ngoài, người khác muốn có được Uẩn Tinh Đan loại linh đan này thật sự là quá khó khăn, dạng này cơ hội đặt trước mặt, đủ để khiến người điên cuồng!

Mới bất quá ngắn ngủi không đến nửa khắc đồng hồ thời gian, Uẩn Tinh Đan giá cả, cũng đã bị thét lên ba mươi vạn linh thạch!

Cái giá tiền này, cho dù là đối với Bạch Nhạc mà nói, đều đã có chút điên cuồng!

Phải biết, trước đó mạnh mẽ vỗ xuống nhiều như vậy linh dược, cùng với bộ kia đạo phù, hắn cũng đã văng ra hơn 20 vạn linh thạch! Bây giờ lại tiếp tục vỗ xuống một quả này Uẩn Tinh Đan, cho dù là Chu Đông Dương bằng lòng hội bồi thường phân nửa giá cả cho hắn, cũng đã đủ đủ để cho Bạch Nhạc cảm thấy không nỡ.

Phải biết, cái này còn cũng không phải là cuối cùng giá cả a!

Chỉ là, tới mức này, hắn nơi nào còn có không nỡ chỗ trống, thở dài một tiếng, Bạch Nhạc nhưng là trực tiếp tại trên tấm đá, viết xuống một con số khủng bố 50 vạn linh thạch!

"50 vạn! Chữ thiên số 3 phòng đại nhân, khai ra 50 vạn giá cao, còn có so cái giá tiền này càng cao sao?"

Nghe được cái này giá cả, cho dù là kim ba tại Càn Khôn thương hội, chủ trì qua rất nhiều lần đấu giá, cũng đúng là vẫn còn không khỏi có chút hưng phấn, cái giá tiền này, quả thực quá điên cuồng, đã vượt xa khỏi Uẩn Tinh Đan bản thân giá trị.

... ...

"Vị này Bạch phủ chủ, tại sao có thể có tiền tới mức này?"

Nhìn lên trời chữ phòng số ba bên ngoài hiện ra chữ số, cho dù là Chu Đông Dương cũng không khỏi có chút động dung, một đêm này buổi đấu giá, hắn tựa hồ cũng chỉ là một người đứng xem, nhưng dù cho như thế, Bạch Nhạc điên cuồng như vậy đấu giá, cũng y nguyên vẫn là kinh động đến hắn.

"Nghe đồn Bạch Nhạc tại Thanh châu đạt được vị kia Thập Tam hoàng tử tài phú, bây giờ xem ra, nói không giả a." Có chút thổn thức thở dài một hơi, tiểu Đoạn nhẹ giọng giải thích.

Nhắc tới vị kia Thập Tam hoàng tử, Chu Đông Dương mí mắt cũng không khỏi nhảy nhót, cuối cùng không nói gì.

"Đại nhân, ngài còn đã đáp ứng, mặc kệ hắn lấy giá cả bao nhiêu vỗ xuống Uẩn Tinh Đan, đều sẽ cho hắn ra phân nửa giá cả, chỉ sợ hắn vì

vậy mới có thể càng phát ra không có sợ hãi a!"

"Ta đáp ứng qua hắn sao?" Nghe thế, Chu Đông Dương nhưng là nhất thời cười lạnh, "Vậy cũng phải hắn trước có bản lĩnh sống quá đêm nay mới được."

Một câu đơn giản, lúc này từ Chu Đông Dương trong miệng nói ra, lại lộ ra một cổ nồng nặc sát khí.

Không sai, hắn là đã đáp ứng Bạch Nhạc, có thể chí ít vậy cũng phải đợi được ngày mai ban ngày, mới đối thực hiện cái hứa hẹn này.

Có thể Bạch Nhạc có thể sống qua đêm nay sao?

Bây giờ Duyện Châu thành, lại có bao nhiêu người muốn Bạch Nhạc mệnh!

Mâu Kình Thần, Bạch Cốt Thần Giáo, vị kia Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần, thậm chí còn có chính hắn. . . Quá nhiều người muốn Bạch Nhạc mệnh, dưới tình huống như vậy, ai cuối cùng có thể thu được lợi ích lớn nhất có thể rất khó nói, nhưng không hề nghi ngờ, Bạch Nhạc lại nhất định là chết chắc, điểm này không thể nghi ngờ!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 386: Không theo lẽ thường xuất bài

"50 vạn một lần!"

"50 vạn lượng lần, có còn hay không càng cao?" Kim ba vẫn còn ở trên đài ra sức la lên, có thể 50 vạn linh thạch cái giá tiền này, xác thực đã vượt qua đại đa số người cực hạn chịu đựng à, chân chính có có thể cố gắng, cũng không muốn lại tốn uổng tiền này.

Nguyên bản kim ba còn trông cậy vào chữ thiên phòng số 2 Mâu Kình Thần tiếp tục cùng Bạch Nhạc đảo quấy rối, nhưng lúc này đây Mâu Kình Thần bên kia còn đột nhiên thất thanh, xác thực làm hắn có chút thất vọng!

"50 vạn ba lần, thành giao!"

Giải quyết dứt khoát, cũng có nghĩa là lần đấu giá này triệt để kết thúc.

Đang cầm Uẩn Tinh Đan, kim ba giãy dụa mập mạp thân thể, thân thủ mạnh mẽ tự mình đến thiên tử phòng số ba trước, công việc cuối cùng thủ tục.

Dù sao, 50 vạn cũng không phải là một con số nhỏ, không bài trừ có cái đầu nóng lên loạn kêu giá, nhưng trên thực tế lại không cầm ra nhiều như vậy linh thạch khả năng!

Giả sử cho là thật như vậy, không nhưng lần này đấu giá kết quả muốn thủ tiêu, tiến hành một lần nữa đấu giá, Bạch Nhạc cũng sẽ phải chịu Càn Khôn thương hội nghiêm phạt, nhất định phải giao nạp bồi thường kếch xù, đồng thời, từ đó về sau, lại không được tham dự Càn Khôn

thương hội bất luận cái gì buổi đấu giá.

"Bạch phủ chủ, ngài đại khí a! Đêm nay ngài thật là vung tiền như rác, thu hoạch phong phú a!"

Cười tủm tỉm bước vào phòng, kim ba cung kính khom người ôm quyền hành lễ nói.

"Kim lão bản khách khí, các ngươi thu hoạch nhưng cũng không nhỏ a!" Nhếch miệng lên lau một cái nụ cười rực rỡ, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói.

"Đây còn không phải là thừa ngài tình?" Trên mặt vẫn như cũ cười tủm tỉm, kim ba đang cầm Uẩn Tinh Đan bình ngọc đạo, "Uẩn Tinh Đan ở nơi này, nếu không, ngài nghiệm một chút?"

Bạch Nhạc tự nhiên nghe ra kim ba nói bóng gió, kiểm hàng là giả, đòi tiền là thật.

Chỉ là, Bạch Nhạc lại cũng không quan tâm, hắn nguyên bản không có ý định quỵt nợ, tiện tay tiếp nhận bình ngọc, mở ra liếc liếc mắt, thật là Uẩn Tinh Đan không sai, lúc này mới thong thả mở miệng nói, "Kim lão bản, 50 vạn linh thạch quá nhiều, ta cũng không nhiều như vậy hạ phẩm linh thạch đặt ở trên người."

Nghe thế, kim ba sắc mặt nhất thời liền hơi có chút thay đổi, nhàn nhạt mở miệng nói, "Bạch phủ chủ, ngài không nên nói, để cho ta cùng ngài hồi Thanh châu lấy tiền a?"

"Kim lão bản hiểu lầm, ta là ý nói. . . Dùng linh thạch thượng phẩm để đài thọ, như thế nào?" Tia không thèm quan tâm kim ba phản ứng, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói.

"Linh thạch thượng phẩm?" Trong nháy mắt, kim ba sắc mặt nhất thời

liền không gì sánh được đặc sắc, nơi nào còn có nửa phần vừa mới đạm mạc dáng vẻ, một tấm mặt béo hơn mấy tử đều có thể bài trừ hoa đến, "Ai u, ta Bạch phủ chủ, ngài nhưng đừng làm ta sợ! Còn có, cái gì Kim lão bản a, ba mập, ngài cứ gọi ta ba mập là được."

"Tốt! Ba mập a, ngươi xem một chút cái này 50 vạn linh thạch, hối đoái thành linh thạch thượng phẩm, ta muốn cho ngươi nhiều ít?" Biết nghe lời phải, Bạch Nhạc lần này cũng không từ chối, khóe miệng mỉm cười, nhẹ giọng mở miệng nói.

Nếu như dựa theo bình thường hối đoái giá cả, 50 vạn hạ phẩm linh thạch, tự nhiên cũng liền chẳng khác gì là năm nghìn linh thạch thượng phẩm, nhưng trên thực tế, chân chính muốn hối đoái thời điểm, có thể chưa từng có như thế đổi, riêng là đại lượng linh thạch thượng phẩm hối đoái thời điểm.

Bạch Nhạc mặc dù vung tiền như rác đại khí, nhưng lại cũng không ngốc.

"Bạch phủ chủ, 50 vạn linh thạch, ngài nếu như đều dùng linh thạch thượng phẩm trả, ta theo ngài giảm 10%, ngài cho 4500 linh thạch thượng phẩm là được." Thoáng do dự một chút, kim ba lúc này cười tủm tỉm mở miệng nói.

90% cái này chiết khấu tại số lượng lớn như vậy đổi được, đã coi như là phi thường công đạo.

"Tốt!" Gật đầu, Bạch Nhạc đầu ngón tay gảy nhẹ, nhất thời từ trong giới chỉ lấy 4500 khối linh thạch thượng phẩm, trực tiếp thật chỉnh tề đặt tới mặt đất.

Chứng kiến những linh thạch này, kim tam nhãn trước nhất thời sáng ngời, lấy hắn nhãn lực, tự nhiên nhìn ra được những thứ này linh thạch thượng phẩm phẩm chất đều vô cùng tốt, hơn nữa không có nửa điểm

thiếu, tay áo phất một cái, trong nháy mắt, những linh thạch này liền đều bị kim ba thu, "Bạch phủ chủ đại khí, ba mập bội phục!"

"Là ta hẳn là tạ ơn ba mập, đa tạ Càn Khôn thương hội mới là." Đem Uẩn Tinh Đan bình ngọc đặt ở lòng bàn tay, Bạch Nhạc mỉm cười hồi đáp nói.

"Bạch phủ chủ, ngài là Thanh Châu phủ chủ, chúng ta Càn Khôn thương hội còn không có mở đến Thanh châu đây. . . Dạng này, nếu như tương lai có cơ hội, ngài có thể hay không chuẩn ba mập ta bả Càn Khôn thương hội chạy đến Thanh châu đi?" Nhìn Bạch Nhạc, kim ba lần nữa thử thăm dò mở miệng nói.

"Tự nhiên có thể!" Không chút do dự nào, Bạch Nhạc mỉm cười hồi đáp đạo, "Thân là một châu phủ chủ, Càn Khôn thương hội loại này làm ăn lớn, nào có đẩy ra phía ngoài đạo lý."

"Sảng khoái!" Nghe được Bạch Nhạc, kim ba nụ cười trên mặt thì càng xán lạn, "Bạch phủ chủ, vậy sau này, ba mập khả năng liền dựa vào ngài."

"Kim lão bản khách khí!"

Nói được cái này, nên đàm luận cũng đã nói xong, kim ba lập tức hạ giọng, nhẹ giọng nói, "Bạch phủ chủ, bây giờ muốn đối ngài người hạ thủ cũng không ít, ngài cần phải chuẩn bị sớm a!"

Con mắt hơi hơi nheo lại, Bạch Nhạc xem kim ba liếc mắt, lúc này mới nhẹ giọng nói, "Đa tạ ba mập nhắc nhở, ta tự sẽ cẩn thận, chỉ là. . . Nếu là có người ở chỗ này động thủ?"

"Ngài khách khí!" Hơi hơi ôm quyền, kim ba lập tức mở miệng nói, "Ngài có cái gì an bài cứ việc làm là được, chỉ cần ngài không rời đi chúng ta phòng đấu giá, chúng ta thì có nghĩa vụ cam đoan ngài an

toàn!"

Cam đoan phòng đấu giá bên trong an toàn, cái này bản thân liền là trụ cột nhất phục vụ, Càn Khôn thương hội có thể làm lớn như vậy, điểm ấy đảm phách vẫn có.

Kim ba cũng không coi ra gì, giao tiếp xong sau đó, trực tiếp tự quay thân mà ra.

Chỉ là, rất hiển nhiên, lúc này hắn, còn không có ý thức được Bạch Nhạc muốn làm gì.

"Bạch đại ca!"

Nhìn Bạch Nhạc, Lục Yên Nhiên có chút bận tâm mở miệng nói.

"Lục cô nương, ngươi trước ly khai, nhớ kỹ, không được hồi Lục gia! Qua đêm nay. . . Tất cả phiền phức, tự nhiên giải quyết dễ dàng!" Nhìn Lục Yên Nhiên, Bạch Nhạc nghiêm túc dặn dò.

"Bạch đại ca, chính ngươi cẩn thận nhiều!" Cắn cắn môi, Lục Yên Nhiên nhẹ giọng nói.

"Yên tâm đi!" Mỉm cười gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Ngươi Bạch đại ca lợi hại lắm, bằng bọn hắn những người này, còn không làm gì được ta!"

Loại tình huống này, Lục Yên Nhiên cũng minh bạch, nàng lưu lại chỉ có thể là kéo Bạch Nhạc chân sau, lúc này bằng lòng một tiếng, đẩy cửa ra đi ra ngoài.

Lúc này, không biết nhiều ít ánh mắt, chờ lấy chữ thiên phòng số ba, chứng kiến Lục Yên Nhiên một mình đi ra, ai cũng không có quá để ý, cuối cùng chính là một cái bình thường nữ nhân mà thôi.

Chỉ là, vô luận là Mâu Kình Thần, vẫn là Chu Đông Dương hoặc là người khác, không ai từng nghĩ tới, ngay tại Lục Yên Nhiên ly khai đồng thời, Bạch Nhạc đầu ngón tay vẩy một cái, nhất thời đem bình ngọc nút lọ mở ra, xem Uẩn Tinh Đan liếc mắt, khóe miệng hiện lên lau một cái nụ cười rực rỡ, liền trực tiếp như vậy đem Uẩn Tinh Đan nuốt vào!

Loại tình huống này, Bạch Nhạc so với ai khác đều biết, muốn phải sống sót, hắn nhất định phải lợi dụng tất cả có thể lợi dụng cơ hội cùng lực lượng, không theo lẽ thường xuất bài, trực tiếp đánh vỡ đối phương kế hoạch, bằng không, chính là hắn thuận lợi đột phá, sợ cũng khó thoát khỏi cái chết!

Đấu giá kết thúc, tất cả mọi người cho rằng Bạch Nhạc sẽ nghĩ biện pháp ly khai, vô luận là tránh hồi Lục gia, vẫn là chạy ra Duyện Châu thành.

Nhưng vô luận là ai, cũng tuyệt đối không nghĩ tới, Bạch Nhạc vậy mà lại trực tiếp lựa chọn, ngay tại trong phòng đấu giá này bắt đầu, mạnh mẽ đột phá, mở tinh cung.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 387: Bạch Cốt Thần Giáo xuất thủ

Bàng bạc linh lực chợt ở trong người nổ tung, cái kia lực lượng kinh khủng, phảng phất trong nháy mắt muốn đem Bạch Nhạc cả người đều xanh bạo đồng dạng.

Bạch Nhạc trong lòng rất rõ ràng, tới mức này, đã căn bản không che giấu được.

Cũng may, từ vừa mới bắt đầu, Bạch Nhạc cũng liền căn bản không có muốn che lấp!

Một ý niệm, tử phủ lực lượng chợt bị Bạch Nhạc điều động mà ra, Uẩn Tinh Đan bên trong linh lực chợt hướng về tử phủ bên trong vọt tới. Trong một chớp mắt, cái kia chói mắt tử mang liền chợt đâm rách phòng ngăn cản, mãnh liệt linh lực chợt nổ lên, trong nháy mắt liền kinh động toàn bộ phòng đấu giá.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người ánh mắt không khỏi đều rơi vào cái này vừa mới vỗ xuống Uẩn Tinh Đan chữ thiên phòng số ba.

Ngắn ngủi yên lặng, trong nháy mắt, đoàn người liền triệt để nổ tung.

Vỗ xuống Uẩn Tinh Đan người, tự nhiên là vì đột phá Tinh Cung Chi Cảnh, điểm này tất cả mọi người lòng biết rõ, có thể hỏi đề ở chỗ. . . Ngươi cũng không cần vội vã như vậy a?

Mở tinh cung nhưng cho tới bây giờ đều không phải là một kiện đơn giản sự tình, người nào không phải làm xong toàn bộ chuẩn bị, đem chính mình trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất, lúc này mới tìm một chỗ

an toàn, nếm thử đột phá.

Nào có dạng này, bên này mới vừa vỗ xuống Uẩn Tinh Đan, trực tiếp liền nuốt bắt đầu đột phá?

Giảng đạo lý, mở tinh cung là muốn trải qua đạo kiếp có được hay không?

Những cái kia không biết chữ thiên phòng số ba là ai người, kinh ngạc tại Bạch Nhạc lớn mật, nhưng đối với Mâu Kình Thần cùng Chu Đông Dương bọn hắn những thứ này biết Bạch Nhạc thân phận, nhưng là rõ ràng cảm thụ được loại kia điên cuồng!

"Hảo một cái Thanh Châu phủ chủ, ngược lại là ta coi khinh ngươi!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Mâu Kình Thần bỗng nhiên đứng dậy, chợt nhìn thẳng Bạch Nhạc phương hướng, trầm giọng mở miệng nói.

"Mâu sư huynh, chúng ta làm sao bây giờ?"

Nhìn một màn này, bên người Đông Hải Tiên Đảo đệ tử nhất thời nhịn không được mở miệng hỏi.

... ...

"Chiêu thức ấy, chơi xinh đẹp a!"

Ngồi ở trước bàn, trong tay vuốt vuốt trà trản, Chu Đông Dương trong mắt không khỏi lộ ra lau một cái vẻ tán thưởng.

Đổi thành người khác, trực giác phản ứng cũng sẽ là trốn đi, tìm cơ hội đột phá, thật là, to như vậy một cái Duyện Châu thành, lại ở đâu có địa phương, có thể cho Bạch Nhạc đi tránh.

Bây giờ Duyện Châu thành bên trong không biết bao nhiêu người nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, muốn hướng hắn hạ sát thủ đâu, có thể nói, đối với Bạch Nhạc mà nói, căn bản cũng không có bất kỳ địa phương nào là an toàn, có thể cho hắn an tâm đột phá!

Chu Đông Dương có thể khẳng định, chỉ cần Bạch Nhạc ly khai phòng đấu giá, vô luận hắn chạy trốn tới đi đâu, đều ắt sẽ nghênh đón liên tiếp xuất hiện truy sát! Xa không nói, chỉ là vị kia Mâu Kình Thần, liền tuyệt đối sẽ không buông tha Bạch Nhạc.

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc phản đạo mà đi, trực tiếp ngay trước nhiều người như vậy mặt, liền tại trong phòng đấu giá, trực tiếp nuốt vào Uẩn Tinh Đan đột phá.

Chợt nhìn đi lên, tựa hồ vô cùng nguy hiểm, trực tiếp đem chính mình nguy hiểm nhất, yếu ớt nhất thời điểm bại lộ ở trước mặt mọi người.

Nhưng trên thực tế, lại nơi nào là có chuyện như vậy.

Mâu Kình Thần là thân phận bực nào?

Đông Hải Tiên Đảo đệ nhất thiên kiêu, được xưng thiên kiêu vô song, hoành áp Duyện châu một đời nhân vật thiên tài, lấy thân phận của hắn, đối một cái còn chưa bước vào Tinh Cung Cảnh Bạch Nhạc xuất thủ, cũng đã đủ mất mặt, giả sử còn thừa dịp người ta mở tinh cung thời điểm động thủ, gương mặt này cũng đừng muốn, trực tiếp liền sẽ trở thành vô số người trò cười.

Lấy Mâu Kình Thần kiêu ngạo, vô luận như thế nào cũng căn bản không làm được loại chuyện như vậy đến, hắn thà rằng các loại (chờ) Bạch Nhạc sau khi đột phá, lại quang minh chính đại đối Bạch Nhạc xuất thủ, đem Bạch Nhạc đánh chết tại sau khi đột phá.

Có thể Bạch Nhạc là ai?

Thanh châu đệ nhất thiên kiêu a, linh phủ đỉnh phong liền có thể lực chiến tinh cung tuyệt thế thiên tài, luận thiên phú, luận tài tình, chỉ sợ chưa chắc tại Mâu Kình Thần phía dưới! Đột phá trước đó, tự nhiên vô pháp cùng Mâu Kình Thần chống lại, chỉ khi nào bước vào tinh cung, cho dù là tạm thời không bằng Mâu Kình Thần, hắn chuyên tâm muốn đi, Mâu Kình Thần sợ cũng căn bản ngăn không được.

Liền Mâu Kình Thần đều ngăn không được, vậy thì chớ đừng nói chi là người khác, đến lúc đó, Bạch Nhạc bây giờ đối mặt tình thế nguy hiểm, tự nhiên giải quyết dễ dàng.

Cho nên, những cái kia muốn giết Bạch Nhạc người, duy nhất cơ hội, chính là không giữ thể diện mặt, thừa dịp Bạch Nhạc đột phá thời điểm thống hạ sát thủ, trước một bước chém giết Bạch Nhạc.

Có thể tất nhiên Mâu Kình Thần không thể ra tay, như vậy đối với Bạch Nhạc mà nói, cái gọi là nguy hiểm, khả năng liền tự nhiên rơi chậm lại quá nhiều.

Lựa chọn tại trước mắt bao người đột phá, cố ý lộ ra sơ hở, lấy người khác khả năng đối hắn công kích, đem đổi lấy Mâu Kình Thần vô pháp xuất thủ, cái này một khoản buôn bán, tính ra, còn nếu như Bạch Nhạc kiếm bộn a!

Ý thức được điểm này, Chu Đông Dương lại có thể không cảm thán Bạch Nhạc tâm cơ!

Có thể trở thành Thanh Châu phủ chủ người, lại nơi nào đơn giản.

Chỉ là. . . Bạch Nhạc trêu ra người, há lại ngăn là Mâu Kình Thần một cái a!

... ...

"Oanh!"

Phía dưới đoàn người đột nhiên nổ tung, cả người hắc bào nhân chợt phi thân lên, trực tiếp hướng lên trời chữ số 3 phòng đánh tới.

Bạch Cốt Thần Giáo!

Từ Bạch Cốt Thần Giáo người bước vào Duyện châu bắt đầu, trên thực tế, liền đã qua gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, hôm nay Bạch Nhạc tới tham gia buổi đấu giá, tranh đoạt Uẩn Tinh Đan, Bạch Cốt Thần Giáo người dĩ nhiên là càng sẽ không bỏ qua loại này nhìn chòng chọc chết Bạch Nhạc cơ hội.

So với việc Mâu Kình Thần, Bạch Cốt Thần Giáo người, nhưng là không còn nhiều cố kỵ như vậy.

Bọn hắn bản thân liền là ma tu, hơn nữa còn là tàn khốc nhất ma tu, vì đạt được mục không từ thủ đoạn.

Bạch Nhạc dám tại như thế trước mắt bao người đột phá, bọn hắn mặc dù sớm bại lộ, tự nhiên cũng phải cần mạnh mẽ xuất thủ bóp chết Bạch Nhạc.

Trong nháy mắt, ma khí ngập trời!

Ẩn dấu ở trong phòng đấu giá Bạch Cốt Thần Giáo đệ tử, từng cái đều là linh phủ đỉnh phong cao thủ, bây giờ đồng loạt ra tay, trong nháy mắt liền trực tiếp đem thiên tử phòng số ba đánh nát, hiển hiện ra Bạch Nhạc thân ảnh!

Linh khí nồng nặc vờn quanh tại Bạch Nhạc chung quanh thân thể, tử phủ đang không ngừng vỡ nát, hướng về tinh cung diễn biến, không thể

nghi ngờ chính là Bạch Nhạc yếu ớt nhất thời điểm.

"Làm càn, ai dám tại ta Càn Khôn thương hội địa phương động thủ?"

Cơ hồ là trong nháy mắt, Kim ba mập con mắt nhất thời trừng tròn vo, mơ hồ lộ ra lau một cái sát khí, đột nhiên một bước, vừa nhấc chân liền trực tiếp hướng về vì cái kia Bạch Cốt Thần Giáo đệ tử đạp tới.

Trong nháy mắt, Càn Khôn thương hội hộ vệ cũng đồng thời xuất thủ, nhao nhao hướng về Bạch Nhạc cái gọi là vị trí chạy đi.

Giờ khắc này, Kim ba mập hai mắt thông hồng, ở trong lòng đã sớm bả Bạch Nhạc bát đại tổ tông đều mắng một lần, có thể loại tình huống này, hắn lại y nguyên vẫn là không có bất kỳ lựa chọn chỗ trống, chỉ có thể cứng rắn đứng ra che chở Bạch Nhạc.

Đây không phải là hắn thật cùng Bạch Nhạc quan hệ tốt bao nhiêu, mà là vì giữ gìn Càn Khôn thương hội danh dự!

Nhiều người nhìn như vậy a, vạn chúng nhìn trừng trừng, nếu để cho người tại trong phòng đấu giá giết Bạch Nhạc, bọn hắn Càn Khôn thương hội người lại thờ ơ, đây không phải là đập chính mình chiêu bài sao?

Tin tức này một khi truyền đi, người ta cũng sẽ không quản nhân quả gì, chỉ biết biết, có người ở càn khôn thương tổn phòng đấu giá, vỗ xuống bảo vật quý giá, bởi vì sợ có người cướp đoạt, không thể không mạnh mẽ tại phòng đấu giá bên trong liền trực tiếp dùng! Có thể coi là như vậy, đều vẫn là bị người giết chết tại càn khôn phòng đấu giá.

Ảnh hưởng này khả năng liền quá ác liệt, đùa gì thế, tin tức này truyền đi, ai còn dám tại Càn Khôn thương hội trong phòng đấu giá bỏ ra nhiều tiền đánh đồ vật? Rất có thể ngươi vừa mới vỗ tới, tiền vừa lộ bạch, ngay cả phòng đấu giá môn đều ra không được liền trực tiếp bị người giết

chết.

Trên lưng dạng này danh tiếng, vậy cái này sinh ý cũng sẽ không cần làm.

Kim ba mập bản thân liền là lợi hại thương nhân, trên một điểm này ý thức phi thường nhạy cảm, bằng không, cũng sẽ không được phái ra ủy thác trọng trách!

Có thể cũng chính bởi vì phần này nhạy cảm ý thức, mới khiến cho hắn càng đâm lao phải theo lao.

Nơi này cũng không phải là Ung châu, không ở Đại Càn Vương Triều tuyệt đối khống chế phía dưới, Càn Khôn thương hội ở chỗ này có khả năng chưởng khống lực suy tính cũng phi thường hữu hạn, dưới tình huống như vậy, cho dù là hắn có lòng muốn muốn giữ gìn Càn Khôn thương hội quy củ, vậy cũng có chút hữu tâm vô lực a.

"Cút ngay, đây là ta Bạch Cốt Thần Giáo, cùng Bạch Nhạc ân oán cá nhân, ai dám lẫn vào, chính là cùng ta Bạch Cốt Thần Giáo là địch!"

Vì người áo đen kia, trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, lành lạnh mở miệng uy hiếp nói.

"Ta quản ngươi cái gì Bạch Cốt Thần Giáo!" Gắt gao nhìn chằm chằm đối phương, Kim ba mập lớn tiếng quát lên, "Chỉ cần Bạch Nhạc rời đi nơi này, tùy các ngươi đả sanh đả tử, đều theo chúng ta Càn Khôn thương hội không có chút quan hệ nào! Thật là tại hắn trước khi rời đi, vô luận là ai, dám đối hắn động thủ, đều là phạm ta Càn Khôn thương hội quy củ!"

Ngăn ở Bạch Nhạc trước người, Kim ba mập đối chọi gay gắt mở miệng nói.

Bạch Cốt Thần Giáo ác danh, hắn tự nhiên cũng nghe qua, nhưng đồng dạng, Càn Khôn thương hội cũng không phải trái hồng mềm, dựa lưng vào toàn bộ Đại Càn Vương Triều ý chí, làm sao có thể đủ lùi bước?

"Muốn chết!"

Ánh mắt lấp lóe, đối phương cũng đồng dạng biết, tới mức này, căn bản không đạo lý gì có thể giảng, chỉ có đánh một trận!

Ma đạo người, vốn là vô pháp vô thiên, huống chi, hôm nay ở giữa là, trong giáo trưởng lão là hạ tử mệnh lệnh, nếu để cho Bạch Nhạc thuận lợi đột phá, cái kia tất cả mọi người bọn họ hết thảy đều phải chết.

Dưới tình huống như vậy, ai dám ngăn cản bọn hắn nhất định phải giết ai!

Trong nháy mắt, những thứ này Bạch Cốt Thần Giáo đệ tử, nhất thời ra tay toàn lực, hung hãn hướng về những thứ này Càn Khôn thương hội người giết đi qua.

Kim ba mập mặc dù bình thường nhìn tựa hồ luôn là cười tủm tỉm, vẻ mặt hòa khí, thậm chí còn lộ ra vài phần hèn mọn khí tức, thật là một khi động thủ, trong xương lại lộ ra một loại điên cuồng ngoan kính.

Cho dù là đối mặt Bạch Cốt Thần Giáo người, cũng đồng dạng nửa bước không lùi, ngạnh sinh sinh cùng đối phương giết tại một chỗ.

Mắt lạnh nhìn đây hết thảy, Mâu Kình Thần khóe miệng nhưng là không khỏi hiện lên vẻ khinh thường.

Bạch Nhạc chiêu thức ấy chơi là xinh đẹp, đáng tiếc, Bạch Nhạc nhưng căn bản không rõ, hắn từ Bích Vân Đào cái kia cướp đi trong giới chỉ đến tột cùng cất giấu bí mật gì.

Đừng nói là một cái Càn Khôn thương hội, coi như là bả toàn bộ Duyện châu sở hữu thế lực đều đắc tội một lần, đối phương cũng tuyệt đối sẽ không đơn giản dừng tay.

Từ gặp phải Bạch Cốt Thần Giáo người bắt đầu, Bạch Nhạc cũng đã rơi vào trong tuyệt cảnh.

Dù là hắn không xuất thủ, Bạch Nhạc cũng vẫn là một con đường chết.

Phảng phất vì xác minh Mâu Kình Thần ý tưởng, trong phòng đấu giá đột nhiên xuất hiện một vị toàn thân bao vây tại hắc bào bên trong lão giả, tay cầm một cây bạch cốt trượng, lặng yên không một tiếng động bước vào phòng đấu giá, rõ ràng không có nói một câu, vẻn vẹn chỉ là cầm trong tay nắm bạch cốt trượng trên mặt đất nhẹ nhàng đập một chút, tựa như cùng nhớ trọng trống hung hăng nện ở mỗi người trong lòng.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người tại chỗ cũng không khỏi đồng thời biến sắc!

Tinh Cung Cảnh cường giả!

Hơn nữa, còn không phải bình thường Tinh Cung Cảnh, mà là Bạch Cốt Thần Giáo bên trong cao thủ chân chính đến.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 388: Đạo kiếp phủ xuống, vu oan giá họa

Ánh mắt hướng về Bạch Nhạc, cái kia hắc bào lão giả chậm rãi ngẩng đầu, lộ ra một tấm cực kỳ già nua mặt, "Xem ra lão phu trước đó nói chuyện, ngươi cũng không có để ở trong lòng a!"

Khàn khàn tiếng nói lộ ra một cổ âm u chi ý, để cho người ta nhịn không được đánh sinh lòng ra thấy lạnh cả người tới.

Cơ hồ là đồng thời, đối phương, cũng rơi vào Bạch Nhạc trong tai,

Chân mày nhẹ nhàng vừa nhảy, Bạch Nhạc trong lòng cũng minh bạch, chân chính nguy cơ, đến tận đây mới vừa mở màn.

Như vậy. . . Bắt đầu đi!

Trong lòng cảm giác nặng nề, Bạch Nhạc cũng không đáp lời, tâm niệm vừa động ở giữa, tử phủ nhất thời chân chính hướng về tinh cung diễn biến mà đi, ngay tại lúc đó, trong bầu trời mơ hồ xuất hiện một hồi tiếng sấm!

Đạo kiếp!

Mở tinh cung trong quá trình, gian nan nhất một cửa, chính là đạo kiếp, có thể nói, Tinh Cung Cảnh sở dĩ gian nan như vậy, cũng là bởi vì đạo kiếp tồn tại, đem chín thành tu hành giả, đều chết chết ngăn ở linh phủ đỉnh phong!

Sở hữu tu hành giả, tại đối mặt đạo kiếp thời điểm, đều là cẩn thận chặt chẽ, đem hết toàn lực ngăn cản.

Nhưng mà, lúc này Bạch Nhạc, đang cảm thụ đến đạo kiếp phủ xuống trong nháy mắt, lựa chọn lại cũng không đàng hoàng độ kiếp, mà là hung hãn xông ra ngoài đi ra, lật bàn tay một cái, Thu Hoằng Kiếm chợt tới tay, đi về phía lấy cái kia Bạch Cốt Thần Giáo hắc bào lão giả giết đi qua.

Đột nhiên này cử động, nhất thời làm cho tất cả mọi người trong lòng cũng không khỏi thật sâu run lên, lại nhìn về phía Bạch Nhạc ánh mắt, đã như vậy nhìn về phía một người điên.

Đạo kiếp phía dưới, căn bản dung không chút nào mưu lợi, càng không thể khiến người khác thay thừa nhận.

Một khi đem người khác cuốn vào bên trong, sẽ chỉ làm đạo kiếp uy lực vô căn cứ tăng gấp bội đến một loại khủng bố cấp độ, trực tiếp bị đánh thân tử đạo tiêu.

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc liền cùng điên một chút, tại đạo kiếp phía dưới, vậy mà mạnh mẽ xuất thủ công kích Bạch Cốt Thần Giáo Tinh Cung Cảnh cường giả, đem đối phương kéo vào đạo kiếp phía dưới.

Quả thật, vì vậy đối phương cũng nhất định phải theo thừa nhận đạo kiếp công kích, nhưng người ta dù sao cũng là Tinh Cung Cảnh cường giả, ngươi lấy cái gì đi kháng uy lực tăng gấp bội thiên kiếp?

"Ngươi muốn chết!"

Cho dù là cái kia hắc bào lão giả, cũng hoàn toàn không nghĩ tới, Bạch Nhạc vậy mà lại điên cuồng như vậy, trong tay bạch cốt trượng một điểm, nhất thời sinh ra một mảnh gai xương, hung hãn hướng về Bạch Nhạc đã đâm đi.

Ùng ùng!

Liền cái này ngay lập tức thời gian, đạo kiếp cũng rốt cục rơi xuống.

Trong tích tắc, chính là một đạo khủng bố lôi đình trên không rơi xuống, cũng căn bản không đi phân chia Bạch Nhạc vẫn là cái kia hắc bào lão giả, trực tiếp đem hai người đồng thời bao phủ đi vào.

Mới vừa sinh ra cái kia một mảnh gai xương, cơ hồ là trong nháy mắt, liền bị rơi xuống lôi đình đánh nát, ngay tại lúc đó, cái kia lôi đình cũng đồng thời rơi vào Bạch Nhạc cùng cái kia hắc bào trên người lão giả.

"Phốc!"

Chỉ là đạo thứ nhất lôi đình rơi xuống, Bạch Nhạc trong miệng liền trực tiếp phun ra tiên huyết, mới vừa ngưng tụ ra tinh cung hư ảnh, càng là hơi chao đảo một cái, suýt nữa trực tiếp bị đánh nát!

Bạch Nhạc thành tựu bản thân liền là hoàn mỹ tử phủ, muốn kinh lịch đạo kiếp, liền muốn so với người khác khủng bố nhiều, bây giờ, lại mạnh mẽ xuất thủ, đem Bạch Cốt Thần Giáo cái kia Tinh Cung Cảnh cao thủ kéo vào đạo kiếp phía dưới, càng là trực tiếp đem đạo kiếp uy lực, đề thăng tới một loại câu chuyện đáng sợ hoàn cảnh.

Lần này, dù cho là cái kia hắc bào lão giả cũng không khỏi kêu lên một tiếng đau đớn, muốn bứt ra rời khỏi đạo kiếp phạm vi.

Chỉ là tới mức này, Bạch Nhạc nơi nào còn có thể để cho hắn như nguyện.

"Bạch Cốt Thần Giáo, thật lớn uy phong, hôm nay chính là liều mạng vừa chết, Bạch mỗ cũng muốn kéo ngươi chôn cùng!" Trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, Bạch Nhạc kiếm trong tay nhoáng lên, ngu kiếm chợt thi triển mà ra, như là như giòi trong xương, gắt gao dính chặt cái

kia hắc bào lão giả, căn bản không cho hắn nửa điểm thoát thân cơ hội.

Một câu nói này lối ra, tất cả mọi người tại chỗ da mặt cũng không khỏi có chút co lại!

Người điên, đây thật là một cái rõ đầu rõ đuôi người điên, căn bản là đang liều mạng a, Bạch Cốt Thần Giáo, làm sao lại trêu chọc tới một cái mặt hàng như vậy.

Oanh!

Trong khoảnh khắc, đạo thứ hai lôi đình chợt rơi xuống, hung hãn đồng thời đánh vào Bạch Nhạc cùng cái kia hắc bào trên người lão giả.

Lần này, dù cho là cái kia hắc bào lão giả cũng nhất thời lại không có nửa điểm cao thủ phong độ.

Mặc dù hắn là Tinh Cung Cảnh cường giả, thật là hắn bản thân liền là ma tu, dạng này lôi đình đối hắn mà nói, quả thực như khắc tinh! Bết bát nhất là, loại tình huống này, hắn căn bản không dám tế xuất tinh cung.

Đạo kiếp cũng không quản ngươi có đúng hay không đến giúp người độ kiếp, chỉ cần hắn dám tế xuất tinh cung, liền hầu như có thể khẳng định, đạo kiếp uy lực ắt sẽ lần nữa đề thăng, đến lúc đó, Bạch Nhạc mạng nhỏ tuy không gánh nổi, hắn nhưng đồng dạng cũng nhất định muốn trả giá cực kỳ giá thảm trọng.

Đương nhiên, lấy thực lực của hắn, chết là không đến mức, nhưng hắn thân phận liền quyết định, một khi hắn dám bản thân bị trọng thương, có đến thì nguyện ý bỏ đá xuống giếng, lấy tính mệnh của hắn lập công người.

Đang yên đang lành, hắn hà tất đi theo Bạch Nhạc đổ mệnh!

Quan trọng hơn là, hắn đến, bản thân thì không phải là vì muốn giết Bạch Nhạc a, cái kia một viên bị Bạch Nhạc cướp đi giới chỉ, mới là then chốt.

"Bạch Nhạc, ta Bạch Cốt Thần Giáo cùng ngươi không oán không cừu, chỉ cần ngươi đem đồ vật giao ra đây, lão phu lập tức xoay người rời đi!"

Mắt thấy Bạch Nhạc thật có liều mạng tư thế, cái kia hắc bào lão giả cũng không thể không làm ra nhượng bộ.

"Không phải là cái viên kia chó má giới chỉ sao? Lão tử đã sớm giao cho Chu Đông Dương, loại này bị hạ vô số cấm chế, đánh đều không mở ra thứ đồ hư, ta muốn tới làm cái gì?"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ nổi nóng, Bạch Nhạc nhất thời chửi ầm lên.

Một câu nói này lối ra, nhưng là nhất thời để cho nguyên bản ở bên cạnh nhìn náo nhiệt Chu Đông Dương sắc mặt đại biến, nơi nào còn nhớ được cái gì phong độ, lúc này từ phòng bên trong bay ra đến, lớn tiếng uống mắng, " Bạch Nhạc, ngươi nói bậy cái gì? Ngươi bao lâu đã cho ta nhẫn gì?"

"Chu Đông Dương, nói xong ngươi giúp ngươi ứng phó nguy hiểm, chờ ta bước vào tinh cung, cùng nhau nữa đối phó Bạch Cốt Thần Giáo lập công! Ngươi xem ta bị công kích, đến bây giờ cũng còn khoanh tay đứng nhìn là có ý gì?" Bạch Nhạc sắc mặt có vẻ so Chu Đông Dương càng khó coi hơn, không ngừng nộ mắng, " bất quá là một viên phá giới chỉ, lão tử liền bên trong có cái gì cũng không biết, nếu không phải là ngươi nói chỉ cần ta chống được ngươi mở ra trên mặt nhẫn cấm chế, ngươi liền cho ta Uẩn Tinh Đan, giúp ta cướp đoạt tông môn khảo hạch đệ nhất, thiên tài quyết chống không giao ra đi."

"Chu Đông Dương, ngươi bất nhân cũng đừng trách ta bất nghĩa, dù sao

cũng một cái chết, ngươi cũng đừng nghĩ quá thoải mái!"

Những lời này, tiết lộ ra lượng tin tức khả năng liền quá lớn.

Trong nháy mắt, bao quát Mâu Kình Thần ở bên trong, tất cả mọi người đối Bạch Nhạc, cũng không khỏi tin ba phần.

Trách không được Bạch Nhạc bất quá linh phủ đỉnh phong thực lực, lại dám liên tiếp đắc tội Mâu Kình Thần cùng Bạch Cốt Thần Giáo, phía sau nếu không có Chu Đông Dương vị này Duyện Châu phủ chủ chỗ dựa, nào có gan này?

Sớm đã có nghe đồn, mấy ngày nay, Bạch Nhạc cùng phủ thành chủ liên hệ mật thiết, tự mình cùng Chu Đông Dương vị phủ chủ này, không biết Mật Hội bao nhiêu lần.

Muốn nói Bạch Nhạc cùng Chu Đông Dương không có đạt thành hiệp nghị gì, sợ là đều không người tin tưởng.

Còn có, hôm nay buổi đấu giá bên trên, Bạch Nhạc cái kia phần vung tiền như rác thổ hào dáng dấp, hoa khiêng linh cữu đi thạch đến, quả thực cùng không cần tiền, chuyện này căn bản là không phù hợp lẽ thường nha!

Thật là, giả sử cái này bản thân liền là giao dịch một bộ phận, là hoa vị phủ chủ này đại nhân linh thạch đâu? Vậy dĩ nhiên liền không chút nào dùng ở tử!

Trong lúc nhất thời, phảng phất sở hữu manh mối đều chợt xuyến đến một chỗ, nhắm thẳng vào Chu Đông Dương vị này Duyện Châu phủ chủ!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 389: Theo đuổi không bỏ, Bạch Cốt Hóa Thân

"Răng rắc!"

Hô hấp ở giữa, chợt vang lên một hồi thanh thúy tiếng vang, Chu Đông Dương cái túi xách kia ở giữa trước mấy cái thị vệ toàn thân xương cốt đột nhiên không bị khống chế đâm thủng làn da, trong nháy mắt, liền bị đâm máu me đầm đìa, ra một hồi tiếng hét thảm.

"Phủ Chủ đại nhân, xem ra ngươi là cho là ta Bạch Cốt Thần Giáo dễ bắt nạt?" Âm u đưa mắt rơi xuống Chu Đông Dương, cái kia hắc bào lão giả lành lạnh mở miệng nói.

Cơ hồ là vừa nói, mấy người thị vệ kia toàn thân huyết nhục đều đã ngã xuống, trong nháy mắt, biến thành mấy cổ tuyết trắng bộ xương trắng, thậm chí ngay đầu tiên liền trực tiếp hướng về Chu Đông Dương nhào qua!

Kinh khủng như vậy một màn, trong nháy mắt đem người chung quanh hù dọa một hồi thét chói tai, có gan nhỏ một chút hạ nhân, thậm chí trực tiếp bị sợ ngất đi.

Bạch Cốt Thần Giáo!

Đối với những cái kia nguyên bản cũng không quen thuộc tất tên này người mà nói, một màn này, cũng thật để bọn hắn đánh tâm mọc lên lau một cái ý sợ hãi.

"Ngươi không nên bị tiểu tử này lừa gạt, ta căn bản cho tới bây giờ chưa thấy qua nhẫn gì!" Trở tay vỗ, mấy người thị vệ kia hóa thành bạch cốt

chợt bị đập nát, thở phào được một hơi, Chu Đông Dương nhất thời hổn hển mắng to.

Chỉ là chuyện cho tới bây giờ, loại này chỗ trống giải thích, lại nơi nào còn có cái gì có thể tin tốc độ đáng nói.

Ùng ùng!

Vô luận cục diện sinh cái dạng gì biến hóa, có thể Bạch Nhạc đạo kiếp nhưng là nửa điểm chiết khấu cũng không đánh, trong khoảnh khắc, đạo thứ ba lôi đình đã hướng về Bạch Nhạc nện xuống tới.

Cứ việc lúc này thật cái kia hắc bào lão giả đã cùng Bạch Nhạc kéo dài khoảng cách, có thể đạo kiếp lại cũng không nhân từ đến vì vậy lại lần nữa rơi chậm lại uy lực trình độ, còn chưa thành hình tinh cung lại chịu lần này, nhất thời lần nữa run lẩy bẩy.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc cũng đồng dạng cảm giác được, kinh khủng như vậy đạo kiếp, nếu như tình huống bình thường xuống, chính mình căn bản là không thể chịu đựng hạ xuống.

Không có bất kỳ do dự nào, Bạch Nhạc lúc này xoay người hướng phòng đấu giá chạy ra ngoài.

Sinh tử thời khắc, Bạch Nhạc tốc độ triệt để vung đến mức tận cùng, trong nháy mắt, cả người liền chợt hóa thành một đạo tàn ảnh, điên cuồng trốn ra phía ngoài đi.

Giờ khắc này, cái kia hắc bào lão giả cũng không khỏi có trong nháy mắt lưỡng lự!

Hắn không nắm chắc được Bạch Nhạc nói đến là lời thật hay là lời nói dối, có thể dưới tình huống như vậy, lại nhất định muốn tại giữa hai bên làm ra lấy hay bỏ.

"Phủ Chủ đại nhân, bây giờ xem ra, Bích Vân Đào chết, sợ cũng với ngươi trốn không can hệ a?" Lông mày nhíu lại, Mâu Kình Thần rốt cục phi thân mà ra, trầm giọng mở miệng nói, "Bích Vân Đào là bổn tông đồ vứt đi, hắn chết hay không không quan hệ với ta, nhưng hắn lại trộm đi bổn tông trọng bảo, ngay tại chiếc nhẫn kia bên trong! Phủ Chủ đại nhân, đem đồ vật giao ra đây, việc này xóa bỏ!"

Mâu Kình Thần đứng ra, xác thực để cho Chu Đông Dương có một loại muốn thổ huyết kích động.

Giao? Ta giao một rắm a!

"Mâu Kình Thần, bản phủ nói không có thấy, chính là không có thấy, ngươi không được thượng Bạch Nhạc tiểu tử kia đang!" Vô luận như thế nào, Chu Đông Dương cũng không muốn thật cùng Mâu Kình Thần nổi lên va chạm, đáng giá gắng gượng giải thích.

Cũng cơ hồ là tại vừa nói, cái kia hắc bào lão giả lạnh rên một tiếng, lúc này không tiếp tục để ý Chu Đông Dương, phi thân mà ra, tiếp tục hướng về Bạch Nhạc đuổi theo.

Người khác không nhất định minh bạch, thật là hắn nhưng là vô cùng rõ ràng.

Mâu Kình Thần ở vào thời điểm này đứng ra, mục rất rõ ràng, chính là tại tự nói với mình, Chu Đông Dương từ hắn tới ứng phó, chính mình chỉ cần nhìn chòng chọc chết Bạch Nhạc là được!

Vô luận Bạch Nhạc nói là nói thật hay là lời nói dối, đều không trọng yếu, chỉ cần đồng thời nhìn thẳng hai người kia, liền nhất định có thể đủ đem đồ vật đoạt lại.

Chu Đông Dương dù sao cũng là Duyện Châu phủ chủ, thân là Bạch Cốt

Thần Giáo người, trước mắt bao người mạnh mẽ xuất thủ, tất nhiên sẽ dẫn một chút phiền toái, so sánh dưới, để cho Mâu Kình Thần tới cùng Chu Đông Dương can thiệp, thậm chí động thủ, dĩ nhiên là đơn giản hơn nhiều.

... ...

Từ phòng đấu giá trốn ra được, Bạch Nhạc không dám có chút do dự, lúc này một đường hướng về Lục phủ phương hướng bỏ chạy.

Bạch Nhạc rất rõ ràng, mặc dù giá họa cho Chu Đông Dương, nhưng trên thực tế, đối phương cũng tuyệt đối sẽ không dễ dàng như vậy đã bị lừa bịp được, tất nhiên sẽ còn chết cắn chính mình không thả.

Chỉ là, vô luận là vị kia Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão, vẫn là Mâu Kình Thần, hai người kia chỉ cần có một cái bị dời đi lực chú ý, đem ánh mắt phóng tới Chu Đông Dương thân phận, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng đã đủ đủ.

Phải biết, cái này không chỉ có riêng là ngăn chặn một cá nhân, mà là duy nhất ngăn chặn hai cái uy hiếp.

Còn như nói muốn chạy trốn hồi Lục gia đi, đạo kia lý do thì càng đơn giản!

Chu Đông Dương tại Lục gia đã bố trí xuống có thể cắt đứt khí tức trận pháp, Bạch Nhạc chỉ có chân chính tránh trở về, mới có thể triệt để buông tay chân ra!

Thậm chí cho dù là đột phá đâu, Bạch Nhạc cũng căn bản cũng không dám thật chính ở chỗ này tùy tiện đột phá.

Bây giờ đưa tới đạo kiếp mới bất quá là cái nào đến đâu a, Bạch Nhạc so với ai khác đều biết, khi hắn chân chính thi triển Thông Thiên Ma Công

thời điểm, đạo kiếp khủng bố mới có thể chân chính thể hiện ra!

Đương nhiên, bởi vì chủ động trêu chọc Bạch Cốt Thần Giáo vị trưởng lão kia, cho dù là bây giờ, đạo kiếp uy lực cũng đã cường để cho Bạch Nhạc có chút không nhịn được, hắn nhất định phải đem thực lực triệt để tuôn ra đến, mới có hy vọng chống nổi lần này đạo kiếp, thuận lợi bước vào tinh cung!

Trong chốc lát, Bạch Nhạc cũng cảm giác được, đuổi theo hắn đi ra, thình lình vẫn là vị kia Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão, chỉ là duy nhất tin tức tốt, vô cùng cường đại đạo kiếp, cho dù là vị kia hắc bào trưởng lão, cũng căn bản không muốn trêu chọc, là lấy chỉ là một mực theo Bạch Nhạc, mà không có thật toàn lực đuổi theo.

Một đường trốn mất dép, có thể đạo kiếp nhưng cũng vẫn không có nửa điểm thả lỏng ý tứ, như trước không buông tha đuổi theo Bạch Nhạc oanh kích.

Chờ đến Bạch Nhạc trốn hồi Lục gia thời điểm, đạo kiếp lôi Đình cũng đã rơi vào lần thứ bảy!

Đoạn đường này, Bạch Nhạc một mực đều liều mạng dùng đủ loại linh dược tới mạnh mẽ chống đỡ, may là như vậy, vô luận là tử phủ vẫn là Bạch Nhạc bản thân thân thể, cũng đều đã bị tổn thương không nhẹ.

"Bạch Nhạc!"

Xa xa nhận thấy được cái này kinh người khí tức, Hà Diêu cũng cuối cùng từ Lục phủ bên trong bay ra đến, vẻn vẹn liếc mắt, Hà Diêu liền chứng kiến đi theo Bạch Nhạc phía sau hắc bào lão giả, lạnh cả tim, trong nháy mắt, lau một cái kiếm quang chợt phá không tới, thẳng đến cái kia Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão chém tới.

Dựa theo Bạch Nhạc kế hoạch, Hà Diêu sở dĩ không có đi buổi đấu giá,

chính là vì để cho mình không quá sớm cuốn vào bên trong, tại Bạch Nhạc trốn về thời điểm, giúp Bạch Nhạc ngăn cản truy binh, để cho Bạch Nhạc có thể có mở ra trận pháp cơ hội.

Chỉ là Hà Diêu cũng không nghĩ đến, Bạch Nhạc vậy mà còn chưa có trở lại, cũng đã đi đầu đột phá, dẫn động đạo kiếp!

Dùng đầu ngón chân muốn, cũng có thể minh bạch, bây giờ Bạch Nhạc tất phải đã đến thời khắc mấu chốt nhất, loại tình huống này, vô luận như thế nào hắn cũng nhất định muốn ngăn lại đối phương, cho Bạch Nhạc một cái thở dốc cơ hội, thuận lợi vượt qua đạo kiếp.

"Cút!"

Hà Diêu đánh tới trong nháy mắt, cái kia hắc bào lão giả cũng đồng dạng nhận thấy được Hà Diêu ý đồ, trong lòng đột nhiên bốc lên lau một cái khủng bố sát khí!

Bây giờ Bạch Nhạc tại đạo kiếp công kích đến, đã lung lay sắp đổ, loại tình huống này, hắn tự nhiên không thể cho Bạch Nhạc nửa điểm thở dốc cơ hội!

Nhưng nếu là bị Hà Diêu ngăn lại, cho Bạch Nhạc hoãn quá thần lai, sợ là thật có khả năng để cho Bạch Nhạc tránh thoát một kiếp, thuận lợi bước vào tinh cung, đến lúc đó, hắn còn muốn tưởng bức Bạch Nhạc giao ra đồ vật đến, khả năng liền không dễ dàng như vậy.

Trong nháy mắt, bạch cốt trượng chợt một điểm, nhất thời liền có vô số bạch cốt từ hắn tay áo bay ra, trên không trung hóa thành một cái bạch cốt tù lung, hướng Hà Diêu khốn đi!

"Tà ma ngoại đạo!"

Trong mắt hàn quang nổi dậy, Hà Diêu cũng vô cùng rõ ràng, loại tình

huống này chính mình tuyệt đối không thể bị khốn trụ, từ vừa ra tay, liền đã làm tốt liều mạng dự định, hô hấp ở giữa, phía sau tinh cung liền trực tiếp hiển hiện mà ra, trường kiếm trong tay, hào quang tỏa sáng, vừa đối mặt ở giữa, liền thình lình phá hỏng bạch cốt tù lung!

"Ừm?"

Hà Diêu danh tiếng, cái kia Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão tự nhiên cũng là nghe qua, chỉ là lại căn bản không có nhìn vào mắt.

Thậm chí có thể nói, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông đều không có chút nào bị đối phương nhìn tại trong mắt.

Thật là trong chớp nhoáng này, Hà Diêu tuôn ra tới thực lực, lại xác thực có chút tử hắn dự liệu, vừa đối mặt liền phá hỏng bạch cốt tù lung, dạng này thực lực, đã có tư cách để cho hắn nghiêm túc.

"Đã ngươi muốn chết, lão phu thành toàn ngươi!"

Sát khí lóe lên, cái kia hắc bào lão giả đột nhiên buông tha Bạch Nhạc, trong tay bạch cốt trượng phiến diện, khủng bố ma khí chợt bạo, phía sau đồng dạng hiện ra một tòa tinh cung!

Chỉ là so với việc hắn Tinh Cung Cảnh cường giả, cái kia hắc bào lão giả tế xuất tinh cung, nhưng phải rõ ràng nhiều, thình lình có thể thấy rõ ràng, đó là một tòa âm u bạch cốt cung điện.

Thấy rõ ràng trong nháy mắt, Hà Diêu trong lòng chính là lộp bộp một tiếng!

Chỉ bằng điểm này, hắn liền minh bạch, đối phương tất nhiên đã là tinh cung trung kỳ, thậm chí là tinh cung hậu kỳ thực lực, loại này tồn tại, nơi nào là hắn có khả năng ứng phó.

Nếu tại thường ngày, đối mặt loại cao thủ này, hắn đã sớm đã chạy, nhưng hôm nay hắn lại căn bản không có đường lui!

Chỉ cần hắn hơi chút thối lui một điểm, đối phương tất nhiên liền sẽ buông tha hắn, tiếp tục đuổi giết Bạch Nhạc đi tìm chết!

Loại tình huống này, cái kia cùng để cho Bạch Nhạc đi tìm chết, căn bản không có gì khác nhau.

Bỗng nhiên khẽ cắn môi, Hà Diêu quyết tâm trong lòng, nhưng là trực tiếp bắt đầu sinh tử chí.

Vô luận như thế nào, hắn có thể không thể nhìn Bạch Nhạc bị giết, cái kia bởi vì lấy toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông hy vọng, cho dù là dùng mạng hắn để đổi, hắn cũng nhất định muốn bảo vệ Bạch Nhạc!

Trong tích tắc, kiếm quang chợt nổ lên, Hà Diêu phía sau tinh cung trực tiếp hướng về đối phương bạch cốt tinh cung đụng tới.

Đây mới thực sự là liều mạng, cho dù là đánh đến tinh cung vỡ nát, tại chỗ vẫn lạc cũng sẽ không tiếc cương liệt!

Dù cho là cái kia hắc bào lão giả, cũng hoàn toàn thật không ngờ Hà Diêu thật không ngờ điên cuồng, thân ảnh không khỏi hơi chậm lại, ngạnh sinh sinh bị cản lại.

Nhưng mà, hầu như cũng ngay lúc đó, đã nhân cơ hội trốn vào Lục phủ Bạch Nhạc một tay bấm một cái, chợt đánh ra một đạo phù ấn, toàn bộ Lục phủ phía trên, đột nhiên lộ ra lau một cái xán lạn tinh quang.

Lần này, cái kia hắc bào lão giả mới chính thức là thốt nhiên biến sắc!

Lấy hắn nhãn lực tự nhiên nhìn ra được trận pháp này khủng bố, một khi trận pháp triệt để mở ra, mặc dù hắn đem hết toàn lực, cũng căn bản

không có khả năng tại trong thời gian ngắn đánh vỡ pháp trận, đến lúc đó, chỉ sợ Bạch Nhạc liền thật có khả năng bước vào Tinh Cung Chi Cảnh.

Tới mức này, hắn nơi nào còn nhớ được ẩn giấu thực lực, trong nháy mắt, một trong suốt như ngọc Bạch Cốt Hóa Thân, cầm trong tay Bạch Cốt Phiên hung hãn hướng về Lục phủ bên trong tiến lên.

Đây hết thảy sinh thực sự quá nhanh, cho dù là Hà Diêu, cũng căn bản không thể tới kịp ngăn cản.

Cơ hồ là một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, cái kia một khủng bố Bạch Cốt Hóa Thân, đã tại trận pháp triệt để mở ra trước đó, xông vào Lục phủ bên trong.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 390: Bá đạo thôn phệ, Địa Hỏa nung khô

Oanh! ! !

Đạo thứ tám lôi đình ầm ầm rơi xuống, cái kia nay đã có vẻ hơi mờ nhạt tinh cung, cơ hồ bị lần này đánh tan, phản phệ phía dưới, Bạch Nhạc lại là phun ra một ngụm máu, cái này nhân loại hầu như ngay cả đều có chút đứng không vững.

Từ nuốt vào Uẩn Tinh Đan bắt đầu vỡ vụn tử phủ chuyển đổi tinh cung bắt đầu, Bạch Nhạc đoạn đường này thừa nhận quá gió to hiểm, có thể nói thủy chung đều ở trên mũi đao đi khắp, bây giờ rốt cục mở ra pháp trận, tạm thời để cho mình an toàn rồi, Bạch Nhạc trong lòng cũng rốt cục nhỏ bé khẽ thở phào một cái.

Mặc dù lúc này, vừa mới bắt đầu thành hình tinh cung hầu như cũng đã gần cũng bị lôi đình đánh tan, có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng ngược lại không có như vậy sợ hãi.

Không có người khác uy hiếp, cũng liền có nghĩa là Bạch Nhạc rốt cục có thể không kiêng nể gì cả đem thực lực của chính mình hoàn toàn bày ra.

Oanh!

Trong nháy mắt, Thông Thiên Ma Công chợt bạo phát, Bạch Nhạc trong cơ thể một cái khác tử phủ lực lượng, cũng đồng thời bị điều động mà ra, có cổ lực lượng này bổ sung, Bạch Nhạc khí tức rất nhanh liền lần nữa ổn định lại.

Không dám có chút do dự, trong nháy mắt Bạch Nhạc liền đem mặt khác một viên Uẩn Tinh Đan lấy ra, một ngụm nuốt vào!

Nhưng mà, còn không đợi dược lực lan ra, Bạch Nhạc rồi đột nhiên nhìn thấy một đạo giống như quỷ mị bóng trắng hướng về phía chính mình xông lại, ngay tại lúc đó, bên tai đồng thời vang lên một hồi tiếng khóc tỉ tê, có trận trận âm phong hướng về Bạch Nhạc thổi qua tới.

"Vù vù!"

Cơ hồ là bản năng, Bạch Nhạc chợt đem bạt kiếm đi ra, một kiếm chém ngang mà ra!

"Coong!"

Kiếm phong chém ở Bạch Cốt Phiên phía trên, nhưng lại hoàn toàn không thể lay động đối phương chút nào, thậm chí còn vẻn vẹn chỉ là cái này một ngăn, Bạch Nhạc miệng ngực tựa như gặp đòn nghiêm trọng, cả người bị đánh bay đi ra ngoài, quăng mạnh xuống đất!

Ngay tại lúc đó, phảng phất còn có vô số oán linh vờn quanh tại Bạch Nhạc xung quanh, quỷ dị tiếng khóc tỉ tê thẳng vào linh hồn!

Bạch Cốt Hóa Thân!

Thấy rõ ràng cái kia một bạch cốt trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp, cái này cũng không phải cái gì bình thường khô lâu, mà là chân chính Bạch Cốt Hóa Thân.

Đối phương bản thân liền là Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão, tu thành Bạch Cốt Hóa Thân tự nhiên cũng không có gì có thể kỳ quái.

Vốn cho là Hà Diêu đã giúp mình ngăn chặn cái kia Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão, nhưng lại làm sao cũng không nghĩ đến, đối phương vậy mà

phái như thế nhất tôn Bạch Cốt Hóa Thân tiến đến, hơn nữa, chỉ bằng vừa mới trong nháy mắt đó giao phong, Bạch Nhạc liền có thể cảm nhận được, cái này nhất tôn Bạch Cốt Hóa Thân thực lực, cũng cũng là Tinh Cung Cảnh!

"Oanh!"

Cơ hồ là tại đồng thời, đạo thứ chín lôi đình cũng thuận thế rơi xuống!

Đạo kiếp cũng mặc kệ Bạch Nhạc có phải hay không tại đây gặp công kích, chỉ biết dựa theo bản thân quy tắc rơi xuống Lôi Kiếp.

Một sát na này, Bạch Nhạc là chân chính cảm thụ được một cổ tử vong uy hiếp.

"Khốn!"

Sinh tử thời khắc, Bạch Nhạc đầu óc đột nhiên liền không gì sánh được rõ ràng, đầu ngón tay vẩy một cái, vừa mới ở trên đấu giá hội vỗ tới cái kia một bộ trận pháp đạo phù chợt bị kích phát, bay thẳng đi ra ngoài, hóa thành một cái cỡ nhỏ khốn trận, trực tiếp đem cái kia Bạch Cốt Hóa Thân khốn đi vào.

Phải biết, cứ như vậy một bộ duy nhất đạo phù, liền hoa Bạch Nhạc năm vạn linh thạch! Cứ việc cái này Khốn Tiên trận chỉ là một cái phỏng chế phiên bản đơn giản hóa, thật muốn đối mặt Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão hoặc là Mâu Kình Thần cao như vậy tay, hiệu quả có hạn, có thể đối mặt nhất tôn Bạch Cốt Hóa Thân, chung quy lại vẫn có một ít hiệu quả.

Cũng cơ hồ là tại Khốn Tiên trận khốn ở Bạch Cốt Hóa Thân đồng thời, đạo thứ chín lôi đình ầm ầm rơi xuống.

Không cần tại cố kỵ Bạch Cốt Hóa Thân công kích, Bạch Nhạc lúc này mới rốt cục chậm một hơi thở qua đây, đồng thời đem một cái khác tử

phủ cũng vỡ nát, hóa thành một cổ lực lượng kinh khủng một chỗ hướng về kia tại đây thành hình tinh cung vọt tới.

Cũng chính là đạt được cái này một cổ lực lượng chống đỡ, cái kia lung lay sắp đổ tinh cung mới không có triệt để bị đánh nát!

Tương phản, cái kia khủng bố Lôi đình chi lực, đang oanh kích tinh cung đồng thời, cũng đồng dạng tại rèn luyện tinh cung, trợ giúp Bạch Nhạc mở tinh cung.

Chỉ là, chính như Bạch Nhạc dự liệu, song tử phủ đồng thời đột phá, phủ xuống đạo kiếp làm thế nào có thể đơn giản như vậy.

Lôi Kiếp mới vừa kết thúc, Bạch Nhạc rồi đột nhiên cảm thụ được dưới chân mọc lên một mảnh khủng bố liệt diễm!

Chỉ là, cái này hỏa cũng không phải bình thường hỏa diễm, mà là chuyển tử sắc, hướng về tinh cung cuốn qua đi.

Địa Hỏa Chi Kiếp!

Không cần bất kỳ giải thích nào, Bạch Nhạc trong lòng liền đột nhiên sinh ra một tia minh ngộ chi ý.

Cái kia khủng bố tử hỏa cơ hồ là trong nháy mắt liền trực tiếp đem tinh cung cắn nuốt, Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm thụ được, tinh cung lực lượng tại đây Địa Hỏa ăn mòn xuống, đang lấy một loại điên cuồng tốc độ tiêu hao, cho dù là vừa mới phục qua Uẩn Tinh Đan, Bạch Nhạc cũng đồng dạng cảm thụ được có chút ăn không tiêu.

Dựa theo loại này điên cuồng tiêu hao tốc độ, sợ rằng tối đa trăm hơi thở thời gian, trong cơ thể linh lực phải triệt để hao hết, đưa tới tinh cung tan vỡ.

Nguyên bổn đã chuẩn bị hai quả Uẩn Tinh Đan, Bạch Nhạc tự nhận là đã không sai biệt lắm, nhưng hôm nay xem ra, căn bản cũng không phải là cái kia hồi chuyện!

Bết bát nhất là, loại tình huống này, Bạch Nhạc căn bản cũng không khả năng tìm lại được càng nhiều linh dược để duy trì mức tiêu hao này.

Cái này cũng chưa tính, chính là phúc không tới hai lần họa tới không chỉ một lần.

Cái kia bị nhốt tiên trận vây khốn Bạch Cốt Hóa Thân, như thế một hồi thời gian, cũng rốt cục ngạnh sinh sinh đánh nát Khốn Tiên trận, lần nữa hướng về Bạch Nhạc giết tới.

Bây giờ, cho dù là Bạch Nhạc chuyên tâm chống đỡ Địa Hỏa ăn mòn, đều có chút không chịu nổi đâu, càng chưa nói thượng phân ra lực lượng tới ứng phó Bạch Cốt Hóa Thân.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc hầu như đều đã tuyệt vọng.

Nhưng mà, ở nơi này gần như tuyệt vọng thời điểm, Bạch Nhạc trong đầu lại đột nhiên hiện lên một đạo linh quang, trong nháy mắt liền bắt đầu sinh một loại ý niệm điên cuồng!

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói.

"Thôn thiên!"

Đơn giản hai chữ lối ra, trong cơ thể Thông Thiên Ma Công lúc này liền triệt để điên cuồng vận chuyển.

Thôn Thiên Quyết!

Từ Bạch Nhạc trước đây ngày đầu tiên thu được Thôn Thiên Quyết truyền thừa thời điểm, liền minh bạch, tại Thông Thiên Ma Quân trong lòng, Thôn Thiên Quyết bản thân liền là bá đạo nhất thần thông, thế gian này không có bất kỳ lực lượng là Thôn Thiên Quyết không dám thôn phệ, không thể thôn phệ.

Thậm chí còn, Thông Thiên Ma Quân cho rằng làm bả Thôn Thiên Quyết tu hành đến mức tận cùng, dù cho là thiên, cũng dám nuốt cho ngươi xem!

Thôn Thiên Quyết có thể hay không thôn thiên, Bạch Nhạc không biết, thật là ở loại tình huống này xuống, hắn nhưng là điên cuồng, trực tiếp lấy Thôn Thiên Quyết bắt đầu thôn phệ đạo kiếp chi lực.

Đạo kiếp là cái gì?

Lấy Bạch Nhạc bây giờ cảnh giới, còn căn bản là không có cách đo lường được, thế nhưng không hề nghi ngờ, vô luận là trước đó lôi đình, vẫn là bây giờ Địa Hỏa, nói trắng ra, cũng bất quá là một loại lực lượng mà thôi.

Nếu là lực lượng, như vậy, dựa vào cái gì không thể bị nuốt Thiên Quyết thôn phệ?

Làm một nhất định là muốn chống đỡ đạo kiếp, mà không phải thẳng thắn thôn phệ đạo kiếp lực lượng trái lại trợ giúp tự mình mở ra tinh cung? !

Trên đời này, thiên tài cùng người điên nguyên bản là chỉ có cách một con đường.

Dưới tuyệt cảnh, Bạch Nhạc lựa chọn cũng không phải là bổ nhiệm, mà là liều mạng một lần!

Trong nháy mắt, cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân liền đột nhiên xuất hiện ở Bạch Nhạc phía sau, đồng thời chủ động đem cái kia khủng bố Địa Hỏa thôn phệ đi vào.

Ngay tại lúc đó, Thôn Thiên Quyết nuốt vào, cũng đồng dạng bao quát cái kia Bạch Cốt Hóa Thân lực lượng!

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc thân thể, cũng đồng dạng liền một mảnh xích hồng, y phục trên người cơ hồ là trong nháy mắt, liền bị đốt thành tro bụi.

Mạnh mẽ thôn phệ hỏa lực suy tính, cái này thật là một cái điên cuồng phương pháp, hơn nữa, ở một mức độ nào đó, xác thực hóa giải Bạch Nhạc lúc này nguy cơ.

Thật là đồng dạng, ngay tại lúc đó, cũng vì Bạch Nhạc mang đến mới nguy hiểm.

Phải biết, đạo kiếp lực lượng, cũng không nhằm vào bản thể, chỉ nhằm vào tinh cung!

Vô luận là trước đó Lôi Kiếp cũng tốt, Địa Hỏa cũng tốt, trên thực tế đều là trực tiếp nhằm vào Bạch Nhạc cái kia tại đây diễn hóa thành hình tinh cung, mà không phải Bạch Nhạc bản thân, Bạch Nhạc trước đó bị lôi đình phách thổ huyết, vậy cũng chỉ là tinh cung bị phách trọng, mang đến phản phệ hiệu quả mà thôi.

Nhưng hôm nay mượn Thôn Thiên Quyết thôn phệ đạo kiếp lực lượng, nhưng là mạnh mẽ đem đạo kiếp chi lực dẫn vào Bạch Nhạc trong thân thể, cứ việc đại bộ phận lực lượng, thật đều là bị cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân cắn nuốt, nhưng lại cũng hầu như có một bộ phận yêu cầu Bạch Nhạc chính mình tới thừa nhận.

Dù là chỉ là một chút xíu, vậy cũng cuối cùng là khủng bố Địa Hỏa Chi

Lực.

Giả sử đổi người khác, dù là vẻn vẹn chỉ là dính vào một điểm Địa Hỏa đến trên người, sợ là cũng sẽ trong nháy mắt bị đốt vì tro bụi!

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc cũng không phải là bình thường linh phủ đỉnh phong, thậm chí là Tinh Cung Cảnh có thể so sánh với, tu hành đến thối cốt cảnh Thông Thiên Ma Thể, giờ khắc này, không thể nghi ngờ trở thành Bạch Nhạc bảo mệnh phù!

Bằng vào Thông Thiên Ma Thể cường đại, Bạch Nhạc vậy mà ngạnh sinh sinh tại địa hỏa đốt cháy phía dưới chống đỡ.

Chỉ là loại kia bị Địa Hỏa đốt cháy đau đớn, lại như cũ để cho Bạch Nhạc có một loại thống khổ cảm giác.

Có thể loại tình huống này, mặc dù đau khổ đi nữa, Bạch Nhạc cũng chỉ có thể cắn răng gượng chống xuống dưới.

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng cũng không biết, loại này điên cuồng sẽ vì hắn mang đến rất lớn chỗ tốt.

Địa Hỏa nung khô, có thể so với dùng bất luận cái gì thối thể linh dược tu hành đều tới càng trực tiếp hữu hiệu, phần này thống khổ phía dưới, Bạch Nhạc Thông Thiên Ma Thể cũng đồng dạng tại lấy một loại không thể tưởng tượng nổi tốc độ đề thăng.

Nguyên bản Bạch Nhạc thật chỉ là vừa mới bước vào Thối Cốt Chi Cảnh, nhưng hôm nay tại địa hỏa nung khô phía dưới, lại ngạnh sinh sinh một chút đem Bạch Nhạc đẩy về phía thối cốt cảnh giới đại thành.

Thông Thiên Ma Thể bên trong trước đó lưu lại tất cả tai hoạ ngầm, đều ở đây Địa Hỏa nung khô hạ triệt để hóa giải, như là dục hoả trùng sinh, để cho Bạch Nhạc tại đây Địa Hỏa bên trong hoàn thành một lần lột xác!

Trong quá trình này, cái kia Bạch Cốt Hóa Thân cũng chưa buông tha, lần nữa hướng về Bạch Nhạc công tới.

Chỉ là, Địa Hỏa ra sao huống hồ khủng bố, bây giờ Bạch Nhạc lấy loại này phương thức điên cuồng trực tiếp thôn phệ Địa Hỏa, quanh thân đều đã bị Địa Hỏa bao phủ.

Loại tình huống này, Bạch Cốt Hóa Thân hướng Bạch Nhạc bên người dựa vào, liền phảng phất chính mình đầu nhập Địa Hỏa bên trong.

Bạch Cốt Hóa Thân mặc dù lại như thế nào cường hãn, thì như thế nào có thể tiếp nhận được Địa Hỏa nung khô, trong chốc lát, cái kia trong suốt như ngọc bạch xương liền trực tiếp bị Địa Hỏa đốt nứt, Bạch Cốt Phiên bên trong oan hồn cũng đồng dạng tại địa hỏa hạ hóa thành bụi.

Bạo!

Cũng không biết quá lâu dài, Bạch Nhạc thân ngoại hóa thân cũng đồng dạng đạt được chịu tải cực hạn, trong nháy mắt nổ lên, đem thôn phệ tới Địa Hỏa Chi Lực, đều bộc phát ra, trong nháy mắt, lần nữa đánh về phía kia đáng thương Bạch Cốt Hóa Thân.

Nguyên bản là bị Địa Hỏa nung khô không nhẹ Bạch Cốt Hóa Thân, lúc này lần nữa thừa nhận Thôn Thiên Quyết công kích, nơi nào còn chèo chống, ngắn ngủi trong khoảnh khắc, liền triệt để hóa thành một địa (mà) xương khô, kể cả Bạch Cốt Phiên hóa thành tro tàn.

Đến thời khắc này, Địa Hỏa Chi Kiếp cũng rốt cục biến mất, mất đi tất cả uy hiếp, Bạch Nhạc toàn bộ tâm thần, lúc này mới chân chính triệt để đầu nhập đối với tinh cung mở bên trong.

Chỉ là, Bạch Nhạc nhưng căn bản không biết, đạo kiếp vẫn như cũ vẫn chưa biến mất, tại hắn tự cho là nguy hiểm đều đã triệt để vượt qua thời

điểm, Tâm Ma Kiếp đã lặng yên phủ xuống!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 391: Ma từ tâm sinh, trọn đời trầm luân

"Phốc!"

Cơ hồ là Bạch Cốt Hóa Thân bị Địa Hỏa đốt thành tro bụi đồng thời, nguyên bản đè nặng Hà Diêu đánh, hầu như đã muốn đem Hà Diêu đẩy vào tuyệt cảnh hắc bào lão giả đột nhiên phun ra một ngụm tiên huyết, bị ép cùng Hà Diêu kéo dài khoảng cách.

"Không có khả năng, hắn làm sao có thể hủy diệt ta Bạch Cốt Hóa Thân?!"

Ánh mắt hướng về Lục phủ, hắc bào lão giả trong mắt tràn đầy vẻ điên cuồng, sát ý ngập trời!

Vì bồi dưỡng cái này nhất tôn Bạch Cốt Hóa Thân, hắn tốn hao bao lớn tâm lực, thật vất vả mới tu thành Bạch Cốt Hóa Thân, không đợi đến chân chính tế luyện đến Tâm Thần Hợp Nhất, có thể lẫn nhau chuyển đổi cấp độ, vậy mà liền bị hủy, cái này khiến hắn làm sao có thể đủ tiếp chịu?

Rõ ràng chỉ là một cái thuận tay là có thể bóp chết tiểu tử, còn bị đạo kiếp, không phải sớm chết tiệt sao? Làm sao có thể hủy diệt Bạch Cốt Hóa Thân!

Phải biết rằng Bạch Cốt Hóa Thân một khi tu thành, toàn thân trong suốt như ngọc, có thể so với thượng phẩm linh khí, chính là Tinh Cung Cảnh cường giả, cũng rất khó thương tổn được Bạch Cốt Hóa Thân, chớ đừng nói chi là hủy diệt.

Cái này bây giờ, mãnh liệt như vậy phản phệ, lại làm cho hắn rõ ràng biết, toàn bộ Bạch Cốt Hóa Thân đều đã triệt để bị hủy, điều này sao có thể!

Trừ phi là. . . Địa Hỏa Chi Kiếp!

Một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, cái kia hắc bào lão giả trong lòng nhất thời liền đoán được vài phần chân tướng!

Chỉ bằng Bạch Nhạc bản thân lực lượng, gần như không thể có thể hủy diệt Bạch Cốt Hóa Thân, trừ phi là đạo kiếp phủ xuống, đem Bạch Cốt Hóa Thân cuốn vào bên trong, hơn nữa còn nhất định phải là nhất khắc chế Bạch Cốt Hóa Thân Địa Hỏa Chi Kiếp, mới có thể triệt để hủy diệt Bạch Cốt Hóa Thân.

Thật là. . . Vì sao lại có Địa Hỏa Chi Kiếp?

Bạch Nhạc không phải Huyền Môn đệ tử sao? Chỉ là mở tinh cung mà thôi, khủng bố như vậy Lôi Kiếp cũng đã rất khoa trương, làm sao lại nảy sinh Địa Hỏa Chi Kiếp? Chẳng lẽ là bởi vì mình bị cuốn vào bên trong, lại đề thăng đạo kiếp độ khó?

Trong lúc nhất thời, trong lòng hắn cũng đồng dạng hiện lên vô số ý niệm trong đầu, ngược lại là không tâm tư lại để ý tới Hà Diêu.

Thối lui đến một bên, nhìn Lục phủ phương hướng, Hà Diêu cũng không khỏi nhỏ bé khẽ thở phào một cái, cái này Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão, cũng quá khủng bố, vừa mới một khắc này, hắn hầu như đã tuyệt vọng, có thể nói là đang ráng chống đỡ lấy chờ chết, lại không nghĩ rằng vậy mà lại xuất hiện lớn như vậy biến cố.

Hắn không rõ Bạch Cốt Hóa Thân là có ý gì, nhưng lại cũng đoán được, vừa mới đuổi vào Lục phủ cái kia bộ xương trắng nhất định là đã bị hủy!

Đây cũng là biến tướng nói rõ, Bạch Nhạc rất có thể đã vượt qua nguy hiểm, rất nhanh thì có thể mở mang tinh cung mà ra.

Cái này khiến trong lòng hắn buông lỏng, cũng càng không tiếp tục cùng đối phương vướng víu tâm tư, thân hình thoắt một cái, liền trực tiếp lui ra.

Ánh mắt lấp lóe, nhìn chằm chằm Lục phủ phương hướng, cái kia hắc bào lão giả, lúc này cũng có chút đắn đo khó định.

Mấu chốt là, cái kia đáng chết trận pháp, chẳng những cấm người tiến nhập, hơn nữa cắt đứt tất cả khí tức, cho dù là hắn, cũng không khả năng vô căn cứ biết bên trong tình cảnh.

Chỉ là, bây giờ hắn cũng chỉ có thể đem hy vọng ký thác vào Bạch Nhạc trên người!

Vô luận Bạch Nhạc có phải hay không chết ở đạo kiếp phía dưới, hắn đều nhất định muốn đã từng xem cho rõ ngọn ngành, đồng thời từ Bạch Nhạc trên người, đem mặt khác cái kia nhất tôn sắp hoàn thành Bạch Cốt Hóa Thân đoạt lại, lại tế luyện.

... . .

Thiên Lôi Địa Hỏa, đều đã tiêu tán, Bạch Nhạc khí tức cũng dần dần gần như bằng phẳng, đỉnh đầu tinh cung chậm rãi thành hình, mơ hồ có một mảnh tinh quang chậm rãi rơi, nguyên bản Bạch Nhạc thương thế trên người, đã ở cực nhanh khép lại.

Dựa theo tình huống bình thường đến xem, cho tới bây giờ trên thực tế, bước vào tinh cung cũng đã là nắm chắc sự tình, chỉ cần Bạch Nhạc tỉnh lại, thôi động tinh cung hoàn thành cuối cùng cô đọng là được.

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc giống như là đã hôn mê, mặc

dù khí tức còn đang, nhưng lại căn bản là không có cách tỉnh lại.

...

Áo trắng như tuyết, nhanh nhẹn như tiên!

Đạp ở Đạo Lăng sơn đỉnh, xa xa, Bạch Nhạc liền thấy cái kia hồn khiên mộng nhiễu thân ảnh, trong lúc nhất thời không khỏi có chút si.

"Yến Bắc Thần, thúc thủ chịu trói a! Ngươi cuối cùng không phải Thông Thiên Ma Quân, không có tư cách tại đây Đạo Lăng sơn thượng làm càn!"

Bên tai truyền đến một hồi quát mắng tiếng, Bạch Nhạc lúc này mới phát hiện, chính mình đã sớm bị Huyền Môn người trong vây quanh, những thứ này dùng đao kiếm chỉ mình, không thiếu những cái kia thân ảnh quen thuộc.

Dương Bằng, Văn Trạch, Triệu Thụy còn có Chu Mộng Dương trưởng lão, Mộng Thiên Thu đại sư. . . Rất nhiều khuôn mặt quen thuộc.

Chỉ là, giờ khắc này Bạch Nhạc chân chính quan tâm, lại như cũ không phải những thứ này, mà là cái kia chậm rãi từ đằng xa đi tới, như từ trong tranh đi ra tới Vân tiên tử.

"Yến Bắc Thần, xuất kiếm a! Ta thánh nữ nhất mạch mất đi Côn Ngô Kiếm, ta sẽ tự tay đoạt lại."

Đi tới Bạch Nhạc trước người, Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, lạnh lùng mở miệng nói.

Cúi đầu, nhìn một chút chính mình cái kia một bộ thanh sam, còn có nắm trong tay Côn Ngô Kiếm, Bạch Nhạc hô hấp cũng không khỏi có chút khó khăn.

Một đường giết đến Đạo Lăng sơn đỉnh, trên người hắn sớm đã dính đầy tiên huyết, bây giờ từ trong xương lộ ra lau một cái mệt mỏi rã rời chi ý.

Nhìn gần trong gang tấc thiên hạ, Bạch Nhạc muốn đến gần một điểm, đưa nàng ôm vào trong ngực, nói cho nàng biết, những năm gần đây, trong lòng mình là bực nào tưởng niệm nàng, thật là, lúc này đứng ở đối phương trước người, tự xem đến, lại cũng không là gặp lại vui sướng, mà là khắc cốt ghi tâm cừu hận cùng đạm mạc sát khí.

Đúng a!

Chính mình đã sớm đã không phải là trước đây Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi cái kia Bạch Nhạc, mà là hoành hành thiên hạ Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần, tay cầm Côn Ngô Kiếm, theo tiếng mở một đường máu, giết đến cái này Đạo Lăng sơn đỉnh ma tu Yến Bắc Thần!

Vân Mộng Chân căn bản liền không nhận ra được mình.

Rõ ràng gần trong gang tấc, có thể chính mình lại như cũ không dám nói cho nàng biết mình là ai!

Phảng phất có vạn ngữ thiên ngôn, liền cắm ở trong cổ họng, lại vẫn cứ nửa chữ đều không thể phun ra miệng.

"Vù vù!"

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân chợt xuất kiếm, sáng như tuyết kiếm quang thẳng đến Bạch Nhạc trái tim mà đến, thời gian phảng phất liền dừng lại trong nháy mắt này, Bạch Nhạc mắt mở trừng trừng nhìn một kiếm này, lại không nói nổi chút nào huy kiếm đón đỡ khí lực.

"Phốc!"

Kiếm phong vào cơ thể, trong nháy mắt đâm thủng trái tim, một tay bắt lại kiếm phong, Bạch Nhạc ngẩng đầu, nhìn đối phương, trong lòng dâng lên nhưng là một loại khó diễn tả được đau đớn, loại kia đau nhức, so trên người đau đớn, càng sâu gấp trăm lần, nghìn lần!

"Có thể chết ở Vân tiên tử dưới kiếm, nhưng cũng vẫn có thể xem là một kiện điều thú vị. . ." Nhìn chằm chằm Vân Mộng Chân hai mắt, Bạch Nhạc đột nhiên bật cười, xán lạn không gì sánh được.

"Ngươi rốt cuộc ai?"

Đón nhận Bạch Nhạc ánh mắt, Vân Mộng Chân tựa hồ cũng nhận thấy được cái gì, trầm giọng hỏi.

Há hốc mồm, Bạch Nhạc tựa hồ muốn hồi đáp, nhưng lại đúng là vẫn còn trầm mặc xuống.

Nên nói cái gì đâu, nói cho hắn biết, mình không phải là Yến Bắc Thần, mà là Bạch Nhạc sao?

Nói cho hắn biết, từ vừa mới bắt đầu tại Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, chính mình vẫn đang gạt nàng sao?

Vạn ngữ thiên ngôn, vào thời khắc này đều là như vậy tái nhợt vô lực.

Hắn không có cách nào khác giải thích, cũng không thể giải thích!

Bởi vì hắn vốn là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, cầm kiếm Côn Ngô tự tay mai táng Đạo Lăng Thiên Tông uy danh hiển hách, chung kết cái này một cái thời đại Yến Bắc Thần!

Sinh cơ trôi qua, Bạch Nhạc có thể cảm giác được rõ ràng, mình đã sắp chết, tại đây sinh mệnh phần cuối, hắn thậm chí đã khó có thể lại gắn bó Thiên Cơ Biến huyễn thuật, chợt cắn răng một cái, Bạch Nhạc đột nhiên

dùng sức, đem đâm vào thân thể mình kiếm phong ngạnh sinh sinh rút ra.

"Vân Mộng Chân, ta Yến Bắc Thần có thể chết không thể bại. . ."

Trong nháy mắt, Ma Diễm ngập trời, Bạch Nhạc một tay nắm lên Côn Ngô Kiếm, dùng sức ném Vân Mộng Chân, ngay tại lúc đó, cả người chợt nhảy lùi lại, dùng hết tia khí lực cuối cùng, hướng về Đạo Lăng sơn đỉnh phía dưới vách đá vạn trượng ngã đi.

Chết thì chết đi. . . Nhưng lập tức chính là chết, phần này thống khổ, cũng nên để ta làm gánh chịu!

Chết ở trên tay ngươi, chỉ có thể là Yến Bắc Thần, mà không phải có thể Bạch Nhạc. . . Liền để cái kia một phần mỹ hảo hồi ức, vĩnh viễn ở lại trong lòng ngươi đi.

Gió núi gào thét, ánh tà dương đỏ quạch như máu.

Ở trong gió, rơi rụng vách núi Bạch Nhạc, cuối cùng liếc mắt nhìn, trên đỉnh núi cái kia áo trắng như tuyết thân ảnh, chậm rãi nhắm mắt lại. . .

Ý thức cũng giống như vào giờ khắc này bắt đầu triệt để trầm luân.

... ...

Khoanh chân ngồi dưới đất Bạch Nhạc, sắc mặt phảng phất cũng lộ ra vẻ bi thương chi sắc, khí tức dần dần yếu ớt hạ xuống.

Nguyên bổn đã gần thành hình tinh cung, vào giờ khắc này cũng theo đó run lẩy bẩy, phảng phất lúc nào cũng có thể sẽ triệt để vỡ nát.

Ma từ tâm sinh, tâm chết mà vẫn!

Tâm Ma Kiếp phía dưới, ý thức trầm luân, cũng mắc đi cầu vị lấy Bạch Nhạc thần hồn tiêu tán.

Thông Thiên Ma Công tuy bá đạo vô song, cho dù là Địa Hỏa Chi Kiếp, Bạch Nhạc cũng có thể bằng vào Thôn Thiên Quyết tới mạnh mẽ thôn phệ, bằng vào phần này bá đạo, mặc dù vạn kiếp gia thân, Bạch Nhạc tựa hồ cũng có thể bằng vào Thông Thiên Ma Công ngạnh kháng đi qua, nghiền ép tất cả!

Nhưng này cũng đối không bao gồm Tâm Ma Kiếp!

Thông Thiên Ma Công bá đạo, cũng liền tạo nên về tâm cảnh phía trên thiếu sót, đối với Bạch Nhạc mà nói, đây mới là hắn yếu kém nhất một cái phân đoạn.

Tại tình huống bình thường xuống, đạo ma song tu, Bạch Nhạc đối với tâm cảnh khống chế, cũng coi như không tệ, kiên quyết không đến mức nhanh như vậy liền phủ xuống Tâm Ma Kiếp.

Có thể hỏi đề ở chỗ, đầu tiên là có Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão cuốn vào bên trong, đưa tới đạo kiếp uy lực tăng, sau đó, Bạch Nhạc lại bằng bá đạo phương thức, mạnh mẽ thôn phệ Địa Hỏa, thế cho nên đạo kiếp uy lực lần nữa đề thăng, tại địa hỏa cũng không làm gì được Bạch Nhạc tình huống dưới, thình lình trực tiếp hạ xuống Tâm Ma Kiếp.

Tối trọng yếu là. . . Bạch Nhạc trong lòng, vốn là có ma!

Hư cấu ra Yến Bắc Thần cái thân phận này, cũng là bởi vì Bạch Nhạc muốn đem Ma Quân truyền nhân cái thân phận này cùng mình tách rời đi ra, sau đó lấy Bạch Nhạc cái này sạch sẻ thân phận, trở lên Đạo Lăng sơn, nhìn thấy Vân Mộng Chân.

Nhưng này thật, vốn là tâm ma!

Nhìn không thấu đạo ma phân biệt, nhìn không thấu cùng Vân Mộng Chân ở giữa yêu hận gút mắt, sợ bị đối phương biết mình thân phận, sợ Ma Quân truyền nhân thân phận bại lộ vô pháp đối mặt Vân Mộng Chân!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này chính là hắn lớn nhất tâm ma.

Dưới tình huống như vậy, tâm ma một khi nảy sinh, liền một không thể vãn hồi, đem cái này loại sợ hãi tấn đổi thành hiện thực, đơn giản liền đánh tan Bạch Nhạc tâm phòng.

Làm Bạch Nhạc ý thức tại tâm ma kiếp bên trong trầm luân thời điểm, cũng mắc đi cầu vị lấy, bản thân hắn ý thức cũng tùy thời bắt đầu tan vỡ.

Tâm Ma Kiếp bên trong tử vong, liền chờ đồng ý với thế giới chân thật tử vong.

Đến giờ phút nầy, có thể nói, Bạch Nhạc đã rớt đến kề cận cái chết, chỉ thiếu một chút xíu, chính là vạn kiếp bất phục!

Nhưng mà, cũng chính là tại đây Bạch Nhạc ý thức gần triệt để trầm luân trong nháy mắt, trong óc, lau một cái rực rỡ kiếm quang chợt nổ lên, phảng phất một kiếm xé rách bóng đêm vô tận, ngạnh sinh sinh vì Bạch Nhạc chém ra một tia rạng đông. . .

Converter: Lucario - Truyencv

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 392: Đột phá, hoàn mỹ tinh cung

Côn Ngô Thần Kiếm!

Tâm ma nảy sinh, Bạch Nhạc cũng căn bản không có thể chịu đa nghi Ma Kiếp, nguyên bản có thể nói là hắn phải chết, nhưng ngay khi của hắn ý thức dần dần trầm luân, dẫn phát thần hồn tán loạn thời điểm, một mực tại trong óc Côn Ngô Kiếm chợt động.

Thần kiếm có linh, tự nhiên hộ chủ!

Phải biết, bây giờ Côn Ngô Kiếm cũng không phải là bị động phong ấn tại Bạch Nhạc trong thần hồn, từ lúc huyết hà trận chiến kia thời điểm, Bạch Nhạc quên sống chết, nguyện ý hi sinh chính mình tính mệnh tới ngăn cản huyết tế thời điểm, Côn Ngô Kiếm cũng đã chân chính nhận chủ.

Mặc dù bởi vì Bạch Nhạc thực lực quá yếu, còn rất khó chân chính điều động Côn Ngô Kiếm lực lượng, có thể làm Bạch Nhạc chân chính gặp phải nguy hiểm thời điểm, Côn Ngô Kiếm vẫn như cũ hội tự phát hộ chủ!

Nếu như gặp phải khác nguy hiểm, Côn Ngô Kiếm lực lượng không phát huy ra được, còn rất khó đưa đến hiệu quả gì, thật là Tâm Ma Kiếp đưa tới thần hồn tán loạn cũng không giống nhau.

Côn Ngô Kiếm ẩn cùng ngay trong óc, là có thể tự phát bảo vệ Bạch Nhạc thần hồn!

Bạch Nhạc không có kháng trụ Tâm Ma Kiếp, ý thức trầm luân, thần hồn

bắt đầu tán loạn, cũng mắc đi cầu vị lấy Tâm Ma Kiếp đã kết thúc, dưới tình huống như vậy, trên thực tế, bất quá chỉ là Bạch Nhạc tại vô ý thức tình huống dưới, chủ động làm mình thần hồn tán loạn mà thôi.

Có thể Côn Ngô Kiếm một màn kia kiếm quang, lại chợt định trụ thần hồn, tại Bạch Nhạc vô ý thức tình huống dưới, mạnh mẽ bảo vệ Bạch Nhạc thần hồn!

Một màn kia rực rỡ kiếm quang, liền phảng phất trong bóng tối một điểm rạng đông, ngạnh sinh sinh đem Bạch Nhạc ý thức mạnh mẽ đánh thức.

Tâm Ma Kiếp đã tiêu tán, Bạch Nhạc thật đã không nhận tâm ma ảnh hưởng, dưới tình huống như vậy, chỉ cần một chút xíu biến hóa, tự nhiên liền có thể đơn giản đem Bạch Nhạc đánh thức.

Vẻn vẹn trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc ý thức liền bắt đầu sống lại, ngạnh sinh sinh đưa hắn từ kề cận cái chết lôi trở lại.

Mở mắt ra trong nháy mắt, một cổ khủng bố kiếm ý chợt từ Bạch Nhạc trên người bộc phát ra.

Một lần Tâm Ma Kiếp, đối với tâm cảnh mà nói, chính là một lần cực đại trui luyện!

Dù là thật Bạch Nhạc vẫn chưa vượt qua Tâm Ma Kiếp, đối hắn mà nói, cũng đồng dạng tồn tại trợ giúp rất lớn.

Tỉnh lại, Bạch Nhạc vẫn như cũ có thể rõ ràng nhớ kỹ Tâm Ma Kiếp bên trong tình cảnh, phảng phất vậy thì như là phát sinh ở trên người mình chân thực kinh lịch, tâm cũng vẫn như cũ mơ hồ đau đớn.

Điều này cũng làm cho Bạch Nhạc trong lòng khó có thể ức chế sinh ra lau một cái ý sợ hãi!

Mặc dù lần này, miễn cưỡng dựa vào Côn Ngô Kiếm trợ giúp vượt qua Tâm Ma Kiếp, nhưng trên thực tế, tâm ma nhưng chưa tiêu tản ra, chỉ là tạm thời bị áp chế xuống mà thôi, lập tức một lần Tâm Ma Kiếp lúc bộc phát sau khi, chỉ biết kinh khủng hơn, thảm thiết hơn!

Mà đối với Bạch Nhạc mà nói, duy nhất ứng đối phương thức, chính là hóa giải tâm ma!

Chỉ là. . . Đây cũng là khách khí a!

Trong đầu chuyển qua vô số ý niệm trong đầu, nhưng này một khắc Bạch Nhạc tới căn bản không kịp cảm khái, Tâm Ma Kiếp tiêu tán, tỉnh lại, cũng mắc đi cầu vị lấy lần này đạo kiếp triệt để kết thúc!

Mà hắn, cấp thiết nhất muốn làm, chính là hoàn thành cuối cùng tinh cung cô đọng, chân chính mở ra thuộc về mình tinh cung!

Cũng là cho đến giờ phút này, Bạch Nhạc mới chợt phát hiện, bước vào tinh cung sau đó, hắn mở tinh cung, liền vẫn như cũ cùng Linh Phủ Cảnh khác biệt, không còn là hai cái độc lập linh phủ, mà là hợp hai thành một, hóa thành một cái càng khổng lồ tinh cung!

Chỉ là Bạch Nhạc mở ra tới tinh cung, cùng người khác hoàn toàn khác biệt, là do linh lực cùng ma khí hai loại khác biệt lực lượng cùng nhau cấu thành!

Đơn giản đánh một cái tỷ dụ, giống như là nửa băng nửa hỏa, rồi lại hết lần này tới lần khác yêu cầu dung hợp vào một chỗ!

Đương nhiên, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực cùng cảnh giới, tự nhiên không có khả năng làm được thật đem linh khí cùng ma khí hoàn mỹ dung hợp làm một, có thể bằng vào tinh cung chi lực, để cho hai loại lực lượng cùng nhau làm việc cho ta, một chỗ khung ra một cái phong cách huýnh dị tinh cung đến, nhưng là hoàn toàn khả năng làm được.

Mà bên trong then chốt, chính là kiếm đạo!

Cùng hắn cái gì cũng không giống nhau, Bạch Nhạc từ tu luyện ngày đầu tiên lên, liền có thể nói là đạo ma song tu, hai loại lực lượng, ai cũng không thể chiếm giữ tuyệt đối chủ đạo, ngược lại là Bạch Nhạc đối với kiếm đạo lĩnh ngộ, thủy chung áp đảo hai cái này phía trên.

Nghiêm chỉnh mà nói, Bạch Nhạc không phải là đạo tu, cũng không phải ma tu, mà là một cái chân chính kiếm tu!

Bạch Nhạc lúc này mở ra tinh cung, rõ ràng chuyển hai màu đen trắng, đều chiếm phân nửa, mà phân cách hắc bạch giới hạn, chính là một thanh lợi kiếm, thì dường như có một thanh kiếm, đem cái này hai loại lực lượng một phân thành hai.

Thuộc về linh lực cái này phân nửa tinh cung phía trên, chậm rãi hiện ra bảy viên rực rỡ tinh thần, như ẩn như hiện, đó là truyền từ Thất Tinh Tông Thất Tinh Đồ!

Ngay tại lúc đó, thuộc về Thông Thiên Ma Công một nửa kia tinh cung phía trên, lại mơ hồ hiện ra nhất tôn Nhân Hình Hóa Thân, thì là Thông Thiên Ma Công ngưng tụ ra thân ngoại hóa thân!

Chỉ là hai cái này tuy nhiên cũng bị cái kia một thanh lợi kiếm cắt, phân biệt rõ ràng, mà chỉ có hai cái này dung hợp được, mới là một cái hoàn chỉnh tinh cung, hoặc giả nói là. . . Kiếm Cung!

Tâm niệm vừa động, Bạch Nhạc thử chỉ điều động linh lực, thuộc về Thông Thiên Ma Công cái kia phân nửa tinh cung liền dần dần biến mất, hơn nữa, có ở đây không biết tình huống dưới, chỉ nhìn cái này phân nửa tinh cung, cũng đồng dạng hội khiến người ta cảm thấy giống như là một tòa hoàn chỉnh tinh cung!

Mặt khác cũng thế!

Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc mới chính thức ý thức được, đây là một kiện kinh khủng bực nào sự tình.

Hai tòa hoàn mỹ tử phủ, vì hắn đặt một cái không gì sánh kịp kiên cố căn cơ, một khi bước vào Tinh Cung Chi Cảnh, dù là hắn chỉ điều động nửa tinh cung lực lượng, cũng đủ để khiến hắn cùng với những cái kia Tinh Cung Cảnh cường giả chống lại!

Mà khi hắn không giữ lại chút nào đem tinh cung hoàn chỉnh hiển hóa ra ngoài thời điểm, loại kia cảm thụ, phảng phất cũng chỉ có dùng hoàn mỹ để hình dung!

Hơn nữa, Bạch Nhạc có thể cảm thụ được, khi hắn không giữ lại chút nào đem tinh cung hoàn toàn tế xuất lúc tới sau khi, đủ khả năng bộc phát ra thực lực, cũng xa không chỉ một cộng một đơn giản như vậy.

Có thể nói, đạo ma song tu chân chính chỗ kinh khủng, đến Tinh Cung Cảnh, lúc này mới chân chính hiển hiện ra.

Bàn tay hơi hơi một phen, Côn Ngô Kiếm chợt tới tay, giờ khắc này Bạch Nhạc mới chính thức có thể cảm nhận được cái kia cổ lực lượng kinh khủng.

Một bước tinh cung, lúc này Bạch Nhạc mới cảm giác được, chính mình chân chính có thể điều động ra một ít Côn Ngô Kiếm lực lượng, mặc dù vẫn như cũ chỉ là một phần rất nhỏ, nhưng cũng đã có thể nói khủng bố.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc nhất thời sinh ra một loại cực kỳ mạnh mẽ tự tin!

Vô luận là Bạch Cốt Thần Giáo kia là cái gì trưởng lão cũng tốt, Chu Đông Dương cũng tốt, thậm chí là Mâu Kình Thần cũng tốt, Bạch Nhạc

đều có cường liệt tự tin, có thể đơn giản đánh tan đối phương.

Thậm chí cho dù là chỉ vận dụng nửa toà tinh cung lực lượng, Bạch Nhạc cũng có đủ đủ lòng tin cùng đánh một trận!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang!

Từ trước đây bước vào Duyện Châu thành bắt đầu, vô luận đối mặt Chu Đông Dương vẫn là Mâu Kình Thần, Bạch Nhạc đều thiếu vài phần khí, lần này vì thu được cái này Uẩn Tinh Đan đột phá, Bạch Nhạc có thể nói là hao tổn tâm cơ, nhiều lần trải qua gian khổ!

Cho dù là một lần nữa một lần nữa, Bạch Nhạc cũng không dám nói, chính mình còn nhất định có thể còn sống.

Mà bây giờ, một bước bước vào tinh cung, Bạch Nhạc lại nhất thời cảm thấy, trước đó tất cả nỗ lực cùng trả giá, đều là đáng giá!

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc đột nhiên cảm giác được, Lục phủ trận pháp tựa hồ xuất hiện vẻ run rẩy, phảng phất có người tại đây phá hư trận pháp căn cơ, nỗ lực phá vỡ trận pháp xông tới.

Loại này phá trận phương thức, cũng không bình thường bạo lực công kích, mà là trực tiếp nhằm vào trận pháp bản thân phá hư.

Bạch Nhạc nhớ rõ, trước đó Chu Đông Dương nói qua, Lục phủ trận pháp một khi mở ra, trừ phi là có Tinh Hải Cảnh tồn tại xuất thủ, bằng không căn bản là không có cách đánh vỡ!

Như vậy duy nhất giải thích là được. . . Bây giờ tại phá hư trận pháp, chính là trợ giúp Lục gia bố trí xuống trận pháp này Chu Đông Dương bản thân.

"Quả nhiên lưu lại chuẩn bị ở sau sao. . . Đáng tiếc ngươi, tới chậm!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, căn bản không chờ trận pháp triệt để tan vỡ, liền trực tiếp bước ra một bước, thẳng bay ra trận pháp phạm vi, trực tiếp xuất hiện ở trong trời đêm!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 393: Kiếm Cung cùng. . . Khủng bố Kiếm Linh Vũ

"Trận pháp là ta giúp hắn vải bố, mục là vây giết cái kia thần bí ma tu, với hắn sự tình không có chút quan hệ nào, càng chưa từng thấy qua nhẫn gì, tất cả đều là hắn đang nói hưu nói vượn!" Cực nhanh xuất thủ bài trừ trận pháp, Chu Đông Dương vẫn buồn bực hướng Mâu Kình Thần giải thích, "Tối đa trăm hơi thở thời gian, trận pháp tự phá, đến lúc đó ngươi tự nhiên biết ta nói thật hay giả!"

Ngược lại không phải là hắn thật nguyện ý bả Bạch Nhạc hướng bị chết tội, thật sự là hết cách rồi, hắn căn bản không thể trêu vào Mâu Kình Thần a!

Tại phòng đấu giá bị Bạch Nhạc hung hăng hãm hại như vậy một thanh, Mâu Kình Thần mặc dù không có nói rõ, thế nhưng thái độ cũng đã rõ ràng biểu đạt ra ngoài, Chu Đông Dương lúc này liền biết, cái này đã tuyệt đối không phải đắc tội một cái Mâu Kình Thần, thậm chí là Đông Hải Tiên Đảo vấn đề, phía sau tất nhiên còn có Bạch Cốt Thần Giáo cái bóng.

Hắn không quan tâm Đông Hải Tiên Đảo, thân là Duyện Châu phủ chủ, Mâu Kình Thần cho dù có lớn mật đến đâu tử, cũng không dám tùy tiện đối hắn hạ sát thủ, thật là Bạch Cốt Thần Giáo không giống nhau a.

Gặp phải Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão, Chu Đông Dương coi như phản ứng trễ nải nữa cũng có thể minh bạch, trước đây giết chết Bích Vân Đào, Bạch Nhạc tất nhiên cần phải đến đối với Bạch Cốt Thần Giáo mà nói mười phần trọng yếu bảo vật hoặc là bí mật, loại tình huống này, nếu như không thể phủi sạch quan hệ, Bạch Cốt Thần Giáo tất phải là không chết không thôi.

Hắn vị này Duyện Châu phủ chủ, có thể so với ai cũng rõ ràng, chọc Bạch Cốt Thần Giáo khủng bố.

Huống chi, hắn tận mắt thấy Bạch Nhạc trực tiếp nuốt vào Uẩn Tinh Đan mạnh mẽ dẫn động đạo kiếp đột phá, hiển nhiên không có Uẩn Tinh Đan mê hoặc, Yến Bắc Thần cũng tuyệt đối sẽ không đơn giản mắc câu.

Dưới tình huống như vậy, Bạch Nhạc đối với hắn mà nói, có thể nói hoàn toàn không có một chút tác dụng nào, tự nhiên không chút do dự trực tiếp liền đem Bạch Nhạc bán.

Chỉ là bên này Chu Đông Dương vẫn còn ở cùng Mâu Kình Thần giải thích, liền đột nhiên cảm thụ được một cổ khủng bố áp lực đập vào mặt, ngẩng đầu, liền nhìn thấy Bạch Nhạc đã bay ở không trung, lạnh lùng liếc nhìn bọn hắn.

Lăng không phi hành, ngẩng đầu chứng kiến Bạch Nhạc trong nháy mắt, Chu Đông Dương trong lòng chính là lộp bộp một tiếng!

Hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến, ở loại tình huống này xuống, Bạch Nhạc lại còn là thuận lợi đột phá đến Tinh Cung Cảnh, hơn nữa không kiêng nể gì như thế bay thẳng ra Lục phủ, xuất hiện ở trước mặt mọi người.

"Bạch Nhạc! ! !"

Chứng kiến Bạch Nhạc, cái kia hắc bào lão giả nhất thời hận hai mắt thông hồng, thanh âm lạnh như băng, dường như muốn đem không gian xung quanh đều đông lại đồng dạng.

Khóe miệng nổi lên một tia băng lãnh nụ cười, một tay một trảo, Thu Hoằng Kiếm nhanh nhẹn tới tay, lộ ra lau một cái lạnh lùng kiếm quang.

"Lão già, vừa mới đuổi theo ta giết, chơi thật khá sao?"

"Ngươi muốn chết!"

Vừa thấy mặt liền bị Bạch Nhạc như vậy trào phúng, cái kia hắc bào lão giả nơi nào còn nhịn được, trong tay bạch cốt trượng một điểm, nhất thời liền có vô số gai xương hướng về Bạch Nhạc bay qua, rậm rạp, như một mảnh mây đen đồng dạng.

Con mắt hơi hơi nheo lại, chứng kiến cái này Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão xuất thủ, Mâu Kình Thần trong mắt cũng không khỏi hiện lên một chút ngạc nhiên.

Vô luận là hắn, vẫn là Bạch Cốt Thần Giáo thật mục đều là giống nhau, chính là giết chết Bạch Nhạc, đoạt hồi Bích Vân Đào giới chỉ, thật là đối với chuyện này, từ trình độ nào đó mà nói, so với hắn Bạch Cốt Thần Giáo càng cấp bách.

Tại Bạch Nhạc đã bước vào Tinh Cung Cảnh tình huống dưới, hắn nguyện ý cho rằng đối phương sẽ chờ lấy hắn xuất thủ trước, lại không nghĩ rằng, mới vừa thấy được Bạch Nhạc, vậy mà liền trực tiếp động thủ, nghiễm nhiên là một bộ đã bị triệt để làm tức giận dáng vẻ, vừa ra tay chính là toàn lực ứng phó.

"Coong!"

Kiếm trong tay phát sinh một tiếng khinh minh, cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc trước người chợt xuất hiện một mảnh huyễn lệ kiếm quang!

Kiếm Linh Vũ!

Từ lúc Thất Tinh Tháp thời điểm, Bạch Nhạc thật cũng đã cảm ngộ ra một thức này thần thông, chỉ là cho tới nay, bị giới hạn thực lực, Bạch Nhạc vẫn luôn không thể chân chính đem Kiếm Linh Vũ uy lực chân

chính phát huy được.

Bây giờ bước ra Tinh Cung Cảnh lại thi triển , đồng dạng một chiêu, có thể Bạch Nhạc chỗ có thể cảm nhận được hàm ý, khả năng liền hoàn toàn khác biệt.

"Đi!"

Một tay một ngón tay, cái kia khắp trời kiếm quang chợt hóa thành một mảnh nhỏ mưa kiếm, đón lấy cái kia như mây đen đồng dạng đánh tới gai xương hạ xuống.

Trong tích tắc, cái kia đầy trời mưa kiếm, tựa như cùng một cơn mưa sao băng, trong nháy mắt rọi sáng chốc lát bầu trời đêm.

Một thức này thần thông, nói là Kiếm Đạo Thần Thông, nhưng trên thực tế, lại gần như là "đạo" pháp.

Chỉ là không có bước vào tinh cung trước đó, Bạch Nhạc căn bản cũng không có nhiều như vậy linh lực có thể cung hắn chân chính đem cái này một kiếm biến hóa đều thi triển mà ra, chỉ có thể cầm kiếm xen lẫn tại đây một mảnh mưa kiếm bên trong, phát động một kích trí mạng!

Nhưng trên thực tế, làm bước vào tinh cung sau đó, Bạch Nhạc mới phát hiện, chỉ bằng đối với linh lực thao túng, một kiếm này cũng đã đủ rất hoàn mỹ, chính mình theo mưa kiếm đồng loạt ra tay, thật ngược lại sẽ bị coi thường.

Thậm chí còn, theo một kiếm này chém ra, Bạch Nhạc trong lòng mơ hồ có một loại minh ngộ, đến Tinh Cung Cảnh sau đó, sở hữu thần thông, đều sẽ càng có khuynh hướng đạo pháp!

Loại kia động một chút là cùng người thiếp thân sáp lá cà phương thức chiến đấu, chỉ biết theo thực lực đề thăng càng ngày càng ít.

Đương nhiên, cũng không phải nói, tuyệt đối sẽ không có, nhưng ít ra thân thể to lớn trên phương hướng, trừ loại kia thuần túy thể tu, tất nhiên sẽ là càng ngày càng ít khuynh hướng.

Phàm tục người trong, nhắc tới tu hành giả, tổng hội dùng một cái chữ tiên để hình dung!

Trên thực tế, chỉ có khi tu vi bước vào tinh cung sau đó, mới chính thức xứng đáng cái này một cái chữ tiên.

Oanh!

Đầy trời mưa kiếm cùng cái kia rậm rạp gai xương va vào nhau, trong khoảnh khắc, những cái kia gai xương liền chợt bị đánh tan, cái kia khủng bố mưa kiếm dư thế chưa tiêu, tiếp tục hướng về kia hắc bào lão giả đánh tới.

Đây mới thực sự là Kiếm Linh Vũ!

Vị kia tu vi hầu như đạt được tinh hải đỉnh phong Thất Tinh lão tổ lưu lại Kiếm Đạo Thần Thông!

Một kích mà vỡ!

Đảm nhiệm chẳng ai nghĩ tới, tại dạng này chính diện trong đụng chạm, Bạch Nhạc dĩ nhiên cũng làm cứng như thế miễn cưỡng đánh tan đối phương công kích!

Một kiếm này, xé rách bầu trời đêm, cũng đồng dạng rung động thật sâu ở đây mỗi người tâm linh.

Trong lúc nhất thời, Chu Đông Dương tâm đột nhiên mọc lên thấy lạnh cả người.

Cứ việc trước đó hắn cũng rất xem trọng Bạch Nhạc, cũng đã nói Bạch Nhạc lại là không thua tại Mâu Kình Thần thiên kiêu, nhưng trên thực tế, vậy cũng càng nhiều chỉ nói là lấy êm tai mà thôi, trong lòng, hắn vẫn chưa chân chính nghĩ tới, Bạch Nhạc một khi đột phá thực lực, vậy mà lại mạnh tới mức này.

Phải biết, vị kia Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão, có thể tuyệt đối không phải cái gì bình thường Tinh Cung Cảnh, mà là chân chính đã đánh vào tinh cung trung kỳ cường đại tồn tại a.

"Chết đi cho ta!"

Bị Bạch Nhạc như vậy hời hợt phá công kích, cái kia hắc bào lão giả trên mặt lộ ra một vẻ dữ tợn chi sắc, cũng rốt cục triệt để thu liễm tất cả lòng khinh thường, chân chân chánh chánh bả Bạch Nhạc coi là có đủ đủ uy hiếp đối thủ cường đại.

Hô hấp ở giữa, tinh cung lần nữa tế xuất, một tòa âm u bạch cốt cung điện trực tiếp xuất hiện ở đối phương đỉnh đầu, bạch cốt trượng sở chỉ chỗ, khắp nơi trên đất bạch cốt!

Cái kia hướng về hắn mưa kiếm, tại rơi vào bạch cốt tinh cung phạm vi bao phủ sau đó, cũng tận số tán loạn, hóa thành điểm điểm tinh quang.

"Tinh cung mà thôi, ngươi cho ta liền không có sao?"

Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không do dự nữa, linh lực lưu chuyển ở giữa, phía sau đồng dạng hiện ra một tòa huyễn lệ tinh cung.

Hơn nữa không giống với bình thường vừa mới bước vào Tinh Cung Cảnh người, chỉ có một cái mờ nhạt tinh cung hư ảnh, lúc này Bạch Nhạc hiển hóa ra tinh cung, mặc dù cũng còn xa không có đến như hắc

bào lão giả như vậy, có thể rõ ràng hiển hiện ra bạch cốt cung điện, nhưng lại cũng có vẻ vô cùng rõ ràng.

Bạch sắc tinh cung thượng lơ lững bảy viên rực rỡ tinh thần, rạng ngời rực rỡ, kinh khủng nhất là, cái này tinh cung bên cạnh, mơ hồ còn có một đạo kiếm ảnh, lộ ra một cổ khủng bố kiếm ý.

Đây cũng là tất cả mọi người lần đầu tiên nhìn thấy Bạch Nhạc tinh cung!

Loại kia khủng bố lực áp bách, thậm chí để cho người ta có một loại hít thở không thông cảm giác, từ tâm nổi lên vẻ lạnh lẻo.

Cách đó không xa, Hà Diêu cũng cũng biết thấy như vậy một màn, đối hắn mà nói, loại kia cảm giác chấn động mới càng là không gì sánh kịp.

Không chút nào khoa trương nói, nếu như vừa mới cái kia Kiếm Linh Vũ, không phải hướng về Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão, mà là hướng về hắn, hắn hầu như không nghĩ tới chính mình có bất luận cái gì kế tiếp khả năng.

Có thể Bạch Nhạc, lúc này mới vẻn vẹn chỉ là vừa mới bước vào Tinh Cung Cảnh mà thôi a!

Tối trọng yếu là, lúc này Bạch Nhạc tinh cung thượng cái kia một đạo kiếm ảnh!

Người bên ngoài không rõ cái kia ý vị như thế nào, nhưng hắn rồi lại làm sao có thể không minh bạch.

Cái kia căn bản cũng không phải là bình thường tinh cung, mà là trong truyền thuyết, chỉ có chân chính đối với kiếm đạo tìm hiểu tới trình độ nhất định sau đó, mới có thể hình thành Kiếm Cung!

Có thể nói, mỗi một vị sở hữu Kiếm Cung cường giả, đều là chân chính kiếm đạo cao thủ.

Đối với những thứ này tu kiếm tu hành giả mà nói, lớn nhất mộng tưởng, đó là có thể tu thành một tòa Kiếm Cung, bởi vì cái kia có nghĩa là, kinh khủng nhất lực công kích, đồng cảnh giới bên trong, kiếm tu cho tới bây giờ đều là nhất đáng sợ tồn tại!

Toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông bên trong, trừ trước đây vị kia Linh Tê Kiếm Tổ bên ngoài, cũng căn bản cũng không có bất luận kẻ nào tu thành qua Kiếm Cung.

Hà Diêu nỗ lực cả đời, chính là muốn để cho mình tinh cung biến thành Kiếm Cung, thật là cho tới hôm nay, cũng căn bản không thể như nguyện.

Thật là, Bạch Nhạc mới vừa bước vào Tinh Cung Cảnh, vậy mà liền trực tiếp ngưng luyện ra Kiếm Cung, đây đối với hắn mà nói, cũng đồng dạng xem như là một cái không nhỏ đả kích.

Chỉ là, vô luận là Hà Diêu cũng tốt, vị kia Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão cũng tốt, hay là Mâu Kình Thần, cũng căn bản không nghĩ tới, bây giờ cái này đáng sợ như thế Kiếm Cung, lại vẫn vẻn vẹn chỉ là nửa toà tinh cung mà thôi!

"Tà ma ngoại đạo, người người phải trừ diệt! Bạch Cốt Thần Giáo thì như thế nào? Hôm nay nếu không đưa ngươi cả người xương cốt từng cây một chém xuống tới đánh nát, ta liền thật xin lỗi cái kia giết chết đứa bé kia!"

Nhìn cái kia bạch cốt tinh cung bao phủ xuống, cái kia một chỗ bạch cốt, Bạch Nhạc liền không khỏi lần nữa nhớ tới, trước đó đối phương vì cảnh cáo chính mình, ném vào Lục phủ cái kia một tiểu khô lâu!

Rất hiển nhiên, cái kia chính là một cái bình thường hài tử, chỉ vì đe doạ uy hiếp chính mình, liền bị đối phương tàn nhẫn sát hại, hóa thành một cổ xương trắng.

Trước đó Bạch Nhạc thực lực không đủ, cầm đối phương không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể đem cái này một hơi thở tạm thời nhịn xuống!

Mà nếu bước vào tinh cung, chứng kiến đối phương quỷ dị như vậy thủ đoạn, nhưng là lần nữa câu dẫn ra Bạch Nhạc trong lòng sát ý.

Mấy ngày nay, Bạch Nhạc trong lòng áp quá nhiều lửa giận, hôm nay phá cảnh sau đó, chính là đối phương không đến tìm hắn để gây sự, hắn chính là muốn hạ sát thủ, tới thay những cái kia vô tội người chết thảo một cái công đạo.

Bạch Cốt Thần Giáo thì như thế nào?

Từ Bạch Nhạc trước đây dứt khoát phá hỏng trên mặt nhẫn cấm chế, phát hiện Bạch Cốt Hóa Thân cái kia tàn nhẫn tu luyện phương pháp về sau, cũng đã hạ quyết tâm muốn cùng Bạch Cốt Thần Giáo làm quá một trận, cho dù là muốn cùng Bạch Cốt Thần Giáo không chết không thôi thì như thế nào?

Một trận chiến này, hắn chính là phải ngay tất cả mọi người mặt, phá huỷ Bạch Cốt Thần Giáo uy phong, cũng mượn cơ hội này, làm cho tất cả mọi người biết, Linh Tê Kiếm Tông dù là cường địch vờn quanh, cũng không phải ai có thể khinh nhục!

Càng là dùng một trận chiến này tới tuyên cáo, hắn Bạch Nhạc trở về!

Cái này sau một đêm, Bạch Nhạc tên này, chắc chắn vang vọng Duyện châu.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 394: Ngươi là muốn cái này sao?

Trong tay bạch cốt trượng nhẹ nhàng điểm một cái, khủng bố ma khí chợt sôi trào, trong nháy mắt, đã đem Bạch Nhạc kéo vào bạch cốt tinh cung phía dưới.

Từng chồng bạch cốt, tại bạch cốt tinh cung bao phủ xuống, phảng phất trong nháy mắt sống lại, mỗi thời mỗi khắc đều có bộ xương trắng từ những cái này bạch cốt bên trong đứng lên, không sợ chết hướng về Bạch Nhạc đánh giết mà đi.

Nếu như một hai, tự nhiên chưa nói tới bất cứ uy hiếp gì, nhưng khi những thứ này bộ xương trắng, bao lớn hơn mười, mấy trăm sau đó, tình huống cũng liền hoàn toàn khác biệt.

Kiếm Linh Vũ!

Cảm thụ được một tia uy hiếp, Bạch Nhạc lật bàn tay một cái, bên người xuất hiện lần nữa một mảnh kiếm quang, thình lình lần nữa thi triển ra Kiếm Linh Vũ thần thông.

Khủng bố mưa kiếm chợt hướng về những thứ này bộ xương trắng hạ xuống, không hề ngoài ý muốn, cho dù là những thứ này bộ xương trắng, cũng căn bản là không có cách ngăn cản Kiếm Linh Vũ uy lực, trong khoảnh khắc những thứ này bộ xương trắng liền đều bị mưa kiếm chém vỡ, hóa thành bạch cốt rơi lả tả trên đất.

Nhưng mà, những thứ này vừa mới bị chém vỡ bạch cốt, lại phảng phất căn bản không có chịu đến bất kỳ ảnh hưởng gì, bên này mới bị chém vỡ, một trong nháy mắt liền lần nữa hợp lại, đơn giản phục hồi như cũ,

từ dưới đất đống xương trắng bên trong bò dậy lần nữa tới.

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Bạch Nhạc lúc này mới ý thức được, đối phương bạch cốt tinh cung mới là chân chính then chốt, không phá hết bạch cốt tinh cung, nhằm vào những thứ này bộ xương trắng căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

"Hiện tại mới ý thức tới sao? Muộn!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khắc cốt minh tâm hận ý, cái kia hắc bào lão giả ngẩng đầu lạnh lùng liếc Bạch Nhạc, lành lạnh mở miệng nói.

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc liền cảm nhận đến xung quanh áp lực tăng gấp bội, phảng phất trong nháy mắt, chính mình liền rơi vào một mảnh bạch cốt tinh cung hư ảnh bên trong, trực tiếp bị vây ở chỗ này.

"Tinh cung hiển hóa. . . Đây là muốn không chết không không ngớt a!"

Thấy như vậy một màn, Mâu Kình Thần đám người mí mắt cũng không khỏi hơi hơi vừa nhảy, Hà Diêu càng là không khỏi kinh hô thành tiếng.

Bước vào Tinh Cung Cảnh sau đó, mỗi một cảnh giới phân biệt cũng đồng dạng cực đại.

Trên thực tế, toàn bộ Tinh Cung Cảnh chính là một cái không ngừng cô đọng tinh cung quá trình!

Vừa mới bước vào Tinh Cung Cảnh lúc, đại đa số người tinh cung cũng còn có vẻ rất mơ hồ, theo tu vi đề thăng, các loại (chờ) tinh cung chân chính rõ ràng hiển hiện ra, thoáng như thực chất, liền coi như là bước vào tinh cung trung kỳ cánh cửa.

Mà đạt tới tinh cung trung kỳ, lớn nhất biến hóa chính là, có thể chân chính đem tinh cung hiển hiện ra, đem tinh cung lực lượng triệt để điều

động, trực tiếp công kích.

Một khi đem đối phương khốn vào hiển hóa tinh cung bên trong, liền chân chính có nghĩa là không chết không thôi!

Một khi bị thua, toàn bộ tinh cung đều sẽ tùy theo tán loạn, không còn chút nào nữa sinh cơ.

Bạch Cốt Hóa Thân bị hủy, hắc bào lão giả đối với Bạch Nhạc hận ý có thể nói đã đạt được cực hạn, vừa mới giao thủ, lại đang Kiếm Linh Vũ phía dưới ăn một điểm thua thiệt, lúc này mới triệt để kích khởi trong lòng hắn sát ý, trực tiếp đem bạch cốt tinh cung hiển hiện ra, trực tiếp đem Bạch Nhạc vây ở bên trong.

Đương nhiên, trừ sát ý bên ngoài, trong lòng hắn cũng đồng dạng còn đánh hắn chủ ý!

Hắn biết rõ, Bích Vân Đào trong giới chỉ, còn thả lấy một hầu như đã muốn tế luyện thành công Bạch Cốt Hóa Thân! Bây giờ chỉ cần hắn có thể giết chết Bạch Nhạc, đem đồ vật đoạt lại, liền có thể lại tế luyện cái này một Bạch Cốt Hóa Thân, mức độ lớn nhất vãn hồi chính mình tổn thất.

Đương nhiên, trên lý thuyết này là Bạch Cốt Hóa Thân trên thực tế nên tính là Đông Hải Tiên Đảo, có thể chỉ cần có thể đi trước một bước đoạt tới tay, là hắn có thể tìm được lấy cớ để có lệ Mâu Kình Thần, tối đa bất quá lại đánh đổi một số thứ là được!

Đem Bạch Nhạc trực tiếp khốn vào bạch cốt tinh cung, cũng liền có thể bảo đảm tại đánh chết Bạch Nhạc bên trong, Bạch Nhạc trên người tất cả đồ vật, đều muốn rơi vào trong tay hắn, đảm nhiệm dù ai cũng không cách nào nhúng tay.

Bạch Nhạc tự nhiên không rõ ràng đối phương những thứ này phức tạp

tâm tư, thế nhưng rơi vào bạch cốt tinh cung sau đó, Bạch Nhạc nhưng là chân chính cảm thụ được một tia khủng bố áp lực.

Tinh cung đồng dạng bị tế xuất, một mực tại Bạch Nhạc đỉnh đầu nâng lấy, nhưng mà, chỉ có thể tế xuất nửa toà tinh cung tình huống dưới, Bạch Nhạc lại chỗ nào có thể đơn giản phá vỡ bạch cốt tinh cung!

Xung quanh càng ngày càng nhiều bộ xương trắng từ dưới đất bò dậy hướng về Bạch Nhạc giết tới, cho dù là Bạch Nhạc, đối với những thứ này giết không dứt bộ xương trắng cũng đồng dạng có chút nhức đầu.

Bạch Nhạc không phải là không có biện pháp phá vỡ bạch cốt tinh cung!

Vô luận là triệt để đem tinh cung tế xuất, vẫn là vận dụng Thông Thiên Ma Công, hoặc là lấy ra Côn Ngô Kiếm, Bạch Nhạc đều có đủ đủ nắm chặt phá vỡ bạch cốt tinh cung!

Nhưng hôm nay, xung quanh còn có Mâu Kình Thần, Chu Đông Dương bọn hắn nhìn, khả năng liền có vẻ hơi bó tay bó chân.

Dù sao, Bạch Nhạc coi như là tự tin đi nữa, cũng minh bạch, chính mình tuyệt đối không có khả năng đem những này người toàn bộ giết chết diệt khẩu.

Kể từ đó, rất nhanh Bạch Nhạc liền bị vội vả rơi vào trong khổ chiến.

Mỗi một lần huy kiếm, luôn sẽ có mười mấy cái khô lâu bị chém vỡ, thật là đối với toàn bộ cục diện mà nói, lại y nguyên vẫn là như muối bỏ biển, căn bản không được cải biến chiến cuộc tác dụng.

Tối trọng yếu là, bị vây ở bạch cốt tinh cung bên trong, Bạch Nhạc đủ khả năng điều động liền vẻn vẹn chỉ là chính mình tinh cung lực lượng, kéo dài thời gian càng dài, hắn tiêu hao lại càng lớn, dù là đối phương không có gì sát chiêu, cứ như vậy hao tổn cũng có thể ngạnh sinh sinh

dây dưa đến chết hắn.

Ý thức được điểm này, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi có chút nóng nảy.

Có một chút đối phương phán đoán không sai, hắn cuối cùng mới vẻn vẹn chỉ là vừa mới bước vào Tinh Cung Cảnh mà thôi, liền thần thông cũng cũng chỉ có Kiếm Linh Vũ một thức này, một khi mất đi hiệu quả, liền nhất thời có chút luống cuống, loại này trực tiếp lấy cảnh giới mạnh mẽ nghiền ép phương thức chiến đấu, đối với Bạch Nhạc mà nói, không thể nghi ngờ mới là hữu hiệu nhất.

"Tiểu súc sinh, ngoan ngoãn đem đồ vật giao ra đây, ta cho ngươi một cái thống khoái tử vong phương pháp! Bằng không, lão phu nhất định đưa ngươi tế luyện thành bạch cốt, trọn đời không được sinh!"

Cầm trong tay bạch cốt trượng, hắn tại bạch cốt tinh cung trung ương, cái kia hắc bào lão giả trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, lành lạnh mở miệng uy hiếp nói.

Chỉ là hắn làm thế nào cũng không nghĩ ra, chính là một câu như vậy uy hiếp, vậy mà một lời đem Bạch Nhạc thức tỉnh!

Bạch Cốt Thần Quyết!

Nguyên bản Bạch Nhạc một mực giấu giếm điểm này là bởi vì mình còn không có thực lực ứng phó Bạch Cốt Thần Giáo, không dám bại lộ chính mình đạt được Bạch Cốt Hóa Thân cùng Bạch Cốt Thần Quyết bí mật, thật là bây giờ bước vào tinh cung nhưng là lại không có loại này cố kỵ.

Có đủ đủ thực lực cường đại, liền đủ để cho Bạch Nhạc không hề cố kỵ đem cái này một điểm nói thẳng phá, vô luận là Bắc Đẩu Tinh Cung cũng tốt, Đông Hải Tiên Đảo cũng tốt, không cách nào nữa đơn giản đem chính mình diệt khẩu tình huống dưới, liền nhất định phải rõ ràng cho

thấy lập trường.

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Nhạc trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái hàn mang, một tay một trảo, Bích Vân Đào chiếc nhẫn trữ vật chợt xuất hiện ở Bạch Nhạc trong tay.

"Ngươi là muốn cái này sao?"

Trong nháy mắt, bao quát cái kia hắc bào lão giả ở bên trong, tất cả mọi người không khỏi đồng thời biến sắc!

Mâu Kình Thần trong lòng càng là chợt nổi lên cơn sóng thần!

Trước đó mặc dù biết giới chỉ rơi vào Bạch Nhạc trên tay, thật là hắn một mực đối với Mai trưởng lão cấm chế tồn tại cực đại tự tin, cho rằng Bạch Nhạc căn bản là không có cách mở ra giới chỉ, tự nhiên cũng liền hiện không ăn thua bí mật!

Có thể ai có thể nghĩ tới, Bạch Nhạc vậy mà thật không biết dùng biện pháp gì, phá tan cấm chế, hiện cái này một Bạch Cốt Hóa Thân, phải biết, trong giới chỉ, thật là tồn tại Bạch Cốt Thần Quyết, nói cách khác. . . Bạch Nhạc chẳng những rất rõ ràng cái này Bạch Cốt Hóa Thân là cái gì, hơn nữa có thể đơn giản tế luyện cái này Bạch Cốt Hóa Thân!

Converter: Lucario - Truyencv

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 395: Tuyệt cảnh giết ngược

"Không có khả năng, ngươi làm sao có thể phá tan cấm chế?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc trong tay Bạch Cốt Hóa Thân, hắc bào lão giả trong mắt lộ ra lau một cái khó có thể tin thần sắc, nhịn không được kinh hô thành tiếng.

"Ai nói với ngươi trên mặt nhẫn có cấm chế?" Mí mắt một phen, Bạch Nhạc khinh thường hỏi ngược lại.

"Không có khả năng. . ." Cơ hồ là vô ý thức, hắc bào lão giả chợt đưa mắt nhìn sang Mâu Kình Thần.

"Quả nhiên cùng Đông Hải Tiên Đảo có quan hệ sao?"

Chứng kiến đối phương phản ứng, Bạch Nhạc nhất thời cười lạnh.

Cho tới giờ khắc này, cái kia hắc bào lão giả lúc này mới ý thức được thượng Bạch Nhạc làm, ánh mắt sát khí càng tăng lên, "Giao ra đây, ta cho ngươi một cái thống khoái tử vong phương pháp!"

"Thật sao, ta có thể vẫn là muốn nhìn một cái, cái này Bạch Cốt Hóa Thân vậy mà thật lợi hại."

Khóe miệng nổi lên một nụ cười lạnh lùng, Bạch Nhạc đầu ngón tay vẩy một cái, một cổ linh lực chợt rót vào Bạch Cốt Hóa Thân bên trong, ngay tại lúc đó, đặt ở Bạch Cốt Hóa Thân lên đường phù cũng trực tiếp bị Bạch Nhạc bóc!

Luyện hóa!

Trước đó Bạch Nhạc một mực không nguyện ý tu luyện Bạch Cốt Thần Quyết loại tà ác này mà tàn nhẫn công pháp, dù là biết rõ Bạch Cốt Hóa Thân tồn tại cường đại uy lực, cũng giống vậy chưa từng động tâm.

Có thể trên thực tế, đạt được Bạch Cốt Thần Quyết sau đó, Bạch Nhạc cũng đã biết rõ ràng bên trong then chốt!

Không nguyện ý về không nguyện ý, có thể làm hắn muốn luyện hóa Bạch Cốt Hóa Thân thời điểm, lại trong nháy mắt là có thể thuận lợi trong lòng bàn tay hạch tâm.

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc cũng không phải là bình thường người trong chính đạo, người mang Thông Thiên Ma Công, bây giờ cũng đã bước vào Tinh Cung Chi Cảnh, còn muốn tưởng luyện hóa Bạch Cốt Hóa Thân, khả năng liền dễ như trở bàn tay.

Tại loại này bị bất đắc dĩ tình huống dưới, Bạch Nhạc cũng liền không thể làm gì khác hơn là đánh cuộc một cái, mạnh mẽ luyện hóa Bạch Cốt Hóa Thân.

Oanh!

Trong chốc lát, một cổ khí tức kinh khủng chợt từ cái kia Bạch Cốt Hóa Thân phía trên bung ra, chỗ trống trong hai mắt đột nhiên lộ ra lau một cái u lãnh quang mang!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc cảm giác được rõ ràng, mình cùng cái này một Bạch Cốt Hóa Thân ở giữa, thành lập một loại vi diệu liên hệ.

Mà toàn bộ quá trình, mới bất quá chỉ là ngắn ngủi mấy chục giây thời gian mà thôi.

Đương nhiên, muốn nói triệt để hoàn thành tế luyện, để cho Bạch Cốt Hóa Thân cùng mình đạt được Tâm Thần Hợp Nhất, lẫn nhau trao đổi cấp độ, tự nhiên còn kém xa, có thể vẻn vẹn chỉ là sơ bộ luyện hóa, nhưng cũng có thể làm được, chỉ cần tâm niệm vừa động, liền có thể để cho Bạch Cốt Hóa Thân dựa theo chính mình ý nguyện công kích!

Cảm ứng được điểm này, Bạch Nhạc lại không nửa điểm do dự, thẳng từ trong giới chỉ lấy ra Bạch Cốt Phiên, trực tiếp ném cho Bạch Cốt Hóa Thân!

Một tay một trảo, cái kia Bạch Cốt Hóa Thân chợt cầm lấy Bạch Cốt Phiên hung hãn nhảy vào xung quanh cái kia những bạch cốt kia khô lâu bên trong, bắt đầu điên cuồng giết chóc!

Cùng Bạch Nhạc không giống nhau, cái này Bạch Cốt Hóa Thân mỗi giết chết một cái bộ xương trắng, liền sẽ có một phần lực lượng dung nhập Bạch Cốt Hóa Thân bên trong, mất đi lực lượng chống đỡ, bị đánh nát bộ xương trắng, khả năng liền lại không có một lần nữa đứng lên khả năng.

"Không! ! !"

Mắt thấy Bạch Cốt Hóa Thân tại Bạch Nhạc khống chế xuống, trắng trợn giết chóc những thứ này bộ xương trắng, cái kia hắc bào lão giả trong mắt rốt cục lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Không phải cái này Bạch Cốt Hóa Thân thật lợi hại, mà là bởi vì, ý vị này, Bạch Nhạc đã luyện hóa Bạch Cốt Hóa Thân!

Bạch Cốt Hóa Thân loại vật này, chỉ cần một khi luyện hóa liền lại không có cướp đoạt khả năng!

Lúc trước Bích Vân Đào là căn bản không có tư cách luyện hóa, cho nên chỉ có thể làm trụ cột nhất công tác, tế luyện Bạch Cốt Hóa Thân, nhưng

lại không dám luyện hóa, cho nên cái này nhất tôn Bạch Cốt Hóa Thân, căn bản là vật vô chủ!

Tìm hiểu Bạch Cốt Thần Quyết, muốn luyện hóa loại này Bạch Cốt Hóa Thân, khả năng liền thực sự quá dễ dàng.

Càng làm cho hắn thổ huyết là, hắn bạch cốt tinh cung bên trong tích góp từng tí một những thứ này bộ xương trắng, lúc này thình lình trở thành đối phương Bạch Cốt Hóa Thân, hoàn thành cuối cùng tế luyện chất dinh dưỡng.

Phải biết, cái này bản thân liền là hắn làm tế luyện chính mình Bạch Cốt Hóa Thân mà chuẩn bị.

Đương nhiên, nếu như bản thân hắn Bạch Cốt Hóa Thân không có hủy diệt, hắn vẫn như cũ cũng có thể ung dung khống chế cục diện, dù sao, Bạch Nhạc mới bất quá chỉ là vừa mới luyện hóa Bạch Cốt Hóa Thân, căn bản không có đi qua tế luyện đâu, có thể hết lần này tới lần khác hắn Bạch Cốt Hóa Thân lại đã sớm bị Bạch Nhạc lợi dụng đạo kiếp hủy diệt, không có Bạch Cốt Thần Quyết, không có Bạch Cốt Hóa Thân, hắn căn bản là ngăn cản không đối phương.

Phảng phất trong nháy mắt, liền lâm vào một loại nghiêng về một bên cục diện bên trong.

"Ta giết ngươi! ! !"

Trong miệng phát sinh gầm lên giận dữ, hắc bào lão giả rốt cục nhịn không được từ bạch cốt tinh cung trung ương bay xuống, không tiếp tục để ý những bạch cốt kia khô lâu tự mình huy động bạch cốt trượng hướng về Bạch Nhạc giết tới.

Trong nháy mắt, trong mắt tuôn ra lau một cái khiếp người tinh mang, Bạch Nhạc kiếm trong tay chợt xuất thủ.

Trước đó hắn bị vây ở cái này bạch cốt tinh cung bên trong, lại bị đếm không hết bộ xương trắng vướng víu, căn bản là không gặp được đối phương, chỉ có thể bị hao tổn chết ở chỗ này.

Nhưng hôm nay theo Bạch Nhạc luyện hóa Bạch Cốt Hóa Thân, chẳng những để cho Bạch Cốt Hóa Thân giúp hắn ngăn trở những bạch cốt kia khô lâu, hơn nữa còn triệt để làm tức giận đối phương, bức đối phương tự mình xuất thủ, đối với Bạch Nhạc mà nói, đây quả thực là gãi đúng chỗ ngứa.

"Đến tốt lắm!"

Khóe miệng nổi lên một tia lãnh ý, Bạch Nhạc kiếm trong tay nhoáng lên, chợt mang theo một điểm hàn mang, thẳng đến cái kia hắc bào trưởng lão mà đi.

Bạch Cốt Tù Lung!

Bạch cốt trượng một điểm, nhất thời tại Bạch Nhạc trước người hình thành một cái Bạch Cốt Tù Lung, nỗ lực đem Bạch Nhạc nhốt ở bên trong, chỉ là hiển nhiên hắn lại y nguyên vẫn là quá coi thường Bạch Nhạc.

Xuất kiếm trong nháy mắt đó, Bạch Nhạc cũng đã nổi sát tâm, không còn chút nào nữa lưu thủ ý niệm trong đầu.

Linh Tê Nhất Kiếm!

Trong tích tắc tâm kiếm hợp nhất, ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc tinh cung lực lượng cũng theo đó bộc phát ra, tinh cung bên trong cái kia một đạo kiếm ảnh chợt chịu đến dẫn dắt, thuận thế bộc phát ra một đạo khủng bố kiếm ý theo Bạch Nhạc một kiếm này chém ra mà dung nhập bên trong.

Bạch Cốt Tù Lung thậm chí đều còn chưa kịp chân chính thành hình, cũng đã bị một kiếm chém vỡ!

Một kiếm này, thế đi chưa tiêu, như một đạo cầu vồng, hung hăng chém tới cái kia hắc bào trên người lão giả.

Oanh!

Trong tích tắc, đối phương trên người hắc bào chợt bị chém ra, lộ ra cái kia già nua thân thể cùng khuôn mặt!

Không có hắc bào che lấp, đối phương quả thực có thể dùng sắp sửa gỗ mục để hình dung, cả cá nhân trên người lộ ra một cổ khí tức mục nát, phảng phất tùy thời đều có thể chết đi.

Chứng kiến đối phương bộ dáng này, Bạch Nhạc trong lòng hơi kinh hãi, lập tức rộng mở trong sáng!

Trách không được, hủy diệt đối phương Bạch Cốt Hóa Thân đối phương hội điên cuồng như vậy, thậm chí có thể nói là không tiếc bất cứ giá nào cùng chính mình liều mạng.

Bây giờ xem ra, đối phương sợ là bả sở hữu hy vọng đều đặt ở Bạch Cốt Hóa Thân phía trên!

Thậm chí là dự định, cuối cùng vứt bỏ hiện tại thân thể, mượn Bạch Cốt Hóa Thân tiếp tục sống sót.

Trước đó chứng kiến Bạch Cốt Thần Quyết thời điểm, Bạch Nhạc cũng biết, Bạch Cốt Hóa Thân trân quý nhất một điểm chính là ở đây, một khi triệt để tế luyện thành công, tu thành Bạch Cốt Hóa Thân, liền chờ thế là vô căn cứ nhiều một cái mạng!

"A! A! A! Tiểu súc sinh, lão phu với ngươi liều mạng!"

Một kiếm này phía dưới, trên thực tế chính là thắng bại đã phân, đã bị thương tình huống dưới, tiếp tục đấu nữa, cũng đồng dạng chắc chắn thất bại, huống chi, tâm tư bị Bạch Nhạc xem thấu, cái kia hắc bào lão giả cuối cùng một tia lý trí cũng rốt cục triệt để mất đi!

Hô hấp ở giữa, toàn bộ bạch cốt tinh cung đều tùy theo chấn động, bàng bạc lực lượng trong nháy mắt nổ tung, điên cuồng hướng về Bạch Nhạc oanh kích mà đến.

Hy vọng đoạn tuyệt, giờ khắc này đối phương là chân chính bắt đầu sinh tử ý, rõ ràng là muốn kéo lên Bạch Nhạc đồng quy vu tận, cũng triệt để giải quyết Bạch Cốt Thần Quyết tiết lộ vấn đề.

Đây là muốn dùng tánh mạng hắn, để hoàn thành cuối cùng tuyệt sát, đem Bạch Nhạc triệt để kéo vào trong tuyệt cảnh.

Trong lòng dâng lên lau một cái tử vong cảm giác đè nén, Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm thụ được, đối phương căn bản là tại tự bạo tinh cung, cường giả như vậy, thật muốn liều mạng, căn bản không phải chính mình có khả năng ngăn cản! Trừ phi là liều lĩnh đem tinh cung triệt để bạo lộ ra, lại thi triển Thôn Thiên Quyết tới liều mạng, bằng không, chính mình căn bản cũng không có nửa điểm sinh cơ.

Mấu chốt nhất là, bây giờ chính mình đã bị vây ở bạch cốt tinh cung bên trong, liền chạy đều không địa phương chạy đi!

"Chết đi, ngươi không cho lão phu sống, lão phu liền cùng ngươi đồng quy vu tận!"

Rơi vào tuyệt cảnh, cái kia hắc bào lão giả cũng triệt để rơi vào điên trạng thái, hô hấp ở giữa, bạch cốt tinh cung triệt để nổ lên, cái kia khủng bố trùng kích, thậm chí cho dù là ở bên ngoài Mâu Kình Thần cùng Chu Đông Dương bọn hắn, cũng không thể không nhượng bộ lui binh, tới

tách ra kinh khủng này trùng kích.

Thân ở bạch cốt tinh cung bên trong, Bạch Nhạc muốn sức chịu đựng, liền càng không cần phải nói, không chút nào khoa trương nói, chính là mười cái Bạch Nhạc, ở loại tình huống này hạ sợ cũng chết hẳn.

Xa xa, Hà Diêu trong mắt càng là lộ ra vẻ tuyệt vọng, hai mắt huyết hồng, nắm thật chặc quả đấm khớp xương đều đã bị bóp trắng bệch.

Thật vất vả Bạch Nhạc đột phá tinh cung, mới khiến cho hắn chứng kiến một điểm Linh Tê Kiếm Tông quật khởi hy vọng, lẽ nào liền muốn như thế triệt để tiêu thất sao?

Nhưng mà, ngay tại tất cả mọi người cho rằng Bạch Nhạc chết chắc thời điểm, bạch cốt tinh cung trung tâm, chợt lộ ra một cái Thanh Long hư ảnh!

Một tiếng rồng gầm vang lên, cái kia Thanh Long hư ảnh chợt phóng lên cao , mặc cho xung quanh nổ mạnh khủng bố đến mức nào, cũng căn bản là không có cách lay động cái kia Thanh Long hư ảnh chút nào.

Bạch cốt tinh cung vỡ nát, cái kia hắc bào trên người lão giả tất cả sinh cơ đều tiêu tán, phảng phất trong nháy mắt liền đi tới sinh mệnh phần cuối.

"Điều đó không có khả năng. . ."

Trong mắt lộ ra vẻ tuyệt vọng, không ngừng hô lên bốn chữ này, vẻ mặt dữ tợn, hắn cả người liền triệt để sa đọa, huyết nhục héo rút, chỉ còn lại có một xương khô, ầm ầm sụp đổ!

Trong tay nắm cái kia một viên thanh sắc ngọc bội, Bạch Nhạc khóe miệng tràn ra vẻ lạnh như băng nụ cười, liền quần áo đều không có nửa điểm hỗn loạn.

Cửu Long Hoàn Ngọc Bội!

Tức trước đây ngăn cản Mâu Kình Thần một kích toàn lực về sau, đây là Bạch Nhạc lần thứ hai thôi phát Cửu Long Hoàn Ngọc Bội lực lượng, được xưng có thể ngăn cản Tinh Hải Cảnh lão tổ công kích Cửu Long Hoàn Ngọc Bội, dễ dàng liền đem cái kia đủ để gạt bỏ Bạch Nhạc bạch cốt tinh cung tự bạo đở được, chưa từng để cho Bạch Nhạc chịu đến nửa điểm thương tổn.

Tại chỗ trừ cái kia một chỗ vỡ nát bạch cốt, liền chỉ còn lại có Bạch Nhạc vừa mới tế luyện Bạch Cốt Hóa Thân!

Mặc dù Bạch Cốt Hóa Thân hiển nhiên cũng nhận được trùng kích, có thể cùng bạch cốt tinh cung lực lượng vốn là đồng nguyên, Bạch Cốt Hóa Thân chịu đến trùng kích hiển nhiên cũng không tính quá lớn, cứ việc có vẻ hơi chật vật, nhưng trên thực tế, lại cũng không có bị cái gì vết thương trí mệnh.

Không có địch nhân, Bạch Cốt Hóa Thân tự nhiên lui trở về Bạch Nhạc bên người, lật bàn tay một cái, Bạch Nhạc liền trực tiếp đem Bạch Cốt Hóa Thân thu hồi trong nhẫn trữ vật.

Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc mới chậm rãi đưa mắt hướng về Mâu Kình Thần cùng Chu Đông Dương.

"Mâu sư huynh, hiện tại, ngươi còn muốn nói cái giới chỉ này, với ngươi Đông Hải Tiên Đảo có quan hệ sao?"

Một tay theo kiếm, Bạch Nhạc sắc mặt bình tĩnh như nước, nhàn nhạt mở miệng nói.

Cùng trước kia khác biệt, lúc này Bạch Nhạc, mang theo chém giết Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão uy thế, một lần nữa đứng ở Mâu Kình Thần

trước mặt, cả người liền như là một thanh lợi kiếm ra khỏi vỏ, nhuệ khí bức người.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 396: Hoành áp một phương, Duyện châu lập uy

Chuyện này ban đầu, có thể nói chính là từ Mâu Kình Thần gây nên đến, sớm nhất đối Bạch Nhạc hạ sát thủ người, cũng giống vậy là Mâu Kình Thần, chỉ là cho tới bây giờ loại tình trạng này, Bạch Nhạc liền Bạch Cốt Hóa Thân đều lấy ra, Mâu Kình Thần nhưng là làm sao cũng không khả năng lại thừa nhận chuyện này cùng Đông Hải Tiên Đảo có quan hệ.

"Bích Vân Đào là bổn tông đồ vứt đi, hắn cùng với Bạch Cốt Thần Giáo cấu kết sự tình, cùng bổn tông không quan hệ! Ta hỏi ngươi muốn, tự nhiên cũng không phải cái gì Bạch Cốt Hóa Thân." Nhàn nhạt liếc liếc mắt, Mâu Kình Thần đôi mắt chỗ sâu hiện lên lau một cái nhàn nhạt sát khí, nhưng lại đúng là vẫn còn bị đè xuống.

Không phải hắn không muốn giết Bạch Nhạc, mà là ở loại tình huống này xuống, hắn biết rõ, hắn đã không giết chết.

Không nói đến Bạch Nhạc món kia Hộ Thân Linh Bảo, mặc dù chỉ bằng Bạch Nhạc bây giờ thực lực, hắn muốn đánh bại không khó, có thể muốn giết chết, khả năng liền có một chuyện khác.

Huống chi, Bạch Nhạc mới vừa giết chết Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão, lúc này hắn lại đối Bạch Nhạc xuất thủ, chẳng phải là không duyên cớ thụ người mượn cớ.

Nếu như giết chết cũng liền thôi, có thể giết không chết, liền ắt sẽ lưu lại vô cùng hậu hoạn.

Mâu Kình Thần tính khí vốn là quả đoán, ý thức được điểm này, nơi nào sẽ còn kiên trì.

Chỉ là, cứ như vậy dừng tay, cũng không tránh khỏi quá tiện nghi Bạch Nhạc.

"Bạch phủ chủ, ngươi muốn tu luyện Bạch Cốt Thần Giáo tà công ta không xen vào! Nhưng nếu là Linh Tê Kiếm Tông có người tu luyện cái này tà công, sợ là giao phó không a?" Nói đến đây, Mâu Kình Thần khóe miệng nổi lên một tia lãnh ý, thản nhiên nói, "Hà Tông chủ, ngươi cho rằng đâu?"

Phía sau câu nói này, nhưng là trực tiếp bức Hà Diêu tỏ thái độ.

Bạch Nhạc là Thanh Châu phủ chủ, xem như là Đại Càn Vương Triều người, phải biết, Đại Càn Vương Triều bản thân liền là có thể dễ dàng tha thứ ma tu, lấy Thanh Châu phủ chủ thân phận, Bạch Nhạc tu luyện Bạch Cốt Hóa Thân cũng không có gì lớn lắm, tối đa chỉ là bị Huyền Môn căm thù mà thôi.

Nhưng nếu là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, cái kia chính là một chuyện khác!

Trong chớp nhoáng này, cho dù là Hà Diêu cũng không khỏi có chút do dự, tu luyện tà công loại sự tình này, là bất luận cái gì chính đạo tông môn cũng không dám chạm đến, riêng là tại đây tông môn khảo hạch gần mở ra thời điểm.

"Mâu Kình Thần, ngươi cũng không phải là muốn nói ta cấu kết Bạch Cốt Thần Giáo a?" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc thản nhiên nói, "Ta luyện hóa Bạch Cốt Hóa Thân, chỉ là vì ứng phó đối phương, có thể chưa từng có muốn tu luyện cái này tà công hứng thú! Giữ lại Bạch Cốt Hóa Thân, bất quá là coi là chứng cứ mà thôi, tông môn khảo hạch lúc, ngay trước các tông mặt, ta tự sẽ đem tiêu hủy!"

Con mắt đều không nháy một chút, Bạch Nhạc liền lần nữa đối chọi gay

gắt hỏi ngược lại, "Ngược lại là ngươi, Bích Vân Đào vốn là Đông Hải Tiên Đảo đồ vứt đi, ngươi lại kiên trì nên vì hắn xuất đầu, sợ là làm người ta sinh nghi a?"

"Bạch phủ chủ, cơm có thể ăn bậy, không thể nói lung tung được." Lạnh lùng liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Mâu Kình Thần lạnh giọng mở miệng nói.

"Nguyên thoại xin trả!"

Nhàn nhạt đáp một câu, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói, "Mâu Kình Thần, giữa chúng ta ân oán, sau này tự có thanh toán thời điểm, ngươi nếu như không muốn hiện tại liền phân cái sinh tử, liền có thể đi, ta còn có một món nợ, muốn cùng vị phủ chủ này đại nhân tính."

Lời này nói xong lời cuối cùng, Bạch Nhạc nhưng là trực tiếp đem mục tiêu chuyển hướng Chu Đông Dương , đồng dạng nhuệ khí bức người!

". . ."

Nguyên bản Chu Đông Dương cũng có chút chột dạ, bây giờ nghe được Bạch Nhạc lời này, trong lòng càng là đột nhiên vừa nhảy, sắc mặt nhất thời thay đổi không gì sánh được xấu xí.

"Bạch phủ chủ, ngươi có ý gì, bản quan có thể không hề có lỗi với ngươi đi?"

"Đúng a, Phủ Chủ đại nhân một mực đối ta không sai, chỉ là có thể hay không nói cho ta biết. . . Lục phủ trận pháp là chuyện gì xảy ra?" Ánh mắt hướng về Chu Đông Dương, Bạch Nhạc bình tĩnh hỏi ngược lại.

". . ."

Một câu nói này, nhưng là nhất thời để cho Chu Đông Dương trở nên nghẹn lời.

Từ đầu tới đuôi, hắn có thể nói là đánh một tay bài tốt, có thể hết lần này tới lần khác tại mấu chốt nhất trên một điểm, làm ra sai lầm phán đoán!

Lúc này mới chân chính là hết đường chối cãi!

Chỉ là, nói đi nói lại. . . Ai có thể nghĩ đến, Bạch Nhạc tại loại này tuyệt cảnh xuống, lại vẫn có thể thuận lợi đột phá, thậm chí hung hãn giết ngược Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão, đây quả thực giống như là tại giống như nằm mơ!

"Không sai, chuyện này, thật là ta không đúng! Thật là, Bạch Nhạc, nếu không phải trước ngươi tại phòng đấu giá trước nói bậy vu hãm ta, sẽ có kết quả này sao?" Ngẩng đầu, Chu Đông Dương trong mắt cũng đồng dạng lộ ra một tia não ý, trầm giọng hỏi ngược lại.

"Phủ Chủ đại nhân, nếu ta không nói như thế, ngươi cho rằng, ta còn có thể sống đến hiện tại sao?" Khóe miệng nổi lên một tia vẻ trào phúng, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Đối phó Bạch Cốt Thần Giáo là giả, có thể ngươi ta kết minh nhưng là thật a?"

". . . Chúng ta nói xong là dùng Uẩn Tinh Đan tới dụ dỗ cái kia ma tu xuất thủ, có thể ngươi một cái bắt chuyện đều không đánh, liền trực tiếp ăn vào Uẩn Tinh Đan, sợ là không ổn đâu?"

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc kiếm trong tay hơi hơi giơ lên, trong một chớp mắt, vẻ ác liệt kiếm ý chợt bộc phát ra, "Trên đời này chuyện, vốn là nói không ra cái đúng sai đến, đã như vậy, vậy liền vẫn là cầm kiếm tới nói chuyện đi. . . Phủ Chủ đại nhân, mời!"

". . ."

Nguyên bản Chu Đông Dương thật còn chuẩn bị rất nhiều lí do thoái thác, tự vấn vô luận Bạch Nhạc nói như thế nào, hắn đều có thể cãi ra

một phen đạo lý đến, có thể hết lần này tới lần khác Bạch Nhạc bày ra như thế một bộ không còn với ngươi giảng đạo lý tư thế đến, nhưng là ngạnh sinh sinh đưa hắn sở hữu giải thích toàn bộ ế trở về.

Người ta đều không nói đạo lý, ngươi còn có cái gì có thể nói?

Đau đầu nhất là, bây giờ hắn, thật đúng là đánh không lại Bạch Nhạc.

Mặc dù hắn ẩn dấu một bộ phận thực lực, nhưng trên thực tế, tối đa cũng bất quá chỉ là cùng cái kia Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão xấp xỉ, Bạch Nhạc có thể chém giết cái kia Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão, liền cũng tương tự có thể đánh bại hắn.

Không xuất thủ cũng còn thôi, chỉ khi nào bại bởi Bạch Nhạc. . . Hắn cái này Duyện Châu phủ chủ khuôn mặt còn muốn hay không?

Trong lòng biệt khuất muốn chết, có thể loại tình huống này, hắn thật đúng là không có bất kỳ lựa chọn chỗ trống.

"Bạch phủ chủ, là ta có lỗi! Ta nguyện ý làm ra bồi thường!" Hơi hơi ôm quyền, Chu Đông Dương lúc này cười khổ nói.

Một câu nói này lối ra, vô luận là Mâu Kình Thần vẫn là Hà Diêu mí mắt cũng không khỏi hơi hơi vừa nhảy.

Hà Diêu là không có nghĩ đến, đường đường Duyện Châu phủ chủ, vậy mà thực biết tại Bạch Nhạc trước mặt cúi đầu, mà Mâu Kình Thần thì là thật sâu xem Chu Đông Dương liếc mắt, lúc này xoay người mà đi.

Trên thực tế, tại Mâu Kình Thần trong lòng, Bạch Nhạc nếu như cùng Chu Đông Dương đánh nhau, đó mới phù hợp nhất tâm ý của hắn, nếu như song phương liều mạng một cái lưỡng bại câu thương, hắn sẽ không để ý tiện tay nhặt một cái tiện nghi.

Đáng tiếc, Bạch Nhạc mặc dù kích động, có thể Chu Đông Dương lão hồ ly này lại hiển nhiên suy nghĩ rất nhiều, vậy mà trực tiếp liền cúi đầu nhận.

Liếc mắt nhìn Mâu Kình Thần rời đi bóng lưng, Bạch Nhạc khóe miệng cũng đồng dạng hiện lên lau một cái nụ cười rực rỡ.

Hắn vốn là không có thật cùng Chu Đông Dương trở mặt ý tứ!

Trên thực tế, chuyện này vốn là không phân được cái gì đúng sai đến, bất quá là mọi người tính kế lẫn nhau, chỉ là cuối cùng là hắn Bạch Nhạc thắng mà thôi.

Bạch Nhạc muốn cũng không phải là một cái xác thực kết quả, hoặc là cái gì cụ thể quyền lợi, mà là cho thấy loại này hoành áp một phương tư thế tới.

Trảm Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão, bức lui Mâu Kình Thần, ép tới Chu Đông Dương vị này Duyện Châu phủ chủ cúi đầu. . . Ngay trước tất cả dung hợp một chỗ, liền đủ để khiến toàn bộ Duyện châu vì thế mà chấn động!

Vô luận là Bạch Nhạc tên này, vẫn là Linh Tê Kiếm Tông tên, đều sẽ lần nữa vang vọng Duyện châu!

Bây giờ dưới cục diện, Linh Tê Kiếm Tông thực sự quá gầy yếu, hầu như căn bản được không đến bất luận cái gì chống đỡ, Bạch Nhạc bản thân cũng bừa bãi vô danh, dưới tình huống như vậy, muốn đem Linh Tê Kiếm Tông từ vũng bùn bên trong kéo ra ngoài, nhất định phải trước lập uy!

Mà cái này. . . Mới là Bạch Nhạc mục!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 397: Bắc Đẩu Tinh Cung triệu kiến

Trong vòng một đêm, phong vân biến sắc!

Làm Lục Yên Nhiên lần nữa trở lại Lục gia thời điểm, Lục gia liền chân chính đã đánh lên hào môn ấn ký, không chỉ trước đó đào tẩu hạ nhân từng cái khóc ròng ròng quỳ khẩn cầu trở lại Lục gia, toàn bộ Lục phủ trước cửa càng là ngựa xe như nước, tặng lễ người nối liền không dứt.

Chính là Lục Yên Nhiên chính mình, đều có một loại nằm mơ cảm giác, một ngày trước buổi tối còn vì Bạch Nhạc an toàn lo lắng, có thể vẻn vẹn trong vòng một đêm, chính là thay đổi bất ngờ, chính như Bạch Nhạc nói, hết thảy đều đã kết thúc.

Chỉ là Lục Yên Nhiên nhưng trong lòng cũng có một loại cảm giác, dường như chính mình khoảng cách Bạch Nhạc khoảng cách cũng càng ngày càng xa xôi.

"Bạch phủ chủ, ngươi đùa gì thế? Đó là 50 vạn linh thạch! Có thể xuất ra phân nửa đến, cũng đã là ta cực hạn."

Phủ thành chủ, đối mặt tới cửa đến đòi phải bồi thường Bạch Nhạc, Chu Đông Dương sắc mặt tái nhợt, hầu như hận lật bàn.

Nguyên bản tại tham gia buổi đấu giá trước đó, hắn bằng lòng vô luận Bạch Nhạc lấy giá cả bao nhiêu vỗ Uẩn Tinh Đan, hắn đều ra phân nửa giá cả, nhưng hôm nay Bạch Nhạc há miệng chính là muốn để cho hắn bù vào cái này 50 vạn linh thạch, thì như thế nào có thể làm cho hắn không phát điên.

"Đúng a, một nửa là bình thường hiệp nghị, thật là. . . Chúng ta bây giờ là ở đàm luận bồi thường a?" Không nhúc nhích chút nào, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói, "Còn là nói, Phủ Chủ đại nhân đã quên tối hôm qua hứa hẹn?"

"Bạch Nhạc, ngươi ta đều biết, ngươi nếu như cái gì! Ngày hôm qua ta mặc cho ngươi làm đủ tư thế, không ra ba ngày, toàn bộ Duyện châu đều sẽ vì thế mà chấn động, đây không phải là ngươi muốn kết quả sao?" Đè nén hỏa, Chu Đông Dương đơn giản trực tiếp đem điểm thấu.

"Phủ Chủ đại nhân, ngươi biết, con người của ta tương đối thành thật. . . Ân, người thành thật bình thường đều tương đối phải cụ thể." Giang tay ra, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói.

". . ."

Nghe được thành thật hai người kia, Chu Đông Dương quả thực hận không thể một ngụm nôn tại Bạch Nhạc trên mặt.

Ngươi nếu như thành thật, vậy cái này trên đời liền tất cả đều là người thành thật.

"Ba mươi vạn linh thạch!" Cơ hồ là từ trong hàm răng văng ra mấy chữ này, Chu Đông Dương nhìn chằm chằm Bạch Nhạc nói rằng, "Đây là ta có thể lấy ra cực hạn!"

"Phủ Chủ đại nhân, có thể chúng ta cần phải đem lời nói rõ ràng hơn một điểm." Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Cái kia một viên Uẩn Tinh Đan, phải là ngươi đi? Cái gọi là buổi đấu giá, bất quá chỉ là đi một cái đi ngang qua sân khấu mà thôi, ngươi sẽ không cho là, ta ngay cả điểm này đều xem không rõ a?"

". . ."

Nghe nói như thế, Chu Đông Dương sắc mặt nhất thời thay đổi tái nhợt, có lòng muốn muốn phủ nhận, nhưng trong lòng lại cũng biết, đến một bước này, phủ nhận đã căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Hít sâu một hơi, Chu Đông Dương lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Bốn mươi vạn, Càn Khôn thương hội rút hai thành lợi nhuận, đây là ta đạt được sở hữu linh thạch!"

"Thành giao!" Cười tủm tỉm nhìn Chu Đông Dương, Bạch Nhạc vui vẻ nói rằng, "Ngươi xem, chúng ta cũng không phải là trò chuyện càng ngày càng vui vẻ sao?"

Vui vẻ ngươi một cái đại đầu quỷ a!

Dám nín, Chu Đông Dương mới không đem câu nói này trực tiếp mắng ra miệng.

Thuận tay ném ra một chiếc nhẫn trữ vật, Chu Đông Dương hiển nhiên cũng đã không có lại theo Bạch Nhạc dây dưa tiếp tinh thần, "Bản quan có chút thiếu, Bạch phủ chủ mời trở về đi."

Tiếp nhận chiếc nhẫn trữ vật, Bạch Nhạc cũng không xem, nhún nhún vai mỉm cười nói, "Đa tạ Phủ Chủ đại nhân!"

Mục đã đạt được, Bạch Nhạc cũng không tiếp tục đâm kích Chu Đông Dương, thẳng đứng dậy rời đi.

Thẳng đến Bạch Nhạc thân ảnh biến mất, tiểu Đoạn mới chậm rãi đi tới, nhẹ giọng mở miệng nói, "Đại nhân, cái này một hơi thở, chẳng lẽ chúng ta liền thật muốn nuốt hay sao?"

Cười lạnh một tiếng, Chu Đông Dương khinh thường mở miệng nói, "Hà tất chúng ta động thủ! Bạch Cốt Hóa Thân ngươi coi thực sự là dễ cầm như vậy sao? Vô luận là Mâu Kình Thần, vẫn là Bạch Cốt Thần Giáo,

cũng sẽ không để cho hắn nhẹ nhàng như vậy lấy đi Bạch Cốt Hóa Thân, hắn ly khai Duyện Châu thành thời điểm, chính là hắn bị mất mạng thời điểm!"

...

"Bạch phủ chủ!"

Bên này Bạch Nhạc mới vừa trở lại Lục phủ, Nam Cung Thiên liền lần nữa tới cửa bái phỏng.

"Nam Cung sư huynh!"

Nam Cung Thiên đột nhiên tới chơi, là Bạch Nhạc không nghĩ tới, không khỏi hơi có chút kinh ngạc.

Nghe được cái này xưng hô, Nam Cung Thiên nhất thời nở nụ cười khổ, "Bạch sư huynh, ngươi như thế gọi, ta thật là không gánh nổi."

Lúc trước lần đầu tiên nhìn thấy Bạch Nhạc thời điểm, Nam Cung Thiên trong lòng nhiều ít vẫn là có chút khinh thị, có thể cái này mới qua bao lâu, chỉ chớp mắt ở giữa, Bạch Nhạc cũng đã bước vào Tinh Cung Cảnh, hơn nữa lực trảm Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão, bức lui Mâu Kình Thần, lực áp Chu Đông Dương, thành tựu uy danh hiển hách.

So sánh dưới, hắn một cái như vậy Bắc Đẩu Tinh Cung chân truyền đệ tử, thật đúng là chẳng đáng là gì.

Mỉm cười, hiển nhiên Bạch Nhạc cũng rất hài lòng tại Bạch sư huynh tiếng xưng hô này, rất tự nhiên liền đổi miệng, "Nam Cung sư đệ thật là khách ít đến, sợ rằng không chỉ là tới uống chén trà a?"

Bắt chuyện hạ nhân dâng trà sau đó, chờ hắn mọi người xuống dưới, Nam Cung Thiên lúc này mới nhẹ giọng mở miệng nói, "Thật không

dám giấu giếm, về Bạch Cốt Thần Giáo sự tình, đêm qua ta cũng đã đem tin tức truyền hồi tông môn, bổn tông ý là. . . Mời Bạch phủ chủ đến bổn tông một chuyến, đem Bạch Cốt Thần Giáo cùng Mâu Kình Thần sự tình, cẩn thận nói rõ một chút."

Một câu đơn giản, rơi vào Bạch Nhạc trong tai, khả năng liền ra một loại khác hoàn toàn khác biệt ý tứ hàm xúc tới!

Ở vào thời điểm này, cố ý đem Bạch Cốt Thần Giáo cùng Mâu Kình Thần liên hệ với nhau, Bắc Đẩu Tinh Cung đây là muốn coi đây là mấu chốt, hướng Đông Hải Tiên Đảo làm khó dễ sao?

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Bạch Nhạc ngẩng đầu nhìn Nam Cung Thiên lần nữa hỏi tới, "Nam Cung sư đệ, ngươi vừa mới nói, rốt cuộc Bạch phủ chủ, vẫn là Bạch Nhạc?"

Một câu nói này hỏi ra miệng, nhưng là nhất thời để cho Nam Cung Thiên hơi chậm lại!

Cái này không chỉ có riêng là một cái xưng hô vấn đề, phía sau chất chứa hàm nghĩa, ảnh hưởng cực đại.

Nếu như Bắc Đẩu Tinh Cung muốn gặp chỉ là Bạch phủ chủ, vậy liền có nghĩa là chuyện này cùng Linh Tê Kiếm Tông không có bất cứ quan hệ gì, nhưng nếu muốn gặp là Bạch Nhạc, vậy liền có nghĩa là, Bắc Đẩu Tinh Cung nguyện ý ở một mức độ nào đó, tại Linh Tê Kiếm Tông trong chuyện làm ra nhượng bộ.

Ở nơi này tông môn khảo hạch gần bắt đầu tình huống dưới, trong lúc này phân biệt, đối với Linh Tê Kiếm Tông mà nói, khả năng liền thực sự quá lớn.

"Bạch sư huynh, ta cũng không muốn lừa gạt ngươi. . . Ngươi nên minh bạch, chuyện này, ta là không làm chủ! Rốt cuộc Bạch phủ chủ vẫn là

Bạch sư huynh, sợ cũng phải đợi ngươi đến bổn tông sau đó, mới có thể có ra đáp án."

Yên lặng chốc lát, Nam Cung Thiên chậm rãi mở miệng nói.

Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi gật đầu, "Cũng xin Nam Cung sư đệ chuyển cáo quý tông, trong vòng bảy ngày, Bạch Nhạc sẽ làm tự thân lên Bắc Đẩu Tinh Cung bái phỏng!"

Trước đó Bạch Nhạc mạnh mẽ lập uy, vì chính là bây giờ cục diện này.

Mặc kệ Bắc Đẩu Tinh Cung rốt cuộc một loại gì thái độ, chỉ cần bằng lòng đàm luận, chuyện này thì có bay lượn chỗ trống, làm sao cũng so với trước kia tốt quá nhiều.

Như vậy, vô luận như thế nào, chuyến này Bắc Đẩu Tinh Cung hắn đều nhất định phải đi.

Chỉ là. . . Tin tức này sợ là không gạt được.

Bắc Đẩu Tinh Cung, có ý riêng, có thể nói là nhắm thẳng vào Đông Hải Tiên Đảo, trong lúc này thâm ý, Mâu Kình Thần chỉ sợ sẽ không không biết! Dưới tình huống như vậy, Mâu Kình Thần cùng Bạch Cốt Thần Giáo sẽ làm ra cái dạng gì phản ứng, khả năng liền đồng dạng đáng giá nghiền ngẫm.

PS: Hai ngày này thực sự hơi mệt, hôm nay tỉnh ngủ đều 11 điểm, đổi mới trễ giờ, xin lỗi.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 398: Sinh nghi

"Ngươi là nói, Bắc Đẩu Tinh Cung bằng lòng đàm luận?"

Nghe được Bạch Nhạc thuật lại Nam Cung Thiên ý đồ đến, Hà Diêu nhất thời liền kích động, rất nhiều chuyện, so với hắn Bạch Nhạc xem rõ ràng hơn.

Bạch Nhạc mặc dù là Thanh Châu phủ chủ, nhưng này cái Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử thân phận, nhưng cũng đồng dạng không phải giả, ở vào thời điểm này, Bắc Đẩu Tinh Cung muốn gặp Bạch Nhạc, bản thân liền rõ ràng ra một loại thái độ tới.

"Ta đã bằng lòng, trong vòng bảy ngày sẽ lên Bắc Đẩu Tinh Cung." Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Tông chủ, trước đó phiền phức đã giải quyết, ngài có thể nên sớm đi phản hồi tông môn!"

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Còn có chúng ta còn phải đề phòng một ít Bạch Cốt Thần Giáo, ăn bị thua thiệt lớn như vậy, đối phương chỉ sợ sẽ không từ bỏ ý đồ."

"Đây chính là ta nghĩ đối ngươi nói." Nhắc tới cái này, Hà Diêu sắc mặt cũng ngưng trọng vài phần, "Bổn tông đúng là vẫn còn Huyền cấp tông môn, trực tiếp đánh tông môn, hắn Bạch Cốt Thần Giáo sợ là còn không có gan to như vậy, thật là nếu chỉ là ghim ngươi, có thể cũng không giống nhau."

Đừng xem Linh Tê Kiếm Tông gầy yếu, có thể cho dù là trước đây Bích Vân Đào cấu kết Bạch Cốt Thần Giáo dự định đối Linh Tê Kiếm Tông lúc động thủ sau khi, cũng vẫn là muốn đợi được tông môn khảo hạch sau đó, đem Linh Tê Kiếm Tông từ Huyền cấp trong tông môn xoá tên sau đó mới ra tay.

Đạo Lăng Thiên Tông mặc dù sự suy thoái, nhưng lại cuối cùng còn không có ngược lại, Đạo Môn vẫn như cũ chiếm cứ tuyệt đối chủ đạo địa vị.

Dù là chỉ là một cái Huyền cấp tông môn, cũng đồng dạng xem như là Huyền Môn Chính Tông, Bạch Cốt Thần Giáo nếu như dám đánh Linh Tê Kiếm Tông, ngay lập tức sẽ lọt vào Duyện châu sở hữu chính đạo tông môn vây công, hơn nữa còn là không tiếc bất cứ giá nào loại kia.

Cũng không phải là bọn hắn đối Linh Tê Kiếm Tông có tình cảm gì, mà là muốn gắn bó Đạo Môn mặt cùng địa vị, điểm này, không có bất kỳ chừa chỗ thương lượng.

Nhưng nếu là vẻn vẹn chỉ là nhằm vào một hai người, nhưng là không còn lớn như vậy cố kỵ.

"Yên tâm đi!" Gật đầu, Bạch Nhạc trên mặt lộ ra một tia vẻ buông lỏng, nhẹ giọng giải thích, "Đệ tử thực lực, ngài cũng chứng kiến, trừ phi là Bạch Cốt Thần Giáo vị kia Tinh Hải Cảnh lão tổ tự mình xuất thủ, bằng không, dù cho là đánh không lại, chạy luôn là có thể chạy mất."

Nhắc tới cái này, Hà Diêu sắc mặt cũng hòa hoãn rất nhiều, chỉ lấy thực lực luận, bây giờ Bạch Nhạc đã sớm đã vượt qua hắn, "Nói chung, chính ngươi cần phải cẩn thận."

... . . .

"Đánh bại Bạch Nhạc không khó, thật là, muốn giết hắn, khả năng liền không dễ dàng, cho dù là không đề cập tới cái kia một kiện Hộ Thân Linh Bảo, lấy hắn bây giờ thực lực, một khi chuyên tâm muốn đi, sợ là rất khó lưu lại."

Cẩn thận nhìn Mâu Kình Thần sắc mặt, trước mặt vị này Đông Hải Tiên

Đảo đệ tử nhẹ giọng nói.

"Không cần theo ta vòng vo, có lời gì, nói thẳng đi." Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ không kiên nhẫn, Mâu Kình Thần đạm nhiên mở miệng nói.

"Mâu sư huynh, có hay không nghĩ tới. . . Cùng Chu Đông Dương hợp tác?"

Trong nháy mắt, Mâu Kình Thần trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, trong một chớp mắt, một cổ khủng bố áp lực chợt đập vào mặt tới, cái kia đệ tử thậm chí ngay cả lời đều không nói được, tũm một tiếng, trực tiếp liền quỳ xuống, đầu đầy mồ hôi.

"Quả nhiên là vị phủ chủ này đại nhân đã sớm chôn xuống thám tử sao? Trước đây đem ta đi tìm Bạch Nhạc tin tức tiết lộ ra ngoài, cũng là ngươi phải không?"

Từ đối phương nhắc tới Chu Đông Dương, Mâu Kình Thần cũng đã suy nghĩ cẩn thận tất cả.

Lúc trước hắn đi suốt đêm đến Duyện Châu thành, căn bản không hề chậm trễ chút nào, liền trực tiếp chạy tới Lục phủ, ý đồ trực tiếp giết chết Bạch Nhạc đoạt hồi giới chỉ, nhưng vô luận là Chu Đông Dương vẫn là Bắc Đẩu Tinh Cung tới tốc độ, nếu so với hắn trong dự đoán nhanh hơn nhiều.

Lúc kia hắn liền ý thức được, Duyện Châu thành những thứ này Đông Hải Tiên Đảo đệ tử bên trong, tất nhiên có kẻ phản bội, thậm chí trước đây từng động tới sát khí, muốn đem cái này chút đệ tử toàn bộ giết chết, chỉ là suy nghĩ đến hắn chưa quen thuộc Duyện Châu thành tình huống, lúc này mới thôi.

Bây giờ đối phương chủ động nhắc tới cùng Chu Đông Dương hợp tác, hắn nơi nào còn có không nghĩ ra.

"Là. . ." Đầu đầy mồ hôi lạnh, tới mức này, cái kia đệ tử cũng không dám lại có chút giấu giếm, "Đệ tử cũng là bị bất đắc dĩ, Chu Đông Dương khống chế ta người một nhà tính mệnh, ta không dám không đáp ứng hắn a!"

Ánh mắt sát khí lóe lên một cái rồi biến mất, Mâu Kình Thần lúc này mới chậm rãi thu hồi khí tức, nhàn nhạt mở miệng nói, "Chu Đông Dương muốn làm gì, nói đi."

Cái kia đệ tử quả thực giống như là mới vừa trong nước mới vớt ra, chùi chùi trên trán mồ hôi lạnh, lúc này mới nhẹ giọng mở miệng nói, "Lục gia trận pháp hiệu quả, ngài cũng chứng kiến, Phủ Chủ đại nhân nguyện ý bố trí xuống trận pháp, đến lúc đó, chỉ cần Mâu sư huynh ngài đem Bạch Nhạc đẩy vào địa điểm dự định, phát động trận pháp, liền có thể bắt rùa trong hũ , mặc cho Bạch Nhạc có thiên đại bản lĩnh, cũng không trốn thoát được."

"Chu Đông Dương nghĩ muốn cái gì?" Lạnh lùng nhìn đối phương, Mâu Kình Thần hỏi lần nữa.

"Phủ Chủ đại nhân bị Bạch Nhạc gãy trước mặt, trước đó lại bị Bạch Nhạc xảo trá một khoản! Giúp ngài, chính là vì ra một hơi thở." Cái kia đệ tử nhỏ giọng hồi đáp nói.

Cơ hồ là tại hắn mở miệng đồng thời, Mâu Kình Thần, chợt đưa hắn cái cổ bắt lại, trực tiếp nhắc tới, trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, "Ngươi cho ta là đứa trẻ ba tuổi sao? Chỉ vì một chút như vậy ân oán, hắn Chu Đông Dương liền muốn diệt trừ Bạch Nhạc, chỉ vì ra một hơi thở?"

"Mâu sư huynh. . . Ta chân chính không, không biết! Chu Đông Dương chính là chỗ này sao dạy ta nói a!" Cái kia đệ tử trong mắt lộ ra một vẻ sợ hãi, không ngừng bận rộn giải thích.

"Đã như vậy. . . Vậy ngươi còn có gì hữu dụng đâu?" Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ chán ghét, bàn tay chợt dùng sức, thậm chí không tiếp tục cho đối phương chút nào nói chuyện cơ hội, Mâu Kình Thần liền trực tiếp bóp gảy cái kia đệ tử cái cổ, như là ném rác rưởi, đem đối phương thi thể văng ra.

Từ hắn biết đối phương phản bội Đông Hải Tiên Đảo, phản bội hắn bắt đầu, hắn liền chưa từng có dự định làm cho đối phương còn sống.

Còn như Chu Đông Dương đến tột cùng có ý gì, hắn căn bản không quan tâm.

Ban đầu, Mâu Kình Thần đối với vị này Duyện Châu phủ chủ là có chút coi thường, có thể mấy ngày nay tiếp xúc, lại làm cho hắn ngửi được một tia không tầm thường mùi vị, trực giác nói cho hắn biết, vị phủ chủ này đại nhân, sợ rằng tuyệt đối không có đơn giản như vậy.

Hắn không có hứng thú cùng Chu Đông Dương đấu tâm mắt, vậy cũng không phải hắn phong cách hành sự.

Còn như cùng Chu Đông Dương hợp tác, vậy thì càng không thể nào!

Hắn tuy muốn giết Bạch Nhạc, nhưng bây giờ còn không phải lúc, riêng là tại biết Chu Đông Dương muốn thủ tiêu Bạch Nhạc sau đó, thì càng không nguyện ý xuất thủ.

Đối với hắn hoặc có lẽ là, đối với Đông Hải Tiên Đảo mà nói, bây giờ việc cấp bách là muốn phiết thanh cùng Bạch Cốt Thần Giáo quan hệ.

Bạch Nhạc tuy muốn giết, nhưng lại không thể từ hắn động thủ!

Giết Bạch Cốt Thần Giáo Đại trưởng lão, chuyện này tự nhiên nên do Bạch Cốt Thần Giáo đi xử lý, hơn nữa, hắn cũng tin tưởng, Bạch Cốt

Thần Giáo tuyệt đối có năng lực này.

Kỳ quái là, Chu Đông Dương vậy cũng có thể nghĩ tới chỗ này, như vậy, tại sao muốn dụ dỗ đích thân xuất thủ đối phó Bạch Nhạc?

Trừ phi. . .

Chu Đông Dương nhận định, Bạch Nhạc có giết chết chính mình, hoặc có lẽ là, chí ít cùng chính mình lưỡng bại câu thương năng lực?

Chỉ là. . . Chu Đông Dương dựa vào cái gì dám như thế nhận định? !

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 399: Bất an đầu nguồn

"Chết?"

Mí mắt nhảy nhót, Chu Đông Dương nhẹ giọng lập lại.

"Vâng!" Đứng ở Chu Đông Dương bên người, tiểu Đoạn nhẹ giọng đáp.

"Mâu Kình Thần bên kia còn có khác biệt phản ứng gì sao?" Thoáng suy tư một chút, Chu Đông Dương hỏi lần nữa.

"Tạm thời không có!" Lắc đầu, tiểu Đoạn giải thích, "Người chúng ta cũng không dám quá mức tới gần, để ngừa bị phát hiện chuyện này cùng chúng ta có quan hệ."

Khoát khoát tay, Chu Đông Dương bình tĩnh nói rằng, "Không cần đề phòng, người tất nhiên chết, Mâu Kình Thần liền tất nhiên đã đoán được, cũng không có gì có thể lừa gạt."

"Đại nhân, có muốn hay không lại phái người tiếp xúc một chút?" Tiểu Đoạn có chút do dự lần nữa mở miệng hỏi.

"Không cần, mục đã đạt được. . . Mâu Kình Thần làm như thế nào, cũng không trọng yếu." Chậm rãi đứng dậy, Chu Đông Dương dùng một loại không thể nghi ngờ giọng, "Ngươi chính là nhiều nhìn chằm chằm một điểm Lục phủ đi, một khi Bạch Nhạc ly khai Lục phủ, vô luận hắn đi đâu, lập tức báo ta."

"Vâng!" Hơi hơi khom người, tiểu Đoạn cung kính đáp ứng nói.

Mặc dù hắn cũng không biết, vì sao người chết, Chu Đông Dương còn muốn nói mục đạt được, nhưng này cũng không ảnh hưởng hắn chấp

hành Chu Đông Dương mệnh lệnh.

Người khác không rõ ràng, nhưng hắn lại mệnh, vị phủ chủ này đại nhân tâm cơ so với biểu hiện ra ngoài phức tạp hơn thâm trầm nhiều.

...

Hà Diêu ly khai, cùng lúc tới sau khi, Hà Diêu vẫn như cũ có vẻ cực kỳ khiêm tốn, tựa hồ cũng không có người nào nhận thấy được hắn rời đi,

Cứ việc thân là Linh Tê Kiếm Tông tông chủ, nhưng trên thực tế, sở hữu quang mang bây giờ đều tụ lại đến Bạch Nhạc trên người, ngược lại là không biết bao nhiêu người chân chính chú ý tới hắn.

Tọa trong sân , mặc cho ánh trăng chiếu vào trên người mình, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng chuyển qua rất nhiều ý niệm trong đầu.

Đã nhiều ngày, Bạch Nhạc trong lòng loại kia cảm giác bất an càng ngày càng mãnh liệt, thậm chí tựa hồ đã đạt được một loại làm hắn có chút đứng ngồi không yên trình độ.

Chỉ là, Bạch Nhạc lại tựa hồ như chung quy không bắt được loại kia bất an đầu nguồn.

Trước một bước nhánh đi Hà Diêu, thứ nhất thì không muốn liên lụy Hà Diêu cùng Linh Tê Kiếm Tông, ở một phương diện khác, cũng là muốn tại không hề ràng buộc tình huống dưới, làm ra bại lộ thân phận tới ứng đối nguy hiểm chuẩn bị.

"Bạch đại ca!"

Dưới ánh trăng, Lục Yên Nhiên chậm rãi đi tới Bạch Nhạc bên người, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Lục cô nương."

Tâm tư bị cắt đứt, Bạch Nhạc trên mặt lập tức lộ ra một nụ cười, ôn hòa mở miệng nói.

"Bạch đại ca, ngươi là muốn đi sao?"

Tại Bạch Nhạc bên cạnh ngồi xuống, Lục Yên Nhiên cắn môi rốt cục vẫn là không nhịn được hỏi lên.

"Đúng vậy a!" Bật cười lớn, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có bất kỳ giấu giếm, nhẹ giọng đáp, "Duyện châu sự tình xử lý xong, ta muốn đi trước Bắc Đẩu Tinh Cung một chuyến, sau đó phải hồi tông môn chuẩn bị tông môn khảo hạch."

"Vậy ngươi sẽ còn trở về sao?" Nhìn Bạch Nhạc, Lục Yên Nhiên có chút do dự hỏi.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Trong khoảng thời gian ngắn, khoảng chừng không thể nào! Hi nhi cũng vẫn còn ở tông môn, một mình ngươi nếu như ngây người không quen, cũng có thể hồi tông môn nhìn Hi nhi."

Mở rộng miệng, Lục Yên Nhiên muốn nói điều gì, lại đúng là vẫn còn không thể nói ra miệng.

Ở một mình tự nhiên không quen, có thể nàng muốn thấy, lại không chỉ có chỉ là Lục Hi Nhi, còn có Bạch Nhạc!

Chỉ là lời này, nàng nói không nên lời.

Yên lặng chốc lát, Lục Yên Nhiên lúc này mới cường vừa cười vừa nói, "Bạch đại ca, ta còn đã đáp ứng, cấp cho ngươi làm một bộ quần áo đâu, gần nhất cũng chưa kịp, cũng không biết làm tốt thời điểm, ngươi còn ở

đó hay không Duyện châu."

"Y phục?"

Vô ý thức lặp lại một chút, trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong đầu lại giống như bị một đạo thiểm điện bổ xuống, chợt đưa hắn thức tỉnh.

Trong mắt nhất thời lộ ra vẻ vui mừng, Bạch Nhạc nhịn không được trong lòng hài lòng, chợt đứng dậy ôm một chút Lục Yên Nhiên, "Thì ra là thế, ha ha, Lục cô nương, lần này ngươi có thể giúp ta đại ân!"

"A?" Đột nhiên bị Bạch Nhạc như thế ôm một cái, lại như thế không đầu không đuôi nghe được những lời này, Lục Yên Nhiên là thật có chút mộng.

Bất quá chỉ là làm một bộ y phục mà thôi, có muốn hay không khoa trương như vậy a!

Bạch Nhạc cũng không suy nghĩ nhiều như vậy, chỉ là nhẹ nhàng ôm một chút, tựu buông ra Lục Yên Nhiên, tới hồi tại nguyên chỗ đạc bộ, trong mắt nhưng là đột nhiên lộ ra lau một cái lăng liệt sát khí.

Lục Yên Nhiên có phải hay không muốn làm y phục, Bạch Nhạc đương nhiên tốt không quan tâm, thật là, trước đây sở dĩ Lục Yên Nhiên nói cấp cho hắn làm y phục, cũng là bởi vì đêm hôm ấy, hắn mượn Yến Bắc Thần tên xuất thủ, trở về sau không kịp thay quần áo.

Ngay sau đó Chu Mộng Dương liền đến, chỉ là bị Bạch Nhạc mượn lấy Lục Yên Nhiên lừa bịp được.

Chuyện này, Bạch Nhạc hầu như đều muốn quên, bây giờ bị Lục Yên Nhiên như thế nhắc tới, nhưng là nhất thời triệt để phản ứng kịp.

Lúc kia, Chu Đông Dương mặc dù bị chính mình lừa bịp được, nhưng

trên thực tế, lại có nghĩa là Chu Đông Dương bắt đầu từ lúc đó, cũng đã sinh nghi.

Mấy ngày nay, gây ra nhiều như vậy tuồng, chính mình có thể nói là danh chấn Duyện châu, nhưng mà, Yến Bắc Thần lại đột nhiên mai danh ẩn tích.

Tại nguyên bản đã sinh nghi tình huống dưới, lấy Chu Đông Dương tâm trí, lại có thể không phát hiện được trong lúc này mờ ám.

Đương nhiên, hắn có thể đoán không được mình chính là Yến Bắc Thần, nhưng lại tuyệt đối sẽ tin tưởng, chính mình cùng Yến Bắc Thần có cực kỳ mật thiết liên hệ!

Chỉ bằng điểm này, Chu Đông Dương liền tuyệt đối sẽ không đơn giản dừng tay.

Mà, mới là chính mình bây giờ tâm thần không yên chỗ căn nguyên.

Ý thức được điểm này, Bạch Nhạc trong lòng tự nhiên đối Chu Đông Dương mọc lên lau một cái sát cơ mãnh liệt.

... . . .

Trong bóng đêm, Mâu Kình Thần lặng yên ly khai Duyện Châu thành.

Ngay tại ngoài thành cách đó không xa một chỗ mộ hoang bên trong, Mâu Kình Thần dừng bước lại, thuận tay nghiền nát một mảnh cốt phù, trong chốc lát, liền có mấy bóng người xuất hiện ở Mâu Kình Thần trước mặt.

Những người này cùng cái kia Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão , đồng dạng đều là một thân hắc bào, đem chính mình hoàn toàn che khuất, ở dưới bóng đêm, càng là ngay cả mặt mũi lỗ đều nhìn không thấy.

Chỉ là, Mâu Kình Thần lại hiển nhiên đã sớm đã thích ứng đối phương dáng vẻ, không có chút nào ngoài ý muốn, nhàn nhạt mở miệng nói, "Lần này nhằm vào Bạch Nhạc sát cục, ta vô pháp xuất thủ, chỉ có thể từ các ngươi Bạch Cốt Thần Giáo hành động đơn độc."

"Có ý gì?" Nghe được Mâu Kình Thần, đối phương hiển nhiên có chút bất mãn, dẫn đầu hắc bào nhân lạnh lùng chất vấn.

"Chu Đông Dương để cho người ta liên hệ ta, muốn dụ ta xuất thủ, ta hoài nghi bên trong có gạt. . . Các ngươi cũng biết Đạo Môn đại hội sắp tới, loại tình huống này, ta không thể bị bắt bất kỳ cái cán nào, để tránh khỏi ảnh hưởng Đạo Môn đại hội!" Mâu Kình Thần không nhanh không chậm giải thích, "Vị phủ chủ này đại nhân, phía sau đến tột cùng đứng người nào, chúng ta đến bây giờ cũng không tra rõ! Ta không muốn bởi vì như thế một chút xíu việc nhỏ, lưu lại bất kỳ tai họa ngầm nào."

Nhắc tới Đạo Môn đại hội, mấy cái kia hắc bào nhân cũng trầm mặc xuống, một lúc lâu lúc này mới khàn khàn tiếng nói hồi đáp đạo, "Có thể! Bất quá là một cái mới vào tinh cung thiên tài mà thôi, không có chí bảo nơi tay, mặc dù cường thịnh trở lại, cũng trốn không thoát bạch cốt mộ. . . Cũng không nhất định không nên ngươi xuất thủ! Bất quá, ta cũng nhất định phải nhắc nhở ngươi, tất cả mọi người tại trên một cái thuyền, ai cũng đừng nghĩ đến bồi dưỡng đạo đức cá nhân thân!"

Lạnh lùng liếc đối phương liếc mắt, Mâu Kình Thần liền một câu dư thừa cũng không có, thẳng xoay người mà đi.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 400: Bạch Nhạc phản kích

Có cừu oán không cách đêm!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, Chu Đông Dương hoài nghi, bản thân liền là một loại uy hiếp thật lớn, nếu như dựa theo bình thường tư duy, Bạch Nhạc cần phải càng thêm cẩn thận, không tiếp tục để Yến Bắc Thần cái thân phận này xuất hiện, để tránh khỏi hậu hoạn mới đúng.

Có thể tưởng tượng rõ ràng những thứ này sau đó, Bạch Nhạc làm ra nhưng là một cái khác hoàn toàn khác biệt lựa chọn.

Ngươi Chu Đông Dương không phải hoài nghi sao?

Vậy ta liền dứt khoát bả Yến Bắc Thần đặt tới trên bàn nhậu tới cho ngươi xem, tùy ngươi thoả thích hoài nghi, trực tiếp dùng bạo lực nhất phương thức, tới nói cho ngươi, cái gì gọi là bá đạo!

Thừa dịp bóng đêm, thay thanh y cùng Huyết Ảnh Ngoa, Bạch Nhạc bay thẳng đến phủ thành chủ bầu trời!

"Oanh!"

Không có bất kỳ che lấp, cùng lần đầu tiên đến phủ thành chủ lúc tới, Thông Thiên Ma Công thi triển ra, Bạch Nhạc một quyền liền hung hăng hướng về phủ thành chủ đập xuống.

Một quyền ở giữa, liền cơ hồ là thanh thế to lớn!

Toàn bộ phủ thành chủ giống như là chợt phát sinh một trận chấn động,

rất nhiều phòng ở đều ở đây một quyền phía dưới bị đánh ngã, toàn bộ phủ thành chủ trong nháy mắt liền triệt để rơi vào trong hỗn loạn.

Ma khí ngập trời!

Trực tiếp đem Tinh Cung Cảnh lực lượng hiện ra, biểu hiện ra chính là trực tiếp nhất nghiền ép.

"Yến Bắc Thần! ! !"

Chu Đông Dương vị trí gian phòng đã bị triệt để nổ nát, đầy bụi đất từ trong phế tích bay ra ngoài, Chu Đông Dương thậm chí ngay cả một bộ quần áo cũng không kịp đổi, chỉ người mặc đồ ngủ, đi chân đất bay trong bầu trời.

Hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến, Yến Bắc Thần vậy mà lại vào lúc này đánh tới cửa.

Cái này một cái ngoài ý muốn, hầu như có thể nói là đánh loạn hắn hết thảy kế hoạch, cũng làm cho hắn nguyên bản một ít tin tưởng không nghi ngờ ý niệm trong đầu, phát sinh một tia dao động.

"Nghe nói ngươi một mực tại tìm ta?" Mắt lạnh nhìn Chu Đông Dương, Bạch Nhạc trong mắt lóe lên một tia vẻ khinh thường, nhàn nhạt mở miệng nói, "Hiện tại ta tới, có thủ đoạn gì, sử hết ra là được."

". . ."

Một câu nói này bên trong lộ ra hàm nghĩa khả năng liền quá nhiều, thế cho nên để cho Chu Đông Dương trong thời gian ngắn ở giữa, đều có chút không phản ứng kịp.

Yến Bắc Thần làm sao biết chính mình tại tìm hắn?

Trực tiếp nhất phản ứng là, Bạch Nhạc bả trước đây chính mình với hắn một chỗ là bày cuộc muốn vây giết Yến Bắc Thần tin tức tiết lộ, thật là, một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, Chu Đông Dương rồi lại nghĩ đến, trước đó chính mình tại phòng đấu giá vì hướng Mâu Kình Thần giải thích, chính mình cũng nói qua là vì liên thủ đối phó cái kia thần bí ma tu.

Dưới tình huống như vậy, tin tức tự nhiên là không gạt được, chỉ cần đối phương muốn nghe được, tự nhiên có thể biết rõ ràng.

Hơn nữa, thời gian này thực sự quá xảo hợp.

Nếu là đối phương cho là thật cùng Bạch Nhạc có liên hệ, cũng không phải vào lúc này ra tay đi?

"Thế nào, ngươi không động thủ sao? Vậy thì đến phiên ta động thủ!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, bước ra một bước, Bạch Nhạc chợt lại là một quyền đập ra, thẳng đến Chu Đông Dương mặt.

Lúc trước Bạch Nhạc còn vẻn vẹn chỉ là linh phủ hậu kỳ thời điểm, liền từng cùng Chu Đông Dương đã giao thủ, chỉ bằng Chu Đông Dương mặt ngoài chút thực lực ấy căn bản không đáng chú ý! Bây giờ bước vào tinh cung, Bạch Nhạc thực lực đề thăng, há lại ngăn là nhỏ tí tẹo, một quyền này đập ra, trong nháy mắt liền dẫn lên một hồi tiếng nổ đùng đoàng!

Trong tích tắc, Chu Đông Dương liền cảm nhận đến một hồi tử vong uy hiếp.

Không còn dám có chút do dự, cơ hồ là một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, Chu Đông Dương liền trực tiếp tế xuất tinh cung, ngay tại lúc đó, trường kiếm chợt ra khỏi vỏ, kiếm phong nhoáng lên, đi về phía lấy đối phương quả đấm chém tới!

"Coong!"

Nửa bước không cho, Bạch Nhạc căn bản liền không nhìn đối phương kiếm phong, quả đấm trực tiếp nện ở trên mũi kiếm, phát sinh một hồi sắt thép va chạm thanh âm, liền phảng phất Bạch Nhạc cái này chỉ một quả đấm, chính là kinh khủng nhất thần binh lợi khí đồng dạng.

Chỉ là một quyền, Chu Đông Dương liền bị trực tiếp đánh bay ra ngoài, cầm kiếm bàn tay miệng hổ đánh rách tả tơi, hầu như cầm không vững kiếm, liền mang tinh cung cũng không khỏi một hồi lay động.

Quá mạnh mẽ!

Chỉ là trong nháy mắt giao phong, liền cho Chu Đông Dương mang đến một loại đối mặt tử vong sợ hãi!

Cho dù là Mâu Kình Thần, sợ cũng không gì hơn cái này mà thôi a!

Loại này lực lượng tuyệt đối nghiền ép, để cho Chu Đông Dương đánh sinh lòng ra một tia sợ hãi, cái loại cảm giác này, có thể so với đối mặt Bạch Nhạc thời điểm, càng đáng sợ hơn nhiều!

Giờ khắc này, Chu Đông Dương quả thực hận không thể chửi ầm lên!

Không phải nói Yến Bắc Thần thiếu khuyết đột phá linh dược, căn bản không có thể đột phá sao? Cái này mới qua bao lâu, làm sao lại đang yên đang lành, bị đối phương mạnh mẽ đột phá đến Tinh Cung Cảnh?

Dạng này lực lượng, cho dù là không ẩn giấu thực lực, lật ra tất cả lá bài, hắn cũng chưa chắc có thể ngăn trở, chớ đừng nói chi là còn muốn tiếp tục ẩn giấu thực lực.

Đương nhiên, Chu Đông Dương cũng không phải không có hoài nghi qua, Yến Bắc Thần cùng Bạch Nhạc ở giữa sẽ có hay không có chút liên hệ.

Dù sao, hai người đều đột phá khó tránh khỏi có chút quá xảo hợp.

Nhưng loại này hoài nghi cũng liền duy trì tại, Bạch Nhạc có phải hay không hội cố ý giúp Yến Bắc Thần thu được đột phá linh dược cái giai đoạn này, muốn nói trực tiếp hoài nghi Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần liền là cùng một người, vậy cũng quá làm khó hắn.

Phải biết, tinh cung là lừa gạt không người, vô luận như thế nào một cá nhân cũng không khả năng sở hữu hai tòa tinh cung!

Hơn nữa, Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần phương thức chiến đấu, chênh lệch thực sự quá lớn, căn bản làm cho không người nào có thể sản sinh chút nào liên tưởng.

"Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi có thể ngăn cản ta mấy quyền!"

Khóe miệng nổi lên một tia khinh thường cười nhạt, Bạch Nhạc căn bản không chút do dự nào, bước ra một bước, như truy tinh cản nguyệt, lần nữa hướng về Chu Đông Dương đuổi theo, nửa điểm thở dốc cơ hội cũng không chịu cho.

Lần trước thời điểm giao thủ, Bạch Nhạc cũng biết Chu Đông Dương tại ẩn giấu thực lực, bây giờ động thủ lần nữa, kiện thứ nhất phải làm việc, chính là đưa hắn lá bài triệt để bức ra!

Đương nhiên, nếu như Chu Đông Dương thực có can đảm liều chết, hoặc là lá bài không đủ cường đại, Bạch Nhạc cũng cũng không ngại trực tiếp giết chết đối phương chấm dứt hậu hoạn!

"Yến Bắc Thần, ngươi đừng khinh người quá đáng!"

Mắt thấy quyền thứ hai nện xuống đến, Chu Đông Dương trong mắt lộ ra

lau một cái tơ máu, giận dữ mắng.

Oanh!

Một quyền này, hung hăng nện ở tinh cung phía trên, Bạch Nhạc hơi nhíu mày, tràn đầy ý khinh miệt, lãnh đạm nói, "Chính là bắt nạt ngươi, thì như thế nào?"

Khinh người quá đáng? Lần này vốn là Bạch Nhạc dòm ra Chu Đông Dương tâm tư sau đó, làm ra phản kích, nếu như hạ thủ lưu tình đó mới là một chuyện tiếu lâm.

"A! A! A! Yến Bắc Thần, đây là ngươi buộc ta!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, trong nháy mắt, Chu Đông Dương trên người khí tức chợt tăng vọt, đỉnh đầu tinh cung càng là rạng ngời rực rỡ, trong nháy mắt liền rõ ràng hiển hiện ra, thoáng như thực chất!

Tinh cung trung kỳ!

Dùng cái này khắc Chu Đông Dương tinh cung trạng thái đến xem, thực lực của hắn, chí ít không ở vị kia Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão phía dưới!

"Đây mới là ngươi thực lực chân chính sao? Đáng tiếc. . . Còn chưa đủ!"

Mắt lạnh nhìn Chu Đông Dương, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

Đối mặt toàn lực làm Chu Đông Dương, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không dám khinh thường, một ý niệm, tinh cung chậm rãi ở sau người nổi lên!

Ma khí tràn ngập phía dưới, một tòa hắc sắc tinh cung chậm rãi nổi lên.

So với việc đối phương tinh cung, Bạch Nhạc tinh cung liền có vẻ hơi mờ nhạt, căn bản nhìn không ra rõ ràng dáng vẻ, chỉ có thể nhìn được tại tinh cung bên trong có nhất tôn Nhân Hình Hóa Thân, lộ ra một cổ cường đại cảm giác áp bách.

Rõ ràng chỉ là tinh cung sơ kỳ, có thể lúc này mặc dù đối mặt Chu Đông Dương, cũng không hề rơi xuống hạ phong một chút nào!

Đây không phải là cảnh giới vấn đề, mà là tinh cung phẩm chất phải so với đối phương cao hơn một tầng thứ.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 401: Nghiền ép, thân ngoại hóa thân

"Yến Bắc Thần, ngươi ta không oán không cừu, ngươi vì sao ba lần bốn lượt tìm ta phiền phức?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Chu Đông Dương giọng căm hận mắng.

"Đã như vậy, ngươi liên thủ Bạch Nhạc bày cuộc muốn vây giết chuyện ta, cũng là tin vỉa hè?" Con mắt hơi hơi nheo lại, Bạch Nhạc lạnh lùng hỏi ngược lại.

"Ngươi cùng Bạch Nhạc đến tột cùng là quan hệ như thế nào?" Nhắc tới cái này, Chu Đông Dương đơn giản cũng không làm che lấp, trực tiếp thiêu phá, trầm giọng chất vấn.

"Phủ Chủ đại nhân, hiếu kỳ là hội hại chết người!" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc nhàn nhạt đáp.

Cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc thân hình thoắt một cái, theo sát lại là một quyền oanh qua đây.

Nói lập lờ nước đôi, có thể ra tay lúc, lại như cũ lộ ra một cổ muốn giết người diệt khẩu sát khí.

"Ánh trăng!"

Cảm thụ được nguy hiểm, Chu Đông Dương cũng lại không để ý tới che lấp, trong tích tắc, tinh cung trung kỳ thực lực triệt để bạo, toàn bộ tinh cung nổi lên lau một cái lãnh ánh sáng màu trắng, lộ ra nồng nặc Nguyệt

Hoa Chi Lực, trực tiếp đem Bạch Nhạc bao phủ đi vào.

Nguyệt Ảnh Thần Thông!

Lúc trước lần đầu tiên cùng Chu Đông Dương lúc động thủ sau khi, Chu Đông Dương ẩn giấu thực lực, nhưng cũng bằng vào cái này Nguyệt Ảnh Thần Thông bức ra Bạch Nhạc Thôn Thiên Quyết, bây giờ toàn lực làm, uy lực càng là không thể so sánh nổi.

Kiếm phong nhoáng lên, lau một cái rực rỡ ánh trăng xông tới mặt, chính là Bạch Nhạc cũng đồng dạng cảm thụ được một tia uy hiếp trí mạng.

"Thôn thiên!"

Ma uy ngập trời!

Cơ hồ là tại đồng thời, Bạch Nhạc cũng đồng dạng lần nữa thi triển ra Thôn Thiên Quyết.

Bước vào Tinh Cung Cảnh sau đó, cái này cũng vẫn là Bạch Nhạc lần đầu tiên thi triển Thôn Thiên Quyết, trong một chớp mắt, Bạch Nhạc là có thể rõ ràng cảm thụ được, tinh cung bên trong cái kia nhất tôn Nhân Hình Hóa Thân, vào giờ khắc này, cùng mình sản sinh một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được liên hệ.

Một ý niệm, Bạch Nhạc phía sau cái kia nhất tôn hình người hư ảnh, vào giờ khắc này cũng đồng dạng có vẻ cực kỳ rõ ràng, phảng phất thật ngưng tụ nhất tôn cùng Bạch Nhạc giống nhau như đúc thân ngoại hóa thân!

Nguyệt Hoa Chi Lực bị điên cuồng thôn phệ, ngay tại lúc đó, tinh cung lực lượng cũng giống như theo điều động, tinh cung bên trong Nhân Hình Hóa Thân cũng càng ngày càng rõ ràng.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc mới chính thức cảm thụ được trong lúc này chênh lệch.

Tại bước vào tinh cung trước đó, Bạch Nhạc thi triển Thôn Thiên Quyết, liền vẻn vẹn chỉ là thân ngoại hóa thân đơn phương thôn phệ xung quanh tất cả lực lượng, vô pháp cắn nuốt hết, thì từ Bạch Nhạc bản thân thừa nhận. Nhưng là bây giờ lại hoàn toàn khác nhau.

Thân ngoại hóa thân tại thôn phệ, tinh cung bản thân cũng đồng dạng tại thôn phệ xung quanh lực lượng, hơn nữa lẫn nhau hô ứng, Bạch Nhạc bản thân muốn thừa nhận áp lực, cơ hồ có thể không cần tính, mà là hoàn toàn do tinh cung gánh chịu.

Kể từ đó, vô luận đối phương lực lượng bao kinh khủng, Bạch Nhạc liền đều có thể thời gian dài cắn nuốt, dù sao muốn đem tinh cung xanh bạo, vậy cần lực lượng, khả năng liền quá kinh khủng.

Tối trọng yếu là, giờ khắc này Bạch Nhạc mới chính thức nhận thấy được, cái này nhất tôn thân ngoại hóa thân, căn bản là đem ra tự bạo dùng, mà là một cái sở hữu khủng bố chiến lực hóa thân, tâm niệm hơi động một chút, bằng vào Bạch Nhạc cùng thân ngoại hóa thân ở giữa liên hệ, cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân, trực tiếp từ phi thân mà ra, bằng vào cắn nuốt lực lượng, hướng về Chu Đông Dương phản công mà đi.

Đây mới thực sự là thân ngoại hóa thân!

Ý thức được điểm này, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên mọc lên vẻ mừng như điên chi ý.

"Oanh!"

Trong nháy mắt giao phong, cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân đồng dạng một quyền hung hăng đập về phía đối phương kiếm phong, hơn

nữa, thân ngoại hóa thân bản thân liền do ma khí cùng với thôn phệ tới Nguyệt Hoa Chi Lực ngưng tụ mà thành, càng là không sợ chết, hoàn toàn không cần cố kỵ bản thân an toàn, trực tiếp cứng đối cứng đánh về phía Chu Đông Dương.

Cái này ngoài ý muốn biến cố, cũng đồng dạng hù được Chu Đông Dương!

Lấy thực lực của hắn, tự nhiên nhìn ra được, Bạch Nhạc đỉnh đầu tinh cung, mới là cái này nhất tôn thân ngoại hóa thân lực lượng chi nguyên, chỉ cần tinh cung lực lượng không hao hết, cái này nhất tôn thân ngoại hóa thân lực lượng liền sẽ không hao hết, đánh như vậy xuống dưới, căn bản là chắc chắn thất bại.

Kinh khủng nhất là, chính mình lực lượng còn có thể bị đối phương thôn phệ, điều này càng làm cho người thúc thủ vô sách.

"Chết đi cho ta!"

Tới mức này, Chu Đông Dương nhưng là vô luận như thế nào cũng không dám kéo dài nữa, tinh cung lực lượng triệt để bạo mà ra, hóa thành một vầng trăng ảnh tùy trong tay kiếm mạnh mẽ chém rụng đến cái kia nhất tôn hóa thân phía trên.

Cái này nhất tôn thân ngoại hóa thân lại không sợ chết, cũng cuối cùng không phải vô địch, đối mặt Chu Đông Dương cái này một kích toàn lực, thân ngoại hóa thân trực tiếp nổ lên, chỉ là những lực lượng này cũng không phải trực tiếp tán loạn, mà là hóa thành một cổ lực lượng kinh khủng cuộn sạch mà hồi, lần nữa hướng Chu Đông Dương động một lần công kích.

Kinh khủng như vậy lực lượng chợt nổ lên, cho dù là Chu Đông Dương kịp chuẩn bị, lại y nguyên vẫn là không thể hoàn toàn hóa giải, phun ra một ngụm máu đến, nguyên bản rực rỡ tinh cung, cũng đồng dạng xuất

hiện một tia dao động.

Càng đáng sợ hơn là, hắn cái này một hơi thở thậm chí cũng còn không thể tỉnh lại đâu, Bạch Nhạc theo sát lại là một quyền đập tới.

Một quyền này bắt thời cơ có thể nói là vừa đúng, vừa lúc cắm ở Chu Đông Dương lực kiệt chưa từng tới kịp biến chiêu thời khắc, trực tiếp oanh đến Chu Đông Dương trên mặt.

Trong nháy mắt, Chu Đông Dương cả người chợt bay ngược mà ra, giống như một vải rách cái túi, quăng mạnh xuống đất, lần nữa phun ra một ngụm tiên huyết, đầu khớp xương đều đoạn tận mấy cái.

Bại!

Bại không huyền niệm chút nào, hầu như có thể nói là bại không còn sức đánh trả chút nào.

Không phải Chu Đông Dương không đủ mạnh, mà là dạng này Thôn Thiên Quyết thực sự quá kinh khủng.

Thông Thiên Ma Quân ngày xưa hoành áp thiên hạ thần thông, bây giờ vậy mà thật tại Bạch Nhạc trong tay tái hiện, loại kia lực đánh vào, quả thực không gì sánh kịp.

Tinh cung hư ảnh tán đi, Bạch Nhạc bản thân mình cũng đồng dạng bị chấn động không nhẹ.

Lần nữa trước đó, liền là chính bản thân hắn cũng hoàn toàn không có nghĩ qua, Thôn Thiên Quyết vậy mà hội khủng bố tới mức này!

Hoàn mỹ không một tì vết!

Nguyên lai đây mới thực sự là Thôn Thiên Quyết, nguyên lai chỉ có dạng

này lực lượng, mới có thể bị chân chính xưng là thần thông.

So sánh dưới, cho dù là Kiếm Linh Vũ, cũng thực sự chênh lệch quá lớn, thậm chí có thể nói, căn bản cũng không phải là một cái cấp độ lực lượng.

Cái này, mới là chân chính thần thông!

Đương nhiên, trên thực tế, Bạch Nhạc cũng không có nhìn bề ngoài nhẹ nhàng như vậy!

Vô luận cái dạng gì thần thông, căn cơ thật cũng đều ở chỗ bản thân mình.

Mạnh mẽ thôn phệ kinh khủng như vậy lực lượng, đối với Bạch Nhạc tinh cung mà nói, cũng cũng là một cái cực đại gánh vác, tại Linh Phủ Cảnh thời điểm, Bạch Nhạc bằng vào nhập vi cảnh giới, có thể đem trong cơ thể mình mỗi một phần lực lượng, đều hoàn toàn lợi dụng.

Nhưng hôm nay, e là đang thi triển Thôn Thiên Quyết thời điểm, loại kia lực khống chế liền biến cực kỳ yếu ớt.

Quan trọng hơn là, Bạch Nhạc cảm thụ được thần hồn thượng một loại cực kỳ dày đặc cảm giác mệt mỏi.

Thân ngoại hóa thân không phải vô căn cứ biến ra, xuất thủ công kích, cũng đồng dạng yêu cầu Bạch Nhạc tiêu hao Thần Hồn Chi Lực tới khống chế, thần hồn không đủ cường đại, liền căn bản là không có cách chỉ huy thân ngoại hóa thân đi công kích.

Lúc này, Bạch Nhạc không kìm lại được liền lần nữa nhớ tới Thông Thiên Ma Thể!

Tại thối cốt cảnh sau đó, còn có một cái luyện hồn!

Nguyên bản Bạch Nhạc còn không quá giải, nhưng đến bây giờ, Bạch Nhạc nhưng là rõ ràng ý thức được luyện hồn tầm quan trọng, thậm chí không chỉ là thân ngoại hóa thân, thao túng tinh cung chi lực, đến cuối cùng, chỉ sợ cũng đồng dạng sẽ rơi xuống thần hồn phía trên.

Converter: Lucario - Truyencv

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 402: Ngươi thì tính là cái gì?

"Ba, ba, ba!"

Cơ hồ là đồng thời, cách đó không xa đột nhiên vang lên một hồi tiếng vỗ tay, trong bóng tối, Mâu Kình Thần thong thả dậm chân mà ra, trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ."Trăm nghe thấy không bằng thấy một lần, Ma Quân truyền nhân, quả nhiên danh bất hư truyền!"

Bình tĩnh đứng tại chỗ, đối với Mâu Kình Thần xuất hiện, Bạch Nhạc hiển nhiên không ngạc nhiên chút nào, cùng Chu Đông Dương một trận chiến này thời gian cũng không ngắn, động tĩnh lớn như vậy, Mâu Kình Thần không đến thăm náo nhiệt mới kỳ quái đây.

Trên thực tế, lựa chọn ở vào thời điểm này đối Chu Đông Dương xuất thủ, Bạch Nhạc thật cũng đã sớm mang theo đem Mâu Kình Thần đưa tới tâm tư.

"Ngươi chính là Mâu Kình Thần?"

Nhàn nhạt quét Mâu Kình Thần liếc mắt, Bạch Nhạc không nhanh không chậm mở miệng hỏi.

"Từ bước vào tinh cung tới nay, trong cùng thế hệ, không một người có thể khiến ta ghé mắt, hôm nay nhìn thấy Thông Thiên Ma Công, xác thực làm người ta hướng về, hận không thể sinh ra sớm vài chục năm, tự mình kiến thức Ma Quân phong thái." Nhìn Bạch Nhạc, Mâu Kình Thần nhẹ giọng cảm thán nói.

Mâu Kình Thần luôn luôn tự cao tự đại, được xưng thiên kiêu vô song,

chính là cho rằng, cho dù là những cái kia thiên tông đệ tử, cũng chưa chắc mạnh hơn hắn! Nhưng hôm nay nhìn thấy Thôn Thiên Quyết, lại cũng không thể không sinh ra một tia thán phục chi ý, dạng này thần thông, xác thực quá tinh diệu quá bá đạo.

Liền mang hắn đối với Yến Bắc Thần vị này Ma Quân truyền nhân, cũng cao nhìn liếc mắt.

Chỉ là Mâu Kình Thần làm thế nào cũng không nghĩ đến, nghe được hắn, Bạch Nhạc chẳng những không có nửa điểm cùng chí hướng ý tứ, khóe miệng ngược lại lộ ra vẻ khinh thường, khinh miệt mở miệng nói, "Ngươi tính là cái gì đồ vật, cũng xứng kiến thức sư tôn thủ đoạn?"

". . ."

Trong nháy mắt, Mâu Kình Thần con mắt liền đột nhiên mị đến một chỗ, sắc mặt cũng nhất thời lạnh xuống.

Trên thực tế, không chỉ là Mâu Kình Thần, tất cả mọi người tại chỗ cũng biết tích nghe được Bạch Nhạc những lời này, không chỉ là Chu Đông Dương cùng phủ thành chủ người, cũng đồng dạng bao quát vừa mới chạy tới náo nhiệt người, cùng với Bắc Đẩu Tinh Cung người.

Ngay trước nhiều người như vậy mặt, Bạch Nhạc một điểm mặt mũi cũng không cho, đây quả thực là trần đang đánh Mâu Kình Thần khuôn mặt.

Nhìn một màn này, tất cả mọi người không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, cho dù là Chu Đông Dương mí mắt cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy, toàn bộ Duyện châu, lấy bây giờ Mâu Kình Thần uy vọng, thì có ai dám dạng này nói chuyện với hắn?

Cái này Yến Bắc Thần thật là muốn cuồng không có biên a!

Cũng không đúng, Mâu Kình Thần dám nói cái gì hận không thể tự mình kiến thức Ma Quân phong thái, cũng đồng dạng đủ cuồng.

Cái này căn bản là hai cái cuồng nhân va vào nhau a!

So sánh dưới, Yến Bắc Thần trước đó đối cái kia điểm không khách khí, nhất định chính là tiểu nhi khoa.

"Vù vù!"

Trong nháy mắt, cổ tay đột nhiên một phen, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao chợt tới tay, nổi lên lau một cái khiếp người ánh sáng lạnh, Mâu Kình Thần bước ra một bước, lành lạnh mở miệng nói, "Hảo một cái không xứng, ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi vị này Ma Quân truyền nhân có cái gì tư cách ngông cuồng như thế!"

Sát ý sôi trào, đối mặt Yến Bắc Thần vị này Ma Quân truyền nhân, cũng không dùng có điều kiêng kị gì, nếu như có thể đánh chết đối phương, chẳng những có thể triệt để danh động thiên hạ, hơn nữa coi như là vì tông môn lập xuống đại công!

"Ngu ngốc!"

Chậm rãi từ trong miệng phun ra hai chữ này, Bạch Nhạc khinh thường giễu cợt nói, "Bất quá là tại Duyện châu một chỗ, có vài phần danh tiếng, thật đúng là đem mình làm một nhân vật? Quý trọng ngươi còn có thể sống được thời gian đi, lần sau gặp nhau, Yến mỗ tự nhiên lấy ngươi trên cổ đầu người."

Quẳng xuống câu nói này, Bạch Nhạc đạp chân xuống, thẳng hóa thành một đạo huyết ảnh, bay vào trong bầu trời đêm.

Ngược lại không phải là sợ Mâu Kình Thần, mà là ở loại tình huống này xuống, Bạch Nhạc căn bản là tay chân bị gò bó, không thể bại lộ thân

phận, càng không thể vận dụng Côn Ngô Kiếm, huống chi, vừa mới cùng Chu Đông Dương đấu qua một trận, Bạch Nhạc bản thân liền sớm không ở trạng thái đỉnh phong, loại tình huống này, còn muốn cùng Mâu Kình Thần phân cái thắng bại, cái kia nhất định chính là đầu óc nước vào.

"Chạy đi đâu!"

Bạch Nhạc mới vừa lên đường, Mâu Kình Thần trong mắt bắn ra một luồng hàn mang, trong tay Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao trực tiếp liền chém ra đi, nỗ lực ngăn lại Bạch Nhạc.

Chỉ là, ngay tại Mâu Kình Thần xuất thủ trong nháy mắt, Bạch Nhạc dưới chân lại đột nhiên lộ ra lau một cái huyết sắc, trong nháy mắt, tốc độ chợt đề thăng mấy lần, may là là Mâu Kình Thần thực lực, một đao này cũng vẻn vẹn chỉ là chém trúng Bạch Nhạc lưu lại tàn ảnh!

Huyết Ảnh Ngoa!

Huyết Ảnh Ngoa bản thân liền là Huyết Ảnh Ma Quân đưa cho đệ tử bước vào Tinh Cung Cảnh lễ vật, cũng chỉ có đến Tinh Cung Cảnh, mới có thể chân chính hoàn mỹ vung ra Huyết Ảnh Ngoa uy lực tới.

Bạch Nhạc thực lực, bản thân liền không thể so với Mâu Kình Thần yếu, lại có Huyết Ảnh Ngoa tại, đi không nổi mới là kỳ quặc quái gở.

Mấy hơi thở ở giữa, Bạch Nhạc cũng đã triệt để tiêu thất ở trong màn đêm, cho dù là Mâu Kình Thần cũng không thể không buông tha truy kích ý niệm trong đầu, dưới chân đột nhiên một bước, lực lượng kinh khủng chợt nổ lên, để cho nay đã một mảnh hỗn độn phủ thành chủ, càng nhiều một mảnh giống như mạng nhện nứt ra mặt đất.

Nhìn phủ thành chủ bây giờ cái này một mảnh thảm trạng, mọi người nhìn về phía Chu Đông Dương ánh mắt, cũng không khỏi nhiều mấy phần phức tạp.

Muốn nói thực lực, Chu Đông Dương cũng tuyệt đối không tính yếu, chẳng những là Tinh Cung Cảnh cường giả, hơn nữa, còn ẩn giấu thực lực, có được tinh cung trung kỳ lực lượng, nếu không phải gặp phải Mâu Kình Thần cùng Yến Bắc Thần loại này biến thái, căn bản sẽ không ăn cái thiệt thòi gì.

Có thể hết lần này tới lần khác, không tìm đường chết thì không phải chết, vậy mà trêu chọc tới vị này Ma Quân truyền nhân, trực tiếp bị đánh một cái thể diện mất hết!

Cái này thật sự là không chỗ nói lý do đi.

Lắc đầu, chứng kiến Chu Đông Dương bây giờ tấm này khó chịu dáng vẻ, coi như là Nam Cung Thiên cũng buông tha cùng vị phủ chủ này đại nhân nói chuyện với nhau ý niệm trong đầu, hơi hơi liền ôm quyền, thẳng xoay người mà đi.

Ngắn ngủi không đến một chén trà thời gian, xung quanh xem náo nhiệt người, liền tản ra một sạch sẻ.

Cho tới giờ khắc này, tiểu Đoạn lúc này mới cười khổ xuất hiện ở Chu Đông Dương bên người, "Đại nhân, ta tới sắp xếp người xử lý phía sau sự tình, ngài đi nghỉ trước đi."

Khoát khoát tay, Chu Đông Dương lại hiển nhiên không quan tâm những thứ này, lạnh lùng hỏi, "Lục gia bên kia phản ứng gì?"

Nhắc tới Lục gia, tiểu Đoạn lúc này mới ý thức được, buổi tối gây ra động tĩnh lớn như vậy, vị kia Bạch phủ chủ nhưng là từ đầu đến cuối đều không ra mặt.

Phải biết, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, là thế nào cũng không khả năng không phát hiện được bên này dị thường.

Có thể hết lần này tới lần khác, liền Nam Cung Thiên bọn hắn đều đuổi qua đây, Bạch Nhạc lại như cũ không phản ứng chút nào, cái này có thể quá không bình thường.

". . . Ta nhận thấy được bên này dị thường, liền lập tức gấp trở về, không biết Lục phủ tình huống." Tiểu Đoạn nhất thời quỳ xuống, "Thuộc hạ thất trách, mời đại nhân trách phạt!"

"A!"

Thật sâu liếc mắt nhìn Lục phủ phương hướng, Chu Đông Dương thở dài nói, "Cái này cũng không trách ngươi, ta sớm nên nghĩ đến. . . Vị này Ma Quân truyền nhân cùng Bạch Nhạc trong tối tất nhiên có liên hệ, nếu như đoán không lầm, thừa dịp Yến Bắc Thần đại náo ta thành này chủ phủ thời điểm, Bạch Nhạc sợ là đã sớm trong tối ly khai Duyện Châu thành."

Giờ khắc này, Chu Đông Dương thậm chí hoài nghi, Yến Bắc Thần lựa chọn lúc này đến phủ thành chủ tới nháo sự, chính là muốn dời đi tất cả mọi người lực chú ý, để cho Bạch Nhạc có thể lặng yên không một tiếng động ly khai Duyện Châu thành.

Dù sao, bây giờ muốn Bạch Nhạc sai người, có thể tuyệt đối không bằng số ít, nếu như Bạch Nhạc ngoài sáng ly khai, một khi hành tích bại lộ, liền sẽ lập tức đưa tới họa sát thân.

Nhưng này sao vô thanh vô tức ly khai, vô luận là chính mình, lại hoặc là Mâu Kình Thần cùng Bạch Cốt Thần Giáo, còn muốn ngăn chặn Bạch Nhạc, khả năng liền không dễ dàng như vậy.

Converter: Lucario - Truyencv

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 403: Đứng ở sau đèn thì tối

"Phanh, ầm!"

Cho dù đã là đêm khuya, tiểu Đoạn cũng y nguyên vẫn là lựa chọn gõ Lục phủ đại môn, vô luận như thế nào, hắn cuối cùng phải lấy được một cái xác định kết quả mới có thể an tâm.

Chờ hồi lâu, tiểu Đoạn lúc này mới nhìn thấy Lục Yên Nhiên.

"Thống lĩnh đại nhân, không biết đêm khuya tới chơi, có gì chỉ giáo?"

Từ trong lúc ngủ mơ bị thức tỉnh, Lục Yên Nhiên sắc mặt hiển nhiên không phải tốt, lạnh lùng hỏi.

"Xin lỗi, đêm khuya quấy rối Lục tiểu thư, thật sự là bất đắc dĩ, tối nay có ma tu công kích phủ thành chủ sau chạy trốn! Phủ Chủ đại nhân, lo lắng Lục tiểu thư cùng Bạch phủ chủ an nguy, vì vậy làm ta đến xem, quấy nhiễu Lục tiểu thư đúng là bất đắc dĩ, xin thứ tội." Hơi hơi khom người, tiểu Đoạn đem tư thế thả rất thấp, có thể dưới chân lại không có nửa điểm lui lại ý tứ.

"Đa tạ đại nhân quan tâm, Lục phủ không việc gì." Khẽ khom người hoàn lễ, Lục Yên Nhiên nhẹ giọng đáp.

"Không biết có thể hay không gặp mặt Bạch phủ chủ?" Tiểu Đoạn lần nữa mở miệng hỏi.

"Bạch đại ca đã ly khai a!"

"Bạch phủ chủ khi nào thì đi?" Nhắc tới cái này, tiểu Đoạn trong lòng căng thẳng, trầm giọng hỏi.

"Cụ thể ta không rõ ràng, Bạch đại ca chỉ nói có Bạch Cốt Thần Giáo uy hiếp, ban ngày đi có thể sẽ gặp nguy hiểm, hội thừa dịp bóng đêm ly khai, buổi tối lúc ăn cơm sau khi, liền cùng ta nói lời từ biệt." Lắc đầu, Lục Yên Nhiên nhẹ giọng giải thích.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, tiểu Đoạn có chút chần chờ, không tự mình liếc mắt nhìn, hắn thực sự không cam lòng, loại tình huống này, hắn cũng không muốn quá mức đắc tội Lục Yên Nhiên.

Dù sao, nghe đồn vị này Lục gia đại tiểu thư là Bạch Nhạc nữ nhân.

Đừng xem Bạch Nhạc bây giờ khả năng đã đi, có thể chỉ cần Bạch Nhạc không chết, thì có ai dám đơn giản đắc tội hắn nữ nhân.

Tựa hồ xem thấu tiểu Đoạn tâm tư, Lục Yên Nhiên hơi hơi nghiêng người, nhường ra đường, "Thống lĩnh đại nhân nếu không tin, có thể tự mình đi Bạch đại ca ở biệt viện nhìn một cái."

Một câu nói này nhưng là gãi đúng chỗ ngứa, tiểu Đoạn hơi hơi khom người, "Lục cô nương, đắc tội."

Xin lỗi một tiếng, tiểu Đoạn lúc này bước vào Lục phủ, thẳng đến Bạch Nhạc chỗ ở biệt viện mà đi.

Chỉ là, chính như dự tính, sớm đã người đi nhà trống, không có Bạch Nhạc tung tích.

Lần nữa nói áy náy, tiểu Đoạn lúc này mới dẫn người ly khai Lục phủ.

Ngay tại tiểu Đoạn sau khi rời đi, Lục Yên Nhiên phái hạ nhân, trở lại gian phòng của mình, lúc này mới nhẹ giọng mở miệng nói, "Bạch đại

ca, phủ thành chủ người đi."

"Đa tạ Lục cô nương!"

Ngồi ở trước giường, Bạch Nhạc trên mặt lộ ra một nụ cười, ôn hòa mở miệng nói.

"Bạch đại ca, vị phủ chủ này đại nhân, là người xấu sao?" Đi tới Bạch Nhạc bên người, Lục Yên Nhiên nhẹ giọng hỏi.

"Chưa chắc là người xấu, nhưng ít ra. . . Không phải bằng hữu." Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng giải thích, "Ngươi không cần lo lắng, chuyện này cùng ngươi, cùng Lục gia đều không có quan hệ gì, hắn sẽ không, cũng không dám đối Lục phủ ra tay."

"Bạch đại ca, ta không phải lo lắng cái này. . ." Lục Yên Nhiên liền vội vàng giải thích.

"Ta minh bạch." Bật cười lớn, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Thời điểm không còn sớm, nghỉ ngơi thật tốt a, sáng mai, ta sẽ chính mình ly khai, ngươi coi làm cái gì cũng không biết là được."

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc nhất thời đứng dậy hướng bên ngoài phòng đi tới.

"Bạch đại ca!" Lần nữa gọi lại Bạch Nhạc, Lục Yên Nhiên nhẹ giọng mở miệng nói, "Hạ nhân còn chưa ngủ hạ đâu, ngươi lúc này đi ra ngoài, bị người chứng kiến ngược lại không tốt, không bằng ở nơi này nghỉ ngơi đi."

Nói xong lời cuối cùng, Lục Yên Nhiên thanh âm càng ngày càng nhẹ, cũng may mà ban đêm bên trong, mới khiến cho người nhìn không thấy trên mặt hắn một màn kia đỏ hồng.

Thoáng lưỡng lự một chút, Bạch Nhạc cuối cùng vẫn gật đầu.

Ngược lại không phải là thật sợ bị Lục phủ hạ nhân nhìn thấy, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, những người bình thường kia căn bản không có khả năng phát hiện hắn tồn tại, chỉ là cuối cùng không tốt phất Lục Yên Nhiên hảo ý, hơn nữa, Bạch Nhạc bây giờ thật là đã có chút mệt mỏi rã rời.

Lục Yên Nhiên giường rất lớn, ngủ hai người cũng không chút nào lộ ra chen chúc, có thể loại kia gần trong gang tấc khí tức, lại y nguyên vẫn là để cho Lục Yên Nhiên tim đập như hươu chạy, nàng có chút sợ, rồi lại tựa hồ tại chờ mong cái gì.

Chỉ là trừ cùng nàng tán gẫu một chút bên ngoài, Bạch Nhạc cũng không có chút nào vượt khuôn cử chỉ, cũng không lâu lắm, liền không chống cự nổi buồn ngủ, dần dần ngủ mất.

Đương nhiên, Lục Yên Nhiên cũng không biết, ở nơi này bên nàng cùng Bạch Nhạc vừa nói chuyện ở giữa, toàn bộ Duyện Châu thành cuồn cuộn sóng ngầm.

Vô luận là phủ thành chủ người, vẫn là Đông Hải Tiên Đảo người, hoặc là Bạch Cốt Thần Giáo người, đều ở đây điên cuồng tìm kiếm Bạch Nhạc tung tích, từ trong thành đến ngoài thành, riêng là đi đến Bắc Đẩu Tinh Cung bên ngoài Bắc môn môn, càng là cơ hồ bị tìm một cái hướng lên trời.

Có thể Bạch Nhạc, giống như là đột nhiên tiêu thất, cho dù ai cũng tìm không được nửa điểm tung tích.

... . .

Sáng sớm, tia ánh sáng mặt trời đầu tiên theo cửa sổ rắc vào gian phòng.

Bạch Nhạc chậm rãi đứng dậy, liếc mắt nhìn vẫn đang say ngủ Lục Yên Nhiên, khóe miệng lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, lặng yên rời phòng.

Chỉ chớp mắt, rời phòng Bạch Nhạc, liền biến thành một cái không tầm thường chút nào hạ nhân, lặng yên không một tiếng động ly khai Lục phủ.

Tồn tại Thiên Cơ Biến, chỉ cần thu liễm khí tức, giấu diếm được những người bình thường này, thực sự quá dễ dàng.

Tại xa mã hành, mướn một chiếc xe ngựa, thản thản nhiên ngồi ở bên trong, Bạch Nhạc liền như vậy ngênh ngang ngồi xe ngựa ly khai Duyện Châu thành, chậm rãi hướng về Bắc Đẩu Tinh Cung chạy đi.

Tựa như cùng đứng ở sau đèn thì tối.

Lấy một cái bình thường công tử ca thân phận mướn lấy xe ngựa, thẳng đến Bắc Đẩu Tinh Cung mà đi Bạch Nhạc, ngược lại tách ra sở hữu cơ sở ngầm, dễ dàng liền thoát ly tất cả mọi người ánh mắt.

Nhấc lên màn xe, liếc mắt nhìn xanh thẳm thiên không, Bạch Nhạc khóe miệng không khỏi câu dẫn ra lau một cái nụ cười rực rỡ.

... ...

"Thuộc hạ vô năng!"

Quỳ gối Chu Đông Dương trước mặt, tiểu Đoạn cúi đầu hồi đáp đạo, "Sở hữu có thể nghĩ đến manh mối đều đã tìm lượt, vẫn không có Bạch Nhạc tung tích, sợ rằng đối phương, bây giờ đã rời xa Duyện Châu thành phạm vi."

"Đứng lên đi!" Khoát khoát tay, Chu Đông Dương nhẹ giọng nói, "Muốn gấp gáp, cũng nên là hắn Mâu Kình Thần cùng Bạch Cốt Thần Giáo

người sốt ruột, cùng chúng ta không có quan hệ quá lớn."

Cười khổ một tiếng, tiểu Đoạn lúc này mới đứng dậy, nhẹ giọng thở dài nói, "Vị này Bạch phủ chủ, có thể tại Thanh châu khuấy động phong vân, bây giờ xem ra, quả nhiên cũng không phải không phải hư danh, phần này tâm cơ cùng thủ đoạn, xác thực lợi hại."

"Có thể từ Linh Tê Kiếm Tông một cái bừa bãi vô danh tạp dịch, tại ngắn ngủi trong vòng mấy năm leo đến mức hiện nay, nếu không có chút bản lĩnh, sợ là đã sớm hài cốt không còn." Cười lạnh một tiếng, Chu Đông Dương lập tức mở miệng nói, "Chỉ là, hắn Bạch Nhạc ngàn vạn lần không nên, để cho ta phát hiện hắn cùng với Yến Bắc Thần liên hệ. . . Trốn mùng một, tránh không khỏi mười lăm, hãy đợi đấy!"

"Đại nhân ý là?"

"Đi thôi, theo ta hướng Linh Tê Kiếm Tông đi một chuyến. . . Vô luận là hắn, vẫn là Yến Bắc Thần, đều tất nhiên nhiễu không ra Linh Tê Kiếm Tông!" Cười lạnh một tiếng, Chu Đông Dương trầm giọng mở miệng nói, "Nếu ta không có đoán sai, Côn Ngô Kiếm tất nhiên ngay tại Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi bên trong!"

"Chúng ta đến Linh Tê Kiếm Tông, chờ hắn đấy trở về!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 404: Tránh không thoát Bạch Cốt Thần Giáo

Duyện Châu thành đến Bắc Đẩu Tinh Cung khoảng cách, thật cũng không tính quá xa, cho dù là ngồi xe ngựa đi chậm rãi, ba ngày thời gian, Bạch Nhạc cũng chạy tới Bắc Đẩu sơn chân núi.

Xa xa ngẩng đầu, liền có thể chứng kiến Bắc Đẩu sơn cái kia hiểm trở sơn thế.

So với việc Thất Tinh Tông, từ mặt ngoài xem, Bắc Đẩu Tinh Cung tựa hồ cũng không có như vậy đẹp mắt, chỉ là nếu như tỉ mỉ quan sát, liền có thể phát hiện, Bắc Đẩu sơn tự nhiên địa thế, nếu so với Thất Tinh Tông hiểm trở nhiều, quan trọng hơn là, nơi đây linh khí muốn càng nồng nặc.

Có người nói phúc địa động thiên, rất hiển nhiên, Bắc Đẩu sơn chính là như vậy phúc địa.

Đến vị trí này, Bạch Nhạc cũng sắp xe ngựa đuổi đi, trên thực tế, coi như hắn còn muốn tiếp tục đi, nơi đây hiểm trở sơn đạo, xe ngựa cũng không cách nào lại tiếp tục đi.

Đương nhiên, đối với Bạch Nhạc mà nói, có thể một đường dễ dàng đi tới nơi này, liền đã coi như là vượt quá tâm lý mong muốn.

Tìm một mảnh bí ẩn rừng cây, đổi về bạch y, khôi phục tướng mạo sẵn có.

Hơn nữa, tới mức này, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không tiếp tục ẩn giấu khí tức, một bước bước vào không trung, thẳng đến Bắc Đẩu sơn thượng bay đi.

... ...

"Tới!"

Ngay tại Bạch Nhạc bay vào không trung sau đó không lâu, một mực canh giữ ở Bắc Đẩu sơn hạ mấy cái hắc bào nhân nhất thời tập trung Bạch Nhạc vị trí.

Trên thực tế, từ trước đây biết được Bạch Nhạc ly khai Duyện Châu thành bắt đầu, bọn hắn lợi dụng tốc độ nhanh nhất chạy tới Bắc Đẩu sơn xuống, thủ ở chỗ này chờ Bạch Nhạc tới tự chui đầu vào lưới.

"Đều chuẩn bị xong sao?"

"Đại trưởng lão yên tâm, đã sớm đã chuẩn bị xong, chỉ cần Bạch Nhạc bước vào khu vực mục tiêu, chúng ta ngay lập tức sẽ có thể mở ra Bạch Cốt Trủng, hắn có chạy đằng trời!" Hơi hơi khom người, lúc này liền có hắc bào nhân trầm giọng hồi đáp nói.

"Vậy thì đi thôi!"

Khoát khoát tay, trong nháy mắt, nhất thời liền có mấy cái hắc bào nhân bay lên, thẳng đến Bạch Nhạc phương hướng mà đi!

Có thể lăng không phi hành, chí ít cũng phải sở hữu Tinh Cung Cảnh thực lực, bên này khẽ động, Bạch Nhạc cũng đồng dạng nhận thấy được đối phương tồn tại.

Khoảng cách bản thân sẽ không rất xa, trong chốc lát, hai người kia liền ngăn lại Bạch Nhạc lối đi.

Không có Huyết Ảnh Ngoa, cũng không thể vận dụng Thông Thiên Ma Thể tình huống dưới, Bạch Nhạc tốc độ thật cũng không nhanh, hầu như

không có gì có thể có thể bỏ qua đối phương.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc chợt ngừng trên không trung, con mắt hơi hơi nheo lại!

Bạch Cốt Thần Giáo!

Đục lỗ đảo qua đối phương cái kia thân hắc bào, liền có thể dễ dàng đoán được đối phương thân phận, Bạch Nhạc sớm đoán được đối phương sẽ không từ bỏ ý đồ, nhưng cũng không nghĩ tới, đối phương vậy mà thực có can đảm đuổi tới Bắc Đẩu Tinh Cung dưới núi.

Phải biết, nơi đây nhưng đã là Bắc Đẩu Tinh Cung khu vực, trừ phi đối phương có thể tại cực trong khoảng thời gian ngắn giết chết chính mình, bằng không, một khi đánh nhau, ắt sẽ kinh động Bắc Đẩu Tinh Cung.

Đừng nói lần này chính mình vốn là được mời mà đến, cho dù là vốn không quen biết, chỉ cần là Huyền Môn đệ tử bị ma đạo cao thủ đuổi giết được nơi đây, Bắc Đẩu Tinh Cung cũng tất nhiên sẽ không bỏ mặc, đây không phải là có hay không nhận thức, hoặc là có quan hệ vấn đề, mà là quan hệ Bắc Đẩu Tinh Cung bộ mặt.

Dầu gì cũng là Địa cấp tông môn, nếu là bị ma đạo cao thủ đuổi tới chính mình trước sơn môn đều không xuất thủ, Bắc Đẩu Tinh Cung khuôn mặt cũng đừng muốn, chớ đừng nói chi là cái gì khống chế Duyện châu.

"Các ngươi thật đúng là âm hồn bất tán a!"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói, trong mắt cũng đồng dạng lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí.

"Bạch Nhạc, đoạt bản giáo Bạch Cốt Hóa Thân, còn giết bổn tông trưởng lão, mặc dù ngươi chạy trốn tới chân trời góc biển, bản giáo cũng nhất định đuổi giết được!" Dẫn đầu hắc bào nhân lạnh lùng mở miệng nói.

"Đuổi tới chân trời góc biển sao? Có gan các ngươi liền đuổi vào Bắc Đẩu Tinh Cung cho ta xem."

Hừ nhẹ một tiếng, trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, Bạch Nhạc một tay một trảo Thu Hoằng Kiếm chợt tới tay, hung hãn hướng về đối phương chém tới.

Một kiếm này, kiếm khí như hồng, khủng bố kiếm quang phá không mà ra, thế không thể đỡ!

Bạch Nhạc xem thanh thanh sở sở, đối phương người mặc dù không ít, nhưng trên thực tế, thực lực lại tựa hồ như cũng không tính là mạnh, chỉ cần không rơi vào đối phương trong vây công, muốn ứng phó, cũng không trắc trở.

Huống chi, bây giờ khoảng cách Bắc Đẩu sơn sơn môn, cũng không tính quá xa, chỉ cần xông qua, tối đa một nén nhang thời gian, chính mình liền tất phải có thể bước vào Bắc Đẩu Tinh Cung sơn môn, đến lúc đó, chính là mượn những người này mười cái lá gan, bọn hắn cũng tuyệt không không dám bước vào có tinh hải lão tổ tọa trấn Bắc Đẩu Tinh Cung.

"Oanh!"

Những hắc bào nhân này tựa hồ cũng đồng dạng đoán được Bạch Nhạc tâm tư, đối mặt một kiếm này, căn bản không có nửa điểm né tránh ý tứ, mấy người đồng thời xuất thủ, nhưng là phải lấy mấy người liên thủ chi lực, chính diện đánh tan Bạch Nhạc.

Trong nháy mắt, mấy người công kích đồng thời rơi vào Bạch Nhạc trên mũi kiếm, chợt tuôn ra một cổ khủng bố trùng kích.

Thân hình bay ngược mà hồi, đối với những người này thực lực, Bạch

Nhạc cũng đồng dạng có một cái rõ ràng phán đoán.

Bất quá là bốn cái tinh cung sơ kỳ mà thôi, nếu không phải sợ đối phương còn có cái gì mai phục, cho dù là không sử dụng Thông Thiên Ma Công, Bạch Nhạc cũng có nắm chặt có thể đánh tan đối phương, thậm chí tìm đúng cơ hội, chém giết một hai!

Chỉ là dưới tình huống như vậy, Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn muốn cầu ổn, không muốn cùng đối phương có quá nhiều vướng víu.

Vừa chuyển động ý nghĩ, đỉnh đầu tinh cung chợt nổi lên.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc bên người cũng đồng dạng xuất hiện một mảnh huyễn lệ kiếm quang!

Kiếm Linh Vũ!

Kiếm trong tay một điểm, trong một chớp mắt, một mảnh khủng bố mưa kiếm, chợt hướng về kia bốn người cuộn sạch mà đi.

Phải biết, bây giờ Kiếm Linh Vũ thần thông, tại Bạch Nhạc trong tay thậm chí là đủ để ngạnh hám tinh cung trung kỳ, chỉ bằng mấy người như vậy, dù cho là liên thủ lại, muốn hóa giải cũng đồng dạng không có dễ dàng như vậy.

Tối trọng yếu là, mượn tinh cung chi lực, bây giờ Bạch Nhạc thi triển một chiêu này thần thông, đã không cần thiết đích thân cầm kiếm chém tới.

Ngược lại là mượn cơ hội này, chợt hóa thành một đạo kiếm quang vượt qua mấy người ngăn cản, cực nhanh hướng về Bắc Đẩu Tinh Cung vội vả đi.

"Oanh!"

Bị bắt diên ước chừng mấy chục giây thời gian, đối phương lúc này mới hóa giải Kiếm Linh Vũ công kích, tiếp tục hướng về Bạch Nhạc đuổi theo.

"Đuổi theo, không thể để cho hắn trốn vào Bắc Đẩu sơn!"

Phía sau đối phương lo lắng tiếng gọi ầm ĩ không ngừng truyền đến, Bạch Nhạc lại chỉ làm không nghe thấy, mọi người tốc độ đều không khác mấy, vượt lên đầu mấy chục giây thời gian, Bạch Nhạc liền hầu như có nắm chắc, đối phương vĩnh viễn cũng không đuổi kịp, huống chi, nơi này cách sơn môn lại không rất xa.

Chỉ bằng mấy người này, căn bản uy hiếp không được hắn.

Chỉ là. . . Bạch Cốt Thần Giáo rõ ràng biết mình sát tinh trong cung kỳ trưởng lão, còn dám đối với mình tiến hành truy sát, chung quy không đến mức liền phái ra như thế mấy cái tiểu nhân vật a, điều này tựa hồ có chút dị thường.

Nhưng mà, dạng này ý niệm trong đầu mới vừa tại Bạch Nhạc trong đầu hiện lên, Bạch Nhạc rồi đột nhiên cảm thụ được một cổ khủng bố lực hấp dẫn chợt từ dưới thân trong lòng đất đánh tới.

"Răng rắc!"

Trong khoảnh khắc, một tòa thật lớn mồ chợt xuất hiện, trong nháy mắt, liền hóa thành một cái khủng bố vòng xoáy, mạnh mẽ đem Bạch Nhạc kéo xuống đi!

Nếu như từ không trung nhìn xuống, liền phảng phất một cái thật lớn đầu lâu hé miệng đột nhiên hút một cái, đem Bạch Nhạc nuốt vào.

PS: Nhịn không được, kiên trì bả trận đấu nhìn xong, RNG thắng, vẫn là

rất hài lòng.

Đổi mới trễ, thực sự xin lỗi!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 405: Thần đạo cùng. . . Nhập giáo?

Xương trắng ơn ởn!

Bị kéo xuống tới trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền hiện, mình đã rơi vào một mảnh xương khô đắp, xung quanh phóng tầm mắt nhìn tới, khắp nơi là lành lạnh bạch cốt, đáng sợ nhất là, toàn bộ thiên địa phảng phất đều đã bị ngăn cách. Lại nhìn không đến nửa điểm bên ngoài dáng dấp, thật giống như nơi này chính là một chỗ độc lập không gian.

Cái này có thể cùng trước đó đối mặt Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão, rơi vào bạch cốt tinh cung bên trong cảm giác hoàn toàn khác biệt.

Loại cảm giác này, như là trận pháp, nhưng lại lại tựa hồ có chút không giống, để cho người ta đánh sinh lòng ra một tia kiêng kỵ chi ý.

Dù cho là Bạch Nhạc, giờ khắc này trong lòng cũng đồng dạng mơ hồ có chút bất an.

Đến lúc này, hắn tự nhiên biết, vừa mới mấy cái kia Bạch Cốt Thần Giáo người, sợ rằng căn bản là đối phương phóng xuất mồi mà thôi, mục, chính là muốn đem chính mình đẩy vào khu vực này, liền bị khốn vào bên trong.

Như vậy xem ra, đối phương nơi nào là coi thường chính mình a, căn bản là đem mình làm làm sinh tử đại địch đi mưu hại, căn bản không lưu chút nào chỗ trống!

"Bạch phủ chủ đối với bản giáo chiêu đãi, có thể có hài lòng không?"

Cơ hồ là đồng thời, đống xương trắng bên trong, một cái thanh âm trầm thấp chậm rãi vang lên, ngay tại lúc đó một cái một thân hắc bào nhân chậm rãi đạp bạch cốt mà đến, từ mặt ngoài tựa hồ nhìn không ra hắn cùng với người khác khác nhau chút nào tới.

Có lẽ đối phương trên người lộ ra cỗ khí tức kia, lại đủ để cho Bạch Nhạc đơn giản đoán được, đối phương mới là lần này Bạch Cốt Thần Giáo chân chính não.

"Tại Bắc Đẩu sơn hạ gây ra động tĩnh lớn như vậy, chẳng lẽ các ngươi liền thật không sợ Bắc Đẩu Tinh Cung xuất thủ?"

Lẳng lặng đứng tại chỗ, Bạch Nhạc hời hợt mở miệng hỏi.

"Không cần thăm dò, nơi này tên là Bạch Cốt Trủng, chính là bản giáo giáo chủ ban cho thần phù biến thành thần trận, một khi rơi vào bên trong, liền có thể ngăn cách thiên địa ở giữa tất cả khí tức, trong vòng một canh giờ, coi như là Tinh Hải Cảnh lão tổ thân chí, cũng không phát hiện được bất cứ dị thường nào! Ngươi cũng không cần trông cậy vào Bắc Đẩu Tinh Cung người đến tới cứu ngươi!"

Lạnh lùng nhìn Bạch Nhạc, người áo đen kia trầm giọng đáp.

Thần phù, thần trận!

Hai cái này từ, Bạch Nhạc cũng là lần đầu tiên nghe nói, hơn nữa, mơ hồ có thể cảm giác được, cái này cái gọi là Thần Tự, sợ rằng tuyệt không vẻn vẹn chỉ là một cái mánh lới, mà là tồn tại càng sâu hàm nghĩa.

Chỉ là, đối với bây giờ Bạch Nhạc mà nói, nghiên cứu những thứ này còn hơi quá sớm.

Cứ như vậy một hồi nói thời gian, vừa mới đuổi theo Bạch Nhạc mấy cái kia Bạch Cốt Thần Giáo người, cũng đồng dạng bước vào cái này một

mảnh Bạch Cốt Trủng bên trong, trực tiếp đem Bạch Nhạc vây lại.

"Bạch phủ chủ, chúng ta lại gặp mặt!"

Trên mặt lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, mấy người kia bất âm bất dương mở miệng nói.

"Bạch Cốt Thần Giáo vì giết ta, thật đúng là chịu dốc hết vốn liếng a!" Khóe miệng lộ ra vẻ tự giễu chi sắc, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Xem ra ta mệnh, nếu so với ta chính mình tưởng tượng bên trong đáng giá a!"

"Ba năm trước đó, ngươi vẫn chỉ là Linh Tê Kiếm Tông một cái nho nhỏ tạp dịch, khả năng liền ngắn như vậy ngắn ba năm ở giữa, ngươi chẳng những nhập chủ Thanh châu, trở thành phủ chủ, hơn nữa một lần hành động bước vào Tinh Cung Chi Cảnh! Thậm chí vừa ra tay, liền chém giết bản giáo trưởng lão. . . Yêu nghiệt như thế thiên tài, mặc dù lại như thế nào cẩn thận cũng không quá đáng." Vì người áo đen kia nhàn nhạt mở miệng nói.

Nghe thế, Bạch Nhạc liền biết, tại đối tự mình động thủ trước đó, đối phương sợ là cũng đã đem liên quan tới chính mình tất cả tin tức, đều đã tra rõ.

Hơi nhíu mày, có thể Bạch Nhạc lại như cũ vẫn chưa trả lời, chỉ là lẳng lặng chờ lấy đối phương nói tiếp.

Tự tay đem hắc bào thượng che khuất chính mình khuôn mặt mũ để xuống, lộ ra một tấm vô cùng trẻ tuổi khuôn mặt, người áo đen kia nhẹ giọng mở miệng nói, "Có thể ta cần phải giới thiệu lần nữa một chút tự ta, Lãnh Ngục, Bạch Cốt Thần Giáo Đại trưởng lão!"

"Đại trưởng lão?" Chân mày đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc bản năng liền nhận thấy được vẻ khác thường.

Bình thường mà nói, Đại trưởng lão không phải là loại kia chí ít sống thêm trăm năm lão quái vật sao? Đây cũng quá khác loại đi, còn là nói. . . Đối phương, chỉ là chịu lấy một bộ tuổi trẻ mặt lão quái? !

Khóe miệng lộ ra lau một cái âm u nụ cười, Lãnh Ngục trầm giọng nói, "Thế nào, thật bất ngờ sao? Bản giáo cùng những cái kia tục tằng tông môn hoàn toàn khác biệt, chỉ cần ngươi sở hữu thành kính tín ngưỡng, đủ đủ trung thành, cùng với thiên phú cường đại, liền có thể vượt qua trùng điệp cản trở, trực tiếp trở thành bản giáo nhất nhân vật cao quý."

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền biết đối phương trong tiếng nói có ý riêng cái kia một bộ phận, nhẹ giọng mở miệng nói, "Đại trưởng lão, ngươi cũng không phải là muốn muốn dẫn ta nhập giáo a?"

"Cùng người thông minh nói chuyện chính là đơn giản." Thoả mãn gật đầu, Lãnh Ngục chậm rãi mở miệng nói, "Bạch Nhạc, mặc kệ ngươi là làm sao làm được, ngươi được đến bản giáo Bạch Cốt Thần Quyết, đồng thời luyện hóa một Bạch Cốt Hóa Thân, là không giả! Chỉ bằng điểm này, ngươi thì có tư cách bái nhập bản giáo."

"Ngươi có thể còn không biết, ngươi chứng kiến Bạch Cốt Thần Quyết, thật vẫn chỉ là trụ cột nhất một bộ phận, cái này nhất tôn Bạch Cốt Hóa Thân lực lượng, xa ngươi tưởng tượng, tu hành đến chỗ sâu, ngươi thậm chí có thể mượn Bạch Cốt Hóa Thân mang tránh né đạo kiếp, bước vào thần đạo!" Lãnh Ngục thanh âm, lần này tràn ngập sức dụ dỗ, phảng phất có thể trong nháy mắt, đem người rơi vào một loại đối với tương lai vô hạn trong chờ mong.

"Thần đạo?"

Hai chữ này lần nữa để cho Bạch Nhạc ngửi được một loại không tầm thường mùi vị.

Cho tới nay, Bạch Nhạc biết rõ, đều vẻn vẹn chỉ là nói ma bất lưỡng lập,

thật là thần loại thuyết pháp này, lại tựa hồ như cho tới bây giờ đều chưa có nghe nói qua.

"Đừng dùng ngươi người phàm tư duy tới đo lường được thần đạo!" Nhìn Bạch Nhạc, Lãnh Ngục vẻ mặt kiêu căng, "Thuộc về Đạo Lăng Thiên Tông thời đại đã muốn chung kết, chiếm lấy, là chân chính thần đạo!"

"Bạch Nhạc, ngươi phải hiểu được, ta dẫn vào ngươi bản giáo, không phải bản giáo yêu cầu ngươi làm cái gì, mà là bản giáo, là thần đối ngươi ban ân!"

"Ban cho sao? Ta có thể chí ít cũng biết, ngươi cái gọi là thần, là cái gì?" Con mắt hơi hơi nheo lại, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi.

"Lập xuống thần hồn lời thề, dâng ra ngươi trung thành, ngươi tự sẽ minh bạch cái gì là thần!" Trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, Lãnh Ngục trầm giọng mở miệng nói.

Nghe thế, Bạch Nhạc liền biết, mình đã căn bản hỏi không ra cái gì tới.

Chỉ là Bạch Cốt Thần Giáo tại Bạch Nhạc trong lòng trình độ nguy hiểm nhưng ở vô hình trung, lại tăng lên một tầng thứ.

Nghĩ đến cái gọi là thần đạo, Bạch Nhạc trước tiên trong đầu hiện lên, ngược lại là trước đây huyết tế Thanh châu lúc, chính mình trong biển máu nhìn thấy một con kia bàn tay màu đỏ ngòm , dựa theo Huyết Ảnh Ma Tông thuyết pháp, đó phải là Huyết Chi Tu La!

Đương nhiên, Bạch Nhạc cho đến nay cũng không biết, cái kia cái gọi là Huyết Chi Tu La rốt cuộc nhân vật gì, nhưng bản năng lại nói cho Bạch Nhạc, cái này chỉ sợ cũng cùng Bạch Cốt Thần Giáo cái gọi là thần đạo tồn tại nhất định liên hệ.

Trong đầu chuyển qua những ý niệm này, có thể hiển nhiên Lãnh Ngục lại cũng không tính cho Bạch Nhạc tiếp tục quấy rầy cơ hội.

Một tay một trảo, mặt đất bạch cốt chợt bay lên, hóa thành một mảnh nhỏ âm u cốt mâu, phảng phất tùy thời đều có thể rơi xuống, sát khí không tiếng động lan tràn.

"Bạch Nhạc, ta cuối cùng sẽ cho ngươi một cơ hội! Bái nhập bản giáo vẫn là chết, ngươi tự lựa chọn!"

Converter: Lucario - Truyencv

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 406: Ngộ đạo, Phi Kiếm Thuật

Ngẩng đầu nhìn cái kia một mảnh treo ở đỉnh đầu cốt mâu, Bạch Nhạc lại đột nhiên cười rộ lên, cười dị thường hài lòng.

"Lãnh Ngục, Lãnh đại trưởng lão, ta thừa nhận ngươi nói đều có lý, chỉ là. . ."

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc bàn tay cũng không âm thanh đè vào trên chuôi kiếm, trong tích tắc, khủng bố kiếm ý chợt phóng lên cao, cũng cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc đó cũng không hết nửa câu sau, cũng theo vang lên.

". . . Ngươi dựa vào cái gì cho rằng có thể giết chết ta?"

Phảng phất trong nháy mắt, Bạch Nhạc thái độ liền chợt cường ngạnh.

Ngươi nói đều rất đúng, nhưng ngươi dựa vào cái gì nghĩ đến ngươi liền thắng định?

Áo trắng như tuyết, một tay theo kiếm!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc trên người cái kia cổ lợi hại phong mang mới chính thức triển lộ mà ra, cả người liền như là một thanh sắc bén bảo kiếm, có thể xé rách tất cả ngăn ở trước mặt trở ngại.

"Ngu xuẩn mất khôn!"

Bạch Nhạc dạng này thái độ hiển nhiên triệt để làm tức giận Lãnh Ngục, trong một chớp mắt, không trung cái kia một mảnh khủng bố cốt mâu,

lúc này liền rơi xuống, dường như muốn đem Bạch Nhạc trực tiếp phân thây đồng dạng.

"Vù vù!"

Trong một chớp mắt, Thu Hoằng Kiếm chợt ra khỏi vỏ, một màn kia lạnh lùng kiếm quang, tựa như cùng uông thanh tuyền, rửa thế gian đục ngầu , mặc cho những cái kia cốt mâu như thế nào khủng bố, cũng căn bản là không có cách phá vỡ cái này một mảnh kiếm quang.

Linh Tê Nghênh Khách!

Vô cùng đơn giản một chiêu Linh Tê Kiếm Quyết thức mở đầu, giờ khắc này ở Bạch Nhạc trong tay thi triển mà ra, lại lộ ra lau một cái khác thần vận.

Tinh diệu thật cũng không phải là kiếm chiêu bản thân, mà là ẩn chứa ở chính giữa kiếm ý!

Kỹ năng gần với đạo!

Đối với lúc này Bạch Nhạc mà nói, cái này sớm đã không phải là đơn giản kiếm kỹ, mà là chân chính kiếm đạo.

Từ trước đây cùng Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão giao thủ, để cho Bạch Nhạc ý thức được Kiếm Linh Vũ bên trong huyền diệu sau đó, thật Bạch Nhạc liền một mực đang nghĩ một vấn đề, những cái kia nhìn như chiêu kiếm tầm thường, có hay không cũng có thể dùng một loại phương thức khác tới thi triển.

Linh Tê Kiếm Quyết bản thân liền là vị kia Linh Tê Kiếm Tổ lưu lại truyền thừa, mặc dù tựa hồ chỉ là Dẫn Linh Cảnh công pháp, mục cũng chỉ là trợ giúp đệ tử tới cảm ngộ kiếm đạo, chỉ khi nào chân chính minh ngộ kiếm đạo, đến tu vi cao thâm thời điểm, Linh Tê Kiếm Quyết liền

thật vô dụng sao?

Nếu là bình thường người, căn bản cũng không sẽ xem xét vấn đề như vậy, bọn hắn chỗ truy cầu, mãi mãi cũng là lực lượng cường đại hơn, cao siêu hơn thần thông!

Thật là Bạch Nhạc lại bất đồng!

Xuất thân thấp hèn, hơn nữa cũng không có gì bối cảnh, duy nhất một cái tiện nghi sư tôn Thông Thiên Ma Quân cũng đã sớm đã chết, cái này để cho Bạch Nhạc cũng không có loại kia rất dễ dàng thu được lợi hại hơn Thần Thông Pháp Môn cách.

Có thể cũng chính bởi vì vậy, mới có thể để cho Bạch Nhạc dễ dàng hơn đem lực chú ý đặt ở kiếm đạo bản thân phía trên.

Loại này bỏ qua không ngừng truy cầu Thần Thông Pháp Môn tu hành phương thức, ngược lại cho Bạch Nhạc một loại một loại khác hoàn toàn khác biệt ý nghĩ, cũng làm cho hắn tại bất tri bất giác ở giữa, càng gần kề tại kiếm đạo bản thân.

Một kiếm này ngăn lại cốt mâu công kích, cũng làm cho Bạch Nhạc càng kiên định chính mình phán đoán cùng lòng tin.

Linh Tê Kiếm Quyết, không hề chỉ chỉ là đơn giản kiếm chiêu, theo thực lực đề thăng, mượn cường đại linh lực, đủ để vung ra lớn hơn uy lực.

Ở đối phương uy hiếp xuống, ngược lại để cho Bạch Nhạc tại dưới áp lực, đối với kiếm đạo có càng sâu lý giải.

Cái này linh quang nhất hiện ngộ đạo, đối với Bạch Nhạc mà nói, mang đến nhưng là một loại thoát thai hoán cốt đề thăng.

"Đi!"

Trong mắt tuôn ra lau một cái tinh mang, lật bàn tay một cái, Thu Hoằng Kiếm thình lình rời khỏi tay, hóa thành một đạo huyễn lệ kiếm quang trực tiếp hướng về Lãnh Ngục chém tới.

Cô Vân Xuất Tụ!

Trong tích tắc chuyển thủ thành công, cái này y nguyên vẫn là Linh Tê Kiếm Quyết bên trong kiếm chiêu, chẳng qua là cho trước đó khác biệt là, giờ khắc này Bạch Nhạc, cũng không kiên trì nữa chính mình cầm kiếm ra chiêu, mà là như là thao túng Kiếm Linh Vũ kiếm quang, lấy cường đại linh lực, cùng với chính mình đối với lực lượng nhập vi khống chế, trực tiếp khống chế được Thu Hoằng Kiếm bay ra ngoài giết địch!

Một bước bước vào tinh cung, chính là chân chính thiên nhân khác biệt!

Bằng vào tinh cung cường đại, chẳng những có thể có thể khiến người ta trực tiếp phá không phi hành, hơn nữa, cũng cho người Thoát Phàm tục lực lượng.

Cái này khiến Bạch Nhạc ý thức được, những cái kia thuộc về người thường phương thức chiến đấu, có thể đã muốn dần dần theo không kịp thực lực tăng trưởng, cho dù là kiếm đạo, cũng đồng dạng không ngoại lệ.

Bạch Nhạc vốn cũng không có những cái kia tư duy thượng cầm cố, cũng chưa từng có cái gì sư tôn dạy hắn nghiêm khắc tuân theo cái gì kiếm tu truyền thống, khi ở trong tay kiếm rời khỏi tay một khắc này, phảng phất vì hắn đẩy ra một cánh đại môn, để cho hắn chứng kiến một mảnh mới tinh thiên địa!

Không hề bị giới hạn cùng tay ước thúc, liền có thể để cho kiếm càng linh động, ra chiêu lúc, không cần suy nghĩ thêm phòng ngự, thậm chí ở một mức độ nào đó bỏ qua khoảng cách chênh lệch.

Hơn nữa nhập vi cảnh giới, đối với linh lực hoàn mỹ khống chế, trong tích tắc, nguyên bản Linh Tê Kiếm Quyết, phảng phất chợt tại Bạch Nhạc trong tay thoát thai hoán cốt, uy lực đột nhiên đề thăng không chỉ gấp mấy lần!

Vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, dù cho là Lãnh Ngục cũng đồng dạng bị đánh một trở tay không kịp, nếu không phải xem thời cơ nhanh, trực tiếp tế xuất tinh cung phòng ngự, cái này đột ngột một kiếm, liền rất có thể trực tiếp bị thương nặng hắn.

May là như vậy, Lãnh Ngục cũng đồng dạng bị sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, lại nhìn về phía Bạch Nhạc lúc, trong con mắt, cũng nhiều hơn ra vẻ kinh hãi chi sắc!

Thiên kiêu vô song!

Lần nữa trước đó, mặc dù biết Bạch Nhạc thiên phú cực cao, nhưng trên thực tế, ở trong lòng, Lãnh Ngục cũng không có quá coi Bạch Nhạc, trước không nói chính hắn, cho dù là Mâu Kình Thần, trong mắt hắn cũng so Bạch Nhạc cường đại hơn nhiều.

Có thể vào giờ khắc này, đối mặt cái này rời khỏi tay, bay lên trường kiếm, nhưng là triệt để phá vỡ hắn nhận thức.

Dạng này kiếm, để cho hắn đánh sinh lòng ra lau một cái chấn động cùng ý sợ hãi.

Nguyên lai, kiếm còn có thể dạng này dùng!

"Bạch Nhạc, ta còn thực sự có chút không nỡ giết ngươi. . . Ngươi đây là thần thông gì?" Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Lãnh Ngục trầm giọng hỏi.

"Thần thông sao?" Khóe miệng hiện lên lau một cái nụ cười rực rỡ, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Cái này cũng không phải cái gì thần thông, chẳng qua là ta tạm thời sáng tạo ra kiếm đạo pháp môn thôi, tạm thời liền xưng là, Phi Kiếm Thuật a!"

Bạch Nhạc cũng không biết tiền nhân bên trong kiếm đạo cao thủ, có phải hay không cũng có người dạng này dùng qua kiếm, cũng tất nhiên vốn cũng không phải là người nào truyền thụ cho hắn, nói là tự nghĩ ra, miễn cưỡng cũng đã nói đi!

Phi Kiếm Thuật, tên này, Bạch Nhạc chính mình vẫn là rất hài lòng.

Mặc dù đơn giản, nhưng lại không thể nghi ngờ hoàn mỹ thuyết minh bên trong thần bí.

"Bạch Nhạc, vô luận ngươi cao bao nhiêu thiên phú, chết, liền đều không có bất kỳ ý nghĩa gì! Ta sẽ cho ngươi một cơ hội, chỉ cần ngươi bằng lòng bái nhập bản giáo, chuyện khi trước, là có thể xóa bỏ, ta thậm chí có thể làm ra, để ngươi trực tiếp trở thành bản giáo trưởng lão!" Nhìn Bạch Nhạc, Lãnh Ngục lần nữa dụ dỗ nói.

"Ngươi tìm hiểu tới Bạch Cốt Thần Quyết, hắn rất rõ ràng, bản giáo cũng không cần ngươi buông tha chính đạo thân phận! Bái nhập bản giáo, ngươi có thể là Huyền Môn đệ tử, cũng không cần ngươi hi sinh cái gì, ngược lại có thể vì ngươi mang đến lực lượng cường đại hơn, càng nhiều tu hành tài nguyên!"

Đối mặt Bạch Nhạc, Lãnh Ngục lần nữa tung đòn nghiêm trọng, trên thực tế, đối với những cái kia Huyền Môn đệ tử mà nói, điểm này, mới là Bạch Cốt Thần Giáo chân chính hấp dẫn người ta nhất một điểm!

Bạch Cốt Hóa Thân tồn tại, mắc đi cầu vị lấy, không cần đổi tu ma đạo, Huyền Môn đệ tử có thể tu hành Bạch Cốt Thần Giáo Thần Thông Pháp Môn, tựa hồ chỉ yếu điểm gật đầu, liền có thể thu được lợi ích to lớn, mà

bản thân chỗ phải trả giá thật lớn, căn bản bé nhỏ không đáng kể.

Converter: Lucario - Truyencv

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 407: Hoàn mỹ tinh cung, đại khai sát giới

"Huyền Môn vẫn là ma đạo có trọng yếu không?"

Nhìn Lãnh Ngục, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, bình tĩnh hỏi ngược lại.

"Cái gì?" Hơi hơi kinh ngạc, mặc dù Lãnh Ngục thân là ma tu, bây giờ cũng căn bản nghe không hiểu Bạch Nhạc ý những lời này.

Đạo ma bất lưỡng lập, đây cơ hồ là thâm nhập lòng người quan niệm, thiên kinh địa nghĩa không tha dao động.

Như Bạch Cốt Thần Giáo loại này lấy thần đạo mà quảng cáo rùm beng ngoại tộc, tựa hồ tới một mức độ nào đó, mới là không quá quan tâm đạo ma phân chia, thật là lời như vậy từ Bạch Nhạc trong miệng nói ra, khả năng liền khó tránh khỏi có chút quá kỳ lạ.

Chẳng lẽ Bạch Nhạc thật trên bản chất căn bản không có loại kia sẵn có chính đạo quan niệm, cũng định thỏa hiệp sao? Thật là nghe giọng điệu này, tựa hồ cũng giống a!

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc cũng minh bạch, đối phương căn bản không có khả năng minh bạch tâm tư khác, trong mắt lộ ra một tia đạm mạc, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói, "Không có vấn đề nói ma, nhưng người có thể phân thiện ác, chỉ bằng ngươi Bạch Cốt Thần Giáo tàn nhẫn sát hại người vô tội hành tích, chính là chết chưa hết tội!"

Đối phương điều kiện tự nhiên phi thường mê người, thậm chí có thể tưởng tượng, Mâu Kình Thần hoặc có lẽ là Đông Hải Tiên Đảo, mặc dù

có thể cùng Bạch Cốt Thần Giáo hợp tác, căn cơ chính là ở đây!

Nhưng những này đối với Bạch Nhạc mà nói, nhưng căn bản không hề sức dụ dỗ đáng nói!

Bạch Nhạc, bản thân liền là ma, chỉ là, chính như Bạch Nhạc trước đó nói tới qua, hắn cái này ma, cùng người khác trong quan niệm ma hoàn toàn khác biệt.

Luôn có một ngày, hắn hội không cần lại che giấu tung tích, đường đường chính chính xuất hiện ở trước mặt người đời, nói cho thế nhân, cái gì gọi là ma!

Sát khí chợt hiện, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, một tay bóp một cái kiếm quyết, trong nháy mắt, xung quanh nhất thời ngưng ra óng ánh khắp nơi kiếm quang!

Kiếm Linh Vũ!

Bạch Cốt Thần Giáo đối với Bạch Nhạc lên sát khí, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc đối với những thứ này tàn nhẫn mà tà ác ma tu, làm sao không phải là sát khí bốn phía.

Trước đó không có gấp xuất thủ, bất quá là muốn nhân cơ hội từ đối phương trong miệng, có nhiều đến một ít về Bạch Cốt Thần Giáo manh mối mà thôi, bây giờ có thể hỏi ra tin tức, đều đã hỏi lên, tự nhiên không có nhất định muốn lại tiếp tục có lệ xuống dưới.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng đồng dạng muốn thử nhìn một chút, chính mình bây giờ thực lực rốt cuộc có bao nhiêu cường.

Sát khí một chỗ, Bạch Nhạc trên người khí thế nhất thời biến đổi.

Hô hấp ở giữa, cái kia một mảnh kiếm quang chợt bay ra, hóa thành óng

ánh khắp nơi mưa kiếm, đem xung quanh những thứ này Bạch Cốt Thần Giáo người, đều cuốn vào.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc bản thân cũng không có nhàn rỗi, thi triển Phi Kiếm Thuật, điều khiển Thu Hoằng Kiếm lần nữa hướng về Lãnh Ngục tập sát mà đi.

Lần này Bạch Nhạc, thật là nửa điểm lưu thủ dự định cũng không có, xuất thủ lúc, liền đồng thời tế xuất tinh cung, tinh cung chi lực tuôn ra, vô luận là Kiếm Linh Vũ vẫn là Phi Kiếm Thuật uy lực đều tùy theo lần nữa đề thăng, trong nháy mắt nhấc lên một trận khủng bố phong bạo, cuộn sạch mà ra.

Oanh!

Cảm thụ được Bạch Nhạc sát ý, cơ hồ là vừa đối mặt ở giữa, những cái kia Bạch Cốt Thần Giáo cao thủ, cũng đồng dạng bị buộc tế xuất tinh cung, chỉ là may là như vậy, đối mặt kinh khủng này Kiếm Linh Vũ, bọn hắn ngăn cản cũng đồng dạng cũng không ung dung.

Chỉ có Lãnh Ngục bản thân, căn bản không có chịu đến bất kỳ ảnh hưởng gì.

"Ngu xuẩn mất khôn! Bạch Nhạc, ngươi đây là đang muốn chết!"

Đạp chân xuống, Lãnh Ngục cả người chợt bay vào không trung, khủng bố ma khí điên trào mà ra, hóa thành một cổ cực kỳ kinh khủng lực lượng, hung hăng hướng về Bạch Nhạc vượt trên tới.

Ngay tại lúc đó, Lãnh Ngục phía sau cũng đồng dạng hiển hiện ra một tòa rõ ràng tinh cung!

Lãnh Ngục tinh cung, giống như là tên hắn, chính là một tòa như như Địa ngục tinh cung, bên trong ẩn chứa vô số hình phạt, trông rất sống

động!

Cơ hồ là Lãnh Ngục tế xuất tinh cung trong nháy mắt, xung quanh toàn bộ trong không gian liền chợt nổi lên một hồi âm phong, tinh cung bên trong, một màn kia màn khủng bố hình phạt, phảng phất cũng đều từng cái hiển hiện ở chung quanh!

Tinh cung hiển hóa!

Lúc trước đối mặt Bạch Cốt Thần Giáo vị trưởng lão kia thời điểm, Bạch Nhạc liền từng bị nhốt vào bạch cốt tinh cung, đối với dạng này thủ đoạn tự nhiên cũng không xa lạ, hơn nữa so với việc đối phương, bây giờ Lãnh Ngục thủ đoạn, hiển nhiên càng cao minh hơn, vô thanh vô tức ở giữa, liền trực tiếp đem Bạch Nhạc cuốn vào bên trong, liền tránh cũng không cách nào tránh.

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc rồi đột nhiên cảm thụ được một cổ khủng bố áp lực, phảng phất chính mình lực lượng, ở đối phương tinh cung bao phủ xuống, cũng đồng dạng bị trên diện rộng suy yếu, nguyên bản rực rỡ Kiếm Linh Vũ, cũng cơ hồ là trong nháy mắt liền bị đối phương đánh tan.

"Bất quá mới vừa bước vào tinh cung mà thôi, quả thực không biết trời cao đất rộng, tất nhiên cho ngươi cơ hội ngươi không được, vậy liền chết đi cho ta!"

Trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, Lãnh Ngục lành lạnh mở miệng nói.

Liên tiếp hai lần nỗ lực mượn hơi Bạch Nhạc nhập giáo, đều bị Bạch Nhạc cự tuyệt, cũng đã triệt để làm tức giận hắn, bây giờ hắn chính là phải lấy tàn khốc nhất phương thức, đem Bạch Nhạc chém giết, mới có thể ra cái kia một ngụm trong lòng khí độ.

Trong một chớp mắt, dao và cưa, biển lửa, cối xay, nồi chảo, trùng điệp

hình phạt đồng thời xuất hiện, càng có vô số bộ xương trắng hướng về Bạch Nhạc chộp tới, dường như muốn để cho Bạch Nhạc nếm hết cái này vô số hình phạt.

Thực lực tuyệt đối nghiền ép phía dưới, vô luận là Kiếm Linh Vũ vẫn là Phi Kiếm Thuật, tựa hồ cũng đã mất đi ý nghĩa.

Nhưng mà, ngay tại Lãnh Ngục cho rằng Bạch Nhạc chết chắc thời điểm, một cổ khủng bố ma khí chợt từ Bạch Nhạc trên người bạo mà ra.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên người khí thế chợt tăng vọt, nguyên bổn đã bị áp chế tinh cung, lần nữa tuôn ra lau một cái ánh sáng chói mắt!

Hô hấp ở giữa, cái kia bạch sắc tinh cung bên cạnh, nhất thời hiển hóa ra một nửa kia dáng dấp!

Cái kia nhất tôn Nhân Hình Hóa Thân xuất hiện, nhất thời làm cho cả tinh cung khí tức đều sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa.

Trắng đen xen kẽ, bên trái là bảy sao lập loè, bên phải là Nhân Hình Hóa Thân tọa trấn, ở giữa còn nâng lấy một đạo khủng bố kiếm ảnh, lộ ra vẻ ác liệt kiếm ý!

Những lực lượng này, rõ ràng không hợp nhau, nhưng lại vào giờ khắc này, hoàn mỹ dung hợp vào một chỗ!

Trong nháy mắt, vô luận là Lãnh Ngục, vẫn là xung quanh những cái kia Bạch Cốt Thần Giáo cao thủ, con ngươi cũng không khỏi đột nhiên co rụt lại, chợt biến sắc!

"Thôn thiên!"

Căn bản không có cho đối phương chút nào suy tư cơ hội, tế xuất hoàn

chỉnh tinh cung, mắc đi cầu vị lấy Bạch Nhạc đã động sát khí, hơn nữa còn là không hề bay lượn chỗ trống loại kia, xuất thủ mắc đi cầu vị lấy, tất phải muốn đại khai sát giới, bây giờ ở đây những thứ này Bạch Cốt Thần Giáo người, một cái cũng đừng nghĩ sống!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc phía sau chợt xuất hiện nhất tôn thân ngoại hóa thân, trong khoảnh khắc, điên cuồng cắn nuốt xung quanh tất cả lực lượng, giữa lông mày rõ ràng hiển hiện ra Bạch Nhạc bản thân dáng dấp!

"Thôn Thiên Quyết! Đạo ma song tu, ngươi là Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần! ! !"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, trong miệng ra một tiếng thét kinh hãi, Lãnh Ngục rốt cục phản ứng kịp, trong lòng đột nhiên nổi lên một cổ ngập trời sóng biển!

Trước đó tại Duyện Châu thành thời điểm, Bạch Nhạc mặc dù có thể lặng yên không một tiếng động tách ra tất cả mọi người ánh mắt ly khai, cũng là bởi vì đêm hôm ấy, Yến Bắc Thần hiện thân, đại náo phủ thành chủ, ma uy ngập trời, hấp dẫn tất cả mọi người lực chú ý.

Lúc trước trên thực tế, Lãnh Ngục cũng đồng dạng xuất hiện ở Duyện Châu thành bên trong, xa xa liếc Yến Bắc Thần liếc mắt.

Hắn cũng đồng dạng hoài nghi, Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần ở giữa, tồn tại đặc thù nào đó quan hệ, nhưng lại làm sao cũng thật không ngờ, Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần vậy mà là cùng một người!

Đạo ma song tu!

Chỉ có bằng điểm này, một khi truyền đi, liền đủ để khiến thiên hạ chấn động!

Cứ việc chỉ là tinh cung sơ kỳ, nhưng khi Bạch Nhạc tinh cung, hoàn

chỉnh hiển hiện mà ra thời điểm, loại kia khủng bố lực đánh vào, nhưng là để cho hắn đều ẩn nhiên có chút không áp chế được cảm giác.

Đây mới thực sự là thiên kiêu vô song!

Cái gì Mâu Kình Thần, cái gì Vệ Phạn Dạ, thậm chí còn coi như là những cái kia thiên tông bên trong chân truyền đệ tử, tại dạng này Ma Quân truyền nhân trước mặt, chỉ sợ cũng đều là cặn bã!

Giờ khắc này, hắn mới chính thức cảm thụ được một loại tử vong uy hiếp.

Cái này rõ ràng là cho Bạch Nhạc thiết hạ khó giải sát cục, có thể đến giờ phút nầy, lại ngược lại có thể đem tất cả mọi người bọn họ đẩy vào tuyệt cảnh.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 408: Ngươi thần, cứu không được ngươi!

Oanh!

Bạch Nhạc phía sau cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân phảng phất trong nháy mắt thật sống lại, một quyền hướng về Lãnh Ngục đập tới!

Nhanh như kinh lôi.

Thôn phệ Lãnh Ngục tinh cung chi lực, còn có Bạch Nhạc bản thân lực lượng, giờ khắc này, cái này nhất tôn thân ngoại hóa thân chỗ bạo phát thực lực, cần phải so Bạch Nhạc bản thân khủng bố nhiều, dù cho là Lãnh Ngục, trong lúc nhất thời cũng đồng dạng có chút đáp ứng không xuể, gắt gao bị bắt ở, căn bản không tỳ vết lại quản hắn người.

Nhưng mà, ra tay toàn lực Bạch Nhạc, không chỉ có riêng chỉ có cái này nhất tôn thân ngoại hóa thân, tâm niệm vừa động, Bạch Nhạc trước người xuất hiện lần nữa một mảnh kiếm quang, giống nhau như đúc nhất thức Kiếm Linh Vũ lần nữa thi triển mà ra, bên trong còn kèm theo bị Phi Kiếm Thuật khống chế Thu Hoằng Kiếm, hướng về Bạch Cốt Thần Giáo người khác cuộn sạch mà đi.

Tế xuất hoàn chỉnh tinh cung, Bạch Nhạc thực lực đề thăng, có thể tuyệt đối không chỉ có chỉ một cộng một đơn giản như vậy!

Lãnh Ngục bằng vào thực lực cường đại, vẫn có thể chống đỡ, nhưng đối với những thứ này bình thường Tinh Cung Cảnh Bạch Cốt Thần Giáo đệ tử mà nói, khả năng liền có một trận triệt để ác mộng.

Kiếm Linh Vũ phía dưới, mỗi người đều ngăn cản cực kỳ gian nan, nhất

định phải tế xuất tinh cung, toàn lực chống cự mới có thể tiếp tục chống đỡ, có thể loại tình huống này, theo nhau mà đến phi kiếm, liền đủ để đơn giản phá vỡ phòng ngự, hoàn thành thu gặt!

Mới bất quá ngắn ngủi mấy chục giây thời gian, liền có hai người bị Thu Hoằng Kiếm chém rụng thủ cấp, tiên huyết bắn tung tóe chiếu vào mặt đất bạch cốt phía trên, nhìn thấy mà giật mình!

Chỉ là, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, cuối cùng không có khả năng thật làm được đồng thời thao túng nhiều như vậy lực lượng, phân tâm phía dưới, cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân nhất thời lộ ra kẽ hở, bị Lãnh Ngục lấy tinh cung ngạnh sinh sinh đụng vào nghiền nát!

Nhưng mà, ngay tại thân ngoại hóa thân bị đánh nát đồng thời, ẩn chứa ở chính giữa lực lượng, cũng rốt cục triệt để bộc phát ra, như nhấc lên một trận khủng bố phong bạo, cuộn sạch toàn bộ Bạch Cốt Trủng.

Đối với Lãnh Ngục mà nói, dựa vào tinh cung trung kỳ thực lực, còn có thể miễn cưỡng ngăn cản, nhưng hắn những cái kia Tinh Cung Cảnh cường giả, nhưng liền không có may mắn như vậy.

Thôn Thiên Quyết uy lực thì kinh khủng bực nào, thôn phệ nhiều như vậy lực lượng, lại là tại loại này bị đóng chặt trong không gian chợt nổ lên, lực lượng kia đã đủ để nổ nát tinh cung.

Trong nháy mắt, nguyên bản vẫn còn ở nỗ lực chống đỡ mọi người, nhất thời lần nữa bị trọng thương, cơ hồ là tại mấy hơi thở ở giữa, liền bị theo tới phi kiếm chém giết!

Cứ như vậy ngắn ngủi một chút thời gian, lần này theo Lãnh Ngục mà đến Bạch Cốt Thần Giáo cao thủ, đã đều bị mất mạng!

Trọn năm vị Tinh Cung Cảnh cường giả liên tục vẫn lạc, cho dù là đối với Bạch Cốt Thần Giáo mà nói, cũng cũng là một cái tổn thất to lớn.

Nhìn một màn trước mắt này, Lãnh Ngục con mắt cũng đồng dạng liền thông hồng!

Lần này hành động, bản thân liền là hắn chỉ huy, bây giờ cái này hậu quả, tự nhiên cũng đồng dạng yêu cầu hắn tới gánh chịu.

Giết chết Bạch Nhạc!

Đối với hắn mà nói, đây đã là duy nhất có thể làm cho hắn đối giáo chủ giao phó phương thức.

Năm vị Tinh Cung Cảnh trong giáo cao thủ tuy trân quý, có thể nếu là có thể dùng năm người này tính mệnh, đổi lấy Thông Thiên Ma Quân đệ tử tính mệnh, như vậy tất cả liền y nguyên vẫn là đáng giá.

Hai mắt hiện lên hồng, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Lãnh Ngục thanh âm như là từ đất trong ngục thổi tới âm phong, làm người ta rùng mình.

"Bạch Nhạc, ta thừa nhận ngươi giấu đủ sâu, nếu như tại thời điểm khác, chính là ta cũng chưa hẳn là đối thủ của ngươi, nói không chừng cũng sẽ liền bị ngươi chém giết!"

"Đáng tiếc. . . Nơi này là Bạch Cốt Trủng! Ngươi căn bản cũng không minh bạch, Thần Đạo Lực Lượng khủng bố đến mức nào, ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi không công chết đi, ta sẽ đem ngươi tế luyện thành nhất tôn cường đại nhất Bạch Cốt Hóa Thân, theo ta sát phạt thiên hạ!"

Cơ hồ là tại vừa nói, toàn bộ không gian xung quanh, phảng phất đều cùng rung động theo, lộ ra một cổ khủng bố áp lực!

"Bạch cốt tế!"

Chậm rãi từ trong miệng phun ra ba chữ này, trong nháy mắt, toàn bộ Bạch Cốt Trủng đột nhiên nổi lên một hồi âm phong, mặt đất bạch cốt tảng lớn tảng lớn bị thổi bay, bay vào không trung, khâu ra một cái khủng bố đầu lâu.

Đột nhiên hé miệng hút một cái, trước đó bị Bạch Nhạc giết chết những cái kia Bạch Cốt Thần Giáo cao thủ, cũng đồng thời bay lên, toàn thân huyết nhục chợt bóc ra, hóa thành mấy đạo huyết tuyến, đồng thời bị nuốt vào cái kia đầu lâu trong miệng!

Lấy những người này huyết nhục vì hiến tế, phảng phất một cái tà ác tồn tại, bị mạnh mẽ từ trong hư vô triệu hoán mà ra, lộ ra một cổ cường đại mà Tà Ác lực lượng, bao phủ cả vùng không gian!

"Bạch Nhạc, có thể ép ta đến mức độ này, ngươi chết cũng đủ để nhắm mắt!"

Trong mắt lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, Lãnh Ngục miệng xuất phát ra một hồi không ngừng tiếng cười, một chỉ điểm hướng chính mình mi tâm!

Trong tích tắc, Lãnh Ngục trên người mình huyết nhục cũng đồng dạng bắt đầu vỡ vụn, từ hai gò má đến tứ chi, miệng ngực, toàn thân huyết nhục phảng phất bị một thanh Vô Hình đao quả hạ xuống, cũng đồng dạng bị không trung cái kia khủng bố khô lâu cắn nuốt.

Đây vốn là cực kỳ tàn nhẫn sự tình, giống như là chính mình đem mình thiên đao vạn quả, có thể hết lần này tới lần khác lúc này Lãnh Ngục vẫn còn đang cười, cười khàn cả giọng, lại phảng phất lại vui sướng không gì sánh được!

Bạch Nhạc cơ hồ là mắt mở trừng trừng nhìn đối phương từ một người sống, hóa thành một bày đủ bộ xương trắng!

Quỷ dị khủng bố!

Lấy chính mình huyết nhục vì hiến tế, một cái kia khủng bố đầu lâu chỗ trống trong ánh mắt, đột nhiên xuất hiện lau một cái khủng bố u mang, lộ ra một điểm thấm người u lục, rơi vào Bạch Nhạc trên người!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc giống như là bị một cái cực kì khủng bố tồn tại để mắt tới, toàn thân mồ hôi lông đều dựng lên.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc là thật ngửi được khí tức tử vong, dù là hắn tế xuất hoàn mỹ tinh cung, phảng phất cũng căn bản không đở được đối phương cái này tử vong ngưng mắt nhìn.

Thậm chí Bạch Nhạc có thể cảm giác được, lại bị đối phương nhìn chòng chọc một hồi, trên người mình huyết nhục cũng đồng dạng hội lấy đồng dạng phương thức bong ra từng màng, tiến nhập bị đối phương cắn nuốt, hóa thành một bày đủ bộ xương trắng.

Nguy cơ sinh tử phía dưới, Bạch Nhạc nơi nào còn dám có nửa điểm do dự!

Tâm niệm vừa động, một đạo khủng bố kiếm quang chợt từ Bạch Nhạc trong óc bay ra, trong khoảnh khắc, hóa thành một bả cổ xưa trường kiếm, rơi vào Bạch Nhạc trong lòng bàn tay!

Cũng cơ hồ là trong nháy mắt này, một cổ Hạo Nhiên kiếm ý đột nhiên bộc phát ra, phảng phất trong nháy mắt liền xua tan xung quanh cái kia tà ác khí tức.

Thần kiếm Côn Ngô!

Bước vào Tinh Cung Cảnh sau đó, đây cũng là Bạch Nhạc lần đầu tiên đem Côn Ngô Kiếm từ trong thần hồn lấy ra!

Cầm kiếm Côn Ngô!

Một kiếm nơi tay, Bạch Nhạc phảng phất cũng đồng dạng cảm thụ được Côn Ngô Kiếm bên trong cái kia phảng phất vô cùng vô tận hạo nhiên kiếm khí!

"Thần kiếm Côn Ngô? ! ! ! Không!"

Đã hiến tế toàn thân huyết nhục, hóa thành một cổ xương trắng Lãnh Ngục, tại thấy như vậy một màn trong nháy mắt, chợt phát sinh một hồi điên cuồng tiếng gào thét, cái kia trong thanh âm, tràn đầy tất cả đều là sợ hãi!

Chỉ là, đến mức độ này, Bạch Nhạc nơi nào còn có nửa phần phản ứng đến hắn ý tứ, trong nháy mắt, tinh cung lực lượng triệt để bị Bạch Nhạc kích phát mà ra, vô luận là Đạo Môn lực lượng, Thông Thiên Ma Công lực lượng, toàn bộ đều trong nháy mắt này bộc phát ra, hoàn mỹ dung nhập một kiếm này bên trong!

Linh Tê Nhất Kiếm!

Tâm kiếm tương thông, giờ khắc này, Bạch Nhạc phảng phất mình cũng đã cùng Côn Ngô Kiếm hòa làm một thể, căn bản không cần suy tư, trực tiếp chính là một kiếm chém rụng!

Trong tích tắc, toàn bộ Bạch Cốt Trủng phảng phất đều theo một kiếm này mà tan vỡ!

"Ô!"

Trong nháy mắt, cái kia khủng bố đầu lâu bên trong chợt bắn ra một luồng u lục sắc hỏa diễm, hướng về Bạch Nhạc đốt qua đây, chỉ là tại đây một kiếm phía dưới, căn bản ngay cả ngăn cản chút nào đều làm

không được, trực tiếp béo phệ bị kiếm khí chém vỡ!

"Không!"

Mắt thấy đây hết thảy, Lãnh Ngục trong miệng hét thảm một tiếng, thân thể không bị khống chế hướng về kia khủng bố đầu lâu trước bay đi, ngăn ở một kiếm này trước đó!

"Bạch Nhạc, ngươi không thể giết ta! Ngươi đây là xúc phạm!"

Ùng ùng!

"Ngươi thần, cứu không được ngươi!"

Vô luận Lãnh Ngục đang kêu cái gì, cũng căn bản là không có cách ngăn cản kinh khủng này một kiếm, cơ hồ là trong nháy mắt, kiếm quang liền đem hắn triệt để bao phủ, thậm chí không thể ngăn cản dù là trong nháy mắt, khủng bố kiếm quang liền chợt chém rụng đến cái kia khủng bố đầu lâu bên trên.

Một kiếm mà chém!

Đầu lâu trong nháy mắt vỡ nát, hóa thành một đất sụp vỡ bạch cốt, ngay tại lúc đó, Bạch Cốt Trủng cũng triệt để tan vỡ, một lần nữa hiển hiện ra thế giới chân thật, rõ ràng là tại trong một khu rừng rậm rạp!

"Hô!"

Quỳ một chân trên đất, Bạch Nhạc đồng dạng sắc mặt trắng bệch, phảng phất toàn thân lực lượng đều theo một kiếm này bị triệt để rút sạch.

Giờ khắc này Bạch Nhạc thậm chí nhắc lại không tầm thường nửa điểm linh lực đến, nếu không phải Thông Thiên Ma Thể đủ quá cường hãn, sợ là Bạch Nhạc cả người đều muốn xụi lơ đến mặt đất, không cách nào nữa

nhúc nhích chút nào.

Bây giờ, Bạch Nhạc quả thực hận cứ như vậy té trên mặt đất, ngủ trước một cái trời đất tối sầm lại nói.

Thật là trực giác lại rõ ràng nói cho hắn biết, cuối cùng chém vỡ Bạch Cốt Trủng thời điểm, khí tức tất phải đã tiết ra ngoài, dạng này lực lượng, tất phải đã kinh động Bắc Đẩu Tinh Cung, thậm chí chỉ sợ Bắc Đẩu Tinh Cung cao thủ, bây giờ cũng đã đang trên đường đi.

Loại tình huống này, Bạch Nhạc căn bản là vô pháp giải thích, hắn làm sao có thể đánh chết nhiều như vậy Bạch Cốt Thần Giáo cao thủ, ở lại chỗ này chỉ biết bại lộ thân phận, chết không nơi táng thân!

Cái này một ngụm oan ức, chỉ có thể vứt cho Yến Bắc Thần đi lưng!

Ý thức được điểm này, Bạch Nhạc nơi nào còn nhớ được nghỉ ngơi, lúc này liền cực nhanh nhằm phía Lãnh Ngục bọn hắn những người này thi thể!

Mặc dù bọn hắn đều đã hóa thành bộ xương trắng, có thể trên tay chiếc nhẫn trữ vật lại không biết tiêu thất!

Cho dù là ở loại tình huống này xuống, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ chưa cướp đoạt đối phương chiếc nhẫn trữ vật.

Đương nhiên, cái này không chỉ có chỉ là tham tài!

Mà là bởi vì Bạch Nhạc muốn từ đối phương trên người, tìm được càng nhiều về Bạch Cốt Thần Giáo manh mối, đối phương về thần đạo thuyết pháp, cho tới giờ khắc này Bạch Nhạc cũng không hiểu rõ, hơn nữa hôm nay sau trận chiến này, Bạch Nhạc rất rõ ràng, chính mình liền thực sự là cùng Bạch Cốt Thần Giáo không chết không thôi.

Muốn sau này tại đối mặt Bạch Cốt Thần Giáo thời điểm, nhiều mấy phần sinh cơ, hắn nhất định phải tận khả năng nhiều giải tất cả về Bạch Cốt Thần Giáo manh mối cùng tin tức.

Lấy đi đối phương chiếc nhẫn trữ vật, Bạch Nhạc một đầu liền trực tiếp đâm vào trong rừng rậm.

Mặc dù vô pháp điều động chút nào linh lực, có thể bằng vào Thông Thiên Ma Thể cường hãn, Bạch Nhạc muốn chạy trốn, lại như cũ cũng không phải là quá khó khăn sự tình.

Tối trọng yếu là, không có sóng linh lực, cũng mắc đi cầu vị lấy, không có chút nào khí tức tiết ra ngoài.

Loại tình huống này, cho dù là Bắc Đẩu Tinh Cung cao thủ chạy tới, muốn tại đây mịt mờ trong rừng rậm, tìm được hắn cũng hầu như là không có khả năng sự tình.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 409: Giả sử còn có Côn Ngô Kiếm đâu?

"Bạch Cốt Thần Giáo!"

Bạch Nhạc mới mới vừa rời đi không bao lâu, mấy bóng người liền rơi vào cái này mấy cổ hài cốt bên cạnh, thoáng liếc một cái, nhất thời nhận ra người chết thân phận, trong nháy mắt, mấy người sắc mặt liền nhất thời khẩn trương.

Trước đó bọn hắn chỉ là nhận thấy được bên này có Tinh Cung Cảnh cường giả giao thủ, hơn nữa tối thiểu cũng là tinh cung trung kỳ tồn tại, nhưng chân chính đến nơi đây thời điểm, mới phát hiện, sự tình so với trong tưởng tượng phức tạp hơn nhiều.

Chỉ là ở chỗ này lưu lại thi cốt thì có sáu cỗ, hơn nữa, từ thi thể nhìn lên, sáu người này sợ rằng toàn bộ đều là Tinh Cung Cảnh cao thủ!

Giả sử cho là thật như vậy, chuyện này ảnh hưởng khả năng liền quá lớn.

Cho dù là đối với Bắc Đẩu Tinh Cung dạng này Địa cấp tông môn mà nói, sáu vị Tinh Cung Cảnh cũng là một cổ tuyệt đối không thể coi thường lực lượng, duy nhất chém giết sáu vị Tinh Cung Cảnh cao thủ, đối phương lại là người nào?

"Tiền sư huynh, sự tình tựa hồ có chút không đúng, xung quanh bạch cốt mảnh vụn quá nhiều, hơn nữa. . . Từ đối phương chiến đấu trên dấu vết đến xem, song phương lúc giao thủ ở giữa chỉ sợ sẽ không quá ngắn." Niết lên một mảnh vỡ vụn bạch cốt, bên trong một cái đệ tử bước gấp tới đi, trầm giọng mở miệng nói, "Ta hoài nghi đối phương là dùng trận pháp gì cắt đứt khí tức, thẳng đến cuối cùng, toàn bộ trận pháp tan vỡ,

lúc này mới tiết lộ khí tức."

"Tràn ra đi, cẩn thận lục soát xung quanh, nhìn một chút có không có để lại đầu mối gì!" Con mắt hơi hơi nheo lại, Tiền Thụy trầm giọng phân phó nói.

"Vâng!"

Đạt được Tiền Thụy mệnh lệnh, mọi người nhất thời liền tản mát, chỉ có Tiền Thụy ở lại tại chỗ, tỉ mỉ quan sát những hài cốt này, rơi vào trong trầm tư.

Tiền Thụy bản thân liền là Bắc Đẩu Tinh Cung chân truyền đệ tử, thực lực cực mạnh, hơn nữa quá khứ đã từng cùng Bạch Cốt Thần Giáo người từng có giao thủ, đối với Bạch Cốt Thần Giáo có chỗ giải, bây giờ loại tình huống này, để cho hắn mơ hồ nhớ tới Bạch Cốt Thần Giáo một cái tin đồn.

Chỉ là, giả sử thực sự là loại tình huống đó. . . Hắn thực sự nghĩ không ra, đối phương có thủ đoạn gì có thể giết ngược những thứ này Bạch Cốt Thần Giáo cao thủ ung dung thoát thân, chuyện này căn bản là cũng không phù hợp lẽ thường.

Cũng không biết đi qua bao lâu, trước đó những cái kia tràn ra đi thăm dò tìm manh mối đệ tử lúc này mới lui về, đem Tiền Thụy từ trong trầm tư đánh thức.

"Tiền sư huynh, xung quanh chúng ta tìm khắp qua, không có bất kỳ manh mối, đối phương sợ rằng đã sớm ly khai."

"Không đúng. . . Bạch Cốt Trủng, nhất định là Bạch Cốt Trủng!"

Tựa hồ căn bản không có nghe đến mấy cái này đệ tử nói cái gì, Tiền Thụy trong mắt lóe lên lau một cái vẻ hoảng sợ, trầm giọng lẩm bẩm.

"Cái gì?"

"Nhanh, lập tức phản hồi Tông mời Trần trưởng lão qua đây, thì nói ta hoài nghi nơi này có người mở ra Bạch Cốt Trủng!" Ngẩng đầu, Tiền Thụy trong thanh âm lộ ra lau một cái gấp chi ý, luôn miệng thúc giục.

. . .

Tựa ở dưới cây, nghỉ ngơi hơn một canh giờ thời gian, Bạch Nhạc mới rốt cục triệt để trầm tĩnh lại.

Mặc dù linh lực tổn hao cực đại, có thể Bạch Nhạc trên người lại cũng không khuyết thiếu chữa thương đan dược, mặc dù không dám bảo hoàn toàn khôi phục lại, có thể chí ít cũng không trở thành giống như trước đó như thế không còn sức đánh trả chút nào.

Không rãnh hạ xuống, Bạch Nhạc cũng cẩn thận tra xét mấy người chiếc nhẫn trữ vật.

Trừ Lãnh Ngục bên ngoài, người khác giới chỉ đều rất bình thường, mặc dù có cấm chế, cũng chỉ là một ít vô cùng đơn giản cấm chế, tiện tay có thể phá, trong giới chỉ cũng đều là một ít loạn thất bát tao đồ vật, có linh thạch cũng có tu luyện dùng linh dược, xem như là có giá trị không nhỏ, nhưng lại cũng không có gì đặc biệt quý trọng bảo vật, hoặc là như Bạch Cốt Thần Quyết tại dạng này bí mật.

Chân chính đặc thù, hay là từ Lãnh Ngục trên người đoạt lại chiếc nhẫn kia.

Đem Lãnh Ngục chiếc nhẫn trữ vật nâng ở lòng bàn tay, Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm thụ được bên trong sắp đặt cực kỳ lợi hại cấm chế, chẳng qua là cho trước đây Bích Vân Đào giới chỉ không giống nhau, lần này trong cấm chế, rõ ràng lộ ra một loại tà ác khí tức, vừa nhìn chính là

người trong ma đạo thiết hạ cấm chế.

Điều này cũng làm cho Bạch Nhạc càng xác định trước đó suy đoán, Bích Vân Đào trong giới chỉ giới chỉ, tất nhiên là Đông Hải Tiên Đảo cao thủ thiết hạ, nói cách khác, cái kia tuyệt đối không chỉ là một cái Bích Vân Đào, thậm chí một cái Mâu Kình Thần cá nhân sự tình, mà là toàn bộ Đông Hải Tiên Đảo đều tham dự vào.

Sự tình tới mức này, sợ là càng phức tạp, chỉ bằng vào tự mình một người, Bạch Nhạc trong lòng đã có chút không có.

"Vô luận như thế nào, lần này, nhất định phải đem Bắc Đẩu Tinh Cung lôi xuống nước!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc chợt đem giới chỉ nắm vào bàn tay, bây giờ loại tình huống này, Bạch Nhạc không dám tùy tiện tiết lộ nửa điểm Thông Thiên Ma Công khí tức, tự nhiên không tiện trực tiếp phá vỡ giới chỉ cấm chế, hơn nữa. . . Giữ lại cái này có cấm chế bảo hộ giới chỉ, có thể khả năng còn sẽ có trọng dụng!

. . .

"Thật là Bạch Cốt Trủng không sai!"

Cẩn thận xem kỹ một chút mặt đất những thứ này bạch cốt mảnh vụn, Trần Kiếm Phong chậm rãi cho ra một cái khẳng định đáp án.

Hắn đệ tử cũng không biết Bạch Cốt Trủng ý vị như thế nào, thật là Tiền Thụy nhưng không khỏi thốt nhiên biến sắc, "Thực sự là Bạch Cốt Trủng. . . Chết tiệt, những thứ này Bạch Cốt Thần Giáo người muốn làm cái gì, lại đem Bạch Cốt Trủng thiết đến chúng ta chân núi!"

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Tiền Thụy đột nhiên hỏi, "Không đúng, có phải hay không là cái kia Bạch Nhạc?"

Gần nhất cùng Bạch Cốt Thần Giáo kết thù kết oán cao thủ, tựa hồ cũng chỉ có cái này một cái Bạch Nhạc, hơn nữa Tiền Thụy đã được đến tin tức, Bạch Nhạc tựa hồ ở nơi này một hai ngày phải đến Bắc Đẩu Tinh Cung tới.

"Không có khả năng!"

Lắc đầu, Trần Kiếm Phong chậm rãi mở miệng nói, "Bạch Nhạc mặc dù thực lực không yếu, nhưng lại cũng cuối cùng chỉ là vừa mới bước vào Tinh Cung Cảnh mà thôi, một khi rơi vào Bạch Cốt Trủng, chắc chắn phải chết! Huống chi, hắn nếu là có phần thực lực này. . . Toàn bộ Duyện châu, không ai có thể ngăn cản Linh Tê Kiếm Tông quật khởi, cũng căn bản không cần đến bổn tông tới."

Có thể chính diện phá vỡ Bạch Cốt Trủng, một lần chém giết nhiều như vậy Tinh Cung Cảnh cường giả, cái này đã xuất xứ gọi là thiên kiêu phạm trù!

Cho dù là Mâu Kình Thần, hoặc là Vệ Phạn Dạ cũng căn bản không có khả năng làm được!

Trừ phi là Đạo Lăng thánh nữ loại kia cao cấp nhất tồn tại, mới có thể sở hữu thực lực đáng sợ như thế.

Chờ một hồi!

Đạo Lăng thánh nữ. . .

Trong nháy mắt, Trần Kiếm Phong sắc mặt chợt đại biến, "Tiền Thụy, trước đó có phải hay không có tin tức nói, vị kia Ma Quân truyền nhân tại Duyện Châu thành hiện thân?"

Nhắc tới cái này, Tiền Thụy trong lòng cũng không khỏi hơi hơi vừa

nhảy, "Đúng, ngài ý là. . . Đây là vị kia Ma Quân truyền nhân làm? Điều đó không có khả năng, nghe đồn Yến Bắc Thần cũng bất quá là mới vừa bước vào Tinh Cung Cảnh mà thôi, nói hắn có thể giết chết sáu vị Tinh Cung Cảnh cường giả còn có thể, thật là giả sử thực sự là Bạch Cốt Trủng, hắn cũng không khả năng phá vỡ."

Đột nhiên ngẩng đầu, Trần Kiếm Phong trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, chậm rãi mở miệng nói, "Chỉ bằng chính hắn tuy làm không được, thật là. . . Giả sử còn có thần kiếm Côn Ngô đâu?"

Một câu nói này, mới chính thức để cho Tiền Thụy thốt nhiên biến sắc.

Thần kiếm Côn Ngô, trước đây Đạo Lăng thánh nữ đuổi tới Linh Tê Kiếm Tông đi, không phải là vì đoạt hoàn hồn kiếm Côn Ngô sao?

Chỉ là, Thông Thiên Ma Quân không rõ sống chết, Côn Ngô Kiếm cũng cuối cùng không thể tìm được, Đạo Lăng thánh nữ bất đắc dĩ phía dưới, lúc này mới phản hồi Đạo Lăng Thiên Tông bế quan.

Côn Ngô Kiếm hạ lạc cũng thủy chung thành mê, vị này Ma Quân truyền nhân đột nhiên tại Thanh châu hiện thân, nhưng lại không có Côn Ngô Kiếm, nhưng đừng quên, tại Thanh châu thời điểm, Yến Bắc Thần mới cũng chỉ có Linh Phủ Cảnh, vốn cũng không có vận dụng Côn Ngô Kiếm tư cách.

Nhưng bây giờ khác biệt a!

Bước vào Tinh Cung Chi Cảnh, giả sử lại có thể cầm kiếm Côn Ngô. . . Dạng này Ma Quân truyền nhân, khả năng liền quá kinh khủng!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 410: Đối chọi gay gắt

"Linh Tê Kiếm Tông đệ tử Bạch Nhạc, đến đây bái phỏng Bắc Đẩu Tinh Cung, thỉnh cầu thông truyền!"

Một bộ bạch y, đem Thu Hoằng Kiếm thắt ở bên hông, Bạch Nhạc hơi hơi ôm quyền, đứng ở Bắc Đẩu Tinh Cung trước sơn môn, ung dung mở miệng nói.

So với việc tại Duyện Châu thành thời điểm, lúc này Bạch Nhạc có vẻ cực kỳ khiêm tốn, chẳng những thu liễm khí tức, hơn nữa cả người cũng lại không có loại kia bộc lộ tài năng nhuệ khí, ngược lại như là một cái nho nhã ôn hòa thư nhân.

Nhưng mà, dù vậy Bạch Nhạc trên người lại phảng phất cũng lộ ra một loại khó diễn tả được khí chất, đảm nhiệm ai cũng không dám khinh thường.

Người thường nói, bụng có thi thư khí tự hoa, đối với tu hành giả mà nói, càng phải như vậy.

Một khi bước vào Tinh Cung Cảnh, cho dù là thu liễm khí tức, cũng đều sẽ cho người ta một loại đặc thù khí chất, phảng phất chỉ cần hắn đứng ở cái kia, liền nên chịu đến tất cả mọi người tôn trọng.

Huống chi, bây giờ Bạch Nhạc, cũng sớm không phải trước đây cái kia bừa bãi vô danh Bạch Nhạc, Duyện Châu thành đánh một trận, Bạch Nhạc đã danh chấn Duyện châu, cùng Linh Tê Kiếm Tông không quan hệ, chỉ bằng Bạch Nhạc cái này một cái tên, cũng đã đủ để cho người nhìn thẳng vào.

"Bạch sư huynh xin về sau, ta cái này đi Thông trưởng lão!"

Từ lúc vài ngày trước đó, Bắc Đẩu Tinh Cung những thứ này phụ trách thủ sơn đệ tử liền đã được đến Bạch Nhạc muốn tới tin tức, tự nhiên tự nhiên đồng dạng không có nửa điểm chỗ thất lễ, cung kính hạ thấp người hoàn lễ, lập tức liền có đệ tử chạy vội phản hồi Tông, bẩm báo Bạch Nhạc đến tin tức.

"Chúc mừng Bạch sư huynh bước vào tinh cung, Duyện Châu thành đánh một trận, Bạch sư huynh danh động thiên hạ, xác thực khiến người khâm phục!"

Có đệ tử đi thông nắm, nhưng cũng sẽ không thật sự để cho Bạch Nhạc ở chỗ này ngốc chờ lấy, dẫn đầu đệ tử nhất thời tiến lên mở miệng nói.

"May mắn mà thôi!" Mỉm cười, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói.

"Bạch sư huynh, mời!"

Nơi đây mới là chân núi, Bạch Nhạc cũng không phải địch nhân gì, tự nhiên không có đem Bạch Nhạc ngăn ở nơi đây, không cho phép vào núi đạo lý, cái kia đệ tử tự tay làm một cái mời thủ thế, mỉm cười dẫn đường nói.

Bạch Nhạc tự nhiên rành mạch từng câu, cho nên hồi bẩm, cũng chỉ là một cái trình tự mà thôi, dù là hắn bước vào Tinh Cung Cảnh, Bắc Đẩu Tinh Cung trưởng lão cũng không trở thành xuống đến chân núi đi ra nghênh tiếp hắn, lúc này cũng không chối từ, cứ như vậy theo cái này đệ tử chậm rãi dọc theo sơn đạo đi lên.

"Bạch Nhạc tới?"

Bên này Trần Kiếm Phong vừa mới cùng Tiền Thụy bọn hắn trở lại tông môn không bao lâu, dĩ nhiên cũng làm đạt được Bạch Nhạc đến đây bái phỏng tin tức, hơi nhíu mày, Tiền Thụy lúc này chủ động mở miệng nói,

"Trần trưởng lão, liền do ta tới tiếp đãi cái này Bạch Nhạc tốt."

Tông môn đệ tử hồi bẩm thời điểm, nói vô cùng rõ ràng, Bạch Nhạc lấy là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử thân phận mà đến, mà không phải Thanh Châu phủ chủ.

Kể từ đó, từ Tiền Thụy cái này chân truyền đệ tử đi nghênh, tự nhiên cũng liền sẽ không mất lễ phép.

Luận thân phận, tất cả mọi người là chân truyền đệ tử, luận thực lực, cũng đều là Tinh Cung Cảnh, tự nhiên có thể nói là vừa đúng.

Tối trọng yếu là, Tiền Thụy trong lòng đối với trước đó Bạch Cốt Thần Giáo sự tình, thủy chung còn có nghi hoặc, bây giờ thừa dịp cơ hội này trước một bước đi gặp Bạch Nhạc, thăm dò một chút Bạch Nhạc phản ứng, tự nhiên cũng là rất bình thường sự tình.

"Thăm dò có thể, nhưng nhớ lấy không được thất lễ, đối phương dù sao vẫn là Thanh Châu phủ chủ!" Trần Kiếm Phong tự nhiên biết Tiền Thụy ý tứ, thoáng lưỡng lự một chút, lập tức trầm giọng phân phó nói.

"Trần trưởng lão yên tâm, đối phương tất nhiên theo lễ mà đến, ta đương nhiên sẽ không thất lễ!" Gật đầu, Tiền Thụy lúc này đáp ứng nói.

. . .

Một đường theo thủ sơn cái kia đệ tử chậm rãi lên núi, Bạch Nhạc cũng thừa dịp cơ hội này, đại thể giải một chút Bắc Đẩu Tinh Cung.

Bắc Đẩu Thất Tinh, Bắc Đẩu Tinh Cung bên trong cũng đồng dạng chia làm bảy Chủ phong, lấy Bắc Đẩu Thất Tinh tên mệnh danh, theo thứ tự là, Thiên Xu, Thiên Tuyền, Thiên Cơ, Thiên Quyền, Ngọc Hành, Khai Dương, Dao Quang, bảy Phong, hơn nữa, cái này bảy Phong liên kết, liền sẽ tự nhiên hình thành Bắc Đẩu Đại Trận, đây cũng là Bắc Đẩu Tinh

Cung hộ tông đại trận.

Chợt vừa nghe đi lên, tựa hồ Bắc Đẩu Tinh Cung cùng Thất Tinh Tông cũng có vài phần giống nhau chỗ, nhưng trên thực tế, truyền thừa cùng súc tích lại hoàn toàn khác biệt.

So với việc dựa vào cùng Đạo Lăng Thiên Tông Thất Tinh Tông, Bắc Đẩu Tinh Cung súc tích càng hiếu thắng phần lớn.

Cái khác không nói, riêng chỉ là Tinh Cung Cảnh đệ tử, Bắc Đẩu Tinh Cung liền có hơn mười vị, dạng này thực lực, không muốn so Thất Tinh Tông cường quá nhiều.

Huống chi, trong lúc này cái kia có vị kia Vệ Phạn Dạ, trong tin đồn, so Mâu Kình Thần xuất sắc hơn càng quái dị vô song thiên kiêu.

Hơn nữa, tại Bắc Đẩu Tinh Cung có một quy củ, bảy Phong địa vị bình đẳng, không có chia cao thấp, cái nào nhất phong đệ tử càng xuất sắc hơn, cuối cùng tiếp chưởng Cung chủ chi vị, chủ điện liền thiết lập tại cái nào nhất phong phía trên.

Bây giờ cung chủ xuất thân Thiên Cơ phong, cho nên lần này Bạch Nhạc bái phỏng Bắc Đẩu Tinh Cung, liền muốn đến Thiên Cơ phong đi bái kiến.

Bên này Bạch Nhạc mới vừa đến Thiên Cơ phong xuống, xa xa Tiền Thụy liền nghênh qua đây.

"Thiên Quyền phong chân truyền đệ tử Tiền Thụy, gặp qua Bạch sư đệ!"

Tiền Thụy nếu so với Bạch Nhạc sớm hơn bước vào Tinh Cung Cảnh, mà là niên kỷ cũng muốn lớn không ít, tự nhiên lợi dụng sư huynh mà tự cho mình là.

"Gặp qua Tiền sư huynh!"

Hạ thấp người hoàn lễ, tại Tiền Thụy quan sát Bạch Nhạc đồng thời, Bạch Nhạc cũng đồng dạng tại tỉ mỉ quan sát đối phương.

So với việc Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, Tiền Thụy trên người thiếu vài phần loại kia tự cao tự đại kiêu căng, nhưng là lại cũng đồng dạng có vẻ bộc lộ tài năng, khí thế rất mạnh, vừa nhìn thì không phải là loại kia dễ tiếp xúc người.

Hơn nữa, cứ việc đối phương không có biểu hiện ra ngoài, có thể Bạch Nhạc lại như cũ có thể từ đối phương trên người cảm thụ được một tia nhàn nhạt địch ý.

"Đã sớm nghe nói, Bạch sư đệ năm vừa mới nhược quán, cũng đã đột phá tinh cung! Thiếu niên thành danh, xác thực để cho người ta ước ao a."

Nhìn Bạch Nhạc, Tiền Thụy khẽ cười mở miệng nói.

Thiếu niên thành danh, nhìn tựa hồ là khen tặng, nhưng trên thực tế, nhưng cũng lộ ra vài phần ở trên cao nhìn xuống cảm giác, phảng phất Bạch Nhạc ở trước mặt hắn, cũng bất quá chỉ là một cái hậu bối đồng dạng.

"Thành danh hai chữ vạn không dám nhận, bất quá là may mắn có vài phần bạc danh a! Trừ ma vệ đạo vốn là chúng ta trách nhiệm, như Bạch Cốt Thần Giáo loại này Tà Giáo , bất kỳ cái gì Huyền Môn đệ tử gặp phải, cũng sẽ không khoanh tay đứng nhìn!" Nói được cái này, còn vẫn như cũ chỉ là khiêm tốn, chỉ là thoáng dừng một cái, Bạch Nhạc thoại phong nhất chuyển, có thể liền có vẻ hơi đối chọi gay gắt, "Còn như còn trẻ, chính là học không già trẻ, đạt giả làm đầu! Chúng ta tu hành giả, tuổi tác xác thực không coi là cái gì, Tiền sư huynh nghĩ sao?"

Những lời này, có thể nói là trong bông có kim, hời hợt liền đem Tiền Thụy ngăn cản trở về, hơn nữa đối chọi gay gắt, cũng lộ ra vài phần đùa cợt Tiền Thụy sống uổng thời gian ý tứ hàm xúc tới.

Đây cũng không phải Bạch Nhạc có lòng khiêu khích, mà là lần này hắn đại biểu Linh Tê Kiếm Tông mà đến, có thể ôn hòa khiêm tốn, nhưng lại tuyệt đối không thể kì nhân dĩ nhược.

Linh Tê Kiếm Tông bây giờ bản thân cũng đã đủ yếu, nếu như hắn còn có vẻ khúm núm, vậy cũng chỉ có thể để cho người ta càng phát ra coi thường.

Ôn hòa khiêm tốn là một loại thái độ, có thể đối chọi gay gắt đánh trả, có thể chính là giấu ở ôn hòa bề ngoài phía dưới ngạo khí.

Đơn giản nói mấy câu, nhìn như bình thường, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc cùng Tiền Thụy ở giữa, cũng đã hoàn thành một trận trong tối giao phong.

Một lần nữa quan sát một chút Bạch Nhạc, Tiền Thụy khóe miệng lộ ra một nụ cười, tự tay làm một cái mời thủ thế, "Bạch sư đệ, mời!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 411: Thăm dò

"Bạch sư đệ, từ Duyện Châu thành chạy tới, đoạn đường này cũng không dễ dàng a?"

Dẫn Bạch Nhạc hướng chủ điện đi tới, Tiền Thụy tựa hồ vô ý mở miệng hỏi.

"Đúng vậy a vì thuận lợi chạy tới quý tông, đoạn đường này, ta thật là thực sự là vắt óc tìm mưu kế." Không có chút nào che giấu, Bạch Nhạc tùy ý đáp, "Trước đây nếu không phải vừa may đụng phải Yến Bắc Thần đại náo phủ thành chủ, ta còn thực sự có chút đau đầu làm như thế nào tách ra người khác cơ sở ngầm đây."

Tiền Thụy hỏi đơn giản, Bạch Nhạc đáp tùy ý, hời hợt liền đem mình tại sao kim thiền thoát xác, thuê làm xe ngựa thu liễm khí tức, lấy người thường dáng vẻ một đường thản thản nhiên đi tới Bắc Đẩu Tinh Cung sự tình nói một lần.

Đương nhiên, trừ. . . Cuối cùng trận chiến kia!

Những lời này quá hoàn mỹ, bởi vì từ đầu tới đuôi Bạch Nhạc nói đều là lời nói thật, chỉ là biến mất tối trọng yếu một vòng mà thôi, mặc dù Tiền Thụy lại như thế nào tâm tư linh mẫn, cũng căn bản không phát hiện được trong lúc này dị dạng.

Cứ như vậy một đường vừa nói chuyện, rất nhanh Bạch Nhạc liền bị dẫn vào trong đại điện.

Một khi bước vào đại điện, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Tiền Thụy đều tùy theo thu hồi trước đó tùy ý, thậm chí tại vào điện trước đó, Bạch Nhạc còn cố ý chánh chánh áo mũ.

"Linh Tê Kiếm Tông đệ tử Bạch Nhạc, gặp qua cung chủ, gặp qua chư vị trưởng lão!"

Khẽ khom người, Bạch Nhạc thẳng hành lễ nói.

"Bạch phủ chủ khách khí, Thanh châu sự tình, bọn ta cũng hơi có nghe thấy, đáng tiếc một mực vô duyên nhìn thấy, hôm nay gặp mặt, rất là vui mừng!" Ánh mắt rơi vào Bạch Nhạc trên người, Bắc Đẩu Tinh Cung cung chủ nhẹ giọng mở miệng nói.

Lời nói này rất khách khí, đáng tiếc nhưng là đối Thanh Châu phủ chủ Bạch Nhạc, mà không phải Linh Tê Kiếm Tông đệ tử Bạch Nhạc.

Hơi hơi khom người, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói, "Thanh Châu phủ chủ tại Thanh châu, bây giờ trở về, chỉ là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử Bạch Nhạc!"

Nói đến đây, Bạch Nhạc cố ý dừng một cái, khóe miệng mỉm cười tiếp tục nói, "Nếu như Thanh Châu phủ chủ, cái này sơn môn sợ muốn là mặt khác một bức quang cảnh."

"Ha ha ha ha, không sai! Nếu như Thanh Châu phủ chủ giá lâm, bọn ta tự nhiên tôn sùng là thượng khách, chỉ là Bạch phủ chủ yếu lấy Linh Tê Kiếm Tông thân phận đến, bổn tông tự nhiên cũng cũng chỉ có thể lấy Linh Tê Kiếm Tông đãi ngộ tới tiếp đãi."

Bật cười lớn, bên cạnh một vị trưởng lão lúc này tiếp lời nói.

"Vị trưởng lão này không biết xưng hô như thế nào?" Chuyển hướng đối phương, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Nói chuyện cái này trưởng lão là người mập mạp, niên kỷ nhìn ước chừng bốn mươi trên dưới, cả người nhìn lộ ra một cổ không hiểu không

khí vui mừng, để cho người ta rất dễ dàng liền sẽ sinh ra một tia thân cận chi ý.

"Vị này chính là Thiên Xu phong trưởng lão, Vương Chấn Quốc."

Cung kính thi lễ một cái, Tiền Thụy nhẹ giọng giới thiệu,

Bây giờ trong đại điện, là thuộc hắn cái này chân truyền đệ tử địa vị thấp nhất, Bạch Nhạc lại là hắn dẫn vào đại điện, từ hắn tới giới thiệu, tự nhiên vừa đúng.

"Vương trưởng lão nói là!" Khẽ khom người, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Bất quá, Linh Tê Kiếm Tông tuy nhỏ, nhưng cũng cuối cùng là Huyền môn chính tông, tin tưởng quý tông cũng sẽ không vì vậy có lòng khinh thị a?"

Vô luận đối đầu ai, Bạch Nhạc đều có vẻ không kiêu ngạo cũng không hèn mọn, phần này ung dung thái độ, cũng thật để cho ở đây những trưởng lão này đều coi trọng một chút.

"Linh Tê Kiếm Tông phẩm hạnh gì, có thể nhận lấy ngươi như thế một vị đệ tử."

Cười khẽ một chút, Vương Chấn Quốc khẽ lắc đầu nói.

"Có thể bái nhập Linh Tê Kiếm Tông, cũng là Bạch Nhạc may mắn." Khẽ khom người, Bạch Nhạc lần nữa đáp.

Nói được cái này, trên cơ bản song phương thái độ, cũng đã biểu hiện ra ngoài.

Bạch Nhạc thủy chung lấy Linh Tê Kiếm Tông đệ tử tự cho mình là, mắc đi cầu vị lấy, vô luận Bắc Đẩu Tinh Cung muốn nói cái gì, cũng không thể lách qua Linh Tê Kiếm Tông bản thân.

Đây là một cái cơ bản thái độ, cũng là phía sau đây hết thảy, nói tiếp cơ sở.

"Những thứ này tạm thời không đề cập tới, Bạch Nhạc, ngươi từng tại Thanh châu cùng Yến Bắc Thần đã giao thủ, ngươi cho rằng, lần này hắn tại sao lại đến Duyện châu tới?" Khoát khoát tay, Trần Kiếm Phong chậm rãi mở miệng nói.

Xưng hô từ Bạch phủ chủ biến thành Bạch Nhạc, bản thân này cũng đại biểu cho một loại thái độ.

"Chuyện cụ thể, ta cũng không rõ ràng, khả năng liền việc này, ta từng cùng Chu Đông Dương phủ chủ từng có suy đoán, hoài nghi có thể cùng Côn Ngô Kiếm có quan hệ."

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong đầu nhất thời chuyển qua vô số ý niệm trong đầu.

Đối phương thứ nhất là hỏi Yến Bắc Thần, mà không phải Bạch Cốt Thần Giáo, bản thân này liền có nghĩa là, đối phương sợ rằng đã có một ít suy đoán.

Loại tình huống này, nếu là mình còn đẩy sạch sẽ, ngược lại sẽ để cho người ta sinh nghi, chẳng đơn giản thoải mái đem mũi nhọn nhắm thẳng vào Côn Ngô Kiếm, trực tiếp dụ dỗ đối phương, hướng về một cái khác phương hướng phỏng đoán.

Đương nhiên, ngay tại lúc đó bả Chu Đông Dương cũng mang theo, kia liền càng hoàn mỹ, điều phỏng đoán này ý nghĩ, bản thân liền là Chu Đông Dương nghĩ ra được, tự nhiên không để cho hắn không đếm xỉa đến đạo lý, bất kể hắn là cái gì kết quả, tóm lại trước tiên đem hắn dụ dỗ luôn là không sai.

Trả lời như vậy, cũng nhất thời làm cho tất cả mọi người trong lòng đột nhiên vừa nhảy.

Trên thực tế, trước đó Trần Kiếm Phong trở về phát hiện Bạch Cốt Trủng thời điểm, cũng đã nói ra điều phỏng đoán này, bây giờ được nghe lại Bạch Nhạc, hiển nhiên thì càng xác minh khả năng này.

"Ồ? Ngươi có chứng cớ gì?"

"Không có chứng cứ!" Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Chính là một loại trực giác! Trước đây Đạo Lăng thánh nữ thân chí bổn tông, chính là vì tìm kiếm Côn Ngô Kiếm, kết quả mọi người vậy cũng rõ ràng, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi cơ hồ bị đều lật qua, thậm chí cho đến ngày nay, cũng vẫn như cũ còn bị liệt vào cấm địa, có thể Côn Ngô Kiếm lại như cũ không biết tung tích."

"Thông Thiên Ma Quân nếu đã lưu lại truyền nhân, tự nhiên có lý do phỏng đoán, hắn người truyền nhân này có thể tìm được Côn Ngô Kiếm."

Rất nhiều chuyện, điểm càng phá, thật ngược lại liền càng không dễ dàng để cho người ta sinh nghi.

Huống chi, đây cũng không phải là cái gì Bạch Nhạc có một phỏng đoán, bất quá chỉ là đối phương ý nghĩ trong lòng, bị Bạch Nhạc làm rõ mà thôi.

"Bạch Nhạc, tới bổn tông trên đường, ngươi là có hay không gặp qua Yến Bắc Thần hoặc là Bạch Cốt Thần Giáo người?" Trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, Trần Kiếm Phong chậm rãi hỏi.

Tới!

Trong lòng hơi động một chút, Bạch Nhạc cũng minh bạch, nói được cái

này, mới xem như chân chính muốn thẳng vào chủ đề.

"Vị trưởng lão này, chẳng lẽ là Yến Bắc Thần hoặc là Bạch Cốt Thần Giáo người, tại quý tông phụ cận hiện thân?" Ánh mắt lộ ra một tia kinh hãi, Bạch Nhạc không trả lời mà hỏi lại nói.

Đương nhiên, trên thực tế, bản thân này cũng đồng dạng chính là một loại hồi đáp.

"Không sai!" Gật đầu, Trần Kiếm Phong chậm rãi đáp, "Ngay tại chân núi, có người cùng Bạch Cốt Thần Giáo cao thủ giao thủ, chém giết Bạch Cốt Thần Giáo không ít cao thủ, chẳng lẽ không phải ngươi làm?"

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Ta rất muốn nói là ta làm, ta có thể chút thực lực ấy, tự ta vẫn là rõ ràng, nếu như đơn độc đối đầu Bạch Cốt Thần Giáo cao thủ, thật cũng không sợ, có thể nếu là đối phương tỉ mỉ bố trí xuống sát cục, ta sợ là khó thoát một kiếp! Vừa mới ta cũng cùng Tiền sư huynh nói qua, vì tránh mở Bạch Cốt Thần Giáo tai mắt, ta đoạn đường này có thể nói là lao lực tâm cơ. . . Nếu có chính diện ứng đối Bạch Cốt Thần Giáo cao thủ thực lực, nơi nào còn cần phiền toái như vậy."

Nói đến đây, Trần Kiếm Phong nghiêng đầu Tiền Thụy liếc mắt, chứng kiến Tiền Thụy gật đầu, liền minh bạch Tiền Thụy cho rằng trước đó Bạch Nhạc nói không giả.

Trên thực tế, bản thân hắn cũng không tin đó là Bạch Nhạc làm, bất quá là theo thường lệ thăm dò một chút mà thôi, đạt được kết quả này về sau, lúc này liền chuyển tới đề tài chính, "Bạch Cốt Thần Giáo thiết hạ Bạch Cốt Trủng, phải là vì giết ngươi, chỉ là không biết bị người phương nào đánh vỡ, Bạch Cốt Thần Giáo sáu vị Tinh Cung Cảnh cao thủ đồng thời bị mất mạng, chúng ta hoài nghi, xuất thủ người, chính là Yến Bắc Thần!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 412: Duy nhất giải thích

"Sáu vị Tinh Cung Cảnh cao thủ?"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên mặt cũng không khỏi lộ ra một vẻ kinh nghi chi sắc, "Ta nhớ được trưởng lão ngài vừa mới nói, những thứ này Bạch Cốt Thần Giáo người là chết ở chân núi?"

"Không sai!" Gật đầu, Trần Kiếm Phong trầm giọng đáp.

"Cái này sợ rằng không đúng sao, cho dù là Yến Bắc Thần thật có giết chết sáu vị Tinh Cung Cảnh cường giả thực lực, chỉ sợ cũng tuyệt đối không phải trong thời gian ngắn có khả năng làm được, lấy quý tông thực lực, thì như thế nào có thể không hề phát hiện?" Giang tay ra, Bạch Nhạc cũng không che giấu, thẳng đưa ra chính mình nghi vấn.

"Ngươi sợ rằng lý giải xuất hiện sai lệch, sáu vị Tinh Cung Cảnh không tính là gì, chân chính trọng yếu là Bạch Cốt Trủng!" Khẽ lắc đầu, Trần Kiếm Phong trầm giọng đáp.

"Bạch Cốt Trủng? Đó là cái gì?" Chân mày hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc không hiểu hỏi.

Lần này không thể là giả, chớ nhìn hắn phá Bạch Cốt Trủng, nhưng trên thực tế, cái kia cái gọi là Bạch Cốt Trủng đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, Bạch Nhạc đến bây giờ cũng đều vẫn không rõ, nếu là có thể mượn cơ hội này từ Bắc Đẩu Tinh Cung hỏi lên, ngược lại cũng là một chuyện tốt.

Thoáng do dự một chút, Trần Kiếm Phong lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Bạch Cốt Thần Giáo cùng hắn ma đạo tông môn không giống nhau, bọn hắn thờ phụng là thần đạo, tôn sùng cũng không phải

giáo chủ kia, mà là cái gọi là Bạch Cốt Thần!"

"Thần đạo rốt cuộc cái gì, ta không rõ ràng, thế nhưng Bạch Cốt Thần Giáo bên trong, thật có một ít cực kỳ đặc thù thần phù, có người nói bên trong ẩn chứa vị kia Bạch Cốt Thần lực lượng! Bạch Cốt Trủng chính là bên trong, nổi danh nhất một loại thần phù."

So với việc người khác, Trần Kiếm Phong cùng Bạch Cốt Thần Giáo ở giữa giao phong tối đa, cũng càng vì quen thuộc những tình huống này.

"Thần phù rốt cuộc làm sao làm được, ta không rõ ràng, thế nhưng một khi thi triển ra, nhưng có thể hóa thành một cái vẫy tay Tuyệt Không ở giữa cùng khí tức pháp trận, một khi bị khốn vào bên trong, trừ phi là Tinh Hải Cảnh lão tổ, bằng không, tại pháp trận lực lượng hao hết trước đó, căn bản là không có cách thoát thân! Hơn nữa, tại Bạch Cốt Trủng bên trong, đối phương tựa hồ có thể bằng vào thủ đoạn đặc biệt, triệu hoán vị kia Bạch Cốt Thần lực lượng, không ai địch nổi!"

Nghe thế, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền nhớ lại đối phương trước khi chết hiến tế huyết nhục, triệu hồi ra một khắc này khủng bố đầu lâu, như thế lực lượng, xác thực để cho Bạch Nhạc có một loại đối mặt cảm giác tử vong!

Không chút nào khoa trương nói, thảng nếu không phải là có Côn Ngô Kiếm nơi tay, Bạch Nhạc sợ là đã sớm đã bị cái kia đầu lâu thôn phệ, chết sạch sẽ.

Những ý niệm này tại Bạch Nhạc trong đầu nhanh chóng lướt qua, có thể bày tỏ nét mặt, Bạch Nhạc biểu hiện ra ngoài nhưng là một phen dáng dấp.

"Vị trưởng lão này, ngươi nói cũng quá mờ nhạt, ta thực sự có chút nghe không hiểu nhiều lắm."

Đối cái này Trần Kiếm Phong cũng đồng dạng không có bất kỳ hoài nghi, khoát tay một cái nói, "Không có chân chính thấy qua Bạch Cốt Trủng, tự nhiên rất khó lý giải."

Một câu nói này, nhưng là chợt để cho Bạch Nhạc bắt lại bên trong then chốt, "Ý ngươi là, ngươi đã từng thấy qua Bạch Cốt Trủng?"

Nhìn ra Bạch Nhạc nghi hoặc, Trần Kiếm Phong chậm rãi gật đầu, "Không sai, ngày xưa ta xác thực từng bị vây ở Bạch Cốt Trủng bên trong, hơn nữa, hầu như suýt nữa mệnh tang tại chỗ! Cũng may lão tổ chạy tới, phá Bạch Cốt Trủng, lúc này mới đem ta cứu."

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng cũng nhất thời rùng mình.

Đối phương nói tới lão tổ, nghĩ cũng không cần nghĩ, tự nhiên chính là Bắc Đẩu Tinh Cung vị kia Tinh Hải Cảnh cường giả, yêu cầu Tinh Hải Cảnh xuất thủ, mới có thể đánh vỡ Bạch Cốt Trủng, bên trong lợi hại tự nhiên không cần nhiều lời.

"Cái này càng không đúng, Yến Bắc Thần mặc dù lại như thế nào lợi hại, cũng không khả năng có Tinh Hải Cảnh thực lực a? Bằng hắn làm sao có thể phá Bạch Cốt Trủng?"

"Chỉ bằng Yến Bắc Thần tự nhiên không được, có thể nếu là lại tăng thêm Côn Ngô Kiếm đâu?" Trần Kiếm Phong lạnh lùng hỏi ngược lại.

". . . Ngươi là nói, Côn Ngô Kiếm đã rơi vào Yến Bắc Thần trên tay?" Trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi chi sắc, Bạch Nhạc khó có thể tin hỏi.

"Đây là duy nhất giải thích!"

. . .

". . . Đây là duy nhất giải thích!"

Quỳ gối trong thần điện, hắc bào lão giả trầm giọng mở miệng nói, "Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, vô luận lại như thế nào coi trọng cũng không có gì quá! Chỉ là duy nhất để cho người không nghĩ ra là, hắn cùng với bản giáo không oán không cừu, vì sao phải cùng bản giáo là địch."

Hắc bào lão giả đứng trước mặt một cái nữ nhân, đẹp vô cùng nữ nhân, phảng phất chỉ cần liếc mắt nhìn, liền có thể để cho người ta lần nữa không dời ra ánh mắt.

Một thân hắc bào, cũng vô pháp che lấp cái kia duyên dáng dáng người, tinh xảo khuôn mặt phảng phất tới Thiên Tứ hạ báu vật, đủ để cho bất kỳ nam nhân nào điên cuồng.

Nhưng mà, lúc này quỳ ở trước mặt đối phương hắc bào lão giả lại quả thực liền thở mạnh cũng không dám một ngụm, chớ đừng nói chi là ngẩng đầu nhìn nhiều.

Thế nhân đều biết Bạch Cốt Thần Giáo khủng bố, nhưng lại tiên ít có người biết, vị này tồn tại Tinh Hải Cảnh tu vi Bạch Cốt Thần Giáo giáo chủ, dĩ nhiên là một cái nữ nhân.

"Không biết, vậy thì đi thăm dò! Đặng trưởng lão cũng là bản giáo lão nhân, làm sao cũng phạm loại này ngu xuẩn sai lầm!"

Thanh âm lạnh như băng chậm rãi từ trong miệng phun ra, liền phảng phất vạn năm không thay đổi hàn băng , khiến cho người không rét mà run.

Vẻn vẹn chỉ là một câu nói, cái kia hắc bào lão giả, nhưng là nhất thời bị

sợ toàn thân run, hầu như không khống chế được chính mình khủng bố, không ngừng bận rộn dập đầu, "Đúng, đa tạ giáo chủ giáo huấn, thuộc hạ minh bạch! Nửa tháng, không, tối đa mười ngày, thuộc hạ nhất định đem việc này tra xét rõ mồn một."

"Căn cứ bổn tông nhận được tin tức, ngươi thu được Uẩn Tinh Đan trước đó, Yến Bắc Thần đã từng tiêu thất qua một đoạn thời gian! Nếu như đoán không lầm, chỉ sợ hắn chính là vào lúc đó, thu được Côn Ngô Kiếm, lúc này mới bước vào Tinh Cung Chi Cảnh."

Trần Kiếm Phong tiếp tục mở miệng nói, như là Chu Đông Dương, lúc đầu một kiện giả dối không có thật sự tình, ở đối phương phỏng đoán xuống, lại ngược lại như là chân thực phát sinh qua sự tình, có lý có cứ , khiến cho người tin phục.

Nếu không phải Côn Ngô Kiếm bản thân ngay tại trên người, Bạch Nhạc quả thực mình cũng phải tin tưởng.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc cái này mới cười khổ nói, "Coi như là dạng này, thật là, Yến Bắc Thần tại sao lại cùng Bạch Cốt Thần Giáo là địch? Cái này giải thích thế nào?"

"Đây chính là ta muốn hỏi ngươi." Bình tĩnh nhìn Bạch Nhạc, Trần Kiếm Phong chậm rãi mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ngươi không cảm thấy, Yến Bắc Thần là ở cứu ngươi sao?"

Ánh mắt như đao, giờ khắc này, Trần Kiếm Phong gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, tựa hồ muốn từ đó tìm được mình muốn đáp án.

Rất hiển nhiên, Bạch Cốt Thần Giáo người chờ ở Bắc Đẩu Tinh Cung chân núi, chính là đang đợi Bạch Nhạc, nếu không phải Yến Bắc Thần xuất thủ, đem cái này những người này đều chém giết, như vậy bị vây ở Bạch Cốt Trủng người trong thì sẽ là Bạch Nhạc, bây giờ sợ rằng biến

thành bộ xương trắng người liền muốn là Bạch Nhạc.

"Ta có thể thật không biết a. . ." Trên mặt lộ ra một nụ cười khổ, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Ta duy nhất có thể nghĩ đến, trên người mình đặc thù, cũng chỉ có từng cùng Đạo Lăng thánh nữ quen biết sự tình. . . Đợi cho Đạo Môn đại hội lúc, ta đi hỏi một chút thánh nữ, có thể, có thể tìm được một ít nguyên nhân cũng khó nói."

Đối phó loại nghi vấn này, Bạch Nhạc sớm đã không phải là lần đầu tiên ứng phó, nói lên dối đến, thật là liền con mắt cũng không cần nháy một chút, há miệng đã đem oan ức lần nữa là té cho Vân Mộng Chân.

Chỉ là. . . Các loại (chờ) thật nhìn thấy Vân Mộng Chân thời điểm, nên giải thích thế nào, vậy coi như thật không biết.

Đương nhiên, Bạch Nhạc càng không biết, loại này lo lắng, đã liền muốn biến thành sự thật.

Bởi vì, tại phía xa Đạo Lăng Thiên Tông, một mực bế quan Vân Mộng Chân, rốt cục xuất quan. . .

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 413: Đại đạo hào quang, Vân Mộng Chân xuất quan

Đạo Lăng sơn!

Hào quang quanh quẩn, tiên hạc nhảy múa, toàn bộ Thánh Nữ phong đều bao phủ tại một mảnh thất thải khói hà bên trong, linh khí vờn quanh, thoáng như nhân gian tiên cảnh.

Trong nháy mắt, toàn bộ Đạo Lăng sơn cũng không khỏi vì thế mà chấn động, vô số người bay về phía Thánh Nữ phong phương hướng, cho dù là những cái kia thường ngày ít ỏi lộ diện Tinh Hải Cảnh cường giả, bây giờ cũng đồng dạng đưa ánh mắt về phía Thánh Nữ phong.

Dạng này tình cảnh, Thánh Nữ phong cũng đã có hơn ngàn năm không có xuất hiện, bởi vì cái kia có nghĩa là, Thánh Nữ phong đã thất truyền một môn thần thông bị người tìm hiểu mà ra, lúc này mới diễn hóa ra đại đạo khói hà, tỏ rõ toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông, từ nay về sau, lại một môn nhắm thẳng vào hóa hư Đại Đạo Truyền Thừa.

Đây là đủ để khiến toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông cũng vì đó sôi trào đại sự.

Riêng là tại loại này thế nhân đều là nghe đồn Đạo Lăng Thiên Tông sự suy thoái tình hình dưới, một màn này, không thể nghi ngờ chẳng khác nào cho sở hữu Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử đều đánh một châm thuốc trợ tim, trong nháy mắt hầu như lệnh sở hữu đệ tử hưng phấn.

Đương nhiên, cũng không tính là toàn bộ, chí ít như Triệu Thụy loại này ôm tâm tư khác thiên tài, lúc này sắc mặt liền có vẻ hơi xấu xí.

Ngay tại ba năm trước đó, Vân Mộng Chân phản hồi Tông, lại không có thể mang hồi Côn Ngô Kiếm, cũng đã có người ở kích động tông môn huỷ bỏ thánh nữ cái kia thân phận tôn quý, thậm chí là huỷ bỏ thánh nữ nhất mạch truyền thừa!

Ba năm nay ở giữa, cũng thủy chung có người ở thôi động việc này, mắt thấy công tác chuẩn bị đều nhanh muốn triệt để hoàn thành, có thể hết lần này tới lần khác liền ở vào thời điểm này, Vân Mộng Chân đột nhiên phá cửa ra, hơn nữa trực tiếp dẫn động đại đạo khói hà, cường thế trở về.

Kết quả này, không thể nghi ngờ đánh rất nhiều người một trở tay không kịp, thậm chí trước đó rất nhiều bố trí cùng kế hoạch cũng đều không thể không tùy theo trở thành phế thãi.

Đại đạo hào quang chiếu rọi, một bộ quần trắng Vân Mộng Chân đạp khói hà mà ra, cả người đắm chìm trong hào quang bên trong, có vẻ dị thường thần thánh.

Cao cao tại thượng, nhanh nhẹn như tiên!

"Cung nghênh thánh nữ xuất quan!"

Trong nháy mắt, toàn bộ Thánh Nữ phong thượng vô số đệ tử quỳ gối, cùng kêu lên hô to.

Ánh mắt hướng về dưới chân Thánh Nữ phong, hướng về từng cái quỳ mọp xuống đất đệ tử, Vân Mộng Chân cũng không có trả lời, chỉ là lẳng lặng nhận lấy những thứ này đệ tử sùng bái.

Cũng không phải là nàng muốn giả vờ thanh cao, mà là nàng vốn là nên như vậy thanh cao.

Từ nàng trở thành thánh nữ ngày đó, nàng chính là cao cao tại thượng Đạo Lăng thánh nữ, lăng nhiên không thể xâm phạm, thậm chí là không

thể tiếp cận.

"Thánh nữ nhất mạch truyền thừa sẽ không bởi vì bất luận cái gì trắc trở mà chặn, ta Vân Mộng Chân vẫn còn, thánh nữ nhất mạch truyền thừa, sẽ không ngừng tuyệt!"

Cũng không có bất kỳ dư thừa lời nói, nói xong câu đó, Vân Mộng Chân trực tiếp tự lạc hướng Thánh Nữ phong.

Vân Mộng Chân phảng phất vẻn vẹn chỉ là lộ một mặt, nói một câu, có thể mang đến ảnh hưởng, lại cực kỳ sâu xa.

Nàng không cần làm nhiều cái gì, chỉ cần nàng tại, nàng liền vẫn là cái kia Đạo Lăng thánh nữ, không tha nghi vấn.

"Chúc mừng thánh nữ!"

Trở lại trong động phủ của mình, lúc này liền có Thánh Nữ phong đệ tử tiến lên mở miệng nói.

"Tốt, tiểu Cầm, ngươi cũng không cần cũng nói những thứ này! Nói cho ta một chút, mấy năm này, có cái gì ... không chuyện trọng yếu, cần phải nói cho ta biết?" Có chút bất đắc dĩ tự tay điểm một cái đối phương cái đầu, Vân Mộng Chân nhẹ giọng nói.

Tiểu Cầm là nàng tiểu sư muội, cũng là Vân Mộng Chân bên người thân cận nhất người, cũng chỉ có tại tiểu Cầm trước mặt, nàng mới có thể chân chính trầm tĩnh lại, không còn yêu cầu bưng cái kia thánh nữ kiêu ngạo.

Nhắc tới cái này, tiểu Cầm thần sắc cũng nghiêm túc vài phần, "Có! Thánh nữ, Thông Thiên Ma Quân truyền nhân xuất hiện. . ."

. . .

"Trở lại chuyện chính, Yến Bắc Thần sự tình, tạm thời phóng nhất hạ, Bạch Nhạc, ngươi từ Bích Vân Đào trên người đạt được đồ vật, có thể hay không lấy ra?"

Yến Bắc Thần chuyện, hỏi không ra một cái kết quả, Bắc Đẩu Tinh Cung cung chủ lúc này mở miệng cắt đứt Trần Kiếm Phong, trầm giọng hỏi.

Trên thực tế, đây mới là lần này đem Bạch Nhạc mời được Bắc Đẩu Tinh Cung tới nguyên nhân thực sự.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Tự nhiên có thể!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc đầu ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, một bộ xương trắng, cùng với một cây Bạch Cốt Phiên nhất thời xuất hiện ở tất cả mọi người trước mặt.

Bạch Cốt Hóa Thân đã bị Bạch Nhạc luyện hóa, tự nhiên không cần lại lấy đạo phù trấn áp, liền bình tĩnh như vậy đứng ở tất cả mọi người trước mặt.

Mà cái kia một cây Bạch Cốt Phiên thượng lộ ra oán khí càng là khiến cho mọi người sắc mặt cũng không khỏi hơi hơi phát lạnh!

"Bạch Cốt Hóa Thân, quả nhiên là Bạch Cốt Hóa Thân!"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc trước mặt bộ xương trắng, Trần Kiếm Phong trong mắt lộ ra một luồng hàn mang, trực tiếp đi tới bộ xương trắng trước mặt, quan sát tỉ mỉ lấy cái này một Bạch Cốt Hóa Thân.

"Không đúng, cái này một Bạch Cốt Hóa Thân đã bị người luyện hóa. . ." Nhìn kỹ một hồi, Trần Kiếm Phong trong mắt lộ ra lộ ra lau một cái

tinh mang, ánh mắt như điện trực tiếp hướng về Bạch Nhạc, "Là ngươi luyện hóa này là Bạch Cốt Hóa Thân?"

"Không sai!" Gật đầu, Bạch Nhạc cũng không có che giấu, thẳng thắn hồi đáp đạo, "Chư vị trưởng lão, vậy cũng đều nghe nói, ta bước vào Tinh Cung Cảnh lúc, cũng không như vậy thuận buồm xuôi gió, sau khi đột phá, càng là lọt vào Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão truy sát, bị nhốt vào bạch cốt tinh cung bên trong! Nếu không phải tại sinh tử thời khắc luyện hóa này là Bạch Cốt Hóa Thân, ta sợ là không sống được tới giờ."

"Việc này ta tự nhiên biết, chỉ là. . . Ai có thể cam đoan, đây không phải là vừa ra khổ nhục kế!" Mắt lạnh nhìn Bạch Nhạc, Trần Kiếm Phong lạnh giọng mở miệng nói, "Ai có thể cam đoan, ngươi không có chân chính ngã về phía Bạch Cốt Thần Giáo!"

"Không ai có thể bảo đảm!"

Ánh mắt trong suốt, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp đạo, không có nửa điểm che lấp.

Chỉ là còn không đợi người khác phản ứng kịp, Bạch Nhạc trực tiếp tự khai miệng đạo, "Vị trưởng lão này đoán không sai, trừ này là Bạch Cốt Hóa Thân ở ngoài, ta còn được đến luyện hóa Bạch Cốt Hóa Thân công pháp, tên là Bạch Cốt Thần Quyết!"

Bình tĩnh nhìn Trần Kiếm Phong, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng, "Đương nhiên, ta cũng có thể hiện tại liền lấy ra đến, cho ta Bắc Đẩu Tinh Cung. . . Chỉ là, ai lại dám cam đoan, Bắc Đẩu Tinh Cung người, liền sẽ không sinh ra tư tâm, trong tối tu luyện Bạch Cốt Thần Quyết?"

Lấy đạo của người trả lại cho người!

Đối chọi gay gắt, tự nhận không có cách nào khác cam đoan, không phải muốn nhận túng, mà là phải lấy phương thức này tới vượt qua đem Bắc

Đẩu Tinh Cung một quân.

Còn như nguyên nhân, mặc dù Bạch Nhạc không có nói rõ, có ở tràng ai cũng không phải người ngu.

Giả sử Đông Hải Tiên Đảo cũng có thể cùng Bạch Cốt Thần Giáo cấu kết, ai lại dám nói, Bắc Đẩu Tinh Cung thì nhất định là sạch sẽ?

Nếu như Bích Vân Đào cái này Đông Hải Tiên Đảo đồ vứt đi có thể tu luyện, như vậy một khi giao ra đây, Bắc Đẩu Tinh Cung, có thể hay không cũng xuất hiện một cái Trương Vân sóng lớn, Lý Vân sóng lớn?

Giờ khắc này, tất cả mọi người chân mày cũng không khỏi hơi hơi bốc lên tới.

Vô luận Bạch Nhạc, dù nói thế nào hắn chỉ là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, cũng không ảnh hưởng, Bạch Nhạc bản thân liền là Thanh Châu phủ chủ sự thật này.

Khống chế một châu quyền lực, vị này Thanh Châu phủ chủ thật sự nói đi ra, cho dù ai cũng nhất định muốn suy nghĩ một chút.

"Bạch phủ chủ, có lời gì, không ngại nói rõ a!"

Nhìn Bạch Nhạc, Bắc Đẩu Tinh Cung cung chủ bình tĩnh mở miệng nói!

Vô luận Bạch Nhạc nói như thế nào, trên thực tế, cũng bất quá chỉ là muốn ra điều kiện mà thôi, như vậy chí ít hắn cũng cần trước nghe một chút, Bạch Nhạc điều kiện là cái gì.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 414: Thái độ cùng lựa chọn

"Bạch Cốt Thần Quyết, ta có thể giao ra đây, thế nhưng, cung chủ cùng chư vị trưởng lão sau khi xem, nhất định phải trước mặt tiêu hủy! Chúng ta xem Bạch Cốt Thần Quyết, cũng không phải là vì tu luyện, mà là biết làm như thế nào ngăn cản Bạch Cốt Thần Giáo người, lấy loại này tàn nhẫn phương thức tu luyện Bạch Cốt Hóa Thân." Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Cũng là vì, càng phán đoán chính xác, đến tột cùng ai tu luyện Bạch Cốt Hóa Thân!"

Nửa câu đầu đang nói Bạch Cốt Thần Quyết, có thể nửa câu sau, Bạch Nhạc lại cũng đã đem mũi nhọn minh xác chỉ hướng Đông Hải Tiên Đảo.

"Có thể!"

Khẽ vuốt cằm, Bắc Đẩu Tinh Cung cung chủ trầm giọng đáp.

Đối hắn mà nói, vốn cũng không có nghĩ tới muốn tu luyện Bạch Cốt Thần Giáo tà công, lần này bả Bạch Nhạc tìm đến, lớn nhất mục, chính là nhằm vào Đông Hải Tiên Đảo, chỉ cần điểm này không thay đổi, hắn liền không có gì lớn lắm.

"Muốn tiêu hủy không chỉ có chỉ là Bạch Cốt Thần Quyết đi, còn ngươi nữa cái này một Bạch Cốt Hóa Thân." Lạnh lùng liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Trần Kiếm Phong trầm giọng mở miệng nói.

"Đây chính là ta muốn nói chuyện thứ hai." Lắc đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng, "Tại tông môn khảo hạch phía trên, ta sẽ ngay trước tất cả mọi người mặt tiêu hủy Bạch Cốt Hóa Thân, nhưng trước đó, ta còn yêu

cầu giữ lại Bạch Cốt Hóa Thân tới ứng đối Bạch Cốt Thần Giáo."

Trước đó Bạch Nhạc cũng đã nói, trước đây đối mặt vị kia Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão thời điểm, nếu không phải là có Bạch Cốt Hóa Thân, chỉ sợ sớm đã chết.

Hơn nữa, chân núi những cái kia Bạch Cốt Thần Giáo cao thủ thi thể, cũng chứng minh, Bạch Cốt Thần Giáo xác thực còn muốn đối Bạch Nhạc ra tay, dưới tình huống như vậy, Bạch Nhạc yêu cầu tạm thời bảo lưu Bạch Cốt Hóa Thân, tự nhiên cũng không gì đáng trách.

"Tông môn khảo hạch lúc tiêu hủy tự nhiên không sao cả, bất quá, nếu để cho ta phát hiện, ngươi là không nỡ cái này tà công. . . Cũng đừng trách lão phu không nể tình." Lạnh lùng nhìn Bạch Nhạc, Trần Kiếm Phong trầm giọng uy hiếp nói.

"Cái này hiển nhiên." Lắc đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng, "Ngay trước cung chủ cùng chư vị trưởng lão mặt, ta còn không có gan này nói sạo, bằng không, cho dù là ta trốn hồi Thanh châu, nói vậy chư vị cũng sẽ không bỏ qua ta."

"Ngươi minh bạch liền tốt!" Gật đầu, Trần Kiếm Phong đạm nhiên mở miệng nói, "Lão phu Trần Kiếm Phong, bình sinh nhất không sợ đắc tội người, nếu ngươi không tin, có thể thử xem."

Vẫn chưa trả lời, Bạch Nhạc ngược lại nhìn về phía Bắc Đẩu Tinh Cung cung chủ, chậm rãi mở miệng nói, "Còn có một chuyện cuối cùng. . . Ngày xưa Linh Tê Kiếm Tông cùng Bắc Đẩu Tinh Cung đụng chạm, ta cũng biết đại khái, nhưng bây giờ ma đạo hoành hành, ta cho rằng, ngày xưa mặc dù có cái gì ân oán, cũng không ngại tạm thời buông xuống, cùng nhau chống cự ma đạo mới là đúng lý."

"Không dám xa cầu đối với bổn tông có cái gì chiếu cố, chỉ cầu công đạo hai chữ. . . Không biết cung chủ có thể đáp ứng không?"

"Bạch phủ chủ, ngươi đây là đang chỉ trích bổn tông xử sự bất công?" Nhàn nhạt nhìn Bạch Nhạc, Bắc Đẩu Tinh Cung cung chủ bình tĩnh hỏi ngược lại.

"Không dám!" Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Chỉ là bổn tông thế yếu, càng cần nữa một cái công bằng hoàn cảnh mà thôi."

"Bạch phủ chủ nghĩ là hiểu lầm, chuyện này, bổn tông nói cũng không tính." Lắc đầu, Vương Chấn Quốc trưởng lão chen lời nói, "Lần này tông môn khảo hạch địa phương, cũng không phải ta Bắc Đẩu Tinh Cung, mà là. . . Đông Hải!"

Nói đến đây, Vương Chấn Quốc mang theo ẩn ý xem Bạch Nhạc liếc mắt, mỉm cười nói, "Hiện tại, Bạch phủ chủ hoàn nguyện ý bả Bạch Cốt Thần Quyết lấy ra sao?"

Giả sử Bạch Nhạc vì Linh Tê Kiếm Tông suy nghĩ, loại thời điểm này, chẳng những không thể cùng Đông Hải Tiên Đảo là địch, thậm chí còn được trái lại cùng Bắc Đẩu Tinh Cung tách rời mở ra mới đúng.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Bạch Nhạc biểu hiện trên mặt lại vẫn không có chút nào biến hóa, "Vương trưởng lão nói giỡn, trước không nói Đông Hải Tiên Đảo cũng không khả năng lấy thúng úp voi, cho dù là, có thể chỉ cần hắn cùng với Bạch Cốt Thần Giáo có cấu kết, liền vẫn là ta, là Linh Tê Kiếm Tông, là tất cả chính đạo địch! Linh Tê Kiếm Tông mặc dù yếu, nhưng cũng khinh thường bực này hành vi, bằng không, cũng không trở thành rơi vào như thế hoàn cảnh, không phải sao?"

Khẽ vuốt cằm, lời này ngược lại là đạt được không ít trưởng lão tán thành.

Mặc dù cùng Linh Tê Kiếm Tông quan hệ xưa nay không tốt, hơn nữa

bọn hắn cũng không lớn nhìn lên Linh Tê Kiếm Tông, có thể bằng tâm mà nói, Linh Tê Kiếm Tông phần này cốt khí, vẫn là để người có chút bội phục, cho dù là rơi vào bực này gần như sắp muốn từ Huyền cấp tông môn xoá tên cấp độ, cũng chưa từng nghe nói Linh Tê Kiếm Tông hướng ai cúi đầu.

Lật bàn tay một cái, Bạch Cốt Thần Quyết nhất thời xuất hiện ở Bạch Nhạc trong tay, "Cung chủ, chư vị trưởng lão, mời xem!"

Trần Kiếm Phong tiến lên tiếp nhận Bạch Cốt Thần Quyết, cái thứ nhất phụng cho Bắc Đẩu Tinh Cung cung chủ, sau đó, lại từng cái đưa cho ở đây sở hữu trưởng lão tìm đọc, mà Trần Kiếm Phong mình thì là cuối cùng một cái coi, hơn nữa cũng không có trả lại cho Bạch Nhạc, mà là cứ như vậy ngay trước tất cả mọi người mặt, nơi tay bàn tay lấy kiếm khí đem tiêu hủy.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ đại điện tựa hồ cũng tùy theo yên tĩnh lại.

Vô luận là ai, đang nhìn qua Bạch Cốt Thần Quyết tu luyện pháp môn về sau, trong lòng đều bất mãn mọc lên một tia khó diễn tả được cảm giác chấn động.

Lại nhìn về phía Bạch Nhạc cái kia một Bạch Cốt Hóa Thân thời điểm, trong mắt đã tràn đầy vẻ phức tạp.

Để cho chính bọn nó đi giết người luyện chế Bạch Cốt Hóa Thân, tự nhiên rất khó thuyết phục chính mình, có thể nếu là có thể cũng từ Bạch Cốt Thần Giáo người trong trong tay, cướp đoạt như thế một Bạch Cốt Hóa Thân. . . Dạng này ý niệm trong đầu có thể thực sự quá mê người a!

Căn bản không cần chuyển tu ma công, chỉ cần luyện hóa như thế một Bạch Cốt Hóa Thân liền đủ đủ, đối với mỗi người tu hành giả mà nói, đây đều là một loại thật lớn mê hoặc.

Đến thời khắc này, bọn hắn cũng càng phát ra minh bạch, Bạch Nhạc vì sao không nỡ lập tức tiêu hủy Bạch Cốt Hóa Thân, trên thực tế, bọn hắn cũng hoài nghi, cho dù là đến tông môn khảo hạch thời điểm, Bạch Nhạc có hay không có thể ngoan hạ tâm lai tiêu hủy.

Có những thứ này làm chứng, Bích Vân Đào cấu kết Bạch Cốt Thần Giáo liền đã coi như là bằng chứng như sơn!

Vấn đề duy nhất là. . . Chuyện này cùng Đông Hải Tiên Đảo có quan hệ hay không?

"Bạch Nhạc, ngươi cũng cùng Mâu Kình Thần từng có tiếp xúc, chuyện này, ngươi thấy thế nào?" Trầm ngâm chốc lát, vẫn là Trần Kiếm Phong dẫn đầu mở miệng nói.

Suy tư một hồi, Bạch Nhạc lúc này mới ngẩng đầu lên, kiên quyết hồi đáp đạo, "Đông Hải Tiên Đảo có hay không dây dưa bên trong ta không biết, nhưng Mâu Kình Thần tất nhiên khó thoát can hệ!"

Mâu Kình Thần khó thoát quan hệ, cái này trên thực tế cùng Đông Hải Tiên Đảo khó thoát quan hệ, cũng đã không khác nhau gì cả.

Mâu Kình Thần tại Đông Hải Tiên Đảo địa vị quá đặc thù, từ trình độ nào đó mà nói, Mâu Kình Thần quyết đoán, cũng đã có thể đại biểu Đông Hải Tiên Đảo thái độ.

Cái này cùng Vệ Phạn Dạ tại Bắc Đẩu Tinh Cung, cái kia có nghĩa là toàn bộ tông môn tương lai!

Riêng là ở nơi này Đạo Môn đại hội gần mở ra thời điểm, càng phải như vậy.

"Ở xa tới là khách, Tiền Thụy, ngươi mang Bạch phủ chủ xuống dưới nghỉ ngơi đi!"

Chậm rãi ngẩng đầu, Bắc Đẩu Tinh Cung cung chủ nhẹ giọng mở miệng nói.

Phải biết, Bạch Nhạc đều đã nói, hơn nữa, Bạch Nhạc cũng đã cho thấy thái độ, còn lại chính là Bắc Đẩu Tinh Cung lựa chọn, chỉ là loại chuyện như vậy, cũng không phải là vỗ ót một cái là có thể quyết định, hơn nữa, không tiện để cho Bạch Nhạc tham dự bên trong.

"Vâng!"

Cung kính đáp một tiếng, Tiền Thụy lúc này làm một cái mời thủ thế, dẫn Bạch Nhạc ra điện.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 415: Bắc Đẩu Tinh Cung thái độ

Ly khai đại điện, từ Tiền Thụy trong miệng Bạch Nhạc mới biết được, bởi vì Đông Hải Tiên Đảo cùng Bắc Đẩu Tinh Cung dù ai cũng không cách nào áp đối phương một đầu, cho nên, những năm gần đây lệ cũ, tông môn khảo hạch đều là thay phiên đến, lần trước là ở Bắc Đẩu Tinh Cung, lần này dĩ nhiên là phải đến Đông Hải đi.

Kể từ đó, đối với những cái kia tại Đông Hải ven bờ tông môn mà nói, coi như là công bằng.

Bình thường mà nói, cái này tự nhiên cũng không có gì lớn lắm, có thể giả sử Đông Hải Tiên Đảo thật cùng Bạch Cốt Thần Giáo cấu kết, sự tình không muốn phức tạp nhiều.

Đối với Linh Tê Kiếm Tông mà nói càng phải như vậy, rất có thể, cho dù là thắng được tông môn khảo hạch, cũng chưa chắc có thể an toàn từ Đông Hải trở về.

Nghĩ tới những thứ này, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi trở nên đau đầu.

Vừa mới trong đại điện, Tiền Thụy là không có tư cách chen vào nói, có thể mặc dù chỉ là nghe Bạch Nhạc đối những trưởng lão kia nói chuyện với nhau, Tiền Thụy trong lòng cũng đồng dạng đối Bạch Nhạc nhiều mấy phần kính phục, không cần lại thăm dò, thái độ tự nhiên cũng liền thân thiện rất nhiều.

Thậm chí Tiền Thụy còn đích thân mang Bạch Nhạc du lãm Bắc Đẩu Tinh Cung, cũng liền mang theo đem Bắc Đẩu Tinh Cung bên trong một

ít thiên tài đệ tử tình huống giới thiệu một chút, lời trong lời ngoài, đều lộ ra một loại dụ dỗ Bạch Nhạc bái nhập Bắc Đẩu Tinh Cung ý tứ hàm xúc tới.

Bạch Nhạc tự nhiên biết đối phương ý tứ, chỉ là nhưng thủy chung vẫn chưa tỏ thái độ, giống như là căn bản không nghe ra đối phương nói bóng gió.

. . .

Cùng lúc đó, bên trong đại điện, mấy vị trưởng lão lẫn nhau ở giữa, ý kiến cũng không quá thống nhất!

Không chỉ là tại đối đãi Đông Hải Tiên Đảo về vấn đề, cho dù là xử trí như thế nào Bạch Nhạc cùng Linh Tê Kiếm Tông sự tình, cũng rất khó đạt thành thống nhất.

"Tốt, tất cả không nên tranh cãi, chuyện liên quan đến Bạch Cốt Thần Giáo cùng Đông Hải Tiên Đảo, vẫn là đi hỏi một chút lão tổ thái độ đi."

Nhìn những trưởng lão này ầm ĩ lộn xộn dáng vẻ, Bắc Đẩu Tinh Cung cung chủ rốt cục giải quyết dứt khoát.

Bảy Phong cùng tồn tại cục diện cũng đã quyết định, loại đại sự này bên trên, muốn tính ra một cái kết luận tới cũng không dễ dàng, mà ở Bắc Đẩu Tinh Cung, chân chính có tư cách một lời mà quyết, cũng không phải là hắn vị cung chủ này, mà là vị lão tổ kia.

Đương nhiên, muốn đi gặp lão tổ cũng không khả năng nhiều người như vậy cùng đi, cuối cùng vẫn từ cung chủ một mình bước vào lão tổ tiềm tu ngọn núi.

Trong ngọn núi, ngồi ở hải vân ở giữa, lão giả trong tay mang theo một cây cần câu, tựa hồ ở nơi này trong mây thả câu.

Trong mây tự nhiên không có khả năng có cá, lão giả cũng vốn cũng không phải là đang câu cá.

"Lão tổ!"

Cung kính hành lễ, cũng không đợi lão giả hồi đáp, Bắc Đẩu Tinh Cung cung chủ liền chậm rãi đem trước đó chuyện phát sinh, giải thích một lần.

"Mấy trăm năm, không nghĩ tới Linh Tê Kiếm Tông rốt cuộc lại ra một cái như vậy không tầm thường tiểu tử kia, xem ra Linh Tê Kiếm Tông quả nhiên là khí số chưa hết a."

Thở dài một tiếng, lão giả thong thả mở miệng nói.

"Lão tổ ý là?"

"Thôi, Linh Tê lão nhi đã sớm chết, ngày xưa ân oán không đề cập tới cũng được. . . Tất nhiên khí số chưa hết, liền do hắn đi đi." Khoát khoát tay, lão giả bình tĩnh mở miệng hỏi, "Hỏi một chút cái kia Bạch tiểu tử, có nguyện ý hay không bái nhập bổn tông. . . Nếu là nguyện ý, liền cùng Phạm Dạ, bái nhập môn hạ của ta đi."

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, lão giả bật cười lớn, "Không đúng, tiểu gia hỏa này nếu là từ Thanh châu trở về, Tinh Hà lão nhi sợ là sẽ không dễ dàng bỏ qua, thôi, tùy hắn đi đi."

"Cái kia Đông Hải Tiên Đảo sự tình?"

"Nguyệt Lâm Tiên tâm tư khó dò, không đến cuối cùng một khắc, không ai biết hắn muốn làm gì. . . Đông Hải Tiên Đảo sự tình, không được tham gia quá sâu! Ngược lại là Bạch Cốt Thần Giáo!" Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, lão giả lạnh lùng nói, "Mượn lấy cơ hội lần này, ngược lại là có thể

hảo hảo bức ép một cái. . . Tốt nhất có thể làm cho Bạch Cốt Thần Giáo chủ động bại lộ cùng Đông Hải Tiên Đảo quan hệ, chỉ cần lấy được thiết thực chứng cứ, mượn lấy Đạo Môn đại hội cơ hội, liền có thể đưa bọn họ một chỗ diệt trừ!"

. . .

Bạch Nhạc tại Bắc Đẩu Tinh Cung ở một đêm, ngày thứ hai lại tiếp một lần Bắc Đẩu Tinh Cung cung chủ về sau, trực tiếp từ xuống núi phản hồi Tông.

Mặc dù không có nói rõ, nhưng Bạch Nhạc nhưng cũng từ đối phương trong lời nói nghe được, Linh Tê Kiếm Tông cùng Bắc Đẩu Tinh Cung ân oán, lúc đó xóa bỏ, lần này tông môn trong khảo hạch, Bắc Đẩu Tinh Cung sẽ không lại nhằm vào Linh Tê Kiếm Tông, thậm chí tại lúc cần thiết, còn có thể có hạn độ cung cấp một ít trợ giúp.

Đương nhiên, làm giá, Bạch Nhạc có ở đây không quan hệ Linh Tê Kiếm Tông quyền lợi tình huống dưới, nhất định muốn cùng Bắc Đẩu Tinh Cung bảo trì thái độ nhất trí.

Xin chú ý, cái này Bạch Nhạc, chỉ cũng không phải là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử Bạch Nhạc, mà là Thanh Châu phủ chủ Bạch Nhạc!

Duy nhất ngoài Bạch Nhạc dự liệu là, đối phương vẻn vẹn chỉ là thăm dò một chút, phát hiện chính mình cũng không có bái nhập Bắc Đẩu Tinh Cung ý tứ về sau, liền lại không có đề cập qua việc này, càng không có dùng cái này làm điều kiện trao đổi ý tứ.

Đương nhiên, đối phương không đề cập tới, Bạch Nhạc cũng vui vẻ ung dung.

Nguyên bản đối phương ý là để cho Bạch Nhạc tại Bắc Đẩu Tinh Cung lại ở thêm một ít thời gian, cũng làm cho Bạch Nhạc cùng Bắc Đẩu Tinh

Cung đệ tử nhiều tiếp xúc một chút, chỉ là, bây giờ Bạch Nhạc nơi nào còn có ý nghĩ thế này.

Mặc dù tiêu trừ Bắc Đẩu Tinh Cung địch ý, có thể Đông Hải Tiên Đảo cùng Bạch Cốt Thần Giáo uy hiếp lại như cũ tại, việc này, đều phải sớm tính toán.

. . .

"Thánh nữ, Văn Trạch tới!"

Khẽ vuốt cằm, Vân Mộng Chân nhẹ giọng phân phó nói, "Để cho hắn vào đi."

Ngày hôm qua nghe tiểu Cầm nhắc tới Ma Quân truyền nhân tại Thanh châu xuất hiện sự tình, chỉ là tiểu Cầm biết dù sao cũng có hạn, cho nên Vân Mộng Chân lúc này mới phân phó để cho người ta đem Văn Trạch mời tới, đương nhiên, cái này đã là ngày hôm sau sự tình.

"Văn Trạch bái kiến thánh nữ!"

Bước lên Thánh Nữ phong, xa xa nhìn thấy tại lê hoa dưới cây ngồi Vân Mộng Chân, Văn Trạch lúc này liền khom mình hành lễ nói.

"Sư đệ không cần đa lễ! Ta lần này xuất quan, nghe nói Ma Quân truyền nhân từng tại Thanh châu hiện thân, ngươi trước đó vài ngày lại theo Tử Dương Chân Nhân đi Thanh châu, cố ý tới tìm ngươi hỏi một chút." Chỉ vào trước mặt băng đá, Vân Mộng Chân nhẹ giọng mở miệng nói, "Ngồi đi."

"Vâng!"

Theo lời ở bên cạnh ngồi xuống, Văn Trạch nhẹ giọng mở miệng nói, "Ma Quân truyền nhân tên là Yến Bắc Thần, không chỉ tu thành Thông

Thiên Ma Công, hơn nữa. . . Tu thành Thôn Thiên Quyết! Tại Thanh châu thời điểm, mặc dù còn vẻn vẹn chỉ là Linh Phủ Cảnh, nhưng lại đã có thể lực bại tinh cung. . ."

Đối mặt Vân Mộng Chân, Văn Trạch tự nhiên không có gì giấu giếm, nói liên tục.

Đối cái này Vân Mộng Chân vẫn như cũ từ chối cho ý kiến, manh mối ở giữa, cũng không thay đổi chút nào, phảng phất cho dù là vị này Ma Quân truyền nhân, cũng không thể để cho nàng tâm trạng sản sinh chút nào ba động.

"Đúng, ta cũng có một việc, cũng muốn hỏi thánh nữ." Hơi trầm ngâm một chút, Văn Trạch đột nhiên mở miệng nói.

"Ồ?" Tố thủ khẽ nhếch, Vân Mộng Chân tự mình cho mình ngâm vào nước một ly trà, lại hiển nhiên cũng không có cũng cho Văn Trạch một ly dự định, thờ ơ hỏi.

"Lần này, tại Thanh châu, trừ Yến Bắc Thần bên ngoài, còn có một người khác, cực kỳ xuất sắc. . . Có thể nói Thanh châu đệ nhất thiên kiêu! Hơn nữa, cái này nhân loại, thánh nữ vậy cũng còn nhớ rõ." Nhìn Vân Mộng Chân, Văn Trạch nhẹ giọng mở miệng nói, "Hắn gọi Bạch Nhạc."

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân bưng ấm trà tay không khỏi hơi chậm lại, lại có một chút nước trà tràn ra tới, cứ việc chỉ là trong nháy mắt, có thể phản ứng như vậy, nhưng cũng cuối cùng để cho Văn Trạch trong lòng khe khẽ thở dài.

Vị này Đạo Lăng thánh nữ, vô luận đối mặt bất luận kẻ nào, tựa hồ cũng là cao cao tại thượng, phảng phất không dính khói lửa trần gian tiên tử.

Thậm chí cho dù là chính mình những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông

đồng môn đệ tử, Vân Mộng Chân thái độ nhìn như thân thiện, có thể bên trong nhưng cũng lộ ra một loại nhìn không thấy xa cách cảm giác, chỉ có khi nhắc tới Bạch Nhạc tên này thời điểm, mới có thể để cho Vân Mộng Chân có một tia tâm tình chập chờn.

Cái này thật sự là để cho người ta. . . Ước ao a!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 416: Phản hồi Tông

"Ngươi vừa mới nói, có việc muốn hỏi ta, cùng Bạch Nhạc có quan hệ?"

Bưng chén trà, Vân Mộng Chân vẫn như cũ khôi phục cái kia phần đạm nhiên dáng dấp, vẫn như cũ thờ ơ mở miệng hỏi.

"Vâng!" Gật đầu, Văn Trạch nhẹ giọng mở miệng nói, "Ta nghĩ biết, thánh nữ có hay không từng đưa qua Bạch Nhạc một viên kiếm phù?"

"Có ý gì?" Hơi nhíu mày, Vân Mộng Chân từ chối cho ý kiến hỏi ngược lại.

"Là như thế này." Sửa sang một chút tâm tư, Văn Trạch lúc này mới đem Thất Tinh Tháp bên trong tình huống cùng Vân Mộng Chân đại thể nói một lần, nhắc tới trước đây Bạch Nhạc rơi vào Huyết Ảnh Ma Tông cao thủ vây công, nguyên bản tình thế chắc chắn phải chết, lại bị Bạch Nhạc hóa giải, đem những cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử đều chém giết, đồng thời nói là bằng vào, chính là Vân Mộng Chân đưa cho hắn một viên kiếm phù.

Nghe thế, Vân Mộng Chân cũng không khỏi trầm mặc xuống.

Nàng tự nhiên rất rõ ràng, chính mình chưa bao giờ cho qua Bạch Nhạc cái gì kiếm phù!

Đời trước thánh nữ lưu lại kiếm phù vốn cũng không nhiều, tại một đường truy sát Thông Thiên Ma Quân thời điểm, nàng cũng đã hao hết, nơi nào còn có dư thừa kiếm phù đi cho Bạch Nhạc.

"Thánh nữ?"

Chứng kiến Vân Mộng Chân trầm mặc xuống, Văn Trạch trong lòng cũng không khỏi vừa nhảy, nhẹ giọng mở miệng nói.

Ngẩng đầu, Vân Mộng Chân uống một miệng trà, lúc này mới hời hợt mở miệng nói, "Không sai, là ta cho hắn kiếm phù, vậy cũng đã là sư tôn lưu lại một quả cuối cùng kiếm phù."

"Thánh nữ đối hắn thật quá tốt. . . Chỉ là đáng tiếc cái này kiếm phù, chỉ giết như thế một ít tiểu nhân vật, thực sự quá lãng phí." Cười khổ một tiếng, Văn Trạch lắc đầu nói.

"Tất nhiên cứu hắn một mạng, vậy liền không tính lãng phí." Đặt chén trà xuống, Vân Mộng Chân bình tĩnh mở miệng nói, "Tại Linh Tê Kiếm Tông, hắn từng đã cứu ta một mạng, kiếm phù cũng cứu hắn một mạng, xem như là thanh toán xong. . . Dạng này tốt."

"Ta nhớ được, Thanh châu gần đây tựa như sinh không ít chuyện a? Còn có cái gì trọng yếu, cùng nhau nói một chút đi." Dừng một cái, Vân Mộng Chân tiếp tục hỏi.

Trong lòng cười khổ một chút, Văn Trạch nhưng cũng minh bạch Vân Mộng Chân ý tứ, mặc dù tựa hồ là tại hỏi Thanh châu sự tình, nhưng trên thực tế, vị này thánh nữ chân chính quan tâm, sợ là chân chính quan tâm, chẳng qua là cho Bạch Nhạc tin tức tương quan.

Đương nhiên, trên thực tế, mấy ngày nay tới giờ, Thanh châu sinh đại sự, sợ là một kiện kia cũng đều nhiễu không ra Bạch Nhạc.

Thoáng suy tư một chút, Văn Trạch liền đem Thanh châu sự tình, tỉ mỉ cùng Vân Mộng Chân giải thích một lần.

Cho dù là tại Thanh Vương lăng tẩm bên trong, Triệu Thụy cùng Bạch Nhạc đã sanh một ít xung đột sự tình, cũng chưa giấu giếm.

Lẳng lặng nghe xong những thứ này, Vân Mộng Chân cũng vẫn không có tỏ thái độ, chỉ là khoát khoát tay, ý bảo Văn Trạch có thể rời đi.

Đứng ở lê hoa dưới cây, Vân Mộng Chân ánh mắt chậm rãi hướng về Thanh châu phương hướng, trong thần sắc, cũng không khỏi nhiều mấy phần phức tạp.

Lúc trước ly khai Linh Tê Kiếm Tông lúc, Bạch Nhạc nói chuyện nhiều, nàng vẫn như cũ rõ ràng nhớ kỹ, chỉ là, cho dù là chính nàng cũng không tin, sẽ có loại khả năng này, thậm chí nói ra, từ đó từ biệt, sau này cũng không có nói tới.

Thật là, ở nơi này ngắn ngủi ba năm ở giữa, Bạch Nhạc vậy mà liền ngạnh sinh sinh đem thực lực đề thăng tới linh phủ đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa là có thể bước vào Tinh Cung Cảnh giới, hơn nữa chẳng những được khen là Thanh châu đệ nhất thiên kiêu, còn nhập chủ Thanh châu, trở thành Thanh Châu phủ chủ.

Mặc dù cái này vẫn như cũ cùng nàng ở giữa, tồn tại cực đại chênh lệch, nhưng ít ra đã không còn là như vậy xa không thể chạm, thậm chí ngay cả một chút xíu hy vọng đều nhìn không thấy.

Ngày xưa tại Linh Tê Kiếm Tông lúc từng ly từng tí, lần nữa xông lên đầu!

Nàng rất rõ ràng, Bạch Nhạc sở dĩ liều mạng như vậy tu hành, thậm chí không tiếc mạo hiểm bước vào Thanh Vương lăng tẩm, vì chính là trước đây một câu kia lời hứa, vì đuổi kịp chân mình bước.

Vì đây hết thảy, Bạch Nhạc yêu cầu trả giá nhiều ít nỗ lực, kinh lịch nhiều ít nguy hiểm, cho dù là nàng, ngẫm lại cũng sẽ cảm thấy có chút không nỡ.

Còn như Văn Trạch nói tới kiếm phù sự tình, Vân Mộng Chân tự nhiên

rất rõ ràng, cái kia vô liêm sỉ bất quá chỉ dùng của mình tới làm bia đở đạn mà thôi.

Vân Mộng Chân không biết Bạch Nhạc đến tột cùng ẩn dấu thủ đoạn gì, nhưng tất nhiên Bạch Nhạc dùng dạng này lấy cớ, nàng liền sẽ không để ý trước giúp Bạch Nhạc đở được, còn như, sau này làm như thế nào tìm Bạch Nhạc tính sổ, vậy cũng phải đợi được lúc gặp mặt lại sau khi.

Giả sử Bạch Nhạc có thể thuận lợi bước vào Tinh Cung Cảnh, như vậy, dùng không bao lâu, Đạo Môn đại hội phía trên, tự nhiên liền có thể lại gặp nhau.

Nghĩ vậy, Vân Mộng Chân khóe miệng cũng không khỏi hiện lên vẻ tươi cười, nhẹ giọng lẩm bẩm, "Tùy tùy tiện tiện liền dám để cho ta giúp ngươi chịu tiếng xấu thay cho người khác. . . Bạch Nhạc, ngươi lá gan không nhỏ a! Bút trướng này, ta cho ngươi nhớ kỹ, tổng yếu trả lại gấp bội."

. . .

Từ Bắc Đẩu Tinh Cung đi ra, Bạch Nhạc khả năng liền không cần lại che giấu tung tích.

Thứ nhất, mình đã đến Bắc Đẩu Tinh Cung, Bạch Cốt Thần Giáo cho dù là hiện tại lại giết chính mình diệt khẩu, cũng đã không có ý nghĩa gì.

Quan trọng hơn là, Bạch Cốt Thần Giáo theo đuổi giết chính mình những cao thủ kia, đều đã bị một lưới bắt hết.

Trọn sáu vị Tinh Cung Cảnh cao thủ, thậm chí còn bao quát một cái tinh cung trung kỳ cường giả, mặc dù Bạch Cốt Thần Giáo lại như thế nào lợi hại, cũng không khả năng không nhìn dạng này tổn thất, trong khoảng thời gian ngắn, chỉ sợ cũng căn bản đằng không xuất thủ đi đối phó chính mình.

Huống chi, liền Bạch Cốt Trủng đều bị phá, trong khoảng thời gian ngắn, không có hoàn toàn chắc chắn, sợ rằng đối phương cũng tuyệt đối sẽ không tùy tiện ra tay.

Vẻn vẹn hoa ba ngày thời gian, Bạch Nhạc liền trực tiếp phản hồi Linh Tê Kiếm Tông.

Mấy ngày này, Bạch Nhạc bước vào Tinh Cung Cảnh tin tức đã từ lâu truyền hồi tông môn, nhìn thấy Bạch Nhạc trở về, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông nhất thời lần nữa sôi trào, vô số đệ tử từ khom người hướng Bạch Nhạc hành lễ.

Lúc này Bạch Nhạc, tại Linh Tê Kiếm Tông thân phận, cũng đã vẻn vẹn chỉ ở Hà Diêu vị tông chủ này phía dưới.

Đơn giản cùng những thứ này đệ tử đánh một cái bắt chuyện, Bạch Nhạc liền thẳng đến đại điện mà đi.

Bắc Đẩu Tinh Cung sự tình nhất định phải trước tiên nói cho Hà Diêu, huống chi, về muốn đi Đông Hải sự tình, cũng cần sớm làm an bài mới được.

Những thứ này nhàn thoại tự nhiên không cần nhiều nói năng rườm rà.

Nghe Bạch Nhạc nói xong Bắc Đẩu Tinh Cung thái độ, Hà Diêu cùng Từ Phong cũng không khỏi trở nên đại hỉ.

"Tốt, quá tốt! Có Bạch Nhạc tại, Bắc Đẩu Tinh Cung lại không còn nhằm vào, lần này tông môn khảo hạch, bổn tông tất nhiên có thể cầm một cái số một trở về!" Hưng phấn vỗ vỗ Bạch Nhạc bả vai, Từ Phong cười lớn nói, "Hảo tiểu tử, quấy nhiễu bổn tông nhiều năm như vậy phiền phức, vậy mà nhanh như vậy liền để ngươi giải quyết, không nổi a!"

"Vẫn không tính là giải quyết đi." Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lắc lắc đầu nói, "Lần này, ta xem như là bả Bạch Cốt Thần Giáo làm mất lòng, sợ rằng đối phương không có dễ dàng như vậy dừng tay! Còn có Đông Hải Tiên Đảo, muốn ứng phó được, nhưng cũng cũng không dễ dàng, "

"Ngươi không phải đã nói sao, nước đến thành chặn! Chúng ta Linh Tê Kiếm Tông tuy nhỏ, nhưng lại cũng sẽ không mặc cho người khi dễ!" Cười ha ha một tiếng, Từ Phong xem thường nói rằng, "Ngươi vi bản tông làm đã đủ nhiều, không cần trách móc nặng nề chính mình."

"Đúng!" Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Hà Diêu đột nhiên mở miệng nói, "Chu Đông Dương mấy ngày trước đây đã đến bổn tông, ý gì tới chưa nói, nhưng chỉ sợ vẫn là có liên quan với ngươi. . . Ngươi rút cái thời gian, đi gặp một chút đi."

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 417: Xin thay ta đi một chuyến Thanh châu

Chu Đông Dương muốn làm gì, không cần hỏi, đoán cũng có thể đoán được, tất nhiên cùng Côn Ngô Kiếm có quan hệ.

Đương nhiên, đây cũng nói một vấn đề.

Bạch Cốt Thần Giáo tử thương thảm trọng tin tức, cũng không có lan truyền mở ra, chí ít lấy Chu Đông Dương thế lực, cũng còn không có được bất cứ tin tức gì, tiến thêm một bước đẩy đi xuống, cũng liền đại thể có thể nói rõ, Chu Đông Dương bản thân cùng Bạch Cốt Thần Giáo, thậm chí là Mâu Kình Thần ở giữa, cũng chưa từng có nhiều liên quan.

Mà, đối với Bạch Nhạc mà nói, tự nhiên xem như là một cái tin tốt.

Bất quá, dù vậy, Bạch Nhạc cũng không có trước tiên đi gặp Chu Đông Dương, mà là thẳng phản hồi Thiên Tâm phong.

Đạo lý rất đơn giản, tất nhiên Chu Đông Dương cho tới bây giờ cũng không có đem chính mình coi là bình thường Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, như vậy người phủ chủ này kiêu ngạo, cũng hầu như vẫn còn cần bưng một chút, huống chi, Bạch Nhạc cũng cần một chút thời gian tới cân nhắc lợi hại.

"Bạch sư huynh, không, Bạch sư thúc!"

Trở lại Thiên Tâm phong, Tiêu Hành Nhất cùng hắn mấy cái xem như là cùng Bạch Nhạc quen biết đệ tử, đã sớm đã đợi tại đây, khắp khuôn mặt là vui vẻ, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Tốt, cái gì sư thúc không sư thúc, ta xem có già như vậy sao?" Tức giận rên một tiếng, Bạch Nhạc thuận tay điểm một cái mấy người mở miệng nói.

Mặc dù trên lý thuyết, bước vào tinh cung sau đó, Bạch Nhạc xác thực đã có thể tính là sư thúc, vốn lấy Bạch Nhạc tính khí, lại nơi nào nguyện ý tiếp thu lối gọi này.

"Sư phụ, ngươi trở về rồi!"

Trong lúc nói chuyện, Lục Hi Nhi cũng nhận được tin tức theo đã chạy tới, khuôn mặt nhỏ nhắn thông hồng, hưng phấn nhào tới Bạch Nhạc trong lòng.

Tự tay xoa xoa Lục Hi Nhi đầu nhỏ, Bạch Nhạc trên mặt lộ ra một nụ cười, "Trở về, tiểu Hi Nhi có nghe lời sao?"

"Ừm!" Dùng chút sức gật đầu, Lục Hi Nhi đắc ý nói rằng, "Sư phụ, Hi nhi đã dẫn linh tam trọng đây."

"Tốt, một hồi sư phụ tới khảo giáo ngươi." Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc lập tức chuyển hướng Tiêu Hành Nhất bọn hắn, "Đi thôi, chúng ta trở về ngồi một chút."

Mang theo mấy người trở lại động phủ, Liễu Như Tân vẫn như cũ như là ba năm trước đây, chủ động giúp Bạch Nhạc xử lý những thứ này việc vặt, đương nhiên, bây giờ còn nhiều hơn một cái Lục Hi Nhi, một lớn một nhỏ hai cái mỹ nữ cho mấy người châm trà, cảnh đẹp ý vui.

Nhìn Liễu Như Tân, Bạch Nhạc có chút bất đắc dĩ, nhưng lại cũng cuối cùng không biết phải làm thế nào nói mới tốt.

Lắc đầu, Bạch Nhạc lập tức hướng mấy người đạo, "Lần này ta cố ý bái phỏng Bắc Đẩu Tinh Cung, hơn nữa, cũng đã được đến một cái rất tốt

kết quả, ngày xưa ân oán xóa bỏ, lần này tông môn trong khảo hạch, Bắc Đẩu Tinh Cung sẽ không lại làm khó dễ chúng ta."

Những lời này Bạch Nhạc đã cùng Hà Diêu giải thích, bây giờ đồng dạng cho hắn thêm đệ tử giải thích một lần, không thể nghi ngờ cũng có thể khiến người khác càng phấn chấn.

Chính như theo dự liệu, chiếm được tin tức này, chỗ có người trên mặt đều lộ ra vẻ vui mừng!

Cùng mọi người nói một hồi, người khác cũng rất nhanh biết điều cáo từ, cuối cùng lưu lại, liền chỉ có Liễu Như Tân, Tiêu Hành Nhất cùng với Lục Hi Nhi ba người.

Không có ngoại nhân, Bạch Nhạc hơi trầm ngâm một chút, lúc này mới chậm rãi nhìn về phía Tiêu Hành Nhất đạo, "Tiêu sư đệ, ta có một việc hy vọng ngươi giúp ta làm."

"Bạch sư huynh mời nói!"

Nghe thế, Tiêu Hành Nhất sắc mặt nhất thời trở nên nghiêm, trầm giọng đáp.

"Đừng khẩn trương như vậy, chỉ là một chút chuyện nhỏ. . ." Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Bây giờ khoảng cách tông môn khảo hạch còn có gần hai tháng, hơn nữa, lần này tông môn khảo hạch là ở Đông Hải. . . Mặc dù Bắc Đẩu Tinh Cung sự tình giải quyết, ta có thể trong lòng vẫn như cũ có chút bất an."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Cho nên, ta nghĩ xin ngươi thay ta hồi một chuyến Thanh châu, có một số việc. . . Có thể có thể từ Thanh châu đạt được đáp án."

"Thanh châu?"

Nao nao, Tiêu Hành Nhất có chút không hiểu hỏi.

Bạch Nhạc là Thanh Châu phủ chủ sự tình, trên thực tế Tiêu Hành Nhất cũng không biết, bây giờ chợt nghe được Bạch Nhạc, tự nhiên có chút không hiểu.

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc cũng không có giải thích ý tứ, "Ta sẽ viết một phong thư cho ngươi, ngươi đến Thanh châu đi, đưa đến Bạch phủ, giao cho ta tỷ tỷ Bạch Thanh Nhã là được, đến lúc đó, ngươi lại vòng trở lại, thẳng đến Đông Hải đi tham gia tông môn khảo hạch là được."

"Tốt!" Gật đầu, Tiêu Hành Nhất cũng không có hỏi vì sao, thẳng đáp ứng.

Đối với Tiêu Hành Nhất mà nói, Bạch Nhạc thậm chí có thể nói xem như là nửa sư, còn có Lục gia sự tình, đối mặt Bạch Nhạc yêu cầu, đừng nói là loại này truyền tin việc nhỏ, dù cho là núi đao biển lửa, Tiêu Hành Nhất cũng sẽ không một chút nhíu mày.

"Trễ một chút ngươi lại sang đây, ta viết tốt tin cho ngươi, ngươi ngay cả đêm chạy tới Thanh châu a! Nhớ kỹ, tốc độ nhất định phải nhanh!" Nhìn Tiêu Hành Nhất, Bạch Nhạc nghiêm túc mở miệng nói, tựa hồ lại nghĩ đến cái gì, theo nói bổ sung, "Giả sử trên đường có gì ngoài ý muốn. . . Trực tiếp đem tin hủy diệt!"

Nói đến đây, Tiêu Hành Nhất trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy , đồng dạng không hỏi vì sao, chỉ là trùng điệp gật đầu.

Tiêu Hành Nhất biết Bạch Nhạc còn có lời muốn đối Liễu Như Tân nói, rất nhanh liền cáo từ đi ra ngoài.

Liễu Như Tân tìm đến giấy bút bày xong, lại vì Bạch Nhạc nghiên cứu tốt mài, lúc này mới nhẹ giọng hỏi, "Bạch sư huynh, lần này Đông Hải

chuyến đi, sẽ có nguy hiểm không?"

"Liễu sư tỷ, ngươi làm sao cũng gọi là sư huynh của ta." Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lắc đầu nói, "Ta nói, mặc kệ tới khi nào, ngươi cũng đều là sư tỷ của ta."

Lần nữa nghe được Liễu sư tỷ tiếng xưng hô này, Liễu Như Tân trong lòng cũng không khỏi dâng lên một giòng nước ấm, ngày xưa các loại lần nữa xông lên đầu, "Tốt, đây chính là ngươi để cho ta gọi, nhưng không cho đổi ý."

Bật cười lớn, Bạch Nhạc lắc đầu, lúc này mới hồi đáp Liễu Như Tân vừa mới vấn đề, "Nguy hiểm tự nhiên vẫn là sẽ có một ít, bây giờ ta Linh Tê Kiếm Tông thế yếu, muốn chiếm tiện nghi người sợ rằng số lượng cũng không ít. . . Bất quá, chỉ cần chống đỡ qua cửa ải này, tất cả dĩ nhiên là hội tốt! Ta để cho Tiêu sư đệ đi một chuyến Thanh châu, cũng bất quá là phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện a."

Vừa nói chuyện, Bạch Nhạc vẫn mở thủy đặt bút, bất quá ngắn ngủi một nén nhang thời gian, một phong thơ liền đã viết xong, chiết hảo để cho Liễu Như Tân giúp đỡ phong tốt, Bạch Nhạc lúc này mới cười cười, chuyển hướng Liễu Như Tân nói rằng, "Liễu sư tỷ, ngươi bây giờ nhưng cũng là Linh Phủ Cảnh cao thủ đâu, những thứ này việc vặt không cần thiết miễn cưỡng mình làm."

"Thế nào, Bạch sư đệ, ngươi bây giờ lợi hại, liền ghét bỏ ta bản thủ bản cước sao?" Cười khẽ một chút, Liễu Như Tân trêu ghẹo nói.

"Nào dám!" Bị Liễu Như Tân vừa nói như vậy, hắn, Bạch Nhạc cũng liền nói không được, không thể làm gì khác hơn là gián đoạn cái đề tài này, "Đúng, ngươi nếu có tì vết, chẳng giúp ta giáo Hi nhi luyện chữ viết."

"A?" Liễu Như Tân còn không có phản ứng gì, Lục Hi Nhi khuôn mặt trước hết sụp xuống, "Sư phụ, ta cũng là tu hành giả, cũng thế. . . Kiếm

tu! Hi nhi luyện thật giỏi kiếm chính là, có thể hay không đừng luyện chữ?"

"Không được!" Khóe miệng tràn ra mỉm cười, Bạch Nhạc lắc đầu nói, "Qua mấy ngày, tỷ tỷ ngươi nói không chừng cũng trở lại nhìn ngươi, đến lúc đó, để cho nàng tới kiểm tra, muốn là ngươi không có tiến bộ, nàng muốn trách phạt ngươi, ta cũng mặc kệ."

Cái này vừa nói chuyện, ngoài động phủ, liền nhất thời có đệ tử đến đây hồi bẩm, "Bạch sư huynh, Phủ Chủ đại nhân đến, nói là có việc muốn nói với ngươi."

Chân mày hơi nhíu, Bạch Nhạc cũng không nghĩ đến Chu Đông Dương tới thật không ngờ cực nhanh, cũng không muốn để cho Chu Đông Dương gặp được Tiêu Hành Nhất, hơi trầm ngâm một chút, cái này mới mở miệng nói, "Liễu sư tỷ, vẫn là làm phiền ngươi đi một chuyến đi, đem thư giao cho Tiêu sư huynh, để cho hắn lập tức ra."

"Tốt!" Gật đầu, Liễu Như Tân lúc này xoay người đi ra ngoài.

"Còn ngươi nữa, tiểu Hi Nhi, ngươi cũng đi ra ngoài luyện kiếm đi." Xoa xoa Lục Hi Nhi cái đầu, Bạch Nhạc tùy theo mở miệng nói.

Rất nói nhiều, cũng là muốn cùng Chu Đông Dương nói riêng một chút, dù là Lục Hi Nhi chỉ là một cái tiểu tử kia, cũng không tiện ở đây.

PS: Còn có một canh, ta tiếp tục viết, 12 giờ trước càng đi ra.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 418: Thân phận nguy cơ, sát khí ẩn hiện

"Phủ Chủ đại nhân, biệt lai vô dạng a!"

Đem Chu Đông Dương nghênh tiến đến, Bạch Nhạc trên mặt mang lên lau một cái nụ cười rực rỡ, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Bạch phủ chủ, ngươi chiêu thức ấy kim thiền thoát xác chơi thật là xinh đẹp rất a!" Nhìn Bạch Nhạc, Chu Đông Dương mang theo ẩn ý mở miệng nói.

"Bởi vì lúc đạo thế, có chút bất đắc dĩ!" Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc rất tự nhiên hồi đáp đạo, "Nếu như không bắt được cơ hội kia, chỉ sợ ta còn thực sự chưa chắc có thể ở nơi đây cùng Phủ Chủ đại nhân nói chuyện."

"Phủ Chủ đại nhân, mời!"

Tự tay làm một cái mời thủ thế, Bạch Nhạc cùng Chu Đông Dương phân chủ yếu và thứ yếu ngồi xuống sau đó, Bạch Nhạc lúc này mới tiếp tục mở miệng nói, "Xin lỗi, ta cái này có chút đơn sơ, bắt chuyện không chu đáo, cũng xin Phủ Chủ đại nhân thứ lỗi!"

Liền nước trà đều không cho một ly, Chu Đông Dương cũng thật là có chút vô lực nhổ nước bọt.

Khoát khoát tay, Chu Đông Dương chậm rãi mở miệng nói, "Bạch phủ chủ, ta lần này đến, là muốn hỏi một chút ngươi, trước đó chúng ta chuyện thương lượng, đến tột cùng còn làm không đếm."

Nhìn Bạch Nhạc con mắt, Chu Đông Dương phảng phất muốn đem Bạch Nhạc tâm tư triệt để xem thấu đồng dạng.

"Phủ Chủ đại nhân nói cái gì, ta có chút nghe không rõ!"

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc giả bộ ngu nói.

". . ."

Một câu nói này, nhưng là đem Chu Đông Dương khí sắc mặt tái nhợt, "Bạch phủ chủ, ta lớn như vậy thật xa qua đây, ngươi vẫn như thế có lệ, sợ là không thích hợp a?"

Chứng kiến Chu Đông Dương thật có chút não, Bạch Nhạc lúc này mới hơi hơi ôm quyền, "Thật không dám giấu giếm, lần này ta đến Bắc Đẩu Tinh Cung, đã cùng đối phương đạt thành ăn ý, bổn tông cùng Bắc Đẩu Tinh Cung ở giữa ân oán, xóa bỏ. . . Dưới tình huống như vậy, ta xác thực không muốn lại làm tức giận Yến Bắc Thần."

Nói đến đây, Bạch Nhạc cố ý dừng một cái, lúc này mới tiếp tục nói, "Ta ly khai ngày đó, Yến Bắc Thần đã tập kích phủ thành chủ. . . Yến Bắc Thần thực lực, nói vậy Phủ Chủ đại nhân cũng được chứng kiến, lời nói không xuôi tai. . . Ta cũng không cho rằng, Phủ Chủ đại nhân có đối phó Yến Bắc Thần năng lực!"

Những lời này Bạch Nhạc nói không chút khách khí, có ở Chu Đông Dương nghe tới, lại có vẻ càng phát ra có thể tin.

Hơi trầm ngâm một chút, Chu Đông Dương chậm rãi mở miệng nói, "Bạch phủ chủ, Yến Bắc Thần đáng sợ ta tự nhiên biết, nhưng hắn cũng cuối cùng bất quá chỉ là vừa mới bước vào Tinh Cung Cảnh mà thôi! Ta không chỉ gặp qua thực lực của hắn, cũng đồng dạng gặp qua ngươi xuất thủ. . . Lấy Bạch phủ chủ thực lực, chưa chắc liền yếu hơn hắn!"

"Huống chi, ngươi nên cũng biết, ta trước đó thật là ẩn giấu thực lực! Bằng không, sợ là ta cũng không cách nào tại Yến Bắc Thần công kích đến tiếp tục chống đỡ." Nhìn Bạch Nhạc, Chu Đông Dương nghiêm túc mở miệng nói.

"Thì tính sao đâu?" Không nhúc nhích chút nào, Bạch Nhạc hỏi ngược lại, "So với việc có thể có được hồi báo, ta vẫn như cũ cảm thấy, phiêu lưu quá lớn. . . Đương nhiên, Uẩn Tinh Đan trong chuyện, ta thừa phủ chủ tình, bất quá, phủ chủ hắn là sẽ không dùng cái này tương a?"

". . ."

Lời này mới thật là làm cho Chu Đông Dương muốn thổ huyết, hắn còn chưa mở miệng đâu, Bạch Nhạc cũng đã trực tiếp phá hỏng đường, có muốn hay không vô sỉ như vậy?

Hít sâu một hơi, Chu Đông Dương định thần một chút, lúc này mới tiếp tục nói, "Bạch phủ chủ, ngươi cho rằng Linh Tê Kiếm Tông thật sự an toàn sao? Giả sử Côn Ngô Kiếm thật tại hậu sơn, lại để cho Yến Bắc Thần bắt được. . . Ngươi cho rằng, Đạo Lăng Thiên Tông liền thật sẽ không giận chó đánh mèo Linh Tê Kiếm Tông sao?"

"Hoặc có lẽ là, Yến Bắc Thần coi như Ma Quân truyền nhân, liền nhất định sẽ không giận chó đánh mèo sao?"

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc rốt cục trầm mặc xuống.

Hắn ngược lại không phải là thật sợ giận chó đánh mèo, dù sao không ai so với hắn rõ ràng, hắn chính là Yến Bắc Thần!

Chỉ là, Bạch Nhạc lại có thể nhạy cảm nhận thấy được, bản thân này có thể chính là Chu Đông Dương một lần dò xét, nếu là mình vẫn như cũ không hề bị lay động, chỉ sợ ngược lại sẽ để cho Chu Đông Dương xác định mình cùng Yến Bắc Thần ở giữa có liên quan.

Một cái Chu Đông Dương hoài nghi tự nhiên không quan hệ, chỉ khi nào hắn đem tin tức này truyền đi, bất quá lại có bao nhiêu người tin tưởng, chỉ sợ đều sẽ mang đến một chút phiền toái.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Bạch Nhạc trên mặt cố ý lộ ra một tia chần chờ, trầm giọng nói rằng, "Ngươi làm sao dám khẳng định, Yến Bắc Thần liền nhất định sẽ tới? Ngươi biết, tông môn khảo hạch sắp tới, tối đa nửa tháng, ta nhất định phải chạy tới Đông Hải."

"Nửa tháng, đủ đủ!" Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Chu Đông Dương trầm giọng nói rằng, "Tông môn khảo hạch loại đại sự này, ta đoán Yến Bắc Thần cũng sẽ không bỏ qua. . . Giả sử ta suy đoán là thật, trong vòng nửa tháng, hắn tất nhiên sẽ đến Linh Tê Kiếm Tông tới."

"Tốt!" Gật đầu, Bạch Nhạc trầm giọng nói, "Trong vòng nửa tháng, nếu như Yến Bắc Thần hiện thân. . . Ta liền cùng ngươi đồng loạt ra tay, thử xem xem có thể hay không chém giết hắn!"

"Tốt!"

Đạt được muốn đáp án, Chu Đông Dương cũng mãn ý gật đầu, cũng không hứng thú ở nơi này liền một ly trà cũng không cho đổi địa phương ở lại, thẳng xoay người mà đi.

Chỉ là, Bạch Nhạc lại không phát hiện, ngay tại xoay người trong nháy mắt, Chu Đông Dương trong mắt, đột nhiên hiện lên một luồng lạnh lùng sát khí.

Bạch Nhạc tự nhiên càng không biết, ngay tại hắn chỉ dẫn Tiêu Hành Nhất phản hồi Thanh châu trước đó, tiểu Đoạn cũng đã từ lúc Chu Đông Dương an bài xuống, lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới. . . Đạo Lăng Thiên Tông!

... ...

Bạch Cốt Thần Điện!

Hắc bào lão giả quỳ trên mặt đất, trầm giọng hồi bẩm, "Giáo chủ, đã để người điều tra, cái này Yến Bắc Thần tựa hồ cùng Bạch Nhạc ở giữa, có một chút nói không rõ liên hệ! Ta hoài nghi hắn nhằm vào bản giáo sự tình, liền cùng Bạch Nhạc có quan hệ."

"Bạch Nhạc?" Thanh âm lạnh như băng chậm rãi vang lên, lộ ra lau một cái đến xương băng lãnh, "Chính là vị kia Thanh Châu phủ chủ?"

"Vâng!" Tựa đầu chôn thấp hơn, hắc bào lão giả lần nữa giải thích, "Người chúng ta, cẩn thận điều tra Thanh châu sự tình, Yến Bắc Thần xuất hiện, cũng thủy chung đều cùng Bạch Nhạc tương quan, hơn nữa. . . Chỉ từ kết quả xem, hắn mỗi một lần xuất thủ, trên thực tế, đều là trực tiếp hoặc gián tiếp trợ giúp Bạch Nhạc."

"Bao quát, lần này Bạch Nhạc mặc dù có thể tại bản giáo mí mắt hạ thoát thân, cũng cùng đêm hôm đó Yến Bắc Thần đại náo phủ thành chủ có quan hệ!"

"Cho nên, chúng ta có lý do tin tưởng. . . Yến Bắc Thần cùng Bạch Nhạc ở giữa, tồn tại cực kỳ mật thiết quan hệ!"

Nghe thế, vị kia Bạch Cốt Thần Giáo giáo chủ cũng rốt cục yên lặng chốc lát.

"Cái này Bạch Nhạc, hiện tại ở đâu?"

"Hồi giáo chủ, hắn đã phản hồi Linh Tê Kiếm Tông! Chỉ là, tối đa bất quá nửa tháng, thì nhất định sẽ theo Linh Tê Kiếm Tông người, đi trước Đông Hải tham gia tông môn khảo hạch!"

"Đông Hải. . . Hừ!"

Lạnh rên một tiếng, lạnh lùng thanh âm vang lên lần nữa, "Đã như vậy, ngươi tự mình đi một chuyến Linh Tê Kiếm Tông dò xét một lần! Giả sử Yến Bắc Thần chân lộ mặt, nói cho hắn biết, bản giáo có thể với hắn hợp tác, chuyện khi trước, cũng có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua."

Mặc dù bị Yến Bắc Thần giết không ít người, có thể so với việc Yến Bắc Thần thân phận, những thứ này đều là không quan trọng gì việc nhỏ.

Dù sao, Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, cần phải so bất luận cái gì người trong ma đạo, càng không tha cùng chính đạo, tại bây giờ loại thiên hạ này ma tu đều là rục rịch thời điểm, tự nhiên chính là điều kiện tốt nhất minh hữu.

"Nếu như Yến Bắc Thần không lộ diện đâu?"

". . . Vậy liền đem Bạch Nhạc cái đầu mang cho ta trở về!"

"Vâng!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 419: Ta tất tự tay giết chết

Bảy ngày thời gian!

Tiêu Hành Nhất cơ hồ là không ngủ không nghỉ, một đường lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới Thanh Châu thành, cho dù là tồn tại Linh Phủ Cảnh thực lực, bây giờ cũng hầu như đã cũng bị mệt suy sụp.

"Linh Tê Kiếm Tông đệ tử Tiêu Hành Nhất, phụng Bạch Nhạc, Bạch sư huynh chi mệnh, cầu kiến Bạch Thanh Nhã tiểu thư!"

Mặc dù Tiêu Hành Nhất dáng vẻ có vẻ hơi chật vật, nhưng lại là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, còn nói là phụng Bạch Nhạc chi mệnh, những thứ này hạ nhân nào dám chậm trễ, rất nhanh Tiêu Hành Nhất liền bị dẫn vào trong phủ nhìn thấy Bạch Thanh Nhã.

"Gặp qua Bạch tiểu thư!" Khẽ khom người, Tiêu Hành Nhất cung kính hành lễ nói.

Bạch Thanh Nhã bản thân chính là một cái bình thường người, không có nửa điểm tu vi, có thể chỉ bằng nàng là Bạch Nhạc tỷ tỷ điểm này, Tiêu Hành Nhất liền không có nửa điểm chậm trễ.

"Công tử thật là xảy ra chuyện gì?"

Tiêu Hành Nhất mới cùng Bạch Thanh Nhã chào, liền lại có một người bước vào phòng khách, vẻn vẹn chỉ là quét Tiêu Hành Nhất liếc mắt, liền trực tiếp lên tiếng hỏi.

Vô ý thức ngẩng đầu liếc một cái, Tiêu Hành Nhất trong lòng liền không

khỏi đột nhiên vừa nhảy, vội vã lần nữa khom mình hành lễ, "Vãn bối Tiêu Hành Nhất, xin ra mắt tiền bối!"

Người đến tự nhiên là Tô Nhan, bây giờ Tô Nhan nhưng đồng dạng đã là Tinh Cung Cảnh cường giả, lấy thực lực mà nói, câu này tiền bối cũng nên lên.

"Tiểu Nhạc xảy ra sự cố sao?" Trong lòng căng thẳng, Bạch Thanh Nhã luôn miệng hỏi tới.

"Không có! Bạch sư huynh tốt." Tiêu Hành Nhất liền vội vàng giải thích.

"Nếu không còn chuyện gì, ngươi làm sao đem mình làm chật vật như vậy?" Tô Nhan nheo mắt lại hỏi lần nữa.

"Là Bạch sư huynh để cho ta mang một phong thơ trở về, hơn nữa dặn nhất định phải mau sớm đưa đến! Ta chịu Bạch sư huynh đại ân, tự nhiên không dám buông lỏng." Tiêu Hành Nhất liền vội vàng giải thích, đang khi nói chuyện, cũng đồng dạng đem tin lấy ra, cứ việc Tô Nhan tồn tại Tinh Cung Cảnh thực lực, có thể dựa theo Bạch Nhạc dặn, hắn lại y nguyên vẫn là đem tin đưa cho Bạch Thanh Nhã, mà không phải Tô Nhã.

Nghe được Bạch Nhạc không có việc gì, Bạch Thanh Nhã lúc này mới thở phào một cái, đem tin nhận lấy, lại phân phó người dâng trà, để cho Tiêu Hành Nhất nghỉ ngơi.

Thu xếp ổn thỏa những thứ này, Bạch Thanh Nhã lúc này mới mở ra tin liếc mắt nhìn, đại thể liếc một cái, Bạch Thanh Nhã liền đem tin đưa cho Tô Nhan, "Tô cô nương, là tiểu Nhạc cho ngươi tin."

"Vâng!"

Bằng lòng một câu, Tô Nhan rồi mới từ Bạch Thanh Nhã trong tay tiếp nhận tin, nhìn kỹ.

Vốn chính là một phong thư dài, Tô Nhan lại xem vô cùng nghiêm túc, không kém quá nhiều một nén nhang thời gian, Tô Nhan lúc này mới rốt cục ngẩng đầu lên, thoáng suy tư một chút, tố thủ khẽ nhếch, trong nháy mắt, giấy viết thư liền Tô Nhan trong tay hóa thành nghiền phấn.

"Tiêu công tử mời đi xuống trước nghỉ ngơi đi, đa tạ đưa tin, phía sau sự tình, ta tới an bài." Nhìn Tiêu Hành Nhất, Tô Nhan nhẹ giọng mở miệng nói.

"Vâng!" Đối mặt Tinh Cung Cảnh cường giả, Tiêu Hành Nhất nhiều ít cũng có chút câu thúc, trong lòng đối với đối phương thân phận mặc dù có rất nhiều suy đoán, nhưng lại cũng cuối cùng không dám hỏi lối ra tới.

Thẳng đến Tiêu Hành Nhất xuống dưới, Bạch Thanh Nhã lúc này mới hỏi, "Tiểu Nhạc đến tột cùng có chuyện gì? Trong thư nội dung, ta đại thể liếc một cái, cũng không hiểu rõ."

"Duyện châu sự tình có chút vướng tay chân, công tử yêu cầu đi qua Thanh châu tông môn tra một chút đối phương, còn có là được. . . Khả năng ta muốn đi một chuyến Duyện châu." Nhìn về phía Bạch Thanh Nhã, Tô Nhan nhẹ giọng giải thích.

Từ Bạch phủ đi ra, Tô Nhan liền thẳng đến Hàn Sơn mà đi.

Cứ việc nàng là ma tu, có thể chịu Bạch Nhạc chi mệnh chưởng quản Thanh châu sự tình, thân phận tự nhiên cũng cũng không giống nhau, cho dù là đến Hàn Sơn đi, cũng cũng không biết có nguy hiểm gì.

... ...

Không phải là độc nhất vô song!

Tiêu Hành Nhất chạy tới Thanh châu thời điểm, tiểu Đoạn cũng đồng

dạng đã chạy tới Đạo Lăng Thiên Tông.

Chuyện liên quan đến Yến Bắc Thần, tiểu Đoạn rất nhanh thì bị mang theo Thánh Nữ phong.

"Ngươi nói cái gì?"

Vốn chỉ là tiểu Cầm theo miệng hỏi một chút, có kết quả, lại làm cho tiểu Cầm cũng không dám thất lễ, trực tiếp đem tin tức truyền tới Vân Mộng Chân trong tai.

Thận trọng lý do, Vân Mộng Chân tự mình gặp tiểu Đoạn, lần nữa xác nhận nói.

"Tiểu nhân Đoạn Hưng Dương, bái kiến thánh nữ!" Đối mặt Vân Mộng Chân, tiểu Đoạn cũng không dám có chút bất kính, lúc này liền trực tiếp quỳ xuống.

"Nói rõ ràng, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra!"

Thần sắc có chút lạnh, Vân Mộng Chân nhàn nhạt hỏi.

Cứ việc Vân Mộng Chân tựa hồ chỉ là thuận miệng hỏi một chút, có thể tiểu Đoạn lại y nguyên vẫn là cảm thụ được một hồi khủng bố áp lực, quỳ trên mặt đất, liền đầu cũng không dám ngẩng lên, cố thu nhiếp một chút tâm thần, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Phủ chủ hoài nghi, Bạch Nhạc cùng Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần trong tối cấu kết, hơn nữa, Côn Ngô Kiếm, tám chín phần mười ngay tại Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi bên trong!"

"Chứng cớ đâu?" Không nhúc nhích chút nào, Vân Mộng Chân lạnh lùng hỏi.

"Là như thế này. . ." Sửa sang một chút tâm tư, tiểu Đoạn liền vội vàng

đem Duyện châu mấy ngày nay chuyện phát sinh, hoàn chỉnh giải thích một lần, trong lúc này cũng bao quát Chu Đông Dương rất nhiều suy đoán, một vòng tiếp một vòng , khiến cho người mất tự nhiên liền tin ba phần.

Lẳng lặng nghe những lời này, Vân Mộng Chân thần sắc nhưng cũng thay đổi càng ngày càng lạnh.

"Nói cách khác. . . Ngươi căn bản cũng không có chứng cứ, chỉ là suy đoán?"

Một câu nói này nhưng là nhất thời đem tiểu Đoạn hù dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, liền vội vàng giải thích.

"Chuyện liên quan đến Ma Quân truyền nhân cùng Côn Ngô Kiếm, Phủ Chủ đại nhân nói, thà rằng tin có, không thể tin không! Đoán sai, bất quá chỉ là lãng phí một chút thời gian cùng tinh lực, nhưng nếu là đoán đúng. . . Đó chính là kinh thiên đại sự a!"

"Không sai!"

Trong lúc nói chuyện, Triệu Thụy thanh âm lập tức vang lên, "Bái kiến thánh nữ!"

Chân mày hơi hơi bốc lên, Vân Mộng Chân lạnh lùng nói, "Triệu Thụy, chuyện của ta, lúc nào đến phiên ngươi xen mồm?"

"Thánh nữ thứ lỗi!"

Hơi hơi khom người, Triệu Thụy không nhanh không chậm mở miệng nói, "Trước khi tới, ta liền hỏi qua hắn đệ tử, đại thể biết là chuyện gì xảy ra, cũng không phải là có ý định nghe trộm! Đương nhiên, bằng vào ta chút thực lực ấy, cũng không gạt được thánh nữ."

"Chuyện liên quan đến Ma Quân truyền nhân cùng Côn Ngô Kiếm, cái này cũng không phải cái gì việc tư a! Thánh nữ, ta cho rằng vô luận như thế nào, cũng nên đi một chuyến nữa Linh Tê Kiếm Tông tìm hiểu ngọn ngành, thánh nữ không tiện khinh động. . . Liền do ta tới thay thánh nữ đi một chuyến, tìm hồi Côn Ngô Kiếm như thế nào?"

"Triệu sư đệ đây là vững tin, Côn Ngô Kiếm ngay tại Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi?" Trong mắt lóe lên vẻ lạnh lùng, Vân Mộng Chân lạnh giọng hỏi.

"Thà rằng tin có a!" Lắc đầu, Triệu Thụy bình tĩnh đáp, "Đương nhiên, ta không phải hoài nghi thánh nữ cùng Tử Dương Chân Nhân năng lực, chỉ là. . . Các ngươi trước đây đối mặt người, dù sao cũng là Thông Thiên Ma Quân."

Nghe thế, Vân Mộng Chân lại ngược lại cười rộ lên, "Nếu như tìm không hồi Côn Ngô Kiếm đâu? Triệu sư đệ ngươi nói thế nào?"

"Dù sao chỉ là đồn đãi nha, không đến địa phương, ai lại dám đánh cam đoan đâu?" Nhún nhún vai, Triệu Thụy nhẹ giọng nói, "Thánh nữ chung quy không đến mức, để cho ta tự vẫn tạ tội a?"

Thật sâu xem Triệu Thụy liếc mắt, Vân Mộng Chân đạm nhiên mở miệng nói, "Không cần lao Triệu sư đệ hao tâm, ta tự mình đi một chuyến Linh Tê Kiếm Tông là được."

"Ta nghe nói Bạch Nhạc cùng thánh nữ có giao tình. . . Thánh nữ không phải là muốn làm việc thiên tư a?" Trên mặt lộ ra một nụ cười, Triệu Thụy chậm rãi mở miệng nói.

"Ngươi là đang chất vấn ta sao?" Con mắt hơi hơi mị đến một chỗ, Vân Mộng Chân bình tĩnh hỏi ngược lại.

"Không dám! Chỉ là muốn hỏi một chút thánh nữ, giả sử Duyện Châu

phủ chủ lời nói không ngoa đâu?" Triệu Thụy chậm rãi hỏi ngược lại.

Lạnh lùng nhìn Triệu Thụy, Vân Mộng Chân đạm nhiên mở miệng nói.

"Ta tất tự tay giết chết!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 420: Giương cung bạt kiếm

"Thánh nữ nghĩ lại a!"

Bên này Triệu Thụy vừa mới mang theo tiểu Đoạn ly khai, nhất thời liền có Thánh Nữ phong đệ tử quỳ xuống khuyên lơn, "Đạo Môn đại hội sắp tới, bây giờ thánh nữ tùy tiện rời tông, chỉ hội sinh thêm sự cố a!"

"Chỉ cần ta không chết, liền không có chuyện bưng!" Nhìn đối diện với mấy cái này Thánh Nữ phong đệ tử, Vân Mộng Chân bình tĩnh mở miệng nói.

Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, tâm hoài quỷ thai rất nhiều người, điểm này Vân Mộng Chân lòng biết rõ, có thể nàng lại như cũ không quan tâm, chính như chính nàng nói, chỉ cần nàng vị này Đạo Lăng thánh nữ còn sống, người khác liền mơ tưởng dao động thánh nữ nhất mạch địa vị.

"Thánh nữ, bây giờ ma đạo rục rịch, một khi ngài ly khai Đạo Lăng sơn, chỉ sợ luôn sẽ có một ít ôm lòng cầu gặp may tiểu nhân muốn bí quá hoá liều! Cái này quá nguy hiểm!"

Ngẩng đầu, Vân Mộng Chân yên lặng chốc lát, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Mặc dù không có Côn Ngô Kiếm, trên đời này có thể thương tổn được chúng ta cũng không nhiều. . . Tất nhiên có người muốn nhảy ra, liền để bọn hắn nhảy đủ! Ai dám ngẩng đầu, ta liền giết ai!"

"Ta muốn làm cho tất cả mọi người biết, mặc dù không có Côn Ngô Kiếm. . . Ta cũng y nguyên vẫn là cái kia bất bại Đạo Lăng thánh nữ!"

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái

cường đại tự tin.

Ba năm nay bế quan, nàng đến tột cùng đạt được nhiều ít, ngoại nhân căn bản là không có cách tưởng tượng.

Mặc dù chưa bước vào tinh hải, thế nhưng bây giờ Vân Mộng Chân đã có đủ đủ tự tin, cho dù là Tinh Hải Cảnh cường giả mưu toan đối nàng động thủ, nàng cũng có nắm chặt chiến thắng.

Đạo Lăng bất bại thần thoại, dựa vào cho tới bây giờ thì không phải là cái gì Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên, mà là lịch đại Đạo Lăng thánh nữ!

Mười bốn tháng tám, Đạo Lăng thánh nữ lại hạ Đạo Lăng sơn, tin tức lan truyền nhanh chóng, thiên hạ chấn động.

... ...

"Chu Đông Dương. . ."

Chậm rãi lặp lại một lần tên này, Chu Mộng Dương trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái vẻ chán ghét, lạnh lùng nói, "20 năm trước, ta cũng đã cùng cái này nhân loại ân đoạn nghĩa tuyệt, lại không liên quan!"

"Chu trưởng lão, theo ta được biết, ngày xưa Chu Đông Dương cũng là Hàn Sơn đệ tử, không biết có thể hay không nói cho ta biết, hắn kết quả thế nào phản bội Hàn Sơn, ngài lại cùng hắn vì sao trở mặt?" Nhìn Chu Mộng Dương, Tô Nhan trầm giọng hỏi.

"Ngươi vì sao đột nhiên tới hỏi ta những thứ này?" Nhạy cảm ý thức được cái gì, Chu Mộng Dương sắc mặt biến thành hơi liền, "Bạch Nhạc tại Duyện châu cùng hắn có tiếp xúc?"

"Vâng!" Gật đầu, Tô Nhan trầm giọng nói, "Công tử gởi thư nói, người này tâm thuật bất chính, chỉ cùng ma đạo yêu nhân cấu kết!"

Yên lặng chốc lát, Chu Mộng Dương lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Chúng ta vốn là huynh muội ba người, còn có một cái tiểu muội, tên là Thanh Dương! 20 năm trước, chính là đích thân hắn giết chết Thanh Dương, cướp đoạt bổn tông trọng bảo Hàn Âm Linh. . . Sư tôn đuổi giết hắn lúc, bị Đại Càn Vương Triều cao thủ gây thương tích, phản hồi Tông không lâu về sau liền đi về cõi tiên."

". . ."

Nghe thế, dù cho là Tô Nhan đã sớm đoán được vị này Chu Đông Dương phẩm hạnh không tốt, cũng đồng dạng bị những lời này sợ da đầu tê dại.

Tự tay giết chết tiểu muội, sau đó lại hại chết sư tôn. . . Hành vi như vậy, chính là tại trong ma đạo, cũng thuộc về nhất phát rồ biến thái, chớ đừng nói chi là là ở Huyền Môn bên trong, trách không được đã nhiều năm như vậy, Chu Mộng Dương vẫn cơn giận còn sót lại chưa tiêu.

"Chu Đông Dương có hay không cùng ma đạo cấu kết ta không biết, nhưng hắn phía sau tuyệt đối có Đại Càn Vương Triều chống đỡ! Cũng chính bởi vì vậy, bổn tông mới không thể không cứng rắn nhịn xuống cái này một hơi thở." Chu Mộng Dương tiếp tục nói, "Ngươi nói cho Bạch Nhạc, nếu như cùng Chu Đông Dương sinh xung đột, ngàn vạn lần không nên bận tâm lão phu! Thậm chí nếu có thể giết Chu Đông Dương, vô luận là lão phu, vẫn là toàn bộ Hàn Sơn, đều thiếu nợ hắn một phần nhân tình!"

"Hàn Âm Linh là bảo vật gì?" Tô Nhan hỏi lần nữa.

"Là một kiện trung phẩm linh bảo, một khi thi triển có thể ly khai hình thành một tòa băng sơn, đem người vây ở bên trong, cắt đứt khí tức, hơn nữa có âm thanh chuông, khiếp người thần hồn, uy lực cực mạnh! Nếu như hắn thật có thể đem Hàn Âm Linh uy lực thúc dục đi ra, thậm chí có thể lay động tinh hải!"

Thoáng do dự một chút, Chu Mộng Dương đúng là vẫn còn nói ra.

Lay động tinh hải!

Cái này đơn giản bốn chữ, nhưng là nhất thời để cho Tô Nhan trong lòng hung hăng run lên.

"Quấy rối, Tô Nhan cáo từ!"

Giờ khắc này, Tô Nhan cũng đồng dạng ngửi được nguy hiểm mùi vị, lúc này cáo từ.

Nguyên bản dựa theo Bạch Nhạc trong lòng phân phó, nàng còn cần đi một chuyến nữa Thất Tinh Tông, tra hỏi về Đông Hải Tiên Đảo cùng Bạch Cốt Thần Giáo sự tình, chỉ là, nhớ tới Bạch Nhạc trong lòng nhắc tới Chu Đông Dương ngay tại Linh Tê Kiếm Tông sự tình, Tô Nhan trong lòng nhất thời căng thẳng, nơi nào còn nhớ được suy nghĩ quá nhiều, ly khai Hàn Sơn, thậm chí ngay cả đi vòng vèo Thanh Châu phủ nói cho Tiêu Hành Nhất một tiếng đều không để ý tới, trực tiếp hướng về Duyện châu chạy đi.

... ...

Trăng sáng sao thưa!

Lẳng lặng đứng ở phía sau trong núi, Bạch Nhạc nhìn Chu Đông Dương mở miệng nói, "Phủ Chủ đại nhân, còn có ba ngày, ta liền muốn theo bổn tông đệ tử một chỗ chạy tới Đông Hải, bây giờ xem ra, tựa hồ cũng đều không có động tĩnh gì a! Chỉ sợ là ngươi đoán sai a?"

Tựa ở trên cây, nhìn ánh trăng lạnh lùng, Bạch Nhạc lười biếng mở miệng nói.

"Không phải còn có ba ngày sao? Bạch phủ chủ cần gì phải nóng ruột?" Không để bụng liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Chu Đông Dương theo miệng đáp.

"Người ta cùng mỹ nữ hoa tiền nguyệt hạ, cũng là tình yêu, hai người chúng ta mỗi ngày ban đêm thủ tại chỗ này, có thể không khỏi cũng quá sát phong cảnh a?" Nhún nhún vai, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói, "Nếu không, ta xem coi như đi, thật muốn có động tĩnh gì, đứng ở trong tông môn, thật cũng giống vậy nhận thấy được."

"Bạch phủ chủ nói giỡn, lấy thân phận ngươi cùng thực lực, muốn cái gì mỹ nữ không có?" Không để ý nhìn Bạch Nhạc, Chu Đông Dương thuận miệng nói, "Ngươi nếu là thật ưa thích, quay đầu ta đưa ngươi mấy cái như thế nào? Cam đoan đều là mỹ nhân tuyệt sắc, sẽ không kém hơn Lục cô nương."

"Miễn a!" Trợn mắt một cái, Bạch Nhạc theo miệng nói rằng, "Bất quá, nói đến đây, Phủ Chủ đại nhân, ngươi có thể không thể thỏa mãn một chút ta hiếu kỳ?"

"Ồ? Bạch phủ chủ muốn biết cái gì?" Chu Đông Dương theo miệng hỏi.

"Trước đây, ngươi đến tột cùng vì sao lại phản bội Hàn Sơn?" Nhìn chằm chằm Chu Đông Dương con mắt, Bạch Nhạc thong thả hỏi, "Những cái kia dọa người, cũng không cần nói, ngược lại tả hữu không người, chúng ta tới nói một chút lời thật lòng như thế nào?"

"Bạch phủ chủ quan tâm ta như vậy sự tình làm cái gì?" Chu Đông Dương nhàn nhạt hỏi ngược lại.

"Hiếu kỳ nha! Mọi người là hiếu kỳ có đúng hay không? Ngược lại nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, chúng ta tâm sự không phải tốt?" Giang tay ra, Bạch Nhạc vẻ mặt vô tội mở miệng nói.

"Vậy thì tâm sự!"

Yên lặng chốc lát, Chu Đông Dương bất ngờ không có có lệ, mà là bình tĩnh mở miệng nói, "Bất quá, để báo đáp lại, ta hy vọng, Bạch phủ chủ cũng có thể thỏa mãn một chút ta hiếu kỳ, coi như là làm trao đổi, như thế nào?"

"Tốt, bất quá. . . Phủ Chủ đại nhân lại có cái gì muốn ta hỏi ta?"

"Rất đơn giản! Ta muốn biết, ngươi cùng Yến Bắc Thần đến tột cùng là quan hệ như thế nào?" Trong nháy mắt, Chu Đông Dương trong mắt chợt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, "Ta cũng vẫn là câu nói kia, những cái kia dọa người, Bạch phủ chủ cũng không nhất định nói."

Vừa mới còn tùy ý bầu không khí, phảng phất ngay tại hai câu này ở giữa, liền giương cung bạt kiếm, lộ ra lau một cái khí tức nguy hiểm.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 421: Đêm trăng sát khí, hàn ý đến xương

"Phủ Chủ đại nhân, ngươi đây là đang cho ta gài bẫy a!" Con mắt hơi hơi nheo lại, Bạch Nhạc lười biếng mở miệng nói, "Ta theo Yến Bắc Thần có thể có quan hệ gì? Đạo ma bất lưỡng lập, điểm ấy ta phân rõ."

"Thật sao?" Ung dung cười, Chu Đông Dương thong thả mở miệng nói, "Ta làm sao nghe nói, ngươi tại Thanh châu, còn có một vị hồng nhan tri kỷ, tên là Tô Nhan. . . Vị này Tô cô nương, chính là ma tu a?"

"Ngươi điều tra ta?" Lạnh lùng liếc Chu Đông Dương liếc mắt, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

"Cũng vậy! Tiêu Hành Nhất gần nhất đột nhiên tiêu thất, nghĩ đến chính là thay ngươi hồi Thanh châu tra tin tức đi? Dùng không bao lâu, ngươi vừa mới hỏi ta vấn đề, tự nhiên sẽ được đáp án, cái này cũng không tính là gì bí mật." Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ mỉa mai, Chu Đông Dương đơn giản làm ra phản kích.

"Ngươi để cho người ta đối Tiêu Hành Nhất hạ nói.

"Ngươi cảm thấy, ta yêu cầu ngăn cản ngươi điều tra ta sao?" Trong mắt lộ ra một tia vẻ khinh thường, Chu Đông Dương ngạo nghễ mở miệng nói.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhất thời trầm mặc xuống.

Ước chừng qua hơn mười hơi thở thời gian, Bạch Nhạc lúc này mới đột nhiên cười rộ lên.

"Đương nhiên không cần, ta chết. . . Tự nhiên một trăm."

Nếu như nói, ngay từ đầu Bạch Nhạc còn không rõ ràng lắm Chu Đông Dương dụng ý, như vậy, nói tới mức này, tất cả liền đều có vẻ rõ ràng.

"Bạch phủ chủ là cái người biết, nói ra Yến Bắc Thần hạ lạc, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua! Chỉ cần ngươi giúp ta diệt trừ Yến Bắc Thần, lời ta nói lúc trước, liền vẫn như cũ chắc chắn!" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc khuôn mặt, Chu Đông Dương trầm giọng đáp.

"Trước không nói ta là không phải biết Yến Bắc Thần hạ lạc. . . Phủ Chủ đại nhân, cứ như vậy có nắm chắc nhất định có thể đủ giết chết ta sao?" Bình tĩnh cùng Chu Đông Dương đối mặt, Bạch Nhạc không nhanh không chậm hỏi ngược lại.

Cho tới bây giờ, rất nhiều trước đó không hiểu phương, Bạch Nhạc liền đều đã triệt để biết rõ ràng.

Tỷ như, từ vừa mới bắt đầu Chu Đông Dương liền từ chưa từng nghĩ dùng loại này há miệng chờ sung phương thức chờ lấy Yến Bắc Thần mắc câu, hắn muốn gạt, từ đầu đến cuối chỉ là Bạch Nhạc mà thôi!

Từ đêm hôm đó Yến Bắc Thần tập kích phủ thành chủ, Bạch Nhạc nhân cơ hội thoát thân mở miệng, Chu Đông Dương cũng đã nhận định Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần ở giữa, tất nhiên tồn tại liên hệ mật thiết, cho nên hắn chạy tới Linh Tê Kiếm Tông đến, chính là đang đợi Bạch Nhạc.

Vấn đề duy nhất ở chỗ, Chu Đông Dương làm sao lại dám có lòng tin có thể uy hiếp, thậm chí là giết chết chính mình.

Hoặc là càng sâu muốn một tầng, hắn dựa vào cái gì nộ, tại Yến Bắc Thần khả năng xuất hiện tình huống dưới, đồng thời áp chế mình cùng Yến Bắc Thần hai người?

Cái này không có đạo lý!

Cứ việc Chu Đông Dương ẩn giấu thực lực, nhưng vô luận là mình, hay là hắn cho rằng cái kia Yến Bắc Thần thực lực đều cực mạnh, cho dù là chính diện giao phong, cũng căn bản sẽ không yếu hơn tinh cung trung kỳ cao thủ.

Dầu gì, đánh không lại chạy cũng hầu như vẫn là chạy mất.

Nơi này chính là Linh Tê Kiếm Tông, chỉ cần mình quay đầu chạy, rất nhanh thì có thể kinh động toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông, không đề cập tới Hà Diêu thực lực bản thân như thế nào, nhưng cũng đừng quên, Linh Tê Kiếm Tông là có hộ tông đại trận!

Đối tự mình ra tay, bản thân liền là binh đi nước cờ hiểm, một cái rơi sai, chính là đầy bàn đều thua!

Nếu không có hoàn toàn chắc chắn, Chu Đông Dương sợ rằng tuyệt đối sẽ không động thủ, càng sẽ không như thế dễ dàng bả sự tình trực tiếp làm rõ, cái này không phù hợp lẽ thường.

Trừ phi. . . Đối phương trong tay có mệt chết Bạch Cốt Trủng loại kia có thể cắt đứt khí tức, lại có lực lượng cực lớn bảo vật, có thể làm cho hắn tự tin, đủ để khống chế cục diện!

Trong nháy mắt, tâm niệm thay đổi thật nhanh, Bạch Nhạc rất nhanh liền hầu như đoán ra chân tướng.

"Hàn Sơn trọng bảo. . . Trước đây ngươi phản bội Hàn Sơn, cũng là bởi vì ăn cắp Hàn Sơn trọng bảo, cũng bởi vì mặc dù cho đến ngày nay, Chu trưởng lão cũng không muốn tha thứ ngươi!"

"Ha ha ha ha, không sai! Bạch phủ chủ quả nhiên tâm trí hơn người!"

Trong lúc nói chuyện, Chu Đông Dương cổ tay nhoáng lên, một chuỗi lam sắc lục lạc nhất thời xuất hiện ở trong tay hắn, ở dưới ánh trăng, rạng ngời rực rỡ.

"Bảo này tên là Hàn Âm Linh, chính là Hàn Sơn trọng bảo, cũng là trước đây Hàn Sơn mặc dù có thể trở thành Thanh châu Huyền cấp tông môn đệ nhất căn nguyên!" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Chu Đông Dương lạnh lùng nói, "Trừ phi người mang cùng cấp bậc trọng bảo, bằng không, Tinh Cung Cảnh bên trong, ta dám xưng vô địch!"

"Vì lộ ra cái này Hàn Âm Linh, ngươi khi đó giết bao nhiêu người?" Lạnh lùng nhìn Chu Đông Dương, Bạch Nhạc bình tĩnh hỏi ngược lại.

"Giết bao nhiêu người?" Cười lạnh một tiếng, Chu Đông Dương trên mặt lộ ra vẻ dử tợn, "Vì nó, ta ngay cả tiểu muội đều giết! Ngươi biết không? Nàng dẫu có chết cũng không chịu thả ta đi, ha ha ha, nàng là đang buộc ta giết nàng! Ta muốn làm việc, không ai có thể ngăn cản."

"Ta muốn làm việc, không ai có thể ngăn cản!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Chu Đông Dương lại lặp lại một lần câu nói này, "Bạch Nhạc, ta ngăn cản không ta! Cho nên, ngươi tốt nhất vẫn là đàng hoàng nói ra Yến Bắc Thần hạ lạc đi, ta ngay cả tiểu muội đều giết, trên đời này còn có người nào là ta không dám giết, không thể giết?"

"Súc sinh!"

Nhìn Chu Đông Dương, Bạch Nhạc trong mắt không khỏi hiện lên lau một cái vẻ chán ghét.

Vì một món bảo vật, liền muội muội mình đều có thể tự tay giết chết, dạng này người quả thực phát rồ, không có gì là hắn không dám làm, chỉ bằng điểm này, chính là chết một trăm lần cũng không quá đáng!

"Súc sinh?" Cười lạnh một tiếng, Chu Đông Dương điềm nhiên nói, "Bạch Nhạc, ngươi nên rõ ràng, trên đời này, chỉ có thực lực và quyền lực mới là tối trọng yếu, không có hai thứ đồ này, đó chính là liền súc sinh cũng không bằng!"

"Ta không quan tâm người khác nói như thế nào, cũng không quan tâm bất luận kẻ nào ánh mắt! Ta chính là ta, làm ta bả toàn bộ các ngươi đạp ở dưới chân thời điểm, các ngươi mới hiểu, ai mới là đúng!"

Một tay theo kiếm, một cổ sắc bén kiếm ý chợt bạo mà ra, trắng như tuyết y, ở dưới ánh trăng có vẻ vô cùng trong trẻo nhưng lạnh lùng.

"Ra tay đi! Ta sẽ để ngươi minh bạch, súc sinh vĩnh viễn chỉ là súc sinh, vô luận có bảo vật gì ở trên tay, ngươi cũng vẫn như cũ chỉ là một cái vô dụng súc sinh!"

Sát ý nghiêm nghị, Bạch Nhạc trong mắt tràn đầy vẻ khinh miệt.

Hàn Âm Linh thì như thế nào?

Chính là linh phủ trung kỳ thực lực, cho dù là người mang trọng bảo. . . Lại có thể thế nào?

Liền Bạch Cốt Trủng mình cũng phá, chẳng lẽ còn có thể bị chính là một cái Chu Đông Dương uy hiếp hay sao?

Tất nhiên hắn muốn tìm chết, vậy thì tác thành cho hắn tốt!

"Bạch Nhạc, hy vọng ngươi một hồi còn có thể như vậy lạc quan!" Cười lạnh một tiếng, Chu Đông Dương bước ra một bước, hô hấp ở giữa, tinh cung chợt ngưng tụ mà ra, lộ ra lau một cái chói mắt tinh huy, toàn bộ tinh cung trông rất sống động, lộ ra một cổ khủng bố áp lực.

Dạng này Chu Đông Dương, mới là cái kia một đường tuôn ra Hàn Sơn, đạp vô số thi cốt thượng vị Duyện Châu phủ chủ.

Có thể đi tới một bước, Chu Đông Dương so bất luận kẻ nào đều có thể ẩn nhẫn, cũng so bất luận kẻ nào ác hơn, rất vô tình.

Vì đạt được mục không từ thủ đoạn, đây mới là kiêu hùng!

Cổ tay nhoáng lên, cái kia một chuỗi lam sắc lục lạc nhất thời ra một hồi thanh thúy tiếng chuông, phảng phất thẳng vào linh hồn, làm người ta không rét mà run!

Ngay tại lúc đó, một cổ khủng bố luồng không khí lạnh cũng chợt tùy theo vọt tới, hàn ý đến xương!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 422: Mồi

"Coong!"

Một tiếng kiếm minh, Thu Hoằng Kiếm chợt ra khỏi vỏ, trường kiếm phá không mà ra, thẳng đến Chu Đông Dương mà đi!

Phi Kiếm Thuật!

Cái này ngoài ý muốn một màn, cũng đồng dạng bả Chu Đông Dương dọa cho giật mình, hắn còn chưa kịp phản ứng đâu, Thu Hoằng Kiếm cũng đã trực tiếp rơi vào trước mặt hắn, thẳng đến cổ tay hắn mà đi, dường như muốn trực tiếp đem nắm Hàn Âm Linh cánh tay kia chặt đồng dạng.

"Cút ngay!"

Một tay vỗ, Chu Đông Dương vô ý thức muốn trực tiếp đem kiếm đánh bay, nhưng mà để cho hắn chẳng thể nghĩ tới là, theo hắn một chưởng này đánh ra, lưỡi kiếm kia vậy mà cũng đồng dạng phát sinh linh xảo biến hóa, loại này linh động cảm giác, quả thực giống như là một con vô hình tay cầm kiếm công phạt.

Cho tới giờ khắc này hắn mới ý thức tới, ở nơi này là tùy tiện đem kiếm ném ra đi, căn bản là một loại cực kỳ cao minh kiếm đạo thủ đoạn.

Trước đó tại Duyện Châu thành thời điểm, hắn gặp qua Bạch Nhạc xuất thủ, còn không có dạng này thủ đoạn.

Dưới tình huống đó, hắn không cho rằng Bạch Nhạc còn có ẩn giấu thực lực lý do, như vậy duy nhất giải thích là được. . . Bạch Nhạc thực lực lại đề thăng.

Lúc này mới vừa mới bước vào Tinh Cung Cảnh vài ngày a?

Dạng này thiên phú cùng tài tình thì như thế nào có thể khiến người ta không chấn động.

Nghĩ vậy, Chu Đông Dương trong lòng sát khí quá thịnh!

Tới mức này, hắn đã đem Bạch Nhạc cho tội chết, chẳng đơn giản đem Bạch Nhạc giết chết vĩnh tuyệt hậu hoạn tới làm sạch.

"Đinh linh linh!"

Trong tay Hàn Âm Linh lần nữa tiếng chuông nổi dậy, trong một chớp mắt liền có một cổ khủng bố luồng không khí lạnh chợt tuôn ra, khoảng chừng mấy hơi thở ở giữa, liền hóa thành một tòa băng sơn, trực tiếp đem Bạch Nhạc khốn đi vào.

Cảm thụ được xung quanh cái kia khủng bố luồng không khí lạnh hình thành băng sơn, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy, không còn dám có chút do dự, trong nháy mắt liền đồng dạng tế xuất tinh cung.

Tinh cung phía trên, bảy sao lập loè!

Bàng bạc linh lực liên tục không ngừng thả ra, bảo vệ Bạch Nhạc quanh thân không bị hàn ý ăn mòn, chỉ là nhưng cũng vô lực đánh nát băng sơn để cho Bạch Nhạc thoát khốn mà ra.

Cảm giác này Bạch Nhạc cũng không xa lạ!

Hàn Âm Linh phóng xuất ra lực lượng, tựa hồ cùng trước đây Hàn Sơn Quyết có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, chỉ là lúc này, mượn Hàn Âm Linh cùng Chu Đông Dương Tinh Cung

Cảnh thực lực, chỗ có thể phát huy ra tới lực lượng càng mạnh mà thôi.

Hàn ý cửu trọng sơn, một bước nhất trọng thiên!

Bạch Nhạc rõ ràng nhớ kỹ, Hàn Sơn Quyết lực lượng lại không ngừng tăng cường.

Mặc dù xem Chu Đông Dương dáng vẻ, tựa hồ cũng không có được Hàn Sơn Quyết truyền thừa, bất quá mượn Hàn Âm Linh, lại hiển nhiên có thể đạt được hiệu quả giống nhau, thậm chí càng mạnh.

Vấn đề duy nhất ở chỗ, Chu Đông Dương làm sao dám không kiêng nể gì như thế!

Nơi đây dù sao cũng là Linh Tê Kiếm Tông, một khi gây ra động tĩnh lớn như vậy, ắt sẽ kinh động Hà Diêu, dù là Linh Tê Kiếm Tông yếu hơn nữa, loại tình huống này, cũng sẽ không đứng nhìn bàng quan, trừ phi. . . Ngay từ đầu, cũng đã cắt đứt khí tức.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong đầu nhưng là không khỏi đột nhiên hiện lên một đạo linh quang!

Tiếng chuông!

Vấn đề nằm ở chỗ tiếng chuông bên trên, nếu là không có đoán sai, cái kia tiếng chuông bản thân là có thể đưa đến cắt đứt khí tức tác dụng, bên này dù là đổ nhào trời ơi, khí tức cũng căn bản không truyền tới Linh Tê Kiếm Tông đi.

Hầu như ngay tại Bạch Nhạc trong đầu chuyển qua những ý niệm này đồng thời, thần hồn đột nhiên một hồi đau đớn, phảng phất cái kia tiếng chuông cứ như vậy chợt tại trong thần hồn vang lên đồng dạng.

Thần hồn công kích!

Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc mới chính thức ý thức được Hàn Âm Linh đáng sợ!

Lấy tiếng chuông cắt đứt khí tức, lấy luồng không khí lạnh ngưng tụ thành băng sơn vây khốn đối thủ, ngay tại lúc đó, âm thanh chuông còn có thể thâm nhập thần hồn, trực tiếp nhằm vào thần hồn phát động công kích.

Thực lực kém một chút, chỉ sợ thần hồn trực tiếp liền tan vỡ.

Cho dù là thần hồn cường đại, đủ để chống đỡ âm thanh chuông công kích, nhưng lại cũng ắt sẽ bị quấy nhiễu, đưa tới phân thần thực lực giảm xuống, như vậy tới nay, còn muốn ngăn cản đối phương công kích, dĩ nhiên là càng gian nan hơn.

Lúc này mới bất quá ngắn ngủi mấy chục giây thời gian, Bạch Nhạc cũng đã cảm thụ được một loại hầu như không khống chế được cảm giác áp bách, phảng phất cả người đều nhanh muốn nổ tung.

Cơ hồ là bản năng, Bạch Nhạc liền muốn thi triển Thông Thiên Ma Công.

Chỉ bằng nửa toà tinh cung, muốn ứng phó có Hàn Âm Linh nơi tay Chu Đông Dương cũng không tránh khỏi quá khinh thường.

Chỉ là, dạng này ý niệm trong đầu, vừa mới từ Bạch Nhạc trong đầu mọc lên, liền nhất thời để cho Bạch Nhạc tâm mọc lên một loại thật lớn cảm giác nguy cơ.

Cứ việc căn bản không biết loại nguy cơ này cảm giác khởi nguồn, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là lựa chọn tin tưởng mình loại này gần như bản năng trực giác.

"Coong!"

Thu Hoằng Kiếm phát sinh một tiếng kiếm minh, nhất thời lần nữa rơi trở lại Bạch Nhạc trong lòng bàn tay, không phải Bạch Nhạc không muốn lại thi triển Phi Kiếm Thuật, mà là đang âm thanh chuông quấy rầy xuống, đã có chút không khống chế được, chỉ có thể đem kiếm nắm thu tay bên trong, nỗ lực để cho mình chống đỡ lâu hơn một chút.

Luồng không khí lạnh không ngừng trùng kích phía dưới, Bạch Nhạc tinh cung cũng không khỏi có chút lay động.

"Bạch Nhạc, hiện tại ngươi còn dám nói bảo vật vô ích sao?"

Mắt lạnh nhìn Bạch Nhạc, Chu Đông Dương trong giọng nói, tràn đầy đùa cợt chi ý, "Ta thừa nhận ngươi thiên phú hơn người, mới bất quá vừa mới bước vào tinh cung là có thể chém giết Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão, cho dù là ta, nếu như công bằng giao thủ, cũng chưa hẳn là đối thủ của ngươi."

"Thật là. . . Vậy thì thế nào đâu?" Cười lạnh một tiếng, Chu Đông Dương khinh thường nói rằng, "Một kiện linh bảo, cũng đủ để lau sạch ngươi tất cả nỗ lực! Ngươi thắng không! Dù là ngươi lại hận ta, còn muốn giết ta, thì có thể làm gì đâu?"

"Thế giới này, sống sót mới là nhất chuyện trọng yếu!"

"Đốt máu!"

Cực hạn phía dưới, Bạch Nhạc đột nhiên cắn chót lưỡi, trong nháy mắt, trong cơ thể tinh huyết trong nháy mắt bốc cháy lên, hóa thành một cổ cường đại lực lượng, dũng mãnh vào trong cơ thể, mạnh mẽ trợ giúp Bạch Nhạc lần nữa đem thế cục ổn định lại.

Kinh khủng như vậy luồng không khí lạnh phía dưới, Bạch Nhạc cảm

giác được, trong cơ thể mình huyết dịch phảng phất đều phải bị đông cứng.

"Đốt Huyết Thuật?"

Khẽ nhíu mày, trong nháy mắt Chu Đông Dương liền nhận ra lai lịch, trong mắt cũng lộ ra vẻ ngoài ý muốn chi sắc.

Xuất thân Hàn Sơn, Chu Đông Dương tự nhiên nhận ra Đốt Huyết Thuật, cái kia vốn là là Huyết Ảnh Ma Tông nổi danh nhất, cũng thường thấy nhất một loại liều mạng pháp môn.

Mặc dù đây cũng tính là công pháp ma đạo, nhưng trên thực tế, căn nguyên nhưng ở tại đối với tinh huyết thiêu đốt, chỉ cần có thích hợp pháp môn, Đạo Môn đệ tử cũng đồng dạng có thể thi triển.

Rất hiển nhiên, Bạch Nhạc trước đó tại Thanh châu cùng Huyết Ảnh Ma Tông tranh đấu thời điểm, đạt được Đốt Huyết Thuật phương pháp tu hành, tựu như cùng Bạch Nhạc từ Bích Vân Đào trong tay đạt được Bạch Cốt Hóa Thân, đều bị Bạch Nhạc tu luyện.

Bây giờ tại đây sinh tử thời khắc, Bạch Nhạc bị buộc liều mạng, cái này mới không thể không thi triển ra.

Chỉ là, dù vậy, Chu Đông Dương cũng vẫn như cũ không thèm quan tâm.

"Không cần ngoan cố chống lại, ngươi có bao nhiêu tinh huyết có thể thiêu đốt? Tối đa cũng bất quá chỉ là để ngươi nhiều hơn nữa chống đỡ một hồi mà thôi! Bạch Nhạc, nói cho ta biết Yến Bắc Thần đến tột cùng ở đâu, ta có thể tha cho ngươi khỏi chết!"

Đến giờ phút nầy, Chu Đông Dương vẫn như cũ muốn ép hỏi Yến Bắc Thần hạ lạc, điều này cũng làm cho Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên vừa nhảy, nhất thời tỉnh ngộ lại.

Cho dù là đến thời khắc này, Chu Đông Dương chỉ sợ cũng y nguyên vẫn là không có đem Hàn Âm Linh uy lực, triệt để phát huy được, mà là đang các loại (chờ) Yến Bắc Thần hiện thân.

Đối với Chu Đông Dương mà nói, chính mình thật chính là một cái mồi, đang đợi Yến Bắc Thần mắc câu mà thôi!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 423: Ngươi hát thôi ta gặt hái (thượng)

Ý thức được điểm này, Bạch Nhạc trong lòng ngược lại bình tĩnh hạ xuống.

Nếu là mồi, như vậy trên thực tế chính là giống như hiểm thật an, không có đạt thành mục trước đó, Chu Đông Dương sẽ không chân chính giết ra tay, hắn nhìn như sắc bén công kích, chỉ là vì ép mình khuất phục, bức bách Yến Bắc Thần hiện thân mà thôi.

Hơn nữa, tựa hồ vấn đề lại vòng trở về.

Chu Đông Dương dựa vào cái gì cho rằng, cho dù là Yến Bắc Thần hiện thân, hắn cũng có nắm chặt áp chế, thậm chí là chém giết Yến Bắc Thần? Phải biết, dựa theo Chu Đông Dương suy đoán, Yến Bắc Thần thậm chí là có thể tại đây phía sau núi bên trong đạt được Côn Ngô Kiếm!

Chỉ bằng một cái như vậy Hàn Âm Linh sao? Sợ là còn còn thiếu rất nhiều a!

Điểm này không nghĩ ra, Bạch Nhạc liền vẫn như cũ không dám tùy ý bại lộ thân phận mình.

Hơn nữa, trong lúc này còn có mấu chốt nhất một vòng!

Cái kia chính là đây hết thảy, đều chẳng qua chỉ là Chu Đông Dương suy đoán mà thôi, không có chứng cứ, hắn căn bản cũng không khả năng sở hữu trăm phần trăm nắm chặt nói, mình nhất định cùng Yến Bắc Thần có quan hệ!

Đã như vậy, nào như vậy trở ngại tiếp tục bả trận này trình diễn xuống dưới.

"Cái gì chó má Yến Bắc Thần! Chu Đông Dương, ta xem ngươi là đầu óc nước vào a!" Trừng lấy Chu Đông Dương, Bạch Nhạc nhất thời tức miệng mắng to, "Ta Bạch Nhạc chính là Linh Tê Kiếm Tông một tiểu nhân vật, có thể có hôm nay thành tựu, là vận khí tốt đụng tới Đạo Lăng thánh nữ! Hơn nữa, vô luận là Tinh Cung Cảnh tu vi vẫn là Thanh Châu phủ chủ thân phận, cũng đều là ta lần lượt tại bên bờ sinh tử giãy dụa, nhất Đao nhất Kiếm chém giết đi ra, cùng Yến Bắc Thần có cái rắm quan hệ?"

"Muốn đối ta động thủ, ngươi liền trực tiếp nói, không cần phải cầm Yến Bắc Thần làm ngụy trang!" Hung hăng phun một ngụm, Bạch Nhạc vẻ mặt khinh miệt mở miệng nói, "Yến Bắc Thần thực lực gì, ngươi so với ta rõ ràng, muốn là ta thật với hắn có liên hệ, chỉ bằng trong tay ngươi cái này thứ đồ hư cũng có thể uy hiếp được ta? Hai người chúng ta liên thủ, sớm đem ngươi làm thịt!"

Nói được cái này, Chu Đông Dương sắc mặt cũng nhất thời trở nên không gì sánh được xấu xí!

Đã đem Bạch Nhạc bức tới mức này, Yến Bắc Thần lại vẫn không có hiện thân, còn có Bạch Nhạc những lời này, nhưng cũng để cho Chu Đông Dương trong lòng có chút giao động.

Lẽ nào, chính mình thật đoán sai! Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần ở giữa, không có bất cứ liên hệ nào sao?

Kết quả này đối với Chu Đông Dương mà nói, khả năng liền quá khó mà tiếp thu!

Vì giờ khắc này, hắn trả giá nhiều ít tâm huyết, gánh chịu nhiều ít áp lực, ngoại nhân căn bản là không có cách tưởng tượng.

Giả sử cái này mấu chốt nhất một điểm sai, như vậy tất cả mọi thứ bố cục, liền đều được chê cười!

"Không! Điều đó không có khả năng! Ta phán đoán không có sai!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Chu Đông Dương lành lạnh mở miệng nói, "Đã ngươi không chịu nói, vậy thì đi chết đi cho ta!"

Chu Đông Dương tính khí vốn là tàn nhẫn, hơn nữa nội tâm cực độ tự tin, một khi làm ra phán đoán, liền căn bản không tin tưởng chính mình hội sai.

Cái này như là một cái dân cờ bạc, đã đem sở hữu tiền toàn bộ đều ném tới đổ trên đài, cho dù là đánh bạc chính mình mệnh, hắn cũng nhất định phải chống được, xem một cái kết quả!

Không còn thăm dò, giờ khắc này Chu Đông Dương đã đập nồi dìm thuyền, giả sử Yến Bắc Thần thật còn không hiện thân, hắn trước hết lấy Bạch Nhạc tính mệnh!

Oanh!

Tinh cung rạng ngời rực rỡ, bàng bạc tinh lực chợt bạo phát, phối hợp Hàn Âm Linh, Chu Đông Dương thôi động toàn lực, đem Hàn Âm Linh uy lực triệt để thả ra, băng sơn hạ luồng không khí lạnh phảng phất trong nháy mắt liền đề thăng gần thập bội, nghiễm nhiên muốn đem Bạch Nhạc trực tiếp đông lại!

Tránh cũng không thể tránh!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc ý thức thanh tỉnh đến, trừ phi mình tế xuất hoàn chỉnh tinh cung, thậm chí vận dụng Côn Ngô Kiếm, bằng không căn bản cũng không khả năng ngăn lại một kích trí mạng này.

Hầu như nhìn không thấy hy vọng tuyệt cảnh xuống, Chu Đông Dương lựa chọn cũng không phải là dừng tay như vậy, mà là liều mạng một lần, cái này cũng là Bạch Nhạc trước đó hoàn toàn không có dự liệu được.

Sinh tử thời khắc, Bạch Nhạc căn bản là không kịp lại đi so sánh lợi và hại, cơ hồ là trong nháy mắt, liền làm ra bản năng phán đoán cùng phản ứng!

Trong nháy mắt, một tiếng rồng gầm chợt vang lên, trong nháy mắt, một cái kinh người Thanh Long hư ảnh chợt xuất hiện ở Bạch Nhạc trước người, vẻn vẹn một trảo, cái kia khủng bố luồng không khí lạnh liền bị đập vỡ vụn, toàn bộ băng sơn ầm ầm đổ nát! Thậm chí còn, ngay cả cái kia khiếp người tiếng chuông cũng tiêu tán theo.

Cửu Long Hoàn Ngọc Bội!

Thời khắc sinh tử, Bạch Nhạc lựa chọn vẫn như cũ cũng không phải là bại lộ thân phận, mà là sử dụng Cửu Long Hoàn Ngọc Bội lực lượng, mạnh mẽ bảo vệ chính mình.

Mặc dù có sử dụng số lần hạn chế, như thế sử dụng tựa hồ có vẻ hơi lãng phí, có thể Bạch Nhạc tính khí, lại nơi nào là loại kia tính toán chi li, không nỡ vận dụng bảo vật Thủ Tài Nô!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, chỉ cần hữu hiệu, vậy thì tuyệt đối còn lâu mới xưng được là lãng phí.

Huống chi, theo thực lực đề thăng, loại bảo vật này giá trị tự nhiên ngược lại sẽ dần dần rơi chậm lại, thật đợi được Bạch Nhạc bản thân cũng đủ để chống lại tinh hải cấp độ, ngươi chính là một lần cũng không cần giữ lại, còn có ý nghĩa gì?

Cái này như là dùng tiền, ngươi chỉ có đem tiền tốn ra, mới có giá trị,

bằng không vậy thì vĩnh viễn chỉ là một con số mà thôi.

Băng sơn vỡ nát, Hàn Âm Linh tiếng chuông cũng bị bài trừ, cái này một tiếng rồng gầm, liền thình lình đánh vỡ tất cả ngụy trang, trong nháy mắt đem cái này bên trong khí tức tiết lộ ra ngoài.

Cầm trong tay Cửu Long Hoàn Ngọc Bội, Bạch Nhạc sắc mặt càng phát ra lạnh lùng, "Chu Đông Dương, hôm nay ta không chết, thù này, tất gấp mười lần xin trả!"

"Không chết? Dựa vào cái gì không chết!"

Biểu hiện trên mặt càng phát ra dữ tợn, Chu Đông Dương lớn tiếng quát lên, "Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi cái này Hộ Thân Chi Bảo, còn có thể vận dụng mấy lần!"

Trong lúc nói chuyện, Chu Đông Dương lần nữa đem Hàn Âm Linh nắm lên, liền muốn lần nữa kích phát Hàn Âm Linh lực lượng.

Nhưng mà, hầu như cũng ngay lúc đó, một đạo thân ảnh chợt xé rách bầu trời đêm, cực nhanh hướng về bên này chạy tới.

"Chu Đông Dương, ngươi dám muốn gây ra hai châu chi chiến sao?"

Cứ việc còn cách xa nhau một khoảng cách, có thể Bạch Nhạc nhưng vẫn là nghe ra Tô Nhan thanh âm.

Để cho Tiêu Hành Nhất đem thư mang về, hiển nhiên là Tô Nhan từ Hàn Sơn đạt được về Chu Đông Dương tin tức, lo lắng cho mình chịu thiệt, lúc này mới một đường lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới Linh Tê Kiếm Tông.

Trên thực tế, cũng đúng là như vậy!

Từ lúc hơn nửa canh giờ trước đó, trên thực tế, Tô Nhan cũng đã đến Linh Tê Kiếm Tông, chỉ là tại Thiên Tâm phong thượng không thấy chính mình, rồi mới từ hắn đệ tử cái kia biết mình cùng Chu Đông Dương tại hậu sơn bên trong, vội vã chạy tới tìm kiếm.

Chỉ tiếc, phía sau núi rất lớn, tại Bạch Nhạc cùng Chu Đông Dương không có bại lộ khí tức tình huống dưới, mặc dù Tô Nhan cũng có Tinh Cung Cảnh thực lực, muốn tìm ra Bạch Nhạc đến, lại nói dễ dàng sao.

Thẳng đến Bạch Nhạc thôi động Cửu Long Hoàn Ngọc Bội, phá Hàn Âm Linh che đậy khí tức, lúc này mới vì Tô Nhan chỉ rõ phương hướng.

Cảm giác được Chu Đông Dương đã cùng Bạch Nhạc nộp lên tay, Tô Nhan trong lòng khẩn trương, người chưa đến, liền đã đứt quát ra âm thanh!

Bạch Nhạc bản thân liền là bình thường tu hành giả, mà là Thanh Châu phủ chủ.

Ra lệnh một tiếng, Thanh Vân Kỵ liền có thể trực tiếp xông vào Duyện châu, nhấc lên hai châu đại chiến, điểm này không thể nghi ngờ!

Phải biết, bây giờ loại tình huống này, một khi nhấc lên loại trình độ này đại chiến, không biết muốn chết bao nhiêu người, trách nhiệm này, vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Chu Đông Dương đều có chút không gánh nổi!

Tô Nhan chạy tới, liền có nghĩa là, trực tiếp đem cái này một thân phận đặt tới trên bàn nhậu!

Phảng phất một câu nói này ở giữa, cái này đã không còn là ân oán cá nhân, mà là Thanh Duyện hai châu ở giữa tranh cãi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 424: Ngươi hát ta gặt hái (hạ)

Trong nháy mắt, Chu Đông Dương thân hình liền không khỏi hơi hơi cứng!

Đối với nàng mà nói, cái Tô Nhan tự nhiên không quan trọng gì, thật là Tô Nhan, lại làm cho trong lòng hắn đột nhiên chặt, quan trọng hơn là, tất nhiên Tô Nhan đến, cũng liền có nghĩa là Linh Tê Kiếm Tông người cũng mau đến

Hắn không sợ đi hiểm đọ sức, thế nhưng bây giờ ai dám xác định Bạch Nhạc trong tay món kia hộ thân bảo vật còn có thể dùng mấy lần?

Bức không ra Yến Bắc Thần, hôm nay ván này trên thực tế, cũng đã thua!

Loại tình huống này, mạnh mẽ đến đâu xuất thủ, sẽ chỉ làm chính mình càng lún càng sâu! Có thể giết Bạch Nhạc còn tốt, nhưng nếu là không giết chết, vậy thì thật bùn đủ hãm sâu, khó có thể tự kềm chế.

Chu Đông Dương mặc dù có điên cuồng mặt, nhưng trên thực tế, có thể đi tới hiện tại bước này, trên người hắn có thể ẩn nhẫn cái kia mặt đồng dạng đưa đến tính quyết định tác dụng.

Sáng chuyện không thể làm, Chu Đông Dương dạng có thể quả đoán lựa chọn buông tha ngăn tổn hại.

Tâm trí chợt lóe sáng, những ý niệm này từ Chu Đông Dương trong đầu hiện lên, cổ tay lật, Hàn Âm Linh nhất thời liền bị Chu Đông Dương thu.

Biến sắc mặt quả thực còn nhanh hơn lật sách, trong nháy mắt, Chu Đông Dương trên mặt liền lần nữa treo lên nụ cười rực rỡ.

"Bạch phủ chủ, xin lỗi, thật sự là Yến Bắc Thần sự tình, dây dưa quá lớn, ta cũng là bất đắc dĩ, mới dùng phương thức này đến xò xét!" Hơi hơi ôm quyền, Chu Đông Dương chậm rãi nói rằng, "Chuyện hôm nay, là ta sai, ta nguyện ý làm ra bồi thường!"

". . ."

Chu Đông Dương tấm này mặt, xác thực để cho Bạch Nhạc cũng đồng dạng có chút trở tay không kịp, thời gian sắc mặt âm tình bất định.

Cứ như vậy trong chốc lát, Tô Nhan cũng đồng dạng đã chạy tới, khom mình hành lễ đạo, "Tô Nhan bái kiến công tử!"

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc lúc này cũng không đoái hoài tới hồi ứng với Tô Nhan, ánh mắt vẫn còn đang Chu Đông Dương trên người.

Bằng tâm mà nói, Bạch Nhạc cũng không muốn dừng tay như vậy, cái này chiến, đã chân chính để cho hắn đối với Chu Đông Dương sinh ra sát khí!

Có thể hỏi đề ở chỗ, bây giờ khí tức tiết ra ngoài, tạo thành ảnh hưởng, cũng không chỉ có chỉ là đối Chu Đông Dương, đối hắn chính là dạng, cái này khiến hắn càng không có khả năng bại lộ thân phận, có thể chỉ bằng nửa toà tinh cung, cho dù là cộng thêm Tô Nhan, thậm chí Linh Tê Kiếm Tông lực lượng, chỉ sợ cũng căn bản không có khả năng lưu lại, tay cầm Hàn Âm Linh Chu Đông Dương!

Hơn nữa. . . Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là không nghĩ rõ ràng, Chu Đông Dương dám làm như thế, chân chính lá bài là cái gì!

Loại này không biết uy hiếp, đối với hắn mà nói, mới là chân chính đáng sợ nhất.

"Kiệt kiệt! Thật đúng là có thú a!"

Ngay tại Bạch Nhạc suy tư đồng thời, trong rừng núi đột nhiên vang lên trận âm u tiếng cười.

Cơ hồ là trong nháy mắt, bao quát Bạch Nhạc cùng Chu Đông Dương ở bên trong, ba người đồng thời biến sắc.

Không giống với Tô Nhan, cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc cùng Chu Đông Dương liền đoán được đối phương lai lịch.

Bạch Cốt Thần Giáo!

Có thể lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở nơi này, thậm chí có thể là từ lúc Bạch Nhạc cùng Chu Đông Dương giao thủ trước đó, cũng đã nằm vùng ở xung quanh, đem khí tức thu liễm hoàn mỹ như vậy, tuyệt đối là cao thủ chân chính.

Hơn nữa tại loại này biết rõ, Linh Tê Kiếm Tông người cũng đang trên đường đi thời điểm, còn dám chủ động lộ diện, nghiễm nhiên là phó căn bản không có bả bất luận kẻ nào để vào mắt tư thế a!

Dám làm như thế, không phải người ngu, chính là có lấy thực lực tuyệt đối cùng tự tin cao thủ hàng đầu!

Rất hiển nhiên, đối phương không thể nào là loại kia kẻ ngu si!

Trên thực tế, so với việc Chu Đông Dương, Bạch Nhạc trong lòng báo động càng sâu.

Chu Đông Dương không biết, thế nhưng hắn chính là vô cùng rõ ràng, tại

Bắc Đẩu Tinh Cung dưới núi, chính mình lấy mình chi lực phá hỏng Bạch Cốt Trủng, sáu vị Tinh Cung Cảnh cường giả lên bị mất mạng, dạng này tin tức, giấu giếm được ai cũng không khả năng giấu diếm được Bạch Cốt Thần Giáo!

Dưới tình huống như vậy, đối phương còn dám chủ động đối tự mình ra tay, vậy coi như tuyệt đối là chân chính cao thủ hàng đầu nhất.

Cơ hồ là tại đồng thời, trên mặt đất cũng đột nhiên bò ra ngoài trên trăm bày đủ bộ xương trắng, trực tiếp đem ba người bao vây lại.

Trong bóng tối, hắc bào lão giả cũng chậm rãi xuất hiện ở dưới ánh trăng.

"Đáng tiếc, lão phu đợi lâu như vậy, đúng là vẫn còn không đợi được Yến Bắc Thần! Chỉ chờ tới các ngươi như thế mấy cái tạp ngư!"

Yến Bắc Thần, lại là Yến Bắc Thần!

Làm sao tựa hồ dường như tất cả mọi người là hướng về phía Yến Bắc Thần tới?

Cái này khiến Bạch Nhạc trong lòng càng có chút bất an!

Xem ra chính mình có ở đây không chú ý ở giữa, lưu lại kẽ hở quả nhiên vẫn là quá nhiều, không chỉ là Chu Đông Dương, liền Bạch Cốt Thần Giáo cũng suy đoán mình cùng Yến Bắc Thần có quan hệ.

Cứ việc lần này, chính mình trước đó đối mặt Chu Đông Dương thời điểm gượng chống hạ xuống, có thể bộc lộ ra vấn đề, cũng đồng dạng đủ để trí mạng.

Tiếp tục như thế, sáng chính mình lại dùng Yến Bắc Thần thân phận xuất hiện, chỉ sợ cũng thật càng ngày càng khó che giấu tung tích.

Làm nhiều lỗi nhiều, trên đời này vốn cũng không có hoàn mỹ không một tì vết ngụy trang, chí ít Bạch Nhạc sợ rằng còn xa xa làm không được.

Mà, vẫn là lấy hậu sự tình, bây giờ trước mắt cục diện, lại nên xử lý như thế nào?

Nhìn chằm chằm đối phương, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên nhảy, càng bất an.

"Bạch Nhạc, bản giáo cùng ngươi không oán không cừu, ngươi lại ba phen mấy bận trêu chọc bản giáo! Thật cho là bản giáo liền không làm gì được ngươi sao?" Mắt lạnh nhìn Bạch Nhạc, cái kia hắc bào lão giả lành lạnh mở miệng nói, "Vốn cho là ngươi thật cùng Yến Bắc Thần có quan hệ, bây giờ nhìn tới. . . Là lão phu đánh giá quá cao ngươi, đã như vậy, ngươi liền đem cái đầu lưu lại đi."

Một tay bắt, trong nháy mắt, chỉ bạch cốt trảo chợt lộ ra, phảng phất trong nháy mắt xé rách không gian, trực tiếp xuất hiện tại Bạch Nhạc trước mặt!

"Coong!"

Cơ hồ là bản năng phản ứng, chợt giơ tay lên, Thu Hoằng Kiếm chợt hoành, tinh chuẩn ngăn ở bạch cốt trảo tiến lên!

Phảng phất trong nháy mắt xuất trận sắt thép va chạm tiếng đánh, cho dù là lấy Thu Hoằng Kiếm sắc bén, cũng căn bản là không có cách thương tổn được bạch cốt trảo chút nào.

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc xem thanh thanh sở sở, cái này bạch cốt trảo cũng không phải là đối phương lộ ra bàn tay, mà là như cùng hắn Phi Kiếm Thuật dạng, chỉ là đối phương tế xuất chỉ bạch cốt trảo mà thôi!

"Vù vù!"

Ý niệm trong đầu khẽ nhúc nhích, Thu Hoằng Kiếm chợt bay lên, niệm ở giữa, Thu Hoằng Kiếm liền cùng đối phương bạch cốt trảo tới hồi giao thủ hơn mười chiêu, mặc dù chưa từng rơi vào hạ phong, nhưng đồng dạng, Bạch Nhạc cũng giống vậy không có chiếm được nửa điểm tiện nghi.

"Quả nhiên có chút ý tứ!"

Liếc Thu Hoằng Kiếm mắt, cái kia hắc bào lão giả chợt đưa bàn tay từ trong tay áo vươn ra, lăng không bắt, xung quanh nhất thời liền có sáu bảy bày đủ bộ xương trắng bàn tay chợt gãy , đồng dạng hóa thành bạch cốt trảo theo sát hướng Bạch Nhạc công qua đây.

Chỉ bạch cốt trảo, Bạch Nhạc ứng phó cũng đã phi thường miễn cưỡng, bây giờ lại có nhiều như vậy đánh tới, nhất thời liền để cho cục diện triệt để xoay chuyển qua đây.

Cơ hồ là cùng lúc, Chu Đông Dương nhưng là tự nhiên lui bước, mặc dù đem Hàn Âm Linh nắm trong tay, lại hiển nhiên cũng không có xuất thủ ý tứ, chỉ là đứng ở bên cạnh thờ ơ lạnh nhạt.

Hắn mặc dù không tiện lại đối Bạch Nhạc xuất thủ, nhưng nếu là Bạch Cốt Thần Giáo cao thủ giết chết Bạch Nhạc, hắn cũng đồng dạng vẫn là vui mừng thành.

Hơn nữa, Chu Đông Dương thủy chung có chút không tin, Bạch Nhạc thật cùng Yến Bắc Thần không có bất cứ quan hệ gì.

Nếu là có thể mượn Bạch Cốt Thần Giáo tay, làm xong hắn vừa mới còn chưa làm xong việc tình, tự nhiên tốt nhất.

Vô luận là bức ra Yến Bắc Thần, hay là đem Bạch Nhạc chém giết ở chỗ này, hắn đều đồng dạng vui mừng thành, tự nhiên căn bản sẽ không nhúng tay bên trong.

Converter: Lucario - Truyencv!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 425: Đạp nguyệt mà đến, tuyệt đại phong hoa

"Công tử cẩn thận!"

Thân ảnh nhoáng lên, Tô Nhan trong tay nắm lấy một thanh dao găm, trực tiếp ngăn ở Bạch Nhạc trước người, mờ nhạt tinh cung hiển hiện mà ra, lóe hàn quang dao găm nhất thời đập bay một con bạch cốt trảo.

Chỉ là, Tô Nhan có thể làm đến, cũng vẻn vẹn vẫn là như thế mà thôi.

Tô Nhan vốn cũng không phải là loại kia chân chính thiên tài, mặc dù có thể nhanh như vậy đột phá, hay là bởi vì cái kia một viên thượng phẩm Linh Khư Quả, mới vào tinh cung thực lực, muốn ứng phó một con bạch cốt trảo cũng đã phi thường gian nan, chớ đừng nói chi là ngăn trở đối phương công kích.

Trên thực tế, nếu không có đối phương mục tiêu căn bản không phải nàng, trong nháy mắt, Tô Nhan là có thể có thể sẽ bị chém giết!

"Vù vù!"

Một tiếng kiếm minh vang lên, Bạch Nhạc phía sau tinh cung cũng theo đó nổi lên, trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc trước mặt là hơn xán lạn ngời ngời kiếm quang!

Kiếm Linh Vũ!

Đem tinh cung lực lượng thôi động đến mức tận cùng, Kiếm Linh Vũ chợt rơi xuống, hung hăng hướng về trước mặt những thứ này bạch cốt trảo chém xuống đi.

"Oanh!"

Một khi thi triển thần thông, Bạch Nhạc cường đại nhất thời liền thể hiện ra, khủng bố mưa kiếm chợt rơi xuống, chỉ là mấy hơi thở ở giữa, bao quát Tô Nhan tại đây đối phó một con kia bạch cốt trảo, tất cả đều bị mưa kiếm chém vỡ.

Bước vào Tinh Cung Cảnh về sau, lại thi triển Kiếm Linh Vũ dạng này thần thông, uy lực so với trước kia đâu chỉ đề thăng mấy lần.

Cũng không khoa trương nói, nếu là bình thường tinh cung sơ kỳ, một vòng này mưa kiếm phía dưới, sợ là cũng đã trực tiếp bị miểu sát.

Nhưng đối với cái kia hắc bào lão giả mà nói, Bạch Nhạc đem hết toàn lực, cũng bất quá liền vẻn vẹn chỉ là ngăn trở đối phương một kích mà thôi.

Phải biết, cho tới bây giờ mới thôi, đối phương thật là liền tinh cung cũng còn không có tế xuất đây.

Ngăn lại một kích này, có thể Bạch Nhạc sắc mặt lại ngược lại càng phát ra khó xem.

Quá mạnh mẽ!

Bạch Nhạc thậm chí hoài nghi, cho dù là chính mình bại lộ thân phận, tế xuất hoàn mỹ tinh cung, còn có Côn Ngô Kiếm lực lượng, tối đa cũng bất quá chỉ có thể làm được, dưới tay đối phương chạy trốn.

Rất hiển nhiên, lần này Bạch Cốt Thần Giáo là quyết tâm muốn giết mình a!

Chu Đông Dương hiển nhiên là không trông cậy nổi, kéo dài nữa, thậm

chí khả năng Tô Nhan, thậm chí là chạy tới Linh Tê Kiếm Tông người trong, cũng đều sẽ chết ở đối phương trong tay!

Chạy!

Trong nháy mắt, đây cơ hồ chính là Bạch Nhạc trong đầu duy nhất ý niệm trong đầu.

Thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc chợt chợt lui, cả người hóa thành một đạo tàn ảnh bay ngược về phía sau mà thôi, vì truy cầu tốc độ, Bạch Nhạc thậm chí đã điều động Thông Thiên Ma Thể lực lượng.

"Muốn đi? Cái nào dễ dàng như vậy!" Cười lạnh một tiếng, cái kia hắc bào lão giả, động cũng không động, bàn tay chợt mở, trong khoảnh khắc, liền có một cổ ngập trời ma khí phóng lên cao, Bạch Nhạc xung quanh nhất thời cao ngất vô số gai xương, rậm rạp hình thành một tòa lồng giam, phong kín Bạch Nhạc tất cả lối đi.

Ngay tại lúc đó, một con thật lớn bạch cốt thủ chưởng từ trên trời giáng xuống, hung hăng hướng về Bạch Nhạc vỗ xuống.

Thiên la địa võng!

Bạch Nhạc giống như là bị vây ở bên trong một con tiểu ma tước , mặc cho làm sao đạp nước, cũng căn bản đừng hòng trốn đi ra ngoài.

Chính như Bạch Nhạc trước đó đoán tính toán, trừ phi hắn thi triển toàn lực, bằng không, tại như vậy cao thủ trước mặt, căn bản ngay cả chạy trốn đi tư cách cũng không có!

Sinh tử thời khắc, Bạch Nhạc cũng không dám có chút nào do dự, trong nháy mắt, lần nữa thôi động trong tay Cửu Long Hoàn Ngọc Bội, một tiếng rồng gầm vang lên, gào thét mà ra Thanh Long hình bóng, dễ dàng liền đập vỡ vụn trước mặt gai xương, ngăn trở cái kia từ trời rơi xuống

một chưởng.

Chỉ là Cửu Long Hoàn Ngọc Bội cuối cùng chỉ là Hộ Thân Chi Bảo, vô pháp làm ra phản kích, mặc dù thôi phát đi ra, cũng bất quá chỉ có thể bảo vệ Bạch Nhạc mà thôi, muốn thoát thân lại như cũ căn bản làm không được.

Mắt thấy Bạch Nhạc lần nữa vận dụng Cửu Long Hoàn Ngọc Bội, Chu Đông Dương mí mắt cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Tới mức này, Yến Bắc Thần cũng còn không có lộ diện, chỉ sợ hắn trước đó phỏng đoán, rất có thể là thật sai, hoặc là chí ít nói, Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần ở giữa quan hệ, còn lâu mới có được hắn tưởng tượng bên trong thân cận như vậy.

Nhưng dù cho như thế, hắn cũng vẫn không có xuất thủ cứu người dự định, vô luận thế nào, ngược lại tất nhiên đều đã bả Bạch Nhạc đắc tội, như vậy Bạch Nhạc liền tốt nhất vẫn là chết ở chỗ này a!

Nhưng mà, ngay tại Chu Đông Dương trong đầu hiện lên những ý niệm này đồng thời, một đạo trong trẻo nhưng lạnh lùng kiếm quang chợt từ không trung rơi xuống!

Một sát na này, phảng phất lau một cái kiếm quang, liền đã trở thành thiên địa ở giữa duy nhất!

Vô luận là không trung một con kia thật lớn Bạch cốt chưởng, vẫn là xung quanh vây khốn Bạch Nhạc gai xương, tất cả đều tại đây một kiếm phía dưới hóa thành nghiền phấn.

"Ai?"

Trong lòng đột nhiên mọc lên lau một cái báo động, trước đó chưa bao giờ bả Bạch Nhạc bọn hắn coi ra gì hắc bào lão giả, giờ khắc này, cũng

không khỏi thay đổi nhan sắc, gắt gao nhìn chằm chằm một màn kia kiếm quang.

Cơ hồ là tại đồng thời, dưới ánh trăng, một đạo thân ảnh chậm rãi từ không trung chậm rãi bay xuống.

Một bộ bạch y, đứng lơ lửng trên không, chậm rãi bay xuống, phảng phất so cái kia ánh trăng càng động lòng người, rõ ràng hơn lãnh!

Chứng kiến thân ảnh kia trong nháy mắt, Bạch Nhạc cả người thân thể hơi hơi cứng, ánh mắt rơi vào đối phương trên người, cũng lại không dời đi chút nào.

Áo trắng như tuyết, nhanh nhẹn như tiên, đạp nguyệt mà đến, tuyệt đại phong hoa!

Chỉ cần nàng xuất hiện địa phương, phảng phất chính là thiên địa trung tâm, vô luận bất luận kẻ nào, ở trước mặt nàng đều muốn ảm đạm phai mờ.

Tô Nhan bản thân cũng đã là cực kỳ hiếm thấy mỹ nữ, trong ngày thường, đối với dung mạo của mình cũng có mười phần tự tin, nhưng khi đối phương xuất hiện trong nháy mắt đó, liền phảng phất bị đoạt đi tất cả quang thải.

Đoạt thiên địa tạo hóa!

Phảng phất trời xanh đem tất cả mỹ hảo đều tặng cho nàng, là thế gian này hoàn mỹ nhất sủng nhi!

Hoàn mỹ!

Tựa hồ trên đời này, cũng chỉ có cái từ này mới có thể hình dung phần này mỹ lệ.

Không cần bất luận cái gì mở miệng, trong nháy mắt, tất cả mọi người trong đầu liền tự nhiên hiện ra đối phương tên Vân Mộng Chân!

Trên đời này, cũng chỉ có Đạo Lăng thánh nữ mới có thể sở hữu dạng này tuyệt đại phong hoa!

"Bái kiến Đạo Lăng thánh nữ!"

Trong nháy mắt, Chu Đông Dương phản ứng đầu tiên, lúc này xoay người quỳ gối!

Mặc dù hắn thân là Duyện Châu phủ chủ, tại Vân Mộng Chân trước mặt, cũng thậm chí không có đứng tư cách.

Cơ hồ là đồng thời, vừa mới chạy tới Hà Diêu cùng mấy vị Linh Tê Kiếm Tông trưởng lão cũng đồng thời khom người quỳ gối.

Thậm chí là Tô Nhan, tại dạng này khí tràng phía dưới, cũng không kìm lại được bái xuống.

"Bạch Cốt Thần Giáo, Tả hộ pháp Cố Ngạn Đông, gặp qua Đạo Lăng thánh nữ!"

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, cho dù là cái kia hắc bào lão giả, cũng không khỏi hơi hơi khom mình hành lễ.

Không quan hệ lập trường!

Làm Vân Mộng Chân xuất hiện ở nơi này, liền đủ để nghiền ép tất cả, toàn bộ Bạch Cốt Thần Giáo, sợ cũng cũng chỉ có vị giáo chủ kia, có thể cùng Đạo Lăng thánh nữ bình khởi bình tọa.

Kể từ đó, toàn bộ trên trận, còn đứng, liền vẻn vẹn chỉ còn Bạch Nhạc

một người.

Trong nháy mắt, vô số ý niệm trong đầu từ Bạch Nhạc trong đầu hiện lên, trước đó sở hữu không nghĩ ra nghi vấn đều vào giờ khắc này rộng mở trong sáng.

Đây mới là Chu Đông Dương chân chính lá bài, vô luận là đối mặt chính mình, hoặc là toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông, thậm chí là cầm trong tay Côn Ngô Kiếm Yến Bắc Thần đều có thể không sợ hãi dựa vào vị trí.

Hắn làm ra tất cả, đều là đem hết khả năng đem Yến Bắc Thần bức ra!

Trách không được hắn căn bản khinh thường ngăn cản Tiêu Hành Nhất!

Nguyên lai từ vừa mới bắt đầu, hắn cũng đã trong tối liên hệ Đạo Lăng Thiên Tông, mượn lấy Yến Bắc Thần vị này Ma Quân truyền nhân cùng với Côn Ngô Kiếm tên, đem Vân Mộng Chân đưa tới!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 426: Tội không đáng chết

"Bạch Nhạc, gặp qua Vân tiên tử!"

Nhìn cái kia thân ảnh quen thuộc, Bạch Nhạc rốt cục phục hồi tinh thần lại, hơi hơi khom người, nhẹ giọng mở miệng nói.

Vô số ngày đêm hồn khiên mộng nhiễu, Bạch Nhạc từng huyễn tưởng qua vô số lần, đủ loại gặp lại lúc tình cảnh, nhưng lại cũng hoàn toàn không có nghĩ qua hội ở loại tình huống này hạ lại gặp nhau.

Anh hùng cứu mỹ nhân tự nhiên vẫn có thể xem là câu chuyện mọi người ca tụng, nhưng nếu luân lạc tới yêu cầu bị đẹp cứu cấp độ, vậy cái này cũng không tránh khỏi quá mất mặt chút.

Bạch Nhạc có chút lúng túng, nhưng cũng có chút may mắn.

Chí ít không có đến bết bát nhất cấp độ, vẻn vẹn chỉ là nghĩ sai thì hỏng hết, mình mới chết cắn chặt hàm răng, thà rằng lãng phí Cửu Long Hoàn Ngọc Bội lực lượng, cũng không bại lộ thân phận, bây giờ hồi nhớ tới, quả thực để cho Bạch Nhạc lưng đổ mồ hôi.

Có thể tưởng tượng, nếu như bại lộ thân phận, khi hắn thi triển Thông Thiên Ma Công, cầm trong tay Côn Ngô Kiếm thời điểm, Vân Mộng Chân đạp nguyệt mà đến, thật là là một loại bực nào thống khổ cùng tuyệt vọng.

Cho dù là tại tâm ma kiếp bên trong, Bạch Nhạc cũng là thà chết, cũng không muốn để cho Vân Mộng Chân biết thân phận của hắn!

Cái này bế tắc, Bạch Nhạc chính mình cũng không biết cần phải làm sao cởi ra, cho nên mới sẽ trở thành hắn lớn nhất tâm ma.

Có thể chí ít, có thể kéo một khắc là một khắc, vẫn tốt hơn muốn hắn lập tức đối mặt cục diện như vậy.

"Tà ma ngoại đạo!"

Lạnh lùng liếc Cố Ngạn Đông liếc mắt, Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, lật bàn tay một cái, nhất thời lại là một đạo kiếm quang từ không trung rơi xuống, thẳng đến Cố Ngạn Đông yếu hại.

Lại không luận thị phi, Bạch Cốt Thần Giáo loại này ma đạo, đối với Vân Mộng Chân mà nói, nhất định chính là tự nhiên địch nhân, đâu còn cần phải có nửa điểm khoan dung.

Vẻn vẹn chỉ là trong nháy mắt, Cố Ngạn Đông trong lòng liền chợt mọc lên lau một cái báo động, cơ hồ là tại đồng thời, một tòa huyễn lệ bạch cốt tinh cung chợt nổi lên, đồng thời trong nháy mắt, liền hóa thành thực chất, đem cả người hắn bao phủ đi vào.

Tại Cố Ngạn Đông trong tay, bạch cốt tinh cung thậm chí đã không còn là hư cấu, mà là thiết thực tồn tại, có thể cụ hóa mà ra cung điện.

Đối mặt hắn, giống như là tại đối mặt một tòa thiết thực tồn tại tinh lực cung điện, xung quanh lập loè mỗi một Điểm Tinh huy, đều không phải là trang sức, mà là thật thật tại tại lực lượng , khiến cho người trông đã khiếp sợ.

Hầu như có thể khẳng định, một khi bị khốn vào dạng này bạch cốt trong cung điện, cho dù là Bạch Nhạc chỉ sợ cũng không có gì giãy dụa chỗ trống, chỉ có thể nếm thử có thể hay không lấy Côn Ngô Kiếm mạnh mẽ phá vỡ tinh cung chạy đi.

Đáng tiếc, hắn bây giờ muốn đối mặt người, cũng không phải là Bạch Nhạc, mà là Vân Mộng Chân!

Không có chút nào tế xuất tinh cung ý tưởng, Vân Mộng Chân thậm chí ngay cả mí mắt đều không nhảy một chút, tinh tế bàn tay nhẹ nhàng nắm chặt, liền phảng phất cầm tinh quang kiếm, nhẹ nhàng vung lên, nháy mắt trước đó, dưới ánh trăng, liền đột nhiên xuất hiện một đạo khủng bố tháng kiếm mang màu trắng, hung hãn đứng rơi vào bạch cốt tinh cung phía trên!

Ùng ùng!

Dù cho là lấy Cố Ngạn Đông thực lực, đối mặt một kiếm này, cũng căn bản không có bất luận cái gì hoàn thủ chỗ trống, trong nháy mắt, toàn bộ bạch cốt tinh cung chợt bị một kiếm chém vỡ!

Sụp đổ!

Kiếm ý thế đi chưa tiêu, nhẹ đâm vào Cố Ngạn Đông mi tâm, chỉ thấy một luồng huyết sắc từ giữa lông mày tràn ra, thậm chí ngay cả một kiếm đều không có thể tiếp được, liền trực tiếp bị mất mạng.

Chỉ là ngay tại chém giết đối phương trong nháy mắt, Vân Mộng Chân cũng không khỏi hơi hơi cau mày một cái, ánh mắt chợt hướng về xa xa trong rừng cây.

Trong khoảnh khắc, liền ở giữa một bộ xương trắng phóng lên cao, trong nháy mắt, liền biến mất ở tầm mắt mọi người ở giữa.

Lạnh lùng liếc liếc mắt, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng vẫn chưa đuổi nữa.

Thân thể bị trảm, đối phương thực lực liền vẫn như cũ hao tổn hơn phân nửa, còn như bằng vào cái kia nhất tôn Bạch Cốt Hóa Thân chạy đi, Vân Mộng Chân cũng cũng không để bụng, đối với Bạch Nhạc mà nói, đối phương cố nhiên là không tầm thường cao thủ, có ở Vân Mộng Chân

trong mắt, đối phương cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là một tiểu nhân vật mà thôi, sinh tử không cần lo lắng.

Xoay người lại, Vân Mộng Chân ánh mắt, lúc này mới lần nữa rơi vào Chu Đông Dương trên người, "Đây chính là ngươi nói chắc như đinh đóng cột Yến Bắc Thần nhất định sẽ xuất hiện?"

Vân Mộng Chân thanh âm rất nhẹ, nhưng lại mang theo một cổ không thể nghi ngờ lực lượng, trong nháy mắt liền để cho Chu Đông Dương trên người toát ra một lớp mồ hôi lạnh.

"Không là. . . là. . . Ta suy nghĩ không chu đáo, mời thánh nữ trách phạt!"

Tới mức này, Chu Đông Dương cũng cũng biết, chuyện này trách nhiệm, hắn là vô luận như thế nào cũng đẩy không xong, chẳng thẳng thắn một ít, chủ động đem chịu tội nhận lãnh tới.

Tả hữu hắn cũng là tốt bụng cung cấp Côn Ngô Kiếm manh mối, mặc dù Vân Mộng Chân bất mãn, cũng không tiện làm gì hắn.

Đương nhiên, đến tiếp sau ảnh hưởng, tự nhiên cũng còn có một chút, nhưng lại cuối cùng là nói sau, hơn nữa, cũng không trí mạng.

"Cung nghênh thánh nữ, cũng xin thánh nữ nhập tông nghỉ ngơi."

Hơi hơi khom người, lúc này Hà Diêu thậm chí đều còn chưa hiểu, đến tột cùng sinh cái gì, chỉ là tất nhiên Vân Mộng Chân đến, như vậy chiêu đãi Vân Mộng Chân tự nhiên mới là vị thứ nhất.

"Không cần!"

Chân mày nhẹ nhàng vẩy một cái, Vân Mộng Chân lạnh nhạt nói, "Ta tới, là bởi vì các ngươi Duyện Châu phủ chủ phái người đưa tin, nói

Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần ở giữa có cực kỳ quan hệ thân mật, hơn nữa Côn Ngô Kiếm cũng rất có thể là ở phía sau núi bên trong."

Nghe thế, Hà Diêu da đầu nhất thời một hồi tê dại liền vội vàng giải thích, "Oan uổng a, thánh nữ! Đạo ma bất lưỡng lập, điểm này Bạch Nhạc không phải không biết, há có thể làm ra loại này chuyện hoang đường tới? Còn như Côn Ngô Kiếm vẫn còn ở phía sau núi, kia liền càng là lời nói vô căn cứ, trước đây ngài cùng Tử Dương Chân Nhân liền chuyên môn lục soát qua toàn bộ phía sau núi, nào có cái gì Côn Ngô Kiếm a!"

"Hoang đường sao?" Cười lạnh một tiếng, Vân Mộng Chân ánh mắt lập tức rơi vào Tô Nhan trên người, thản nhiên nói, "Bạch phủ chủ, vị này ma tu chuyện, ngươi lại giải thích thế nào?"

Nói được cái này, Vân Mộng Chân trong mắt đã lộ ra vẻ tàn khốc, phảng phất trong nháy mắt, liền có một cổ khủng bố sát khí, hướng về Tô Nhan cùng Bạch Nhạc đè tới.

Trong lòng lộp bộp một tiếng, Bạch Nhạc nhất thời thầm mắng một câu, vội vã ngăn ở Tô Nhan trước người, "Vân tiên tử, Tô Nhan mặc dù là ma tu, nhưng lại sớm đã cải tà quy chính, Thanh châu đánh một trận, từng ngăn cản huyết tế, đã cứu ta mệnh, không coi là ma tu."

Chứng kiến Bạch Nhạc phản ứng, Vân Mộng Chân trong mắt càng là lộ ra lau một cái lãnh ý, "Thật đúng là ân ái tình thâm a!"

". . ."

Câu này lối ra, Bạch Nhạc mới rốt cục phản ứng kịp, quả thực hận không thể cho mình một cái tát mới tốt.

Cái này giải thích, còn không bằng không giải thích đâu!

Trên mặt lộ ra vẻ lúng túng, Bạch Nhạc nhất thời sáng suốt nói sang chuyện khác, "Chu phủ chủ, ngươi hôm nay trực tiếp đối ta thống hạ sát thủ, bút trướng này, làm như thế nào tính?"

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Chu Đông Dương nhất thời cười lạnh, "Bạch Nhạc, ngươi đừng tưởng rằng hôm nay Yến Bắc Thần không có hiện thân, ngươi là có thể tẩy thoát hiềm nghi! Thánh nữ, ta vẫn như cũ kiên trì cho là hắn cùng Yến Bắc Thần có quan hệ, một mình cấu kết ma tu, chỉ bằng vào điều này, chính là tâm có thể giết! Cũng xin thánh nữ minh xét!"

Tới mức này, Chu Đông Dương cũng chỉ có thể chết cắn điểm này không thả.

Mặc dù vừa mới Vân Mộng Chân xuất thủ, xem như là cứu Bạch Nhạc, có thể hiển nhiên đây chẳng qua là Vân Mộng Chân đối Bạch Cốt Thần Giáo chán ghét, cùng Bạch Nhạc có thể không có quan hệ gì!

Trước đó, Chu Đông Dương rõ ràng từ Vân Mộng Chân trong mắt chứng kiến lau một cái lạnh lùng sát khí, tự nhiên mắc đi cầu biết đến, đây là một cái gần một bước ly gián Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân quan hệ cơ hội tuyệt hảo.

Vô luận trước đây, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân ở giữa có vài phần tình cảm, bây giờ sợ cũng đã gãy sạch sẽ.

Chỉ cần cắn chết Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần vị này Ma Quân truyền nhân có quan hệ, liền đủ để khiến Vân Mộng Chân sinh nghi, cho dù là không giết Bạch Nhạc, cũng tất nhiên sẽ gây nên Vân Mộng Chân phản cảm, chỉ cần phải nắm chắc điểm này, liền đủ để đưa hắn chính mình hái sạch sẽ!

Thậm chí trái lại, mượn Vân Mộng Chân tay, đem Bạch Nhạc triệt để giết chết.

"Chu Đông Dương!"

Trong mắt lóe lên lau một cái khủng bố sát khí, Bạch Nhạc bàn tay chợt lần nữa đè vào trên chuôi kiếm, lành lạnh mở miệng nói, "Cho tới giờ khắc này, ngươi còn muốn ngậm máu phun người! Chu Đông Dương, ngươi nếu như không cam lòng, chúng ta hôm nay liền tại đây phân cái sinh tử!"

Trong một chớp mắt, kiếm ý phóng lên cao!

"Hừ!"

Hừ nhẹ một tiếng, liền phảng phất một tiếng sét chợt vang lên, trong nháy mắt Bạch Nhạc trên người mới vừa mới lên kiếm ý, liền bị Vân Mộng Chân mạnh mẽ đè xuống.

"Ai cho phép ngươi động thủ?"

Sắc mặt khó coi nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân lạnh giọng mở miệng nói, "Cho dù là không có chứng cứ, chuyện liên quan đến Ma Quân truyền nhân, hắn hoài nghi ngươi, cũng không tính là gì sai lầm lớn!"

Nghe được Vân Mộng Chân lời này, Chu Đông Dương nâng lấy tâm, nhất thời lại buông xuống vài phần.

Quả nhiên chính như hắn phán đoán, liên quan đến Ma Quân truyền nhân cùng Côn Ngô Kiếm hạ lạc, Đạo Lăng Thiên Tông sợ rằng cho tới bây giờ, đều là ôm thà giết lầm một ngàn, không thể buông tha một cái tâm tính.

Bạch Nhạc có phải là thật hay không cùng Yến Bắc Thần có quan hệ, cái kia không trọng yếu, chỉ cần có thể để cho Vân Mộng Chân hoài nghi

giữa bọn hắn có quan hệ, cũng đã đủ đủ để cho Bạch Nhạc vạn kiếp bất phục.

"Không tính lớn sai? Hắn nhiều lần đối ta thống hạ sát thủ, nếu không phải thân ta Hộ Thân Chi Bảo, bây giờ sợ là thi cốt đều hàn, dạng này, vẫn không tính là sai lầm lớn?" Ngẩng đầu, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, trầm giọng hỏi ngược lại.

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục mở miệng nói, "Xin hỏi Vân tiên tử lại là lúc nào đến? Có phải hay không phải chờ ta chết, hắn mới xem như sai?"

"Ngu ngốc!"

Nghe được Bạch Nhạc vậy mà dám càn rỡ như vậy chất vấn Vân Mộng Chân, Chu Đông Dương trong lòng nhất thời một hồi cười nhạt.

Đây quả thực là thực lực tìm đường chết điển hình đại biểu a!

Đến loại thời điểm này, Chu Đông Dương nào còn có không chủ động tỏ thái độ, nghiêm sắc mặt, Chu Đông Dương trong mắt cũng đồng dạng lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, lớn tiếng mắng, "Làm càn! Bạch Nhạc, ngươi thì tính là cái gì, cũng dám đối thánh nữ vô lễ?"

Không có chút nào phản ứng Chu Đông Dương ý tứ, Bạch Nhạc bình tĩnh ngẩng đầu, nhìn Vân Mộng Chân hỏi, "Vân tiên tử cũng cho là như vậy sao?"

Yên lặng chốc lát, Vân Mộng Chân lúc này mới nhàn nhạt mở miệng nói, "Tội không đáng chết!"

"Thánh nữ chính là quá nhân từ, loại này tiểu nhân vật, bất quá là trước đây dựa vào thánh nữ đối hắn một điểm trông nom, mới có thể có thành tựu ngày hôm nay, bây giờ cứ như vậy không biết trời cao đất rộng, quả

thực không biết mùi vị!" Chu Đông Dương lắc đầu, thử thăm dò nói lần nữa, "Tất nhiên thánh nữ nhân từ, như vậy tội chết có thể miễn, tội sống khó tha! Không bằng từ ta xuất thủ, phế hắn tu vi?"

Nói được cái này, Chu Đông Dương trong mắt lần nữa lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, phảng phất chỉ cần Vân Mộng Chân gật đầu một cái, hắn liền lập tức sẽ giúp Vân Mộng Chân xuất thủ, thậm chí còn, đang xuất thủ thời điểm, ra tay trọng một ít, không cẩn thận giết chết Bạch Nhạc, đó cũng là tình hữu khả nguyên nha, có đúng hay không?

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Cvt: Thằng ngu này vẫn chưa biết quan hệ của 2 đứa nó =))

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 427: Ta giúp ngươi giết

Những lời này nói ra miệng, đừng nói là Chu Đông Dương, cho dù là Tô Nhan cùng Hà Diêu bọn hắn, cũng đồng dạng nghe hết hồn!

Đây chính là Đạo Lăng Thánh Nữ a, mặc dù trước đó Vân Mộng Chân từng đối Bạch Nhạc có vài phần mắt xanh, cũng không thể như thế đã không kiêng sợ a?

Bây giờ Chu Đông Dương càng là đều tuyên bố muốn phế Bạch Nhạc tu vi, loại thời điểm này, Bạch Nhạc nếu như còn không chịu cúi đầu, cái kia cho dù là bị giết, chỉ sợ cũng chết vô ích a!

"Thánh nữ, Bạch Nhạc không hiểu chuyện, ta thay hắn hướng thánh nữ nói áy náy!"

Mí mắt đập mạnh, Hà Diêu liền vội vàng tiến lên mở miệng giải thích, "Bạch Nhạc, còn không cho thánh nữ nói áy náy!"

Nhưng mà, ngoài tất cả mọi người dự liệu, cho dù là đến thời khắc này, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là không có cúi đầu ý tứ, liền bình tĩnh như vậy nhìn Vân Mộng Chân.

"Quá càn rỡ! Thánh nữ, nếu không cho hắn một bài học, hắn chẳng phải là liền Đạo Lăng Thiên Tông đều muốn coi thường?"

Trong lòng dâng lên một hồi vẻ mừng như điên, Chu Đông Dương tiếp tục bỏ đá xuống giếng nói.

Hắn có chút không biết rõ, Bạch Nhạc đây là làm sao, thật đúng là đem mình làm căn thông a, đừng nói là một cái Bạch Nhạc, coi như là toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông, thậm chí cộng thêm Bạch Nhạc tại Thanh châu tất

cả lực lượng, tại đối mặt Đạo Lăng Thánh Nữ thời điểm, cũng căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Vẫn là quá trẻ tuổi a! Tự cho là cùng Đạo Lăng Thánh Nữ nhận thức, có vài phần giao tình, liền dám được sủng ái mà kiêu, thật là không biết sống chết.

Nếu như không thừa dịp cơ hội này, đem Bạch Nhạc triệt để giết chết, hắn nhiều năm như vậy, cũng thật là sống đến cẩu thân đi lên.

"Ta nhất định phải phải biết, ngươi cùng Yến Bắc Thần xác thực không có bất cứ quan hệ gì!"

Bất ngờ, Vân Mộng Chân cũng không có nổi giận, ngược lại bình tĩnh giải thích, "Rời tông lúc, ta liền hứa hẹn qua. . . Nếu ngươi cùng Yến Bắc Thần có quan hệ, ta tất tự tay giết chết!"

Chu Đông Dương cuối cùng cũng không ngốc, nghe thế, cuối cùng từ Vân Mộng Chân trong lời nói, nghe ra một tia dị dạng tới.

Trong lời này lộ ra ngoài ý tứ, sợ là có chút không đúng!

Trong nháy mắt, Chu Đông Dương sắc mặt nhất thời phải biến đổi, ánh mắt lấp lóe, lại làm rõ ràng Vân Mộng Chân đối Bạch Nhạc chân thực thái độ trước đó, hắn cũng đồng dạng có chút không lớn dám loạn cắm miệng.

"Hiện tại ta cũng không cách nào chứng minh!"

Đón lấy Vân Mộng Chân ánh mắt, Bạch Nhạc đạm nhiên hồi đáp đạo, "Cho nên. . . Ngươi có thể giết ta, vĩnh tuyệt hậu hoạn!"

Nhìn Bạch Nhạc con mắt, Vân Mộng Chân trong lòng đột nhiên có chút đau, yên lặng chốc lát, lúc này mới tiếp tục nói, "Ngươi đã cứu ta, ta có

thể cũng đã đổi qua cái này tình cảm! Huống chi, ta còn tiễn ngươi một viên kiếm phù, ân oán thanh toán xong."

Nghe thế, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì đột nhiên run lên, rốt cục ý thức được, vì sao Vân Mộng Chân lần này nhất định phải chờ chứng minh mình cùng Yến Bắc Thần ở giữa không quan hệ.

Tại Thất Tinh Tháp thời điểm, chính mình bất đắc dĩ phía dưới biên đi ra một cái Vân Mộng Chân tiễn chính mình kiếm phù lấy cớ, để cho Vân Mộng Chân lưng cái này oan ức! Rất hiển nhiên, bây giờ Vân Mộng Chân cũng đã biết chuyện này, cũng chính là vì vậy, mới có thể sinh nghi!

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời liền mềm hạ xuống.

Trước đó, hắn khẩu khí sở dĩ cứng rắn như vậy, cũng là bởi vì ý thức được, Vân Mộng Chân có thể đã sớm đã đến, có thể cho dù là Chu Đông Dương đối với mình hạ sát thủ thời điểm, Vân Mộng Chân cũng không có xuất thủ ngăn cản, mà là một mực đợi đến cuối cùng mới lộ diện.

Giả sử chính mình không có Cửu Long Hoàn Ngọc Bội, cũng không có Thông Thiên Ma Quân truyền nhân cái thân phận này, như vậy là không phải sẽ chết tại Chu Đông Dương trong tay?

Có thể mặc dù dạng này, Vân Mộng Chân còn muốn nói Chu Đông Dương tội không đáng chết, cái này khiến hắn cảm thấy có chút trái tim băng giá.

Phảng phất, phần cảm tình này, đối với Vân Mộng Chân mà nói, chút nào đều không trọng yếu.

Nhưng hôm nay, ý thức được là mình trước xảy ra sự cố, để cho Vân Mộng Chân sinh nghi, tự nhiên cũng liền lý giải Vân Mộng Chân tâm

tình.

Chỉ là, ân oán thanh toán xong bốn chữ này, y nguyên vẫn là để cho Bạch Nhạc trong lòng mơ hồ có chút đau đớn.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc hơi hơi khom người, "Thật xin lỗi, là ta mạo phạm. . . Thánh nữ nói đúng, vốn là ân oán thanh toán xong, ta cam đoan về sau sẽ không."

Nói xong những lời này, Bạch Nhạc lúc này xoay người mà đi.

Không gặp mặt lúc, hắn có thể nói là mong nhớ ngày đêm, thật là chính gặp mặt, Bạch Nhạc nhưng trong lòng lại thay đổi vô cùng phức tạp.

Mặc dù hắn bây giờ đã trở thành Thanh Châu phủ chủ, sở hữu Tinh Cung Cảnh thực lực, có thể cùng Vân Mộng Chân ở giữa chênh lệch, lại cũng không có gần hơn, y nguyên vẫn là như vậy xa không thể chạm.

Nàng y nguyên vẫn là cái kia cao cao tại thượng Đạo Lăng Thánh Nữ, hơn nữa. . . So ba năm trước đây càng xuất sắc hơn, càng xinh đẹp.

Tối trọng yếu, vẫn là cái kia một mực khốn nhiễu Bạch Nhạc tâm ma!

So với hắn bất luận kẻ nào đều biết, hắn không phải cùng Yến Bắc Thần không có chút quan hệ nào!

Hắn chính là Yến Bắc Thần!

Giả sử Vân Mộng Chân biết điểm này, như vậy vô luận giữa bọn hắn từng có cái dạng gì cảm tình, có thể Vân Mộng Chân chọn lựa duy nhất, đều là cầm lấy kiếm đến, đâm vào trái tim của hắn, giết chết hắn vị này Ma Quân truyền nhân!

Đây là số mệnh!

Hắn từng nói qua, không tin số mệnh, có thể mỗi khi nhớ tới đây hết thảy, tâm cũng vẫn như cũ đau như là đang chảy máu đồng dạng.

Hắn không biết tương lai sẽ như thế nào!

Nếu như đã định trước sẽ là địch nhân, như vậy chẳng tựa như Vân Mộng Chân nói, ân oán thanh toán xong!

Như vậy, cho dù là, tương lai có một ngày Vân Mộng Chân hiện thân phận của hắn, có thể. . . Nàng cũng sẽ không khó như vậy qua a?

Cái này một cái xoay người, Bạch Nhạc trong lòng vẻ u sầu trăm kết, nhưng đối với Vân Mộng Chân mà nói, làm sao không phải là đau nhức trùy tâm đến xương!

Chứng kiến Bạch Nhạc xoay người trong nháy mắt đó, Vân Mộng Chân phảng phất rõ ràng cảm thụ được Bạch Nhạc trên người cái kia một phần đoạn chi ý, liền như là một cây châm hung hăng đâm vào tâm, để cho nàng hầu như rơi lệ.

"Bạch Nhạc! ! !"

Mặc dù biết dạng này, có thể sẽ toát ra một tia cảm xúc đến, có thể tới mức này, nàng cũng căn bản nhịn không được!

Ngày xưa tại Linh Tê Kiếm Tông tất cả, như là lướt qua đồng dạng từ trong đầu của nàng hiện lên!

Đêm hôm ấy, Bạch Nhạc từng đối nàng ưng thuận hứa hẹn, mỗi một chữ đều tựa như thật sâu khắc ở nàng tâm.

Mấy ngày nay, Bạch Nhạc đối hắn hồn khiên mộng nhiễu, có thể cho dù là đang bế quan thời điểm, nàng nhớ tới Bạch Nhạc thời điểm, lại nơi

nào sẽ so Bạch Nhạc gần một nửa phân.

Vô luận nàng có cái gì dạng lý do, có thể làm nàng nhìn Bạch Nhạc thân hãm hiểm cảnh, lại như cũ cắn chặt môi, không có xuất thủ thời điểm, trong lòng thống khổ lại làm sao thiếu quá phận chút nào?

Đến cuối cùng, chứng kiến Bạch Nhạc mấy lần bị ép vào tuyệt cảnh, cũng không nhìn thấy Yến Bắc Thần lộ diện, chứng kiến Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần ở giữa, không có quan hệ gì thời điểm, trong lòng nàng loại kia vui vẻ, giống như là trong lòng rơi xuống một khối tảng đá ngàn cân đồng dạng.

Chứng kiến Bạch Nhạc phải cứu Tô Nhan thời điểm, trong lòng nàng khó có thể ức chế sinh ra một tia ghen tuông, cho nên mới sẽ nói chuyện như vậy đông cứng!

Đương nhiên, cũng có một bộ phận rất lớn nguyên nhân, là bởi vì có người ngoài ở đây tràng, nàng nhất định muốn cố kỵ Đạo Lăng Thánh Nữ cái thân phận này.

Có thể vô luận như thế nào, ân oán thanh toán xong, cũng bất quá là một câu nói lẫy, là một câu có lệ từ!

Nàng làm sao thật muốn qua muốn cùng Bạch Nhạc cắt đứt quan hệ!

Hô lên một tiếng này, Vân Mộng Chân trong lòng cũng đồng dạng đã làm ra quyết đoán.

Nàng cùng Bạch Nhạc mỗi người có tâm tư riêng giận dỗi, là nàng cùng Bạch Nhạc sự tình, không tới phiên ngươi Chu Đông Dương nhúng tay! Tựa như hai cái tình lữ giận dỗi, bây giờ phản ứng kịp sau đó, trong lòng những cái kia não ý, tự nhiên là không tốt đối Bạch Nhạc làm, vậy cũng chỉ có thể bả Chu Đông Dương coi là nơi trút giận.

"Ngươi giết không được hắn. . . Nếu như nhất định phải giết, ta giúp ngươi giết!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 428: Tối nay minh nguyệt người tận nhìn

Cơ hồ là thoại âm rơi xuống đồng thời, liền có một đạo kiếm quang trực tiếp hướng về Chu Đông Dương chém tới.

Trước đó cái kia nói mấy câu ở giữa, Chu Đông Dương cũng đã nhận thấy được có chút không đúng, tinh thần cũng một mực buộc chặt, nhưng dù cho như thế, hắn nhưng cũng không nghĩ tới Vân Mộng Chân vậy mà lại đối hắn xuất thủ, cái kia một đạo kiếm quang chém tới, quả thực muốn đem Chu Đông Dương dọa sợ.

Giơ tay lên ở giữa, Hàn Âm Linh lần nữa bị tế xuất, hô hấp ở giữa, liền có vô số luồng không khí lạnh bắt đầu khởi động, ở trước người hóa thành một đạo bức tường ngăn cản.

Đối mặt hắn người thời điểm, Hàn Âm Linh tự nhiên mọi việc đều thuận lợi, thậm chí coi như là vừa mới cái kia Bạch Cốt Thần Giáo Tả hộ pháp, bằng vào Hàn Âm Linh Chu Đông Dương cũng có lòng tin liều lên một ... hai ..., nhưng nếu như đối mặt người là Vân Mộng Chân, khả năng liền không cách nào nữa mang đến cho hắn bất luận cái gì cảm giác an toàn.

"Răng rắc!"

Kiếm quang chém rụng trong nháy mắt, cái kia luồng không khí lạnh hình thành lớp băng liền triệt để vỡ nát, cũng may Vân Mộng Chân cũng bất quá chỉ là thuận tay một kích, liền kiếm đều động, chỉ là vô căn cứ lấy linh lực ngưng tụ ra kiếm quang mà thôi, bằng vào Hàn Âm Linh, ngược lại cũng vẫn bị hắn đở được.

Nhưng dù cho như thế, cũng giống vậy vẫn là đem Chu Đông Dương hù dọa thảm.

"Thánh nữ, ngươi làm cái gì vậy?"

Trên thực tế, cũng không chỉ là Chu Đông Dương, cái này biến cố đột nhiên, bả tất cả mọi người xem ngây người!

Không phải vừa mới còn nói muốn giáo huấn Bạch Nhạc sao? Làm sao chỉ chớp mắt ở giữa, tình thế ngay lập tức sẽ thay đổi?

Thậm chí coi như là Bạch Nhạc, cũng không nghĩ đến, Vân Mộng Chân vậy mà thực biết xuất thủ, đột nhiên hồi quay đầu lại, ngạc nhiên nhìn Vân Mộng Chân.

Người khác không rõ, thật là hắn nhưng là thanh thanh sở sở.

Từ vừa mới một câu kia tội không đáng chết, Vân Mộng Chân nói liền căn bản không phải hắn, mà là Chu Đông Dương.

Bạch Nhạc muốn động thủ, bị Vân Mộng Chân ngăn lại, nhưng này một khắc, Vân Mộng Chân không ngờ tự mình động thủ, muốn giết Chu Đông Dương.

"Ngươi giết không được hắn. . . Nếu như nhất định phải giết, ta giúp ngươi giết!"

Một câu nói này lần nữa tại Bạch Nhạc trong đầu vang lên, phảng phất trong nháy mắt triệt để đánh tan Bạch Nhạc tất cả tâm phòng.

Từ vừa mới bắt đầu, Vân Mộng Chân ngăn cản Bạch Nhạc động thủ, thì không phải là quan tâm Chu Đông Dương chết sống, mà là bởi vì lúc trước chỉ thấy qua Bạch Nhạc cùng Chu Đông Dương giao thủ, Vân Mộng Chân rất rõ ràng, Bạch Nhạc cũng không phải là Chu Đông

Dương đối thủ, mặc dù cộng thêm Tô Nhan, thậm chí là Linh Tê Kiếm Tông những người này, cũng chưa chắc thế nhưng Chu Đông Dương! Thậm chí ngược lại sẽ còn vì vậy để cho Bạch Nhạc rơi vào hiểm cảnh.

Phải biết, Vân Mộng Chân bản thân liền là Chu Đông Dương tìm người mời tới, mặc dù không thể tìm được Yến Bắc Thần cùng Côn Ngô Kiếm manh mối, có thể vậy cũng chỉ là Chu Đông Dương phán đoán sai lầm, dụng tâm cũng không sai lầm lớn, cho nên Vân Mộng Chân nói tội không đáng chết.

Nếu như Chu Đông Dương đàng hoàng nhận sai, đừng làm loạn nhảy ra, Vân Mộng Chân thật là không có lý do gì đối hắn xuất thủ.

Có thể hết lần này tới lần khác không tìm đường chết thì không phải chết, Chu Đông Dương cái gì đều không làm rõ ràng, liền nhảy ra muốn bỏ đá xuống giếng, trực tiếp đem Bạch Nhạc giết chết! Cái này chẳng những là nhảy, hơn nữa còn là nhảy rất cao.

Càng bi thảm là, còn vừa vặn vượt qua Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân hai người mượn lấy chuyện này giận dỗi, Bạch Nhạc càng là vì vậy biểu thị muốn cùng Vân Mộng Chân cắt đứt quan hệ, ân oán thanh toán xong.

Loại tình huống này, đối với Vân Mộng Chân mà nói, nơi nào vẫn là Chu Đông Dương có sai lầm hay không, có nên hay không chết vấn đề, cái này rõ ràng mở, là yêu cầu nàng làm ra lựa chọn.

Mặc dù chính nàng chưa từng có thừa nhận qua, có thể nàng cùng Bạch Nhạc lại xác thực thật là tình lữ đồng dạng quan hệ, so sánh dưới, Chu Đông Dương bất quá chỉ là một ngoại nhân, hơn nữa còn là loại kia đặc biệt chán ghét, luôn muốn châm ngòi hai người quan hệ thằng xui xẻo.

Dưới tình huống như vậy, Vân Mộng Chân sẽ làm ra cái dạng gì lựa chọn đến, dĩ nhiên là vừa nhìn thấy ngay.

Lấy thân phận cùng lập trường, bản thân là không nên đối Chu Đông Dương động thủ, có thể tất nhiên Bạch Nhạc nhất định muốn giết, cái kia nàng cũng chỉ có thể giúp đỡ Bạch Nhạc giết.

Vân Mộng Chân tính khí là bực nào quả quyết, một khi làm ra quyết đoán, liền sẽ không còn có nửa phần mềm tay.

Đối với Chu Đông Dương lời nói, Vân Mộng Chân căn bản là ngoảnh mặt làm ngơ.

Tố thủ khẽ nhếch, phảng phất trong nháy mắt đem ánh trăng bắt tới!

Tháng kiếm mang màu trắng, thuận thế mà rơi, dễ như trở bàn tay.

Liền Bạch Cốt Thần Giáo vị kia Tả hộ pháp, đem hết toàn lực cũng không đở nổi Vân Mộng Chân một kiếm, Chu Đông Dương chỗ nào có thể ngăn trở, mặc dù lại như thế nào thôi động Hàn Âm Linh lực lượng, đối mặt Vân Mộng Chân thời điểm, cũng vẫn như cũ không có nổi chút tác dụng nào.

Một kiếm ở giữa, Chu Đông Dương mi tâm chợt xuất hiện một đạo vết máu, trong nháy mắt bị mất mạng!

Bàn tay vô căn cứ một trảo, Hàn Âm Linh cùng Chu Đông Dương đầu ngón tay chiếc nhẫn trữ vật, nhất thời liền đều rơi vào Vân Mộng Chân trong lòng bàn tay.

Trong nháy mắt, toàn bộ trên trận hoàn toàn tĩnh mịch!

Vô luận là Tô Nhan vẫn là Linh Tê Kiếm Tông người, giờ khắc này đều đã sớm xem ngây người.

Duyện Châu phủ chủ a, hơn nữa còn là có trọng bảo nơi tay, hầu như đem Bạch Nhạc đẩy vào tuyệt cảnh cường giả, dĩ nhiên cũng làm như thế

ở tại bọn hắn trước mắt chết, thậm chí còn liền tế xuất tinh cung cơ hội cũng không có! Đều là Tinh Cung Cảnh, thật là vị này Đạo Lăng Thánh Nữ thực lực, cũng không tránh khỏi quá kinh khủng a?

Tối trọng yếu là. . . Vân Mộng Chân rốt cuộc có nhiều coi trọng Bạch Nhạc, vậy mà vẻn vẹn bởi vì mấy lời như vậy, liền thật động thủ giết chết Duyện Châu phủ chủ, đây cũng quá khoa trương đi.

"Công tử, Tô Nhan xin cáo lui!"

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, đều là nữ nhân, Tô Nhan tâm tư hiển nhiên càng mềm mại một ít, trong nháy mắt, liền đoán được Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân quan hệ, lúc này khom người cúi đầu, thẳng tránh đi ra ngoài.

Có Tô Nhan cầm đầu, Hà Diêu bọn hắn cũng nhất thời phản ứng kịp.

Vô luận như thế nào, loại tình huống này, bọn hắn cũng đã không thích hợp trộn lẫn đi vào, đối với Vân Mộng Chân mà nói, liền Chu Đông Dương vị này Duyện Châu phủ chủ đều là nói giết liền giết, bọn hắn thì càng không tính là gì! Nếu như một cái không cẩn thận, chọc giận Vân Mộng Chân, bị toàn bộ giết, đó mới kêu oan uổng.

Huống chi, ai cũng không ngốc, bây giờ tình cảnh này, chỉ cần thoáng suy nghĩ nhiều một ít, cũng có thể đoán ra vài phần đầu mối.

Chỉ là Vân Mộng Chân thân phận dù sao đặt cái kia!

Đạo Lăng Thánh Nữ nhất định là muốn trọn đời phụng đạo, không có khả năng cùng bất luận kẻ nào tư tình, lời như vậy, không ai dám tin, lại không người dám truyền, thậm chí còn ngay cả tại trong đầu suy nghĩ nhiều một chút, đều là vô cùng bất kính.

Trong chốc lát, người khác liền đều đi một sạch sẻ.

Chỉ còn lại có Bạch Nhạc ngốc đứng ở tại chỗ, kinh ngạc nhìn Vân Mộng Chân, nửa ngày nói không ra lời.

"Hiện tại, ngươi thoả mãn?"

Nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra lau một cái não ý, nhẹ giọng mở miệng nói.

". . . Thật xin lỗi, ta. . ." Há hốc mồm, Bạch Nhạc muốn nói điều gì, lại đúng là vẫn còn không thể nói ra tới.

"Thật xin lỗi cái gì?" Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Vân Mộng Chân lạnh lùng nói, "Ngươi không phải phải cùng ta ân oán thanh toán xong, cắt đứt quan hệ sao? Người ta đã giúp ngươi giết, tình cảm ta còn cho ngươi, hiện tại ngươi có thể đi."

". . ."

Bạch Nhạc cho dù là lại ngu xuẩn, cũng có thể minh bạch đây là nói mát, nếu như lúc này đi, đó mới thực sự là đầu óc nước vào.

Tối trọng yếu là, ba năm qua đi, thật vất vả mới lần nữa gặp mặt! Muốn hắn đi, hắn lại nơi nào chịu a!

Nhìn Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho tốt.

Dưới ánh trăng, liền đứng như vậy, nhìn, trong lúc nhất thời, cả người đều không khỏi si. . .

PS: Mọi người ngày mồng một tháng năm vui sướng!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 429: Chờ ngươi có thể đánh thắng ta lại nói

Sở hữu não ý, phảng phất đều ở đây không tiếng động đối mặt ở giữa chậm rãi tiêu tán.

"Ngươi xem đủ chưa!"

Cũng không biết quá lâu dài, đúng là vẫn còn Vân Mộng Chân đánh vỡ phần này bình tĩnh.

"Không có!" Phục hồi tinh thần lại, Bạch Nhạc thông minh cũng rốt cục một lần nữa thượng tuyến, "Vĩnh viễn cũng xem không đủ."

"Vậy cũng không cho phép lại nhìn loạn!" Hừ nhẹ một tiếng, Vân Mộng Chân lạnh lùng mở miệng nói, "Ngươi không cảm thấy, ngươi nên trước cho ta một lời giải thích sao?"

Hơi hơi kinh ngạc, Bạch Nhạc không hiểu lắm hỏi ngược lại, "Cái gì giải thích?"

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Chu Đông Dương sự tình, chỉ là một cái hiểu lầm, ta nghĩ đến ngươi tình nguyện tin tưởng một ngoại nhân, cũng không tin ta. . . Ta thật không nghĩ ngươi ra tay giết hắn, mặc dù ta hiện tại còn chưa phải là đối thủ của hắn, thế nhưng dùng không bao lâu, ta nhất định có thể tự tìm hắn báo thù."

"Ngươi là nói, ta giúp ngươi giúp sai?" Vân Mộng Chân sắc mặt càng phát ra bất thiện, lạnh lùng hỏi ngược lại.

"Không phải. . . Ngươi biết ta không phải ý tứ này! Ta là nói. . . Ngươi

giết hắn hội không sẽ có phiền toái gì?" Mắt thấy Vân Mộng Chân lại có cố tình gây sự tư thế, Bạch Nhạc nhất thời một cái đầu hai đại, không ngừng bận rộn giải thích, "Ngươi không phải nói, hắn tội không đáng chết?"

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Vân Mộng Chân thuận tay đem Hàn Âm Linh cùng Chu Đông Dương chiếc nhẫn trữ vật đều trực tiếp ném cho Bạch Nhạc, thản nhiên nói, "Ngươi giết hắn mới có phiền phức! Ta sát nhân. . . Không cần lý do."

Một câu đơn giản, từ Vân Mộng Chân trong miệng nói ra, lại lộ ra một cổ cực kỳ mạnh mẽ tự tin.

Chu Đông Dương tuy không có lỗi gì lớn, có thể nàng tất nhiên xuất thủ, giết cũng liền giết, vốn là không có gì cùng lắm, mặc dù tin tức truyền trở về, tông môn ắt sẽ có một chút người mượn đề tài để nói chuyện của mình, có thể Vân Mộng Chân ngược lại là thật không quan tâm.

Đạo Lăng Thiên Tông vốn là bá đạo, nàng thân là Đạo Lăng Thánh Nữ, thật muốn tùy hứng, vốn cũng không tất cố kỵ bất luận kẻ nào quan điểm.

Tiếp nhận Hàn Âm Linh, Bạch Nhạc cũng đồng dạng vẫn chưa chối từ.

Loại này cái gọi là trọng bảo, đối với Hàn Sơn, đối với Bạch Nhạc mà nói, tuy trân quý, có ở Vân Mộng Chân trong mắt, cũng thật tính không cái gì, lấy Vân Mộng Chân thân phận, vốn cũng không vụn làm loại này sát nhân đoạt bảo sự tình, lưu lại ngược lại sẽ bị người chỉ trích.

Chỉ là. . . Nếu như không phải Chu Đông Dương sự tình, còn có cái gì là yêu cầu chính mình giải thích?

"Ta theo Yến Bắc Thần không có quan hệ gì." Bạch Nhạc thử thăm dò lần nữa giải thích.

"Ta biết." Thần sắc vẫn như cũ có chút lạnh, Vân Mộng Chân nhàn nhạt đáp.

". . ."

Được rồi, cái này cũng không đúng, Bạch Nhạc nhất thời có chút đau đầu, "Vân tiên tử, ngươi có thể không thể nói cho ta biết trước. . . Ta cái nào sai?"

"Ngươi cái nào cũng không có sai, là ta quấy rối ngươi tốt chuyện mới đúng." Hừ nhẹ một tiếng, Vân Mộng Chân nhàn nhạt đáp.

"Chuyện tốt? Chuyện gì tốt?" Vô ý thức lặp lại một câu, Bạch Nhạc lúc này mới rốt cục phản ứng kịp, trên mặt lộ ra vẻ cười khổ chi sắc, "Ngươi sẽ không phải là đang nói Tô Nhan a?"

Vân Mộng Chân tự nhiên cũng không nhận ra cái gì Tô Nhan, có thể nghe tên cũng có thể hiểu được, lạnh lùng nói, "Gọi cố gắng thân thiết a! Bạch Nhạc, ngươi là cảm thấy, ngươi vị này Thanh Châu phủ chủ thân phận, đã có thể cùng ta nói chuyện ngang hàng?"

". . ."

Bình đẳng, bình đẳng cái rắm a!

Ngươi vừa mới giết một cái Duyện Châu phủ chủ có được hay không? !

Lúc trước Vân Mộng Chân trước khi rời đi, liền từng cùng Bạch Nhạc định qua một vụ cá cược, trong vòng mười năm, Bạch Nhạc sẽ cùng nàng gặp lại, hơn nữa còn là lấy một loại bình đẳng thân phận.

Nếu như làm không được, Bạch Nhạc liền được cùng nàng, cả đời phụng nói.

Rất hiển nhiên, cho dù là hiện tại Bạch Nhạc, cũng còn xa xa làm không được đây.

"Thật là, còn chưa tới mười năm kỳ hạn a?" Vô tội nhìn Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc cẩn thận từng li từng tí hồi đáp nói.

"Không tới mười năm, cho nên, ngươi liền có thể trước không thủ tín nói, chung quanh cùng người câu kết làm bậy?"

". . ."

Câu kết làm bậy, cái này thật sự là cái gì từ tất cả đi ra a!

Nhìn Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc nhất thời cười khổ một hồi, "Đều cái gì cùng cái gì a, ta theo Tô Nhan không có cái gì, cũng là bởi vì Huyết Ảnh Ma Tông chuyện, ta từng đã cứu nàng, nàng mới một mực theo ta, giúp ta xử lý Thanh châu sự tình."

"Không chỉ một Tô Nhan a?" Cười lạnh một tiếng, Vân Mộng Chân khinh thường nói rằng, "Nghe đồn, ngươi vị này Bạch phủ chủ, thật là hoa tâm lắm, khắp nơi lưu tình, hàng đêm sênh ca."

Nghe thế, Bạch Nhạc trước mắt nhất thời tối sầm lại, nhất thời phản ứng kịp.

Chu Đông Dương tất nhiên phái người đi Đạo Lăng Thiên Tông, nhắc tới chính mình thời điểm, nơi nào còn sẽ có lời hữu ích!

Huống chi, vô luận là tại Thanh châu, vẫn là Duyện châu, dường như, chính mình tại trong mắt người khác, cũng đều là một cái triệt để sắc lang, chỉ cần Vân Mộng Chân muốn hỏi thăm, tự nhiên không khó nghe đến mấy cái này nghe đồn.

Lúc trước tại Lục gia thời điểm, Bạch Nhạc trong đầu còn nghĩ qua, giả sử mấy tin tức này truyền tới Vân Mộng Chân trong tai sẽ như thế nào.

Được rồi, cái này mới qua bao lâu, dĩ nhiên cũng làm thật ứng nghiệm.

Cái này thật sự là hết đường chối cãi!

"Ngươi sẽ không phải tin những thứ này lời đồn a?" Cẩn thận từng li từng tí nhìn Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta phát thệ, ta tuyệt đối không có cùng với các nàng bất luận kẻ nào phát sinh qua bất kỳ quan hệ gì! Ngươi biết, ta cũng chỉ có qua một lần kia. . ."

"Cút!"

Nghe được Bạch Nhạc lại nhắc tới cái này, Vân Mộng Chân nhất thời nổ tung, trực tiếp một cước đạp tới.

Não về não, nhưng trên thực tế, Vân Mộng Chân một cước này rồi lại ở đâu có nhiều ít lực đạo.

Bạch Nhạc hiện tại da mặt, cần phải so với lúc trước dày nhiều, căn bản không có chút nào tránh né ý tứ, ngược lại thừa dịp cơ hội này, ôm lấy Vân Mộng Chân chân.

"Ta nói thật, ngươi đừng nghe những lời đồn kia, trong lòng ta chỉ có một mình ngươi."

"Buông tay!"

Trừng lấy Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân lạnh giọng mở miệng nói.

"Không thả!"

Nhìn Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc dự định chơi xấu, khó khăn có một

cái như vậy có thể thân cận cơ hội, hắn nơi nào chịu đơn giản buông tay.

"Ầm!"

Hiển nhiên, Bạch Nhạc đánh giá thấp người nữ nhân này quyết trình độ, cơ hồ là tại đồng thời, Bạch Nhạc đột nhiên cảm thấy một nguồn sức mạnh đánh tới, bão nổi Vân Mộng Chân một cước trực tiếp đưa hắn đạp bay đi ra ngoài, tũm một tiếng té xuống đất.

"Vân Mộng Chân, ngươi tới thật a!" Té cái đầy bụi đất, Bạch Nhạc hổn hển hô.

Lần nữa bị Bạch Nhạc gọi thẳng tên, Vân Mộng Chân nhất thời nhẹ dạ vài phần, có thể ngoài miệng lại y nguyên vẫn là không chịu tha người, "Không có đạp chết, xem như là tiện nghi ngươi."

". . . Ngươi, ngươi liền ỷ vào ta đánh không lại ngươi là a?" Mặt đen lại, Bạch Nhạc nghiến răng nghiến lợi mắng.

"Đúng a!" Vẻ mặt đương nhiên nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân gật gật đầu nói, "Muốn chiếm ta tiện nghi, vậy thì chờ ngươi có thể đánh qua ta thời điểm lại nói tốt."

". . ."

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhất thời xạm mặt lại.

"Vân Mộng Chân, ngươi không nên đắc ý quá sớm, tất cả mọi người là Tinh Cung Cảnh! Ta cũng không tin có thể so sánh ngươi kém bao nhiêu!"

"Thật sao?" Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Vân Mộng Chân liếc Bạch Nhạc liếc mắt, hời hợt mở miệng nói, "Vậy ngươi nên gia tăng kình lực, bạn bè nhắc nhở một chút, hiện tại ta. . . Đủ để kiếm bại tinh hải!"

"! ! !"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 430: Nhiễu không ra phiền phức

Ngươi trải qua tuyệt vọng sao?

Đối với lúc này Bạch Nhạc mà nói, chính là chỗ này loại tuyệt vọng cảm thụ.

Đều là Tinh Cung Cảnh, chênh lệch có muốn hay không rõ ràng như vậy?

Bạch Nhạc là từng gặp Tinh Hà lão tổ cùng Huyết Ảnh Ma Quân xuất thủ, đó là chân chính đủ để nghiền ép tất cả lực lượng, thậm chí để cho Bạch Nhạc sinh không nổi một tia cùng với là địch ý niệm trong đầu.

Vô luận là thi triển xong đẹp tinh cung cũng tốt, vận dụng Côn Ngô Kiếm cũng tốt, đem hắn tất cả có khả năng điều động lực lượng toàn bộ điều động, cũng căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Có thể hết lần này tới lần khác, Vân Mộng Chân là có thể kêu ngạo như vậy kiều nói nàng đủ để kiếm bại tinh hải.

Nếu như đổi người khác, Bạch Nhạc có thể sẽ còn cho rằng đối phương là ở khoác lác, thật là Vân Mộng Chân tính khí, hắn nhưng là phi thường giải, người nữ nhân này dám nói có thể thắng, vậy thì nhất định có thể thắng!

Đó là đã sớm dung nhập dòng máu của nàng cùng linh hồn kiêu ngạo.

Phải biết, bây giờ Vân Mộng Chân thật là căn bản không có Côn Ngô Kiếm nơi tay a.

Giả sử Côn Ngô Kiếm vẫn còn ở trong tay nàng, có sẽ có được kinh khủng bực nào thực lực, cái này thật sự là liên tưởng nghĩ cũng sẽ cho người tuyệt vọng.

"Phốc xuy!"

Chứng kiến Bạch Nhạc lộ ra như thế một bộ sinh không thể yêu dáng vẻ đến, Vân Mộng Chân rốt cục nhịn không được cười ra tiếng.

Nụ cười này, tựa như cùng trăm hoa đua nở, may là Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút tâm thần thất thủ.

"Uy, ngươi sẽ không thật dự định đứng ở chỗ này một đêm a?"

"Không phải, chúng ta trở về đi. . ." Phục hồi tinh thần lại, Bạch Nhạc lúc này nhẹ giọng hồi đáp nói.

"Theo ta đi một chút đi."

Chứng kiến Bạch Nhạc muốn bay trở về, Vân Mộng Chân lắc đầu, nhẹ giọng nói.

"Tốt!"

Nhẹ nhàng bằng lòng một tiếng, hai người cứ như vậy chậm rãi hướng Linh Tê Kiếm Tông phương hướng đi tới.

Dưới ánh trăng, hai bóng người tử càng ngày càng gần, cuối cùng dắt tại một chỗ.

. . .

Cùng một thời gian, Linh Tê Kiếm Tông chân núi, một bộ xương trắng

chậm rãi từ dưới đất trong đất bùn bò ra ngoài, quay đầu liếc mắt nhìn phía sau núi phương hướng, lúc này mới lòng còn sợ hãi tựa ở bên cạnh trên cây.

Cái kia bộ xương trắng trên người đột nhiên bốc lên một đoàn sương mù màu đen, trong chốc lát, liền lần nữa khôi phục hình người, vẫn lấy hắc bào che khuất toàn thân, thấy không rõ khuôn mặt.

Cái này bộ xương trắng dĩ nhiên chính là vị kia không may Bạch Cốt Thần Giáo Tả hộ pháp, vứt bỏ chính mình thân thể, bằng vào cái này một Bạch Cốt Hóa Thân trốn ra được, hắn quả thực đã cũng bị sợ mất mật.

Vốn cho là tối đa bất quá ứng phó một chút Yến Bắc Thần, cho dù là đối phương có Côn Ngô Kiếm nơi tay, hắn cũng có nắm chặt ung dung ứng phó, có thể ai có thể nghĩ tới, Yến Bắc Thần không đợi được, lại đụng vào Đạo Lăng Thánh Nữ!

Mặc dù hắn vẫn luôn biết Đạo Lăng Thánh Nữ lợi hại, nhưng lại cũng hoàn toàn không nghĩ tới, đối phương vậy mà hội khủng bố tới mức này, phải biết, hắn nhưng đã là tinh cung đỉnh phong thực lực a.

Dạng này lực lượng, coi như là giáo chủ, chỉ sợ cũng không dám nói tất thắng a?

Đoạn đường này trốn ra được, hắn e sợ cho vị kia Đạo Lăng Thánh Nữ đuổi tới, vừa chạy ra đến, liền trực tiếp ẩn thân trên mặt đất, thu liễm sở hữu khí tức, cho tới giờ khắc này, ý thức được đối phương xác thực không có đuổi giết hắn ý tứ, lúc này mới dám ra đây.

Phía sau sinh cái gì hắn không biết, thế nhưng, Vân Mộng Chân đột nhiên hiện thân, cũng đã đủ để rung động toàn bộ Duyện châu, bây giờ hắn duy nhất ý niệm trong đầu chính là bằng nhanh nhất tốc độ đưa về trong giáo, đem tin tức truyền trở về.

...

"Từ trưởng lão, ngươi cùng Bạch Nhạc tiếp xúc tương đối nhiều. . . Ngươi cảm thấy, hắn cùng với thánh nữ ở giữa?"

Trở lại trong tông môn, Hà Diêu cuối cùng vẫn là không nhịn được mở miệng hỏi.

"Khó mà nói a!"

Thở dài một tiếng, Từ Phong nhẹ giọng hồi đáp đạo, "Bạch Nhạc ưa thích vị này Đạo Lăng Thánh Nữ ta là biết, trên thực tế, thiên hạ này có mấy nam nhân, tại gặp qua Đạo Lăng Thánh Nữ sau đó, có thể không sinh ra ưa thích ý niệm trong đầu?"

Lắc đầu, Từ Phong tiếp tục nói, "Chỉ là, ta cũng không nghĩ đến, hỗn tiểu tử này thực sự là dám nghĩ dám làm, vậy mà thực có can đảm bả phần cảm tình này biểu lộ ra. . ."

"Thật là. . . Cái kia dù sao cũng là Đạo Lăng Thánh Nữ a!" Hà Diêu nhịn không được mở miệng nói, "Dù là chỉ cần truyền ra một điểm tiếng gió đi, cũng đủ làm cho hắn vạn kiếp bất phục."

"Tông chủ, ngươi cảm thấy, chúng ta bây giờ còn có thể quản được Bạch Nhạc sao?" Cười khổ một tiếng, Từ Phong nhẹ giọng hỏi ngược lại.

". . ."

Một câu nói này nhưng là nhất thời để cho Hà Diêu trở nên nghẹn lời.

Đúng a!

Bây giờ Bạch Nhạc, có thể sớm không phải trước đây tiểu gia hỏa kia, mặc dù không đề cập tới cùng Vân Mộng Chân ở giữa khả năng tồn tại

liên quan, Bạch Nhạc bản thân liền là Thanh Châu phủ chủ, là thực lực xa hắn vị tông chủ này Tinh Cung Cảnh cường giả.

Bây giờ, sớm đã không phải là Bạch Nhạc phụ thuộc vào Linh Tê Kiếm Tông, mà là Linh Tê Kiếm Tông muốn mượn tại Bạch Nhạc lực lượng quật khởi.

Hơn nữa, nói đi nói lại, thật mọi người trong lòng đều rất rõ ràng, Bạch Nhạc có thể có bây giờ thực lực cùng địa phương, trên thực tế, cùng Linh Tê Kiếm Tông cũng không có bao nhiêu quan hệ.

Lúc trước nếu không là vận khí tốt gặp phải Đạo Lăng Thánh Nữ, có thể bây giờ Bạch Nhạc còn vẫn như cũ chỉ là một cái tiểu tạp dịch, chẳng khác người thường!

Giả sử, ba năm trước đây, Bạch Nhạc không phải cố ý rời tông, bây giờ sợ là so Lý Tử Vân cũng cường không đến đi đâu, lấy ở đâu cái này Thanh Châu phủ chủ uy danh hiển hách? !

Nghĩ vậy, Hà Diêu cũng không khỏi âm thầm thở dài một tiếng, "Ngươi nói không sai, bổn tông quá nhỏ, không tha cho dạng này chân long a!"

"Lần này tông môn khảo hạch sau đó, Bạch Nhạc sợ là liền thật muốn ly khai bổn tông! Bất quá, chỉ cần không ngừng tình cảm, sau này thực lực của hắn càng mạnh, bổn tông có khả năng đạt được hồi báo thì càng nhiều." Gật đầu, Từ Phong nhẹ giọng nói, "Về phần hắn tương lai có thể đi tới một bước kia. . . Chúng ta đã vô pháp dự đoán a!"

"Đúng, còn có chuyện hôm nay tình. . . Vô luận như thế nào, nhất định phải hạ phong khẩu lệnh, vô luận là ai, dám tiết lộ chỉ tự nói, giết không tha!"

Tựa hồ nhớ tới cái gì, Từ Phong trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, trầm giọng đáp.

Vô luận Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc ở giữa là quan hệ như thế nào, hoặc có lẽ là có hay không bọn hắn suy nghĩ cái kia nhất trọng quan hệ cùng cảm tình, chuyện này, dám tiết lộ nửa điểm đi ra ngoài, đối với Linh Tê Kiếm Tông mà nói, đều tất nhiên là tai họa ngập đầu.

Vân Mộng Chân có thể hời hợt chém giết Chu Đông Dương vị này Thanh Châu phủ chủ, nghĩ đến muốn tiêu diệt Linh Tê Kiếm Tông, cũng sẽ không nháy chớp mắt một cái.

So với việc Đạo Lăng Thiên Tông, Linh Tê Kiếm Tông chân thực tại quá yếu ớt.

Đương nhiên, nếu như hoạt động tốt, lần này có thể ngược lại có thể mượn Vân Mộng Chân thân phận, triệt để vì Linh Tê Kiếm Tông quét dọn tất cả cản trở.

Cái này bản thân liền là một thanh kiếm hai lưỡi!

Hiện tại vấn đề duy nhất chính là, lần này Vân Mộng Chân xuất hiện ở Duyện châu, đến tột cùng vẻn vẹn chỉ là vì Yến Bắc Thần cùng Côn Ngô Kiếm tin tức, còn là nói, có thể sẽ có hắn một ít càng sâu xa ảnh hưởng.

Liền từ trước mắt cục diện mà nói.

Đông Hải trận này tông môn khảo hạch, Vân Mộng Chân sẽ hay không lộ diện?

Vị này Đạo Lăng Thánh Nữ tất nhiên đến, như vậy toàn bộ Duyện châu sợ rằng đều sẽ tùy theo rung động, đến tột cùng hội mang đến cái dạng gì ảnh hưởng, thật là có chút nói không chính xác a.

Còn có, Chu Đông Dương chết. . . Những thứ này mặc dù cùng Linh Tê Kiếm Tông không có có quan hệ trực tiếp, nhưng lại cũng giống vậy là

nhiễu không ra phiền phức a!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 431: Nhưng ta không phải là tiểu nữ nhân

"Bất Tử Thanh Vương sự tình không cần phải lo lắng, nếu như hắn thật khôi phục tu vi, nhất định sẽ tới tìm ta, ta sẽ giải quyết."

Dọc theo đường đi, Bạch Nhạc chọn đem Thanh châu sự tình nói cho Vân Mộng Chân nghe, cứ việc rất nhiều chuyện, Vân Mộng Chân nay đã biết, nhưng cũng không cắt đứt Bạch Nhạc. Nghe Bạch Nhạc giảng thuật những thứ này hắn trải qua sự tình, nàng phảng phất cũng theo Bạch Nhạc một chỗ kinh lịch những nguy hiểm này.

Rất nhiều nơi Bạch Nhạc nói hời hợt, có thể Vân Mộng Chân cũng rất rõ ràng, cái kia có nghĩa là bực nào thống khổ cùng nguy hiểm, bất tri bất giác ở giữa, hai người tay càng nắm càng chặt.

"Ngươi ngay cả tinh hải cũng chưa tới, đối mặt Bất Tử Thanh Vương, sẽ có nguy hiểm a?"

Dừng bước lại, Bạch Nhạc nhìn Vân Mộng Chân, nghiêm túc hỏi.

Cảm thụ được Bạch Nhạc quan tâm, Vân Mộng Chân trong lòng cũng không khỏi dâng lên một giòng nước ấm, cứ việc nàng thực lực nếu so với Bạch Nhạc mạnh hơn, hơn nữa lưng đeo Đạo Lăng bất bại sứ mệnh cùng trách nhiệm, có thể nàng lại thích vô cùng loại này bị người quan tâm cảm giác.

Giống như là trước đây đối mặt Dạ Nhận thời điểm, Bạch Nhạc rõ ràng còn yếu đuối như vậy, nhưng thủy chung ngăn ở trước người của nàng, nguyện ý dùng tính mệnh để đổi nàng an toàn.

"Yên tâm đi, đoạt xá trọng sinh cũng không có dễ dàng như vậy! Trong khoảng thời gian ngắn, Bất Tử Thanh Vương không có khả năng khôi phục đỉnh phong thực lực, đến lúc đó, ta tất nhiên sớm đã bước vào tinh hải, mặc dù không có Côn Ngô Kiếm, ta cũng sẽ làm cho tất cả mọi người biết, Đạo Lăng vẫn như cũ bất bại!"

Nói đến đây, Vân Mộng Chân trong giọng nói, cũng nhiều vài phần nghiêm túc cùng tự tin.

Từ nàng kế nhiệm Đạo Lăng Thánh Nữ bắt đầu, nàng liền gánh vác dạng này sứ mệnh, vô luận Côn Ngô Kiếm có hay không đánh rơi, đều không thể cải biến điểm này, càng sẽ không đưa nàng đánh bại.

"Vân Mộng Chân, mấy năm nay, không chỉ một người đối ta nói rồi. . . Cái này sẽ là một cái thời đại chung kết!"

Do dự một chút, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi, "Ngươi như vậy bả hết thảy đều mạnh mẽ gánh vác. . . Có hay không nghĩ tới, sẽ có một ngày, ngươi không chịu đựng nổi?"

Yên lặng chốc lát, Vân Mộng Chân nhẹ giọng đáp, "Ta sẽ không thua!"

"Không ai vĩnh viễn không bị thua!" Kéo Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc nghiêm túc mở miệng nói, "Cho dù là Thông Thiên Ma Quân, không phải cũng đã tạ thế sao?"

". . ."

Nghe vậy, Vân Mộng Chân cũng không khỏi lần nữa trầm mặc xuống.

Mấy nghìn năm qua, Đạo Lăng bất bại thần thoại, cũng đúng là vẫn còn bị Thông Thiên Ma Quân đánh vỡ!

Ngay cả Thông Thiên Ma Quân bản thân, cũng đã vẫn lạc.

Quả thật, Thông Thiên Ma Quân cũng không có bại, trên đời này nếu bàn về đơn đả độc đấu, cũng không có bất kỳ người nào là Thông Thiên Ma Quân đối thủ, cũng không bại, lại cũng không có nghĩa là không chết.

Bạch Nhạc liếc mắt liền thấy xuyên nàng tâm tư, đồng thời trực tiếp thiêu phá.

Bất bại cùng không chết, vốn là hai khái niệm.

Hôm nay thiên hạ thế cục là hình dáng gì, Vân Mộng Chân trong lòng cũng cũng biết, đối mặt Bạch Nhạc, nàng không muốn nói dối, có thể nàng hiểu hơn, nếu là thật đến xấu nhất cấp độ, có thể mặc dù nàng lại cố gắng thế nào, cũng cuối cùng khó thoát khỏi cái chết.

Một lúc lâu, Vân Mộng Chân lúc này mới nhẹ giọng nói, "Đây là ta số mệnh!"

"Ta nói rồi, ta không tin số mệnh!" Nhìn chằm chằm Vân Mộng Chân con mắt, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, thanh âm rất nhẹ, nhưng lại lộ ra một cổ không thể nghi ngờ lực lượng.

"Phốc xuy!"

Nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân đột nhiên cười rộ lên, nhẹ giọng nói, "Tốt, vậy thì nỗ lực tu hành, sau đó tới giúp ta đánh vỡ số mệnh. . . Đợi được ngươi thật danh mãn thiên hạ, có thể giúp ta che gió che mưa, ta liền không còn làm cái này Đạo Lăng Thánh Nữ, gả cho ngươi, làm một cô gái bé bỏng, có được hay không?"

". . . Tốt!"

Ngoài Vân Mộng Chân dự liệu, Bạch Nhạc nhìn nàng, yên lặng chốc lát,

lại rốt cục vẫn phải nghiêm túc một chút gật đầu.

Giờ khắc này, nhìn Bạch Nhạc nghiêm túc dáng vẻ, Vân Mộng Chân viền mắt không hiểu có chút hồng, chậm rãi xoay người lại, nhón chân lên, ôm lấy Bạch Nhạc, "Cảm ơn ngươi, Bạch Nhạc! Có ngươi một câu nói này, ta cũng đã rất vui vẻ. . . Nhưng ta cũng không phải là loại kia tiểu nữ nhân đâu!"

Nhẹ nhàng ôm một cái, Vân Mộng Chân rất nhanh liền đẩy ra Bạch Nhạc, mỉm cười nói, "Ngươi chính là trước lo cho chính ngươi đi, nếu không, khả năng liền chỉ có ta tới cứu ngươi phần."

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi hơi một xui xẻo.

Nói cái gì giúp Vân Mộng Chân che gió che mưa, hiện thực là, hắn mạng nhỏ, lần này đều là Vân Mộng Chân cứu được, bằng không, Bạch Cốt Thần Giáo cái kia Tả hộ pháp, cũng đủ để đơn giản đè chết hắn.

Chứng kiến Bạch Nhạc xui xẻo hình thái, Vân Mộng Chân nhất thời lại nhịn không được cười rộ lên.

"Tốt, đã ngươi muốn giúp Linh Tê Kiếm Tông, vậy trước tiên xử lý tốt tông môn khảo hạch sự tình đi, ta lần này mặc dù đến Duyện châu, nhưng lại sẽ không nhúng tay việc này, càng sẽ không thiên vị Linh Tê Kiếm Tông." Lắc đầu, Vân Mộng Chân tiếp tục đi đến phía trước, nhẹ giọng nói.

"Ngươi muốn đi Đông Hải sao?" Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc cũng không nhịn được hỏi.

"Hội, nhưng sẽ không cùng các ngươi cùng đi." Nhìn về phía trước, Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói.

Nàng minh bạch Bạch Nhạc ý tứ, nhưng lại không có khả năng lưu lại,

dù là thật nàng tâm cũng phi thường muốn nhiều cùng Bạch Nhạc ở chung một thời gian ngắn.

Bây giờ lần này giúp Bạch Nhạc đánh chết Chu Đông Dương, trên thực tế, cũng đã có chút vượt tuyến.

Ngược lại không phải là nàng bản thân sẽ có phiền phức, mà là rất có thể sẽ mang cho Bạch Nhạc phiền toái rất lớn, tin tức một khi truyền đi, miễn sẽ không có người loạn tước cái lưỡi, loại tình huống này, nàng nếu như còn tiếp tục cùng Bạch Nhạc cùng Linh Tê Kiếm Tông cùng đi Đông Hải, liền thực sự là hái không sạch sẽ.

Vân Mộng Chân rất rõ ràng, thế gian này có nhiều ít thiên tài nỗ lực thân cận nàng, thậm chí là muốn đưa nàng thu nhập trong phòng.

Những người này chưa chắc dám đi trêu chọc nàng, thế nhưng thì nhất định sẽ tận hết sức lực đả kích Bạch Nhạc cái này uy hiếp.

Bây giờ Bạch Nhạc, mặc dù xuất sắc, có thể so với việc những cái kia nhất đỉnh tiêm thiên tài, vẫn như cũ tồn tại chênh lệch rất lớn, loại thời điểm này, cùng Bạch Nhạc đi quá gần, ngược lại sẽ hại Bạch Nhạc.

Huống chi, trừ cái đó ra, thân phận nàng, cũng quyết định, tại Duyện châu nàng nhất định phải bảo trì tuyệt đối trung lập , bất kỳ cái gì một chút xíu biểu lộ khuynh hướng sự tình cũng không thể làm.

Hơn nữa, Vân Mộng Chân trong lòng ẩn nhiên có một loại dự cảm.

Lần này nàng hạ Đạo Lăng sơn, chỉ sợ sẽ có chân ma đạo cự kình, nỗ lực đối nàng ra tay.

Loại tình huống này, cùng Bạch Nhạc đi quá gần, tất nhiên sẽ để cho Bạch Nhạc gặp tai bay vạ gió.

Nàng tự nhiên tin tưởng, gặp phải nguy hiểm thời điểm, Bạch Nhạc nhất định sẽ không tiếc bất cứ giá nào trợ giúp nàng, có thể đây không phải là nàng muốn thấy được kết quả.

Chính như chính nàng nói, nàng cho tới bây giờ thì không phải là loại kia cần người tới che chở tiểu nữ nhân, mà là cao cao tại thượng Đạo Lăng Thánh Nữ.

Dừng một cái, Vân Mộng Chân tiếp tục nói, "Bạch Cốt Thần Giáo sự tình, ta sẽ xử lý. . . Nếu như bọn hắn lại dám thò đầu ra, ta liền mượn lấy cơ hội lần này, đưa nó nhổ tận gốc!"

Nói đến đây, Vân Mộng Chân trong mắt cũng không khỏi lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí!

Trước không nói Bạch Cốt Thần Giáo loại tà ác này ma đạo tông môn, bản thân liền là Đạo Lăng Thiên Tông địch nhân, chỉ bằng đối phương dám đối Bạch Nhạc ra tay điểm này, nàng liền sẽ không dễ dàng buông tha.

Có chút không thể nói lời, nhưng chuyện nhưng có thể làm!

Nàng bây giờ tài cán vì Bạch Nhạc làm vốn cũng không nhiều, giải quyết Bạch Cốt Thần Giáo phiền phức, chính là trực tiếp nhất một trong phương thức.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 432: Xuất phát Đông Hải

Mọc lại đường cũng hầu như sẽ có đi hết thời điểm, huống chi, từ hậu sơn trở về đường, cũng không dài dằng dặc.

Mặc dù đã là đêm khuya, có thể trở về thời điểm, Hà Diêu lại y nguyên vẫn là sớm liền chờ ở chỗ này, nghênh tiếp Vân Mộng Chân đến.

Trở về thời điểm, Vân Mộng Chân cũng đã lần nữa khôi phục bộ kia cao cao tại thượng tư thế, mặc dù đối với Bạch Nhạc, cũng sẽ không tỏ ra thân thiện, thậm chí sẽ không lựa chọn tại Thiên Tâm phong thượng nghỉ ngơi, mà là cùng nguyên lai thời điểm, trực tiếp đi Chủ phong nghỉ ngơi.

Từ trở lại Linh Tê Kiếm Tông bắt đầu, Vân Mộng Chân thậm chí lại không có cùng Bạch Nhạc nói câu nào.

Chậm rãi đi hồi Thiên Tâm phong, tọa ở dưới ánh trăng, Bạch Nhạc cũng không biết suy nghĩ cái gì, cứ như vậy lẳng lặng ngồi dưới đất xuất thần.

"Công tử!"

Cũng không biết quá lâu dài, Tô Nhan lặng yên xuất hiện ở Bạch Nhạc phía sau, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Cảm ơn ngươi, tiểu Nhan."

Hồi quay đầu lại, xem Tô Nhan, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói cám ơn.

Có thể tại loại này lúc khẩn cấp quan trọng chạy tới, có thể tưởng tượng, Tô Nhan là lấy thế nào tốc độ chạy tới, cái này khiến Bạch Nhạc không khỏi có chút hổ thẹn.

"Công tử đối nàng cũng nói cám ơn sao?"

Tại Bạch Nhạc bên cạnh ngồi xuống, Tô Nhan nhẹ giọng hỏi.

". . ."

Cái này vừa hỏi, lại nhất thời để cho Bạch Nhạc không biết nên trả lời thế nào.

Trên thực tế, chân chính cứu hắn người là Vân Mộng Chân, có thể đối mặt Vân Mộng Chân thời điểm, hắn ngược lại không có nói qua tạ ơn chữ.

Cái này mặc dù chỉ là một điểm nhỏ chi tiết, nhưng lại đủ để chiết xạ ra Bạch Nhạc nội tâm, hơn nữa, tối trọng yếu là, còn vừa may bị tâm tư mẫn cảm Tô Nhan bắt được.

Nhìn Tô Nhan, Bạch Nhạc cười khổ một hồi, nhưng lại cuối cùng không có mở miệng phản bác.

Bạch Nhạc rất rõ ràng Tô Nhan muốn hỏi gì, hắn vô pháp hồi đáp, nhưng là không muốn giấu giếm Tô Nhan.

Không trả lời, chính là cam chịu.

Tô Nhan thật cũng có rất nhiều lời muốn nói, tỷ như, dù là Vân Mộng Chân cao cao tại thượng, nàng cũng tin tưởng một ngày nào đó, Bạch Nhạc hội đuổi theo Vân Mộng Chân cước bộ, thậm chí là vượt Vân Mộng Chân, đạp ở cái thế giới này đỉnh phong!

Tỷ như, nên có một ngày Vân Mộng Chân biết Bạch Nhạc thân phận chân thật, sẽ có thế nào phản ứng, dạng này cảm tình, có thể đã định trước không có kết quả.

Tỷ như. . .

Rất nhiều ý niệm trong đầu tại Tô Nhan trong đầu hiện lên, nhưng lại đúng là vẫn còn cái gì cũng chưa nói, cứ như vậy yên lặng bồi Bạch Nhạc tọa ở dưới ánh trăng xuất thần.

Không phải nàng sẽ không đố kị hoặc ước ao, mà là bởi vì, từ rất sớm thời điểm, nàng liền rõ ràng, chính mình lấy cái dạng gì phương thức mới dễ dàng hơn một mực hầu ở Bạch Nhạc bên người.

.. .

Sáng sớm ngày thứ hai, tại tin tức còn không có chân chính truyền ra trước đó, Vân Mộng Chân cũng đã ly khai Linh Tê Kiếm Tông.

Chưa cùng bất luận kẻ nào chào hỏi, cũng không cần cùng bất luận kẻ nào giải thích, cứ như vậy bay đi.

Điều này cũng làm cho Hà Diêu cùng Từ Phong bọn hắn tỉ mỉ cân nhắc cả đêm lí do thoái thác cùng thăm dò hoàn toàn không có tác dụng, chỉ có thể chết từ trong trứng nước.

Chỉ có một chút tin tức linh thông đệ tử, mới mơ hồ biết, vị kia Đạo Lăng Thánh Nữ tối hôm qua đã tới, trước sau chém giết một vị Bạch Cốt Thần Giáo cao thủ cùng Duyện Châu phủ chủ.

Từ trình độ nào đó mà nói, thậm chí tin tức ở bên ngoài truyền bá tốc độ, còn muốn so Linh Tê Kiếm Tông bên trong nhanh hơn nhiều.

Một ngày này, Duyện châu rung động, tất cả mọi người tựa hồ cũng đang nỗ lực tìm kiếm Vân Mộng Chân hạ lạc.

Mà ngay tại lúc đó, Linh Tê Kiếm Tông bên trong, cũng bắt đầu cuối cùng chuẩn bị, thống nhất công bố đi trước Đông Hải đệ tử danh sách.

Lần này theo Hà Diêu cùng đi hướng Đông Hải tổng cộng có ba vị trưởng lão, cùng với mười hai vị đệ tử, trừ Bạch Nhạc bên ngoài, hắn đệ tử, toàn bộ đều Linh Phủ Cảnh tu vi.

Trước đó một mực bế quan Khổng Từ, cũng rốt cục phá cửa ra.

Xuất quan Khổng Từ, cũng đồng dạng đã bước vào linh phủ đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa là có thể bước vào Tinh Cung Cảnh, chỉ là bước này nhưng cũng khó như lên trời.

Rất nhanh, Khổng Từ liền buông tha ngày xưa người đại sư kia huynh kiêu ngạo, tự mình đến Thiên Tâm phong bái phỏng Bạch Nhạc.

Làm lẫn nhau ở giữa chênh lệch không lớn thời điểm, mới có thể nảy sinh đố kị cảm xúc, nhưng khi chênh lệch đại tới trình độ nhất định, liền sẽ để cho người ta tái sinh không tầm thường chút nào tranh đua chi tâm.

Bây giờ Bạch Nhạc, đối với hắn mà nói, quả thực đã muốn tương đương với một cái khác cấp độ tồn tại.

So với việc Lý Tử Vân, Khổng Từ tâm tính hiển nhiên tốt rất nhiều, chẳng những cùng Bạch Nhạc trò chuyện với nhau thật vui, hơn nữa còn tiễn không ít đồ chơi nhỏ cho Lục Hi Nhi, để cho Lục Hi Nhi đối vị đại sư này huynh, cũng nhiều vài phần hảo cảm.

Hai ngày sau, Hà Diêu tự mình dẫn những thứ này đệ tử rời tông, hướng về Đông Hải chạy đi.

... .

Ngay tại lúc đó, Vân Mộng Chân cũng lần nữa hiển lộ ra tung tích.

Không biết từ nơi nào được Bạch Cốt Thần Giáo thần điện vị trí, Vân

Mộng Chân độc thân bước vào Bạch Cốt Thần Điện, đánh một trận phía dưới, Bạch Cốt Thần Điện vỡ nát, đóng tại Bạch Cốt Thần Điện đệ tử, tất cả đều vẫn lạc, có thể nói là chân chính giết một cái thây phơi khắp nơi.

Chỉ là, vị kia Bạch Cốt Thần Giáo giáo chủ nhưng thủy chung vẫn chưa lộ diện.

Đương nhiên, may là như vậy, cũng đã để cho mọi người lần nữa ý thức được vị này Đạo Lăng Thánh Nữ đáng sợ.

Đạo Lăng thiên hạ, dựa vào xưa nay không là cái gì ôn hòa thủ đoạn, mà là quét ngang thiên hạ bá đạo.

Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ đột nhiên hạ Đạo Lăng sơn, cũng nhất thời chọc khắp nơi rục rịch.

Dù sao, bây giờ vị này Đạo Lăng Thánh Nữ, có thể đã không có Côn Ngô Kiếm nơi tay, hơn nữa chưa bước vào tinh hải, đối với những ma đạo cao thủ này mà nói, có thể lúc này mới chân chính ngàn năm mới có cơ hội tốt.

Ai nếu là có thể thừa dịp cơ hội này chém giết Đạo Lăng Thánh Nữ, đó mới chân chính là muốn danh động thiên hạ.

Tối trọng yếu là, lần này, ai nấy đều thấy được, Vân Mộng Chân mục , đồng dạng cũng là Đông Hải.

... ...

Đông Hải Chi Tân!

Xanh thẳm trên mặt biển, một cái tuyệt mỹ nữ tử, thân mang một thân hắc bào, vượt biển mà đến.

"Nguyệt Lâm Tiên, bản giáo thần điện đều đã bị hủy, chẳng lẽ còn dự định tiếp tục ở nơi này xem cuộc vui?"

Trong mắt lộ ra lau một cái sát khí, nữ tử kia lạnh giọng mở miệng nói.

Lẻ loi trên đảo nhỏ, một thân trắng thuần trường bào, trung niên khẽ ngẩng đầu, liếc đối phương liếc mắt, nhàn nhạt đáp, "Bạch Cốt phu nhân, loại thời điểm này, ngươi xuất hiện ở nơi này, sợ là không tốt a?"

"Có cái gì không tốt?" Cười lạnh một tiếng, Bạch Cốt phu nhân khinh thường nói rằng, "Chỗ tốt, các ngươi Đông Hải Tiên Đảo cầm, bây giờ gặp nguy hiểm, lại muốn không đếm xỉa đến, nào có tiện nghi như vậy sự tình."

"Nếu không đâu? Ngươi nghĩ rằng ta phải làm gì?" Bình tĩnh nhìn đối phương, Nguyệt Lâm Tiên chậm rì rì mở miệng nói, "Với ngươi đồng loạt ra tay chặn giết Đạo Lăng Thánh Nữ sao? Ngươi sống đủ, ta còn không muốn chết!"

Ngược lại không phải là nói, Vân Mộng Chân đã cường đại đến, hai người bọn họ đỉnh tiêm Tinh Hải Cảnh cường giả xuất thủ đều không thể chiến thắng cấp độ, mà là trong lúc này ẩn chứa ý nghĩa.

Cùng Vân Mộng Chân giao thủ, đã không có khả năng làm được vô thanh vô tức, một khi đánh nhau, ắt sẽ bị người phát hiện, đến lúc đó, Vân Mộng Chân có thể hay không chết, rất khó nói. Nhưng hắn thân là Đông Hải Tiên Đảo lão tổ, dám đối Đạo Lăng Thánh Nữ xuất thủ, lại nhất định là hữu tử vô sinh, thậm chí ngay cả mang theo toàn bộ Đông Hải Tiên Đảo đều sẽ bị nhổ tận gốc.

Dù là Đạo Lăng Thiên Tông bây giờ lại như thế nào sự suy thoái, cũng không người dám hoài nghi điểm này.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 433: Mềm nhất cái kia cây hồng

"Nguyệt Lâm Tiên, nếu như vị kia Đạo Lăng Thánh Nữ bả bản giáo bức đến tuyệt cảnh, ngươi cho rằng, ngươi là có thể bồi dưỡng đạo đức cá nhân thân sao?" Cười lạnh một tiếng, Bạch Cốt phu nhân lạnh giọng mở miệng nói, "Có tin ta hay không để cho sở hữu giáo chúng đều tiến nhập Đông Hải tị nạn?"

Chậm rãi đứng dậy, đối mặt Bạch Cốt phu nhân uy hiếp, Nguyệt Lâm Tiên trong mắt cũng đồng dạng lộ ra lau một cái khủng bố sát khí.

"Chỉ cần ngươi dám, ta liền dám hạ lệnh, vây giết sở hữu Bạch Cốt Thần Giáo đệ tử! Bạch Cốt phu nhân, không được khiêu khích ta tuyến, bằng không ta không ngại tự mình động thủ."

Cảm thụ được Nguyệt Lâm Tiên sát khí, Bạch Cốt phu nhân cũng liền không khỏi hơi chậm lại, "Nguyệt Lâm Tiên, ngươi là phải cùng ta liều cho cá chết lưới rách?"

Nghe nói như thế, Nguyệt Lâm Tiên cũng không khỏi hơi có chút đau đầu.

Hắn biết rõ, đây là một cái nữ nhân điên, thật muốn bức bách, cho là thật là chuyện gì cũng có thể làm đi ra.

Hắn tuy không sợ đối phương, thật là thật muốn đến trở mặt thành thù cấp độ, Bạch Cốt Thần Giáo toàn lực phản công đại giới, hắn cũng đồng dạng có chút không chịu nổi.

Nghĩ vậy, Nguyệt Lâm Tiên giọng nói hòa hoãn vài phần, "Ngươi biết, ta

không phải ý tứ này! Thế nhưng, vô luận như thế nào, hai chúng ta Tông ở giữa quan hệ, nhất định không thể bạo lộ ra, bằng không tất cả mọi người không có kết quả tốt."

"Vân Mộng Chân dù sao không phải là trước đây vị kia hoành áp thiên hạ Đạo Lăng Thánh Nữ, tu vi không đến tinh hải, còn không có Côn Ngô Kiếm. . . Nàng uy hiếp, có thể, còn lâu mới có được như ngươi tưởng tượng lớn như vậy."

Nguyệt Lâm Tiên nhẹ giọng giải thích, "Huống chi, ngươi nên cũng chú ý tới, nàng cuối cùng chỉ là một người a! Lần này Duyện châu sự tình, Đạo Lăng Thiên Tông vẫn chưa tham dự vào, điểm này, ta đã tìm Đạo Lăng Thiên Tông người xác nhận qua."

"Có ý gì?" Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Bạch Cốt phu nhân cũng cuối cùng không phải người thường, lập tức mắc đi cầu biết đến trong lúc này huyền cơ.

"Rất đơn giản, lần này chỉ cần không phải chính đạo mọi người xuất thủ, như vậy vô luận xảy ra chuyện gì, Đạo Lăng Thiên Tông mọi người sẽ không dễ dàng nhúng tay!" Ngẩng đầu lên, Nguyệt Lâm Tiên chậm rãi mở miệng nói, "Theo ta được biết, bây giờ đã có không ít ma đạo cự phách rục rịch, lần này, rất có thể Đông Hải thì sẽ là vị này Đạo Lăng Thánh Nữ nơi táng thân."

Nhắc tới cái này, Bạch Cốt phu nhân trong lòng nhất thời cả kinh, lúc này liền phản ứng kịp.

"Ý ngươi là, để cho ta cũng tạm thời ẩn nhẫn?"

"Không sai!" Gật đầu, Nguyệt Lâm Tiên chậm rãi mở miệng nói, "Tại Duyện châu một khu vực bên trong, Bạch Cốt Thần Giáo mặc dù náo rất hung, nhưng nếu thật sự được phóng nhãn thiên hạ, đây tính toán là cái gì? Vô luận là Bạch Cốt Thần Giáo cũng tốt, Đông Hải Tiên Đảo cũng

tốt, trên thực tế, cho tới bây giờ liền căn bản chân chính vào qua nhân gia những đại nhân vật kia mắt."

"Vân Mộng Chân lần này tùy tiện xuống núi, đều là đang đánh cuộc. . . Nếu như cược thắng, nàng tự nhiên y nguyên vẫn là cái kia cao cao tại thượng Đạo Lăng Thánh Nữ, Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, tất cả thanh âm phản đối, đều sẽ bị nàng đè xuống." Dừng một cái, Nguyệt Lâm Tiên cười lạnh nói, "Nhưng nếu là bại, nàng tốt nhất kết cục, chính là chết ở Duyện châu!"

". . ."

Mí mắt đập mạnh, dạng này kết quả, nhưng là Bạch Cốt phu nhân trước đó căn bản không có nghĩ đến.

Nếu bàn về đối với lòng người, đối với những thứ này chính đạo tông môn tâm tư nắm chặt, nàng tự nhiên kém xa cùng Nguyệt Lâm Tiên so sánh! Trên thực tế, bây giờ nàng sở dĩ phải mạo hiểm đến Đông Hải đến, chính là muốn tìm Nguyệt Lâm Tiên hỏi một đáp án.

Hiển nhiên, bây giờ Nguyệt Lâm Tiên đã cho nàng một cái thỏa mãn hồi đáp.

"Ha ha, từng cái ra vẻ đạo mạo, Nguyệt Lâm Tiên, các ngươi Huyền Môn những người này, thực sự là so ma tu đều xấu xa!" Cười lạnh một tiếng, Bạch Cốt phu nhân nhất thời xoay người mà đi.

Nhìn Bạch Cốt phu nhân rời đi bóng lưng, Nguyệt Lâm Tiên hơi hơi lắc đầu, nhẹ giọng mở miệng nói, "Tự cho là đúng. . . Xem ra Bạch Cốt Thần Giáo lần này cũng không thể lưu!"

... . . .

Từ Linh Tê Kiếm Tông đến Đông Hải, có thể tuyệt đối xem như là một

đoạn cực kỳ dài lâu lộ trình.

Nếu như Bạch Nhạc tự mình một người, có thể cũng còn không tính là gì, có thể những cái kia Linh Phủ Cảnh đệ tử, nhưng là không thể phi hành, hơn nữa, dầu gì cũng là huyền cơ tông môn, lúc ra cửa, cơ bản lễ nghi cùng quy củ cũng vẫn là phải có.

Kể từ đó, đi dĩ nhiên là càng chậm.

Bạch Nhạc đoạn đường này, dọc theo đường một mực tại hỏi thăm Vân Mộng Chân tin tức, chỉ là, rất hiển nhiên, chân chính có thể có được hữu hiệu tin tức, phi thường hữu hạn! Đại đa số đều là tin vỉa hè, cộng thêm chính mình tưởng tượng phiên bản, căn bản không làm được chuẩn.

Bất quá, có một chút, đối với những người bình thường kia cùng với đê giai tu hành giả mà nói, Vân Mộng Chân lần này chạy tới, cũng tuyệt đối là thật lớn chuyện tốt.

Cứ việc chỉ là một người, có thể chỉ cần Vân Mộng Chân ở chỗ này, toàn bộ Duyện châu sở hữu ma đạo tông môn, liền đều nhất định muốn cẩn thận đề phòng, hành sự dị thường khiêm tốn, e sợ cho bị người nhận ra, đụng vào Vân Mộng Chân trong tay đi.

Theo thời gian đưa đẩy, Bạch Nhạc bọn hắn cũng càng ngày càng tiếp cận Đông Hải.

Tới mức này, cũng rốt cục không thể tránh đụng vào tông môn khác người.

Cũng chỉ có đến thời khắc này, Bạch Nhạc mới chính thức có thể minh bạch, Linh Tê Kiếm Tông mấy năm nay tại Duyện châu chỗ đối mặt tình thế có nhiều hiểm trở.

"Cút ra ngoài, nơi đây ở đủ!"

Mới vừa tìm một trận nhà trọ đặt chân, thậm chí Bạch Nhạc cũng còn không dừng lại tới nghỉ chân một chút đâu, liền chợt nghe phía bên ngoài truyền đến một hồi quát mắng tiếng.

Nao nao, Bạch Nhạc chậm rãi đi tới trong viện tử, lúc này mới phát hiện, đối phương mấy người đem Lý Tử Vân bọn hắn vây vào giữa.

"Các hạ là ai? Chúng ta là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử!"

Hơi hơi ôm quyền, theo Lý Văn Trạch đệ tử thẳng tự giới thiệu, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Ta biết các ngươi là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, chính là cái kia sắp không may, toàn bộ trong tông môn, chỉ có một vị Tinh Cung Cảnh cường giả Linh Tê Kiếm Tông nha!" Vẻ mặt hèn mọn nhìn Lý Tử Vân, đối phương nhẹ giọng mắng.

"Làm càn!"

Nghe được đối phương như vậy như đồng tông môn, những thứ này Linh Tê Kiếm Tông đệ tử nhất thời giận tím mặt, tranh một tiếng, trong khoảnh khắc, chính là đao kiếm ra khỏi vỏ.

"Các ngươi là ai?"

Khoát khoát tay, Lý Tử Vân trầm giọng mở miệng nói.

"Làm sao không phục sao?" Cười lạnh một tiếng, đối phương kiêu căng ngẩng đầu lên nói, "Chúng ta là Lục Hợp Môn người, ta là chân truyền đệ tử Trần Duyên! Cái này mấy gian phòng hảo hạng, chúng ta nhìn trúng, làm phiền mấy người các ngươi dọn ra ngoài, chuyển sang nơi khác ở a!"

Bây giờ chạy tới Đông Hải người mặc dù không ít, nhưng muốn nói liền tìm một nhà trọ cũng không tìm tới, đó cũng là nói bậy.

Hầu như có thể khẳng định, đối phương căn bản là cố ý đến gây chuyện.

Những năm gần đây, Linh Tê Kiếm Tông thủy chung đều là Duyện châu trong tông môn yếu nhất một ít, cây hồng nhặt mềm bóp, những người này, tự nhiên cũng đồng dạng trước hết muốn cầm Linh Tê Kiếm Tông khai đao.

Phải biết, cái gọi là tông môn khảo hạch, bất quá chỉ là những thứ này đệ tử ở giữa, lẫn nhau giao thủ so sánh qua lộ trình.

Nếu là có thể tại khảo hạch trước khi bắt đầu, liền đánh ra một ít uy danh đến, khảo hạch thời điểm, tự nhiên cũng liền dễ dàng hơn nhiều.

Dù sao, Duyện châu nhiều như vậy tông môn, lại cách xa nhau khá xa, trong lúc nhất thời, rất khó làm rõ ràng đối phương trong tông môn, đến tột cùng có nhân vật lợi hại gì, ổn thỏa nhất phương thức, chính là một chút nếm thử, trước tìm ra dễ bắt nạt nhất phụ, tốt nhất tại tham gia tông môn trước khảo hạch, liền để đối phương bị loại.

Thật bất hạnh, Linh Tê Kiếm Tông chính là mềm nhất cái kia cây hồng.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 434: Không giống nhau Linh Tê Kiếm Tông

"Công tử, muốn nhúng tay sao?"

Xem Lý Tử Vân bọn hắn liếc mắt, Tô Nhan nhẹ giọng hỏi.

Mấy ngày nay, mặc dù nói là theo Linh Tê Kiếm Tông người một chỗ, nhưng trên thực tế, Tô Nhan cũng vẫn luôn theo Bạch Nhạc, trên thực tế, mấy ngày này rất nhiều tin tức, cũng đều không phải Bạch Nhạc chính mình đi hỏi thăm, mà là Tô Nhan giúp hắn hỏi thăm trở về.

Chỉ là, bởi vì Tô Nhan ma tu thân phận, cũng không tiện cùng Linh Tê Kiếm Tông có cái gì dây dưa, Bạch Nhạc cùng Tô Nhan liền vẫn luôn chính mình an bài ăn, mặc, ở, đi lại, chỉ là như trước cùng Linh Tê Kiếm Tông đồng hành mà thôi.

Huống hồ, mặc dù không đề cập tới những thứ này, lấy Bạch Nhạc thân phận hôm nay cùng thực lực, mặc dù hắn lại như thế nào thân thiện, cũng cuối cùng không có khả năng cùng những thứ này đệ tử hoà mình.

Cũng chính bởi vì vậy, đối phương tìm được Lý Tử Vân bọn hắn những thứ này Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, nhưng cũng không người đến quấy rối Bạch Nhạc.

"Không vội, xem trước một chút."

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc khoát khoát tay đáp.

Trên thực tế, Linh Tê Kiếm Tông trưởng lão cùng Hà Diêu cũng đồng dạng ở tại nơi này một bên, tự nhiên không có khả năng không phát hiện

được bên này chuyện phát sinh, có thể rất hiển nhiên, đối phương không chút nào cũng không có muốn nhúng tay ý tứ.

Như vậy liền có khả năng có nghĩa là, loại khiêu khích này, bản thân liền là một loại ước định mà thành quy củ.

Mặc dù Bạch Nhạc cũng giống vậy xem như là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, nhưng hôm nay còn cùng những thứ này Linh Phủ Cảnh người động thủ, vậy cũng không khỏi quá mất mặt.

Huống chi, tông môn khảo hạch cũng không phải là một cá nhân sự tình.

Mặc dù bằng vào bản thân thực lực cường đại, Bạch Nhạc có thể vì Linh Tê Kiếm Tông thắng tông môn khảo hạch thắng lợi, nhưng lại không có khả năng thắng tôn trọng!

Phải biết, Bạch Nhạc bây giờ bản thân liền là Thanh Châu phủ chủ, đến lúc đó, một khi thân phận bộc đi ra, liền sẽ có người mặt khác, Linh Tê Kiếm Tông là dựa vào cùng Bạch Nhạc, một cái tông môn quật khởi, cho tới bây giờ đều không phải là một cá nhân rất mạnh, là có thể quyết định tất cả.

Chỉ có Linh Tê Kiếm Tông những thứ này đệ tử, cũng đều sở hữu thực lực cường đại, mới có thể thắng người khác tôn trọng.

Bên này Bạch Nhạc nhìn náo nhiệt thời điểm, Hà Diêu cùng Từ Phong bọn hắn bây giờ cũng đồng dạng khẩn trương nhìn đây hết thảy.

Chính như Bạch Nhạc suy đoán, dạng này khiêu khích, bản thân liền là một loại quy củ.

Mà vô luận đệ tử ở giữa làm thành cái dạng gì, chỉ cần không nháo tai nạn chết người đến, bọn hắn những trưởng bối này liền cũng không thể nhúng tay, cái này đồng dạng cũng là quy củ.

Những năm gần đây, Linh Tê Kiếm Tông đến tột cùng có tiến bộ hay không, cũng đều đem trong quá trình này, hiển hiện ra.

..

Cứ như vậy một hồi thời gian , bên kia xung đột cũng đã đến bạo phát biên giới.

Dẫn đầu cái kia Trần Duyên, chỉ vào Lý Tử Vân cười lạnh nói, "Nhìn ngươi dáng vẻ, nên tính là các ngươi trong tông môn, tương đối lợi hại a? Thế nào, có dám theo hay không ta cá là đấu, ngươi thắng, chúng ta Lục Hợp Môn người cho các ngươi cúi người chào nói xin lỗi, về sau các ngươi Linh Tê Kiếm Tông đệ tử chỗ đến, chúng ta đều nhượng bộ lui binh!"

Dừng một cái, Trần Duyên tiếp tục nói, "Đương nhiên, nếu là ngươi thua, liền đều cho ta đàng hoàng cút ra ngoài, về sau phàm là nhìn thấy chúng ta Lục Hợp Môn người, cũng đồng dạng nhượng bộ lui binh, thế nào, ngươi dám không dám?"

Vô ý thức, Lý Tử Vân một tấm miệng đã nghĩ trực tiếp đáp ứng.

Trên thực tế, nếu là lúc trước Lý Tử Vân sợ là đã sớm bằng lòng, nhưng hôm nay, nghĩ đến Khổng Từ cùng Bạch Nhạc, Lý Tử Vân lại xác thực không có dũng khí này, qua quýt bằng lòng.

"Ta chỉ là bổn tông rất phổ thông một vị chân truyền đệ tử, chỉ có thể đại biểu cá nhân ta, đại biểu không Linh Tê Kiếm Tông." Ngẩng đầu, Lý Tử Vân trầm giọng mở miệng nói, "Ngươi muốn cược, chính là hai chúng ta trước đó đánh cuộc, ai thua ai chịu thua nói lời cảm tạ, từ nay về sau nhìn thấy đối phương nhượng bộ lui binh!"

Nghe được Lý Tử Vân lời này, Trần Duyên nhưng là nhất thời giễu cợt,

"Xem ra ngươi cũng chính là một tiểu nhân vật a, vậy ta với ngươi không có gì có thể nói, để cho các ngươi trong tông môn lợi hại nhất đệ tử đi ra so với ta hoa."

"Có cái gì không tầm thường, Lý sư huynh, với hắn đổ!" Lần này không đợi Lý Tử Vân nói chuyện, xung quanh hắn đệ tử nhưng là nhất thời cổ võ.

Những lời này, người khác vẫn không cảm giác được được có cái gì, thật là Lý Tử Vân nhưng trong lòng thì đột nhiên một hồi cảm động, trong miệng có chút phát sáp, "Các ngươi hoàn nguyện ý tín nhiệm ta?"

"Đương nhiên!"

Gật đầu, lúc này liền có Linh Tê Kiếm Tông đệ tử đáp, "Bổn tông bên trong, trừ Đại sư huynh, chính là Lý sư huynh thực lực ngươi tối cường, chúng ta tự nhiên tin tưởng ngươi! Có cái gì to tát đâu, cũng không thể chút chuyện nhỏ này phải đi tìm Bạch sư huynh a? Chúng ta ném không nổi cái này nhân loại."

Trong tông môn thời điểm, những thứ này đệ tử, lẫn nhau ở giữa, có thể đều theo đuổi tâm tư của mình, chỉ khi nào đi ra, lại lập tức đều bão đoàn, đoàn kết đến một chỗ.

Mặc dù có Bạch Nhạc tại, cũng đừng nói là người khác, coi như là những thứ này đệ tử bản thân, cũng không người tốt ý tứ để cho Bạch Nhạc sẽ giúp bọn hắn xuất đầu.

Đương nhiên, sở dĩ thống khoái như vậy bằng lòng, còn có một loại nguyên nhân, cũng là bởi vì Bạch Nhạc!

Bạch Nhạc thực lực quá mạnh, cũng làm cho những thứ này Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, từ tâm nhiều một phần tự tin, thật giống như cùng đối phương căn bản không ở một cái cấp độ.

Cho dù là bọn hắn thua, đầy bụi đất dọn ra ngoài đâu, vậy cũng không có gì, cũng không phải là Linh Tê Kiếm Tông quá yếu, mà là chính bọn nó tài nghệ không bằng người.

Loại tâm tính này thượng biến hóa, rất vi diệu, nhưng là lại không thể nghi ngờ phi thường hữu hiệu.

Nghe đến mấy cái này đệ tử, Lý Tử Vân tinh thần cũng nhất thời vì đó rung một cái.

Mấy ngày qua, trên thực tế, hắn đều một mực có chút đắm chìm tại đối mặt Bạch Nhạc lúc thảm bại phía trên, thậm chí có chút hoài nghi mình năng lực, nhưng hôm nay những thứ này đệ tử cổ vũ cùng tín nhiệm, lại làm cho hắn lần nữa cảm thụ được loại kia nhiệt huyết sôi trào cảm giác, phảng phất những cái kia mất đi tự tin, cũng đều dần dần trở lại trên người hắn.

"Dài dòng văn tự, các ngươi đến có dám hay không ứng chiến?"

Trần Duyên không kiên nhẫn mở miệng mắng.

"Đi thôi, Lý sư đệ! Ta cũng tin tưởng ngươi, có thể thắng hạ xuống." Trong lúc nói chuyện, Khổng Từ cũng chậm rãi từ trong phòng đi tới, nhẹ giọng mở miệng nói.

Xem Khổng Từ liếc mắt, Lý Tử Vân nhất thời dùng chút sức gật đầu, nhất thời bước ra một bước đi, lạnh lùng mở miệng nói, "Lục Hợp Môn đúng không? Ta với ngươi đổ!"

Xa xa, nhìn một màn này, Hà Diêu cùng Từ Phong, trên mặt cũng không khỏi đều lộ ra vẻ vui mừng.

Lấy bọn hắn nhãn lực, tự nhiên nhìn ra được mấy ngày này Lý Tử Vân

chán chường, chỉ là loại chuyện như vậy, cũng không phải ngoại nhân chỗ có thể giúp, có thể hay không gắng gượng qua đến, cuối cùng muốn xem Lý Tử Vân chính mình ý chí.

Khác không nói, chỉ bằng những thứ này đệ tử bây giờ đối Lý Tử Vân biểu hiện ra tín nhiệm, cùng với cái kia phần không sợ thất bại kiêu ngạo, liền để bọn hắn ý thức được, bây giờ Linh Tê Kiếm Tông có thể, thật đã không giống nhau lắm.

Mà hết thảy này căn nguyên, chính là cái kia tựa hồ không hề làm gì cả Bạch Nhạc.

Tô Nhan mấy ngày nay tại Linh Tê Kiếm Tông, tự nhiên cũng đã từ người bên ngoài trong miệng biết được Lý Tử Vân cùng Bạch Nhạc ở giữa ân oán, lúc này khóe miệng cũng không khỏi lộ ra vẻ tươi cười, "Công tử, ngươi nói, một trận chiến này, nếu như bại. . . Lý Tử Vân có thể hay không liền thật phế?"

Đối với hắn đệ tử mà nói, bọn hắn có thể lựa chọn tín nhiệm Lý Tử Vân, thậm chí không quá quan tâm thắng thua, bởi vì đối bọn hắn mà nói, Bạch Nhạc mới là bọn hắn lớn nhất lòng tin.

Thật là đối với Lý Tử Vân mà nói, khả năng liền hoàn toàn khác biệt, trên người hắn chịu lấy phần này tín nhiệm cùng hy vọng, lấy hắn tính khí, liền tuyệt đối không thể chịu đựng chính mình thất bại, nếu như bại, chỉ sợ chính là đạo tâm hủy hết, cũng lại không bò dậy nổi.

"Dục hỏa trọng sinh. . . Muốn chân chánh lớn lên, đây là hắn nhất định phải phải trả giá thật lớn." Lắc đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói, "Linh Tê Kiếm Tông muốn quật khởi, yêu cầu, không phải ta một cá nhân, mà là mỗi một người bọn hắn không ngừng nỗ lực cùng trả giá."

"Lý Tử Vân một cá nhân thành bại không tính là gì, trọng yếu là, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông đệ tử khí thế!"

"Dù là Lý Tử Vân bại, thậm chí phế, phía sau cũng sẽ có hắn đệ tử đứng ra, chỉ cần cái này một cổ thái độ không tiết, ta liền tin tưởng, bọn hắn tổng hội thành công." Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Huống chi, liền lấy Lý Tử Vân mà nói, ta cũng tin tưởng, hắn sẽ không dễ dàng như vậy ngã xuống."

"Công tử, ngươi cái này nhưng có điểm quá lạc quan a?" Cười khẽ một chút, Tô Nhan quét Trần Duyên liếc mắt, tiếp tục nói, "Cái này Lục Hợp Môn gia hỏa, thật không đơn giản, chỉ bằng vào biểu hiện ra thực lực xem, chỉ sợ vẫn là Lý Tử Vân phần thua lớn hơn nhiều."

Lấy Tô Nhan bây giờ thực lực, nhận những thứ này Linh Phủ Cảnh đệ tử mạnh yếu, tự nhiên không tính là gì vấn đề.

Phải biết, vô luận là Linh Tê Kiếm Tông vẫn là Lục Hợp Môn, cũng đều xem như là môn phái nhỏ, căn bản không có khả năng có thần thông gì truyền thừa, mặt ngoài thực lực, ở mức độ rất lớn cũng đã đủ để quyết định thắng bại hướng đi.

"Thực lực không kém nhiều tình huống dưới, tịnh không đủ để quyết định thắng bại." Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

"Công tử, nếu không chúng ta cũng đánh một cái đổ a?" Cười hì hì nhìn Bạch Nhạc, Tô Nhan nhẹ giọng nói.

"Ngươi muốn đánh cuộc gì?" Bạch Nhạc có chút buồn cười nhìn Tô Nhan hỏi.

Ghé vào Bạch Nhạc bên tai, Tô Nhan cắn môi, nhẹ giọng nói, "Nếu là ta thua, buổi tối phải đi bồi công tử ngủ, thế nào?"

"Hồ đồ!"

Nghe được Tô Nhan, Bạch Nhạc nhất thời có chút dở khóc dở cười, hung hăng đập một chút Tô Nhan cái đầu.

"Công tử muốn là cảm thấy chịu thiệt, vậy không bằng trái lại tốt." Không chút phật lòng, Tô Nhan cười một cách tự nhiên lôi Bạch Nhạc cánh tay nói rằng.

Tô Nhan bản thân liền là mỹ nữ, trên người càng là lộ ra lau một cái khác quyến rũ, bị Tô Nhan như thế trần trụi dụ dỗ, cho dù là Bạch Nhạc, cũng không khỏi có chút miệng làm lưỡi khô, tự tay điểm một cái Tô Nhan đạo, "Không cho phép hồ đồ!"

"Khanh khách!"

Chứng kiến Bạch Nhạc quẫn thái, Tô Nhan nhất thời nhịn không được che miệng cười rộ lên.

"Công tử, ta nghe nói, tại Duyện Châu thành thời điểm, ngươi và vị kia Lục cô nương thật là cùng ở một phòng qua nha! Ta bất kể, ngươi cũng không thể nặng bên này nhẹ bên kia, muốn là ngươi thua, ta cũng muốn ngươi cùng ta."

"Nói bậy! Ta theo Lục cô nương trong sạch, cái gì cũng không có phát sinh, chỉ là ngồi ở bên cạnh theo nàng trò chuyện a." Bạch Nhạc có chút đau đầu giải thích.

"Ta cũng không nói muốn cùng công tử phát sinh chút gì a!" Che miệng, Tô Nhan khẽ cười nói, "Đương nhiên, công tử muốn là muốn, người ta không phản kháng nha! Khanh khách!"

". . ."

Đối mặt Tô Nhan, Bạch Nhạc nhất thời liền thua trận, song phương hoàn toàn không ở cùng một cấp bậc nha, quả thực để cho hắn không hề

chống đỡ chi lực, chỉ phải đen lên khuôn mặt đến, không để ý tới nàng.

Nhưng cũng chỉ đổi tới Tô Nhan một hồi làm càn giễu cợt mà thôi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 435: Tắm máu trọng sinh

"Vù vù!"

Một tiếng kiếm minh vang lên, ở nơi này bên Tô Nhan cố ý cùng Bạch Nhạc quấy rối thời điểm, Lý Tử Vân đã xuất kiếm hướng về đối phương giết đi qua.

Mấy hơi thở ở giữa, song phương cũng đã chém giết đến một chỗ.

Bạch Nhạc chịu không Tô Nhan giễu cợt, không thể làm gì khác hơn là đem lực chú ý phóng tới tràng tỷ đấu này phía trên, giả trang ra một bộ hết sức chăm chú, không để ý tới phản ứng Tô Nhan dáng vẻ tới.

Chỉ là, chân chính đem lực chú ý phóng tới tỷ thí bên trên, Bạch Nhạc nhưng cũng ngoài ý muốn nhìn ra vài phần mùi vị tới.

Nếu lấy thực lực mà nói, vô luận là Lý Tử Vân vẫn là cái kia môn Trần Duyên, đối với Bạch Nhạc mà nói, tự nhiên đều không đáng giá nhắc tới, có thể cuộc tỷ thí này nhưng cũng không phải là không hề chỗ thích hợp.

Môn đao, đao thế cực kỳ tinh kỳ, một vòng tiếp một vòng, phảng phất một vòng bộ một vòng, một khi rơi vào đối phương trong đao thế, liền như rơi vào một cái thật lớn vũng bùn, không ngừng chìm xuống phía dưới, còn muốn rút ra, khả năng liền muôn vàn khó khăn.

Đương nhiên, Trần Duyên thực lực bản thân, cũng không tính là gì, có thể Bạch Nhạc lại có thể cảm thụ được, giả sử dạng này đao pháp, từ Tinh Cung Cảnh cường giả thi triển ra, uy lực khả năng liền hoàn toàn khác biệt.

So sánh dưới, Lý Tử Vân thực lực mặc dù tựa hồ cùng Trần Duyên

không kém nhiều, thật là bản thân đối với kiếm đạo lý giải lại còn thiếu rất nhiều, so với việc trước đó, Lý Tử Vân tiến bộ cũng không rõ ràng, kiếm trong tay mặc dù vững vàng rất nhiều, nhưng lại cuối cùng vị thoát khuôn sáo cũ.

Xuất kiếm lúc, tượng khí quá nặng, từng chiêu từng thức đều có vẻ hơi cứng nhắc.

Trước đó, Bạch Nhạc từng nói Lý Tử Vân cũng không hiểu kiếm, lời này tuy có vài phần đánh mặt ý tứ, nhưng trên thực tế, nhưng cũng không phải là nói bậy.

Dạng này kiếm, không hề linh tính, gặp phải thực lực yếu, tự nhiên có thể đánh tan đối phương, nhưng nếu là gặp phải lợi hại một số cao thủ, liền sẽ có vẻ không biết theo ai.

Chỉ bằng vào bây giờ thế cục nhìn lên, trên thực tế Lý Tử Vân cũng đã bại.

Quan trọng hơn là, Bạch Nhạc có thể nhìn ra được, cái này thật cũng không phải là Lý Tử Vân sai, bởi vì tại toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông bên trong, trừ môn kia không trọn vẹn Linh Tê Kiếm Quyết, căn bản cũng không có bất luận cái gì đem ra được công pháp truyền thừa.

Nếu không phải loại kia chân chính thiên tư vô cùng tốt thiên tài, muốn chính mình nhảy ra công pháp ràng buộc, thực sự quá khó khăn.

Luận thiên phú luận nỗ lực, có thể Lý Tử Vân đều cũng không tại Trần Duyên phía dưới, có thể hết lần này tới lần khác bởi vì công pháp truyền thừa vấn đề, vô hình ở giữa, cũng đã lặng yên kéo ra chênh lệch, đây cũng là tông môn nhỏ yếu mang đến tuần hoàn ác tính.

Cũng là Linh Tê Kiếm Tông bây giờ nhất cần gấp giải quyết vấn đề.

Bạch Nhạc trong đầu chuyển qua những ý niệm này thời điểm, Lý Tử Vân tình cảnh, cũng đã càng ngày càng gian nan, Lý Tử Vân kiếm càng ngày càng chậm, phảng phất xung quanh khắp nơi đều là đối phương đao ảnh, đã để hắn mệt mỏi chống đỡ, hầu như ít ỏi có thể làm ra phản kích.

Môn đệ tử đã cười vang, chỉ trỏ, hoàn toàn không có đem Linh Tê Kiếm Tông đệ tử để vào mắt, chỉ là bộ biểu tình này cũng làm người ta hận không thể một cái tát đem bọn họ quất chết mới tốt.

Có thể hết lần này tới lần khác biệt khuất nhất là, những thứ này Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, thật đúng là không có cách nào đi phản bác đối phương, chớ đừng nói chi là thật bả đối phương đánh một trận cho hả giận.

Tài nghệ không bằng người, chính là tài nghệ không bằng người, mặc dù lại mất mặt, vậy cũng không có gì có thể nói.

"Công tử, ngươi sợ là muốn thua nha." Lần nữa tiến đến Bạch Nhạc bên người, cũng không để ý Bạch Nhạc có phải hay không giả ngu, Tô Nhan cười hì hì lần nữa mở miệng nói.

Trên mặt một hắc, Bạch Nhạc tức giận trách cứ, "Ai bằng lòng cá với ngươi?"

"Ngươi không có phản bác, dĩ nhiên chính là bằng lòng a!" Bây giờ Tô Nhan cũng không sợ hắn, cười hì hì nói rằng, "Ta bất kể, công tử nhưng không cho quỵt nợ."

". . ."

Nữ nhân quả nhiên là một loại không nói đạo lý sinh vật, khắp thiên hạ nữ nhân đều!

"Đừng cao hứng quá sớm, thắng bại còn chưa phân đây."

Giống như là vì xác minh Bạch Nhạc, cơ hồ là đồng thời, đã bị dần dần đẩy vào tuyệt cảnh Lý Tử Vân, trong miệng ra gầm lên giận dữ, trong nháy mắt kiếm quang chợt tăng vọt.

Linh phủ lực lượng trong nháy mắt bị Lý Tử Vân đều bạo mà ra, hóa thành một xóa sạch xanh thẳm quang mang, theo kiếm trong tay hung hãn chém ra.

Mặc dù ở trong chiến đấu, có thể Lý Tử Vân nhưng cũng có thể giống vậy chứng kiến người bên ngoài đối hắn chỉ trỏ, nghe được đối phương giễu cợt cùng trào phúng, đây hết thảy giống như là từng thanh dao nhỏ, hung hăng đâm vào hắn trên trái tim.

Lý Tử Vân đã vô pháp dễ dàng tha thứ chính mình thất bại, cho dù là liều lên tánh mạng mình, một trận chiến này cũng không thể bại!

Đây cũng là Lý Tử Vân lúc này duy nhất ý niệm trong đầu.

Nhất niệm chấp nhất, kiếm ý tự sinh!

Bích Hải Triều Sinh!

Khủng bố linh khí, phảng phất trong nháy mắt nhấc lên một mảnh lam sắc sóng triều, hung hăng hướng về Trần Duyên đập tới.

Một chiêu này Bích Hải Triều Sinh, nguyên bản một mực đều là Lý Tử Vân đắc ý nhất chiêu thức, chỉ là từ ba năm trước đây, một chiêu này bị Bạch Nhạc ngu kiếm phá, liền thủy chung ở trong lòng hắn lưu lại một chỗ kẽ hở, thậm chí giống như là một cái tâm ma!

Lần này Bạch Nhạc trở về, hắn lần nữa khiêu chiến Bạch Nhạc , đồng dạng vẫn là một kiếm này, lại bị Bạch Nhạc trong nháy mắt mà phá!

Đối với Lý Tử Vân mà nói, cái này đồng dạng lại là một đòn nặng nề, thậm chí còn hầu như đã để hắn có chút hoài nghi mình, có phải là thật hay không như Bạch Nhạc nói, căn bản cũng không hiểu kiếm.

Nhưng mà, đến giờ phút nầy, khi hắn lần nữa bị Trần Duyên đẩy vào tuyệt cảnh, bằng điên cuồng tâm tính, thậm chí không tiếc liều mạng một lần thời điểm, tự nhiên lại đem một kiếm này thi triển mà ra, phảng phất phảng phất có cái gì một mực khốn nhiễu hắn gông cùm xiềng xiếc trong nháy mắt bị đánh nát đồng dạng.

Vì sao cầm kiếm, nói gì hiểu kiếm?

Tốc độ ánh sáng ở giữa, ngày xưa tại Thiên Tâm phong bên trên, Bạch Nhạc nói tới nói chuyện, phảng phất trong nháy mắt chợt tại Lý Tử Vân trong đầu nổi lên.

...

"Một kiếm này lực lượng rất mạnh, thật là, ngươi chân chính có thể vung ra tới có thể có vài phần? Ba phần, vẫn là bốn phần?"

"Chiến đấu, không ở chỗ ngươi mạnh bao nhiêu lực lượng, mà ở ngươi có thể đem loại lực lượng này, khống chế vài phần!"

"Tu kiếm, càng phải như vậy! Kiếm là có linh tính, ngươi ngay cả cái này không có chút nào lý giải, chỉ biết là một vị truy cầu cường đại kiếm chiêu, lại có ý nghĩa gì?"

"Lý sư huynh, nếu ngươi thật muốn để cho ta bả câu nói này thu hồi lại, nên bả càng lo xa nghĩ dùng ở tu hành cùng thể ngộ phía trên, mà không phải nên như thế nào trả thù ta!"

"Liền Hi nhi đều biết, nàng cầm kiếm là vì bảo hộ tỷ tỷ! Có thể ngươi nhưng ngay cả vì sao cầm kiếm cũng không biết. . . Thì tính sao có thể

tính hiểu kiếm?"

"Ngươi ngay cả vì sao cầm kiếm cũng không biết, còn nói gì hiểu kiếm?"

... ...

Vì sao cầm kiếm, nói thế nào hiểu kiếm? !

Cái này tám chữ phảng phất trong nháy mắt đâm rách Lý Tử Vân nội tâm, cũng làm cho hắn vào giờ khắc này, triệt để tỉnh táo lại.

Nhất niệm chấp nhất, kiếm ý tự sinh!

Khi hắn vứt bỏ tất cả tạp niệm, bằng thuần túy tâm tư, muốn không tiếc tất cả thắng được một trận chiến này thời điểm, bất tri bất giác ở giữa, cũng đã minh ngộ kiếm ý, va chạm vào kiếm đạo đường.

Trong tích tắc, chính là long trời lở đất!

Oanh!

Kiếm quang tăng vọt, cơ hồ là trong nháy mắt, Trần Duyên liền bị cái kia một mảnh xanh thẳm kiếm quang bao phủ, trước đó tỉ mỉ xây dựng đao thế, cơ hồ là dễ dàng sụp đổ.

Khi kiếm quang lúc rơi xuống sau khi, Lý Tử Vân kiếm, đã để tại Trần Duyên trên cổ họng, mặc dù là cái này, Lý Tử Vân đồng dạng trả giá không nhẹ đại giới, đối phương đao phong tại hắn miệng ngực lưu lại một đạo sâu triệt để thấy xương vết thương, tiên huyết thấm thấu áo quần hắn, nhìn thấy mà giật mình.

Có thể bất kể thế nào nói, một trận chiến này, lại đúng là vẫn còn hắn thắng.

Trong nháy mắt, xung quanh nhất thời vang lên sôi trào khắp chốn tiếng hoan hô, cũng chính là ở mảnh này tiếng hoan hô, Lý Tử Vân trong đầu có chút ngẩn ngơ, phảng phất vào giờ khắc này, mới thật. . . Tắm máu trọng sinh!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 436: Lai giả bất thiện

Sắc mặt trắng bệch, Trần Duyên liền mình tại sao đi ra nhà trọ cũng không biết, nguyên bản những cái kia hưng phấn Lục Hợp Môn đệ tử cũng đều như là sương đánh cà, cũng lại không có trước đó dõng dạc!

Cái này như là nhìn trúng một mỹ nữ, bị kích động theo sau, muốn hưởng điểm tiện nghi, lại cũng không muốn chạm thượng một con hình người bạo long, chẳng những tiện nghi không có chiếm được, còn bị người ta đánh một cái sinh hoạt không thể tự gánh vác, sở hữu khuôn mặt đều ở đây ngắn ngủi một hồi ở giữa, bị ném một sạch sẻ!

Phải biết, đây chính là Linh Tê Kiếm Tông a, toàn bộ Duyện châu trong giới tu hành, công nhận yếu nhất một cái Huyền cấp tông môn, thậm chí khả năng lần này tông môn khảo hạch sau đó, đều phải bị xoá tên tông môn.

Hơn nữa đánh bại hắn, còn chưa phải là thành danh đã lâu Khổng Từ, mà là không có danh tiếng gì Lý Tử Vân, cái này như là bị đương chúng hung hăng tát một cái, nhưng là chính bản thân hắn chủ động đem mặt đụng lên đi cho người ta phiến.

"Phế vật!"

Cách đó không xa trên tửu lâu, một cái khuôn mặt che lấp thanh niên lạnh lùng mở miệng nói.

"Nhậm sư huynh đừng nóng giận, bất quá là chính là một cái Lục Hợp Môn mà thôi, hơn nữa cái này Trần Duyên, tại Lục Hợp Môn bên trong cũng không tính quá lợi hại nhân vật, bây giờ ăn lớn như vậy một cái thiệt thòi, Lục Hợp Môn sẽ không như thế từ bỏ ý đồ."

Bên người thanh niên liếc liếc mắt Trần Duyên, cười mở miệng nói, "Cổ Thành Vân tính khí bá đạo, ăn không được thua thiệt, tin tức một khi truyền tới hắn trong tai, chẳng những cái này Trần Duyên không có quả ngon để ăn, Linh Tê Kiếm Tông cũng giống vậy hội trả giá thật lớn."

... .

"Công tử, ta điều tra, cái này Lục Hợp Môn là Đông Hải nổi danh một cái Huyền cấp tông môn, thực lực không yếu, hơn nữa, nghe đồn có một vị Đại sư huynh, tên là Cổ Thành Vân, hành sự cực kỳ bá đạo, hơn nữa cùng Đông Hải Tiên Đảo đi rất gần! Chính là niên kỷ hơi lớn, theo lý đã không có tư cách tham gia tông môn khảo hạch, chỉ là nghe đồn lần này đạt được Đông Hải Tiên Đảo chống đỡ, lại đạt được tham dự tư cách." Ở bên ngoài chuyển một vòng lớn, Tô Nhã rất nhanh thì đạt được muốn tin tức.

Ở phương diện này, Tô Nhan bản thân liền là bên trong người nổi bật, huống chi, còn người mang Mị Hoặc Chi Thuật, chỉ cần không phải một ít cực kỳ bí ẩn sự tình, nghe được, đều căn bản không có độ khó gì.

"Cổ Thành Vân. . . Là Tinh Cung Cảnh cao thủ?" Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng hỏi.

"Vâng!" Gật đầu, Tô Nhan giải thích, "Nghe đồn mấy năm trước đó, cũng đã bước vào tinh cung, chỉ là thiên phú hữu hạn, chậm chạp cũng vô pháp tiến hơn một bước, cho tới bây giờ cũng bất quá chỉ là linh phủ sơ kỳ mà thôi."

Dừng một cái, Tô Nhan tiếp tục nói, "Còn có một thiên rất kỳ quái, Đông Hải bên này người, tựa hồ cũng căn bản không biết, công tử chính là Linh Tê Kiếm Tông người."

Điểm này Tô Nhan cũng rất kỳ quái.

Phải biết, dựa theo trước đó nàng tìm hiểu tình hình, Duyện Châu thành trận chiến kia, Bạch Nhạc sớm đã danh chấn Duyện châu, dưới tình huống như vậy, có Bạch Nhạc tọa trấn, những tông môn này cần phải không dám tùy tiện tới trêu chọc mới đúng.

Có thể hết lần này tới lần khác Lục Hợp Môn người lại dám dẫn đầu xuất thủ, cái này tự nhiên không phải Lục Hợp Môn người dù sao ngu xuẩn, mà là bởi vì bọn hắn căn bản cũng không biết Bạch Nhạc cùng Linh Tê Kiếm Tông ở giữa quan hệ, bản thân này cũng rất kỳ quái.

Chân mày hơi hơi nhảy nhót, Bạch Nhạc lập tức cười lạnh nói, "Xem ra chắc là Mâu Kình Thần thủ bút, Duyện Châu thành cùng Đông Hải, vốn là cách nhau cực xa, chỉ cần hắn có lòng khống chế, không biết thân phận ta, vậy cũng không có gì kỳ quái."

"Công tử, nếu là chuyện này cùng Đông Hải Tiên Đảo có quan hệ. . . Sợ là lai giả bất thiện a!"

... ...

Ầm!

Nhà trọ phòng khách cái bàn chợt bị đập vỡ, chỉ chớp mắt ở giữa, phần phật mười mấy người xông tới, người cầm đầu kia một cước đạp ra ngoài, trực tiếp đem một cá nhân đá bay đi ra ngoài, hung hăng đập trên bàn, lúc này mới đem cái bàn đập nát.

Trong nháy mắt, toàn bộ nhà trọ một hồi đại loạn.

"Linh Tê Kiếm Tông người lăn ra đây cho ta!"

Lạnh rên một tiếng, người cầm đầu kia lớn tiếng mắng.

Trong chốc lát, Linh Tê Kiếm Tông đệ tử cũng hỏi ý đi tới, liếc một cái

đối phương quần áo cùng trang sức, nhất thời liền có đệ tử cười lạnh, "Ta đạo là người thế nào, nguyên lai là Lục Hợp Môn a, ai u, không đúng sao! Ta làm sao nhớ kỹ, các ngươi nhìn thấy chúng ta Linh Tê Kiếm Tông đệ tử phải đi vòng đâu? Chẳng lẽ là ta nhớ sai?"

Lúc này mới vừa qua khỏi đi nửa ngày thời gian, trời còn chưa tối, Lục Hợp Môn người liền lại tìm tới cửa, những thứ này Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, thì như thế nào có thể không châm chọc khiêu khích.

Bị như thế hận một câu, nhất thời liền có một ít Lục Hợp Môn đệ tử trên mặt lộ ra một tia xấu hổ, trước đó theo Trần Duyên tới khiêu khích thời điểm, bọn hắn không ít người cũng ở tại chỗ, bây giờ bị đối phương như thế chỉ trích, trên mặt tự nhiên có chút không nhịn được.

"Ta vị sư đệ này ngoài miệng không đem môn, thích nhất nói bậy, trước đó đắc tội quý tông, bây giờ Cổ mỗ tự mình dẫn hắn hợp đạo áy náy."

Người cầm đầu kia, trên mặt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, lạnh lùng mở miệng nói.

Cái này vừa mở miệng, nhất thời liền đem người khác lực chú ý đều hấp dẫn tới, cho tới giờ khắc này, người khác lúc này mới chú ý tới, nguyên lai trước đó bị đạp tiến đến người kia, bất ngờ chính là mới vừa tới khiêu khích Trần Duyên.

Trong nháy mắt, vô luận là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, vẫn là xung quanh xem náo nhiệt người, trong lòng cũng không khỏi lộp bộp một tiếng, ý thức được, chuyện này chỉ sợ là thật phiền phức.

Vì lật đổ trước đó cái kia tiền đặt cược, đối phương ngay từ đầu liền trực tiếp bả oan ức toàn bộ vứt cho Trần Duyên, hơn nữa còn là lấy loại này nhất không biết xấu hổ phương thức, lấy đạp lên Trần Duyên làm giá mà bội ước, nơi nào sẽ đơn giản từ bỏ ý đồ.

"Cổ Thành Vân, ngươi đây là ý gì? Mười năm trước, ngươi cũng đã sắp ba mươi tuổi, bây giờ không có tư cách tham gia nữa tông môn khảo hạch a?" Trong lúc nói chuyện, Khổng Từ đã đi tới, trầm giọng mở miệng nói.

"Khổng Từ!"

Ánh mắt rơi vào Khổng Từ trên người, Cổ Thành Vân nhất thời cười lạnh, "Mười năm trước ngươi chính là bại tướng dưới tay ta, bây giờ làm sao có gan dám theo ta kêu gào?"

Năm đó cái kia một trận tông môn trong khảo hạch, chính là Khổng Từ bằng vào còn nhỏ tuổi ngăn cơn sóng dữ, bảo trụ Linh Tê Kiếm Tông Huyền cấp tông môn tư cách, cuối cùng đánh bại Khổng Từ, chính là cái này Cổ Thành Vân! Có thể nói, bắt đầu từ lúc đó, hai người mối thù cũng đã kết xuống.

Mười năm trôi qua, Khổng Từ không còn là trước đây thiếu niên kia, mà Cổ Thành Vân nhưng cũng đã tuổi gần bốn mươi.

Trong lúc nói chuyện, Cổ Thành Vân trên người đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố áp lực, phảng phất một thanh đại chuỳ hung hăng hướng về Khổng Từ đập tới.

Trong nháy mắt, Khổng Từ lúc này kêu lên một tiếng đau đớn, chợt biến sắc, "Tinh cung, ngươi bước vào tinh cung?"

"Ha ha ha, không sai! Vẫn là có mấy phần nhãn lực a, không sai, ta sớm đã bước vào Tinh Cung Chi Cảnh!" Đắc ý nhìn Khổng Từ, Cổ Thành Vân khinh thường nói rằng.

Chợt cắn răng một cái, Khổng Từ lạnh lùng nói, "Coi như ngươi đã bước vào tinh cung, cũng không tư cách tham dự tông môn khảo hạch! Tông môn khảo hạch quy củ, tham dự đệ tử, không được vượt lên trước ba

mươi tuổi, ngươi bây giờ nên xem như là Lục Hợp Môn trưởng lão mới đúng. . . Có cái gì tư cách nhúng tay đệ tử ở giữa xung đột?"

"Có không có tư cách không phải ngươi nói tính." Cười lạnh một tiếng, Cổ Thành Vân từ tốn nói, "Chỉ cần ta một ngày vẫn là Lục Hợp Môn chân truyền đệ tử, liền một ngày vẫn như cũ có tư cách thay thế ta Lục Hợp Môn tới cùng ngươi giao thủ!"

". . ." Lời này nhưng là nhất thời đem Khổng Từ khí xanh cả mặt, hít sâu một hơi, lúc này mới tiếp tục nói, "Coi như như vậy, trước đó Trần Duyên cũng đã thay thế các ngươi Lục Hợp Môn tới khiêu chiến qua, đồng thời định ra đổ ước, ai thua, liền rời đi nơi này, đồng thời gặp lại đối phương tông môn đệ tử liền nhượng bộ lui binh! Chẳng lẽ ngươi nghĩ xấu lắm hay sao?"

"Khổng sư đệ, lời này của ngươi sợ là nói quá lời." Liếc Khổng Từ liếc mắt, Cổ Thành Vân chậm rãi mở miệng nói, "Trần Duyên mặc dù là ta Lục Hợp Môn đệ tử, nhưng hắn lại vẻn vẹn chính là một cái bình thường nội môn đệ tử, căn bản không tư cách thay thế tông môn làm ra dạng này tiền đặt cược!"

"Hắn làm chuyện sai, tự nhiên nên phạt, cho nên ta tự mình đem hắn mang đến, làm như thế nào phạt, các ngươi nói! Vô luận là phế hắn tu vi, vẫn là giết hắn đều có thể!" Khóe miệng tràn ra một nụ cười lạnh lùng, Cổ Thành Vân tiếp tục nói, "Bất quá, trước đó đổ ước nhất định phải trở thành phế thãi!"

"Nếu như ngươi có hứng thú, cũng không trở ngại trở lại đánh với ta một trận, chúng ta đánh một trận định thắng thua, liền theo trước đó cái kia đổ ước tới chấp hành, như thế nào?"

Cổ Thành Vân trong mắt tràn đầy vẻ khinh miệt, tiếp tục nói, "A, ngược lại là quên! Ngươi ngay cả Tinh Cung Cảnh đều cũng không phải là, làm sao dám động thủ với ta. . . Vậy dạng này đi, không bằng các ngươi Linh

Tê Kiếm Tông đệ tử cùng tiến lên, chỉ cần có thể đánh bại ta, coi như là các ngươi thắng có được hay không? A ha ha ha ha ha!"

Nhân số tại hầu hết thời gian, thật căn bản không có ý nghĩa gì!

Linh Tê Kiếm Tông lần này đến Đông Hải tới đệ tử, không tính Bạch Nhạc tổng cộng mới mười một người, lại trừ đã thụ thương Lý Tử Vân, tính toán đâu ra đấy cũng bất quá mười người, cho dù là cùng tiến lên, đối mặt một vị Tinh Cung Cảnh cường giả, cũng căn bản không có khả năng có chút phần thắng, đơn giản chỉ là làm cho đối phương dễ dàng hơn vũ nhục mà thôi.

Nếu như hắn thời điểm, mặc dù lại như thế nào không cam lòng, cái này một hơi thở Linh Tê Kiếm Tông cũng chỉ có thể nhẫn nhịn xuống, ai bảo Linh Tê Kiếm Tông căn bản không có Tinh Cung Cảnh đệ tử đâu!

Nhưng bây giờ. . . Bao quát Khổng Từ ở bên trong, sở hữu Linh Tê Kiếm Tông đệ tử nhìn về phía Cổ Thành Vân trong mắt đều tràn đầy vẻ thương hại.

"Cổ Thành Vân, ngươi chính là cần thể diện mặt đi, đừng có đùa loại này vô lại, bỗng dưng làm trò cười cho người khác." Thở dài một tiếng, Khổng Từ nhẹ giọng mở miệng nói.

"Ta vô lại?" Cười lạnh một tiếng, Cổ Thành Vân khinh thường mở miệng nói, "Ta có không có tư cách tham gia tông môn khảo hạch đó cũng là từ Đông Hải Tiên Đảo cùng Bắc Đẩu Tinh Cung thuyết toán, bao lâu đến phiên ngươi tới bình phán?"

"Ngươi Linh Tê Kiếm Tông phái không ra Tinh Cung Cảnh cao thủ đến, trách ta hay sao?" Trong mắt tràn đầy vẻ khinh miệt, Cổ Thành Vân khinh thường nói rằng, "Một câu nói, dám hay là không dám, nếu như không dám, liền cho ta đàng hoàng cút ra ngoài."

"Ngươi xác định, nhất định phải đánh?" Khổng Từ sắc mặt cổ quái lần nữa hỏi tới.

Mơ hồ từ Khổng Từ trên nét mặt, nhận thấy được một tia dị dạng, có thể Cổ Thành Vân lại vẫn như cũ vẫ không nghĩ ra, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, chỉ cho là Khổng Từ là ở giở trò lừa bịp, lúc này cười lạnh nói, "Không sai! Làm sao chẳng lẽ các ngươi Linh Tê Kiếm Tông tông chủ muốn tự mình động thủ hay sao?"

Lời này khả năng liền quá đáng hơn, nghiễm nhiên là ở nhục nhã Linh Tê Kiếm Tông tông chủ.

Chỉ là Cổ Thành Vân lời này mới vừa lối ra, liền đột nhiên cảm thụ được một cổ đến xương hàn ý chợt đánh tới, phảng phất trong nháy mắt, bị một loại tử vong uy hiếp bao phủ, toàn thân mồ hôi lông đều dựng lên.

Mà hết thảy này khởi nguồn, lại vẻn vẹn chỉ là một ánh mắt mà thôi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 437: Đông Hải, ta Bạch Nhạc. . . Tới!

Cứ việc còn cách không ngắn một khoảng cách, có thể làm cái kia một ánh mắt rơi xuống thời điểm, Cổ Thành Vân lại chợt cảm giác được, giống như là đã có một thanh kiếm chỉ mình, loại kia dưới áp lực, thậm chí để cho hắn có chút không thở nổi.

Trong nháy mắt trên người mồ hôi lạnh liền đột nhiên nhô ra, càng nhiều vẫn là một loại đánh sinh lòng ra cảm giác sợ hãi.

Giờ khắc này, Cổ Thành Vân trong đầu đột nhiên hiện lên vô số ý niệm trong đầu, nhưng thủy chung nghĩ không ra một cái đầu mối tới.

Đối với Linh Tê Kiếm Tông hắn cũng không xa lạ, rõ ràng hơn, bây giờ toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông bên trong, cũng cũng chỉ có tông chủ Hà Diêu một người, mới có lấy Tinh Cung Cảnh thực lực, hơn nữa, thật Hà Diêu thực lực, cũng chưa chắc liền sẽ mạnh hơn hắn bao nhiêu! Nếu không như vậy, Linh Tê Kiếm Tông những năm gần đây, cũng sẽ không như vậy thế yếu.

Cổ Thành Vân chính là tự nghĩ, cho dù là náo nhiệt Hà Diêu, đối phương cũng chưa chắc có thể đem hắn thế nào, cho nên mới dám không kiêng nể gì như thế mở miệng trào phúng.

Nhưng lại làm sao đều không nghĩ đến, vậy mà lại bị như thế một vị cao thủ khủng bố để mắt tới.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Cổ Thành Vân không biết đối phương là ai, nhưng lại minh bạch, loại tình huống này, vô luận như thế nào cũng không thể náo nhiệt bực này cao thủ, lúc này khom người chắp tay đạo,

"Không biết vị nào tiền bối ở đây, cũng xin hiện thân gặp mặt."

"Ha ha!"

Chứng kiến Cổ Thành Vân bộ dáng này, vừa mới còn bị khí nói không ra lời Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, nhất thời nhịn không được cười ha ha.

Nghe được đối phương tiếng cười, Cổ Thành Vân cũng rốt cục ý thức được, sự tình tựa hồ có chút không giống nhau lắm, ngẩng đầu lên, sắc mặt nhất thời thay đổi khó coi dị thường.

"Két!"

Trong thang lầu, truyền đến một hồi két tiếng bước chân, Cổ Thành Vân vô ý thức ngẩng đầu, lại chỉ gặp một cái tối đa hai mươi tuổi thanh niên lửng thững từ trên lầu đi xuống, trong nháy mắt, đầu óc vù vù một tiếng, nghẹn vẻ mặt thông hồng.

"Bạch sư huynh!"

"Gặp qua Bạch sư huynh!"

Trong chốc lát, xung quanh Linh Tê Kiếm Tông đệ tử nhất thời liên tiếp khom mình hành lễ đạo, chính là Khổng Từ cũng khẽ khom người hành lễ.

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Cổ Thành Vân không thể từ Bạch Nhạc trên người nhận thấy được nửa điểm khí tức ba động, phảng phất đối phương liền bất quá vẻn vẹn chính là một cái bình thường người mà thôi, nếu như đổi hắn thời điểm, Cổ Thành Vân có thể không thể ý thức được dị thường. Nhưng hôm nay, hắn chỗ có thể cảm nhận được, lại vẻn vẹn chỉ là bị lường gạt phẫn nộ cùng thống hận!

Bạch Nhạc cái tuổi này, lại là Linh Tê Kiếm Tông người, cơ hồ là trong

nháy mắt, Cổ Thành Vân liền cảm giác mình là bị đối phương đùa giỡn, loại kia cảm giác nhục nhã, nhất thời có chút làm cho hôn mê đầu óc hắn.

"Tiểu súc sinh, ngươi muốn chết sao?"

Ngẩng đầu, liếc Cổ Thành Vân liếc mắt, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Những năm gần đây, như thế mắng qua chúng ta không ít, chỉ là, lại không một cái có kết cục tốt."

Đối với Linh Tê Kiếm Tông đệ tử mà nói, Cổ Thành Vân rất lợi hại, có ở Bạch Nhạc trong mắt, cũng không cũng không phải chỉ là một cái ngang ngược tàn ác mà thôi.

Tô Nhan nhắc nhở hắn, lai giả bất thiện, có thể hiển nhiên cái này người đến cùng Cổ Thành Vân không dính nửa điểm bên.

"Miệng lưỡi bén nhọn! Làm sao, ngươi muốn thay Linh Tê Kiếm Tông cùng ta đánh cuộc sao?" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Cổ Thành Vân khinh miệt mở miệng hỏi.

"Ta đối với ngươi không có hứng thú!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Nói cho ta biết, là ai để ngươi tới."

"Ngươi muốn chết!"

Bạch Nhạc loại này đạm mạc ánh mắt, xác thực kích thích đến Cổ Thành Vân, trong mắt bốc lên lau một cái lửa giận, khoát tay, Cổ Thành Vân liền trực tiếp một chưởng hướng về Bạch Nhạc đập tới.

Một chưởng này nén giận xuất thủ, nếu là thật đánh trúng, đánh chết có thể không đến mức, có thể trọng thương nhưng là nhất định.

"Coong!"

Cơ hồ là trong nháy mắt, bên cạnh một vị Linh Tê Kiếm Tông đệ tử bội kiếm chợt ra khỏi vỏ, hóa thành một đạo hàn quang trực tiếp hướng về Cổ Thành Vân chém tới.

Từ đạn kiếm ra khỏi vỏ, đến một kiếm chém tới Cổ Thành Vân trước mặt, toàn bộ quá trình mây bay nước chảy lưu loát sinh động, lộ ra một loại hoàn mỹ khí tức.

Ầm!

Cổ Thành Vân bàn tay chợt vỗ tới trên mũi kiếm, nhưng mà, cái kia lăng không chém rụng kiếm phong, lại lộ ra lau một cái khiếp người kiếm quang, hời hợt liền ngăn trở một chưởng này, thậm chí dưới sự khinh thường, Cổ Thành Vân vỗ tới trong kiếm phong bàn tay kia bên trên, còn tràn ra một tia huyết sắc.

Vết thương mặc dù không lớn, nhưng lại cũng xác thực thật là thương tổn được Cổ Thành Vân!

Ngay tại lúc đó, trường kiếm kia trên không trung đánh chuyển, thẳng lại rơi hồi cái kia đệ tử bên người trong vỏ kiếm, quả thực liền giống như là không có cái gì đã sanh.

Trong nháy mắt, Cổ Thành Vân con ngươi đột nhiên co rụt lại, cả người như rớt hầm chứa đá!

Vô luận hắn lại như thế nào kích động, cũng cuối cùng không ngốc, lập tức mắc đi cầu biết đến đối phương khủng bố.

Toàn bộ quá trình hời hợt, đối phương đứng ở cái kia thậm chí không nhúc nhích chút nào một chút, liền có thể khống chế người khác trường

kiếm ra khỏi vỏ, ngăn lại hắn công kích, phần thực lực này, thật là có chút nghe rợn cả người.

"Không có khả năng, ngươi không phải Linh Tê Kiếm Tông người, ngươi là ai?"

Trong đầu hiện lên vô số ý niệm trong đầu, nhưng lại không có bất kỳ một cái có thể cùng đối phương đối đầu hào.

Trong nháy mắt đó, Cổ Thành Vân quả thực đều muốn hoài nghi, mình là đụng phải Bắc Đẩu Tinh Cung Vệ Phạn Dạ!

Chỉ là, Vệ Phạn Dạ hình tượng có thể hiển nhiên cùng trước mặt người hoàn toàn khác biệt, hơn nữa cũng tuyệt đối không có đạo lý xuất hiện ở nơi này, còn vì Linh Tê Kiếm Tông xuất đầu.

"Ngươi thật giống như vẫn chưa trả lời ta vấn đề."

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói.

"Các hạ, đây là chúng ta môn cùng Linh Tê Kiếm Tông sự tình, ngoại nhân không được nhúng tay, đây là quy củ! Vô luận ngươi là thân phận gì, dạng này mạnh mẽ nhúng tay, đều là làm hư quy củ, chẳng lẽ là muốn cùng toàn bộ Duyện châu tông môn là địch sao?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Cổ Thành Vân lạnh giọng uy hiếp nói.

Chỉ là phần này uy hiếp lại xác thực có vẻ hơi ngoài mạnh trong yếu.

"Đã ngươi không nói, vậy ta liền đánh đến ngươi nguyện ý nói là ngăn!" Lắc đầu, Bạch Nhạc hời hợt mở miệng nói.

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc lật bàn tay một cái, trong một chớp

mắt, xung quanh Linh Tê Kiếm Tông đệ tử bên người bội kiếm nhất thời đồng thời bay lên, mang theo một mảnh sáng như tuyết kiếm quang.

"Mượn kiếm dùng một lát!"

Tùy ý nói một câu, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói, "Vừa mới ngươi nói, muốn khiêu chiến ta Linh Tê Kiếm Tông sở hữu đệ tử, như vậy bây giờ câu nói này, ta còn cho ngươi. . . Các ngươi tất cả mọi người, cùng tiến lên tốt!"

Một câu nói này vừa ra, ở đây sở hữu Linh Tê Kiếm Tông đệ tử nhất thời hưng phấn nhiệt huyết sôi trào!

Trừ Khổng Từ cùng Lý Tử Vân bên ngoài, mười cái Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, chính là mười chuôi kiếm, giờ khắc này ở Bạch Nhạc khống chế xuống, đồng thời hướng về kia môn đệ tử giết đi qua!

Mười chuôi kiếm, chính là mười đạo huyễn lệ kiếm quang, tung hoành tích hạp, trong nháy mắt hình thành một đạo đặc biệt phong cảnh tuyến!

Phi Kiếm Thuật!

Coi như là những thứ này Linh Tê Kiếm Tông thực lực, trên thực tế, cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Bạch Nhạc thi triển Phi Kiếm Thuật, một màn này , đồng dạng mang cho bọn hắn một loại thật lớn chấn động.

Bọn hắn tuy biết Bạch Nhạc rất mạnh, thật là vô luận cái gì đồn đãi, cũng còn lâu mới có được giờ phút này một màn, tới càng chấn động a!

Đương nhiên, bọn hắn thật cũng cũng không biết, đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này cũng đồng dạng là lần đầu tiên thử, đồng thời lấy Phi Kiếm Thuật khống chế nhiều như vậy kiếm đồng thời công phạt!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, dạng này chiến đấu, căn bản không có bất

luận cái gì áp lực, tựa như cùng luyện kiếm, vừa lúc để cho hắn tới nếm thử mấy ngày này chính mình đối với Phi Kiếm Thuật lý giải.

Tô Nhan nói, lai giả bất thiện, như vậy thì để cho mình dùng phương thức này, tới nói cho vị kia người đến. . .

Đông Hải, ta Bạch Nhạc. . . Tới!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 438: Ngươi là Thanh Châu phủ chủ Bạch Nhạc? !

"Thật mạnh!"

Nhìn xa xa một màn này, Hà Diêu trong mắt cũng không khỏi lộ ra vẻ ngưng trọng, ánh mắt có chút phức tạp, có mừng rỡ, cũng đồng dạng có chút bất đắc dĩ uể oải.

Hắn tu cả đời kiếm, nhưng trong lòng lại cũng minh bạch, chính mình cả đời này có thể đều không đạt được dạng này cảnh giới.

Bạch Nhạc là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, có thể Linh Tê Kiếm Tông lại cuối cùng không để lại dạng này thiên tài.

"Ta cho tới bây giờ đều không có nghĩ qua. . . Kiếm còn có thể như thế dùng." Cười khổ một tiếng, Từ Phong nhìn Hà Diêu hỏi, "Tông chủ, loại này ném kiếm phương thức, có thể hay không tại bổn tông mở rộng?"

"Làm không được." Lắc đầu, Hà Diêu giải thích, "Đây không phải là đơn giản ném kiếm, mà là đối với kiếm đạo một loại khống chế phương thức, không có đối với tại linh lực hoàn mỹ chưởng khống lực, không có đối với tại kiếm đạo càng cảm giác sâu sắc ngộ, căn bản là không thi triển được dạng này thủ đoạn tới. . . Mạnh mẽ bắt chước cũng chỉ có thể là học theo người chẳng thành, lại còn quên cả cái vốn có, bắt chước bừa."

Từ Phong thực lực đúng là vẫn còn kém một chút, nhìn không thấu bên trong huyền cơ, có thể Hà Diêu lại không giống nhau, hắn biết rõ, muốn làm đến bước này là khó khăn bực nào.

Chí ít, Hà Diêu liền có thể khẳng định, cho dù là Bạch Nhạc đem phương

pháp này bên trong, tất cả quan khiếu đều nói cho hắn, hắn cũng giống vậy làm không được!

Không dám nói trên đời này chỉ có Bạch Nhạc có thể có thể, có thể chí ít cũng phải thực lực cùng thiên phú kiếm đạo đều không thua cho Bạch Nhạc quá nhiều cao thủ, mới có thể làm được.

Có thể loại kia nhân vật, lại nơi nào còn tiết vu đi bắt chước người khác!

Hà Diêu cùng Từ Phong bản thân liền là rất quen thuộc Bạch Nhạc người, còn như vậy, liền chớ đừng nói chi là người khác.

Bên cạnh những cái kia xem náo nhiệt người, lúc này đã sớm đã xem ngốc.

Đương nhiên, càng bi thảm vẫn là những cái kia môn đệ tử.

Trước đó theo Trần Duyên lúc tới sau khi, cũng đã ném một lần người, lúc này mới cũng không lâu lắm, lại cùng Cổ Thành Vân đến, vốn dĩ cho rằng có thể đem mặt tìm trở về, nhưng ai nghĩ được, rốt cuộc lại một cước đá trúng thiết bản bên trên, bả còn lại cái kia một chút xíu mặt mũi cũng ném sạch sẽ.

Bạch Nhạc cũng không có dùng tinh cung lực lượng, nếu chỉ lấy xuất thủ lực lượng tới tính toán, mỗi một thanh kiếm cũng bất quá liền cùng Linh Phủ Cảnh tương đương, có thể hỏi đề ở chỗ, lúc này từng cái môn đệ tử đối mặt thanh này kiếm thời điểm, lại đều có một loại đơn độc đối mặt Bạch Nhạc cảm giác.

Là, những thứ này kiếm cũng không phải là đơn thuần lấy linh lực kích mà ra, như là xa xa ném ra đi, mà là mỗi một thanh cũng như cùng đơn độc khống lấy, tiến thối có tốc độ, công phạt có thừa.

Ngắn ngủi trong khoảnh khắc, những thứ này môn đệ tử liền tất cả đều

tan tác, trên người mỗi một người, đều hoặc nhiều hoặc ít lưu lại một ít vết thương.

Đây là Bạch Nhạc thủ hạ lưu tình kết quả, bằng không, chỉ sợ những người này ai đều chết hết.

"Ngươi không phải Linh Tê Kiếm Tông người! Linh Tê Kiếm Tông không có dạng này Kiếm Đạo Thần Thông, ngươi rốt cuộc ai?"

Hai mắt thông hồng, Cổ Thành Vân gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc hỏi.

"Ngay cả ta là ai cũng không biết, liền dám đến cái này tới khiêu khích, xem ra sau lưng ngươi chủ tử, cũng không thể nào quan tâm ngươi chết sống a!" Trong mắt lóe lên lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói.

Đến bây giờ, Bạch Nhạc cái nào còn không rõ ràng lắm, không phải đối phương không chịu nói, mà là sợ rằng căn bản là cái gì cũng không biết.

Môn bản thân liền bất quá chỉ là đối phương đẩy ra một con cờ mà thôi.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc nhất thời lại không có dây dưa tiếp hứng thú, đầu ngón tay nhẹ nhàng một ngón tay, nháy mắt trước đó, cái kia mười chuôi kiếm đồng thời hướng về Cổ Thành Vân hạ xuống.

Trong nháy mắt, Cổ Thành Vân đột nhiên ngửi được một tia khí tức tử vong, sợ hãi phía dưới, nơi nào còn nhớ được suy nghĩ nhiều, trong nháy mắt liền đem tinh cung tế xuất tới.

"Oanh!"

Cơ hồ là đồng thời, khủng bố kiếm khí chợt bạo, hung hăng chém tới Cổ Thành Vân tinh cung phía trên.

Xem ghét đối phương trước đó cái kia một bộ ác tâm sắc mặt, Bạch Nhạc ra tay lại không nửa phần khoan dung, kiếm khí tung hoành trong nháy mắt, liền trực tiếp Tướng Cổ thành mây tinh cung chém vỡ, kiếm khí thuận thế rơi vào đối phương trong cơ thể, triệt để phá hủy Cổ Thành Vân trong cơ thể kinh mạch.

Trong miệng ra một tiếng hét thảm, Cổ Thành Vân co rúc ở mặt đất không ngừng giãy dụa, nhưng lại liền đứng lên khí lực cũng không có.

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Đã ngươi đã không có tư cách tham dự tông môn khảo hạch, vẫn còn muốn hổ báo nhúng tay, cũng đừng trách ta phế ngươi tu vi. . . Mang theo hắn cút!"

Một màn này, cũng thật đám đông đều hù được.

Nhìn Cổ Thành Vân thảm trạng, môn đệ tử ba chân bốn cẳng giơ lên Cổ Thành Vân, đầy bụi đất hướng ra phía ngoài chạy đi, e sợ cho chạy chậm, cũng tao ngộ cùng Cổ Thành Vân kết cục giống nhau.

Đối với một cái tu hành giả, hơn nữa còn là Tinh Cung Cảnh tu hành giả mà nói, phế bỏ tu vi, quả thực cùng chết đi cũng không có gì khác nhau.

Hơi hơi ôm quyền, bên cạnh một vị lão giả trầm giọng mở miệng nói, "Cổ Thành Vân bất thủ quy củ, bị phế tu vi, tự nhiên tội có thừa cô, bất quá. . . Các hạ cùng Linh Tê Kiếm Tông là quan hệ như thế nào, tốt nhất cũng vẫn là giải thích rõ cho thỏa đáng! Bằng không, nếu như tất cả mọi người bất thủ quy củ, cần gì phải còn mong mong chạy tới Đông Hải tới?"

Đối với những người đứng xem này mà nói, Linh Tê Kiếm Tông cùng môn ai thắng ai thua đều không trọng yếu, bọn hắn cũng chỉ làm nhìn một trận náo nhiệt.

Thật là, có một số việc lại nhất định phải hỏi rõ, bởi vì khả năng này quan hệ mỗi một người bọn hắn.

Cổ Thành Vân làm hư quy củ, là tội có thừa cô, nhưng đồng dạng, nếu như Linh Tê Kiếm Tông người, cũng làm hư quy củ, vậy cũng đồng dạng cũng bị mọi người xa lánh phỉ nhổ.

Ánh mắt chậm rãi từ mọi người chung quanh trên người đảo qua, Bạch Nhạc bàn tay cúi đầu, những cái kia lơ lửng giữa không trung trường kiếm, nhất thời phân biệt rơi hồi Linh Tê Kiếm Tông đệ tử trong vỏ kiếm, cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc lúc này mới nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta tên Bạch Nhạc, Linh Tê Kiếm Tông, chân truyền đệ tử!"

Một tấm miệng liền trực tiếp thừa nhận Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử thân phận, nhất thời liền để mọi người thần sắc hoà hoãn lại, về tông môn, không ai dám nói lung tung, tất nhiên dám trước mặt mọi người nói là Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử, vậy thì tất phải là chống lại cân nhắc nghiệm chứng.

Chỉ là. . . Bạch Nhạc? Tên này, làm sao nghe vào quen tai như vậy!

"Bạch Nhạc. . . Bạch Nhạc? ! Ngươi là Thanh Châu phủ chủ Bạch Nhạc!"

Trong chốc lát, rốt cục có phản ứng khoái ý biết đến Bạch Nhạc thân phận, nhịn không được kinh hô thành tiếng.

Cái này vừa hô, nhưng là nhất thời để cho trên trận tất cả mọi người không khỏi ngẩn ngơ, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Thậm chí coi như là Linh Tê Kiếm Tông những thứ này đệ tử, cũng không khỏi có chút há hốc mồm, trên thực tế, cho dù là bọn hắn, cũng căn bản không biết, Bạch Nhạc vẫn là Thanh Châu phủ chủ.

Duyện Châu thành trận chiến kia, đều có các phiên bản, trừ Bạch Nhạc tên này, hắn ai cũng vô pháp xác định, dù sao thì như thế truyền đi.

Có thể làm giờ khắc này, Bạch Nhạc chân chính xuất hiện ở Đông Hải, xuất hiện ở người khác trước mắt thời điểm, nhưng cũng y nguyên vẫn là nhấc lên một hồi sóng to gió lớn.

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc muốn tìm ra vừa mới người nói chuyện, thật là loại hỗn loạn này tình huống dưới, cho dù là hắn, cũng đã không có khả năng xác định là ai trước gọi ra.

Ép một chút tay, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta là không phải Thanh Châu phủ chủ không trọng yếu, trọng yếu là, lúc này đến Đông Hải đến, vẻn vẹn chỉ là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử Bạch Nhạc! Cho nên, vô luận là ai, chỉ cần theo quy củ đến, ta cùng nhau đón lấy là được."

Có việc ở bên ngoài, đổi mới phỏng chừng sắp tối, muốn là thực sự không kịp liền rõ thiên tu bổ! Ta tận lực về sớm một chút.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 439: Vu oan giá họa (canh thứ nhất)

Tin tức giống như là ôn dịch, chỉ cần nổ lên, liền sẽ điên cuồng lan tràn.

Thanh Châu phủ chủ đến Đông Hải, hơn nữa còn là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử tin tức này, trong vòng một đêm, liền hầu như truyền khắp toàn bộ Đông Hải, coi như đá đặt chân, Lục Hợp Môn cùng với Cổ Thành Vân cơ hồ là trong nháy mắt bị đinh thượng sỉ nhục trụ, trở thành Linh Tê Kiếm Tông quật khởi màu nền.

Nguyên bản bị tất cả mọi người cho rằng đã sớm không có hy vọng gì Linh Tê Kiếm Tông, phảng phất cũng trong vòng một đêm, trở thành chạm tay có thể bỏng đoạt giải quán quân đứng đầu!

Về Bạch Nhạc tin tức, cũng rất nhanh bị người moi ra đến, nhưng mà, càng là biết cặn kẽ, liền càng sẽ cho người mọc lên một loại tuyệt vọng cảm giác vô lực.

Quá mạnh mẽ!

Huyền cấp tông môn trong khảo hạch, xuất hiện Tinh Cung Cảnh đệ tử, bản thân cũng đã đủ thái quá, huống chi, vẫn là như thế một vị hung danh hiển hách, mới vừa đột phá Tinh Cung Cảnh lúc, liền chém giết qua Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão nhân vật khủng bố.

Đừng nói là những thứ này Huyền cấp tông môn, cho dù là Đông Hải Tiên Đảo cùng Bắc Đẩu Tinh Cung, sợ rằng trừ Vệ Phạn Dạ cùng Mâu Kình Thần bên ngoài, cũng không người dám nói thẳng dễ dàng Bạch Nhạc.

Đây là chỉ là trên thực lực chênh lệch, nếu như tính lại thượng Thanh Châu phủ chủ cái thân phận này, cái kia mang đến ẩn tính hiệu quả, thì càng khoa trương.

Một vị chân chính nắm trong tay Thanh châu chi địa, đạt được Thanh châu sở hữu tông môn tán thành Thanh Châu phủ chủ, bản thân ẩn chứa thế lực, cũng đã tuyệt đối không kém gì một cái Huyền cấp tông môn, cho dù ai cũng không thể không nhìn thẳng vào vài phần.

Quan trọng hơn là, tục truyền, cái này Bạch Nhạc còn cùng Đạo Lăng Thánh Nữ có giao tình, phải biết, bây giờ vị kia Đạo Lăng Thánh Nữ nhưng ngay khi Duyện châu a, hơn nữa, rất có thể đã ở Đông Hải!

Làm cái này tất cả dung hợp một chỗ, Bạch Nhạc đến Đông Hải tin tức này, quả thực giống như là sói tới.

Liền mang, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông bây giờ đều không có người nào nguyện ý kêu thêm chọc.

Cái hiệu quả này, tốt quả thực liền Hà Diêu đều có chút mừng rỡ.

"Nhậm sư huynh, tin tức đều đã truyền đi, bước kế tiếp. . . Liền có thể động thủ!"

Trên thực tế, về Bạch Nhạc tin tức, mặc dù có thể truyền nhanh như vậy, ở mức độ rất lớn, chính là bọn họ trong tối trợ giúp kết quả.

"Tốt!"

Gật đầu, Nhậm Bách Đào trên mặt lộ ra lau một cái che lấp nụ cười, nhẹ giọng nói.

"Vậy thì chọn tại tối nay động thủ đi. . . Nhớ kỹ, lưu lại mấy cái miệng sống, nhưng chớ đem người toàn bộ giết chết!"

"Nhậm sư huynh yên tâm, đã sớm đã chuẩn bị xong, sẽ không đảm nhiệm gì cạm bẫy!"

Ngay tại Bạch Nhạc đánh tan Lục Hợp Môn đệ tử sau ngày thứ ba ban đêm, toàn bộ Lục Hợp Môn tới tham gia tông môn khảo hạch hơn mười cái đệ tử tử thương hầu như không còn, chỉ còn lại có một vị trưởng lão lấy trọng thương làm giá, bảo trụ bên trong một cái đệ tử, miễn cưỡng sống sót.

Trong vòng một đêm, toàn bộ Đông Hải chợt nhấc lên một hồi sóng to gió lớn.

Bởi vì, có không ít mọi người chính mắt thấy, hành hung sát nhân thình lình chính là, Thanh châu nổi danh nhất Thanh Vân Kỵ!

Sát nhân lúc, bên trong một cái Thanh Vân Kỵ bỏ mình, lưu lại khôi giáp cùng chiến đao bên trên, cũng biết tích có khắc Thanh Châu phủ chữ, nhất thời trở thành Thanh Châu phủ chủ Bạch Nhạc hạ lệnh sát nhân bằng chứng.

Người có quyết tâm kích động phía dưới, nhất thời liền kích khởi công phẫn!

Sáng sớm hôm sau, Linh Tê Kiếm Tông người trong hiện đang ở nhà trọ liền bị đoàn đoàn bao vây, các tông cao thủ đi ra mặt, yêu cầu Bạch Nhạc cho một câu trả lời thỏa đáng.

Vị kia trọng thương Lục Hợp Môn trưởng lão, cùng với may mắn chạy trốn cái kia đệ tử hai người cũng đều bị mang tới, than thở khóc lóc lên án Bạch Nhạc hung ác.

Trong lúc nhất thời, dư luận nhất thời rơi vào nghiêng về một bên tình cảnh bên trong.

Cũng thua thiệt là Thanh Châu phủ chủ cái thân phận này quá nặng, những người này trong lúc nhất thời cũng không dám lập tức động thủ, chỉ là không ngừng chửi bậy lấy để cho Bạch Nhạc cho một câu trả lời thỏa đáng.

Linh Tê Kiếm Tông đệ tử tự nhiên tin tưởng Bạch Nhạc sẽ không làm loại chuyện này, từng cái khí lòng đầy căm phẫn, nhưng bọn họ biện giải, tại cục diện như vậy xuống, lại là bực nào tái nhợt vô lực.

"Công tử, đã điều tra, đối phương lưu lại khôi giáp cùng chiến đao, cũng không phải giả tạo thật là Thanh Vân Kỵ, chỉ là chết người kia, lại tuyệt đối không phải chúng ta Thanh Vân Kỵ người."

Trong tối đi ra ngoài tra xét một chút, Tô Nhan rất nhanh thì đại thể biết rõ ràng tình huống.

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc vẫn chưa trả lời.

Chỉ cần khôi giáp cùng chiến đao là thật, như vậy người có phải là thật hay không, cũng đã không trọng yếu, bởi vì Bạch Nhạc căn bản không cách nào chứng minh chết đi người không phải Thanh Vân Kỵ.

Liền những chi tiết này đồ vật, đều đã chuẩn bị xong, chỉ có thể nói đối phương sớm có chuẩn bị, bản thân này liền có nghĩa là cực đại nguy hiểm.

"Công tử, những ân tình này tự càng ngày càng kích động. . . Giả sử có người cầm đầu, sợ rằng thực biết có người động thủ, chúng ta làm sao bây giờ?"

Có chút lo lắng nhìn ngoài cửa sổ, Tô Nhan nhẹ giọng hỏi.

Đương nhiên, muốn nói thực lực, những người này thật đa số cũng bất

quá chỉ là Linh Phủ Cảnh mà thôi, lấy Bạch Nhạc cùng Tô Nhan thực lực, cũng không quá sợ hãi, mặc dù thật động thủ, cũng chưa chắc nhất định sẽ chịu thiệt, đánh không lại, đi cũng hầu như trả là rời khỏi.

Có thể hỏi đề ở chỗ, chỉ cần động thủ, mâu thuẫn liền sẽ lập tức trở nên gay gắt, đem cục diện đẩy vào hoàn toàn không thể khống chế vực sâu.

Chuyện này phía sau thôi thủ, chỉ sợ cũng đang chờ một màn này đây.

Huống chi, Bạch Nhạc đi được, thật là Linh Tê Kiếm Tông những thứ này đệ tử thì như thế nào đi?

Thật đánh nhau, chỉ sợ đi ra Hà Diêu bên ngoài, Linh Tê Kiếm Tông người khác có thể sẽ chết ở chỗ này, đây cũng là Bạch Nhạc vô luận như thế nào cũng không thể nào tiếp thu được.

"Muốn phá cuộc, nhất định phải tìm được trước người phía sau màn!" Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Chắc là Đông Hải Tiên Đảo người, chỉ là chúng ta tìm không được chứng cứ. . . Hơn nữa, cũng không có nhiều thời gian như vậy." Tô Nhan sắc mặt nghiêm túc hồi đáp nói.

"Sợ rằng không chỉ là Đông Hải Tiên Đảo, còn có phủ thành chủ người." Trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói.

"Phủ thành chủ? Chu Đông Dương không phải đều đã chết sao?"

"Chu Đông Dương chết, nhưng hắn người thủ hạ lại không chết!" Lắc đầu, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng, "Ngươi quên Lam tiên sinh sao?"

Lúc trước tại Thanh châu, Ngô Tuyết Tùng cũng từ lúc Thanh Vương lăng tẩm bên trong đã bị đoạt xá mà chết, có thể vị kia Lam tiên sinh lại trong tối súc tích lực lượng, mượn Huyết Ảnh Ma Tông tay, hướng Bạch

Nhạc khởi xướng phản kích, nếu không phải Tô Nhan trước đây trấn áp thô bạo Thanh Vân Kỵ phản loạn, chỉ sợ Bạch Nhạc rất có thể sẽ chết ở đối phương trong tay.

Cái này giáo huấn, cũng làm cho Bạch Nhạc rất dễ dàng liền ý thức được, chuyện này sợ rằng cùng trước đây Thanh châu sự tình, có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu!

Dù sao, Chu Đông Dương kinh doanh Duyện châu nhiều năm, trong tay trong tối chưởng khống lực suy tính tất nhiên không nhỏ, một khi bị điều động, muốn làm ra phản kích, tự nhiên cũng không trắc trở.

Hơn nữa, Bạch Nhạc trong đầu cũng đã hiện lên đối phương chọn người, chính là một mực đi theo Chu Đông Dương bên người cái kia tiểu Đoạn.

Đương nhiên, đối với bây giờ Bạch Nhạc mà nói, nghĩ rõ ràng bên trong các đốt ngón tay cũng không trọng yếu, trọng yếu là, hắn nên xử lý như thế nào trước mắt sự tình, khiến người khác tin tưởng hắn.

Cái này coi như thật gian nan vạn phần.

Không chỉ là bởi vì Bạch Nhạc không có mạnh mẽ chứng cứ để chứng minh chân tướng, quan trọng hơn là. . . Chân tướng căn bản cũng không trọng yếu!

"Tiểu Nhan, thật đúng là ứng với ngươi câu nói kia. . . Lai giả bất thiện a!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 440: Lấy lực phá cuộc (canh thứ 2)

"Đoán được. . . Thì như thế nào?"

Mắt lạnh nhìn Linh Tê Kiếm Tông người bị vây lại, đứng ở đối diện tửu lâu trong gian phòng trang nhã nhìn xa, tiểu Đoạn khinh thường mở miệng nói.

Mặc dù có nghe đồn nói, Chu Đông Dương là bị Đạo Lăng Thánh Nữ giết chết, thật là mặc dù cho hắn mười cái lá gan, hắn cũng không dám đi tìm Vân Mộng Chân báo thù, bút trướng này tự nhiên cũng chỉ có thể ghi tạc Bạch Nhạc cùng Linh Tê Kiếm Tông trên người.

"Phủ chủ nói qua, bánh cũng chỉ có lớn như vậy, ngươi phân nhiều, ta phân dĩ nhiên là hội thiếu! Mặc kệ Bạch Nhạc có phải hay không Linh Tê Kiếm Tông người, chỉ cần hắn Thanh Châu phủ chủ cái thân phận này bộc đi ra, cũng rất dễ dàng lọt vào Duyện châu tông môn khác vô ý thức chống lại." Dừng một cái, tiểu Đoạn tiếp tục nói, "Cho dù có người đoán được Bạch Nhạc sẽ không như thế ngu xuẩn đi trả thù môn thì như thế nào? Không ai sẽ quan tâm, bọn hắn muốn chỉ là một cái lấy cớ, một cái bả Linh Tê Kiếm Tông cùng Bạch Nhạc đuổi ra Đông Hải lấy cớ."

"Nhiều người tức giận khó phạm! Bây giờ hắn Bạch Nhạc đã là đâm lao phải theo lao, vô luận hắn có động thủ hay không, kết quả cũng sẽ không có bất kỳ biến hóa nào, bởi vì, thế cục hội thúc hắn đi, không phải do hắn!"

"Ba, ba, ba!"

Nhẹ nhàng vỗ tay, Nhậm Bách Đào trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười rực

rỡ, "Đặc sắc, phi thường đặc sắc!"

Mặc dù sự tình là Nhậm Bách Đào để cho Đông Hải Tiên Đảo đệ tử làm, có thể kế hoạch lại hầu như tất cả đều là tiểu Đoạn chế định, bây giờ lại nghe tiểu Đoạn như thế phân tích hạ xuống, thì càng làm người ta tín phục.

"Nhâm công tử quá khen!"

Khẽ khom người, tiểu Đoạn trầm giọng hồi đáp nói.

Nhìn tiểu Đoạn, Nhậm Bách Đào nhẹ giọng mở miệng nói, "Đối phó Thanh Châu phủ chủ nhân vật như vậy, vô luận lại như thế nào cẩn thận cũng không quá đáng, có đúng hay không?"

"Không sai!" Không có bất kỳ do dự nào, tiểu Đoạn thẳng gật đầu, "Đối người như thế xuất thủ, nhất định phải trước làm tốt xấu nhất dự định."

"Đúng vậy a cho nên. . . Ngươi có thể không thể lại giúp ta một tay?" Trên mặt lộ ra một nụ cười, Nhậm Bách Đào thong thả mở miệng nói.

"Cái gì?"

Nhỏ bé hơi kinh ngạc, tiểu Đoạn trong lòng nhất thời mọc lên một tia dự cảm bất tường.

Hầu như cũng ngay lúc đó, tiểu Đoạn thấy hoa mắt, rồi đột nhiên cảm giác được một con mạnh mẽ bàn tay nắm cổ hắn, đưa hắn lăng không nhắc tới, ngay tại lúc đó lực lượng kinh khủng chợt dũng mãnh vào trong cơ thể hắn, ngay lập tức liền ngăn chặn hắn tu vi, lại sử dụng không chút nào linh lực.

"Ngươi kế hoạch xác thực rất chu đáo. . . Thật là, còn có một chút để cho ta không yên lòng a!" Nhìn tiểu Đoạn, Nhậm Bách Đào trong mắt lộ ra

lau một cái vẻ đùa cợt, nhẹ giọng nói, "Ngươi còn sống! Ngươi làm sao có thể còn sống đây. . ."

Bàn tay đột nhiên dùng sức, lại không có cho tiểu Đoạn dù là nói một chữ cơ hội, Nhậm Bách Đào thẳng bóp nát tiểu Đoạn yết hầu, sau đó như là ném rác rưởi, đem đối phương thi thể, từ trên tửu lâu đẩy xuống.

"Ầm!"

Thi thể rơi xuống đất, ra một tiếng nặng nề tiếng đánh, tiên huyết bắn tung tóe một chỗ, trong nháy mắt, toàn bộ bên ngoài tửu lầu một mảnh xôn xao.

"Nhậm sư huynh!"

Đứng ở Nhậm Bách Đào phía sau, thanh niên nhẹ giọng mở miệng nói.

Lạnh lùng xem đối diện nhà trọ phương hướng liếc mắt, Nhậm Bách Đào thẳng xoay người mà đi.

. .

"Công tử. . . Tiểu Đoạn chết!"

Từ bên ngoài trở về, Tô Nhan sắc mặt có chút khó coi hồi bẩm.

Cứ việc Tô Nhan cũng không nhận ra tiểu Đoạn, có thể bên ngoài xem náo nhiệt nhân trung, đã có người nhận thức, tin tức một truyền ra, Tô Nhan tự nhiên rất dễ dàng xác định đối phương thân phận.

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí.

Bên này mình mới vừa mới phỏng đoán là tiểu Đoạn tham dự lần này vu

oan, không đợi có bước kế tiếp phản ứng đâu, tiểu Đoạn dĩ nhiên cũng làm đã bị người giết, đối phương phản ứng hiển nhiên xa nếu so với chính mình trong dự đoán nhanh hơn.

Cái này một đầu manh mối gảy mất, liền hầu như ngăn chặn chính mình dĩ xảo phá cuộc khả năng, thậm chí còn liền đối phương rốt cuộc ai cũng không tra được.

Dạng này tâm cơ thủ đoạn, xác thực làm người ta có chút trái tim băng giá.

"Công tử, hiện tại làm sao bây giờ?"

Tiểu Đoạn cái này vừa chết, bên ngoài nhưng là càng hỗn loạn vài phần, thậm chí có người, bất chấp tất cả, trực tiếp đã đem sát nhân mũ, lần nữa trừ đến Bạch Nhạc trên đầu, ngoài khách sạn, càng là xôn xao, mơ hồ đã có chút không khống chế được cục diện.

Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc cũng không trả lời Tô Nhan, ngược lại thẳng đẩy cửa phòng ra, chậm rãi xuất hiện ở tất cả mọi người trong tầm mắt.

Một bộ bạch y, Bạch Nhạc vẻn vẹn chỉ là đẩy cửa ra đứng ở cái kia, liền đột nhiên cho tất cả mọi người một loại cực kỳ mạnh mẽ áp lực.

Vô ý thức, toàn bộ nhà trọ đều tùy theo an tĩnh lại.

Ánh mắt chậm rãi từ trên người mọi người đảo qua, Bạch Nhạc khóe miệng hiện lên lau một cái vẻ đùa cợt, "Các ngươi, nghĩ muốn cái gì giao phó?"

"Bạch Nhạc, ngươi tất nhiên lấy Linh Tê Kiếm Tông đệ tử thân phận tới tham gia tông môn khảo hạch, nên tuân theo quy củ, lạm sát kẻ vô tội tính là gì?" Trong đám người nhất thời có người hô lớn.

Chỉ là lần này, Bạch Nhạc nhưng là sớm có chuẩn bị, đối phương vừa mới vừa mở miệng, Bạch Nhạc liền nhất thời tập trung đối phương vị trí, đầu ngón tay một điểm, một luồng khủng bố kiếm quang chợt phá không mà ra, trực tiếp đánh nát người kia hai chân, tũm một tiếng quỳ xuống, trên mặt đất hét thảm không thôi.

"Bạch Nhạc, ngươi muốn làm gì?"

Cái này vừa ra tay, nhất thời để đám người lần nữa một mảnh xôn xao, nhất thời có người cao giọng chửi bậy.

Chỉ là, lần này Bạch Nhạc có thể lại không có nửa phần khoan dung chi ý, đầu ngón tay gật liên tục, liên tiếp sáu bảy kêu gọi bên trong bị Bạch Nhạc lấy ra tới , độc nhất vô nhị cắt đứt đối phương hai chân.

Phen này liên tục hạ thủ đoạn độc ác, cũng là thật đám đông đều trấn trụ, trong lúc nhất thời, tràng diện lần nữa an tĩnh lại.

Trong mắt một chỗ vẻ sát cơ, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói, "Gà đất chó sành, không chịu nổi một kích! Là ai cho các ngươi can đảm tới nói xấu ta?"

"Bạch Nhạc!"

Môn vị trưởng lão kia chợt giùng giằng đứng ra, trong mắt lộ ra lau một cái hận ý, lớn tiếng mắng, " ta biết ngươi lợi hại, chúng ta môn không phải đối thủ của ngươi, có thể ngươi thắng cũng chính là, vì sao giật dây Thanh Vân Kỵ thống hạ sát thủ?"

"Người bên ngoài sợ chết, lão phu cũng không sợ! Sống nhiều năm như vậy, lão phu đã sớm đã sống đủ, có gan, ngươi ngay cả ta một chỗ giết! Ta cũng không tin, cái này to như vậy một cái Duyện châu, không ai có thể vì chúng ta chủ trì chính nghĩa!"

"Không sai! Cút hồi ngươi Thanh châu đi, Duyện châu không phải ngươi dương oai địa phương, ngươi có gan liền đem chúng ta toàn bộ giết!" Bị môn trưởng lão như thế một dẫn đạo, đoàn người nhất thời lần nữa sôi trào.

"Vù vù!"

Cơ hồ là tại mọi người mở miệng trong nháy mắt, một tay một dẫn, trong nháy mắt, Bạch Nhạc xung quanh đột nhiên xuất hiện một mảnh huyễn lệ kiếm quang, cứ việc chưa xuất thủ, có thể chỉ bằng những cái kia kiếm quang tiêu tán ra khí tức, cũng không khỏi làm cho tất cả mọi người thốt nhiên biến sắc.

Trong nháy mắt, không ít người thậm chí bị sợ vội vã rời khỏi mấy bước đi, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc.

Trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, Bạch Nhạc lạnh lùng nói, "Bất quá là chính là một cái môn, coi là cái gì? Ta Bạch Nhạc muốn giết các ngươi, cần gì phải giật dây Thanh Vân Kỵ? Nếu ta xuất thủ, bằng ngươi lại có bản lãnh gì sống sót?"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 441: Ngươi mới là người đến

"Một cái có lẽ có tội danh, liền dám đến cái này tới tìm ta thảo cái gì công đạo! Tốt, đã các ngươi không tuân theo quy củ, vậy thì tới ra tay thử xem, nhìn một chút giết các ngươi, ta có thể đi ra hay không cái này Đông Hải đi!"

Cơ hồ là vừa nói, Bạch Nhạc trước mặt kiếm quang chợt bay vào thiên không, trôi nổi tại tất cả mọi người đỉnh đầu, lộ ra lau một cái uy áp kinh khủng.

Kiếm Linh Vũ!

Đối diện với mấy cái này người, Bạch Nhạc lựa chọn căn bản cũng không phải là giải thích, mà là lấy một loại bá đạo nhất, nhất làm càn phương thức tới nói cho tất cả mọi người, ta không cần giải thích với các ngươi, nếu như các ngươi muốn đánh nhau, vậy thì cứ việc buông tay đánh một trận!

Lúc này Bạch Nhạc có vẻ cực kỳ ngang ngược, nhưng lại cũng càng thêm phù hợp vị kia Thanh Châu phủ chủ thân phận, hoặc có lẽ là, ít nhất là phần lớn người trong lòng đối với Thanh Châu phủ chủ tưởng tượng.

Nhân tính luôn là rất cổ quái , đồng dạng một cá nhân , đồng dạng một việc, nếu như ngươi lựa chọn với hắn giảng đạo lý, lựa chọn nhượng bộ, như vậy ngược lại sẽ để cho hắn càng lớn mật làm càn, thế cho nên từng bước ép sát, để ngươi không thở nổi, thậm chí là triệt để đưa ngươi bức tử.

Nhưng đồng dạng, giả sử ngươi từ vừa mới bắt đầu liền lựa chọn bạo lực

cùng ngang ngược, như vậy bọn hắn ngược lại liền sẽ vì vậy trong lòng còn có sợ hãi!

Đạo lý này rất đơn giản, giống như là đối mặt dân chúng, đại đa số tình huống dưới, quan phủ nói chuyện còn lâu mới có được du côn lưu manh dùng được!

Không phải quan phủ lực lượng không bằng lưu manh, mà là bởi vì dân chúng cho rằng quan phủ không dám tùy tiện đem bọn họ thế nào, có thể lưu manh nhưng là một lời không hợp là có thể đánh đập tàn nhẫn, trực tiếp xúc phạm tới bọn hắn.

Rất hiển nhiên, lúc này Bạch Nhạc, giống như là một kẻ lưu manh, hơn nữa còn là phi thường lợi hại loại kia!

Đối phương bày cuộc, đem Bạch Nhạc cùng Linh Tê Kiếm Tông đẩy vào một cái vô pháp giải thích cục diện, thậm chí còn không dám động thủ trở nên gay gắt mâu thuẫn, trực tiếp bị thua.

Nhìn như vậy giống như hoàn mỹ trong kế hoạch, nhưng thủy chung ẩn hàm một cái cực kỳ sơ hở trí mạng.

Cái kia chính là, đối phương cũng không phải là bền chắc như thép.

Ngăn ở cánh cửa kêu gào, là bởi vì bọn hắn nhận định nhiều người tức giận khó phạm, Bạch Nhạc lại như thế nào lợi hại, cũng không dám đem bọn họ thế nào, thật là một khi Bạch Nhạc thống hạ sát thủ, nói những người này chấn nhiếp, liền sẽ để bọn hắn từ loại kia mù quáng kích động cảm xúc bên trong kéo ra ngoài.

Không trung cái kia óng ánh khắp nơi kiếm quang, phảng phất tùy thời đều có thể rơi xuống, hóa thành kinh khủng nhất Kiếm Đạo Thần Thông!

Chớ nhìn bọn họ nhiều người, có thể giả sử Bạch Nhạc chân thiết cảm

thấy sát thủ, có bao nhiêu người từ đó có thể ở dạng này mưa kiếm phía dưới sống sót?

Bọn hắn tới vây công Bạch Nhạc cùng Linh Tê Kiếm Tông không cần lý do cũng không cần chân tướng, chỉ là vì mỗi người quyền lợi, muốn thừa cơ bả Bạch Nhạc cùng Linh Tê Kiếm Tông đuổi ra Đông Hải mà thôi.

Dạng này quyền lợi tố cầu tuy có thể đưa bọn họ rất nhanh đoàn kết đến một chỗ, chỉ khi nào gặp phải nguy hiểm, dạng này yếu đuối liên minh, lại sẽ có vẻ không chịu nổi một kích.

Bởi vì, căn bản không người nào nguyện ý làm ra hi sinh!

Mỗi người đều biết, dù là Bạch Nhạc thực có can đảm xuất thủ, cũng tất phải không có gì hay trái cây ăn, nhiều người như vậy liên thủ lại, đủ để đánh tan Bạch Nhạc, thậm chí còn Đông Hải Tiên Đảo người, cũng tuyệt đối sẽ không ngồi xem mặc kệ.

Có thể hỏi đề ở chỗ. . . Làm sao ngươi biết chết người kia không phải ngươi?

Dù là cuối cùng nhất định sẽ đạt được thắng lợi, nhưng là muốn chặn đánh vỡ thậm chí chém giết Bạch Nhạc, lại yêu cầu trả giá bực nào giá thảm trọng?

Cái giá này người nào trả?

Trong nháy mắt, đoàn người không tự giác thối lui rất nhiều, có mấy cái kia đau đầu nằm trên mặt đất hét thảm tiền lệ đặt cái kia, ai còn dám đơn giản có ngọn?

Giờ khắc này, vô luận là Tô Nhan vẫn là Hà Diêu bọn hắn, cũng đều không khỏi nhỏ bé khẽ thở phào một cái.

Ai cũng không nghĩ tới, Bạch Nhạc vậy mà lại lấy như thế một loại phương thức điên cuồng tới phá cuộc, hơn nữa, hiệu quả vậy mà thật như vậy tốt.

Chỉ cần đoàn người tỉnh táo lại, lần này nguy hiểm, liền chí ít đã coi như là hóa giải hơn phân nửa.

"Không ai dám động thủ sao? Vậy thì đều cút ra ngoài cho ta, không cần cầm loại này có lẽ có tội danh tới phiền ta!"

Oanh!

Cơ hồ là thoại âm rơi xuống đồng thời, không trung cái kia một mảnh kiếm quang chợt rơi xuống, khủng bố kiếm quang rơi vào đoàn người bên cạnh trên đất trống, chém ra vô số vết kiếm , khiến cho người đánh tâm lộ ra vẻ lạnh lẻo.

"Quả nhiên không hổ là Thanh Châu phủ chủ. . . Thậy là uy phong, tốt sát khí a!"

Trong lúc nói chuyện, một thanh niên nhất thời mang theo mấy cái Đông Hải Tiên Đảo đệ tử chậm rãi đi tới.

Kết quả này chẳng những người khác không nghĩ tới, coi như người khởi xướng, Nhậm Bách Đào cũng đồng dạng thật không ngờ, chính như hắn giết chết tiểu Đoạn lúc nói, đối mặt Bạch Nhạc nhân vật như vậy, vô luận lại như thế nào chú ý cẩn thận cũng không quá đáng.

Nguyên bản tại Nhậm Bách Đào trong kế hoạch, hắn vốn không nên làm sao sớm lộ diện, thật là sự tình tới mức này, nhưng cũng đã không phải do hắn.

Một khi những người này tán đi, trước đó tất cả liền hoàn toàn uổng phí, cái này tự nhiên là hắn vô pháp dễ dàng tha thứ.

"Nhậm sư huynh!"

Nguyên bản bị Bạch Nhạc hù dọa một cái như vậy, hắn người cũng đã có chút sợ hãi, bắt đầu sinh thối ý, có thể Nhậm Bách Đào xuất hiện nhưng là nhất thời lại để cho những người này tìm được chủ kiến, nhao nhao chắp tay hướng Nhậm Bách Đào hành lễ nói.

"Đông Hải Tiên Đảo người?"

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc lập tức nhàn nhạt mở miệng nói.

"Đông Hải Tiên Đảo, Nhậm Bách Đào!" Bình tĩnh đi tới Bạch Nhạc trước mặt, Nhậm Bách Đào chậm rãi mở miệng nói.

Bạch Nhạc cũng không biết Nhậm Bách Đào tên, thật là Hà Diêu cùng Từ Phong nhưng không khỏi sắc mặt đột nhiên thay đổi.

Đông Hải Tiên Đảo cái này trong hàng đệ tử đời thứ nhất, nổi danh nhất tự nhiên là Mâu Kình Thần, đó là đủ để cùng Vệ Phạn Dạ so sánh vô song thiên kiêu, mà ra Mâu Kình Thần bên ngoài, nổi danh nhất chính là chỗ này vị Nhậm Bách Đào!

Nghe đồn vị này Nhậm Bách Đào chẳng những bản thân liền là tinh cung trung kỳ cường giả, mà là tính cách cực kỳ âm ngoan, tại Đông Hải có thể nói là hung danh hiển hách.

"Bạch mỗ mới vừa đến Đông Hải, liền gây ra động tĩnh lớn như vậy. . . Chẳng lẽ, đây chính là Đông Hải Tiên Đảo đạo đãi khách sao?"

Bạch Nhạc cũng không biết Nhậm Bách Đào là ai, trên thực tế, mặc dù biết chỉ sợ cũng căn bản sẽ không để ý.

"Nếu như khách nhân, tự nhiên có rượu ngon, nhưng nếu là địch nhân. . .

Chờ hắn đấy dĩ nhiên là chỉ có lợi kiếm!" Lạnh lùng nhìn Bạch Nhạc, Nhậm Bách Đào không để ý phản bác.

"Nói như thế. . . Nhậm sư huynh cho rằng, ta là địch nhân?" Không có chút nào não ý, Bạch Nhạc liền như vậy nhẹ nhàng bâng quơ hỏi ngược lại.

"Không nói đến môn sự tình, đến cùng là đúng hay không ngươi làm, chỉ bằng ngươi vừa mới đối mọi người thái độ, sợ cũng còn lâu mới xưng được bằng hữu a?" Đối chọi gay gắt, Nhậm Bách Đào lạnh giọng nói rằng.

"Không sai. . . Những người này xác thực không tính là bằng hữu." Gật đầu, Bạch Nhạc được không tối nghĩa nói rằng.

Bạch Nhạc cũng không sợ đắc tội người, trên thực tế, từ hắn quyết ý bước vào Đông Hải cái này một đàm nước đục bắt đầu, từ hắn quyết ý vì Linh Tê Kiếm Tông tới tranh cái này tông môn khảo hạch đệ nhất bắt đầu, tựu không khả năng cùng những người này trở thành bạn, tự nhiên không cần không dám nói.

Dạng này thẳng thắn, ngược lại để Nhậm Bách Đào có chút sở liệu chưa kịp, con ngươi hơi hơi co rụt lại, chăm chú nhìn Bạch Nhạc.

"Bọn hắn không tính bằng hữu, nghĩ đến ta Đông Hải Tiên Đảo, tự nhiên cũng không tính bằng hữu."

"Chí ít cho đến bây giờ, ta không nhìn ra cái gì thiện ý tới. . . Nhậm sư huynh, lai giả bất thiện a!" Giang tay ra, Bạch Nhạc không quan trọng mở miệng nói.

Cười lạnh một tiếng, nhìn chằm chằm Bạch Nhạc liếc mắt nhìn, Nhậm Bách Đào lúc này mới hạ giọng, chậm rãi nói, ". . . Ngươi mới là người đến!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 442: Kiếm trong tay, chính là đạo lý (canh thứ tư)

Đối với Bạch Nhạc mà nói, Nhậm Bách Đào hiện thân liền có nghĩa là chính chủ xuất hiện, mưu đồ một cái như vậy sát cục, Nhậm Bách Đào tự nhiên là địch nhân, hơn nữa tràn ngập ác ý.

Thật là đồng dạng, đối với Nhậm Bách Đào, thậm chí đối với Đông Hải Tiên Đảo mà nói, Bạch Nhạc mới là tới quấy rối cái kia người đến!

Lập trường khác biệt, nhìn vấn đề góc độ cùng tính ra kết quả tự nhiên cũng liền khác biệt.

Lai giả bất thiện, trọng điểm tại đây bất thiện hai chữ.

Còn như ai là người đến, thật cũng không trọng yếu.

Ngắn gọn nói mấy câu, Bạch Nhạc cùng Nhậm Bách Đào ở giữa cũng đã hoàn thành ban đầu giao phong, quan trọng hơn là, song phương đều từ đối phương thái độ bên trong, nhận thấy được loại kia kiên quyết cùng tự tin.

Trận này giao phong, cho dù ai đều sẽ không lựa chọn nhượng bộ, như vậy tự nhiên nhất định phải phân ra một cái thắng bại thậm chí sinh tử tới.

"Tất nhiên không phải bằng hữu, như vậy mọi người tự nhiên cũng bất tất khách khí nữa. . ."

Thanh âm dần dần chuyển lạnh, Nhậm Bách Đào lành lạnh mở miệng nói, " môn nhân không thể chết vô ích, chuyện này, ngươi nhất định

muốn cho ta, cho nhiều như vậy đến Đông Hải tới đồng đạo một câu trả lời thỏa đáng!"

nói xong lời cuối cùng, Nhậm Bách Đào thanh âm càng lúc càng lớn, có thể rõ ràng bị ở đây mỗi người đều nghe thanh thanh sở sở.

"Không sai! Nhất định phải để cho hắn cho một câu trả lời thỏa đáng!"

Theo Nhậm Bách Đào mở miệng, đoàn người cũng lần nữa ồn ào náo động, phảng phất trong nháy mắt, liền lần nữa đem tình thế nghịch chuyển qua đây.

"Bạch phủ chủ, ngươi cũng chứng kiến. . . Ngươi nói môn nhân không phải ngươi giết, có thể môn nhân xưa nay hiền lành, căn bản không có thù gì địch, trừ ngươi, còn ai có động cơ giết bọn hắn?" Đột nhiên xoay người lại, Nhậm Bách Đào lạnh giọng nói, "Cái này Thanh Vân Kỵ khôi giáp, nơi này chính là Duyện châu, có ai hội nhàm chán như vậy, chuyên môn lao lực tâm cơ tới vu hãm ngươi?"

"Ta không biết người khác nghĩ như thế nào, có thể chí ít. . . Ta là không tin!"

"Không tin!"

"Không sai, trừ phi ngươi có thể xuất ra thuyết phục mọi người chứng cứ, bằng không chúng ta nói cái gì cũng không tin!"

"Không cần hỏi, hắn chính là hung thủ!"

"Giết hắn, Nhậm sư huynh, giết hắn vì môn báo thù, cho chúng ta giữ gìn lẽ phải!"

Đoàn người thanh âm cũng càng lúc càng lớn, tìm từ cũng từ ban đầu để cho Bạch Nhạc giải thích, cho một câu trả lời thỏa đáng, biến thành giết

chết Bạch Nhạc.

Đến thời khắc này, tựa hồ thế cục mới lại lần nữa trở lại Nhậm Bách Đào trên tay.

Nhìn Bạch Nhạc, Nhậm Bách Đào trong mắt không khỏi lộ ra một tia đùa cợt, nhân tình của hắn tự đều đã bị nhảy lên, loại thời điểm này, đừng nói Bạch Nhạc căn bản không cầm ra chứng cớ gì đến, cho dù là có, cũng sẽ rất nhanh bị dìm ngập trong đám người, căn bản lật không nổi nửa điểm đợt sóng.

Đây mới thực sự là hết đường chối cãi!

"Vù vù!"

Kiếm phong ra một tiếng khinh minh, nháy mắt trước đó, Thu Hoằng Kiếm chợt phá không mà ra, rơi vào Bạch Nhạc trước người.

Cái này biến cố đột nhiên nhưng là nhất thời để đám người lần nữa trở nên yên tĩnh lại, cho dù là có Nhậm Bách Đào tại đây, rất nhiều người cũng vẫn là vô ý thức có chút sợ hãi lui về phía sau mấy bước.

Nhìn Nhậm Bách Đào, Bạch Nhạc sắc mặt đồng dạng có vẻ bình tĩnh dị thường.

Chợt nhìn đi lên, tựa hồ cục diện vẫn còn đang Nhậm Bách Đào trong khống chế, nhưng trên thực tế, cùng trước kia so sánh, lại sớm đã là cách biệt một trời.

Đạo lý rất đơn giản!

Trước đó Bạch Nhạc tìm không được chính chủ, nhưng hôm nay, chính chủ ngay tại trước mắt hắn.

Kể từ đó, đối với Bạch Nhạc mà nói, vô luận đối phương thiết hạ cục có nhiều phức tạp, cũng liền đều tồn tại một loại, đơn giản nhất phá cuộc phương thức, cái kia chính là trực tiếp đánh tan Nhậm Bách Đào, chỉ cần phá huỷ cái này chính chủ, người khác tự nhiên liền sẽ giải tán lập tức.

"Trên đời này đạo lý, vốn là nói không rõ! Cũng không cần phải nhất định phải giải thích rõ. . . Kiếm trong tay, chính là đạo lý!"

Trong mắt lộ ra lau một cái kiêu căng chi sắc, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Vô luận ngươi tính toán hoàn mỹ đến mức nào, nhưng có một điểm. . . Ngươi không nên xuất hiện ở trước mặt ta!"

"Ha ha ha ha!"

Nghe vậy, Nhậm Bách Đào nhưng là không khỏi cất tiếng cười to.

"Bạch Nhạc, Bạch phủ chủ, ngươi mới bất quá vừa mới bước vào tinh cung mà thôi, liền thật cho là có thể khinh thường anh hùng thiên hạ sao?"

Chỉ lỗ mũi mình, Nhậm Bách Đào trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, âm u mở miệng nói, "Đông Hải còn chưa phải là ngươi dương oai địa phương, đã ngươi muốn chiến, ta liền để ngươi thanh tỉnh một chút!"

Trong lúc nói chuyện, Nhậm Bách Đào trên người đột nhiên nổi lên lau một cái khủng bố sát khí, linh lực ầm ầm bạo, phảng phất trong nháy mắt có một ngọn núi hướng về Bạch Nhạc đè tới đồng dạng.

Đối với Nhậm Bách Đào mà nói, hắn yêu cầu vẻn vẹn chỉ là một cái giữa lúc đối Bạch Nhạc xuất thủ lý do mà thôi.

Cho dù là dựa theo kế hoạch đến, hắn thật cũng không tin, bằng vào những người này liền có thể làm gì được Bạch Nhạc, quy về kết quả, vẫn còn cần hắn tự mình ra tay giết chết Bạch Nhạc.

Mặc dù bây giờ tình huống có chút biến hóa, có thể chỉ cần tìm được xuất thủ lý do, cái kia cũng không sao không thể tiếp thu.

"Đang muốn lĩnh giáo Đông Hải Tiên Đảo thủ đoạn!"

Chân mày khẽ nhếch, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không chút do dự nào, một ý niệm, Thu Hoằng Kiếm liền chợt hướng về Nhậm Bách Đào chém tới.

Phi Kiếm Thuật!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, Nhậm Bách Đào như vậy cao thủ, cũng cũng là hắn lần nữa nghiệm chứng thực lực của chính mình cơ hội!

Lúc trước tại Duyện Châu thành thời điểm, Bạch Nhạc một mực không có tìm được cơ hội, chân chính cùng Mâu Kình Thần hảo hảo đánh nhau một trận, bây giờ có thể trước cùng Nhậm Bách Đào loại này Đông Hải Tiên Đảo thiên tài giao thủ, cũng có thể để cho Bạch Nhạc càng rõ ràng ý thức được có ở đây không bại lộ thân phận tình huống dưới, mình cùng Mâu Kình Thần còn có bao lớn chênh lệch.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, toàn bộ Đông Hải Tiên Đảo, hắn chân chính để ý đối thủ, cũng cũng chỉ có một cái Mâu Kình Thần mà thôi.

Oanh!

Hô hấp ở giữa, Nhậm Bách Đào một tay một trảo, một cây đinh ba chợt tới tay, hung hăng hướng về Thu Hoằng Kiếm dập đầu đi.

Nguyên bản Nhậm Bách Đào đối với Phi Kiếm Thuật không chút nào để ý, tại hắn trong quan niệm, Bạch Nhạc bất quá là chơi một ít tiểu hoa chiêu tới dọa người mà thôi, nhưng mà, chân chính khi hắn xuất thủ thời điểm, mới đột nhiên hiện bên trong huyền cơ.

Một kích này xuất thủ, không trung trường kiếm, lại phảng phất thật bị người nắm trong tay, nhẹ liền trong nháy mắt hoàn thành biến chiêu, tách ra hắn một kích này!

Đừng xem chỉ là một chút xíu biến hóa rất nhỏ, nhưng trên thực tế, đối với Nhậm Bách Đào mà nói, cái này lại quả thực phá vỡ hắn nhận thức.

"Vù vù!"

Kiếm phong hơi chao đảo một cái, Thu Hoằng Kiếm thuận thế nhất trảm, liền lần nữa hướng về Nhậm Bách Đào chém xuống đi, một bộ Linh Tê Kiếm Quyết tự nhiên thi triển mà ra, kiếm thế liên miên bất tuyệt, trong nháy mắt thậm chí bả Nhậm Bách Đào đánh một trở tay không kịp.

"Ngươi đây là cái gì thủ đoạn?" Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Nhậm Bách Đào trầm giọng hỏi.

"Phi Kiếm Thuật!"

Khóe miệng tràn ra vẻ tươi cười, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói, "Mới vừa sáng chế không lâu, vừa lúc mượn lấy hôm nay cơ hội này, mời Nhậm sư huynh chỉ ra chỗ sai một chút!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc trong mắt cũng đồng dạng lộ ra vẻ ác liệt sát khí, chuyển hướng Linh Tê Kiếm Tông đệ tử đạo, "Chư vị sư đệ, mời mượn kiếm dùng một lát!"

Nghe được Bạch Nhạc, Linh Tê Kiếm Tông đệ tử cũng nhất thời hưng phấn, phảng phất nhất thời lại nghĩ tới mấy ngày trước, Bạch Nhạc lấy sức một mình đánh tan môn đệ tử tình cảnh, giơ tay lên ở giữa, một hồi mũi kiếm ra khỏi vỏ thanh âm chợt vang lên.

Hô hấp ở giữa, sở hữu Linh Tê Kiếm Tông đệ tử tất cả đều đem kiếm

hướng về Bạch Nhạc ném qua!

Trong nháy mắt, không trung nhất thời xuất hiện một mảnh sáng như tuyết kiếm quang.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 443: Bắc Đẩu Kiếm Trận? (canh thứ năm)

Đối với Phi Kiếm Thuật, trên thực tế, Bạch Nhạc cũng bất quá là mới vừa sáng tạo ra không bao lâu, rất nhiều nơi cũng còn không hoàn thiện, thậm chí coi như là Bạch Nhạc chính mình, cũng không có một cái vô cùng rõ ràng định vị, yêu cầu không ngừng chiến đấu để đề thăng chính mình cảm ngộ cùng chưởng khống lực.

Trước đó cùng môn đệ tử giao phong thời điểm, Bạch Nhạc trên thực tế liền đã thử qua khống chế rất nhiều kiếm chiến đấu với nhau, chỉ là môn những cái kia đệ tử thực lực quá yếu, căn bản là không có cách đưa đến hiệu quả gì, thậm chí coi như là Cổ Thành Vân cái kia cái gọi là Tinh Cung Cảnh, cũng chỉ là miễn cưỡng đột phá, căn bản không có thể một kích.

Nhưng hôm nay đối mặt Nhậm Bách Đào khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

Chỉ là ban đầu lúc, bị Bạch Nhạc đánh một trở tay không kịp, ăn một điểm nhỏ thua thiệt, kế tiếp có chuẩn bị tâm lý sau đó, Bạch Nhạc còn muốn tưởng từ đối phương trên người chiếm tiện nghi khả năng liền thực sự quá khó khăn.

Một cây đinh ba thi triển ra, tựa như cùng mưa rền gió dữ, vô luận nhiều ít bả kiếm công phạt, cũng thủy chung bị gắt gao ngăn ở bên ngoài, căn bản là không có cách gần người.

Hơn nữa, tại Nhậm Bách Đào dần dần quen thuộc Bạch Nhạc công kích về sau, ứng đối liền tinh chuẩn hơn, mặc dù y nguyên vẫn là lúc phòng thủ sau khi chiếm đa số, chỉ khi nào làm ra phản kích, nhưng cũng đều là

lôi đình chi thế, thường thường trong nháy mắt là có thể đánh loạn Bạch Nhạc thế tiến công.

So với việc Bạch Nhạc, Nhậm Bách Đào đồng dạng phi thường kiêu ngạo, Bạch Nhạc không có tế xuất tinh cung, hắn liền cũng đồng dạng không có dùng tinh cung chi lực, chỉ là đơn thuần lấy đinh ba tới ứng đối Phi Kiếm Thuật công kích.

Người thường nói tà bất thắng chính, nhưng trên thực tế, thiện ác cùng thắng bại thật cũng không có bao nhiêu quan hệ.

Cái này giao thủ ngắn ngủi, cũng làm cho Bạch Nhạc đối với Nhậm Bách Đào thực lực, có một cái càng rõ ràng nhận thức.

Đây là một cái chân chính thiên tài, nếu như không phải Mâu Kình Thần đột nhiên xuất hiện, có thể thì sẽ là Đông Hải Tiên Đảo thế hệ này xuất sắc nhất đệ tử.

Cơ sở cực kỳ vững chắc, hiển nhiên là chân chính xuống khổ công, tâm tính kiên cường, hơn nữa cực kỳ tự tin.

Nếu như không phải tâm cơ thâm trầm, dụng tâm cũng vô cùng ác độc, Bạch Nhạc thậm chí rất hy vọng có thể cùng đối phương trở thành bạn.

Đáng tiếc, đối lúc này Bạch Nhạc mà nói, đánh tan thậm chí là đánh chết đối phương mới là chọn lựa duy nhất.

Oanh!

Một ý niệm, Bạch Nhạc phía sau chợt xuất hiện một tòa huyễn lệ tinh cung, mặc dù còn có vẻ hơi có chút mờ nhạt, có thể cái kia bảy ngôi sao nhưng là rạng ngời rực rỡ, lộ ra một cổ cực kỳ mạnh mẽ lực lượng.

Bước vào Tinh Cung Cảnh sau đó, chân chính lợi hại sát chiêu, trên thực

tế, đều là dựa vào tinh cung mà tồn tại, không sử dụng tinh cung lực lượng, sẽ rất khó đem uy lực chân chính vung ra tới.

Phi Kiếm Thuật cũng giống như vậy!

Tế xuất tinh cung, những thứ này phi kiếm lực lượng nhất thời liền chợt đề thăng một cấp bậc, hơn nữa cũng rốt cục để cho Bạch Nhạc nhạy cảm ý thức được một cái vấn đề mấu chốt.

Nếu như ứng phó thực lực không cường đối thủ, khống chế nhiều ít bả kiếm công kích cũng không quan hệ, có thể nếu là chân chính muốn hoàn mỹ khống chế phi kiếm, lấy Bạch Nhạc bây giờ thần hồn cường độ, liền có một cái hạn chế cực lớn.

Bước vào Tinh Cung Cảnh, trên thực tế, Bạch Nhạc tu hành cơ sở cũng đã biến thành Thất Tinh Đồ, đối với Bạch Nhạc mà nói, tinh cung bên trong cái kia bảy ngôi sao, chính là hắn lực lượng chi nguyên, hơn nữa, trong lúc này mà thôi đồng dạng giấu diếm huyền cơ!

Lúc này Bạch Nhạc mắc đi cầu biết đến, đối hắn mà nói, đủ khả năng hoàn mỹ khống chế phi kiếm, cũng liền cũng chỉ có bảy chuôi, phân biệt đối ứng bảy ngôi sao.

Trong chớp nhoáng này, Bạch Nhạc trong đầu nhưng là đột nhiên hiện lên một đạo linh quang!

Bắc Đẩu Kiếm Trận!

Lúc trước Bạch Nhạc còn chưa bước vào Tinh Cung Cảnh trước, tựu lấy Yến Bắc Thần thân phận từng cùng Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử từng có một lần giao thủ, Nam Cung Thiên bọn hắn thi triển Bắc Đẩu Kiếm Trận, cũng mang cho Bạch Nhạc không nhỏ phiền phức, nếu như không phải trùng hợp Bạch Nhạc ý thức được Bắc Đẩu Kiếm Trận thật không bàn mà hợp ý nhau Bắc Đẩu Thất Tinh vị, trận chiến kia cũng chưa chắc có

thể thắng nhẹ nhàng như vậy.

Bây giờ Bạch Nhạc mặc dù có thể đồng thời thao túng rất nhiều bả kiếm, thật là trên thực tế, có thể vung ra tới uy lực, cũng không có một loại trên bản chất đề thăng.

Nhưng này dạng ý niệm trong đầu, lại đột nhiên vì Bạch Nhạc chỉ rõ phương hướng.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc nhất thời bỏ qua dư thừa kiếm, vẻn vẹn chỉ là lưu lại bảy chuôi, hơn nữa, tự nhiên dựa theo trong trí nhớ Bắc Đẩu Thất Tinh vị trí bày ra.

Cái gọi là Bắc Đẩu Kiếm Trận, thật cũng bất quá chỉ là đem Cửu Cung Bát Quái phương pháp, kết hợp Bắc Đẩu Thất Tinh tinh tượng mà sáng chế chiến trận phương pháp mà thôi!

Đương nhiên, chân chính từ Bắc Đẩu Tinh Cung cao thủ thi triển ra có thể biến hóa đa dạng, còn lâu mới có được Bạch Nhạc chỗ lý giải như thế nông cạn, có thể trên đường lớn, nhưng là tương thông.

Bạch Nhạc bản thân đối với Cửu Cung Bát Quái cùng sao Bắc đẩu tượng đều cũng không xa lạ, bây giờ nhất niệm mọc lên, liền nhất thời lấy những thứ này phi kiếm bày ra một cái đơn giản Bắc Đẩu Kiếm Trận!

Thiên Xu, Thiên Tuyền, Thiên Cơ, Thiên Quyền, Ngọc Hành, Khai Dương, Diêu Quang!

Làm phi kiếm phân biệt liệt tại cái này bảy sao vị, phảng phất trong tích tắc, liền lệnh kiếm thế chợt tăng vọt.

Kiếm trận thành hình trong nháy mắt, Nhậm Bách Đào lúc này sắc mặt đại biến, mạnh mẽ cùng Bạch Nhạc kéo ra một khoảng cách.

"Bắc Đẩu Kiếm Trận? !"

Nhậm Bách Đào có thể chưa quen thuộc Bạch Nhạc, nhưng là lại không có khả năng chưa quen thuộc Bắc Đẩu Kiếm Trận, phải biết, những năm gần đây, Đông Hải Tiên Đảo cùng Bắc Đẩu Tinh Cung vốn là tương hỗ là quân xanh, đối với đối phương nổi danh nhất một ít Thần Thông Pháp Môn cũng có thể gọi là quen thuộc cực kỳ.

Có thể hết lần này tới lần khác, lúc này, Nhậm Bách Đào lại chứng kiến Bạch Nhạc vậy mà thi triển ra Bắc Đẩu Kiếm Trận, cái này có để cho hắn làm sao có thể không kinh hãi.

Cái này không chỉ có chỉ là Bạch Nhạc thi triển ra Bắc Đẩu Kiếm Trận thật lợi hại vấn đề, mà là có nghĩa là, rất có thể Bạch Nhạc đã cùng Bắc Đẩu Tinh Cung đạt thành giao dịch gì, bằng không Bắc Đẩu Tinh Cung nhất định không khả năng bả Bắc Đẩu Kiếm Trận truyền thụ cho Bạch Nhạc đạo lý.

Đương nhiên, trên thực tế, nếu như Nhậm Bách Đào thật lại theo Bạch Nhạc đánh một hồi, là có thể hiện, Bạch Nhạc cái này cái gọi là Bắc Đẩu Kiếm Trận, thật chỉ là một cái chủ nghĩa hình thức, nhìn dọa người, nhưng trên thực tế căn bản vẫn chưa được tinh túy, không có uy lực gì đáng nói.

Có thể, chợt thấy như vậy một màn, Nhậm Bách Đào coi như là thông minh đi nữa thì như thế nào có thể suy nghĩ nhiều như vậy, cơ hồ là trước tiên đã bị nói gạt, nghĩ đến một cái khác trên phương hướng.

Điều này cũng làm cho Nhậm Bách Đào cảm nhận chiến ý nhất thời tiêu tán hơn phân nửa.

Phen này giao thủ, Bạch Nhạc kinh ngạc cho hắn cường đại, hắn làm sao không phải là chấn động tại Bạch Nhạc khủng bố!

Cũng chỉ có tinh cung sơ kỳ thực lực, lại sở hữu đáng sợ như thế kiếm đạo tu vi, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Hắn tuy muốn nhân cơ hội đánh tan, thậm chí chém giết Bạch Nhạc, thật là cái này Bắc Đẩu Kiếm Trận cũng là thật đưa hắn hù dọa!

Bắc Đẩu Kiếm Trận khủng bố đến mức nào, hắn là vô cùng rõ ràng, nếu như lại như thế kéo xuống đến, một khi để cho Bạch Nhạc chân chính đem Bắc Đẩu Kiếm Trận uy lực vung ra đến, hắn thật có thể đâm lao phải theo lao, đừng nói thua ở Bạch Nhạc trong tay, dù là chỉ là liều cái ngang tay, cũng đủ để khiến hắn danh dự đại điệt.

Cho người ta làm đá đặt chân loại sự tình này, hắn chính là vạn vạn không muốn làm.

Nghĩ vậy, Nhậm Bách Đào chợt thu tay lại, nhìn Bạch Nhạc cười lạnh nói, "Không nghĩ tới Bạch phủ chủ nhanh như vậy liền cùng Bắc Đẩu Tinh Cung cấu kết với, chớ không phải là lần này tông môn khảo hạch Bắc Đẩu Tinh Cung e rằng ngươi hứa hẹn hay sao? Còn là nói. . . Ngươi đã trong tối bằng lòng bái nhập Bắc Đẩu Tinh Cung?"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 444: Điều kiện mặc cho ngươi mở

"Nhậm sư huynh quan tâm không khỏi quá nhiều một ít."

Đối mặt Nhậm Bách Đào nghi vấn, Bạch Nhạc không có chút nào giải thích ý tứ, một câu nói liền nhàn nhạt chống trở về.

"Bạch Nhạc, ngươi đừng tưởng rằng liên lụy Bắc Đẩu Tinh Cung liền có thể không kiêng nể gì cả, nơi này là Đông Hải!"

Lại bị Bạch Nhạc hận một câu, Nhậm Bách Đào sắc mặt càng khó xem vài phần, lạnh lùng mở miệng nói.

"Đất ở xung quanh, tất cả là đất của vua! Ngươi Đông Hải chẳng lẽ chính là ngoài vòng pháp luật chi địa hay sao?"

Chân mày khẽ giơ lên, Bạch Nhạc một tấm miệng liền đem Đại Càn Vương Thất da hổ bứt lên đến, "Nhậm sư huynh, miệng mồm nhiều tiếng muốn ta cho một câu trả lời thỏa đáng, ta nhưng cũng muốn hỏi một chút. . . Không Huyền Môn thảm án sanh ở Đông Hải, ngươi Đông Hải Tiên Đảo có phải hay không cũng nên cho một câu trả lời thỏa đáng?"

"Có thể sát nhân, có thể chưa chắc chỉ có ta, cũng có ngươi." Ngôn từ như đao, Bạch Nhạc không có chút nào cố kỵ Đông Hải Tiên Đảo ý tứ, lạnh lùng mở miệng nói.

"Chê cười, Không Huyền Môn cùng ta không oán không cừu, ta có lý do gì đối Không Huyền Môn ra tay?" Nhậm Bách Đào nhất thời cười lạnh nói.

"Không Huyền Môn những thứ này đệ tử, một mình ta là có thể quét ngang, lại có lý do gì trong tối ra tay?" Nhìn chằm chằm Nhậm Bách Đào, Bạch Nhạc nhàn nhạt hỏi ngược lại.

Những lời này trước đó không có cách nào khác nói, bởi vì căn bản sẽ không có người nghe, nhưng là bây giờ không giống nhau, trước ngăn chặn Nhậm Bách Đào, sau đó sẽ ngay trước Nhậm Bách Đào mặt nói ra, liền chờ thế là cho Duyện châu những tông môn này một lời giải thích.

Kể từ đó, một khi Nhậm Bách Đào rút đi, như vậy người khác tự nhiên cũng liền lại không có tiếp tục làm khó dễ lý do.

Chính như trước đó nói, Không Huyền Môn sự tình, thật căn bản không người quan tâm chân tướng, mọi người quan tâm, vẻn vẹn chỉ là một cái kết quả mà thôi.

Làm kết quả đi ra, chân tướng tự nhiên cũng liền đồng dạng càng không ý nghĩa, trừ Không Huyền Môn bản thân người, căn bản sẽ không có người hỏi nhiều một câu.

Chứng kiến Bạch Nhạc cường ngạnh, Nhậm Bách Đào có chút khó chịu, nhưng lại cuối cùng có chút thúc thủ vô sách.

Tựa như Bạch Nhạc nói, kiếm trong tay chính là đạo lý.

Hắn bắt không được Bạch Nhạc, cái kia cái gọi là chứng cứ, tự nhiên cũng liền không trở thành chứng cứ.

"Bạch phủ chủ, Đông Hải rất lớn, ngươi cũng không nên làm mất mới tốt."

Quẳng xuống câu nói này, Nhậm Bách Đào lúc này xoay người mà đi.

So với việc chuyện này bản thân, Bạch Nhạc cùng Bắc Đẩu Tinh Cung

quan hệ, mới trọng yếu hơn.

. . .

Một trận phong ba trừ khử cùng vô hình.

Có thể mang đến kết quả, cho dù không có đơn giản như vậy.

Như thế nháo trò, Bạch Nhạc cùng Linh Tê Kiếm Tông tên nhất thời vang vọng Đông Hải, đảm nhiệm ai cũng biết, lần này tông môn trong khảo hạch, nhiều hầu như vô pháp chiến thắng đối thủ.

Liền Nhậm Bách Đào đều thắng không đối phương, hắn Huyền cấp tông môn đệ tử, còn có ai có thể ứng phó?

Đương nhiên, kinh hãi nhất vẫn như cũ không phải những thứ này Huyền cấp tông môn mà là. . . Bắc Đẩu Tinh Cung!

Nhậm Bách Đào cũng không có giúp Bạch Nhạc giấu giếm hứng thú, thậm chí ngược lại trợ giúp, đem Bạch Nhạc cùng Bắc Đẩu Tinh Cung cấu kết tin tức thả ra ngoài.

Bạch Nhạc có thể thi triển Bắc Đẩu Kiếm Trận chính là lớn nhất chứng cứ.

Đối với Bắc Đẩu Tinh Cung mà nói, đây mới là nhất đẳng đại sự, bởi vì không có bất kỳ người nào so với bọn hắn rõ ràng hơn, Bắc Đẩu Tinh Cung cho tới bây giờ sẽ không có truyền qua Bạch Nhạc Bắc Đẩu Kiếm Trận!

Nếu như chuyện này là thật, như vậy Bắc Đẩu Kiếm Trận là thế nào tiết lộ ra ngoài, mới là chân chính then chốt.

Vẻn vẹn hai ngày sau, Bắc Đẩu Tinh Cung người liền tìm tới cửa, hơn

nữa người đến, cũng miễn cưỡng xem như là người quen, chính là trước đây dẫn Bạch Nhạc tiến nhập Bắc Đẩu Tinh Cung chân truyền đệ tử, Tiền Thụy!

"Bạch sư đệ!"

Hơi hơi xin lỗi, Tiền Thụy có vẻ so tại Bắc Đẩu Tinh Cung thời điểm, càng thân thiết rất nhiều.

"Không biết Tiền sư huynh giá lâm, không có từ xa tiếp đón!" Mỉm cười hoàn lễ, Bạch Nhạc rất mau đem Tiền Thụy mời vào gian phòng, một bên Tô Nhan cũng chưa cấm kỵ, cười dài dâng trà, sau đó cứ như vậy lẳng lặng ngồi ở Bạch Nhạc bên người.

Chứng kiến Tô Nhan, Tiền Thụy mí mắt cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy, nhưng lại cuối cùng không nói gì.

Tô Nhan thật xinh đẹp, mặc dù hắn đối cái này cho tới bây giờ không phải cố ý, cũng không dám nhìn lâu, huống chi, đi ra dung mạo bên ngoài, quan trọng hơn là, Tô Nhan còn là một vị ma tu, tồn tại Tinh Cung Cảnh thực lực ma tu.

Không có cấm kỵ để cho Tô Nhan xuất hiện ở hắn đối mặt, trên thực tế cũng đã cho thấy một loại thái độ, bây giờ Bạch Nhạc, không chỉ là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, vẫn là Thanh Châu phủ chủ.

Trong lúc này ý tứ khả năng liền vi diệu vô cùng.

"Bạch phủ chủ, ta tới ý, ngươi nghĩ tất cũng đoán được."

Nghe thấy dây biết nhã ý, mở lại miệng thời điểm, Tiền Thụy xưng hô liền từ Bạch sư đệ biến thành Bạch phủ chủ.

"Đây cũng chính là ta nghĩ cùng Tiền sư huynh nói sự tình." Bạch Nhạc

nhẹ giọng mở miệng nói, "Ta nghĩ muốn Bắc Đẩu Kiếm Trận truyền thừa, điều kiện mặc cho ngươi mở."

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Tiền Thụy chậm rãi mở miệng nói, "Nghe đồn Bạch phủ chủ không phải đã nắm giữ Bắc Đẩu Kiếm Trận sao? Ta lần này đến, cũng chính là muốn hỏi một câu, ngươi đến tột cùng từ đâu học được Bắc Đẩu Kiếm Trận?"

"Nào có cái gì Bắc Đẩu Kiếm Trận." Khóe miệng tràn ra mỉm cười, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Chỉ nói là ở giữa, trên bàn chén trà lại chợt bay lên, bảy cái chén trà chuyển Bắc Đẩu Thất Tinh vị phân bố, chợt nhìn xuống dưới, nghiễm nhiên chính là Bắc Đẩu Kiếm Trận dáng dấp.

Cũng không đợi Tiền Thụy hỏi, Bạch Nhạc liền tự mình giải thích một chút, "Bất quá là Cửu Cung Bát Quái phương pháp, kết hợp Bắc Đẩu Thất Tinh vị mà thôi, có hoa không quả, giả trang dáng vẻ tạm được, nơi nào so sánh với chân chính Bắc Đẩu Kiếm Trận!"

May là như vậy, có thể nhìn trước mặt cái này bảy cái chén trà, Tiền Thụy cũng vẫn như cũ không khỏi có một loại trợn mắt hốc mồm cảm giác.

Tại Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử bên trong, ai mà không bả Bắc Đẩu Kiếm Trận xem vì vô cùng ảo diệu trận pháp, thì có ai dám như vậy hời hợt nhắc tới Bắc Đẩu Kiếm Trận.

Cơ hồ là bản năng, Tiền Thụy đã nghĩ một ngụm cự tuyệt Bạch Nhạc!

Bắc Đẩu Kiếm Trận tất nhiên không có tiết lộ ra ngoài, như vậy tự nhiên vô luận như thế nào cũng không khả năng truyền cho Bạch Nhạc.

Nhưng mà, ngay tại hắn muốn lúc mở miệng sau khi, không trung cái kia

bảy cái chén trà lại chợt biến ảo phương vị, thình lình đem bên trong một ly chuyển tới trước mặt hắn.

"Tiền sư huynh, mời uống trà!"

Chính là một cái như vậy đơn giản động tác, nhưng là chợt để cho Tiền Thụy đem vốn là muốn nói chuyện, ngạnh sinh sinh nuốt xuống.

Mặc dù tựa hồ chỉ là một cái đơn giản biến hóa, nhưng hắn lại xem thanh thanh sở sở, trong lúc này xác thực không bàn mà hợp ý nhau Bắc Đẩu Kiếm Trận tinh diệu, nói cách khác, sự tình sợ rằng không hề giống Bạch Nhạc nói như vậy hời hợt, chí ít. . . Bạch Nhạc sợ rằng đã nắm giữ một ít Bắc Đẩu Kiếm Trận pháp môn.

Loại cảm giác này, quả thực giống như là nuốt một con ruồi khó chịu.

Hít sâu một hơi, Tiền Thụy lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Bạch sư đệ vô sự tự thông, cảm ngộ ra một chút Bắc Đẩu Kiếm Trận da lông, ngược lại cũng coi là cùng bổn tông có quan hệ, đã như vậy, Bạch sư đệ sao không suy nghĩ bái nhập bổn tông? Chỉ cần ngươi trở thành bổn tông đệ tử, thu được Bắc Đẩu Kiếm Trận truyền thừa từ nhưng không thành vấn đề."

"Cái này sợ rằng không được!" Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc giang tay ra đạo, "Ta vốn là Thanh Châu phủ chủ, sau này cũng tất nhiên sẽ lấy Thanh châu làm căn cơ, làm sao có thể bái nhập Duyện châu tông môn? Chính là Linh Tê Kiếm Tông, lần này tông môn khảo hạch sau đó, ta cũng sẽ rời khỏi."

Đây cũng là Bạch Nhạc lần đầu tiên minh xác biểu thị sẽ rời đi Linh Tê Kiếm Tông.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 445: Lên thuyền, ra biển

"Vậy ta liền bất lực."

Lắc đầu, Tiền Thụy tiếp nhận chén trà uống một ngụm, lúc này mới thong thả mở miệng nói, "Bắc Đẩu Kiếm Trận là bổn tông bí truyền, quan hệ cực đại, không phải là bổn tông đệ tử, không được bên ngoài truyền!"

Như thế một hồi thời gian, Tiền Thụy cũng rốt cục lần nữa ổn định cảm xúc, nhẹ nhàng cự tuyệt nói.

Đạo lý rất đơn giản, từ tình huống bây giờ xem, Bạch Nhạc muốn có được Bắc Đẩu Kiếm Trận cường liệt hơn nhiều, như vậy vô luận như thế nào cái này kiêu ngạo hắn đều nhất định phải bưng, như vậy mới có thể mức độ lớn nhất bức bách Bạch Nhạc làm ra nhượng bộ.

"Trên đời này không có gì tuyệt đối sự tình, Tiền sư huynh nghĩ sao?" Không nhúc nhích chút nào, Bạch Nhạc sái nhiên mở miệng nói.

Trong tay vuốt vuốt chén trà, lời này Tiền Thụy lại hoàn toàn không có tiếp miệng ý tứ.

Tiền Thụy không tiếp, Bạch Nhạc cũng sẽ không nhắc lại nữa, phảng phất căn bản cũng không có chuyện này, đơn giản uống chút trà, trò chuyện một hồi Đông Hải thế cục, Tiền Thụy liền cáo từ.

"Công tử cho rằng, Bắc Đẩu Tinh Cung người hội thỏa hiệp sao?"

Tô Nhan hiếu kỳ hỏi.

Lấy đối Bạch Nhạc giải, tự nhiên rõ ràng, Bạch Nhạc đối với Bắc Đẩu

Kiếm Trận coi trọng, hiển nhiên so mặt ngoài nhìn qua trọng yếu hơn nhiều.

"Nếu như cho là thật không có ý định thỏa hiệp, ngươi cho rằng tới trả lại là Tiền Thụy sao?" Bật cười lớn, Bạch Nhạc lắc đầu nói, "Tin tức đã truyền trở về, Bắc Đẩu Tinh Cung sẽ không tùy ý ta khinh địch như vậy xé da hổ. . . Phân biệt chỉ là yêu cầu trả giá bao nhiêu đánh đổi vấn đề, chuyện này, hắn không làm chủ!"

...

Thời gian chậm rãi trôi qua, ra biển thuyền lớn cũng đã chuẩn bị xong, lần này tông môn khảo hạch, muốn tại Đông Hải Tiên Đảo bên trong cử hành, từng cái môn phái người cũng đều nhất định phải tại quy định thời gian bên trong đạt được Đông Hải thuyền lớn trước.

Trên thực tế, quá trình này, bản thân liền là tông môn khảo hạch một bộ phận.

Như Không Huyền Môn loại này căn bản, liền Đông Hải đều đến không tông môn, tự nhiên trực tiếp liền bị thủ tiêu tham dự xuống dưới tư cách, dựng lên chẳng mấy chốc sẽ có một chút không nổi danh tông môn trên đỉnh đến, lẫn nhau ở giữa, cũng sẽ có từng cuộc một thảm liệt chém giết.

Thật, ban đầu rất nhiều môn phái nhỏ, để mắt tới đều là Linh Tê Kiếm Tông, chỉ là có Không Huyền Môn cái này giáo huấn đặt phía trước, liền lại hiếm có người dám tại tới trêu chọc Linh Tê Kiếm Tông.

Làm chạy tới trên Đông Hải bờ biển, nhìn trên biển những cái kia thuyền lớn thời điểm, đừng nói là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, ngay cả Từ Phong cùng Hà Diêu cũng không khỏi một hồi thổn thức.

Nguyên bản đối với Linh Tê Kiếm Tông mà nói, gian nan nhất một đoạn đường, theo Bạch Nhạc trận chiến kia, liền thay đổi như vậy ung dung,

cũng thật để cho người ta cảm thán, một cái thiên tài cường giả mang đến ảnh hưởng.

"Lên thuyền a!"

Nhìn chung quanh một chút, Hà Diêu trầm giọng phân phó nói.

Đương nhiên, trên thực tế, lên thuyền trình tự, nguyên bổn cũng là rất có chú ý, nhưng hôm nay Bạch Nhạc cứ như vậy đi tuốt ở đàng trước, lại có tông môn nào người dám ngăn cản?

Ở nơi này sao trước mắt bao người, Linh Tê Kiếm Tông không nhìn tất cả quy củ, cứ như vậy đệ nhất bước lên thuyền lớn.

Trên thuyền, Nhậm Bách Đào lẳng lặng nhìn, sắc mặt có chút khó coi, nhưng lại cũng cuối cùng không nói gì , mặc cho đối phương lên thuyền.

...

So với việc những thứ này Huyền cấp tông môn, Bắc Đẩu Tinh Cung mặc dù cũng phái người qua đây, nhưng lại hiển nhiên cũng không biết cùng người cùng đi chen thuyền lớn, thậm chí ngay cả mặt cũng không có lậu, liền trực tiếp thượng Bắc Đẩu Tinh Cung chính mình thuyền, trước một bước hướng về Đông Hải Tiên Đảo chạy tới.

"Trần trưởng lão, bây giờ tình huống chính là như vậy. . . Chúng ta nên xử lý như thế nào?"

Đàng hoàng đem gặp Bạch Nhạc lúc tình hình hướng Trần Kiếm Phong thuật lại một lần, Tiền Thụy có chút bất đắc dĩ hỏi.

Tiền Thụy cũng coi như Bắc Đẩu Tinh Cung phi thường nổi danh thiên tài, đối mặt bất luận kẻ nào tự vấn đều có thể không rơi vào thế hạ phong, có thể hết lần này tới lần khác mỗi lần đối mặt Bạch Nhạc thời

điểm, đều sẽ để cho hắn có một loại cảm giác vô lực, dường như vô luận ngươi dùng bao nhiêu lực khí, đều sẽ nhẹ nhàng đánh tới trong bông, căn bản không dùng sức.

"Hắn cùng với Nhậm Bách Đào lúc giao thủ tình cảnh, cũng tra rõ sao?" Trần Kiếm Phong lần nữa hỏi tới.

"Tra rõ, lúc đó hắn thật là thi triển ra Bắc Đẩu Kiếm Trận, lúc này mới kinh sợ thối lui Nhậm Bách Đào." Gật đầu, Tiền Thụy nhẹ giọng nói, "Đương nhiên, hắn nắm trong tay tất nhiên vẫn chỉ là một cái da lông, hư hữu biểu hiện, căn bản không nhiều ít uy lực. . . Chỉ bất quá, người khác cũng không biết."

Nói đến đây sao, Tiền Thụy cũng không khỏi có chút vô lực, một câu cuối cùng này, mới là tối trọng yếu một điểm.

Phải biết, trước đây Bạch Nhạc liền từng đi qua Bắc Đẩu Tinh Cung, điểm này căn bản không gạt được người khác.

Bạch Nhạc tại Bắc Đẩu Tinh Cung làm cái gì không ai biết, có thể sau khi rời khỏi, lúc này mới không bao lâu, dĩ nhiên cũng làm có thể ngự kiếm lăng không, bày xuống Bắc Đẩu Kiếm Trận nhưng là rất nhiều người đều chính mắt thấy, giữa hai cái này, tự nhiên rất dễ dàng thì có thể được ra quan hệ nhân quả tới.

Hơn nữa, Bắc Đẩu Tinh Cung trước đó xác thực từng hứa hẹn qua Bạch Nhạc, lần này tông môn trong khảo hạch, không còn nhằm vào Linh Tê Kiếm Tông, cái này dễ dàng hơn để cho người ta sản sinh liên tưởng.

"Trần trưởng lão, ta không biết rõ, Bạch Nhạc rốt cuộc làm sao làm được." Tiền Thụy nhịn không được lần nữa lối ra dò hỏi.

"Thật Bạch Nhạc nói không sai, cái gọi là Bắc Đẩu Kiếm Trận, vốn cũng không qua là do Cửu Cung Bát Quái phương pháp, phối hợp sao Bắc đẩu

đồ diễn hóa mà ra! Ta để cho người ta đi Thanh châu điều tra, Bạch Nhạc xuất thân Thanh châu Bạch gia, khi còn bé chuyên tâm dốc lòng cầu học, hơn nữa thông tuệ hơn người! Hắn có thể đủ từ Cửu Cung Bát Quái phương pháp ở giữa ngộ ra vài phần môn đạo đến, thật không có gì có thể kỳ quái." Dừng một cái, Trần Kiếm Phong tiếp tục nói, "Theo Nam Cung Thiên nói, trước đây cái kia Yến Bắc Thần, đã từng phá giải Bắc Đẩu Kiếm Trận, nghĩ đến chắc là đạo lý."

"Chỉ là, tu hành giả bên trong hiếm có người chân chính liên quan đến những thứ này kỳ môn Ngũ Hành Chi Đạo đồ vật mà thôi, này mới khiến Bắc Đẩu Kiếm Trận có vẻ càng thần bí."

Trầm ngâm một chút, Trần Kiếm Phong chậm rãi mở miệng nói, "Bắc Đẩu Kiếm Trận, chân chính tinh diệu địa phương, không ở biểu hiện, mà ở tại khác biệt đệ tử ở giữa, mượn kiếm trận lẫn nhau chồng lên lực lượng phương thức. . . Tất nhiên hắn muốn, cho hắn một ít kiếm trận biến hóa là được."

Nghe thế Tiền Thụy nhất thời hiểu được, Bắc Đẩu Kiếm Trận có thể truyền cho Bạch Nhạc, nhưng là lại nhất định phải là đi qua sửa chữa phiên bản, không liên quan đến nhiều người liên thủ thi triển kiếm trận thủ đoạn, chỉ là đơn thuần kiếm trận Biến Hóa Chi Thuật! Kể từ đó, mặc dù đồng dạng khó có được, nhưng lại cũng đã không trọng yếu như vậy.

Đương nhiên, tức đã là như thế, cũng đồng dạng nhất định muốn để cho Bạch Nhạc trả giá đủ đủ đại giới mới được.

"Đúng, Trần trưởng lão, đệ tử minh bạch!"

Khoát khoát tay, Trần Kiếm Phong nhẹ giọng nói, "Trước không nên gấp gáp, để sau hãy nói. . . Cái kia Từ Phong cùng Mâu Kình Thần có cừu oán, lần này hắn Linh Tê Kiếm Tông muốn thuận lợi như vậy bước lên Đông Hải Tiên Đảo cũng không dễ dàng."

Điểm này, Tiền Thụy mơ hồ cũng biết một ít, Mâu Kình Thần phụ thân trước đây chính là vì Từ Phong giết chết, cũng chính là một đoạn này ân oán, mới khiến cho Linh Tê Kiếm Tông cùng Đông Hải Tiên Đảo ở giữa, kết xuống không thể hóa giải huyết cừu.

Hai năm qua, Mâu Kình Thần không có động thủ, là bởi vì còn chưa tới cùng rảnh tay, nhưng lúc này đây Từ Phong tự mình bước vào Đông Hải, nhưng liền không có nhịn nữa nhường đường lý do.

Cũng chỉ xem, Bạch Nhạc còn hay không muốn giúp Từ Phong can thiệp vào.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 446: Vượt biển mà đến

Đừng xem Bạch Nhạc bọn hắn lên thuyền thượng dễ dàng, nhưng trên thực tế, phía sau tông môn muốn lên thuyền, lẫn nhau ở giữa cũng hầu như còn muốn đi qua một phen tranh đấu, những cái kia không phải Huyền cấp tông môn môn phái nhỏ vì tranh đoạt Không Huyền Môn lưu lại danh sách kia, càng là liều lên tính mệnh liều mạng tranh đấu!

Từ sáng sớm bắt đầu lên thuyền, thẳng đến nhanh mặt trời lặn thời điểm, đội thuyền mới xem như chậm rãi ra biển.

Cuối cùng lên thuyền tổng cộng 12 cái tông môn, bên trong chín cái tông môn là nguyên bản Huyền cấp tông môn, mặt khác ba cái thì là có hi vọng tấn cấp môn phái nhỏ, cần chờ đến tông môn khảo hạch chính thức sau khi bắt đầu, lại đi tranh đoạt Huyền cấp tông môn tư cách.

Trên thuyền lớn, buồng nhỏ trên tàu phân bố cũng cũng là dựa theo thực lực mà phân chia.

Ba cái kia môn phái nhỏ ở tại tầng cao nhất trong khoang thuyền, hầu như nhìn không thấy ánh mặt trời, thủy chung đều ở đây tối tăm nhất ảo cảnh xuống, hơn nữa không có chuyện huống hồ xuống, không được đạp boong thuyền.

Hắn Huyền cấp tông môn dựa theo trước đó lên thuyền trình tự tới chọn buồng nhỏ trên tàu ở lại!

Đương nhiên, toàn bộ trên thuyền cuối cùng vị trí đều bị Đông Hải Tiên Đảo người chiếm cứ, cũng không người dám có bất kỳ dị nghị gì.

Lười biếng đứng ở boong tàu, hưởng thụ gió biển thổi phất, nhìn mặt trời lặn, Bạch Nhạc cả người có vẻ cực kỳ thích ý, phảng phất chính là ra

biển du ngoạn, thỉnh thoảng còn muốn chỉ huy Đông Hải Tiên Đảo đệ tử giúp hắn cầm ăn uống.

Đừng xem bây giờ ở trên thuyền Tinh Cung Cảnh cường giả không ít, nhưng chân chính dám như Bạch Nhạc làm càn như vậy, lại hầu như một cái cũng không tìm ra được.

Đương nhiên, đổi người khác, Đông Hải Tiên Đảo đệ tử cũng chưa chắc hội để ý tới, có thể chỉ cần đón nhận Bạch Nhạc cái kia giống như cười mà không phải cười ánh mắt, cho dù là Linh Phủ Cảnh đệ tử, thì có ai dám cự tuyệt hắn yêu cầu?

Cuối cùng tại Bạch Nhạc yêu cầu Đông Hải Tiên Đảo đệ tử cho hắn chuẩn bị nước quả lúc tới sau khi, Nhậm Bách Đào rốt cục nhịn không được, tự mình đến Bạch Nhạc trước mặt.

"Bạch phủ chủ, nơi đây không phải ngươi phủ thành chủ, ngươi yêu cầu cũng không tránh khỏi quá nhiều a?"

"Ta còn tưởng rằng ngươi có thể một mực nhịn xuống đi đây." Khóe miệng tràn ra mỉm cười, Bạch Nhạc lười biếng mở miệng nói, "Ngươi muốn là lại không lộ diện, ta chỉ sợ cũng được chỉ huy bọn hắn xuống biển bắt cá đi."

Ánh mắt lấp lóe, Nhậm Bách Đào lúc này mới ý thức được, Bạch Nhạc căn bản là cố ý khích hắn hiện thân, suy nghĩ cẩn thận điểm này, Nhậm Bách Đào ngược lại tỉnh táo lại, "Bạch Nhạc, ngươi đến tột cùng muốn làm gì?"

"Cũng không phải là ta muốn làm gì, là các ngươi muốn làm gì!"

Trong mắt lộ ra một luồng nhàn nhạt sát khí, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Hôm đó từ biệt, Nhậm sư huynh liền biến mất không còn tăm hơi vô tung, cái này quả thực làm ta có chút khó có thể tin. . . Lần

này lên thuyền, chúng ta thượng cũng không tránh khỏi quá đơn giản, trong lúc này lẽ nào không có ngươi Nhậm sư huynh thủ bút sao?"

Có Bạch Nhạc uy hiếp, người khác thật không dám tới trêu chọc tuy không sai, có thể Linh Tê Kiếm Tông nhưng cũng dù sao cũng không thể chỉ dựa vào Bạch Nhạc một cá nhân, tối thiểu nếu là đối phương đề nghị đổi một loại tỷ thí phương thức, nhiều cuộc tỷ thí tới quyết định lên thuyền trình tự, Linh Tê Kiếm Tông sẽ không dễ dàng như vậy đi lên.

Coi như có thể chỉ định quy tắc người, Đông Hải Tiên Đảo không thể nghi ngờ có quyền lực này, dù cho là Bạch Nhạc, cũng không khả năng một vị phản đối.

Nhưng này tất cả, đều có vẻ quá mức thuận lợi, thế cho nên để cho Bạch Nhạc ngửi được một tia khí tức nguy hiểm.

Loại tình huống này, Bạch Nhạc cũng không tâm tư đi theo Nhậm Bách Đào đấu tâm mắt, trực tiếp liền lựa chọn loại này thẳng thắn nhất phương thức.

"Bạch phủ chủ đa tâm, chẳng lẽ ta không tìm làm phiền ngươi, ngươi còn không được tự nhiên hay sao?" Mí mắt nhỏ không thể thấy nhảy nhót, Nhậm Bách Đào hời hợt qua loa lấy lệ nói.

"Nhậm sư huynh, ngươi muốn nói như vậy, nhưng là không còn ý tứ." Bĩu môi, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói, "Nơi này cách Đông Hải Tiên Đảo cũng không biết có còn xa lắm không, ngươi nói muốn là thuyền đột nhiên lật làm sao bây giờ?"

Ngoài sáng hỏi, cái gì đều không hỏi được, Bạch Nhạc đơn giản thẳng thắn bày ra một bộ vô lại sắc mặt đến, trực tiếp uy hiếp nói.

Cái này biển rộng mênh mông phía trên, Tinh Cung Cảnh cường giả muốn thoát thân cũng không tính quá khó khăn, thật là những cái kia

Linh Phủ Cảnh đệ tử, nhưng là không còn phần thực lực này, một khi thuyền xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, rất có thể liền sẽ trực tiếp chết ở trên biển.

Phải biết, lần này tông môn khảo hạch nếu là tại Đông Hải Tiên Đảo cử hành, như vậy Đông Hải Tiên Đảo thì có trách nhiệm này bảo hộ những người này an toàn đạt được Đông Hải Tiên Đảo, bằng không nếu như xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, vậy thì thành quá cười to!

Chỉ sợ về sau Đông Hải Tiên Đảo cũng lại không mặt mũi lấy Địa cấp tông môn tự cho mình là.

"Linh Tê Kiếm Tông người đã ở trên thuyền, ta không tin ngươi dám làm như vậy." Lạnh lùng nhìn Bạch Nhạc, Nhậm Bách Đào trầm giọng nói rằng.

"Ngươi thật sự cho rằng, ta là vì Linh Tê Kiếm Tông tới sao?"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, Bạch Nhạc khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ đùa cợt, "Ta là Thanh Châu phủ chủ, dù là gây ra lớn hơn nữa phiền phức, ta chỉ cần lui về Thanh châu, những thứ này liền đều theo ta không có chút quan hệ nào!"

". . ."

Một câu nói này, nhưng là nhất thời để cho Nhậm Bách Đào trong lòng giao động.

Mặc dù trước đó, Bạch Nhạc tựa hồ làm ra tất cả, đều là Linh Tê Kiếm Tông, ai có thể dám khẳng định, làm gặp phải nguy hiểm thời điểm, làm quyền lợi đủ khá lớn thời điểm, Bạch Nhạc sẽ không vứt bỏ Linh Tê Kiếm Tông đâu?

Thanh Châu phủ chủ thân phận, cũng không phải là nói đùa, Bạch Nhạc

tùy thời có thể bứt ra trở ra, chưa nói tới có tổn thất bao lớn.

Hơn nữa, sẽ liên lạc lại thượng Bạch Nhạc hồi Bắc Đẩu Kiếm Trận sự tình, liền để Nhậm Bách Đào càng hoài nghi, Bạch Nhạc đã trong tối cùng Bắc Đẩu Tinh Cung đạt thành ăn ý, nếu như Bạch Nhạc thật đã bái nhập Bắc Đẩu Tinh Cung đâu?

Suy bụng ta ra bụng người, Nhậm Bách Đào nhất thời liền có chút chần chờ.

Giả sử giúp Linh Tê Kiếm Tông tham gia tông môn khảo hạch chỉ là một cái nguỵ trang, như vậy. . . Bạch Nhạc chân chính mục vậy là cái gì?

Trên đời này sự tình, chỉ sợ cân nhắc!

Bản thân không có chuyện gì, có thể càng là cân nhắc liền càng sẽ cảm thấy phức tạp.

Huống chi, Bạch Nhạc bản thân cũng rất phức tạp!

Vô luận là cùng Bạch Cốt Thần Giáo ở giữa mâu thuẫn, vẫn là cùng Đạo Lăng Thánh Nữ ở giữa nhìn không thấu liên hệ, đều quá dễ dàng dụ cho người mơ màng, huống chi, bây giờ còn nhiều hơn một cái Bắc Đẩu Tinh Cung.

Những đầu mối này mới là càng lý do càng loạn, thế cho nên để cho Nhậm Bách Đào tâm tư triệt để hỗn loạn lên.

"Bạch Nhạc, ngươi đến tột cùng muốn làm gì?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, Nhậm Bách Đào lần nữa chất vấn.

Đồng dạng một câu nói, có thể lúc này nói ra, cùng trước kia hàm nghĩa,

khả năng liền đã hoàn toàn khác biệt.

"Ta nói, không phải ta muốn làm gì, mà là các ngươi muốn làm gì." Lập lại lần nữa một lần trước đó, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Nói trắng ra, nhìn một chút có hay không được đàm luận."

"Oanh!"

Ngay tại Bạch Nhạc cùng Nhậm Bách Đào vừa nói, một cổ sóng lớn chợt đánh ra đến thân thuyền bên trên, cơ hồ là đồng thời, Hải Thiên Nhất Tuyến ở giữa, đột nhiên xuất hiện một mảnh sóng lớn, mà ở đầu sóng phía trên, Mâu Kình Thần ngạo nghễ mà đứng, vượt biển mà đến!

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, Bạch Nhạc liền nhất thời ý thức được trước đó chính mình loại kia bất an khởi nguồn.

Mâu Kình Thần, vị này Đông Hải Tiên Đảo xuất sắc nhất thiên tài, tại Nhậm Bách Đào lần trước thất lợi sau đó, rốt cục chuẩn bị tự mình xuất thủ!

Hơn nữa, cắm ở một cái như vậy thời gian điểm, sợ rằng cũng không phải đơn giản tới đón tiếp mọi người vào Đông Hải đơn giản như vậy.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 447: Hải thiên nhất tuyến, Khống thủy vi ma

Thân thuyền một hồi kịch liệt lay động, quả thực giống như là muốn lật úp, dưới tình huống như vậy, trong khoang thuyền người cũng rốt cục ngồi không yên, nhao nhao chạy tới boong thuyền phía trên.

Xa xa, liền chứng kiến Mâu Kình Thần lướt sóng mà đến, loại kia lực đánh vào cùng lực rung động, xác thực để cho người ta có một loại hít thở không thông cảm giác đè nén.

Cho dù là chưa thấy qua Mâu Kình Thần, khi nhìn đến đối phương đầu tiên mắt cũng liền có thể dễ dàng đoán được đối phương thân phận.

Phóng nhãn toàn bộ Duyện châu, trừ vị kia lâu không xuất thế Vệ Phạn Dạ, cùng thời bên trong lại có gì người có thể so với vai?

Bạch Nhạc trước đó đánh ra tới uy danh hiển hách, phảng phất tại lúc này, cũng đồng dạng có vẻ ảm đạm phai mờ.

Không phải Bạch Nhạc quá yếu, mà là Mâu Kình Thần quá mạnh mẽ!

Thiên kiêu vô song, dạng này Mâu Kình Thần tựa như cùng kiêu dương đồng dạng chói mắt!

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Bạch Nhạc bình tĩnh đứng ở tại chỗ, tựa hồ căn bản không có chịu đến xung quanh bất kỳ ảnh hưởng gì.

"Từ Phong, lăn ra đây nhận lấy cái chết!"

Sóng triều trong tiếng, Mâu Kình Thần thanh âm thoáng như xuân lôi

chợt vang, đưa hắn thanh âm tất cả đều đè xuống.

Trong nháy mắt, sở hữu Linh Tê Kiếm Tông đệ tử ánh mắt cũng không khỏi rơi vào Từ Phong trên người.

Rất nhanh có một ít biết đoạn ân oán này người, cũng đồng dạng muốn người chung quanh, đơn giản giải thích vài câu, trong lúc nhất thời, tất cả mọi người ánh mắt cũng không khỏi hướng về Từ Phong cùng Linh Tê Kiếm Tông.

Luận thực lực, bây giờ Từ Phong thậm chí ngay cả Tinh Cung Cảnh đều không bước vào, tự nhiên hoàn toàn không phải Mâu Kình Thần đối thủ, hơn nữa Mâu Kình Thần cũng có đủ đủ lý do tới báo thù.

Chỉ là. . . Cắm ở thời gian này điểm tới báo thù, vừa ý vị khả năng liền đáng giá nghiền ngẫm.

Lời nói cho Từ Phong nghe, nhưng trên thực tế, tất cả mọi người rất rõ ràng, bây giờ Mâu Kình Thần chân chính mũi nhọn, chỉ sợ vẫn là chỉ hướng Bạch Nhạc vị này Thanh Châu phủ chủ.

Bây giờ, cũng chỉ xem Bạch Nhạc muốn lựa chọn thế nào.

Ngay tại người khác trong đầu vẫn còn ở chuyển loại ý niệm này thời điểm, một cổ khủng bố kiếm ý chợt phóng lên cao.

Bạch y theo kiếm!

Cứ việc đã chỉ là lẳng lặng đứng ở boong tàu, cùng Mâu Kình Thần cái kia vượt biển mà đến khí thế không thể so sánh nổi, có thể làm cái kia một cổ kiếm ý phóng lên cao thời điểm, liền phảng phất hết thảy đều thay đổi.

Giờ khắc này, lại có ai còn dám nói cái kia bạch y theo thân kiếm ảnh

không tầm thường chút nào?

"Mâu sư huynh, biệt lai vô dạng!"

Thong thả thanh âm chậm rãi vang lên, rõ ràng thanh âm không lớn, lại vẫn cứ có thể khiến người ta tại đây sóng biển bốc lên trong hoàn cảnh nghe thanh thanh sở sở.

"Bạch Nhạc, đây là ta cùng Từ Phong ở giữa thù riêng, chẳng lẽ ngươi cũng muốn nhúng tay?"

Mâu Kình Thần trong giọng nói mang theo vài phần đạm mạc, rồi lại lộ ra một cổ không thể nghi ngờ bá đạo.

Thù giết cha, không đội trời chung!

Vô luận trước đây phát sinh cái gì, có thể Mâu Kình Thần nên vì phụ báo thù, lại luôn không sai, cho dù ai đối với chuyện này, cũng tìm không ra cái gì lý do tới.

"Thù riêng ta tự nhiên không xen vào, đợi được tông môn khảo hạch kết thúc, ngươi muốn tìm Từ trưởng lão báo thù, tự nhiên là ngươi sự tình! Nhưng hôm nay loại tình huống này, ngươi muốn giết người, đối ta Linh Tê Kiếm Tông mà nói, khả năng liền không phải thù riêng."

Trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, Bạch Nhạc nhàn nhạt hồi đáp nói.

Mâu Kình Thần muốn giết Từ Phong báo thù không sai, nhưng nếu là ai cho là hắn bây giờ xuất thủ, thật đúng là chỉ là đơn thuần báo thù, không có xen lẫn hắn mục, khả năng liền quá ngây thơ.

Mâu Kình Thần bước vào Tinh Cung Cảnh bao lâu?

Giả sử hắn chân chính chỉ là đơn thuần muốn giết Từ Phong báo thù, trong thời gian này hắn có quá nhiều cơ hội ra tay, lấy thực lực của hắn, thật muốn sát nhân, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông không ai ngăn lại.

Có thể hết lần này tới lần khác, Mâu Kình Thần một mực cũng không hề động thủ.

Cho tới giờ khắc này, Linh Tê Kiếm Tông người chạy tới Đông Hải Tiên Đảo muốn tham dự tông môn khảo hạch thời điểm, Mâu Kình Thần nhảy ra, tuyên bố muốn thay phụ báo thù. . . Trong lúc này nếu là không có huyền cơ, mới gặp quỷ!

"Có phải hay không thù riêng, không phải ngươi nói tính!" Không chút nào để ý Bạch Nhạc thái độ, Mâu Kình Thần lạnh giọng mở miệng nói, "Hôm nay, ai dám ngăn trở ta, ta liền giết người đó!"

Trong lúc nói chuyện, Mâu Kình Thần bước ra một bước, trong nháy mắt, liền có một cổ sóng biển chợt hướng về Từ Phong vị trí chỗ ở đánh ra mà đi.

"Vù vù!"

Trong một chớp mắt, Thu Hoằng Kiếm chợt ra khỏi vỏ, lăng không bay ra, một kiếm chặt đứt sóng biển, đem người bảo vệ tới.

Đối mặt Mâu Kình Thần cường thế, Bạch Nhạc cũng đồng dạng làm ra đối chọi gay gắt phản kích, không mảy may lui.

"Đã như vậy, ta liền trước lĩnh giáo Bạch phủ chủ cao chiêu!"

Không chút do dự nào, một tay một trảo, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao chợt tới tay, Mâu Kình Thần xa xa một ngón tay, khủng bố sát khí nhấc lên một mảnh sóng lớn, thẳng đến Bạch Nhạc mà đến.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc đạp chân xuống, cũng đồng dạng bay ra boong thuyền.

Mặc dù trước đó Bạch Nhạc uy hiếp qua Nhậm Bách Đào nói là muốn bả thuyền lật tung, nhưng trên thực tế, vậy cũng bất quá chỉ là một câu đe doạ từ mà thôi.

Thật muốn cùng Mâu Kình Thần giao thủ, chỉ là chiến đấu dư ba, liền đủ để phá hủy thuyền lớn, loại tình huống này, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Mâu Kình Thần đều ăn ý tách ra thuyền lớn, đem chiến đấu phóng tới trên biển.

Lúc trước tại Duyện Châu thành, Bạch Nhạc từng cùng Mâu Kình Thần từng có một lần giao thủ, có thể lúc kia, Bạch Nhạc cũng vẻn vẹn chỉ là Linh Phủ Cảnh, căn bản là không có cách chống lại Mâu Kình Thần.

Bây giờ lần này, mới có thể xem như là Bạch Nhạc lần đầu tiên cùng Mâu Kình Thần so chiêu.

Không có chút nào thăm dò lẫn nhau ý tứ, cơ hồ là trước tiên, Bạch Nhạc cùng Mâu Kình Thần hai người liền đồng thời tế xuất tinh cung.

Mặc dù hai người tựa hồ cũng chỉ là tinh cung sơ kỳ cảnh giới, có thể tinh cung chỗ lộ ra áp lực, lại thậm chí đều muốn vượt trên bình thường tinh cung trung kỳ cao thủ, cái kia rạng ngời rực rỡ tinh cung, xác thực để cho người ta tê cả da đầu.

"Coong!"

Một tiếng kiếm minh vang lên, tinh cung bao phủ phía dưới, Bạch Nhạc xung quanh nhất thời xuất hiện một mảnh huyễn lệ kiếm quang, trong khoảnh khắc, liền hóa thành một mảnh huyễn lệ mưa kiếm hướng về Mâu Kình Thần đánh tới.

Kiếm Linh Vũ!

Không có bất kỳ lưu thủ, xuất thủ chính là thần thông!

Trên thuyền lớn, nhìn một kiếm này, chỗ có người trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy, cho dù là những cái kia Huyền cấp tông môn Tinh Cung Cảnh cao thủ, cũng đồng dạng có thể ngửi được một loại hít thở không thông cảm giác đè nén.

Không chút nào khoa trương nói, giả sử Bạch Nhạc một kiếm này là chém về phía bọn hắn, sợ rằng không có ai dám nói có thể đở được.

Thậm chí coi như là Nhậm Bách Đào chân mày cũng không khỏi hơi nhíu.

Không thể không thừa nhận, luận thực lực, Bạch Nhạc sợ rằng thật cũng không tại hắn phía dưới, chỉ bằng một kiếm này, dù là không có Bắc Đẩu Kiếm Trận, hắn cũng chưa chắc có thể chiếm được tiện nghi gì.

Chỉ là, lúc này Bạch Nhạc muốn đối mặt lại cũng không là hắn, mà là Mâu Kình Thần!

Hơn nữa còn là ở trên biển Mâu Kình Thần!

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao chặn lại, khủng bố sóng triều lật trời dựng lên, nhất thời chính diện hướng về cái này một mảnh mưa kiếm đánh ra mà đi.

Hải thiên nhất tuyến, Khống thủy vi ma!

Ở trên biển, Mâu Kình Thần có thể điều động nước biển chi lực, thực lực xa nếu so với tại địa phương khác kinh khủng hơn nhiều.

Cái kia huyễn lệ mưa kiếm, cơ hồ là vừa đối mặt liền bị sóng triều thôn phệ, hóa giải cùng vô hình.

Ngay tại lúc đó, Mâu Kình Thần Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao cũng đã theo rơi xuống, thẳng đến Bạch Nhạc mặt mà đi, dường như muốn đem Bạch Nhạc nhất đao trảm vì hai đoạn!

Ánh đao như biển, hủy thiên diệt địa!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 448: Một đời cương liệt, đỉnh phong một kiếm!

Kiếm Linh Vũ tán loạn, Thu Hoằng Kiếm cũng đồng dạng lần nữa trở lại Bạch Nhạc trong tay.

Đối mặt cái kia một mảnh như biển ánh đao, dù cho là Bạch Nhạc, tâm cũng không khỏi lộ ra lau một cái tử vong sợ hãi, có thể tới mức này, Bạch Nhạc sớm đã không có đường lui, cho dù là liều mạng thụ thương, một đao này hắn cũng nhất định muốn đở được.

Cực hạn phía dưới, Bạch Nhạc trong mắt loé lên vẻ điên cuồng, phảng phất trong nháy mắt, cả người tinh thần đều cùng kiếm trong tay hòa làm một thể!

Tâm động, chính là kiếm động!

Linh Tê Nhất Kiếm!

Toàn bộ tinh cung lực lượng, đều trong nháy mắt này, theo Bạch Nhạc một kiếm này triệt để bộc phát ra.

Một kiếm này, chưa từng có từ trước đến nay, kiếm xuất vô hối!

Giờ khắc này Bạch Nhạc, thậm chí phảng phất đã quên thắng bại, thậm chí quên sinh tử, đó là một loại kiếm đạo chấp nhất.

Đó là một loại gặp cường tắc cường, thà gãy không cong dũng khí cùng tinh thần.

Ùng ùng!

Một hồi kịch liệt trong tiếng nổ, một kiếm này hung hãn chém vào cái kia một mảnh như biển trong ánh đao!

"Phốc!"

Ánh đao kết thúc, Bạch Nhạc phun ra một ngụm máu đến, thậm chí trên người cũng mơ hồ xuất hiện rất nhiều vết đao, tiên huyết trong khoảnh khắc nhiễm hồng bạch y, cả người có vẻ cực kỳ thảm liệt.

Nhưng mà, dù vậy, Bạch Nhạc cũng chưa từng lui lại một bước!

Một đao này, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn chính diện đở được, vô luận trả giá thế nào đại giới, nhưng hắn lưng vẫn như cũ cố gắng thẳng tắp, cầm kiếm tay, cũng vẫn như cũ vững vàng không có chút nào run rẩy!

Một kiếm này, chính là Bạch Nhạc quyết tâm!

Vô luận Mâu Kình Thần rất mạnh, hắn cũng vẫn như cũ sẽ không lựa chọn nhượng bộ, cho dù là nguyên nhân quan trọng cái này đánh đổi mạng sống đại giới.

Giờ khắc này, nhìn Bạch Nhạc, dù cho là Mâu Kình Thần cũng không khỏi trở nên động dung!

"Hảo một cái Linh Tê Kiếm Quyết! Nếu không có tại đây trên biển Đông, ngươi không bị thua!"

Chậm rãi mở miệng, đối mặt dạng này Bạch Nhạc, Mâu Kình Thần cũng đồng dạng dành cho đủ đủ tôn trọng.

"Hiện tại cũng chưa chắc sẽ bại!"

Khóe miệng treo lên lau một cái nụ cười rực rỡ, Bạch Nhạc nhẹ giọng

mở miệng nói, "Mâu Kình Thần, tất nhiên muốn chiến liền sảng khoái một trận chiến, hôm nay chúng ta liền tại đây trong Đông hải, phân cái sinh tử, như thế nào?"

Người điên!

Giờ khắc này, bao quát Mâu Kình Thần ở bên trong, tất cả mọi người phảng phất đều có thể cảm nhận được Bạch Nhạc trên người cái kia cổ phong kính, đó là không tiếc lấy cái chết tương bác điên cuồng, chỉ cần hắn còn có một hơi thở, liền sẽ không khuất phục quyết đoán.

Nhìn Bạch Nhạc toàn thân tiên huyết, lại như cũ một bước không lùi cương liệt, sở hữu Linh Tê Kiếm Tông đệ tử viền mắt cũng không khỏi hồng, bọn hắn quả thực hận không thể theo Bạch Nhạc một chỗ, cùng Mâu Kình Thần liều mạng, cho dù là chết ở đối phương trong tay cũng sẽ không tiếc.

Có thể trên thực tế, loại này cấp bậc chiến đấu, bọn hắn liền nhúng tay tư cách cũng không có.

Thật cũng không chỉ là bọn hắn, cho dù là Từ Phong, thậm chí là Hà Diêu vị này Tinh Cung Cảnh cường giả, tại loại chiến đấu này bên trong, cũng căn bản không có nổi chút tác dụng nào, ai cũng chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn Bạch Nhạc đi liều mạng mà không có bất kỳ biện pháp nào.

"Bạch Nhạc, đây là ngươi tự tìm!" Trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người hàn mang, Mâu Kình Thần lành lạnh mở miệng nói, "Đừng tưởng rằng ta không dám giết ngươi, ta nói, hôm nay, ai dám ngăn trở ta, ta liền giết người đó!"

Bạch Nhạc là Thanh Châu phủ chủ, giả sử chết ở Mâu Kình Thần trong tay, ắt sẽ gây nên cực đại phiền phức, nhưng này lại như cũ không phải Mâu Kình Thần buông tha lý do.

Có thể đi tới mức này, Mâu Kình Thần tâm chí cứng, hoàn toàn không phải thường nhân có khả năng tưởng tượng.

Một khi làm ra quyết định, liền gần như không thể có thể thay đổi, vô luận yêu cầu vì thế trả giá giá cả cao bao nhiêu.

Sát khí nghiêm nghị!

Cơ hồ là tại đồng thời, trên thuyền lớn, Từ Phong dưới chân đột nhiên một bước, nhún người nhảy lên, trực tiếp nhảy ra thuyền lớn, lớn tiếng hô lớn, "Mâu Kình Thần, ngươi không phải muốn tìm ta báo thù sao? Vậy thì tới ra tay tốt, Từ mỗ nếu như nháy một chút con mắt, liền coi như là không có loại!"

Từ Phong bản thân chỉ là linh phủ đỉnh phong, căn bản làm không được lăng không phi hành, loại tình huống này, một khi nhảy xuống thuyền, liền hầu như đã có nghĩa là buông tha sinh cơ.

"Từ trưởng lão!"

Nhìn một màn này, Linh Tê Kiếm Tông người cùng Bạch Nhạc không khỏi đồng thời kinh hô thành tiếng.

"Từ trưởng lão, lui về, tin tưởng ta, ta có thể giải quyết!"

Thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc liền hướng về Từ Phong phương hướng bay đi, muốn đưa hắn mang hồi trên thuyền.

Chỉ là không đợi Bạch Nhạc bay tới, liền chỉ thấy Từ Phong trên người đột nhiên tuôn ra một cổ linh lực kinh khủng, trong nháy mắt, thực lực đột nhiên tăng vọt mấy lần.

Nhưng mà, xem một màn này, Bạch Nhạc lại không có chút nào hưng

phấn, ngược lại từ tâm lộ ra lau một cái bi thương chi ý.

"Từ trưởng lão!"

Cho dù ai cũng không khả năng vô duyên vô cớ trong nháy mắt lệnh thực lực bạo tăng nhiều như vậy, Từ Phong bản thân càng không phải là loại kia có thể lâm chiến đột phá thiên tài, dạng này lực lượng, vốn cũng không phải là hắn có khả năng sở hữu, mạnh mẽ đề thăng, muốn trả giá, chính là sinh mệnh đại giới!

Đối với những cái kia linh phủ đỉnh phong cường giả mà nói, nếu là nguyện ý đánh đổi mạng sống đại giới, cũng đồng dạng có thể ngắn ngủi đem thực lực đề thăng tới Tinh Cung Chi Cảnh!

Vỡ vụn linh phủ mạnh mẽ đột phá, lại không cần đưa tới đạo kiếp, mà là hao hết sinh cơ bên trong cơ thể tới gắn bó phần này lực lượng cường đại.

Từ Phong thật vốn đang là có nhìn bước vào Tinh Cung Cảnh, bây giờ mạnh mẽ đột phá, đổi lực lượng, tự nhiên liền cường đại hơn.

Nhưng loại này mạnh mẽ đột phá, cũng tuyệt đối là không thể nghịch, một khi bắt đầu, chính là có Hóa Hư Cảnh cường giả ở đây, cũng căn bản là không có cách nghịch chuyển.

"Bạch Nhạc, ngươi rất tốt, phi thường tốt! Cả đời này có thể tận mắt thấy Linh Tê Kiếm Tông ra một cái ngươi như vậy đệ tử, lão phu cho dù chết, cũng đủ để nhắm mắt."

Lăng không đạp ở không trung, Từ Phong trên mặt không có chút nào bi thương, ngược lại lộ ra lau một cái khoái ý nụ cười.

"Người chỉ có một lần chết, chính là tinh hải lão tổ, thậm chí là hóa hư cường giả, không phải cũng đồng dạng sẽ vẫn lạc sao? Chết có gì đủ gây

cho sợ hãi?"

"Lão phu cả đời này, đều không có thể bước vào Tinh Cung Cảnh, lúc sắp chết, có thể thể nghiệm một chút dạng này lực lượng. . . Cũng không cái gì tiếc nuối." Nói đến đây, Từ Phong không khỏi ầm ĩ cười to.

"Mâu Kình Thần, ngươi nên vì phụ báo thù, vậy thì tới tốt! Có thể lão phu chính là cho tới bây giờ, cũng muốn nói, từ trước tới giờ không hối hận ngày xưa chém giết phụ thân ngươi, loại kia bè lũ xu nịnh tiểu nhân hèn hạ, liền chết tiệt!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Từ Phong khinh thường nói rằng, "Ngươi muốn báo thù cho hắn, có thể ngày xưa chết ở trong tay hắn những cái kia người vô tội, lại nên hướng ai báo thù?"

"Lão phu bình sinh mặc dù cũng giết người vô số, có thể giết chết người, từng cái đều có lý do đáng chết, chưa bao giờ uổng giết một người!"

"Đừng bảo là là hắn, chính là ngươi. . . Mâu Kình Thần, ngươi dám nói thế với sao? Ha ha ha ha!"

Ầm ĩ cười to, cho dù là đi tới sinh mệnh phần cuối, Từ Phong trên mặt cũng vẫn như cũ tràn đầy kiêu ngạo.

Lúc trước sát nhân thời điểm, Từ Phong cũng biết đối là Đông Hải Tiên Đảo đệ tử, thật là chưa từng có chút do dự, khi đó, hắn liền không biết, giết đối phương hội lưu lại phiền phức cùng hậu hoạn không?

Không, hắn biết! Nhưng lại vẫn như cũ dứt khoát xuất kiếm.

Bây giờ, mắt thấy Bạch Nhạc liều mạng cũng vì hắn ngăn cản Mâu Kình Thần, hắn cảm động, lại càng không cách nào thuyết phục chính mình yên tâm thoải mái thừa nhận loại này bình an.

Thực lực không đủ như thế nào? Biết rõ hắn phải chết thì như thế nào? !

Biết rõ không thể làm mà thôi, nghĩa vị trí, bách tử không hối hận!

Đây mới là một cái tu hành giả, một cái kiếm tu nên có lòng tính cùng khí độ.

Luận thực lực, có thể Từ Phong căn bản bé nhỏ không đáng kể, nhưng nếu luận phần này lòng dạ khí phách, thế gian lại có mấy người có thể đụng?

"Bạch Nhạc, một trận chiến này, nên do ta tự tay kết thúc, ngươi không được lại cắm tay!"

Chuyển hướng Bạch Nhạc, Từ Phong lớn tiếng quát lên, "Nhớ kỹ ngươi đã đáp ứng ta sự tình, vì Linh Tê Kiếm Tông tranh hồi cái này tông môn khảo hạch đệ nhất, như vậy. . . Lão phu cho dù chết, cũng có thể nhắm mắt!"

Nói xong một câu nói này, Từ Phong hung hãn rút kiếm ra khỏi vỏ, lộ ra một vẻ chưa từng có từ trước đến nay khí thế, hóa thành một xóa sạch xán lạn kiếm quang hung hăng hướng về Mâu Kình Thần chém tới.

Đây là Từ Phong trong cuộc đời này cuối cùng một kiếm!

Đây cũng là đời này của hắn tột cùng nhất một kiếm.

Mang theo hắn kiêu ngạo cùng cương liệt. . . Tại sinh mệnh thời khắc tối hậu, huyễn lệ nở rộ, không oán không hối!

PS: Biết rõ không thể làm mà thôi, biết rõ hắn phải chết mà rút kiếm, đây mới là ta thích kiếm tu, cũng là cái kia một đời cương liệt Từ Phong!

Có thể thật vai diễn không nhiều, nhưng chung quy cũng phải có dạng

này nhân vật xuất hiện, cố sự mới hiển lên rõ sinh động!

Ta rất ưa thích, cho nên cũng hi vọng các ngươi có thể ưa thích.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 449: Đông Hải có biến

Sóng biển bốc lên, bao phủ một màn kia kiếm quang, cũng bao phủ Từ Phong thi thể!

Nhìn Từ Phong táng thân đại hải, Bạch Nhạc có chút yên lặng, nhưng lại cuối cùng không tiếp tục xuất thủ, chỉ là yên lặng đem cái này phần thù ghi tạc tâm.

Từ Phong chết, mặc dù có bản thân hắn cầu nhân được nhân hào hiệp, có thể quy kết, cũng cuối cùng có Bạch Nhạc thực lực bản thân không đủ nhân tố, giả sử hắn đang cùng Mâu Kình Thần trong lúc giao thủ, chưa từng rơi vào hạ phong, thậm chí là có thể đánh bại Mâu Kình Thần, Từ Phong tự nhiên liền sẽ không lựa chọn lấy phương thức như vậy tới chung kết sinh mệnh.

Đối với Từ Phong mà nói, cùng Mâu Kình Thần cừu hận, là hắn ngày xưa gieo xuống nhân quả, vô luận như thế nào, phần này nhân quả không để cho Bạch Nhạc tới gánh chịu đạo lý.

Bạch Nhạc người mang Thông Thiên Ma Công, thậm chí còn nắm Côn Ngô Kiếm, thật muốn sinh tử tương bác, người chết chưa chắc sẽ là Bạch Nhạc!

Trên thực tế, Bạch Nhạc trước đó, cũng chính là tính toán như vậy, hắn muốn đem Mâu Kình Thần dẫn dắt rời đi, dẫn vào không người trong vùng biển, buông tay đánh một trận, đem Mâu Kình Thần trảm cùng Đông Hải.

Nhưng những này. . . Từ Phong cũng không biết!

Có thể, cho dù là biết, Từ Phong cũng chưa chắc nguyện ý để cho Bạch

Nhạc cái này Ma Quân truyền nhân đến giúp hắn kết đoạn ân oán này.

Tương phản, Từ Phong là ở lấy chính mình chết, tới kết Linh Tê Kiếm Tông cùng Đông Hải Tiên Đảo ở giữa ân oán.

Đông Hải Tiên Đảo cho tới nay nhằm vào Linh Tê Kiếm Tông lý do, chính là hắn cùng Mâu Kình Thần ở giữa thù riêng, bây giờ hắn chết tại Mâu Kình Thần trong tay, táng thân đại hải, những ân oán kia, tự nhiên cũng liền nên một chỗ mai táng tại đây trong Đông hải.

Chí ít. . . Biểu hiện ra là như thế!

Hắn biết rõ, Mâu Kình Thần lựa chọn tại thời gian này tới tìm hắn báo thù, tất phải báo đáp có hắn mục, thật là vô luận là ôm cái dạng gì tâm tư, có thế nào bố cục, chỉ cần hắn chết, tự nhiên cũng liền tất cả thất bại.

Cái này chính là Linh Tê Kiếm Tông coi như kẻ yếu, điều kiện tốt nhất phương thức giải quyết. . . Không phải sao?

Không cam lòng sao?

Có thể cũng có một chút, nhưng đây chính là kẻ yếu số mệnh, nhỏ yếu bản thân, chính là nguyên tội!

Cho nên, hắn tâm tâm niệm niệm, là để cho Bạch Nhạc mang theo Linh Tê Kiếm Tông lần này tông môn trong khảo hạch cướp đoạt một cái đệ nhất.

Đây là hắn đối Bạch Nhạc yêu cầu, cũng cũng là đối Bạch Nhạc nhắc nhở!

Đối với bây giờ Linh Tê Kiếm Tông mà nói, nghĩ biện pháp lớn mạnh chính mình, không ngừng quật khởi ý nghĩa, xa muốn thắng được một mình hắn sinh tử.

Nhìn dọc theo con đường này, những cái kia môn phái nhỏ vì tranh đoạt một cái bước lên Huyền cấp tông môn chỗ trả giá thật lớn, liền để cho hắn rõ ràng hơn, Linh Tê Kiếm Tông muốn quật khởi, liền tất nhiên cần phải trả giá thật lớn!

Luôn là có người yêu cầu đổ máu.

Như vậy. . . Liền từ hắn vị này Chấp pháp trưởng lão bắt đầu đi, chỉ nguyện máu tươi này, có thể đánh thức Linh Tê Kiếm Tông đệ tử tâm huyết, từ nơi này bụi gai bên trong chém ra một cái quật khởi đường.

Sóng triều trong tiếng, Bạch Nhạc cùng Mâu Kình Thần trước sau rơi hồi trên thuyền, nhưng vô luận là ai tuy nhiên cũng không có chủ động nói.

"Công tử!"

Bạch Nhạc vừa mới rơi trở về, Tô Nhan liền nhất thời chào đón, cho Bạch Nhạc đưa lên chữa thương đan dược.

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc cũng không có theo Tô Nhan phản hồi buồng nhỏ trên tàu nghỉ ngơi, mà là lần nữa đưa mắt hướng về Mâu Kình Thần cùng Nhậm Bách Đào.

"Mâu sư huynh, làm sao ngươi tới?"

Khẽ khom người, hướng Mâu Kình Thần ngôi sao hành lễ, Nhậm Bách Đào nhẹ giọng hỏi.

"Hai ngày này, Đông Hải sợ là có chút không yên ổn, ta phụng mệnh tới tiếp ứng các ngươi." Gật đầu, Mâu Kình Thần trầm giọng mở miệng nói.

"Không yên ổn là có ý gì?"

Nghe được Mâu Kình Thần, nhất thời liền có tông môn khác người nhịn không được hỏi lên.

Đối với bọn hắn mà nói, Từ Phong có chết hay không, không có gì lớn lắm, thật là Đông Hải an toàn không an toàn, nhưng là quan hệ đến tất cả mọi người tính mệnh.

Lạnh lùng liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Mâu Kình Thần lúc này mới nhàn nhạt mở miệng nói, "Nghe đồn Đạo Lăng Thánh Nữ đến Đông Hải, mà bây giờ. . . Có đồn đãi nói, có ma đạo cự kình muốn tại trên biển Đông chặn giết Đạo Lăng Thánh Nữ!"

Một câu nói này mở miệng, nhưng là nhất thời liền nhấc lên một hồi sóng to gió lớn.

Vô luận là Đạo Lăng Thánh Nữ, vẫn là ma đạo cự kình, dạng này tên, tựa hồ cũng cách đây chút Huyền cấp tông môn đệ tử quá xa xôi, cũng làm cho bọn hắn bản năng sinh ra một tia ý sợ hãi.

Giả sử đây là thật, như vậy dù là chỉ là bị hai vị này chiến đấu tác động đến, chỉ sợ mọi người cũng đều khó thoát khỏi cái chết.

Cho dù là Bạch Nhạc, lúc này chân mày cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy!

Vân Chân!

Trước đó tại Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, Vân Chân nói tới, lần nữa phù hiện ở Bạch Nhạc trong đầu, cũng làm cho Bạch Nhạc trong nháy mắt liền nhạy cảm ý thức được, Mâu Kình Thần lời này chỉ sợ là thật.

Lúc trước, Bạch Nhạc chỉ là đơn giản cho rằng, Vân Chân thì không muốn cùng Linh Tê Kiếm Tông dính líu quan hệ, cũng sợ cùng chính mình đi quá gần, hội mang đến cho mình nguy hiểm, có thể lại không

nghĩ rằng, vậy mà lại có ma đạo cự kình đối Vân Chân xuất thủ.

Bây giờ lại nhớ tới đến, chỉ sợ Vân Chân một đã sớm biết, có thể sẽ có ma đạo cự kình đối nàng xuất thủ.

Cứ việc Vân Chân từng nói, nàng bây giờ thực lực, đã đủ để kiếm trảm tinh hải, có thể chỉ cần nghĩ đến ma đạo cự kình bốn chữ này, Bạch Nhạc tranh luận miễn sẽ sinh ra một tia lo lắng chi ý.

Xa không nói, thế nhưng vị kia Huyết Ảnh Ma Quân khủng bố đến mức nào, Bạch Nhạc cũng đã khó có thể tính ra.

Dám đối Vân Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ xuất thủ, chỉ sợ thực lực tất nhiên không ở Huyết Ảnh Ma Quân phía dưới, không có Côn Ngô Kiếm nơi tay, Vân Chân cho là thật có thể ứng phó sao?

Trong lòng dị thường nôn nóng, có thể Bạch Nhạc lại thậm chí cũng không thể bả loại này lo lắng biểu hiện ra ngoài.

"Vậy còn chờ gì, nhanh trở về địa điểm xuất phát a, trước tiên lui trở về, các loại (chờ) một trận chiến này kết thúc, chúng ta lại đi Đông Hải Tiên Đảo a!"

Bạch Nhạc trong đầu chuyển qua những ý niệm này đồng thời, cũng đã có gan tiểu nhịn không được gọi ra.

"Ba!"

Cơ hồ là tại đồng thời, vừa mới nói chuyện cái kia đệ tử trên mặt liền thành thành thật thật đập một bàn tay, đương nhiên đó là hắn sư môn trưởng bối đánh.

"Đồ hỗn trướng, chút can đảm này cũng không có, ngươi còn tu hành cái gì! Nếu như sợ chính mình nhảy xuống biển du trở về tốt."

Những thứ này đệ tử không hiểu chuyện, thật là có thể đến cái này những cái kia Huyền cấp tông môn tông chủ cùng trưởng lão, nhưng trong lòng thì rất rõ ràng, loại thời điểm này, ai cũng không thể lui! Không nói đến gan này tiểu sợ chết danh tiếng, không có tông môn nào dám lưng, riêng là bây giờ loại này tông môn khảo hạch thời điểm, ai lui, liền chờ thế là chủ động buông tha Huyền cấp tông môn thân phận! Cho dù là những người này toàn bộ chết ở chỗ này, cũng không thể ném danh phận này, đó là một cái tông môn muốn triển khai căn cơ sở tại.

Hiển nhiên, Mâu Kình Thần cũng không có phản ứng những người này ý tứ, tựu như cùng không có nghe được, không nhìn thấy, tiếp tục nhàn nhạt giải thích, "Ta tới, chính là tới tiếp ứng mọi người, nơi này là Đông Hải, ta Đông Hải Tiên Tông thì có bảo hộ mọi người an toàn trách nhiệm. . . Bất quá, giả sử thật gặp phải thánh nữ, bọn ta cũng giống vậy có bảo hộ thánh nữ trách nhiệm, dù là đối mặt là ma đạo cự kình, ta cũng không hy vọng có người lùi bước!"

Nói đến đây, Mâu Kình Thần tận lực lại xem Bạch Nhạc liếc mắt.

Lời này vốn là lời nói khách sáo, có thể nói, hắn vốn là nói cho Bạch Nhạc nghe! Đừng xem trên thuyền này không ít người, nhưng nếu thật là gặp được loại kia cường giả, trừ Đông Hải Tiên Đảo đệ tử bên ngoài, duy nhất có tư cách nhúng tay bên trong, chỉ sợ cũng chỉ có Bạch Nhạc một người.

Chỉ là, trong lúc này ý tứ hàm xúc, khả năng liền đồng dạng có chút khó có thể cân nhắc.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 450: Biển máu ngập trời

Trên biển Đông, Vân Mộng Chân chỗ đặt chân hải vực lặng yên không một tiếng động ở giữa, dính vào một tầng nhàn nhạt huyết sắc.

Huyết sắc không tiếng động lan tràn, cũng làm cho Vân Mộng Chân dừng bước lại.

Từ Linh Tê Kiếm Tông đi ra thời điểm, Vân Mộng Chân liền đoán được tất nhiên sẽ có ma đạo cự kình đối tự mình ra tay, mà Đông Hải, trên thực tế, chính là Vân Mộng Chân vì tự chọn chiến trường.

Đạo lý rất đơn giản, người trong ma đạo có thể không quan tâm người khác chết sống, có thể Vân Mộng Chân lại đúng là vẫn còn phải chú ý một ít ảnh hưởng, không có cần thiết tình huống, Vân Mộng Chân tuyệt không nguyện để cho những người vô tội kia cuốn vào trong trận chiến đấu này.

Kể từ đó, cũng chỉ có Đông Hải mới có thể tốt nhất thỏa mãn yêu cầu này.

Cho nên, trên thực tế, từ bước lên Đông Hải bắt đầu, Vân Mộng Chân tốc độ liền không nhanh, thậm chí có thể nói, chính là cố ý ngưng lại tại trên biển Đông, chờ lấy đối phương xuất thủ.

Lúc này, bị nhiễm Hồng Hải thủy, liền rõ ràng nói cho Vân Mộng Chân, đối phương đã tới.

Từ nước biển bắt đầu hiện lên hồng, đến triệt để bị nhiễm hồng, hóa thành biển máu, toàn bộ quá trình cũng bất quá chỉ là ngắn ngủi không đến một khắc đồng hồ mà thôi!

Nếu là có người chú ý quan sát, liền sẽ hiện một vùng biển này hạ sở hữu cá tôm đều ở đây cực nhanh tử vong, sau đó huyết nhục dung nhập trong nước biển, để cho phiến này huyết hải thay đổi càng thuần túy.

"Đoạn Thiên Thương, tất nhiên đến, cần gì phải dấu đầu lộ đuôi?"

Chân mày hơi nhíu, Vân Mộng Chân lạnh lùng mở miệng nói.

Thế gian này Tinh Hải Cảnh cường giả vốn cũng không nhiều, chân chính ma đạo cự kình, hầu như mỗi người xuất thủ đều có chính mình đặc điểm, chỉ bằng biển máu này, cùng với trong nước biển lộ ra tử ý, cũng đã đủ để cho Vân Mộng Chân đoán được đối phương thân phận.

Thiên Thương Ma Quân, Đoạn Thiên Thương!

"Loại thời điểm này ra Đạo Lăng sơn, hơn nữa còn cố ý lựa chọn Đông Hải vì chiến trường. . . Vân Mộng Chân, ta nên ngươi tự tin, vẫn là ngu xuẩn?"

Lo lắng thanh âm theo sóng triều âm thanh mà đến, lộ ra vài phần ý khinh miệt, trong chốc lát, trong biển máu liền xuất hiện một vị quần áo dính máu trung niên, manh mối ở giữa lộ ra lau một cái tuấn dật, phảng phất nhìn nhiều hai mắt, đều sẽ để cho người ta mê say đồng dạng.

Dạng này nam nhân, nếu là xuất hiện ở trong thế tục, ắt sẽ chọc vô số nữ nhân ái mộ.

"Muốn động thủ liền động thủ, hà tất dài dòng văn tự?" Trong mắt lộ ra một tia vẻ không kiên nhẫn, Vân Mộng Chân đạm nhiên mở miệng nói.

"Tại sao là dong dài đâu?" Bật cười lớn, Đoạn Thiên Thương trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, nhẹ giọng nói, "Ta đây là tại bồi dưỡng cảm tình, ta Đoạn Thiên Thương tự cho là phong lưu, nếu là có thể cùng Đạo Lăng Thánh Nữ cùng đi Vu Sơn, đó mới phương không phụ cái này

phong lưu tên."

Trong lúc nói chuyện, Đoạn Thiên Thương cổ tay hơi hơi run lên, một cái chiết phiến chợt triển khai, lo lắng quạt gió, càng hiện ra vài phần khác phong thái.

"Khác biệt kẻ đáng ghét, Đoạn Thiên Thương loại chuyện lặt vặt này mấy trăm năm lão quái vật, đã sớm nên sa đọa!" Hừ nhẹ một tiếng, Vân Mộng Chân nhưng là nửa điểm mặt mũi cũng không có ý định cho Đoạn Thiên Thương lưu, lạnh lùng mở miệng nói.

Một câu nói này, nhưng là nhất thời đem Đoạn Thiên Thương triệt để làm tức giận.

Trong lúc nhất thời, ngay cả mặt mũi sắc cũng biến thành dử tợn.

"Giả vờ thanh cao, mỗi một thời đại Đạo Lăng Thánh Nữ đều là tấm này sắc mặt! Ta ngược lại muốn nhìn một chút, chờ ta đem ngươi bắt lại về sau, ngươi còn dám không dám càn rỡ như vậy!"

Trong lúc nói chuyện, Đoạn Thiên Thương trong tay quạt xếp chặn lại, trong một chớp mắt, liền có một cổ gió yêu ma nổi lên, thẳng đến Vân Mộng Chân mà đến.

"Vù vù!"

Lông mày nhíu lại, kiếm trong tay chợt ra khỏi vỏ, một luồng kiếm quang đảo qua, thổi tới gió yêu ma cơ hồ là trong nháy mắt liền bị chém vỡ.

Oanh!

Trong khoảnh khắc, sóng lớn ngập trời, toàn bộ biển máu phảng phất trong nháy mắt đều sôi trào, đập vào mặt.

Linh lực thành biển!

Phảng phất cái này toàn bộ biển máu đều bị Đoạn Thiên Thương khống chế lại, trở thành hắn lĩnh vực, phong kín cả vùng không gian!

. . .

Biển máu ngập trời!

Mặc dù còn cách nhau cực xa, có thể cái kia khủng bố ba động, lại y nguyên vẫn là kinh động trên thuyền lớn tất cả mọi người, trên thực tế cũng không cách nào không kinh động a!

Cái kia một mảnh dài tới mấy chục dặm hải vực, vậy mà vào giờ khắc này trực tiếp bị nhấc lên, phảng phất trong tích tắc, cái kia một cái biển máu bị ngạnh sinh sinh giơ lên cao mấy chục mét, dạng này tình cảnh, thì như thế nào có thể khiến người ta không tâm sinh sợ hãi.

Đây mới là Tinh Hải Cảnh thực lực sao? Trong lúc phất tay, long trời lở đất, dẫn động sức mạnh của tự nhiên, thoáng như thần linh!

Đừng nói là người khác, coi như là Bạch Nhạc, lúc này cũng không khỏi một hồi da đầu tê dại!

Không chút nào khoa trương nói, nếu như không phải là cách nhau cực xa, mà là đang biển máu biên giới, chỉ sợ là trong nháy mắt, thuyền lớn này liền sẽ lật úp, Tinh Cung Cảnh phía dưới, sợ rằng liền giãy dụa một chút cơ hội cũng sẽ không có, lập tức liền sẽ vẫn lạc.

"Bạch phủ chủ, ngươi nhưng có lá gan đi với ta một chuyến sao?"

Ánh mắt thoáng nhìn, trực tiếp hướng về Bạch Nhạc, Mâu Kình Thần nhàn nhạt mở miệng nói.

Trước đó cũng đã nói, nếu như gặp phải thánh nữ gặp nạn, tất nhiên muốn nhúng tay tương trợ, chỉ là tấm này tình cảnh, người khác nơi nào còn mó tay vào được, Mâu Kình Thần trực tiếp liền đem mũi nhọn chỉ hướng Bạch Nhạc.

"Có mong muốn vậy!"

Chân mày khẽ nhếch, không chút do dự nào, Bạch Nhạc lúc này hồi đáp nói.

Trên thực tế, loại tình huống này, cho dù là không có Mâu Kình Thần mở miệng, Bạch Nhạc cũng tất nhiên sẽ không dễ dàng ly khai, Mâu Kình Thần, thậm chí ngược lại trả lại cho hắn một cái tốt hơn lý do, đương nhiên sẽ không có chút do dự.

Hiển nhiên Bạch Nhạc bằng lòng dứt khoát như vậy, cũng làm cho Mâu Kình Thần hơi có chút ngoài ý muốn, thật sâu liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Mâu Kình Thần nhất thời bước ra một bước, dẫn đầu đạp sóng triều, hướng về biển máu vị trí chạy đi.

"Công tử!"

Nhìn Bạch Nhạc, Tô Nhan có chút khẩn trương mở miệng nói.

Trước đó tại Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, nàng chỉ thấy qua Vân Mộng Chân, tự nhiên cũng biết Vân Mộng Chân tại Bạch Nhạc trong lòng địa vị, chỉ là nghĩ đến đối phương là Tinh Hải Cảnh ma đạo cự kình, Tô Nhan trong lòng lại làm sao có thể không lo lắng.

"Không sao cả!"

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Ta sẽ không tùy tiện cuốn vào, hơn nữa, ta cũng tin tưởng. . . Thánh nữ không bị thua!"

Lời này cũng không coi là nói sạo!

Trên thực tế, Bạch Nhạc đối với Vân Mộng Chân thủy chung đều có một loại cực kỳ cường liệt lòng tin, nếu là không có nắm chặt, Vân Mộng Chân sẽ không dễ dàng kẻ khả nghi! Tất nhiên nàng nói qua có thể kiếm bại tinh hải, liền nhất định có thể đủ làm được!

Nói xong câu đó, Bạch Nhạc thân thể nhẹ nhảy lên, cũng theo đó bay ra ngoài!

Nhậm Bách Đào ánh mắt có chút lấp lóe, nhưng lại cũng cuối cùng chưa cùng đi qua, mà là chỉ vung đội thuyền lách qua cái kia mảnh nhỏ biển máu, tiếp tục hướng Đông Hải Tiên Đảo chạy tới.

Có mấy lời, chỉ cần nói đến liền có thể, trên thực tế, đối với Đông Hải Tiên Đảo mà nói, đem cái này những người này an toàn mang tới mới là tối trọng yếu, đem Bạch Nhạc dẫn đi, mục cũng đã đạt được.

Cũng cơ hồ là tại đồng thời, Bắc Đẩu Tinh Cung đội thuyền, đã ở một cái khác phương hướng, chứng kiến phiến này huyết hải.

Vẻn vẹn chỉ là lưỡng lự chốc lát, Trần Kiếm Phong liền một thân một mình nhảy ra đi, hướng về biển máu phương hướng bay đi.

Nếu như đụng không lên cũng liền thôi, tất nhiên đụng vào, liền không có khoanh tay đứng nhìn đạo lý.

Bất quá, cũng vẻn vẹn chỉ là Trần Kiếm Phong một người mà thôi, hơn Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử, cũng đồng dạng cùng Nhậm Bách Đào, lựa chọn tiếp tục đi thuyền lách qua nơi đây, tiếp tục hướng Đông Hải Tiên Đảo mà đi.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 451: Bạch Cốt phu nhân

Trong biển máu, một tòa cung điện sừng sững bên trong, linh vận vờn quanh , mặc cho xung quanh huyết lãng bốc lên, cũng thủy chung vô pháp xâm nhập cung điện chút nào.

Phía ngoài cung điện, tiên mây vờn quanh, mây mù ở giữa, có hào quang nổi lên.

Lẳng lặng đứng ở tinh cung bên trong, mắt lạnh nhìn bên ngoài không ngừng bốc lên biển máu, Vân Mộng Chân thần tình trên mặt vẫn như cũ không có biến hóa chút nào.

Cứ việc vẫn như cũ chưa bước vào tinh hải, nhưng Vân Mộng Chân thực lực, lại sớm đã không phải là bình thường Tinh Cung Cảnh có khả năng đo lường được.

Đối phương vẫn muốn tìm cơ hội đối Vân Mộng Chân ra tay, nhưng trên thực tế, Vân Mộng Chân làm sao không phải là đang đợi dạng này một cái cơ hội, lần nữa vì mình chính danh.

Mất đi Côn Ngô Kiếm, mấy năm này không biết bao nhiêu người chờ lấy xem thánh nữ mạch này chê cười, được bao nhiêu người chờ lấy bỏ đá xuống giếng.

Vân Mộng Chân rất rõ ràng đây hết thảy, cho nên cũng đang yêu cầu dạng này một trận chiến đấu, tới rõ ràng nói cho tất cả mọi người, dù là không có Côn Ngô Kiếm, Đạo Lăng Thánh Nữ cũng y nguyên vẫn là Đạo Lăng Thánh Nữ, bại bởi Dạ Nhận loại sự tình này, tuyệt đối sẽ không phát sinh nữa lần thứ hai.

Mà bây giờ, hiển nhiên Vân Mộng Chân đã đợi đến cơ hội này.

Trong mắt nổi lên một tia lãnh ý, Vân Mộng Chân nhẹ giọng mở miệng nói, "Đoạn Thiên Thương, mở ra ngươi mắt chó thấy rõ ràng, cho dù là chỉ là Tinh Cung Cảnh. . . Ta Đạo Lăng Thiên Tông cũng không phải loại người như ngươi ngu xuẩn có khả năng khinh mạn."

Lật bàn tay một cái, trong một chớp mắt, một đạo kiếm quang chợt từ Vân Mộng Chân trong tay nổ lên, phảng phất trong nháy mắt liền xé rách hư không!

Mất đi Côn Ngô Kiếm, Vân Mộng Chân cũng liền đơn giản không còn sử dụng kiếm!

Thiên địa ở giữa linh lực, tùy thời đều có thể trở thành trong tay nàng kiếm.

Trong khoảnh khắc, một màn kia kiếm quang chợt lớn mạnh, từ tinh cung chém ra thời điểm, cũng đã dài đến gần trăm mét, Tê Thiên Liệt Địa!

Một kiếm đoạn hải!

Khủng bố biển máu, tại đây một kiếm trước mặt, vậy mà chợt một phân thành hai, rõ ràng hiển hiện ra một cái khe, để cho Vân Mộng Chân dễ dàng liền từ trong biển máu thoát thân mà ra.

Mà, cũng chính là Bạch Nhạc cùng Mâu Kình Thần chạy tới sau đó, chứng kiến đệ nhất màn!

Riêng là Bạch Nhạc, hắn bản thân liền là tu hành kiếm đạo, chứng kiến một kiếm này, mới càng có thể cảm nhận được bên trong loại kia lực lượng kinh khủng.

Nguyên bản Bạch Nhạc vẫn cho là, chính mình tại kiếm đạo phía trên

thiên phú đã rất lợi hại, có thể cho đến giờ phút này, hắn mới lần nữa ý thức được, cho dù là chỉ lấy kiếm đạo mà nói, Vân Mộng Chân cũng còn mạnh hơn hắn quá nhiều.

Cái này thật sự là một loại làm người tuyệt vọng chênh lệch a.

Đạo Lăng thiên hạ!

Sở hữu dạng này Đạo Lăng Thánh Nữ, cũng liền không trách tử qua nhiều năm như vậy, Đạo Lăng Thiên Tông thủy chung đều có thể duy trì Đạo Lăng bất bại thần thoại.

Nhìn dạng này Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc có chút đắc ý, rồi lại có chút phức tạp.

Muốn đuổi kịp Vân Mộng Chân cước bộ, tựa hồ thật đúng là gánh nặng đường xa a.

"Vân Mộng Chân, ngươi sợ là cao hứng quá sớm!"

Cười lạnh một tiếng, Đoạn Thiên Thương ánh mắt lộ ra vẻ ác liệt chi sắc, thong thả mở miệng nói, "Ngươi thật cho là, ta sẽ không có một chút chuẩn bị, với ngươi phân cái sinh tử sao?"

Cơ hồ là Đoạn Thiên Thương mở miệng đồng thời, trong biển máu chợt nổi lên một mảnh khủng bố bạch cốt!

Những cái kia chết trong biển máu cá, vô luận cao thấp, lúc này huyết nhục đều đã tan rã tại trong biển, chỉ có bộ xương vẫn như cũ hoàn chỉnh lấy, bây giờ phảng phất chịu đến lực lượng gì dẫn dắt, trong nháy mắt liền tỉnh lại, từ trong biển máu nhảy ra hung hăng hướng về Vân Mộng Chân cắn xé mà đi.

Bạch Cốt Thần Giáo!

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân liền phản ứng kịp, trong lòng lộp bộp một tiếng, trong mắt lộ ra lau một cái não sắc, lạnh lùng mở miệng nói, "Đoạn Thiên Thương, ngươi tốt xấu coi như là một phương đầu sỏ, vậy mà cùng người cùng nhau liên thủ đối ta động thủ. . . Còn có một chút liêm sỉ chi tâm sao?"

Nếu như một đối một giao phong, mặc dù Đoạn Thiên Thương là Tinh Hải Cảnh cường giả, Vân Mộng Chân cũng vẫn như cũ không sợ, mặc dù trên thực tế, đánh tới hiện tại, cũng bất quá chỉ là dò xét lẫn nhau mà thôi, Đoạn Thiên Thương không có đem hết toàn lực, có thể nàng cũng tương tự có chỗ bảo lưu, không có dùng thần thông.

Có thể hỏi đề ở chỗ, những thứ này xương cá xuất hiện, lại rõ ràng có nghĩa là, Bạch Cốt Thần Giáo đã nhúng tay bên trong, hơn nữa, phải ra tay, chỉ sợ cũng tuyệt đối không phải là những cái được gọi là cao thủ, mà là vị kia tồn tại Tinh Hải Cảnh thực lực bạch cốt giáo chủ.

Hai vị Tinh Hải Cảnh cường giả liên thủ, ý nghĩa khả năng liền tất nhiên khác biệt.

Cho dù là Vân Mộng Chân cũng căn bản chưa từng nghĩ, đối phương vậy mà lại vô sỉ tới mức này, đơn giản là liền nửa điểm mặt cũng không muốn.

"Khanh khách!"

Theo bạch Mộng Chân lăng nhục, trong biển máu , đồng dạng cũng hiển hiện ra một cái nữ nhân thân ảnh, một bộ hắc bào cũng che lấp chẳng nhiều lung linh có hứng thú thân thể cùng cái kia xinh đẹp dung nhan, không chút nào khoa trương nói, lúc này trong biển máu, trên người nữ nhân kia lộ ra mị lực, nghiễm nhiên không chút nào tại Vân Mộng Chân phía dưới.

"Đạo Lăng Thánh Nữ danh động thiên hạ, ai lại dám coi khinh? Chỉ cần có thể giết chết thánh nữ, cho dù là dùng một ít ám muội thủ đoạn, vậy cũng không có gì lớn lắm, lịch sử chỉ biết nhớ kỹ người thắng. . . Ngươi nói xem, Vân tiên tử?"

Chân mày đột nhiên nhảy nhót, giờ khắc này, cho dù là Vân Mộng Chân cũng không khỏi có chút lặng lẽ.

Hầu hết thời gian, đúng sai xác thực bản thân cũng không trọng yếu.

Một mình đối mặt hai vị Tinh Hải Cảnh tồn tại, cho dù là Vân Mộng Chân lại như thế nào tự tin, cũng biết, chính mình sợ là rất khó tránh qua một kiếp này.

Chỉ là, cho dù là đến thời khắc này, Vân Mộng Chân cũng vẫn như cũ không chịu chịu thua, liếc đối phương liếc mắt, lạnh lùng nói, "Các ngươi sợ là quên nơi này là chỗ nào a? Gây ra động tĩnh lớn như vậy, Nguyệt Lâm Tiên lẽ nào chết sao?"

"Sợ là thánh nữ chống đỡ không đến Nguyệt Lâm Tiên lúc tới sau khi."

Trong mắt bốc lên vẻ lạnh như băng sát khí, Bạch Cốt phu nhân mở miệng đồng thời, một tay một trảo một thanh cốt kiếm chợt tới tay, hung hãn hướng về Vân Mộng Chân chém tới.

Trên biển Đông một trận chiến này, tất phải đã sớm kinh động Đông Hải Tiên Đảo, vô luận như thế nào, Nguyệt Lâm Tiên loại thời điểm này, cũng không có khoanh tay đứng nhìn đạo lý, chỉ cần Vân Mộng Chân nhiều chống đỡ một hồi, đợi được Nguyệt Lâm Tiên chạy tới, trước mắt cái này tình thế nguy hiểm, tự nhiên là có thể hóa giải.

Vấn đề duy nhất là. . . Nguyệt Lâm Tiên đến tột cùng phải bao lâu mới có thể chạy tới?

... . . .

Đông Hải Tiên Đảo, Nguyệt Lâm Tiên nhìn trên biển cái kia một chút xíu huyết sắc vị trí chỗ ở, khóe miệng hiện lên một tia băng lãnh nụ cười, giơ tay lên ở giữa, một chưởng liền trực tiếp vỗ vào chính mình miệng ngực, trong một chớp mắt, phun ra một ngụm máu, kinh mạch nghịch hành, cả người sắc mặt nhất thời liền khó coi dị thường.

Chỉ là may là như vậy, Nguyệt Lâm Tiên trong đôi mắt cũng vẫn như cũ lộ ra một luồng xán lạn chi sắc.

Đạo Lăng Thánh Nữ tại Đông Hải gặp nạn, hắn tự nhiên không có không giúp đỡ đạo lý, biện pháp duy nhất chính là ngụy giả trang ra một bộ bị tập kích thụ thương dáng vẻ đi ra, tận khả năng kéo dài một thời gian ngắn.

Không cần lâu lắm, một khắc đồng hồ thời gian liền đủ đủ!

Cơ hồ là đồng thời, một cổ lực lượng kinh khủng chợt nổ lên, cuộn sạch Nguyệt Lâm Tiên vị trí cái này toàn bộ tiểu đảo.

Một bộ xương trắng chợt bạo khởi, cực nhanh hướng về đảo chạy ra ngoài.

Kể từ đó, toàn bộ Đông Hải Tiên Đảo phảng phất đều bị rung động, vô số người cực nhanh hướng về Nguyệt Lâm Tiên vị trí chỗ ở chạy tới, toàn bộ Đông Hải Tiên Đảo nhất thời hỏng!

Thậm chí còn có mấy vị trưởng lão, cắn cái kia một chạy trốn bộ xương trắng, hướng biển thượng đuổi theo.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 452: Sát nhập biển máu

Đạp ở biển máu biên giới, Bạch Nhạc sắc mặt thay đổi khó coi dị thường.

Vân Mộng Chân bọn hắn nói chuyện, Bạch Nhạc đồng dạng có thể nghe được, cũng chính bởi vì vậy, Bạch Nhạc mới càng phát có thể ý thức được tình thế nghiêm trọng, nhưng mà, Bạch Nhạc tính khí, nhưng là càng nguy hiểm liền càng bình tĩnh hơn!

Dạng này tình cảnh, cũng làm cho hắn triệt để tỉnh táo lại, tâm niệm thay đổi thật nhanh, Bạch Nhạc nhất thời chuyển hướng Mâu Kình Thần mở miệng nói, "Mâu sư huynh, hai vị Tinh Hải Cảnh cường giả, chúng ta sợ là không xen tay vào được đi, không bằng vẫn là mau sớm chạy tới tiên đảo, mời lão tổ ra tay đi?"

Bạch Nhạc không rõ ràng Mâu Kình Thần đối chuyện này đến tột cùng biết được bao nhiêu, còn có chút không nắm chắc được hắn dẫn chính mình qua đây, đến tột cùng muốn làm gì, loại tình huống này, chỉ có trước bức Mâu Kình Thần tỏ thái độ, mới có thể xác định chính mình bước kế tiếp nên làm như thế nào.

Bằng không, nếu như tùy tiện xuất thủ, sợ rằng chẳng những cứu không Vân Mộng Chân, ngược lại sẽ trước tiên đem chính mình nhập vào.

"Không cần!"

Lắc đầu, Mâu Kình Thần liếc Bạch Nhạc liếc mắt, từ tốn nói, "Động tĩnh lớn như vậy, tất nhiên không thể gạt được lão tổ, chỉ là lão tổ chạy tới cũng là cần thời gian. . . Chúng ta tất nhiên trùng hợp hội, liền phải nghĩ biện pháp giúp thánh nữ tranh thủ được trong khoảng thời gian này."

Trên thực tế, từ tới nơi này bắt đầu, Mâu Kình Thần vẫn tỉ mỉ quan sát lấy Bạch Nhạc phản ứng.

Dù sao, nghe đồn lần này Vân Mộng Chân đến Duyện châu đến, trước hết đến chính là Linh Tê Kiếm Tông, hơn nữa tự tay đánh chết, có thể cùng Bạch Nhạc có mâu thuẫn Duyện Châu phủ chủ Chu Mộng Dương, loại tình huống này, rất khó không khiến người ta hoài nghi, Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc ở giữa có liên hệ nào đó.

Lần này đem Bạch Nhạc dẫn tới biển máu cái này đến, bản thân liền là một lần dò xét.

Chỉ là để cho Mâu Kình Thần có chút thất vọng là, Bạch Nhạc vậy mà hoàn toàn không có phản ứng gì, thậm chí phản ứng đầu tiên chính là tìm lấy cớ đào tẩu.

Nghe được đối phương, Bạch Nhạc trong lòng chẳng những không có chút nào thả lỏng, thậm chí ngược lại càng phát ra có chút bất an.

Đạo lý rất đơn giản, liền Mâu Kình Thần đều biết Đông Hải có thể xảy ra thay đổi, dưới tình huống như vậy, nếu nói là Đông Hải Tiên Đảo vị lão tổ kia không hề phát hiện, căn bản là không có khả năng sự tình! Nếu như sớm có chuẩn bị, lấy đối phương thực lực, Mảng kinh dị khắc liền tới, căn bản sẽ không có cái gì dây dưa.

Phải biết, ban đầu ở Thanh châu thời điểm, Bạch Nhạc liền kiến thức qua Tinh Hà lão tổ tốc độ bọn họ, từ Thất Tinh Tông đến Thanh Châu thành, xa như vậy khoảng cách, cũng bất quá là khoảng cách liền tới.

Như vậy duy nhất giải thích, chính là đối phương cố ý kéo dài thời gian, muốn lấy phương thức này kéo chết Vân Mộng Chân!

E làm Bạch Cốt Thần Giáo cũng tham dự vào thời điểm, thì càng để cho Bạch Nhạc hoài nghi Đông Hải Tiên Đảo động cơ.

"Làm sao tranh thủ?"

Chỉ vào biển máu, Bạch Nhạc sắc mặt có chút khó coi, "Hai vị Tinh Hải Cảnh lão tổ ở bên trong, dựa vào chúng ta chút thực lực ấy, sợ là đi vào cũng sẽ bị nháy mắt giết, ở nơi này là hỗ trợ, căn bản là chịu chết!"

Mặc dù trong lòng một trăm cái sốt ruột muốn động thủ, nhưng này một khắc, Bạch Nhạc nhưng cũng nhất định phải giả trang ra một bộ không muốn nhúng tay dáng vẻ tới.

"Bạch phủ chủ lời này, sợ là cũng có chút nghĩ một đằng nói một nẻo a?" Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Mâu Kình Thần nhàn nhạt mở miệng nói, "Đối phương mục tiêu là Đạo Lăng Thánh Nữ, sẽ không nhằm vào chúng ta, chỉ cần nguyện ý xuất thủ, kéo dài một ... hai ..., dù sao vẫn là làm được!"

Dừng một cái, Mâu Kình Thần tiếp tục nói, "Trước đó trận chiến kia, ngươi ta cũng không đem hết toàn lực, bây giờ thừa dịp cơ hội này, liền trong biển máu, phân cái cao thấp như thế nào?"

". . ."

Nhìn Mâu Kình Thần, Bạch Nhạc sắc mặt có vẻ cực vi khó coi, tựa hồ mắt thấy từ chối không được đi, cái này mới mở miệng nói, "Đã như vậy, ta tới đối phó Bạch Cốt Thần Giáo giáo chủ, ngươi đi đối phó Đoạn Thiên Thương, ai chống đỡ thời gian dài hơn, coi như người nào thắng, như thế nào?"

Khóe miệng lộ ra một vẻ trào phúng, Mâu Kình Thần lạnh lùng đáp, "Có gì không thể? Ngươi ta một chỗ bước vào biển máu là được!"

Trong lúc nói chuyện, Mâu Kình Thần thuận tay lật lên một đạo sóng nước, đồng thời đem chính mình cùng Bạch Nhạc hướng về biển máu

bên trong đẩy đi.

Không dám có chút do dự, bị cuốn vào biển máu đồng thời, Bạch Nhạc cùng Mâu Kình Thần liền đồng thời tế xuất tinh cung.

Lấy Tinh Cung Cảnh thực lực, mạnh mẽ bước vào tinh hải lão tổ giao phong chiến trường, vốn là vạn phần hung hiểm, nếu không lấy tinh cung lực lượng bảo vệ, chỉ sợ vừa đối mặt tiếp theo trực tiếp vẫn lạc.

May là như vậy, bước vào biển máu trong nháy mắt, Bạch Nhạc cũng đồng dạng cảm thụ được một cổ khủng bố áp lực đập vào mặt, cái kia huyết sắc nước biển, liền dường như muốn đem chính mình huyết nhục đều ăn mòn cắn nuốt hết.

"Coong!"

Kiếm trong tay phát sinh một tiếng kiếm minh, lau một cái rực rỡ kiếm quang chợt bốc lên, chém ra xung quanh huyết sắc sóng triều, mang theo Bạch Nhạc thẳng đến Vân Mộng Chân vị trí chỗ ở mà đi.

Một lần đồng thời, Mâu Kình Thần trong tay đồng dạng nắm lên Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao, lướt sóng mà ra, khủng bố ánh đao trong nháy mắt cuồn cuộn nổi lên ngập trời huyết lãng!

Trong một chớp mắt, Vân Mộng Chân cùng Đoạn Thiên Thương bọn hắn cũng đồng dạng đều cảm thụ được Bạch Nhạc cùng Mâu Kình Thần xông vào.

"Khanh khách, quả nhiên không hổ là Đạo Lăng Thánh Nữ a, liền như thế hai thằng nhóc đều muốn không để ý sinh tử hướng ngươi xum xoe, chỉ không biết, bọn hắn khi chết sau khi, ngươi hội sẽ không đau lòng vì?" Khẽ cười một tiếng, Bạch Cốt phu nhân sóng mắt lưu chuyển ở giữa, nhất thời có nhất tôn Bạch Cốt Hóa Thân bay ra ngoài, tay cầm Bạch Cốt Phiên thẳng đến Bạch Nhạc cùng Mâu Kình Thần mà đi.

Cứ việc chỉ là nhất tôn Bạch Cốt Hóa Thân, có thể thực lực nhưng cũng đồng dạng cực kỳ kinh khủng, vẻn vẹn chỉ là một tiếng kêu to, liền để cho Bạch Nhạc một hồi tâm thần ngẩn ngơ, thậm chí ngay cả tinh cung đều xuất hiện vẻ run rẩy.

"Mâu Kình Thần, cái này nhất tôn Bạch Cốt Hóa Thân ta tới đối phó, ngươi đi hỗ trợ!"

Trong miệng phát sinh một tiếng hô to, Bạch Nhạc trực tiếp cầm kiếm hướng về kia nhất tôn Bạch Cốt Hóa Thân giết đi qua, trong nháy mắt, cũng đã cùng cái kia nhất tôn Bạch Cốt Hóa Thân va vào nhau!

Trong nháy mắt trùng kích, liền để cho Bạch Nhạc một hồi khí huyết sôi trào, phảng phất ngũ tạng lục phủ đều muốn di vị!

Cái này còn may mà là Bạch Nhạc người mang Thông Thiên Ma Thể, thân thể đủ quá cường hãn, bằng không chỉ có cái này vừa đối mặt, chỉ sợ phải bị bị thương nặng.

Xa xa liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Mâu Kình Thần cũng đồng dạng không có bất kỳ do dự nào, tay cầm Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao, thẳng đến Đoạn Thiên Thương mà đi!

Đối với Mâu Kình Thần mà nói, hắn sở dĩ phải mạo hiểm xông tới, mục chính là cho Vân Mộng Chân lưu lại một ấn tượng sâu sắc, giả sử Vân Mộng Chân chết ở chỗ này, tự nhiên tất cả đừng nói, nhưng nếu là không chết, như vậy đây cũng là kết xuống một phần thiện duyên, vô luận là tại Đạo Môn đại hội phía trên, vẫn là sau này cùng Đạo Lăng Thiên Tông tiếp xúc bên trên, đều sẽ có chỗ tốt cực lớn.

Cũng chính bởi vì vậy, hắn mới yêu cầu trực tiếp xuất hiện tại Vân Mộng Chân trước mặt đi, nhằm cho Vân Mộng Chân lưu lại càng ấn tượng sâu sắc.

Còn như Bạch Nhạc, sợ chết nguyện ý tại biển máu biên giới cùng Bạch Cốt Hóa Thân vướng víu, hắn thấy, mới chính thức là tốn công mà không có kết quả chuyện ngu xuẩn.

Chỉ là, loại tình huống này, Mâu Kình Thần đương nhiên sẽ không đi nhắc nhở Bạch Nhạc.

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng căn bản cũng không quan tâm cái này, ngược lại thừa dịp cùng Bạch Cốt Hóa Thân vướng víu thời điểm, cố ý rơi vào trong biển máu, đem Thông Thiên Ma Thể lực lượng chân chính thi triển ra, đồng thời tỉ mỉ quan sát lấy trên trận biến hóa.

Mặc dù chưa nói qua, nhưng trên thực tế, lần này tiến đến, Bạch Nhạc trong lòng liền đã làm tốt xấu nhất dự định!

Lấy bại lộ thân phận làm giá, đem Côn Ngô Kiếm trả lại cho Vân Mộng Chân, tin tưởng lấy Vân Mộng Chân thực lực, chỉ cần có Côn Ngô Kiếm nơi tay, liền tuyệt đối đủ để phá cuộc mà ra!

Chỉ là, đối Bạch Nhạc chính mình mà nói. . . Đây cơ hồ cũng đã cùng tự sát không giống!

PS: Xin lỗi, trong nhà có một chút chuyện, phiền lòng, đổi mới chậm một chút!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 453: Huyền Nguyệt Biến

Đầu ngón tay vẩy một cái, Bạch Nhạc cũng đồng dạng đem chính mình Bạch Cốt Hóa Thân từ trong giới chỉ lấy ra.

Dưới loại cục diện này, trừ bại lộ Thông Thiên Ma Công bên ngoài , bất kỳ cái gì thủ đoạn cũng có thể thi triển, bởi vì nay đã đến kề cận cái chết bên trên.

Đương nhiên, dù là cũng là Bạch Cốt Hóa Thân, có thể Bạch Nhạc Bạch Cốt Hóa Thân cùng Bạch Cốt phu nhân cũng đồng dạng không thể so sánh nổi, nếu là muốn dùng chính mình Bạch Cốt Hóa Thân để ngăn cản đối phương công kích, chỉ sợ trong chốc lát cũng sẽ bị đánh thành một chỗ toái cốt.

Một cái ý niệm trong đầu, bay ra ngoài Bạch Cốt Hóa Thân liền lách qua Bạch Nhạc, đâm đầu thẳng vào trong biển máu, hướng về kia chút xương cá giết đi qua.

Tại Bạch Cốt phu nhân khống chế xuống, những thứ này xương cá cũng cũng là một cổ không thể khinh thường lực lượng.

Mà Bạch Cốt Hóa Thân lực lượng, chính diện cùng đối phương chống lại, hiển nhiên là không thực tế, có thể đối phó những thứ này xương cá nhưng là vừa đúng.

Quan trọng hơn là, như là trước đây Bạch Nhạc đối phó cái kia Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão thời điểm, Bạch Cốt Hóa Thân là có thể luyện hóa những thứ này xương cá lực lượng biến thành của bản thân.

Từ trước đây trận chiến kia bị ép luyện hóa Bạch Cốt Hóa Thân sau đó, trên thực tế, Bạch Nhạc cũng không có chân chính tế luyện cẩn thận qua

cái này nhất tôn Bạch Cốt Hóa Thân, cho nên cái này nhất tôn Bạch Cốt Hóa Thân lực lượng thật cũng không tính cường.

Nhưng hôm nay tại đây biển máu sau đó, có vô số xương cá lực lượng có thể luyện hóa, đối với tế luyện cái này nhất tôn Bạch Cốt Hóa Thân mà nói, nhất định chính là hoàn mỹ hoàn cảnh.

Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm thụ được, chính mình Bạch Cốt Hóa Thân lực lượng, hầu như mỗi thời mỗi khắc đều ở đây đề thăng , dựa theo khuynh hướng này xuống dưới, dùng không bao lâu, là có thể chính thức có được đủ để chống lại Tinh Cung Cảnh lực lượng.

Chỉ là, đối với lúc này Bạch Nhạc mà nói, muốn chống đỡ xuống dưới cũng là một kiện dị thường trắc trở sự tình.

Bạch Cốt phu nhân là thực lực cỡ nào, dù là chỉ là nhất tôn Bạch Cốt Hóa Thân, có được lực lượng, cũng đồng dạng cực kỳ kinh khủng, cho dù là Bạch Nhạc sở hữu Thông Thiên Ma Thể, cũng giống vậy bị đánh muốn thổ huyết.

Oanh!

Cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc rồi đột nhiên nhìn thấy lau một cái kiếm quang nhảy vào trong biển máu.

Ngẩng đầu thoáng nhìn, Bạch Nhạc liền nhận ra đối phương thân phận, trong lòng nhất thời một hồi đại hỉ, "Trần trưởng lão!"

Bạch Nhạc cái này vừa mở miệng, Trần Kiếm Phong cũng đồng thời chứng kiến Bạch Nhạc, thân ảnh nhoáng lên, nhất thời xông lại, giơ tay lên chính là một kiếm trực tiếp hướng về kia Bạch Cốt Hóa Thân chém tới.

Thân là Bắc Đẩu Tinh Cung trưởng lão, Trần Kiếm Phong bản thân liền

sở hữu tinh cung hậu kỳ thực lực, so Bạch Nhạc cùng Mâu Kình Thần mạnh hơn, đối với Bạch Nhạc mà nói, đây mới thực sự là cường viện!

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc hoàn toàn không cần phải lo lắng Trần Kiếm Phong cùng Bạch Cốt Thần Giáo cấu kết, hoặc là dụng tâm kín đáo, dưới tình huống như vậy, một cái có thể tín nhiệm trợ thủ, mới là chân chính khả năng người cứu mạng.

Một kiếm chém ở Bạch Cốt Phiên bên trên, Trần Kiếm Phong cũng đồng dạng bị chấn thân thể hơi chậm lại, chỉ lấy lực lượng mà nói, cái này nhất tôn Bạch Cốt Hóa Thân thật là đủ để cùng Tinh Hải Cảnh sánh ngang, may là Trần Kiếm Phong chính diện giao phong bên trong, cũng đừng nghĩ chiếm được tiện nghi gì.

Phải biết, hắn mặc dù thực lực so Bạch Nhạc mạnh, nhưng lại không có Bạch Nhạc hung hãn như vậy nhục thân chi lực.

Cũng may, chậm một hơi thở qua đây, Bạch Nhạc liền lần nữa công qua đây, cùng Trần Kiếm Phong hai người liên thủ, lúc này mới xem như là miễn cưỡng cùng cái kia Bạch Cốt Hóa Thân ngang hàng.

Ngay tại lúc đó, Mâu Kình Thần cũng đồng dạng xông đến ở giữa chiến trường, chỉ là người còn chưa tới cùng đi vào, liền bị Đoạn Thiên Thương đánh một chưởng, trong biển máu, trong nháy mắt liền ngưng tụ thành một con bàn tay to lớn, trong nháy mắt hướng về Mâu Kình Thần đè nén xuống.

Mâu Kình Thần cái kia khủng bố ánh đao, tại đây một chưởng phía dưới , đồng dạng là trong nháy mắt tức phá, cả người trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

"Vân Mộng Chân, không cần làm vô vị giãy dụa, chỉ cần ngươi buông tha phản kháng, ta có thể bảo đảm tuyệt không giết ngươi! Ngươi như vậy mỹ nhân, ai lại chịu giết đâu?" Biển máu bốc lên, lại phối hợp Bạch

Cốt phu nhân, Đoạn Thiên Thương đã vững vàng khống chế cục diện, đem Vân Mộng Chân vây ở bên trong, đắc ý cười to nói.

Không có chút nào để ý tới Đoạn Thiên Thương ý tứ, Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra lau một cái lãnh ý, trong lòng cũng rõ ràng, bây giờ đã đến chân chính yêu cầu liều mạng thời điểm!

Nguyệt Lâm Tiên không có trước tiên chạy tới nơi này, cũng đã đủ để cho Vân Mộng Chân ngửi được bên trong hung hiểm.

Lấy Vân Mộng Chân tính khí, vốn cũng không có muốn dựa vào ai ý niệm trong đầu, ý niệm trong đầu hơi hơi nhất chuyển, trong nháy mắt, trên người khí tức chợt trở nên tăng vọt, phảng phất một thanh kiếm thần chợt ra khỏi vỏ!

Vô luận là xung quanh biển máu cũng tốt, Bạch Cốt phu nhân đánh tới bạch cốt cũng tốt, đều bị một màn kia khủng bố kiếm quang bức lui.

Ngẩn ngơ ở giữa, phảng phất tại cái này Huyết Hải Chi Thượng, chợt mọc lên một vầng minh nguyệt.

Trong tích tắc, vô luận là Bạch Cốt phu nhân cũng tốt, Đoạn Thiên Thương cũng tốt, trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái vẻ kiêng kỵ.

Mặc dù Vân Mộng Chân bây giờ còn không có bước vào tinh hải cảnh, có thể làm cái kia một vầng minh nguyệt lúc xuất hiện, mang đến áp lực, cho dù nếu so với Tinh Hải Cảnh cường giả kinh khủng hơn nhiều.

Kinh khủng hơn là, cơ hồ là đồng thời, Vân Mộng Chân tinh cung phía trên, ẩn nhiên lộ ra một đạo huyễn lệ hào quang, cả người đắm chìm trong hào quang bên trong, lộ ra một loại Thần Thánh khí tức.

Đại đạo hào quang!

"Huyền Nguyệt Biến!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, ba chữ này từ trong miệng phun ra, trong tích tắc, toàn bộ thiên địa phảng phất đều bị ánh trăng bao phủ, không trung cái kia một vầng minh nguyệt lộ ra vạn đạo kiếm quang, ùn ùn kéo đến rơi xuống.

Thần thông, Huyền Nguyệt Biến!

Đây mới là Vân Mộng Chân dám nói, có thể lấy Tinh Cung Cảnh, kiếm trảm tinh hải dựa vào vị trí.

Trong nháy mắt, toàn bộ biển máu phảng phất đều bị tịnh hóa vài phần, ngay tại lúc đó, Vân Mộng Chân một tay một trảo, nhất thời cầm trong tay một thanh ánh trăng ngưng tụ ra trường kiếm, trực tiếp hướng về Đoạn Thiên Thương chém xuống đi.

Mặc dù Bạch Cốt phu nhân cũng cuốn vào, có thể Vân Mộng Chân trong lòng đối với Đoạn Thiên Thương hận ý, lại hiển nhiên nếu so với đối Bạch Cốt phu nhân càng mạnh nhiều.

Bây giờ cục diện này, Vân Mộng Chân rất rõ ràng, chính mình rất có thể là phải chết ở chỗ này!

Chết ngược lại không có gì đáng sợ, có thể vô luận như thế nào, Vân Mộng Chân cũng sẽ không để chính mình rơi vào Đoạn Thiên Thương trong tay, cho nên, một kiếm này, nàng rõ ràng mở chính là chạy muốn trảm sát Đoạn Thiên Thương đi.

Vân Mộng Chân là nhân vật nào, cho dù là muốn chết, muốn giết nàng, lại làm sao có thể không trả giá nặng nề?

Sáng lạn ánh trăng che đậy thiên không, lấy Bạch Nhạc thực lực, thậm

chí đều thấy không rõ đến tột cùng sinh cái gì.

Thẳng đến một màn kia kiếm quang kết thúc, Bạch Nhạc lúc này mới thấy rõ, Đoạn Thiên Thương cả cá nhân trên người bị chém ra vô số vết thương, máu me đầm đìa, trên đầu kế cũng đã bị chém đứt, phi đầu tản ra, cũng không còn trước đó cái kia phần tuấn dật.

Chỉ là, dù vậy, Đoạn Thiên Thương nhưng cũng đúng là vẫn còn không có chết.

"Vân Mộng Chân! ! !"

Trong miệng ra một tiếng không ngừng rống giận, Đoạn Thiên Thương trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, lành lạnh mở miệng nói, "Bạch Cốt phu nhân, ngươi nếu lại không ra tay toàn lực, ta cho dù là chết, cũng sẽ kéo ngươi chôn cùng, đến lúc đó, chúng ta tất cả mọi người chết tại đây trong biển máu!"

Phẫn nộ cùng điên cuồng, là bởi vì giờ khắc này, Đoạn Thiên Thương chân chính cảm thấy sợ hãi, đến gần vô hạn tử vong sợ hãi.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 454: Một cá nhân Bắc Đẩu Kiếm Trận

Cảm thấy sợ hãi, tự nhiên không chỉ có chỉ là Đoạn Thiên Thương.

Trên thực tế, nhìn Vân Mộng Chân bắt đầu liều mạng, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng sinh ra một loại cảm giác sợ hãi, trực giác nói cho hắn biết tuyệt đối không thể trì hoãn tiếp nữa, bằng không, cho dù là Vân Mộng Chân như nguyện giết chết Đoạn Thiên Thương, mình cũng tất nhiên sẽ chết ở Bạch Cốt phu nhân trong tay.

Thật là Bạch Nhạc lại xác thực lấy trước mắt Bạch Cốt Hóa Thân không có biện pháp gì, quyết tâm trong lòng, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái lãnh ý, liền chuẩn bị vận dụng Thông Thiên Ma Công.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc chuẩn bị xuất thủ trong nháy mắt, Trần Kiếm Phong thanh âm lại trước vang lên.

"Bạch Nhạc, nếu như truyền cho ngươi Bắc Đẩu Kiếm Trận, ngươi có nắm chắc có thể giết chết nó sao?"

Trần Kiếm Phong một câu nói này, nhưng là chợt để cho Bạch Nhạc trở nên bị kiềm hãm!

Lúc này mới nhớ tới, trước đó Bạch Nhạc xác thực cùng Tiền Thụy nói qua, xem xem có thể hay không từ Bắc Đẩu Tinh Cung bên trong đổi về Bắc Đẩu Kiếm Trận, lúc đó Tiền Thụy không có bằng lòng, có thể hiển nhiên hắn nhất định là mang về!

Chính như chính mình dự liệu, đối với Bắc Đẩu Tinh Cung mà nói, đây cũng không phải là tuyệt đối không thể giao dịch!

Bây giờ ở loại tình huống này xuống, Trần Kiếm Phong hiển nhiên đã đem Bắc Đẩu Kiếm Trận trước truyền cho chính mình lấy phá địch.

"Còn không rõ ràng lắm, nhưng ít ra có thể thử một lần!"

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc trầm giọng đáp.

"Tốt! Ta cái này liền truyền cho ngươi Bắc Đẩu Kiếm Trận, còn như điều kiện. . . Nếu như có thể còn sống sót, việc này sau khi chấm dứt bàn lại!"

Sau khi kết thúc bàn lại, có khả năng đạt được hồi báo dĩ nhiên là thấp hơn nhiều, điểm này Trần Kiếm Phong sẽ không không rõ ràng, có thể ở loại tình huống này xuống, hắn lại y nguyên vẫn là không chút do dự bằng lòng.

Trong lúc nói chuyện, Trần Kiếm Phong nhất thời bắt đầu đọc thuộc lòng Bắc Đẩu Kiếm Trận kinh văn cho Bạch Nhạc nghe.

Nếu như đổi người khác, nói như thế tự nhiên rất khó nghe minh bạch, có thể Bạch Nhạc bản thân liền đối Cửu Cung Bát Quái cùng với sao Bắc đẩu vị phi thường giải, chỉ cần hơi suy nghĩ một chút, liền có thể đem kiếm trận cùng Trần Kiếm Phong thuật văn tự dung hợp được.

"Vù vù!"

Bên này nghe Trần Kiếm Phong đọc thuộc lòng Bắc Đẩu Kiếm Trận kinh văn, một bên khác, Bạch Nhạc cũng đã trực tiếp lấy linh lực ngưng tụ ra bảy chuôi kiếm quang!

Trong khoảnh khắc liền trực tiếp bày xuống Bắc Đẩu Kiếm Trận.

Đương nhiên, trên thực tế, Trần Kiếm Phong lưng cho Bạch Nhạc Bắc Đẩu Kiếm Trận, cũng đã là cắt giảm qua, cũng không có tối trọng yếu cái

kia một bộ phận mọi người nên như thế nào phối hợp, như thế nào vận lực kỹ xảo!

Chỉ là, dù vậy, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng đã đủ đủ.

Một đoạn này Bắc Đẩu Kiếm Trận kinh văn thật cũng không dài, cũng bất quá chỉ là lác đác hơn ngàn chữ mà thôi, nhưng lại cực kỳ tối nghĩa, cũng thua thiệt là Bạch Nhạc bản thân liền thục thi thư, đối với những văn tự này cực kỳ mẫn cảm, vẻn vẹn chỉ là nghe một lần, cũng đã đem cái này chút nhớ kỹ trong lòng.

Trong khoảng thời gian ngắn, Bạch Nhạc tự nhiên không có khả năng thật đem cái này chút hoàn toàn hiểu rõ, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, rất nhiều thứ, vốn là một điểm liền rõ ràng, chỉ cần một chút chỉ dẫn, hắn liền rất dễ dàng có thể suy nghĩ cẩn thận!

Chỉ cần giải một thứ đại khái, cũng đã đủ để tạm thời đem ra đối địch.

Ngắn ngủi mấy hơi thở ở giữa, kiếm trận cũng đã thành hình, vẻn vẹn chỉ là một cái đơn giản biến trận, liền có ngập trời kiếm ý bạo mà ra, trực tiếp đem cái kia Bạch Cốt Hóa Thân vây ở trong kiếm trận.

Một màn này nhưng là đem Trần Kiếm Phong xem chân mày đập mạnh, quả thực có chút hoài nghi mình con mắt.

Dù là hắn truyền cho Bạch Nhạc Bắc Đẩu Kiếm Trận chính là tin tưởng Bạch Nhạc có thể trong vòng thời gian ngắn nắm giữ, nhưng này cũng không tránh khỏi quá nhanh a?

"Mau!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc một tay hư dẫn, trong một chớp mắt, phía sau tinh cung lực lượng nhất thời triệt để bạo mà ra, cái kia bảy chuôi từ linh lực ngưng tụ kiếm quang, liền phảng phất từng

cái đối ứng lấy tinh cung bên trong cái kia bảy ngôi sao!

Trước đó Bạch Nhạc liền ý thức được, một khi học được Bắc Đẩu Kiếm Trận, tất nhiên có thể làm cho thực lực của chính mình đề thăng một cấp bậc.

Bây giờ mới bất quá vẻn vẹn chỉ là sơ thí phong mang, tuôn ra lực lượng, liền đã để cho Bạch Nhạc trong lòng rung mạnh.

Bạch Cốt phu nhân cái kia nhất tôn bộ xương trắng vừa mới đè một cái hai, còn thành thạo, nhưng hôm nay, chỉ là một cái khốn trận, liền thình lình đem đối phương vây ở trong kiếm trận, ngăn trở cái kia Bạch Cốt Hóa Thân tất cả công kích.

Đương nhiên, trong lúc này có một bộ phận là bởi vì Bạch Cốt phu nhân cũng không có đem tâm tư để ở chỗ này, Bạch Cốt Hóa Thân có vẻ tương đối ngu xuẩn nhân tố, nhưng dù cho như thế, Bắc Đẩu Kiếm Trận chỗ vung ra uy lực, cũng đã có chút nghe rợn cả người!

Không chút nào khoa trương nói, riêng chỉ là cái này một cái Bắc Đẩu Kiếm Trận, liền để cho Bạch Nhạc thực lực, đề thăng mấy lần!

Nếu như nói, trước đó không sử dụng Thông Thiên Ma Công tình huống dưới, Bạch Nhạc tối đa cũng bất quá chỉ là ứng phó một cái bình thường tinh cung trung kỳ, như vậy bây giờ, cho dù là đối mặt tinh cung hậu kỳ cao thủ, cũng đồng dạng có lực đánh một trận.

Bắc Đẩu Kiếm Trận ước nguyện ban đầu, chính là để cho Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử, có thể tại thực lực chưa đủ tình huống dưới, liên thủ lại, lấy yếu thắng mạnh!

Thật là, cho dù là trước đây lập nên Bắc Đẩu Kiếm Trận vị kia cao thủ, chỉ sợ cũng không nghĩ ra, vậy mà có người có thể lấy phương thức này, một mình thi triển Bắc Đẩu Kiếm Trận.

Một cá nhân Bắc Đẩu Kiếm Trận!

Mặc dù trên lý thuyết, dạng này Bắc Đẩu Kiếm Trận, uy lực kém xa mấy cái thực lực tương đương người thi triển ra đáng sợ, có thể bởi vì chỉ là một người, nhưng cũng càng thêm dễ dàng phối hợp, kẽ hở cũng càng tiểu!

E đối với Bạch Nhạc mà nói, đây quả thực giống như là vì hắn chế tạo riêng kiếm trận, hoàn mỹ phù hợp!

Nếu như tại thời điểm khác, Bạch Nhạc tự nhiên không ngại nhiều vướng víu một hồi, dù sao dạng này chiến đấu, bản thân liền là Bạch Nhạc quen thuộc Bắc Đẩu Kiếm Trận cơ hội, nhưng hôm nay, tâm hệ Vân Mộng Chân, nhưng là căn bản không để ý tới những thứ này.

"Trần trưởng lão, đồng loạt ra tay, trước trảm cái này Bạch Cốt Hóa Thân, chúng ta lại đi giúp thánh nữ!"

"Tốt!"

Trần Kiếm Phong mặc dù cũng đồng dạng bị chấn động, có thể loại thời điểm này, nhưng cũng phân rõ nặng nhẹ, không nói hai lời, lúc này xuất thủ lần nữa, phối hợp Bạch Nhạc Bắc Đẩu Kiếm Trận vây giết cái kia Bạch Cốt Hóa Thân!

Nguyên bản Trần Kiếm Phong cùng Bạch Nhạc hai người liên thủ, cũng đã đủ để cùng cái này Bạch Cốt Hóa Thân đánh ngang tay, bây giờ có Bắc Đẩu Kiếm Trận trợ giúp, Bạch Nhạc thực lực tăng vọt, cân bằng nhất thời liền bị đánh vỡ, trong chốc lát, cái này nhất tôn Bạch Cốt Hóa Thân liền hung hăng chịu Bạch Nhạc cùng Trần Kiếm Phong vài cái đòn nghiêm trọng, trên người hoàn mỹ xương cốt cũng không khỏi bị chém ra một ít khe hở.

Bên này Bạch Cốt Hóa Thân tổn thất trong nháy mắt, Bạch Cốt phu nhân cũng đã cảm thụ được, trong lòng nhất thời cả kinh, một ý niệm, nguyên bản bị khốn trụ Bạch Cốt Hóa Thân lực lượng liền chợt tăng vọt, bỏ qua một bên Bạch Nhạc bọn hắn hướng hồi bỏ chạy.

Đối với Bạch Cốt phu nhân mà nói, Bạch Cốt Hóa Thân mười phần trọng yếu , tương đương với chính là nàng cái mạng thứ hai, tự nhiên không chịu mắt mở trừng trừng nhìn Bạch Cốt Hóa Thân gặp nạn.

Trên thực tế, cho dù là đến bây giờ, Bạch Cốt phu nhân cũng y nguyên vẫn là ôm chiếm tiện nghi tâm tư, không có chân chính cùng Vân Mộng Chân đi liều mạng dự định.

Dưới cái nhìn của nàng, phối hợp một chút Đoạn Thiên Thương, có thể giết chết Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ tuy tốt nhất, nếu là không được, đúng lúc bứt ra trở ra chính là, căn bản không cần phải để cho mình rơi vào trong hiểm cảnh.

Còn như Bạch Nhạc cùng Trần Kiếm Phong bọn hắn, Bạch Cốt phu nhân thì càng không nhìn trúng, nếu không phải cố kỵ Vân Mộng Chân, không muốn hao tốn sức lực cùng lực lượng, dễ dàng liền có thể đem cái này loại tiểu nhân vật chém giết.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 455: Một phân thành hai Bạch Cốt Kiếm

"Chết đi cho ta! ! !"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Đoạn Thiên Thương bàn tay vừa nhấc, trong biển máu đột nhiên nổi lên một cổ nồng nặc khí tức tử vong, vô số huyết kiếm từ trong biển máu bay lên, hung hãn hướng về Vân Mộng Chân giết đi qua.

Những thứ này huyết kiếm trong khoảnh khắc cũng đã đạt hơn hơn một nghìn bả, kinh khủng hơn là, mỗi một thanh huyết kiếm bên trong đều lộ ra lau một cái tử ý, trực thấu linh hồn!

"Thiên Thương Huyết Kiếm!"

Đoạn Thiên Thương bị trở thành Thiên Thương Ma Quân, cũng là bởi vì một thức này thần thông.

Loại tình huống này thi triển mà ra, trên thực tế liền có nghĩa là, Đoạn Thiên Thương đã triệt để buông tha bắt giữ Vân Mộng Chân hy vọng! Thời gian đã kéo lâu lắm, đối với Đoạn Thiên Thương mà nói, bây giờ giết chết Vân Mộng Chân mới là nhất chuyện trọng yếu! Bằng không, một khi để cho Vân Mộng Chân thoát thân , chờ đợi lấy hắn chính là Đạo Lăng Thiên Tông không chết không thôi truy sát.

Vô luận Vân Mộng Chân mạnh bao nhiêu, nhưng lại cũng cuối cùng còn chưa bước vào Tinh Cung Chi Cảnh, lúc này đối mặt liều mạng Đoạn Thiên Thương, cũng đồng dạng có chút lực bất tòng tâm!

Huống chi, ngay tại lúc đó, Vân Mộng Chân còn có thể cảm giác được rõ

ràng, cái kia một thanh Bạch Cốt Kiếm liền giấu trong biển máu, chỉ chờ chính mình lộ ra kẽ hở, liền có thể phát động một kích trí mạng.

Nhưng này một khắc, Vân Mộng Chân nhưng cũng căn bản không để ý tới còn muốn những thứ này.

Khóe mắt liếc qua liếc về Bạch Nhạc tại đây nhanh chóng chạy tới, Vân Mộng Chân trong lòng cũng không khỏi mọc lên lau một cái dứt khoát chi ý.

Đối với mình là hay không có thể sống được, Vân Mộng Chân đã không ôm hy vọng, bây giờ có thể nàng duy nhất có thể làm, chính là đem hết toàn lực, triệt để đem Đoạn Thiên Thương chém giết, trảm phá biển máu, cho Bạch Nhạc sáng tạo một cái thoát thân cơ hội.

"Đoạn Thiên Thương, đã ngươi muốn chết, ta thành toàn ngươi!"

Sát khí nghiêm nghị, trong tích tắc, Vân Mộng Chân trên người khí tức lần nữa tăng vọt, tại tinh cung đã có chút khó mà chống đỡ được thời điểm, hung hãn lần nữa thi triển Huyền Nguyệt Biến.

Đại đạo hào quang bao phủ phía dưới, màu xanh nhạt kiếm ảnh vô căn cứ mà rơi, chính diện lay động Thiên Thương Huyết Kiếm.

Trong nháy mắt va chạm phía dưới, cái kia một vầng minh nguyệt chợt chập chờn, dường như muốn từ đó gãy, ngay tại lúc đó, Vân Mộng Chân phía sau tinh cung cũng tùy chi phát sinh nứt ra, phun ra một ngụm máu, có thể Vân Mộng Chân lại y nguyên vẫn là không có nửa điểm tránh lui ý tứ, dựa vào một hơi thở, ngạnh sinh sinh lấy kiếm quang đem biển máu chém ra một đạo thông đạo!

Một kiếm đoạn hải!

Bắt đầu sinh tử ý Vân Mộng Chân cũng đồng dạng bộc phát ra nhất lực

lượng kinh khủng, lạnh lùng mở miệng nói, "Đi!"

Vân Mộng Chân cũng không có nhìn về phía Bạch Nhạc, phảng phất lời này vốn là đối Bạch Nhạc ba người bọn họ nói.

Cũng cơ hồ là tại Vân Mộng Chân mở miệng đồng thời, cái kia một thanh Bạch Cốt Kiếm, cũng đồng thời lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở Vân Mộng Chân phía sau, hung hăng hướng về lưng đâm tới!

"Cút!"

Vô luận trước đó giả trang như thế nào thờ ơ, thật là làm cái này một khắc muốn tới thời điểm, Bạch Nhạc nơi nào còn không để ý tới suy nghĩ nhiều như vậy, Thông Thiên Ma Thể lực lượng triệt để bộc phát ra, một bước ở giữa, ngạnh sinh sinh kéo dài qua mấy chục thước khoảng cách, mạnh mẽ xuất hiện ở Vân Mộng Chân phía sau, vững vàng ngăn ở Bạch Cốt Kiếm trước đó!

Đối mặt Bạch Cốt Hóa Thân thời điểm, Bạch Nhạc còn có thể bằng vào Bắc Đẩu Kiếm Trận lay động, thật là chính diện đối Bạch Cốt phu nhân thời điểm, bản thân điểm này thực lực, căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Ngay tại Bạch Cốt Kiếm rơi vào Bạch Nhạc trước mặt trong nháy mắt, một tiếng rồng gầm chợt vang lên!

Một cái Thanh Long hư ảnh thình lình xuất hiện ở Bạch Nhạc trước người.

Cửu Long Hoàn Ngọc Bội!

Đối mặt Tinh Hải Cảnh cường giả, đây là Bạch Nhạc duy nhất có thể chống đỡ phương thức.

Hơn nữa, đúng là Bất Tử Thanh Vương nói, Cửu Long Hoàn Ngọc Bội lực lượng, là chân chính đủ để ngăn chặn tinh hải cường giả toàn lực công kích.

Cái kia một cái gào thét mà ra Thanh Long một ngụm liền đem Bạch Cốt Kiếm nuốt vào, cứ việc trong nháy mắt, Thanh Long hình bóng liền triệt để tán loạn, nhưng này tất sát một kiếm, nhưng cũng đúng là vẫn còn bị Bạch Nhạc đở được.

Cái này biến cố đột nhiên, cũng thật làm cho tất cả mọi người trái tim đều tùy theo đột nhiên vừa nhảy!

Sinh tử phảng phất cũng chỉ tại một đường ở giữa!

Oanh!

Không trung cái kia một vầng minh nguyệt cùng huyết kiếm đồng thời tán loạn, một kích này, Vân Mộng Chân cùng Đoạn Thiên Thương hai người nhưng là liều mạng một cái lưỡng bại câu thương, Vân Mộng Chân tuy tinh cung đến vỡ nát biên giới, nhưng đồng dạng Đoạn Thiên Thương cũng đã bị kiếm khí gây thương tích, tinh hải chấn động.

Mượn lấy cái này khe hở, Bạch Nhạc cũng đồng dạng rơi vào Vân Mộng Chân bên người, mặc dù không có nói chuyện, có thể lẫn nhau ở giữa, một cái kia không tiếng động đối mặt, liền đủ để cho đối phương minh bạch tất cả.

"Bạch Cốt phu nhân, giết bọn hắn! Vân Mộng Chân đã lực kiệt, giết hắn, một trận chiến này, chúng ta liền thắng!"

Gắt gao nhìn chằm chằm Vân Mộng Chân, Đoạn Thiên Thương điên cuồng kêu gào.

Trên biển Đông, một đạo thân ảnh phảng phất trong nháy mắt vượt qua

không gian mà đến, màu xanh thẳm cẩm phục lộ ra lau một cái linh vận, dưới chân nhẹ nhàng điểm một cái, liền chợt nhấc lên một mảnh cao tới trăm trượng sóng lớn, thẳng đến biển máu mà đến!

Oanh!

Sóng lớn chợt đánh vào Huyết Hải Chi Thượng, phảng phất trong nháy mắt , khiến cho biển máu đều tùy theo run rẩy.

Cái kia uy áp kinh khủng đánh tới trong nháy mắt, Đoạn Thiên Thương sắc mặt liền không khỏi chợt đại biến!

Nguyệt Lâm Tiên!

Bị Vân Mộng Chân kéo dài quá nhiều thời gian, Nguyệt Lâm Tiên rốt cục vẫn phải chạy tới, đối với hắn mà nói, đây quả thực chính là đoạn tuyệt hy vọng cuối cùng ác mộng!

Ai có thể nghĩ tới, chỉ là một cái liền Tinh Hải Cảnh đều không có thể bước vào, còn đánh rơi Côn Ngô Kiếm Đạo Lăng Thánh Nữ vậy mà thật ngạnh sinh sinh từ hắn cùng với Bạch Cốt phu nhân hai vị Tinh Hải Cảnh cường giả vây công hạ chống đỡ hạ xuống.

Bây giờ Vân Mộng Chân tuy đã bị bị thương nặng, nhưng hắn nhưng cũng đồng dạng đến nỏ mạnh hết đà, căn bản không có khả năng ngăn trở Nguyệt Lâm Tiên công kích!

Giờ khắc này, Đoạn Thiên Thương nhìn về phía Bạch Nhạc trong con mắt tràn đầy hận ý!

Nếu như không phải là Bạch Nhạc giúp Vân Mộng Chân ngăn lại cái kia trí mạng một kiếm, Vân Mộng Chân lúc này sợ là cũng đã chết, coi như Nguyệt Lâm Tiên đến, hắn cũng có thể ung dung rút đi.

Có thể vẻn vẹn chính là chậm bước này, liền hầu như bị mất hắn sinh hy vọng.

"Giết hắn a, còn do dự cái gì? !"

Chuyển hướng Bạch Cốt phu nhân, Đoạn Thiên Thương lần nữa giận dữ hét.

Trả giá lớn như vậy đại giới, bây giờ cho dù chết, hắn cũng muốn xem trước lấy Vân Mộng Chân vẫn lạc.

Mặc dù hắn đã vô lực xuất thủ lần nữa, có thể Bạch Cốt phu nhân lại hiển nhiên vẫn còn ở đỉnh phong, muốn đánh chết dạng này Vân Mộng Chân cũng không tính khó.

Trong tai truyền đến Đoạn Thiên Thương rống giận, Bạch Cốt phu nhân trong lòng cũng đồng dạng có chút do dự.

Nàng đồng dạng vô cùng rõ ràng Nguyệt Lâm Tiên đến hậu quả.

Dù là Nguyệt Lâm Tiên còn muốn Vân Mộng Chân chết, loại tình huống này, cũng tuyệt đối không có khả năng khoanh tay đứng nhìn, một khi đối phương chạy tới, rất có thể mình cũng sẽ có nguy hiểm, nhất lý trí lựa chọn, thật là hiện tại lập tức bứt ra trở ra!

Thật là, nhìn gần trong gang tấc, hầu như đã không có bất luận cái gì sức phản kháng Vân Mộng Chân, để cho nàng hiện tại lập tức, nàng lại nơi nào chịu!

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Bạch Cốt phu nhân trong lòng lần nữa nổi lên vẻ sát cơ!

Hơn nữa, ở vào thời điểm này, nàng muốn so Đoạn Thiên Thương càng nhiều.

"Tiểu tử, ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi là cứu mình, vẫn là cứu nàng!"

Trong nháy mắt, Bạch Cốt Kiếm trên không trung một phân thành hai, phân biệt hướng về Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân tập sát mà đi.

Mặc dù không biết Bạch Nhạc trong tay cái kia bảo vật là cái gì, có thể tất nhiên có thể sử dụng một lần, dĩ nhiên là còn khả năng dùng lần thứ hai, dưới tình huống như vậy, nàng nhất định muốn đề phòng Bạch Nhạc lại dùng món kia bảo vật đi cứu người.

Như vậy, đơn giản nhất phương thức chính là chia ra tấn công vào hai người, bức Bạch Nhạc tại cứu Vân Mộng Chân cùng cứu mình ở giữa làm ra lựa chọn.

Nhân tính đều là ích kỷ, làm sinh tử lựa chọn đặt trước mặt lúc, người tổng hội vô ý thức bảo vệ mình.

Lợi kiếm ngang trời, sinh tử liền chỉ trong một ý nghĩ!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 456: Khủng bố Nguyệt Lâm Tiên

Tiếng long ngâm vang lên lần nữa!

Cơ hồ là tại Bạch Cốt Kiếm đánh tới trong nháy mắt, cái kia một cái Thanh Long hư ảnh cũng đã gào thét mà ra, nhưng mà đang cùng Bạch Cốt phu nhân nói tới, cái này hộ thể Thanh Long, cũng chỉ có thể ngăn trở bên trong một thanh Bạch Cốt Kiếm mà thôi.

Nhân tính cố nhiên là ích kỷ, nhưng đối với một ít người mà nói, luôn có một ít gì đó, so sinh mệnh quan trọng hơn!

Cứu ai, đây đối với Bạch Nhạc mà nói, căn bản cũng không cần suy tư.

Hô hấp ở giữa, cái kia một cái Thanh Long hình bóng liền chợt đem bay về phía Vân Mộng Chân cái kia một thanh Bạch Cốt Kiếm nuốt vào.

"Phốc!"

Cơ hồ là đồng thời, cái kia một thanh Bạch Cốt Kiếm đã rơi vào Bạch Nhạc trước mặt, liền sau đó một khắc, liền sẽ rơi vào Bạch Nhạc lồng ngực, đâm thủng trái tim!

Nhưng cũng cũng ngay lúc đó, một con tinh tế bàn tay đột nhiên đưa ra, ngạnh sinh sinh đem cái kia một thanh Bạch Cốt Kiếm bắt vào lòng bàn tay!

Trong nháy mắt, cái kia gần như hoàn mỹ không một tì vết tay, trong nháy mắt bị đâm máu me đầm đìa!

Dư thế chưa tiêu, bị kiếm khí gây thương tích, Vân Mộng Chân theo sát lại là một ngụm tâm huyết nhổ ra, rơi vào cái kia trắng noãn trên váy dài, như một đóa thịnh phóng hoa hồng!

Vân Mộng Chân!

Ngay tại Bạch Nhạc lựa chọn buông tha chính mình, mà đi bảo hộ Vân Mộng Chân thời điểm, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng không có đi quản chém về phía chính mình cái kia một thanh Bạch Cốt Kiếm, mà là mạnh mẽ khởi động một điểm cuối cùng lực lượng, chụp vào hướng về Bạch Nhạc Bạch Cốt Kiếm.

Hai người lựa chọn hầu như cũng chưa từng có đầu óc, là một loại gần như bản năng phản ứng.

Vân Mộng Chân từ tâm liền tin tưởng, Bạch Nhạc nhất định sẽ giúp nàng đi ngăn cản một kiếm này, cho nên nàng cuối cùng lực lượng cũng đồng dạng vô ích tới bảo vệ mình, mà là đi cứu Bạch Nhạc.

Có thể cũng chính bởi vì vậy, mới ngược lại lệnh hai người hoàn thành một lần ăn ý phối hợp, ngạnh sinh sinh đem Bạch Cốt phu nhân cái này một đòn tất sát lần nữa đở được.

Cái này liên tiếp phản ứng, có thể nói là động tác mau lẹ, người khác thậm chí đều còn chưa kịp phản ứng đâu, cũng đã hoàn thành.

Sinh tử thời khắc, hai người thậm chí ngay cả nói hơn một câu thời gian cũng không có.

Bạch Nhạc trực tiếp đem Cửu Long Hoàn Ngọc Bội nhét vào Vân Mộng Chân cái tay còn lại trong lòng bàn tay, ngay tại lúc đó, cả người đột nhiên nhảy lên, chợt hướng về biển máu rơi xuống.

Mặc dù nguy hiểm, có thể Bạch Nhạc đầu óc lại như cũ vẫn duy trì tuyệt

đối bình tĩnh!

Loại tình huống này, hắn cùng Vân Mộng Chân sống chung một chỗ, mới là thật nguy hiểm, tương phản, một khi tách ra, ngược lại đều sẽ an toàn rất nhiều.

Đối phương muốn giết là Vân Mộng Chân, cho nên Bạch Nhạc đem bảo mệnh Cửu Long Hoàn Ngọc Bội kín đáo đưa cho Vân Mộng Chân, mà chính mình rơi vào trong biển máu.

Nguyệt Lâm Tiên đã đang trên đường đi, chỉ cần đối phương giết không chết Vân Mộng Chân, cục diện ngay lập tức sẽ xoay ngược lại qua đây, đến lúc đó, có thể mình cũng chưa chắc sẽ chết!

Tũm!

Người khác thậm chí đều còn chưa kịp phản ứng, Bạch Nhạc cũng đã nhảy vào trong biển máu, cực nhanh hướng về xa xa bỏ chạy.

"Giết a! Mặc kệ cái gì hộ thân bảo vật cũng không thể một mực dùng xuống đi, không cần quản hắn, giết Vân Mộng Chân!"

Nhìn Nguyệt Lâm Tiên thân ảnh đã bước vào biển máu, Đoạn Thiên Thương nhất thời lần nữa giận dữ hét.

"Oanh!"

Đạo lý này vốn là rất đơn giản, vừa chuyển động ý nghĩ là có thể suy nghĩ cẩn thận, Bạch Cốt phu nhân tự nhiên cũng sẽ không có bất luận cái gì lưỡng lự, giơ tay lên ở giữa, lại là một kiếm hướng về Vân Mộng Chân chém tới!

Đem Cửu Long Hoàn Ngọc Bội nắm trong tay, Vân Mộng Chân căn bản không cần suy tư, là có thể minh bạch thôi động phương pháp, một ý

niệm, Thanh Long hư ảnh lần nữa bay ra, dễ dàng liền lần nữa ngăn lại Bạch Cốt phu nhân công kích.

Ngay tại lúc đó, Nguyệt Lâm Tiên cũng rốt cục chạy tới.

Căn bản không có cho thêm Bạch Cốt phu nhân cơ hội ra tay, một mảnh xanh thẳm thủy mạc cũng đã ngăn cản đến Vân Mộng Chân trước người, ngay tại lúc đó, Nguyệt Lâm Tiên một tay một trảo, hải thần kích chợt tới tay, mang theo lau một cái khủng bố hư ảnh, thẳng đến Bạch Cốt phu nhân cùng Đoạn Thiên Thương mà đi!

Nguyệt Lâm Tiên tự nhiên không phải thật muốn cứu Vân Mộng Chân, thậm chí còn hắn còn tận lực khống chế một chút tốc độ, đợi được Bạch Cốt phu nhân một kiếm kia chém ra tay, lúc này mới chạy tới!

Có thể Cửu Long Hoàn Ngọc Bội lần nữa kích, lần nữa ngăn lại Bạch Cốt phu nhân một kích kia, liền có nghĩa là, hy vọng cuối cùng cũng phá diệt.

Vô luận như thế nào, tới mức này, hắn cũng đã không có bất kỳ lý do gì trì hoãn tiếp nữa.

Vân Mộng Chân có thể chết, nhưng nhất định muốn với hắn phiết thanh tất cả quan hệ, bằng không, cho dù là Vân Mộng Chân chết, toàn bộ Đông Hải Tiên Đảo cũng phải chôn cùng.

Kéo dài một khắc đồng hồ thời gian, lại cho Bạch Cốt phu nhân một lần cơ hội ra tay, đây đã là hắn đủ khả năng làm được cực hạn.

Nguyệt Lâm Tiên nhân vật như vậy làm việc là bực nào quả quyết!

Mắt thấy chuyện không thể làm, lập tức liền sinh ra diệt khẩu tâm tư.

Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ tại trên biển Đông gặp nạn,

hắn gặp phải, liền tất nhiên muốn ra tay giết người, Đoạn Thiên Thương đã bị Vân Mộng Chân bị thương nặng, giết chết không khó, hắn lúc này chân chính muốn diệt khẩu người, không ngờ là vị này Bạch Cốt Thần Giáo giáo chủ, Bạch Cốt phu nhân!

Đông Hải Tiên Đảo cùng Bạch Cốt Thần Giáo ở giữa dây dưa quá nhiều, lần này lại tham dự đối Vân Mộng Chân vây giết, đã có quá nhiều lý do để cho hắn động thủ giết người.

Chỉ cần mượn cơ hội này, đem Đoạn Thiên Thương cùng Bạch Cốt phu nhân một chỗ chém giết, như vậy trước đó tất cả mọi chuyện, liền đều có thể rửa!

Thậm chí, hắn sẽ còn bởi vì cứu Vân Mộng Chân, được đến Đạo Lăng Thiên Tông hồi báo.

Ở nơi này Đạo Môn đại hội gần mở ra thời điểm, điểm này đồng dạng di túc trân quý.

Trên thực tế, từ vừa mới bắt đầu, ngầm đồng ý để cho Mâu Kình Thần tới nơi này, hắn cũng đã là tồn ý định này.

Hai nơi rơi cờ, vô luận một trận chiến này kết quả như thế nào, đối với hắn mà nói, đều là ổn trám không thua, đây mới là hắn Nguyệt Lâm Tiên thủ đoạn.

Hải thần kích nơi tay, bây giờ lại là tại đây trên biển Đông, Nguyệt Lâm Tiên tồn tại đủ đủ lòng tin sát nhân diệt khẩu.

Cái này một kích trên không rơi xuống, cũng là thật đem Bạch Cốt phu nhân kinh động đến.

Vốn là cao cấp nhất nhân vật, hơi suy nghĩ, Bạch Cốt phu nhân liền dĩ nhiên minh bạch Nguyệt Lâm Tiên tâm tư, trong lòng hoảng hốt, bất

chấp kéo dài, lúc này liền xoay người hướng biển máu chạy ra ngoài.

"Tà ma ngoại đạo, cả gan mạo phạm thánh nữ, chính là chết chưa hết tội, hiện tại vừa muốn chạy. . . Cái nào tiện nghi như vậy!"

Bước ra một bước, Nguyệt Lâm Tiên thoáng như chiến thần lâm thế, hải thần kích xé rách hư không, trong nháy mắt hướng về Bạch Cốt phu nhân đuổi theo.

"Oanh!"

Một kích ở giữa, Bạch Cốt phu nhân nhất thời liền bị đánh rớt biển máu, trong mắt lộ ra sự hận thù lành lạnh mở miệng nói, "Nguyệt Lâm Tiên, hôm nay không chết, thù này ngày sau sẽ làm gấp mười lần xin trả!"

"Sợ là ngươi không có cơ hội này!"

Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Nguyệt Lâm Tiên lạnh lùng mở miệng nói.

"Đều cho ta cùng chết a!"

Nguyệt Lâm Tiên cường thế xuất thủ, vốn là trọng thương Đoạn Thiên Thương lại nhìn không đến chút nào chạy trốn hy vọng, nhất thời triệt để điên cuồng lên!

"Bạo cho ta!"

Trong tích tắc, Đoạn Thiên Thương trong cơ thể tinh hải chợt tan vỡ, ngập trời ma khí, hóa thành Vô Tận Huyết Hải, điên cuồng tràn ngập ra, đem không gian xung quanh triệt để phong tỏa, hóa thành một trận khủng bố huyết sắc cơn lốc, tàn sát bừa bãi toàn bộ hải vực.

Một vị Tinh Hải Cảnh lão tổ, lấy cuối cùng sinh mệnh làm giá, hóa thành

Vô Tận Huyết Hải, chỗ tuôn ra uy lực , đồng dạng có thể nói là nghe rợn cả người.

Trong lúc nhất thời trời u ám, máu chảy tận trời, một vùng biển này, tựa hồ đã biến thành một mảnh tuyệt địa!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 457: Huyết Hải Vô Nhai xương làm thuyền

Mắt mở trừng trừng nhìn biển máu bốc lên, lộ ra nặng nề tử khí, Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra vẻ lo lắng, gắt gao siết Cửu Long Hoàn Ngọc Bội, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc chìm vào biển máu vị trí, nhưng lại không có bất kỳ biện pháp nào.

Vừa mới giúp Bạch Nhạc ngăn trở Bạch Cốt phu nhân một kiếm kia, cũng đã là Vân Mộng Chân cuối cùng lực lượng, bây giờ nếu không phải Nguyệt Lâm Tiên xuất thủ lấy xanh thẳm Thủy Mạc Thiên Hoa bảo vệ nàng, chỉ sợ nàng bản thân cũng sẽ táng thân tại đây trong biển máu, chớ đừng nói chi là đi cứu Bạch Nhạc.

Trong tay Cửu Long Hoàn Ngọc Bội còn có chút ấm áp, nhưng lại cũng làm cho trong lòng nàng càng thêm đau đớn, nếu không phải là nó đưa vào trong tay, Bạch Nhạc căn bản cũng không cần mạo hiểm đi thừa nhận Bạch Cốt phu nhân công kích, càng sẽ không bị ép ngủ say biển máu, bây giờ không rõ sống chết.

Rõ ràng nàng mới là cái kia cao cao tại thượng Đạo Lăng Thánh Nữ, nhưng vì cái gì, mỗi một lần luôn là Bạch Nhạc liều lên tính mệnh tới cứu nàng, cái này khiến nàng có một loại thật sâu cảm giác vô lực, nhưng lại lại cảm động muốn rơi lệ.

So với việc Vân Mộng Chân lúc này phức tạp tâm trạng, người khác nhưng là không còn cái này nhàn hạ thoải mái.

Nguyệt Lâm Tiên xuất thủ, cũng vẻn vẹn chỉ là bảo vệ Vân Mộng Chân một người, người khác, cho dù là Mâu Kình Thần vị này Đông Hải Tiên Đảo thiên tài đệ tử, cũng không có được Nguyệt Lâm Tiên nửa điểm

chiếu cố!

Bây giờ biển máu bốc lên, tất cả mọi người ngạnh sinh sinh bị đẩy vào trong hiểm cảnh, khó có thể thoát thân.

Cho dù là Bạch Cốt phu nhân, lúc này cũng bị Nguyệt Lâm Tiên đuổi theo lên trời không đường, xuống đất không cửa!

Vẫn rất ít xuất thủ, rất nhiều người thậm chí đều không rõ ràng Nguyệt Lâm Tiên rốt cuộc có bao nhiêu đáng sợ.

Tại trước đây cái kia Đông Hải Tiên Đảo nhân tài khó khăn thời điểm, có thể nói chính là Nguyệt Lâm Tiên một tay khởi động Đông Hải Tiên Đảo.

Cho tới nay, toàn bộ Duyện châu nhất cường giả khủng bố, cũng thủy chung đều là Nguyệt Lâm Tiên, mà không phải vị kia Bắc Đẩu Tinh Cung lão tổ, cũng chính bởi vì vậy, cho nên Đông Hải mới có thể thủy chung an phận ở một góc, rõ ràng thực lực tổng hợp không bằng Bắc Đẩu Tinh Cung, lại để cho Bắc Đẩu Tinh Cung không thể không làm nhượng lại bước.

Trên thực tế, coi như là phóng nhãn toàn bộ thiên hạ, Nguyệt Lâm Tiên cũng đồng dạng đều là cao thủ hàng đầu nhất.

Bạch Cốt phu nhân trong tối cùng Đông Hải Tiên Đảo liên hệ đã không đồng nhất hai năm, nhưng lại cũng thủy chung không rõ ràng, Nguyệt Lâm Tiên rốt cuộc có bao nhiêu mạnh, cho tới giờ khắc này đối mặt Nguyệt Lâm Tiên hải thần kích, mới chính thức cảm thụ được đối phương khủng bố.

Không chút nào khoa trương nói, Nguyệt Lâm Tiên tại đây trên biển Đông, liền cơ hồ là Tinh Hải Cảnh bên trong nhân vật vô địch! Bạch Cốt phu nhân thậm chí hoài nghi, coi như Đoạn Thiên Thương không có thụ

thương, hai người bọn họ liên thủ, đối mặt Nguyệt Lâm Tiên chỉ sợ cũng không chiếm được nửa phần tiện nghi.

Duy nhất tin tức tốt là, Đoạn Thiên Thương tại tự biết vô pháp thoát thân tình huống dưới, lựa chọn liều mạng, đem một vùng biển này, chân chính hóa thành Vô Tận Huyết Hải.

Cũng chính bởi vì vậy, mới khiến cho Bạch Cốt phu nhân chứng kiến một chút hi vọng sống!

Không dám có chút do dự, tại Nguyệt Lâm Tiên truy sát phía dưới, Bạch Cốt phu nhân cũng đồng dạng bị ép chìm vào trong biển máu, mượn biển máu yểm hộ hướng xa xa bỏ chạy.

Biển máu bốc lên, thậm chí ngay cả khí tức đều bị cắt đứt.

Bây giờ tất cả mọi người tại đây trong biển máu, đều ở đây mỗi người vùng vẫy giành sự sống!

Trước một bước chìm vào biển máu Bạch Nhạc tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Nguyên bản Bạch Nhạc chỉ là muốn trốn biển máu, tạm thời tránh né một chút, chống được Nguyệt Lâm Tiên chạy tới liền tốt, dù sao, chỉ cần Nguyệt Lâm Tiên không dám đối Vân Mộng Chân ra tay, như vậy hắn theo Vân Mộng Chân liền có thể giữ được tánh mạng!

Tại thời khắc nguy cơ, đem Cửu Long Hoàn Ngọc Bội đưa cho Vân Mộng Chân, cũng đồng dạng cho Vân Mộng Chân một cái giữa lúc bảo hộ hắn lý do.

Có thể ai có thể nghĩ tới, Nguyệt Lâm Tiên đến dĩ nhiên khiến Đoạn Thiên Thương triệt để điên cuồng lên, biển máu bốc lên phía dưới, chỉ bằng Bạch Nhạc chút thực lực ấy, căn bản là không khống chế được thân

hình, mấy cái sóng lớn đánh xuống, liền sớm đã không biết phiêu đi nơi nào.

Bất đắc dĩ phía dưới, Bạch Nhạc chỉ phải buông tha trở về tìm Vân Mộng Chân ý niệm trong đầu, thuận thế mượn lấy biển máu sóng triều hướng xa xa bỏ chạy.

Dù sao, chỉ cần chạy ra phiến này huyết hải, rời xa những cái kia Tinh Hải Cảnh tồn tại, Bạch Nhạc cũng đồng dạng vẫn có lòng tin tự bảo vệ mình.

Trong biển máu tử ý càng dày đặc, chỉ dựa vào cái này phân nửa tinh cung lực lượng, Bạch Nhạc đã có chút không chịu nổi, đủ loại linh dược như là không cần tiền hướng trong miệng bỏ vào, nhưng cũng vẫn như cũ vô pháp đuổi kịp linh lực kịch liệt tiêu hao.

Bất đắc dĩ phía dưới, Bạch Nhạc chỉ phải lặng yên vận dụng Thông Thiên Ma Công lực lượng, đem chính mình chìm trong biển máu, cẩn thận nhất thời xung quanh biển máu lực lượng, nước chảy bèo trôi chậm rãi hướng biển máu biên giới thổi đi.

Không thể không nói, Thông Thiên Ma Công hiệu quả thật sự là quá tốt.

Tại đây tràn ngập tử khí trong biển máu, đổi hắn bất luận kẻ nào cũng không thể đạt được nửa điểm bổ sung, có thể duy chỉ có Thông Thiên Ma Công lực lượng, nhưng có thể đem biển máu lực lượng cũng một chỗ thôn phệ qua đây biến thành của bản thân.

Kể từ đó, dù là Bạch Nhạc đã vô lực gắn bó tinh cung, chỉ bằng vào Thông Thiên Ma Thể cường hãn, chìm trong biển máu, cũng đồng dạng có thể cam đoan chính mình sinh tồn.

Thậm chí Bạch Nhạc có một loại cảm giác, nếu là mình có thể không kiêng nể gì cả thi triển Thông Thiên Ma Công, dù cho là tại khủng bố

biển máu, mình cũng có thể tự do quay lại.

Chỉ là, đây cũng chính là ngẫm lại mà thôi, lén lén lút lút như vậy thôn phệ một điểm biển máu lực lượng, bởi vì giờ khắc này khí tức cắt đứt còn không có cái gì, nhưng nếu là dám không kiêng nể gì cả thôn phệ Huyết Hải Chi Lực, dùng đầu ngón chân muốn cũng có thể minh bạch, tất nhiên sẽ bị những cái kia Tinh Hải Cảnh tồn tại phát hiện.

Vô luận là Nguyệt Lâm Tiên, vẫn là Bạch Cốt phu nhân hoặc là Đoạn Thiên Thương , bất kỳ cái gì người chỉ cần phát hiện một điểm mánh khóe, chính mình sợ là đều khó thoát khỏi cái chết, thậm chí coi như là Vân Mộng Chân cũng căn bản không che chở được chính mình, hơn nữa. . . Cũng căn bản sẽ không thủ hộ!

Oanh!

Ngay tại Bạch Nhạc trong đầu hiện lên những thứ này loạn thất bát tao ý niệm trong đầu đồng thời, đột nhiên cảm thấy một hồi kịch liệt trùng kích, cái này một cái biển máu phảng phất chợt lọt vào đòn nghiêm trọng, nguyên bản chìm ở trong biển máu Bạch Nhạc, thẳng bị một cái sóng lớn hất bay, trực tiếp từ trong biển máu bị xô ra đến, bay vào không trung, sau đó vừa tàn nhẫn ngã vào biển máu, bị đập vào mặt sóng triều thôn phệ.

Xông tới mặt, rõ ràng là một con thuyền âm u Bạch Cốt Thuyền, trong biển máu không ngừng chìm nổi!

Càng làm cho Bạch Nhạc da đầu tê dại là, ngay tại Bạch Cốt Thuyền sau đó, Nguyệt Lâm Tiên cầm trong tay hải thần kích, hung hãn truy sát mà đến, mỗi nhất kích đều sẽ trên mặt biển nhấc lên cơn sóng thần.

Giờ khắc này Bạch Nhạc, quả thực hận không thể chửi ầm lên!

Mới vừa mượn Thông Thiên Ma Công chậm một hơi thở qua đây, rốt

cuộc lại đụng vào Nguyệt Lâm Tiên truy sát Bạch Cốt phu nhân, cái này còn có để cho người sống hay không!

Hai vị này giao phong bên trong, dù là chỉ là chiến đấu dư ba, cũng đủ làm cho Bạch Nhạc vạn kiếp bất phục!

Bết bát nhất là, loại tình huống này, Bạch Nhạc liền nửa điểm Thông Thiên Ma Công lực lượng cũng không dám lại sử dụng, trong nháy mắt, liền cũng không còn vừa mới ung dung, nhất thời lại vào rơi vào trong hiểm cảnh.

"Nguyệt Lâm Tiên! Ngươi thật muốn theo ta cá chết lưới rách?"

Vô luận thi triển nhiều ít thủ đoạn, đều thủy chung không thể thoát khỏi Nguyệt Lâm Tiên truy sát, Bạch Cốt phu nhân cũng rốt cục đoạn tuyệt đào tẩu ý niệm trong đầu, trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, lành lạnh mở miệng uy hiếp nói.

"Bằng ngươi, có tư cách theo ta cá chết lưới rách sao?" Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Nguyệt Lâm Tiên lạnh lùng mở miệng nói, "Cam chịu số phận đi, ta đã cho qua ngươi cơ hội. . . Là ngươi chính mình không bắt được!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 458: Huyết Hải Vô Nhai xương làm thuyền (hạ)

"Nhận mệnh? ! Nguyệt Lâm Tiên, ngươi thật cho là chỉ có ngươi mới có chuẩn bị ở sau?"

Triệt để vạch mặt, Bạch Cốt phu nhân cũng đồng dạng không còn cho Nguyệt Lâm Tiên nửa điểm mặt mũi, lúc này cười lạnh nói, "Ngươi Đông Hải Tiên Đảo cùng bản giáo cấu kết chứng cứ, ta đã sớm đã chuẩn bị xong, chỉ cần ta tại Đông Hải xảy ra sự cố, ngay lập tức sẽ có bản giáo trưởng lão đem những chứng cớ này mang tới Bắc Đẩu Tinh Cung, thậm chí là Đạo Lăng Thiên Tông đi! Ta tuy không có đường sống, có thể ngươi cho rằng ngươi cùng Đông Hải Tiên Đảo là có thể bồi dưỡng đạo đức cá nhân thân sao?"

Trong biển máu, nghe được Bạch Cốt phu nhân những lời này, Bạch Nhạc mới thật là một hồi da đầu tê dại, cả đầu vù vù một tiếng, dường như muốn nổ tung đồng dạng.

Ngược lại không phải là tin tức này có nhiều ngoài ý muốn, trên thực tế, Bạch Nhạc đã sớm đã đoán được Đông Hải Tiên Đảo cùng Bạch Cốt Thần Giáo cấu kết, chỉ là khuyết thiếu mạnh mẽ chứng cứ mà thôi.

Chân chính để cho Bạch Nhạc da đầu tê dại là, chính mình ở nơi này nghe a!

Nguyên bản mặc kệ Nguyệt Lâm Tiên cùng Bạch Cốt phu nhân làm sao đả sanh đả tử, chính mình chỉ cần tránh trong biển máu giả chết là được, cho dù là Nguyệt Lâm Tiên thắng, nghĩ đến cũng sẽ không tự hạ thân phận tới đối với mình ra tay.

Có thể Bạch Cốt phu nhân công khai đem cái này bày ra khả năng liền hoàn toàn khác biệt, Nguyệt Lâm Tiên cuối cùng tất nhiên sẽ sát nhân diệt khẩu.

Không phải mình đem tin tức tiết lộ ra ngoài, liền nhất định sẽ dao động Đông Hải Tiên Đảo căn cơ, mà là bởi vì giết chết chính mình thành phẩm thực sự quá thấp, Nguyệt Lâm Tiên chỉ cần thuận tay một kích, liền có thể đánh chết chính mình, liền con mắt cũng không cần nháy một chút!

Thuận tay giết một cá nhân là có thể vĩnh tuyệt hậu hoạn, ngươi cho rằng Nguyệt Lâm Tiên hội không làm sao?

Nghe được một câu nói này, Bạch Nhạc tựu giản thẳng hận không thể bả Bạch Cốt phu nhân bóp chết mới tốt, có ngươi bẫy người như vậy sao?

"Ngây thơ!"

Lạnh lùng từ trong miệng phun ra hai chữ này, Nguyệt Lâm Tiên trong mắt tràn đầy vẻ khinh miệt.

Đối với Bạch Cốt phu nhân uy hiếp, Nguyệt Lâm Tiên quả thực nửa chữ đều không để ở trong lòng, đừng nói trước Bạch Cốt phu nhân có hay không xa như vậy thấy, có thể sớm cũng làm người ta chuẩn bị xong những chứng cớ này, tùy thời đem ra phản chế.

Cho dù là thật, chỉ cần Bạch Cốt phu nhân tin người chết truyền đi, Bạch Cốt Thần Giáo người, có mấy cái lá gan dám lên Bắc Đẩu Tinh Cung đi, mạo hiểm tử vong nguy hiểm đi truyền lại chứng cứ?

Lui một vạn bước nói, cho dù là thật có loại này tử sĩ, nguyện ý vì Bạch Cốt phu nhân báo thù mà đánh đổi mạng sống đại giới, vậy thì thế nào đâu?

Bạch Cốt phu nhân là chết ở Nguyệt Lâm Tiên trong tay, Đạo Lăng Thánh Nữ là hắn cứu được, thậm chí còn Đông Hải Tiên Đảo rất nhanh thì đem động đối Bạch Cốt Thần Giáo hủy diệt tính đả kích, đến lúc đó, toàn bộ Bạch Cốt Thần Giáo đều là Đông Hải Tiên Đảo huỷ diệt , mặc cho ngươi có chứng cớ gì, thì như thế nào còn có thể nói Đông Hải Tiên Đảo cùng Bạch Cốt Thần Giáo cấu kết?

Muốn cùng Nguyệt Lâm Tiên, cùng Đông Hải Tiên Đảo có một cái đàm phán tư cách, biện pháp duy nhất, chính là Bạch Cốt phu nhân vị giáo chủ này sống sót trước!

Chỉ có nàng sống sót, mới có thể chân chính uy hiếp được Đông Hải Tiên Đảo!

"Vậy thì thử một chút xem sao! Nguyệt Lâm Tiên, muốn ta mệnh, còn không dễ dàng như vậy!"

Vừa nói, Bạch Cốt Kiếm lần nữa tới tay, một tay hư dẫn, một tòa bạch cốt phần mộ chợt từ Bạch Cốt phu nhân dưới chân mọc lên, phiêu phù ở cái này trong biển máu!

Bạch Cốt Trủng!

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền nhận ra, trước đây Bạch Cốt Thần Giáo cao thủ đuổi giết hắn đến Bắc Đẩu sơn xuống, chính là lấy Bạch Cốt Trủng vây khốn hắn, Bạch Nhạc tự nhiên ký ức sâu hơn!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền có một loại rùng mình cảm giác.

Một chút xíu lưu lại xem náo nhiệt ý tưởng cũng không có, Bạch Nhạc đột nhiên đạp ở Huyết Hải Chi Thượng, điên cuồng hướng xa xa bỏ chạy.

Chỉ là, Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn quá lạc quan.

Hầu như ngay tại Bạch Nhạc đào tẩu đồng thời, cái kia một con thuyền Bạch Cốt Thuyền chợt hướng về Bạch Nhạc đụng tới, căn bản liền một điểm phản ứng cơ hội đều không cho Bạch Nhạc, trực tiếp liền đem Bạch Nhạc trừ đi vào!

Cái kia Bạch Cốt Thuyền, phảng phất trong nháy mắt biến thành một quan tài, gắt gao đem Bạch Nhạc khóa tại bên trong, đừng nói là trốn ra được, quả thực tội liên quan thẳng thân thể đều làm không được.

Trong lòng một hồi kinh hãi, Bạch Nhạc một tay nắm lên Thu Hoằng Kiếm, dùng sức chém về phía xung quanh bạch cốt, có thể mặc cho hắn đem hết muôn vàn thủ đoạn, cũng chỉ có thể ra một hồi leng keng giòn vang, đừng nói chém vỡ Bạch Cốt Thuyền, ngay cả ở chung quanh những bạch cốt kia thượng lưu lại một ít ấn ký đều căn bản làm không được.

Giờ khắc này Bạch Nhạc, mới chính thức là vừa kinh vừa sợ, không ngừng được chửi ầm lên!

Ý niệm trong đầu khẽ nhúc nhích, Bạch Nhạc cái kia một Bạch Cốt Hóa Thân cũng đồng dạng từ trong biển máu trồi lên, cầm trong tay Bạch Cốt Phiên đồng dạng rơi vào Bạch Cốt Thuyền bên trên, Bạch Nhạc có thể cảm giác được rõ ràng, Bạch Cốt Hóa Thân tựa hồ có thể thôn phệ Bạch Cốt Thuyền lực lượng, chỉ là loại này tốc độ lại cực kỳ thong thả!

Nếu là muốn để cho Bạch Cốt Hóa Thân mở ra cái này Bạch Cốt Thuyền, sợ là chí ít cũng phải mấy giờ thời gian.

Có thể dùng đầu ngón chân muốn, cũng có thể minh bạch, chính mình tuyệt đối sẽ không có thời gian dài như vậy a!

Trong lòng càng có chút nóng nảy, Bạch Nhạc trong đầu chợt chuyển qua vô số ý niệm trong đầu, đang khi hắn do dự, có phải hay không phải

vận dụng Thông Thiên Ma Công, thử thôn phệ Bạch Cốt Thuyền lực lượng, xem xem có thể hay không thoát thân thời điểm, cách đó không xa cái kia một tòa Bạch Cốt Trủng chợt nổ lên!

Bạch Cốt phu nhân phun ra một búng máu, cả người như là đoạn tuyến phong tranh đồng dạng hướng về trong biển máu rơi xuống, Bạch Cốt Thuyền tùy theo chợt thêm, trước ở Bạch Cốt phu nhân ngã vào biển máu trước đó, đưa nàng kế tiếp!

Ngay tại lúc đó, không trung đột nhiên xuất hiện một cái thật lớn đầu lâu, trong mắt lộ ra lau một cái u Lục Thần ánh sáng, mở miệng lớn, hung hãn hướng về Nguyệt Lâm Tiên nuốt đi!

Cứ việc còn cách xa nhau lấy cực xa khoảng cách, Bạch Nhạc cũng đồng dạng vẫn là cảm thụ được một loại nguy cơ trí mạng cảm giác, phảng phất chỉ cần bị cái kia đầu lâu quét dọn liếc mắt, liền sẽ hình thần câu diệt!

"Oanh!"

Đối mặt kinh khủng này đầu lâu, cho dù là Nguyệt Lâm Tiên trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái vẻ kiêng kỵ, lại không để ý tới truy kích Bạch Cốt phu nhân, trong tay hải thần kích nhất chuyển, hung hãn hướng về kia đầu lâu vỗ xuống.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc chỉ cảm thấy Bạch Cốt Thuyền nứt ra một cái lỗ, cái gì cũng còn không có cảm giác đến đâu, liền cảm nhận đến trên người đột nhiên tê rần, một cái băng lãnh thân thể chợt đập phải trên người mình, đau Bạch Nhạc một hồi mắng nhiếc!

Chỉ là không đợi Bạch Nhạc hoãn quá thần lai, bên tai liền chợt vang lên một tiếng bén nhọn tiếng kêu, phảng phất trong nháy mắt đâm thủng linh hồn, một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, Bạch Nhạc rồi đột nhiên cảm thụ được thần hồn một hồi đau đớn, mắt tối sầm lại, cả người trực tiếp ngất đi, lại

không có ý thức.

Huyết Hải Chi Thượng, cái kia một con thuyền Bạch Cốt Thuyền thuận thế chìm vào trong biển máu, thẳng đến đen kịt biển mà đi!

Ùng ùng!

Sau một lát, cái kia khủng bố đầu lâu rốt cục triệt để vỡ nát, tất cả bình tĩnh lại, chỉ là lúc này Nguyệt Lâm Tiên cũng đồng dạng có vẻ hơi có chút chật vật, khóe miệng tràn ra một vệt máu!

Gắt gao nhìn chằm chằm dần dần bình tĩnh trở lại biển máu, Nguyệt Lâm Tiên sắc mặt càng khó xem vài phần.

Bạch Cốt phu nhân thực lực, hắn tính thanh thanh sở sở, nhưng lại đúng là vẫn còn thật không ngờ, thần hàng uy lực thật không ngờ khủng bố.

Cuối cùng Bạch Cốt phu nhân lấy hủy diệt chính mình Bạch Cốt Hóa Thân làm giá, dẫn động thần hàng, phóng xuất ra vị kia Bạch Cốt Thần lực lượng, mượn cái này lực lượng quỷ dị, ngạnh sinh sinh ngăn lại hắn, thoát thân mà đi.

Chính là chỗ này nho nhỏ một điểm biến hóa, lại làm cho hắn nguyên bản bố trí xong ván cờ này, bằng thêm vài phần chuyện xấu.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 459: Kiều diễm sát khí

Bóng đêm phủ xuống, trên biển Đông cũng dần dần khôi phục lại bình tĩnh!

Tràn ngập biển máu, theo Đoạn Thiên Thương chết, dần dần tiêu tán, Đông Hải Tiên Đảo thuyền lớn lái tới, Vân Mộng Chân, Mâu Kình Thần, cùng với Trần Kiếm Phong lên một lượt thuyền, chỉ là xung quanh một vùng biển này đều đã bị tìm một lần, cũng y nguyên vẫn là không thể tìm được Bạch Nhạc thân ảnh

Thật mọi người trong lòng đều rất rõ ràng, Bạch Nhạc sợ là cùng với chết, chỉ là nhìn Vân Mộng Chân cái kia băng lãnh mặt, lời này lại không ai dám nói ra.

Dù sao, cho dù ai cũng không nghĩ ra, tại sống chết trước mắt, Bạch Nhạc vậy mà lại đem duy nhất Hộ Thân Linh Bảo cho Vân Mộng Chân!

Cùng cái này so sánh, Mâu Kình Thần trước đó những cái kia biểu hiện, phảng phất trong nháy mắt liền đều thay đổi không quan trọng gì.

"Bái kiến lão tổ!"

Trong bóng đêm, Nguyệt Lâm Tiên thân ảnh chậm rãi rơi vào trên thuyền lớn, trong lúc nhất thời, trừ Vân Mộng Chân bên ngoài, tất cả mọi người đồng thời khom người hướng Nguyệt Lâm Tiên thi lễ nói.

Cho dù là Trần Kiếm Phong vị này Bắc Đẩu Tinh Cung trưởng lão, đối mặt Nguyệt Lâm Tiên, cũng đồng dạng không dám mất lễ phép.

"Là ta sơ suất, thế cho nên để cho thánh nữ chấn kinh, cũng xin thánh nữ thứ tội!"

Khoát khoát tay, ý bảo mọi người không cần đa lễ, Nguyệt Lâm Tiên lúc này mới chuyển hướng Vân Mộng Chân nhẹ giọng mở miệng nói.

Chứng kiến Nguyệt Lâm Tiên một mình trở về, Vân Mộng Chân trong lòng chính là lộp bộp một tiếng, chỉ là trên mặt lại vẫn không có bộc lộ ra ngoài, nhàn nhạt mở miệng nói, "Lâm Tiên lão tổ khách khí, là ta nên cám ơn lão tổ ân cứu mạng mới đúng."

"Không dám! Thánh nữ đến ta Đông Hải đến, bảo hộ thánh nữ tự nhiên chính là ta Đông Hải Tiên Đảo trách nhiệm! Nào dám kể công?"

Lắc đầu, Nguyệt Lâm Tiên nhẹ giọng mở miệng nói, "Cũng xin thánh nữ dời bước, cũng làm cho bổn tông hơi tận tình địa chủ."

"Chậm đã!"

Nhìn Nguyệt Lâm Tiên, Vân Mộng Chân chậm rãi mở miệng nói, "Bạch Cốt Thần Giáo giáo chủ đâu? Còn có Bạch Nhạc, Lâm Tiên lão tổ tất nhiên đuổi theo, nhưng có kết quả?"

Nhắc tới cái này, Nguyệt Lâm Tiên cũng không khỏi yên lặng chốc lát, lúc này mới mở miệng đáp, "Bạch Cốt phu nhân lấy tổn thất Bạch Cốt Hóa Thân làm giá, dẫn tới Bạch Cốt Thần hàng, ta mặc dù bị thương nặng nàng. . . Nhưng lại không thể đánh chết!"

"Còn như Bạch Nhạc, hắn là bị Bạch Cốt phu nhân một chỗ bắt đi, ta tìm tòi tỉ mỉ qua cái kia cái hải vực, chưa từng tìm được hắn khí tức." Dừng một cái, Nguyệt Lâm Tiên tiếp tục nói, "Bạch Cốt phu nhân trọng thương, chắc là dự định thôn phệ Bạch Nhạc huyết nhục để khôi phục thương thế. . . Nếu như đoán không lầm, có thể lúc này Bạch Nhạc đã bị nàng luyện thành mới Bạch Cốt Hóa Thân!"

Bình thường mà nói, Linh Phủ Cảnh cường giả thi cốt cũng đã có thể

dùng đến luyện chế Bạch Cốt Hóa Thân, nhưng loại này luyện chế, lại tự nhiên là thực lực càng mạnh xác người xương càng tốt, lấy Bạch Cốt phu nhân thực lực, cho dù là tại trọng thương phía dưới, đánh chết Bạch Nhạc loại này vừa mới bước vào Tinh Cung Cảnh người, vậy cũng không có bất kỳ độ khó.

Trên một điểm này, Nguyệt Lâm Tiên vẫn chưa nói sạo!

Tại Bạch Cốt phu nhân lựa chọn liều mạng với hắn thời điểm, chỉ sợ cũng đã làm tốt chuẩn bị, hơn nữa, sự tình hướng đi, cũng cuối cùng là cùng đối phương dự đoán, giống nhau như đúc!

Trong chuyện này, xem như là Nguyệt Lâm Tiên kỳ soa một chiêu.

Thật sự là Bạch Cốt Thần Giáo, loại này Thần Đạo tông môn, quá mức quỷ dị, để cho hắn có chút vội vàng không kịp chuẩn bị.

Nghe được Nguyệt Lâm Tiên, Vân Mộng Chân thân thể không khỏi hơi chao đảo một cái, thậm chí có chút khó khống chế ở tâm tình mình.

"Thánh nữ?"

Ánh mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, Nguyệt Lâm Tiên trầm giọng mở miệng nói.

Từ Vân Mộng Chân bây giờ phản ứng xem, chỉ sợ nàng cùng cái kia Bạch Nhạc quan hệ, thật là không thể tầm thường so sánh, nếu như sớm biết điểm này, có thể hắn bố cục thời điểm, còn có thể càng ung dung một chút, nhưng hôm nay, lại hiển nhiên là hơi chậm một chút.

Âm thầm lắc đầu, Nguyệt Lâm Tiên thoáng qua liền đem cái ý niệm này đè xuống tới.

Vô luận Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân ở giữa, có phải hay không còn

có cái gì ngoại nhân không biết liên hệ, bây giờ cũng đều không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Một người chết. . . Không có bất kỳ giá trị!

Trong tay gắt gao tích góp lấy Cửu Long Hoàn Ngọc Bội, Vân Mộng Chân nhìn ngoài khơi yên lặng hồi lâu, lúc này mới rốt cục chậm rãi thu hồi ánh mắt, thẳng xoay người hướng buồng nhỏ trên tàu mà đi.

. . .

Cũng không biết tại biển đi bao lâu, Bạch Cốt Thuyền rốt cục theo hải lưu, lần nữa chậm rãi bay tới trên mặt biển, chỉ là hiển nhiên nơi này cách chuyện xảy ra hải vực, đã có rất xa một khoảng cách.

Ánh trăng chậm rãi rơi, rơi vào Bạch Cốt Thuyền bên trên, cũng rơi tới Bạch Nhạc trên mặt.

Khoan thai tỉnh dậy, Bạch Nhạc lúc này mới cảm giác, trên người mình đè nặng một cá nhân, cái đầu có chút đau, suy tư chốc lát, những ký ức kia lúc này mới chậm rãi xông lên đầu!

Ý thức được trên người mình người là ai, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên run lên, đột nhiên mọc lên một loại nguy cơ trí mạng cảm giác.

Bạch Cốt phu nhân!

Nữ nhân này mặc dù xinh đẹp không tưởng nổi, nhưng lại đồng dạng hết sức nguy hiểm, loại kia khủng bố cảm giác, để cho Bạch Nhạc từ tâm lộ ra vẻ lạnh lẻo, dù là đối phương thân thể cứ như vậy gắt gao cùng mình dán, trong lòng cũng không sinh được nửa điểm kiều diễm chi niệm, có chỉ là nồng đậm sợ hãi cùng sát ý!

Tỉnh táo lại, Bạch Nhạc ý niệm đầu tiên chính là giết chết đối phương!

Nghĩ đến, liền lại không chút do dự nào, một ý niệm, Bạch Nhạc rồi đột nhiên cầm trong tay Thu Hoằng Kiếm.

Chỉ là, không đợi hắn xuất thủ, liền chứng kiến ghé vào trên người mình Bạch Cốt phu nhân chợt mở mắt!

Đó là một đôi băng lãnh đến mức tận cùng con mắt, từ đó nhìn không thấy nửa điểm cảm tình, chỉ có thấu xương băng lãnh cùng sát khí,

Vẻn vẹn chỉ là bị liếc liếc mắt, Bạch Nhạc thân thể liền không khỏi trở nên cứng đờ!

"Không phải muốn giết ta sao? Làm sao còn chưa động thủ?"

Lạnh lùng liếc Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân đạm mạc thanh âm chợt vang lên, nhưng là đem Bạch Nhạc hù dọa toàn thân run lên, trên mặt trước cố nặn ra vẻ tươi cười, giải thích, "Hiểu lầm, nhất định là hiểu lầm! Ta vừa mới tỉnh lại, cái gì đều không làm rõ ràng đâu, chỉ là vô ý thức bắt kiếm mà thôi."

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc nhất thời đem Thu Hoằng Kiếm thu, không ngừng bận rộn giải thích.

Không phải hắn không muốn giết, loại tình huống này, hắn giết đối phương mới có quỷ!

Biện pháp duy nhất, chính là đem đối phương lừa bịp được, tâm niệm chuyển động ở giữa, Bạch Nhạc vội vã mở miệng nói, "Giáo chủ, trước đó ngươi cùng Nguyệt Lâm Tiên nói chuyện ta cũng nghe đến! Đông Hải Tiên Đảo cấu kết ma đạo, ta theo Bắc Đẩu Tinh Cung cũng có một chút liên hệ, ta nguyện ý đi vạch trần Nguyệt Lâm Tiên chân diện mục. . . Chúng ta không phải địch nhân! Đông Hải Tiên Đảo mới là chúng ta địch nhân chung!"

Trong mắt lộ ra một tia lạnh nhạt, Bạch Cốt phu nhân nhàn nhạt mở miệng nói, "Không cần, Nguyệt Lâm Tiên thù, tự ta hội báo!"

"Còn như ngươi. . . Ngươi giá trị lớn nhất, chính là giúp ta khôi phục thương thế! Yên tâm, ta sẽ đưa ngươi luyện chế thành mới Bạch Cốt Hóa Thân, đến lúc đó, sẽ để cho ngươi tự mình giết tới Đông Hải Tiên Đảo báo thù!" Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, căn bản không có chút nào cùng Bạch Nhạc bàn điều kiện ý tứ, trong lúc nói chuyện, Bạch Cốt phu nhân trên người nhất thời lộ ra một cổ khủng bố hấp lực, ngay tại lúc đó, mở tấm kia cây anh đào miệng nhỏ, trực tiếp hướng về Bạch Nhạc yết hầu cắn.

Cái này biến cố đột nhiên, nhưng là chợt đem Bạch Nhạc hù dọa sắc mặt trắng bệch, điên cuồng giằng co, chỉ là việc này Bạch Nhạc toàn thân tựa hồ cũng bị một cổ lực lượng kinh khủng ngăn chặn, căn bản không thể động đậy chút nào, chỉ có thể bằng vào một điểm cuối cùng khí lực dùng đầu hướng đối phương đánh tới.

Chỉ là một cái đụng này, nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là tách ra cổ họng yếu hại mà thôi, hơn nữa may mắn thế nào, hai người môi vừa vặn đụng vào nhau.

Đáng tiếc, bây giờ Bạch Nhạc, có thể không có nửa điểm ôn tồn tâm tư, có chỉ là nồng đậm sợ hãi!

"Không được, vạn sự dễ thương lượng a! Giáo chủ, ta sống mới càng hữu dụng. . ."

Giống như cười mà không phải cười, nhìn Bạch Nhạc khẩn trương giải thích dáng vẻ, Bạch Cốt phu nhân trong mắt lại phảng phất càng nhiều vài phần mèo ăn lão chuột trêu tức, "Tốt một tấm mồm miệng khéo léo, như vậy ta liền ăn trước đầu lưỡi ngươi, như thế nào?"

Cơ hồ là tại đồng thời, Bạch Nhạc rồi đột nhiên cảm giác được đầu lưỡi đau xót, người nữ nhân này vậy mà thật dán môi hắn cắn về phía hắn đầu lưỡi, tư thế kia rõ ràng là thật muốn đưa hắn đầu lưỡi cắn xuống tới.

Cái kia gần trong gang tấc dung nhan tuyệt mỹ, lúc này lại có vẻ vô cùng đáng sợ!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 460: Phản chế

Cẩu gấp gáp còn nhảy tường đâu, thật đến bên bờ sinh tử, Bạch Nhạc nơi nào còn nhớ được suy nghĩ có phải hay không bại lộ vấn đề thân phận.

Ngay tại Bạch Cốt phu nhân cắn xuống tới trong nháy mắt, Thông Thiên Ma Công chợt phát động, hóa thành một cổ kinh khủng hấp lực, trực tiếp thôn phệ Bạch Cốt phu nhân lực lượng.

Thông Thiên Ma Công là bực nào bá đạo, huống hồ Bạch Cốt phu nhân cũng là vội vàng không kịp chuẩn bị, căn bản không nghĩ tới Bạch Nhạc lại vẫn sẽ có phản kích dư lực, đầu óc thậm chí đều còn chưa kịp phản ứng đâu, liền đột nhiên cảm giác được thân thể mềm nhũn, mới vừa nhắc tới lực lượng, vậy mà trong nháy mắt này tiêu tán sạch sẽ.

Cái này cả kinh không thể coi thường, Bạch Cốt phu nhân nhất thời dùng sức hướng Bạch Nhạc đẩy đi, muốn đem Bạch Nhạc đẩy ra.

Thật là, loại tình huống này, Bạch Nhạc coi như có ngốc cũng minh bạch, tuyệt đối không thể đơn giản buông ra đối phương.

Thông Thiên Ma Công toàn lực thi triển mà ra, gắt gao ôm lấy Bạch Cốt phu nhân, điên cuồng cắn nuốt đối phương trên người lực lượng, thậm chí ngay cả môi đều ở đây đụng nhau, chưa từng tách ra!

Bạch Cốt phu nhân vốn là muốn cắn Bạch Nhạc đầu lưỡi, nhưng hôm nay chợt mất lực nhưng là để cho nàng căn bản không có thể cắn, ngược lại là như là chính mình chủ động đi hôn Bạch Nhạc.

Phong bế Bạch Cốt Thuyền bản thân cũng chỉ có như vậy lớn một chút, hai người bây giờ lẫn nhau quấn quýt lấy nhau, gắn bó giáp nhau, xác thực nói là không ra kiểu diễm.

Nếu có ngoại nhân thấy như vậy một màn, sợ là sẽ phải cho rằng đây là một đôi gian tình tình yêu cuồng nhiệt tình người mới đúng.

Nhưng mà, đối với Bạch Nhạc cùng Bạch Cốt phu nhân hai người bản thân mà nói, cũng đối không thể nghiệm được một chút xíu mờ ám khí tức, có vẻn vẹn chỉ là thâm trầm nhất sợ hãi.

Phân biệt chỉ là, trước đó Bạch Cốt phu nhân nắm chắc phần thắng, phảng phất tùy thời có thể khống chế cục diện, nhưng hôm nay, tình thế lại sớm đã phát triển không ở nàng như đã đoán trước.

Thông Thiên Ma Công!

Sau một lát, Bạch Cốt phu nhân cũng rốt cục phản ứng kịp, trên đời này sợ cũng chỉ có Thông Thiên Ma Công, mới có thể không kiêng nể gì như thế thôn phệ nàng lực lượng , khiến cho nàng thúc thủ vô sách.

Yến Bắc Thần!

Trong nháy mắt, tên này liền đột nhiên từ trong đầu của nàng nổi lên, phảng phất trong nháy mắt, trước đó sở hữu manh mối đều vào giờ khắc này xâu.

Trách không được Bạch Cốt Thần Giáo phái ra nhiều cao thủ như vậy đuổi theo giết Bạch Nhạc, nhưng lại đang thi triển Bạch Cốt Trủng tình huống dưới, đều bị đối phương giết sạch sành sanh.

Trước đó luôn là suy đoán Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần ở giữa có liên hệ gì, nhưng lại một mực không bắt được trọng điểm, bây giờ lại nhớ tới đến, khả năng liền thay đổi thanh thanh sở sở.

Yến Bắc Thần chính là Bạch Nhạc, Bạch Nhạc chính là Yến Bắc Thần!

Cái này bản thân luôn chỉ có một mình, tự nhiên mặc cho ngươi lại như thế nào tra, cũng rất khó tra ra nguyên nhân tới.

Trong đầu chuyển qua vô số ý niệm trong đầu, Bạch Cốt phu nhân cũng đồng dạng lộ ra một tia sợ hãi.

Trên thực tế, nếu như nàng tại trạng thái đỉnh phong, mặc dù Bạch Nhạc sở hữu Thông Thiên Ma Công, đối nàng mà nói, cũng căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì, thuận tay là có thể đập chết.

Có thể hết lần này tới lần khác, trước đó đối mặt Nguyệt Lâm Tiên thời điểm, nàng bản thân cũng đã bị thương nặng, thế cho nên đang mượn trợ Bạch Cốt Thuyền liều mạng trốn ra được thời điểm, nàng cũng đồng dạng đã hôn mê, lúc này mới không thể ngay đầu tiên chém giết Bạch Nhạc, ủ thành mối họa.

Hơn nữa, còn không chỉ như vậy!

Tình huống bình thường xuống, chỉ cần nàng không chủ động xuất thủ, lấy Bạch Nhạc thực lực, coi như là muốn thôn phệ nàng lực lượng, chỉ sợ cũng rất khó thành công.

Cuối cùng là thực lực sai biệt quá lớn!

Đáng tiếc, không tìm đường chết thì không phải chết, Bạch Cốt phu nhân đem Bạch Nhạc coi là sống linh dược, muốn thôn phệ Bạch Nhạc huyết nhục khôi phục thực lực, thậm chí đem Bạch Nhạc tế luyện vì mới Bạch Cốt Hóa Thân, kể từ đó, phiền phức thật có thể lớn.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, Bạch Cốt phu nhân quả thực giống như là chủ động triển khai đại môn, dẫn sói vào nhà!

Cái kia còn có cái gì khách khí, Thông Thiên Ma Công thi triển mà ra, một tia ý thức liều mạng cắn nuốt đối phương lực lượng.

Loại tình huống này, mặc dù nàng còn muốn phản kháng, lại nơi nào còn kịp.

Bạch Cốt phu nhân mặc dù bị thương nặng, nhưng cũng đúng là vẫn còn Tinh Hải Cảnh cường giả, chính là không phản kháng, lấy Bạch Nhạc thực lực, cũng căn bản không có khả năng bả đối phương lực lượng hao hết, ngược lại là điên cuồng thôn phệ một lúc sau, Bạch Nhạc chính mình liền trước có chút không chịu nổi.

Phải biết, Bạch Nhạc bản thân cũng đồng dạng bị liên lụy, chịu một ít tổn thương.

Thông Thiên Ma Công cũng cuối cùng không phải vô địch, vẫn muốn dựa vào Bạch Nhạc bản thân lực lượng.

Oanh!

Trước ở chính mình cực hạn chịu đựng đến trước đó, Bạch Nhạc rốt cục bị ép tán đi Thông Thiên Ma Công.

Cũng may, vốn là trọng thương Bạch Cốt phu nhân bị hắn mạnh mẽ như vậy thôn phệ một ít lực lượng, cũng đồng dạng lần nữa xúc động thương thế, triệt để suy yếu, bây giờ coi như còn muốn giết Bạch Nhạc cũng căn bản làm không được!

Hai người cứ như vậy mắt lớn trừng mắt nhỏ nhìn đối phương, trong lúc nhất thời tràng diện nhất thời có chút lúng túng.

Rất nhiều chuyện chính là như vậy, khẩn trương thời điểm, cái gì đều không phát hiện được, chỉ khi nào trầm tĩnh lại, khả năng liền tuyệt đối là một loại khác cảm thụ.

Nháy nháy mắt, nhìn gần trong gang tấc cái kia dung nhan tuyệt mỹ,

Bạch Nhạc trái tim nhất thời bất tranh khí nhảy loạn.

Cơ hồ là vô ý thức, Bạch Nhạc đầu lưỡi một điểm, thuận thế liền cuốn lấy đối phương đầu lưỡi, đột nhiên hút một cái.

Giống như là ăn mật đường, trong nháy mắt đó xúc cảm, để cho Bạch Nhạc cả người đều trở nên hưng phấn.

Trời có mắt rồi, lớn như vậy, trừ tại Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi cái kia mơ mơ hồ hồ một lần bên ngoài, Bạch Nhạc căn bản cũng không có chạm qua nữ nhân! Cho dù là Tô Nhan bên người, còn bày ra một bộ nhâm quân hái cật dáng vẻ đến, Bạch Nhạc cũng thủy chung thủ lấy lễ, chưa bao giờ có khinh bạc cử động.

Còn như dạng này, vậy thì càng không cần phải nói.

Lý trí cùng bản năng, bản năng chính là hai việc khác nhau.

Huống chi, Bạch Cốt phu nhân cái kia thực lực kinh khủng cùng thân phận, còn có tìm được đường sống trong chỗ chết cảm giác hưng phấn, càng làm cho Bạch Nhạc trong lòng bằng thêm vài phần kích thích cảm giác.

Cũng không biết quá lâu dài, tựa hồ thẳng đến Bạch Nhạc hôn có chút không thở nổi, lúc này mới buông ra đối phương.

Cũng là cho đến giờ phút này, Bạch Nhạc mới từ Bạch Cốt phu nhân trong mắt, chứng kiến một màn kia thấu xương băng lãnh, phảng phất trong nháy mắt, một đầu nước đá chiếu đầu tưới xuống, để cho Bạch Nhạc triệt để tỉnh táo lại.

Rời môi, Bạch Cốt phu nhân cũng rốt cục có thể nói ra.

"Tiện nghi chiếm đủ?"

Bị đối phương hỏi lên như vậy, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút thình lình, ánh mắt lấp lóe hồi đáp đạo, "Là ngươi trước hết nghĩ muốn giết ta. . . Ta đây là vì bảo mệnh, cũng không phải là cố ý khinh bạc ngươi!"

Nói xong lời cuối cùng, cho dù là Bạch Nhạc mình cũng có chút không tức giận.

Ngay từ đầu là muốn bảo mệnh không sai, nhưng làm đầu lưỡi đưa ra, cùng người ta khuấy cùng một chỗ, còn không biết xấu hổ mút thỏa thích nửa ngày, khả năng liền vô luận như thế nào cũng không cách nào từ tròn nói.

Chỉ là một câu nói này nói ra miệng, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Bạch Cốt phu nhân, cũng không khỏi đồng thời lần nữa trầm mặc xuống.

Bạch Nhạc một câu nói này, nhưng là nhất thời để cho hai người lần nữa nhớ tới bây giờ cục diện.

Trước đó là Bạch Cốt phu nhân muốn giết Bạch Nhạc, nhưng hôm nay, theo Bạch Nhạc thi triển Thông Thiên Ma Công thôn phệ nàng lực lượng, cục diện nhưng là nhất thời trái lại.

Nàng vốn là thân thể bị trọng thương, bây giờ còn lại một điểm lực lượng, còn bị Bạch Nhạc thôn phệ, thương thế càng phát ra nghiêm trọng, bây giờ quả thực cùng người thường không có gì khác nhau, dưới tình huống như vậy, khả năng liền không phải nàng giết Bạch Nhạc vấn đề, mà là Bạch Nhạc trái lại, tùy thời có thể giết chết nàng.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 461: Cho ta một cái không giết ngươi lý do

"Ngươi rốt cuộc Yến Bắc Thần vẫn là Bạch Nhạc?"

Ngay tại Bạch Nhạc vẫn còn ở suy tư thời điểm, Bạch Cốt phu nhân đã giành trước hỏi.

"Có ý gì?" Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc không hiểu hỏi, "Cái này khác nhau ở chỗ nào sao?"

Vô luận Yến Bắc Thần cũng tốt, Bạch Nhạc cũng tốt, bất quá đều chỉ là một cái tên mà thôi, đối với chính mình mà nói, Yến Bắc Thần là Bạch Nhạc, Bạch Nhạc cũng là Yến Bắc Thần, đối với biết cái thân phận này người mà nói, hai cái này tự nhiên không khác nhau gì cả.

"Tự nhiên có!" Nhìn Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân tính ra khả năng liền có một loại khác ý nghĩ.

"Ngươi nếu như Bạch Nhạc, vậy thì trực tiếp giết chết ta tốt! Nhưng nếu là Yến Bắc Thần. . . Có thể chúng ta còn có thể đàm luận điều kiện!"

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc lúc này mới rốt cuộc minh bạch Bạch Cốt phu nhân ý tứ.

Gọi là Bạch Nhạc vẫn là Yến Bắc Thần, trên thực tế, chính là đang hỏi Bạch Nhạc, rốt cuộc Ma Quân truyền nhân vẫn là Huyền Môn đệ tử!

Đó cũng không phải Bạch Cốt phu nhân hồ đồ, mà là bởi vì lúc trước biển máu trận chiến kia, Bạch Nhạc lựa chọn, làm cho người rất khó hiểu.

Thông Thiên Ma Quân cùng Đạo Lăng Thiên Tông ân oán, thiên hạ đều biết.

Bình thường mà nói, Bạch Nhạc cần phải mới là muốn giết nhất chết Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ nhân tài đúng, có thể hết lần này tới lần khác, trong biển máu, nàng cùng Đoạn Thiên Thương hai người nhằm vào Vân Mộng Chân sát cục, lại thật là Bạch Nhạc một tay phá hư.

Toàn bộ quá trình, quả thực có thể nói là ngăn cơn sóng dữ, đánh bạc tính mệnh, mới đổi về Vân Mộng Chân mệnh!

Nếu không phải Thông Thiên Ma Công chút nào không giả được, Bạch Cốt phu nhân quả thực không thể tin Bạch Nhạc chính là Ma Quân truyền nhân.

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc cảm thấy cũng không khỏi cười khổ một hồi.

Hiện tại kết quả này, vị kia tiện nghi sư tôn chỉ sợ cũng là làm sao cũng không nghĩ đến, quả thực giống như là chính mình cho mình đào một cái hố to, đem mình bỏ vào.

Nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói. . . Cho dù là đến bây giờ, hắn cũng vẫn như cũ không chút nào hối hận trước đây cử động.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc lúc này mới nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta cứu Vân Mộng Chân tự nhiên có ta đạo của chính mình lý do, cùng ta là ai không có quan hệ! Nếu như ngươi là cũng muốn hỏi ta rốt cuộc là thân phận gì. . . Như vậy ngươi thấy, không thể giả được, ta chính là sư tôn truyền nhân duy nhất!"

Nghe thế, Bạch Cốt phu nhân trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái khiếp

người tinh mang.

Mặc dù có chút phiền phức, có thể nghe được cái này đáp án, trong lòng nàng nâng lấy trái tim kia, lại rốt cục vẫn phải rơi trở về!

Trước đó, nàng sợ nhất chính là Bạch Nhạc không biết rõ làm sao cơ duyên xảo hợp phía dưới thu được Thông Thiên Ma Quân truyền thừa, nhưng lại căn bản không đồng ý cái này ma đạo thân phận, chuyên tâm muốn làm Huyền Môn đệ tử, nếu là như vậy, như vậy Bạch Nhạc căn bản cũng không sẽ xem xét hắn bất luận cái gì khả năng, tất nhiên muốn giết nàng diệt khẩu.

Có thể tất nhiên Bạch Nhạc tự nhận là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, tán thành cái này ma đạo thân phận, như vậy tất cả dĩ nhiên chính là có đến đàm luận.

"Như vậy. . . Khai ra ngươi điều kiện đi, mọi người đều là ma tu, không có gì không giải được tử thù!"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân lạnh lùng mở miệng nói.

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc trong lòng hiện lên vô số ý niệm trong đầu, trên thực tế sát khí đã nhạt rất nhiều, có thể lúc mở miệng sau khi, nhưng là mặt khác một bộ biểu tình.

"Giáo chủ sợ là tính sai."

Nhìn Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc trên mặt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, lạnh lùng mở miệng nói, "Ngươi không có nói điều kiện với ta tư cách, hiện tại. . . Là ngươi nên cho ta một cái không giết ngươi lý do!"

Bạch Nhạc cũng không ngốc, thậm chí so bất luận kẻ nào đều thông minh hơn!

So với việc loại này Tinh Hải Cảnh lão tổ, chính mình kiến thức xác thực có vẻ hơi quá nông cạn, liền có thể nhắc tới điều kiện gì cũng không biết, tùy tiện trả lời, rất có thể ngược lại sẽ bị dẫn vào đối phương nhịp điệu bên trong.

Cái khác không nói, bây giờ chính mình ỷ vào đối phương bị Nguyệt Lâm Tiên bị thương nặng, lúc này mới chiếm tiện nghi, có thể tạm thời bắt bí lấy đối phương.

Chỉ khi nào đợi được đối phương thoát thân, dùng không bao lâu, khôi phục thực lực sau đó, chính mình khả năng liền hoàn toàn mất đi đàm phán tư cách, đến lúc đó, người ta muốn muốn giết mình, mới thực sự là không chút nào cố sức.

Cho nên, thừa dịp bây giờ còn có thể bắt bí lấy đối phương thời điểm, bức đối phương bằng lòng nhất điều kiện hà khắc, mới là biện pháp duy nhất.

Đương nhiên, nếu là đối phương làm không được. . . Như vậy, giết chết đối phương mới là chọn lựa duy nhất.

Bạch Nhạc trong lòng mặc dù sát ý không nặng, nhưng lại cũng cũng không có nghĩa là hắn liền sẽ không ra tay.

Bạch Cốt phu nhân dù sao không phải là Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc cũng sẽ không là trước đây kia là cái gì cũng đều không hiểu thiếu niên, tại lúc cần thiết, Bạch Nhạc cũng không ngại giết chết đối phương lấy tự bảo vệ mình.

Trong lòng lộp bộp một tiếng, Bạch Cốt phu nhân nhưng cũng minh bạch, Bạch Nhạc sợ rằng cũng không đang nói đùa, mà là chân chính còn cất dấu vẻ sát cơ!

Loại quan hệ này sinh tử thời điểm, Bạch Cốt phu nhân cũng đồng dạng không dám đi đổ Bạch Nhạc tính nhẫn nại, lập tức mở miệng nói, "Chúng ta có thể ký kết thần hồn khế ước, ta thề tuyệt không tiết lộ thân phận ngươi, hơn nữa, từ nay về sau tuyệt không đối địch với ngươi."

"Giáo chủ chẳng lẽ là đã cho ta dễ bắt nạt sao?" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc lạnh giọng nói rằng, "Thần hồn khế ước đối ta tới nói, không thể vi phạm, có thể đối ngươi mà nói. . . Chỉ cần bằng lòng đánh đổi khá nhiều, chưa chắc liền vô pháp làm trái a?"

Đối với bình thường Tinh Cung Cảnh mà nói, thần hồn khế ước tựa hồ rất có thể dọa người, có thể từ lúc ban đầu ở Thanh Vương lăng tẩm bên trong thời điểm, Bạch Nhạc liền cùng Bất Tử Thanh Vương ký kết qua thần hồn khế ước, cũng từ Bất Tử Thanh Vương trong miệng xác nhận, loại này thần hồn khế ước cũng không phải không thể vi phạm, chỉ cần có Tinh Hải Cảnh thực lực, cũng đã có thể không nhìn khế ước ràng buộc.

". . . Ngươi nói là cao cấp nhất Tinh Hải Cảnh cường giả, chí ít cũng có Nguyệt Lâm Tiên loại cảnh giới đó mới có thể làm được!" Hơi chậm lại, Bạch Cốt phu nhân có chút bất đắc dĩ giải thích.

Lông mày chau chọn, Bạch Nhạc lại như cũ vẫn chưa đáp lại.

Trực giác nói cho hắn biết, Bạch Cốt phu nhân lời này vẫn chưa làm bộ, nhưng này vẫn như cũ không phải hắn làm ra nhượng bộ lý do.

Khẽ cắn môi, Bạch Cốt phu nhân lần nữa mở miệng nói, "Ngươi cũng biết, ta là thờ phụng thần đạo, ta còn có thể, lấy Bạch Cốt Thần danh nghĩa thề, nếu có chưa chắc, để cho ta chịu thần đạo phỉ nhổ, đạo cơ hủy hết!"

Nhắc tới thần đạo, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời khẽ động, trầm giọng hỏi, "Vị kia Bạch Cốt Thần, rốt cuộc một dạng gì tồn tại? Còn ngươi nữa

cái gọi là thần đạo, đến tột cùng là có ý gì?"

Điểm này, là Bạch Nhạc cho tới nay, đều muốn biết vấn đề, bây giờ thừa dịp cơ hội này, vừa lúc có thể từ Bạch Cốt phu nhân trong miệng, đạt được đáp án.

"Cái này nói rất dài dòng."

"Không sao, ta cũng không thiếu thời gian." Không chút phật lòng, Bạch Nhạc thong thả hồi đáp nói.

"Ngươi có thể không thể trước hết để cho ta mở ra Bạch Cốt Thuyền lại nói tiếp."

Bị Bạch Nhạc đè ở trên người, Bạch Cốt phu nhân rốt cục nhịn không được mở miệng nói.

". . ."

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc lúc này mới ý thức được, Bạch Cốt Thuyền nhỏ như vậy phạm vi xuống, cho dù là bây giờ, hai người cái tư thế này, cũng vẫn như cũ có vẻ phi thường mờ ám.

"Không được!"

Khóe miệng hiện lên mỉm cười, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói, "Liền nói như vậy, ta cảm thấy rất tốt! Ngươi muốn là cảm thấy không thích ứng. . . Vậy thì nói ngắn gọn đi."

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 462: Bây giờ nói hối hận, tới còn kịp sao?

Thần đạo rốt cuộc cái gì, thật coi như là Bạch Cốt phu nhân vị này Bạch Cốt Thần Giáo giáo chủ, cũng nói không ra một cái như thế về sau.

Lấy Bạch Cốt Thần Giáo làm thí dụ, Bạch Cốt Thần Giáo sở hữu phương pháp tu hành, thậm chí Thần Thông Truyền Thừa, toàn bộ đều là Bạch Cốt Thần truyền xuống tới, như Bạch Cốt Trủng loại này đặc thù pháp môn, thật càng cùng loại cùng một loại tế tự!

Lấy Bạch Cốt Thần Giáo giáo đồ thờ phụng, cùng với huyết nhục linh hồn hiến tế làm giá, tới triệu hoán Bạch Cốt Thần lực lượng.

Bạch Cốt phu nhân cuối cùng, mặc dù có thể từ Nguyệt Lâm Tiên trong tay trốn ra được, cũng là bởi vì lấy Bạch Cốt Hóa Thân làm giá hiến tế, đổi lấy Bạch Cốt Thần thần hàng.

Đáng tiếc, không có đủ đủ tế phẩm, nàng vô pháp lệnh Bạch Cốt Thần chân chính phủ xuống, bằng không, chỉ bằng một cái Nguyệt Lâm Tiên, là không làm gì được nàng.

Còn như Bạch Cốt Thần là cái gì, Bạch Cốt phu nhân hiểu thành một loại siêu việt hóa hư cường giả tồn tại.

Cái giải thích này liền muốn càng phiền toái một chút.

Bây giờ trong giới tu hành biết cảnh giới, tối cao cũng bất quá chỉ là hóa hư, có thể dựa theo thời cổ ghi chép, hóa hư cũng không phải là cực hạn, có thể sau đó rốt cuộc cái gì, đã sớm xói mòn!

Có thể như Thông Thiên Ma Quân, hoặc là Đạo Lăng chưởng giáo, loại này cao cấp nhất hóa hư cường giả có thể biết vài phần, nhưng hắn người lại thì không bao giờ đo lường được.

Còn như thần đạo, thật vẫn luôn lưu truyền một loại truyền thuyết. . . Chính là không chết!

Bình thường mà nói, cho dù là hóa hư cường giả, thọ mệnh cũng là có giới hạn, cũng không bất tử bất diệt.

Duy nhất bồi thường phương thức, chính là đoạt xá trọng sinh!

Cũng không biết vì sao, từ cổ tới nay, liền ít ỏi nghe nói hóa hư cường giả nguyện ý đoạt xá, cho dù là cuối cùng tọa hóa, cũng không muốn lấy đoạt xá phương thức tiếp tục sinh tồn.

Ngược lại là, yếu một ít, như Bất Tử Thanh Vương, tại đại nạn đến trước đó, nguyện ý dùng hết tất cả thủ đoạn tới tranh một cái tiếp tục sống sót cơ hội.

Mà cùng những thứ này bình thường tu hành giả khác biệt!

Thần đạo, từ vừa mới bắt đầu tuyên dương chính là bất tử bất diệt, nghe đồn, đem thần đạo tu hành đến mức tận cùng, liền có thể thu được vô tận sinh mệnh, trở thành như thần linh đồng dạng tồn tại.

Tiếc nuối là, chính như không ai nghe nói qua Hóa Hư Cảnh cường giả đột phá, cũng đồng dạng không có ai có thể tu thành thần đạo.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, những thứ này thật tổng kết lại chính là một câu nói. . . Với ngươi không quan hệ!

Là, vô luận là thần đạo cũng tốt, hóa hư phía trên cũng tốt, đối với Bạch Nhạc mà nói, đều thực sự quá xa xôi, hiện tại suy nghĩ những thứ này,

cây vốn là không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Cho nên Bạch Nhạc chỉ là nhún nhún vai, "Như vậy, hiện tại trọng tâm câu chuyện lại vòng trở về. . . Chỉ là như vậy mà thôi, như vậy, ta tại sao muốn bỏ qua ngươi?"

". . ."

Hơi chậm lại, Bạch Cốt phu nhân cũng minh bạch, vô luận là linh hồn khế ước cũng tốt, lấy thần đạo thề cũng tốt, cũng đều vẻn vẹn chỉ là một loại ước thúc mà thôi, cũng không đại biểu thực tế chỗ tốt.

Bất quá, tất nhiên Bạch Nhạc bắt đầu đòi chỗ tốt, cũng liền có nghĩa là, đã cam chịu điều kiện này, chỉ cần đánh đổi một số thứ, mệnh cuối cùng là có thể giữ được.

"Ngươi nghĩ muốn cái gì?"

Nhìn Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân bình tĩnh hỏi, "Linh thạch, đan dược, vẫn là pháp bảo. . . Hay hoặc giả là mỹ nữ, chỉ cần ta có, đều có thể thỏa mãn ngươi."

Bạch Cốt phu nhân tấm này tài đại khí thô dáng vẻ, xác thực để cho Bạch Nhạc có chút khó chịu, lông mày nhíu lại, cố ý lộ ra vài phần ngả ngớn chi sắc, thong thả mở miệng nói, "Nếu là ta muốn ngươi đây?"

Không chút do dự nào, Bạch Cốt phu nhân nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta nói, chỉ cần ta có, đều có thể thỏa mãn ngươi!"

". . ."

Lần này nhưng là đến phiên Bạch Nhạc triệt để há hốc mồm.

Có còn hay không một điểm tuyến? Nói xong rụt rè đâu? Nói xong cao

ngạo đâu? !

"Ngươi chắc chắn chứ?"

Bạch Nhạc có chút não, còn có chút không phục, không có đạo lý rõ ràng là đùa giỡn người khác, ngược lại bị đùa giỡn a!

Bằng trực giác, Bạch Nhạc liền nhận định Bạch Cốt phu nhân là ở giả bộ, hừ nhẹ một tiếng, bàn tay nhất thời đặt lên đối phương trước ngực núi cao, nhưng mà, kế tiếp một màn này, nhưng là để cho Bạch Nhạc triệt để há hốc mồm.

Vô luận tay hắn cỡ nào không thành thật, Bạch Cốt phu nhân từ đầu đến cuối liền nửa điểm phản ứng cũng không có, liền bình tĩnh như vậy nhìn ánh mắt hắn, vẫn không nhúc nhích!

Người nữ nhân này thực sự quá lạnh, giống như là một tòa băng sơn, từ thân thể đến linh hồn, đều lộ ra một loại hàn ý, làm cho không người nào có thể tiếp cận.

Nguyên bản một kiện rất mờ ám, rất kiều diễm sự tình, tại dạng này dưới ánh mắt, nhất thời trở nên đần độn vô vị, thậm chí còn có một chút khó diễn tả được lúng túng.

Bạch Nhạc mặc dù chống một cái háo sắc danh tiếng, nhưng trên thực tế, lại thật cùng háo sắc không có một chút quan hệ nào.

Trong chốc lát, liền tại Bạch Cốt phu nhân trong con mắt thua trận.

Phẫn nộ thu tay về, Bạch Nhạc có chút vô lực nói rằng, "Ngươi cái này Bạch Cốt Thuyền phải mở như thế nào?"

Sau một lát, Bạch Cốt Thuyền liền khôi phục bình thường thuyền nhỏ dáng dấp, Bạch Nhạc cũng từ Bạch Cốt phu nhân trên người đứng lên,

hai người phân biệt ngồi ở Bạch Cốt Thuyền hai đầu.

Dưới ánh trăng ngoài khơi lộ ra một phen khác cảnh trí.

Đã không còn những cái kia loạn thất bát tao ý niệm trong đầu, Bạch Nhạc cũng rốt cục triệt để tỉnh táo lại.

"Vân Mộng Chân lần này ly khai Duyện châu trước đó, ngươi không thể lại đối nàng xuất thủ."

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Cốt phu nhân nhịn không được hỏi, "Ngươi cùng Vân Mộng Chân đến tột cùng là quan hệ như thế nào?"

"Cái này với ngươi không quan hệ." Quét đối phương liếc mắt, Bạch Nhạc trực tiếp lạnh lùng chống trở về.

Nhận thấy được Bạch Nhạc không vui, Bạch Cốt phu nhân cũng đồng dạng không tiếp tục truy vấn, chỉ là nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta thương thế, không có ba tháng, căn bản không có khả năng khôi phục, coi như ta nghĩ đối Vân Mộng Chân xuất thủ, cũng không thực lực này."

Gật đầu, Bạch Nhạc cũng không nói thêm nữa, vô luận là căn cứ vào cái dạng gì lý do, chỉ cần đối phương bằng lòng là được rồi.

"Thề a!"

Lẳng lặng xem Bạch Nhạc liếc mắt, Bạch Cốt phu nhân cũng không kéo dài, lúc này lên đơn phương linh hồn khế ước, đồng thời như nàng nói tới , đồng dạng lấy thần đạo thề.

Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc lúc này mới rốt cục yên lòng.

Những thứ này là điều kiện căn bản, chỉ có Bạch Cốt phu nhân bằng lòng những thứ này, mới có tiếp tục nói tiếp khả năng.

"Ta yêu cầu một ít linh dược, ta liệt một phần danh sách cho ngươi, tại ta ly khai Duyện châu trước đó, giúp ta góp đủ đưa đến Linh Tê Kiếm Tông." Xem Bạch Cốt phu nhân liếc mắt, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói.

Lúc trước không có bước vào tinh cung, Bạch Nhạc cũng chỉ có thể đem Thông Thiên Ma Thể tu luyện tới thối cốt sơ kỳ, bây giờ có Tinh Cung Cảnh thực lực, Thông Thiên Ma Thể tự nhiên cũng đồng dạng có thể tiếp tục tu luyện xuống dưới! Hơn nữa, bây giờ Bạch Nhạc càng ngày càng phát hiện thần hồn tầm quan trọng, đối với Thông Thiên Ma Thể bên trong cuối cùng nhất trọng luyện hồn cảnh giới, tự nhiên cũng càng coi trọng.

Đừng xem Bạch Nhạc hôm nay là Thanh Châu phủ chủ, nhưng những này trân quý linh dược, bằng chính hắn thật đúng là không lấy được.

"Có thể!"

Liền danh sách cũng không có xem, Bạch Cốt phu nhân một ngụm liền đáp ứng.

Trước đó đều chẳng qua chỉ là một ít hứa hẹn mà thôi, từ giờ trở đi, mới là nàng yêu cầu trả cho Bạch Nhạc chỗ tốt, hoặc có lẽ là, giống như là tiền mua mạng.

"Ta Hộ Thân Linh Bảo bị các ngươi hủy, có phải hay không nên bồi thường ta một điểm gì đó?" Tinh thần trầm tĩnh lại, Bạch Nhạc giang tay ra, lười biếng mở miệng nói.

"Loại kia Hộ Thân Chí Bảo ta cũng không có!" Lắc đầu, Bạch Cốt phu nhân thoáng suy tư một chút, lúc này mới tiếp tục nói, "Như vậy đi, ta cho ngươi ba miếng Bạch Cốt Phù, ngươi có thể dùng cái này liền liên hệ ta. . . Đối đãi ta thương thế khôi phục sau đó, ngươi có thể bằng cái này,

để cho ta vì ngươi làm ba chuyện! Chỉ cần ta, hoặc là Bạch Cốt Thần Giáo có thể làm được, ta nhất định toàn lực ứng phó!"

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, câu trả lời này, nhưng là để cho Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút ngoài ý muốn.

Nếu như đưa cho chính mình bảo vật, Bạch Nhạc cũng không ngoài ý, cho dù là như Huyết Ảnh Ngoa hoặc là thượng phẩm Linh Khư Quả loại này vật trân quý, đều không cái gì hiếm có, thật là giúp mình làm ba chuyện, loại này hứa hẹn, khả năng liền quá nặng.

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ hồ nghi chi sắc, chăm chú nhìn Bạch Cốt phu nhân con mắt, tựa hồ muốn xem ra một ít manh mối gì.

Tựa hồ xem thấu Bạch Nhạc tâm tư, Bạch Cốt phu nhân nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta giết không ngươi, cho nên cũng không muốn đối địch với ngươi. . . Ngươi có thể còn không biết rõ Ma Quân truyền nhân thân phận ý vị như thế nào, chỉ cần ngươi sở hữu đủ đủ sức tự vệ, toàn bộ ma đạo, đều có người nguyện ý với ngươi làm giao dịch."

Nghe thế, Bạch Nhạc mới rốt cuộc minh bạch được.

Chính mình ý nghĩ vẫn luôn còn không có lộn lại, không có chân chính lấy người trong ma đạo tư duy cân nhắc qua vấn đề!

Tại trong ma đạo, sợ rằng không có thân phận gì so Thông Thiên Ma Quân truyền nhân càng tôn quý.

Nên có một ngày, chính mình có can đảm đem toàn bộ thân phận bại lộ dưới ánh mặt trời thời điểm, có thể mới hiểu, chỉ dựa vào cái này một thân phận, liền có thể điều động nhiều ít lực lượng.

Nghĩ vậy, cho dù là cho tới bây giờ, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút

thổn thức.

Vị này tiện nghi sư tôn, xác thực có chút lợi hại quá phận.

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng hỏi, "Sư tôn hắn, rốt cuộc có bao nhiêu cường?"

Mặc dù Bạch Nhạc là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân duy nhất, nhưng trên thực tế, đối với điểm này, Bạch Nhạc cũng thủy chung đều không có một cái trực quan nhận thức.

Đi qua Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc cũng muốn biết, vị này ma đạo cự kình, rốt cuộc thấy thế nào.

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Bạch Cốt phu nhân chậm rãi mở miệng nói, "Độc thân thượng Đạo Lăng sơn, Ma Quân lấy sức một mình đánh vỡ Đạo Lăng bất bại thần thoại, thậm chí có thể nói là, tự tay đem Đạo Lăng Thiên Tông đẩy tới bây giờ cái này tràn ngập nguy cơ cục diện! Tất cả mọi người cái gọi là mới thời đại, đều có thể nói là từ Thông Thiên Ma Quân tự tay sáng lập, ngươi nói hắn mạnh bao nhiêu?"

Lắc đầu, Bạch Cốt phu nhân tiếp tục nói, "Trên đời này không có thần, nếu như nói, còn có một cái gần với thần nhất người, liền nhất định là Thông Thiên Ma Quân!"

". . ."

Gần với thần nhất người sao?

Đánh giá này, từ Bạch Cốt phu nhân loại này thờ phụng thần đạo nhân khẩu bên trong nói ra, khả năng liền thực sự quá có phân lượng.

Nói xong những thứ này, nằm ở Bạch Cốt Thuyền bên trên, Bạch Nhạc cả người tựa hồ cũng đều ung dung rất nhiều.

Lại nhìn về phía Bạch Cốt phu nhân lúc, nhưng là đột nhiên nhớ tới trước đó, chính mình áp ở trên người nàng lúc tình cảnh, khóe miệng tự nhiên câu dẫn ra lau một cái độ cong.

Có một số việc, trước đó chính mình không muốn minh bạch, nhưng hôm nay tĩnh tâm xuống, lại như cũ có thể nhận thấy được một ít dị thường.

Tỷ như. . . Trước đó chính mình áp ở trên người nàng thời điểm, nàng xác thực từng toát ra một tia khó chịu đến, hoàn toàn không phải phía sau nàng chỗ biểu hiện như vậy không thèm quan tâm! Bây giờ hồi nhớ tới, nữ nhân này cái kia một bộ lãnh đạm dáng vẻ, sợ là có khả năng rất lớn là cố ý giả ra tới.

Một đêm này, thật đúng là rất có ý tứ a!

Nhờ ánh trăng, Bạch Nhạc ánh mắt lần nữa rơi vào đối phương phần môi, miệng ngực, phảng phất vẫn còn ở hồi vị trước đó loại kia cảm thụ.

Khóe miệng mang theo vài phần trêu tức chi ý, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói.

"Bây giờ nói hối hận. . . Ngươi nói còn kịp sao?"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 463: Tông môn khảo hạch bắt đầu

Hối hận tự nhiên là không kịp, huống chi Bạch Nhạc cũng không phải là thật hối hận, mà là lấy phương thức này tới nói cho Bạch Cốt phu nhân, nàng điểm này chút mưu kế đã bị xem thấu mà thôi.

Ở trên biển phiêu một đêm, Bạch Nhạc cũng đã khôi phục trạng thái.

Cũng không có tại Bạch Cốt Thuyền thượng dừng lại lâu, mặc dù Bạch Cốt phu nhân vi phạm thệ ước có khả năng cực tiểu, có thể chỉ cần nghĩ đến đối phương cái kia thực lực kinh khủng, Bạch Nhạc liền không muốn cùng đối phương tiếp xúc quá nhiều, không có khôi phục thực lực cũng liền thôi, chỉ cần đối phương hơi chút khôi phục một chút thực lực, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng đã rất nguy hiểm.

Nhìn Bạch Nhạc rời đi, Bạch Cốt phu nhân trong lòng cũng đồng dạng nhỏ bé khẽ thở phào một cái.

Bạch Nhạc kiêng kỵ nàng, nhưng trên thực tế, nàng lại làm sao có thể không kiêng kỵ Bạch Nhạc.

Nói là ba tháng mới có thể khôi phục thực lực, tuy có khoa trương giai cấp, có thể chí ít vậy cũng không phải trong khoảng thời gian ngắn có thể tỉnh lại, bây giờ đối mặt Bạch Nhạc, nàng xác thực còn tưởng là thật không có nhiều ít hoàn thủ chỗ trống.

Bạch Nhạc cái kia ngả ngớn giọng điệu, trên thực tế, cũng thật đưa nàng hù dọa không nhẹ.

Nàng tính khí tuy tương đối cao lãnh, nhưng lại cũng tuyệt đối không

đến mức đối Bạch Nhạc khinh bạc không phản ứng chút nào, bất quá là giả bộ lấy lui làm tiến a.

Giả sử Bạch Nhạc thật thú tính lớn, nàng thật đúng là không có bất kỳ biện pháp nào.

Còn tốt, Bạch Nhạc tựa hồ cùng trong tin đồn loại kia háo sắc vô sỉ hình tượng cũng không tương xứng, cũng bất quá chỉ là miệng trên đầu nói bậy mà thôi, nàng xem ra, Bạch Nhạc xem trong ánh mắt nàng, vẫn chưa dục niệm.

Hơn nữa, mặc dù Bạch Nhạc không có nói rõ, có thể nàng nhưng cũng y nguyên vẫn là có thể đoán được, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân ở giữa, sợ là cho là thật tồn tại một đoạn nghiệt duyên!

Ma Quân truyền nhân cùng Đạo Lăng Thánh Nữ, vậy mà có thể sẽ là một đôi người yêu!

Nên có một ngày, tin tức này truyền đi thời điểm, lại sẽ khiến bực nào chấn động.

Chỉ là, lần này Đông Hải chuyến đi, đối với nàng mà nói, thật đúng là lỗ lớn.

Bất quá, có thể vì vậy dòm ra Bạch Nhạc vị này Ma Quân truyền nhân thân phận, có thể cũng chưa chắc nhất định là chuyện xấu.

Huống chi. . . Nguyệt Lâm Tiên liền thật thắng sao?

Chỉ bằng Nguyệt Lâm Tiên đoán không được Bạch Nhạc thân phận điểm này, Nguyệt Lâm Tiên cũng đã thua một bậc, lần này tông môn khảo hạch, cùng với kế tiếp Đạo Môn đại hội, chỉ sợ cũng chưa chắc hội dựa theo Nguyệt Lâm Tiên muốn phương hướng triển khai.

Trận này tuồng, cũng mới bất quá vừa mới mở màn mà thôi!

... ...

Đông Hải Tiên Đảo!

Vẻn vẹn trong vòng một đêm, Linh Tê Kiếm Tông địa vị, liền nhất thời sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa.

Ngày hôm qua ở trên thuyền thời điểm, bọn hắn còn chiếm theo lấy tốt nhất chỗ, đảm nhiệm ai cũng không dám tới trêu chọc, nhưng hôm nay sáng sớm, liền có Đông Hải Tiên Đảo đệ tử không chút khách khí đưa bọn họ từ nguyên bản chỗ ở bên trong đuổi ra.

Đãi ngộ trong lúc nhất thời, trực tiếp rơi vào Huyền cấp trong tông môn đệm vị trí.

Mà hết thảy này, bất quá chỉ là xuất xứ từ, cái kia Bạch Nhạc đã bỏ mạng ở trên biển Đông nghe đồn mà thôi.

Thế giới này rất hiện thực, cũng rất tàn khốc.

Đối mặt dạng này nghe đồn, Hà Diêu phảng phất trong nháy mắt già nua mười mấy tuổi, những cái kia Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, càng là phảng phất bị người rút chủ kiến, từng cái cảm xúc suy sụp, đều không muốn nhiều lời.

Nhưng mà, thời gian lại tuyệt đối sẽ không vì vậy mà dừng lại.

Tông môn khảo hạch y nguyên vẫn là đúng hạn cử hành, không có Bạch Nhạc chống đỡ, Linh Tê Kiếm Tông những thứ này đệ tử, cũng không thể không từ cấp thấp nhất bắt đầu tỷ thí, đối mặt khắp nơi khiêu chiến, liều mạng tới tranh một hy vọng.

Duy nhất để cho Hà Diêu có chút vui mừng là, mấy ngày nay tới giờ, Linh Tê Kiếm Tông những thứ này đệ tử xác thực cải biến không ít, dù là không có Bạch Nhạc, cũng chưa triệt để mất đi ý chí chiến đấu, điều này cũng làm cho hắn lần nữa chứng kiến một điểm ổn định Huyền cấp tông môn địa vị hy vọng.

... ...

"Bạch Nhạc vẫn là không có tin tức sao?"

Nhìn phía dưới những thứ này đệ tử tỷ thí, Trần Kiếm Phong trầm giọng hỏi.

"Không có!"

Lắc đầu, Tiền Thụy nhẹ giọng đáp, "Không chỉ là Đông Hải Tiên Đảo người, người chúng ta đã ở tìm. . . Xảy ra sự cố cái kia cái hải vực đã sớm bị lật một lần, căn bản không có bất kỳ đầu mối nào."

Nói lý lẽ mà nói, thật Bắc Đẩu Tinh Cung là không cần nhúng tay chuyện này, dù sao Bạch Nhạc cũng không phải Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử, chỉ là trước đó nói chuyện một vài điều kiện mà thôi, bây giờ Bạch Nhạc chính mình khả năng đều chết, ước định sự tình, tự nhiên cũng không nhất định nhắc lại.

Có thể, hôm qua biển máu trận chiến kia, Bạch Nhạc lại xác thực kinh diễm toàn trường, Trần Kiếm Phong chính mắt thấy cái kia một hồi, đối với Bạch Nhạc ấn tượng tự nhiên càng tốt hơn.

Thở dài một tiếng, Trần Kiếm Phong lắc đầu nói, "Vô luận như thế nào, trước đó bổn tông bằng lòng Bạch Nhạc sự tình, vẫn như cũ chắc chắn. . . Các ngươi nhìn chằm chằm một điểm, chí ít cho Linh Tê Kiếm Tông một cái công bằng cơ hội, còn như có thể hay không nắm chặc, thì nhìn chính bọn nó."

"Vâng!" Cung kính gật đầu, Tiền Thụy lúc này đáp ứng.

... ...

"Bất quá là Huyền cấp tông môn tông môn khảo hạch mà thôi, một chút việc nhỏ, thánh nữ hà tất quan tâm, phải nên hảo hảo dưỡng thương mới là."

Tông môn khảo hạch vừa mới bắt đầu, Vân Mộng Chân liền xuất hiện.

Một bộ xanh nhạt quần dài, Vân Mộng Chân vẫn như cũ đẹp không gì sánh được, từ bề ngoài cũng chút nào nhìn không ra thụ thương vết tích.

"Bất quá là đi ra hít thở không khí a."

Thần sắc đạm nhiên, Vân Mộng Chân bình tĩnh nói rằng, "Ngược lại là, Lâm Tiên lão tổ! Bạch Cốt Thần Giáo sự tình, sợ là còn phải cho ta một câu trả lời thỏa đáng!"

Vô luận như thế nào, tại Đông Hải bị tập kích, tất nhiên Vân Mộng Chân không chết, chuyện này tựu không khả năng nhẹ nhàng bỏ qua.

"Thánh nữ yên tâm, ta đã hạ lệnh, Đông Hải toàn cảnh truy sát Bạch Cốt Thần Giáo đệ tử, một khi đạt được Bạch Cốt phu nhân tin tức, ta sẽ tự mình xuất thủ, nhất định đưa nàng đầu người mang về, cho thánh nữ, cho Đạo Lăng Thiên Tông một câu trả lời thỏa đáng!" Khẽ gật đầu, Nguyệt Lâm Tiên lần nữa cam kết.

"Còn có Bạch Nhạc. . . Cho ta tiếp tục tìm, sống phải thấy người, chết phải thấy xác!"

Dừng một cái, Vân Mộng Chân tiếp tục phân phó nói.

"Vâng!"

Gật đầu, Nguyệt Lâm Tiên bằng lòng một câu, lập tức thoại phong nhất chuyển, nhẹ giọng nói, "Đúng, bổn tông chân truyền đệ tử Mâu Kình Thần, muốn nhìn một chút thánh nữ, hôm qua Thiên Thánh nữ vậy cũng gặp qua hắn, thiên phú không tệ, nếu là có may mắn được thánh nữ chỉ điểm một ... hai ..., khả năng liền có hắn có phúc."

Nhắc tới cái này, Vân Mộng Chân nhàn nhạt liếc Nguyệt Lâm Tiên liếc mắt, cái này mới mở miệng nói, "Gặp cũng không cần, ta cũng bất quá chỉ là Tinh Cung Cảnh mà thôi, chỉ điểm hai chữ còn nói không lên!"

Dừng một cái, Vân Mộng Chân tiếp tục nói, "Ngược lại là nghe nói, Bắc Đẩu Tinh Cung Vệ Phạn Dạ thiên phú cùng thực lực, cũng đều cực cao, không biết, lần này tới không có?"

"Không có!"

Lắc đầu, Nguyệt Lâm Tiên giải thích, "Kình thần mấy năm nay, cũng vẫn muốn cùng Vệ Phạn Dạ giao thủ, đáng tiếc, có người nói Vệ Phạn Dạ một mực tại bế quan! Sợ là chỉ có đến Đạo Môn đại hội thời điểm, mới có cơ hội nhìn thấy bọn hắn giao thủ."

"Đúng, Duyện Châu phủ chủ vì ta giết chết. . . Chuyện này, Đại Càn Vương Triều bên kia có không có phản ứng gì?" Tựa hồ nhớ tới cái gì, Vân Mộng Chân hỏi lần nữa.

"Nói là lại phái một vị hoàng tử qua đây đảm nhiệm Duyện Châu phủ chủ, hơn nữa, hội lấy Duyện châu danh nghĩa. . . Một chỗ tham gia Đạo Môn đại hội, cụ thể là ai, bây giờ ngược lại vẫn không có tin tức." Nguyệt Lâm Tiên trong lúc nhất thời, cũng không biết rõ Vân Mộng Chân ý tứ, chỉ phải theo miệng hồi đáp nói.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 464: Bị nhằm vào Linh Tê Kiếm Tông

Dũng khí cùng thực lực, cho tới bây giờ đều là hai chuyện.

Linh Tê Kiếm Tông đệ tử đều không thiếu tử chiến đến cùng dũng khí, có thể trên thực lực, nhưng bây giờ kém quá xa.

Vẻn vẹn chỉ là vòng thứ nhất đấu loại trực tiếp, liền ước chừng đào thải hơn phân nửa đệ tử, hơn nữa thắng được mấy người, trừ Khổng Từ, Lý Tử Vân cùng với Tiêu Hành Nhất ba người bên ngoài, người khác cũng đều chỉ có thể coi là thắng hiểm.

Dạng này trạng thái, rõ ràng cho thấy đi không qua vòng thứ hai.

Sự thực, cũng đúng như dự đoán, đến vào lúc ban đêm, đấu loại trực tiếp kết thúc thời điểm, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông, cũng đã chỉ còn lại có cái này ba người.

Cái này còn may mà là Tiêu Hành Nhất cuối cùng trực tiếp từ Thanh châu chạy tới Đông Hải, bằng không kết quả chỉ biết thảm hại hơn.

Chỉ là một ngày, Linh Tê Kiếm Tông cũng đã là tình cảnh bi thảm.

"Mọi người đừng lo lắng, bây giờ Bạch sư huynh sinh tử chưa biết, ba người chúng ta thì nhất định sẽ gánh vác trách nhiệm đến, vô luận như thế nào cũng sẽ đi xuống, vì tông môn bảo vệ Huyền cấp tông môn vinh dự."

Buổi tối lúc ăn cơm sau khi, Khổng Từ đứng ra an ủi mọi người nói.

"Không sai, tình huống thật cũng không như vậy hỏng bét, chí ít bây giờ tông môn khảo hạch phía trên, cũng không có Tinh Cung Cảnh cường giả xuất hiện, ta cùng với Khổng sư huynh, vẫn là có hi vọng đi tới cuối cùng." Gật đầu, Lý Tử Vân cũng theo nói bổ sung, "Chúng ta sẽ không cô phụ mọi người tín nhiệm."

... . . .

"Nhậm sư huynh, người khác dễ xử lý, thật là cái kia Khổng Từ không đơn giản a!"

Lương Sơn Kiếm Tông mấy cái đệ tử tụ ở Nhậm Bách Đào bên người, có chút hơi khó nói rằng, "Nhậm sư huynh, ngươi cũng biết, tông môn khảo hạch quy củ, chỉ cần cuối cùng có một người có thể xông vào Top 8, thì có tư cách bảo lưu Huyền cấp tông môn thân phận. Linh Tê Kiếm Tông người khác dễ xử lý, thật là. . . Cái kia Khổng Từ, thực sự có chút khó có thể xử lý, hôm nay tỷ thí ngươi cũng xem, linh phủ hậu kỳ mọi người không có thể làm cho hắn đem hết toàn lực."

"Ngươi là nói, loại vấn đề này. . . Cũng phải ta giúp ngươi giải quyết? Có muốn hay không ta tự mình xuất thủ, giúp các ngươi tham gia khảo hạch?"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Nhậm Bách Đào trầm giọng chất vấn.

"Không dám!"

Mắt thấy Nhậm Bách Đào não, mấy cái kia Lương Sơn Kiếm Tông đệ tử nhất thời bị sợ ra đầy đầu mồ hôi lạnh, vội vã mở miệng nói.

"Nên làm cái gì bây giờ, là các ngươi chuyện! Làm tốt, tự nhiên thiếu không các ngươi chỗ tốt, nhưng nếu là làm không được. . . Đây cũng là đừng nghĩ đến cướp đoạt Linh Tê Kiếm Tông sơn môn, tại Duyện châu phủ đặt chân, đàng hoàng lui về các ngươi lương sơn là được." Trong

mắt lộ ra một tia vẻ không kiên nhẫn, Nhậm Bách Đào lạnh lùng nói, "Nhớ kỹ, các ngươi cũng không cần thu được thật tốt thành tích, chỉ cần bả Linh Tê Kiếm Tông người đánh bại, cho dù là lưỡng bại câu thương đâu, cũng đủ đủ! Phía sau thời điểm, ta và Mâu sư huynh tự nhiên sẽ giúp các ngươi an bài."

"Vâng!"

Vì cái kia đệ tử nhất thời đứng dậy đáp ứng nói.

Hơi hơi hạm, Nhậm Bách Đào cũng không có trả lời nữa, thẳng xoay người mà đi.

... ...

Mưa to mưa tầm tả!

Trên biển Đông, Bạch Nhạc có chút uể oải rơi vào một chỗ trên đảo nhỏ, vẻ mặt cười khổ.

Từ nhỏ đến lớn, Bạch Nhạc cho tới bây giờ sẽ không có thực sự tiếp xúc quá lớn biển, trước đó tại Bạch Cốt Thuyền bên trên, vẫn không cảm giác được được, đợi được chính hắn sau khi rời khỏi, mới phát hiện, hoàn toàn với hắn trong tưởng tượng hoàn toàn bất đồng!

Ở trong biển, hắn chỉ có thể bằng vào thái dương cùng sao bắc cực ngôi sao tới đại thể phán định phương hướng, thật là phương vị cụ thể, căn bản là tính không cho phép!

Biển rộng mênh mông phía trên, căn bản không có nửa điểm vật tham chiếu, lệch khỏi quỹ đạo bình thường lộ tuyến, muốn từ đó chuẩn xác tìm được Đông Hải Tiên Đảo vị trí, khả năng liền thực sự không dễ dàng như vậy.

Bết bát hơn là, hắn còn gặp phải bão tố!

Cứ việc điểm ấy bão tố bản thân đối hắn mà nói, chưa nói tới uy hiếp gì, có thể hỏi đề ở chỗ một khi rơi vào trong bão táp, hắn dựa vào phân rõ phương vị biện pháp, liền hoàn toàn đều không tác dụng.

Tu hành giả cũng cuối cùng không phải vạn năng, chí ít tại tu vi còn vô pháp làm được nghiền ép tất cả trước đó, không phải vạn năng.

Nhìn cái này biển rộng mênh mông, Bạch Nhạc quả thực có một loại bóp nát một viên Bạch Cốt Phù, bả Bạch Cốt phu nhân tìm trở về giúp hắn tìm hướng đường động.

Trên thực tế, nếu không phải là suy nghĩ đến, Bạch Cốt phu nhân tuyệt đối không dám xuất hiện tại Đông Hải Tiên Đảo, Bạch Nhạc sợ là cũng đã làm như vậy.

Đương nhiên, bản thân này thật cũng không tính vấn đề lớn lao gì, đơn giản chính là nhiều tốn một chút thời gian sự tình, bằng Bạch Nhạc thực lực, tuyệt sẽ không vây tại đây trên biển, có thể hỏi đề ở chỗ, Bạch Nhạc rất rõ ràng biết, tông môn khảo hạch chỉ sợ đã bắt đầu.

Nếu là mình không thể kịp thời chạy trở về, Linh Tê Kiếm Tông lần này khả năng liền thật có đại phiền toái.

Phải biết, một khi bị thủ tiêu Huyền cấp tông môn tư cách, cho dù là hắn cuối cùng chạy trở về, vậy cũng căn bản không kịp, chí ít cũng phải đợi được lần tiếp theo tông môn khảo hạch, mới có thể tranh hồi Huyền cấp tông môn tư cách.

Bạch Nhạc rất sớm đã đã bằng lòng muốn giúp Linh Tê Kiếm Tông đi qua tông môn khảo hạch! Từ Phong trước khi chết, cuối cùng một cái hy vọng, cũng chính là Bạch Nhạc giúp Linh Tê Kiếm Tông đoạt được khảo hạch đệ nhất, nếu như liền điểm này đều làm không được, Bạch Nhạc

mình cũng vô pháp tha thứ chính mình.

Một mực chờ đến đêm khuya, bão tố mới tính triệt để kết thúc.

Hít sâu một hơi, thoáng điều chỉnh một chút trạng thái, mượn sao bắc cực nhận rõ một chút phương vị, Bạch Nhạc tiếp tục hướng về đông phương bay đi!

... .

Sáng sớm ngày thứ hai, tông môn khảo hạch liền lần nữa bắt đầu.

Tiến hành được lúc này, thật không chỉ Linh Tê Kiếm Tông, đại bộ phận đệ tử đều đã bị loại bỏ, lưu lại toàn bộ đều là các tông thiên tài đệ tử.

Hơn nữa, bết bát hơn là, Linh Tê Kiếm Tông đệ tử đột nhiên hiện, bọn hắn tựa hồ đột nhiên lọt vào rất nhiều người nhằm vào.

Nguyên bản bình thường trong tỉ thí, chỉ cần phân cái thắng bại là được, song phương cũng sẽ không thật liều mạng.

Nhưng hôm nay, Khổng Từ ba người bọn họ gặp được đối thủ, tại cảm giác được không địch lại thời điểm, không có bất kỳ người nào sẽ chủ động chịu thua, ngược lại sẽ dùng đủ loại lưỡng bại câu thương đấu pháp tới liều mạng!

Kể từ đó, cho dù là cuối cùng thắng, cũng đồng dạng muốn đánh đổi một số thứ.

Rất nhanh, Khổng Từ bọn hắn liền ý thức được, đánh như vậy xuống dưới, chỉ là hao tổn, sợ cũng đủ để dây dưa đến chết bọn hắn.

Ý thức được điểm này, Khổng Từ bọn hắn xuất thủ lúc, cũng đồng dạng không còn thủ hạ lưu tình, phải tại thời gian ngắn nhất đánh tan đối

phương.

Chỉ là kể từ đó, rất nhanh lại có người cố ý dẫn đạo dư luận, chỉ trích Linh Tê Kiếm Tông đệ tử ra tay ác độc, thừa nhận áp lực là một mặt, ở một phương diện khác, cũng sẽ để cho một ít nguyên bản không biết rõ làm sao hồi chuyện người, đối Linh Tê Kiếm Tông đồng dạng sản sinh ác cảm, đang so thử lúc cố ý nhằm vào!

Trong nháy mắt, phảng phất liền rơi vào một cái tuần hoàn ác tính ở giữa!

Làm cái này một ngày kết thúc thời điểm, trừ Khổng Từ bằng vào thực lực cường đại, bình yên vô sự xông vào Top 32 bên ngoài, Lý Tử Vân cùng Tiêu Hành Nhất trên người hai người đều bị thương, riêng là Tiêu Hành Nhất, trên cánh tay bị chém ra một đạo nửa thước dài vết thương, sâu triệt để thấy xương, hầu như đã vô pháp lại cầm kiếm.

Phải biết, đánh tới Top 32 bắt đầu, mới là chân chính khổ chiến!

Lý Tử Vân cùng Tiêu Hành Nhất coi như là tại trạng thái đỉnh phong, cũng chưa chắc có thể thủ thắng, huống chi là hiện tại bộ dáng này.

Cục diện như vậy, nhất thời để cho từng cái Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, đều rơi vào một loại gần như tuyệt vọng cảm giác đè nén bên trong.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 465: Thiên vị cùng thắng thảm

"Tiêu sư huynh!"

Trên cánh tay phải vẫn như cũ cột vải xô, sâu như vậy vết thương, cả đêm căn bản không có khả năng khôi phục, tình huống bình thường xuống, Tiêu Hành Nhất vô luận như thế nào cũng đã không thích hợp xuất chiến, nhưng hôm nay Linh Tê Kiếm Tông tình cảnh chỗ có người trong lòng đều rất rõ ràng.

Dưới tình huống như vậy, Tiêu Hành Nhất thì như thế nào có thể thuyết phục chính mình biết khó mà lui.

Khoát khoát tay, Tiêu Hành Nhất không nói gì, thẳng nhảy lên sàn diễn võ.

Cánh tay phải thụ thương, Tiêu Hành Nhất cũng chỉ có thể tay trái cầm kiếm, cả người đều có vẻ cực kỳ chật vật.

"U, làm sao đi lên một một tay đại hiệp?"

Nhìn Tiêu Hành Nhất, trước mặt thanh niên nhất thời cười vang, chỉ vào Tiêu Hành Nhất thụ thương cánh tay, khắp khuôn mặt là khinh miệt, trong giọng nói càng là tràn ngập đùa cợt chi ý.

Lời này cũng đồng dạng gây nên người khác cộng minh, trong lúc nhất thời, dưới đài đồng dạng cười vang không ngừng.

Nhưng mà chính là tại dạng này cười vang bên trong, Tiêu Hành Nhất lại ngược lại có vẻ càng bình tĩnh.

Không phải hắn không sợ người cười vang, mà là bởi vì rõ ràng hơn, mà hắn cần truy cầu là cái gì.

"Vù vù!"

Kiếm phong ra một tiếng khinh minh, không hề có một chữ phản cơ, một kiếm này, chính là Tiêu Hành Nhất cho ra hồi ứng với.

Rút Kiếm Thức!

Đơn giản nhất xuất kiếm, có thể mang đến hiệu quả, khả năng liền tuyệt đối không gọi được là đơn giản.

Đối phương vẫn còn ở cười vang, mà Tiêu Hành Nhất kiếm cũng đã đến đối phương trước mắt.

Linh phủ trung kỳ thực lực chợt bạo, nguy hiểm lại càng nguy hiểm tách ra một kiếm này, có thể may là như vậy, trước ngực cũng y nguyên vẫn là bị Tiêu Hành Nhất chém ra một vết thương, vết thương mặc dù không sâu, nhưng lại cũng đúng là vẫn còn làm cho đối phương bị thương.

Một kiếm này, nhất thời để cho sở hữu cười vang đều biến mất theo.

Vô luận tới khi nào, có thực lực người, cũng hầu như sẽ nhận được tôn trọng.

Những cái kia cười nhạo Tiêu Hành Nhất người, đột nhiên hiện, cái này một mực bị bọn hắn coi thường, mang thương vào sân thanh niên, kiếm thật không ngờ cực nhanh.

Để tay lên ngực tự hỏi, giả sử là đổi bọn hắn ở trên đài, một kiếm này, lại có mấy người dám nói có thể đở được?

Hơn nữa. . . Đây là kiếm tay trái!

Chứng kiến Tiêu Hành Nhất thụ thương cánh tay phải, không có bất kỳ người nào hội hoài nghi Tiêu Hành Nhất là thuận tay trái, có thể cho dù là ở loại tình huống này xuống, bằng vào kiếm tay trái, lại vẫn có thể đâm ra nhanh như vậy một kiếm, lại là bực nào kinh tâm động phách.

Chỉ bằng một kiếm này, vô luận thắng thua, liền đã không có người còn dám như trước đó như vậy không kiêng nể gì cả cười nhạo Tiêu Hành Nhất.

Chỉ là, không có ai biết, đối với Tiêu Hành Nhất mà nói, một kiếm này, cũng cũng là một lần thật lớn đột phá.

Trước đó, thật hắn làm không được nhanh như vậy xuất kiếm, cho dù là quen dùng tay phải, cũng làm không được loại này tốc độ.

Có thể làm lần này hắn kiên trì mang thương vào sân, lấy tay trái nghĩa vô phản cố đâm ra một kiếm này thời điểm, lại ngược lại tựa hồ minh ngộ kiếm tâm, bất tri bất giác ở giữa, tại kiếm đạo phía trên, bước ra một bước dài!

Vì sao cầm kiếm, nói thế nào hiểu kiếm!

Ngày xưa tại Thiên Tâm phong, Bạch Nhạc đối mặt Lý Tử Vân khiêu chiến, hời hợt nói ra một câu nói này! Lời đối Lý Tử Vân nói, nhưng trên thực tế, đối với toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, ảnh hưởng đều cực đại.

Trong lúc này tự nhiên cũng đồng dạng bao quát Tiêu Hành Nhất.

Có chút đạo lý là nói không rõ, chỉ có đặt mình vào hoàn cảnh người khác đến loại kia cảnh ngộ phía dưới, mới có thể chân chính minh ngộ.

Nhanh một chút, nhanh hơn chút nữa!

Tiêu Hành Nhất trong đầu liền chỉ còn lại có cái này một cái ý niệm trong đầu, tất cả tạp niệm, phảng phất đều đã triệt để bị hắn quên sạch sành sinh, còn lại chỉ là một viên cầu thẳng chi tâm.

Bạch Nhạc từng nói, Tiêu Hành Nhất tu kiếm là ngu kiếm!

Nhưng loại này ngu lại cũng không là trên mặt chữ loại kia lý giải, mà là một loại nghiêm túc cùng chấp nhất.

Bởi vì ngu, cho nên nhanh!

Lúc trước ngu kiếm, thật chính là Tiêu Hành Nhất trước sáng tạo ra, chỉ là chính bản thân hắn cũng không có thể đem hoàn thiện, ngược lại là tại Bạch Nhạc trong tay , khiến cho ngu kiếm toát ra vạn trượng quang mang.

Nhưng trên thực tế, bằng tâm mà nói, thật Tiêu Hành Nhất so Bạch Nhạc thích hợp hơn ngu kiếm!

Bởi vì Tiêu Hành Nhất so Bạch Nhạc càng chấp nhất!

Làm Tiêu Hành Nhất chân chính ý thức được điểm này thời điểm, mới xem như chân chính bước lên thuộc về hắn chính mình kiếm đạo đường.

Mười kiếm, trăm kiếm, thiên kiếm!

Tiêu Hành Nhất kiếm càng lúc càng nhanh, hơn nữa cũng càng ngày càng mạnh, nếu như nói mới vừa lên đài thời điểm, hắn còn vẻn vẹn chỉ là bằng vào đối phương sơ suất, đánh đối phương một trở tay không kịp, như vậy lúc này, Tiêu Hành Nhất nhưng là đã dần dần đem thế cục ổn định lại, thậm chí vững vàng ngăn chặn đối phương.

Ngu kiếm cái kia phần khủng bố áp chế lực, vào giờ khắc này, cũng rốt cục rõ ràng hiện ra ở tất cả mọi người trước mắt.

Không chỉ là trên trận đối thủ, lúc này, tất cả mọi người không khỏi vì thế mà choáng váng, cho dù là những cái kia Tinh Cung Cảnh cường giả, nhìn về phía Tiêu Hành Nhất trong ánh mắt, cũng không khỏi nhiều mấy phần vẻ tán thưởng.

Chỉ tiếc. . . Căn cơ quá kém!

So với việc kiếm trong tay, Tiêu Hành Nhất tu hành thiên phú liền muốn kém nhiều, chẳng những đến nay chỉ có linh phủ sơ kỳ thực lực, hơn nữa ngưng tụ thành linh phủ phẩm chất cũng rất kém cỏi! Cũng chính bởi vì vậy, cho nên, mặc dù ngu kiếm lại như thế nào kinh diễm, Tiêu Hành Nhất đánh cũng cực kỳ gian nan.

Bằng không, cuộc tỷ thí này sợ là đã sớm đã kết thúc.

"Đáng tiếc. . ."

Lắc đầu, Trần Kiếm Phong nhẹ giọng thở dài nói.

"Đúng vậy a nếu như hắn có thể có một cái phẩm chất cao Lam Linh Phủ, sau này bước vào Tinh Cung Cảnh, thành tựu cũng không có thể đánh giá! Đáng tiếc a. . . Loại tư chất này, sợ là liền bước vào tinh cung cơ hội cũng sẽ không có!" Gật đầu, Tiền Thụy cũng phụ họa theo nói.

Không chỉ như vậy, thậm chí cho dù là bây giờ trận chiến trước mắt này, trên thực tế, như Trần Kiếm Phong như vậy cao thủ, cũng đều nhìn ra, Tiêu Hành Nhất thắng không.

Không phải Tiêu Hành Nhất kiếm không nhanh, mà là lẫn nhau thực lực sai biệt quá mức rõ ràng, cho dù là bằng vào thực lực tới nghiền ép, cũng đủ để đánh tan Tiêu Hành Nhất.

Hầu như ngay tại Trần Kiếm Phong cùng Tiền Thụy cảm thán đồng thời, đối phương cũng rốt cục bắt lại một cái cơ hội, mạnh mẽ cắt vào, cứng rắn chống đỡ Tiêu Hành Nhất một kiếm, bằng vào thực lực mạnh hơn, mạnh mẽ đột phá, một kiếm chém về phía Tiêu Hành Nhất.

"Phốc!"

Mũi kiếm vào thịt, Tiêu Hành Nhất cánh tay trái đồng dạng bị chém ra một đạo khủng bố vết thương, sâu triệt để thấy xương.

Nhưng mà, đối phương lại hiển nhiên liền cho Tiêu Hành Nhất chịu thua cơ hội cũng không muốn cho, trong mắt lóe lên vẻ tàn khốc, theo sát lại là một kiếm hướng về Tiêu Hành Nhất cánh tay chém tới.

Tông môn khảo hạch tỷ thí phía trên, là không thể trí mạng, bằng không liền sẽ có Đông Hải Tiên Đảo trưởng lão nhúng tay, thật là thụ thương lại không ở liệt!

Cái kia đệ tử, hiển nhiên là muốn muốn mượn cơ hội này, đem Tiêu Hành Nhất cánh tay chém xuống tới.

"Dừng tay!"

Cơ hồ là đồng thời, Trần Kiếm Phong chợt biến sắc, mở miệng muốn ngăn cản, chỉ là hắn vị trí cách sàn diễn võ thực sự có chút xa, cho dù là muốn nhúng tay cũng căn bản không kịp.

Nhưng mà ngay tại lúc đó, ngửi được nguy hiểm Tiêu Hành Nhất phản ứng đầu tiên cũng không phải tránh né một kiếm này, mà là trong nháy mắt đem kiếm giao cho thụ thương tay phải, mạnh mẽ xuất kiếm, hướng đối phương lòng ngực đâm tới!

Tiêu Hành Nhất rất rõ ràng, lấy chính mình tốc độ, là không có khả năng

tách ra một kiếm này, cho nên hắn duy nhất phản ứng chính là phản kích!

Tấn công địch chỗ tất cứu!

Một kiếm ở giữa, Tiêu Hành Nhất cánh tay chợt bị tận gốc chém rụng, tiên huyết vẩy ra mà ra.

Nhưng mà, Tiêu Hành Nhất kiếm nhưng cũng đồng dạng đâm vào đối phương miệng ngực.

Nhưng cũng cũng ngay lúc đó, bên cạnh Đông Hải Tiên Đảo trưởng lão chợt xuất thủ, tại Tiêu Hành Nhất kiếm phong, vừa mới đâm vào đối phương làn da trong nháy mắt, liền trực tiếp xuất thủ đem kiếm đánh rớt.

Đây hết thảy đều sinh thực sự quá nhanh, có thể nói là động tác mau lẹ, rất nhiều người thậm chí đều còn chưa kịp phản ứng đâu, cũng đã kết thúc!

"Tiêu sư đệ!"

Sau một khắc, Trần Kiếm Phong cùng Khổng Từ cũng đã trước sau nhảy lên sàn diễn võ!

Khổng Từ một cái giữ chặt Tiêu Hành Nhất, khắp khuôn mặt là bi thương chi sắc!

Cánh tay kia cánh tay đã bị tận gốc chém rụng, cứ như vậy máu chảy đầm đìa rơi trên mặt đất, nhìn thấy mà giật mình, dưới tình huống như vậy, đảm nhiệm dù ai cũng không cách nào sẽ đem Tiêu Hành Nhất cánh tay đón về.

Tiêu Hành Nhất mang thương lên đài, nhưng lại nếu như có thể muốn lấy được, chính là chỗ này đánh một trận, vậy mà thật làm cho hắn thất lạc một cánh tay!

Linh Tê Kiếm Tông đệ tử cũng đồng dạng theo xông tới, không ít đệ tử thậm chí cũng không nhịn được rơi lệ.

Có thể cái kia Đông Hải Tiên Đảo trưởng lão, lại như cũ sắc mặt đạm nhiên, "Đây là sàn diễn võ, đều vây qua tới làm cái gì? Còn không lui xuống?"

"Nghiêm Chính, ngươi chính là như thế chấp pháp sao?"

Trừng lấy cái kia Đông Hải Tiên Đảo trưởng lão, Trần Kiếm Phong nộ râu trương, lớn tiếng quát hỏi.

"Trần trưởng lão, cái này cùng ngươi có quan hệ gì?"

Liếc Trần Kiếm Phong liếc mắt, Nghiêm Chính nhàn nhạt hỏi ngược lại.

"Ngươi thân là Đông Hải Tiên Đảo trưởng lão, phụ trách bảo hộ đệ tử an toàn, sao có thể liền tối thiểu công bằng đều làm không được? Hắn muốn chém nhân cánh tay, ngươi không ngăn cản, có thể Linh Tê Kiếm Tông tiểu tử kia, mới vừa động thủ, ngươi liền xuất thủ ngăn cản, là đạo lý gì?"

Chờ lấy Nghiêm Chính, Trần Kiếm Phong lớn tiếng quát hỏi.

"Trần trưởng lão, tông môn khảo hạch quy tắc, không thương tổn mạng người! Chặt đứt một cánh tay cũng không trí mạng, thế nhưng cái kia một kiếm nếu như đâm vào trái tim, nhưng là chắc chắn phải chết! Ta như thế xuất thủ, có chuyện sao?" Lạnh lùng liếc Trần Kiếm Phong, Nghiêm Chính hờ hững mở miệng nói.

"Đánh rắm! Một kiếm kia vốn là tự cứu, nếu không phải ngươi nhúng tay, hắn lấy ở đâu gan to như vậy, dám dùng mệnh đi đổi đối phương cánh tay?"

"Trần trưởng lão, đây là đang nghi vấn ta cùng với đệ tử cấu kết?" Nét mặt lộ ra lau một cái màu lạnh, Nghiêm Chính lạnh lùng nói rằng, "Như vậy xin lấy ra chứng cứ tới."

"Ngươi!"

"Trần trưởng lão, ngươi thân là Bắc Đẩu Tinh Cung trưởng lão, là một Linh Tê Kiếm Tông đệ tử xuất đầu là đạo lý gì? Ta có hay không cũng có thể hoài nghi, ngươi cùng Linh Tê Kiếm Tông đệ tử cấu kết?"

". . ."

Những lời này, cũng là thật khí Trần Kiếm Phong toàn thân run rẩy, nhưng lại cũng cuối cùng vô pháp làm.

Đứng ở Bắc Đẩu Tinh Cung trên lập trường, hắn xác thực không có đạo lý vì Linh Tê Kiếm Tông xuất đầu.

"Trần trưởng lão, ta lập lại một lần nữa, lần này tông môn khảo hạch là ở ta Đông Hải Tiên Đảo cử hành, có hay không hợp quy tắc, cũng từ bổn tông tới giới định, không tới phiên ngươi nhúng tay!" Mãnh liệt vung tay áo một cái, Nghiêm Chính lạnh lùng tuyên bố đến, "Cuộc tỷ thí này, Linh Tê Kiếm Tông Tiêu Hành Nhất, thắng!"

Mặc dù thiên vị đối phương, có thể cuối cùng là hắn xuất thủ, theo quy củ cũng chỉ có thể xử Tiêu Hành Nhất thắng lợi, chỉ là loại trạng thái này Tiêu Hành Nhất, cho dù là thắng, cũng căn bản không có khả năng tham gia nữa trận tiếp theo tỷ thí.

Đây là lấy một cánh tay làm giá đổi thắng lợi, đối với Tiêu Hành Nhất, đối với Linh Tê Kiếm Tông mà nói, cái này thắng lợi đều tới thực sự quá thảm liệt.

Thật là, đối mặt Đông Hải Tiên Đảo cường thế, chính là một cái Linh Tê Kiếm Tông, mặc dù bất mãn, thì có thể làm gì đâu?

Kẻ yếu, vốn cũng không có bất luận cái gì quyền lợi!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 466: Linh Tê. . . Bất bại

"Linh Tê Kiếm Tông hết!"

Nhìn một màn này, những tâm tư đó linh xảo người, nhất thời liền làm ra phán đoán, nhẹ giọng thở dài nói.

Một trận chiến này thắng thua bản thân cũng không trọng yếu, trọng yếu là Đông Hải Tiên Đảo biểu hiện ra ngoài thái độ.

Mặc dù lý do nhìn quang minh chính đại, nhưng trên thực tế, Đông Hải Tiên Đảo thiên vị chi ý, cho dù ai đều có thể nhìn rõ biết, thậm chí ngay cả Trần Kiếm Phong mặt mũi cũng không bán, hiển nhiên là quyết tâm muốn đem Linh Tê Kiếm Tông đá ra khỏi cục.

Tiêu Hành Nhất một trận chiến này, chính là ví dụ, sau đó vô luận là Lý Tử Vân vẫn là Khổng Từ kết quả sợ rằng đều chẳng tốt đẹp gì.

Không có Bạch Nhạc Linh Tê Kiếm Tông, căn bản cũng không có cùng Đông Hải Tiên Đảo gọi nhịp tư cách.

Còn như Trần Kiếm Phong, có thể đứng đi ra, vì Tiêu Hành Nhất nói một câu nói như vậy, cũng đã là cực hạn, căn bản không có khả năng thật đứng ở Linh Tê Kiếm Tông bên này.

Nhìn mọi người chung quanh phản ứng, Trần Kiếm Phong khẽ thở dài một cái một tiếng, từ trên người lấy ra một viên đan dược đưa cho Tiêu Hành Nhất, lại đúng là vẫn còn cũng không nói gì.

Nếu như Tiêu Hành Nhất không có cụt tay, hắn có thể còn có thể đem Tiêu Hành Nhất thu nhập Bắc Đẩu Tinh Cung, nhưng hôm nay lại là không có khả năng.

Tư chất chưa đủ, lại là cụt tay tàn phế, căn bản chưa nói tới cái gì tương lai, chính là lấy thân phận của hắn mạnh mẽ thu nhập Bắc Đẩu Tinh Cung, cũng giống vậy sẽ bị hắn đệ tử kỳ thị, đối với Tiêu Hành Nhất mà nói, cũng chưa hẳn là chuyện gì tốt.

Bi kịch, chưa chắc liền có người đồng tình, bởi vì thế giới này vốn là phi thường hiện thực.

Đối với những thứ này cùng đi tham gia tông môn khảo hạch tông môn mà nói, càng phải như vậy, Linh Tê Kiếm Tông không được, bọn hắn không theo lại hung hăng giẫm một cước, liền đã coi như là mười phần nhân nghĩa.

Xa xa, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng chứng kiến bây giờ Linh Tê Kiếm Tông cảnh ngộ, nhưng lại đồng dạng không đồng nhất nói, giống như là căn bản không có chứng kiến.

Chính như Hà Diêu bọn hắn đoán tính toán, Vân Mộng Chân đối với Linh Tê Kiếm Tông căn bản không có bất kỳ cảm tình gì, duy nhất có thể làm cho nàng để ý, cũng vẻn vẹn chỉ là Bạch Nhạc một người mà thôi.

Bạch Nhạc không ở, lấy thân phận, dĩ nhiên là càng sẽ không vì Linh Tê Kiếm Tông nói chuyện.

"Thôi, thiên ý như vậy. . . Các ngươi cũng không nhất định kiên trì nữa."

Nhìn Tiêu Hành Nhất, Hà Diêu trên mặt lộ ra một tia lộ vẻ sầu thảm chi sắc, mất hết cả hứng mở miệng nói.

Cái này liên tiếp đả kích, đối với Hà Diêu mà nói, cũng đồng dạng quá lớn.

Từ Phong vì Mâu Kình Thần giết chết, Bạch Nhạc cuốn vào biển máu, chết ở Bạch Cốt Thần Giáo giáo chủ trong tay, bây giờ Tiêu Hành Nhất cũng trong tỷ thí bị trảm một cánh tay, Đông Hải một chuyến, đối với Linh Tê Kiếm Tông mà nói, quả thực tràn đầy tất cả đều là tin dữ.

Cho dù là Hà Diêu giờ khắc này, cũng không khỏi mọc lên một tia buông tha chi ý.

"Tông chủ!"

Nghe được Hà Diêu, Lý Tử Vân lúc này mở miệng nói, "Xin thứ cho đệ tử vô lễ, nhưng tông chủ nói tới lời nói, đệ tử vô pháp đồng ý!"

Chỉ vào Tiêu Hành Nhất, Lý Tử Vân trầm giọng nói, "Tiêu sư đệ trả giá lớn như vậy đại giới, làm ra lớn như vậy hi sinh, vì là cái gì? Chính là chỗ này một câu buông tha sao?"

Giờ khắc này Lý Tử Vân có vẻ rất kích động, mặc dù đối mặt Hà Diêu vị tông chủ này, cũng không có chút nào lùi bước ý tứ, "Ta biết cái này rất khó, cũng biết, chỉ sợ chúng ta đem hết toàn lực, cũng chưa chắc có thể thành công. . . Thật là, đây chính là buông tha lý do sao?"

"Trước đây, ta ước ao, thậm chí là đố kỵ Bạch sư huynh! Ta thủy chung cho rằng, Bạch sư huynh hắn bất quá, chính là có vài phần vận may, trùng hợp gặp phải thánh nữ mà thôi, bằng không, hắn không y nguyên vẫn là cái kia hèn mọn tiểu tạp dịch, cả đời cũng sẽ không có xuất đầu cơ hội?" Nhìn trước mặt những thứ này Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, Lý Tử Vân trầm giọng mở miệng nói, "Ta coi không tầm thường hắn, thậm chí nghĩ hết tất cả biện pháp, chính là muốn lần nữa đưa hắn giẫm tại dưới chân."

"Kết quả mọi người cũng chứng kiến, bây giờ ta, liền cùng Bạch sư huynh so sánh tư cách cũng không có." Dừng một cái, Lý Tử Vân thanh âm đột nhiên cất cao rất nhiều, chuyện cũng theo đó nhất chuyển, "Thật

là, vậy thì thế nào đâu?"

"Ngắn ngủi này ba năm ở giữa, thực lực ta đề thăng nhiều ít? Những thứ này lẽ nào liền không có ý nghĩa sao?" Chỉ mình, Lý Tử Vân nhẹ giọng nói, "Hiện tại, ta nghĩ minh bạch rất nhiều chuyện! Chúng ta muốn chiến thắng xưa nay không là cái gì người khác, mà là chúng ta chính mình!"

"Chúng ta cần muốn hỏi, thủy chung là, chúng ta là thật không nữa được đã tận lực, lại có hay không có thể nói là không thẹn với lương tâm?"

Những lời này, nhưng là nhất thời để cho sở hữu Linh Tê Kiếm Tông đệ tử đều trở nên động dung, cho dù là Hà Diêu, cũng không khỏi có chút chấn động.

"Ta biết, trước khi tới, mọi người chúng ta đều bả hy vọng ký thác vào Bạch sư huynh trên người, cho rằng chỉ cần có Bạch sư huynh tại, trên người chúng ta liền không có bao nhiêu áp lực, Bạch sư huynh hội mang theo chúng ta đi hướng thành công!" Ánh mắt chậm rãi từ trên người mọi người đảo qua, Lý Tử Vân tiếp tục nói, "Thật là. . . Linh Tê Kiếm Tông không nên chỉ có Bạch sư huynh! Chúng ta mỗi người, đều là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, thậm chí, chúng ta từ trong tông môn đạt được tài nguyên, nếu so với Bạch sư huynh càng nhiều!"

"Bây giờ, Bạch sư huynh không ở, chúng ta không có dựa vào, cho nên nên buông tha sao?"

"Không! Tuyệt không! Chúng ta muốn đem Bạch sư huynh không thể hoàn thành làm xong chuyện, chúng ta muốn tận chúng ta có khả năng, tranh đấu cái này tràng tông môn khảo hạch thắng lợi! Dù là cuối cùng thật thất bại, chỉ cần cái này một cổ thái độ không tiết, chúng ta liền vẫn như cũ có thể ngóc đầu trở lại!"

Giờ khắc này Lý Tử Vân trên người đột nhiên xuất hiện một loại khác mị lực.

Cái kia tựa hồ tại trong tông môn, cũng không rất màu mè, thậm chí bởi vì cùng Bạch Nhạc xung đột, hầu như trở thành sở hữu đệ tử trò cười Lý Tử Vân, vào giờ khắc này, lại phảng phất thay đổi một cá nhân.

Có thể, luận thực lực, luận thiên phú, hắn đều xa xa vô pháp so Bạch Nhạc so sánh, thế nhưng vào giờ khắc này, Lý Tử Vân trên người lộ ra cứng cỏi cùng dũng khí, lại đủ để cho bất luận kẻ nào động dung.

"Nhìn một chút Tiêu sư đệ!"

Chỉ vào Tiêu Hành Nhất, Lý Tử Vân cảm xúc kích động nói lần nữa, "Lẽ nào Tiêu sư đệ không biết nguy hiểm không? Thật là hắn tình nguyện mang thương vào sân, chính là muốn liều mạng một hơi thở, tranh một hơi thở! Cho dù là vì thế trả giá một cánh tay đại giới, nhưng hắn đúng là vẫn còn thắng. . . Không phải sao?"

"Không có ai có lý do buông tha! Trừ phi tự chúng ta mất dũng khí, buông tha tự chúng ta!" Một tay theo kiếm, Lý Tử Vân ngẩng đầu lên, nghiêm túc mở miệng nói, "Ta sẽ tận lực chiến đến một khắc cuối cùng, vô luận thành bại sinh tử. . . Chính như Bạch sư huynh nói cho ta biết, phần này kiên trì cùng dũng khí, chính là ta cầm kiếm ý nghĩa!"

"Linh Tê. . . Bất bại!"

Trong lúc nhất thời, sở hữu Linh Tê Kiếm Tông đệ tử không khỏi đồng thời hô to bốn chữ này, mặc dù cũng chỉ có mười mấy người, nhưng lại, hô lên một cổ bất khuất bất diệt tinh thần, rung động tứ phương!

Linh Tê bất bại!

Nhìn trước mặt những thứ này đệ tử, Hà Diêu nhịn không được rơi lệ.

Vô luận gặp phải thế nào gian nguy, vô luận có nhiều trắc trở, có những

thứ này đệ tử tại. . . Linh Tê Kiếm Tông liền sẽ không bao giờ diệt vong!

Cho dù là thật cuối cùng thất bại, chân chính mất đi Huyền cấp tông môn tư cách, Linh Tê Kiếm Tông cũng y nguyên vẫn là Linh Tê Kiếm Tông, hơn nữa, nhất định sẽ so với trước kia càng mạnh.

"Linh Tê. . . Bất bại!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 467: Quý Lương Xuyên

Nhìn Linh Tê Kiếm Tông những người này, Tô Nhan trong lòng cũng không khỏi có chút thổn thức.

Từ Thanh châu chạy tới thời điểm, thật nàng đối Linh Tê Kiếm Tông căn bản không có bất luận cái gì hảo cảm, đoạn đường này đến Đông Hải đến, trên đường thấy đoán, cũng đồng dạng để cho nàng đối Linh Tê Kiếm Tông không sinh được hảo cảm gì đến, chỉ nhìn trước đây môn khiêu chiến Lý Tử Vân thời điểm, nàng vẫn ôm xem náo nhiệt tâm tính, liền có thể minh bạch.

Về sau, Bạch Nhạc ở trên biển gặp nạn, thì càng là để cho nàng giận lây sang Linh Tê Kiếm Tông! Bạch Nhạc không ở, nàng liền thủy chung thờ ơ lạnh nhạt, thủy chung không một lời, thậm chí là ở trong lòng âm thầm cười nhạt.

Cho tới giờ khắc này, chứng kiến Tiêu Hành Nhất không tiếc cụt tay cầu thắng, chứng kiến Lý Tử Vân, chứng kiến những thứ này Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, nguyện ý không tiếc bất cứ giá nào đánh đến một khắc cuối cùng, nàng mới rốt cục trở nên động dung.

Dạng này Linh Tê Kiếm Tông, mới đáng giá công tử vài phần kính trọng, mới đáng giá công tử trở nên mạo hiểm.

Nghĩ vậy, Tô Nhan lúc này mới chậm rãi đi tới Tiêu Hành Nhất trước mặt, từ trên người lấy ra một ít đan dược, để cho người ta cho Tiêu Hành Nhất ăn vào.

"Các ngươi cũng không nhất định bi quan như vậy, đoạn một cánh tay, cũng chưa hẳn là con đường tu hành đoạn tuyệt!"

"Đa tạ Tô cô nương!"

Hơi hơi ôm quyền, Hà Diêu trầm giọng đáp.

Tô Nhan mặc dù là ma tu, nhưng lại dù sao cũng là theo Bạch Nhạc người, hơn nữa thực lực tại đây thả lấy, đảm nhiệm ai cũng không dám khinh thị.

"Không cần cảm tạ ta! Ta bất quá là theo công tử phân phó, trông nom các ngươi một ... hai ... A." Nhàn nhạt đáp một câu, Tô Nhan tiếp tục nói, "Làm tốt các ngươi sự tình chính là, còn như công tử. . . Chỉ là tạm thời gặp phải một chút phiền toái mà thôi, chưa chắc liền thật về không được."

Rất nhiều chuyện, người khác không biết, thế nhưng Tô Nhan nhưng là thanh thanh sở sở.

Bạch Nhạc không chỉ có riêng chỉ có mặt ngoài điểm này thực lực, trước đây trong biển máu, cũng không có bại lộ thân phận, vậy thì có nghĩa là, cục diện căn bản không có nguy hiểm đến xấu nhất cảnh giới.

Loại tình huống này, Bạch Nhạc nơi nào sẽ dễ dàng như vậy vẫn lạc.

Một khi bại lộ thân phận, đạo ma song tu hoàn mỹ tinh cung, còn có Côn Ngô Kiếm, đối đầu một cái đã thụ thương bạch cốt giáo chủ, chưa chắc thì nhất định sẽ chịu thiệt.

Chỉ là những lời này, Tô Nhan căn bản là không có cách nói ra miệng là được.

"Tô cô nương thật đúng là lạc quan!"

Đang khi nói chuyện, bên tai nhưng là đột nhiên vang lên cười lạnh một tiếng âm thanh.

Nhậm Bách Đào!

Thậm chí không cần quay đầu, Tô Nhan cũng đã đoán được đối phương thân phận, sắc mặt hơi có chút lãnh, "Chuyện ta, còn chưa tới phiên các ngươi Đông Hải Tiên Đảo người đến quan tâm."

"Thật sao?"

Cười lạnh một tiếng, Nhậm Bách Đào khinh thường nói rằng, "Tô cô nương, hay là trước lo lắng ngươi một chút chính mình bả! Một cái ma tu, liền dám nghênh ngang đến ta Đông Hải Tiên Đảo phía trên, cũng không tránh khỏi quá càn rỡ."

"Ta chịu đảm nhiệm tại Đại Càn Vương Triều, chỉ chịu Thanh Châu phủ điều khiển!" Liếc Nhậm Bách Đào liếc mắt, Tô Nhan nhàn nhạt mở miệng nói, "Dù cho là ma tu, sợ cũng còn chưa tới phiên các ngươi Đông Hải Tiên Đảo quản."

"Thật sao?" Bên âm hiểm mở miệng, Nhậm Bách Đào cười lạnh nói, "Ai có thể vì ngươi chứng minh đâu?"

Nói đến đây, Nhậm Bách Đào trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, "Tô cô nương, Bạch Nhạc đã chết, ngươi tốt nhất vẫn là nhận rõ hiện thực tương đối khá. . . Chỉ có thức thời người, mới có thể sống dài hơn."

Nói được cái này, Nhậm Bách Đào trong mắt, cũng không khỏi hiện lên lau một cái nhỏ không thể thấy muốn sắc.

Vô luận Tô Nhan là thân phận gì, có thể cái kia phần từ trong cốt tử lộ ra tới quyến rũ phong tình, cũng là thật làm người ta điên cuồng mê muội, chính là hắn cũng không ngoại lệ.

Trước đó, Bạch Nhạc còn sống thời điểm, hắn không dám làm cái gì, cũng không cách nào làm cái gì.

Nhưng hôm nay Bạch Nhạc đã chết, hắn tự nhiên cũng liền có chút không nén được trong lòng cái kia một đám lửa nóng.

"Khanh khách! Người ta rất sợ hãi đâu, thật là nên giống ai tìm kiếm che chở đâu? Ai nha, nghe nói Mâu Kình Thần mới là Đông Hải đệ nhất thiên kiêu đi, không biết vị công tử này, có thể hay không cho người ta dẫn tiến một chút?" Sóng mắt lưu chuyển, Tô Nhan cái kia xốp xốp thanh âm thong thả vang lên, có thể trong giọng nói cái kia phần vẻ đùa cợt, nhưng cũng không che giấu chút nào.

Sắc mặt hơi có chút xấu xí, Nhậm Bách Đào lúc này lạnh rên một tiếng, xoay người mà đi.

Nhìn Nhậm Bách Đào bóng lưng, Tô Nhan mắt tràn đầy vẻ khinh miệt.

. . .

Cũng không có cho Linh Tê Kiếm Tông lưu nhiều ít thời gian nghỉ ngơi, rất nhanh liền đến Lý Tử Vân cùng Khổng Từ vào sân thời điểm.

So với việc Tiêu Hành Nhất, Lý Tử Vân cùng Khổng Từ thực lực không muốn mạnh hơn, nếu như dựa theo tình huống bình thường, chí ít đi qua một vòng này, tiến nhập mười sáu cường căn bản không khó khăn gì.

Có thể hết lần này tới lần khác, kết quả rút thăm, hai người đối đầu đối thủ đều cực mạnh, ẩn nhiên đều xem như là đoạt giải quán quân đứng đầu.

Nếu nói là trong lúc này không có ai gian lận, sợ là đều không người bằng lòng tin tưởng.

Có thể hỏi đề ở chỗ, loại thời điểm này, căn bản sẽ không có bất kỳ người thay Linh Tê Kiếm Tông kêu bất bình, Linh Tê Kiếm Tông bản thân rành mạch từng câu, bọn hắn căn bản cũng không có kháng nghị tư cách.

Chỉ có thể yên lặng tiếp thu sự an bài này.

Lý Tử Vân đối thủ, tên là Hàng Duệ, là Thủy Vân Trai chân truyền đệ tử, bản thân liền là linh phủ đỉnh phong thực lực, thực lực cực mạnh, hơn nữa, Thủy Vân Trai bản thân liền là Đông Hải bên trong khu vực Huyền cấp tông môn, hiển nhiên động thủ trước đó, cũng đã được phân phó, xuất thủ cực kỳ tàn nhẫn.

Từ vừa mới bắt đầu, liền áp chế Lý Tử Vân đánh, mặc dù Lý Tử Vân đã đem hết toàn lực, nhưng cũng đúng là vẫn còn vô pháp bù đắp trên thực lực chênh lệch, kiên trì một khắc đồng hồ thời gian, trên người chịu hơn mười đạo kiếm thương, ngạnh sinh sinh chiến tới lực kiệt, lúc này mới bị thua.

Nhưng dù cho như thế, Hàng Duệ cũng đồng dạng đánh đổi một số thứ, trên người đồng dạng bị thương.

Chính như Lý Tử Vân chính mình nói, vô luận thắng bại, chí ít, hắn đã đem hết toàn lực.

Ai cũng rõ ràng, nếu không phải lần này rút thăm có chuyện, lấy Lý Tử Vân thực lực, tuyệt đối có tư cách tranh một chút Top 8.

Cho dù là những cái kia trước đó chướng mắt Linh Tê Kiếm Tông người, lúc này, đối mặt Lý Tử Vân, đối mặt Linh Tê Kiếm Tông cũng không khỏi nhiều mấy phần tôn trọng.

Dạng này dũng khí cùng quyết đoán, có tư cách đạt được mọi người tôn trọng.

Còn như Khổng Từ, chỗ đối mặt đối thủ, tên là Quý Lương Xuyên, là Lương Sơn Kiếm Tông đệ tử , đồng dạng cũng là linh phủ đỉnh phong, hơn nữa thực lực vẫn còn Hàng Duệ phía trên.

"Khổng sư huynh, ta nghe qua tên ngươi. . . Thành thật mà nói, thật ta cũng không nên xuất hiện ở đây tràng tông môn trong khảo hạch, chỉ là, trừ ta, bổn tông không có người nào có hoàn toàn chắc chắn đào thải hết ngươi." Đứng tại đài diễn võ bên trên, Quý Lương Xuyên nhẹ giọng nói, "Nhận thua đi, bằng không. . . Ngươi không chỉ thắng không, sẽ còn thua rất thảm! So ngươi vị kia Tiêu sư đệ thảm hại hơn!"

"Quý Lương Xuyên? Hắn trả thế nào lấy Lương Sơn Kiếm Tông danh nghĩa xuất chiến?"

Ngay tại Quý Lương Xuyên lên đài thời điểm, nhất thời liền có người biết nội tình nhịn không được kinh hô thành tiếng.

Vị này Quý Lương Xuyên, mặc dù từng là Lương Sơn Kiếm Tông người, nhưng trên thực tế từ lúc hai năm trước, cũng đã bái nhập Đông Hải Tiên Đảo, hơn nữa chỉ thiếu chút nữa là có thể bước vào Tinh Cung Chi Cảnh, nguyên bản Lương Sơn Kiếm Tông trong danh sách, cũng căn bản không có tên hắn, hiển nhiên là tạm thời cộng vào.

Rất hiển nhiên, lần này Đông Hải Tiên Đảo vì triệt để chặn Linh Tê Kiếm Tông con đường, là đã có chút không giữ thể diện mặt.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 468: Thắng ngươi một viên Uẩn Tinh Đan

Kim quang lấp lóe!

Thiên Diệp Kiếm thượng lộ ra lau một cái xán lạn quang mang, đối với Khổng Từ đến, đây chính là hắn hồi đáp.

So với việc Lý Tử Vân cùng Bạch Nhạc, Khổng Từ tính khí bản thân liền có vẻ cực kỳ ôn hòa, có thể ôn hòa nhưng cũng cũng không có nghĩa là sẽ không có tính khí cùng kiên trì, thậm chí còn, ở một phương diện khác, Khổng Từ thậm chí so người khác đều càng phải cố chấp nhiều.

Mấy năm nay, cho dù là tại Linh Tê Kiếm Tông, Khổng Từ cũng thủy chung đều đang bế quan, vẫn chưa cùng bất luận kẻ nào động thủ, cho dù là Linh Tê Kiếm Tông người, đều không rõ ràng Khổng Từ rốt cuộc có bao nhiêu mạnh, thì càng không nếu là người ngoài.

Bây giờ Khổng Từ cái này sáng ngời kiếm, cũng là thật làm cho tất cả mọi người trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Kiếm vốn nên là hung binh, có ở Khổng Từ trong tay, lại vẫn cứ có thể lộ ra lau một cái tường hòa từ bi khí tức tới.

Tối trọng yếu là, phần này từ bi lại ngược lại có thể mang cho người ta một loại tim đập nhanh lực lượng.

"Phật tính!"

Ánh mắt rơi vào Khổng Từ trên người, Trần Kiếm Phong lần nữa trở nên động dung.

"Có ý gì?" Nhìn Khổng Từ, Tiền Thụy có chút không hiểu hỏi.

Tiền Thụy bản thân mặc dù cũng là Tinh Cung Cảnh tu vi, có thể thấy được nhân thức lại dù sao cũng có hạn, kém xa cùng Trần Kiếm Phong so sánh, mặc dù bản năng cảm giác đến, Khổng Từ bây giờ trạng thái có chút kỳ quái, nhưng lại vẫn như cũ không cách nào thấy rõ sở.

"Phật đạo cao thủ đã lâu không hiện thế, ngươi không biết cũng thuộc về bình thường." Lắc đầu, Trần Kiếm Phong nhẹ giọng giải thích.

"Mấy ngàn năm trước , đạo, ma, phật, ba đạo cùng tồn tại, không phân cao thấp! Chỉ là về sau, Đạo Lăng Thiên Tông đột nhiên xuất hiện, hoành tảo thiên hạ, không chỉ có áp ma đạo không dám ngẩng đầu, cho dù là phật đạo, cũng đồng dạng trốn vào Tây vực, không lý bên trong cửu châu."

Đứng ở Mâu Kình Thần thân phận, Mai Vĩnh Giang nhẹ giọng giải thích, "Chỉ là, so với việc ma đạo, phật đạo trước đây nhưng là chủ động rời khỏi bên trong, cho nên, cùng Đạo Môn quan hệ, cũng không tính ác liệt! Chỉ là, chân chính phật đạo cao nhân, cũng đã hồi lâu chưa từng hiện thân qua."

"Loại này từ bi trong hơi thở, lộ ra thuần khiết phật tính, hầu như có thể khẳng định, cái này Khổng Từ, tất nhiên cần phải đến phật đạo cao nhân chỉ điểm, thậm chí khả năng bản thân liền người mang Phật Đạo Truyền Thừa! Phần này thủ đoạn, nhưng đồng dạng là một cái Linh Tê Kiếm Tông vô pháp làm được."

"Phật Đạo Truyền Thừa sao?" Hơi hơi hạm, Mâu Kình Thần trong mắt cũng không khỏi lộ ra một tia thú vị thần thái, thong thả mở miệng nói, "Không nghĩ tới, thật đúng là có chút nhìn nó, bất quá cũng tốt, dạng này mới có đủ thú."

Vô luận là Tiêu Hành Nhất cùng Lý Tử Vân kiên trì, vẫn là Khổng Từ trên người phật tính, đối với Mâu Kình Thần đến, cũng bất quá chỉ là cúi đầu liếc mắt nhìn, một câu thú vị mà thôi.

Không phải hắn tự cho là thanh cao, mà là lẫn nhau ở giữa chênh lệch thực sự quá lớn, căn bản để cho hắn không sinh được một tia ra chiêu hứng thú.

"Phải có thú, thật ngươi chính là muốn cùng Bạch Nhạc so một trận đi?" Bật cười lớn, Mai Vĩnh Giang nhẹ giọng nói, "Đáng tiếc. . ."

"Không có gì có thể tiếc." Lắc đầu, Mâu Kình Thần nhàn nhạt mở miệng nói, "Nếu như hắn chết, vậy cũng chỉ có thể rõ ràng hắn quá ngu, dạng này người, cũng không tư cách làm đối thủ của ta, "

"Ý ngươi là. . . Hắn có thể còn chưa có chết?" Trong nháy mắt, Mai Vĩnh Giang liền đánh bắt được bên trong then chốt, nhịn không được hỏi tới.

"Nếu quả thật tồn tại loại này khả năng, vậy bây giờ nhằm vào Linh Tê Kiếm Tông sự tình. . ."

"Không cần!" Lắc đầu, Mâu Kình Thần nhàn nhạt mở miệng nói, "Tất nhiên hắn không chết, lại có thể thế nào? Ta có thể ngay trước hắn mặt, giết Từ Phong, liền không quan tâm hắn nghĩ như thế nào, hắn nếu trở về, ta qua tay là có thể trấn áp hắn, gì đủ vi lự?"

Thiên Diệp Từ Bi Kiếm!

Ba năm trước đây, tại Linh Tê Kiếm Tông thi đấu bên trong, Khổng Từ cùng Bạch Nhạc luận kiếm, Thiên Diệp Từ Bi Kiếm từng thua quá Bạch Nhạc một lần!

Có thể cái kia lại cũng không có nghĩa là, Thiên Diệp Từ Bi Kiếm yếu, mà là trước đây Khổng Từ, đối với Thiên Diệp Từ Bi Kiếm cảm ngộ còn

chưa đủ mạnh.

Thiên Diệp Từ Bi Kiếm, bản thân liền là Khổng Từ sáng tạo, theo thực lực đề thăng, đối với phật tính, kiếm đạo lý giải làm sâu sắc, uy lực liền sẽ càng ngày càng mạnh! Lúc này cho dù là đối mặt Bạch Nhạc, chỉ lấy kiếm đạo mà nói, Khổng Từ cũng có lòng tin đánh một trận.

Đương nhiên, lần này xuất quan, Bạch Nhạc đã bước vào tinh cung, hơn nữa tông môn khảo hạch sắp tới, Khổng Từ dù sao không phải là Lý Tử Vân, lòng hiếu thắng, cũng không có mãnh liệt như vậy, cũng liền chưa cùng Bạch Nhạc đề cập qua.

Nhưng hôm nay tại đây tông môn khảo hạch trong tỉ thí thi triển ra, lại đồng dạng có thể nói là kinh diễm tứ tọa.

Đem phật tính cùng kiếm đạo dung hợp làm một, mang đến cũng là một loại thiên kiêu sức sang tạo.

Chỉ bằng điểm này, toàn bộ Duyện châu thiên tài bên trong, Khổng Từ liền đủ để chiếm giữ một chỗ cắm dùi.

Thậm chí còn, giả sử Khổng Từ không phải tại Linh Tê Kiếm Tông, mà là đang Bắc Đẩu Tinh Cung hoặc là Đông Hải Tiên Đảo loại này Địa cấp trong tông môn, có thể có được đủ đủ tài nguyên, trước đây có thể liền có thể thành tựu tử phủ, một khi bước vào tinh cung, liền lại là một vị nhân vật thiên kiêu.

Đáng tiếc, Linh Tê Kiếm Tông tài nguyên, tịnh không đủ để thành tựu một vị thiên kiêu!

Thậm chí đến bây giờ, Khổng Từ rõ ràng đã đạp ở linh phủ đỉnh phong, tùy thời có thể đột phá, cũng y nguyên vẫn là không thể đạt được thích hợp đột phá đan dược.

Ngắn ngủi một nén nhang thời gian, Khổng Từ cũng đã chiếm giữ đủ đủ ưu thế.

Dù là đối phương là đã bái nhập Đông Hải kiếm tông Quý Lương Xuyên.

Nhưng mà, ngay tại tất cả mọi người cho rằng, một trận chiến này Khổng Từ sắp sửa thắng thời điểm.

Quý Lương Xuyên, trong tay lại đột nhiên nhiều một cái bình ngọc, ngón tay hơi hơi dùng sức, liền chợt đem bình ngọc bóp nát, lộ ra đặt ở bên trong đan dược.

Trong tích tắc, cái kia linh khí nồng nặc chợt thả ra, liền khiến cho mọi người vì thế mà choáng váng!

"Uẩn Tinh Đan? ! !"

Vô số người kinh hô thành tiếng, cũng đồng dạng đã đoán được Quý Lương Xuyên dụng ý!

Lâm chiến đột phá!

Lấy Linh Phủ Cảnh thực lực, hắn đã vô pháp đánh bại Khổng Từ, cho nên liền lựa chọn tại đây trong chiến đấu, trực tiếp đột phá tinh cung, như vậy là có thể vững vàng áp chế Khổng Từ, thắng được cái này một thắng!

Đương nhiên, hắn dù sao không phải là Mâu Kình Thần như thế thiên tài, dạng này trong chiến đấu mạnh mẽ đột phá, tất nhiên sẽ có vẻ hơi chuẩn bị chưa đủ, đối với hắn sau này thực lực, hơi có một ít ảnh hưởng, nhưng này dạng tổn thất, nhưng là hắn hoàn toàn có thể thừa nhận.

Lần này, sở dĩ nếu lấy Lương Sơn Kiếm Tông đệ tử thân phận tới tham

dự lần này tông môn khảo hạch, chính là muốn bả Linh Tê Kiếm Tông sở hữu con đường phong kín, để cho Linh Tê Kiếm Tông từ Huyền cấp tông môn xoá tên!

Cho nên, từ vừa mới bắt đầu, hắn lựa chọn lúc động thủ sau khi, trên thực tế, liền đã làm tốt vẹn toàn chuẩn bị!

Dù là Khổng Từ thực lực, xác thực ra dự tính, bằng vào một quả này Uẩn Tinh Đan, hắn cũng có thể giống vậy chuyển bại thành thắng.

Nhìn trong tay Uẩn Tinh Đan, Quý Lương Xuyên trên mặt nhất thời lộ ra lau một cái châm chọc nụ cười, khinh miệt mở miệng nói, "Khổng Từ, ta thừa nhận ngươi rất mạnh! Thật là, cái nào thì thế nào đâu? Đây là tông môn khảo hạch, chúng ta đại biểu là mỗi người tông môn thực lực cùng súc tích!"

"Thiên phú cùng thực lực, có thể ngươi cũng thắng ta một bậc. . . Nhưng ta, liền thắng ngươi một quả này Uẩn Tinh Đan! Ha ha ha ha!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 469: Dùng một cái mạng, đoạn ngươi con đường tu hành

Quý Lương Xuyên câu này châm chọc, liền phảng phất một cái búa tạ, hung hăng nện ở Hà Diêu trong lòng!

Mắt mở trừng trừng nhìn một chút Quý Lương Xuyên nuốt vào cái kia một viên Uẩn Tinh Đan, Hà Diêu một ngụm nghịch huyết dâng lên, nhưng là nhất thời nhịn không được một búng máu từ cổ họng xông lên, trực tiếp phun ra ngoài.

"Tông chủ!"

Mắt thấy Hà Diêu tức hộc máu, xung quanh Linh Tê Kiếm Tông đệ tử trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái vẻ bi thương.

Quý Lương Xuyên mặc dù kiêu ngạo, nhưng này lại xác thực thật là đánh vào Linh Tê Kiếm Tông yếu hại phía trên.

Tông môn thực lực yếu, sẽ rất khó bồi dưỡng được chân chính thiên tài đến, không phải những thứ này đệ tử không đủ nỗ lực, mà là tông môn căn bản là vô pháp dành cho bọn hắn cần thiết tài nguyên, một bước chậm, chính là từng bước chậm, cuối cùng có thể sẽ bị người bỏ rơi vô tung vô ảnh.

Khổng Từ biểu hiện, đã đủ đủ kinh diễm, nhưng cuối cùng, lại y nguyên vẫn là muốn thua ở một quả này Uẩn Tinh Đan bên trên, đó là một loại kiểu gì tuyệt vọng cùng vô lực.

Cái này bại một lần, hầu như cũng đã đoạn tuyệt Linh Tê Kiếm Tông sở hữu hy vọng!

Tuy, những đệ tử này đều rất xuất sắc, cho dù là thật không gánh nổi Huyền cấp tông môn tư cách, cũng giống vậy không ai hội khí tuy, thật là. . . Cái kia lại không có nghĩa là sẽ không có ảnh hưởng.

Liền Huyền cấp tông môn đều không phải là, Linh Tê Kiếm Tông có khả năng tranh đấu tài nguyên cũng sẽ chỉ ít hơn, đối mặt nguy hiểm càng nhiều!

Dưới tình huống như vậy, cho dù là trong môn đệ tử xuất sắc đi nữa, cũng sẽ bởi vì tài nguyên chưa đủ mà chẳng khác người thường!

Tựa như bây giờ, Quý Lương Xuyên thắng Khổng Từ một quả này Uẩn Tinh Đan!

Dạng này bại. . . Ai có thể cam tâm?

Oanh!

Uẩn Tinh Đan cửa vào, linh lực kinh khủng chợt điên cuồng tản ra, tản vào Quý Lương Xuyên thân thể mỗi một bộ phận, tràn ngập bạo tạc tính chất lực lượng!

Trong cơ thể linh phủ cũng theo đó hiển hiện mà ra, đồng thời chậm rãi bắt đầu vỡ nát, hướng về tinh cung phương hướng diễn hóa.

Cứ việc còn chưa hoàn thành đột phá, có thể trong nháy mắt đó tuôn ra lực lượng, cũng đã đồng dạng để cho người ta chấn động.

Giờ khắc này, dù cho là Khổng Từ, cũng không khỏi có trong nháy mắt do dự!

Quý Lương Xuyên đã bắt đầu đột phá, tình huống bình thường xuống, hắn cũng đã bại triệt để, phải nên thừa dịp đối phương còn chưa hoàn

thành đột phá trước đó chủ động chịu thua mới đúng.

Có thể dưới tình huống như vậy chịu thua. . . Vô luận là Khổng Từ chính mình, vẫn là Linh Tê Kiếm Tông, thì như thế nào có thể cam tâm?

Hít sâu một hơi, Khổng Từ trong mắt lại chợt lộ ra lau một cái kiên quyết chi sắc!

"Vù vù!"

Một tiếng kiếm minh vang lên, Khổng Từ chẳng những không có chịu thua, ngược lại thình lình lại bước ra một bước, giơ tay lên một kiếm, chợt hướng về Quý Lương Xuyên chém tới.

Một màn này, nhưng là chợt lệnh tất cả mọi người tại chỗ đều trở nên động dung!

Đây là muốn làm gì? Chẳng lẽ thật điên hay sao?

"Khổng Từ, ngươi điên sao?"

Cơ hồ là đồng thời, tại đây đột phá Quý Lương Xuyên nhận thấy được cái kia một luồng sát khí, cũng đồng dạng thốt nhiên biến sắc, hỏi ra chỗ có người trong lòng vấn đề.

"Điên? Vậy coi như ta là điên a!"

Trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, Khổng Từ nhàn nhạt mở miệng nói, "Ngươi vừa mới, thắng ta một viên Uẩn Tinh Đan. . . Không sai, ta xác thực không cầm ra Uẩn Tinh Đan tới đột phá, thật là, đã ngươi dám lựa chọn lâm chiến đột phá, cái kia đối ta tới chiến đấu liền vẫn chưa kết thúc!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, Khổng Từ lạnh lùng nói,

"Ngươi dám dùng Uẩn Tinh Đan tới đoạn ta Linh Tê Kiếm Tông đường, ta liền dám dùng cái mạng này, tới đoạn ngươi con đường tu hành!"

Lời đến cái này, người khác mới rốt cục triệt để phản ứng kịp.

Có thể cũng chính bởi vì vậy, nhìn về phía Khổng Từ ánh mắt, mới càng lộ ra lau một cái vẻ kiêng kỵ.

Người điên!

Linh Tê Kiếm Tông người đều điên!

Từ Tiêu Hành Nhất bắt đầu, liền không tiếc lấy cụt tay làm giá, mạnh mẽ cầu thắng.

Lý Tử Vân cũng cơ hồ là tại đài diễn võ thượng dùng hết tia khí lực cuối cùng, lực kiệt mà bại!

Bây giờ Khổng Từ khoa trương hơn, dĩ nhiên là phải dùng chính mình mệnh, tới chặn Quý Lương Xuyên con đường tu hành.

Quả thật, Khổng Từ tuyệt đối không phải Quý Lương Xuyên đối thủ, dù là đối phương còn chưa hoàn thành đột phá, thực lực cũng đồng dạng hội tùy theo tăng vọt, loại tình huống này, tiếp tục đấu, Khổng Từ tất phải khó thoát khỏi cái chết! Thật là đồng dạng, Quý Lương Xuyên vốn là lâm chiến đột phá, chuẩn bị cũng không đầy đủ, một khi bị Khổng Từ quấy rầy, đột phá liền đương nhiên sẽ không thuận lợi!

Quan trọng hơn là. . . Ngưng tụ tinh cung là hội đưa tới đạo kiếp a!

Đạo kiếp phía dưới, Khổng Từ nếu như không lùi, liền sẽ bị phán định là giúp Quý Lương Xuyên độ kiếp, kể từ đó, đạo kiếp uy lực nhất thời liền sẽ tăng lên gấp đôi.

Đến lúc đó, Khổng Từ cái này làm rối tuy sẽ chết tại đạo kiếp phía dưới, nhưng đồng dạng, cho dù là Khổng Từ chết, đạo kiếp uy lực, cũng căn bản sẽ không lại yếu bớt, đến lúc đó, không chống đỡ được đạo kiếp, Quý Lương Xuyên mặc dù chưa chắc nhất định sẽ chết, nhưng lại ắt sẽ bị hủy diệt tinh cung, phế bỏ tu vi, từ đó đoạn tuyệt con đường tu hành.

Đây mới thực sự là lưỡng bại câu thương.

Dùng một cái mạng, tới đoạn đối phương con đường tu hành!

Cũng là Khổng Từ, hoặc là, Linh Tê Kiếm Tông lúc này duy nhất có thể làm ra phản kích!

Đó là một loại trong tuyệt cảnh điên cuồng, đập nồi dìm thuyền, không tiếc bất cứ giá nào quả đoán cùng thảm liệt!

Ùng ùng!

Không trung, kiếp vân rậm rạp, mắt thấy, đạo kiếp cũng đã muốn ngưng tụ thành hình, giờ khắc này Quý Lương Xuyên, làm sao không phải là sắp điên.

Cơ hồ là vô ý thức, Quý Lương Xuyên liền muốn nhận ra, nhảy xuống sàn diễn võ!

Khổng Từ điên xem, hắn cũng không điên, thà rằng chịu thua, thua cuộc tỷ thí này, hắn cũng không muốn đoạn tuyệt chính mình con đường tu hành a.

Thật là, ngay tại Quý Lương Xuyên muốn chịu thua trong nháy mắt, lại đột nhiên liếc về dưới đài Nhậm Bách Đào cái kia băng lãnh ánh mắt!

Chỉ là liếc mắt, Quý Lương Xuyên liền rõ ràng chứng kiến Nhậm Bách Đào trong mắt cái kia một luồng sát cơ lạnh như băng, liền phảng phất

một thùng nước đá tại tháng chạp ngã đầu dội xuống, hàn ý đến xương.

Một quả này Uẩn Tinh Đan, bản thân thì không phải là hắn, hoặc là Lương Sơn Kiếm Tông có thể lấy ra, mà là Nhậm Bách Đào cho hắn!

Đây là cho hắn khen thưởng, cũng cũng là phong kín Linh Tê Kiếm Tông cuối cùng bảo đảm!

Một trận chiến này, căn bản cũng không có cho hắn thất bại khả năng!

Quý Lương Xuyên vô cùng rõ ràng Nhậm Bách Đào tính khí, giả sử hắn dám chịu thua, như vậy cho dù là hạ sàn diễn võ, thậm chí là thuận lợi bước vào Tinh Cung Cảnh, cũng giống vậy chắc chắn phải chết.

Nhậm Bách Đào muốn giết hắn, không ai có thể bảo trụ, cũng không người dám đảm bảo.

Đối với hắn đến, lúc này, cũng đồng dạng hầu như đã là tuyệt cảnh, căn bản không có nửa điểm lùi bước khả năng!

Liều một phen, còn có giết chết Khổng Từ, bình yên vượt qua đạo kiếp khả năng, nhưng nếu lui, đó chính là chắc chắn phải chết.

Dưới tình huống như vậy, nên làm thế nào lựa chọn, căn bản cũng không có bất kỳ nghi vấn nào.

Trong nháy mắt, Quý Lương Xuyên hai mắt nhất thời thay đổi huyết hồng, "A a a! Khổng Từ, đây là ngươi buộc ta! Đã ngươi không muốn sống, vậy thì tới đi!"

Kiếm trong tay nhất thời hóa thành một đạo cầu vồng, hung hăng hướng về Khổng Từ chém xuống tới.

Giờ khắc này, cho dù là trên đầu kiếp vân, Quý Lương Xuyên cũng căn

bản không để ý tới, đối với hắn đến, giết chết Khổng Từ, chính là duy nhất ý niệm trong đầu.

Rõ ràng chỉ cần lùi một bước chịu thua liền có thể, thật là cái người điên này, hết lần này tới lần khác chính là không chịu.

Vậy thì đi tìm chết tốt!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 470: Cường thế trở về

Trên biển Đông!

Một đường lăng không phi hành, Bạch Nhạc đoạn thời gian này, cũng hầu như căn bản cũng không có nghỉ ngơi qua, mê thất mấy lần phương hướng, nhưng lại đúng là vẫn còn bằng vào thực lực cường đại, ngạnh sinh sinh gắng gượng qua đến, tìm được con đường chính xác, ngạnh sinh sinh chạy tới Đông Hải Tiên Đảo trong phạm vi.

Là Đông Hải Tiên Đảo, nhưng trên thực tế, cái này một mảnh đảo nhỏ rất nhiều, căn bản là một mảnh quần đảo.

Muốn từ những cái này quần đảo bên trong, tìm được tông môn khảo hạch vị trí chỗ ở, cũng không dễ dàng như vậy.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc có chút buồn rầu thời điểm, trong bầu trời, lại chợt ngưng tụ ra một mảnh kiếp vân!

Cơ hồ là trong nháy mắt, liền vì Bạch Nhạc chỉ rõ phương hướng.

Bạch Nhạc bản thân liền trải qua đạo kiếp thanh tẩy, tự nhiên hết sức quen thuộc đạo kiếp.

Bây giờ Đông Hải Tiên Đảo thượng tại đây cử hành tông môn khảo hạch, dưới tình huống như vậy, ai cũng sẽ không không hiểu lắm đột nhiên lựa chọn đột phá, như vậy chỉ cần thoáng động một cái đầu óc, tự nhiên liền có thể đoán được, tất nhiên là có người lâm chiến đột phá.

Bạch Nhạc cũng không rõ ràng, bây giờ tại đây đột phá người là ai, có thể nhưng cũng có thể đoán được, không có chính mình tại tràng, Linh Tê Kiếm Tông thời gian tất nhiên cũng không dễ vượt qua, tự nhiên

không dám có chút dây dưa, trong một chớp mắt, đem tốc độ thôi động đến mức tận cùng, hóa thành một đạo kiếm quang, chợt hướng về kia một chỗ kiếp vân vị trí chỗ ở bay qua.

"Oanh!"

Một đạo lôi đình chợt rơi xuống, đồng thời đánh vào Quý Lương Xuyên cùng Khổng Từ trên người hai người.

Quý Lương Xuyên cũng còn thôi, đạo kiếp thật cũng không đả thương người, chỉ là đánh vào hắn vừa mới ngưng tụ ra tinh cung hư ảnh phía trên, mặc dù đánh tinh cung lay động, có thể bản thân nhưng không có chịu cái gì vết thương trí mệnh, có thể Khổng Từ có thể cũng không giống nhau.

Mạnh mẽ cuốn vào đạo kiếp, nhất thời liền bị đạo kiếp coi là khiêu khích, cái này lôi đình nhưng là thật trực tiếp rơi vào trên người hắn thiên phạt.

Chỉ là trong nháy mắt, Khổng Từ liền bị đánh thổ huyết, một thân linh khí hầu như đều muốn tán loạn!

Liền Tinh Cung Cảnh thực lực cũng không có, liền dám mạnh mẽ cuốn vào đạo kiếp, đối với Khổng Từ đến, cái này chính là một cái tử kiếp.

Trên thực tế, ban đầu Khổng Từ bản ý, cũng vẻn vẹn chỉ là lấy phương thức này đến bức lui Quý Lương Xuyên mà thôi, nhưng lại làm sao cũng không nghĩ đến, Quý Lương Xuyên vậy mà cũng điên cuồng như vậy, vậy mà thà rằng mạo hiểm độ kiếp thất bại, vô pháp bước vào tinh cung, trở thành phế nhân nguy hiểm, cũng vẫn như cũ lựa chọn với hắn cứng rắn đến.

Tới mức này, Khổng Từ cũng đồng dạng không có bất kỳ lựa chọn, chỉ có thể dùng tánh mạng, tới thực tiễn trước đó hắn hứa hẹn.

Lấy chính mình tử vong, tới đoạn tuyệt Quý Lương Xuyên con đường tu hành!

"Vù vù!"

Trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, Khổng Từ lần nữa quơ lên kiếm trong tay, hung hãn hướng về Quý Lương Xuyên giết đi qua, còn như đạo kiếp, nhưng là liền nhìn nhiều hứng thú cũng không có.

Hắn vốn cũng không phải là vì ngăn trở đạo kiếp, mà là ảnh hưởng Quý Lương Xuyên, làm cho đối phương vô pháp thuận lợi đột phá!

"Oanh!"

Đạo thứ hai lôi đình rơi xuống, hầu như cũng đã có thể tuyên bố Khổng Từ tử hình.

Nhưng mà, ở nơi này một đạo lôi đình rơi xuống trong nháy mắt, lau một cái khủng bố kiếm quang chợt phá không tới, hung hãn trước ở lôi đình rơi xuống trước đó, trực tiếp chém về phía cái kia một đạo lôi đình!

"Người nào?"

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đồng thời bị kinh động, phụ trách chăm sóc tỷ thí Đông Hải Tiên Đảo trưởng lão, càng là trực tiếp gầm lên lên tiếng!

Chỉ có, Nguyệt Lâm Tiên cùng với Vân Mộng Chân, Mâu Kình Thần các loại (chờ) lác đác mấy người, là ngay đầu tiên, cũng đã nhận ra đối phương thân phận.

Trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc thân ảnh liền chợt xuất hiện ở tất cả mọi người trước mắt!

Áo trắng như tuyết!

"Bạch Nhạc? ! ! !"

Thấy rõ Bạch Nhạc trong nháy mắt, tất cả mọi người không khỏi đồng thời biến sắc, nhịn không được kinh hô thành tiếng!

"Bạch sư huynh! Là Bạch sư huynh!"

Cơ hồ là đồng thời, Linh Tê Kiếm Tông những cái kia đệ tử, nhất thời kích động lệ nóng doanh tròng, đồng thời quát lên.

"Khổng sư huynh, ngươi cái này là đang làm gì? Còn không mau hạ xuống!"

Rơi tại đài diễn võ bên cạnh không trung, Bạch Nhạc ánh mắt trực tiếp hướng về Khổng Từ, trầm giọng mở miệng nói.

"Bạch Nhạc! Dù cho là ngươi không chết, cũng không quấy rầy tỷ thí!" Bên cạnh, cái kia Đông Hải Tiên Đảo trưởng lão nhất thời cao giọng quát lên.

"Cút!"

Cứ việc còn không rõ ràng lắm đến tột cùng sinh cái gì, hãy nhìn đến Khổng Từ thà rằng liều mạng, cũng muốn lưu tại đài diễn võ bên trên, cũng đã đủ để cho Bạch Nhạc đoán ra một cái thất thất bát bát đến, loại tình huống này, Bạch Nhạc nơi nào sẽ còn cho đối phương nửa điểm mặt mũi.

Oanh!

Mắt thấy đạo thứ ba lôi đình cũng muốn rơi xuống, Bạch Nhạc cũng

không đoái hoài tới hỏi nhiều nữa, thân hình thoắt một cái, nhưng là trực tiếp nhảy lên sàn diễn võ, một tay một trảo, trực tiếp đem Khổng Từ bắt lại ném xuống.

Ngay tại lúc đó, Thu Hoằng Kiếm chợt ra khỏi vỏ, thẳng bay lên trời, trực tiếp chém về phía cái kia đạo thứ ba lôi đình!

Bạch Nhạc nhúng tay, trong nháy mắt làm tức giận đạo kiếp, trong tích tắc, không trung kiếp vân không ngừng tụ lại, riêng chỉ là cái kia phần áp lực, liền có thể để cho người ta rõ ràng cảm thụ được, đạo kiếp uy lực chợt đề thăng không chỉ gấp mười lần!

Ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời bên trong cái kia khủng bố kiếp vân, lần này Quý Lương Xuyên mới chính thức là tuyệt vọng.

"Bạch Nhạc! ! !"

Khóe mắt quét đối phương liếc mắt, Bạch Nhạc lông mày nhíu lại, hời hợt mở miệng nói, "Trận này, chúng ta chịu thua!"

Trên thực tế, cũng không cần Bạch Nhạc, Khổng Từ bị hắn cứu đi, cũng đã là mạnh mẽ gián đoạn cuộc tỷ thí này, tự nhiên là Quý Lương Xuyên thắng.

Thật là. . . Bây giờ loại tình huống này, ai còn quan tâm cái này?

"Bạch Nhạc, ngươi dám nhúng tay tỷ thí?"

Sàn diễn võ trước, Nghiêm Chính trong mắt lộ ra vẻ tàn khốc, lành lạnh quát mắng.

"Ngươi xem không đến ta là đang cứu người sao?" Mí mắt vừa nhấc, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói, "Ta nhớ được, tông môn khảo hạch quy củ, tựa hồ là không thể tai nạn chết người a!"

"Đó là hắn gieo gió gặt bảo! Ở đối phương đột phá lúc, mạnh mẽ xuất thủ, cuốn vào đạo kiếp, để cho người bên ngoài làm sao cứu? Một khi xuất thủ, cuốn vào đạo kiếp, chẳng phải là ngược lại sẽ hại Quý Lương Xuyên sao?" Nghiêm Chính nhất thời nổi giận mắng.

"Ừm!"

Lạnh lùng đáp một câu, Bạch Nhạc hời hợt mở miệng nói, "Thì tính sao?"

". . ."

Một câu nói này, nhưng là chợt đem Nghiêm Chính ế không nhẹ.

Ùng ùng!

Đạo thứ tư lôi đình rơi xuống, cái kia khủng bố uy thế, cho dù là Tinh Cung Cảnh cường giả, cũng đồng dạng xem kinh hồn táng đảm.

Không chút nào khoa trương, đổi bình thường Tinh Cung Cảnh, chỉ sợ lần này lôi đình đánh phải, hơn phân nửa cũng là cửu tử nhất sinh.

Loại trình độ này đạo kiếp, nơi nào vẫn là Quý Lương Xuyên có khả năng thừa nhận, lôi đình rơi xuống trong nháy mắt, thật vất vả mới ngưng tụ mà ra tinh cung nhất thời bị triệt để đánh tan, phun ra một ngụm máu, cả người trực tiếp ngất đi!

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc một tay cầm kiếm , đồng dạng một kiếm chém ra, ngạnh sinh sinh tiếp cái này một cái Lôi Kiếp!

Cái kia khủng bố lôi đình bị Bạch Nhạc một kiếm đánh tan, cho dù là có một chút tiêu tán đến trên người, so với việc Bạch Nhạc cái kia thân thể cường hãn, cũng căn bản lên không đến bất luận cái gì uy hiếp.

Hơn nữa, theo Quý Lương Xuyên độ kiếp thất bại, đạo kiếp cũng đồng dạng chậm rãi tiêu tán!

Đối với đạo kiếp đến, cũng mặc kệ nhúng tay người là địch là bạn, hết thảy đều sẽ phán định là, trợ giúp đối phương độ kiếp, chỉ cần đánh tan chính chủ, mục thì đạt đến.

"Bạch Nhạc!"

Mắt thấy Quý Lương Xuyên thảm trạng, Lương Sơn Kiếm Tông tông chủ cùng trưởng lão đồng thời bay ra ngoài, trong mắt tràn đầy vẻ cừu hận, gắt gao nhìn thẳng Bạch Nhạc.

Ngay tại lúc đó, Nghiêm Chính cũng chợt xuất kiếm, chỉ phía xa Bạch Nhạc.

"Bạch Nhạc, ngươi nhất định phải vì chuyện này trả giá thật lớn!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 471: Một người chống một tông

Lương Sơn Kiếm Tông thực lực bản thân liền không yếu, sở hữu ba vị Tinh Cung Cảnh cường giả, còn có Nghiêm Chính, chính là bốn vị Tinh Cung Cảnh cường giả, trực tiếp đem Bạch Nhạc vây lại, cứ việc vẫn không có động thủ, có thể chỉ bằng vào phần này áp lực, liền cũng đã đủ để khiến người thốt nhiên biến sắc.

Phải biết, Lương Sơn Kiếm Tông tông chủ cùng Nghiêm Chính hai người cũng đều là tinh cung trung kỳ cường giả, chính là một đối một đối đầu Bạch Nhạc cũng chưa chắc sẽ biết sợ, chớ nói chi là bây giờ nhiều người như vậy một chỗ liên thủ vội tới Bạch Nhạc tạo áp lực.

"Các ngươi muốn làm gì?"

Mắt thấy Bạch Nhạc bị vây lại, Hà Diêu cũng nhất thời biến sắc, cứ việc biết rõ thực lực không đủ, cũng đồng dạng không có bất kỳ do dự nào, trực tiếp đứng ra.

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc ý bảo Hà Diêu không nên nhúng tay, lúc này mới chậm quá mở miệng nói, "Các ngươi muốn để cho ta trả giá cao gì?"

"Giết người thì thường mạng, thiếu nợ thì trả tiền!" Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Lương Sơn Kiếm Tông tông chủ lớn tiếng quát lên, "Ngươi vô cớ nhúng tay tỷ thí, đưa tới bổn tông đệ tử độ kiếp thất bại, tu vi mất hết, một thù trả một thù, hôm nay liền phế ngươi tu vi!"

"Sai lầm! Quý Lương Xuyên dám lựa chọn lâm chiến đột phá, dĩ nhiên là phải gánh vác tương ứng phiêu lưu, tinh cung bị hủy, là hắn gieo gió gặt bảo!" Lạnh rên một tiếng, Hà Diêu trầm giọng mở miệng nói, "Nếu như

đều dựa theo các ngươi thuyết pháp, như vậy bổn tông đệ tử Tiêu Hành Nhất cụt tay ỷ vào, có phải hay không cũng muốn tính một lần? Trước đây nhưng cũng là Nghiêm trưởng lão mạnh mẽ nhúng tay."

"Đánh rắm, lão phu thân là chăm sóc tỷ thí trưởng lão, duy trì tỷ thí công chính, là lão phu trách nhiệm! Tiêu Hành Nhất sự tình, lão phu hoàn toàn là theo quy củ đang làm, nhưng hắn Bạch Nhạc dựa vào cái gì nhúng tay?" Nhìn Hà Diêu, Nghiêm Chính lành lạnh quát mắng.

"Tông môn khảo hạch quy tắc là không thể tai nạn chết người, vừa mới Khổng sư huynh sinh mệnh đã chịu đến uy hiếp, ngươi không xuất thủ, nay đã là thất trách, ta thay ngươi cứu người, ngươi không cảm tạ ta, ngược lại trách ta. . . Bút trướng này, lại làm như thế nào tính?" Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc đối chọi gay gắt phản kích nói.

"Xảo ngôn lệnh sắc, Bạch Nhạc! Hôm nay mặc cho ngươi như thế nào vô cùng dẻo miệng, cũng nhất định phải phải trả giá thật lớn!" Trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, Nghiêm Chính lành lạnh mở miệng nói.

"Lời này của ngươi, là đại biểu Đông Hải Tiên Đảo ý tứ sao?"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói.

Cái này vừa hỏi, nhưng là chợt để cho Nghiêm Chính trở nên bị kiềm hãm.

Lúc này mới đột nhiên nhớ tới, Bạch Nhạc không chỉ có riêng chỉ là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, vẫn là Thanh Châu phủ chủ, chỉ bằng cái thân phận này, liền hoàn toàn không phải hắn có thể tùy tiện nghi vấn! Bạch Nhạc dám đại biểu Linh Tê Kiếm Tông, thậm chí là Thanh châu làm ra tỏ thái độ, thật là lấy thân phận của hắn, lại nào dám thay Đông Hải Tiên Đảo làm chủ.

"Bạch Nhạc, ngươi dù cho là Thanh Châu phủ chủ thì như thế nào? Việc này nếu không cho ta một câu trả lời thỏa đáng, ta Lương Sơn Kiếm Tông, cùng ngươi không chết không thôi!"

Không đợi Nghiêm Chính hồi đáp, Lương Sơn Kiếm Tông tông chủ cũng đã cản nói chuyện đầu.

Toàn bộ sự tình hắn đều biết nội tình, tự nhiên cũng biết, có một số việc có thể nói, nhưng lời lại không thể nói.

Đông Hải Tiên Đảo có thể thiên vị Lương Sơn Kiếm Tông nhằm vào Linh Tê Kiếm Tông, thế nhưng lời này cũng đối không thể mở ở trên bàn.

Một câu nói này, ngăn lại câu chuyện, đem sự tình biến thành Linh Tê Kiếm Tông cùng Lương Sơn Kiếm Tông hai cái tông môn ở giữa xung đột, sự tình dĩ nhiên là liền được đơn giản nhiều.

Không quan hệ đúng sai có hay không, cái kia đều không trọng yếu, trọng yếu liền chỉ là ai thực lực càng mạnh!

Bây giờ toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông cũng bất quá cũng chỉ có Hà Diêu cùng Bạch Nhạc hai cái Tinh Cung Cảnh cường giả mà thôi, hơn nữa Hà Diêu thực lực cũng không mạnh, bọn hắn chân chính phải đối phó, cũng bất quá chỉ là một cái Bạch Nhạc mà thôi, Lương Sơn Kiếm Tông tự nhiên lòng tin tràn đầy.

"Cuối cùng là có chút ý tứ!" Khóe miệng hiện lên một tia băng lãnh nụ cười, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói, "Không chết không thôi đúng không? Ta tiếp!"

Một câu nói này lối ra, toàn trường nhất thời vì thế mà chấn động.

"Bạch Nhạc!"

Mắt thấy Bạch Nhạc như thế liều lĩnh đáp ứng, cho dù là Hà Diêu cũng không khỏi hơi hơi biến sắc.

"Tông chủ, chuyện này, ngươi không cần nhúng tay." Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Người ta phải cùng ta không chết không thôi, ta liền tác thành cho bọn hắn! Không cần bất luận kẻ nào hỗ trợ, ta một cá nhân. . . Chống hắn toàn bộ Lương Sơn Kiếm Tông!"

Vù vù!

Trong nháy mắt, toàn trường một mảnh xôn xao, một câu nói này, Bạch Nhạc có thể đề thăng vài phần âm điệu, nhưng là để cho bây giờ tất cả mọi người tại chỗ đều nghe một cái thanh thanh sở sở.

Trước đó nghe đồn Bạch Nhạc chết trong biển máu, lúc này mới chỉ chớp mắt thời gian, Bạch Nhạc vậy mà liền bình yên vô sự trở về.

Vừa trở về, liền trực tiếp cường thế xuất thủ, cứu Khổng Từ, mượn đường kiếp thủ, phế bỏ Quý Lương Xuyên, bản thân này cũng đã rất hung hăng.

Nhưng ai có thể nghĩ đến, Bạch Nhạc thật không ngờ điên cuồng!

Một người chống một tông, đây là bực nào tự tin cùng bá đạo?

Phải biết, hắn bây giờ muốn khiêu chiến, cũng không phải là Lương Sơn Kiếm Tông đệ tử, mà là toàn bộ Lương Sơn Kiếm Tông, thậm chí còn là không chết không thôi loại kia, cái này cũng không khỏi quá điên cuồng a?

"Hảo hảo hảo!" Giận quá thành cười, Lương Sơn Kiếm Tông tông chủ cười lạnh nói, "Bạch phủ chủ đây là nửa điểm cũng coi thường ta Lương Sơn Kiếm Tông, tốt, tất nhiên Bạch phủ chủ tự tin như vậy, ta Lương

Sơn Kiếm Tông tự nhiên muốn thành toàn!"

Mạnh mẽ xua tay, Lương Sơn Kiếm Tông tông chủ lạnh lùng nói, "Nghiêm trưởng lão, mời mượn sàn diễn võ dùng một lát, ta Lương Sơn Kiếm Tông cái này lĩnh giáo Bạch phủ chủ cao chiêu."

Trong lúc nói chuyện, Lương Sơn Kiếm Tông tông chủ nhất thời một bước nhảy lên sàn diễn võ, ngay tại lúc đó, mặt khác hai cái Lương Sơn Kiếm Tông Tinh Cung Cảnh trưởng lão cũng đồng dạng theo sau.

"Bạch sư huynh!"

Mắt thấy cục diện đã hướng về không thể nghịch chuyển phương hướng phát triển, Linh Tê Kiếm Tông đệ tử cũng nhất thời vây lại, lo lắng nhìn Bạch Nhạc nói rằng, "Bạch sư huynh, tất nhiên muốn chiến, cũng nên là chúng ta Linh Tê Kiếm Tông theo chân bọn họ phân cái sinh tử, nào có một mình ngươi đối mặt đạo lý?"

"Không sao cả!"

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc ánh mắt từ trên người mọi người chậm rãi đảo qua, lập tức rơi vào Tiêu Hành Nhất trên người, nhìn Tiêu Hành Nhất trên cánh tay trái vắng vẻ tay áo, con ngươi không khỏi hơi hơi co rụt lại, đi tới Tiêu Hành Nhất bên người, nhẹ giọng nói, "Tiêu sư đệ, tổn thương ngươi người. . . Cũng là Lương Sơn Kiếm Tông đệ tử sao?"

"Vâng!" Gật đầu, Tiêu Hành Nhất nhẹ giọng đáp, "Bạch sư huynh, ngươi không cần mạo hiểm, ta thù, tự ta có thể báo."

"Mạo hiểm? Ha ha!" Nghe được Tiêu Hành Nhất, Bạch Nhạc không khỏi bật cười lớn, "Tiêu sư đệ, ngươi cũng không tránh khỏi quá coi bọn hắn, chỉ bằng những phế vật này, cũng có thể uy hiếp được ta sao?"

Ánh mắt chậm rãi từ những cái này Linh Tê Kiếm Tông đệ tử trên người

đảo qua, Bạch Nhạc nghiêm túc mở miệng nói, "Ta biết, cái này không ở, các ngươi đều chịu không ít ủy khuất. . . Không quan hệ, hiện tại ta trở về, các ngươi chịu ủy khuất, ta tới giúp các ngươi từng cái đòi lại!"

Trong mắt hàn ý càng tăng lên, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Chư vị sư đệ, mời mượn kiếm dùng một lát. . . Hôm nay, ta liền dùng các ngươi kiếm, tới giúp các ngươi thảo cái công đạo này!"

"Yên tâm, kể từ hôm nay. . . Ta cam đoan, sẽ không còn có người coi thường chúng ta Linh Tê Kiếm Tông!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 472: Chính là bắt nạt ngươi, thì như thế nào?

"Quá càn rỡ, cái này giống như là hình dáng gì?"

"Không sai, hắn cho là hắn là ai, còn một người chống một tông, quả thực không biết mùi vị!"

"Tuổi trẻ khinh cuồng, người như thế, nên hung hăng ngã xuống lăn lộn mấy vòng, mới biết được trời cao đất rộng!"

". . ."

Trong lúc nhất thời, trên trận nhất thời nghị luận ầm ỉ, hầu như khắp nơi đều tràn đầy đối với Bạch Nhạc châm chọc cùng chửi rủa tiếng.

Dù cho là có một chút nguyên bản, đối với Linh Tê Kiếm Tông có vài phần đồng tình người, lúc này chứng kiến Bạch Nhạc tấm này diễn xuất, cũng đồng dạng có chút không quen nhìn , đồng dạng nhíu mày, lạnh lùng nhìn Bạch Nhạc, tựa hồ tại chờ lấy chế giễu đồng dạng.

Cũng không phải là những người này, bản thân đối với Bạch Nhạc có bao nhiêu cừu hận cùng địch ý, mà là Bạch Nhạc ngông cuồng như thế cử động, xác thực có chút xúc động đến bọn hắn cái kia thần kinh nhạy cảm!

Phải biết, Lương Sơn Kiếm Tông cũng không phải là môn, là chân chính Duyện châu phi thường nổi danh Huyền cấp tông môn một trong, luận thực lực, đã có thể tính là Huyền cấp trong tông môn nhân tài kiệt xuất.

Cũng không khoa trương, nếu như Bạch Nhạc có thể lấy sức một mình

đánh tan Lương Sơn Kiếm Tông, cũng liền có nghĩa là , đồng dạng có thể bằng sức một mình đánh bại ở đây bất kỳ một cái nào Huyền cấp tông môn.

Mặc dù Bạch Nhạc là Thanh Châu phủ chủ, vậy cũng xa không đến mức khoa trương như vậy chứ?

Nếu như thừa nhận, Bạch Nhạc có thể đánh tan Lương Sơn Kiếm Tông, chẳng phải là cùng thừa nhận, có thể đánh tan bọn hắn không khác nhau chút nào.

Dưới tình huống như vậy, nếu là có người có thể xem trọng Bạch Nhạc, mới gặp quỷ!

Chỉ là, hiển nhiên Bạch Nhạc cũng đồng dạng căn bản không có đem những này người thái độ nhìn ở trong mắt!

Thậm chí có thể, Bạch Nhạc, liền không có để ý người khác cảm thụ ý tứ.

Ở nơi này loại châm chọc cùng tiếng chửi rủa bên trong, nhẹ nhàng nhảy lên, Bạch Nhạc liền đi theo trên diễn võ đài, một chỗ theo Bạch Nhạc đi lên, còn có bảy chuôi kiếm, bảy chuôi Linh Tê Kiếm Tông đệ tử bội kiếm!

"Bạch Nhạc, đây là ngươi tự tìm chết!"

Chứng kiến Bạch Nhạc vậy mà thực có can đảm theo kịp, Lương Sơn Kiếm Tông tông chủ nhất thời khí toàn thân run rẩy.

"Chỉ có các ngươi ba cái sao? Cái này cũng không đủ!" Liếc đối phương liếc mắt, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta, phải lấy một người, chọn ngươi toàn bộ Lương Sơn Kiếm Tông! Đem các ngươi sở hữu trưởng lão, đệ tử, có một cái tính một cái, tất cả đều kêu lên tới đi."

Càn rỡ sao? Kia liền càng càn rỡ một điểm a!

Cứ việc cũng không biết trước đó đến sinh cái gì, nhưng là từ Bạch Nhạc trở về sau đó, chứng kiến, cũng đã đủ để cho hắn đoán cái thất thất bát bát, dưới tình huống như vậy, Bạch Nhạc sớm đã không có tính nhẫn nại, sẽ chậm chậm tham gia cái gì tông môn khảo hạch.

Phải ra tay, nhất định phải lập uy, làm cho tất cả mọi người sinh lòng sợ hãi, lại nghĩ tới cùng Linh Tê Kiếm Tông là địch thời điểm, tâm liền run rẩy.

Không tìm đường chết thì không phải chết, tất nhiên Lương Sơn Kiếm Tông dám nhảy ra, vậy liền coi như hắn không may!

Đương nhiên, trên thực tế, vô luận là Tiêu Hành Nhất cụt tay, vẫn là Đông Hải Tiên Đảo trưởng lão thiên vị, đều đủ để để cho Bạch Nhạc ý thức được, cầm Lương Sơn Kiếm Tông khai đao, tuyệt đối không sai.

Tất nhiên muốn giẫm, vậy thì giẫm cái triệt để, đưa bọn họ sở hữu mặt cùng tôn nghiêm đều giẫm nát, đạp lên tại dưới chân.

"Bạch Nhạc, ngươi đừng khinh người quá đáng!"

Nghe được Bạch Nhạc, nhất thời liền có một cái Lương Sơn Kiếm Tông trưởng lão bị khí mãn mặt thông hồng, nhịn không được dẫn đầu xuất kiếm, trực tiếp hướng về Bạch Nhạc chém tới.

Hắn nhanh, có thể Bạch Nhạc kiếm cũng chỉ có nhanh hơn!

Thân hình thoắt một cái, cơ hồ là vừa đối mặt ở giữa, Bạch Nhạc kiếm cũng đã chém ra đi, một kiếm đem trưởng lão kia kế chặt đứt, trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, ngạo nghễ mở miệng nói, "Chính là bắt nạt ngươi, thì như thế nào?"

Ngu kiếm!

Trước đó Tiêu Hành Nhất ở chỗ Lương Sơn Kiếm Tông đệ tử tỷ thí thời điểm, liền từng dùng qua ngu kiếm, Tiêu Hành Nhất mặc dù cụt tay, có thể trận chiến kia lưu cho hắn người ấn tượng, nhưng cũng cực kỳ khắc sâu, bây giờ Bạch Nhạc vừa thi triển, nhất thời liền có người nhận ra.

Quá nhanh!

Tại Tiêu Hành Nhất trong tay, ngu kiếm cũng đã nhanh hơn, có thể so sánh với việc này khắc Bạch Nhạc, lại liền lại phải kém nhiều.

Không phải Bạch Nhạc đối với ngu kiếm lý giải cùng cảm ngộ, so Tiêu Hành Nhất khắc sâu nhiều ít, mà là bởi vì Bạch Nhạc thực lực càng mạnh.

Dù là đối phương cũng cũng là Tinh Cung Cảnh trưởng lão, vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, cũng căn bản không thể phản ứng kịp, đợi được lấy lại tinh thần thời điểm, kế đã bị chặt đứt, phi đầu tản ra, chật vật không chịu nổi.

Chỉ bằng một kiếm này, liền nhất thời để cho mọi người trở nên động dung.

Loại kia lộn xộn trào phúng cùng chửi rủa tựa hồ cũng đều tùy theo một kiếm này an tĩnh không ít.

Thực lực hơi chút mạnh hơn một chút, lập tức liền nhận thấy được bên trong khác biệt, ẩn nhiên tựa hồ đã ngửi được một tia không tầm thường khí tức.

Trước đó, bọn hắn mặc dù cũng nghe qua Bạch Nhạc tên, nhưng lại cuối cùng không có thực sự từng gặp Bạch Nhạc xuất thủ, mà giờ khắc này,

chỉ một kiếm, liền để bọn hắn rõ ràng ý thức được, Bạch Nhạc thực lực, đã sớm đủ để đơn giản nghiền ép bình thường tinh cung sơ kỳ cường giả.

Không phải đối phương quá yếu, thật sự là Bạch Nhạc quá mạnh mẽ.

"A a a!"

Ngay trước nhiều người như vậy mặt, ném lớn như vậy người, cái kia Lương Sơn Kiếm Tông trưởng lão nhất thời xấu hổ hận tìm không được một cái lỗ để chui vào, như điên trực tiếp tế xuất tinh cung, hướng về Bạch Nhạc giết tới.

"Cùng lên đi. . . Chỉ bằng hắn một cái, sợ là liền để cho ta ra kiếm thứ hai tư cách cũng không có!"

Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói.

"Nhậm sư huynh, ngươi thấy thế nào?"

Nhìn sàn diễn võ thượng tình cảnh, xung quanh Đông Hải Tiên Đảo đệ tử cũng không nhịn được chuyển hướng Nhậm Bách Đào hỏi.

Nguyên bản cũng chờ xem Bạch Nhạc chê cười, nhưng hôm nay, ở sâu trong nội tâm nhưng cũng đều hơi có chút dao động.

"Sẽ không phải, hắn thật có thể một cá nhân chọn Lương Sơn Kiếm Tông a? Dù là hắn đệ tử cùng trưởng lão không lên đài, đây cũng là ba vị Tinh Cung Cảnh cao thủ a!"

Nếu như trước đó, Nhậm Bách Đào tự nhiên xem thường, tại đại đa số người trong ấn tượng, Bạch Nhạc xuất sắc nhất chiến tích, cũng bất quá chỉ là chém giết một vị tinh cung trung kỳ Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão mà thôi, hơn nữa, tục truyền thắng cũng không thể nào ung dung.

Dưới tình huống như vậy, đối đầu Lương Sơn Kiếm Tông tông chủ một người, có thể đều chưa chắc có thể thắng, càng không được cái gì một người chống một tông.

Cứ việc lúc này, một kiếm đều chặt đứt một vị trưởng lão kế, có thể vậy cũng bất quá chỉ là bởi vì ngu kiếm xuất thủ quá nhanh, đánh đối phương một cái ra bất ngờ mà thôi, cũng không thể rõ ràng cái gì.

Một khi đối phương liên thủ lại, tình huống dĩ nhiên là hoàn toàn khác biệt.

Chí ít coi như là Nhậm Bách Đào chính mình, chỉ sợ cũng không dám như thế cùng đối phương gọi nhịp, ba vị Tinh Cung Cảnh cường giả, cũng đã đủ để cho hắn thất bại tan tác mà quay trở về.

Huống chi, Bạch Nhạc lại vẫn ngại không đủ, muốn để Lương Sơn Kiếm Tông đệ tử cùng hắn trưởng lão cùng tiến lên.

Phải biết, dù là chỉ là đến nơi đây Lương Sơn Kiếm Tông đệ tử cũng có mười mấy người, còn có mặt khác hai cái trưởng lão, dù là cũng chưa tới Tinh Cung Cảnh, có thể bên trong nhưng cũng không thiếu một ít tồn tại linh phủ đỉnh phong tu vi, một khi phối hợp lại, uy lực đồng dạng không tha dò xét.

Bất luận nhìn thế nào, tựa hồ cũng tìm không được một điểm thủ thắng hy vọng.

Có thể hết lần này tới lần khác, chỉ cần nghĩ đến Bạch Nhạc, Nhậm Bách Đào sẽ có một loại khó có thể nắm lấy cảm giác!

Trước đó, trong biển máu, đối mặt Tinh Hải Cảnh cường giả, Bạch Nhạc lại cũng dám bả hộ thân bảo vật đưa cho Vân Mộng Chân, bị Bạch Cốt phu nhân bắt giữ tình huống dưới, lại vẫn có thể toàn thân trở ra, đây hết

thảy đều có vẻ hơi không thể tưởng tượng nổi.

Huống chi, Bạch Nhạc lên đài thời điểm, còn mang theo bảy chuôi kiếm!

Người khác có thể chưa chắc minh bạch, điều này có ý vị gì, thế nhưng hắn nhưng là ẩn nhiên có thể đoán được! Phải biết, trước đây, hắn lần đầu tiên đối Bạch Nhạc xuất thủ thời điểm, chính là nhân cái này bị bức lui.

Giả sử Bạch Nhạc cho là thật có thể bày ra Bắc Đẩu Kiếm Trận. . . Thắng bại thật có thể có chút khó.

Đồng dạng đoán ra Bạch Nhạc dụng ý, tự nhiên còn có Trần Kiếm Phong!

Bắc Đẩu Kiếm Trận bản thân liền là hắn truyền cho Bạch Nhạc, tại đối mặt Bạch Cốt Hóa Thân thời điểm, hắn cũng xác thực xác thực nhìn thấy Bạch Nhạc đem thi triển mà ra, uy lực kinh người.

Cứ việc, bây giờ Bạch Nhạc, nắm giữ chỉ sợ cũng còn vẫn như cũ rất mới lạ, có thể chỉ cần có thể bày ra, cũng đã rất khủng bố.

Mặc dù cùng Bạch Nhạc gặp số lần cũng không nhiều, thế nhưng Trần Kiếm Phong nhưng cũng cảm giác được, Bạch Nhạc thật rất ít làm loại kia không nắm chắc sự tình, riêng là ở loại tình huống này hạ! Nếu Bạch Nhạc không có có mấy phần chắc chắn, sợ là hắn đều không thể tin.

Chỉ là. . . Nếu như, Bạch Nhạc thật coi lấy rất nhiều người mặt, thi triển ra Bắc Đẩu Kiếm Trận đến, chỉ sợ Bắc Đẩu Tinh Cung thật là có chút hái không rõ quan hệ.

Nghĩ vậy, Trần Kiếm Phong trong lòng cũng không khỏi cười khổ một hồi.

"Có chút ý tứ!"

Nhìn xa xa Bạch Nhạc, Nguyệt Lâm Tiên trong mắt cũng không khỏi lộ ra một chút ngạc nhiên.

Bạch Nhạc có thể trở về, bản thân hắn cũng có chút ngoài ý muốn, loại này tử hắn phán đoán sự tình, những năm gần đây, có thể, đã cực nhỏ sinh.

Nguyệt Lâm Tiên chú ý tới, chứng kiến Bạch Nhạc trở về, Vân Mộng Chân thần sắc cũng hơi có chút biến hóa, hiển nhiên cũng không phải là nhìn bề ngoài như vậy nhẹ nhàng bâng quơ.

Chỉ là, Vân Mộng Chân vẫn luôn không có biểu hiện ra ngoài mà thôi.

Từ Bạch Nhạc xuất thủ cứu Khổng Từ thời điểm, bắt đầu, Nguyệt Lâm Tiên vẫn đang quan sát Bạch Nhạc, lấy hắn ánh mắt xem, Bạch Nhạc thực lực cố nhiên không tồi, có thể nếu là có thể từ Bạch Cốt phu nhân trong tay thoát thân, vậy cũng không khỏi quá miễn cưỡng.

Bây giờ Bạch Nhạc cùng Lương Sơn Kiếm Tông nổi lên va chạm, tuyên bố muốn một người chống một tông, cũng đồng dạng hợp tâm ý của hắn.

Cũng chỉ có tận mắt thấy Bạch Nhạc xuất thủ, hắn có thể suy đoán ra Bạch Nhạc là thế nào từ Bạch Cốt phu nhân trong tay chạy trốn, hoặc là, trong lúc này có phải hay không có một chút mờ ám.

Rất nhiều chuyện, đơn thuần hỏi, là rất khó tính ra một cái kết quả! Tương phản, chú ý nhìn đối phương ngôn hành cử chỉ, ngược lại có thể là dễ dàng nhất ra kết luận phương thức.

Lẳng lặng nhìn đây hết thảy, Vân Mộng Chân cũng vẫn như cũ không nhúc nhích chút nào, thì dường như đây hết thảy đều cùng với nàng không có quan hệ gì.

Vô luận Nguyệt Lâm Tiên làm sao thăm dò, cũng đừng nghĩ từ trên người nàng nhận thấy được bất kỳ đầu mối nào.

Chỉ là, trong lòng, Vân Mộng Chân lại đã sớm đã làm tốt dự định, giả sử Bạch Nhạc có thể thắng cũng liền thôi, nếu như không thể. . . Cho dù là có thể sẽ để cho người ta hoài nghi nàng cùng Bạch Nhạc quan hệ, nàng cũng sẽ không đứng nhìn bàng quan.

Linh Tê Kiếm Tông tuy cùng với nàng không có quan hệ gì, có thể Bạch Nhạc tất nhiên trở về, tự nhiên cũng liền cũng không giống nhau.

Hơn nữa, trong lòng Vân Mộng Chân mơ hồ cũng có chút chờ mong.

Biển máu thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã cho nàng một lần kinh hỉ, như vậy, bây giờ cường thế trở về Bạch Nhạc, có phải hay không còn có thể cho nàng lần thứ hai kinh hỉ đâu?

Bạch Nhạc thủy chung đều ở đây nỗ lực đuổi kịp nàng cước bộ, điểm này, nàng có thể rõ ràng cảm thụ được, cũng chính vì vậy mới càng cảm động.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 473: Ngạnh hám, tắm máu mà chiến

"Vù vù!"

Giống như là vì xác minh Nhậm Bách Đào cùng Trần Kiếm Phong ý tưởng, liền sau đó một khắc, Bạch Nhạc trước mặt cái kia bảy chuôi kiếm đã bay thẳng, hơn nữa trực tiếp hóa thành Bắc Đẩu Thất Tinh vị, thật chỉnh tề treo ở Bạch Nhạc trước người.

"Bắc Đẩu Kiếm Trận? !"

Chỉ là vừa đối mặt, Lương Sơn Kiếm Tông tông chủ liền nhận ra, không khỏi chợt kinh hô thành tiếng.

Sau một khắc, toàn bộ trên trận tựa hồ đều sôi trào, lại nhìn về phía Bạch Nhạc ánh mắt, liền đã triệt để thay đổi.

Đều là Duyện châu tông môn, ai còn có thể không biết Bắc Đẩu Kiếm Trận, thật là, Bắc Đẩu Kiếm Trận, cũng là một cá nhân có thể bày ra sao?

Cái này cũng không khỏi quá khoa trương đi.

"Làm sao có thể? Linh Tê Kiếm Tông không phải cùng Bắc Đẩu Tinh Cung có thù cũ sao?"

Mắt thấy Bạch Nhạc thi triển ra Bắc Đẩu Kiếm Trận, đoàn người nhất thời lại loạn, có quen thuộc Bắc Đẩu Tinh Cung cùng Linh Tê Kiếm Tông chuyện cũ, càng là trợn to hai mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn đây hết thảy.

"Không đúng, trước đó Bạch Nhạc không có trở về thời điểm, Trần Kiếm Phong trưởng lão không phải liền từng giúp Linh Tê Kiếm Tông nói chuyện nhiều?"

"Ngươi vừa nói như vậy, ta cũng muốn. . . Ôi thần linh ơi, sẽ không phải Bạch Nhạc đã bái nhập Bắc Đẩu Tinh Cung a?"

". . ."

Trong lúc nhất thời, nghị luận ầm ỉ, đủ loại lời đồn đãi bên tai không dứt.

Chính là Lương Sơn Kiếm Tông tông chủ, giờ khắc này, trong lòng cũng không khỏi lần nữa chần chờ! Trước hắn, sở dĩ dám như vậy không kiêng nể gì cả đối phó Linh Tê Kiếm Tông, cũng là bởi vì phía sau có Đông Hải Tiên Đảo chống đỡ.

Nhưng nếu là Bạch Nhạc đã trong tối cùng Bắc Đẩu Tinh Cung đạt thành hiệp nghị, như vậy sự tình tính chất khả năng liền thay đổi.

Giả sử một khi trở thành cái này hai đại Địa cấp tông môn đọ sức quân cờ, thật có thể nguy hiểm!

Bết bát nhất là, bây giờ, hắn cũng đã bị buộc đâm lao phải theo lao.

Quý Lương Xuyên phế, bản thân này không tính là gì, dù sao Quý Lương Xuyên trên thực tế, đã bái nhập Đông Hải Tiên Đảo, cùng Lương Sơn Kiếm Tông không có quan hệ quá lớn!

Có thể hết lần này tới lần khác, hắn chủ động nhảy ra, lấy Lương Sơn Kiếm Tông danh nghĩa, hướng Bạch Nhạc báo thù, hơn nữa còn là nói xong, không chết không thôi loại kia!

Bây giờ giả sử một phát hiện Bạch Nhạc có thể cùng Bắc Đẩu Tinh Cung ở giữa có quan hệ, liền nhận túng, vậy cũng không khỏi quá mất mặt,

trước không nói bản thân sẽ bị người làm sao cười nhạo, riêng chỉ là Đông Hải Tiên Đảo phẫn nộ, hắn liền không chịu nổi a!

Nghĩ vậy, Lương Sơn Kiếm Tông tông chủ quyết tâm trong lòng, nhưng là cái gì mặt mũi cũng mặc kệ, lạnh giọng mở miệng nói, "Sở hữu Lương Sơn Kiếm Tông đệ tử nghe, trận chiến ngày hôm nay, cũng không tỷ thí, mà là báo thù chi chiến, tất cả mọi người bộ phận lên đài, theo ta tru diệt cái này liêu!"

Mí mắt một hồi đập mạnh, vừa mới xuất thủ cái kia lương sơn trưởng lão lúc này nhưng trong lòng cũng không khỏi một hồi băng hàn, lúc đầu lấy ba chọi một, cũng đã đủ mất mặt, bây giờ vậy mà thật bả sở hữu đệ tử cùng trưởng lão đều gọi tới. . . Đây là thật muốn thành tựu Bạch Nhạc một người chống một tông thanh danh a!

Kể từ đó, cho dù là một trận chiến này thắng, cũng đồng dạng xem như là đem mặt mất hết a.

Trong chốc lát, mười mấy cái lương sơn đệ tử, cùng với mặt khác cái kia hai cái trưởng lão cũng đồng thời nhảy lên sàn diễn võ, tự nhiên thành trận, hướng về Bạch Nhạc giết đi qua.

Dưới đài những ánh mắt kia, đối với bọn hắn mà nói, quả thực như là đứng ngồi không yên, để cho người ta liền đầu cũng không dám ngẩng lên.

Có thể cũng chính bởi vì vậy, mới càng kích những thứ này lương sơn đệ tử trong lòng não ý, xuất thủ càng tàn nhẫn, phảng phất chỉ có bằng nhanh nhất tốc độ vây giết Bạch Nhạc, mới có thể ngưng hắn loại này cảm giác nhục nhã.

"Vù vù!"

Cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc trước mặt cái kia bảy chuôi kiếm cũng

triệt để triển khai!

Cái gọi là kiếm trận, bản thân liền không chỉ có chỉ là lấy nhiều đánh ít, ứng phó quần chiến, cũng đồng dạng tồn tại cực kỳ kinh người uy lực.

"Đến tốt lắm!"

Trong mắt lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, Bạch Nhạc trong lòng ngược lại càng vui sướng hơn rất nhiều.

Nếu đã thực lực bản thân mà nói, có ở đây không thi triển Thông Thiên Ma Công tình huống dưới, Bạch Nhạc cũng bất quá chỉ là ứng phó một cái Lương Sơn Kiếm Tông tông chủ, liền hầu như đã coi như là cực hạn, bị như thế vây công, chắc chắn thất bại!

Chỉ khi nào thi triển ra Bắc Đẩu Kiếm Trận đến, khả năng liền có hai việc khác nhau.

Trong biển máu, vì đối phó Bạch Cốt phu nhân Bạch Cốt Hóa Thân, Trần Kiếm Phong lúc này mới tạm thời đem Bắc Đẩu Kiếm Trận truyền cho hắn, nhưng trên thực tế, mấy ngày qua, Bạch Nhạc cũng đều một mực không thể dành ra tâm tư tới hảo hảo nghiên cứu những thứ này.

Lần này trực tiếp tuyên bố một người chống một tông, Bạch Nhạc bản thân liền là mang theo, coi đây là áp lực, ép mình cảm ngộ Bắc Đẩu Kiếm Trận tâm tư.

Làm từng bước tu luyện tuy an toàn, thật là độ tu luyện, lại tất phải cực kỳ thong thả.

Tương phản, trong chiến đấu, không ngừng dành cho chính mình áp lực, sau đó tại dưới áp lực đột phá, mới là nhanh nhất phương thức.

Chỉ là, tương ứng, cũng tất nhiên phải gánh vác càng nhiều nguy hiểm ,

bình thường căn bản không có người chọn loại này phương thức điên cuồng tu luyện là được.

Có thể Bạch Nhạc nhưng căn bản không quan tâm những thứ này.

Từ bước lên con đường tu hành bắt đầu từ ngày đó, liền đã định trước, hắn con đường tu hành, so với người bình thường hoàn toàn khác biệt.

Vô luận là vì ứng phó có thể phải đối mặt nguy hiểm, vẫn là đuổi kịp Vân Mộng Chân cước bộ hứa hẹn, Bạch Nhạc đều không thể không buộc chính mình không ngừng đột phá.

Huống chi. . . Bây giờ Vân Mộng Chân ngay tại nơi nào nhìn.

Mặc dù không có một câu nói giao lưu, thậm chí ngay cả ánh mắt đều không dám nhìn nhiều, có thể Bạch Nhạc vô cùng rõ ràng, Vân Mộng Chân tất nhiên chính nhìn chăm chú vào chính mình.

Thời gian dài như vậy tới nay, chính mình sở dĩ cố gắng như vậy tu luyện, không phải là vì có một ngày có thể làm cho Vân Mộng Chân chứng kiến chính mình biến hóa, chứng kiến chính mình đang không ngừng tiếp cận nàng sao?

Đối với Bạch Nhạc mà nói, bây giờ cái này sàn diễn võ, chính là hắn võ đài!

"Giết hắn!"

Bên tai truyền đến một hồi tiếng hò giết, Bạch Nhạc ý niệm trong đầu khẽ nhúc nhích, tinh cung chợt nổi lên, bảy viên rực rỡ tinh thần, hiện lên tinh cung phía trên, rạng ngời rực rỡ, tựa hồ cũng chính đối ứng Bắc Đẩu Kiếm Trận đồng dạng.

Theo tinh cung bị tế xuất, Bắc Đẩu Kiếm Trận uy lực, mới chính thức bị

thúc dục mà ra.

Thiên Xu, Thiên Tuyền, Thiên Cơ, Thiên Quyền, Ngọc Hành, Khai Dương, Diêu Quang!

Từng cái tinh vị bên trong, phảng phất đều ẩn chứa vô tận biến hóa, một chút biến động, chính là vô tận huyền cơ.

Lúc trước Trần Kiếm Phong cho hắn đọc thuộc lòng cái kia lác đác hơn ngàn chữ, quả thực có thể nói là chữ nào cũng là châu ngọc, càng là thôi diễn, liền càng có thể hiện bên trong thần bí, e Bạch Nhạc bản thân đối với Cửu Cung Bát Quái cùng sao Bắc đẩu đồ liền có chính mình lý giải, không giới hạn tại nguyên bản Bắc Đẩu Kiếm Trận biến hóa, còn nhiều hơn một ít chính mình thôi diễn, chính là Trần Kiếm Phong, lúc này chứng kiến cái này Bắc Đẩu Kiếm Trận, cũng không khỏi thầm kinh hãi.

"Giết!"

Theo Bạch Nhạc đối Bắc Đẩu Kiếm Trận lý giải làm sâu sắc, sát ý cũng theo đó sôi trào!

Trong tích tắc, thượng ba viên "Ngọc hướng" ngôi sao, cùng hạ ba viên" tuyền cơ "Ngôi sao điên đảo, tinh cung chi lực chợt bạo, trong nháy mắt liền đem lương sơn đệ tử bố trí xuống trận pháp giải khai một vết thương!

"Tiêu sư đệ, là ai chặt đứt tay ngươi cánh tay?"

Lạnh lùng bên trong, Bạch Nhạc thanh âm chợt vang lên.

"Bên trái bên thứ ba, cái kia mỏ nhọn cẩu má gia hỏa là được." Nhìn Bạch Nhạc, một mình chống lại toàn bộ Lương Sơn Kiếm Tông cao thủ, cho dù là ở phía dưới nhìn, Tiêu Hành Nhất cũng cảm thấy một hồi nhiệt huyết sôi trào, lúc này cao giọng đáp.

"Tốt!"

Cơ hồ là cái này một cái chữ tốt lối ra trong nháy mắt, Bạch Nhạc đi như quỷ mị, trực tiếp phía bên trái bước ra một bước, trong nháy mắt xuất hiện ở cái kia bên người thanh niên, ngay tại lúc đó, Bắc Đẩu Kiếm Trận thuận thế mà thay đổi, lau một cái huyễn lệ kiếm quang chợt rơi xuống.

Chỉ nghe hét thảm một tiếng, bị Tiêu Hành Nhất chỉ ra và xác nhận cái kia Lương Sơn Kiếm Tông đệ tử cầm kiếm cánh tay liền chợt bị chém xuống đến, tiên huyết chợt phun ra, rơi vào Bạch Nhạc cái kia toàn thân áo trắng bên trên, có vẻ càng khủng bố!

Trên thực tế, Bạch Nhạc vốn là có thể đơn giản tách ra những thứ này tràn ra tiên huyết, có thể lúc này, Bạch Nhạc lại hoàn toàn không có tránh né ý tứ, thậm chí ngược lại chỉ có để cho cái này nóng hổi nhiệt huyết rơi vào trên người mình, mới càng có thể đem trong lồng ngực cái kia một hơi thở xuất một chút tới.

Tắm máu mà chiến!

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ lạnh lùng, lạnh lùng mở miệng nói, "Ngươi đoạn ta Tiêu sư đệ một tay, ta liền trả lại gấp đôi, cút xuống cho ta đi."

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc bàn tay đã lấy ra đối phương cái tay còn lại cánh tay, đột nhiên dùng sức, cái tay còn lại cánh tay cũng ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc kéo xuống đến, ngay tại lúc đó, một cước đá ra, trực tiếp đem đối phương đạp hạ sàn diễn võ!

"Bạch Nhạc! ! !"

Đột nhiên này thủ đoạn độc ác, cũng thật đem Lương Sơn Kiếm Tông người khác hù dọa không nhẹ, lại nhìn về phía Bạch Nhạc ánh mắt, liền

như nhìn một cái ác ma đồng dạng.

"Câu có ngươi nói không sai, giết người thì thường mạng, thiếu nợ thì trả tiền!"

Lạnh lùng liếc nhìn Lương Sơn Kiếm Tông tông chủ, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Đã ngươi dám trăm phương ngàn kế đối ta Linh Tê Kiếm Tông ra tay, sẽ bị ta trả thù chuẩn bị! Ngươi nên may mắn, chí ít ta Linh Tê Kiếm Tông đệ tử không ai chết, bằng không. . . Hôm nay ngươi Lương Sơn Kiếm Tông sợ là liền muốn diệt môn!"

Nói là không chết không thôi, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc nhưng cũng còn không có mất lý trí!

Chính mình mặc dù xem như là ma tu, nhưng hôm nay lại dù sao cũng không thể bại lộ ma tu thân phận, tất nhiên đã Huyền Môn đệ tử thân phận xuất thủ, liền tổng yếu nhiều mấy phần cố kỵ, dù sao, nơi này là Đông Hải Tiên Đảo, Bạch Nhạc chính là lại như thế nào kiêu ngạo, cũng cuối cùng không có khả năng thật hoành hành vô kỵ!

Đối phương trảm Tiêu Hành Nhất một cánh tay, hắn liền trảm đối phương hai cái tay cánh tay, mặc dù tựa hồ có chút tàn nhẫn, nhưng lại cuối cùng vẫn còn ở có thể dễ dàng tha thứ trong giới hạn.

Trên thực tế, một câu nói này, Bạch Nhạc cũng cũng là giải thích cho ở đây người khác nghe.

"Ta giết ngươi! ! !"

Hai mắt thông hồng, Lương Sơn Kiếm Tông tông chủ nhưng là triệt để nổ tung, tinh cung chợt hiển hóa, mạnh mẽ đem Bạch Nhạc bao phủ bên trong!

Tinh cung trung kỳ thực lực, cũng đã có thể cho tinh cung hiển hiện mà

ra, hóa thành nửa chân thực cầm cố.

Chỉ là, một khi như vậy, người khác nhưng cũng liền giúp không lên gấp cái gì, thành hắn cùng với Bạch Nhạc ở giữa chính diện giao phong.

Nhưng hôm nay, mắt mở trừng trừng nhìn Bạch Nhạc tàn nhẫn như vậy ra tay, hắn nhưng cũng căn bản bất chấp.

"Vậy thì mạnh bạo đụng tốt! Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi cái này phá tinh cung, có thể ngăn cản ta mấy kiếm? !"

Sát khí nghiêm nghị, tâm niệm vừa động, Bạch Nhạc cũng đồng dạng dẫn động tinh cung lực lượng, thúc giục Bắc Đẩu Kiếm Trận hung hãn đánh về phía đối phương tinh cung.

Liều mạng tranh đấu!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, con đường đi tới này, lại chưa bao giờ sợ hãi qua liều mạng tranh đấu!

Oanh!

Bắc Đẩu Kiếm Trận dẫn đạo dưới, hai cái tinh cung chợt chạm vào nhau, mặc dù Bạch Nhạc cảnh giới thoáng thấp một ít, có thể cơ sở nhưng bây giờ quá tốt, hoàn mỹ tinh cung, cho dù là đối mặt tinh cung trung kỳ cường giả, cũng căn bản không rơi chút nào hạ phong.

Quan trọng hơn là, tinh cung một bên, cái kia tựa hồ vẫn luôn không động tới cái kia một đạo kiếm ảnh, phảng phất vào giờ khắc này thu được dẫn dắt, chợt lộ ra lau một cái khủng bố kiếm ý, đâm thẳng vào đối phương tinh cung bên trong!

"Răng rắc!"

Trong nháy mắt, Lương Sơn Kiếm Tông tông chủ tinh cung, vậy mà ngạnh sinh sinh bị đạo này kiếm ảnh chém ra một kẽ hở tới!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 474: Còn có một cái danh ngạch

Bạch Nhạc rất mạnh, điểm này thật rất nhiều người đều biết, thật là đến tột cùng cường đại đến mức nào, đại đa số người cũng không có một cái trực quan khái niệm.

Thật là một trận chiến này, cũng là thật làm cho tất cả mọi người kiến thức đến Bạch Nhạc cường đại cùng khủng bố.

Sở hữu cực kỳ mạnh mẽ thực lực, hơn nữa có thù tất báo, ân oán rõ ràng, xuất thủ lúc điên cuồng, tàn nhẫn! Dạng này người, nếu như thành địch nhân, chỉ sợ cho dù ai đều sẽ cảm thấy có chút tim đập nhanh.

"Lương Sơn Kiếm Tông. . . Hết!"

Cứ việc một trận chiến này còn không có kết thúc, có thể làm Lương Sơn Kiếm Tông tông chủ tinh cung bị chém rách thời điểm, trong lòng mọi người cũng đã có phán đoán.

"Không! ! !"

Tinh cung bị chém rách, phản phệ phía dưới, Lương Sơn Kiếm Tông tông chủ phun ra một ngụm máu, cả người đều triệt để điên cuồng lên.

So với việc người khác, hắn rõ ràng hơn, điều này có ý vị gì.

Cái này không chỉ có chỉ là một mình hắn bại vấn đề, mà là toàn bộ Lương Sơn Kiếm Tông bại, liền hắn thậm chí cũng không đở nổi Bạch Nhạc một kích toàn lực thời điểm, người khác mặc dù lại như thế nào liều mạng, cũng căn bản không có khả năng thay vào đó Bắc Đẩu Kiếm

Trận.

Tiếp tục đấu cũng bất quá là kéo dài một chút bại vong thời gian mà thôi, căn bản không làm nên chuyện gì.

Thật là. . . Đối phương, vẻn vẹn chỉ là một người a!

Một người chống một tông!

Một trận chiến này bại, Lương Sơn Kiếm Tông sợ là cũng không nhân vật gì xuống dưới cần phải, lịch đại tiền bối tích lũy vinh dự đều hủy làm một sáng, kết quả này, là hắn vô luận như thế nào cũng không chịu nhận.

Đối với hắn mà nói, thắng được đây cũng là bây giờ duy nhất ý niệm trong đầu, vì thế. . . Hắn có thể không tiếc bất cứ giá nào!

"Vỡ, cho ta vỡ! Bạch Nhạc, ngươi không cho ta đường sống, cái kia thì cùng chết a! Ta dù có chết, cũng nhất định sẽ mang theo ngươi!" Hai mắt huyết hồng, Lương Sơn Kiếm Tông tông chủ điên cuồng quát ầm lên.

Ngay tại lúc đó, nguyên bản vẻn vẹn chỉ là bị chém ra một kẽ hở tinh cung chợt bắt đầu vỡ nát!

Ngã về phía Đông Hải Tiên Đảo, dẫn đầu hướng Linh Tê Kiếm Tông khó, đồng thời hạ thủ đoạn độc ác quyết định, bản thân liền là hắn làm, tranh cũng bất quá chỉ là tông môn quyền lợi mà thôi, cái này cùng đạo đức cá nhân không quan hệ, cũng cùng người phẩm cùng tâm tính không có tất nhiên liên hệ.

Trên đời này, có can đảm lấy cái chết tương bác, cũng không hề chỉ chỉ có Linh Tê Kiếm Tông người.

"Đủ!"

Ngay tại Lương Sơn Kiếm Tông tông chủ muốn vỡ nát tinh cung, cùng Bạch Nhạc đồng quy vu tận thời điểm, xa xa trên khán đài, một cái lạnh lùng thanh âm chợt vang lên.

Cơ hồ là đồng thời, một cổ lực lượng kinh khủng chợt hướng về sàn diễn võ thượng nghiền ép mà đến, một cái hô hấp trước đó, nguyên bổn đã bắt đầu vỡ nát tinh cung, vậy mà ngạnh sinh sinh bị áp chế lại, không cách nào nữa nhúc nhích chút nào.

"Bái kiến lão tổ!"

Trong nháy mắt, ở đây sở hữu Đông Hải Tiên Đảo đệ tử nhất thời nhất tề quỳ xuống, cho dù là Nhậm Bách Đào cùng Mâu Kình Thần cũng không ngoại lệ.

Nguyệt Lâm Tiên!

Nơi đây dù sao cũng là Đông Hải Tiên Đảo, là tông môn khảo hạch, đến tai không ra dáng thời điểm, Nguyệt Lâm Tiên rốt cục vẫn là không nhịn được xuất thủ.

Bạch Nhạc cùng Lương Sơn Kiếm Tông người ầm ỉ thế nào đằng hắn mặc kệ, mặc dù chết một hai người, cũng không có gì lớn lắm, nhưng nếu là thật làm cho Lương Sơn Kiếm Tông tông chủ tự bạo tinh cung, tạo thành ảnh hưởng khả năng liền thực sự quá lớn.

Vô luận kết quả như thế nào, một khi tin tức truyền đi, liền mang Đông Hải Tiên Đảo sợ là đều sẽ trở thành người khác cười chuôi, sau này, còn mặt mũi nào trở lại cử hành tông môn khảo hạch?

Ngẩng đầu, nhìn Nguyệt Lâm Tiên, Bạch Nhạc cũng không khỏi khẽ khom người, "Bái kiến Lâm Tiên lão tổ!"

"Hôm nay là tông môn khảo hạch, không phải là các ngươi giải quyết tư

oán trường hợp, các ngươi nếu là thật muốn chia cái sinh tử, đợi được tông môn khảo hạch kết thúc, ly khai ta cái này Đông Hải Tiên Đảo, đến lúc đó, các ngươi dù là đánh tới song phương đều chết hết, ta cũng sẽ không nhúng tay."

Lạnh lùng liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Nguyệt Lâm Tiên lạnh giọng mở miệng nói, "Còn nhỏ tuổi, xuất thủ tàn nhẫn như vậy, cũng không nên đi Tà Lộ."

"Lão tổ nói như thế, sợ là khó có thể phục chúng!"

Đón nhận Nguyệt Lâm Tiên ánh mắt, Bạch Nhạc đồng dạng không có chút nào lùi bước, nhàn nhạt mở miệng nói, "Lương Sơn Kiếm Tông đệ tử khi dễ bổn tông đệ tử, chặt đứt ta Tiêu sư đệ cánh tay thời điểm, làm sao không thấy lão tổ xích một câu xuất thủ tàn nhẫn?"

". . ."

Nghe được Bạch Nhạc vậy mà trực tiếp tranh luận, chỗ có người trong lòng cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Tiểu tử này là thực có can đảm a!

Đây chính là Nguyệt Lâm Tiên, có thể nói Duyện châu đệ nhất nhân, Lâm Tiên lão tổ a.

"Sự tình xảy ra có nguyên nhân, Lâm Tiên lão tổ cũng không nhất định quá mức hà khắc."

Dưới chân nhẹ nhàng điểm một cái, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng phi thân lên, chậm rãi ở một bên rơi xuống, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Thánh nữ nói là." Hơi hơi hạm, Nguyệt Lâm Tiên nhàn nhạt mở miệng nói, "Ngươi ta bất quá chỉ là một cái quần chúng thôi, nên lựa chọn thế

nào, là chính bản thân hắn sự tình, lại không phải là ta Đông Hải Tiên Đảo đệ tử, nguyên cũng không nên ta quản."

Vân Mộng Chân mở miệng, Nguyệt Lâm Tiên tự nhiên cũng không tiện lại theo Bạch Nhạc tính toán, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Tốt, trận chiến này liền coi như là ngang tay đi. . . Các ngươi ân oán, tạm thời buông xuống, tiếp tục tông môn khảo hạch đi." Gật đầu, Vân Mộng Chân mặt không chút thay đổi nói rằng.

"Vâng!"

Có Vân Mộng Chân mở miệng, mặc dù còn có khác biệt tâm tư gì, cũng đều không thể không bởi vì một câu nói này tạm thời buông xuống.

"Bạch Nhạc, tông môn khảo hạch đã sớm bắt đầu, ngươi trở về muộn, là ngươi chính mình vấn đề! Tông môn khảo hạch không có khả năng dừng lại các loại (chờ) một mình ngươi!" Lạnh lùng nhìn Bạch Nhạc, Nghiêm Chính trầm giọng nói rằng, "Danh ngạch đã định, cho dù là ngươi thực lực có mạnh hơn nữa, ta cũng không khả năng sẽ cho ngươi một cái danh ngạch, nói như thế, ngươi có dị nghị gì không?"

Hơi nhíu mày, nhìn Nghiêm Chính, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút hơi khó.

Trên lý thuyết mà nói, Nghiêm Chính nói xác thực không sai, tông môn khảo hạch đã bắt đầu, chính mình không thể đúng hạn chạy tới, tự nhiên là chính mình trách nhiệm!

Có thể hỏi đề ở chỗ, trước đó vì cứu Khổng Từ mạnh mẽ xuất thủ, đem Khổng Từ cứu được, có thể cái kia một trận tỷ thí, nhưng cũng đã xử thua, nếu là không có danh ngạch, cho dù là chính mình trở về, cũng là không tốt.

Đây là quan hệ đến Linh Tê Kiếm Tông Huyền cấp tông môn tư cách sự tình, không được phép nửa điểm tùy hứng.

Thật là. . . Hiện tại làm sao bây giờ?

"Đợi một chút! Nghiêm trưởng lão, tông môn khảo hạch công bằng, chúng ta tự nhiên biết, cũng sẽ không hỏi ngươi muốn nhiều hơn danh ngạch!" Trong lúc nói chuyện, Hà Diêu nhất thời đi tới, thẳng mở miệng nói.

"Tông chủ!"

Nhìn Hà Diêu, Bạch Nhạc có chút lo lắng, muốn nói điều gì, còn không thể tới kịp nói ra miệng đâu, liền bị Hà Diêu cắt đứt.

"Nghiêm trưởng lão, bổn tông còn không có toàn bộ thua đâu!"

Nhìn Nghiêm Chính, Hà Diêu bình tĩnh mở miệng nói.

Một câu nói này lối ra, nhưng là chợt để cho Nghiêm Chính thức tỉnh, Lý Tử Vân cùng Khổng Từ đều đã bại, thật là. . . Trước đó trận chiến kia, Tiêu Hành Nhất nhưng là thắng!

Mặc dù là cái này trả giá một cánh tay đại giới, có thể trận chiến kia lại đúng là vẫn còn Tiêu Hành Nhất thắng.

Chỉ là, Tiêu Hành Nhất bản thân đã không sức tái chiến, một vòng này rút trúng Tiêu Hành Nhất người, cũng vô ý thức cho rằng, một vòng này chẳng khác gì là tua trống!

Nhưng trên thực tế, tỷ thí thật đúng là không có tiến hành được Tiêu Hành Nhất cái kia một trận đâu!

Tỷ thí đều còn chưa bắt đầu. . . Cái này một cái danh ngạch, dĩ nhiên là

vẫn còn ở Linh Tê Kiếm Tông trong tay.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 475: Ai dám ứng chiến?

"Cái này không được!"

Cơ hồ là vô ý thức, phản ứng kịp trong nháy mắt, Nghiêm Chính nhất thời liền trực tiếp cự tuyệt nói, "Tỷ thí đến bây giờ, mỗi người danh ngạch đều là trải qua gian nguy, mới tranh đến, nào có nói nhường lại liền để đi ra đạo lý!"

"Nghiêm trưởng lão lời này, sợ là không có đạo lý!" Hà Diêu trầm giọng mở miệng nói, "Đây là tông môn khảo hạch, cũng không phải cá nhân tỷ thí, tất cả mọi người đại biểu đều là tông môn, mà không phải là cá nhân! Tiêu Hành Nhất danh ngạch, chính là ta Linh Tê Kiếm Tông, bây giờ Tiêu Hành Nhất bị thương nặng vô pháp tiếp tục tham gia tông môn khảo hạch, từ bổn tông khác phái hắn đệ tử xuất chiến, có gì không thể?"

". . ."

Một câu nói này, nhưng là nhất thời chận Nghiêm Chính có chút á khẩu không trả lời được!

Hắn sở dĩ phản đối, chỉ là một loại vô ý thức phản ứng, thật là phải gọi lên thật đến, thật là có chút không chiếm lý do.

Có thể tới mức này, để cho hắn đơn giản bằng lòng để cho Bạch Nhạc đại biểu Linh Tê Kiếm Tông xuất chiến, thì như thế nào khả năng.

Bây giờ thật vất vả mới đem Linh Tê Kiếm Tông đẩy vào trong tuyệt cảnh, có thể hết lần này tới lần khác, đúng lúc này, Bạch Nhạc vậy mà trở về, giả sử thật làm cho Bạch Nhạc thế thân Tiêu Hành Nhất danh ngạch, trước đó tất cả mưu đồ, liền đều được không công.

"Thẻ đều đã rút, lúc này, trường thi thay người, đối với người khác mà nói. . . Cũng không công bằng! Tông môn khảo hạch là ở ta Đông Hải Tiên Đảo cử hành, tự nhiên được theo ta Đông Hải Tiên Đảo quy củ tới tiến hành, Hà tông chủ loại ý nghĩ này, khó tránh khỏi có chút ý nghĩ kỳ lạ!"

Vô luận có ở nhà hay không lý do, Nghiêm Chính lúc này đều chỉ có thể cắn chặt răng, liều chết đến.

Cứ việc loại thuyết pháp này, không khỏi có vẻ hơi không nói đạo lý, có thể tả hữu bây giờ những tông môn này, cũng không người nào muốn ở phía sau trong tỉ thí nhìn thấy Bạch Nhạc, đương nhiên sẽ không có người phản đối.

Chỉ cần cắn chết điểm này, liền coi như là đạt thành mục.

Nhưng mà, nhưng vào lúc này, Tô Nhan thanh âm nhất thời vang lên, "Nghiêm trưởng lão, đã ngươi nói đến công bằng, vậy ta ngược lại là muốn chen một câu, lần này tông môn khảo hạch, cho là thật công bằng sao?"

"Ngươi là người phương nào?"

Quét Tô Nhan trên người, Nghiêm Chính nhất thời phát hiện Tô Nhan ma tu khí tức, lạnh giọng hỏi, "Hà tông chủ, chẳng lẽ ngươi Linh Tê Kiếm Tông còn dám cấu kết ma tu?"

"Nghiêm trưởng lão không cần chụp mũ lung tung! Tô Nhan là ta Thanh Châu phủ người, đại biểu Thanh Châu phủ mà đến, làm sao chẳng lẽ ngươi cũng muốn nói ta cùng với ma đạo cấu kết sao?" Lạnh rên một tiếng, Bạch Nhạc khinh thường mở miệng nói.

". . ."

Hơi chậm lại, Nghiêm Chính cũng không khỏi có chút chán nản!

Thanh Châu phủ chủ, chết tiệt! Còn có một cái như vậy thân phận để ngang cái này, xác thực để cho hắn có chút thúc thủ vô sách, chỉ phải lạnh rên một tiếng, không còn để ý thải Tô Nhan.

Đáng tiếc, Tô Nhan tất nhiên mở miệng, nhưng liền không có dễ dàng như vậy buông tay ý tứ.

"Nghiêm trưởng lão nói, danh ngạch không thể tùy tiện thế thân! Có thể theo ta được biết, Quý Lương Xuyên nguyên bản nhưng cũng không ở Lương Sơn Kiếm Tông đệ tử trong danh sách a! Là lần này tỷ thí trước đó, mới vừa thế thân một cái Lương Sơn Kiếm Tông đệ tử danh ngạch tới tham gia khảo hạch. . . Nếu như danh ngạch thật không thể thế thân, vậy cái này lại giải thích thế nào?"

Nhìn Nghiêm Chính, Tô Nhan lạnh lùng mở miệng nói.

Những ngày gần đây, nàng mặc dù cùng Linh Tê Kiếm Tông người cũng không nhiều ít liên hệ, cũng từ đầu đến cuối không có nhúng tay qua Linh Tê Kiếm Tông sự tình, nhưng này lại cũng không có nghĩa là, nàng liền cũng không có làm gì, chỉ là tại đây nhìn náo nhiệt.

Trước đó, cho nên mọi người cho rằng Bạch Nhạc khi chết sau khi, chỉ có Tô Nhan rất rõ ràng, Bạch Nhạc không có khả năng dễ dàng như vậy chết đi.

Cho nên, từ vừa mới bắt đầu, nàng thật liền đang chờ lấy Bạch Nhạc trở về.

Kể từ đó, tại Tô Nhan có lòng điều tra tình huống dưới, tự nhiên rất dễ dàng bả tin tức nắm giữ, bây giờ một lời vạch trần, nhưng là nhất thời đem Nghiêm Chính cuối cùng một khối nội khố cũng giật xuống tới.

". . ."

Há hốc mồm, Nghiêm Chính muốn nói điều gì, nhưng lại cuối cùng không thể nói ra miệng.

Không làm sao được phía dưới, Nghiêm Chính chỉ phải kiên trì thừa nhận mình có chỗ sơ sẩy, gánh xuống trách nhiệm này, chủ động rời khỏi tông môn khảo hạch sự tình, trên tay chuyện, từ một vị khác Đông Hải Tiên Đảo trưởng lão tiếp nhận.

Như thế nháo trò, mặc dù tất cả không muốn, Đông Hải Tiên Đảo cũng chỉ được nắm lỗ mũi tán thành Bạch Nhạc thế thân Tiêu Hành Nhất danh ngạch xuất chiến.

Hơn nữa, may mắn thế nào, trận tiếp theo, chính là Tiêu Hành Nhất tỷ thí.

Làm Bạch Nhạc lần nữa thong thả bước lên khiêu chiến đài thời điểm, nguyên bản rút trúng Tiêu Hành Nhất cái kia đệ tử, nhất thời khuôn mặt liền lục, chết sống cũng không chịu trở lên đài, trực tiếp liền chịu thua.

Đùa gì thế!

Mặc dù hắn tại Linh Phủ Cảnh bên trong, cũng có thể xem như là một cái thiên tài, có thể vậy cũng phải xem với ai so a.

Bạch Nhạc đó là cái gì người?

Một người liền dám chọn Lương Sơn Kiếm Tông hung nhân a, cái kia từng chặt đứt Tiêu Hành Nhất cánh tay lương sơn đệ tử thảm trạng, nhưng cũng còn rõ mồn một trước mắt đâu, loại tình huống này. . . Cho hắn mấy cái lá gan, dám đi cùng Bạch Nhạc động thủ?

Muốn chết cũng không phải cái này tìm pháp a.

Vốn cho là lấy mẫu ngẫu nhiên tua trống tốt nhất thẻ, có thể ai có thể nghĩ tới, cứ như vậy trong chớp mắt, chính là gà mẹ thay đổi áp, nhất thời biến thành chết thẻ!

Vô luận người khác dù nói thế nào, hắn đều không chịu lên đài tỷ thí, giãy dụa nửa nén hương thời gian sau đó, Đông Hải Tiên Đảo đệ tử cũng chỉ có thể bất đắc dĩ tuyên bố, Bạch Nhạc thắng lợi.

Trong nháy mắt, Linh Tê Kiếm Tông đệ tử tiếng hoan hô nhất thời vang lên, hơn nữa, tại loại không khí này lôi kéo dưới, một ít nguyên bản cây Linh Tê Kiếm Tông không có thù gì oán đệ tử, cũng đồng dạng một chỗ theo hoan hô lên.

Đối với bọn hắn mà nói, trước đó có cơ hội có thể giẫm Linh Tê Kiếm Tông một cước, không ai chú ý nhiều giẫm một cước!

Chỉ khi nào hiện tình huống không đúng, cũng đồng dạng đều sẽ ngay đầu tiên chuyển biến gió hướng.

Sùng bái cường giả, vô luận là ở đâu bên trong, cũng không có sai!

Nhìn sàn diễn võ bên trên, Bạch Nhạc cái kia nhuộm máu bạch y, tất cả mọi người không nhịn được cười khổ lên.

Cái này còn đánh rắm a!

Chỉ cần Bạch Nhạc đứng ở cái kia, vô luận là ba mươi hai vào mười sáu cũng tốt, mười sáu vào tám cũng tốt, thậm chí là cuối cùng trận chung kết, nơi nào còn có người dám ứng chiến.

Bây giờ một màn này, sợ là muốn trở thành thái độ bình thường a!

Trời có mắt rồi, bất quá là huyền cơ tông môn đệ tử tỷ thí mà thôi, nào

có Tinh Cung Cảnh cường giả lên đài tỷ thí đạo lý! Hơn nữa, loại này một cá nhân là có thể thi triển Bắc Đẩu Kiếm Trận, đánh tan toàn bộ Lương Sơn Kiếm Tông hung nhân.

Vô luận đứng ở cái dạng gì lập trường, có phải hay không ưa thích Linh Tê Kiếm Tông cùng Bạch Nhạc, ngươi cũng phải thừa nhận, Bạch Nhạc. . . Chính là nhất bây giờ Duyện châu xuất sắc nhất thiên kiêu một trong!

Phóng nhãn toàn bộ Duyện châu, sợ cũng chỉ có Mâu Kình Thần cùng Vệ Phạn Dạ hai người, có thể cùng Bạch Nhạc tranh phong!

Rõ ràng mười sáu cường danh ngạch đều vẫn chưa hoàn toàn quyết ra tới đâu, có thể quán quân lại tựa hồ như cũng đã bị điều động nội bộ, hơn nữa, không có bất kỳ người nào dám không phục.

Cùng Lương Sơn Kiếm Tông trận chiến kia, cũng đã đặt Bạch Nhạc vô địch phong thái!

Nhìn trước mắt đây hết thảy, Nguyệt Lâm Tiên chân mày hơi hơi lựa chọn, nhưng cũng cuối cùng không nói gì.

Nếu là không có Vân Mộng Chân ở đây, hắn còn có biện pháp giải quyết Bạch Nhạc phiền phức, nhưng hôm nay. . . Cũng đã không có cách nào khác lại dùng những cái kia loạn thất bát tao thủ đoạn.

Đây cũng là Đạo Lăng Thánh Nữ ý nghĩa!

Chỉ cần nàng tại, dù là một câu nói đều không nói, cũng đồng dạng đủ để uy hiếp tứ phương.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 476: Bắc Đẩu Tinh Cung điều kiện

Gặp qua Bạch Nhạc một người một chọi một Tông phong thái, phía sau tông môn khảo hạch, tựa hồ cũng đã thay đổi đần độn vô vị.

Vô luận ai chứng kiến Bạch Nhạc thân ảnh, cũng đều không khỏi cười khổ một hồi.

Huyền cấp tông môn tông môn khảo hạch mà thôi a, tại sao có thể có Bạch Nhạc loại này kỳ lạ tồn tại xuất hiện!

Đừng nói là đệ tử, coi như là Huyền cấp tông môn trưởng lão cùng tông chủ tự mình xuất thủ, bây giờ thì có ai dám nói có thể thắng dễ dàng Bạch Nhạc?

Cũng bởi vì Bạch Nhạc một người này, tựa hồ toàn bộ tông môn khảo hạch, đều được một trận náo kịch đồng dạng.

Nhưng bất kể thế nào nói, Bạch Nhạc tên này, nhưng là lần nữa bị ghi tạc mỗi người trong đầu, nguyên bản cái kia tựa hồ người người có thể lấn Linh Tê Kiếm Tông, cũng biến thành không thể trêu chọc tồn tại.

"Bạch Nhạc!"

Thừa dịp tỷ thí khoảng cách thời gian, Trần Kiếm Phong rốt cục vẫn phải đi tới.

Thành thật mà nói, nhìn Bạch Nhạc ở trên đài bằng vào Bắc Đẩu Kiếm Trận, một người áp nhất tông thời điểm, cho dù là Trần Kiếm Phong trong lòng cũng không khỏi hơi có chút hối hận, vốn cho là đã đem mấu

chốt nhất một bộ phận ẩn dấu, ảnh hưởng cũng sẽ không có bao lớn.

Ai có thể có thể nghĩ đến, Bạch Nhạc vậy mà thật có thể một cá nhân thi triển Bắc Đẩu Kiếm Trận, hơn nữa uy lực kinh người như vậy.

Phải biết, Bạch Nhạc bây giờ có thể mới vẻn vẹn chỉ là mới vào tinh cung a, sau này theo cảnh giới đề thăng, thực lực lại nên khủng bố đến mức nào.

Cho dù là đối Vệ Phạn Dạ tồn tại đủ đủ lòng tin, Trần Kiếm Phong lại không thừa nhận cũng không được, sau này Bạch Nhạc, sợ là cho là thật có thể uy hiếp được Vệ Phạn Dạ.

"Trần trưởng lão!"

Khẽ khom người, đối với Trần Kiếm Phong, Bạch Nhạc vẫn như cũ biểu đạt đủ đủ tôn kính.

Vô luận là bởi vì cái gì, làm Trần Kiếm Phong trong biển máu, nguyện ý đem Bắc Đẩu Kiếm Trận truyền cho Bạch Nhạc thời điểm, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã ghi lại phần nhân tình này.

"Nghĩ đến, ngươi vậy mà thật còn có thể sống được trở về. . . Không tầm thường!"

Thu thập một chút tâm tình, Trần Kiếm Phong nhìn Bạch Nhạc, dựng thẳng một ngón tay cái, mỉm cười mở miệng nói.

Tại loại tình huống nào xuống, muốn từ Bạch Cốt phu nhân trong tay chạy trốn, có thể tuyệt đối không phải cái gì đơn giản sự tình.

"Bất quá là vận khí tốt một ít mà thôi." Lắc đầu, Bạch Nhạc giải thích, "Bạch Cốt phu nhân vì Lâm Tiên lão tổ gây thương tích, nhất thời không có cố thượng phản ứng ta, chỉ là đem ta vây ở Bạch Cốt Thuyền bên

trong! Ngươi cũng biết, ta đồng dạng có một Bạch Cốt Hóa Thân, lúc này mới có thể miễn cưỡng chạy trốn."

Bộ này lí do thoái thác, là Bạch Nhạc trở về trước đó, cũng đã nghĩ kỹ, tuy nói không có khả năng làm được làm cho tất cả mọi người đều tin tưởng, nhưng ít ra cũng là có lý có cứ, để cho người ta tìm không ra tật xấu gì tới.

"Thì ra là thế!"

Gật đầu, Trần Kiếm Phong cũng không có dây dưa nữa vấn đề này, trầm ngâm một chút, cái này mới mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ngươi có thể đủ tại ngắn như vậy trong thời gian, nắm giữ Bắc Đẩu Kiếm Trận, đủ thấy ngươi cùng bổn tông hữu duyên, đợi lần này tông môn khảo hạch sau khi chấm dứt. . . Có hay không suy nghĩ, bái nhập bổn tông?"

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc giải thích, "Trần trưởng lão, vấn đề này, ta đã giải thích quá nhiều lần, không phải ta không muốn, xác thực vô pháp bằng lòng."

Trên thực tế, Trần Kiếm Phong cũng bất quá chỉ là theo thường lệ như thế thuận miệng hỏi một chút, cũng căn bản không có trông cậy vào Bạch Nhạc hội bằng lòng, lông mày nhíu lại, lúc này liền chuyển chuyện, "Đã như vậy, như vậy dựa theo trước đó nói tới. . . Chúng ta tới nói chuyện bồi thường đi."

"Trần trưởng lão mời nói!"

Bạch Nhạc khẽ khom người, trầm giọng mở miệng nói.

"Đệ nhất, Bắc Đẩu Kiếm Trận chính là ta Bắc Đẩu Tinh Cung bí truyền, Bạch phủ chủ không được đem ở ngoài truyền!"

"Cái này hiển nhiên, Trần trưởng lão tận có thể yên tâm, ta có thể lập thề

để tin!"

Gật đầu, Bạch Nhạc lúc này liền đáp ứng.

"Đệ nhị, ngươi tất nhiên tu hành ta Bắc Đẩu Tinh Cung pháp môn, liền coi như là kết xuống sâu xa, bất cứ lúc nào, không được cùng ta Bắc Đẩu Tinh Cung là địch."

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lúc này mới đáp, "Trần trưởng lão, ta chỉ có thể bằng lòng, không chủ động cùng Bắc Đẩu Tinh Cung là địch!"

Đối mặt Bạch Nhạc câu trả lời này, Trần Kiếm Phong chẳng những không có chút nào phản cảm, ngược lại càng phát ra xem trọng bại liếc mắt.

Nếu như mặc kệ hắn nhắc tới điều kiện gì, Bạch Nhạc đều một tia ý thức đáp ứng, không có bất kỳ dị nghị, sợ rằng những lời này, mới cho là thật một chữ cũng không thể tin.

"Đệ tam, đối ngoại, bổn tông đem cho ngươi một cái khách khanh vị, sau này nếu bổn tông có nguy nan lúc, ngươi cần xuất thủ tương trợ!"

"Tốt!"

Đối với điểm này, Bạch Nhạc đồng dạng không có gì do dự, một ngụm liền đáp ứng.

Lúc trước xông Thất Tinh Tháp thời điểm, Thất Tinh Tông cũng tương tự có một cái như vậy điều kiện, cái này chính là rất bình thường yêu cầu! Cũng không phải là Bắc Đẩu Tinh Cung không tin tưởng mình thực lực, mà là đại tông môn phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện thủ đoạn.

Hầu hết thời gian, cái này thật bản thân liền là một loại tông môn súc

tích.

Liền lấy Linh Tê Kiếm Tông mà nói, trước đây Linh Tê Kiếm Tổ còn sống thời điểm, đó là bực nào uy phong, thậm chí quả thực rất có vọt một cái thiên tông khí phách, thật là, kết quả đây?

Linh Tê Kiếm Tổ kinh tài diễm diễm, có thể Linh Tê Kiếm Tông súc tích nhưng bây giờ quá kém, Linh Tê Kiếm Tổ vừa chết, liền cơ hồ là sụp đổ, ngắn ngủi mấy trăm năm ở giữa, liền hầu như suýt nữa liền Huyền cấp tông môn tư cách đều không thủ được.

Giả sử, trước đây cũng cùng Thất Tinh Tông, hoặc là Bắc Đẩu Tinh Cung dạng này, quảng kết thiện duyên, có thể liền sẽ là mặt khác một bức dáng vẻ.

"Tốt!"

Thoả mãn gật đầu, Trần Kiếm Phong chậm rãi nói rằng, "Ngươi có thể bằng lòng những thứ này, liền coi như là bổn tông cùng ngươi kết xuống một phần thiện duyên đi, hắn bồi thường. . . Ta cũng liền không đề cập tới! Bất quá, sau này, bổn tông đệ tử, nếu như đến Thanh châu, cũng mời Bạch phủ chủ năng trông nom một ... hai ...."

"Cái này hiển nhiên, Bạch Nhạc tất nhiên thân là Bắc Đẩu Tinh Cung khách khanh, nếu có đệ tử đến Thanh châu, tự nhiên có thể tới tìm ta, cùng trở lại tông môn không giống!" Gật đầu, Bạch Nhạc lần nữa đáp ứng nói.

Cái này chính là cùng có lợi sự tình.

Hắn cái này Thanh Châu phủ chủ cũng đồng dạng căn cơ bất ổn, cùng khắp nơi kết tốt, đối với Bạch Nhạc mà nói , đồng dạng là lợi tốt sự tình, tự nhiên không có cự tuyệt đạo lý.

"Từ xưa anh hùng xuất thiếu niên! Bạch phủ chủ. . . Hậu sinh khả uý a!"

Nhìn Bạch Nhạc tấm này ung dung dáng vẻ, Trần Kiếm Phong cũng không khỏi thở dài một tiếng, nhẹ giọng thở dài nói.

"Tông môn khảo hạch sau khi chấm dứt, Bạch phủ chủ nếu có hạ, không ngại xa hơn bổn tông một chuyến!"

"Tốt!"

Gật đầu, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói, "Nghe tiếng đã lâu Vệ sư huynh tên, một mực vô duyên nhìn thấy, nếu có cơ hội, Bạch Nhạc cũng muốn mở mang kiến thức một chút Vệ sư huynh phong thái."

Nhắc tới Vệ Phạn Dạ, Trần Kiếm Phong sắc mặt cũng nhất thời tốt hơn nhiều, Bạch Nhạc mặc dù xuất sắc, nhưng trên thực tế, tại Bắc Đẩu Tinh Cung những người này trong lòng, vẫn như cũ cũng vô pháp cùng Vệ Phạn Dạ so sánh, thậm chí coi như là vị kia Mâu Kình Thần, được xưng cùng Vệ Phạn Dạ nổi danh, nhưng trên thực tế, lại nơi nào thật bị nhìn ở trong mắt.

"Sẽ có cơ hội! Đạo Môn đại hội lúc, nói không chừng, các ngươi còn có giao thủ cơ hội cũng khó nói." Bật cười lớn, Trần Kiếm Phong cũng không ở lại lâu, thẳng xoay người mà đi.

Điều kiện đã đàm luận tốt, hơn nữa tại loại hoàn cảnh này, cùng Bạch Nhạc gặp mặt, bản thân cũng đã cho thấy một loại thái độ, mục đều đã đạt được, tự nhiên không cần thiết dừng lại thêm.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 477: Bái kiến thánh nữ

Theo Bắc Đẩu Tinh Cung tỏ thái độ, rất nhiều tông môn khác cũng đều từng cái tới bái phỏng hòa hoãn quan hệ, dù sao trừ Lương Sơn Kiếm Tông loại này hoàn toàn không có bay lượn chỗ trống, hắn một ít tông môn, trước đó cùng Linh Tê Kiếm Tông có thể chưa nói tới có bao nhiêu xung đột, một điểm nhỏ mâu thuẫn, hóa giải tự nhiên cũng liền dễ dàng nhiều.

Cái này nhìn tựa hồ rất hiệu quả và lợi ích, nhưng trên thực tế, đây mới là tu hành giới thái độ bình thường.

Mặc dù lẫn nhau ở giữa, cũng có cạnh tranh cùng xung đột, nhưng đối với Huyền cấp tông môn mà nói, bản thân hợp tác ý tứ hàm xúc lại thật muốn nặng hơn nhiều.

Phân biệt chỉ là, trước đó Linh Tê Kiếm Tông mặt trời sắp lặn, không ai nhìn lên mà thôi.

Những thứ này việc vặt, tự nhiên cũng đều không cần Bạch Nhạc đi xử lý, Hà Diêu tự nhiên làm tốt đây hết thảy.

Một ngày này tỷ thí kết thúc, Bạch Nhạc lúc này mới tìm một cái cơ hội, đi trước bái kiến Vân Mộng Chân.

Trên thực tế, đối với Bạch Nhạc mà nói, bây giờ hắn trở về, muốn gặp nhất người chính là Vân Mộng Chân, chỉ là, có chút cảm tình lại cũng không có thể biểu lộ ra mà thôi.

"Bạch Nhạc bái kiến thánh nữ!"

Đi tới Vân Mộng Chân ở lại trong viện tử, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở

miệng nói.

Cho dù là tại Đông Hải Tiên Đảo, cũng tự có người an bài đệ tử tới hầu hạ Vân Mộng Chân, hơn nữa, Vân Mộng Chân cũng không tiện tự mình cùng người nào đơn độc gặp mặt, bằng không, liền tổng hội gây nên một ít không tất yếu phiền phức.

"Đông Hải sự tình, đa tạ tương trợ!"

Ở trong phòng ngồi xuống, có thị nữ dâng trà sau đó, Vân Mộng Chân cái này mới mở miệng nói.

"Thánh nữ khách khí, Bạch Nhạc chịu thánh nữ đại ân, không cần báo đáp, tài cán vì thánh nữ làm một sự tình, là ta phúc khí." Cung kính đứng dậy hành lễ, Bạch Nhạc trầm giọng nói.

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Có quan hệ Bạch Cốt Thần Giáo, ta còn có một chút manh mối muốn cùng thánh nữ nói, không biết có thể. . ."

"Các ngươi đi xuống trước đi." Gật đầu, Vân Mộng Chân quét người khác liếc mắt, nhẹ giọng phân phó nói.

Chứng kiến người khác lui xuống đi, Vân Mộng Chân lúc này mới liếc Bạch Nhạc liếc mắt, "Bịa đặt bản lĩnh thấy tăng a!"

". . ."

Trợn mắt một cái, Bạch Nhạc tức giận nói rằng, "Nếu không, ta phải nói, ta quý mến Vân tiên tử, muốn tự mình bày tỏ sao?"

"Tốt, ta nghe lấy đây, ngươi bây giờ sẽ bắt đầu đi."

". . ."

Ót nhất thời tối sầm lại, Bạch Nhạc quả thực phiền muộn muốn thổ huyết, từ khi biết Vân Mộng Chân bắt đầu, đấu võ mồm chuyện này, chính mình cho tới bây giờ sẽ không thắng nổi a.

Nếu là có khả năng, Bạch Nhạc thật hận không thể bả nữ nhân này đánh một trận mới tốt.

"Vân Mộng Chân, ngươi là khi dễ ta đánh không lại ngươi là a?"

"Đúng a, không phục ngươi có thể thử xem, ta chấp ngươi một tay." Quét Bạch Nhạc liếc mắt, Vân Mộng Chân nhẹ nhàng mở miệng nói.

Bạo kích!

Để cho một tay! Giờ khắc này, Bạch Nhạc mới chính thức là có một loại tại đài diễn võ bên trên, những người kia đối mặt hắn cảm giác.

Quá oan uổng, thật là. . . Thật đánh không lại a!

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc nhất thời liền kinh sợ, chủ động chuyển đổi trọng tâm câu chuyện, "Nói chính kinh, ta là thật có một ít Bạch Cốt Thần Giáo sự tình muốn nói với ngươi! Bạch Cốt Thần Giáo cùng Đông Hải Tiên Đảo cấu kết. . . Mặc dù ta bắt không ra chứng cớ gì đến, nhưng là chuyện này, thiên chân vạn xác!"

"Ta biết!" Mí mắt đều không nhảy một chút, Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói, "Lấy Nguyệt Lâm Tiên thực lực, Bạch Cốt Thần Giáo người kiềm chế không được hắn, muộn như vậy mới chạy tới. . . Nếu nói là hắn không phải cố ý, ai có thể tin?"

"Biết ngươi còn ở lại chỗ này?" Nhìn Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc có chút tức giận hỏi.

"Nếu không đâu, ngươi cho rằng. . . Duyện châu nơi nào là an toàn?" Nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân hỏi ngược lại.

". . ." Lời này nhưng là nhất thời đem Bạch Nhạc ế không nhẹ, nhưng lại cũng minh bạch, Vân Mộng Chân nói thật là tình hình thực tế.

Chỉ cần Vân Mộng Chân hạ Đạo Lăng sơn, sợ rằng sẽ không có địa phương là nhất định an toàn, so sánh dưới, có Nguyệt Lâm Tiên tọa trấn Đông Hải Tiên Đảo có thể ngược lại an toàn hơn một ít, bởi vì, chí ít, biểu hiện ra, Nguyệt Lâm Tiên nhất định phải bảo hộ Vân Mộng Chân an toàn.

"Ngươi làm sao dám xác định Nguyệt Lâm Tiên cùng Bạch Cốt Thần Giáo cấu kết?" Chuyển hướng Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân trầm giọng hỏi.

Phải biết, cho dù là Vân Mộng Chân chính mình, cũng chỉ là suy đoán mà thôi, có thể nghe Bạch Nhạc lời này ý tứ, lại nghiễm nhiên là một bộ chứng cứ vô cùng xác thực, chỉ là không cách nào nói ra dáng vẻ.

Dừng một cái, Vân Mộng Chân lúc này hỏi tới, "Hoặc có lẽ là, ngươi rốt cuộc làm sao từ Bạch Cốt phu nhân trong tay thoát thân?"

"Ngươi biết, ta tu luyện một Bạch Cốt Hóa Thân, lúc đó bị giam tại Bạch Cốt Thuyền bên trong, thừa dịp nàng bị thương nặng lúc này mới may mắn thoát thân." Mí mắt nhảy nhót, Bạch Nhạc nhất thời lại đem một bộ này lí do thoái thác dời ra ngoài.

"Nói thật!" Nhìn đều không nhìn Bạch Nhạc liếc mắt, Vân Mộng Chân lạnh lùng mở miệng nói.

". . ."

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc bất đắc dĩ hồi đáp đạo, "Là Bạch Cốt

phu nhân chủ động thả ta trở về, nàng nói, Nguyệt Lâm Tiên dám bội tín, nàng cũng sẽ không để Nguyệt Lâm Tiên như ý. . . Hơn nữa, buộc ta thề, không được lại chủ động đi trêu chọc Bạch Cốt Thần Giáo."

Những lời này lối ra, Vân Mộng Chân nhưng là nhất thời liền tin ba phần.

Trước đó nàng liền nhận thấy được, Nguyệt Lâm Tiên cùng Bạch Cốt phu nhân ở giữa khả năng có mờ ám, cuối cùng cố ý truy sát, có thể là muốn giết người diệt khẩu, chỉ là lại không chứng cớ gì, hơn nữa, chỉ bằng chính nàng, cũng không phải Nguyệt Lâm Tiên đối thủ, lúc này mới một mực không có mở miệng.

Bây giờ, nghe được Bạch Nhạc vừa nói như vậy, tự nhiên liền làm rõ manh mối.

Còn như Bạch Cốt phu nhân vì sao không giết Bạch Nhạc, kia liền càng đơn giản, chứng kiến Bạch Nhạc cứu chính mình, Bạch Cốt phu nhân tự nhiên rõ ràng, Bạch Nhạc cùng mình quan hệ không có đơn giản như vậy, muốn mượn Bạch Nhạc miệng, bả chuyện này nói cho mình mới là mục.

Còn như Bạch Nhạc bản thân, tại Bạch Cốt phu nhân trong mắt, vốn chính là một cái không quan trọng gì tiểu nhân vật, sinh tử căn bản không cần quan tâm, vì trả thù Nguyệt Lâm Tiên, lưu Bạch Nhạc một cái như vậy miệng sống, cũng không có gì lớn lắm.

"Ngươi thật đúng là mạng lớn!"

Xem Bạch Nhạc liếc mắt, Vân Mộng Chân lúc này mới hừ nhẹ một tiếng nói.

Trong lúc nói chuyện, Vân Mộng Chân đem Cửu Long Hoàn Ngọc Bội lấy ra trả lại cho Bạch Nhạc, "Món bảo vật này, chắc là chỉ có thể dùng

lại lần nữa a?"

Nguyên bản trên ngọc bội điêu long, bây giờ đã vỡ vụn chỉ còn lại có một cái, lấy Vân Mộng Chân ánh mắt, tự nhiên nhìn ra, bên trong huyền cơ.

Xem Cửu Long Hoàn Ngọc Bội liếc mắt, Bạch Nhạc gật đầu, nhưng chưa đưa tay đón.

"Ngươi giữ đi, ta cuối cùng cảm thấy, chuyện này sẽ không dễ dàng như vậy kết thúc. . . Lưu ở trên thân thể ngươi, ta mới có thể yên tâm một ít."

"Nói bậy!" Bạch một Bạch Nhạc liếc mắt, Vân Mộng Chân tức giận nói rằng, "Thực lực ta đã khôi phục không sai biệt lắm, không cần đồ chơi này, ngược lại là ngươi, gan to như vậy, cái gì cũng dám lẫn vào!"

Ngoài miệng mặc dù chẳng thèm ngó tới, nhưng là muốn đến, trước đây Bạch Nhạc cơ hồ là ôm hẳn phải chết ý niệm trong đầu, xông đến bên cạnh mình, đem duy nhất hộ thân Cửu Long Hoàn Ngọc Bội đưa vào trong tay mình, Vân Mộng Chân trong lòng chính là một hồi ấm áp.

Cùng thực lực gì cũng không có quan, chính là đơn thuần ưa thích loại này bị người chiếu cố, bị người quan tâm cảm giác.

"Được đi, dùng chỉ một lần, cho ta quản có tác dụng gì a! Các loại (chờ) ngươi chừng nào thì bước vào tinh hải, trả lại ta điểm bảo bối là được." Liếc một cái miệng, đem Cửu Long hôn ước lần nữa nhét vào Vân Mộng Chân trong tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta không tiện ở chỗ này lâu. . . Chính ngươi cẩn thận."

PS: Người ở bên ngoài, canh thứ ba phỏng chừng phải rất muộn.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 478: Đệ nhất cùng Mâu Kình Thần khiêu chiến (canh thứ nhất)

"Lão tổ, Bạch Nhạc đi gặp qua thánh nữ, chỉ ngây người một nén nhang thời gian, bất quá đến tột cùng nói chuyện gì cũng không rõ ràng!"

Đi tới Nguyệt Lâm Tiên ở lại gian phòng, Mai Vĩnh Giang nhẹ giọng mở miệng nói.

"Còn có thể có cái gì, đơn giản chính là Bạch Cốt Thần Giáo điểm này chuyện a." Lẳng lặng ngồi ở tại chỗ, Nguyệt Lâm Tiên liền con mắt cũng không có mở ra, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Vậy chúng ta làm sao bây giờ? Thánh nữ hội sẽ không tin tưởng Bạch Nhạc?" Mai Vĩnh Giang có chút khẩn trương hỏi.

"Tin thì như thế nào? Không tin thì như thế nào?"

Từ từ mở mắt, Nguyệt Lâm Tiên trong mắt lộ ra mấy phần thất vọng, nhàn nhạt mở miệng nói, "Đến bây giờ, ngươi ngay cả tình thế cũng còn xem không rõ. . . Để cho ta làm sao dám tin tưởng ngươi có thể kế thừa vị trí Tông chủ?"

"Đệ tử ngu dốt, cũng xin lão tổ chỉ điểm!" Nghe được Nguyệt Lâm Tiên, Mai Vĩnh Giang trong lòng đột nhiên vừa nhảy, lúc này cúi người đến, cung kính mở miệng thỉnh giáo.

"Tất nhiên không thể giết chết Bạch Cốt phu nhân, nhân thể chắc chắn sẽ lưu lại tai hoạ ngầm, vô luận Bạch Nhạc có phải hay không còn sống trở

về, đều giống nhau!" Nhìn Mai Vĩnh Giang, Nguyệt Lâm Tiên bình tĩnh nói rằng, "Ngươi cho rằng, Vân Mộng Chân liền thật không có nhìn ra bổn tông cùng Bạch Cốt Thần Giáo quan hệ sao?"

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, Mai Vĩnh Giang có chút hoảng sợ hỏi, "Lão tổ nói là, thánh nữ đã sớm nhìn ra, thật là. . ."

Thở dài một tiếng, Nguyệt Lâm Tiên trong mắt vẻ thất vọng càng đậm, "Ngươi ánh mắt lúc nào, có thể không chỉ nhìn chằm chằm trước mắt sự tình? Xem xa hơn một ít?"

"Nhất thời được mất, trọng yếu sao?"

Thanh âm chậm rãi chuyển lạnh, Nguyệt Lâm Tiên hờ hững mở miệng nói, "Đạo Lăng sự suy thoái, thánh nữ nhất mạch bị nghi ngờ, đây mới là thiên hạ đại thế! Vô luận Vân Mộng Chân có cái gì dạng suy đoán, chỉ cần nàng không cầm ra bằng chứng, tựu không được đến Đạo Lăng Thiên Tông chống đỡ. . . Bây giờ nàng, còn chưa phải là cái kia hoành áp thiên hạ Đạo Lăng Thánh Nữ!"

"Thân phận gì, đều là hư, chỉ có thực lực mới là vĩnh hằng!"

"Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, nếu có thiên kiêu có thể thắng được vị này Đạo Lăng Thánh Nữ, dĩ nhiên là có thể chiếm lấy! Đồng dạng, nếu như Vân Mộng Chân có thực lực giết ta, ngươi cho rằng, bây giờ nàng sẽ còn theo chúng ta nói nhảm sao?"

Những lời này, nhưng là nhất thời đem Mai Vĩnh Giang nghe mồ hôi lạnh lâm ly.

Chậm rãi đứng dậy, Nguyệt Lâm Tiên tiếp tục nói, "Ta cũng không sợ có người hoài nghi ta, thậm chí là nghi vấn ta. . . Bởi vì toàn bộ Duyện châu, không ai có thể làm sao cho ta! Đây mới là ta Nguyệt Lâm Tiên, dám cùng Bạch Cốt Thần Giáo tiếp xúc khí vị trí, ngươi hiểu sao?"

"Vâng!"

Khom người cúi đầu, Mai Vĩnh Giang cung kính hồi đáp nói.

"Ngươi vẫn không hiểu!" Lạnh lùng liếc Mai Vĩnh Giang liếc mắt, Nguyệt Lâm Tiên lạnh giọng nói, "Bạch Nhạc không phải một người chống một tông, danh chấn Đông Hải sao? Cho hắn cái này đệ nhất thì như thế nào?"

"Ngươi nếu muốn, không phải muốn thế nào ngăn cản hắn, mà là làm sao đưa hắn giẫm tại dưới chân!"

"Nói cho Mâu Kình Thần, tông môn khảo hạch lúc kết thúc, để cho hắn đứng ra khiêu chiến Bạch Nhạc. . . Đều là tinh cung sơ kỳ, Bạch Nhạc không có lý do gì tránh đánh! Chỉ cần hắn thắng một trận chiến này, trước đó tất cả liền đều không trọng yếu!" Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Nguyệt Lâm Tiên tiếp tục nói, "Nói cho hắn biết, xuất thủ không cần khoan dung, nếu như khả năng. . . Đem Bạch Nhạc chém giết tốt nhất! Vô luận hắn cùng với thánh nữ có gì sâu xa, vô luận hắn cùng với Bắc Đẩu Tinh Cung đạt thành hiệp nghị gì. . . Người chết, không có bất kỳ giá trị!"

"Vâng!"

... ...

"Công tử, ngươi nói Đông Hải Tiên Đảo hội đơn giản bỏ qua sao?"

Sắc trời tối lại, Tô Nhan hầu hạ Bạch Nhạc rửa mặt xong, lúc này mới nhịn không được mở miệng hỏi.

"Ồ? Nói như thế nào."

Ở giường bên ngồi xuống, Bạch Nhạc có chút ngoài ý muốn xem Tô Nhan liếc mắt, nhẹ giọng nói.

"Kích động Lương Sơn Kiếm Tông, đối Linh Tê Kiếm Tông ra tay, chỉ sợ không phải ý muốn nhất thời, mà là đã sớm chuẩn bị xong, thật là. . . Trước đó, sợ rằng không ai dám khẳng định, công tử nhất định sẽ gặp phải nguy hiểm!" Trầm ngâm một chút, Tô Nhan tiếp tục nói, "Ta cuối cùng cảm thấy, Đông Hải Tiên Đảo sẽ không không có chuẩn bị ở sau, lần này tông môn thi đấu, cho dù là công tử được đệ nhất, sợ là cũng sẽ bình sinh sóng lớn, ta cuối cùng có chút không yên lòng."

"Phiền phức tự nhiên là sẽ có." Nhìn Tô Nhan, Bạch Nhạc bật cười lớn, "Liền Vân tiên tử cũng dám ra tay, Đông Hải Tiên Đảo nếu như dễ dàng như vậy liền dừng tay, đó mới kỳ quái!"

"Công tử có ý định gì sao?"

Chứng kiến Bạch Nhạc đã đoán được, Tô Nhan nhất thời thở phào một cái, hiếu kỳ hỏi.

"Chưa nói tới ý định gì." Lắc đầu, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, "Nếu như trước đó, có thể còn có chút vướng tay chân, nhưng ta như là đã nắm giữ Bắc Đẩu Kiếm Trận, cũng không cần phiền toái như vậy. . . Nước đến thành chặn! Vô luận bọn hắn có thủ đoạn gì, ta tận lực bồi tiếp."

Nói đến đây, Bạch Nhạc trong mắt cũng đồng dạng lộ ra lau một cái cường đại tự tin.

Dù là không thể vận dụng Thông Thiên Ma Công, chỉ bằng nửa toà tinh cung, bây giờ hắn, mượn Bắc Đẩu Kiếm Trận, cũng có cực kỳ mạnh mẽ lòng tin, đủ để ứng phó tất cả khiêu chiến.

Chính như trước đó Linh Tê Kiếm Tông chỗ đối mặt khốn cảnh, cái gì

tính toán, thật đều không trọng yếu, lấy lực phá đi, mới là trực tiếp nhất nhất phương thức hữu hiệu.

Nhìn Bạch Nhạc, Tô Nhan đột nhiên nhoẻn miệng cười.

"Công tử, ngươi bây giờ bộ dáng này, thật mê người đâu! Có muốn hay không người ta hôm nay liền lưu lại cùng ngươi?"

Trong mắt lộ ra một tia mị ý, Tô Nhan cười khanh khách nói.

". . ."

Thật vất vả mới tích góp được giận thế trong nháy mắt đổ nát, đối mặt Tô Nhan, Bạch Nhạc cũng là xạm mặt lại.

... ...

Sáng sớm ngày thứ hai, tỷ thí liền tiếp tục bắt đầu.

Có một đêm thời gian hoà hoãn, tông môn khác người, cũng đồng dạng đem tâm trạng điều chỉnh xong, mặc dù đối mặt Bạch Nhạc người, vẫn như cũ lựa chọn trực tiếp chịu thua, nhưng hắn người tỷ thí, nhưng cũng đồng dạng kịch liệt cực kỳ.

Tông môn khảo hạch, vốn là quan hệ từng cái tông môn quyền lợi, dù là chỉ là kém một hai bài danh, tài nguyên phân phối bên trên, đều sẽ xuất hiện biến hóa rất lớn, làm sao có thể không tận lực một hồi!

Linh Phủ Cảnh tỷ thí, đối với bây giờ Bạch Nhạc, tự nhiên đã không đề được hứng thú gì, bất quá, mượn cơ hội này, Bạch Nhạc nhưng là đang không ngừng nếm thử thôi diễn Bắc Đẩu Kiếm Trận, đem chính mình đại nhập đến trong tỉ thí, nếm thử đơn thuần cùng Bắc Đẩu Kiếm Trận tới đối địch.

Kể từ đó, Bạch Nhạc đối với Bắc Đẩu Kiếm Trận lý giải, nhưng cũng càng ngày càng khắc sâu, dần dần hình thành thuộc về mình đặc biệt kiến giải.

Thời gian chậm rãi trôi qua, chỉ chớp mắt liền lại là một ngày thời gian trôi qua.

Đến ngày thứ ba chính ngọ, tông môn khảo hạch mới rốt cục triệt để kết thúc.

Không huyền niệm chút nào, Bạch Nhạc không tiếp tục ra khỏi một lần tay, lại trực tiếp thu được tông môn khảo hạch đệ nhất.

Chỉ là, bên này kết quả mới vừa tuyên bố, dưới đài, Mâu Kình Thần liền trực tiếp bay ra ngoài, cao giọng mở miệng nói.

"Chúc mừng Bạch sư đệ thu được tông môn khảo hạch đệ nhất! Bất quá, Bạch sư đệ thực lực, mạnh hơn bọn họ ra một mảng lớn, căn bản không có cùng bất luận kẻ nào giao thủ, liền thắng cái này đệ nhất, không khỏi cũng có chút quá không thú vị!"

"Mượn cơ hội này, mâu nào đó nguyện khiêu chiến Bạch sư đệ, cho mọi người một trận đặc sắc tỷ thí làm cho này lần tông môn khảo hạch chào cảm ơn, không biết Bạch sư đệ. . . Ý như thế nào?"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 479: Tái chiến Mâu Kình Thần (canh thứ 2)

Mâu Kình Thần!

Ngày hôm qua Tô Nhan cũng đã nói, Đông Hải Tiên Đảo sẽ không từ bỏ ý đồ, nhưng lại cũng không đoán được, đối phương hội lấy thế nào phương thức xuất thủ, bây giờ khi thấy Mâu Kình Thần chủ động khiêu chiến thời điểm, Bạch Nhạc lại ngược lại đột nhiên cười rộ lên, xán nhược hạ hoa.

Chính như Bạch Nhạc ý tưởng, Đông Hải Tiên Đảo cũng đồng dạng lựa chọn trực tiếp nhất, đơn giản nhất phương thức!

Nhưng này, không phải cũng chính là Bạch Nhạc chỗ chờ mong sao?

"Có mong muốn vậy!"

Nhìn Mâu Kình Thần, Bạch Nhạc tự tay làm một cái mời thủ thế, nhẹ giọng mở miệng nói.

Liền cái này một cái đơn giản hồi đáp, nhưng là nhất thời để cho toàn trường sôi trào.

Vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Mâu Kình Thần, đều là Duyện châu nhất đỉnh tiêm thiên tài, hai người này giao phong, tự nhiên châm lửa tất cả mọi người nhiệt huyết, mặc kệ thắng thua, một trận chiến này đều tất phải đặc sắc tuyệt luân, làm cho này một lần tông môn khảo hạch Tạ Mạc Chi Chiến, thật sự là lại không quá thích hợp.

Vô căn cứ nhảy lên, Mâu Kình Thần nhất thời xuất hiện tại đài diễn võ

bên trên.

"Bạch sư huynh, tiếp kiếm!"

Mắt thấy Mâu Kình Thần lên đài, Linh Tê Kiếm Tông đệ tử lúc này liền đem mỗi người bội kiếm lấy xuống, trực tiếp ném lên sàn diễn võ.

Những ngày gần đây, bọn hắn tự nhiên cũng dĩ nhiên minh bạch Bắc Đẩu Kiếm Trận uy lực, cũng không cần Bạch Nhạc mở miệng, trực tiếp liền ném bảy chuôi trên thân kiếm đài.

"Đa tạ!"

Nhẹ giọng nói cám ơn, ngay tại lúc đó, bị ném lên tới kiếm, cũng đồng dạng đã dựa theo Bắc Đẩu Thất Tinh phương vị treo ở Bạch Nhạc trước mặt.

"Mâu sư huynh, mời!"

Một ý niệm, Bắc Đẩu Kiếm Trận lập thành, huyền phù tại không trung kiếm phong, nhất thời đem Mâu Kình Thần vây lại.

"Đang muốn lĩnh giáo Bắc Đẩu Kiếm Trận!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Mâu Kình Thần một tay một trảo, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao chợt tới tay, lưỡi dao chặn lại, dẫn đầu ra chiêu, đón lấy Bắc Đẩu Kiếm Trận hướng Bạch Nhạc giết tới.

"Vù vù!"

Một tiếng kiếm minh vang lên, Bắc Đẩu Kiếm Trận nhất thời phát uy, không trung bảy chuôi kiếm, đồng thời động, chia ra tấn công vào Mâu Kình Thần chỗ hiểm quanh người.

Vẻn vẹn chỉ là cái này lên tay một kích, liền để cho ở đây không ít người hít một hơi lãnh khí, so với việc trước đó, lúc này Bạch Nhạc xuất thủ lúc chỗ hiển hiện ra loại kia phong mang, so với trước đó đối mặt Lương Sơn Kiếm Tông lúc càng đáng sợ hơn nhiều.

Không chút nào khoa trương nói, đổi bình thường tinh cung sơ kỳ người, chỉ một kích này, sợ là cũng đủ để phân ra thắng bại.

"Đinh!"

Chỉ nghe một tiếng giòn vang, Mâu Kình Thần Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao cũng đồng dạng trong khoảnh khắc, hóa thành một đạo màn sáng, vô luận Bắc Đẩu Kiếm Trận thế tiến công nhiều mãnh liệt, cũng vô pháp đột phá ánh đao phong tỏa.

Hơn nữa, lấy Mâu Kình Thần tính khí, làm thế nào có thể cam nguyện phòng thủ!

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, trong tay Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao chợt mang theo một đạo tàn ảnh, đấu đá lung tung, trực tiếp đụng vào Bắc Đẩu Kiếm Trận bên trong, sát tướng đi ra, thẳng đến Bạch Nhạc mà đến.

Bắc Đẩu Kiếm Trận mặc dù cường đại, có thể đối mặt Mâu Kình Thần bá đạo như vậy đấu pháp, nhưng cũng cuối cùng vô pháp đem Mâu Kình Thần cản lại.

Nếu như ngạnh bính, chỉ sợ Bắc Đẩu Kiếm Trận đều sẽ bị một kích này trực tiếp đánh tan.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đây cũng là Bắc Đẩu Kiếm Trận bây giờ lớn nhất kẽ hở!

Vô luận kiếm trận biến hóa có nhiều huyền diệu, có thể Bạch Nhạc cuối cùng chỉ là một người, không có khả năng như chân chính Bắc Đẩu

Kiếm Trận, đem mấy lực lượng cá nhân ngưng tụ thành một chỗ, thu được đột phá, vượt cấp mà chiến!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, hắn có khả năng điều động, liền vẻn vẹn chỉ là bản thân mình lực lượng!

Một khi đối phương lấy loại này bạo lực phương thức, mạnh mẽ trùng kích kiếm trận, liền sẽ để cho Bạch Nhạc rơi vào bị động bên trong.

Đây cũng là cái gọi là lấy lực phá xảo!

"Đinh đinh đinh!"

Liên tiếp kiếm phong cùng lưỡi dao tiếng va chạm vang lên, Bắc Đẩu Kiếm Trận lần lượt biến đổi, chỉ là tại đây ngắn ngủi trong khoảnh khắc, liền hoàn thành hơn mười lần biến trận, không ngừng lui về phía sau đồng thời, nhưng cũng ngạnh sinh sinh đem Mâu Kình Thần một đao này lực lượng hóa giải hơn phân nửa.

"Không tầm thường!"

Nhìn tận mắt cái này liên tiếp hoa cả mắt giao phong, cho dù là Trần Kiếm Phong cũng không nhịn được mở miệng thở dài nói.

Thân là Bắc Đẩu Tinh Cung trưởng lão, Trần Kiếm Phong tự nhiên hết sức quen thuộc Bắc Đẩu Kiếm Trận biến hóa!

Đối mặt Mâu Kình Thần cường công, trong nháy mắt kiếm trận từ công chuyển thủ, đi qua không ngừng biến trận tới không ngừng suy yếu đối phương lực lượng, lần này biến trận đều làm vừa may chỗ tốt, quả thực có thể nói là sách giáo khoa thức hoàn mỹ phòng ngự.

Mặc dù không có người phối hợp, vô pháp đem lẫn nhau lực lượng đi qua kiếm trận liên hệ tới, có thể cũng chính bởi vì Bạch Nhạc chỉ có một

người, mới có thể đối kiếm trận thao túng hoàn mỹ như vậy, từ đầu tới đuôi, mỗi một lần biến trận đều không có chút nào tỳ vết nào!

Giả sử đổi Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử tới thi triển, cho dù là phối hợp lại lâu đồng môn sư huynh đệ, cũng căn bản không có khả năng làm được loại này hoàn mỹ trình độ.

Chỉ nhìn Bạch Nhạc bây giờ đối với Bắc Đẩu Kiếm Trận khống chế, quả thực để cho người ta khó mà tin được, Bạch Nhạc mới bất quá vừa mới đạt được Bắc Đẩu Kiếm Trận pháp môn không có vài ngày mà thôi.

Cho dù là Trần Kiếm Phong không thừa nhận cũng không được, trên đời này thật là có thiên tài tồn tại, những thứ này thiên tài, thường thường cũng có thể triệt để đánh vỡ ngươi nhận thức.

Rất hiển nhiên, Bạch Nhạc chính là như vậy thiên tài!

Đối với hắn quan chiến người mà nói, đây hết thảy tựa hồ cũng đã đủ đặc sắc, nhưng đối với Bạch Nhạc cùng Mâu Kình Thần mà nói, lúc này mới bất quá vẻn vẹn chỉ là dò xét tính giao phong mà thôi!

Oanh!

Trong nháy mắt, sóng lớn ngập trời!

Mâu Kình Thần phía sau, tinh cung đột nhiên nổi lên, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao sở chỉ chỗ, sóng biển ngập trời, cái kia linh khí nồng nặc từng đợt từng đợt tuôn ra mà đến, như kinh đào phách ngạn.

"Lên!"

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng đồng dạng tế xuất tinh cung, rực rỡ kiếm quang như phúc hải Giao Long, tại đây sóng lớn bên trong bốc lên nhảy múa, ngạnh sinh sinh lấy kiếm mang, tại đây sóng biển bên trong,

chém ra một chốn cực lạc.

Tinh cung phía trên, cái kia bảy ngôi sao, đối ứng Bắc Đẩu Kiếm Trận, linh lực không ngừng lưu chuyển, để cho Bạch Nhạc, cho dù là ở chỗ Mâu Kình Thần chính diện giao phong bên trong, cũng đồng dạng không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

Vừa mới qua đi vài ngày?

Trước đó, tại trên biển Đông, Mâu Kình Thần cùng Bạch Nhạc đánh một trận, chính là bởi vì Bạch Nhạc đỡ không được Mâu Kình Thần thế tiến công, này mới khiến Từ Phong lựa chọn lấy cái chết tới coi như chung kết!

Khi đó, trên thực tế, cũng không có thiếu người chứng kiến Bạch Nhạc cùng Mâu Kình Thần trận chiến kia!

Kể từ lúc đó xem, so với việc Mâu Kình Thần, Bạch Nhạc còn có cực đại chênh lệch, nhưng hôm nay, tình thế lại dĩ nhiên hoàn toàn khác biệt.

Một cái Bắc Đẩu Kiếm Trận, liền ngạnh sinh sinh để cho Bạch Nhạc san bằng cùng Mâu Kình Thần ở giữa chênh lệch, mặc dù chính diện giao thủ cũng lại không rơi chút nào hạ phong, dạng này đề thăng, xác thực làm người ta nhìn mà than thở.

"Thống khoái! Bạch Nhạc, tự mình bước vào Tinh Cung Cảnh tới nay, đã hồi lâu không có người có thể để cho ta đem hết toàn lực!"

Mắt thấy Bạch Nhạc đón lấy hắn công kích, Mâu Kình Thần chẳng những không có chút nào để ý, ngược lại tùy ý cười ha hả, "Bạch Nhạc, ngươi cũng tiếp ta một nhớ thần thông thử xem!"

Thường quy giao thủ, đã rất khó để cho hắn cùng với Bạch Nhạc phân ra một cái thắng bại đến, lúc này Mâu Kình Thần nhưng là nhất thời lần

nữa thi triển ra thần thông.

"Đầm nước!"

Chậm rãi từ trong miệng phun ra hai chữ này, phảng phất thiên địa ở giữa thủy linh lực đều khoảng cách bị điều động, toàn bộ sàn diễn võ đã triệt để bị đầm nước tràn ngập, phảng phất đưa thân vào một mảnh vô tận đầm nước trong đại dương, khoảng cách liền sẽ không có chống!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 480: Chân chính thủy trạch quốc độ (canh thứ ba)

Thủy trạch quốc độ!

Mâu Kình Thần vừa mới mới vừa ra tay, liền nhất thời bị người nhận ra, trong tích tắc, toàn bộ sàn diễn võ xung quanh, tất cả mọi người đều sôi trào.

Nếu như nói, Bắc Đẩu Tinh Cung nổi danh nhất chính là Bắc Đẩu Kiếm Trận, như vậy Đông Hải Tiên Đảo nổi danh nhất, chính là thủy trạch quốc độ thần thông.

Nghe đồn, một thức này thần thông, Đông Hải Tiên Đảo chân truyền đệ tử liền có thể được truyền thụ, nhưng chân chính có thể nắm giữ người, lại rất ít, giả sử chân chính có thể thi triển mà ra, chính là uy lực vô cùng!

Ngày xưa, Mâu Kình Thần tại Linh Phủ Cảnh lúc, mặc dù có thể vượt cấp chém giết Tinh Cung Cảnh cường giả, dựa vào cũng chính là thủy trạch quốc độ thần thông.

Chỉ là, từ Mâu Kình Thần bước vào Tinh Cung Cảnh sau đó, liền lại không ai có thể buộc hắn thi triển môn thần thông này.

Bây giờ đối mặt Bạch Nhạc, Mâu Kình Thần lần nữa thi triển thủy trạch quốc độ thần thông, hiển nhiên cũng đã cho Bạch Nhạc đủ đủ tôn trọng.

Cũng có vô số người, muốn chân chánh mở mang kiến thức một chút , đồng dạng thủy trạch quốc độ, bây giờ tại Mâu Kình Thần trong tay thi triển ra, lại nên tồn tại kinh khủng bực nào uy lực.

Đầm nước tràn ngập, làm Bạch Nhạc bị đầm nước bao phủ thời điểm, trong lòng cũng đồng dạng sinh ra một tia báo động!

Lúc trước, Bạch Nhạc mới vừa từ Thanh châu trở về thời điểm, liền từng ở chỗ Bích Vân Đào thời điểm giao thủ, gặp qua thủy trạch quốc độ, chỉ là, lấy Bích Vân Đào thực lực, căn bản là không có cách hoàn chỉnh thi triển ra, hội chỉ là nửa thức thần thông mà thôi.

Có thể mặc dù chỉ là nửa chiêu, cũng đã cho Bạch Nhạc đủ đủ áp lực, bây giờ đối mặt Mâu Kình Thần, mới chính thức có cơ hội mở mang kiến thức một chút hoàn chỉnh thủy trạch quốc độ, cái này khiến Bạch Nhạc có chút kiêng kỵ, nhưng cũng có chút hưng phấn.

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc xung quanh đột nhiên xuất hiện một mảnh huyễn lệ kiếm quang!

Bắc Đẩu Kiếm Trận tuy mạnh, có thể đối mặt toàn lực làm Mâu Kình Thần, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không dám đem toàn bộ hy vọng đều ký thác vào Bắc Đẩu Kiếm Trận phía trên.

Vừa ra tay, liền đồng dạng thi triển ra thần thông!

Kiếm Linh Vũ!

Tinh cung lực lượng, vào giờ khắc này, đã bị thôi động đến mức tận cùng, mỗi một đạo kiếm quang, đều ẩn chứa nhất lực lượng kinh khủng, tại đây thủy trạch chi bên trong, hình thành một đạo khác phong cảnh.

"Đi!"

Xung quanh áp lực càng lúc càng lớn, thế cho nên để cho Bạch Nhạc cũng đã có chút không dám trì hoãn tiếp nữa, hơi hơi một ngón tay, trong một chớp mắt, cái kia khủng bố kiếm quang chợt hóa thành một mảnh

nhỏ mưa kiếm, trực tiếp đâm rách trước mặt sóng triều, thẳng đến Mâu Kình Thần mà đi.

". . . Quốc gia!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, phảng phất căn bản không có nhìn những thứ này rơi xuống mưa kiếm, Mâu Kình Thần trong mắt tràn đầy băng lãnh, hai chữ cuối cùng từ trong miệng phun ra, cái kia vô biên vô hạn thủy trạch chi bên trong, phảng phất chợt mọc lên một tòa Thủy chi cung điện.

Ùng ùng!

Vô số mưa kiếm rơi vào cái kia một tòa Thủy chi cung điện trước đó, có thể tất cả lực lượng, phảng phất cũng đều vào giờ khắc này tan vỡ , mặc cho mưa kiếm như thế nào cường hãn, cũng đừng nghĩ xông vào bên trong chút nào.

Đáng sợ nhất là, cái kia một tòa Thủy chi trong cung điện, phảng phất còn ẩn chứa một cổ khủng bố sinh cơ, xuất hiện ở hiện trong nháy mắt, liền hóa thành một cổ bàng bạc lực lượng, đem toàn bộ đầm nước đều mang sống lại!

Kiếm Linh Vũ trong nháy mắt tan vỡ, thậm chí cho dù là Bắc Đẩu Kiếm Trận, tại loại này đánh trúng, cũng đồng dạng vô pháp tại chống đở tiếp, đồng thời tùy theo tan vỡ.

Thủy trạch quốc độ!

Cái kia có nghĩa là, bản thân liền là một mảnh sanh ở thủy trạch chi Tàu Khựa tốc độ, thậm chí tựa hồ tượng trưng cho một thế giới.

Cái kia thủy trạch chi bên trong Thủy chi cung điện, phảng phất vào giờ khắc này cùng tinh cung hô ứng, thậm chí là dung hợp, dễ như trở bàn

tay, phá hủy tất cả ngăn ở trước mặt trở ngại.

Quá mạnh mẽ!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc phảng phất có một loại mì đối tinh cung hậu kỳ, thậm chí là tinh hải cường giả ảo giác, loại kia khủng bố lực áp bách, thậm chí để cho hắn có chút không thở nổi.

Ngay tại lúc đó, vẻ lạnh như băng ánh đao phá không tới!

Ánh đao như biển, hủy thiên diệt địa!

Đây mới là Mâu Kình Thần hoành hành Đông Hải, thậm chí được khen là thiên kiêu vô song chân chính khí vị trí.

"Vù vù!"

Hô hấp ở giữa, Thu Hoằng Kiếm chợt ra khỏi vỏ, hóa thành một xóa sạch sáng như tuyết kiếm quang, nghịch nghênh mà lên.

Kèm theo một kiếm này, Bạch Nhạc tinh cung bên trong cái kia một đạo kiếm ảnh cũng theo đó bị dẫn động, phảng phất cùng Bạch Nhạc một kiếm này hợp lại làm một, hung hăng chém rụng.

Linh Tê Nhất Kiếm!

Vô luận là Kiếm Linh Vũ cũng tốt, Bắc Đẩu Kiếm Trận cũng tốt, đối với Bạch Nhạc mà nói, thật đều không thể thủ tiêu Linh Tê Nhất Kiếm địa vị.

Loại kia tâm kiếm hợp nhất cảm thụ, mới là lúc này Bạch Nhạc đối với kiếm đạo hoàn mỹ nhất thuyết minh.

Oanh!

Kiếm vào đao hải, long trời lở đất!

Sau một khắc, Bạch Nhạc tinh cung cùng thủy trạch chi bên trong toà kia Thủy chi cung điện hung hăng va vào nhau, cũng đồng thời chấn động!

"Phốc!"

Phun ra một ngụm máu, Bạch Nhạc tinh cung phảng phất cũng theo đó bị thương, cả người bay ngược mà ra, nửa quỳ tại đài diễn võ bên trên, chỉ có thể bằng vào kiếm trong tay chống đở thân thể, mới không có ngã xuống.

Trên người cũng đồng dạng xuất hiện vô số vết đao, tiên huyết qua trong giây lát thấm thấu bạch y!

Nhưng mà, giờ khắc này Bạch Nhạc ánh mắt lại ngược lại càng ngày càng sáng!

Chỉ lấy một kích này giao phong mà nói, là Bạch Nhạc thua, cho dù là liều lên tinh cung lực lượng, cũng không có đánh tan thủy trạch chi bên trong cái kia một tòa Thủy chi cung điện! Thật là, cũng chính là lần này giao phong, để cho Bạch Nhạc chân chính ý thức được bây giờ chính mình vấn đề chỗ ở.

Vô luận là Kiếm Linh Vũ cũng tốt, Bắc Đẩu Kiếm Trận cũng tốt, hay hoặc giả là Linh Tê Nhất Kiếm!

Những lực lượng này, đều quá mức pha tạp, đối phó bình thường đối thủ, tự nhiên có vẻ mọi việc đều thuận lợi, thật là một hồi chân chính đối mặt cao thủ, liền sẽ có vẻ yếu đuối không chịu nổi, giống như là rất nhiều lực lượng, đều không thể bện thành một sợi dây thừng, hình thành chân chính sức cạnh tranh.

Đối với điểm này, nguyên bản Bạch Nhạc, vẫn luôn không thể lý giải thấu triệt, chớ đừng nói chi là là làm ra cải biến.

Đây cũng là, vì sao Bạch Nhạc từ đầu đến cuối đều cảm thấy, thi triển Thông Thiên Ma Công thời điểm, chính mình cường đại hơn nhiều nguyên nhân.

Vô luận là thủy trạch quốc độ, vẫn là Thôn Thiên Quyết, trên thực tế, nói theo một cách khác, đều có nhất định chỗ tương tự.

Cái kia đó là có thể đem tất cả lực lượng ngưng tụ thành một cái chỉnh thể, triệt để tuôn ra tới.

"Trở lại!"

Trong mắt lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, Bạch Nhạc dưới chân đột nhiên một bước, cả người lần nữa lăng không dựng lên!

Trước đó một lần kia giao phong bên trong, Linh Tê Kiếm Tông đệ tử bội kiếm, đã sớm bị đầm nước thôn phệ, không biết quyển đi nơi nào, thật là bây giờ Bạch Nhạc, nhưng cũng căn bản không quan tâm cái này.

Một ý niệm, tinh cung phía trên, cái kia bảy ngôi sao, đột nhiên diễn hóa thành bảy chuôi tinh quang kiếm!

Tinh cung là cái gì?

Toái linh phủ ngưng tinh cung, ngưng tụ thành bản thân liền là thích hợp nhất với mình lực lượng, từ bước vào tinh cung, đến đến tinh cung đỉnh phong, phá vỡ tinh hải, toàn bộ quá trình, trên thực tế, chính là một cái không ngừng diễn hóa bản thân tinh cung quá trình!

Cho nên đến tinh cung trung kỳ, mới có thể đem tinh cung hiển hiện ra, đến tinh cung hậu kỳ, mới có thể trực tiếp đem tinh cung hóa thành chân

thực tồn tại đối địch.

Đã như vậy, tinh cung như thế nào lại là nhất thành bất biến?

Dựa theo chính mình đối với đạo cảm ngộ, không ngừng hoàn thiện tinh cung lực lượng, đem biến thành chân chính thuộc về mình hoàn mỹ tinh cung, đây mới là Tinh Cung Cảnh tu hành phương hướng cùng ý nghĩa.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 481: Tỉnh ngộ, hoàn mỹ hạ màn (canh thứ tư)

Chiến đấu bản thân liền là tăng thực lực lên nhanh nhất phương thức!

Nếu không phải cùng Mâu Kình Thần cái này chiến, trong lúc này đạo lý, có thể Bạch Nhạc còn cần thật lâu mới có thể va chạm vào, thật là tại loại này cường đại áp lực dưới, lại ngạnh sinh sinh buộc Bạch Nhạc tỉnh ngộ đột phá!

Niệm ở giữa, tinh cung bên trong liền lộ ra xóa sạch khủng bố kiếm ý!

"Cái đó là. . . Kiếm Cung!"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Trần Kiếm Phong không khỏi thất thanh nói.

Làm đối kiếm đạo lý giải đạt được định cấp độ, tinh cung là có thể có thể hội chuyển hóa thành Kiếm Cung, uy lực tăng gấp bội.

Đối với cái kiếm tu mà nói, sơm ngưng tụ thành Kiếm Cung, liền có nghĩa là, đồng cảnh giới bên trong hầu như vô địch lực công kích!

Có thể cho dù là tại Bắc Đẩu Tinh Cung loại này kiếm tu rất nhiều trong tông môn, chân chính có thể ngưng tụ thành Kiếm Cung người, cũng đồng dạng lác đác không có mấy.

Trên thực tế, trước đó chứng kiến Bạch Nhạc tinh cung bên trong đạo kia kiếm ảnh thời điểm, hắn cũng đã nhận thấy được chút Kiếm Cung ý tứ hàm xúc, chỉ là khi đó còn không quá rõ ràng, nhưng hôm nay, theo tinh cung bên trong cái kia bảy ngôi sao hóa thành tinh quang kiếm, nhưng là

triệt để đem tinh cung diễn hóa thành kiếm cung.

Kiếm ý trùng tiêu, bước bước ra, Bạch Nhạc hung hãn lần nữa hướng về thủy trạch bên trong toà kia Thủy chi cung điện giết đi qua.

Kiếm đạo cho tới bây giờ đều là công phạt chi đạo.

Kiếm phong sở chỉ, sắc bén không thể đỡ!

Nhưng mà, đối với Bạch Nhạc mà nói, muốn đánh bại Mâu Kình Thần, những thứ này vẫn như cũ chưa đủ!

"Lên!"

Tinh cung bao phủ đầm nước, cái kia bảy ngôi sao biến thành tinh quang kiếm , đồng dạng sinh biến hóa, thành Bắc Đẩu Thất Tinh vị, thình lình bày xuống Bắc Đẩu Kiếm Trận!

Trong chớp nhoáng này biến hóa, mới chính thức là làm cho tất cả mọi người thốt nhiên biến sắc!

Kiếm Cung bản thân cũng đã đủ đáng sợ, bây giờ Bạch Nhạc thậm chí còn có thể đem Bắc Đẩu Kiếm Trận biến hóa dung nhập Kiếm Cung bên trong, trong lúc này ẩn chứa ý nghĩa khả năng liền quá dọa người.

"Mâu Kình Thần, ngươi cũng tiếp ta kiếm thử xem!"

Trong mắt lộ ra xóa sạch xán lạn quang mang, Bạch Nhạc lớn tiếng quát lên.

Ngay tại lúc đó, tại mỗi thanh tinh quang kiếm xung quanh, đều tùy theo xuất hiện mảnh nhỏ huyễn lệ kiếm quang, phảng phất tại trong nháy mắt, hình thành mảnh nhỏ rực rỡ tinh không.

Kiếm Linh Vũ!

Đem tất cả lực lượng toàn bộ đều dung nhập Kiếm Cung bên trong, hóa thành kinh khủng nhất đánh!

Đây mới là Bạch Nhạc thật mục!

Cái này kiếm, chợt xé rách đầm nước, khủng bố kiếm quang trực tiếp hướng về Thủy chi cung điện, hướng vô địch.

Oanh!

Kiếm Cung hung hãn lần nữa đụng vào Thủy chi cung điện, hai cổ lực lượng đồng thời bạo, hầu như đem toàn bộ sàn diễn võ đều hủy diệt.

"Phốc!"

Lại là miệng máu phun ra ngoài, nhưng mà, lần này trước mặt đầm nước cũng ngạnh sinh sinh bị Kiếm Cung xé nát, Mâu Kình Thần miệng ngực, cũng đồng dạng nhiều hơn đạo nhợt nhạt vết thương, mặc dù cũng không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng lại cũng đồng dạng làm bị thương hắn.

Đối mặt được xưng đồng cảnh giới công phạt Kiếm Cung, dù cho là lấy Mâu Kình Thần cường hãn, cũng không khả năng toàn thân trở ra.

Cái này kiếm, mới chính thức kinh động đến Mâu Kình Thần!

Đây cũng là lần thứ 2, để cho Mâu Kình Thần cảm thụ được, đối với cái này chiến, vậy mà không có nắm chắc.

"Thống khoái! Ha ha, Mâu Kình Thần, chúng ta trở lại!"

So với việc Mâu Kình Thần chấn động, Bạch Nhạc lúc này nhưng là càng đánh càng nhanh ý, mỗi lần xuất kiếm, cũng có thể làm cho hắn rõ

ràng hơn ý thức được chính mình chưa đủ.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này chiến thắng phụ đều đã không ở trọng yếu, ngược lại trở thành hắn tu hành cảm ngộ phương thức!

Lần thứ hai, lần thứ ba, lần thứ tư. . .

Mỗi lần Bạch Nhạc đều sẽ thụ thương, so với Mâu Kình Thần nghiêm trọng nhiều thương thế, thật là, mỗi lần hắn đều hội lần nữa nghĩa vô phản cố xông lên, hung hãn lên lần sau xung phong!

Thậm chí còn, tại điên cuồng như vậy giao phong bên trong, Bạch Nhạc Kiếm Cung đã xuất hiện chút vết rách, có vỡ nát dấu hiệu, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ không thèm quan tâm.

Người điên!

Từ ban đầu kinh diễm cùng chấn động, biến thành bây giờ tim đập nhanh. . . Đây cũng là ở đây mỗi người tiếng lòng!

"Linh Tê Kiếm Tông người, đều điên!"

Cũng không biết ai nói trước như thế câu, lại nhất thời đạt được tất cả mọi người đồng ý.

Từ Tiêu Hành bắt đầu, Linh Tê Kiếm Tông mỗi cái đệ tử đều cho thấy điên cuồng như vậy mặt, ngay cả Bạch Nhạc cũng không ngoại lệ, dạng này Linh Tê Kiếm Tông, quả thực ngẫm lại liền làm người ta lòng còn sợ hãi.

"Đủ!"

Chậm rãi đứng dậy, giơ tay lên ở giữa, cái bàn tay chợt nhìn từ đàng xa đài vỗ xuống!

Vô luận là Bạch Nhạc kiếm cũng tốt, Mâu Kình Thần Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao cũng tốt, đối mặt cái tay này bàn tay to, liền quả thực cũng như cùng món đồ chơi dạng, không cách nào nữa kích khởi nửa điểm rung động.

"Cuộc tỷ thí này, xem như là ngang tay a!"

Nhàn nhạt mở miệng, Nguyệt Lâm Tiên trực tiếp liền làm ra bình phán.

Mặc dù dựa theo Nguyệt Lâm Tiên muốn, hắn là muốn để cho Mâu Kình Thần giết chết Bạch Nhạc, có lẽ bây giờ tình huống dưới xem, đã không có loại khả năng này!

Bạch Nhạc tiến bộ thực sự quá nhanh.

Mỗi lần giao phong, Bạch Nhạc mặc dù đều ở đây thụ thương, thật là mỗi lần lại đều có lần tiến bộ, như thế điên đánh tiếp, Mâu Kình Thần quả thực giống như là thành Bạch Nhạc bồi luyện dạng.

Cho dù là kéo dài tới cuối cùng, Mâu Kình Thần vẫn như cũ có thể sẽ thắng được, nhưng vì cái này chỗ phải trả giá thật lớn, nhưng cũng tuyệt đối dị thường thảm trọng, đây cũng không phải là Nguyệt Lâm Tiên muốn chứng kiến.

Lấy Mâu Kình Thần danh vọng mà nói, không thể dứt khoát lưu loát thủ thắng, liền đã coi như là bại.

Trong nháy mắt, toàn bộ trên trận tiếng hoan hô như sấm!

Hoàn mỹ hạ màn!

Đối với tất cả mọi người mà nói, cái này chiến tựa hồ cũng là lần hoàn mỹ hạ màn!

Thắng bại không trọng yếu, trọng yếu là tất cả mọi người tận mắt chứng kiến Mâu Kình Thần cường hãn, cùng với Bạch Nhạc quật khởi.

Nếu như nói, trước đó còn có người nghi ngờ Bạch Nhạc thực lực, như vậy cái này chiến sau đó, cũng đã triệt để vì Bạch Nhạc chính danh.

Toàn bộ Duyện châu thiên kiêu, đã thành thế chân vạc!

Mặc dù mỗi người thật đều nhìn ra, luận thực lực, Bạch Nhạc hay là muốn hơi kém trù, cái kia Bạch Nhạc cái kia phần điên cuồng, cùng với ngộ tính lại đồng dạng sở hữu vô hạn khả năng.

Lần sau lại giao phong thời điểm, có thể liền lại là mặt khác cái kết quả.

. . .

"Ta sẽ không thua!"

Trong mắt lộ ra xóa sạch tàn khốc, Mâu Kình Thần nhìn Mai Vĩnh Giang, trầm giọng mở miệng nói.

Không giống với người khác, Mâu Kình Thần trong lòng tràn đầy biệt khuất.

Ngay trước nhiều người như vậy mặt cùng Bạch Nhạc giao thủ, đối với hắn mà nói, hạn chế thực sự quá nhiều.

Mấy năm qua này, hắn biểu hiện ra thực lực, vẫn chưa đề thăng nhiều ít, đó là bởi vì hắn tiêu tốn rất nhiều thời gian cùng tinh lực tại Bạch Cốt Thần Quyết phía trên, đã sớm luyện hóa ra thuộc về hắn Bạch Cốt Hóa Thân!

Còn có Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao!

So với hắn bất luận kẻ nào đều biết, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao ẩn chứa kinh khủng bực nào lực lượng, chỉ là , đồng dạng, tại loại tỷ thí này bên trong, hắn cũng đồng dạng vô pháp vận dụng Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao lực lượng để thủ thắng!

Hơn nữa, chiến đấu lúc, hắn cũng không có kiệt lực dẫn động nước biển lực lượng, giả sử toàn lực làm, dẫn Đông Hải nước mà đến, thủy trạch quốc độ uy lực, ít nhất có thể đề thăng lần!

Nhưng dù cho như thế, hắn cũng thắng đều là đè nặng Bạch Nhạc lại đánh, nắm xuống dưới, hắn cũng tin tưởng, hắn nhất định có thể đủ dây dưa đến chết Bạch Nhạc.

Thật là. . . Vô luận có bao nhiêu nếu như, cái này chiến đúng là vẫn còn bị Lâm Tiên lão tổ cắt đứt, mặc dù nói là thế hoà, có thể đối hắn mà nói, cái này bản thân liền là loại sỉ nhục!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 482: Ngươi nguyện ý tu ma sao?

"Ngươi sẽ không thua, nhưng cũng rất khó thắng!"

Nhìn Mâu Kình Thần, Mai Vĩnh Giang chậm rãi mở miệng nói, "Kình Thần, ngươi phải thừa nhận, cái này Bạch Nhạc rất lợi hại! Trước đây ta cho ngươi đi giết chết hắn, mang hồi giới chỉ thời điểm, ngươi cũng đã thất bại."

Nhắc tới cái này, Mâu Kình Thần da mặt không khỏi có chút co lại.

Lúc trước Bạch Nhạc, còn không có bước vào Tinh Cung Cảnh, đối hắn mà nói, quả thực có thể nói là tiện tay có thể giết, có thể cho dù là tại dưới tình huống đó, cũng bởi vì đủ loại nguyên nhân, hắn cũng không có khả năng giết chết Bạch Nhạc!

Cũng là từ lúc kia bắt đầu, tựa hồ hắn làm cái gì đều không thuận lợi, cho tới hôm nay, vậy mà ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc trong tỷ thí bức sang bằng.

Phẫn hận tự nhiên là cần phải, nhưng cũng chính như Mai Vĩnh Giang nói, hắn nhất định muốn thừa nhận, là hắn coi khinh Bạch Nhạc, sớm trong lúc bất tri bất giác, Bạch Nhạc đã lớn lên thành hắn nhất định phải nhìn thẳng vào đối thủ.

Đột nhiên nắm chặt quả đấm, Mâu Kình Thần chậm rãi ngẩng đầu lên, trầm giọng nói rằng, "Đây là một lần cuối cùng! Hắn sẽ không còn có vận tốt như vậy!"

"Tốt!"

Gật đầu, Mai Vĩnh Giang chậm rãi nói rằng, "Chuyện lần này, ngươi ta đều để lão tổ rất thất vọng, ta cũng hy vọng, tuyệt đối sẽ không lần kế nữa."

Dừng một cái, Mai Vĩnh Giang tiếp tục nói, "Hơn nữa, sự tình cũng còn chưa kết thúc. . . Lão tổ như là đã đối Bạch Cốt Thần Giáo xuất thủ, liền thế tất yếu nhân cơ hội trảm thảo trừ căn, triệt để giải quyết Bạch Cốt Thần Giáo vấn đề, cũng dùng cái này vội tới Đạo Lăng Thiên Tông một câu trả lời thỏa đáng."

Bạch Cốt phu nhân cùng Đoạn Thiên Thương bày cuộc phục giết Đạo Lăng Thánh Nữ tại trên biển Đông, vô luận thành bại, chuyện này đều phải phải trả giá thật lớn.

Vân Mộng Chân tất nhiên không chết, chuyện này liền tất nhiên càng phải truy cứu đến, đây không phải là chết một người Đoạn Thiên Thương là có thể hóa giải.

Cứ việc Nguyệt Lâm Tiên xuất thủ lúc cũng gặp phải ngoài ý muốn, không có thể đem Bạch Cốt phu nhân diệt khẩu, có thể đại thế phương hướng nhưng là không thay đổi.

Tông môn khảo hạch kết thúc, kế tiếp nhất chuyện trọng yếu, chính là thảo phạt Bạch Cốt Thần Giáo!

Đương nhiên, đây cũng chỉ là trên danh nghĩa sự tình mà thôi, trong quá trình này, còn hay không sẽ xuất hiện một ít ngoài ý muốn, vậy thì rất khó nói.

Tỷ như, Bạch Nhạc phá hư Bạch Cốt Thần Giáo đối Vân Mộng Chân sát cục, bị Bạch Cốt Thần Giáo trả thù giết chết, vậy cũng không cái gì sự tình hiếm lạ a?

Bạch Nhạc cướp đoạt lần này tông môn khảo hạch đệ nhất, theo quy củ, Linh Tê Kiếm Tông thu hoạch được tài nguyên tự nhiên càng nhiều, trong lúc này chuyện cụ thể, tự nhiên sẽ từ Hà Diêu vị tông chủ này đứng ra nói.

Còn như Bạch Nhạc, từ đoạt được cái này đệ nhất bắt đầu, phía sau sự tình, cũng đã cùng hắn không có quan hệ gì.

Cho dù là đoạt được đệ nhất, đưa cho Uẩn Tinh Đan, đối với bây giờ Bạch Nhạc mà nói, cũng đã không có ý nghĩa gì, qua tay liền bị Bạch Nhạc trực tiếp đưa cho Khổng Từ.

Lần này tông môn trong khảo hạch, Khổng Từ đồng dạng biểu hiện ra cực kỳ mạnh mẽ thiên phú cùng thực lực!

Nếu không phải Quý Lương Xuyên có cái kia một viên Uẩn Tinh Đan, cho dù là không có Bạch Nhạc, Khổng Từ có thể cũng có thể một đường thẳng được đi, không dám nói cướp đoạt đệ nhất, có thể giúp Linh Tê Kiếm Tông thu được một cái không sai bài danh, nghĩ đến cũng không phải vấn đề quá lớn.

Bây giờ, đem cái này một viên Uẩn Tinh Đan đưa cho Khổng Từ, có thể không cần bao lâu, Linh Tê Kiếm Tông là có thể nhiều hơn một vị Tinh Cung Cảnh cường giả.

Mà, cũng là Bạch Nhạc rời tông trước đó, cuối cùng tài cán vì Linh Tê Kiếm Tông làm việc.

So với việc Khổng Từ, trên thực tế, Bạch Nhạc đối với Tiêu Hành Nhất mới càng đồng tình, lần này tông môn trong khảo hạch, cũng là Tiêu Hành Nhất trả giá thật lớn trầm trọng nhất!

Mặc dù Tiêu Hành Nhất chính mình chưa nói, có thể cho dù ai nhưng cũng nhìn ra, vứt bỏ một cánh tay, vẫn là để Tiêu Hành Nhất ý chí tinh

thần sa sút rất nhiều.

Trái phải vô sự, Bạch Nhạc liền mượn cơ hội này, lấy luận kiếm danh nghĩa, cùng Tiêu Hành Nhất tham thảo ngu kiếm, cùng với Tiêu Hành Nhất sau đó tu hành phương hướng.

Tại Bạch Nhạc trong mắt, mất đi một cánh tay cũng không tính là gì, chân chính ảnh hưởng Tiêu Hành Nhất, hay là hắn cái kia phẩm chất cực kém linh phủ.

Điểm này không thay đổi, Tiêu Hành Nhất liền rất khó bước vào tinh cung, trở thành cường giả chân chính.

Có thể phải cải biến tư chất, nhưng là gì gian nan, không dám nói nhất định không có cách nào làm được, có thể chí ít, lấy Tiêu Hành Nhất thân phận cùng thực lực, sợ là căn bản không hy vọng làm được.

Điểm này, thật Tiêu Hành Nhất cũng vô cùng rõ ràng, cho nên ý chí thủy chung đều có vẻ hơi tinh thần sa sút.

Yên lặng hồi lâu, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi nhìn Tiêu Hành Nhất nói rằng, "Tiêu sư đệ, thật, có thể thật có một cái biện pháp, có thể thay đổi tư chất ngươi. . . Chỉ là, việc này đại giới cực đại, có lẽ sẽ vì vậy triệt để cải biến ngươi vận mệnh."

"Bạch sư huynh, ngươi là nghiêm túc?"

Trong nháy mắt, Tiêu Hành Nhất nhất thời ngẩng đầu, trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người quang mang, gấp giọng hỏi.

Nhìn Tiêu Hành Nhất con mắt, Bạch Nhạc có thể nhìn ra Tiêu Hành Nhất trong mắt cái kia một phần hy vọng cùng kiên quyết.

"Vô luận vì thế trả giá cao gì, ngươi cũng nguyện ý không?"

"Bạch sư huynh, ta đã thành bộ dáng này, còn có thể tệ hơn sao?" Cười khổ một tiếng, Tiêu Hành Nhất thở dài nói, "Cho tới nay, ta đều cho rằng, cứ việc tư chất thiếu chút nữa, có thể chỉ cần ta trên kiếm đạo đi xa hơn, liền nhất định có thể đủ bù đắp tư chất vấn đề."

"Thật là. . . Ngươi cũng chứng kiến, ta làm không được!" Trong mắt lộ ra một tia cô đơn, Tiêu Hành Nhất tiếp tục nói, "Cái kia Lương Sơn Kiếm Tông đệ tử, kiếm đạo thượng cùng ta quả thực không thể so sánh nổi, thật là. . . Kết quả đây?"

"Cho dù là không có Đông Hải Tiên Đảo trưởng lão nhúng tay, tự ta cũng biết, ta là thắng không hắn!"

"Bạch sư huynh. . . Ta không cam lòng a! Dựa vào cái gì!" Trong mắt lộ ra lau một cái tơ máu, Tiêu Hành Nhất trầm giọng quát lên.

Yên lặng hồi lâu, Bạch Nhạc lúc này mới nhìn Tiêu Hành Nhất chậm rãi mở miệng nói, "Như vậy. . . Ngươi nguyện ý tu ma sao?"

"! ! !"

May là Tiêu Hành Nhất nghĩ tới vô số khả năng, có thể làm một câu nói này, từ Bạch Nhạc trong miệng nói ra thời điểm, cũng giống vậy vẫn là kinh động đến hắn, thậm chí còn, một khắc này, Tiêu Hành Nhất quả thực có chút hoài nghi vị này Bạch sư huynh có phải hay không điên.

Cũng chính là mở miệng người, là hắn một mực tôn kính Bạch Nhạc, đổi hắn bất luận kẻ nào, chỉ sợ Tiêu Hành Nhất đều muốn trực tiếp trở mặt.

Lẳng lặng nhìn Tiêu Hành Nhất, Bạch Nhạc vẫn chưa trả lời, cũng không có tiến thêm một bước giải thích, liền bình tĩnh như vậy nhìn hắn.

Ngắn ngủi chấn động sau đó, làm Tiêu Hành Nhất tỉnh táo lại, một lần

nữa suy nghĩ chuyện này thời điểm, tâm lại đột nhiên lộ ra một cổ khó diễn tả được giãy dụa cảm giác!

Tu ma? !

Giờ khắc này, Tiêu Hành Nhất cuống họng không khỏi có chút chát. Há hốc mồm, muốn nói điều gì, nhưng lại cuối cùng không thể nói ra miệng.

Nhưng hắn lại không thừa nhận cũng không được, cái này đơn giản hai chữ, cho hắn quá đại xung đánh!

"Thật là. . . Đó là tu ma a!"

Cũng không biết quá lâu dài, Tiêu Hành Nhất vẫn là không nhịn được nhìn Bạch Nhạc nói rằng.

"Tiêu sư đệ, thật tư chất ngươi cũng không kém! Chẳng qua là khi đó, đột phá linh phủ thời điểm, cái gì cũng đều không hiểu, cũng căn bản không có bất luận cái gì dư thừa tài nguyên mà thôi!" Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Nếu như ngược lại tu ma, liền chờ thế là cho ngươi chính mình một lần cơ hội. . . Đây cũng là ta có khả năng nghĩ đến, duy nhất cải biến tư chất ngươi biện pháp."

"Thật là. . ." Trong mắt tràn đầy giãy dụa phía dưới, Tiêu Hành Nhất gian nan mở miệng nói.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 483: Không quên bản tâm

"Phàm đạt được tất có đại giới!"

Nhìn Tiêu Hành Nhất, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng, "Thì nhìn ngươi có nguyện ý hay không trả giá cái giá này."

". . ."

Cắn răng, Tiêu Hành Nhất gắt gao siết quả đấm, trước đó một màn kia màn không ngừng trong đầu hiện lên, cách một lúc lâu, Tiêu Hành Nhất lúc này mới trầm giọng mở miệng nói, "Ta nguyện ý!"

Phàm đạt được tất có đại giới, câu nói này mang cho Tiêu Hành Nhất trùng kích thực sự quá lớn, cũng làm cho hắn chân chính nhận rõ chính mình.

Một câu nói này lối ra, phảng phất Tiêu Hành Nhất cả người đều ung dung rất nhiều, giống như là một khối đè ở trên người tảng đá lớn rốt cục bị dời đồng dạng.

"Ngươi rất tốt, phi thường tốt!"

Nhìn Tiêu Hành Nhất, Bạch Nhạc trên mặt cũng không khỏi lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ.

"Thật cao hứng, mấy năm qua, ngươi còn giống như lúc trước, Tiêu sư huynh, tin tưởng ta, ngươi lựa chọn không có sai."

Đối với Tiêu Hành Nhất, thật Bạch Nhạc vẫn luôn rất thưởng thức, chính

là xuất xứ từ tại ban đầu ở Linh Tê Kiếm Tông thi đấu phía trên, Tiêu Hành Nhất khiêu chiến Bạch Nhạc thất bại, lại bị Lý Tử Vân trào phúng ngu kiếm cái gì cũng sai.

Lúc kia, Bạch Nhạc liền đã từng hỏi qua hắn một câu, ngươi cảm thấy ngươi sai sao?

Lúc đó Tiêu Hành Nhất liền chịu lấy Lý Tử Vân áp lực, kiên quyết đáp nói, ta không có sai!

Cũng chính bởi vì Tiêu Hành Nhất câu trả lời này, Bạch Nhạc mới đứng ra, lấy ngu kiếm đánh bại Lý Tử Vân, dùng hành động thực tế nói cho Tiêu Hành Nhất, hắn không có sai, ngu kiếm cũng không sai!

Cũng chính là vì vậy, Tiêu Hành Nhất mới chính thức kiên quyết đi xuống, trở thành bây giờ Tiêu Hành Nhất.

Bây giờ, làm đồng dạng áp lực đặt trước mặt, Tiêu Hành Nhất cũng đồng dạng chọn một dạng hồi đáp.

Đơn giản, mạnh mẽ!

"Bạch sư huynh!"

Nghe được Bạch Nhạc nhắc tới cái này, Tiêu Hành Nhất cũng không khỏi nhớ tới trước đây tình cảnh, trên mặt có chút phồng hồng.

"Thật tu ma không có gì lớn lắm, bất quá chỉ là đổi một loại tu hành phương thức mà thôi! Ma, chưa chắc phải nhất định là xấu, Huyền Môn bên trong bại hoại thường thường so ma càng đáng chết hơn!" Vỗ vỗ Tiêu Hành Nhất bả vai, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Tô cô nương không phải cũng là ma tu, thật là, ngươi cảm thấy nàng cũng nên chết sao?"

Nhắc tới Tô Nhan, Tiêu Hành Nhất nao nao, lập tức liền minh bạch Bạch

Nhạc ý tứ.

"Bạch sư huynh, ngươi là hy vọng ta làm Tô cô nương dạng này ma tu?"

"Phải, cũng không phải!"

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng giải thích, "Ngươi chỉ là muốn để ngươi minh bạch, ngươi chính là chính ngươi, vô luận tại Huyền Môn, vẫn là tu ma, cái này không có chút nào hội tùy theo mà thay đổi!"

"Rất nhiều chuyện, ngươi một mực thân ở trong tông môn, có thể còn không có sâu như vậy cảm thụ, thật là trong hiện thực, rất nhiều chuyện đều cùng chúng ta trong tưởng tượng, cũng không tương đồng." Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Đại Càn Vương Triều cũng không cự tuyệt ma tu, mà thân ta là Thanh Châu phủ chủ, tự nhiên cũng không quan tâm thủ hạ, sẽ hay không nhiều mấy cái ma tu."

"Theo ta hồi Thanh châu, dù là ngươi tu ma, cũng sẽ không chịu bất luận kẻ nào kỳ thị, thậm chí tương phản, chỉ cần ngươi có thể sở hữu càng thực lực cường đại, liền nhất định sẽ đạt được nhiều người hơn tôn trọng!"

"Chỉ là phải nhớ, không quên bản tâm!"

Có mấy lời, cho dù là đến bây giờ, Bạch Nhạc cũng giống vậy vẫn là không cách nào nói.

Có thể chuyện nhưng có thể làm!

Bạch Nhạc rất sớm đã đối Tô Nhan nói qua, luôn có một ngày, hắn sẽ để cho thế nhân minh bạch, cái gì gọi là ma!

Cái này không chỉ có giới hạn trong Bạch Nhạc chính mình, cũng cần hắn ma tu, có thể cùng hắn lo liệu lý niệm, cũng chỉ có như vậy, mới có

thể chân chính thực tiễn chính mình hứa hẹn.

Mà Tiêu Hành Nhất, chính là Bạch Nhạc muốn bồi dưỡng cái thứ nhất ma, phù hợp Bạch Nhạc trong lòng Ma Hình tượng ma tu!

Trong mắt sáng ngời, Tiêu Hành Nhất rất nhanh cũng liền lời rõ ràng vừa ý nghĩ.

"Không sai, Bạch sư huynh nói đúng, chỉ cần tự ta không quên ban đầu tâm, không làm những cái kia lạm sát kẻ vô tội, thô bạo vô đạo ma, cho dù là tu luyện ma công, ta cũng y nguyên vẫn là ta! Chỉ cần cầm tâm vì chính, người bên ngoài nhìn ta như thế nào. . . Như vậy hà tất để ý!"

Trước đó bằng lòng tu ma, bất quá chỉ là nhất thời kích động, cũng xuất xứ từ đối với Bạch Nhạc tín nhiệm, có thể theo Bạch Nhạc những lời này, Tiêu Hành Nhất nhưng là chân chính suy nghĩ cẩn thận.

Hơi hơi hạm, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ngươi trước nghỉ ngơi cho khỏe, đem trạng thái điều chỉnh tốt! Trở lại tông môn về sau, ngươi trước rời khỏi tông môn đến Thanh châu đi, ta lại để cho Tô Nhan truyền cho ngươi ma công, tại Thanh châu, ta cũng sẽ cho ngươi cung cấp đủ đủ tu hành tài nguyên!"

"Còn như, tương lai ngươi đến tột cùng có thể đi thật xa, vậy phải xem chính ngươi."

"Đa tạ Bạch sư huynh!"

Đứng dậy, hướng về Bạch Nhạc cúi người chào thật sâu, Tiêu Hành Nhất nghiêm túc nói tạ ơn.

"Không cần như vậy!" Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ngươi một khi ly khai Linh Tê Kiếm Tông, liền tự nhiên thành ta Thanh Châu phủ người, sau này, ngươi có sở thành, đối với Thanh Châu phủ mà

nói, cũng cũng là chuyện tốt!"

Gật đầu, Tiêu Hành Nhất cũng không nói gì thêm.

Cái gọi là đại ân không lời nào cảm tạ hết được, đối với Tiêu Hành Nhất mà nói, Bạch Nhạc phần ân tình này, cũng hoàn toàn không phải một cái đơn giản tạ ơn chữ có khả năng biểu đạt.

Từ Tiêu Hành Nhất nơi này cách mở, Bạch Nhạc lại đi gặp Trần Kiếm Phong.

Đến, là vì hướng Trần Kiếm Phong giải thích Bạch Cốt Hóa Thân sự tình.

Lúc trước tại Bắc Đẩu Tinh Cung, Bạch Nhạc từng đã đáp ứng, tại tông môn khảo hạch lúc, hội trước mặt mọi người hủy diệt Bạch Cốt Hóa Thân.

Thật là, bây giờ Bạch Nhạc nhưng chưa chủ động hủy diệt, tóm lại cũng phải cần cho Bắc Đẩu Tinh Cung một lời giải thích.

"Trần trưởng lão, không phải ta tham luyến Bạch Cốt Hóa Thân, mà là đang cùng Bạch Cốt Thần Giáo giao thủ lúc, Bạch Cốt Hóa Thân có thể đưa đến tác dụng rất lớn! Lần này nếu không phải Bạch Cốt Hóa Thân, có thể ta đã bị vây tại Bạch Cốt Thuyền bên trong, căn bản không có khả năng trốn ra được."

Từ Bạch Cốt phu nhân trong tay thoát thân, bản thân liền là tiện dụng nhất lấy cớ!

Bây giờ vây công Bạch Cốt Thần Giáo sự tình, hầu như đã trở thành kết cục đã định, cái này ngay miệng, chỉ cần là cùng đối phó Bạch Cốt Thần Giáo có quan hệ, tự nhiên liền có đầy đủ lý do.

"Không sao cả!"

Khoát khoát tay, Trần Kiếm Phong nhẹ giọng mở miệng nói, "Ngươi hành động đã chừng chứng minh chính mình, chỉ cần ngươi không tu luyện loại ma công này, tạm thời giữ lại Bạch Cốt Hóa Thân vậy cũng không tính là gì! Bất quá, ngươi nhớ kỹ, một khi để cho ta hiện, ngươi lấy tàn nhẫn phương thức tu luyện Bạch Cốt Hóa Thân, có thể cũng đừng trách ta trở mặt vô tình."

"Trần trưởng lão yên tâm, điểm ấy thị phi, ta phân rõ."

"Vậy là tốt rồi!"

Gật đầu, Trần Kiếm Phong tiếp tục nói, "Tông môn khảo hạch đã kết thúc, phía sau sự tình, cũng cùng ngươi không có quan hệ gì. . . Hai ngày này, cần phải sẽ phải rời khỏi Đông Hải! Vây quét Bạch Cốt Thần Giáo sự tình, ta Bắc Đẩu Tinh Cung cũng sẽ tham dự, ngươi nếu như vô sự, ngược lại cũng không ngại tới trước bổn tông một chuyến."

"Trần trưởng lão cho rằng, lần này có thể diệt trừ Bạch Cốt Thần Giáo sao?" Ngẩng đầu, nhìn Trần Kiến thành, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi.

"Nơi nào dễ dàng như vậy!"

Lắc đầu, Trần Kiếm Phong giải thích, "Tất nhiên Bạch Cốt phu nhân trốn, liền ắt sẽ làm ra tương ứng an bài, có thể nhổ, Bạch Cốt Thần Giáo tại ngoài sáng thượng lực lượng, cũng đã rất không dễ dàng."

"Loại này ma đạo tông môn, lớn nhất phiền phức chính là ở chỗ, một mực núp trong bóng tối, ngươi căn bản tìm không được bọn họ tồn tại!" Dừng một cái, Trần Kiếm Phong tiếp tục nói, "Bất quá, ta cuối cùng cảm thấy, sự tình sẽ không dễ dàng như vậy kết thúc. . . Đoạn Thiên Thương chết, có thể thánh nữ vẫn còn ở Duyện châu! Chỉ cần Đạo Lăng Thiên Tông không nhúng tay vào, những cái kia ma đạo cự kình, sợ rằng không

có rất dễ dàng dừng tay."

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 484: Phản hồi Tông (canh thứ nhất)

Từ Trần Kiếm Phong nơi này cách mở, Bạch Nhạc không khỏi lần nữa nhíu mày.

Vốn cho là Đông Hải trận chiến kia về sau, Vân Mộng bên trong cũng đã vượt qua nguy cơ, nhưng hôm nay xem ra, lại hiển nhiên còn lâu mới có được đơn giản như vậy.

Bạch Nhạc cũng không hoài nghi Trần Kiếm Phong nói tới, có thể sự tình giải quyết như thế nào, lại thật là không có đầu mối gì.

Nguyên bản Bạch Nhạc là muốn lại đi gặp một chút Vân Mộng Chân, để hỏi rõ ràng hoặc là khuyên Vân Mộng Chân hồi Đạo Lăng sơn.

Thật là cẩn thận suy nghĩ một chút, bây giờ chính mình, thật là không thích hợp cùng Vân Mộng Chân đi quá gần.

Cái này không chỉ có chỉ là chính mình hội nguy hiểm hơn sự tình, đối với Vân Mộng Chân mà nói, cũng cũng là một loại uy hiếp.

Duy nhất tin tức tốt là, Bạch Cốt phu nhân đã cùng chính mình đạt thành giao dịch, cũng hứa hẹn qua sẽ không lại đối Vân Mộng Chân xuất thủ, dưới tình huống như vậy, có thể từ Bạch Cốt phu nhân cái kia, chính mình cũng có thể được nhiều đầu mối hơn.

Hít sâu một hơi, đem cái này chút loạn thất bát tao ý niệm trong đầu đuổi ra trong đầu, Bạch Nhạc ý niệm trong lòng cũng càng rõ ràng.

Nói không hữu dụng gì, nghĩ biện pháp đề thăng thực lực của chính mình

mới là chính đạo.

Bước vào tinh cung, muốn trong vòng thời gian ngắn đột phá, là gần như không thể sở trường tình, muốn tăng thực lực lên, cũng chỉ có thể từ hắn phương diện nghĩ cách.

Tiếp tục nghiên cứu Bắc Đẩu Kiếm Trận cùng tinh cung phù hợp là một mặt, ở một phương diện khác, tiếp tục tu luyện Thông Thiên Ma Thể, sớm vào bước vào luyện hồn cảnh, đề thăng thần hồn cường độ, cũng đồng dạng tồn tại cực đại trợ giúp.

Bất quá, Bạch Nhạc bây giờ trong tay còn không có linh dược, nhất định muốn trước chờ trở lại Linh Tê Kiếm Tông, Bạch Cốt phu nhân để cho người ta đem linh dược đưa tới.

Trừ Bạch Nhạc bên ngoài, hắn Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, cũng đều mượn lấy cơ hội lần này, cùng hắn các tông đệ tử liên lạc cảm tình, mặc dù hiệu quả và lợi ích giai cấp lớn hơn một chút, có ở quyền lợi không xung đột tình huống dưới, loại quan hệ này, cũng vẫn tương đối đáng tin cậy.

Qua nhiều năm như vậy, Linh Tê Kiếm Tông cũng vẫn là lần đầu tiên như vậy hãnh diện, không chỉ có là Hà Diêu, những thứ này Linh Tê Kiếm Tông đệ tử cũng đồng dạng cùng có vinh yên!

.. .

Ba ngày sau, Đông Hải Tiên Đảo thuyền lớn lần nữa xuất ly mở Đông Hải.

Cùng lúc tới sau khi, Linh Tê Kiếm Tông hưởng thụ cũng là tốt nhất đãi ngộ, bất đồng duy nhất là, mặc dù Bạch Nhạc không còn lộ diện, cũng không người dám khinh thường đến đâu Linh Tê Kiếm Tông.

Vân Mộng Chân cũng đồng dạng ly khai Đông Hải Tiên Đảo, chỉ là toàn bộ quá trình, Bạch Nhạc cũng không thể tìm lại được cơ hội cùng Vân Mộng Chân nói một câu.

Một đường đi chậm rãi, Bạch Nhạc bọn hắn đi cũng không nhanh, thời gian này, cũng không lãng phí hết, Linh Tê Kiếm Tông những thứ này đệ tử bình thường sẽ đến thỉnh giáo Bạch Nhạc tu hành vấn đề, Bạch Nhạc cũng đều không phiền chán từng cái giải đáp!

Hơn nữa cái này giải đáp quá trình, trên thực tế, đối với Bạch Nhạc mình cũng có thu hoạch.

Đồng thời, Bạch Nhạc đối với Bắc Đẩu Kiếm Trận lý giải, cũng càng sâu sắc.

Một đường không nói chuyện, trở lại tông môn thời điểm, cũng đã là hai mươi ngày sau đó.

Linh Tê Kiếm Tông thu được tông môn khảo hạch đệ nhất tin tức, từ lúc bọn hắn trước đó, cũng đã truyền về, mới vừa đến chân núi, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông liền triệt để sôi trào, bao quát ngoại môn đệ tử ở bên trong, trong môn sở hữu trưởng lão, đệ tử tất cả đều nghênh xuất sơn tới.

Đối với bọn hắn mà nói, Bạch Nhạc bọn hắn hưởng thụ chính là anh hùng trở về đãi ngộ.

"Sư phụ, sư phụ!"

Xa xa, Lục Hi Nhi liền từ trong đám người vây quanh đến, trực tiếp nhào tới Bạch Nhạc trong lòng.

Chứng kiến Lục Hi Nhi, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi có chút ấm áp, cười xoa xoa đầu tiểu nha đầu, cả người phảng phất đều ung dung rất nhiều.

Dẫn Lục Hi Nhi một chỗ, Bạch Nhạc tại Thiên Tâm phong thượng cùng người khác làm ầm ĩ nửa đêm, thẳng đến đêm khuya, này mới khiến Tô Nhan đem Lục Hi Nhi mang đi nghỉ ngơi, Bạch Nhạc chính mình càng là cùng người uống rượu quát đến trời sáng.

... . . .

Vẻn vẹn nghỉ ngơi một ngày, Khổng Từ liền bắt đầu bế quan.

Cho dù ai đều rất rõ ràng, đạt được Uẩn Tinh Đan, Khổng Từ đột phá cũng đã gần ngay trước mắt.

Ba ngày sau buổi tối, mượn lấy bóng đêm, một con bộ xương trắng thình lình xuất hiện ở Thiên Tâm phong bên trên, theo bộ xương trắng một đường đuổi tới phía sau núi bên trong, Bạch Nhạc liền mới gặp lại Bạch Cốt phu nhân.

Nao nao, Bạch Nhạc có chút ngoài ý muốn mở miệng nói, "Bạch Nhạc gặp qua giáo chủ!"

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Bạch Cốt phu nhân lạnh lùng mở miệng nói, "Bạch phủ chủ lần này ngược lại là rất khách khí a!"

Nghe ra đối phương trong lời nói ý giễu cợt, Bạch Nhạc cũng không khỏi phẫn nộ sờ mũi một cái.

Không phải hắn muốn khách khí, thật sự là không có cách nào khác không khách khí a!

Lần trước tại Bạch Cốt Thuyền bên trên, Bạch Cốt phu nhân bản thân bị trọng thương, lại vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, bị Thông Thiên Ma Công thôn phệ còn sót lại lực lượng, đối mặt Bạch Nhạc căn bản không hề sức chống cự, lúc này mới bị Bạch Nhạc bức ký các loại không

bình đẳng hiệp ước, thậm chí còn bị tên khốn này gia hỏa chiếm tiện nghi.

Cho dù là hiện tại, hồi nhớ tới, cũng vẫn như cũ hận hàm răng ngứa.

Mặc dù ngại vì lời thề, nàng là không thể đem Bạch Nhạc thế nào, có thể tìm lấy cớ thu thập dừng lại, vẫn có khả năng.

Trên thực tế, Bạch Cốt phu nhân cũng chính là có chủ ý này, chỉ là lại không nghĩ rằng, Bạch Nhạc Quỷ Lệ hại, vừa thấy mặt đã đem tư thế mở rất thấp, nghiễm nhiên một bộ ngoan ngoãn bảo bảo dáng vẻ, nếu như chỉ nhìn bây giờ bộ dáng này, ai có thể nghĩ tới trước đây cái này gia hỏa vậy cũng hận sắc mặt?

"Giáo chủ nói giỡn, đối mặt giáo chủ, Bạch Nhạc nào dám có nửa phần bất kính!"

"Cầm đi!"

Đầu ngón tay vẩy một cái, nhất thời có một chiếc nhẫn trữ vật hướng về Bạch Nhạc bay tới.

Tiện tay tiếp nhận, vẻn vẹn chỉ là liếc một cái, Bạch Nhạc liền nhất thời hài lòng mặt mày rạng rỡ.

Những cái kia đối với hắn mà nói, quả thực vô pháp góp đủ linh dược, bây giờ dựa theo trên danh sách yêu cầu, thật chỉnh tề đặt trong giới chỉ, nửa cây không ít, đây đối với Bạch Nhạc mà nói, bản thân liền là một cái thật lớn kinh hỉ.

"Cái này sao được, còn để cho giáo chủ tự mình đưa tới cho ta."

Nhìn Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc mặt tươi cười, làm bộ mở miệng nói.

Hừ nhẹ một tiếng, Bạch Cốt phu nhân nhưng cũng lười nhác lại dựng hắn.

Tại Bạch Nhạc trong tay ăn ám khuy sự tình, nàng nơi nào không biết xấu hổ nói ra, huống chi, chuyện này cũng căn bản không thích hợp khiến người khác biết.

Còn nữa nói, đừng xem nàng tống xuất hời hợt, nhưng trên thực tế, những linh dược này lại xác thực hết sức trân quý.

Rất nhiều linh dược, càng là vô luận ngươi có bao nhiêu linh thạch đều khó khăn lấy được, lớn như vậy một món tiền bạc, cho dù là nàng có chút không nỡ, giao cho người khác, thì như thế nào có thể yên tâm.

Nếu như xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, Bạch Nhạc để cho nàng lại nguyên dạng tiễn một phần đến, nàng mới thực sự là muốn thổ huyết.

Đương nhiên, nàng cũng có thể chống chế, ngược lại trước đây thề thời điểm, chưa nói nhất định sẽ cho Bạch Nhạc nhiều như vậy linh dược, có thể nếu biết Bạch Nhạc thân phận, như vậy đối với Bạch Cốt phu nhân mà nói, những thứ này giống như là một loại đánh bạc.

Nếu như vẻn vẹn chỉ cầu thoát thân, liền đoạn phần này liên hệ, cái kia nàng mới thực sự là lỗ lớn.

Thông Thiên Ma Quân truyền nhân cái thân phận này có nghĩa là bao lớn giá trị, thậm chí ngay cả bây giờ Bạch Nhạc chính mình sợ rằng cũng còn không hiểu đây.

Bình phục một chút tâm tình, Bạch Cốt phu nhân lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Vân Mộng Chân một mực tại truy tra ta hạ lạc. . . Ngươi cũng không thể để cho ta chỉ chịu đánh không hoàn thủ a? Chuyện này, ngươi cảm thấy giải quyết như thế nào?"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 485: Bế quan cùng lui Tông (canh thứ 2)

"Đừng nói như thế ủy khuất, Vân Mộng Chân chưa quen cuộc sống nơi đây, nếu là có thể dễ dàng như vậy tìm được ngươi, Bạch Cốt Thần Giáo sớm không biết, bị diệt bao nhiêu lần." Liếc Bạch Cốt phu nhân liếc mắt, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta cũng không tin ngươi hội không hề chuẩn bị. . . Ngươi đến, là bởi vì, các ngươi cũng định đối Vân Mộng Chân ra tay đi?"

Trở về trước đó liền từ Trần Kiếm Phong cái kia đạt được một chút tin tức, bây giờ Bạch Nhạc tự nhiên rất dễ dàng là có thể đoán được đối phương chân thực dụng ý.

"Cái này có thể không có quan hệ gì với ta." Lắc đầu, Bạch Cốt phu nhân từ tốn nói, "Muốn giết Vân Mộng Chân người thực sự quá nhiều, Đạo Lăng Thiên Tông lại đến bây giờ còn không có bất kỳ phản ứng. . . Không ai muốn đối hắn xuất thủ mới là kỳ quặc quái gở."

"Về chuyện này, ngươi biết được bao nhiêu?" Nhìn Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc nghiêm túc mở miệng hỏi.

"Không nhiều, cũng không ít!" Tựa hồ hoàn toàn không có cảm xúc thượng ba động, Bạch Cốt phu nhân nhàn nhạt đáp, "Cùng lần trước, ta tối đa xem như là tham dự bên trong mà thôi! Chỉ là, lần này cục diện sẽ phi thường phức tạp, Nguyệt Lâm Tiên cùng Bắc Đẩu lão tổ chỉ sợ cũng đều sẽ xuất thủ. . . Duyện châu cái này tổng thể, không biết một khắc cuối cùng, không ai biết ai là cuối cùng người thắng."

Bạch Cốt phu nhân nói hời hợt, nhưng dù cho như thế, Bạch Nhạc cũng có thể đơn giản từ đó ngửi được cái kia cổ khí tức nguy hiểm.

"Còn có bao nhiêu thời gian?" Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

"Nửa tháng tả hữu!" Bạch Cốt phu nhân giải thích, "Đạo Lăng Thiên Tông không có khả năng từ đầu đến cuối không có phản ứng, nửa tháng hầu như đã coi như là cực hạn."

Mặc dù Đạo Lăng Thiên Tông bên trong có chút nội đấu, cố ý để cho Vân Mộng Chân đặt mình vào ở trong nguy hiểm, có thể sự tình cũng hầu như là muốn có một cái hạn độ, Vân Mộng Chân tất nhiên vẫn là Đạo Lăng Thánh Nữ, không có khả năng thủy chung chẳng quan tâm.

Trong lúc này đánh cờ phi thường phức tạp, hoàn toàn không phải ngoại nhân đủ khả năng minh bạch.

Bất quá, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng cũng không cần minh bạch nhiều như vậy, chỉ cần biết rằng một cái đại thể mạch lạc, cũng đã đủ đủ để cho hắn làm ra phán đoán.

"Đa tạ! Ta biết."

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói cám ơn.

"Ngươi sẽ không thật dự định nhúng tay bên trong a?" Nhìn Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân có chút không thể tưởng tượng nổi hỏi.

Mặc dù Bạch Nhạc thực lực xác thực không yếu, có thể vậy cũng phải xem là theo người nào so a! Cuốn vào nhiều như vậy Tinh Hải Cảnh lão tổ trong tranh đấu, có thể có cái gì tốt!

"Ngươi yên tâm, ta tự có chừng mực."

Cũng không có qua giải thích thêm ý tứ, Bạch Nhạc nhàn nhạt hồi đáp

nói.

"Ngươi như thế tâm tâm niệm niệm trợ giúp Vân Mộng Chân, sẽ không phải là thật muốn đuổi theo vị này Đạo Lăng Thánh Nữ a? Một khi để cho nàng biết thân phận ngươi, vô luận ngươi vì nàng làm qua cái gì, chỉ sợ nàng là người thứ nhất muốn giết ngươi người." Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, Bạch Cốt phu nhân nhắc nhở lần nữa nói.

"Đối với ngươi muốn phức tạp như vậy, ta tự có ta đạo lý." Trong lòng hơi hơi vừa nhảy, có thể bày tỏ nét mặt, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là bộ kia mây trôi nước chảy dáng vẻ.

"Ngươi muốn làm gì, ta ngăn không được! Bất quá, ta nhất định phải nhắc nhở ngươi, một khi thật xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn. . . Ta cứu không được ngươi." Nhìn Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân nhàn nhạt mở miệng nói.

Đây cũng tính là một cái cảnh cáo, thiếu Bạch Nhạc trông cậy vào nàng xuất thủ tương trợ, vô luận từ bất kỳ phương diện nào xem, tại trong chuyện này, nàng tối đa có thể làm được không tự mình đối Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc xuất thủ, muốn nói ra tay cứu người nhưng là không cần nghĩ.

"Đa tạ giáo chủ!"

Khẽ gật đầu, Bạch Nhạc cũng cũng không ngoài ý, lần nữa nói tạ ơn về sau, thẳng xoay người mà đi.

Nhìn Bạch Nhạc rời đi thân ảnh, Bạch Cốt phu nhân nhỏ bé hơi nheo mắt lại, nhưng lại cũng đúng là vẫn còn không nói gì.

. . .

Sáng sớm hôm sau, Bạch Nhạc liền tuyên bố bế quan, trực tiếp mở ra

động phủ cấm chế, cấm bất luận kẻ nào tiếp cận.

Trong khoảng thời gian ngắn, mượn những linh dược này tu luyện Thông Thiên Ma Thể, chính là hắn tăng thực lực lên duy nhất phương thức,

Cũng may Thiên Tâm phong thượng động phủ vốn là kiếm tổ ngày xưa chỗ tu hành, cấm chế hiệu quả cực mạnh, một khi mở ra cấm chế, liền hoàn toàn không cần phải lo lắng có người hội nhận thấy được bất kỳ khác thường gì.

Bả yêu cầu linh dược chuẩn bị xong, rất nhanh, Bạch Nhạc liền định thần lại, thi triển Thông Thiên Ma Công bắt đầu tu luyện.

Lúc trước Bạch Nhạc chỉ là miễn cưỡng đem Thông Thiên Ma Thể đẩy vào thối cốt cảnh giới, bây giờ lần nữa tu luyện, mới chính thức có thể cảm thụ được loại kia trùy tâm đến xương đau đớn, toàn thân mỗi một tấc xương cốt, phảng phất đều bị đánh nát, sau đó sẽ đúc lại.

Cũng may mà là Bạch Nhạc ý chí đủ đủ kiên định, bằng không, quá trình này ráng chống đỡ hạ xuống, chỉ sợ liền muốn để cho mình ý chí tan vỡ.

Tu hành, cho tới bây giờ sẽ không có đơn giản.

"Ngươi muốn lui Tông?"

Nhìn Tiêu Hành Nhất, Hà Diêu khó có thể tin hỏi.

"Vâng!"

Khẽ khom người, Tiêu Hành Nhất nhẹ giọng hồi đáp đạo, "Tông chủ, ngươi cũng chứng kiến. . . Ta bây giờ loại tình cảnh này, ở lại bên trong tông cũng chỉ là một cái phế vật, chẳng đi ra ngoài, có thể ngược lại có thể tìm tới một ít cơ duyên."

"Hành Nhất, ngươi không được như vậy tinh thần sa sút! Tông môn cùng trước kia cũng đã không hề cùng dạng, ngươi vì tông môn lập xuống đại công, sau đó tu hành tài nguyên kiên quyết sẽ không thiếu!" Chậm rãi đi tới Tiêu Hành Nhất trước mặt, Hà Diêu trầm giọng nói rằng, "Ngươi muốn tin tưởng mình, thiếu một cánh tay cũng không tính là gì, chỉ cần còn có thể cầm kiếm, ngươi liền vẫn là kiếm đạo thiên tài."

"Tông chủ, ta cũng không có tinh thần sa sút!" Lắc đầu, Tiêu Hành Nhất giải thích, "Trước đó, ta theo Bạch sư huynh đã nói qua, lần này, ta sẽ trước với hắn hồi Thanh châu! Chuyện lần này, ta đã xem rất rõ ràng, ta tình huống bây giờ, đã vô pháp bảo thủ không chịu thay đổi, chỉ có đi ra ngoài, mới có thể thấy được càng nhiều phong cảnh."

Nhắc tới Bạch Nhạc, Hà Diêu cũng không khỏi trầm mặc xuống.

Nếu như chuyện này Tiêu Hành Nhất đã cùng Bạch Nhạc đề cập qua, như vậy hắn thật là không tiện lại giữ lại.

Mặc dù cứ như vậy để cho Tiêu Hành Nhất đi, tựa hồ có tông môn thua thiệt Tiêu Hành Nhất hiềm nghi, nhưng hắn nhưng cũng rõ ràng, Tiêu Hành Nhất nói thật là sự tình, ở lại trong tông môn, Tiêu Hành Nhất vô luận lại cố gắng thế nào, cũng không khả năng có đột phá tinh cung hy vọng.

Thật là theo Bạch Nhạc lại không giống nhau, Bạch Nhạc sáng tạo quá nhiều kỳ tích, cho dù là bây giờ Linh Tê Kiếm Tông đã cùng trước đó không giống nhau lắm, có thể Hà Diêu trong lòng cũng minh bạch, vẫn như cũ kém xa dung hạ Bạch Nhạc dạng này chân long.

Tiêu Hành Nhất có thể có được Bạch Nhạc chỉ điểm, ly khai tông môn, có thể đối hắn ngược lại là một loại tốt hơn lựa chọn.

Nghĩ vậy, Hà Diêu cũng không khỏi thở dài một tiếng, không tiếp tục khuyên, "Ngươi dự định lúc nào rời tông?"

"Chờ Bạch sư huynh xuất quan đi, Bạch sư huynh nói, tông môn sự tình dứt, lần này xuất quan, liền sẽ phản hồi Thanh châu." Tiêu Hành Nhất nhẹ giọng giải thích.

"Sau khi xuất quan liền rời đi sao. . . Nói chuyện cũng tốt!"

Hơi trầm ngâm một chút, Hà Diêu nhẹ giọng lẩm bẩm.

Tông môn khảo hạch đã kết thúc, thật là trong lòng hắn cũng rất rõ ràng, Duyện châu cái này mở ra phiền phức cũng không có kết thúc. Nguyên bản hắn còn có chút chần chờ, có muốn hay không cùng Bạch Nhạc nói việc này, bây giờ nghe nói, Bạch Nhạc muốn phản hồi Thanh châu, ngược lại cũng làm cho hắn thở phào một cái.

Bạch Nhạc có thể như vậy rời đi, có thể cũng chưa chắc không là một chuyện tốt.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 486: Cô đọng thần hồn (canh thứ ba)

"Răng rắc!"

Một tiếng thanh thúy tiếng xương nứt vang lên, mà lấy Bạch Nhạc cường hãn, cũng không thể không gián đoạn rèn luyện!

Ba ngày rèn luyện, Bạch Nhạc trên người đại bộ phận đầu khớp xương đều đã hoàn thành rèn luyện, có thể mấu chốt nhất xương sọ, xương cột sống lại như cũ căn bản là không có cách chạm đến, cái này coi như không phải đau đớn vấn đề, một khi ngoài ý, là khả năng trực tiếp chí tử.

Vừa mới tiếng xương nứt, chính là cột sống thượng phát sinh, hít sâu một hơi, Bạch Nhạc cũng không nhịn được cười khổ lên.

"Vẫn là cảnh giới quá thấp a!"

Bạch Nhạc có thể cảm giác được, cho dù là có đầy đủ linh dược, muốn chân chánh tu hành đến thối cốt cảnh viên mãn, mình cũng ít nhất phải trước đột phá đến tinh cung trung kỳ mới được.

Còn như tôi luyện hồn, bây giờ thực lực, căn bản liền nếm thử tư cách cũng không có.

Trong tay một phen, một buội như râu rồng kim sắc linh thảo nhất thời xuất hiện ở Bạch Nhạc trong tay.

Đây là một buội đã ngoài ngàn năm niên đại cỏ râu rồng!

Hơn nữa, cũng không phải là Bạch Cốt phu nhân đưa tới, mà là ban đầu

ở Thanh châu lúc, Bạch Nhạc chém giết Mạc Vô Tình đạt được, đối với cô đọng thần hồn tồn tại cực đại trợ giúp.

Cái này chính là trước đây Huyết Ảnh Ma Quân vì Mạc Vô Tình đột phá tinh cung chuẩn bị bảo vật, giá trị không ở thượng phẩm Linh Khư Quả phía dưới, chỉ là vô cớ làm lợi Bạch Nhạc.

Đối với Bạch Nhạc đến, cái này vốn là tiến hành tôi luyện hồn tốt nhất linh dược, nhưng hôm nay lấy Bạch Nhạc thực lực, còn xa vô pháp tiến hành tôi luyện hồn!

Thoáng do dự một chút, Bạch Nhạc nhất thời đem cỏ râu rồng bỏ vào trong miệng, mấy miệng trực tiếp nuốt vào.

Mặc dù lấy phương thức này trực tiếp dùng cỏ râu rồng, có vẻ hơi lãng phí, nhưng đối với Bạch Nhạc đến, bây giờ tận khả năng trước tăng thực lực lên, mới là nhất chuyện trọng yếu.

Còn như về sau tôi luyện hồn thời điểm, phía sau lại nghĩ biện pháp tìm kiếm tốt hơn cỏ râu rồng là được.

Cỏ râu rồng nuốt vào, thoáng qua ở giữa, Bạch Nhạc liền nhất thời cảm thụ được một dòng nước ấm trực tiếp rót vào trong thần hồn, từ sâu trong linh hồn sinh ra một loại cực kỳ cảm giác thư thích cảm giác.

Vô pháp tôi luyện hồn, Bạch Nhạc cũng cũng chỉ có thể dùng thường nhất quy phương thức tới hấp thu cỏ râu rồng dược lực.

Hô hấp ở giữa, tinh cung tự nhiên nổi lên, liền treo ở Bạch Nhạc đỉnh đầu, rạng ngời rực rỡ.

Thần hồn lực lượng không ngừng tăng lên, đối với tinh cung cũng đồng dạng tồn tại cực đại trợ giúp!

Trên thực tế, bình thường đến, cỏ râu rồng cũng bản thân liền là tăng ngưng tụ tinh cung xác xuất thành công, đề thăng tinh cung phẩm chất dùng, chỉ là lấy Bạch Nhạc thiên phú cùng tư chất, trước đây đột phá thời điểm, căn bản vô dụng thượng cỏ râu rồng mà thôi.

Bây giờ ăn vào cỏ râu rồng, tự nhiên đồng dạng sẽ để cho tinh cung có vẻ càng hoàn mỹ hơn.

Thời gian chậm rãi trôi qua, một trong nháy mắt, chính là suốt cả đêm đi qua!

Làm Bạch Nhạc mở mắt lần nữa thời điểm, thần hồn so với trước kia liền hầu như ước chừng cường gấp đôi, tinh cung cũng có vẻ càng phát ra rõ ràng.

Bạch Nhạc có thể cảm giác được, cái này trong vòng một đêm, tinh cung đề thăng, sợ rằng ít nhất có thể chống ba năm khổ tu!

Thiên tài địa bảo, đối với tu hành trợ giúp thực sự quá lớn.

"Loại cảm giác này, thật là khiến người ta mê muội a!"

Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc quả thực thì có một loại kích động, đem những cái kia đối với đề thăng thần hồn có trợ giúp linh dược đều một tia ý thức nuốt vào mới tốt.

Chỉ là, dạng này ý niệm trong đầu, rất nhanh liền bị Bạch Nhạc mạnh mẽ đè nén xuống.

Không phải không nỡ những linh dược kia, mà là Bạch Nhạc rất rõ ràng, tới mức này, trừ phi là dùng phẩm chất so cỏ râu rồng tốt hơn linh dược, bằng không, đơn thuần dùng, hiệu quả đã phi thường hữu hạn!

Bây giờ lãng phí hết những linh dược này, đợi được về sau chân chính có

cơ hội thối luyện Thần Hồn thời điểm, liền thật muốn luống cuống.

Dù sao, xảo trá Bạch Cốt phu nhân loại này Tinh Hải Cảnh lão tổ cơ hội, cũng không phải là tùy thời đều có thể đụng phải.

Bất quá, tức đã là như thế, đối với Bạch Nhạc đến, cũng đã đủ đủ.

Hắn cũng đã không có dư thừa thời gian lãng phí nữa.

Chậm rãi đứng dậy, đem Thông Thiên Ma Công khí tức đều thu liễm, Bạch Nhạc lúc này mới mở ra cấm chế, từ trong động phủ đi tới.

Ánh mặt trời vẩy lên người, có vẻ ấm áp, cực kỳ thoải mái.

"Công tử!"

Bên này Bạch Nhạc vừa mới xuất quan, Tô Nhan liền chào đón, trên thực tế, mấy ngày này Tô Nhan cũng vẫn luôn ở tại Thiên Tâm phong, mật thiết chú ý Bạch Nhạc tình huống, lúc này mới có thể ngay đầu tiên chạy tới.

"Khổ cực ngươi!"

Nhìn Tô Nhan, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra một vẻ ôn nhu chi sắc, nhẹ giọng nói.

"Công tử, ngươi trước nghỉ ngơi một chút, ta cái này phân phó người chuẩn bị, giúp công tử tắm rửa thay y phục!"

Gật đầu, Bạch Nhạc cũng không có cự tuyệt, nhẹ giọng hỏi, "Mấy ngày nay, có tin tức gì không?"

"Không có!"

Lắc đầu, Tô Nhan giải thích, "Ta một mực tại hỏi thăm Duyện châu tình huống, tạm thời còn không có bất kỳ về Vân tiên tử tin tức."

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi hơi hơi thả lỏng vài phần.

"Đúng, công tử, Tiêu Hành Nhất đã đi gặp qua các ngươi tông chủ, muốn với ngươi một chỗ lui Tông, đi trước Thanh Châu phủ!" Tựa hồ nhớ tới cái gì, Tô Nhan nhẹ giọng hỏi, "Tiêu Hành Nhất bây giờ trạng thái, ở lại Linh Tê Kiếm Tông cùng đi Thanh châu, tựa hồ cũng không có gì sai biệt, công tử làm sao lại bằng lòng để cho hắn cùng đi Thanh châu?"

"Tình huống bình thường xuống, tự nhiên không có gì sai biệt, bất quá. . . Nếu như tu ma đâu?"

Nhìn Tô Nhan, Bạch Nhạc nhẹ giọng giải thích.

Trước đó Tiêu Hành Nhất muốn tu ma tin tức, Bạch Nhạc thật cũng một mực không có nói cho Tô Nhan, dù sao, Tiêu Hành Nhất không có chính thức lui Tông, liền còn có bay lượn chỗ trống, tổng yếu cho Tiêu Hành Nhất một cái đổi ý cơ hội mới tốt.

Bây giờ nghe được Tô Nhan Tiêu Hành Nhất đã bẩm báo qua Hà Diêu, Bạch Nhạc tự nhiên cũng liền minh bạch Tiêu Hành Nhất lựa chọn.

Nao nao, Tô Nhan có chút chần chờ, vô ý thức đè thấp vài phần thanh âm hỏi, "Công tử đã nói cho hắn biết thân phận ngươi?"

"Không có!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Chuyện này biết người càng ít càng tốt, tự nhiên không có tất muốn nói cho hắn biết! Huống chi. . . Biết quá nhiều, đối hắn đến, cũng đồng dạng chưa chắc là chuyện gì tốt."

Nghe thế, Tô Nhan trong lòng mới hơi hơi buông lỏng.

Thành thật, mấy ngày nay đến, nàng đối với Tiêu Hành Nhất mặc dù có vài phần thưởng thức, nhưng lại cũng còn xa không có đạt được chân chính có thể tín nhiệm cấp độ, nếu để cho Tiêu Hành Nhất biết Bạch Nhạc thân phận, nàng thực sự không yên lòng.

Bất quá, nếu như vẻn vẹn chỉ làm cho Tiêu Hành Nhất cho rằng, hắn cùng chính mình, chỉ là bắt đầu nếm thử tu ma, ngược lại là không có gì lớn lắm.

Đến, cái này cũng bất quá chỉ là Tiêu Hành Nhất tự lựa chọn mà thôi.

"Tốt, không cái này, ngươi thu thập một chút đi, ngày mai. . . Chúng ta liền rời tông phản hồi Thanh châu!"

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng phân phó nói.

"Hồi Thanh châu?"

Nao nao, Tô Nhan cũng không khỏi có chút ngoài ý muốn nhìn về phía Bạch Nhạc.

Người khác không biết, thật là nàng nhưng là vô cùng rõ ràng Bạch Nhạc đối với Vân Mộng Chân cảm tình, loại tình huống này, Vân Mộng Chân còn không có thoát khỏi nguy hiểm, Bạch Nhạc làm sao có thể đơn giản phản hồi Thanh châu?

Lắc đầu, Bạch Nhạc cũng không có giải thích, chỉ là thản nhiên nói, "Theo ta làm!"

"Vâng!"

Trong lòng hơi động một chút, Tô Nhan lúc này đáp ứng, xoay người rời

đi.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 487: Phản hồi Thanh châu? (canh thứ tư)

Tin tức truyền cực nhanh!

Bên này Bạch Nhạc mới vừa tắm rửa thay y phục đi ra, Bạch Nhạc muốn phản hồi Thanh Châu phủ sự tình, cũng đã hầu như truyền khắp toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông.

Cái này thời gian mấy năm, đối với Bạch Nhạc, Linh Tê Kiếm Tông đệ tử từ ban đầu căm thù, đến ước ao, đến bây giờ, đã thành hoàn toàn sùng bái.

Quật khởi bắt nguồn từ không quan trọng, lại rực rỡ tại thế gian!

Cho dù là Lý Tử Vân loại này đã từng cùng Bạch Nhạc gợi lên xung đột người, lúc này cũng giống vậy thay đổi vui lòng phục tùng, tái sinh không ra vẻ địch ý.

Đối với những thứ này phổ thông Linh Tê Kiếm Tông đệ tử mà nói, Bạch Nhạc giống như là một giấc mộng, một cái mỗi người bọn họ đều ở đây nằm mơ!

Rất nhiều đệ tử tự phát đến Thiên Tâm phong tới vì Bạch Nhạc tống biệt, thậm chí ngay cả một ít trưởng lão cũng tới, không ai có thể nói ra giữ lại Bạch Nhạc, nhưng đối với Bạch Nhạc, mỗi người tâm đều tràn đầy cảm kích.

Ai có thể nghĩ tới, trước đây cái kia không bị bất luận kẻ nào coi tiểu tạp dịch, vậy mà chân chính có thể dẫn dắt Linh Tê Kiếm Tông đi ra khốn cảnh, chân chính bước lên quật khởi đường.

Trừ những thứ này đệ tử bên ngoài, chân chính khó phái vẫn là Lục Hi Nhi.

Tiểu nha đầu biết Bạch Nhạc muốn đi, nhất thời khóc ào ào, làm sao đều muốn theo Bạch Nhạc cùng đi.

Tiểu nha đầu căn bản không nói bất kỳ đạo lý gì, nói mấy câu nói không đúng liền khóc, xác thực để cho Bạch Nhạc đau đầu không gì sánh được.

Nếu không phải còn có hắn kế hoạch, chỉ sợ Bạch Nhạc cho là thật sẽ mềm lòng thỏa hiệp.

Có thể loại tình huống này, Bạch Nhạc cũng đối không có khả năng mang theo Lục Hi Nhi, có thể nói là vừa đấm vừa xoa, dùng hết tất cả biện pháp, lại hứa hẹn dùng không bao lâu, đã sẽ trở lại đón tiếp nàng, lúc này mới đem tiểu nha đầu trấn an hạ xuống.

Làm xong những thứ này, Bạch Nhạc lúc này mới đi gặp Hà Diêu, trả đệ tử lệnh bài, cùng với đệ tử phục, lấy chính thức phương thức từ biệt, cũng rời khỏi Linh Tê Kiếm Tông.

Nhìn đây hết thảy, Hà Diêu mấy lần muốn nói, nhưng cũng đều vẫn là trầm mặc hạ xuống.

Không phải hắn không muốn giữ lại, mà là thực sự tìm không đến bất luận cái gì giữ lại lý do.

"Bạch Nhạc, thân phận là cái gì, cũng không trọng yếu. . . Đối với chúng ta mà nói, Linh Tê Kiếm Tông, mãi mãi cũng là nhà của ngươi."

Khom người cúi đầu, Bạch Nhạc không trả lời, nhưng ý tứ nhưng cũng đã biểu đạt vô cùng rõ ràng.

Một đường cùng Tô Nhan, Tiêu Hành Nhất bước ra Linh Tê Kiếm Tông sơn môn, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi sinh ra vài phần thương cảm chi ý.

Ban đầu, thật, Bạch Nhạc vẫn luôn cảm giác mình đối với Linh Tê Kiếm Tông cũng chẳng có bao nhiêu cảm tình, cũng tựa hồ vẫn luôn không lớn quan tâm cái thân phận này, thật là thật đến phải ly khai thời điểm, mới phát hiện, sớm tại bất tri bất giác ở giữa có rất cảm giác sâu sắc tình.

Nơi này là Bạch Nhạc bắt đầu địa phương tu hành, tồn tại quá nhiều người vô pháp quên, vô luận thật xấu, đều muốn trở thành trong đời tốt đẹp nhất hồi ức.

"Ngươi nói cái gì?"

Đạt được đệ tử hồi báo, Trần Kiếm Phong không khỏi hơi hơi kinh ngạc, nửa ngày đều không có thể phục hồi tinh thần lại.

"Trần trưởng lão, vừa mới đạt được xác định tin tức, Bạch Nhạc đã lui Tông, ly khai Linh Tê Kiếm Tông phản hồi Thanh châu." Cái kia đệ tử theo sát lại lặp lại một lần nói.

"Phản hồi Thanh châu. . ." Lặp lại một lần, Trần Kiếm Phong cũng không khỏi thở dài một tiếng, "Xem ra, hắn cuối cùng cũng vẫn là sợ a!"

Đông Hải đánh một trận, Bạch Nhạc mạo bao lớn phiêu lưu, tất cả mọi người rõ như ban ngày!

Hộ thân bảo vật cũng đã không, dưới tình huống như vậy, Bạch Nhạc lại đối mặt Tinh Hải Cảnh cường giả, thật có thể chính là liền một điểm sức tự vệ cũng không có, dưới tình huống như vậy, ly khai có thể ngược lại càng tốt hơn.

Còn như nói Bạch Cốt Thần Giáo uy hiếp. . . Quy về kết quả, bây giờ

Bạch Nhạc thân là Thanh Châu phủ chủ, cũng đã cùng Duyện châu lại không có quan hệ gì.

Trên thực tế, cũng không chỉ là Bắc Đẩu Tinh Cung, Bạch Nhạc lui Tông phản hồi Thanh châu tin tức cũng đã truyền tới Duyện châu tông môn khác, thậm chí là Đông Hải Tiên Đảo bên trong.

Nhận được tin tức Mâu Kình Thần, cơ hồ là trước tiên liền bỗng nhiên đứng dậy.

"Đứng lại!"

Trước tiên, Mai Vĩnh Giang liền trực tiếp ngăn lại Mâu Kình Thần, "Ngươi muốn làm cái gì?"

"Sát nhân!"

Chân mày chợt bốc lên, Mâu Kình Thần trầm giọng đáp, "Ngươi cho rằng, ta nên để cho hắn còn sống trở lại Thanh châu sao?"

Trong lúc nói chuyện, Mâu Kình Thần trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí.

"Vô duyên vô cớ nửa đường chặn giết Thanh Châu phủ chủ?" Lạnh lùng nhìn Mâu Kình Thần, Mai Vĩnh Giang trầm giọng mở miệng nói, "Ngươi cho rằng hiện tại Bạch Nhạc, vẫn là trước đây Bạch Nhạc sao?"

Lúc trước mới vừa trở lại Duyện châu Bạch Nhạc, có thể nói là bừa bãi vô danh, chẳng những thực lực bình thường, hơn nữa cũng hầu như không có người nào biết Bạch Nhạc thân phận, giết cũng liền giết, thật là Đông Hải đánh một trận, bây giờ Bạch Nhạc danh tiếng, cũng đồng dạng có thể nói là như mặt trời ban trưa.

Dưới tình huống như vậy, nếu là không có đầy đủ lý do lại đối Bạch

Nhạc xuất thủ, khả năng liền hoàn toàn khác biệt.

"Bạch Cốt Thần Giáo cao thủ xuất thủ đánh chết Thanh Châu phủ chủ. . . Có quan hệ gì với ta?" Ngẩng đầu, Mâu Kình Thần lạnh lùng hỏi ngược lại.

Hơi chậm lại, Mai Vĩnh Giang tự nhiên biết Mâu Kình Thần ý tứ, Mâu Kình Thần bản thân liền tu hành Bạch Cốt Thần Giáo công pháp, chỉ cần giết người, giả tạo thành Bạch Cốt Thần Giáo cao thủ xuất thủ tràng diện tự nhiên cũng không trắc trở.

"Vạn nhất ngươi không thể giết chết Bạch Nhạc đâu?" Nhìn chằm chằm Mâu Kình Thần con mắt, Mai Vĩnh Giang lành lạnh mở miệng nói.

"Không có loại này vạn nhất!"

Ngẩng đầu, nhìn chằm chằm Mai Vĩnh Giang con mắt, Mâu Kình Thần lạnh lùng đáp, "Nếu như ra tay toàn lực, còn để cho hắn chạy thoát. . . Chính là tiễn cái mạng này ta cũng không thể nói gì hơn."

". . ."

Cảm thụ được Mâu Kình Thần kiên trì, Mai Vĩnh Giang trong lòng cười khổ một hồi, nhưng lại đúng là vẫn còn cái gì đều không thể nói ra tới.

So với hắn ai cũng rõ ràng, hắn là ngăn không được Mâu Kình Thần.

Thậm chí toàn bộ Đông Hải Tiên Đảo, trừ Nguyệt Lâm Tiên vị lão tổ này bên ngoài, cũng không người có thể ngăn được Mâu Kình Thần.

Vô luận là trước đây thất bại, vẫn là Đông Hải đánh một trận, ngay trước nhiều người như vậy mặt, bị Bạch Nhạc bức bình, thậm chí để cho Lâm Tiên lão tổ tự mình xuất thủ gián đoạn tỷ thí, đây hết thảy đều để Mâu Kình Thần không thể chịu đựng được!

Lấy hắn kiêu ngạo, không chịu nhận luận Bạch Nhạc lấy loại này đạp thân thể hắn thành danh phương thức.

Chỉ có trực tiếp nhất, bạo lực nhất tự tay hủy diệt Bạch Nhạc, mới có thể để cho hắn đem miệng ngực cái kia một hơi thở xuất một chút tới.

Thở dài một tiếng, Mai Vĩnh Giang này mới khiến mở đường, nhẹ giọng nói, "Đã ngươi cố ý phải ra tay, liền xuống tay lưu loát một ít, không nên để lại hạ bất kỳ tai họa ngầm nào. . . Lần này, với hắn một chỗ hồi Thanh châu, còn có Tô Nhan cùng Tiêu Hành Nhất."

"Mai trưởng lão yên tâm, ta sẽ không ở cùng trên người một người, thất bại hai lần!" Gật đầu, Mâu Kình Thần trầm giọng đáp.

Lúc trước đi Duyện Châu thành giết Bạch Nhạc thời điểm, chính là cố kỵ quá nhiều, này mới khiến Bạch Nhạc chạy ra thăng thiên, cũng đưa tới kế tiếp những phiền toái này.

Lần này, hắn vô luận như thế nào cũng sẽ không tái phạm loại sai lầm này.

Tổng yếu để cho Bạch Nhạc biết, tỷ thí thắng bại, cùng thực lực chân chính không có bất cứ quan hệ gì.

Toàn bộ Duyện châu, hắn chính là duy nhất thiên kiêu!

Hiện tại là Bạch Nhạc, kế tiếp còn có Vệ Phạn Dạ, hắn sẽ dùng thực lực để chứng minh, cái gì mới là chân chính thiên kiêu vô song!

Bước ra một bước, Mâu Kình Thần thân hình cũng đã biến mất ở Mai Vĩnh Giang ánh mắt ở ngoài.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 488: Sơn đạo chặn giết

Sơn đạo dài dằng dặc, Bạch Nhạc ba người bọn họ cũng không nóng nảy, cứ như vậy đi chậm rãi.

Trong rừng có suối nước âm thanh truyền đến, ngược lại cũng có vẻ vô cùng u tĩnh.

"Công tử, ta nghe, ngươi khi đó chính là tại phản hồi tông trên đường đụng tới Hi nhi?" Đánh giá xung quanh, Tô Nhan hiếu kỳ hỏi.

"Đúng vậy a!" Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc giải thích, "Chính là tại con đường núi này bên trên, nha đầu kia lúc đó muốn gạt ta ngựa."

Đến nơi này, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút buồn cười.

"Công tử là nhìn Hi nhi thương cảm sao? Ta xem có thể chưa chắc đi." Bĩu môi, Tô Nhan đạo, "Ta cảm thấy là vị kia Lục cô nương xinh đẹp, công tử lúc này mới lên lòng trắc ẩn, nếu như đến lượt ta loại này xấu xí nha đầu, công tử sợ là nhìn cũng sẽ không nhìn liếc mắt."

". . ."

Bị Tô Nhan như thế trần trào phúng, Bạch Nhạc xác thực có chút lúng túng.

Bằng tâm mà nói, thật Tô Nhan cũng không phải không hề có đạo lý.

Giả sử trước đây thực sự là xấu xí nha đầu, hoặc là nam nhân, sợ là chính mình còn tưởng là thật sự sẽ không xen vào việc của người khác.

Ngược lại không phải là thật đối Lục gia tỷ muội có cái gì tâm tư xấu xa,

xác thực là nhân tính cho phép, tổng hội tự nhiên đối mỹ hảo sự vật, nhiều một phần lòng thương hại.

Mỹ nữ, đương nhiên cũng là mỹ hảo sự vật.

"Ngươi nếu như xấu xí nha đầu, vậy chỉ sợ là trên đời này thật đúng là không có mấy cái mỹ nhân." Cười lắc đầu, Bạch Nhạc chỉ phải nhiễu vấn đề này hồi đáp nói.

"Thật không có mấy cái, cái kia chính là vẫn là có mấy người so với ta đẹp nhiều?" Bạch Nhạc vốn là muốn ca ngợi một chút Tô Nhan, có thể nữ nhân ăn khớp, hắn là thật có điểm theo không kịp, mới vừa mở miệng liền đụng cái đinh.

". . ."

"Ta biết, thánh nữ là một vị, điểm này ta tâm phục khẩu phục, thật là. . . Công tử là không có mấy cái, cái kia chính là, trừ Vân tiên tử bên ngoài, còn có người khác? Đó là ai?" Tiến đến Bạch Nhạc bên người, nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, Tô Nhan theo đuổi không bỏ hỏi.

"Không có! Ta chính là như vậy theo miệng một, thật không có ngươi nghĩ phức tạp như vậy." Nhìn Tô Nhan, Bạch Nhạc không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ lần nữa giải thích.

"Vậy mới không tin đâu! Công tử đó là vô ý thức thốt ra, khẳng định không có đơn giản như vậy. . . Thiếu cũng còn phải có một cái nữ nhân, rốt cuộc ai, công tử ngươi nói cho ta biết, chí ít cũng phải để ta chịu phục có đúng hay không?" Tô Nhan tiếp tục cạn tào ráo máng, nửa điểm cũng không cho Bạch Nhạc có lệ đi qua cơ hội.

"Tô cô nương, ta cảm thấy là ngươi suy nghĩ nhiều đi." Tiêu Hành Nhất cũng theo chen lời nói, "Trừ vị kia Đạo Lăng Thánh Nữ, ta thực sự nghĩ không ra trên đời này còn có người nào, so ngươi đẹp hơn! Chính là ta vị

kia biểu muội, tại Duyện châu đã là nổi danh mỹ nhân, cùng Tô cô nương so sánh, cũng là không bằng."

Lời này Tô Nhan thích nghe, nhất thời cho Tiêu Hành Nhất một cái thoả mãn nụ cười, "Thật là công tử không cảm thấy đâu, tại công tử trong mắt, người ta chính là xấu xí nha đầu một cái."

"Đồ tám đạo, ta nơi nào qua lời như vậy."

"Công tử ngoài miệng tự nhiên không, thật là trong lòng lại nhất định."

Được rồi, bây giờ sẽ bắt đầu tru tâm!

Trợn mắt một cái, Bạch Nhạc sáng suốt lựa chọn không ở tiếp cái đề tài này.

Nữ nhân loại sinh vật này, vô luận lớn tuổi, đều cùng không nói đạo lý là bảng định.

"Bạch sư huynh, qua ngọn núi này, chính là Thanh châu địa giới a?" Tiêu Hành Nhất cũng rất thông minh thuận thế chuyển biến trọng tâm câu chuyện.

"Không sai!" Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Bất quá, theo chúng ta hiện tại tốc độ, sợ rằng chí ít còn phải đi lên một ngày."

"Chuyến đi này, cũng không biết bao lâu mới có cơ hội trở về. . ." Thở dài một tiếng, Tiêu Hành Nhất nhẹ giọng nói.

Hắn từ ngay tại Duyện Châu thành lớn lên, về sau lại đi thẳng đến Linh Tê Kiếm Tông, cho tới bây giờ cũng không có rời xa qua, bây giờ nhưng phải đến Thanh châu đi, trong lòng tự nhiên vẫn là có chút không nỡ.

"Có xa lắm không, liền muốn nhìn ngươi mạnh bao nhiêu." Lắc đầu,

Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Đối với Linh Phủ Cảnh người đến, liền bay trên trời đều làm không được, hai châu cách xa nhau tự nhiên xem như là xa, thật là một khi ngươi có thể bước vào tinh cung, tới hồi cũng bất quá chỉ là mấy ngày ở giữa."

"Nếu là có thể bước vào tinh hải, chính là Thiên Hạ Cửu Châu cũng bất quá như một góc, lại có gì có thể cảm thán?"

Nghe thế, Tiêu Hành Nhất hơi hơi rùng mình, lập tức khom người thụ giáo đạo, "Đa tạ Bạch sư huynh chỉ điểm, Hành Nhất minh bạch."

"Không cần khách khí như vậy, bất quá là mọi người nói chuyện phiếm mà thôi." Bật cười lớn, Bạch Nhạc thuận miệng nói.

"Thiên hạ bất quá một góc, lời này không sai, có thể ngươi nếu biết. . . Thì như thế nào còn dám chậm như vậy thôn thôn đi? Bạch Nhạc, ngươi là thật cho là Duyện châu không ai làm gì được cho ngươi sao?"

Đột nhiên, phía trước không xa trong rừng cây đột nhiên truyền ra một cái tràn đầy châm chọc thanh âm.

Trong chốc lát, một cái thân ảnh quen thuộc liền nhất thời từ trong rừng đi tới, cứ như vậy ngăn ở Bạch Nhạc trước mặt trên sơn đạo.

"Mâu Kình Thần?"

Trong nháy mắt, Tiêu Hành Nhất nhất thời biến sắc, nhịn không được thất thanh gọi ra.

Rất hiển nhiên, Tiêu Hành Nhất vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến, lại ở chỗ này gặp phải Mâu Kình Thần, hơn nữa, từ đối phương trong lời nói, liền rất dễ dàng cảm giác được, đối phương có thể tuyệt đối không có nửa điểm thiện ý.

"Mâu sư huynh!"

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"Bạch phủ chủ đã rời khỏi Linh Tê Kiếm Tông, không còn là ta Huyền Môn bên trong, sư huynh hai chữ, thứ cho không dám nhận!" Lạnh lùng liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Mâu Kình Thần đạm mạc mở miệng nói.

"Mâu sư huynh đây là nửa điểm quan hệ cũng không muốn theo ta nhấc lên a. . . Đây là quyết định phải ra tay sao?" Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"Xem ra vẫn không tính là ngu quá mức!" Cười lạnh một tiếng, Mâu Kình Thần đạm nhiên mở miệng nói.

"Ta vốn cho là, Bạch Cốt Thần Giáo không chừng còn sẽ có cao thủ tới chặn giết ta, có thể lại không nghĩ rằng, Bạch Cốt Thần Giáo người không đợi được, lại trước chờ đến Mâu sư huynh." Lắc đầu, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Không đúng, sư huynh hai chữ đã không thể nhắc lại, như vậy. . . Mâu Kình Thần, ngươi vì sao nghĩ như vậy muốn giết ta? Vẻn vẹn chỉ là bởi vì tại Đông Hải tỷ thí lúc, ta không có thua cho ngươi sao?"

Mấy vấn đề này, trên thực tế cũng là Tiêu Hành Nhất cũng muốn hỏi.

Tông môn khảo hạch thời điểm, còn có thể Đông Hải Tiên Đảo là vì nào đó mục, muốn nhằm vào Linh Tê Kiếm Tông. Thật là bây giờ, tông môn khảo hạch đã kết thúc, hơn nữa bọn hắn đều đã rời khỏi Linh Tê Kiếm Tông, tại phản hồi Thanh châu trên đường, Mâu Kình Thần còn có lý do gì tiếp tục làm khó dễ, thậm chí là không xa vạn dặm truy sát mà đến? Đây căn bản không có đạo lý a!

"Người chết, không cần thiết biết nhiều như vậy." Lạnh lùng nhìn Bạch Nhạc, Mâu Kình Thần lành lạnh đáp.

"Đúng vậy a người chết xác thực không cần thiết biết nhiều như vậy. . . Ta cũng càng không có cần thiết cùng một người chết tính toán." Chân mày khẽ nhếch, Bạch Nhạc trong mắt không khỏi lộ ra vẻ châm chọc, "Mâu Kình Thần, vô luận ngươi vì sao muốn giết ta. . . Thật là, ngươi dựa vào cái gì có tự tin, ngươi có thể đủ giết chết ta?"

"Chặn giết ta vị này Thanh Châu phủ chủ. . . Ngươi, hoặc là, các ngươi Đông Hải Tiên Đảo, thật làm tốt bị ta trả thù chuẩn bị sao?"

Manh mối như kiếm, Bạch Nhạc cả cá nhân trên người đột nhiên bốc lên lau một cái lạnh lùng sát khí.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 489: Toàn phương vị nghiền ép (thượng)

"Trả thù sao?"

Khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ đùa cợt, Mâu Kình Thần lành lạnh hỏi ngược lại, "Ta cũng thật bất ngờ, dựa vào cái gì ngươi hội cho rằng, có thể từ trong tay của ta chạy trốn? Cũng bởi vì ngươi tại Đông Hải thời điểm giao thủ, từng cùng ta đánh hòa nhau sao?"

"Vù vù!"

Một tiếng kiếm minh vang lên, Thu Hoằng Kiếm chợt ra khỏi vỏ, lộ ra lau một cái sáng như tuyết kiếm quang, cứ như vậy treo ở Bạch Nhạc trước mặt, hợp với cái kia một thân trắng như tuyết y, có vẻ vô cùng phiêu dật.

"Tóm lại hay là muốn dùng kiếm để nói chuyện, Mâu huynh, mời!"

Xưng hô từ Mâu sư huynh biến thành, Mâu huynh, cũng liền có nghĩa là, từ nơi này một khắc, Bạch Nhạc đã lại không đã Huyền Môn đệ tử tự cho mình là, triệt để chặt đứt tất cả quan hệ, chân chính đem cái này một trận giao phong xác định vị trí là liều mạng tranh đấu, mà không phải là tỷ thí giác kỹ!

"Coong!"

Ngay tại lúc đó, Tiêu Hành Nhất cũng đồng dạng rút kiếm ra, nhắm thẳng vào Mâu Kình Thần.

Mặc dù hắn biết rõ, lấy thực lực của hắn, căn bản không thể giúp bất

luận cái gì vội vàng, có thể loại tình huống này, hắn cũng tuyệt đối không muốn một mình chạy trốn.

Có gọi hay không qua được là thực lực vấn đề, thật là có gọi hay không cái kia chính là thái độ vấn đề.

"Tiêu công tử, chúng ta đi!"

Hơi hơi một bên bước, ngăn ở Tiêu Hành Nhất trước mặt, Tô Nhan lắc đầu, trầm giọng mở miệng nói.

"Tô cô nương!"

Nghe được Tô Nhan, Tiêu Hành Nhất nhất thời liền có chút gấp gáp.

"Chúng ta giúp không được gì, ở chỗ này sẽ chỉ làm công tử phân tâm!" Tô Nhan trầm giọng hồi đáp nói.

Đối với Bạch Nhạc thực lực, hắn cũng không lo lắng, tại Đông Hải thời điểm, còn không phải Mâu Kình Thần có thể đánh bại dễ dàng, huống chi là bây giờ.

Vấn đề duy nhất ở chỗ, Bạch Nhạc thân phận, không tiện bị người khác biết, dù là người này là Tiêu Hành Nhất, nàng cũng vẫn như cũ vẫn là không tin được.

"Đi? Chạy đi đâu?"

Cười lạnh một tiếng, Mâu Kình Thần một tay một trảo Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao chợt tới tay, trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, điềm nhiên nói, "Hai người các ngươi tốt nhất ngốc tại chỗ không nên động, bằng không. . . Ta cam đoan, tại các ngươi trước khi rời đi, chém xuống các ngươi cái đầu!"

Vô luận là Tiêu Hành Nhất vẫn là Tô Nhan, tại Mâu Kình Thần trong mắt đều không có bất kỳ uy hiếp, bất quá chỉ là vì diệt khẩu mà thôi!

Loại tình huống này, nếu là bọn họ chuẩn bị đào tẩu, Mâu Kình Thần tuyệt không chú ý lập tức xuất thủ, trước hết giết bọn hắn.

Chỉ cần nguyện ý trả giá một điểm đại giới, hắn dám khẳng định, cho dù là Bạch Nhạc cũng ngăn không được hắn.

"Mâu huynh cũng không tránh khỏi đánh giá quá cao chính ngươi!"

Lông mày nhíu lại, trong một chớp mắt, phía sau tinh cung chợt nổi lên, bảy ngôi sao chợt hóa thành bảy chuôi tinh quang kiếm, thành Bắc Đẩu Kiếm Trận, hung hãn hướng về Mâu Kình Thần nghiền ép mà đi.

Lần này đối mặt Mâu Kình Thần, Bạch Nhạc nhưng là trực tiếp ra tay trước.

Oanh!

Không có chốc lát lưỡng lự, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao chặn lại, Mâu Kình Thần trên người tinh cung cũng đồng dạng nổi lên, chính diện đón lấy Bắc Đẩu Kiếm Trận chém tới.

Như cùng ở tại Đông Hải Tiên Đảo thời điểm, trong chớp nhoáng này giao phong, hai người ai cũng không thể chiếm được tiện nghi gì, thình lình vẫn là một cái ngang tay cục.

"Bạch Nhạc, hôm nay liền để ngươi chết một người minh bạch!"

Cười lạnh một tiếng, Mâu Kình Thần cổ tay hơi hơi một phen, nhất thời liền có một viên cốt phù xuất hiện ở Mâu Kình Thần trong lòng bàn tay, ngón tay hơi hơi dùng sức, cơ hồ là trong nháy mắt, xung quanh liền chợt hóa thành một mảnh nhỏ bạch cốt không gian, chẳng những là Bạch

Nhạc, liền mang đem Tiêu Hành Nhất cùng Tô Nhan cũng một chỗ bao phủ tiến đến.

Bạch Cốt Trủng!

Bạch Nhạc đã không phải là lần đầu tiên gặp Bạch Cốt Trủng, bị bao phủ tiến đến trong nháy mắt, cũng đã phản ứng kịp, xung quanh một mảnh từng chồng bạch cốt, phảng phất đã triệt để cùng không gian xung quanh tách rời mở ra.

"Bạch Cốt Thần Giáo? !"

Bạch Nhạc còn không có phản ứng gì, Tiêu Hành Nhất nhưng là không khỏi chợt biến sắc, nhịn không được kinh hô thành tiếng.

Cũng không trách hắn khiếp sợ như vậy, Đông Hải Tiên Đảo có thể cùng Bạch Cốt Thần Giáo cấu kết loại chuyện như vậy, giới hạn tại một ít Tinh Cung Cảnh cường giả biết một ít, Tiêu Hành Nhất trước đó, cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là nghe được một ít tin đồn mà thôi, căn bản là không có hướng cái này phía trên liên tưởng.

Nhưng hôm nay chợt nhìn thấy Mâu Kình Thần thi triển ra Bạch Cốt Thần Giáo thủ đoạn đến, loại kia tâm lý trùng kích, lại để cho hắn làm sao có thể không thất thanh.

"Quả thế! Đông Hải Tiên Đảo cùng Bạch Cốt Thần Giáo cấu kết. . . Trên biển Đông, phục giết thánh nữ sự tình, chỉ sợ cũng cùng các ngươi thoát không ra quan hệ a?" Rơi vào Bạch Cốt Trủng, Bạch Nhạc trên mặt lại ngược lại lộ ra lau một cái cười nhạt, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Thật ngươi không phải đã sớm đoán được sao?" Nhìn Bạch Nhạc, Mâu Kình Thần không nhanh không chậm mở miệng nói, "Ngươi từ giết chết Bích Vân Đào, từ trong tay hắn đạt được Bạch Cốt Thần Quyết cùng Bạch Cốt Hóa Thân thời điểm, ngươi liền cũng đã đoán được. . . Chỉ là

ngươi một mực không có chứng cứ mà thôi."

Không thể không nói, Mâu Kình Thần ánh mắt cùng phán đoán vẫn là cực chuẩn.

Gật đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng, "Không sai, ta xác thực đã sớm đoán được. . . Không chỉ có như vậy, ta thậm chí còn biết, ngươi nhất định sẽ đuổi theo, đối ta xuất thủ, bằng không, ta cần gì phải chậm rãi tại đây trên sơn đạo lãng phí thời gian?"

Từ Linh Tê Kiếm Tông đi ra, Bạch Nhạc thủy chung đều là không nhanh không chậm hướng Thanh châu mà đi, có thể nói căn bản là có ý định để cho tin tức truyền khắp Duyện châu.

Trong lúc này, có một bộ phận rất lớn nhân tố là bởi vì, Bạch Nhạc yêu cầu một cái không ở tại chỗ chứng cứ, hắn nhất định muốn nhiều người hơn biết, hắn đã phản hồi Thanh châu, không còn nhúng tay Duyện châu sự tình.

Mà ở một phương diện khác, chính là vì dẫn Mâu Kình Thần xuất thủ!

Chính như Mâu Kình Thần vẫn muốn giết chết Bạch Nhạc, từ ban đầu ở Duyện Châu thành thời điểm trở đi, Bạch Nhạc trong lòng đối với Mâu Kình Thần cũng đã lên sát khí, chỉ là một mực không có một cái thích hợp cơ hội, có thể làm cho hắn không kiêng nể gì cả ra tay toàn lực mà thôi.

Tại Duyện châu không được, đến Đông Hải, mắt mở trừng trừng nhìn Từ Phong chết trận, Linh Tê Kiếm Tông cơ hồ bị Đông Hải Tiên Đảo người hãm hại vào tuyệt cảnh, hắn cũng giống vậy không thể tìm được cơ hội!

Cho nên, hắn căn bản là mượn cơ hội này, tới các loại (chờ) Mâu Kình Thần chủ động đưa tới cửa.

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, giờ khắc này, cho dù là Mâu Kình Thần, cũng đã mơ hồ ngửi được một tia khí tức nguy hiểm.

Chỉ là lấy hắn tự tin, cũng không muốn thừa nhận mình sai lầm, dưới chân đột nhiên một bước, Mâu Kình Thần nhất thời nhắc tới Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao, lần nữa đón đầu hướng về Bạch Nhạc chém xuống tới.

"Đoán được thì như thế nào? Không có đủ đủ thực lực, tất cả tính toán đều là trống! Chết đi cho ta!"

Cơ hồ là cái này chém ra một đao trong nháy mắt, một cái bộ xương trắng cũng theo đó nổi lên, cầm trong tay Bạch Cốt Phiên hướng về Bạch Nhạc giết tới.

Bạch Cốt Hóa Thân!

Đông Hải Tiên Đảo cùng Bạch Cốt Thần Giáo cấu kết sớm đã không phải là một hai ngày, làm hướng, Mâu Kình Thần tự nhiên đã sớm đã được đến Bạch Cốt Thần Quyết, hơn nữa tu thành Bạch Cốt Hóa Thân.

Tả hữu bây giờ đã triệt để vạch mặt, hắn cũng không sợ bại lộ càng nhiều, phải có thể ngay đầu tiên trực tiếp giết chết Bạch Nhạc mà thôi!

Nhưng mà, cũng cơ hồ là tại đồng thời, đầu ngón tay vẩy một cái , đồng dạng một Bạch Cốt Hóa Thân tùy theo từ Bạch Nhạc trong tay trong giới chỉ bay ra, trực tiếp đón nhận đối phương Bạch Cốt Hóa Thân chém giết.

"Bạch Cốt Hóa Thân mà thôi, chẳng lẽ ta lại không có sao? Mâu Kình Thần, còn có thủ đoạn gì nữa, một chỗ xuất ra sử dụng đi, chỉ bằng chút thực lực ấy, muốn giết ta, còn còn thiếu rất nhiều đâu!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 490: Toàn phương vị nghiền ép (hạ)

"Như ngươi mong muốn!"

Lạnh rên một tiếng, Mâu Kình Thần dưới chân đột nhiên một bước, nhất thời liền có một cổ khủng bố linh khí cuồn cuộn mà ra, xung quanh những bạch cốt kia nhất thời liền phảng phất chịu đến lực lượng nào đó dẫn dắt, trong nháy mắt đứng lên, hóa thành một mảnh nhỏ bộ xương trắng nhất tề hướng về Bạch Nhạc giết tới, tựa như một mảnh biển khô lâu.

Lúc trước Bạch Nhạc thu được Bạch Cốt Thần Quyết, thật chỉ là hữu hạn một bộ phận, vẻn vẹn dùng cho tế luyện Bạch Cốt Hóa Thân mà thôi, chân chính lợi hại thủ đoạn, cũng không có được, dù sao, lấy Bích Vân Đào thân phận cùng thực lực, cũng không khả năng đạt được chân chính hoàn chỉnh Bạch Cốt Thần Quyết, hơn nữa lấy Bạch Nhạc tính khí, cũng khinh thường tại tu luyện loại này tà đạo ma công.

Thật là Mâu Kình Thần lại không quan tâm, đối với hắn mà nói, chỉ cần có thể tăng thực lực lên, hắn căn bản không quan tâm dùng thủ đoạn gì!

Lấy Bạch Cốt Hóa Thân làm căn cơ, có ở đây không ảnh hưởng bản thân mình tu vi tình huống dưới, tất cả ma công hắn đều nguyện ý tu luyện, là lấy những thứ này Bạch Cốt Thần Giáo Thần Thông Pháp Môn, có một bộ phận rất lớn, hắn cũng đồng dạng sẽ.

Tại đã ý định sát nhân diệt khẩu tình huống dưới, Mâu Kình Thần căn bản không sợ Bạch Nhạc biết những bí mật này, một khi không hề cố kỵ thi triển ra, thực lực tự nhiên liền được tăng lên rất cao.

"Vù vù!"

Chân mày chợt vẩy một cái, hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc trước người liền xuất hiện óng ánh khắp nơi kiếm quang, hóa thành một mảnh nhỏ mưa kiếm hướng về vọt tới biển khô lâu rơi đi.

Kiếm Linh Vũ!

Lấy tinh cung làm căn cơ, thi triển Kiếm Linh Vũ, uy lực đồng dạng hết sức kinh người, trong chốc lát, khủng bố mưa kiếm chợt rơi xuống, ngạnh sinh sinh đem trước mặt biển khô lâu chém vỡ!

"Vô dụng, Bạch Nhạc! Ở chỗ này, ngươi linh lực không chiếm được bổ sung, mà chút bộ xương trắng nhưng có thể không ngừng trọng sinh, dạng này Kiếm Đạo Thần Thông, ngươi có thể thi triển mấy lần?" Cười lạnh một tiếng, Mâu Kình Thần lạnh lùng mở miệng nói.

Theo Mâu Kình Thần thoại âm rơi xuống, vừa mới bị Kiếm Linh Vũ chém vỡ bộ xương trắng trong nháy mắt, rốt cuộc lại từ một địa (mà) toái cốt một lần nữa ráp lại, chậm rãi từ dưới đất bò dậy.

"Thật sao?"

Con mắt đều không nháy một chút, liền sau đó một khắc, Bạch Nhạc trên người đột nhiên bốc lên một cổ ngập trời ma khí!

"Mâu Kình Thần, ngươi cho rằng chỉ có ngươi mới ẩn giấu thực lực sao?"

Nhận thấy được Bạch Nhạc trên người cái kia thuần khiết ma khí, Mâu Kình Thần lúc này mới rốt cục chân chính trở nên biến sắc.

Hắn mới bất quá chỉ là tu luyện một ít Bạch Cốt Thần Giáo Ma Đạo Pháp Môn mà thôi, còn nhất định muốn dựa vào Bạch Cốt Hóa Thân mới

có thể thi triển, thật là Bạch Nhạc nhưng là chân chính ma tu!

Chỉ bằng vào cái này một phần che giấu khí tức thủ đoạn, liền so với hắn không biết mạnh hơn bao nhiêu lần!

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, trước đó những cái kia không nghĩ ra sự tình, phảng phất đều trong nháy mắt này triệt để rõ ràng.

"Yến Bắc Thần! ! ! Ngươi là Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần!"

"Hiện tại mới phản ứng được, không chê hơi trễ sao?" Khóe miệng hiện lên một tia băng lãnh nụ cười, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói, "Ngươi muốn giết ta, ta lại làm sao không muốn giết ngươi, Mâu Kình Thần, hôm nay là ngươi tự chui đầu vào lưới. . . Còn có bản lãnh gì, đều xuất ra sử dụng đi, bằng không, ngươi sợ là không có cơ hội nhìn thấy ngày mai thái dương."

Trong mắt hung quang lóe lên, Mâu Kình Thần lúc này cười lạnh nói, "Ma Quân truyền nhân thì như thế nào? Lại không phải là chưa từng thấy qua ngươi xuất thủ, ngươi cho ta là Chu Đông Dương loại kia ngu xuẩn sao?"

Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao chặn lại, Mâu Kình Thần trên người tinh cung lộ ra lau một cái hào quang óng ánh!

"Đầm nước!"

Tới mức này, Mâu Kình Thần rành mạch từng câu, hắn cũng đồng dạng đã bị đẩy vào tuyệt cảnh, đây là một trận chân chính liều mạng tranh đấu, không có bất kỳ đạo lý có thể giảng, chỉ có thực lực càng người mạnh, mới có thể sống sót.

Vô luận là Bạch Nhạc cũng tốt, Yến Bắc Thần cũng tốt, cuối cùng cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là tinh cung sơ kỳ mà thôi, thực lực cùng hắn tương

đương, dưới tình huống như vậy, hắn có lòng tin không thua bởi bất luận kẻ nào.

Dám đến giết Bạch Nhạc, Mâu Kình Thần liền đã làm tốt hoàn toàn chuẩn bị, dù là bây giờ ra một ít ngoài ý muốn, hắn cũng vẫn như cũ cho rằng cục diện vẫn còn đang chính mình khống chế phía dưới.

Hô hấp ở giữa, sóng lớn ngập trời, toàn bộ Bạch Cốt Trủng phảng phất đều bị một mảnh đầm nước bao phủ, bao la hướng về Bạch Nhạc đánh ra mà xuống.

Thủy trạch quốc độ!

Nguy cơ phía dưới, Mâu Kình Thần lần nữa thi triển ra thủy trạch quốc độ thần thông, muốn bằng vào cái này bạo lực nhất phương thức, trực tiếp đem Bạch Nhạc nghiền nát.

So với việc tại Đông Hải Tiên Đảo thời điểm, lúc này toàn lực làm Mâu Kình Thần có vẻ càng đáng sợ!

Giả sử là lấy Bạch Nhạc trước đó thực lực, đối mặt một kích này, chỉ sợ mặc dù không chết cũng phải bị bị thương nặng.

Đáng tiếc, chính như Bạch Nhạc nói, ẩn giấu thực lực, lại đâu chỉ là Mâu Kình Thần một cái!

"Thôn thiên!"

Không có bất kỳ do dự nào, trong tích tắc, Bạch Nhạc phía sau nhất thời xuất hiện nhất tôn Nhân Hình Hóa Thân, hô hấp ở giữa, liền hình thành một cổ khủng bố sức cắn nuốt, đem xung quanh tất cả lực lượng đều thôn phệ đi vào!

Vô luận là Bạch Cốt Trủng lực lượng, vẫn là thủy trạch quốc độ lực

lượng, đối mặt bá đạo Thông Thiên Ma Công, đều không có gì khác nhau, đều bị cắn nuốt.

Mới bất quá ngắn ngủi trong khoảnh khắc, cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân liền đã có vẻ rõ ràng cực kỳ, có thể đơn giản nhìn ra Bạch Nhạc manh mối.

". . . Quốc gia!"

Thủy trạch bên trong, đột nhiên hiện ra một tòa Thủy chi cung điện, ẩn chứa nồng nặc sinh cơ, phảng phất trong nháy mắt hình thành một cái độc lập tiểu thế giới đồng dạng.

Trước đó bị nuốt Thiên Quyết điên cuồng thôn phệ lực lượng, cũng rốt cục tại đây một tòa Thủy chi cung điện xuất hiện sau đó, bị mạnh mẽ trì hoãn hạ xuống.

Trấn áp!

Thủy chi cung điện cùng Mâu Kình Thần bản thân tinh cung hợp lại làm một, trấn áp toàn bộ Bạch Cốt Trủng, mạnh mẽ hướng về Bạch Nhạc tinh cung đánh tới!

Tại Mâu Kình Thần xem ra, vô luận Thôn Thiên Quyết thần thông bao kinh khủng, chỉ cần không cho Bạch Nhạc đủ đủ thời gian, để cho hắn không kịp đem bên trong vung ra tới trước hết một bước đụng nát Bạch Nhạc tinh cung, tình thế nguy hiểm tự nhiên cũng liền hóa giải.

Không thể không nói, Mâu Kình Thần ý nghĩ này bản thân là không có vấn đề gì!

Chỉ là, hắn nhưng căn bản không nghĩ tới, so với việc bại lộ thân phận Bạch Nhạc, vô luận từ bất kỳ một cái nào phương diện đem so sánh, đối với hắn mà nói, đều là một lần hoàn mỹ nghiền ép!

"So tinh cung sao? Vậy thì đến thử xem!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, hô hấp ở giữa, cái kia bạch sắc tinh cung bên cạnh, nhất thời hiển hóa ra một nửa kia dáng dấp!

Cái kia nhất tôn Nhân Hình Hóa Thân xuất hiện, nhất thời làm cho cả tinh cung khí tức đều sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa.

Trắng đen xen kẽ, bên trái là bảy sao lập loè, bên phải là Nhân Hình Hóa Thân tọa trấn, ở giữa còn nâng lấy một đạo khủng bố kiếm ảnh, lộ ra vẻ ác liệt kiếm ý!

Những lực lượng này, rõ ràng không hợp nhau, nhưng lại vào giờ khắc này, hoàn mỹ dung hợp vào một chỗ!

Hoàn mỹ tinh cung!

Trước đó chỉ dựa vào nửa toà tinh cung, Bạch Nhạc thậm chí cũng có thể chứng minh cùng Mâu Kình Thần tranh phong, bây giờ đem hoàn mỹ tinh cung hiện ra, loại thực lực đó đề thăng, lại nơi nào là gấp bội đơn giản như vậy.

Trong nháy mắt, liền trực tiếp hình thành tuyệt đối nghiền ép tư thế!

Oanh!

Bạch Nhạc tinh cung hung hăng đánh vào cái kia một tòa Thủy chi phía trên cung điện, loại này không có bất kỳ kỹ xảo, chính là khảo nghiệm cậy mạnh va chạm, mới có khả năng nhất hiển hiện ra cái kia hoàn mỹ tinh cung bá đạo.

Nháy mắt trước đó, Thủy chi cung điện liền nhất thời một hồi lay động, hầu như lập tức liền xuất hiện tan vỡ dấu hiệu.

Quá mạnh mẽ!

Chỉ có Bạch Nhạc đem toàn bộ thực lực đều bày ra thời điểm, mới có thể để cho người ta cảm thụ được loại kia tuyệt vọng cảm giác áp bách.

Nghiền ép, toàn phương vị nghiền ép!

Từng cái Mâu Kình Thần chỗ tự tin phương diện, vào giờ khắc này, phảng phất đều được một truyện cười!

Cái gì thiên kiêu vô song, vào thời khắc này Bạch Nhạc trước mặt, nơi nào còn có người dám tự xưng thiên kiêu?

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 491: Hèn hạ uy hiếp

"Không có khả năng. . . Không có khả năng!"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Mâu Kình Thần hai mắt thông hồng, phảng phất có vô số tơ máu ở chính giữa quanh quẩn, loại kia gần như cảm giác tuyệt vọng thấy, phảng phất đưa hắn tất cả tự tin đều đạp nát tại dưới chân.

"Ngươi làm sao sẽ mạnh như vậy, không ai có thể mạnh như vậy!"

Từ bước vào Tinh Cung Cảnh bắt đầu, Mâu Kình Thần liền chưa từng có bị bại, hắn thủy chung cho rằng trong cùng thế hệ, toàn bộ Duyện châu, không thậm chí toàn bộ thiên hạ, cũng không ai sẽ mạnh hơn hắn!

Vô luận là Vệ Phạn Dạ, vẫn là những cái kia thiên tông thiên kiêu, Mâu Kình Thần đều không để ý, hắn thủy chung cho rằng, khi hắn toàn lực ứng phó thời điểm, đủ để đem cái này những người này toàn bộ giẫm tại dưới chân, cho dù là vị kia Đạo Lăng Thánh Nữ, cũng chưa hắn là hoàn toàn không thể đuổi kịp.

Đông Hải đánh một trận, hắn thậm chí còn làm anh hùng cứu mỹ nhân, đạt được thánh nữ ái mộ mộng đẹp.

Hắn vô pháp dễ dàng tha thứ thất bại, cho nên khi nghe nói Bạch Nhạc muốn phản hồi Thanh châu lúc, mới có thể không muốn nghìn dặm truy sát mà đến, ý đồ tự tay đem Bạch Nhạc chém giết, nói cho Bạch Nhạc, hắn mới là chân chính thiên kiêu vô song.

Nhưng này tất cả, đều vào giờ khắc này triệt để bị vỡ nát.

Cái kia một tòa hoàn mỹ tinh cung , khiến cho hắn thậm chí tại thăng

không tầm thường một tia cùng tranh tài ý niệm trong đầu, lưu lại chỉ có tuyệt vọng.

Đạo ma song tu, vô luận bất luận cái gì phân nửa tinh cung, thậm chí cũng đã đủ để cùng hắn địch nổi, dạng này lực lượng, quả thực làm hắn không cách nào tưởng tượng, trên đời này, vậy mà thật có thể cất ở đây sao hoàn mỹ công pháp, như thế yêu nghiệt thiên tài sao?

"Không! Đây không phải là kết cục! Ngươi giết không ta!"

Trong miệng ra gầm lên giận dữ, Mâu Kình Thần hô hấp càng nặng nề vài phần, không ngừng giận dữ hét.

Vốn lấy thắng bại mà nói, lúc này hắn, xác thực đã không có thủ thắng lòng tin, toàn phương vị nghiền ép phía dưới, hắn quả thực đã tìm không được mảy may có thể lật bàn hy vọng.

Nhưng bại cùng chết, tuyệt đối là hai khái niệm!

Hắn bại, nhưng chỉ cần không còn cùng Bạch Nhạc dây dưa tiếp, chuyên tâm chạy trốn, có thể cũng chưa chắc không có cơ hội!

Bạch Cốt Trủng là chính bản thân hắn tế xuất đến, chỉ cần nguyện ý trả giá thật lớn, tự nhiên cũng đồng dạng có thể mạnh mẽ mở ra.

Đương nhiên, tình huống bình thường xuống, muốn tranh thủ được cơ hội này cũng không dễ dàng, có thể hỏi đề ở chỗ, bây giờ Bạch Cốt Trủng bên trong, không chỉ có riêng chỉ có hắn cùng với Bạch Nhạc, còn có Tiêu Hành Nhất cùng Tô Nhan!

Hai người kia, vốn chỉ là Mâu Kình Thần trong mắt tiểu nhân vật, chỉ là vì diệt khẩu, lúc này mới một chỗ cuốn vào Bạch Cốt Trủng.

Nhưng hôm nay, tại Mâu Kình Thần trong mắt, hai người kia chính là

hắn chạy trốn hy vọng!

Thân hình thoắt một cái, Mâu Kình Thần nhất thời bỏ Bạch Nhạc, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao chặn lại, thẳng đến Tiêu Hành Nhất cùng Tô Nhan mà đi, chỉ có đem hai người kia hiếp bức nơi tay, hắn mới có thể bức Bạch Nhạc nhượng bộ.

Mặc dù cùng Bạch Nhạc đã gặp mặt số lần cũng không nhiều, thế nhưng hắn lại có thể nhìn ra được, Bạch Nhạc vẫn là vô cùng trọng tình nghĩa, kiên quyết sẽ không vì giết hắn liền buông tha hai người kia tính mệnh.

Không thể không nói, Mâu Kình Thần phán đoán là cực kỳ tinh chuẩn, vô luận là Tô Nhan vẫn là Tiêu Hành Nhất, tại Bạch Nhạc trong lòng đều có rất nặng phân lượng, Bạch Nhạc sẽ không lựa chọn hi sinh hắn nhóm tới cường sát Mâu Kình Thần!

"Đốt huyết!"

Ngửi được nguy hiểm trong nháy mắt, Tô Nhan liền trực tiếp tế xuất tinh cung, đồng thời thi triển ra Đốt Huyết Thuật!

Phải biết, Tô Nhan bản thân liền là Tinh Cung Cảnh cường giả, mặc dù thực lực kém xa Mâu Kình Thần loại cao thủ này, thật là một khi liều mạng, kéo dài thượng như thế một chút xíu thời gian nhưng cũng vẫn là có thể.

Huyết sắc tràn ngập, Tô Nhan trong tay nắm lấy một thanh cái muỗng, trực tiếp đón nhận Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao!

"Oanh!"

Chỉ là vừa đối mặt, Tô Nhan trực tiếp đã bị đập bay đi ra ngoài!

Đối mặt bắt đầu liều mạng Mâu Kình Thần, Tô Nhan cho dù là đem hết

toàn lực, cũng căn bản đừng nghĩ ngăn trở đối phương một kích, đây là Mâu Kình Thần ý định muốn bắt lại Tô Nhan lấy cùng Tiêu Hành Nhất tính mệnh uy hiếp Bạch Nhạc, bằng không cái này xuống một đao, Tô Nhan sợ là tinh cung cũng có thể trực tiếp bị chém vỡ.

Cũng may có trong chớp nhoáng này thời gian, cũng đủ đủ để cho Bạch Nhạc chạy tới.

Thông Thiên Ma Thể lực lượng hoàn toàn bạo mà ra, Bạch Nhạc tốc độ cũng xa nếu so với Mâu Kình Thần nhanh nhiều, trước ở Mâu Kình Thần ra đao thứ hai trước đó, liền ngăn ở Tô Nhan trước người.

"Bạch Nhạc, ta thừa nhận ta bại! Nhưng ngươi không giết chết được ta!"

Nắm thật chặc Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao, Mâu Kình Thần cao giọng hô, "Ta đánh không lại ngươi, có thể ngươi nếu cố ý tương bức, ta cũng giống vậy cam đoan ngươi không che chở được bọn hắn! Cùng lắm chúng ta đồng quy vu tận, ta cho dù chết, cũng sẽ kéo dài bọn hắn chôn cùng!"

"Vô sỉ!"

Không đợi Bạch Nhạc mở miệng, Tiêu Hành Nhất cũng đã mắng ra âm thanh, "Mâu Kình Thần, ngươi tốt xấu cũng coi như một phương thiên kiêu, vậy mà dùng loại này thủ đoạn hèn hạ, còn muốn hay không một điểm mặt?"

"Mặt?" Cười lạnh một tiếng, Mâu Kình Thần không chút khách khí phản chế giễu, "Ngươi cho rằng hắn vẫn sư huynh ngươi sao? Ngươi Linh Tê Kiếm Tông, cũng bất quá là dựa vào mê muội quân truyền nhân hỗ trợ, mới đoạt được tông môn khảo hạch đệ nhất, tin tức truyền đi, ngươi Linh Tê Kiếm Tông không mất mặt sao?"

"Chính ma thế bất lưỡng lập! Đối phó loại này ma đầu, vô luận dùng thủ

đoạn gì, đều không có gì lớn lắm." nói xong lời cuối cùng, phảng phất liền Mâu Kình Thần mình cũng tin vài phần.

". . ."

Những lời này, nhưng là để cho Tiêu Hành Nhất trở nên thất thần, thậm chí cả người đều hoảng hốt, nơi nào còn nói ra.

Quả thật, hắn cho tới nay đều phi thường sùng bái Bạch Nhạc, bây giờ nguyện ý theo Bạch Nhạc một chỗ phản hồi Thanh châu, thậm chí là tu ma, cũng đều là bởi vì đối với Bạch Nhạc tín nhiệm.

Thật là, Bạch Nhạc chính là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần, tin tức này, mang đến trùng kích nhưng bây giờ quá lớn, lớn đến hắn căn bản khó có thể để cho mình tiếp thu cấp độ.

"Phi, thiệt thòi ngươi còn có mặt mũi nói cái gì, chính ma thế bất lưỡng lập! Ngươi tu hành Bạch Cốt Thần Giáo ma công thời điểm, sao không nói chính ma thế bất lưỡng lập?"

Cùng Tiêu Hành Nhất khác biệt, Tô Nhan thật là nửa điểm ảnh hưởng cũng không nhận, lúc này cười lạnh mắng.

"Cái nào nói nhảm nhiều như vậy!"

Lạnh rên một tiếng, xung quanh linh lực sôi trào, đầm nước tràn ngập, Thủy chi cung điện cực kỳ đem tất cả mọi người một chỗ bao phủ bên trong, trong tay Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao lộ ra vẻ lạnh như băng quang mang, Mâu Kình Thần điềm nhiên nói, "Bạch Nhạc, ngươi tự lựa chọn đi, là muốn giết ta, hay là muốn tánh mạng bọn họ."

Trong lúc nói chuyện, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao bỗng nhiên giương lên, lộ ra lau một cái khiếp người hàn mang, ánh đao đồng thời bao phủ Tiêu Hành Nhất cùng Tô Nhan, Bạch Nhạc ba người.

"Mâu Kình Thần!"

Nhìn Mâu Kình Thần, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói, "Đây chính là ngươi thủ đoạn cuối cùng sao?"

"Thế nào, ngươi cũng muốn mắng ta vô sỉ sao?" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Mâu Kình Thần khinh thường cười lạnh nói.

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc đạm nhiên nói rằng, "Từ ta lần đầu tiên nhìn thấy ngươi thời điểm, ta liền biết ngươi vô sỉ! Có thể tu hành Bạch Cốt Thần Quyết loại này tàn nhẫn ma công người, cái gì chuyện vô sỉ làm không được?"

"Ta chỉ là thương hại ngươi!"

Trong mắt lộ ra một tia đạm mạc, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Nếu là ngươi thật theo ta liều mạng đến, ta còn có thể cho ngươi một cái thể diện tử vong phương pháp, mời ngươi có mấy cây xương cứng, có thể dùng ra loại này thủ đoạn hèn hạ. . . Thật sẽ chỉ làm ngươi chết nhanh hơn!"

"Ngươi đã hết biện pháp, mà ta. . . Còn chưa đem hết toàn lực!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 492: Cầm kiếm Côn Ngô, cường thế chém giết

"Chê cười, Bạch Nhạc, ngươi cần gì phải lừa mình dối người?" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Mâu Kình Thần lúc này cười lạnh nói, "Ta thừa nhận ngươi rất mạnh, Ma Quân truyền nhân danh bất hư truyền! Thật là, vậy thì thế nào? Ngươi coi như cường thịnh trở lại, chẳng lẽ còn có thể như Tinh Hải cường giả, trong nháy mắt liền chém giết ta hay sao?"

Giơ tay lên bên trong Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao, Mâu Kình Thần tiếp tục nói, "Còn đây là bổn tông chí bảo, chất liệu cùng trận pháp hạch tâm đều cùng Hải Thần Kích không khác nhau chút nào, nếu ta toàn lực thi triển, uy lực chí ít cũng có Hải Thần Kích năm phần. . . Dù là ngươi thực lực có mạnh hơn nữa, trong thời gian ngắn, cũng không khả năng đánh vỡ ta phòng ngự! Thời gian này, đủ để cho ta đánh chết bọn hắn mười lần trở lên."

Dừng một cái, Mâu Kình Thần trầm giọng nói, "Yến Bắc Thần! Bổn tông cùng ngươi không oán không cừu, cũng không muốn đối địch với ngươi! Chỉ cần ngươi thả ta đi, ta cam đoan, sẽ không tiết lộ thân phận ngươi! Sau này Đạo Môn đại hội gặp lại, chúng ta có thể còn có thể trở thành bạn. . . Dù là ngươi muốn đối phó Đạo Lăng Thiên Tông, chúng ta cũng không phải là không thể liên thủ."

Nói được cái này, Mâu Kình Thần thậm chí đổi xưng hô, không còn xưng hô Bạch Nhạc, mà là gọi thẳng Yến Bắc Thần tên, chính là vì nhắc nhở Bạch Nhạc, hắn không còn là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, mà là Ma Quân truyền nhân.

Đầu tiên là lấy Tiêu Hành Nhất, Tô Nhan sinh mệnh tới uy hiếp Bạch Nhạc nhượng bộ, sau đó lại hứa hẹn sẽ không tiết lộ Bạch Nhạc thân

phận, thậm chí vạch trần, Đông Hải Tiên Đảo sau này cũng có thể sẽ đối Đạo Lăng Thiên Tông xuất thủ, cái này liên tiếp lí do thoái thác, có thể nói là uy bức lợi dụ, dùng hết tất cả thủ đoạn.

Tới mức này, có thể nói, Mâu Kình Thần có ít nhất tám phần mười nắm chặt, chắc chắc Bạch Nhạc nhất định sẽ làm ra nhượng bộ.

Đáng tiếc, trên đời này nào có vẹn toàn sự tình!

Mâu Kình Thần lòng tin tràn đầy chắc chắc, đổi cũng bất quá chỉ là một cái khinh miệt ánh mắt mà thôi.

"Mâu Kình Thần. . . Ta nói, ngươi đã hết biện pháp, mà ta. . . Còn chưa đem hết toàn lực!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ thương hại, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Đừng nói trong tay ngươi chỉ là Hải Thần Kích hàng nhái, chính là thật Hải Thần Kích. . . Bạch mỗ lại có sợ gì?"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc lật bàn tay một cái, một thanh cổ xưa trường kiếm màu xanh chợt vào tay.

Coong!

Kiếm phong chợt ra khỏi vỏ, cái kia khủng bố kiếm khí cơ hồ là trong nháy mắt liền chợt xé rách xung quanh đầm nước, thậm chí cũng còn không có xuất thủ, cái kia khủng bố kiếm ý cũng đã đè người không thở nổi.

"Côn Ngô Kiếm? ! ! !"

Con ngươi chợt co rút nhanh, thấy rõ cái kia trường kiếm màu xanh trong nháy mắt, Mâu Kình Thần trong lòng cũng đã chỉ còn lại có sợ hãi!

Trách không được Bạch Nhạc còn có lòng tin như vậy!

Thần kiếm Côn Ngô a, có Côn Ngô Kiếm nơi tay, mặc dù trong tay hắn thật có Hải Thần Kích, chỉ sợ cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì!

Là, Bạch Nhạc nếu là Ma Quân truyền nhân, như vậy sở hữu Côn Ngô Kiếm tự nhiên cũng liền không phải cái gì không thể tưởng tượng nổi sự tình. . . Đã sớm nên nghĩ đến a

Đây mới thực sự là tuyệt vọng a!

Cầm kiếm Côn Ngô!

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, giờ khắc này Bạch Nhạc nào còn có nửa điểm lưỡng lự, hoàn mỹ tinh cung lực lượng chợt bộc phát ra, Côn Ngô Kiếm bên trong kiếm khí thuận thế bị dẫn động, lộ ra một cổ hủy thiên diệt địa lực lượng, xé rách không gian thẳng đến cái kia một tòa Thủy chi cung điện mà đi.

Oanh! ! !

Một kiếm phía dưới, Thủy chi cung điện chợt tan vỡ, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao miễn cưỡng chào đón, lại thậm chí ngay cả một hơi thời gian đều không ngăn cản nổi, liền trực tiếp một kiếm bị chém làm hai đoạn!

"Phốc!"

Phun ra một ngụm máu, tinh cung liền bị triệt để phá hủy, kiếm thế dư thế chưa tiêu, thậm chí lại không có cho Mâu Kình Thần bất luận cái gì một điểm phản ứng tránh né thời gian, kiếm phong liền chợt rơi vào Mâu Kình Thần trên người, một kiếm phía dưới, đầu người phóng lên cao, tiên huyết phun vải ra rơi trên mặt đất trên đám xương trắng có vẻ vô cùng chói mắt!

Ngay tại lúc đó, toàn bộ Bạch Cốt Trủng cũng theo đó bắt đầu vỡ nát.

Nhưng mà, cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc cũng không có chút nào thả lỏng ý tứ, bước ra một bước, Côn Ngô Kiếm chợt hướng về kia một Bạch Cốt Hóa Thân chém tới!

Bạch Nhạc đã không phải là lần đầu tiên đối mặt Bạch Cốt Thần Giáo cao thủ, tại Linh Tê Kiếm Tông trận chiến kia, Bạch Cốt Thần Giáo cái kia hộ pháp, chính là bằng vào Bạch Cốt Hóa Thân từ Vân Mộng Chân trong tay chạy trốn, Bạch Nhạc tự nhiên nhớ kỹ thanh thanh sở sở.

Mâu Kình Thần mặc dù không phải Bạch Cốt Thần Giáo người, có thể như là đã tu thành Bạch Cốt Hóa Thân, như vậy tự nhiên cũng có khả năng rất lớn, bằng vào Bạch Cốt Hóa Thân trọng sinh!

Phải biết, tu thành Bạch Cốt Hóa Thân, bản thân thì tương đương với nhiều một cái mạng!

Không thể không nói, Mâu Kình Thần phản ứng đã quá nhanh, bên này bị chém giết đồng thời, liền mượn Bạch Cốt Hóa Thân ngất, nỗ lực giấu diếm được Bạch Nhạc thoát thân.

Đáng tiếc, làm cái này một kiếm theo rơi xuống thời điểm, tất cả liền đều đã quá trễ.

"Không!"

Cuối cùng một tiếng, khàn cả giọng tiếng gào thét bên trong, toàn bộ Bạch Cốt Hóa Thân chợt bị kiếm khí cắn nát, hóa thành mảnh vụn đầy đất, cuối cùng một tia khí tức cũng tiêu tán theo!

Nhàn nhạt liếc liếc mắt Mâu Kình Thần thi thể, Côn Ngô Kiếm lần nữa được thu vào trong cơ thể!

Áo trắng như tuyết, lúc này Bạch Nhạc có vẻ cực kỳ ung dung.

Oanh!

Bạch Cốt Trủng triệt để đổ nát, tất cả lần nữa khôi phục bình thường, gió núi từ từ, trừ cái kia một chỗ toái cốt cùng với thi thể không đầu, chứng minh vừa mới cái kia hết thảy đều không phải ảo giác, mà là chân thực tồn tại hiện thực.

"Công tử!"

Cũng không để ý gì tới hội vẫn như cũ ngây ra như phỗng Tiêu Hành Nhất, Tô Nhan lúc này rơi vào Bạch Nhạc bên người, nhẹ giọng mở miệng nói.

Lẳng lặng đứng tại chỗ, Bạch Nhạc trong con ngươi lộ ra lau một cái thâm thúy chi ý, yên lặng chốc lát, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Ngươi đi soát người, bả Mâu Kình Thần trên người đồ vật mang cho ta qua đây, ta đi cùng Tiêu sư đệ nói chuyện."

Chém giết Mâu Kình Thần, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng không có có cái gì to tát đâu.

Chính như Bạch Nhạc trước đó nói, hắn sở dĩ tại trên sơn đạo làm lỡ thời gian dài như vậy, chính là tại dẫn Mâu Kình Thần xuất thủ.

Hơn nữa, từ lúc tại Mâu Kình Thần giao thủ trước đó, Bạch Nhạc trong lòng thì có mười phần tự tin.

Dạng này chiến đấu, vốn là một trận nghiêng về một bên nghiền ép.

Vô luận là so thiên phú, thực lực, vẫn là thần thông, bảo vật, từ từng cái phương diện, Bạch Nhạc đối Mâu Kình Thần đều là một lần triệt để nghiền ép, căn bản liền mảy may hoàn thủ chỗ trống cũng sẽ không có.

Thật là, đem thân phận bại lộ cho Tiêu Hành Nhất, lại nhiều ít vẫn là có chút ngoài Bạch Nhạc dự liệu.

Dựa theo Bạch Nhạc vốn là muốn pháp, là muốn để cho Tô Nhan trước đem Tiêu Hành Nhất mang đi, hoặc là chỉ có mình bị khốn vào Bạch Cốt Trủng, chém giết Mâu Kình Thần sau đó mới đi ra.

Nhưng lại vẫn như cũ không nghĩ tới, Mâu Kình Thần sát ý thật không ngờ cường liệt, thậm chí cho dù là Tiêu Hành Nhất cùng Tô Nhan, cũng căn bản không có định bỏ qua cho.

"Tiêu sư đệ!"

Chậm rãi đi tới Tiêu Hành Nhất bên người, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Nghe được Bạch Nhạc thanh âm, Tiêu Hành Nhất phảng phất mới chợt tỉnh táo lại, trong miệng có chút đắng chát, "Bạch sư. . . Không, ta đến nên gọi ngươi Bạch sư huynh, vẫn là. . . Yến Bắc Thần? !"

Bình tĩnh nhìn Tiêu Hành Nhất, Bạch Nhạc nhàn nhạt hỏi ngược lại, "Cái kia có trọng yếu không?"

". . ." Há hốc mồm, Tiêu Hành Nhất muốn nói điều gì, nhưng lại lại cái gì đều không thể nói ra miệng.

Trước đó Bạch Nhạc hỏi hắn có nguyện ý hay không tu ma lúc một màn lần nữa nổi lên trong lòng, nhưng cũng để cho Tiêu Hành Nhất suy nghĩ cẩn thận rất nhiều chuyện, đương nhiên, Bạch Nhạc lúc đó đối hắn nói chuyện, cũng lần nữa từ tâm hiện lên mà ra.

Không quên bản tâm!

Vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Yến Bắc Thần, chỉ cần có thể làm được không quên bản tâm, như vậy, rốt cuộc là thân phận gì, thật còn trọng yếu hơn sao?

Nhìn Bạch Nhạc, yên lặng hồi lâu, Tiêu Hành Nhất lúc này mới khom người cúi đầu, "Đa tạ Bạch sư huynh chỉ điểm, Tiêu Hành Nhất minh bạch!"

Đứng dậy một khắc này, Tiêu Hành Nhất trong mắt cũng đã lại không có một chút do dự, còn lại chỉ là bình tĩnh cùng thản nhiên.

Cho đến giờ phút này, Tiêu Hành Nhất chân chính lý giải Bạch Nhạc trước đó nói tới, đối với tu ma sự tình, cũng hoàn toàn không có cái gì tâm tình mâu thuẫn.

Bạch Nhạc cùng Mâu Kình Thần một trận chiến này, cũng chân chính để cho Tiêu Hành Nhất nghênh đón một lần trọng sinh.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 493: Thần bí lệnh bài

"Công tử!"

Chứng kiến Tiêu Hành Nhất đã khôi phục bình thường, Tô Nhan lúc này liền đi tới, đem Mâu Kình Thần trên tay giới chỉ cùng với đã bị chặt đứt Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao một chỗ với tay cầm đưa cho Bạch Nhạc.

Những thứ này bản thân liền là rất đơn giản sự tình, Bạch Nhạc bất quá là tìm một cái lấy cớ, cho Tiêu Hành Nhất một cái đơn độc nói chuyện với hắn cơ hội mà thôi.

Còn tốt, sự tình nếu so với trong dự tính thuận lợi hơn nhiều.

Đem Mâu Kình Thần giới chỉ nhận lấy, liếc một cái, Bạch Nhạc liền hiện, Mâu Kình Thần trên mặt nhẫn cấm chế có vẻ cực kỳ đơn giản, hiển nhiên là cực kỳ tự tin, căn bản không tin tưởng có người có thể cướp đi cái khác đồ vật.

Lắc đầu, thuận tay phá hỏng trên mặt nhẫn cấm chế, Bạch Nhạc cũng không cố thượng hiện tại đi coi trong giới chỉ đồ vật, mà là đem cái kia gãy thành hai đoạn Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao tóm vào trong tay.

Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao thật bản thân liền là dựa theo Hải Thần Kích phỏng chế, dù là chỉ là vung ra một bộ phận uy lực đến, cũng hoàn toàn không phải binh khí tầm thường có khả năng bằng được, nếu như không phải là Côn Ngô Kiếm, Bạch Nhạc chính là cường thịnh trở lại, cũng không khả năng đem chi trảm đoạn.

Dạng này bảo vật, cho dù là bị chém đứt, cũng đồng dạng có giá trị không nhỏ.

Hơn nữa, nếu như suy nghĩ đến, từ đó có thể dòm ra một ít Hải Thần Kích huyền cơ, thì càng có vẻ trân quý.

Huống chi, bây giờ toàn bộ Duyện châu tất cả mọi người biết Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao tại Mâu Kình Thần trong tay, xuất ra nó đến, cũng không nghi có thể trực tiếp nhất chứng minh Mâu Kình Thần chết!

Thoáng quan sát một chút, Bạch Nhạc liền trực tiếp đem gãy Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao thu nhập trong giới chỉ.

"Mâu Kình Thần chết là không gạt được người, ta nhất định muốn trước ở Đông Hải Tiên Đảo phản ứng kịp trước đó bả sự tình xử lý sạch sẽ!"

Nhìn Tô Nhan, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Tiểu Nhan, ngươi mang Tiêu sư đệ lập tức phản hồi Thanh châu, đối ngoại. . . Tuyên bố ta bị Mâu Kình Thần trọng thương bế quan chữa thương!"

"Vâng!"

Nhắc tới chính sự, Tô Nhan cũng không khỏi nghiêm túc vài phần, vội vã đáp ứng nói.

"Bạch sư huynh, vậy còn ngươi?"

Nhìn Bạch Nhạc, Tiêu Hành Nhất nhịn không được mở miệng hỏi.

"Ta sao?" Nhếch miệng lên lau một cái nụ cười rực rỡ, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta tự nhiên được phản hồi Duyện châu, Mâu Kình Thần cũng không thể chết ở ta dưới kiếm, chỉ có thể chết ở Yến Bắc Thần trong tay!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc chậm rãi từ trong miệng phun ra hai chữ.

"Thiên cơ!"

Cơ hồ là trong nháy mắt, ngay trước Tiêu Hành Nhất mặt, Bạch Nhạc khuôn mặt liền nhất thời đại biến, trong khoảnh khắc, thì trở thành mặt khác một bức dáng dấp, cả cá nhân trên người lộ ra một cổ tùy ý đường hoàng mùi vị.

Yến Bắc Thần!

Nhìn dạng này Bạch Nhạc, Tiêu Hành Nhất cũng lập tức liền phản ứng kịp, đây chính là Yến Bắc Thần khởi nguồn, vô luận là dáng dấp vẫn là khí tức, đều trong nháy mắt sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa, trách không được đến nay không người có thể hiện Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần hai cái này vậy mà là cùng một người.

Nếu không phải chính mắt thấy, hắn chính là suy nghĩ nát óc cũng căn bản không nghĩ tới những thứ này.

Cũng không có tại nói thêm cái gì, an bài xong việc này, Bạch Nhạc thân hình thoắt một cái, lúc này liền trực tiếp chui vào trong rừng, biến mất không còn tăm hơi vô tung.

...

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, toàn bộ nhà trọ tại trong khoảnh khắc hóa thành nghiền phấn, bao quát nhà trọ chưởng quỹ, tiểu nhị, cùng với không ít ở tại trong khách sạn khách nhân ở bên trong, tất cả mọi người tất cả đều cùng nhà trọ một chỗ hóa thành nghiền phấn!

Nắm tay bên trong Mệnh Phù, Nguyệt Lâm Tiên sắc mặt đột nhiên thay đổi khó coi dị thường, uy áp kinh khủng, để cho nhà trọ xung quanh tựa hồ cũng hóa thành một mảnh nhỏ tuyệt địa.

"Lão tổ, sinh cái gì?"

Xung quanh hai cái Đông Hải Tiên Đảo trưởng lão cũng đồng dạng cảm thụ được kinh khủng này ba động, lúc này bằng nhanh nhất tốc độ chạy tới.

Có mắt tiêm liếc mắt liền liếc về Nguyệt Lâm Tiên trong bàn tay Mệnh Phù, sắc mặt cũng nhất thời trở nên khó coi dị thường, "Lão tổ, Kình Thần hắn?"

Chợt ngẩng đầu, Nguyệt Lâm Tiên trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, "Tra, lập tức cho ta kém, Kình Thần người ở đâu, gần nhất với ai gợi lên xung đột!"

"Vâng!"

Trưởng lão kia lúc này bằng lòng một tiếng, vội vàng lui xuống đi.

Nhỏ bé khẽ nhắm mắt lại, Nguyệt Lâm Tiên trong đầu cũng đồng dạng hiện lên vô số ý niệm trong đầu!

Lấy Mâu Kình Thần thực lực, toàn bộ Duyện châu bên trong, có thể giết chết Mâu Kình Thần, chỉ sợ cũng bất quá mười ngón tay số, có thể cho dù là đem những này người, từng cái từ trong đầu qua một lần, Nguyệt Lâm Tiên cũng y nguyên vẫn là nghĩ không ra, trong những người này có bất cứ người nào có lý do đối Mâu Kình Thần xuất thủ.

"Vô luận ngươi là ai, lão phu nhất định sẽ tìm ra ngươi. . . Chém thành muôn mảnh!"

...

Thay một bộ thanh y, đem Huyết Ảnh Ngoa cũng một chỗ thay, tất cả

thuộc về Bạch Nhạc vết tích đều bị xóa đi.

Bạch Nhạc lúc này mới có nhàn hạ mở ra Mâu Kình Thần giới chỉ coi.

So với việc người khác, Mâu Kình Thần giới chỉ có vẻ vô cùng sạch sẽ.

Bên trong không có nhiều như vậy loạn thất bát tao đồ vật, thậm chí ngay cả linh thạch đều vẻn vẹn chỉ là mấy trăm khối linh thạch thượng phẩm, hắn tạp vật hết thảy không có.

Thậm chí vô luận là Bạch Cốt Thần Giáo phương pháp tu hành, vẫn là Đông Hải Tiên Đảo tu hành công pháp cũng hết thảy không có.

Nếu là lấy tài phú tới tính toán, vị này Mâu Kình Thần quả thực rất xin lỗi vô song thiên kiêu bốn chữ này, đừng bảo là Chu Đông Dương vị này Duyện Châu phủ chủ, quả thực liền lợi hại một điểm Linh Phủ Cảnh cao thủ cũng không sánh nổi.

Bất quá, tưởng tượng Bạch Nhạc cũng liền thoải mái.

Đạo lý rất đơn giản, Mâu Kình Thần là Đông Hải Tiên Đảo chân truyền đệ tử, hơn nữa địa vị cao, quả thực có thể nói chỉ ở Nguyệt Lâm Tiên vị lão tổ này phía dưới, toàn bộ tông môn bên trong tài phú, có thể nói là ta cần ta cứ lấy, bản thân mình chỉ cần mang một ít thường ngày dùng đồ vật liền đủ đủ, tự nhiên không cần thiết trữ hàng tài phú.

Cái này khiến nguyên bản mang theo kiếm một món tiền lớn Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút thất vọng.

Bất quá, trừ những thứ này ngoài ý muốn, ngược lại là có một kiện đồ vật, gây nên Bạch Nhạc cực kỳ hưng thịnh thú.

Đó là một khối lệnh bài, khắc một tòa huyễn lệ Thiên cung, nấp trong mây mù ở giữa, toàn bộ trên lệnh bài không có bất kỳ văn tự, càng không

có gì nói rõ.

Thật là , lệnh bài chất liệu lại cực kỳ đặc thù, vào tay khắp nơi đóng băng lạnh lẽo, phảng phất thẳng vào linh hồn đồng dạng.

Bằng bản năng, Bạch Nhạc liền cảm giác được tấm lệnh bài này bên trong khả năng cất giấu bí mật gì, chỉ là trong lúc nhất thời, nhưng căn bản tìm không đến bất luận cái gì manh mối.

Lắc đầu, đưa lệnh bài thu nhập chính mình trong nhẫn trữ vật, Bạch Nhạc lúc này mới thuận tay đem giới chỉ thu.

Định thần một chút, từ trong rừng đi ra thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã lần nữa trở thành cái kia cường thế Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần.

Ý niệm trong đầu khẽ nhúc nhích, Bạch Nhạc cả người nhất thời hóa thành một đạo cầu vồng, thẳng đến Duyện Châu thành mà đi.

Giết Mâu Kình Thần sự tình không che giấu được, hơn nữa, hắn cũng căn bản không muốn che lấp!

Tương phản, lấy Mâu Kình Thần chết, tới coi như hắn vị này Ma Quân truyền nhân cường thế trở về xuất thế chi chiến, càng có thể đưa đến có tính chấn động hiệu quả.

Duyện châu cục diện còn chưa đủ loạn, bằng Bạch Nhạc bây giờ nắm giữ manh mối, rất khó lý giải một cái đầu mối đến, thậm chí ngay cả trụ cột nhất, tìm được Vân Mộng Chân đều chưa chắc có thể làm được.

Dưới tình huống như vậy, biện pháp tốt nhất, chính là tự đứng ra khuấy động phong vân.

Lấy Thông Thiên Ma Quân truyền nhân thân phận, còn có chém giết Mâu Kình Thần chiến tích này, cũng đã đủ đủ làm được điểm này.

Còn như nói, phía sau đến tột cùng nên làm như thế nào, vậy cũng chỉ có thể là đi một bước xem một bước.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 494: Kẻ giết người, Yến Bắc Thần

Duyện Châu thành!

Vào buổi tối, cả người tử thanh niên mặc kim bào mang theo mười mấy cái hộ vệ, lửng thững bước vào phủ thành chủ.

Ngắn ngủi không đến nửa canh giờ thời gian, cũng đã triệt để khống chế phủ thành chủ, cái kia mười mấy cái đi theo hắn tới hộ vệ mỗi người đều phi thường thông minh tháo vát, vô luận là nội chính vẫn là tạp vụ, xử lý đều cực kỳ lưu loát.

"Điện hạ, Duyện Châu thành tất cả lực lượng, đều đã bị khống chế, so trong dự đoán đơn giản nhiều, không có bất kỳ thế lực sờ chạm phủ thành chủ vết tích."

Sau một lát, vì thống lĩnh hộ vệ chậm rãi đi tới bên người thanh niên, nhẹ giọng hồi đưa tin.

"Đây là có nhìn lâu không tầm thường người thành chủ này vị a, thậm chí ngay cả một nhà muốn nhúng tay tông môn cũng không có. . . Chà chà!" Hơi nhíu mày, thanh niên trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đùa cợt, thong thả mở miệng nói.

"Vô luận từ trước thế nào, từ giờ trở đi. . . Không giống nhau, bởi vì ngài tới."

Khóe miệng lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, thanh niên thoả mãn gật đầu, "Nói không sai, trước tiên đem Duyện Châu thành sự tình xử lý tốt, nhưng mà để cho người ta đem bái thiếp phân biệt đưa về Duyện châu

từng cái tông môn, nói cho bọn hắn biết. . . Bản vương tới!"

Đại Càn Vương Triều Thất hoàng tử, Ngô Văn Uyên!

Lên một cái phi thường mạch văn tên, nhưng trên thực tế, vị này Thất hoàng tử nhưng xưa nay đều là thiết huyết phát ngôn viên, toàn bộ Đại Càn Vương Triều hoàng tử sắp xếp cái tên, vị này Thất hoàng tử sợ cũng đủ để xếp vào ba vị trí đầu!

Vô luận là thế lực sau lưng, vẫn là bản thân cái kia thực lực cường đại, cùng với tàn nhẫn, quả quyết tính khí, đều để hắn đủ để trở thành ngôi vị hoàng đế có lực nhất cạnh tranh giả!

Có thể hết lần này tới lần khác chính là như vậy một vị ngôi vị hoàng đế cạnh tranh giả, bây giờ lại bỏ qua ở lại Vương thành cơ hội, mà chủ động đi trước Duyện châu làm cái này Duyện Châu phủ chủ, vừa ý vị khả năng liền càng đáng giá nghiền ngẫm.

Trên đời này chuyện, hàng ngày là vô xảo bất thành thư.

Ngay tại Ngô Văn Uyên mang người tiến nhập Duyện Châu thành đồng thời, Bạch Nhạc cũng đồng dạng trở lại Duyện Châu thành.

Lấy Yến Bắc Thần thân phận trở về, Bạch Nhạc yêu cầu cũng không phải là ngủ đông mà là một lần cường thế trở về!

Dưới ánh trăng, trong màn đêm.

Gãy Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao, thình lình bị Bạch Nhạc hung hăng đâm vào trên thành tường, thậm chí còn ở trên tường thành, lưu lại một hàng chữ kẻ giết người, Yến Bắc Thần!

Kiêu ngạo nhất là, làm xong đây hết thảy, Bạch Nhạc thậm chí đều không hề rời đi ý tứ, cứ như vậy thong thả đạp ở đâm vào trong tường

thành Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao phía trên, chờ lấy người khác đến.

Cho dù là tại buổi tối, phen này động tĩnh cũng náo thực sự quá lớn, thế cho nên toàn bộ Duyện Châu thành đều tùy theo sôi trào.

Vô luận là nhìn náo nhiệt, vẫn biết một điểm nội tình, lúc này đều bị cái này lớn mật hành vi trấn trụ.

Riêng là những cái kia nhận ra Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao lai lịch người, lúc này càng là gần như sắp cũng bị dọa sợ.

Vị này chủ cũng không tránh khỏi quá kiêu ngạo, quá điên cuồng a?

. . .

"Điện hạ, xảy ra sự cố!"

Ngô Văn Uyên mới vừa tại phủ thành chủ ở lại, thậm chí còn không đợi tới kịp quen thuộc cảnh vật chung quanh, liền nhất thời có người đến đây báo lên nói.

"Vội cái gì, xảy ra chuyện gì, từ từ nói."

Trong mắt lộ ra vẻ không vui, Ngô Văn Uyên lạnh lùng mắng.

"Điện hạ, Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần hiện thân, ngay tại Duyện châu Tây môn thành trên tường." Hộ vệ kia liền vội vàng giải thích.

"Ma Quân truyền nhân?" Nao nao, Ngô Văn Uyên trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, "Ngươi là nói, Thông Thiên Ma Quân truyền nhân?"

"Vâng!"

"Hắn tại trên tường thành làm cái gì?" Nao nao, Ngô Văn Uyên có chút không hiểu hỏi.

"Hắn tại trên tường thành lưu lại hai đoạn bị cắt đứt Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao. . . Lưu lại, kẻ giết người, Yến Bắc Thần cái này sáu cái chữ!" Dừng một cái, hộ vệ kia giải thích, "Đã tìm người xác nhận qua, cái kia bị cắt đứt Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao, chính là Đông Hải Mâu Kình Thần binh khí!"

Trong nháy mắt, Ngô Văn Uyên trong lòng cũng không khỏi chợt nổi lên một cổ cơn sóng thần.

Tất nhiên muốn tới Duyện châu đi nhậm chức, trước khi tới, Duyện châu một ít tình huống, hắn cũng đã có chỗ giải, Mâu Kình Thần tên này, tức thì bị hắn trọng điểm chú ý qua.

Nhưng ai có thể nghĩ đến, hắn chân trước vừa mới đến Duyện châu, dĩ nhiên cũng làm truyền đến Mâu Kình Thần tin người chết, hơn nữa còn là bị Ma Quân truyền nhân tự tay giết chết!

Tối trọng yếu là, giết người xong sau đó, lại vẫn dám như thế công khai xuất hiện ở Duyện Châu thành, đây là trần khiêu khích a!

"Đi!"

Dưới chân đột nhiên một bước, Ngô Văn Uyên nhất thời phi thân lên, trực tiếp hướng về Tây Môn phương hướng bay đi.

Từ nhìn bề ngoài, Mâu Kình Thần là Đông Hải Tiên Đảo thiên kiêu, chuyện này tựa hồ chỉ là Yến Bắc Thần cùng Đông Hải Tiên Đảo ở giữa xung đột, nhưng trên thực tế, đến loại thân phận này cùng thực lực, nơi nào còn có đơn thuần thù riêng.

Khua chiên múa trống lớn như vậy tuyên bố giết chết Mâu Kình Thần,

liền càng không thể nào chỉ là làm lộ phẫn, hoặc là nhục nhã chết đi Mâu Kình Thần.

Đây là muốn khuấy động phong vân a!

Dạng này một một nhân vật nguy hiểm, đối với Duyện châu tất cả mọi người mà nói, đều là một cái uy hiếp tiềm ẩn.

Hắn vị này vừa mới đi nhậm chức, có ý định nhúng tay Duyện châu sự vụ Duyện Châu phủ chủ, càng là làm hướng, trực tiếp trở thành cái thứ nhất bị cuốn vào người trong.

Bết bát hơn là, Yến Bắc Thần lại vẫn không rời đi. . . Đây là liền một điểm lấy cớ cũng không cho hắn a!

Trong chốc lát, Ngô Văn Uyên liền chạy tới trước cửa thành, xa xa ngẩng đầu một cái, liền liếc về đạp ở Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao phía trên Yến Bắc Thần, cứ việc còn cách rất xa khoảng cách, Ngô Văn Uyên cũng có thể giống vậy cảm thụ được đối phương trên người cái kia khủng bố áp lực.

"Yến Bắc Thần!"

Chậm rãi ngẩng đầu, Ngô Văn Uyên chứng kiến Bạch Nhạc thời điểm, trên thực tế, Bạch Nhạc cũng đồng dạng chú ý tới hắn.

Mặc dù không biết đối phương thân phận, thật là Bạch Nhạc nhưng cũng đồng dạng từ đối phương trên người ngửi được một tia khí tức nguy hiểm.

Nếu như không phải biết Vệ Phạn Dạ tuyệt đối không có khả năng xuất hiện ở nơi này, Bạch Nhạc quả thực đều muốn hoài nghi đối phương chính là Vệ Phạn Dạ.

"Ngươi là ai?"

Lạnh lùng liếc đối phương liếc mắt, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng hỏi.

"Đại Càn Vương Thất Thất hoàng tử, tân nhậm Duyện Châu phủ chủ. . . Ngô Văn Uyên!"

Đứng lơ lửng trên không, cái kia một thân tử kim trường bào cũng có vẻ cực kỳ chói mắt, Ngô Văn Uyên hơi nhíu mày, ngạo nghễ mở miệng nói.

"Chu Đông Dương mới chết không bao lâu a? Dĩ nhiên cũng làm tới tân nhậm Duyện Châu phủ chủ, Đại Càn Vương Thất lần này tốc độ rất nhanh a." Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói.

"Nghe đồn, Chu Đông Dương còn sống thời điểm, ngươi liền đối hắn xuống tay. . . Làm sao, bây giờ cũng muốn đánh cướp ta vị này tân nhậm phủ chủ sao? Ta có thể so với hắn có tiền nhiều."

Đối mặt Bạch Nhạc khinh mạn, Ngô Văn Uyên đồng dạng đối chọi gay gắt nói.

Dù là biết rõ Mâu Kình Thần là chết ở đối phương trên tay, Ngô Văn Uyên cũng đồng dạng không hề sợ hãi.

Cái này trong chốc lát, không chỉ Ngô Văn Uyên đến, toàn bộ Duyện Châu thành bên trong Linh Phủ Cảnh phía trên tu hành giả, hầu như đều đã đến hơn phân nửa.

Xem náo nhiệt không chê chuyện lớn, quan hệ đến Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, cùng với Mâu Kình Thần, thậm chí là tân nhậm vị này Duyện Châu phủ chủ, ai không muốn đến xem náo nhiệt?

Ngược lại chỉ cần vị này Ma Quân truyền nhân còn không có thật điên,

tựu không khả năng tùy tiện đối người khác ra tay, an toàn thượng không có gì có thể lo lắng.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 495: E sợ cho thiên hạ bất loạn

"Có chút ý tứ!"

Nhìn Ngô Văn Uyên, Bạch Nhạc khóe miệng hơi hơi giơ lên, "Sẽ có cơ hội, nhưng không phải hiện tại!"

Ánh mắt quét mọi người một cái, hiện tụ lại người đã đủ quá nhiều, Bạch Nhạc lúc này mới thong thả mở miệng nói, "Nghe nói Đạo Môn đại hội nhanh mở! Yến mỗ đến cái này Duyện châu đến, chính là muốn gặp gỡ những thứ này cái gọi là thiên kiêu. . . Đông Hải đệ nhất thiên kiêu, Mâu Kình Thần, cũng không gì hơn cái này mà thôi!"

"Còn có, Vân Mộng Chân mệnh là ta, ai dám đối nàng tự tay, ta liền chặt ai móng vuốt!"

Những lời này nói xong lời cuối cùng, Bạch Nhạc trên người đột nhiên bốc lên lau một cái khủng bố sát khí, lành lạnh mở miệng nói, "Đông Hải Tiên Đảo dám cùng Bạch Cốt Thần Giáo cấu kết đối Vân Mộng Chân ra tay, ta trước hết trảm Mâu Kình Thần! Giết không những lão gia hỏa kia, có thể các ngươi các tông những cái được gọi là thiên tài, thiên kiêu cũng đều cho ta cẩn thận một chút, ai dám có ngọn, ta liền giết người đó!"

"Mặc kệ là Thanh châu cũng tốt, Duyện châu cũng được. . . Yến mỗ đặt chân chi địa, người khác có cái gì tư cách tự xưng thiên kiêu? !"

Những lời này khả năng liền quá bá đạo, tất cả mọi người tại chỗ cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh!

Đây là muốn lấy một người hoành áp Duyện châu sở hữu thiên kiêu a.

Mặc dù ngươi là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, lớn lối như vậy, cũng quá đáng a?

"Yến Bắc Thần, thật lớn uy phong a! Làm sao chỉnh cái Duyện châu thiên tài, ngươi cũng không lọt nổi mắt xanh? Thật là có đảm lượng, ngươi đi tìm Đạo Lăng Thánh Nữ giao thủ a, ngươi nếu có thể đánh bại Đạo Lăng Thánh Nữ, trở lại nói lần này mạnh miệng không muộn."

Lông mày nhíu lại, Ngô Văn Uyên lúc này cười lạnh nói.

"Ngô phủ chủ, ngươi cũng không nhất định kích ta, ta nói rồi, Vân Mộng Chân mệnh là ta, một ngày nào đó, ta tự sẽ tìm nàng bỏ lấy!" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc khinh thường nói rằng, "Mâu Kình Thần mặc dù là một phế vật, nhưng hắn có một câu nói không sai. . ."

"Thiên kiêu vô song, trên đời này. . . Vốn cũng không nên có nhiều như vậy thiên kiêu!"

"Càn rỡ!"

Lạnh rên một tiếng, Ngô Văn Uyên lăng không bước ra một bước, giơ tay lên chính là một quyền hướng về Bạch Nhạc đánh tới.

Về công về tư, Yến Bắc Thần toả sáng như vậy quyết từ, hắn cũng không có không xuất thủ đạo lý, vô luận vị này Ma Quân truyền nhân danh tiếng có nhiều vang, hắn cũng hầu như phải ra tay cân nhắc một chút cân lượng mới được.

Một quyền này xuất thủ, trong nháy mắt liền có một cái kim long gào thét mà ra, thẳng đến Bạch Nhạc mặt mà đi!

Thân là Đại Càn Vương Triều hoàng tử, Ngô Văn Uyên trên người chảy xuôi thuần chánh nhất hoàng thất huyết mạch, huyết mạch chi lực một

khi thúc dục mà ra, liền có khó lường chi uy, uy thế không chút nào tại thần thông chi hạ.

Quyền thế cực kỳ đơn giản, nhưng khắp nơi lộ ra vương giả bá đạo.

Một quyền này rơi xuống, cho dù là Bạch Nhạc cũng đồng dạng cảm thụ được một tia áp lực, trong tích tắc, Thông Thiên Ma Thể lực lượng chợt bị Bạch Nhạc hoàn mỹ thôi động, cứ như vậy hung hãn một quyền nghênh đón.

Oanh!

Trong khoảnh khắc, hai người quả đấm liền trên không trung va vào nhau, vừa đối mặt ở giữa, cái kia kim long hình bóng liền bị trực tiếp đánh tan!

Chỉ nghe một tiếng ầm vang, Bạch Nhạc cùng Ngô Văn Uyên hai người đồng thời bay ngược mà ra, Bạch Nhạc đạp ở trên tường thành, đem tường thành bước ra một tia khe hở, mà Ngô Văn Uyên cũng đồng dạng bị từ không trung nện xuống đến, rơi trên mặt đất trong nháy mắt, cũng đồng dạng đem mặt đất đập ra một cái hố to.

Trong chớp nhoáng này giao thủ, hai người vậy mà không phân sàn sàn như nhau, ngạnh sinh sinh đánh một cái ngang tay.

Giờ khắc này, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Ngô Văn Uyên trong lòng cũng không khỏi hơi có chút kiêng kỵ.

Quả thật, lần giao thủ này bất quá vẻn vẹn chỉ là một lần dò xét, ai cũng không có xuất toàn lực, thật là kết quả này lại đồng dạng đều ở đây hai người ngoài ý liệu.

Ngô Văn Uyên vận dụng huyết mạch chi lực, mà Bạch Nhạc cũng đồng dạng vận dụng Thông Thiên Ma Thể!

Mặc dù chỉ lấy sức mạnh thân thể mà nói, hai người chỗ tuôn ra lực đạo, cũng đủ để oanh sát bình thường Tinh Cung Cảnh sơ kỳ cường giả.

"Tốt sức mạnh cường hãn, ngược lại là Yến mỗ coi khinh ngươi!"

Liếc Ngô Văn Uyên liếc mắt, Bạch Nhạc cười to nói, "Quả nhiên so Chu Đông Dương tên phế vật kia mạnh hơn không ít, hôm nay không phải cơ hội, sau này, chúng ta tự có lại giao thủ cơ hội! Ngô phủ chủ, sau này gặp lại."

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Bạch Nhạc tại trên tường thành đột nhiên một bước, nhất thời động Huyết Ảnh Ngoa lực lượng, trong nháy mắt, liền hóa thành một đạo huyết ảnh, trực tiếp biến mất ở bóng đêm ở giữa.

Nhìn Bạch Nhạc phương hướng rời đi, Ngô Văn Uyên sắc mặt hơi có chút xấu xí, nhưng lại cũng cuối cùng không tiếp tục đuổi theo.

Thứ nhất, có Huyết Ảnh Ngoa tại, hắn chưa chắc có thể đuổi theo.

Quan trọng hơn là, chính như Yến Bắc Thần nói, bây giờ cũng không phải là bọn hắn giao thủ cơ hội!

Ngô Văn Uyên thân là tân nhậm Duyện Châu phủ chủ, thích hợp hiện ra một ít thực lực liền đủ đủ, cũng không đạo lý thật vì Đông Hải Tiên Đảo xuất đầu.

Trên thực tế, dứt bỏ cái khác nhân tố không đề cập tới, đối với Mâu Kình Thần chết, hắn thậm chí ngược lại là vui mừng thành.

Còn như Bạch Nhạc muốn đem Đông Hải Tiên Đảo hướng bị chết tội, đó cũng là Bạch Nhạc chuyện mình, với hắn không có bất cứ quan hệ gì.

Thấy rõ ràng điểm này, hắn tự nhiên liền sẽ không thật cùng Yến Bắc Thần liều mạng.

Hơi hơi nhảy lên, Ngô Văn Uyên chợt đem đã ghim vào tường thành hai đoạn Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao rút ra, ở trong tay thoáng ước lượng một chút, vừa cẩn thận nhìn một chút đoạn miệng chỗ, Ngô Văn Uyên con ngươi không khỏi hơi hơi co rụt lại, càng may mắn chính mình vừa mới chưa cùng Yến Bắc Thần cùng chết.

Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao đoạn miệng quá chỉnh tề, hiển nhiên là bị lưỡi dao trực tiếp chặt đứt, thậm chí ngay cả ngăn cản một chút đều làm không được!

Phải biết, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao chất liệu bản thân cũng đã phi thường đặc thù, mặc dù chỉ là một cái hàng nhái, nhưng lại cũng có thể so với thần binh, trên đời này, có thể như vậy hời hợt chặt đứt thần binh, có thể nói là có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Mà có thể rơi vào Ma Quân truyền nhân trên tay, liền chỉ có một dạng. . . Côn Ngô Kiếm!

Yến Bắc Thần bản thân cũng đã rất khủng bố, nếu là lại tăng thêm Côn Ngô Kiếm cường hãn, tiện lợi thật có khả năng miệt thị Duyện châu sở hữu thiên kiêu.

Tối trọng yếu, vẫn là Bạch Nhạc dụng ý!

Nhân vật như vậy sẽ không vô duyên vô cớ xuất hiện, càng sẽ không ngoài ý lưu lại đầu mối gì!

Cố ý chém giết Mâu Kình Thần về sau, đem chặt đứt Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao lưu ở trên tường thành, sợ là tựa như rõ ràng mở nói cho tất cả mọi người, Côn Ngô Kiếm ngay tại trên tay hắn!

Có thể tưởng tượng, một khi tin tức này truyền đi, lại đem gây nên rất lớn phong ba!

Cái này gia hỏa, đây là e sợ cho thiên hạ bất loạn a!

Chỉ là, hắn coi như lúc không sợ chết sao?

Phải biết, tin tức một khi truyền đi, vô luận là Nguyệt Lâm Tiên, Đạo Lăng Thánh Nữ, thậm chí là Bắc Đẩu lão tổ, cùng với bây giờ tại Duyện châu một ít ma đạo cự phách, sợ cũng đều sẽ xuất thủ, loại tình huống này, mặc dù Yến Bắc Thần lại như thế nào cường hãn, lại dựa vào cái gì tự bảo vệ mình?

Còn là nói. . . Vị kia Thông Thiên Ma Quân vậy mà thật còn sống?

Trong lúc này ẩn chứa tin tức thực sự quá nhiều, nhiều đến để cho hắn thậm chí cũng không dám nghĩ tiếp nữa.

Trong lúc nhất thời, Ngô Văn Uyên sắc mặt âm tình bất định, cuối cùng phất ống tay áo một cái, đi về phía lấy phủ thành chủ bay đi.

Tới mức này, hắn cũng không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể chờ đợi thế lực khắp nơi tìm tới cửa, nguyên bản còn nói chia ra cho các tông bái thiếp đâu, hiện tại tốt, một cũng có thể đều thiếu!

Còn có cái gì bái thiếp, là so với cái này gãy Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao càng dễ sử dụng?

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 496: Khuấy động phong vân (canh thứ nhất)

Tin tức truyền ra ngày thứ hai, Nguyệt Lâm Tiên liền chạy tới Duyện Châu thành.

Đối mặt Nguyệt Lâm Tiên, cho dù là Ngô Văn Uyên vị hoàng tử này cũng không dám chậm trễ chút nào, cung kính đem Nguyệt Lâm Tiên xin nhập thành chủ phủ, đem cái kia gãy Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao trình lên.

Nắm Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao, mà lấy Nguyệt Lâm Tiên định lực, tâm thần cũng không khỏi hơi có chút thất thủ.

Mặc dù đã sớm từ Mệnh Phù vỡ vụn lên biết Mâu Kình Thần tin người chết, nhưng là thật khi thấy Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao thời điểm, vẫn là khó tránh khỏi có chút đau lòng.

Mâu Kình Thần là hắn tỉ mỉ bồi dưỡng đệ tử, hắn thậm chí vì thế chuyên môn vì Mâu Kình Thần chế tạo Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao, chính là vì để cho Mâu Kình Thần nhất phi trùng thiên, chẳng những hoành hành toàn bộ Duyện châu, thậm chí coi như là tại Đạo Môn đại hội thượng cũng có thể rực rỡ hào quang.

Nhưng này tất cả, tuy nhiên cũng đã như cái này Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao, vỡ vụn.

Định thần một chút, ngón tay chạm đến lấy chỗ đứt, Nguyệt Lâm Tiên trong lòng cũng hầu như đồng dạng có thể khẳng định, tất nhiên là Côn Ngô Kiếm chém ra tới.

Mặc dù trước đó đã sớm nghe nói, vị này Ma Quân truyền nhân ra mặt, nhưng hắn nhưng cũng một mực không có quá coi ra gì, sao liệu đến, Mâu Kình Thần vậy mà lại chết bởi vị này Ma Quân truyền nhân trong tay.

"Ngươi vừa mới nói, Yến Bắc Thần nói, hắn giết Mâu Kình Thần là bởi vì cái gì?"

Buông xuống Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao, Nguyệt Lâm Tiên trầm giọng hỏi.

"Yến Bắc Thần rất ngông cuồng, nói là muốn lấy sức một mình, hoành áp Duyện châu sở hữu thiên kiêu! Mâu Kình Thần một mực nổi tiếng bên ngoài, bị hắn khiêu chiến cũng chẳng có gì lạ." Dừng một cái, Ngô Văn Uyên tiếp tục nói, "Còn có chính là, nói Đông Hải Tiên Đảo cùng Bạch Cốt Thần Giáo cấu kết, đối Đạo Lăng Thánh Nữ ra tay, hắn nói, thánh nữ mệnh là hắn. . . Người khác ai dám nhúng tay, hắn liền giết ai."

"Sai lầm!"

Cười lạnh một tiếng, Nguyệt Lâm Tiên lạnh giọng nói, "Loại chuyện hoang đường này, muốn lừa ai?"

Cười khổ một tiếng, Ngô Văn Uyên giải thích, " cái này cố nhiên là gạt người lời nói dối, thật là. . . Lời này hắn là ngay trước rất nhiều người mặt nói, những người kia có thể rất khó phân biệt thật giả, bây giờ, sợ là Đông Hải Tiên Đảo cùng Bạch Cốt Thần Giáo cấu kết tin tức, đã truyền ra."

Hơi nhíu mày, Nguyệt Lâm Tiên lúc này mới ý thức được đối phương dụng ý.

Về Đông Hải Tiên Đảo cùng Bạch Cốt Thần Giáo cấu kết nghe đồn, thật trước đây liền mơ hồ có một ít, chỉ là không có bất kỳ chứng cớ nào,

cũng liền không, dù sao không ai sẽ chết cầm lấy điểm này không thả.

Cho dù là Bắc Đẩu Tinh Cung thậm chí vị kia Đạo Lăng Thánh Nữ, đang không có chứng cứ tình huống dưới, cũng không dám nói lời như vậy.

Đây cũng là hắn Nguyệt Lâm Tiên tự tin!

Có thể hết lần này tới lần khác, những thứ này đối với Yến Bắc Thần mà nói, đều căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Hắn không quan tâm Đông Hải Tiên Đảo, thậm chí là Nguyệt Lâm Tiên thái độ, cũng căn bản không cần chứng cứ.

Mượn lấy Mâu Kình Thần chết, đem cái này một điểm hô ra, liền đủ để cho tin tức lan truyền nhanh chóng, tới mức này, từ trình độ nào đó mà nói, sự thực cũng đã không trọng yếu, trọng yếu vẻn vẹn chỉ là một cái thái độ.

Đông Hải Tiên Đảo nhất định phải xuất ra cường thế hơn thái độ tới diệt trừ Bạch Cốt Thần Giáo, chỉ có như vậy mới có thể tiêu trừ đi loại này đồn đãi.

Không, có thể so với cái này phức tạp hơn!

Đạo Lăng Thánh Nữ vẫn còn ở Duyện châu, hơn nữa bản thân ngay tại truy sát Bạch Cốt Thần Giáo người, loại tình huống này, những cái kia ma đạo cự kình chỉ sợ cũng tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn, ắt sẽ nhúng tay bên trong.

Dưới tình huống như vậy, nguyên bản Đông Hải Tiên Đảo là có thể sống chết mặc bây, chờ lấy song phương đánh ra một cái kết quả.

Thật là, bây giờ bị Yến Bắc Thần như thế nháo trò, nhưng là đã không thể không sớm nhúng tay.

Hạ lực lượng lớn nhất đối phó Bạch Cốt Thần Giáo, thì nhất định sẽ cùng những cái kia ma đạo cự kình đối đầu, để cho Đông Hải Tiên Đảo chỗ ở trong nguy hiểm.

Nhưng nếu không động thủ, thứ tin đồn nhảm này bay đầy trời tình huống dưới, một khi Vân Mộng Chân cho là thật chết ở Duyện châu, Đạo Lăng Thiên Tông tất phải là muốn một câu trả lời thỏa đáng, đến lúc đó, vô luận Đông Hải Tiên Đảo có hay không cấu kết Bạch Cốt Thần Giáo, cũng sẽ bị cầm tới làm người chịu tội thay.

Nguyệt Lâm Tiên mặc dù ở Duyện châu có thể coi đệ nhất nhân, chỉ khi nào chân chính cùng Đạo Lăng Thiên Tông đối đầu, dù là chỉ là hiện tại loại này sự suy thoái Đạo Lăng Thiên Tông, cũng căn bản không đáng chú ý.

Trong nháy mắt, liền ngạnh sinh sinh đưa hắn đẩy vào một cái cảnh lưỡng nan.

Đây mới thực là dương mưu, mặc dù ngươi minh bạch biết đối phương muốn làm gì, cũng không thể không dựa theo đối phương mục hành sự.

Nghĩ vậy, Nguyệt Lâm Tiên trong mắt sát khí không khỏi càng tăng lên vài phần.

Nhưng đối phương đáng hận nhất chính là, rải hết những thứ này lời đồn, ngay lập tức sẽ đào tẩu, thủy chung ẩn thân ở trong bóng tối, căn bản không lộ diện, cho dù là hắn lại như thế nào não, cũng căn bản không có bất kỳ biện pháp nào.

"Hắn đến tột cùng muốn làm gì?"

Suy nghĩ cẩn thận những thứ này, Nguyệt Lâm Tiên lại ngược lại càng có chút suy nghĩ không thấu, một ra tay liền đem Duyện châu cái này một

cái đầm thủy triệt để trộn lẫn, vị này Ma Quân truyền nhân rốt cuộc muốn làm gì?

. . .

"Lão tổ tin tưởng, hắn chỉ là muốn giúp ta loại chuyện hoang đường này sao?"

Ngồi ở hải vân ở giữa, Vân Mộng Chân nhẹ giọng hỏi.

Toàn bộ Duyện châu đều đã bị náo hỏng bét thời điểm, Vân Mộng Chân lại xuất hiện ở Bắc Đẩu sơn, hơn nữa còn là vượt qua Bắc Đẩu Tinh Cung người, trực tiếp xuất hiện tại Bắc Đẩu lão tổ ẩn cư địa phương.

"Lão, những thứ này phức tạp sự tình, đã sớm nghĩ không rõ lắm."

Rung cổ tay, đem cần câu thu hồi lại, Bắc Đẩu lão tổ thở dài một tiếng nói, "Một cái Yến Bắc Thần không đủ gây sợ, ta chân chính lo lắng là. . . Vị kia, còn sống!"

"Không có khả năng! Ba năm trước đây, Thông Thiên Ma Quân cũng đã chết!"

Ngẩng đầu, Vân Mộng Chân trầm giọng mở miệng nói.

"Thật sao?" Lo lắng thở dài, Bắc Đẩu lão tổ nhẹ giọng nói, "Thảng nếu thật có thể khẳng định Thông Thiên Ma Quân đã chết, từ lúc cái này Yến Bắc Thần lần đầu tiên lộ diện thời điểm, sợ là cũng đã chết. . . Hắn thật có thể giấu lâu như vậy sao?"

". . ."

Một câu nói này, nhưng là nhất thời để cho Vân Mộng Chân có chút nghẹn lời.

Côn Ngô Kiếm đánh rơi, đến cuối cùng đều không có thể tìm trở về, bản thân này liền có nghĩa là, Thông Thiên Ma Quân khả năng còn sống.

Quả thật, Đạo Lăng đánh một trận, Thông Thiên Ma Quân thân thể bị hủy, mặc dù còn sống, cũng tất nhiên chịu bị thương cực kỳ nặng, ba năm rưỡi, thậm chí hơn mười năm bên trong, đều chưa chắc có thể khôi phục lại, thật là, chỉ cần hắn còn sống, liền y nguyên vẫn là cái kia hoành áp đệ nhất thiên hạ Ma Quân.

Tại Thanh châu thời điểm, Huyết Ảnh Ma Quân cùng Thất Tinh lão tổ không chịu xuất thủ, đến Duyện châu, hắn cùng với Nguyệt Lâm Tiên cũng giống vậy không chịu tùy tiện ra tay, cũng là bởi vì cố kỵ điểm này.

Bây giờ Yến Bắc Thần lần nữa hiện thân, hơn nữa vừa ra tay liền chém giết Mâu Kình Thần, khuấy động phong vân!

Thậm chí cố ý lưu hắn lại khả năng người mang Côn Ngô Kiếm manh mối, trong lúc này ý tứ hàm xúc khả năng liền càng ngày càng khó lấy cân nhắc.

"Lão tổ là có ý gì, không ngại nói thẳng đi."

Dừng một cái, nhìn Bắc Đẩu lão tổ, Vân Mộng Chân bình tĩnh mở miệng hỏi.

"Đồng lứa nhỏ tuổi sự tình, liền giao cho đồng lứa nhỏ tuổi đi xử lý đi. . . Ta sẽ để cho Vệ Phạn Dạ xuất quan, bất quá, ta lão, liền bất động đàn! Thánh nữ nếu là nguyện ý, không ngại liền ở lại nơi này đến, chỉ cần là tại đây Bắc Đẩu sơn bên trong, bảo vệ được thánh nữ chu toàn nắm chặt, lão phu cũng vẫn là có."

Khoát khoát tay, Bắc Đẩu lão tổ lần nữa đem cần câu hất ra, nhỏ bé khẽ nhắm mắt lại.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 497: Nguyệt Lâm Tiên phản kích (canh thứ 2)

Ra lệnh một tiếng, toàn bộ Đông Hải Tiên Đảo lực lượng liền lập tức phát động, như một đài khủng bố cỗ máy chiến tranh toàn lực vận chuyển.

Đối với Bạch Cốt Thần Giáo mà nói, loại đả kích này không thể nghi ngờ là thật lớn.

So với việc trước đó loại kia lôi thanh đại vũ chút ít đả kích phương thức, một khi làm thật, Đông Hải Tiên Đảo cái kia thực lực kinh khủng, nhất thời liền thể hiện ra, mấy ngày ngắn ngủi ở giữa, Duyện châu các nơi Bạch Cốt Thần Giáo ẩn dấu trụ sở liền bị móc ra bảy tám chỗ, chỉ là Tinh Cung Cảnh trưởng lão, liền chết sáu vị.

Thu được mấy tin tức này thời điểm, Bạch Cốt phu nhân đã sớm trong lòng đem Bạch Nhạc mắng một máu chó phún đầu.

Người khác không biết Yến Bắc Thần là ai, nhưng hắn nhưng là vô cùng rõ ràng, cái này tỏ rõ chính là Bạch Nhạc cố ý làm được cục, hãm hại Đông Hải Tiên Đảo nhưng đồng dạng cũng làm cho nàng tổn thất nặng nề.

Đáng hận nhất là, nàng liền trả thù cơ hội cũng không có.

Lúc này mới thực sự là đánh rớt răng cửa cùng máu nuốt.

Thoáng do dự một chút, Bạch Cốt phu nhân lúc này phá không mà đi.

Mấy ngày nay, nguyên bản hắn vẫn luôn ẩn núp hai vị kia chạy tới

Duyện châu tới ma đạo cự kình, nhưng hôm nay dưới loại cục diện này, nhưng là vô luận như thế nào cũng tránh không đi xuống, bằng không, các loại (chờ) Bạch Cốt Thần Giáo thế lực thật bị nhổ tận gốc thời điểm, nàng mặc dù còn muốn cùng đối phương đàm phán, sợ cũng chưa chắc trả nổi cái kia đại giới.

"Lão tổ, đã tìm được Kình Thần thi thể. . . Ngay tại đi đến Thanh châu trên sơn đạo, ta điều tra thi thể, thân thủ phân ly, hiển nhiên là bị người một kiếm bêu đầu! Xung quanh còn có Bạch Cốt Trủng vết tích, hiển nhiên song phương là đi qua một trận đại chiến."

Đi tới Nguyệt Lâm Tiên bên người, Mai Vĩnh Giang nhẹ giọng giải thích.

"Ở đâu?"

Ngẩng đầu, Nguyệt Lâm Tiên lạnh lùng hỏi.

"Ta đã để cho người ta dùng thủy tinh quan tài thừa, liền ở trong sân." Thở dài một tiếng, Mai Vĩnh Giang nhẹ giọng đáp.

Chậm rãi đứng dậy, đi tới trong viện tử quan tài kiếng trước, Nguyệt Lâm Tiên nhìn Mâu Kình Thần thi thể yên lặng thật lâu, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Ta biết ngươi một đời đều không chịu thua, nhưng lại đúng là vẫn còn chết ở Côn Ngô Kiếm hạ. . . Thù này, lão tổ tới giúp ngươi báo!"

Cứ việc không nhìn thấy trước đây tình cảnh, có lẽ sau đó những đầu mối này bên trên, Nguyệt Lâm Tiên nhưng cũng đã rất gần gũi chân tướng sự thật.

Hắn xem rất rõ ràng, nếu là không có Côn Ngô Kiếm, Mâu Kình Thần chưa chắc sẽ thua!

Đáng tiếc, trên đời này chuyện. . . Không có nếu như.

Chậm rãi đưa mắt từ quan tài kiếng thượng dời, Nguyệt Lâm Tiên trong mắt tràn đầy lạnh lùng sát khí.

"Cái kia Bạch Nhạc đâu?"

"Hồi lão tổ, nghe đồn Bạch Nhạc chịu bị thương cực kỳ nặng, vừa về tới Thanh châu liền bế quan dưỡng thương." Mai Vĩnh Giang trầm giọng hồi đáp nói.

"Bế quan dưỡng thương. . . Hắc, chẳng lẽ thật coi ta dễ bắt nạt hay sao?" Cười lạnh một tiếng, Nguyệt Lâm Tiên lành lạnh đến, "Không nóng nảy, để cho hắn sống thêm một hồi, việc nơi này, ta tự mình thượng Thanh châu lấy tính mệnh của hắn!"

"Lão tổ nói là, hắn cùng chuyện này có quan hệ?" Trong lòng cả kinh, Mai Vĩnh Giang trầm giọng hỏi.

"Hắn không nhất định cùng chuyện này có quan hệ, nhưng nhất định cùng Yến Bắc Thần có quan hệ!" Hơi hơi miệng mục, Nguyệt Lâm Tiên lạnh lùng nói, "Chỉ bằng điểm này, hắn đáng chết!"

". . . Là!"

Từ Nguyệt Lâm Tiên trong lời nói nghe ra cái kia vẻ sát cơ, Mai Vĩnh Giang liền minh bạch, Nguyệt Lâm Tiên là đem Mâu Kình Thần chết giận lây sang Bạch Nhạc, vô luận có chứng cớ hay không, Bạch Nhạc đều chắc chắn phải chết!

Dù là Bạch Nhạc thân là Thanh Châu phủ chủ, thậm chí còn có Thất Tinh Tông có một chút liên hệ, nhưng đối với Nguyệt Lâm Tiên loại này tồn tại mà nói, một khi quyết tâm muốn giết, không ai ngăn được.

Đương nhiên, cái này vẫn như cũ thuộc về nói sau, bây giờ cấp bách nhất, vẫn là trước mắt cục diện nên xử lý như thế nào.

"Kình Thần trên tay giới chỉ, là bị cái kia Yến Bắc Thần một chỗ lấy đi a?" Yên lặng chốc lát, Nguyệt Lâm Tiên hỏi lần nữa.

"Vâng!"

Nao nao, Mai Vĩnh Giang có chút không giải đáp nói.

Mâu Kình Thần trên người không có bao nhiêu đáng giá tài vật, điểm này Mai Vĩnh Giang trong lòng cũng rõ ràng, huống chi, đối với Nguyệt Lâm Tiên mà nói, mặc dù có, lại có thể tính gì chứ?

"Cầm liền tốt!"

Khóe miệng chứa đựng một nụ cười lạnh lùng, Nguyệt Lâm Tiên lạnh giọng nói, "Truyền tin tức đi ra ngoài, đã nói. . . Quảng Hàn Thiên Cung gần xuất thế tại trên biển Đông!"

"Quảng Hàn Thiên Cung?"

Nghe thế, Mai Vĩnh Giang trong lòng không khỏi đột nhiên cả kinh, thất thanh gọi ra.

"Vô luận hắn muốn làm gì. . . Ta sẽ không thủy chung dựa theo hắn nhịp điệu làm giật dây con rối, đã ngươi muốn chơi, vậy thì theo ta bố trí tới chơi!" Nhìn quan tài kiếng, Nguyệt Lâm Tiên lạnh nhạt nói, "Truyền lời đi ra ngoài, đã nói mở ra Quảng Hàn Thiên Cung lệnh bài ngay tại Kình Thần trên người, bây giờ. . . Đã rơi vào Yến Bắc Thần trong tay!"

Trong lòng một hồi run rẩy dữ dội, Mai Vĩnh Giang lúc này liền phản ứng kịp.

Bây giờ bị Yến Bắc Thần như thế nháo trò, tất cả mọi người ánh mắt đều ở đây Đông Hải Tiên Đảo cùng Bạch Cốt Thần Giáo phía trên, loại tình huống này, cho dù là Nguyệt Lâm Tiên cũng vô pháp cự tuyệt!

Đừng xem bây giờ tựa hồ tiến triển thuận lợi, nhưng trên thực tế, đó là bởi vì Bạch Cốt phu nhân còn không có cùng hắn ma đạo cự kình đạt được hiệp nghị, bằng không, theo nhau mà đến liền sẽ là đến từ ma đạo trả thù.

Đến lúc đó, cho dù là Đông Hải Tiên Đảo súc tích, cũng giống vậy gặp nhiều thua thiệt.

Loại sự tình này, là không chận nổi, cho dù là Nguyệt Lâm Tiên cũng làm không được.

Có thể giả sử có thể đem tất cả mọi người lực chú ý đều chuyển dời đến sự tình khác bên trên, tình thế lập tức cũng không giống nhau.

Quảng Hàn Thiên Cung không thể nghi ngờ chính là một cái như vậy đủ để dời đi tất cả mọi người lực chú ý sự tình.

Tối trọng yếu là, lấy Nguyệt Lâm Tiên giọng nói đến xem, cái gọi là mở ra Quảng Hàn Thiên Cung lệnh bài rơi vào Yến Bắc Thần trên tay, sợ rằng tuyệt đối không phải một câu nói suông.

Trên thực tế, khả năng này nguyên bổn chính là hắn vì Mâu Kình Thần chuẩn bị cơ duyên.

Chỉ là, bây giờ Mâu Kình Thần chết, như vậy về Quảng Hàn Thiên Cung sự tình, tự nhiên cũng bất tất lại bảo mật.

Cùng tử thủ như thế bí mật, chẳng thẳng thắn bả tin tức tiết lộ ra ngoài, khiến người khác đi theo Yến Bắc Thần cướp đoạt, đến lúc đó, Quảng Hàn Thiên Cung mở ra, liền ngược lại sẽ trở thành một tràng tàn khốc

giết chóc thịnh yến.

Để cho Yến Bắc Thần chết ở trong tay những người này, đối với Đông Hải Tiên Đảo mà nói, không thể nghi ngờ mới là kết quả tốt nhất.

Thậm chí đối với Nguyệt Lâm Tiên mà nói, sợ rằng chết ở Quảng Hàn Thiên Cung bên trong càng nhiều người, mới ngược lại càng tốt hơn!

Còn như cuối cùng rốt cuộc ai có thể tranh đấu Quảng Hàn Thiên Cung bảo vật cùng cơ duyên, có thể, căn bản cũng không trọng yếu!

Có bỏ có được, cần đoạn thì đoạn!

Đây mới là cái kia tung hoành thiên hạ Nguyệt Lâm Tiên, phần này khí phách cùng nhãn giới, liền xa phi thường người có khả năng bằng được.

Ai nếu là lấy vì, đơn giản là có thể đem Nguyệt Lâm Tiên đùa bỡn trong lòng bàn tay, đó mới thực sự là chuyện cười lớn.

Từ Mâu Kình Thần sau khi chết, không đến bảy ngày, Nguyệt Lâm Tiên liền rốt cục làm ra phản kích!

So sánh dưới, Yến Bắc Thần điểm này thủ đoạn nhỏ, phảng phất liền trong nháy mắt thay đổi bé nhỏ không đáng kể.

Lật tay thành mây trở tay thành mưa!

Thân phận không giống nhau, thi triển thủ đoạn, có khả năng tạo thành ảnh hưởng, tự nhiên cũng liền hoàn toàn khác biệt, đây không phải là ai thông minh hơn vấn đề, mà là thực lực tuyệt đối chênh lệch.

Đông Hải Nguyệt Lâm Tiên, tên này, đừng nói là ở Duyện châu, mặc dù phóng nhãn thiên hạ, cũng là cao cấp nhất tồn tại một trong.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 498: Quảng Hàn Thiên Cung (canh thứ ba)

"Quảng Hàn Thiên Cung là địa phương nào? Đi ra, sợ không hù chết ngươi!"

Trên tửu lâu, mấy cái tán tu uống nhiều rượu, cứng cổ đạo, "Nghe đồn thời đại thượng cổ, toàn bộ Đông Hải đều là Quảng Hàn Thiên Cung đạo tràng, khi đó cũng không có gì Đông Hải Tiên Đảo, Quảng Hàn Thiên Cung tổ sư, chính là Quảng Hàn Tiên Tử, cũng được xưng là Quảng Hàn Chân Tiên."

"Đến tột cùng phát sinh cái gì, hiện tại sớm đã thất truyền, có thể vô luận như thế nào Quảng Hàn Thiên Cung đều từng là thượng cổ lợi hại nhất thánh địa tu hành một trong! Bây giờ Quảng Hàn Thiên Cung một lần nữa xuất thế, ngươi có lợi hại hay không?"

"Cái này cùng chúng ta có quan hệ gì, loại này bảo địa, coi như là một lần nữa xuất thế, cũng tự có những lão tổ kia nhóm lũng đoạn, đến phiên chúng ta đi vào sao?"

"Này, ngươi đây khả năng liền có chỗ không biết!"

Bên trong một người cúi người xuống, thấp giọng nói, "Theo, Quảng Hàn Thiên Cung bên trong có cực kỳ lợi hại cấm chế, tối đa chỉ có thể Tinh Cung Cảnh người tiến nhập, những cái kia tinh hải các lão tổ, căn bản là vào không được!"

"Hơn nữa, Quảng Hàn Thiên Cung sẽ ở trên biển Đông trực tiếp mở ra, đến lúc đó, chỉ cần tại Đông Hải, liền đều có cơ hội có thể tiến nhập bên trong tìm kiếm cơ duyên!"

"Ta và các ngươi, các ngươi cũng không thể nói cho người khác biết. . . Theo, Quảng Hàn Thiên Cung tin tức, thật một mực bị Đông Hải Tiên Đảo phong tỏa, nguyên bản đây cũng là lưu cho Mâu Kình Thần cơ hội! Chỉ là không nghĩ tới, Mâu Kình Thần lại bị vị kia Ma Quân truyền nhân giết, hơn nữa liền mang bả tiến nhập Quảng Hàn Thiên Cung lệnh bài cũng ném."

"Đông Hải Tiên Đảo chứng kiến không gạt được, bất đắc dĩ phía dưới, lúc này mới đem tin tức truyền tới. . ."

"Thật giả. . ."

Cách đó không xa bên cạnh bàn, Bạch Nhạc lẳng lặng nghe những cái kia tán tu, chân mày cũng không khỏi nhỏ bé hơi nhíu lại.

Bây giờ Bạch Nhạc đã sớm đổi một bộ bình thường tán tu trang phục, tại hắn tận lực khống chế xuống, khí tức cũng chỉ có linh phủ sơ kỳ mà thôi, có vẻ không tầm thường chút nào, mấy ngày nay Bạch Nhạc vẫn luôn ở tửu lầu hỏi thăm tin tức, nhưng không ngờ, hôm nay vậy mà đạt được một cái như vậy nghiêm trọng tin tức.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền nghĩ đến chính mình từ Mâu Kình Thần trên người đạt được cái kia thần bí lệnh bài.

Lúc trước đạt được thời điểm, Bạch Nhạc liền có chút kỳ quái, chỉ là tạm thời bị đè nén xuống.

Nhưng hôm nay nghe đến mấy cái này tiếng người, Bạch Nhạc trước tiên mắc đi cầu biết đến, tin tức này chỉ sợ là thật, hơn nữa còn là Nguyệt Lâm Tiên cố ý phóng xuất.

Bạch Nhạc phản ứng cực nhanh, khoảng chừng trong đầu nhất chuyển, liền minh bạch chuyện này nghiêm trọng tính.

Quyền lợi động nhân!

Có dạng này quyền lợi đặt trước mặt , bất kỳ cái gì mọi người sẽ động tâm, bây giờ tất cả mọi người biết Mâu Kình Thần là bị chính mình giết chết, như vậy Quảng Hàn Thiên Cung lệnh bài tự nhiên đã ở trong tay mình, loại tình huống này, trừ phi mình cũng không tiếp tục lộ diện, bằng không, một khi hiện thân liền ắt sẽ bị hợp nhau tấn công.

Thật là nếu là thật triệt để không lộ diện, trước đó làm ra tất cả nỗ lực không phải cũng đều uổng phí?

Nguyệt Lâm Tiên lần này phản kích không hề nghi ngờ là lại đánh vào chính mình yếu hại phía trên!

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc cũng không có lòng lại ở thêm xuống dưới, quay người lại liền trực tiếp ly khai tửu lâu, trở lại gian phòng của mình bên trong.

Một lần nữa đưa lệnh bài lấy ở trên tay, Bạch Nhạc một lần nữa nhìn lên, liền phát hiện một ít, trước đây không có chú ý tới chi tiết.

Tỷ như , lệnh bài thượng những cái kia mây mù quanh quẩn bên trong, liền tựa hồ mơ hồ lộ ra một điểm trăng rằm, tỷ như , lệnh bài bên trong xác thực ẩn chứa một loại cực kỳ phức tạp tối nghĩa trận pháp vết tích.

Yên lặng nửa ngày, Bạch Nhạc rốt cục vẫn phải đưa lệnh bài thu.

"Ngươi đây là nhất định phải buộc ta hiện thân a. . . Bất quá, tất nhiên đây hết thảy đều là thật, như vậy, ta chính là cho là thật đi một chuyến Quảng Hàn Thiên Cung lại ngại gì?"

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc nhẹ giọng lẩm bẩm.

"Sự tình có thể không có đơn giản như vậy!"

Lắc đầu, Vân Mộng Chân nhẹ giọng nói, "Giả sử đây hết thảy đều là thật, như vậy chẳng phải là như vì ta chế tạo riêng cơ duyên?"

"Tinh Hải Cảnh phía trên vô pháp tiến nhập, như vậy Tinh Cung Cảnh bên trong, có bao nhiêu người có thể cùng ta tranh phong?"

"Huống chi, còn có thể cầm trong tay Côn Ngô Kiếm Ma Quân truyền nhân, nếu muốn giết hắn đoạt hồi Côn Ngô Kiếm, cái này cũng cũng là cơ hội tốt nhất." Trong mắt lộ ra một tia đạm mạc, Vân Mộng Chân chậm rãi nói, "Ta không cho rằng Nguyệt Lâm Tiên sẽ nghĩ không ra điểm này, càng không tin hắn sẽ vì người làm giá y."

"Vấn đề cùng nguy hiểm, tự nhiên là có, thật là. . . Không thể phủ nhận, chuyện này đối với ngươi tới , đồng dạng là một cái thật lớn mê hoặc." Bắc Đẩu lão tổ nhẹ giọng nói, "Ngươi bây giờ khoảng cách tinh hải cũng chỉ có cách một con đường a? Nếu là có thể mượn Quảng Hàn Thiên Cung cơ hội đột phá, một khi bước vào tinh hải, ngươi vị này Đạo Lăng Thánh Nữ liền chân chính có cùng thiên hạ cao thủ tranh phong tư cách! Cho dù là tại Đạo Lăng Thiên Tông nội bộ, cũng đủ để đè xuống tất cả không hài hòa thanh âm. . . Dạng này cơ hội, đối với ngươi tới , đồng dạng phi thường khó có được."

". . ." Nghe vậy, Vân Mộng Chân cũng không khỏi lần nữa trầm mặc xuống, bởi vì cái này xác thực cũng là tình hình thực tế.

"Nguyệt Lâm Tiên tất nhiên xuất thủ, dĩ nhiên là sẽ không vẻn vẹn vẫn là nhằm vào một cái Yến Bắc Thần đơn giản như vậy!" Lắc đầu, Bắc Đẩu lão tổ tiếp tục nói.

Yên lặng chốc lát, Vân Mộng Chân lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Ngươi không sai, đối ta tới, đây là một cái vô pháp cự tuyệt mê hoặc, dù là biết rõ có bẫy rập, ta cũng nhất định phải chuyến đến!"

"Cái này đúng!"

Gật đầu, Bắc Đẩu lão tổ thong thả mở miệng nói, "Đây mới là ta quen thuộc cái kia Nguyệt Lâm Tiên! Vô luận là ngươi, vẫn là cái kia Yến Bắc Thần, thật đều không lựa chọn, con đường tu hành vốn là gian khổ! Cái gì nhẫn nhất thời gió êm sóng lặng, lùi một bước trời cao biển rộng, hết thảy đều là lừa người chuyện ma quỷ!"

"Cái gọi là tu hành, chính là một cái tranh chữ! Tranh đấu cùng trời, cùng người tranh, thắng người mới có thể đi thẳng xuống dưới, đạp ở thế gian này đỉnh phong, chứng được Đại Đạo!"

Chậm rãi đứng dậy, Bắc Đẩu lão tổ thản nhiên nói, "Thật, lão phu hoài nghi, cho dù là không có chuyện này, Mâu Kình Thần không chết. . . Lấy Nguyệt Lâm Tiên tính khí, cũng sẽ bả Quảng Hàn Thiên Cung sự tình bộc đi ra! Khả năng này vốn là hắn sớm thiết kế xong cục diện, bây giờ cũng bất quá chỉ là thuận thế làm a."

"Đương nhiên, chân chính Quảng Hàn Thiên Cung là không có khả năng, hắn Nguyệt Lâm Tiên còn không có lớn như vậy quyết đoán, nếu là chân chính Quảng Hàn Thiên Cung vẫn còn tồn tại, sợ là hắn Nguyệt Lâm Tiên đã sớm đã nhất thống Duyện châu, thậm chí vấn đỉnh Thiên Hạ!" Lão nhân thong thả mở miệng nói, "Bất quá, mặc dù chỉ là một cái di tích, cũng tuyệt đối có giá trị không nhỏ! Hơn nữa, Tinh Hải Cảnh phía trên vô pháp bước vào bên trong, chỉ sợ cũng thật, bằng không, lấy hắn tính khí, sẽ không tốn hao lớn như vậy tâm tư đi bồi dưỡng một cái Mâu Kình Thần."

"Đã như vậy, như vậy. . . Lão phu cũng trộn lẫn một tay tốt! Ngày mai, ta liền sẽ gọi Vệ Phạn Dạ xuất quan, tất nhiên muốn náo nhiệt, vậy liền hảo hảo náo nhiệt một phen! Không có Mâu Kình Thần nước cờ này, ta ngược lại cũng muốn xem hắn Nguyệt Lâm Tiên còn có cái gì lá bài!"

Trong tích tắc, thiên địa biến sắc!

Toàn bộ hải vân đều theo lão nhân động tác sôi trào.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 499: Lại đến Đông Hải (canh thứ nhất)

Quảng Hàn Thiên Cung tin tức truyền tới, lập tức liền có vô số thiên tài hướng về Đông Hải mà đi.

Thậm chí không chỉ có chỉ là chính đạo đệ tử, không ít ma tu cũng đồng dạng tại hướng Đông Hải đuổi, có thể dự tính, dùng không bao lâu, toàn bộ Duyện châu thiên tài đều sẽ xuất hiện ở Đông Hải, chờ lấy Quảng Hàn Thiên Cung xuất hiện.

Dạng này trận thế, có thể nếu so với trước kia tông môn khảo hạch thời điểm càng long trọng hơn nhiều.

Bạch Nhạc liền trà trộn tại trong đám người này, có vẻ không chút nào chói mắt, thậm chí coi như là một ít cùng Bạch Nhạc rất quen thuộc người, chỉ sợ cũng rất khó từ trong đám người phân biệt ra được hắn tới.

Theo thần hồn đề thăng, Thiên Cơ Biến hiệu quả đã ở tùy theo đề thăng, hiện tại coi như là tinh hải lão tổ, chỉ sợ cũng chưa chắc có thể nhận thấy được dị thường.

"Vân huynh, chứng kiến sao? Quỷ Diễm Tông người cũng tới, ở giữa nhất cái kia là bọn hắn Thiếu Tông Chung Diễm! Lần này nhưng có náo nhiệt nhìn."

Đụng đụng Bạch Nhạc cánh tay, bên người thanh niên thấp giọng nói.

Thanh niên này là Bạch Nhạc mấy ngày này gặp phải một cái rất có thú ma tu, tên là Trần Minh Dương, tu vi không cao, chỉ có linh phủ trung kỳ, nhưng lại cực kỳ bát quái, đối với toàn bộ Duyện châu đại tông môn

tình huống đều rất tinh tường, tự xưng bách sự thông.

Còn như xưng hô Bạch Nhạc vì Vân huynh, thì là bởi vì Bạch Nhạc theo miệng cho mình lấy một cái Vân Nhạc tên.

Nếu như quen thuộc Bạch Nhạc người, hoặc là đoán được thân phận của hắn người, tự nhiên rất dễ dàng vì vậy sản sinh liên tưởng, nhưng đối với người xa lạ đến, phải do tên này nghĩ đến quá nhiều, khả năng liền thực sự có chút ý nghĩ kỳ lạ.

Theo Trần Minh Dương ánh mắt, Bạch Nhạc liếc mắt liền thấy vị kia Quỷ Diễm Tông Thiếu Tông, một thân trắng xanh đan xen hoa phục, bên hông buộc lấy một thanh kiếm, sắc mặt nổi lên vẻ tươi cười, cả người lộ ra một loại tà khí, nhưng lại lại lệch không khiến người chán ghét xấu.

Tối trọng yếu là, vị này Chung Diễm cũng đồng dạng tồn tại Tinh Cung Cảnh thực lực, hơn nữa vẻn vẹn chỉ là xa xa liếc một cái, Bạch Nhạc liền có thể cảm nhận được đối phương thực lực, sợ rằng hoàn toàn không phải bình thường Tinh Cung Cảnh có khả năng bằng được.

"Cái này Chung Diễm rất lợi hại?" Xen lẫn trong đoàn người người, cũng không lo lắng bị người chú ý tới, Bạch Nhạc rất tùy ý mở miệng hỏi.

"Phi thường lợi hại!"

Trần Minh Dương rung đùi đắc ý giải thích, "Quỷ Diễm Tông thế lực mặc dù không bằng Bạch Cốt Thần Giáo, có thể cái kia chỉ là bởi vì Quỷ Diễm Tông không có Tinh Hải Cảnh cường giả thôi, cái này Chung Diễm từ liền được ca tụng là thiên tài, được xưng là Quỷ Diễm Tông sau này có khả năng nhất bước vào Tinh Hải Cảnh thiên kiêu."

"Hơn nữa, Chung Diễm đã sớm đã bước vào tinh cung trung kỳ, chỉ là bởi vì Quỷ Diễm Tông thanh danh bất hảo, lại ít ỏi lộ diện, lúc này mới

thanh danh không hiển hách! Trên thực tế, nếu là thật động thủ, coi như là Mâu Kình Thần cũng chưa chắc dám thắng dễ dàng." Nhắc tới Mâu Kình Thần, Trần Minh Dương lắc đầu, có chút hí hư nói, "Đáng tiếc a, ta nguyên bản một mực chờ mong Mâu Kình Thần cùng Vệ Phạn Dạ đánh một trận, nhưng không nghĩ Mâu Kình Thần dĩ nhiên cũng làm chết như vậy. . . Chà chà!"

Đối với Chung Diễm phía sau những lời này, Bạch Nhạc ngược lại là không chút nào để ý, bất quá, Chung Diễm lại xác thực gây nên Bạch Nhạc chú ý, lần này Quảng Hàn Thiên Cung mở ra, cái này Chung Diễm rất có thể chính là khó giải thích nhất đối thủ một trong.

"Nhiều cao thủ như vậy chạy tới Đông Hải, lần này, coi như Quảng Hàn Thiên Cung mở ra. . . Cũng là một trận thảm liệt chém giết, cũng không biết có bao nhiêu người có thể đủ đạt được ước muốn."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"Ai quan tâm đâu?" Trần Minh Dương không để ý mở miệng nói, "Dạng này cơ duyên đặt trước mặt, chính là ngươi ta nhân vật như vậy còn tâm động, càng không được những cái kia chân chính thiên tài, cho dù là chết ở bên trong, sợ cũng vui vẻ chịu đựng!"

"Trần huynh là!" Cười ha ha một tiếng, Bạch Nhạc theo gật đầu phụ họa nói.

"Đứng dậy, thật lần này đến, ta muốn gặp nhất người, trừ vị kia Đạo Lăng Thánh Nữ bên ngoài, chính là Yến Bắc Thần cái này Ma Quân truyền nhân." Phân biệt rõ một chút miệng, Trần Minh Dương nhẹ giọng nói, "Mâu Kình Thần là bực nào thiên kiêu a, giết liền giết, thậm chí ngay cả Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao đều chặt đứt. . . Sách sách, loại này hung nhân là thật không nổi a!"

"Cũng bất quá chỉ là một cái lỗ mũi há miệng thôi, có cái gì không tầm

thường." Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc xem thường đáp.

"Vân huynh, ta ngược lại là không có phát hiện, ngươi so với ta còn lạc quan a." Cười ha ha một tiếng, Trần Minh Dương tiếp lời nói, "Bất quá, lần này, ta ngược lại cảm thấy, Yến Bắc Thần chưa chắc dám đến! Cho dù là Tinh Hải Cảnh lão tổ không xuất thủ, có Đạo Lăng Thánh Nữ tại, hắn dám hiện thân cũng thảo không tốt!"

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi hơi yên lặng một chút.

Lần này đến Đông Hải đến, thật hắn lo lắng nhất cũng chính là điểm này.

Đối mặt hắn người, vô luận nguy hiểm cỡ nào, Bạch Nhạc đều không để ý, thật là đối mặt Vân Mộng Chân. . . Giả như Vân Mộng Chân kiếm thật chém tới, hắn làm như thế nào hồi ứng với?

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới nhẹ giọng lẩm bẩm, "Nên đối mặt, đúng là vẫn còn muốn đối mặt."

Mấy ngày kế tiếp, Bạch Nhạc lục tục nhìn thấy không ít người quen.

Mới rời khỏi Đông Hải không bao lâu các tông môn đệ tử, lại lần nữa tụ lại trở về, thậm chí không thiếu một ít Tinh Cung Cảnh trưởng lão, cũng đều theo tới, muốn từ đó chia một chén súp.

Những người này ngược lại cũng không hoàn toàn đều là hướng về phía Quảng Hàn Thiên Cung bảo vật cùng truyền thừa đến, đối với bọn hắn đến, căn bản không có muốn đi tranh đoạt những cái kia hạch tâm truyền thừa cùng bảo vật, chỉ cần có thể tiến nhập Quảng Hàn Thiên Cung, dù là chỉ là tại phía ngoài nhất đụng chút vận khí đó cũng là tốt.

Trừ những người này bên ngoài, Bạch Nhạc cũng đồng dạng chứng kiến Linh Tê Kiếm Tông người!

Đều là Huyền cấp tông môn, đối mặt loại cơ duyên này, Linh Tê Kiếm Tông tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua, bất quá, Bạch Nhạc sau khi rời khỏi, Linh Tê Kiếm Tông súc tích thật là kém một chút, lần này tổng cộng cũng chỉ tới năm người.

Dẫn đội là Khổng Từ, mà là, bây giờ Khổng Từ cũng đã thuận lợi bước vào Tinh Cung Cảnh, mặc dù kém xa cùng Mâu Kình Thần, Nhậm Bách Đào loại này thiên tài so sánh, nhưng có Tinh Cung Cảnh đánh, nhưng cũng không tính quá yếu.

Loại tình huống này, Bạch Nhạc đương nhiên sẽ không đi theo bọn hắn chào hỏi, chỉ coi là nhìn không thấy.

Rất nhanh, Đông Hải xung quanh đội thuyền, liền hầu như đều bị làm qua đây.

Dù sao, lần này cũng không phải là đi Đông Hải Tiên Đảo tham gia tông môn khảo hạch, Đông Hải Tiên Đảo cũng không biết lại phái thuyền lớn tới đón tiễn, các tông người muốn ra biển đi tìm Quảng Hàn Thiên Cung, cũng chỉ có thể trực tiếp tìm kiếm đội thuyền giải quyết ra biển vấn đề.

Kể từ đó, Đông Hải xung quanh khả năng liền náo nhiệt lên, thật to đội thuyền quả thực vô số kể.

Bạch Nhạc bọn hắn bây giờ chỉ là không hề bối cảnh tán tu, tự nhiên cũng chỉ có thể đứng ở một chiếc thuyền phía trên, trừ Bạch Nhạc cùng Trần Minh Dương bên ngoài, còn có mấy cái tán tu cũng đều chen tại trên chiếc thuyền này, mấy người tu vi cũng không tính là cao, có thể bên trong đã có một cái nữ nhân hơi có mấy phần tư sắc, thường thường liền sẽ đưa tới người khác ánh mắt.

Một cái độc thân nữ nhân xinh đẹp, thực lực tựa hồ vẫn không tính là rất mạnh, tự nhiên miễn không bị người mơ ước.

Chẳng qua là cho người khác khác biệt, Bạch Nhạc nhưng là rất dễ dàng liền từ trên người nữ nhân kia ngửi được một tia khí tức nguy hiểm, nữ nhân này mặc dù thực lực đồng dạng chỉ có linh phủ hậu kỳ, có thể hiển nhiên trên tay dính qua không chỉ một mạng, giấu ở mặt ngoài phần này nhu nhược bề ngoài xuống, là một viên cực kỳ tàn nhẫn tâm.

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhưng cũng không có nhắc nhở người khác ý tứ, cứ như vậy ngồi ở trên thuyền lo lắng ra biển, ngược lại cũng có vẻ cực kỳ thích ý.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 500: Ba cái thú vị người (canh thứ 2)

"Vân huynh đệ, có muốn tới hay không bầu rượu?"

Tiến đến Bạch Nhạc bên người, Trần Minh Dương từ trong túi đựng đồ lấy ra một bầu rượu đưa cho Bạch Nhạc hỏi.

"Chơi thuyền tại biển, phải nên có rượu ngon làm bạn mới tốt."

Bật cười lớn, Bạch Nhạc cũng không cự tuyệt, cười tự tay tiếp nhận bầu rượu.

"Vân huynh đệ, không nhìn ra, ngươi còn có thể ngâm hai câu oai thơ đây." Cười lại lấy ra một bầu rượu cùng Bạch Nhạc chạm thử, Trần Minh Dương trêu ghẹo nói.

"Oai thơ liền rượu mạnh, ngược lại cũng thích hợp!" Khẽ cười uống một hớp rượu, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói.

"Nói cái gì! Ngươi đó là oai thơ, ta đây chính là độc môn bí chế Trần Nhưỡng rượu ngon, làm sao có thể là rượu mạnh?" Trần Minh Dương lúc này liền bất mãn phản bác.

Bật cười lớn, Bạch Nhạc lắc đầu nói, "Ngươi rượu này, nếu như không trộn nước, ta coi như nó là rượu ngon!"

". . ."

Nghe được Bạch Nhạc, Trần Minh Dương nhất thời líu lưỡi, "Không có nhìn ra a, ngươi thậm chí ngay cả trộn nước đều có thể quát ra đến, ta với

ngươi nói, ta bách sự thông tung hoành giang hồ nhiều năm, cái này còn là lần đầu tiên bị người quát ra tới."

Lắc đầu, Bạch Nhạc lại không tiếp lời.

Trần Minh Dương bản thân liền là tán tu, mặc dù được xưng bách sự thông, nhưng trên thực tế, tiếp xúc người, cũng đa số đều là một ít tiểu nhân vật, người như thế nơi nào quát ra thật xấu tới.

Bước lên tu hành con đường này, đã sớm đã không phải cố ý việc vặt vãnh, nơi nào sẽ còn chú ý những thứ này râu ria không đáng kể.

Có thể Bạch Nhạc lại không giống nhau, khi còn bé, tại Bạch gia hắn chính là được sủng ái nhất, tại Linh Tê Kiếm Tông mặc dù ăn mấy năm khổ, cái này vừa ly khai, liền lại là mặt khác một phen dáng dấp.

Vô luận là tại Thất Tinh Tông vẫn là trở về, Bạch Nhạc vãng lai toàn bộ đều là những cái kia xuất sắc thiên tài, những người này nơi nào sẽ có người làm tại trong rượu trộn nước sự tình.

"Uy, bách sự thông, đem ngươi rượu lấy ra, phân chúng ta một điểm, nào có hai người các ngươi uống rượu, mọi người chúng ta nhìn đạo lý."

Chứng kiến Bạch Nhạc cùng Trần Minh Dương uống rượu, người khác cũng không khỏi có chút trông mà thèm, nhất thời liền có người nhảy ra, trực tiếp mở miệng thỉnh cầu nói.

"Uống rượu tốt!"

Cười tủm tỉm xoay người lại, Trần Minh Dương nhẹ giọng nói, "Ta bách sự thông quy củ, ngươi có tốt cố sự, ta rượu bao đủ!"

"Hiện tại nào có cái gì cố sự, bách sự thông, ngươi đem rượu lấy ra, chúng ta mua còn không được sao?"

"Vậy coi như đối không được!" Chắp tay một cái, Trần Minh Dương rung đùi đắc ý nói rằng, "Ta rượu này nhiều như vậy, nếu là cho các ngươi, gặp phải có cố sự người, ta lại không rượu, vậy cũng như thế nào cho phải?"

"Bách sự thông, ngươi nhưng đừng ở không đi gây sự, nơi này là biển rộng mênh mông, đem ngươi ném xuống, cũng đều không ai nhặt xác!" Mắt thấy nói không thông, nhất thời liền có người mở miệng uy hiếp nói.

Con mắt khẽ híp một cái, Trần Minh Dương lúc này cười lạnh nói, "Ta bách sự thông tại Duyện châu pha trộn nhiều năm như vậy, các ngươi bao lâu nghe nói, ta bị người uy hiếp? Muốn uống ta rượu, phải theo ta quy củ đến, nếu như bị ngươi tùy tiện hù dọa một cái hù liền nhận túng, ta sợ là đã sớm chết một trăm lần."

Nghe thế, Bạch Nhạc ngược lại cũng hơi có chút ngoài ý muốn.

Trước đó chỉ là nghe Trần Minh Dương chính mình thổi ngưu bức, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc đối với Trần Minh Dương cũng không hiểu, nhưng hôm nay từ hắn phần khí độ này cùng tự tin nhìn lên, tựa hồ cái này gia hỏa cũng còn lâu mới có được nhìn bề ngoài đơn giản như vậy.

Tên kia còn muốn nói tiếp, lại đột nhiên bị người bên cạnh kéo.

Con mắt mị mị, người kia lúc này mở miệng nói, "Bách sự thông, cố sự chúng ta không có, bất quá. . . Chúng ta có mỹ nữ a, thế nào, ta dùng nữ nhân này đổi cho ngươi uống rượu, như thế nào?"

Trong lúc nói chuyện, người kia nhất thời tự tay chỉ hướng bên cạnh nữ nhân kia.

Đột nhiên này một câu nói, nhưng là nhất thời làm cho tất cả mọi người

cũng vì đó ngẩn ra, lập tức liền có không ít người theo cười vang.

"Đem ngươi móng vuốt lấy ra."

Nguyên bản một mực nhắm mắt lại dưỡng thần nữ nhân kia từ từ mở mắt, nhìn trước mặt ngón tay, lạnh lùng mở miệng nói.

"U ah, tính khí còn không nhỏ, cũng không biết đem ngươi lấy hết sau đó, có còn hay không lớn như vậy tính khí."

Cười mắng một câu, người kia nhất thời tự tay hướng về kia nữ tử chộp tới.

Cơ hồ là tại đồng thời, lau một cái kiếm quang lóe sáng, thậm chí rất nhiều người cũng còn không thấy rõ chuyện gì xảy ra đâu, người kia bàn tay liền bị đủ cổ tay chặt đứt, tiên huyết chợt phun ra, bắn tung tóe trên thuyền khắp nơi đều là, trong miệng càng là ra hét thảm một tiếng, trực tiếp té ngã ở trên thuyền.

Quá nhanh!

Một màn kia kiếm quang, để cho Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi hơi nhíu mày.

Mặc dù trước đó, hắn cũng đã đoán được đối phương thực lực không yếu, hơn nữa thủ đoạn độc ác, thật là nhanh như vậy kiếm, lại y nguyên vẫn là lệnh Bạch Nhạc có chút ngoài ý muốn.

Từ mặt ngoài xem, một kiếm này, tựa hồ rất có vài phần ngu kiếm mùi vị, nhưng nếu là chú ý, liền sẽ hiện, cái này cùng ngu kiếm hoàn toàn khác biệt, mà là một loại cực kỳ tuyệt diệu kiếm thuật.

Cái này biến cố đột nhiên, nhưng cũng xác thực hù được không ít người.

Bây giờ ở trên thuyền người, trừ Bạch Nhạc cùng Trần Minh Dương hai người bên ngoài, người khác có một người tính một cái, cũng không người dám nói có thể ngăn trở một kiếm như vậy.

Vốn cho là là một cái có thể tùy ý khi dễ mỹ nữ, có thể chỉ chớp mắt ở giữa, dĩ nhiên cũng làm biến thành một cái giết người không chớp mắt nữ ma đầu, trong lúc này biến hóa, cũng không tránh khỏi xác thực có chút quá lớn.

Chứng kiến một kiếm này, Trần Minh Dương ánh mắt lại là đột nhiên sáng ngời, đang lúc trở tay, liền lại lấy một bầu rượu đưa tới, "Vị mỹ nữ này, không biết xưng hô như thế nào, cùng uống một chén rượu như thế nào?"

"Cút!"

Lạnh lùng từ trong miệng phun ra một chữ này, nữ tử kia nhất thời lần nữa nhắm mắt lại.

Đụng một cái như vậy cái đinh, Trần Minh Dương cũng không chút nào khí tuy, tiếp tục nói, "Đi ra khỏi nhà, nhiều bằng hữu luôn là tốt, cô nương nếu không muốn nói, ta tự nhiên cũng không bắt buộc, cái này một bầu rượu đưa cho cô nương, xem như là lăn lộn cái quen mặt."

Nhìn dạng này Trần Minh Dương nhưng là nhất thời để cho Bạch Nhạc nhớ tới Dương Bằng, hai người này ngược lại là ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, nếu như va vào nhau, phải có không ít tiếng nói chung.

"La Sát Nữ! Ngươi là La Sát Ẩn Tâm!"

Nhìn cái kia lạnh lùng nữ nhân, nhất thời có người nhớ tới cái gì, cao giọng quát lên.

Bạch Nhạc còn không có phản ứng gì, Trần Minh Dương ánh mắt lại là

đột nhiên sáng ngời, "Trách không được, trách không được, ta sớm nên nghĩ đến, nhanh như vậy kiếm, cũng chỉ có La Sát Ẩn Tâm mới có thể làm đến."

Thân phận bị điểm phá, Ẩn Tâm mở mắt lần nữa, quét mọi người liếc mắt, "Tất nhiên nhận ra thân phận ta, các ngươi chỉ có hai lựa chọn, hoặc là chính mình nhảy xuống thuyền, hoặc là. . . Biến thành thi thể bị ta ném xuống!"

". . ."

Vẻn vẹn yên lặng trong nháy mắt, xung quanh những người kia liền nhất thời từng cái chính mình nhảy xuống biển, tựa hồ e sợ cho chậm một bước, liền chọc giận cái này nữ sát tinh.

Chỉ có Bạch Nhạc cùng Trần Minh Dương hai người vẫn như cũ không nhúc nhích chút nào.

Ánh mắt chậm rãi quét tới, Ẩn Tâm lạnh lùng nói, "Cút!"

"Ẩn Tâm, ngươi làm như vậy khả năng liền không chân chính a! Ta tốt xấu vừa mới cũng giúp ngươi nói chuyện có đúng hay không?" Trần Minh Dương vuốt mũi giải thích.

"Coong!"

Trong nháy mắt, Ẩn Tâm trong tay kiếm phong chợt ra khỏi vỏ, ẩn nhiên có một màn sáng như tuyết kiếm quang bốc lên!

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, lần này liền Trần Minh Dương cũng không dám dài dòng nữa, lúc này tũm một tiếng nhảy xuống biển, chỉ là một tay lại vẫn bái tại trên thành thuyền, cẩn thận từng li từng tí quan sát đến đối phương phản ứng.

Đến thời khắc này, liền chỉ có Bạch Nhạc vẫn như cũ tự mình uống rượu, vô luận là xua đuổi người khác xuống thuyền, hay là đem Trần Minh Dương hù dọa nhảy thuyền, tựa hồ cũng cùng Bạch Nhạc không có quan hệ gì.

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, bất ngờ, Ẩn Tâm nhưng không có mở lại miệng, ngược lại đem kiếm thu trở về.

"Uy, không công bằng a! Ẩn Tâm, ngươi cũng không thể nhìn hắn là cái tiểu bạch kiểm liền phân biệt đối đãi a!"

Bàn tay bái tại trên thành thuyền, Trần Minh Dương bất mãn lần nữa mở miệng nói.

Trong lúc nói chuyện, Trần Minh Dương muốn lần nữa bò lên trên thuyền, nhưng lại lần nữa đón nhận Ẩn Tâm cái kia băng lãnh ánh mắt, vẻn vẹn chỉ là liếc liếc mắt, liền để cho Trần Minh Dương lần nữa bỏ đi bò lên ý niệm trong đầu.

"Uy, ngươi nói chuyện a! Không mang theo như thế phân biệt đối đãi!"

Trần Minh Dương vẫn lải nhải truy vấn xuống, Ẩn Tâm tựa hồ là rốt cục hơi không kiên nhẫn, lúc này mới nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta đánh không lại hắn, tự nhiên chỉ có thể tùy vào hắn!"

". . ."

Câu này lối ra, nhưng là nhất thời Trần Minh Dương trợn to hai mắt!

Hắn nghĩ tới rất nhiều lý do, nhưng lại duy chỉ có chưa từng nghĩ điểm này.

Phải biết, La Sát Ẩn Tâm mặc dù chưa bước vào tinh cung, có thể bản thân liền là lợi hại nhất sát thủ, thậm chí có qua vượt cấp chém giết Tinh

Cung Cảnh cường giả chiến tích, cũng chính bởi vì vậy, mới có thể một câu nói liền đem người khác hù dọa nhao nhao nhảy xuống biển.

Thật là Vân Nhạc không phải mới linh phủ trung kỳ sao? Cứ việc Trần Minh Dương cũng có thể nhìn ra được đối phương có chút khác biệt, nhưng cũng không có khoa trương đến, vẫn không nhúc nhích, là có thể để cho Ẩn Tâm thẳng thừa đánh không lại cấp độ a?

Uống một hớp rượu, Bạch Nhạc ánh mắt lúc này mới rơi vào Ẩn Tâm trên người, có chút ngạc nhiên hỏi, "Ngươi biết ta là ai?"

Bất ngờ, Ẩn Tâm nói thẳng, "Không biết, nhưng ta xem đi ra, ngươi lấy ảo thuật che lấp khuôn mặt lấy khí tức!"

Một câu nói này nhưng là đột nhiên để cho Bạch Nhạc sợ hãi cả kinh!

Tự học thành Thiên Cơ Biến tới nay, Bạch Nhạc một mực dùng cái này tại Yến Bắc Thần cùng Bạch Nhạc hai cái thân phận ở giữa chuyển đổi, bây giờ bước vào tinh cung, thần hồn lại được tăng lên rất cao, tự vấn cho dù là tinh hải lão tổ cũng chưa chắc có thể nhìn thấu, nhưng lại bị cái này Ẩn Tâm liếc mắt xem thấu, thì như thế nào có thể làm cho Bạch Nhạc không kinh ngạc.

Tựa hồ đoán được Bạch Nhạc tâm tư, Ẩn Tâm lần nữa mở miệng giải thích, "Ta là sát thủ, tự nhiên có thể cảm giác được một ít thường nhân không phát hiện được chi tiết, cái này cùng ngươi huyễn thuật không quan hệ!"

Hơi hơi hạm, Bạch Nhạc coi như là tán thành thuyết pháp này, nhẹ giọng hỏi, "Cho nên, ngươi lần này tới, không phải vì Quảng Hàn Thiên Cung, mà là vì sát nhân?"

"Vâng!"

Không có chút nào che lấp, Ẩn Tâm trực tiếp thừa nhận nói.

"Giết ai?"

"Không thể trả lời!" Nhỏ bé khẽ nhắm mắt lại, Ẩn Tâm đạm nhiên hồi đáp nói.

Bạch Nhạc có thể cảm giác được, đối phương là thật không biết thân phận mình, hơn nữa, mặc dù biết đánh không lại chính mình, nhưng lại cũng không e ngại, cái kia cùng thực lực không quan hệ, chỉ cùng tâm cảnh có quan hệ!

Nói cách khác. . . Đối phương căn bản cũng không quan tâm sinh tử!

Chỉ có buông xuống sinh tử, mới có thể khống chế người khác sinh tử.

Dạng này sát thủ, rất thú vị!

Còn có cái kia nhảy xuống biển lại như cũ moi mép thuyền không chịu buông tay, Ẩn Tâm cũng không có mạnh mẽ đến đâu khu trục Trần Minh Dương.

Mặc dù một bộ bị sợ chiếc thuyền dáng vẻ, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc nhưng cũng có thể cảm giác được, hắn cũng không có biểu hiện ra như vậy sợ hãi Ẩn Tâm, ít nhất là có lòng tin bảo mệnh.

Bất quá là một cái thuyền nhỏ, phía trên vậy mà liền tọa ba cái theo đuổi tâm tư của mình, cũng đều không nhân vật đơn giản, chuyến này ra biển. . . Ngược lại cũng thú vị!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 501: Trong bão táp đánh cướp (canh thứ ba)

Nghèo còn gặp cái eo, thuyền chậm còn gặp ngược gió!

Hiện tại Trần Minh Dương chính là như vậy một loại cảm thụ, bị đuổi xuống biển, moi mép thuyền cũng đã đủ bi thảm, lúc này mới đi không bao lâu, rốt cuộc lại gặp phải bão tố.

Những cái kia thuyền lớn ngược lại vẫn không sao cả, mặc dù có sóng gió cũng không ảnh hưởng quá lớn, thật là đối với những thuyền này đến, một cái lãng qua đây, thân thuyền liền muốn theo đợt sóng trên dưới phập phồng, nếu như sóng gió quá lớn, thậm chí có thể sẽ có lật úp nguy hiểm.

Không vào tinh cung, vô pháp lăng không phi hành, ở trên biển liền vẫn như cũ sẽ có nguy hiểm trí mạng.

Bạch Nhạc cũng không quan tâm, nhưng đối với Trần Minh Dương cùng Ẩn Tâm đến, khả năng liền tuyệt đối là thật nguy cơ.

Mặc dù lúc này bão tố mang đến sóng gió, cũng còn xa không có đạt được đủ để đem thuyền lật tung trình độ, thương hại thúc dục là, Trần Minh Dương vẫn như cũ còn ngâm mình ở hải lý, cứ như vậy moi mép thuyền thường thường bị chìm một chút, thật là thương cảm không gì sánh được.

Trần Minh Dương ở trong biển kêu gào ầm ĩ, nhưng mà trên thuyền hai người lại quả thực cùng cái gì đều không nghe được, một cái tự mình tựa ở trên thuyền uống rượu, một cái khác càng là liền con mắt đều không mở ra qua.

Oanh!

Ở nơi này một mảnh trong bão táp, lại đột nhiên bốc lên một tiếng vang thật lớn, một đạo sáng như tuyết kiếm quang, còn như điện chớp xé rách gian khổ!

Trong nháy mắt, ba người lực chú ý liền nhất thời bị hấp dẫn tới.

Ngay tại mấy trăm mét bên ngoài, có một chiếc thuyền lớn mà giờ khắc này, tại mạn thuyền trên biển, đã có một đạo nhân ảnh, hung hãn cầm kiếm chém về phía thuyền lớn, một kiếm ở giữa, trên thuyền lớn đột nhiên bị chém ra một đạo khủng bố khe hở, buồng nhỏ trên tàu nước vào, nhất thời làm cho cả thuyền lớn hỗn loạn tưng bừng.

Phải biết, dạng này trên thuyền lớn tọa người cũng không ít, một khi thuyền thật bị hủy diệt, mang đến hậu quả, đơn giản là tai nạn tính!

"Chung Diễm, chúng ta cùng ngươi Quỷ Diễm Tông không oán không cừu, ngươi đột thi thủ đoạn độc ác là đạo lý gì?"

Ở giữa, trên thuyền lớn nhất thời bay ra hai cái lão giả, nổi giận đùng đùng trừng lấy đối phương mắng.

"Không oán không cừu?"

Cười lạnh một tiếng, Chung Diễm lành lạnh mở miệng nói, "Các ngươi theo Đông Hải Tiên Đảo đuổi giết ta Quỷ Diễm Tông đệ tử thời điểm, làm sao không không oán không cừu?"

"Cái kia đều là quá khứ sự tình, Chung Diễm, bây giờ mọi người chúng ta đều là Quảng Hàn Thiên Cung mà đến, bây giờ cái bóng cũng còn không thấy được, trước hết chính mình đánh nhau, chẳng phải là thành chê cười." Lão giả kia trầm giọng mở miệng khuyên giải nói.

"Cái gì Quảng Hàn Thiên Cung, còn không biết có hay không đâu! Trước giao mười vạn linh thạch đi ra đi, nếu như thấu không đủ, thiếu một vạn ta liền trảm một kiếm, chính các ngươi nhìn làm!" Một kiếm chỉ phía xa, Chung Diễm khinh thường mở miệng nói.

"Cái này đánh cướp sinh ý làm không tệ a!"

Nhìn một màn này, Trần Minh Dương ghé vào mạn thuyền, có chút hưng phấn mở miệng nói.

Ai cũng biết, Chung Diễm chính là tại nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, lý do gì đều là lấy cớ, cuối cùng mục, chính là cướp sạch những người này tài phú.

Nếu như tình huống bình thường xuống, Chung Diễm một người còn thật cầm đối phương không có biện pháp gì.

Có thể hết lần này tới lần khác hôm nay là tại đây trên biển Đông, hơn nữa, còn vừa may gặp phải bão tố, cái này cho hắn quá đại tiện lợi.

Nhìn Chung Diễm, Bạch Nhạc khóe miệng cũng không khỏi nổi lên mỉm cười.

Trước đó đã cảm thấy cái này gia hỏa tà khí, bây giờ xem ra, quả nhiên tà có thể.

Vừa mới một kiếm kia, mặc dù nhìn như hung ác, nhưng trên thực tế, Chung Diễm ra tay vẫn có đúng mực, mặc dù có ảnh hưởng, thế nhưng chỉ cần toàn lực cứu giúp, cũng y nguyên vẫn là có thể bảo trụ thuyền lớn, thay lời khác, từ vừa mới bắt đầu, hắn mục thì không phải là sát nhân, mà là mượn cơ hội cướp đoạt linh thạch.

Mặc dù bị Chung Diễm như thế uy hiếp có chút bực bội, chỉ là tất phải

người mạnh, loại tình huống này, trên thuyền lớn những người kia cũng chỉ có thể bỏ tiền mua mệnh, không bao lâu, có người tống xuất đủ đủ linh thạch!

Chung Diễm thoả mãn nhận lấy linh thạch, vừa quay đầu liền chứng kiến Bạch Nhạc bọn hắn thuyền.

Thân hình thoắt một cái, Chung Diễm lúc này liền bay tới.

Để sát vào, thấy rõ trên thuyền tình huống thời điểm, cho dù là Chung Diễm cũng không khỏi nao nao, "Uy, ta, ta sẽ không phải là đụng phải đồng hành a?"

"Ngươi là, vậy coi như là tốt."

Đem rượu trong bầu một điểm cuối cùng uống rượu xuống, Bạch Nhạc tùy ý đem rượu ấm ném biển đi, đồng thời quay đầu đối Trần Minh Dương đạo, "Trần huynh, không có rượu, nếu không ngươi giao hai bầu rượu đi ra, ta để ngươi lên thuyền ngây người một nén nhang?"

". . ."

Nghe được Bạch Nhạc lời này, không chỉ là Trần Minh Dương, liền Chung Diễm khóe miệng cũng không khỏi giật nhẹ.

"Có chút ý tứ, hắn muốn giao rượu đến mua mệnh, vậy các ngươi lại dự định giao cái gì mua mạng?"

"Như thế một chiếc thuyền ngươi cũng không buông tha?" Nghe ra Chung Diễm trong lời nói ý tứ, Trần Minh Dương nhất thời trợn mắt hốc mồm nói.

"Muỗi cũng lại là thịt a!" Liếc Trần Minh Dương liếc mắt, Chung Diễm tùy ý mở miệng nói.

"Cái kia ngươi tìm bọn hắn muốn, ta chính là một cái cọ thuyền, không thấy ta ngay cả thuyền lên một lượt không đi sao?" Trần Minh Dương nhất thời chỉ vào Bạch Nhạc cùng Ẩn Tâm mở miệng nói.

Cơ hồ là Trần Minh Dương đồng thời, Bạch Nhạc nhất thời chỉ vào Trần Minh Dương miễn cưỡng nói, "Mặc kệ ngươi thu nhiều ít linh thạch, đều do một mình hắn ra."

"Dựa vào cái gì a?"

Nghe được Bạch Nhạc, Trần Minh Dương nhất thời hét lớn ra.

"Vậy ngươi cảm thấy, ngươi có thể đánh qua ba người chúng ta cái nào?" Buông tay một cái, Bạch Nhạc tùy ý hỏi ngược lại.

". . ."

Trố mắt đứng nhìn nhìn ba người này, Trần Minh Dương nhất thời bi thương từ đó đến, quả thực hận không thể khóc lớn một trận mới tốt.

"Ba khối linh thạch!"

Đưa ra ba cái đầu ngón tay, Chung Diễm thản nhiên nói.

"Cộng thêm ba bình rượu ngon!" Xem Trần Minh Dương liếc mắt, Bạch Nhạc nói bổ sung.

". . ."

"Thành giao!" Cơ hồ là từ trong hàm răng phun ra ba chữ này, Trần Minh Dương nhất thời giùng giằng bò lên trên thuyền, cắn răng từ trên người lấy ra ba miếng linh thạch, cộng thêm ba bầu rượu.

Tiếp nhận linh thạch thu, Chung Diễm lập tức mở bầu rượu ra uống một ngụm, vẻn vẹn uống một ngụm, liền trực tiếp đem vừa mới bò lên trên thuyền Trần Minh Dương ném xuống.

"Ngươi làm cái gì?"

Thật vất vả mới lấy hơi, lại bị ném biển, Trần Minh Dương nhất thời giận tím mặt, tư thế kia quả thực muốn cùng Chung Diễm liều mạng.

"Ngươi rượu trộn nước!"

Liếc Trần Minh Dương liếc mắt, Chung Diễm lo lắng mở miệng nói.

". . ."

Trong vòng một ngày, đụng phải hai cái quát ra hắn rượu trộn nước hỗn đản, xác thực để cho Trần Minh Dương có chút khóc không ra nước mắt.

"Đổi, ta cho các ngươi đổi!"

Lần nữa giùng giằng bò lên trên thuyền, Trần Minh Dương ủy ủy khuất khuất từ trên người mặt khác lấy ba bầu rượu đi ra.

Lại uống một ngụm, Chung Diễm lúc này mới thoả mãn gật đầu, "Hảo tửu!"

Nhìn Bạch Nhạc cùng Chung Diễm hai người đều tiếp nhận bầu rượu uống, Trần Minh Dương ngượng ngùng tự tay đi bắt đệ tam bầu rượu, chỉ là tay vừa mới đưa ra, trước mắt liền đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố kiếm quang, hù dọa Trần Minh Dương nhất thời đưa tay lùi về.

"Ngươi làm cái gì?"

Trợn to hai mắt, Trần Minh Dương tràn đầy oán giận nhìn về phía Ẩn

Tâm.

"Đó là ta rượu!" Con mắt đều không trợn, Ẩn Tâm lạnh lùng đáp.

"Ngươi lại không uống rượu!"

"Ta có thể ngược lại!" Không có chút nào phản ứng đối phương dáng vẻ, Ẩn Tâm nhàn nhạt đáp.

". . . Các ngươi, các ngươi còn giảng đạo lý sao?"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 502: Biết bay không tầm thường sao? (canh thứ tư)

Trên đời này không nói đạo lý lại đâu chỉ là nữ nhân!

Quả đấm lớn , bình thường đều không nói đạo lý.

Trần Minh Dương nguyên bản không cảm thấy, nhưng hôm nay lại xác thực thâm thụ hại.

Làm cái này tràng bão tố kết thúc thời điểm, trên người hắn những cái kia không có trộn nước hảo tửu cũng đã bị chia cắt sạch sẽ, có thể cho dù là đến thời khắc này, Chung Diễm cùng ba người thậm chí lẫn nhau liền tên cũng không hỏi qua.

"Cổ nhân nói, bạch đầu như tân, khuynh đắp như cũ, không gạt ta ta!"

Thong thả đứng dậy, Chung Diễm thong thả mở miệng nói.

"Ai với ngươi khuynh đắp như cũ!" Nhìn cái kia ném khắp nơi đều là bầu rượu, Trần Minh Dương tràn đầy oán giận lẩm bẩm.

Chung Diễm nhưng cũng không để ý tới hắn, khẽ cười hướng về ba người ôm quyền xá, mở miệng nói, "Trận này uống rượu thống khoái, nếu có duyên, Quảng Hàn Thiên Cung gặp nhau lúc, chúng ta không ngại lại uống một trận!"

"Sợ chỉ sợ đến lúc đó, là địch không phải bạn!" Trần Minh Dương không cam lòng lần nữa chen lời nói.

"Cùng bằng hữu uống rượu thống khoái, cùng địch nhân uống rượu cũng

giống vậy thống khoái!" Bật cười lớn, Chung Diễm lập tức chắp tay chia tay, "Cáo từ!"

Cũng không đợi ba người trả lời, Chung Diễm liền đã phá không mà đi.

Nhìn Chung Diễm lăng không tới bóng lưng, Trần Minh Dương liền càng phát ra không cam lòng, "Biết bay không tầm thường sao?"

Vỗ vỗ Trần Minh Dương vai, Bạch Nhạc nhếch miệng lên lau một cái nụ cười rực rỡ, nhẹ giọng nói, "Ước chừng là rất không tầm thường."

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc dưới chân hơi hơi một bước, cả người nhất thời lăng không dựng lên , đồng dạng phá không mà đi.

"Chí ít so ngươi không tầm thường."

Một mực không nói lời nào Ẩn Tâm cũng đồng dạng nhàn nhạt cùng một câu, dưới chân một điểm , đồng dạng bay vào không trung!

Lần này, Trần Minh Dương mới chính thức là mắt!

Chung Diễm là Tinh Cung Cảnh cường giả cũng không tính, hai người kia vậy mà cũng đều đồng dạng ẩn giấu thực lực, cùng một màu tất cả đều là Tinh Cung Cảnh cao thủ, cái này cũng không khỏi quá khi dễ người a!

Nhìn một chút bây giờ vắng vẻ thuyền nhỏ, Trần Minh Dương nhất thời bi thương từ đó tới!

Những người này đều là vô lại a!

Hơn nữa. . . Biết bay dường như thật rất không tầm thường!

... . .

Bão tố sau ánh trăng có vẻ vô cùng sáng tỏ.

Bay vào không trung, Bạch Nhạc con mắt cũng không khỏi nhỏ bé hơi nheo lại.

Bạch Nhạc không biết Chung Diễm cùng Ẩn Tâm hai người đến tột cùng đoán được nhiều ít, nhưng hắn biết rõ, cái thân phận này đã không thể lại dùng xuống dưới.

Chung Diễm như thế nháo trò, bây giờ toàn bộ Đông Hải sợ rằng đều muốn không bình tĩnh.

Bởi vì như Chung Diễm dạng này sự tình, sợ rằng không hề chỉ chỉ là một lệ.

Bây giờ toàn bộ trên biển Đông, Huyền Môn đệ tử cùng ma tu phân biệt rõ ràng, hơn nữa tất nhiên sẽ lấy đủ loại lý do nổi lên va chạm, đây là người nào đều không thể ngăn cản sự tình.

Quá trình này, trên thực tế, cũng là một cái mọi người thăm dò lẫn nhau tiếp xúc qua lộ trình.

Chờ đến Quảng Hàn Thiên Cung chân chính mở ra thời điểm, chân chính giao thủ, trong lòng cũng có thể có một.

Đương nhiên, tới một mức độ nào đó, khả năng cũng sẽ lẫn nhau kết minh.

Chung Diễm sở dĩ tại trên thuyền nhỏ uống thời gian dài như vậy rượu, hơn nữa cái gọi là đánh cướp cũng chỉ là tượng trưng thu ba cái linh thạch, cũng là bởi vì nhận thấy được ba người bất phàm, cho dù là nhìn qua dễ bắt nạt nhất phụ Trần Minh Dương, thực tế có thể cũng không có biểu hiện ra đơn giản như vậy.

Cho nên lúc đi, mới có Quảng Hàn Thiên Cung gặp mặt lại uống rượu.

Bất quá, so với việc người khác, Bạch Nhạc càng rõ ràng bản thân tình huống.

Người khác có thể có bằng hữu, duy chỉ có hắn không có!

Một khi thân phận bạo lộ ra, chính là cả thế gian đều là kẻ địch, cho dù ai đều không thể tín nhiệm.

Hơn nữa, Bạch Nhạc có một loại dự cảm, Quảng Hàn Thiên Cung chỉ sợ chẳng mấy chốc sẽ mở ra, đến lúc đó, nếu như còn không có ly khai, với hắn đến gần người, chỉ sợ đều sẽ bị liên lụy.

... ...

Đông Hải Tiên Đảo!

Nguyệt Lâm Tiên ngẩng đầu nhìn bầu trời ánh trăng, hơi có chút thất thần.

Tự tay bố trí xuống dạng này một ván cờ lớn, chỉ có hắn mới rõ ràng, một khi mở ra, sẽ nhấc lên bao lớn sóng gió!

Qua nhiều năm như vậy, đây cũng là Nguyệt Lâm Tiên lần đầu tiên đối với kết quả không có nắm chặt chút nào.

Có thể bất kể như thế nào, tới mức này, hắn đã không có đường lui.

Hít sâu một hơi, Nguyệt Lâm Tiên trong mắt đột nhiên lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí!

Một bước ở giữa, Nguyệt Lâm Tiên chợt hướng về không trung đi tới,

mỗi một bước đều biết mười trượng khoảng cách, dạng như vậy, liền giống như là muốn đạp ở minh nguyệt phía trên đi.

Trong lúc nhất thời, phảng phất toàn bộ Đông Hải đều tùy theo rung chuyển!

Ùng ùng!

Nổ vang chậm rãi truyền đến, ánh trăng phảng phất trong nháy mắt rực rỡ mấy chục lần, tại trên mặt biển ấn soi sáng ra một cái cung điện khổng lồ hư ảnh!

Dưới ánh trăng, mây mù lượn lờ, thoáng như nhân gian tiên cảnh!

Trong một chớp mắt, toàn bộ trên biển Đông, tất cả mọi người thấy như vậy một màn!

Trong nháy mắt, vô số người đều dùng mỗi người phương thức, lấy tốc độ nhanh nhất hướng về kia một cái cung điện hư ảnh chạy đi.

Trong hư không, Nguyệt Lâm Tiên lạnh lùng nhìn đây hết thảy, trong tay tiếp tục đánh ra ấn quyết , khiến cho cung điện kia hư ảnh có vẻ bộc phát chân thực.

... ...

"Quảng Hàn Thiên Cung!"

Cứ việc đã sớm biết, đồn đãi không giả, nhưng là thật chính thấy như vậy một màn thời điểm, chỗ có người trong lòng nhưng cũng không khỏi đồng dạng sinh ra một loại khó diễn tả được cảm giác chấn động.

Lấy toàn bộ Đông Hải thành đạo tràng, mênh mông vô ngần!

Cho dù là bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông, cũng kém xa cùng loại này Thượng Cổ Tông Môn so sánh, cái kia tượng trưng, mới là một cái bây giờ đã khó có thể tưởng tượng thời đại.

Mà bây giờ, hậu nhân cũng chỉ có thể từ nơi này một điểm cuối cùng trong di tích tìm kiếm thượng cổ tu giả cao vút.

Bình tĩnh đứng ở trên thuyền, nhìn xa Quảng Hàn Thiên Cung vị trí, cho dù là Vân Mộng Chân, giờ khắc này cũng không khỏi hơi có chút ngẩn ngơ.

So với việc người khác, nàng cảm xúc thật càng sâu!

Liền Quảng Hàn Thiên Cung dạng này Thượng Cổ Tông Môn, cũng chung quy hồi tiêu thất cùng thời gian bên trong, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông lại có thể may mắn tránh khỏi sao?

Bây giờ nhìn như nàng vẫn là cái kia cao cao tại thượng Đạo Lăng Thánh Nữ, thật là cái thân phận này, lại còn có thể bảo trì bao lâu đây?

Nếu như đã định trước cuối cùng rồi sẽ tiêu vong, như vậy nàng nỗ lực lại còn có ý nghĩa gì?

Có thể không ai có thể đưa ra đáp án!

Mà nàng duy nhất có thể làm, chính là kiệt lực làm tốt chính mình nên làm việc, tiếp tục bảo trì cái này Đạo Lăng bất bại thần thoại.

Thẳng đến nàng không chịu đựng nổi, cuối cùng vẫn lạc thời điểm!

Hay hoặc giả là. . . Một lần nữa áp chế thiên hạ , khiến cho Đạo Lăng Thiên Tông tiếp tục hoành áp thế gian sở hữu cường giả thời điểm.

Có người nói, đây là một cái thời đại chung kết!

Nhưng có thể, đây chỉ là một huy hoàng hơn Đạo Lăng thời đại mở ra, thân là Đạo Lăng Thánh Nữ, cái này chính là nàng số mệnh.

Chỉ là, không hiểu, giờ khắc này, Vân Mộng Chân trong đầu, lại hiện lên người kia thân ảnh!

Bây giờ hắn, cũng đã trở lại Thanh châu đi. . . Nói chuyện cũng tốt.

Không có Bạch Nhạc ràng buộc, cũng có thể để cho nàng càng không cố kỵ gì, trừ tâm hồn cái này duy nhất một vạch trần trán bên ngoài, nàng liền vẫn là cái kia có một không hai Đạo Lăng Thánh Nữ.

"Yến Bắc Thần. . . Ta Đạo Lăng Thiên Tông đã tại Thông Thiên Ma Quân trên người bại một lần, tuyệt sẽ không lại bại lần thứ hai!"

"Mất đi Côn Ngô Kiếm, ta sẽ tự tay đoạt lại!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 503: Cả thế gian đều là kẻ địch

Tối đa nửa nén hương thời gian, sở hữu Tinh Cung Cảnh cường giả liền hầu như toàn bộ chạy tới Quảng Hàn Thiên Cung hư ảnh trước đó.

Chỉ là, bây giờ Quảng Hàn Thiên Cung, phảng phất cũng chỉ chỉ là một cái hư ảnh mà thôi, có người thử thăm dò đi qua, nhưng lại đơn giản liền từ Quảng Hàn Thiên Cung thượng đi xuyên qua, giống như là cái kia bản thân cũng chỉ là một cái ánh trăng chiếu đi ra cung điện.

Đến loại cảnh giới này, đương nhiên sẽ không có người thật sự cho rằng Quảng Hàn Thiên Cung là giả, như vậy vấn đề duy nhất chính là ở chỗ, làm như thế nào mở ra Quảng Hàn Thiên Cung?

Trong lúc nhất thời, mọi người liền không khỏi lần nữa nhớ tới lời đồn đãi kia.

Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần chém giết Mâu Kình Thần, cũng bả mở ra Quảng Hàn Thiên Cung lệnh bài cướp đi, chỉ cần Yến Bắc Thần chạy tới thôi động lệnh bài lực lượng, có thể là có thể chân chính mở ra Quảng Hàn Thiên Cung.

Chỉ là. . . Yến Bắc Thần ở đâu?

Bây giờ chạy tới Tinh Cung Cảnh cường giả thì có hơn hai mươi người, phân bố lại tản ra, bởi vì có không ít ma tu tại, muốn từ đó nhận ra Yến Bắc Thần đến, cũng không dễ dàng.

Huống chi, bây giờ cũng không phải là tất cả mọi người đến, tỷ như, Bắc Đẩu Tinh Cung Vệ Phạn Dạ liền vẫn như cũ còn không có lộ diện.

Kể từ đó, tự nhiên cũng sẽ không thể bài trừ Yến Bắc Thần còn chưa tới khả năng.

Lẳng lặng nhìn Quảng Hàn Thiên Cung, Bạch Nhạc cũng không khỏi nhỏ bé hơi nheo mắt lại.

Bây giờ hắn, y nguyên vẫn là Vân Nhạc cái kia một thân trang phục, có vẻ không tầm thường chút nào, chỉ cần không chủ động bại lộ thân phận, Bạch Nhạc ngược lại cũng không lo lắng có người có thể nhận ra hắn.

Tất cả mọi người đang đợi Yến Bắc Thần xuất hiện, có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng vẫn như cũ có chút chần chờ.

Lệnh bài mặc dù ở trong tay hắn, thế nhưng rốt cuộc hay không có thể dùng cái này mở ra Quảng Hàn Thiên Cung, lại hoặc là, là thế nào một loại mở ra phương thức, hắn hết thảy cũng không biết, loại tình huống này, nếu như nhảy ra, có thể Quảng Hàn Thiên Cung không có mở mở thành, chính mình trước hết bị người vây công đến chết.

Lại hoặc là. . . Cái này thật vốn là Nguyệt Lâm Tiên vì lừa hắn hiện thân, bố trí xuống cục, căn bản là không có gì Quảng Hàn Thiên Cung, chỉ đợi hắn lộ diện một cái, Nguyệt Lâm Tiên liền sẽ tự mình xuất thủ.

Rất nhiều khả năng, đối với Bạch Nhạc mà nói , bất kỳ cái gì một chút xíu sai lầm, đều có thể hội dẫn đến cái chết.

Dưới tình huống như vậy, hắn duy nhất có thể làm, chính là vững vàng, yên lặng nhìn thay đổi!

Ngay tại lúc đó, một con thuyền thật lớn lâu thuyền chậm rãi lái vào cái hải vực này, thân thuyền thượng cái kia Bắc Đẩu Thất Tinh, rõ ràng nói rõ người đến thân phận.

Mặc dù cách nhau cực xa, mọi người cũng y nguyên vẫn là có thể chứng kiến trên thuyền, lẳng lặng mà đứng người thanh niên kia.

Một bộ đồ đen, đã có một đầu xinh đẹp ngân, không có chút nào khí tức lộ ra ngoài, lại vẫn cứ lộ ra lau một cái tuyệt đại phong hoa.

Có vài người, tựa hồ đứng ở cái kia, nên là nhân vật chính.

Rất hiển nhiên, đối phương chính là như vậy người!

Dạng này người, nếu là xuất hiện ở trong đám người, tất nhiên sẽ bị hàng ngàn hàng vạn nữ nhân điên cuồng theo đuổi, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi nhìn lâu hai mắt, hơn nữa không thể không thừa nhận, cái này tao bao gia hỏa, xác thực quá tuấn tú.

Vô luận là cái kia một đầu ngân, vẫn là cái kia tuấn dật mặt, hay là vóc người hoàn mỹ, hoặc là cái kia có một khí chất, đều sẽ để cho người ta nhịn không được muốn nhìn nhiều vài lần.

Vệ Phạn Dạ!

Không cần bất luận kẻ nào giới thiệu, lúc này cho dù ai đều có thể đoán ra đối phương thân phận, trừ người trong truyền thuyết kia Vệ Phạn Dạ, toàn bộ Duyện châu, sợ cũng không người có thể có phần này phong hoa.

Dù cho là Bạch Nhạc cũng nhất định muốn thừa nhận, chính mình thấy hơn người bên trong, nếu nói là có năng lực đủ ổn áp hạ Vệ Phạn Dạ danh tiếng, sợ cũng chỉ có Vân Mộng Chân.

"Tiểu bạch kiểm!"

Bĩu môi, từ trong miệng phun ra ba chữ này, Bạch Nhạc rất nhanh thì đưa mắt thu hồi lại.

Lại như thế nào tao bao cũng là một nam nhân, cũng không phải mỹ nữ, có cái gì khán đầu?

Đương nhiên, cũng không phải là mỗi người đều có thể có Bạch Nhạc phần này đạm nhiên, Vệ Phạn Dạ xuất hiện, y nguyên vẫn là gây nên rối loạn tưng bừng.

Hơn nữa, theo Bắc Đẩu Tinh Cung lâu thuyền lái tới, xung quanh hắn đội thuyền cũng rốt cục 6 lục tục tiếp theo đi tới, đem một vùng biển này tụ tập lại.

Trong bầu trời đêm, ở trên cao nhìn xuống mắt nhìn xuống đây hết thảy, Nguyệt Lâm Tiên khóe miệng nhất thời nổi lên một tia lãnh ý.

"Tránh sao? Ngươi có thể trốn được đi đâu?"

Nhẹ giọng tự nói, đơn chưởng hơi hơi một trảo, trong một chớp mắt, Quảng Hàn Thiên Cung trong hư ảnh chợt chiếu ra lau một cái huyễn lệ ánh trăng, trực tiếp rơi vào trong sân trên người một người!

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc rồi đột nhiên hiện, một đạo ánh trăng thình lình xuyên thấu chính mình chiếc nhẫn trữ vật, trực tiếp bao phủ tại trên người mình!

Trong lòng lộp bộp một tiếng, Bạch Nhạc nhưng là nhất thời liền phản ứng kịp.

Khoảng cách quá gần, hơn nữa, chính mình chiếc nhẫn trữ vật bên trên, căn bản không có thiết hạ lợi hại gì cấm chế, loại tình huống này, tự nhiên ngăn cản không Quảng Hàn Thiên Cung cảm ứng, ánh trăng vừa rơi xuống liền trực tiếp bại lộ vị trí của mình.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, có thể Bạch Nhạc phản ứng nhưng là nửa

điểm không chậm, ý niệm trong đầu hơi động một chút , lệnh bài liền trực tiếp xuất hiện tại Bạch Nhạc trong tay, ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cả người chợt phóng lên cao, thẳng đến Quảng Hàn Thiên Cung vị trí bay qua.

Như thế ngoài ý muốn bại lộ cố nhiên là nguy hiểm, nhưng lại cũng chứng minh Quảng Hàn Thiên Cung nói đến cũng không phải vô căn cứ, càng không phải là Nguyệt Lâm Tiên hư cấu đi ra, kể từ đó, cầm trong tay lệnh bài, Bạch Nhạc liền rất có thể trước một bước bước vào Quảng Hàn Thiên Cung.

Nếu quả thật cùng nghe đồn, chỉ có Tinh Hải Cảnh phía dưới người mới có thể đi vào Quảng Hàn Thiên Cung, như vậy trước trốn vào, mới có thể để cho Bạch Nhạc nhiều hơn chút an toàn cam đoan.

Chí ít cho dù là bị người khác vây công, cũng hầu như tốt hơn muốn trực tiếp đối mặt tinh hải lão tổ.

Những thứ này nói rất dài dòng, nhưng trên thực tế, cũng bất quá chỉ là tại Bạch Nhạc trong đầu lóe lên sự tình.

Thậm chí rất nhiều người đều còn chưa phản ứng kịp đâu, Bạch Nhạc cũng đã trước một bước hướng về Quảng Hàn Thiên Cung bay qua

"Yến Bắc Thần!"

Chỉ là trong nháy mắt, liền lập tức có người phản ứng kịp, thân hình thoắt một cái, tiện lợi tức xuất thủ, hướng về Bạch Nhạc đánh tới.

"Giết hắn!"

Có người cầm đầu, cả đám người liền nhất thời sôi trào.

Trước đó lệnh bài tại Yến Bắc Thần trong tay còn vẻn vẹn chỉ là một cái

đồn đãi, nhưng bây giờ, nhưng là tất cả mọi người chính mắt thấy cái này cảnh tượng kỳ dị, cứ việc trên thực tế, còn không người biết tấm lệnh bài kia, đến tột cùng có thể đưa đến cái dạng gì tác dụng, có thể loại bảo vật này, tự nhiên cũng vẫn là cướp được trong tay mình tương đối yên tâm.

Còn có Yến Bắc Thần Ma Quân truyền nhân thân phận, thì càng là làm cho tất cả mọi người đều có giết hắn lý do.

Có thể nói, từ Yến Bắc Thần thân phận bại lộ một khắc này, hắn cũng đã là người người kêu đánh, cả thế gian đều là kẻ địch.

"Cút!"

Đấm ra một quyền, trước hết đối Bạch Nhạc xuất thủ người kia, mới vừa xuất hiện ở Bạch Nhạc trước mặt, liền trực tiếp bị một quyền đánh bay ra ngoài, dù là đều là tinh cung sơ kỳ, thậm chí ngay cả ngăn cản một quyền tư cách cũng không có, bực này cường hãn cũng thật càng đâm kích đáo người khác.

Chỉ là, đối với bây giờ Bạch Nhạc mà nói, cái này còn còn thiếu rất nhiều!

Đánh bay một cái, qua trong giây lát liền sẽ có nhiều người hơn đuổi theo ngăn cản, cứ như vậy ngắn ngủi một khoảng cách, nhưng đối với bây giờ Bạch Nhạc mà nói, lại quả thực tựa như một đạo rãnh trời!

Trong đám người, Ẩn Tâm cùng Chung Diễm cơ hồ là liếc mắt liền nhận ra Bạch Nhạc, chỉ là trừ trong đôi mắt lộ ra lau một cái vẻ phức tạp bên ngoài, cũng vẫn như cũ cái gì cũng sẽ không làm, thậm chí còn, cũng đồng dạng đang trầm mặc mấy hơi thở sau đó, gia nhập vây công hàng ngũ!

Cả thế gian đều là kẻ địch!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 504: Lực chiến quần hùng

Thông Thiên Ma Công toàn lực bạo, giờ khắc này Bạch Nhạc phảng phất đem toàn bộ tiềm lực đều nghiền ép đi ra.

Loại này cả thế gian đều là kẻ địch cảm giác, cũng giống như để cho Bạch Nhạc toàn thân nhiệt huyết đều triệt để dấy lên tới.

Chiến! Chiến! Chiến!

Mỗi đấm ra một quyền, đều mang một cổ bài sơn đảo hải lực lượng, phảng phất có thể phá hủy ngăn ở trước mặt tất cả trở ngại.

Mỗi một phần ma khí, mỗi một phần Huyết Nhục Lực Lượng, phảng phất đều vào giờ khắc này hoàn mỹ thả ra ngoài, nhập vi lực khống chế, cũng làm cho Bạch Nhạc có thể hoàn mỹ khống chế được đây hết thảy lực lượng.

Khắp trời công kích, Bạch Nhạc tự nhiên không có khả năng hoàn toàn ngăn cản xuống, có thể Thông Thiên Ma Thể lại đủ để giúp hắn trung hoà rất lớn một phần lực lượng, chỉ cần không phải chân chính công kích trí mạng, Bạch Nhạc thậm chí đều không cần tránh.

Cũng chính bởi vì vậy, cho dù là tại nhiều người vây công như vậy bên trong, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là có thể rất cứng miễn cưỡng xô ra một con đường.

"Coong!"

Một tiếng thanh thúy kiếm minh vang lên, Bạch Nhạc quả đấm thình lình

nện ở một đạo kiếm quang phía trên, trong nháy mắt, cái kia khủng bố kiếm khí úp mặt mà đến, lợi hại kiếm khí mặc dù vô pháp tách rời Bạch Nhạc làn da, nhưng cũng trong nháy mắt để cho hắn tay áo hóa thành miếng vải tan theo gió!

Cái này cũng là lần đầu tiên có người khiến cho Bạch Nhạc dừng bước lại!

Chung Diễm!

Nhìn gần trong gang tấc mặt, Bạch Nhạc hơi nhíu mày, lại cuối cùng không nói gì.

Ngay tại lúc đó, phía sau chợt bốc lên lau một cái cảm giác nguy cơ, cơ hồ là bản năng lắc một cái thân thể, không tiếng động lãnh kiếm như là như rắn độc, cơ hồ là lau Bạch Nhạc cái cổ chém tới.

Ẩn Tâm!

Trước đó vẫn còn ở trên thuyền giữ rượu ngôn hoan bằng hữu, chỉ chớp mắt là được nhất kẻ địch đáng sợ, loại này sai vị quan hệ, đối với Bạch Nhạc tâm lý cũng cũng là một cái trùng kích!

Cứ việc, trên thực tế hắn đã sớm đã làm tốt chuẩn bị, có thể làm đây hết thảy thật sinh thời sau khi, cũng vẫn là để cho hắn có một loại khó diễn tả được cảm giác đè nén.

Tối trọng yếu là, vô luận như thế nào hắn cũng không thể lui!

Lui, liền có nghĩa là chết!

Hô hấp ở giữa, tinh cung chợt nổi lên, bàng bạc lực lượng trong nháy mắt phún ra ngoài, không có chút nào dài dòng, Bạch Nhạc trong nháy mắt hóa quyền vì chưởng, thuận thế hướng về Chung Diễm kiếm phong

đập tới.

Oanh!

Trong nháy mắt giao phong, Chung Diễm kiếm trong tay ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc đánh nghiêng ba tấc, ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cùng Chung Diễm sượt qua người, như một đạo như sao rơi, tiếp tục hướng về Quảng Hàn Tiên Cung vị trí rơi xuống.

Có thể chỉ là trong chớp nhoáng này trở ngại, cũng đủ làm cho nhiều người hơn đuổi tới, trong tích tắc, Bạch Nhạc đi về phía trước trên phương hướng, liền cơ hồ bị đủ loại công kích bao phủ.

Bạch Nhạc thân thể quá linh hoạt, cho dù là mọi người vây công, muốn trúng mục tiêu Bạch Nhạc cũng cũng không dễ dàng, nhưng nếu như chỉ là phong kín lối đi, vậy coi như dễ dàng nhiều.

Cho dù ai đều thấy rõ ràng, chỉ cần ngăn cản Yến Bắc Thần bước vào Quảng Hàn Thiên Cung, chính là Yến Bắc Thần có ba đầu sáu tay, cũng đều phải chết ở chỗ này.

Người khác nhìn ra, Bạch Nhạc tự nhiên cũng đồng dạng nhìn ra, cho nên, dù là trước mặt là núi đao biển lửa, hắn cũng nhất định phải kiên trì xông qua, bởi vì chỉ có xông qua mới có một chút hi vọng sống!

"Thôn thiên!"

Tránh cũng không thể tránh, cũng sẽ không cần tránh, trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, Bạch Nhạc một đầu liền trực tiếp đâm vào cái kia mảnh nhỏ bị vô số công kích bao phủ khu vực, ngay tại lúc đó, trực tiếp thi triển Thôn Thiên Quyết, mạnh mẽ thôn phệ xung quanh tất cả lực lượng!

Trong một chớp mắt, Bạch Nhạc phía sau liền hiện ra nhất tôn hình

người hư ảnh.

Cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân, liền giống như cá voi hút nước, trong nháy mắt đem đại bộ phận công kích trực tiếp cắn nuốt.

Còn lại một bộ phận, cho dù là rơi vào Bạch Nhạc trên người, cũng rất nhanh bị cường đại Thông Thiên Ma Thể triệt tiêu mất, đã rất khó đối Bạch Nhạc tạo thành cái gì tính thực chất thương tổn.

Thôn Thiên Quyết!

Đối với phần lớn người mà nói, mặc dù đã sớm nghe nói qua Thôn Thiên Quyết tên, nhưng lại cũng là lần đầu tiên tận mắt chứng kiến Thôn Thiên Quyết khủng bố!

Giờ khắc này, bọn hắn mới chính thức ý thức được, vị này Thông Thiên Ma Quân truyền nhân cường đại bao nhiêu!

Chí ít hơn mười vị Tinh Cung Cảnh cường giả xuất thủ phong tỏa, vậy mà liền cứng như thế miễn cưỡng bị Thôn Thiên Quyết cắn nuốt, Bạch Nhạc tốc độ, thậm chí tựa hồ cũng không có chịu đến bất kỳ ảnh hưởng gì, cứ như vậy ngạnh sinh sinh đụng tới.

Dạng này lực lượng, quả thực nghe rợn cả người!

Nhưng mà, vào thời khắc này, nguyên bản một mực đứng ở lâu thuyền thượng chưa từng xuất thủ Vệ Phạn Dạ lại đột nhiên động, trong tích tắc, kiếm trong tay liền phảng phất hóa thành một đạo ngân sắc lưu quang, rõ ràng còn cách nhau cực xa, lại vẫn cứ bước nhỏ tới, thẳng đến Bạch Nhạc mà đến.

Kiếm chưa đến, Bạch Nhạc liền đã ngửi được một loại khí tức tử vong, phảng phất rõ ràng cũng chỉ một kiếm này, lại nếu so với trước kia tất cả mọi người vây công đều càng nguy hiểm!

"Bạo!"

Căn bản không còn dám có chút do dự, trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền trực tiếp đem thân ngoại hóa thân nổ lên, vừa mới cắn nuốt những lực lượng kia chợt cuốn ngược mà ra, trong nháy mắt hóa thành một đạo huyễn lệ bức tường ngăn cản, ngạnh sinh sinh đem cái này một kiếm đở được.

Giờ khắc này Vệ Phạn Dạ, giống như là vì Bạch Nhạc chịu cái này hơn mười vị Tinh Cung Cảnh cường giả liên thủ một kích!

Ùng ùng!

Nổ vang, cái kia một đạo ngân sắc lưu quang vậy mà ngạnh sinh sinh tại đây tăng vọt bên trong, chém ra một con đường đến, chỉ là, tốc độ nhưng cũng đúng là vẫn còn bị giảm hạ xuống!

Cứ việc Vệ Phạn Dạ bản thân không hề tổn hại, nhưng lại y nguyên vẫn là bị Bạch Nhạc kéo dài khoảng cách.

Nhìn một màn này, tất cả mọi người tâm cũng không khỏi hít sâu một hơi!

Vô luận là Thôn Thiên Quyết cái kia uy lực kinh khủng, vẫn là Vệ Phạn Dạ cái này như mộng ảo

một kiếm, đều làm cho tất cả mọi người trong lòng hung hăng run lên!

Cái này còn là người sao?

Tất cả mọi người là Tinh Cung Cảnh, chênh lệch có muốn hay không rõ ràng như vậy?

Ngươi Yến Bắc Thần cùng Vệ Phạn Dạ cũng bất quá cũng còn chỉ là tinh cung sơ kỳ mà thôi a.

Mà giờ khắc này, Bạch Nhạc khoảng cách Quảng Hàn Thiên Cung khoảng cách, đã chỉ còn vẻn vẹn trăm mét khoảng cách, khoảng cách như vậy, đối với Tinh Cung Cảnh cường giả mà nói, nhất định chính là chớp mắt đã áp sát.

Nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, nguy hiểm nhưng nơi nào dễ dàng như vậy đi qua!

Vô luận là những thứ này Tinh Cung Cảnh cường giả vây công, vẫn là Vệ Phạn Dạ xuất thủ, đều chẳng qua chỉ là khai vị ăn sáng mà thôi, căn bản chưa nói tới chân chính uy hiếp.

Một vòng trăng lạnh chợt từ không trung rơi rụng, hóa thành một đạo kiếm quang trực tiếp chém về phía Bạch Nhạc yếu hại.

Ngay tại lúc đó, không trung cái kia tuyệt mỹ dáng người cũng rốt cục xuất hiện ở tất cả mọi người trước mặt!

Vân Mộng Chân!

Vị này Đạo Lăng Thánh Nữ rốt cục vẫn phải xuất thủ, một kiếm này nhìn như đơn giản, nhưng lại lộ ra một cổ không thể địch nổi lực lượng, xé rách hư không, chém giết tất cả!

Một kiếm này, có thể lay động tinh hải!

Vô luận là Thôn Thiên Quyết, vẫn là Thông Thiên Ma Thể đều căn bản là không có cách ngăn lại một kiếm như vậy.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đây mới thực sự là nhất gần sát tử vong một kích!

Hô!

Từ tâm thở ra một hơi, một tay một trảo, cái kia một thanh thanh sắc cổ xưa trường kiếm chợt tới tay, thậm chí ngay cả muốn cũng không kịp muốn, giơ tay lên chính là một kiếm nghênh đón!

Thần kiếm Côn Ngô!

Đối mặt Vân Mộng Chân kinh khủng này một kích, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn bị buộc vận dụng Côn Ngô Kiếm.

Không phải hắn không rõ bại lộ Côn Ngô Kiếm hậu quả, mà là hắn đã không có hắn bất kỳ biện pháp nào, không sử dụng Côn Ngô Kiếm, Vân Mộng Chân một kiếm này cũng đã đủ để chém giết hắn!

"Phốc!"

Thân ở không trung, trong nháy mắt kiếm phong giao thoa, khủng bố kiếm khí nhập vào cơ thể mà vào, cho dù là tay cầm Côn Ngô Kiếm, Bạch Nhạc cũng căn bản không có khả năng không hề tổn hại ngăn lại một kiếm này.

Phun ra một ngụm máu, Bạch Nhạc cả người chợt gấp rơi rơi!

Ngay tại lúc đó, bị Bạch Nhạc gắt gao khóa tại lòng bàn tay lệnh bài đột nhiên toát ra lau một cái huyễn lệ ánh sáng, trong nháy mắt bọc lại Bạch Nhạc hóa thành một đạo lưu quang, xé rách hư không, trực tiếp biến mất ở Quảng Hàn Thiên Cung hư ảnh bên trong.

Đối với người khác mà nói, tựa hồ chỉ là hư huyễn hình chiếu Quảng Hàn Thiên Cung có lệnh lá bài, liền phảng phất trong nháy mắt hóa thành chân thực tồn tại, trực tiếp đem Bạch Nhạc tiếp dẫn đi vào!

Trừ cái đó ra, cho dù là Vân Mộng Chân cái kia tàn dư kiếm quang cũng giống như chém vào trống đi, trực tiếp từ hư ảnh phía trên xuyên qua, rơi vào trong biển, nổi lên một mảnh đợt sóng.

Nhìn tận mắt đây hết thảy, toàn bộ hải vực trong nháy mắt này, phảng phất đều triệt để sôi trào.

Không có cái gì một màn này càng có sức thuyết phục!

Quảng Hàn Thiên Cung cũng không phải là một cái giả tạo truyền thuyết, mà là rõ ràng thật tồn tại, hơn nữa ngạnh sinh sinh để cho Bạch Nhạc chịu lấy nhiều người như vậy truy sát chạy đến đi, trong lúc này thậm chí còn bao quát Đạo Lăng Thánh Nữ một kích!

Đây hết thảy, đều có vẻ thực sự quá chấn động, cho dù là những thứ này những thiên tài, trong lúc nhất thời cũng vẫn như cũ vô pháp phục hồi tinh thần lại.

Quan trọng hơn là, theo Bạch Nhạc tiến nhập Quảng Hàn Thiên Cung, cái kia hư huyễn trước cung điện, chợt xuất hiện một đạo mơ hồ quang môn, đang chậm rãi mở ra!

Chính như trước đó truyền thuyết, cái kia một khối lệnh bài, chính là mở ra Quảng Hàn Thiên Cung lời dẫn, mà cũng không phải là chỉ có sở hữu lệnh bài người mới có thể bước vào Quảng Hàn Thiên Cung.

Chỉ là có thể so người khác sớm hơn đi vào một thời gian ngắn mà thôi.

Cái này hiện, liền nhất thời khiến người khác càng hưng phấn.

Dù sao, đối với đại đa số người mà nói, đánh chết Bạch Nhạc cũng bất quá chỉ là thứ yếu, bọn hắn có thể bước vào Quảng Hàn Thiên Cung đến tìm kiếm cơ duyên, đây mới là nhất chuyện trọng yếu.

Xác định điểm này, so với cái gì đều trọng yếu!

Không giống với người khác, giờ khắc này Vân Mộng Chân nhưng là gắt gao nhíu mày.

Quảng Hàn Thiên Cung đối với nàng tuy cũng là một cái mê hoặc, có thể so sánh dưới, cái gì cũng không bằng Côn Ngô Kiếm tới trọng yếu!

Trong nháy mắt đó, nàng là thật mới gặp lại Côn Ngô Kiếm.

Thật là lấy trong tưởng tượng khác biệt, đối phương cũng không phải là mạnh mẽ thôi động Côn Ngô Kiếm, mà là thiết thật đã lệnh Côn Ngô Kiếm nhận chủ, bằng không căn bản không có khả năng thôi động Côn Ngô Kiếm bản thân lực lượng ngăn lại nàng một kích kia!

Thật là. . . Điều này sao có thể?

Không ai so với nàng quen thuộc hơn Côn Ngô Kiếm, cho dù là Thông Thiên Ma Quân lúc còn sống, cũng vô pháp mạnh mẽ luyện hóa Côn Ngô Kiếm, bằng không sẽ chỉ làm Côn Ngô Kiếm mất đi linh tính, hóa thành sắt thường, nàng vẫn luôn cho rằng Yến Bắc Thần mặc dù đạt được Côn Ngô Kiếm, cũng chỉ có thể lấy bí pháp nào đó tới mạnh mẽ thôi động!

Thậm chí nàng vẫn luôn tự tin, chỉ cần đối phương dám ở trước mặt nàng sử dụng Côn Ngô Kiếm, nàng là có thể bằng vào bản thân cùng Côn Ngô Kiếm liên hệ, mạnh mẽ thu hồi Côn Ngô Kiếm!

Thật là đây hết thảy dự định, đều ở đây vừa mới trong nháy mắt đó triệt để thất bại.

Côn Ngô Kiếm vậy mà thật đã nhận chủ, cho dù là nàng cũng đã vô pháp mạnh mẽ đến đâu khống chế Côn Ngô Kiếm.

Đây quả thực phá vỡ nàng nhận thức, cũng làm cho nàng khó mà tin được.

Một cái ma tu, bằng cái gì có thể lệnh Côn Ngô Kiếm nhận chủ, lẽ nào vị kia Thông Thiên Ma Quân thật là mạnh mẽ đến loại này gần như không gì làm không được cấp độ sao? Đây cũng quá khoa trương a!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 505: Quảng Hàn Thiên Cung khảo nghiệm

"Phốc!"

Mới vừa bước vào Quảng Hàn Thiên Cung, Bạch Nhạc liền lại là phun ra một ngụm máu đến, Vân Mộng Chân một kiếm kia quá kinh khủng, cho dù là hắn đã vận dụng Côn Ngô Kiếm lực lượng, cũng vẫn như cũ không thể hoàn toàn ngăn trở, cho tới giờ khắc này cũng vẫn như cũ nôn ra máu không thôi.

Đây là Thông Thiên Ma Thể đủ quá cường hãn, bằng không sợ là một kích này cũng đủ để cho hắn nội tạng vỡ vụn trực tiếp trọng thương, thậm chí là vẫn lạc.

Nhưng mà, đối với Bạch Nhạc mà nói, trên thân thể chút thương thế này, so với trong lòng hắn thống khổ, vẫn như cũ có thể nói là bé nhỏ không đáng kể.

Bạch Nhạc vẫn luôn biết, một khi hắn bại lộ thân phận, Vân Mộng Chân tất phải sẽ không đối hắn hạ thủ lưu tình, từ hắn thu được Thông Thiên Ma Quân truyền thừa, trở thành cái này Ma Quân truyền nhân thời điểm trở đi, hắn cũng đã tại Đạo Lăng Thiên Tông, cùng Vân Mộng Chân vị này thánh nữ trở thành tử địch.

Lúc trước tại Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi bên trong, trực tiếp giết chết Vân Mộng Chân, đối với hắn mà nói, mới là đơn giản nhất trực tiếp phương thức xử lý.

Có thể hết lần này tới lần khác. . . Bạch Nhạc xuống tay không được!

Thậm chí còn tại sau đó ở chung một chỗ, thật đối Vân Mộng Chân sản sinh sâu đậm cảm tình, mặc dù hai người ai cũng không có đề cập qua, có thể trên thực tế, ai cũng rõ ràng, bọn hắn bây giờ quan hệ, chính là tình lữ!

Cứ việc phần cảm tình này chỉ có thể chôn ở tâm, không thể cùng bất luận kẻ nào, thậm chí cũng vô pháp cùng đối phương nói hết, nhưng này một điểm vẫn không có bất kỳ thay đổi nào.

Nhưng đối với Vân Mộng Chân mà nói, nàng dứt bỏ không được là cái kia Linh Tê Kiếm Tông đệ tử Bạch Nhạc, mà không phải cái này tung hoành thiên hạ Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần.

Trước đó, Bạch Nhạc vẫn luôn lừa mình dối người không ngừng lựa chọn bỏ qua điểm này.

Nhưng vừa vặn một kiếm này, nhưng là triệt để để cho hắn thức tỉnh.

Khi hắn chính đang từng bước nỗ lực đuổi kịp Vân Mộng Chân cước bộ thời điểm, cũng đồng dạng bị ép đối mặt vấn đề như vậy.

Hắn nhất định phải không tiết diện đối Vân Mộng Chân truy sát!

Chỉ cần hắn còn dám dùng cái thân phận này xuất hiện, đây chính là hắn chạy trốn không số mệnh.

Loại này cảm giác đè nén thấy, thậm chí để cho Bạch Nhạc có chút không thở nổi.

Hắn không biết nên làm sao lấy hiện tại loại thân phận này tới đối mặt Vân Mộng Chân, thậm chí ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ. . . Nhưng hắn lại đã định trước nhất định muốn đối mặt cái hiện thực này.

Đây mới là hiện thực tàn khốc nhất địa phương!

"Ta không tin mệnh!"

Yên lặng hồi lâu, Bạch Nhạc rốt cục vẫn phải ngẩng đầu, trong mắt lần nữa khôi phục vài phần ngày xưa thần thái, tự tay xóa đi khóe miệng vết máu.

Lúc trước tại Linh Tê Kiếm Tông, Vân Mộng Chân cùng hắn chia tay thời điểm, hắn liền từng nói qua câu nói này.

Hơn nữa, cho tới nay, Bạch Nhạc đều ở đây hướng về phía này mà nỗ lực.

Cứ việc theo thực lực đề thăng, hắn bây giờ mới càng có thể nhận rõ trong lúc này gian nan, có thể trái tim kia nhưng thủy chung chưa từng thay đổi!

Hắn đối Tiêu Hành Nhất nói qua không quên bản tâm, bây giờ cũng đồng dạng phải dùng những lời này để cổ vũ chính mình.

Chính như vừa mới ở bên ngoài gặp được trắc trở, vô luận cỡ nào nguy hiểm, gian nan dường nào, hắn đều không có đường lui, chỉ có thể như thế tiếp tục đi tới đích.

Hoặc là thành công, hoặc là chết ở trên con đường này, lại không có loại thứ ba lựa chọn!

Thu nhiếp một chút tâm thần, Bạch Nhạc lúc này mới quan sát cảnh vật chung quanh.

Xung quanh một đám mây sương mù bao phủ, hoàn toàn mờ mịt bạch, phảng phất liền đưa thân vào trong tầng mây, căn bản là không có cách phân rõ phương vị.

Mà bây giờ, Bạch Nhạc đứng tại một tầng mây phía trên.

Duy nhất có thể xác định là, nơi đây không gian là cùng bên ngoài triệt để tách rời mở ra.

Phục hồi tinh thần lại, Bạch Nhạc lập tức ý thức được, dù là hắn bằng vào lệnh bài trước tiến đến một bước, dùng không bao lâu, người khác cũng giống vậy hội truy vào đến, đối với hắn mà nói, nguy cơ cũng không có giải trừ, thậm chí có thể nói là mới bất quá mới vừa bắt đầu mà thôi.

Mà hắn ưu thế duy nhất, chính là vượt lên đầu đối phương cái này một chút xíu thời gian, quý giá này thời gian, cũng không thể dùng để bi thương xuân tổn thương Thu!

Cúi đầu, Bạch Nhạc lần nữa đem lực chú ý rơi vào trong tay tấm lệnh bài kia phía trên.

Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc rất vui sướng biết đến, bây giờ chính mình vị trí hoàn cảnh, thật liền cùng trên lệnh bài điêu khắc tình cảnh rất tương tự, chỉ là trong hiện thực Quảng Hàn Thiên Cung càng mênh mông hơn mà thôi.

Những thứ này mây mù bản thân cũng không có ý nghĩa quá lớn, chân chính then chốt, phải là giấu ở những thứ này mây mù ở giữa cái kia một vòng Hàn Nguyệt!

Chỉ là làm như thế nào tìm, nhưng liền không có cái gì minh xác chỉ thị.

Do dự một chút, Bạch Nhạc rốt cục vẫn phải bước ra một bước, ly khai cái này một tầng mây đi về phía trước.

Nhưng mà, bước ra tầng mây này trong nháy mắt, Bạch Nhạc lúc này mới đột nhiên phát hiện, chính mình phảng phất trong nháy mắt mất đi

bảo hộ, nhất thời liền có một loại cực kỳ cường liệt không trọng cảm giác, cả người trực tiếp hướng dưới tầng mây rơi xuống!

Giờ khắc này Bạch Nhạc mới ý thức tới, cũng không phải là nơi đây tầng mây có cái gì đặc thù, mà là vừa mới lúc đi vào, Quảng Hàn Thiên Cung đối với kiềm giữ lệnh bài hắn có một cái tạm thời bảo hộ làm bằng máy, chờ hắn ly khai cái kia một tầng mây thời điểm, loại này bảo hộ liền tiêu thất.

Ý niệm trong đầu hơi hơi nhất chuyển, Bạch Nhạc nhất thời mắc đi cầu biết đến, có thể Quảng Hàn Thiên Cung mở ra, bản thân liền có nghĩa là một trận khảo nghiệm!

Chỉ có đi qua khảo nghiệm người, mới có thể từ Quảng Hàn Thiên Cung bên trong đạt được khen thưởng, mặt khác, thì sẽ trực tiếp bị loại bỏ đi ra ngoài, thậm chí nếu như tàn khốc hơn một điểm, nói không chừng còn sẽ có chết nguy hiểm.

Cũng chỉ có dạng này mới có thể nói thông!

Quảng Hàn Thiên Cung vốn cũng không phải là Đông Hải Tiên Đảo vốn có, chỉ là vốn là để lại đây di tích mà thôi, cho dù là Nguyệt Lâm Tiên cũng căn bản là không có cách chân chính khống chế nắm giữ Quảng Hàn Thiên Cung, cho nên mặc dù Mâu Kình Thần bắt được tấm lệnh bài này, cũng vẫn luôn còn không có đi vào.

Bất quá, đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này bản thân chính là một chuyện tốt.

Nếu như không có khảo nghiệm, như vậy phía sau theo vào người đến, phản ứng đầu tiên chính là tiếp tục đuổi giết hắn, nhưng hôm nay bọn hắn nhưng cũng nhất định muốn phía trước đối mỗi người khảo nghiệm, chân chính có nhàn rỗi tới tiếp tục đuổi giết người một nhà liền muốn thiếu nhiều.

Giả sử mình có thể một mực kiên trì đến cuối cùng, đi qua Quảng Hàn Thiên Cung khảo nghiệm, có thể cũng có thể thu được càng khả quan hồi báo, dùng cái này tới hóa giải bây giờ nguy hiểm cũng chưa biết chừng.

Nghĩ rõ ràng điểm này, Bạch Nhạc nhất thời liền ung dung rất nhiều, Thông Thiên Ma Công lần nữa thi triển ra, rất nhanh liền trên không trung ổn định thân hình, tiếp tục hướng phía trước bay đi!

Chỉ là, rất nhanh Bạch Nhạc liền phát hiện, ở chỗ này phi hành muốn thừa nhận áp lực, so với ở bên ngoài phần lớn!

Nếu như là tại ngoại giới, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, coi như là bay lên vài ngày cũng chưa chắc hội lực kiệt, nhưng hôm nay mới bất quá ngắn ngủi một hồi, ma khí tiêu hao cũng đã vô cùng nghiêm trọng , dựa theo bây giờ loại tình huống này tiếp tục nữa, chỉ sợ liền nửa canh giờ cũng chưa chắc chống đỡ xuống dưới.

Bản thân này cũng rất kỳ quái!

Bởi vì dựa theo trước đó nhận được tin tức, dù là không đến Tinh Cung Cảnh người, cũng đồng dạng có thể nếm thử bước vào Quảng Hàn Thiên Cung, những cái kia Linh Phủ Cảnh đệ tử, cũng không bản thân lăng không phi hành, chung quy không đến mức vừa tiến đến liền trực tiếp bị ném chết, hoặc là trực tiếp bị loại bỏ a?

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Nhạc nhất thời không lại mạnh mẽ để cho mình ở lại không trung, mà là thuận thế hướng dưới tầng mây bay đi.

Quả nhiên, hạ xuống một khoảng cách về sau, Bạch Nhạc nhất thời liền cảm nhận đến trên người áp lực nhẹ rất nhiều.

Ánh mắt thuận thế hướng phía dưới, liền đột nhiên chứng kiến một mảnh hoang mạc.

Rất hiển nhiên những cái kia vô pháp phi hành người, liền sẽ trực tiếp rơi vào mảnh sa mạc hoang vu này phía trên, đối với bọn hắn mà nói, xông qua mảnh sa mạc hoang vu này, liền là người thứ nhất khảo nghiệm.

Có thể tất nhiên bây giờ còn có thể kiên trì, Bạch Nhạc đương nhiên sẽ không cam tâm cũng như vậy rơi vào hoang mạc phía trên, mà là lần nữa bay vào tầng mây, thử lấy tốc độ nhanh nhất bay về phía trước, nỗ lực trực tiếp xuyên việt mảnh sa mạc hoang vu này.

. .

Ngay tại Bạch Nhạc liều mạng bay về phía trước thời điểm, trên biển Đông, Quảng Hàn Thiên Cung đại môn cũng rốt cục triệt để mở ra.

Cơ hồ không có nửa điểm do dự, Vân Mộng Chân liền cái thứ nhất bay vào bên trong.

Theo sát, Vệ Phạn Dạ, Chung Diễm, Ẩn Tâm, Nhậm Bách Đào mấy người cũng đều lấy tốc độ nhanh nhất xông vào bên trong, đợi được những thứ này Tinh Cung Cảnh cường giả bước vào sau đó, những cái kia đi thuyền qua đây Linh Phủ Cảnh thiên tài, cũng theo sát vọt vào.

Dạng này cơ duyên đặt trước mặt, đảm nhiệm dù ai cũng không cách nào dễ dàng buông tha.

Ngay tại lúc đó, một đạo quỷ ảnh chợt xé rách hư không, cũng muốn nhảy vào bên trong, chỉ là người còn chưa tới trước cửa, Quảng Hàn Thiên Cung trước đó, liền đột nhiên lộ ra một vòng ánh trăng, chỉ là lau đi một điểm một bên, cái kia nỗ lực xông vào bên trong quỷ ảnh liền bị bức lui, thậm chí bị lau đi thân thể nhất thời liền tuôn ra tiên huyết!

"Âm Quỷ Vương, bằng ngươi chút bản lĩnh ấy cũng không cần thử, Quảng Hàn Thiên Cung di tích quy tắc không phải ngươi có khả năng

khiêu chiến! Cẩn thận bồi tính mệnh!"

Trong hư không, Nguyệt Lâm Tiên chậm rãi rơi xuống, trong mắt lộ ra một tia khinh thường bất sắc, lạnh lùng giễu cợt nói.

Sắc mặt có chút khó coi, Âm Quỷ Vương lại đúng là vẫn còn ẩn vào trong bóng tối, chưa từng mở miệng cãi lại.

Trên thực tế, đừng nói là Âm Quỷ Vương, cho dù là Nguyệt Lâm Tiên mình cũng không phải không có thử, nhưng cũng vô pháp khiêu chiến Quảng Hàn Thiên Cung quy tắc.

Thậm chí Nguyệt Lâm Tiên dám chắc chắc, coi như là Hóa Hư Cảnh cường giả thân chí, hơn phân nửa sợ cũng vô pháp mạnh mẽ xông vào Quảng Hàn Thiên Cung!

Thượng cổ đại giáo uy nghiêm không dễ dàng như vậy chịu đến khiêu khích.

Bất quá, Âm Quỷ Vương như thế một lần xông, nhưng cũng đồng dạng tuyệt hắn tinh hải lão tổ niệm tưởng.

Loại tình huống này, không ai nguyện ý mở miệng, chỉ là lẳng lặng nhìn mỗi người môn hạ đệ tử xông vào bên trong, tới tranh đoạt phần cơ duyên này.

Lạnh lùng nhìn đây hết thảy, Nguyệt Lâm Tiên cũng từ đầu đến cuối không có bất luận cái gì ngăn cản ý tứ, chỉ là khóe miệng thủy chung chứa đựng một nụ cười lạnh lùng.

Ngồi ở lâu thuyền bên trên, nhìn đây hết thảy, Bắc Đẩu lão tổ hơi hơi lắc đầu, nhẹ giọng nói, "Mỗi một người đều muốn chiếm tiện nghi, chỉ là. . . Hắn Nguyệt Lâm Tiên tiện nghi có tốt như vậy chiếm sao?"

So với việc người khác, hầu như cùng Nguyệt Lâm Tiên đấu cả đời Bắc Đẩu lão tổ tự nhiên rõ ràng hơn Nguyệt Lâm Tiên tính nết.

Từ trước đây còn chưa bước vào Tinh Hải Cảnh trước đó, Nguyệt Lâm Tiên bình sinh cùng người tranh đấu lại lúc nào bị thua thiệt?

Hắn hầu như có thể khẳng định, Nguyệt Lâm Tiên tự tay sáng lập cục diện này, tất phải mưu đồ cực đại, tuyệt không vẻn vẹn chỉ là vi dẫn Yến Bắc Thần tới vì Mâu Kình Thần báo thù đơn giản như vậy.

Nếu như sự tình khác, hắn căn bản sẽ không để cho Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử tham dự, càng sẽ không để cho Vệ Phạn Dạ cuốn vào bên trong.

Có thể hết lần này tới lần khác, lần này cục quá lớn, thậm chí liên lụy đến Đạo Lăng Thánh Nữ!

Loại tình huống này, hắn không có cách nào khác không nhúng tay vào, bằng không, chỉ sợ thì càng không ai có thể kềm chế được Nguyệt Lâm Tiên.

Không tiếng động ở giữa, Bắc Đẩu lão tổ ánh mắt phảng phất xuyên việt không gian, cùng Nguyệt Lâm Tiên đối mặt liếc mắt, chỉ là gắt gao trong nháy mắt, hai người liền phân biệt thu hồi ánh mắt, cho dù ai cũng không có nói nhiều.

Ván cờ này mới bất quá mới vừa bắt đầu, còn xa không có đến vạch trần lá bài thời điểm, dĩ nhiên là càng không phải là hai người phát sinh xung đột thời điểm.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 506: Cấm Linh Chi Địa

Trong cơ thể ma khí hao hết, Bạch Nhạc rốt cục vẫn phải bị ép rơi vào trên cánh đồng hoang.

Trên thực tế, lúc này, hầu như cũng đã đến Hoang Nguyên biên giới, nếu như Bạch Nhạc tiếp tục dẫn động tinh cung bên trong linh lực, là có nắm chặt bay thẳng ra Hoang Nguyên, thật là loại tình huống này, Bạch Nhạc vô luận như thế nào cũng nhất định muốn lưu một điểm lá bài, không dám thật làm cho chính mình ở vào hoàn toàn lực kiệt trạng thái dưới.

Rơi vào trên cánh đồng hoang, Bạch Nhạc nhất thời cảm thấy thân thể nặng nề rất nhiều, phảng phất mỗi bước một bước, nếu so với bình thường gian nan rất nhiều.

Thật giống như dưới chân mặt đất có một cổ rất mạnh dẫn lực, để cho người ta khó có thể di động.

Hoạt động một chút thân thể, Bạch Nhạc cũng không nhịn được cười khổ lên, rơi xuống dễ dàng, có thể tưởng tượng nếu bay lên khả năng liền trắc trở, cái này Quảng Hàn Thiên Cung, quả thực khắp nơi lộ ra khí tức quỷ dị.

Nguyên bản Bạch Nhạc muốn khôi phục một chút ma khí, nhưng lại đột nhiên hiện, xung quanh căn bản không có chút nào linh lực có thể hấp thu.

Phải biết, bản thân này cũng rất không bình thường, muốn gắn bó lớn như vậy một cái Quảng Hàn Thiên Cung vận chuyển, tất nhiên yêu cầu cực kỳ khổng lồ linh lực, nguyên bản nơi đây cần phải linh khí dồi dào mới đúng.

Dò xét tính phóng xuất ra một tia linh lực, nhưng mà Bạch Nhạc lại nhất thời hiện, linh lực mới vừa thả ra, liền trực tiếp bị hoang mạc thôn phệ, thậm chí căn bản là không có cách ở trong người hoàn thành tuần hoàn.

Cấm Linh Chi Địa!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc rồi đột nhiên phản ứng kịp.

Cái này một mảnh hoang nguyên, hắn là trong tin đồn Cấm Linh Chi Địa, ở chỗ này, căn bản thả ra không ra chút nào linh lực, tu hành giả cùng người thường cũng không có quá lớn sai biệt!

Đối với tu hành giả mà nói, dạng này địa phương, nhất định chính là một cơn ác mộng!

Đương nhiên, đối với Tinh Hải Cảnh cường giả mà nói, có thể chưa chắc sẽ chịu ảnh hưởng, nhưng ít ra tinh hải trở xuống, sợ là căn bản thoát khỏi không loại này cầm cố.

Cái này hiện, nhất thời để cho Bạch Nhạc tinh thần vì đó rung một cái!

Trước đó, hắn chỉ là muốn tách ra người khác vây công, nhưng hôm nay ở mảnh này cấm linh trong hoang mạc, lại cho Bạch Nhạc một loại khác lựa chọn phản kích!

Phải biết, ở chỗ này, Bạch Nhạc tồn tại một cái người khác xa không cách nào so sánh ưu thế, Thông Thiên Ma Thể!

Ở mảnh này cấm linh khu vực, thân thể cường hãn chi lực, nhất định chính là hoành hành vô kỵ lớn nhất vốn liếng.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc không khỏi nghĩ lên ở trên biển, cái kia bạo mưa gió lúc đêm, Chung Diễm nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, khắp nơi đi đánh cướp tình cảnh.

Loại chuyện như vậy, quả thực nghĩ như thế nào, làm sao thoải mái a!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, mảnh này cấm linh Hoang Nguyên, quả thực so cái kia bạo mưa gió lúc đêm còn muốn thoải mái a.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc khóe miệng nhất thời hiện lên lau một cái nụ cười rực rỡ, chẳng những không có tiếp tục hướng phía trước đi, ngược lại xuống quay đầu lại, quay người về phía sau chạy như bay.

...

"Đây là. . . Cấm Linh Chi Địa!"

Tại hoang mạc biên giới rơi xuống, Vân Mộng Chân không khỏi gắt gao nhíu mày.

Nguyên bản nàng cho rằng bằng nàng thực lực, làm sao cũng có thể bay thẳng ra mảnh này Hoang Nguyên, thật là theo thời gian đưa đẩy, nàng mới phát hiện, trong cơ thể linh lực tiêu hao càng lúc càng nhanh, đúng là vẫn còn buộc nàng tại Hoang Nguyên biên giới rơi xuống.

Nàng chưa kịp thở phào được một hơi, đi tìm Yến Bắc Thần phiền phức, liền trước hiện Cấm Linh Chi Địa.

Cái này hiện, cũng thật để cho nàng trong lòng hơi kinh hãi.

Bước vào Quảng Hàn Thiên Cung, nguyên bản nàng lớn nhất ỷ vào chính là tiếp cận Tinh Hải Cảnh tu vi, dựa vào phần thực lực này, nàng tại đây tinh hải lão tổ vô pháp tiến nhập Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, quả thực có thể nói vô địch.

Có thể hết lần này tới lần khác, vừa mới vừa tiến đến, hiện thực liền cho nàng đánh đòn cảnh cáo!

Giờ khắc này, Vân Mộng Chân quả thực hoài nghi, Nguyệt Lâm Tiên có phải hay không đã sớm biết Quảng Hàn Thiên Cung bên trong tình hình, cho nên mới sẽ yên tâm như vậy để cho mình tiến đến.

Hít sâu một hơi, Vân Mộng Chân lúc này nhận rõ một chút phương vị, tiếp tục hướng Hoang Nguyên đi ra ngoài, vô luận như thế nào, chỉ có rời đi trước mảnh này Cấm Linh Chi Địa, mới có thể để cho nàng có cảm giác an toàn!

Chỉ là, trong chỗ u minh nàng lại mơ hồ có một loại dự cảm, sợ rằng sự tình sẽ không như thế thuận lợi.

. . .

Sở hữu bước vào Quảng Hàn Thiên Cung người, rất nhanh đều đồng dạng rơi vào dạng này quẫn cảnh bên trong.

Vô luận là Tinh Cung Cảnh cường giả vẫn chỉ có Linh Phủ Cảnh đệ tử, đến nơi đây, tựa hồ hết thảy đều không phân biệt, mỗi một người đều bị lộng đầy bụi đất.

Bết bát hơn là, lần này bước vào Quảng Hàn Thiên Cung bản thân liền là Huyền Môn đệ tử cùng ma tu đều có, lẫn nhau ở giữa căn bản không có khả năng sống chung hòa bình.

Phải biết, ma tu tự nhiên thượng đối với thân thể rèn luyện liền muốn so Huyền Môn đệ tử càng mạnh hơn một chút, kể từ đó, những thứ này ma tu rất nhanh mắc đi cầu biết đến bên trong ngon ngọt, dùng không bao lâu, cũng đã bắt đầu có ma tu lợi dụng thân thể ưu thế, hướng Huyền Môn đệ tử động thủ.

Kể từ đó, ở thế yếu Huyền Môn đệ tử, liền không thể không bị ép lựa chọn bão đoàn, tới bảo trì về số người ưu thế.

Tinh Cung Cảnh cường giả cũng còn thôi, loại này xung đột cùng ảnh hưởng, tại Linh Phủ Cảnh đệ tử ở giữa có vẻ càng rõ ràng hơn.

Nhưng cũng chính là ở loại tình huống này xuống, bọn hắn lần nữa đụng vào đi vòng vèo mà đến Bạch Nhạc!

Trước hết đụng vào Bạch Nhạc thằng xui xẻo, chính là Đông Hải Tiên Đảo Nhậm Bách Đào!

Thực lực vẻn vẹn chỉ so với Bạch Nhạc cùng Vệ Phạn Dạ bọn hắn hơi thấp một điểm, Nhậm Bách Đào kiên trì thời gian lâu hơn một chút, dĩ nhiên là dễ dàng hơn đụng phải đi vòng vèo mà hồi Bạch Nhạc.

Khóe mắt quét Bạch Nhạc trong nháy mắt, Nhậm Bách Đào phản ứng đầu tiên chính là trốn!

Chỉ tiếc, tại đây Cấm Linh Chi Địa bên trong, hắn tốc độ mặc dù lại như thế nào nhanh, thì như thế nào có thể mau hơn tu luyện Thông Thiên Ma Thể Bạch Nhạc.

Mấy cái lên xuống ở giữa, Nhậm Bách Đào liền thẳng thắn bị Bạch Nhạc một cước gạt ngã.

"Yến Bắc Thần, ngươi làm cái gì?"

Cả người mới ngã xuống đất, Nhậm Bách Đào sắc mặt có vẻ khó coi dị thường, lớn tiếng quát mắng.

"Đánh cướp!"

Khóe miệng lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, Bạch Nhạc dù bận vẫn ung dung nhìn Nhậm Bách Đào mở miệng nói, "Chúc mừng ngươi, coi như cái thứ nhất bị ta gặp được người, ta sẽ lựa chọn lấy hết ngươi. . . Chính

mình bả chiếc nhẫn trữ vật giao ra đây, sau đó cởi hết quần áo ra a!"

Nghe được Bạch Nhạc, Nhậm Bách Đào nhất thời lộ ra vẻ kinh hoàng chi sắc, lớn tiếng mắng, " Yến Bắc Thần, ngươi muốn giới chỉ ta có thể cho ngươi, thật là hắn, muốn cũng không cần muốn!"

"Thật sao?"

Lười biếng liếc Nhậm Bách Đào liếc mắt, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói, "Cái này sợ rằng không phải do ngươi!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc thân thể chợt hóa thành một đạo tàn ảnh, một quyền trực tiếp hung hăng nện ở Nhậm Bách Đào trên bụng.

Nếu như tu vi còn ở, Nhậm Bách Đào nói cái gì cũng có thể giãy dụa một chút, nhưng hôm nay, đối mặt Thông Thiên Ma Thể gần như đại thành Bạch Nhạc, hắn nhưng là liền nửa điểm phản kháng chỗ trống cũng không có, cả người nhất thời bị một quyền này đập bay đi ra ngoài, quăng mạnh xuống đất.

Trong bụng một hồi phiên giang đảo hải, cả người cuộn mình đến một chỗ, lại không có giãy dụa khí lực.

Chậm rãi đi tới Nhậm Bách Đào trước mặt, Bạch Nhạc tùy ý từ trên tay hắn cướp đi giới chỉ, sau đó rút ra tùy thân Thu Hoằng Kiếm, xoát xoát mấy kiếm, đem Nhậm Bách Đào y phục đồng dạng cái nấu nhừ, chỉ để lại một điểm cuối cùng khố, lúc này mới thoả mãn gật đầu.

"Ngươi xem, sớm như thế hợp tác chẳng phải không cần chịu khổ sao? Ngoan, sẽ đem tay buộc lại, chúng ta có thể đi."

Cười tủm tỉm chỉ vào mặt đất bị kiếm chém thành vải rách cái y phục, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói, quả thực tựa như một cái ác ma!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 507: Hoành hành vô kỵ, trấn áp thiên kiêu

Bạch Nhạc không phải là không có nghĩ tới giết chết Nhậm Bách Đào.

Nhưng lúc này đây Quảng Hàn Thiên Cung tiến đến nhiều người như vậy, hắn cũng không thể toàn bộ giết đi qua a? Trước không nói có thể hay không làm được, mặc dù thật có thể, lấy Bạch Nhạc tính khí, cũng làm không ra loại này tàn nhẫn thích giết chóc sự tình tới a.

Huống chi, rất nhiều tình huống xuống, sát nhân mang đến lực uy hiếp, chỉ là yếu nhất một loại!

Bây giờ Bạch Nhạc muốn làm, là mượn cơ hội này hung hăng kinh sợ một chút những người này, để bọn hắn về sau chỉ cần thấy được chính mình liền toàn thân run run, không dám tiếp tục tới trêu chọc chính mình.

Cầm Nhậm Bách Đào tới làm cho này cái điển hình, hiệu quả vừa vặn!

Dùng vải rách mảnh nhỏ trói chặt Nhậm Bách Đào hai tay, Bạch Nhạc giống như là lưu cẩu lôi kéo Nhậm Bách Đào tiếp tục đi tìm người khác tung tích, toàn bộ quá trình, Nhậm Bách Đào liên tục bị xỉu vì tức hai lần, tuy nhiên cũng bị Bạch Nhạc không lưu tình chút nào đá tỉnh lại.

Hơn nữa uy hiếp nói, nếu như không phối hợp, ngay cả cuối cùng khố cũng phải cấp hắn nhổ, lôi kéo hắn thi thể diễu phố thị chúng.

Như vậy độc ác uy hiếp, may là Nhậm Bách Đào trái tim có mạnh đến đâu cũng không chịu nổi, một ngụm nha hầu như đều phải bị cắn, nhưng lại cuối cùng không tiếp tục dám phản kháng.

Trời có mắt rồi, qua nhiều năm như vậy, Nhậm Bách Đào bao lâu bị dạng này vũ nhục.

Cái loại cảm giác này, đơn giản là hận không thể chính mình chết mới tốt.

Bất quá, rất nhanh Nhậm Bách Đào liền cũng không cô độc.

Bạch Nhạc tốc độ rất nhanh, cũng không lâu lắm, liền đụng vào đệ nhị, người thứ 3.

Vô luận là Đông Hải Tiên Đảo người, vẫn là Bắc Đẩu Tinh Cung, hay hoặc giả là tông môn khác cường giả, đến Bạch Nhạc cái này, hưởng thụ đều là giống nhau đãi ngộ.

Chẳng những đem chiếc nhẫn trữ vật trực tiếp cướp đi, hơn nữa bả áo khoác lột, xé thành vải rách cái, đem tất cả mọi người hai tay đều buộc lại, tựa như chuỗi đường hồ lô buộc chung một chỗ, trùng trùng điệp điệp tiếp tục hướng phía trước đi.

Đương nhiên, bị bái chỉ còn một cái khố, cũng chỉ có Nhậm Bách Đào một cá nhân, hơn nữa, đối với những nữ nhân kia, Bạch Nhạc cũng vẫn rất có ưu đãi, xuyên nhiều cởi cái áo ngoài, bản thân liền mặc hở hang, thì may mắn tránh khỏi loại bi kịch này.

Bạch Nhạc mặc dù là ma tu, nhưng lại cuối cùng không có vô liêm sỉ đến loại kia phát rồ cấp độ.

Có thể cho dù là loại này tại Bạch Nhạc trong mắt đã phi thường ôn hòa phương thức, rơi vào trong mắt người khác khả năng liền có một chuyện khác.

Ngắn ngủi không đến nửa ngày thời gian bên trong, bị Bạch Nhạc bắt lại

Tinh Cung Cảnh cường giả, cũng đã đạt hơn gần mười người, đây đã là lần này xông vào Quảng Hàn Thiên Cung Tinh Cung Cảnh cường giả gần một nửa.

Không phải những người này vô dụng, thật sự là Thông Thiên Ma Thể quá mức hung hãn, đang không có linh lực chống đỡ tình huống dưới, chỉ dựa vào nhục thân chi lực, căn bản không có bất kỳ người nào có thể cùng Bạch Nhạc chống lại.

Đến lúc hoàng hôn, Bạch Nhạc rốt cục lại đụng vào người quen.

Khi thấy phía sau phía sau cái kia một chuỗi bị lôi kéo rời đi bầy lúc, Chung Diễm con mắt quả thực đều muốn trừng ra ngoài, cơ hồ là trong nháy mắt, quay đầu chạy.

Nhưng mà, người còn không có chạy ra hai bước đi, phía sau liền truyền đến Bạch Nhạc cái kia lo lắng thanh âm.

"Chung huynh, hiện tại lên, ngươi nhiều chạy một bước, ta liền cởi ra thêm ngươi một bộ y phục, không lừa già dối trẻ!"

". . ."

Trong nháy mắt, Chung Diễm thân thể liền không khỏi trở nên cứng đờ.

Có lòng muốn nếu không nghe, nhưng này sao nhiều tiền lệ đặt cái này, hắn thật là có chút không tức giận, vừa mới cứ việc chỉ là nhìn liếc qua một chút, nhưng hắn vẫn là nhận ra trong đội ngũ bị lấy hết y phục Nhậm Bách Đào, chỉ cần nghĩ đến chính mình cũng có thể sẽ thảm như vậy, Chung Diễm liền không khỏi có chút nhụt chí.

Dừng bước lại xoay người lại, Chung Diễm miễn cưỡng cố nặn ra vẻ tươi cười, "Yến huynh, chúng ta làm sao cũng coi như cùng uống qua rượu người quen, có việc dễ thương lượng."

"Đúng a, là người quen, đoạt lấy ta linh thạch người quen."

Nhếch miệng lên một nụ cười, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói.

"Ba cái linh thạch, liền ba cái linh thạch, còn chưa phải là ngươi ra, là cái kia bách sự thông ra." Nụ cười cứng ở trên mặt, Chung Diễm không ngừng bận rộn giải thích.

"Mặc kệ ai ra, vậy cũng luôn là ngươi cướp ta cái kia một phần, dù là chỉ là một cái linh thạch!" Nhún nhún vai, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

"Ta trả lại ngươi gấp mười lần, không đúng, một ngàn lần, gấp một vạn lần!" Chung Diễm không ngừng bận rộn chịu thua nói.

"Người một nhà, đừng nói khó nghe như vậy! Ngươi cướp ta một cái linh thạch, đưa ta một cái chiếc nhẫn trữ vật, cái này rất công bằng, có đúng hay không?" Khóe mắt quét Chung Diễm trên ngón tay, Bạch Nhạc không nhanh không chậm mở miệng nói.

". . ."

Công bằng, công bằng em gái ngươi a!

Chung Diễm bản thân tài phú không nói đến, trước đó tại bạo mưa gió lúc đêm, hắn nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của thật là thật là đoạt không ít người, bây giờ tốt, Yến Bắc Thần đây là muốn hắn một hơi thở toàn bộ nhổ ra, còn phải cấp lại thượng chính hắn, cái này khiến hắn làm sao có thể không nhức nhối.

Mí mắt đột nhiên vẩy một cái, Chung Diễm nhất thời cầm tùy thân trường kiếm, "Không có thương lượng?"

"Không có thương lượng!"

Nhìn Chung Diễm cầm kiếm tay, Bạch Nhạc y nguyên vẫn là cho ra một cái khẳng định đáp án.

Tại Quảng Hàn Thiên Cung ở ngoài, Chung Diễm cũng không có đối hắn nhận lấy khoan dung, bây giờ hắn tự nhiên cũng đồng dạng sẽ không đối Chung Diễm thủ hạ lưu tình, huống chi, Bạch Nhạc lại không dự định sát nhân, nếu thật là thủ hạ lưu tình, các loại (chờ) những người này sống quá bây giờ cửa ải này, chỉ sợ cũng chưa chắc là một chuyện tốt.

"Coong!"

Trong nháy mắt, trường kiếm chợt ra khỏi vỏ, Chung Diễm lúc này cười lạnh nói, "Yến huynh không khỏi cũng quá tự tin một ít, tất cả mọi người vô pháp vận dụng ma khí, một kiếm nơi tay, ta chưa chắc liền sẽ thua ngươi!"

"Vậy thì đến thử xem!"

Không chút phật lòng, Bạch Nhạc đạm nhiên đáp.

Vù vù!

Trong một chớp mắt, Chung Diễm lúc này ra tay trước, một kiếm trực tiếp hướng về Bạch Nhạc chém tới.

Thân là ma tu, Chung Diễm thân thể đồng dạng vô cùng mạnh mẻ, dù là vô pháp vận dụng ma khí, một kiếm này cũng đồng dạng vẫn là hiển hiện ra siêu cao kiếm đạo tiêu chuẩn, đổi người khác, chỉ sợ còn tưởng là thật vô pháp ngăn trở một kiếm này.

Đáng tiếc, hắn đối mặt người nhưng là Bạch Nhạc.

Nhìn đánh tới kiếm phong, Bạch Nhạc thậm chí một điểm tránh né ý tứ

cũng không có, cứ như vậy lộ ra một tay, trực tiếp bắt lại kiếm phong!

Sắc bén kiếm phong, bây giờ lại quả thực như là món đồ chơi, dễ dàng liền bị bắt bỏ vào bàn tay, đừng nói là đả thương đến Bạch Nhạc, quả thực liền một lớp da đều không thể cọ phá.

Gần như thối cốt cảnh đại thành Thông Thiên Ma Thể mạnh mẽ bao nhiêu, ngoại nhân căn bản là không có cách tưởng tượng.

Nếu như Chung Diễm có thể điều động tinh cung lực lượng, Bạch Nhạc tự nhiên không dám khinh thường như vậy, nhưng bây giờ. . . Thật không cảm giác được áp lực gì.

Một bước ở giữa, cái tay còn lại chợt hóa thành sống bàn tay rơi xuống, vừa đối mặt ở giữa, Chung Diễm kiếm trong tay nhất thời bị phách tay cướp lại.

"Kiếm không sai, ta vui lòng nhận."

Miễn cưỡng đáp một câu, Bạch Nhạc một tay vãn một cái kiếm hoa, Chung Diễm áo khoác cũng đồng dạng khó thoát vận rủi, trong nháy mắt bị chém vỡ.

Trợn mắt hốc mồm nhìn đây hết thảy, một cổ khí lạnh nhất thời từ chân dâng lên đỉnh đầu!

Hắn vừa mới còn dự định bắt chuyện người khác một chỗ phản kháng kia mà, nhưng này cũng bại thực sự quá nhanh đi, nhanh đến thậm chí để cho hắn đều có chút không phản ứng kịp.

Người nhục thân chi lực, làm sao lại bưu hãn tới mức này, cái này còn cho người ta đường sống sao?

Về phần người khác, nhưng là đã sớm chết lặng, Chung Diễm không là

người thứ nhất muốn phản kháng, cũng sẽ không là cuối cùng một cái!

Ở bên ngoài, Chung Diễm bản thân liền là thiên kiêu, cho dù là một đối một đối đầu Yến Bắc Thần, cũng chưa chắc hội rơi vào hạ phong, có ở cái này Cấm Linh Chi Địa ở giữa. . . Mọi người kết cục đều giống nhau!

Cái này tựa hồ nhất định chính là thượng thiên chuyên môn vì Yến Bắc Thần chế tạo thiên đường, để cho hắn có thể hoành hành vô kỵ, trấn áp thiên kiêu.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 508: Một vòng trăng tròn, vui quá hóa buồn

Trừ những thứ này Tinh Cung Cảnh cường giả bên ngoài, Bạch Nhạc liền Linh Phủ Cảnh cũng không buông tha, vô luận là Huyền Môn vẫn là ma tu, chỉ cần đụng vào, liền cùng nhau cướp sạch không còn, đem phía sau đội ngũ không ngừng lớn mạnh, đến bóng đêm phủ xuống thời giờ sau khi, Bạch Nhạc trên tay chiếc nhẫn trữ vật cũng đã nhiều không bỏ xuống được, chuyên môn dùng vải cái xuyến một cái xuyến tiện tay hoàn mang nơi cổ tay.

Trừ cái đó ra, cũng không thiếu túi đựng đồ, cũng đều buộc chung một chỗ treo ở trên eo, chợt nhìn đi lên, quả thực liền cùng trong thế tục những cái kia Bạo Hộ không có khác nhau chút nào.

Hết cách rồi, nửa điểm linh lực đều vận dụng không, bây giờ coi như là Bạch Nhạc cũng căn bản không mở ra chiếc nhẫn trữ vật, chỉ có thể như thế chấp nhận lấy.

Bất quá, không quan tâm bây giờ Bạch Nhạc hình tượng có vẻ có nhiều dế nhũi, nhưng lại cũng không có bất kỳ người nào dám cười nhạo hắn, thậm chí, mỗi khi ánh mắt hướng về những vật này thời điểm, khóe miệng cũng không khỏi có chút co quắp.

Cũng không biết đã có bao nhiêu người trong tối hối hận khuấy vào cái này bày trong nước đục.

Nếu như thời gian có thể đảo lưu, coi như đánh chết, bọn hắn cũng không chịu tiến nhập đây nên chết Quảng Hàn Thiên Cung.

Sắc trời dần dần tối lại, Bạch Nhạc cũng không có lại tiếp tục hắn đánh

cướp đại kế, mà là thuận thế tại nguyên chỗ dừng lại, suy tư bước kế tiếp kế hoạch.

Mảnh này Hoang Nguyên dù sao không nhỏ, hơn nữa theo đội ngũ lớn mạnh, hắn còn muốn bắt người cũng không dễ dàng như vậy.

Đến bây giờ, chí ít đã có gần một nửa mọi người bị hắn đánh cướp qua, bây giờ thu tay lại, cũng đã để cho hắn rất thỏa mãn.

Duy nhất tiếc nuối là, không thể đụng vào Vệ Phạn Dạ!

Trên thực tế, bây giờ Bạch Nhạc muốn bắt nhất chính là cái kia tao bao, đáng tiếc, trời không toại lòng người, không thể đụng tới, cũng cũng chỉ có thể thôi.

Lười biếng ngẩng đầu nhìn về phía thiên không, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút ngạc nhiên, cái này Quảng Hàn Thiên Cung đến tột cùng có bí mật gì.

Kể từ lúc này tình huống xem, tựa hồ cùng bên ngoài cũng không kém, đồng dạng sẽ có ngày sáng đêm tối phân chia, hơn nữa, vẫn như cũ có thể chứng kiến ánh trăng!

Chờ một hồi!

Đột nhiên, Bạch Nhạc đột nhiên nhớ tới cái gì, cẩn thận lần nữa quan sát một chút bầu trời đêm, lúc này mới đột nhiên hiện, trong bầu trời mặc dù có một vòng vừa mới lên trăng rằm, nhưng lại không có bất kỳ một ngôi sao!

Còn có, lúc ban ngày sau khi, mặc dù có ánh mặt trời, nhưng lại không nhìn thấy thái dương!

Những thứ này tựa hồ chỉ là rất chi tiết nhỏ, nhưng lại ẩn nhiên để cho

Bạch Nhạc trong lòng dâng lên một tia bất an, sự tình chỉ sợ không có đơn giản như vậy a!

Nheo mắt lại, Bạch Nhạc không khỏi lại nghĩ tới trên lệnh bài, cái kia giấu ở trong mây mù, nhỏ không thể thấy tàn nguyệt, như có điều suy nghĩ.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc rơi vào suy tư đồng thời, cũng không có chú ý tới, theo cái kia một vòng trăng tròn chậm rãi kéo lên, nguyên bản cấm linh Hoang Nguyên phía trên, vậy mà mơ hồ lộ ra một tia linh khí vết tích.

Bạch Nhạc không có nhận thấy được, thật là bây giờ bị hắn khi dễ một ngày người khác, nhưng lại cảm thụ thanh thanh sở sở!

Dù là bây giờ linh khí chỉ có yếu ớt một chút xíu, nhưng đối với những thứ này nửa điểm linh lực đều vận dụng không người mà nói, lại quả thực như là nắng hạn lâu ngày gặp trận mưa, để bọn hắn tâm một lần nữa dấy lên hy vọng!

Chung Diễm cùng Nhậm Bách Đào hai người, nên tính là bây giờ trong đám người này tu vi cao nhất, cũng là trước hết nhận thấy được loại biến hóa này.

Thừa dịp Bạch Nhạc quay lưng lại tử vẫn chưa nhìn bọn hắn cơ hội, hai người nhất thời dồn sức đánh thủ thế, làm ra miệng hình chỉ huy!

Nếu như tình huống bình thường xuống, nhiều người như vậy tự nhiên không có khả năng làm được kỷ luật nghiêm minh, đã sớm loạn.

Nhưng hôm nay nhưng là đã bị Bạch Nhạc khi dễ một ngày, thật vất vả có một tia thoát khốn hy vọng, mọi người nhưng là biểu hiện cực kỳ ăn ý, đồng tâm hiệp lực xúm lại tại Bạch Nhạc phía sau, cẩn thận khôi phục mỗi một điểm linh lực.

"Ừm?"

Từ trong trầm tư phục hồi tinh thần lại, Bạch Nhạc bản năng liền nhận thấy được một tia không đúng.

Bởi vì xung quanh thực sự quá an tĩnh.

Những người này mặc dù không dám phản kháng, tuy nhiên lại cũng cuối cùng không phải con rối, vẫn như cũ sẽ động, hội thấp giọng chửi bới, chí ít cũng sẽ ra một chút xíu thanh âm đến, thật là bây giờ xung quanh lại hoàn toàn yên tĩnh, nếu như không biết, sợ là phải lấy vì cũng chỉ có Bạch Nhạc một cá nhân ở chỗ này đây.

Không thể không nói, Bạch Nhạc phản ứng thực sự quá nhanh!

Một chút xíu dị thường cũng đủ để gây nên hắn cảnh giác, thậm chí cũng còn không kịp suy tư đến sinh cái gì, Bạch Nhạc bản năng cũng đã làm ra phản ứng!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trực tiếp liền từ mặt đất nhảy dựng lên.

Đối với Chung Diễm bọn hắn mà nói, vốn là vô cùng khẩn trương nhìn chằm chằm Bạch Nhạc nhất cử nhất động, Bạch Nhạc cái này khẽ động, tự nhiên cũng trong nháy mắt liền phản ứng kịp!

"Giết!"

Trong nháy mắt, tiếng hô "Giết" rung trời!

Thụ thương trói vải, bản thân liền là nhục nhã ý nghĩa lớn hơn, cũng chẳng có bao nhiêu tính thực chất ảnh hưởng, huống chi bây giờ mọi người đã khôi phục một điểm linh lực, kia liền càng không thành vấn đề, trong tích tắc, tất cả mọi người liền đồng thời tránh thoát vải ràng buộc,

có vũ khí nhổ vũ khí, không có vũ khí thẳng thắn liền trực tiếp vừa vặn nhào tới!

Mỗi người trong mắt đều hiện lên hồng quang, sát ý ngập trời!

Oanh!

Trong nháy mắt, vô số công kích rơi vào trên người, bị tập kích trong nháy mắt, Bạch Nhạc cái này mới phản ứng được, Cấm Linh Chi Địa, vậy mà hiệu quả trên diện rộng suy yếu, đã có thể làm cho những người này điều động linh lực!

Cứ việc, đã còn chịu đến một ít ảnh hưởng, không có khả năng vung ra toàn bộ thực lực đến, thậm chí vô pháp tế xuất tinh cung, có thể nhiều người như vậy a, dù là chỉ là khôi phục ba phần lực lượng, liên thủ lại, cũng cũng là một cổ cực kì khủng bố lực lượng.

Vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, Bạch Nhạc đổ ập xuống liền trực tiếp đập một thông đánh.

Cũng may mà là Thông Thiên Ma Thể đủ quá cường hãn, Bạch Nhạc phản ứng vừa nhanh, lúc này mới tách ra hơn phân nửa công kích, lăn trên mặt đất một vòng, mặc dù chật vật, nhưng lại cuối cùng không bị cái gì vết thương trí mệnh.

"Giết a, giết tên ma đầu này, đem chúng ta đồ vật cướp về!"

Trong lúc nhất thời tiếng giết ngập trời, những người này ban ngày đều bị Bạch Nhạc khi dễ lắm, bây giờ một khi tìm được hoàn thủ cơ hội, nơi nào còn có chút nào khách khí, từng cái đều dồn hết đủ sức để làm thẳng hướng Bạch Nhạc, tư thế kia, quả thực giống như là có thù không đội trời chung.

Lần này, nhưng là nhất thời đem Bạch Nhạc hù dọa hồn phi thiên ngoại!

Cái này phong cách vẽ không khỏi cũng chuyển quá nhanh một ít đi, nói xong Cấm Linh Chi Địa đâu? Không mang theo đùa người khác như vậy a!

"Không được, dừng tay, mọi người có việc dễ thương lượng a!"

Trong nháy mắt bị đánh chạy trối chết, Bạch Nhạc không ngừng bận rộn thét.

Chỉ là loại thời điểm này, nơi nào còn có người để ý đến hắn, hồi ứng với hắn trừ đáp ứng không xuể công kích, cũng chỉ có đủ loại độc ác chửi bới.

Ba mươi sáu kế chạy là thượng sách!

Vui quá hóa buồn Bạch Nhạc, nơi nào còn dám ở lâu, trong nháy mắt đem Thông Thiên Ma Công lực lượng thi triển đến mức tận cùng, nhanh như chớp hướng về xa xa bỏ chạy.

Chỉ là, Bạch Nhạc bản thân cũng đồng dạng phải bị Cấm Linh Chi Địa ảnh hưởng, đủ khả năng điều động lực lượng, cũng bất quá cũng chỉ là ba thành mà thôi, muốn bỏ qua những người này nào có dễ dàng như vậy.

Một đường kêu la om sòm chạy trốn, Bạch Nhạc tâm nhưng cũng đã mơ hồ đoán được vài phần chân tướng.

Cái kia một vòng trăng tròn, chính là đầu sỏ tai họa!

Ban ngày, Hoang Nguyên là Cấm Linh Chi Địa, nhưng đến buổi tối, theo cái kia một vòng trăng tròn lên không, cấm linh hiệu quả liền sẽ dần dần biến mất, hiện tại mới bất quá vẻn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi, tiếp đó, đêm càng sâu, Cấm Linh Chi Địa hiệu quả liền sẽ càng yếu, khi

đó, mới chính thức là đại phiền toái.

Ban ngày cướp đoạt thời điểm tuy thống khoái, nhưng hôm nay bị người đuổi theo chạy trối chết, chính là báo ứng xác đáng.

Một đêm này, còn dài dằng dặc vô cùng. . .

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 509: Nguyệt Hoa Chi Lực

Thiên hạ rộn ràng đều vì lợi lai, thiên hạ nhốn nháo đều vì lợi hướng!

Bị đuổi theo một hồi, Bạch Nhạc lúc này mới rốt cục phản ứng kịp, những người này sở dĩ như vậy đồng tâm hiệp lực truy sát chính mình, báo thù rửa hận tâm tư sợ rằng cũng còn chỉ là gần nửa, mấu chốt nhất là muốn đoạt hồi bọn hắn chiếc nhẫn trữ vật.

Phải biết, lúc ban ngày sau khi, Bạch Nhạc cướp sạch thật là phi thường triệt để, toàn bộ tài sản đều bị Bạch Nhạc cướp sạch, bây giờ thật vất vả có hi vọng đoạt lại, những người này không liều mạng với hắn mới là lạ.

Ý thức được điểm này, Bạch Nhạc ý nghĩ nhất thời liền rõ ràng.

Bả tất cả mọi thứ đều phun ra ngoài là không có khả năng, trước không nói Bạch Nhạc có phải hay không hội nhức nhối, nếu thật là toàn bộ trả lại, những người này cũng vẫn như cũ sẽ không từ bỏ ý đồ, dù sao Bạch Nhạc tài sản đồng dạng phong phú, hơn nữa còn có Côn Ngô Kiếm tại, đủ để cho những người này tiếp tục không buông tha truy sát.

Muốn ngăn cản đối phương vây công, biện pháp duy nhất chính là phân mà hóa!

Bàn tay hơi hơi dùng sức, đứng ở trên tay cái kia thủ hoàn nhất thời bị Bạch Nhạc xé vỡ, phân nửa chiếc nhẫn trữ vật bị Bạch Nhạc thu, một nửa kia bị Bạch Nhạc chộp trong tay, như là thiên nữ tán hoa đồng dạng phân biệt quăng về phía từng cái phương vị.

Văng ra đồng thời, Bạch Nhạc trong miệng vẫn không quên kêu la om sòm thét, "Chung huynh, Nhậm huynh, các ngươi giới chỉ ta đã trả lại, chúng ta có việc dễ thương lượng a, nếu không chúng ta dừng tay như

vậy, còn lại chúng ta ba người chia đều như thế nào?"

Một câu nói, phối hợp ném ra những cái kia chiếc nhẫn trữ vật, trong nháy mắt liền để cho trước đó đều nhịp đội ngũ loạn.

"Mọi người đừng nghe hắn nói bậy, giết hắn, chúng ta mỗi người đồ vật đều có thể cầm về, còn có thể chia đều hắn bảo vật!" Chung Diễm lúc này cao giọng la lên.

"Giết ta? Chung Diễm, ngươi cũng không tránh khỏi đánh giá quá cao chính ngươi, chính là đuổi theo một đêm, các ngươi cũng chưa chắc có thể đuổi theo ta, nhưng nếu là đến trời sáng, hắc!" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc lúc này mở miệng uy hiếp nói.

Nếu như nói ngay từ đầu, người khác còn không biết vì sao đột nhiên khôi phục một ít linh lực, bây giờ đuổi theo như thế nửa ngày, cũng đủ đủ để bọn hắn nghĩ rõ ràng.

Hiện tại cùng Yến Bắc Thần cùng chết không có lời a!

Nếu là thật hao tổn đến trời sáng đều giết không chết Yến Bắc Thần, cục diện khả năng liền lại đảo, khi đó mới thực sự là muốn khóc cũng không kịp.

Cùng như vậy, chẳng hiện tại thừa dịp loạn tùy tiện đoạt một cái chiếc nhẫn trữ vật bỏ chạy, thừa dịp một đêm này thời gian, trốn xa xa, tốt nhất ly khai mảnh sa mạc hoang vu này, đến lúc đó cũng không cần lo lắng nữa Yến Bắc Thần uy hiếp.

Phải biết, trừ Chung Diễm cùng Nhậm Bách Đào hai người bên ngoài, hắn Tinh Cung Cảnh cường giả thực lực đều không kém nhiều, trong giới chỉ tài phú đại thể cũng sẽ không chênh lệch quá nhiều, cướp được một cái coi như hồi bản, nhiều đoạt một cái chính là được lợi a.

Nếu ai gặp may mắn, cướp được Chung Diễm hoặc là Nhậm Bách Đào, vậy coi như ngược lại kiếm bộn.

Ngược lại hiện tại loạn như vậy, cũng không người phân rõ.

Vừa nghĩ đến đây, nhất thời liền có người nhịn không được thoát ly đội ngũ hướng về Bạch Nhạc vừa mới ném ra chiếc nhẫn trữ vật vị trí chạy đi.

Loại chuyện như vậy, chỉ sợ có người ngẩng đầu lên, chỉ cần có cái thứ nhất, liền lập tức sẽ có cái thứ hai, cái thứ ba!

Trong nháy mắt, trước đó còn đồng tâm hiệp lực đuổi theo Bạch Nhạc đoàn người, nhất thời loạn.

Khóe mắt quét những thứ này, Bạch Nhạc càng là rèn sắt khi còn nóng, tự tay kéo một cái, lại lôi ra phân nửa túi đựng đồ khắp nơi ném loạn.

Nguyên bản những cái kia Linh Phủ Cảnh người cũng đã rất do dự, dù sao tất cả mọi người khôi phục một ít thực lực, loại tình huống này, bọn hắn cũng không quá dám đi đoạt Tinh Cung Cảnh cường giả chiếc nhẫn trữ vật, thật là một khi đoàn người tản ra, chính bọn nó cũng càng không dám đi đuổi theo Yến Bắc Thần a.

Bây giờ tốt, Yến Bắc Thần lại đem bọn hắn túi đựng đồ cũng ném ra, cái kia còn có cái gì do dự, trong nháy mắt, những thứ này Linh Phủ Cảnh đệ tử nhất thời cũng gia nhập cướp đoạt trong đội ngũ.

Cứ như vậy một hồi, tại Bạch Nhạc trả giá phân nửa thu hoạch tình huống dưới, dĩ nhiên cũng làm cứng như thế miễn cưỡng đem cái này tình thế nguy hiểm hóa giải.

Mắt thấy đây hết thảy, Chung Diễm cùng Nhậm Bách Đào hai người quả thực khí sắp thổ huyết.

Ai nấy đều thấy được, Yến Bắc Thần chính là cố ý châm ngòi ly gián, có thể hết lần này tới lần khác, bọn hắn chính là không có bất kỳ biện pháp nào.

Đây chính là nhân tính!

Lòng người đã tản ra, mặc dù bọn hắn không cam tâm nữa cũng chỉ có thể mạnh mẽ đình chỉ truy kích!

Không có người khác hỗ trợ, chỉ bằng vào hai người bọn họ thật đúng là không dám tiếp tục đuổi xuống dưới, bằng không chỉ sợ chỗ tốt không vớt được, ngược lại khả năng làm tức giận Yến Bắc Thần, bị người ta chém giết.

Nhìn những cái kia vì tranh đoạt một cái chiếc nhẫn trữ vật, hoặc là túi đựng đồ mà đánh đập tàn nhẫn đoàn người, giờ khắc này hai người tâm nhất thời mọc lên một loại tự đáy lòng cảm giác vô lực.

. . .

"Hô!"

Một hơi thở chạy đi mười mấy dặm, xác định lại không có người theo kịp, Bạch Nhạc lúc này mới rốt cục thở phào một cái.

Văng ra phân nửa thu hoạch, Bạch Nhạc cũng không đại không nỡ, ngược lại còn lại cũng cũng không ít, hơn nữa chớ nhìn hắn thét to hăng say, nhưng trên thực tế Chung Diễm cùng Nhậm Bách Đào chiếc nhẫn trữ vật, hắn sáng sớm liền thu đến, căn bản là không có ra bên ngoài ném.

Hơn nữa, lấy loại này một loại phương thức kết thúc, cũng có thể ở mức độ rất lớn tái giá người khác cừu hận, chưa chắc không là một chuyện

tốt.

Có thể hỏi đề ở chỗ, đột nhiên này xuất hiện đêm trăng, cũng thực sự quá bẫy người.

Nếu như không phải hắn cơ trí, lần này là thật muốn bị tươi sống bẫy chết.

Tối trọng yếu là, trời mới biết loại này hố to phía sau có thể hay không còn tiếp tục có a, muốn là liên tục bị như thế hãm hại mấy lần, đó mới thực sự là khóc không ra nước mắt.

Tùy ý ngồi dưới đất, ngẩng đầu lần nữa nhìn lên bầu trời cái kia một vòng trăng tròn, Bạch Nhạc nhưng là không khỏi lần nữa rơi vào trong trầm tư.

Quảng Hàn Thiên Cung bản thân thì không phải là cái gì đơn giản phương, hơn nữa, Bạch Nhạc cũng không tin hội vô duyên vô cớ xuất hiện loại tình huống này, cũng không thể là thật vì đùa giỡn người chơi mới xuất hiện loại tình cảnh này a?

So với việc đoạt nhiều ít chiếc nhẫn trữ vật, đây mới là bây giờ Bạch Nhạc cần nhất quan tâm trọng điểm.

Định thần một chút, Bạch Nhạc nhỏ bé khẽ nhắm mắt lại, bắt đầu nếm thử tại đây dưới ánh trăng tu luyện.

Chân chính tĩnh tâm xuống, Bạch Nhạc rất nhanh thì nhận thấy được tháng này quang chỗ bất phàm, phảng phất có một loại lạnh lẽo lực lượng cứ như vậy chậm rãi chảy vào bên trong cơ thể, xâm nhập mỗi một tấc da thịt, thậm chí là thẳng vào trong thần hồn.

Thối thể!

Trong chốc lát, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp, những thứ này ánh trăng bản thân thì có giúp người thối thể hiệu quả, hơn nữa cùng bất luận cái gì phương pháp tôi luyện thân thể đều không xung đột, có thể tự nhiên tăng thực lực lên, thậm chí là đề thăng thần hồn lực lượng.

Nếu như nói lúc ban ngày sau khi, Cấm Linh Chi Địa là một loại khảo nghiệm, như vậy buổi tối, đang đêm trăng đã tới, chính là Quảng Hàn Thiên Cung dành cho từng cái ở lại chỗ này người khen thưởng.

Cái này bản thân liền là Quảng Hàn Thiên Cung cho tất cả mọi người cung cấp phần thứ nhất cơ duyên.

E đối với Bạch Nhạc loại này Thông Thiên Ma Thể tu luyện đã rơi vào bình cảnh, trong khoảng thời gian ngắn căn bản tìm không được phương pháp tăng người mà nói, càng không khác hẳn với tiếng trời.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc nhất thời gạt bỏ sở hữu tạp niệm, cứ như vậy khoanh chân ngồi xuống tới yên lặng vận chuyển Thông Thiên Ma Thể tu luyện.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 510: Mạnh mẽ đột phá (thượng)

Trăng lên giữa trời, cái kia nồng nặc Nguyệt Hoa Chi Lực phảng phất cũng theo đó sôi trào.

Ước chừng là nửa đêm phân chia, Cấm Linh Chi Địa hiệu quả triệt để tiêu thất, ngay tại lúc đó, cái kia nồng nặc Nguyệt Hoa Chi Lực cũng có vẻ vô cùng cuồng bạo, phảng phất hình thành một cổ đáng sợ Nguyệt chi thuỷ triều lên xuống.

Dù cho là Bạch Nhạc, tại dạng này áp lực dưới cũng không khỏi cảm thụ được một hồi áp lực thật lớn, yêu cầu toàn lực vận hành Thông Thiên Ma Thể mới có thể cùng chi tướng kháng.

Nguyên bản dựa vào bản thân, đã rất khó tiếp tục rèn luyện xương cột sống cùng với xương sọ, tại loại này Nguyệt Hoa Chi Lực trùng kích vào, cũng tự nhiên bị rèn luyện vài phần, mặc dù đau đớn, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng tuyệt đối là vui sướng còn hơn nhiều thống khổ.

Chỉ là, dạng này Nguyệt chi thuỷ triều lên xuống nhưng cũng vẻn vẹn chỉ duy trì chừng một khắc đồng hồ thời gian, liền bắt đầu biến mất!

Bất quá, dù là chỉ là một khắc đồng hồ thời gian, đối với Bạch Nhạc đề thăng đã không nhỏ.

Nếu không phải ở chỗ này mượn Nguyệt Hoa Chi Lực tu luyện, Bạch Nhạc Thông Thiên Ma Thể trong khoảng thời gian ngắn căn bản cũng không khả năng có bất kỳ tiến bộ nào.

Thời gian chậm rãi trôi qua, làm Bạch Nhạc mở mắt lần nữa thời điểm,

liền đã là ngày hôm sau sáng sớm.

Cuối cùng một luồng ánh trăng tiêu tán, Cấm Linh Chi Địa hiệu quả cũng triệt để khôi phục, bây giờ dù cho là Bạch Nhạc, cũng nhắc lại không tầm thường một tia linh lực tới.

Chậm rãi đứng dậy, Bạch Nhạc trên mặt nhất thời lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ.

So với hắn còn lại nghĩ nên hay không mau ly khai cái này một mảnh hoang nguyên, nhưng hôm nay nhưng là đã triệt để đoạn tuyệt cái ý niệm này.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, nơi đây nhất định chính là tu luyện thánh địa, tại triệt để hoàn thành thối cốt trước đó, hắn nơi nào còn chịu ly khai.

Thế là, đối với những cái kia còn ngưng lại tại Hoang Nguyên phía trên tu hành giả mà nói, ác mộng liền lần nữa phủ xuống.

Ban ngày, Bạch Nhạc ngay tại hoang dã phía trên chung quanh du đãng, tìm người đánh cướp, tới buổi tối, lại lần nữa mượn Nguyệt Hoa Chi Lực tu hành, vòng đi vòng lại!

Như thế chỉ chớp mắt, chính là tiểu nửa tháng trôi qua.

Hơn nữa, theo thời gian đưa đẩy, Bạch Nhạc nhất thời hiện, nơi đây ánh trăng cũng cùng bên ngoài, mỗi ngày đều sẽ xảy ra một ít biến hóa, từ ban đầu cái kia một vòng trăng tròn, dần dần đầy đặn, bây giờ đã tiếp cận với đầy tháng trình độ.

Hơn nữa, tháng càng đầy, buổi tối tán ra Nguyệt Hoa Chi Lực liền càng mạnh, đối với Bạch Nhạc trợ giúp cũng liền đồng dạng lớn hơn.

Bạch Nhạc mơ hồ có một loại cảm giác, đêm trăng tròn, sợ rằng sẽ còn

sinh ra một ít mới biến hóa.

Bất quá, đi qua thời gian dài như vậy rèn luyện, Bạch Nhạc khoảng cách thối cốt đại thành cũng vẻn vẹn chỉ còn một bước ngắn, đêm trăng tròn, có thể cũng cũng là Bạch Nhạc đột phá cơ hội tốt nhất.

. . .

Hoang dã biên giới, là một mảnh trong vắt mặt hồ.

Chung Diễm cùng Nhậm Bách Đào đã tại nơi đây dừng lại chừng mấy ngày, nhưng thủy chung không dám đi về phía trước!

Ban đầu, bọn hắn cho rằng chỉ cần ly khai hoang dã, Cấm Linh Chi Địa hiệu quả liền sẽ tiêu thất, nhưng là thật chính đi tới nơi đây thời điểm, mới phát hiện, căn bản cũng không phải là cái kia hồi chuyện, cho dù là ly khai hoang dã, bước vào mảnh này trong hồ nước, cấm linh hiệu quả cũng đồng dạng sẽ không tiêu thất.

Hơn nữa hồ nước khắp nơi đóng băng lạnh lẽo, thậm chí có thể trực tiếp đem người đông cứng!

Lúc ban ngày sau khi, không có linh lực chống đỡ, căn bản là không có cách vượt qua mảnh hồ này, tại loại này băng hàn phía dưới, cho dù có quen thuộc kỹ năng bơi người muốn đi qua đều căn bản không có khả năng.

Tới buổi tối, mảnh hồ này thủy thì hội phóng xuất ra phi thường dồi dào linh lực, đồng thời tại dưới ánh trăng, hình thành thuỷ triều lên xuống.

Hơn nữa, cho dù là ở buổi tối khôi phục thực lực, cũng căn bản là không có cách ở mảnh này trên mặt hồ phi hành, chỉ cần bay đến trên mặt hồ phương, liền sẽ bị không khống chế được trực tiếp ngã vào trong hồ nước, nếu như không thể kịp thời thoát ly, liền sẽ bị thuỷ triều lên xuống

thôn phệ, chết đuối trong hồ nước,

Mấy ngày nay bọn hắn đã chính mắt thấy mấy cái ôm may mắn tâm lý thằng xui xẻo trực tiếp chết đuối trong nước hồ, hơn nữa liền thi thể đều chìm vào hồ, nửa điểm vết tích cũng không tìm tới.

Nếu như tất cả mọi người như vậy, cũng liền thôi, có thể hết lần này tới lần khác có một người ngoại lệ Vân Mộng Chân!

Lúc ban ngày sau khi, không ai biết Vân Mộng Chân ở nơi nào, thật là đến mỗi buổi tối, Vân Mộng Chân sẽ xuất hiện tại trên mặt hồ, giống như một nhanh nhẹn tiên tử rơi vào trên mặt hồ, nhưng lại hết lần này tới lần khác sẽ không chìm vào bên trong, cứ như vậy đạp ở trên mặt hồ hấp thu Nguyệt Hoa Chi Lực , mặc cho trên hồ nhấc lên thế nào thuỷ triều lên xuống cũng căn bản là không có cách ảnh hưởng đến nàng chút nào.

Tất cả mọi người là đồng thời bước vào Quảng Hàn Thiên Cung, có thể Vân Mộng Chân cũng đã thích ứng hoàn cảnh, thậm chí có thể mượn trong hồ lực lượng tu hành, nhưng bọn họ cũng không dám vượt qua Lôi trì nửa bước, loại này so với xác thực làm người ta có chút uể oải.

Cũng chỉ có đến loại thời điểm này, bọn hắn những thứ này thường ngày tự xưng là thiên kiêu người, mới có thể thiết thực cảm nhận được bọn họ cùng vị này Đạo Lăng Thánh Nữ ở giữa chênh lệch.

"Trước không cần phải để ý đến vị này thánh nữ, chúng ta phải đối phó người hay là Yến Bắc Thần!"

Lắc đầu, Nhậm Bách Đào trầm giọng nói rằng, "Hắn không có khả năng một mực tại trên cánh đồng hoang ở lại, chỉ cần phong tỏa tốt nơi đây, liền nhất định có thể bắt được hắn!"

Gật đầu, Chung Diễm chậm rãi nói rằng, "Tốt nhất đem thời gian lựa chọn buổi tối, đến lúc đó một khi động thủ, thánh nữ nhất định có thể

chú ý tới, dù là hắn có thiên đại bản lĩnh, cũng tránh không thoát thánh nữ truy sát!"

Đối với bọn hắn mà nói, đồ vật bị cướp cũng chỉ là việc nhỏ, chỉ cần có thể đánh chết Yến Bắc Thần, tất cả tổn thất tự nhiên đều có thể bù lại.

Còn như mỗi lúc trời tối Nguyệt Hoa Chi Lực, cho dù đối với bọn hắn tu hành cũng có một chút trợ giúp, nhưng bọn họ vốn cũng không phải là thể tu, chỗ có thể có được trợ giúp thật cũng không tính quá lớn.

Bây giờ muốn giết Yến Bắc Thần rất nhiều người, chỉ cần một cái thích hợp cơ hội ra tay!

Mảnh này Cấm Linh Chi Địa mặc dù cho Yến Bắc Thần rất đại tiện lợi, nhưng cũng đồng dạng chôn xuống thật lớn tai hoạ ngầm.

...

Bóng đêm phủ xuống!

Cái kia một vòng đầy tháng mới vừa xuất hiện, Bạch Nhạc liền hiện Nguyệt Hoa Chi Lực so thường ngày cường nhiều gấp mấy lần, thậm chí còn căn bản không đợi được trăng lên giữa trời, cũng đã đạt được đủ để trùng kích thối cốt viên mãn cấp độ!

Lần này Bạch Nhạc chuẩn bị cực kỳ đầy đủ, ngay từ đầu liền trực tiếp lấy ra rất nhiều thối thể linh dược, trực tiếp nuốt vào, trực tiếp trùng kích thối cốt đại thành chi cảnh.

Oanh!

Thông Thiên Ma Thể lần nữa vận chuyển trong nháy mắt, khủng bố dược tính cùng Nguyệt Hoa Chi Lực dung hợp một chỗ, liền phảng phất có một cổ lực lượng kinh khủng chợt tại Bạch Nhạc trong cơ thể nổ tung

đồng dạng.

Dù cho là lấy Bạch Nhạc cường hãn, giờ khắc này ý thức thậm chí cũng không khỏi có chút mơ hồ.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đây mới là hắn suy yếu nhất thời điểm, giả sử lúc này có người ở phụ cận, dù là chỉ là một cái Linh Phủ Cảnh người, cũng có khả năng rất lớn giết chết hắn!

Cũng may, mấy ngày qua, Bạch Nhạc xác thực khiến người khác đều thu thập thảm, xung quanh căn bản là không có bất luận kẻ nào dám tới gần.

Tại tu vi chưa đủ tình huống dưới, mạnh mẽ trùng kích thối cốt viên mãn cảnh, bản thân liền tràn ngập nguy hiểm, một cái sơ sẩy, liền sẽ bạo thể mà chết.

Tình huống bình thường xuống, Bạch Nhạc cũng chưa chắc chọn mạo hiểm như vậy phương thức mạnh mẽ đột phá.

Nhưng hôm nay tại đây Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, Bạch Nhạc so bất luận kẻ nào đều rõ ràng bản thân muốn đối mặt nguy hiểm, muốn còn sống, hắn nhất định phải bắt lại tất cả có thể lợi dụng cơ hội, tận khả năng tăng thực lực lên.

Từ hắn quyết tâm bắt đầu đánh cướp những người này bắt đầu, sẽ không trông cậy vào có thể thiện, chỉ có sở hữu cường đại hơn thực lực, hắn mới có thể làm được một đường nghiền ép, ngạnh sinh sinh tuôn ra một con đường sống tới.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 511: Mạnh mẽ đột phá (hạ)

"Răng rắc!"

Một tiếng giòn vang, Bạch Nhạc trên người cột sống ngay ngắn gãy, thậm chí là vỡ vụn thành vô số mảnh vụn, trong nháy mắt trên lưng đột nhiên xuất hiện hơn mười đạo nứt miệng, vỡ vụn đầu khớp xương đâm thủng làn da có vẻ dị thường dữ tợn!

Lúc này Bạch Nhạc, tựa như một cái máu me khắp người quái vật, nhưng mà vô luận có nhiều thống khổ, Bạch Nhạc nhưng thủy chung cũng đứng thẳng lấy thân thể, chết cắn răng, thậm chí không có hừ ra một tiếng tới.

Trên đời này, thành công chưa từng có ngẫu nhiên.

Muốn có được nhiều ít, liền nhất định phải trả giá bao nhiêu!

Nếu như ngươi không có cái gì trả, cũng không phải là ngươi có nhiều may mắn, mà là có người giúp ngươi gánh chịu phần này áp lực.

Ngươi ước ao những cái kia hàm chứa chìa khóa vàng sinh ra người, tựa hồ bọn hắn cái gì đều không cần làm, liền có thể có được ngươi phấn đấu đến chết đều chưa chắc có thể sở hữu tất cả.

Có thể cái kia là bởi vì bọn hắn phụ mẫu, đã sớm giúp bọn hắn trả đủ đại giới.

Người phàm còn như vậy, tu hành giả liền càng không cần phải nói.

Vô luận có cho dù tốt thiên phú, muốn trở thành một cường giả, cũng vẫn như cũ nhất định phải trả giá so với thường nhân càng nhiều nỗ lực cùng gian khổ.

Người khác ước ao Bạch Nhạc Thông Thiên Ma Thể cường đại, có thể trên thực tế, cho dù là đồng dạng bả Thông Thiên Ma Thể truyền cho bọn hắn, bọn hắn cũng chưa chắc có thể thừa nhận dạng này đau đớn.

Tu hành, vốn là rất khổ sự tình.

Cốt tủy vỡ vụn đồng thời, không trung Nguyệt Hoa Chi Lực thuận thế chậm rãi dũng mãnh vào Bạch Nhạc trong vết thương, lấy cái này nhạt Đạm Nguyệt vòng sáng chi lực mới tu bổ tất cả thương tích.

Còn có Bạch Nhạc trước đó cũng đã ăn vào linh dược, vỡ vụn đồng thời, chính là một lần trọng sinh quá trình.

Tiêu xài không nhiều một canh giờ thời gian, Bạch Nhạc cột sống mới hoàn thành rèn luyện, tại đây ánh trăng phía dưới, gần như hoàn thành một lần xương cốt trọng sinh.

Nhưng mà, đối với Bạch Nhạc mà nói, nguy hiểm còn chưa không phải kết thúc, mà là mới vừa bắt đầu!

So với việc cột sống, xương sọ mới là chân chính nguy hiểm nhất bộ phận.

Chỉ cần có một chút xíu sai lầm, vỡ vụn xương cốt xâm nhập đại não, lập tức chính là vết thương trí mệnh.

Đổi người bình thường, ở vào thời điểm này đều sẽ do dự, có thể Bạch Nhạc lại thậm chí ngay cả muốn thời gian cũng không có để lại cho mình, một ý niệm, Thông Thiên Ma Công liền bao vây lấy cái đầu, trực tiếp bắt đầu đối với xương sọ rèn luyện.

So với việc trước đó, lần này Bạch Nhạc càng chú ý rất nhiều, cũng đồng dạng, đau đớn cũng tăng rất nhiều, hơn nữa, trong quá trình này, hắn thậm chí không thể có một chút xíu ý thức mờ nhạt, nhất định phải chấm dứt đối thanh tỉnh để hoàn thành lần này rèn luyện.

Nhất định phải một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm hoàn thành rèn luyện, bằng không cái này một hơi thở một khi tiết, là có thể có thể là vạn kiếp bất phục.

. . .

Oanh!

Theo cái kia một vòng đầy tháng không ngừng leo lên, nguyên bản bình tĩnh mặt hồ đột nhiên nổi lên sóng lớn, một sóng triều, cho dù là đứng ở trên bờ, cũng có thể để cho người ta cảm thụ được thấy lạnh cả người!

Nhưng dù cho như thế, Vân Mộng Chân cũng vẫn như cũ đạp ở mặt hồ trung ương nhất, ánh trăng rơi vào Vân Mộng Chân trên người, phảng phất vì nàng phủ thêm một tầng lụa mỏng, càng lộ ra vô cùng mỹ lệ.

Xa xa nhìn lại, giống như là một cái vũ động tinh linh!

Có thể trên thực tế, nếu là có người có thể tới gần, liền sẽ hiện, lúc này Vân Mộng Chân trên trán, đã phủ đầy mồ hôi lạnh.

Nàng cuối cùng cũng không phải thần, càng không thể nào đạt được Quảng Hàn Thiên Cung thiên vị.

Có thể xuất hiện ở nơi này, dựa vào không phải vận khí, mà là nàng vậy đối với lực lượng hoàn mỹ khống chế, cùng với mấy ngày qua, đối với Nguyệt Hoa Chi Lực khắc sâu hơn cảm ngộ.

Dưới ánh trăng, hồ này bên trong thuỷ triều lên xuống, cũng đồng dạng có một loại vận luật, chỉ cần có thể khống chế loại này vận luật, là có thể lấy một loại nhất dán vào tự nhiên phương thức ở vào bên trong, giống như là cùng toàn bộ mặt hồ hòa làm một thể.

Đây là một loại cực kỳ huyền diệu cảm ứng, dung vào đại đạo!

Vân Mộng Chân có thể cảm giác được, chỉ cần nàng có thể khống chế loại này huyền diệu, đối với sau này đột phá tinh hải, tất phải tồn tại chỗ tốt cực lớn, cũng có thể để cho nàng đối với đạo, có càng sâu lĩnh ngộ.

Thật là, bây giờ trên mặt hồ ba động nhưng bây giờ quá khoa trương.

Cái này so với trong ngày thường khó nhiều gấp mấy lần, dù cho là Vân Mộng Chân cũng đồng dạng cảm thấy có chút lực bất tòng tâm.

Nhất lý trí cách làm, tự nhiên là lập tức ly khai mặt hồ tới lẩn tránh nguy hiểm, nhưng đồng dạng, cũng chính bởi vì loại nguy hiểm này, mới khiến cho cái này trở thành thích hợp nhất tìm hiểu thời cơ, chỉ cần có thể thuận lợi vượt qua đêm nay, như vậy toàn bộ hồ, đối với Vân Mộng Chân mà nói, đều muốn bàn lại không lên bất cứ uy hiếp gì.

Mà bỏ qua hôm nay, chí ít cũng phải lại chờ nửa tháng, mới có thể chờ đợi tới lần tiếp theo đầy tháng.

Dưới tình huống như vậy, Vân Mộng Chân lại nơi nào chịu buông tha.

Dù là nàng quý vi Đạo Lăng Thánh Nữ, từ tu hành đến nay ngày, cũng chưa bao giờ có nửa điểm buông lỏng, huống chi, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông sự suy thoái, cũng cho nàng càng nhiều áp lực, nếu như không muốn nhận mệnh, vậy thì chỉ có đem hết toàn lực chống lại, một lần nữa sáng lập cái kia Đạo Lăng bất bại thần thoại.

Đối với Vân Mộng Chân mà nói, nàng không có gì đối thủ, cũng không

ai có tư cách trở thành nàng đối thủ, điểm này, từ trước không thay đổi, bây giờ cũng giống vậy sẽ không thay đổi.

. . .

Kịch liệt đau đớn phía dưới, Bạch Nhạc hầu như đã không cách nào khống chế tâm tình mình, ngay tại cả người hắn liền muốn tan vỡ trong nháy mắt, phảng phất trong nháy mắt toàn bộ thế giới đều yên tĩnh.

Giống như là xuất hiện một cái khác chính mình, từ trong thân thể tránh thoát được, lấy thần hồn phương thức độc lập tồn tại, đứng ở một cái càng cao góc độ thượng bình tĩnh nhìn chính mình.

Giả sử có Tinh Hải Cảnh lão tổ tại đây, chỉ sợ ngay lập tức sẽ kinh hô thành tiếng.

Thần hồn xuất khiếu!

Đây là chỉ có bước vào Tinh Hải Cảnh sau đó, mới có thể đạt được cảnh giới, cũng chỉ có thần hồn lớn mạnh tới trình độ nhất định sau đó, mới có thể thừa nhận thần hồn ly thể áp lực.

Đương nhiên, bây giờ Bạch Nhạc khoảng cách chân chính thần hồn xuất khiếu, còn có cực đại khoảng cách, có thể dù là chỉ là như vậy, cũng đã đủ nghe rợn cả người.

Theo lý mà nói, dù là lại như thế nào thiên tài, chí ít cũng phải đạt được Vân Mộng Chân loại cảnh giới đó, mới có thể bắt đầu nếm thử thần hồn ly thể.

Thật là, bây giờ Bạch Nhạc lại mới bất quá vẻn vẹn chỉ là tinh cung sơ kỳ a!

Trên thực tế, ngay cả Bạch Nhạc chính mình thật cũng không biết, bây

giờ hắn đã sớm đã đạt được cực hạn chịu đựng, tình huống bình thường xuống, hắn căn bản là vô pháp khống chế nữa chính mình, lần này thối cốt thế tất yếu lấy thất bại mà kết thúc, kết quả tốt nhất, cũng là bản thân trọng thương, hơi không cẩn thận chính là trực tiếp vẫn lạc.

Nhưng ngay khi loại này cực hạn tình huống dưới, tại Bạch Nhạc bản thân đều không có nghĩ qua tình cảnh xuống, thần hồn mạnh mẽ xuất khiếu, dùng cái này tới giảm bớt thống khổ, cũng lấy phương thức này, trợ giúp hắn hoàn thành cuối cùng rèn luyện!

Đương nhiên, đây hết thảy điều kiện tiên quyết đều là, Bạch Nhạc thần hồn đủ rất mạnh mẽ!

Từ ban đầu tiếp thu Thông Thiên Ma Quân truyền thừa bắt đầu, Bạch Nhạc thần hồn cũng đã so với người khác cường đại hơn nhiều, sau đó, thu được Côn Ngô Kiếm nhận chủ, lại đang không ngừng thối luyện Thần Hồn, lại dùng cỏ râu rồng, mạnh mẽ đề thăng thần hồn cường độ!

Nhưng dù cho như thế, nếu như tùy tiện lệnh thần hồn xuất khiếu, cũng giống vậy vẫn là một con đường chết.

Nhưng mà, bây giờ lại là rất tiện cho đêm trăng tròn, cái kia rơi Nguyệt Hoa Chi Lực, bản thân thì có ôn dưỡng ngưng tụ thần hồn hiệu quả, rồi mới miễn cưỡng ổn định Bạch Nhạc thần hồn, hoàn thành lần này ngắn ngủi xuất khiếu.

Bạch Nhạc thậm chí mình cũng còn không có suy nghĩ cẩn thận những thứ này, liền chợt cảm thụ thần hồn đau đớn một hồi, vẻn vẹn duy trì mấy hơi thở thời gian, thần hồn liền bị đánh còn hồi thức hải!

Bất quá, dù là vẻn vẹn chỉ là cái này mấy hơi thở thời gian, cũng đã đủ đủ để cho Bạch Nhạc hoàn thành cuối cùng rèn luyện.

Làm thần hồn quy khiếu trong nháy mắt, xương sọ cũng đồng thời hoàn

thành rèn luyện!

Thối cốt cảnh đại thành!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 512: Mười phần chết chắc?

Không trải qua một phen hàn triệt cốt, sao được hoa mai xông vào mũi hương!

Khi mở mắt ra sau khi, Bạch Nhạc tâm nhất thời dâng lên một cổ khó diễn tả được vui sướng, đã có sống sót sau tai nạn nỗi khiếp sợ vẫn còn, cũng có tu hành viên mãn mừng rỡ!

Mặc dù gian nan, nhưng khi thối cốt cảnh đại thành giờ khắc này, Bạch Nhạc lại nhất thời cảm thấy trước đó tất cả nỗ lực đều đáng giá.

Đừng xem tựa hồ chỉ là kém một điểm cuối cùng không có đột phá, nhưng trên thực tế chênh lệch lại quả thực có thể nói cách biệt một trời.

Thối cốt cảnh một khi đại thành, liền có nghĩa là Bạch Nhạc thân thể triệt để rèn luyện trọn vẹn lại không một tia tỳ vết nào, dù là chỉ dựa vào nhục thân chi lực, cũng dám ngạnh hám Tinh Cung Cảnh cường giả, toàn thân trên dưới lại không nửa điểm kẽ hở.

Trong miệng phát sinh hét to một tiếng, Bạch Nhạc nhảy lên một cái, mặc dù trên người một mảnh vết máu, có thể trong mắt nhưng là thần thái phi dương, lại không nửa phần đồi bại hình thái.

Phân rõ một chút phương hướng, Bạch Nhạc lúc này hướng về Hoang Nguyên biên giới chạy đi.

Mấy ngày này vì rèn luyện Thông Thiên Ma Thể, Bạch Nhạc vẫn luôn không có tiếp tục tiến lên, đã bị người khác kéo ra một khoảng cách, phải biết, bây giờ toàn bộ Hoang Nguyên phía trên, trừ còn có một chút Linh

Phủ Cảnh người không dám đi quá xa bên ngoài, hầu như sở hữu Tinh Cung Cảnh cường giả đều đã ly khai.

Đương nhiên, Bạch Nhạc tâm tính phi thường tốt, giống như là ban đầu ở Thất Tinh Tháp.

Bạch Nhạc thủy chung cho rằng, loại này khảo nghiệm bên trong, có thể đi mau hơn cũng không có ý nghĩa gì, cuối cùng có thể từ đó đạt được bao nhiêu tiền lời, mới là then chốt.

Hắn là không phải trước một bước ly khai Hoang Nguyên đi nơi khác tìm kiếm cơ duyên, Bạch Nhạc cũng không quan tâm, chỉ bằng có thể ở chỗ này đem Thông Thiên Ma Thể tu hành đến thối cốt cảnh đỉnh phong điểm này, đối với hắn mà nói, cũng đã chuyến đi này không tệ.

Bên người cũng không thủy thanh tẩy huyết dơ, Bạch Nhạc đơn giản liền ngay cả y phục cũng lười đổi, cứ như vậy người mặc quần áo dính máu, thẳng bay về phía trước.

Đêm trăng tròn, Cấm Linh Chi Địa hiệu quả hầu như đã có thể sơ xuất, khôi phục thực lực tình huống dưới, tại đây Quảng Hàn Thiên Cung muốn bay thẳng vào trên cao có thể rất trắc trở, thế nhưng chỉ là cách mặt đất một chút khoảng cách lăng không phi hành, lại không tính khó.

Bạch Nhạc vị trí vị trí, lúc đầu khoảng cách Hoang Nguyên biên giới cũng đã không tính quá xa, đặt ở ban ngày có thể còn cần đi nửa ngày thời gian, có thể phi hành tình huống dưới, khả năng liền thật nhanh, tối đa bất quá nửa canh giờ thời gian, Bạch Nhạc liền đã thấy Hoang Nguyên phần cuối cái kia một mảnh trong vắt hồ nước.

Dưới ánh trăng, mặt hồ cứ việc nổi lên một hồi rung động, cũng vẫn như cũ có vẻ càng mỹ lệ.

Riêng là, mặc dù cách xa nhau còn rất xa, Bạch Nhạc cũng vẫn vẫn là

liếc mắt liền thấy đạp ở trên hồ cái thân ảnh kia, như Lăng Ba tiên tử, tại trên mặt hồ nhẹ nhàng vũ động.

Bạch Nhạc chạy tới đồng thời, bên hồ Chung Diễm cùng Nhậm Bách Đào cũng đồng dạng chứng kiến Bạch Nhạc.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Chung Diễm cùng Nhậm Bách Đào cũng đã động.

"Yến Bắc Thần, chịu chết đi!"

Thân hình thoắt một cái, Chung Diễm cùng Nhậm Bách Đào hai người đồng thời xuất thủ, lấy giáp công chi thế một chỗ hướng về Bạch Nhạc giết tới.

Dưới đêm trăng, hai người cũng đồng dạng hầu như khôi phục toàn bộ thực lực, kể từ đó, đối mặt Yến Bắc Thần tự nhiên cũng liền sẽ không như vậy kiêng kỵ.

Huống chi, bây giờ bên hồ cũng không thiếu hắn Tinh Cung Cảnh cao thủ, đối Bạch Nhạc đồng dạng cũng là hận nghiến răng nghiến lợi, chỉ cần có người đầu lĩnh, thì nhất định sẽ theo xuất thủ vây công, kể từ đó, bọn hắn thì càng là yên tâm có chỗ dựa chắc.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, đưa mắt từ trong hồ thân ảnh thượng thu hồi lại, Bạch Nhạc trong mắt nhất thời lộ ra vẻ lạnh lẻo.

"Các ngươi chẳng lẽ thật cho là Yến mỗ sẽ không giết người?"

Trước đó đối diện với mấy cái này người, Bạch Nhạc sát tâm không nặng, thứ nhất là bởi vì Bạch Nhạc vốn cũng không phải là loại kia người thích giết chóc, cũng không muốn đuổi tận giết tuyệt, quan trọng hơn là, Bạch Nhạc không muốn cho Vân Mộng Chân lưu lại một thích giết chóc ấn tượng.

Chính như trước đó Bạch Nhạc nói qua, hắn tu ma, là vì có một ngày có thể nói cho thế nhân cái gì gọi là ma!

Mặc dù bây giờ hắn còn không biết tương lai làm như thế nào đối mặt Vân Mộng Chân, nhưng hắn tâm lại vô cùng rõ ràng, cuối cùng sẽ có một ngày, hắn là yêu cầu dỡ xuống ngụy trang, cùng Vân Mộng Chân gặp mặt.

Cái thời gian đó, Bạch Nhạc muốn chí khí hùng hồn nói cho Vân Mộng Chân, hắn mặc dù tu ma, thật là một đời chưa từng uổng giết một người!

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên, trước đó dù là không thích Nhậm Bách Đào, Bạch Nhạc cũng bất quá chỉ là đưa hắn cướp sạch không còn, chỉ để lại một cái khố mà thôi.

Nhưng hôm nay, Nhậm Bách Đào lại lần nữa cầm đầu vây giết hắn, muốn đem hắn đưa vào chỗ chết, cũng là thật đã kích khởi Bạch Nhạc tâm một tia sát ý.

Đón nhận Bạch Nhạc cái kia băng lãnh ánh mắt, dù cho là Nhậm Bách Đào cùng Chung Diễm, giờ khắc này cũng không khỏi sinh ra một tia tim đập nhanh cảm giác đè nén.

Riêng là Chung Diễm, tại bước vào Quảng Hàn Thiên Cung trước đó, hắn tại trên thuyền nhỏ liền cùng Bạch Nhạc từng uống rượu, khi đó ấn tượng cũng không tệ lắm, thậm chí nghĩ tới tiến nhập Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, có thể cùng đối phương liên thủ! Chỉ là hắn làm thế nào cũng không nghĩ đến, đối phương vậy mà lại là cái kia uy danh hiển hách Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần.

Tiến nhập Quảng Hàn Thiên Cung trước đó, hắn liền từng xuất thủ ngăn cản Yến Bắc Thần!

Nhưng dù cho như thế, trước đó tại Cấm Linh Chi Địa, hắn bị bắt thời điểm, Yến Bắc Thần cũng bất quá chỉ là đoạt hắn chiếc nhẫn trữ vật mà thôi, vẫn chưa cho là thật hạ sát thủ.

Nhưng hắn nhưng là một đến hai cùng Nhậm Bách Đào liên thủ, tham dự đối Bạch Nhạc vây giết.

Nghĩ vậy, cho dù là Chung Diễm trong lòng cũng không khỏi hơi có chút hổ thẹn.

Chỉ là như vậy cảm xúc, lại y nguyên vẫn là rất nhanh thì bị hắn đè nén xuống.

Tới mức này, hắn tự nhiên rất rõ ràng, tuyệt đối không thể xử trí theo cảm tính, cá nhân đối với Bạch Nhạc hảo cảm, tuyệt đối không thể bao trùm cùng trên lợi ích.

Bây giờ cục diện này xuống, Yến Bắc Thần có thể nói đã là mười phần chết chắc, hắn không xuất thủ, cũng vẫn như cũ cải biến không kết quả, nhưng lại hội không duyên cớ mất đi đạt được chỗ tốt cơ hội.

Nghĩ vậy, Chung Diễm lắc đầu, "Yến huynh, ngươi ta trước đó mặc dù chỉ là gặp mặt một lần, nhưng ta cũng không muốn đối địch với ngươi. . . Chỉ là, ngươi không dám bước vào Quảng Hàn Thiên Cung, lại càng không nên, bước vào nơi đây."

Trước đó Chung Diễm đã cùng Nhậm Bách Đào thảo luận sở hữu khả năng, vô luận là hắn vẫn Nhậm Bách Đào đều nhất trí cho rằng, chỉ cần Bạch Nhạc dám tại trong đêm trăng tới nơi này, cũng đã chẳng khác gì là bước vào tử vong trong bẫy rập, lại không nửa phần sinh cơ.

"Yến Bắc Thần, ngươi quá càn rỡ! Nếu không phải mượn Cấm Linh Chi Địa hiệu quả, chính là mười cái ngươi cũng chết sạch." Trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, Nhậm Bách Đào lành lạnh mở miệng nói,

"Chịu chết đi!"

Lật bàn tay một cái, lau một cái kiếm quang chợt nổ lên, thẳng đến Bạch Nhạc yếu hại mà đến.

Nhậm Bách Đào am hiểu nhất trên thực tế cũng không phải là kiếm, mà là đinh ba, chỉ là hắn chiếc nhẫn trữ vật đều trực tiếp bị cướp đi, liền trước đây Tùy Thân Bội Kiếm cũng không biết bị Bạch Nhạc ném tới đâu, bây giờ y phục trên người, cùng kiếm trong tay, cũng đều là từ người khác cái kia giành được.

Bất quá, cái kia một thân thực lực lại đúng là vẫn còn tại, dù là chỉ là cầm một thanh bình thường bội kiếm, ra tay toàn lực phía dưới, cũng có thể giống vậy bộc phát ra cực kì khủng bố uy lực tới.

Chỉ cần nghĩ đến trước đây bị Yến Bắc Thần cướp sạch thảm trạng, Nhậm Bách Đào liền hận không thể bả Yến Bắc Thần tháo thành tám khối, thậm chí là bả sở hữu người biết chuyện một chỗ diệt khẩu.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 513: Thân thể lay động tinh cung

"Càn rỡ sao? Vậy ta hôm nay liền càn rỡ cho ngươi xem!"

Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Bạch Nhạc lúc này cười lạnh.

Nếu lúc trước, hắn chưa chắc dám trực tiếp như vậy ngay thẳng mặt, có thể tình huống bây giờ khả năng liền hoàn toàn khác nhau, nửa tháng này thời gian, đối với Bạch Nhạc mà nói, có thể nói, mỗi ngày đều là ở trong thống khổ vượt qua, cuối cùng càng là hiểm tử nhưng vẫn còn sống, nhưng này tất cả trả giá lại cuối cùng là sẽ có thu hoạch.

Lần này dám tại trong đêm trăng chạy tới những thứ này đến, Bạch Nhạc trong lòng lại có thể không có chuẩn bị.

Một tay lộ ra, đối mặt Nhậm Bách Đào kiếm quang, Bạch Nhạc căn bản không có chút nào trốn tránh ý tứ, thẳng chụp vào đối phương kiếm phong.

Nhậm Bách Đào bản thân thì không phải là chuyên dùng kiếm, đối mặt hắn người có thể cũng không cái gì, có thể đối mặt tinh thông kiếm đạo Bạch Nhạc, nhưng bây giờ có chút múa rìu qua mắt thợ.

Vẻn vẹn chỉ là đục lỗ thoáng nhìn, Bạch Nhạc cũng đã xem thấu Nhậm Bách Đào kiếm thế, hô hấp ở giữa, bàn tay liền trực tiếp bắt lại kiếm phong.

"Cho ta đoạn!"

Trong miệng quát to một tiếng, một cổ lực lượng kinh khủng chợt bạo

mà ra, chỉ nghe răng rắc một tiếng, kiếm phong lại ở trong nháy mắt, ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc bẻ gãy.

Trong nháy mắt, một cổ khủng bố áp lực đánh tới, Nhậm Bách Đào cả người nhất thời mạo chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, vô ý thức liền thối lui mấy bước.

Cúi đầu nhìn trong tay kiếm gảy, Nhậm Bách Đào tâm nhưng là nhất thời nổi lên một cổ cơn sóng thần.

Trước đó tại Quảng Hàn Thiên Cung ở ngoài, hắn đã từng xuất thủ ngăn cản qua Yến Bắc Thần, chỉ là lúc kia, Yến Bắc Thần chuyên tâm xông vào Quảng Hàn Thiên Cung, căn bản không có hoàn thủ, tại Hoang Nguyên phía trên, bởi vì bị cấm linh, hắn căn bản không cái gì cơ hội ra tay, liền bị đánh cho một trận, cướp sạch trống không.

Tại Nhậm Bách Đào tâm, hắn thật cũng một mực nín thái độ muốn rửa nhục trước.

Nhưng khi hắn chân chính có cơ hội cùng Yến Bắc Thần giao thủ, mới chợt hiện, song phương chênh lệch tựa hồ so với trong tưởng tượng càng đại thể hơn.

Vô luận là đối phương đối với kiếm thế tinh chuẩn phán đoán, vẫn là cái kia khủng bố nhục thân chi lực, đều để hắn cảm thụ được một loại tuyệt vọng hít thở không thông cảm giác.

Lúc trước tại Đông Hải Tiên Đảo, hắn cũng không bằng Mâu Kình Thần, có thể lúc kia, hắn từ đầu đến cuối đều cảm thấy loại này chênh lệch cũng không tính quá lớn, nếu như không có Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao, hắn cho dù là không bằng Mâu Kình Thần, cũng chưa chắc sẽ kém bao nhiêu.

Cứ thế mà suy ra, hắn cũng thủy chung cho rằng, nếu là không có Côn

Ngô Kiếm, Yến Bắc Thần cũng giống vậy giết không chết Mâu Kình Thần.

Nhưng hôm nay chân chính giao thủ, hiện thực nhưng là đột nhiên cho hắn một cái bạt tai mạnh.

Dù là không có Côn Ngô Kiếm, hắn đối mặt Yến Bắc Thần cũng căn bản sẽ không có chút phần thắng.

Oanh!

Nguy cơ sinh tử phía dưới, Nhậm Bách Đào nơi nào còn dám có nửa phần do dự, trong nháy mắt liền trực tiếp tế xuất tinh cung.

"Càn rỡ? Mâu Kình Thần ta đều giết, ngươi thì tính là cái gì, cũng dám đề cập với ta càn rỡ hai chữ!"

Thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc trong mắt sát khí lóe lên, căn bản không có ý định cho Nhậm Bách Đào chút nào thở dốc cơ hội, trong tay cầm lấy cái kia nửa đoạn kiếm phong, thuận thế hướng về Nhậm Bách Đào đâm xuống đi.

Có lòng muốn phải thử một chút Thông Thiên Ma Thể uy lực, Bạch Nhạc thậm chí ngay cả tinh cung đều không tế xuất đến, liền trực tiếp như vậy lấy thân thể va chạm hướng Nhậm Bách Đào tinh cung!

Ùng ùng!

Đem Thông Thiên Ma Thể uy lực thôi động đến mức tận cùng, Bạch Nhạc cả người trực tiếp đụng vào đối phương tinh cung bên trong, trực tiếp dùng thân thể thừa nhận tinh cung chi lực oanh kích, cũng nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là thân thể hơi hơi lắc lư lắc, căn bản không có chịu đến bất cứ uy hiếp gì.

Lấy thân thể ngạnh hám tinh cung, trước đó thối cốt cảnh đại thành thời điểm, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã có suy đoán, bây giờ nhưng là triệt để chứng thực hắn suy đoán.

"Chung Diễm, ngươi còn không xuất thủ?"

Bị Bạch Nhạc như thế va chạm, nhưng cũng xác thực đem Nhậm Bách Đào can đảm đều hù dọa phá, hắn chẳng thể nghĩ tới, đối phương vậy mà cường hãn tới mức này, cái này cũng không khỏi quá kinh khủng a!

"Vù vù!"

Trên thực tế, không cần Nhậm Bách Đào nói, Chung Diễm cũng đồng dạng đã ngửi được một loại bất an khí tức, cổ tay khẽ đảo, trường kiếm mang theo một hồi âm phong, thẳng đến Bạch Nhạc mà đến.

"Tới tốt!"

Đối mặt Chung Diễm giáp công, Bạch Nhạc chẳng những không có sợ hãi chút nào, ngược lại sinh ra một loại khoái ý cảm giác.

Phải biết, trước đó bước vào Quảng Hàn Thiên Cung, Bạch Nhạc trong lòng đối với những người này cũng đều thủy chung là trong lòng còn có kiêng kỵ, thậm chí vẫn luôn dự định là vòng quanh đối phương đi.

Cấm Linh Chi Địa cho hắn một cái cơ hội, thật vất vả mới ra một hơi thở, rồi lại đụng phải đêm trăng, bị đuổi theo chạy trối chết.

Mặc dù cuối cùng dựa vào vài phần tiểu thông minh phân hoá đối phương có thể thoát thân, nhưng trên thực tế, tại Bạch Nhạc tâm cũng y nguyên vẫn là nín một hơi thở.

Bây giờ Thông Thiên Ma Thể đột phá, cũng làm cho hắn chân chính có có can đảm những người này đánh nhau chính diện lòng tin.

Loại tình huống này, cái kia còn có không đánh thống khoái.

Ầm!

Trở tay một quyền, vừa lúc đập sớm đối phương trong kiếm phong, mượn lấy một quyền này phản xung chi lực, Bạch Nhạc nhưng là tiếp tục hướng về Nhậm Bách Đào đuổi theo.

Lại không quản Chung Diễm như thế nào, Bạch Nhạc tâm đối với Nhậm Bách Đào hận ý càng sâu, hạ quyết tâm trước phải đem Nhậm Bách Đào phế.

Trong chớp nhoáng này giao phong, nhưng cũng để cho Chung Diễm trong lòng đột nhiên vừa nhảy.

Quá mạnh mẽ!

Trước đó Yến Bắc Thần nghênh tiếp hắn lúc công kích sau khi, hắn thậm chí còn có chút khinh thường, cho rằng một kiếm này tất nhiên có thể làm cho Yến Bắc Thần bị thua thiệt lớn, thật là làm cái này một quyền, đưa hắn kiếm phong đập lệch thời điểm, loại kia chấn động lại quả thực để cho hắn đều có chút hoài nghi nhân sinh.

Từ bước vào Tinh Cung Cảnh tới nay, Chung Diễm thủy chung đều là tự phụ, cũng cho rằng toàn bộ Duyện châu chỉ có Mâu Kình Thần cùng Vệ Phạn Dạ có thể so với hắn so sánh!

Coi như Yến Bắc Thần lại như thế nào lợi hại, cũng bất quá chỉ là tinh cung sơ kỳ, chỉ cần không biết Côn Ngô Kiếm sẽ không có đáng sợ.

Nhưng hôm nay đối phương chỉ bằng nhục thân chi lực, liền dám ngạnh hám hắn kiếm phong, cũng là thật để cho hắn rõ ràng ý thức được vị này Ma Quân truyền nhân khủng bố.

Chỉ là, nhưng cũng để cho tâm hắn sinh ra vẻ nghi hoặc.

Giả sử đối phương từ lâu đã có thực lực đáng sợ như thế, trước đây đêm trăng thời điểm, cho dù là bọn hắn những người này liên thủ, cũng kiên quyết không đến mức đem Yến Bắc Thần bức đến loại kia hoàn cảnh a.

Cơ hồ là vô ý thức, Chung Diễm cũng đã hỏi ra miệng, "Ngươi là mấy ngày này vừa mới đột phá?"

Nghe được Chung Diễm, Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi có chút vô cùng kinh ngạc, nhưng cũng hoàn toàn không có chút nào che lấp ý tứ, ngạo nghễ mở miệng nói, "Không sai, các ngươi tự cho là thông minh thủ tại chỗ này cho ta bố trí xuống bẩy rập, quả thực thật là tức cười! Thân ở bảo địa, lại không biết mượn cơ hội tu hành, chỉ biết lục đục với nhau đùa bỡn thủ đoạn. . . Thương hại, đáng tiếc!"

". . ."

Cứ việc biết rõ chỉ có cái này một hợp lý giải thích, có thể làm Bạch Nhạc thật nói ra lời nói này thời điểm, đối với Chung Diễm cùng Nhậm Bách Đào mà nói, cũng không nghi ngờ lại là một lần bạo kích.

Loại này toàn phương vị bị người nghiền ép cảm giác, xác thực để bọn hắn những thứ này tự xưng là thiên kiêu người, có một loại hận không thể tìm một kẽ đất khoan xuống xấu hổ cảm giác.

Điều này cũng làm cho Chung Diễm lần nữa nhớ tới trên hồ, Vân Mộng Chân thân ảnh!

Mấy ngày nay, bọn hắn chỉ là tại bên bờ xem náo nhiệt, một điểm tiến triển cũng không có, có thể Vân Mộng Chân lại mỗi ngày đều ở trên hồ tu hành.

Nguyên bản cái này còn có thể dùng Vân Mộng Chân tu vi tại phía xa bọn hắn phía trên tới qua loa tắc trách, thật là đồng dạng từ Hoang Nguyên đi ra, Yến Bắc Thần vị này Ma Quân truyền nhân có thể mượn cơ hội tu luyện , khiến cho thực lực tăng vọt, nhưng bọn họ lại hầu như không có gì tiến bộ, loại đả kích này khả năng liền quá trực tiếp, hơn nữa, căn bản tìm không đến bất luận cái gì lý do tới từ chối.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 514: Cường sát Nhậm Bách Đào

"Giết, không được nói nhảm với hắn, giết hắn!"

Hai mắt thông hồng, Nhậm Bách Đào lớn tiếng quát mắng.

Cứ việc bây giờ hắn đã rất rõ ràng, chính mình hoàn toàn không phải Yến Bắc Thần đối thủ, nhưng trong lòng lại thủy chung nín một hơi thở, tin tưởng vững chắc hôm nay Yến Bắc Thần nhất định sẽ chết.

Chính hắn tuy không phải Yến Bắc Thần đối thủ, nhưng hôm nay cũng không phải đơn đả độc đấu, Chung Diễm hội nhúng tay, còn có rất nhiều Tinh Cung Cảnh cao thủ đang đuổi qua đây, cũng sẽ đồng loạt ra tay, mặc dù dạng này vây đánh khó tránh khỏi có chút thắng không anh hùng, thật là. . . Ai quan tâm đâu?

"Ngu xuẩn mất khôn!"

Nghe được Nhậm Bách Đào thanh âm, Bạch Nhạc trong lòng sát khí càng tăng lên, bước ra một bước, căn bản không tiếp tục để ý Chung Diễm, hung hãn tiếp tục hướng về Nhậm Bách Đào công tới.

Nhưng mà, cũng chính là như thế một hồi thời gian, người khác cũng rốt cục chạy tới.

Đến lúc này, mới rõ ràng có thể cảm nhận được cái gì gọi là người đông thế mạnh.

Nếu như đơn độc gặp phải Bạch Nhạc, những người này sợ là không có bất cứ người nào dám động thủ, nhưng có Nhậm Bách Đào cùng Chung

Diễm dẫn đầu, đó là khả năng liền có một chuyện khác.

Trong tích tắc, đủ loại công kích đơn giản là ùn ùn kéo đến tràn lên, hầu như muốn đem Bạch Nhạc cả người đều bao phủ tại những công kích này bên trong.

Tới mức này, cho dù là Bạch Nhạc cũng không dám khinh thường nữa, một ý niệm, tinh cung chợt nổi lên.

Dù là chỉ là nửa toà tinh cung, nhưng cũng đồng dạng cực kỳ kinh khủng!

"Thôn thiên!"

Không có bất kỳ do dự nào, Bạch Nhạc trực tiếp liền thi triển ra Thôn Thiên Quyết thần thông, ở sau lưng hóa ra nhất tôn thân ngoại hóa thân, điên cuồng thôn phệ xung quanh đánh tới lực lượng.

Cho dù là thối cốt cảnh đại thành, cũng cuối cùng không phải bất tử chi thân, nhiều như vậy Tinh Cung Cảnh cường giả liên thủ một kích, nếu như ngạnh kháng, Thông Thiên Ma Thể lại như thế nào cường hãn, cũng không khả năng kháng trụ, dù sao, nói đến, Bạch Nhạc cũng còn không qua vẻn vẹn chỉ là tinh cung sơ kỳ mà thôi.

Thật là có Thôn Thiên Quyết coi như hoà hoãn, vậy cũng hiệu quả khả năng liền hoàn toàn khác biệt.

Thôn Thiên Quyết bản thân liền là bá đạo nhất Thần Thông Pháp Môn.

Những người này công kích, có ít nhất 5-6 thành trực tiếp bị cái kia thân ngoại hóa thân cắn nuốt, còn lại lại bị Bạch Nhạc bản thân thôn phệ một bộ phận, còn lại mới yêu cầu Bạch Nhạc trực tiếp thừa nhận!

Như thế cắt giảm hạ xuống sau đó, cũng chỉ có ba thành công kích mà

thôi, tồn tại thối cốt cảnh đại thành nhục thân chi lực, nhưng là đủ để thừa nhận.

Oanh!

Đối cứng lấy người khác công kích, Bạch Nhạc nhưng là thậm chí ngay cả đầu cũng không có hội, một quyền hung hăng nện ở Nhậm Bách Đào tinh cung phía trên, trong tích tắc, tinh cung lay động, Nhậm Bách Đào trong cơ thể một hồi khí huyết sôi trào, oa một búng máu trực tiếp phun ra ngoài.

Có thể tới mức này, Bạch Nhạc nơi nào còn đuổi theo đơn giản dừng tay, một quyền tiếp một quyền không ngừng đập về phía Nhậm Bách Đào.

Nhìn từ đàng xa, Bạch Nhạc nhất định chính là tại chịu lấy mười mấy cái Tinh Cung Cảnh cường giả công kích, đầu cũng không hồi mãnh liệt đánh Nhậm Bách Đào một cái, loại kia điên cuồng cùng ngoan kính, xác thực làm người sợ run.

Đáng sợ nhất là, bằng vào Thôn Thiên Quyết cùng với Thông Thiên Ma Thể cường hãn, Bạch Nhạc vậy mà thật đứng vững!

Trên người liên tiếp bị Bạch Nhạc đập bảy tám quyền, toàn bộ tinh cung đều đã có tan vỡ dấu hiệu, lần này, Nhậm Bách Đào mới là thật hoảng sợ.

Lúc này mới bất quá nửa tháng không gặp, đối phương thực lực, rốt cuộc lại đề thăng như thế một mảng lớn, liền nhiều như vậy Tinh Cung Cảnh cường giả liên thủ, thậm chí đều đã không làm gì được người ta, điều này thật để cho hắn có chút tuyệt vọng.

Phốc!

Lại là phun ra một ngụm máu, giờ khắc này Nhậm Bách Đào đã lại

không để ý tới cái gì có nguy hiểm hay không, ngạnh kháng Bạch Nhạc một quyền, bay thẳng hướng giữa hồ.

Tới mức này, Bạch Nhạc nơi nào còn đuổi theo buông tha Nhậm Bách Đào, hầu như không có bất kỳ do dự nào, lúc này liền trực tiếp đuổi theo.

"Tũm!"

Toàn bộ trên mặt hồ trống, đều là vô pháp phi hành, cho dù là khôi phục thực lực, cũng căn bản là không có cách bay vọt mặt hồ, Nhậm Bách Đào mới vừa bay đến trên mặt hồ phương, liền chợt không khống chế được, trực tiếp rơi vào trong hồ nước.

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng đồng dạng so Nhậm Bách Đào cường không đến đi đâu, hơi chao đảo một cái, cả người cũng đồng dạng theo rơi vào trong hồ nước!

Trong nháy mắt, cái kia băng lãnh hồ nước liền chợt xâm nhập trong cơ thể, mà lấy Bạch Nhạc cường hãn, cũng không khỏi toàn thân đánh run một cái, loại kia hàn ý phảng phất có thể xuyên thấu thần hồn, đem toàn bộ người từ thân thể đến thần hồn toàn bộ đông lại.

"Yến Bắc Thần, đây là ngươi buộc ta! Đã ngươi muốn chết, cái kia thì cùng chết a!"

Bị Bạch Nhạc tỷ như tuyệt cảnh, Nhậm Bách Đào cũng triệt để điên cuồng lên, lớn tiếng hô lớn.

Ngay tại lúc đó, thân ở trong nước, Nhậm Bách Đào nhất thời dùng hết cuối cùng lực lượng, mạnh mẽ thi triển thần thông!

"Đầm nước. . . Quốc độ!"

Thủy Trạch Quốc Độ thần thông, đối với Đông Hải Tiên Đảo chân

truyền đệ tử mà nói, đều không tính là gì bí truyền, chỉ cần có tâm, ai cũng có thể học, chỉ là, có thể thi triển ra vài phần uy lực đến, khả năng liền toàn bằng mọi người tìm hiểu.

So với việc Mâu Kình Thần, Nhậm Bách Đào cảm ngộ bản thân liền muốn yếu nhiều, loại tình huống này, ở trên bờ thi triển, căn bản cũng không có chút nào lòng tin có thể chống đỡ được Bạch Nhạc công kích, thật là tại đây trong hồ nước có thể cũng không giống nhau.

Phải biết, Thủy Trạch Quốc Độ bản thân liền là dựa vào thủy tài năng, đem uy lực lớn nhất vung ra tới.

Lúc trước Bạch Nhạc cùng Mâu Kình Thần trận chiến kia, nếu là ở trên biển Đông, chỉ sợ Bạch Nhạc cũng chưa chắc là có thể thắng dễ dàng như vậy.

Nơi đây tự nhiên so ra kém Đông Hải mênh mông, thật là hồ nước này lại kỳ hàn không gì sánh được, một khi dẫn động hồ nước lực lượng, tự nhiên kinh khủng hơn, vấn đề duy nhất ở chỗ, Nhậm Bách Đào chính mình đối với cái này lạnh vô cùng hồ nước cũng không cái gì sức chống cự, đối hắn mà nói, cái này căn bản là một cái tự mình hại mình đấu pháp.

Cái này đã là thật đang liều mạng.

Oanh!

Trong tích tắc, sóng lớn ngập trời, phảng phất trong nháy mắt xung quanh hồ nước liền chợt sôi trào, hóa thành một mảnh nhỏ đầm nước, đem Bạch Nhạc cả người bao phủ cùng bên trong, ngay tại lúc đó, Nhậm Bách Đào tinh cung cũng mạnh mẽ cùng hồ nước này một chỗ, hình thành một tòa Thủy chi cung điện.

Chỉ là, hồ nước này nhưng bây giờ quá lạnh lẽo, cơ hồ là trong nháy mắt,

liền hầu như đem Nhậm Bách Đào đông cứng, tinh cung tại mạnh mẽ ngưng tụ Thủy chi cung điện đồng sự sinh nứt ra, đã có tan vỡ dấu hiệu.

"Bạo!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc một ý niệm, liền trực tiếp làm nổ thân ngoại hóa thân, đem vừa mới thôn phệ tới lực lượng triệt để bạo mà ra, hóa thành một mảnh nhỏ khủng bố cơn lốc, hướng về Thủy chi cung điện cuốn qua đi.

Đạp ở thủy trạch bên trong, Bạch Nhạc ánh mắt có vẻ càng lạnh lẽo hơn.

Tới mức này, cho dù là đánh đổi một số thứ, hắn cũng thế tất yếu đem Nhậm Bách Đào chém giết, giết cái này tội về họa, cũng có thể đưa đến giết gà dọa khỉ tác dụng, uy hiếp người khác, để cho Chung Diễm bọn hắn không còn dám tùy tiện đối hắn xuất thủ.

Ùng ùng!

Trong nháy mắt, hai tòa tinh cung hung hãn va vào nhau, Thôn Thiên Quyết lực lượng bạo mà ra, ngạnh sinh sinh đem cái kia một tòa Thủy chi cung điện đánh tan, đầm nước tan vỡ, hóa thành một cổ sóng triều hung hăng đánh vào trên mặt hồ.

Ngay tại lúc đó, đánh nát tinh cung, Bạch Nhạc cũng rốt cục tại trong nước hồ gần kề Nhậm Bách Đào thân thể, một quyền hung hăng đập phải Nhậm Bách Đào miệng ngực!

Một quyền này là bực nào lực mạnh đạo!

Vẻn vẹn một kích, Nhậm Bách Đào ngũ tạng lục phủ liền bị trực tiếp chấn vỡ, thất khiếu chảy máu triệt để mất đi tất cả sinh cơ!

Bàn tay buông lỏng, Nhậm Bách Đào thi thể liền chợt chìm vào trong hồ

nước.

Nhưng mà, cũng liền tại Bạch Nhạc đánh chết Nhậm Bách Đào đồng thời, trong hồ, một ánh mắt không tiếng động rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Vẻn vẹn chỉ một cái liếc mắt, Bạch Nhạc cả người tinh thần liền không khỏi chợt căng thẳng, từ tâm mọc lên một cổ khó diễn tả được thống khổ cùng vẻ phức tạp.

Vân Mộng Chân!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 515: Yến Bắc Thần đối Vân Mộng Chân

Ngẩng đầu, đón nhận Vân Mộng Chân ánh mắt, Bạch Nhạc con mắt có vẻ rất bình tĩnh, tựa hồ nhìn không ra nửa điểm nội tâm ba động.

Hồ nước nổi lên cuộn sóng đánh vào Bạch Nhạc trên người, lạnh vô cùng thấu cốt, có thể lúc này Bạch Nhạc lại phảng phất đã không phát hiện được loại này băng lãnh, cứ như vậy lẳng lặng đạp ở trên mặt hồ, không đau khổ không vui.

Vù vù!

Kiếm phong khẽ run lên, trong một chớp mắt, lau một cái tháng ánh kiếm màu trắng chợt xé rách mặt hồ, thẳng đến Bạch Nhạc mà đến.

Oanh!

Không trốn không né, Bạch Nhạc cứ như vậy một quyền trực tiếp đánh ra, kiếm quang tại trước mặt tan vỡ, đồng thời lại kích khởi một mảnh bọt nước, bắn tung tóe Bạch Nhạc đầy người đều là!

Quần áo vốn là một mảnh vết máu, lúc này càng là có vẻ vô cùng khó chịu.

Nhưng hôm nay, ở đây lại có ai còn dám có nửa phần khinh thị?

"Yến Bắc Thần!"

Chậm rãi từ trong miệng phun ra tên này, Vân Mộng Chân thân ảnh nhoáng lên, đạp sóng tới, kiếm trong tay chỉ phía xa Bạch Nhạc, trong

mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí.

Hơi hơi ngẩng đầu lên, trên mặt tựa hồ lộ ra một vẻ nụ cười, nhỏ bé phơi nắng.

"Nghe tiếng đã lâu Vân tiên tử tên, hôm nay gặp mặt quả nhiên danh bất hư truyền."

Từ bước vào Quảng Hàn Thiên Cung bắt đầu, Vân Mộng Chân chính là Bạch Nhạc nhất không muốn gặp người, có thể tha một vòng, làm hai người cuối cùng vẫn gặp mặt thời điểm, Bạch Nhạc lại phát hiện, trước đó loại kia bất an phảng phất cũng đều biến mất theo sạch sẽ.

"Giao ra Côn Ngô Kiếm!"

Trong mắt lộ ra vẻ băng hàn chi sắc, Vân Mộng Chân lạnh lùng mở miệng nói.

"Giao ra đây, ngươi là có thể không giết ta sao?" Khóe miệng hơi hơi giơ lên, Bạch Nhạc bình tĩnh hỏi ngược lại.

". . ." Hơi chậm lại, Vân Mộng Chân nhưng cũng có chút không biết nên làm thế nào hồi đáp.

Đoạt hồi Côn Ngô Kiếm tự nhiên là nàng tối trọng yếu mục, thật là thân là Ma Quân truyền nhân, coi như là Yến Bắc Thần giao ra Côn Ngô Kiếm, nàng thì như thế nào có thể dừng tay?

Đối với Đạo Lăng Thiên Tông mà nói, chỉ bằng Yến Bắc Thần cái này một cái Ma Quân truyền nhân thân phận, cũng đã chết tiệt.

Nhìn Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc cũng chưa truy vấn, chỉ là khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ tự tin.

"Vân tiên tử, đây là chúng ta lần đầu tiên gặp mặt, nhưng ta cam đoan tuyệt sẽ không là một lần cuối cùng."

Đây là Yến Bắc Thần cùng Vân Mộng Chân lần đầu tiên gặp mặt, nhưng chỉ cần không chết, tự nhiên liền không phải là một lần cuối cùng.

"Vậy thì thử nhìn một chút!"

Lạnh rên một tiếng, Vân Mộng Chân kiếm trong tay nhoáng lên, hung hãn lần nữa hướng về Yến Bắc Thần giết đi qua.

Mở miệng vô lực, chỉ có kiếm trong tay, mới là giải quyết tất cả phương thức!

Mặc dù Yến Bắc Thần mới vừa giết Nhậm Bách Đào, nhưng này tất cả, tại Vân Mộng Chân trong mắt rồi lại coi là cái gì?

Thanh âm rơi xuống, kiếm phong cũng đã rơi xuống.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc cả người liền triệt để rơi vào kiếm quang bao phủ bên trong, phảng phất cả người đều rơi vào một đám mây núi sương mù nhiễu bên trong, liền kiếm thế đều thấy không rõ lắm.

Bạch Nhạc trước đó không phải là chưa từng thấy qua Vân Mộng Chân xuất thủ, nhưng hôm nay đây cũng là hắn lần đầu tiên cùng Vân Mộng Chân động thủ.

Chỉ có chân chính đối mặt Vân Mộng Chân, mới hiểu vị này Đạo Lăng Thánh Nữ rốt cuộc có bao nhiêu đáng sợ.

Bạch Nhạc trên kiếm đạo, đã coi như là thiên phú dị bẩm, toàn bộ Tinh Cung Cảnh bên trong, chỉ lấy kiếm đạo mà nói, Bạch Nhạc tự vấn cũng không ở bất luận kẻ nào phía dưới.

Có thể duy chỉ có trước mặt đối Vân Mộng Chân thời điểm, mới có thể phát hiện, cho dù là chính mình vẫn lấy làm kiêu ngạo kiếm đạo, cũng còn kém rất rất xa đối phương.

Đối mặt Yến Bắc Thần, Vân Mộng Chân cũng sẽ không có chút xả nước, kiếm kiếm đều là sát chiêu.

Đừng xem Bạch Nhạc tại đối mặt hắn người thời điểm, bằng vào thối cốt cảnh đại thành Thông Thiên Ma Thể, liền dám lấy thân thể ngạnh hám đối phương binh khí, thật là đối mặt Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc cũng không tự tin này, dù là đối phương trong tay cầm, cũng không phải là Côn Ngô Kiếm.

Tũm!

Thân thể hơi hơi trầm xuống một cái, Bạch Nhạc cả người chợt hướng về trong nước hồ lặn xuống!

Từ vừa mới bắt đầu, Bạch Nhạc liền không có tính toán thật cùng Vân Mộng Chân giao thủ, trước không nói hắn có thể hay không ngoan hạ tâm lai cùng Vân Mộng Chân liều mạng, đầu tiên hắn liền đánh không qua a.

Trên biển Đông, Bạch Nhạc nhưng khi nhìn rõ biết, Vân Mộng Chân một cá nhân liền dám ngạnh hám Tinh Hải Cảnh cường giả, nếu không phải Bạch Cốt phu nhân nhúng tay làm rối, chỉ sợ Vân Mộng Chân cho là thật có thể làm được kiếm trảm tinh hải.

Bạch Nhạc cho dù là bại lộ toàn bộ thực lực, còn có Côn Ngô Kiếm, vậy cũng căn bản không đủ Vân Mộng Chân đánh a!

Huống chi, hắn cho dù là chết, chỉ sợ cũng không muốn tại Vân Mộng Chân trước mặt bại lộ thân phận.

Kể từ đó, đào tẩu dĩ nhiên là thành hắn chọn lựa duy nhất.

Trước đó Nhậm Bách Đào trốn vào trong hồ thời điểm, Bạch Nhạc trong lòng thật cũng đã có chuẩn bị, trên thực tế, Nhậm Bách Đào sở dĩ làm như thế, chính là vì hấp dẫn Vân Mộng Chân chú ý, lợi dụng Vân Mộng Chân để hoàn thành, cuối cùng đối Yến Bắc Thần phản kích.

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên, cho dù là đến cuối cùng Nhậm Bách Đào cũng vẫn như cũ tin tưởng vững chắc, hôm nay Yến Bắc Thần nhất định sẽ chết.

Có thể tất nhiên Bạch Nhạc sáng sớm cũng đã đoán được, như thế nào lại không làm chút nào chuẩn bị.

Thân thể chợt chìm vào trong nước hồ, mặc dù hàn ý đến xương, hầu như muốn đem Bạch Nhạc đông cứng, cái này Vân Mộng Chân một kiếm này lại đúng là vẫn còn bị hắn né tránh đi.

Một màn này cho dù là Vân Mộng Chân cũng căn bản không có nghĩ đến, cả người không khỏi hơi chậm lại!

Nàng ở chỗ này đã ngây người rất nhiều ngày, hồ nước này có nhiều đáng sợ, nàng so bất luận kẻ nào đều biết, cho dù là chính nàng, cũng thủy chung chỉ dám đập hắn trên mặt hồ tu hành, căn bản không dám thật làm cho chính mình rơi vào trong hồ nước.

Nhưng này Yến Bắc Thần lại như là điên, chủ động chìm vào hồ nước, cái này khiến nàng làm sao có thể không giật mình.

Đây quả thực cùng muốn chết cũng không khác nhau gì cả.

Thân thể chìm vào hồ nước, Bạch Nhạc cả người tựa hồ cũng trong nháy mắt cứng ngắc, dù là ỷ vào Thông Thiên Ma Thể cường hãn, hắn so với người khác càng có thể chống đỡ một ít, có ở trong hồ nước này, cũng

căn bản là không có cách gượng chống xuống dưới.

Cái kia hồ nước đông lại không hề chỉ chỉ là thân thể, còn có thần hồn!

"Thôn thiên!"

Ở trong lòng mặc niệm hai chữ này, trong tích tắc, trong nước hồ, Bạch Nhạc phía sau đột nhiên xuất hiện nhất tôn thân ngoại hóa thân!

Thôn Thiên Quyết!

Sinh tử thời khắc, Bạch Nhạc lần nữa thi triển ra Thôn Thiên Quyết thần thông! Đối với người khác mà nói, có thể cái này cũng đã là kết thúc, có thể đối Bạch Nhạc mà nói, nhưng thủy chung tín nhiệm hơn Thông Thiên Ma Công bá đạo!

Vô luận là trước đây biển máu, vẫn là bây giờ quỷ dị này hồ nước, Bạch Nhạc thủy chung đều tin tưởng, Thông Thiên Ma Công đủ để hóa giải!

Dựa theo Thông Thiên Ma Quân thuyết pháp, tu hành đến mức tận cùng, ngay cả thiên đô dám nuốt cho ngươi xem, chớ đừng nói chi là là hắn tồn tại.

Hồ nước này mặc dù quỷ dị, có thể quy về kết quả cũng bất quá chỉ là ẩn chứa một loại đặc thù lực lượng mà thôi, chỉ cần là lực lượng, sẽ không đạo lý vô pháp bị cắn nuốt.

Đương nhiên, tại đã nếm thử trước đó, Bạch Nhạc mình cũng không dám khẳng định nhất định không thành vấn đề.

Nhưng hôm nay loại tình huống này, hắn căn bản không có lựa chọn, chỉ có đi hiểm đánh cược một lần!

Đây mới thực là cầu sống trong cái chết!

May mắn, Thông Thiên Ma Công vẫn chưa cô phụ Bạch Nhạc đối nó tín nhiệm!

Thôn Thiên Quyết một khi thi triển ra, Bạch Nhạc trên người áp lực đột nhiên nhẹ một chút, phảng phất cái kia khủng bố hàn ý đều trong nháy mắt bị thân ngoại hóa thân cắn nuốt, còn lại một điểm, mặc dù vẫn như cũ có vẻ lạnh vô cùng, nhưng đối với Bạch Nhạc nhưng cũng đã vô pháp cấu thành uy hiếp trí mạng.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 516: Đêm trăng tròn, hồ huyền cơ

Trăng lên giữa trời!

Lặng yên không một tiếng động ở giữa, thời gian liền đã tới nửa đêm.

Bạch Nhạc vừa mới chìm vào trong hồ nước, mà Vân Mộng Chân vẫn còn trên mặt hồ cảnh giác nhìn chằm chằm xung quanh, chờ lấy Yến Bắc Thần chính mình nổi lên mặt nước.

Nhưng mà, ngay một khắc này, trong bầu trời cái kia một vòng trăng tròn chợt lộ ra lau một cái huyễn lệ quang mang, trong một chớp mắt, toàn bộ hồ nước phảng phất đều triệt để tùy theo sôi trào, Nguyệt chi thuỷ triều lên xuống, sóng lớn ngập trời!

Toàn bộ hồ nước phảng phất đều vào giờ khắc này chấn động, một cổ khủng bố vòng xoáy từ giữa hồ xuất hiện, trong khoảnh khắc, liền lan tràn đến toàn bộ mặt hồ!

Dạng này biến hóa tới thực sự quá nhanh, nhanh đến Vân Mộng Chân thậm chí đều còn chưa kịp phản ứng, liền rơi vào thật lớn trong nguy cơ.

Cùng Bạch Nhạc khác biệt, Vân Mộng Chân có thể bình yên vô sự đạp ở trên mặt hồ, là bởi vì nàng đối với Nguyệt Hoa Chi Lực có đặc biệt lý giải, đối với trong hồ nước này lực lượng, có một loại đặc biệt cảm ngộ, là lấy một loại mưu lợi phương thức đạp ở trên mặt hồ tu hành.

Thật là đây hết thảy, tuy nhiên cũng trong nháy mắt này bị phá vỡ.

Đêm trăng tròn!

Trước đó vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Vân Mộng Chân thật đều mơ hồ có một loại dự cảm, cái này đêm trăng tròn, chỉ sợ sẽ có chút không giống bình thường.

Chỉ là, hai người đều không nghĩ đến, hội ở vào thời điểm này gặp nhau, trong lúc nhất thời biến cố quá nhiều, cũng liền sơ xuất vấn đề này.

Nhưng mà, hiện thực lại cũng không bởi vì ý cá nhân mà dời đi.

Vô luận bọn họ có phải hay không muốn đối mặt, giữa trưa hôm qua gặp, trăng lên giữa trời, cái này đêm trăng tròn chỗ đặc thù, cũng rốt cục vẫn phải thể hiện ra.

Ánh trăng chiếu xuống trên người mỗi một người, phảng phất đều lộ ra một cổ linh khí nồng nặc, làm cho tất cả mọi người thực lực, đều vào giờ khắc này triệt để khôi phục, hơn nữa, liền trước đó trên mặt hồ vô pháp phi hành ràng buộc cũng theo đó tiêu trừ.

Đối với người khác mà nói, cái này đêm trăng tròn, tựa hồ cũng là một cái tin tốt.

Có thể duy chỉ có đối với đã chìm vào trong nước hồ Bạch Nhạc, đã bây giờ tại đạp ở trên mặt hồ Vân Mộng Chân mà nói, nhưng là thật tin dữ.

Sôi trào hồ nước lộ ra một cổ khủng bố hấp lực, ngạnh sinh sinh đem Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân một chỗ túm hướng hồ.

Bạch Nhạc cái này vốn là chìm vào trong hồ tự nhiên không cần phải nói, cho dù là Vân Mộng Chân tại loại này khủng bố hấp lực trước mặt, cũng căn bản không kịp thoát thân, liền bị ngạnh sinh sinh quăng vào trong nước xoáy.

Một màn này nhất thời để cho bên hồ người một mảnh xôn xao!

Yến Bắc Thần chìm vào trong hồ bọn hắn không quan tâm, thật là Vân Mộng Chân cũng rơi vào bên trong, ảnh hưởng khả năng liền thực sự quá lớn, thậm chí rất nhiều người thậm chí đều không thể tin chính mình con mắt.

Ngay tại người khác còn đang ngẩn người thời điểm, xa xa trên bờ đột nhiên lộ ra một đạo thân ảnh, như là lướt qua, bay thẳng vào trong hồ!

Cứ việc rời còn có chút xa, có thể làm đối phương xuất hiện trong nháy mắt, vẫn là để hầu như tất cả mọi người nhận ra đối phương thân phận!

Hắc y tóc bạc, dạng này tạo hình là ở quá đặc biệt, toàn bộ Duyện châu, trừ Vệ Phạn Dạ bên ngoài, cũng không làm người thứ hai nghĩ.

Người khác tránh e sợ cho không kịp, có thể Vệ Phạn Dạ nhưng ở Yến Bắc Thần cùng Vân Mộng Chân đều bị cuốn vào tình huống dưới mạnh mẽ bay vào mặt hồ, tư thế kia nhất định chính là tự chui đầu vào lưới, giống như là thượng cản mình muốn đi chịu chết.

Nếu như cái này nhân loại không phải Vệ Phạn Dạ, sợ rằng cần phải bị người làm bệnh tâm thần xem mới đúng.

Có thể hết lần này tới lần khác, Vệ Phạn Dạ thân phận quá có sức thuyết phục, đảm nhiệm ai cũng không dám coi hắn là làm người điên, trong lúc nhất thời, tất cả mọi người ánh mắt tựa hồ cũng bị hấp dẫn tới.

Nhưng mà, như là Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân, mới vừa bay đến trong hồ vòng xoáy phụ cận, Vệ Phạn Dạ liền lại không khống chế được chính mình thân hình, chặt cùng theo một lúc hướng về hồ rơi xuống.

Bên bờ, Chung Diễm ánh mắt một hồi lấp lóe, tựa hồ muốn cũng bay qua thăm kết quả, nhưng lại đúng là vẫn còn có chút khiếp đảm.

Chỉ là thoáng do dự một chút, cơ hội liền lóe lên một cái rồi biến mất.

Vòng xoáy lần nữa biến mất, mặt hồ phảng phất cũng theo đó khôi phục lại bình tĩnh, chỉ là Yến Bắc Thần, Vân Mộng Chân cùng với Vệ Phạn Dạ ba người tuy nhiên cũng chìm vào hồ, không rõ sống chết.

Thân ở trong hồ nước, Bạch Nhạc nguyên bổn cũng là trước hết cảm giác được loại biến hóa này người.

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng không biết Vân Mộng Chân sẽ bị cuốn vào, càng không biết Vệ Phạn Dạ cũng sẽ theo tới, đối với hắn mà nói, bây giờ vô pháp đối mặt Vân Mộng Chân, như vậy tạm thời trốn vào hồ tự nhiên mới là lựa chọn tốt nhất.

Ngược lại có Thôn Thiên Quyết tại, Bạch Nhạc hoàn toàn có thể thừa nhận loại áp lực này, cho nên, tại nhận thấy được hồ nước biến hóa sau đó, Bạch Nhạc phản ứng đầu tiên cũng không phải là thoát đi, mà là theo cái kia vòng xoáy đi về phía trước, đi xem rõ ngọn ngành.

Hồ nước rất sâu, mà là sắc trời mờ mịt, nguyên bản tầm nhìn cực thấp, là căn bản thấy không rõ bất kỳ vật gì, có thể hết lần này tới lần khác không trung cái kia một vòng trăng tròn đem ánh trăng đầu nhập trong hồ nước, phảng phất một ngọn đèn sáng, làm người chỉ rõ phương hướng.

Mơ hồ trong đó, Bạch Nhạc tựa hồ tại cái kia trong vòng xoáy tâm chứng kiến một tòa thủy phủ.

Mà cái kia vòng xoáy khởi nguồn, chính là cái kia thủy phủ chợt mở cửa,

Phát hiện này nhất thời để cho Bạch Nhạc trong lòng hơi động, tinh thần trở nên đại chấn, đồng thời tăng thêm tốc độ theo vòng xoáy, hướng về thủy phủ vị trí đi qua.

Sau một lát, Bạch Nhạc liền xuất hiện ở thủy phủ cánh cửa!

Nhắc tới cũng kỳ quái, một khi đến nơi đây, cứ việc xung quanh vòng xoáy như trước khủng bố, nhưng lại lại không cảm giác được một tia xé rách lực.

Thậm chí coi như là hồ nước cái kia phần lạnh vô cùng, phảng phất cũng bị suy yếu rất nhiều, đến nhân thể có khả năng thích ứng nhiệt độ hạ.

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc rõ ràng chứng kiến thủy phủ phía trên treo một tấm bảng, rõ ràng viết hàn đàm thủy phủ bốn chữ lớn,

Tựa hồ đã qua quá nhiều thời gian, cái kia bốn chữ có vẻ hết sức tang thương, lại phảng phất có lộ ra một loại khó diễn tả được ma lực, có thể làm cho người tinh thần bị sa vào.

Từ mặt chữ tới lý giải, hàn đàm khoảng chừng chính là chỗ này mảnh nhỏ hồ tên, mà thủy phủ thì càng giống như là một loại chủ quyền biểu thị công khai, nói cho người khác biết, nơi này là thuộc về vị này thủy phủ chủ nhân đạo tràng.

Chỉ không biết vị này thủy phủ chi chủ, cùng Quảng Hàn Thiên Cung ở giữa, lại là một loại thế nào quan hệ.

Không đợi Bạch Nhạc phục hồi tinh thần lại, vòng xoáy đã cuốn Vân Mộng Chân cùng Vệ Phạn Dạ, trước sau rơi xuống, vị trí cũng tương tự tại thủy phủ trước cửa.

Mí mắt đột nhiên nhảy nhót, Bạch Nhạc lặng yên lui lại một bước, nhìn Vân Mộng Chân cùng Vệ Phạn Dạ, lại từ đầu đến cuối không có bất kỳ bày tỏ gì.

Thoáng do dự một chút, Bạch Nhạc cũng không đoái hoài tới suy nghĩ thêm càng nhiều, nhưng là thẳng một bước, dẫn đầu bước vào.

Đối mặt liếc mắt, Vân Mộng Chân cùng Vệ Phạn Dạ cũng không do dự nữa, theo sát bước vào bên trong.

Ngay tại lúc đó, thủy phủ đại môn chợt hợp lại, vòng xoáy nước cũng biến mất theo, tất cả bình tĩnh lại, giống như là chưa từng xảy ra chuyện gì.

Quỷ dị hơn là, nếu như bây giờ còn có người tại hồ, liền sẽ phát hiện, cái này một tòa to như vậy thủy phủ cũng chậm rãi dung nhập trong bóng tối, mặc dù lại có người ở nơi đây, sợ cũng căn bản không phát hiện được thủy phủ tung tích.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 517: Hàn Đàm luyện hồn

Minh châu đầy tường, bạch ngọc phô địa!

Toàn bộ trong thủy phủ, tráng lệ, khắp nơi lộ ra ung dung hoa quý khí tức, trên tường dạ minh châu nhiều như sao trời, đem xung quanh chiếu sáng như ban ngày.

Hay là Bạch Nhạc, cho dù là Vân Mộng Chân chứng kiến nơi đây tràng cảnh, mí mắt cũng không khỏi hơi hơi nhảy nhót.

Lấy nhãn giới tự nhiên nhìn ra, vô luận là dùng để phô địa bạch ngọc, vẫn là khảm ở trên tường dạ minh châu, đều cùng phàm tục bên trong hoàn toàn khác biệt, hơn nữa ẩn chứa cực mạnh linh khí bảo vật, tùy tiện cầm một điểm đi ra ngoài, đều có thể gây nên vô số người tranh đoạt.

Có ở cái này trong thủy phủ, lại phảng phất chỉ là tầm thường nhất bài biện, phần khí độ này, chính là Đạo Lăng Thiên Tông so sánh với, sợ cũng hơi có chưa đủ.

Từ bước vào Quảng Hàn Thiên Cung tới nay, đây cũng là Vân Mộng Chân lần đầu tiên nhìn thấy cái này Thượng Cổ Tông Môn chân chính di tích.

Một lá biết cả thu!

Gần từ nơi này thủy phủ, liền có thể nhìn ra được, thời đỉnh cao Quảng Hàn Thiên Cung, sợ là nếu so với Đạo Lăng Thiên Tông cường đại hơn nhiều.

Vân Mộng Chân còn như vậy, thì càng không cần Bạch Nhạc cùng Vệ Phạn Dạ.

Riêng là Bạch Nhạc, nếu không phải là có Vân Mộng Chân tại đây, hắn quả thực đều muốn thử xem có thể hay không đem những vật này khiêu đi.

"Yến Bắc Thần, hiện tại ngươi còn có thể chạy trốn tới đâu đây?"

Phục hồi tinh thần lại, Vân Mộng Chân nhất thời đưa mắt lần nữa nhìn về phía Bạch Nhạc, lạnh lùng mở miệng nói.

Nơi đây tuy nhiên bất phàm, nhưng đối với Vân Mộng Chân đến, hắn nhất cần gấp, y nguyên vẫn là giết chết Yến Bắc Thần, đem Côn Ngô Kiếm đoạt trở về , bất kỳ cái gì cơ duyên, cũng không thể bao trùm cùng điểm này phía trên.

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Vân tiên tử đây là muốn cùng Yến mỗ không chết không thôi?"

"Giao ra Côn Ngô Kiếm, phế bỏ ngươi một thân ma công, theo ta hồi Đạo Lăng sơn thỉnh tội, ta có thể làm chủ, tha cho ngươi khỏi chết!" Nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân lạnh lùng mở miệng nói.

"Vân tiên tử cảm thấy có thể sao?" Lắc đầu, Bạch Nhạc khóe miệng lộ ra lau một cái giễu cợt chi sắc, khinh thường hỏi ngược lại.

Đối với Bạch Nhạc đến, giao ra Côn Ngô Kiếm không tính là gì, giả sử giao ra Côn Ngô Kiếm là có thể đoạn ngày xưa ân oán, hóa giải cùng Vân Mộng Chân ở giữa cừu hận, hắn tuyệt đối không chút do dự bả Côn Ngô Kiếm trả lại cho Vân Mộng Chân.

Có thể là không có khả năng a!

Thông Thiên Ma Quân truyền nhân cái thân phận này, cùng Đạo Lăng Thiên Tông dây dưa quá sâu, hoàn toàn không phải giao ra Côn Ngô

Kiếm là có thể xóa bỏ.

Còn như Vân Mộng Chân phế bỏ Ma Cung, hồi Đạo Lăng Thiên Tông thỉnh tội, căn bản là không có khả năng sự tình.

Trước không Vân Mộng Chân, có thể hay không chắc chắn, cho dù là có thể!

Phế bỏ một thân tu vi, lại bị áp hồi Đạo Lăng Thiên Tông, lấy một tên phế nhân thân phận, vây tại Đạo Lăng Thiên Tông, là Bạch Nhạc có khả năng tiếp thu kết quả sao?

Huống chi, một khi tu vi bị phế vô pháp duy trì Thiên Cơ Biến, thân phận của hắn dĩ nhiên là sẽ bị Vân Mộng Chân phát hiện.

Cho dù là chết, Bạch Nhạc cũng không khả năng tiếp thu, dạng này một loại kết cục.

"Ngươi không có lựa chọn khác!"

Mắt lạnh nhìn Yến Bắc Thần, Vân Mộng Chân bình tĩnh hồi đáp nói.

Cùng Yến Bắc Thần những thứ này, vốn cũng không phải là đang cùng hắn bàn điều kiện, mà là nói cho Yến Bắc Thần một cái kết quả.

Vân Mộng Chân tồn tại tuyệt đối tự tin, có thể chém giết Yến Bắc Thần, tự nhiên không cần làm ra bất luận cái gì nhượng bộ.

"Vậy cũng chưa chắc!" Khóe miệng hiện lên lau một cái nụ cười rực rỡ, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói, "Nơi này là Quảng Hàn Thiên Cung, mà chỉ có ta, mới là cầm lệnh bài tiến đến. . . Tóm lại là sẽ có một ít ưu thế."

Nói xong, lật bàn tay một cái, cái kia một khối Quảng Hàn Thiên Cung

lệnh bài nhất thời lần nữa bị Bạch Nhạc nắm vào trong tay.

Trên thực tế, bước vào Hàn Đàm thủy phủ đồng thời, Bạch Nhạc cũng đã nhận thấy được trong giới chỉ lệnh bài dị thường, tự nhiên có thể đoán được có khả năng rất lớn, tấm lệnh bài này, chính là mở ra thủy phủ khảo nghiệm then chốt!

Chỉ bằng chính mình, Bạch Nhạc tự nhiên vô pháp cùng Vân Mộng Chân chống lại, có thể chỉ cần có thể mở ra khảo nghiệm, giống như là tại Hoang Nguyên phía trên, khảo nghiệm bản thân, có thể là có thể dành cho Bạch Nhạc thêm cơ hội nữa!

Chứng kiến Bạch Nhạc lấy ra lệnh bài trong nháy mắt, Vân Mộng Chân cùng Vệ Phạn Dạ sắc mặt liền đồng thời thay đổi.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Vệ Phạn Dạ liền giành trước một kiếm xuất thủ!

Chỉ là may là như vậy, cũng y nguyên vẫn là quá trễ.

Lấy ra lệnh bài trong nháy mắt , lệnh bài bên trong lúc này liền đánh ra một đạo Nguyệt Hoa Chi Lực, trong nháy mắt, toàn bộ thủy phủ đều tùy theo run lên, trong một chớp mắt, trên mặt đất bạch ngọc, liền chợt lộ ra một cổ khủng bố luồng không khí lạnh, trực tiếp đem ba người đồng thời khốn.

Ngay tại lúc đó, trên tường những cái kia dạ minh châu cũng toả ra ánh sáng chói lọi, mỗi một viên dạ minh châu trên đều hội lộ ra một đạo nguyệt quang chi lực, hướng về trong sân ba người!

Vệ Phạn Dạ một kiếm này căn bản không có thể chém ra tay, liền trực tiếp bị Nguyệt Hoa Chi Lực đánh tan.

Hàn ý đến xương!

Trong nháy mắt, bị cuốn vào luồng không khí lạnh bên trong ba người, liền đồng thời cảm thụ được một loại sắp bị đông cứng cảm giác nguy cơ.

Hơn nữa, cùng trước kia cái kia trong nước hồ khác biệt, bây giờ cái này hàn ý, đối với thân thể không có bất kỳ thương tổn, mà là thẳng vào thần hồn, đông lại thần hồn!

Cái này có thể so với trên thân thể phải bị hàn ý khủng bố nhiều.

Cho dù là đối với Bạch Nhạc đến, hắn nguyên bản Thông Thiên Ma Thể ưu thế, vào giờ khắc này, phảng phất cũng triệt để không còn sót lại chút gì.

Luyện hồn!

Chỉ là trong nháy mắt, ba người liền đồng thời phản ứng.

Cái này Hàn Đàm thủy phủ, hoặc là, thật toàn bộ Hàn Đàm hồ, chính là trợ giúp người luyện hồn vị trí.

Hoang Nguyên thối thể, Hàn Đàm luyện hồn!

Cái này bản thân liền là Quảng Hàn Thiên Cung cái này hai đạo khảo nghiệm chân lý.

Dưới tình huống như vậy, cho dù ai cũng căn bản không có chút nào đường lui, chỉ có đi qua khảo nghiệm, hoặc là chết ở bên trong hai con đường này có thể đi.

Không!

Đối với Bạch Nhạc có lẽ còn có con đường thứ ba có thể đi!

Cầm trong tay lệnh bài, đối với Quảng Hàn Thiên Cung đến, thật Bạch Nhạc mới là cái kia chân chính có tư cách phát động khảo nghiệm, thu được khen thưởng đệ tử.

Cho nên, một khi không chịu nổi, Bạch Nhạc có thể còn có thể nếm thử kích phát lệnh bài lực lượng rời đi nơi này.

Nhưng đối với Vân Mộng Chân cùng Vệ Phạn Dạ đến, nhưng là không còn loại đãi ngộ này.

Những ý niệm này, cơ hồ là tại trong đầu nhất chuyển, ba người liền đồng thời hiểu được.

Có thể tới mức này, nhưng là ai cũng không dám nghĩ nhiều nữa, cái kia khủng bố luồng không khí lạnh không ngừng dũng mãnh vào trong thần hồn, phảng phất đã muốn đem nhân thần hồn bị đông, cho dù ai đều phải đánh tới mười hai vạn phần tâm tới ứng đối, bằng không cũng có thể bỏ mạng ở nơi đây.

Cũng may mà là Bạch Nhạc thần hồn so với người bình thường mạnh hơn nhiều, bằng không luồng không khí lạnh đánh tới, sợ là người thứ nhất sẽ bị tách ra thần hồn.

Dù sao, trong ba người, cũng liền phải kể tới Bạch Nhạc bước vào Tinh Cung Cảnh thời gian ngắn nhất, súc tích cũng tương đối yếu kém nhất.

Trong chớp nhoáng này, Bạch Nhạc quả thực đều có một loại muốn thôi động lệnh bài chạy ra Hàn Đàm thủy phủ kích động!

Bạch Nhạc có thể cảm giác được trên lệnh bài cái kia một cổ tình cảm ấm áp, cũng có chí ít bảy thành nắm chặt, có thể bằng cái này thoát thân.

Chỉ là như vậy ý niệm trong đầu, mới vừa mọc lên, liền bị Bạch Nhạc

ngạnh sinh sinh đè nén xuống.

Hắn có thể có thể chạy đi, nhưng này dạng thoát thân, nhưng cũng tất phải có nghĩa là buông tha lúc này mới khảo nghiệm, buông tha lần này luyện hồn cơ hội.

Đối với Bạch Nhạc đến, cuộc đời hắn khắp nơi đều là nguy cơ, muốn còn sống, nhất định phải một mực tranh hạ đi, không lãng phí bất cứ cơ hội nào.

Quan trọng hơn là. . . Vân Mộng Chân còn ở nơi này!

Mặc dù Vân Mộng Chân thủy chung muốn giết hắn cho thống khoái, có thể Bạch Nhạc sở dĩ bước vào Quảng Hàn Thiên Cung, bản thân liền là vì bảo vệ Vân Mộng Chân, dưới tình huống như vậy, hắn căn bản không dám hứa chắc Vân Mộng Chân có phải hay không nhất định có thể chống đỡ hạ xuống.

Giả sử hắn đào tẩu, lại làm cho Vân Mộng Chân vì vậy bỏ mạng ở nơi đây, đó mới cho là thật hội làm hắn tiếc nuối cả đời.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc cũng đã triệt để tuyệt bằng vào lệnh bài ly khai dự định, cho dù là nguy hiểm nữa, hắn cũng nhất định muốn chống đỡ xuống dưới!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 518: Thần hồn xuất khiếu

Thời khắc sinh tử có vô cùng sự sợ hãi!

Không có ai là thật không sợ chết, tại bên bờ sinh tử đi khắp thời điểm, mới là chân chính khảo nghiệm một cá nhân thời điểm, chỉ có chiến thắng loại này sợ hãi, mới có thể chân chính thu được tân sinh, mới có tư cách nói mình chiến thắng đối với tử vong sợ hãi, nhìn thấu sinh tử.

Nói dù sao cũng hơn làm dễ dàng hơn nhiều.

Nếu là không có đường lui thời điểm, cũng liền thôi, một khi có đường lui, còn có thể cắn chặt răng, quyết chống để cho mình không buông bỏ, đây mới là khó khăn nhất sự tình.

Đối với bây giờ Bạch Nhạc mà nói, chính là như vậy.

Rõ ràng tay cầm lệnh bài, tùy thời đều có thể thoát thân mà đi, rời xa tử vong uy hiếp, nhưng lại nhất định phải đè chết loại bản năng này ý niệm trong đầu, kinh lịch thống khổ này dày vò, cái này không phải là không một loại hành hạ to lớn.

Tâm chí dù là chỉ cần có một tia dao động, liền tuyệt đối không có khả năng chống đỡ hạ xuống.

Nhắm mắt lại, Thông Thiên Ma Thể luyện hồn thiên văn tự chậm rãi trong đầu nổi lên, Bạch Nhạc nhất thời ép buộc chính mình dựa theo Thông Thiên Ma Thể phương thức bắt đầu luyện hồn!

Chỉ là, Thông Thiên Ma Thể luyện hồn, tự nhiên bản thân rèn luyện

phương thức, yêu cầu lấy rất nhiều linh dược phối hợp, lúc này mới có thể tự nhiên bắt đầu rèn luyện.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc chẳng những thiếu khuyết một vị đã ngoài ngàn năm niên đại cỏ râu rồng, mà là ngay cả hắn linh dược, cũng căn bản không có nhàn rỗi lấy ra, chỉ có thể dựa vào bản thân gượng chống.

Dưới tình huống như vậy, căn bản là vô pháp dựa theo Thông Thiên Ma Thể phương thức bắt đầu luyện hồn!

Nhưng nếu chỉ bằng chính mình, Bạch Nhạc vô cùng rõ ràng, lấy chính mình bây giờ thần hồn cường độ, căn bản là không thể chịu đựng kinh khủng như vậy luồng không khí lạnh áp lực, chỉ sợ dùng không bao lâu, thần hồn thì sẽ tan vỡ.

Đây cũng không phải là nói chuyện giật gân, mà là chân thật nhất hiện thực.

Cường đại dưới áp lực, có người chọn buông tha, mà một loại khác người thì sẽ đem chính mình tiềm lực triệt để bức ra.

Rất hiển nhiên, Bạch Nhạc chính là loại sau người!

Dựa theo Thông Thiên Ma Thể bản thân ghi chép, là căn bản là không có cách luyện hồn, như vậy đối với Bạch Nhạc mà nói, bây giờ biện pháp duy nhất, chính là mình thôi diễn cải biến Thông Thiên Ma Thể luyện hồn phương thức, dùng cái này Hàn Đàm luồng không khí lạnh để thay thế linh dược hiệu quả.

Điên cuồng như vậy ý niệm trong đầu, nếu như đổi người khác, chỉ sợ căn bản cũng không dám sinh ra.

Cải biến tu hành công pháp, bản thân liền là khó khăn nhất sự tình, hơi không cẩn thận chính là tẩu hỏa nhập ma, bạo thể mà chết kết cục.

Nếu như bình thường công pháp, cũng liền thôi, nhưng hôm nay Bạch Nhạc muốn cải biến nhưng là Thông Thiên Ma Quân truyền xuống pháp môn a!

Đối với chính thống tu hành giả mà nói, phương thức như vậy, quả thực giống như là đang khiêu chiến Thông Thiên Ma Quân quyền uy.

Đừng nói là Bạch Nhạc loại này mới vào Tinh Cung Cảnh tiểu tử kia, cho dù là Tinh Hải Cảnh lão tổ, ai dám sinh ra loại ý niệm này tới?

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc bản thân thì không phải là chính thống tu hành giả.

Đối với hắn mà nói, có thể có hôm nay thực lực, trừ Thông Thiên Ma Quân truyền thừa ở ngoài, hắn đều là chính bản thân hắn tranh đến cơ duyên, toàn bộ con đường tu hành, có thể nói, căn bản không có bất kỳ người nào chỉ điểm qua hắn.

Cái này cố nhiên sẽ để cho hắn đối với một ít thường thức tính đồ vật hoàn toàn không hiểu, nhưng lại cũng đồng dạng có thể làm cho hắn tư duy càng trống trải, không nhận bất luận cái gì quy định cứng nhắc ước thúc.

Đương nhiên, cái này thật bản thân liền có nghĩa là nguy hiểm!

Có thể ma tu, đi bản thân liền là một cái con đường nghịch thiên, lại nơi nào thiếu nguy hiểm.

Ý niệm trong đầu điên cuồng vận chuyển, Thông Thiên Ma Thể kinh văn bị Bạch Nhạc lặp đi lặp lại thôi diễn, bình thường thay thế khả năng, quá trình này, mới là chân chính khảo nghiệm ngộ tính thời khắc.

Giả sử đổi một cái tài trí bình thường, tức dù thật sự có gan to như vậy,

cũng căn bản không có khả năng thành công, tùy tiện cải biến, sẽ chỉ là tự tìm đường chết.

Có thể Bạch Nhạc, từ vừa mới bắt đầu, liền hoàn toàn không phải những cái kia tài trí bình thường có khả năng bằng được.

Thiên tư có thể nguyên bản có chút chưa đủ, nhưng cũng bằng vào Vân Mộng Chân cơ duyên, thu được cải thiện cực lớn, nhưng chân chính trọng yếu, hay là hắn cái kia cường đại ngộ tính!

Trên thực tế, nếu không phải là có lấy mạnh như vậy ngộ tính thiên phú, hắn cũng căn bản cũng không khả năng từng bước đi tới hiện tại loại tình trạng này.

Vô luận là trước đây cảm ngộ Linh Tê Kiếm Quyết, vẫn là về sau tại Thất Tinh Tháp cảm ngộ Thất Tinh Đồ, hay hoặc giả là tự nghĩ ra Phi Kiếm Thuật, cái này từng việc từng việc, từng món một đều đủ để chứng minh Bạch Nhạc ngộ tính thiên phú.

Mà bây giờ, tại loại này tử vong dưới áp lực, Bạch Nhạc cái kia khủng bố ngộ tính, liền lần nữa thể hiện ra!

Oanh!

Trong đầu một hồi ầm vang, Bạch Nhạc nhưng là nhất thời từ bỏ chống lại, chủ động dẫn đạo luồng không khí lạnh dũng mãnh vào thức hải, dũng mãnh vào trong thần hồn.

Ngay tại lúc đó, Thông Thiên Ma Công điên cuồng vận chuyển, lấy một loại điên cuồng nhất phương thức thôn phệ những thứ này luồng không khí lạnh lực lượng.

Thông Thiên Ma Thể cùng Thông Thiên Ma Công bản thân liền là tương đồng, sở dĩ nhiều như vậy linh dược dược tính có thể hoàn mỹ hòa tan

vào thân thể, trợ giúp rèn luyện Thông Thiên Ma Thể, căn nguyên thật cũng không tại Thông Thiên Ma Thể bản thân, mà là Thông Thiên Ma Công loại này đủ để thôn phệ tất cả lực lượng biến thành của bản thân bá đạo!

Mặc dù bây giờ tại luồng không khí lạnh khống chế xuống, Bạch Nhạc vô pháp lấy ra linh dược dùng, nhưng những này luồng không khí lạnh lại ngạnh sinh sinh bị hắn lấy một loại phương thức khác luyện hóa, biến tướng thay thế được linh dược tác dụng!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc thần hồn liền tại luồng không khí lạnh trùng kích phía dưới, một hồi rung chuyển.

Từ bên ngoài nhìn vào, Bạch Nhạc thậm chí vì vậy thất khiếu chảy máu, phảng phất lúc nào cũng có thể vẫn lạc.

Nhưng mà Bạch Nhạc thần hồn, liền như rơi vào sóng lớn ngập trời bên trong một chiếc thuyền con, mặc dù tựa hồ tùy thời đều có che đỉnh nguy hiểm, nhưng lại ngạnh sinh sinh chống đỡ hạ xuống, không sợ nguy hiểm, giống như nguy thật an.

Từ luồng thứ nhất luồng không khí lạnh lực lượng bị cắn nuốt bắt đầu, Thông Thiên Ma Thể liền tự phát vận chuyển, nguyên bản hầu như đã muốn tán loạn thần hồn, nhanh chóng bị ổn định lại, mượn không ngừng dũng mãnh vào luồng không khí lạnh không ngừng lớn mạnh.

Luyện hồn!

Thôn phệ quá trình, cũng cũng là rèn luyện quá trình, trong óc, Bạch Nhạc thần hồn không ngừng ngưng thật, đồng thời dần dần hình thành rõ ràng hình người, tựa như cùng tôn cùng Bạch Nhạc giống nhau như đúc tiểu nhân xếp bằng ở trong óc.

Giả sử quá trình này, có thể được ngoại nhân chứng kiến, chỉ sợ cần phải

hù chết một đám người không thể.

Thần hồn hóa hình, cái này bản thân liền là sau này thần hồn xuất khiếu tối trọng yếu một vòng!

Lúc trước Thông Thiên Ma Quân sở dĩ tại Đạo Lăng sơn chiến tới thân thể vẫn lạc, vẫn như cũ có thể bằng vào một luồng tàn hồn chạy ra xa như vậy, cũng là bởi vì thần hồn mạnh mẽ quá đáng, chỉ cần còn có một chút thần hồn không tiêu tan, liền có thể không ngừng thôn phệ lực lượng lớn mạnh khôi phục.

Mà bây giờ, Bạch Nhạc đương nhiên đó là đi ở trên con đường này.

Đương nhiên, hắn cách Thông Thiên Ma Quân loại kia có thể chỉ dựa vào thần hồn liền ngao du thiên địa cảnh giới, còn cách biệt quá xa, cũng lại cuối cùng từ giờ khắc này, xem như là miễn cưỡng nhập môn.

Oanh!

Chỗ sâu trong óc, đã vô pháp thỏa mãn Bạch Nhạc yêu cầu, trong nháy mắt, thần hồn lần nữa xuất khiếu, lặng yên bay ra thân thể, trực tiếp xuất hiện tại Bạch Nhạc bên ngoài cơ thể, trực tiếp tiếp xúc luồng không khí lạnh tới tiếp tục hoàn thành luyện hồn!

Trước đó tại Hoang Nguyên thời điểm, Bạch Nhạc thần hồn cũng miễn cưỡng xuất khiếu qua một lần, chỉ là trong khoảnh khắc liền bị đánh hồi thức hải, mà bây giờ, mới là chân chính trên ý nghĩa, Bạch Nhạc lần đầu tiên thần hồn xuất khiếu!

Lấy thần hồn phương thức, trợn mắt quan sát thế giới này, Bạch Nhạc tựa hồ mới càng có thể cảm nhận được thế giới này mênh mông cùng huyền diệu.

Loại vui sướng này cảm giác, quả thực khó có thể diễn tả bằng ngôn từ.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 519: Thời gian sẽ chứng minh, ai mới là đúng

Thần hồn trạng thái dưới, cả người có vẻ phi thường nhẹ, chỉ cần ý niệm trong đầu hơi động một chút, liền có thể bay lên, chậm rãi bay về phía trước.

Đương nhiên, Bạch Nhạc đối với thần hồn nằm trong loại trạng thái này khống chế còn có vẻ cực kỳ non nớt, thong thả di động cũng chỉ có thể là phiêu, xa chưa nói tới bay.

Có thể đây là bởi vì thần hồn bản thân quá không đủ cường đại, Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm giác được, chỉ cần thần hồn không ngừng lớn mạnh thêm, cuối cùng sẽ có một ngày, hắn có thể như khống chế thân thể mình, khống chế thần hồn, đến lúc đó, coi như là thoát ly thân thể, có thể đều như cũ có thể sống sót xuống dưới.

Bất quá, những thứ này đối với bây giờ Bạch Nhạc đến, cũng cũng đều có vẻ quá xa xôi.

Đối với hắn đến, bây giờ tối trọng yếu tìm được cái này trong thủy phủ huyền cơ, tìm được đóng cửa loại này khảo nghiệm phương thức, để ngừa vạn nhất.

Luồng không khí lạnh bên trong, thần hồn hành động cũng không quá dễ dàng, mà những cái kia dạ minh châu tản mát ra Nguyệt Hoa Chi Lực, lại ngược lại đối thần hồn cũng ôn dưỡng tác dụng, bằng không nếu như chỉ có luồng không khí lạnh, sợ là cái này chưa nói tới khảo nghiệm, mà là sát nhân.

Chậm rãi bay tới Vân Mộng Chân trước mặt, Bạch Nhạc muốn tự tay đi

sờ sờ Vân Mộng Chân khuôn mặt, nhưng lại cuối cùng không dám áp quá gần.

Hắn không biết Vân Mộng Chân hiện tại rốt cuộc một dạng gì trạng thái, cũng không dám đổ, nếu như bị Vân Mộng Chân phát hiện hắn tiếp cận, có thể hay không trực tiếp bị ngửi được nguy hiểm Vân Mộng Chân đánh tan thần hồn.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc rốt cục vẫn phải chậm rãi hướng về thủy phủ chỗ sâu thổi đi.

Xa xa, Bạch Nhạc liền chứng kiến trong thủy phủ trung tâm thả lấy một tòa màu xanh nhạt cái ghế, phảng phất có một loại không hiểu lực hấp dẫn, đang không ngừng dụ cho người hướng đi cái ghế kia.

Đến gần, Bạch Nhạc mới phát hiện, cái ghế này chất liệu, mới là cùng mặt đất bạch ngọc cùng loại, cũng rồi lại không hoàn toàn giống nhau, mặc dù lộ ra một loại lạnh vô cùng chi ý, nhưng lại vừa tựa hồ lộ ra lau một cái ôn hòa khí tức, để cho người ta nhịn không được muốn đụng vào.

"Đừng nhúc nhích!"

Ngay tại Bạch Nhạc còn đang do dự thời điểm, phía sau lại đột nhiên nghĩ tới một cái rất tinh tường thanh âm, có chút trong trẻo nhưng lạnh lùng, cũng lộ ra lau một cái nhàn nhạt sát khí.

Chậm rãi xoay người lại, Bạch Nhạc liền rõ ràng chứng kiến Vân Mộng Chân!

Không, có thể phải là, chỉ là Vân Mộng Chân thần hồn!

Cùng Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng hoàn thành thần hồn xuất khiếu, hơn nữa, từ đối phương thần hồn rõ ràng trong trình độ đến,

Bạch Nhạc có thể cảm thụ được, Vân Mộng Chân thần hồn, nếu so với chính mình càng ngưng thật, cường đại hơn.

Còn như Bạch Nhạc chính mình, ngược lại là bởi vì thần hồn có chút mờ nhạt, căn bản thấy không rõ chân chính dáng dấp, không cần phải lo lắng đối phương vì vậy nhìn ra thân phận của hắn.

Trong lòng hơi hơi nhất sái, Bạch Nhạc nhưng cũng không khỏi âm thầm lắc đầu.

Chính mình quả nhiên là quan tâm sẽ bị loạn.

Thân là Đạo Lăng Thánh Nữ, tu vi cũng đã đạt được tinh cung đỉnh phong, dạng này Vân Mộng Chân so với chính mình tưởng tượng bên trong mạnh hơn nhiều, căn bản không cần chính mình đi lo lắng.

"Vân tiên tử, sẽ không phải tại thần hồn trạng thái dưới, còn muốn theo ta phân cái sinh tử đi?"

Hai tay thả lỏng phía sau, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói.

Mặc dù Vân Mộng Chân thần hồn tựa hồ càng mạnh hơn một chút, thật là Bạch Nhạc nhưng cũng nhìn ra, không tinh hải, Vân Mộng Chân mạnh hơn chính mình cũng cường hữu hạn, tại thần hồn trạng thái dưới, sợ là rất khó chân chính đối với mình hình thành uy hiếp gì.

So với việc Bạch Nhạc, thật lúc này Vân Mộng Chân chấn động lớn hơn!

Phải biết, nàng bản thân cũng đã rất gần tinh hải, nếu như không phải chính nàng đè nặng cảnh giới, tùy thời đều có thể trùng kích tinh hải, dạng này dưới thực lực, có thể lệnh thần hồn xuất khiếu, đều đã cũng không tính dễ dàng.

Nhưng đối phương rõ ràng chỉ có tinh cung sơ kỳ thực lực, nhưng lại

cũng giống vậy làm được, hơn nữa, thậm chí so với nàng còn nhanh hơn một bước, đây cũng làm sao có thể không để cho nàng chấn động.

Ngày xưa Thông Thiên Ma Quân có một không hai đương đại, bây giờ lưu lại một cái như vậy truyền nhân, vậy mà cũng có thể như vậy kinh diễm, điều này thật để cho người ta có chút khó có thể tin, cũng càng vì bất an.

Giả sử, thật mặc kệ hắn trưởng thành tiếp, lại có Côn Ngô Kiếm nơi tay, dùng không bao lâu, có thể liền sẽ càng cái thứ hai Thông Thiên Ma Quân, thậm chí càng mạnh!

Đối với Đạo Lăng Thiên Tông, thậm chí đối với toàn bộ Huyền Môn đến, cái này sợ rằng đều là một cái tin dữ!

"Yến Bắc Thần! Ta thừa nhận, ta coi ngươi."

Lẳng lặng nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân trầm giọng nói, "Nếu ngươi cảnh giới cùng ta tương đương, có thể ta chưa chắc là đối thủ của ngươi! Nhưng bây giờ. . . Ngươi đỡ không được ta."

"Vì sao nhất định phải ngăn cản đâu?"

Nhìn Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân không sai, nhưng Thông Thiên Ma Quân truyền nhân liền nhất định chết tiệt sao?"

Cảm thụ được Vân Mộng Chân cái kia băng lãnh ánh mắt, Bạch Nhạc rốt cục vẫn là không nhịn được đem tâm nhổ ra, "Vân tiên tử, vô luận ngươi tin hoặc là không tin, thật. . . Ta cũng không muốn cùng ngươi là địch!"

"Ta là ma tu, nhưng lại cũng giống vậy, không quen nhìn những cái kia thích giết chóc thành tính, lấy vô số người vô tội tính mệnh đổi lấy chính mình tu vi ma đầu! Cho nên, tại Thanh châu thời điểm, ta cùng với

Huyết Ảnh Ma Tông là địch, đến Duyện châu, ta lại cùng Bạch Cốt Thần Giáo là địch!"

"Đạo ma, bất quá chỉ là lựa chọn con đường tu hành khác biệt mà thôi, vì sao một nhất định phải trở thành tử địch?"

Những lời này, như là phiền muộn, một mực ngăn ở Bạch Nhạc trong lòng, không nhả ra không thoải mái!

Trước đó, đối mặt Tô Nhan, đối mặt Tiêu Hành Nhất thời điểm, hắn đã từng mơ hồ nói ra qua mấy phân, nhưng lại vẫn chưa quá rõ.

Nhưng hôm nay đối mặt Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc lại cuối cùng vẫn là không nhịn được đem những lời này đi ra.

Cứ việc biết rõ, cái này hoặc giả cũng không có tác dụng gì, nhưng hắn hay là muốn hướng Vân Mộng Chân giải thích vài câu, để cho Vân Mộng Chân minh bạch, hắn cùng với những cái kia tàn nhẫn thích giết chóc ma đầu không giống nhau.

Trong lòng, Bạch Nhạc thật cũng một mực tồn tại, một ngày kia, hắn bị nhìn thấu thân phận, xuất hiện lần nữa tại Vân Mộng Chân trước mặt tình cảnh.

"Sai lầm, đạo ma bất lưỡng lập! Đây cũng đâu chỉ là mấy năm nay mới có, từ lúc thời đại thượng cổ, đã là như thế. . . Yến Bắc Thần, mặc cho ngươi như thế nào xảo ngôn lệnh sắc, cũng đừng nghĩ để cho ta cải biến tâm ý! Trừ phi ngươi giao ra Côn Ngô Kiếm, tự phế ma công theo ta hồi Đạo Lăng sơn thỉnh tội, bằng không. . . Cái này Quảng Hàn Thiên Cung, chính là ngươi nơi táng thân!"

Lạnh lùng nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân nhưng là đối lần này từ nửa chữ cũng không có nghe lọt.

Từ nàng hiểu chuyện bắt đầu, nàng chính là Đạo Lăng Thánh Nữ, trừ ma vệ đạo vốn là nàng sứ mệnh!

Loại này thâm căn cố đế quan niệm, như thế nào ai nói mấy câu là có thể cải biến, đối với Yến Bắc Thần chỗ những lời này, nàng căn bản liền nửa chữ đều sẽ không tin đích.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc khẽ lắc đầu, "Vân Mộng Chân, thời gian sẽ chứng minh, ai mới là đúng."

Có mấy lời, không phải đi ra, mà là phải dùng sự thực làm chứng, chứng minh cho thế nhân xem.

Bạch Nhạc rất rõ ràng điểm này, cho nên lúc này hắn, cũng không còn nỗ lực phục Vân Mộng Chân.

"Vân Mộng Chân, từng ấy năm tới nay, có thể ngươi mãi mãi cũng là đúng, thủy chung cũng không có trải qua thất bại. . . Có thể ngươi cuối cùng không phải thần! Đạo Lăng bất bại thần thoại, đã bị đánh vỡ, trên đời này chuyện, cũng không phải ngươi nghĩ, là có thể khống chế!"

"Ngươi chậm một bước, liền sẽ một mực chậm xuống đi. . . Tựu như cùng ngươi ngăn cản không ta trước ngươi một bước đi tới nơi đây, hoàn thành Hàn Đàm thủy phủ khảo nghiệm! Ngươi cũng giống vậy không giết chết được ta!"

Nói xong, Bạch Nhạc nhất thời lại không chút do dự nào, tâm niệm hơi động một chút, nhất thời xoay người, trực tiếp rơi vào ghế trên!

Trong tích tắc, long trời lở đất!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 520: Mảnh hồ này, họ Yến

Toàn bộ thủy phủ, thậm chí là toàn bộ Hàn Đàm hồ đều tùy theo kịch liệt chấn động.

Thần hồn ngồi xuống, liền có nghĩa là bắt đầu luyện hóa Hàn Đàm thủy phủ, đây là thủy phủ cuối cùng khảo nghiệm, cũng cũng là dành cho khen thưởng.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Vân Mộng Chân thần hồn liền chịu đến trùng kích, trực tiếp bị ép rơi hồi trong cơ thể.

Sau một khắc, Vân Mộng Chân rồi đột nhiên mở mắt, chỉ là lúc này Hàn Đàm thủy phủ lại cũng không có ý định cho nàng bất luận cái gì tiếp tục tranh đoạt cơ hội, một cổ lực lượng kinh khủng chợt từ trong thủy phủ quyển ra, trực tiếp đem Vân Mộng Chân hướng thủy phủ bên ngoài cuốn tới.

Cũng không chỉ là Vân Mộng Chân, Vệ Phạn Dạ cũng đồng dạng bị cuốn đi ra ngoài, chẳng qua là cho Vân Mộng Chân không thể, Vệ Phạn Dạ thần hồn còn không có đạt được có thể thần hồn xuất khiếu cấp độ, đối với xung quanh tất cả căn bản hoàn toàn không biết gì cả, thậm chí ngay cả mọi người còn không có tỉnh lại, liền trực tiếp bị quăng nổi trên mặt nước phủ.

Ngay tại lúc đó, Nguyệt Hoa Chi Lực bao phủ ở Bạch Nhạc thân thể, lộ ra lau một cái thần thánh chi sắc, vô luận xung quanh như thế nào cuồn cuộn sóng ngầm, cũng căn bản sẽ không đối Bạch Nhạc bản thân tạo thành ảnh hưởng chút nào.

Một bước tiên cơ, cũng đã đủ để quyết định thắng bại!

Oanh!

Vòng xoáy xuất hiện lần nữa, mới vừa khôi phục lại bình tĩnh mặt hồ nhất thời lần nữa nhấc lên sóng lớn, Vân Mộng Chân từ trong hồ bay ra, nhìn mặt hồ sắc mặt có chút âm tình bất định.

Mặc dù có lòng lại xông một lần thủy phủ, thật là Vân Mộng Chân nhưng trong lòng cũng minh bạch, dù là nàng thật có thể chống cự ở hồ nước áp lực, mạnh mẽ xông đến thủy phủ trước, chỉ sợ cũng căn bản không làm gì được trong thủy phủ Yến Bắc Thần.

Thua thì thua, dù là chỉ là chậm một bước, nhưng này một trận thủy phủ chi tranh, nhưng cũng đúng là vẫn còn nàng thua.

Tại tu vi vượt lên đầu nhiều như vậy, thậm chí sớm thật lâu thì đến trên hồ tình huống dưới, lại y nguyên vẫn là bại bởi Yến Bắc Thần, cái này khiến nàng từ tâm mọc lên một loại khó diễn tả được cảm giác vô lực!

Yến Bắc Thần cuối cùng chỗ, phảng phất cũng lần nữa từ nàng hiện lên trong đầu mà ra, để cho nàng khó mà tiếp tục giữ vững loại kia bình tĩnh mà lòng tự tin hình thái!

Từ nàng trở thành thánh nữ một ngày kia trở đi, nàng liền cơ hồ không có trải qua thất bại.

Trở lại Đạo Lăng Thiên Tông bế quan, lần này phá cửa ra, chỉ thiếu chút nữa là có thể bước vào tinh hải, trong lòng nàng cũng càng tự tin, cho dù là không có Côn Ngô Kiếm, nàng cũng vẫn như cũ có lòng tin duy trì cái kia Đạo Lăng bất bại thần thoại.

Có thể hết lần này tới lần khác, bây giờ tại Yến Bắc Thần trước mặt, nàng lại lần nữa nếm được thất bại tư vị.

Hít sâu một hơi, Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra một vẻ kiên định chi sắc, cuối cùng liếc mắt nhìn mặt hồ, thẳng đạp sóng mà đi.

Thủy phủ chi tranh mặc dù thua, nhưng lần này Quảng Hàn Thiên Cung khảo nghiệm nhưng cũng còn chưa kết thúc!

Lần tiếp theo, chưa chắc liền không thể thắng trở về.

Nhất thời được mất, cũng không thể quyết định tất cả, nàng vẫn như cũ có được xa Yến Bắc Thần thực lực, đây chính là nàng tin tưởng vững chắc nhất định có thể chém giết Yến Bắc Thần, thắng được lòng tin đầu nguồn!

Ngân như tơ, tỉnh lại Vệ Phạn Dạ, liếc mắt nhìn Vân Mộng Chân ly khai phương hướng, cũng đồng dạng không có mở miệng, thẳng theo Vân Mộng Chân mà đi.

Mặc dù không biết, tại trong thủy phủ cuối cùng đến tột cùng sinh cái gì, nhưng kết quả này, nhưng cũng đã đủ để cho hắn đoán được chân tướng.

Vệ Phạn Dạ vốn cũng không phải là hơn một người, càng sẽ không vì vậy mà mất đi lòng tin!

Tới mức này, trên thực tế, trong lòng hắn đã xem phi thường minh bạch, bây giờ chân chính có tư cách tranh đoạt Quảng Hàn Thiên Cung bên trong cơ duyên, thật cũng chỉ có hắn, Vân Mộng Chân, Yến Bắc Thần ba người mà thôi, còn lại người, đã bị kéo ra rất lớn một khoảng cách, căn bản chưa nói tới uy hiếp gì.

Mà hắn muốn làm, chính là kiên trì đi tới cuối cùng!

Thần hồn bản thân liền là hắn nhất không am hiểu một cái cứ điểm, ở trên mặt này bại bởi Yến Bắc Thần, cũng không phải là cái gì không thể

nào tiếp thu được kết quả.

Bên bờ, vô số người nhìn hai người rời đi bóng lưng chỉ trỏ, đối với thế cục nghị luận cũng là chúng xôn xao!

Có thể vô luận như thế nào. . . Bọn hắn đã từ ban đầu cạnh tranh giả, biến thành người đứng xem.

Vù vù!

Vô số Nguyệt Hoa Chi Lực rót vào trong thần hồn, tọa trên ghế, Bạch Nhạc rõ ràng cảm thụ được chính mình thần hồn so với trước kia cường đại hơn rất nhiều.

Khi hắn lần nữa mở mắt ra thời điểm, thần hồn cũng đã trở lại trong thân thể, bây giờ cả người liền ngồi ngay ngắn trên ghế!

"Hô!"

Chậm rãi nôn một hơi thở, lại ngẩng đầu quan sát thời điểm, xung quanh trên tường những cái kia dạ minh châu tựa hồ cũng đã mất đi quang thải, thậm chí mặt đất bạch ngọc, cũng có chút ảm đạm phai mờ!

Bạch Nhạc tự nhiên rõ ràng, đó cũng không phải sai cục, mà là bên trong ẩn chứa lực lượng, đã cơ hồ bị tiêu hao hầu như không còn, yêu cầu thật lâu một thời gian ngắn, mới có thể lần nữa khôi phục lại.

Chậm rãi đứng dậy, Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm thụ được, chính mình thần hồn bên trên, đã nhiễm một tia Nguyệt Hoa Chi Lực.

Hơn nữa, Bạch Nhạc có thể cảm thụ được đến, loại biến hóa này, không chỉ có chỉ là đối với thần hồn đề thăng, sau này tu hành, thậm chí là bước vào tinh hải lúc, những thứ này Nguyệt Hoa Chi Lực, chỉ sợ sẽ còn mang đến cho mình kinh hỉ càng lớn.

Nghĩ đến Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc trong mắt lần nữa lộ ra lau một cái tinh mang!

Bằng tâm mà nói, Bạch Nhạc cũng không muốn cùng Vân Mộng Chân tranh, thật là trước đó một màn này, lại làm cho hắn rõ ràng minh bạch, bây giờ đối mặt Vân Mộng Chân, hắn nhất định phải tranh!

Chỉ có tranh, hơn nữa tranh thắng, hắn có thể sở hữu càng nói nhiều nói quyền, để cho Vân Mộng Chân nguyện ý nghe hắn, cũng tin tưởng hắn chỗ.

Trước đó thần hồn trạng thái dưới lần này chạm mặt, đối với hắn đến, trên thực tế, mới có thể xem như là Yến Bắc Thần thân phận hạ cùng Vân Mộng Chân lần đầu tiên gặp mặt.

Mặc dù hắn, Vân Mộng Chân vẫn chưa có thể nghe vào, có thể chí ít, đây là một cái tốt đẹp bắt đầu.

Nên có một ngày, hắn có thể so Vân Mộng Chân càng mạnh thời điểm, dù là Vân Mộng Chân không muốn đi nữa, cũng nhất định phải nghe hắn.

Chính như hắn đối Vân Mộng Chân chỗ. . . Thời gian sẽ chứng minh, ai mới là đúng!

Thong thả đứng dậy, đứng ở thủy phủ trước cửa, đại môn tự nhiên mở ra.

Một ý niệm, nhất thời có một cổ hồ nước dũng mãnh vào thủy phủ, rửa sạch Bạch Nhạc trên người vết máu.

Hoàn thành Hàn Đàm thủy phủ khảo nghiệm, bây giờ Bạch Nhạc có thể cảm giác được rõ ràng, xung quanh hồ nước đã không cách nào nữa mang đến cho hắn áp lực chút nào, thật giống như mảnh này Hàn Đàm,

đã trở thành thuộc về hắn lãnh địa.

Thay một thân quần áo sạch, Bạch Nhạc đã sớm cũng không còn trước đó chật vật, một bước ở giữa, lặng yên bước ra thủy phủ.

Oanh!

Toàn bộ mặt hồ chợt rạn nứt, phảng phất vì hắn tách ra một con đường , mặc cho Bạch Nhạc dễ dàng bay lên, trong chốc lát, liền xuất hiện ở trên mặt hồ!

"Vù vù!"

Trong nháy mắt, bên bờ nhất thời một mảnh xôn xao.

Vừa mới vẫn còn ở suy đoán lung tung đoàn người, lúc này nhìn vọt ra khỏi mặt nước Yến Bắc Thần, nhưng là liền con mắt đều muốn trừng ra ngoài.

Cùng Vân Mộng Chân, Vệ Phạn Dạ đi ra tình hình hơi làm so với, liền có thể để cho người ta minh bạch, đến tột cùng người đó mới thật sự là người thắng.

Cái này có thể kết quả, cũng không tránh khỏi quá không thể tưởng tượng nổi a?

Thắng được Vệ Phạn Dạ không tính là gì, thật là Yến Bắc Thần là làm sao làm được, liền Vân Mộng Chân đều thắng được?

Ánh mắt rơi vào trên người người khác, Bạch Nhạc khóe miệng hiện lên lau một cái nụ cười rực rỡ, thong thả mở miệng nói, "Náo nhiệt nhìn đủ, liền giao mua lộ phí đi. . . Từ giờ trở đi, mảnh hồ này, họ Yến!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 521: Cừu hận giá trị đầy cách

Nhìn náo nhiệt không là vấn đề, thật là nhìn náo nhiệt nhìn thấy bị đánh cướp cấp độ, khả năng liền thực sự quá bi thương.

Trong những người này, rất lớn một bộ phận tại Hoang Nguyên thời điểm, mới vừa bị Bạch Nhạc cướp sạch qua một lần, còn không có từ loại kia bi thương bên trong phục hồi tinh thần lại đâu, dĩ nhiên cũng làm lại nghênh đón một vòng mới đánh cướp, lúc này mới thật là bi thương nghịch lưu thành sông.

Rất nhanh, liền có một số người tự nhận không may, đàng hoàng giao ra trên người phân nửa tài vật, coi là tiền mãi lộ vượt qua mảnh hồ này bạc.

Trong lúc này liền có Chung Diễm, đương nhiên, bản thân hắn nhẫn trữ vật đã sớm đã bị Bạch Nhạc cướp đi, bây giờ giao ra đây, cũng bất quá chỉ là hắn về sau từ trong tay người khác giành được cái kia một bộ phận mà thôi.

Trong quá trình này, cũng cũng không thiếu Bạch Nhạc người quen, tỷ như Ẩn Tâm, bách sự thông, thậm chí là. . . Khổng Từ!

Nhưng vô luận là ai, Bạch Nhạc cũng không có dành cho bất luận cái gì ưu đãi! Cho dù là Khổng Từ, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ đồng dạng lạnh lùng thu hắn phân nửa tài phú.

Đây không phải là Bạch Nhạc lạnh lùng đến mức nào, mà là cẩn thận , bất kỳ cái gì một điểm khả năng bại lộ thân phận khả năng, đều bị hắn trực tiếp gạt bỏ!

Những người này xem vô cùng rõ ràng, liền Vân Mộng Chân cùng Vệ Phạn Dạ đều không có thể làm sao Yến Bắc Thần, một mực xúi giục lấy cùng Yến Bắc Thần là địch Nhậm Bách Đào càng là trực tiếp bị giết, liền thi thể đều chìm vào hồ tìm không được, người khác còn có thể có biện pháp nào?

Cùng tiếp tục cùng Yến Bắc Thần cùng chết, chẳng thẳng thắn một điểm, giao ra một bộ phận tài phú, đổi lấy rời xa tên sát tinh này cơ hội!

Huống chi, Quảng Hàn Thiên Cung cơ duyên, cũng tất nhiên không chỉ trước mắt điểm này, chỉ cần có thể từ chỗ khác chỗ đạt được thu hoạch, so sánh dưới, điểm ấy trả giá dĩ nhiên là không tính là gì.

Đây là người biết.

Nhưng đồng dạng, còn có một chút không lớn tự giác người, chịu đến Bạch Nhạc uy hiếp về sau, phản ứng đầu tiên chính là giải tán lập tức, nghĩ đến đợi được Bạch Nhạc sau khi rời khỏi, lại nghĩ biện pháp qua hồ.

Đáng tiếc, rất nhanh những người này liền phát hiện, bọn hắn tính sai.

Bạch Nhạc tiện nhân kia, căn bản cũng không có lập tức ly khai dự định, ngược lại cứ như vậy không lo lắng không lo lắng ở bên hồ ngây người hạ xuống.

Cùng tại Hoang Nguyên thời điểm, Bạch Nhạc cũng không cho rằng, vội vã chạy đi là một chuyện tốt.

Riêng là tại hắn biết rõ, thực lực của chính mình kém xa Vân Mộng Chân tình huống dưới, tùy tiện đuổi theo, có thể chẳng những không thể tranh tiên mấu chốt, ngược lại sẽ là tự chui đầu vào lưới.

Tương phản, ở lại tại chỗ, tận khả năng tăng thực lực lên, đem mỗi một chỗ có khả năng đạt được lợi ích, đều lấy đến trong tay, mới có thể để

cho kế tiếp đường thay đổi cho thỏa đáng đi.

Hàn Đàm hồ, bản thân liền là trợ giúp người luyện hồn địa phương tốt.

Tại trong thủy phủ, Bạch Nhạc mặc dù đi qua khảo nghiệm, thật là trên thực tế, Bạch Nhạc lại có thể cảm nhận được, chính mình thần hồn, còn có tăng lên rất nhiều chỗ trống!

Lúc trước bất đắc dĩ phía dưới, mạnh mẽ cải biến Thông Thiên Ma Thể luyện hồn phương thức, mặc dù coi như là thành công, nhưng loại này tạm thời thôi diễn đi ra thủ đoạn, tự nhiên là thua xa nguyên bản, huống chi, Bạch Nhạc trong tay còn có nhiều như vậy linh dược, tự nhiên cũng không thể uổng phí hết.

Kể từ đó, Bạch Nhạc liền bình tĩnh như vậy ở bên hồ ngây người hạ xuống!

Bạch Nhạc thực lực, mỗi ngày đều đang tăng lên, nhưng đối với người khác đến, cái này đơn giản là một cơn ác mộng.

Người khác, còn phân cái ngày sáng đêm tối!

Đến ban ngày cấm linh thời điểm, cũng liền một cái nghĩ biện pháp cơ hội, nhưng này tại Bạch Nhạc trước mặt, nhưng căn bản không thể thực hiện được.

Cấm linh thời điểm, người khác càng trêu chọc không nổi vị này thân thể có thể lay động tinh cung biến thái.

Trong lúc nhất thời, tại chỗ trong mắt mọi người, Yến Bắc Thần là được rõ đầu rõ đuôi đại ma đầu, quả thực tìm không đến bất luận cái gì kẽ hở, cũng không nhìn thấy chút nào hy vọng tồn tại.

Bết bát hơn là, Bạch Nhạc canh giữ ở bên hồ, không giao tiền, bọn hắn

liền tới gần mượn hồ nước tới cảm ngộ tu luyện cũng không dám!

Không làm sao được phía dưới, nhiều người hơn, vẫn là lựa chọn khuất phục!

Bất quá, Bạch Nhạc ngược lại cũng thủ tín, chỉ cần ngươi giao tiền mãi lộ, như vậy vô luận ngươi nguyện ý ở bên hồ tu luyện cũng tốt, tìm cơ hội vượt qua mảnh hồ này cũng tốt, Bạch Nhạc cũng sẽ không ngăn cản, có thể giả sử ai nghĩ đục nước béo cò, nhưng là trực tiếp sẽ bị Bạch Nhạc ném tới trong hồ đi, cho dù là không chết, cũng bị giày vò nửa tàn, chỉ có thể chật vật không chịu nổi chạy trở về.

Ngắn ngủi nửa tháng, lần này tiến nhập Quảng Hàn Thiên Cung người, liền cơ hồ bị Bạch Nhạc đoạt một lần.

Thế cho nên giành được đồ vật nhiều đến, rất nhiều Bạch Nhạc thậm chí cũng không kịp nhìn lâu liếc mắt.

Cừu hận giá trị trực tiếp đầy cách!

Nếu như không phải là đánh không lại tên khốn này, sợ là hắn đã sớm đã bị người thiên đao vạn quả.

Làm lần thứ hai đêm trăng tròn đã tới thời điểm, Bạch Nhạc cố ý quan sát một chút, mặc dù Nguyệt Hoa Chi Lực vẫn như cũ rất mạnh, trên hồ cấm bay ràng buộc cũng lần nữa bị phá vỡ, có thể hồ nước phủ cũng rốt cuộc không có động tĩnh gì.

Hiển nhiên, Bạch Nhạc đi qua khảo nghiệm sau đó, thủy phủ yêu cầu rất dài một thời gian ngắn mới có thể chân chính khôi phục lại, trước đó, người khác coi như đến nơi đây, cũng căn bản là không có cách tại phát động thủy phủ khảo nghiệm.

Biết rõ ràng điểm này, Bạch Nhạc cũng liền lại không có tiếp tục ở lại

hứng thú, cũng lười lại đi chận cuối cùng mấy cái cá lọt lưới, thẳng mượn lấy ánh trăng, ly khai Hàn Đàm hồ!

Cái này vừa ly khai, vẫn còn ở Hàn Đàm hồ phụ cận người, quả thực nước mắt đều muốn hạ xuống, rất có khắp chốn mừng vui tư thế.

Chỉ là, bọn hắn lại cũng không biết, ở tại bọn hắn lao lực tâm tư bảo vệ trên người mình tài phú đồng thời, lãng phí bao nhiêu thời gian cùng cơ hội!

Đối với bọn hắn đến, mặc dù không có bị Bạch Nhạc cướp sạch, có thể tổn thất đồ vật, so với đây càng trân quý nhiều.

Chỉ có thể nhìn được trước mắt điểm này quyền lợi, liền quyết định, lấy bọn hắn bố cục, vĩnh viễn đừng đi quá xa, càng không cách nào trở thành cường giả chân chính.

Trên biển Đông!

Từ Quảng Hàn Thiên Cung mở ra đến bây giờ, cũng đã trọn một tháng, nhưng lại vẫn như cũ không có tin tức gì.

Trừ bộ phận Mệnh Phù phá toái đệ tử, để người ta biết bọn hắn vẫn lạc bên ngoài, hắn hoàn toàn không biết gì cả.

Hơn nữa, chân chính có tư cách lưu lại mệnh phù thiên tài bản thân liền ít vô cùng, chết đi thì càng thiếu, bây giờ đã biết chết đi thiên tài bên trong, thực lực tối cường chính là Đông Hải Tiên Đảo Nhậm Bách Đào, chỉ là, đối cái này Nguyệt Lâm Tiên lại vẫn không có bất kỳ bày tỏ gì.

Phảng phất đây hết thảy đều với hắn không có bất cứ quan hệ gì.

Nhưng trên thực tế, Nguyệt Lâm Tiên so với bất luận kẻ nào đều biết, mỗi lần Quảng Hàn Thiên Cung mở ra, tối đa chỉ có thể duy trì ba tháng,

bây giờ đã qua một phần ba.

Dựa theo thời gian tới suy tính, ban đầu loại kia ôn hòa khảo nghiệm, cũng cũng đã phải kết thúc.

Sau đó khảo nghiệm, mỗi một lần đều sẽ mang đến thật lớn thương vong!

Đừng xem lần này tiến nhập Quảng Hàn Thiên Cung người tựa hồ rất nhiều, nhưng trên thực tế, chân chính có thể đi tới cuối cùng, tuyệt đối là mười không còn một!

Thậm chí khả năng ít hơn!

Có chút cực đoan tình huống, coi như là Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ cũng có thể chết ở bên trong.

Huống chi, từ vừa mới bắt đầu. . . Hắn cũng đã hạ quyết tâm muốn nhúng tay.

Bây giờ phải đợi, bất quá chỉ là một cái thích hợp thời cơ xuất thủ mà thôi.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 522: Lật không qua núi

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn, giữa sườn núi, lại là một cá nhân trực tiếp ngã xuống, cả người té cùng một lăn đất hồ lô, mặt mũi bầm dập, nếu như không, sợ là ai cũng khó mà tin được hắn dĩ nhiên là vị Tinh Cung Cảnh cường giả.

Hơn nữa, dạng này người, tuyệt đối không phải cô lệ. Tại đây chân núi, bây giờ đứng rất nhiều người.

Trước đó những cái kia giao qua tiền mãi lộ ly khai Hàn Đàm hồ người, không sai biệt lắm toàn bộ đều ở đây.

Bạch Nhạc đến nơi đây thời điểm, chứng kiến chính là như vậy một bức tình cảnh.

"U ah, đều ở đây a, mọi người là đều đang đợi ta sao? Vậy không tốt lắm ý tứ."

Thong thả đi tới, Bạch Nhạc nhìn đoàn người, lười biếng mở miệng nói.

". . ."

Nghe được Bạch Nhạc cái này cần ăn đòn, mọi người da mặt cũng không khỏi có chút co lại.

Có lòng muốn phải phản bác, nhưng hôm nay nhiều người như vậy đều bị vây ở cái này, cũng thật quá mất mặt! Muốn đánh hắn một trận đi, có thể hết lần này tới lần khác nhiều người như vậy, mặc dù liên thủ lại, cũng căn bản không biết bao nhiêu phần thắng, hơn nữa, một khi thất

bại. . . Dùng đầu ngón chân muốn, cũng sẽ biết hội nghênh đón bực nào thê thảm kết cục.

"Yến huynh, ngươi cũng không cần pha trò chúng ta, mau đến xem xem, có biện pháp gì hay không đi qua."

Cùng người khác khác biệt, mí mắt nhảy nhót, Trần Minh Dương liền nhất thời tiến đến Bạch Nhạc trước mặt lôi kéo làm quen nói.

Trước đó tại Đông Hải bên trên, hắn liền từng cùng Bạch Nhạc tọa một cái thuyền, trong lòng tự nhiên có chút ưu thế, mặc dù trước đó thu hắn phí qua đường thời điểm, cũng không cho cái gì ưu đãi, nhưng loại này mất mặt mũi tự lai thục, nhưng là không thèm quan tâm, trên thực tế, trừ rượu, hắn cũng không thứ gì có thể bị cướp.

"Ta nếu là có biện pháp, ngươi sẽ không sợ, ta hỏi lại ngươi thu phí qua đường?"

Nhếch miệng lên lau một cái nụ cười rực rỡ, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói.

". . . Đừng a, ta những vật này ngài cái nào nhìn trúng mắt, nếu không lại uống bầu rượu?" Vẻ mặt chân chó dáng dấp, Trần Minh Dương nhất thời lấy ra một bầu rượu đưa cho Bạch Nhạc nói.

Bạch Nhạc nguyên cũng bất quá chỉ là theo miệng tiêu khiển một chút, cũng không có thật nghiêm túc ý tứ, tiện tay tiếp nhận bầu rượu, ngửa đầu uống một ngụm, lúc này mới nheo mắt lại vấn đáp, "Vân tiên tử cùng Vệ Phạn Dạ đã qua?"

"Vâng!"

Gật đầu, Trần Minh Dương nhẹ giọng đáp, "Trừ hai người bọn họ bên ngoài, người khác còn không có thể thành công."

Dừng một cái, Trần Minh Dương tiếp tục giải thích, "Chúng ta đến lúc đó, Vân tiên tử cũng đã không ở, Vệ Phạn Dạ tại chân núi tọa ba ngày, cũng liền đi qua, có thể chúng ta những người này đều thử qua, tối đa, cũng bất quá liền leo đến hai phần ba vị trí liền ngã xuống."

Thoáng ngẩng đầu liếc mắt nhìn, trước mặt ngọn núi này khoảng chừng cũng bất quá chỉ là hơn 2000m cao, sơn thế có chút nguy hiểm tuấn, nhưng lại cũng không có một cái loại kia vô pháp vượt qua trình độ!

Cho dù là vô pháp phi hành, nhưng đến nơi đây, tu vi nhưng là đã khôi phục, bình thường đến, cho dù là Linh Phủ Cảnh người, cũng đủ để ung dung leo lên mới đúng.

"Có chút ý tứ, ta đến thử xem!"

Khóe miệng hơi hơi vung lên, Bạch Nhạc cũng không có hỏi nhiều nữa, đem rượu ấm ném trả lại cho Trần Minh Dương, cả người thẳng thẳng đến chân núi mà đi.

Đến thời khắc này, Bạch Nhạc đến, mới chính thức gây nên tất cả mọi người chú ý.

Chứng kiến Bạch Nhạc bắt đầu du sơn, tất cả mọi người cũng không khỏi đồng thời đưa mắt đưa tới.

Bạch Nhạc ngược lại cũng cũng không để bụng người khác ánh mắt, bắt đầu du sơn trong nháy mắt, toàn bộ tâm thần cũng đã toàn bộ thu liễm.

Vẻn vẹn bước ra một bước, Bạch Nhạc liền nhất thời cảm thấy trên người trầm xuống, phảng phất trên người nhiều hơn một tảng đá.

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc thậm chí đều không cần vận dụng ma khí, chỉ dựa vào sức mạnh thân thể liền đủ để ung dung chống cự dạng này áp

lực, nhất thời lần nữa đi về phía trước.

Nhưng mà, chính là chỗ này sao mấy bước đi ra ngoài, Bạch Nhạc liền mơ hồ minh bạch, vì sao lại có nhiều người như vậy vây ở chỗ này.

Tại đây trên sơn đạo, mỗi bước ra một bước, trên người áp lực thì càng trọng một phần, phảng phất như là trên lưng tảng đá càng lúc càng lớn, càng ngày càng nặng.

Lúc này mới bất quá mới vừa đi ra mấy bước mà thôi, trên người liền tựa hồ đã có nặng mấy chục cân suy tính, nếu như như thế tiếp tục nữa, đến tiếp cận đỉnh núi thời điểm, hội khủng bố đến mức nào áp lực, quả thực khó có thể tưởng tượng.

Tâm niệm vừa động, Bạch Nhạc nhưng cũng không chút phật lòng, ngược lại bước nhanh hơn, ngắn ngủi trăm hơi thở ở giữa, liền thượng gần 500m cao độ.

Nhưng mà, đến trong khoảng cách này, cho dù là lấy Thông Thiên Ma Thể cường hãn, Bạch Nhạc cũng đồng dạng đã có thể cảm thụ được áp lực.

Miễn cưỡng lại đi 300m, Bạch Nhạc liền cảm giác được rõ ràng, sức mạnh thân thể đã đạt được cực hạn.

Không chút nào khoa trương, đến loại trình độ này, trên người mình liền như thủy chung bị một khối tảng đá ngàn cân đè nặng, quả thực ngay cả thở đều có vẻ cực kỳ cố sức.

Phải biết, Bạch Nhạc thân thể thật là đủ để ngạnh hám tinh cung.

Thay lời khác, đổi bình thường Tinh Cung Cảnh sơ kỳ cường giả, đi tới nơi đây, sợ là cũng đã muốn là cực hạn.

Nhưng này cũng mới bò phân nửa cũng chưa tới lộ trình mà thôi a!

Thoáng lưỡng lự một chút, Thông Thiên Ma Công chợt thi triển mà ra, Bạch Nhạc tiếp tục hướng trên núi leo đi, có Thông Thiên Ma Công chống đỡ, cả người nhất thời lại ung dung một đoạn.

Chứng kiến Bạch Nhạc chợt lần nữa gia tốc, dưới núi đoàn người cũng không khỏi một hồi náo động.

Ở đây mỗi người đều là thử leo qua núi, tự nhiên rõ ràng đến 800 mét cao độ sau đó, có nhiều trắc trở, có thể ở loại tình huống này xuống, Yến Bắc Thần lại còn có thể lần nữa gia tốc, cái này cũng không khỏi quá biến thái.

Mấy cái lên xuống ở giữa, Bạch Nhạc liền vượt qua 1000m cao độ, mà, hầu như đã là đại đa số người có khả năng đến cực hạn.

Một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, trực tiếp trèo lên đến 1500m trong khoảng cách, nhưng đến nơi đây, dù cho là Bạch Nhạc rành mạch từng câu, chỉ dựa vào bây giờ có khả năng bày ra tu vi, hắn cực hạn cũng liền không gì hơn cái này.

Thật muốn bước lên đỉnh núi, trừ phi là hắn bại lộ thân phận, vận dụng toàn bộ lực lượng mới có hy vọng.

Có thể loại ý niệm này, nhưng là trong nháy mắt đã bị Bạch Nhạc phủ định xuống.

Trước không hắn căn bản không có khả năng ngay trước nhiều người như vậy mặt bại lộ thân phận, cho dù là không suy nghĩ vấn đề này, cái này chỉ sợ cũng căn bản không phải giải quyết vấn đề chính xác cách.

Phải biết, cái này khảo nghiệm, dù sao cũng là đối mặt tất cả mọi người.

Trên lý thuyết, Quảng Hàn Thiên Cung khảo nghiệm, bản thân liền là nhằm vào Tinh Cung Cảnh đệ tử, cũng không thể yêu cầu từng cái Tinh Cung Cảnh đệ tử, cũng có như hắn đồng dạng thực lực a?

Huống chi, cái này núi bản thân liền là càng gần đến mức cuối càng trắc trở, đừng xem tựa hồ chỉ còn lại cuối cùng một phần ba khoảng cách, nhưng nếu là chỉ bằng đơn thuần thực lực, sợ là chỉ có Vân Mộng Chân loại kia linh phủ đỉnh phong tồn tại, mới có thể ung dung hoàn thành.

Vô luận là Hoang Nguyên, vẫn là Hàn Đàm, trên thực tế đều là một loại khảo nghiệm, hơn nữa, ở chính giữa tất nhiên giấu giếm cơ duyên cùng khen thưởng.

Như vậy , đồng dạng đạo lý, chỗ này tựa hồ lật không qua núi, tự nhiên cũng giống như vậy!

Chỉ có tìm được bên trong huyền cơ, đồng thời phá giải, mới là chính xác đi qua phương thức!

Nghĩ đến bách sự thông Vệ Phạn Dạ dưới chân núi tọa ba thiên tài lật qua, Bạch Nhạc trong lòng liền mơ hồ đã có một ít suy đoán.

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc cũng không có nếm thử nữa tiếp tục khiêu chiến cực hạn leo lên phía trên, mà là chậm rãi nhắm mắt lại, tới cảm thụ trên người loại kia áp lực, cùng với xung quanh tất cả.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 523: Hết biện pháp, vòng sáng tiêu tán

Trên người gánh vác một tảng đá lớn, đây là một loại vô cùng rõ ràng cảm thụ, cũng không làm bộ.

Có thể ngươi rồi lại vô cùng rõ ràng, đó cũng không phải chân thực tồn tại, cho người ta cảm giác, giống như là một loại ảo giác. Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc bản thân liền tu hành qua huyễn thuật chi đạo, tự nhiên rõ ràng, loại trạng thái này, cũng không phải đơn giản một cái huyễn thuật có khả năng miêu tả.

Tĩnh tâm xuống, chính là đang cảm thụ trong lúc này vi diệu.

Chỉ là, Bạch Nhạc loại phản ứng này, rơi vào trong mắt người khác, khả năng liền có một chuyện khác.

"Ma Quân truyền nhân, cũng không gì hơn cái này mà thôi a!"

"Hắn cũng chính là ỷ vào Thần Thông Truyền Thừa phách lối một chút, thực lực chân thật, căn bản không đáng giá nhắc tới."

"Thật sự cho rằng được Ma Quân truyền thừa chính là Thông Thiên Ma Quân a? Trên đời này cho tới bây giờ cũng chỉ có một vị Thông Thiên Ma Quân!"

". . ."

Những thứ này châm chọc khiêu khích, Bạch Nhạc tự nhiên nghe không được, nhưng lại đủ để cho người khác nghe thanh thanh sở sở.

Mắt lạnh nhìn những người này, Trần Minh Dương tâm nhưng là nhất thời nổi lên một nụ cười lạnh lùng.

Hắn được xưng bách sự thông, trừ chạy nhiều, gặp nhiều, ánh mắt cũng tuyệt đối có chỗ độc đáo, hoàn toàn không phải người bình thường có khả năng bằng được.

Lúc trước hắn còn không biết đối phương là Yến Bắc Thần thời điểm, cũng đã có thể nhìn ra đối phương bất phàm, bằng không, như thế nào lại xuất ra rượu mạnh bạo hướng trước mặt thấu.

Sau đó tất cả, cũng đủ để chứng minh hắn ánh mắt.

Còn như bây giờ bị đập ở trong núi, tại Trần Minh Dương trong mắt, thật ngược lại càng chứng minh Yến Bắc Thần khủng bố.

Đạo lý rất đơn giản, bây giờ du sơn, thật khảo nghiệm chính là nhất thực lực chân thật cùng cảnh giới!

Yến Bắc Thần bản thân cũng chỉ là tinh cung sơ kỳ, nếu như dựa theo người bình thường cảnh giới tới tương tự, có thể trèo lên đến 1000m trên độ cao, cũng đã rất không dễ dàng, có thể Yến Bắc Thần lại ngạnh sinh sinh xông đến 1500m vị trí năng lực kiệt, bản thân này cũng đã chứng minh hắn cường hãn.

Những thứ này bây giờ cười nhạo Yến Bắc Thần người, lại tựa hồ như quên, chính là bọn họ cho rằng không gì hơn cái này Yến Bắc Thần, ở giữa đem bọn họ đoạt một lần, thậm chí để bọn hắn liền hoàn thủ dũng khí cũng không dám mọc lên.

Hiện tại Yến Bắc Thần mới bất quá vừa mới bước vào Tinh Cung Cảnh không bao lâu a!

Cho dù là thật bị kẹt ở chỗ này, thì như thế nào đâu?

Chờ đến Yến Bắc Thần tu vi đuổi theo Vệ Phạn Dạ thậm chí Vân Mộng Chân thời điểm đâu, lại nên cường đại cở nào?

"Đại đạo quy tắc sao?"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái tinh mang, nhẹ giọng lẩm bẩm.

Suy tư hồi lâu, Bạch Nhạc lúc này mới rốt cục chân chính lý giải manh mối, ngọn núi này sở dĩ khó như vậy lật, là bởi vì bên trong ẩn chứa đại đạo quy tắc, nếu như bằng vào tu vi xông vào, liền chờ thế là tại ngạnh kháng đại đạo quy tắc.

Cho nên, chân chính muốn vượt qua ngọn núi này phương pháp, chắc là lấy đạo đối kháng, lấy bản thân đạo, khai ra một cái đường lên núi.

Vân Mộng Chân cùng Vệ Phạn Dạ, phải là lấy phương thức này đơn giản trèo núi mà đi.

Nếu như cũng nguyện ý dùng loại phương pháp này, lấy Bạch Nhạc đối với kiếm đạo cảm ngộ, chí ít cũng có tám phần mười nắm chặt có thể lật qua.

Thật là, trừ cái đó ra, nhưng cũng còn có một con đường khác.

Cảm ngộ trong núi này bản thân đại đạo quy tắc, làm hiểu được loại này quy tắc thời điểm, tự nhiên cũng liền có thể đơn giản rời đi.

Đối với người khác đến, chỉ là bả cái này coi là một loại khảo nghiệm, lấy vượt qua khảo nghiệm là thứ nhất mục, thật là đối Bạch Nhạc đến, lại hoàn toàn không phải có chuyện như vậy.

Hắn suy nghĩ, là mỗi một lần có thể từ đó được cái gì tiền lời!

Nếu chỉ là đơn thuần đi qua khảo nghiệm, một đường xông đến cuối cùng, có ý nghĩa gì đâu?

Lẽ nào vì cấp cho người khác chứng minh, chính mình thiên phú cao bao nhiêu, thực lực mạnh bao nhiêu?

Dạng này danh lợi, đối với người bình thường đến, có thể trọng yếu phi thường, có thể đối Bạch Nhạc đến, căn bản cũng không có bất luận cái gì lực hấp dẫn.

Hắn biết rõ mình muốn là cái gì, tự nhiên cũng liền không cần dùng phương thức này để chứng minh chính mình.

Thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc trực tiếp từ hướng về dưới núi nhảy xuống.

Hơn một ngàn mét cao độ, cho dù là cấm phi hành, đối với Bạch Nhạc đến, cũng không tính quá khoa trương, bằng vào Thông Thiên Ma Thể là có thể đơn giản hóa giải được từ trên cao nhảy xuống xung lượng.

Phanh một tiếng, Bạch Nhạc rơi vị trí, mặt đất thậm chí đều bị bước ra một mảnh nứt ra.

Bá đạo như vậy rơi xuống đất phương thức, cũng làm cho mọi người trong nháy mắt im coi!

Mặc dù bọn hắn có thể âm thầm giễu cợt, có thể làm tên sát tinh này rơi vào trước mặt thời điểm, tất cả mọi người tuy nhiên cũng ăn ý lựa chọn câm miệng.

Hiển nhiên, Bạch Nhạc cũng không có phản ứng đến hắn nhóm ý tứ, mấy bước ở giữa, thẳng đi tới Trần Minh Dương bên người, cầm về bầu rượu, thống khoái uống quang rượu.

"Yến huynh. . ."

Chân mày nhảy nhót, Trần Minh Dương thử thăm dò mở miệng nói, "Thế nào?"

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc tùy ý hồi đáp đạo, "Qua không khó, bất quá. . . Ta tạm thời không có ý định đi qua, hiện tại nơi đây nghỉ ngơi một thời gian ngắn lại."

Bạch Nhạc cùng Trần Minh Dương thời điểm, liền có rất nhiều người thẳng đứng lỗ tai chờ lấy nghe trộm, đạt được câu trả lời này, nhất thời liền khinh thường bĩu môi.

Qua không khó?

Ngươi lừa quỷ đâu đi, nếu như không khó, ngươi không còn sớm lật qua, còn dùng ở lại chỗ này nghỉ ngơi?

Đương nhiên, lời này cũng liền oán thầm một chút, đối mặt Bạch Nhạc không ai có thể dám bả lời này đi ra.

Thậm chí coi như là Trần Minh Dương, cũng vô ý thức cho rằng Bạch Nhạc là tạm thời không có nghĩ được biện pháp gì, chỉ có thể tạm thời ở lại chỗ này làm tính toán khác.

Loại tình huống này, hắn tự nhiên không còn dám tiếp xúc Bạch Nhạc chân mày, lại lưu lại một bầu rượu, liền đàng hoàng xoay người ly khai.

Lắc đầu, Bạch Nhạc cũng không giải thích, trực tiếp từ đã ở chân núi ngồi xuống.

Trần Minh Dương, trước đây Vệ Phạn Dạ đã từng dưới chân núi tọa ba ngày, lúc này mới ly khai.

Vệ Phạn Dạ cảm ngộ cái gì, Bạch Nhạc không dám khẳng định, có thể đối hắn đến, từ ngồi xuống một khắc này trở đi, cảm ngộ cũng đã bắt đầu.

Trong thoáng chốc, Bạch Nhạc tâm thần phảng phất đều đã triệt để dung nhập ngọn núi này bên trong.

Tới mức này, Bạch Nhạc mới cảm giác được, muốn cảm ngộ ngọn núi này bên trong quy tắc, thật cũng đồng dạng cũng không dễ dàng, nếu như không phải là trước kia cũng đã thối luyện Thần Hồn, để cho thần hồn cường đại hơn rất nhiều, bây giờ hắn căn bản là vô lực gắn bó loại này tìm hiểu.

Thối thể, luyện hồn, ngộ đạo!

Quảng Hàn Thiên Cung cái này ba đạo khảo nghiệm, tựa hồ chính là đang chọn truyền nhân, dần dần từng bước, không có chút nào có thể lấy đúng dịp lười biếng cấp độ.

Có thể tưởng tượng, giả sử thượng cổ lúc sau, Quảng Hàn Thiên Cung môn hạ mỗi một vị đệ tử, đều muốn kinh lịch dạng này khảo nghiệm, như vậy quả thực muốn không cường đại cũng không thể.

Người khác thế nào Bạch Nhạc không biết, nhưng đối với hắn đến, cái này cũng không nghi ngờ là kết quả tốt nhất.

Súc tích yếu kém, lại kiêm tu ma đạo, Bạch Nhạc vốn là cần nhất như thế từng cái có thể bù đắp căn cơ cơ hội.

Thời gian chậm rãi trôi qua, cứ như vậy chỉ chớp mắt, chính là bảy ngày thời gian trôi qua!

Trong bảy ngày này, không ít người đều lần nữa khiêu chiến qua, nhưng

lại căn bản không tiến triển chút nào, đảm nhiệm dù ai cũng không cách nào đánh vỡ ghi lại.

Một ít ban đầu ôm lưỡng lự thái độ, chờ lấy xem Bạch Nhạc có phải hay không cũng có thể giống như Vệ Phạn Dạ đột phá người, cũng triệt để đối Bạch Nhạc thất vọng.

Phảng phất vị này Ma Quân truyền nhân vòng sáng, liền một ngày như vậy thiên, tại trong tầm mắt mọi người dần dần tiêu tán. . .

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 524: Trốn về Vệ Phạn Dạ

Bất động như núi!

Bốn chữ này nói đến đơn giản, có thể làm ngươi chân chính muốn làm được thời điểm, liền sẽ có vẻ cực kỳ gian nan.

Mấy ngày qua, Bạch Nhạc tại chân núi cảm ngộ núi ý, thật chính là bốn chữ này.

Bạch Nhạc nỗ lực đem chính mình dung nhập sơn thế bên trong, tới dùng cái này cảm ngộ ý cảnh như thế này, nhưng lại tựa hồ luôn có chút không đúng phương pháp.

Thẳng đến Bạch Nhạc đứng dậy, lần nữa quan sát cái này núi cao nguy nga, dưới ánh trăng, cái này hiểm trở ngọn núi, phảng phất biến thành một thanh kiếm!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trong đầu phảng phất có thứ gì nổ tung.

Quan tưởng!

Đến một bước này, Bạch Nhạc tựa hồ mới rốt cuộc minh bạch ngọn sơn phong này chân ý!

Mỗi người tại trước núi, chứng kiến núi cũng không nên là, có khả năng cảm ngộ đến đại đạo, cũng sẽ không là, bởi vì, mỗi một nhân đạo, đều không giống nhau.

Trước đó những ngày gần đây, Bạch Nhạc luôn là nỗ lực để cho mình dung nhập sơn thế, đi trong cảm ngộ quy tắc, đi bản thân cũng đã tìm phương thuốc cổ truyền hướng!

Giống như là muốn để hắn bỏ qua đạo của chính mình, đi tìm hiểu một loại khác hoàn toàn xa lạ đại đạo, tự nhiên gian nan vạn phần, khó có tiến thêm.

Nhưng hôm nay, cái này linh quang nhất hiện tỉnh ngộ, nhưng là để cho Bạch Nhạc triệt để tỉnh táo lại.

Xem núi làm kiếm, hắn muốn cảm ngộ liền không còn là núi, mà là kiếm!

. .

"Phốc!"

Phun ra một ngụm máu, Vệ Phạn Dạ cả người trực tiếp bị trước mặt mãnh thú đánh bay đi ra ngoài, thân thể không khống chế được run rẩy, kiếm phong trên mặt đất cày ra một đạo dài đến hơn mười mét khe rãnh, tiên huyết theo kiếm phong chảy xuống, có vẻ vô cùng dữ tợn.

Phía sau không đến trăm mét, chính là hiểm trở ngọn núi, cũng là trước đó Vệ Phạn Dạ thật vất vả mới lật qua ngọn núi.

Chỉ là Vệ Phạn Dạ làm thế nào cũng không nghĩ đến, một núi cách, nơi đây khảo nghiệm liền cũng không còn trước đó ôn hòa, ngược lại thay đổi cực kỳ hung hiểm.

Vượt qua núi cái này bồn địa bên trong, khắp nơi đều là mãnh thú, tùy tiện cái nào đều có Tinh Cung Cảnh thực lực.

Nếu như từng con từng con xuất hiện, đến cũng không cái gì, lấy Vệ Phạn Dạ thực lực, đủ để ung dung ứng phó!

Có thể hết lần này tới lần khác, những thú dử này đều là thành đàn xuất

hiện, hơn nữa một khi ngửi được mùi máu tươi liền sẽ đưa tới càng nhiều mãnh thú!

Lúc ban ngày sau khi, cũng còn khá hơn một chút, thật là một khi đến buổi tối, tại dưới ánh trăng, những thú dử này liền sẽ biến dị thường cuồng bạo, một khi cắn chết ngươi, chính là đến chết mới thôi!

Nguyên bản Vệ Phạn Dạ đã vượt qua hơn phân nửa bồn địa, có thể hết lần này tới lần khác bây giờ vừa lúc đụng phải đêm trăng tròn, dưới ánh trăng, những thú dử này thực lực, phảng phất đều được gấp bội đề thăng, hơn nữa càng phát ra cuồng bạo, phảng phất đã triệt để mất lý trí.

Bị bất đắc dĩ phía dưới, Vệ Phạn Dạ chỉ phải một đường hướng hồi trốn.

Đoạn đường này, hắn đã sớm không nhớ ra được chính mình từng giết bao nhiêu mãnh thú, đến cuối cùng, gần như lực kiệt Vệ Phạn Dạ, rốt cục cũng xuất hiện sơ sẩy, trên người đồng dạng bị mãnh thú xé mở vết thương.

Mà chút vết thương máu tươi chảy ra, càng là triệt để kích thích xung quanh mãnh thú, một đường đuổi kịp phía dưới, Vệ Phạn Dạ đã sớm không có trước đó tuấn dật, chật vật như chó nhà có tang.

Một cái đụng này, Vệ Phạn Dạ bị đánh bay đi ra ngoài, nhưng lại rốt cục chứng kiến lúc tới ngọn núi!

Đối với hắn mà nói, đây quả thực là rơm rạ cứu mạng, cũng là bây giờ hắn có khả năng nghĩ đến, duy nhất sinh cơ!

Thả người nhảy lên, Vệ Phạn Dạ mấy cái lên xuống ở giữa, liền leo đến trên sườn núi.

Nhắc tới cũng kỳ quái, cứ việc xung quanh mãnh thú như trước luống cuống, nhưng lại từ đầu đến cuối không có bất luận cái gì một con mãnh

thú có can đảm nhanh lên ngọn núi, cho dù là đơn giản làm ra một cái tấn công động tác cũng không dám.

Quay đầu liếc mắt nhìn, Vệ Phạn Dạ lúc này mới rốt cục thở phào một cái, định thần một chút, chợt gia tốc, không đến một khắc đồng hồ liền trèo lên đến đỉnh núi, chỉ là, như vậy nhưng cũng đồng dạng hao hết hắn khí lực sau cùng, chật vật không chịu nổi từ trên núi ngã xuống.

"Vù vù!"

Mắt thấy Vệ Phạn Dạ từ ngọn núi một chỗ khác trốn về, thậm chí là trực tiếp ngã xuống ngọn núi, hung hăng ngã xuống, đoàn người càng là trong nháy mắt liền vỡ tổ.

"Vệ Phạn Dạ?"

"Chuyện gì xảy ra?"

"Ta không nhìn lầm đi, Vệ Phạn Dạ dĩ nhiên là trốn về? Đến tột cùng phát sinh cái gì?"

"Sẽ không phải là thánh nữ ra tay đi?"

"Không có khả năng, thánh nữ là thực lực cỡ nào, nếu như thánh nữ xuất thủ, Vệ Phạn Dạ sợ cũng trốn không trở lại!"

"Không sai, vô duyên vô cớ, thánh nữ làm sao lại đối hắn xuất thủ."

Trong lúc nhất thời, đoàn người nhất thời nghị luận ầm ỉ, nói cái gì cũng có, nhưng lại thủy chung không lấy ra được một cái đầu mối tới.

Bọn hắn vẫn luôn đang suy đoán, vượt qua một ngọn núi này, gặp được cái dạng gì cơ duyên, nhưng lại làm sao cũng không nghĩ đến, hội là dạng gì nguy cơ, vậy mà có thể bức Vệ Phạn Dạ chật vật như vậy trốn

về.

Đoàn người gây rối, cũng rốt cục vẫn phải quấy nhiễu đến Bạch Nhạc!

Hơi nhíu cau mày, Bạch Nhạc có chút bất mãn liếc mắt nhìn đoàn người, rất nhanh cũng chú ý tới té trên mặt đất Vệ Phạn Dạ!

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi cả kinh!

So với việc người khác, hắn rõ ràng hơn Vệ Phạn Dạ rốt cuộc có bao nhiêu cường đại.

Không chút nào khoa trương nói, có ở đây không vận dụng Côn Ngô Kiếm tình huống dưới, bây giờ không thể bại lộ thân phận hắn, sợ rằng cũng còn căn bản không phải Vệ Phạn Dạ đối thủ.

Dạng này Vệ Phạn Dạ, thậm chí đều bị bức tới mức này, cái này cũng hơi bị quá mức không thể tưởng tượng nổi.

Thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc lúc này liền xuất hiện ở Vệ Phạn Dạ trước người.

"Vệ Phạn Dạ, đến tột cùng phát sinh cái gì?"

Nghe được Bạch Nhạc thanh âm, Vệ Phạn Dạ chống đở thân thể trên mặt đất ngồi xuống, lạnh lùng liếc Bạch Nhạc liếc mắt, "Phát sinh cái gì, chính ngươi vượt qua núi nhìn liếc mắt, tự nhiên thì sẽ biết, cần gì phải hỏi ta."

Oanh!

Trong tích tắc, Thông Thiên Ma Công chợt bạo phát, dưới ánh trăng, ma uy ngập trời!

Bạch Nhạc thanh âm có vẻ cực kỳ băng lãnh, "Vệ Phạn Dạ, ngươi tốt nhất không nên tự cho là thông minh. . . Lấy ngươi bây giờ trạng thái, ta giết ngươi, như làm thịt kê giết chó!"

"Ngươi cứ việc động thủ thử xem!"

Trong mắt lộ ra lau một cái nguy hiểm quang mang, Vệ Phạn Dạ đối chọi gay gắt phản kích đạo!

Cho dù là bản thân bị trọng thương, chật vật không chịu nổi trốn về, nhưng nếu là sinh tử tương bác, ai dám khẳng định Vệ Phạn Dạ không có lá bài?

Thân là Bắc Đẩu Tinh Cung xuất sắc nhất thiên kiêu, nếu là không có một ít thủ đoạn bảo vệ tánh mạng, vậy liền không phải coi thường Vệ Phạn Dạ, mà là coi thường Bắc Đẩu Tinh Cung.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc thật rất muốn ra tay, bả giá tao bao vô liêm sỉ đánh cho nhừ đòn, có thể lý trí lại nói cho hắn biết, hiện tại tuyệt đối không phải cùng Vệ Phạn Dạ phát sinh xung đột thời điểm, trước không nói Vệ Phạn Dạ đến tột cùng có bài gì, có ở đây không bại lộ thân phận tình huống, hắn là hay không có thể ăn chắc.

Quan trọng hơn là, bây giờ bên kia núi, Vân Mộng Chân có thể bị nguy hiểm hay không.

Hắn bây giờ cấp thiết nhất là yêu cầu biết chân tướng, mà không phải lãng phí thời gian cùng tinh lực, tại đây cùng Vệ Phạn Dạ phân cao thấp.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc nhất thời cười lạnh, "Vệ Phạn Dạ, ngươi sống hay chết, không quan hệ với ta, ta quan tâm là Đạo Lăng Thánh Nữ chết sống, nàng mệnh là ta, tuyệt không thể chết ở trong tay người khác."

Nghe được Bạch Nhạc nhắc tới Vân Mộng Chân, Vệ Phạn Dạ trong mắt vẻ đùa cợt càng đậm, "Yến Bắc Thần, ngươi thật đúng là đem ngươi chính mình làm một nhân vật, cho tới bây giờ, liền ngọn núi này đều lật không qua, cũng xứng cùng thánh nữ đánh đồng?"

"Thật sao?" Trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, Bạch Nhạc lạnh giọng phản chế giễu, "Ngươi ngược lại là lật qua, nhưng hôm nay không phải cũng như chó nhà có tang trốn về sao?"

Nhắc tới cái này, Vệ Phạn Dạ sắc mặt nhất thời có vẻ hơi xấu xí, lạnh lùng nói, "Ngươi không phải là muốn biết thánh nữ thế nào sao?"

"Bên kia núi là một mảnh bồn địa, bên trong khắp nơi là mãnh thú, ta bất quá vượt qua phân nửa khoảng cách mà thôi, giết chết mãnh thú, liền đã có mấy trăm số! Thánh nữ so với ta đi nhanh hơn, tự nhiên nguy hiểm hơn. . . Hôm nay là đêm trăng tròn , dựa theo kinh nghiệm dĩ vãng, nửa đêm, mới là nguy hiểm nhất thời điểm!"

"Coi như là thánh nữ, cũng chưa chắc có thể toàn thân trở ra. . . Làm sao, ngươi bây giờ biết, lại có thể thế nào?"

"Cóc mà đòi ăn thịt thiên nga!" Cười lạnh một tiếng, Vệ Phạn Dạ khinh thường mở miệng nói, "Yến Bắc Thần, ngươi ngay cả ngọn núi này đều lật không qua!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 525: Xem núi như kiếm, trăm hơi thở trèo núi

Cóc mà đòi ăn thịt thiên nga!

Một câu nói này cũng đã cho Bạch Nhạc hành vi định tính, tựa hồ Vệ Phạn Dạ đã nhận định, Yến Bắc Thần vị này Ma Quân truyền nhân, chính là đối thánh nữ tâm hoài bất quỹ, hơn nữa một lời trực tiếp một chút phá!

Mặc dù Yến Bắc Thần thân phận cùng Vân Chân ở giữa, tự nhiên đối lập, nhưng vô luận là ai, tựa hồ cũng không cảm thấy Vệ Phạn Dạ loại này pháp có gì không ổn.

Trên thực tế, đối mặt vị này Đạo Lăng Thánh Nữ, thế gian bất kỳ nam nhân nào thích nàng, đều không cái gì khó hiểu.

Phân biệt ở chỗ, một ít người ưa thích, chỉ có thể là chọc người giễu cợt si tâm vọng tưởng a.

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Bạch Nhạc nhìn Vệ Phạn Dạ, cũng không có trả lời.

Vệ Phạn Dạ lời nói này không thể nghi ngờ tại trong lúc vô tình, vừa lúc đánh trúng chân tướng.

Có thể cùng Vệ Phạn Dạ trong dự đoán tương phản, lời nói này vẫn chưa để cho Bạch Nhạc cảm thấy cái gì nhục nhã, thậm chí ngược lại nhắc nhở hắn.

Hắn hoàn toàn không cần thiết như thế che che giấu giấu.

Hắn một mực tận lực sợ bị người nhìn ra chính mình đối Vân Chân tâm tư, là vô ý thức chịu đến bản thân thân phận ảnh hưởng, cho rằng tựa hồ chỉ muốn bại lộ điểm này, tiếp theo hồi bại lộ thân phận.

Nhưng hôm nay, Vệ Phạn Dạ phản ứng lại rõ ràng để cho của hắn ý thức đến, hắn đại khái có thể thẳng thắn rõ ràng biểu hiện ra đối Vân Chân ưa thích, trực tiếp coi đây là lấy cớ tiếp cận Vân Chân, trợ giúp Vân Chân.

Cái này không có gì lớn lắm, lại càng không có bại lộ thân phận nguy hiểm, bởi vì, ưa thích Vân Chân, điều này thật sự là một kiện sẽ tìm thường bất quá sự tình.

Nghĩ rõ ràng điểm này, Bạch Nhạc nhìn Vệ Phạn Dạ, ngược lại cười rộ lên.

"Vệ Phạn Dạ, ngươi cũng không tránh khỏi đánh giá quá cao chính ngươi."

Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Bạch Nhạc ngạo nghễ mở miệng nói, "Ngươi làm không được sự tình, chưa chắc ta sẽ làm không đến. . ."

"Ngươi ta lật bất quá ngọn núi này, vậy ta liền lật cho ngươi xem!"

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên người nhất thời lộ ra lau một cái khủng bố kiếm ý!

Trước đó Bạch Nhạc vẫn luôn tránh cho triển lộ ra thiên phú kiếm đạo đến, là vì ngăn chặn bất luận kẻ nào bả Yến Bắc Thần cùng Bạch Nhạc hai cái này thân phận liên hệ tới, có thể đó cũng không phải tuyệt đối.

Có Côn Ngô Kiếm nơi tay, nếu như Yến Bắc Thần hoàn toàn không sử dụng kiếm, mới là kỳ quặc quái gở!

Chỉ là, trước đó Bạch Nhạc kiếm ý quá mức rõ ràng, tựa hồ chỉ muốn hiển lộ ra, cũng rất dễ dàng bị người xem thấu.

Nhưng hôm nay, ở ngọn núi này trước đó, Bạch Nhạc lại đối với kiếm đạo, có một loại mới cảm ngộ.

Mà giờ khắc này, hắn cho thấy, chính là loại này cảm ngộ, tự nhiên không lừa bịp sẽ bị bất luận kẻ nào nhận thấy được chút nào kẽ hở.

Kiếm ý ngập trời!

Bạch Nhạc người đứng ở cái kia, phảng phất chính là một ngọn núi, một thanh kiếm, đâm thẳng trời cao!

Ánh mắt lạnh lùng từ trên người mọi người đảo qua, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra một tia vẻ khinh miệt, ngạo nghễ mở miệng nói, "Các ngươi không phải vẫn muốn biết, muốn thế nào vượt qua ngọn núi này sao? Ta hiện tại nói cho các ngươi biết, đều mở to hai mắt thấy rõ ràng!"

Bước ra một bước, liền phảng phất một thanh lợi kiếm ra khỏi vỏ, hung hãn hướng về trước mặt ngọn núi đụng tới.

"Xem núi như kiếm! Trèo núi, tựa như luận kiếm!"

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Bạch Nhạc cả người đã đột ngột từ mặt đất mọc lên, hung hãn hướng về trên núi xông vào.

Mấy ngày qua, Bạch Nhạc mặc dù nhìn như không hề làm gì cả, cũng chỉ là như thế ngồi ở tại chỗ, không thu hoạch được gì, nhưng trên thực tế, nhưng nơi nào là chuyện này.

Xem núi như kiếm!

Đối với Bạch Nhạc đến, ngọn núi này, chính là tủng đứng ở nơi này một

thanh kiếm, hơn nữa ẩn chứa một loại cực mạnh kiếm đạo.

Ở chỗ này, hắn chính là tại cảm ngộ loại kiếm đạo này.

Mà trèo núi, trên thực tế căn bản không không được bất luận cái gì thực lực, chính là một lần cùng núi luận kiếm quá trình, không ngừng trèo lên hướng đỉnh núi, cũng không ngừng lấy chính mình kiếm ý tới chém ra ngọn núi mang đến áp lực, chỉ cần đối với kiếm đạo lĩnh ngộ đủ đủ, căn bản không cần gì tu vi, thậm chí ngay cả nửa điểm linh lực đều không cần vận dụng, là có thể ung dung trèo núi mà qua!

300m, 500m, 800 mét!

Bạch Nhạc cơ hồ là tại lấy một loại gần như nhanh chóng tốc độ trèo lên lấy, cho dù ai đều nhìn ra, lúc này Yến Bắc Thần căn bản không có vận dụng chút nào ma khí, thậm chí có thể ngay cả sức mạnh thân thể đều vô dụng thôi động, chỉ dựa vào cái này một cổ kiếm ý, cũng đã đủ để ung dung phá vỡ tất cả trở ngại.

Giờ khắc này, tất cả mọi người nhìn về phía Yến Bắc Thần trong ánh mắt đều lộ ra lau một cái khó có thể tin chấn động.

Xem núi như kiếm!

Yến Bắc Thần cũng không có chút nào che lấp, mà là thanh thanh sở sở nói cho bọn hắn biết phương pháp, hơn nữa đang lấy hành động thực tế, hướng chỗ có người chứng minh loại phương pháp này, cũng cười nhạo tất cả mọi người ngu dốt cùng vô tri.

1000m, 1500m!

Bạch Nhạc thân hình căn bản không có bất luận cái gì dừng lại nghỉ, ngắn ngủi mấy chục giây thời gian, cũng đã lần nữa đạt được 1500m cao độ.

Lần trước, Bạch Nhạc chính là tại độ cao này thượng buông tha, lui xuống.

Nhưng hôm nay, lần nữa đạt được khoảng cách này, Bạch Nhạc lại tựa hồ như đã không cảm giác được bất luận cái gì áp lực.

Hơn nữa, căn bản không có làm ra bất kỳ dừng lại gì, thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc cũng đã vọt thẳng qua cái này đạo tuyến!

1,800 mét!

Nhìn tận mắt đây hết thảy, dù cho là Vệ Phạn Dạ mí mắt cũng không khỏi đột nhiên nhảy nhót, trong lòng sinh ra một tia kiêng kỵ chi ý.

Mặc dù trước hắn cũng trèo núi mà qua, nhưng hắn nhưng là bằng vào bản thân đối với đạo cảm ngộ, mạnh mẽ đối kháng ngọn núi đại đạo quy tắc, từ 1500m sau đó, mỗi một bước đều đi cực kỳ gian nan, có thể là đem hết toàn lực, mới rốt cục trèo núi mà qua.

Cũng chính bởi vì vậy, Vệ Phạn Dạ mới có thể như vậy khinh miệt chế nhạo Yến Bắc Thần, hắn liền ngọn núi này đều lật không qua.

Thật là ai có thể nghĩ đến, cứ như vậy chỉ chớp mắt thời gian, Yến Bắc Thần liền dứt khoát dùng sự thực, cho hắn một cái lỗ tai.

Hai ngàn mét!

Thẳng đến một lần hành động xông qua hai ngàn mét vị trí, Bạch Nhạc tốc độ mới thoáng chậm rãi.

Giờ khắc này, ai cũng nhìn ra, Yến Bắc Thần xem núi làm kiếm đoạt được cảm ngộ, cũng liền không hơn, cũng không có đạt được có thể một lần hành động trèo núi mà qua cấp độ.

Trên thực tế, cũng xác thực như vậy!

Bạch Nhạc cảm ngộ vẫn chưa hoàn thành, tựa hồ chung quy kém một điểm gì đó, chưa từng viên mãn, nếu như không có Vệ Phạn Dạ sự tình, cho thêm Bạch Nhạc một chút thời gian, Bạch Nhạc liền có thể lấy một loại hoàn mỹ hơn tư thế hoàn thành cảm ngộ, trèo núi mà đi.

Có thể chí ít, hiện tại Bạch Nhạc còn làm không được!

Chỉ là. . . Đối với Bạch Nhạc đến, đã không có thời gian có thể cho hắn lãng phí.

Vệ Phạn Dạ trốn về, cũng mang hồi Vân Chân có thể sẽ gặp nạn tin tức, cái này khiến Bạch Nhạc như thế nào còn có thể định thần lại ở chỗ này chậm rãi cảm ngộ lãng phí thời gian.

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, cơ hồ là trong tích tắc, Thông Thiên Ma Công lực lượng chợt bị Bạch Nhạc thôi động đến mức tận cùng, tại ngắn ngủi trì trệ sau đó, tốc độ lần nữa tăng vọt, tiếp tục hướng về đỉnh núi phóng đi!

2,100 mét, 2,300 mét. . . 2,347 mét!

Đạp ở đỉnh núi, Bạch Nhạc thậm chí không quay đầu nhìn liếc mắt, nhẹ nhàng nhảy lên, cả người liền trực tiếp tại dưới ánh trăng hung hãn từ một bên khác, nhảy xuống ngọn núi!

Trăm hơi thở!

Từ Bạch Nhạc bắt đầu du sơn, cho tới bây giờ đơn giản trèo núi mà qua, tối đa cũng bất quá chỉ là trăm hơi thở thời gian.

Một màn này, liền như là một cái vang dội lỗ tai, quất vào Vệ Phạn Dạ

trên mặt, cũng quất vào tất cả mọi người tại chỗ trên mặt.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 526: Có bẫy

Rất nhiều chuyện đều là tương đối.

Giống như là hiện tại, người khác cảm thấy trên mặt nóng bỏng đau, phảng phất bị hung hăng đánh mặt, nhưng đối với Bạch Nhạc đến, lại thậm chí không quay đầu lại nhìn nhiều.

Vô luận là những cái kia nhìn náo nhiệt người cũng tốt, Vệ Phạn Dạ cũng tốt, đối với Bạch Nhạc đến, đều không có gì có thể để ý.

Từ trên núi nhảy xuống, cơ hồ là trước tiên, Bạch Nhạc đã bị mãnh thú vây quanh.

Bầy sói!

Mười mấy con thân hình thật lớn Yêu Lang trong mắt lộ ra u lục sắc quang mang, tại Bạch Nhạc nhảy xuống núi trong nháy mắt liền trực tiếp hướng về Bạch Nhạc nhào tới, băng lãnh răng nanh dưới ánh trăng, có vẻ càng đáng sợ!

"Cút ngay!"

Người chưa rơi xuống đất, Bạch Nhạc liền đã thấy những thứ này bầy sói, trước tiên cũng đã làm ra phản ứng.

Rơi xuống đất trong nháy mắt, thân thể chợt vọt tới trước, hướng về trước mặt gần nhất một con Yêu Lang đụng tới, chỉ là trong nháy mắt, liền chợt nghe được một hồi đứt gân gãy xương thanh âm, cái kia Yêu Lang thậm chí ngay cả thảm hào nhất thanh đều không tới kịp liền trực tiếp bị rõ ràng đụng chết.

Hơn hai ngàn mét cao trên ngọn núi trực tiếp nhảy xuống, cứ việc thế xông tại rơi xuống đất trong nháy mắt, cũng đã bị hóa giải rất nhiều, nhưng lại vẫn như cũ có một bộ phận tàn dư.

Phải biết, Thông Thiên Ma Thể gần như đại thành, Bạch Nhạc đối với thân thể lực lượng khống chế đã sớm đạt được một loại không thể tưởng tượng nổi cấp độ, cái này nhìn như đơn giản va chạm, nhưng là đem còn lại xung lượng đều tái giá đến cái kia Yêu Lang trên người.

Cũng chính bởi vì vậy, mới hiển lên rõ hung hãn như vậy.

Trong mắt lộ ra lau một cái lãnh mang, đụng chết con này Yêu Lang trong nháy mắt, Bạch Nhạc thuận thế vọt tới trước, một tay lộ ra, hung hãn đánh về phía một cái khác Yêu Lang.

"Ngao ô!"

Một chưởng vỗ đến cái kia Yêu Lang trên đầu, nhất thời phát sinh một tiếng thanh thúy tiếng vỡ vụn, xương sọ trực tiếp bị đập nát, phát sinh một tiếng hét thảm xô ngã xuống đất, co quắp không thôi.

Chỉ là, ngay tại lúc đó, mặt khác mấy con Yêu Lang cũng đồng dạng nhào lên, trực tiếp cắn phải Bạch Nhạc trên người.

Loại hỗn loạn này tình huống dưới, đổi bất luận kẻ nào chỉ sợ cũng phải chịu thiệt không thể, có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc khác biệt!

Thối cốt cảnh đại thành Thông Thiên Ma Thể, để cho Bạch Nhạc thân thể so linh khí càng cứng rắn, những thế lực này có thể so với bình thường tinh cung sơ kỳ cường giả Yêu Lang cắn lấy Bạch Nhạc trên người, lại thậm chí ngay cả một lớp da đều lau không phá.

"Răng rắc!"

Không rãnh một tay trong chăn một con Yêu Lang ngậm, Bạch Nhạc nhưng là liền tránh đều không tránh một chút, trở tay một bẻ, trực tiếp đem cái kia hai con răng nanh bẻ gãy hạ xuống.

Khủng bố!

Thông Thiên Ma Thể uy lực đến thời khắc này mới chính thức bày ra, Bạch Nhạc cả người quả thực tựa như một đài cỗ máy giết chóc, đối diện với mấy cái này yêu thú trực tiếp nghiền ép mà qua , khiến cho Vệ Phạn Dạ đều đau đầu không thôi bầy sói, tại Bạch Nhạc trước mặt, lại quả thực liền một điểm uy hiếp đều không thể cấu thành!

Đây cũng không phải Bạch Nhạc thực lực so Vệ Phạn Dạ mạnh hơn, mà là thối cốt cảnh đại thành Thông Thiên Ma Thể, tự nhiên liền khắc chế những thứ này yêu thú!

Bạch Nhạc căn bản cũng không quan tâm bị những thứ này Yêu Lang cắn lên mấy miệng, có thể Vệ Phạn Dạ cũng đối làm không được.

Điểm này chênh lệch, cũng đã đủ để tạo thành hai cái hoàn toàn khác biệt kết quả.

Trên thực tế, từ trong bầy sói xung phong liều chết đi ra thời điểm, Bạch Nhạc trong lòng liền đã có một tia minh ngộ!

Toàn bộ Quảng Hàn Thiên Cung, sở hữu khảo nghiệm, thật đều là một vòng bộ một vòng, lẫn nhau hàm tiếp!

Nếu như trước đó cơ sở không có đánh tốt, cho dù là tùy tiện xông qua phía trước cửa ải, ở phía sau cũng sẽ có vẻ bước đi liên tục khó khăn, thậm chí có thể sẽ có uy hiếp trí mạng.

Đỉnh núi kia tủng đứng ở nơi này, tựa hồ ngăn lại đại đa số người, nhưng

trên thực tế, đã có không phải là không một loại khác bảo hộ.

Liền vượt qua ngọn núi này thực lực cũng không có, lại có cái gì tư cách tới đối mặt mảnh này bồn địa bên trong yêu thú.

Đương nhiên, cho dù là đối với Bạch Nhạc đến, đây hết thảy cũng bất quá mới chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi.

Coi như là Vệ Phạn Dạ, cũng là tại bồn địa ở giữa mới thụ thương, bị ép trốn về, mà không phải đơn thuần bị bầy sói uy hiếp.

Nếu có lựa chọn, Bạch Nhạc nhất định sẽ trước tiên lui trở về, triệt để đem trong ngọn núi kiếm thế tìm hiểu thấu đáo, lúc này mới tiếp tục hướng phía trước đi.

Nhưng hôm nay, tại biết Vân Chân có thể sẽ gặp nguy hiểm tình huống dưới, nhưng là căn bản cố không nhiều như vậy.

Ngẩng đầu nhìn liếc mắt thiên, cái kia một vòng trăng tròn khoảng cách trăng lên giữa trời đã rất gần.

Tối đa còn có hơn một canh giờ thời gian, chính là nửa đêm, muốn trợ giúp Vân Chân, nhất định phải trước ở nửa đêm trước đó tìm được Vân Chân tung tích.

Đến loại thời điểm này, Bạch Nhạc đã không dám tiếp tục khinh thường chút nào.

Thông Thiên Ma Công toàn lực vận chuyển, thậm chí thôi động Huyết Ảnh Ngoa hiệu quả, đấu đá lung tung hướng về bồn địa chỗ sâu chạy đi.

Ngay tại Bạch Nhạc ly khai một nén nhang thời gian về sau, khôi phục một điểm khí lực Vệ Phạn Dạ liền lần nữa trèo núi mà qua, nhìn chân núi cái kia một chỗ Yêu Lang thi thể, chân mày không khỏi thật sâu khóa.

Hắn biết Yến Bắc Thần rất mạnh, nhưng lại cũng không nghĩ đến, vậy mà mạnh tới mức này!

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, trong nháy mắt, Vệ Phạn Dạ cũng chợt gia tốc, men theo Yến Bắc Thần lưu lại dấu chân, một đường đuổi kịp mà đi.

Giả sử có người khác ở bên cạnh, thấy như vậy một màn, liền sẽ giật mình phát hiện, Vệ Phạn Dạ thương thế, tựa hồ còn lâu mới có được trước hắn hiển hiện ra nghiêm trọng như vậy.

"Không đúng!"

Nhìn ngọn núi, Trần Minh Dương mí mắt một hồi đập mạnh, trong lòng nhất thời lộp bộp một tiếng!

Vừa mới cho dù ai cũng không có phát giác bất cứ dị thường nào địa phương, cho dù là hắn cũng sơ xuất, nhưng hôm nay chứng kiến Vệ Phạn Dạ lần nữa trèo núi mà đi, Trần Minh Dương nhưng là đột nhiên giựt mình tỉnh lại.

Sự tình có chút không đúng!

Vệ Phạn Dạ có vẻ hơi quá khác thường.

Cùng Mâu Kình Thần nổi danh, thậm chí khả năng bức Mâu Kình Thần mạnh hơn, Vệ Phạn Dạ lúc này biểu hiện, tựa hồ có chút quá yếu.

Ai cũng sẽ không nghi vấn Vệ Phạn Dạ thậm chí tất nhiên sẽ có trọng bảo, đây là Bắc Đẩu Tinh Cung súc tích.

Cho dù là thật gặp phải một ít nguy hiểm, Vệ Phạn Dạ cũng không đạo lý một hơi thở trốn về khoa trương như vậy!

Theo hắn chỗ, là đến bồn địa vị trí trung tâm mới bị vội vả trốn về, thật là dùng đầu ngón chân muốn cũng nên minh bạch, thật có loại kia đủ để uy hiếp được hắn mãnh thú, cũng tất phải không có khả năng đuổi theo ra khoảng cách xa như vậy đến, cái này không hợp với lẽ thường.

Còn có. . . Tại vừa mới đối mặt Yến Bắc Thần thời điểm, Vệ Phạn Dạ phản ứng, cũng có vẻ quá ngây thơ!

Mặc dù Vệ Phạn Dạ thật rất ít lộ diện, nhưng lại cũng tuyệt đối không đến mức không chịu được như thế, bằng không, hắn cũng không tư cách trở thành đủ để lực áp Mâu Kình Thần vô song thiên kiêu.

Như vậy, những thứ này khác thường địa phương, liền không thể nghi ngờ chỉ có một khả năng. . .

Có bẫy!

Từ vừa mới bắt đầu, Vệ Phạn Dạ trốn về sự tình, chính là một cái âm mưu, nhằm vào Yến Bắc Thần vị này Ma Quân truyền nhân âm mưu.

Nghĩ rõ ràng điểm này, Trần Minh Dương trong lòng đột nhiên chấn động run rẩy dữ dội!

Giả sử cái này âm mưu, chỉ là Vệ Phạn Dạ một mình thiết kế, cũng liền thôi, có lẽ trước mắt này chủng chủng dấu hiệu đến xem, bên trong chỉ sợ ít chẳng nhiều vị Đạo Lăng Thánh Nữ cái bóng a.

Trong lúc này ẩn chứa thâm ý, Trần Minh Dương thậm chí đã không còn dám nghĩ sâu xuống dưới.

Nếu là có khả năng, hắn thật muốn bay qua núi đi xem rõ ngọn ngành, nhưng hôm nay. . . Hắn lại chỉ có thể ở nơi đây lo lắng suông.

"Yến Bắc Thần. . . Ngươi sẽ không phải khiến ta thất vọng a?"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 527: Sát khí hiển hiện

Bạch Nhạc đoạn đường này đi rất nhanh!

Cứ việc chính như Vệ Phạn Dạ nói, đoạn đường này không biết gặp phải nhiều ít sóng yêu thú công kích, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, lại hầu như có rất ít yêu thú gì có thể làm cho hắn cảm thụ được uy hiếp, cước bộ càng là từ đầu đến cuối không có chút nào đình trệ.

Ngắn ngủi hơn nửa canh giờ thời gian, Bạch Nhạc cũng đã tiếp cận bồn địa trung tâm.

Mới vừa bước vào khu vực này, Bạch Nhạc liền đột nhiên cảm thấy trái tim chợt căng thẳng, phảng phất bị thứ gì gắt gao nhìn thẳng đồng dạng.

"Híz-khà zz Hí-zzz!"

Mơ hồ trong đó, Bạch Nhạc tựa hồ nghe đến một hồi độc xà thổ tức thanh âm, cơ hồ là dựa vào trực giác, Bạch Nhạc chợt xoay người, một quyền hung hăng dựa theo phía sau đập tới.

Oanh!

Lặng yên nhào tới cự mãng, vừa lúc đánh vào Bạch Nhạc trên nắm tay, trong nháy mắt va chạm, đột nhiên để cho Bạch Nhạc toàn thân run lên, cũng là lần đầu tiên bị ngạnh sinh sinh bức lui!

Tinh khiết lấy lực lượng mà nói, cho dù là thối cốt cảnh đại thành Thông Thiên Ma Thể, thậm chí cũng còn không có cái này cự mãng khủng bố.

Xoay người lại, Bạch Nhạc lúc này mới chú ý tới, trước mặt cự mãng khoảng chừng có dài hơn mười thuớc, toàn thân trắng như tuyết, dưới

ánh trăng, cái kia huyết hồng hai tròng mắt có vẻ vô cùng chói mắt.

So sánh dưới, một cá nhân liền có vẻ dị thường nhỏ bé.

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Bạch Nhạc nhất thời rõ ràng cảm thụ được này Bạch Mãng, sợ rằng chí ít cũng có tinh cung hậu kỳ thực lực, hơn nữa thân thể cực kỳ cứng cỏi, đao kiếm khó thương!

Trước đó bức lui Vệ Phạn Dạ, rất có thể chính là chỗ này cái Bạch Mãng.

Thân hình thoắt một cái, Thông Thiên Ma Công chợt bộc phát ra, Bạch Nhạc đỉnh đầu, tinh cung chợt hiển hiện mà ra, lại đấm một quyền đập tới.

Ầm!

Hiển nhiên Bạch Mãng đã sớm đã nhìn quen tu hành giả, đối mặt tinh cung căn bản không có sợ hãi chút nào, trong mắt ngược lại hung quang càng tăng lên, một cái vẫy đuôi, cái kia thật lớn đuôi như một đạo bạch sắc thiểm điện, trực tiếp hướng về Bạch Nhạc quất tới.

Đuôi hung hãn lấy mẫu ngẫu nhiên Bạch Nhạc trên người, cho dù là Bạch Nhạc đã đem hết toàn lực thôi động Thông Thiên Ma Công, cũng y nguyên vẫn là khó có thể chống cự dạng này cự lực, cả người trực tiếp bị quất ra bay ra ngoài.

Nếu là người khác, lần này sợ là cũng đã bị đánh đứt gân gãy xương.

Nhưng mà, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là bằng vào cường đại Thông Thiên Ma Thể tiếp tục chống đỡ, chỉ là trong cơ thể có chút khí huyết sôi trào.

Chỉ là, cái này còn vẫn như cũ không phải kết thúc, cái kia Bạch Mãng

một kích thành công, càng là không chút do dự nào, thân hình như điện, lần nữa hướng về Bạch Nhạc nhào tới, mở bồn máu miệng lớn, hung hăng hướng về Bạch Nhạc cắn xé mà đến.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền đột nhiên cảm thụ được một hồi nguy cơ trí mạng!

Dù là tồn tại Thông Thiên Ma Thể, hắn cũng tuyệt đối không dám tùy ý cái này Bạch Mãng ở trên người hắn cắn một chút, cái này lại bất đồng tại bình thường yêu thú, Thông Thiên Ma Thể tuyệt đối không đở được.

"Vù vù!"

Cơ hồ là bị quất ra bay ra ngoài trong nháy mắt, thần niệm hơi động một chút, Côn Ngô Kiếm chợt vào tay.

Nguy cơ sinh tử phía dưới, Bạch Nhạc trong lòng một màn kia hung tính, cũng triệt để bị kích thích ra.

Một kiếm nơi tay, chính là long trời lở đất!

Không chút nào khoa trương nói, Bạch Nhạc một thân bản lĩnh, thật hầu như đều ở đây trên thân kiếm, dù là Thông Thiên Ma Công lại như thế nào cường hãn, cũng y nguyên vẫn là vô pháp trung hoà một kiếm nơi tay tự tin.

Chỉ là, cho dù là ở chỗ này, xung quanh tựa hồ không có bất kỳ người nào, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là không dám bại lộ bản thân mình kiếm đạo.

Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất!

Vân Mộng Chân ở nơi này mảnh nhỏ bồn địa bên trong, nói không chừng lúc nào liền sẽ đột nhiên xuất hiện, dưới tình huống như vậy, Bạch

Nhạc tự nhiên không dám bại lộ thân phận.

Xem núi như kiếm!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc cả người liền phảng phất hóa thành một tọa cô phong.

Kiếm thế vào núi, hung hãn chém rụng!

Lau một cái thanh quang hiện lên, cái kia Bạch Mãng né tránh không vội phía dưới, thân thể khổng lồ nhưng là ngạnh sinh sinh bị một kiếm này chém ra một đạo thật lớn thông suốt miệng, tiên huyết tuôn trào ra, trong nháy mắt liền nhiễm hồng một mảnh thân thể.

Thần kiếm Côn Ngô!

Chờ rỗi rãnh binh khí có thể chưa chắc có thể thương tổn được nó, có thể Côn Ngô Kiếm cũng tuyệt đối là một ngoại lệ.

"Tê!"

Thân thể chợt co lại đến, cái kia Bạch Mãng trong mắt tựa hồ cũng lộ ra lau một cái vẻ kiêng kỵ, khẩn trương nhìn chằm chằm Bạch Nhạc trong tay Côn Ngô Kiếm, cũng không có còn dám truy kích qua đây.

Nắm kiếm, Bạch Nhạc trong mắt cũng đồng dạng lộ ra vẻ ngưng trọng!

Đừng xem vừa mới một kiếm kia, tựa hồ thương tổn được Bạch Mãng, nhưng trên thực tế, đối với nó mà nói, vậy cũng vẫn như cũ chỉ là một điểm bị thương ngoài da mà thôi, tịnh không đủ để trí mạng.

Hơn nữa, đây là đánh Bạch Mãng một trở tay không kịp, không kịp làm ra phản ứng.

Một khi để cho súc sinh này ý thức được Côn Ngô Kiếm khủng bố, còn muốn tưởng thương tổn được nó, có thể cũng sẽ không có dễ dàng như vậy.

Tối trọng yếu là, thật Bạch Nhạc cũng không muốn cùng cái này cự mãng vướng víu.

Bây giờ thời gian đã rất khẩn cấp, hắn yêu cầu trong thời gian ngắn nhất tìm được Vân Mộng Chân tung tích mới được, cũng chẳng có bao nhiêu thời gian tốn tại Bạch Mãng trên người.

Có ở đây không có thể bại lộ hoàn chỉnh tinh cung điều kiện tiên quyết, cho dù là cầm trong tay Côn Ngô Kiếm, Bạch Nhạc muốn chém giết cái này Bạch Mãng, cũng tuyệt đối không phải một chuyện dễ dàng.

"Tránh ra!"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói.

Đây cũng không phải Bạch Nhạc điên, mà là Bạch Nhạc có thể ý thức được, có thể tu hành đến loại cảnh giới này yêu thú, chỉ sợ cũng đã có một ít linh trí, mặc dù không có khả năng thật miệng nói tiếng người, nhưng ít ra, cần phải nghe hiểu được chính mình ý tứ.

"Tê!"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Bạch Mãng hiển nhiên nghe hiểu Bạch Nhạc ý tứ, có thể cũng không có nhường đường dự định, ngược lại lần nữa làm ra tư thái tấn công, chuẩn bị công kích lần nữa Bạch Nhạc.

"Ta biết ngươi nghe hiểu!"

Lạnh lùng nhìn chằm chằm Bạch Mãng, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng

nói, "Ta là tới nhận người, không muốn giết ngươi, chỉ cần ngươi tránh ra đường, chúng ta bình an vô sự, bằng không. . . Ta nhất định chém ngươi!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc trên người đồng dạng lộ ra lau một cái kinh thiên kiếm ý, uy thế ngập trời.

"Đừng nằm mơ, Yến Bắc Thần, nó căn bản cũng không sẽ cùng ngươi giao lưu! Không giết nó, ngươi đừng muốn đi qua."

Cơ hồ là tại đồng thời, ngay tại Bạch Nhạc phía sau, Vệ Phạn Dạ thanh âm đột nhiên vang lên.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trong lòng rồi đột nhiên vừa nhảy, trong nháy mắt một bên thân, cảnh giác nhìn về phía Vệ Phạn Dạ.

Bạch Mãng mặc dù hung ác, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng tuyệt đối không dám đem phía sau lưng lưu cho Vệ Phạn Dạ, so với việc Bạch Mãng, có thể ngược lại Vệ Phạn Dạ mới càng nguy hiểm.

Bạch Nhạc cũng không ngốc, tương phản phản ứng cực nhanh!

Ở chỗ này mới gặp lại Vệ Phạn Dạ, trong nháy mắt liền để cho Bạch Nhạc ý thức được, sự tình có thể cùng chính mình tưởng tượng bên trong cũng không giống nhau lắm.

Lẳng lặng đứng tại chỗ, Vệ Phạn Dạ bình tĩnh mở miệng nói, "Yến Bắc Thần, bả Côn Ngô Kiếm giao ra đây a! Bằng không, chúng ta chính là địch nhân, ngươi hai mặt thụ địch, trốn không thoát."

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, Bạch Nhạc lạnh lùng nói rằng, "Hảo một cái Vệ Phạn Dạ, xem ra ngươi là cố ý dẫn ta tới."

"Ta cũng không nghĩ đến, ngươi lại tốt như vậy lừa gạt!" Bình tĩnh nhìn

Bạch Nhạc, Vệ Phạn Dạ nhẹ giọng đáp, "Thân là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, lại đối thánh nữ có ý đồ không an phận. . . Chỉ bằng điểm này, ngươi đáng chết!"

Nghe được Vệ Phạn Dạ lời này, không hiểu Bạch Nhạc trong lòng ngược lại thở phào một hơi, "Nói như vậy, thánh nữ gặp nguy hiểm, cũng là giả?"

"Vậy cũng chưa chắc!" Lạnh lùng nhìn Bạch Nhạc, Vệ Phạn Dạ nhàn nhạt đáp, "Này Bạch Mãng, đối ngươi ta mà nói, khó đối phó, nhưng cũng còn uy hiếp không được thánh nữ, thật là cái này bồn địa trung tâm, là có Giao Long!"

"Giết ngươi, đem Côn Ngô Kiếm mang cho thánh nữ, mới có thể cam đoan vạn vô nhất thất! Thời gian đã không nhiều. . . Yến Bắc Thần, ngươi cam chịu số phận đi!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 528: Ta nói rồi, ta không tin mệnh

Bạch Nhạc cũng không để bụng Vệ Phạn Dạ có phải hay không tại bày cuộc hãm hại chính mình, có thể Vân Mộng Chân có thể sẽ gặp nguy hiểm, lại xác thực để cho hắn trong lòng bất an.

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc trong tay nắm Côn Ngô Kiếm, nhìn Vệ Phạn Dạ chậm rãi mở miệng nói, "Đạo lý ta đều hiểu, thật là. . . Ngươi dựa vào cái gì dám cho rằng, ngươi có thể uy hiếp được ta? Chỉ bằng này Bạch Mãng sao?"

Vệ Phạn Dạ tâm tư, Bạch Nhạc có thể đoán cái thất thất bát bát, thật là Côn Ngô Kiếm nơi tay, cuối cùng lại y nguyên vẫn là muốn dùng thực lực nói chuyện.

Vệ Phạn Dạ mặc dù có một chút lá bài, sợ cũng không dám nói có thể thắng được có Côn Ngô Kiếm nơi tay chính mình a?

"Dựa vào cái gì sao?"

Lắc đầu, Vệ Phạn Dạ nhẹ giọng nói, "Yến Bắc Thần, ngươi thật sự cho rằng muốn đối ngươi động thủ người là ta sao?"

Nhìn Bạch Nhạc, Vệ Phạn Dạ trong mắt lộ ra lau một cái vẻ thương hại, lạnh lùng mở miệng nói, "Ta nói, ngươi bất quá là cóc mà đòi ăn thịt thiên nga mà thôi!"

Cái này một câu đơn giản, nhưng là chợt để cho Bạch Nhạc trong lòng căng thẳng, một loại nói không nên lời cảm giác đè nén đập vào mặt.

Bạch Nhạc cũng không ngu ngốc, chỉ là có chút sự tình, hắn không muốn đi muốn, cũng không dám suy nghĩ mà thôi.

Thật là giờ khắc này, lại đúng là vẫn còn bị Vệ Phạn Dạ vạch trần.

Chân chính thiết hạ sát cục người, thật cũng không phải là Vệ Phạn Dạ, mà là. . . Vân Mộng Chân!

Trước đó tại Hàn Đàm thủy phủ, Vân Mộng Chân chậm một bước, để cho hắn thắng được, nhưng này dạng sự tình, Vân Mộng Chân là sẽ không cho phép phát sinh lần thứ hai.

Toà kia núi ngăn không được hắn, điểm này, vô luận là Vệ Phạn Dạ vẫn là Vân Mộng Chân thành thực bên trong đều vô cùng rõ ràng.

Mà bây giờ chỗ này trải rộng yêu thú bồn địa, cũng rất khả năng khốn sát Yến Bắc Thần, chỉ cần ở một cái thích hợp thời cơ đưa hắn đưa tới liền đủ đủ.

Đêm trăng tròn, nửa đêm!

Còn có so với cái này hoàn mỹ hơn thời cơ sao?

"Trăng lên giữa trời. . . Yến Bắc Thần, hiện tại giao ra Côn Ngô Kiếm, ta còn có thể cho ngươi một cái thể diện tử vong phương pháp!"

Ngẩng đầu nhìn liếc mắt thiên, Vệ Phạn Dạ lạnh lùng nói rằng.

Trăng lên giữa trời!

Nửa đêm, cuối cùng là phải đến, nhìn không trung cái kia một vòng trăng tròn, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi hơi có chút đắng chát.

"Vân Mộng Chân đâu? Tất nhiên muốn giết ta. . . Nàng làm sao không

đến tự mình động thủ?"

"Giết ngươi cần gì phải thánh nữ xuất thủ?" Cười lạnh một tiếng, Vệ Phạn Dạ lạnh nhạt nói, "Những thứ này yêu thú, tự nhiên sẽ đưa ngươi xé nát!"

Cơ hồ là Vệ Phạn Dạ vừa nói, xa xa đột nhiên truyền đến một tiếng rồng gầm!

Trong tích tắc, toàn bộ bồn địa tựa hồ cũng triệt để sôi trào.

Giao Long!

Cái này bồn địa bên trong, vậy mà thật có Giao Long.

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khó có thể tin hoảng sợ, lập tức trong lòng hiện lên một đạo linh quang, nhưng là triệt để suy nghĩ cẩn thận đây hết thảy.

Giao Long là thật, Vân Mộng Chân có thể sẽ gặp nguy hiểm cũng là thật, vì hắn bố trí xuống sát cục, cũng cũng là thật.

"Ầm!"

Từ trong tay ném ra một cái bình ngọc, lau một cái đỏ tươi huyết sắc chợt tại Bạch Nhạc dưới chân nở rộ.

Hầu như không cần muốn, Bạch Nhạc cũng có thể minh bạch, bình ngọc này bên trong chứa tất nhiên là Giao Long máu.

Coi đây là dẫn, toàn bộ bồn địa trung tâm yêu thú đều sẽ điên cuồng lên, không ngừng tuôn hướng nơi đây, mà đây mới thực sự là nhắm vào mình sát cục, thậm chí đều không cần Vệ Phạn Dạ động thủ, những thứ này yêu thú cũng đã đủ để vây chính mình.

Vệ Phạn Dạ ở chỗ này, tác dụng duy nhất, chính là nhìn ngăn cản mình đào tẩu mà thôi.

Không, những thứ này còn chưa đủ!

Vệ Phạn Dạ trên người, sợ rằng còn có có thể triệt để che lấp khí tức bảo vật, như vậy mới có thể cam đoan hắn sẽ không cùng dạng gặp yêu thú công kích.

Hầu như ngay tại Bạch Nhạc trong đầu chuyển qua cái ý niệm này đồng thời, Vệ Phạn Dạ trong tay đã xuất hiện một tấm đạo phù, đạo phù thiêu đốt trong nháy mắt, Vệ Phạn Dạ khí tức liền phảng phất chợt tiêu thất, cứ việc người rõ ràng còn đứng tại chổ, nhưng khí tức cũng đã tiêu thất, đối với những thứ này yêu thú mà nói, bây giờ Vệ Phạn Dạ quả thực giống như là một cái người trong suốt.

Ùng ùng!

Đại địa một hồi rung động, giờ khắc này, Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm thụ được, đang có vô số yêu thú hướng về nơi đây vọt tới!

Đến giờ phút nầy, tất cả mới rốt cục đều triệt để rõ ràng.

Vân Mộng Chân lấy chính mình muốn thừa nhận Giao Long công kích là đại giới, bố trí xuống sát cục, lợi dụng đêm trăng tròn thời cơ, lấy yêu thú triều đến giết chết chính mình, sau đó đợi chính mình sau khi chết, lại để cho Vệ Phạn Dạ đem Côn Ngô Kiếm dẫn đi, bằng vào mất mà được lại Côn Ngô Kiếm, Vân Mộng Chân liền có đủ đủ nắm chặt, chém giết Giao Long!

Đây quả thực là một công nhiều việc chuyện đẹp!

Không, Vân Mộng Chân cũng chưa hẳn là chân chính tín nhiệm Vệ Phạn

Dạ.

Lúc trước Bạch Nhạc là trải qua Côn Ngô Kiếm nhận chủ, tự nhiên rõ ràng, chỉ cần mình chết, Côn Ngô Kiếm liền sẽ tự nhiên cảm ứng được Vân Mộng Chân khí tức, thẳng bay về phía Vân Mộng Chân, cái thời gian đó, vô luận Vệ Phạn Dạ có phải hay không tuân thủ ước định, đều không trọng yếu.

Đây mới là vị này Đạo Lăng Thánh Nữ nhất kế hoạch hoàn hảo a.

Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ mặc dù cao cao tại thượng, tựa hồ không dính khói lửa trần gian đồng dạng.

Ai có thể nếu là lấy vì nàng thật không có nửa điểm tâm cơ, càng sẽ không gạt người, vậy coi như mười phần sai.

Người khác không rõ ràng, chẳng lẽ mình còn không rõ ràng lắm sao?

Từ tại Linh Tê Kiếm Tông gặp nhau bắt đầu, Vân Mộng Chân biểu hiện ra tâm cơ thời điểm còn thiếu sao?

Chỉ là quan tâm sẽ bị loạn, làm chính mình nghe được nàng khả năng gặp nguy hiểm thời điểm, cũng đã quên đây hết thảy mà thôi.

Có thể bốn chữ này, chính là vấn đề lớn nhất vị trí.

Tự mình biết nàng là Vân Mộng Chân, là cái kia chính mình tâm tâm niệm niệm yêu nhất nữ nhân, thật là, đối với Vân Mộng Chân mà nói, bây giờ chính mình chỉ là Yến Bắc Thần mà thôi, chỉ là cái kia nàng muốn giết cho thống khoái Ma Quân truyền nhân!

Đối với Yến Bắc Thần, nàng căn bản sẽ không có chút khoan dung, lại càng không có nửa điểm do dự cùng thương hại!

Cho dù là đánh bạc chính nàng an nguy, cũng giống vậy sẽ không nháy một chút con mắt.

Giờ khắc này Bạch Nhạc trong lòng một hồi đắng chát, muốn nói điều gì, nhưng lại đúng là vẫn còn vô pháp nói ra miệng.

Cái này tàn khốc hiện thực, phảng phất chính là để ngang hắn cùng với Vân Mộng Chân ở giữa rãnh trời!

Làm người ta thất lạc mà tuyệt vọng!

Chỉ là. . . Dạng này cảm xúc, rất nhanh liền bị Bạch Nhạc ngạnh sinh sinh thu liễm, chiếm lấy, thì là một loại cứng cỏi tín niệm!

"Nhận mệnh sao? Ta nói rồi, ta không tin mệnh!"

Chậm rãi từ trong miệng nói ra những lời này đến, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang.

Lời này nhìn như là đối Vệ Phạn Dạ hồi đáp, nhưng trên thực tế, nhưng là hắn cách không đối Vân Mộng Chân hồi đáp!

Linh Tê Kiếm Tông, Vân Mộng Chân rời đi lúc, Bạch Nhạc liền từng nói qua câu nói này.

Qua nhiều năm như vậy, Bạch Nhạc cũng vẫn luôn đang dùng chính mình hành động để chứng minh một câu nói này.

Không có đạo lý, bởi vì trước mắt điểm này gian nan cùng quấy nhiễu liền buông tha a.

Trong nháy mắt, khủng bố kiếm ý chợt từ Bạch Nhạc trên người tuôn ra, cả người phảng phất trong nháy mắt hóa thành một tọa núi cao nguy nga.

Xem núi như kiếm, bất động như núi!

Quảng Hàn Thiên Cung tất cả khảo nghiệm, đều là lẫn nhau ở giữa tồn tại liên lạc chặt chẽ!

Không đi cân nhắc Vân Mộng Chân cùng Vệ Phạn Dạ sát cục, trên thực tế, cũng phải cần đối mặt yêu thú triều, mà đỉnh núi kia bên trong, ẩn chứa đại đạo quy tắc, trên thực tế, chính là hóa giải yêu thú triều thủ đoạn.

Điểm này, Vệ Phạn Dạ cùng Vân Mộng Chân không hiểu, có thể Bạch Nhạc lại vô cùng rõ ràng.

Trên đời này không có tuyệt đối khó giải sát cục, chí ít. . . Trước mắt sát cục, còn xa không tính là khó giải.

Bởi vì, vô luận là Vân Mộng Chân vẫn là Vệ Phạn Dạ, cũng còn không đủ giải hắn!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 529: Tuyệt cảnh hạ kinh diễm

Bạch Nhạc cả đời cũng chưa từng thấy nhiều như vậy yêu thú!

Một mảnh đen kịt, như là như thủy triều, dường như muốn đem cái này bên trong trực tiếp bao phủ!

Đại địa chấn chiến, phảng phất một hồi nặng nề nhịp trống nện ở trong trái tim, đè người không thở nổi.

Căn bản không có phản ứng chút nào thời gian, vô số yêu thú cũng đã xông lại, Bạch Nhạc thậm chí căn bản thấy không rõ rốt cuộc có bao nhiêu thiếu yêu thú, duy nhất có thể làm, chính là nâng tay lên bên trong kiếm!

Xem núi như kiếm, bất động như núi!

Kiếm ý gào thét mà ra, Bạch Nhạc cả người phảng phất vào giờ khắc này đều đã hóa thành một tọa cô phong , mặc cho thủy triều như thế nào trùng kích, vẫn lù lù không động.

Vô số yêu thú đánh thẳng tới, đánh vào kiếm khí phía trên hóa thành thịt nát, thậm chí tiên huyết đều không tới kịp triệt để nổ lên, phía sau yêu thú cũng đã theo kịp, một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng, không ngừng không nghỉ.

Dạng này trùng kích phía dưới , bất kỳ cái gì kiếm chiêu đều cơ hồ đã không có bất cứ ý nghĩa gì, có khả năng bằng vào chính là một hơi thở, một phần kiếm thế!

Cũng may mà là Bạch Nhạc trong tay nắm là Côn Ngô Kiếm, bằng không đổi hắn trường kiếm, sợ là đã sớm đã không nhịn được.

Phải biết, những thứ này như thủy triều vọt tới yêu thú, hầu như đều có Tinh Cung Cảnh thực lực, cứ việc loại này trùng kích phía dưới, thực lực bản thân thật cũng không khả năng hoàn toàn phát huy được, càng nhiều chỉ là gào thét mà qua, dùng thân thể cường hãn trực tiếp va chạm cắn xé.

Nhưng dù cho như thế, cũng đã đủ rất khủng bố, nếu như đổi Thu Hoằng Kiếm, tại loại này cường độ cao công kích phía dưới, sợ là đã rất khó cắt những thứ này yêu thú da thịt.

Thậm chí khoa trương hơn một ít, rất có thể, kiếm phong bản thân liền sẽ tại loại này trùng kích bên trong bẻ gẫy!

Hơn nữa, trừ cái đó ra, Côn Ngô Kiếm bản thân ẩn chứa kiếm khí, thật cũng đưa đến tác dụng cực lớn, chẳng những uy lực đề thăng rất nhiều, hơn nữa ở mức độ rất lớn, giảm thiểu Bạch Nhạc lực lượng tiêu hao.

Dạng này một trận yêu thú triều, đối với Bạch Nhạc đến, chính là một trận lực lượng cùng ý chí kịch liệt trùng kích.

Tinh cung sớm đã nổi lên, trong cơ thể mỗi một phần ma khí, thân thể bên trong không có một điểm lực lượng, đều bị hoàn mỹ điều động, cũng chỉ có như vậy, mới có thể tại loại này điên cuồng trùng kích bên trong kiên trì nổi.

Cách đó không xa, Vệ Phạn Dạ chính mắt thấy đây hết thảy, trong lòng cũng không khỏi đồng dạng trở nên động dung.

Quá mạnh mẽ!

Trước đó chỉ là nghe nói Yến Bắc Thần tập sát Mâu Kình Thần, thậm chí

ngay cả Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao đều chặt đứt, có thể Vệ Phạn Dạ vẫn như cũ cũng không để bụng, hắn thấy, Yến Bắc Thần có thể tập sát Mâu Kình Thần, cũng bất quá chỉ là dựa vào Côn Ngô Kiếm uy lực mà thôi, bản thân lực lượng, tịnh không đủ nói.

Nhưng lúc này đây Quảng Hàn Thiên Cung chuyến đi, nhưng là lần nữa cải biến hắn đối với Yến Bắc Thần ấn tượng.

Hàn Đàm thủy phủ thời điểm, còn có thể là bởi vì hắn bản thân bất thiện tu hành Thần Hồn Chi Lực, lúc này mới bị Yến Bắc Thần chiếm tiên cơ, nhưng vô luận là ở ngọn núi trước đó, Bạch Nhạc trăm hơi thở trèo núi kinh diễm, vẫn là lúc này một người một kiếm lực hám yêu thú triều cứng cỏi, đều để Vệ Phạn Dạ sẽ tìm không đến bất luận cái gì lấy cớ.

Là, trong lòng hắn so với ai khác đều biết, giả sử đổi chỗ mà xử, hắn sợ là căn bản chống đỡ không xuống, dù là đồng dạng có Côn Ngô Kiếm nơi tay, cũng căn bản chống đỡ không xuống.

Cứ việc không muốn thừa nhận, nhưng hắn nhưng trong lòng cũng mơ hồ minh bạch, hắn dĩ nhiên là có chút không bằng Yến Bắc Thần vị này Ma Quân truyền nhân.

Chỉ tiếc. . . Cái này vẫn như cũ không có bất kỳ ý nghĩa gì!

Vô luận Yến Bắc Thần mạnh mẽ bao nhiêu, cho tới bây giờ cũng giống vậy đã sắp muốn chống được cực hạn, có thể yêu thú triều còn xa không có đến kết thúc thời điểm.

Vô luận Yến Bắc Thần thiên phú có nhiều kinh diễm, không chịu đựng nổi, liền vẫn như cũ chỉ có một con đường chết!

Thông Thiên Ma Quân truyền thừa cho hắn càng thực lực cường đại, càng đáng sợ hơn tiềm lực, nhưng cũng đồng dạng cho hắn quá nhiều cừu địch, quá nhiều áp lực.

Cái này bản thân liền là một kiện rất công bằng sự tình.

Giờ khắc này, Vệ Phạn Dạ nhìn phía Yến Bắc Thần trong ánh mắt, mơ hồ lộ ra vài phần vẻ thương hại.

Vô luận Vệ Phạn Dạ ôm cái dạng gì tâm tư, nhân phẩm như thế nào, có thể chí ít, nhãn lực là phi thường tốt.

Giờ khắc này Bạch Nhạc, xác thực đã sắp muốn lực kiệt.

Dù là nắm trong tay nhập vi cảnh giới, đối với trong cơ thể mỗi một phần lực lượng đều khống chế đến hoàn mỹ, Thông Thiên Ma Thể lực lượng cũng đủ quá cường hãn, nhưng hắn cuối cùng không phải vô địch.

Thậm chí cho dù là cầm kiếm đạo bản thân tới.

Hắn tại ngọn núi trước cảm ngộ sẽ không có triệt để hoàn thành, mà là kém một bộ phận, không thể trọn vẹn.

Dưới tình huống như vậy sớm ly khai, bây giờ có thể đem kiếm thế thi triển đến loại trình độ này, cũng đã có thể nói là vượt xa người thường phát huy.

Loại kia mệt mỏi rã rời tận xương cảm giác, để cho Bạch Nhạc hận không thể từ bỏ chống lại mới tốt.

Phảng phất liền chết đều là một loại giải thoát!

Quả thật, bây giờ Bạch Nhạc thi triển thật vẫn là chỉ là nửa toà tinh cung, giả sử bại lộ thân phận, toàn lực làm, hắn thật có nắm chặt có thể nhiều hơn nữa chống đỡ một thời gian ngắn, có thể vậy theo nhưng cũng không có ý nghĩa gì!

Vô luận là Linh Tê Nhất Kiếm, vẫn là Bắc Đẩu Kiếm Trận, tại dạng này yêu thú triều xuống, cũng không có ý nghĩa quá lớn.

Hắn chân chính có thể dựa vào, vẫn như cũ chỉ là bất động như núi kiếm thế, thay lời khác, hắn coi như bại lộ thân phận, cũng bất quá là lấy linh lực kéo dài tánh mạng, chống đỡ thêm một chút thời gian mà thôi, cũng không thể mang đến cái gì bản chất cải biến.

Hắn liền yêu thú triều đều thoát khỏi không, thì càng không được là giết Vệ Phạn Dạ diệt khẩu.

Dưới tình huống như vậy, bại lộ thân phận, cũng bất quá là để cho Vệ Phạn Dạ đem tin tức truyền trở về, liền mang để cho Linh Tê Kiếm Tông, thậm chí Thanh Châu phủ Tô Nhan, Bạch gia đều một chỗ chịu đến liên luỵ mà thôi.

Tối trọng yếu là. . . Bạch Nhạc không biết, Vân Mộng Chân biết sau khi tin tức này hội là dạng gì phản ứng!

Không biết, nàng hội may mắn rốt cục thấy rõ chính mình bộ mặt thật sự, chửi một câu chết chưa hết tội, vẫn là thương tâm rơi lệ, hối hận tự tay thiết hạ sát thủ, đem chính mình đưa vào chỗ chết.

Bạch Nhạc không muốn suy nghĩ dạng này kết quả, cũng không dám suy nghĩ!

Nếu như nhất định phải chết, hắn cũng chỉ cũng cam nguyện lấy Yến Bắc Thần thân phận, yên lặng chết đi, để cho Vân Mộng Chân vĩnh viễn cũng không biết chân tướng.

Như vậy, có thể chắc chắn năm sau, mỗi khi nàng hồi nhớ tới thời điểm, cũng đều vẫn như cũ có thể sinh ra vài phần hoài niệm tâm tình tới.

Chỉ là. . . Thật muốn chết sao?

Cảm thụ được lực lượng một chút biến mất, mệt mỏi rã rời xông lên đầu, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thủy chung có chút không cam lòng!

Trước đó, hắn vẫn luôn cảm thấy, chính mình tựa hồ đã nhìn thấu sinh tử, mặc dù đối mặt cái chết, cũng có thể bình tĩnh đi hết đoạn đường cuối cùng, không oán không hối.

Nhưng hôm nay, khi hắn chân chính đối mặt cái chết thời điểm. . . Có thể cảm thụ được, lại y nguyên vẫn là loại kia không cam lòng!

Hắn còn rất nhiều sự tình chưa kịp làm!

Hắn đối Vân Mộng Chân hứa hẹn tới chưa kịp thực hiện.

Thậm chí hắn đều vẫn không có thể chân chánh đứng ở Vân Mộng Chân trước mặt, dứt bỏ sở hữu cố kỵ, đối nàng một câu ta yêu ngươi.

Không!

Ta không tin mệnh!

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Bạch Nhạc tại đã gần buông tha biên giới lần nữa tỉnh lại, dù là mệt mỏi rã rời tận xương, cũng vẫn như cũ không cách nào làm cho hắn buông tha.

Cho dù là chết, cũng nhất định phải đánh đến cuối cùng một hơi thở, đánh đến cuối cùng một tia lực lượng triệt để hao hết!

Oanh!

Phảng phất có thứ gì ở trong người nổ bể ra tới, trong nháy mắt, nguyên bổn đã lộ ra xu hướng suy tàn kiếm phong, lần nữa lộ ra huyễn lệ quang mang.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 530: Đột phá cùng phản kích

Xem núi như kiếm, bất động như núi!

Loại này kiếm thế, bắt nguồn ở đối với này tòa đỉnh núi quan tưởng, ý nặng như hình, chỉ có chân chính cảm ngộ ra loại kia ý đến, mới có thể đem bên trong kiếm đạo chân ý phát huy được.

Tình huống bình thường xuống, muốn cảm ngộ ra loại này bất động như núi ý đến, thật là rất trắc trở, bởi vì người dù sao không phải là núi, tự nhiên cũng liền làm không được giống như núi, vô luận long trời lở đất, ta từ lù lù không động.

Điểm này, thật chính là Bạch Nhạc sở dĩ không thể hiểu được căn nguyên.

Nhưng hôm nay tại đây chút yêu thú không ngừng trùng kích phía dưới, Bạch Nhạc đã bị bức đến tuyệt cảnh, có thể, đã đến bên bờ sinh tử.

Nhưng cũng chính là tại loại này dưới tuyệt cảnh, Bạch Nhạc trong lòng loại kia không cam lòng, đã tuyệt cảnh hạ giãy dụa, cũng vừa lúc đối ứng thượng bất động như núi ý cảnh.

Thời khắc sinh tử, Bạch Nhạc thuận thế làm ra đột phá, triệt để cảm ngộ ra bất động như núi kiếm ý.

Ngẩn ngơ ở giữa, Bạch Nhạc liền phảng phất đã hóa thành một ngọn núi, dù là linh lực không tốt, cũng như trước có thể làm được kiếm ý không dứt.

Mà giờ khắc này, chỉ dựa vào phần này kiếm ý, cũng đã đủ để cho Bạch Nhạc gắt gao ngăn trở những thứ này yêu thú trùng kích.

Tối trọng yếu là, triệt để cảm ngộ loại này kiếm ý sau đó, Bạch Nhạc bản thân khí tức cũng dần dần thu liễm, liền phảng phất đã hóa thành một tọa chân thực Kiếm Phong.

Dưới tình huống như vậy, càng nhiều yêu thú, ngược lại sẽ chủ động tránh Bạch Nhạc đi.

Đạo lý này rất đơn giản, cho dù là xao động yêu thú, cũng chỉ sẽ nhịn không được xé nát trước mặt sinh vật, mà sẽ không muốn đâm cháy trước mặt ngọn núi.

Ngắn ngủi trong chốc lát, nguyên bổn đã đến tuyệt cảnh, lúc nào cũng có thể bị yêu thú xé nát Bạch Nhạc, dĩ nhiên cũng làm cứng như thế miễn cưỡng chống đỡ hạ xuống.

"Điều đó không có khả năng!"

Nhìn một màn này, may là Vệ Phạn Dạ cũng không khỏi trợn to hai mắt, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Hắn mặc dù không biết Yến Bắc Thần đến tột cùng làm sao làm được, thật là loại kia kiếm ý hắn nhưng là có thể cảm thụ được, đây đối với luôn luôn tự phụ Vệ Phạn Dạ đến, không thể nghi ngờ lại là một lần thật lớn đả kích.

"Trên đời này không có chuyện gì là tuyệt đối không có khả năng."

Nôn một ngụm trọc khí, nhìn cuối cùng một lớp yêu thú từ bên người tiến lên, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp nói.

Loại kia mệt mỏi rã rời tận xương cảm giác, đến nay không có bình

phục, nhưng đồng dạng nhưng cũng mang cho Bạch Nhạc một loại sống sót sau tai nạn cảm giác vui sướng, loại này tuyệt cảnh đột phá mặc dù nguy hiểm, thật là tiền lời nhưng cũng tuyệt đối xứng đáng phần này nguy hiểm.

"Thật sao?" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Vệ Phạn Dạ lạnh lùng mở miệng nói, "Yến Bắc Thần, ta thừa nhận ta y nguyên vẫn là nhìn ngươi, thật là. . . Vậy thì thế nào đâu?"

Đem cảm xúc một lần nữa thu liễm, Vệ Phạn Dạ trên người lần nữa lộ ra lau một cái nhàn nhạt sát khí, đang lúc trở tay, trường kiếm chợt tới tay, lạnh lùng chỉ hướng Bạch Nhạc.

Cứ việc tại trong dự tính, để cho Yến Bắc Thần chết ở yêu thú trùng kích bên trong mới là kết quả tốt nhất, có thể mặc dù Yến Bắc Thần may mắn chạy ra thăng thiên, vậy cũng không có gì không tầm thường.

Hắn ở đây, chính là cuối cùng một phần bảo đảm.

Trên thực tế, lấy thực lực của hắn, cho dù là tại trạng thái đỉnh phong hạ Yến Bắc Thần, thắng bại cũng vẫn còn cái nào cũng được ở giữa, càng không được hiện ở loại tình huống này hạ.

Bạch Nhạc sớm đã lực kiệt, điểm này, hắn xem thanh thanh sở sở, đây là chút nào cũng làm không được ngụy.

Cứ việc dạng này hội có vẻ hơi thắng không anh hùng, thật là vậy thì thế nào đâu?

Bản thân này thì không phải là một trận tỷ thí công bình, hắn cũng căn bản không cần gì công bằng, muốn, vẻn vẹn chỉ là một cái kết quả mà thôi.

Chém giết Ma Quân truyền nhân, đoạt hồi Côn Ngô Kiếm, cái này tám

ngày công lao một khi rơi vào trên người hắn, đủ để cho hắn lập tức danh động thiên hạ, sau đó căn bản cái gì đều không cần làm, chỉ cần chờ lấy bình an rời khỏi Quảng Hàn Thiên Cung liền đủ đủ.

Vô luận là bản thân hắn, vẫn là Bắc Đẩu Tinh Cung đều bởi vì cái này được lợi!

Thậm chí còn, tại Vệ Phạn Dạ tâm, cũng vẫn như cũ không thể tránh né có một chút tâm tư, giả sử có thể trợ giúp Vân Mộng Chân đoạt hồi Côn Ngô Kiếm, không chừng, vị thánh nữ kia cũng sẽ đối hắn mắt khác đối đãi!

Nếu là lấy đây là mấu chốt, có thể cùng thánh nữ đến gần, cuối cùng ôm mỹ nhân về, vậy coi như hoàn mỹ hơn.

Đây hết thảy, đều để Vệ Phạn Dạ trong lòng sinh ra vô số mơ màng, cũng làm cho bị sát ý bén nhọn hơn.

Nhìn Vệ Phạn Dạ, Bạch Nhạc tựa hồ đã đoán được tâm tư khác, khẽ thở dài một cái một tiếng.

"Vệ Phạn Dạ, ta không muốn giết ngươi. . . Hiện tại tránh ra đường, vẫn không tính là quá trễ! Ta có thể tạm thời buông xuống thành kiến, cùng ngươi liên thủ trước trợ thánh nữ chém giết Giao Long, tính toán tiếp."

Bạch Nhạc là thật không muốn cùng Vệ Phạn Dạ liều mạng, thực sự không có ý nghĩa gì.

Dù là bây giờ cái này sát cục, vốn là Vân Mộng Chân bố trí xuống, bây giờ, hắn chân chính để ý cũng y nguyên vẫn là Vân Mộng Chân an nguy.

Vì thế thậm chí không tiếc cùng Vệ Phạn Dạ giảng hòa, thậm chí. . . Lần nữa gánh chịu lớn hơn nguy hiểm.

Đáng tiếc, vô luận Bạch Nhạc thái độ làm sao thành khẩn, Vệ Phạn Dạ cũng căn bản sẽ không tin tưởng hắn, càng sẽ không vì vậy dừng tay.

"Giết ngươi, ta tự nhiên sẽ bả Côn Ngô Kiếm mang cho thánh nữ! Ngươi yên tâm, ta sẽ dẫn thượng ngươi thủ cấp cùng đi gặp thánh nữ, không chừng, ngươi chết, còn có thể thánh nữ cười." Khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ đùa cợt, Vệ Phạn Dạ trầm giọng đáp.

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Vệ Phạn Dạ đã dẫn đầu đoạt công, một kiếm hướng về Bạch Nhạc chém xuống tới.

Trường kiếm chợt hóa thành một xóa sạch ngân sắc cầu vồng, sắc bén không thể đỡ!

Hắc y tóc trắng!

Lúc này Vệ Phạn Dạ, đã bộc phát ra toàn bộ thực lực, cho dù là đã lực kiệt Ma Quân truyền nhân, cũng đủ làm cho hắn ra tay toàn lực.

Một kiếm này rơi cực nhanh, thậm chí tựa hồ đã siêu việt mắt thường cực hạn.

Ngay tại lúc một kiếm này gần rơi vào Bạch Nhạc trên người trong nháy mắt, một tiếng thở dài thong thả vang lên.

Liền sau đó một khắc, Bạch Nhạc phía sau nhất thời hiển hiện ra hoàn chỉnh tinh cung.

Trong nháy mắt, linh lực chợt từ trong cơ thể bộc phát ra, hóa thành một cổ ngập trời kiếm ý, hung hãn hướng về Vệ Phạn Dạ chém tới.

Hoàn mỹ tinh cung bạo phát!

Đối mặt đột thi thủ đoạn độc ác Vệ Phạn Dạ, giờ khắc này Bạch Nhạc

cũng đồng dạng không dám khinh thường chút nào, hơn nữa, một khi động thủ, tốc độ cũng đã phải nhanh, chỉ có trong thời gian ngắn nhất chém giết Vệ Phạn Dạ diệt khẩu, mới có thể mức độ lớn nhất giảm thiểu thân phận bại lộ khả năng.

Oanh!

Một kiếm xuất thủ, ngập trời linh khí liền nhất thời hóa thành một cổ không thể ngăn cản lực lượng, ầm ầm rơi xuống.

Ngay tại lúc đó, tinh cung bên trong, cái kia bảy ngôi sao đột nhiên hóa thành bảy chuôi kiếm quang, trực tiếp phong kín Vệ Phạn Dạ chạy trốn lộ tuyến.

"Linh lực? Không đúng. . . Đây là, Bắc Đẩu Kiếm Trận?"

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, trong nháy mắt, Vệ Phạn Dạ liền chợt phản ứng kịp.

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ hoảng sợ, giờ khắc này Vệ Phạn Dạ mới rốt cục đoán được Bạch Nhạc thân phận.

Đáng tiếc, phần này minh ngộ nhưng bây giờ tới quá muộn một ít.

Bắc Đẩu Kiếm Trận đã thành, phong kín tất cả không gian, Côn Ngô Kiếm chỉ phía xa, Bạch Nhạc trên người đồng dạng lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, "Vệ Phạn Dạ, ta qua, ta không muốn giết ngươi! Nhưng đây là ngươi tự tìm, ta cũng muốn nhìn một chút, ngươi vị này Bắc Đẩu Tinh Cung đệ nhất thiên kiêu, đến tột cùng có thể có rất mạnh!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 531: Ngạnh hám Vệ Phạn Dạ

Mấy ngày nay tới giờ, Duyện châu danh tiếng nhất thái độ hai người, một cái Bạch Nhạc, một cái Yến Bắc Thần!

Hai người kia Vệ Phạn Dạ thật đều chú ý qua, nhưng hắn làm thế nào cũng không nghĩ ra, hai cái này vậy mà lại là cùng một người.

Tối trọng yếu là, dĩ nhiên tại dưới tình huống như vậy, bị hắn gặp được.

Hầu như cũng không cần qua đầu óc, Vệ Phạn Dạ cũng có thể minh bạch, một khi đối phương bại lộ thân phận, liền chỉ có sát nhân diệt khẩu con đường này, bằng không, cho dù là tránh thoát lần này sát cục, một khi tin tức truyền đi, ly khai Quảng Hàn Thiên Cung về sau, Bạch Nhạc cũng sắp không chỗ có thể ẩn giấu, chắc chắn phải chết!

Cơ hồ là trong nháy mắt, Vệ Phạn Dạ trong đầu lập tức liền tóe ra trốn ý niệm trong đầu.

Cứ việc chưa giao thủ, có thể chỉ bằng đối phương tinh cung hiển hiện ra uy thế bực này, cũng đã để cho hắn rõ ràng ý thức được bên trong nguy hiểm.

Tối trọng yếu là, đối phương trong tay còn có Côn Ngô Kiếm a!

Giả sử thật liều mạng tranh đấu, dù là bây giờ Bạch Nhạc thực lực đã tổn hao rất nhiều, bằng vào Côn Ngô Kiếm, chỉ sợ cũng vẫn là tồn tại chém giết hắn năng lực.

Bạch Nhạc cái thân phận này một khi bạo lộ ra, hiện tại có phải hay

không giết chết Bạch Nhạc, cũng đã không trọng yếu, chỉ cần đem tin tức này truyền trở về, cũng đã đủ đủ, căn bản không cần phải mạo hiểm nữa cùng Bạch Nhạc chém giết.

Thân hình thoắt một cái, Vệ Phạn Dạ trực tiếp từ đi vòng vèo!

Bắc Đẩu Kiếm Trận có thể đủ để vây khốn người khác, nhưng này bên trong, lại cũng không bao quát Vệ Phạn Dạ!

Coi như Bắc Đẩu Tinh Cung thiên kiêu, nếu như hắn bị vây chết tại Bắc Đẩu Kiếm Trận phía dưới, đó mới thực sự là chê cười.

Đáng tiếc, Vệ Phạn Dạ có thể nghĩ đến sự tình, Bạch Nhạc tự nhiên cũng đồng dạng có thể nghĩ đến.

Từ vừa mới bắt đầu, Bạch Nhạc sẽ không có trông cậy vào qua Bắc Đẩu Kiếm Trận có thể vây khốn Vệ Phạn Dạ, có thể chỉ cần ngăn chặn hắn trong chốc lát, đối với Bạch Nhạc đến, cũng đã đủ đủ.

Xem núi như kiếm!

Nhưng này kiếm, cũng đối không chỉ có chỉ là dùng để phòng thủ.

Kiếm thế vào núi, một kiếm này rơi xuống, tựa như đẩy tới Kim Sơn, thế không thể đỡ.

Trọng kiếm Vô Phong, đại xảo vô công!

Tại ngọn núi trước, Bạch Nhạc ngộ đến, chính là nặng như vậy kiếm.

Đương nhiên, Côn Ngô Kiếm cũng không phải là đơn giản trên ý nghĩa trọng kiếm, có thể bên trong ẩn chứa lực lượng một khi bộc phát ra, cũng không nghi ngờ so cái gì trọng kiếm đều tới kinh khủng hơn.

Một kiếm này rơi xuống thời điểm, Vệ Phạn Dạ liền đã biết, chính mình đi không nổi.

Bắc Đẩu Kiếm Trận mặc dù trói không được hắn, có thể tưởng tượng muốn phá giải, nhưng cũng tuyệt đối không phải trong khoảnh khắc, có khả năng làm được, trong khoảng thời gian này, đã đủ để cho một kiếm này rơi xuống, loại tình huống này, hắn biện pháp duy nhất chính là buông tha đào tẩu ý niệm trong đầu cùng Bạch Nhạc chính diện giao phong.

Nguy cơ sinh tử phía dưới, Vệ Phạn Dạ phản ứng đồng dạng cực nhanh, cơ hồ là trong nháy mắt, cũng đã làm ra chính xác nhất phán đoán.

Trong nháy mắt, Ngân Hoa đại phóng, Vệ Phạn Dạ kiếm trong tay, phảng phất chợt hóa thành một đóa huyễn lệ ngân hoa, tại đây dưới ánh trăng thoả thích nở rộ.

Tại trong giới tu hành, tất cả mỹ lệ sự vật, thường thường đều có nghĩa là tuyệt đối nguy hiểm.

Bởi vì loại kia đẹp, thường thường đều là đạo vận vẻ đẹp!

Gần như là "đạo" lực lượng, tự nhiên đều là vô cùng hoàn mỹ.

Oanh!

Giống như núi một kiếm, chính diện đụng vào ngân hoa phía trên, có thể tức đã là như thế khủng bố một kiếm, thậm chí cũng không vừa ngân hoa chém vỡ, ngược lại bị cái kia nở rộ đóa hoa nâng lên tới.

Dù cho là Bạch Nhạc, không thừa nhận cũng không được, hắn cũng đồng dạng có chút nhìn Vệ Phạn Dạ.

Được khen là Bắc Đẩu Tinh Cung xuất sắc nhất thiên kiêu, thậm chí

nhiều năm bế quan tình huống dưới, thanh danh vẫn muốn áp Mâu Kình Thần một đường, dạng này thiên tài, xác thực căn bản không tha dò xét.

Nếu như không phải bại lộ thân phận, tại chỉ có thể vận dụng nửa toà tinh cung lực lượng tình huống dưới, chỉ sợ chính mình thật đúng là chưa chắc là Vệ Phạn Dạ đối thủ.

Một kiếm này bên trong ẩn chứa kiếm đạo chi lực, cho dù là Bạch Nhạc chứng kiến, cũng không khỏi có một loại nhìn thấy mà giật mình cảm giác chấn động!

Cái kia một đóa thịnh phóng ngân hoa bên trong, phảng phất ẩn chứa vô tận sinh cơ, không ngừng luân chuyển, đủ để trung hoà tất cả áp lực.

Chỉ lấy kiếm đạo mà nói, lúc này Vệ Phạn Dạ tuyệt đối không bằng Bạch Nhạc phía dưới, dù là Bạch Nhạc thủ đoạn ra hết, tại kiếm đạo phía trên, sợ cũng vô pháp thắng được một đường!

Đáng tiếc. . . Bại lộ thân phận Bạch Nhạc, khả năng liền tuyệt đối không cũng chỉ có kiếm đạo.

"Thôn thiên!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, không có nửa điểm do dự, cơ hồ là tại đồng thời, Bạch Nhạc liền hung hãn lần nữa thi triển ra Thôn Thiên Quyết.

Thông Thiên Ma Công là bực nào bá đạo!

Dù là nguyên bản Bạch Nhạc trong cơ thể lực lượng, hầu như đều đã hao hết, chỉ khi nào triển khai Thôn Thiên Quyết thần thông, xung quanh tất cả lực lượng, đều có thể làm việc cho ta.

Cơ hồ là trong nháy mắt, ngân hoa bên trong lực lượng, liền chợt bị điên

cuồng cắn nuốt.

Bạch Nhạc phía sau cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân, phảng phất cũng bị trùm lên một tầng ngân trang.

Nguyên bản ngân hoa bên trong ẩn chứa sinh cơ đủ đủ, hình thành một cái hoàn mỹ tuần hoàn, nhưng hôm nay đột nhiên bị Thôn Thiên Quyết cắn nuốt hết một bộ phận, toàn bộ tuần hoàn bị phá vỡ, trong nháy mắt, huyễn lệ ngân hoa thì dường như đột nhiên héo rũ.

"Phốc!"

Thần thông bị Thôn Thiên Quyết mạnh mẽ phá giải, cái kia vào núi một kiếm, liền thuận thế rơi xuống, phun ra một ngụm máu, Vệ Phạn Dạ trong mắt vẻ kiêng kỵ càng đậm, nơi nào còn dám cùng Bạch Nhạc vướng víu, trong nháy mắt hóa thành một đạo lưu quang, phá vỡ Bắc Đẩu Kiếm Trận phong tỏa trốn ra phía ngoài đi.

"Trốn? Ngươi có thể chạy trốn tới đi đâu?"

Trong mắt sát khí nổi dậy, lạnh rên một tiếng, không chút suy nghĩ, Bạch Nhạc trực tiếp liền đem thân ngoại hóa thân nổ lên.

"Bạo!"

Vừa mới thôn phệ ngân hoa lực lượng, bây giờ chủ động vỡ nát, đem cái này một cổ lực lượng cuốn ngược mà ra, nhưng là trong nháy mắt đã đem trốn ra phía ngoài Vệ Phạn Dạ cản lại.

Lần nữa bị bắt diên một chút, Vệ Phạn Dạ tốc độ nhất thời liền triệt để chậm lại.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc theo bước ra một bước, bên người vô số kiếm quang vô căn cứ mà ra!

"Kiếm Linh Vũ!"

Từ xuất thủ, liền đã làm tốt diệt khẩu dự định, Bạch Nhạc tự nhiên sẽ không có ... nữa chút nào lưu thủ, cái này liên tiếp xuất thủ, mỗi một bước đều hàm tiếp vừa đúng, căn bản không cho đối phương phản ứng chút nào cơ hội!

Huyễn lệ mưa kiếm trong nháy mắt từ không trung hoa rơi, hung hăng hướng về Vệ Phạn Dạ quấn giết tới.

Mà lấy Vệ Phạn Dạ cường hãn, liên tiếp thu được dạng này công kích, cũng đồng dạng có chút ăn không tiêu, từ hắn bước vào tinh cung tới nay, còn chưa từng có như vậy biệt khuất chiến đấu qua.

Liên tiếp bị thương, Vệ Phạn Dạ trong lòng một màn kia hung tính cũng bị triệt để kích thích ra, đơn giản buông tha đào tẩu ý niệm trong đầu, tinh cung chợt nổi lên, một tay cầm kiếm, đối cứng lấy đầy trời mưa kiếm xoay người hướng về Bạch Nhạc tập sát mà đến.

Vệ Phạn Dạ đỉnh đầu tinh cung, liền nghiễm nhiên là một cái hào Bắc Đẩu Tinh Cung, kiếm quang lưu chuyển, rạng ngời rực rỡ!

Mặc dù cũng là tinh cung sơ kỳ, nhưng này dạng tinh cung, lại hiển nhiên đã tiếp cận tinh cung trung kỳ trình độ, nếu như không phải là gặp phải Bạch Nhạc, đổi bất kỳ một cái nào tinh cung trung kỳ cao thủ, chỉ sợ cũng đỡ không được Vệ Phạn Dạ một kích toàn lực!

Nhưng đối với Bạch Nhạc đến, nhưng căn bản cũng không quan tâm những thứ này, liền không chút suy nghĩ, liền trực tiếp thôi động tinh cung đụng vào.

Cái này cố nhiên là lưỡng bại câu thương đấu pháp, nhưng lại cũng không nghi là nhanh nhất giải quyết chiến đấu đấu pháp.

Bạch Nhạc không biết bây giờ Vân Mộng Chân là tình huống gì, là gặp phải nguy hiểm, vẫn là chính đang trên đường đi, vô luận như thế nào, hắn đều nhất định phải lấy tốc độ nhanh nhất chém giết Vệ Phạn Dạ, mới có thể rảnh tay đi xử lý Vân Mộng Chân sự tình.

Cho dù là nên vì cái này trả giá nặng nề đại giới, cũng giống vậy sẽ không tiếc.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Cvt: Cảm ơn bạn "haydoiday" đã tặng Kim Nguyên Đậu.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 532: Cực hạn chém giết

Oanh!

Hai tòa tinh cung hung hăng đụng vào nhau, loại kia kịch liệt trùng kích, quả thực giống như là muốn bả xung quanh hết thảy đều phá hủy đồng dạng.

Vệ Phạn Dạ muốn dùng lối đánh liều mạng này để cho Bạch Nhạc có chỗ cố kỵ, dù là chỉ là vô ý thức hồi tránh, cũng có thể vì hắn tranh thủ được quý giá nhất thời gian.

Người khác không rõ ràng, thế nhưng tâm hắn là minh bạch, một bên khác, Vân Mộng Chân cùng Giao Long giao thủ, trên thực tế là căn bản không chiếm được tiện nghi gì, nửa đêm phân chia, cũng là Giao Long lực lượng tối cường thời điểm, một khi phát hiện hắn thời gian dài vô pháp đánh chết Yến Bắc Thần, đem Côn Ngô Kiếm dẫn đi, Vân Mộng Chân liền nhất định sẽ hướng cái phương hướng này trốn.

Dù sao, cho dù là tình huống xấu nhất, Yến Bắc Thần chống nổi yêu thú triều, thậm chí cũng làm cho hắn không thể tránh được, phen tranh đấu này sau đó, cũng tất phải đã là nỏ mạnh hết đà, lúc này Vân Mộng Chân đột nhiên xuất hiện, bằng vào nàng cái kia thực lực cường đại, tự nhiên liền có thể đơn giản đánh chết Yến Bắc Thần, đoạt hồi Côn Ngô Kiếm.

Vô luận như thế nào, chỉ cần Vân Mộng Chân có thể đoạt hồi Côn Ngô Kiếm, liền có thể đứng ở bất bại chi địa!

Vô luận ra ngoài ý muốn bao nhiêu, chỉ cần điểm này không thay đổi, tất cả liền đều không có quan hệ.

Cho nên, Vệ Phạn Dạ tại nhận thấy được mình đã vô pháp chạy thoát sau

đó, duy nhất ý niệm trong đầu, chính là nghĩ biện pháp kéo dài tới Vân Mộng Chân chạy tới.

Nằm trong loại trạng thái này Bạch Nhạc mặc dù lợi hại, có thể chỉ cần Vân Mộng Chân chạy tới, liếc mắt là có thể xem thấu thân phận!

Cho dù là cuối cùng Bạch Nhạc chạy thoát cũng không quan hệ, chỉ cần để cho Vân Mộng Chân đã từng thấy như vậy một màn, cũng đã đủ đủ tuyên án Bạch Nhạc tử hình.

Chỉ là, hắn làm thế nào cũng không nghĩ đến, Bạch Nhạc ở ngoài sáng rõ ràng đã chiếm hết ưu thế, chỉ cần hơi chút lượn quanh, là có thể chắc chắn thắng tình huống dưới, vẫn như cũ không chút do dự lựa chọn loại này lưỡng bại câu thương đấu pháp.

Điều này cũng làm cho Vệ Phạn Dạ có chút trở tay không kịp, cơ hồ là trong nháy mắt, tiên huyết liền nhất thời cuồng phún mà ra!

Cho dù là chính diện tinh cung va chạm, đối đầu bại lộ hoàn chỉnh tinh cung Bạch Nhạc, hắn cũng vẫn như cũ không phải là đối thủ.

Không phải hắn yếu, mà là dạng này Bạch Nhạc thực sự quá mạnh mẽ.

Đạo ma song tu, đồng cảnh giới bên trong, Bạch Nhạc hầu như chính là vô địch.

Có thể, Vân Mộng Chân hoặc là thế gian này cao cấp nhất một ít yêu nghiệt bên trong, có người có thể chống lại, nhưng trong lúc này, cũng đối cũng không bao quát Vệ Phạn Dạ.

So với việc thiên hạ, Duyện châu y nguyên vẫn là quá.

Đương nhiên, loại vết thương này địch một ngàn tổn hại tám trăm đấu pháp, Bạch Nhạc cũng đồng dạng cũng không hơn gì, khóe miệng đồng

dạng tràn ra một tia tiên huyết, có thể trong con mắt, lại vẫn không có nửa điểm do dự, thậm chí càng phát ra kiên quyết.

Bạch Nhạc có thể cảm thụ được Vệ Phạn Dạ là muốn kéo dài thời gian, cũng chính bởi vì vậy, trong lòng hắn mới càng căng lên trương.

Không ai biết hắn đến tột cùng nhiều sợ Vân Mộng Chân hiện tại biết thân phận của hắn, đó là một loại thậm chí siêu thoát sinh tử sợ hãi.

"Đốt huyết!"

Càng là đánh đến cực hạn, Bạch Nhạc liền có vẻ càng điên cuồng lên, vô luận bất kỳ thủ đoạn nào, vào giờ khắc này, hắn đều không tiếc thi triển ra.

Đốt Huyết Thuật!

Ỷ vào Thông Thiên Ma Thể cường hãn, Đốt Huyết Thuật uy lực, cũng đồng dạng bị phát huy đến cực hạn.

"Chết đi cho ta!"

Trong mắt sát khí nổi dậy, Bạch Nhạc thân hình thoắt một cái, trong tay Côn Ngô Kiếm mang theo lau một cái kiếm khí màu xanh, hung hãn lần nữa hướng về Vệ Phạn Dạ tinh cung đụng tới.

Sinh tử tương bác, so chính là người đó ác hơn, ai càng không sợ chết!

Trên một điểm này, Bạch Nhạc tự nhiên so với bây giờ Vệ Phạn Dạ điên cuồng hơn nhiều.

Bởi vì Vệ Phạn Dạ trong lòng còn ôm một tia huyễn tưởng, thủy chung lưu lại chỗ trống, có thể Bạch Nhạc tâm lại có so chết càng đáng sợ hơn sợ hãi.

"Gào!"

Trong miệng phát sinh một hồi rung trời tiếng gầm gừ, Bạch Giao trên người lân phiến chợt dựng thẳng lên đến, ở dưới ánh trăng, lộ ra vẻ lạnh như băng hàn mang, long uy không tiếng động lan tràn ra, ngóc đầu lên, phảng phất có thể nuốt chửng ánh trăng, lần nữa hướng về Vân Mộng Chân tấn công mà đi.

Giao Long mặc dù khoảng cách chân long còn có cực đại khoảng cách, có thể luận thực lực, nhưng cũng tuyệt đối so với bình thường Tinh Hải Cảnh cường giả kinh khủng hơn nhiều.

Trên thực tế, Quảng Hàn Thiên Cung nơi đây khảo nghiệm, cũng cũng không cần thắng được này Giao Long, chỉ cần có thể chống nổi yêu thú triều, tách ra mỗi lần đêm trăng tròn này Giao Long thức tỉnh thời điểm, liền có thể rời đi mảnh này bồn địa.

Có thể Vân Mộng Chân lại cũng không thỏa mãn nơi này!

Này Giao Long một mực tại Quảng Hàn Thiên Cung phun ra nuốt vào nguyệt chi tinh hoa, nghiễm nhiên đã phải đến sắp hoàn thành cuối cùng tiến hóa thời điểm, trong cơ thể đã ngưng kết nội đan, đây đối với tu hành giả đến, mới là chân chính thiên địa chí bảo.

Giả sử có thể chém giết Giao Long, cướp đoạt nội đan, Vân Mộng Chân ắt có niềm tin lập tức phá vỡ tinh hải, hơn nữa đủ để thành tựu hoàn mỹ nhất tinh hải, đúc thành vô thượng đạo cơ.

Đây mới thực là đối sau này bước vào hóa hư đều có cực đại trợ giúp cơ duyên.

Tại bây giờ cái này Đạo Lăng Thiên Tông sự suy thoái, nhu cầu cấp bách Vân Mộng Chân đứng ra thời điểm, liền có vẻ càng trân quý, cũng chính

bởi vì vậy, cho nên, Vân Mộng Chân thà rằng mạo hiểm, cũng muốn nỗ lực thừa dịp cơ hội này đem Giao Long chém giết.

Nhưng chân chính xuất thủ sau đó, Vân Mộng Chân lại phát hiện, chính mình đúng là vẫn còn có chút dò xét Giao Long thực lực, luân phiên giao thủ phía dưới, Vân Mộng Chân đã lộ ra bại thế, hơn nữa, căn bản chống đỡ không bao lâu.

Hỏng bét hơn là, nguyên bản kế hoạch tựa hồ cũng xuất hiện biến cố, rõ ràng yêu thú triều đều đã kết thúc, có thể Yến Bắc Thần lại vẫn không có bị đánh chết, cho đến bây giờ, nàng vẫn không có cảm thụ được Côn Ngô Kiếm khí tức.

"Ầm!"

Thân hình chợt chợt lui, Vân Mộng Chân trên người hung hăng chịu đuôi rồng một kích, trên người xương sườn nhất thời gãy tận mấy cái, phun ra một ngụm máu, cả người bị đập bay đi ra ngoài xa mấy chục thước.

Nhưng cũng chính là mượn lấy ngạnh kháng Giao Long một kích cơ hội, Vân Mộng Chân cũng tìm được bứt ra trở ra cơ hội, mượn lấy bị đập bay đi ra ngoài cơ hội, lập tức xoay người lui về phía sau.

Dựa theo nàng cùng Vệ Phạn Dạ kế hoạch, Yến Bắc Thần cần phải ngay tại phía sau không xa vị trí, chỉ cần nàng có thể trước một bước tìm được Yến Bắc Thần, đánh chết đối phương đoạt hồi Côn Ngô Kiếm, cho dù là thụ thương, cũng vẫn như cũ cũng nắm chặt chém giết Giao Long.

"Gào!"

Xa xa, Bạch Nhạc cũng đồng dạng lại nghe được một tiếng rồng gầm.

Hơn nữa, so với việc trước đó, lần này tiếng long ngâm rõ ràng đã tiếp

cận rất nhiều, hầu như không cần qua đầu óc, Bạch Nhạc cũng có thể minh bạch, tất nhiên là Vân Mộng Chân đã đang trên đường đi.

Cái này không thể nghi ngờ đã là Bạch Nhạc không muốn nhất đối mặt tình cảnh.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc dứt khoát thu liễm trong cơ thể linh khí, đem cái kia phân nửa tinh cung biến mất, chỉ bằng thuần túy ma công tới cùng Vệ Phạn Dạ liều mạng.

Quả thật, điên cuồng như vậy cử động, rất có thể sẽ đưa tới Vệ Phạn Dạ nghịch tập, thậm chí giết ngược Bạch Nhạc, thật là tới mức này, Bạch Nhạc nhưng cũng căn bản bất chấp.

Đối hắn đến, cho dù là chết, cũng tuyệt đối không muốn Vân Mộng Chân hiện tại phát hiện thân phận của hắn.

Hắn không dám đi đổ, mình có thể tại Vân Mộng Chân chạy tới trước đó tập sát Vệ Phạn Dạ, cho nên, liền thà rằng mạo càng gió to hơn hiểm, khôi phục Yến Bắc Thần thân phận để hoàn thành cuối cùng chém giết!

Trong nháy mắt đem tinh cung lực lượng lần nữa thôi động đến mức tận cùng, mạnh mẽ thi triển Thôn Thiên Quyết!

"Thôn thiên!"

Tại bản thân trong cơ thể ma khí liền hầu như hao hết tình huống, lần nữa mạnh mẽ thi triển Thôn Thiên Quyết, đối với Bạch Nhạc đến, bản thân liền là một lần tổn thương to lớn, thậm chí nhất định muốn hắn tiêu hao bản thân sinh cơ, mới có thể thi triển mà ra.

Có thể tới mức này, rồi lại nơi nào còn nhớ được suy nghĩ những thứ này.

Trong tích tắc, ma uy ngập trời, Côn Ngô Kiếm tại Bạch Nhạc trong tay,

lần nữa toát ra rực rỡ kiếm quang,

Kiếm thế vào núi, phá hủy kéo mục nát!

Mượn lấy Thôn Thiên Quyết lực lượng, Bạch Nhạc đem trong cơ thể tất cả lực lượng đều đều bộc phát ra, vừa vặn lần nữa hướng về Vệ Phạn Dạ đụng tới.

Ầm ầm!

Chỉ còn lại có nửa toà tinh cung, lần nữa cùng Vệ Phạn Dạ tinh cung va chạm, Bạch Nhạc cũng đã lại chiếm không đến bất luận cái gì tiện nghi.

Đây mới thực sự là lưỡng bại câu thương, thậm chí. . . Khoa trương hơn một ít, liền là đồng quy vu tận!

"Phốc!"

Lại là phun ra một ngụm máu đến, thậm chí có vết máu văng đến Vệ Phạn Dạ cái kia xinh đẹp tóc trắng phía trên!

Nguyên bản nghe được tiếp cận tiếng long ngâm, Vệ Phạn Dạ tựa hồ đã thấy hy vọng rạng đông, nhưng lại làm sao cũng không nghĩ đến, Bạch Nhạc thật không ngờ điên cuồng, chẳng những mạnh mẽ thu hồi nửa toà tinh cung, thậm chí lấy so với trước kia điên cuồng hơn thủ đoạn tới liều mạng.

Giờ khắc này Vệ Phạn Dạ là thật có chút sợ!

Hắn không muốn chết, tuyệt không muốn chết!

E tại loại này hầu như chỉ cần cố gắng nhịn qua một chút xíu thời gian, là có thể chắc chắn thắng tình huống dưới, thì càng không nguyện ý cùng Bạch Nhạc liều mạng.

Vệ Phạn Dạ liều mạng lui về phía sau, nỗ lực thoát khỏi Bạch Nhạc công kích.

Chỉ là, tại dưới tình huống như vậy, Bạch Nhạc rồi lại nơi nào còn có thể như ước nguyện của hắn.

Phảng phất có một đám lửa ở trong lồng ngực điên cuồng thiêu đốt, giờ khắc này, Bạch Nhạc thiêu đốt đã không chỉ có lại chỉ là trong cơ thể tinh huyết, thậm chí còn có thần hồn.

Xem núi như kiếm!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc phảng phất toàn bộ người cũng đã triệt để dung nhập vậy cái kia loại sơn thế bên trong, hung hãn một kiếm chém rụng.

Chưa từng có từ trước đến nay, kiếm xuất vô hối!

Giờ khắc này, mới thật là sát khí ngập trời, đã triệt để dứt bỏ sinh tử.

Có thể cũng chính bởi vì vậy, một kiếm này mới hiển lên rõ càng đáng sợ.

Thậm chí đã siêu thoát Bạch Nhạc nguyên bản đối với một kiếm này cảm ngộ cực hạn, đem sở hữu tiềm lực triệt để kích thích ra.

"Phốc!"

Kiếm phong vào cơ thể, thình lình từ Vệ Phạn Dạ trên lưng xẹt qua, khủng bố kiếm quang nhập vào cơ thể mà vào!

Nếu như Vệ Phạn Dạ không trốn, Bạch Nhạc một kiếm này, tối đa cũng bất quá chỉ là bị thương nặng hắn, muốn một kích chém giết, sợ rằng còn

làm không được, có thể hết lần này tới lần khác, Vệ Phạn Dạ tự cho là chứng kiến sinh cơ, không muốn lại theo Bạch Nhạc liều mạng!

Kể từ đó, tại Bạch Nhạc vượt tiêu chuẩn phát huy một kiếm phía dưới, cả người nhất thời bị ngạnh sinh sinh chém thành hai nửa!

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cả người cũng đuổi tới, cả người có thể là trực tiếp từ thi thể ở giữa đi xuyên qua, tuôn trào ra tiên huyết trong nháy mắt thấm thấu Bạch Nhạc toàn thân, để cho cả người hắn đều hóa thành một người toàn máu.

Cũng cơ hồ là tại đồng thời, Bạch Nhạc đồng thời ở phía xa, chứng kiến dưới ánh trăng, đầu kia bạch sắc Giao Long, cùng với tại đây nhanh chóng chạy tới. . . Vân Mộng Chân!

Thần tình trở nên hoảng hốt, lần này Bạch Nhạc, quả thực có một loại tâm lực lao lực quá độ cảm giác, phảng phất chút sức lực cuối cùng đều bị hút ra đi ra ngoài đồng dạng.

Nếu như không phải là hắn cuối cùng trong nháy mắt, dứt khoát lựa chọn thu liễm cái kia nửa toà tinh cung, dù cho là chém giết Vệ Phạn Dạ, cũng nhất định sẽ bị Vân Mộng Chân phát hiện thân phận.

Nhưng cũng đúng là như vậy, bây giờ làm Vân Mộng Chân chạy tới thời điểm, Bạch Nhạc nhưng là ngay cả chạy trốn khí lực đều muốn không có.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Cvt: Cảm ơn bạn "haydoiday" đã tặng Kim Nguyên Đậu.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 533: Đổ mệnh cùng. . . Thất Tinh Tỏa Hồn Trận

Vân Mộng Chân lúc chạy đến sau khi, chính là Bạch Nhạc chém giết Vệ Phạn Dạ thời điểm, có thể Vân Mộng Chân là nhìn tận mắt Vệ Phạn Dạ bị chém giết, cái kia máu tanh mà điên cuồng một màn, cho dù là Vân Mộng Chân trong lòng cũng không khỏi đột nhiên run lên.

Nàng không phải không gặp qua ma đạo cao thủ, có dám như thế phục dụng tới chém giết thiên tài, cũng cũng đối với là phượng mao lân giác.

Đây cũng là nàng lần đầu tiên nhìn thấy Yến Bắc Thần!

Tắm máu mà chiến, thoáng như Ma Thần!

Dù là bây giờ đối phương thực lực còn xa không bằng nàng, cũng không biết vì sao, chứng kiến đối phương cái kia bình tĩnh ánh mắt, Vân Mộng Chân nhưng trong lòng luôn có một loại tim đập nhanh, dạng này thiên tài, nếu là có thể trưởng thành đến cùng nàng thực lực xấp xỉ trình độ, cho dù là nàng, chỉ sợ cũng không còn dám thắng dễ dàng.

Nhưng hôm nay, cũng tuyệt đối là đánh chết đối phương cơ hội tốt nhất!

Trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, Vân Mộng Chân thân hình thoắt một cái, kiếm trong tay nhất thời hóa thành một đạo tháng kiếm mang màu trắng, thẳng đến Yến Bắc Thần mà đi.

Lẳng lặng đứng tại chỗ, Bạch Nhạc rõ ràng nhìn Vân Mộng Chân một kiếm này, nhưng lại đã thực sự không đề được nửa phần khí lực đi ngăn cản.

Nhìn Vân Mộng Chân, giờ khắc này Bạch Nhạc đột nhiên nghĩ muốn cười.

Từ trước đây Linh Tê Kiếm Tông tạp dịch, từng bước đi tới hôm nay, chính mình vì chính là cuối cùng có một ngày, có thể đứng ở trước mặt đối phương, chí khí hùng hồn ra câu kia, ta yêu ngươi.

Bây giờ chính mình rốt cục đứng ở trước mặt nàng, lại sẽ chết cho nàng dưới kiếm, cái này khó tránh khỏi có chút trào phúng, nhưng lại tựa hồ giống như là số mệnh vướng víu.

Số mệnh!

Nghĩ đến hai chữ này, Bạch Nhạc nhưng trong lòng lại không khỏi sinh ra một tia không cam lòng chi ý!

Từ vừa mới bắt đầu, hắn liền đối Vân Mộng Chân qua, hắn không nhận mệnh!

Có thể lẽ nào đến bây giờ, lại ngược lại muốn nhận mệnh, cứ như vậy bại bởi cái này cái gọi là số mệnh sao?

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong cơ thể tựa hồ vô căn cứ sinh ra một điểm khí lực, đột nhiên giơ tay lên, trực tiếp đem Côn Ngô Kiếm hất ra.

Bạch Nhạc vô cùng rõ ràng, dưới tình huống như vậy, vô luận mình tại sao không cam lòng, cũng không thể ngăn trở Vân Mộng Chân công kích!

Như vậy, muốn còn sống, biện pháp duy nhất chính là để cho nàng chủ động dừng tay.

Đương nhiên, đó cũng không phải, Bạch Nhạc muốn chủ động bại lộ thân phận, để cho Vân Mộng Chân nhẹ dạ.

Cái kia đối Vân Mộng Chân đến, thực sự quá tàn nhẫn, vô luận như thế nào Bạch Nhạc cũng không nguyện ý chứng kiến dạng này kết quả, cho nên, hắn duy nhất có thể làm chính là đem Côn Ngô Kiếm chủ động văng ra.

Đối với Vân Mộng Chân đến, đoạt hồi Côn Ngô Kiếm, so với giết chết hắn trọng yếu hơn.

Huống chi, bây giờ phía sau còn có Giao Long truy sát, chỉ cần Vân Mộng Chân không phải hận chính mình vượt lên trước tất cả, thì có khả năng rất lớn là tiên đoạt hồi Côn Ngô Kiếm đi đối phó Giao Long, mà không phải mạnh mẽ chém giết chính mình.

Cái này như là một trận đánh bạc, chỉ là vô luận tỷ số thắng nhiều ít, Bạch Nhạc đều phải được đổ, bởi vì, đây đã là hắn cuối cùng sinh cơ vị trí.

Vù vù!

Căn bản không kịp nghĩ quá nhiều, Vân Mộng Chân rồi đột nhiên phát hiện, Yến Bắc Thần vậy mà trực tiếp đem Côn Ngô Kiếm ném quá tới.

Hành động này là Vân Mộng Chân vô luận như thế nào cũng thật không ngờ, thậm chí không kịp suy tư đây là vì cái gì Vân Mộng Chân liền đột nhiên biến chiêu, tự tay tìm tòi, trực tiếp đem Côn Ngô Kiếm bắt tới.

Đây căn bản không cần suy tư, hoàn toàn chính là một loại vô ý thức phản ứng.

Từ Đạo Lăng sơn đánh một trận xong, Vân Mộng Chân tâm tâm niệm niệm chính là đoạt hồi Côn Ngô Kiếm, thậm chí một lần, nàng buông tha loại ý niệm này, nhưng hôm nay lần này Duyện châu chuyến đi, lại thật đến Côn Ngô Kiếm xuất thế tin tức, hơn nữa, lúc này vậy mà thật có đoạt

hồi Côn Ngô Kiếm cơ hội, thì như thế nào có thể làm cho nàng không kích động.

Hô!

Thở ra một hơi, khí lực sau cùng hao hết, Bạch Nhạc đặt mông liền ngồi dưới đất, miệng lớn thở hổn hển, hoàn toàn không có nửa điểm hình tượng đáng nói.

Duy nhất may mắn là, lần này hắn đúng là vẫn còn đổ đúng!

"Oanh!"

Trên biển Đông, Bắc Đẩu Tinh Cung lâu thuyền thượng đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, cái kia cường hãn linh lực chợt cuộn sạch mà ra, phảng phất trong nháy mắt ở trên biển hình thành một mảnh vòng xoáy linh lực!

Trong tích tắc, cả lầu trên thuyền, hầu như sở hữu Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử cùng trưởng lão cũng không khỏi đồng thời quỳ xuống.

Từng ấy năm tới nay, bọn hắn đã lại chưa từng thấy qua vị lão tổ này nổi giận như vậy.

Loại kia uy áp kinh khủng, thậm chí để cho người ta có một loại đối mặt tử vong hít thở không thông cảm giác, tựa hồ tùy thời đều có thể bị nghiền thành mảnh vụn.

"Lão tổ?"

Bắc Đẩu Tinh Cung cung chủ trong nháy mắt trực tiếp xuất hiện tại Bắc Đẩu lão tổ bên người, kinh nghi bất định thử thăm dò mở miệng hỏi.

Đột nhiên ngẩng đầu, Bắc Đẩu lão tổ trong mắt đột nhiên lộ ra lau một

cái khủng bố sát khí, nhưng lại đúng là vẫn còn trầm mặc xuống.

Ánh mắt rơi vào Bắc Đẩu lão tổ đầu ngón tay cái kia đã vỡ vụn Mệnh Bài phía trên, Bắc Đẩu Tinh Cung cung chủ cũng đồng dạng sắc mặt đại biến, thanh âm có chút phát sáp hỏi, "Lão tổ, đó là. . . Phạm Dạ Mệnh Bài?"

Hít một hơi thật sâu, Bắc Đẩu lão tổ trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, lành lạnh mở miệng nói, "Lập tức phản hồi tông, vô luận Đông Hải lại có chuyện gì phát sinh, đều cùng bổn tông không còn chút nào nữa quan hệ. . . Phạm Dạ còn chưa có chết, lão phu cái này phản hồi tông, vì hắn trọng tố thân thể!"

"Phạm Dạ không chết?"

Nghe thế, Bắc Đẩu Tinh Cung cung chủ nhất thời sắc mặt đại biến, trong mắt lộ ra vẻ vui mừng, khó có thể tin hỏi.

"Nguyệt Lâm Tiên tâm tư khó dò, nếu là không có vẹn toàn nắm chặt, lão phu sao dám để cho Phạm Dạ bước vào Quảng Hàn Thiên Cung mạo hiểm!" Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, Bắc Đẩu lão tổ lạnh giọng mở miệng nói, "Rời tông trước đó, lão phu cũng đã tại Vân Trì bố trí xuống Thất Tinh Tỏa Hồn Trận, vì hắn lưu lại một luồng mệnh hồn. . . Chỉ là, hắn thần hồn đến tột cùng vẫn là quá yếu, lần này ắt sẽ thực lực đại tổn, tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong ký ức cũng sẽ hóa thành mảnh vụn, hơn nữa, trong khoảng thời gian ngắn rất khó khôi phục lại, trong thời gian này, lão phu nhất định phải canh giữ ở Vân Trì, cam đoan hắn thần hồn không tiêu tan."

Nhỏ bé khẽ nhắm mắt lại, Bắc Đẩu lão tổ trầm giọng mở miệng nói, "Không có lão phu tại, các ngươi tuyệt đối không phải là Nguyệt Lâm Tiên đối thủ, vô luận hắn có cái gì mưu tính. . . Lần này, chúng ta Bắc Đẩu Tinh Cung đều dừng tay như vậy!"

"Vâng!"

Nghe được Bắc Đẩu lão tổ, Bắc Đẩu Tinh Cung cung chủ nhất thời khom người đáp ứng nói.

Đạo lý này, thật không cần lão tổ, hắn cũng minh bạch, không có Bắc Đẩu lão tổ tại, không được Bắc Đẩu Tinh Cung, thậm chí toàn bộ Duyện châu, sợ rằng cũng không có người còn dám cùng Nguyệt Lâm Tiên là địch!

Nếu như còn muốn sâu một tầng, giả sử, đây hết thảy đều là Nguyệt Lâm Tiên sớm liền đã lập kế tốt. . . Vậy cũng không khỏi thật đáng sợ a?

Ùng ùng!

Trong nháy mắt, bầu trời đêm chợt bị xé nứt, trong tích tắc, Bắc Đẩu lão tổ trực tiếp từ xé rách không gian mà đi!

"Nguyệt Lâm Tiên, chuyện này tốt nhất không nên cùng ngươi có liên quan, bằng không. . . Lão phu tất không cùng ngươi làm huề!"

Ngoại nhân thậm chí căn bản cũng còn không thể hiểu rõ đến tột cùng phát sinh cái gì, liền chỉ nghe được Bắc Đẩu lão tổ lạnh lùng bên trong quẳng xuống một câu nói như vậy, qua trong giây lát biến mất không còn tăm hơi vô tung.

Ngay tại lúc đó, Bắc Đẩu Tinh Cung lâu thuyền vậy mà cũng thay đổi đầu thuyền, xoay người rời đi!

Một màn này, càng là nhất thời làm cho tất cả mọi người một mảnh xôn xao, căn bản náo không rõ ràng đến tột cùng phát sinh cái gì.

Chỉ có Nguyệt Lâm Tiên, nhìn Bắc Đẩu lão tổ tiêu thất vị trí, khóe miệng lộ ra một tia vẻ trào phúng.

"Có ý tứ, không đợi ta xuất thủ, Vệ Phạn Dạ dĩ nhiên cũng làm chết sao. . . Xem ra cái này Yến Bắc Thần so với ta trong dự đoán càng mạnh a!"

Lắc đầu, Nguyệt Lâm Tiên lại cũng không để ý chút nào.

Bắc Đẩu Tinh Cung bí truyền Thất Tinh Tỏa Hồn Trận, hắn tự nhiên là rõ ràng, cũng minh bạch, Bắc Đẩu lão tổ dám để cho Vệ Phạn Dạ đến, tất nhiên là đã lưu lại chuẩn bị ở sau! Nhưng hắn nguyên bản đã tính tới điểm này, thậm chí dự định tại thời khắc tối hậu, tự mình xuất thủ, dùng phương thức này bức Bắc Đẩu lão tổ ly khai.

Bây giờ có thể sớm bức đi Bắc Đẩu lão tổ, đối hắn đến, dĩ nhiên là hoàn mỹ hơn.

Vạn sự đã chuẩn bị, bây giờ liền chỉ thiếu cuối cùng đông phong, liền có thể thu lưới.

Hơn nữa, giờ khắc này, cũng đã sẽ không quá xa. . .

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Cvt: Cảm ơn bạn "haydoiday" đã tặng Kim Nguyên Đậu.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 534: Chân long chi hồn

Vù vù!

Côn Ngô Kiếm tới tay, nhất thời phát sinh một tiếng khinh minh, phảng phất lộ ra lau một cái khó diễn tả được vui sướng chi ý, cái loại cảm giác này, giống như là bạn cũ gặp lại.

Côn Ngô Kiếm bản thân liền là Đạo Lăng Thiên Tông chí bảo, trước đó, cũng vẫn luôn tại Vân Mộng Chân trong tay, lần nữa tới tay, đương nhiên sẽ không có chút khó chịu chỗ.

Côn Ngô Kiếm vừa đến tay, liền lộ ra lau một cái rực rỡ kiếm quang, kiếm khí trùng trùng điệp điệp, phảng phất xung quanh toàn bộ không gian đều đã bị kiếm ý khống chế đồng dạng.

So với việc tại Bạch Nhạc trong tay thời điểm, bây giờ Côn Ngô Kiếm, phảng phất mới chính thức đem bản thân uy lực thả ra ngoài, kinh sợ tứ phương.

Một kiếm nơi tay, Vân Mộng Chân trong mắt không khỏi lộ ra lau một cái vẻ kích động!

Nhận thấy được kinh khủng này kiếm ý, trong nháy mắt, phía sau nguyên bản một mực đuổi theo Vân Mộng Chân Giao Long thân hình đột nhiên bị kiềm hãm, nhưng là ngạnh sinh sinh dừng lại.

Đến loại cảnh giới này, Giao Long mặc dù vẫn không thể miệng nói tiếng người, nhưng lại cũng đã có cực cao linh trí, tự nhiên có thể đơn giản phán đoán họa phúc.

Nguyên bản Vân Mộng Chân hầu như vô pháp cho nó tạo thành uy hiếp

gì, mặc dù một đường truy kích, nhưng trên thực tế, lại một mực thả lỏng vô cùng.

Có thể cái kia một thanh kiếm vào tay trong nháy mắt, lại làm cho hắn đột nhiên ngửi được một loại uy hiếp trí mạng, phảng phất có một loại bản năng tại nói cho hắn biết, để cho hắn lập tức quay đầu bỏ chạy.

"Gào!"

Trong miệng lần nữa phát sinh một tiếng rồng gầm, Giao Long dương nanh múa vuốt uy hiếp, tựa hồ muốn đem đối phương dọa lui.

Chỉ tiếc, đối mặt lúc này Vân Mộng Chân, uy hiếp như vậy, lại nơi nào còn có nửa điểm hiệu quả.

Kiếm phong nhoáng lên, hô hấp ở giữa, Vân Mộng Chân chợt đi vòng vèo, một kiếm chém ra, phảng phất liền có vô số kiếm khí màu xanh hiển hiện mà ra, hóa thành một mảnh nhỏ khủng bố mưa kiếm, phê đầu hướng về kia Bạch Giao hạ xuống.

"Phốc xuy!"

Cùng trước kia, Bạch Giao đột nhiên dựng thẳng lên trên người lân phiến , dựa theo trước đó kinh nghiệm, Vân Mộng Chân kiếm khí căn bản là vô pháp xuyên thấu hắn lân phiến, nửa điểm uy hiếp đều mang không tới.

Nhưng mà, lúc này lại nghiễm nhiên đã sớm không phải cái kia hồi chuyện.

Kiếm khí chém rụng trong nháy mắt, Bạch Giao trên người lân phiến liền nhất thời vỡ vụn, nguyên bản xinh đẹp thân thể trong nháy mắt, liền bị trảm máu me đầm đìa.

"Gào!"

Bị đau, cái kia Bạch Giao nhất thời lần nữa phát sinh gầm lên giận dữ, cũng thân thể lại đúng là vẫn còn co rúc, cực nhanh tách ra đi.

Tới mức này, nó cái nào vẫn không rõ lợi hại, thân thể lắc một cái, lúc này liền hướng hồi bỏ chạy.

"Trốn? Ngươi có thể chạy trốn tới đi đâu?"

Trong mắt sát khí lóe lên một cái rồi biến mất, Vân Mộng Chân thân hình thoắt một cái, lúc này liền đuổi theo.

Dạng này cơ hội đặt trước mặt, vô luận như thế nào nàng cũng không khả năng lại để cho Bạch Giao chạy thoát, cũng không biết vì sao, mấy ngày nay, trong lòng nàng loại kia bất an cảm xúc, thủy chung sẽ không có biến mất qua.

Cho dù là bây giờ đã được hồi Côn Ngô Kiếm, loại kia bất an, tựa hồ cũng không có hóa giải bao nhiêu.

Vân Mộng Chân tìm không được loại bất an này đầu nguồn, cho nên duy nhất có thể làm, chính là tận lực đề thăng thực lực của chính mình, cũng đối mặt đủ loại khả năng ngoài ý.

Mà bây giờ trước mặt này Bạch Giao, chính là nàng lần này bước vào Quảng Hàn Thiên Cung sau đó, gặp được lớn nhất cơ duyên.

Kiếm quang gào thét, dường như muốn đem cái này toàn bộ bầu trời đêm đều vỡ ra tới đồng dạng.

Ngồi dưới đất, nhìn xa xa Vân Mộng Chân xuất thủ, Bạch Nhạc trong lòng cũng không chỉ có sinh ra vài phần thổn thức chi ý.

Cứ việc Côn Ngô Kiếm đã nhận chủ, nhưng tựa hồ, cũng y nguyên vẫn

là chỉ có tại Vân Mộng Chân trong tay, mới có thể để cho nó uy lực triệt để bày ra.

Bây giờ, lấy như thế một loại phương thức bả Côn Ngô Kiếm trả lại cho Vân Mộng Chân, tựa hồ cũng không cái gì không tốt.

Chỉ là, không có Côn Ngô Kiếm nơi tay, thực lực của chính mình, nhưng cũng đồng dạng tổn thất còn lớn hơn.

May mắn, Duyện châu sự tình, không sai biệt lắm cũng đã có thể tính là kết xuống.

Chỉ cần lần này có thể bình yên ly khai Quảng Hàn Thiên Cung, Yến Bắc Thần cái thân phận này, liền lại có thể thật lâu không còn lộ diện.

Cái này đối Bạch Nhạc đến, tự nhiên không tính là kết quả tốt nhất, nhưng lại cũng đồng dạng xem như là có thể tiếp thu kết quả.

Chậm rãi đứng dậy, Bạch Nhạc liếc mắt nhìn Vân Mộng Chân cùng Bạch Giao ly khai phương hướng, cũng đã lại không có theo sau xem rõ ngọn ngành dự định.

Dù sao, được hồi Côn Ngô Kiếm Vân Mộng Chân, thực lực đã rất mạnh, chém giết Bạch Giao cũng không tính là gì vấn đề.

Bây giờ không để ý chính mình, bất quá là tạm thời còn không để ý tới mà thôi, có thể không có nghĩa là Vân Mộng Chân liền định dễ dàng như vậy buông tha mình.

Một khi chờ hắn chém giết Bạch Giao lại hồi quay đầu lại, thật có thể phiền toái lớn.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc nơi nào còn dám có nửa điểm do dự, lúc này xoay người về phía sau bỏ chạy.

Chỉ có lui về trong đám người, lấy Thiên Cơ Biến thần thông, lần nữa ngụy trang, mới có thể xem như là tạm thời thoát khỏi nguy hiểm.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc vừa mới hồi quá mức, chuẩn bị rút đi đồng thời, xa xa, một tiếng vang dội tiếng long ngâm vang lên lần nữa.

Cơ hồ là trong nháy mắt, khủng bố long uy liền tràn ngập toàn bộ bồn địa.

Loại kia lực lượng kinh khủng, thậm chí để cho Bạch Nhạc trực tiếp đánh sinh lòng ra một loại cảm giác sợ hãi.

Phảng phất, cái kia căn bản đã là một cái khác cấp độ lực lượng.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc chợt xoay đầu lại, trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, ngạnh sinh sinh ngừng lại muốn rời khỏi cước bộ.

Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc ánh mắt có chút lấp lóe, nhưng lại cuối cùng vẫn là không yên lòng, lúc này từ trong giới chỉ lấy ra một thân quần áo sạch thay, mí mắt hơi hơi vừa nhảy, chậm rãi từ trong miệng phun ra hai chữ, trong nháy mắt, trên người khí tức nhất thời đại biến.

"Thiên cơ!"

Thân hình biến ảo sau đó, Bạch Nhạc trên người nhất thời lộ ra lau một cái nhàn nhạt linh khí, cấp tốc hướng về long ngâm truyền đến phương hướng chạy đi.

Nếu là có người ở bên cạnh, liền sẽ phát hiện, lúc này Bạch Nhạc nghiễm nhiên đã biến thành mặt khác một bức dáng vẻ, coi như là quen đi nữa tất người, lúc này chỉ sợ cũng vô pháp chứng kiến nửa điểm thuộc về Yến Bắc Thần cái bóng.

Chiếm lấy, thì là một bức có vẻ hơi hèn mọn sắc mặt.

Nếu như Bách Sự Thông tại đây, sợ là cần phải sợ nhảy dựng lên không thể.

Lúc này, coi như là chính bản thân hắn đứng ở trước mặt, sợ cũng rất khó từ mặt ngoài nhận ra cái nào mới là thật chính hắn.

Bồn địa trung tâm, có một mảnh thủy đàm, tình huống bình thường xuống, Bạch Giao chính là một mực trốn thủy đàm phía dưới, chỉ có đêm trăng tròn, mới có thể nổi lên mặt nước tới phun ra nuốt vào nguyệt chi tinh hoa.

Bây giờ bị Vân Mộng Chân một đường đuổi theo, nhưng là nhất thời trốn hồi trong đầm nước! Chỉ là không chịu làm nghỉ Vân Mộng Chân ỷ có Côn Ngô Kiếm nơi tay, nhưng là ngạnh sinh sinh đuổi vào thủy đàm.

Chỉ là nhưng chưa từng nghĩ, cái này một đuổi theo nhưng là cho là thật đuổi theo ra đại phiền toái!

Bạch Giao không có đuổi tới, trong đầm nước, lại vẫn nhảy ra một đạo trông rất sống động Bạch Long hư ảnh!

Cứ việc, bây giờ còn lại tựa hồ vẻn vẹn chỉ là một cái bóng mờ, có thể làm nó bám vào đến Bạch Giao trên người thời điểm, Bạch Giao khí tức liền nhất thời đại biến, chân chính hiển hiện ra vài phần chân long lực lượng.

Phải biết, Bạch Giao thật bản thân liền là Quảng Hàn Thiên Cung thủ hộ thần thú hậu duệ, thủ tại chỗ này, thứ nhất phụ trách trông coi khảo nghiệm hậu nhân, mặt khác thì cũng là chính mình tu hành cơ duyên.

Ở chỗ này , đồng dạng chịu đến Quảng Hàn Thiên Cung che chở, một

khi bị Vân Mộng Chân đẩy vào tuyệt cảnh, lập tức liền thức tỉnh chìm ngủ ở nơi này chân long chi hồn.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 535: Hàn Nguyệt Tinh Biến

"Nhân loại, ngươi tự ý Quảng Hàn Thiên Cung liền đã là chịu tội khó thoát, lại vẫn dám mưu toan chém giết ta chi hậu duệ, cho là thật không biết sống chết!"

Bám vào tại Bạch Giao trên người, trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi ý, Bạch Long lạnh lùng mở miệng nói.

Nghe được đối phương mở miệng, Vân Mộng Chân trong lòng chính là lộp bộp một tiếng.

Chân long chi hồn!

Lấy Vân Mộng Chân nhãn giới tự nhiên biết, đối phương lúc còn sống tất nhiên là Quảng Hàn Thiên Cung thủ hộ thần thú, mặc dù vẫn lạc, cũng vẫn như cũ còn có một sợi thần hồn ôn dưỡng tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, bất tử bất diệt.

Đây mới thực là đỉnh tiêm đại phái súc tích!

Bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, thật cũng có cùng loại thần thú thủ hộ, vô luận bất luận kẻ nào, cả gan đối bực này thủ hộ thần thú xuất thủ, chính là cùng toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông là địch.

Cũng chính là bây giờ Quảng Hàn Thiên Cung đã huỷ diệt, bằng không, chỉ bằng điểm này, Vân Mộng Chân chính là cùng Quảng Hàn Thiên Cung kết xuống đại thù.

"Thời gian thấm thoát, tiền bối thần hồn một mực cố thủ Quảng Hàn

Thiên Cung di tích, lại không biết sớm đã vật đổi sao dời, Quảng Hàn Thiên Cung đều đã không ở, làm sao tới tự tiện xông vào?"

Hơi nhíu mày, Vân Mộng Chân không kiêu ngạo cũng không hèn mọn hồi đáp, "Đã là tiền bối hậu duệ, trước đây sự tình, liền chỉ coi là cái hiểu lầm, ta cái này ly khai."

Thân là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, Vân Mộng Chân cũng tự có khí độ, chỉ là tới mức này, cho dù là nàng, cũng không thể không buông tha liệp sát Bạch Giao ý niệm trong đầu.

Có cái này một luồng chân long chi hồn thủ hộ, trừ phi là nàng đã bước vào Tinh Hải Cảnh, cầm trong tay Côn Ngô Kiếm, mới có thể cùng đánh một trận, bây giờ lại kiên quyết không phải là đối thủ.

"Sai lầm!"

Lạnh lùng nhìn chằm chằm Vân Mộng Chân, Bạch Long khinh thường mở miệng nói, "Vô tri bối phận, làm sao biết bổn tông lợi hại, chính là thương hải tang điền, bổn tông truyền thừa cũng sẽ không đứt tuyệt! Càng không phải là ngươi một cái chính là thế hệ có khả năng khinh nhục."

Quảng Hàn Thiên Cung chỗ này đã trở thành di tích không giả, có thể vây khốn thủ lại nơi đây, Bạch Long rồi lại cũng không biết ngoại giới đến tột cùng phát sinh cái gì, còn như Quảng Hàn Thiên Cung huỷ diệt lời như vậy, nó nhưng là vô luận như thế nào cũng không tin.

Trên thực tế, không có trải qua trước đây Quảng Hàn Thiên Cung thời đại người, cũng căn bản liền không thể nào hiểu được Quảng Hàn Thiên Cung cường đại.

Cái loại cảm giác này, giống như là Thông Thiên Ma Quân thượng Đạo Lăng sơn đánh một trận trước đó, có người cùng Đạo Lăng Thiên Tông

đệ tử Đạo Lăng Thiên Tông đã huỷ diệt.

Trong tay nắm Côn Ngô Kiếm, Vân Mộng Chân tâm nhìn chằm chằm đối phương, chậm rãi mở miệng nói, "Sự thực như vậy, tiền bối có tin hay không là tiền bối chuyện, không có quan hệ gì với ta."

"Thế hệ vô tri, ngươi tổn thương ta hậu duệ, hôm nay liền nuốt ngươi, cho nó bồi bổ a!"

Sát khí chợt hiện, trong tích tắc, đàm thủy liền chợt bay lên, hóa thành một đạo sóng nước hướng về Vân Mộng Chân đánh ra mà đến, ngay tại lúc đó, khủng bố long uy chợt lan tràn ra, một tấm miệng, chính là một đạo lạnh vô cùng hơi thở của rồng phun ra.

Thiên Thủy Ngưng Băng!

Không trung sóng nước trong nháy mắt hóa thành hàn băng, chợt bao phủ ở Vân Mộng Chân quanh thân, cái kia một cổ phun ra hơi thở của rồng, càng là lộ ra lau một cái cực hàn chi lực, phảng phất có thể không nhìn tất cả quy tắc.

Nguy cơ sinh tử phía dưới, Vân Mộng Chân thậm chí không kịp nghĩ nhiều, giơ tay lên chính là một kiếm chém ra, khủng bố kiếm quang chợt nghĩ hơi thở của rồng mà đi.

Nhưng mà, hầu như ngay tại kiếm quang va chạm vào cái nào hơi thở của rồng trong nháy mắt, kiếm khí màu xanh kia cũng trong nháy mắt bị đống kết, hóa thành khối băng cứ như vậy từ không trung rơi xuống.

Bạch Nhạc từ đằng xa lúc chạy tới sau khi, chứng kiến liền vừa may là tình cảnh như vậy!

May là Bạch Nhạc đã có chuẩn bị tâm lý một chút, khi thấy kiếm quang đều bị đông lại thành băng thời điểm, cũng vẫn là hù dọa khắp cả người

phát lạnh.

Cái này cũng không khỏi quá kinh khủng a?

Đây là trước đó cái kia Bạch Giao sao? Đây quả thực đã là một cái khác cấp độ lực lượng a.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc thậm chí hoài nghi, cho dù là chính mình thi triển Thôn Thiên Quyết, cũng chưa chắc có thể thôn phệ dạng này lực lượng.

Loại kia bản năng cảm giác sợ hãi, để cho hắn hận không thể lập tức quay đầu chạy!

Có thể lý trí lại rõ ràng nói cho hắn biết, giả sử hiện tại hắn trốn, sợ rằng Vân Mộng Chân liền thật lành ít dữ nhiều.

Cứ như vậy đổi ý một cái thời gian, cái kia một ngụm hơi thở của rồng đã nghiền nát Vân Mộng Chân công kích, trực tiếp hướng về Vân Mộng Chân thân thể rơi đi.

"Huyền Nguyệt Biến!"

Da đầu tê dại một hồi, giờ khắc này Vân Mộng Chân đồng dạng không còn dám khinh thường chút nào, trong nháy mắt thi triển ra tối cường thần thông.

Trong một chớp mắt, Vân Mộng Chân trên người khí tức chợt tăng vọt, phía sau tinh cung chợt nổi lên, tinh cung bên trong lộ ra lau một cái huyễn lệ hào quang, đem Vân Mộng Chân cả người đắm chìm trong cái này hào quang bên trong, lộ ra lau một cái Thần Thánh khí tức.

Đại đạo hào quang!

Nguyên bổn đã hướng về Vân Mộng Chân hơi thở của rồng nhất thời bị đại đạo hào quang ngăn trở, vô luận cái nào hơi thở của rồng lộ ra kinh khủng bực nào hàn ý, cũng không cách nào nữa xâm nhập nửa phần.

Từ xa nhìn lại, giống như là Vân Mộng Chân thì dường như đã hóa thành một vầng minh nguyệt, cứ như vậy lơ lửng giữa không trung!

"Hàn Nguyệt Tinh Biến?"

Chứng kiến Vân Mộng Chân lúc này dáng vẻ, cái kia Bạch Long cũng không khỏi chợt biến sắc, có chút khó có thể tin nhìn Vân Mộng Chân.

Ngược lại không phải là, Vân Mộng Chân lúc này thực lực để nó sợ hãi, mà là cái này thần thông bản thân!

Cái này bản thân liền là Quảng Hàn Thiên Cung thần thông!

Trên thực tế, ngay cả Vân Mộng Chân bản thân cũng không biết, Huyền Nguyệt Biến thần thông, vốn cũng không phải là Đạo Lăng Thiên Tông sở hữu, mà là được từ Quảng Hàn Thiên Cung truyền thừa.

Thời đại thượng cổ, Quảng Hàn Thiên Cung cũng đã huỷ diệt, trước đây không ít Quảng Hàn Thiên Cung cao thủ bỏ mạng ở bên ngoài, cũng liền đưa tới bộ phận truyền thừa bên ngoài truyền.

Thời gian qua đi lâu đời, bây giờ thậm chí đã không có người nhớ kỹ những thứ này thần thông nguyên bản lai lịch.

Huyền Nguyệt Biến hiển nhiên chính là bên trong một trong.

Vừa chuyển động ý nghĩ, Vân Mộng Chân cũng lập tức liền phản ứng kịp.

Huyền Nguyệt Biến thần thông, bản thân liền là Đạo Lăng Thiên Tông

đã thất truyền đỉnh tiêm Thần Thông Truyền Thừa, hơn nữa lai lịch không rõ.

Tìm hiểu thời điểm, Vân Mộng Chân liền cảm thụ được bên trong có rất nhiều thiếu sót, bên trong biến hóa nàng cảm ngộ cũng không đủ tường tận.

Bây giờ chứng kiến Bạch Long phản ứng, nơi nào còn có không rõ.

"Nguyên lai cái này thần thông, tên là Hàn Nguyệt Tinh Biến sao? Đa tạ tiền bối chỉ điểm! Bất quá, ta trước đó liền qua, Quảng Hàn Thiên Cung sớm đã huỷ diệt, tiền bối cần gì phải đến nay vẫn tuân thủ nghiêm ngặt Quảng Hàn Thiên Cung quy củ?"

Bình tĩnh nhìn Bạch Long, Vân Mộng Chân lần nữa mở miệng nói.

Nguyên bản, Vân Mộng Chân cho rằng, dạng này pháp ắt sẽ làm đối phương tâm thần thất thủ, chí ít cũng có thể cho nàng một cái bứt ra trở ra cơ hội.

Nhưng lại không ngờ, những lời này, lại ngược lại càng kích khởi Bạch Long sát khí.

"Học trộm bổn tông người thừa kế chết!"

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, Bạch Long chợt bay ra, trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố thần quang, hung hãn đưa ra lợi trảo hướng về Vân Mộng Chân nắm tới.

Ngay tại lúc đó, Bạch Long lần nữa phát sinh một tiếng gào thét, tiếng long ngâm bên trong, Vân Mộng Chân thần hồn chợt một hồi rung chuyển, sắc mặt nhất thời trở nên hoàn toàn trắng bệch.

Phụ thân cùng Bạch Giao, thật rất khó chân chính đem lực lượng phát huy được, nhưng loại này thần hồn công kích nhưng là tuyệt đối ngoại lệ.

Chỉ còn lại có một luồng thần hồn dựa vào mảnh này đàm thủy sinh tồn, nó Thần Hồn Chi Lực mới là kinh khủng nhất!

Trong tích tắc, Vân Mộng Chân phòng ngự liền cơ hồ bị triệt để đánh tan.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 536: Ngươi rốt cuộc ai? (thượng)

Nắm Côn Ngô Kiếm, Vân Mộng Chân cắn chặt môi, nhưng trong lòng cũng không khỏi sinh ra một tia vẻ tuyệt vọng.

Thời gian quá gấp, nàng mặc dù đoạt hồi Côn Ngô Kiếm, nhưng lại không thể một lần nữa luyện hóa, chỉ có thể coi là tạm thời mượn dùng Côn Ngô Kiếm.

Kể từ đó Côn Ngô Kiếm lực lượng, liền không có khả năng triệt để bị phát huy được.

Bằng không, Côn Ngô Kiếm bản thân là có thể trấn thủ thần hồn, có thứ chí bảo này Thủ Hộ Thần Hồn, liền căn bản không sợ đối phương thần hồn công kích.

Chỉ là. . . Bây giờ nói cái gì tựa hồ cũng đã quá trễ.

"Dừng tay!"

Ngay tại Vân Mộng Chân sắp không nhịn được thời điểm, phía sau một cá nhân thanh âm đột nhiên vang lên.

Nhắc tới cũng kỳ quái, cứ việc chỉ là gào to một tiếng, có thể cái kia Bạch Long công kích nhưng cũng tùy theo liền đình trệ hạ xuống.

Đạt được một điểm thở dốc cơ hội, Vân Mộng Chân lúc này mới hồi quay đầu lại, lại chỉ gặp một thanh niên cầm trong tay một khối lệnh bài, lẳng lặng đứng ở phía sau không xa địa phương, trầm giọng mở miệng nói.

Cũng không biết vì sao, chứng kiến đối phương thời điểm, Vân Mộng Chân tựa hồ có một loại nhàn nhạt cảm giác quen thuộc, có thể trong trí nhớ, nàng nhưng xưa nay đều chưa từng thấy qua đối phương.

"Ngươi là ai?"

Thân thể xoay quanh trên không trung, Bạch Long nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, không, chuẩn xác hơn nói, chắc là nhìn chằm chằm Bạch Nhạc trong tay cái kia một mảnh lệnh bài, trầm giọng hỏi.

"Ta cầm bổn tông lệnh bài mà đến, tự nhiên chính là bổn tông đệ tử!" Lạnh lùng nhìn Bạch Long, Bạch Nhạc trầm giọng đáp.

Nếu như chính diện giao phong, đừng nói là Bạch Long, cho dù là bị nó phụ thể đầu kia Bạch Giao, sợ rằng đều có thể đơn giản giết chết hắn.

Loại tình huống này, Bạch Nhạc duy nhất dựa vào, chính là chỗ này mặt Quảng Hàn Thiên Cung lệnh bài.

Vừa mới Vân Mộng Chân cùng Bạch Long đối thoại, hắn chỉ nghe được một bộ phận, có thể vẻn vẹn chỉ là cái này một bộ phận, nhưng cũng đã đủ đủ để cho Bạch Nhạc làm ra phán đoán.

"Cái này không có quan hệ gì với ngươi!" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc trong tay lệnh bài yên lặng chốc lát, Bạch Long lúc này mới chậm rãi nói rằng, "Nếu là bổn tông đệ tử tới tham dự khảo nghiệm, ngươi có thể tới."

"Bổn tông bây giờ nhân tài khó khăn, lúc này mới lần nữa mở ra truyền thừa, mục chính là thu thích hợp đệ tử, một lần nữa chấn hưng bổn tông." Con mắt đều không nháy một chút, Bạch Nhạc lời nói dối há mồm liền ra, "Cô gái này người mang bổn tông thần thông, chính là cùng bổn tông hữu duyên, chính là thích hợp nhất bái nhập bổn tông đệ tử. Ngươi trấn thủ ở cái này, cũng không phải là tới giết bổn tông đệ tử a?"

"Nói bậy, ta phụ trách trấn thủ ở cái này, cũng chỉ thừa nhận có lệnh lá bài người vi bản tông đệ tử! Trên người nàng không có bổn tông lệnh bài, há có thể xem như là bổn tông đệ tử?"

Sát ý không giảm chút nào, Bạch Long trầm giọng mắng.

Thân là Quảng Hàn Thiên Cung thủ hộ thần thú, nó xác thực nhất định phải tuân thủ nghiêm ngặt Quảng Hàn Thiên Cung định ra quy tắc, không được đối bổn tông đệ tử ra tay.

Nhưng loại này quy tắc nhưng là phi thường cứng nhắc, chỉ có sở hữu bổn tông lệnh bài người, mới xem như Quảng Hàn Thiên Cung đệ tử.

Hơn nữa, nó cũng vẻn vẹn chỉ là không thể đối nghịch có lệnh lá bài đệ tử xuất thủ, mà không cần nghe theo đối phương phân phó.

"Quy tắc liền nhất định vô pháp thay đổi sao?" Nhìn đối phương, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

"Đương nhiên, đây là Quảng Hàn Tiên Tử lưu lại thiết luật , bất kỳ cái gì người không thể thay đổi! Đừng nói là ngươi, coi như là Quảng Hàn Thiên Cung cung chủ phục sinh, cũng không tư cách yêu cầu ta làm cái gì." Ngấc đầu lên, Bạch Long ngạo nghễ đáp.

Đương nhiên, lời này trên thực tế là có chút khoa trương.

Giả sử Quảng Hàn Thiên Cung cung chủ thật tại, nó là không dám tùy tiện vi phạm đối phương đạo lệnh, dù sao chỉ là để nó dừng tay, mà không phải muốn nó làm cái gì khả năng nguy hiểm cho sinh mệnh sự tình.

"Đã như vậy. . . Vậy ngươi thì càng không thể giết nàng!"

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

Thậm chí không đợi đối phương gửi công văn đi, Bạch Nhạc liền trực tiếp cầm trong tay lệnh bài thân phận trực tiếp ném cho Vân Mộng Chân.

Cái này biến cố đột nhiên, phát sinh thực sự quá nhanh.

Thế cho nên vô luận là Vân Mộng Chân vẫn là Bạch Long đều có chút không thể phản ứng kịp.

Đưa lệnh bài bắt bỏ vào trong tay, Vân Mộng Chân đều vẫn có chút không thể phục hồi tinh thần lại.

Nho nhỏ này một mặt lệnh bài, vào thời khắc này liền nghiễm nhiên chẳng khác gì là một cái mạng, là sinh cơ hội!

Khả năng liền có ở loại tình huống này xuống, đối phương lại vẫn có thể như vậy không chút do dự đưa lệnh bài, ném cho nàng. . . Điều này sao có thể?

Tuy nàng là Đạo Lăng Thánh Nữ, rất nhiều người đều nguyện ý tiếp cận nàng, dùng cái này tới đạt được lợi ích, thậm chí là nỗ lực thu được nàng hảo cảm.

Có ở sinh tử trước mặt, nguyện ý hy sinh như vậy chính mình mà thành toàn bộ nàng, qua nhiều năm như vậy, nàng cũng vẻn vẹn chỉ gặp được một cá nhân.

Có thể trước mặt người, lại hiển nhiên không phải hắn a!

Còn có. . . Tấm lệnh bài này, không phải tại Yến Bắc Thần trong tay sao? Làm sao lại xuất hiện ở đây một nhân thủ bên trong? !

"Gào!"

Trong nháy mắt, phản ứng kịp Bạch Long chợt phát sinh một tiếng rống giận rung trời tiếng, khủng bố sát khí chợt đem Bạch Nhạc thân hình khóa kín.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc thân thể liền khẽ run lên, trên đầu toát ra mồ hôi lớn chừng hạt đậu.

Mặc dù hắn tại trạng thái đỉnh phong xuống, cũng căn bản là không có cách thừa nhận Bạch Long uy áp, liền chớ đừng nói chi là là hiện ở loại tình huống này hạ.

Không chút nào khoa trương nói, Bạch Nhạc bây giờ còn có thể đứng, cũng đã là lực ý chí viễn siêu thường nhân.

"Ngươi muốn chết!"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Bạch Long đã triệt để bị làm tức giận.

Bạch Giao là bị Vân Mộng Chân gây thương tích, nó muốn giết tự nhiên cũng là Vân Mộng Chân, mà không phải Bạch Nhạc cái này không quan trọng gì tiểu tử.

Có thể hết lần này tới lần khác, chính như trước hắn nói, quy củ có hạn, vô luận nó như thế nào phẫn nộ, cũng không đối sở hữu bổn tông lệnh bài đệ tử xuất thủ.

Đây là thiết luật!

Oanh!

Thân hình thoắt một cái, Bạch Long nhất thời đánh về phía Bạch Nhạc, cuồng bạo phía dưới, một cái đụng này nếu như chứng thực, nhưng là đủ

để trong nháy mắt đem Bạch Long kéo thành mảnh vụn.

Nhưng mà, cũng ngay lúc đó, Vân Mộng Chân kiếm, lần nữa rơi xuống.

Vô luận đối phương rốt cuộc ai, nhưng cũng luôn là đưa lệnh bài tặng cho nàng mới tao ngộ nguy hiểm, về tình về lý, nàng không có khoanh tay đứng nhìn đạo lý.

Vân Mộng Chân thực lực cuối cùng không phải Bạch Nhạc có thể so sánh với, một kiếm này rơi xuống, nhưng là ngạnh sinh sinh ngăn trở Bạch Long công kích.

"Ngươi rốt cuộc ai?"

Ngăn ở Bạch Nhạc trước người, Vân Mộng Chân trong mắt thoáng hiện nét nghi ngờ chi sắc, trầm giọng mở miệng hỏi.

"Trần Minh Dương, tất cả mọi người gọi ta Bách Sự Thông!"

Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Thánh nữ, không cần quản ta, ngươi đi mau! Lệnh bài là ta từ Yến Bắc Thần trên người đoạt lại."

Mặc dù Vân Mộng Chân không hỏi, có thể Bạch Nhạc nhưng vẫn là chột dạ giải thích một câu.

Nao nao, Vân Mộng Chân trong lòng không khỏi có chút hồ nghi.

Vô luận là Trần Minh Dương vẫn là Bách Sự Thông tên, nàng chưa từng nghe qua.

Cũng không tin, đối phương hội vẻn vẹn bởi vì nàng thân phận cứ như vậy liều mạng cứu giúp, đây căn bản không phù hợp ăn khớp.

Hơn nữa. . . Từ Yến Bắc Thần trên người đoạt lại lệnh bài, câu nói này

Vân Mộng Chân cũng có chút không quá tin tưởng.

Yến Bắc Thần là nhân vật nào, cho dù là bản thân bị trọng thương, chỉ sợ cũng tuyệt đối không phải bình thường ai đủ khả năng uy hiếp.

Hơn nữa, đối phương cũng không đạo lý, cố ý từ Yến Bắc Thần trên người giành lại như thế một khối lệnh bài a?

Chuyện này, tựa hồ khắp nơi đều lộ ra vài phần kỳ quặc.

"Cút ngay!"

Nổi giận Bạch Long cũng mặc kệ những thứ này, bây giờ phụ thân cùng Bạch Giao trên người, nó lực lượng chế ngự nghiêm trọng, có thể Thần Hồn Chi Lực, lại không nhận bất kỳ ảnh hưởng gì.

Muốn xé nát Bạch Long sẽ bị Vân Mộng Chân ngăn cản, nhưng nếu là lấy Thần Hồn Chi Lực trực tiếp công kích, trước mặt nữ nhân này khả năng liền đỡ không được a?

Điểm này, nó trước đó là thí nghiệm qua, tự nhiên lòng tin mười phần!

Trong một chớp mắt, một cổ khủng bố thần hồn uy áp, liền chợt vọt thẳng hướng Bạch Nhạc, dường như muốn trực tiếp đem Bạch Long thần hồn tách ra đồng dạng.

Vô luận như thế nào, hôm nay cái này trong hai người, đều chỉ có một người có thể sống được, chỉ có như vậy, mới có thể để cho nó đem miệng ngực cái kia nhất khẩu ác khí nhổ ra.

Ngươi không phải cứu người yêu sao?

Vậy thì thay nàng đi tìm chết tốt!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 537: Ngươi rốt cuộc ai? (hạ)

Khủng bố thần niệm như là mãnh liệt thủy triều, đi về phía lấy Bạch Nhạc thức hải đánh ra mà đến.

Chỉ là trong nháy mắt, thức hải liền cơ hồ bị triệt để tách ra, Bạch Nhạc thần hồn càng là lập tức bị thương, sắc mặt trắng nhợt, ý thức đều có chút mơ hồ.

Không phải Bạch Nhạc quá yếu, mà là Bạch Long thực sự quá mạnh mẽ.

Thân là Quảng Hàn Thiên Cung thủ hộ thần thú, nó lúc còn sống rốt cuộc có bao nhiêu khủng bố, đã không được biết, nhưng dù là bây giờ chỉ còn một luồng tàn hồn, thực lực cũng hoàn toàn không phải bình thường Tinh Hải Cảnh tồn tại có khả năng bằng được.

Vân Mộng Chân có thể còn có thể một chút chống cự, có thể Bạch Nhạc nhưng là căn bản liền chống cự tư cách cũng sẽ không có.

Thần hồn chợt bị thương, tại dạng này thần hồn công kích phía dưới, tối đa trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc thần hồn liền sẽ tan vỡ, trực tiếp vẫn lạc.

Dạng này công kích, mặc dù Vân Mộng Chân có lòng hỗ trợ, cũng căn bản không thể giúp bất luận cái gì vội vàng.

Nhưng mà, ngay tại Vân Mộng Chân đều cho rằng đối phương chết chắc thời điểm, trong tay Côn Ngô Kiếm lại chợt không bị khống chế rời khỏi tay, trong nháy mắt xé rách hư không, trực tiếp xuất hiện rơi vào đối phương ngay trong óc!

Cái này biến cố đột nhiên, hay là Bạch Long, cho dù là Vân Mộng Chân, thậm chí là Bạch Nhạc mình cũng căn bản là không có cách tưởng tượng.

Trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái tinh mang, Vân Mộng Chân gắt gao nhìn chằm chằm đối phương, nhưng là lập tức liền phân biệt ra được đối phương thân phận!

Yến Bắc Thần!

Cứ việc đối phương biến ảo dung mạo thậm chí là khí tức, đã lại nhìn không ra nửa điểm bản thân vết tích, nhưng này tất cả đối với đã nhận chủ Côn Ngô Kiếm đến, tuy nhiên cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Thần kiếm hộ chủ!

Côn Ngô Thần Kiếm bản thân thì có linh, khi nó cảm thụ được gặp nguy hiểm thời điểm, liền sẽ tự phát hộ chủ.

Mặc dù rơi vào Vân Mộng Chân trên tay, hơn nữa cũng phi thường thân cận Vân Mộng Chân khí tức, thật là quy về kết quả, đối với Côn Ngô Kiếm đến, nó chỉ là bị tạm thời cấp cho Vân Mộng Chân, mà Bạch Nhạc mới là nó bây giờ chân chính chủ nhân.

Dưới tình huống như vậy, một khi Bạch Nhạc gặp nạn, nó tự nhiên liền không hề bị Vân Mộng Chân khống chế, trực tiếp phản hồi hộ chủ!

Trong tích tắc, dung nhập trong óc Côn Ngô Kiếm, nhất thời lộ ra lau một cái khủng bố kiếm ý, trực tiếp bảo vệ Bạch Nhạc thần hồn , mặc cho Bạch Long thần hồn công kích như thế nào khủng bố, cũng không cách nào nữa lay động Bạch Nhạc thần hồn.

"Yến Bắc Thần!"

Nhận ra Yến Bắc Thần thân phận, Vân Mộng Chân quả thực khí nghiến răng nghiến lợi.

Tên khốn này trước đó miệng đầy đồ tám đạo, cái gì Trần Minh Dương, Bách Sự Thông, nói chắc như đinh đóng cột, nhưng trên thực tế, lại căn bản chính là tại quỷ kéo.

Trách không được còn muốn cố ý giải thích một chút cái gì lệnh bài là từ Yến Bắc Thần trên người đoạt lại.

Lệnh bài kia, bản thân liền là Yến Bắc Thần chém giết Mâu Kình Thần có được có được hay không? !

". . ."

Mặc dù bị Côn Ngô Thần Kiếm cứu một mạng, nhưng hôm nay chứng kiến Vân Mộng Chân thần tình, Bạch Nhạc lại vẫn như cũ có một loại muốn chết kích động.

"Gào!"

Trong miệng lần nữa phát sinh một tiếng rồng gầm, cái kia Bạch Long đột nhiên lần nữa hướng về Bạch Nhạc tấn công mà đến.

Nhưng mà, cũng cơ hồ là tại đồng thời, trên bầu trời ánh trăng chợt ảm đạm xuống.

Nửa đêm đã qua, trăng tròn hiệu quả cũng tiêu tán theo.

Phát sinh một tiếng kêu rên, trong tích tắc, bám vào tại Bạch Giao trên người chân long chi hồn liền phảng phất chịu đến một cổ lực lượng thần bí dẫn dắt, mạnh mẽ bị đuổi ra ngoài, trực tiếp rơi hồi trong đầm nước.

Thời kỳ thượng cổ cũng đã vẫn lạc Bạch Long, bây giờ còn lại vẻn vẹn

chỉ là một luồng thần hồn mà thôi, chỉ có dựa vào đàm thủy, nó mới có thể một mực tồn tại xuống dưới.

Mỗi lần đêm trăng tròn nửa đêm, nó mới có thể mượn Nguyệt Hoa Chi Lực hiện thân, có thể chỉ cần vừa qua nửa đêm, liền không cách nào nữa dừng lại ở đàm thủy ở ngoài.

Khôi phục ý thức Bạch Giao, nhận thấy được Bạch Long thần hồn ly khai, nhất thời liền như là bị đạp cái đuôi mèo, nhất thời liền nhảy dựng lên.

Trước đó nó tại Vân Mộng Chân trên tay cũng đã chậm giảm nhiều, nếu không phải là có chân long chi hồn phụ thể, nơi nào còn dám trở lại trêu chọc Vân Mộng Chân.

Bây giờ mắt thấy tình thế không đúng, nó phản ứng đầu tiên chính là trốn hồi trong đầm nước, chỉ có ở nơi đó, nó mới có thể tiếp tục đạt được chân long chi hồn che chở.

Vô luận như thế nào, giờ khắc này, Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc trong lòng cũng cũng không khỏi nhỏ bé khẽ thở phào một cái.

Chí ít nguy hiểm đúng là vẫn còn vượt qua.

Chỉ là, theo Bạch Giao thoát đi, toàn bộ trên trận nhất thời liền có vẻ vô cùng lúng túng.

Dưới ánh trăng, Bạch Nhạc có chút phẫn nộ sờ mũi một cái, khóe miệng lộ ra một nụ cười khổ, trong lúc nhất thời lại cũng không biết nên nói cái gì tới biện giải.

Từ nửa đêm đã tới bắt đầu, cứ như vậy ngắn ngủi một khắc đồng hồ thời gian, hắn trước sau kinh lịch nhiều ít nguy hiểm, tao ngộ nhiều ít lúng túng, quả thực đã khó có thể dùng ngôn ngữ để miêu tả.

Bết bát nhất là, bây giờ Bạch Long uy hiếp là giải trừ, nhưng hắn chính mình nguy hiểm cũng không có kết thúc.

Nếu như không bại lộ Yến Bắc Thần thân phận, Vân Mộng Chân tất nhiên sẽ cảm kích hắn cứu giúp chi ân, nhưng hôm nay, tình huống khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

"Nếu như ta. . . Ta cũng không biết đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, ngươi tin không?"

Vẻ mặt thành khẩn nhìn Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, trầm giọng hỏi, "Yến Bắc Thần, ngươi rốt cuộc ai?"

Ngươi rốt cuộc ai!

Đây đã là hôm nay Vân Mộng Chân lần thứ hai hỏi hắn, có thể Bạch Nhạc lại như cũ vô pháp hồi đáp, chỉ có thể tiếp tục giả vờ ngây ngốc.

Giang tay ra, Bạch Nhạc bình tĩnh nói, "Ngươi không phải đã, ta chính là Yến Bắc Thần."

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc khuôn mặt liền lần nữa thay đổi hồi Yến Bắc Thần dáng dấp.

"Ngươi biết, ta hỏi không phải cái này."

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, Vân Mộng Chân trầm giọng mở miệng nói.

Nàng đương nhiên biết đối phương là Yến Bắc Thần, thật là. . . Yến Bắc

Thần là ai?

Trước đó, nàng chưa từng có làm quá dạng này liên tưởng, nhưng hôm nay, lại không phải do nàng không nghĩ ngợi thêm.

Nếu như đối phương thật chỉ là Yến Bắc Thần, như vậy từ vừa mới bắt đầu, liền căn bản không có lý do tới cứu mình, càng không thể nào tại bản thân đã lực kiệt thụ thương tình huống dưới, cố ý cải biến thân phận xuất hiện lần nữa, thậm chí tại trong lúc nguy cấp tống xuất Quảng Hàn Thiên Cung lệnh bài thân phận.

Đây hết thảy đều có vẻ quá khác thường.

Sự tình xảy ra khác thường là vì yêu!

Tại Vân Mộng Chân tâm, phảng phất trong nháy mắt liền xuất hiện một bóng người tử, chỉ là kết quả này, nhưng là nàng mặc dù đến thời khắc này, vẫn như cũ không dám đi tin tưởng, cũng không muốn đi tin tưởng.

Rất nhiều manh mối, nguyên bản căn bản liên tưởng không đến một chỗ, có thể lúc này lại phảng phất đều hòa làm một, hình thành một cái rõ ràng chỉ hướng!

Cứ như vậy lẳng lặng đứng ở Yến Bắc Thần trước mặt, Vân Mộng Chân chăm chú nhìn đối phương con mắt, tựa hồ muốn từ đó tính ra một đáp án.

Giờ khắc này, nhìn Vân Mộng Chân ánh mắt, Bạch Nhạc tâm phảng phất đều muốn hòa tan.

Trong chớp nhoáng này, hắn là thật có một loại muốn nói cho Vân Mộng Chân tất cả kích động.

Nhưng này tất cả, lại y nguyên vẫn là bị hắn ngạnh sinh sinh đè xuống

tới.

Vân Mộng Chân có thể suy đoán, nhưng hắn vẫn không thể thừa nhận.

Bởi vì kết quả kia, quá mức nặng nề. . . Đối với Vân Mộng Chân cũng quá mức tàn nhẫn.

Nói cho hắn biết mình chính là Bạch Nhạc, tới nơi này chính là vì cứu nàng sao?

Lời này dễ dàng, tuy nhiên lại có nghĩa là muốn vứt cho Vân Mộng Chân hơn một vấn đề khó khăn không nhỏ?

Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Ma Quân truyền nhân ở giữa, vốn là không chết không thôi quan hệ thù địch, đây không phải là một nhân ý chí có khả năng cải biến, một khi thiêu phá tầng này cửa sổ, chính là đang ép Vân Mộng Chân làm ra lựa chọn!

Tại hắn cùng Đạo Lăng Thiên Tông ở giữa làm ra lựa chọn, tại ái tình cùng tín ngưỡng ở giữa làm ra lựa chọn.

Bạch Nhạc không đành lòng để cho Vân Mộng Chân làm dạng này lựa chọn.

Có thể cuối cùng sẽ có một ngày, tầng này cửa sổ nhất định sẽ bị thiêu phá, có thể cái kia cũng không phải là hiện tại. . . Không phải là hắn còn không có năng lực bảo hộ nàng, thay nàng gánh chịu phần này thống khổ thời điểm.

"Nếu như ngươi không muốn giết ta, vậy thì tránh ra đường đi."

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc sắc mặt đã triệt để khôi phục lại bình tĩnh, hời hợt mở miệng nói, "Ta là ai, với ngươi không quan hệ! Cứu ngươi, tự nhiên có ta nguyên nhân, nhưng ngươi không cần thiết biết."

". . ."

Nhìn Yến Bắc Thần đạm mạc dáng vẻ, Vân Mộng Chân vốn là muốn, nhưng cũng không khỏi lần nữa vây lại tâm.

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc cũng không có lại theo Vân Mộng Chân ý tứ, liền bình tĩnh như vậy từ bên người nàng đi tới.

"Yến Bắc Thần. . . Ngươi cứu ta một lần, ta tha cho ngươi một mạng, chúng ta huề nhau! Sau này lại gặp nhau, chính là cừu địch. . . Ta sẽ không lại đối ngươi hạ thủ lưu tình!"

Nhìn Yến Bắc Thần rời đi bóng lưng, Vân Mộng Chân gắt gao cắn môi, lạnh giọng gọi ra.

Dưới chân hơi chậm lại, Bạch Nhạc yên lặng chốc lát, nhưng lại cuối cùng không quay đầu lại.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 538: Vân Hải Tiên Kiều

Cước bộ có chút nặng nề, Bạch Nhạc chính mình cũng nói không ra lúc này là một loại thế nào tâm tình.

Lúc rời đi sau khi, Bạch Nhạc vẫn là mang đi Côn Ngô Kiếm, cũng không phải là hắn không nỡ, mà là thực sự tìm không được một cái thích hợp lý do.

Quả thật, hắn có thể cảm giác được, có thể Vân Mộng Chân trong lòng là có một chút suy đoán, nhưng cũng đúng là như vậy, hắn mới càng phát không thể làm ra bất luận cái gì vượt khuôn sự tình, bằng không quả thực liền chờ thế là không đánh đã khai.

Chỉ là, lần này tương phùng, nhưng cũng tựa hồ thoáng cởi ra một ít Bạch Nhạc khúc mắc.

Trước đó, bại lộ thân phận bị Vân Mộng Chân phát hiện, một mực là tâm hắn ma.

Nhưng hôm nay lại hồi quay đầu đi xem, lại phát hiện, có thể cũng không như trong tưởng tượng như vậy hỏng bét.

Tương lai. . . Hết thảy đều hội tốt.

...

Bắc Đẩu sơn.

Hải vân ở giữa, một luồng thần hồn chậm rãi từ trong mây mù bay ra, rơi vào trước mặt lão giả, thân hình cũng dần dần rõ ràng, nhất thời quỳ gối trước mặt lão giả, quy củ dập đầu ba cái.

Nhìn Vệ Phạn Dạ cái kia dần dần rõ ràng thân ảnh, Bắc Đẩu lão tổ thở dài một tiếng, nhẹ giọng nói, "Đứa ngốc, đứng lên đi!"

"Đa tạ lão tổ cứu giúp chi ân, đệ tử suốt đời khó quên!"

Chậm rãi đứng dậy, Vệ Phạn Dạ lần nữa khấu tạ nói.

"Thất Tinh Tỏa Hồn Trận mặc dù bảo vệ được ngươi thần hồn, có thể thân thể ngươi lại đúng là vẫn còn hủy! Kể từ hôm nay, ta đem đem ngươi đầu nhập hải vân, lấy hoa sen tiên bảy sắc, vì ngươi trọng tố thân thể! Trong thời gian này, vô luận có nhiều thống khổ, ngươi cũng nhất định phải cam đoan thần niệm không tiêu tan, bằng không chính là tiên phật lâm thế, cũng lại cứu ngươi khó lường."

Nhìn Vệ Phạn Dạ, Bắc Đẩu lão tổ chậm rãi dặn dò.

Hoa sen tiên bảy sắc bản thân liền là chí bảo, tại đây hải vân ở giữa, đã sinh trưởng mấy nghìn năm lâu, toàn bộ Bắc Đẩu Tinh Cung cũng cũng chỉ có một buội này!

Cũng chỉ có bực này chí bảo, mới năng lực Vệ Phạn Dạ trọng tố thân thể, để cho hắn giành lấy cuộc sống mới.

Phần ân tình này, cho là thật có thể nói là ân trọng như sơn.

Khom người lại bái, Vệ Phạn Dạ liền vội vàng gật đầu đáp ứng.

"Còn có, ngươi còn có thể nhớ kỹ, Quảng Hàn Thiên Cung bên trong phát sinh cái gì, là ai giết ngươi?" Lông mày nhíu lại, Bắc Đẩu lão tổ lần nữa trầm giọng hỏi.

". . . Là Yến Bắc Thần, không đúng. . . Dường như không đúng, là bạch. . . Không, chính là Yến Bắc Thần!" Bị hỏi cái này, Vệ Phạn Dạ nhất thời

hỗn loạn tưng bừng, có chút nói năng lộn xộn nói rằng.

Thân thể bị hủy, về Quảng Hàn Thiên Cung bên trong ký ức, tựa hồ cũng đều đã bị đánh thành mảnh vụn, căn bản không nhớ rõ.

Hắn mơ hồ nhớ kỹ tựa hồ là Yến Bắc Thần, nhưng lại lại có chút không đúng, rốt cuộc nơi nào xảy ra vấn đề, bây giờ hắn đã căn bản nghĩ không ra, chỉ cần càng nhiều muốn, thần hồn liền sẽ đau đớn kịch liệt.

"Yến Bắc Thần sao?" Con mắt hơi hơi nheo lại, Bắc Đẩu lão tổ lắc đầu, nhưng cũng không tiếp tục hỏi nhiều.

Bây giờ Vệ Phạn Dạ loại trạng thái này, là hắn đã sớm đã đoán được, tự nhiên không có gì có thể ngoài ý muốn.

Trên thực tế, hắn nhắc tới toàn bộ, chính là muốn để cho Vệ Phạn Dạ trong đầu giữ lại toàn bộ niệm tưởng, kể từ đó, tại trọng tố thân thể trong quá trình, những ký ức này mảnh vụn cũng hồi một lần nữa tụ lại, đợi được Vệ Phạn Dạ chân chính khôi phục lại thời điểm, thì có khả năng rất lớn có thể đem cái này một phần trí nhớ khôi phục lại.

Vệ Phạn Dạ chết, bản thân liền có vẻ rất kỳ quặc, đưa cái này câu đố cởi ra, có thể là có thể đoán được Nguyệt Lâm Tiên ý đồ.

Đơn thuần thần hồn rốt cục vẫn phải quá yếu ớt, nói không có nói mấy câu, Vệ Phạn Dạ cũng đã có chút không nhịn được, cổ tay khẽ đảo, nhất thời có một cổ nhu hòa chi lực chậm rãi đem Vệ Phạn Dạ nâng lên đến, một lần nữa đưa vào trong mây!

Đầu ngón tay một điểm, trong mây đột nhiên lộ ra một đạo thất thải hà quang, đem Vệ Phạn Dạ bao vây đi vào.

... . . .

"Trên đời này không có không lọt gió tường. . . Yến Bắc Thần, ngươi đến tột cùng vẫn là ai, ta nhất định sẽ tra rõ ràng!"

Nắm chặt quả đấm, Vân Mộng Chân nhẹ giọng lẩm bẩm.

Để cho chạy Yến Bắc Thần, không chỉ có riêng là vì cái gọi là ân cứu mạng, Vân Mộng Chân bản thân thì không phải là loại kia cổ hủ người, dù là thật muốn hoàn lại ân cứu mạng, chí ít cũng sẽ trước đem Côn Ngô Kiếm mạnh mẽ đoạt lại.

Cũng không biết vì sao, đối mặt Yến Bắc Thần thời điểm, Vân Mộng Chân nhưng trong lòng tổng hội sinh ra một loại hết sức quen thuộc cảm giác.

Trực giác nói cho hắn biết, Yến Bắc Thần tất nhiên là một cái nàng rất tinh tường người, nếu như loại tình huống này chính mình tùy tiện hạ sát thủ, có thể kết quả hội làm mình thương tiếc trọn đời.

Có một số việc, không có chứng cứ, nàng không dám nghĩ quá sâu!

Hít sâu một hơi, đem những ý niệm này lần nữa đè xuống đến, Vân Mộng Chân cuối cùng liếc mắt nhìn thủy đàm vị trí, thẳng phi thân lên, tiếp tục hướng bồn địa bên ngoài bay đi.

Nhất thời tham niệm, lại làm cho nàng suýt nữa vạn kiếp bất phục!

Điều này cũng làm cho nàng lần nữa tỉnh táo lại, Quảng Hàn Thiên Cung loại này thượng cổ đại phái, dù là chỉ còn một cái di tích, cũng không thể khinh thường chút nào.

Đương nhiên, chính nàng cũng minh bạch, sở dĩ sẽ như vậy liều lĩnh, nguyên nhân rất lớn, hay là bởi vì trong lòng nàng quá lo lắng.

Hôm nay thiên hạ thế cục đối với nàng, đối với Đạo Lăng Thiên Tông

thực sự quá bất lợi.

Gấp gáp thì sinh loạn!

Cái này bản thân liền là rất không tốt sự tình, nếu như không khống chế tốt tâm tính , đồng dạng nguy hiểm, có thể chẳng mấy chốc sẽ lần nữa phủ xuống, đến lúc đó, chỉ sợ khả năng liền chưa chắc có may mắn như vậy.

Vân Mộng Chân tốc độ rất nhanh, cũng không lâu lắm, liền thuận lợi ly khai mảnh này bồn địa.

Từ bồn địa đi ra, Vân Mộng Chân liền nhất thời phát hiện, phía trước đã không có đường, còn lại chỉ là một phiến vân hải.

Hải vân đối phương, thình lình đứng vững vàng một tòa tiên khí quanh quẩn Thiên cung.

Trong mây mù, tựa hồ có một cây cầu, câu thông chân trời, tốc hành Thiên cung.

Ở chỗ này, y nguyên vẫn là cấm phi hành, mà đi qua hải vân đến Thiên cung duy nhất phương thức, tựa hồ chính là trong mây cái kia một cây cầu!

Chỉ là cầu kia, rồi lại tựa hồ cũng không phải chân thực, nếu như nói cứng, liền giống như là một loại xen vào hư huyễn cùng chân thực ở giữa tồn tại.

Mặc dù không có gì chỉ dẫn, thế nhưng Vân Mộng Chân nhưng trong lòng cũng mơ hồ minh bạch, hải vân bên trong cái này một cây cầu, phải là Quảng Hàn Thiên Cung cuối cùng khảo nghiệm.

... . . .

Cùng Vân Mộng Chân khác biệt, Bạch Nhạc cũng không có trước tiên ly khai bồn địa.

Cái này cố nhiên có bản thân hắn thụ thương cần thời gian tới khôi phục nguyên nhân, có thể càng nhiều, lại hay là bởi vì Bạch Nhạc cũng không muốn nhanh như vậy, liền cùng Vân Mộng Chân lần nữa gặp mặt.

Hơn nữa, Bạch Nhạc thủy chung cho rằng, mảnh này bồn địa bên trong, vẫn như cũ còn cất giấu bí mật.

Tựa như trước đó này tòa đỉnh núi, như Vân Mộng Chân nhẹ nhàng như vậy bằng vào tu vi xông tới, tự nhiên là một loại biện pháp, nhưng lại cũng đã định trước lại bởi vậy mà mất đi cảm ngộ sơn thế cơ hội.

Đồng dạng, mảnh này bồn địa bên trong yêu thú triều chính là khảo nghiệm, có thể thu hoạch lại tựa hồ như còn không có chứng kiến.

Vân Mộng Chân cho rằng đầu kia Bạch Giao chính là cần phải thu được thu hoạch, cho nên nỗ lực chém giết Bạch Giao, nhưng hôm nay xem ra, nhưng cũng hiển nhiên là đoán sai phương hướng.

Suy tư hồi lâu, Bạch Nhạc vẫn như cũ cho rằng, vấn đề khả năng vẫn còn đang cái này Bạch Giao ẩn thân trong đầm nước.

Chỉ cần không ở đêm trăng tròn, tiếp cận thủy đàm cần phải cũng sẽ không có quá lớn nguy hiểm, thậm chí ngược lại có thể sẽ có thu hoạch ngoài ý muốn.

Bất quá, trước đó, hắn trước hết đem thương thế khôi phục lại mới được. Thấy rõ thoải mái liền đến (đỉnh điểm võng o)

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 539: Đàm Băng Hoa

Thương thế khôi phục rất thuận lợi, cứ việc trước đây nhìn cố gắng thảm, nhưng trên thực tế, cũng không có cái gì chân chính vết thương trí mệnh, còn có Thông Thiên Ma Thể cường hãn, ngắn ngủi ba ngày thời gian, Bạch Nhạc cũng đã triệt để khôi phục lại.

Thoáng thích ứng một chút, Bạch Nhạc rất nhanh liền tìm về Bạch Giao ẩn thân cái đầm nước kia vị trí.

Bất quá lần này, Bạch Nhạc là thừa dịp ban ngày qua đây.

Thủy đàm cũng không lớn, tối đa cũng bất quá chỉ là rộng vài chục thước, đàm thủy nhìn phi thường trong suốt, chỉ là nhưng cũng nhìn ra, nước rất sâu, liếc mắt nhìn không thấy.

Bồn địa bên trong cho dù là đến bây giờ, thật cũng vẫn như cũ có rất nhiều yêu thú, có thể cô đơn tại thủy đàm xung quanh, lại căn bản không có nửa con yêu thú cái bóng.

Bất quá, muốn cũng có thể minh bạch, có Giao Long lui tới địa phương, hắn yêu thú nơi nào còn có gan này đơn giản đặt chân.

Cúi người, Bạch Nhạc đưa tay thò vào trong nước thử một chút, đàm thủy lạnh vô cùng, phảng phất liền cùng trước đó Hàn Đàm hồ rất tương tự.

Thoáng do dự một chút, Bạch Nhạc liền trực tiếp thả người nhảy vào trong đầm nước.

Đàm thủy mặc dù lạnh vô cùng, có thể đã có trước đó kinh nghiệm, Bạch Nhạc cũng tịnh không quá sợ hãi, bây giờ lại là ban ngày, Bạch Nhạc tự

tin tức chính là thật có gì ngoài ý muốn, bằng vào Côn Ngô Kiếm, trực tiếp cũng có thể ung dung thoát thân.

Dù sao, chân long chi hồn không có khả năng thủy chung thức tỉnh lấy, chỉ bằng cái kia một cái Bạch Giao, mang đến uy hiếp, xa còn chưa tới để cho Bạch Nhạc không dám đụng vào cấp độ.

Nhảy vào trong đầm, Bạch Nhạc liền dưới đường đi lặn, chân chính lén vào bên trong, mới có thể phát hiện, đầm miệng mặc dù rất nhỏ, có thể dưới nước phạm vi lại phi thường lớn, hơn nữa so với trước đó trong dự tính càng sâu nhiều.

Cho dù là hướng thiếu phỏng chừng, Bạch Nhạc đoạn đường này cũng chí ít lặn xuống bảy, tám trăm mét, lúc này mới rốt cục rơi vào đàm.

Xa xa, Bạch Nhạc liền thấy cuộn lại thân thể nằm tại đàm Bạch Giao.

Chỉ là bây giờ Bạch Giao lại hiển nhiên là đang ngủ say, cho dù là Bạch Nhạc đến, cũng không có thể thức tỉnh Bạch Giao.

Sâu như vậy thủy, ánh sáng Cực Ám, cho dù là lấy Bạch Nhạc năng lực, cũng chỉ có thể mờ nhạt chứng kiến một thứ đại khái.

Cẩn thận từng li từng tí hướng về Bạch Giao vị trí chỗ ở ngang nhiên xông qua, Bạch Nhạc lúc này mới nhìn thấy, ngay tại Bạch Giao dưới thân thể, kết một đóa băng hoa, cho dù là tại đây hắc ám đàm, cũng vẫn như cũ có vẻ phi thường dễ thấy.

Cứ việc còn cách một khoảng cách, có thể Bạch Nhạc lại như cũ có thể cảm thụ được cái kia một đóa băng hoa phía trên ẩn chứa linh vận, phảng phất chỉ cần tại đây băng hoa xung quanh, trong cơ thể linh lực tốc độ vận hành liền muốn nhanh nhiều.

Hơn nữa, Bạch Nhạc ẩn nhiên có một loại cảm giác, vũng nước này sở dĩ

như vậy lạnh vô cùng, căn nguyên chỉ sợ cũng tại đây một đóa băng hoa phía trên.

Muốn nói bảo bối, đóa này băng hoa sợ rằng mới là chân chính trân quý nhất bảo bối.

Điều này Bạch Giao sở dĩ một mực ngốc tại chỗ này, trừ phụ trách thủ hộ khảo nghiệm Quảng Hàn Thiên Cung đệ tử bên ngoài, chỉ sợ cũng cũng là đang thủ hộ đóa này băng hoa.

Ý niệm trong đầu hơi hơi nhất chuyển, Bạch Nhạc mắc đi cầu biết đến, đóa này băng hoa, sợ rằng mới là nơi đây dành cho đệ tử khen thưởng.

Đương nhiên, muốn vào tay đóa này băng hoa, cũng tất phải vô cùng nguy hiểm.

Dù sao, tại bồn địa bên trong, chỉ cần tách ra đêm trăng tròn, thật, là rất khó gặp phải này Bạch Giao, nếu như chỉ là vì đi qua bồn địa, chỉ cần đối mặt bên ngoài những cái kia bình thường yêu thú liền đủ đủ.

Có thể giả sử muốn có được đóa này băng hoa, nhất định phải đối mặt Bạch Giao công kích.

Đóa này băng hoa mặc dù mê người, có thể muốn có được muốn đối mặt nguy hiểm cũng đồng dạng cực kỳ hoảng sợ.

Mặc dù không đề cập tới giấu ở cái này trong đầm nước chân long chi hồn, cho dù là Bạch Giao bản thân, cũng đã có Tinh Hải Cảnh thực lực kinh khủng, dù cho là Vân Mộng Chân, đang không có Côn Ngô Kiếm tình huống dưới, vẫn tại Bạch Giao trên người chịu thiệt, liền chớ đừng nói chi là là người khác.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc lại không khỏi nghĩ lên khối kia Quảng Hàn Thiên Cung lệnh bài thân phận.

Dựa theo chân long chi hồn nói tới quy tắc tới phỏng đoán, giả sử có lệnh lá bài nơi tay, có thể tương đối liền muốn ung dung nhiều.

Chỉ tiếc, trước đây đối mặt chân long chi hồn uy hiếp, Bạch Nhạc nhưng là đã đem lệnh bài thân phận đưa cho Vân Mộng Chân, hiển nhiên cuối cùng Vân Mộng cuối cùng không có đem nó trả lại ý tứ.

Kể từ đó, Bạch Nhạc nhất thời liền có chút do dự.

Tại nguyên chỗ tỉ mỉ quan sát một hồi, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn không có thể chịu ở băng hoa mê hoặc, cẩn thận hướng về băng hoa đi qua.

Nhưng mà, cơ hồ là tại Bạch Nhạc đưa tay là có thể đến băng hoa trong khoảng cách, nguyên bản một mực ngủ say Bạch Giao tựa hồ cảm thụ được cái gì, đột nhiên mở mắt.

Trong tích tắc, chính là một hồi khủng bố áp lực hướng về Bạch Nhạc nghiền ép mà đến.

Tới mức này, Bạch Nhạc trong lòng cũng là đưa ngang một cái, căn bản không để ý tới Bạch Giao uy hiếp, đưa tay liền trực tiếp bắt được băng hoa phía trên.

Nhưng mà, để cho Bạch Nhạc vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới là, hầu như ngay tại tay hắn đụng tới băng hoa trong nháy mắt, cái kia một đóa băng hoa chợt nở rộ, lộ ra một cổ khủng bố hàn ý, lấy một loại tốc độ kinh khủng, hướng về xung quanh lan tràn!

Ngắn ngủi trong khoảnh khắc, toàn bộ đàm phảng phất đều đã bị cái này nở rộ băng hoa chiếm giữ, hơn nữa, cái này băng hoa cũng không chỉ ghim hắn, kể cả đàm Bạch Giao đã bị bao phủ tiến đến, trực tiếp vây ở đóa này thật lớn băng hoa bên trong.

Rống!

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, cái kia Bạch Giao đột nhiên phát sinh một tiếng rống giận rung trời, xung quanh đàm thủy trong nháy mắt hóa thành một trận mạch nước ngầm, hướng về Bạch Nhạc đánh thẳng tới.

Căn bản không kịp nghĩ nhiều, cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền trực tiếp đem Côn Ngô Kiếm tế xuất tới!

Nguyên bổn đã dự định đánh về phía Bạch Nhạc Bạch Giao, khi nhìn đến Côn Ngô Kiếm trong nháy mắt, thân thể đột nhiên co rụt lại, nhưng là ngạnh sinh sinh đem đã vươn ra móng vuốt lùi về.

Thanh kiếm này, xác thực cho nó lưu lại cực đại bóng ma trong lòng!

Nguyên bản nó đối mặt Vân Mộng Chân thời điểm, vẫn là thành thạo, thậm chí còn có một loại mèo đùa chuột khoái ý, có thể cũng là bởi vì như thế một thanh kiếm, lại nhất thời để cho tình thế nghịch chuyển qua đây, cho dù là trên người nó cái kia cứng cỏi lân phiến, vậy mà cũng căn bản đỡ không được sắc bén kia kiếm phong.

Đương nhiên, người trước mặt này thực lực, tựa hồ là kém xa nữ nhân kia.

Có ở Bạch Giao xem ra, hai người kia vốn chính là một người, tất nhiên tiểu tử này đến, cái kia khủng bố nữ nhân cũng khó nói ngay tại xung quanh.

Nghĩ vậy, Bạch Giao nhất thời liền cảnh giác, lại cẩn thận quan sát một chút xung quanh, không thấy Vân Mộng Chân cái bóng, lúc này mới thoáng yên tâm một ít.

"Gào!"

Trừng lấy Bạch Nhạc, Bạch Giao trong miệng lần nữa phát sinh gầm lên giận dữ, ý uy hiếp, rõ ràng.

Chứng kiến Bạch Giao không có lập tức nhào tới, Bạch Nhạc cũng đồng dạng thở phào một hơi, chớ nhìn hắn có Côn Ngô Kiếm nơi tay, có ở loại này bị băng hoa vây khốn tình huống dưới, nếu như Bạch Giao thật nhào tới, hắn thật đúng là đỡ không được.

"Ta. . . Ngô!"

Bạch Nhạc mở liền muốn cùng Bạch Giao nói chút gì, chỉ là mới một tấm miệng, đàm thủy liền trực tiếp thổi vào, cái gì đều không thể nói ra đến, liền trước rót một miệng lớn thủy, hơn nữa vũng nước này lạnh vô cùng, rơi vào trong bụng, nhất thời để cho Bạch Nhạc từ sinh lòng ra một loại băng hàn cảm giác.

Chứng kiến Bạch Nhạc bị rót một hơi thở, cái kia Bạch Giao nhưng là nhất thời hài lòng lắc lư lấy đuôi, nghiễm nhiên một bộ cười trên nỗi đau của người khác dáng vẻ, một tấm miệng lại rống một tiếng.

". . ."

Mặc dù nghe không hiểu Bạch Giao tiếng kêu, Bạch Nhạc cũng có thể nhìn ra được, hiển nhiên mình là bị Bạch Giao cười nhạo, quả thực có một loại bị chửi lại không thể hoàn thủ phiền muộn cảm giác.

Chỉ là, bởi vậy nhưng cũng nhìn ra được, thật này Bạch Giao linh trí cũng không tính rất cao, hơn nữa, bởi vì một mực vây ở chỗ này nguyên nhân, ngược lại có vẻ hơi ngây thơ, giống như là một cái bảy tám tuổi hài tử.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 540: Chúng sinh đều có linh

Xung quanh băng hoa vẫn còn ở không ngừng nở rộ, toàn bộ đàm không gian đều đã bị triệt để phong kín, bây giờ coi như là Bạch Nhạc muốn trốn cũng đã trốn không thoát.

Bất quá, xung quanh thủy cũng bị đông lại, chẳng mấy chốc, ngược lại cũng hình thành một cái không gian, mặc dù xung quanh thủy còn không có triệt để tiêu thất, bất quá, ngược lại cũng đã không lớn ảnh hưởng.

"Bạch Long, ngươi xem, ta không có mang cái kia hung nữ nhân cùng đi, đối ngươi không có ác ý gì."

Xòe bàn tay ra, Bạch Nhạc vừa mở miệng liền trực tiếp trước tiên đem Vân Mộng Chân bán, một bộ muốn cùng Vân Mộng Chân phân rõ giới hạn dáng vẻ.

Bất quá, hung nữ nhân. . . Tiếng xưng hô này, nếu như bị Vân Mộng Chân nghe được, sợ là cần phải xé miệng hắn không thể.

"Gào!"

Rống một tiếng, Bạch Giao thân thể theo lắc lắc, trong mắt lộ ra một tia khinh thường chi ý, tựa hồ lại, nó căn bản không sợ cái kia hung nữ nhân.

Bất quá, chứng kiến Bạch Giao dạng này biểu hiện, Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng đồng dạng thở phào một cái.

Hắn sợ nhất chính là đối phương trực tiếp nhào tới công kích, đối với

loại này đã có linh trí tồn tại, chỉ cần nguyện ý giao lưu, như vậy sự tình liền muốn dễ xử lý nhiều.

"Ta đương nhiên biết ngươi không sợ nàng, ngươi xem, thanh kiếm này bây giờ tại trên tay ta, coi như gặp lại, cái kia hung nữ nhân không có nó, cũng đánh không lại ngươi có đúng hay không?"

Chỉ mình trong tay Côn Ngô Kiếm, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

"Gào!"

Đắc ý rống một tiếng, Bạch Giao gật đầu ý bảo không sai.

"Ngươi thủ tại chỗ này, phải là vì thủ hộ đóa này băng hoa a?" Nhiễu một vòng, Bạch Nhạc rốt cục vòng trở về, hỏi dò.

Nhắc tới băng hoa, Bạch Giao hiển nhiên là có chút não, hướng về Bạch Nhạc phất phất móng vuốt, tỏ vẻ uy hiếp.

"Cái này một đóa băng hoa, bản thân liền là lưu cho Quảng Hàn Thiên Cung đi qua khảo nghiệm đệ tử có đúng hay không? Ngươi mặc dù canh giữ ở cái này, nhưng cũng không thể nuốt trọn nó." Chỉ vào xung quanh, Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

"Gào!"

Đối với điểm này, Bạch Giao cũng đồng dạng không có giấu giếm, trên thực tế, gia hỏa cũng căn bản sẽ không dối.

"Đúng a, ta chính là Quảng Hàn Thiên Cung đệ tử a, hơn nữa đã đi qua khảo nghiệm, ít ngày trước ngươi không phải tận mắt thấy sao?" Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

Duỗi duỗi móng vuốt, Bạch Giao mặt coi thường lắc đầu.

"Ngươi là lệnh bài thân phận sao? Ngươi cũng chứng kiến, mặc dù ta cho cái kia hung nữ nhân, nhưng này vốn chính là ta à, có đúng hay không?"

Nghe thế, Bạch Giao cũng không khỏi hơi hơi nghiêng đi cái đầu, lộ ra một tia chần chờ.

Chuyện khi trước, nó là tận mắt thấy, cái kia Quảng Hàn Thiên Cung lệnh bài, thật là Bạch Nhạc!

Đương nhiên , dựa theo Quảng Hàn Thiên Cung quy củ, chỉ có kiềm giữ lệnh bài mới xem như Quảng Hàn Thiên Cung đệ tử, nhưng này bên trong nhưng là lưu lại chỗ trống , lệnh bài là Bạch Nhạc, dù là bị đưa cho người khác, có thể chỉ cần nó nguyện ý, tự nhiên cũng đồng dạng đã có thể đem Bạch Nhạc xem như là Quảng Hàn Thiên Cung đệ tử.

Nhìn ra Bạch Giao do dự, Bạch Nhạc lần nữa lấy cớ đầu độc nói, "Bạch Long, lẽ nào ngươi không muốn đi xem một chút sao? Chỉ cần ta lấy đi băng hoa, ngươi sứ mệnh cũng liền hoàn thành, không có cần thiết lại một mực ở lại chỗ này."

"Ta có thể mang ngươi cùng rời đi nơi đây, đi thế giới bên ngoài chơi."

"Gào!"

Nghe thế, Bạch Giao rốt cục tâm động.

Một khi có linh trí, tự nhiên thì sẽ sinh ra cường liệt hiếu kỳ, cũng càng không chịu cô đơn!

Cố thủ tại đây một cái đầm nước bên trong, xác thực quá buồn chán.

Bạch Nhạc dẫn nó đi ra ngoài chơi, nhất thời liền để nó tâm động.

Do dự một chút, Bạch Giao tựa hồ nghĩ đến cái gì, có chút sợ hãi, yếu ớt rống một tiếng.

Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc liền hiểu được, hỏi dò, "Ngươi là. . . Đêm hôm đó xuất hiện qua chân long chi hồn?"

Gật đầu, Bạch Giao phất phất móng vuốt, mặc dù so sánh lại hoa loạn thất bát tao, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là minh bạch nó ý tứ.

Bạch Giao thủ tại chỗ này, muốn rời khỏi, nhất định phải được chân long chi hồn đồng ý, bằng không nó căn bản không dám rời đi.

"Ta làm như thế nào đánh thức nó?"

Ngẫm lại, Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

Mặc dù đánh thức chân long chi hồn tất phải vô cùng nguy hiểm, nhưng hiển nhiên nguy hiểm cùng thu hoạch là thành có quan hệ trực tiếp, thảng nếu thật có thể đem Bạch Giao mang ra Quảng Hàn Thiên Cung, cho dù là muốn mạo hiểm một lần, đối với Bạch Nhạc tới cũng tuyệt đối là đáng giá.

"Không cần, bản tôn ở nơi này!"

Cơ hồ là Bạch Nhạc mở miệng đồng thời, băng hoa bên cạnh, liền nhất thời hiện ra Bạch Long hư ảnh.

Ở chỗ này, Bạch Nhạc liền xem càng rõ ràng, Bạch Long thật là hoàn toàn lấy thần hồn trạng thái mà sống sót.

"Vãn bối Bạch Nhạc, bái kiến tiền bối!"

Hơi hơi khom người, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói.

"Tử, ngươi lại vẫn dám tới nơi này, cho là thật không sợ chết sao?"

Âm u nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Bạch Long lành lạnh mở miệng nói.

"Sợ, đương nhiên sợ!"

Cũng không có bị Bạch Long hù được, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói, "Chúng sinh có Linh giả, nào có không sợ chết? Có thể tu hành, tranh không phải là một đường cơ duyên sao? Ta không muốn tình nguyện bình thường, tự nhiên liền chỉ có mạo hiểm tới tranh một chuyến cơ duyên này."

"Chúng sinh có linh!"

Lặp lại một chút bốn chữ này, Bạch Long cũng không khỏi có chút thổn thức.

Từ thượng cổ thời đại tính từ, nó sớm đã không biết sống sót bao lâu, thấy qua nhân loại tu hành giả, càng là đếm không hết.

Nhưng khi đó, mặc dù có thể để nó ở lại Quảng Hàn Thiên Cung, cũng là bởi vì Quảng Hàn Tiên Tử một câu kia, chúng sinh có Linh giả, đều có thể tu hành, chúng sinh bình đẳng.

Quảng Hàn Tiên Tử cũng không có bởi vì nó không phải nhân loại, mà kỳ thị nó, ngược lại ở một mức độ rất lớn, trợ giúp nó tu hành, đối với nó đến, trên thực tế, cùng là Quảng Hàn Thiên Cung thủ hộ thần thú, chẳng, là Quảng Hàn Tiên Tử thủ hộ thần thú.

Chỉ tiếc, nó thiên tư hữu hạn, cuối cùng cũng vẫn không thể nào đuổi theo Quảng Hàn Tiên Tử cước bộ, bị ép ở lại chỗ này, theo tuế nguyệt trôi qua, rốt cục chỉ còn lại có cái này một luồng tàn hồn, dựa vào Hàn Đàm mà sinh tồn.

Tuế nguyệt quá dài dằng dặc, thế cho nên nó đã sớm cơ hồ không có tình cảm!

Chỉ có còn có thể để nó sở hữu động dung, cũng cũng chỉ còn lại có Bạch Giao cái này nó hậu duệ.

Mà giờ khắc này, nhìn Bạch Nhạc, liền phảng phất để nó lại nghĩ tới nó đi theo Quảng Hàn Tiên Tử tuế nguyệt.

Bạch Nhạc vừa mới lắc lư Bạch Giao, nó trên thực tế cũng đồng dạng nghe được. . . Đương nhiên, hắn cũng không Bạch Giao tốt như vậy lừa gạt, cũng không tin Bạch Nhạc thật cùng Vân Mộng Chân không có quan hệ, thế nhưng nó lại có thể phân biệt ra được, Bạch Nhạc cái này tới xác thực không có ác ý.

Quan trọng hơn là, Bạch Nhạc câu nói kia, cũng đồng dạng đả động nó.

Nó đã chỉ còn một luồng tàn hồn, chỉ có thể ở lại chỗ này, thật là Bạch Giao ở trong mắt nó, vẫn còn chỉ là một đứa bé, cũng không thể cũng một mực vây ở cái này trong hàn đàm a?

Mặc dù nó không thích Vân Mộng Chân, nhưng trong lòng cũng mơ hồ minh bạch, sợ rằng Vân Mộng Chân cũng không có lừa nó, ngày xưa Quảng Hàn Thiên Cung, sợ là thật đã không còn tồn tại.

Kể từ đó, thì càng không có đạo lý để cho Bạch Giao tiếp tục lưu lại nơi đây.

Theo trước mắt cái này tử cùng đi ra ngoài, nhìn một chút thế giới bên ngoài, đối với Bạch Giao đến, hoặc là mới là tốt hơn lựa chọn.

Mà hắn chính mình, thì sẽ tùy cái này Quảng Hàn Thiên Cung một chỗ sa đọa đi.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 541: Cực Hàn Băng Hoa

"Ngươi muốn lấy băng hoa, muốn dẫn nó đi, đều có thể, nhưng đầu tiên ngươi được chứng minh, ngươi có tư cách này."

Nhìn Bạch Nhạc, Bạch Long chậm rãi mở miệng nói, "Vật ấy tên là Cực Hàn Băng Hoa, kỳ hàn không gì sánh được, ta không cho phép ngươi thu, chỉ có thể làm tràng luyện hóa. . . Luyện hóa, ngươi liền có thể lấy đi, bằng không, liền không cần nhắc lại."

Đây là Bạch Nhạc lần đầu tiên biết cái này băng hoa tên, cho dù là tại Thông Thiên Ma Quân lưu lại trong truyền thừa, cũng căn bản không có về Cực Hàn Băng Hoa ghi chép, hiển nhiên bực này linh chủng, sợ rằng chỉ ở Quảng Hàn Thiên Cung mới có, ngoại giới sớm đã diệt tuyệt.

Bực này linh dược trân quý, quả thực đã khó có thể đánh giá.

Nếu là muốn thu, Bạch Nhạc còn có mấy phần lòng tin, cần phải để cho hắn tại chỗ luyện hóa, khả năng liền có một chuyện khác.

Bạch Nhạc cũng không có nỗ lực cùng Bạch Long cò kè mặc cả, trên thực tế, hắn cũng minh bạch, cái này sợ rằng bản thân liền là thu băng hoa quy tắc, mà không phải là Bạch Long cố ý làm khó dễ hắn.

"Tốt!"

Gật đầu, Bạch Nhạc lúc này liền đáp ứng.

"Vậy thì bắt đầu đi. . . Hắn điều kiện, chờ ngươi luyện hóa băng hoa lại không chậm!" Hờ hững liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Bạch Long thản nhiên nói.

Bạch Nhạc cũng không do dự, thân hình thoắt một cái, lúc này liền hướng Cực Hàn Băng Hoa vị trí chỗ ở đi tới.

Xung quanh đã bị băng hoa đông lại, nhưng lại vẫn như cũ có thể mơ hồ chứng kiến Cực Hàn Băng Hoa bản thân vị trí, chỉ là vừa mới xúc tua khoảng cách, bây giờ cũng đã thay đổi phi thường xa xôi, trên đường đi, có vô số băng hoa ngăn cản, mặc dù không có uổng phí long ngăn cản, muốn đi tới cũng cũng không dễ dàng.

Tâm niệm vừa động, Bạch Nhạc trên người đột nhiên lộ ra lau một cái kiếm ý, lấy kiếm ý tới đối kháng xung quanh hàn ý, chém ra trước mặt cản đường băng hoa, thẳng đến cái kia một buội Cực Hàn Băng Hoa mà đi!

Chân chính hướng bên cạnh đi tới, Bạch Nhạc mới phát hiện, cái này so với trong tưởng tượng càng vì nhốt hơn khó nhiều.

Mỗi tiếp cận một bước, xung quanh hàn ý đều sẽ kịch liệt đề thăng, cho dù là lấy Thông Thiên Ma Thể cường hãn, toàn thân huyết dịch phảng phất đều phải bị đông cứng, đây là hắn thủy chung lấy kiếm ý hộ thể kết quả, bằng không, chỉ sợ còn chưa đi đến Cực Hàn Băng Hoa bên cạnh, cả người liền muốn trực tiếp bị đông thành tượng đá.

Xa xa, Bạch Giao hiếu kỳ nhìn Bạch Nhạc, tới hồi lắc lư lấy đuôi, tựa hồ không biết rõ, vì sao Bạch Nhạc đi như vậy tâm.

Ngược lại là Bạch Long trong mắt lộ ra vài phần vẻ tán thưởng.

Bạch Giao không rõ, thế nhưng nó lại vô cùng rõ ràng, lấy tinh cung sơ kỳ thực lực, muốn chân chánh tới gần nở rộ Cực Hàn Băng Hoa là một kiện khó khăn bực nào sự tình.

Từ thân thể, đến thần hồn, thậm chí tinh cung súc tích, đối với đạo lý giải đều có yêu cầu cực cao.

Trên thực tế, cái này Cực Hàn Băng Hoa, cũng bản thân thì không phải là cho tinh cung sơ kỳ người chuẩn bị, hơn nữa vì những cái kia gần trùng kích tinh hải đệ tử chuẩn bị, một khi chân chính luyện hóa Cực Hàn Băng Hoa, sau này thành tựu tinh hải lúc, có khả năng đạt được chỗ tốt, quả thực khó có thể đánh giá.

Yêu cầu Bạch Nhạc lấy tinh cung sơ kỳ thực lực luyện hóa Cực Hàn Băng Hoa, thật bản thân cũng có chút ép buộc.

Bất quá, tất nhiên Bạch Nhạc là muốn mang đi Bạch Giao, vậy nó đối với Bạch Nhạc yêu cầu dĩ nhiên là càng cao, bằng không, nếu để cho Bạch Giao cùng một cái phế vật, rời đi nơi này có thể ngược lại là hại Bạch Giao.

Tại Bạch Long trong lòng, muốn để cho Bạch Giao theo, Bạch Nhạc nên sở hữu sánh ngang trước đây Quảng Hàn Tiên Tử như vậy thiên phú cùng tài tình mới được.

Đoạn đường này Bạch Nhạc đi rất chậm, ngắn ngủi hơn 10m lộ trình, lại ngạnh sinh sinh đi một khắc đồng hồ thời gian, lúc này mới rốt cục đi tới Cực Hàn Băng Hoa trước đó.

Nhưng mà, đối với Bạch Nhạc đến, chân chính khảo nghiệm, cũng bất quá vừa mới bắt đầu mà thôi.

"Oanh!"

Cơ hồ là tại Bạch Nhạc ngón tay chạm tới Cực Hàn Băng Hoa trong nháy mắt, không gian xung quanh liền phảng phất một hồi rung động, khủng bố luồng không khí lạnh trong nháy mắt nổ lên, phảng phất hóa thành một cái khủng bố vòng xoáy, trực tiếp đem Bạch Nhạc khốn.

Trong chớp nhoáng này, Bạch Nhạc là thật ngửi được tử vong nguy cơ.

Không còn dám có nửa điểm chậm trễ, trong tích tắc, tinh cung chợt tế xuất, hơn nữa, không còn là nửa toà tinh cung, mà là chân chính hoàn mỹ tinh cung.

Tinh cung bao phủ phía dưới, Bạch Nhạc rồi mới miễn cưỡng ổn định thân hình, không có bị luồng không khí lạnh triệt để bao phủ.

Nhưng dù cho như thế, Bạch Nhạc lông mi bên trên, trên tóc cũng y nguyên vẫn là xuất hiện vô số vụn băng, như là phủ lên một tầng sương lạnh.

Hàn ý đến xương, thậm chí là trực tiếp rót vào thần hồn.

Lúc này mới vẻn vẹn chỉ là vừa mới va chạm vào Cực Hàn Băng Hoa mà thôi, muốn đem luyện hóa, thì càng trắc trở, đây quả thực là không cách nào tưởng tượng sự tình.

Nếu như tình huống bình thường xuống, chuyện này căn bản là không có khả năng hoàn thành.

Vô luận là Vệ Phạn Dạ, vẫn là Mâu Kình Thần, hoặc là hắn bất luận cái gì tinh cung sơ kỳ thiên tài, gặp phải loại tình huống này, chỉ sợ duy nhất có thể làm, cũng chỉ có thể là buông tha.

Thật là, Bạch Nhạc lại cũng không giống nhau!

Thông Thiên Ma Công bá đạo, để cho hắn tồn tại thường nhân căn bản là không có cách với tới khí.

Đang cảm thụ đến khó có thể chịu đựng loại này hàn ý thời điểm, Bạch Nhạc nghĩ đến, căn bản không phải buông tha, mà là thôn phệ!

Trực tiếp lấy Thông Thiên Ma Công tới thôn phệ cổ lực lượng này.

"Thôn thiên!"

Trong tích tắc, Bạch Nhạc phía sau đột nhiên xuất hiện nhất tôn thân ngoại hóa thân, điên cuồng đem xung quanh hàn ý thôn phệ đi vào, ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc trong mắt lóe lên một tia tinh mang, nhưng là trực tiếp nắm lên Cực Hàn Băng Hoa nuốt vào.

Ùng ùng!

Trong nháy mắt, xung quanh băng hoa chợt sôi trào, Bạch Nhạc trên thân thể, thậm chí tinh cung bên trên, đều trực tiếp xuất hiện một tầng thật dầy lớp băng, đồng thời trực tiếp rất nhanh hóa thành băng hoa nở rộ.

Một màn này phát sinh thực sự quá nhanh, cho dù là Bạch Long thậm chí cũng không kịp ngăn cản!

Trên thực tế, nguyên bản nó cũng không phải là thật nếu để cho Bạch Nhạc luyện hóa Cực Hàn Băng Hoa, chỉ cần Bạch Nhạc có thể trong quá trình này, cho thấy đủ đủ thực lực cùng tín niệm, liền đã coi như là Bạch Nhạc qua cửa.

Có thể lại không nghĩ rằng, Bạch Nhạc căn bản cũng không có suy nghĩ nhiều như vậy, thật không ngờ điên cuồng, thật đem Cực Hàn Băng Hoa nuốt vào.

Lần này, coi như là nó muốn ngăn cản cũng căn bản không kịp.

Cho dù là Bạch Giao cũng đồng dạng bị sợ vừa nhảy, nó tiếp cận Cực Hàn Băng Hoa mặc dù không khó, nhưng trên thực tế, coi như là nó, sợ cũng thật không dám trực tiếp đem Cực Hàn Băng Hoa nuốt vào.

Nhưng mà, ngay sau đó, Bạch Giao cùng Bạch Long lại hoảng sợ phát hiện, cứ việc tựa hồ lung lay sắp đổ, có thể Bạch Nhạc khí tức lại từ đầu

đến cuối không có đoạn tuyệt, cái kia một tòa huyễn lệ tinh cung, cứ việc bị băng hoa bọc lại, nhưng cũng không có tan vỡ.

Giờ khắc này, dù cho là Bạch Long, trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái vẻ hoảng sợ.

Lấy hắn nhãn lực, tự nhiên nhìn ra, bây giờ cái kia Cực Hàn Băng Hoa lực lượng, vậy mà thật đang bị Bạch Nhạc không ngừng luyện hóa, cái kia một tòa tinh cung lực lượng, đang không ngừng đề thăng.

Nếu như tỉ mỉ quan sát, liền sẽ phát hiện, tinh cung bên trong, cái kia nhất tôn hình người hư ảnh lúc này ngưng đúng vậy đồng dạng ngưng thật rất nhiều, hơn nữa, như là cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân, đang không ngừng thôn phệ Cực Hàn Băng Hoa lực lượng.

Kinh khủng như vậy bá đạo công pháp, cho dù là tại thượng cổ lúc sau, tựa hồ cũng chưa từng nghe qua.

Thằng nhóc này đạt được, rốt cuộc thế nào công pháp truyền thừa? !

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 542: Đột phá, tinh cung trung kỳ

Thông Thiên Ma Quân được xưng là thế gian đệ nhất ma

Hơn nữa chân chính là loại kia hoành áp một đời nhân vật vô địch, vô luận là thiên phú tài tình, hay là thực lực, cũng có thể gọi là quan tuyệt thiên hạ.

Dù cho là cùng thời kỳ thượng cổ những cái kia đứng đầu cường giả so sánh, chỉ sợ cũng không thừa nhiều để cho, riêng là Thông Thiên Ma Công, chính là Thông Thiên Ma Quân tự nghĩ ra bất thế tuyệt học, cho là thật có thể nói là Chấn Thước Cổ Kim.

Trong lúc này giá trị, coi như là hiện tại Bạch Nhạc chỉ sợ cũng còn không có chân chính giải, thậm chí đương đại bên trong, chân chính có thể ý thức được điểm này người, cũng không coi là nhiều.

Có thể Bạch Long nhưng là chân chính từ thời kỳ thượng cổ tồn tại đến nay, nhãn giới cao, vượt qua xa ngoại nhân có thể tưởng tượng.

Chỉ bằng phần này truyền thừa công pháp, là có thể biết Bạch Nhạc tương lai tất nhiên tiền đồ vô lượng.

Nếu nói là trước đó còn cần khảo nghiệm Bạch Nhạc, như vậy từ giờ khắc này, trên thực tế, khảo nghiệm cũng đã kết thúc.

Duy nhất yêu cầu lo lắng, ngược lại là Bạch Nhạc bây giờ như thế liều lĩnh nuốt vào Cực Hàn Băng Hoa có thể bị nguy hiểm hay không.

Đương nhiên, bây giờ Bạch Nhạc cũng không biết những thứ này.

Đối với hắn mà nói, luyện hóa Cực Hàn Băng Hoa mặc dù tựa hồ có vẻ hơi gian nan, nhưng lại cũng còn lâu mới có được đến để cho hắn không dám nếm thử cấp độ.

Càng là tu hành, Bạch Nhạc đối với Thông Thiên Ma Công lý giải liền càng sâu, cũng càng phát ra tín nhiệm Thông Thiên Ma Công cường đại.

Vô số hàn ý dũng mãnh vào trong cơ thể, dù cho là có Thông Thiên Ma Công không ngừng thôn phệ luyện hóa, cũng vẫn là để cho Bạch Nhạc có một loại cả người đều nhanh muốn nổ tung ra cảm giác.

Côn Ngô Kiếm đã sớm đã rơi hồi ngay trong óc, giúp đỡ Bạch Nhạc trấn thủ thần hồn, bằng không loại này trùng kích phía dưới, sợ là thần hồn đã sớm đã không nhịn được nổ bể ra tới.

Cái gọi là thiên tài, cho tới bây giờ thì không phải là một lần là xong, con đường tu hành, trừ thiên phú ở ngoài, vận khí cùng cơ duyên , đồng dạng trọng yếu phi thường.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Cực Hàn Băng Hoa lực lượng, cũng một chút bị luyện hóa!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đây chính là một trận ý chí đọ sức.

Nguyên bản bước vào tinh cung sau đó, mỗi lần đột phá, đều cần phải chí ít yêu cầu thời gian mấy năm, có ở điên cuồng như vậy luyện hóa phía dưới, Cực Hàn Băng Hoa lực lượng, lại ngạnh sinh sinh thúc Bạch Nhạc thực lực tăng lên điên cuồng.

Hơn nữa, Cực Hàn Băng Hoa lực lượng đề thăng, còn không chỉ có chỉ là tinh cung lực lượng đề thăng, mà là một loại tăng lên trên mọi phương diện.

Dạng này cơ duyên, mặc dù những cái kia thiên tông bên trong thiên kiêu, sợ cũng rất khó sở hữu.

. . .

Ngay tại Bạch Nhạc tại Hàn Đàm luyện hóa Cực Hàn Băng Hoa thời điểm, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng bị ngăn ở hải vân bên trong cây cầu kia trước hồi lâu.

Cho dù là ở chỗ này, cũng vẫn như cũ căn bản là không có cách phi hành, hải vân bên trong cái kia một cây cầu, như ảo thật đúng là, xen vào chân thực cùng hư huyễn ở giữa, căn bản là không có cách bình thường đi qua.

Vân Mộng Chân cũng đã nếm thử trực tiếp bước lên cầu, có thể một cước đạp lên là trực tiếp thất bại, nếu như Vân Mộng Chân phản ứng nhanh, thậm chí có khả năng đã trực tiếp ngã xuống hải vân.

Vân Mộng Chân không rõ ràng mảnh này hải vân phía dưới là cái gì, nếu như thất bại hội rơi vào địa phương nào, có thể bị nguy hiểm hay không, nhưng hắn tâm cũng hiểu được, một khi hạ xuống, sợ rằng cái này một lần khảo nghiệm, coi như là thất bại.

Côn Ngô Kiếm được mà phục mất, nỗ lực chém giết Giao Long lại đồng dạng không thể thành công, đối với Vân Mộng Chân mà nói, lần này Quảng Hàn Thiên Cung chuyến đi, thu hoạch thực sự là có hạn.

Loại tình huống này, nàng tự nhiên không có khả năng buông tha cuối cùng cơ duyên.

Nếu như nói trước đó những cái kia đều là khảo nghiệm, như vậy, bây giờ trước mặt Thiên cung, sợ là chính là cuối cùng thu hoạch cơ duyên địa phương.

Hơn nữa, bây giờ Quảng Hàn Thiên Cung đệ tử lệnh bài, cũng đồng dạng ngay tại trong tay nàng, có thể nói là Thiên thời Địa lợi đều đã chiếm toàn bộ, nếu như dạng này còn vô pháp thành công, vậy cũng thực sự quá mất mặt.

Suy tư hồi lâu, Vân Mộng Chân trong lòng liền mơ hồ thoáng hiện một cái ý niệm trong đầu.

Đêm trăng tròn!

Dựa theo trước đó kinh nghiệm mà nói, đêm trăng tròn, tất nhiên đều sẽ sản sinh một ít đặc thù biến hóa, sẽ có nguy hiểm, nhưng là đồng dạng lại là đi qua khảo nghiệm điều kiện tốt nhất cơ hội.

Bây giờ đối mặt hải vân bên trong cây cầu kia nàng hoàn toàn không có bất kỳ biện pháp nào, như vậy tự nhiên cũng chỉ có thể đợi đêm trăng tròn, xem xem có thể hay không có cơ hội.

Chỉ chớp mắt ở giữa, chính là trọn bảy ngày thời gian trôi qua!

Cái này bảy ngày, Bạch Nhạc một mực liền bị vây ở băng hoa bên trong, cả người như là tượng đá, vẫn không nhúc nhích, nhưng mà, mỗi thời mỗi khắc thực lực đều ở đây tùy theo đề thăng.

Theo thời gian trôi qua, Cực Hàn Băng Hoa lực lượng cũng rốt cục bị Bạch Nhạc luyện hóa hết, mơ hồ ở giữa, tựa hồ vang lên một tiếng giòn vang.

Bao ở Bạch Nhạc bên ngoài cơ thể băng hoa đột nhiên xuất hiện một tia nứt ra!

Bạch Long cùng tiểu Bạch Giao mấy ngày nay, cũng vẫn luôn ở bên cạnh trông các loại (chờ) kết quả, tự nhiên liếc mắt liền nhận thấy được bên trong biến hóa.

Huy động móng vuốt, tiểu Bạch Giao nhất thời bay lên, tựa hồ muốn ngang nhiên xông qua xem rõ ngọn ngành, bị Bạch Long trừng liếc mắt, những thứ này ủy ủy khuất khuất lui về, chỉ là cái kia một đôi mắt to lại thủy chung vẫn là chớp chớp, hiếu kỳ đánh giá Bạch Nhạc.

"Tiểu tử kia, lần này, chỉ sợ ngươi thật tìm một cái không tầm thường đồng bọn a!"

Nhìn chằm chằm cái kia đang chậm rãi văng tung tóe băng hoa, Bạch Long thở dài một tiếng, chậm rãi mở miệng nói.

"Ngao ô!"

Tiểu Bạch Giao nhất thời phát sinh một tiếng khẽ kêu, thân thể tại Bạch Long bên người chà xát, tựa hồ có chút không bỏ.

Đưa ra móng vuốt, sờ sờ tiểu Bạch Giao cái đầu, Bạch Long nhẹ giọng thở dài nói, "Đừng nói ngốc, ta đã sắp sửa gỗ mục, ngươi ở lại chỗ này làm cái gì? Ta cũng không cần ngươi bồi."

"Bất quá, tiểu tử kia, ngươi phải nhớ kỹ! Vô luận hắn tương lai như thế nào cường đại, ngươi cũng vẻn vẹn chỉ là đồng bạn hắn, mà là nhận thức hắn làm chủ, hiểu sao?"

Nhìn tiểu Bạch Giao, Bạch Long nghiêm túc mở miệng dặn dò.

Nhân loại tổng hội không tự giác đem mình đặt một cái càng địa vị cao đưa bên trên, tựa hồ nó chủng tộc cũng chỉ có thể là bọn hắn phụ thuộc, thậm chí sủng vật.

Đây là Bạch Long một mực chỗ nhất hèn mọn.

Long tộc kiêu ngạo, không cần nhận thức bất luận kẻ nào làm chủ, cũng

vĩnh viễn không có chính và phụ quan hệ, điểm này, nhất định phải khắc sâu tại từng cái chân chính Long Tộc Huyết Mạch bên trong.

Tiểu Bạch Giao không hiểu chuyện, nó nhất định phải trước dạy bảo tốt, điểm này, không có nửa điểm chừa chỗ thương lượng.

Nếu như cái kia nhân loại tiểu tử, làm không được điểm này, nó thà rằng để cho tiểu Bạch Giao tiếp tục lưu lại nơi đây.

. . .

Oanh!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc ngoài thân băng hoa chợt nổ lên, vụn băng văng tứ phía, như trận tiếp theo mưa đá đồng dạng.

Cùng lúc đó, Bạch Nhạc tinh cung bên trên, đột nhiên lộ ra lau một cái huyễn lệ quang mang, vô luận là linh lực vẫn là ma khí đồng loạt song song đột phá.

Tinh cung phảng phất trong nháy mắt, triệt để ngưng tụ, hóa thành chân chính tồn tại, hết thảy đều có vẻ cực kỳ rõ ràng, trông rất sống động.

Ngắn ngủi bảy ngày ở giữa, Bạch Nhạc tại Cực Hàn Băng Hoa trợ giúp xuống, liền ngạnh sinh sinh đột phá một cái cảnh giới nhỏ, tốc độ tăng lên như vậy, quả thực nghe rợn cả người.

Tối trọng yếu là, nếu như tỉ mỉ quan sát, liền sẽ phát hiện, bây giờ Bạch Nhạc tinh cung bên trong, cũng đồng dạng lưu lại một đóa thuần trắng băng hoa, liền rơi vào cái kia nhất tôn Nhân Hình Hóa Thân trên tay.

Đây cũng không phải là hư huyễn, mà là Cực Hàn Băng Hoa chân thực tồn tại.

Trợ giúp Bạch Nhạc đột phá một cảnh giới, tiêu hao cũng vẻn vẹn chỉ là Cực Hàn Băng Hoa nhất bề ngoài một phần lực lượng, chân chính hạch tâm, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, còn căn bản là không có cách xúc động.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 543: Tiểu Bạch Long

Xoạt!

Bên ngoài cơ thể băng hoa vỡ nát, xung quanh đàm thủy lần nữa tràn lên, trong nháy mắt đem Bạch Nhạc bao phủ.

Chỉ là, bây giờ luyện hóa Cực Hàn Băng Hoa, xung quanh đàm thủy nhiệt độ cũng liền hạ, lại không có loại kia lạnh vô cùng cảm giác.

Chỉ là mơ hồ trong đó, Bạch Nhạc lại có một loại cảm giác, không có đóa này Cực Hàn Băng Hoa, Bạch Long chỉ sợ cũng rất khó lại tiếp tục sinh tồn.

Oanh!

Ngay tại Bạch Nhạc trong đầu hiện lên cái ý niệm này đồng thời, một cổ dòng sông chợt xoắn tới, trực tiếp nâng Bạch Nhạc bay lên, trong chốc lát, liền trực tiếp bay ra thủy đàm.

Ngay tại lúc đó, Bạch Giao cũng theo bay ra ngoài, xoay quanh tại thủy đàm phía trên, tựa hồ không nhiều thích ứng cái này không còn băng hàn đàm thủy, có phải hay không đưa ra móng vuốt tại trong đầm nước khuấy động một chút, sau đó lại bay vào không trung.

Từ trong đầm nước bay ra ngoài, cũng đã ban đêm muộn, ánh trăng vung xuống đến, có vẻ hơi trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Dưới ánh trăng, Bạch Long thân ảnh cũng chậm rãi nổi lên, chỉ là, rất rõ ràng thân hình đã mờ nhạt rất nhiều.

"Tiền bối. . ."

Nhìn Bạch Long, Bạch Nhạc hơi chậm lại, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Cực Hàn Băng Hoa ngươi đã lấy, nếu như không có sự tình khác, hiện tại cũng đã đi." Bạch Long thần sắc có vẻ hơi đạm mạc, bình thản nói.

Liếc Giao liếc mắt, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta trước đó qua, muốn dẫn Bạch Giao cùng đi ra ngoài, nhìn một chút thế giới bên ngoài! Cũng xin tiền bối nhận lời."

Trước đó nói chuyện, Bạch Nhạc tự nhiên không có quên, lúc này giải thích.

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Bạch Long trầm giọng nói, "Ngươi là hy vọng để nó làm ngươi sủng vật sao?"

"Không, là bằng hữu!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Chúng sinh đều có linh, Bạch Giao cũng giống vậy, ta sẽ dẫn hắn cùng rời đi Quảng Hàn Thiên Cung, nhưng sẽ không ước thúc hắn tự do, vô luận hắn lựa chọn theo ta một chỗ, vẫn là một mình ly khai, đều là hắn tự do."

Bạch Nhạc thật cũng không nghe thấy trước đó Bạch Long đối Bạch Giao chỗ, vậy do tâm mà nói, Bạch Nhạc cũng xác thực cũng không có muốn bả Bạch Giao coi như sủng vật dự định.

Bạch Giao là sở hữu linh trí, mặc dù bây giờ nhìn, tựa hồ ngây thơ giống như là một vài tuổi hài tử, có thể theo thời gian đưa đẩy, theo tiếp xúc người càng ngày càng nhiều, theo thực lực đề thăng, đây hết thảy đều sẽ tùy theo cải biến.

Nên có một ngày, Bạch Giao cũng có thể như Bạch Long, miệng nói tiếng người cùng mình giao lưu thời điểm, ai còn hội cho rằng nó chỉ là

một cái sủng vật?

"Bằng hữu!"

Nghe được hai chữ này, vô luận là Bạch Giao vẫn là Bạch Long, tựa hồ cũng có chút ngoài ý muốn.

Bạch Giao ghim nha múa trên vuốt hạ bay lượn, có vẻ phi thường đắc ý, mà Bạch Long nhưng là yên lặng hồi lâu.

"Bạch Nhạc, đã như vậy, ngươi có thể nguyện cùng nó ký kết thần hồn khế ước?" Chăm chú nhìn Bạch Nhạc, Bạch Long trầm giọng hỏi.

"Đương nhiên có thể!"

Không hề nghĩ ngợi, Bạch Nhạc liền trực tiếp đáp ứng.

Hắn vốn là chưa từng nghĩ lừa dối Bạch Long, tự nhiên không có gì có thể do dự.

Hiển nhiên, câu trả lời này cũng làm cho Bạch Long phi thường hài lòng.

Tại Bạch Long dẫn đạo xuống, Bạch Nhạc rất gần cùng Bạch Giao ký kết thần hồn khế ước, loại kia hoàn toàn bình đẳng thần hồn khế ước.

"Ngao ô!"

Hoàn thành những thứ này, Bạch Giao cũng minh bạch, chính mình phải ly khai, lưu luyến không rời tại Bạch Long bên người tới hồi bơi lượn qua.

"Đi thôi!"

Đưa ra móng vuốt sờ sờ Bạch Giao cái đầu, Bạch Long nhẹ giọng mở

miệng nói.

Xa xa, Ẩn Tâm cùng Bách Sự Thông, còn có mấy người chính tâm hướng bồn địa trung tâm đi tới, liền đột nhiên nghe được một tiếng rồng gầm, trong tích tắc, mấy người không khỏi đồng thời biến sắc!

Bạch Nhạc lần trước trèo núi mà quá hạn, một lời vạch trần huyền cơ, có cái này chỉ dẫn, người khác còn muốn tưởng vượt qua trong núi, sẽ không khó khăn như vậy.

Mấy ngày nay tới giờ, không ít người cũng đã trèo núi mà qua, chỉ là đối với bọn hắn đến, ứng phó bồn địa bên trong yêu thú cũng cũng không dễ dàng.

Ẩn Tâm cùng Bách Sự Thông bọn hắn xem như là đi nhanh nhất một nhóm, bây giờ đã tới gần bồn địa trung tâm.

Bây giờ còn chưa tới đêm trăng tròn, nguyên bản mấy người trong lòng đều vẫn có một ít nắm chặt, nhưng này một tiếng rồng gầm, lại xác thực đem tất cả mọi người hù dọa.

Yêu thú về yêu thú, có long khả năng liền có một chuyện khác.

Dù là chỉ là Giao Long, cũng đủ để ung dung nghiền ép tất cả mọi người bọn họ.

Mọi người ở đây do dự mà có phải hay không muốn tiếp tục hướng phía trước thời điểm, lại là một tiếng rồng gầm tiếng vang lên, ánh trăng bên trong, đột nhiên xuất hiện một đạo bóng trắng, thậm chí mọi người còn không có chờ phản ứng lại đâu, một cái bạch sắc Giao Long liền chợt xé rách trời cao, trực tiếp hướng về mấy người xông lại.

"Gào!"

Một tấm miệng, nhất thời có một cổ cột nước rơi xuống, vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, mấy người đều không ngoại lệ, đồng thời bị thêm đầy mặt và đầu cổ, nghiễm nhiên là một bộ ướt sũng dáng dấp.

Nhưng mà, so với việc loại này chật vật, mấy người trong lòng sợ hãi mới đáng sợ hơn.

Chỉ dựa vào cái kia Giao Long trên người lộ ra khí tức, liền để cho mấy người hầu như không đề được giao thủ dũng khí đến, cái kia nghiễm nhiên đã là Tinh Hải Cảnh khí tức.

Phải biết, bọn hắn vượt qua trong núi, bản thân cũng đã có chút miễn cưỡng, thực lực còn thua xa Vệ Phạn Dạ, thì càng không cần cùng Vân Mộng Chân so sánh, chút thực lực ấy, đối mặt Giao Long, quả thực không có nửa điểm tác dụng.

Chỉ là, so với việc người khác, Ẩn Tâm cảm giác lại bén nhạy hơn một ít.

Cứ việc này Giao Long khí tức phi thường khủng bố, hơn nữa ngay tại mấy người trước mặt xoay quanh, tựa hồ tùy thời đều có thể hội phát động công kích, nhưng trên thực tế, nàng lại cảm thụ được, đối phương tựa hồ cũng không nửa điểm ác ý.

Cái kia một ngụm thủy, cũng càng như là một cái trò đùa dai.

"Bạch Giao, không nên hồ nháo!"

Mọi người ở đây kinh dị không thôi hoàn cảnh xuống, Bạch Nhạc nhất thời hiện thân, cười khổ mở miệng nói.

"Gào!"

Bất mãn xoay người lại, Bạch Giao một tấm miệng lại là một ngụm thủy

hướng về Bạch Nhạc phun qua.

Hiển nhiên là rất bất mãn Bạch Giao tiếng xưng hô này.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền hưởng thụ được cùng người khác đãi ngộ, trên trán nhất thời liền toát ra một hàng hắc tuyến.

"Bạch Long!"

Có thần hồn khế ước, Bạch Nhạc lý giải Bạch Giao ý tứ thì càng dễ dàng rất nhiều, lập tức liền biết, đây là bất mãn được xưng hô là bạch giao.

Dù sao, trước đó Bạch Nhạc thật là gọi hắn là Bạch Long.

Cứ việc bây giờ hắn xác thực còn không có chân chính hoàn thành Long Biến, chỉ là Giao Long, nhưng lại cũng không đầy bị kêu là Bạch Giao.

Nghe được Bạch Nhạc đổi miệng, Bạch Giao nhất thời trên không trung đánh chuyển, phất phất móng vuốt, dương dương đắc ý nhìn Bạch Nhạc.

So với việc Bạch Nhạc lúc này bất đắc dĩ, người khác nhưng là đã sớm xem ngốc.

"Yến Bắc Thần? !"

Tại gặp ở nơi này Yến Bắc Thần bản thân cũng đã rất kỳ lạ, bây giờ Yến Bắc Thần lại vẫn cùng cái này Giao Long có quan hệ, cái này cũng không khỏi quá khoa trương a?

Ánh mắt đảo qua, Bạch Nhạc nhất thời đưa mắt rơi vào Trần Minh Dương trên người.

Bất kể thế nào, nhìn thấy Trần Minh Dương, Bạch Nhạc cũng vẫn còn có chút chột dạ, trước đó hắn lừa Vân Mộng Chân thời điểm, dùng chính là

cái này thân phận, cứ việc cuối cùng bị Vân Mộng Chân nhìn thấu, nhưng hôm nay đụng phải chính chủ, cũng khó tránh khỏi vẫn còn có chút ngượng ngùng.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 544: Tên này không cát tường

"Các ngươi tốc độ ngược lại là rất nhanh."

Liếc mọi người liếc mắt, Bạch Nhạc tựa hồ nghĩ đến cái gì, tiếp tục nói, "Tất nhiên đụng vào, có muốn hay không lại giao điểm tiền mãi lộ?"

". . ."

Một câu nói này lối ra, nhưng là nhất thời để cho trước mắt mọi người tối sầm lại, suýt chút nữa không có mắng thành tiếng.

Bây giờ ở đây, có chút Bạch Nhạc gọi không ra tên, thật là ai không có bị hắn đoạt lấy?

Cái này mới qua bao lâu a, tên khốn này chẳng lẽ còn muốn một lần nữa hay sao?

Mấu chốt nhất là, lần này vẫn còn có một cái Bạch Giao ở bên cạnh nhìn chằm chằm, để cho người ta càng sinh không nổi phản kháng dũng khí.

"Ngược lại cũng đã không có còn lại cái gì, ngươi muốn liền một chỗ cầm đi tốt."

Trợn mắt một cái, Trần Minh Dương chí khí hùng hồn mở miệng nói, nghiễm nhiên là một bộ lợn chết không sợ bỏng nước sôi tư thế.

So với việc người khác, Trần Minh Dương thật là không sợ nhất Yến Bắc Thần một cái, hắn thậm chí cùng Yến Bắc Thần tiếp xúc qua, cũng có thể cảm giác được, thật Yến Bắc Thần cùng bình thường những cái

kia ma đầu không giống nhau, là có thể giảng đạo lý.

Trước đó, hắn còn một mực lo lắng, Yến Bắc Thần có phải hay không đã chết tại Vệ Phạn Dạ tính toán phía dưới, bây giờ, mới gặp lại Yến Bắc Thần, ngược lại trong lòng có chút mừng rỡ.

Nhìn Trần Minh Dương, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút buồn cười, lắc đầu, thong thả mở miệng nói, "Chớ khẩn trương, bất quá chỉ là chỉ đùa một chút mà thôi."

Tựa hồ nhớ tới cái gì, Bạch Nhạc nhếch miệng lên lau một cái nụ cười rực rỡ, nhìn Trần Minh Dương nói rằng, "Còn có, ta cảm thấy tên ngươi không cát tường, nếu không ngươi có thể suy nghĩ đổi một cái?"

"A?"

Nghe được Bạch Nhạc, Trần Minh Dương nhất thời có chút mộng bức, không biết vì sao nhìn Bạch Nhạc.

Chỉ là, lúc này Bạch Nhạc lại hiển nhiên đã không có với hắn giải thích hứng thú.

"Tiểu Bạch Long, chúng ta đi!"

Bắt chuyện một chút Tiểu Bạch Giao, Bạch Nhạc lúc này một đường vội vã đi về phía trước.

"Gào!"

Hưng phấn rống một tiếng, Tiểu Bạch Giao nhất thời theo Bạch Nhạc bay về phía trước, tốc độ cần phải so Bạch Nhạc nhanh nhiều, thường thường còn phải quanh quẩn trên không trung một hồi, chờ lấy Bạch Nhạc chạy tới.

Nhìn Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Giao bóng lưng, tất cả mọi người không khỏi đều hít một hơi lãnh khí.

Nếu như nói, trước đó còn có chút không quá khẳng định, như vậy đến bây giờ, bọn hắn đã hoàn toàn có thể xác định này Bạch Giao cùng Yến Bắc Thần quan hệ.

Thật là. . . Điều này sao có thể?

Cứ việc Yến Bắc Thần thực lực xác thực mạnh phi thường, có thể so sánh cùng này Bạch Giao đến, cũng vẫn như cũ chênh lệch cực xa mới đúng, làm sao có thể để cho Bạch Giao nhận chủ?

Phải biết, cho tới nay, cũng chỉ có những cái kia thiên tông bên trong, mới có thể sở hữu loại này cấp bậc thủ hộ thần thú!

Hơn nữa, thường thường những thần thú này cũng chỉ là thủ hộ tông môn, căn bản sẽ không nghe theo người kia điều khiển.

Này Bạch Giao, hiển nhiên phải là mảnh này bồn địa bên trong, có thể Yến Bắc Thần làm sao làm được?

Bạch Nhạc đương nhiên sẽ không biết những người này ý tưởng, cũng căn bản không thèm quan tâm.

Một đường về phía trước, bất quá hơn nửa canh giờ thời gian, Bạch Nhạc liền cũng chứng kiến cái kia mảnh nhỏ hải vân, cùng với bây giờ đang ngồi ở hải vân biên giới Vân Chân!

"Gào!"

Trên thực tế, nói là Bạch Nhạc chứng kiến Vân Chân, chẳng nói là Tiểu Bạch Giao phát hiện Vân Chân.

Trước đó tại Vân Chân trong tay bị nhiều thua thiệt, Tiểu Bạch Giao vừa thấy được Vân Chân nhất thời liền tạc, trong miệng phát sinh hét to một tiếng, dương nanh múa vuốt trực tiếp liền hướng về Vân Chân nhào qua.

Tiểu Bạch Giao nhớ rất rõ ràng, trước đó Vân Chân có thể thương tổn được nó, là bởi vì thanh kiếm kia!

Nhưng hôm nay kiếm nhưng ở Bạch Nhạc trên người, rất hiển nhiên ở trong lòng hắn, bây giờ Bạch Nhạc là theo hắn một người, vậy dĩ nhiên liền sẽ không tái sợ hãi cái này hung nữ nhân.

Sự tình phát sinh quá nhanh, cho dù là Bạch Nhạc muốn ngăn cản đều không có thể tới được đến.

"Vù vù!"

Trong nháy mắt, Vân Chân cũng đồng dạng phát hiện Bạch Giao, trong lòng đồng dạng đột nhiên cả kinh!

Trước đó cùng Tiểu Bạch Giao từng có giao thủ, nàng tự nhiên rõ ràng, này Tiểu Bạch Giao chắc là phải tuân thủ lấy cái kia Hàn Đàm , bình thường vô pháp ly khai, càng không thể nào đuổi theo ra xa như vậy tới.

Chỉ là loại tình huống này, Vân Chân nhưng cũng căn bản không để ý tới nhiều như vậy, kiếm trong tay nhoáng lên, liền nhất thời đón lấy Tiểu Bạch Giao chém giết.

Xa xa nhìn Tiểu Bạch Giao cùng Vân Chân đánh náo nhiệt, Bạch Nhạc khóe miệng cũng không khỏi có chút co lại.

Còn tốt, Vân Chân thực lực quá mạnh, mặc dù không có Côn Ngô Kiếm, nhưng lại cũng không trở thành ăn cái thiệt thòi gì.

Thừa dịp cái này khe hở, Bạch Nhạc ngẩng đầu lên, xa xa liếc mắt một

cái hải vân đối diện Thiên cung, cùng với trong mây cái kia một cây cầu.

Dưới ánh trăng, cái kia một tòa Thiên cung có vẻ cực kỳ xinh đẹp.

Cho dù là tại ban đêm, cũng không che giấu được Thiên cung quang huy.

Thu hồi ánh mắt, rơi vào toà kia trên cầu, Bạch Nhạc vẻn vẹn chỉ là liếc một cái, liền đoán được Vân Chân còn vây ở chỗ này nguyên nhân.

Cái kia một cây cầu bản thân thì có vấn đề, dù cho là Vân Chân bây giờ cũng căn bản là không có cách đạp lên, mà muốn chờ ở nơi này đêm trăng tròn.

Liếc mắt nhìn bầu trời ánh trăng, đại thể tính toán một chút thời gian, Bạch Nhạc liền minh bạch, khoảng chừng còn lại ba bốn ngày tả hữu, chính là lần tiếp theo đầy tháng lúc.

Nếu như dựa theo bình thường cách, hắn cũng đồng dạng phải chờ tới ba bốn ngày sau đó, mới có thể tìm cơ hội bước vào Thiên cung.

Nhưng hôm nay, lại không giống nhau lắm.

Trong đầu chuyển qua dạng này ý niệm trong đầu, Bạch Nhạc khóe miệng nhất thời hơi hơi giơ lên, nhẹ giọng hô, "Tiểu Bạch Long, trở về!"

Nguyên bản Tiểu Bạch Giao đang theo Vân Chân đánh náo nhiệt đâu, nghe được Bạch Nhạc thanh âm, nhất thời bất mãn rống một tiếng, nhưng lại đúng là vẫn còn bay trở về.

Nguyên bản Tiểu Bạch Giao thực lực liền so Vân Chân phải mạnh hơn một ít, trong tranh đấu cũng một mực chiếm cứ chủ động, muốn lui tự nhiên dễ dàng.

Lui trở về Bạch Nhạc bên người, Tiểu Bạch Giao vẫn dương nanh múa

vuốt ra dấu lấy, tựa hồ tại lên án cái này hung nữ nhân trước đó thương qua hắn, lại uy hiếp Bạch Nhạc không cho phép sẽ đem kiếm giao cho cái này hung nữ nhân.

Phức tạp như vậy hàm nghĩa, nếu như trước đó, Bạch Nhạc tự nhiên không có khả năng từ tiểu bạch Giao ra dấu bên trong hiểu rõ, nhưng hôm nay có thần hồn khế ước, nhưng là đại thể có thể làm cho hắn hiểu được.

Khóe miệng khẽ nhếch, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Yên tâm, ta sẽ không đem Côn Ngô Kiếm cho nàng! Bất quá, ngươi cũng không cần lại theo nàng làm khó dễ, chúng ta trai hiền không cùng nữ đấu, không cần chấp nhặt với nàng."

"Ngao ô!"

Nghiêng lấy mắt liếc Vân Chân liếc mắt, Tiểu Bạch Giao nhất thời rất tán thành rống một tiếng, thị uy xu hướng tính dục lấy Vân Chân phất phất móng vuốt, lúc này mới bỏ qua.

"Tiểu Bạch Long, cây cầu kia, ngươi có thể bay qua sao?"

Chỉ vào hải vân ở giữa cầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi.

"Gào!"

Khinh thường đánh phát ra tiếng phì phì trong mũi, Tiểu Bạch Giao đắc ý gật đầu.

Tại Quảng Hàn Thiên Cung mặc dù cấm phi hành, có thể đó là đối với tu hành giả mà nói, đối với Tiểu Bạch Giao có thể không có bất kỳ ước thúc.

Đạt được trong dự đoán đáp án, Bạch Nhạc khóe miệng nhất thời lộ ra

lau một cái nụ cười rực rỡ, nhẹ giọng nói, "Mang ta bay qua, để cho cái này hung nữ nhân chính mình tại cái này ngốc ngồi a!"

"Gào!"

Câu nói này hiển nhiên rất lệnh Tiểu Bạch Giao đắc ý, lúc này rống một tiếng, đáp ứng.

Thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc nhất thời nhảy đến Tiểu Bạch Giao trên lưng, "Tiểu Bạch Long, chúng ta đi!"

Thả người nhảy lên, Tiểu Bạch Giao nhất thời mang theo Bạch Nhạc bay lên, hơn nữa, đang bay vào hải vân trước đó, vẫn không quên vòng trở về hướng Vân Chân khoe khoang một phen.

Nhìn một màn này, Vân Chân mặc dù có chút não, nhưng lại hết lần này tới lần khác cầm Tiểu Bạch Giao không có bất kỳ biện pháp nào.

Chỉ Tiểu Bạch Giao một cái, nàng cũng đã có chút đánh không lại, chớ đừng nói chi là lại thêm một cái Yến Bắc Thần.

Hơn nữa, hơi suy nghĩ, Vân Chân mắc đi cầu biết đến, chính mình trước đó sơ sẩy, căn bản không nghĩ tới lại trở lại Hàn Đàm đi, như vậy lại ngược lại để cho Yến Bắc Thần nhặt một cái tiện nghi, vậy mà thật thu phục Tiểu Bạch Giao.

Chỉ là, bây giờ nói cái gì cũng đều muộn.

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc bóng lưng, Vân Chân ánh mắt có vẻ hơi thâm thúy, đối với cái này Yến Bắc Thần thân phận, cũng càng phát ra tò mò.

"Yến Bắc Thần, dùng không bao lâu, ta nhất định sẽ tra rõ ngươi là ai!"

Ở nơi này bên Vân Chân buồn bực nảy sinh ác độc thời điểm, Ẩn Tâm cùng Trần Minh Dương bọn hắn cũng rốt cục chạy tới, hơn nữa, vừa vặn thấy Bạch Nhạc đạp ở Tiểu Bạch Giao trên lưng bay vào hải vân một màn kia.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người không khỏi có chút ngẩn ra!

Còn có thể dạng này chơi sao?

Ngay tại lúc đó, Vân Chân ánh mắt cũng đồng dạng rơi vào trên người mấy người, hơn nữa xoay chuyển ánh mắt, nhất thời liền nhìn thẳng Trần Minh Dương.

Trong tích tắc, Vân Chân trong mắt liền đột nhiên lộ ra lau một cái tinh mang!

Vù vù!

Một tiếng kiếm minh, trong một chớp mắt, Vân Chân kiếm liền thẳng đến Trần Minh Dương mà đi.

Vân Chân là thực lực cỡ nào!

Trần Minh Dương mặc dù có một ít thủ đoạn, cũng ẩn dấu không ít thủ đoạn, có thể đối mặt loại này tuyệt đối nghiền ép thực lực, cũng căn bản không có bất kỳ biện pháp nào, ngây ngốc nhìn Vân Chân kiếm phong rơi vào trước mắt mình, nhất thời trên trán mồ hôi đều mạo hạ xuống.

"Thánh, thánh nữ. . ."

"Ngươi tên là gì?"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Vân Chân lạnh lùng mở miệng nói.

"Trần, Trần Minh Dương!" Vô ý thức đáp một câu, Trần Minh Dương nhất thời nhớ tới trước đó Yến Bắc Thần cái kia không hiểu lắm một câu nói, không ngừng bận rộn sửa lời nói, "Không phải, ta gọi Bách Sự Thông, Bách Sự Thông gặp qua thánh nữ!"

"Phốc!"

Trong nháy mắt, kiếm phong chợt đâm vào da thịt, chảy ra một tia tiên huyết, Vân Chân lạnh lùng mở miệng nói, "Ngươi cùng Yến Bắc Thần là quan hệ như thế nào?"

"Không sao a!"

Nghe được Vân Chân nhắc tới Yến Bắc Thần, Trần Minh Dương nhưng là nhất thời đụng lên thiên khuất, "Thánh nữ minh giám, ta theo Yến Bắc Thần thật không hề có một chút quan hệ a!"

Lông mày chau chọn, Vân Chân mình cũng minh bạch, là mình quá mẫn cảm.

Hiển nhiên Yến Bắc Thần trước đó chỉ là ý tìm một một cá nhân tới ngụy trang mà thôi, dùng cái này tới làm khó dễ Trần Minh Dương thực sự có chút không có đạo lý.

Có thể bất kể thế nào nói, chỉ cần nghĩ đến trước đây Yến Bắc Thần giả mạo Trần Minh Dương dáng vẻ, Vân Chân trong lòng liền khí không đánh vừa ra tới.

"Ầm!"

Thu kiếm trong nháy mắt, Vân Chân nhất thời một cước đạp ra ngoài, trực tiếp đem Trần Minh Dương đá ngã nhào một cái, lúc này mới lạnh lùng xoay người nói, "Trở về đổi một cái tên, tên này không cát tường!"

". . ."

Bên này mới té một cái đầy bụi đất, vừa mới đứng lên liền nghe được Vân Chân lời này, Trần Minh Dương mới thật là suýt nữa một ngụm lão huyết nhổ ra.

Không mang theo khi dễ như vậy người a!

Tên này e ngại ai vậy?

Dựa vào cái gì tên này liền không cát tường?

Còn nữa nói, cho dù là thực sự là tên này không tốt, vậy cũng không lạ hắn a, tên lại không là chính bản thân hắn lấy.

Đáng tiếc, mặc dù cho hắn thêm mấy cái lá gan, lời này hắn cũng không dám cùng Vân Chân đi nhận a.

Lúc này mới thật là khóc không ra nước mắt.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 545: Có bát quái? !

Rơi vào Thiên cung trước, còn không có bước vào, Bạch Nhạc liền đã cảm thụ được cái kia phần ung dung cùng linh vận.

Thiên cung trước treo một tấm bảng, phía trên có khắc Quảng Hàn Thiên Cung bốn chữ đại tự.

Mặc dù đã kinh lịch vô số tuế nguyệt, có thể bốn chữ này lại như cũ lộ ra khó có thể miêu tả linh khí, phảng phất mới vừa viết lên.

Hơn nữa, tựa hồ chỉ mục quan trọng quang rơi lên trên đi, cũng sẽ bị hấp dẫn, lại rất khó dời.

Bạch Nhạc còn không có phục hồi tinh thần lại, rồi đột nhiên cảm giác trên vai hơi hơi trầm xuống, tựa hồ có thứ gì rơi lên trên tới, thu hồi ánh mắt, Bạch Nhạc lúc này phát hiện Bạch Giao thân hình thoắt một cái, nhất thời thay đổi chỉ lớn bằng bàn tay, trực tiếp rơi vào trên bả vai hắn.

"Bạch Long, ngươi còn có thể tự do khống chế thân hình đại?"

Nhìn trên vai Bạch Long, Bạch Nhạc có chút kinh hỉ hỏi.

"Phốc!"

Há miệng, một ngụm thủy liền trực tiếp phun đến Bạch Nhạc trên mặt, Bạch Giao đắc ý trên bờ vai nhảy tới nhảy lui.

Tựa hồ tại khinh bỉ Bạch Nhạc vô tri.

Long bay lượn tại trên chín tầng trời, cũng có thể nấp trong minh thổ phía dưới, biến hóa tùy tâm.

Bạch Giao mặc dù còn chưa phải là chân long, thế nhưng huyết mạch lại phi thường thuần khiết, những thứ này đối với hắn đến, vốn chính là bản năng, tự nhiên không có gì khó.

Cười lắc đầu, Bạch Nhạc cũng không ở ý bị phun vẻ mặt thủy, ngược lại Bạch Giao bây giờ thân hình, cũng tạo thành không bao lớn ảnh hưởng.

So với việc những phiền toái này, một khi Bạch Giao có thể co lại thân hình, đối với Bạch Nhạc đến, sau này không muốn thuận tiện quá nhiều.

Dù sao, nếu như đi tới cái nào bên người đều đi theo một cái dài hơn mười thuớc Giao Long, phong cách là đủ phong cách, có thể vậy cũng không khỏi quá dọa người.

Riêng là bây giờ không ít người đều biết Bạch Giao là theo chân Yến Bắc Thần, sau này nếu như đột ngột xuất hiện ở Bạch Nhạc bên người, không bị người hoài nghi mới là lạ chứ.

Định thần một chút, Bạch Nhạc lúc này một bước bước vào Quảng Hàn Thiên Cung bên trong.

"Còn có ba ngày chính là đêm trăng tròn."

Đạp ở Bạch Cốt Thuyền bên trên, đón lấy ánh trăng, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng mở miệng nói.

"Giáo chủ, hết thảy đều đã chuẩn bị ổn thỏa. . . Chỉ là, Nguyệt Lâm Tiên rốt cuộc tính toán gì, vẫn là đoán không ra." Phía sau, một bộ hắc bào trưởng lão trầm giọng mở miệng nói.

"Đoán không ra, vậy thì không cần đoán."

Cười lạnh một tiếng, Bạch Cốt phu nhân lạnh lùng nói, "Ta đoán định

hắn tất tại đêm trăng tròn động thủ, đã liên hệ tốt Đạp Thiên Ma Quân, vô luận hắn có cái gì tính toán, lần này cũng thảo không tốt!"

"Giáo chủ anh minh!"

"Nghiêm túc làm việc, loại này nói nhảm cũng không cần." Lạnh lùng liếc đối phương liếc mắt, Bạch Cốt phu nhân trầm giọng nói, "Lần này, nếu như làm tốt, về sau Đông Hải chính là chúng ta thiên hạ!"

"Vâng!"

"Thiên đạo có thường, cho nên Vạn Cổ Trường Tồn!"

Một thân tháng hoa phục màu trắng, nữ tử cõng lấy thân, nhìn không trung ánh trăng, nhẹ giọng mở miệng nói, "Ta Quảng Hàn tu hành 173 năm, là chứng đại đạo, lại cuối cùng không chống nổi mệnh số. . . Lần này đi, sinh tử chưa biết, cho nên lưu kiếm ảnh, mà đợi hữu duyên."

"Nửa tháng khai ngộ người, có thể nhập môn hạ của ta, bảy ngày khai ngộ người, nên ta truyền thừa, ba ngày khai ngộ người, có hi vọng đại đạo!"

Thanh âm cô gái lo lắng truyền đến, cơ hồ là đồng thời, nữ tử kia thân ảnh đột nhiên động, kiếm ảnh trùng điệp.

Trong thoáng chốc, Bạch Nhạc trong mắt liền phảng phất chỉ còn lại có cái kia vô số kiếm ảnh.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Ba ngày thời gian cơ hồ là chỉ chớp mắt liền đi qua.

Hải vân bên ngoài, trừ Vân Mộng Chân bên ngoài, mấy ngày nay lần lượt chạy tới người, đã đạt hơn mười mấy cái, chỉ là tất cả mọi người

không dám tới gần Vân Mộng Chân, chỉ là xa xa đứng ở một bên.

Trong thời gian này, cũng có người nỗ lực bước lên trong mây toà kia cầu, nhưng lại đều không ngoại lệ, căn bản không người có thể thành công, thậm chí còn có thằng xui xẻo trực tiếp từ hải vân thượng ngã xuống, không rõ sống chết.

Bóng đêm không tiếng động phủ xuống, cái kia một vòng trăng tròn nổi lên thiên không thời điểm, trong mây cái kia một cây cầu, đột nhiên phát sinh biến hóa.

Ánh trăng vung xuống đến, hầu như mỗi người đều có thể rõ ràng chứng kiến, ở dưới ánh trăng, toà kia hải vân cầu, đang lấy mắt thường có thể thấy tốc độ ngưng tụ.

Trong nháy mắt, đoàn người một mảnh xôn xao.

Cho dù là Vân Mộng Chân cũng không khỏi từ từ mở mắt.

Nguyệt quang chi cầu!

Đến thời khắc này, trong lòng nàng cũng đồng dạng đã triệt để hiểu được.

Mặc dù hận không thể hiện tại liền đi qua, có thể trong lòng nàng nhưng cũng minh bạch, lúc này mới vẻn vẹn vẫn là vừa mới bắt đầu, chân chính muốn bước qua cái này nguyệt quang chi cầu, bước vào Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, sợ là còn phải chờ đến nửa đêm.

Bàn tay hơi hơi một phen, cái kia một mảnh lệnh bài chậm rãi tới tay, Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra lau một cái vẻ phức tạp, chậm rãi đứng dậy, cứ như vậy nhìn hải vân bên trong nguyệt quang chi cầu, một lúc lâu không nói.

Yến Bắc Thần mặc dù đã trước một bước đi vào ba ngày, có thể trong lòng nàng có một loại cảm giác, tấm lệnh bài này tựa hồ mới là chân chính mở ra Quảng Hàn Thiên Cung bí mật then chốt.

Chỉ cần nắm tấm lệnh bài này, liền sẽ không chân chính lạc hậu quá nhiều.

Chỉ là. . . Một khối này lệnh bài, cũng không phải là nàng đoạt lại, mà là Yến Bắc Thần đưa cho nàng.

". . . Thực biết là ngươi sao?"

Trong lòng tâm tư hàng ngàn hàng vạn, Vân Mộng Chân lại đúng là vẫn còn trầm mặc xuống.

Xa xa, Trần Minh Dương một mực liền chú ý Vân Mộng Chân, tinh mắt trong nháy mắt liền thấy Vân Mộng Chân lòng bàn tay thủ sẵn lệnh bài, con ngươi đột nhiên co rụt lại.

Trước đó hắn liền hoài nghi, Yến Bắc Thần tất nhiên cùng Vân Mộng Chân chạm qua mặt, chỉ là tình huống cụ thể không thể nào suy đoán.

Bây giờ quét cái này một mặt lệnh bài, nhưng là để cho trong lòng hắn lần nữa nhấc lên một hồi sóng lớn.

Ý niệm trong đầu hơi hơi nhất chuyển, Trần Minh Dương liền hầu như đoán được chân tướng.

Lệnh bài kia, tất nhiên không phải Vân Mộng Chân từ Yến Bắc Thần trong tay cướp đi, bằng không, đoạt đi sợ sẽ không chỉ có chỉ là làm lá bài, mà là Côn Ngô Kiếm, thậm chí là Yến Bắc Thần tính mệnh.

Nếu như, trước đó tất cả mọi người cho rằng Yến Bắc Thần đối mặt Vân Mộng Chân thời điểm, không có chút sinh cơ, như vậy cái kia một con

giao long, nhưng là đã đủ để san bằng loại này chênh lệch.

Trần Minh Dương là nhìn tận mắt Yến Bắc Thần đạp ở Bạch Giao trên lưng bay thẳng qua hải vân, trước một bước tiến nhập Thiên cung.

Bản thân này cũng đã đủ để chứng minh rất nhiều chuyện.

Nhưng hôm nay, hết lần này tới lần khác khối này có thể là mở ra Quảng Hàn Thiên Cung bí mật hạch tâm lệnh bài, lại ngược lại rơi vào Vân Mộng Chân trên tay, trong lúc này sự tình, khả năng liền thực sự quá đáng giá nghiền ngẫm.

Lẽ nào. . . Vị này Ma Quân truyền nhân, vậy mà cùng Đạo Lăng Thánh Nữ là nhận thức?

Tin tức này cũng không tránh khỏi nghe quá kinh người a?

Bản thân hắn liền được xưng Bách Sự Thông, đối với hắn đến, phát hiện loại này tin tức trọng đại manh mối, quả thực so được với cái gì bảo tàng bí tàng đều muốn hưng phấn nhiều.

"Có bát quái a! Vẫn là đại bát quái!"

Chỉ là nghĩ đến trước đó Vân Mộng Chân chứng kiến hắn thái độ, nhưng là không khỏi co lại rụt cổ.

Chính là mượn hắn là mười cái lá gan, hắn không dám đi hỏi Vân Mộng Chân loại vấn đề này.

Bất quá, hầu hết thời gian, có thể cũng chưa chắc cần muốn hỏi mới được đáp án, một đôi mắt này, thường thường so cái gì cũng có hiệu nhiều.

"Ta nhất định sẽ bả chuyện này tra rõ. . . Ai cũng ngăn không được ta."

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 546: Đêm trăng tròn, thu lưới lúc

Oanh!

Nửa đêm đến trong nháy mắt, trong mây nguyệt quang chi cầu đột nhiên lộ ra lau một cái sáng lạn quang mang.

Cơ hồ là trước tiên, Vân Mộng Chân trực tiếp thẳng bước ra một bước, trực tiếp bước lên nguyệt quang chi cầu.

Chính như trong dự tính, nguyên bản vô pháp đặt chân cầu, vào giờ khắc này nhất thời liền ngưng thật, dễ dàng liền có thể để người ta đặt chân bên trên, chỉ là, ngay tại Vân Mộng Chân bước lên nguyệt quang chi cầu trong nháy mắt, trên cầu vậy đột nhiên xuất hiện từng đạo kiếm ảnh.

"Coong!"

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân kiếm trong tay cũng đồng thời hất lên, trực tiếp hướng về trước mặt kiếm ảnh chém tới.

Ánh trăng ngưng cầu, cho tất cả mọi người một cái bước vào Thiên cung cơ hội, nhưng đồng dạng, cũng giống vậy vì vậy xuất hiện khảo nghiệm, nếu như đỡ không được những thứ này kiếm ảnh công kích, liền sẽ bị bức lui, thậm chí là đánh rớt hải vân.

Tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, không có bất kỳ cơ duyên là có thể đơn giản thu được, muốn có được, liền nhất định phải có trả giá.

Đương nhiên, loại trình độ này khảo nghiệm, đối với Vân Mộng Chân đến, thực sự không có độ khó gì đáng nói.

Vô luận là thực lực, vẫn là Kiếm Đạo Cảnh Giới, Vân Mộng Chân hầu như đều đã đạp ở Tinh Cung Cảnh đỉnh phong bên trên, toàn bộ thế gian gần như không làm người thứ hai nghĩ, nếu như dạng này đều không thể đi qua khảo nghiệm, sợ cũng không ai có thể đi qua.

Trong chốc lát, Vân Mộng Chân liền trực tiếp phóng qua nguyệt quang chi cầu, trực tiếp bước vào trong thiên cung.

Thật là trừ Vân Mộng Chân bên ngoài, người khác nhưng là không còn thuận lợi như vậy, cho dù là Ẩn Tâm loại cao thủ này, đã ở trên cầu đi không gì sánh được gian nan.

Quan trọng hơn là, tất cả mọi người rất rõ ràng, lưu cho bọn hắn thời gian phi thường hữu hạn.

Một khi nửa đêm đi qua, liền chờ thế là bỏ qua cơ hội lần này, còn muốn nếm thử, sợ là liền phải chờ đến lần tiếp theo đêm trăng tròn.

Có thể loại tình huống này, ai dám xác định, có còn hay không lần tiếp theo đêm trăng tròn cơ hội a.

Trong lúc nhất thời, sở hữu đi tới hải vân tiền nhân, đều chen lấn nhảy lên cầu, nhưng vô luận bao nhiêu người đồng thời xông, những cái kia kiếm ảnh cũng đều có thể tùy theo tăng, căn bản không cho bất luận cái gì chỗ trống chui.

Hầu như ngay tại Vân Mộng Chân bước vào Thiên cung trong nháy mắt, nguyên bản một mực nhắm mắt dưỡng thần Nguyệt Lâm Tiên chợt mở mắt!

Đêm trăng tròn!

Mấy ngày nay, hắn một mực chờ đợi thời cơ, giờ khắc này cũng rốt cục

đến.

Vạn sự sẵn sàng, đối với hắn đến, cầm trong tay lệnh bài Yến Bắc Thần chân chánh bước vào Quảng Hàn Thiên Cung thời cơ, chính là hắn một mực sở muốn đợi đông phong!

Mấy ngày nay tới giờ bố cục, vào giờ khắc này, cũng rốt cục đến thu lưới thời khắc.

Bước ra một bước, toàn bộ Đông Hải, phong vân biến sắc!

Nguyệt Lâm Tiên cái này khẽ động, cũng đồng dạng hấp dẫn tất cả mọi người lực chú ý, đoàn người nhất thời một mảnh xôn xao, tất cả mọi người gắt gao nhìn thẳng Nguyệt Lâm Tiên.

Một tay một ngón tay, trong một chớp mắt, toàn bộ Quảng Hàn Thiên Cung phảng phất đều tùy theo run rẩy.

"Nguyệt Lâm Tiên, ngươi muốn làm gì?"

Nếu như ngày xưa, lấy Nguyệt Lâm Tiên thực lực cùng địa vị, vô luận hắn làm cái gì, cũng không người dám cắm miệng!

Nhưng bây giờ không giống nhau a!

Các tông đều có xuất sắc nhất đệ tử bước vào bên trong, rút giây động rừng, nếu như Quảng Hàn Thiên Cung đi ra cái gì ngoài ý muốn, kết quả kia, quả thực đủ để cho toàn bộ Duyện châu phát sinh một trận động đất.

Cười lạnh một tiếng, Nguyệt Lâm Tiên lại căn bản không có chút nào phản ứng những người này ý tứ.

Toàn bộ Duyện châu, duy nhất một cái có thể làm cho hắn kiêng kỵ Bắc Đẩu lão tổ bây giờ đã trở lại Bắc Đẩu sơn, kể từ đó, ở đây những người

này mặc dù nhiều, có thể trong mắt hắn cũng bất quá đều là gà đất chó sành không chịu nổi một kích.

Hắn Nguyệt Lâm Tiên muốn làm cái gì, yêu cầu cùng bực này ngu xuẩn vật giải thích sao?

Nhưng mà, cũng ngay lúc đó, xa xa trên mặt biển, chợt mở ra một con thuyền thật lớn Bạch Cốt Thuyền.

Bạch Cốt Thuyền trước, Bạch Cốt phu nhân đứng chắp tay, lạnh lùng mở miệng nói, "Nguyệt Lâm Tiên, Đông Hải cái kia một món nợ, chúng ta là thời điểm hảo hảo tính một chút!"

Bạch Cốt phu nhân xuất hiện, nhất thời để đám người lần nữa hỗn loạn lên.

Tông môn khác nhân số tuy nhiều, nhưng lại cuối cùng không có Tinh Hải Cảnh lão tổ, cũng liền đưa tới, ở đây chờ chân chính nổi lên va chạm thời điểm, cơ hồ không có bất kỳ lời nói nào quyền.

Bạch Cốt Thần Giáo nguyện ý xuất môn tới ngăn cản Nguyệt Lâm Tiên tự nhiên là chuyện tốt, có thể Bạch Cốt phu nhân thân phận, cũng đã định trước không ai dám tin tưởng nàng.

Thậm chí, cũng vì vậy càng có thể nhận thấy được sự tình khác thường.

Cái này sợ rằng đã tuyệt đối không chỉ có chỉ là một ít Tinh Cung Cảnh đệ tử tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong tranh đoạt cơ duyên sự tình.

Khả năng toàn bộ Duyện châu sở hữu tông môn, đều bị cuốn vào Nguyệt Lâm Tiên trong ván cờ, dạng này kết quả, thì như thế nào có thể làm cho người không kinh hãi?

Bạch Cốt phu nhân xuất hiện, rốt cục để cho Nguyệt Lâm Tiên đánh trợn

mắt.

"Tính sổ? Bằng ngươi, cũng xứng sao?"

Cười lạnh một tiếng, cho dù là đối mặt Bạch Cốt phu nhân, Nguyệt Lâm Tiên cũng thù không nửa điểm kiêng kỵ chi ý, thậm chí trong lời nói lộ ra một loại nồng đậm ý khinh miệt.

Mặc dù đều là Tinh Hải Cảnh, có thể bên trong phát hiện, cũng giống vậy là khác nhau trời vực.

Nguyệt Lâm Tiên ở lâu Đông Hải, chưa có xuất thủ thời điểm, có thể thực lực nhưng thủy chung đều là Tinh Hải Cảnh bên trong cao cấp nhất tồn tại.

So sánh dưới, Bạch Cốt phu nhân thật đúng là không đáng chú ý!

Trước đó, Đông Hải đánh một trận, Nguyệt Lâm Tiên thậm chí chưa hết toàn lực, cũng đã đơn giản đánh tan Bạch Cốt phu nhân, bây giờ bố trí xuống đại cục, đến thu lưới thời điểm, nơi nào sẽ còn quan tâm đối phương.

"Nguyệt Lâm Tiên, ngươi là càng ngày càng uy phong a, một cái Bạch Cốt phu nhân không đủ, còn có ta như thế nào?"

Cười lạnh một tiếng, trong hư không, đột nhiên xuất hiện một cái âm u thanh âm.

"Âm Phong lão tổ, ngươi quả nhiên vẫn là tới." Chân mày hơi nhíu, Nguyệt Lâm Tiên khinh thường nói, "Trốn ngươi hang chuột bên trong, ta bắt ngươi không có biện pháp gì, có thể tất nhiên dám thò đầu ra, ngươi làm như ta không dám giết ngươi sao?"

Mắt mang khinh miệt, Nguyệt Lâm Tiên như trước uy thế ngập trời.

Một người hoành áp Duyện châu, bây giờ lại là tại đây trên biển Đông, dù cho là hai vị Tinh Hải Cảnh lão tổ liên thủ, hắn cũng giống vậy vẫn như cũ không sợ.

"Thật sao? Còn có bản quân, thì như thế nào?"

Một bước đạp thiên, toàn bộ hư không phảng phất đều ở đây một bước ở giữa vỡ nát, tử quan hoa phục, trên trán lộ ra vài phần ngạo ý, lạnh lùng mở miệng nói.

Nghe được đối phương thanh âm, Nguyệt Lâm Tiên sắc mặt rốt cục hơi đổi.

"Đạp Thiên Ma Quân? !"

So với việc Bạch Cốt phu nhân cùng Âm Phong lão tổ, vị này mới chính thức là không tầm thường ma đạo cự kình.

Đạp Thiên Ma Quân vốn cũng không phải là Duyện châu cường giả, hơn nữa có ít nhất trên trăm năm chưa từng lộ diện, nhưng không nghĩ bây giờ vậy mà cũng bị dẫn qua đây.

Có thể tưởng tượng, vì để Đạp Thiên Ma Quân xuất thủ, Bạch Cốt phu nhân cùng Âm Phong lão tổ sợ rằng đều trả giá cực đại đại giới,

Hơn nữa, trong lúc này còn tất nhiên có Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ tại nhân tố tại, bằng không, Duyện châu sự tình, sợ còn dẫn không đến bực này cường giả quan tâm.

Nếu như ngày xưa, cho dù là Nguyệt Lâm Tiên đối mặt bực này tồn tại, sợ là cũng muốn tồn vài phần cố kỵ, không phải vạn bất đắc dĩ, Nguyệt Lâm Tiên không sẽ cùng bực này ma đạo cự kình có xung đột.

Nhưng hôm nay, nhưng là đã bất chấp những thứ này.

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Nguyệt Lâm Tiên trầm giọng mở miệng nói, "Đạp Thiên Ma Quân, bọn hắn cho ngươi nhiều ít chỗ tốt, ta có thể gấp bội cho ngươi! Bất quá, ván cờ này ta đã bố trí xuống, không tha bất luận kẻ nào nhúng tay, nếu ngươi khư khư cố chấp. . . Ta sợ cũng chỉ có lãnh giáo một chút các hạ cao chiêu! Chỉ là, tại đây trên biển Đông, một khi động thủ, các hạ cũng không nên hối hận mới tốt."

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 547: Biến cố nảy sanh

"Chết đã đến nơi, còn dám mạnh miệng!"

Hơi hơi nhíu mày, Đạp Thiên Ma Quân trong mắt tràn đầy màu sắc trang nhã, hờ hững mở miệng nói.

Đối với Nguyệt Lâm Tiên uy hiếp, Đạp Thiên Ma Quân có vẻ cực kỳ khinh thường, trên thực tế cũng xác thực như vậy, Đông Hải Nguyệt Lâm Tiên mặc dù nổi danh, có thể Đạp Thiên Ma Quân danh tiếng nhưng cũng tuyệt đối cũng không yếu hơn hắn, nếu không có tại đây trên biển Đông, chỉ bằng Đạp Thiên Ma Quân một người, liền có niềm tin cực lớn thắng được Nguyệt Lâm Tiên.

Bây giờ còn có Bạch Cốt phu nhân cùng Âm Phong lão tổ liên thủ, có thể chính đạo bên kia liền Bắc Đẩu lão tổ đều không ở, chỉ bằng Nguyệt Lâm Tiên một người, một cây chẳng chống vững nhà, có gì phải sợ?

"Vậy thì tới đi!"

Cười nhạt một thân, một tay một trảo, Hải Thần Kích chợt tới tay, vẫy tay một cái, chính là một mảnh cơn sóng thần!

Cái này vạn dặm sóng lớn, đối với Nguyệt Lâm Tiên mà nói, chính là thích hợp nhất sân nhà.

Một cây Hải Thần Kích nơi tay, trừ phi có Hóa Hư Cảnh tồn tại xuất thủ, bằng không tại trên biển Đông, hắn liền có lòng tin đối mặt bất kỳ cao thủ nào.

"Đồng loạt ra tay, không được cho hắn thở dốc cơ hội!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Bạch Cốt phu nhân lạnh giọng quát lên.

Ngay tại lúc đó, ba người đồng thời liên thủ hướng về Nguyệt Lâm Tiên giết đi qua.

Ba vị Tinh Hải Cảnh lão tổ đồng thời xuất thủ, mặc dù có lưu lại tay, cũng tuyệt đối được gọi là uy thế ngập trời, trong một chớp mắt, toàn bộ một vùng biển này phảng phất đều phải bị đánh nát đồng dạng.

Xung quanh đủ loại người, không thể không vừa lui lui nữa, thẳng đến hầu như thấy không rõ Nguyệt Lâm Tiên bọn hắn khuôn mặt thời điểm, mới dám dừng lại.

Trình độ này giao thủ, một khi bị cuốn vào, trừ phi là Vân Mộng Chân loại kia nghịch thiên tồn tại, bằng không bất luận cái gì Tinh Cung Cảnh cường giả đều là một con đường chết.

Tình huống bình thường xuống, tự nhiên là xem náo nhiệt không chê chuyện lớn, vô luận ai thắng ai thua, đều theo chân bọn họ không có quan hệ gì.

Nhưng hôm nay, một trận chiến này cũng rất khả năng còn dẫn động tới toàn bộ Quảng Hàn Thiên Cung bên trong vô số đệ tử sinh tử, thì như thế nào để bọn hắn có thể an tâm nhìn náo nhiệt?

Hảo một cái Nguyệt Lâm Tiên!

Một cây Hải Thần Kích nơi tay, phảng phất xung quanh toàn bộ hải vực lực lượng đều có thể để cho hắn sử dụng, mặc dù lấy một địch ba, vậy mà cũng giống vậy chưa rơi vào hạ phong.

Một trận chiến này, cũng là thực đả Bạch Cốt phu nhân cùng Âm Phong lão tổ âm thầm kinh hãi.

Nguyên bản bọn hắn cũng biết Nguyệt Lâm Tiên cường đại, nhưng lại cũng không nghĩ đến, trong ngày thường Nguyệt Lâm Tiên vẫn là ẩn dấu rất nhiều thực lực, bây giờ chân chính toàn lực ứng phó thời điểm, cho là thật có thể xưng được là là Đông Hải vô địch!

Nếu như không phải là lần này mời được Đạp Thiên Ma Quân, một trận chiến này căn bản cũng không cần đánh.

"Nguyệt Lâm Tiên, điên cuồng như vậy dẫn động Đông Hải chi lực, ngươi có thể chống đỡ bao lâu?"

Mắt lạnh nhìn Nguyệt Lâm Tiên, Đạp Thiên Ma Quân cười lạnh nói.

Bằng hắn nhãn giới tự nhiên nhìn ra được, bây giờ Nguyệt Lâm Tiên căn bản là tại gượng chống, hoàn toàn bất kể lực lượng tổn hao gượng chống, tuy dựa vào Đông Hải địa lợi, có thể tạm thời ngăn trở bọn hắn công kích, nhưng lại tất nhiên không thể lâu dài, hơn nữa hội lưu lại tai hoạ ngầm.

Một khi đến Nguyệt Lâm Tiên không đáng kể thời điểm, liền rất có thể là Nguyệt Lâm Tiên tử kỳ, đến lúc đó, lực kiệt Nguyệt Lâm Tiên, sợ là ngay cả chạy trốn đi cũng chưa chắc có thể.

"Hạ trùng không thể ngữ băng!"

Trên trán lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Nguyệt Lâm Tiên khinh thường châm chọc nói.

Dạng này phương thức chiến đấu căn bản chống đỡ không bao lâu, điểm này hắn tự nhiên so bất luận kẻ nào đều biết.

Nhưng hắn cần gì phải chống đỡ thật lâu?

Đêm trăng tròn, chân chính trọng yếu cũng bất quá chỉ là bây giờ giờ

khắc này chuông thời gian mà thôi, chỉ cần tất cả thuận lợi, một khắc đồng hồ sau đó, cục diện liền sẽ lập tức xoay chuyển, đến lúc đó, đừng nói là uy hiếp hắn, hắn thậm chí có nắm chặt, đem Đạp Thiên Ma Quân ba người bọn họ một chỗ lưu lại.

Ván cờ này đã xuống đến cuối cùng, đại thế sắp thành, chỉ chờ thắng lợi sau cùng, trong lúc này diệu dụng, như thế nào những thứ này hữu dũng vô mưu ngu xuẩn có khả năng lĩnh ngộ.

Trong khi xuất thủ, Nguyệt Lâm Tiên mi tâm sáng ngời, một điểm linh quang thẳng đến Quảng Hàn Thiên Cung mà đi.

... ...

Oanh!

Ánh trăng bên trong, Vân Mộng Chân chợt bước vào trong thiên cung, trong nháy mắt liền gặp phải trước đây cùng Bạch Nhạc giống nhau như đúc tình cảnh!

Nhưng mà, ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc lại chợt bị thức tỉnh!

"Hô!"

Trong miệng phun ra một ngụm trọc khí, Bạch Nhạc cái trán chảy ra một tia mồ hôi lạnh, nhưng trong lòng cũng đồng dạng tràn ngập ý mừng rỡ.

Bây giờ tỉnh táo lại, Bạch Nhạc tự nhiên ý thức được đến, trước đó chứng kiến nữ tử kia, tất nhiên chính là Quảng Hàn Tiên Tử, những cái kia kiếm ảnh, thật chính là Quảng Hàn Tiên Tử lưu lại kiếm đạo truyền thừa, cũng cũng là một loại khảo nghiệm.

Ba ngày thời gian, đối với Bạch Nhạc mà nói, lại quả thực so ba mươi năm còn muốn lâu dài dằng dặc, hầu như đưa hắn mệt sức cùng lực kiệt.

Nhưng đồng dạng, thu hoạch nhưng cũng lớn bằng!

Ba ngày thời gian, Bạch Nhạc đã hầu như minh ngộ Quảng Hàn Kiếm Ảnh, lúc này mới có thể tỉnh lại.

Sở dĩ nói là hầu như, là bởi vì Vân Mộng Chân đến, cắt đứt cuối cùng tìm hiểu.

Bất quá, tới mức này, Bạch Nhạc đã có cực đại lòng tin, dùng không bao lâu, liền có thể đem thông hiểu đạo lí, triệt để minh ngộ Quảng Hàn Kiếm Ảnh.

Quảng Hàn Tiên Tử nói, ba ngày khai ngộ, có hi vọng đại đạo!

Mà Bạch Nhạc từ bắt đầu tìm hiểu đến bây giờ, cũng bất quá mới ba ngày thời gian mà thôi, đã coi như là muốn thu được tối cao đánh giá.

Liếc mắt nhìn Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc nhất thời minh bạch, Vân Mộng Chân muốn từ cái trạng thái này bên trong tỉnh lại, cũng tất phải yêu cầu hồi lâu, trong lúc nhất thời ngược lại cũng không nóng nảy, định thần một chút, Bạch Nhạc liền dự định tiếp tục tham ngộ một điểm cuối cùng kiếm ảnh.

Nhưng mà, vào thời khắc này, biến cố nảy sanh!

Trong tích tắc, giữ tại Vân Mộng Chân trong tay tấm lệnh bài kia chợt lộ ra lau một cái khủng bố Thần Hồn Chi Lực, phảng phất đột nhiên mở ra phong ấn, trong nháy mắt hóa thành một cái Bạch Cốt Tù Lung thẳng đến Vân Mộng Chân mà đi, một đạo ánh sáng màu đen trực tiếp xông vào Vân Mộng Chân thức hải!

Cứ việc chỉ là xa xa liếc một cái, Bạch Nhạc nhưng cũng nhìn ra, hào quang màu đen kia là một luồng thần hồn, cường đại đến đủ để đoạt xá

thần hồn!

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, giờ khắc này, Bạch Nhạc toàn thân tóc gáy phảng phất đều muốn nổ lên tới.

Từ bước vào Quảng Hàn Thiên Cung bắt đầu, cái kia một mặt lệnh bài, vẫn tồn tại tác dụng cực lớn, mở ra Quảng Hàn Thiên Cung, tại Hàn Đàm thủy phủ có thể bứt ra mà đi, thậm chí gặp phải Bạch Long thời điểm, còn có thể bằng cái này bảo mệnh, bất luận nhìn thế nào, tựa hồ tấm lệnh bài này đều là lần này mở ra Quảng Hàn Thiên Cung bí mật then chốt mới đúng.

Bạch Nhạc trước đó, cũng chính là vì cứu Vân Mộng Chân, lúc này mới đưa lệnh bài đưa đi.

Nhưng ai có thể muốn lấy được, chính là như vậy một khối then chốt lệnh bài, dĩ nhiên tại cuối cùng, biến thành đoạt mệnh bẩy rập.

Hơn nữa, cái này nguyên vốn phải là từ chính mình thừa nhận sát khí, vậy mà thình lình phủ xuống đến Vân Mộng Chân trên người.

"Nguyệt Lâm Tiên!"

Trong nháy mắt thất thần, Bạch Nhạc lúc này liền phản ứng kịp, trong miệng phun ra tên này, nhất thời sát ý ngập trời.

Trước đó tất cả tự nhiên đều không phải là giả, Quảng Hàn Tiên Tử sớm đã không ở, đương nhiên sẽ không thiết hạ bẩy rập tới hại nhân, như vậy duy nhất giải thích, tự nhiên chính là lệnh bài kia khởi nguồn.

Lệnh bài kia, vốn là Bạch Nhạc từ Mâu Kình Thần trong tay đoạt lại, tự nhiên bắt nguồn ở Nguyệt Lâm Tiên.

Muốn vô thanh vô tức tại trên lệnh bài làm xuống tay chân, ở lúc mấu

chốt phát tác, sợ cũng chỉ có Nguyệt Lâm Tiên mới có bản sự này.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 548: Một cái rơi sai

Khủng bố Thần Hồn Chi Lực chợt tại Vân Mộng Chân trong óc nổ lên!

Vừa mới đắm chìm ở đối với kiếm ảnh tìm hiểu Vân Mộng Chân, cơ hồ là trong nháy mắt liền bị mạnh mẽ đánh thức, thần hồn chợt bị trọng thương, cũng làm cho Vân Mộng Chân trong nháy mắt liền ngửi được tử vong nguy cơ.

Đoạt xá? !

Cơ hồ là trong nháy mắt, Vân Mộng Chân liền phản ứng kịp, Thần Hồn Chi Lực trong nháy mắt tùy theo làm ra phản kích, hung hăng hướng về kia một đoàn bóng đen đụng tới.

Nhưng mà, cũng ngay lúc đó, cái kia một đoàn bóng đen chợt tiêu tán, hóa thành một cổ kinh khủng ăn mòn chi lực, phảng phất trong nháy mắt liền dung nhập Vân Mộng Chân trong thân thể.

Toàn thân xương cốt đau đớn một hồi, dường như muốn bị triệt để nghiền nát đồng dạng.

Một màn kia khí tức âm lãnh, nhưng là đột nhiên để cho Vân Mộng Chân ý thức được đối phương thân phận!

"Nguyệt Lâm Tiên, ngươi dám đối xuất thủ?"

Một tiếng quát chói tai, cái kia một đoàn hắc mang lần nữa tại trong óc thành hình, nghiễm nhiên chính là Nguyệt Lâm Tiên dáng vẻ.

"Lệnh bài tại sao sẽ ở trong tay ngươi?"

Tỉnh lại, Nguyệt Lâm Tiên cái này một luồng thần hồn cũng đồng dạng nhận ra Vân Mộng Chân, cũng không khỏi hơi hơi kinh ngạc.

Nguyệt Lâm Tiên cái này một phản hỏi, Vân Mộng Chân cũng lập tức phản ứng kịp, đối phương mục tiêu cũng không phải là nàng, mà là Yến Bắc Thần.

Chỉ là, Nguyệt Lâm Tiên cũng thật không ngờ, liên tiếp cơ duyên xảo hợp phía dưới , lệnh bài vậy mà rơi vào trong tay nàng.

"Cút ra ngoài!"

Nhìn chằm chằm trong óc Nguyệt Lâm Tiên, Vân Mộng Chân lạnh giọng trách mắng.

Nếu không phải thần hồn đắm chìm ở đối với kiếm ảnh trong tìm hiểu, nếu không phải hoàn toàn không muốn đều đối phương hội ẩn dấu một luồng thần hồn tại lệnh bài bên trong, lấy Vân Mộng Chân thực lực, Nguyệt Lâm Tiên căn bản đừng nghĩ có nửa điểm đắc thủ hy vọng, cũng căn bản liền vào không để cho thức hải.

Hơi chậm lại, trầm ngâm trong nháy mắt, Nguyệt Lâm Tiên trong mắt nhưng là đột nhiên lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc.

Hắn cũng không muốn giết Vân Mộng Chân, chí ít không giống tự mình xuất thủ.

Có thể sự thực tới mức này, hắn đã không có cách nào khác thu tay lại, Quảng Hàn Thiên Cung ở ngoài, hắn tại đây một mình thừa nhận ba vị Tinh Hải Cảnh lão tổ công kích, căn bản chống đỡ không bao lâu, duy nhất hy vọng, chính là mượn lệnh bài bên trong ẩn dấu cái này một luồng thần hồn đoạt xá, trực tiếp đem đối phương luyện hóa thành Bạch Cốt Hóa Thân, cướp đoạt Quảng Hàn Thiên Cung truyền thừa!

Nguyên bản hắn kế hoạch là, giết chết Yến Bắc Thần.

Kể từ đó, chẳng những có thể đạt được một hoàn mỹ Bạch Cốt Hóa Thân, thu được Quảng Hàn Thiên Cung truyền thừa, thậm chí còn có thể đoạt được Côn Ngô Kiếm!

Có thể lại không nghĩ rằng, kế hoạch vậy mà xuất hiện sơ hở, vậy mà ngoài ý muốn công kích Vân Mộng Chân.

Có thể tới mức này, cái kia cũng chỉ có thể là đâm lao phải theo lao.

Nghĩ vậy, Nguyệt Lâm Tiên tâm lần nữa nổi lên vẻ sát cơ, lành lạnh mở miệng nói, "Vân Mộng Chân, ta không muốn giết ngươi, nhưng quái liền trách thời vận không đủ đi, sau khi ngươi chết, ta sẽ đưa ngươi thi cốt tiễn hồi Đạo Lăng Thiên Tông."

Một tay bóp một cái ấn quyết, trong một chớp mắt, Nguyệt Lâm Tiên cái này một luồng thần hồn đột nhiên lộ ra lau một cái tà khí, khủng bố Thần Hồn Chi Lực thuận thế nổ lên, lần nữa hướng về Vân Mộng Chân đánh tới.

Vân Mộng Chân mặc dù mạnh, nhưng lại cuối cùng không có bước vào Tinh Hải Cảnh, đối đầu Nguyệt Lâm Tiên loại này đứng đầu cường giả, lại là bị mưu hại trước đây, dù cho là nàng cũng căn bản không có nhiều ít hoàn thủ chỗ trống, chỉ có thể liều mạng giãy dụa, kéo dài thời gian!

Chỉ là ngay tại lúc đó, Vân Mộng Chân bên ngoài cơ thể Bạch Cốt Tù Lung nhưng cũng đồng thời lộ ra lau một cái khí tức tử vong, bắt đầu ăn mòn Vân Mộng Chân thân thể, muốn đem nàng một thân huyết nhục đều ăn mòn.

Cái này bản thân liền là mạnh mẽ luyện hóa bộ xương trắng tàn nhẫn phương thức, một khi thành công, Vân Mộng Chân liền sẽ hóa thành Bạch Cốt Hóa Thân, triệt để vẫn lạc.

Cách đó không xa, Bạch Nhạc nhìn tận mắt đây hết thảy, nơi nào còn dám lại có chút do dự, một tay một trảo, Côn Ngô Kiếm chợt tới tay, hung hãn hướng về Vân Mộng Chân bên ngoài cơ thể Bạch Cốt Tù Lung chém tới.

Oanh!

Côn Ngô Thần Kiếm là kinh khủng bực nào, tại Bạch Nhạc trong tay toàn lực thi triển ra, Bạch Cốt Tù Lung cơ hồ là theo tiếng mà nát.

Sau một khắc, Bạch Nhạc liền ôm lấy Vân Mộng Chân thân thể.

Chỉ là thức hải đã bị Nguyệt Lâm Tiên xâm nhập, mặc dù tránh thoát Bạch Cốt Tù Lung, Vân Mộng Chân cũng y nguyên vẫn là vô pháp tỉnh lại.

"Gào!"

Phát sinh một tiếng rồng gầm, Tiểu Bạch Giao cũng lập tức rơi vào Bạch Nhạc trên vai, có chút ngạc nhiên nhìn Bạch Nhạc, tựa hồ đối với Bạch Nhạc cùng cái này hung nữ nhân áp sát như thế cực kỳ bất mãn.

Ôm Vân Mộng Chân, cảm thụ được Vân Mộng Chân sắc mặt tái nhợt, Bạch Nhạc trong lòng hơi hơi trầm xuống, nhưng cũng rõ ràng, mặc dù hủy diệt Bạch Cốt Tù Lung, cũng giống vậy là trị ngọn không trị gốc, giải quyết không Nguyệt Lâm Tiên, liền vẫn như cũ cứu không Vân Mộng Chân.

Khẽ cắn môi, Bạch Nhạc quyết tâm trong lòng, trầm giọng phân phó nói, "Tiểu Bạch Long, xem chúng ta , bất kỳ cái gì người dám tới gần. . . Giết!"

"Gào!"

Mặc dù không biết Bạch Nhạc muốn làm gì, thế nhưng lời này Tiểu Bạch Giao nhưng là nghe hiểu được, lúc này liền đáp ứng.

Phân phó xong Tiểu Bạch Giao trong nháy mắt, Bạch Nhạc ý niệm trong đầu hơi hơi trầm xuống, trong tích tắc, cả người nhất thời cứng ngắc.

Thần hồn xuất khiếu!

Tại Hàn Đàm trong thủy phủ, Bạch Nhạc còn chỉ có thể miễn cưỡng thần hồn xuất khiếu, nhưng này một đường đi tới, Bạch Nhạc thực lực không ngừng tăng lên, luyện hóa Cực Hàn Băng Hoa sau đó, thần hồn liền cường đại hơn, bây giờ lần nữa rời khiếu, tự nhiên cũng liền không nhiều lắm trắc trở.

Không còn dám có chút do dự, trong tích tắc, Bạch Nhạc thần hồn liền cũng đồng dạng bay vào Vân Mộng Chân ngay trong óc!

Nếu như Vân Mộng Chân thức tỉnh lấy, Bạch Nhạc tự nhiên vô pháp tiến nhập bên trong, có ở Vân Mộng Chân không hề chống cự tình huống dưới, muốn đi vào khả năng liền cũng không tính nhiều trắc trở.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền đồng dạng bay vào Vân Mộng Chân trong óc.

Mới vừa vào đến, Bạch Nhạc liền đơn giản chứng kiến Nguyệt Lâm Tiên thần hồn đang không ngừng công kích Vân Mộng Chân.

"Nguyệt Lâm Tiên, quả nhiên là ngươi!"

Thấy rõ đối phương trong nháy mắt, Bạch Nhạc lúc này liền cười lạnh.

Bạch Nhạc cái này vừa mở miệng, vô luận là Nguyệt Lâm Tiên vẫn là Vân Mộng Chân đều bị dọa cho giật mình.

Ai có thể nghĩ tới, nho nhỏ một cái trong óc, vậy mà lại đồng thời có ba người thần hồn tại.

"Yến Bắc Thần!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát ý, Nguyệt Lâm Tiên lành lạnh mở miệng nói.

"Nguyệt Lâm Tiên, ngươi nguyên bản bày cuộc muốn giết người là ta a?" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói, "Chỉ là ngươi vạn thật không ngờ , lệnh bài sẽ ở thánh nữ trong tay!"

"Không đúng, ngươi làm sao có thể tiến đến?"

Nhìn Bạch Nhạc, Nguyệt Lâm Tiên rốt cục ý thức được không đúng phương.

Trước không nói Yến Bắc Thần chỉ có tinh cung sơ kỳ thực lực, tại sao có thể làm được thần hồn xuất khiếu, quan trọng hơn là, bây giờ thực sự Quảng Hàn Thiên Cung bên trong a!

Hắn biết rõ, một khi bước vào nơi đây, sẽ bị Quảng Hàn Tiên Tử kiếm ảnh truyền thừa ảnh hưởng, chỉ có cảm ngộ kiếm ảnh truyền thừa, mới có thể tỉnh lại, bằng không, liền sẽ một mực đắm chìm tại bên trong, cũng chính bởi vì vậy, cho nên hắn mới lựa chọn một cái như vậy thời cơ tới phát động công kích.

Bằng không, lệnh bài kia một đường đều ở đây Yến Bắc Thần trên người, hắn lại cần gì phải đợi được đêm trăng tròn, cầm lệnh bài người bước vào Quảng Hàn Thiên Cung trong nháy mắt mới lựa chọn ra tay.

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Không có gì không có khả năng, Nguyệt Lâm Tiên, ngươi cuối cùng không phải thần, làm không được tính hết tất cả!"

"Câu có không biết ngươi là có hay không nghe nói qua!"

"Một cái rơi sai. . . Đầy bàn đều thua!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 549: Một bước sai, từng bước sai

Có phải hay không đầy bàn đều thua còn chưa nhất định, nhưng cái này một cái lại thật là rơi sai.

Cứ việc Nguyệt Lâm Tiên không biết Yến Bắc Thần là làm sao làm được, nhưng Yến Bắc Thần nhất định đoạt tại đêm trăng tròn trước cũng đã bước vào Quảng Hàn Thiên Cung, nhưng là duy nhất giải thích.

Nguyên bản hoàn mỹ không một tì vết bố cục, vào giờ khắc này, rốt cục xuất hiện sơ hở.

"Yến Bắc Thần, trên đời này không có vĩnh viễn địch nhân! Ngươi cũng chứng kiến, ta đồng dạng tu hành Bạch Cốt Hóa Thân, đối với ma đạo cũng không bài xích! Thậm chí vừa vặn tương phản, chúng ta có thể ngược lại có thể trở thành bằng hữu."

Nhìn Bạch Nhạc, Nguyệt Lâm Tiên bình tĩnh mở miệng nói.

"Ngươi không phải rất muốn giết Vân Mộng Chân sao? Bây giờ, chỉ cần ngươi ta liên thủ, không, thậm chí chỉ cần ngươi khoanh tay đứng nhìn, ta sẽ có thể giúp ngươi chém giết Vân Mộng Chân!"

Nguyệt Lâm Tiên loại này kiêu hùng, sức quyết đoán so với bất luận kẻ nào đều mạnh lớn.

Mặc dù tính sai Yến Bắc Thần sự tình, nhưng hắn trước tiên nghĩ đến, lại tuyệt đối không phải ảo não, mà là thuận thế làm, giải quyết toàn bộ sự tình.

Hắn muốn giết Yến Bắc Thần đoạt Côn Ngô Kiếm không sai, nhưng lại cũng đồng dạng có thể lựa chọn bỏ qua một bộ phận quyền lợi, cùng Yến Bắc Thần tới hợp tác, tiến tới đạt được hắn mục.

Trên đời này không có vĩnh viễn địch nhân, cũng không có vĩnh viễn bằng hữu, chỉ có vĩnh hằng lợi ích!

"Ngươi sớm bước vào Quảng Hàn Thiên Cung đã chiếm trước một bước tiên cơ, ngươi chỉ cần lợi dụng trong khoảng thời gian này trước một bước tìm hiểu kiếm ảnh, là có thể tại Quảng Hàn Thiên Cung bắt được ngươi muốn chỗ tốt, sau đó mọi chuyện cũng không liên can tới ngươi!"

Nhìn Bạch Nhạc, Nguyệt Lâm Tiên lần nữa mở miệng nói.

Không thể không nói, những lời này, xác thực rất có sức dụ dỗ!

Nếu như Bạch Nhạc thực sự là Yến Bắc Thần, như vậy có thể cùng Nguyệt Lâm Tiên hợp tác, ngược lại sẽ là sự chọn lựa tốt nhất một trong.

Vô luận là Vân Mộng Chân sinh tử, vẫn là Duyện châu thời cuộc, những thứ này đều cùng Yến Bắc Thần không có bất cứ quan hệ gì.

Có thể hết lần này tới lần khác. . . Nguyệt Lâm Tiên lại tính sai Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân ở giữa quan hệ.

Ngươi không biết Bạch Nhạc chính là Yến Bắc Thần, càng không biết, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân ở giữa quan hệ, bởi vậy ra kết luận, nghĩ ra biện pháp giải quyết, dĩ nhiên là tất cả đều sai.

Một bước sai, từng bước sai!

Hầu hết thời gian, vốn là như vậy.

"Nguyệt Lâm Tiên, ngươi cho ta ngốc sao?" Cười lạnh một tiếng, Bạch

Nhạc không nhúc nhích chút nào, "So với việc vị này Đạo Lăng Thánh Nữ, ngươi uy hiếp mới lớn hơn! Cùng ngươi hợp tác, có gì khác nhau đâu tại bảo hổ lột da! Chờ ngươi rảnh tay, sợ là liền đến phiên tới giết ta a?"

Sắc mặt dần dần lạnh xuống, Nguyệt Lâm Tiên điềm nhiên nói, "Nói như vậy, ngươi là thà rằng cùng Đạo Lăng Thánh Nữ liên thủ, cũng muốn ngăn trở ta?"

"Ngăn trở ngươi? Coi như là giết ngươi thì như thế nào?" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc khinh thường nói rằng, "Nguyệt Lâm Tiên, ngươi quá tự cho là đúng, an phận cùng Đông Hải một góc, chẳng lẽ liền để ngươi cho rằng, ngươi liền thật sự cho rằng ngươi là đứng đầu cường giả sao? Chỉ bằng một luồng thần hồn, ngươi có cái gì tư cách uy hiếp ta?"

Một tay một trảo, Côn Ngô Kiếm chợt tới tay, lộ ra lau một cái khủng bố kiếm ý!

Cầm kiếm Côn Ngô!

Dù là chỉ là thần hồn trạng thái dưới, Bạch Nhạc cũng có thể giống vậy đem Côn Ngô Kiếm dẫn vào ngay trong óc, đây cũng là hắn sở dĩ dám cùng Nguyệt Lâm Tiên gọi nhịp khí vị trí.

Bằng không, chỉ bằng cái kia miễn cưỡng có thể rời khiếu thần hồn, cho dù là tiến nhập thức hải, có khả năng đưa đến tác dụng, cũng đồng dạng hữu hạn lắm, căn bản chưa nói tới có uy hiếp gì.

Cảm thụ được Bạch Nhạc cái kia thái độ cứng rắn, Nguyệt Lâm Tiên cũng rốt cục tắt phân mà hóa chi niệm đầu, trong mắt bốc lên vẻ sát cơ, điềm nhiên nói, "Yến Bắc Thần, tự cho là đúng người là ngươi! Bất quá là may mắn được Ma Quân truyền thừa mà thôi, ngươi cho là mình thực sự là Thông Thiên Ma Quân hay sao?"

"Đã ngươi muốn tìm chết, ta sẽ giúp đỡ ngươi! Tiễn hai người các ngươi chết chung!"

Sát khí ngập trời, Nguyệt Lâm Tiên thần hồn thượng đột nhiên lộ ra lau một cái hào quang óng ánh, ngưng ra một thanh Hải Thần Kích, hung hãn hướng về Bạch Nhạc liều chết xung phong.

Đây là một trận chân chính thần hồn chi chiến!

Vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Vân Mộng Chân, lại hoặc là Nguyệt Lâm Tiên, ai cũng không có đường lui, càng chưa nói tới an toàn.

Riêng là Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân!

Bọn hắn căn bản không có chút nào sai lầm cơ hội, một khi thần hồn bị hủy, chính là thân tử đạo tiêu, lại không một tia xoay người cơ hội.

Bất quá, tại Nguyệt Lâm Tiên áp lực dưới, Bạch Nhạc lại là lần đầu tiên chân chánh cùng Vân Mộng Chân liên thủ đối địch.

Ánh mắt lấp lóe, nghe Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân một mực không có cắm miệng, vừa ý lại dĩ nhiên càng xác định vài phần chính mình suy đoán.

Kể từ đó, Vân Mộng Chân xuất thủ lúc, đối với Bạch Nhạc liền thiếu vài phần phòng bị, thậm chí đem toàn bộ tâm tư đều đặt ở đối phó Nguyệt Lâm Tiên phía trên.

Nhưng dù cho như thế, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân nhưng cũng y nguyên vẫn là đánh giá thấp Nguyệt Lâm Tiên đáng sợ!

Dù là chỉ là phân hoá đi ra một luồng thần hồn, cũng giống vậy cực kỳ kinh khủng, dù là hai người liên thủ, trận này thần hồn chi chiến, cũng y nguyên vẫn là bị Nguyệt Lâm Tiên gắt gao đặt ở hạ phong.

Đây là Bạch Nhạc có Côn Ngô Kiếm nơi tay, Nguyệt Lâm Tiên không thể không tránh mũi nhọn, bằng không, chỉ sợ chỉ biết bại nhanh hơn.

"Yến Bắc Thần, ta nói, tự cho là đúng người là ngươi! Không vào tinh hải, ngươi căn bản cũng không sẽ minh bạch tinh hải cường đại, mặc dù ngươi có Côn Ngô Kiếm nơi tay, lại có thể thế nào? Ngươi thắng không ta, ta vẫn là câu nói kia, ngươi bây giờ thối lui, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, bằng không. . . Sợ ngươi hối hận thì đã muộn!"

Áp chế gắt gao lấy Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân, Nguyệt Lâm Tiên lần nữa mở miệng nói.

Cứ việc bây giờ hắn vững vàng chiếm cứ thượng phong, nhưng trên thực tế, chỉ có chính hắn minh bạch, hắn đã không có bao nhiêu thời gian!

Nếu như không trong vòng thời gian ngắn đánh tan đối phương, đem Vân Mộng Chân luyện hóa thành Bạch Cốt Hóa Thân, chỉ sợ trên biển Đông, hắn chân thân liền thật muốn không nhịn được.

So với việc nơi đây chiếm được điểm ấy tiện nghi, Đông Hải trận chiến kia kết quả, mới chính thức đủ để quyết định hắn sinh tử.

"Lời này cũng chính là ta nghĩ nói." Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc lạnh lùng đáp, "Nguyệt Lâm Tiên, ngươi bây giờ dừng tay ly khai, ta không ngăn cản ngươi, bằng không, sợ là ngươi cái này một luồng thần hồn liền thật phải chết ở chỗ này."

"Sai lầm!"

Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, đối với Bạch Nhạc lời này, Nguyệt Lâm Tiên nhưng là một chữ cũng không tin.

Đều tới mức này, Bạch Nhạc hắn đã sớm thăm dò rõ ràng, căn bản không

có khả năng còn có cái gì chuẩn bị ở sau, nói lời như vậy, bất quá chỉ là nói sạo đe doạ a.

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc trong mắt cũng đồng dạng hiện lên một tia vẻ mỉa mai, đạm nhiên mở miệng nói, "Sai lầm sao? Vậy ngươi thì nhìn rõ ràng!"

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Bạch Nhạc cổ tay vung, Côn Ngô Kiếm trực tiếp rời khỏi tay, trực tiếp hướng về Vân Mộng Chân ném qua.

Côn Ngô Kiếm tại Bạch Nhạc trong tay, bây giờ không phát huy ra nhiều ít uy lực đến, xác thực không có gì lá bài đáng nói.

Có thể hỏi đề ở chỗ, một khi đem Côn Ngô Kiếm cho Vân Mộng Chân, vậy coi như là một chuyện khác.

Đừng xem tựa hồ bây giờ Côn Ngô Kiếm đã nhận chủ, nhưng trên thực tế, muốn nói đối với Côn Ngô Kiếm trình độ quen thuộc, cùng với đối với Côn Ngô Kiếm lực lượng vận dụng, chính là mười cái Bạch Nhạc, bây giờ cũng căn bản so ra kém Vân Mộng Chân.

Bỏ qua Côn Ngô Kiếm, đối với Bạch Nhạc mà nói, đây cũng là lớn nhất phản kích!

Một bước sai, từng bước sai!

Nguyệt Lâm Tiên không biết hắn cùng với Vân Mộng Chân quan hệ, liền căn bản không nghĩ tới đây hết thảy!

Có thể nói, từ vừa mới bắt đầu, Nguyệt Lâm Tiên cũng đã triệt để rơi vào bị động bên trong mà không tự biết.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 550: Thánh nữ nhận lầm người

Côn Ngô Kiếm rơi vào Vân Mộng Chân trong tay thời điểm, Nguyệt Lâm Tiên là cho là thật có một loại trong gió lộn xộn cảm giác.

Vì sao?

Lẽ nào Yến Bắc Thần liền thật không sợ Vân Mộng Chân qua sông đoạn cầu sao?

Người trong ma đạo không phải là cho tới nay không tin bất luận cái gì sao?

Bọn hắn liền đồng môn sư huynh đệ đều lẫn nhau tính toán, mặc dù thân mật như đạo lữ, cũng có khả năng tại quyền lợi trước mặt phản bội.

Thật là. . . Dựa vào cái gì Yến Bắc Thần cái này Ma Quân truyền nhân, dĩ nhiên cũng làm dám yên tâm như vậy bả Côn Ngô Kiếm trả lại cho Vân Mộng Chân?

Trước mắt một màn này, quả thực triệt để phá vỡ hắn nhận thức.

Tối trọng yếu là, giờ khắc này Vân Mộng Chân đã cầm Côn Ngô Kiếm hướng hắn giết qua đây.

Vân Mộng Chân bản thân liền là tinh cung đỉnh phong, thần hồn cũng không tính quá yếu, bây giờ còn có Côn Ngô Kiếm nơi tay, cho dù là không có Yến Bắc Thần hỗ trợ, chỉ sợ hắn cái này một luồng thần hồn cũng căn bản không phải đối thủ.

Từ Yến Bắc Thần đem Côn Ngô Kiếm đưa đi thời điểm, một trận chiến này, hắn cũng đã bại.

Chỉ là, Nguyệt Lâm Tiên cuối cùng là Nguyệt Lâm Tiên.

Cho dù là tới mức này, cũng vẫn như cũ không quên phản kích.

"Yến Bắc Thần, đã ngươi muốn chết, ta thành toàn ngươi."

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Nguyệt Lâm Tiên nhưng là căn bản không tiếp tục để ý, đem hết toàn lực hướng về Bạch Nhạc tập sát mà đến.

Loại tình huống này, Nguyệt Lâm Tiên xem vô cùng rõ ràng, muốn đoạt xá sở hữu Côn Ngô Kiếm Vân Mộng Chân đã căn bản không có khả năng, biện pháp duy nhất, chính là chém giết Yến Bắc Thần.

So với việc Vân Mộng Chân, Yến Bắc Thần thực lực không muốn yếu nhiều, trước đó có thể uy hiếp được hắn có thể nói, hoàn toàn cũng là bởi vì Côn Ngô Kiếm.

Bây giờ đem Côn Ngô Kiếm đưa đi, tự nhiên có thể tùy ý hắn xâm lược.

Ngược lại hắn ở chỗ này chỉ là một luồng thần hồn, cho dù là diệt, cũng sẽ không để bản thân hắn có ảnh hưởng quá lớn, chẳng thẳng thắn mượn cơ hội này trước hết giết Yến Bắc Thần vị này Ma Quân truyền nhân đến thống khoái.

Đây hết thảy đều phát sinh thực sự quá nhanh, nhanh đến Bạch Nhạc thậm chí đều phản ứng không kịp nữa qua đây.

Chỉ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc thần hồn liền chợt bị trọng thương, miễn cưỡng ngưng tụ thân hình, thậm chí đều có tán loạn khuynh hướng.

Tại Nguyệt Lâm Tiên loại này bất kể tổn thương điên cuồng công kích phía dưới, Bạch Nhạc thậm chí căn bản là không chống nổi mấy hơi thở thời gian.

"Vù vù!"

Cảm thụ được Bạch Nhạc gặp được nguy hiểm, Côn Ngô Kiếm chợt tự động từ Vân Mộng Chân trong tay bay ra, thẳng đến Bạch Nhạc mà đến.

Thần kiếm hộ chủ!

Lúc trước đối mặt Bạch Long lúc công kích sau khi là như thế này, bây giờ đối mặt Nguyệt Lâm Tiên công kích cũng giống như vậy.

Chỉ là, nơi đây dù sao không phải là Bạch Nhạc chính mình thức hải, Côn Ngô Kiếm mặc dù muốn hộ chủ, có khả năng đưa đến hiệu quả cũng đồng dạng hữu hạn.

Phải biết, bây giờ Nguyệt Lâm Tiên thật là đã triệt để buông tha đoạt xá Vân Mộng Chân dự định, muốn trực tiếp xuất thủ cường sát hắn.

Nguy cơ sinh tử phía dưới, Bạch Nhạc trong mắt tựa hồ đột nhiên lại hiện ra Quảng Hàn Tiên Tử kiếm ảnh!

Trước đó Bạch Nhạc đối với kiếm ảnh lý giải, thủy chung cũng còn kém một điểm cuối cùng, không thể triệt để hoàn thành, nhưng hôm nay theo Nguyệt Lâm Tiên bức bách, tại sinh tử thời khắc, rốt cục bị buộc ra tiềm lực, hiểu thấu thành Quảng Hàn Kiếm Ảnh.

Một tay bóp một cái kiếm quyết, trong tích tắc, Bạch Nhạc thân hình chợt mơ hồ, dùng cái này đồng thời Côn Ngô Kiếm còn chưa tới cùng chạy tới, cũng đã trước chém ra một mảnh kiếm ảnh!

Trong nháy mắt, liền có hơn mười đạo kiếm ảnh trực tiếp rơi vào Nguyệt

Lâm Tiên trên người.

Tại Nguyệt Lâm Tiên triệt để buông tha phòng ngự, chuyên tâm muốn cường sát Bạch Nhạc tình huống dưới, những thứ này đột ngột xuất hiện kiếm ảnh, cũng đã đủ để trí mạng.

Trong khoảnh khắc, Nguyệt Lâm Tiên thần hồn liền triệt để bị dìm ngập tại kiếm ảnh phía dưới.

Quảng Hàn Kiếm Ảnh!

Thần niệm ngự kiếm!

Cho đến giờ phút này, Bạch Nhạc mới rốt cục triệt để minh ngộ Quảng Hàn Kiếm Ảnh! Quảng Hàn Tiên Tử thân ảnh, thật bản thân thì có nhất định nói gạt tác dụng, đó là phương pháp tu hành, mà không phải thật giết địch pháp môn.

Dựa theo Quảng Hàn Tiên Tử lưu lại kiếm ảnh cầm kiếm tu luyện, coi như là mệt chết, cũng chỉ có thể đạt được một cái Luyện Pháp, căn bản là không có cách chân chính đem bên trong uy lực phát huy được.

Chỉ có hiểu được thần niệm ngự kiếm pháp môn, mới xem như chân chính khống chế Quảng Hàn Kiếm Ảnh.

Cũng chính bởi vì vậy, Quảng Hàn Tiên Tử mới nói, nửa tháng có thể khai ngộ cũng đã có tư cách bái nhập môn hạ, bởi vì có thể làm được điểm này, liền đã coi như là thiên tài.

Trên thực tế, nếu không phải bị Nguyệt Lâm Tiên bức đến cực hạn, chỉ có thể mạnh mẽ lấy thần niệm ngự kiếm, lấy tốc độ nhanh nhất hồi cứu.

Nếu như không phải trước đó Bạch Nhạc cũng đã chính mình ngộ ra Phi Kiếm Thuật, chỉ sợ cũng căn bản không có khả năng tại ngắn như vậy

trong thời gian ngộ đến điểm này.

Đây cũng chính là Quảng Hàn Tiên Tử bản ý!

Trên đời này có thể thành tựu cuối cùng đại đạo, cho tới bây giờ thì không phải là cái gì thiên phú dị bẩm, tu hành tốc độ cực nhanh, năng lực học tập cường thiên tài, mà là những cái kia sở hữu linh quang nhất hiện ngộ tính, đồng thời có can đảm thực tiễn thiên kiêu.

Có thể học được Quảng Hàn Kiếm Ảnh phương pháp tu hành cũng không tính khó, chỉ cần có Tinh Cung Cảnh thực lực, không phải quá kẻ ngu dốt, nửa tháng cũng đều có thể nắm giữ, nhưng là muốn muốn thoát khỏi Quảng Hàn Tiên Tử nói gạt, để cho kiếm rời khỏi tay, biến thành thần niệm ngự kiếm, khả năng liền thực sự quá khó được.

Oanh!

Trong nháy mắt, Nguyệt Lâm Tiên thần hồn nhất thời bị kiếm ảnh trảm sạch sẽ, lại không một chút dấu vết.

Cuối cùng xem Vân Mộng Chân liếc mắt, Bạch Nhạc thần hồn nhất thời bay ra thức hải.

Thần hồn quy khiếu!

Mặc dù thời gian cũng không lâu, tối đa cũng bất quá chỉ là nửa khắc đồng hồ thời gian, có thể đối Bạch Nhạc mà nói, thần hồn xuất khiếu lâu như vậy thời gian, lại kinh lịch một trận thần hồn chi chiến, thậm chí còn chịu không nhẹ tổn thương, khả năng liền đã có vẻ dài đằng đẵng.

Tỉnh lại trong nháy mắt, Bạch Nhạc mặt trắng như tờ giấy, cái đầu đau đớn một hồi, trước mắt không tự giác trở nên hoảng hốt.

Thế cho nên Bạch Nhạc căn bản là quên, hắn còn ôm Vân Mộng Chân.

Bạch Nhạc tỉnh lại đồng thời, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng tỉnh lại, nhẹ khẽ cắn môi, Vân Mộng Chân nhất thời tự tay bắt lại Bạch Nhạc cánh tay, mặc dù không có nói chuyện, thật là trong ánh mắt lại tràn đầy lộ ra, ta đã nhận ra ngươi ý tứ hàm xúc.

Phục hồi tinh thần lại trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhất thời đẩy ra Vân Mộng Chân, giùng giằng đứng lên, "Thánh nữ tất nhiên không việc gì, chúng ta như trước đường ai nấy đi, ai có thể đạt được Quảng Hàn Thiên Cung cơ duyên, toàn bằng bản lĩnh."

"Bạch Nhạc!"

Chứng kiến Bạch Nhạc phải ly khai, Vân Mộng Chân rốt cục vẫn là không nhịn được mở miệng vạch trần nói.

". . . Thánh nữ nhận lầm người! Mỗ gia, Yến Bắc Thần!"

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc nhất thời xoay người, lại không dám nhìn tới Vân Mộng Chân con mắt, trầm giọng hồi đáp nói.

"Vù vù!"

Cơ hồ là tại Bạch Nhạc vừa nói, lau một cái kiếm quang chợt đâm tới, thẳng đến Vân Mộng Chân cổ họng yếu hại mà đi.

Một kiếm này tới thực sự quá đột ngột.

Vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Vân Mộng Chân đều căn bản không có thể nhận thấy được một kiếm này, đợi được ý thức được thời điểm, còn muốn làm ra phản ứng, lại cũng đã có chút không kịp.

Giờ khắc này, đã sớm không còn thời gian đi suy nghĩ, còn lại chỉ là bản năng phản ứng.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền trực tiếp ngăn cản đến một kiếm này trước đó, trường kiếm trong nháy mắt đâm thủng ngực mà qua!

"Phốc!"

Phun ra một ngụm máu, Bạch Nhạc nhưng cũng đồng dạng nhận ra đối phương thân phận!

Converter: Lucario - Truyencv

Cvt: Truyện hay không mọi người, gây cấn vcl =))

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 551: Cái này đến, chỉ vì sát nhân

Ẩn Tâm!

Trong nháy mắt, ban đầu ở trên biển Đông, sơ ngộ Ẩn Tâm lúc tình cảnh lần nữa xông lên đầu.

... .

"Ta là sát thủ, tự nhiên có thể cảm giác được một ít thường nhân không phát hiện được chi tiết, cái này cùng ngươi huyễn thuật không quan hệ!"

"Cho nên, ngươi lần này tới, không phải vì Quảng Hàn Thiên Cung, mà là vì sát nhân?"

"Vâng!"

"Là ai?"

"Không thể trả lời!"

... .

Ẩn Tâm cũng không hề nói dối, nàng đến Quảng Hàn Thiên Cung đến, vốn cũng không phải là vì tranh đoạt cơ duyên, mà là tới giết người!

Cho nên cho dù là đối mặt Quảng Hàn Tiên Tử lưu lại kiếm ảnh truyền thừa, cũng căn bản dao động không để cho tâm thần, nàng căn bản cũng không có tìm hiểu tâm tư cùng dục vọng, dĩ nhiên là sẽ không trong đắm chìm, trong khoảnh khắc liền trực tiếp tỉnh lại.

Chỉ là Bạch Nhạc cũng thật không ngờ, Ẩn Tâm muốn giết người là Vân Mộng Chân, hơn nữa, thật bị nàng tìm được một cái như vậy tuyệt hảo thời cơ xuất thủ.

Vừa mới cùng Nguyệt Lâm Tiên đấu thắng một trận, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Vân Mộng Chân trên thực tế, đều ở vào một loại trạng thái cực kém trạng thái, hơn nữa không hề phòng bị, một kiếm này đánh lén không thể nghi ngờ vừa đúng.

Thậm chí Ẩn Tâm xuất thủ lúc, còn tận lực suy nghĩ Bạch Nhạc thân hình, đối với Vân Mộng Chân ánh mắt che, một kiếm này xuất thủ, chính là một đòn tất sát.

Có thể nói, một kiếm này Ẩn Tâm có ít nhất chín mươi phần trăm chắc chắn có thể đắc thủ.

Nhưng lại vạn thật không ngờ, sinh tử thời khắc, Yến Bắc Thần vậy mà không chút suy nghĩ, bản năng liền trực tiếp ngăn cản đến Vân Mộng Chân trước người.

"Gào!"

Cơ hồ là tại Bạch Nhạc bên trong kiếm trong nháy mắt, Tiểu Bạch Giao nhất thời nổi giận, phát sinh một tiếng phẫn nộ tiếng long ngâm, thân hình thoắt một cái liền trực tiếp hiện ra bổn tướng, một cái vẫy đuôi trực tiếp đem Ẩn Tâm quất bay đi ra ngoài.

Bạch Nhạc thần hồn ly khiếu thời điểm, liền từng phân phó Tiểu Bạch Giao thủ hộ, vô luận có bất kỳ người tới giết đi không xá.

Trên thực tế, Tiểu Bạch Giao cũng đã sớm phát hiện Ẩn Tâm.

Cho nên trước đó Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân rơi vào ngay trong

óc, không cảm giác được tình huống ngoại giới thời điểm, Tiểu Bạch Giao vẫn cảnh giác nhìn chằm chằm Ẩn Tâm, loại này uy hiếp phía dưới, mặc dù Ẩn Tâm sát khí nặng hơn cũng căn bản không dám tùy tiện xuất thủ.

Một mực chờ đến Bạch Nhạc thức tỉnh, Tiểu Bạch Giao thả lỏng cảnh giác, lúc này mới tìm được cơ hội, đâm ra cái này trí mạng một kiếm!

Nhưng trên thực tế, dù là như vậy, Ẩn Tâm xuất thủ trong nháy mắt, Tiểu Bạch Giao cũng y nguyên vẫn là phản ứng kịp, chỉ là nó liếc mắt liền thấy xuyên, Ẩn Tâm là muốn đi giết cái kia hung nữ nhân, mà không phải Bạch Nhạc, tại Tiểu Bạch Giao trong ý thức, ngược lại cái kia hung nữ nhân cũng không phải người tốt, đương nhiên sẽ không giúp nàng.

Có thể lại không nghĩ rằng, Bạch Nhạc vậy mà lại giúp nữ nhân kia đở kiếm!

Lần này, nhưng là nhất thời triệt để làm tức giận Tiểu Bạch Giao.

Cái này nhất vĩ ba đem Ẩn Tâm quất bay đi ra ngoài, Tiểu Bạch Giao vẫn không chịu bỏ qua, sưu một tiếng lần nữa bay ra ngoài, dương nanh múa vuốt lần nữa hướng về Ẩn Tâm nắm tới, dường như muốn bả Ẩn Tâm trực tiếp xé nát!

Chỉ là, bên trong một kiếm này Bạch Nhạc, nhưng là đã không để ý tới những thứ này.

May là Thông Thiên Ma Thể đủ quá cường hãn, một kiếm này nhưng lại cũng là đâm thủng ngực mà qua, duy nhất may mắn là, một kiếm này Ẩn Tâm cũng không phải là tận lực đâm hắn, cho nên kiếm phong mặc dù mặc ngực mà qua, nhưng lại vẫn chưa suy giảm tới trái tim, bằng không một kiếm này, sợ là cũng đã đủ để đánh chết bại Bạch Nhạc.

"Bạch Nhạc!"

Sau một khắc, Vân Mộng Chân rồi đột nhiên ôm lấy Bạch Nhạc thân thể, nhìn cái kia băng lãnh kiếm phong, trong nháy mắt Vân Mộng Chân trong mắt nước mắt nhất thời nhịn không được rơi xuống.

Tùy ý Vân Mộng Chân đem chính mình ôm vào trong ngực, Bạch Nhạc nhất thời cảm thấy tựa hồ toàn thân khí lực đều muốn tiêu thất!

Đầu tiên là thần hồn bị thương nặng, thậm chí một ngụm thở dốc thời gian cũng không có, lại bị một kiếm đâm thủng ngực mà qua, dạng này liên tiếp thụ thương, cũng làm cho Bạch Nhạc không cách nào nữa duy trì biểu hiện ra cái kia phần kiên cường, hắn là thật mệt, tựa hồ đã nghĩ như thế nhắm mắt lại, cũng không tiếp tục mở ra.

Chứng kiến Vân Mộng Chân trên mặt nước mắt, Bạch Nhạc khóe miệng miễn cưỡng dắt vẻ tươi cười, xòe bàn tay ra, nhẹ nhàng dùng ngón tay lau đi Vân Mộng Chân trên gương mặt nước mắt, "Đừng khóc, khóc, liền không dễ nhìn."

"Ngươi đừng động, ngươi không có việc gì!"

Cảm thụ được Bạch Nhạc vô lực, Vân Mộng Chân vội vội vàng vàng từ trên người lấy ra đan dược nhét vào Bạch Nhạc trong miệng!

"Ho khan!"

Đan dược mới vừa cửa vào, liền bị Bạch Nhạc ho ra máu ho ra đến, kinh khủng hơn là, giờ khắc này Bạch Nhạc ho ra tới máu, dĩ nhiên là mặc lục sắc!

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân liền phản ứng kịp.

Đối phương trên thân kiếm có độc!

Hơn nữa còn là loại kia Kiến Huyết Phong Hầu kịch độc, bằng không, lấy Bạch Nhạc cường hãn, cũng không trở thành tổn thương nghiêm trọng như vậy, liền khống chế thương thế đều làm không được.

Sát thủ!

Từ đối phương xuất thủ, Vân Mộng Chân thì nhìn đi ra, đối phương vốn là cao cấp nhất sát thủ, vì sát nhân , bất kỳ cái gì thủ đoạn đều không để ý, hơn nữa, lúc đầu mục tiêu lại là nàng, thì càng là không từ thủ đoạn.

Dạng này kịch độc , bình thường giải độc đan căn bản cũng không sẽ có bất cứ tác dụng gì.

"Tiểu Bạch Long, lưu lại miệng sống, nàng trên thân kiếm có độc!"

Nguy cấp phía dưới, Vân Mộng Chân cũng không đoái hoài tới nghĩ quá nhiều, lúc này hô lên âm thanh.

Nằm trong loại trạng thái này, nàng xuất thủ cũng căn bản không kịp, chỉ có gửi hy vọng cùng Tiểu Bạch Long có thể nghe hiểu nàng.

Dù sao, trước đó nàng là nghe thấy qua Bạch Nhạc trực tiếp cùng Tiểu Bạch Giao đối thoại.

Cơ hồ là Vân Mộng Chân mở miệng đồng thời, Ẩn Tâm cũng đã bị Tiểu Bạch Giao bắt lại, đang chuẩn bị một ngụm nuốt vào, cho Bạch Nhạc báo thù đâu, bây giờ nghe được Vân Mộng Chân, nhưng là không khỏi hơi chậm lại.

Tiểu Bạch Giao bản thân thì có rất cao linh trí, chỉ là có vẻ hơi hồn nhiên mà thôi.

Trên thân kiếm có độc, lời như vậy hắn vẫn nghe hiểu.

Mặc dù không muốn phản ứng cái này hung nữ nhân, hãy nhìn cái kia hung nữ nhân dáng vẻ, hiển nhiên bây giờ đối với Bạch Nhạc không có ác ý, cứu người loại sự tình này, Tiểu Bạch Giao là vạn vạn không có cách nào, loại tình huống này, muốn cứu Bạch Nhạc, hắn cũng chỉ có thể lựa chọn tin tưởng cái này hung nữ nhân.

Nghĩ vậy, Tiểu Bạch Giao nguyên bổn đã hé miệng nhất thời thu, thân hình thoắt một cái, nhưng là trực tiếp đem Ẩn Tâm té được Vân Mộng Chân trước mặt, hơn nữa, bản thân cũng xoay quanh ở bên cạnh, phát sinh gầm lên giận dữ, tràn đầy ý uy hiếp.

Vừa mới cái kia một trảo, Ẩn Tâm trên người cũng đã bị Tiểu Bạch Giao lợi trảo lấy ra không ít vết thương, bây giờ bị ném hạ xuống, đối mặt đã kịp chuẩn bị Vân Mộng Chân, dĩ nhiên là càng không cái gì phản kháng chỗ trống.

Tự tay xóa sạch một chút khóe môi vết máu, Ẩn Tâm khắp khuôn mặt là cười nhạt, không nói được một lời.

"Giao ra giải dược, ta tha cho ngươi một mạng!"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Vân Mộng Chân lành lạnh mở miệng nói.

"Vân Mộng Chân, ngươi bao lâu nghe nói sát thủ xóa sạch độc còn tùy thân mang giải dược?" Khinh thường nhìn Vân Mộng Chân, Ẩn Tâm ngạo nghễ mở miệng nói.

Nàng là sát thủ, hơn nữa còn là Đỉnh Cấp Sát Thủ, ám sát chính là nàng duy nhất mục, còn như cứu người. . . Loại sự tình này, xưa nay không tại nàng suy nghĩ trong phạm vi.

Mặc dù lần này xuất thủ, ngộ trúng phó xe, không thể giết chết Vân Mộng Chân, có thể trong mắt hắn, tất nhiên Yến Bắc Thần dám dùng

mệnh đi cứu Vân Mộng Chân, vậy thì chết tiệt, lại càng không có chút nào thương hại.

"Gào!"

Nghe được Ẩn Tâm hồi đáp, Tiểu Bạch Giao nhất thời giận dữ, lần nữa gầm thét uy hiếp.

Chỉ là đối cái này, Ẩn Tâm nhưng cũng không nhúc nhích chút nào, "Không cần uổng phí sức lực, ngươi gặp qua sợ chết sát thủ a? Tất nhiên dám đối ngươi xuất thủ, ta không có ý định còn sống rời đi."

Trong mắt lộ ra một tia khinh thường chi ý, Ẩn Tâm những lời này nhưng là nói như đinh đóng cột!

Làm một sát thủ, nàng đã sớm đã không đem sinh tử để ở trong lòng, càng sẽ không chịu bất cứ uy hiếp gì.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Cvt: Vì anh em gào thét quá nên ta đành phát thêm 10 viên nữa a... từ ngày mai chắc ta làm ít lại vì bắt đầu từ tuần sau công việc ồ ạt, thời gian rãnh bị giảm 1 cách đáng kể. Anh em cố gắng chống chọi qua cơn đói này nha.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 552: Hai con đường, chính ngươi chọn

Đối mặt Ẩn Tâm cường thế, đổi người khác, có thể đã muốn tuyệt vọng.

Có thể nàng bây giờ đối mặt người, nhưng là Vân Mộng Chân.

"Sát thủ chưa chắc sẽ tùy thân mang giải dược, nhưng nhất định rõ ràng, hạ là cái gì độc, có biện pháp nào có thể giải độc." Nhìn chằm chằm Ẩn Tâm, Vân Mộng Chân bình tĩnh mở miệng nói, "Ta biết ngươi nhất định có biện pháp giải độc, hoặc là ít nhất là. . . Áp chế độc tính! Cho nên vấn đề chỉ là làm như thế nào cạy ra ngươi miệng mà thôi."

"Ngươi có thể thử nhìn một chút!" Cười lạnh một tiếng, Ẩn Tâm vẫn chưa phủ định Vân Mộng Chân, nhưng lại vẫn như cũ xem thường.

Thân là sát thủ, từ bước vào chuyến đi này một ngày kia trở đi, nàng đầu tiên muốn học chính là như thế nào thừa nhận đủ loại áp lực, thậm chí là dằn vặt, lúc cần sau khi, nàng nhất định phải đóng chặc lại miệng, dù là một chữ cũng không thể tiết lộ.

Vô luận là tử vong vẫn là đủ loại cực hình, nàng có nắm chắc thản nhiên thừa nhận.

Dạng này nàng, tự nhiên không sợ Vân Mộng Chân uy hiếp.

"Ngươi nói ngươi là sát thủ, nhưng sát thủ sát nhân, chỉ vì quyền lợi." Mí mắt hơi nhíu, Vân Mộng Chân tiếp tục nói, "Vô luận ngươi thế lực sau lưng hoặc là người là ai, giết chết Yến Bắc Thần, đối với các ngươi tới nói, đều không có bất kỳ ý nghĩa gì! Thậm chí có thể sẽ mang đến tai họa ngập đầu."

"Thánh nữ là muốn uy hiếp chúng ta sao?" Khinh miệt nhìn Vân Mộng Chân, Ẩn Tâm đạm nhiên mở miệng nói, "Đạo Lăng Thiên Tông mặc dù cường đại, nhưng cũng không phải không gì làm không được, huống chi là hiện tại Đạo Lăng Thiên Tông. . . Thánh nữ nếu là không phục khí, đại khái có thể xuất thủ thử một lần."

Chân chính lợi hại tổ chức sát thủ, đều tự có chính mình sinh tồn phương thức cùng thổ nhưỡng, vĩnh viễn tồn tại ở trong âm u, cho dù là trước đây đỉnh phong Đạo Lăng Thiên Tông, cũng căn bản không có khả năng bả đối phương triệt để diệt trừ, liền chớ đừng nói chi là hiện tại.

"Đạo Lăng Thiên Tông có thể làm không được, nhưng không có nghĩa là, sẽ không có người khác có thể làm được." Đối mặt Ẩn Tâm trào phúng, Vân Mộng Chân vẫn như cũ có vẻ vô cùng bình tĩnh, nhàn nhạt mở miệng nói.

Hơi chậm lại, lời này nhưng là để cho Ẩn Tâm tâm sợ hãi cả kinh!

Vân Mộng Chân lời này tựa hồ có ý riêng a!

Riêng là khả năng hồi chạm tới cái kia không người dám tại đụng vào cấm kỵ. . . Thông Thiên Ma Quân!

Trong lúc nhất thời, Ẩn Tâm trong lòng đột nhiên sinh ra vô số ý niệm trong đầu.

Yến Bắc Thần rõ ràng là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, nhưng hôm nay, Vân Mộng Chân chẳng những không giết hắn, ngược lại phải cứu hắn, bản thân này cũng rất kỳ quái.

Phải biết, trước đó nếu như không phải Bạch Nhạc liều mình cứu giúp, bây giờ ngã xuống người thì sẽ là Vân Mộng Chân, hai người kia ở giữa quan hệ, bản thân thì có vấn đề rất lớn.

Trừ phi. . .

Không đợi Ẩn Tâm tiếp tục suy nghĩ, Vân Mộng Chân liền tiếp tục nói, "Nếu như Yến Bắc Thần chết, ta cam đoan, ngươi cũng sẽ chết, hơn nữa chết nửa điểm vết tích cũng sẽ không lưu lại, rời đi nơi này thời điểm, ta liền sẽ tin tức truyền ra, nói là ngươi đánh lén giết chết Yến Bắc Thần, đồng thời cướp đi Côn Ngô Kiếm!"

"Tin tưởng ta, vô luận sau lưng ngươi có cái gì dạng thế lực, bọn hắn cũng không phải Thông Thiên Ma Quân, càng không gánh nổi Côn Ngô Kiếm!"

". . ."

Nhìn Vân Mộng Chân, Ẩn Tâm rất rõ ràng, đối phương nói là thật, mà lại nói không gì sánh được nghiêm túc, không phải khả năng, mà là nhất định sẽ làm như vậy.

"Các ngươi muốn giết người là ta, chỉ cần giết chết ta, các ngươi không sợ trả bất cứ giá nào! Bởi vì toàn bộ dưới đất thế giới, đều sẽ vì vậy mà sôi trào, các ngươi không sợ đối mặt Đạo Lăng Thiên Tông truy sát, giết chết ta bản thân liền có nghĩa là lợi ích to lớn."

"Thật là, giết chết Yến Bắc Thần khác biệt!" Vân Mộng Chân bình tĩnh nói rằng, "Giết chết hắn, các ngươi được không đến bất luận cái gì chỗ tốt, thậm chí còn có thể trả giá giá thật lớn. . . Mà ngươi chỗ có thể có được, bất quá chỉ là ra một hơi thở mà thôi."

"Ngươi là sát thủ, sát thủ từ trước tới giờ không hội xử trí theo cảm tính, chỉ biết cân nhắc quyền lợi!"

Chậm rãi thở ra một hơi, Vân Mộng Chân bình tĩnh nhìn Ẩn Tâm, cuối cùng nói rằng, "Cứu sống hắn, ta có thể bảo đảm, thả ngươi an toàn ly

khai, coi là chưa từng xảy ra chuyện gì! Ngươi còn có thể lại tiếp tục tìm cơ hội đối ta xuất thủ, chuyện này với các ngươi mà nói, không có bất kỳ tổn thất nào!"

"Đương nhiên, ngươi cũng có thể cự tuyệt! Thử nhìn một chút, ta vừa mới nói chuyện, có thể hay không biến thành sự thật!"

"Hai con đường, đều mở ở trước mặt ngươi. . . Chính ngươi chọn đi."

... .

Trên biển Đông.

Nguyệt Lâm Tiên sắc mặt thay đổi khó coi dị thường, cái kia một luồng thần hồn bị chém rụng, cũng liền có nghĩa là, đoạn tuyệt hắn bằng cái này khống chế Quảng Hàn Thiên Cung tới phá cuộc hy vọng.

Chỉ bằng vào chính hắn, vô luận như thế nào cũng không khả năng chiến thắng ba vị Tinh Hải Cảnh cường giả, có biết, trong lúc này thật là tồn tại thực lực cũng không tại hắn phía dưới Đạp Thiên Ma Quân.

Một cái rơi sai, đầy bàn đều thua!

Yến Bắc Thần cùng Vân Mộng Chân hai người, đều tràn đầy quá khó lường số!

Vạn vật dịch toán, lòng người khó dò.

Cho dù là cho tới bây giờ, Nguyệt Lâm Tiên cũng y nguyên vẫn là có chút khó có thể tưởng tượng, Vân Mộng Chân cùng Yến Bắc Thần hai người, làm sao lại liên thủ lại, đây quả thực làm cho không người nào có thể tưởng tượng.

Từ đại thế đi lên nói, lần này, hắn xác thực đã thua.

Nhưng muốn nói, đầy bàn đều thua, nhưng cũng còn chưa hẳn.

Nguyệt Lâm Tiên làm việc, cho tới bây giờ đều là suy nghĩ chu toàn, hắn không phải dân cờ bạc, cũng sẽ không được ăn cả ngã về không đánh bạc toàn bộ tài sản tính mệnh.

Đem Yến Bắc Thần chém giết, luyện hóa thành Bạch Cốt Hóa Thân, bản thân liền là lý tưởng nhất trạng thái, có thể mặc dù thất bại, cũng cũng không có nghĩa là, Nguyệt Lâm Tiên liền thật đã thất bại thảm hại.

Chỉ là. . . Kể từ đó, trên thời gian, không muốn có vẻ càng gấp gáp.

Trong tay Hải Thần Kích đột nhiên nhoáng lên, Nguyệt Lâm Tiên thân hình chợt lui, mấy hơi thở ở giữa, vậy mà liền ngạnh sinh sinh tránh thoát ba người vây quanh.

"Đã các ngươi đều nghĩ như vậy muốn Quảng Hàn Thiên Cung, như vậy, ta liền tặng cho các ngươi thì như thế nào? Các ngươi ai có bản lĩnh, cứ việc bỏ lấy tốt."

Trong lúc nói chuyện, trên biển nhất thời nổi lên một mảnh cơn sóng thần, Nguyệt Lâm Tiên ẩn thân tại sóng lớn bên trong, đột nhiên hướng về nguyện lực Quảng Hàn Thiên Cung vị trí bỏ chạy.

Đánh bại đối phương tuy không có khả năng, có ở cái này trên biển Đông, Nguyệt Lâm Tiên muốn đi, nhưng cũng đồng dạng không ai có thể ngăn lại.

Nói một câu Đông Hải vô địch, đối với Nguyệt Lâm Tiên mà nói, cũng không tính khoa trương.

"Đuổi theo!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Bạch Cốt phu nhân lành lạnh mở miệng nói.

Chỉ là, lần này, cũng không người lại vang lên ứng với nàng, Đạp Thiên Ma Quân liền con mắt đều không nháy một chút, trực tiếp liền rơi vào Quảng Hàn Thiên Cung trước đó, hoàn toàn không có nửa điểm truy kích Nguyệt Lâm Tiên ý tứ.

Đối với hắn mà nói, tới nơi này chính là vì quyền lợi!

Thu Âm Phong lão tổ cùng Bạch Cốt phu nhân chỗ tốt, cũng vẻn vẹn chỉ là đáp ứng cùng bọn hắn đồng loạt ra tay, đánh bại Nguyệt Lâm Tiên, cũng không bao quát tiếp tục đuổi giết Nguyệt Lâm Tiên.

Trên thực tế, cho dù là hắn nguyện ý, tại đây trên biển Đông muốn thật chém giết Nguyệt Lâm Tiên cũng thực sự quá trắc trở.

Tương phản, chiếm giữ Quảng Hàn Thiên Cung vị trí, nghĩ biện pháp khống chế Quảng Hàn Thiên Cung mới càng mê người.

Huống chi, mặc dù không đề cập tới đây hết thảy, chỉ bằng Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Ma Quân truyền nhân đều ở đây bên trong, cũng đủ làm cho hắn chuyến đi này không tệ.

Không chỉ là Đạp Thiên Ma Quân, trên thực tế, Âm Phong lão tổ cũng đồng dạng không nhúc nhích chút nào.

Mí mắt đột nhiên nhảy nhót, Bạch Cốt phu nhân cũng liền hiểu được, chỉ bằng một mình nàng, nhưng cũng đồng dạng không dám đi đuổi theo Nguyệt Lâm Tiên.

Chỉ là, bức lui Nguyệt Lâm Tiên mặc dù hết giận, thật là. . . Tiếp đó, ba người bọn họ liên minh cũng theo đó tan rã, muốn thật từ đó chia một chén súp, chỉ sợ cũng đồng dạng gian nan vạn phần.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 553: Hoán huyết

Hàn Đàm hồ!

Một điểm linh quang trực tiếp đầu nhập hồ, trong chốc lát, hồ Nhậm Bách Đào thi thể chỗ, chậm rãi bò lên một con bộ xương trắng!

Trong chốc lát, cái kia bộ xương trắng liền từ hồ bơi ra, dưới ánh trăng, cái kia trong suốt bạch cốt liền có vẻ cực kỳ chói mắt.

Khói đen che phủ, tối đa bất quá một nén nhang thời gian, cái này một bộ xương trắng phía trên liền một lần nữa sinh trưởng xuất huyết thịt, chỉ là có vẻ vô cùng âm u, thình lình chính là Nhậm Bách Đào dáng dấp.

Chỉ là nếu như chi tiết quan sát, liền sẽ phát hiện, bây giờ Nhậm Bách Đào trong mắt lộ ra lau một cái u mang, khí tức cũng đã đại biến, hiển nhiên đã không phải là nguyên bản Nhậm Bách Đào.

Ngẩng đầu, liếc mắt nhìn trong vắt mặt hồ, Nhậm Bách Đào trong mắt lộ ra một vẻ lạnh như băng, một bước ở giữa, nhưng là vi phạm nơi đây không thể phi hành cấm chế, bay thẳng qua mặt hồ, một đường thẳng đến Quảng Hàn Thiên Cung mà đi.

"Trên thân kiếm tôi luyện là con tò vò máu, độc tính lan tràn cực nhanh, Kiến Huyết Phong Hầu, nếu như không phải hắn luyện thể cực mạnh, bây giờ đã sớm đã chết! Muốn giải độc, nhất định phải tại độc tố xâm nhập trái tim của hắn trước đó, cắt đứt tâm mạch hoán huyết, thẳng đến máu độc triệt để tống ra, huyết dịch hóa thành tiên hồng mới thôi, chịu đựng được liền sống, không chịu đựng được liền chết!"

Đối mặt Vân Mộng Chân cường thế, Ẩn Tâm đúng là vẫn còn thỏa hiệp.

Chính như Vân Mộng Chân nói, nàng là một sát thủ! Sát thủ sẽ không xử trí theo cảm tính, chỉ biết cân nhắc lợi hại.

Không hề nghi ngờ, lựa chọn lấy phương thức này tới cắt vào, Vân Mộng Chân không thể nghi ngờ là bắt lại nàng yếu hại.

Cơ hồ là nghe được Ẩn Tâm trong nháy mắt, Vân Mộng Chân lúc này lấy chỉ làm kiếm, lấy kiếm ý phong bế Bạch Nhạc huyết mạch, sau đó tại Bạch Nhạc trên cổ tay rạch ra một đạo vết thương , mặc cho máu độc từ cổ tay chảy ra.

Ẩn Tâm nói đơn giản, nhưng trên thực tế, bên trong hung hiểm lại hiển nhiên khó có thể đánh giá.

Đây cũng chính là tu hành giả, mới có thể có một chút hi vọng sống, bằng không, đổi người thường, lớn như vậy suy tính không chút máu, đã sớm đã chết thấu.

"Đơn thuần lấy máu không được, vô luận thân thể hắn mạnh mẽ bao nhiêu, tạo huyết tốc độ cũng so ra kém dạng này không chút máu tốc độ. . . Ta nói là hoán huyết, ngươi hiểu sao?"

Nhìn Vân Mộng Chân, Ẩn Tâm đạm nhiên mở miệng nói.

"Tiểu Bạch Long coi chừng nàng!"

Nhẹ giọng phân phó một câu, Vân Mộng Chân ngón tay nhẹ nhàng rạch một cái, tiên huyết nhất thời từ cổ tay mình trên tuôn ra, trực tiếp đem vết thương phóng tới Bạch Nhạc bên mép, lấy linh lực thúc giục trong cơ thể tiên huyết không khô vào Bạch Nhạc trong miệng.

Thấy như vậy một màn, Ẩn Tâm cũng không khỏi rốt cục tùy theo động dung.

Nàng vốn cho là Vân Mộng Chân chỉ là bởi vì có chút nguyên nhân đặc biệt, không muốn để cho Yến Bắc Thần chết đi, nhưng hôm nay xem ra, sự tình cho dù so chính mình tưởng tượng bên trong, dây dưa càng sâu.

Bạch Nhạc ý thức đã mờ nhạt, thần hồn bị thương, lại trúng kịch độc, chính là cường hãn nữa, tới mức này cũng đã có chút chống đỡ không nổi đi.

Vô ý thức đem Vân Mộng Chân tiên huyết nuốt xuống, những thứ này tràn ngập linh khí huyết dịch một khi tiến nhập trong cơ thể, nhất thời liền hóa thành một cổ nồng nặc sinh cơ khuếch tán ra.

Đương nhiên, trên thực tế, Vân Mộng Chân cũng không biết, dạng này cái gọi là hoán huyết, thật căn bản không có ý nghĩa quá lớn.

Những thứ này bị Bạch Nhạc nuốt vào tiên huyết, trừ có thể chuyển hóa thành một bộ phận sinh cơ bên ngoài, căn bản không được hoán huyết hiệu quả.

Trên thực tế, cũng không chỉ là Vân Mộng Chân, ngay cả Ẩn Tâm chính mình cũng không biết.

Cho nên nàng mới có thể nói ra, chịu đựng được liền sống, không chịu đựng được liền chết những lời như vậy.

Trên thực tế, bên trong con tò vò độc lấy loại phương pháp này có thể cứu lại người, căn bản không phải mười không còn một, mà là trăm không còn một!

Chỉ là, Bạch Nhạc lại cuối cùng cùng người khác khác biệt!

Thông Thiên Ma Thể trình độ cường hãn, cũng vượt xa Ẩn Tâm cùng Vân Mộng Chân tưởng tượng, máu độc tống ra đồng thời, Bạch Nhạc trong cơ thể liền đã bắt đầu mới tạo huyết, hơn nữa tốc độ cực nhanh,

mặc dù không dám nói có thể so với thượng không chút máu tốc độ, có thể chí ít duy trì sinh cơ nhưng là đủ đủ.

Còn có nuốt vào Vân Mộng Chân tiên huyết, lại chuyển hóa một bộ phận sinh cơ, vẻn vẹn đi qua một hồi, Bạch Nhạc liền lần nữa tỉnh lại.

Mở mắt, Bạch Nhạc trong nháy mắt liền cảm nhận đến chính mình trong miệng ngai ngái!

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc lúc này liền đưa ra bắt lại Vân Mộng Chân cổ tay, mạnh mẽ ngừng lại vết thương đổ máu.

"Ngươi làm cái gì?"

Thanh âm có chút suy yếu, Bạch Nhạc nhìn Vân Mộng Chân cái kia đồng dạng bởi vì không chút máu lại có vẻ hơi tái nhợt mặt, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Ta sẽ không nhìn ngươi chết!"

Nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân nghiêm túc mở miệng nói.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì không khỏi đột nhiên tê rần.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc kiên quyết lắc đầu, "Ta không đảm đương nổi, ta nói, thánh nữ nhận lầm người. . ."

Trong lòng mặc dù cảm động, có thể cho dù là đến thời khắc này, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là không muốn cùng Vân Mộng Chân quen biết nhau.

Khúc mắc khó giải!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, một đạo khảm này, hắn còn không bước qua được.

Chỉ là, Vân Mộng Chân cũng không để ý một bộ này, nếu như nói trước đó Bạch Nhạc một bộ này còn có thể hồ lộng hắn, trước đó Bạch Nhạc trước khi hôn mê, tự tay giúp nàng lau đi nước mắt, nhẹ nói ra một câu kia, đừng khóc, khóc liền không xinh đẹp thời điểm, nàng cũng đã triệt để xác nhận Bạch Nhạc thân phận, vô luận Bạch Nhạc mình là không phải nguyện ý thừa nhận.

"Tốt, mạng hắn xem như là cứu trở về."

Bên cạnh, Ẩn Tâm chứng kiến Bạch Nhạc vết thương chảy ra máu đã biến thành tiên hồng, lúc này mở miệng nói.

"Gào!"

Nhìn thấy Bạch Nhạc tỉnh lại, Tiểu Bạch Long cũng hưng phấn rống một tiếng, thân hình chợt thu nhỏ lại, một lần nữa rơi vào Bạch Nhạc trên vai.

"Yên tâm, ta mệnh cứng rắn lắm, không dễ dàng như vậy chết!"

Tự tay sờ sờ Tiểu Bạch Giao, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Vừa nói, Bạch Nhạc lại đưa mắt nhìn sang Ẩn Tâm.

"Bằng lòng ngươi, ta đã làm được, nếu như ngươi không muốn động thủ, ta hiện tại liền đi."

Cũng không để ý gì tới hội Bạch Nhạc, Ẩn Tâm lạnh lùng nhìn Vân Mộng Chân mở miệng nói.

"Ta nói lời giữ lời, ngươi có thể đi! Lúc nào muốn giết ta, ngươi có thể tiếp tục xuất thủ, bất quá. . . Gặp lại lần nữa, ta cũng sẽ không thủ hạ lưu

tình." Liếc Ẩn Tâm liếc mắt, Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói.

Cũng không trả lời, Ẩn Tâm nhưng là liền đầu cũng không có hồi, thẳng xoay người hướng Quảng Hàn Thiên Cung ở ngoài đi tới.

Nàng tới nơi này, bản thân liền là vì tìm cơ hội giết chết Vân Mộng Chân, bây giờ như là đã bại lộ, ở lại chỗ này tự nhiên không có chút ý nghĩa nào.

Ý niệm trong đầu khẽ nhúc nhích, Côn Ngô Kiếm nhất thời xuất hiện ở Bạch Nhạc trong tay, chậm rãi nhét vào Vân Mộng Chân trong tay, "Thánh nữ, ngươi cứu ta một mạng, ta đem Côn Ngô Kiếm trả lại cho ngươi. . . Chúng ta, huề nhau!"

Giùng giằng đứng dậy, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng.

Chỉ là, lần này Vân Mộng Chân cũng không có nhận lấy Côn Ngô Kiếm, mà là nhàn nhạt mở miệng nói, "Là ngươi trước cứu ta, chúng ta đã sớm huề nhau. . . Thần kiếm đã nhận chủ, ta hiện tại cầm về cũng vô dụng!"

Dừng một cái, Vân Mộng Chân tiếp tục nói, "Ngươi không phải nói ta nhận lầm người sao? Nếu như ngươi chỉ là Yến Bắc Thần, ngươi có lập trường gì đem nó trả lại cho ta?"

". . ."

Một câu nói này, nhưng là nhất thời đem Bạch Nhạc sở hữu đều ngăn chặn.

Đúng vậy a, nếu không tự nhận thân phận, chính mình có lập trường gì bả Côn Ngô Kiếm trả lại cho Vân Mộng Chân?

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 554: Ngươi có thể đoán, nhưng ta không thể nhận thức

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi xoay người lại, nhìn Vân Mộng Chân nhẹ giọng hỏi, "Sau đó thì sao?"

"Cái gì?"

Nao nao, Vân Mộng Chân có chút không hiểu hỏi.

"Ta nói, coi như ngươi đoán là thật. . . Sau đó thì sao?" Bạch Nhạc ánh mắt có vẻ vô cùng bình tĩnh, lập lại lần nữa nói.

Có thể một câu nói này, nhưng cũng để cho Vân Mộng Chân trở nên thất thần, há hốc mồm, muốn nói điều gì, nhưng lại cuối cùng không thể nói ra miệng.

Đúng vậy a, coi như Yến Bắc Thần thừa nhận hắn chính là Bạch Nhạc. . . Sau đó thì sao?

Nàng hiện tại liều lĩnh muốn nhận thức Bạch Nhạc, là bởi vì cảm động, là bởi vì Bạch Nhạc vừa mới không tiếc hi sinh chính mình tính mệnh tới cứu nàng, đây là cảm tình, là yêu, nhưng lại. . . Đánh không lại hiện thực!

Ở chỗ này, ở nơi này không có người khác có thể chứng kiến Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, nàng đương nhiên có thể nhận thức Bạch Nhạc, cho dù là không tiếc mạo hiểm, dùng chính mình máu vội tới Bạch Nhạc hoán huyết cũng không quan hệ.

Thật là. . . Sau đó thì sao?

Nàng cuối cùng là phải ly khai Quảng Hàn Thiên Cung.

Ngay trước người trong thiên hạ mặt, nàng vẫn như cũ có thể nhận thức hạ Bạch Nhạc sao?

Bạch Nhạc là ai không ai quan tâm, thật là Yến Bắc Thần là Ma Quân truyền nhân sự tình, nhưng là bằng chứng như sơn.

Nàng dám bỏ xuống tất cả cố kỵ, cùng Yến Bắc Thần vị này Ma Quân truyền nhân ở một chỗ sao?

Trước không nói người khác như thế nào, chính nàng khúc mắc vừa lại thật thà có thể mở ra sao?

Coi như có thể. . . Thiên hạ cái kia ồn ào mà đến áp lực, nàng cho là thật gánh vác sao?

Đạo Lăng Thánh Nữ, nhìn như phong quang vô hạn, thật là tại đây phần phong cảnh phía dưới, lại cần bao nhiêu mồ hôi và máu cùng đảm đương.

Nàng cái gì đều cải biến không!

Nàng vô pháp thật nhận thức hạ Bạch Nhạc, như vậy, bức Bạch Nhạc thừa nhận thân phận, thì có ý nghĩa gì chứ?

Nghĩ vậy, Vân Mộng Chân tâm cũng không khỏi rất lo lắng đau đớn.

"Ngươi có thể đoán, nhưng ta không thể nhận thức!"

Trong lòng yên lặng lặp lại một lần câu nói này, Bạch Nhạc lúc này xoay người sang chỗ khác, hắn không dám nhìn nữa Vân Mộng Chân con mắt, sợ chính mình nhịn không được không nỡ muôn ôm nàng.

Phần này áp lực cùng thống khổ, luôn là yêu cầu có một người tới gánh chịu.

Thân là nam nhân, hắn bụng làm dạ chịu!

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc kéo mệt mỏi thân thể, tiếp tục Quảng Hàn Thiên Cung chỗ sâu đi tới.

"Đợi một chút!"

Cơ hồ là đồng thời, Vân Mộng Chân lần nữa đuổi theo, đem Côn Ngô Kiếm một lần nữa nhét vào Bạch Nhạc trong tay.

"Thần kiếm đã nhận chủ, ngươi chính là nó chủ nhân, hiện tại ngươi. . . Cũng so với ta càng cần nữa nó!"

Vân Mộng Chân đương nhiên muốn đoạt hồi Côn Ngô Kiếm, thật là nàng rồi lại so bất luận kẻ nào đều biết, nàng hiện tại không thể đem Côn Ngô Kiếm cầm về, bởi vì nàng vô pháp hướng người khác giải thích nàng vì sao chỉ đoạt hồi Côn Ngô Kiếm, mà không có giết chết Yến Bắc Thần!

Bởi vì, đã nhận chủ Côn Ngô Kiếm, muốn mạnh mẽ xóa đi Thần Hồn Ấn Ký cực kỳ trắc trở, ắt sẽ lệnh Bạch Nhạc chịu đến phản phệ!

Thậm chí, Đạo Lăng Thiên Tông hóa hư lão tổ còn khả năng từ trên thân kiếm thần hồn tập trung Bạch Nhạc thân phận!

Cái gì đều được làm bộ, thế nhưng thần hồn khí tức là làm không giả, một khi bị bắt lại kẽ hở, hóa hư lão tổ tự mình xuất thủ, Bạch Nhạc chắc chắn phải chết.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc cảm thụ được Vân Mộng Chân kiên trì,

cũng cuối cùng không có cự tuyệt nữa, một ý niệm, Côn Ngô Kiếm liền lần nữa rơi hồi Bạch Nhạc trong óc.

"Một ngày nào đó, ta sẽ tự thân lên Đạo Lăng sơn, ngay trước toàn bộ thế giới mặt, đem nó trả lại cho ngươi."

Cõng lấy thân, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Cái này một câu đơn giản, Bạch Nhạc nói cực kỳ nghiêm túc, đây là hắn đối Vân Mộng Chân ưng thuận hứa hẹn, cũng là hắn cho tới nay dùng hết tất cả nỗ lực tu hành mục.

"Cùng đi đi, ta có một loại dự cảm, Quảng Hàn Thiên Cung có thể chẳng mấy chốc sẽ đóng cửa."

Vân Mộng Chân cũng không trả lời, chỉ là nhẹ giọng mở miệng nói.

Cứ việc nàng còn không có cảm ngộ Quảng Hàn Kiếm Ảnh, thật là trực giác lại nói cho nàng biết, không thể ở chỗ này lãng phí càng nhiều thời gian.

Có thể làm cho Nguyệt Lâm Tiên không tiếc tại trên lệnh bài gian lận, ý đồ lấy thần hồn đoạt xá tới cướp đoạt, khẳng định không phải đợi rỗi rãnh cho Tinh Cung Cảnh thu hoạch cơ duyên.

Hơn nữa, Vân Mộng Chân rất rõ ràng, lấy Nguyệt Lâm Tiên tính khí, tuyệt đối sẽ không dễ dàng như vậy buông tha.

Trước đó Bạch Nhạc chém rụng, cũng bất quá chỉ là Nguyệt Lâm Tiên một luồng thần hồn mà thôi, căn bản sẽ không để cho Nguyệt Lâm Tiên thương gân động cốt, có thể đợi được lần tiếp theo Nguyệt Lâm Tiên lại xuất thủ thời điểm, khả năng liền tuyệt đối không có tốt như vậy ứng phó.

Bây giờ, đối với bọn hắn mà nói, duy nhất phá cuộc biện pháp, chính là trước một bước thu được Quảng Hàn Thiên Cung bên trong cơ duyên, triệt để đoạn Nguyệt Lâm Tiên niệm tưởng, có thể cũng có thể dùng cái này tự bảo vệ mình.

"Tốt!"

Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc cũng đồng dạng cũng không có cự tuyệt.

Hắn lần này bước vào Quảng Hàn Thiên Cung, trên thực tế bản thân liền là vì Vân Mộng Chân mà đến, hơn nữa, bản thân hắn cũng đã tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong đạt được đủ quá nhiều chỗ tốt, tất nhiên Vân Mộng Chân cự tuyệt Côn Ngô Kiếm, như vậy Bạch Nhạc tự nhiên cũng muốn trợ giúp Vân Mộng Chân thu được Quảng Hàn Thiên Cung bên trong bảo vật cùng cơ duyên!

Kể từ đó, cũng đồng dạng có thể tương ứng hóa giải một chút Vân Mộng Chân trên người áp lực.

Huống chi, mặc dù bỏ qua một bên những thứ này không đề cập tới, hắn cũng xác thực không nỡ nhanh như vậy cùng Vân Mộng Chân tách ra.

Dù là không thể quen biết nhau, vẻn vẹn chỉ là như vậy đơn giản đồng hành, cũng giống vậy sẽ để cho Bạch Nhạc vô cùng hài lòng.

Hai người vẫn duy trì khoảng cách nhất định, cứ như vậy một chỗ bước vào bên trong điện!

So với việc bên ngoài cái này dùng cho khảo nghiệm Ngoại Điện, chỉ có chân chánh bước vào bên trong điện, mới xem như chân chánh bước vào Quảng Hàn Thiên Cung hạch tâm.

Ngọn núi trước, vẫn như cũ còn có một bộ phận rất lớn người, một mực

kẹt ở chỗ này, vô pháp vượt qua ngọn núi.

Nhưng mà, giờ phút này những người này lại đột nhiên phát hiện một cái thân ảnh quen thuộc!

Hơn nữa, đối phương vậy mà không nhìn nơi đây quy tắc, trực tiếp phá không phi hành mà đến.

"Nhậm Bách Đào?"

Trong nháy mắt, liền có người nhận ra người thân phận.

Nhưng cũng nguyên nhân chính là như vậy, mới càng có vẻ kinh người!

Mặc dù không có tận mắt nhìn thấy, nhưng lại cũng hầu như nghe nói, ban đầu ở Hàn Đàm hồ bên trên, Yến Bắc Thần lực áp Nhậm Bách Đào, ngạnh sinh sinh đem đối phương đánh chết tại trong hồ nước, liền thi thể đều chìm vào hồ, điểm này, tuyệt đối làm không giả!

Thật là. . . Bây giờ đột nhiên này chạy tới người, nhưng cũng thật là Nhậm Bách Đào không có lầm a!

Ánh mắt lạnh lùng quét ở trên những người này, Nhậm Bách Đào trong mắt lộ ra lau một cái tà mị chi sắc, khóe miệng lộ ra lau một cái cười nhạt, "Tất nhiên đụng vào, còn nhận ra ta. . . Vậy liền coi như các ngươi vận khí không tốt a!"

Trong lúc nói chuyện, Nhậm Bách Đào trên người đột nhiên lộ ra một cổ khí tức kinh khủng, một tay một trảo, liền có một người trực tiếp bị hắn bắt bỏ vào bàn tay!

Trên bàn tay lộ ra bôi đen sương mù, cơ hồ là trong nháy mắt, người kia liền đột nhiên phát sinh một hồi hét thảm, trên người huyết nhục không ngừng bong ra từng màng, trong khoảnh khắc liền hóa thành một bộ

xương trắng!

Nhưng dù cho như thế, Nhậm Bách Đào cũng y nguyên vẫn là buông tha hắn, bàn tay gắt gao trừ vào đối phương xương cốt bên trong, rất nhanh, liền bạch cốt cũng dần dần u ám hạ xuống, hóa thành một địa (mà) bột phấn!

Nhưng mà, thôn phệ đối phương bạch cốt lực lượng, Nhậm Bách Đào trên người khí tức lại có vẻ càng ngưng thật vài phần, khóe miệng lộ ra lau một cái quỷ mị nụ cười, như địa ngục bò ra ngoài ác ma!

"Trốn a, hắn không phải Nhậm Bách Đào! Hắn là Bạch Cốt Thần Giáo cao thủ!"

Có phản ứng nhanh người, lúc này liền nhận thấy được dị dạng, gấp giọng hô lớn.

"Trốn? Ở chỗ này, các ngươi có thể chạy trốn tới đi đâu?"

Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Nhậm Bách Đào không có chút nào sốt ruột ý tứ, cứ như vậy chậm rãi đánh về phía người kế tiếp , mặc cho người khác thế nào kêu gọi chạy trốn đều không thèm quan tâm!

Những người này lật không qua núi Phong, thậm chí cũng không bản lĩnh vượt qua Hàn Đàm hồ lui về Hoang Nguyên, ở chỗ này. . . Có thể chạy trốn tới đâu đây?

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 555: Khủng bố ánh trăng

Điên cuồng giết chóc!

Còn vây ở núi bên này hơn ba mươi người, bất quá ngắn ngủi một nén nhang thời gian liền bị giết sạch sành sanh!

Mỗi người tử vong phương pháp đều giống nhau, trước bong ra từng màng toàn thân huyết nhục, lại bị hút hết bạch cốt bên trong lực lượng, từ thân thể đến thần hồn, mỗi một điểm lực lượng đều bị thôn phệ sạch sẽ, thần hồn câu diệt, không lưu chút nào vết tích.

Làm xong đây hết thảy, Nhậm Bách Đào khí tức cũng một đường đề thăng, mạnh mẽ đạt được tinh cung đỉnh phong trình độ.

Thoả mãn nhìn một chút bàn tay mình, Nhậm Bách Đào khóe miệng lộ ra một tia băng lãnh nụ cười, "Vân Mộng Chân, đều nói ngươi đồng giai vô địch, lần này, ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi còn có thể hay không thể tiếp tục vô địch xuống dưới!"

Tự nói đồng thời, Nhậm Bách Đào bước ra một bước, thân hình chợt liền tại trên ngọn núi cất cao hơn mười trượng khoảng cách, Nhậm Bách Đào mỗi bước ra một bước đều là chí ít ba năm trượng khoảng cách, hơn một ngàn mét ngọn núi, hắn phảng phất căn bản cũng không có gặp được bất kỳ trở ngại nào, trong chốc lát, liền trực tiếp bước qua đi.

Loại tốc độ này, thậm chí nếu so với Bạch Nhạc trăm hơi thở trèo núi thời điểm, nhanh hơn nhiều.

Càng đáng sợ hơn là, loại này giết chóc vẫn chưa đến tận đây nhi chung kết!

Bước qua ngọn núi sau đó, loại này giết chóc vẫn còn đang tiếp tục, trên đường đi, vô luận là yêu thú, vẫn là tu hành người, không phân đạo ma, chỉ cần gặp phải, liền hết thảy sẽ bị tập sát, tử trạng vô cùng thê thảm!

Từ trước đây Quảng Hàn Thiên Cung mở ra tới nay, mặc dù lẫn nhau cũng có chém giết, nhưng lại cũng chưa bao giờ có tàn khốc như vậy giết chóc!

Cho dù là Bạch Nhạc, trước đây cũng bất quá chỉ là cướp đoạt đối phương tài vật, vẫn chưa ra tay giết người.

Đương nhiên, sát nhân nhiều, liền chung quy khó tránh khỏi có vài người may mắn tránh được một kiếp, chỉ là, đối cái này Nhậm Bách Đào cũng căn bản không thèm quan tâm, càng không có đi diệt khẩu ý tứ, cứ như vậy một đường nghiền ép, lấy tốc độ nhanh nhất hướng về Quảng Hàn Thiên Cung chạy đi.

Một bước bước vào bên trong điện, nhất thời liền có một đạo ánh trăng rơi xuống.

Ánh trăng có vẻ cực kỳ ung dung, rơi tới trên người liền phảng phất có một cổ nồng nặc sinh cơ chậm rãi dũng mãnh vào trong cơ thể, nguyên bản Bạch Nhạc thụ thương không nhẹ, có ở cái này dưới ánh trăng, nhưng cũng tựa hồ lập tức liền giảm bớt rất nhiều.

Còn như cùng Bạch Nhạc khác biệt, bước vào trong nháy mắt, Vân Mộng Chân cảm thụ được nhưng là sát cơ lạnh như băng, trong tích tắc, Vân Mộng Chân thậm chí hầu như rút kiếm ngăn cản, chỉ là tại ánh trăng gần rơi vào trên người nàng thời điểm, trên người lệnh bài tùy theo lộ ra lau một cái ánh sáng dìu dịu, đưa nàng bao vây lại, nhờ vậy mới không có tao ngộ ánh trăng công kích.

Loại này hoàn toàn khác biệt đãi ngộ nhất thời để cho hai người hơi chậm lại, đổi ý một cái ở giữa, cũng đã phản ánh qua đây.

Trước đó bên ngoài điện, Quảng Hàn Tiên Tử lưu lại thân ảnh từng nói qua, lần nữa phù hiện ở trong đầu.

"Nửa tháng khai ngộ người, có thể nhập môn hạ của ta, bảy ngày khai ngộ người, nên ta truyền thừa, ba ngày khai ngộ người, có hi vọng đại đạo!"

Bạch Nhạc trước đó tại Nguyệt Lâm Tiên bức bách xuống, đã cảm ngộ Quảng Hàn Kiếm Ảnh, hơn nữa, vẻn vẹn chỉ tốn ba ngày thời gian.

Tiêu chuẩn này, tự nhiên đã sớm đạt được có thể nhập môn hạ tiêu chuẩn.

Dựa theo Quảng Hàn Tiên Tử quy củ, ngộ ra Quảng Hàn Kiếm Ảnh Bạch Nhạc, bây giờ đã xem như là vào nàng môn hạ, xem như là Quảng Hàn Thiên Cung đệ tử, kể từ đó, nơi đây ánh trăng đối với Bạch Nhạc mà nói, tự nhiên liền chỉ có chỗ tốt không có uy hiếp.

Mà Vân Mộng Chân bởi vì Nguyệt Lâm Tiên công kích, căn bản là không có có thể tìm hiểu Quảng Hàn Kiếm Ảnh, tự nhiên bị coi là kẻ xông vào lọt vào ánh trăng công kích, chỉ là trên người nàng còn có khối kia Quảng Hàn Thiên Cung đệ tử lệnh bài thân phận, vì vậy phóng xuất ra lệnh bài bên trong cấm chế, mặc dù bảo vệ nàng, nhưng không cách nào từ đó đạt được chỗ tốt.

"Khá lắm Quảng Hàn Tiên Tử, không tầm thường!"

Nghĩ rõ ràng những thứ này, Vân Mộng Chân nhất thời mở miệng thở dài nói.

Những thứ này nghe tựa hồ dễ dàng, cần phải biết rằng, nơi này là thượng cổ lúc sau di tích, Quảng Hàn Tiên Tử từ lâu không ở, vẫn như cũ có thể như vậy tinh chuẩn dựa theo nàng trước đây định ra quy tắc

vận chuyển, dạng này thủ đoạn, xác thực có thể làm lên được không tầm thường ba chữ.

"Là rất không tầm thường, ngươi có muốn hay không về trước đi tìm hiểu một chút trở lại?" Khóe miệng tràn ra vẻ tươi cười, Bạch Nhạc theo miệng trêu ghẹo nói.

"Ngươi rất đắc ý a." Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói, "Có muốn thử một chút hay không ta có thể hay không trước tiên đem ngươi đánh lại?"

". . ."

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhất thời im bặt, bị nhận ra, cũng có bị nhận ra chỗ hỏng.

Đánh không lại người ta, liền thực sự không tức giận đáng nói a.

"Gào!"

Từ Bạch Nhạc trên vai nhảy dựng lên, Tiểu Bạch Giao dương nanh múa vuốt uy hiếp nói.

"Phốc xuy!"

Chứng kiến Tiểu Bạch Giao phản ứng, Vân Mộng Chân lại cũng không nhịn được cười ra tiếng.

"Ta ngược lại là quên, ngươi còn có một cái giúp ngươi bất bình giùm, xem ra ta vừa mới không nên bả Côn Ngô Kiếm cho ngươi."

". . ."

"Nơi đây chắc là một cái trận pháp, càng đi trung tâm, ánh trăng liền

càng mạnh, ngươi cẩn thận một chút, chúng ta thâm nhập một ít nhìn một chút." Giả giả không nghe thấy, Bạch Nhạc nhất thời sáng suốt lựa chọn nói sang chuyện khác.

"Sợ rằng không dễ dàng như vậy!" Lắc đầu, Vân Mộng Chân nhẹ giọng nói, "Không được liều lĩnh, nếu như không có đoán sai, nơi đây cần phải còn sẽ có khảo nghiệm mới đúng."

Xung quanh ánh trăng bao phủ phía dưới, tầm nhìn cực thấp, hơn nữa càng là thâm nhập, liền càng xem không rõ cảnh vật chung quanh, loại cục diện này, sợ rằng có thể tuyệt đối không phải đi qua trước đó khảo nghiệm liền có thể được truyền thừa.

Giống như là vì xác minh Vân Mộng Chân suy đoán, theo dần dần thâm nhập, cho dù là Bạch Nhạc cũng đồng dạng cảm thụ được một tia áp lực, tựa hồ một khi vào sâu hơn xuống dưới, xung quanh ánh trăng mang đến liền không còn là có ích, mà là áp lực.

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc chợt tế xuất tinh cung, lần này, Bạch Nhạc cũng không có lại ẩn dấu, trực tiếp tế xuất hoàn chỉnh tinh cung!

Thấy rõ Bạch Nhạc tinh cung trong nháy mắt, dù cho là lấy Vân Mộng Chân nhãn giới, con ngươi cũng không khỏi hơi hơi co rụt lại.

Hoàn mỹ!

Tựa hồ chỉ có hai chữ này mới có thể hình dung trước mắt chỗ này tinh cung cường đại!

Đạo ma song tu, cho tới nay cũng chỉ là một cái truyền thuyết, cũng chưa từng có nghe nói ai có thể làm được qua, có thể cũng chính bởi vì vậy, khi rốt cuộc có người có thể làm được thời điểm, mới có thể có vẻ như vậy chấn động.

Từ Vân Mộng Chân tu hành tới nay, đồng cảnh giới bên trong, nàng mãi mãi cũng là vô địch.

Cho dù là trước đó tại Linh Tê Kiếm Tông bên trong, thua ở Dạ Nhận, cũng không phải nàng thực lực không đủ, mà là bại bởi binh khí, hơn nữa loại kia thất bại, ở mức độ rất lớn, cũng là bởi vì nàng vừa mới đánh rơi Côn Ngô Kiếm, còn không có thích ứng.

Trừ cái đó ra, Vân Mộng Chân có thể nói chưa từng bại tích, cũng tự tin tuyệt đối sẽ không bại bởi bất luận kẻ nào.

Nhưng hôm nay, nhìn Bạch Nhạc cái này hoàn mỹ tinh cung, cho dù là Vân Mộng Chân không thừa nhận cũng không được, nếu như đồng cảnh giới phía dưới, chính mình chưa chắc có thể thắng được Bạch Nhạc.

Cho dù là đứng ở đối địch trên lập trường, nàng không thừa nhận cũng không được, Thông Thiên Ma Quân thực sự quá cường đại.

Nếu như không phải là vô cùng tự phụ, quá sớm lấy sức một mình khiêu chiến Đạo Lăng Thiên Tông, có lẽ sẽ là thế gian này, cái thứ nhất chân chính có nhìn đánh vỡ Hóa Hư Chi Cảnh tồn tại.

Còn như Bạch Nhạc. . . Thu được Thông Thiên Ma Công truyền thừa, lại kiêm tu Huyền Môn công pháp, tương lai có thể đi tới một bước kia, cũng thật để cho người ta khó có thể phỏng đoán.

Giờ khắc này, nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân mới chính thức cảm thấy, có lẽ có một ngày, Bạch Nhạc thật có thể hoàn thành hắn hứa hẹn.

Rất khó tưởng tượng, nhân vật như vậy, ba năm trước đó, lại vẫn vẻn vẹn chỉ là Linh Tê Kiếm Tông một cái tiểu tạp dịch, thậm chí ngay cả một tia linh khí đều không có thể tu ra tới.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 556: Vân Mộng Chân, biệt lai vô dạng a

Trước đó tại đàm, Bạch Nhạc luyện hóa Cực Hàn Băng Hoa, mạnh mẽ đem thực lực đề thăng tới tinh cung trung kỳ, thật là cảnh giới lại như cũ cũng không ổn định.

Mà giờ khắc này, tại đây dưới ánh trăng, vô số nguyệt chi tinh hoa dũng mãnh vào tinh cung bên trong, tựa như cùng đối với tinh cung lại một lần nữa trui luyện, cái này bản thân liền là một lần đại cơ duyên.

Nhìn Bạch Nhạc không ngừng thâm nhập bên trong, thậm chí ngay cả tinh cung đều bị ánh trăng che đậy, nhìn không rõ, Vân Mộng Chân trong lòng cũng không khỏi sinh ra vài phần vui sướng chi ý, tựa hồ nhìn Bạch Nhạc thực lực đạt được đề thăng, so với nàng chính mình đạt được chỗ tốt càng vui vẻ hơn đồng dạng.

Còn như Vân Mộng Chân chính mình, nhưng là tùy theo dừng bước lại, lẳng lặng tại xa ngồi hạ xuống.

Chỉ bằng lệnh bài lực lượng, là căn bản là không có cách thâm nhập bên trong, cùng ráng chống đỡ chẳng thẳng thắn ở chỗ này dừng lại, thử mượn xung quanh ánh trăng mới tìm hiểu Nguyệt Hoa Chi Lực, hấp thu nguyệt chi tinh hoa!

Phải biết, Vân Mộng Chân trước đó liền cảm ngộ Huyền Nguyệt Biến thần thông, trước đó từ Bạch Long nơi nào biết được, đó là Quảng Hàn Thiên Cung thần thông, Hàn Nguyệt Tinh Biến!

Trước đó Vân Mộng Chân đối với môn thần thông này cảm ngộ, chính là tồn tại một ít tỳ vết nào, mà bây giờ cái này tinh túy ánh trăng, không thể

nghi ngờ cũng cũng là trợ hắn cảm ngộ thời cơ tốt nhất.

Mười chim tại lâm không bằng một chim nơi tay!

Đối với Vân Mộng Chân mà nói, nếu như có thể triệt để hiểu thấu đáo Hàn Nguyệt Tinh Biến thần thông, lần này Quảng Hàn Thiên Cung cũng không tính là chuyến đi này không tệ.

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Ngay tại lúc đó, Nhậm Bách Đào cũng rốt cục đạp đến hải vân trước.

Đêm đã qua hơn phân nửa, trong mây nguyệt quang chi cầu, cũng đã tiêu tán hơn phân nửa.

Dưới tình huống như vậy, bây giờ người hắn đã căn bản là không có cách thông qua nữa nguyệt quang chi cầu, chỉ là, những thứ này đối với Nhậm Bách Đào mà nói, lại tựa hồ như vẫn không có bất kỳ ảnh hưởng gì.

Bước ra một bước, Nhậm Bách Đào dưới chân, liền phảng phất tự nhiên sinh ra ánh trăng, tự nhiên bước lên nguyệt quang chi cầu!

Cho dù là trên cầu không ngừng đánh tới kiếm ảnh, phảng phất cũng đều tự nhiên lách qua hắn, căn bản là không có cách ảnh hưởng hắn tiến độ.

Trong chốc lát, Nhậm Bách Đào liền đồng dạng bước vào Quảng Hàn Thiên Cung bên trong.

Chỉ là , đồng dạng, Nhậm Bách Đào cũng căn bản không có chịu đến Quảng Hàn Tiên Tử thân ảnh ảnh hưởng, trong nháy mắt liền tỉnh lại, mắt lạnh liếc một chút xung quanh rơi vào đối với kiếm ảnh tìm hiểu đoàn người, cứ như vậy từ những cái này người bên cạnh đi tới.

Nhậm Bách Đào cũng không phải là không muốn đem những này người

cũng toàn bộ giết chết, chỉ là đến nơi đây, ý nghĩa đã không lớn.

Đoạn đường này hắn đã giết đủ quá nhiều người, cái này một Bạch Cốt Hóa Thân lực lượng, đã đạt được tinh cung đỉnh phong, vô pháp tiếp tục đề thăng, lại giết ý nghĩa không lớn, hơn nữa, hắn thấy, những thứ này bây giờ còn ở nơi này tìm hiểu kiếm ảnh người, trên thực tế, đã mất đi cơ hội.

Hắn chân chính đối thủ, chỉ là Vân Mộng Chân cùng Yến Bắc Thần!

Thân hình thoắt một cái, Nhậm Bách Đào trực tiếp từ bước vào trong nội điện.

Oanh!

Khủng bố ánh trăng rơi vào Nhậm Bách Đào trên người, trong nháy mắt liền lật lên một đoàn hắc vụ, nhưng mà mặc cho ánh trăng như thế nào khủng bố, nhưng cũng thủy chung vô pháp xâm nhập hắc vụ chút nào.

Trong khoảnh khắc, nguyên bản chính ngồi dưới đất nhắm mắt tu hành Vân Mộng Chân chợt liền bị thức tỉnh.

Cái kia ngập trời ma khí, dù cho là nàng cũng không khỏi có chút kinh hãi.

E khi nàng thấy rõ đối phương dung mạo thời điểm, trong lòng càng là sợ hãi cả kinh!

Hàn Đàm hồ trận chiến kia, nàng là tận mắt nhìn thấy, cũng có thể khẳng định, Nhậm Bách Đào tuyệt đối đã chết, hơn nữa, Nhậm Bách Đào thân là Đông Hải Tiên Đảo đệ tử, cũng tuyệt đối sẽ không có nồng đậm như vậy ma khí.

Vân Mộng Chân chứng kiến Nhậm Bách Đào thời điểm, Nhậm Bách

Đào cũng đồng dạng chứng kiến Vân Mộng Chân.

Trong nháy mắt, Nhậm Bách Đào trên mặt nhất thời lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ.

"Vân Mộng Chân, chúng ta lại gặp mặt. . . Biệt lai vô dạng a!"

... ...

Nguyệt chi tinh hoa không ngừng dũng mãnh vào tinh cung bên trong, Bạch Nhạc liền một bước như vậy bước bước vào bên trong trong điện!

Đến gần, Bạch Nhạc lúc này mới phát hiện, tại nội điện trung ương nâng lấy một vầng minh nguyệt, sở hữu ánh trăng đều là do lấy một vầng minh nguyệt phát ra ngoài, tại đây một vầng minh nguyệt phía dưới, thình lình có một cái hơi co lại cung điện , đồng dạng huyền phù tại không trung.

Nếu như nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện, cái này hơi co lại cung điện, đương nhiên đó là toàn bộ Quảng Hàn Thiên Cung ảnh thu nhỏ.

Vẻn vẹn liếc mắt nhìn, Bạch Nhạc liền rõ ràng cảm thụ được, cái này chỉ sợ sẽ là toàn bộ Quảng Hàn Thiên Cung trong khống chế khu, chỉ cần luyện hóa cái này hơi co lại cung điện, liền chờ thế là khống chế toàn bộ Quảng Hàn Thiên Cung.

Chỉ là, đừng xem đã gần ngay trước mắt, nhưng chân chính muốn đi tới, lại vạn phần gian nan.

Dù là bây giờ Bạch Nhạc đã tế xuất hoàn chỉnh tinh cung, trước đó tìm hiểu Quảng Hàn Kiếm Ảnh, cũng đồng dạng đạt được Quảng Hàn Tiên Tử tán thành, có thể làm đi tới nơi đây thời điểm, cũng y nguyên vẫn là có một loại nửa bước khó đi cảm giác đè nén.

Tới mức này, Bạch Nhạc tự nhiên cũng không khả năng buông tha, trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Thông Thiên Ma Công nhất thời toàn lực thôi động mà ra.

"Thôn thiên!"

Thôn Thiên Quyết!

Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm giác được, nếu như chỉ dựa vào hắn thực lực bản thân, cuối cùng cái này vài câu, chỉ sợ hắn là rất khó bước ra, bây giờ biện pháp duy nhất, chính là bằng vào Thông Thiên Ma Công bá đạo, mạnh mẽ bước ra cuối cùng mấy bước này, một lần hành động luyện hóa.

Chỉ là, Bạch Nhạc lại cũng không biết, ngay tại hắn nếm thử tiếp cận cái này hơi co lại Thiên cung đồng thời, Vân Mộng Chân đã lần nữa tao ngộ nguy cơ.

... ...

"Ngươi không phải Nhậm Bách Đào. . . Ngươi rốt cuộc ai?"

Trường kiếm tới tay, Vân Mộng Chân trên người bốc lên lau một cái lạnh lùng sát khí, chỉ phía xa Nhậm Bách Đào lành lạnh mở miệng nói.

"Ta là ai không trọng yếu, trọng yếu là. . . Ngươi ngăn không được ta!"

Trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, Nhậm Bách Đào hời hợt mở miệng nói.

"Giả thần giả quỷ!"

Sát ý nghiêm nghị, giờ khắc này Vân Mộng Chân lại không chút do dự nào, lúc này một kiếm hướng về Nhậm Bách Đào chém tới.

Oanh!

Đột nhiên đưa tay trái ra, Nhậm Bách Đào nhưng là không tránh không né, trực tiếp hướng về Vân Mộng Chân kiếm phong nắm tới.

Tranh một tiếng!

Kiếm phong chém tới đối phương trên lòng bàn tay, nhưng không có vào thịt cảm giác, ngược lại như là chém tới kim thạch phía trên, sau một khắc, Vân Mộng Chân liền rõ ràng nhận thấy được, đối phương trên thân thể huyết nhục căn bản là giả, hắc vụ tán đi, lộ ra, chỉ là như là bạch ngọc xương cốt.

Vẻn vẹn một kích, Vân Mộng Chân liền phản ứng kịp, đối phương căn bản không phải cái gì Nhậm Bách Đào, mà là một bị luyện hóa Bạch Cốt Hóa Thân.

Hơn nữa, này là Bạch Cốt Hóa Thân thực lực cực mạnh, đã đồng dạng đạt được tinh cung cảnh giới đỉnh cao, đủ để ngạnh hám kiếm phong.

Quan trọng hơn là, từ đối phương xuất thủ, Vân Mộng Chân cảm thụ được một loại cực kỳ huyền diệu lực lượng, vậy cũng tuyệt đối không phải bình thường Tinh Cung Cảnh cường giả có khả năng sở hữu.

Có thể có được phần thực lực này, chí ít cũng phải là Tinh Hải Cảnh cường giả!

Bạch Cốt Thần Giáo bên trong, cho dù là vị kia Bạch Cốt phu nhân, chỉ sợ cũng không có phần thực lực này.

"Vân Mộng Chân, chúng ta lại gặp mặt. . . Biệt lai vô dạng a!"

Trong tích tắc, tâm niệm thay đổi thật nhanh, vừa mới đối phương nói

tới, lần nữa tại Vân Mộng Chân trong đầu tiếng vọng.

"Nguyệt Lâm Tiên! Ngươi là Nguyệt Lâm Tiên!"

Converter: Lucario - Truyencv thấy rõ thoải mái liền đến (đỉnh điểm võng o)

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 557: Người si nói mộng

"Quả nhiên không hổ là Đạo Lăng Thánh Nữ, tâm tư cẩn thận, đáng tiếc. . . Ngươi vận khí không tốt!"

Khóe miệng khẽ nhếch, Nguyệt Lâm Tiên thong thả mở miệng nói.

Vận khí không tốt!

Là, đây chính là hắn lời thật lòng.

Thật hắn cũng không muốn đối Vân Mộng Chân xuất thủ, bởi vì một cái xử lý không tốt, liền sẽ gặp phải vô cùng hậu hoạn đến, có thể hết lần này tới lần khác, từng bước đem cục diện chạy tới loại tình huống này, hắn đã không thể không xuất thủ.

Trước đó nỗ lực đoạt xá, hắn cũng đã đắc tội Vân Mộng Chân, xuất thủ một lần, cùng xuất thủ hai lần cũng không có gì khác nhau.

Tương phản, Nguyệt Lâm Tiên luôn luôn thờ phụng nguyên tắc đều là, hoặc là không làm, hoặc là làm tuyệt!

Cùng đắc tội vị này Đạo Lăng Thánh Nữ, chẳng trảm thảo trừ căn, trực tiếp sát nhân diệt khẩu.

"Nguyệt Lâm Tiên, ngươi cấu kết Bạch Cốt Thần Giáo, tu hành tà công, thậm chí không tiếc giết chết chính mình đệ tử. . . Tin tức một khi truyền đi, ngươi sẽ không sợ thân bại danh liệt sao?"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Vân Mộng Chân lạnh lùng chất vấn.

Khẽ lắc đầu, Nguyệt Lâm Tiên đạm nhiên mở miệng nói, "Vân Mộng Chân, ngươi ta đều biết, thuộc về Đạo Lăng Thiên Tông thời đại, đã muốn chung kết, cái gì đạo ma, cái gì chính tà tại thực lực tuyệt đối trước mặt, đều căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì! Chỉ cần có thể chứng được Đại Đạo, mặc dù cả thế gian đều là kẻ địch, lại có thể thế nào?"

"Cả thế gian đều là kẻ địch?" Cười lạnh một tiếng, Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra một vẻ trào phúng, đạm nhiên mở miệng nói, "Nguyệt Lâm Tiên, ngươi cho rằng ngươi là Thông Thiên Ma Quân sao?"

"Vì sao không thể là?" Không chút phật lòng, Nguyệt Lâm Tiên bình tĩnh nói rằng, "Thông Thiên Ma Quân không phải cũng giống nhau là người? Chỉ cần ta có thể khống chế Quảng Hàn Thiên Cung, liền có thể triệt để khống chế Đông Hải, đến lúc đó, coi như là hóa hư cường giả, đến Đông Hải, cũng không làm khó dễ ta được! Chỉ cần cho ta thời gian, ta cũng như thế có thể trở thành cái thứ hai Thông Thiên Ma Quân, quân lâm thiên hạ!"

"Người si nói mộng!"

Khinh miệt từ trong miệng phun ra bốn chữ này, Vân Mộng Chân không lưu tình chút nào đả kích nói.

Nguyệt Lâm Tiên mặc dù cường đại, nhưng lại cũng giới hạn tại Đông Hải mà thôi, đừng nói là Thông Thiên Ma Quân, trên đời này có thể đơn giản chém giết Nguyệt Lâm Tiên cao thủ, liền có ít nhất hơn mười vị, cái này cũng chưa tính một ít lánh đời không ra tồn tại.

Dạng này Nguyệt Lâm Tiên, muốn cùng Thông Thiên Ma Quân đánh đồng, xác thực không khác nào người si nói mộng.

Trên thực tế , bất kỳ cái gì một cái trước đây có tư cách đối mặt Thông Thiên Ma Quân tồn tại, đều sẽ tính ra kết luận.

Không phải Nguyệt Lâm Tiên quá yếu, mà là vị kia Thông Thiên Ma Quân thực sự quá mạnh mẽ.

Bị Vân Mộng Chân như vậy khinh thị, nhưng cũng triệt để làm tức giận Nguyệt Lâm Tiên, "Vân Mộng Chân, ngươi thật cho là ngươi là cái kia Đạo Lăng bất bại thánh nữ sao? Hiện tại ngươi, còn không có tư cách này để giáo huấn ta."

Thân hình hơi chao đảo một cái, bàn tay đột nhiên mở, nhất thời hóa thành một đạo tàn ảnh, thẳng đến Vân Mộng Chân mặt bắt tới.

Đồng dạng đều là Bạch Cốt Hóa Thân, có ở Nguyệt Lâm Tiên thao túng phía dưới, uy lực khả năng liền có cách biệt một trời.

Có thể Nguyệt Lâm Tiên cho là thật không có tư cách cùng Thông Thiên Ma Quân đánh đồng, nhưng hôm nay Vân Mộng Chân, muốn đối mặt Nguyệt Lâm Tiên lại đúng là vẫn còn có vẻ quá non nớt.

Riêng là đang không có Côn Ngô Kiếm tình huống dưới.

Mặc dù thực lực cũng vẻn vẹn chỉ là Tinh Cung Cảnh, nhưng đối với đạo khống chế, đối với lực lượng khống chế, Nguyệt Lâm Tiên cũng không nghi ngờ là muốn vượt qua Vân Mộng Chân một tầng thứ.

Vân Mộng Chân cái gọi là kiếm trảm tinh hải, có thể tuyệt đối không bao gồm bực này cường giả.

Cái này cũng không phải cái gì tỷ thí, mà là chân chính liều mạng tranh đấu!

Trên biển Đông!

Đạp Thiên Ma Quân đã canh giữ ở Quảng Hàn Thiên Cung trước đó hơn hai canh giờ, bây giờ trước mắt trời đều sắp sáng, nhưng hắn nhưng cũng

vẫn như cũ tìm không đến bất luận cái gì khống chế hoặc là tiến nhập Quảng Hàn Thiên Cung biện pháp.

Quảng Hàn Thiên Cung là ở chỗ này, lại hư không thụ lực, không biết bên trong huyền cơ , mặc cho thực lực của hắn ngập trời, cũng căn bản là không có cách lay động chút nào.

Bực này thượng cổ đại phái di tích, tựa hồ siêu việt bây giờ một cái thời đại, căn bản không phải hắn có thể đủ bằng cậy mạnh phá giải.

So với việc Nguyệt Lâm Tiên, hắn đối với Quảng Hàn Thiên Cung giải thực sự quá ít.

Bạch Cốt phu nhân cùng Âm Phong lão tổ thì càng không tốt, thậm chí ngay cả tới gần đều làm không được.

"Đạp Thiên Ma Quân, bằng vào ta đối Nguyệt Lâm Tiên giải, hắn sợ rằng tuyệt đối sẽ không dễ dàng như vậy buông tha, chúng ta thủ tại chỗ này, căn bản không phải biện pháp."

Do dự mãi, Bạch Cốt phu nhân rốt cục mới lên tiếng nói, "Chúng ta nhất định phải bức Nguyệt Lâm Tiên hiện thân, như vậy mới có thể biết rõ ràng Quảng Hàn Thiên Cung bí mật!"

Ánh mắt lấp lóe, tới mức này, Đạp Thiên Ma Quân không thừa nhận cũng không được Bạch Cốt phu nhân nói có đạo lý.

Trước đó đơn giản để cho chạy Nguyệt Lâm Tiên bản thân cũng đã thất sách.

"Nguyệt Lâm Tiên đã trốn, mịt mờ Đông Hải, bây giờ chúng ta lại đi nơi nào tìm hắn?"

"Cái này đơn giản!"

Cười lạnh một tiếng, Âm Phong lão tổ tiếp lời nói, "Hòa thượng chạy được miếu chạy không được, hắn Đông Hải Tiên Đảo không phải vẫn còn ở sao? Ngươi thủ tại chỗ này, ta cùng với Bạch Cốt phu nhân đồng thời xuất thủ, đưa hắn Đông Hải Tiên Đảo nhổ tận gốc, giết sạch hắn Nguyệt Lâm Tiên đồ tử đồ tôn, ta ngược lại muốn nhìn một chút hắn đến tột cùng có thể nhịn tới khi nào."

Một câu nói này xuất thủ, dù cho là xung quanh những thứ này các tông đệ tử, cũng không khỏi thốt nhiên biến sắc.

Trước đó bọn hắn mặc dù não Nguyệt Lâm Tiên, có thể vô luận nói như thế nào, Đông Hải Tiên Đảo cũng cuối cùng là Duyện châu hai đại Địa cấp tông môn chi ý, môn đồ đệ tử vô số, nếu là bị như thế một trận giết, đúng thật là cũng bị giết một cái máu nhuộm Đông Hải.

Nguyệt Lâm Tiên tại thời điểm, Đông Hải Tiên Đảo tuy không việc gì, chỉ khi nào Nguyệt Lâm Tiên không ở, đối mặt hai vị thậm chí là ba vị Tinh Hải Cảnh lão tổ tàn sát, Đông Hải Tiên Đảo căn bản cũng không có bất luận cái gì phản kháng chỗ trống.

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót, Bạch Cốt phu nhân nhưng cũng rốt cục vẫn gật đầu, "Tốt, cái kia cứ làm như vậy!"

Nguyệt Lâm Tiên biểu hiện ra cùng với nàng hợp tác, thậm chí từ trong tay nàng lừa gạt đi Bạch Cốt Thần Quyết, nhưng đến cuối cùng, nhưng là nói trở mặt liền trở mặt, chẳng những để cho đệ tử trắng trợn truy sát Bạch Cốt Thần Giáo đệ tử, hơn nữa thậm chí tự mình xuất thủ truy sát nàng, hầu như suýt nữa đưa nàng ở lại Đông Hải.

Mối thù này, nàng tự nhiên đồng dạng ghi tạc tâm.

Bây giờ Đạp Thiên Ma Quân cùng Âm Phong lão tổ muốn tìm đầu tàn sát Đông Hải Tiên Đảo, nàng tự nhiên cũng không ý kiến gì.

Phải biết, Đông Hải Tiên Đảo bên trong học Bạch Cốt Thần Quyết đệ tử, nhưng cũng đồng dạng số lượng cũng không ít, bây giờ cũng là thời điểm để bọn hắn biết thất tín hậu quả.

"Kiệt kiệt, lão tổ ta đã hồi lâu không có thống khoái như vậy giết qua người! Nguyệt Lâm Tiên cái này con rùa đen rúc đầu tốt nhất giấu lâu một chút, để cho lão tổ ta giết thống khoái!"

Trong lúc nói chuyện, trên mặt biển nhất thời treo lên một hồi âm phong, thẳng đến Đông Hải Tiên Đảo mà đi.

Lạnh rên một tiếng, Bạch Cốt phu nhân cũng đồng dạng nhảy lên Bạch Cốt Thuyền, một chỗ cùng đi.

Một màn này, cũng là thật kinh động đến các tông người, chỉ là đối mặt ba vị này Tinh Hải Cảnh lão tổ, đảm nhiệm ai cũng không dám ngăn cản.

Duy nhất có thể làm, chính là trong tối đưa tin Bắc Đẩu Tinh Cung.

Bây giờ, toàn bộ Duyện châu, có thể ngăn cản những thứ này ma đạo cự kình người, sợ cũng chỉ có vị kia đã đi vòng vèo Bắc Đẩu sơn Bắc Đẩu lão tổ.

Đương nhiên, bọn hắn sở dĩ đưa tin, cũng không phải là thật cùng Đông Hải Tiên Đảo quan hệ thật tốt, mà là rõ ràng, sự tình tới mức này đã càng náo càng lớn, nếu để cho Đạp Thiên Ma Quân bọn hắn đắc thủ, chỉ sợ về sau, toàn bộ Duyện châu chính đạo tông môn đều vĩnh viễn không thời gian xoay sở.

Đạo ma bất lưỡng lập, lời này có thể tuyệt đối không phải chỉ là nói suông.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 558: Máu nhuộm Đông Hải

"Lão tổ!"

Mặc dù trước đó Bắc Đẩu lão tổ đã phân phó, không chiếm được quấy rối, nhưng này sự kiện lại đúng là vẫn còn quá lớn, lớn đến ngay cả hắn vị này chưởng môn đều không thể quyết định cấp độ, chỉ phải lần nữa bước vào hải vân.

Trong mây, một đóa hoa sen tiên bảy sắc lộ ra vạn đạo hào quang, giống như một nụ hoa xoay chầm chậm, liếc một cái, hắn thì biết rõ, Vệ Phạn Dạ liền tại đây tiên liên bên trong, đợi tiên liên triệt để nở rộ thời điểm, chính là Vệ Phạn Dạ trọng tố thân thể tỉnh lại thời khắc.

"Nói đi, Nguyệt Lâm Tiên đang làm gì đó?"

Ngồi ở hải vân ở giữa, Bắc Đẩu lão tổ thậm chí ngay cả đầu cũng không có đánh một chút, liền nhàn nhạt mở miệng hỏi.

Có thể ở vào thời điểm này tới quấy rầy hắn, tất phải là Đông Hải phát sinh đại sự, vô luận như thế nào, Nguyệt Lâm Tiên đều thoát không quan hệ.

"Không phải Nguyệt Lâm Tiên." Lắc đầu, Bắc Đẩu Tinh Cung chưởng môn nhẹ giọng giải thích, "Bạch Cốt phu nhân, Âm Phong lão tổ mời Đạp Thiên Ma Quân, ba người liên thủ bức lui Nguyệt Lâm Tiên, chỉ là nhưng không cách nào tiến nhập Quảng Hàn Thiên Cung, bây giờ. . . Bạch Cốt phu nhân cùng Âm Phong lão tổ liên thủ giết tới Đông Hải Tiên Đảo, nói là muốn tàn sát hết Đông Hải Tiên Đảo đệ tử, bức Nguyệt Lâm Tiên lộ diện."

Nghe thế, Bắc Đẩu lão tổ rốt cục trở nên động dung, "Nguyệt Lâm Tiên bại?"

"Đúng, ba vị Tinh Hải Cảnh cường giả liên thủ, Nguyệt Lâm Tiên ráng chống đỡ một khắc đồng hồ thời gian, cuối cùng không địch lại bại lui."

"Toàn thân trở ra?" Hơi trầm ngâm một chút, Bắc Đẩu lão tổ lần nữa hỏi tới.

"Vâng!"

Nghe thế, Bắc Đẩu lão tổ nhất thời cười lạnh, "Vậy thì không tính bại!"

Muốn nói toàn bộ Duyện châu quen thuộc nhất Nguyệt Lâm Tiên người, tất phải là vị này Bắc Đẩu lão tổ, "Nguyệt Lâm Tiên không bao giờ làm không có nắm chắc sự tình, một khi xuất thủ chính là Lôi Đình Nhất Kích, không lưu chỗ trống! Nếu như hắn trọng thương mà chạy, có thể cho là thật có thể là bị mưu hại bại, nhưng nếu là toàn thân trở ra. . . Liền chứng minh hắn chỉ là đang trì hoãn thời gian, tất có chuẩn bị ở sau."

"Thật là. . . Bây giờ Bạch Cốt phu nhân cùng Âm Phong lão tổ đã đến Đông Hải Tiên Đảo, Nguyệt Lâm Tiên vẫn như cũ chưa từng lộ diện."

Hơi hơi nhíu mày, nghe thế Bắc Đẩu lão tổ trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái tinh mang.

Có một số việc, trước hắn không nghĩ, nhưng hôm nay, này chủng chủng dấu hiệu nhưng là để cho trong lòng hắn dần dần rõ ràng.

Nguyệt Lâm Tiên là đây là liều chết đánh cược một lần, liền Đông Hải Tiên Đảo đều không tiếc bỏ qua a.

Quảng Hàn Thiên Cung bên trong đến tột cùng có cái gì, có thể lệnh

Nguyệt Lâm Tiên điên cuồng như vậy?

Đông Hải Tiên Đảo!

Nguyên bản như là Tiên Gia Phúc Địa đồng dạng đảo nhỏ, lúc này lại quả thực hóa thành tu la địa ngục.

Không có Nguyệt Lâm Tiên Đông Hải Tiên Đảo, căn bản là vô pháp ngăn cản Tinh Hải Cảnh lão tổ công kích, huống chi, vô luận Bạch Cốt phu nhân vẫn là Âm Phong lão tổ, cũng đều không phải người cô đơn, ra lệnh một tiếng, chính là một trận chân chính tàn sát.

Vô số Đông Hải Tiên Đảo đệ tử chết đi, quả thực như là đến tận thế, máu tươi từ trên đảo chảy tới biển, máu nhuộm Đông Hải.

Đừng nói là người khác, cho dù là Bạch Cốt phu nhân chính mình, lúc này cũng không khỏi hơi có chút tim đập nhanh.

Bạch Cốt Thần Giáo cũng không kiêng kỵ sát kiếp, thật là trên thực tế, qua nhiều năm như vậy, cũng rất ít có loại này đại quy mô tàn sát, lần này nàng cùng Âm Phong lão tổ đến Đông Hải Tiên Đảo đến, bản ý cũng chỉ là bức Nguyệt Lâm Tiên hiện thân.

Nhưng lại làm sao cũng thật không ngờ, Nguyệt Lâm Tiên vậy mà thật bỏ qua Đông Hải Tiên Đảo , mặc cho bọn hắn như thế nào tàn sát môn hạ đệ tử, cũng căn bản không có chút nào hiện thân ý tứ.

Điều này cũng làm cho nàng càng phát ra tim đập nhanh.

Nguyệt Lâm Tiên biểu hiện càng khác thường, cũng liền nói rõ, Nguyệt Lâm Tiên mưu đồ càng lớn, đây là không tiếc hi sinh nhiều năm cơ nghiệp, cũng muốn đoạt được thắng lợi cuối cùng quyết tâm a!

Tháng kiếm mang màu trắng, phảng phất có thể chặt đứt thiên địa.

Đối mặt Nguyệt Lâm Tiên, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng không dám chậm trễ chút nào, đem toàn bộ thực lực đều thi triển ra, vừa ra tay liền trực tiếp thi triển Hàn Nguyệt Tinh Biến thần thông, toàn lực ứng phó chém giết.

Trước đó Nguyệt Lâm Tiên cũng vẻn vẹn chỉ là nghe nói Vân Mộng Chân cường đại, cũng không có chân chánh cùng Vân Mộng Chân động qua tay chân, bây giờ thật sự đối đầu Vân Mộng Chân, mới chính thức cảm thụ được, vị này Đạo Lăng Thánh Nữ quả nhiên danh bất hư truyền.

Vô địch cùng cảnh giới, tuyệt đối không phải một câu nói sạo.

Bằng tâm mà nói, nếu như hắn vẫn còn ở Tinh Hải Cảnh thời điểm, căn bản không có nửa điểm hy vọng thắng được vị này Đạo Lăng Thánh Nữ.

Đáng tiếc, từ vừa mới bắt đầu, đây cũng không phải là một trận công bằng tỷ thí.

Mặc dù cái này một Bạch Cốt Hóa Thân chỉ có thể đề thăng tới Tinh Cung Cảnh đỉnh phong, có thể Nguyệt Lâm Tiên bản thân lại có tinh hải cảnh giới đỉnh cao, vô luận là cảnh giới, vẫn là đối với lực lượng khống chế, đều hoàn toàn không phải Tinh Cung Cảnh có thể so sánh với.

Nhưng dù cho như thế, đối mặt thi triển Hàn Nguyệt Tinh Biến Vân Mộng Chân, cũng y nguyên vẫn là khó có thể chiếm được cái gì tính thực chất tiện nghi.

Đông Hải Tiên Đảo bên kia tàn sát, Nguyệt Lâm Tiên cũng đồng dạng đã biết, mặc dù hắn sáng sớm cũng đã đoán được kết quả này, thậm chí cũng đã chuẩn bị xong tiếp thu Đông Hải Tiên Đảo vì vậy bị tàn sát hậu quả, nhưng trong lòng lại cũng rốt cục vẫn phải nhiều mấy phần nôn nóng chi ý.

"Vân Mộng Chân, ta không muốn cùng ngươi liều mạng! Chỉ cần ngươi tránh ra đường, trước đây sự tình, có thể xóa bỏ."

Trong khoảng thời gian ngắn vô pháp phá tan Vân Mộng Chân phong tỏa, Nguyệt Lâm Tiên đúng là vẫn còn làm ra nhượng bộ.

"Nguyệt Lâm Tiên, ngươi không cần nằm mơ! Hay dùng ngươi câu nói kia đối lại ngươi, vô luận ngươi muốn làm gì. . . Có thể ngươi vận khí không tốt!"

Khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, Vân Mộng Chân lạnh lùng mở miệng nói.

Trước đó, Nguyệt Lâm Tiên nói qua nàng vận khí không tốt, bây giờ, Vân Mộng Chân nhưng là nguyên dạng đem cái này câu trả lại.

Cái này không chỉ có chỉ là giận dỗi, mà là Vân Mộng Chân vô cùng rõ ràng, bây giờ Bạch Nhạc chỉ sợ cũng đã đến thời điểm mấu chốt nhất, nàng nhất định phải kiệt lực vì Bạch Nhạc tranh thủ càng nhiều thời gian, như vậy, mới có thể để cho Bạch Nhạc thuận lợi thu được Quảng Hàn Thiên Cung truyền thừa, đánh vỡ Nguyệt Lâm Tiên kế hoạch.

Tương phản, nếu như nàng lui, như vậy tại nội điện chỗ sâu Bạch Nhạc nhân thể cần phải thừa nhận Nguyệt Lâm Tiên công kích.

Một khi Nguyệt Lâm Tiên chứng kiến Bạch Nhạc hoàn mỹ tinh cung, chỉ sợ ngay lập tức sẽ bại lộ thân phận, hơn nữa, bằng Bạch Nhạc bây giờ thực lực, một khi một mình đối mặt Nguyệt Lâm Tiên công kích, sợ là chỉ có một con đường chết.

Bây giờ, Vân Mộng Chân nhưng là có chút hối hận trước đó không có lấy hồi Côn Ngô Kiếm, bằng không, có Côn Ngô Kiếm nơi tay, nàng liền có đủ đủ nắm chặt đẩy lùi Nguyệt Lâm Tiên, không đến mức bị động như vậy.

Đáng tiếc. . . Trên đời này chuyện, cuối cùng không có nếu như, càng không có đã hối hận có thể ăn.

Cho nên nàng bây giờ duy nhất có thể làm, chính là dùng hết tất cả, tận lực kéo dài thời gian, ngăn cản Nguyệt Lâm Tiên xông vào bên trong, dù là vì vậy phải bỏ ra trọng thương, thậm chí là sinh mệnh đại giới cũng sẽ không tiếc.

"Vân Mộng Chân, đây là ngươi buộc ta!"

Lần nữa bị Vân Mộng Chân cự tuyệt, Nguyệt Lâm Tiên cũng rốt cục triệt để mất đi tính nhẫn nại.

"Răng rắc!"

Trên người xương cốt phát sinh một hồi giòn vang, trên người huyết nhục triệt để tiêu thất, hóa thành một bày đủ bộ xương trắng, trong lúc nhất thời, vô số oán khí từ Bạch Cốt Hóa Thân bên trong tuôn ra, hóa thành một trận cơn lốc, hướng về Vân Mộng Chân quả đi qua.

Dọc theo con đường này, Nguyệt Lâm Tiên giết chết tất cả mọi người oán khí, tàn dư thần hồn phảng phất đều trong nháy mắt này bộc phát ra.

Đến giờ phút nầy, Nguyệt Lâm Tiên mới chính thức là bắt đầu liều mạng.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 559: Hắc ám phủ xuống

Oanh!

Cơ hồ là tại Bạch Nhạc bàn tay hướng về hơi co lại Thiên cung trong nháy mắt, không trung cái kia một vầng minh nguyệt chợt rơi xuống, trực tiếp rơi vào Bạch Nhạc tinh cung bên trong, trong tích tắc, Bạch Nhạc liền nhất thời cảm thụ được cả người phảng phất đều muốn nổ tung đồng dạng.

Cái kia một vầng minh nguyệt, rơi vào tinh cung trong nháy mắt, lại phảng phất có gấp mười lần lực lượng dũng mãnh vào tinh cung, thậm chí căn bản không nhận Bạch Nhạc khống chế, muốn trực tiếp nổ lên.

Trong chớp nhoáng này, Bạch Nhạc mới chính thức là cảm thụ được một loại tử vong nguy cơ.

Bình thường mà nói, sợ rằng tinh cung cũng liền trực tiếp vỡ nát, cho dù là Bạch Nhạc đã đúc thành hoàn mỹ tinh cung, mà dù sao cảnh giới quá thấp, căn bản là không có cách dung nạp kinh khủng như vậy lực lượng.

Nhưng mà, ngay tại tinh cung sắp nổ tung trong nháy mắt, cái kia nhất tôn hình người hư ảnh trong tay băng hoa chợt nở rộ.

Cực Hàn Băng Hoa!

Trước đó, Bạch Nhạc luyện hóa Cực Hàn Băng Hoa, trên thực tế, chân chính luyện hóa cũng vẻn vẹn chỉ là cực nhỏ một phần lực lượng, đại bộ phận đều cất ở đây một đóa băng hoa bên trong, rơi vào tinh cung bên trong cái kia nhất tôn hình người hư ảnh trong tay, hóa thành tinh cung một bộ phận, chỉ là cái này một phần lực lượng ở vào một loại bị phong ấn trạng thái, cho dù là Bạch Nhạc bản thân cũng căn bản là không có

cách điều động.

Cũng nên lúc này, cái kia một vầng minh nguyệt xông vào tinh cung thời điểm, liền trực tiếp xúc động Cực Hàn Băng Hoa lực lượng, hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc cả người liền bị bao khỏa đến huyễn lệ băng hoa bên trong, kể cả cái kia một vầng minh nguyệt, cùng với hơi co lại Thiên cung một chỗ bao phủ ở bên trong.

Cũng cơ hồ là tại đồng thời, toàn bộ Quảng Hàn Thiên Cung bên trong tất cả mọi người đột nhiên phát hiện, nguyên bản treo ở bầu trời cái kia một vầng minh nguyệt vậy mà tiêu thất!

Trong tích tắc, toàn bộ Quảng Hàn Thiên Cung phảng phất trong nháy mắt rơi vào một mảnh tuyệt đối trong bóng tối, lại không có nửa điểm ánh sáng!

Không chỉ là ngoại giới, cho dù là lúc này bên trong điện cũng đồng dạng trong nháy mắt đen xuống, nguyên bản những cái kia huyễn lệ ánh trăng cũng chợt tiêu thất.

Cái này biến cố đột nhiên, dù cho là Vân Mộng Chân cùng Nguyệt Lâm Tiên cũng đồng dạng trở tay không kịp, trong nháy mắt, tinh thần chợt căng thẳng đến mức tận cùng.

So sánh dưới, hiển nhiên Nguyệt Lâm Tiên phản ứng nhanh hơn nhiều.

Xung quanh tối lại trong nháy mắt, Nguyệt Lâm Tiên cũng đã đoán một cái thất thất bát bát.

Trong nháy mắt, Nguyệt Lâm Tiên lại không có cùng Vân Mộng Chân vướng víu tâm tư, thân hình thoắt một cái, chợt lấy tốc độ nhanh nhất hướng về bên trong điện chỗ sâu tiến lên.

Cứ việc trên thực tế, Nguyệt Lâm Tiên cũng không tin tưởng lấy Yến

Bắc Thần thực lực, có thể luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, có thể loại cục diện này phía dưới, hắn cũng đối không muốn đi đổ!

Đối với hắn mà nói, ổn thỏa nhất phương thức xử lý, chính là trước ở Yến Bắc Thần luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung trước đó, đem Yến Bắc Thần chém giết.

Xung quanh chợt đen xuống, cho dù là Vân Mộng Chân cũng không khỏi có trong nháy mắt thất thần, dù là chỉ là một chút xíu thời gian, nhưng cũng đã đủ để cho Nguyệt Lâm Tiên lấy ra cơ hội tiến lên.

Chỉ là, cũng vẻn vẹn chỉ là lạc hậu một hai hơi thời gian, Vân Mộng Chân sẽ theo phản ứng kịp.

Kiếm trong tay nhoáng lên, tinh cung đồng thời tế xuất, tháng kiếm mang màu trắng rọi sáng xung quanh hắc ám, trực tiếp hướng về Nguyệt Lâm Tiên đuổi tiếp.

Chỉ là, trước đó, có cái kia khủng bố ánh trăng ngăn cản, muốn thâm nhập bên trong điện không dễ dàng, nhưng hôm nay một khi không nhận ánh trăng ảnh hưởng, lấy Nguyệt Lâm Tiên tốc độ, muốn chạy tới bên trong trong điện, cũng bất quá chỉ là trong khoảnh khắc sự tình.

Mặc dù Vân Mộng Chân phản ứng đã quá nhanh, cũng y nguyên vẫn là không thể ngăn lại.

"Gào!"

Nguyên bản Tiểu Bạch Giao cũng bị đột nhiên này biến hóa dọa cho giật mình, chỉ là chỉ chớp mắt ở giữa, hắn liền cảm nhận đến Nguyệt Lâm Tiên khí tức, cứ việc còn cách xa nhau một khoảng cách, có thể Tiểu Bạch Giao cũng đã có thể cảm thụ được Nguyệt Lâm Tiên mang đến áp lực, trong nháy mắt, Tiểu Bạch Giao trên người lân phiến liền chợt nổ lên đến, trực tiếp hiện ra bổn tướng gào thét phát sinh uy hiếp, cấm

Nguyệt Lâm Tiên tới gần.

Một màn này, nhưng là Nguyệt Lâm Tiên cũng căn bản không nghĩ tới, chứng kiến Tiểu Bạch Giao trong nháy mắt, Nguyệt Lâm Tiên trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy!

Hắn tự nhiên rõ ràng, bồn địa bên trong dưới hàn đàm, một mực có một con như vậy Giao Long, chỉ là, lại cũng không biết, này Giao Long vậy mà có thể bị người phục tùng.

Nếu là ở Quảng Hàn Thiên Cung phía dưới, Tiểu Bạch Giao chút thực lực ấy, tự nhiên không bị Nguyệt Lâm Tiên để vào mắt.

Nhưng hắn chỉ có thể bằng vào cái này một Bạch Cốt Hóa Thân lúc chiến đấu , Tiểu Bạch Giao mang đến uy hiếp, khả năng liền phi thường lớn.

Riêng là, phía sau còn có một cái Vân Mộng Chân tại, hai mặt thụ địch, liền càng lộ ra gian nan.

Trong khoảnh khắc, cái kia một đạo tháng ánh kiếm màu trắng thuận thế chém tới, cũng rọi sáng xung quanh, để cho Nguyệt Lâm Tiên rõ ràng chứng kiến cái kia một đóa huyễn lệ băng hoa!

Con ngươi chợt co rụt lại, Nguyệt Lâm Tiên nhất thời liền cảm nhận đến cái kia một cổ lạnh vô cùng chi ý, trong lòng loại kia cảm giác nguy cơ cũng càng phát ra trọng vài phần.

Nguyên bản hắn căn bản không tin tưởng Yến Bắc Thần có thể luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, bởi vì cái kia bản thân liền là cho đột phá Tinh Hải Cảnh tồn tại chuẩn bị, một khi luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, là có thể trực tiếp phá vỡ mà vào tinh hải!

Trên thực tế, hắn cũng vẫn luôn bả Vân Mộng Chân coi là lớn nhất uy

hiếp cùng đối thủ.

Nhưng lại vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến, Yến Bắc Thần thật không ngờ yêu nghiệt, vậy mà ngạnh sinh sinh làm ra một đóa Cực Hàn Băng Hoa, tựa hồ thực sự là tại luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung.

Giờ khắc này, trong lòng hắn cũng không khỏi có chút giao động.

Lẽ nào một cái Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, vậy mà cũng có thể khủng bố đến loại cảnh giới này, thậm chí đánh vỡ thường quy sao?

Vô luận như thế nào, tới mức này, hắn cũng căn bản là không có cách tiếp thu thất bại như vậy!

Trong con mắt lộ ra lau một cái u mang, trong miệng phát sinh một tiếng kêu to, phảng phất có một cổ vô hình trùng kích chợt tập kích ra, hung hăng hướng về Cực Hàn Băng Hoa đụng tới!

"Gào!"

Ngay tại lúc đó, Tiểu Bạch Giao nhưng là chợt ngăn ở Nguyệt Lâm Tiên trước mặt , đồng dạng phát sinh một tiếng khủng bố long ngâm, ngạnh sinh sinh đem cái này một cổ lực lượng đụng trở về.

"Nghiệt súc, ngươi dám? !"

Bị Tiểu Bạch Giao như thế một ngăn trở, Nguyệt Lâm Tiên nhất thời giận tím mặt, thân ảnh nhoáng lên, chợt hóa thành một đạo tàn ảnh, hung hăng hướng về Tiểu Bạch Giao đụng tới.

Oanh!

Bạch Cốt Hóa Thân đụng vào Tiểu Bạch Giao trên người, trong nháy mắt va chạm, Nguyệt Lâm Tiên bị đánh bay ra ngoài, nhưng mà, Tiểu

Bạch Giao trên người lân phiến cũng đồng dạng bị chém vỡ một mảnh, vết thương chỗ sâu một mảnh đỏ thẫm huyết sắc.

Toàn lực bạo phát Nguyệt Lâm Tiên, thực lực nếu so với Vân Mộng Chân mạnh hơn, bằng vào gai xương, trực tiếp đâm thủng Tiểu Bạch Giao phòng ngự!

Tiểu Bạch Giao bị đau, kêu thảm một tiếng, chỉ là nhưng cũng đồng dạng bị làm tức giận, không có chút nào lùi bước dáng vẻ, dương nanh múa vuốt tiếp tục hướng về Nguyệt Lâm Tiên nhào qua!

Ngay tại lúc đó, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng theo tới, cầm kiếm giáp công, cùng Tiểu Bạch Giao một chỗ vây công Nguyệt Lâm Tiên!

May là Nguyệt Lâm Tiên đủ quá cường hãn, chỉ bằng mượn như thế một Bạch Cốt Hóa Thân, muốn đồng thời ứng phó Tiểu Bạch Giao cùng Vân Mộng Chân cũng y nguyên vẫn là có vẻ quá mức miễn cưỡng.

Mấy hơi thở ở giữa, trên người đầu khớp xương đều bị đánh nát mấy cây.

Nhưng mà, nhiều lần bị thương Nguyệt Lâm Tiên nhưng cũng vẫn không có chút nào buông tha ý tứ, thậm chí Vân Mộng Chân có thể rõ ràng cảm thụ được, lúc này Nguyệt Lâm Tiên nhưng là có vẻ càng nguy hiểm.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 560: Khủng bố Nguyệt Lâm Tiên

"Vân Mộng Chân, ngươi bây giờ ngăn cản ta, ai cũng không chiếm được chỗ tốt, ngược lại sẽ để cho Yến Bắc Thần chiếm tiện nghi! Vị này Ma Quân truyền nhân tiềm lực ngươi cũng chứng kiến, một khi để cho hắn đột phá, sau này tất thành Đạo Lăng Thiên Tông đại họa tâm phúc!"

Nhìn chằm chằm Vân Mộng Chân, Nguyệt Lâm Tiên lạnh giọng mở miệng nói.

"Ta đối với Đạo Lăng Thiên Tông không có bất kỳ địch ý, hơn nữa, ta cuối cùng là Huyền Môn người trong!"

Cuối cùng một câu nói này, Nguyệt Lâm Tiên giọng nói rất nặng, tựa hồ đã ở nhắc nhở Vân Mộng Chân, đây mới là tối trọng yếu một điểm.

Chính đạo tông môn ở giữa, mặc dù cũng sẽ có xung đột, có mâu thuẫn, có thể tổng thể mà nói, nhưng thủy chung đều là quyền lợi thể cộng đồng, tại đối phó ma đạo thời điểm, vẫn như cũ hội đứng ở trên một chiến tuyến.

"Huyền Môn?" Cười lạnh một tiếng, Vân Mộng Chân khinh thường nói rằng, "Tu hành Bạch Cốt Thần Giáo tà công, lạm sát kẻ vô tội, thậm chí ngay cả chính ngươi đệ tử đều không buông tha, Nguyệt Lâm Tiên, ngươi còn mặt mũi nào nói ngươi là Huyền Môn người trong?"

"Bất quá là một Bạch Cốt Hóa Thân mà thôi, nếu không phải vì Quảng Hàn Thiên Cung, bực này tà công, ngươi cho ta nhìn trúng mắt sao?" Hừ nhẹ một tiếng, Nguyệt Lâm Tiên trầm giọng nói, "Cho dù là vì đạt được đến mục, hi sinh một số người, chỉ cần có thể đem Quảng Hàn Thiên

Cung bực này di tích thượng cổ tại ta chính đạo tông môn trong tay, cũng đáng!"

"Vân Mộng Chân, ngươi có thể nói ta thủ đoạn tàn nhẫn, ta có thể đúng là vẫn còn chính đạo người, điểm này ngươi không thể không thừa nhận!"

Bằng tâm mà nói, những lời này Vân Mộng Chân thật cũng nhất định phải thừa nhận.

Nguyệt Lâm Tiên vô luận thủ đoạn như thế nào tàn nhẫn, nhưng lại cuối cùng vẫn chưa nhập ma, đây hết thảy cũng đều bất quá chỉ là vì tranh đoạt quyền lợi.

Mặc dù có một chút không làm chỗ, cũng cuối cùng là người trong chính đạo.

Để cho Quảng Hàn Thiên Cung rơi vào Nguyệt Lâm Tiên trong tay, cũng hầu như tốt hơn rơi vào Yến Bắc Thần cái này Ma Quân truyền nhân trong tay.

Nếu như tình huống bình thường xuống, Vân Mộng Chân có thể cũng sẽ nhượng bộ, cho dù là sau đó mới cùng Nguyệt Lâm Tiên tranh chấp, hoặc là để cho Nguyệt Lâm Tiên hứa hẹn đánh đổi một số thứ, cũng có thể.

Có thể hết lần này tới lần khác. . . Yến Bắc Thần chính là Bạch Nhạc.

Chỉ bằng điểm này, Vân Mộng Chân liền căn bản không có khả năng nhượng bộ.

Đương nhiên, điểm này, Vân Mộng Chân cũng sẽ không ngốc đến nói ra.

Con mắt hơi hơi mị đến một chỗ, Vân Mộng Chân cười lạnh nói,

"Nguyệt Lâm Tiên không cần xảo ngôn lệnh sắc, Yến Bắc Thần bất quá tinh cung sơ kỳ thực lực, hắn căn bản cũng không khả năng luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung! So sánh dưới, ngược lại là ngươi nguy hiểm hơn!"

". . ."

Những lời này cũng là thật đem Nguyệt Lâm Tiên khí không nhẹ.

Nhưng trên thực tế, tâm hắn cũng minh bạch, Vân Mộng Chân nói tới cũng không phải không có đạo lý, nếu quả thật để cho hắn luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, hắn hơn phân nửa là sẽ không bỏ qua Vân Mộng Chân!

"Ngây thơ!"

Hận hàm răng ngứa, Nguyệt Lâm Tiên có chút tức giận nói rằng, "Vân Mộng Chân, ta nói, chúng ta không phải địch nhân, vì biểu đạt thành ý, chúng ta trước tiên có thể một chỗ liên thủ trảm này Giao Long, giết nó, đủ để cho ngươi bước vào tinh hải!"

Trước đó Nguyệt Lâm Tiên cùng Vân Mộng Chân nói chuyện, Tiểu Bạch Giao không lớn nghe hiểu, nhưng này một câu nhưng là nghe rõ ràng.

Trong nháy mắt, Tiểu Bạch Giao nhất thời liền tạc, cảnh giác co lên thân thể, chăm chú nhìn Vân Mộng Chân.

Mặc dù từ Bạch Nhạc trong thái độ đến xem, tựa hồ cùng Vân Mộng Chân quan hệ rất không bình thường, thật là tại Tiểu Bạch Giao tâm, Vân Mộng Chân cũng y nguyên vẫn là cái kia hung nữ nhân, nhất định phải đề cao cảnh giác mới được.

Chứng kiến Tiểu Bạch Giao cái phản ứng này, Vân Mộng Chân tâm cũng không khỏi cười khổ một hồi.

Trước đó, nàng tuy xác thực lên qua chém giết Tiểu Bạch Giao tâm tư, nhưng hôm nay nếu biết Bạch Nhạc đã thu phục Tiểu Bạch Giao, nàng nơi nào sẽ còn tái khởi sát tâm, Nguyệt Lâm Tiên dùng cái này tới mê hoặc nàng, nhưng là dùng sai tâm tư.

"Tiểu Bạch Long, đừng sợ, chúng ta trước liên thủ giết hắn lại nói!"

Căn bản không có dư thừa giải thích, Vân Mộng Chân kiếm trong tay nhoáng lên, nhưng là thẳng dẫn đầu lần nữa hướng về Nguyệt Lâm Tiên giết đi qua.

Có mấy lời, nàng không thể nói quá rõ, cho nên loại này trực tiếp nhất phương thức, mới là tốt nhất giải thích.

Quả nhiên, nhìn thấy Vân Mộng Chân phản ứng, Tiểu Bạch Giao nhất thời trong mắt sáng ngời , đồng dạng theo hướng về Nguyệt Lâm Tiên nhào qua.

Vừa mới Nguyệt Lâm Tiên thương tổn được nó, lấy Tiểu Bạch Giao mang thù tính khí, tự nhiên là muốn xử lý trước cái này chán ghét khô lâu, huống chi, Bạch Nhạc tại Cực Hàn Băng Hoa bên trong luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, nó tự nhiên liền được gánh vác thủ hộ chức trách đến, đối với loại này lòng mang ác ý người, tự nhiên không cần có bất kỳ khách khí.

"Ngu xuẩn mất khôn!"

Mắt thấy Vân Mộng Chân vậy mà lần nữa cự tuyệt hắn đề nghị, Nguyệt Lâm Tiên cuối cùng một tia tính nhẫn nại cũng rốt cục hao hết.

Trước đó hắn không ngừng khuyên bảo Vân Mộng Chân, là bởi vì không muốn được ăn cả ngã về không.

Nhưng hôm nay xem ra, nếu như không liều mạng nữa mệnh, chỉ sợ cũng thật muốn ngã xuống đến nơi đây.

Trong một chớp mắt, cái này một Bạch Cốt Hóa Thân phía trên nhất thời bốc lên một mảnh hắc vụ, bạch cốt chợt phát sinh nứt ra, nhưng mà Nguyệt Lâm Tiên trên người khí tức nhưng cũng tùy theo tăng vọt, rất nhanh liền phá tan Tinh Cung Cảnh ràng buộc, có tinh hải khí tức.

Cái này một Bạch Cốt Hóa Thân căn bản là không có cách thừa nhận Tinh Hải Cảnh lực lượng, bây giờ nhưng là Nguyệt Lâm Tiên lấy bí pháp mạnh mẽ thôi động, trực tiếp đột phá đến tinh hải, chỉ là, dạng này đề thăng, nhưng là nhất định muốn trả giá cực đại đại giới.

Cho dù là Vân Mộng Chân cùng Tiểu Bạch Giao cũng có thể thấy rõ, Nguyệt Lâm Tiên này là Bạch Cốt Hóa Thân mỗi thời mỗi khắc đều ở đây vỡ nát , dựa theo bây giờ loại này khuynh hướng, sợ rằng tối đa chống đỡ nửa khắc đồng hồ thời gian, liền sẽ triệt để tan vỡ.

Chỉ là, tại đây nửa khắc đồng hồ bên trong, Nguyệt Lâm Tiên liền thình lình có thể phát huy ra Tinh Hải Cảnh thực lực đến, dùng cái này để hình dung tuyệt đối nghiền ép.

Chỉ là trong khoảnh khắc, Vân Mộng Chân cùng Tiểu Bạch Giao liền đồng thời ngửi được một cổ nguy cơ trí mạng!

Oanh!

Bước ra một bước, Nguyệt Lâm Tiên thân hình thoắt một cái nhưng là tinh chuẩn không có lầm bắt lại Tiểu Bạch Giao thân thể, cứ như vậy hung hăng vung mạnh đến, hung hăng hướng về mặt đất ném tới!

Tiểu Bạch Giao khí lực cũng đã rất khủng bố, có ở bây giờ Nguyệt Lâm Tiên trước mặt, nhưng cũng vẫn như cũ căn bản không cái gì giãy dụa chỗ trống.

Phanh một tiếng, Tiểu Bạch Giao thân thể nhất thời bị hung hăng ném xuống đất, tới hồi té vài chục cái, trong nháy mắt, mà lấy Tiểu Bạch Giao cường hãn, cũng không khỏi bị đập có chút mộng, cũng may mà là thân thể đủ quá cường hãn, nhờ vậy mới không có chịu đến cái gì vết thương trí mệnh.

Có thể kể từ đó, Tiểu Bạch Giao nhưng cũng thực sự sinh không nổi tức giận cái gì lực tới ngăn cản Nguyệt Lâm Tiên.

"Vù vù!"

Kiếm phong hơi lắc lư, Vân Mộng Chân lần nữa thi triển ra Hàn Nguyệt Tinh Biến thần thông, cả người phảng phất đều hóa thành một vòng trăng tròn, huy động trường kiếm, hung hãn hướng về Nguyệt Lâm Tiên chém tới.

Chỉ là, bây giờ đối mặt thực lực tăng vọt Nguyệt Lâm Tiên, một kiếm này có khả năng đưa đến hiệu quả, nhưng cũng đồng dạng hữu hạn rất a!

"Răng rắc!"

Bàn tay chợt chộp vào trên mũi kiếm, mặc dù cầm kiếm phong xương tay ẩn nhiên xuất hiện một tia khe hở, thật là Vân Mộng Chân trường kiếm trong tay kiếm phong, nhưng cũng đồng dạng bị Nguyệt Lâm Tiên ngạnh sinh sinh bóp nát!

Cường hãn!

Toàn lực bạo phát, không tiếc hủy diệt cái này một Bạch Cốt Hóa Thân, Nguyệt Lâm Tiên thực lực nhất thời liền nhắc tới một loại đủ để nghiền ép tất cả cảnh giới!

Bỏ qua Tiểu Bạch Giao, lại đánh tan Vân Mộng Chân, Nguyệt Lâm Tiên

trong mắt lộ ra vẻ tàn khốc, nhất thời theo sát lại là một quyền hung hăng đập về phía cái kia huyễn lệ băng hoa.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 561: Vì sao?

Răng rắc!

Toàn lực bạo phát Nguyệt Lâm Tiên là kinh khủng bực nào, một quyền này đập về phía băng hoa, nhưng là nhất thời để cho băng hoa vỡ vụn, phảng phất có chỉ từ trong cái khe lộ ra đến, trong một chớp mắt biến thành chói mắt cường quang, để cho người ta hầu như không mở mắt ra được.

"Coong!"

Kiếm trong tay phong vỡ vụn, Vân Mộng Chân nhưng cũng vẫn không có buông tha, cổ tay khẽ đảo Hàn Nguyệt Tinh Biến thần thông lần nữa thi triển mà ra, lấy ánh trăng ngưng kết thành kiếm, tiếp tục hướng về Nguyệt Lâm Tiên lướt đi.

Càng là đến hiện ở vào thời điểm này, thì càng nguy hiểm, Vân Mộng Chân rất rõ ràng, Nguyệt Lâm Tiên bây giờ loại lực lượng này, là dùng cái này một Bạch Cốt Hóa Thân tính mệnh đổi, bức bách Nguyệt Lâm Tiên thi triển lực lượng càng nhiều, cuối cùng Bạch Nhạc muốn gánh chịu áp lực liền càng nhẹ.

Loại tình huống này, Vân Mộng Chân tự nhiên rõ ràng phải làm gì, dù là biết rõ không địch lại, biết rõ tiếp tục công kích ắt sẽ để cho mình rơi vào trong nguy hiểm, cũng đồng dạng không có chút nào dao động.

Một quyền đánh nát băng hoa, Nguyệt Lâm Tiên thậm chí còn không kịp đón thêm mấy quyền triệt để phá hủy băng hoa, liền cảm nhận đến lau một cái khủng bố kiếm quang.

Cái này khiến Nguyệt Lâm Tiên vô cùng phẫn nộ.

Dựa vào cái gì?

Yến Bắc Thần cái này Ma Quân truyền nhân muốn đi vào luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung thời điểm ngươi coi nhìn không thấy, ta có thể muốn xuất thủ, ngươi liền cùng điên dây dưa nát vụn, dù là thụ thương đều không có nửa điểm lùi bước?

Đến tột cùng ai mới là Ma Quân truyền nhân? Ai mới là ngươi Đạo Lăng Thiên Tông sinh tử đại địch?

Nguyệt Lâm Tiên hận không thể chửi ầm lên, nhưng hôm nay hắn nhưng căn bản không có tinh lực như vậy này đi tức giận mắng, thời gian đã gấp vô cùng vội vả, hắn không biết mình còn có thể chống đỡ bao lâu, cũng không biết Yến Bắc Thần đến tột cùng đem Quảng Hàn Thiên Cung luyện hóa đến mức nào, lúc này, mỗi một phần thời gian đều là không gì sánh được trân quý.

"Răng rắc!"

Một tiếng giòn vang, điên cuồng Nguyệt Lâm Tiên nhưng là trực tiếp đưa tay chộp một cái, đem chính mình một cánh tay trực tiếp kéo xuống đến, đồng thời đem cái này một đoạn bạch cốt trực tiếp hướng phía sau bỏ rơi đi, ngay tại lúc đó, chính mình nhưng là nửa điểm dây dưa cũng không có, theo sát lại là một quyền đập xuống.

Bạch Cốt Hóa Thân bản thân liền là một khô lâu, cho dù là cánh tay bị chính mình lột xuống, cũng có thể giống vậy giết địch.

Đối mặt Vân Mộng Chân một kiếm này, Nguyệt Lâm Tiên chính là dùng bỏ qua một cánh tay làm giá đem đổi lấy thời gian!

Ngược lại cái này một Bạch Cốt Hóa Thân, hắn cũng đã lựa chọn bỏ qua, bây giờ sớm một điểm bỏ qua cánh tay, dĩ nhiên là càng không có gì lớn

lắm.

Loại này kiêu hùng tàn nhẫn cùng quả đoán, vào giờ khắc này hiện ra vô cùng nhuần nhuyễn.

So sánh dưới, cho dù là Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ, cũng có vẻ non nớt rất nhiều.

Oanh! ! !

Kiếm quang chém ở cái kia một cánh tay phía trên, bạch cốt thủ cánh tay trong khoảnh khắc bị kiếm quang cắn nát, có thể ngay tại lúc đó, Nguyệt Lâm Tiên quả đấm cũng lần nữa đập phải băng hoa bên trong, oanh một tiếng, bao vây tại Bạch Nhạc xung quanh băng hoa chợt triệt để vỡ nát.

Khủng bố ánh trăng chợt bộc phát ra, không khác biệt hướng về tất cả mọi người công tới!

Vô luận là Nguyệt Lâm Tiên vẫn là Vân Mộng Chân, trên thực tế đều không có được Quảng Hàn Tiên Tử tán thành, muốn bước vào bên trong điện chỗ sâu cũng không có dễ dàng như vậy, trước đó là bởi vì ánh trăng bị Cực Hàn Băng Hoa phong bế, nhưng hôm nay bên ngoài băng hoa bị đánh nát, nhưng là lần nữa đem ánh trăng lực lượng thả ra ngoài.

Cường quang kích thích xuống, dù cho là Nguyệt Lâm Tiên cũng chỉ có thể chứng kiến một cái mờ nhạt bóng người, hắn không nhìn rõ thứ gì, Bạch Cốt Hóa Thân thượng hắc vụ, tại đây ánh trăng chiếu diệu phía dưới cũng tận đều là chôn vùi.

Trên thực tế, ngay tại băng hoa bị đánh nát trong nháy mắt, Bạch Nhạc cũng đồng thời rõ ràng cảm thụ được bên ngoài nguy cơ!

Thậm chí căn bản không cần quay đầu thì nhìn, Bạch Nhạc cũng có thể đoán được, tất nhiên là Nguyệt Lâm Tiên lấy đặc thù nào đó thủ đoạn,

lần nữa giết tới, loại tình huống này, vô luận là bản thân hắn, vẫn là Vân Mộng Chân khả năng đều sẽ có nguy hiểm, biện pháp duy nhất chính là trước một bước luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung.

Có thể tới mức này, trên thực tế, Bạch Nhạc cũng đã đến thời khắc mấu chốt nhất.

Cái kia một vầng minh nguyệt rơi vào tinh cung, đã bị Cực Hàn Băng Hoa phong bế lực lượng, tạm thời ổn định lại, mà cái kia nhỏ bé thiên cung, cũng đã bị Bạch Nhạc nắm vào trong tay!

Vô luận như thế nào, loại tình huống này, Bạch Nhạc cũng căn bản không phân được tâm để ngăn cản Nguyệt Lâm Tiên công kích.

Quyết tâm trong lòng, Bạch Nhạc chỉ có đem sở hữu hy vọng ký thác tại Vân Mộng Chân cùng Tiểu Bạch Giao, bản thân mình đem toàn bộ tinh lực hoàn toàn đặt ở luyện hóa trong bàn tay cái này một tòa nhỏ bé thiên cung phía trên.

"Buông tay cho ta!"

Ngắn ngủi thích ứng sau đó, Nguyệt Lâm Tiên cũng rốt cục thích ứng ánh trăng, rõ ràng chứng kiến Bạch Nhạc đã cầm nhỏ bé thiên cung, tại đây luyện hóa, lần này, nhưng là để cho Nguyệt Lâm Tiên vừa kinh vừa sợ!

Trước đó mặc dù cũng đã đoán được Yến Bắc Thần có thể đã tại luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, có thể nhưng chân chính thấy như vậy một màn thời điểm, lại như cũ để cho hắn vô cùng phẫn nộ.

Hắn lao lực tâm tư bố trí xuống lớn như vậy một cái bẫy, mục chính là luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, bây giờ, hết thảy đều đã dễ như trở bàn tay, hắn nếu như có thể có thể dễ dàng tha thứ Yến Bắc Thần đi trước một bước?

Lực lượng kinh khủng trong nháy mắt này điên cuồng bộc phát ra, Nguyệt Lâm Tiên một quyền hung hăng hướng về Yến Bắc Thần cái đầu ném tới!

Lần này nếu như Bạch Nhạc còn dám đón đỡ, cái đầu chỉ sợ đều sẽ trực tiếp bị đánh nát.

Nhưng dù cho như thế, Bạch Nhạc nhưng cũng y nguyên vẫn là không hề bị lay động.

Không phải hắn không muốn tránh, mà là căn bản không dám tránh!

Bây giờ đã đến thời khắc mấu chốt nhất, nếu như hắn tránh né, trước đó tất cả là có thể gọi là kiếm củi ba năm thiêu một giờ, một khi để cho Quảng Hàn Thiên Cung rơi vào Nguyệt Lâm Tiên trong tay, tất cả mọi người phải chết.

Loại tình huống này, dù là nguy hiểm nữa, cho dù là đã cùng tử thần gặp thoáng qua, hắn cũng nhất định phải gượng chống xuống dưới, chống được sinh mệnh phần cuối.

Mà hắn duy nhất có thể tín nhiệm, chính là Vân Mộng Chân cùng Tiểu Bạch Giao!

"Gào!"

Một tiếng rồng gầm vang lên, bị Nguyệt Lâm Tiên té váng đầu não mong Tiểu Bạch Giao cũng rốt cục phục hồi tinh thần lại, phát sinh một tiếng phẫn nộ long ngâm, toàn bộ thân hình như điện nhào tới, lợi trảo hung hăng chụp vào Nguyệt Lâm Tiên!

"Cút!"

Tiểu Bạch Giao tốc độ thực sự quá nhanh, đã mất đi một cánh tay, Nguyệt Lâm Tiên căn bản là không có cách ứng phó, cũng căn bản không muốn ứng phó, bây giờ cho dù là lưỡng bại câu thương, hắn cũng nhất định phải ngăn cản Yến Bắc Thần luyện hóa!

Kết quả xấu nhất cũng là trực tiếp đánh nát cái kia hơi co lại tinh cung, làm cho cả Quảng Hàn Thiên Cung di tích đổ nát, cho dù ai cũng đừng nghĩ đúng lúc.

Tiểu Bạch Giao móng vuốt hung hăng bắt lại Nguyệt Lâm Tiên cái này một Bạch Cốt Hóa Thân, cũng lại y nguyên vẫn là vô pháp ngăn cản Nguyệt Lâm Tiên cái này được ăn cả ngã về không một kích.

Một kích này, Bạch Nhạc đã tránh cũng không thể tránh!

Nhưng mà, Nguyệt Lâm Tiên làm thế nào cũng không nghĩ đến, ở nơi này sống chết trước mắt, Vân Mộng Chân vậy mà chợt gia tốc, ngạnh sinh sinh lấy thân thể mình ngăn cản đến Bạch Nhạc trước người.

Cái này nghiễm nhiên là một bộ muốn thay Yến Bắc Thần đi tìm chết tư thế.

Nguyệt Lâm Tiên rất rõ ràng một quyền này khủng bố, đây là hắn liều mạng một kích, không chỉ có muốn giết chết Yến Bắc Thần, hơn nữa muốn đánh vỡ cái kia nhỏ bé thiên cung, triệt để hủy diệt Quảng Hàn Thiên Cung.

Dù cho là Vân Mộng Chân cứng rắn chống đỡ lấy một quyền, cũng tất phải chắc chắn phải chết.

Cái này căn bản là tại sinh mệnh tới ngăn cản hắn, thật là. . . Vì sao? ! ! !

Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ vì sao lại không tiếc gạch ngói cùng tan, cũng muốn ngăn cản hắn, đi bảo hộ cái kia Ma Quân

truyền nhân?

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 562: Ta biết ngươi là ai!

Một tiếng rồng gầm vang lên, ngay tại Nguyệt Lâm Tiên một quyền này gần nện ở Vân Mộng Chân trên người trong nháy mắt, một đạo Thanh Long hình bóng chợt bốc lên, phát sinh một tiếng kêu to, trực tiếp hướng về Nguyệt Lâm Tiên nuốt tới.

Cửu Long Hoàn Ngọc Bội!

Trước đó Bạch Nhạc đưa cho Vân Mộng Chân Cửu Long Hoàn Ngọc Bội vẻn vẹn chỉ còn lại có một lần cuối cùng kích phát cơ hội, bây giờ cũng không nghi ngờ trở thành cuối cùng bức tường ngăn cản!

Triệt để hao hết lực lượng Cửu Long Hoàn Ngọc Bội trong khoảnh khắc hóa thành nghiền phấn, có thể Nguyệt Lâm Tiên cái này liều mạng một kích, lại đúng là vẫn còn bị đở được.

Ùng ùng!

Nguyệt Lâm Tiên nguyên bản đã đến nỏ mạnh hết đà, bây giờ lại bị Cửu Long Hoàn Ngọc Bội lực lượng như thế vọt một cái, toàn bộ Bạch Cốt Hóa Thân nhất thời triệt để vỡ nát, trong miệng phát sinh một tiếng không cam lòng rống giận, Nguyệt Lâm Tiên khí tức nhất thời triệt để tiêu tán.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng giống vậy hoàn thành cuối cùng luyện hóa, trong tích tắc, bàn tay nhỏ bé thiên cung chợt lộ ra vạn đạo hào quang!

Hô hấp ở giữa, phảng phất toàn bộ Quảng Hàn Thiên Cung đều bị rọi sáng.

Trong tay Thiên Cung!

To như vậy một cái Quảng Hàn Thiên Cung, liền chỉ ở bàn tay ở giữa, giờ khắc này Bạch Nhạc thoáng như thần linh!

Trên biển Đông, Quảng Hàn Thiên Cung hư ảnh cũng chợt lộ ra vạn đạo hào quang, trong tích tắc, toàn bộ ngoài khơi phảng phất cũng đều tùy theo sôi trào, khí tức kinh khủng chợt cuộn sạch mà ra.

Đừng nói là người khác, coi như là Đạp Thiên Ma Quân lúc này vậy mà cũng bị bức lui mở, không dám ở bên cạnh dừng lại.

"Không có khả năng!"

Gắt gao nhìn chằm chằm trước mắt đây hết thảy, Đạp Thiên Ma Quân trên người khí tức chợt nổ lên, ma uy ngập trời.

Hắn phí hết tâm tư tham dự vào, thậm chí không tiếc để cho Âm Phong lão tổ cùng Bạch Cốt phu nhân tàn sát toàn bộ Đông Hải Tiên Đảo bức bách Nguyệt Lâm Tiên lộ diện, nhưng hôm nay Nguyệt Lâm Tiên rõ ràng không có lộ diện, nhưng này Quảng Hàn Thiên Cung, vậy mà đã bị người luyện hóa, điều này sao có thể?

"Vân Mộng Chân?"

Trong nháy mắt, Đạp Thiên Ma Quân trong đầu liền không khỏi hiện lên tên này!

Lần này Vân Mộng Chân đã trước một bước bước vào Quảng Hàn Thiên Cung, hắn đây là biết, nếu nói là có người đi trước một bước luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, sợ cũng chỉ có vị này Đạo Lăng Thánh Nữ.

Nghĩ vậy, Đạp Thiên Ma Quân sắc mặt nhất thời âm trầm.

Vị này Đạo Lăng Thánh Nữ cường đại, hắn tự nhiên là biết, nếu không phải đối phương chưa bước vào tinh hải, lại đánh rơi Côn Ngô Kiếm, chỉ sợ hắn căn bản cũng không dám đến tranh đoạt vũng nước đục này.

Hướng xấu nhất chỗ muốn, giả sử Vân Mộng Chân lần này thật giết chết Ma Quân truyền nhân đoạt hồi Côn Ngô Kiếm, lại luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung thuận thế bước vào tinh hải, như vậy đợi Vân Mộng Chân từ Quảng Hàn Thiên Cung đi ra thời điểm, chỉ sợ cũng thật khoảng cách ngày xưa cái kia tung hoành bất bại Đạo Lăng Thánh Nữ không xa.

Chỉ là. . . Đây hết thảy, rõ ràng là Nguyệt Lâm Tiên an bài, làm sao lại để cho Vân Mộng Chân trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi? Nguyệt Lâm Tiên sẽ không ngu xuẩn tới mức này a?

Nghĩ vậy, Đạp Thiên Ma Quân sắc mặt nhất thời âm tình bất định, gắt gao nhìn chằm chằm Quảng Hàn Thiên Cung vị trí, vô luận như thế nào, hắn cũng nhất định muốn chứng kiến một cái thiết thực kết quả mới được!

"Cửu Long Hoàn Ngọc Bội. . . Bạch Nhạc! Ta biết ngươi là ai!"

Trên biển Đông, nhìn xa xa Quảng Hàn Thiên Cung vị trí, Nguyệt Lâm Tiên trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, sát khí ngập trời!

Bạch Cốt Hóa Thân vỡ nát, có ở cuối cùng trong nháy mắt, khi thấy Vân Mộng Chân tế xuất Cửu Long Hoàn Ngọc Bội thời điểm, Nguyệt Lâm Tiên trong đầu tất cả manh mối, phảng phất đều trong nháy mắt này xâu!

Bạch Nhạc!

Cái gọi là Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần, thật chính là trước đó cái kia danh chấn Duyện châu Bạch Nhạc!

Cũng chỉ có dạng này tất cả mới đều có thể giải thích thông!

Mâu Kình Thần trước đây bản thân liền là truy sát Bạch Nhạc mà đi, lại cuối cùng chết thảm, cái kia căn bản cũng không phải là Bạch Nhạc trong tối cùng Yến Bắc Thần có liên hệ gì, mà là Bạch Nhạc vốn là Yến Bắc Thần.

Cái này như là một tầng cửa sổ, chỉ cần bả một chút thấu, tất cả liền đều giải quyết dễ dàng.

Từ ban đầu, Bạch Nhạc quật khởi cũng là bởi vì Vân Mộng Chân bước vào Linh Tê Kiếm Tông, cũng là từ lúc kia bắt đầu, Bạch Nhạc liền thu được Thông Thiên Ma Quân truyền thừa.

Lúc trước đến tột cùng phát sinh cái gì, hắn không được biết, có thể chí ít, Bạch Nhạc chính là từ lúc kia bắt đầu, cùng Vân Mộng Chân có liên hệ.

Sau đó, Bạch Nhạc tại như vậy mấy năm ở giữa, từ trước đây cái kia không có danh tiếng gì thiếu niên, từng bước quật khởi, thậm chí đến liền hắn Nguyệt Lâm Tiên đều biết tên cấp độ, đây hết thảy trước đó nghe có chút khó tin, nhưng hôm nay hồi quay đầu lại xem, lại không thể bình thường hơn được.

Cũng chỉ có vị kia Thông Thiên Ma Quân mới có thể có phần này thủ đoạn, bồi dưỡng được yêu nghiệt như thế truyền nhân đến.

Chỉ là, trong thời gian này, Vân Mộng Chân đến tột cùng biết Bạch Nhạc thân phận, hoặc có lẽ là lúc nào biết, giữa hai người lại đến tột cùng còn có hắn quan hệ thế nào, hắn vẫn như cũ không thể nào suy đoán.

Nhưng này đã không trọng yếu.

Trọng yếu là, bây giờ Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc ở giữa, thật có lấy cực kỳ quan hệ thân mật!

Không, thậm chí, rất có thể giữa hai người này, lại có nghiệt duyên, để cho vị này Đạo Lăng Thánh Nữ, vậy mà cùng Ma Quân truyền nhân mến nhau!

Vô số ý niệm trong đầu tại hiện lên trong đầu!

Không thể không nói, Nguyệt Lâm Tiên thực sự quá cường đại, chỉ dựa vào như thế một chút xíu manh mối, vậy mà cơ hồ khiến hắn đem chân tướng của sự tình đoán một cái tám chín phần mười.

Đương nhiên, đoán được chân tướng bản thân đối với Nguyệt Lâm Tiên mà nói, căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Thật là. . . Chuyện kế tiếp tình, khả năng liền vì vậy mà thay đổi thú vị.

"Một cái rơi sai, đầy bàn đều thua sao?"

Nhếch miệng lên lau một cái cười nhạt, Nguyệt Lâm Tiên nhẹ giọng lẩm bẩm, "Không, ta còn không có bại! Bạch Nhạc, bằng thực lực ngươi, coi như là luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, không có Tinh Hải Cảnh thực lực, ngươi cũng không khả năng chân chính khống chế Quảng Hàn Thiên Cung lực lượng. . . Ta để ngươi có được, lại không thủ được!"

Nếu như Vân Mộng Chân luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, Nguyệt Lâm Tiên tự nhiên là thất bại thảm hại, thậm chí bây giờ sợ rằng cũng không dám sẽ ở Đông Hải dừng lại, mà là phải lập tức đào tẩu, để ngừa Vân Mộng Chân trả thù.

Có thể luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung người là Bạch Nhạc, cái này coi như có quá nhiều xê dịch chỗ trống.

Nguyệt Lâm Tiên đánh Quảng Hàn Thiên Cung chủ ý không phải một hai ngày, vô luận là bồi dưỡng Mâu Kình Thần, vẫn là cùng Bạch Cốt

Thần Giáo hợp tác, thu được Bạch Cốt Hóa Thân tu luyện phương thức, thật đều là cái này một cái mục.

Cho nên hắn tự nhiên vô cùng rõ ràng, muốn chân chánh khống chế Quảng Hàn Thiên Cung , khiến cho cái này thượng cổ đại phái di tích lại thấy ánh mặt trời, chí ít cũng phải sở hữu Tinh Hải Cảnh thực lực mới được.

Bạch Nhạc thân là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, vô luận lấy cái gì không thể tưởng tượng nổi thủ đoạn, mạnh mẽ luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung cũng cải biến không điểm này.

Thậm chí vừa vặn tương phản!

Bạch Nhạc không có đối với tại Quảng Hàn Thiên Cung tuyệt đối chưởng khống lực, như vậy hắn Tinh Hải Cảnh lão tổ liền có thể nhân cơ hội xông vào bên trong, giết chết Bạch Nhạc, một lần nữa tranh đoạt Quảng Hàn Thiên Cung thuộc sở hữu.

Đây đối với Nguyệt Lâm Tiên mà nói, chính là cuối cùng cơ hội!

Hơn nữa, lần này, hắn không cần lại mượn trợ bất luận cái gì hắn thủ đoạn, tự mình đi trước, vô luận Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân chơi cái trò gì, cũng giống vậy đỡ không được thực lực tuyệt đối nghiền ép!

Huống chi, trước đó, đối địch với hắn Đạp Thiên Ma Quân, Âm Phong lão tổ, Bạch Cốt phu nhân, bây giờ tại quyền lợi khu động xuống, cũng cũng rất khả năng hóa thù thành bạn!

Vô luận như thế nào, cái này tổng thể cũng đều còn chưa kết thúc.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 563: Ngày cuối cùng thời gian

Thần niệm xuyên thấu qua trong tay Thiên Cung, toàn bộ Quảng Hàn Thiên Cung nội tình cảnh thu hết trong tâm khảm, giờ khắc này, Bạch Nhạc ẩn nhiên có một loại cảm giác, tại đây Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, mình chính là không gì làm không được thần linh!

Chỉ là như vậy cảm giác, cũng vẻn vẹn chỉ duy trì không đến trăm hơi thở thời gian, Bạch Nhạc liền nhất thời cảm giác được một hồi khó diễn tả được không còn chút sức lực nào cảm giác, cũng không còn cách nào duy trì loại kia trạng thái, trong tích tắc, trong tay Thiên Cung liền nhất thời ảm đạm xuống.

"Hô!"

Thở ra một hơi thật dài, Bạch Nhạc cả người nhất thời xụi lơ hạ xuống.

"Ngươi thế nào?"

Xung quanh áp lực nhẹ đi, Vân Mộng Chân nhất thời cúi người đến, đỡ lấy Bạch Nhạc hỏi.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lắc đầu nói, "Ta chỉ xem như là luyện hóa phân nửa, chân chính muốn luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, là cần đem cái này vỗ lên Thiên cung thu nhập tinh hải bên trong, không có tinh hải. . . Chỉ bằng tinh cung, căn bản gánh chịu không khổng lồ như vậy lực lượng, cho nên chỉ có thể coi là luyện hóa phân nửa."

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc nói tới đã ở Vân Mộng Chân trong dự liệu, "Hiện tại có thể khống chế Quảng Hàn Thiên Cung sao?"

"Trăm hơi thở!"

Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc trầm giọng đáp, "Bằng vào ta bây giờ cảnh giới, tối đa chỉ có thể khống chế trăm hơi thở thời gian, cái này trăm hơi thở bên trong, ta đủ để lực kháng tinh hải, thế nhưng một khi qua cái này trăm hơi thở. . . Ta liền vô pháp lại điều động chút nào Quảng Hàn Thiên Cung lực lượng."

Trăm hơi thở, lấy Tinh Cung Cảnh thực lực, điều động trăm hơi thở chi lực, đã rất không tầm thường.

Chỉ là, Vân Mộng Chân lại y nguyên vẫn là gắt gao nhíu mày.

Trăm hơi thở thời gian, có thể còn thiếu rất nhiều a!

Đem trong tay Thiên Cung đưa cho Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói, "Ngươi tới luyện hóa đi, có cái này, có thể có thể giúp ngươi trực tiếp mở tinh hải!"

"Không kịp!"

Lắc đầu, Vân Mộng Chân giải thích, "Ta căn bản không có thể được Quảng Hàn Tiên Tử tán thành, coi như ngươi nguyện ý bả cơ hội nhường cho ta, cũng cần rất dài một thời gian ngắn mới có thể luyện hóa, huống chi. . . Bản thân ngươi cũng đã đem nó luyện hóa, chỉ là bởi vì không có tinh hải, mới không thể hoàn thành một bước cuối cùng! Nếu như mạnh mẽ gián đoạn liên hệ, tất nhiên sẽ lọt vào phản phệ. . . Kết quả kia, ngươi không chịu nỗi."

So với việc Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân ánh mắt tinh chuẩn hơn nhiều.

"Vừa mới ngươi giết, chỉ là Nguyệt Lâm Tiên một Bạch Cốt Hóa Thân, đối với Nguyệt Lâm Tiên thực lực bản thân, cũng chẳng có bao nhiêu

ảnh hưởng. . . Chỉ sợ hắn sẽ không dễ dàng như vậy buông tha." Tỉnh táo lại, Bạch Nhạc tâm tư cũng nhất thời thay đổi linh mẫn rất nhiều, trầm giọng mở miệng nói.

"Sợ rằng còn không ngừng!"

Lắc đầu, Vân Mộng Chân giải thích, "Quảng Hàn Thiên Cung gây ra động tĩnh thực sự quá lớn, mơ ước người, cũng tất nhiên không chỉ là một cái Nguyệt Lâm Tiên! Bây giờ trên biển Đông, sợ là có ít nhất hai ba vị Tinh Hải Cảnh lão tổ coi chừng."

". . ."

Nghe thế, cho dù là Bạch Nhạc, cũng không khỏi một hồi tê cả da đầu!

Lấy hắn bây giờ thực lực, đối phó một cái Tinh Hải Cảnh lão tổ đều gian nan vạn phần, muốn là hai ba vị tinh hải lão tổ đồng thời xuất thủ, căn bản là không có gì ngăn cản chỗ trống.

Coi như là cộng thêm một cái Vân Mộng Chân, chỉ sợ cũng không được!

"Quảng Hàn Thiên Cung, còn có thể chống đỡ bao lâu?" Nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân đột nhiên hỏi.

Đem thần hồn rơi vào trong tay Thiên Cung bên trong, thoáng cảm ứng một chút, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Một ngày thời gian! Đến tối hôm nay, Quảng Hàn Thiên Cung nhất định sẽ triệt để mở ra, đến lúc đó, vô luận là Nguyệt Lâm Tiên, hay là hắn Tinh Hải Cảnh lão tổ, đều có thể mạnh mẽ xông vào."

Trên thực tế , dựa theo Quảng Hàn Tiên Tử trước đây thiết tưởng, luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung người, bản thân nên là một cái tinh cung đỉnh phong thiên kiêu, luyện hóa đồng thời mở tinh hải, cái này vừa ban ngày thời gian, chính là để dành cho đệ tử triệt để khống chế Quảng Hàn

Thiên Cung.

Chờ đến đây hết thảy kết thúc, đệ tử bước vào tinh hải, có thể hoàn chỉnh khống chế Quảng Hàn Thiên Cung lực lượng, chính là hóa hư cường giả thân chí, cũng có thể ung dung đào tẩu.

Còn như Tinh Hải Cảnh tồn tại, thì càng chưa nói tới bất cứ uy hiếp gì, nếu người nào dám tùy tiện bước vào Quảng Hàn Thiên Cung, quả thực cùng chịu chết không giống.

Có thể hết lần này tới lần khác. . . Vị kia Quảng Hàn Tiên Tử, chỉ sợ cũng tuyệt đối không nghĩ tới, một cái mới miễn cưỡng đột phá tinh cung trung kỳ người, lại có thể tại liên tiếp cơ duyên xảo hợp phía dưới, mạnh mẽ luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, nhưng bởi vì không có tinh hải mà vô pháp chân chính dung nhập bên trong, khống chế Quảng Hàn Thiên Cung lực lượng.

Vô luận là Thông Thiên Ma Công, vẫn là Cực Hàn Băng Hoa, lại hoặc là Bạch Nhạc đạo ma song tu hoàn mỹ tinh cung, trong này bất kỳ một cái nào phân đoạn thiếu sót, đều hồi đưa tới luyện hóa thất bại!

Đổi bất kỳ một cái nào người khác đến, cũng căn bản là không có cách hoàn thành đây hết thảy.

Có thể hết lần này tới lần khác, đây hết thảy đều ở đây Bạch Nhạc trên người thực hiện, lúc này mới làm ra như thế một bộ khiến người khác không cách nào tưởng tượng cục diện tới.

Rõ ràng luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, lại như cũ không thể tránh thoát trước mắt tử cục, điều này thật để cho người ta có chút vô lực, phảng phất không có một thân khí lực, nhưng căn bản không chỗ sử dụng.

"Một ngày thời gian. . . Đủ đủ!"

Chân mày gắt gao mặt nhăn đến một chỗ, Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra lau một cái kiên quyết chi sắc, trầm giọng mở miệng nói.

Vân Mộng Chân thật đã sớm đã có thể mở tinh hải, chỉ là vì truy cầu hoàn mỹ đột phá, lúc này mới chậm chạp không có đột phá, bây giờ loại tình huống này, nhưng cũng căn bản cố không nhiều lắm.

Biện pháp duy nhất, chính là Vân Mộng Chân mạnh mẽ đột phá tinh hải, sau đó, bằng vào Tinh Hải Cảnh thực lực, còn có Côn Ngô Kiếm, có thể còn có mấy phần khả năng có thể chống đỡ được những thứ này Tinh Hải Cảnh cao thủ công kích, mang Bạch Nhạc thoát thân.

Chứng kiến Vân Mộng Chân biểu tình, Bạch Nhạc cũng đã đoán được Vân Mộng Chân dụng ý, chỉ là lại y nguyên vẫn là chậm rãi lắc đầu, "Không được!"

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng, "Ngươi căn bản không có chuẩn bị, lại không thể luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, như vậy tùy tiện đột phá. . . Không chắc chắn lắm, cho dù là may mắn thành công, cũng ắt sẽ lưu lại tai hoạ ngầm, cảnh giới bất ổn liền mạnh mẽ đột phá ảnh hưởng, ngươi so với ta rõ ràng."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Huống chi, một khi Quảng Hàn Thiên Cung mở ra, ngay trước người khác mặt. . . Ngươi có lý do gì cứu ta cái này Ma Quân truyền nhân?"

". . ."

Nhìn Bạch Nhạc con mắt, giờ khắc này Vân Mộng Chân trong lòng đột nhiên tê rần.

Nàng minh bạch Bạch Nhạc ý tứ, cũng biết Bạch Nhạc nói đây hết thảy đều là thật.

Bạch Nhạc sở dĩ chậm chạp không chịu quen biết nhau, cũng là bởi vì không muốn nàng đi thừa nhận cái kia phần áp lực cùng thống khổ, nhưng nếu là nàng ngay trước người trong thiên hạ mặt đi cứu Yến Bắc Thần cái này Ma Quân truyền nhân, liền không thể nghi ngờ là hướng thế nhân tuyên bố hắn cùng với Bạch Nhạc quan hệ.

Cái kia không thể nghi ngờ sẽ để cho nàng rơi vào vạn kiếp bất phục vực sâu, toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông, không, thậm chí là toàn bộ thiên hạ, cũng sẽ không sự chấp thuận, Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Ma Quân truyền nhân cùng một chỗ.

Một khi nàng dám làm như thế, liền không thể nghi ngờ sẽ trở thành Thiên Hạ Công Địch!

Vậy cũng đúng là đối với Đạo Lăng Thiên Tông lớn nhất phản bội , khiến cho nàng tín ngưỡng đổ nát.

Kết quả này, nàng đồng dạng gánh chịu không.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Đi thôi, Vân Mộng Chân, không cần quản ta. . . Rời đi nơi này, ta sẽ đưa ngươi cùng hắn Quảng Hàn Thiên Cung người trong, một chỗ đuổi ra ngoài! Hiện tại ta, chỉ là Yến Bắc Thần!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 564: Ngươi không tin, ta liền không tin

Hiện tại ta, chỉ là Yến Bắc Thần!

Bạch Nhạc là lấy một loại hời hợt giọng điệu nói ra câu nói này, phảng phất cái này bất quá cũng chỉ là một cái đơn giản sự thực mà thôi, không mang theo chút nào cảm tình cảm xúc.

Thật là một câu nói này rơi vào Vân Mộng Chân trong tai, nhưng là bực nào trùy tâm đến xương.

"Chỉ là Yến Bắc Thần. . . Ngươi đương nhiên có thể nói như vậy nhẹ, thật là những cái kia qua lại ký ức, cũng có thể như vậy hời hợt xóa đi sao?"

Nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân nhẹ giọng hỏi ngược lại.

Ngẩng đầu, nhìn Vân Mộng Chân con mắt, Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn trầm mặc xuống.

Hắn không có cách nào khác hồi đáp Vân Mộng Chân vấn đề này, cũng không biết trả lời như thế nào.

Có thể hiện thực chính là hiện thực, sẽ không bởi vì tình cảm cá nhân mà phát sinh bất kỳ biến hóa nào.

"Ngươi đã nói, ngươi không tin số mệnh. . . Cho nên, ngươi bây giờ đúng là vẫn còn muốn nhận mệnh sao?"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, Vân Mộng Chân lần nữa mở

miệng nói.

Nhận mệnh sao?

Không!

Đột nhiên ngẩng đầu, Bạch Nhạc trong mắt lần nữa lộ ra lau một cái cứng cỏi chi sắc.

Là, bây giờ cục diện đã rất nguy hiểm, thậm chí lại nhìn không đến chút nào thủ thắng hy vọng, thật là. . . Vậy thì thế nào?

Con đường đi tới này, chính mình gặp được tuyệt cảnh còn thiếu sao?

Có thể cái nào một lần không phải cũng đều đi tới!

Dù là nguy hiểm nữa, chật vật đi nữa, có thể chỉ cần còn chưa tới một khắc cuối cùng, chỉ cần còn có thể hô hấp, vậy thì không có đạo lý buông tha hy vọng.

"Ngươi nói đúng, ta không nhận mệnh! Đây cũng là ta cho tới nay tu hành ý nghĩa. . . Còn có một ngày thời gian, ta sẽ nghĩ đến biện pháp!"

Nhỏ bé khẽ nhắm mắt lại, Bạch Nhạc trong đầu đột nhiên hiện lên vô số ý niệm trong đầu, lần lượt thôi diễn trước mặt tình cảnh, tìm kiếm phá vỡ khốn cục phương pháp.

Chứng kiến Bạch Nhạc một lần nữa dấy lên ý chí chiến đấu, Vân Mộng Chân tâm cũng không khỏi nhiều hơn vài phần vui vẻ chi ý.

Bây giờ tình cảnh có nhiều gian nan nàng đương nhiên biết, cũng minh bạch, có thể nỗ lực đến cuối cùng, cũng cuối cùng bất quá là công dã tràng, thật là. . . Chỉ cần nỗ lực qua, vô luận đối mặt cái dạng gì kết cục, nàng cũng có thể thản nhiên đối mặt.

Qua nhiều năm như vậy, nàng từ đầu đến cuối đều cảm thấy, coi như Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Đạo Lăng Thiên Tông cùng tồn vong, đây chính là nàng số mệnh!

Có thể hơn ba năm trước, là Bạch Nhạc nói cho nàng biết không tin số mệnh!

Hơn nữa, Bạch Nhạc cũng đang dùng chính hắn nỗ lực, không ngừng hướng nàng chứng minh điểm này.

Khi nàng biết Yến Bắc Thần chính là Bạch Nhạc một khắc này, nàng tâm thật có một loại mất hết can đảm cảm giác, nhưng để nàng tiếp tục chống đỡ, cũng chính là một câu kia ta không tin mệnh!

"Ngươi không tin, ta liền không tin!"

Yên lặng ở trong lòng lặp lại một lần câu nói này, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía trong nội điện cái kia một vầng minh nguyệt.

Bạch Nhạc luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, nhưng này một vầng minh nguyệt lại vẫn còn đang cái kia.

Vân Mộng Chân đối với Hàn Nguyệt Tinh Biến tìm hiểu, thủy chung còn thiếu một chút, mà bây giờ, ở chỗ này, chính là tốt nhất tìm hiểu cơ hội.

Quảng Hàn Tiên Tử trước đây lưu lại không chỉ có riêng chỉ là Quảng Hàn Thiên Cung, còn có truyền thừa, mà phần này truyền thừa, có thể ở nơi này một vầng minh nguyệt bên trong.

Trên biển Đông, Nguyệt Lâm Tiên vượt biển mà đến!

Thoáng nhìn Nguyệt Lâm Tiên trong nháy mắt, vô luận là Đạp Thiên Ma

Quân vẫn là Bạch Cốt phu nhân bọn hắn, cũng không khỏi có một loại gặp quỷ cảm giác.

"Nguyệt Lâm Tiên, ngươi còn dám lộ diện?"

Trong mắt lộ ra vẻ ác liệt sát khí, Đạp Thiên Ma Quân lành lạnh mở miệng nói.

"Vì sao không dám?"

Bình tĩnh nhìn Đạp Thiên Ma Quân, Nguyệt Lâm Tiên đạm nhiên mở miệng nói, "Ngươi đến Đông Hải đến, là vì Quảng Hàn Thiên Cung, cũng không phải vì giết ta, bây giờ Quảng Hàn Thiên Cung ở nơi này, chẳng lẽ ngươi còn nhất định phải trước theo ta liều mạng một cái ngươi chết ta sống sao?"

"Nguyệt Lâm Tiên, chẳng lẽ ngươi còn muốn theo chúng ta liên thủ hay sao?" Âm Phong lão tổ bên âm hiểm mở miệng nói.

"Vì sao không thể?"

Liếc Âm Phong lão tổ liếc mắt, Nguyệt Lâm Tiên bình tĩnh nói rằng, "Trước đó chúng ta tranh đấu không ngớt, lại làm cho Yến Bắc Thần chiếm tiện nghi, bây giờ nếu chúng ta còn không chịu buông xuống thành kiến, cuối cùng này cơ hội, cũng liền muốn tiêu thất."

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Đạp Thiên Ma Quân lúc này liền bắt lại Nguyệt Lâm Tiên trong tiếng nói trọng điểm, "Ngươi nói Yến Bắc Thần chiếm tiện nghi, chính là vị kia Ma Quân truyền nhân? Còn có, cuối cùng cơ hội là có ý gì?"

"Ta ta cũng không gạt các ngươi, trước đó tranh đấu lúc, ta cũng đã có một Bạch Cốt Hóa Thân tiến nhập Quảng Hàn Thiên Cung tranh đoạt, đáng tiếc. . . Thất bại trong gang tấc! Bất quá, bây giờ cuối cùng đoạt

được Quảng Hàn Thiên Cung người, cũng không phải Vân Mộng Chân mà là Yến Bắc Thần!"

"Yến Bắc Thần mặc dù là Ma Quân truyền nhân, nhưng hắn lại cuối cùng bất quá chỉ là tinh cung trung kỳ thực lực mà thôi, căn bản là không có cách chân chính luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung! Chỉ cần không cho hắn cơ hội thoát thân, giết chết hắn, Quảng Hàn Thiên Cung tự nhiên lại hội khôi phục vì trạng thái vô chủ, đến lúc đó. . . Chúng ta mỗi người dựa vào thủ đoạn là được!"

Nguyệt Lâm Tiên thẳng thắng nói, bình tĩnh ung dung.

"Ngươi vì sao nói cho chúng ta biết?" Âm Phong lão tổ lần nữa chen lời nói.

"Các ngươi ở chỗ này, ta càng bất quá các ngươi, cùng che che giấu giấu, chẳng công bằng!" Nguyệt Lâm Tiên ung dung đáp, "Ta nói, chúng ta bây giờ yêu cầu trước hợp tác, mà không phải tiếp tục đối địch, để cho một tên tiểu bối trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi."

"Bạch Cốt phu nhân, ngươi nói như thế nào?"

Ánh mắt chuyển hướng Bạch Cốt phu nhân, Đạp Thiên Ma Quân nhàn nhạt hỏi.

Lời này nghe là ở hỏi Bạch Cốt phu nhân ý kiến, nhưng trên thực tế nhưng là tại hỏi Bạch Cốt phu nhân, Nguyệt Lâm Tiên nói chuyện có hay không có thể tin.

Khẽ vuốt cằm, Bạch Cốt phu nhân mời thiết định đáp, "Ta trước đó xác thực truyền hắn Bạch Cốt Thần Quyết, nếu là lấy Bạch Cốt Hóa Thân tham dự qua tranh đoạt. . . Ngược lại cũng có thể tin."

Đạt được Bạch Cốt phu nhân khẳng định đáp án, Đạp Thiên Ma Quân

thần sắc nhất thời hòa hoãn rất nhiều.

"Đã như vậy, ta liền tạm thời tin ngươi một lần, Nguyệt Lâm Tiên, tiếp đó, ngươi có kế hoạch gì?"

"Quảng Hàn Thiên Cung đã bị luyện hóa, tối đa còn có một ngày thời gian, liền sẽ triệt để mở ra!" Nguyệt Lâm Tiên theo giải thích, "Yến Bắc Thần vô pháp triệt để luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, liền vô pháp chân chính điều động Quảng Hàn Thiên Cung lực lượng, chúng ta chỉ cần mạnh mẽ xông vào bên trong, liền có thể đưa hắn chém giết!"

Nhìn Nguyệt Lâm Tiên bình tĩnh tự thuật Quảng Hàn Thiên Cung sự tình, Âm Phong lão tổ cùng Bạch Cốt phu nhân trong lòng, nhưng cũng không khỏi hiện lên một hơi khí lạnh!

Bọn hắn tàn sát Đông Hải Tiên Đảo thời điểm, Nguyệt Lâm Tiên không có thể không biết, nhưng dù cho như thế, Nguyệt Lâm Tiên lại như cũ có thể coi như chưa từng xảy ra chuyện gì, cứ như vậy ngồi ở chỗ này, theo chân bọn họ thương lượng hợp tác, dạng này tâm tính, quả thực so ma tu càng tàn nhẫn, càng lạnh lùng.

"Vân Mộng Chân đâu?"

Bạch Cốt phu nhân lần nữa mở miệng hỏi.

Nàng là tại Vân Mộng Chân tay thượng cật ăn khuy, tự nhiên rõ ràng Vân Mộng Chân cường đại, nếu để cho Quảng Hàn Thiên Cung rơi vào Vân Mộng Chân trên tay, đừng xem ba người bọn họ liên thủ, sợ cũng chỉ có trốn phần.

"Yên tâm, Yến Bắc Thần thu phục một con giao long, Vân Mộng Chân không làm gì được hắn! Hơn nữa, thời gian không kịp để cho Vân Mộng Chân giết chết Yến Bắc Thần, một lần nữa luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung." Chân mày hơi nhíu, Nguyệt Lâm Tiên đạm nhiên mở miệng nói.

Mặc dù hắn đoán được Bạch Nhạc thân phận, cũng biết Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc ở giữa khả năng có không thể tầm thường so sánh quan hệ, nhưng loại này, hắn nhưng là tuyệt đối sẽ không đơn giản nói ra.

Cùng Đạp Thiên Ma Quân bọn hắn, nói là hợp tác, nhưng trên thực tế, cũng bất quá chỉ là lợi dụng lẫn nhau mà thôi, ai có thể cười đến cuối cùng, cũng phải đi một bước xem một bước mới được.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 565: Ta nghĩ ta. . . Nghĩ đến biện pháp

Thời gian chậm rãi trôi qua, có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng thủy chung đều không có thể lý giải một cái đầu mối tới.

Thực lực không đủ chính là thực lực không đủ, vô luận có bao nhiêu tiểu tâm tư, cũng đều bất quá chỉ là hồ lộng còn nhỏ xiếc, khó mà đến được nơi thanh nhã.

So với việc Nguyệt Lâm Tiên bọn hắn những thứ này Tinh Hải Cảnh cường giả, Bạch Nhạc bây giờ thực lực thực sự quá yếu, cho dù là có Tiểu Bạch Giao, Vân Mộng Chân tương trợ, cũng y nguyên vẫn là còn thiếu rất nhiều xem.

Loại áp lực này phía dưới, cho dù là Bạch Nhạc lo lắng hết lòng cũng căn bản không dùng sức.

Bạch Nhạc tâm tư rõ ràng, nếu như đến cuối cùng còn không nghĩ ra biện pháp, hắn cũng đã hội mạnh mẽ đem Vân Mộng Chân đuổi ra ngoài, nếu như cuối cùng vô pháp cải biến vận mệnh, như vậy thì từ hắn một mình tới gánh chịu kết quả này.

Mở mắt, Bạch Nhạc cả người đều có vẻ hơi mệt mỏi rã rời, mặc dù không muốn buông tha, nhưng này sao cứng rắn nghĩ tiếp, xác thực chuyện vô bổ.

"Gào!"

Chứng kiến Bạch Nhạc tỉnh lại, Tiểu Bạch Giao nhất thời hưng phấn nhảy dựng lên, mặc dù chỉ lớn chừng bàn tay, nhưng lại y nguyên vẫn là

tại Bạch Nhạc trước mặt bay tới bay lui, dương nanh múa vuốt.

Tiểu Bạch Giao mặc dù linh trí không thấp, nhưng lại đúng là vẫn còn không có khả năng minh bạch Bạch Nhạc bây giờ khốn đến khốn cục, loại này không có tim không có phổi dáng vẻ, thực cũng đã Bạch Nhạc có chút mỉm cười.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc liếc mắt nhìn vẫn còn đang tìm hiểu minh nguyệt Vân Mộng Chân, lặng yên bước ra bên trong điện.

Tiểu Bạch Long dương nanh múa vuốt sống sóng dáng vẻ, nhưng cũng để cho Bạch Nhạc trong lòng nhiều mấy phần ưa thích, trước đó hắn đem Tiểu Bạch Giao mang ra ngoài, mặc dù cũng tồn một ít lợi dụng nghĩ, nhưng trên thực tế, nhưng cũng vẫn là thật muốn đem Tiểu Bạch Giao mang đi ra ngoài, không muốn nó bị vây ở cái này băng lãnh Quảng Hàn Thiên Cung bên trong.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc xác thực muốn không ra bất kỳ biện pháp tới hóa giải trước mắt tình thế nguy hiểm, đem Tiểu Bạch Giao giữ ở bên người, cũng bất quá chỉ là không duyên cớ để cho Tiểu Bạch Giao toi mạng mà thôi, cùng như vậy, chẳng thẳng thắn đem Tiểu Bạch Giao tiễn hồi Hàn Đàm.

Có Bạch Long trông nom, có thể Tiểu Bạch Giao ngược lại có thể giữ được tánh mạng.

Từ trong điện đi tới, Bạch Nhạc rất nhanh thì chứng kiến những cái kia vẫn ở chỗ cũ tìm hiểu Quảng Hàn Kiếm Ảnh người, thời gian trôi qua còn rất ngắn, những người này cũng còn vô pháp tỉnh lại, càng không biết, thật Quảng Hàn Thiên Cung đã bị luyện hóa, bọn hắn sinh tử, thậm chí cũng chỉ tại Bạch Nhạc một ý niệm.

Quét những người này liếc mắt, Bạch Nhạc vậy mà ly khai Thiên cung.

Hải vân ở giữa tiên kiều đã biến thành một đạo cái bóng mơ hồ, nhưng đối với bây giờ Bạch Nhạc mà nói, lại đã sớm không còn cấu thành phiền toái gì, luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, dù là chỉ là luyện hóa phân nửa, đủ để cho Bạch Nhạc không hề bị bất luận cái gì quy tắc ràng buộc.

Lăng không mà đi, rất nhanh Bạch Nhạc liền mang theo Tiểu Bạch Giao bay hồi Hàn Đàm trước.

Tiểu Bạch Giao cũng không minh bạch nhiều như vậy, trở lại chính mình quen thuộc hoàn cảnh, cũng không cần Bạch Nhạc phân phó, phổ thông một tiếng liền trực tiếp nhảy vào trong hàn đàm.

Thoáng lắc đầu, Bạch Nhạc cũng đồng dạng theo nhảy vào bên trong.

Rất nhanh, Bạch Long thân hình liền lần nữa hiển hiện mà ra, chỉ là mất đi Cực Hàn Băng Hoa, hiển nhiên Bạch Nhạc cũng có vẻ càng phát ra già nua, có thể không cần bao lâu, liền sẽ triệt để tiêu tán.

"Chúc mừng ngươi luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, trở thành Thiên cung chi chủ!"

Nhìn Bạch Nhạc, Bạch Long nhẹ giọng mở miệng nói.

Lấy hắn nhãn giới tự nhiên nhìn ra được bây giờ Bạch Nhạc biến hóa.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lắc đầu nói, "Tiền bối, thật không dám giấu giếm, bây giờ ta, đã là cùng đồ mạt lộ! Chưa từng bước vào tinh hải, ta căn bản là vô pháp chân chính luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, cũng vô pháp ứng phó sau đó khả năng xông vào Thiên cung những cao thủ kia. . . Lần này trở về, chỉ là muốn đem Tiểu Bạch Giao mang về! Bây giờ ta tự thân khó bảo toàn, sợ là khó có thể hoàn thành dẫn nó đi ra ngoài hứa hẹn."

Nghe được Bạch Nhạc, Bạch Long không khỏi có chút kinh ngạc, thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, "Ngươi không hối hận sao? Tiểu tử kia mặc dù còn chưa hóa thân chân long, nhưng lại chí ít có thể đủ để địch nổi tinh hải, có nó bên người, ngươi chí ít cũng có thể nhiều mấy phần sinh cơ."

"Không cần!" Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Đối phương thực lực quá mạnh, cũng không phải Tiểu Bạch Giao có khả năng ngăn cản. . . Ta không đành lòng xem nó theo ta một chỗ vẫn lạc!"

Nhìn Bạch Nhạc, tựa hồ tại cân nhắc Bạch Nhạc những lời này độ tin cậy, Bạch Long ánh mắt có vẻ hơi thâm thúy.

Bạch Nhạc cũng không có ở lâu ý tứ, hơi hơi khom người, hướng về Bạch Long thi lễ một cái, lúc này xoay người hướng Hàn Đàm bên ngoài bơi đi.

"Gào!"

Chứng kiến Bạch Nhạc muốn đi, Tiểu Bạch Giao nhất thời có chút nóng nảy, mặc dù không rõ phát sinh cái gì, nhưng vừa vặn Bạch Nhạc, nó hay là nghe hiểu, là muốn đưa nó ở lại chỗ này.

"Đợi một chút!"

Chứng kiến Bạch Nhạc rời đi thân ảnh, Bạch Long nhất thời lần nữa mở miệng nói.

"Nhân loại, ngươi để cho ta thật bất ngờ."

Chậm rãi xuất hiện ở Bạch Nhạc trước người, Bạch Long nhẹ giọng mở miệng nói, "Bất quá, cũng rất vui mừng, tiểu tử kia lần này, xác thực tìm được một cái thật tình đối đãi nó đồng bọn!"

"Nó đã cùng ngươi ký kết thần hồn khế ước, vô luận ngươi gặp phải nguy hiểm gì, tự nhiên cũng đều nên cùng ngươi cùng nhau đối mặt!"

Đưa ra móng vuốt sờ sờ Tiểu Bạch Giao cái đầu, Bạch Long trầm giọng nói rằng, "Ngươi đã luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, dù là giới hạn trong tu vi, chỉ luyện hóa, cũng vẫn như cũ xem như là Quảng Hàn Tiên Tử truyền nhân. . ."

"Quảng Hàn Thiên Cung người, có thể chết trận, không thể lùi bước!" Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Giả sử thực sự có người xâm lấn, có thể ta cũng có thể giúp ngươi một tay, mặc dù ta đã vô pháp khôi phục đỉnh phong thực lực, nhưng mượn tiểu tử kia, giúp ngươi đánh chết một vị Tinh Hải Cảnh cường giả thực lực, cũng vẫn là có."

Nghe được Bạch Long, Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi có chút động dung.

"Ta ngày xưa liền từng đi theo ở Quảng Hàn Tiên Tử bên người, cũng chứng kiến nàng từ nhỏ yếu đến từng bước đăng lâm thế gian đỉnh phong truyền kỳ! Cho dù là Quảng Hàn, một đời cũng không biết gặp được nhiều ít hắn phải chết tuyệt cảnh! Cường giả chân chính, cũng không phải là vĩnh viễn có thể thắng được, mà là vĩnh viễn có thể vì chính mình tìm được một chút hi vọng sống. . . Đánh qua liền đánh, đánh không lại liền lừa gạt, bỏ chạy! Chỉ cần không chết, liền luôn có cơ hội ngóc đầu trở lại."

"Ta không biết trên người ngươi truyền thừa đến từ vị nào cường giả, có thể ngươi tất nhiên cho hắn truyền thừa, đã nói tất có chỗ hơn người! Vô luận là vị cường giả này, vẫn là Quảng Hàn, đều lựa chọn ngươi. . . Trong chỗ u minh, cái này làm sao không phải là một loại số mệnh!"

"Thật hầu hết thời gian, ngươi cho nên vì tuyệt cảnh, chưa chắc đều thực sự là tuyệt cảnh! Lợi dụng thượng bên cạnh ngươi tất cả có thể lợi dụng lực lượng, chưa chắc liền không thể xoay chuyển càn khôn!"

Lợi dụng thượng bên cạnh ngươi tất cả có thể lợi dụng lực lượng!

Một câu nói này, lại đột nhiên giống như là một tia chớp rọi sáng hắc ám, ngạnh sinh sinh để cho Bạch Nhạc lần nữa chứng kiến một đường rạng đông.

Trong tích tắc, vô số ý niệm trong đầu đột nhiên tại Bạch Nhạc hiện lên trong đầu mà ra, dần dần hóa thành một cái hoàn chỉnh manh mối.

"Tất cả có thể lợi dụng lực lượng à. . ."

Trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời mọc lên vẻ hưng phấn chi ý.

"Đa tạ tiền bối chỉ điểm, ta nghĩ ta. . . Nghĩ đến biện pháp!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 566: Tát một cái nói dối như cuội (thượng)

Cái gì là thiên kiêu?

Trước đó, Bạch Nhạc gặp qua rất nhiều tự xưng thiên kiêu người, vô luận là Mâu Kình Thần cũng tốt, Vệ Phạn Dạ cũng tốt, mặc dù cũng đều được cho kinh diễm, có ở Bạch Nhạc trong mắt, nhưng cũng không gì hơn cái này, xa không kham nổi thiên kiêu hai chữ.

Có thể lúc này, lần nữa trở lại trong nội điện, chứng kiến bây giờ Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc lại xác thực có một loại trợn mắt hốc mồm cảm giác.

Vẻn vẹn nửa ngày thời gian, Vân Mộng Chân trên người khí tức liền phát sinh một loại biến hóa long trời lỡ đất, xa xa nhìn lại, liền phảng phất có một vầng minh nguyệt từ Vân Mộng Chân trong cơ thể nổi lên, nàng chính là chỗ này trong thế gian tâm, sáng tỏ như trăng.

Hàn Nguyệt Tinh Biến!

Cơ hồ là trước tiên, Bạch Nhạc trong đầu liền hiện ra bốn chữ này, không hề nghi ngờ, đây mới thực sự là Hàn Nguyệt Tinh Biến!

Liền mượn lấy như thế một vầng minh nguyệt, vẻn vẹn nửa ngày thời gian, Vân Mộng Chân liền chân chính hiểu được Hàn Nguyệt Tinh Biến thần thông, bực này thiên tư, chính là Bạch Nhạc mình cũng đồng dạng tự thẹn không bằng.

Hoặc là thế gian này, cũng chỉ có Vân Mộng Chân mới xứng đáng cái này thiên kiêu hai chữ!

Đây mới thực sự là thiên chi kiêu nữ!

Từ từ mở mắt, Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra vẻ mừng rỡ, vừa nhấc mắt liền thấy trước mặt Bạch Nhạc, "Thành, nguyên lai đây mới là Hàn Nguyệt Tinh Biến, bây giờ mặc dù không có Côn Ngô Kiếm, ta cũng có lòng tin cùng Nguyệt Lâm Tiên đánh một trận!"

"Ta cũng có tin tức tốt phải nói cho ngươi. . . Vân Mộng Chân, ta nghĩ ta, đã nghĩ đến biện pháp! Bất quá, chỉ sợ ngươi được bị chút ủy khuất mới được."

"Ừm?"

Nghe được Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân hơi có chút vô cùng kinh ngạc, hiếu kỳ nhìn Bạch Nhạc.

Trước đó Bạch Nhạc để hắn nghĩ biện pháp, Vân Mộng Chân trên thực tế cũng không có thật tin tưởng Bạch Nhạc có thể nghĩ đến biện pháp, nàng càng nhiều thật, vẫn là gửi hy vọng vào chính nàng đột phá, có thể lại không nghĩ rằng, nàng sở hữu đột phá, Bạch Nhạc cũng giống vậy có biện pháp.

Ban đêm dần dần phủ xuống.

Quảng Hàn Thiên Cung cũng rốt cục dần dần ổn định lại, rõ ràng xuất hiện ở tất cả mọi người trước mặt.

Ánh trăng chậm rãi vung xuống đến, cơ hồ là trong nháy mắt, Nguyệt Lâm Tiên liền cảm nhận đến Quảng Hàn Thiên Cung bên trong lộ ra lau một cái khí tức.

Một ngày thời gian, Quảng Hàn Thiên Cung rốt cuộc phải chân chính mở ra.

Đối với hắn đến, cái này cũng nghiễm nhiên đã trở thành hắn cuối cùng cơ hội, vô luận như thế nào, nhất định phải nắm chặt cơ hội này.

"Tâm, Quảng Hàn Thiên Cung muốn mở ra!"

Trên thực tế, không cần Nguyệt Lâm Tiên nhắc nhở, người khác cũng đồng dạng cảm thụ được bên trong biến hóa, cơ hồ là tại Quảng Hàn Thiên Cung quang môn mở ra trong nháy mắt, Đạp Thiên Ma Quân liền cái thứ nhất xông vào bên trong!

Cơ hồ là đồng thời, Âm Phong lão tổ cùng Bạch Cốt phu nhân cũng đồng dạng xông vào bên trong, chỉ có Nguyệt Lâm Tiên nhưng là âm thầm cười lạnh một tiếng.

Hắn căn bản cũng không có dự định cùng Đạp Thiên Ma Quân bọn hắn tranh tiên, so với việc người khác, hắn rõ ràng hơn bây giờ tình cảnh.

Vô luận như thế nào, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân sẽ không khoanh tay chịu chết!

Cứ việc Bạch Nhạc không có khả năng chân chính luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, có thể thực lực nhưng cũng không tha dò xét, vô luận là cái kia một con giao long, vẫn là khả năng được hồi Côn Ngô Kiếm Vân Mộng Chân, đều có không uy hiếp, loại tình huống này, khiến người khác lại thừa nhận Bạch Nhạc bọn hắn sắp chết phản kích, có thể mới là biện pháp tốt nhất.

Bốn vị Tinh Hải Cảnh lão tổ, trước sau bước vào Quảng Hàn Thiên Cung, nhưng lại ăn ý vẫn chưa hành động chung, mà là phân biệt phi hành, hướng về Quảng Hàn Thiên Cung trung tâm chạy đi.

Chỉ là, đang bay vào Quảng Hàn Thiên Cung đồng sự, Bạch Cốt phu nhân nhưng là đột nhiên cảm thụ được một cơn chấn động, cổ tay hơi hơi

một phen, một viên cốt phù chợt tới tay, trong lúc nhất thời, Bạch Cốt phu nhân thân hình nhưng là đột nhiên bị kiềm hãm, trong mắt lộ ra vẻ chần chờ, rơi vào trong trầm tư.

Trong bốn người, lấy Đạp Thiên Ma Quân cùng Nguyệt Lâm Tiên thực lực tối cường, Nguyệt Lâm Tiên có ý định lạc hậu, kể từ đó, xông nhanh nhất tự nhiên chính là Đạp Thiên Ma Quân!

Quảng Hàn Thiên Cung bên trong quy tắc, đối với Đạp Thiên Ma Quân bực này tồn tại, tự nhiên không có gì sức ràng buộc đáng nói, bất quá trong chốc lát, Đạp Thiên Ma Quân liền một đường xông đến bồn địa trung tâm, chỉ là còn chờ hắn tiếp tục hướng hải vân chỗ sâu bay đi, trước mặt trong hàn đàm liền chợt bay ra một cái bạch sắc Giao Long!

Cái này Giao Long thình lình cũng có Tinh Hải Cảnh thực lực, nguyên bản nếu chỉ là như thế cũng liền thôi, cuối cùng chỉ là Giao Long mà không phải chân long, mặc dù có thể tạo thành một chút phiền toái, nhưng lại cuối cùng không có khả năng thật ngăn trở Đạp Thiên Ma Quân.

Có thể hết lần này tới lần khác, chỉ là trong nháy mắt, Đạp Thiên Ma Quân ngay tại cái kia Giao Long trên người cảm thụ được lau một cái tang thương khí tức, đó là chân long khí tức!

Thân hình chợt đình trệ, Đạp Thiên Ma Quân không khỏi gắt gao nhìn chằm chằm đối phương.

"Nhân loại, Quảng Hàn Thiên Cung cấm địa, tự tiện đi vào...chết!"

Trong mắt lộ ra lau một cái u mang, Bạch Long cái kia tang thương thanh âm chợt vang lên, lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, khủng bố long uy nhất thời đập vào mặt.

Hải vân ở giữa lộ ra một hồi âm phong, không trung vang lên một hồi

kiệt kiệt tiếng cười, Âm Phong lão tổ lại là người thứ nhất nhảy vào trong thiên cung!

Âm Phong lão tổ xông vào, nhất thời đem Ngoại Điện bên trong sở hữu nguyên bản tại đây tìm hiểu kiếm ảnh truyền thừa người thức tỉnh!

Những người này nguyên bổn chính là trong mắt nhân tài kiệt xuất, tự nhiên trước tiên liền có người nhận ra Âm Phong lão tổ.

Trong tích tắc, toàn bộ Ngoại Điện nhất thời hoàn toàn đại loạn.

"Cút, đều cho lão tổ ta cút ra ngoài!"

Lạnh lùng liếc liếc mắt, Âm Phong lão tổ không kiên nhẫn mắng, ngay tại lúc đó, không có nửa điểm dừng lại đi về phía lấy bên trong điện xông vào.

Bốn người vốn là tách ra đi, Âm Phong lão tổ có thể không biết mình là người đầu tiên đến, trên thực tế, tại hắn trong quan niệm, Nguyệt Lâm Tiên cùng Đạp Thiên Ma Quân cần phải đã sớm đến mới đúng, loại tình huống này, hắn e sợ cho chính mình rơi vào cuối cùng một cái, chỗ tốt gì đều rơi không đến, nhất thời vội vả xông vào.

Nhưng mà, Âm Phong lão tổ vạn thật không ngờ là, hắn mới vừa xông vào bên trong điện, liền đột nhiên có một màn tháng kiếm mang màu trắng đập vào mặt.

Vân Mộng Chân!

Trong nháy mắt, Âm Phong lão tổ liền phản ứng kịp, chỉ là hắn làm thế nào cũng nghĩ không thông, vì sao Vân Mộng Chân vậy mà lại đột nhiên đối hắn xuất thủ.

Không phải Ma Quân truyền nhân đạt được truyền thừa sao? Bây giờ,

Vân Mộng Chân không phải cần phải đã sớm cùng Yến Bắc Thần đánh bận túi bụi sao?

Nhưng mà, không đợi Âm Phong lão tổ phục hồi tinh thần lại, liền chợt nghe được một hồi tiếng đàn!

Tiếng đàn du dương, lại lừa gạt lộ ra vài phần trong trẻo nhưng lạnh lùng ý tứ hàm xúc, phảng phất khắp nơi đều lộ ra một cổ ở trên cao nhìn xuống ngạo khí.

Ngẩng đầu lên, Âm Phong lão tổ mơ hồ chứng kiến một cá nhân bóng lưng, trăng sáng treo cao cùng đỉnh đầu, cõng lấy thân thể, cũng thấy không rõ người kia thân ảnh, chỉ là tại người kia bên cạnh, vẫn còn quỳ một cá nhân, vẻn vẹn chỉ là đục lỗ liếc liếc mắt, Âm Phong lão tổ cũng y nguyên vẫn là nhận ra đối phương thân phận!

Yến Bắc Thần!

Quỳ tại đó không biết lai lịch nhân thân bên người, vậy mà bất ngờ chính là vị kia Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần.

Ý niệm trong đầu thoáng tại trong đầu nhất chuyển, nhưng là nhất thời đem Âm Phong lão tổ hù dọa hồn phi thiên ngoại.

Dù là vẻn vẹn chỉ là một chút xíu có khả năng, có thể đủ để khiến hắn sợ vỡ mật.

Bết bát nhất là, ngay tại lúc đó, Yến Bắc Thần thanh âm vang lên theo, "Sư tôn, không có Côn Ngô Kiếm, Vân Mộng Chân sợ là không làm gì được đối phương, mời sư tôn ban thưởng Côn Ngô Kiếm trợ nàng giúp một tay."

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 567: Tát một cái nói dối như cuội (trung)

Tiếng đàn vẫn chưa ngưng hẳn, nhưng mà trong lúc nói chuyện, lại chỉ gặp một đạo thanh quang từ bên cạnh người kia bay ra, thẳng đến Vân Mộng Chân mà đi.

Một tay một trảo cái kia trường kiếm màu xanh chợt tới tay, cơ hồ là trong nháy mắt, Vân Mộng Chân trên người khí thế liền đột nhiên đại biến, phảng phất một thanh bảo kiếm tuyệt thế chợt ra khỏi vỏ, bộc lộ tài năng!

Nguyên bản Vân Mộng Chân thực lực liền không ở Âm Phong lão tổ phía dưới, bây giờ Côn Ngô Kiếm tới tay, càng là kiếm thế tăng vọt, trong nháy mắt liền đem Âm Phong lão tổ bao phủ bên trong.

Cầm kiếm Côn Ngô!

So với việc Côn Ngô Kiếm tại Bạch Nhạc trong tay thời điểm, giờ khắc này ở Vân Mộng Chân trong tay, cái kia khủng bố kiếm ý mới chính thức vô cùng nhuần nhuyễn bày ra, một kiếm ở giữa, Âm Phong lão tổ liền chợt bị kiếm quang gây thương tích.

Đây vẫn chỉ là Vân Mộng Chân mà thôi, chân chính lệnh Âm Phong lão tổ sợ hãi, vẫn là cái kia đưa lưng về phía hắn, thậm chí ngay cả một tia khí tức cũng không có tiết ra ngoài, chỉ lo thong thả đánh đàn người a.

Chỉ là, hiện tại Âm Phong lão tổ muốn đi, nhưng nơi nào còn dễ dàng như vậy.

Vân Mộng Chân thân hình thoắt một cái, lúc này liền đuổi theo, khủng

bố kiếm khí tung hoành tứ phương, mấy kiếm ở giữa, liền ngạnh sinh sinh bức Âm Phong lão tổ hóa thành một cơn gió đen điên cuồng trốn ra phía ngoài đi.

Bất quá mấy hơi thở ở giữa, Âm Phong lão tổ liền chạy trốn tới Ngoại Điện bên trong.

Trước đó những cái kia bị Âm Phong lão tổ thức tỉnh, vẫn còn chưa kịp phản ứng đến tột cùng phát sinh cái gì mọi người, một cái chớp mắt ấy, liền chứng kiến Âm Phong lão tổ lại bị Vân Mộng Chân một đường truy sát đi ra, lần này nhưng cũng xác thực đám đông hù dọa trong lòng đột nhiên vừa nhảy.

Âm Phong lão tổ lúc này sớm bị hù dọa sợ vỡ mật, nơi nào còn nhớ được người khác, hóa thành một cơn gió đen, trực tiếp hướng về Quảng Hàn Thiên Cung ở ngoài bỏ chạy.

Lấy Âm Phong lão tổ tốc độ, nếu như chuyên tâm muốn chạy trốn, cho dù là Vân Mộng Chân muốn đuổi theo, cũng căn bản khó có thể đuổi theo!

Nhưng mà, ngay tại Âm Phong lão tổ đánh về phía hải vân trong nháy mắt, bên tai lại phảng phất chợt vang lên một tiếng hừ lạnh!

Trong tích tắc, toàn bộ hải vân một hồi sôi trào, hóa thành một bàn tay lớn, nhẹ nhàng vỗ, trực tiếp từ đem Âm Phong lão tổ trực tiếp đánh trở về.

Ngay tại lúc đó, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng đuổi theo, tháng kiếm mang màu trắng chợt chém ra, trực tiếp rơi vào Âm Phong lão tổ trên người, chỉ một kiếm liền đem Âm Phong lão tổ bị thương nặng!

"Nguyệt Lâm Tiên, lão tử tổ tông!"

Bị hải vân ở giữa một chưởng kia đánh trở về, lại bị Vân Mộng Chân bị thương nặng, giờ khắc này Âm Phong lão tổ kềm nén không được nữa trong lòng sợ hãi, nhất thời tức miệng mắng to!

Giờ khắc này Âm Phong lão tổ mới thật là ruột đều muốn hối hận xanh.

Yến Bắc Thần luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, luyện hóa đại gia mày!

Nguyệt Lâm Tiên chính ngươi muốn tìm chết là ngươi việc của mình, kéo lên chúng ta làm cái gì? Vậy hắn mẹ tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong ngồi, căn bản là vị kia trong tin đồn đã chết Thông Thiên Ma Quân a, hắn bao lớn lá gan dám đến cùng Thông Thiên Ma Quân giật đồ?

Chỉ là, bây giờ nhưng là nói cái gì đều muộn, Vân Mộng Chân căn bản cũng không có chút nào buông tha ý hắn, giơ tay lên lại là một kiếm chém tới, bằng vào Côn Ngô Kiếm khủng bố, trong một chớp mắt, liền đem Âm Phong lão tổ bức tế xuất tinh hải, toàn bộ thiên không gió lạnh rít gào, thần uy như biển.

Chỉ tiếc, bây giờ đuổi theo người nhưng là Vân Mộng Chân.

Âm phong bên trong đột nhiên mọc lên một vầng minh nguyệt, khủng bố kiếm quang chợt xé rách âm phong, hung hăng chém tới Âm Phong lão tổ trên người!

"Phốc!"

Phun ra một ngụm máu, Âm Phong lão tổ lần nữa muốn trốn, vừa vặn hình mới vừa động, cái kia trong mây liền đột nhiên lần nữa đưa ra một bàn tay, hung hăng đưa hắn đánh trở về.

"Ma Quân tha mạng. . ."

Trong lòng hoảng hốt, Âm Phong lão tổ lúc này cao giọng la lên.

Chỉ tiếc, đối phương lại hiển nhiên vẫn không có phản ứng đến hắn ý tứ, trong mây bàn tay hời hợt phong bế hắn chạy trốn lộ tuyến, ngạnh sinh sinh đưa hắn bức trở lại Vân Mộng Chân trên mũi kiếm!

Ùng ùng!

Cầm trong tay Côn Ngô Kiếm, Vân Mộng Chân hung hãn chém rụng, trực tiếp đem Âm Phong lão tổ đầu người chém xuống đến, ngay tại lúc đó, tinh hải vỡ nát, nổ nát vụn tại đây một phiến vân hải ở giữa!

Lạnh lùng liếc liếc mắt, Vân Mộng Chân một tay bắt lại Âm Phong lão tổ đầu người, thẳng đi vòng vèo bên trong điện, toàn bộ quá trình, lại không có nói với bất kỳ người nào qua dù là một chữ.

Thẳng đến Vân Mộng Chân thân ảnh biến mất, đoàn người lúc này mới chợt nổ tung.

Cái này không chỉ có chỉ là Vân Mộng Chân kiếm trảm Âm Phong lão tổ vấn đề, chân chính khiến cái này người hầu như điên mất, vẫn là Âm Phong lão tổ trước khi chết một câu kia Ma Quân tha mạng!

Âm Phong lão tổ cái gọi là Ma Quân rốt cuộc ai?

Nếu là ở khác biệt thời điểm, có thể không ai sẽ thêm sinh liên tưởng, có thể hết lần này tới lần khác bây giờ vị kia Ma Quân truyền nhân ngay tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong a, đây cũng làm sao có thể để cho người ta không nghĩ ngợi thêm.

Vừa mới Âm Phong lão tổ nguyên bổn đã có thể chạy thoát, lại ngạnh sinh sinh bị trong mây chỗ sâu bàn tay đánh trở về, bọn hắn mới là chính mắt thấy, phần này thủ đoạn , đồng dạng nghe rợn cả người a.

Ngay trước tất cả, toàn bộ dung hợp một chỗ thời điểm, không kìm lại được, những người này tâm liền đột nhiên mọc lên một cái đáng sợ tên!

Thông Thiên Ma Quân!

Trên thực tế, những người này lại không biết, hầu như cũng ngay lúc đó, vừa mới thoát khỏi Bạch Long truy kích Đạp Thiên Ma Quân, cũng đồng dạng chạy tới hải vân phụ cận, hắn không biết đến tột cùng phát sinh cái gì, nhưng lại nghe được Âm Phong lão tổ trước khi chết một câu kia Ma Quân tha mạng!

Trong nháy mắt, Đạp Thiên Ma Quân da đầu cũng không khỏi tê dại một hồi.

Trong lúc nhất thời, cũng không khỏi có chút do dự.

Bản năng để cho hắn không muốn tin tưởng vị kia Thông Thiên Ma Quân còn sống, có thể ra ở trong lòng loại kia khủng bố, hắn nhưng cũng có chút chậm chạp không dám bước vào trong thiên cung.

Vạn nhất là thật đâu?

Trong lúc nhất thời, Đạp Thiên Ma Quân không khỏi lần nữa nhớ tới Nguyệt Lâm Tiên, bất luận như thế nào, hắn nhất định muốn trước chờ đến Nguyệt Lâm Tiên, mới có thể làm ra quyết định.

Mơ hồ trong đó, Đạp Thiên Ma Quân nhưng là không khỏi lại nghĩ tới trước đó cùng Bạch Long trận chiến kia, vậy cũng căn bản cũng không phải là Nguyệt Lâm Tiên trước đó nói tới cái gì Giao Long, mà là chính thức có được chân long chi hồn nhân vật khủng bố, nếu như không phải đối phương vô pháp rời xa Hàn Đàm, chỉ sợ hắn chưa chắc là có thể dễ dàng như vậy thoát thân.

Có thể Nguyệt Lâm Tiên trước đó lại nói, Yến Bắc Thần thu phục Giao

Long!

Có thể cái gì trò đùa, bực này sở hữu chân không chi hồn nhân vật khủng bố, là chính là một cái Yến Bắc Thần có thể thu phục sao?

Trên thực tế, Đạp Thiên Ma Quân cũng căn bản không đợi bao lâu, Nguyệt Lâm Tiên liền đi theo chạy tới.

Chứng kiến hải vân biên giới Đạp Thiên Ma Quân, Nguyệt Lâm Tiên cũng không khỏi nao nao, hơi kinh ngạc nhìn Đạp Thiên Ma Quân, "Ma Quân làm sao không đi vào?"

Nghe vậy, Đạp Thiên Ma Quân nhưng là cười lạnh một tiếng, "Nguyệt Lâm Tiên, một mình ngươi trốn cuối cùng là vì cớ gì?"

Nguyệt Lâm Tiên cho rằng bị Đạp Thiên Ma Quân nhìn thấu tâm tư, cũng không phân biệt, đạm nhiên mở miệng nói, "Ma Quân tất nhiên trong lòng còn có lo lắng, vậy liền không bằng ta đi vào trước tốt!"

Trong lúc nói chuyện, Nguyệt Lâm Tiên thẳng bay qua hải vân, thẳng đến Quảng Hàn Thiên Cung mà đi.

Chỉ là, một màn này rơi vào Đạp Thiên Ma Quân trong mắt, nhưng cũng không khỏi lần nữa để cho Đạp Thiên Ma Quân có chút do dự.

Xem Nguyệt Lâm Tiên bộ dáng này, hiển nhiên không giống như là biết Thông Thiên Ma Quân ở bên trong dáng vẻ.

Chỉ không biết, là Nguyệt Lâm Tiên mình cũng không có làm rõ ràng, vẫn là. . . Yến Bắc Thần tại giả thần giả quỷ, cố lộng huyền hư.

Thoáng do dự một chút, Đạp Thiên Ma Quân quyết định vẫn là chờ một chút, để cho Nguyệt Lâm Tiên đi vào trước trăm hơi thở thời gian, nếu như Nguyệt Lâm Tiên bình yên vô sự, hắn lại theo đi vào không muộn.

Đây không phải là nhát gan, mà là cẩn thận!

Sự tình tất nhiên liên quan đến Thông Thiên Ma Quân, như vậy vô luận lại như thế nào cẩn thận, chỉ sợ cũng không đủ.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 568: Tát một cái nói dối như cuội (hạ)

Nguyệt Lâm Tiên tiến nhập, nhất thời để đám người lần nữa rối loạn lên.

"Lâm Tiên lão tổ. . . Thông Thiên Ma Quân ở bên trong."

Trong đám người có Đông Hải Tiên Đảo đệ tử nhận ra Nguyệt Lâm Tiên, lúc này mở miệng nhắc nhở.

Thông Thiên Ma Quân? !

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, Nguyệt Lâm Tiên trái tim đột nhiên nhảy nhót, lúc này liền nhớ tới trước đó Đạp Thiên Ma Quân trốn bên ngoài không chịu tiến đến tình cảnh, trong lòng cũng mơ hồ có chút bất an.

Thoáng định thần một chút, Nguyệt Lâm Tiên lúc này cười lạnh nói, "Giả thần giả quỷ!"

Cái gì Thông Thiên Ma Quân, trước đó hắn lấy Bạch Cốt Hóa Thân lúc đi vào sau khi, xem thanh thanh sở sở, thật là Yến Bắc Thần tại luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, hơn nữa thậm chí đoán được Yến Bắc Thần chính là Bạch Nhạc, làm những yếu tố này tập trung đến một chỗ, lại để cho hắn như thế nào bằng lòng tin tưởng Thông Thiên Ma Quân ở bên trong.

Nguyệt Lâm Tiên người như thế, vốn là tâm chí kiên định, trong lòng một khi có phán đoán, nơi nào sẽ còn dễ dàng bị ảnh hưởng, lúc này cất bước bước vào trong nội điện.

Bước vào trong nháy mắt, Nguyệt Lâm Tiên lúc này liền nghe được cái

kia du dương tiếng đàn.

"Yến Bắc Thần, hà tất giả thần giả quỷ!"

Cười lạnh một tiếng, Nguyệt Lâm Tiên đi nhanh hướng về đối phương đi tới, trong mắt tràn đầy khinh thường chi sắc.

Chỉ là đối cái này người kia lại vẫn không có bất kỳ phản ứng nào, thậm chí ngay cả tiếng đàn cũng không có chút nào biến hóa, liền phảng phất căn bản không có chứng kiến Nguyệt Lâm Tiên đồng dạng.

Như vậy khác thường tình cảnh, nhưng cũng không khỏi làm Nguyệt Lâm Tiên cước bộ vô ý thức chậm vài phần.

Chân mày khẽ nhếch, Nguyệt Lâm Tiên lúc này liền chứng kiến cái kia lưng đối mà ngồi thân ảnh, lập tức ánh mắt lại rơi vào bên cạnh bàn Âm Phong lão tổ trên đầu.

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, giờ khắc này, cho dù là Nguyệt Lâm Tiên trong lòng đốc định đối phương là giả, cũng không khỏi vẫn còn có chút chột dạ.

Đó cũng không phải hắn không tin tưởng mình, mà là Thông Thiên Ma Quân lực uy hiếp, thực sự quá lớn, dù là chỉ là một phần vạn khả năng, cũng đủ để làm người sợ run.

"Đạp Thiên Ma Quân!"

Hải vân ở giữa, cuối cùng một cái Bạch Cốt phu nhân cũng rốt cục chạy tới, liếc một cái hải vân ở giữa Đạp Thiên Ma Quân, Bạch Cốt phu nhân nhàn nhạt mở miệng nói.

"Bạch Cốt phu nhân!"

Đạp Thiên Ma Quân cũng đồng dạng chứng kiến Bạch Cốt phu nhân, trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, trầm giọng nói.

"Ma Quân vì sao không đi vào?"Bạch Cốt phu nhân theo miệng hỏi.

"Phu nhân thì như thế nào thong dong tới chậm?" Chăm chú nhìn Bạch Cốt phu nhân, Đạp Thiên Ma Quân trầm giọng hỏi.

Mấy người đều là Tinh Hải Cảnh lão tổ, mặc dù thực lực thật có chênh lệch, có ở phương diện tốc độ, lại xác thực sẽ không có lớn như vậy chênh lệch, phải biết, Đạp Thiên Ma Quân thật là bị Bạch Long ngăn cản một hồi lâu, nhưng dù cho như thế, Bạch Cốt phu nhân vẫn còn so sánh hắn muộn lâu như vậy đến!

Như vậy như vậy không phải Bạch Cốt phu nhân cũng gặp phải trở ngại gì, chính là đối phương cố ý tới chậm!

Đừng xem biểu hiện ra, Đạp Thiên Ma Quân là Bạch Cốt phu nhân cùng Âm Phong lão tổ mời tới, nhưng trên thực tế mọi người lẫn nhau ở giữa, cũng đồng dạng mỗi người kiêng kỵ đề phòng, cho dù ai cũng sẽ không dễ dàng tin tưởng đối phương.

"Tất nhiên đến, tại sao không cùng vào xem?"

Liếc liếc mắt Đạp Thiên Ma Quân, Bạch Cốt phu nhân thong thả mở miệng nói.

"Đang có ý này!"

Hơi nhíu mày, Đạp Thiên Ma Quân trầm giọng nói, mặc dù trước đó hắn muốn trước tiên ở bực này trên trăm hơi thở lại, nhưng hôm nay Nguyệt Lâm Tiên đi vào, Bạch Cốt phu nhân lại đến, không một chỗ vào xem một chút, hắn thì như thế nào có thể cam tâm?

Bạch Cốt phu nhân cũng không đáp lời, nhất thời đi về phía lấy Thiên cung bay đi.

Đối với trong thiên cung những thứ này đệ tử đến, hôm nay nhất định chính là một cơn ác mộng!

Tinh Hải Cảnh lão tổ, quả thực liền cùng rau cải trắng, tới một cái lại một cái, còn có vị kia Thông Thiên Ma Quân tại, quả thực đã sắp muốn để bọn hắn tan vỡ.

Nếu là có khả năng, bọn hắn đã sớm đã đào tẩu, nhưng hôm nay, chỉ bằng bọn hắn bản thân lực lượng, nhưng là mấy ngày liền ngoài cung hải vân cũng không phải là không qua.

Vô luận là Bạch Cốt phu nhân vẫn là Đạp Thiên Ma Quân, bây giờ cũng đều căn bản không có phản ứng những người này hứng thú, thoáng nhận rõ một chút phương hướng, trực tiếp từ hướng về bên trong điện đạp đi.

Cũng cơ hồ là tại đồng thời, hai người đột nhiên cảm giác được, cả tòa Thiên cung phảng phất đều tùy theo chấn động.

"Giả thần giả quỷ, lăn ra đây cho ta."

Trong mắt lộ ra một luồng hàn mang, Nguyệt Lâm Tiên một tay một trảo, Hải Thần Kích chợt tới tay, trên không hướng về kia lưng đối đánh đàn thân hình chém tới.

Trong nháy mắt, tiếng đàn hơi ngừng!

Hải Thần Kích chém tới trong nháy mắt, phảng phất toàn bộ thế giới cũng vì đó yên tĩnh lại, toàn bộ Quảng Hàn Thiên Cung lực lượng chợt bộc phát ra, hung hăng hướng về Nguyệt Lâm Tiên nghiền ép mà đi.

Ngay tại lúc đó, thủy chung cõng lấy thân người kia, chậm rãi xoay

người lại, trên trán lộ ra lau một cái bễ nghễ thiên hạ ngạo ý, căn bản không hề có một chữ lối ra, vẻn vẹn chỉ là quét Nguyệt Lâm Tiên liếc mắt, liền phảng phất có một loại khủng bố áp lực chợt đánh tới, mặc dù mạnh như Nguyệt Lâm Tiên cũng không khỏi một hồi tê cả da đầu.

Thông Thiên Ma Quân!

Ngày xưa Nguyệt Lâm Tiên mặc dù không có tư cách cùng Thông Thiên Ma Quân là địch, nhưng cũng là nhận thức Thông Thiên Ma Quân, bây giờ đối phương xoay người lại, vô luận là thần thái, động tác, vẫn là khí tức phảng phất đều cùng ngày xưa vị kia Thông Thiên Ma Quân không khác nhau chút nào.

"Sư tôn, mời giết cái này tặc!"

Ngay tại lúc đó, quỳ trên mặt đất Yến Bắc Thần trong mắt lộ ra lau một cái hận ý, nhìn chăm chú về phía Nguyệt Lâm Tiên, trầm giọng mở miệng thỉnh cầu nói.

Đạp Thiên Ma Quân cùng Bạch Cốt phu nhân bước vào bên trong điện, chứng kiến, liền vừa may là một màn này.

Mà lấy Đạp Thiên Ma Quân định lực, ở đối phương xoay người lại trong nháy mắt đó, cũng không khỏi hù dọa một hồi tê cả da đầu!

Càng làm cho hắn khủng bố là, cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Cốt phu nhân thình lình xuất thủ, hung hãn thẳng hướng Nguyệt Lâm Tiên, "Phụng Ma Quân chi mệnh, tru diệt Nguyệt Lâm Tiên!"

Bạch Cốt phu nhân cái này vừa ra tay, Đạp Thiên Ma Quân nhưng là nhất thời tạc!

Trách không được Bạch Cốt phu nhân thong dong tới chậm, chẳng lẽ nàng một đã sớm biết Thông Thiên Ma Quân ở chỗ này, cố ý dẫn người

khác mắc câu?

Âm Phong lão tổ bỏ mình, Vân Mộng Chân kỳ quái phản ứng, còn có Bạch Cốt phu nhân làm phản, làm cái này tất cả thêm đến một chỗ thời điểm, mặc dù Đạp Thiên Ma Quân trái tim lớn hơn nữa, cũng có chút không chịu nổi!

Cơ hồ là đồng thời, ngoài điện lại vang lên một tiếng rồng gầm tiếng, cái này cũng không nghi ngờ là áp đến lạc đà cuối cùng một cây rơm rạ.

Trong tích tắc, Đạp Thiên Ma Quân cũng không dám có chút nào do dự, thân hình thoắt một cái thẳng hóa thành một đạo tàn ảnh, liều mạng hướng về Quảng Hàn Thiên Cung ở ngoài bỏ chạy.

"Hừ!"

Bên tai truyền đến một tiếng hừ lạnh, trong tích tắc, Đạp Thiên Ma Quân liền chợt cảm thụ được một cổ khủng bố áp lực chợt đánh tới, phảng phất toàn bộ Quảng Hàn Thiên Cung lực lượng đều vào giờ khắc này bị điều động, hung hăng hướng về hắn đánh ra mà đến.

Giờ khắc này Đạp Thiên Ma Quân nhưng là cho là thật bị sợ hồn phi thiên ngoại.

Cái gì chó má Yến Bắc Thần luyện hóa không Quảng Hàn Thiên Cung, căn bản đều là nói nhảm, giờ khắc này Đạp Thiên Ma Quân, quả thực hận không thể bả Nguyệt Lâm Tiên chém thành muôn mảnh mới tốt.

Bây giờ hắn duy nhất ý niệm trong đầu, chính là hy vọng Thông Thiên Ma Quân đi trước thu thập cả gan mạo phạm hắn Nguyệt Lâm Tiên, không được chú ý tới hắn.

Trong khoảnh khắc, Đạp Thiên Ma Quân liền trực tiếp chạy ra Thiên cung, bay thẳng trong mây biển!

Nhưng mà, giờ khắc này, toàn bộ hải vân nhưng cũng phảng phất bị điều động, ngưng tụ thành một cái đại thủ, lần nữa hướng về hắn đánh ra mà đến.

Loại trình độ này công kích đối với Đạp Thiên Ma Quân đến, cũng không tính là gì uy hiếp, thật là trong lúc này ẩn chứa hàm ý, khả năng liền thực sự quá kinh khủng, hắn cái gì không dám bị cản lại, bằng không một khi Thông Thiên Ma Quân giết chết Nguyệt Lâm Tiên, rảnh tay, chỉ sợ đập chết hắn cũng không tính là gì việc khó.

Trong nháy mắt chợt cắn chót lưỡi, phun ra một ngụm máu tươi, Đạp Thiên Ma Quân nhất thời mạnh mẽ xé rách không gian, trong nháy mắt liền chạy ra Quảng Hàn Thiên Cung.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 569: Vây giết Nguyệt Lâm Tiên (thượng)

Không nói đến Đạp Thiên Ma Quân bị sợ hồn phi thiên ngoại, trên thực tế, Nguyệt Lâm Tiên cũng cũng tương tự bị sợ không nhẹ.

Vô luận trước hắn làm sao kiêu ngạo, có thể làm Thông Thiên Ma Quân liền thật đứng ở trước mặt hắn thời điểm, nhưng cũng đồng dạng đưa hắn hù dọa sợ vỡ mật, hận không thể cũng cùng Đạp Thiên Ma Quân bỏ trốn mất dạng.

Chỉ là, hắn nhưng là không còn Đạp Thiên Ma Quân vận tốt như vậy!

Bạch Cốt phu nhân phản chiến, phảng phất trong nháy mắt liền đẩy tới bài Đômino, để cho tình thế chợt nghịch chuyển, trước đó thật vất vả nhắc tới dũng khí nhất thời sụp đổ.

Nguyệt Lâm Tiên muốn trốn, có thể không gian xung quanh lại gắt gao trói buộc chặt hắn, cái kia khủng bố áp lực , khiến cho hắn căn bản không thể nào thoát thân.

Nhưng mà, vẻn vẹn trong khoảnh khắc, Nguyệt Lâm Tiên liền nhất thời nhận thấy được dị dạng.

Thông Thiên Ma Quân tựa hồ trừ dẫn động Quảng Hàn Thiên Cung lực lượng tới dọa vội vả hắn bên ngoài, căn bản cũng không có lại xuất thủ!

Phát hiện này nhưng là đột nhiên để cho Nguyệt Lâm Tiên mừng rỡ!

Thông Thiên Ma Quân là kinh khủng bực nào tồn tại, giả sử thật tại đây, chỉ sợ đang lúc trở tay liền có thể đập chết hắn, căn bản nửa điểm giãy

dụa chỗ trống cũng sẽ không để lại cho hắn.

Nhưng hôm nay, đối phương xuất thủ, lại hiển nhiên là một bộ lôi thanh đại vũ chút ít dáng vẻ, khả năng liền thực sự quá khác thường.

Nguyệt Lâm Tiên cuối cùng là Nguyệt Lâm Tiên, trong khoảnh khắc, liền nhất thời phản ứng kịp, trên mặt lộ ra lau một cái giễu cợt chi sắc, cao giọng cười to nói, "Cái gì Thông Thiên Ma Quân, Yến Bắc Thần, bất quá là ngươi giả thần giả quỷ mà thôi. . . Thông Thiên Ma Quân, đã sớm chết!"

Ý thức được điểm này, Nguyệt Lâm Tiên nhất thời thở phào một cái. Loại kia tìm được đường sống trong chỗ chết cảm giác, để cho cả người hắn tinh thần đều phấn khởi.

"Bạch Cốt phu nhân, đối phương căn bản cũng không phải là Thông Thiên Ma Quân, ngươi ta liên thủ, đưa bọn họ giết sạch sành sanh, vô luận đạt được nhiều ít chỗ tốt, ta với ngươi chia đều!"

Vốn là bốn người tiến đến tranh đoạt Quảng Hàn Thiên Cung, bây giờ Âm Phong lão tổ đã chết, Đạp Thiên Ma Quân bị sợ đi, chỉ còn lại có một cái Bạch Cốt phu nhân, đối với Nguyệt Lâm Tiên mà nói, quả thực thật là khéo, sở hữu đối thủ cạnh tranh đều bị đấu pháp xuống, chỉ cần cho thêm Bạch Cốt phu nhân một vài chỗ tốt, lo gì đại sự hay sao?

Đáng tiếc, nguyên bản tại Nguyệt Lâm Tiên xem ra, tất nhiên sẽ phản chiến Bạch Cốt phu nhân lại vẫn không có bất kỳ phản ứng nào, thậm chí lạnh lùng bên trong, Bạch Cốt Kiếm lần nữa đâm ra, thẳng đến hắn yếu hại!

"Bạch Cốt phu nhân, ngươi làm cái gì?"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đùa cợt, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Nguyệt Lâm Tiên, ngươi đã thân hãm tuyệt cảnh, vẫn không biết

sao?"

Nguyệt Lâm Tiên tất nhiên có thể nhìn thấu Thông Thiên Ma Quân chân tướng, đây là Bạch Nhạc sáng sớm cũng đã đoán được kết quả.

So với việc người khác, Nguyệt Lâm Tiên trước đó liền cùng hắn tiếp xúc qua, tự nhiên càng khó lừa gạt, cái này chính là nhất định sự tình.

Huống chi, mặc dù tạm thời bởi vì khủng bố đã lừa gạt Nguyệt Lâm Tiên, cũng căn bản không giải quyết vấn đề, bởi vì chỉ cần Nguyệt Lâm Tiên chạy đi, tỉnh táo lại, liền nhất định sẽ ý thức được bị lừa!

Thông Thiên Ma Quân nếu tại, liền căn bản sẽ không dung Nguyệt Lâm Tiên chạy trốn.

Tạm thời đã lừa gạt căn bản không có ý nghĩa, bởi vì Đông Hải đúng là vẫn còn Nguyệt Lâm Tiên địa bàn, Bạch Nhạc không có khả năng bỏ qua cho Nguyệt Lâm Tiên chạy đi, một khi các loại (chờ) đối mới tỉnh lại đến, chờ hắn đấy chính là tai họa ngập đầu.

Cho nên, bây giờ ván cờ này, mấu chốt nhất một điểm. . . Chính là giết chết Nguyệt Lâm Tiên.

Vô luận khó khăn bao nhiêu, vô luận nguy hiểm cỡ nào, đều nhất định muốn giết chết Nguyệt Lâm Tiên, chỉ có Nguyệt Lâm Tiên chết, mới có thể để cho cái này nói dối như cuội thay đổi hoàn mỹ không một tì vết.

Trước đó sở hữu chuẩn bị, thật là chính là dọa lui Đạp Thiên Ma Quân, sáng tạo một cái như vậy vây giết Nguyệt Lâm Tiên cơ hội mà thôi.

"Thân hãm tuyệt cảnh? Chỉ bằng các ngươi sao?"

Khinh miệt nhìn Bạch Nhạc cái này giả Thông Thiên Ma Quân, Nguyệt Lâm Tiên cười to nói, "Bạch Nhạc, ngươi đừng tưởng rằng ta không biết

ngươi là ai! Đối đãi ta giết chết các ngươi, luyện hóa cái này Quảng Hàn Thiên Cung, cùng ngươi có liên quan người, ta đều hội giết một cái sạch sẽ!"

Một lời vạch trần Bạch Nhạc thân phận, nhưng là nhất thời để cho Bạch Nhạc trong mắt sát khí càng sâu.

"Giết!"

Lạnh lùng từ trong miệng phun ra một chữ này, trong tích tắc, Bạch Nhạc chợt giang bàn tay ra, toàn bộ Quảng Hàn Thiên Cung lực lượng, đều bị triệt để điều động, hóa thành một chỉ cự thủ, hung hăng hướng về Nguyệt Lâm Tiên đánh ra mà đi!

Cho dù đối với trong tay Thiên Cung, Bạch Nhạc vẻn vẹn xem như là luyện hóa phân nửa, nhưng lại cũng đủ làm cho hắn điều động Quảng Hàn Thiên Cung lực lượng trăm hơi thở thời gian!

Trước đó mặc dù có thể dọa lui Đạp Thiên Ma Quân, đây cũng là rất lớn một bộ phận nhân tố.

"Vù vù!"

Vẫy tay một cái, Côn Ngô Kiếm lần nữa rơi vào Vân Mộng Chân trong tay, thân hình thoắt một cái, Vân Mộng Chân cũng theo sát giết đi qua.

Mặc dù không thể đột phá tinh hải, chỉ khi nào Côn Ngô Kiếm nơi tay, Vân Mộng Chân thực lực cũng đồng dạng tùy theo tăng vọt, viễn siêu bình thường Tinh Hải Cảnh cường giả.

"Gào!"

Trong chốc lát, Tiểu Bạch Giao cũng đồng dạng từ bên ngoài bay vào bên trong điện!

Bạch Long mượn Tiểu Bạch Giao thân thể ngăn chặn Đạp Thiên Ma Quân trong chốc lát, bây giờ Đạp Thiên Ma Quân bị sợ quá chạy mất, Tiểu Bạch Giao tự nhiên cũng liền đi theo trở lại Bạch Nhạc bên người.

Quan trọng hơn là, lần này Tiểu Bạch Giao cũng không phải một mình trở về, mà là mang theo Bạch Long chân long chi hồn một chỗ chạy tới!

Nếu là ở trước đó, Bạch Long chi hồn tự nhiên vô pháp ly khai Hàn Đàm, nhưng hôm nay Bạch Nhạc luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, tất cả quy tắc đều có thể tùy ý cải biến, Bạch Long tự nhiên cũng liền không cần lại chịu loại kia ước thúc.

Huống chi, còn có một chút, Bạch Long cũng không có cùng Tiểu Bạch Giao nói.

Cái kia chính là, mất đi Cực Hàn Băng Hoa, bản thân hắn cũng đã đến tán loạn biên giới, bây giờ tại sinh mệnh phần cuối, hắn cũng nguyện ý dùng phương thức này, hoàn thành trận chiến cuối cùng, thứ nhất trợ giúp Bạch Nhạc, để cho Bạch Nhạc thiếu Tiểu Bạch Giao một phần nhân tình, thứ hai, cũng có thể dùng phương thức này, tới dạy bảo Tiểu Bạch Giao, chân long phương thức chiến đấu, xem như là lưu cho Tiểu Bạch Giao cuối cùng truyền thừa.

Mà đối với Nguyệt Lâm Tiên mà nói, cái này liền không thể nghi ngờ là vì hắn thổi lên cuối cùng nhạc buồn.

Bạch Cốt phu nhân, trùng hoạch Côn Ngô Kiếm Vân Mộng Chân, còn có Bạch Long, đây cũng là trọn ba vị Tinh Hải Cảnh tồn tại, hơn nữa, Bạch Nhạc còn có thể ngắn ngủi điều động Quảng Hàn Thiên Cung lực lượng, trong lúc này, Bạch Nhạc bản thân cũng thì tương đương với một vị đỉnh tiêm Tinh Hải Cảnh cao thủ.

Nguyệt Lâm Tiên mặc dù có lớn hơn nữa năng lực, muốn đồng thời đối

mặt nhiều cao thủ như vậy vây công, cũng căn bản không có khả năng.

Chính như trước đó hắn đối Vân Mộng Chân nói, hắn muốn trở thành một cái khác Thông Thiên Ma Quân, nhưng hắn lại cuối cùng không phải Thông Thiên Ma Quân!

Nơi đây cũng không phải Đông Hải, Quảng Hàn Thiên Cung áp chế xuống, hắn căn bản là không có cách như cùng ở tại Đông Hải thượng thời điểm, tùy ý điều động Đông Hải chi lực, dạng này Nguyệt Lâm Tiên mặc dù cường hãn, nhưng lại cũng còn lâu mới có được đạt được loại kia đủ để nghiền ép tất cả trình độ.

Oanh!

Nguyên bản quỳ trên mặt đất cái kia Yến Bắc Thần cũng theo đó bạo khởi, tháo xuống sở hữu ngụy trang, hóa thành một bày đủ bộ xương trắng hướng về Nguyệt Lâm Tiên lướt đi!

Giờ khắc này Bạch Nhạc, mới chính thức là đem hết toàn lực, đem tất cả chính mình có khả năng nghĩ đến, có khả năng lợi dụng thượng lực lượng, toàn bộ lợi dụng, tại đây ngắn ngủi trăm hơi thở ở giữa, điên cuồng hướng về Nguyệt Lâm Tiên trên người trút xuống mà đi!

Được ăn cả ngã về không!

Một trận chiến này, vốn là liều mạng một kích, không được phép nửa điểm may mắn.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 570: Vây giết Nguyệt Lâm Tiên (hạ)

"Các ngươi, sao dám đối địch với ta? !"

Mọi người vây công phía dưới, mặc dù cường hãn như Nguyệt Lâm Tiên, cũng không khỏi liên tiếp bị thương, vết thương thấm ra một mảnh tiên huyết, giống như Phong Ma.

Nguyệt Lâm Tiên là kiêu ngạo, chỉ bằng sức một mình liền tại Đông Hải mở ra cục diện, tung hoành bất bại , khiến cho Đông Hải Tiên Đảo uy chấn Duyện châu, cho dù là Bắc Đẩu lão tổ cũng không thể không nhượng bộ lui binh!

Đông Hải Nguyệt Lâm Tiên tên này, mặc dù phóng nhãn thiên hạ, coi như là nổi tiếng danh hào.

Lần này Quảng Hàn Thiên Cung mở ra, càng là hắn một tay thao túng, đem vô số cao thủ đùa bỡn trong lòng bàn tay, trò cười phong vân.

Cho tới nay, hắn đều cho rằng, lần này Đông Hải chi chiến, đem đặt hắn Nguyệt Lâm Tiên bất thế uy danh, quân lâm Đông Hải!

Vì thế, hắn thậm chí không tiếc cùng Vân Mộng Chân trở mặt, thậm chí làm tốt, đối mặt Đạo Lăng Thiên Tông phản kích dự định.

Thật là, đây hết thảy, lại vào giờ khắc này, phảng phất đều trở thành ảo ảnh trong mơ!

Hắn không cam lòng, đây hết thảy dĩ nhiên cũng làm bị hủy bởi Bạch Nhạc một cái như vậy hắn thậm chí ngay cả con mắt đều khinh thường

xem tiểu nhân vật trên tay!

"Chết đi, đều cho ta cùng chết a!"

Đã rơi vào điên cuồng Nguyệt Lâm Tiên trong lòng thật cũng biết, chính như Bạch Nhạc nói, hắn đã sớm tại trong lúc bất tri bất giác, rơi vào tuyệt cảnh!

Dưới tình huống như vậy, hắn quả thực đã lại nhìn không đến chút nào sinh cơ.

Hắn duy nhất có thể làm, chính là liều mạng, đem chính mình toàn bộ thực lực bộc phát ra, kéo người khác cùng chết.

Trong tay Hải Thần Kích nhoáng lên, Nguyệt Lâm Tiên cũng đồng thời triệt để triển khai chính mình tinh hải.

Trong tích tắc, toàn bộ bên trong điện phảng phất đều bị tinh hải bao phủ!

Thần uy như biển!

Lúc này Nguyệt Lâm Tiên, mới chính thức đem bốn chữ này hiện ra vô cùng nhuần nhuyễn.

Cái gọi là tinh hải, chính là thần uy như biển!

Đây cũng là Bạch Nhạc lần đầu tiên chân chính nhìn thấy tinh hải đỉnh phong cường giả, liều lĩnh điên cuồng chém giết, cái kia khủng bố uy thế, cho dù là lúc này Bạch Nhạc, cũng không khỏi mơ hồ có chút tim đập nhanh!

"Đầm nước. . . Quốc độ!"

Trong tích tắc, sóng biển ngập trời, rõ ràng là tại đây Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, lại như cũ bị Nguyệt Lâm Tiên đánh ra tại trên biển Đông cảm giác, phóng tầm mắt nhìn tới, đều là một vùng biển mênh mông!

Bạch Nhạc không phải là không có gặp người thi triển qua Thủy Trạch Quốc Độ, có thể cho dù là Mâu Kình Thần cái gọi là Thủy Trạch Quốc Độ, cùng Nguyệt Lâm Tiên so với, cũng tựa hồ chỉ là tiểu nhi xiếc!

Đầm nước ngập trời, tự thành quốc độ!

Mảnh này đầm nước cùng tinh hải hoàn mỹ dung hợp, ở chỗ này, Nguyệt Lâm Tiên chính là thần linh!

Khủng bố áp lực chợt đánh tới, phảng phất đem tất cả mọi người bao phủ tại đây một mảnh thủy trạch bên trong.

"Thôn thiên!"

Trong mắt lộ ra vẻ tàn khốc, Bạch Nhạc đồng thời đem hoàn mỹ tinh cung hiện ra, trực tiếp thi triển ra Thôn Thiên Quyết.

Bây giờ còn chưa hơn trăm hơi thở thời gian, Bạch Nhạc vẫn như cũ có thể điều động toàn bộ Quảng Hàn Thiên Cung lực lượng, lấy dạng này trạng thái thi triển Thôn Thiên Quyết, uy lực có thể hoàn toàn không phải bình thường có khả năng bằng được.

Cái kia nhất tôn Nhân Hình Hóa Thân, tại đây tinh hải ở giữa hiển hiện trông rất sống động.

Phảng phất Bạch Nhạc vị trí vùng này bên trong, mảnh này tinh hải đều bị thôn phệ ra một mảnh chỗ trống.

Đối mặt điên cuồng Nguyệt Lâm Tiên, yêu cầu liều mạng lại đâu chỉ là

Bạch Nhạc một cái!

Cầm trong tay Côn Ngô Kiếm, Vân Mộng Chân cũng đồng thời thi triển ra Hàn Nguyệt Tinh Biến thần thông, cả cá nhân trên người hiện ra một vầng minh nguyệt, mang theo lau một cái tháng kiếm mang màu trắng, dường như muốn đem cái này tinh hải đều nhất trảm hai đoạn, hung hãn chém rụng!

Ngay tại lúc đó, Bạch Long cũng sắp Chân Long Chi Lực thôi động đến mức tận cùng, trong miệng phát sinh một tiếng rồng gầm, phun ra một mảnh lạnh vô cùng thổ tức, cuốn về phía Nguyệt Lâm Tiên, ngay tại lúc đó, thần hồn hóa thành một đạo hư vô long ảnh, bay khỏi Tiểu Bạch Giao thân thể, hung hãn hướng về Nguyệt Lâm Tiên nhào qua.

Tiểu Bạch Giao thân thể đúng là vẫn còn quá yếu, vô pháp chân chính chịu tải hắn lực lượng, hơn nữa, hắn cũng không muốn Tiểu Bạch Giao thật cùng Nguyệt Lâm Tiên thiếp thân sáp lá cà, lấy Nguyệt Lâm Tiên cường hãn, một cái sơ sẩy Tiểu Bạch Giao chỉ sợ cũng phải có nguy hiểm trí mạng! Kể từ đó, trực tiếp phát động thần hồn công kích, chính là trực tiếp nhất, nhất phương thức hữu hiệu.

Chỉ là, đối với bây giờ nằm trong loại trạng thái này hắn mà nói, một kích này, cũng sắp là hắn sinh mệnh một kích tối hậu!

Cùng người khác rất bất đồng, Bạch Cốt phu nhân thật là nhất không có đạo lý liều mạng một cái!

Trước đó, Bạch Nhạc bóp nát một viên Bạch Cốt Phù, xin nàng xuất thủ tương trợ thời điểm, nàng liền từng do dự qua, bước vào bên trong điện sau đó, cũng vẫn như cũ thì nhìn xuyên quỳ trên mặt đất Yến Bắc Thần bất quá là Bạch Cốt Hóa Thân biến thành!

Có thể nói, nàng mới là trong mọi người, cái thứ nhất ý thức được Thông Thiên Ma Quân là giả người!

Có thể, không biết vì sao, ma xui quỷ khiến, trong nháy mắt đó, nàng y nguyên vẫn là quyết định xuất thủ tương trợ, cũng chính bởi vì nàng phản chiến một kích, cùng với một câu kia, phụng Ma Quân chi mệnh tru diệt Nguyệt Lâm Tiên, mới chính thức đánh tan Đạp Thiên Ma Quân tâm phòng, dọa lui Đạp Thiên Ma Quân.

Bây giờ, làm tất cả mọi người bắt đầu liều mạng thời điểm, Bạch Cốt phu nhân trong lòng âm thầm thở dài một tiếng, lật bàn tay một cái, không trung vậy đột nhiên xuất hiện một cái thật lớn đầu lâu, mở miệng hung hăng hướng về Nguyệt Lâm Tiên cắn.

Ùng ùng!

Mỗi người đều liều mạng, mỗi người tựa hồ cũng tại được ăn cả ngã về không!

Cái kia khủng bố trùng kích, thậm chí làm cả bên trong điện đều cơ hồ tùy theo tan vỡ.

Riêng là cái kia chiến đấu dư ba, từ trong điện tiêu tán đi ra ngoài, liền đem Ngoại Điện những người tu hành kia quét ngã, có một chút tu vi yếu một ít thằng xui xẻo, thậm chí trực tiếp bỏ mạng ở kinh khủng này trùng kích bên trong.

Không ít người, thậm chí lại không để ý tới hải vân khủng bố, trực tiếp nhảy hạ hải vân.

Cũng không biết đi qua bao lâu, tất cả lúc này mới rốt cục quy về hư vô!

Bên trong điện bên trong, Tiểu Bạch Giao trong mắt tràn đầy vẻ bi thương xoay quanh trên không trung gào thét.

Bạch Long khí tức đã triệt để mất đi, cuối cùng một kích kia, cũng triệt

để hao hết Bạch Long cuối cùng Thần Hồn Chi Lực, triệt để tiêu tán tại thiên địa ở giữa.

Bạch Cốt phu nhân trong miệng tràn ra một tia tiên huyết, lui ở một bên, nếu như tinh tế quan sát, còn có thể phát hiện thân thể nàng run nhè nhẹ lấy, trên người xương cốt cũng xuất hiện hết mấy chỗ gãy.

Vân Mộng Chân cả người mặt trắng như tờ giấy, hầu như đã không đứng thẳng thân thể.

Còn như Bạch Nhạc, càng là thảm nhất một cái, tu vi bản thân liền yếu nhất, nếu không phải dựa vào Quảng Hàn Thiên Cung lực lượng bảo vệ thân hình, chỉ sợ sớm đã đã bị oanh sát tới cặn bã! Cuối cùng trong nháy mắt, thừa dịp mình còn có thể khống chế Quảng Hàn Thiên Cung, Bạch Nhạc thôi động Quảng Hàn Thiên Cung lực lượng, trực tiếp đem bên trong sở hữu tu hành giả một tia ý thức toàn bộ văng ra.

Phun ra một ngụm máu, Bạch Nhạc quỳ một chân trên đất, mới có thể miễn gắng gượng chống cự chính mình không đến mức triệt để ngã xuống.

Trong đám người ở giữa, Nguyệt Lâm Tiên thân thể vẫn như cũ đứng thẳng tắp, trên mặt lộ ra lau một cái kiệt ngạo chi sắc, chỉ là cũng đã mất đi sở hữu khí tức, nếu như chú ý quan sát, sẽ còn phát hiện, tâm hắn miệng vị trí, thình lình bị đâm ra một cái lỗ thủng, nghiễm nhiên là bị kiếm khí đâm thủng ngực mà qua.

Đây hết thảy phảng phất tại nói cho tất cả mọi người, Nguyệt Lâm Tiên có thể chết không thể bại!

Từ xuất thủ, đến đây hết thảy triệt để kết thúc, cũng bất quá mới vẻn vẹn trăm hơi thở thời gian.

Nguyệt Lâm Tiên chết trận, bao quát Bạch Nhạc ở bên trong, tất cả mọi

người tất cả đều trọng thương, có thể nói, đây mới là một trận chân chính thắng thảm.

Nhưng vô luận rốt cuộc có bao nhiêu thảm, một trận chiến này lại đúng là vẫn còn thắng!

"Ha ha ha ha ha cáp!"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc trong miệng nhất thời phát sinh một hồi vui sướng tiếng cười.

Đó là một loại sống sót sau tai nạn vui sướng, cũng lộ ra lau một cái tự tin cùng đường hoàng!

"Vân Mộng Chân, ngươi thấy sao? Ta nói rồi, ta không tin mệnh!"

Ta không tin mệnh!

Tại loại này tới gần tuyệt cảnh tình huống dưới, chính là một câu nói này, chống đở Bạch Nhạc gượng chống hạ xuống.

Bởi vì không tin số mệnh, cho nên dù là chỉ còn cuối cùng một hơi thở cũng muốn liều chết đến.

Vô luận khó khăn bao nhiêu, nhưng này đánh một trận, lại đúng là vẫn còn hắn thắng!

Cái này một cái nói dối như cuội, đến một bước này, mới chính thức xem như là trọn vẹn.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 571: Quân lâm Đông Hải, thật giả biện (canh thứ nhất)

Trên biển Đông!

Từng cái tông môn đệ tử tất cả đều bị ném ra, có chút là ở Thiên cung ngoại điện bên trong, có chút là nhảy xuống hải vân, còn có một ít là tản mát tại Quảng Hàn Thiên Cung hắn các nơi!

Trừ những cái kia trước đó bị Nguyệt Lâm Tiên Bạch Cốt Hóa Thân chém giết đệ tử bên ngoài, sở hữu tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong người đều bị ném ra, trong lúc nhất thời, toàn bộ Quảng Hàn Thiên Cung bên ngoài hỏng.

Riêng là những cái kia trước đó bên ngoài điện bên trong, chính mắt thấy từng vị Tinh Hải Cảnh lão tổ xuất nhập, cuối cùng càng bị dư ba chấn hoa mắt choáng đầu đệ tử, lúc này đã sớm bị khả năng này tồn tại chân tướng hù được.

Thông Thiên Ma Quân còn sống!

Cái này một tin tức, nhất thời giống như một hồi cơn lốc cuộn sạch toàn bộ Đông Hải, đem tất cả mọi người hù dọa trong lòng kinh hoàng không thôi!

Âm Phong lão tổ vẫn lạc, Đạp Thiên Ma Quân bị kinh sợ thối lui, Bạch Cốt Thần Giáo giáo chủ, Nguyệt Lâm Tiên không rõ sống chết!

Mấy tin tức này, thực sự quá có có tính chấn động!

Riêng là, trước đó người khác xác thực nhìn thấy Đạp Thiên Ma Quân

trốn đi, chỉ là trong lúc nhất thời còn không có biết rõ ràng tình trạng, bên này liền đạt được Thông Thiên Ma Quân chưa chết tin tức, lại làm sao có thể không để cho người ta bả hai cái này liên hệ với nhau.

Quảng Hàn Thiên Cung đại môn bây giờ còn rộng mở, nhưng hôm nay tại chỗ trong mắt mọi người, cái kia nơi nào vẫn là cơ hội gì, quả thực như là Quỷ Môn Quan, làm người ta trong lòng run sợ!

Xa xa, Đạp Thiên Ma Quân trên thực tế, cũng vẫn không có rời xa, mà là ánh mắt lấp lóe nhìn chằm chằm Quảng Hàn Thiên Cung.

Trước đó bị sợ hồn phi thiên ngoại, có thể làm hắn trốn sau khi đi ra, nhưng trong lòng y nguyên vẫn là khó tránh khỏi sinh ra một tia hồ nghi chi ý.

Giả sử, thực sự là Thông Thiên Ma Quân tại, hắn cho là thật có thể trốn nhẹ nhàng như vậy sao?

Còn có Nguyệt Lâm Tiên. . . Đến tột cùng như thế nào?

Hắn thủ tại chỗ này, chính là muốn xem một cái kết quả!

Chỉ cần xem Nguyệt Lâm Tiên có thể hay không còn sống đi ra, liền đủ để phán đoán Quảng Hàn Thiên Cung bên trong Thông Thiên Ma Quân có phải là thật hay không.

Oanh!

Trong chốc lát, đoàn người thậm chí đều vẫn chưa có hoàn toàn bình tĩnh trở lại, liền chỉ thấy Yến Bắc Thần cùng Bạch Cốt phu nhân đồng thời từ Quảng Hàn Thiên Cung trong cửa lớn bước ra tới.

Nhất làm cho người rung động, vẫn là Yến Bắc Thần lúc này trong tay nắm cái kia một cây lam sắc trường kích!

Thân ở Đông Hải, thân ở Duyện châu, thì như thế nào có thể có người không nhận ra Hải Thần Kích!

Làm Yến Bắc Thần nắm Hải Thần Kích bước ra Quảng Hàn Thiên Cung thời điểm, cũng đã đủ để tuyên bố Nguyệt Lâm Tiên kết cục.

Tay cầm Hải Thần Kích, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái vẻ lạnh lùng, ngạo nghễ mở miệng nói, "Sư tôn giá lâm Đông Hải, coi đây là trung tâm, trong vòng trăm dặm hóa thành cấm địa, dám có kẻ tự tiện đi vào. . . Chết!"

Oanh!

Một câu nói này, liền phảng phất một tiếng sét, chợt tại mỗi người tâm nổ vang.

Nếu như nói trước đó, còn có người hoài nghi, làm Yến Bắc Thần cầm trong tay Hải Thần Kích xuất hiện ở trên biển Đông, thậm chí Bạch Cốt phu nhân lạc hậu một bước, bảo vệ ở bên thời điểm, liền triệt để đánh nát tất cả mọi người huyễn tưởng!

Thông Thiên Ma Quân giá lâm Đông Hải!

Bốn vị Tinh Hải Cảnh lão tổ, Âm Phong lão tổ, Nguyệt Lâm Tiên vẫn lạc, Đạp Thiên Ma Quân sợ trốn, Bạch Cốt Thần Giáo giáo chủ quy thuận. . . Dạng này thủ đoạn, dạng này thực lực, xác thực làm cho người kinh hãi run sợ.

Trong tích tắc, xa xa Đạp Thiên Ma Quân trong lòng cuối cùng một tia may mắn phá diệt, nhất thời như chim sợ cành cong, trong nháy mắt xé rách hư không trốn chạy vô tung vô ảnh!

Liền Nguyệt Lâm Tiên đều chết, hắn như thế nào còn dám có nửa điểm

lòng cầu gặp may, bây giờ quả thực e sợ cho trốn không đủ nhanh, bị Thông Thiên Ma Quân chú ý tới.

Theo Đạp Thiên Ma Quân triệt để đào tẩu, toàn bộ Quảng Hàn Thiên Cung xung quanh tất cả mọi người cũng nhất thời giải tán lập tức, lại không có bất kỳ người nào dám dừng lại chốc lát!

Yến Bắc Thần nói, coi đây là trung tâm, trong vòng trăm dặm hóa thành cấm địa, tự tiện đi vào...chết!

Cái này coi như không phải Yến Bắc Thần uy hiếp, mà là Thông Thiên Ma Quân cảnh cáo!

Đừng nói là bọn hắn những người này, coi như là phóng nhãn toàn bộ thiên hạ, có mấy người dám không nhìn Thông Thiên Ma Quân cảnh cáo?

Không, cái này đã không chỉ có chỉ là một vùng biển này vấn đề, mà là toàn bộ Đông Hải!

Thông Thiên Ma Quân lại xuất hiện, thậm chí đều không cần chân chính lộ diện, cũng đã đủ để uy hiếp thiên hạ.

Yến Bắc Thần coi như Thông Thiên Ma Quân đệ tử, cầm trong tay Hải Thần Kích xuất hiện ở nơi này, cũng đã cho thấy Thông Thiên Ma Quân thái độ.

Từ giờ khắc này, Yến Bắc Thần vị này Ma Quân truyền nhân liền đã quân lâm Đông Hải.

Bắc Đẩu sơn!

Nhận được tin tức Bắc Đẩu Tinh Cung cung chủ không thể không lần nữa bước vào trong mây, cung kính hướng Bắc Đẩu lão tổ báo cáo.

"Âm Phong lão tổ, Nguyệt Lâm Tiên vẫn lạc, Bạch Cốt phu nhân quy thuận, Đạp Thiên Ma Quân sợ trốn. . . Đạo Lăng Thánh Nữ không rõ sống chết! Yến Bắc Thần cầm trong tay Hải Thần Kích quân lâm Đông Hải. . . Lão tổ, cái này Đông Hải sắp trở trời a!"

Vẻ mặt lo lắng, Bắc Đẩu Tinh Cung cung chủ trầm giọng mở miệng nói.

Chân mày hơi hơi lựa chọn, Bắc Đẩu lão tổ nhỏ bé hơi nheo mắt lại, trầm ngâm chốc lát, lúc này mới chậm rãi lắc đầu nói, "Không nghĩ tới, Thông Thiên Ma Quân vậy mà thật không có chết. . . Ở nơi này là Đông Hải sắp trở trời, toàn bộ thiên hạ, sợ là đều sẽ vì vậy rung động a!"

Quảng Hàn Thiên Cung thuộc sở hữu không trọng yếu, Đông Hải Tiên Đảo diệt vong không trọng yếu, thậm chí Nguyệt Lâm Tiên cùng Âm Phong lão tổ chết, cũng không trọng yếu!

Trọng yếu là, Thông Thiên Ma Quân thật xuất thế lần nữa!

Hơn ba năm trước, Thông Thiên Ma Quân độc thân thượng Đạo Lăng sơn, một lần hành động đánh vỡ Đạo Lăng bất bại thần thoại, giết toàn bộ Đạo Lăng sơn trong lòng run sợ, thậm chí đến cuối cùng còn cướp đi Đạo Lăng Thiên Tông bảo vật trấn tông Côn Ngô Kiếm!

Thế nhân đều cho rằng Thông Thiên Ma Quân đã chết tại Đạo Lăng sơn!

Nhưng hôm nay, vẻn vẹn ba năm qua đi nhiều, Thông Thiên Ma Quân liền xuất thế lần nữa, cái này tạo thành ảnh hưởng, khả năng liền thực sự quá lớn.

Riêng là ở nơi này Đạo Môn đại hội gần tổ chức thời điểm!

Giả sử. . . Đạo Môn đại hội lúc, Thông Thiên Ma Quân lần nữa hiện thân Đạo Lăng sơn đâu?

"Không đúng!"

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Bắc Đẩu lão tổ lần nữa nheo mắt lại, "Không đúng, ngươi vừa mới nói, Nguyệt Lâm Tiên bước vào Quảng Hàn Thiên Cung sau đó, trăm hơi thở sau đó, Yến Bắc Thần mới cầm trong tay Hải Thần Kích mà ra?"

"Vâng! Có vấn đề gì không?"Bắc Đẩu Tinh Cung cung chủ có chút không hiểu hỏi.

"Đương nhiên là có vấn đề!" Cười lạnh một tiếng, Bắc Đẩu lão tổ trầm giọng nói rằng, "Thông Thiên Ma Quân là nhân vật nào, muốn giết một cái Nguyệt Lâm Tiên, không cần trăm hơi thở?"

"Lão tổ là ý là. . ." Da đầu tê dại một hồi, Bắc Đẩu Tinh Cung cung chủ nhịn không được hỏi lần nữa.

"Rất đơn giản!"

Bỗng nhiên đứng dậy, Bắc Đẩu lão tổ trầm giọng nói rằng, "Hoặc là, cái này Thông Thiên Ma Quân là giả mạo, hoặc là. . . Thông Thiên Ma Quân thực lực chưa hồi phục, bây giờ căn bản còn chưa đủ để lấy quân lâm thiên hạ!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bắc Đẩu lão tổ bước ra một bước, cả người nhất thời trốn vào trong hư không.

"Giúp ta xem trọng Phạm Dạ, ta đi một chút liền hồi!"

Sự tình tới mức này, vô luận như thế nào, Bắc Đẩu lão tổ cũng không khả năng buông tha cơ hội này.

Vô luận Thông Thiên Ma Quân là giả mạo, vẫn là Thông Thiên Ma

Quân thực lực chưa hồi phục, đối với hắn, đối với toàn bộ chính đạo mà nói, đều là chân chính đại sự, loại đại sự này trước mặt, cho dù là Vệ Phạn Dạ còn cần người trông nom, hắn cũng tạm thời bất chấp, tổng yếu tự mình đi gặp liếc mắt, xem rõ mới được.

Nếu như giết một cái Nguyệt Lâm Tiên đều cần trăm hơi thở thời gian, như vậy, mặc dù cái này Thông Thiên Ma Quân là thật, cũng nói khôi phục thực lực hữu hạn, trải qua trận chiến này, tất nhiên thực lực đại tổn, hắn cũng có ít nhất nắm chặt toàn thân trở ra.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 572: Phân ly (canh thứ 2)

Ùng ùng!

Một tay nâng nhỏ bé thiên cung, trên mặt biển đột nhiên nổi lên một hồi sóng lớn, to như vậy Quảng Hàn Thiên Cung trong chốc lát liền chìm vào ngoài khơi, biến mất không còn tăm hơi vô tung.

Trong tay Thiên Cung, đối với Bạch Nhạc mà nói, bây giờ Quảng Hàn Thiên Cung liền chỉ ở trong lòng bàn tay, chỉ cần cất xong cái này trong tay Thiên Cung, sau này lúc cần sau khi, là có thể tùy thời tại trong Đông hải gọi ra Quảng Hàn Thiên Cung tới!

Không chút nào khoa trương nói, cái này Quảng Hàn Thiên Cung, chính là Bạch Nhạc tại trên biển Đông đạo tràng.

Đương nhiên, bây giờ mà nói, lấy Bạch Nhạc thực lực, còn căn bản khống chế không những thứ này, Thông Thiên Ma Quân danh tiếng có thể tạm thời dọa lui người khác, nhưng lại cuối cùng không phải kế lâu dài, bằng không, thật rước lấy cao cấp nhất những cao thủ kia tìm đến Thông Thiên Ma Quân, đó mới chân chính là khóc không ra nước mắt.

Dọa lui người khác sau đó, Bạch Nhạc rất nhanh liền dẫn Vân Mộng Chân, Tiểu Bạch Giao cùng đi ra ngoài, thu hồi Quảng Hàn Thiên Cung sau đó liền nhất thời thu liễm khí tức, từ Bạch Cốt phu nhân mang theo mọi người trốn chạy đi ra ngoài!

Chỉ cần ly khai cái hải vực này, mịt mờ Đông Hải, vô luận là ai, lại muốn tìm được bọn hắn cũng liền cũng không dễ dàng.

Cũng may mà là Bạch Nhạc phản ứng rất nhanh, hầu như đang lúc bọn hắn ly khai không đến sau nửa canh giờ, Bắc Đẩu lão tổ liền chợt xé rách không gian, trực tiếp xuất hiện ở nơi này, chỉ là nhưng cũng sớm đã mất đi Quảng Hàn Thiên Cung tung tích.

Uổng công vô ích, nhưng là lại cũng làm cho Bắc Đẩu lão tổ càng tin tưởng vững chắc chính mình phán đoán!

Cái này Thông Thiên Ma Quân. . . Là giả!

So với việc sự tình khác, chỉ có chuyện này mới là trọng yếu nhất!

Bây giờ người khác không biết tung tích, muốn muốn biết rõ ràng đến tột cùng phát sinh cái gì, xử lý tìm được Đạo Lăng Thánh Nữ Vân Mộng Chân bên ngoài, con đường duy nhất, sợ rằng ngược lại muốn rơi vào Vệ Phạn Dạ trên người.

Trước đó tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong ký ức mặc dù vỡ vụn, thế nhưng theo Vệ Phạn Dạ khôi phục thực lực, việc này, lại cuối cùng đều là vẫn có thể nhớ tới một ít.

Dựa vào những đầu mối này tìm hiểu nguồn gốc, liền rất có thể có thể vạch trần chân tướng.

Tay áo phất một cái, Bắc Đẩu lão tổ cũng không muốn dừng lại lâu, trực tiếp đi vòng vèo Bắc Đẩu sơn mà đi.

.. .

Đông Hải thượng một chỗ cô đảo, không có chút nào thu hút địa phương, Bạch Nhạc bọn hắn ở nơi này dừng lại.

Trước đó đánh chết Nguyệt Lâm Tiên trận chiến kia, tất cả mọi người thụ thương, cũng đều yêu cầu một chỗ an toàn tới khôi phục thương thế, nơi

đây không thể nghi ngờ là được lựa chọn tốt nhất.

"Duyện châu sự tình đã, ngươi Yến Bắc Thần cái thân phận này. . . Cũng không cần lại dùng đi."

Nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân nhẹ giọng mở miệng nói.

"Tát một cái như vậy nói dối như cuội, ta nơi nào còn dám đơn giản lộ diện." Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Thế thì cũng chưa chắc!" Lắc đầu, Bạch Cốt phu nhân chen lời nói, "Nguyệt Lâm Tiên chết, bây giờ, thì có ai dám khẳng định, đây chỉ là một lời nói dối?"

"Chỉ cần không ai dám khẳng định Thông Thiên Ma Quân thật đã chết, liền sẽ không có người dám đơn giản đối ngươi xuất thủ."

Đối với Yến Bắc Thần mà nói, cái này nháo trò, ngược lại thành một đạo bùa hộ mệnh.

"Không có đơn giản như vậy!" Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Trên đời này không thiếu người thông minh, chuyện lần này, nhìn như thiên y vô phùng, nhưng trên thực tế, lại y nguyên vẫn là khó mà cân nhắc được, chính là Đạp Thiên Ma Quân, chân chính tỉnh táo lại sau đó, sợ là cũng sẽ sinh nghi."

Điểm này, ngược lại là không ai phản đối, vốn chính là lời nói dối, mặc dù lại như thế nào rất thật, cũng không khả năng thật không hề kẽ hở.

Bất quá, chính như Bạch Cốt phu nhân nói, ai hoài nghi cũng không trọng yếu, trọng yếu là, ai cũng không có chứng cứ.

Ba người nói thành hổ, bây giờ trọng yếu phần lớn người tin tưởng Thông Thiên Ma Quân còn sống, đối Yến Bắc Thần mà nói, chính là

nhất trọng bảo hộ.

"Trên đời này không có không lọt gió tường!" Nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân trầm giọng nói rằng, "Nguyệt Lâm Tiên cuối cùng đã đoán được thân phận ngươi, chỉ sợ hắn người cũng chưa chắc hội không hề phát hiện. . . Ngươi phản hồi Thanh châu sau đó, cũng cần cần phải cẩn thận."

"Yên tâm, ta minh bạch." Gật đầu, Bạch Nhạc chậm rãi đứng dậy đi tới Vân Mộng Chân trước mặt, nhẹ giọng hỏi, "Cho nên, ngươi là muốn đi sao?"

Nói nhiều như vậy, Bạch Nhạc tự nhiên có thể cảm giác được, Vân Mộng Chân là cũng định rời đi.

Yên lặng chốc lát, Vân Mộng Chân lúc này mới chậm rãi đáp, "Bây giờ ta sống chết không rõ, ắt sẽ gây nên hắn phiền phức. . . Ta, không thể ở lâu!"

Tại Quảng Hàn Thiên Cung thời điểm, Vân Mộng Chân có thể quên đi tất cả cố kỵ, thậm chí còn Bạch Nhạc liên thủ tát cái này nói dối như cuội, thật là, một khi ly khai Quảng Hàn Thiên Cung, nàng liền đã vẫn là cái kia Đạo Lăng Thánh Nữ, yêu cầu trở lại Đạo Lăng Thiên Tông đi.

So với việc Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân trên người áp lực nặng hơn, trách nhiệm cũng lớn hơn.

Vân Mộng Chân muốn cùng Bạch Nhạc cùng một chỗ không khó.

Thật là Đạo Lăng Thánh Nữ, muốn cùng Ma Quân truyền nhân cùng một chỗ, liền quả thực khó như lên trời.

Tương lai thế nào, chẳng những là Vân Mộng Chân không dám nghĩ, Bạch Nhạc thậm chí cũng có chút không dám muốn.

"Không sao, dùng không bao lâu, chính là Đạo Môn đại hội. . . Đến lúc đó, Bạch Nhạc lại nhìn ngươi."

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc trên mặt lần nữa lộ ra một nụ cười, nhẹ giọng mở miệng nói.

Lần này, nói đến cũng bất quá chỉ là Yến Bắc Thần cùng Vân Mộng Chân chạm mặt, từ đầu đến cuối, Bạch Nhạc thậm chí cho tới bây giờ cũng không có tháo xuống ngụy trang, lộ ra diện mạo như trước đến, đây cũng là tại thực tiễn hắn hứa hẹn.

Bây giờ loại tình huống này, Vân Mộng Chân có thể đoán được thân phận của hắn, nhưng hắn, vẫn như cũ không thể nhận thức!

Cho dù là bây giờ, đã muốn phân biệt thời điểm. . .

Vân Mộng Chân không tiếp tục trả lời, xoay người sang chỗ khác, nhẹ nhàng nhảy lên, trực tiếp từ bay vào trên biển, thẳng đến thân ảnh cuối cùng biến mất ở trên mặt biển, Vân Mộng Chân cũng từ đầu đến cuối không có trở lại từ đầu.

Thẳng đến Vân Mộng Chân thân ảnh triệt để tiêu thất, Bạch Cốt phu nhân lúc này mới nhìn Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Cho nên, ngươi đến tột cùng có nhớ hay không tốt, ngươi là Bạch Nhạc, vẫn là Yến Bắc Thần?"

Đưa mắt từ trên biển thu hồi lại, Bạch Nhạc lần nữa trầm mặc xuống.

Đây cũng không phải là Bạch Cốt phu nhân lần đầu tiên hỏi hắn câu nói này, chỉ là, mỗi một lần hỏi lên ý tứ hàm xúc đều không giống nhau.

Chính mình, rốt cuộc muốn làm Bạch Nhạc vẫn là Yến Bắc Thần?

Bây giờ, coi như là Bạch Nhạc chính mình, tựa hồ cũng đã không biết rõ.

Vân Mộng Chân nhận ra hắn, có thể cũng không có trong dự đoán như vậy hỏng bét, Vân Mộng Chân vẫn như cũ nguyện ý tiếp thu hắn, tiếp thu phần cảm tình này, nhưng này cảm tình, lại đã định trước không thể thuộc về Yến Bắc Thần.

Bạch Nhạc tựa hồ cùng Vân Mộng Chân ở giữa không có mâu thuẫn, thật là chỉ có Bạch Nhạc mình mới rõ ràng hơn, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân ở giữa, tồn tại bực nào xa xôi khoảng cách.

Vô luận như thế nào chọn, tựa hồ cũng không đúng!

Nhìn Bạch Nhạc yên lặng xuống dưới, Bạch Cốt phu nhân cũng không có thúc giục.

Vấn đề này, đối với nàng mà nói, cũng đồng dạng trọng yếu phi thường.

Cũng không biết quá lâu dài, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi ngẩng đầu lên, nhàn nhạt mở miệng nói, "Không có gì Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần phân chia, ta chính là ta. . . Cuối cùng sẽ có một ngày, ta sẽ để cho thế giới này biết, ta là ai!"

Giờ khắc này Bạch Nhạc trên người, đột nhiên lần nữa bốc lên một cổ khó diễn tả được vẻ tự tin.

Vô luận tương lai đường có bao nhiêu khó khăn đi, chỉ cần không buông bỏ, liền nhất định có thể đủ đi ra một cái. . . Thông Thiên Đại Đạo!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 573: Phản hồi Thanh châu (canh thứ ba)

Bạch Nhạc ở tòa này trên cô đảo dừng lại ba ngày, khỏi hẳn thương thế sau đó, lúc này mới lên đường ly khai Đông Hải.

Chỉ là, ly khai lúc, Bạch Nhạc cũng đã lần nữa thi triển Thiên Cơ Biến, biến ảo dung mạo, thu liễm khí tức, liền giống như một bình thường tán tu, thong thả trở lại Đông Hải ven bờ.

Trước đó, Bạch Cốt phu nhân cũng đã trước một bước ly khai.

Đông Hải một trận chiến này kết quả, đối với Bạch Cốt Thần Giáo mà nói, không thể nghi ngờ là hoàn toàn có thể tiếp thu, Nguyệt Lâm Tiên bỏ mình, Đông Hải Tiên Đảo huỷ diệt, Bạch Cốt Thần Giáo nguy cơ tự nhiên hóa giải, hơn nữa, người khác không rõ tình huống, không dám tùy tiện giao thiệp với Đông Hải, thế nhưng nàng nhưng là minh bạch tình huống.

Âm Phong lão tổ đã chết, Đạp Thiên Ma Quân vốn cũng không phải là Duyện châu người, đương nhiên sẽ không lại ở lại Duyện châu, kể từ đó, nàng tự nhiên rất dễ dàng là có thể để cho Bạch Cốt Thần Giáo bù đắp Đông Hải Tiên Đảo diệt vong trống rỗng, khống chế Đông Hải!

Tối trọng yếu là, lần này nàng còn cùng Bạch Nhạc vị này Ma Quân truyền nhân cũng thành lập càng sâu quan hệ!

Bạch Cốt phu nhân cuối cùng hỏi Bạch Nhạc câu nói kia, thật rất có mục tính.

Bạch Nhạc hồi đáp cũng giống vậy cho nàng hy vọng rất lớn!

"Cuối cùng sẽ có một ngày, ta sẽ để cho thế giới này biết, ta là ai!"

Nếu Bạch Nhạc thật có có thể thực tiễn câu này hứa hẹn một ngày, nàng cũng tất phải theo gió lốc mà lên, từ nàng quyết ý trợ giúp Bạch Nhạc vây giết Nguyệt Lâm Tiên bắt đầu, liền đã coi như là bước lên Bạch Nhạc thuyền.

.. .

Từ Duyện châu đến Thanh châu, đoạn đường này Bạch Nhạc đi phi thường thông thuận, không tiếp tục gặp phải bất cứ phiền phức gì cùng ngoài ý muốn.

Thậm chí cho dù là trở lại Thanh châu, tại Thanh Châu thành bên trong lộ diện, cũng vẫn như cũ không thể gây nên cái gì sóng lớn, cũng không phải là Bạch Nhạc vị này Thanh Châu phủ chủ không vì người coi trọng, thật sự là Thông Thiên Ma Quân một lần nữa hiện thế chuyện này lực ảnh hưởng thực sự quá lớn.

Vô luận là Duyện châu vẫn là Thanh châu, thậm chí là toàn bộ thiên hạ, bây giờ đều bị cái này một tin tức rung động thật sâu, tất cả mọi người lực chú ý đều đối với chuyện này, hắn tất cả, đều kém xa cùng với đánh đồng.

Đương nhiên, đối với Thanh Châu phủ cùng với Bạch gia mà nói, Bạch Nhạc trở về, vẫn là đáng giá nhất chúc mừng sự tình.

Vô luận Tô Nhan cổ tay mạnh bao nhiêu, chỉ cần Bạch Nhạc không ở, tất cả mọi người, giống như là căn bản không có chủ kiến.

Đơn giản lộ một cái mặt, Bạch Nhạc liền lần nữa trở lại Bạch phủ, mới mới vừa vào cửa, đã bị Bạch Thanh Nhã níu lấy lỗ tai, đau Bạch Nhạc thẳng hút lãnh khí.

"Trưởng năng lực a, nghe nói ngươi trở về hai tháng, đến bây giờ mới biết được lấy gia?"

Trước đó Bạch Nhạc nhất định muốn một cái đã trở lại Thanh châu chứng minh, cho nên, Tô Nhan bọn hắn vừa trở về liền tuyên bố, Bạch Nhạc đã phản hồi Thanh châu, chỉ là yêu cầu bế quan tu hành, kể từ đó, tin tức tự nhiên cũng liền truyền tới Bạch phủ.

Bạch Thanh Nhã hỏi Tô Nhan hỏi không ra một đáp án, bây giờ nhìn thấy Bạch Nhạc trở về, tự nhiên nổi giận trong bụng toàn bộ phát ra ngoài.

"Phốc!"

Nguyên bản cái này cũng không tính là gì, Bạch Nhạc vốn là vì phối hợp Bạch Thanh Nhã, lúc này mới giả trang ra một bộ rất đau dáng vẻ, cũng không nghĩ đến, Bạch Thanh Nhã như thế vừa động thủ, nhất thời liền có một cái tiểu tử kia từ Bạch Nhạc trong tay áo bò ra ngoài, một tấm miệng liền phun Bạch Thanh Nhã vẻ mặt thủy.

Tiểu tử kia phản ứng thực sự quá nhanh, may là Bạch Nhạc cũng căn bản không thể phản ứng kịp, đợi được hắn tự tay bắt lại Tiểu Bạch Giao thời điểm, Bạch Thanh Nhã đã bị tưới một lạnh thấu tim.

Cũng thua thiệt là Tiểu Bạch Giao thông linh, nhìn ra được Bạch Thanh Nhã chính là một cái bình thường người, chỉ là thị uy tính nôn một ngụm thủy, bằng không một ngụm hơi thở của rồng đi ra, chỉ sợ Bạch Thanh Nhã liền trực tiếp bị đông thành tượng đá.

"Tiểu Bạch Long, ngươi cho ta hạ xuống!"

May là như vậy, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là bị sợ vừa nhảy, vội vã dạy dỗ.

Đáng tiếc, Tiểu Bạch Giao lại hiển nhiên không ăn hắn một bộ này, thân thể lắc một cái liền tránh thoát Bạch Nhạc bàn tay, bay ở không trung, dương nanh múa vuốt biểu thị oán giận, mạt, lại một tấm miệng , đồng dạng một ngụm thủy phun về phía Bạch Nhạc, nhất thời đem Bạch Nhạc cũng đồng dạng tưới một lạnh thấu tim.

Ở bên cạnh nhìn, Tô Nhan cùng Tiêu Hành Nhất nhưng là đã sớm đã xem ngốc.

Ngược lại là Bạch Thanh Nhã, nửa điểm không có bị trêu cợt não ý, ngược lại vẻ mặt thích nhìn Tiểu Bạch Giao, "Tiểu Nhạc, đây là ngươi cái nào làm ra sủng vật, thật là đáng yêu!"

Sủng vật?

Nghe thế, Bạch Nhạc nhất thời một hồi đau răng, ngươi gặp qua như thế tùy hứng bá đạo sủng vật sao?

Không thể không nói, thu nhỏ lại sau đó Tiểu Bạch Giao dáng dấp thực sự quá khả ái, lớn chừng bàn tay toàn thân trắng như tuyết, lại có vẻ cực kỳ linh động, con mắt chớp chớp, cho dù là hung, cũng có vẻ phi thường khả ái.

Đối với nữ nhân mà nói, loại này tạo hình nhất định chính là thông sát.

Bạch Thanh Nhã cũng không biết tiểu gia hỏa này nguy hiểm, lại là theo Bạch Nhạc đồng thời trở về, tự nhiên lập tức sẽ thích.

"Thanh Nhã tỷ, hay là trước đi đổi một bộ quần áo đi, ta một hồi lại giải thích với ngươi."

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc cầm Tiểu Bạch Giao cũng không biện pháp gì, không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ tự tay điểm một cái Tiểu

Bạch Giao, chuyển hướng Bạch Thanh Nhã nói rằng.

"Không cho phép khi dễ tiểu tử kia, có nghe hay không?" Bị phun một đầu thủy, Bạch Thanh Nhã tự nhiên cũng không có cách nào, chỉ có thể đi trước rửa mặt chải đầu, thật là trước khi đi, nhưng cũng vẫn không quên căn dặn Bạch Nhạc nói.

"Công tử, ta hầu hạ ngươi rửa mặt chải đầu."

Chứng kiến Bạch Nhạc bất đắc dĩ dáng vẻ, Tô Nhan cũng không nhịn được yểm miệng khẽ cười nói.

Chỉ là Tô Nhan cũng không phải là Bạch Thanh Nhã, cứ việc Tiểu Bạch Giao đã thu liễm khí tức, cũng vẫn như cũ có thể đoán được Tiểu Bạch Giao lai lịch, căn bản không dám tới gần cái kia vẫn trên không trung dương nanh múa vuốt tiểu tử kia.

"Theo ta qua đây!"

Hướng về phía Tiểu Bạch Giao trừng hai mắt, Bạch Nhạc tức giận phân phó nói.

Chắc chắc Bạch Nhạc bắt hắn không có biện pháp gì, Tiểu Bạch Giao cũng không sợ, nghênh ngang rơi vào Bạch Nhạc trên vai, vẫn sôi nổi không chịu an phận hạ xuống.

Trở lại Thính Hương Thủy Tạ, cho Bạch Nhạc chuẩn bị xong nước nóng, hầu hạ Bạch Nhạc rửa mặt chải đầu, Tô Nhan cái này mới mở miệng nói, "Công tử, đây chính là trong tin đồn đầu kia Giao Long sao?"

Thông Thiên Ma Quân xuất thế tin tức truyền sôi sùng sục, tự nhiên cũng có rất nhiều về Yến Bắc Thần tin tức truyền tới, Tô Nhan vốn là để ý những thứ này, tự nhiên đã nghe nói Yến Bắc Thần tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong thu phục một con giao long sự tình.

"Ừm! Hắn gọi Tiểu Bạch Long, bất quá, cũng không phải cái gì sủng vật, mà là đồng bọn." Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

Mặc dù có chút buồn bực tiểu tử kia hồ đồ, hãy nhìn hướng Tiểu Bạch Giao thời điểm, Bạch Nhạc trong mắt cũng vẫn như cũ tràn đầy cưng chìu.

"Gào!"

Đắc ý kêu một tiếng, Tiểu Bạch Giao chính mình trên nhảy dưới nhảy, có vẻ cực kỳ náo nhiệt.

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Tiểu Bạch Long, vừa mới cái kia là ta Thanh Nhã tỷ, còn có Tô Nhan, cũng là người nhà ta, ngươi không thể cùng với các nàng hồ đồ, càng không thể thương tổn các nàng, biết không?"

"Gào!"

Kiêu căng bằng lòng một tiếng, Tiểu Bạch Long một bộ ngươi rất phiền dáng vẻ, lúc lắc móng vuốt, thẳng rơi vào bên cạnh ghế trên.

"Còn có, Tiểu Bạch Long như thế gọi quá chói mắt, thân phận ta không thể bại lộ. . . Trong ngày thường, ta gọi ngươi tiểu Bạch tốt."

"Phốc!"

Một tấm miệng, Tiểu Bạch Giao lại là một ngụm thủy phun qua đây, hiển nhiên đối với tiểu Bạch cái này dáng vẻ quê mùa tên cực không hài lòng.

Trợn mắt một cái, Bạch Nhạc tức giận nói rằng, "Kháng nghị vô hiệu, ngươi muốn là bại lộ, ta sợ là sẽ có nguy hiểm tánh mạng, về sau không phải vạn bất đắc dĩ, không cho ngươi tùy tiện hiện ra chân thân, có nghe

hay không."

"Gào!"

Bạch Nhạc nói nghiêm trọng, Tiểu Bạch Giao mặc dù bất mãn, cũng vẫn là hừ hừ lấy đáp ứng.

Tiểu gia hỏa này mặc dù hồ đồ, có thể linh trí lại cực cao, tự nhiên biết không thể thật cùng Bạch Nhạc hồ đồ.

Nhìn Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Giao giao lưu, Tô Nhan trên mặt không có phản ứng gì, nhưng trên thực tế, tâm cũng đã nổi lên kinh đào hãi lãng.

Mặc dù nghe nói thần thú thông linh, hầu như cùng người không khác nhau chút nào, nhưng lại cuối cùng chỉ là nghe nói, bây giờ nhìn thấy Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Giao giao lưu, thì như thế nào có thể làm cho nàng không chấn động.

Phải biết, trong tin đồn, đây chính là đủ để lực kháng tinh hải khủng bố Giao Long a!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 574: Yến Bắc Thần, khả năng chính là Bạch Nhạc (canh thứ tư)

Duyện châu, Bắc Đẩu sơn!

Hải vân ở giữa, cái kia một đóa hoa sen tiên bảy sắc rốt cục triệt để nở rộ, trong một chớp mắt, có vạn đạo hào quang mà ra, linh lực giải khai hải vân, hầu như làm cả Bắc Đẩu sơn đều đi theo sáng lên.

Hào quang bên trong, Bắc Đẩu lão tổ điểm ngón tay một cái, trong chốc lát, cái kia như biển tinh lực liền chợt tuôn trào ra, bọc lại cái kia nở rộ hoa sen tiên bảy sắc!

Sau một lát, Vệ Phạn Dạ thình lình đạp lá sen mà ra, lúc này quỳ gối hải vân ở giữa.

"Đệ tử đa tạ lão tổ cứu giúp!"

"Đứa ngốc, đứng lên đi!"

Thở dài một tiếng, Bắc Đẩu lão tổ trong mắt cũng không khỏi lộ ra vài phần vẻ vui thích, nhẹ giọng mở miệng nói.

Mấy ngày nay tới giờ, hắn hầu như thủy chung đều canh giữ ở hải vân ở giữa, cho đến giờ phút này, chân chính chứng kiến Vệ Phạn Dạ luyện hóa hoa sen tiên bảy sắc trọng tố thân thể phục sinh, trong lòng cái kia một hơi thở mới rốt cục lỏng đi xuống.

Mặc dù có hoa sen tiên bảy sắc loại bảo vật này, có thể tưởng tượng

muốn thành công, đối với Vệ Phạn Dạ bản thân lực ý chí cùng với thiên phú cũng đồng dạng tồn tại yêu cầu cực cao, nếu là chính bản thân hắn không nhịn được, cho dù ai cũng cứu không hắn.

Cũng may một kiếp này, đúng là vẫn còn vượt qua.

"Đa tạ lão tổ!"

Lần nữa hướng về Bắc Đẩu lão tổ ba dập đầu, Vệ Phạn Dạ lúc này mới một lần nữa đứng dậy, ý niệm trong đầu khẽ nhúc nhích, linh lực tự nhiên hóa thành quần áo rơi vào trên thân, Vệ Phạn Dạ liền vẫn như cũ khôi phục nguyên bản cái kia hắc y tóc trắng dáng dấp.

Chỉ là, bây giờ Vệ Phạn Dạ lại dĩ nhiên cùng trước kia hoàn toàn khác biệt.

Bây giờ Vệ Phạn Dạ lại không là huyết nhục chi khu, mà là lấy hoa sen tiên bảy sắc hóa thành cốt nhục, toàn thân linh vận, cả người lộ ra lau một cái nói không nên lời linh khí, không chút nào khoa trương nói, đây mới thực sự là trước thiên đạo thể!

Nếu bàn về thiên tư, bây giờ Vệ Phạn Dạ so với trước đó, càng là chỉ cao chớ không thấp hơn.

Hơn nữa, luyện hóa hoa sen tiên bảy sắc lực lượng, thực lực càng là nhảy lên trực tiếp bước vào tinh cung hậu kỳ, so với trước đó, cường đại hơn.

"Mất đi đông ngung lại được tang du, Phạm Dạ, lần này thất bại, đối ngươi mà nói, có thể chưa chắc không là một chuyện tốt."

Nhìn Vệ Phạn Dạ, Bắc Đẩu lão tổ nhẹ giọng nói.

"Đệ tử minh bạch!"

Hơi hơi khom người, Vệ Phạn Dạ trầm giọng đáp.

"Trước ngươi đường, đi quá thuận, cũng không tránh khỏi quá xem thường anh hùng thiên hạ, bây giờ thua ở Yến Bắc Thần trong tay, cũng coi là cho ngươi một bài học! Chỉ là, ngươi cẩn thận hồi nghĩ một hồi, còn hay không nhớ kỹ, ngươi rốt cuộc làm sao bại?" Hơi trầm ngâm một chút, Bắc Đẩu lão tổ lần nữa mở miệng hỏi.

Nhỏ bé khẽ nhắm mắt lại, phảng phất vô số ký ức toái phiến nườm nượp tới, đem ngày xưa tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong một màn tái diễn, mặc dù có chút vụn vặt, nhưng cũng đã đủ để cho Vệ Phạn Dạ khâu ra một thứ đại khái tới.

Từ hắn bước vào Thiên cung, đến cùng Vân Mộng Chân gặp nhau, thiết kế tính toán Yến Bắc Thần, đến Yến Bắc Thần xem núi như kiếm, trăm hơi thở trèo núi, từng cảnh tượng ấy cũng biết tích ở trong đầu hắn nổi lên, khâu ra một cái mờ nhạt đường nét.

Nhưng đến hắn cùng với Bạch Nhạc trận chiến kia thời điểm, ký ức rồi lại mơ hồ, hầu như vô pháp khâu!

Vệ Phạn Dạ chỉ nhớ rõ cuối cùng, tiếng long ngâm đã truyền đến, hắn thậm chí mơ hồ chứng kiến Vân Mộng Chân thân ảnh, có thể Bạch Nhạc lại ngạnh sinh sinh lấy tinh cung đụng nhau, cùng hắn liều mạng lưỡng bại câu thương, cuối cùng lấy Thôn Thiên Quyết thôi động Côn Ngô Kiếm đưa hắn chém giết.

Chậm rãi đem cái này tất cả nói ra, Vệ Phạn Dạ lại tựa hồ như luôn là cảm giác mình quên một ít cái gì trọng yếu nhất đồ vật.

Nghe Vệ Phạn Dạ, Bắc Đẩu lão tổ hơi hơi trầm ngâm, nhưng cũng không đáp.

Yến Bắc Thần cầm Côn Ngô Kiếm thật có chém giết Vệ Phạn Dạ khả

năng, điểm này cũng không tính quá khoa trương, dù sao cầm trong tay Côn Ngô Kiếm, đối với thực lực đề thăng, có thể tuyệt đối không phải một điểm nửa điểm.

"Lão tổ, cuối cùng đến thế nào?"

Nhắc tới cái này, Vệ Phạn Dạ cũng không nhịn được mở miệng hỏi, "Yến Bắc Thần chết sao?"

"Không có!"

Lắc đầu, Bắc Đẩu lão tổ chậm rãi nói rằng, "Yến Bắc Thần chẳng những không chết, còn trở thành lần này Quảng Hàn Thiên Cung hành trình lớn nhất người thắng, luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, quân lâm Đông Hải! Hơn nữa, nghe đồn Thông Thiên Ma Quân chưa chết, hơn nữa còn phủ xuống Quảng Hàn Thiên Cung, trước sau chém giết Âm Phong lão tổ, Nguyệt Lâm Tiên, kinh sợ thối lui Đạp Thiên Ma Quân, thu phục Bạch Cốt phu nhân, có thể nói ma uy ngập trời!"

"Điều đó không có khả năng!"

Trong mắt lộ ra vẻ kinh dị, Vệ Phạn Dạ lạnh giọng mở miệng nói, "Ta nhớ được thanh thanh sở sở, giết ta lúc, Yến Bắc Thần cũng đồng dạng chịu bị thương cực kỳ nặng, hơn nữa cực kỳ e ngại gặp phải Vân Mộng Chân! Nếu như Thông Thiên Ma Quân thật tại. . . Nơi nào còn cần gian nan như vậy?"

"Điểm này, ta cũng không biết! Bất quá. . . Ngươi tại suy nghĩ kỹ một chút, Yến Bắc Thần trên người có thể có cái gì chỗ khác thường?" Nhìn chằm chằm Vệ Phạn Dạ, Bắc Đẩu lão tổ lần nữa hỏi tới.

"Dị dạng?" Lần nữa nhắm mắt lại, vô số ký ức toái phiến không ngừng tại Vệ Phạn Dạ trong đầu thoáng hiện, ngắn ngủi trong chốc lát, Vệ Phạn Dạ trên trán liền chảy ra một lớp mồ hôi lạnh.

Cũng không biết đi qua bao lâu, hầu như ngay tại Bắc Đẩu lão tổ, không đành lòng thấy hắn như thế thống khổ, muốn mở miệng cắt đứt hắn thời điểm.

Vệ Phạn Dạ chợt gọi ra, "Bắc Đẩu Kiếm Trận! Yến Bắc Thần hội Bắc Đẩu Kiếm Trận. . . Bạch Nhạc, là, Bạch Nhạc! Hắn cùng với Bạch Nhạc ở giữa tồn tại cực kỳ mật thiết liên hệ!"

Trong nháy mắt, Vệ Phạn Dạ mồ hôi đầm đìa, nhưng mà nghe được Vệ Phạn Dạ một câu nói này, Bắc Đẩu lão tổ trong mắt nhưng là đột nhiên lộ ra lau một cái tinh mang!

"Yến Bắc Thần, Bắc Đẩu Kiếm Trận. . . Bạch Nhạc! Yến Bắc Thần, khả năng, chính là Bạch Nhạc!"

... . .

Bạch Nhạc cứ như vậy an nhiên ở Bạch gia ở lại.

Hết thảy đều có vẻ vô cùng bình tĩnh, mỗi ngày trừ bồi Bạch Thanh Nhã tán gẫu một chút bên ngoài, Bạch Nhạc vẫn tại Thính Hương Thủy Tạ bên trong đọc sách tu hành, phảng phất không nhận tất cả việc vặt vãnh quấy rầy, thong thả tự đắc.

Cho dù là Tiểu Bạch Giao tại thích ứng Bạch phủ hoàn cảnh về sau, cũng quả đoán làm phản, mỗi ngày không phải cùng Bạch Thanh Nhã dính vào nhau, chính là đi theo Tô Nhan phía sau cái mông trên nhảy dưới nhảy, không chỉ là Bạch phủ, thậm chí Thanh Châu phủ rất nhiều người, cũng đều thích ứng một cái như vậy tiểu tử kia tồn tại.

Đương nhiên, Tiểu Bạch Giao cũng dựa theo Bạch Nhạc phân phó, thủy chung đều thu liễm khí tức, thân hình cũng duy trì tại lớn chừng bàn tay, chợt nhìn đi lên, giống như là một cái tiểu xà, chỉ là cái này tiểu xà có vẻ

càng linh động khả ái.

Nhưng vô luận là ai, chỉ sợ cũng rất khó đem tiểu gia hỏa này cùng đủ để lực hám tinh hải Giao Long liên hệ tới.

Dạng này nhàn nhã thời gian, lại qua một tháng, lại rốt cục vẫn phải bị phá vỡ.

Thất Tinh Tông người đến, mời Bạch Nhạc phản hồi tông.

Bạch Nhạc là Thanh Châu phủ chủ không sai, nhưng cũng cũng là Thất Tinh Tông khách khanh, trước đây ly khai Thanh châu trước đó, Bạch Nhạc liền đáp ứng qua, lần này trở về sau đó, hội lấy Thất Tinh Tông thân phận tham gia Đạo Môn đại hội.

Coi là, từ hắn tuyên bố phản hồi thời gian, bây giờ ở trong mắt người ngoài, hắn đã trở về ước chừng ba tháng, Thất Tinh Tông lúc này, mời hắn phản hồi tông, tự nhiên không có cách nào khác chối từ.

Bất quá, lần này đi Thất Tinh Tông, Bạch Nhạc nhưng cũng không dám mang theo Tiểu Bạch Giao.

Người khác có thể đều nhìn không ra đầu mối, thế nhưng giả sử để cho Tinh Hà lão tổ nhìn thấy Tiểu Bạch Giao, lấy đối phương Tinh Hải Cảnh thực lực, khả năng liền có khả năng rất lớn nhận thấy được dị thường.

Cũng may bây giờ Tiểu Bạch Giao cũng cùng Bạch Thanh Nhã các nàng quen thuộc, đối với lưu lại trong nhà cũng không kháng cự.

Trên thực tế, trừ những thứ này bên ngoài, đem Tiểu Bạch Giao ở lại Bạch phủ, cũng đồng dạng có một bộ phận rất lớn là vì an toàn suy tính.

Có Tiểu Bạch Giao tại, chỉ cần không phải Huyết Ảnh Ma Quân hoặc là Tinh Hà lão tổ tự mình xuất thủ, liền không có bất kỳ người nào có thể

thương tổn được Bạch Thanh Nhã chút nào.

Chỉ là, bây giờ Bạch Nhạc lại cũng không biết, hắn lần này phản hồi Thất Tinh Tông, có thể còn lâu mới có được nhìn bề ngoài đến đơn giản như vậy.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 575: Giá lâm Thất Tinh Tông (canh thứ năm)

"Chúc mừng Bạch sư huynh đột phá tinh cung!"

Bạch Nhạc mới vừa trở lại Thất Tinh Tông bên trong, dọc theo đường đi liền không ngừng có đệ tử tiến lên chào, mặc dù không đến mức giống như trước đây Bạch Nhạc trở lại Linh Tê Kiếm Tông thời điểm khoa trương như vậy, nhưng lại cũng đủ để thấy Bạch Nhạc tại Thất Tinh Tông bên trong danh vọng.

Bạch Nhạc vị này Thanh châu đệ nhất thiên kiêu danh tiếng, nhưng cho tới bây giờ thì không phải là thổi ra, những thứ này Thất Tinh Tông đệ tử, có thể nói là tận mắt chứng kiến Bạch Nhạc từ cái kia từ điều chưa biết tiểu tử, từng bước liền thành cái này đệ nhất thiên kiêu tên.

Không khoa trương nói, trước đây Bạch Nhạc tại Thanh châu thành danh sự tình, từng việc từng việc, từng món một những thứ này đệ tử đều là nghe nhiều nên thuộc.

Quan trọng hơn là, Bạch Nhạc thân là Thất Tinh Tông khách khanh, thậm chí có người nói hội lấy Thất Tinh Tông tên tham gia Đạo Môn đại hội, kể từ đó, tại đây chút Thất Tinh Tông đệ tử trong mắt, Bạch Nhạc kia liền càng là người một nhà.

"Ha ha ha, Bạch huynh đệ, ta thật là ở đây chờ ngươi tốt lâu!"

Trong lúc nói chuyện, trong núi liền truyền đến một hồi tiếng cười cởi mở, thậm chí không cần ngẩng đầu nhìn, Bạch Nhạc cũng biết, người đến tất nhiên là Dương Bằng không thể nghi ngờ.

Có thể tại như vậy trong thời gian ngắn nhận được tin tức, sau đó một đường như thế đấu đá lung tung tìm đến mình, toàn bộ Thất Tinh Tông bên trong, sợ cũng chỉ có Dương Bằng làm được.

"Dương huynh, biệt lai vô dạng!"

Bị Dương Bằng vừa thấy mặt đã tới một người gấu ôm, Bạch Nhạc khóe miệng cũng không khỏi hiện lên một nụ cười, nhẹ giọng hô.

"Không nổi a, này cũng Tinh Cung Cảnh! Sách sách, với ngươi vừa so sánh với, ta nhiều năm như vậy thật đúng là sống đến cẩu thân đi lên." Chứng kiến Bạch Nhạc thái độ vẫn là trước sau như một, Dương Bằng trong lòng càng là cao hứng, cười ha ha lấy tự giễu nói.

"Đừng, ngươi có thể nghìn vạn lần đừng nói như vậy, cẩu so ngươi ủy khuất!" Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc vỗ vỗ Dương Bằng bả vai, theo trêu ghẹo nói.

"Đi! Có ngươi nói như vậy nha!" Trợn mắt một cái, Dương Bằng tức giận cười mắng.

"Ha ha! Thế nào, mấy ngày nay có khỏe không?"

Một đường theo Dương Bằng hướng về trên núi đi tới, Bạch Nhạc theo miệng hỏi.

"Còn chưa phải là cứ như vậy, ngươi không ở, ta cảm thấy cái này Thanh châu cũng chán nản không ít! Thời gian dài như vậy, vậy mà một cái bạn mới cũng không giao cho, thật sự là để cho người ta thổn thức a!" Dừng một cái, Dương Bằng tiếp tục nói, "Ai, không nói ta, nhanh nói cho ta một chút, ngươi tại Thanh châu hành động vĩ đại! Ta thật là nghe nói, Đông Hải tông môn thi đấu phía trên, một mình ngươi hoành áp nhất tông, bá khí vô song, ngay cả bọn hắn kia cái gì được xưng Đông Hải đệ nhất thiên kiêu Mâu Kình Thần, cũng bắt ngươi không có bất kỳ biện

pháp nào."

"Ngươi tin tức ngược lại là linh thông a!" Bật cười lớn, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Cũng bất quá chỉ là vận khí tốt một ít thôi, hơn nữa. . . Ta sở dĩ trở về lâu như vậy đều không lộ diện, nhưng cũng chính là nắm hắn Mâu Kình Thần phúc!"

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc tiếng nói chuyển lạnh, từ tốn nói, "Chỉ tiếc, hắn Mâu Kình Thần chết, ngược lại để ta không có tự mình cơ hội báo thù."

Lúc trước Mâu Kình Thần chính là truy sát Bạch Nhạc, lúc này mới bỏ mình, chuyện này bản thân cũng đã không tính là cái gì bí mật.

"Bất quá là con ma chết sớm thôi, có gì có thể nói!" Khoát khoát tay, Dương Bằng tiếp tục nói, "Ai, chỉ tiếc ngươi trở về sớm, bằng không, nếu như ở lâu một hồi, là có thể vượt qua Quảng Hàn Thiên Cung mở ra, ta thật là nghe nói, đó mới là Duyện châu chân chính tuồng a, chỉ là Tinh Hải Cảnh cường giả đều vẫn lạc hai cái!"

Đè thấp một ít thanh âm, Dương Bằng tiếp tục nói, "Nghe đồn, ngay cả Thông Thiên Ma Quân đều xuất thế."

"Há, những thứ này ngươi cũng rõ ràng như vậy?" Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc theo miệng nói rằng.

"Này, vậy thì có cái gì kỳ quái! Ngươi không biết sao? Lần này Duyện châu Bắc Đẩu Tinh Cung người đến, bây giờ ngay tại bên trong tông, theo chân bọn họ sau khi nghe ngóng, vậy cũng không liền nhất thanh nhị sở sao?" Dương Bằng không để ý mở miệng nói.

"Ngươi nói cái gì?" Nao nao, Bạch Nhạc trong lòng không khỏi đột nhiên cả kinh, "Bắc Đẩu Tinh Cung người tới làm cái gì?"

"Vậy ai biết!" Bĩu môi, Dương Bằng tức giận nói rằng, "Ngược lại ta coi lấy, không có hảo tâm gì, đúng, bọn hắn cầm đầu người kia, gọi cái gì Vệ Phạn Dạ, tóc trắng hắc y, tao bao không được, hơn nữa một bộ không coi ai ra gì dáng vẻ. . ."

"Ngươi nói cái gì?"

Nếu như nói, vừa mới Bạch Nhạc vẫn chỉ là hơi có chút kỳ quái, như vậy bây giờ chợt nghe được Vệ Phạn Dạ tên, nhưng là đột nhiên đem Bạch Nhạc người đổ mồ hôi lạnh, hầu như khó mà tin được đối phương.

"Liền cái kia Vệ Phạn Dạ a, có người nói hắn mới là Duyện châu đệ nhất thiên kiêu, hắc y tóc trắng, làm sao, ngươi tại Duyện châu, chưa từng thấy qua hắn sao?"

Dương Bằng không hiểu hỏi.

Hỏi rõ thực sự là Vệ Phạn Dạ, Bạch Nhạc trong lòng chợt nổi lên một hồi cơn sóng thần, trong nháy mắt đó, quả thực có một loại muốn trốn bán sống bán chết kích động.

Bạch Nhạc tại Duyện châu thời điểm, tự nhiên là chưa từng thấy qua Vệ Phạn Dạ.

Có ở Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, hắn khả năng liền đối Vệ Phạn Dạ không thể quen thuộc hơn được, thậm chí bại lộ thân phận, đánh một trận chém giết Vệ Phạn Dạ!

Thật là. . . Rõ ràng đã chết Vệ Phạn Dạ, làm sao vậy mà lại khởi tử hoàn sinh, hơn nữa trực tiếp xuất hiện tại Thất Tinh Tông bên trong.

Tối trọng yếu là, chính mình tại Vệ Phạn Dạ trước mặt, đã bại lộ thân phận a, nếu như Vệ Phạn Dạ còn sống, sợ là liền đã biết mình chính là Yến Bắc Thần, như vậy bây giờ mình tới Thất Tinh Tông đến, nhất định

chính là tự chui đầu vào lưới.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc là thật muốn trốn xuống dưới núi, chỉ là, dạng này ý niệm trong đầu mới vừa hiển hiện, liền bị Bạch Nhạc mạnh mẽ đè nén xuống.

Trốn, có thể chạy trốn tới đâu đây?

Thất Tinh Tông thật là có Tinh Hà lão tổ tọa trấn, một khi thật bại lộ thân phận, chỉ biết buộc Tinh Hà lão tổ xuất thủ, không có Tiểu Bạch Giao bên người, căn bản cũng không có chạy thoát khả năng!

Huống chi, cho dù là trốn xuống núi, lại có thể thế nào?

Tô Nhan các nàng vẫn còn, Bạch gia vẫn còn, chỉ cần muốn nhắm vào mình, đối phương có là biện pháp đem chính mình bức ra!

Trốn, căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì!

Trong đầu hiện lên vô số ý niệm trong đầu, có thể bày tỏ nét mặt, Bạch Nhạc vẫn còn không thể không ép buộc chính mình trấn định lại, tùy ý mở miệng nói, "Nghe tiếng đã lâu nổi danh, đáng tiếc vô duyên nhìn thấy! Bất quá, không phải có nghe đồn nói, hắn chết tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong sao?"

"Di, tin tức này ngươi cái nào nghe tới?" Vô cùng kinh ngạc xem Bạch Nhạc liếc mắt, Dương Bằng nhẹ giọng nói, "Ta cũng là hỏi lão đầu nhà ta mới biết được, cái này quấn tại Quảng Hàn Thiên Cung bị giết, có thể Bắc Đẩu Tinh Cung lại lấy Thất Tinh Tỏa Hồn Trận bảo vệ hắn một luồng thần hồn, hơn nữa Bắc Đẩu lão tổ tự mình xuất thủ, vận dụng hoa sen tiên bảy sắc, vì hắn trọng tố thân thể, bây giờ thực lực càng tăng lên năm xưa."

Dương Bằng những lời này, mới khiến cho Bạch Nhạc đại thể hiểu được.

Trong lúc nhất thời, vô số ý niệm trong đầu trong đầu hiện lên, nhưng cũng để cho Bạch Nhạc đoán một cái thất thất bát bát.

Vệ Phạn Dạ chết ở Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, mặc dù Bắc Đẩu lão tổ có biện pháp cứu hắn, có thể cũng không khả năng một điểm đại giới cũng không có, sợ là tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong ký ức, cũng chưa chắc có thể hoàn toàn bảo toàn hạ xuống.

Nói như thế, vậy thì thuyết phục!

Vệ Phạn Dạ, sợ rằng vẻn vẹn chỉ là hoài nghi mình thân phận, nhưng không có thiết thực chứng cứ, lúc này mới không tiếc thân chí Thanh châu, mục chính là bắt lại chính mình nhược điểm, ép mình bại lộ thân phận.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc cảm thấy một hồi cười nhạt, ngược lại là không có như vậy sợ hãi.

Chỉ cần không có thiết thực chứng cứ, vậy thì cãi cọ tốt. . . Chỉ cần mình cắn chết không thừa nhận, lấy mình cùng Thất Tinh Tông ở giữa quan hệ, Thất Tinh Tông tất nhiên sẽ bảo vệ mình, bây giờ, ngược lại muốn nhìn một chút hắn Vệ Phạn Dạ muốn làm cái gì Huyền Hư.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 576: Đối chọi gay gắt (canh thứ sáu)

Bạch Nhạc bất động thanh sắc, Dương Bằng cũng không có suy nghĩ nhiều như vậy, tự mình xuống dưới.

"Tao bao về tao bao, nhưng này gia hỏa thực lực ngược lại thật là lợi hại, bây giờ tựa hồ đã tinh cung hậu kỳ, toàn bộ Thất Tinh Tông cũng không đệ tử có thể với hắn so một chút! Ai, thế nào, ngươi tại Duyện châu thời điểm chưa thấy qua hắn, bây giờ trở về, có muốn thử một chút hay không tay?" Đến cuối cùng, Dương Bằng vẫn là không nhịn được thoán toa nói.

"Chớ hồ đồ, người ta là Bắc Đẩu lão tổ đệ tử, ta nơi nào so sánh với." Không có chút nào nói tiếp ý tứ, Bạch Nhạc hời hợt liền đẩy qua.

"Đúng, Bắc Đẩu Tinh Cung người, ta ngược lại là nhận thức một ít, trừ Vệ Phạn Dạ, còn có người nào tới?" Nhún nhún vai, Bạch Nhạc tiếp tục hỏi.

"Còn có một chút loạn thất bát tao người, ta cái nào nhớ kỹ rõ ràng như vậy." Lắc đầu, tựa hồ nhớ tới cái gì, Dương Bằng tiếp tục nói, "Dường như có cái cái gì Trần Kiếm Phong trưởng lão, còn có một cái tiền cái gì kia mà đệ tử. . ."

Dương Bằng như thế nhắc tới, Bạch Nhạc liền hiểu được, tới tất nhiên là Trần Kiếm Phong cùng Tiền Thụy, hai người kia tại Duyện châu thời điểm đều cùng mình tiếp xúc qua, nếu như Vệ Phạn Dạ thật hoài nghi mình thân phận, như vậy để cho Trần Kiếm Phong bọn hắn loại này tương đối quen thuộc người một nhà tới dò xét cũng chính là đương nhiên sự tình.

"Trần trưởng lão ta ngược lại là quen thuộc, ban đầu ở Đông Hải gặp nạn, chính là hắn truyền cho ta Bắc Đẩu Kiếm Trận, lúc này mới chuyển nguy thành an,, ta còn thiếu hắn một phần nhân tình đây." Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Đúng, Hà sư tỷ thế nào?"

"Cũng biết ngươi muốn hỏi!" Đắc ý cười cười, Dương Bằng lúc này mới tiếp lời nói, "Hà sư muội bây giờ cũng bước vào Tinh Cung Cảnh, tại bên trong tông địa vị nước lên thì thuyền lên, nghiễm nhiên cũng phải có đại sư tỷ phái đoàn đây."

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng ngược lại là hài lòng không ít, "Hà sư tỷ thiên phú tốt, lại bằng lòng nỗ lực, có hồi báo cũng là chuyện đương nhiên."

"Ai, Bạch huynh đệ, ta với ngươi, ngươi nên nắm chặt một chút a, bây giờ tông môn, phi, cái gì bên trong tông, bây giờ toàn bộ Thanh châu không biết bao nhiêu người đánh Hà sư muội chủ ý đâu!" Nhắc tới cái này, Dương Bằng nhất thời hướng về phía Bạch Nhạc một hồi nháy mắt ra hiệu.

"Không được đồ tám đạo, ta theo Hà sư tỷ trong sạch." Tức giận trợn mắt một cái, Bạch Nhạc nhẹ giọng trách mắng.

"Thuần khiết, cũng không người các ngươi không trong trắng a." Bĩu môi, Dương Bằng đạo, "Ta chính là nhắc nhở ngươi, bây giờ Hà sư muội cũng không phải là trước đây, ngươi nếu là không nắm chặt, bị người khác giành trước, đến lúc đó, ngươi có thể đừng tới tìm ta khóc."

"Đồ tám đạo." Cười mắng một câu, Bạch Nhạc lắc đầu nói, "Trong lòng ta đã sớm đã có người, đối với Hà sư tỷ, chỉ có chúc phúc phần."

"Có người, là ai?" Dương Bằng cũng mới lần đầu tiên nghe Bạch Nhạc thừa nhận cái này, nhất thời bát quái, "Sẽ không phải là Tô Nhan cái kia ma nữ a? Ta với ngươi, Tô Nhan xinh đẹp về xinh đẹp, thật là cuối cùng

là ma đạo xuất thân, không thể coi như đạo lữ xuất hiện, bằng không ngươi sẽ có đại phiền toái. . ."

Dương Bằng vẫn còn ở nói đâu đâu, có thể Bạch Nhạc cũng đã không tâm tư với hắn bút tích.

Mấy bước ở giữa, Bạch Nhạc trực tiếp từ vứt xuống Dương Bằng, đi về phía lấy Thất Tinh tông chủ điện đi tới.

"Bạch Nhạc, bái kiến tông chủ!"

Bước vào đại điện, Bạch Nhạc lúc này hơi hơi khom mình hành lễ nói.

Lấy Bạch Nhạc thân phận hôm nay, trên thực tế đã hoàn toàn có tư cách cùng Thất Tinh Tông tông chủ bình khởi bình tọa, có thể tất nhiên kiêm Thất Tinh Tông khách khanh, tự nhiên liền nhất định phải nhiều mấy phần lễ tiết, huống chi, trước đây Thất Tinh Tông đối với Bạch Nhạc cũng coi như có ân, nhiều mấy phần lễ kính cũng hầu như là tốt.

Nhìn thấy Bạch Nhạc thái độ như nhau từ trước, Thất Tinh Tông tông chủ trên mặt cũng không khỏi lộ ra vẻ hài lòng nụ cười.

"Mau đứng lên, không cần đa lễ!"

Đứng dậy sau đó, Bạch Nhạc ngẩng đầu một cái liền thấy Trần Kiếm Phong cùng Vệ Phạn Dạ, lúc này chuyển hướng Trần Kiếm Phong mở miệng nói, "Gặp qua Trần trưởng lão."

"Không cần đa lễ!" Khoát khoát tay, Trần Kiếm Phong lập tức mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ngươi không phải một mực chưa thấy qua Phạm Dạ sao? Ta tới cấp cho ngươi dẫn tiến, vị này chính là Vệ Phạn Dạ!"

Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc ánh mắt lúc này mới rốt cục rơi vào Vệ Phạn Dạ trên người, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, nhẹ giọng mở miệng nói,

"Nghe tiếng đã lâu Vệ sư huynh tên, đáng tiếc một mực vô duyên nhìn thấy, không muốn bây giờ hồi Thanh châu, ngược lại là nhìn thấy! Tại hạ Bạch Nhạc, gặp qua Vệ sư huynh!"

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Vệ Phạn Dạ nhìn Bạch Nhạc, chậm rãi mở miệng nói, "Bạch sư đệ, chúng ta là không phải đã gặp qua ở nơi nào. . . Chứng kiến ngươi, ta luôn có một loại cảm giác quen thuộc."

Lời này bình thản, nhưng trên thực tế, nhưng là vừa lên tới liền mang theo vài phần đối chọi gay gắt mùi vị, ngoại nhân có thể chưa chắc minh bạch, có thể Bạch Nhạc nhưng là lòng biết rõ.

"Cái kia rõ ràng ta cùng với Vệ sư huynh mới quen đã thân, ta thật đúng là quá vinh hạnh." Mỉm cười, Bạch Nhạc như trước bất động thanh sắc hồi đáp đạo, "Chỉ tiếc, ta trở về sớm, không thể đặt chân Quảng Hàn Thiên Cung, thấy Vệ sư huynh phong thái."

Vệ Phạn Dạ tại Quảng Hàn Thiên Cung vì Yến Bắc Thần chỗ trảm, thua thiệt Bắc Đẩu lão tổ lúc này mới lấy hoa sen tiên bảy sắc trọng tố thân thể, cái gì thấy Vệ Phạn Dạ phong thái, tự nhiên có chút trào phúng hiềm nghi! Nhưng chân chính biết trong chuyện này tình nhân lại cũng không tính nhiều, Bạch Nhạc muốn giả bộ không biết, tự nhiên chính là cố ý như thế.

Người khác còn không có thế nào, Dương Bằng nhưng là âm thầm cười đau bụng, người bên ngoài không biết tình huống, hắn chính là biết, vừa mới Bạch Nhạc còn hỏi qua hắn đâu, bây giờ liền giả bộ không biết, đây quả thực là cố ý đánh mặt a.

Ngược lại là Vệ Phạn Dạ, vẫn như cũ không có phản ứng gì, chỉ là nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta cũng nghe tiếng đã lâu Bạch sư đệ tên, theo, Mâu Kình Thần chính là chết ở trên tay ngươi, Bạch sư đệ không tầm thường rất a!"

"Ta cũng rất muốn Mâu Kình Thần là chết ở trên tay ta, có thể, thế nhưng thực lực không đủ! Đi ra cũng không sợ mọi người chê cười, ta trở về thời điểm, chính là bị Mâu Kình Thần bị thương nặng, suýt nữa liền mất mạng." Lắc đầu, Bạch Nhạc vẻ mặt xấu hổ giải thích.

"Ồ?" Chân mày khẽ nhếch, Vệ Phạn Dạ chậm rãi nói, "Đúng, ta nghe, Mâu Kình Thần là chết ở Yến Bắc Thần trên tay. . . Trước đây, Mâu Kình Thần cùng Yến Bắc Thần đánh một trận lúc, Bạch sư huynh đã ở sao?"

"Tới xấu hổ! Trước đây ta bị Mâu Kình Thần trọng thương, nhìn thấy Yến Bắc Thần đuổi theo cùng Mâu Kình Thần động thủ, ta liền trực tiếp trốn, phía sau sự tình, cũng là qua hồi lâu mới biết được." Bạch Nhạc y nguyên vẫn là không nhanh không chậm giải thích.

"Bạch sư huynh gặp nạn, Yến Bắc Thần liền đúng lúc xuất hiện giải vây. . . Cái này sợ là có chút đúng dịp đi." Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, Vệ Phạn Dạ nhàn nhạt mở miệng nói, "Vẫn là, Bạch sư đệ cùng Yến Bắc Thần ở giữa, có cái gì không muốn người biết quan hệ?"

"Vệ sư huynh cười! Ban đầu ở Thanh châu thời điểm, ta liền cùng Yến Bắc Thần từng có giao thủ, trước đó Huyết Ảnh Ngoa, cũng là hắn từ trong tay của ta cướp đi. . . Chúng ta có thể có quan hệ gì."Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lắc đầu nói, "Vệ sư huynh nếu không tin, có thể tùy tiện hỏi người, việc này, ban đầu ở Thanh châu, cũng là ai ai cũng biết."

Liên tiếp thăm dò không có kết quả, Vệ Phạn Dạ rốt cục vẫn phải đình chỉ cái đề tài này, "Như vậy, ngược lại là ta tính sai! Bất quá, ta ngược lại là nghe, Bạch sư đệ kiếm đạo xuất chúng, thậm chí còn có thể một thân một mình bố trí xuống Bắc Đẩu Kiếm Trận, không biết có thể để cho ta mở mang kiến thức một chút Bạch sư đệ phong thái?"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 577: Đây là có nhiều tự tin? (canh thứ bảy)

Vệ Phạn Dạ đột nhiên này một câu nói, cũng là thật đem tất cả mọi người dọa cho giật mình.

Vệ Phạn Dạ bản thân liền là Duyện châu đệ nhất thiên kiêu, bây giờ mượn Thất Thải Tiên Liên trọng tố thân thể, càng là đã bước vào tinh cung hậu kỳ, dù cho là cùng những cái kia thiên tông chân truyền đệ tử so với, sợ là cũng coi như bên trong nhân tài kiệt xuất, thân phận như vậy, lại đột nhiên hướng Bạch Nhạc khiêu chiến, bản thân này liền cực không bình thường.

Hơn nữa, phải biết, Vệ Phạn Dạ bây giờ đến Thanh châu, đến Thất Tinh Tông tới bản thân liền là khách, mà Bạch Nhạc là Thất Tinh Tông khách khanh, lại đã sớm đã đạt thành hiệp nghị, hội lấy Thất Tinh Tông thân phận tham dự Đạo Môn đại hội, tự nhiên coi như là nửa chủ nhân.

Lấy khách lấn chủ, đây đã là không để ý chút nào cấp bậc lễ nghĩa, lấy Vệ Phạn Dạ thân phận, không có lý do không rõ đạo lý này, nhưng hắn lại y nguyên vẫn là làm như thế, cũng chỉ có thể rõ ràng, hắn đối với Bạch Nhạc địch ý, đã vượt qua cấp bậc lễ nghĩa ước thúc.

Cái này rất không có đạo lý, cũng không thể không để cho người ta suy nghĩ sâu xa.

Trong lúc nhất thời, trong điện mọi người biểu tình tất cả đều khác biệt, nghiễm nhiên một bộ chúng sinh bách thái đồ, trong tối đem cái này chút đều thu nhập tâm, Bạch Nhạc nhưng cũng nhờ vào đó thăm dò tình huống.

Vệ Phạn Dạ hoài nghi mình sự tình, bây giờ chỉ sợ cũng còn chỉ có một mình hắn biết, cho dù là Trần Kiếm Phong cùng Tiền Thụy sợ cũng không rõ ràng đến tột cùng, còn như Thất Tinh Tông người, liền càng không biết Vệ Phạn Dạ ý đồ đến.

Đối với Bạch Nhạc đến, cái này bản thân chính là một chuyện tốt tình, bởi vì cái này rõ ràng, Vệ Phạn Dạ xác thực không có bất kỳ chứng cớ nào, thậm chí ngay cả chính hắn cũng không dám trăm phần trăm xác định mình chính là Yến Bắc Thần.

Những thứ này tới trưởng, nhưng trên thực tế, cũng bất quá chỉ là một ý nghĩ chợt lóe sự tình mà thôi.

"Vệ sư huynh cười, ta điểm ấy thủ đoạn, nào dám tại Vệ sư huynh trước mặt múa rìu qua mắt thợ." Lắc đầu, Bạch Nhạc nở nụ cười, nhưng lại không chút do dự cự tuyệt Vệ Phạn Dạ khiêu chiến.

Hay là hiện tại đã bước vào tinh cung hậu kỳ Vệ Phạn Dạ, cho dù là trước đây Vệ Phạn Dạ, có ở đây không có thể động dụng Côn Ngô Kiếm, không thể bại lộ thân phận tình huống dưới, Bạch Nhạc cũng căn bản thắng không.

Huống chi, hắn bây giờ bước vào tinh cung trung kỳ sự tình, cũng không muốn sớm như vậy bại lộ.

Dù sao, dạng này đột phá thực sự quá nhanh, nếu không phải Cực Hàn Băng Hoa, hắn cái gì cũng không khả năng nhanh như vậy đột phá.

Cũng chính là mượn lấy biến mất phân nửa tinh cung, Bạch Nhạc mới có thể miễn cưỡng che lấp khí tức, có thể loại tình huống này, một khi chân chính giao thủ, liền rất có thể bị người nhìn ra mánh khóe.

Huống chi, Bạch Nhạc mơ hồ cũng minh bạch Vệ Phạn Dạ dụng ý!

Nếu như hắn đối với ban đầu ở Quảng Hàn Thiên Cung ký ức đã mờ nhạt, thế thì lần nữa cùng mình giao thủ, cũng không nghi là đem những cái kia mờ nhạt ký ức xỏ xâu phương thức cao nhất, dù sao, trước đây vì chém giết Vệ Phạn Dạ, Bạch Nhạc cũng có thể là đem hết toàn lực, rất nhiều ra chiêu vết tích, căn bản cũng không khả năng biến mất.

"Nghe tiếng đã lâu Vệ sư huynh tên, không biết phải chăng là may mắn, có thể được Vệ sư huynh chỉ điểm một ... hai ...?"

Hầu như cũng ngay lúc đó, ngoài điện lần nữa bước vào một cái thân ảnh quen thuộc, vừa mở miệng liền trực tiếp giúp Bạch Nhạc giải vây.

Hà Tương Tư!

Cứ việc đã lâu không gặp, nhưng đối với cái thanh âm này, Bạch Nhạc lại như cũ quen thuộc cực kỳ, ánh mắt hướng về ngoài cửa, nhưng trong lòng thì không hiểu ấm áp.

Hà Tương Tư tính khí vốn cũng không Kita chuyện, đang yên đang lành đương nhiên sẽ không đơn giản đi trêu chọc Vệ Phạn Dạ, bây giờ vừa mở miệng liền muốn cùng Vệ Phạn Dạ động thủ, dụng ý tự nhiên không nói cũng rõ.

"Hà sư tỷ!"

Nhìn Hà Tương Tư, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Một bộ quần xanh, Hà Tương Tư dáng vẻ, vẫn như cũ cùng trước đây lần đầu gặp gỡ lúc không có gì khác nhau, chỉ là có lẽ là bởi vì thực lực đề thăng, lúc này Hà Tương Tư trên người càng nhiều vài phần tự tin cùng linh vận, có vẻ càng xuất sắc.

Mỹ nữ vô luận là ở đâu đều sẽ làm người khác chú ý, Hà Tương Tư ra thi đấu, nhất thời liền đem tất cả mọi người lực chú ý đều hấp dẫn tới.

Cho dù là Vệ Phạn Dạ, nhìn thấy Hà Tương Tư cũng không khỏi nhìn nhiều hai mắt.

Đơn thuần mỹ nữ không tính là gì, có thể dung tướng mạo xuất chúng còn sở hữu thực lực cường đại, khả năng liền phi thường không dễ dàng, dạng này Hà Tương Tư cho dù ai xem, cũng đều sẽ không khỏi hai mắt tỏa sáng.

Chỉ là, trong nháy mắt Vệ Phạn Dạ cũng liền ý thức được Hà Tương Tư loại thời điểm này mở miệng ý nghĩa.

Chân mày hơi nhíu, Vệ Phạn Dạ vốn là muốn cự tuyệt, nhất thời bị nuốt trở về, nhàn nhạt mở miệng nói, "Không biết vị sư muội này xưng hô như thế nào?"

"Hà Tương Tư!"

Nhìn Vệ Phạn Dạ, Hà Tương Tư bình tĩnh hồi đáp nói.

Khẽ vuốt cằm, Vệ Phạn Dạ ung dung mở miệng nói, "Hà sư muội đã có cái này nhã hứng, ta tự nhiên phụng bồi, như vậy đi. . . Ta liền đứng ở chỗ này không động, Hà sư muội cứ việc xuất thủ, nếu có thể buộc ta di động một bước, liền coi như ta thua."

"Cái này sợ là không ổn đâu, nơi này là ta Thất Tinh tông chủ điện, nếu như đánh một mảnh hỗn độn, còn thể thống gì." Cũng không đợi Hà Tương Tư hồi đáp, Dương Bằng trực tiếp từ chen lời nói.

Lấy cái kia quần áo lụa là tính khí, tự nhiên không phải thật đáng tiếc đối phương chiến đấu hồi tổn thương chủ điện, mà là tìm một cái lấy cớ ngăn cản Hà Tương Tư xuất thủ.

Thanh châu đệ tử đối với Duyện châu sự tình cũng không quen thuộc tất,

tự nhiên cũng không quá giải Vệ Phạn Dạ khủng bố, thật là hắn nhưng là từ Tinh Hà lão tổ cái kia nhận được tin tức, biết rõ Vệ Phạn Dạ lợi hại, nếu có thể so chiêu một chút, toàn bộ Thất Tinh Tông trong cùng thế hệ, sợ cũng chỉ có Bạch Nhạc có phần thực lực này! Hà Tương Tư mặc dù không yếu, nhưng lại cũng căn bản không đáng chú ý.

Chỉ là, cho dù là Dương Bằng, cũng y nguyên vẫn là nhìn Vệ Phạn Dạ tự tin.

Không có bất kỳ do dự nào, Vệ Phạn Dạ tùy ý mở miệng nói, "Dương sư đệ cười, Vệ mỗ là khách, ở đâu có đánh hư chủ nhà đồ vật đạo lý, nếu như tổn thương trong chủ điện bất luận cái gì vật, tự nhiên cũng tính là ta thua."

Tao bao!

Nhìn Vệ Phạn Dạ trang bức, cho dù là Bạch Nhạc cũng không nhịn được trong lòng chửi một câu.

Sinh một bộ túi da tốt, còn hết lần này tới lần khác như vậy tao bao, đây là làm gì? Cho là thật đem mình làm khâm phục thánh?

"Đã như vậy, Hà Tương Tư, lĩnh giáo Vệ sư huynh cao chiêu!"

Nếu như ngay từ đầu Hà Tương Tư chỉ là muốn vì Bạch Nhạc giải vây, bây giờ nghe thế, nhưng cũng lại không cách nào nhẫn nại, cái này tính là cái gì? Thân hình không động, còn cam đoan, tuyệt không tổn thương trong chủ điện bất kỳ vật gì, đây là có nhìn lâu không tầm thường người?

"Hà sư tỷ!"

Nhịn không được bước ra một bước, Bạch Nhạc nhìn Hà Tương Tư chậm rãi lắc đầu.

Mặc dù Hà Tương Tư đã bước vào tinh cung, nghĩ cũng biết thực lực tất nhiên không tầm thường, thật là Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng Vệ Phạn Dạ lợi hại, tự nhiên biết, một trận chiến này, Hà Tương Tư thắng không.

"Yên tâm đi, ta cũng chỉ là lãnh giáo một chút Vệ sư huynh thủ đoạn, nói vậy mặc dù không địch lại, Vệ sư huynh cũng sẽ không thương tổn được ta."

Cười khẽ một chút, Hà Tương Tư tùy ý nói.

Hà Tương Tư tính khí cho tới bây giờ thì không phải là loại kia nhu thuận nữ nhân, hành sự rất có chủ kiến, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khả năng ảnh hưởng đến nàng quyết định.

tới mức này, nàng đã không thể không xuất thủ.

"Hà sư muội cực kỳ, nếu như không đau lòng đến Hà sư muội, cũng tính là ta thua!" Chứng kiến Bạch Nhạc phản ứng, Vệ Phạn Dạ khóe miệng nổi lên mỉm cười, lần nữa mở miệng nói.

Một câu nói này ra, càng là làm cho tất cả mọi người một hồi líu lưỡi.

Được rồi, cái này còn chưa bắt đầu động thủ đâu, cũng đã trước cho mình thiết nhiều như vậy hạn chế, đây là muốn có nhiều tự tin mới có thể làm đi ra?

Converter: Lucario - Truyencv

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 578: Ngươi tao bao, thật là vậy thì thế nào đâu? (đệ bát càng)

Con mắt hơi hơi nheo lại, Bạch Nhạc có thể cảm thụ được, Vệ Phạn Dạ phen này động tác, mục tiêu cũng y nguyên vẫn là chính mình.

Vô luận là tiếp thu Hà Tương Tư khiêu chiến, vẫn là như thế tao bao từ thúc thủ chân trang bức, thật đều chẳng qua là muốn nhắm vào mình mà thôi.

Hà Tương Tư thay mình giải vây, hắn liền thuận thế tiếp thu khiêu chiến, hơn nữa hết sức khiêu khích, chính là muốn ép mình thay Hà Tương Tư tiếp chiến.

Chỉ là, nghĩ vậy Bạch Nhạc tâm nhưng là âm thầm cười nhạt một chút, không nhúc nhích chút nào.

Loại này ngây thơ phép khích tướng cũng muốn có hiệu quả, chẳng lẽ coi mình là đứa trẻ ba tuổi sao?

"Vệ sư huynh, mời!"

Hà Tương Tư cũng không khỏi có chút chán nản, tự tay làm một cái mời thủ thế, rung cổ tay, một cái hỏa lăng nhất thời tới tay, hung mãnh hỏa diễm, tại Hà Tương Tư trong tay lại có vẻ cực kỳ ngoan ngoãn, không tầm thường chút nào sóng lớn.

"Rất tốt khống chế lửa, Hà sư muội, mời!" Mỉm cười, Vệ Phạn Dạ thân hình không động, tùy ý mở miệng phê bình nói, tư thế kia nơi nào là tỷ

thí, rõ ràng chính là đang chỉ điểm tiểu bối.

Tượng đất còn có ba phần tính năng của đất đâu, bị Vệ Phạn Dạ như vậy khinh thị, Hà Tương Tư nơi nào còn nhịn xuống, cổ tay khẽ đảo, hô hấp ở giữa, hỏa lăng liền chợt ngang trời xuất kích, trực tiếp hướng về Vệ Phạn Dạ đánh tới.

Hà Tương Tư cái này vừa ra tay, liền nhất thời hiển hiện ra thực lực tới.

Mặc dù bước vào Tinh Cung Cảnh thời gian cũng không tính trưởng, có thể rất hiển nhiên, Hà Tương Tư đối với lực lượng khống chế đã phi thường thành thạo, hoàn toàn không phải bình thường tinh cung sơ kỳ cường giả có thể so sánh với.

Có thể nói, chỉ dựa vào chiêu thức ấy khống hỏa chi thuật, Hà Tương Tư liền không hổ danh thiên tài.

Dù cho là Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi nhẹ khen một tiếng, nếu như đổi bước vào Quảng Hàn Thiên Cung trước đó chính mình, không bại lộ thân phận tình huống dưới, chỉ sợ cũng rất khó ứng phó Hà Tương Tư công kích.

Nhưng mà, lúc này Hà Tương Tư muốn đối mặt nhưng là Vệ Phạn Dạ.

Đối mặt cuốn qua tới hỏa lăng, Vệ Phạn Dạ thậm chí ngay cả kiếm cũng không có ra, cứ như vậy bình thường xòe bàn tay ra, ngón tay nhập lại làm kiếm, thong thả một điểm!

Điểm này tựa hồ không có chút nào yên hỏa khí, có thể chỉ tiêm lộ ra một màn kia kiếm khí lại vừa đúng điểm rơi vào hỏa lăng phía trên, rõ ràng không có bao nhiêu lực lượng, nhưng lại ngạnh sinh sinh đánh tan trước mặt hỏa lăng.

Một kích này, liền nhất thời hầu như lệnh tất cả mọi người tại chỗ trở nên

biến sắc.

Luận thực lực, Hà Tương Tư thật cũng không tính mạnh, ở đây, không tính Dương Bằng, hắn vô luận là Thất Tinh Tông trưởng lão, vẫn là Trần Kiếm Phong hoặc là Tiền Thụy, đều xem như là Tinh Cung Cảnh bên trong cao thủ, muốn thắng được Hà Tương Tư, có thể cũng không khó, nhưng nếu nói như vậy hời hợt phá hỏng Hà Tương Tư công kích, ở đây nhưng là không còn mấy người dám nói có thể có thể.

Cái này không chỉ có yêu cầu thực lực cường đại, quan trọng hơn là đối với kiếm đạo lý giải, đối với lực lượng hoàn mỹ khống chế, cùng với đối với thời cơ tinh chuẩn phán đoán.

Dù cho là Bạch Nhạc không thừa nhận cũng không được, Vệ Phạn Dạ mặc dù tao bao, có thể trên kiếm đạo thực lực, cũng đối cực kỳ kinh khủng, nếu như không suy nghĩ cái khác nhân tố, sợ là mình cũng chưa chắc bì kịp được đối phương.

Hỏa lăng một kích bị ép, Hà Tương Tư trong lòng cũng không khỏi đột nhiên rùng mình, một ý niệm, chung quanh thân thể liền chợt bốc lên một mảnh liệt diễm, đỉnh đầu thiêu đốt tinh cung chợt nổi lên.

Nếu như nói, ngay từ đầu Hà Tương Tư đối với Vệ Phạn Dạ thực lực còn thiếu trực quan nhận thức, như vậy trong chớp nhoáng này giao phong, liền để cho nàng rõ ràng ý thức được, nếu như không đem hết toàn lực, chỉ sợ cái này cái gọi là khiêu chiến, liền thật muốn trở thành một tràng chê cười.

Cá nhân vinh nhục cũng liền thôi, nhưng hôm nay nàng xuất thủ, lại đại biểu cho Thất Tinh Tông mặt, nếu như thua quá khó coi, chỉ sợ cũng không tránh khỏi càng phát ra làm cho đối phương coi khinh Thất Tinh Tông.

Tâm niệm chuyển động ở giữa, khủng bố liệt diễm chợt cuộn sạch mở ra,

phảng phất trong nháy mắt liền muốn đem Vệ Phạn Dạ cắn nuốt.

"Tới tốt!"

Thân hình vẫn như cũ không động, Vệ Phạn Dạ thậm chí ngay cả tinh cung cũng không có tế xuất, chỉ là dưới chân nhẹ nhàng điểm một cái, liền có một mảnh hào quang từ dưới chân bốc lên, nhẹ bảo vệ xung quanh , mặc cho xung quanh liệt diễm như thế nào mãnh liệt, cũng căn bản là không có cách xâm nhập hào quang bên trong chút nào.

"Thất Thải Tiên Liên!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, căn bản không cần bất kỳ giải thích nào, Bạch Nhạc cũng có thể minh bạch, cái này đã căn bản không phải cái gì đặc thù pháp môn, mà là Vệ Phạn Dạ mượn Thất Thải Tiên Liên trọng tố thân thể sau đó chỗ kèm theo thiên phú thần thông.

Thủy hỏa bất xâm!

Trừ phi đối phương tại Thủy Hỏa Chi Đạo thượng thực lực, vượt lên trước Vệ Phạn Dạ, bằng không đối diện với mấy cái này đạo pháp thần thông, Vệ Phạn Dạ có thể nói cơ hồ là miễn dịch tự nhiên.

Đối với Hà Tương Tư loại này đạo đã tu luyện nói, đây quả thực là ác mộng.

Trong nháy mắt, trên trận nhất thời một mảnh xôn xao.

Lẽ nào Vệ Phạn Dạ vẻn vẹn chỉ là đứng ở cái kia vẫn không nhúc nhích, cuộc tỷ thí này cũng đã muốn phân ra thắng bại sao? Đây cũng quá biến thái đi.

Con mắt hơi hơi mị đến một chỗ, Bạch Nhạc cảm thấy nhưng là không tự giác sinh ra vài phần khinh thường chi ý.

Bằng vào Thất Thải Tiên Liên mang đến thiên phú, tuy có thể mang đến cực đại tiện lợi, đánh như vậy có vẻ rất tuấn tú, rất không tầm thường, nhưng trên thực tế, đi ra tao bao bên ngoài, cũng không có gì tính thực chất ý nghĩa.

Nói trắng ra, bây giờ Vệ Phạn Dạ bất quá là ỷ vào Thất Thải Tiên Liên cường đại để khi phụ người mà thôi, đương nhiên, cái này cũng không cái gì không đúng, cái này như là một kiện trời sinh pháp bảo, để cho tại hắn đang lúc tranh đấu, nhiều hơn vài phần phần thắng.

Có thể chỉ cần sớm bị người ta biết, làm ra tương ứng nhằm vào, muốn đối phó cũng liền cũng không trắc trở.

Lấy Vệ Phạn Dạ thực lực, đối phó Hà Tương Tư, cũng căn bản cũng không cần như thế tận lực, làm như thế, đơn giản chính là khoe khoang a.

Quả nhiên, ngay tại Bạch Nhạc trong đầu chuyển qua những ý niệm này đồng sự, Vệ Phạn Dạ liền chợt thu hồi bên người thất thải hà quang, tùy ý mở miệng nói, "Xin lỗi, là ta sơ sẩy, dạng này tỷ thí đối ngươi mà nói, cũng không công bằng, ta cái này liền tán đi lực lượng, chúng ta làm lại lần nữa."

". . ."

Da mặt rút rút, Hà Tương Tư mặc dù lại như thế nào không cam lòng, tới mức này, cũng căn bản không cách nào đánh tiếp nữa.

"Vệ sư huynh, ta chịu thua!"

Biến mất tinh cung, phất tay tán đi xung quanh hỏa linh lực, Hà Tương Tư nhẹ giọng mở miệng nói.

"Hà sư muội, xin lỗi, là ta không tốt, nói xong tỷ thí, lại không tự giác vận dụng Thất Thải Tiên Liên lực lượng, trận này vẫn là khỏi đi ta thua đi." Vệ Phạn Dạ có vẻ cực kỳ khiêm tốn, phảng phất một bộ nho nhã lễ độ dáng dấp.

Nếu như không biết người, chỉ sợ thật đúng là cho là hắn là cái người khiêm tốn, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc dùng đầu ngón chân cũng có thể nhìn ra, hàng này căn bản là đang cố ý trang bức.

Hơn nữa, nếu như còn muốn sâu một tầng, chỉ sợ cũng chưa chắc không có cố ý để cho mình thấy như vậy một màn ý tứ.

Giả trang ra một bộ không cẩn thận dáng vẻ, đã khoe khoang thực lực, lại bày ra quân tử phong tốc độ, thậm chí cho Thất Tinh Tông một nấc thang xuống, để cho mọi người chỉ cảm thấy hắn là chiếm Thất Thải Tiên Liên lực lượng mới sinh ra, cũng không tổn hại cùng Thất Tinh Tông mặt mũi!

Thậm chí, nói không chừng còn có thể vì vậy để cho Hà Tương Tư sinh lòng hảo cảm, tiến thêm một bước đả kích chính mình, nho nhỏ này một động tác bên trong thông cảm, vô số thâm ý, một đá nhiều chim, xác thực làm người ta thán phục.

Nhưng mà, như là đã xem thấu những thứ này tâm tư, Bạch Nhạc làm ra phản ứng, cũng so với bất luận kẻ nào trong tưởng tượng đều đơn giản nhiều.

Phảng phất áp căn bản không hề nhận thấy được trong lúc này thâm ý, Bạch Nhạc rất tự nhiên đi tới Hà Tương Tư bên người, đỡ lấy Hà Tương Tư, "Hà sư tỷ, Vệ sư huynh là Duyện châu đệ nhất thiên kiêu, chúng ta không bằng cái kia cũng là bình thường! Lại nói tiếp, chúng ta cũng đã lâu không gặp, không bằng theo ta đi ra ngoài một chút như thế nào?"

Ngươi không phải muốn trang bức sao? Vậy liền để ngươi trang hảo!

Người giả trang phần ngươi bức, ta liêu em gái ta, mọi người không can thiệp chuyện của nhau, không phải rất tốt sao.

Ngươi Vệ Phạn Dạ là tao bao, là lợi hại, thật là vậy thì thế nào đâu?

Ta vẫn như cũ có thể mang theo Hà Tương Tư rời đi, còn như thắng bại. . . Ai quan tâm đâu?

Trong nháy mắt, Vệ Phạn Dạ sắc mặt nhất thời trở nên cứng đờ!

Hắn ra sức biểu diễn nửa ngày, nhưng này tất cả, tựa hồ cũng tại Bạch Nhạc cái này khắp nơi lơ đãng một câu nói xuống, sụp đổ.

Ánh mắt hướng về Bạch Nhạc, Hà Tương Tư trong mắt tựa hồ lộ ra một tia giận não chi ý, nhưng lại cuối cùng chỉ là cười một tiếng, nhẹ nhàng tại Bạch Nhạc trên cánh tay bóp một chút.

"Xin lỗi, Vệ sư huynh, chư vị trưởng lão, là ta bêu xấu! Ta và Bạch sư đệ sẽ không quấy rầy chư vị!"

Hà Tương Tư tự nhiên biết Bạch Nhạc làm như vậy là muốn làm gì.

Mặc dù không rõ, Bạch Nhạc cùng Vệ Phạn Dạ ở giữa, đến tột cùng có quan hệ gì, để cho hai người như thế đối chọi gay gắt, có thể nàng hết lần này tới lần khác liền nguyện ý theo Bạch Nhạc tâm tư, chẳng những cũng không để ý, ngược lại thuận thế nắm ở Bạch Nhạc cánh tay, hướng về mọi người thi lễ một cái, cứ như vậy lôi kéo Bạch Nhạc hướng đi ra ngoài điện.

Từ vừa mới bắt đầu, Hà Tương Tư liền vẻn vẹn chỉ là vì cho Bạch Nhạc giải vây mà thôi, mặc dù ở giữa xuất hiện một ít khúc chiết, nhưng hôm nay kết quả này, lại cũng là vừa vặn, trăm sông đổ về một biển, như vậy có cái gì to tát đâu đâu?

Vệ Phạn Dạ tuy rất xuất sắc, đã đẹp trai lại có cường đại bối cảnh cùng thực lực, cái này có thể tất cả, đều cùng Hà Tương Tư không có quan hệ gì.

Từ trước đây Bạch Nhạc lần đầu tiên gặp mặt, liền giúp nàng hết giận giải vây bắt đầu, nàng tâm tư liền đã sớm bất tri bất giác ở giữa, hoàn toàn rơi vào Bạch Nhạc trên người, vô luận là trước đây Hà Tương Tư, vẫn là bây giờ Hà tiên tử, phần tâm tư này thủy chung đều chưa từng thay đổi.

Vệ Phạn Dạ muốn tìm kiếm nàng coi như chỗ đột phá tới đả kích Bạch Nhạc, từ vừa mới bắt đầu liền đánh sai chủ ý.

Nghẹn một bụng cười xấu xa, Dương Bằng cũng không để ý tới người khác hứng thú, cứ như vậy theo Bạch Nhạc cùng Hà Tương Tư cùng đi ra khỏi đại điện, hơn nữa, mới vừa ra tới, liền nhất thời phát sinh một hồi làm càn tiếng cười.

Hoàn toàn không để ý, tiếng cười kia rơi vào Vệ Phạn Dạ trong tai, lại là bực nào chói tai.

Thật sâu nhìn Bạch Nhạc rời đi bóng lưng, Vệ Phạn Dạ trên mặt khó chịu dần dần thu lại, ngược lại cũng đồng dạng lộ ra lau một cái thâm thúy vui vẻ.

Nếu như nói, lúc tới sau khi, hắn còn không dám nói có một trăm phần trăm tự tin, Bạch Nhạc chính là Yến Bắc Thần, như vậy đi qua như thế nháo trò, nhưng là đã để hắn trăm phần trăm khẳng định Bạch Nhạc thân phận.

Còn như nhất thời biết được, Vệ Phạn Dạ nhưng là căn bản không có để ở trong lòng.

Cái này vừa ra trò hay, cũng mới bất quá mới vừa bắt đầu trình diễn mà thôi.

"Yến Bắc Thần, ta sẽ không thua ngươi hai lần. . . Ta mất đi, lần này, nhất định hồi tự tay cầm về!"

Trong lòng yên lặng lặp lại một chút câu nói này, Vệ Phạn Dạ xoay người lại lúc, trên mặt đã lần nữa treo đầy nụ cười, "Xin lỗi, là ta nhất thời không thể khống chế được cảm xúc, bất quá. . . Vị này Bạch sư đệ, thật đúng là có thú a!"

Converter: Lucario - Truyencv

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 579: Tra rõ ràng (đệ cửu càng)

"Hết giận, ha ha, rất hiểu khí! Cái kia tao bao còn muốn khoe khoang một chút, thông đồng chúng ta Hà tiên tử, làm hắn mộng tưởng hão huyền đi thôi!"

Kề vai sát cánh lôi kéo Bạch Nhạc, Dương Bằng vui giễu cợt nói.

"Cái gì thông đồng không thông đồng, Dương sư huynh, ngươi lại đồ tám đạo, ta cũng không khách khí với ngươi." Liếc Dương Bằng liếc mắt, Hà Tương Tư buồn bực mở miệng uy hiếp nói.

"Uy, uy, Bạch huynh đệ, ngươi có quản hay không? Nhà ngươi Hà sư muội muốn đánh ta đây!"

Ngay trước Bạch Nhạc mặt, Dương Bằng cũng không sợ Hà Tương Tư, e hô to gọi chơi đùa.

"Dương huynh, ta gần nhất tân học một bộ kiếm pháp, ngươi có muốn hay không đi thử một chút tay?"

Trợn mắt một cái, Bạch Nhạc lạnh lùng bên trong theo bổ đao nói.

". . ."

Trong nháy mắt, Dương Bằng thân thể nhất thời trở nên cứng đờ, căm giận bất bình mắng, " các ngươi thật đúng là phu xướng phụ tùy a , được, Dương gia nhận túng còn không được sao? A Phi, thực lực mạnh không nổi a!"

Khóe miệng mất tự nhiên câu dẫn ra một nụ cười, Bạch Nhạc cùng Hà Tương Tư không khỏi nhìn nhau cười.

"Ngươi tại Duyện châu sự tình, ta nghe."

Không để ý căm giận bất bình Dương Bằng, Hà Tương Tư nhẹ giọng mở miệng nói.

"Thật sao? Có phải hay không cảm thấy ta rất lợi hại?" Đắc ý ngẩng đầu, Bạch Nhạc được nước mở miệng nói, "Không phải ta với ngươi thổi, ta cũng chính là không muốn phản ứng cái kia tao bao, nếu không thật động thủ, hắn chưa chắc là đối thủ của ta."

Đối mặt Hà Tương Tư, Bạch Nhạc có vẻ phi thường ung dung, miệng đầy đồ tám đạo.

"Không, ta là, ngươi tại Duyện châu khắp nơi trêu hoa ghẹo nguyệt, nghe còn thu một mỹ nữ làm đồ đệ?" Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Hà Tương Tư không chút khách khí đâm thủng người nào đó da trâu, lo lắng mở miệng nói.

". . ."

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhưng là suýt chút nữa không có cả người mới ngã xuống đất!

Có muốn hay không khoa trương như vậy a, lẽ nào háo sắc danh tiếng, đều đã lại truyền hồi Thanh châu tới sao? Cái này thật sự là nhảy vào Hoàng Hà đều không tẩy sạch.

"Không phải, ngươi nghe ta giải thích! Hà sư tỷ, ngươi là giải ta à, ta thế nào lại là loại kia đồ háo sắc, nói xấu, vậy cũng là trần trụi nói xấu!"

"Thật sao?" Từ chối cho ý kiến, Hà Tương Tư tiếp tục nói, "Cái kia Tô

Nhan, còn có vị kia Mộ Dung gia tỷ đâu? Cũng là nói xấu ngươi sao?"

". . ."

Những thứ này cũng đều không tính là gì, mạt, Hà Tương Tư càng là lo lắng tiếp một câu, "Còn có ta đâu? Ngươi vừa mới ngay trước Vệ Phạn Dạ như thế nháo trò, lại có tính không ta cũng nói xấu ngươi thuần khiết?"

". . . Dương huynh, kia cái gì, ta đột nhiên nghĩ tới ngươi cái kia dường như có không ít hảo tửu a!"

Cái này liên tiếp đả kích, nhất thời bả Bạch Nhạc sở hữu kiêu căng phách lối đều đè xuống, không ngừng bận rộn nói sang chuyện khác.

"Phi, gặp sắc vong nghĩa vô liêm sỉ, bây giờ muốn lên ta? Muộn!"

Nửa điểm không có cho Bạch Nhạc mặt mũi ý tứ, Dương Bằng hừ nhẹ một tiếng, theo bỏ đá xuống giếng đạo, "Hà sư muội, ta giúp ngươi hỏi thăm, Duyện châu cái kia Lục thị tỷ muội, vẫn là hoa tỷ muội đâu, sách sách, cũng không biết người nào đó tại Duyện châu thật vui vẻ đây."

". . ."

"Ngươi là, Bạch Nhạc khả năng chính là Yến Bắc Thần? Điều này sao có thể!"

Nhìn Vệ Phạn Dạ, Trần Kiếm Phong dùng sức lắc đầu, khó có thể tin nhìn Vệ Phạn Dạ.

Trước đó hắn đã cảm thấy Vệ Phạn Dạ hôm nay biểu hiện có chút khác thường, tới hỏi Vệ Phạn Dạ, nhưng không nghĩ, vậy mà hỏi ra một kết quả như vậy đến, xác thực để cho hắn muốn thổ huyết.

"Nếu không, Trần trưởng lão đã cho ta vì sao nhất định phải đến Thất Tinh Tông đến, lão tổ thì như thế nào hội ngầm đồng ý ta tới?"

Cũng không có làm nhiều cái gì giải thích, Vệ Phạn Dạ chỉ là bình tĩnh hỏi ngược lại.

". . ."

Trong lòng đột nhiên run lên, khác biệt hắn đều có thể không nhìn, thật là cuối cùng một câu kia, nhưng là thật sâu đâm trúng Trần Kiếm Phong yếu hại, nếu không phải Bắc Đẩu lão tổ ngầm đồng ý, hắn thì như thế nào hội nhận được mệnh lệnh theo Vệ Phạn Dạ đến Thất Tinh Tông tới.

Thật là. . . Kết quả này, cũng thật có chút làm cho người rất khó có thể tin.

Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần. . . Điều này sao có thể?

Yên lặng chốc lát, Trần Kiếm Phong lúc này mới trầm giọng mở miệng nói, "Việc này quan hệ trọng đại, ngươi có chứng cứ sao?"

"Không có!" Trên một điểm này, Vệ Phạn Dạ cũng đồng dạng không có bất kỳ che dấu nào, "Ta lần này đến Thanh châu đến, chính là vì tìm kiếm chứng cứ, thật không dám giấu giếm, những thứ này đã ta đã để cho người ta thu thập trước đây Bạch Nhạc tại Thanh châu sở hữu sự tích! Tìm ra chứng cứ, chẳng qua là vấn đề thời gian."

"Trần trưởng lão, vừa mới ngươi cũng chứng kiến, ta cố nhiên là cố ý ghim hắn, nhưng hắn đồng dạng cũng là đối chọi gay gắt, nếu như trong lòng không quỷ! Hắn cùng với ta cũng bất quá chỉ là lần đầu tiên gặp mặt, đáng giá như vậy nhằm vào ta sao?" Vệ Phạn Dạ lần nữa mở miệng nói.

". . ." Lần nữa yên lặng chốc lát, Trần Kiếm Phong lúc này mới chậm rãi

hỏi, "Ngươi muốn làm gì?"

"Ta trước đó nhận được tin tức, Bạch Nhạc cùng Thất Tinh Tông Mộng Thiên Thu trưởng lão, quan hệ tâm đầu ý hợp! Theo. . . Mộng Thiên Thu còn là một vị huyễn thuật đại sư, hơn nữa, truyền qua Bạch Nhạc huyễn thuật chi đạo! Nếu là như vậy, hắn có thể đủ huyễn hóa ra Yến Bắc Thần thân phận đến, có thể cũng liền chẳng có gì lạ!" Vệ Phạn Dạ bình tĩnh nói, "Mộng Thiên Thu tại Thất Tinh Tông địa vị cao thượng, ta không liền đi hỏi việc này, không bằng liền mời Trần trưởng lão tìm cơ hội đi thám thính một chút, như thế nào?"

"Tốt!"

Thoáng do dự một chút, Trần Kiếm Phong vẫn là đáp ứng.

Vô luận như thế nào, chuyện này như là đã đạt được Bắc Đẩu lão tổ ngầm đồng ý, hắn sẽ không lý do cự tuyệt.

So với việc bây giờ loại này suy đoán lung tung, chẳng thẳng thắn biết thời biết thế, bả hết thảy đều tra một cái rõ ràng.

Phải biết, trước đây đem Bắc Đẩu Kiếm Trận truyền cho Bạch Nhạc chính là hắn làm quyết định, giả sử Bạch Nhạc thực sự là Yến Bắc Thần, vậy hắn cũng giống vậy khó hết tội.

Nếu là có thể tìm được chứng cứ, coi như là hắn lập công chuộc tội, nếu như không thể, cũng có thể còn Bạch Nhạc một cái thuần khiết, để cho tâm hắn an.

"Phạm Dạ, chuyện này dây dưa quá lớn, không có thiết thực chứng cứ, ngươi cắt không thể đối ngoại người để lộ, bằng không, chỉ sợ sẽ gây nên toàn bộ Thanh châu địch ý!" Nhìn Vệ Phạn Dạ, Trần Kiếm Phong nghiêm túc nhắc nhở.

Bây giờ tại Thanh châu, Bạch Nhạc cũng không lại là cái kia Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, mà là Thanh Châu phủ chủ, Thất Tinh Tông khách khanh, có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục!

Một cái xử lý không tốt, liền sẽ lệnh Bắc Đẩu Tinh Cung phiền phức triền thân.

"Trần trưởng lão yên tâm đi, ta tự có chừng mực! Hay là không có chứng cứ, cho dù có chứng cớ xác thực, ta cũng sẽ không tự ý hành động. . ." Gật đầu, Vệ Phạn Dạ trầm giọng đáp ứng nói.

Cuối cùng, mặc dù không để yên, có thể Trần Kiếm Phong nhưng cũng có thể minh bạch vừa ý nghĩ.

Thông Thiên Ma Quân có phải là thật hay không còn sống, bây giờ cũng còn không có định luận, chỉ cần điểm này không biết rõ ràng, cho dù là xác nhận Bạch Nhạc thân phận, chỉ sợ cũng không có ai dám hành động thiếu suy nghĩ.

Dù sao, giả sử thật dây dưa ra Thông Thiên Ma Quân, hay là bọn hắn, coi như là Bắc Đẩu lão tổ, chỉ sợ cũng không chịu nỗi loại kia trách nhiệm.

Bất quá, vô luận như thế nào, như là đã có đầu mối, cũng hầu như trước phải tra một cái rõ ràng mới có thể để cho người yên tâm.

Bây giờ hắn duy nhất có thể làm, chính là trọn Lực tướng chân tướng điều tra ra.

p: Lúc đầu muốn thấu cái mười chương, nhưng mà đúng là vẫn còn đánh giá cao tự ta, ân, suy cho cùng đi, cũng cố gắng thuận miệng.

Mặt khác, lại một câu, những cái kia tại chỗ bình luận truyện châm chọc khiêu khích chê ta đổi mới chậm, phiền phức xem trước một chút ngươi

dùng tiền đặt không, muốn là hoa, ngươi mắng đổi mới chậm, dù là không có đạo lý ta cũng chịu đựng, tối đa cúi đầu thở dài giải thích, mỗi ngày mười chương tám càng thần thiếp làm không được.

Còn như những cái kia một cái Fan giá trị đều không, một phân tiền không tốn qua, phiền phức cái nào xa cái nào hóng mát đi, ta đổi mới nhiều ít, với các ngươi không có nửa len sợi quan hệ!

Converter: Lucario - Truyencv

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 580: Sinh nghi

Nguyên lai là khách, lấy Trần Kiếm Phong thân phận chủ động bái phỏng Mộng Thiên Thu, Mộng Thiên Thu tự nhiên không có cự tuyệt đạo lý.

Chỉ là Mộng Thiên Thu nhưng cũng không khỏi có chút kỳ quái, hắn xưa nay một mực làm người khiêm tốn, cũng không bằng hữu gì, cùng Bắc Đẩu Tinh Cung người càng là không có nửa điểm liên hệ, bất luận nhìn thế nào, tựa hồ Trần Kiếm Phong cũng không phải có tới gặp hắn nói lý do.

Hai người phân chủ yếu và thứ yếu ngồi xuống, nhàn thoại vài câu sau đó, Trần Kiếm Phong liền trực tiếp tỉnh lược những khách sáo kia, thẳng vào chủ đề nói.

"Thiên Thu trưởng lão, ta cũng không đi vòng vèo, lần này ta tới, là có một ít về Bạch Nhạc sự tình, muốn hỏi."

Nhắc tới Bạch Nhạc, Mộng Thiên Thu không khỏi nao nao, "Trần trưởng lão muốn hỏi gì, không ngại nói rõ."

"Nghe đồn Thiên Thu trưởng lão cùng Bạch Nhạc quan hệ cá nhân vô cùng tốt, ngày xưa cũng đã từng truyền qua hắn huyễn thuật chi đạo, không biết phải chăng là là thật?" Nói thẳng, Trần Kiếm Phong bình tĩnh hỏi.

Trong tích tắc, Mộng Thiên Thu trong đầu đột nhiên hiện lên vô số ý niệm trong đầu, hơi trầm ngâm một chút, không trả lời mà hỏi lại đạo, "Trần trưởng lão tới hỏi ta việc này, không biết dụng ý ở đâu?"

Đối mặt Mộng Thiên Thu, Trần Kiếm Phong cuối cùng không có khả

năng quá cường thế, hơi trầm ngâm một chút, lúc này mới chậm rãi đáp, "Bây giờ, bổn tông có chứng cứ suy đoán, Bạch Nhạc. . . Chính là Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần!"

Một câu nói này rơi vào Mộng Thiên Thu trong tai, nhất định chính là long trời lở đất!

"Điều đó không có khả năng!"

Thậm chí không có đi qua suy nghĩ, Mộng Thiên Thu lúc này liền thốt ra.

Chỉ là, lời này lối ra trong nháy mắt, hắn trong lòng mình nhưng cũng không khỏi lộp bộp một tiếng.

Trước đó Bạch Nhạc tại Thanh châu lúc tình hình chậm rãi nổi lên trong lòng, rất nhiều chuyện, không ai vạch trần lúc, có thể ai cũng không thèm để ý, chỉ khi nào vạch trần, lại nhớ tới đến, khả năng liền điểm đáng ngờ trùng điệp.

Lúc trước, Yến Bắc Thần đột nhiên tại Thanh châu lộ diện, bản thân liền có vẻ hơi đột ngột, hơn nữa, tựa hồ luôn có Bạch Nhạc vướng víu không rõ, trước đây cũng không có thiếu người hoài nghi tới, Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần khả năng có liên hệ, nhưng lại cuối cùng bởi vì không có chứng cứ mà làm a.

Nhưng lại từ đầu đến cuối không có người nghĩ tới, Bạch Nhạc chính là Yến Bắc Thần.

Ngày xưa, Yến Bắc Thần tại Bạch gia thời điểm, Mộng Thiên Thu đã từng thân chí Bạch gia, cũng cùng Yến Bắc Thần đánh qua đối mặt, càng là biết Yến Bắc Thần cũng tinh thông huyễn thuật, vì thế thậm chí còn thăm dò qua mấy câu, chỉ là lại không được cái gì chứng cứ, sau đó cũng liền lại không có để ở trong lòng.

Trong này có một bộ phận rất lớn nhân tố, liền là bởi vì hắn đối với Bạch Nhạc thưởng thức, hơn nữa, Bạch Nhạc cũng thủy chung ở chỗ Huyết Ảnh Ma Tông là địch.

Bây giờ bị Trần Kiếm Phong một lời vạch trần, khác không nói người, dù cho là Mộng Thiên Thu chính mình, trong lòng cũng không khỏi có vẻ nghi hoặc.

Quá đa nghi điểm, lẽ nào cho là thật cũng chỉ là vừa khớp sao?

Chỉ là, vô luận trong lòng nghĩ như thế nào, là vì đối với Bạch Nhạc thưởng thức, Mộng Thiên Thu biểu hiện ra vẫn không có lộ ra đầu mối gì, nhàn nhạt đáp, "Bạch Nhạc xuất thân Linh Tê Kiếm Tông, một thân Huyền Môn tu vi, bây giờ thậm chí ngưng tụ thành tinh cung, làm sao có thể là ma tu?"

"Vậy cũng chưa chắc." Lắc đầu, Trần Kiếm Phong chậm rãi nói rằng, "Nếu là người khác, đạo ma song tu tự nhiên không có khả năng, nhưng nếu là Thông Thiên Ma Quân đệ tử, vậy coi như chưa chắc."

Một câu nói này, cũng đồng dạng đánh vào Mộng Thiên Thu trong tâm khảm.

Hắn trước đây sở dĩ không có hoài nghi qua Bạch Nhạc, đây cũng là rất trọng yếu một điểm.

Thật là đạo ma song tu bốn chữ này, lại xác thực lần nữa phá vỡ trong lòng hắn sẵn có quan niệm, theo ý nghĩ này nghĩ tiếp, giả sử Bạch Nhạc thật sự là Yến Bắc Thần. . . Như vậy có thể, rất nhiều chuyện, một lần nữa lại hồi ức lại, liền biến rõ ràng.

Chỉ là, hoài nghi thì hoài nghi, có thể đối mặt Trần Kiếm Phong, Mộng Thiên Thu lại như cũ không có chỗ biểu thị.

Trừ phi có chứng cớ xác thực chứng minh Bạch Nhạc chính là Yến Bắc Thần, bằng không, hắn liền sẽ không hạ phán đoán, càng không muốn bởi vì mình thái độ lại ảnh hưởng người bên ngoài phán đoán.

"Cuối cùng chỉ là ý nghĩ kỳ lạ suy đoán mà thôi, dùng cái này mà hoài nghi, hơi bị quá mức gượng ép."

"Đương nhiên!" Gật đầu, Trần Kiếm Phong chậm rãi nói rằng, "Thiên Thu trưởng lão yên tâm, việc này quan hệ trọng đại, ta tự nhiên cũng sẽ không vọng thêm đo lường được, nếu là không có chứng cứ rõ ràng, ai cũng không dám vu hãm một vị Thanh Châu phủ chủ!"

Dừng một cái, Trần Kiếm Phong tiếp tục nói, "Ta tới cũng bất quá chỉ là muốn hỏi một chút tất cả khả năng manh mối mà thôi!"

Nói tới mức này, Mộng Thiên Thu tự nhiên cũng không tiện tiếp tục kiên trì, hơi hơi lắc đầu, nhẹ giọng nói, "Ta xác thực truyền qua hắn một ít huyễn thuật chi đạo, nhưng lại đều vẻn vẹn chỉ là da lông mà thôi! Không nói gạt ngươi, ngày xưa ta còn từng động tới đưa hắn thu làm môn hạ ý niệm trong đầu, đáng tiếc, hắn chí không ở chỗ này, chỉ phải thôi."

Ngẩng đầu, Mộng Thiên Thu tiếp tục nói, "Ba năm trước đây, ta vừa mới gặp hắn lúc, hắn bất quá vừa mới bước vào Linh Phủ Cảnh. . . Ngắn ngủi ba năm ở giữa, liền có thành tựu như thế này, đã không thể tưởng tượng nổi, nơi nào còn có tinh lực đi nghiên cứu huyễn thuật!"

Khẽ vuốt cằm, những lời này, Trần Kiếm Phong cũng đồng dạng có chút đồng ý, nói rằng cái này, phía sau tự nhiên cũng cũng không cần phải nói thêm gì đi nữa, thở dài một tiếng, Trần Kiếm Phong nhẹ giọng nói, "Ta cũng hy vọng đây chỉ là một đợt hiểu lầm, bất mãn Thiên Thu trưởng lão, ta đã từng đem bổn tông Bắc Đẩu Kiếm Trận truyền cho Bạch Nhạc, người này trên kiếm đạo thiên phú, xác thực kinh diễm a!"

Đơn giản lại nói mấy câu, Trần Kiếm Phong lúc này cáo từ mà ra.

Đợi cho Trần Kiếm Phong ly khai, Mộng Thiên Thu chân mày nhưng là càng khóa càng chặt.

Rất đa tình tự, ngay trước Trần Kiếm Phong mặt, hắn vô pháp biểu đạt ra ngoài, nhưng trên thực tế, cũng đã đối với hắn tạo thành cực đại quấy nhiễu.

Mấy ngày này, mượn Thận Thạch, hắn tại huyễn thuật chi đạo thượng lần nữa đột phá, nghiễm nhiên đã tu thành mặt khác một môn uy lực cực lớn thần thông!

Nguyên bản hắn là dự định, lần này Bạch Nhạc trở về trước hết truyền cho Bạch Nhạc, coi như là đối Bạch Nhạc tố vào Đạo Môn đại hội một điểm trợ giúp, nhưng hôm nay nghe Trần Kiếm Phong những lời này, nhưng là không khỏi làm hắn lần nữa có chút do dự.

Giả sử Bạch Nhạc thực sự là Ma Quân truyền nhân đâu? Vậy hắn làm như thế, chẳng phải là nuôi Hổ gây họa!

Suy đi nghĩ lại, Mộng Thiên Thu nhất thời lấy ra một viên Truyền Tấn Phù bóp nát!

Lúc trước Bạch Nhạc bản thân liền là Chu Mộng Dương mang đến, bây giờ trong lòng hắn có nghi hoặc, tự nhiên cũng cần tìm Chu Mộng Dương tới xác minh một chút, vô luận như thế nào, chuyện này hắn không có khả năng coi là không có phát sinh, tổng yếu tra một cái rõ ràng, mới có thể yên tâm đem thần thông truyền cho Bạch Nhạc.

Bây giờ Bạch Nhạc, có thể còn không biết tình thế đã nghiêm trọng đến loại trình độ này, vẫn theo Dương Bằng, Hà Tương Tư một chỗ, hẹn Thất Tinh Tông những cái kia quen thuộc đệ tử uống rượu.

Trước đó trêu cợt về trêu cợt, nhưng trên thực tế, cũng bất quá liền cũng chỉ là làm cái chê cười mà thôi, cũng không có ai thật để ở trong lòng.

Ngược lại là Dương Bằng, nhớ Vệ Phạn Dạ không có hảo ý, thủy chung để cho người ta nhìn chằm chằm Vệ Phạn Dạ.

Chỉ tiếc, Dương Bằng lực chú ý cũng vẻn vẹn chỉ ở Vệ Phạn Dạ trên người, vẫn chưa quan tâm hắn Bắc Đẩu Tinh Cung người, kể từ đó, ngược lại là căn bản không biết Trần Kiếm Phong đi bái phỏng Mộng Thiên Thu sự tình, tự nhiên cũng liền càng không pháp đối Bạch Nhạc nói.

Một đêm cuồng ẩm, chủ và khách đều vui vẻ!

Converter: Lucario - Truyencv

Cvt: Cầu Kim Nguyên Đậu a...

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 581: Ngược lại cũng chưa chắc

Giữa trưa ngày thứ hai lúc, Chu Mộng Dương liền chạy tới Thất Tinh Tông.

"Thiên Thu huynh, ngươi gấp gáp như vậy tìm ta, là chuyện gì?"

Bước vào đại điện, thậm chí còn không kịp ngồi xuống, Chu Mộng Dương trước hết mở miệng hỏi.

Hắn cùng với Mộng Thiên Thu giao nhau nhiều năm, cũng đều hiếm có Mộng Thiên Thu sốt ruột tìm hắn thời điểm, huống chi đưa tin lúc còn nói không tỉ mỉ, chỉ nói nhanh tới, cái này liền để cho hắn không có cách nào khác không hiếu kỳ.

Đuổi hắn đệ tử, toàn bộ đại điện chỉ còn lại có hắn cùng với Chu Mộng Dương hai người, Mộng Thiên Thu lúc này mới chậm rãi đem hôm qua Trần Kiếm Phong tới tìm hắn sự tình nói một lần.

Lời vừa mới nói phân nửa, Chu Mộng Dương liền lập tức ý thức được sự tình nghiêm trọng tính, thần sắc lập tức liền khẩn trương.

"Ngươi không có đem những thứ này nói cho Bắc Đẩu Tinh Cung người a?"

"Không có!"

Lắc đầu, Mộng Thiên Thu chậm rãi nói rằng, "Trước không nói chuyện này cũng còn vẻn vẹn chẳng qua là ta cá nhân suy đoán, cho dù là thật. . . Chuyện này cũng trước hết hồi bẩm lão tổ, mời lão tổ định đoạt."

Bắc Đẩu Tinh Cung người tại Mộng Thiên Thu cùng Chu Mộng Dương xem ra, cũng chỉ là ngoại nhân, căn bản không tin được.

Huống chi, Bạch Nhạc cùng Thất Tinh Tông bây giờ quan hệ cực kỳ thân mật, điểm này, ban đầu là Tinh Hà lão tổ cũng cho phép qua, nếu quả thật ra lớn như vậy vấn đề, cũng nhất định phải từ Tinh Hà lão tổ xử trí, không tới phiên Bắc Đẩu Tinh Cung nhúng tay.

Nơi đây dù sao cũng là Thanh châu, không phải Duyện châu! Hơn nữa, Bạch Nhạc cũng không chỉ có chỉ là Thất Tinh Tông khách khanh, vẫn là Thanh Châu phủ chủ.

Một khi thật đi ra vấn đề, sự tình, thật có thể lớn.

"Không sai, vô luận như thế nào, chuyện này cũng không tới phiên hắn Bắc Đẩu Tinh Cung nhúng tay, huống chi. . . Ta cũng không tin, Bạch Nhạc thực biết là Ma Quân truyền nhân." Gật đầu, Chu Mộng Dương trầm giọng mở miệng nói.

Hắn vốn là sớm nhất nhận thức Bạch Nhạc, những năm gần đây, đối với Bạch Nhạc yêu thích cũng không tại Mộng Thiên Thu phía dưới!

Duyện châu lúc, Bạch Nhạc lại giúp hắn giết chết Chu Đông Dương, xem như là hắn lại thiếu Bạch Nhạc một phần nhân tình, từ cảm tình góc độ đi lên nói, Chu Mộng Dương tự nhiên cũng không hy vọng đây hết thảy là thật.

"Lão phu cũng không tin, nhưng chúng ta. . . Chí ít cũng phải làm chút gì!" Mộng Thiên Thu chậm rãi đáp.

"Chuyện này trực tiếp đi hỏi Bạch Nhạc, sợ là không ổn. . ." Hơi trầm ngâm một chút, Chu Mộng Dương trầm giọng nói rằng, "Bất quá, ta cho rằng, chúng ta ngược lại là có thể từ Bạch gia vào tay!"

"Bạch gia?" Nao nao, Mộng Thiên Thu lập tức mở miệng nói.

"Không sai!" Gật đầu, Chu Mộng Dương chậm rãi đáp, "Chớ quên, Bạch Nhạc cùng hắn tỷ tỷ kia Bạch Thanh Nhã, xưa nay cảm tình vô cùng tốt! Trước đây Yến Bắc Thần ở lại Bạch gia thời điểm, đã từng cùng Bạch Thanh Nhã từng có tiếp xúc. . . Giả sử bọn hắn thật là cùng một người, ta cho rằng, Bạch Thanh Nhã tất nhiên biết một ít nội tình!"

Nhắc tới cái này, Mộng Thiên Thu cũng không khỏi khẽ vuốt cằm.

"Chỉ là, Bạch Thanh Nhã thân phận mẫn cảm, chúng ta trực tiếp đi hỏi, nàng sợ cũng sẽ không hướng chúng ta nói ra chân tướng! Chúng ta cũng hầu như không tốt thật đi buộc nàng, chuyện này, sợ rằng còn phải tin tức ở trên thân thể ngươi." Chu Mộng Dương nhẹ giọng mở miệng nói.

"Muốn để cho nàng rơi vào ảo cảnh nói ra chân tướng tự nhiên không khó, có thể nàng dù sao chính là một cái bình thường người, nếu như rơi vào ảo cảnh, chỉ sợ sẽ lưu lại hậu hoạn. . . Vô luận Bạch Nhạc có phải hay không Ma Quân truyền nhân, chúng ta cũng không đạo lý, thương tổn tỷ tỷ của hắn." Lắc đầu, Mộng Thiên Thu nhẹ giọng đáp.

"Ngược lại cũng chưa chắc muốn để nàng rơi vào ảo cảnh!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Chu Mộng Dương nhẹ giọng mở miệng nói.

"Bạch huynh đệ, ngươi gấp gáp như vậy hồi đi làm cái gì!"

Lắc đầu, Dương Bằng khinh thường chỗ đến, "Vô luận cái nào tao bao muốn làm gì, ta cũng cam đoan tại đây Thất Tinh Tông bên trên, hắn cái gì cũng làm không!"

"Điểm này ta tự nhiên tin tưởng, bất quá, hắn tất nhiên nói rõ là hướng ta

đến, chung quy như thế tránh cũng không phải biện pháp! Cùng đợi ở chỗ này với hắn lãng phí thời gian, chẳng thẳng thắn ta trở về, cho hắn một cái cơ hội, để cho hắn tuyên bố tới! Nơi đây dù sao không phải là Duyện châu, ta ngược lại muốn nhìn một chút hắn đến tột cùng có thể chơi ra cái trò gì tới." Khoát khoát tay, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Chớ quên, ta không chỉ là Thất Tinh Tông khách khanh, vẫn là Thanh Châu phủ chủ! Chỉ bằng mấy người bọn hắn, muốn tại Thanh châu đụng đến ta, sợ còn còn thiếu rất nhiều."

"Điều này cũng đúng!" Gật đầu, Dương Bằng ngược lại cũng sẽ không khuyên, hơi trầm ngâm một chút, tiếp tục nói, "Yên tâm đi, ta sẽ giúp ngươi theo dõi hắn, giá tao bao nếu là thật dám xằng bậy, ta liền đi cầu lão đầu tử nhà ta xuất thủ giáo huấn hắn!"

Bật cười lớn, Bạch Nhạc không khỏi cười mắng, " nói bậy, Tinh Hà lão tổ là thân phận bực nào, chẳng lẽ còn có thể tùy ngươi hồ đồ?"

Bĩu môi, Dương Bằng nói theo, "Cùng lắm ta cũng học một ít người khác, khóc lóc om sòm lăn, ngược lại lão nhân chung quy không thể nhìn ta chịu thiệt không phải."

Lời nói này không chỉ là Bạch Nhạc, Hà Tương Tư cũng không khỏi trợn mắt một cái.

Toàn bộ Thất Tinh Tông, cũng chỉ có cái này gia hỏa, mới dám dùng loại này giọng điệu nói Tinh Hà lão tổ.

"Được, ngươi liền không cần quan tâm! Chuyện này, ta tự nhiên sẽ xử lý." Khoát khoát tay, Bạch Nhạc lúc này mở miệng nói, "Ta cái này đi về phía tông chủ chào từ biệt, quay đầu ngươi nếu có nhàn hạ, cũng không ngại đến Thanh Châu phủ đến, đến lúc đó kêu lên Tiếu Vượng uống Đàm Y Viên bọn hắn một chỗ, chúng ta tái hảo hảo họp gặp."

"Không thành vấn đề, chờ ta trước nhìn thẳng cái này tao bao, chuyện

này một, chúng ta đến ngươi Thanh Châu phủ tái tụ." Chẳng hề để ý phất tay một cái, Dương Bằng theo miệng đáp ứng nói.

"Vệ sư huynh, Bạch Nhạc muốn hồi Thanh Châu thành."

Mặc dù tạm trú Thất Tinh Tông, có thể Vệ Phạn Dạ bọn hắn cũng cuối cùng không phải thường nhân, rất nhiều chuyện, chỉ cần cẩn thận, có thể nghe được.

"Ồ?"

Hơi nhíu mày, Vệ Phạn Dạ có chút ngoài ý muốn, "Hắn lá gan ngược lại thật lớn, coi như thật không sợ ta đối hắn xuất thủ?"

"Giả sử Bạch Nhạc thực sự là Yến Bắc Thần, hắn có thể hay không, chính là đang cố ý dẫn chúng ta vào câu?" Khẽ nhíu mày, Trần Kiếm Phong có chút suy nghĩ không thấu, nhẹ giọng mở miệng nói.

Dựa theo Vệ Phạn Dạ thuyết pháp, ban đầu ở Quảng Hàn Thiên Cung, hắn chính là bị Yến Bắc Thần giết chết!

Bây giờ từ đã biết trên tình huống xem, Yến Bắc Thần chẳng những thực lực cực mạnh, hơn nữa còn tay cầm Côn Ngô Kiếm, nếu đánh thật, cho dù là Vệ Phạn Dạ bây giờ thực lực đại tiến, cũng chưa chắc nhất định có thể đủ chắc chắn thắng.

"Không có khả năng!"

Cười lạnh một tiếng, Vệ Phạn Dạ đạm nhiên đáp, "Nếu như hắn là Yến Bắc Thần, như vậy chúng ta tới ý hắn tự nhiên lòng biết rõ, loại thời điểm này, đừng nói trước hắn có nắm chắc hay không giết chết chúng ta! Mặc dù có, trừ phi hắn thật dự định không được Bạch Nhạc cái thân phận này, bằng không. . . Hắn liền tuyệt đối không dám tùy tiện xuất thủ."

Nghe thế, Trần Kiếm Phong lúc này mới gật đầu, "Lời ấy có lý."

"Được, Tiền Thụy ngươi đi theo hắn. . . Tất nhiên hắn muốn giả vờ không biết, chúng ta cũng không nhất định vạch trần! Ngươi đi theo phía sau hắn, lấy cớ bái phỏng Thanh Châu phủ, hắn cũng không dám đem ngươi thế nào! Cẩn thận đi thám thính một ít hư thực, có thể ngược lại cũng là chuyện tốt." Khoát khoát tay, Vệ Phạn Dạ giải quyết dứt khoát.

"Không sai, bây giờ vô luận là Thất Tinh Tông người, vẫn là Thanh Châu phủ người, đối chúng ta đều có lòng phòng bị. . . E là cho dù có đầu mối, cũng chưa chắc hồi nói cho chúng ta, thật muốn tra rõ, còn phải dựa vào tự chúng ta." Trần Kiếm Phong cũng theo tiếp lời nói.

Hắn tính khí vốn là như vậy, mặc dù cũng không muốn tin tưởng Bạch Nhạc chính là Yến Bắc Thần, nhưng tất nhiên bằng lòng phải kém, liền nhất định sẽ toàn lực ứng phó.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 582: Ngươi còn nhớ rõ, ngươi đã đáp ứng ta cái gì không?

Thanh Châu phủ, Bạch gia!

"Chu trưởng lão, mời!"

Đứng ở trước cửa, Bạch Nhạc khẽ khom người, làm một cái mời thủ thế, lập tức xoay người phân phó nói, "Đi nhanh thông tri Thanh Nhã tỷ, đã nói Chu trưởng lão đến, để cho nàng qua đây, một chỗ trò chuyện."

"Vâng!"

Được Bạch Nhạc mệnh lệnh, dưới Bạch phủ người lúc này liền bận rộn đứng lên, có dẫn Bạch Nhạc bọn hắn vào phủ, có đi thông tri Bạch Thanh Nhã cùng Tô Nhan, còn có vội vàng chuẩn bị yến hội, trong lúc nhất thời, toàn bộ Bạch phủ đều náo nhiệt lên.

Những thứ này dưới Bạch phủ người, tại Bạch gia ngây người thời gian cũng đều rất dài, bây giờ bởi vì Bạch Nhạc là Thanh Châu phủ chủ quan hệ, cũng đều đối với Thanh châu tu hành giới sự tình cũng có nghe qua, tự nhiên rõ ràng Chu Mộng Dương chẳng những là Hàn Sơn trưởng lão địa vị cao thượng, hơn nữa cùng Bạch Nhạc quan hệ cá nhân tốt, nào dám có nửa điểm chậm trễ.

Một đường theo Chu Mộng Dương tiến nhập Bạch phủ, Bạch Nhạc đều có vẻ cực kỳ nhiệt tình, hai người nhưng là một đường thẳng đến Thính Hương Thủy Tạ mà đi.

Cơ hồ là tại Bạch Nhạc mang theo Chu Mộng Dương đi Thính Hương Thủy Tạ đồng thời, tin tức cũng đã truyền tới Bạch Thanh Nhã trong tai.

So với việc người khác, Bạch Thanh Nhã quen thuộc hơn Chu Mộng Dương, trước đây Bạch gia gặp nạn thời điểm, Chu Mộng Dương một mực canh giữ ở Bạch gia, cứ việc trước đây trên thực tế, cái gọi là Yến Bắc Thần chính là Bạch Nhạc chính mình, cũng không có nguy hiểm gì, nhưng này tình cảm Bạch Thanh Nhã nhưng là một mực nhớ kỹ trong lòng.

Bây giờ nghe nói Bạch Nhạc mang theo Chu Mộng Dương trở về, cũng đồng dạng có chút hài lòng, một bên phân phó hạ nhân chuẩn bị, một bên đi về phía Thính Hương Thủy Tạ đi tới.

Trên đường tựa hồ đột nhiên nghĩ tới cái gì, Bạch Thanh Nhã chuyển hướng một mực theo nàng Tiểu Bạch Giao nói rằng, "Tiểu Bạch, tiểu Nhạc là không phải đã nói, không thể để cho ngươi tùy tiện xuất hiện ở trước mặt người khác?"

Mặc dù Bạch Nhạc không có giải thích qua Tiểu Bạch Giao lai lịch, nhưng là lại cũng giao phó cho, nếu là có ngoại nhân đến, tận lực đừng cho tiểu Bạch xuất hiện.

Nghe được Bạch Thanh Nhã, Tiểu Bạch Giao nhất thời trợn mắt một cái, thân thể lắc một cái, trực tiếp thẳng hướng về nơi khác bay qua.

Bạch Nhạc nói qua, nó không thể đến chỗ theo Bạch Nhạc, càng không thể tùy tiện hiện ra bổn tướng, bằng không bị người phát hiện sẽ có nguy hiểm.

Tiểu Bạch Giao tự nhiên nhớ kỹ, Bạch Thanh Nhã vừa nói như vậy, nó nhất thời liền không còn theo, ngược lại bây giờ Bạch phủ nó cũng hết sức quen thuộc, có là hắn chơi địa phương.

Huống chi, Bạch phủ tổng cộng cũng không bao lớn, nếu thật là xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, lấy nó thực lực, trong nháy mắt liền có thể chạy

tới, cũng không lo lắng Bạch Thanh Nhã hội có nguy hiểm gì.

Phái Tiểu Bạch Giao, Bạch Thanh Nhã lúc này mới một đường đến Thính Hương Thủy Tạ bên trong.

"Tiểu Nhạc, Chu trưởng lão muốn tới ngươi làm sao cũng không sớm chút nói một tiếng, ta tốt chuẩn bị sớm, bây giờ như thế vội vàng, khó tránh khỏi bắt chuyện không chu đáo."

Một bước vào Thính Hương Thủy Tạ, Bạch Thanh Nhã liền giận não chỉ trích.

"Bạch cô nương, không cần khách khí như vậy!" Đứng dậy, Chu Mộng Dương cười lắc lắc đầu nói.

"Thanh Nhã tỷ nói là!" Gật đầu, Bạch Nhạc lúc này cười xòa nói, "Bất quá, Chu trưởng lão cũng không phải ngoại nhân, không quan hệ."

Mời Bạch Thanh Nhã ở bên cạnh tọa hạ , chờ sau đó người dâng trà sau đó, Bạch Nhạc lúc này mới phất tay đem hạ nhân toàn bộ phái xuống dưới.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lúc này mới chuyển hướng Bạch Thanh Nhã mở miệng nói, "Thanh Nhã tỷ, bây giờ, chỉ sợ ta gặp phải phiền phức, lần này mời Chu trưởng lão trở về, cũng là muốn mời Chu trưởng lão giúp ta nghĩ một chút biện pháp."

Chứng kiến Bạch Nhạc thần thái ngưng trọng, Bạch Thanh Nhã cũng không khỏi có chút lo lắng, "Xảy ra chuyện gì, tiểu Nhạc ngươi nói rõ ràng."

Lắc đầu, Bạch Nhạc lúc này mới nhẹ giọng giải thích, "Thanh Nhã tỷ, ta lần này đi Duyện châu, trêu ra không ít phiền phức! Bây giờ Bắc Đẩu Tinh Cung người đã phát hiện một ít mánh khóe, đuổi tới Thanh châu

đến, bọn hắn chính là hướng về phía ta tới."

Bạch Thanh Nhã mặc dù không rõ ràng Duyện châu đến phát sinh cái gì, thế nhưng nghe đối phương nói là một đường từ Duyện châu đuổi tới, tự nhiên cũng liền khẩn trương, "Bọn hắn là ai, tìm ngươi làm cái gì?"

Lắc đầu, Bạch Nhạc lúc này nhẹ giọng giải thích, "Bắc Đẩu Tinh Cung là Duyện châu đệ nhất tông môn, lần này tới Vệ Phạn Dạ càng là được xưng Duyện châu đệ nhất thiên kiêu. . . Nếu là bọn họ muốn đối ta xuất thủ, ta một cá nhân sợ là ứng phó không được, lúc này mới mời Chu trưởng lão đến giúp đỡ."

"Đang yên đang lành, bọn hắn vì sao lại đối ngươi xuất thủ, ngươi không phải Thanh Châu phủ chủ sao? Bọn hắn dám đơn giản đối ngươi động thủ?" Bạch Thanh Nhã có chút khó có thể tin hỏi.

"Không có đơn giản như vậy!" Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc giải thích, "Nếu như ngày xưa, bọn hắn tự nhiên không dám đối ta động thủ, thật là. . . Thân phận ta sợ là bại lộ a!"

"Thân phận gì?" Hơi hơi kinh ngạc, Bạch Thanh Nhã trầm giọng hỏi.

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc lập tức nói rằng, "Thanh Nhã tỷ, Chu trưởng lão không phải ngoại nhân, trước đây sự tình, ta đã giải thích cho hắn qua!"

Cũng không đợi Bạch Thanh Nhã tiếp tục đặt câu hỏi, Bạch Nhạc liền tiếp tục nói, "Thanh Nhã tỷ, ngươi quên sao, chính là ban đầu ở Thanh châu, khắp nơi có người đuổi giết ta, ta không dám lộ diện, mượn cớ Yến Bắc Thần tên trở về thời điểm. . ."

Chợt nghe nói như thế, Bạch Thanh Nhã nhưng trong lòng thì nhất thời lộp bộp một tiếng.

Lúc trước Bạch Nhạc hóa thân Yến Bắc Thần sự tình, nàng đương nhiên biết, cuối cùng vẫn là nàng phối hợp cái này Tô Nhan một chỗ, diễn một màn làm trò, làm bộ Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần tranh đấu tình cảnh, lúc này mới cuối cùng thoát thân, hóa giải trước đây tình thế nguy hiểm.

Việc này, Bạch Thanh Nhã mặc dù biết hữu hạn, nhưng lại cũng là biết bên trong lợi hại.

Bây giờ Bạch Nhạc đột nhiên đề lên cái này, có thế nào có thể làm cho nàng không khẩn trương.

Vô ý thức, Bạch Thanh Nhã liền muốn trả lời, chỉ là lời thốt ra miệng trong nháy mắt, Bạch Thanh Nhã nhưng trong lòng thì không khỏi đột nhiên máy động, trong tích tắc, rất nhiều chuyện tốc độ ánh sáng tại trong đầu của nàng nổi lên.

Nguyên bản phải ra khỏi miệng, nhưng là ngạnh sinh sinh bị Bạch Thanh Nhã nuốt trở về.

"Cái gì Yến Bắc Thần? Tiểu Nhạc ngươi tại nói cái gì?"

"Thanh Nhã tỷ, ngươi đừng khẩn trương! Tô Nhan đâu, chuyện này Tô Nhan cũng biết. . . Chu trưởng lão là người một nhà, lần này ta có thể hay không chuyển nguy thành an, liền toàn dựa vào Chu trưởng lão!" Đứng dậy, Bạch Nhạc nhẹ giọng trấn an Bạch Thanh Nhã tâm tình nói.

Trong lúc nói chuyện, Chu Mộng Dương cũng gật đầu theo nói, "Bạch tiểu thư, ngươi phải tin tưởng ta! Chuyện này, một cái xử lý không tốt, Bạch Nhạc có thể sẽ có nguy hiểm tánh mạng, nguyên bản việc này thì không muốn nói cho ngươi, thế nhưng đối phương hành sự không kiêng nể gì cả, ta sợ hắn hội thừa dịp Bạch Nhạc không ở thời điểm, đối ngươi, đối Bạch gia ra tay, này mới khiến Bạch Nhạc giải thích với ngươi rõ ràng!"

"Ngươi yên tâm, chỉ cần chúng ta cẩn thận xử trí, chuyện này nhất định có thể giải quyết thích đáng."

Nghe thế, Bạch Thanh Nhã sắc mặt lúc này mới hòa hoãn rất nhiều, nhẹ giọng nói, "Đa tạ Chu trưởng lão!"

Nói xong, Bạch Thanh Nhã nhất thời chuyển hướng Bạch Nhạc, lớn tiếng mở miệng nói."Tiểu Nhạc, ngươi bình thường làm sao hồ đồ, ta đều mặc kệ ngươi, thế nhưng đang yên đang lành, ngươi làm sao có thể xông ra lớn như vậy họa tới? Ngươi không biết chúng ta có nhiều lo lắng ngươi sao?"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, Bạch Thanh Nhã trầm giọng quát hỏi, "Tiểu Nhạc, ngươi còn nhớ rõ, ngươi khi còn bé ngươi đã đáp ứng ta sự tình sao?"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 583: Đánh vỡ

"Bạch tỷ, ngươi không nên tức giận, Nhạc hắn cũng không phải cố ý." Chứng kiến Bạch Thanh Nhã não, Chu Đông Dương vội vã chen lời nói.

Chỉ là Bạch Thanh Nhã lại như cũ không hề bị lay động, tiếp tục nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, tựa hồ không gặp được một cái hồi đáp liền tuyệt không bỏ qua.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lắc đầu nói, "Thanh Nhã tỷ, hiện tại cái này còn có ý nghĩa gì, chúng ta nghĩ biện pháp hóa giải nguy cơ trước mắt mới là nhất chuyện trọng yếu."

Trong nháy mắt, Bạch Thanh Nhã nhất thời lộp bộp một tiếng, nhìn Bạch Nhạc lần nữa hỏi tới, "Ngươi vẫn chưa trả lời ta vấn đề."

Nhìn thấy Bạch Thanh Nhã tựa hồ thật tức giận, rơi vào đường cùng, Bạch Nhạc chỉ cần thành thật trả lời đạo, "Thanh Nhã tỷ, là ta sai, ta đáp ứng ngươi không gây sự, ta cam đoan về sau sẽ không."

Một câu nói này vừa ra, Bạch Thanh Nhã trong lòng nhất thời khắp nơi đóng băng lạnh lẽo, phảng phất trong nháy mắt, lạnh từ đầu đến chân, toàn thân cũng không nhịn được muốn run rẩy.

Nhưng này một khắc, lý trí lại nói cho Bạch Thanh Nhã, nàng tuyệt đối không thể biểu hiện ra cái gì dị dạng đến, bằng không sẽ chỉ làm tình huống hỏng bét hơn.

Âm thầm hít sâu một hơi, Bạch Thanh Nhã giọng nói nhất thời hòa hoãn rất nhiều, "Ngươi nhớ kỹ liền tốt! Chu trưởng lão, hiện tại nên làm cái gì bây giờ, có cái gì ta có thể đến giúp sự tình sao?"

Chứng kiến Bạch Thanh Nhã phản ứng, Chu Đông Dương cũng không khỏi thở phào một cái, "Hiện tại mấu chốt là, trước xác định một chút Nhạc thân phân có phải là thật hay không bại lộ, mặc dù chúng ta đều biết, Nhạc trời sinh tính thiện lương, cũng chưa từng làm ác, cùng những cái kia ma tu khác biệt! Có thể một kiện sự này một khi bộc lộ ra đi, ngoại nhân cũng sẽ không quản nhiều như vậy. . ."

"Nhạc, đến chuyện gì xảy ra, ngươi cho ta rõ ràng!" Trong mắt lộ ra lau một cái não sắc, Bạch Thanh Nhã lớn tiếng chất vấn, "Ngươi không phải theo ta, ngươi đến Duyện châu, là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử sao? Bao lâu lại thành ma tu, ngươi còn có bao nhiêu chuyện gạt ta?"

"Ta. . ." Chợt bị Bạch Thanh Nhã như thế một chất vấn, Bạch Nhạc nhất thời có vẻ hơi không biết làm sao.

"Nhạc, nhà của chúng ta rơi vào hôm nay loại tình trạng này, chính là những cái kia ma tu hại, lẽ nào ngươi thực có can đảm đại nghịch bất đạo, trở thành như thế ma tu sao? Ngươi nếu thật là ma tu, liền lập tức cút cho ta ra Bạch gia, Bạch gia không có ngươi như vậy tử tôn!" Đưa tay chỉ Bạch Nhạc, Bạch Thanh Nhã sắc mặt cực vi khó coi, lớn tiếng mắng, nửa điểm tình cảm đều không nói!

"Gia, gia chủ? !"

Bạch phủ ngoài cửa, mấy cái hạ nhân nhìn cánh cửa thân ảnh, cả người không khỏi đều ngốc, lắp bắp mở miệng nói.

"Ừm?"

Nguyên bản Bạch Nhạc còn lòng có chút không yên, chỉ là gặp đến những thứ này hạ nhân phản ứng, nhưng trong lòng thì không khỏi lộp bộp một tiếng, sắc mặt nhất thời liền chuyển nghiêm ngặt, "Chuyện gì xảy ra? Thật là trong phủ phát sinh cái gì ngoài ý muốn?"

Giờ khắc này Bạch Nhạc tâm chợt treo lên, mặc dù Vệ Phạn Dạ bọn hắn cuối cùng là Huyền Môn đệ tử, không đến mức làm ra đối người thường thống hạ sát thủ loại chuyện như vậy, có thể chỉ cần có một phần vạn khả năng, cũng đủ đủ để cho hắn khẩn trương.

Khẩn trương phía dưới, Bạch Nhạc nhất thời lại không để ý tới các loại (chờ) những người này hồi đáp, khí tức chợt phóng ra ngoài, lớn tiếng quát lên, "Bạch? !"

Cơ hồ là Bạch Nhạc thanh âm rơi xuống trong nháy mắt, một đạo bóng trắng chợt từ trong phủ nhảy ra, trong nháy mắt liền rơi vào Bạch Nhạc trên vai, gia hỏa, nguyên bản còn muốn được nước một chút, chỉ là đi ra trong nháy mắt liền nhận thấy được Bạch Nhạc sắc mặt có chút khó coi, nhất thời liền thành thật hạ xuống.

Chỉ là chớp con mắt, tựa hồ tại kỳ quái Bạch Nhạc đang yên đang lành tại sao sẽ đột nhiên không cao hứng.

Có cái này trong chốc lát, trước cửa những hạ nhân kia cũng rốt cục phản ứng kịp, "Gia chủ. . . Ngài vừa mới không phải cùng Chu trưởng lão đồng thời trở về sao? Tại sao lại đột nhiên đi ra ngoài?"

Những thứ này hạ nhân phản ứng cuối cùng là có chút chậm, cũng không thể tin được sẽ có hai cái Bạch Nhạc loại chuyện như vậy, chỉ có thể hướng chính mình có thể hiểu được phương hướng đi suy đoán.

Nghe được đối phương, Bạch Nhạc trong lòng lộp bộp một tiếng, tốc độ ánh sáng ở giữa, liền chợt phản ứng kịp.

Toàn bộ Thanh châu, có thể làm cho Chu Mộng Dương tương bồi, vẫn có thể hoàn mỹ ngụy trang thành chính mình dáng vẻ không bị phát giác, chỉ sợ cũng chỉ có vị kia mới truyền từ mình Thiên Cơ Biến Thiên Thu đại sư.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng chợt lạnh lẽo, loại kia băng hàn quả thực khó có thể diễn tả bằng ngôn từ.

Căn bản không để ý tới lại phản ứng những thứ này hạ nhân, Bạch Nhạc ánh mắt chuyển hướng Bạch Giao, trầm giọng mở miệng nói, "Thanh Nhã tỷ ở đâu, mang ta đi tìm nàng!"

Nghe được Bạch Nhạc, Bạch Giao thân hình chợt nhoáng lên, lấy cực nhanh tốc độ thẳng đến Thính Hương Thủy Tạ mà đi.

Mặc dù không có theo Bạch Thanh Nhã, thế nhưng Bạch Thanh Nhã trên người khí tức, hắn nhưng là rất tinh tường, Bạch phủ lại lớn như vậy, tự nhiên có thể đơn giản đoán được Bạch Thanh Nhã vị trí chỗ ở.

Oanh!

Bước ra một bước, trực tiếp bước qua hồ nước, rơi vào Thính Hương Thủy Tạ trước đó, Bạch Nhạc sắc mặt cực vi khó coi đẩy cửa phòng ra.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người sững sờ tại chỗ, chỉ có Bạch Giao, khi nhìn đến một cái khác Bạch Nhạc trong nháy mắt, trong mắt đột nhiên liền bốc lên lau một cái khủng bố sát khí, nếu như nhưng nhớ kỹ Bạch Nhạc trước đó phân phó, chỉ sợ đã đập xuống đi đem đối phương xé nát.

Thiên Cơ Biến ngụy trang mặc dù lợi hại, nhưng đối với Bạch Giao loại này cùng Bạch Nhạc ký kết thần hồn khế ước tồn tại đến, lại căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì!

Trước đó Bạch Giao còn không biết rõ vì sao Bạch Nhạc vừa trở về đã nổi giận, bây giờ chứng kiến một cái khác Bạch Nhạc, tự nhiên liền phản ứng kịp.

Lại không Bạch Giao là phản ứng ra sao, Chu Mộng Dương cùng một cái khác Bạch Nhạc chứng kiến Bạch Nhạc lúc xuất hiện, trong lòng

cũng cũng không khỏi thở dài một tiếng, sinh ra vẻ lúng túng chi ý.

Bạch Thanh Nhã tựa hồ cũng trong nháy mắt liền ngốc, ánh mắt tới hồi tại hai cái Bạch Nhạc ở giữa chuyển động, một câu nói cũng không ra.

"Xin lỗi, là lão phu sai!"

Yên lặng chốc lát, nguyên bản cái kia Bạch Nhạc thở dài một tiếng, trong nháy mắt liền khôi phục lúc đầu dáng dấp, nhẹ giọng nói áy náy.

Trở về trước đó, Bạch Nhạc tâm thậm chí đã bốc lên sát khí, nhưng mà, khi thật sự chứng kiến Mộng Thiên Thu cùng Chu Mộng Dương thời điểm, nhưng trong lòng không khỏi hơi hơi mềm nhũn, nguyên bản tức giận, đột nhiên tiêu tán hơn phân nửa.

Giả trang chính mình lừa gạt Bạch Thanh Nhã tuy lệnh Bạch Nhạc tràn ngập sát khí, nhưng đối phương lại cuối cùng là Mộng Thiên Thu cùng Chu Mộng Dương hai cái này cùng hắn có ân người a, lẽ nào hắn thật đúng là có thể ngoan hạ tâm lai, đem đối phương giết hết miệng sao?

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc nhẹ giọng thở dài nói, "Thiên Thu đại sư, Chu trưởng lão. . . Các ngươi đây cũng hà tất!"

"Xin lỗi, Bạch Nhạc, cái chủ ý này là ta ra! Trách không được Thiên Thu huynh." Hơi hơi khom người, Chu Mộng Dương nhất thời hướng về Bạch Nhạc cúi đầu.

Lấy thân phận của hắn cùng niên kỷ, vô luận như thế nào cũng không phải cho Bạch Nhạc hành lễ, bây giờ làm như thế, thật sự là hổ thẹn cực kỳ.

Một mặt là giả trang Bạch Nhạc bị đánh vỡ lúng túng, ở một phương diện khác, thì là phát hiện, chính mình khả năng hiểu lầm Bạch Nhạc áy náy.

Bạch Thanh Nhã trước đó cũng không biết bọn họ là giả trang, đối bọn hắn thái độ, liền đủ để rõ ràng, Bạch Nhạc cũng không phải bọn hắn trong tưởng tượng Yến Bắc Thần.

Huống chi, vô luận như thế nào, bọn hắn lấy loại thủ đoạn này tới lừa dối Bạch Thanh Nhã lời nói khách sáo, bản thân cũng đã có vẻ hơi bỉ ổi.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 584: Mượn đề tài để nói chuyện của mình, thuận thế phản kích (thượng)

"Chu huynh, chúng ta cũng không cần lẫn nhau tranh nhau gánh chịu trách nhiệm, tất nhiên làm, liền nên làm tốt đối mặt tất cả hậu quả chuẩn bị."

Khoát khoát tay, Mộng Thiên Thu trầm giọng mở miệng nói.

"Không sai, chuyện này là chúng ta sai!" Hít sâu một hơi, Chu Mộng Dương lập tức chuyển hướng Bạch Thanh Nhã nói rằng, "Bạch tiểu thư, xin lỗi, chúng ta lừa ngươi, bất quá. . . Chúng ta trước đó nói, cũng không phải giả tạo, bây giờ thật có người từ Duyện châu đến, ý muốn đối Bạch Nhạc bất lợi, chúng ta cũng là nhất thời tình thế cấp bách, lúc này mới liều lĩnh muốn lấy phương thức này tới xác minh Bạch Nhạc thuần khiết."

Nguyên bản chứng kiến Bạch Nhạc xuất hiện, Bạch Thanh Nhã trong lòng đã tiễn một hơi thở, bây giờ được nghe lại Chu Đông Dương, mới vừa hạ xuống tâm, nhưng là không khỏi lại treo lên.

"Chu trưởng lão, Thiên Thu đại sư, ta cảm tạ các ngươi hảo ý! Nhưng bất kể như thế nào, chuyện này. . . Các ngươi không nên đem ta tỷ tỷ liên luỵ vào."

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc thần sắc có chút lãnh đạm.

Bây giờ hắn sở dĩ còn có thể như thế tâm bình khí hòa cùng đối phương nói chuyện, nhất nhân tố trọng yếu, là bởi vì Bạch Thanh Nhã bình yên

vô sự, không có chịu đến bất cứ thương tổn gì, hơn nữa lấy Bạch Nhạc nhãn giới cũng nhìn ra, đối phương cũng không có nếm thử đối Bạch Thanh Nhã thi triển huyễn thuật tới khống chế Bạch Thanh Nhã.

Vô luận là Chu Mộng Dương vẫn là Mộng Thiên Thu đều xem như là đối Bạch Nhạc có ân, nhưng cái này lại cũng không có nghĩa là, Bạch Nhạc có thể dễ dàng tha thứ bọn hắn thương tổn Bạch Thanh Nhã.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, Bạch Thanh Nhã chính là hắn ở trên đời này thân nhân duy nhất, trình độ nào đó mà nói, thậm chí so Vân Mộng Chân quan trọng hơn.

Vô luận là ai, dám đối Bạch Thanh Nhã ra tay, Bạch Nhạc cũng giống vậy hội không chút do dự trở mặt.

"Xin lỗi!"

Đây đã là Chu Đông Dương lần thứ ba nói xin lỗi.

"Thanh Nhã tỷ, ngươi trước ra ngoài đi, ta có chút, muốn đơn độc cùng Chu trưởng lão, Thiên Thu đại sư nói." Xoay người lại, Bạch Nhạc giọng nói liền phi thường ôn hòa, nhẹ giọng nói, "Tiểu Bạch, ngươi theo Bạch Thanh Nhã."

Mặc dù Bạch Thanh Nhã còn có một cái bụng muốn hỏi, hãy nhìn đến Bạch Nhạc lúc này kiên quyết ánh mắt, lại cuối cùng vẫn gật đầu.

Chờ đến Bạch Thanh Nhã ly khai, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Các ngươi cũng đã đã lừa gạt Thanh Nhã tỷ, có kết quả sao?"

"Bạch Nhạc, chúng ta không phải hoài nghi ngươi! Vệ Phạn Dạ khí thế hung hung, hơn nữa trực tiếp tìm được Thiên Thu huynh, chúng ta cũng là quan tâm ngươi, mới có thể ra hạ sách nầy." Chu Mộng Dương lần nữa

giải thích.

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp đạo, "Ta minh bạch các ngươi hảo ý, thật là. . . Nếu nói là không có hoài nghi ta, lời này chính ngươi tin sao?"

Cũng không đợi Chu Mộng Dương hồi đáp, Bạch Nhạc liền tự mình nói xong, "Hai vị đều là ta trưởng bối, ta vốn không nên nói những lời này, nhưng sự tình tất nhiên liên lụy đến ta Thanh Nhã tỷ, ta liền không thể không nói nhiều một câu."

"Thanh Nhã tỷ là ta ở trên đời này thân nhân duy nhất, vô luận là ai. . . Dám đối ta xuất thủ, đều là ta tử địch!" Thần sắc có chút lạnh tuấn, Bạch Nhạc lạnh giọng mở miệng nói, "Cũng mời hai vị nhớ kỹ, Bạch Nhạc không chỉ có chỉ là vãn bối, vẫn là. . . Thanh Châu phủ chủ!"

Những lời này, Bạch Nhạc có thể nói là nói đã rất nặng.

Không phải Bạch Nhạc thật muốn cùng Chu Mộng Dương cùng Mộng Thiên Thu trở mặt, mà là không thể không như vậy, nếu như lúc này Bạch Nhạc thái độ không cường ngạnh, mà là nhẹ nhàng buông tha, như vậy lần tiếp theo, nói không chừng bọn hắn liền sẽ đánh quan tâm danh nghĩa, trực tiếp đối Bạch Thanh Nhã thi triển huyễn thuật, khống chế Bạch Thanh Nhã nói ra chân tướng.

Đây là Bạch Nhạc vô luận như thế nào đều không thể nào tiếp thu được, cho nên, hắn nhất định phải ngay đầu tiên, triệt để đem loại khả năng này từ nguồn cội bóp chết!

Vô luận là Chu Mộng Dương vẫn là Mộng Thiên Thu, cũng đều cảm thụ được Bạch Nhạc phần này kiên quyết.

Bọn họ là quen thuộc Bạch Nhạc tính khí, trong ngày thường mặc dù rất dễ nói chuyện, tựa hồ cùng bất luận kẻ nào cũng không để ý, chỉ khi nào

chân chính nghiêm túc, nhưng là chủ kiến cực mạnh, căn bản không nhận bất luận kẻ nào quấy rầy!

Hơn nữa, chính như Bạch Nhạc nói, hắn vẫn Thanh Châu phủ chủ, có năng lực này, cũng có tư cách này cùng bất luận kẻ nào gọi nhịp.

Đừng nói bọn hắn chỉ là đại biểu chính mình, cho dù là Hàn Sơn cùng Thất Tinh Tông, bây giờ làm việc, sợ rằng cũng không thể không suy nghĩ vị này Thanh Châu phủ chủ lực ảnh hưởng.

"Ngươi yên tâm, ta cam đoan sẽ không có lần nữa." Thở dài một tiếng, Mộng Thiên Thu nhẹ giọng đáp ứng nói.

Chính hắn rành mạch từng câu, Bạch Nhạc lời này, bản thân liền là nói cho hắn nghe.

Đạt được Mộng Thiên Thu cái này khẳng định đáp án, Bạch Nhạc sắc mặt nhất thời hòa hoãn vài phần, lập tức hạ thấp người hành lễ nói, "Xin lỗi, tiểu tử vô lễ!"

Trước đó cường ngạnh, là bởi vì Bạch Thanh Nhã, bây giờ hạ thấp người hoàn lễ, thì là vì đối phương ân tình.

"Tất nhiên gặp được, Bạch Nhạc, chúng ta cũng liền không đi vòng vèo! Ngươi cùng Yến Bắc Thần đến tột cùng có quan hệ hay không. . . Ngươi cho chúng ta một câu thống khoái a! Chỉ cần ngươi nói, ta sẽ tin ngươi." Ngưng mắt nhìn Bạch Nhạc, Mộng Thiên Thu chậm rãi mở miệng nói.

Không có nửa điểm dư thừa dong dài, mở miệng liền nhắm thẳng vào bản chất.

Trong nháy mắt, dù cho là Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi đột nhiên bị kiềm hãm!

So với việc người khác biện pháp, Mộng Thiên Thu loại này nói thẳng vấn pháp, thật đối với hắn mà nói, mới là khó xử lý nhất.

Hắn vô pháp nói cho Mộng Thiên Thu chân tướng, nhưng lại cũng không muốn lời nói dối lừa dối.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Thiên Thu đại sư, nếu như ta là Yến Bắc Thần, vậy ta đáng chết sao?"

Không trả lời mà hỏi lại, một câu nói này lối ra, Bạch Nhạc trong mắt nghiễm nhiên lộ ra vài phần vẻ đùa cợt, "Tự mình phản hồi Thanh châu vừa đến, ta một đường cùng Huyết Ảnh Ma Tông là địch, vì ngăn cản đối phương huyết tế, thậm chí suýt nữa liên lụy tánh mạng mình! Chính là Huyết Ảnh Ma Quân hiện thân sau đó, ta đối mặt Huyết Ảnh Ma Tông cũng chưa từng từng có nửa phần nhường đường. . . Những thứ này chẳng lẽ cũng đều là giả hay sao?"

"Ngươi hỏi ta cùng Yến Bắc Thần có quan hệ hay không, có phải hay không chỉ cần có, ta làm ra đây hết thảy, liền đều sẽ bị gạt bỏ! Có phải hay không, ta đáng chết?"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, Bạch Nhạc cơ hồ là từng chữ từng chữ hỏi ra câu nói sau cùng.

". . ."

Nghe thế một phen, dù cho là Mộng Thiên Thu cùng Chu Mộng Dương cũng không khỏi trầm mặc xuống.

Đúng a!

Từ đám bọn hắn lần đầu tiên nhìn thấy Bạch Nhạc tới nay, Bạch Nhạc làm ra mọi chuyện, đều là đang vì Huyền Môn, vì chính đạo tốt, vì thế trải qua nguy hiểm, dù cho là bây giờ hồi nhớ tới, cũng vẫn như cũ hội

cảm thấy tim đập nhanh.

Nếu như vậy Bạch Nhạc, còn bị hoài nghi, vậy cũng không khỏi quá không có đạo lý.

Chứng kiến hai người không trả lời, Bạch Nhạc khóe miệng hiện lên một nụ cười lạnh lùng, từ tốn nói, "Ta không phải có ý định khoe khoang, nhưng ta muốn lại nhắc nhở một chút hai vị trưởng lão, Đại Càn Vương Triều cũng không cấm chế tu ma, thân là Thanh Châu phủ chủ. . . Mặc dù ta thật là ma tu, cũng cùng người khác không có quan hệ gì! Tối đa bất quá là chặt đứt cùng Thất Tinh Tông tất cả quan hệ mà thôi, nếu như Thất Tinh Tông thật hoài nghi ta cấu kết Yến Bắc Thần, hoặc là dứt khoát hoài nghi ta chính là Yến Bắc Thần. . . Như vậy, thôi ta cái này khách khanh thân phận là được."

"Từ nay về sau, vô luận là hai vị, vẫn là bất luận kẻ nào, hỏi lại ta vấn đề này, ta cũng đều chỉ là cái này một đáp án!"

Trong mắt lộ ra lau một cái ngạo sắc, Bạch Nhạc nhẹ nhàng phất tay áo, đạm nhiên mở miệng nói, "Bạch Nhạc nói đến thế thôi, hai vị trưởng lão. . . Mời trở về đi!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 585: Mượn đề tài để nói chuyện của mình, thuận thế phản kích (hạ)

Đối mặt trực tiếp hạ lệnh trục khách Bạch Nhạc, Mộng Thiên Thu cùng Chu Mộng Dương cũng chỉ được cười khổ cáo từ.

Vô luận là Mộng Thiên Thu vẫn là Chu Mộng Dương bây giờ cũng không khỏi có một loại khiêng đá đập chân mình cảm giác, loại kia lúng túng cùng bất đắc dĩ, cho dù là đi ra Bạch phủ, cũng vẫn như cũ thật lâu khó có thể tán đi.

Bết bát hơn là, còn không chờ bọn hắn ly khai Thanh Châu thành đâu, toàn bộ Thanh Châu phủ cũng đã làm ra phản ứng.

Rất hiển nhiên, giả trang Bạch Nhạc lừa dối Bạch Thanh Nhã chuyện này, tựa hồ va chạm vào Bạch Nhạc nghịch lân!

Trong ngày thường, tựa hồ cái gì đều chẳng qua hỏi Bạch Nhạc, vào giờ khắc này, nhất thời cho thấy Thanh Châu phủ chủ cái kia năng lượng kinh khủng, toàn bộ Thanh Châu phủ giới nghiêm, đại quy mô khu trục tất cả Thất Tinh Tông cùng Hàn Sơn đệ tử.

Ba nghìn Thanh Vân Kỵ dò xét toàn bộ Thanh Châu thành phụ cận, uy thế ngập trời!

Vô luận trước đó Bạch Nhạc biểu hiện nhiều ôn hòa, thật là làm va chạm vào Bạch Nhạc tuyến thời điểm, liền lập tức hội hiển lộ cao vút, hiển hiện ra vị này Thanh Châu phủ chủ cổ tay tới.

Bạch Nhạc cùng Tô Nhan hai vị Tinh Cung Cảnh cường giả, còn có ba nghìn Thanh Vân Kỵ!

Nếu như không tính Tinh Hà lão tổ vị này Tinh Hải cường giả, cổ lực lượng này đã đủ để lay động Thanh châu tất cả tông môn, một khi lộ ra cao vút, nơi nào còn có bất luận kẻ nào dám khinh thường vị này Thanh Châu phủ chủ.

Nguyên bản một đường theo Bạch Nhạc đi tới Thanh Châu thành Tiền Thụy, còn chưa tới cùng tìm lấy cớ bái phỏng Bạch Nhạc, liền trực tiếp gặp tai bay vạ gió, một chỗ bị đuổi ra Thanh Châu thành.

... ...

"Công tử, chúng ta làm như thế, phản ứng là không phải hơi quá kích?"

Đem hết thảy đều an bài xong xuôi, Tô Nhan lúc này mới trở lại Bạch Nhạc bên người, có chút lo lắng mở miệng hỏi.

Người khác không biết hư thực, thật là Tô Nhan nhưng là cho là thật có chút chột dạ, bây giờ làm như thế, tựa hồ sẽ luôn để cho nàng có một loại không đánh đã khai cảm giác.

"Quá kích sao?" Lắc đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng, "Ta không cho là như vậy, thậm chí vừa vặn tương phản, bây giờ ta phản ứng càng mãnh liệt, bọn hắn liền càng đắn đo khó định, nếu như nhẹ nhàng buông xuống, sợ là mới có thể để bọn hắn cảm thấy ta chột dạ."

Từ Thất Tinh Tông trở về thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã đang suy tư, làm như thế nào hóa giải trước mắt phiền phức.

Trực tiếp đối Vệ Phạn Dạ động thủ hiển nhiên không thực tế, nhưng nếu là tùy ý đối phương tra như vậy xuống dưới, cũng khó tránh khỏi sẽ chọc cho ra càng nhiều phiền phức tới , đồng dạng để cho người phiền lòng

không thôi.

Vừa tốt vào lúc này, Mộng Thiên Thu cùng Chu Mộng Dương vậy mà giả trang hắn tới lừa dối Bạch Thanh Nhã.

Ngắn ngủi tức giận sau đó, Bạch Nhạc rất nhanh liền tỉnh táo lại, tâm niệm thay đổi thật nhanh ở giữa, cũng đã định ra kế hoạch, thuận thế phản kích.

Đương nhiên, kể từ đó, đối với Mộng Thiên Thu cùng Chu Mộng Dương mà nói, cũng ắt sẽ tạo thành một chút phiền toái, nhưng lại cuối cùng cũng chỉ là không quan hệ đau khổ phiền toái nhỏ mà thôi, tạm thời cho là bọn hắn tới lừa dối Bạch Thanh Nhã phải trả giá thật lớn.

Vệ Phạn Dạ khí thế hung hung, nhưng nơi này dù sao không phải là Duyện châu, mà là Thanh châu!

Nếu là ở chính mình trên địa bàn, còn nhẹ dễ chịu thiệt, vậy cái này Thanh Châu phủ chủ cũng không tránh khỏi làm quá uất ức.

Bây giờ Bạch Nhạc chính là muốn tuyên bố cảnh cáo tất cả mọi người, các ngươi có thể hoài nghi, có thể suy đoán, thế nhưng ai nếu như dám tự tay, ta liền dám chặt tay ngươi!

Đối mặt Mộng Thiên Thu cùng Chu Mộng Dương hai cái này chính mình quen thuộc tiền bối, còn có thể lưu vài phần mặt mũi, nhưng nếu là ngươi Vệ Phạn Dạ dám tự tay, vậy coi như không có khách khí như vậy, cái kia dò xét tại Thanh Châu thành phụ cận ba nghìn Thanh Vân Kỵ, chính là một cái rõ ràng nhất cảnh cáo.

"Tiểu Nhạc!"

Bạch Nhạc cùng Tô Nhan vừa nói, Bạch Thanh Nhã nhưng là trực tiếp đẩy cửa đi tới.

Bây giờ tại Bạch phủ, dám như thế tùy ý quấy rối Bạch Nhạc, cũng chỉ có Bạch Thanh Nhã, người khác, cho dù là Tô Nhan, cũng phải trước gõ cửa thăm dò một chút phản ứng.

Ngay tại lúc đó, Tiểu Bạch Giao cũng theo chui vào, chỉ là hôm nay sự tình, chính hắn cũng có chút chột dạ, không dám lập tức hướng Bạch Nhạc bên người thấu, mà là cẩn thận từng li từng tí trốn Bạch Thanh Nhã trên vai, thò đầu ra nhìn một chút Bạch Nhạc.

Nhìn tiểu tử kia cái kia bộ dáng khả ái, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút bất đắc dĩ.

"Thanh Nhã tỷ, thật xin lỗi, là ta thư giãn, hôm nay để ngươi chấn kinh." Đi tới đỡ lấy Bạch Thanh Nhã, Bạch Nhạc nhẹ giọng giải thích.

"Không sao, cùng tỷ tỷ nói những lời này làm cái gì." Lắc đầu, Bạch Thanh Nhã nhẹ giọng nói, "Còn tốt, ta hôm nay cảm giác được có chút không đúng, thăm dò một chút, bằng không. . . Chỉ sợ không biết rõ tình hình phía dưới, nếu thật là lỡ miệng, đó mới phiền phức."

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút thổn thức.

Lúc trước hắn thi triển Thiên Cơ Biến trêu cợt Bạch Thanh Nhã bị rầy thời điểm, hắn còn cảm thấy Bạch Thanh Nhã có chút chuyện bé xé ra to, không nên thiết một cái xác định thân phận ám hiệu, nhưng hôm nay hồi quay đầu lại, vị này Thanh Nhã tỷ thật đúng là có dự kiến trước.

Nếu là không có chuẩn bị, thật bị Mộng Thiên Thu cùng Chu Mộng Dương bắt được nhược điểm, bây giờ cục diện thật có thể bị động.

Chỉ là việc này, Bạch Nhạc lại như cũ không muốn để cho Bạch Thanh Nhã lo lắng, cười khẽ một chút, mở miệng nói, "Vẫn là Thanh Nhã tỷ thông minh, ta cam bái hạ phong còn không được sao?"

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Bất quá, Thanh Nhã tỷ ngươi cũng không cần quá lo lắng, bây giờ ta, sớm đã không phải là trước đây cái kia tiểu Nhạc, cho dù là đến xấu nhất cục diện, cũng có năng lực tự vệ."

Nói đến đây, Bạch Nhạc lại liếc Tiểu Bạch Giao liếc mắt, nhẹ giọng mở miệng nói, "Ngươi nói có đúng hay không, tiểu Bạch?"

"Ngao ô!"

Chứng kiến Bạch Nhạc đã không có tức giận ý tứ, hơn nữa lại nhắc tới hắn, Tiểu Bạch Giao nhất thời đắc ý, rống một tiếng, sau đó bay lên, một bộ vạn sự có nó dáng dấp.

Chứng kiến cái này, Bạch Thanh Nhã cũng không khỏi cười rộ lên.

"Ngươi tiểu gia hỏa này đảo cái gì loạn a, cẩn thận bị cách thủy một nồi xà canh!"

"Gào!"

Trên không trung một hồi dương nanh múa vuốt, Tiểu Bạch Giao nhất thời mặt coi thường.

Bạch Thanh Nhã tự nhiên không biết, tiểu gia hỏa này thật là không có khoác lác, chỉ cần không gặp được Đạp Thiên Ma Quân hoặc là Nguyệt Lâm Tiên loại kia cao cấp nhất Tinh Hải Cảnh cường giả, dù cho là bình thường Tinh Hải Cảnh lão tổ, tại tiểu tử kia trước mặt cũng đồng dạng thảo không đến bất luận cái gì tiện nghi.

Bây giờ Thanh châu cục diện, cho dù là thật đến xấu nhất cục diện, có Tiểu Bạch Giao tại, Bạch Nhạc cũng có ít nhất toàn thân trở ra nắm chặt.

... ...

Ngay tại Bạch Nhạc bọn hắn thương nghị thời điểm, tin tức cũng đồng dạng đã truyền hồi Thất Tinh Tông.

Hết cách rồi, Bạch Nhạc gây ra động tĩnh thực sự quá lớn điểm, dù cho là Mộng Thiên Thu bọn hắn lẫn nhau lừa gạt, cũng không gạt được.

Thất Tinh Tông tông chủ đã hạ pháp chỉ , khiến cho Mộng Thiên Thu lập tức phản hồi tông giải thích.

Còn như Vệ Phạn Dạ, cũng đồng dạng từ Tiền Thụy trong miệng biết được tin tức, bây giờ cũng đồng dạng bị khí có chút dở khóc dở cười.

"Cái gì Thiên Thu đại sư, quả thực thành sự không có bại sự có thừa!"

Hắn để cho Trần Kiếm Phong đi tìm Mộng Thiên Thu, vốn chỉ là muốn thăm dò một chút, cũng không nghĩ đến, Mộng Thiên Thu một bên hùa theo hắn, một bên vậy mà tự mình xuất thủ thăm dò Bạch Nhạc.

Mấu chốt nhất là, chẳng những không thể đạt được bất luận cái gì hữu dụng manh mối, ngược lại còn bị Bạch Nhạc chiếu ngược một quân, vừa đúng tìm được phản kích cơ hội.

Nhưng hôm nay, tạm trú Thất Tinh Tông, hắn trừ oán giận như vậy một tiếng, tựa hồ cũng đồng dạng không có càng làm dễ pháp.

Tối trọng yếu là, náo tới mức này, chỉ sợ là thật muốn kinh động Tinh Hà lão tổ.

Vị lão tổ này là phản ứng gì, mới là chuyện này nhất vấn đề mấu chốt vị trí.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 586: Dương Bằng trưởng thành

Mộng Thiên Thu cùng Chu Mộng Dương một đạo trở lại Thất Tinh Tông, toàn bộ Thất Tinh Tông đã bảy mồm tám mỏ chõ vào loạn thành nhất đoàn.

Nguyên bản Vệ Phạn Dạ truy tra Bạch Nhạc thân phận, chỉ là trong tối tiến hành, trên thực tế, Thất Tinh Tông đệ tử cũng không hiểu rõ tình hình, nhưng hôm nay Bạch Nhạc lấy cường ngạnh tư thế phản kích, nhưng là đưa tới chuyện này trực tiếp lộ ra ánh sáng, truyền sôi sùng sục.

Đương nhiên, bọn hắn biết, tự nhiên không phải Bạch Nhạc chính là Yến Bắc Thần, mà là Bạch Nhạc có thể cùng Yến Bắc Thần có liên hệ mật thiết cái tin đồn này.

Dọc theo con đường này, Mộng Thiên Thu hầu như đều đếm không hết chính mình thu được nhiều ít Truyền Tấn Phù, đến cuối cùng thậm chí đều đã căn bản không cách nào xem.

Chưa cùng bất luận kẻ nào liên hệ, Mộng Thiên Thu trực tiếp một đường đi đến Tinh Hà lão tổ ở lại cung điện.

Tới mức này, hắn xác thực cần phải có một câu trả lời thỏa đáng, nhưng cái này thậm chí đã không phải là Thất Tinh Tông tông chủ có tư cách quyết định.

"Bái kiến lão tổ!"

Hơi hơi khom người, Mộng Thiên Thu một bước vào cửa điện tiện lợi tức cung kính hành lễ nói, mặc dù không có quỳ lạy, thế nhưng tư thế đã

làm mười phần.

"Đứng lên đi!"

Ngẩng đầu, Tinh Hà lão tổ nhẹ giọng mở miệng nói, "Nghìn thu, ngươi xem pháp đi."

Mộng Thiên Thu trở về trước đó, Tinh Hà lão tổ liền đã đại khái đem tình huống thấy qua, bây giờ đương nhiên sẽ không một lần nữa hỏi một lần, hơn nữa, cũng không có người bên ngoài trong dự đoán, khả năng nổi trận lôi đình, chỉ là nhàn nhạt hỏi một câu như vậy.

Thứ nhất, sự thật ấy không thể trách Mộng Thiên Thu, Mộng Thiên Thu vốn là hảo ý, cũng vì tông môn suy nghĩ, chỉ là không nghĩ tới trùng hợp như vậy, lại bị Bạch Nhạc đánh vỡ mà thôi.

Mặt khác, Mộng Thiên Thu tại Thất Tinh Tông bên trong cấp độ, so với người khác trong tưởng tượng càng cao nhiều.

Một vị huyễn thuật đại sư giá trị, bản thân liền cực cao, huống hồ, Mộng Thiên Thu bây giờ tại huyễn thuật chi đạo thượng lần nữa đột phá, khoảng cách đột phá tinh hải đều đã không xa, những thứ này nội tình ngoại nhân không biết, Tinh Hà lão tổ nhưng là thanh thanh sở sở.

Cười khổ một tiếng, Mộng Thiên Thu đầu tiên là đơn giản đưa hắn cùng Chu Mộng Dương nhìn thấy Bạch Thanh Nhã sau đó lặp lại một lần, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Chuyện này, nguyên bổn chính là chúng ta làm hơi quá tuyến, Bạch Nhạc để ý cũng là phải, bất quá, ta cho rằng, quan trọng hơn là. . . Từ Bạch Thanh Nhã phản ứng xem, hắn chính là Yến Bắc Thần có khả năng đã cực thấp."

"Ồ?" Bất động thanh sắc xem Mộng Thiên Thu liếc mắt, Tinh Hà lão tổ chậm rãi nói, "Làm sao mà biết?"

"Lão tổ, ta quan tâm Bạch Nhạc, quan tâm Bạch gia cũng không phải một hai ngày sự tình! Từ trước đây, ta liền một mực thưởng thức Bạch Nhạc, muốn đưa hắn thu làm môn hạ, đáng tiếc không có kết quả. . . Đương nhiên, bây giờ sự thực cũng chứng minh, hắn lựa chọn có lẽ là đối."

"Bạch Nhạc đối với Bạch gia bản thân cũng không có quá sâu cảm tình, thật là đối với Bạch Thanh Nhã vị tỷ tỷ này, nhưng là vô cùng tốt, chính như hắn chỗ, đây là hắn ở trên đời này thân nhân duy nhất! Trước đây Yến Bắc Thần vào ở Bạch phủ, náo sôi sùng sục, giả sử Bạch Nhạc chính là Yến Bắc Thần, chuyện này, ta không lấy vì hắn có thể giấu diếm được Bạch Thanh Nhã!" Dừng một cái, Mộng Thiên Thu tiếp tục nói, "Còn như huyễn thuật của ta, ta thì càng có lòng tin, một câu khinh thường, khác biệt Bạch Thanh Nhã chính là một cái bình thường người, coi như là lão tổ, sợ cũng nhìn không thấu."

Lời này Mộng Thiên Thu cực kỳ tự phụ, có thể sự thực cũng xác thực như vậy, vô luận là dung mạo, khí tức, thậm chí giọng nói, động tác, khí chất, đây hết thảy hắn đều có thể biến ảo hầu như giống nhau như đúc, căn bản sẽ không có bất kỳ sơ hở nào. Dù cho là Tinh Hải Cảnh lão tổ, cũng tuyệt đối không thể nhận ra thấy đến cái gì dị dạng tới.

Đây là một vị huyễn thuật đại sư khí cùng lòng tin, không thể nghi ngờ.

Lẳng lặng nghe Mộng Thiên Thu, Tinh Hà lão tổ vẫn như cũ từ chối cho ý kiến, chỉ là nhàn nhạt đáp một câu, "Tốt, ta biết, ngươi đi đi!"

"Vâng!"

Chờ đến Mộng Thiên Thu lui xuống đi, Dương Bằng rồi mới từ phía sau nhiễu đi ra, "Ta liền đi, Bạch huynh đệ tại sao có thể là Yến Bắc Thần."

"Ngươi thật cho rằng như thế?"

Liếc Dương Bằng liếc mắt, Tinh Hà lão tổ nhàn nhạt hỏi ngược lại.

Nghe thế, Dương Bằng nhưng là không khỏi bật cười lớn, "Lão nhân, ngươi lại khảo giáo ta."

Lắc đầu, Dương Bằng tiếp tục nói, "Thật, Bạch Nhạc có phải hay không Yến Bắc Thần, căn bản cũng không trọng yếu, chỉ cần hắn Bắc Đẩu Tinh Cung không cầm ra chứng cứ đến, coi như là, chúng ta cũng giống vậy có thể làm như không biết."

"Ồ?" Nghe nói như thế, Tinh Hà lão tổ rốt cục đánh trợn mắt.

"Đến tông môn cấp độ này bên trên, đúng sai đã không có ý nghĩa gì, quyền lợi mới là then chốt." Sửa sang một chút ý nghĩ, Dương Bằng tiếp tục nói, "Cái này cùng kết giao bằng hữu là một cái đạo lý, quản hắn là Huyền Môn đệ tử, vẫn là người trong ma đạo, đối ta không có ý xấu, thậm chí còn có thể mang đến cho ta trợ giúp, thật tình giao nhau, cho dù là ma tu, ta cũng nhận thức hắn người bạn này! Tương phản, nếu như một cái phế vật, dù là hắn là Huyền Môn đệ tử, ta nên lấy lễ tương giao sao?"

Trên mặt lộ ra một tia đắc ý, Dương Bằng thẳng thắng nói, "Bạch Nhạc là bổn tông khách khanh, không lâu sau đó, lại có thể đại biểu bổn tông tham gia Đạo Môn đại hội, đối với bổn tông đến, đây chính là hắn giá trị! So sánh dưới, cái kia họ Vệ cùng Bắc Đẩu Tinh Cung cùng chúng ta có một viên linh thạch quan hệ sao?"

Nghe thế, Bắc Đẩu lão tổ tựa hồ rốt cục nhắc tới vài phần tinh thần, tiếp tục hỏi, "Giả sử hắn thực sự là Yến Bắc Thần, hơn nữa tại sau này, thậm chí là Đạo Môn đại hội thượng bị người điều tra ra đâu?"

"Thì tính sao?"

Buông tay một cái, Dương Bằng không có vấn đề nói, "Mắc mớ gì đến

chúng ta tình, chúng ta cũng bị lừa gạt, cũng là người bị hại a!"

Dừng một cái, Dương Bằng tiếp tục nói, "Bạch Nhạc đầu tiên là Thanh Châu phủ chủ, sau đó mới là bổn tông khách khanh! Có cái gì không đúng sao? Huống chi, chúng ta không phải cũng tra sao, Thiên Thu đại sư thậm chí đều không tiếc lấy phương thức này tự mình điều tra, không có điều tra ra vấn đề a. . ."

"Nếu là có người không nói đạo lý, dám muốn đem bổn tông cùng chuyện này dính líu quan hệ đâu?" Tinh Hà lão tổ tiếp tục hỏi.

"Cái kia chính là thành tâm cùng bổn tông là địch! Quản hắn là ai, chúng ta đánh lại chính là, thế giới này nói không chỉ có chỉ là nói lý do, còn có thực lực." Cười lạnh một tiếng, Dương Bằng tiếp tục nói, "Chỉ cần bổn tông thực lực quá mạnh, sẽ không người dám trừ dạng này mũ, tương phản, cho dù là chúng ta bây giờ chặt đứt cùng Bạch Nhạc liên hệ, đến lúc đó, cũng giống vậy sẽ có hắn tội danh trừ đến bổn tông trên đầu tới."

Nghe thế, Tinh Hà lão tổ trên mặt rốt cục lộ ra vẻ hài lòng nụ cười, "Ta Bằng nhi rốt cục lớn lên a!"

Qua nhiều năm như vậy, Tinh Hà lão tổ hầu như còn chưa từng có dạng này khích lệ qua Dương Bằng đâu, một câu nói này nhất thời để cho Dương Bằng hưng phấn vẻ mặt thông hồng.

"Ha ha, đã ngươi ý nghĩ rõ ràng như vậy, như vậy sau chuyện này tiếp theo, cũng liền đều giao cho ngươi tới xử lý a! Muốn làm gì, liền thả tay đi làm , bất kỳ cái gì người bất mãn. . . Ngươi chính là ta ý tứ!" Bật cười lớn, Tinh Hà lão tổ theo miệng phân phó nói.

Một câu nói này, chính là cho Dương Bằng lớn nhất quyền lực, cũng có nghĩa là, từ giờ khắc này, Dương Bằng rốt cục không còn là cái kia không có quyền lực gì quần áo lụa là, mà là thực sự trở thành có tư cách quyết định Thất Tinh Tông hướng đi tương lai nhân vật thực quyền.

Converter: Lucario - Truyencv

Cvt: Ngược dòng suy luận theo mấy thằng này, não ta cũng nhăn thêm vài lớp a!!!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 587: Hai loại thanh âm, một loại vô lại

Mộng Thiên Thu đi tìm Tinh Hà lão tổ thời điểm, Thất Tinh Tông đại điện bên này cũng đã ầm ĩ bận túi bụi, Mộng Thiên Thu trở về, Tinh Hà lão tổ lại như cũ vẫn chưa tỏ thái độ, cái này càng cổ vũ mọi người kiêu căng, càng phát ra ầm ĩ không thể vãn hồi.

Từ nhìn bề ngoài, Bạch Nhạc tựa hồ đạt được rất nhiều Thất Tinh Tông đệ tử chống đỡ, nghiễm nhiên có một loại Toàn Dân Thần Tượng cảm giác, nhưng trên thực tế, nhưng nơi nào có đơn giản như vậy.

Lúc trước Bạch Nhạc tại Thất Tinh Tông thời điểm, liền gặp phải không ít phiền phức, bởi vì Hà Tương Tư nguyên nhân, cùng Mạc Vân Tô kết thành hận thù, về sau càng là chém giết trước mặt mọi người Mạc Vân Tô, liền mang không biết đắc tội bao nhiêu người.

Chấp pháp trưởng lão Thích Hướng Kính, Mạc Vân Tô sư phụ Bùi Hải, còn có một chút trước đây cùng Mạc Vân Tô quen biết đệ tử, đều đối Bạch Nhạc tràn ngập địch ý.

Bạch Nhạc đắc thế thời điểm, tự nhiên không ai nhảy ra, chỉ khi nào ngửi được gió hướng biến hóa, đương nhiên thiếu không người phải ra khỏi đây hô phong hoán vũ.

"Thiên Thu trưởng lão, ta không phải nghi vấn thực lực ngươi, chỉ là, Bạch Nhạc người này gian xảo cực kỳ, người trong ma đạo tuyệt tình tuyệt tính, căn bản không thể lẽ thường đo lường được, hắn không cùng thân nhân nói thật cũng là bình thường."

Đối mặt trở về Mộng Thiên Thu, Bùi Hải cái thứ nhất nhảy ra."Chỉ bằng

Bạch Thanh Nhã nói mấy câu, liền kết luận hắn cùng với Yến Bắc Thần không có quan hệ, bản thân này cũng quá trò đùa."

"Chư vị cũng đừng quên, trước đây từ Thất Tinh Tháp lúc đi ra, người này liền chợt đối Vân Tô thống hạ sát thủ, bực này ác độc tính khí, há không đang cùng người trong ma đạo lối làm việc nhất trí?" Cười lạnh một tiếng, Thích Hướng Kính theo chen lời nói, "Đương nhiên, ta không phải muốn lôi chuyện cũ, mà là đang nhắc nhở đả kích, người này cũng không người lương thiện!"

"Thích trưởng lão, Bùi trưởng lão, không có bất kỳ chứng cớ nào, liền hoài nghi như vậy bổn tông khách khanh, có phải hay không cũng quá mạo phạm? Lão phu đã tự mình truy tra, nhưng lại không thể được cái gì kết quả, bản thân này còn không đủ để chứng minh vấn đề sao?" Mộng Thiên Thu đạm nhiên mở miệng nói, "Chỉ bằng điểm ấy có lẽ có tội danh, liền tùy tiện chặt đứt Bạch Nhạc cùng bổn tông quan hệ, thậm chí trở mặt thành thù, cái này cũng không khỏi quá qua loa a?"

Mộng Thiên Thu mặc dù trong ngày thường không thể nào tham dự vào tông môn bên trong sự tình, có thể uy vọng lại cũng không thấp, hắn lấy mở miệng, cũng đồng dạng đạt được không ít người hưởng ứng.

Toàn bộ Thất Tinh Tông trưởng lão liền đại thể chia làm cái này hai phái, hai loại thanh âm, lẫn nhau tranh chấp, cho dù ai cũng đè không ngã đối phương.

"Tông chủ, Vệ Phạn Dạ xin gặp!"

Hầu như cũng ngay lúc đó, có đệ tử vào điện hồi bẩm.

Vệ Phạn Dạ!

Nghe được cái tên này, mọi người cũng không khỏi nao nao.

Hơi trầm ngâm một chút, Thất Tinh Tông tông chủ cái này mới mở miệng nói, "Nói vậy Vệ Phạn Dạ cũng là vì việc này mà đến, Bạch Nhạc ban đầu ở Duyện châu cũng cùng Bắc Đẩu Tinh Cung từng có tiếp xúc, bây giờ tất nhiên chúng ta tranh chấp không dưới, chẳng nghe một chút Bắc Đẩu Tinh Cung ý kiến."

Chuyện này bản thân cũng bởi vì Vệ Phạn Dạ đến thăm dựng lên, bây giờ Thất Tinh Tông bản thân lại tranh chấp không dưới, để cho Vệ Phạn Dạ đến nói một chút quan điểm, cũng không coi là quá phận.

Thất Tinh Tông tông chủ cái này vừa mở miệng, nhất thời liền đạt được người khác cam chịu.

Trong chốc lát, Vệ Phạn Dạ liền cùng Trần Kiếm Phong một chỗ bước vào trong đại điện.

Hơi hơi ôm quyền, Vệ Phạn Dạ nhẹ giọng mở miệng nói, "Xin lỗi, quấy rối chư vị trưởng lão! Về Bạch Nhạc sự tình, vốn là Thất Tinh Tông việc tư, ta không nên mở miệng, chỉ là. . . Ta cũng muốn nhắc nhở một chút chư vị, chuyện này không chỉ có liên lụy đến Bạch Nhạc, còn liên lụy đến Yến Bắc Thần."

"Nên xử trí như thế nào Bạch Nhạc, ta không có quyền cắm miệng, chỉ khi nào liên quan đến Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần, khả năng liền tuyệt đối không phải cái kia nhất tông việc tư, mà là quan hệ đến toàn bộ chính đạo đại sự." Lông mày nhíu lại, Vệ Phạn Dạ thẳng thắng nói, "Ta ta cũng không gạt chư vị, ta lần này từ Duyện châu mà đến, chính là hỏi kiểm chứng Yến Bắc Thần cùng Bạch Nhạc có hay không có quan hệ một chuyện!"

"Đạo Môn đại hội sắp tới, mà Bạch Nhạc mang theo bày đủ hiềm nghi tình huống dưới, nếu như vẫn như cũ đại biểu Thất Tinh Tông tham gia Đạo Môn đại hội. . . Giả sử tại Đạo Môn đại hội bên trong bị điều tra ra, hắn chính là Yến Bắc Thần, xin hỏi chư vị trưởng lão, đến lúc đó dùng

cái gì hướng Đạo Lăng Thiên Tông, hướng về thiên hạ chính đạo giao phó?"

Cái này gào to một tiếng, Vệ Phạn Dạ có thể nói là nói năng có khí phách, trong nháy mắt liền để cho mọi người không tự giác trầm mặc xuống.

Chậm lại cùng, Vệ Phạn Dạ tiếp tục nói, "Thiên Thu trưởng lão tự mình đi Bạch phủ kiểm chứng, theo ta nhìn, đây là chuyện tốt, mặc dù Bạch Nhạc biết, cũng có thể lý giải mới đúng! Nhưng hắn chẳng những không hiểu, ngược lại hạ lệnh khu trục Thất Tinh Tông đệ tử, vô lễ ngang ngược! Làm như thế, chẳng phải là có tật giật mình biểu hiện sao?"

"Ta cho rằng, tông chủ không ngại hạ lệnh, mời hắn lần nữa phản hồi tông giải thích việc này! Nếu như hắn Chân Thanh bạch, nên thoải mái trở về, nếu như không dám. . . Đó chính là có tật giật mình!"

Không nói đến Vệ Phạn Dạ những lời này có phải là thật hay không có đạo lý, có thể chí ít phù hợp phần lớn tâm tư người, cũng có thể thỏa mãn mọi người lòng hư vinh, tự nhiên đạt được rất nhiều người tán thành.

Trong lúc nhất thời, cục diện đã tại không nhận thức được hướng về Vệ Phạn Dạ muốn thấy được phương hướng phát triển.

Nhưng mà, hầu như cũng ngay lúc đó, cười lạnh một tiếng chợt từ ngoài điện vang lên, lập tức một cái tràn đầy tiếng chê cười âm liền tùy theo truyền vào.

"Không trở lại giải thích chính là có tật giật mình, nhiều mới mẻ nha!"

Cười lạnh bước vào đại điện, Dương Bằng khinh thường nói rằng, "Ta ngày hôm qua nằm mơ, mộng thấy Vệ sư huynh trộm ta bảo vật, không biết Vệ sư huynh có thể hay không bả chiếc nhẫn trữ vật giao ra đây, để

cho ta sát nghiệm? Ah, không chỉ là ngươi, vì phòng ngừa ngươi tư tàng tài vật, không bằng đem cái này lần đến bổn tông tới sở hữu Bắc Đẩu Tinh Cung mọi người chiếc nhẫn trữ vật đều giao ra đây từng cái kiểm tra thực hư!"

"Nếu như Vệ sư huynh cho là thật trong sạch, tự nhiên không sợ kiểm tra thực hư, nếu như không chịu. . . Tự nhiên chính là có tật giật mình!"

". . ."

Trong nháy mắt, toàn bộ đại điện nhất thời hoàn toàn tĩnh mịch!

Đảm nhiệm chẳng ai nghĩ tới, Dương Bằng vừa mở miệng chính là như vậy đối chọi gay gắt, nửa điểm mặt mũi cũng không cho Vệ Phạn Dạ, nghiễm nhiên bày ra một bộ vô lại sắc mặt.

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Vệ Phạn Dạ nhìn chằm chằm Dương Bằng, lạnh giọng nói rằng, "Vị sư đệ này là ai? Toả sáng như vậy quyết từ, là ở nhục ta Bắc Đẩu Tinh Cung sao?"

Không có chút nào lùi bước ý tứ, Dương Bằng theo phản chế giễu, "Vệ sư huynh toả sáng như vậy quyết từ, chẳng lẽ không phải tại nhục ta Thất Tinh Tông sao?"

"Xin hỏi tông chủ, hắn nói chuyện, có thể đại biểu Thất Tinh Tông sao?"

Vệ Phạn Dạ lạnh lùng chuyển hướng Thất Tinh Tông tông chủ hỏi.

Trợn mắt một cái, Dương Bằng khinh thường nói rằng, "Ngươi không cần theo ta chơi một bộ này, chính là bổn tông tông chủ cũng không quản được ta! Ngươi hỏi ta là ai, hắc, vậy ta liền cùng ngươi nói rõ ràng, ta tên Dương Bằng, Tinh Hà lão tổ là lão đầu tử nhà ta! Ta bản lãnh gì cũng không có, chính là một hoàn khố đệ tử, có ở cái này Thất Tinh Tông bên trong, ta còn liền thật có thể đại biểu Thất Tinh Tông, ai nếu không phục,

tận có thể đi tìm lão đầu tử nhà ta cáo trạng! Có thể trước đó. . . Ta chính là đi ngang, làm sao, ngươi có ý kiến?"

Đối mặt Vệ Phạn Dạ, Dương Bằng căn bản cũng không có nửa điểm giảng đạo lý ý tứ, đi lên chính là một bộ vô lại thủ đoạn, hơn nữa bày ra một bộ quần áo lụa là tư thế đến, nói rõ chính là muốn ỷ vào thân phận chơi xấu.

Có thể cũng chính bởi vì vậy , mặc cho Vệ Phạn Dạ như thế nào lưỡi rực rỡ như hoa, đầy mình đạo lý, cũng ngạnh sinh sinh bị Dương Bằng hận nói không nên lời nửa chữ tới.

Đạo lý?

Ngươi cùng loại này vô lại quần áo lụa là có đạo lý gì có thể giảng?

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 588: Khắp nơi phản ứng

Tất cả tranh luận đều ở đây Dương Bằng tấm này vô lại sắc mặt hạ tiêu tán.

Có đôi khi, loại này vô lại thủ đoạn, ngược lại là giải quyết vấn đề nhanh nhất phương thức.

Thất Tinh Tông chính là lấy phương thức này, lần nữa bảo vệ Bạch Nhạc.

Dù cho là Vệ Phạn Dạ lại như thế nào không cam lòng, cũng đều chỉ có thể tạm thời dừng tay, đồng thời trận này xung đột sau đó, Vệ Phạn Dạ cùng ngày liền ly khai Thất Tinh Tông.

Đương nhiên, đây cũng không có nghĩa là, Vệ Phạn Dạ liền sẽ dừng tay như vậy dẹp đường hồi phủ!

Chỉ là, Vệ Phạn Dạ dự định không còn dựa vào Thất Tinh Tông, mà là bằng năng lực mình, bức Bạch Nhạc lộ ra đuôi tới.

"Mọi việc đều có mục, ngươi cho rằng Vệ Phạn Dạ như thế nhằm vào Bạch Nhạc, là có mục đích gì?"

Nghe phía dưới người hồi báo, Dương Hàn chậm rãi mở miệng hỏi.

Bây giờ Thanh châu, bởi vì Huyết Ảnh lão tổ tồn tại, đã tranh đấu giữa lúc tồn tại quyền lợi, Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, đối với Thanh châu thẩm thấu cũng giống vậy vô khổng bất nhập, có thể không bằng Mộng Thiên Thu tự mình đi trước xem rõ ràng như vậy, có thể đại thể trên phương hướng lại cũng sẽ không có sai.

Huyết Ảnh lão tổ không lộ diện, Huyết Ảnh Ma Tông đại bộ phận sự tình, liền vẫn luôn là từ Dương Hàn một tay quyết định.

Đối với Bạch Nhạc, càng là từ trước đây Bạch Nhạc ly khai Thanh châu trước đó, đều thủy chung đều ở đây chú ý nhất cái này danh sách phía trên.

Từ nhìn bề ngoài, cái này tựa hồ chỉ là Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần cấu kết sự tình, tại Duyện châu lộ ra chân tướng, lúc này mới hội dẫn tới Bắc Đẩu Tinh Cung hoài nghi, phái ra Vệ Phạn Dạ điều tra.

Thật là, nếu như chỉ thấy một chút như vậy mặt ngoài đồ vật, vậy cũng không khỏi xem quá nông cạn.

Liền Dương Bằng loại này quần áo lụa là đều hiểu, tăng lên đến tông môn cấp độ bên trên, đúng sai cũng không trọng yếu, quyền lợi mới là quyết định tất cả then chốt, Vệ Phạn Dạ hoặc là Dương Hàn lại làm sao có thể không minh bạch?

"Cái này có gì không rõ ràng?" Cười lạnh một tiếng, bên người một thanh niên không mặn không nhạt mở miệng nói, "Đông Hải đánh một trận, Nguyệt Lâm Tiên bỏ mình, Đông Hải Tiên Đảo huỷ diệt, Bắc Đẩu Tinh Cung tự nhiên có thể thuận thế dựng lên, triệt để khống chế Duyện châu!"

"Thật là, Đông Hải tình thế phức tạp, còn có Quảng Hàn Thiên Cung sự tình, toàn bộ Duyện châu bây giờ cục diện, có thể nói là rắc rối phức tạp, cho dù là Bắc Đẩu Tinh Cung, cũng không cách nào đơn giản làm theo những quan hệ này!" Đem đao đặt ở trên đùi, thanh niên trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang tiếp tục nói, "Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần tất nhiên có liên hệ, đây là chúng ta trước đây cũng đã có thể đoán được sự tình! Bắc Đẩu Tinh Cung người có thể xem thấu cũng không cái gì hiếm có, làm nhiều lỗi nhiều, trên đời này vốn cũng không có cái gì không lọt gió tường."

"Yến Bắc Thần trên tay có Quảng Hàn Thiên Cung, ai có thể đạt được, là có thể tại Đông Hải đứng ở bất bại chi địa, chỉ bằng điểm này, liền có đủ đủ lý do, để cho Bắc Đẩu Tinh Cung cắn không buông!"

"Dương Đào, trước ngươi cũng cùng Bạch Nhạc từng có giao thủ, ngươi nói một chút đối hắn quan điểm." Xoay đầu lại, Dương Hàn hỏi lần nữa.

Yêu đao Dương Đào!

Lúc trước Bạch Nhạc ly khai Thanh châu trước đó, trận chiến cuối cùng, chính là cùng Dương Đào đánh.

Cũng chính là sau trận chiến ấy, mới triệt để đặt Bạch Nhạc Thanh Châu phủ chủ địa vị, có thể nói, một lần kia, là Dương Đào thua một bậc! Đương nhiên, lúc đó tình huống phi thường phức tạp, chẳng những có Lam tiên sinh tại, hơn nữa, cũng có Dạ Thần Hi nhúng tay, nhiều mặt nhân tố ảnh hưởng dưới, mới tạo thành một kết quả như vậy.

"Bạch Nhạc trên người tất nhiên có bí mật." Ngẩng đầu, Dương Đào trầm giọng nói rằng, "Từ trên người hắn đào, tất nhiên có thể tìm được Yến Bắc Thần manh mối. . . Vấn đề chỉ ở tại, chúng ta, đến tột cùng muốn không nên nhúng tay."

"Yến Bắc Thần trên người chẳng những có thần kiếm Côn Ngô, hơn nữa, lần này có người nói còn luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, giá trị to lớn, quả thực khó có thể đánh giá!" Dừng một cái, Dương Đào tiếp tục nói, "Vấn đề duy nhất ở chỗ, vị kia Thông Thiên Ma Quân, đến cùng là đúng hay không thật còn sống!"

Nghe thế, Dương Hàn cũng không khỏi trầm mặc xuống.

Vấn đề này, đừng nói là bọn hắn, coi như là Bắc Đẩu lão tổ, thậm chí Đạp Thiên Ma Quân vị này tham dự người trong, sợ cũng chưa chắc thật

có thể hiểu rõ.

Bằng không, bây giờ cục diện không muốn so hiện tại càng náo nhiệt nhiều.

Bây giờ, chân chính có khả năng biết rõ ràng điểm này, trừ Yến Bắc Thần bản thân bên ngoài, liền chỉ có Bạch Cốt phu nhân cùng Vân Mộng Chân hai người!

Bạch Cốt phu nhân là tinh hải lão tổ, thủ hạ lại có Bạch Cốt Thần Giáo, cho dù ai cũng khó mà từ trong miệng nàng hỏi ra cái gì đến, huống chi, nàng nói, ngươi liền dám tin sao?

Cho nên, bây giờ, chân chính có khả năng biết chân tướng, liền chỉ còn lại có Vân Mộng Chân một người!

Nhưng hôm nay, Vân Mộng Chân đã phản hồi Đạo Lăng Thiên Tông!

Người bên ngoài chính là có thiên đại năng lực, chẳng lẽ còn dám đi Đạo Lăng Thiên Tông bức Vân Mộng Chân mở miệng sao?

Nói cách khác, đối với người khác mà nói, đây cơ hồ cũng đã là một cái khó giải vấn đề, mà cuối cùng manh mối. . . Có thể chính là chỗ này vị có thể cùng Yến Bắc Thần có quan hệ Bạch Nhạc!

Chúng ta muốn không nên nhúng tay?

Một câu nói này, cũng đồng dạng làm khó Dương Hàn.

"Công tử, ngươi cho ta những cái kia chiếc nhẫn trữ vật, đều đã sửa sang lại, tổng cộng có linh thạch, 1123 vạn! Đê giai linh dược mấy ngàn, linh khí 63 kiện."

Báo ra mấy cái chữ này, cho dù là Tô Nhan cũng không khỏi có một loại

miệng làm lưỡi khô cảm giác.

May là nàng bây giờ thay mặt Bạch Nhạc khống chế Thanh châu quyền lực, có thể đối mặt một cái như vậy khổng lồ chữ số, cũng vẫn như cũ có loại trợn mắt hốc mồm cảm giác.

"Công tử, ngươi đây là đánh cướp một cái tông môn sao?"

Nao nao, Bạch Nhạc bản thân đối cái này đến là không có có quá lơ là bên ngoài!

Tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, hắn chỗ đánh cướp, toàn bộ đều là các tông nhân vật thiên kiêu, có thể nói, toàn bộ Duyện châu thiên tài, đều bị hắn đánh cướp một lần, thu hoạch không phong phú mới là quái sự.

Chỉ là cho tới nay, Bạch Nhạc đều không tinh lực đi coi những thứ này, lần này trở về mới một tia ý thức toàn bộ cho Tô Nhan đi xử lý.

"Tông môn tầm thường cũng không như thế giàu có." Bật cười lớn, Bạch Nhạc theo miệng nói rằng, "Linh thạch cùng linh dược, ngươi xem xử lý, có thể bất kể thành phẩm bồi dưỡng Thanh Vân Kỵ thực lực, chúng ta bây giờ không thiếu những vật này, chuyển hóa thành thiết thực thực lực, mới là nhất chuyện trọng yếu."

"Còn như những cái kia linh khí, ngược lại là không nên gấp gáp lấy ra, mặc dù nơi đây không phải Duyện châu, thật là tùy tiện lấy ra, rơi vào trong mắt hữu tâm nhân, cũng hầu như là phiền phức."

"Vâng!"

Gật đầu, Tô Nhan lúc này hồi đáp nói.

"Đúng, công tử, Huyết Ảnh Ma Tông phái người đến, nói là muốn nhìn

một chút công tử." Thoáng do dự một chút, Tô Nhan lần nữa mở miệng nói.

Tô Nhan ngày xưa bản thân liền xuất từ Huyết Ảnh Ma Tông, mặc dù phản bội Tông mà ra, vừa vặn phần khác biệt, tự nhiên cũng không ai sẽ chết cắn điểm này không thả, thậm chí ngược lại Huyết Ảnh Ma Tông sẽ còn lợi dụng tầng quan hệ này tới lôi kéo làm quen, thử thăm dò mượn hơi Tô Nhan.

"Ồ?" Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc lúc này liền hiểu được, khóe miệng hiện lên vẻ tươi cười, "Xem ra, Vệ Phạn Dạ như thế nháo trò, để cho Huyết Ảnh Ma Tông cũng có chút ngồi không yên a!"

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc cái này mới mở miệng nói, "Gặp cũng không cần, bất quá, ngươi có thể chuyển cáo Huyết Ảnh Ma Tông người, thân ta là Thanh Châu phủ chủ, đối với ma đạo không có thành kiến! Chỉ cần bọn hắn không cần làm huyết tế một bộ này. . . Ta đối bọn họ cùng chính đạo đệ tử, đối xử bình đẳng!"

Tất nhiên phải lấy Thanh Châu phủ chủ thân phận tới ứng đối bây giờ phiền phức, dĩ nhiên là nhất định phải từ cái thân phận này thượng lên tay, xử lý sự việc công bằng là khẳng định.

Trên đời này, vốn cũng không có vĩnh viễn địch nhân!

Bạch Nhạc mặc dù chán ghét Huyết Ảnh Ma Tông làm việc, nhưng khi đó cái kia từng cuộc một giết chóc, nhưng cũng đã đem trong lồng ngực cái kia một hơi thở đi công tác không nhiều, chỉ cần Huyết Ảnh Ma Tông không còn làm huyết tế một bộ này, hắn tự nhiên cũng sẽ không cùng Huyết Ảnh Ma Tông cùng chết đến.

Sau này, đến tột cùng là địch là bạn, vậy cũng muốn phân tình huống thảo luận mới được.

Huống chi, trước đó Bạch Nhạc từng đối Bạch Cốt phu nhân nói, cuối cùng sẽ có một ngày, để cho thế giới này biết ta là ai!

Lời này cũng không phải là tùy tiện nói một chút mà thôi, thật muốn làm được điểm này, không chỉ có chỉ là chính mình tăng thực lực lên, cũng nhất định muốn có thế lực cường đại mới được.

Yến Bắc Thần cái thân phận này, Bạch Nhạc cũng không có quyết ý bỏ qua!

Kể từ đó, tại lúc cần thiết, một lần nữa chỉnh hợp ma đạo, cũng chưa chắc không thể!

Bạch Nhạc từng nói, tu ma, là vì nói cho thế nhân, cái gì gọi là ma!

Như vậy đối với hắn mà nói, súc xào bài ma đạo, để cho mình một lần nữa chế định ma tu tiêu chuẩn cùng quy tắc, mới là chân chính thực tiễn cái này một hứa hẹn biện pháp.

Vô luận là cùng Bạch Cốt phu nhân liên hệ, vẫn là bây giờ đối mặt Huyết Ảnh Ma Tông, Bạch Nhạc cũng đều ôm dạng này tâm tư.

Chỉ là, những thứ này đều vẫn là về sau sự tình, bây giờ mà nói, cũng vẫn như cũ chỉ là giai đoạn chuẩn bị.

Nếu như nói là tại hạ tổng thể, như vậy bây giờ những cử động này, cũng bất quá xem như là rơi một ... hai ... Tử rỗi rãnh cờ.

Đối với Bạch Nhạc, hảo hảo bồi dưỡng Thanh Vân Kỵ, kinh doanh Thanh châu chi địa làm căn cơ, mới là nhất chuyện trọng yếu.

"Công tử yên tâm, ta minh bạch nên làm như thế nào."

Gật đầu, Tô Nhan lúc này đáp ứng nói.

Theo Bạch Nhạc lâu như vậy, Tô Nhan đối với Bạch Nhạc tâm tư, không dám nói toàn bộ minh bạch, có thể chí ít cũng có thể lý giải một cái thất thất bát bát, thực tiễn, tự nhiên không có nghi vấn gì.

"Đúng, cái kia Vệ Phạn Dạ đã ly khai Thất Tinh Tông, chúng ta có muốn hay không. . ." Tự tay làm một cái cắt cổ động tác, Tô Nhan trong mắt hiện lên một tia sát khí, lạnh lùng hỏi.

Vệ Phạn Dạ mặc dù mạnh, nhưng lại cũng cuối cùng chỉ là Tinh Cung Cảnh mà thôi, cũng chỉ có mấy người như vậy, lấy Bạch Nhạc bây giờ tại Thanh châu lực lượng, tự nhiên là có cơ hội trực tiếp xuất thủ gạt bỏ.

Phải biết, chân chính động thủ, thật là còn có một vị đủ để lay động tinh hải lão tổ Tiểu Bạch Giao tại!

Mặc dù Tô Nhan cũng chưa từng thấy tận mắt Tiểu Bạch Giao xuất thủ, có thể đối cái này nhưng cũng là lòng biết rõ.

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Vệ Phạn Dạ chỉ sợ sẽ là đang chờ ta xuất thủ!"

Đối với điểm này, Bạch Nhạc xem vô cùng rõ ràng, "Vệ Phạn Dạ đã chết qua một lần, sẽ không bất cẩn như vậy, nếu như không phải có vẹn toàn chuẩn bị, hắn sẽ không dễ dàng đến Thanh châu tới khiêu khích, hiện tại xuất thủ. . . Chỉ có thể không duyên cớ bại lộ thân phận ta mà thôi!"

"Một động không bằng một tĩnh, bây giờ đến lượt gấp gáp là hắn! Chúng ta chờ hắn ra chiêu là được."

Trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Ta hiện tại chân chính lo lắng. . . Chỉ là Đạo Lăng sơn!"

Đông Hải một chuyến, Vân Mộng Chân cuối cùng phối hợp chính mình

diễn tình cảnh như vậy làm trò, mới rốt cục đã lừa gạt tất cả mọi người, vung xuống cái này nói dối như cuội! Đối với người khác, Vân Mộng Chân đều có thể không giải thích, thật là, khi nàng trở lại Đạo Lăng Thiên Tông, vẫn có thể ngậm miệng không nói sao?

Chính mình tuy vừa đi, nhưng này cục diện rối rắm, đối với Vân Mộng Chân mà nói, nhưng cũng đồng nghĩa với vô cùng vô tận phiền phức a!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 589: Càn Khôn thương hội

"Đại nhân, có cái Càn Khôn thương hội người, tự xưng là ngài bạn cũ, đến đây cầu kiến!"

Bạch Nhạc bên này cùng Tô Nhan vừa nói chuyện, liền có Thanh Châu phủ trước người tới hồi bẩm.

Càn Khôn thương hội?

Nao nao, Bạch Nhạc lúc này liền phản ứng kịp, trước đây hắn tại trong mắt thời điểm, chính là từ Càn Khôn thương hội trên tay vỗ tới một viên Uẩn Tinh Đan, lúc này mới thuận thế đột phá.

Lúc trước Bạch Nhạc đã từng đã đáp ứng, chuẩn hắn đem Càn Khôn thương hội chạy đến Thanh châu tới.

Bây giờ đối phương chỉ sợ sẽ là vì thế tìm tới cửa.

Đương nhiên, chỉ sợ cũng không chỉ có như vậy.

Càn Khôn thương hội phía sau bản thân thì có Đại Càn Vương Triều hoàng tử cái bóng, ai nếu là lấy vì đây chẳng qua là một cái đơn thuần thương hội, khả năng liền quá ngây thơ.

Bây giờ nghe đồn khắp trời, Càn Khôn thương hội nếu như một điểm tiếng gió đều không thu được, sợ là đảm nhiệm sẽ không ai tin tưởng cả.

Như vậy, lựa chọn tại dạng này một loại tình huống dưới tới gặp mình, thật có thể là ẩn chứa thâm ý.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc khóe miệng cũng không khỏi hiện lên vẻ tươi cười, "Có ý tứ, bây giờ ta cái này Thanh Châu phủ, là càng ngày càng náo nhiệt, cũng tốt. . . Bất quá, người cũng không cần mang tới cái này đến, để cho hắn tại phủ thành chủ chờ lấy."

Bạch phủ bên này rất tư nhân, loạn thất bát tao người, Bạch Nhạc xưa nay không nguyện mang tới Bạch phủ đến, ảnh hưởng Bạch Thanh Nhã thanh tịnh.

Mang theo Tô Nhan, Bạch Nhạc rất nhanh liền một đường đến phủ thành chủ, nhìn thấy Kim ba mập thân ảnh quen thuộc.

Mặc dù đã đợi nhanh một canh giờ thời gian, hãy nhìn đến Bạch Nhạc trong nháy mắt, Kim ba mập vẫn là lập tức nhảy dựng lên, đầy mặt nụ cười hành lễ nói, "Bạch phủ chủ, tới mạo phạm, ngài nhưng đừng trách móc."

"Kim tam gia, ngài thật là thần tài, ai dám trách móc?"

Khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười, Bạch Nhạc tùy ý trêu ghẹo nói.

"Ai, cũng không dám, Bạch phủ chủ, ngài muốn là lại như thế gọi, ta khả năng liền lập tức đi ra ngoài! Ba mập, ngài gọi ta ba mập liền tốt." Cái đầu rung cùng trống lắc giống như, Kim ba mập liền vội vàng khoát tay nói.

Mỉm cười, Bạch Nhạc cũng không lại trêu cợt hắn, tùy ý ở bên cạnh ngồi xuống, "Tọa, ngươi thật xa chạy tới, ta thế nào cũng nên tận một chút chủ nhà tình nghĩa, trước đây tình cảm, ta còn nhớ được thanh thanh sở sở đây."

Trước đó ở trên đấu giá hội, vô luận Kim ba mập là căn cứ vào cái dạng gì tâm tính, có thể làm Bạch Cốt Thần Giáo người đối hắn xuất thủ thời

điểm, Kim ba mập lại xác thực vẫn là đứng ra ngăn cản đối phương!

Chỉ bằng điểm này, Bạch Nhạc liền niệm tình hắn một điểm tình cảm.

"Không dám, bảo hộ khách nhân tại đấu giá hội an toàn, đó là chúng ta phải làm." Khoát khoát tay, Kim ba mập lập tức mở miệng nói, "Bạch phủ chủ, ta cũng không đi vòng vèo, lần này đến, ta là muốn đem Càn Khôn thương hội chạy đến Thanh châu đến, người xem?"

Chuyện là Bạch Nhạc đáp ứng ban đầu qua, có thể Kim ba mập lại không nói chữ nào, phần tâm tư này, cũng thật làm người ta tán thán.

Bất quá, Bạch Nhạc vốn cũng không có làm khó hắn ý tứ, theo miệng liền đáp ứng, "Ngươi yên tâm, ta đáp ứng qua sự tình, sẽ không đổi ý! Huống chi, đem thương hội chạy đến Thanh châu, đối với Thanh châu mà nói, cũng là chuyện tốt, ta có đạo lý gì cự tuyệt."

"Đa tạ Bạch phủ chủ!"

Nghe được Bạch Nhạc đáp ứng, Kim ba mập nhất thời đại hỉ.

"Đây là Tô Nhan, ngươi nên cũng đã nghe nói qua, trong ngày thường, Thanh châu sở hữu sự vụ, đều là nàng phụ trách, chuyện này, ngươi quay đầu cùng với nàng liên hệ là được." Chỉ chỉ Tô Nhan, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Gặp qua Tô cô nương!"

Khẽ khom người, Kim ba mập lần nữa hướng Tô Nhan hành lễ nói, thái độ cung kính dị thường.

Chứng kiến cái này, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút buồn cười, bây giờ Bạch Nhạc vẫn nhớ kỹ, trước đây Lục Yên Nhiên lần đầu tiên với hắn gặp Kim ba mập thời điểm, Lục Yên Nhiên còn nói qua, cái này gia

hỏa con mắt không thành thật, nhưng hôm nay đối mặt Tô Nhan, nhưng nơi nào còn có thể nhìn ra nửa điểm đầu mối.

"Kim lão bản không cần đa lễ như vậy, công tử phân phó sự tình, ta tự nhiên sẽ dụng tâm làm." Nhàn nhạt đáp một câu, Tô Nhan nhẹ giọng đáp.

"Tốt, nhàn thoại nói xong, chúng ta mà nói điểm chính sự."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc lập tức nhìn chằm chằm Kim ba mập, nhếch miệng lên một nụ cười, nhẹ giọng nói, "Ba mập, ngươi lựa chọn một cái như vậy tràn ngập lưu ngôn phỉ ngữ thời điểm đến Thanh châu tới tìm ta, chỉ sợ cũng không chỉ có chỉ là bả thương hội lái tới đơn giản như vậy a?"

Cái gì muốn đem Càn Khôn thương hội lái tới, nghe quang minh chính đại, tựa hồ chính là chính sự, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc tâm lại vô cùng rõ ràng, cái kia bất quá chỉ là một cái mặt ngoài lấy cớ, tối đa xem như là nhàn thoại.

Nghe được Bạch Nhạc, Kim ba mập thần sắc hơi hơi rùng mình, nhưng cũng không tiếp tục có lệ, chính sắc mở miệng nói, "Bạch phủ chủ minh giám, lần này đến, ta xác thực còn có một việc, muốn cùng ngài đàm luận."

Cũng không đợi Bạch Nhạc đặt câu hỏi, Kim ba mập liền nhẹ giọng nói, "Đại Can hoàng triều Thất hoàng tử, hướng ngài vấn an!"

Ngô Uyên!

Con ngươi chợt co rụt lại, Bạch Nhạc lúc này liền phản ứng kịp.

Chu Đông Dương sau khi chết, đến Duyện châu tiếp chưởng phủ chủ vị chính là vị này Thất hoàng tử Ngô Uyên, hơn nữa cũng coi như cùng

mình có duyên gặp qua một lần, đương nhiên, khi đó mình là lấy Yến Bắc Thần thân phận xuất hiện.

Ban đầu chỉ nghe nói Càn Khôn thương hội phía sau có Đại Càn Vương Triều hoàng tử chống đỡ, bây giờ xem ra, người sau lưng, chỉ sợ sẽ là vị này Ngô Uyên.

Hơn nữa, trước đây chính mình liền từng lấy Yến Bắc Thần thân phận, cùng hắn đánh qua một lần đối mặt.

Bây giờ xôn xao, nghe đồn mình chính là Yến Bắc Thần, Ngô Uyên mượn cơ hội thăm dò, hoặc là mượn hơi, chỉ sợ cũng không thể xem như là ngoài ý muốn.

Thật sâu xem Kim ba mập liếc mắt, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói, "Bây giờ có nghe đồn nói, ta cùng với Yến Bắc Thần có quan hệ, Thất hoàng tử loại thời điểm này theo ta giao nhau, liền không sợ tình ngay lý gian?"

"Bạch phủ chủ nói giỡn." Hiển nhiên vấn đề này, Kim ba mập là sớm có chuẩn bị, tự nhiên nói rằng, "Lại không luận nghe đồn có phải là thật hay không, Bạch phủ chủ nhưng đừng quên, chúng ta Đại Càn Vương Triều là không khỏi ma tu, chúng ta buổi đấu giá cũng đồng dạng không nhằm vào ma tu, chỉ cần là tu hành giả, đối xử bình đẳng."

Lời này khả năng liền có ý tứ.

Ý vị này, Ngô Uyên chẳng những biết đồn đãi, hơn nữa, thậm chí càng hy vọng đồn đãi là thật, bây giờ loại này lấy lòng, có một bộ phận rất lớn nhân tố, chính là tại hướng Yến Bắc Thần lấy lòng.

Đương nhiên, ý tứ Bạch Nhạc minh bạch, nhưng này cũng đối không thể thừa nhận.

"Ba mập nói giỡn, đồn đãi bất quá chỉ là đồn đãi mà thôi, chưa đủ để tin!" Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Bất quá, Bạch mỗ tất nhiên thân là Thanh Châu phủ chủ, tự nhiên vâng theo Đại Càn Vương Triều luật pháp, đối với tu hành giả đối xử bình đẳng, sẽ không kỳ thị ma tu."

"Bạch phủ chủ nói là!" Nghe thế, Kim ba mập con mắt cũng hơi hơi sáng ngời, lúc này theo phù hợp nói.

Những lời này, tựa hồ nghe đi lên không có gì dinh dưỡng, nhưng trên thực tế, lộ ra ý tứ cũng đã rất nhiều.

Đầu tiên, Bạch Nhạc mặc dù phủ nhận cùng Yến Bắc Thần có quan hệ, nhưng là lại lại mặt ngoài, đối ma tu cũng không ác ý, đây cũng là có nghĩa là, coi như hắn thật cùng Yến Bắc Thần có quan hệ, cũng không tính là gì cùng lắm sự tình.

Lần, cái gọi là tuân thủ Đại Càn Vương Triều luật pháp, cái này bản thân liền là đối Ngô Uyên vấn an một loại hồi ứng với!

Ngô Uyên là Đại Càn Vương Triều Thất hoàng tử, như vậy, Bạch Nhạc tất nhiên tuân thủ Đại Càn Vương Triều luật pháp, liền chờ thế là tôn trọng Ngô Uyên thân phận cùng ý kiến, cái này bản thân liền là một loại thái độ cho thấy.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 590: Chỗ tốt cùng thăm dò

"Nghe tiếng đã lâu Thanh Vân Kỵ tên, cái này mấy cũng có hạnh mắt thấy Thanh Vân thiết kỵ phong thái, chỉ là có đôi lời không biết có nên nói hay không?"

Hơi hơi ôm quyền, Kim ba mập lập tức mở miệng nói.

"Ồ? Nguyện nghe tường!" Chân mày hơi nhíu, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"Cái gọi là, công dục việc thiện trước phải lợi khí! Thanh Vân Kỵ tuy xuất sắc, nhưng là bọn họ khôi giáp, binh khí nhưng lại thực sự có chút kém a!" Lắc đầu, Kim ba mập vẻ mặt tiếc hận nói rằng, "Không dối gạt Bạch phủ chủ, ta là từng có may mắn tại Ung châu, gặp qua Ngự Lâm Quân, nếu bàn về quân dung, chưa chắc so với Thanh Vân Kỵ mạnh, nhưng nếu là đánh nhau, ta dám nói, Thanh Vân Kỵ, chính là có gấp năm ba lần binh lực cũng chưa chắc có thể thắng."

Nhiễu một vòng, đến nơi đây, Kim ba mập mới rốt cục trở lại chính đề bên trên, "Thất hoàng tử nói, chuyên môn vì Ngự Lâm Quân chế tạo khôi giáp binh khí luyện khí đại sư, trước đó vài ngày vừa lúc cùng hắn nói chuyện thật vui, không biết Bạch phủ chủ có hứng thú hay không, vì Thanh Vân Kỵ chọn mua một nhóm khôi giáp cùng binh khí?"

Nghe thế, Bạch Nhạc tinh thần cũng không khỏi đột nhiên rung lên.

Có đi có lại, coi như chính mình đối Ngô Văn Uyên cùng Đại Càn Vương Triều thiện ý hồi báo, đối phương cũng đồng dạng hướng mình tung táo ngọt.

Bây giờ Thanh Vân Kỵ cũng đã rất cường hãn, giả sử lại có thể thay như thế một nhóm khôi giáp cùng binh khí, chiến lực tất phải còn có thể tăng lên gấp đôi, đến lúc đó, một cái này trang bị đến tận răng Thanh Vân Kỵ, mới chính thức có thể bộc phát ra chấn kinh thiên hạ chiến lực tới.

"Có hứng thú, đương nhiên là có hứng thú, chỉ không biết. . . Thứ tốt như thế, bản phủ có phải hay không mua nổi a!" Chân mày hơi hơi bốc lên, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói.

"Nghe nói Thanh Vân Kỵ có ba ngàn người, như vậy liền coi như là chín trăm vạn linh thạch tốt." Nguyên bản Bạch Nhạc cho rằng đối phương ở phương diện này tất nhiên sẽ nhượng bộ, nhưng không ngờ, Kim ba mập chỉ là cười tủm tỉm nói rằng, "Đương nhiên, quý là đắt một chút, nhưng lại tuyệt đối vật vượt chỗ giá trị a! Bạch phủ chủ, dạng này cơ hội khó được, nếu như bỏ qua. . . Lần tiếp theo, có thể cũng không biết muốn là lúc nào, lấy Bạch phủ chủ thân phần, muốn làm điểm linh thạch, tóm lại là có biện pháp nha."

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng hơi động, lúc này mới rốt cuộc minh bạch đối phương ý tứ.

Ngô Văn Uyên tâm tư xa nếu so với chính mình tưởng tượng bên trong, càng thâm trầm!

Bán như thế một nhóm khôi giáp cho mình, cố nhiên là lấy lòng, cũng đồng dạng cũng là thăm dò.

Chỉ bằng một vị Thanh Châu phủ chủ tài lực, tự nhiên mua không nổi Ngự Lâm Quân mới trang bị lên khôi giáp cùng binh khí, thế nhưng, nếu như vừa mới cướp đoạt Duyện châu hơn phân nửa thiên kiêu Yến Bắc Thần, khả năng liền gánh vác lên.

Tốt như vậy chỗ liền đặt trước mặt, có muốn hay không, cũng chỉ tại

chính mình một ý niệm!

Chỉ cần ăn nhóm này khôi giáp cùng binh khí, liền hầu như có thể cho Ngô Văn Uyên xác định, chính mình tất nhiên cùng Yến Bắc Thần có quan hệ.

Trên thực tế, Ngô Văn Uyên chân chính muốn lấy lòng, cũng vẻn vẹn chỉ là Yến Bắc Thần, mà không phải mình cái này Thanh Châu phủ chủ.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc nhất thời liền triệt để hiểu được, ánh mắt hơi hơi chút ngưng, lập tức mở miệng nói, "Việc này, cho ta lại suy tính một chút."

"Cái này hiển nhiên!"

Gật đầu, Kim ba mập phảng phất căn bản là không có cân nhắc qua những thứ này, tùy ý hồi đáp đạo, trên mặt thủy chung tràn đầy nụ cười.

Sự tình nói xong, Kim ba mập cũng rất thức thời, rất nhanh liền cáo từ rời đi.

"Chín trăm vạn linh thạch, mập mạp chết bầm này cũng thực có can đảm há mồm!"

Chờ đến Kim ba mập ly khai, Tô Nhan lúc này mới căm giận bất bình mắng.

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Chín trăm vạn linh thạch, ba nghìn bộ, chia đều hạ xuống, cũng không coi là quá khoa trương! Huống chi, hắn chân chính mục, bất quá là thăm dò ta theo Yến Bắc Thần ở giữa, đến tột cùng có quan hệ hay không mà thôi."

Chín trăm vạn linh thạch, Bạch Nhạc không phải thanh toán không tầm thường, chỉ khi nào trả, liền hầu như chẳng khác gì là biến tướng thừa

nhận thân phận, trong lúc này được mất, cũng y nguyên vẫn là yêu cầu hảo hảo cân nhắc một chút.

"Vậy thì trực tiếp cự tuyệt hắn!" Tô Nhan lúc này mở miệng nói.

"Không vội!" Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ngươi trước với hắn chậm rãi kéo, chúng ta nhìn một chút thế cục lại nói."

Đột nhiên muốn bán mình nhiều như vậy khôi giáp cùng binh khí, Ngô Văn Uyên chỉ sợ sẽ không không thối tha, thậm chí có thể là đoan chắc mình nhất định hội mua, chuyện này bản thân liền không đơn giản, Bạch Nhạc tin tưởng, rất nhanh Ngô Văn Uyên liền sẽ có hậu thú nhận tới.

Cái thời gian đó, mới là chân chính quyết định có muốn hay không cam chịu thân phận thời điểm.

Chỉ là, chung quy bị động như vậy các loại, cũng không phải là một chuyện.

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên hiện lên lau một cái tinh mang.

... . . .

Từ phủ thành chủ sau khi đi ra, Kim ba mập tựa hồ liền quên chuyện này, mấy ngày kế tiếp bên trong, cũng lại không có đề cập qua việc này.

Ngược lại lớn quy mô tạo thế, muốn tại Thanh châu cử hành trận đầu cỡ lớn buổi đấu giá, hơn nữa, vô luận Huyền Môn đệ tử, vẫn là ma tu ở trên đấu giá hội, đều đối xử bình đẳng, chỉ nhìn ai ra giá càng cao.

Mấy ngày ngắn ngủi bên trong, Càn Khôn thương hội tiến nhập Thanh châu sự tình, cũng đã truyền sôi sùng sục, riêng là Càn Khôn thương hội cái kia không giới hạn ma tu quy tắc, càng làm cho toàn bộ Thanh châu

một mảnh rung động.

Ai cũng biết, loại chuyện như vậy, tất nhiên là phải có Bạch Nhạc vị này Thanh Châu phủ chủ cho phép.

Có thể Bạch Nhạc vốn là xuất thân Huyền Môn, lại là Thất Tinh Tông khách khanh, loại tình huống này, còn bằng lòng loại điều kiện này, bản thân thái độ cũng rất đáng giá nghiền ngẫm.

"Đầu tháng bảy sau, chính là buổi đấu giá cử hành thời gian, cách nay cũng bất quá liền cũng chỉ có nửa tháng!"

Trần Kiếm Phong chậm rãi mở miệng nói.

Xa bản chuyện này, theo chân bọn họ là không có quan hệ gì, nhưng hôm nay, đối với Vệ Phạn Dạ bọn hắn mà nói, lại hiển nhiên là một cơ hội.

"Hảo một cái Ngô Văn Uyên!"

Cười lạnh một tiếng, Vệ Phạn Dạ đạm nhiên mở miệng nói, "Tất nhiên hắn muốn trợ giúp, chúng ta liền thành toàn hắn, liền tại đấu giá hội cùng ngày động thủ!"

"Phạn Dạ, nghĩ lại a!"

Nghe được Vệ Phạn Dạ, Trần Kiếm Phong có chút bất an lần nữa khuyên lơn.

"Trần trưởng lão, chúng ta đã không có đường lui!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Vệ Phạn Dạ trầm giọng nói rằng, "Vô luận như thế nào, lần này ta cũng nhất định phải vạch trần Bạch Nhạc chân diện mục, tại Đạo Môn đại hội trước khi bắt đầu, đem Côn

Ngô Kiếm đoạt lại, đưa lên Đạo Lăng sơn!"

Yên lặng chốc lát, chứng kiến Vệ Phạn Dạ kiên quyết như thế, Trần Kiếm Phong cũng cuối cùng vô pháp lại ngăn cản.

Lấy Vệ Phạn Dạ kiêu ngạo, tại Quảng Hàn Thiên Cung cái kia bại một lần, quả thực có thể nói tâm ma, chỉ có tự tay tìm ra Yến Bắc Thần đến, thậm chí đem đối phương tự tay bóp chết, mới có thể để cho hắn đi ra cái tâm ma này!

Hơn nữa, trừ cái đó ra, chém giết Yến Bắc Thần mang đến chỗ tốt, cũng đủ làm cho bất luận kẻ nào mạo hiểm.

Huống chi, trước đó cái kia bại một lần, cũng làm cho Vệ Phạn Dạ danh vọng đại điệt, bây giờ, Vệ Phạn Dạ cũng xác thực yêu cầu một trận đại thắng tới vãn hồi chính mình danh dự!

Bây giờ đến Thanh châu một chuyến, đã có thể nói là tên đã trên dây, không phát không được.

Chỉ là, một trận chiến này, đến tột cùng có thể nắm chắc được bao nhiêu phần, bây giờ, cho dù là hắn cũng vẫn như cũ có chút không dò rõ.

Vệ Phạn Dạ trong tay đến tột cùng còn nắm bắt bài gì, hắn căn bản hoàn toàn không biết gì cả.

Bây giờ duy nhất có thể làm, cũng chính là theo Vệ Phạn Dạ, đem hết khả năng trở nên mưu đồ, gắng đạt tới đem nguy hiểm xuống đến thấp nhất.

Chỉ là, bây giờ Thanh châu cục diện càng ngày càng phức tạp, không đến cuối cùng một khắc, sợ rằng đã không ai có thể đoán được kết cục tới.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 591: Đêm vào Huyết Ảnh Ma Tông

Bóng đêm, không tiếng động phủ xuống!

Vào đêm Huyết Ảnh Ma Tông cũng đồng dạng có vẻ hơi huyên náo, mở lại sơn môn sau đó, trên thực tế, đi ra ma tu thân phận bên ngoài, Huyết Ảnh Ma Tông tại Thanh châu, đã cùng tông môn khác, không có khác nhau quá nhiều.

Hơn nữa, so với việc chính đạo đệ tử, Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, có vẻ càng tự do.

"Mộ Dung, tiểu tử ngươi có thể a! Loại mỹ nữ này, cũng chỉ có ngươi mới tìm được, bất quá, ta thật là nghe nói, ngươi cùng vị kia Thanh Châu phủ chủ có đụng chạm a!"

Bên đống lửa, mấy người vây ngồi uống rượu, bên cạnh có mấy cái nữ tử, chú ý cẩn thận ngồi ở bên cạnh bồi tửu.

Hỏa quang phía dưới, những nữ nhân này sắc mặt như trước có vẻ hơi tái nhợt, nhưng lại vẫn như cũ có thể nhìn ra được cái kia phần xinh đẹp.

Mặc dù không dám nói khuynh quốc khuynh thành, nhưng những thứ này nhưng cũng đều xem như là khó có được mỹ nữ.

Bưng bầu rượu, Mộ Dung Thiên Kiếm đắc ý nói rằng, "Không phải ta và các ngươi thổi, chút chuyện nhỏ này tính là gì? Cho dù là Mộ Dung gia không ở, ta Mộ Dung Thiên Kiếm cũng vẫn là rõ ràng, sống phóng túng phương diện, mọi người cứ việc tìm ta liền đối."

Dừng một cái, Mộ Dung Thiên Kiếm tiếp tục nói, "Còn như Bạch Nhạc, hắn chính là có thiên đại năng lực, chẳng lẽ còn có thể đến chúng ta trong tông môn đem ta lấy ra đi không được? Bất quá là có vài phần vận khí Tiểu nhi a."

"Quả nhiên là người tốt sống không lâu, tai họa di nghìn năm a!"

Ngay tại Mộ Dung Thiên Kiếm vừa nói, phía sau nhất thời xuất hiện một cái một bộ thanh y thân ảnh, khóe miệng lộ ra một tia đùa cợt, liền trực tiếp như vậy xuất hiện ở nơi này, lửa trại xuống, cái này một nụ cười, có vẻ càng băng lãnh.

Oanh!

Nghe được thanh âm kia trong nháy mắt, Mộ Dung Thiên Kiếm cái đầu phảng phất trong nháy mắt nổ tung, trên trán giọt lớn mồ hôi lạnh không ngừng rơi xuống, thậm chí để cho hắn có một loại tuyệt vọng khủng bố cảm giác!

Mặc dù đã hồi lâu chưa thấy qua đối phương, có thể vẻn vẹn chỉ bằng cái này một thanh âm, hắn cũng có thể rõ ràng đoán được đối phương thân phận!

Yến Bắc Thần!

Lúc trước hắn đối Yến Bắc Thần liền tràn ngập sợ hãi, bây giờ Yến Bắc Thần danh động thiên hạ, mang đến áp lực, liền càng không cần phải nói.

Vù vù!

Trong nháy mắt, lửa trại lúc trước chút Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử cũng nhất thời nổ tung qua, khắp khuôn mặt là vẻ sợ hãi, có người chạy trốn, có người phát cảnh cáo cảnh báo, còn có người bị sợ mộng ngay tại chỗ.

Những cô gái kia lúc này cũng đồng dạng bị sợ ôm ở một chỗ lạnh run.

"Tũm!"

Xoay người lại, không có bất kỳ do dự nào, Mộ Dung Thiên Kiếm trước tiên liền quỳ xuống, "Yến, Yến huynh đệ, chúng ta là có giao tình có đúng hay không, trước đây, ta cũng không có đắc tội qua ngươi a!"

"Đúng vậy a ngươi không có đắc tội ta, còn tiễn ta mỹ nhân!"

Khóe miệng hiện lên một tia trào phúng nụ cười, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Nữ nhân kia, tựa hồ còn là tỷ tỷ của ngươi a?"

"Rất đáng tiếc, ta đáp ứng qua hắn, sẽ đích thân đem ngươi đầu người cắt bỏ, ngươi chung quy không làm cho ta thất tín với mỹ nhân a?"

". . ."

Giờ khắc này Mộ Dung Thiên Kiếm, quả thực đã sắp muốn hù dọa than, muốn nói cái gì đó, có thể há mồm lúc, lại nửa điểm thanh âm cũng không phát ra được.

"Ma Quân truyền nhân đêm khuya giá lâm bổn tông, không có từ xa tiếp đón!"

Trong khoảnh khắc, một hồi tiếng cười cởi mở vang lên, Dương Hàn nhất thời từ không trung bay tới, hơi hơi chắp tay mở miệng nói.

Lúc trước Yến Bắc Thần mặc dù cũng cùng Huyết Ảnh Ma Tông gợi lên xung đột, nhưng những này, bây giờ theo Yến Bắc Thần danh động thiên hạ nhưng là đã sớm thay đổi không quan trọng gì.

Chỉ là, Dương Hàn làm thế nào cũng không nghĩ đến, đối phương vậy mà lại đột nhiên đêm khuya xuất hiện ở Huyết Ảnh Ma Tông bên trong.

Không nói đến khác biệt, phần này sự can đảm liền để cho người ta không thể không bội phục!

Phải biết, Huyết Ảnh Ma Tông thật là có Huyết Ảnh Ma Quân, vị này Tinh Hải Cảnh lão tổ tồn tại.

Ánh mắt như trước rơi vào Mộ Dung Thiên Kiếm trên người, Bạch Nhạc không mặn không nhạt mở miệng nói, "Nói chuyện trước đó, ta muốn đầu của hắn. . . Có chuyện sao?"

"Phốc!"

Thậm chí căn bản cũng không có cho Mộ Dung Thiên Kiếm trả lời cơ hội, lau một cái yêu dị ánh đao, liền nhất thời hiện lên, một viên đầu lâu chợt bay đi, trực tiếp rơi vào Bạch Nhạc dưới chân.

"Yến huynh nói giỡn, bất quá là một tiểu nhân vật a. . . Đáng giá cái gì?"

Nhẹ thu đao, giống như là không hề làm gì cả qua, Dương Đào thẳng đi tới, theo miệng giới thiệu, "Yêu đao Dương Đào, gặp qua Ma Quân truyền nhân!"

Trong ngày thường, Mộ Dung Thiên Kiếm tại Huyết Ảnh Ma Tông bên trong, cùng người khác quan hệ đều tính không sai, cho dù là Dương Đào, cũng đã thu Mộ Dung Thiên Kiếm tiễn mỹ nữ, có thể quy về kết quả, ở đối phương trong mắt, hắn cũng bất quá chỉ là một cái lộng thần nhân vật bình thường mà thôi, đến lúc cần sau khi, tự nhiên tùy thời có thể bỏ qua.

"Vậy thì làm phiền Dương huynh, tìm người đem cái này cái đầu đưa đến Thanh Châu phủ trên Bạch phủ đi, ta nghe nói, Mộ Dung Tử Yên bây giờ vẫn còn ở Bạch phủ bên trong." Hời hợt mở miệng, phảng phất chỉ là nói một cái bé nhỏ không đáng kể yêu cầu đồng dạng.

"Một chút việc nhỏ, sao làm phiền Yến huynh lo lắng, Yến huynh, mời!"

Bật cười lớn, Dương Đào lúc này tự tay làm một cái mời thủ thế, tùy ý mở miệng nói.

Cho dù là tại Huyết Ảnh Ma Tông bên trong, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ không hề sợ hãi, đi lững thững, ví như chỗ không người.

Giết chết Mộ Dung Thiên Kiếm, bất quá chỉ là tiện tay sự tình mà thôi!

Lúc trước tại Thanh châu thời điểm, Bạch Nhạc đã nghĩ làm, đáng tiếc một mực không tìm được thích hợp cơ hội, bây giờ lần nữa trở về, bước vào Huyết Ảnh Ma Tông, liền trước đem chuyện này làm, cũng coi như có câu trả lời!

Đương nhiên, chính trọng yếu là, nhờ vào đó đến xò xét một ít Huyết Ảnh Ma Tông phản ứng.

Từ trước mắt kết quả nhìn lên, hết thảy đều tại hướng địa phương tốt hướng phát triển.

Có Dương Hàn cùng Dương Đào đứng ra, hắn Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, tự nhiên liền lui xuống đi, ba người rất nhanh bước vào phòng khách, có đệ tử dâng trà sau đó, liền lui xuống đi, toàn bộ phòng khách chỉ còn lại có ba người bọn họ.

Cho tới giờ khắc này, Dương Hàn cái này mới mở miệng nói, "Bây giờ Thanh Châu thành, đều đang đồn Bạch Nhạc cùng ngươi có cực kỳ mật thiết liên hệ, không biết Yến huynh thấy thế nào?"

Đi thẳng vào vấn đề, tọa lạc sau đó câu nói đầu tiên, liền tràn ngập phong mang.

"Đều đang đồn, chính là thật sao?"

Khóe miệng khẽ nhếch, Bạch Nhạc bình thản hỏi ngược lại.

"Nói như thế, Yến huynh là không thừa nhận?" Dương Đào theo hỏi tới.

"Ta không thừa nhận, ngươi sẽ tin sao?" Mở mắt ra, Bạch Nhạc đạm nhiên đặt câu hỏi.

Một câu nói này, nhưng là nhất thời làm Dương Đào hơi chậm lại, không cách nào nữa tiếp theo.

"Yến huynh đêm khuya đến thăm, nên không phải chỉ là để vì giết một cái không quan trọng gì tiểu nhân vật a?" Dương Hàn theo nói sang chuyện khác hỏi.

"Giết một cái Mộ Dung Thiên Kiếm tự nhiên không quan trọng gì, nhưng nếu là giết Vệ Phạn Dạ đâu?" Bất động thanh sắc, Bạch Nhạc bình tĩnh hỏi ngược lại.

Một câu nói này lối ra, nhưng là nhất thời để cho Dương Hàn cùng Dương Đào hai người đồng thời hơi hơi biến sắc.

Trước đó còn nói, Yến Bắc Thần không thừa nhận cùng Bạch Nhạc ở giữa quan hệ đâu, nhưng hôm nay chỉ chớp mắt ở giữa, Yến Bắc Thần dĩ nhiên cũng làm muốn giết Vệ Phạn Dạ, đây cũng để cho người ta làm sao có thể không hoài nghi giữa hai cái này liên hệ?

Chứng kiến hai người tấm này phản ứng, Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng nhỏ bé khẽ thở phào một cái.

Từ trước mắt đến xem, chí ít Huyết Ảnh Ma Tông còn chưa làm ra quyết định, kể từ đó, chính mình chủ động hiện thân quyết định này liền có vẻ còn có ý nghĩa.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 592: Tái chiến yêu đao

"Yến huynh muốn giết Vệ Phạn Dạ, đó là ngươi sự tình, đối bổn tông có ích lợi gì chứ?"

Phục hồi tinh thần lại, Dương Hàn nhanh chóng liền khôi phục bình tĩnh, cũng không có đuổi theo hỏi Yến Bắc Thần cùng Bạch Nhạc quan hệ, mà là đơn thuần lấy quyền lợi góc độ, hỏi ngược lại.

"Đạo ma bất lưỡng lập, giết chính đạo thiên kiêu, yêu cầu lý do sao?"

Không chút phật lòng, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

"Yến huynh, ta nghĩ đến ngươi đêm khuya đến thăm, nên mang theo thành ý đến, nếu như còn nói loại này lời nói khách sáo, liền không khỏi để cho người ta hoài nghi ngươi dụng tâm." Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Dương Hàn lúc này cười lạnh nói.

"Thật sao? Cái kia ngươi nghĩ rằng ta nên dụng tâm gì đâu?" Khóe miệng khẽ nhếch, Bạch Nhạc hỏi ngược lại.

"Nghe nói Yến huynh tại Duyện châu khuấy động phong vân, nghĩ là quá tự tin! Nơi đây không phải Duyện châu, ta Huyết Ảnh Ma Tông cũng không phải ai muốn tới thì tới, muốn đi thì đi địa phương." Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, trong một chớp mắt, Dương Hàn trên người liền lộ ra lau một cái khủng bố sát khí.

Ngay tại lúc đó, Dương Đào đao, cũng lần nữa đặt nằm ngang trên đầu gối.

Tối trường đao màu tím, lộ ra lau một cái khiến người sợ hãi dây lực lượng.

Dương Hàn bản thân liền là Tinh Cung Cảnh cao thủ, tại cộng thêm một cái yêu đao Dương Đào, dạng này thực lực, xác thực đã không tầm thường, quan trọng hơn là, nơi này là Huyết Ảnh Ma Tông, một khi động thủ, chẳng mấy chốc sẽ có hắn Huyết Ảnh Ma Tông cao thủ chạy tới.

Vô luận Yến Bắc Thần rất mạnh, cũng luôn không khả năng kiêu ngạo đến, có can đảm một cá nhân khiêu chiến Huyết Ảnh Ma Tông cấp độ!

Huống chi, chớ quên, trừ trên mặt nổi những lực lượng này bên ngoài, Huyết Ảnh Ma Tông bên trong, còn có một vị Huyết Ảnh Ma Quân.

Đối mặt Dương Hàn uy hiếp, Bạch Nhạc vẫn như cũ không hề bị lay động, thậm chí trong mắt còn lộ ra lau một cái vẻ đùa cợt, "Dương huynh không ngại động thủ thử xem, ta có thể hay không tới lui tự nhiên không dám nói, có thể chỉ cần động thủ, ta cam đoan ngươi không gặp được ngày mai thái dương."

Đối chọi gay gắt!

Đối diện với mấy cái này người trong ma đạo, Bạch Nhạc đã sớm đã có kinh nghiệm.

Người trong ma đạo thực lực mới là duy nhất so sánh tiêu chuẩn, nếu là không có đủ đủ thực lực, mặc dù ngươi khúm núm, cũng không khả năng đạt được đối phương tôn trọng. Tương phản, chỉ cần ngươi sở hữu thực lực cường đại, dù là lại như thế nào kiêu ngạo làm càn, cũng không có quan hệ gì.

"Nghe tiếng đã lâu Ma Quân truyền nhân tên, không biết có thể thỉnh giáo một ít!"

Chợt đứng dậy, Dương Đào trên người đột nhiên lộ ra vẻ sát ý, lạnh lùng mở miệng nói.

Tại Huyết Ảnh Ma Tông, Dương Đào bản thân liền là bây giờ xuất sắc nhất thiên kiêu, thậm chí phóng nhãn toàn bộ Thanh châu, Dương Đào cũng không lấy vì có ai có tư cách cùng mình tranh phong.

Huống chi, trước đây hắn là cùng Bạch Nhạc đã giao thủ, bây giờ tìm một cơ hội cùng Yến Bắc Thần động thủ, cũng vừa lúc có thể thăm dò một chút, đối phương xuất thủ lúc, có hay không Bạch Nhạc vết tích, nếu là có biện pháp có thể thăm dò đối phương đến cùng là đúng hay không Yến Bắc Thần, cũng liền tuyệt đối đáng giá.

"Cũng tốt, ngày xưa tại Thanh châu thời điểm, ngược lại là không có cơ hội cùng ngươi giao thủ! Ta cũng rất tò mò, danh chấn Thanh châu yêu đao Dương Đào, so với Mâu Kình Thần tới như thế nào!" Ung dung đứng dậy, một bước ở giữa, Bạch Nhạc liền trước bước ra một bước phòng khách.

Dưới bóng đêm, Bạch Nhạc đứng chắp tay, thần sắc có vẻ hơi đạm mạc, dù là không có chút nào khí tức tiết ra ngoài, cũng đồng dạng hiển hiện ra một bộ tông sư khí độ.

Lấy Tinh Cung Chi Cảnh, nói là tông sư khó tránh khỏi có chút khoa trương, vốn lấy Ma Quân truyền nhân thân phận, cùng với Bạch Nhạc trước đó tại Duyện châu đánh ra tới danh tiếng, nhưng cũng tuyệt đối không ai còn dám khinh thường.

Nguyên bản Huyết Ảnh Ma Tông người khác cũng rất tốt kỳ Yến Bắc Thần đêm khuya đến thăm, bây giờ chứng kiến Bạch Nhạc cùng Dương Đào giằng co, nhất thời liền tới tinh thần.

Yến Bắc Thần ban đầu ở Thanh châu thời điểm, còn vẻn vẹn chỉ là Linh Phủ Cảnh, cũng đã khuấy động phong vân.

Bây giờ lấy Tinh Cung Cảnh thực lực trở về, lại nên có thực lực cỡ nào?

Còn như Dương Đào, vị này yêu đao khủng bố, bọn hắn nhưng là đã sớm đã hết sức quen thuộc, hai người này giao phong, trong nháy mắt liền khiến cho mọi người đều trở nên hưng phấn.

"Yến Bắc Thần, nghe đồn ngươi có Côn Ngô Kiếm nơi tay, hôm nay vừa lúc lĩnh giáo một cái Côn Ngô Thần Kiếm!" Hoành đao cùng ngực, Dương Đào lành lạnh mở miệng nói.

"Vậy phải xem ngươi có hay không bản sự này buộc ta xuất kiếm."

Tia không thèm quan tâm đối phương phản ứng, Bạch Nhạc hời hợt mở miệng nói.

Lúc trước Bạch Nhạc liền từng cùng Dương Đào từng có giao phong, chỉ là khi đó chỉ có Linh Phủ Cảnh thực lực, tự nhiên không địch lại, nhưng hôm nay cùng trước đây so sánh, lại đâu chỉ là cách biệt một trời.

Huống chi, vẫn là lấy Yến Bắc Thần thân phận xuất hiện, chính là một cái Dương Đào, Bạch Nhạc còn tưởng là thật không có để ở trong lòng.

"Coong!"

Trong mắt lộ ra một tia não ý, Dương Đào trong tay đao chặn lại, thuận thế chém rụng, đao chưa đến, liền có lau một cái ám tử sắc đao mang chém tới!

Yêu đao Dương Đào!

Dương Đào đao, liền sâu đến cái này một cái chữ "Yêu" tinh túy, tràn ngập quỷ mị chi ý, cái này chém ra một đao, đao mang cùng đao bản thân đột nhiên hình thành hai đạo hoàn toàn khác biệt quỹ tích, giống như là phân biệt chém ra hai đao đồng dạng.

Nhưng này vẫn như cũ chỉ là hiện tượng bề ngoài, trước đây từng cùng Dương Đào đã giao thủ, thậm chí Bạch Nhạc đã kham phá yêu đao tinh túy, tự nhiên biết, một đao này tất phải còn sẽ có đến tiếp sau biến hóa, nếu như đơn giản dựa theo đối phương đao tích đi ngăn cản, ắt sẽ bị lừa.

Nếu là lấy Bạch Nhạc thân phận xuất thủ, Bạch Nhạc tự nhiên có thể bằng vào kiếm đạo hóa giải, nhưng hôm nay, Bạch Nhạc nhưng căn bản không thể lộ ra chút nào sơ hở.

Một trận chiến này, bản thân liền là đối phương một lần dò xét!

Có thể Bạch Nhạc bây giờ cũng rất rõ ràng, hắn có thể cho ra đối phương một ít biểu hiện giả dối, làm cho đối phương đi suy đoán, nhưng lại không thể thật lưu lại cái gì rõ ràng manh mối cùng chứng cứ.

Đứng chắp tay, đối mặt một đao này, Bạch Nhạc trong lòng hiện lên vô số ý niệm trong đầu, nhưng lại cuối cùng vẫn lựa chọn một loại bá đạo nhất ứng đối phương thức!

Đón đỡ!

Vô luận ngươi đao thế có bao nhiêu biện pháp, ta căn bản cũng không đi tránh, thậm chí căn bản cũng không đi phá chiêu, mà là lẳng lặng đợi được ngươi công đánh rơi thời khắc, khi làm ra phản kích!

Dạng này phương pháp, tuy rất đần, nhưng lại không thể nghi ngờ phi thường hữu hiệu.

Thình lình đưa ra một bàn tay, Bạch Nhạc căn bản cũng không quản ngươi đao thế như thế nào biến hóa, chỉ ở đao phong gần người trong nháy mắt, lúc này mới thình lình xuất thủ phản kích!

May là Dương Đào đao biến hóa lại quỷ dị, tại loại này ngu xuẩn biện pháp trước mặt cũng không bất kỳ ý nghĩa gì, chỉ có thể là chính diện

ngạnh hám!

Oanh!

Đao phong chợt chém ở trên lòng bàn tay, lại phảng phất chém ở kim thạch thượng, Dương Đào chỉ cảm thấy chịu đến một nguồn sức mạnh đánh tới, lực phản chấn thậm chí để cho hắn miệng hổ tê dại một hồi!

Lấy huyết nhục chi khu, ngạnh hám đao phong, vậy mà đừng nói vết thương, còn một đạo bạch ấn đều không có thể chém ra đến, kết quả này cũng không tránh khỏi nghe quá kinh người.

Dương Đào coi như là gặp được không ít cao thủ, tuy nhiên lại cũng chưa từng có người lấy loại này phương thức điên cuồng, ngăn trở qua hắn công kích.

"Phốc!"

Ngay tại lúc đó, cái kia một đạo đao mang cũng đồng dạng tại cuối cùng trong nháy mắt, chợt biến tướng!

So với việc đao phong, chém ra đao mang hiển nhiên càng linh động, cho dù là tại cuối cùng trong nháy mắt, cũng giống vậy làm ra biến tướng, ung dung tách ra Yến Bắc Thần bàn tay!

Chỉ là kế tiếp một màn này, lại chợt lệnh Dương Đào đánh sinh lòng ra một tia khủng bố chi ý!

Cái kia một đạo đao mang, cứ như vậy không hề ngăn cản chém tới Yến Bắc Thần miệng ngực, hắn thậm chí có thể rõ ràng chứng kiến đao mang chém ở Yến Bắc Thần trên người tình cảnh, nhưng này một đạo đủ để chém giết bình thường Tinh Cung Cảnh cao thủ đao mang, rơi vào Yến Bắc Thần trên người, lại thậm chí ngay cả một lớp da đều không cọ phá, vẻn vẹn chỉ là cắt nát vụn đối phương quần áo mà thôi.

Thế thì còn đánh như thế nào?

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 593: Huyết Ảnh Ma Quân hiện thân

"Hảo một cái yêu đao!"

Ánh mắt rơi vào chính mình quần áo phá miệng chỗ, Bạch Nhạc nhẹ giọng thở dài nói.

Mặc dù biết đối phương đao thế quỷ dị, nhưng này đao mang cuối cùng biến tướng, lại y nguyên vẫn là thoáng vượt qua Bạch Nhạc dự tính, chỉ tiếc, thực lực sai biệt thực sự quá lớn.

Luận thực lực, bây giờ Dương Đào thậm chí còn kém xa Mâu Kình Thần, tối đa cũng liền bất quá là Nhậm Bách Đào tiêu chuẩn!

Đương nhiên, yêu đao xác thực phi thường không tầm thường, nếu như gặp phải người khác, bằng vào yêu đao quỷ dị, Dương Đào cũng đồng dạng có thể chiếm được một chút lợi lộc, để cho hắn chiến thắng thực lực mạnh hơn hắn đối thủ, có thể hết lần này tới lần khác, bây giờ hắn gặp phải người là Bạch Nhạc!

Thông Thiên Ma Thể gần như đại thành Bạch Nhạc!

Trên tay không có thần binh lợi khí, thực lực lại không đủ mạnh hãn, mặc dù yêu đao lại như thế nào thần kỳ, cũng căn bản không có ý nghĩa, liền Thông Thiên Ma Thể phòng ngự đều không phá nổi, còn có cái gì đánh?

Giờ khắc này Dương Đào tại thật có chút tuyệt vọng!

Đương nhiên, hắn cũng không có tế xuất tinh cung, bằng không lấy tinh

cung lực lượng thôi động, Yến Bắc Thần tự nhiên không dám làm càn như vậy!

Có thể hỏi đề ở chỗ, hắn xem thanh thanh sở sở, người ta cũng căn bản không có vận dụng tinh cung chi lực a!

Thậm chí đối phương trên tay còn có Côn Ngô Thần Kiếm, cho dù là thủ đoạn ra hết, hắn cũng giống vậy không có phần thắng chút nào, chỉ có thể làm cho mình khuôn mặt ném càng triệt để.

Trước kia chỉ là nghe đồn Yến Bắc Thần cường đại, có thể sự tình dù sao cũng là phát sinh ở Duyện châu, Dương Đào cũng không có một loại thiết thực cảm thụ, bây giờ khi hắn chân chính đối mặt Yến Bắc Thần thời điểm, mới chính thức lý giải, cái gì gọi là tuyệt vọng.

Nhìn ngốc sững sờ tại chỗ Dương Đào, ở đây sở hữu Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, lại nhìn về phía Bạch Nhạc trong ánh mắt, đã lộ ra vài phần sùng kính cùng sợ hãi!

Sợ hãi là bởi vì Yến Bắc Thần cường đại, mà sùng kính thì là bởi vì Yến Bắc Thần cũng cũng là ma tu!

Không nên nhìn ma tu thân phận, đạo ma bất lưỡng lập quan niệm, đã sớm thâm nhập lòng người, hình thành một loại gần như bản năng phản ứng!

Giả sử, lúc này đánh bại Dương Đào không phải Yến Bắc Thần, mà là Bạch Nhạc, như vậy chỉ sợ bây giờ những thứ này Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, chính là một bộ cùng chung mối thù biểu tình, thậm chí đã hợp nhau tấn công.

"Ta chịu thua!"

Thanh âm có vẻ hơi đắng chát, có thể Dương Đào lại đúng là vẫn còn

buông tha tiếp tục xuất thủ dự định, cái này bại một lần, hắn sẽ tìm không đến chút nào lấy cớ, bại tâm phục khẩu phục.

"Cho nên, hiện tại có thể lần nữa ngồi xuống tới đàm luận sao?"

Không để bụng nhún nhún vai, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

"Yến Bắc Thần, ta thừa nhận chúng ta không phải đối thủ của ngươi, Ma Quân truyền nhân danh bất hư truyền, thua ở ngươi cũng không tính mất mặt." Ngăn cản đến Dương Đào trước người, Dương Hàn chậm rãi nói, "Nhưng nơi này dù sao cũng là Huyết Ảnh Ma Tông, không phải ngươi hoành hành vô kỵ địa phương."

"Thật tốt!"

Cơ hồ là đồng thời, trong bầu trời đêm đột nhiên vang lên một cái đạm mạc thanh âm.

Trong nháy mắt, Huyết Ảnh Ma Tông những thứ này đệ tử liền chợt phản ứng kịp, đồng thời khom người quỳ gối, "Bái kiến Ma Quân!"

Chân mày hơi hơi thượng thiêu, giờ khắc này Bạch Nhạc, trong lòng cũng không khỏi lộp bộp một tiếng, tinh thần chợt căng thẳng đến mức tận cùng!

Huyết Ảnh Ma Quân!

Lần này đến Huyết Ảnh Ma Tông đến, Bạch Nhạc sợ nhất chính là đối mặt Huyết Ảnh Ma Quân, nhưng trên thực tế, trong lòng hắn nhưng cũng minh bạch, đây là hắn nhiễu không ra trắc trở.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc khẽ khom người, chậm rãi mở miệng nói, "Yến Bắc Thần gặp qua Ma Quân!"

Cho dù là bây giờ, đối mặt Huyết Ảnh Ma Quân loại này cường giả, hắn cũng nhất định phải bảo trì nhất định phải tôn trọng.

"Ma Quân một đời tung hoành, vì ta ma đạo cộng tôn! Nguyên tưởng rằng Đạo Lăng sơn đánh một trận, đã thành thất truyền! Không nghĩ, Ma Quân vậy mà thật lưu lại truyền nhân. . . Ngươi rất tốt!"

Đạp bóng đêm mà đến, Huyết Ảnh Ma Quân bình tĩnh xuất hiện ở Bạch Nhạc trước mặt, quan sát một chút Bạch Nhạc, nhẹ giọng mở miệng nói.

Lấy Huyết Ảnh Ma Quân thân phận, ra một câu nói như vậy, cũng đã là cực cao đánh giá.

"Ma Quân khen nhầm!"

Trên mặt không có bất kỳ dị dạng, Bạch Nhạc bình tĩnh đáp, "Ta điểm ấy thủ đoạn, làm sao có thể cùng sư tôn đánh đồng!"

"Hậu sinh khả uý!"

Nhẹ khen một tiếng, Huyết Ảnh Ma Quân lập tức đưa mắt nhìn sang Dương Đào, "Dương Đào, ngươi coi như là ta đệ tử, hôm nay thua ở Ma Quân truyền nhân, cũng không coi là mất mặt! Có thể ngươi không nên liền cầu thắng chi tâm cũng không có!"

Nghe được Huyết Ảnh Ma Quân, Dương Đào lúc này quỳ xuống, "Đệ tử vô năng, mời sư tôn trách phạt!"

"Thôi, ngươi đứng lên đi!"

Nhàn nhạt liếc Dương Đào liếc mắt, Huyết Ảnh Ma Quân chậm rãi nói, "Ngươi mặc dù trên danh nghĩa là ta đệ tử, có thể trước kia cũng vẻn vẹn chỉ tính là ký danh đệ tử, chưa từng được ta chân truyền, sau ngày hôm nay, ngươi theo ta bế quan, ta sẽ truyền cho ngươi Huyết Ảnh Ma Công. .

. Lần sau tương phùng, ngươi lại đi thỉnh giáo Ma Quân truyền nhân là được!"

Huyết Ảnh Ma Quân cuối cùng là chân chính ma đạo cự kình, trong lòng tự có ngạo khí, Yến Bắc Thần tuy mạnh, có thể đệ tử thua thành dạng này, cũng giống vậy làm hắn nét mặt không ánh sáng, hơn nữa, cũng tự tin bằng hắn thủ đoạn, chỉ cần đệ tử cho hắn chân truyền, cũng chưa chắc hội lại bại cho Yến Bắc Thần!

Ma Quân truyền nhân, cuối cùng chỉ là truyền nhân mà thôi, không phải chân chính Thông Thiên Ma Quân!

"Đa tạ sư tôn giáo huấn, đệ tử tuân mệnh!"

Nghe nói như thế, Dương Đào lúc này cung kính dập đầu ba cái, thẳng liên tiếp đáp ứng nói.

Là Huyết Ảnh Ma Quân đệ tử, nhưng trên thực tế, Dương Đào cùng Huyết Ảnh Ma Quân vị sư tôn này lại cũng không tính thân cận, nếu không có Mạc Vô Tình bỏ mình, hắn lại trước một bước đột phá đến Tinh Cung Cảnh, chỉ sợ Huyết Ảnh Ma Quân căn bản cũng không sẽ thêm nhìn hắn liếc mắt.

Chỉ là, không nghĩ tới hôm nay cùng Yến Bắc Thần một trận chiến này, lại ngược lại là nhân họa đắc phúc, đạt được Huyết Ảnh Ma Quân ưu ái, bằng lòng truyền thụ đại đạo.

Khẽ gật đầu, Huyết Ảnh Ma Quân nhưng cũng không tiếp tục để ý hắn, chuyển hướng Bạch Nhạc, thanh âm chợt chuyển lạnh, "Yến Bắc Thần, ngày xưa tại Thanh châu, ngươi giết ta đệ tử, bây giờ lại vẫn dám xuất hiện ở trước mặt ta. . . Chẳng lẽ, ngươi thật cho là bản quân không dám giết ngươi?"

Một câu nói ở giữa, chính là sát ý ngập trời!

Oanh một tiếng, Bạch Nhạc liền cảm nhận đến, phảng phất một cổ lực lượng kinh khủng chợt hướng về chính mình ăn mòn mà đến, cái này nhân loại đều tràn ngập tại một mảnh núi thây biển máu bên trong, khó có thể ức chế đánh sinh lòng ra một loại ý sợ hãi, thậm chí nhịn không được muốn quỳ xuống đồng dạng.

Đối mặt Tinh Cung Cảnh cao thủ, Bạch Nhạc có thể bễ nghễ tất cả, nhưng chân chính đối mặt Tinh Hải Cảnh lão tổ thời điểm, cho dù là bây giờ, bại lộ toàn bộ thực lực, cũng vẫn như cũ còn thiếu rất nhiều xem.

"Vù vù!"

Hầu như ngay tại Bạch Nhạc sắp không nhịn được thời điểm, trong óc, Côn Ngô Kiếm chợt lộ ra lau một cái kiếm ý, trấn áp thần hồn, trong nháy mắt liền đem trong óc huyết sắc đều đuổi ra ngoài , khiến cho Bạch Nhạc lần nữa khôi phục thanh minh.

"Thế hệ chi tranh, vốn là có chết có sinh, Ma Quân dùng cái này trách móc, không khỏi cũng quá mất phong độ." Hít sâu một hơi, chợt ngẩng đầu, Bạch Nhạc ngạo nghễ mở miệng nói.

Chứng kiến Bạch Nhạc lại có thể tránh thoát chính mình uy áp, Huyết Ảnh Ma Quân cũng không khỏi hơi có chút ngoài ý muốn, lập tức nghĩ đến cái gì, nhàn nhạt mở miệng nói, "Côn Ngô Thần Kiếm, quả nhiên danh bất hư truyền! Chỉ là, tất nhiên đến, vậy thì đều cùng nhau lưu lại đi!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 594: Trong tay Thiên Cung, Bạch Giao sính uy

Đối mặt Bạch Nhạc, Huyết Ảnh Ma Quân rất nhanh hiển hiện ra loại kia tuyệt đối bá đạo!

Hắn có thể kiêng kỵ Thông Thiên Ma Quân, có thể vô luận như thế nào, làm Yến Bắc Thần dám công khai xuất hiện ở Huyết Ảnh Ma Tông thời điểm, hắn cũng không thể không xuất thủ, có thể không dám trực tiếp giết chết Bạch Nhạc, thế nhưng bắt lại nhưng là không huyền niệm chút nào.

Dù là Thông Thiên Ma Quân thật còn sống, chỉ cần hắn không có hạ sát thủ, đến lúc đó lại cúi đầu, cũng có thể giống vậy cho một câu trả lời thỏa đáng.

Dù sao, không phải hắn chủ động xuất thủ, mà là Bạch Nhạc chính mình chạy đến trước mặt hắn tới.

Còn như Bạch Nhạc cái gọi là cái gì phong độ, loại chuyện hoang đường này, cũng chỉ có thể dùng tới lừa quỷ, đến Huyết Ảnh Ma Quân loại cảnh giới này, nếu như còn có thể bị lời như vậy bao lại, vậy cũng không khỏi quá buồn cười.

Bàn tay nhẹ nhàng lộ ra, ngay lập tức liền trên không trung hình thành một mực bàn tay màu đỏ ngòm, trước mặt hướng về Bạch Nhạc bắt tới.

Cứ việc Huyết Ảnh Ma Quân chỉ là tùy ý xuất thủ, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là cảm giác được một cổ khủng bố áp lực!

Lúc trước tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, hắn mặc dù đã từng

cùng Nguyệt Lâm Tiên từng có giao thủ, có thể khi đó, là rất nhiều người đối Nguyệt Lâm Tiên vây công, hơn nữa Bạch Nhạc còn có thể bằng vào đối Quảng Hàn Thiên Cung luyện hóa, ngắn ngủi điều động Quảng Hàn Thiên Cung lực lượng đối địch, cùng thực lực của chính mình, cũng không nửa điểm khả năng so sánh.

Bây giờ muốn bằng thực lực của chính mình ứng phó Huyết Ảnh Ma Quân, loại kia áp lực trong nháy mắt liền để cho Bạch Nhạc có một loại tuyệt vọng cảm giác đè nén, phảng phất căn bản nhìn không thấy chút nào đánh trả chỗ trống!

"Phốc!"

Nhẹ nhàng cắn chót lưỡi, bằng vào cái kia một điểm đau nhức để cho mình nhanh chóng tỉnh táo lại, dưới chân một điểm, Bạch Nhạc cả người chợt hóa thành một đạo tàn ảnh hướng Huyết Ảnh Ma Tông chạy ra ngoài!

Huyết Ảnh Ngoa!

Trong tích tắc, Huyết Ảnh Ma Quân tiện lợi tức phản ứng kịp, lúc này cười lạnh nói, "Huyết Ảnh Ngoa chính là bản quân tự tay luyện chế, ngươi cho rằng, có thể bằng nó tại bản quân trước mặt thoát thân hay sao?"

Trong lúc nói chuyện, Huyết Ảnh Ma Quân cả người chợt hóa thành một đạo huyết ảnh, lấy so Bạch Nhạc càng nhanh chóng tốc độ đuổi theo.

Huyết Ảnh Ngoa mặc dù có thể nhanh như vậy, cũng là bởi vì Huyết Ảnh Ma Quân ở chính giữa, lưu lại phát động Huyết Ảnh Độn Trận Pháp Chi Lực, nhưng loại này ở lại bên trong pháp trận phát động lực lượng, chỗ nào có thể cùng chân huyết ảnh độn so sánh.

Tại Huyết Ảnh Ma Quân trước mặt dùng cái này trốn chạy, đó mới chân

chính gọi là múa rìu qua mắt thợ.

Mấy hơi thở ở giữa, Bạch Nhạc liền cảm nhận đến Huyết Ảnh Ma Quân đã đuổi theo , dựa theo loại tốc độ này, trong khoảnh khắc, hắn cũng sẽ bị đuổi theo.

Chỉ là. . . Bạch Nhạc cũng chưa từng nghĩ tới có thể từ Huyết Ảnh Ma Quân trước mặt đơn giản thoát thân.

Mắt thấy trốn không thoát, Bạch Nhạc nhưng là lúc này xoay người lại, trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, trầm giọng mở miệng, "Ma Quân hà tất dồn ép không tha? Thật muốn thống hạ sát thủ, đợi đến sư tôn tìm tới cửa, nét mặt râu không dễ nhìn!"

"Hà tất xảo ngôn lệnh sắc, ngươi yên tâm, bản quân sẽ không giết ngươi! Chỉ cần ngươi đàng hoàng thúc thủ chịu trói, bản quân còn có thể bảo đảm, để ngươi tại bổn tông đạt được tốt nhất đãi ngộ!" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Huyết Ảnh Ma Quân bình tĩnh mở miệng nói, "Ma Quân nếu là quả thật còn ở nhân thế, đó là toàn bộ ma đạo đại hỷ sự, đến lúc đó, bản quân tự nhiên tự mình hướng Ma Quân bồi tội , mặc cho Ma Quân điều khiển!"

Đông Hải đánh một trận, Nguyệt Lâm Tiên bỏ mình, Đạp Thiên Ma Quân trốn chạy, bây giờ toàn bộ thiên hạ, cũng không ai dám khẳng định, Thông Thiên Ma Quân có phải là thật hay không chết.

Loại tình huống này, Huyết Ảnh Ma Quân đương nhiên sẽ không đơn giản đối Yến Bắc Thần hạ sát thủ, có thể nếu là có thể đem Yến Bắc Thần khống chế ở trên tay, nhưng cũng giống nhau là đầu cơ kiếm lợi.

Nghe thế Huyết Ảnh Ma Quân lời này, Bạch Nhạc nhưng là nhất thời cười lạnh, "Huyết Ảnh Ma Quân, ta mời ngươi là tiền bối, lúc này mới cho ngươi vài phần mặt mũi, chẳng lẽ ngươi cho rằng, ta cho là thật sợ ngươi sao? Ta tất nhiên dám đến Huyết Ảnh Ma Tông, liền có nắm chặt

ngươi không giữ được ta!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc bàn tay chợt mở, trong một chớp mắt, một cổ lực lượng kinh khủng chợt từ Bạch Nhạc trong bàn tay bung ra.

Trong tay Thiên Cung!

Giờ khắc này, Huyết Ảnh Ma Quân con ngươi nhưng là không khỏi đột nhiên co rụt lại!

Mặc dù hắn chưa thấy qua Quảng Hàn Thiên Cung, thế nhưng đoán cũng đoán được, lúc này Yến Bắc Thần trong tay nắm lấy, tất nhiên chính là trong tin đồn, bị Yến Bắc Thần luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung.

Chỉ là, Quảng Hàn Thiên Cung cuối cùng là tại Đông Hải, cho dù là Yến Bắc Thần luyện hóa, bây giờ có thể khống chế cũng bất quá chỉ là một cái trong khống chế khu mà thôi, luôn không khả năng ở chỗ này đem Quảng Hàn Thiên Cung triệu hoán đi ra a?

Dạng này ý niệm trong đầu mới vừa tại Huyết Ảnh Ma Quân trong đầu thoáng hiện, liền chợt nghe thấy một tiếng rồng gầm, trong một chớp mắt, một đạo bóng trắng chợt từ trong tay Thiên Cung bên trong bay ra, thân hình cơ hồ là nghênh phong biến dài.

Đợi cho bay ra Thiên cung thời điểm, đã hóa thành một cái dài đến hơn mười mét Giao Long!

Tiểu Bạch Giao!

Lần này Bạch Nhạc, sở dĩ dám đến Huyết Ảnh Ma Tông đến, chính là bởi vì có Tiểu Bạch Giao tại.

Trong tay Thiên Cung mặc dù chỉ luyện hóa phân nửa, nhưng là lại cũng giống vậy có thể trong khoảng thời gian ngắn để cho Tiểu Bạch Giao

dung thân, đem Tiểu Bạch Giao giấu ở bên trong, chính là Bạch Nhạc có can đảm đối mặt Tinh Hải Cảnh lão tổ lá bài!

"Ngao ô!"

Chợt phát sinh một tiếng rồng gầm, Tiểu Bạch Giao trước người khí tức tăng vọt, khí cơ trực tiếp tập trung Huyết Ảnh Ma Quân, lộ ra lau một cái khủng bố sát ý!

Trong ngày thường, tại Bạch phủ thời điểm, Tiểu Bạch Giao tựa hồ mãi mãi cũng là một bộ nhu thuận khả ái dáng vẻ, cho dù là não, cũng lộ ra một cổ khả ái chi ý, nhưng trên thực tế, một khi hiện ra bổn tướng, Tiểu Bạch Giao khả năng liền tuyệt đối là mặt khác một bộ dáng vẻ.

Trong nháy mắt, cho dù là Huyết Ảnh Ma Quân cũng đồng dạng cảm thụ được một tia kiêng kỵ.

Đương nhiên, nếu đánh thật, Tiểu Bạch Giao cũng chưa hẳn là đối thủ của hắn, thật là Tiểu Bạch Giao xuất hiện ở nơi này, liền có nghĩa là, Yến Bắc Thần cũng không phải lại không còn sức đánh trả, có thể mặc cho hắn bắt chẹt.

Hơn nữa, lấy Tiểu Bạch Giao tốc độ, cho dù là đánh không lại, muốn mang theo Yến Bắc Thần thoát thân nhưng cũng không khó!

Phải biết, Long tộc tốc độ, bản thân liền là ưu thế lớn nhất một trong.

Dù là bây giờ Tiểu Bạch Giao còn chưa phải là chân long, một khi toàn lực đào tẩu, hắn cũng rất khó đuổi theo.

Huống chi, bây giờ Thanh châu, nhưng cũng không cũng chỉ có hắn cho rằng Tinh Hải Cảnh cường giả, một khi thật cùng Tiểu Bạch Giao liều mạng một cái lưỡng bại câu thương, đến lúc đó, chỉ sợ vị kia Tinh Hà lão tổ, cũng tuyệt đối không ngại tiện tay nhặt một cái tiện nghi, tọa thu ngư

ông đắc lợi!

Tối trọng yếu là. . . Chỉ bằng Yến Bắc Thần thực lực, hắn thực sự nghĩ không ra có nửa điểm thu phục Giao Long khả năng, như vậy, duy nhất giải thích, chính là Thông Thiên Ma Quân thật còn sống, giúp vị này đệ tử thu phục Giao Long, lấy làm thủ hộ tác dụng!

Uy hiếp như vậy, có thể tuyệt đối so với cái gì cũng có hiệu nhiều.

Trước đó đối Yến Bắc Thần xuất thủ, thực tế là, hắn cũng bất quá chỉ là thăm dò một chút, cũng đổ Đông Hải lúc, cái gọi là Thông Thiên Ma Quân chưa chết, là giả tin tức.

Bây giờ, mắt thấy chuyện không thể làm, Huyết Ảnh Ma Quân lúc này liền buông tha tiếp tục đối Yến Bắc Thần xuất thủ ý niệm trong đầu.

"Tốt một cái Bạch Giao!"

Cười ha ha một tiếng, Huyết Ảnh Ma Quân trên mặt lộ ra một nụ cười, tựa hồ hoàn toàn lại nhìn không ra trước hắn địch ý, tùy ý mở miệng nói, "Ma Quân có thể có ngươi như vậy một vị truyền nhân, thật có thể nói là là có người kế tục a! Yến Bắc Thần, thay mặt bản quân hướng Ma Quân vấn an!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 595: Lạc tử vô hối

Huyết Ảnh Ma Quân cái này vừa lui, cũng đồng dạng để cho Bạch Nhạc thở ra một hơi dài.

Trong tay Thiên Cung bây giờ bất quá chỉ là một cái chủ nghĩa hình thức, hắn duy nhất có thể dựa vào chính là Bạch Giao, nếu như Huyết Ảnh Ma Quân không buông tha xuất thủ, hắn còn có chút không yên lòng, có thể dùng cái này truyền lại cho Huyết Ảnh Ma Quân biểu hiện giả dối, đối với Bạch Nhạc đến, mục cũng đã đạt được.

"Ma Quân hôm nay ban cho, Yến mỗ ghi lại!"

Lạnh rên một tiếng, Bạch Nhạc lúc này nhảy đến Bạch Giao trên người, lạnh lùng mở miệng nói.

Cũng không đợi Huyết Ảnh Ma Quân trả lời, Bạch Nhạc thẳng đạo, "Tiền bối, chúng ta đi!"

Trong miệng phát sinh một tiếng rồng gầm, trong nháy mắt, Bạch Giao liền hóa thành một đạo tàn ảnh, trực tiếp tiêu thất ở trong màn đêm.

Nhìn Yến Bắc Thần rời đi bóng lưng, Huyết Ảnh Ma Quân sắc mặt có chút âm tình bất định.

Yến Bắc Thần trước khi rời đi, câu nói kia, hắn tự nhiên nghe thanh thanh sở sở, cái kia vốn là là trần trụi uy hiếp!

Có thể cũng chính bởi vì uy hiếp như vậy, mới khiến cho hắn càng phát ra có chút tin tưởng, Thông Thiên Ma Quân là thật còn sống, bằng không, chỉ bằng Yến Bắc Thần chính mình, có tức giận gì dám uy hiếp hắn?

Đương nhiên, trên thực tế, cho dù là cho tới bây giờ, Huyết Ảnh Ma Quân cũng vẫn như cũ không có chút nào bả uy hiếp như vậy để ở trong lòng.

Có thể từng bước đi tới bây giờ, Huyết Ảnh Ma Quân tự có kiêu ngạo cùng tự tin, nơi nào là ai một đôi lời có khả năng uy hiếp.

Hắn tuy kiêng kỵ Thông Thiên Ma Quân, nhưng Thông Thiên Ma Quân cùng Yến Bắc Thần vị này Ma Quân truyền nhân cũng tuyệt đối là hai chuyện.

"Ma Quân!"

Trong khoảnh khắc, Dương Hàn cùng Dương Đào hai người cũng đuổi theo, chứng kiến Yến Bắc Thần đã tiêu thất, lúc này khom người hướng Huyết Ảnh Ma Quân hành lễ nói.

"Yến Bắc Thần hôm nay tới sau đó đều qua cái gì, làm qua cái gì, ngươi giải thích cho ta rõ ràng, không được có một chữ cắt giảm thay đổi!" Liếc liếc mắt Dương Hàn, Huyết Ảnh Ma Quân lạnh lùng mở miệng nói.

Bình yên trở lại Bạch phủ, thu lại tất cả khí tức, Bạch Giao cũng sớm biến thành lớn cỡ bàn tay bộ dáng khả ái, Bạch Nhạc lúc này mới rốt cục thở phào một cái.

Bây giờ tại loại này trên đầu gió đỉnh sóng, lấy Yến Bắc Thần thân phận xuất hiện, bản thân cũng có chút mạo hiểm, một khi xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, còn muốn tưởng thoát thân khả năng liền không dễ dàng! Có thể đến một bước này, Bạch Nhạc nhưng cũng đã không có biện pháp khác.

Hắn nhất định muốn đem cái này đàm thủy triệt để trộn lẫn, lúc này mới có thể từ đó tìm được cơ hội.

Đương nhiên, hắn lần này lộ diện, thật cũng không phải là muốn chứng minh Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần không phải một cá nhân, trừ phi hai người bọn họ chân chính đồng thời lộ diện, bằng không, loại nghi vấn này liền sẽ không chung kết.

Bạch Nhạc chân chính mục, chính là truyền lại cho Huyết Ảnh Ma Quân, thậm chí là toàn bộ Thanh châu một cái rõ ràng tín hiệu, Thông Thiên Ma Quân khả năng còn sống.

Đừng xem điểm này, đây đối với Bạch Nhạc đến, trọng yếu phi thường.

Bởi vì, vậy liền tương đương với một đạo bùa hộ mệnh, cho dù ai muốn đối hắn hạ sát thủ trước đó, đều nhất định muốn vô ý thức suy nghĩ lưu thủ bùa hộ mệnh.

Ba người nói thành hổ!

Một bộ này Bạch Nhạc thực sự quá không thể quen thuộc hơn,

Đông Hải đánh một trận, cũng đã để cho người ta kinh nghi bất định, bây giờ nếu là có thể để cho Huyết Ảnh Ma Quân tin tưởng Thông Thiên Ma Quân, như vậy chuyện này, cũng đã nắm chắc.

Trong vòng một đêm, toàn bộ Thanh châu tu hành giới một mảnh xôn xao.

Cũng không biết vô tình hay là cố ý, Yến Bắc Thần đêm vào Huyết Ảnh Ma Tông sự tình, nhất thời truyền sôi sùng sục.

Đảm nhiệm chẳng ai nghĩ tới, Yến Bắc Thần vậy mà lại vào lúc này lộ diện, hơn nữa, không kiêng nể gì như thế trực tiếp xuất hiện tại Huyết Ảnh Ma Tông bên trong!

Mấu chốt nhất là, theo, Huyết Ảnh Ma Quân tự mình xuất thủ, dĩ nhiên có không thể lưu lại Yến Bắc Thần, trong lúc này ẩn chứa ý nghĩa, khả năng liền quá đáng giá người nghiền ngẫm.

Cho dù là Vệ Phạn Dạ, nghe được tin tức này cũng yên lặng hồi lâu.

So với việc người khác, hắn biết tin tức phải nhiều hơn, cũng hầu như có thể chắc chắc, Yến Bắc Thần chính là Bạch Nhạc.

Nhưng hôm nay, đây coi là cái gì? Giấu đầu hở đuôi sao?

Nghĩ vậy, Vệ Phạn Dạ không khỏi cười lạnh, nhẹ giọng lẩm bẩm, "Giả thật không, Bạch Nhạc, vô luận ngươi chơi nhiều ít động tác võ thuật đẹp mắt. . . Lần này ta đã muốn vạch trần ngươi chân diện mục!"

Sáng sớm ngày thứ hai, liền có Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử đúng hẹn tới cửa, cầu kiến Mộ Dung Tử Yên, tự tay đem chuyển lấy Mộ Dung Thiên Kiếm hộp gỗ phụng đến Mộ Dung Tử Yên trước mặt!

Trong nháy mắt đó, dù cho là Mộ Dung Tử Yên cũng không khỏi hoa dung thất sắc.

Chỉ là, khi nhìn rõ Sở Nhân đầu trong nháy mắt, Mộ Dung Tử Yên nhưng là nhất thời lệ rơi đầy mặt, cả người khóc không thành tiếng.

Xa xa, Bạch Nhạc nhìn một màn này, lại từ đầu đến cuối không có lộ diện.

Huyết Ảnh Ma Tông người đưa tới đầu người, là hắn trong dự liệu sự tình, bản chính là một cái không quan hệ nặng nhẹ nhân vật, tất nhiên ngày hôm qua Huyết Ảnh Ma Quân cuối cùng chủ động dừng tay, liền tuyệt đối sẽ không bởi vì chút chuyện này mà xấu quan hệ.

Cái này chính là hắn đáp ứng ban đầu qua Mộ Dung Tử Yên sự tình.

Mặc dù Bạch Nhạc mình cũng rõ ràng, chính mình cùng Mộ Dung Tử Yên ở giữa, tuyệt đối sẽ không có quan hệ gì, thậm chí có thể nàng cả đời này, cũng sẽ không biết mình chính là Yến Bắc Thần!

"Công tử, ngươi đối nàng thật là tốt."

Hầu ở Bạch Nhạc bên người, Tô Nhan không khỏi có chút ghen ghét nói.

Cười lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta đối với ngươi chẳng lẽ không như nàng được không?"

Nghe thế, Tô Nhan cũng không khỏi trợn mắt một cái, chỉ là tâm lý lại vẫn như cũ mỹ tư tư.

Bạch Nhạc đối nàng có được hay không, trong lòng nàng tự nhiên rõ ràng, đó là đáng giá nàng một đời lẫn nhau trả, không tiếc tử sinh ân tình.

"Công tử, ngươi như vậy liền trực tiếp để cho Huyết Ảnh Ma Tông người đưa đến trong phủ đến, không sao thật sao?"

Xa xa liếc mắt nhìn cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, Tô Nhan có chút lo lắng hỏi.

"Hư Tắc Thực Chi, Thực Tắc Hư Chi! Ta càng là cố ý cùng Bạch gia dính líu quan hệ, người bên ngoài mới càng phát không thể tin được, trên đời này sự tình. . . Ai có thể thấy rõ ràng đâu?" Đạm nhiên nhìn phía xa, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp nói.

Vệ Phạn Dạ chạy đến Thanh châu đến, liền có nghĩa là, mình chính là Yến Bắc Thần tin tức này, thật thật đã lừa gạt không bao lâu, đây không phải là giết chết một cái Vệ Phạn Dạ diệt khẩu là có thể giải quyết sự tình.

Làm nhiều lỗi nhiều, trên đời này ở đâu có thật kín không kẽ hở tường.

Bây giờ Bạch Nhạc muốn làm, cũng không phải là triệt để phá hỏng, mà là đem cục diện triệt để trộn lẫn, dẫn đạo người khác muốn càng nhiều.

Cái này hoặc giả chưa chắc nhất định có thể đủ lừa gạt, nhưng nhất định có thể cho hắn tranh thủ một chút thời gian.

Mà đối với Bạch Nhạc đến, bây giờ tối trọng yếu, chính là thời gian!

Mặc dù tu hành giới xưa nay lấy thực lực vi tôn, thế nhưng đầu óc tại hầu hết thời gian, lại hiển nhiên cũng vô cùng trọng yếu.

So với việc bình thường tu hành giả, từ sách, nắm giữ một cái càng rõ ràng ý nghĩ, bén nhạy hơn sức phán đoán cùng đầu óc, đây đối với Bạch Nhạc đến, làm sao không phải là một loại ưu thế thật lớn.

"Đi thôi, nếu như đoán không sai. . . Dùng không bao lâu, sẽ có khách nhân đến nhà, bọn người kia, nhưng là không còn tốt như vậy ứng phó."

Bật cười lớn, Bạch Nhạc lúc này quay người hướng Thính Hương Thủy Tạ đi tới.

Chiêu thức ấy cờ đã rơi xuống, đến tiếp sau có thay đổi gì, vậy cũng chỉ có đi một bước xem một bước.

Lạc tử vô hối!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 596: Một mũi tên trúng ba con chim buổi đấu giá

Giao hữu vô ý, cố hữu ác khách lâm môn.

Làm cửa thư phòng bị đá văng, toàn bộ Thính Hương Thủy Tạ bị náo một hồi náo loạn thời điểm, đây cũng là Bạch Nhạc duy nhất ý niệm trong đầu.

Lấy Dương Bằng dẫn đầu, Hà Tương Tư vì đồng lõa, Tiếu Vượng, Đàm Y Viên phụ thuộc tập đoàn phạm tội, liền như vậy ngênh ngang xông vào Bạch phủ, gọi là một cái hoành hành vô kỵ, thẳng đến Tô Nhan lạnh lùng rút chủy thủ ra, tại đầu ngón tay đùa bỡn, những thứ này vô pháp vô thiên gia hỏa, mới thoáng thu liễm một chút.

Chờ đến Bạch Thanh Nhã chạy tới, bọn người kia, lúc này mới triệt để thành thật hạ xuống.

"Thanh Nhã tỷ!"

Đối mặt Bạch Nhạc thời điểm, tuy từng cái hung thần ác sát, có thể trước mặt đối Bạch Thanh Nhã thời điểm, mỗi người tuy nhiên cũng cung kính, cùng trước kia tuyệt đối tưởng như hai người.

"Các ngươi tọa, ta để cho người ta chuẩn bị rượu và thức ăn, một hồi liền mang tới nơi này, để cho các ngươi cố gắng trò chuyện."

Cùng mọi người chào hỏi, Bạch Thanh Nhã cũng không ở lâu, rất nhanh liền rời đi.

Bất quá có như thế đánh lạc hướng, người khác nhưng cũng cuối cùng

không tiếp tục náo.

Mang lên tiệc rượu, đợi hạ nhân tất cả lui ra đi sau đó, Dương Bằng cái này mới mở miệng nói, "Bạch huynh đệ, ta nghe nói, Càn Khôn thương hội người, đi các ngươi đường, lúc này mới đem thương hội lái vào Thanh châu, ngươi với hắn rất quen thuộc?"

"Chưa nói tới quen thuộc, nhưng ở Duyện châu lúc xác thực từng thừa qua hắn một lần nhân tình!" Lắc đầu, Bạch Nhạc lập tức giải thích, "Thế nào, ngươi gặp qua hắn?"

"Tự nhiên gặp rồi." Nhún nhún vai, Dương Bằng nói rằng, "Cái kia mập mạp là cái tinh ranh, ngươi bên này một bằng lòng, hắn lập tức liền bái phỏng bổn tông, việc này, đều là ta xử lý."

Kim ba mập cuối cùng chỉ là Ngô Văn Uyên phái ra mặt người mà thôi, muốn cùng Thất Tinh Tông thành lập quan hệ, tông chủ các loại thật đúng là với không tới, ngược lại là Dương Bằng cái này Thất Tinh Tông nổi danh quần áo lụa là tới tiếp đãi, vừa đúng.

"Cuộc đấu giá kia hội áp trục phẩm, ngươi nghe nói sao?" Nhìn Bạch Nhạc, Dương Bằng hỏi lần nữa.

"Ồ? Làm sao, có cái gì đặc thù?" Nguyên bản việc này, Bạch Nhạc là không để ý lắm, nghe được Dương Bằng lời này, ngược lại là lên vài phần hứng thú.

"Xem ra ngươi quả nhiên còn không biết, cái này Kim ba mập, đối ngươi cũng không thấu a!" Khóe miệng khẽ nhếch, Dương Bằng đắc ý nói rằng.

Nao nao, Bạch Nhạc nhưng cũng không khỏi có chút ngoài ý muốn.

Theo lý thuyết, loại chuyện như vậy, Kim ba mập nếu là muốn bảo mật,

vậy thì cần phải đối ai cũng không nói, có thể hết lần này tới lần khác, Dương Bằng biết, mà mình lại không biết, loại này không phù hợp lẽ thường sự tình, là có thể gặp Dương Bằng thủ đoạn.

"Áp trục phẩm, một đạo tự viết, Đại Càn Vương Triều nổi danh nhất luyện khí đại sư, Diệp Huyền đại sư viết tay sách! Cầm sách này, liền có thể mời Diệp Huyền đại sư, tự tay vì ngươi chế tạo một kiện binh khí hoặc là hộ thân pháp bảo!"

Nghe thế sao, Bạch Nhạc con ngươi nhưng là không khỏi nhỏ không thể thấy đột nhiên vừa nhảy.

Trách không được Kim ba mập không có đề cập với chính mình, nguyên lai hắn đã sớm đã nói qua, chỉ là trước đó không có chút rõ ràng mà thôi!

Tâm niệm chuyển động, Bạch Nhạc liền lập tức hiểu được.

Tay này sách, chỉ sợ sẽ là Kim ba mập cố ý lấy ra câu cá, mục, chính là đang nhắc nhở chính mình cơ hội lần này khó có được, hơn nữa, tay này sách, cũng căn bản là chờ lấy đấu giá cho mình tới che giấu tai mắt người.

Lúc này mới thật là một mũi tên trúng ba con chim!

Chẳng những lên nhắc nhở chính mình tác dụng, hơn nữa cũng vì chính mình mời Diệp Huyền đại sư, chế tạo khôi giáp để chứa đựng bị Thanh Vân Kỵ cho một cái tốt nhất lấy cớ, trừ cái đó ra, còn có thể lợi dụng cơ hội này, triệt để xào hỏa Càn Khôn thương hội, nhất cử tam đắc, diệu tới đỉnh phong.

Dương Bằng cũng không ngốc, chứng kiến Bạch Nhạc phản ứng, làm tức tiện ý thức đến cái gì, "Thế nào, ngươi biết?"

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn chậm rãi mở

miệng nói, "Kim ba mập từng đề cập qua, có thể giúp ta liên hệ Diệp Huyền đại sư, vì Thanh Vân Kỵ chế tạo khôi giáp cùng binh khí!"

Một câu nói này lối ra, nhưng là nhất thời đem Dương Bằng sợ nhảy dựng lên.

"Ngươi nói cái gì?"

Không phải hắn ngạc nhiên, mà là chuyện này thật quá lớn, một khi trở thành sự thật, sợ là sẽ phải lần nữa sửa Thanh châu bây giờ thế lực so với!

Ba nghìn Thanh Vân Kỵ, bản thân cũng đã là một cổ không thể coi thường lực lượng.

Nếu là ở trang bị Diệp Huyền đại sư chế tạo khôi giáp cùng binh khí, liền nghiễm nhiên sẽ trở thành một con vô địch chi sư , bình thường tông môn đệ tử, mặt tốc độ dạng này Thanh Vân Kỵ, quả thực căn bản không còn sức đánh trả chút nào.

Đừng xem Dương Bằng thực lực tựa hồ không cao, thật là với những chuyện này, nhưng là rõ ràng, so với ai khác xem đều dài xa hơn.

"Không đúng, coi như ngươi có thể vỗ tới tự viết. . . Ngươi lấy ở đâu nhiều như vậy linh thạch tới chế tạo khôi giáp cùng binh khí trang bị Thanh Vân Kỵ?"

Một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, Dương Bằng liền nhất thời bắt lại bên trong trọng điểm.

Diệp Huyền đại sư mặc dù lợi hại, cũng nhưng cũng cuối cùng không có khả năng bịa đặt, càng không thể nào miễn phí cho Bạch Nhạc chế tạo, lớn như vậy chữ số, cũng hầu như không thể là Càn Khôn thương hội tiễn a?

"Linh thạch ta ngược lại là có một ít, Kim ba mập cũng đáp ứng ta, có thể thay cứu vãn, từ Thanh châu sau này tài chính, từng nhóm thanh toán." Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc theo miệng giải thích.

Lời này tự nhiên là giả, có ở không bại lộ thân phận tình huống dưới, hắn cũng thực sự không có lý do gì, có thể biên ra bản thân có nhiều linh thạch như vậy khả năng tới.

Hơn nữa, chuyện này, nếu là muốn thực thi, sau này tự nhiên sẽ bị Dương Bằng biết, loại tình huống này, Bạch Nhạc giấu giếm tự nhiên không có ý nghĩa gì, chỉ có thể tìm một lấy cớ để có lệ đi qua.

"Càn Khôn thương hội, hắc, thật lớn khí phách!"

Ánh mắt chút ngưng, Dương Bằng lúc này nói rằng, "Dựa theo ba nghìn Thanh Vân Kỵ để tính, thấp nhất thành phẩm, sợ cũng được gần nghìn vạn linh thạch, lấy Thanh châu bây giờ tình huống, coi như trước ngươi từ Ngô Tuyết Tùng bí tàng ở bên trong lấy được một ít, có thể xuất ra nhiều ít? Một phần mười, vẫn là một phần năm?"

"Đúng vậy a đây cũng là ta còn không nắm được chú ý địa phương." Giang tay ra, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Chẳng qua là ta không nghĩ tới, hắn lại vẫn cất giấu như thế một tay, đem tay sách trực tiếp lấy ra đấu giá, đây là buộc ta mua lại a."

"Mua, vì sao không mua?" Cười lạnh một tiếng, Dương Bằng trầm giọng nói rằng, "Có tiện nghi không chiếm vương bát đản! Huống chi, Thanh Vân Kỵ có phải hay không có thể trang bị thượng những thứ này khôi giáp cùng binh khí, ý nghĩa trọng đại! Hôm nay thiên hạ thế cục chỉ biết càng ngày càng loạn, đến lúc đó, trên tay người nào sở hữu đủ đủ lực lượng, mới có thể ủng lời nói có trọng lượng! Dạng này cơ hội đặt trước mắt, không có đạo lý bỏ qua."

Nghe được Dương Bằng lời này, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời ấm áp!

Nếu như từ Thất Tinh Tông góc độ thượng xuất phát, tự nhiên là không hy vọng chính mình vị này Thanh Châu phủ chủ vô cùng cường thế, có thể trở thành bằng hữu, Dương Bằng lại y nguyên vẫn là đưa ra hợp lý nhất, đối với mình có lợi nhất ý kiến, đây cũng để cho Bạch Nhạc làm sao có thể không cảm động.

"Dương huynh nói có lý!" Gật đầu, Bạch Nhạc lập tức nói rằng, "Còn như linh thạch, bây giờ mặc dù còn chưa đủ, bất quá, trước mắt Thanh châu, cũng không thật còn có một con dê béo ở đây, nếu là có thể nghĩ biện pháp làm thịt cái này dê béo một đao. . . Ta coi lấy, ngược lại cũng có thể thấu cái không sai biệt lắm."

Nghe thế, Dương Bằng trước mắt nhất thời sáng ngời, thốt ra, "Cái kia tao bao? !"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 597: Mượn đao

"Lời không sai, thật là ngươi dự định làm sao làm thịt hắn một đao?"

Hơi hơi nhíu mày, Hà Tương Tư nhẹ giọng hỏi.

Vệ Phạn Dạ thân phận đặt cái kia, nếu là có thể làm thịt hắn một đao, tự nhiên có thể có được đủ đủ phong phú hồi báo, có thể hỏi đề ở chỗ, Vệ Phạn Dạ thực lực vốn là cực mạnh, bên người còn có Trần Kiếm Phong vị này Bắc Đẩu Tinh Cung trưởng lão tại, bằng Bạch Nhạc thực lực, sợ rằng căn bản đánh không lại người ta.

Đừng nói trước lấy Dương Bằng bọn hắn thân phận, căn bản không thích hợp đối Vệ Phạn Dạ xuất thủ, cho dù là cộng thêm bọn hắn, đối mặt Vệ Phạn Dạ chỉ sợ cũng y nguyên vẫn là không đáng chú ý.

"Đúng a, cái kia tao bao mặc dù chán ghét, thật là thực lực thật đúng là không phải đắp, ngươi chỉ sợ đối phó không."

Gật đầu, Dương Bằng cũng đồng dạng phụ họa theo nói.

"Chỉ bằng tự ta, tự nhiên không được. . . Nhưng nơi này là Thanh châu, ta cuối cùng có thể nghĩ đến biện pháp."

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc chậm rãi hồi đáp nói.

Nếu như nói riêng về thực lực, không bại lộ thân phận tình huống dưới, Bạch Nhạc tự nhiên biết chính mình xa không phải là đối thủ, nhưng nơi này là Thanh châu, thuộc về hắn vị này Thanh Châu phủ chủ Thanh châu.

Chỉ cần nguyện ý đánh đổi một số thứ, đao, tóm lại vẫn là mượn tới.

"Mượn đao?"

Nhìn Bạch Nhạc, Tô Nhan vẻ mặt mộng bức, hầu như khó có thể tin tưởng lỗ tai mình.

"Không sai!"

Gật đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp đạo, "Phải đối phó Vệ Phạn Dạ, Thất Tinh Tông cùng hắn chính đạo tông môn là không trông cậy nổi, duy nhất có thể lợi dụng, chỉ có Huyết Ảnh Ma Tông! Ta không thể bại lộ thân phận, muốn đối phó hắn, tự nhiên cũng chỉ có thể mượn đao giết người."

"Thật là. . . Huyết Ảnh Ma Tông người, làm sao có thể bằng lòng?"

Không thể tưởng tượng nổi nhìn Bạch Nhạc, Tô Nhan vẫn là không cách nào tin tưởng Bạch Nhạc phán đoán.

"Bọn hắn hội bằng lòng!"

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Mộ Dung Thiên Kiếm đầu người đều đưa tới, bây giờ, ai dám khẳng định, ta cùng với Yến Bắc Thần không có quan hệ?"

"Muốn đối Vệ Phạn Dạ động thủ, ta vị này Thanh Châu phủ chủ có thể không có mặt mũi này, thế nhưng Ma Quân truyền nhân nhưng là hơn phân nửa có."

Những lời này, trên thực tế đã tại Bạch Nhạc trong đầu bay lượn qua hồi lâu, từ vừa mới bắt đầu đêm vào Huyết Ảnh Ma Tông thời điểm, hắn cũng đã đang vì lần này mượn đao làm chuẩn bị, bây giờ nói ra, tự nhiên xem như là nắm chắc.

Trong lúc này đạo lý, trong thời gian ngắn cùng Tô Nhan cũng không giải thích rõ ràng, hơn nữa, cũng không cần giải thích rõ.

"Bằng lòng hắn!"

Bình tĩnh nghe xong Dương Hàn thuật lại, Huyết Ảnh Ma Quân nhàn nhạt mở miệng nói, "Chuyện này, ngươi tự động xử lý, không cần lại báo ta biết."

Nếu như không có đêm hôm đó trận chiến kia, Huyết Ảnh Ma Quân sẽ không đáp ứng loại yêu cầu này, thật là bây giờ lại không giống nhau lắm.

Hắn thấy, Bạch Nhạc có phải hay không Yến Bắc Thần, không dám khẳng định, thế nhưng Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần ở giữa tất nhiên tồn tại cực kỳ thân mật liên hệ, điểm này, nhưng là tuyệt đối không sai.

Tìm Huyết Ảnh Ma Quân mượn đao, loại sự tình này, chỉ sợ Bạch Nhạc cũng nghĩ không ra được, chỉ có Yến Bắc Thần mới dám như vậy chắc chắc.

Nói cách khác, cái này bản thân liền là Yến Bắc Thần ý tứ.

Trước đó Yến Bắc Thần đêm vào Huyết Ảnh Ma Tông, Huyết Ảnh Ma Quân tự mình xuất thủ, lại cuối cùng vẫn buông tha, bản thân này cho dù có một ít khoảng cách, bây giờ thuận thế bằng lòng điều kiện này, thứ nhất nhân cơ hội lại dò dò xét Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần ở giữa quan hệ, thứ hai, cũng coi như xóa đi trước đó không vui.

So với việc Thông Thiên Ma Quân khả năng còn sống chuyện này, hắn, liền đều chẳng qua chỉ là việc nhỏ mà thôi.

Đương nhiên, bằng lòng về bằng lòng, nhưng nếu là để cho Huyết Ảnh Ma Quân tự mình xuất thủ, nhưng cũng là không có khả năng, Huyết

Ảnh Ma Tông người xuất thủ, đó là đạo ma bất lưỡng lập, cho dù ai cũng nói không ra cái gì đến, nhưng nếu là hắn xuất thủ, là có thể có thể rước lấy vị kia Bắc Đẩu lão tổ.

Mặc dù chưa nói tới sợ, cũng không cần phải tình huống dưới, ai lại nguyện ý đối mặt Bắc Đẩu lão tổ loại này tồn tại?

Từ Huyết Ảnh Ma Quân bên này đi ra, Dương Hàn trong lòng liền cũng đã nghĩ thông suốt hơn phân nửa quan khiếu, bây giờ lại bố trí, tự nhiên liền thoải mái hơn rất nhiều.

"Tô cô nương, ngươi vừa mới nói sự tình, bổn tông bằng lòng."

Mới gặp lại Tô Nhan, Dương Hàn lúc này bình tĩnh hồi đáp nói.

"Lời này là thật?"

Nghe được Dương Hàn, Tô Nhan nhất thời hai mắt tỏa sáng, lần nữa hỏi tới.

"Tự nhiên cho là thật!"

Gật đầu, Dương Hàn đạm nhiên đáp, "Bạch Nhạc thân là Thanh Châu phủ chủ, tất nhiên đáp ứng cho bổn tông một cái cùng chính đạo tông môn đãi ngộ, có đi có lại, chúng ta làm ra một ít hồi báo, cũng là chuyện đương nhiên, huống chi. . . Ngươi bản thân liền là bổn tông đi ra ngoài, bây giờ tự mình trở về, nói như thế nào, mặt mũi này cũng phải cho ngươi mới được."

Dương Hàn nói rất đẹp, nhưng trên thực tế, lại toàn bộ đều là nói nhảm.

Chân chính bằng lòng lý do căn bản không có nói, ngược lại là những thứ này lời nói khách sáo nói một đống.

Cũng may Tô Nhan cũng đã sớm đã thành thói quen Huyết Ảnh Ma Tông những người này đức hạnh, theo có lệ một hồi, lúc này mới cáo từ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, chỉ chớp mắt, chính là buổi đấu giá tổ chức thời gian.

Không thể không nói, Kim ba mập năng lực tuyệt đối là nhất lưu, vẻn vẹn chỉ là hỏi Bạch Nhạc muốn một câu hứa hẹn, liền dứt khoát hắn hoi khởi công, tại Thanh Châu thành bên trong thu mua một quán rượu, hơn nữa lấy tốc độ nhanh nhất hoàn thành cải biến.

Lần nữa bước vào nơi đây, cho dù là Bạch Nhạc cũng không thể không trở nên tán thán.

Tại Duyện châu thời điểm, hắn cũng từng tham gia Càn Khôn thương hội buổi đấu giá, bất quá lúc kia đạt được coi trọng trình độ, cùng bây giờ tự nhiên không thể so sánh nổi.

Chữ thiên số một phòng, sớm cũng đã vì Bạch Nhạc chuẩn bị xong, hơn nữa, toàn bộ buổi đấu giá bên trên, sở hữu món đồ đấu giá danh sách cùng giá cả, cũng đều phóng tới Bạch Nhạc trước mặt.

"Bạch phủ chủ, tay này sách, cùng trước kia ta theo ngài đề cập qua sự tình, cũng không xung đột! Dù là ngài không có vỗ tới, trước đó nói sự tình, cũng vẫn như cũ chắc chắn."

Mặt tươi cười đi vào chữ thiên số một phòng, Kim ba mập nhất thời mở miệng giải thích.

Lời này hắn cũng trước hết cùng Bạch Nhạc giải thích rõ, bằng không nếu như gây ra hiểu lầm gì đó, cho dù là hắn cũng chịu trách nhiệm không tầm thường.

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta biết."

"Bất quá, nói đi nói lại, phần này tự viết, cá nhân ta kiến nghị ngài vẫn là vỗ xuống tới tốt nhất!" Cười tủm tỉm nhìn Bạch Nhạc, Kim ba mập lần nữa giải thích, "Ta nhớ được, ngài tựa hồ đạt được Bắc Đẩu Kiếm Trận truyền thừa, nếu như bằng tự viết, mời Diệp Huyền đại sư, tự mình làm ngài chế tạo một bộ phi kiếm, cái kia uy lực khả năng liền kinh người hơn! Vô luận như thế nào, loại này cơ hội tốt có thể không thể bỏ qua, ngài nói đúng không?"

"Ba mập, ngươi tin tức ngược lại là linh thông rất a, liền tìm một cũng nghe được?" Khóe miệng hơi hơi giơ lên, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Đây cũng không phải là ta cố ý hỏi thăm ngài sự tình a, thật sự là ngài tại Duyện châu quá nổi danh, Đông Hải tông môn khảo hạch lúc, một người áp nhất tông, danh động thiên hạ a! Ta chính là muốn không biết cũng không được a, ngài nói có đúng hay không?" Kim ba mập cười hì hì cười xòa nói.

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc tùy ý nói rằng, "Được, ta cũng không trách ý tứ! Ta biết, ngươi bận rộn ngươi, không cần cùng ta."

"Được rồi, vậy ngài nghỉ ngơi trước, có chuyện gì, tùy thời bắt chuyện ta."

Khách khí bằng lòng một câu, Kim ba mập lập tức liền lui ra ngoài, cấp bậc lễ nghĩa làm mười phần.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 598: Có tâm cơ

"Công tử, ngươi nói cái kia Vệ Phạn Dạ sẽ tới hay không?"

Xuyên thấu qua cửa sổ, Tô Nhan đánh giá xung quanh, theo miệng hỏi.

"Nhất định sẽ."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Vệ Phạn Dạ cắn chết ta không thả, sẽ không dễ dàng dừng tay! Muốn đối ta xuất thủ, buổi đấu giá thượng là cơ hội tốt nhất, từ bước vào Thanh châu sau đó, hắn nhiều lần nhằm vào ta, đều thất bại. . . Lấy hắn kiêu ngạo, sẽ không lại tiếp tục nhịn xuống đi."

Mặc dù cùng Vệ Phạn Dạ cũng không tính quá quen thuộc, nhưng chỉ có mấy lần gặp mặt, nhưng cũng đã đủ để cho Bạch Nhạc thấy rõ Vệ Phạn Dạ tâm tính.

Vừa nói chuyện, Bạch Nhạc tùy ý cầm lấy Kim ba mập đưa tới món đồ đấu giá danh sách quan sát một chút, nhưng bây giờ không có phát hiện cái gì cảm thấy hứng thú đồ vật.

Đối với bây giờ Bạch Nhạc mà nói, có thể làm cho hắn cảm thấy hứng thú đồ vật, thực sự đã càng ngày càng ít, loại kia trân phẩm, cho dù là tại loại này buổi đấu giá bên trên, cũng rất ít có thể thấy được!

"Ngươi đến xem, có hay không cái gì muốn, một hồi cứ việc mua lại, coi như ta tặng quà cho ngươi."

Đem danh sách đưa cho Tô Nhan, Bạch Nhạc mỉm cười nói.

"Đây chính là ngươi nói, công tử nhưng không cho đổi ý." Nghe được

Bạch Nhạc, Tô Nhan nhất thời vui vẻ, níu lại Bạch Nhạc cánh tay nói rằng.

"Tốt, không đổi ý!"

Cười một tiếng, Bạch Nhạc vỗ vỗ Tô Nhan tay, nhẹ giọng đáp ứng nói.

Vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Tô Nhan, trên thực tế, đều không để ý những linh thạch này, thật là nếu như Bạch Nhạc đưa cho Tô Nhan lễ vật, cái kia ý nghĩa dĩ nhiên là không giống nhau lắm.

"Cái gì không cho phép đổi ý?"

Trong lúc nói chuyện, Dương Bằng bọn hắn đột nhiên đẩy ra phòng môn, chỉ nghe được Tô Nhan câu nói sau cùng, không rõ ràng cho lắm hỏi.

Trên mặt hơi hơi đỏ lên, Tô Nhan lập tức mở miệng nói, "Công tử nói, hôm nay buổi đấu giá thượng đồ vật, theo ta chọn, đều xem như là hắn đưa cho ta, các ngươi cũng cho ta làm chứng, nhưng không cho hắn đổi ý."

"Còn có loại chuyện tốt này, có ta hay không phần?" Nghe thế, Dương Bằng nhất thời hai mắt tỏa sáng, vẻ mặt hưng phấn nhìn về phía Bạch Nhạc.

"Cút đi!"

Tức giận cười mắng một câu, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói, "Người khác đều có thể, duy chỉ có không có ngươi phần! Hà sư tỷ, đàm sư muội, các ngươi cũng giống vậy, chọn trúng cái gì cứ việc vỗ xuống đến, ta tới thanh toán."

"Dựa vào cái gì?" Nghe thế, Dương Bằng khuôn mặt nhất thời liền đen

xuống, một bộ ngươi không nói rõ ràng, liền không cùng ngươi từ bỏ ý đồ tư thế.

"Bởi vì ngươi xấu a!"

Bĩu môi, Bạch Nhạc nghiêm trang hồi đáp nói.

"A a a! Họ Bạch, Dương gia với ngươi liều mạng!"

Một câu nói nhất thời bả Dương Bằng khí trực tiếp nhảy, dương nanh múa vuốt hướng về Bạch Nhạc nhào qua, tư thế kia, ngược lại là hơi có mấy phần Tiểu Bạch Giao phong phạm.

. .

"Dò nghe, lần này Bạch Nhạc đi ra, chỉ đem cái kia ma nữ Tô Nhan, cùng với Dương Bằng bọn hắn, Thanh Vân Kỵ vẫn chưa có mặt."

Cẩn thận tìm hiểu qua cảnh vật chung quanh, Trần Kiếm Phong trở lại Vệ Phạn Dạ phòng, nhẹ giọng đáp.

"Chỉ đem một cái Tô Nhan sao? Hắc, hắn ngược lại là đủ tự phụ!" Cười lạnh một tiếng, Vệ Phạn Dạ khinh thường mở miệng nói.

"Giả sử hắn thực sự là Yến Bắc Thần, tự nhiên có tự phụ vốn liếng, nghe đồn liền Huyết Ảnh Ma Quân đều không có thể lưu hắn lại, nếu nói là không có gì dựa vào. . . Làm sao có thể!" Lắc đầu, Trần Kiếm Phong trầm giọng nói rằng.

"Chỉ có hắn có, chẳng lẽ ta liền không có sao?" Ung dung cười, Vệ Phạn Dạ tràn đầy vẻ khinh miệt, nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta không sợ hắn có dựa vào, chỉ cần có thể bức ra hắn dựa vào tới. . . Chúng ta một trận chiến này, cũng đã thắng."

Vệ Phạn Dạ cho tới bây giờ sẽ không nghĩ tới có thể đơn giản giết chết Bạch Nhạc, liền Quảng Hàn Thiên Cung vị kia phức tạp nguy hiểm tình huống dưới, Yến Bắc Thần đều có thể bình yên thoát thân, bây giờ điểm ấy phiền phức, nếu là có thể giết chết Bạch Nhạc, vậy cũng chỉ có thể nói rõ Bạch Nhạc thật cùng Yến Bắc Thần không có bất cứ quan hệ gì.

Hắn lần này đến Thanh châu đến, muốn làm chính là bức ra Bạch Nhạc chân diện mục!

Đại Càn Vương Triều có thể không khỏi ma tu, cũng không quan tâm một cái ma tu làm Thanh Châu phủ chủ, có thể tuyệt sợ rằng rất khó tiếp thu Thông Thiên Ma Quân truyền nhân trở thành Thanh Châu phủ chủ.

Thanh châu dân chúng, cùng với đều đại tông môn cũng đồng dạng không thể nào tiếp thu được.

Chỉ cần có thể bức Bạch Nhạc bại lộ thân phận, liền chờ thế là hủy Bạch Nhạc tại Thanh châu căn cơ, kể từ đó, kế tiếp còn muốn đối phó Bạch Nhạc, dĩ nhiên là muốn thoải mái hơn nhiều.

"Càn Khôn thương hội người, cũng là phiền phức!" Cau mày một cái, Trần Kiếm Phong nói theo, "Cái kia kim ba mặc dù không phải cao thủ, nhưng hắn thủ hạ lại không thiếu Tinh Cung Cảnh cao thủ, nơi đây dù sao cũng là phòng đấu giá, ban đầu ở Duyện châu thời điểm, hắn liền mới từng coi đây là từ, xuất thủ ngăn cản qua Bạch Cốt Thần Giáo cao thủ, bây giờ một khi chúng ta động thủ, chỉ sợ cũng sẽ không đứng nhìn bàng quan."

"Không sao cả!" Khoát khoát tay, Vệ Phạn Dạ đạm nhiên nói rằng, "Bình thường Tinh Cung Cảnh cao thủ, đối ta không tạo thành uy hiếp gì. . . Đến lúc đó, chỉ cần các ngươi cản bọn họ lại một hồi, ta liền có nắm chặt bức Bạch Nhạc hiện ra nguyên hình!"

"Tốt!"

Nói tới mức này, Trần Kiếm Phong tự nhiên cũng không tiện lại đẩy thoát, lúc này đáp ứng.

Chỉ là, dừng một cái, Trần Kiếm Phong vẫn như cũ vẫn là không nhịn được mở miệng hỏi, "Chỉ là. . . Giả như, chúng ta thật đoán sai đâu?"

Ngẩng đầu, Vệ Phạn Dạ bình tĩnh nhìn Trần Kiếm Phong, nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta sẽ không sai!"

"Ta là nói vạn nhất đâu?" Trần Kiếm Phong lần nữa hỏi tới.

"Không có loại này vạn nhất!" Vệ Phạn Dạ trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, như đinh đóng cột hồi đáp nói.

. .

"Không có loại này vạn nhất!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, Dương Hàn trầm giọng mở miệng nói.

Càn Khôn thương hội đồng dạng đối ma tu mở ra, Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử tự nhiên cũng đồng dạng đến buổi đấu giá đến, hơn nữa, lần này Dương Hàn làm xong toàn bộ chuẩn bị, riêng là Tinh Cung Cảnh cao thủ liền mang sáu vị, hơn nữa, từng cái đều là tinh cung trung kỳ ở trên thực lực.

Trừ cái đó ra, Dương Đào cũng đồng dạng đi theo!

Lần trước mặc dù thảm bại tại Yến Bắc Thần trong tay, nhưng Dương Đào coi như là nhân họa đắc phúc, chân chính đạt được Huyết Ảnh Ma Quân chân truyền, trong khoảng thời gian này tới nay, thực lực đồng dạng tùy theo tăng vọt, mặc dù không dám nói có thể đạt được lần nữa

khiêu chiến Yến Bắc Thần cấp độ, thế nhưng phối hợp với cái kia một tay quỷ dị khó lường yêu đao, nhưng cũng tuyệt đối không phải bình thường Tinh Cung Cảnh cường giả có khả năng bằng được.

Lần này nhằm vào Vệ Phạn Dạ sự tình, là Huyết Ảnh Ma Quân tự mình cho phép, Dương Hàn tự nhiên để bụng.

Không dám nói nhất định có thể đủ chém giết Vệ Phạn Dạ, nhưng cũng ít nhất có thể đủ bức Vệ Phạn Dạ lá bài ra hết.

Hơn nữa, Bạch Nhạc tất nhiên dám nhắc tới cho mượn đao yêu cầu, Dương Hàn cũng không tin Bạch Nhạc hội không hề chuẩn bị!

Dương Hàn đối với lần hành động này định vị vô cùng rõ ràng, lần này hắn chính là Bạch Nhạc hoặc có lẽ là Yến Bắc Thần mượn tới đao, dẫn đầu xuất thủ, phá vỡ cục diện bế tắc, đem bây giờ cái này phân loạn cục diện nhất đao trảm mở, nhìn rõ.

Hơn nữa, so với việc đối Vệ Phạn Dạ xuất thủ bản thân, hắn thật càng tò mò hơn, chuyện này Yến Bắc Thần có thể hay không nhúng tay, hoặc có lẽ là hội lấy một dạng gì phương thức tới nhúng tay.

Tất cả mọi người tại thăm dò lẫn nhau, cuối cùng ai có thể được lợi, có thể cũng chỉ có đi tới cuối cùng mới có thể rõ ràng. Thấy rõ thoải mái liền đến

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 599: Áp trục món đồ đấu giá điên cuồng

Trò đùa về trò đùa, cười vang một hồi sau đó, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn khuất phục, đồng ý dành cho Dương Bằng đãi ngộ, để cho hắn có thể tùy ý chọn chọn một kiện món đồ đấu giá coi như lễ vật.

Bình thường món đồ đấu giá, vô luận đắt quá, đối với bây giờ Bạch Nhạc mà nói, cũng bất quá cũng chỉ là một con số mà thôi, thậm chí đối với Dương Bằng bản thân mà nói, cũng không đáng kể chút nào.

Nếu bàn về trân quý, trước đây hắn đưa cho Bạch Nhạc Thu Hoằng Kiếm, liền xa muốn những thứ này món đồ đấu giá trân quý nhiều.

Dùng Dương Bằng nói tới nói, hắn chính là muốn tranh khẩu khí dựa vào cái gì nói hắn xấu? !

Rõ ràng so ngươi Bạch Nhạc đẹp trai thật sao!

Buổi đấu giá trước khi bắt đầu, Kim ba mập lại tới đi một vòng.

Bây giờ cùng ban đầu ở Duyện châu thời điểm không giống nhau, vô luận Bạch Nhạc cái này phòng đánh ra giá bao nhiêu cách, cũng không nhất định người đến nghiệm chứng, chỉ cần cuối cùng đấu giá kết thúc thời điểm, một chỗ tính tiền là được.

Tại Thanh châu, Bạch Nhạc vị phủ chủ này chính là biển chữ vàng.

Bao quát Dương Bằng cùng Tiếu Vượng ở bên trong, mấy người mỗi người đều tùy ý chọn một kiện món đồ đấu giá, cũng không tính là quá đắt, Tô Nhan chọn quý nhất, cũng bất quá chỉ là hơn sáu vạn linh thạch

mà thôi.

Trên thực tế, ai trong lòng cũng đều rất rõ ràng, phía trước những thứ này bất quá cũng chỉ là giết thời gian mà thôi, căn bản không phải lần này tới buổi đấu giá mục.

Chỉ chớp mắt, món đồ đấu giá đã qua nửa, giá cả cũng rốt cục phồng lên đến, động một tí mấy trăm ngàn, mấy trăm ngàn giá cả, cũng đã dọa lui đại bộ phận xem náo nhiệt người.

Uẩn Tinh Đan một cấp bậc này linh dược, cũng không ít thấy, đẳng cấp nhưng là nếu so với ban đầu ở Duyện châu lúc cái kia một trận càng cao nhiều.

Chỉ tiếc, đối với bây giờ Bạch Nhạc mà nói, loại này cấp bậc linh dược, cũng đồng dạng đã không có ý nghĩa gì.

"Chư vị!"

Đến cuối cùng một kiện áp trục phẩm, Kim ba mập lúc này mới rốt cục chính mình nhảy lên đài, cao giọng mở miệng nói, "Trước đó, ta cũng đã nói, lần này Càn Khôn thương hội buổi đấu giá bên trên, lại một kiện thần bí món đồ đấu giá, coi như áp trục!"

Cho dù là đến bây giờ, Kim ba mập cũng vẫn như cũ còn đang cố lộng huyền hư.

Chỉ là, đại đa số người cũng đều còn liền dính chiêu này, trong chốc lát, trên trận bầu không khí liền bị điều động.

"Chư vị, xin cho ta lại bán một cái cái nút! Đang nói món đồ đấu giá là cái gì trước đó, ta muốn nói trước một chút món đồ đấu giá này giá cả. . ." Nhìn chung quanh bốn phía một vòng, Kim ba mập lúc này mới rốt cục cất cao thanh âm, "Một triệu linh thạch! Mỗi lần tăng giá không thể

ít hơn một vạn linh thạch!"

Vù vù!

Cái giá này vừa báo đi ra, cả đám người liền nhất thời vỡ tổ.

Phải biết, buổi đấu giá thượng giá cả cùng giá sau cùng, thật là hai khái niệm, giá sau cùng, thường thường lại là giá cả nhiều gấp mấy lần, nếu như một triệu giá sau cùng, mặc dù cao, nhưng là lại cũng vẫn có thể để cho người ta tiếp thu.

Thật là một triệu giá cả, cái này coi như thực sự quá khoa trương.

Đến tột cùng là dạng gì món đồ đấu giá, mới có thể phải đến như vậy thái quá giá cả?

Đám đông cảm xúc kích động đến mức tận cùng, Kim ba mập cái này mới mở miệng nói giải thích, "Một triệu linh thạch nhiều không? Nhiều, thật là cùng cái này áp trục món đồ đấu giá giá trị so sánh, thật đúng là không coi là nhiều."

Chợt xốc lên trên khay màn vải, Kim ba mập tự tay đem món đồ đấu giá giơ lên, "Đây là một phần tự viết, một phần Diệp Huyền đại sư viết tay sách! Cầm cái này tự viết, là có thể mời Diệp Huyền đại sư tự tay vì hắn lượng thân định chế một kiện binh khí hoặc là pháp bảo, hiện tại, mọi người còn cảm thấy giá cả một triệu linh thạch đắt không?"

Oanh!

Trong tích tắc, sở hữu biết Diệp Huyền tên người, tất cả đều đứng lên, trong mắt nhất thời lộ ra một màn điên cuồng chi sắc.

Diệp Huyền, chẳng những là Đại Càn Vương Triều đệ nhất luyện khí đại sư, mà là, có thể là thế gian còn lại mấy vị Luyện Khí Tông Sư một

trong, hưởng danh tiếng thiên hạ mấy trăm năm lâu.

Trong ngày thường, đầy nói là người bình thường, coi như là Tinh Hải Cảnh lão tổ, muốn gặp Diệp Huyền một mặt cũng không dễ dàng.

Nghe đồn Diệp Huyền đại sư tại luyện khí bên trên, hao hết toàn bộ tâm huyết, thế cho nên, đến nay không thể bước vào tinh hải cảnh, toàn bằng Đại Càn Vương Triều cung phụng linh dược kéo dài tánh mạng, bây giờ cũng đã sắp đi tới sinh mệnh phần cuối.

Mời Diệp Huyền đại sư cơ hội ra tay, trân quý bao nhiêu không, bây giờ quả thực khó có thể tưởng tượng.

Giả sử tự viết là thật, như vậy, một triệu linh thạch nơi nào là quý, đơn giản là bớt nữa bất quá.

"Hai triệu linh thạch!"

Trong nháy mắt, liền có người trực tiếp đem giá cả tăng gấp đôi.

"230 vạn!"

"Ta ra 240 vạn linh thạch!"

"270 vạn!"

". . ."

Trong nháy mắt, từng cái phòng đều giống như điên, liều mạng đấu giá.

May là Bạch Nhạc cùng Dương Bằng trước đó liền đã biết tự viết sự tình, cũng y nguyên vẫn là bị cái giá tiền này hung hăng chấn động một chút.

Điên cuồng!

Không có trải qua trước đây cái kia Diệp Huyền thời đại, liền hầu như khó hiểu những người này đối với Diệp Huyền loại kia cuồng nhiệt sùng bái.

"Năm trăm vạn linh thạch!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, đến giờ phút nầy, Bạch Nhạc cũng rốt cục quyết định, vô luận như thế nào, dạng này cơ hội không thể bỏ qua!

Còn như linh thạch, bất quá chỉ là vật ngoài thân, hoàn toàn không có đáng giá gì đáng tiếc!

Trong nháy mắt, đem giá cả trực tiếp thét lên giá trên trời, cũng thật chấn động đến tất cả mọi người.

Những thứ này đấu giá người, cuối cùng không phải Tinh Hải Cảnh lão tổ, những người này nhận được tin tức cũng quá muộn, cho dù là đại biểu tông môn đấu giá, cũng rất ít có thể xuất ra quá nhiều linh thạch tới.

Cũng chỉ có Bạch Nhạc thân phận như vậy, mới dám trực tiếp hô lên loại này điên cuồng giá cả tới.

"Năm trăm vạn một lần, có còn hay không cao giá hơn cách?"

Kim ba mập nhìn thấy là chữ thiên số một phòng ra giá cả, trong lòng nhất thời một hồi hưng phấn!

Trên thực tế, nếu như sớm một ít đem tin tức thả ra ngoài, phần này tự viết tất phải có thể quay ra cao giá hơn cách, nhưng đối với Ngô Văn Uyên mà nói, vậy cũng đã không phải là hắn bản ý.

Hắn phóng xuất cái này tự viết, cũng không phải là thật muốn bán linh thạch, mà là dùng cái này cơ hội tới xác nhận Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần ở giữa quan hệ.

Chuẩn xác hơn nói, cái này bản thân liền là mượn hơi Yến Bắc Thần thủ đoạn!

Có thể nói, bây giờ bất luận kẻ nào ra giá, cũng đều không có Bạch Nhạc ra giá càng làm hắn hơn hưng phấn.

"Năm trăm mười vạn!"

Hầu như cũng ngay lúc đó, chữ thiên số sáu phòng cũng rốt cục ra giá!

Người bên ngoài không rõ ràng, thế nhưng Kim ba mập tự nhiên biết, chữ thiên số sáu bên trong phòng ra giá người, chính là Vệ Phạn Dạ.

Vệ Phạn Dạ muốn cùng Bạch Nhạc đấu, Càn Khôn thương hội tự nhiên cũng là vui mừng thành, bởi vì đây càng có thể bức ra Bạch Nhạc thân phận chân thật tới.

"Năm trăm năm mươi vạn!"

Con mắt cũng không có nháy một chút, Bạch Nhạc tiện lợi tức báo ra cao giá hơn cách.

Đối với phần này tự viết, Bạch Nhạc tình thế bắt buộc.

Hơn nữa, nhất định muốn làm cho tất cả mọi người đều biết biết, cái này một phần tự viết rơi vào trong tay hắn, như vậy mới có thể mức độ lớn nhất trở nên về sau, cho Thanh Vân Kỵ thay đổi quần áo đánh xuống phục bút.

Còn như Vệ Phạn Dạ muốn với hắn gọi nhịp, Bạch Nhạc căn bản không

thèm quan tâm, ở chỗ này là không thể tùy tiện loạn kêu giá cách, Vệ Phạn Dạ dám hô, liền có nghĩa là, hắn cầm ra cái giá này giá trị linh thạch tới.

Mà đối với nguyên bản là dự định đánh cướp Vệ Phạn Dạ Bạch Nhạc mà nói, quả thực vừa đúng, tự nhiên không quan tâm bị đối phương nhiều hô mấy mươi vạn linh thạch.

Dê càng mập, làm thịt mới càng ngon.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 600: Ngoài ý muốn cùng vây công

"Năm trăm sáu mươi vạn!"

"600 vạn!"

Lạnh lùng liếc liếc mắt ngoài cửa sổ, đối mặt Vệ Phạn Dạ khiêu khích, Bạch Nhạc nhưng là trực tiếp đem giá cả lần nữa nâng lên.

"600 vạn, 600 vạn, có còn hay không càng cao?"

"600 vạn một lần! Sáu triệu lượng lần!"

"Thành giao!"

Đứng ở trên đài đấu giá, Kim ba mập hưng phấn gõ chùy hoà âm, hoàn thành cuối cùng đấu giá.

Đối với Kim ba mập mà nói, đây quả thực là hoàn mỹ nhất kết quả.

Tự viết lấy cao như vậy giá cả đánh ra, thành tựu Càn Khôn thương hội danh khí cùng danh dự, rơi vào Bạch Nhạc trong tay, lại đạt thành hắn ban đầu mục tiêu, đồng thời, bằng cái này một điểm, liền để cho hắn có ít nhất bảy phần nắm chặt dám nói, Bạch Nhạc tất nhiên cùng Yến Bắc Thần tồn tại cực kỳ mật thiết liên hệ, thậm chí Bạch Nhạc chính là Yến Bắc Thần.

Một mũi tên trúng ba con chim, quả thực không có so với cái này hoàn mỹ hơn kết quả.

Cùng Kim ba mập khác biệt, bây giờ cho dù là chữ thiên số một phòng bên trong, trừ Bạch Nhạc cùng Tô Nhan ở ngoài, người khác cũng đều triệt để há hốc mồm.

Bọn hắn biết Bạch Nhạc có tiền, riêng là trước đây mở ra Ngô Tuyết Tùng lưu lại Tư Khố.

Có thể cái kia cũng không trở thành khoa trương tới mức này a?

600 vạn linh thạch a!

Đây cũng không phải là sáu trăm khối, như vậy khoa trương tài phú, quả thực đủ để khiến người điên cuồng!

Phải biết, một viên Uẩn Tinh Đan giá cả, cũng bất quá mới vẻn vẹn chỉ là 50 vạn linh thạch mà thôi.

"Bạch Nhạc, ngươi sẽ không phải. . . Là ở qua quýt kêu giá a?"

Nuốt nước miếng một cái, Dương Bằng nhịn không được mở miệng hỏi.

Phảng phất nhớ tới cái gì, lập tức cảnh giác nhìn Bạch Nhạc đạo, "Ngươi nhưng đừng xem ta a, quen thuộc là quen thuộc, nhiều linh thạch như vậy, ta có thể không lấy ra được."

Bật cười lớn, Bạch Nhạc lắc đầu nói, "Không sao cả, ta khoảng chừng so với các ngươi trong tưởng tượng, là muốn có tiền một điểm. . . Huống chi, có ít nhất năm trăm sáu mươi vạn, sẽ có người giúp ta ra."

Cơ hồ là Bạch Nhạc thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, lau một cái kiếm quang chợt từ không trung rơi xuống, thẳng đến chữ thiên số một phòng chém tới.

Mặc dù trên lý thuyết phòng bên trong là ai là bảo mật, nhưng đến nhất

định địa vị, muốn dò nghe loại chuyện như vậy, thực sự quá dễ dàng.

Oanh!

To như vậy phòng, cơ hồ là trong nháy mắt liền bị chém vỡ, hiển hiện ra Bạch Nhạc mấy người bọn họ thân ảnh.

Trần Kiếm Phong!

Mặc dù chuyện này Trần Kiếm Phong nguyên bản cũng không nghĩ như thế nhúng tay, có thể sự tình tới mức này, hắn cũng đã là thân bất do dĩ.

"Dừng tay!"

Trong nháy mắt, Càn Khôn thương hội người lúc này liền phản ứng kịp, lắc người một cái tiện lợi tức có Tinh Cung Cảnh cao thủ nhảy ra đến, trực tiếp ra chiêu hướng Trần Kiếm Phong công tới.

"Cút ngay!"

Từ vừa ra tay, Trần Kiếm Phong cũng rất rõ ràng, chính mình mục tiêu bản thân liền là những thứ này Càn Khôn thương hội người, mà không phải Bạch Nhạc bản thân, lúc này tự nhiên không chút hoang mang nghênh đón.

Trần Kiếm Phong thực lực bản thân liền mạnh, bây giờ cũng không phải sinh tử tương bác, bất quá là ngăn chặn đối phương mà thôi, cho dù là lấy một đánh nhiều, cũng vẫn như cũ có vẻ thành thạo.

Cũng không chỉ là Trần Kiếm Phong, sau một khắc Tiền Thụy còn có theo Vệ Phạn Dạ cùng đi hắn mấy cái Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử cũng nhất thời theo xuất thủ, trong nháy mắt liền cùng Càn Khôn thương hội người đánh thành một đoàn.

"Vệ Phạn Dạ, ngươi muốn làm cái gì?"

Sắc mặt có chút lạnh, Dương Bằng lành lạnh quát mắng.

Chỉ là, lúc này Vệ Phạn Dạ lại hiển nhiên không có phản ứng Dương Bằng ý tứ, đơn giản là trực tiếp đưa hắn coi là Lộ Nhân Giáp, thẳng mở miệng nói, "Yến Bắc Thần, biệt lai vô dạng!"

"Vệ sư huynh sợ là còn chưa tỉnh ngủ a?"

Bình tĩnh đứng tại chỗ, cũng không lo phòng một vùng phế tích, Bạch Nhạc thần tình bình tĩnh dị thường, "Muốn cướp tự viết, cứ việc động thủ chính là, chỉ cần ngươi có bản lĩnh, cứ việc cầm đi!"

"Thật hay giả, đánh một trận cũng biết! Yến Bắc Thần, ngươi sẽ không thắng ta hai lần."

Bước ra một bước, Vệ Phạn Dạ trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, cổ tay khẽ đảo, trường kiếm chợt tới tay, hung hãn hướng về Bạch Nhạc giết đi qua.

Trong nháy mắt, liền có một cổ khủng bố áp lực chợt đánh tới, quá khứ tại Thất Tinh Tông bên trong, Vệ Phạn Dạ mặc dù cũng cùng Hà Tương Tư từng có một lần giao thủ, nhưng trên thực tế, cái kia bất quá chỉ là Hà Tương Tư đơn phương công kích mà thôi, căn bản không tính là Vệ Phạn Dạ chân chính xuất thủ.

Nhưng hôm nay, Vệ Phạn Dạ đối mặt Bạch Nhạc, nhưng là vừa ra tay chính là toàn lực ứng phó.

Trong tích tắc, đừng nói là Dương Bằng loại này tiểu binh lính, cho dù là Hà Tương Tư cùng Tô Nhan loại này đã bước vào Tinh Cung Cảnh cao thủ, vào giờ khắc này, cũng ngạnh sinh sinh bị ép lui, phảng phất quả thực liền nhúng tay đều khó làm được.

Nghiền ép!

Đối mặt bình thường tinh cung sơ kỳ đối thủ, bây giờ Vệ Phạn Dạ chính là tuyệt đối quét ngang!

Chân mày khẽ nhếch, cho dù là Bạch Nhạc cũng có thể cảm thụ được, lúc này Vệ Phạn Dạ nếu so với tại Quảng Hàn Thiên Cung lúc cường quá nhiều, có thể chưa chắc dám nói có thể như Vân Mộng Chân lực chiến tinh hải, nhưng ít ra tại Tinh Cung Cảnh bên trong, đã là cao cấp nhất tồn tại.

Bạch Nhạc có thể cảm thụ được, hiện tại hắn, cho dù là bại lộ thân phận toàn lực ứng phó xuất thủ, chỉ sợ cũng chưa chắc nhất định là Vệ Phạn Dạ đối thủ.

Cũng lạ không được, Vệ Phạn Dạ lại vẫn bước vào Thanh châu tìm phiền toái cho mình thôi.

Nếu như chỉ bằng chính mình, bây giờ cục diện này, chỉ sợ còn tưởng là thật có chút khó giải.

Nhưng mà, hầu như cũng ngay lúc đó, lau một cái quỷ dị ánh đao hung hãn cách không chém rụng.

Phát sau mà đến trước, thậm chí so Vệ Phạn Dạ tốc độ còn nhanh hơn, đi trước một bước hướng về Vệ Phạn Dạ chém tới.

Yêu đao!

Bạch Nhạc là sáng sớm trước đây liền kiến thức qua yêu đao uy lực, cũng còn thôi, đối với những cái kia lần đầu gặp phải yêu đao người mà nói, tuyệt đối là quỷ dị muốn thổ huyết.

Ngay từ đầu, Vệ Phạn Dạ thậm chí căn bản cũng không có quan tâm đối phương một đao này, một tay vỗ, liền muốn muốn trực tiếp đem cái này một đao đẩy ra.

Nhưng mà, ngay tại bàn tay gần rơi vào đối phương trên thân đao trong nháy mắt, một đao này lại chợt biến hướng, nhiều lần trong nháy mắt, mạnh mẽ vô căn cứ na di một đoạn ngắn khoảng cách, trực tiếp hướng về Vệ Phạn Dạ cổ tay chém tới.

Trong chớp nhoáng này biến cố, dù cho là lấy Vệ Phạn Dạ cường hãn, cũng căn bản không có nghĩ đến, nguy cấp phía dưới, Vệ Phạn Dạ kiếm trong tay chợt rút lui hồi còn giống như là một tia chớp, tại cuối cùng ngăn trở một đao này.

Đây còn là bởi vì Vệ Phạn Dạ thực lực, viễn siêu Dương Đào, bằng không, dưới sự khinh thường, một đao này thậm chí khả năng trực tiếp đưa hắn bàn tay chém xuống tới.

"Ngươi là ai?"

Gắt gao nhìn thẳng đối phương, Vệ Phạn Dạ lành lạnh mở miệng chất vấn.

"Yêu đao, Dương Đào!"

Trong mắt lộ ra một tia đạm mạc, Dương Đào ngạo nghễ mở miệng nói.

Cũng không đợi đối phương tiếp tục đặt câu hỏi, Dương Hàn cùng với Huyết Ảnh Ma Tông cao thủ đã theo chạy tới, trực tiếp đem Vệ Phạn Dạ vây vào giữa.

"Huyết Ảnh Ma Tông?"

Con ngươi chợt co rụt lại, sau một khắc Vệ Phạn Dạ liền chợt ý thức

được đối phương thân phận.

Chỉ là hắn nhưng là làm sao cũng không nghĩ đến, Huyết Ảnh Ma Tông vậy mà lại ở vào thời điểm này nhúng tay, hơn nữa, dứt khoát như vậy đứng ở Bạch Nhạc phía bên nào, có thể nói, trong chớp nhoáng này biến hóa, chợt đưa hắn toàn bộ kế hoạch đều đánh loạn.

Trong lúc nhất thời, vô số ý niệm trong đầu tại Vệ Phạn Dạ trong đầu hiện lên.

Sẽ liên lạc lại bên trên, trước đó nghe đồn Yến Bắc Thần đêm vào Huyết Ảnh Ma Tông sự tình, nhưng là nhất thời để cho hắn đem chân tướng đoán một cái thất thất bát bát.

Chỉ là, bây giờ mới phản ứng được, lại hiển nhiên đã có chút quá muộn.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 601: Một đóa tiên liên mở

"Huyết Ảnh Ma Tông người, lúc nào thành Yến Bắc Thần chó săn?"

Con mắt hơi hơi nheo lại, Vệ Phạn Dạ lúc này cười lạnh nói.

"Duyện châu thằng nhãi con không ở chỗ ngươi Duyện châu ngây ngô, đến Thanh châu tới làm cái gì? Trước mặt mọi người ám sát Thanh Châu phủ chủ, chúng ta thân là Thanh châu người, nếu như mặc kệ ngươi đắc thủ, chẳng phải là để cho thiên hạ cười ta Thanh châu không người?"

Lạnh rên một tiếng, Dương Hàn lúc này bước ra một bước, trong mắt tràn đầy vẻ khinh miệt, khinh thường nói.

Đem sự tình trực tiếp tăng lên đến hai châu ở giữa mâu thuẫn bên trên, nhưng là nhất thời liền đem quyền chủ động tóm vào trong tay.

Cho dù là ở đây một ít người trong chính đạo, bây giờ nghe được Dương Hàn, thái độ cũng tùy chi phát sinh nghiêng.

Đạo ma tuy bất lưỡng lập, thật là châu khác tu hành giả đến Thanh châu tới diễu võ dương oai, cũng đồng dạng bị người ghen ghét.

Bạch Nhạc vốn cũng không phải là cái gì bình thường tu hành giả, mà là Thanh Châu phủ chủ, hơn nữa tại Thanh châu danh vọng khá vô cùng.

Nếu không có xuất thủ là Huyết Ảnh Ma Tông, chỉ sợ người khác cũng đều phải theo xuất thủ.

"Cái gì Bạch Nhạc? Các ngươi vị này Thanh Châu phủ chủ căn bản là

Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần, ta bất quá là tới giúp các ngươi bóc trần chân tướng mà thôi!" Vệ Phạn Dạ cũng hiểu không có thể tùy ý đối phương kích động cảm xúc, lúc này lớn tiếng quát lên.

Bất quá thật giả, chỉ cần trước tiên đem trọng tâm câu chuyện ném đi ra, liền luôn sẽ có người nửa ngờ nửa tin.

"Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần?" Khóe miệng hiện lên một tia khinh thường nụ cười, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Vệ Phạn Dạ, ngươi làm sao không ta chính là Thông Thiên Ma Quân đoạt xá trọng sinh? Trợt thiên hạ cười chê, mở ra ngươi mắt chó thấy rõ ràng, Bạch mỗ trên người có từng có nửa phần ma khí?"

Bước ra một bước, trong nháy mắt, tinh cung chợt lên đỉnh đầu nổi lên.

Bảy sao rực rỡ, toàn bộ tinh cung trông rất sống động, nhưng lại tuyệt đối không có chút nào ma khí.

Cái này có thể so với nói cái gì có tới càng hữu hiệu nhiều.

Kể từ đó, Vệ Phạn Dạ, liền càng phát ra không ai tin tưởng, lại nghĩ tới Bạch Nhạc vừa mới hoa 600 vạn linh thạch vỗ tay một cái sách, nhất thời liền để cho người ta suy đoán, Vệ Phạn Dạ bất quá là tìm một cái lấy cớ muốn quý hiếm sách mà thôi.

Trong giới tu hành, cá lớn nuốt cá bé, cho dù là động thủ cướp đoạt, vậy cũng không có gì không đúng.

Có thể hỏi đề ở chỗ, Vệ Phạn Dạ cũng không phải Thanh châu người, mà là Duyện châu thiên kiêu.

Cái này liền nhất thời khiến người khác sinh ra một loại cùng chung mối thù chi tâm.

"Tô Nhan, truyền lệnh Thanh Vân Kỵ vây giết cái này tặc!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói, "Hôm nay tất cả mọi người tại chỗ, không phân đạo ma, đều có thể xuất thủ vì ta Thanh châu mà chiến, có năng lực chém giết cái này tặc người, ban thưởng trăm vạn linh thạch, Phong Thiên hộ! Nếu cái này chết cùng vây công, người xuất thủ. . . Người gặp có phần, người người có thưởng!"

Những lời này, Bạch Nhạc tận lực cất cao giọng, như một tiếng sét chợt nổ vang.

Bạch Nhạc tự nhiên biết lấy Vệ Phạn Dạ thực lực, những thứ này xem náo nhiệt người, trên thực tế căn bản không thể giúp bất luận cái gì vội vàng, nhưng đối với hắn đến, đây cũng là một loại tạo thế, hình thành một cổ đại thế, nghiền ép mà xuống, liền có thể thuận lợi hơn đánh tan Vệ Phạn Dạ.

Trải qua trận chiến này, cũng có thể càng đặt hắn vị phủ chủ này uy nghiêm.

"Sưu!"

Nói xong, Tô Nhan phủi một chi lệnh tiễn hất ra, tín hiệu xông thẳng tới chân trời!

Ba nghìn Thanh Vân Kỵ đều là tại Thanh Châu thành bên trong, gặp lệnh tiễn liền sẽ lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới, dùng không bao lâu, liền sẽ có đại lượng Thanh Vân Kỵ chạy tới, đây mới là một chi lực lượng kinh khủng, một khi chạy tới, Vệ Phạn Dạ chính là có thiên đại năng lực, cũng đừng nghĩ lại uy hiếp được Bạch Nhạc.

Vốn là hắn nhằm vào Bạch Nhạc một trận tập sát, nhưng lại khoảng chừng như thế trong chốc lát, liền chợt chuyển biến thành một trận ghim

hắn vây giết, cục diện chuyển biến cực nhanh, dù cho là Vệ Phạn Dạ cũng có chút nghênh tiếp không rảnh.

Chỉ là tới mức này, hắn đã từ lâu không có đường lui, chỉ có đánh một trận!

Hơn nữa, một trận chiến này còn nhất định muốn thắng!

"Xảo ngôn lệnh sắc, Yến Bắc Thần , mặc cho ngươi đùa giỡn hoa chiêu gì, cũng không có ý nghĩa, thực lực chính là thực lực, ta hôm nay liền triệt để vạch trần ngươi cái này dối trá mặt nạ!" Thân hình thoắt một cái, Vệ Phạn Dạ phía sau tinh cung cũng đồng dạng rõ ràng nổi lên.

Tinh cung hậu kỳ!

Trong tích tắc, Vệ Phạn Dạ cái kia thực lực kinh khủng liền triệt để hiện ra, nếu không có mấy phần khí, hắn há lại dám đơn giản đến Thanh châu tìm đến thượng Bạch Nhạc?

Tại Vệ Phạn Dạ trong mắt, vô luận Bạch Nhạc sử dụng nhiều ít tâm tư, cũng cuối cùng đánh không lại thực lực tuyệt đối, chỉ cần hắn kiếm rất nhanh, cũng đủ để bổ ra tất cả trở ngại, bức Bạch Nhạc không thể không bại lộ thân phận, thi triển Thông Thiên Ma Công.

Trong tích tắc, ngân hoa nở rộ!

Vệ Phạn Dạ kiếm trong tay, chợt hóa thành một đóa huyễn lệ ngân hoa, lộ ra một loại gần như hoàn mỹ khí tức.

Đó là chân chính đạo vận vẻ đẹp!

Bạch Nhạc đã không phải là lần đầu tiên kiến thức Vệ Phạn Dạ thủ đoạn, ban đầu ở Quảng Hàn Thiên Cung, hắn liền từng ngạnh hám qua cái này ngân hoa.

Chỉ là bây giờ cái này một đóa ngân hoa, lại hiển nhiên nếu so với Quảng Hàn Thiên Cung bên trong lúc, kinh khủng hơn nhiều.

Lúc trước, Bạch Nhạc chính là dựa vào Thôn Thiên Quyết mới hóa giải, bây giờ không thể vận dụng Thông Thiên Ma Công, dĩ nhiên là càng không pháp ứng đối.

Bất quá, cũng may, bây giờ cũng không cần Bạch Nhạc đi ứng phó.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Dương Hàn liền dẫn Huyết Ảnh Ma Tông cao thủ vây công tới, cái kia khủng bố uy thế, hầu như trong nháy mắt đem xung quanh san thành bình địa!

Vệ Phạn Dạ chính là cường thịnh trở lại, đồng thời tao ngộ nhiều như vậy Tinh Cung Cảnh cao thủ vây công, cũng đồng dạng lại đằng không ra dư lực tới công kích Bạch Nhạc.

Nếu như theo trước mắt tình thế đến xem, mặc dù Huyết Ảnh Ma Tông những người này giết không chết Vệ Phạn Dạ, cũng ngăn cản đưa hắn gắt gao vây khốn, đợi được Thanh Vân Kỵ chạy tới, đến lúc đó, coi như là hao tổn, cũng có thể dây dưa đến chết hắn!

Chỉ là, không hiểu, giờ khắc này Bạch Nhạc, lại ngược lại càng bất an!

Vệ Phạn Dạ thần sắc quá trấn định!

Bây giờ mình cũng không nhìn ra sự tình, Vệ Phạn Dạ hiển nhiên cũng đồng dạng có thể nhìn ra được, nhưng hôm nay trên mặt hắn rồi lại ở đâu có nửa điểm nôn nóng chi sắc?

Bạch Nhạc vẫn luôn hoài nghi, Vệ Phạn Dạ nhất định còn có lá bài không có xốc lên.

Bằng không, chỉ bằng dạng này thực lực, chỉ bằng vào chính mình, một khi bại lộ thân phận, hắn đều chưa chắc có thể thắng, sợ rằng còn không có gan này đuổi tới Thanh châu tới.

Bình tĩnh nhìn trước mặt chiến cuộc, Bạch Nhạc nhưng cũng đồng dạng không có xuất thủ ý tứ.

Hắn nhất định muốn các loại, các loại (chờ) Vệ Phạn Dạ trước một bước đem lá bài bày ra.

"Cũng chỉ có như thế chút thực lực sao? Vậy thì tất cả đều lưu lại cho ta a!"

Hầu như ngay tại Bạch Nhạc trong đầu chuyển qua những ý niệm này đồng thời, Vệ Phạn Dạ nhưng là nhất thời cười lạnh một tiếng, trong một chớp mắt, trên thân thể chợt toát ra một mảnh thất thải hà quang, toàn bộ tinh cung tùy theo toát ra vạn đạo hào quang, phảng phất trong nháy mắt, đem cái này chút Huyết Ảnh Ma Tông cao thủ toàn bộ bao phủ đi vào.

Xa xa nhìn lại, giống như là một đóa huyễn lệ Thất Thải Tiên Liên chợt thịnh phóng!

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc cũng đồng dạng cảm thụ được một cổ cường đại áp lực, dù là bây giờ hắn, thậm chí còn không có bị cuốn vào bên trong đâu!

Cái kia một đóa chập chờn tiên liên, mang cho Bạch Nhạc cảm thụ, giống như là trước đây hàn Đàm Băng Hoa, chân chính lộ ra một loại đủ để giết chết hắn lực lượng tới.

Giờ khắc này Vệ Phạn Dạ, thoáng như đạp phàm thần linh, bao quát chúng sinh.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 602: Thủ đoạn ra hết, thắng hiểm một bậc

Thất Thải Tiên Liên!

Vệ Phạn Dạ là lấy Thất Thải Tiên Liên trọng tố thân thể, nhưng trên thực tế, cho dù là bây giờ, hắn cũng không thể chân chính đem Thất Thải Tiên Liên lực lượng triệt để luyện hóa.

Tựu như cùng Bạch Nhạc trong cơ thể băng hoa, chỉ có bước vào tinh hải sau đó, mới có thể chân chính đem cái này một phần lực lượng khống chế.

Chẳng qua là cho Bạch Nhạc khác biệt, tại có chút tình huống dưới, Vệ Phạn Dạ có thể điều động Thất Thải Tiên Liên lực lượng cho mình sử dụng, phát huy ra lực lượng cường đại hơn tới.

Ở loại tình huống này hạ Vệ Phạn Dạ, đủ để lực hám tinh hải!

Cho dù là nhiều như vậy Huyết Ảnh Ma Tông cao thủ liên thủ, cũng giống vậy đủ để hoành áp, đây cũng là thực lực tuyệt đối.

Đây mới là Vệ Phạn Dạ sở dĩ dám đến Thanh châu tới truy xét Yến Bắc Thần lòng tin vị trí.

"Yến Bắc Thần, ra tay đi, chỉ bằng bọn hắn. . . Ngăn không được ta!"

Trong mắt lóe lên lau một cái vẻ tự tin, Vệ Phạn Dạ tóc trắng phiêu động, cả người lộ ra lau một cái không gì sánh kịp bá khí, kiếm phong chỉ phía xa Bạch Nhạc, lạnh lùng mở miệng nói.

"Công tử!"

Giờ khắc này, cho dù là Tô Nhan trong mắt cũng không khỏi lộ ra một tia hoảng loạn chi sắc.

Bây giờ Vệ Phạn Dạ thực sự quá cường đại, thế cho nên thậm chí sẽ cho người sinh ra một loại tuyệt vọng cảm xúc tới.

Nàng mặc dù biết Bạch Nhạc cường đại, nhưng này một khắc cũng khó tránh khỏi có chút vô pháp yên lòng.

Khác biệt không, riêng chỉ là bức Bạch Nhạc bại lộ thân phận, mang đến áp lực cũng đã khó có thể chịu đựng.

So với việc người khác, lúc này Bạch Nhạc lại ngược lại càng phát ra bình tĩnh vài phần.

"Vệ Phạn Dạ, không cần giả bộ, dạng này lực lượng, ngươi có thể đủ duy trì bao lâu?"

Khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Trăm hơi thở bên trong, Thanh Vân Kỵ sẽ chạy tới, đến lúc đó, trừ phi ngươi thật sở hữu Tinh Hải Cảnh thực lực, bằng không liền không làm gì ta được! Vệ Phạn Dạ, ngươi cho rằng. . . Trăm hơi thở bên trong, bằng ngươi, giết được ta sao?"

Nói xong, Thu Hoằng Kiếm chợt ra khỏi vỏ, ngay tại lúc đó, xung quanh mấy người bội kiếm, cũng không bị khống chế bay vào không trung!

Bảy chuôi kiếm, chính là một cái Bắc Đẩu Kiếm Trận!

Một cá nhân Bắc Đẩu Kiếm Trận!

Tinh quang lập loè bảy chuôi kiếm cùng tinh cung bên trong bảy ngôi

sao hấp dẫn lẫn nhau, lộ ra lau một cái kinh thiên kiếm ý, ngạnh sinh sinh phong bế thất thải hà quang.

"Thử nhìn một chút!"

Sát khí lóe lên một cái rồi biến mất, Vệ Phạn Dạ lăng không một bước, ngân hoa lần nữa nở rộ, trực tiếp xông vào trong kiếm trận.

So với việc tại Quảng Hàn Thiên Cung thời điểm giao thủ, Vệ Phạn Dạ thực lực đề thăng rất nhiều, thật là đồng dạng, đối với Bạch Nhạc đến, thực lực cũng giống vậy đã đề thăng rất nhiều.

Bắc Đẩu Kiếm Trận thi triển ra, kiếm ý ngập trời, nhưng là ngạnh sinh sinh đem cái kia một đóa ngân hoa vây ở bên trong.

"Phá cho ta!"

Chỉ dựa vào chính mình lực lượng, Vệ Phạn Dạ trong khoảng thời gian ngắn, căn bản là không có cách đột phá Bắc Đẩu Kiếm Trận phong tỏa, bất đắc dĩ phía dưới, nhất thời lần nữa điều động Thất Thải Tiên Liên lực lượng, hóa thành một đạo kiếm khí bảy màu, hung hăng hướng về Bạch Nhạc chém tới.

Răng rắc!

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bắc Đẩu Kiếm Trận theo tiếng mà phá, bao quát Thu Hoằng Kiếm ở bên trong, sở hữu trường kiếm, cơ hồ là theo tiếng mà đứt.

Vệ Phạn Dạ bản thân lực lượng, Bạch Nhạc còn miễn cưỡng có thể ngăn cản, thật là đối mặt Thất Thải Tiên Liên lực lượng, khả năng liền hoàn toàn không đáng chú ý.

Một kiếm này thuận thế mà rơi, cơ hồ là muốn đem Bạch Nhạc một kiếm

chém làm hai đoạn!

Vệ Phạn Dạ đối với tự có tuyệt đối tự tin, trừ phi Bạch Nhạc bại lộ Thông Thiên Ma Công, hoặc là lấy ra Côn Ngô Kiếm đến, bằng không, một kiếm này, hắn liền có một trăm phần trăm tự tin có thể đem Bạch Nhạc trực tiếp chém giết!

Tại trong mắt người khác, bây giờ Bạch Nhạc càng là đã chết định.

Nhưng ngay khi tất cả mọi người cho rằng Bạch Nhạc tất bại trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong cơ thể nhưng cũng đồng dạng lộ ra một cổ lực lượng kinh khủng, trong nháy mắt, cả người chợt bị băng hoa bọc lại, một kiếm kia ngạnh sinh sinh bị vây ở băng hoa cánh hoa ở giữa, không cách nào nữa tiến nhập chút nào.

Cực Hàn Băng Hoa!

Tình huống bình thường xuống, Bạch Nhạc thì không cách nào điều động, có thể làm sinh mệnh chịu đến uy hiếp thời điểm, lại tự nhiên tự phát dẫn động hộ chủ, tựa như trước đây luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung thời điểm.

Vệ Phạn Dạ có lá bài, thật là Bạch Nhạc thì như thế nào có thể không có.

Mấu chốt nhất là, trước đây Bạch Nhạc luyện hóa Cực Hàn Băng Hoa sự tình, liền căn bản không có ngoại nhân biết, trừ chết đi Nguyệt Lâm Tiên, liền lại không có người ngoài biết chuyện này, mặc dù lúc này hiển hiện ra, cũng chỉ có thể chứng minh Bạch Nhạc có kỳ ngộ khác, mà vô pháp chứng minh Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần có quan hệ.

Ùng ùng!

Cực Hàn Băng Hoa cùng Thất Thải Tiên Liên va vào nhau, nhưng là lần nữa đấu một cái cân sức ngang tài, ai cũng không làm gì được đối

phương.

Nhưng mà, ngay tại lúc đó, phòng đấu giá bên ngoài ầm ầm tiếng vó ngựa chợt vang lên, một mảnh sáng như tuyết trong ánh đao, sớm nhất một nhóm Thanh Vân Kỵ đã chạy tới, băng lãnh đao phong, hung hãn chém vỡ đại môn, tiến quân thần tốc, ngạnh sinh sinh đem Vệ Phạn Dạ cùng Bắc Đẩu Tinh Cung người vây vào giữa.

"Vệ Phạn Dạ, lập tức thúc thủ chịu trói, bằng không chớ trách bản quan vô tình!"

Trong mắt lộ ra vẻ tàn khốc, Bạch Nhạc lành lạnh quát lên.

"Giết!"

Phối hợp Bạch Nhạc, những thứ này Thanh Vân Kỵ cũng đồng thời phun ra một chữ "giết", sát khí ngập trời!

Lại không Vệ Phạn Dạ như thế nào, Trần Kiếm Phong cùng Tiền Thụy bọn hắn những thứ này Bắc Đẩu Tinh Cung người, nhưng là chợt biến sắc.

Bọn hắn ban đầu dự liệu, chính là tại Thanh Vân Kỵ chạy tới trước đó bắt giữ Bạch Nhạc, hoặc là chí ít bức bách Bạch Nhạc bại lộ thân phận, nhưng hôm nay, nhưng là một cái mục cũng không có đạt được, ngược lại đem chính mình rơi vào trong hiểm cảnh!

Đừng xem những thứ này Thanh Vân Kỵ một cái thực lực đều bé nhỏ không đáng kể, chỉ khi nào tụ họp lại, hình thành chiến trận đánh thẳng vào, uy thế khả năng liền hoàn toàn khác biệt!

Hơn nữa, một khi thật cùng Thanh Vân Kỵ động thủ, chính là lại không khoan nhượng, trực tiếp đem chiến đấu thăng cấp làm, toàn bộ Thanh Châu phủ cùng Bắc Đẩu Tinh Cung chiến tranh.

Không chút nào khoa trương, thật ghép thành, Thanh Vân Kỵ có thể tất phải tử thương thảm trọng, nhưng bọn họ những người này nhưng là ai cũng trốn không, toàn bộ cũng phải chết ở cái này, hơn nữa, chiến tranh một khi bạo phát, còn muốn kết thúc, khả năng liền xa không có dễ dàng như vậy.

Xuyên thấu qua Cực Hàn Băng Hoa nhìn Bạch Nhạc, Vệ Phạn Dạ hít một hơi thật sâu, nhưng trong lòng khó tránh khỏi lần nữa sinh ra một loại cảm giác bị thất bại.

Rõ ràng đã làm đủ chuẩn bị, thực lực cũng đã tăng vọt, có thể hết lần này tới lần khác cơ quan tính hết, rốt cục vẫn phải kỳ soa một chiêu, loại này cảm giác bị thất bại, đối với Vệ Phạn Dạ đả kích, quả thực khó diễn tả được.

Hồi quay đầu lại, Vệ Phạn Dạ lại liếc mắt nhìn đoàn người, cuối cùng thở dài một tiếng, tán đi trước người thất thải hà quang.

Chính như Bạch Nhạc chỗ, Thất Thải Tiên Liên lực lượng, hắn mặc dù có thể tạm thời điều động, nhưng là cuối cùng vô pháp kiên trì lâu lắm, chỉ cần trong khoảng thời gian ngắn không làm gì được Bạch Nhạc, một trận chiến này cũng đã bại.

Ráng chống đỡ xuống dưới, tai hại vô ích, chẳng thẳng thắn dừng tay!

Phải biết, bây giờ không chỉ có riêng chỉ là Thanh Vân Kỵ, Càn Khôn thương hội người, Huyết Ảnh Ma Tông người, cũng đều ở bên cạnh nhìn.

Trừ phi hắn vĩnh viễn có thể duy trì Thất Thải Tiên Liên lực lượng, mới có thể mạnh mẽ đột phá vòng vây, không bị thua cục!

Nhưng hắn lại chỗ nào có thể có thể!

Huống chi, cho dù là hắn trốn, Trần Kiếm Phong bọn hắn lại nên làm cái gì bây giờ? Cũng không thể thật làm cho bọn hắn chết hết ở Thanh Vân Kỵ trong tay đi.

Thở dài một tiếng, Vệ Phạn Dạ chậm rãi mở miệng nói, "Bạch Nhạc, là ngươi thắng! Có điều kiện gì, cứ việc nói a!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 603: Bạch lột da

Chứng kiến Vệ Phạn Dạ chịu thua, Bạch Nhạc khóe miệng rốt cục hiện lên lau một cái nụ cười rực rỡ.

Trên thực tế, chớ nhìn hắn hô hung, nơi đây dù sao không phải là Quảng Hàn Thiên Cung, hắn bây giờ cũng không phải Yến Bắc Thần, ra tay lúc cố kỵ quá nhiều, Vệ Phạn Dạ cuối cùng không phải không hề bối cảnh người, có thể cho hắn giết liền giết.

Chỉ bằng ban đầu ở Quảng Hàn Thiên Cung, hắn nhất sát chết Vệ Phạn Dạ, Bắc Đẩu lão tổ liền trực tiếp ném Đông Hải tất cả mọi chuyện, phản hồi Bắc Đẩu sơn lấy Thất Tinh Tỏa Hồn Trận bảo vệ Vệ Phạn Dạ, lại lấy Thất Thải Tiên Liên giúp hắn đúc lại thân thể, là có thể nhìn ra Bắc Đẩu lão tổ đối Vệ Phạn Dạ coi trọng.

Giả sử hắn thực có can đảm giết chết Vệ Phạn Dạ, chỉ sợ liền thật muốn đối mặt Bắc Đẩu lão tổ điên cuồng nhất trả thù, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, cho dù là cộng thêm Thanh Vân Kỵ, cũng căn bản không đủ Bắc Đẩu lão tổ giết, phải biết, đây chính là đủ để sánh ngang Nguyệt Lâm Tiên nhân vật khủng bố.

Cho nên, chính như Bạch Nhạc trước đó chỗ, đánh cướp Vệ Phạn Dạ bả đối phương coi là dê béo đau nhức làm thịt một đao, mới là kết quả tốt nhất.

"Vệ sư huynh, trước đó ngươi là muốn cướp ta tự viết đi. . . Ta thật là táng gia bại sản mới vỗ xuống tới! Một thù trả một thù, ta cũng không muốn nhiều, dạng này, ngươi trước bồi ta 600 vạn linh thạch đi." Con mắt đều không nháy một chút, Bạch Nhạc vừa mở miệng chính là sư tử đại trương miệng.

"Không có khả năng, ta căn bản không có nhiều như vậy linh thạch!" Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Vệ Phạn Dạ lúc này mở miệng cự tuyệt nói.

"Vệ sư huynh lời này khả năng liền nghĩ một đằng nói một nẻo a?"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Buổi đấu giá thượng ra giá, cũng không phải là tùy tiện mở, ta nhớ được, Vệ sư huynh ra giá liền chạy đến năm trăm sáu mươi vạn a?"

". . ."

Nghe được Bạch Nhạc lời này, Vệ Phạn Dạ nhưng là suýt chút nữa tức hộc máu, cộng lại từ vừa mới bắt đầu, đối phương liền theo dõi hắn đâu, đây là đã sớm cũng định được rồi?

Chỉ là bây giờ tới mức này, nhưng là cái gì đều quá muộn.

Hít sâu một hơi, Vệ Phạn Dạ trầm giọng đáp, "Năm trăm sáu mươi vạn, là ta trên người sở hữu đáng giá đồ vật cứng rắn kiếm ra đến, ta cũng chỉ có nhiều như vậy, ngươi muốn, liền toàn bộ cầm đi tốt."

Đầu ngón tay vẩy một cái, trên tay chiếc nhẫn trữ vật nhất thời bay ra ngoài.

Tiện tay đem giới chỉ bắt tới, Bạch Nhạc lại vẫn không có lúc đó bỏ qua ý tứ, chậm quá mở miệng nói, "Đừng a, Vệ sư huynh là thân phận gì, còn theo ta cò kè mặc cả, nhiều mất mặt a! Trên người ngươi không đủ, còn chưa phải là còn có Trần trưởng lão, còn có hắn Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử đâu nha, các ngươi mọi người thấu một thấu, tóm lại là có thể kiếm ra tới nha."

". . ."

Nghe nói như thế, không chỉ là Vệ Phạn Dạ, Trần Kiếm Phong bọn hắn

cũng đồng dạng bị khí muốn thổ huyết.

Cái này gia hỏa, lại vẫn đem chủ ý đánh tới bọn hắn trên đầu, quá cũng vô sỉ.

Thật là, bây giờ tất phải người mạnh, mặc dù dù không cam lòng đến đâu, lại có thể thế nào?

Cũng may cũng bất quá chỉ kém bốn mươi vạn linh thạch mà thôi, đối với hắn đến, cũng không tính vô pháp gánh chịu!

Khoát khoát tay, Trần Kiếm Phong lúc này đem đủ đủ linh thạch lấy ra, ném tới một cái túi đựng đồ bên trong, một chỗ ném cho Bạch Nhạc.

"Dương trưởng lão, chuyện lần này, đa tạ Huyết Ảnh Ma Tông viện thủ, bản quan khắc trong tâm khảm! Những linh thạch này, liền coi như là một điểm tâm ý, ngươi thay ta cho những thứ này hỗ trợ bằng hữu phân một phần đi." Bốn mươi vạn linh thạch, cũng đã coi như là không chữ số.

Có thể Bạch Nhạc nhưng là liền con mắt đều không nháy một chút, liền trực tiếp đưa cho Huyết Ảnh Ma Tông người, phần khí độ này, cho dù là Dương Hàn mí mắt cũng không khỏi hơi hơi vừa nhảy.

"Như vậy, liền đa tạ Bạch phủ chủ!"

Cũng không có cự tuyệt, Dương Hàn thuận tay liền nhận lấy linh thạch, những linh thạch này hắn không quan tâm, thế nhưng phân đi ra cho những tông môn này cao thủ, cũng là tốt.

"Hiện tại, chúng ta có thể đi thôi?"

Lạnh lùng nhìn Bạch Nhạc, Vệ Phạn Dạ lần nữa mở miệng nói.

"Đừng nóng vội, chúng ta còn không để yên đây." Buông tay một cái, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói, "Trước đó 600 vạn linh thạch, xem như là ngươi thường cho ta, ta cũng liền không còn tính toán, ngươi đối với ta xuất thủ sự tình. . . Bất quá, cái này cũng chỉ nhằm vào một mình ngươi! Hắn Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử, kẻ khả nghi mưu sát bản quan, tóm lại là muốn mang về tra rõ ràng, có đúng hay không?"

"Bạch Nhạc, ngươi đừng khinh người quá đáng!"

Nghe thế, Vệ Phạn Dạ chân mày một hồi đập mạnh, lớn tiếng quát mắng.

"Khinh người quá đáng?" Bạch Nhạc nhưng là nhất thời cười lạnh, "Vệ Phạn Dạ, là các ngươi trước đối ta thống hạ sát thủ, nếu không phải ta còn có mấy phần thủ đoạn bảo vệ tánh mạng, bây giờ sợ là đã chết, liền bàn điều kiện tư cách cũng không có. . . Ta bây giờ, bất quá chỉ là đem những này động thủ người bắt lại mà thôi, ngươi nói cho ta biết, nơi nào dối gạt người?"

". . ."

Một câu nói này cũng là thật đem Vệ Phạn Dạ ế không nhẹ.

Mặc dù không muốn thừa nhận, có thể đạo lý thật là một cái như vậy đạo lý.

Chỉ cần không thể bức Bạch Nhạc bại lộ thân phận, bắt không được chân đau, đứng không vững lý do người, liền tự nhiên là hắn mà không phải Bạch Nhạc, biện không thể biện!

"Ngươi đến tột cùng muốn thế nào?"

Hít sâu một hơi, Vệ Phạn Dạ cố nén tức giận, trầm giọng hỏi.

"Thôi, a!"

Khoát khoát tay, một bộ ta rất đại độ dáng vẻ, Bạch Nhạc một hồi thổn thức, "Trần trưởng lão cũng coi như cùng ta có cũ, mặc dù lần này đối ta xuất thủ, ta có thể cũng cuối cùng là cái nhớ tình xưa người. . . Thực sự không đành lòng làm khó dễ các ngươi!"

"Như vậy đi, Trần trưởng lão lấy thêm hai trăm vạn đi ra, hắn Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử, một cá nhân 50 vạn linh thạch. . . Ân, không nhiều không ít, tổng cộng ba trăm năm mươi vạn, lấy ra, chuyện hôm nay, liền coi như là xóa bỏ!"

". . ."

Lại là ba trăm năm mươi vạn, một câu nói này đi ra, nếu như Trần Kiếm Phong cũng thiếu chút nữa không tức giận tắt hơi.

Trước đó hắn mới vừa cầm bốn mươi vạn linh thạch đi ra, vốn tưởng rằng có thể dàn xếp ổn thỏa, cũng ai nghĩ đến, Bạch Nhạc vậy mà ác như vậy, vừa mở miệng, lại là ba trăm năm mươi vạn.

Lần này hắn nhưng là vô luận như thế nào cũng không khả năng lấy ra, cái cổ một cứng rắn, lúc này cười lạnh nói, "Bạch phủ chủ, để ngươi thất vọng, lão phu không có gì linh thạch, liền cái mạng này, ngươi muốn, liền cứ việc cầm đi tốt."

"Không sai, chúng ta cũng không cầm ra nhiều như vậy linh thạch đến, họ Bạch, ngươi có bản lĩnh liền đem chúng ta đều giết!"

Hắn Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử cũng theo mở miệng nói.

"Đừng a, đang yên đang lành, làm sao lại kêu đánh tiếng kêu giết, ta nhưng cho tới bây giờ chưa từng nghĩ sát nhân." Lắc đầu, Bạch Nhạc vẻ mặt tiếc hận nói, "Lại, các ngươi cũng chỉ là phụng mệnh làm việc nha, linh thạch này vốn cũng không nhóm các ngươi nên ra. . . Ta chỉ tìm Vệ

sư huynh muốn là được."

". . ."

Nghe nói như thế, Vệ Phạn Dạ càng là khí toàn thân run, "Đồ tám đạo, trên người ta liền nhiều linh thạch như vậy, đã cho hết ngươi, ngươi chính là giết ta, ta cũng không cầm ra càng nhiều tới."

"Vệ sư huynh lời này, người khác ai ta không tin được, lẽ nào còn không tin được ngươi sao? Trên người không có linh thạch dễ xử lý a, ngươi viết cái giấy nợ chính là, đây không phải là còn có Càn Khôn thương hội đâu nha, để cho Kim Tam làm quá chứng kiến là được!"

". . ."

Bạch lột da!

Giờ khắc này, không chỉ là Vệ Phạn Dạ cùng Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử, cho dù là xung quanh nhìn náo nhiệt người, da mặt cũng không khỏi một hồi rút rút.

Quá ác, đây quả thực là muốn Quát Địa Tam Xích nhịp điệu a!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 604: Diệp Huyền đại sư rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại?

Kim ba mập rất sớm đã lựa chọn lập trường, bây giờ đương nhiên sẽ không có cái gì do dự, lúc này liền để cho người ta mang giấy bút tới, cười tủm tỉm bằng lòng làm nhân chứng, mời Vệ Phạn Dạ tới viết giấy nợ.

Cứ việc khí toàn thân run, có thể ở loại tình huống này xuống, Vệ Phạn Dạ nhưng cũng cuối cùng không ra không cho nói tới!

Trần Kiếm Phong bọn hắn có thể, có mệnh một cái, ngươi có bản lãnh cầm đi, nhưng hắn nhưng là tuyệt đối không thể.

So với việc những linh thạch này, mặt cùng Bắc Đẩu Tinh Cung tôn nghiêm hiển nhiên mới trọng yếu hơn.

Không làm sao được phía dưới, Vệ Phạn Dạ chỉ phải đàng hoàng viết giấy nợ!

Chỉ là trong lòng Vệ Phạn Dạ nhưng là một hồi băng lãnh, âm thầm cười nhạt không thôi.

Giấy nợ hắn là viết, có thể có bản lĩnh hay không muốn trở về, cái kia chính là Bạch Nhạc sự tình, nếu như Bạch Nhạc thật là có can đảm dám đến Bắc Đẩu Tinh Cung tới tính tiền, hắn chính là liều mạng trên lưng lấy chúng lấn quả bêu danh, cũng phải đem Bạch Nhạc chém giết tại Bắc Đẩu Tinh Cung bên trong.

Nghĩ vậy, Vệ Phạn Dạ lại không lưỡng lự, trực tiếp đem giấy nợ ném cho Bạch Nhạc.

Nhưng mà, lúc này Vệ Phạn Dạ lại thậm chí còn không kịp lại cao hứng một chút, trên mặt cười nhạt liền cứng đờ.

Phảng phất có thể xem thấu tâm tư khác, Bạch Nhạc nhận lấy giấy nợ, vẻn vẹn chỉ là liếc liếc mắt, khác biệt trực tiếp đem giấy nợ qua tay cho Kim ba mập.

"Kim ba mập, các ngươi Càn Khôn thương hội tại Duyện châu cũng có phân hội, cái này giấy nợ, ngươi cầm muốn tương đối dễ dàng, nghĩ đến lấy chúng ta Vệ sư huynh danh dự, cũng làm không ra béo nhờ nuốt lời, sát nhân cướp hàng loại chuyện như vậy đến, có đúng hay không?"

Thượng Bắc Đẩu Tinh Cung tính tiền? Bạch Nhạc lại không ngốc!

Bây giờ tại Thanh Châu thành bên trong, hắn có thể lao lực tâm cơ, đem sở hữu có thể lợi dụng lực lượng đều lợi dụng bên trên, lúc này mới rốt cục thắng hiểm một bậc, giả sử đến Bắc Đẩu Tinh Cung, Vệ Phạn Dạ có thể buông tha hắn mới có quỷ.

Ba trăm năm mươi vạn linh thạch, nhưng cũng không phải một con số, Bạch Nhạc cũng không đại phóng đến, chỉ vì ra một hơi thở, liền buông tha như thế một số lớn linh thạch cấp độ, bằng không, hắn cũng sẽ không để cho Kim ba mập tới làm chứng kiến.

Nghe được Bạch Nhạc lời này, hay là Vệ Phạn Dạ, coi như là Kim ba mập cũng không khỏi có chút há hốc mồm, có lòng không thu đi, có thể hết lần này tới lần khác, hắn chính là nhân chứng, căn bản tìm không ra nói tới từ chối.

Mấu chốt nhất là, trước đó đấu giá Diệp Huyền đại sư tự viết linh thạch, Bạch Nhạc còn chưa cho đây.

Quả nhiên, sau một khắc, Bạch Nhạc liền đem mới vừa từ Vệ Phạn Dạ

cái kia muốn tới giới chỉ ném cho Tô Nhan, "Nhan, điểm ra 250 vạn linh thạch tới tiếp tế tiếp viện Kim tam gia, ah, đúng, còn có chúng ta trước đó đánh những vật kia, cùng nhau đều kết đi, nhưng đừng quên cho."

"Đúng, công tử!"

Cảm thấy một hồi buồn cười, có thể trên mặt Tô Nhan lại vẫn không có bất kỳ phản ứng nào, cung kính hồi đáp nói.

". . ."

Kim ba mập trên mặt tối sầm lại, nhưng cũng nghe ra được Bạch Nhạc một tiếng này Kim tam gia bên trong trêu tức, chỉ là tới mức này, ngược lại hắn cũng đã bả Vệ Phạn Dạ làm mất lòng, tự nhiên không có khả năng lại theo Bạch Nhạc trở mặt, cho dù là nắm lỗ mũi cũng phải nhận hạ xuống.

Còn tốt, có giấy nợ nơi tay, coi như nhân chứng, Bạch Nhạc không có cách nào khác đi Bắc Đẩu Tinh Cung tính tiền, nhưng hắn nhưng là có thể đi, phía sau có Ngô Văn Uyên cùng với Đại Càn Vương Triều, hắn cũng không sợ Bắc Đẩu Tinh Cung hội quỵt nợ, chỉ là không duyên cớ giúp Bạch Nhạc chống cái này ác danh a.

"Bạch phủ chủ, ngài thật đúng là sẽ cho ta ra nan đề a, được thôi, tất nhiên ngài phân phó, ta tự nhiên làm theo."

Hơi hơi chắp tay một cái, Kim ba mập trong lòng nhất định, lúc này cười khổ đáp ứng.

"Vậy thì đa tạ Kim tam gia!" Mỉm cười, Bạch Nhạc cười hoàn lễ nói.

"Đừng, ba mập! Bạch phủ chủ, ngài nếu như thế khó coi ta, ta cũng mặc kệ a." Kim ba mập vội vã mở miệng nói.

Nói xong, Tô Nhan cũng đã điểm ra đủ đủ linh thạch, hoàn thành giao phó.

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Đi thôi, chúng ta hồi phủ!"

"Ây!"

Trong tích tắc, ở đây Thanh Vân Kỵ lúc này khom người đáp.

Bước ra một bước, Bạch Nhạc lúc này rất nhiều Thanh Vân Kỵ vòng vây xoay người mà đi, toàn bộ quá trình, cũng không có trở lại từ đầu nhìn nhiều Vệ Phạn Dạ liếc mắt.

Theo Bạch Nhạc ly khai, Dương Hàn cũng đồng thời mang theo Huyết Ảnh Ma Tông cao thủ rời đi.

Cho tới giờ khắc này, đoàn người mới nhất thời phát sinh một mảnh xôn xao tiếng.

Sắc mặt âm trầm, Vệ Phạn Dạ cùng Trần Kiếm Phong bọn hắn tự nhiên cũng không khuôn mặt lưu lại nữa, tại đoàn người trong tiếng nghị luận đầy bụi đất ly khai phòng đấu giá.

Mặc dù bởi vì đối với Bắc Đẩu Tinh Cung kiêng kỵ, Bạch Nhạc cũng không dám bả sự tình triệt để làm tuyệt, nhưng đối với hắn đến, cái này đã đủ đủ mất mặt, thậm chí để cho sau khi hắn rời đi, đều cảm thấy da mặt một hồi nóng lên.

Bại, cùng Quảng Hàn Thiên Cung, đây là hắn lần thứ hai thua ở Bạch Nhạc trong tay.

Mặc dù không có bất kỳ chứng cớ nào, nhưng hắn chính là dám khẳng định, Bạch Nhạc chính là Yến Bắc Thần, cái kia khủng bố băng hoa,

cũng tất nhiên là Bạch Nhạc tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong đạt được cơ duyên.

Hơn nữa, không giống với Quảng Hàn Thiên Cung một lần kia, lần này, hắn là ngay trước tất cả mọi người mặt bại bởi Bạch Nhạc!

Cơ hồ là để cho Bạch Nhạc đạp hắn khuôn mặt, lần nữa quân lâm Thanh châu!

Từ hôm nay trở đi, toàn bộ Thanh châu, vô luận bất luận kẻ nào , bất kỳ cái gì tông môn, chỉ sợ cũng đều không thể không một lần nữa ước định vị này Thanh Châu phủ chủ phân lượng.

Nơi này tương đối, hắn vị này Duyện châu đệ nhất thiên kiêu, bây giờ tại Thanh châu, liền quả thực thành một truyện cười!

Hơn nữa, có thể mong muốn, chuyện hôm nay, ắt sẽ lấy cực nhanh tốc độ truyền khắp toàn bộ Thanh châu, thậm chí là rất nhanh lan tràn đến Duyện châu đi.

Chỉ cần nghĩ tới chỗ này, Vệ Phạn Dạ tựu giản quả muốn muốn điên!

Rõ ràng kịch bản không phải như vậy a!

Vệ Phạn Dạ là tâm tình gì, Bạch Nhạc cũng không quan tâm!

Nhưng đối với Bạch Nhạc đến, lần này có thể tuyệt đối xem như là trúng mùa lớn, chẳng những thuận lợi chiếm được sách, hơn nữa, cũng tìm được một cái hoàn mỹ lấy cớ, tới hóa giải chính mình không nên có thể xuất ra nhiều linh thạch như vậy tới vì Thanh Vân Kỵ đặt mua trang bị lúng túng.

Kim ba mập trước đó cũng đã bằng lòng hắn, bây giờ tự nhiên cũng không cách nào đổi ý!

Về phần hắn đến cùng Yến Bắc Thần là quan hệ như thế nào, vậy thì do đối phương đi đoán tốt, chỉ cần không có chứng cứ, người bên ngoài muốn làm sao đoán, Bạch Nhạc đều căn bản không quan tâm.

Có hôm nay một trận chiến này, chí ít tuyệt đại đa số người, cũng đều sẽ bả trước đó nghe đồn coi là một truyện cười tới nghe.

Đối với Bạch Nhạc đến, cái này đã đủ đủ!

"Nhan, vị này Diệp Huyền đại sư. . . Rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại?" Mở ra tự viết, Bạch Nhạc hơi trầm ngâm một chút, chậm rãi mở miệng hỏi.

Xuất thân quá thấp, Bạch Nhạc ở phương diện này thật sự là không có gì súc tích đáng nói!

Suy tư một chút, Tô Nhan cái này mới mở miệng nói, "Công tử, Diệp Huyền đại sư rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại, ta rất khó với ngươi miêu tả, đi như vậy. . . Đối với Đại Càn Vương Triều đến, Diệp Huyền đại sư tầm quan trọng, thậm chí có thể so với hóa hư cường giả!"

". . ."

May là Bạch Nhạc đã có nhất định chuẩn bị tâm lý, nghe nói như thế, mí mắt cũng không khỏi một hồi đập mạnh!

Hóa hư cường giả a, có thể hầu như cũng đã là một cái thiên tông tối trọng yếu súc tích một trong, lẽ nào Diệp Huyền một cá nhân, cũng đã đủ để cho một thế lực, sở hữu có thể so với thiên tông lực lượng sao? Đây cũng quá khoa trương a?

"Công tử, ta không phải đang cười! Trước đây Đạo Lăng Thiên Tông hoành hành thiên hạ, có thể Đại Càn Vương Triều lại như cũ có thể tại trên danh nghĩa có được cửu châu, thậm chí tại Ung châu bên trong, công

nhiên tuyên bố cho phép thu lưu ma tu, rất lớn một bộ phận nguyên nhân, cũng là bởi vì vị này Diệp Huyền đại sư đối với Đại Càn Vương Triều chống đỡ!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 605: Dũng giả không sợ

Diệp Huyền, tên này, chính là một cái truyền kỳ.

Bây giờ Đại Càn Vương Triều bên trong, có quyền thế nhất mấy cái trong gia tộc, liền có Diệp gia một chỗ cắm dùi, mà Diệp Huyền, thậm chí đã trên trăm năm cũng không có lại hồi qua Diệp gia.

Dựa theo tự viết thượng ghi chép, Diệp Huyền đại sư bây giờ tại một chỗ tên là Huyền Diệp Cốc địa phương ẩn cư, tự viết thượng liền có đi thông Huyền Diệp Cốc địa đồ, cầm tự viết bước vào Huyền Diệp Cốc, liền có thể cái này mời Diệp Huyền đại sư xuất thủ một lần.

Đây cũng là cái này 600 vạn linh thạch mới đổi đi ra cơ hội.

Huyền Diệp Cốc vị trí, khoảng cách Thanh châu, Duyện châu cũng không tính là quá xa, cũng chính bởi vì vậy, Càn Khôn thương hội mới có thể đem tay sách đặt ở Thanh châu đấu giá.

Sáng sớm ngày thứ hai, Kim ba mập liền lần nữa tới cửa bái phỏng.

"Bạch phủ chủ, tự viết đã tại ngài trong tay, ta lần này đến, là có hai chuyện muốn nhắc nhở ngài."

Ngồi xuống sau đó, Kim ba mập trầm ngâm một chút, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói.

"Mời!"

Tự tay làm một cái mời thủ thế, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"Đệ nhất, về Huyền Diệp Cốc sự tình, không được hướng bất kỳ ai để lộ,

đi thời điểm, cũng tối đa chỉ có thể mang một người một chỗ đi trước. Đây là Diệp Huyền đại sư bây giờ ẩn cư chi địa, không muốn bị quá nhiều người quấy rối! Có người tìm được, đó là hữu duyên, có thể nếu là bởi vì tin tức để lộ, mà để cho đại sư bị quấy rầy, chính là lỗi."

Khẽ gật đầu, điểm này Bạch Nhạc cũng không dị nghị, cái gọi là Huyền Diệp Cốc, sợ rằng cũng chỉ là tùy ý đặt tên nghĩa, nếu như không phải tự viết trên có địa đồ, sợ rằng căn bản là không có người tìm được.

Diệp Huyền đại sư nhân vật như vậy, không thích bị người quấy rối là nhất định sự tình.

Thậm chí đều không cần Kim ba mập uy hiếp gì, Bạch Nhạc cũng có thể minh bạch, giả sử hắn dám tùy tiện bả tin tức tiết lộ ra ngoài, ắt sẽ lọt vào cực đại đả kích.

"Bạch phủ chủ năng đủ lý giải liền tốt." Gật đầu, Kim ba mập tiếp tục nói, "Đệ nhị, trước đó bằng lòng ngài sự tình, là điện hạ cùng Diệp Huyền đại sư ước định, cùng tự viết không có có quan hệ trực tiếp, chuyện này cũng sẽ từ điện hạ cùng Diệp Huyền đại sư giải thích, Bạch phủ chủ kiến đến Diệp Huyền đại sư thời điểm, không cần nhắc tới việc này."

"Tốt!"

Đối với điểm này, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có bất kỳ do dự nào.

Đối với hắn đến, trọng yếu là kết quả, mà không phải quá trình, lấy tay sách mời Diệp Huyền đại sư xuất thủ, vẫn là mượn Ngô Văn Uyên miệng để cho Diệp Huyền đại sư xuất thủ, cũng không quan hệ.

"Nhan, bả linh thạch đem ra."

Vẫy tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Tô Nhan tiến lên đem đã sớm đã chuẩn bị xong chín trăm vạn linh thạch đưa lên, Kim ba mập cũng không chối từ, lúc này liền nhận lấy tới.

"Hợp tác vui vẻ!"

Trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, Kim ba mập chắp tay một cái, "Đã như vậy, vậy ta sẽ không quấy rầy Bạch phủ chủ, cáo từ!"

Tô Nhan đem Kim ba mập đưa đi, lúc này mới vòng trở lại hỏi, "Công tử, ngươi lúc nào lên đường?"

"Nên sớm không nên chậm trễ, hôm nay liền lên đường đi!"

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng phân phó nói, "Ngươi đem trong tay sự tình xử lý một chút, theo ta cùng đi Huyền Diệp Cốc."

"Tốt!"

Bằng lòng một tiếng, Tô Nhan lúc này đi xử lý sự tình.

Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc rốt cục vẫn phải quyết định đem Bạch Giao một chỗ mang theo, mặc dù trên lý thuyết, sẽ không có nguy hiểm gì, vừa ý một ít cũng hầu như về là tốt, huống chi, nếu là mình thời gian dài không ở, Bạch Giao phỏng chừng cũng sẽ làm ầm ĩ.

Đơn giản thu thập một chút, rất nhanh Bạch Nhạc liền cùng Tô Nhan lặng yên ly khai Thanh Châu thành.

Đối với bây giờ Bạch Nhạc đến, nếu như không muốn để người ta biết, liền hầu như không có người nào có thể phát hiện hắn rời đi.

Từ Thanh Châu thành đi ra, cũng bất quá vẻn vẹn bảy ngày thời gian,

Bạch Nhạc cùng Tô Nhan liền dựa theo địa đồ, chạy tới Huyền Diệp Cốc bên ngoài.

Toàn bộ nơi sơn cốc chỗ lộ ra một loại linh vận, nhưng lại lại tuyệt không đồng ý với có ý định bố trí loại kia tận lực, xung quanh tất cả tự nhiên mà thành.

Từ tiến vào sơn cốc, Bạch Giao liền từ Bạch Nhạc trên vai nhảy ra ngoài, phảng phất nơi đây tất cả đối với gia hỏa đều có một loại không hiểu sức dụ dỗ, có vẻ cực kỳ hài lòng.

"Có bằng hữu từ phương xa tới quên cả trời đất!"

Xa xa một vị thư sinh từ dưới đất ngồi dậy đến, trong tay ôm một cuốn sách, bật cười lớn, thong thả mở miệng nói.

Ánh mắt rơi vào thư sinh trên người, Bạch Nhạc con ngươi nhưng là không khỏi đột nhiên vừa nhảy, mặc dù đã gần ngay trước mắt, có thể Bạch Nhạc lại thậm chí ngay cả đối phương khí tức đều bắt không đến, nếu như không phải là đối phương mở miệng, chính mình thậm chí đều chênh lệch không đến trước mặt có người.

Hơi hơi khom người, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Vãn bối Bạch Nhạc, tới đây bái phỏng Diệp Huyền đại sư! Không biết, tiền bối có phải là Diệp Huyền đại sư?"

"Niên kỷ, ngược lại cũng biết lễ, đáng tiếc nhãn lực không tốt, đi ngừng đi nghỉ!"

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, thư sinh kia lúc này khoát tay nói.

Nao nao, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói, "Người chẳng hiểu ta mà ta không hề giận họ, thế chẳng phải người quân tử sao?"

Câu trả lời này, nhưng là nhất thời để cho thư sinh kia có chút kinh ngạc, lập tức cười to nói, "Có ý tứ, có ý tứ! Ngươi vừa mới, ngươi tên là Bạch Nhạc?"

"Vâng!"

Hơi hơi khom người, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

"Ngươi tất nhiên có thể tìm tới nơi này, cũng coi như hữu duyên! Có thể đến, thậm chí ngay cả ai là Diệp Huyền đại sư đều không phân rõ, có thể không phải là không có nhãn lực sao? Như vậy hà tất xin gặp?" Thư sinh lắc đầu nói.

"Tiền bối tất nhiên nhắc tới một cái chữ duyên, liền nên minh bạch, tất cả tận lực, đều là không phải là hữu duyên!" Giang tay ra, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Tử vốn là chưa từng thấy qua Diệp Huyền đại sư, gặp tiền bối nho nhã cao thượng, cứ thế có sai lầm, làm sai chỗ nào đâu?"

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục chịu đến, "Huống chi, tiền bối, đã có bằng từ phương xa tới quên cả trời đất, bây giờ lại cự người ngoài ngàn dặm, như thế nào Quân Tử chi Đạo?"

Đối phương nếu là thư sinh, Bạch Nhạc cũng liền không đề cập tới tự viết sự tình, lấy văn mà đáp, thẳng thắng nói, hiện ra hết vẻ tự tin.

"Ha ha, ngược lại cũng có lý!"

Bật cười lớn, thư sinh lập tức mở miệng nói, "Bất quá, ngươi đã là bái phỏng Diệp Huyền đại sư, nói một câu tận lực, cũng không tính oan uổng ngươi! Như vậy đi, ta hỏi ngươi một vấn đề, ngươi nếu đáp đi lên, ta liền dẫn ngươi đi gặp Diệp Huyền đại sư, nếu như đáp không được. . . Cái kia chính là vô duyên, từ đâu tới đây, hồi chạy đi đâu, như thế nào?"

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng

nói, "Tiền bối xin hỏi!"

"Ngươi vừa mới, người chẳng hiểu ta mà ta không hề giận họ, thế chẳng phải người quân tử sao, lấy một đoạn trong câu, xem ra cũng là thục thi thư người, như vậy, ta liền hỏi hỏi ngươi, cái gì gọi là Quân Tử chi Đạo?" Nhìn Bạch Nhạc, thư sinh cười dài hỏi.

"Phu tử nói, quân tử đạo có ba điểm, ta chỗ vô năng: Nhân giả không buồn, tri giả sáng suốt, dũng giả không sợ!"

"Đã như vậy, ngươi cho rằng ngươi có thể làm được điểm nào nhất?"

"Dũng giả không sợ!"

Bình tĩnh nhìn đối phương, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Một câu nói này lối ra, Bạch Nhạc trên người nhất thời liền lộ ra lau một cái cường đại tự tin, coi như là hồi đáp đối phương.

Dũng giả không sợ, cho nên, vô luận có nhiều gian nan, tất nhiên đến Huyền Diệp Cốc, cũng liền không có không kiên trì đi xuống đạo lý.

Yên lặng chốc lát, thư sinh kia bật cười lớn, lập tức mở miệng nói, "Hảo một cái dũng giả không sợ, chỉ mong ngươi có thể vĩnh viễn nhớ kỹ câu nói này. . . Đi thôi, ta mang bọn ngươi đi gặp Diệp Huyền đại sư!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 606: Diệp Huyền đại sư

Trong sơn cốc chỉ có vài món đơn giản nhất nhà gỗ, sạch sẽ đơn giản.

Nếu như không biết người, thấy như vậy một màn, sợ rằng vô luận như thế nào cũng tuyệt đối sẽ không bả đây hết thảy cùng hưởng danh tiếng thiên hạ Diệp Huyền đại sư liên hệ tới.

Đi tới trước nhà gỗ, thư sinh chánh chánh quần áo, lúc này mới hơi hơi khom người thở dài, "Chủ tử, Thanh Châu phủ chủ Bạch Nhạc, cầm tự viết mà đến, cầu kiến chủ nhân."

Một câu nói này lối ra, Bạch Nhạc chân mày cũng không khỏi đột nhiên nhảy nhót.

Trước đó, hắn vốn cho là đối phương cũng không biết hắn là ai, cũng không có đề cập qua tự viết sự tình, nhưng lại không ngờ, thật đối phương sớm đã biết thân phận của hắn cùng lai lịch, chỉ là một mực vẫn chưa vạch trần mà thôi.

Két!

Theo thư sinh thoại âm rơi xuống, cửa phòng nhất thời bị mở ra, từ đó đi ra một cái thợ rèn trang phục trung niên, mình trần lấy trên thân, lộ ra một thân cường kiện bắp thịt.

"Bạch phủ chủ, chủ nhân cho mời!"

Khẽ khom người hoàn lễ, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi hướng trong phòng nhỏ đi tới, nguyên bản Tô Nhan cũng theo Bạch Nhạc một chỗ, chỉ là tại vào cửa trước đó, lại lần nữa bị thợ rèn cản lại, "Chủ nhân nói, chỉ thấy một mình ngươi."

Cùng Bạch Nhạc đối mặt một chút, Tô Nhan lúc này thối lui một bước.

Mặc dù cảm giác được đối phương phổ tựa hồ quá lớn chút, có thể ngại vì đối phương thân phận, nhưng cũng cuối cùng không tiện nhiều lời.

Lửng thững bước vào trong phòng nhỏ, Bạch Nhạc lúc này mới nhìn thấy phía trước cửa sổ, một vị lão giả thân mang mộc mạc thanh sam, cứ như vậy dựa vào ghế, cả người lộ ra một cổ cúi xuống hoàng hôn đã mệt quyện cảm giác!

Dầu hết đèn tắt!

Nhìn đối phương, bốn chữ này liền không khỏi từ Bạch Nhạc trong đầu tuôn ra!

Lão giả sinh mệnh tựa hồ chạy tới phần cuối, lúc nào cũng có thể cứ như vậy ngủ mất, có thể hết lần này tới lần khác, ở trên người hắn, ngươi không cảm giác được nửa điểm bi thương, có vẻn vẹn chỉ là bình tĩnh.

"Tiểu tử Bạch Nhạc, bái kiến Diệp Huyền đại sư!"

Vẻn vẹn trong nháy mắt thất thần, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp, nhất thời khom mình hành lễ nói.

Cho tới giờ khắc này, lão giả lúc này mới rốt cục từ từ mở mắt.

Cái kia một đôi thế sự xoay vần con mắt, phảng phất có thể kham phá tất cả vô căn cứ, để cho Bạch Nhạc có một loại tất cả bí mật đều bại lộ ở đối phương trong mắt cảm giác.

"Tọa!"

Chỉ vào bên cạnh ghế tre, lão giả nhẹ giọng mở miệng nói.

Theo lời ở bên cạnh sau khi ngồi xuống, Bạch Nhạc cũng không gấp gáp mở miệng, mà là chờ lấy lão nhân tự mình nói xuống dưới.

"Ngày xưa từ biệt, lão phu đã có trên trăm năm chưa từng thấy qua Ma Quân. . . Không nghĩ, lại thành vĩnh biệt."

Một câu nói này, là có thể gọi là long trời lở đất!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc toàn thân tóc gáy không khỏi đều nổ lên tới.

Cho dù là Kim ba mập hoặc là Ngô Văn Uyên, cũng bất quá chỉ là hoài nghi hắn cùng với Yến Bắc Thần ở giữa quan hệ mà thôi, căn bản không có chứng cớ xác thực.

Nhưng hôm nay, tại nhìn thấy đối phương trong nháy mắt, đối phương vậy mà liền một ngụm nói toạc ra chính mình lai lịch, cái này có thế nào có thể làm cho Bạch Nhạc không kinh hãi!

Cơ hồ là vô ý thức, Bạch Nhạc đã nghĩ mở miệng cãi lại.

Chỉ là, lời đến khóe miệng, đón nhận lão giả cái kia lộ ra tang thương ánh mắt, những lời này lại cuối cùng toàn bộ đều bị nuốt trở về.

Trong miệng có chút đắng chát, có thể Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn không có phủ nhận, chậm rãi đứng dậy, Bạch Nhạc khom người cúi đầu, nhưng không đáp.

Rất hiển nhiên, Bạch Nhạc dạng này thái độ, để cho lão giả phi thường hài lòng, khẽ vuốt cằm, lão giả nhẹ giọng nói, "Tốt, ta vốn tưởng rằng ngươi liệu sẽ nhận thức, hiện tại xem ra, ngươi đối thư sinh nói, dũng giả không sợ, quả nhiên ngược lại cũng tuyệt đối không phải nói ngoa."

". . ."

Nghe nói như thế, Bạch Nhạc trong lòng càng là nổi lên một hồi cơn sóng thần.

Hắn cùng với thư sinh đối thoại, tự tin căn bản không có bất kỳ người nào chứng kiến, nghe được, bây giờ đi tới nơi đây, thư sinh cũng căn bản không có cơ hội trước một bước cùng lão nhân hội báo, có thể hết lần này tới lần khác, đối phương nhưng thật giống như liền chính mắt thấy tất cả, đây cũng để cho Bạch Nhạc làm sao có thể không kinh sợ.

Tựa hồ nhìn ra Bạch Nhạc tâm tư, lão giả cười khẽ một chút, chậm rãi nói rằng, "Không cần ngạc nhiên, lão phu tất nhiên nơi này, nơi đây từng ngọn cây cọng cỏ, một đá một thổ, liền đều là lão phu con mắt, lỗ tai, nếu như liền chút bản lãnh này cũng không có, lão phu sợ cũng đã sớm đã chết không biết bao nhiêu lần."

Trăm nghe thấy không bằng thấy một lần!

Trước đó chỉ là nghe Tô Nhan nhắc tới vị này Diệp Huyền đại sư lợi hại, Bạch Nhạc trong lòng thật cũng có chút như tin như không, nhưng hôm nay chân chính nhìn thấy Diệp Huyền đại sư, bất quá đơn giản nói mấy câu ở giữa, liền để cho Bạch Nhạc triệt để chịu phục.

Nhân vật như vậy, quả thực đủ để xưng là có thể so với hóa hư cường giả, không, thậm chí nói theo một cách khác, khả năng so hóa hư cường giả đáng sợ hơn.

"Ngươi cũng chứng kiến, lão phu thọ nguyên sẽ hết, bây giờ đã là sắp sửa gỗ mục, mặc dù có nhiều hơn nữa bí mật, cũng sẽ mang tới trong quan tài đi! Cho nên, ngươi có thể không cần có nhiều cố kỵ như vậy, có cái gì muốn nói, muốn hỏi, cứ hỏi là được." Nhìn Bạch Nhạc, lão nhân ánh mắt có vẻ phi thường ôn hòa.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng hỏi, "Xin

hỏi đại sư, làm thế nào biết. . . Ta chính là Ma Quân truyền nhân!"

Cái này không thể nghi ngờ mới là Bạch Nhạc trong lòng lớn nhất nghi hoặc!

Nếu như hắn là lấy Yến Bắc Thần thân phận xuất hiện, đối phương có thể kham phá Thiên Cơ Biến huyễn thuật, Bạch Nhạc cũng không ngoài ý, lấy Diệp Huyền thân phận, có thể làm được điểm này, khoảng chừng cũng không có gì khó hiểu.

Thật là, bây giờ hắn nhưng là lấy tướng mạo sẵn có xuất hiện, dạng này đối phương còn có thể liếc mắt nhìn ra thân phận của hắn, khả năng liền thật đáng sợ.

Bạch Nhạc có thể cảm giác được, đối phương tuyệt đối không phải đoán, mà là chân chính nhìn ra.

Bật cười lớn, Diệp Huyền bình tĩnh nói rằng, "Lão phu cùng Ma Quân giao nhau nhiều năm, về Thông Thiên Ma Công, rất nhiều nơi, thậm chí là lão phu cùng hắn một chỗ thôi diễn đi ra, nếu như dạng này còn nhìn không ra trên người ngươi Thông Thiên Ma Công vết tích, lão phu cái này tuổi đã cao mới thực sự là sống uổng phí."

". . ."

Bạch Nhạc nghĩ tới rất nhiều khả năng, nhưng lại duy chỉ có không có nghĩ qua, vậy mà lại là một cái kết quả như vậy.

Tựa hồ đã sớm đoán được Bạch Nhạc phản ứng, lão nhân nhẹ giọng nói, "Không cần kỳ quái, thật, cái kia một phần tự viết, cũng vốn là lão phu cố ý viết cho ngươi! Bằng không, bằng Ngô Văn Uyên tiểu gia hỏa kia, thì như thế nào có thể từ lão phu trên tay chiếm được sách?"

Một câu nói này, nhưng cũng đồng thời cởi ra Bạch Nhạc nghi ngờ trong

lòng.

Nhìn thấy Diệp Huyền trước đó, hắn còn tin tưởng Ngô Văn Uyên bằng vào Đại Càn hoàng tử thân phận, có thể thấy được Diệp Huyền, nhưng hôm nay, Bạch Nhạc lại vô cùng rõ ràng, vị lão nhân này so với trong tin đồn cường đại hơn, càng đáng sợ hơn nhiều, nhân vật như vậy, nơi nào là chính là một cái hoàng tử có thể liên lạc với.

Duy nhất giải thích, chính là Ngô Văn Uyên cũng bất quá chỉ là một con cờ , dựa theo đối phương phân phó tới hành sự mà thôi.

"Tiểu tử không rõ. . . Tiền bối muốn gặp ta, rốt cuộc vì sao?"

"Cố nhân đã qua đời, nhưng lại vẫn như cũ có lòng nguyện chưa. . . Lão phu tổng yếu nhìn một chút, hắn lựa chọn người, đến tột cùng có khả năng hay không, hoàn thành tâm hắn nguyện!" Bình tĩnh nhìn Bạch Nhạc, lão nhân bình thản nói rằng, "Nếu ngươi vào không được lão phu con mắt, liền chỉ coi là cầm tự viết mà đến thôi, phía sau, tự nhiên vậy cũng không cần nhắc lại."

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 607: Thông Thiên Ma Quân tâm nguyện

"Tâm nguyện chưa?"

Nao nao, Bạch Nhạc lẳng lặng nhìn lão nhân, chờ lấy đối giải thích một chút.

Mặc dù được Thông Thiên Ma Quân truyền thừa, nhưng đối với vị sư tôn này, Bạch Nhạc lại có thể nói là nửa điểm đều không hiểu, thậm chí còn không bằng ngoại nhân.

"Ma Quân một đời kiêu ngạo, tự nghĩ ra Tuyệt Thế Ma Công, Chấn Thước Cổ Kim! Có thể so với việc Đạo Lăng Thiên Tông vạn năm truyền thừa, lại như cũ thua một bậc, Đạo Lăng sơn đánh một trận, thế nhân đều là cho rằng Ma Quân đánh vỡ Đạo Lăng bất bại thần thoại, cướp đi Đạo Lăng chí bảo Côn Ngô Kiếm, là đại thắng!"

Nhìn Bạch Nhạc, lão nhân bình tĩnh nói rằng, "Duy chỉ có chúng ta những thứ này chân chính quen thuộc Ma Quân người, mới hiểu, trận chiến kia đối hắn mà nói, là bại! Một người địch nhất tông, thậm chí một người địch thiên hạ, lúc này mới mới là Ma Quân khí độ."

Cho dù đã trôi qua rất lâu, có thể làm nghe được lão nhân nói lên lời nói này thời điểm, Bạch Nhạc trong lòng cũng y nguyên vẫn là khó tránh khỏi có chút nhiệt huyết sôi trào!

Một người địch thiên hạ!

Đây là bực nào bá đạo cùng tự tin!

Đây mới là cái kia tuyệt thế Ma Quân, cái kia một đời kiêu ngạo, vô địch thiên hạ Thông Thiên Ma Quân!

"Ma Quân một đời kiêu ngạo, cho dù là chọn lựa truyền nhân cũng giống vậy yêu cầu cực kỳ nghiêm khắc, trước đó lão phu cùng hắn trò chuyện với nhau lúc, liền từng nghe hắn nói qua, nếu như đệ tử còn không bằng hắn, như vậy hà tất nhận lấy đệ tử?"

Ánh mắt lần nữa rơi vào Bạch Nhạc thân phận, lão nhân nhàn nhạt mở miệng nói, "Đạo ma song tu, lấy Tinh Cung Chi Cảnh, luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, trảm Nguyệt Lâm Tiên tại Đông Hải. . . Lão phu mặc kệ ngươi là làm sao làm được, nhưng chỉ cần có thể làm được, liền không tính là rớt Ma Quân uy danh."

Nghe thế, Bạch Nhạc mới xem như minh bạch, vì sao vị này Diệp Huyền đại sư hội ở vào thời điểm này tìm tới chính mình.

Cái này cũng không phải cái gì vừa khớp, mà là đối phương một mực chú ý chính mình!

Làm Đông Hải đánh một trận, trảm Nguyệt Lâm Tiên tại Đông Hải, hoàn toàn thắng lợi, mình mới xem như là vào đối phương mắt.

Nếu như liền điểm này đều làm không được, ở đối phương trong mắt, chính mình liền căn bản không xứng gọi là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, tự nhiên cũng liền càng sẽ không thấy mình mà nói những lời này.

"Cho nên. . . Sư tôn tâm nguyện, chính là huỷ diệt Đạo Lăng Thiên Tông sao?"

Nhìn lão nhân, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi.

"Phải, cũng không phải!" Lắc đầu, lão nhân chậm rãi giải thích, "Nói là,

là bởi vì Ma Quân xác thực muốn tiêu diệt Đạo Lăng Thiên Tông, nhưng nếu nói Ma Quân chỉ là muốn tiêu diệt Đạo Lăng Thiên Tông, vậy ngươi cũng không tránh khỏi quá coi thường Ma Quân lòng dạ."

"Ta nghe nói, ngươi tiếp xúc qua Bạch Cốt Thần Giáo?" Dừng một cái, lão nhân đột nhiên lại chuyển đổi trọng tâm câu chuyện.

"Vâng!"

Nao nao, Bạch Nhạc có chút không rõ ràng cho lắm, bất quá vẫn trả lời.

"Vậy thì đúng, ngươi tất nhiên tiếp xúc qua Bạch Cốt Thần Giáo, thì biết rõ, bọn hắn có một cái cái gọi là thần hàng! Bọn hắn cái gọi là thần đạo, ma quân cũng không để bụng, thật là. . . Những cái được gọi là thần linh lại ở đâu?" Lão nhân chậm rãi mở miệng nói, "Ngày xưa thượng cổ đại phái tồn tại lúc, cũng vẫn luôn có cường giả phá giới phi thăng truyền thuyết. . . Có thể qua nhiều năm như vậy, lại không có dạng này truyền thuyết! Cho dù là Đạo Lăng Thiên Tông bản thân, cũng không có nghe ai có thể thật siêu thoát!"

Siêu thoát!

Hai chữ này, mang cho Bạch Nhạc tuyệt đối là một loại hoàn toàn khác biệt cảm thụ.

"Hóa hư, cũng đã là thế gian này đỉnh phong, có thể dù cho là hóa hư, cũng cuối cùng vô pháp siêu thoát sinh tử! Ma Quân vẫn cho là, hóa hư phía trên, chính là siêu thoát! Siêu thoát sinh tử, cũng siêu thoát thế giới này ràng buộc!"

Nhìn Bạch Nhạc, lão nhân nhẹ giọng nói, "Nói cho đúng, đây mới là Ma Quân chưa tâm nguyện!"

". . ."

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc nhưng cũng không khỏi chỉ có thể nở nụ cười khổ.

Siêu thoát, loại chuyện như vậy, cách mình có nhiều xa xôi, quả thực đều khó có thể tưởng tượng, nếu nói là đây mới là Ma Quân chưa tâm nguyện, cái kia để cho mình đến giúp hắn thực hiện dạng này tâm nguyện, cũng không tránh khỏi đánh giá quá cao chính mình a?

Tựa hồ nhìn thấu Bạch Nhạc tâm tư, lão nhân bình tĩnh nói rằng, "Không cần tự coi nhẹ mình, có thể tại ngắn ngủi ba năm ở giữa, đi tới bây giờ loại tình trạng này. . . Ngươi cũng nên lên được Ma Quân truyền nhân tên, ngươi so với chính mình tưởng tượng bên trong ưu tú nhiều."

Ngươi so với ở giữa trong tưởng tượng ưu tú hơn nhiều!

Một câu nói này rơi vào trong tai, nhưng là không khỏi một hồi ngũ vị tạp trần.

Từ cái kia Linh Tê Kiếm Tông tiểu tạp dịch bắt đầu, từng bước đi tới mức hiện nay, trả giá nhiều ít nỗ lực, kinh lịch nhiều ít nguy hiểm, những thứ này trừ Bạch Nhạc chính mình, lại có ai rõ ràng?

Những cái kia đã từng đối thủ, cái gọi là thiên kiêu, không phải cũng đều từng cái bị chính mình bỏ lại đằng sau sao?

Nguyên lai mình thật là phi thường xuất sắc.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trên mặt không khỏi lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, "Đa tạ tiền bối, ta sẽ nỗ lực để cho mình đi xa hơn."

Đi xa hơn, cũng không phải là vì Thông Thiên Ma Quân chưa tâm nguyện, mà là vì mình kiên trì.

Những lời này, Bạch Nhạc vẫn chưa nói ra miệng, nhưng lại sớm đã muốn thanh thanh sở sở.

"Không sai, đây mới là Ma Quân truyền nhân nên có tự tin!"

Thoả mãn gật đầu, lão nhân chậm rãi nói rằng, "Đạo Môn đại hội chẳng mấy chốc sẽ bắt đầu, lần này tình thế, có lẽ sẽ so trong tưởng tượng phức tạp hơn nhiều!"

Trong mắt lộ ra mấy phần ngưng trọng, lão nhân tiếp tục nói, "Có thể ngươi cũng nghe nói, rất nhiều người nói. . . Đây là một cái thời đại chung kết, nhưng ta nhất định phải nhắc nhở ngươi, Đạo Lăng Thiên Tông so với trong tưởng tượng càng đáng sợ hơn nhiều!"

Một cái thời đại chung kết!

Đây không phải là Bạch Nhạc lần đầu tiên nghe được câu nói này, có lẽ Diệp Huyền đại sư trong miệng nói ra, mang cho Bạch Nhạc, lại là một loại khác hoàn toàn khác biệt cảm thụ.

Đạo Lăng Thiên Tông!

Đối với toàn bộ tu hành giới mà nói, cái này tựa hồ chính là một tòa không thể vượt qua đại sơn, bây giờ thế gian không biết bao nhiêu người, muốn đánh vỡ Đạo Lăng Thiên Tông thần thoại, huỷ diệt Đạo Lăng Thiên Tông, bắt đầu một cái mới thời đại!

Thật là, muốn chung kết dạng này một cái thời đại, lại nơi nào sẽ dễ dàng như vậy.

Huống chi, đối với Đạo Lăng Thiên Tông, Bạch Nhạc cảm xúc, bản thân liền phi thường phức tạp.

Những thứ này đồng dạng khó có thể nói nên lời.

Tựa hồ có chút mệt mỏi rã rời, lão nhân lần nữa nằm xuống, nhẹ giọng mở miệng nói, "Tốt, ta nói đã quá nhiều! Tương lai đến tột cùng như thế nào, cũng cuối cùng là ngươi tự lựa chọn. . . Đường cũng là ngươi tự đi ra ngoài."

"Mặc dù ta không thích, dùng một cái thời đại chung kết để hình dung, có thể. . . Cái này lại cuối cùng lại là thuộc về các ngươi thời đại! Như ta loại này sắp sửa gỗ mục lão đầu người, cũng chỉ nguyện có thể lại sống thêm vài ngày, có thể tận mắt thấy một cái càng thú vị tương lai."

Yên lặng chốc lát, nhưng này, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là không có cách nào khác tiếp.

"Ra ngoài đi, ở chỗ này nghỉ ngơi mấy ngày, cũng suy nghĩ thật kỹ, ngươi muốn một kiện cái dạng gì binh khí!" Khoát khoát tay, lão nhân tiếp tục nói, "Có ý kiến gì, phải đi tìm thợ rèn nói! Nhớ kỹ, không được luôn nghĩ che giấu tung tích, một kiện chân chính thích hợp ngươi binh khí, trong tương lai, có lẽ sẽ so Côn Ngô Kiếm thích hợp ngươi hơn! Hơn nữa, ngươi cũng không khả năng vĩnh viễn che giấu tung tích. . . Lão phu ngày giờ không nhiều, có thể cơ hội ra tay hữu hạn. . . Đừng lãng phí dạng này cơ hội."

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 608: Thuộc về mình con đường tu hành

"Công tử!"

Bạch Nhạc mới từ gian phòng đi ra, Tô Nhan liền lập tức chào đón, thân thiết mở miệng nói.

Mặc dù không biết Bạch Nhạc cùng Diệp Huyền đến tột cùng nói cái gì, thế nhưng Tô Nhan nhưng cũng cảm giác được, sự tình tựa hồ so với trong tưởng tượng phức tạp nhiều.

"Tiền bối, ta nghĩ đi chung quanh một chút!"

Hướng về cánh cửa thợ rèn cùng thư sinh khẽ khom người, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"Xin tự nhiên!"

Bật cười lớn, thư sinh tùy ý mở miệng nói, "Đối , bên kia gian phòng là cho các ngươi chuẩn bị, có chuyện gì, tìm ta, tìm thợ rèn đều có thể."

"Đa tạ!"

Nói một tiếng tạ ơn, Bạch Nhạc lúc này lửng thững đi ra ngoài.

"Công tử, Diệp Huyền đại sư nói gì với ngươi?"

Nhận thấy được Bạch Nhạc dị dạng, Tô Nhan nhịn không được lần nữa mở miệng hỏi.

"Không có gì, đại sư chỉ là để cho ta ngẫm lại, đến tột cùng cái gì mới là thích hợp ta con đường tu hành."

Vừa mới Diệp Huyền nói chuyện không nhiều, nhưng đối với Bạch Nhạc tạo thành trùng kích nhưng bây giờ không nhỏ.

Bạch Nhạc cũng xác thực yêu cầu một chút thời gian tới hảo hảo tiêu hóa những tin tức này, cũng muốn muốn, tương lai mình cần phải là dạng gì.

Thậm chí, cho dù là để cho hắn nghĩ kỹ yêu cầu một kiện cái dạng gì binh khí, trên thực tế, Bạch Nhạc cũng có thể cảm giác được, Diệp Huyền là có thâm ý khác.

Trước khi tới, thật, Bạch Nhạc chỉ là muốn mời Diệp Huyền đại sư chế tạo một bộ kiếm, lấy phối hợp Bắc Đẩu Kiếm Trận thi triển.

Nhưng hôm nay chân chính đến sau đó, lại phát hiện, sự tình tựa hồ căn bản không phải trong dự đoán dáng vẻ đó.

Chính là một bộ dùng để thi triển Bắc Đẩu Kiếm Trận bảo kiếm, cũng căn bản là không có cần phải tới mời Diệp Huyền đại sư tự mình chế tạo.

Đạo ma song tu, nghe lợi hại, nhưng trên thực tế, nhưng cũng có nghĩa là, con đường này, căn bản cũng không có người đi qua.

Bạch Nhạc tu hành đến bây giờ, tuy so với bình thường thiên kiêu đều lợi hại nhiều, nhưng trên thực tế, lại như cũ chỉ là phân biệt lợi dụng bên trong một loại lực lượng, vẫn chưa chân chính bả đây hết thảy kết hợp lại, tìm được một cái chân chính thuộc về hắn chính mình con đường tu hành.

Diệp Huyền đại sư sở dĩ để cho hắn ở chỗ này ở vài ngày, chính là muốn để cho hắn mượn cơ hội này, chân chính nghĩ rõ ràng, cái gì mới là thích hợp hắn nhất con đường.

Chỉ có đem cái này một điểm nghĩ rõ ràng, hắn có thể đi xa hơn.

Còn như Diệp Huyền đại sư cùng Thông Thiên Ma Quân quen biết việc này, nhưng là căn bản không cần phải nói cho Tô Nhan, hơn nữa, Bạch Nhạc cũng minh bạch, Diệp Huyền đại sư, sợ rằng cũng không nguyện ý hắn đem chuyện này tiết lộ ra ngoài.

Nhắc tới tu hành sự tình, Tô Nhan cũng liền không còn loạn chen vào nói.

Lấy bây giờ cảnh giới, trên một điểm này, có thể không thể giúp Bạch Nhạc chút nào, chỉ có thể yên lặng đi theo Bạch Nhạc phía sau.

Ngược lại là Tiểu Bạch Giao như trước có vẻ không có tim không có phổi, trên nhảy dưới nhảy chơi quên cả trời đất.

...

"Điện hạ, Bạch Nhạc cũng đã đến Huyền Diệp Cốc."

Bạch Nhạc chạy tới Huyền Diệp Cốc, Kim ba mập cũng đồng dạng lặng yên trở lại Duyện châu.

Ngô Văn Uyên giao cho hắn nhiệm vụ, lần này hắn đến Thanh châu đi, cơ bản đã toàn bộ hoàn thành, sau đó phải làm sao bây giờ, tự nhiên cũng cần xin chỉ thị Ngô Văn Uyên.

"Biết, ngươi đi xuống đi!"

Khoát khoát tay, Ngô Văn Uyên nhàn nhạt mở miệng nói.

Rất nhiều chuyện, liền hắn đều không rõ lắm nội tình, liền chớ đừng nói chi là là Kim ba mập, những thứ này nội tình, hắn tự nhiên cũng càng

không cần thiết đi theo Kim ba mập giải thích.

Bất quá, nếu như dựa theo có chút bí ẩn nghe đồn tới suy đoán. . . Bạch Nhạc tất nhiên thật có thể vào Huyền Diệp Cốc, như vậy, sợ rằng tám chín phần mười, liền thực sự là vị kia Ma Quân truyền nhân.

Chỉ cần xác định điểm này, đối với hắn mà nói, cũng đã là một cái rất lớn ưu thế.

Chỉ là không biết, vị kia Bất Tử Thanh Vương. . . Đến tột cùng lúc nào hội phản hồi Thanh châu.

... .

"Lão tổ!"

Quỳ gối hải vân ở giữa, Vệ Phạn Dạ khắp khuôn mặt là vẻ xấu hổ.

Lần này đến Thanh châu đi, là hắn cực lực yêu cầu, Bắc Đẩu lão tổ gặp hắn thái độ kiên quyết, liền ngầm đồng ý chuyện này, chỉ là, lại không nghĩ rằng, hắn vậy mà lần nữa tại Bạch Nhạc trong tay thảm bại.

Lấy Vệ Phạn Dạ kiêu ngạo, chuyện này với hắn mà nói không thể nghi ngờ là một lần thật lớn đả kích.

"Đứa ngốc!"

Thở dài một tiếng, Bắc Đẩu lão tổ nhẹ giọng nói, "Mấy năm nay, ngươi đi thực sự quá thuận! Cho dù là tại Quảng Hàn Thiên Cung thiệt thòi lớn, cũng y nguyên vẫn là không có thể đem ngươi tâm tính ma bình, ngươi như vậy sớm muộn là phải bị thua thiệt."

"Bây giờ chịu thiệt, vẫn tốt hơn về sau chịu thiệt, vậy cũng không có gì lớn lắm."

Nhìn Vệ Phạn Dạ, Bắc Đẩu lão tổ trong mắt lộ ra lau một cái ôn hòa chi sắc, tiếp tục nói, "Lại nói, lần này Thanh châu chuyến đi, cũng chưa hẳn là không thu hoạch được gì!"

"Thông Thiên Ma Quân là nhân vật nào, có thể trở thành hắn truyền nhân, như thế nào hạng đơn giản, thua ở nhân vật như vậy, cũng không mất mặt."

"Thật là. . ." Vệ Phạn Dạ còn muốn nói điều gì, lại lần nữa bị Bắc Đẩu lão tổ cắt đứt hạ xuống.

"Không được luôn nghĩ cùng người khác so, làm tốt ngươi chuyện mình, mới là tối trọng yếu." Nhìn Vệ Phạn Dạ, Bắc Đẩu lão tổ trong mắt cũng lộ ra vài phần vẻ trách cứ, trầm giọng nói rằng, "Đạo Môn đại hội sắp tới, đối với ngươi, đối với bổn tông mà nói, lúc này mới đại sự hàng đầu! Mấy ngày nay, ngươi cũng không nên chạy loạn, đến Bắc Đẩu Điện bế quan đi thôi."

"Vâng!"

Cảm giác được Bắc Đẩu lão tổ trong giọng nói bất mãn, Vệ Phạn Dạ cuối cùng không còn dám tranh luận, lúc này khom người đáp ứng.

Đợi cho Vệ Phạn Dạ lui xuống đi, Bắc Đẩu lão tổ trong mắt lúc này mới lộ ra lau một cái tinh mang, nhẹ giọng lẩm bẩm, "Diệp Huyền đại sư, ngươi chính là ly khai Ung châu sao. . . Đại Càn Vương Triều ngủ đông nhiều năm như vậy, rốt cục cũng vẫn là muốn động khẽ động sao? Chỉ là thiên hạ này. . . Sợ cũng lại không là ngươi hoàng thất có khả năng lấy thúng úp voi."

Diệp Huyền đại sư tên này, đối với bình thường tu hành giả mà nói, có thể cũng không tính quá rõ bên trong lợi hại.

Nhưng đối với Bắc Đẩu lão tổ loại này lão bài cường giả mà nói, nhưng bây giờ quá biết bên trong lợi hại.

Mặc dù bản thân tu vi không mạnh, nhưng này vị lại thật là đủ để khuấy động thiên hạ đại thế lợi hại nhân vật.

Riêng là tại cái tin đồn này, Diệp Huyền đại sư thọ nguyên sẽ hết thời điểm, ly khai Ung châu có thể tuyệt đối không phải cái gì đơn giản chuyện tình cờ.

Trong lúc này thâm ý, dù cho là hắn, bây giờ cũng còn nhìn không rõ.

Bất quá, có một chút là có thể khẳng định.

Cái này tu hành giới, sợ là thật muốn trở trời.

Đối với Bắc Đẩu Tinh Cung mà nói, như vậy làm sao cuộc phong ba này bên trong cướp lấy quyền lợi, hoặc có lẽ là. . . Chí ít sẽ không bị tác động đến đi vào, mới là tối trọng yếu.

Nguyên bản, hắn một mực gửi hy vọng vào Vệ Phạn Dạ, nhưng hôm nay xem ra, cái này đệ tử lại đúng là vẫn còn thiếu rất nhiều tôi luyện.

Ngọc không mài không thành khí!

Đập một chút, ngược lại cũng chưa hẳn là chuyện xấu!

Chỉ hy vọng, đến Đạo Môn đại hội thời điểm, cái này đệ tử có thể càng thành thục hơn một ít đi.

Còn như Bạch Nhạc. . . Vô luận hắn là không phải Yến Bắc Thần, chuyện này cũng đều nhất định phải dừng ở đây.

Vô luận Thông Thiên Ma Quân có phải là thật hay không chết, Bắc Đẩu

Tinh Cung cũng không có cần thiết trêu chọc một vị dạng này cường địch.

Bây giờ chân chính muốn gấp gáp, tự nhiên vẫn là cái kia cao cao tại thượng Đạo Lăng Thiên Tông.

Vị kia còn có vẻ hơi non nớt thánh nữ, tại đây một trận trong gió lốc, lại có thể chống đỡ bao lâu?

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 609: Thu sơn chi tác

Trọn ba ngày, Bạch Nhạc vẫn luôn ở trong sơn cốc luyện kiếm.

Có ý tứ là, trong quá trình này, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không tiếp tục che giấu ma công khí tức.

Toàn bộ quá trình, trừ Tô Nhan một mực tại bên cạnh cùng Bạch Nhạc bên ngoài, thư sinh cùng thợ rèn mặc dù cũng chứng kiến, nhưng lại thủy chung không nói một lời, thậm chí giống như là căn bản không có nhìn thấy Bạch Nhạc.

Còn như Diệp Huyền đại sư, càng là cho tới bây giờ cũng không có ra mặt.

Bạch Nhạc hội đồ vật thật sự là quá nhiều.

Từ Linh Tê Kiếm Quyết, đến Thất Tinh Đồ, Bắc Đẩu Kiếm Trận, Quảng Hàn Kiếm Ảnh, thậm chí Thông Thiên Ma Công, tự nghĩ ra Phi Kiếm Thuật.

Những thứ này vô luận loại nào xuất ra đi, cũng đều có thể tính là đỉnh tiêm truyền thừa , tùy ý một loại luyện đến cực hạn, đều có thể thành tựu một vị cao thủ hàng đầu.

Nhưng đối với Bạch Nhạc đến, hắn lại học quá tạp, cho dù là tư chất cho dù tốt, đồng thời tu hành nhiều như vậy pháp môn, cũng rất khó làm tiếp đến tinh thông, huống chi, thật trừ kiếm đạo phương diện bên ngoài, Bạch Nhạc thiên phú, cũng thực sự tính không đến đính tiêm.

Duy tinh duy nhất!

Đối với bình thường tu hành giả đến, muốn chân chánh đi xa hơn, đây mới là biện pháp duy nhất.

Có thể Bạch Nhạc lại không hoàn toàn tương đồng!

Đạo ma song tu, đi lên đoạn đường này, liền có nghĩa là Bạch Nhạc tuyệt đối vô pháp làm được duy tinh duy nhất, hắn không có khả năng bỏ qua Thông Thiên Ma Công, cũng đồng dạng không có khả năng bỏ qua Huyền Môn tu hành, chuyên tâm tu ma.

Như vậy, như vậy làm sao giữa hai cái này tìm được cân bằng, tìm được một cái thuộc về mình đường, mới là then chốt.

Bạch Nhạc suy tư thật lâu, nhưng cũng dần dần minh ngộ.

Vô luận là Huyền Môn công pháp, vẫn là Thông Thiên Ma Công, có thể đều không phải là hắn cần phải truy cầu đại đạo.

Chân chính thuộc về hắn, chỉ là kiếm đạo!

Vô luận là Huyền Môn công pháp, vẫn là Thông Thiên Ma Công, cũng chỉ là lực lượng, mà không phải đại đạo.

Tựa như Bạch Nhạc ngưng tụ tinh cung, bên trái là bảy sao lập loè, bên phải là Nhân Hình Hóa Thân, có thể chia cắt ra hai loại lực lượng, nhưng chỉ là ở giữa cái kia một đạo kiếm ảnh!

Ngươi có thể, đó là một loại phân cách!

Nhưng đồng dạng, có thể đạo này kiếm ảnh, mới chính thức là tinh cung hạch tâm.

Tu hành, cũng như vậy!

Nghĩ rõ ràng điểm này, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời một mảnh rộng mở trong sáng.

Đương nhiên, nghĩ rõ ràng, chỉ là muốn rõ ràng, khoảng cách thật có thể làm được, vẫn như cũ tồn tại cực kỳ xa xôi khoảng cách.

Bất quá, làm đến bước này, lần này Huyền Diệp Cốc chuyến đi, liền đã coi như là chuyến đi này không tệ.

Xoay người lần nữa trở lại trước nhà, Bạch Nhạc mới gặp lại thợ rèn.

Khẽ khom người, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Tiền bối!"

"Nghĩ rõ ràng?"

Nhìn Bạch Nhạc, thợ rèn đạm nhiên hỏi.

"Vâng!"

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta nghĩ muốn một thanh kiếm."

"Còn có yêu cầu gì?"

Ngẩng đầu nhìn Bạch Nhạc, thợ rèn lần nữa hỏi tới.

"Không có!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh nói, "Ta tin tưởng Diệp Huyền đại sư minh bạch ta ý tứ, không cần có hắn bất kỳ yêu cầu gì."

Ban đầu, thật Bạch Nhạc là muốn trực tiếp ly khai, nghĩ rõ ràng những thứ này, cũng đã là chuyến này lớn nhất thu hoạch.

Có Côn Ngô Kiếm nơi tay, thật Bạch Nhạc bản cũng không cần hắn

kiếm.

Chỉ là, nghĩ đến Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là thay đổi chủ ý.

Nghĩ đến Diệp Huyền đại sư những lời kia, Bạch Nhạc liền càng phát ra minh bạch, bây giờ Vân Mộng Chân phải gánh vác rất lớn áp lực.

"Đi vào đi!"

Chỉ chỉ Diệp Huyền đại sư vị trí gian phòng, thợ rèn nhẹ giọng nói.

Loại này không có muốn cầu, thật ngược lại mới khó khăn nhất xử lý, thợ rèn đạt được Diệp Huyền đại sư truyền thụ, cho dù là chính mình đi ra ngoài, coi như là một vị luyện khí đại sư, có thể so với việc Diệp Huyền đại sư, lại như cũ chỉ có thể coi là một cái tượng.

Bạch Nhạc không có nói bất kỳ yêu cầu gì, hắn cũng liền xử lý không, chỉ có thể giao cho Diệp Huyền đại sư tự mình xuất thủ.

Khẽ khom người, Bạch Nhạc lúc này bước vào gian phòng.

Diệp Huyền đại sư y nguyên vẫn là nằm trên ghế, tựa hồ cùng Bạch Nhạc trước đây lần đầu tiên tới thời điểm, không có gì khác nhau.

"Ngươi nghĩ được không?"

Chậm rãi mở miệng, lão nhân nhẹ giọng nói, "Ma Quân một đời tung hoành thiên hạ, nhưng lại cũng không cần kiếm, ngươi nên cũng phát hiện, Ma Quân trong truyền thừa, cũng từ không có bất kỳ một môn Kiếm Đạo Thần Thông! Cho nên, ngươi y nguyên vẫn là kiên trì muốn chọn kiếm sao?"

So với việc người khác, lão nhân càng giải Thông Thiên Ma Quân, tự

nhiên cũng minh bạch, bây giờ Bạch Nhạc làm ra dạng này lựa chọn ý vị như thế nào.

"Nghĩ kỹ!"

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Sư tôn đạo, là sư tôn, không phải ta! Nếu là ta chỉ men theo sư tôn cước bộ tu hành, đầy đủ suy tính cũng bất quá chỉ là một cái khác Thông Thiên Ma Quân. . . Cái kia thì có ý nghĩa gì chứ?"

Đến nơi này, Bạch Nhạc hơi hơi nhất sái, có chút tự giễu mở miệng nói, "Mặc dù tự ta cũng không biết, có thể đi thật xa, có thể kết quả cuối cùng, khả năng còn không bằng chuyên tâm tu hành Thông Thiên Ma Công, có thể chí ít. . . Ta nỗ lực qua, không oán không hối!"

Có mấy lời, Bạch Nhạc chưa ra, nhưng trong lòng lại thanh thanh sở sở.

Bạch Nhạc vẫn luôn minh bạch, trước đây Thông Thiên Ma Quân là có cơ hội giết chết hắn đoạt xá trọng sinh, Bất Tử Thanh Vương cũng có thể nghĩ đến biện pháp khởi tử hoàn sinh, lấy Thông Thiên Ma Quân thực lực, nếu như không muốn chết, nơi nào sẽ dễ dàng như vậy vẫn lạc.

Nhưng cuối cùng, Thông Thiên Ma Quân lại y nguyên vẫn là lựa chọn đem truyền thừa lưu cho hắn, mà không phải đoạt xá trọng sinh.

Trước đó, nghe được Diệp Huyền đại sư nhắc tới Thông Thiên Ma Quân tâm nguyện thời điểm, Bạch Nhạc liền minh bạch, đối phương là thật, trước đây Thông Thiên Ma Quân sở dĩ không có đoạt xá trọng sinh, có thể đây cũng là rất lớn một bộ phận nguyên nhân.

Đây là Thông Thiên Ma Quân đối với hắn tín nhiệm, cũng là đối với chính mình tự tin, nhưng đối với Bạch Nhạc đến, cái này cũng cũng là một phần trách nhiệm.

Hắn biết rõ, bây giờ trên người mình chỗ chịu tải là cái gì.

Từ trước đây cái kia Linh Tê Kiếm Tông tạp dịch, đến bây giờ danh động thiên hạ Yến Bắc Thần, Thanh Châu phủ chủ Bạch Nhạc, Bạch Nhạc trưởng thành quá nhiều, cũng đồng dạng tự tin quá nhiều.

Có thể hắn cũng không có Thông Thiên Ma Quân bộ kia bễ nghễ thiên hạ bá khí, nhưng nếu luận tự tin ngông nghênh, nhưng cũng tuyệt đối chưa chắc sẽ ít hơn bao nhiêu.

"Tốt!"

Nghe được trả lời như vậy, trên mặt lão nhân cũng đồng dạng lộ ra lau một cái thoả mãn nụ cười.

"Lúc này mới không hổ là Ma Quân truyền nhân!"

"Muốn trở thành chân chính đứng đầu cường giả, thậm chí quân lâm thiên hạ, hoàn thành Ma Quân đều không thể hoàn thành tâm nguyện, liền phải có dạng này tự tin cùng khí phách, nếu như sợ hãi rụt rè, ngược lại vẫn không bằng thẳng thắn không được tu hành!" Chậm rãi từ trên ghế ngồi xuống, lão nhân chậm rãi mở miệng nói, "Ma Quân từng, tu hành giả, liền nên tu một cái nghịch chữ! Nếu như cái gì đều thuận ứng thiên mệnh, thuận theo thiên đạo, cái kia còn tu hành cái rắm!"

"Hôm nay ta liền đem cái này nghịch chữ tặng cho ngươi, thanh kiếm này, liền là Nghịch Ma Kiếm a!"

Hơi trầm ngâm một chút, lão nhân nhẹ giọng nói, "Lão phu một đời luyện khí vô số, nhưng hôm nay gần sát quan tài, lại phát hiện, cũng không có một kiện chân chính thoả mãn tác phẩm. . . Cũng tốt, thanh kiếm này, tiện lợi làm là lão phu thu sơn chi tác đi."

Đứng dậy trong nháy mắt, trên người ông già đột nhiên lộ ra lau một cái

cường đại vẻ tự tin.

Phảng phất trong nháy mắt, cái kia cúi xuống hoàng hôn đã già người cũng đã biến mất không thấy gì nữa, chiếm lấy, thì là cái kia hưởng danh tiếng mấy trăm năm Diệp Huyền đại sư!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 610: Chất vấn thánh nữ

Diệp Huyền nhân vật như vậy thu sơn chi tác, tự nhiên không có khả năng trong khoảng thời gian ngắn liền hoàn thành.

Khác biệt không, chỉ là tài liệu thu thập, chỉ sợ cũng tuyệt đối không phải trong khoảng thời gian ngắn đủ khả năng hoàn thành, đây là lấy Diệp Huyền thân phận đi thu thập, nếu để cho Bạch Nhạc chính mình đi tìm, sợ là không biết đến bao nhiêu năm sau đó mới có thể hoàn thành.

Cái này một phần tự viết thu Bạch Nhạc 600 vạn linh thạch, nghe tựa hồ rất đắt, nhưng trên thực tế, bây giờ xem ra, lại quả thực quá mức tiện nghi.

Không chút nào khoa trương, chỉ là những thứ này luyện kiếm tài liệu, liền tuyệt đối xa xa không chỉ 600 vạn số.

"Ngươi đi về trước đi, lão phu tận lực tại Đạo Môn đại hội mở ra trước đó, hoàn thành Nghịch Ma Kiếm, đến lúc đó, tự nhiên sẽ tìm người đưa cho ngươi."

Khoát khoát tay, Diệp Huyền đại sư nhàn nhạt mở miệng nói.

Khẽ khom người, Bạch Nhạc cũng minh bạch, đối phương cái này liền chờ tại đã là hạ lệnh trục khách.

Khom người cúi đầu, Bạch Nhạc cũng không nhiều, lúc này xoay người lui ra ngoài.

Đợi cho Bạch Nhạc cùng Tô Nhan ly khai, thợ rèn cùng thư sinh lúc này mới đi tới, "Chủ nhân, để cho ta tới đi, ngài thân thể. . ."

Nhìn Diệp Huyền đại sư, thợ rèn nhất thời quỳ xuống, gấp giọng khuyên nhủ.

"Cái này đúng là lão phu thu sơn chi tác, như thế nào là ngươi có thể nhúng tay." Lắc đầu, Diệp Huyền đại sư bình thản mở miệng nói, "Ngươi theo ta, lần này từ chọn nhân tài đến luyện chế, ngươi toàn bộ hành trình tham dự. . . Cái này khoảng chừng cũng sắp là lão phu một lần cuối cùng dạy ngươi luyện khí."

"Chủ nhân!"

"Tốt, ý ta đã quyết, không cần nhiều lời!"

Khoát khoát tay, Diệp Huyền kiên quyết mở miệng nói.

So với việc lúc tới sau khi, Bạch Nhạc tâm tình nặng nề rất nhiều, mặc dù đạt được thu hoạch, nếu so với trong dự đoán phong phú nhiều, có thể cục diện sức ép lên, nhưng cũng nếu so với trước kia lớn hơn.

Đạo Môn đại hội, cái này vốn chỉ là Đạo Lăng Thiên Tông uy hiếp thiên hạ thịnh hội, bây giờ nhưng khắp nơi giấu diếm sát khí.

Loại kia mưa gió sắp đến cảm giác đè nén, cho dù là bây giờ Bạch Nhạc, đều cảm thụ thanh thanh sở sở.

Mà giờ khắc này, khoảng cách Đạo Môn đại hội mở ra, cũng bất quá vẻn vẹn chỉ còn lại có thời gian nửa năm mà thôi.

Một đường trở lại Thanh châu, rất nhanh Kim ba mập liền lần nữa tới cửa.

Dựa theo ước định, Càn Khôn thương hội sẽ ở ba tháng sau đó, hướng Bạch Nhạc giao phó ba nghìn bộ khôi giáp cùng chiến đao, trước mắt tin tức này, vẫn còn phong tỏa trạng thái, thế nhưng, vô luận là Bạch Nhạc,

vẫn là Kim ba mập đều rất rõ ràng, tin tức này sợ rằng lừa gạt không bao lâu.

Một khi tin tức truyền ra, đối với toàn bộ Thanh châu thế cục, đều sẽ lần nữa tạo thành ảnh hưởng to lớn.

Bất quá, chí ít từ trước mắt đến xem, Thanh Châu phủ ngược lại là vì vậy khôi phục khó có được bình tĩnh.

Chỉ là, xa ngoài vạn dậm, Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, lúc này lại nghiễm nhiên không quá yên tĩnh.

"Thánh nữ, khác sự tình, chúng ta đều có thể không hỏi, thế nhưng chuyện liên quan đến Thông Thiên Ma Quân tên ma đầu này, ngươi chung quy lại không thể nói không tỉ mỉ a?"

Thánh Nữ phong trong chủ điện, Đạo Lăng Thiên Tông bây giờ đại bộ phận trưởng lão đều đã đến đông đủ.

Đông Hải đánh một trận, đối với người bên ngoài đến, cũng chỉ là nghe đồn, thật là có Vân Mộng Chân cái này tự mình người tham dự trở về, Đạo Lăng Thiên Tông nhưng là nên biết chân tướng.

Chỉ là, lần này trở về, Vân Mộng Chân nhưng biểu hiện ra ngoài dự đoán mọi người cường thế, chẳng những cự tuyệt hồi đáp bất cứ vấn đề gì, thậm chí cự tuyệt bất luận kẻ nào gặp mặt.

Bất đắc dĩ phía dưới, những trưởng lão này mới lẫn nhau xỏ xâu, liên thủ tạo áp lực, đến Thánh Nữ phong tìm đến Vân Mộng Chân muốn một cái pháp.

Lẳng lặng quỳ ngồi dưới đất, Vân Mộng Chân mắt lạnh nhìn những trưởng lão này, trong đôi mắt lộ ra vài phần vẻ mỉa mai, yên lặng một lúc lâu, lúc này mới lạnh lùng mở miệng nói, "Chư vị trưởng lão, hôm nay

đến đủ đủ a. . . Chỉ không biết, ta tại Đông Hải lúc, chư vị ở đâu?"

Vân Mộng Chân thanh âm có vẻ cực kỳ lạnh lùng, rồi lại lộ ra một loại người gây sự áp lực.

Trong nháy mắt, ở đây trưởng lão cũng không khỏi đều có chút lúng túng.

Vân Mộng Chân đi Đông Hải sự tình, bọn hắn tự nhiên biết, hơn nữa, theo đạo lý, tại Vân Mộng Chân lần đầu tiên gặp nạn sau đó, cũng đã phải có cao thủ đi Đông Hải, chỉ là bởi vì có chút vô pháp mở miệng nguyên nhân, làm cho cả Đạo Lăng Thiên Tông đều giữ yên lặng.

Chuyện này, nếu như không ai nói, tự nhiên cũng liền có thể coi như chưa có phát sinh qua, chỉ khi nào Vân Mộng Chân nói ra, cũng không nghi ngờ có vẻ người khác đuối lý.

Phải biết, Vân Mộng Chân thân là Đạo Lăng Thánh Nữ, tại Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, thân phận tôn quý, thậm chí không ở tông chủ phía dưới, một khi thật chỉ trích, những trưởng lão này cũng đều có vẻ dị thường khó chịu.

"Thánh nữ lời này liền nghiêm trọng, trước đây, chúng ta cũng là tin tưởng thánh nữ thực lực nha! Hôm nay thiên hạ phân loạn, khắp nơi đều có ma đạo người có ngọn, bổn tông áp lực bao lớn, thánh nữ cũng là biết!" Lắc đầu, bên trong một người trung niên chậm rãi mở miệng nói.

"Lại, Đông Hải vẫn là còn có Nguyệt Lâm Tiên nha, bọn ta cho là có hắn tại, thánh nữ an toàn cần phải không lừa bịp mới đúng! Chỉ là, ai cũng không thể tưởng đến, vậy mà lại náo lớn như vậy."

"Lâm trưởng lão, lời này của ngươi, sợ là nghĩ một đằng nói một nẻo a?"

Cười lạnh một tiếng, Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói, "Thông

Thiên Ma Quân sự tình, tạm thời không đề cập tới, Nguyệt Lâm Tiên là ai, lẽ nào chư vị trưởng lão trong lòng không rõ ràng sao? Để cho hắn tới bảo vệ ta an toàn, cũng thua thiệt Lâm trưởng lão nghĩ ra được."

". . ."

Bị Vân Mộng Chân chính diện hận một câu như vậy, Lâm trưởng lão cũng nhất thời có vẻ hơi khó chịu, chỉ phải cãi chày cãi cối nói, "Nguyệt Lâm Tiên dù sao cũng là ta Huyền Môn người trong, tại đối phó ma đạo bên trên, mục tiêu vẫn là tương đồng nha!"

"Nếu như ta, Nguyệt Lâm Tiên cấu kết Bạch Cốt Thần Giáo, thậm chí tu luyện Bạch Cốt Hóa Thân loại này tà công đâu?" Lạnh rên một tiếng, Vân Mộng Chân tiếp tục nói.

". . . Thánh nữ, lời này của ngươi thật có chút nghe rợn cả người a!"

Lạnh lùng liếc liếc mắt chen vào nói người, Vân Mộng Chân đạm nhiên mở miệng nói, "Như thế, Triệu trưởng lão là không tin ta?"

"Không dám!" Triệu trưởng lão lúc này đứng lên nói, "Đông Hải Tiên Đảo chính là huỷ diệt cùng Bạch Cốt Thần Giáo cùng Âm Phong lão tổ thủ, thánh nữ bọn hắn cấu kết Bạch Cốt Thần Giáo, khó tránh khỏi có chút gượng ép a? Lại, bây giờ Nguyệt Lâm Tiên bỏ mình, Đông Hải Tiên Đảo huỷ diệt, lời này, cũng là không có chứng cứ. . . Thánh nữ chỉ bằng một mặt chi sắc, liền cho Đông Hải Tiên Đảo dạng này tông môn định tính, sợ là có chút không ổn a?"

"Không đúng, chính là không có chứng cứ." Đạm nhiên gật đầu, Vân Mộng Chân ung dung mở miệng nói, "Đã như vậy, chư vị cần gì phải theo đuổi hỏi ta Thông Thiên Ma Quân sự tình, tả hữu ta, cũng là lời nói của một bên, chưa đủ để tin!"

". . ."

Một câu nói này đi ra, cái kia Triệu trưởng lão, cũng quả thực hận không thể cho mình một cái tát mới tốt, cái gì không tốt, vậy mà một câu nói như vậy, liền bị Vân Mộng Chân bắt lại chân đau, lúc này mới thực sự là cho mình đào một cái hố.

"Thánh nữ hiểu lầm, lão phu tuyệt không ý này!" Bất đắc dĩ phía dưới, Triệu trưởng lão chỉ phải từ lúc lỗ tai, khom người hướng Vân Mộng Chân xin lỗi, "Thánh nữ, chúng ta tự nhiên là tin tưởng! Chỉ là Đông Hải Tiên Đảo đều đã huỷ diệt, bây giờ lại những thứ này, cũng là vô dụng! Vấn đề then chốt, hay là tại tại Thông Thiên Ma Quân một chuyện, việc này quan hệ thiên hạ đại thế, thánh nữ nhất định phải rõ ràng mới được."

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 611: Nói dối như cuội

Trên đời này chuyện, có rất ít chân chính độc lập tồn tại, thường thường đều là rút giây động rừng.

Thông Thiên Ma Quân có phải hay không còn sống, cái này tựa hồ chỉ là một cái rất đơn giản vấn đề, căn bản không có gì có thể giấu giếm, nhưng trên thực tế, nhưng nơi nào là có chuyện như vậy.

Chuyện này ảnh hưởng thực sự quá lớn.

Từ Đạo Lăng Thiên Tông bản thân đến, nếu như Thông Thiên Ma Quân còn sống, hành sự nhất định phải càng cẩn thận hơn, trong rất nhiều chuyện, thì không cần không phân ra đại bộ phận tinh lực tới phòng bị Thông Thiên Ma Quân, có chút địa phương, khả năng liền cần làm ra càng nhiều nhượng bộ.

Từ nàng cùng Thánh Nữ phong truyền thừa đến, từ Ma Quân truyền nhân trên tay đoạt hồi Côn Ngô Kiếm, cùng từ Thông Thiên Ma Quân trên tay đoạt hồi Côn Ngô Kiếm, cũng tuyệt đối là hai cái hoàn toàn khác biệt khái niệm, cái này thậm chí có thể sẽ tiến thêm một bước ảnh hưởng Thánh Nữ phong tại bên trong tông địa vị.

Phóng nhãn thiên hạ, cũng có thể tưởng tượng được, một khi tin tức này từ trong miệng nàng, từ Đạo Lăng Thiên Tông truyền đi, lại tạo thành bao lớn ảnh hưởng!

Huống chi, trừ phi ở ngoài, quan trọng hơn là, chuyện này khả năng hồi trực tiếp ảnh hưởng Bạch Nhạc sinh tử an nguy.

Thông Thiên Ma Quân nếu như còn sống, cái kia Yến Bắc Thần vị này Ma Quân truyền nhân, tại thiên hạ liền hầu như có thể đi ngang, vô luận

là cái gì thế lực, cao thủ gì, muốn đối vị này Ma Quân truyền nhân động thủ, cũng phải cân nhắc nhiều lần, thậm chí không phải vạn bất đắc dĩ, tuyệt đối sẽ không đi chủ động trêu chọc hắn.

Có thể nơi này tương phản, giả sử Thông Thiên Ma Quân chết, như vậy Yến Bắc Thần, liền bất quá chỉ là một cái không chỗ nương tựa thế hệ mà thôi, người mang Ma Quân truyền thừa, còn có Côn Ngô Kiếm, liền như ôm kim nhộn nhịp Thị, ngoài sáng trong tối, không biết bao nhiêu người sẽ tìm cơ hội ra tay.

Từ Duyện châu trở về, đoạn thời gian này, Vân Mộng Chân mặc dù tựa hồ cái gì đều chẳng qua hỏi, nhưng trên thực tế, lại một mực âm thầm chú ý Thanh châu cùng Duyện châu biến động.

Vệ Phạn Dạ đến Thanh châu đi tìm Bạch Nhạc, thậm chí truyền ra Yến Bắc Thần chính là Bạch Nhạc nghe đồn, những thứ này Vân Mộng Chân cũng cũng biết.

Tại dưới tình huống như vậy, nàng thì càng rõ ràng, nếu như từ trong miệng nàng chứng thực Thông Thiên Ma Quân còn sống một con là lời nói dối ảnh hưởng.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, cái này một hồi thời gian, Vân Mộng Chân trong lòng đã không biết chuyển qua nhiều ít ý niệm trong đầu, có thể nàng nhưng cũng rõ ràng hơn, tới mức này, nàng cũng đã không có khả năng tiếp tục bảo trì im miệng không nói.

Người cả đời này, rất nhiều trọng yếu quyết định, thật đều là trong nháy mắt làm được.

Nhất niệm thiên đường, nhất niệm địa ngục, chính là cái đạo lý này!

"Còn sống!"

Ngẩng đầu, Vân Mộng Chân rốt cục vẫn phải nhàn nhạt từ trong miệng phun ra hai chữ này.

Vù vù!

Trong nháy mắt, toàn bộ đại điện phảng phất đều trong nháy mắt vỡ tổ.

Mặc dù trước đó xác thực trong lòng có chút nghi hoặc, có thể từng cái tâm thật đều khuynh hướng cùng đây chỉ là một lời nói dối, bởi vì giả sử đây là thật, cái kia mang đến áp lực khả năng liền thực sự quá lớn.

"Thánh nữ, loại chuyện như vậy, cũng không thể theo miệng, ngươi coi chân thật định, Thông Thiên Ma Quân còn sống?"

Mí mắt đột nhiên nhảy nhót, Lâm trưởng lão nhịn không được lần nữa xác nhận nói.

"Thế nào, Lâm trưởng lão là cảm thấy ta cố ý nói sạo?"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Vân Mộng Chân tựa hồ thờ ơ mở miệng nói, đáng nói nói bên trong một màn kia lãnh ý, lại xác thực để cho mỗi người đều nghe thanh thanh sở sở.

"Không dám!"

Nhận thấy được Vân Mộng Chân trong lời nói sát khí, Lâm trưởng lão cũng lập tức bồi lễ nói, "Thánh nữ thứ tội, chỉ là chuyện này can hệ quá lớn, nhịn không được muốn lại xác nhận một chút! Ta nghe, trước đây giết chết Nguyệt Lâm Tiên, là dùng trên trăm hơi thở. . . Cái này tựa hồ không giống như là Thông Thiên Ma Quân thủ đoạn a."

Nguyệt Lâm Tiên cũng không yếu, cho dù là Đạo Lăng Thiên Tông những trưởng lão này, có một chút có thể thắng được Nguyệt Lâm Tiên, nhưng nếu là có thể ở trăm hơi thở bên trong đánh bại, khả năng liền

không khỏi quá khinh thường.

Nhưng nếu đối mặt người là Thông Thiên Ma Quân, cái kia tình thế tự nhiên khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

Dừng một cái, Lâm trưởng lão tiếp tục nói, "Còn có, một câu bất kính, giả sử Thông Thiên Ma Quân thật còn sống. . . Thánh nữ là làm sao thoát thân?"

Thông Thiên Ma Quân cùng Đạo Lăng Thiên Tông có thể nói là thù sâu như biển, nếu như gặp nhau lần nữa, sợ rằng xác thực không có gì buông tha Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ đạo lý.

"Đạo Lăng sơn đánh một trận đi qua mới bất quá chính là ba năm mà thôi, Lâm trưởng lão cho rằng, Thông Thiên Ma Quân cho là thật có thể đơn giản khôi phục trạng thái đỉnh phong hay sao?" Cười nhạt một chút, Vân Mộng Chân nhàn nhạt hỏi ngược lại.

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, lần này có thể lại không có ai đi ra cắt đứt Vân Mộng Chân.

Ánh mắt chậm rãi từ trên người mọi người đảo qua, Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta không biết Thông Thiên Ma Quân rốt cuộc làm sao làm được, nhưng ở Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, lại xác thực chứng kiến Thông Thiên Ma Quân. . . Chỉ là chém giết Nguyệt Lâm Tiên sau đó, Thông Thiên Ma Quân đã lực kiệt, không phải hắn không muốn nhanh hơn giết chết Nguyệt Lâm Tiên, mà là bây giờ hắn, sợ rằng còn làm không được!"

Những lời này lối ra, nhất thời liền để cho mọi người tin vài phần.

Thông Thiên Ma Quân mặc dù lại như thế nào lợi hại, trước đây Đạo Lăng sơn đánh một trận bị trảm thân thể, thậm chí ngay cả thần hồn đều chỉ thừa lại một luồng chạy ra Đạo Lăng sơn, dưới tình huống như vậy,

Thông Thiên Ma Quân nếu như còn có thể trước tiên liền khôi phục lại, đó mới là chê cười.

Bất quá, dù là vẻn vẹn chỉ là khôi phục một bộ phận thực lực, cũng đã đủ rất khủng bố!

Thông Thiên Ma Quân chính là Thông Thiên Ma Quân, dù là chỉ còn lại có một hơi thở, chỉ cần còn chưa có chết đi, liền không có bất kỳ người nào dám khinh thị nửa phần.

"Nếu như Thông Thiên Ma Quân thật còn sống. . . Đạo Môn đại hội lúc, có thể hay không lần nữa hiện thân?"

"Không sai, Thông Thiên Ma Quân tất nhiên dám hiện thân, mặc dù bây giờ còn không có triệt để khôi phục, chỉ sợ cũng đã có lực đánh một trận, không thể không phòng a!"

Trong lúc nhất thời, toàn bộ đại điện nhất thời loạn, dù là mạnh như Đạo Lăng Thiên Tông, đối mặt tên này thời điểm, cũng rất khó lại bình tĩnh hạ xuống.

Mắt lạnh nhìn đây hết thảy, Vân Mộng Chân vẫn như cũ không nói một lời.

Cái này chính là nàng cũng đã đoán được kết quả, cũng không có gì ngoài ý muốn.

Những thứ này cái gọi là trưởng lão, nàng cũng cho tới bây giờ sẽ không có chân chính nhìn vào mắt, muốn thủ hộ Đạo Lăng Thiên Tông tôn nghiêm, dựa vào cũng không phải những thứ này chỉ biết lục đục với nhau trưởng lão.

So với việc ngoại bộ áp lực, Đạo Lăng Thiên Tông vấn đề nội bộ, mới là chân chính đưa tới Đạo Lăng Thiên Tông suy sụp căn nguyên a!

Hít sâu một hơi, Vân Mộng Chân lần nữa mở miệng nói, "Từ từ mai, ta đem lần nữa bế quan. . . Đạo Môn đại hội trước đó, ta đem bước vào tinh hải!"

Đối với người khác đến, bước vào tinh hải đều là một kiện vạn phần gian nan sự tình, có thể là một đạo nạn sinh tử quan!

Nhưng đối với Vân Mộng Chân đến, lại tựa hồ như chỉ là một kiện bé nhỏ không đáng kể sự tình, nàng hời hợt, thế nhưng còn hạn định thời gian.

Có thể hết lần này tới lần khác, vô luận bất luận kẻ nào, nghe nói như thế, cũng đều tuyệt đối sẽ không nghi vấn Vân Mộng Chân phán đoán.

Phảng phất nàng bước vào tinh hải, bản thân liền là đương nhiên sự tình.

Trong nháy mắt kinh ngạc sau đó, mọi người lần nữa nhìn về phía Vân Mộng Chân ánh mắt, liền càng phát ra phức tạp.

Lấy Tinh Cung Cảnh thực lực, Vân Mộng Chân thậm chí cũng đã đã kiếm trảm tinh hải, một khi nàng thuận lợi bước vào tinh hải, lại nên kinh khủng bực nào!

Đạo Lăng bất bại!

Từ vừa mới bắt đầu, cái này bất bại danh tiếng, chính là lịch đại Đạo Lăng Thánh Nữ đánh ra tới a!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 612: Quân lâm Thanh châu

Sự thực chứng minh, Vân Mộng Chân suy đoán là hoàn toàn chính xác.

Chỉ trải qua mấy ngày thời gian, Vân Mộng Chân chính miệng thừa nhận Thông Thiên Ma Quân còn sống tin tức liền từ Đạo Lăng Thiên Tông bên trong truyền tới, lấy một loại tốc độ kinh khủng truyền khắp toàn bộ tu hành giới.

Ảnh hưởng lớn nhất tự nhiên vẫn là Duyện châu các tông môn.

Nguyên bản những cái kia rục rịch, bất mãn Bạch Cốt Thần Giáo độc chiếm Đông Hải người, cũng nhất thời đều thành thật hạ xuống.

Thông Thiên Ma Quân còn sống, như vậy đã đầu nhập vào Thông Thiên Ma Quân Bạch Cốt phu nhân, thân phận tự nhiên cũng không giống nhau, thậm chí có chuyện tốt người, hoài nghi Bạch Cốt phu nhân lấy sắc làm vui vẻ cho người, căn bản là hi sinh nhan sắc mới thành công đầu nhập vào Thông Thiên Ma Quân.

Cho dù là Bạch Cốt phu nhân chính mình, nghe thế loại pháp cũng căn bản không có nửa điểm biện giải ý tứ, chỉ là báo lấy cười nhạt.

Chỉ là, coi như chân chính người biết nội tình, trong lòng nàng đối với Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc quan hệ, cũng không khỏi càng nhiều vài phần suy đoán, đây mới thực sự là đủ để chấn động thiên hạ đại bát quái a! Đáng tiếc, những lời này, nàng nhưng đồng dạng không dám đi ra ngoài.

Nói chung, trong lúc nhất thời, đủ loại tin tức chúng xôn xao, làm cho cả

cục diện đều tùy theo hỗn loạn lên.

Đương nhiên, cũng không phải là tất cả mọi người tin tưởng loại này pháp.

Cho dù là Đạo Lăng Thiên Tông nội bộ, cũng có thanh âm hoài nghi Vân Mộng Chân là ở dối, chỉ là trong lúc nhất thời, lại không người có thể minh bạch, Vân Mộng Chân dối ý nghĩa ở đâu.

Nhưng vô luận thế nào, đối với phần lớn người đến, cũng cũng đều là tiếp thu loại này pháp.

Tại Thanh châu, Bạch Nhạc cũng đồng dạng nghe tin tức này.

Một khắc này, Bạch Nhạc trong lòng tràn đầy cảm động.

Lúc trước giúp hắn tát cái này nói dối như cuội, là có chút bất đắc dĩ, nhưng hôm nay, trở lại Đạo Lăng Thiên Tông sau đó, Vân Mộng Chân còn tiếp tục thừa nhận loại này pháp, mục là cái gì dĩ nhiên là không cần nói cũng biết.

Liền một câu nói này, là có thể có thể giúp hắn trừ khử nhiều ít ẩn dấu nguy hiểm, Bạch Nhạc chính mình thậm chí đều khó tính ra.

Chỉ là phần này cảm động, hắn lại nhất định phải yên lặng để trong lòng, thậm chí ngay cả gặp Vân Mộng Chân một mặt đều làm không được, càng không cần đi nói lời cảm tạ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, làm ba tháng trôi qua, Càn Khôn thương hội đem đặc chế khôi giáp cùng chiến đao đưa đến Thanh Châu phủ, trang bị đến từng cái Thanh Vân Kỵ trên người thời điểm, toàn bộ Thanh châu cũng không khỏi triệt để sôi trào.

Cái này một nhóm khôi giáp cùng chiến đao, hoàn toàn là đặc biệt vì

Thanh Vân Kỵ chế tạo, thậm chí mỗi một kiện khôi giáp cùng chiến đao phía trên, đều có khắc Thanh Vân hai chữ!

Khôi giáp cùng chiến đao bên trong, kèm theo pháp trận, chẳng những có thể lấy bằng vào bản thân lực lượng kích hoạt, thậm chí còn có thể mượn linh thạch tới kích hoạt, cho dù là không đến Linh Phủ Cảnh người thay những trang bị này, lại Phụ lấy linh thạch, cũng đủ để bộc phát ra Linh Phủ Cảnh lực lượng tới.

Thay lời khác, chỉ cần có đủ đủ linh thạch chống đỡ, cái này ba nghìn Thanh Vân Kỵ, liền có thể biến thành ba nghìn Linh Phủ Cảnh cao thủ, lại phối hợp lấy chiến trận uy lực, có khả năng hình thành lực đánh vào, liền đủ để khiến bất luận kẻ nào , bất kỳ cái gì thế lực động dung.

Không chút nào khoa trương, nếu như Tinh Hà lão tổ cùng Huyết Ảnh Ma Quân không xuất thủ, bây giờ chỉ dựa vào cái này ba nghìn Thanh Vân Kỵ, Bạch Nhạc liền hầu như đủ để quét ngang toàn bộ Thanh châu!

Kinh khủng như vậy lực lượng, toàn bộ Thanh châu, ai có thể không hề e sợ?

Quan trọng hơn là, chuyện này cũng tuyên kỳ, Bạch Nhạc cùng Đại Càn Vương Triều quan hệ cũng so trong tưởng tượng thân mật hơn, bằng không, cho dù là cầm Diệp Huyền đại sư tự viết, cũng tuyệt đối làm không được! Đại Càn Vương Triều không ngầm đồng ý, nhóm này trang bị cũng căn bản liền đến không Thanh châu.

Có thể, trong vòng một đêm, Bạch Nhạc vị này Thanh Châu phủ chủ, cũng đã thực sự trở thành hầu như đủ để Huyết Ảnh Ma Tông, Thất Tinh Tông chống lại thế lực lớn.

Đây là ngoại nhân, đối với Thanh Vân Kỵ bản thân, thậm chí là những cái kia tán tu đến, càng là một loại không gì sánh kịp trùng kích.

Vô số người đánh vỡ đầu bái nhập Thanh Vân Kỵ dưới trướng, muốn một ngày kia có thể trở thành Thanh Vân Kỵ một viên!

Thanh Vân Kỵ bản thân, cũng đều tu luyện càng khắc khổ, đối với Bạch Nhạc càng trung thành, để ngừa có một ngày bị quét xuống, toàn bộ cục diện, không ngừng hướng về tốt hơn phương hướng phát triển.

Mà Bạch Nhạc mục, cũng vốn là đem cái này một con Thanh Vân Kỵ chế tạo thành vô địch chi sư!

Bây giờ còn vẻn vẹn chỉ là có thể phát huy Linh Phủ Cảnh thực lực, tưởng tượng một chút, nếu như như thế phát triển tiếp, nên có một ngày những thứ này Thanh Vân Kỵ muốn tu luyện đến Linh Phủ Cảnh, có thể phát huy ra Tinh Cung Cảnh thực lực thời điểm, lại nên kinh khủng bực nào? !

Ngắn ngủi yên lặng sau đó, thậm chí bao gồm Huyết Ảnh Ma Tông cùng Thất Tinh Tông ở bên trong, Thanh châu từng cái tông môn, cũng đều phái người lần nữa đưa lên hạ lễ, thừa nhận Bạch Nhạc vị này Thanh Châu phủ chủ địa vị.

Từ Bạch Nhạc nhập chủ Thanh châu tới nay, mỗi một lần trưởng thành đều sẽ để cho Thanh Châu phủ thế lực hoàn thành một lần bay vọt, bây giờ danh vọng, đã sớm tại phía xa trước đây Ngô Tuyết Tùng phía trên.

Có thể, từ giờ khắc này, Bạch Nhạc mới chính thức có thể tính là trở thành Thanh châu chi chủ!

Trừ cái đó ra, không ai biết, tại phía xa Đông Hải Bạch Cốt Thần Giáo, cũng đồng dạng có người lặng yên chạy tới Thanh châu, vì Bạch Nhạc đưa lên hạ lễ.

Lễ cũng không tính trọng, thế nhưng vừa ý nghĩa cũng chỉ có Bạch Nhạc cùng Bạch Cốt phu nhân chính mình minh bạch.

"Quân lâm Thanh châu sao? Như vậy có ý nghĩa gì?"

Phá cửa ra, Dương Đào nhỏ bé hơi nheo mắt lại, cả cá nhân trên người lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, nhàn nhạt mở miệng nói.

Ba tháng này thời gian, hắn một mực đi theo Huyết Ảnh Ma Quân bên người, chẳng những nhận được Huyết Ảnh Ma Quân chân truyền, hơn nữa tại Huyết Ảnh Ma Quân tự mình làm hắn bố trí Huyết Sát Hải bên trong hoàn thành đột phá, thuận lợi bước vào tinh cung trung kỳ.

So với trước đây cùng Yến Bắc Thần đánh một trận thời điểm, thực lực đề thăng, hoàn toàn có thể, đã là cách biệt một trời.

Bây giờ Dương Đào, mới chính thức tính là có tư cách bước lên thiên kiêu hàng ngũ, cùng thiên tông đệ tử tranh phong.

Cũng chính bởi vì dạng này đột phá, Dương Đào mới có thể đối Bạch Nhạc cười nhạt!

Trong mắt hắn, Thanh Vân Kỵ cường thịnh trở lại cũng cuối cùng chỉ là ngoại lực, không coi là cái gì, chỉ có bản thân lực lượng mới là căn bản.

Chỉ cần có thể tại Đạo Môn đại hội phía trên dương oai, liền có thể triệt để đánh nát Bạch Nhạc trên người vòng sáng, cái này vị này cái gọi là quân lâm Thanh Châu phủ chủ hung hăng giẫm tại dưới chân.

Đối với Dương Đào đến, hắn mục tiêu thủy chung chỉ là Yến Bắc Thần!

Trước đó tại Yến Bắc Thần trên người mất mặt, mất đi tự tin, đều cần tự tay cầm về.

Mà Đạo Môn đại hội, không thể nghi ngờ chính là một cái cơ hội tốt

nhất.

Là còn có ba tháng mới mở mở, nhưng trên thực tế, từ giờ trở đi, cũng đã bắt đầu làm chuẩn bị chạy tới Đạo Lăng sơn phụ cận.

Không phải là độc nhất vô song!

Cũng cơ hồ là cùng một thời gian, Vệ Phạn Dạ cũng lần nữa xuất quan.

Đối với Thông Thiên Ma Quân còn sống chuyện này, Vệ Phạn Dạ từ chối cho ý kiến, có thể trên trán một màn kia lãnh ý, lại đủ để rõ ràng hắn đối Bạch Nhạc thái độ.

"Bạch Nhạc, trước đó, ngươi có thể lấy nhiều là thắng, lần này Đạo Môn đại hội. . . Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi còn có thể lấy cái gì ngăn trở ta!"

Cho dù là đến bây giờ, Vệ Phạn Dạ cũng vẫn như cũ tin tưởng, Bạch Nhạc chính là Yến Bắc Thần, cho nên hắn thiếu vẻn vẹn chỉ là một cái đem Bạch Nhạc bức lộ ra nguyên hình cơ hội a.

Còn như thực lực, Vệ Phạn Dạ đối với chính mình vẫn như cũ tồn tại cực kỳ mạnh mẽ tự tin.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 613: Nửa đường gặp ma

Thiên Hạ Cửu Châu!

Thanh châu tại hướng đông bắc, mà Đạo Lăng Thiên Tông vị trí Kinh châu, nhưng ở tây nam, khoảng cách mười phần xa xôi.

Mặc dù đều là tu hành giả, có thể khoảng cách xa như vậy, không có chuyện gì huống hồ xuống, cũng không ai nguyện ý một đường đi vội, hơn nữa, về lúc này mới Đạo Môn đại hội hư thực, cũng hầu như sớm hơn một chút đến Kinh châu đi, mới có cơ hội có thể thăm dò hư thực.

Khoảng cách Đạo Môn đại hội mở ra còn có hai tháng thời điểm, Dương Bằng liền lần nữa chạy tới Thanh Châu phủ, mời Bạch Nhạc một chỗ phản hồi Thất Tinh Tông, chuẩn bị khởi hành.

Mặc dù bây giờ Bạch Nhạc có được ba nghìn Thanh Vân Kỵ, hầu như đã quân lâm Thanh châu, có thể thân phận như vậy, nhưng cũng vẫn như cũ không vì Đạo Lăng Thiên Tông tán thành, nhất định muốn theo Thất Tinh Tông, mới có tư cách chính thức tham dự Đạo Môn đại hội.

Hơn nữa, rất sớm trước đó, Bạch Nhạc cũng đã bằng lòng Thất Tinh Tông, tự nhiên càng không thể béo nhờ nuốt lời.

Lần này Thất Tinh Tông tông chủ cố ý để cho Dương Bằng tới mời Bạch Nhạc, cũng cũng là tại lấy phương thức này nhắc nhở Bạch Nhạc, Thất Tinh Tông đối hắn cũng không lẫn nhau phụ.

Trên thực tế, mặc dù không cần Dương Bằng đến, Bạch Nhạc cũng căn bản không có đổi ý ý tứ.

Còn như Tô Nhan, thứ nhất không có một cái thích hợp thân phận, còn

nữa bây giờ Thanh Vân Kỵ quan hệ trọng đại, nếu như Bạch Nhạc cùng Tô Nhan đều ly khai, cũng không yên lòng, là lấy Tô Nhan liền chủ động lưu lại, giúp Bạch Nhạc tọa trấn Thanh châu.

Ngược lại là Tiểu Bạch Giao một mực theo Bạch Nhạc, bất quá, cũng may Tiểu Bạch Giao mấy ngày nay tới giờ, đã sớm thích ứng loại này nhỏ bé hình thái, chỉ cần không động thủ, chính là tinh hải lão tổ cũng rất khó nhận thấy được dị thường.

Rất nhanh liền theo Dương Bằng phản hồi Thất Tinh Tông, đồng thời thay Thất Tinh Tông y phục, chính thức lấy Thất Tinh Tông khách khanh thân phận theo Tinh Hà lão tổ, khởi hành đi trước Kinh châu.

Chỉ có để cho Bạch Nhạc có chút ngoài ý muốn là, bây giờ về hắn nghe đồn nhiều như vậy, có thể Tinh Hà lão tổ nhưng cũng thủy chung cũng không có với hắn gặp mặt nói chuyện với nhau ý tứ.

Còn như Mộng Thiên Thu, lần này đã ở đi trước Đạo Lăng Thiên Tông chọn người bên trong, chỉ là bởi vì chuyện khi trước, Mộng Thiên Thu cũng liền đồng dạng không tiếp tục chủ động gặp Bạch Nhạc.

Có một số việc, tất nhiên làm, liền tổng hội xuất hiện khe hở, rất khó lại trở lại từ trước.

Dương Bằng loại chuyện lặt vặt này bảo, vốn là không có tư cách đi trước Đạo Lăng sơn, thế nhưng thân phận của hắn thực sự quá đặc thù, Tinh Hà lão tổ phải dẫn hắn, tự nhiên cũng không người dám cự tuyệt.

Có một cái như vậy kẻ dở hơi tại, mặc dù lữ đồ xa xôi, nhưng cũng không tịch mịch.

Bạch Nhạc mặc dù bây giờ cũng đã coi như là danh chấn một phương, nhưng lại cũng vẫn như cũ chỉ giới hạn ở xanh, Duyện hai châu mà thôi, tại địa phương khác, cũng không có danh tiếng gì, cái gọi là Thanh Châu

phủ chủ, cũng đồng dạng không thể nào bị người nhìn ở trong mắt.

Đồng dạng, trên thực tế, lớn như vậy, Bạch Nhạc cũng chưa từng rời đi xanh, Duyện hai châu.

Dọc theo con đường này, ngược lại là Dương Bằng cùng Hà Tương Tư, với hắn trò chuyện rất nhiều thiên hạ thế cục.

Thiên hạ tam đại thiên tông, Thái Cực Đạo, Tiên Du Kiếm Cung, Đạo Lăng Thiên Tông phân biệt ở vào Ký Châu, Lương Châu, Kinh châu, từ bắc hướng nam chuyển tam giác tư thế, đây cũng là thiên hạ tu hành tông môn tối cường ba Châu!

Trừ cái đó ra, chính là duy nhất nhất tây bắc Ung châu, coi như Đại Càn Vương Triều chân chính khống chế phạm vi thế lực, thực lực đồng dạng không kém.

Hơn các châu, thực lực thì đều không kém nhiều.

Lần này đi trước Đạo Lăng Thiên Tông tham gia Đạo Môn đại hội, yêu cầu vô cùng lưu tâm, cũng chính là cái này mấy Châu thiên kiêu.

Đương nhiên, cái này chỉ chỉ là Huyền Môn!

Cùng với tương đối, phía đông nam mấy Châu, bởi vì không có trời Tông trấn thủ, ma đạo thế lực tự nhiên cũng cũng là này lên kia xuống, có vẻ vô cùng cường đại.

Từ Thanh châu đi trước Kinh châu, đoạn đường này, chính là phải trải qua Từ, Dự hai châu.

Trước đó Ma Môn ngủ đông thời điểm, cũng còn thôi, nhưng hôm nay ma đạo quật khởi mạnh mẽ, ẩn nhiên có khiêu động thiên hạ khuynh hướng, đoạn đường này khả năng liền tuyệt đối không được tốt đi.

Cho dù là có Tinh Hà lão tổ tọa trấn, từ bước vào Từ châu bắt đầu, mọi người cũng đều có vẻ cực kỳ cẩn thận.

Nhưng này trên đời chuyện, vốn là sợ điều gì sẽ gặp điều đó.

Bước vào Từ châu sau đó ngày thứ ba, Thất Tinh Tông đội ngũ liền lọt vào ma đạo cao thủ quấy rầy.

Mặc dù bị chấn nhiếp bởi Tinh Hà lão tổ thực lực, loại này quấy rầy chỉ là một loại dò xét tính, cũng không có quá lợi hại cường giả xuất thủ, nhưng đối với Bạch Nhạc bọn hắn mà nói, cái này có thể tuyệt đối không phải là dấu hiệu tốt lành gì.

Mặc dù Dương Bằng như thế làm ầm ĩ người, cũng trực tiếp bị Tinh Hà lão tổ lệnh cưỡng chế một mực lưu ở bên cạnh hắn, đề phòng bất trắc.

Đêm qua canh ba, trấn nhỏ có vẻ vô cùng vắng vẻ.

Chỉ là một đêm này, Bạch Nhạc tựa hồ không hề buồn ngủ, Bạch Nhạc thậm chí cố ý chọn một gian cùng Hà Tương Tư gần sát gian phòng, tâm loại kia trực giác, để cho Bạch Nhạc cảm giác được rõ ràng, đêm nay nhất định sẽ xảy ra sự cố!

"Oa! Oa!"

Vắng vẻ trong đêm khuya, một hồi khàn giọng quạ đen tiếng kêu chợt vang lên, trong nháy mắt đem Bạch Nhạc thức tỉnh!

Xoay người từ trên giường đứng lên, Bạch Nhạc vốn là để nguyên quần áo mà ngủ, trong nháy mắt liền đẩy cửa ra đi tới.

Ngẩng đầu, trước mắt đen kịt một màu!

Dưới bóng đêm, có ít nhất trên trăm con quạ đen hướng về nhà trọ vị trí chỗ ở bay tới, phát sinh một hồi đánh trống reo hò khàn giọng thanh âm, bằng sinh một loại thê lương cảm giác, đừng nói là người thường, cho dù là Bạch Nhạc, lúc này trong lòng đều mất tự nhiên sinh ra một hồi khó chịu chi ý.

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc đột nhiên phát hiện, to như vậy một cái nhà trọ nhiều như vậy Thất Tinh Tông đệ tử, nhưng lại duy chỉ có tự mình một người đẩy cửa đi tới.

Một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, Bạch Nhạc rồi đột nhiên ý thức được, đây căn bản cũng không phải là cái gì bình thường quạ đen tiếng kêu, mà là một loại thần hồn thủ đoạn công kích.

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Nhạc nhất thời lại không để ý tới cái gì nam nữ phòng, bàn tay chợt dùng sức, trực tiếp liền phá vỡ Hà Tương Tư cửa phòng.

Ánh trăng tát đến trong phòng, ngược lại là cũng không như trong tưởng tượng như vậy mờ mịt!

Nhưng mà, cho dù là Bạch Nhạc đã phá vỡ cửa phòng, Hà Tương Tư cũng vẫn không có bất kỳ phản ứng nào, tựa hồ đã ngủ như chết đi qua đồng dạng.

"Hà sư tỷ!"

Một bước trực tiếp đạp đến Hà Tương Tư bên giường, thậm chí không để ý tới Hà Tương Tư có phải hay không không mặc quần áo, Bạch Nhạc liền trực tiếp đem Hà Tương Tư chăn xốc lên, trực tiếp đưa nàng ôm vào trong lòng, linh khí chợt đưa vào Hà Tương Tư trong cơ thể.

Hà Tương Tư chỉ mặc một bộ thiếp thân áo lót, bị Bạch Nhạc như thế ôm vào trong ngực, thân thể lại một hồi nóng hổi, nhờ ánh trăng, Bạch

Nhạc thậm chí có thể rõ ràng chứng kiến Hà Tương Tư hai đầu lông mày thần sắc thống khổ.

Linh lực mặc dù rót vào Hà Tương Tư trong cơ thể, lại còn như đá ném vào biển rộng, hoàn toàn không có nửa điểm phản ứng, điều này cũng làm cho Bạch Nhạc trong lòng lộp bộp trầm xuống.

Phải biết, Hà Tương Tư bản thân liền là Tinh Cung Cảnh cường giả, như thế vô thanh vô tức liền bị khống chế, bản thân liền có nghĩa là cực kỳ nguy hiểm.

Nhưng đến hiện tại, Bạch Nhạc lại thậm chí ngay cả đến tột cùng là ai xuất thủ đều không nhận thấy được, cũng hoàn toàn không cảm giác được đối phương khí tức!

Loại nguy hiểm này cảm giác, để cho Bạch Nhạc toàn thân mồ hôi lông đều dựng lên, phảng phất so với lúc trước đối mặt Nguyệt Lâm Tiên thời điểm, kinh khủng hơn.

Hầu như ngay tại Bạch Nhạc đầu óc chuyển qua những ý niệm này đồng thời, bị Bạch Nhạc ôm vào trong ngực Hà Tương Tư đột nhiên mở mắt, chỉ là một đôi mắt này, lúc này lộ ra lại không có nửa điểm nhân vị, chỉ có chết cùng lạnh lùng!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 614: Thận Lâu Vương

Cơ hồ là trong tích tắc, nguyên bản bị Bạch Nhạc ôm vào trong ngực Hà Tương Tư chợt mở hương miệng hung hăng hướng về Bạch Nhạc cái cổ cắn qua tới.

Không có bất kỳ dư thừa phản ứng, liền trực tiếp như vậy cắn qua đến, cái này nhìn rất ngu, nhưng lại không thể nghi ngờ so cái gì đều khủng bố, trong chớp nhoáng này, Bạch Nhạc cảm thụ được, chỉ có thâm nhập linh hồn sợ hãi, bàn tay nhẹ nhàng vỗ, trực tiếp liền đem Hà Tương Tư ném trở lại trên giường.

Nhưng này tất cả cho dù còn chưa kết thúc.

"Oa! Oa!"

Ngoài cửa sổ lại là một hồi khàn giọng quạ đen tiếng kêu truyền đến, ngay tại lúc đó, Hà Tương Tư trên người đột nhiên lộ ra lau một cái chói mắt hắc mang, sắc mặt dữ tợn phát sinh cùng quạ đen tiếng kêu, thả người nhảy lên, lần nữa hướng về Bạch Nhạc nhào tới.

Hà Tương Tư nguyên bản đẹp vô cùng, nhưng hôm nay tại cái kia hắc mang bao phủ xuống, lại nơi nào còn có nửa phần mỹ cảm, quả thực giống như là một con hình người quạ đen, xấu xí mà khủng bố!

Nếu như không phải tận mắt thấy Hà Tương Tư biến thành cái dạng này, Bạch Nhạc thậm chí căn bản là không thể tin, trước mặt người chính là Hà Tương Tư.

Bằng tâm mà nói, cho dù là hiện tại, Hà Tương Tư thực lực cũng không tính mạnh, tung loại kia trong lòng áp lực cùng khủng bố, lấy Bạch Nhạc thực lực, thật không phải thường dễ đối phó, có thể hỏi đề ở chỗ, Bạch

Nhạc chỗ nào có thể ngoan hạ tâm lai đối Hà Tương Tư hạ sát thủ.

"Ầm!"

Cửa phòng chợt bị phá khai, Bạch Nhạc có chút chật vật xuất hiện ở ngoài cửa trước lan can, vô ý thức quay đầu, lại phát hiện, bây giờ toàn bộ nhà trọ phảng phất đều đã biến thành một mảnh luyện ngục!

Mỗi người bây giờ phản ứng, đều cùng Hà Tương Tư không sai biệt lắm, đồng thời không ngừng hướng về Bạch Nhạc xúm lại.

"Vù vù!"

Trong tích tắc, trường kiếm chợt bay ra, bảy chuôi trường kiếm trên không trung xếp thành một hàng, lộ ra một luồng hàn mang!

Kiếm phong lấp lóe, lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí!

Cái này bảy chuôi trường kiếm, là Dương Bằng đặc biệt vì Bạch Nhạc tìm đến, mặc dù đều không tính là gì không tầm thường bảo kiếm, có thể phẩm chất nhưng cũng xem như là cực kỳ tốt, tối trọng yếu là, kiểu dáng dáng vẻ, dài ngắn, phân lượng toàn bộ giống nhau như đúc, đã nghĩ là một bộ Kiếm Nhất dạng.

Chỉ cần một ý niệm, Bạch Nhạc là có thể bố trí xuống Bắc Đẩu Kiếm Trận, đến lúc đó những thứ này cũng đã là mê hoặc mất đi ý thức Thất Tinh Tông đệ tử, mặc dù người nhiều hơn nữa, cũng rất khó thương tổn được Bạch Nhạc, thật là đồng dạng, một khi Bắc Đẩu Kiếm Trận triển khai, Bạch Nhạc cũng liền rất khó làm tiếp đến lưu thủ, những thứ này vây công hắn đệ tử, ắt sẽ có cực đại tử thương.

Mặc dù trên thực tế, Bạch Nhạc cùng đại đa số đệ tử đều không cái gì quá sâu cảm tình, nhưng lúc này đây lại dù sao cũng là đại biểu Thất Tinh Tông đi ra, nếu như vừa ra tay trước hết đem cái này chút Thất Tinh

Tông đệ tử sát thương, cũng cuối cùng để cho Bạch Nhạc về tình cảm có chút khó có thể tiếp thu.

Có thể cục diện đến một bước này, Bạch Nhạc cũng đồng dạng có chút đâm lao phải theo lao, những thứ này Thất Tinh Tông đệ tử, hiển nhiên đều đã bị khống chế tâm thần, chính mình không hạ sát thủ, liền rất có thể sẽ bị đối phương gây thương tích, thậm chí là bị giết chết.

Không giết người đã bị người giết, tựa hồ lại không có loại thứ ba lựa chọn.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc cảm xúc tựa hồ liền rơi vào loại này cường liệt trong mâu thuẫn , vô pháp tự kềm chế.

Oanh!

Lau một cái khủng bố kiếm quang chợt xé rách bầu trời đêm, liền phảng phất một đạo tinh hà để ngang trong bầu trời, cái kia khắp trời bầy quạ đen, cũng ở đây một kiếm ở giữa tán loạn.

"Kiệt kiệt!"

Trong trời đêm truyền đến một hồi khàn giọng khó nghe tiếng cười, một đạo thân ảnh đạp bầy quạ đen chậm rãi hiện lên không trung!

"Tinh Hà lão nhi, ta đưa ngươi phần lễ vật này, ngươi có thể có hài lòng không?"

"Thận Lâu Vương, vài chục năm không thấy, ngươi lá gan ngược lại là lớn không ít!" Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Tinh Hà lão tổ lành lạnh mở miệng nói, "Ngay trước mặt ta, ngươi còn dám phân thần, chẳng lẽ cho rằng lão phu cho là thật trảm không ngươi sao?"

"Được đi, Tinh Hà lão nhi, ngươi có bao nhiêu cân lượng ta còn không rõ

ràng lắm sao? Hà tất tại đây nói chuyện giật gân!" Tia không thèm quan tâm Tinh Hà lão tổ uy hiếp, Thận Lâu Vương điềm nhiên nói, "Ngươi yên tâm, ta cũng không định đem ngươi thế nào, đợi được ngươi những thứ này đệ tử đều chết không sai biệt lắm, ta tự nhiên sẽ dừng tay!"

Đến Tinh Hà lão tổ cảnh giới này, bình thường đến, là rất khó xuất hiện quá lớn nguy hiểm, trừ phi rơi vào loại kia vô pháp chạy trốn sát cục bên trong bị vây công, hoặc là gặp phải thế gian cao thủ hàng đầu nhất, bằng không đánh không lại, muốn đi cũng vẫn là rất dễ dàng.

Thận Lâu Vương cũng cho tới bây giờ sẽ không nghĩ tới có thể đem Tinh Hà lão tổ như thế nào, nhưng đối với hắn đến, chỉ cần giết chết, sát thương những thứ này Thất Tinh Tông đệ tử cũng đã đủ đủ.

Những thứ này đệ tử, đều là đi tham gia Đạo Môn đại hội, nhưng nếu là mọi người không tới Đạo Lăng sơn, trước hết tử thương hơn phân nửa, vậy cái này Đạo Môn đại hội, làm sao còn mở tiếp?

Một cái Thất Tinh Tông như vậy, tự nhiên ảnh hưởng không lớn, nhưng nếu là thiên hạ từng cái tông môn, đều như vậy đâu?

Vậy cái này Đạo Môn đại hội không phải còn chưa mở, cũng đã trở thành một truyện cười?

Đương nhiên, Thận Lâu Vương cũng muốn không xa như vậy, hắn phải phụ trách chỉ là nên hắn phụ trách một khối này vấn đề mà thôi, tỷ như, trước mắt Thất Tinh Tông đệ tử.

"Thận Lâu Vương, kết quả còn chưa có đi ra, ai thua ai thắng, có thể còn chưa nhất định. . . Ngươi cũng không nên bị mổ mắt cũng tốt."

Lạnh rên một tiếng, Tinh Hà lão tổ khinh thường mở miệng nói.

Cơ hồ là tại Tinh Hà lão tổ mở miệng đồng thời, lau một cái xanh thẳm

quang mang chợt từ nhà trọ trong viện tử một chỗ mọc lên, một vòng một vòng lam sắc gợn sóng, như là nước gợn sóng nhộn nhạo lái đi, hướng về xung quanh tràn ngập mà đi!

"Thận Thạch? Mộng Thiên Thu!"

Ánh mắt rơi đi qua, trong nháy mắt, Thận Lâu Vương liền nhận ra đối phương thân phận!

Mộng Thiên Thu!

Mặc dù bản thân không có bước vào Tinh Hải Cảnh, nhưng đối với huyễn thuật chi đạo lý giải, nhưng cũng tuyệt đối xứng đáng đại sư hai chữ.

Thận Lâu Vương công kích, có thể khống chế người khác, có thể tưởng tượng muốn khống chế Mộng Thiên Thu, liền khó tránh khỏi có chút si nhân mộng.

Tay cầm Thận Thạch, cũng liền có thể ở một mức độ nào đó bù đắp Mộng Thiên Thu tu vi chưa đủ vấn đề, kể từ đó, chỉ dựa vào Mộng Thiên Thu một người, liền đủ để phá vỡ sát cục!

Ý thức được điểm này, Thận Lâu Vương trong mắt đột nhiên hiện lên lau một cái khủng bố sát khí.

Đầu ngón tay một điểm, nhất thời có vô số quạ đen như là một mảnh mây đen, điên cuồng hướng về Mộng Thiên Thu vị trí nhào qua.

"Muốn chết!"

"Ngươi dám!"

Lật bàn tay một cái, không trung cái kia một đạo tinh hà kiếm khí chợt

nghịch chuyển, đuổi sát cái kia một mảnh đàn quạ mà đi.

Tinh hà kiếm khí vốn là bá đạo, một kiếm này Tinh Hà lão tổ toàn lực chém ra, uy thế càng là khủng bố.

Nhưng mà, đối mặt Tinh Hà lão tổ công kích, Thận Lâu Vương lại quả thực liền con mắt đều không nháy một chút, trong tích tắc, không trung cái kia một mảnh đàn quạ, chợt chia ra thành hơn mười mảnh nhỏ, phân tán ra sau đó, tiếp tục hướng về Mộng Thiên Thu công tới.

Tinh hà kiếm khí mặc dù lợi hại, nhưng lại cũng cuối cùng không có khả năng ngăn lại toàn bộ đàn quạ, dù là chỉ có một phần mười khả năng công kích thuận lợi tách ra Tinh Hà lão tổ, cũng đủ để ngăn cản Mộng Thiên Thu.

Phải biết, Mộng Thiên Thu mặc dù ở huyễn thuật chi đạo thượng lợi hại, có thể thực lực bản thân lại cũng không cường.

Nếu như còn dám mạnh mẽ tiếp tục hóa giải Thận Lâu Vương huyễn thuật, sợ rằng trong khoảnh khắc, liền sẽ bị đàn quạ thôn phệ, chết liền bột phấn đều không thừa nổi.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 615: Liên thủ đối địch

Kiếm như hồng!

Người chưa đến, kiếm đã tới!

Huyễn lệ kiếm vòng sáng chợt tại Mộng Thiên Thu trước người nở rộ, nguyên bổn đã hầu như muốn nhào tới Mộng Thiên Thu trên người đàn quạ cứ như vậy ngạnh sinh sinh bị đạo này kiếm mạc đở được!

"Ngươi là ai?"

Ánh mắt xuyên thấu kiếm mạc, Thận Lâu Vương ánh mắt nhất thời rơi vào cách đó không xa người thanh niên kia thân ảnh bên trên.

"Ta tên, Bạch Nhạc!"

Bình tĩnh ngẩng đầu, nhìn không trung Thận Lâu Vương, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

Đơn giản bốn chữ, sạch sẽ ung dung, nhưng lại lộ ra lau một cái cường đại tự tin, dù là bây giờ muốn đối mặt người là ma đạo cự kình, cũng không lộ chút nào ý sợ hãi.

"Thanh Châu phủ chủ? Bản vương nghe qua tên ngươi!"

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Thận Lâu Vương lạnh giọng mở miệng nói.

Từ châu khoảng cách Thanh châu bản thân không coi là quá xa, tin tức tự nhiên truyền nhanh hơn, chỉ là Thận Lâu Vương trước đó, cũng căn bản không có quan tâm tới vị này cái gọi là Thanh Châu phủ chủ mà

thôi.

Dù sao, lấy hắn ma đạo cự kình thân phận, đáng giá hắn quan tâm người cùng sự, thực sự không nhiều.

Chỉ là, bây giờ Bạch Nhạc cái này vừa ra tay, nhưng cũng xác thực để cho hắn cảm thấy có chút kinh dị.

Mộng Thiên Thu bản thân liền là huyễn thuật đại sư, có thể kham phá ảo cảnh tự nhiên chẳng có gì lạ, thật là Bạch Nhạc lại lấy Tinh Cung Cảnh trung kỳ thực lực, tại ngắn như vậy trong thời gian, từ trong ảo cảnh tránh thoát được, khả năng liền thực sự có chút ngoài dự đoán mọi người.

"Bạch phủ chủ, ta bất kể ngươi vì sao cùng Thất Tinh Tông người cùng một chỗ, nhưng ta khuyên ngươi tốt nhất thức thời một chút, đừng tưởng rằng may mắn kham phá bản vương ảo cảnh, là có thể ngăn cơn sóng dữ, bản vương muốn giết người, ngươi ngăn không được!"

Lạnh rên một tiếng, Thận Lâu Vương không để ý lần nữa lối ra uy hiếp nói.

Cho dù đối với Bạch Nhạc thực lực có chút kinh dị, nhưng cũng giới hạn ở đây, cái này còn xa không đủ để để cho hắn cao nhìn Bạch Nhạc liếc mắt, càng không tin, chính là một cái Bạch Nhạc là có thể ngăn lại hắn.

"Đạo bất đồng, bất tương dữ mưu!"

Chậm rãi đi tới Mộng Thiên Thu bên người, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Thận Lâu Vương hay là trước cố chính mình đi, cũng không nên gãy tại Tinh Hà lão tổ trên tay mới tốt."

Mặc dù trước đó bởi vì Bạch Thanh Nhã sự tình, Bạch Nhạc xác thực cùng Mộng Thiên Thu từng có không nhanh, có ở loại này sống chết

trước mắt, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là hội không chút do dự đứng ở Mộng Thiên Thu bên người.

"Tốt!"

Nghe được Bạch Nhạc, Mộng Thiên Thu không khỏi cười to nói, "Đây mới là lão phu trước đây nhận thức cái kia Bạch Nhạc! Bạch Nhạc, bất kể thế nào dạng, giúp ta chống đỡ một nén nhang thời gian, sau một nén nhang, ta liền có thể phá hỏng ảo cảnh!"

Bây giờ toàn bộ trong quán trọ, trừ Tinh Hà lão tổ bên ngoài, liền chỉ có Mộng Thiên Thu cùng Bạch Nhạc hai người tránh thoát ảo cảnh.

Có thể Bạch Nhạc đi vậy chỉ có thể làm được tự cứu, mà cứu không người khác, chân chính có thể phá cuộc người, y nguyên vẫn là Mộng Thiên Thu.

"Tốt!"

Dùng chút sức lực gật đầu, Bạch Nhạc thẳng thắn hồi đáp nói.

Mặc dù Thận Lâu Vương ắt sẽ so Tinh Hà lão tổ quả thực kiềm chế đại bộ phận tinh lực, có ở không thể bại lộ thân phận tình huống dưới, muốn chống nổi một nén nhang thời gian, cũng đồng dạng cực kỳ gian nan.

Bạch Nhạc không phải không biết bên trong nguy hiểm, nhưng lại y nguyên vẫn là đáp ứng một tiếng .

Nhìn thấy Bạch Nhạc đáp ứng, Mộng Thiên Thu thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, trên mặt rốt cục lộ ra vẻ hài lòng nụ cười, lúc này không còn phân thần, đem tự thân an nguy triệt để giao phó cho Bạch Nhạc, toàn bộ tinh thần đầu nhập đối ảo cảnh phá giải bên trong.

Bạch Nhạc là thế nào tránh thoát ảo cảnh?

Người bên ngoài có thể không rõ lắm nội tình, thế nhưng Mộng Thiên Thu nhưng là minh bạch, Thận Lâu Vương ảo cảnh có nhiều đáng sợ, so với hắn bất luận kẻ nào đều biết, đây căn bản cũng không phải là bằng thực lực cá nhân có khả năng tránh thoát!

Bạch Nhạc có thể tránh thoát, duy nhất giải thích chính là, Bạch Nhạc tại huyễn thuật chi đạo tạo nghệ, so với nhìn bề ngoài đến cường đại hơn nhiều.

Mà cái này. . . Rất có thể liền có nghĩa là, Bạch Nhạc đối với Thiên Cơ Biến cảm ngộ, so với hắn trong tưởng tượng càng sâu, thậm chí rất có thể, Bạch Nhạc chính là Yến Bắc Thần.

Thật là, vào giờ khắc này, những thứ này đều không trọng yếu.

Là thân phận gì cũng không trọng yếu, trọng yếu là, sẽ làm ra cái dạng gì lựa chọn!

Có thể kiên định đứng ở Thất Tinh Tông bên này, đem hết toàn lực, đánh bạc tính mệnh cứu hắn, cứu những thứ này Thất Tinh Tông đệ tử, cái này đã đủ đủ.

"Oa, oa!"

Không trung, lại là một hồi chói tai quạ đen tiếng kêu truyền đến, khủng bố đàn quạ hung hãn lần nữa đánh tới, thậm chí so với trước kia một lần kia càng phải khủng bố nhiều.

Nhưng này một khắc, Bạch Nhạc ánh mắt nhưng cũng đồng dạng càng kiên định!

Hắn tồn tại quá nhiều không thể lui lý do.

"Vù vù!"

Trong tích tắc, trước mặt kiếm phong chợt lộ ra lau một cái huyễn lệ kiếm quang, Bắc Đẩu Kiếm Trận chợt triển khai, hóa thành một đạo kiếm mạc, gắt gao đem tất cả uy hiếp đều ngăn ở bên ngoài.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc tâm tư tựa hồ lại trở về tránh thoát ảo cảnh lúc trước một khắc.

Chân chính lợi hại ảo cảnh, cho tới bây giờ đều là vô thanh vô tức ở giữa, liền đem người dẫn vào bên trong, toàn bộ quá trình ngươi cũng tự mình kinh lịch, nhưng lại vẫn như cũ không phát hiện được chút nào dị thường, chỉ biết dựa theo đối phương trong dự đoán phương án tới hành động, tại trong ảo cảnh càng lún càng sâu!

Ánh trăng bên trong, Quần Nha bay tới, phát sinh một hồi chói tai tiếng kêu, từ Bạch Nhạc bị thức tỉnh một khắc này, trên thực tế, cũng đã rơi vào ảo cảnh mà không tự biết!

Hắn dựa theo nhất phản ứng bình thường trước tiên lao ra gian phòng, đồng thời muốn đi bảo hộ Hà Tương Tư!

Nhưng này tất cả, vốn là Thận Lâu Vương muốn kết quả.

Thẳng đến Bạch Nhạc nhảy vào Hà Tương Tư gian phòng, bị Hà Tương Tư công kích, lại chạy ra gian phòng, bị vây công, đây hết thảy đều y nguyên vẫn là dựa theo Thận Lâu Vương kịch bản lại phát triển, lúc này Bạch Nhạc, cùng hắn bị ảo cảnh khống chế Thất Tinh Tông đệ tử vẫn như cũ không có khác nhau chút nào.

Thậm chí dựa theo tình huống bình thường hướng phía dưới phát triển, Bạch Nhạc cũng chỉ hội càng lún càng sâu, căn bản không có khả năng tránh thoát được.

Bởi vì vô luận Bạch Nhạc lựa chọn giết chết người khác, hay là tại trong vây công dần dần chống đỡ hết nổi, thụ thương thậm chí tử vong, đều sẽ để cho hắn càng lún càng sâu, thế cho nên lại không phát hiện được bất cứ dị thường nào địa phương, triệt để trầm luân, thậm chí là chết ở trong ảo cảnh.

Có thể Bạch Nhạc cuối cùng không giống với hắn đệ tử, từ Mộng Thiên Thu cái kia đạt được Thiên Cơ Biến truyền thừa, Bạch Nhạc đối với huyễn thuật chi đạo, mặc dù chưa nói tới nhiều tinh thông, nhưng lại cũng tuyệt đối không phải người khác có khả năng bằng được.

Hơn nữa, Bạch Nhạc thần hồn cũng xa nếu so với người khác cường đại hơn nhiều.

Nguy cơ sinh tử phía dưới, ngạnh sinh sinh để cho Bạch Nhạc khôi phục một điểm linh trí, điểm này linh trí, liền để cho Bạch Nhạc nhạy cảm ý thức được bên trong kẽ hở!

Tất cả mọi người có lý do trầm luân, có lý do bị khống chế, thế nhưng Mộng Thiên Thu không có, Tinh Hà lão tổ không có!

Thật là cho tới giờ khắc này, vô luận là Mộng Thiên Thu vẫn là Tinh Hà lão tổ đều không có bất kỳ phản ứng, càng không có xuất thủ ngăn cản đối phương ý tứ, tựa hồ đây hết thảy đều cần một mình hắn tới gánh vát tất cả nguy hiểm.

Ảo cảnh cuối cùng chỉ là ảo cảnh, không có khả năng làm được chân chính hoàn mỹ, chỉ là để cho người ta vô ý thức sơ xuất những thứ này không thích hợp dị thường mà thôi, đồng thời đem tất cả dựa theo chính mình ăn khớp tới thôi diễn xuống dưới, biến thành một cái chính mình hư cấu cố sự.

Kể từ đó, dĩ nhiên là càng khó nhận thấy được chân tướng.

Có thể chỉ cần một điểm linh quang, để cho người ta bắt lại một điểm kẽ hở, liền đủ để ý thức được chính mình rơi vào ảo cảnh.

Đương nhiên, đối với phổ thông tu hành giả đến, cho dù là thần hồn đủ rất mạnh mẽ, ý thức được điểm này, muốn tránh thoát ảo cảnh, cũng đồng dạng gian nan vạn phần.

Nhưng đối với vốn là đối huyễn thuật chi đạo có cảm ngộ Bạch Nhạc đến, chỉ cần có thể ý thức được chính mình rơi vào ảo cảnh, kế tiếp muốn phá cuộc, liền dễ dàng quá nhiều.

Cơ hồ là mấy hơi thở ở giữa, Bạch Nhạc liền tránh thoát ảo cảnh ràng buộc, trong nháy mắt tỉnh lại.

Mà giờ khắc này, Bạch Nhạc thậm chí đã không bị khống chế ra khỏi phòng, tựa hồ như là ảo cảnh trông được đến, muốn cùng người khác là địch, cái này khiến Bạch Nhạc đánh sinh lòng ra vẻ lạnh lẻo!

Ảo cảnh cùng chân thực cao phù hợp, cũng làm cho người càng khó khăn tránh thoát, thậm chí có thể sẽ lần thứ hai rơi vào ảo cảnh, hoặc là tinh thần xáo trộn, hoài nghi mình vẫn còn đang trong ảo cảnh!

Dạng này thủ đoạn thực sự thật cao minh, cũng quá đáng sợ.

Duy nhất tin tức tốt là, tỉnh lại trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền chứng kiến Mộng Thiên Thu, ở vào đối với Mộng Thiên Thu tín nhiệm, cũng làm cho Bạch Nhạc trước tiên liền làm ra chính xác nhất phản ứng!

Một ý niệm, Phi Kiếm Thuật liền thi triển mà ra, người chưa đến, kiếm phong cũng đã phá không tới, trực tiếp giúp Mộng Thiên Thu ngăn trở đàn quạ công kích.

Loại tình huống này, Bạch Nhạc rất rõ ràng, chính mình căn bản không có biện pháp trợ giúp người khác từ ảo cảnh bên trong tránh thoát được,

duy nhất có thể làm, chính là tin tưởng Mộng Thiên Thu, cùng Mộng Thiên Thu liên thủ đối địch, tranh thủ phá cuộc thời gian.

Chỉ là. . . Một nén nhang thời gian, có thể xa nếu so với chính mình tưởng tượng bên trong, càng gian nan nhiều.

Oanh!

Đàn quạ công kích, như là như thủy triều, một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng, hầu như vĩnh viễn không có điểm dừng!

Đây là Tinh Hà lão tổ công kích, đã kiềm chế Thận Lâu Vương đại bộ phận tinh lực kết quả, bằng không, Bạch Nhạc sợ là đã sớm đã bị thôn phệ.

Đây cũng không phải Tinh Hà lão tổ so Thận Lâu Vương yếu, chỉ là nhất Công nhất Thủ ở giữa, độ khó vốn cũng không cùng!

Sát nhân, tổng yếu so cứu người gian nan nhiều.

Huống chi, Thận Lâu Vương mạnh mẽ xuất thủ, bản thân liền là làm tốt chính mình bị Tinh Hà lão tổ gây thương tích chuẩn bị, cho dù là bản thân bị thương, cũng muốn kiên trì đem Bạch Nhạc cùng Mộng Thiên Thu tập sát, kể từ đó, Bạch Nhạc áp lực dĩ nhiên là lớn hơn.

Tinh Hải Cảnh cường giả, cuối cùng là Tinh Hải Cảnh cường giả.

Khác biệt Bạch Nhạc còn vô pháp bại lộ thân phận, tức mà có thể không hề cố kỵ xuất thủ, đối mặt Tinh Hải Cảnh cường giả, bây giờ cũng căn bản không có gì hoàn thủ chỗ trống.

Mới bất quá ngắn ngủi trăm hơi thở ở giữa, Bạch Nhạc cũng đã cảm thụ được có chút không nhịn được.

Bắc Đẩu Kiếm Trận tuy cường đại, có thể tưởng tượng dài hơn thời gian duy trì, cần thiết tiêu hao linh lực cùng tâm lực cũng đồng dạng phi thường khủng bố, cái kia nguyên vốn cũng không phải là một cái Tinh Cung Cảnh người đủ khả năng thời gian dài chống đỡ.

Giờ khắc này, cho dù là Tinh Hà lão tổ cũng không nhịn được nhìn nhiều Bạch Nhạc liếc mắt.

Hắn tự nhiên rất rõ ràng, muốn ngăn trở Thận Lâu Vương loại này điên cuồng công kích có bao nhiêu khó khăn, nhưng hôm nay, hắn nhưng cũng đồng dạng không có cách nào khác trợ giúp Bạch Nhạc càng nhiều!

Cái này chính là một trận nhằm vào Thất Tinh Tông sát cục, đối phương có chuẩn bị mà đến, hắn có thể làm, cũng chỉ có tận lực mà thôi!

Thật muốn đến chuyện không thể làm thời điểm, hắn cũng chỉ có thể buông tha, mạnh mẽ bảo vệ Dương Bằng ly khai.

Chỉ là, không đến cuối cùng một khắc, hắn tuyệt đối không muốn làm ra dạng này lựa chọn, bởi vì vậy đối với Thất Tinh Tông đến, tổn thất thực sự quá lớn.

Thậm chí lớn đến, hắn đều có chút khó có thể chịu đựng cấp độ.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 616: Lãnh khốc lựa chọn

"Thế nào, đỡ không được sao? Vậy ta liền cho ngươi lại thêm một cây đuốc!"

Bạch Nhạc bây giờ trạng thái, Thận Lâu Vương tự nhiên xem thanh thanh sở sở.

Thực lực chính là thực lực, không phải ai có quyết tâm là có thể cải biến tất cả, Bạch Nhạc cuối cùng là tinh cung trung kỳ mà thôi, cho dù là ỷ vào Bắc Đẩu Kiếm Trận sắc bén, cũng cuối cùng không có khả năng cùng hắn chống lại!

Phải biết, Bạch Nhạc bây giờ muốn làm, không chỉ có riêng chỉ là bảo vệ chính mình, mà là muốn giúp phía sau Mộng Thiên Thu ngăn lại tất cả công kích.

Đối với Thận Lâu Vương mà nói, hắn vốn cũng không nhất định phải muốn giết chết Bạch Nhạc, đối hắn mà nói, Bạch Nhạc cũng bất quá chỉ là một tiểu nhân vật mà thôi, nếu như không phải nhảy ra trở ngại hắn kế hoạch, hắn thậm chí cũng sẽ không nhìn lâu liếc mắt.

Giết chết Mộng Thiên Thu, ngăn cản Mộng Thiên Thu đem người khác từ trong ảo cảnh đánh thức, một lần hành động đánh chết những thứ này Thất Tinh Tông đệ tử, ngăn cản Đạo Môn đại hội mở ra, đối với hắn mà nói mới là duy nhất mục.

Bây giờ, hắn muốn làm, chính là bức Bạch Nhạc buông tha!

"Đi!"

Trong mắt lộ ra vẻ tàn khốc, Thận Lâu Vương đầu ngón tay nhẹ nhàng

điểm một cái, nhất thời có một mảnh đàn quạ, trên không trung hóa thành một chỉ thật lớn hắc sắc quạ đen, trên người lộ ra lau một cái nồng nặc lực tử vong, hung hãn hướng về Bạch Nhạc đụng tới!

Nếu như nói trước đó những cái kia đàn quạ công kích, chỉ là bị Tinh Hà lão tổ ngăn cản sau đó, tác động đến hạ xuống một phần lực lượng, như vậy một kích này, chính là Thận Lâu Vương chân chính trực tiếp đối Mộng Thiên Thu cùng Bạch Nhạc sát chiêu.

Không dám nói có thể điều động trăm phần trăm lực lượng, nhưng này trong một kích, nhưng cũng chí ít ẩn chứa ba đến năm thành lực lượng.

Nếu như Bạch Nhạc bại lộ thân phận, thi triển toàn bộ thực lực, có thể còn có thể ngăn cản một ... hai ..., nhưng hôm nay, cũng không nghi ngờ là căn bản không còn sức đánh trả chút nào!

Mà, cái này liền càng là Thận Lâu Vương cho Bạch Nhạc ra nan đề!

Muốn một mình chạy trốn, vẫn là cùng Mộng Thiên Thu cùng chết!

"Thận Lâu Vương! ! !"

Một kích này, cũng rốt cục triệt để đem Tinh Hà lão tổ làm tức giận, mọi người thực lực vốn là không kém nhiều, bây giờ Thận Lâu Vương cũng dám trực tiếp bỏ qua hắn mặc kệ, rảnh tay đối phó Bạch Nhạc, đây quả thực là một loại nhục nhã.

Chỉ là, so với việc hắn kiếm, Thận Lâu Vương công kích quỷ dị hơn, nhanh hơn!

Giờ khắc này, đối với Tinh Hà lão tổ mà nói, cũng đồng dạng có hai loại lựa chọn!

Hoặc là, đánh đổi khá nhiều, mạnh mẽ đi cứu Bạch Nhạc cùng Mộng

Thiên Thu.

Hoặc là, buông tha Bạch Nhạc cùng Mộng Thiên Thu, nhân cơ hội xuất thủ bị thương nặng Thận Lâu Vương!

Đi cứu Bạch Nhạc, nhìn bề ngoài, tựa hồ là lựa chọn tốt, nhưng trên thực tế, nhưng chưa như vậy!

Bởi vì, một khi hắn xuất thủ cứu người, liền ắt sẽ để cho hắn ở chỗ Thận Lâu Vương kế tiếp trong chiến đấu, rơi vào bị động!

Hơn nữa, mặc dù cứu lần này, Thận Lâu Vương cũng đồng dạng có thể bào chế đúng cách, lại buộc hắn cứu lần thứ hai, lần thứ ba!

Mặc dù hắn có nhất định ưu thế, đánh như vậy xuống dưới, cũng sẽ triệt để chôn vùi, thậm chí một cái không cẩn thận, khả năng sẽ còn để cho hắn vì Thận Lâu Vương gây thương tích!

Quan trọng hơn là, hắn thực sự cũng không thể nào tin đảm nhiệm Bạch Nhạc thật có thể tại Thận Lâu Vương công kích đến, chống đỡ đến Mộng Thiên Thu phá vỡ ảo cảnh, đem tất cả mọi người đánh thức.

Những ý niệm này chợt tại trong đầu hiện lên, nên lựa chọn như thế nào, tự nhiên cũng liền không cần nói cũng biết.

Trong mắt lóe lên lau một cái lệ mang, cổ tay khẽ đảo, Tinh Hà lão tổ chợt gia tốc, khủng bố tinh hà kiếm khí hung hãn từ phía sau lưng, trực tiếp hướng về Thận Lâu Vương chém xuống đi!

Ngươi muốn giết Bạch Nhạc cùng Mộng Thiên Thu có thể, nhưng lại cũng nhất định phải vì thế trả giá giá thật lớn!

Giờ khắc này, Tinh Hà lão tổ trong lòng chuyển qua vô số ý niệm trong đầu!

So với việc bây giờ Thất Tinh Tông chỗ đối mặt nguy hiểm, Mộng Thiên Thu cùng Bạch Nhạc mặc dù trọng yếu đi nữa, cũng hiển nhiên là vô pháp đánh đồng.

Chỉ cần hắn có thể đủ nặng sáng lập Thận Lâu Vương, đem đối phương bức lui, như vậy ảo cảnh tự nhiên tự sụp đổ!

Còn như Mộng Thiên Thu cùng Bạch Nhạc, cho dù là vì vậy vẫn lạc, vậy cũng hoàn toàn là có thể tiếp thu kết quả.

Đây hết thảy nói rất dài dòng, nhưng trên thực tế nhưng cũng bất quá chỉ là trong khoảnh khắc sự tình.

Thậm chí cho dù là Thận Lâu Vương cũng hoàn toàn không nghĩ tới, Tinh Hà lão tổ thật không ngờ tàn nhẫn quả đoán, nửa điểm đi cứu người ý tứ cũng không có, trực tiếp đối hắn hạ sát thủ.

Dạng này thủ đoạn, quả thực so người trong ma đạo càng quyết tuyệt!

Chỉ là, các loại (chờ) Thận Lâu Vương ý thức được điểm này thời điểm, cũng đồng dạng có chút không kịp.

Loại tình huống này, cho dù là hắn thu tay lại hồi phòng, cũng căn bản không kịp, tất phải phải bị thua thiệt, nơi này như vậy, chẳng hoặc là không làm, thẳng thắn trước chém giết Bạch Nhạc cùng Mộng Thiên Thu lại nói!

Oanh! ! !

Một con kia thật lớn quạ đen hung hãn xé rách chân trời, hung hăng đụng vào Bạch Nhạc trước mặt kiếm mạc phía trên.

Cho dù là đến thời khắc này, Bạch Nhạc thật cũng vẫn là có bứt ra trở ra

cơ hội!

Mặc dù không có khả năng hoàn toàn tách ra Thận Lâu Vương công kích, tránh được mở yếu hại cũng tuyệt đối là có thể.

Chỉ là, tại sinh tử thời khắc, quá khứ một màn kia màn cũng không khỏi chợt tại Bạch Nhạc hiện lên trong đầu mà ra.

Chia cho Thiên Cơ Biến ngụy trang chính mình đi lừa gạt Bạch Thanh Nhã một lần kia bên ngoài, Mộng Thiên Thu cho tới bây giờ đối Bạch Nhạc đều là chiếu cố có thừa, có truyền đạo chi ân, cũng có tương trợ nghĩa, đối với hắn mà nói, Mộng Thiên Thu giống như là một vị một mực tại chiếu cố hắn trưởng bối!

Thậm chí cho dù là lừa gạt Bạch Thanh Nhã một lần kia, Bạch Nhạc bây giờ hồi nhớ tới, sợ rằng Mộng Thiên Thu cũng giống vậy không phải nhắm vào mình, mà là muốn điều tra rõ chân tướng, bảo toàn chính mình, hoặc là khuyên chính mình quay đầu.

Bây giờ, Mộng Thiên Thu càng là hoàn toàn tín nhiệm chính mình, đem sinh tử hoàn toàn giao phó, dạng này tín nhiệm, lại để cho Bạch Nhạc làm sao có thể đủ ruồng bỏ?

Quyết tâm trong lòng, giờ khắc này Bạch Nhạc, đã lại không để ý tới suy nghĩ càng nhiều, lùi lại một bước, tinh cung chợt nổi lên, tinh cung bên trong cái kia bảy viên rực rỡ tinh thần chợt sáng ngời, cùng Bắc Đẩu Kiếm Trận lẫn nhau hô ứng, đem kiếm trận uy lực thôi động đến mức tận cùng, ngạnh sinh sinh cùng cái kia xông lại thật lớn quạ đen va vào nhau!

"Răng rắc!"

Chỉ là trong nháy mắt va chạm, Bắc Đẩu Kiếm Trận liền nhất thời theo tiếng mà phá!

Không phải Bắc Đẩu Kiếm Trận yếu, mà là đối phương là ở quá mạnh, Thận Lâu Vương sát chiêu, dù là không có có thể phát huy ra toàn bộ uy lực đến, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng đồng dạng đủ để trí mạng!

Bảy chuôi kiếm trong nháy mắt vỡ vụn, ngay tại lúc đó, đụng vào tinh cung phía trên quạ đen, cũng trong nháy mắt để cho Bạch Nhạc tinh cung hầu như vỡ nát!

Nguy cấp thời khắc, tinh cung loại cái kia một đạo kiếm ảnh đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố kiếm ý, phảng phất có một thanh kiếm vô căn cứ chém ra, ngạnh sinh sinh đem cái kia thật lớn quạ đen chém ra.

"Phốc!"

Phun ra một ngụm máu, Bạch Nhạc cả người phảng phất chợt bị đánh bay đi ra ngoài, toàn thân xương cốt gần như đều muốn triệt để vỡ vụn đồng dạng.

Nhưng này một kích, nhưng cũng đúng là vẫn còn bị Bạch Nhạc ngạnh sinh sinh đở được!

Oanh!

Ngay tại lúc đó, tinh hà kiếm khí cũng rốt cục rơi xuống, hung hăng chém ở Thận Lâu Vương trên người.

Nguyên bản quạ đen bầy, tại đây một kiếm phía dưới triệt để tán loạn.

Thận Lâu Vương trong nháy mắt bị trọng thương, nguyên bản một mực duy trì ổn định ảo cảnh, vào giờ khắc này cũng rốt cục tan vỡ.

"Tinh Hà lão nhi, ngươi tốt xấu độc tâm, hắc!"

Trong miệng phát sinh một tiếng oán độc tiếng mắng, Thận Lâu Vương bàn tay cuốn một cái, cả người chợt hóa thành một trận hắc sắc gió xoáy, mạnh mẽ đem Bạch Nhạc cùng Mộng Thiên Thu cuốn vào bên trong, hướng về trong bầu trời đêm bay đi.

"Đã ngươi phải dùng hai người này mệnh, để đổi ngươi Thất Tinh Tông an toàn, vậy ta sẽ giúp đỡ ngươi!"

Trong trời đêm chỉ để lại một câu nói sau cùng này, Thận Lâu Vương liền triệt để tiêu thất ở trong màn đêm.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 617: Ngươi rốt cuộc ai?

"Lão tổ!"

Từ trong ảo cảnh tránh thoát được, sở hữu Thất Tinh Tông đệ tử duy nhất nghe được chính là câu nói này, cùng với tận mắt thấy cái kia một mảnh hắc sắc gió xoáy biến mất.

Đứng ở Tinh Hà lão tổ bên người, Dương Bằng sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, khó có thể tin mở miệng hô.

Đứng tại chỗ, nhìn xa bầu trời đêm, hồi lâu, Tinh Hà lão tổ lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Đều đi nghỉ ngơi đi, chúng ta thời gian không nhiều, đừng cho Mộng trưởng lão cùng Bạch Nhạc, không công cho các ngươi hi sinh."

Một câu đơn giản, liền trực tiếp cho chuyện này định tính.

Bạch Nhạc cùng Mộng Thiên Thu là vĩ đại, vì cứu vớt Thất Tinh Tông đệ tử, tự nguyện hi sinh chính mình, đáng giá để cho sở hữu Thất Tinh Tông đệ tử ghi khắc!

Nhưng này sự kiện nhưng cũng dừng ở đây.

Sẽ không có người hỏi lại đến tột cùng phát sinh cái gì, Bạch Nhạc bọn hắn thì tại sao nguyện ý chủ động hi sinh. . . Những quá trình này, đã không trọng yếu, trọng yếu là kết quả.

"Vì sao?"

Theo Tinh Hà lão tổ trở lại gian phòng, Dương Bằng vẫn như cũ vẻ mặt khó có thể tin, "Lão tổ, sự thực không phải như vậy có đúng hay không?

Là ngươi buông tha bọn hắn!"

"Làm càn!"

Chân mày chợt thượng thiêu, Tinh Hà lão tổ trong mắt lộ ra lau một cái màu lạnh, lớn tiếng mắng.

"Làm càn. . . Cho nên, ta là đúng, thật sao?"

Cũng không có sợ hãi, Dương Bằng ngẩng đầu đón lấy Tinh Hà lão tổ ánh mắt, kiên định hỏi.

Nhìn Dương Bằng chấp nhất ánh mắt, Tinh Hà lão tổ yên lặng hồi lâu, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Bằng nhi, ngươi phải hiểu được, trên đời này, rất nhiều chuyện đều nhất định muốn có một cái lấy hay bỏ! Không có người nào là không gì làm không được, ta cũng giống vậy. . . Ta cứu không tất cả mọi người, cho nên nhất định phải làm ra lấy hay bỏ!"

". . ."

Giờ khắc này Dương Bằng phảng phất cả người đều mất đi sở hữu khí lực, cứ như vậy đặt mông trực tiếp ngồi dưới đất, sắc mặt tràn đầy thống khổ cùng vẻ giằng co.

Từng ấy năm tới nay, Tinh Hà lão tổ mãi mãi cũng truyền thụ hắn phải làm thế nào làm, hắn mặc dù ngẫu nhiên cũng cáu kỉnh, nhưng trong lòng lại vẫn luôn biết, lão tổ vẫn luôn là đối.

Thật là, lần này. . . Trong lòng hắn rốt cục xuất hiện kịch liệt mâu thuẫn cảm giác, phảng phất lần này, lại như thế nào cũng vô pháp phục chính mình, lão tổ mới là đối.

Nhìn Dương Bằng thống khổ cùng giãy dụa, Tinh Hà lão tổ trong mắt lộ

ra vài phần vẻ phức tạp, lại tựa hồ như lại có vài phần vui mừng.

"Ta Bằng nhi, rốt cục. . . Lớn lên!"

So với việc Bạch Nhạc cùng Mộng Thiên Thu, Dương Bằng điểm này thống khổ, quả thực không coi là là thống khổ.

Một đường bị hãm hại sắc gió xoáy cuốn bay ra trên trăm dặm, lúc này mới rơi xuống, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Mộng Thiên Thu đều có vẻ hơi chật vật, tại đây dưới bóng đêm, có vẻ càng thê lương.

Đem Bạch Nhạc bọn hắn ném, Thận Lâu Vương thân hình cũng theo đó chậm rãi nổi lên, đã không còn quạ đen bầy che đậy, Thận Lâu Vương dung mạo cũng triệt để rõ ràng.

Từ mặt ngoài xem, ước chừng hơn 40 tuổi niên kỷ, trên mặt có một khối hắc sắc ấn ký, hơi lộ ra dữ tợn, có thể cả người rồi lại hết lần này tới lần khác cho người ta một loại rất có mị lực ảo giác.

"Hai người các ngươi liều mạng tính mệnh không được vì Thất Tinh Tông bán mạng, đổi gì đây? Nhìn thấy à, đây chính là cái gọi là chính đạo!"

Bên âm hiểm mở miệng, Thận Lâu Vương khóe miệng lộ ra vẻ khinh thường, phảng phất tại đùa cợt Bạch Nhạc cùng Mộng Thiên Thu ngây thơ.

Rơi tới mức này, Mộng Thiên Thu ngược lại bình tĩnh hạ xuống.

"Thận Lâu Vương, ngươi coi như là ma đạo cao nhân, vẫn còn so sánh như vậy làm bộ làm tịch! Tất nhiên rơi vào trên tay ngươi, muốn chém giết muốn róc thịt tự nhiên muốn làm gì cũng được, chẳng lẽ còn muốn để cho ta quỳ xuống hướng ngươi cầu xin tha thứ hay sao?"

"Bản lĩnh không lớn, đầu khớp xương ngược lại là cứng rắn vô cùng." Liếc Mộng Thiên Thu liếc mắt, Thận Lâu Vương cười lạnh nói, "Chết? Rơi vào bản vương trong tay, ngươi cho rằng chết rất dễ dàng sao? Mộng Thiên Thu, ta nghe qua tên ngươi, cũng biết ngươi bản lĩnh, chỉ là, ngươi cho rằng. . . Như vậy, bản vương liền không làm gì được ngươi sao?"

"Thận Lâu Vương tự nhiên có thể cho ta muốn sống không được, chỉ là. . . Nếu là ngươi cho rằng, như vậy thì có thể làm ta cúi đầu, cũng không tránh khỏi quá thấy rõ ta Mộng Thiên Thu." Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm nhiên, Mộng Thiên Thu bình tĩnh hồi đáp nói.

Những lời này tựa hồ không có bất kỳ cảm xúc, nhưng lại hết lần này tới lần khác lộ ra một cổ không thể nghi ngờ tự tin.

Sinh tử sự tình, bất quá chờ rỗi rãnh!

Phần này ung dung chắc chắc, có thể tuyệt đối không phải ai có thể giả ra tới.

Thật sâu xem Mộng Thiên Thu liếc mắt sau đó, Thận Lâu Vương cũng đúng là vẫn còn trầm mặc xuống.

Mặc dù hắn là ma đạo cự kình, có thể đối mặt người như thế, cũng đồng dạng không có bất kỳ biện pháp nào đáng nói.

Xoay chuyển ánh mắt, Thận Lâu Vương lập tức đem thực hiện chuyển hướng Bạch Nhạc, "Bạch phủ chủ, ngươi đây, ngươi đầu khớp xương cũng giống vậy cứng rắn sao?"

Cầm Mộng Thiên Thu không có biện pháp gì cũng liền thôi, có thể Thận Lâu Vương lại không tin, Bạch Nhạc trẻ tuổi như vậy người cũng giống vậy như thế khó chơi.

"Phốc!"

Nôn một búng máu, tự tay lau đi khóe miệng vết máu, Bạch Nhạc trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, "Ta đầu khớp xương cũng không cứng rắn, Thận Lâu Vương có điều kiện gì không ngại thẳng đi."

So với việc Mộng Thiên Thu coi nhẹ sinh tử ung dung, lúc này Bạch Nhạc nhưng cũng đồng dạng có vẻ vô cùng bình tĩnh!

Cái này không phải là bởi vì Bạch Nhạc không quan tâm sinh tử, mà là bởi vì, ly khai Tinh Hà lão tổ cùng Thất Tinh Tông người, Bạch Nhạc cũng đã có bảo mệnh nắm chặt.

Có chút kinh dị với Bạch Nhạc trấn định, Thận Lâu Vương lành lạnh mở miệng nói, "Miệng lưỡi trơn tru, ta xem ngươi là vị đắng còn không có ăn đủ!"

Nói xong, Thận Lâu Vương giơ tay lên chính là một chưởng, trong chớp mắt trực tiếp vỗ tới Bạch Nhạc trên người.

"Phốc!"

Khoảng cách gần như vậy phía dưới, lấy Thận Lâu Vương tốc độ, Bạch Nhạc căn bản là phản ứng không kịp nữa, một chưởng trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, lại là phun ra hai búng máu tươi, nhưng lúc này đây Bạch Nhạc nhưng chưa ngã xuống, mà là quỳ một chân trên đất, chậm rãi ngẩng đầu.

"Di?"

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Thận Lâu Vương không khỏi khẽ di một tiếng, hơi kinh ngạc nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, tựa hồ không thể tin, Bạch Nhạc nhẹ nhàng như vậy liền ngăn lại hắn một chưởng!

Mặc dù một chưởng này, hắn vốn là không dùng bao nhiêu lực đạo, chỉ

là muốn cho Bạch Nhạc một bài học mà thôi, có thể dựa theo hắn dự toán, cũng chí ít cần phải cắt đứt Bạch Nhạc mấy chiếc xương sườn mới đúng, có thể Bạch Nhạc lại vẻn vẹn chỉ là nôn một búng máu, liền như vậy nhẹ nhàng bâng quơ tiếp đó, khả năng liền thực sự có chút kỳ quái.

Trong nháy mắt, Thận Lâu Vương nhất thời vang lên trước đó chính mình một kích kia, phải biết rằng trước đó một khắc này, đối mặt Tinh Hà lão tổ uy hiếp, hắn chính là không có nửa điểm lưu thủ!

Theo lý đến, kháng một kích kia, Bạch Nhạc mặc dù không chết, cũng cũng đã phế tài đúng, như thế nào còn có thể có cơ hội với hắn tranh luận.

Trong một chớp mắt, Thận Lâu Vương con mắt đột nhiên nheo lại, phảng phất cũng muốn lên trước đó, Thanh châu cái kia nghe đồn, âm u mở miệng nói, "Ngươi rốt cuộc ai?"

Không chỉ là Thận Lâu Vương, giờ khắc này Mộng Thiên Thu cũng không khỏi gắt gao nhíu mày, đưa mắt hướng về Bạch Nhạc.

Mơ hồ trong đó, Mộng Thiên Thu có một loại cảm giác, chính mình trước đó loại kia dự cảm không tốt, rất có thể muốn thành thật. . .

Bạch Nhạc, ngươi rốt cuộc ai?

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 618: Khinh thường cùng. . . Ngu xuẩn

"Ta là ai không trọng yếu, trọng yếu là. . . Thận Lâu Vương, ngươi phá hư ta kế hoạch!"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, lạnh lùng mở miệng nói.

Đứng dậy trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên người khí chất liền phảng phất chợt đại biến, vô luận là Mộng Thiên Thu vẫn là Thận Lâu Vương trong lòng cũng không khỏi lộp bộp một tiếng, lộ ra từng tia từng tia hàn ý.

"Giả thần giả quỷ!"

Một tay một trảo, nháy mắt trước đó, Thận Lâu Vương cánh tay liền chợt hóa thành một mảnh nhỏ quạ đen, phát sinh một hồi thanh âm chói tai, hướng về Bạch Nhạc nhào qua.

Cũng cơ hồ là tại đồng thời, Bạch Nhạc chợt xòe bàn tay ra, trong một chớp mắt, một tiếng rồng gầm chợt vang lên.

Trong tay Thiên Cung!

Đoạn đường này, Bạch Nhạc đều muốn Bạch Giao đặt ở trong tay Thiên Cung bên trong, bây giờ đến chân chính quan hệ sinh tử thời điểm, Bạch Nhạc lúc này mới đem Bạch Giao phóng xuất.

Cơ hồ là trong nháy mắt, cái kia nhằm phía Bạch Nhạc đàn quạ, liền tại đây một tiếng rồng gầm trong tiếng tán loạn!

Bàn tay thân thể, cơ hồ là thấy gió liền trưởng, trong nháy mắt, cũng đã khôi phục hơn mười mét thân thể, lộ ra lau một cái khủng bố long uy, trực tiếp ngăn ở Bạch Nhạc trước người.

Bạch Giao tại trong tay Thiên Cung bên trong vốn là buồn bực hư, bây giờ được thả ra, đầy ngập lửa giận, phảng phất đều muốn khuynh tả tại Thận Lâu Vương trên người!

"Yến Bắc Thần! Ngươi là Yến Bắc Thần!"

Mặc dù tại phía xa Từ châu, thế nhưng Đông Hải sự tình, quan hệ đến Vân Mộng Chân cùng Thông Thiên Ma Quân, Thận Lâu Vương tự nhiên cũng đồng dạng không có thể không biết, Bạch Nhạc một lấy ra trong tay Thiên cung, hắn liền nhất thời xác định chính mình phán đoán!

Phảng phất vì xác minh hắn phán đoán, trong tích tắc, Bạch Nhạc trên người lộ ra một cổ ngập trời ma khí.

"Thiên cơ!"

Chậm rãi từ trong miệng phun ra hai chữ này, trong tích tắc, Bạch Nhạc chợt lần nữa biến thành vị kia Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần!

Nếu như trước đó Thận Lâu Vương nói toạc ra thời điểm, Mộng Thiên Thu còn có một tia may mắn, như vậy làm Bạch Nhạc thi triển Thiên Cơ Biến, hóa thành Yến Bắc Thần dáng dấp thời điểm, cũng đã chứng thực tất cả!

Bạch Nhạc, chính là Yến Bắc Thần!

Trước đó tất cả suy đoán đều là thật, mặc dù ở Bạch Thanh Nhã cái kia đạt được một cái giả đáp án, để cho Bạch Nhạc tạm thời che giấu được, có thể giả chính là giả.

Giờ khắc này, tất cả liền đều đã triệt để rõ ràng.

Nhìn Bạch Nhạc, giờ khắc này Mộng Thiên Thu một hồi nhất thời sinh ra một hồi khó diễn tả được đau đớn.

Ma Quân truyền nhân a!

Hắn coi trọng nhất hậu bối, thậm chí nguyện ý đem chính mình một đời tâm huyết dốc túi truyền cho người, vậy mà thực sự là vị kia Ma Quân truyền nhân.

Thậm chí còn, sở dĩ thế gian sẽ có Yến Bắc Thần cái này nhân loại, cũng là bởi vì hắn truyền thụ Bạch Nhạc Thiên Cơ Biến!

Ngay trước tất cả trần trụi lúc mở ra sau khi, đối với hắn đến, làm sao không phải là một loại thật lớn đả kích.

Bạch Nhạc cũng không có đi xem Mộng Thiên Thu biểu tình, cũng không đoái hoài tới suy nghĩ những thứ này.

Bị Thận Lâu Vương bắt tới đây đến, Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, việc này tuyệt đối không có khả năng thiện, muốn phải sống sót, bại lộ thân phận chính là hắn biện pháp duy nhất, cho nên, mặc dù biết rõ Mộng Thiên Thu cứ ở bên cạnh nhìn, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là không chút do dự trực tiếp bại lộ thân phận.

Hắn vốn là một mực không muốn lừa dối Mộng Thiên Thu, bây giờ mượn cơ hội này, triệt để đem tất cả làm rõ, có thể cũng tốt! Vô luận như thế nào, chí ít trong lòng loại kia cảm giác áy náy hội suy yếu rất nhiều, thật giống như dỡ xuống lộ ra rất trầm trọng trọng trách.

"Thận Lâu Vương, chính ngươi, ngươi có phải hay không chết tiệt?"

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói!

Trong tích tắc, Thận Lâu Vương toàn thân tóc gáy phảng phất đều muốn triệt để nổ lên tới.

Một cái Yến Bắc Thần tự nhiên không tính là gì, cho dù là có Bạch Giao tại, hắn cũng cũng không để bụng, thật là trong tin đồn, vị kia còn sống Thông Thiên Ma Quân khả năng liền quá dọa người.

Phải biết, Vân Mộng Chân thừa nhận Thông Thiên Ma Quân còn sống tin tức, cũng không chỉ có chỉ truyền đến đều đại trong tông môn, cũng đồng dạng truyền vào trong ma đạo a.

Cơ hồ là trước tiên, Thận Lâu Vương trong đầu liền hiện lên đào tẩu ý niệm trong đầu.

Chỉ là, dạng này ý niệm trong đầu mới vừa mới lên, liền ngạnh sinh sinh bị hắn đè nén xuống.

Ngược lại đều đã động thủ, lẽ nào hiện tại dừng tay là có thể hóa giải ân oán sao? Làm sao có thể!

Bạch Nhạc nằm vùng ở Thất Tinh Tông bên trong, không chừng chính là Thông Thiên Ma Quân kế hoạch, bây giờ hắn đánh loạn Thông Thiên Ma Quân kế hoạch, đối phương lẽ nào có thể buông tha mình sao?

Cùng lo lắng hãi hùng đào tẩu, chẳng thẳng thắn một thì không làm, hai đã làm thì không để lại. . . Sát nhân diệt khẩu!

Dạng này ý niệm trong đầu một khi mọc lên, khả năng liền khó hơn nữa kiềm nén xuống dưới.

Phải biết, Yến Bắc Thần trên người bảo bối, có thể thực sự quá lớn, coi

như không dám mơ ước Thông Thiên Ma Công, Côn Ngô Kiếm, Quảng Hàn Thiên Cung, những thứ này vô luận cái nào cũng đủ làm cho người điên cuồng.

Chỉ cần có thể đoạt được những bảo vật này, hắn liền rất có thể tiến hơn một bước, đến lúc đó thiên hạ nơi nào không thể đi?

Phải biết, nghe đồn trước đây Thông Thiên Ma Quân giết chết Nguyệt Lâm Tiên thật là hoa trăm hơi thở thời gian, vậy liền rõ ràng, coi như Thông Thiên Ma Quân còn sống, cũng còn xa không có khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, chưa chắc liền sẽ bởi vì một cái truyền nhân đến tìm hắn.

Huống chi, chỉ cần ra tay rất nhanh, xóa đi tất cả vết tích, có thể Thông Thiên Ma Quân, căn bản cũng không sẽ biết đây hết thảy đâu?

Không quan tâm những ý niệm này có bao nhiêu kẽ hở cùng lỗ thủng, có thể chỉ cần một đời người ra dục niệm, lập tức chính là đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Tham lam vốn là nguyên tội!

"Yến Bắc Thần! Ngươi quá tự tin!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ tham lam, Thận Lâu Vương bên âm hiểm mở miệng nói, "Đổi hắn Tinh Hải Cảnh cường giả đến, có thể cái này một con giao long đều có thể thủ hộ ngươi bình yên thoát thân, có thể ngươi không nên khiêu khích ta. . . Ta muốn giết ngươi, không ai ngăn lại!"

Trong miệng phát sinh một tiếng kêu to, phảng phất tại trong tích tắc, toàn bộ thiên địa liền triệt để tối lại.

Ánh trăng, tinh quang, tất cả sợi quang học đều ở đây trong nháy mắt

tiêu thất, Bạch Nhạc có thể cảm giác được, liền chỉ còn lại có một vùng tăm tối!

Ảo cảnh!

Chỉ là trong nháy mắt, Thận Lâu Vương liền mạnh mẽ đem Bạch Nhạc kéo vào trong ảo cảnh.

Trên đời này có khởi thác tên, nhưng không có gọi sai biệt hiệu!

Thận Lâu Vương, tựa như từ tên này, hắn kinh khủng nhất, vốn cũng không phải là chính diện chém giết thủ đoạn, vẫn là ảo cảnh.

Trước đó, công kích Thất Tinh Tông thời điểm, là bởi vì Thận Lâu Vương phô khai ảo cảnh thực sự quá lớn, không nhưng cùng với lúc công kích nhiều người, hơn nữa còn muốn phân ra tinh lực đi đối phó Tinh Hà lão tổ, kể từ đó, Bạch Nhạc mới miễn cưỡng có thể làm mình tránh thoát ảo cảnh.

Nhưng hôm nay, Thận Lâu Vương nhưng là hoàn toàn nhằm vào một mình hắn thiết hạ ảo cảnh, uy lực đâu chỉ đề thăng gấp mười lần.

Dạng này trực tiếp đem người kéo vào ảo cảnh thủ đoạn công kích, căn bản khó lòng phòng bị, cho dù là có Tinh Hải Cảnh cường giả ở bên cạnh cũng chưa chắc bảo vệ, thì càng không được Bạch Giao.

"Gào!"

Trong miệng phát sinh một tiếng phẫn nộ long ngâm, Bạch Giao chợt hướng về Thận Lâu Vương nhào qua.

Có thể trừ phi giết chết Thận Lâu Vương, bằng không, Bạch Giao dù cho là lại như thế nào phẫn nộ cũng căn bản không có khả năng đem Bạch Nhạc cứu được.

Bạch Nhạc tự cho là có rất nhiều lá bài, liền chợt làm khó dễ, nhưng trên thực tế, sự tình lại lần nữa hướng hắn chứng minh, nhìn bực này ma đạo cự kình là bực nào ngu xuẩn sự tình.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 619: Đại Mộng Thiên Thu (thượng)

Đen kịt, giống như chết đen kịt!

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc đột nhiên cảm giác được chính mình đã không trọng, liền phảng phất ngã vào một cái vô địch vực sâu, đồng thời không ngừng lại hướng hạ xuống, giẫm không đến thật địa, thậm chí tìm không đến bất luận cái gì có thể điểm mượn lực.

Toàn thân lực lượng, phảng phất vào giờ khắc này đều đã triệt để mất đi ý nghĩa!

Bạch Nhạc rõ ràng biết, đây là ảo cảnh, cũng biết mình ý thức tại đây tùy theo một chút trầm luân, nhưng lại vẫn như cũ không có bất kỳ biện pháp nào, hắn sở hữu thủ đoạn, tại dạng này trong ảo cảnh, đều căn bản không phát huy ra bất luận cái gì uy lực đến, thậm chí cùng với tương đối, hắn càng giãy dụa ngược lại là có thể có thể làm cho mình trầm luân càng nhanh, chết cũng liền càng nhanh!

Càng là nguy hiểm, liền càng yêu cầu bình tĩnh, trên một điểm này, Bạch Nhạc vẫn luôn làm tốt.

Vù vù!

Cơ hồ là tại Bạch Nhạc ý thức bắt đầu trầm luân trong nháy mắt, trong cơ thể Côn Ngô Kiếm cảm ứng được nguy cơ, tự nhiên lộ ra một luồng kiếm ý, trấn áp thức hải, bảo vệ Bạch Nhạc thần hồn!

Mặc dù Côn Ngô Kiếm bản thân cũng vô pháp trợ giúp Bạch Nhạc mạnh mẽ phá vỡ ảo cảnh, thế nhưng có kiếm ý thủ hộ, nhưng cũng có thể thật

to trì hoãn ảo cảnh đối với Bạch Nhạc thần hồn thương tổn, vì Bạch Nhạc tranh thủ càng nhiều thời gian!

Chỉ là, cái này nhưng cũng cũng là trị ngọn không trị gốc biện pháp.

Nghĩ sai thì hỏng hết, liền cơ hồ khiến Bạch Nhạc rơi vào chỗ chết, hơn nữa, hầu như tìm không đến bất luận cái gì hóa giải biện pháp.

Tiểu Bạch Giao điên cuồng công kích Thận Lâu Vương, mặc dù thậm chí một lần chiếm giữ một chút thượng phong, nhưng này tất cả, nhưng cũng vẫn không có ý nghĩa.

Nó giết không chết Thận Lâu Vương, càng không thể trong vòng thời gian ngắn làm được điểm này.

Có thể cho dù là Tiểu Bạch Giao nhưng cũng có thể cảm thụ được, Bạch Nhạc khí tức tại đây một chút thay đổi yếu ớt , dựa theo hiện tại nằm trong loại trạng thái này đi, có thể tối đa bất quá nửa canh giờ thời gian, Bạch Nhạc liền sẽ triệt để chết đi!

Mặc dù có thể chống đỡ lâu như vậy, tựa hồ bản thân cũng đã là một cái kỳ tích, có thể vậy theo nhưng chuyện vô bổ.

So sánh dưới, ngược lại là Mộng Thiên Thu, căn bản không người phản ứng.

Nhận ra Bạch Nhạc thân phận, đối với Thận Lâu Vương mà nói, Mộng Thiên Thu cũng đã không có chút giá trị nào, vô luận Mộng Thiên Thu là trốn cũng tốt, chết cũng tốt, đều không thể tái dẫn lên hắn nửa phần hứng thú.

Chỉ cần có thể giết chết Bạch Nhạc, tất cả liền đều đã đủ đủ.

Có thể cũng chính bởi vì phần này bỏ qua, vì Thận Lâu Vương chôn

xuống mầm tai hoạ.

Nếu như nói, Bạch Nhạc là coi thường hắn, như vậy, bây giờ Thận Lâu Vương nhưng cũng phạm sai lầm giống nhau!

Luận thực lực, Mộng Thiên Thu xác thực cùng hắn khác khá xa, tựa hồ căn bản cũng không có uy hiếp được hắn tư cách.

Nhưng vô luận là ai, cũng vô pháp coi khinh một vị chân chính huyễn thuật đại sư!

Là, đại sư!

Mặc dù ngại vì thực lực, Mộng Thiên Thu thực lực, tựa hồ vẫn luôn không có chân chính bày ra, có thể cái kia không chút nào cũng không ảnh hưởng hắn là một vị huyễn thuật đại sư sự thực, lại là khi hắn đạt được Thận Thạch sau đó, huyễn thuật chi đạo lần nữa đột phá, cũng đã chân chính có đại sư phong phạm.

Nhìn Bạch Nhạc, Mộng Thiên Thu thần sắc có chút phức tạp, yên lặng hồi lâu, nhưng lại đúng là vẫn còn nhàn nhạt thở dài một tiếng.

Hắn biết, Bạch Nhạc chính là Yến Bắc Thần, là vị kia Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, cái thân phận này nếu như truyền đi, ắt sẽ rước lấy vô số phiền phức, bị Huyền Môn điên cuồng đuổi giết.

Thân là Huyền Môn một viên, hắn cũng đồng dạng có trách nhiệm tru diệt vị này Ma Quân truyền nhân.

Thật là. . . Người, cuối cùng là có cảm tình.

Trong lúc nhất thời, ngày xưa hắn truy vấn Bạch Nhạc có phải hay không Yến Bắc Thần thời điểm, Bạch Nhạc nói tới, lần nữa phù hiện ở trong đầu.

... .

"Thiên Thu đại sư, nếu như ta là Yến Bắc Thần, vậy ta đáng chết sao?"

"Tự mình phản hồi Thanh châu vừa đến, ta một đường cùng Huyết Ảnh Ma Tông là địch, vì ngăn cản đối phương huyết tế, thậm chí suýt nữa liên lụy tánh mạng mình! Chính là Huyết Ảnh Ma Quân hiện thân sau đó, ta đối mặt Huyết Ảnh Ma Tông cũng chưa từng từng có nửa phần nhường đường. . . Những thứ này chẳng lẽ cũng đều là giả hay sao?"

"Ngươi hỏi ta cùng Yến Bắc Thần có quan hệ hay không, có phải hay không chỉ cần có, ta làm ra đây hết thảy, liền đều sẽ bị gạt bỏ! Có phải hay không, ta đáng chết?"

"Ta không phải có ý định khoe khoang, nhưng ta muốn lại nhắc nhở một chút hai vị trưởng lão, Đại Càn Vương Triều cũng không cấm chế tu ma, thân là Thanh Châu phủ chủ. . . Mặc dù ta thật là ma tu, cũng cùng người khác không có quan hệ gì! Tối đa bất quá là chặt đứt cùng Thất Tinh Tông tất cả quan hệ mà thôi, nếu như Thất Tinh Tông thật hoài nghi ta cấu kết Yến Bắc Thần, hoặc là dứt khoát hoài nghi ta chính là Yến Bắc Thần. . . Như vậy, thôi ta cái này khách khanh thân phận là được."

"Từ nay về sau, vô luận là hai vị, vẫn là bất luận kẻ nào, hỏi lại ta vấn đề này, ta cũng đều chỉ là cái này một đáp án!"

... ...

Từ Bạch Nhạc cùng hắn quen biết tới nay một màn như là nước chảy chậm rãi tại trong đầu chảy xuôi mà qua, bây giờ cẩn thận hồi muốn, thậm chí dù là coi như là Bạch Nhạc lấy Yến Bắc Thần thân phận xuất thủ lúc, lại chưa bao giờ phụ qua chính đạo, phụ qua hắn?

Cho dù là bây giờ, lần này, sở dĩ rơi vào mức hiện nay, cũng là bởi vì

Bạch Nhạc tại đối mặt nguy hiểm thời điểm, lựa chọn không phải bồi dưỡng đạo đức cá nhân thân, mà là xuất thủ cứu giúp!

Cho dù là nhất thời khắc nguy hiểm, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ hết lòng tuân thủ hứa hẹn, mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng, thay hắn ngăn lại sở hữu công kích, tới vì cứu vớt người khác mà tranh thủ thời gian.

Ngược lại là cuối cùng, Tinh Hà lão tổ vì Thất Tinh Tông đệ tử, vì đại cục, mà lựa chọn hi sinh Bạch Nhạc, hi sinh hắn!

Hắn Mộng Thiên Thu vốn là Thất Tinh Tông người, mặc dù vì thế mà chết, vậy cũng không có gì, có thể Bạch Nhạc lại vẻn vẹn chỉ là bởi vì một cái ước định, vẻn vẹn chỉ là một cái khách khanh a.

Nói đến, cũng là Thất Tinh Tông thua thiệt tại Bạch Nhạc, mà không phải là Bạch Nhạc thua thiệt Thất Tinh Tông.

Vừa nghĩ đến đây, Mộng Thiên Thu trong lòng liền nhất thời có lựa chọn.

Chính như Bạch Nhạc trước đó nói, vô luận Bạch Nhạc là thân phận gì, có thể trong mắt hắn, Bạch Nhạc liền vẫn như cũ chẳng qua là khi đó cái kia cùng hắn mới quen thiếu niên.

Bạch Nhạc chưa từng lẫn nhau phụ, hắn thì như thế nào có thể bởi vì một thân phận mà khoanh tay đứng nhìn?

Oanh!

Trong tích tắc, Mộng Thiên Thu đỉnh đầu tinh cung đồng thời nổi lên, linh lực tràn ngập ra, phảng phất trong nháy mắt, cả người khí chất đều tùy theo thăng hoa.

"Tiểu tử, chúng ta vốn là liên thủ đối địch, bây giờ ở đâu có để cho một

mình ngươi mạo hiểm đạo lý. . ."

Khóe miệng lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, Mộng Thiên Thu nhìn về phía Bạch Nhạc trong ánh mắt, cũng đồng dạng nhiều mấy phần ôn hòa chi ý.

"Mộng Thiên Thu, ngươi muốn làm cái gì?"

Mặc dù lại bị Tiểu Bạch Giao vướng víu, có thể Thận Lâu Vương lại y nguyên vẫn là trước tiên nhận thấy được Mộng Thiên Thu dị thường.

Mặc dù không biết vì sao, nhưng này một khắc, tâm hắn lại y nguyên vẫn là bốc lên lau một cái kiêng kỵ chi ý.

Cơ hồ là bản năng, Thận Lâu Vương thân hình thoắt một cái, nhất thời hướng về Mộng Thiên Thu giết tới.

Chỉ là trước hắn một mực liền không có để ý qua Mộng Thiên Thu, bây giờ bị Tiểu Bạch Giao dây dưa, mới đột nhiên nghĩ tới xuất thủ, nhưng nơi nào còn kịp.

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Mộng Thiên Thu chậm rãi mở miệng nói, "Lão phu tu vi mặc dù vô pháp cùng Thận Lâu Vương so sánh, có ở huyễn thuật một đạo bên trên, lại tự vấn sẽ không thuộc về người bên ngoài! Ta có một thần thông, tự học thành tới nay, chưa hiện thế. . . Hôm nay, liền mời Thận Lâu Vương đánh giá một cái đi!"

Cơ hồ là thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Mộng Thiên Thu một chỉ điểm ra, cuối cùng bốn chữ chậm rãi từ trong miệng phun ra!

"Đại mộng. . . Nghìn thu!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 620: Đại Mộng Thiên Thu (hạ)

Giấc mơ hão huyền.

Ngẩn ngơ nhất mộng ở giữa, phảng phất chính là một đời, cái này thật bản thân liền là một loại cực kỳ cao minh huyễn thuật thủ đoạn.

Mộng Thiên Thu chính là chịu cái điển cố này ảnh hưởng, lúc này mới bắt đầu sinh sáng chế Đại Mộng Thiên Thu cái này một thần thông ý niệm trong đầu, chỉ là bên trong gian nan, lại quả thực khó có thể diễn tả bằng ngôn từ.

Đối với người thường mà nói, tựa hồ cái này cũng không có gì khó hiểu, nhưng đối với tu hành giả mà nói, muốn đạt thành điểm này, khả năng liền thực sự quá khó khăn.

Trong lúc này, khó nhất một điểm, liền ở chỗ Thời gian pháp tắc!

Đại Mộng Thiên Thu, liền phảng phất nhất mộng liền đi qua nghìn năm thời gian đồng dạng.

Cứ việc cái này nghìn năm chỉ là trong mộng nghìn năm, cũng không phải chân chính thời gian, có thể tưởng tượng cấp cho rơi vào ảo cảnh người trong chế tạo ra chân thật như vậy biểu hiện giả dối đến, cũng đồng dạng cần phải có đối với Thời gian pháp tắc tìm hiểu mới được.

Nguyên bản Mộng Thiên Thu, mặc dù đã coi như là huyễn thuật chi đạo tông sư, nhưng lại vẫn như cũ làm không được, thẳng đến bắt được Thận Thạch, mượn Thận Thạch lực lượng lúc này mới rốt cục hiểu thấu đáo bên trong thần bí.

Một chỉ này, liền thoáng như nghìn năm thời gian!

Trong một chớp mắt, Thận Lâu Vương liền nhất thời cảm thấy xung quanh tất cả tựa hồ cũng tĩnh lại, thiên toàn địa chuyển ở giữa, phảng phất xung quanh sớm đã vật đổi sao dời!

Trước mặt Mộng Thiên Thu thân ảnh, tựa hồ đã triệt để mơ hồ, chiếm lấy chỉ có một loại vung không hết tang thương.

Nhật nguyệt luân chuyển, thời gian không ngừng trôi qua, Thận Lâu Vương muốn rời khỏi, nhưng lại vô luận như thế nào nỗ lực cũng vô pháp ly khai vùng này, càng không cách nào tìm được Mộng Thiên Thu cùng Bạch Nhạc thân ảnh!

Loại kia bị vây ở trong thời gian cảm giác, để cho Thận Lâu Vương có một loại cảm giác tuyệt vọng cảm giác.

Bản thân hắn liền sản sinh huyễn thuật, càng là so bất luận kẻ nào đều biết, trong lúc này đáng sợ.

Thử nghĩ một chút, ngươi biết rõ ràng, hết thảy đều là giả, có thể cũng không cách nào tránh thoát ảo cảnh, chỉ có thể vây ở bên trong, ngày qua ngày, năm lại một năm lẳng lặng nhìn thời gian trôi qua, nhìn chính mình già yếu. . . Loại kia cảm giác tuyệt vọng, đủ để cho tất cả người điên cuồng!

"Mộng Thiên Thu, ngươi trói không được ta! Ngươi cuối cùng chỉ là tinh cung mà thôi. . . Ngươi ngay cả một cái giả tạo thế giới đều khung không ra, đem ta vây ở cái này một mảng nhỏ khu vực trong, dạng này thần thông, còn kém xa!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Thận Lâu Vương điên cuồng thôi động lực lượng oanh kích không gian xung quanh!

Hắn tránh thoát không dạng này ảo cảnh, có thể bản thân liền là huyễn thuật chi đạo cao thủ, hắn tự nhiên biết bây giờ cái này một chỗ kẽ hở ở đâu.

... ...

"Phốc!"

Phun ra một ngụm máu, Mộng Thiên Thu mặt trắng như tờ giấy, cả người phảng phất đều ở đây run rẩy kịch liệt, đỉnh đầu tinh cung đã ở không ngừng rung động, phảng phất lúc nào cũng có thể triệt để vỡ nát!

Đối với Thận Lâu Vương mà nói, thoáng như nhất mộng nghìn năm, nhưng đối với hắn mà nói, muốn duy trì dạng này ảo cảnh, cần thiết lực lượng, khả năng liền thực sự quá kinh khủng, riêng là muốn vây khốn Thận Lâu Vương cường giả như vậy!

Nếu như không phải là tay cầm Thận Thạch, có thể trong khoảnh khắc, tinh cung liền sẽ vỡ nát, hắn căn bản trói không được Thận Lâu Vương chính mình liền sẽ trước một bước vẫn lạc.

Có thể mượn trợ Thận Thạch chi lực, hắn lại chí ít có thể để tránh lực chống đỡ!

Đương nhiên, thật muốn vây Thận Lâu Vương là không có khả năng, lấy thực lực của hắn, mặc dù sáng chế môn thần thông này, nhưng lại căn bản là không có cách chân chính đem bên trong uy lực phát huy được, đợi được hắn lực kiệt thời điểm, ảo cảnh tự sụp đổ.

Có thể trên thực tế, bây giờ hắn muốn truy cầu, cũng chính là một chút thời gian!

Bởi vì hắn căn bản không cần một mình đi đối mặt Thận Lâu Vương!

Trong tích tắc thất thần, cũng đã đủ để cho Tiểu Bạch Giao phát động công kích trí mạng.

"Gào!"

Một tiếng rồng gầm vang lên, Thận Lâu Vương cả người chợt bị Tiểu Bạch Giao bắt lại, một trảo ở trên người lưu lại một đạo sâu triệt để thấy xương vết thương, ngay tại lúc đó, Tiểu Bạch Giao càng là một ngụm trực tiếp cắn phải Thận Lâu Vương trên thân hình!

Oanh!

Trong một chớp mắt, Thận Lâu Vương thân thể chợt vỡ nát, hóa thành một mảnh nhỏ đàn quạ!

"Răng rắc!"

Vẻn vẹn mấy hơi thở thời gian, Mộng Thiên Thu trong tay Thận Thạch liền chợt nứt ra!

Bằng vào Thận Thạch lực lượng, hắn mặc dù chỉ dựa vào toàn lực, cũng vẻn vẹn chỉ là có thể khống chế Thận Lâu Vương như thế mấy hơi thở thời gian!

Mặc dù ở trong ảo cảnh, trên thực tế đã qua thời gian mấy năm, để cho Thận Lâu Vương tinh thần đều đã có chút sắp tan vỡ, nhưng này lại như cũ không đủ để lệnh Thận Lâu Vương thần hồn tan vỡ, cũng vô pháp đang tiếp tục khống chế đối phương.

"A a a!"

Trong miệng phát sinh một hồi rống giận, ảo cảnh chợt vỡ nát, Thận Lâu Vương trong khoảnh khắc tỉnh táo lại, lực lượng kinh khủng chợt cuộn

sạch mà ra, cơ hồ là trong nháy mắt, liền trực tiếp bức lui Tiểu Bạch Giao, khủng bố ma khí chợt đụng vào Mộng Thiên Thu trên người, đem Mộng Thiên Thu hung hăng đánh bay đi ra ngoài, đập xuống mặt đất.

"Mộng Thiên Thu! Không có khả năng, ngươi làm sao có thể làm được?"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Thận Lâu Vương lớn tiếng quát lên.

Chỉ là ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng chợt tỉnh lại.

Bị Tiểu Bạch Giao bị thương nặng, lại chịu đến Đại Mộng Thiên Thu ảo cảnh ảnh hưởng, mặc dù Thận Lâu Vương lại như thế nào cường hãn, cũng không khả năng một mực duy trì đối Bạch Nhạc ảo cảnh!

Trước mắt trở nên hoảng hốt, Bạch Nhạc liền tỉnh lại, loại kia gặp lại quang minh cảm giác, để cho Bạch Nhạc có một loại tìm được đường sống trong chỗ chết cảm giác vui sướng.

Chỉ là vừa nhấc mắt, Bạch Nhạc liền chứng kiến ngã trên mặt đất, mặt trắng như tờ giấy Mộng Thiên Thu, trong lòng lộp bộp một tiếng, Bạch Nhạc nhất thời liền đoán được chân tướng.

"Thiên Thu đại sư!"

Hai mắt thông hồng, Bạch Nhạc thân hình thoắt một cái, nhất thời liền rơi vào Mộng Thiên Thu bên người.

Tự tay bắt lại Bạch Nhạc cánh tay, Mộng Thiên Thu trên mặt lộ ra lau một cái khoái ý nụ cười, "Bạch Nhạc, ngươi nói đúng, vô luận ngươi là Bạch Nhạc cũng tốt, Yến Bắc Thần cũng tốt, ngươi vẫn như cũ chỉ là ngươi, ngươi làm quá sự tình, cái cọc cái cọc kiện kiện ta đều nhớ kỹ."

"Mộng Thiên Thu, ngươi cứu không hắn! Bằng ngươi cái này gà mờ

thần thông, còn giết không ta, dù là cộng thêm này Giao Long cũng không được!"

Mặc dù đã bị trọng thương, có thể Thận Lâu Vương lại dù sao cũng là nổi tiếng thiên hạ ma đạo cự kình, vẫn như cũ cường hãn cực kỳ.

Ánh mắt rơi vào Mộng Thiên Thu trong tay Thận Thạch phía trên, Thận Lâu Vương lành lạnh mở miệng nói, "Không có Thận Thạch, ngươi còn có thể lại thi triển một lần như thế thần thông sao?"

"Vù vù!"

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc khoát tay, đã đem Côn Ngô Kiếm giữ tại trên tay.

Mộng Thiên Thu bây giờ trạng thái, Bạch Nhạc tự nhiên xem thanh thanh sở sở, bây giờ dù cho là liều lên tính mệnh, hắn cũng muốn giúp Mộng Thiên Thu ngăn trở Thận Lâu Vương công kích.

Không có chút nào phản ứng Thận Lâu Vương ý tứ, Mộng Thiên Thu nhẹ giọng mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ngươi xem rõ ràng, cái môn này thần thông, tên là Đại Mộng Thiên Thu, chính là lão phu một đời tâm huyết vị trí. . . Cái này chính là lão phu dự định truyền cho ngươi thần thông, bây giờ mượn cơ hội này, lão phu liền truyền cho ngươi!"

Đối với Mộng Thiên Thu mà nói, chính mình truyền thừa thậm chí nếu so với sinh mệnh trọng yếu hơn.

"Không muốn! Thiên Thu đại sư, ta mang ngươi xông ra!"

Trong mắt lộ ra một vẻ sợ hãi, Bạch Nhạc lớn tiếng quát lên, "Tiểu Bạch Giao, dẫn chúng ta đi! Nhanh!"

"Không kịp!"

Khẽ lắc đầu, Mộng Thiên Thu bình tĩnh hồi đáp đạo, "Giết không hắn, hai chúng ta đều phải chết. . . Lão phu nay đã sắp sửa gỗ mục, chết có gì có thể sợ! Chỉ cần ngươi có thể đem lão phu Đại Đạo Truyền Thừa xuống dưới. . . Lão phu, dù chết không tiếc!"

"Cái gì cũng không cần nói, thấy rõ ràng, lão phu chỉ có thể truyền cho ngươi cái này một lần. . . Tuyệt đối đừng để cho ta, chết không nhắm mắt!"

Cơ hồ là thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Mộng Thiên Thu đỉnh đầu tinh cung chợt vỡ nát, hóa thành một cổ kinh khủng tinh lực cuộn sạch mà ra, lần nữa hướng về Thận Lâu Vương bao phủ tới!

"Đại mộng. . . Nghìn thu!"

Đồng dạng nhất thức thần thông, chỉ là đây hết thảy thi triển, Mộng Thiên Thu dựa vào lại không phải Thận Thạch, mà là chính bản thân hắn sinh mệnh!

Hơn nữa, lần này, vì truyền thụ Bạch Nhạc thần thông, hắn đồng thời đem Bạch Nhạc dẫn vào trong ảo cảnh, để cho Bạch Nhạc thần hồn theo hắn một chỗ cảm ngộ một thức này thần thông vi diệu, cũng đã từng tại ảo cảnh bên trong, chứng kiến một thức này thần thông uy lực.

Đối mặt đã bắt đầu sinh tử chí Mộng Thiên Thu, cho dù là Bạch Nhạc, cũng căn bản không có cự tuyệt chỗ trống.

Trong thoáng chốc, Bạch Nhạc thần hồn phảng phất tùy tùng Mộng Thiên Thu cùng đi thi triển cái này một thần thông, bên trong tất cả chỗ vi diệu, thu hết trong tâm khảm.

Cái này chính là Mộng Thiên Thu cuối cùng truyền thừa.

Dạng này Đại Mộng Thiên Thu, thậm chí còn xa không tính là hoàn mỹ, tuy nhiên lại đã rõ ràng đem đạo, chỉ dẫn ra đến, chỉ cần Bạch Nhạc cảm ngộ rõ ràng, sau này theo con đường này tiếp tục thôi diễn xuống dưới, liền luôn có một ngày, có thể chân chính thi triển ra hoàn mỹ Đại Mộng Thiên Thu tới.

Nhất mộng. . . Nghìn năm!

Thần hồn theo Mộng Thiên Thu một chỗ gây nên ảo cảnh, tiến nhập ảo cảnh, để cho Bạch Nhạc hoàn mỹ thể nghiệm một lần Đại Mộng Thiên Thu thi triển, rất nhiều nơi, cứ việc bây giờ Bạch Nhạc vẫn để ý giải không, nhưng lại cũng đã thật sâu in vào tâm hắn.

"Gào!"

Tiểu Bạch Giao một thân gào thét, lần nữa nhân cơ hội hướng về Thận Lâu Vương công tới!

Hơi thở của rồng bao phủ phía dưới, cái kia vỡ nát đàn quạ, cũng đồng dạng bị giết hết.

Trong khoảnh khắc, Thận Lâu Vương thân thể liền đã triệt để bị xé nát, chỉ còn lại có một luồng thần hồn vẫn như cũ rơi vào trong ảo cảnh.

Lấy mạng sống ra đánh đổi, lần này thi triển Đại Mộng Thiên Thu, nếu so với trước kia càng làm thật hơn thật, càng ổn định.

Thẳng đến Mộng Thiên Thu một điểm cuối cùng khí tức triệt để tiêu tán, ảo cảnh mới rốt cục tán loạn!

Tìm được đường sống trong chỗ chết, khôi phục Thận Lâu Vương nhất thời phát hiện thân thể bị hủy, chỉ còn lại một điểm thần hồn, liều mạng hướng xa xa bỏ chạy.

Chỉ là, tới mức này, Bạch Nhạc lại nơi nào còn có thể tha cho hắn ly khai.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc bước ra một bước, Côn Ngô Kiếm chợt mang theo một đạo khủng bố kiếm quang, trong nháy mắt thôn phệ Thận Lâu Vương cái kia một luồng thần hồn.

Oanh! ! !

Kiếm khí trên mặt đất lưu lại một đạo dài đến gần mười thước khe rãnh, quỳ một chân trên đất, nhìn sớm đã mất đi tất cả khí tức Mộng Thiên Thu, Bạch Nhạc nước mắt rơi như mưa.

Một trận chiến này, hắn cùng với Mộng Thiên Thu, Tiểu Bạch Giao liên thủ chém giết Tinh Hải cường giả, nếu như truyền đi đủ để danh động thiên hạ!

Thật là, cái này đại giới, nhưng là Mộng Thiên Thu mệnh!

Có mấy lời, Mộng Thiên Thu chưa nói, có thể Bạch Nhạc lại có thể minh bạch.

Mộng Thiên Thu sở dĩ lựa chọn lấy cái chết làm giá tới lần nữa thi triển Đại Mộng Thiên Thu thần thông vây khốn Thận Lâu Vương, chính là muốn vì Bạch Nhạc chém giết đối phương.

Bạch Nhạc chính là Yến Bắc Thần, tin tức này một khi tiết lộ ra ngoài, đối với Bạch Nhạc tạo thành chính là đả kích trí mạng, tất nhiên Mộng Thiên Thu quyết ý muốn đảm bảo Bạch Nhạc, liền sẽ không cho phép dạng này sự tình phát sinh.

Hắn nhất định phải giết chết Thận Lâu Vương, mới có thể giúp Bạch Nhạc bảo vệ bí mật này, vô luận trả giá cái dạng gì đại giới.

Huống chi, trừ cái đó ra, hắn cũng có chút không biết cần phải làm sao trở về đối mặt Thất Tinh Tông người, đối mặt thiên hạ.

Vô luận như thế nào, Bạch Nhạc cuối cùng là Ma Quân truyền nhân, cứ việc tự hắn có thể lý giải, nhưng lại chưa chắc người người đều có thể lý giải, tương lai đến tột cùng sẽ như thế nào, hắn cũng không biết!

Tinh Hà lão tổ buông tha Bạch Nhạc, bản thân này cũng đã đem Thất Tinh Tông cùng Bạch Nhạc ở giữa liên hệ triệt để xóa đi, nếu như Bạch Nhạc sinh lòng oán giận, triệt để biến thành vị kia Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần, cái kia kết cục, cũng là hắn hoàn toàn không muốn chứng kiến.

Cho nên, hắn thà chết, lấy chính mình tiên huyết cùng sinh mệnh, vì Thất Tinh Tông xóa đi phần này khoảng cách, cũng dùng cái này tới coi như đối Bạch Nhạc cuối cùng khuyên nhủ.

Hắn nguyện ý dùng tánh mạng tới cứu vớt, không phải Ma Quân truyền nhân, mà là cái kia hắn từ đã sớm quen thuộc thiếu niên.

Những thứ này chưa hết chi ý, mới là hắn nguyện ý xúc động chịu chết nguyên nhân.

Đại Mộng Thiên Thu, đối với chính hắn mà nói. . . Làm sao không phải là như vậy!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 621: To gan lớn mật

"Ô!"

Khôi phục lớn chừng bàn tay, Tiểu Bạch Giao tựa hồ cũng có thể cảm nhận được Bạch Nhạc bi thương cùng thống khổ, rơi vào Bạch Nhạc trên vai, phát sinh một hồi ô ô tiếng kêu.

Ôm Mộng Thiên Thu thi thể, Bạch Nhạc cũng không biết chính mình tại tại chỗ tọa bao lâu, thẳng đến trong lòng thi thể đã triệt để băng lãnh lại không có một tia nhiệt độ, chân trời cũng vẫn như cũ nổi lên một tia ngân bạch sắc, lúc này mới chậm rãi tỉnh táo lại.

Buông xuống Mộng Thiên Thu thi thể, Bạch Nhạc quỳ gối Mộng Thiên Thu trước người, cung kính dập đầu một cái đầu.

"Thiên Thu đại sư, ngươi ta tuy không danh thầy trò, đã có truyền đạo chi ân. . . Ngươi yên tâm, ý ngươi, Bạch Nhạc minh bạch! Cuộc đời này tuyệt sẽ không làm cái kia kỹ xảo ma đầu, làm bẩn đại sư danh dự!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc bàn tay đột nhiên một phen, trong tay Thiên Cung lần nữa hiển hiện mà đi, đem Mộng Thiên Thu thi thể thu nhập bên trong.

Mộng Thiên Thu chết, nhưng hắn thi thể, Bạch Nhạc lại nhất định phải giúp hắn mang hồi Thất Tinh Tông!

Tối hôm qua đây hết thảy, Bạch Nhạc lúc này mới đứng dậy, đi tới Thận Lâu Vương bên người, Thận Lâu Vương thân thể đã bị Tiểu Bạch Giao xé nát, bây giờ mặt đất thậm chí một chỗ quạ đen thi thể, có thể Thận Lâu Vương giới chỉ lại đúng là vẫn còn lưu lại.

Đem giới chỉ thu vào trong lòng, thậm chí chưa kịp nhìn nhiều, Bạch Nhạc âm thầm lặng lẻ rời đi nơi này.

Thận Lâu Vương chết, nhưng hôm nay, hắn lại cũng không khả năng lại trở lại Thất Tinh Tông trong đội ngũ đi.

Thứ nhất, hắn không có cách nào khác giải thích làm sao giết chết Thận Lâu Vương.

Thứ hai, Tinh Hà lão tổ lựa chọn, cũng làm cho Bạch Nhạc có chút thất vọng đau khổ, đoạn đường này đến Đạo Lăng Thiên Tông, sợ rằng nguy hiểm cũng không chỉ có lần này, tất nhiên Tinh Hà lão tổ đã lựa chọn buông tha hắn, như vậy đoạn đường này, hắn tự nhiên cũng không muốn sẽ cùng Thất Tinh Tông một chỗ mạo hiểm.

So với việc chính đạo đệ tử, bây giờ lấy ma tu thân phận hành tẩu, có thể ngược lại an toàn hơn.

Hơn nữa, trải qua chuyện này, Bạch Nhạc trong lòng cũng minh bạch, chuyện này sợ rằng tuyệt đối không phải một cái Thận Lâu Vương có thể kích động, trà trộn tại ma tu bên trong, có thể ngược lại có cơ hội có thể biết rõ ràng, những thứ này ma đạo cự kình đến tột cùng muốn thừa dịp lần này Đạo Môn đại hội làm cái gì.

...

Bằng vào Thông Thiên Ma Thể cường hãn, trên thực tế, Bạch Nhạc cũng không có chịu nặng vô cùng thương thế, thoáng tu dưỡng hai ngày, cũng đã khỏi hẳn.

Hai ngày này, thật Bạch Nhạc cũng vẫn luôn ở trong trấn nhỏ, hơn nữa khoảng cách Thất Tinh Tông người không tính xa xôi.

Chỉ là, tại Bạch Nhạc tận lực thu liễm khí tức tình huống dưới, đối

phương tự nhiên không phát hiện được dị thường gì tới.

Thất Tinh Tông lọt vào Thận Lâu Vương công kích tin tức cũng rất nhanh liền truyền đi, tại Từ châu cũng đồng dạng xem như là nhấc lên một hồi sóng lớn, chỉ là vô luận là Thận Lâu Vương vẫn là Bạch Nhạc cùng Mộng Thiên Thu cũng không có lại lộ diện, cũng làm cho chuyện này nhiều mấy phần khó bề phân biệt mùi vị.

Tìm một cái cơ hội, Bạch Nhạc cũng lấy Thông Thiên Ma Công phá hỏng Thận Lâu Vương trên mặt nhẫn cấm chế, lúc này mới bên trong Thận Lâu Vương trong giới chỉ, tìm được một ít manh mối.

So với việc người khác, Thận Lâu Vương trong giới chỉ linh thạch thật cũng không tính nhiều, tương đương hạ xuống, cũng bất quá chỉ là hai ba trăm vạn linh thạch dáng vẻ, bất quá phẩm chất đều cực cao, hầu như tuyệt đại đa số đều là linh thạch thượng phẩm.

Bất quá, so với việc cái khác đồ vật, những linh thạch này ngược lại là không đáng giá tiền nhất ngoạn ý.

Tại trong giới chỉ, Bạch Nhạc rất thuận lợi tìm được Thận Lâu Vương công pháp truyền thừa, mặc dù Bạch Nhạc không có khả năng chính mình đi tu luyện, thật là có quan hệ với huyễn thuật cái kia một bộ phận, nhưng cũng y nguyên vẫn là cho Bạch Nhạc rất lớn dẫn dắt, cũng làm cho Bạch Nhạc tại lý giải Đại Mộng Thiên Thu thời điểm, nhiều mấy phần cảm ngộ.

Trừ cái đó ra, trong giới chỉ còn có một chút tín phù, đi qua những thứ này tín phù truyền đến tin tức, Bạch Nhạc cũng minh bạch, vị này Thận Lâu Vương tại Từ Phong nhưng cũng không phải người cô đơn, phía sau đồng dạng có một cổ không nhỏ thế lực.

Ban đầu Bạch Nhạc thật cũng không thèm để ý những thứ này, thậm chí muốn đem những thứ vô dụng này đồ vật, một tia ý thức ném xuống.

Có thể làm Bạch Nhạc thử tìm hiểu Thận Lâu Vương công pháp truyền thừa thời điểm, trong đầu lại đột nhiên hiện lên một đạo linh quang.

Thận Lâu Vương chết, nhưng hôm nay căn bản sẽ không có bất kỳ người biết điểm này.

Chỉ cần thoáng tu luyện một điểm Thận Lâu Vương thường dùng huyễn thuật thủ đoạn, thu liễm khí tức tình huống dưới, bằng vào Thiên Cơ Biến, chính mình có thể là có thể lấy Thận Lâu Vương thân phận xuất hiện.

Chỉ cần không với hắn Tinh Hải Cảnh cường giả giao thủ, liền có hy vọng rất lớn có thể lừa bịp được.

Nếu là có thể lấy Thận Lâu Vương thân phận xuất hiện ở Từ châu, có thể liền có thể gián tiếp khống chế Thận Lâu Vương thế lực, cũng có thể tốt hơn thám thính tin tức.

Bạch Nhạc bản thân liền là cái gan lớn tính khí, vừa nghĩ đến đây, nhất thời không do dự nữa.

Lại tốn hao không sai biệt lắm một vòng tả hữu thời gian tới tìm hiểu Thận Lâu Vương công pháp, Bạch Nhạc cũng đã có thể ở ngoài mặt hoàn thành ngụy trang.

Làm xong đây hết thảy, Bạch Nhạc lúc này mới lấy ra Thận Lâu Vương trong giới chỉ một viên tín phù, phát sinh tin tức.

Bất quá ngắn ngủi nửa ngày thời gian, lúc bóng đêm phủ xuống thời giờ sau khi, liền có người chạy tới Bạch Nhạc chỗ trong khách sạn.

"Thiên cơ!"

Cảm thụ được có người tiếp cận khí tức, Bạch Nhạc chậm rãi phun ra hai chữ này, trong tích tắc, cả người liền lộ ra lau một cái khí tức âm lãnh, hóa thành Thận Lâu Vương dáng dấp!

"Sư tôn!"

Trong khoảnh khắc, liền có người đẩy cửa phòng ra, khom mình hành lễ nói.

Mở mắt ra, Bạch Nhạc nhất thời liền nhìn thấy một cái cực kỳ cô gái đẹp, một bộ trắng thuần quần dài, phảng phất có thể làm người ta hai mắt tỏa sáng.

"Làm sao. . . Ngươi có phải hay không rất thất vọng, cảm thấy bản vương chết ở Tinh Hà lão nhi dưới kiếm mới tốt?"

Lạnh lùng liếc đối phương liếc mắt, Bạch Nhạc khàn giọng cười lạnh nói.

"Đệ tử không dám!"

Tũm một tiếng, nữ tử kia nhất thời bị sợ quỳ xuống, "Sư tôn minh giám, những ngày gần đây, đệ tử một mực lo lắng sư tôn an nguy, không dám có chút ý nghĩ xằng bậy!"

"Nói một chút đi, bản vương không ở thời điểm. . . Bọn hắn cũng đều an phận sao?"

Từ chối cho ý kiến, Bạch Nhạc an ngồi ở trước bàn, không mặn không nhạt mở miệng nói.

"Hồi sư tôn, mấy ngày nay sư tôn chưa từng lộ diện, có nghe đồn nói, sư tôn là vì Tinh Hà lão tổ bị thương nặng! La Tiêu trong tối liên lạc không ít người, chỉ là không được tin tức xác thật, vẫn như cũ không dám động

thủ." Nữ tử kia liền vội vàng khom người giải thích.

"La Tiêu, hắc!" Lặp lại một chút tên này, Bạch Nhạc cười lạnh nói.

"Sư tôn, La Tiêu tự nhiên không tính là gì, nhưng hắn, dù sao cũng là Đại La Ma Quân đệ tử, nếu như giết hắn, sợ rằng sẽ chọc Đại La Ma Quân bất mãn!" Dừng một cái, nữ tử kia tiếp tục nói, "Đương nhiên, lấy sư tôn thực lực, cũng không sợ Đại La Ma Quân, chỉ là. . . Bây giờ Đạo Môn đại hội sắp tới, hay là muốn lấy đại cục làm trọng a!"

"Không cần nhiều lời, bản vương trong lòng tự có chừng mực!"

Lạnh lùng liếc đối phương liếc mắt, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói, "Lần này, đối Thất Tinh Tông ra tay, toàn bộ bởi vì cái kia Mộng Thiên Thu mà thất bại trong gang tấc. . . Bất quá, việc này ngược lại cũng nhắc nhở bản vương! Thất Tinh Tông căn này xương cứng lưu cho người bên ngoài đi gặm tốt."

"Sư tôn nói là! Bất quá , dựa theo trước đó kế hoạch, trận chiến này bất luận thắng bại, chúng ta đều cần mau sớm chạy tới Kinh châu, Đại La Ma Quân cũng vẫn còn ở Kinh châu chờ lấy sư tôn đâu!" Nữ tử kia gật đầu, trầm giọng nói rằng, "Còn có, sư tôn cũng phải trước lộ mặt, để ngừa cái kia La Tiêu sinh thêm sự cố."

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 622: Tìm tòi

"Ngươi an bài a!"

Nhàn nhạt phân phó một câu, Bạch Nhạc lập tức nhắm mắt lại.

Cho đến bây giờ, hắn thậm chí cũng không biết cô gái này tên gọi là gì, đến tột cùng cùng Thận Lâu Vương sâu đậm quan hệ, chỉ biết là đối là Thận Lâu Vương đệ tử, kể từ đó, loại tình huống này, tự nhiên là nhiều hơn sai, chẳng thẳng thắn cái gì đều không, bày ra một bộ lạnh lẽo cô quạnh dáng dấp tới.

Ngược lại lấy Thận Lâu Vương thân phận là có tư cách lạnh lùng như vậy, chỉ cần tâm không được lộ ra sơ hở gì đến, cũng có niềm tin rất lớn hù dọa người khác.

Còn như, yêu cầu lộ diện, Bạch Nhạc thật cũng đồng dạng cũng không để bụng, chỉ cần không động thủ, muốn vạch trần hắn có thể không dễ dàng như vậy.

"Vâng!"

Nhìn thấy Bạch Nhạc nhắm mắt lại, hiển nhiên không tiếp tục ý tứ, nữ tử kia khẽ khom người, đáp một tiếng liền lui ra ngoài.

Chỉ là sau khi rời khỏi, trong mắt nhưng không khỏi hiện lên vẻ kinh ngạc.

"Sư tỷ, ngươi gặp qua sư tôn?"

Từ Bạch Nhạc bên này ly khai, rất nhanh thì có cái thanh niên chào đón, nhẹ giọng hỏi.

"Gặp qua."

Gật đầu, nữ tử kia trầm ngâm một chút, cái này mới mở miệng nói, "Chỉ là, hôm nay sư tôn tựa hồ có cái gì không đúng! Ta cố ý nhắc tới La Tiêu, hắn cũng không phản ứng gì, hơn nữa cũng không nhắc lại nữa qua ta cùng với La Tiêu hôn sự. . . Việc này tựa hồ lộ ra vài phần kỳ quặc."

Nghe thế, thanh niên kia cũng không khỏi nao nao, lập tức mở miệng nói, "Chớ không phải là sư tôn thật tại Tinh Hà lão tổ trên người thiệt thòi lớn, bây giờ không dám trêu chọc Đại La Ma Quân?"

"Còn không rõ ràng lắm!"

Lắc đầu, nữ tử kia chậm rãi mở miệng nói, "Bất kể thế nào, trước tiếp tục dựa theo kế hoạch hành động a! Chờ nhìn thấy La Tiêu sau đó, lại nhìn sư tôn phản ứng."

"Tốt!"

Gật đầu, thanh niên kia lập tức trầm giọng đáp, "Sư tỷ, ngươi yên tâm đi, vô luận như thế nào, ta nhất định sẽ không để cho ngươi gả cho La Tiêu."

"Có tin tức sao?"

Mặc dù một đường chậm rãi tiếp tục hướng Kinh châu mà đi, có thể dọc theo con đường này, Dương Bằng nhưng cũng y nguyên vẫn là nghĩ hết biện pháp tới hỏi thăm Bạch Nhạc cùng Mộng Thiên Thu tin tức, chỉ là bảy ngày thời gian đều đi qua, nhưng lại cũng y nguyên vẫn là không có bất kỳ kết quả.

"Bạch phủ chủ cùng Mộng trưởng lão tin tức không có, bất quá, ngược lại là nghe nói Thận Lâu Vương lần nữa hiện thân, tình huống cụ thể còn không rõ ràng lắm."

"Không có tin tức. . . Không có tin tức cũng tốt!"

Gật đầu, Dương Bằng nhẹ giọng lập lại.

Mặc dù nói lý lẽ đến, Bạch Nhạc cùng Mộng Thiên Thu hai người bị Thận Lâu Vương bắt đi chắc chắn phải chết, nhưng hắn nhưng trong lòng cũng y nguyên vẫn là mang theo một tia lòng cầu gặp may, dù sao, con đường đi tới này, Bạch Nhạc sáng tạo quá nhiều kỳ tích.

Kể từ đó, chỉ cần không có xác thực tin người chết, liền vẫn như cũ có thể ôm một tia hy vọng.

Không có tin tức, hầu hết thời gian, chính là tốt nhất tin tức.

"Sư tôn, đã an bài xong, tối nay tại Cổ Nhạn Lĩnh thăm viếng sư tôn!"

Vẻn vẹn cách một ngày, nữ tử kia liền lần nữa đến Bạch Nhạc gian phòng, nhẹ giọng hồi đưa tin.

Đối với Từ châu, Bạch Nhạc thật là nửa điểm cũng không quen tất, với hắn cái gì Cổ Nhạn Lĩnh, hắn sợ là căn bản liền đường cũng không tìm tới.

Cũng may, Bạch Nhạc phản ứng cũng là cực nhanh, hơi trầm ngâm một chút, liền lập tức mở miệng nói, "Ta biết, tối nay ngươi theo ta cùng nhau đi tới đi."

"Vâng!"

Nghe được Bạch Nhạc, nữ tử kia nao nao, lập tức đáp ứng.

Hơi trầm ngâm một chút, nữ tử kia thử thăm dò mở miệng nói, "Sư tôn, Mạc Hàn sư đệ hắn đã ở phụ cận. . . Muốn không để hắn cũng tới bái

kiến sư tôn?"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc ánh mắt có vẻ hơi thâm thúy, nhìn nữ tử kia nhưng thủy chung không nói một lời.

Nghe đối phương trong lời nói ý tứ, Mạc Hàn tựa hồ cũng là Thận Lâu Vương đệ tử, thật là bản năng trực giác lại nói cho Bạch Nhạc, sự tình tuyệt đối không có đơn giản như vậy.

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc căn bản không biết cần phải trả lời thế nào, liền đơn giản lấy phương thức này đến bức đối phương tiến thêm một bước giải thích một chút.

Cảm thụ được Bạch Nhạc cái kia tràn ngập hàn ý ánh mắt, vẻn vẹn chống đỡ mấy hơi thở thời gian, nữ tử kia liền bị hù dọa ra một tiếng mồ hôi lạnh, lúc này quỳ xuống, "Sư tôn, ta không có chớ để ý nghĩ. . . Mạc Hàn sư đệ mặc dù phạm qua sai lầm, nhưng lại cuối cùng cũng là ngài đệ tử, hắn đã biết sai, cầu sư tôn cho hắn thêm một cơ hội."

"Chuyện ta, lúc nào đến phiên ngươi tới giúp ta làm quyết định?"

Mắt lạnh nhìn nữ tử kia, Bạch Nhạc lạnh giọng hỏi ngược lại.

"Đệ tử không dám!"

Hừ nhẹ một tiếng, Bạch Nhạc lúc này mới nhàn nhạt mở miệng nói, "Để cho hắn đến đây đi."

Nghe được câu này, nữ tử kia lúc này mới như được đại xá, lúc này lại bái một chút, lúc này mới lui ra ngoài.

Tối đa bất quá một khắc đồng hồ thời gian, liền có một thanh niên gõ cửa tiến đến, vừa vào cửa, Mạc Hàn liền trực tiếp quỳ xuống, "Đệ tử Mạc Hàn, bái kiến sư tôn!"

"Sư tỷ của ngươi, ngươi biết sai. . . Nói cho bản vương, ngươi, ?"

Lạnh lùng liếc Mạc Hàn, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

"Đệ tử không nên chống đối sư tôn, lại càng không nên cùng La Tiêu động thủ!" Bị Bạch Nhạc hù dọa ra cả người toát mồ hôi lạnh, Mạc Hàn vội vàng đáp.

Chỉ là, lần này, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là không có phản ứng đến hắn.

Mạc Hàn cũng không biết trước mắt vị sư tôn này trên thực tế là một hàng giả, thậm chí ngay cả hắn phạm lỗi gì cũng không biết, chỉ cho là là mình hồi đáp, còn chưa đủ để cho sư tôn thoả mãn, chỉ là, chuyện này bản thân liền có ẩn tình khác, quyết tâm trong lòng, Mạc Hàn lúc này dập đầu nói, "Sư tôn, ta đối Bùi sư tỷ là thật tâm, chỉ cầu sư tôn có thể thành toàn, vô luận trả giá cái dạng gì đại giới, đệ tử đều sẽ không tiếc."

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã có suy đoán.

Nữ tử kia hắn là trong miệng hắn Bùi sư tỷ, mà hết thảy này then chốt, chỉ sợ cũng đều ở cái kia La Tiêu, hoặc là Đại La Ma Quân trên người.

Nghĩ rõ ràng điểm này, Bạch Nhạc ý nghĩ nhất thời liền trôi chảy.

"Vô luận cái dạng gì đại giới sao?" Học Thận Lâu Vương thanh âm, âm trầm cười một tiếng, Bạch Nhạc lạnh giọng mở miệng nói, "Ngươi cho rằng, ngươi có thể trả giá cái gì để cho ta tâm động đại giới?"

". . ."

Một câu nói này, nhưng là nhất thời để cho Mạc Hàn mồ hôi lạnh lâm ly, trong lúc nhất thời vậy mà căn bản không ra nói tới.

"Thôi, làm tốt ngươi nên làm việc, chuyện này, bản vương tự có chủ trương."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói.

"Vâng!"

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Về La Tiêu, ngươi thấy thế nào, a!"

Từ trước đó nhận được tin tức nhìn lên, Bạch Nhạc rất rõ ràng, tối nay đến Cổ Nhạn Lĩnh, nhất chuyện trọng yếu, chỉ sợ là gặp cái này La Tiêu, bây giờ vừa lúc có một cái như vậy cơ hội, có thể moi ra một ít lời đến, tự nhiên tốt nhất.

Bị Bạch Nhạc vấn đạo cái này, Mạc Hàn vô ý thức liền cho rằng, sư tôn là thật đối La Tiêu đã phi thường bất mãn, trong lòng một hồi mừng như điên, liền vội vàng giải thích, "Sư tôn, La Tiêu người này cực kỳ hoành hành ngang ngược, ỷ là Đại La Ma Quân nhi tử, hoành hành vô kỵ, hay là chúng ta, coi như là sư tôn ngài, hắn chính là bằng mặt không bằng lòng, căn bản không có nhìn ở trong mắt."

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Bạch Nhạc vẫn chưa trả lời, chỉ là trong ánh mắt lại mơ hồ lộ ra vẻ sát ý.

Trong nháy mắt, Mạc Hàn thanh âm hưng phấn hơi ngừng, lại gõ một cái đầu, lúc này mới đàng hoàng nói, "Sư tôn, ta thừa nhận La Tiêu rất ưu tú, vô luận là thiên phú hay là thực lực, đều là nhất thời chọn, thật là. . . Hắn thật không thích hợp Bùi sư tỷ! Cũng xin sư tôn minh giám!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 623: Bá đạo Thận Lâu Vương

Lác đác nói mấy câu ở giữa, La Tiêu hình tượng liền hầu như đã rõ ràng buộc vòng quanh đến, đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này đã đủ đủ.

Còn như nói, Mạc Hàn cùng La Tiêu ở giữa ân oán, Bạch Nhạc nhưng là nửa điểm cũng không có hứng thú.

"Đi xuống đi!"

Liếc Mạc Hàn liếc mắt, Bạch Nhạc nhàn nhạt phân phó nói.

Cứ việc còn muốn nói tiếp vài câu, có thể tới mức này, vô luận như thế nào, Mạc Hàn cũng không dám trả lời nữa.

Chỉ chớp mắt ở giữa, tựa hồ liền đã vào đêm.

Tại nữ tử kia dẫn đường xuống, rất nhanh, Bạch Nhạc liền chạy tới Cổ Nhạn Lĩnh.

Cái gọi là Cổ Nhạn Lĩnh, trên thực tế, chính là một Nhạn hình chữ sơn cốc, cũng không tính lớn, nhưng lại lộ ra một cổ thê lương khí tức.

Bạch Nhạc lúc chạy đến sau khi, đã sớm có thật nhiều người trong ma đạo chờ ở chỗ này.

"Bái kiến Thận Lâu Vương!"

Trong nháy mắt, tất cả mọi người tại chỗ đồng thời khom người quỳ gối.

Cũng thua thiệt Bạch Nhạc bản thân liền là Thanh Châu phủ chủ, đối với dạng này tràng diện cũng không xa lạ, bằng không chỉ sợ lần này liền muốn rụt rè.

Đạm mạc ánh mắt chậm rãi từ trên người mọi người đảo qua, đúng là vẫn còn rơi vào dẫn đầu một cái xích y thanh niên trên người, mặc dù không ai lái miệng giới thiệu, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là liếc mắt có thể nhìn ra, đối phương chính là Mạc Hàn bọn hắn nói tới La Tiêu.

Đây cũng không phải là đoán, càng không phải là cái gì ngoài ý muốn, mà là bình thường suy đoán kết quả.

Tất cả mọi người tại chỗ đều khom người quỳ gối, duy chỉ có thanh niên này có vẻ không để ý, tựa hồ vẻn vẹn chỉ là lễ tiết thượng khom người cúi đầu, liền rất nhanh đứng dậy, làm Bạch Nhạc ánh mắt quét qua thời điểm, thậm chí rất tự nhiên liền nghênh qua đây, không sợ hãi chút nào chi ý.

Nghĩ đến Mạc Hàn trước đó nói tới, Bạch Nhạc tâm nhưng cũng không khỏi một hồi cười nhạt.

"Nghe nói, ngươi gần nhất rất không an phận a!"

Nhìn chằm chằm La Tiêu, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

Rất nhiều chuyện, mặc dù mọi người đều biết Thận Lâu Vương tất nhiên lòng biết rõ, thật có chút, nhưng là không thể chủ động vạch trần!

Rõ ràng như thế thái độ biểu lộ, nhưng cũng xác thực bả tất cả mọi người dọa cho giật mình.

Dù cho là La Tiêu chính mình, mí mắt cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy, "La Tiêu bái kiến Thận Lâu Vương, chỉ là Thận Lâu Vương, ta

không biết rõ."

Ngoài cười nhưng trong không cười liếc La Tiêu liếc mắt, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói, "Những ngày gần đây, bản vương không có lộ diện, các ngươi sợ là đều cho rằng bản vương chết đi?"

"Thuộc hạ không dám!"

Trong nháy mắt, tất cả mọi người tại chỗ đồng thời khom người đáp.

"Không dám? Ta coi cũng không cái gì không dám! Cái này còn không có La công tử ở đây nha, có hắn mang theo các ngươi tìm nơi nương tựa Đại La Ma Quân, bản vương tính là gì?" Bạch Nhạc thanh âm không lớn, nhưng lại tựa hồ từng chữ đâm thẳng vào tim gan.

Trong tích tắc, La Tiêu nhất thời sắc mặt đại biến.

Mấy ngày nay, hắn xác thực trong tối kích động những thứ này người trong ma đạo với hắn đứng chung một chỗ, cũng hứa hẹn qua, đến lúc cần thiết, có thể dẫn người đi tìm nơi nương tựa Đại La Ma Quân, đến lúc đó, mặc dù Thận Lâu Vương lại như thế nào bất mãn, cũng không dám bả mọi người thế nào.

Mặc dù tựa hồ cũng đều là Tinh Hải Cảnh lão tổ, nhưng trên thực tế, Thận Lâu Vương cùng Đại La Ma Quân thực lực sai biệt lại như cũ một trời một vực.

Trước đó, hắn cũng chính là bằng vào điểm này, trong tối chơi không ít mờ ám, có thể Thận Lâu Vương nhưng cũng thủy chung đều giả vờ không biết.

Thậm chí khi hắn đưa ra, muốn kết hôn Thận Lâu Vương đệ tử Bùi Tuyết Tê thời điểm, Thận Lâu Vương cũng từ chối cho ý kiến, hắn thấy, tựa hồ rất có thể hồi cam chịu việc này.

Chỉ là, hắn lại vạn thật không ngờ, chỉ là đối Thất Tinh Tông ra một lần tay, lần này trở về, Thận Lâu Vương thái độ, dĩ nhiên cũng làm phát sinh 180° bước ngoặt lớn, tựa hồ trong nháy mắt liền đối hắn không còn chút nào nữa dễ dàng tha thứ tốc độ, đối với Đại La Ma Quân cũng lại không kiêng kỵ.

Hắn không biết mấy ngày này đến tột cùng phát sinh cái gì, nhưng lại minh bạch, nước xa giải không gần khát, nếu là quả thật chọc giận Thận Lâu Vương, bây giờ thân ở nơi đây, không có Đại La Ma Quân che chở, hắn tuyệt đối không có gì hay trái cây ăn.

Nghĩ vậy, La Tiêu cũng đồng dạng bị sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, liền vội vàng khom người quỳ gối, "Vãn bối không hiểu chuyện, nếu có cái gì làm được không địa phương phương, cũng xin Thận Lâu Vương xem ở gia phụ mặt mũi, khoan thứ một ... hai ...."

"Nếu không phải xem ở Đại La Ma Quân mặt mũi, ngươi cho rằng ngươi có thể sống đến hiện tại?" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc lạnh giọng mở miệng nói.

". . ."

Cũng không tiếp tục để ý La Tiêu, Bạch Nhạc ánh mắt tùy theo chậm rãi chuyển hướng người khác, lạnh lùng nói rằng, "Trước đó, các ngươi có tâm tư gì, bản vương không quan tâm, nhưng hôm nay Đạo Môn đại hội mở ra sắp tới, tất cả mọi người tương cận ta đi Kinh châu, nếu người nào còn dám tự mình chơi cái gì thủ đoạn nhỏ. . . Có thể cũng đừng trách bản vương thủ lạt."

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc tay áo phất một cái, nhất thời có một mảnh quạ đen bay ra, phát sinh một hồi đánh trống reo hò tiếng, tại dưới bóng đêm có vẻ càng khủng bố.

Chiêu thức ấy Bạch Nhạc trên thực tế, trong tối đã luyện không biết bao nhiêu lần, thật là cái này lại xác thực vẫn là lần đầu tiên thi triển ra.

Mắt thấy không có lộ ra chút nào kẽ hở, trong lòng cái kia một hơi thở mới rốt cục lỏng đi xuống.

Chớ nhìn hắn tại đây sĩ diện mở nửa ngày, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc lòng biết rõ, tại trong ma đạo, thực lực mới là quyết định tất cả căn nguyên!

Hắn lần này trở về, tất phải không có khả năng làm được không hề kẽ hở, muốn ngăn chặn người khác hoài nghi, đơn giản nhất phương thức, chính là bộc lộ tài năng, lấy Thận Lâu Vương chiêu bài thủ đoạn, để chứng minh thân phận mình!

Mặc dù luận thực lực, Bạch Nhạc kém xa cùng Thận Lâu Vương so sánh, nhưng này một tay nhưng cũng không nên thật muốn cùng người động thủ, bất quá là bày một cái chủ nghĩa hình thức mà thôi, bằng vào Thông Thiên Ma Công cường hãn, cùng với Bạch Nhạc tại huyễn thuật chi đạo thượng tạo nghệ, đủ để lừa bịp được.

"Tất cả mọi người chạy tới Kinh châu?"

Mặc dù khí thế bị Bạch Nhạc chấn nhiếp, có thể nghe nói như thế, mọi người nhưng cũng y nguyên vẫn là không khỏi cả kinh, không thể tưởng tượng nổi kinh hô thành tiếng.

"Sư tôn, việc này. . . Có hay không lại cân nhắc một chút? Bọn ta thật vất vả mới tại Từ châu đánh xuống một ít căn cơ, bây giờ nếu như khuynh sào mà phát động, tại Kinh châu xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, trước đó tất cả, khả năng liền đều trôi theo nước chảy." Nửa quỳ tại Bạch Nhạc trước người, Bùi Tuyết Tê nhẹ giọng khuyên lơn.

"Tuyết Tê nói rất có lý, Thận Lâu Vương, nghĩ lại a!"

Trong lúc nhất thời lại có không ít người đứng ra, thái độ nhất trí khuyên giải nói.

"Đây là, đại tranh chi thế! Nếu thắng, thì ta ma đạo đang thịnh, lo gì không đất dung thân, nếu bại. . . Tổ chim bị phá, thì trứng còn có thể nguyên vẹn hay không, bây giờ cái này cái gọi là căn cơ, lại có gì có?" Lạnh lùng liếc mọi người liếc mắt, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Trận chiến này, muốn chính là đập nồi dìm thuyền, các ngươi không cần nói nữa, phân phó, sáng sớm ngày mai lên đường!"

". . . Là!"

Bạch Nhạc những lời này, chẳng những ý chí kiên định, hơn nữa tăng thêm một cổ bỏ ta ai bá khí, nhưng là làm cho tất cả mọi người trong lòng cũng không khỏi khẽ run lên.

Những cái kia ngày xưa liền hết sức quen thuộc Thận Lâu Vương người, trong lòng càng là kinh dị vạn phần.

Thận Lâu Vương mặc dù lợi hại, nhưng trên thực tế, tính khí bên trong nhưng thủy chung có vài phần âm lãnh, cực nhỏ có như thế quả quyết thời điểm, cho dù là tập kích Thất Tinh Tông, nếu như La Tiêu lần nữa lấy Đại La Ma Quân đến bức vội vả, chỉ sợ Thận Lâu Vương cũng chưa chắc sẽ động thủ.

Nhưng hôm nay, cái này Thận Lâu Vương lại quả thực như đổi một cá nhân. . . Chớ không phải là, tập kích Thất Tinh Tông, thật làm cho hắn được cái gì ngon ngọt hay sao?

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 624: Từ hắn trước càn rỡ mấy ngày

"Mạc sư đệ, ngươi có không có cảm thấy, sư tôn hai ngày này có chút khác thường."

Đoàn người tán đi, Bùi Tuyết Tê nhưng trong lòng thủy chung có chút bất an, nhẹ giọng hỏi.

"Là có một ít, bất quá, đây là chuyện tốt a! Ngươi không thấy vừa mới cái kia La Tiêu biểu tình, thực sự là hết giận." Mạc Hàn tựa hồ còn đắm chìm tại Thận Lâu Vương chèn ép La Tiêu trong vui mừng, không để ý đáp.

Nghe được trả lời như vậy, Bùi Tuyết Tê cũng không khỏi có chút không nói, loại chuyện như vậy, cùng vị này du mộc não đại sư đệ, quả thực không khác nào đàn gãy tai trâu.

Lắc đầu, Bùi Tuyết Tê nhẹ giọng nói, "Đêm đã khuya, sư đệ sớm đi nghỉ ngơi đi."

"Sư tỷ, ngươi muốn đi đâu?" Mạc Hàn mặc dù phản ứng chậm một chút, nhưng tóm lại nhưng cũng không ngốc, nhất thời mắc đi cầu biết đến Bùi Tuyết Tê dị dạng, gấp giọng hỏi.

"Ta đi gặp sư tôn."

Đáp một tiếng, Bùi Tuyết Tê bình tĩnh nói, "Lần này đi Kinh châu, quan hệ trọng đại, động một tí liền sẽ nguy hiểm đến tánh mạng, tổng yếu để hỏi rõ ràng, mới có thể yên tâm."

Nghe được Bùi Tuyết Tê, Mạc Hàn cũng bị dọa cho giật mình, "Không đến mức đi, sư tỷ, ngươi nhưng đừng làm ta sợ."

"Ta đi gặp sư tôn, ngươi muốn theo tới sao?" Bùi Tuyết Tê cũng lười lại theo hắn giải thích thêm, nhàn nhạt hỏi.

Hỏi lên như vậy, Mạc Hàn dưới chân bước chân đều là nhất thời trở nên bị kiềm hãm, bản thân hắn cũng không bằng Bùi Tuyết Tê được sủng ái, xưa nay sợ nhất vị sư tôn này, bây giờ đang yên đang lành để cho hắn đi thấy, hắn thật là có chút không lớn dám.

Liền làm sao một chút do dự thời gian, Bùi Tuyết Tê đã ly khai.

Bóng đêm dần khuya, Bạch Nhạc bị hắn đệ tử dẫn trở lại Thận Lâu Vương trong động phủ, mới đánh suy tính lấy cảnh vật chung quanh, liền nghe được ngoài cửa Bùi Tuyết Tê thanh âm.

"Đệ tử Bùi Tuyết Tê, cầu kiến sư tôn!"

Hơi có chút vô cùng kinh ngạc, bất quá Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn mở ra cửa động phủ, thản nhiên nói, "Vào đi."

"Đêm khuya quấy rối sư tôn, cũng xin sư tôn thứ lỗi!"

Mới vừa vào đến, Bùi Tuyết Tê liền trước một bước hành lễ nói tội.

"Đã biết là quấy rối, vì sao còn phải tới?" Nhìn Bùi Tuyết Tê, Bạch Nhạc bình tĩnh hỏi ngược lại.

"Sư tôn đột nhiên quyết định mang tất cả mọi người đi trước Kinh châu, đệ tử trong lòng bất an, vì vậy đến đây quấy rối." Khẽ khom người, Bùi Tuyết Tê nhẹ giọng đáp.

"Ồ?" Có chút nghiền ngẫm đưa mắt hướng về Bùi Tuyết Tê, Bạch Nhạc

thong thả hỏi, "Tới nghe một chút!"

Trầm ngâm chốc lát, Bùi Tuyết Tê cái này mới mở miệng nói, "Nghe đồn lúc đầu, sư tôn cùng Tinh Hà lão tổ đánh một trận, mang đi Mộng Thiên Thu cùng Thanh Châu phủ chủ Bạch Nhạc hai người, không biết. . . Nhưng có việc này?"

Con mắt hơi hơi mị đến một chỗ, Bạch Nhạc cũng có chút suy nghĩ không thấu Bùi Tuyết Tê ý tứ, chỉ phải nhàn nhạt đáp, "Có!"

"Đã như vậy. . . Xin hỏi sư tôn, hai người này có hay không đã vì sư tôn giết chết?" Ngẩng đầu, nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Bùi Tuyết Tê hỏi lần nữa.

"Cái này cùng ngươi. . . Có gì tương quan?"

Sắc mặt lộ ra vài phần không vui, Bạch Nhạc lạnh lùng hỏi ngược lại.

"Đệ tử cả gan!"

Dừng một cái, Bùi Tuyết Tê lập tức mở miệng nói, "Mộng Thiên Thu cũng liền thôi, Bạch Nhạc người này lại giết không được."

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc hơi nhíu mày, nhưng là không khỏi nhỏ bé hơi kinh ngạc, cũng có chút ngạc nhiên Bùi Tuyết Tê hội làm sao, từ chối cho ý kiến chờ lấy Bùi Tuyết Tê giải thích một chút.

"Chính là một cái Thanh Châu phủ chủ, sư tôn tự nhiên không cần quan tâm, thật là, nghe đồn người này cùng Yến Bắc Thần quan hệ cực kỳ mật thiết. . . Mặc dù chưa chứng thực, thế nhưng vì vậy trêu chọc tới Yến Bắc Thần cũng đối cực kỳ không khôn ngoan."

"Yến Bắc Thần cũng bất quá chỉ là Ma Quân truyền nhân a! Dưới cái thanh danh vang dội, thật khó phó. . . Có gì sợ?" Bất động thanh sắc,

Bạch Nhạc nhàn nhạt hỏi ngược lại.

"Một cái Yến Bắc Thần tự nhiên không quan trọng gì, thế nhưng sư tôn còn nhớ được, trước đó Đạo Lăng Thiên Tông tin tức truyền ra, thánh nữ chính miệng thừa nhận, Thông Thiên Ma Quân còn sống. . . Vô luận bây giờ Thông Thiên Ma Quân khôi phục vài phần thực lực, thiên hạ này. . . Lại có mấy người dám trêu chọc?" Bùi Tuyết Tê khom người lại bái, "Xin thứ cho đệ tử vô lễ, xin hỏi sư tôn, lần này sư tôn thái độ đột nhiên chuyển biến, có hay không, đang cùng việc này có quan hệ?"

Lẳng lặng nhìn Bùi Tuyết Tê, Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng không khỏi có chút kinh dị.

Vẻn vẹn từ nơi này hai ngày ở chung, Bùi Tuyết Tê liền có thể phân tích ra nhiều chuyện như vậy đến, Thận Lâu Vương cái này đệ tử, thật không đơn giản rất a!

Bất quá, Bùi Tuyết Tê bả sự tình dẫn đạo đến cái phương hướng này bên trên, cũng tịnh không phải là chuyện xấu, chí ít có thể lấy tốt giải thích một ít trên người mình chỗ khác thường.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Những việc này, vi sư tự có tính toán!"

"Tuyết Tê a, mấy ngày trước, Mạc Hàn từng hướng ta cầu tình. . . Là đối ngươi quý mến đã lâu, việc này. . . Ngươi cho rằng, vi sư nên đáp như thế nào?" Nói nhiều tất lỡ lời, trong chuyện này, Bạch Nhạc cũng không muốn cùng Bùi Tuyết Tê nhiều, rất tự nhiên liền nói sang chuyện khác.

Nghe thế, Bùi Tuyết Tê trên mặt nhất thời lộ ra một tia ngại ngùng, cắn môi cự tuyệt nói, "Sư tôn, đệ tử bây giờ còn không lòng này, chỉ nguyện thường bạn sư tôn tả hữu!"

Chứng kiến Bùi Tuyết Tê cái phản ứng này, Bạch Nhạc trong lòng liền

minh bạch, Bùi Tuyết Tê đối cái kia Mạc Hàn cũng không tình ý.

Suy nghĩ lại một chút Mạc Hàn phản ứng, nhưng cũng không khỏi có chút buồn cười.

"Thôi, vi sư biết! Thời điểm không còn sớm, ngươi sớm đi trở về nghỉ ngơi đi."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhàn nhạt phân phó nói.

Đợi cho Bùi Tuyết Tê đi ra ngoài, Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng không khỏi nổi lên một tia nhẹ dạ chi ý.

Lần này Kinh châu chuyến đi, trên thực tế Bạch Nhạc có thể tuyệt đối không giống vừa mới biểu hiện ra như vậy quang minh chính đại, thậm chí có thể, từ vừa mới bắt đầu chính là rắp tâm hại người!

Chuyến đi này , dựa theo Bạch Nhạc kế hoạch, hắn căn bản cũng không sẽ quan tâm đắc tội bao nhiêu người, hoặc là hội chết bao nhiêu người!

Ngược lại hắn tùy thời có thể phủi mông một cái rời đi, trêu ra bao lớn phiền phức cũng là Thận Lâu Vương chuyện, với hắn không có chút quan hệ nào.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì không khỏi có chút do dự.

Thận Lâu Vương tuy không phải cái gì tốt đồ vật, nhưng này hai ngày cùng Bùi Tuyết Tê cùng Mạc Hàn tiếp xúc nhìn lên, hai cái này đệ tử cũng tịnh không phải là loại kia kỹ xảo người, nếu là có cơ hội, ngược lại cũng chưa chắc không thể thử xem, đưa bọn họ thu phục, hoặc là. . . Chí ít cũng nên cho bọn hắn một con đường sống.

Chỉ là, bây giờ những thứ này nhưng cũng còn hơi quá sớm, tổng yếu đi

được tới đâu hay tới đó mới là.

Còn có. . . Việc này, Bùi Tuyết Tê tất nhiên có thể nghĩ đến, như vậy chỉ sợ cũng thì nhất định sẽ có người khác nghĩ đến, quay đầu muốn tìm một cái cái gì lấy cớ qua loa tắc trách, hoặc là, như thế nào lợi dụng điểm này, ngược lại cũng yêu cầu hảo hảo cân nhắc một chút.

"Việc này tất nhiên cùng cái kia Bạch Nhạc có quan hệ!"

La Tiêu ánh mắt lộ ra một tia che lấp chi sắc, lành lạnh mở miệng nói, "Sớm đã có nghe đồn, Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần trong tối có liên hệ, bây giờ xem ra, tám chín phần mười, chính là chân tướng! Ta hoài nghi, cái kia Thận Lâu Vương chính là đã cùng Yến Bắc Thần đi chung đường, vì vậy mới dám không kiêng nể gì như thế!"

"Công tử, việc này nếu là thật cùng Ma Quân truyền nhân có quan hệ. . . Sợ là cũng có chút không dễ làm a!"

"Không sao cả!" Cười lạnh một tiếng, La Tiêu khinh thường nói, "Thận Lâu Vương cùng ta phụ so sánh, căn bản không đáng giá nhắc tới! Bây giờ chúng ta muốn làm, chính là nghĩ biện pháp từ Thận Lâu Vương trên người tra ra Yến Bắc Thần manh mối. . . Đến lúc đó, tại cha ta cùng Thận Lâu Vương ở giữa, ta tin tưởng vị này Ma Quân truyền nhân, tất nhiên hồi làm ra lựa chọn chính xác, bây giờ, liền do cho hắn trước càn rỡ mấy ngày đi."

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 625: Ma vào Kinh châu

Một lực lượng cá nhân, đúng là vẫn còn quá mức nhỏ bé. Tiểu thuyết.

Làm Bạch Nhạc lấy Thận Lâu Vương thân phận xuất hiện, thu phục những thứ này người trong ma đạo, mặc dù rất nhiều chuyện, đều chỉ có thể nói bóng nói gió hỏi, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là biết được rất nhiều tin tức.

Lọt vào ma đạo cao thủ công kích, có thể tuyệt đối không chỉ có chỉ là một cái Thất Tinh Tông, từng cái tông môn tại đi đến Kinh châu trên đường, đều sẽ lọt vào cùng loại công kích, cái này bản thân liền là ma đạo ngủ đông hồi lâu sau, lần đầu tiên chân chính lộ diện, cũng là một lần hướng về thiên hạ, hướng Đạo Lăng Thiên Tông hiển lộ bắp thịt cơ hội.

Hơn nữa, từ Bạch Nhạc bây giờ nhận được tin tức nhìn lên, ma đạo lần này ra chiêu hiệu quả cũng đồng dạng vô cùng tốt.

Không ít tông môn đều tổn thất nặng nề, xui xẻo nhất một cái tông môn, thậm chí ngay cả vị kia Tinh Hải Cảnh lão tổ đều một chỗ vẫn lạc, toàn bộ tông môn lực lượng nòng cốt hầu như đều huỷ diệt, liền mang tông môn diệt vong, tựa hồ cũng đã chỉ là vấn đề thời gian.

So sánh dưới, bởi vì Bạch Nhạc cùng nghìn thu tồn tại, Thất Tinh Tông ngược lại đã coi như là tổn thất cực tiểu tông môn.

Đương nhiên, có thể thu được tốt như vậy hiệu quả, cũng là bởi vì đánh chính đạo một trở tay không kịp, đợi được đối phương có chỗ phòng bị sau đó, đang muốn đắc thủ khả năng liền khó nhiều.

Hơn nữa, đi qua thời gian dài như vậy, rất nhiều tông môn cũng đều đã

đến Kinh châu cảnh nội, hơn nữa vì chống đỡ ma đạo công kích, lẫn nhau liên hợp lại, lúc này mới đem cục diện triệt để ổn định lại.

Mà Bạch Nhạc, cũng chính là tại dưới loại cục diện này, mang theo Thận Lâu Vương thuộc hạ cái này một đám ma đạo cao thủ bước vào Kinh châu.

Bởi vì Đạo Lăng Thiên Tông tồn tại, Kinh châu vốn là dị thường phồn hoa giàu có và đông đúc, dù là chỉ là một ít phồn hoa tiểu thành, thậm chí cũng hầu như đủ để có chút Châu trung tâm thành thị.

Bạch Nhạc bây giờ dừng chân Giang Lăng, cũng chính là Kinh châu thành, càng là cho thấy một mảnh thịnh thế phồn hoa.

So sánh dưới, vô luận là Thanh Châu thành, vẫn là Duyện Châu thành, tựa hồ cũng chỉ là nông thôn tiểu thành đồng dạng.

Hơn nữa cùng hắn Châu khác biệt, Kinh châu căn bản không có phủ chủ!

Có thể nói, trên lý thuyết có, thật là nhiều năm như vậy vừa đến, phủ chủ vị, cũng thủy chung đều là bỏ không, chân chính nắm trong tay Giang Lăng, chính là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, hơn nữa, chỉ là một ít ngoại môn đệ tử.

Bất quá, dù vậy, Giang Lăng lực lượng nhưng cũng nửa điểm không yếu, thậm chí ngược lại càng mạnh!

Chẳng những phụ trách tuần thú đệ tử, hầu như đều có Linh Phủ Cảnh thực lực, hơn nữa, toàn bộ Giang Lăng thành đều bao phủ ở một tòa đại trận phía dưới, trong ngày thường đại trận không bị phát động, thậm chí khả năng đều không phát hiện được, chỉ khi nào đại trận mở ra, chính là Tinh Hải Cảnh cường giả, cũng có thể bị đại trận chém giết.

Nếu như ngày xưa, chính là Tinh Hải Cảnh ma đạo cao thủ, cũng chưa

chắc dám đơn giản bước vào Giang Lăng thành, nhưng hôm nay, toàn bộ Giang Lăng thành ngư long hỗn tạp, không biết cất dấu nhiều ít cao thủ, sức uy hiếp dĩ nhiên là giảm mạnh.

Huống chi, Bạch Nhạc cũng bản không có ý định tại Giang Lăng thành bên trong trêu chọc Đạo Lăng Thiên Tông người, dĩ nhiên là càng không có gì có thể để ý.

Tại Giang Lăng thành bên trong nghỉ ngơi, nhưng mà, tựa hồ trên đời này sự tình, luôn là vô xảo bất thành thư, Bạch Nhạc vừa mới ở lại, liền phát hiện Thất Tinh Tông người, lại ở đối diện cách đó không xa trong quán trọ.

Xa xa, Bạch Nhạc liếc mắt liền thấy Dương Bằng.

Chỉ là, bây giờ Bạch Nhạc ngụy trang thành Thận Lâu Vương dáng vẻ, hơn nữa tận lực thu liễm khí tức, Dương Bằng tự nhiên là không nhận ra.

Phải biết, cho dù là trước đây Thận Lâu Vương công kích Thất Tinh Tông thời điểm, người khác cũng đều rơi vào trong ảo cảnh, thực sự được gặp Thận Lâu Vương dáng dấp cũng bất quá cũng chỉ có Bạch Nhạc, nghìn thu cùng với Tinh Hà lão tổ ba người mà thôi.

Ngược lại là Bùi Tuyết Tê liếc mắt liền nhận ra đối phương thân phận.

"Sư tôn, là Thất Tinh Tông người!"

Khẽ vuốt cằm, mặc dù chứng kiến Dương Bằng, có thể Bạch Nhạc cũng không dám nhìn nhiều, chỉ là liếc một cái, liền dời ánh mắt, nhàn nhạt mở miệng nói, "Yên tâm, ta không có tìm Tinh Hà lão nhi phiền phức hứng thú, các ngươi cũng không cần cùng Thất Tinh Tông người động thủ. . . Yên lặng nhìn thay đổi đi."

"Sợ là sợ, La Tiêu sẽ không như thế an phận!"

Ánh mắt lộ ra một tia lo lắng, Bùi Tuyết Tê nhẹ giọng nói.

"Không sao cả!"

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Làm tốt ngươi chuyện mình, hắn. . . Bản vương tự sẽ xử lý."

"Ngươi nói cái gì?"

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Dương Bằng khó có thể tin nhìn đối phương kinh hô thành tiếng.

"Vừa mới đạt được vô cùng xác thực tin tức. . . Thận Lâu Vương ở phía đối diện trong quán trọ!" Ánh mắt lộ ra một tia sợ hãi, cái kia phụ trách tìm hiểu tin tức đệ tử chát âm thanh mở miệng nói.

"Ngươi từ nơi nào được tin tức, xác định sao?" Bắt lại cái kia đệ tử cánh tay, Dương Bằng gấp giọng hỏi.

"Xác định! Tin tức là Thận Lâu Vương người bên cạnh truyền tới. . . Nói là, Thận Lâu Vương lần trước đối bổn tông xuất thủ, chưa từng đắc thủ, bây giờ còn muốn lại hạ sát thủ."

". . ."

Không để ý tới nghĩ nhiều nữa, trong nháy mắt, Dương Bằng liền nhất thời đẩy cửa ra đi ra ngoài, thẳng đến Tinh Hà lão tổ gian phòng mà đi.

"Lão tổ!"

Vừa đẩy cửa ra, Dương Bằng liền trước tiên mở miệng nói.

Khoát khoát tay, Tinh Hà lão tổ nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta đã biết."

Một câu nói này, liền hầu như đã triệt để chứng thực trước đó cái kia đệ tử tin tức có thể tin.

"Lão tổ. . . Chúng ta làm sao bây giờ?"

"Yên lặng nhìn thay đổi!"

Tinh Hà lão tổ chậm rãi mở miệng nói, "Nơi đây dù sao cũng là Giang Lăng thành, Thận Lâu Vương sợ cũng tuyệt đối không dám tùy tiện xuất thủ, bằng không, một khi gặp phải Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên, dù cho là hắn cũng gánh chịu không lớn như vậy đại giới."

"Thật là. . . Bạch Nhạc cùng trưởng lão!" Dương Bằng còn muốn nói tiếp, lại lần nữa bị Tinh Hà lão tổ cắt đứt hạ xuống.

"Bạch Nhạc cùng nghìn thu chết. . . Ta thật đáng tiếc, nhưng này bản chính là bọn họ tự lựa chọn! Bọn hắn. . . Bị chết chỗ!" Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Tinh Hà lão tổ nặng thêm vài phần giọng nói, trầm giọng nói rằng.

". . . Là!"

Yên lặng chốc lát, Dương Bằng cuối cùng không còn dám biện, đáp một câu, âm thầm lặng lẻ lui xuống đi.

Nhìn Dương Bằng ly khai bóng lưng, Tinh Hà lão tổ cũng không khỏi hơi hơi lắc đầu.

Có mấy lời, hắn không muốn đối Dương Bằng nói, luôn có một ít đạo lý, yêu cầu tự mình trải qua, đau nhức qua, mới có thể minh ngộ.

Huống chi. . . Cho tới hôm nay, cũng không có truyền ra qua Bạch Nhạc cùng nghìn thu tin người chết, cũng đồng dạng để cho Tinh Hà lão tổ

nghĩ đến một loại khả năng, chỉ là lời này, chưa chứng thực trước đó, hắn căn bản là không có cách nói ra miệng mà thôi.

Bất quá, tất nhiên Thận Lâu Vương thực có can đảm đến Kinh châu đến, hơn nữa, vừa may gặp phải. . . Như vậy, tóm lại cũng vẫn là muốn gặp một mặt.

Mà bây giờ, kém cũng vẻn vẹn chỉ là một cái thích hợp gặp mặt cơ hội mà thôi.

Huống chi, nơi này cũng không phải là Từ châu, hắn cũng căn bản không cần một mình tới đối diện với mấy cái này phiền phức.

Ma vào Kinh châu, bây giờ nhất nên khẩn trương, cũng không phải là hắn.

Thận Lâu Vương ở chỗ này tin tức, như là đã tiết lộ ra ngoài, như vậy liền tất nhiên là có người cố ý gây nên kết quả, bây giờ sợ rằng tin tức cũng đã muốn truyền khắp toàn bộ Giang Lăng thành, luôn sẽ có người không nhịn được trước nhảy ra, hắn cần gì phải ra cái này danh tiếng.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 626: Ước chiến

"Ước chiến cùng. . . Trường Giang Chi Thượng!"

Nhìn trên tay chiến thư, Bạch Nhạc khóe miệng không khỏi nổi lên một tia lãnh ý.

Chiến thư là Bắc Đẩu lão tổ sở hạ, ước chiến cùng Trường Giang Chi Thượng, đây là nói rõ muốn xuất ra không chết không thôi khí phách tới a!

Thận Lâu Vương cùng Bắc Đẩu Tinh Cung cũng không nửa điểm đụng chạm, như thế đột ngột một phong chiến thư, duy nhất khả năng, chính là thăm dò, thăm dò Thận Lâu Vương cùng Yến Bắc Thần quan hệ!

Chỉ là, mình mới mới vừa ở lại, chiến thư cũng đã theo đưa đến, cái này sợ rằng không chỉ có chỉ là La Tiêu cố ý để lộ tin tức đơn giản như vậy, mà là Bắc Đẩu Tinh Cung người, đã sớm đã để mắt tới chính mình.

Hầu như không cần muốn, Bạch Nhạc cũng minh bạch, chuyện này, tất nhiên cùng Vệ Phạn Dạ có quan hệ!

Chỉ là, vẻn vẹn bằng vào một điểm manh mối, là có thể đoán được Thận Lâu Vương cùng mình có quan hệ, cái này Vệ Phạn Dạ, hiển nhiên so trong tưởng tượng bén nhạy hơn nhiều a!

"Sư tôn. . . Thất Tinh Tông có đệ tử đến đây bái kiến!"

Ngay tại Bạch Nhạc suy tư những thứ này đồng thời, Bùi Tuyết Tê đột nhiên đi tới, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Ồ?"

Nhỏ bé hơi kinh ngạc, Bạch Nhạc ánh mắt hướng về Bùi Tuyết Tê, lộ ra vài phần thâm thúy chi ý.

Theo lý đến, chỉ là Thất Tinh Tông đệ tử mà thôi, Bùi Tuyết Tê chính mình là có thể xử lý, căn bản không đạo lý báo danh hắn nơi đây mới đúng, có thể Bùi Tuyết Tê lại y nguyên vẫn là đem lời mang tới, trong lúc này bản thân liền rõ ràng lấy vài phần kỳ quặc.

Cảm thụ được Bạch Nhạc ánh mắt, Bùi Tuyết Tê lạnh cả tim, lúc này mới giải thích, "Đối phương tự xưng Hà Tương Tư, là. . . Biết Bạch Nhạc chưa chết!"

Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc giờ mới hiểu được Bùi Tuyết Tê dụng ý, khóe miệng lộ ra một tia đùa cợt, "Thế nào, ngươi là đến xò xét ta?"

Trong nháy mắt, Bùi Tuyết Tê nhất thời liền hù dọa quỳ xuống.

"Sư tôn thứ tội!"

Cái gì Hà Tương Tư Bạch Nhạc không chết, trên thực tế, đều chẳng qua chỉ là một cái lấy cớ mà thôi, Bùi Tuyết Tê bất quá là mượn cơ hội này, muốn đến xò xét một chút, Thận Lâu Vương đến tột cùng có hay không giết chết Bạch Nhạc mà thôi.

"Ngươi tâm tư, không khỏi quá nhiều." Nhàn nhạt điểm một câu, Bạch Nhạc bình tĩnh nói, "Bản vương giết hay không Bạch Nhạc, tự có bản vương suy tính, cùng ngươi gì quan? Cũng là ngươi đã chuẩn bị xong, xem thời cơ không đúng, liền phản bội bản vương?"

"Đệ tử không dám!" Bùi Tuyết Tê bị sợ một thân mồ hôi lạnh, thậm chí ngay cả đầu cũng không dám ngẩng lên.

"Tuyết Tê a, ngươi là một người thông minh, chỉ là. . . Còn chưa đủ

thông minh!" Nhếch miệng lên lau một cái nụ cười rực rỡ, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Đứng lên đi!"

"Đúng, đệ tử cái này đi hồi nàng."

Bùi Tuyết Tê lúc này đứng lên nói.

"Không cần, để cho nàng đi vào a! Ngươi không phải hiếu kỳ à, cái kia ngay ở bên cạnh một chỗ nghe đi." Khoát khoát tay, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói.

". . ."

Mặc dù chỉ là đơn giản nói mấy câu, nhưng hôm nay Bạch Nhạc mang cho Bùi Tuyết Tê áp lực nhưng bây giờ quá lớn, không để cho nàng tùy vào từ sinh lòng ra vẻ sợ hãi chi ý.

Trước đó những năm kia, nàng mặc dù cũng sợ vị sư tôn này, nhưng lại cũng chưa từng có dạng này cảm giác, cái này khiến trong lòng nàng thủy chung có chút bất an.

Trong chốc lát, Bùi Tuyết Tê liền theo lời đem Hà Tương Tư mang vào.

"Thất Tinh Tông đệ tử, Hà Tương Tư, bái kiến Thận Lâu Vương!"

Bước vào gian phòng, Hà Tương Tư lúc này khom mình hành lễ nói.

Nhìn Hà Tương Tư, Bạch Nhạc trong lòng có chút cảm động, có thể bày tỏ nét mặt, lại như cũ vô pháp biểu lộ ra chút nào đến, chỉ là nhàn nhạt mở miệng nói, "Thất Tinh Tông người, lúc nào lá gan thay đổi to lớn như thế? Ngươi sẽ không sợ, bản vương giết ngươi?"

"Thận Lâu Vương là thân phận bực nào, nếu như giết ta một cái như vậy nữ tử, chẳng phải là tự hạ thân phận?" Đối mặt Thận Lâu Vương, Hà

Tương Tư cũng vẫn như cũ không sợ hãi chút nào, cả người lộ ra lau một cái ung dung chi ý.

"Có ý tứ, ngươi ý đồ đến đi." Trên mặt lộ ra một cái nụ cười âm trầm, Bạch Nhạc không để ý nói.

"Từ châu đánh một trận, Thận Lâu Vương chiếm hết thượng phong, cuối cùng bắt đi Mộng trưởng lão cùng Bạch Nhạc, chỉ là. . . Thời gian dài như vậy tới nay, cũng chưa nghe đồn hai người này tin người chết! Ta cả gan suy đoán, bọn hắn vẫn còn ở Thận Lâu Vương trong tay. . . Vì vậy tới gặp!" Hà Tương Tư tiếp tục nói.

"Sai lầm!"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc khinh thường nói, "Hai người kia từ lúc Từ châu thời điểm, cũng đã bị bản vương giết chết, không có truyền ra tin người chết, đó là bởi vì. . . Bọn hắn sớm đã hài cốt không còn! Chẳng lẽ giết như thế hai nhân vật, bản vương còn phải chiêu cáo thiên hạ hay sao?"

"Thận Lâu Vương lời này, sợ là nghĩ một đằng nói một nẻo a?" Nhìn chằm chằm Thận Lâu Vương con mắt, Hà Tương Tư trầm giọng nói, "Theo ta được biết, Thận Lâu Vương luôn luôn lấy cẩn thận lấy xưng, nếu như không có gì nguyên nhân đặc biệt. . . Như thế nào sẽ tới Kinh châu tới?"

Một câu nói này, nhưng là nhất thời để cho Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên vừa nhảy!

Chớ nhìn hắn đã giả dạng làm Thận Lâu Vương dáng vẻ lâu như vậy, có thể đến tột cùng cái gì mới là thật Thận Lâu Vương tính cách, hắn thật đúng là không hiểu.

Dư quang quét Bùi Tuyết Tê biểu tình, Bạch Nhạc nhưng trong lòng

cũng càng phát ra khẳng định loại này pháp.

Bây giờ lại hồi tưởng một chút, trước đây Thận Lâu Vương công kích Thất Tinh Tông thời điểm, liền chỉ là muốn giết chết một ít Thất Tinh Tông đệ tử chuyện, căn bản không có cùng Tinh Hà lão tổ liều mạng dự định, cuối cùng bị Tinh Hà lão tổ gây thương tích sau đó, cũng là lập tức bắt Mộng Thiên Thu cùng mình chạy trốn, mà không phải nỗ lực giết chết càng nhiều Thất Tinh Tông đệ tử báo thù.

Thậm chí, coi như là cuối cùng, cũng bất quá là tham dục quấy phá, mới khiến cho Thận Lâu Vương thống hạ sát thủ!

Hơn nữa, cái kia hay là bởi vì nắm chắc phần thắng, tựa hồ căn bản không có phát hiện bất kỳ nguy hiểm nào, nếu không phải Đại Mộng Thiên Thu thần thông mạnh mẽ quá đáng, nếu không phải Mộng Thiên Thu lấy mệnh tương bác, sợ là mình cũng chết sớm tại Thận Lâu Vương trên tay.

Kết hợp với trước đó từ Bùi Tuyết Tê, Mạc Hàn bọn hắn trong miệng, nói bóng nói gió nhận được tin tức.

Làm việc như thế, một câu cẩn thận cũng đã là thanh danh tốt đẹp, xuyên chính là can đảm sợ chết mới đúng.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi cười khổ một hồi, vị này Thận Lâu Vương dầu gì cũng là Tinh Hải Cảnh lão tổ a, làm sao thật không ngờ kỳ lạ, xác thực để cho người ta có chút không kịp chuẩn bị.

Cũng may, thực lực của chính mình cùng Thận Lâu Vương ở giữa cách quá xa, thế cho nên, không ai có thể nghĩ đến, mình có thể giết chết Thận Lâu Vương, thậm chí trái lại giả mạo Thận Lâu Vương.

"Ngươi đến tột cùng nghĩ muốn cái gì?" Nhìn chằm chằm Hà Tương Tư, Bạch Nhạc lạnh lùng hỏi.

Hít sâu một hơi, Hà Tương Tư chậm rãi nói, "Ta tới, thầm nghĩ hỏi Thận Lâu Vương một câu nói. . . Bạch Nhạc, đến cùng là đúng hay không còn sống?"

Trước đó vô luận cái gì, cũng đều bất quá chỉ là Hà Tương Tư suy đoán mà thôi.

Nàng sở dĩ mạo hiểm đến đây, thật chính là vì một câu nói này.

Nàng không tin Bạch Nhạc dễ dàng như vậy liền chết!

Trước đó những cái kia nàng không nguyện ý tin tưởng đồn đãi, bây giờ ngược lại tựa hồ trở thành cuối cùng rơm rạ cứu mạng!

Nàng thà rằng Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần có quan hệ, thậm chí chính là Yến Bắc Thần, cũng không muốn tiếp thu Bạch Nhạc đã chết kết quả.

Nàng tự nhiên biết, tùy tiện tới hỏi Thận Lâu Vương vấn đề này nguy hiểm cỡ nào, cái kia trong lòng cái kia phần bất an, lại y nguyên vẫn là để cho nàng liều lĩnh mạo hiểm mà đến, cầu một cái chân tướng cùng hy vọng!

Giờ khắc này, nhìn Hà Tương Tư, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi có chút phát sáp.

Nhỏ bé khẽ nhắm mắt lại, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Ngươi muốn biết. . . Vậy hãy theo bản vương tốt!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 627: Nguyệt mãn đại giang

Đem Hà Tương Tư giam lỏng bên người, từ Bùi Tuyết Tê đến xem quản, có đôi khi, cho dù là Bạch Nhạc chính mình, cũng không biết đến tột cùng mình là nghĩ như thế nào.

Cái này tựa hồ cũng không phải là tốt nhất xử lý phương thức, có thể trừ cái đó ra, Bạch Nhạc nhưng cũng tìm không được hắn phương thức xử lý.

Bóng đêm chậm rãi phủ xuống, Bạch Nhạc cũng lặng yên ly khai Giang Lăng thành.

Không ai nguyện ý làm tức giận Đạo Lăng Thiên Tông, cho nên, cho dù là Bắc Đẩu lão tổ ước chiến, cũng là hẹn ở ngoài thành Trường Giang Chi Thượng.

Trăng sáng treo cao, nguyệt mãn đại giang!

Giang thượng cập bến không ít lâu thuyền, cho dù là ban đêm, cái này giang thượng cũng không vắng lặng.

Bùi Tuyết Tê cùng Hà Tương Tư một tả một hữu đi theo Bạch Nhạc phía sau, chậm rãi đi tới bờ sông, xa xa, cũng đã có người nhận ra Thận Lâu Vương.

Mặc dù không có tận lực tuyên dương, nhưng trên đời này chuyện, vốn là không gạt được người.

Đã sớm đã có rất nhiều người, sáng sớm liền chờ tại bờ sông.

Tay áo phất một cái, nhất thời liền có một mảnh quạ đen phát sinh một hồi thê lương thanh âm, phóng lên cao.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc bước ra một bước, trực tiếp bước vào trong sông.

"Bắc Đẩu lão tổ, ngươi ta làm không oán thù, chuyện hôm nay. . . Dù sao cũng nên cho bản vương một câu trả lời hợp lý a?"

Xa xa, Bạch Nhạc thanh âm chợt truyền ra, lộ ra vài phần thuộc về Thận Lâu Vương âm lãnh, nhưng cũng lộ ra một chút khác tự tin.

"Thuyết pháp? Thận Lâu Vương, ngươi bao lâu cũng dám hỏi lão phu muốn một thuyết pháp?"

Lâu thuyền bên trong, một cái đạm mạc thanh âm chợt truyền ra, lộ ra một loại khó diễn tả được kiêu căng.

Tại Duyện châu, Bắc Đẩu lão tổ chính là đủ để cùng Nguyệt Lâm Tiên chống lại đứng đầu cường giả, chính là phóng nhãn thiên hạ, cũng tuyệt đối cũng coi là cao thủ.

So sánh dưới, chính là một cái Thận Lâu Vương, thật đúng là không có quá bị Bắc Đẩu lão tổ để vào mắt.

"Bắc Đẩu lão tổ, ngươi có thể nghe nói. . . Mỗi thời mỗi khác ư?"

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái tự tin thần thái, thong thả mở miệng nói.

"Có bài gì, không ngại hiện tại liền bày ra đi, cũng làm cho lão phu nhìn một chút, ngươi có cái gì tư cách. . . Cùng lão phu là địch!" Tựa hồ đã sớm đã ngờ tới Thận Lâu Vương tất có chuẩn bị, Bắc Đẩu lão tổ không

ngạc nhiên chút nào mở miệng nói.

"Ngao ô!"

Cơ hồ là tại đồng thời, xa xa chợt vang lên một tiếng rồng gầm, trong một chớp mắt, một đạo bạch sắc thân ảnh liền chợt xé rách bầu trời đêm, đón lấy ánh trăng, từ giang thượng bay tới.

Toàn thân như tuyết, lân phiến dựng thẳng, dài đến hơn mười mét thân thể, bay lên trời, tại đây trong Trường Giang, như Quân Vương đồng dạng.

Giao Long!

Trong nháy mắt, ở đây vô số người trở nên thất thanh, gắt gao nhìn thẳng giang thượng cái kia một cái Bạch Giao.

Mặc dù còn vẻn vẹn chỉ là Giao Long, cũng không phải chân long, nhưng này dạng một con giao long xuất hiện ở nơi này trùng kích, nhưng cũng đã đủ để khiến vô số người trong lòng run sợ.

Nhưng mà, đối với cái kia quen thuộc tình huống người mà nói, đáng sợ, lại nơi nào là chính là một con giao long a!

"Tốt một cái Bạch Giao! Thận Lâu Vương, ngươi quả thực vẫn là đầu nhập vào Yến Bắc Thần."

Con mắt hơi hơi nheo lại, Bắc Đẩu lão tổ lạnh giọng quát lên.

Yến Bắc Thần!

Tên này vừa ra, toàn trường càng là một mảnh xôn xao.

Mặc dù Yến Bắc Thần còn chưa phải là Tinh Hải cường giả, có thể Ma

Quân truyền nhân cái thân phận này, cũng đã đủ để làm cho tất cả mọi người nhớ kỹ tên này.

"Bắc Đẩu lão tổ lời ấy sai rồi! Yến Bắc Thần có tài đức gì, có thể làm cho ta hợp nhau?" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc khinh thường nói rằng, "Ta Thận Lâu Vương đầu nhập vào, chính là Thông Thiên Ma Quân!"

Vù vù!

Lúc này mới thực sự là một đá kích khởi Thiên Trọng Lãng!

Thông Thiên Ma Quân, cái này hầu như đều nhanh muốn để người quên lãng tên, lúc xuất hiện lần nữa sau khi, mới có thể để cho người cảm thụ được, cái kia đến tột cùng có nghĩa là cường đại cở nào lực uy hiếp.

Trước đó liền nghe đồn, Đạo Lăng Thánh Nữ chính miệng thừa nhận Thông Thiên Ma Quân còn sống, mà bây giờ, Thận Lâu Vương vậy mà cũng đồng dạng thừa nhận đầu nhập vào Thông Thiên Ma Quân, đây cơ hồ cũng đã đủ để chứng thực cái tin đồn này.

Dù cho là Bắc Đẩu lão tổ, giờ khắc này cũng không khỏi hơi hơi nhíu nhíu mày.

Mặc dù, hắn vẫn cảm thấy, cái gọi là Thông Thiên Ma Quân còn sống nghe đồn, chỉ là một cái tin tức giả, nhưng lại cuối cùng cũng không có chứng cớ xác thực.

Lần này, hắn chủ động tới trêu chọc Thận Lâu Vương, trên thực tế, cũng chính là muốn dùng cái này tới tìm một chút, Yến Bắc Thần có hay không nhúng tay việc này bên trong.

Chỉ là, hắn nhưng cũng vạn không ngờ rằng, Thận Lâu Vương vậy mà không có bất kỳ che lấp, thậm chí thẳng thừa đầu nhập vào Thông Thiên

Ma Quân, lần này, có thể tiện lợi khiến cho hắn có một loại rơi vào tình huống khó xử cảm giác.

Ngay trước nhiều người như vậy mặt, Thận Lâu Vương sợ rằng còn không có lá gan nói sạo!

Nhưng nếu là hắn vẫn như cũ không cho Thận Lâu Vương mặt mũi, liền có khinh thị Thông Thiên Ma Quân ngại.

Cho dù là Đạo Lăng Thiên Tông đối mặt Thông Thiên Ma Quân đều có chút chột dạ, liền chớ đừng nói chi là là người khác, Bắc Đẩu lão tổ cho dù là lại như thế nào tự tin, cũng không dám nói ra không đem Thông Thiên Ma Quân để vào mắt những lời như vậy.

So với việc Bắc Đẩu lão tổ cùng người khác, giờ khắc này Hà Tương Tư quả là nhanh muốn mừng đến chảy nước mắt.

Thận Lâu Vương tại phía xa Từ châu, trước kia cũng chưa bao giờ có loại này nghe đồn.

Kể từ đó, duy nhất có thể cùng Thông Thiên Ma Quân cài đặt quan hệ, tựa hồ cũng liền chỉ có trước đó bắt đi Bạch Nhạc một kiện sự này.

Bây giờ Thận Lâu Vương tự nhận đầu nhập vào Thông Thiên Ma Quân, như vậy tự nhiên liền mang, cũng liền chờ tại thừa nhận, hắn không có bả Bạch Nhạc thế nào.

Đối với Hà Tương Tư mà nói, cái này bản thân liền là tốt nhất tin tức.

"Thận Lâu Vương, đừng cho ngươi trên mặt thiếp vàng, ngươi thì tính là cái gì, cũng xứng cùng Thông Thiên Ma Quân gặp mặt? Tối đa cũng bất quá chỉ là cùng Yến Bắc Thần đạt thành hiệp nghị mà thôi."

Lạnh lùng bên trong, Vệ Phạn Dạ thanh âm chợt vang lên.

Hà Tương Tư có thể nghĩ đến sự tình, Vệ Phạn Dạ tự nhiên cũng đồng dạng có thể muốn lấy được!

Vô luận Bạch Nhạc có phải hay không Yến Bắc Thần, Vệ Phạn Dạ lần này đều muốn mượn cơ hội đem Bạch Nhạc đóng đinh tại sỉ nhục trụ bên trên, vĩnh cửu tuyệt ở chính đạo phía trên.

"Thận Lâu Vương, ngươi tại Từ châu tập kích Thất Tinh Tông, lại bắt đi Bạch Nhạc cùng Mộng Thiên Thu. . . Nếu ta đoán không lầm, ngươi chính là mượn cơ hội này, mới bởi vì Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần cài đặt quan hệ a?"

Những lời này, người khác nghe tới không có gì, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, lại quả thực từng chữ đâm thẳng vào tim gan!

Giả sử, việc này bị đinh chết, như vậy hắn Bạch Nhạc cái thân phận này, về sau cũng đừng dùng.

"Ngươi lại tính là thứ gì, cũng xứng cùng bản vương nói chuyện?"

Lạnh lùng liếc mắt liếc qua đi, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, lành lạnh chất vấn.

"Thận Lâu Vương thật lớn uy phong!"

Không có sợ hãi chút nào, Vệ Phạn Dạ thình lình bước ra một bước, ngạo nghễ mở miệng nói, "Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử Vệ Phạn Dạ, nguyện lĩnh giáo Thận Lâu Vương cao chiêu!"

Trong tích tắc, Vệ Phạn Dạ trên người đột nhiên bốc lên lau một cái thất thải hà quang, tinh cung nổi lên, tỏa ra ánh sáng lung linh.

Lấy tinh cung khiêu chiến tinh hải!

Đây mới là Vệ Phạn Dạ, hoặc có lẽ là Bắc Đẩu lão tổ chuyến này chân chính mục!

Không chỉ là mượn cơ hội này, bóc trần Bạch Nhạc thân phận, để cho Bạch Nhạc không đường thối lui, đồng thời còn lấy Thận Lâu Vương tới vì Vệ Phạn Dạ lập uy, như vậy, trận chiến này nếu thắng, thì Vệ Phạn Dạ tất phải danh động thiên hạ, đảo qua trước đó, tại Thanh châu sát vũ xu hướng suy tàn!

Tại đây Đạo Môn đại hội gần mở ra lúc, trước một bước danh động thiên hạ, trở thành đủ để bước lên đỉnh tiêm thiên kiêu hàng ngũ.

Cvt: Đôi khi có mấy thằng ngu dốt lại làm phá hư chuyện của mấy thằng thông minh =))

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 628: Đại mộng. . . Nghìn thu!

Giờ khắc này, Vệ Phạn Dạ Lâm Giang mà đứng, phong hoa tuyệt đại!

Vô luận bất luận kẻ nào, lúc này nhìn về phía Vệ Phạn Dạ trong con mắt, tựa hồ cũng mang theo vài phần kính phục cùng khó có thể tin chấn động.

Vệ Phạn Dạ khóe miệng hơi hơi giơ lên, hiển nhiên rất hưởng thụ loại này cao cao tại thượng, trở thành một đánh trúng tâm cảm giác.

Ngươi Thận Lâu Vương không phải hỏi, ta có cái gì tư cách với ngươi sao?

Tốt, cái kia ta liền tự mình khiêu chiến ngươi, đợi được đánh bại ngươi, thậm chí đánh chết ngươi thời điểm, lại để ngươi xem một chút, là ai không có tư cách với ai.

Một tay một trảo, băng lãnh kiếm phong chợt tới tay, vẽ ra trên không trung một đạo hoàn mỹ đường vòng cung.

Giờ khắc này Thận Lâu Vương đã không thể lui được nữa!

Con mắt hơi hơi nheo lại, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng hiện lên vô số ý niệm trong đầu.

Hắn tự nhiên không quan tâm cái gì Thận Lâu Vương danh tiếng, chính là quay đầu chạy mất, để cho Thận Lâu Vương thể diện mất hết, vậy cũng với hắn không có quan hệ gì.

Thật là, bây giờ loại tình huống này, trước không chạy không chạy mất.

Thật muốn chạy, cũng đồng dạng chuyện vô bổ, chỉ có thể là thành tựu Vệ Phạn Dạ tên, cũng liền mang theo, để cho trên lưng mình cùng Yến Bắc Thần cấu kết tội danh, loại đả kích này không thể nghi ngờ là trí mạng, vô luận như thế nào, Bạch Nhạc cũng không khả năng gánh vác.

"Quả nhiên là từ xưa anh hùng xuất thiếu niên!"

Trong miệng phát sinh một tiếng nham hiểm nụ cười, Thận Lâu Vương lành lạnh mở miệng nói, "Bắc Đẩu lão tổ, nếu như bản vương thất thủ giết ngươi cái này đệ tử. . . Ngươi làm sao?"

Lời này, tại người khác trong tai nghe tới, tựa hồ đã có chút tỏ ra yếu kém.

Quả nhiên, Bắc Đẩu lão tổ không chút do dự mở miệng nói, "Thận Lâu Vương cười, thế hệ muốn khiêu chiến ngươi, tự nhiên tất cả theo quy củ tới làm. . . Một khi xuất thủ, sinh tử chớ luận!"

Trên một điểm này, Bắc Đẩu lão tổ, hiển nhiên nếu so với người khác càng quả đoán.

Đây là Vệ Phạn Dạ mình làm ra lựa chọn, tất nhiên muốn có được tốt đẹp như vậy chỗ, tự nhiên cũng đồng dạng phải gánh vác tương ứng phiêu lưu!

Thế giới này vốn là tàn khốc như vậy.

Huống hồ, đối với Vệ Phạn Dạ, hắn cũng đồng dạng tràn ngập tự tin.

Bây giờ Vệ Phạn Dạ, nhưng cũng đã không phải là ban đầu ở Quảng Hàn Thiên Cung lúc Vệ Phạn Dạ, đối đầu một cái chỉ am hiểu huyễn thuật chi đạo, mà khuyết thiếu chém giết thủ đoạn Thận Lâu Vương, mặc dù

không thể thắng dễ dàng, tự bảo vệ mình liệu tới không lừa bịp.

Huống chi, thật muốn đến nguy cấp nhất thời điểm. . . Hắn chẳng lẽ sẽ không xuất thủ cứu người sao? Chẳng lẽ còn thật có thể để cho Thận Lâu Vương sát nhân không thành!

"Hảo hảo hảo! Bản vương hôm nay liền thay ngươi dạy một chút cái này vô tri mà!"

Ngửa mặt lên trời cười to, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, trong một chớp mắt, khắp trời quạ đen ùn ùn kéo đến mà đến, thẳng đến Vệ Phạn Dạ mà đi.

Tránh cũng không thể tránh, vậy liền chỉ có đánh một trận!

Nếu như đổi hắn thời điểm, Bạch Nhạc có thể thật đúng là không dám ra tay, nhưng hôm nay lấy Thận Lâu Vương thân phận, hắn vốn cũng không yêu cầu chính diện chém giết, chỉ lấy huyễn thuật ra chiêu, ngược lại cũng không ngờ bị ngoại nhân nhìn ra sơ hở gì tới.

Bạch Nhạc bản thân tại huyễn thuật chi đạo bên trên, thì có vững chắc căn cơ, lại có Thông Thiên Ma Công làm cơ sở, tìm hiểu Thận Lâu Vương lưu lại một ít huyễn thuật truyền thừa, bản thân sẽ không nhiều trắc trở, mấy ngày nay tới giờ, Bạch Nhạc hoa không ít tâm tư ở trên mặt này, thi triển ra tự nhiên có vẻ ra dáng.

Trong một chớp mắt, Vệ Phạn Dạ cả người liền bị hãm hại đàn quạ bao phủ lại.

Kinh khủng nhất là, cái này quạ đen bản thân liền là huyễn thuật, đối mặt dạng này công kích, vô luận Vệ Phạn Dạ là xuất kiếm phản kích, vẫn là phòng thủ đều ắt sẽ bị kéo vào trong ảo cảnh, rơi vào Bạch Nhạc nhịp điệu chiến đấu bên trong.

Mặc dù lấy Bạch Nhạc bây giờ điểm ấy gà mờ huyễn thuật thực lực, chưa chắc thật có thể bả Vệ Phạn Dạ thế nào, có thể chỉ cần một khi rơi vào bên trong, liền có cơ hội bằng vào thần hồn mạnh mẽ chi lực, không ngừng duy trì ảo cảnh, đem cục diện cầm cự được.

Nhưng mà, sau một khắc, Vệ Phạn Dạ trên người lại chợt hiện ra một đóa Thất Thải Tiên Liên, thất thải hà quang nở rộ chỗ, cái kia lấy ảo thuật ngưng tụ ra quạ đen bầy vậy mà tựa như mặt trời đã khuất băng tuyết, trong nháy mắt hòa tan tiêu tán!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc con ngươi nhưng là không khỏi đột nhiên co rụt lại!

Thất Thải Tiên Liên!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp, trách không được Vệ Phạn Dạ cũng dám vượt cấp khiêu chiến Thận Lâu Vương, trách không được đối phương tận lực khiêu khích Thận Lâu Vương, nguyên lai, đây hết thảy đều là đã sớm kế hoạch tốt!

Vệ Phạn Dạ lấy Thất Thải Tiên Liên trọng tố thân thể, trên thực tế, cũng đã không tính là người bình thường huyết nhục chi khu, mà là Thất Thải Tiên Liên thân, cái này cũng liền có nghĩa là, Vệ Phạn Dạ ở một mức độ rất lớn, là thu được Thất Thải Tiên Liên một ít năng lực.

Tỷ như, hầu như miễn dịch một ít mê huyễn mê hoặc, tại đối phó huyễn thuật phía trên, đây quả thực là tất cả khắc tinh.

Cùng Vân Mộng Chân loại kia chân chính thiên tài không giống nhau, Vệ Phạn Dạ thật cũng không có vượt cấp lay động Tinh Hải Cảnh cường giả thực lực, thật là, đối mặt am hiểu huyễn thuật Tinh Hải Cảnh cường giả, khả năng liền có một chuyện khác.

Nghĩ rõ ràng đây hết thảy, Bạch Nhạc tâm lúc này mới đột nhiên bốc lên

lau một cái cảm giác nguy cơ!

Một khi huyễn thuật mất đi hiệu lực, thật đến yêu cầu hắn cùng với Vệ Phạn Dạ cận thân chém giết thời điểm, hắn cái này tây Bối hàng, thật là lập tức muốn lộ tẩy.

Đến lúc đó, một khi bại lộ Yến Bắc Thần thân phận, cục diện thật có thể nguy hiểm!

Bây giờ tại đây Giang Lăng thành một bên, vị này Ma Quân truyền nhân nếu như còn dám đơn giản hiện thân, cái kia nhất định chính là đang đánh Đạo Lăng Thiên Tông khuôn mặt, chỉ sợ trong chốc lát, liền sẽ có Đạo Lăng Thiên Tông cao thủ chạy tới truy sát, khi đó, thật có thể là cửu tử nhất sinh.

Chỉ dựa vào Bạch Giao, sợ là thật đúng là chưa chắc có thể dẫn hắn thoát thân.

Tính sai!

Điểm này sai lầm, liền hầu như lại đem Bạch Nhạc kéo vào chỗ chết bên trong.

Sống chết trước mắt, Bạch Nhạc lại ngược lại trở nên so thường ngày càng bình tĩnh hơn.

Trong tích tắc, trong đầu đột nhiên hiện lên một điểm linh quang!

Bình thường huyễn thuật đối với Vệ Phạn Dạ có thể đều không có hiệu quả, thế nhưng có một môn thần thông, nhưng chưa chắc vô hiệu!

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, đến lúc này, Bạch Nhạc cũng căn bản cố không nhiều lắm, trong một chớp mắt, Bạch Nhạc một chỉ điểm ra, trong cơ thể lực lượng chợt bộc phát ra!

"Đại mộng. . . Nghìn thu!"

Sinh tử thời khắc, Bạch Nhạc y nguyên vẫn là lựa chọn tin tưởng Mộng Thiên Thu.

Đại Mộng Thiên Thu thần thông, vốn là Mộng Thiên Thu một đời tâm huyết vị trí, tại huyễn thuật chi đạo tạo nghệ, có thể nói đăng phong tạo cực! Mặc dù một thức này thần thông, trên thực tế liền Mộng Thiên Thu mình cũng còn chưa tới cùng triệt để hoàn thiện, tối đa xem như là nửa thức uy lực.

Nhưng dù cho như thế, một khi thi triển ra, cũng đồng dạng cực kỳ kinh khủng.

Mộng Thiên Thu trước khi chết mới đưa một thức này thần thông truyền cho Bạch Nhạc, Bạch Nhạc mặc dù cũng có tìm hiểu, nhưng trên thực tế, nhưng cũng vẫn để ý giải cũng không tính sâu, càng không cơ hội nếm thử, bây giờ liền trực tiếp không trâu bắt chó đi cày, buộc hắn không thể không mạnh mẽ thi triển.

Trên thực tế, dù cho là Bạch Nhạc chính mình, cũng không nhiều ít nắm chặt thật có thể thi triển mà ra, càng đừng là có thể phát huy ra nhiều ít uy lực tới.

Có thể, đối với Bạch Nhạc đến, cái này cũng đã là trước mắt biện pháp duy nhất, cho dù là kiên trì, cũng nhất định muốn đẩy lên.

Nhưng mà, sự thực lại chứng minh, Mộng Thiên Thu cũng không có nhìn lầm người.

Trong tích tắc, toàn bộ trong óc Thần Hồn Chi Lực chợt bị điều động mà ra, một chỉ điểm ra, chính là một cái Ảo Thuật Thế Giới bao phủ xuống.

Đại Mộng Thiên Thu!

Tại Mộng Thiên Thu sau khi chết, lúc này mới chân chính lần đầu tiên hiện ra ở trước mặt người đời.

Cũng tất phải kinh diễm thiên hạ!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 629: Đây không phải là ngươi thần thông

Đại mộng mấy ngàn Thu!

Nhất mộng chính là nhất huyễn cảnh, thậm chí, chính là một thế giới!

Mộng Thiên Thu lo lắng hết lòng, lúc này mới sáng chế một thức này thần thông, nhưng trên thực tế, nghiêm ngặt trên ý nghĩa đến, chỉ có đến Tinh Hải Cảnh, mới có thể chân chính đem cái này nhất thức uy lực thi triển ra, cho dù là Mộng Thiên Thu chính mình, cũng cần Thận Thạch phụ trợ, hoặc là liều lên tánh mạng mình mới có thể thi triển.

Theo lý đến, trên thực tế Bạch Nhạc là căn bản không thi triển được, chỉ là, Bạch Nhạc lại cùng bình thường Tinh Cung Cảnh cường giả hoàn toàn bất đồng.

Quảng Hàn Thiên Cung một chuyến, vô luận là tại Hàn Đàm trong thủy phủ lệnh thần hồn ly khiếu, vẫn là về sau luyện hóa Cực Hàn Băng Hoa, Bạch Nhạc thần hồn đều được tăng lên rất cao, xa xa siêu việt Tinh Cung Cảnh trình độ.

Cũng chính bởi vì vậy, Bạch Nhạc mới có thể mạnh mẽ đem Đại Mộng Thiên Thu thần thông thi triển mà ra.

Một chỉ điểm ra, đối với Vệ Phạn Dạ đến, liền như toàn bộ thế giới đều yên tĩnh, ở chỗ này lại không có hắn bất luận kẻ nào tồn tại, chỉ có chính hắn.

Vệ Phạn Dạ vô cùng rõ ràng, chính mình tất phải là rơi vào trong ảo cảnh, nhưng hắn lại như cũ tìm không được chút nào ly khai ảo cảnh

manh mối.

Thời gian chậm rãi trôi qua, nguyệt di tinh động, nhật nguyệt luân chuyển!

Loại này vây ở trong thời gian cảm giác, mới là chân chính nhất làm người ta tan vỡ, Vệ Phạn Dạ dùng hết tất cả biện pháp, nhưng lại vẫn như cũ chỉ có thể ở vùng không gian này bên trong đảo quanh, ra không được, cũng vô pháp lệnh thời gian quá nhanh một điểm.

Một ngày tiếp một ngày luân hồi, phảng phất cả đời này liền đều muốn mai táng ở chỗ này.

Loại cảm giác này, mới chính thức để cho Vệ Phạn Dạ từ trong xương, từ sâu trong linh hồn sinh ra một loại cảm giác sợ hãi.

Trên mặt sông!

Tất cả mọi người rõ ràng chứng kiến, Vệ Phạn Dạ như là điên gào thét, huy kiếm!

Khủng bố kiếm quang bổ ra nước sông, chặt đứt lâu thuyền!

Thật là đây hết thảy công kích, đều là chẳng có mục, Vệ Phạn Dạ nổi điên đồng dạng khuynh tả tất cả lực lượng, trên người bao phủ thất thải hà quang cũng vẫn như cũ tùy theo lập loè, có thể hết lần này tới lần khác cũng không cách nào tỉnh lại.

Hơn nữa, Vệ Phạn Dạ càng là nổi điên, liền hãm càng sâu, càng khó lấy tỉnh lại.

Ai cũng có thể nhìn ra, lại tiếp tục như thế, Vệ Phạn Dạ khả năng liền sẽ chính mình đem chính mình mệt chết tại đây trên sông lớn.

Nhìn một màn này, hay là Vệ Phạn Dạ chính mình, tất cả mọi người tại chỗ cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, đánh sinh lòng ra một tia ý sợ hãi.

Rốt cuộc thế nào ảo cảnh, mới có thể đem Vệ Phạn Dạ loại này đỉnh tiêm Tinh Cung Cảnh cao thủ, dạng này vây ở chính giữa?

Đại Mộng Thiên Thu!

Trong lúc nhất thời, tựa hồ tất cả mọi người nhớ kỹ một thức này thần thông tên!

Cùng người khác khác biệt, giờ khắc này, Bùi Tuyết Tê, Mạc Hàn bọn hắn những thứ này quen thuộc Thận Lâu Vương người, lúc này nhìn về phía Bạch Nhạc ánh mắt liền càng kinh dị hơn.

Bọn hắn rất rõ ràng Thận Lâu Vương thực lực, mặc dù đáng sợ, có thể tựa hồ nhưng cũng chưa từng nghe qua dạng này một môn thần thông!

Mặc dù không có đích thân tới ảo cảnh, vô pháp thật cảm thụ được cái này ảo cảnh đáng sợ, có lẽ Thận Lâu Vương xuất thủ bên trên, nhưng cũng có thể cảm thụ được loại kia gần như hoàn mỹ đạo vận.

Tối trọng yếu là, Vệ Phạn Dạ lấy Thất Thải Tiên Liên biến thành, bản thân cũng đủ để miễn dịch đại bộ phận mê huyễn hiệu quả a, như vậy còn có thể mạnh mẽ đem đối phương kéo vào trong ảo cảnh, trong lúc này ẩn chứa đại đạo quy tắc, lại nên kinh khủng bực nào.

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót, yên lặng chốc lát, Bắc Đẩu lão tổ cũng rốt cuộc minh bạch, Vệ Phạn Dạ sợ là thật vô pháp từ nơi này trong ảo cảnh tránh thoát được.

So với việc người khác, lấy Bắc Đẩu lão tổ thực lực, hiển nhiên cảm thụ càng rõ ràng một ít.

Cái kia ảo cảnh bên trong, ẩn chứa vậy mà tựa hồ có một tia Thời gian pháp tắc vận luật!

Cứ việc chỉ là giả tạo ảo cảnh bên trong Thời gian pháp tắc, có thể chỉ bằng điểm này, cũng đã đủ để áp đảo hắn thần thông phía trên, trở thành chân chính cao cấp nhất Thần Thông Pháp Môn.

Giả sử Thận Lâu Vương thực lực có mạnh hơn nữa một ít, có thể đối hắn thi triển ra dạng này thần thông tới. . . Dù cho là hắn, sợ rằng cũng phải kiêng dè không thôi!

Cảm ngộ ra kinh khủng như vậy thần thông, trách không được Thận Lâu Vương bây giờ cũng dám như vậy hoành hành vô kỵ.

Trong lòng khẽ thở dài một cái một tiếng, Bắc Đẩu lão tổ liền minh bạch, bởi vì một thức này thần thông, bây giờ lần này kế hoạch cũng đã thất bại.

"Thận Lâu Vương, dừng tay đi, một trận chiến này, là chúng ta thua."

Nhìn Bạch Nhạc, Bắc Đẩu lão tổ chậm rãi mở miệng nói.

Sở dĩ không có xuất thủ cắt đứt, là bởi vì dạng này trong ảo cảnh, cho dù là hắn cũng vô pháp vô căn cứ đem Vệ Phạn Dạ đánh thức.

Mà, thật cũng chính là huyễn thuật chi đạo đáng sợ nhất địa phương.

Đương nhiên, Bắc Đẩu lão tổ cũng không lo lắng Vệ Phạn Dạ vô pháp thức tỉnh.

Đạo lý rất đơn giản, hắn vô pháp đánh thức Vệ Phạn Dạ, nhưng lại có thể giết chết Thận Lâu Vương.

Giả sử Thận Lâu Vương không thức thời, vậy hắn cũng cũng chỉ có thể vi phạm hứa hẹn trực tiếp đối Thận Lâu Vương ra tay, chỉ cần giết chết Thận Lâu Vương, ảo cảnh tự nhiên không công mà phá.

Hơi hơi nhất sái, Bạch Nhạc cũng không có thật sạch sẽ giết sạch dự định, không phải hắn không muốn làm chết Vệ Phạn Dạ, mà là ngay trước Bắc Đẩu lão tổ mặt, căn bản không cơ hội giết chết đối phương, mạnh mẽ xuất thủ, bất quá là bức Bắc Đẩu lão tổ xuất thủ mà thôi.

"Bắc Đẩu lão nhi, lần này ta nể mặt ngươi, lần tiếp theo nếu hắn còn dám như thế không biết tôn mong khiêu khích, có thể cũng đừng trách bản vương ra tay vô tình."

Nhàn nhạt đáp một câu, giơ tay lên ở giữa, Bạch Nhạc liền trực tiếp tán đi Đại Mộng Thiên Thu ảo cảnh.

Trên thực tế, cho dù là Bắc Đẩu lão tổ không, Bạch Nhạc mình cũng căn bản duy trì không bao lâu, hắn chỉ là ngụy giả trang ra một bộ Thận Lâu Vương dáng vẻ, nhưng lại cuối cùng không phải thật Tinh Hải Cảnh cường giả, mạnh mẽ thi triển ra Đại Mộng Thiên Thu cũng đã rất không dễ dàng, thật muốn dùng Đại Mộng Thiên Thu ảo cảnh tới vây Vệ Phạn Dạ, bây giờ hắn cũng đồng dạng còn làm không được.

Có thể tìm một cái như vậy lối thoát, Bạch Nhạc thật cũng đồng dạng cầu còn không được.

Ảo cảnh tán đi, Vệ Phạn Dạ thậm chí mình cũng còn không có thanh tỉnh, lại là một kiếm hung hăng chém ở trên sông lớn, chứng kiến giang thượng đội thuyền, lúc này mới chợt tỉnh lại, trong lúc nhất thời, cả người nhất thời sững sờ tại chỗ, vẻ mặt thông hồng, gần như hận không thể một đầu quấn tới trong nước sông mới tốt.

"Trở về đi, thanh niên nhân bị chút thất bại mới tốt, như vậy mới biết thiên ngoại hữu thiên! Bại bởi Thận Lâu Vương, cũng không mất mặt."

Xem Vệ Phạn Dạ liếc mắt, Bắc Đẩu lão tổ nhẹ giọng mở miệng nói.

Lời này đã là an ủi Vệ Phạn Dạ, cũng cũng là cấp cho người khác nghe.

Chủ động khiêu chiến, lại thua thảm hại như vậy, tự nhiên mất mặt, vốn lấy Tinh Cung Cảnh tu vi khiêu chiến tinh hải lão tổ, thua vốn là đương nhiên, tự nhiên cũng chưa nói tới có nhiều mất mặt.

Nhưng mà, ngay tại tất cả mọi người cho rằng, đây hết thảy gần kết thúc thời điểm.

Xa xa lại chợt truyền tới một thanh âm già nua, lộ ra từng tia từng tia hàn ý, "Thận Lâu Vương, cái này Đại Mộng Thiên Thu không phải ngươi thần thông đi. . . Ngươi đem bổn tông trưởng lão, Mộng Thiên Thu như thế nào?"

Nói xong, chân trời ở giữa đột nhiên hiện lên một đạo huyễn lệ kiếm quang!

Tinh Hà lão tổ!

Một trận chiến này, bản thân cũng đã truyền khắp Giang Lăng, không biết có bao nhiêu ánh mắt nhìn chằm chằm, Tinh Hà lão tổ tự nhiên cũng đồng dạng nhìn chằm chằm.

Mặc dù Mộng Thiên Thu vẫn chưa trước mặt người khác thi triển qua Đại Mộng Thiên Thu thần thông, thế nhưng hắn nhưng cũng biết, Mộng Thiên Thu sáng chế một môn cực kỳ lợi hại thần thông!

Hơn nữa, Đại Mộng Thiên Thu. . . Tên này, cũng thực sự quá rõ ràng a!

Trên đời này, ở đâu có nhiều như vậy trùng hợp như thế sự tình!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 630: Đại La Ma Quân

"Mộng Thiên Thu. . . Tự nhiên đã chết!"

Ngẩng đầu, đưa mắt hướng về Tinh Hà lão tổ, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Trước đây đêm hôm ấy, là ngươi Tinh Hà lão tổ tự mình buông tha hắn, chẳng lẽ ngươi quên hay sao?"

Bạch Nhạc không có chút nào che giấu trong lời nói một màn kia đùa cợt chi ý.

Hắn vốn là tại đùa cợt Tinh Hà lão tổ, không cần che giấu?

Lúc trước, Tinh Hà lão tổ vứt bỏ hắn, cái này không có gì có thể oán phẫn, bởi vì Bạch Nhạc vốn là rất rõ ràng, hắn cũng không phải là Thất Tinh Tông người, đơn giản chỉ là trao đổi ích lợi mà thôi, tại thời khắc nguy nan, Tinh Hà lão tổ vứt bỏ hắn bảo toàn Thất Tinh Tông không có gì không thể lý giải.

Thật là. . . Mộng Thiên Thu không giống nhau!

Mộng Thiên Thu là Thất Tinh Tông trưởng lão, tại Thất Tinh Tông nhiều năm, thậm chí nếu không phải vì Thất Tinh Tông an nguy, lấy Mộng Thiên Thu thực lực, đủ để tại Thận Lâu Vương công kích đến tự bảo vệ mình, căn bản cũng không hội có nguy hiểm gì.

Bạch Nhạc mình có thể không hận Thất Tinh Tông, có thể Mộng Thiên Thu chết, cái này một hơi thở, hắn nhưng lại không thể không ra.

Ngay trước nhiều người như vậy mặt, Bạch Nhạc một lời vạch trần, nhưng là nhất thời để cho Tinh Hà lão tổ sắc mặt có chút khó coi.

"Sai lầm! Thận Lâu Vương, ngươi giết Mộng Thiên Thu trưởng lão, chính là ta Thất Tinh Tông địch, hôm nay lão phu liền muốn vì Thiên Thu trưởng lão, thảo một cái công đạo!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, một ý niệm, trong bầu trời cái kia một thanh tinh quang kiếm chợt hướng về Bạch Nhạc chém xuống tới.

Rất nói nhiều, là không thể biện.

Nhiều lời lỗi nhiều, ngược lại không bằng cái gì cũng không nói, trực tiếp lấy kiếm vì nói. . . Người thắng làm vua!

Chỉ cần giết chết Thận Lâu Vương, trước đó tất cả tự nhiên cũng liền không đủ ung dung, vô luận là đối người trong thiên hạ, vẫn là đối Thất Tinh Tông đều có thể có một câu trả lời thỏa đáng.

"Ngao ô!"

Cơ hồ là tại Tinh Hà lão tổ xuất kiếm đồng thời, Tiểu Bạch Giao chợt phát sinh một tiếng rồng gầm, thân hình thoắt một cái liền trực tiếp đụng vào cái kia một đạo tinh quang kiếm bên trên, một cái vẫy đuôi, Tiểu Bạch Giao liền bằng vào cái kia cường hãn thân thể trực tiếp đem tinh quang kiếm đánh nát.

Trong miệng phát sinh rít lên một tiếng, Tiểu Bạch Giao trong mắt lộ ra vẻ hung quang, trực tiếp ngăn lại Tinh Hà lão tổ.

"Giết ta?" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc không nhúc nhích chút nào, "Tinh Hà lão nhi, ngươi cho rằng, chỉ có ngươi có chuẩn bị hay sao?"

Trong nháy mắt, mọi người tại đây trong lòng nhất thời rùng mình!

Vừa mới vẫn luôn chỉ là Thận Lâu Vương xuất thủ, lại tựa hồ như để cho người ta quên, từ vừa mới bắt đầu, Thận Lâu Vương cũng đã nói, đã đầu

nhập vào Thông Thiên Ma Quân!

Không nói đến Thận Lâu Vương liên lạc với rốt cuộc Thông Thiên Ma Quân vẫn là Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần, có thể cái kia một cái Bạch Giao ở chỗ này, liền đủ có thể tương đương với một vị Tinh Hải Cảnh cường giả, cũng tuyệt đối là không tranh sự thực.

"Tuyết Tê!"

Bạch Nhạc thanh âm chợt chuyển nghiêm ngặt, lành lạnh mở miệng nói.

"Sư tôn!"

Hơi hơi rùng mình, Bùi Tuyết Tê lúc này khom người tiến lên bái nói.

"Giả sử Tinh Hà lão nhi còn dám xuất thủ, chính là cùng bản vương tuyên chiến, ngươi lập tức truyền lệnh xuống, không tiếc bất cứ giá nào, giết cho ta tận Thất Tinh Tông đệ tử! Ta ngược lại muốn nhìn một chút, hắn Tinh Hà lão nhi có thể thủ hộ mấy người!"

Chợt nhíu mày, Bạch Nhạc những lời này nhưng là nhất thời nói đằng đằng sát khí.

Nếu tại Giang Lăng thành bên trong, có thể người khác chưa chắc dám động thủ, nhưng hôm nay, lần này Thất Tinh Tông đệ tử, nhưng cũng cũng là theo Thất Tinh lão tổ cùng đi ra ngoài nhìn náo nhiệt, bây giờ ngay tại bờ sông!

Bạch Nhạc lần này đến Kinh châu lúc tới sau khi, liền hầu như đem bên người sở hữu người trong ma đạo toàn bộ mang theo bên người.

Đối mặt Tinh Hải Cảnh lão tổ, những người này không xen tay vào được, nhưng nếu là muốn đối Thất Tinh Tông hạ sát thủ, những người này có thể tuyệt đối sẽ không hàm hồ, có Bùi Tuyết Tê cùng Mạc Hàn đầu lĩnh,

không dám nói thật giết sạch Thất Tinh Tông đệ tử, lại cũng đủ làm cho Thất Tinh Tông tổn thất nặng nề.

Cái này đại giới, Tinh Hà lão tổ cũng gánh không nổi.

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Tinh Hà lão tổ cũng không khỏi lạnh cả tim.

Bắt đầu từ khi nào, cái này Thận Lâu Vương vậy mà thay đổi như vậy khó đối phó?

"Bắc Đẩu lão tổ, chẳng lẽ ngươi liền dự định khoanh tay đứng nhìn sao?" Ánh mắt chuyển hướng Bắc Đẩu lão tổ, Tinh Hà lão tổ trầm giọng hỏi.

Bây giờ chỉ bằng một mình hắn, hoặc có lẽ là Thất Tinh Tông nhất tông chi lực, hiển nhiên đã không đè ép được Thận Lâu Vương, tự nhiên liền chỉ phải tìm Bắc Đẩu Tinh Cung tìm kiếm liên minh.

Khẽ cau mày, Bắc Đẩu lão tổ thở dài nói, "Tinh Hà huynh, cũng không phải ta không muốn xuất thủ tương trợ. . . Chỉ là, bây giờ, chỉ sợ ta đã đằng không xuất thủ tới."

Nói đến đây, Bắc Đẩu lão tổ nhìn xa bầu trời đêm, cao giọng mở miệng nói, "Đại La Ma Quân, ngươi dự định xem cuộc vui đến khi nào?"

Tinh Hà lão tổ có thể cảm thấy, trong ma đạo, cũng tự nhiên không có khả năng không phản ứng chút nào.

Đại La Ma Quân thực lực ngập trời, Tinh Hà lão tổ có thể không cảm giác được, thật là lấy Bắc Đẩu lão tổ thực lực, nhưng là sáng sớm cũng đã cảm giác được.

Bằng không, trước đó Vệ Phạn Dạ bại cùng Thận Lâu Vương thủ thời điểm, hắn cũng sẽ không như vậy mà đơn giản liền trực tiếp chịu thua.

"Ha ha ha ha, Bắc Đẩu lão nhi, nhiều năm không thấy, ngươi nhận biết có thể càng ngày càng mạnh."

Hành tích bị Bắc Đẩu lão tổ nói toạc ra, Đại La Ma Quân cũng rốt cục không còn ẩn nấp, lặng yên từ trong trời đêm hiện thân, một thân Huyết La trường bào, đứng lơ lửng trên không, hơn người.

Vù vù!

Đại La Ma Quân hiện thân, nhất thời để cho trên trận lần nữa một mảnh xôn xao.

Tại Kinh châu bên này, Tinh Hà lão tổ, Bắc Đẩu lão tổ có thể bởi vì ở xa tới, đang tầm thường tu hành giả trong mắt, cũng không làm sao quen thuộc, thật là Đại La Ma Quân mạnh mẽ bao nhiêu, bọn hắn có thể cũng rõ ràng là gì.

Tại Đạo Lăng Thiên Tông khống chế Kinh châu bên trong, Đại La Ma Quân còn có thể sinh tồn hạ xuống, đó là kinh khủng bực nào thực lực.

Không chút nào khoa trương nói, phóng nhãn thiên hạ, Tinh Hải Cảnh trong cao thủ, Đại La Ma Quân sợ rằng đều có thể xếp vào trước mười!

"Đại La Ma Quân!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói.

Đại La Ma Quân có thể sẽ đến, đây là hắn sáng sớm cũng đã đoán được sự tình, dù sao, La Tiêu còn ở nơi này, hơn nữa, xem La Tiêu đoạn này thời gian phản ứng, cũng đoán được, hắn tất nhiên sẽ tìm Đại La Ma Quân vì dựa vào.

"Thận Lâu Vương!"

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Đại La Ma Quân trầm giọng nói, "Không nghĩ tới, đã lâu không gặp, ngươi tại huyễn thuật chi đạo bên trên, lại có lớn như vậy tiến bộ. . . Bất quá, ta xem ngươi xuất thủ lúc, còn cực kỳ mới lạ, cái này Đại Mộng Thiên Thu thần thông, sợ rằng cũng không phải chính ngươi sáng tạo đi."

Mỉm cười, Bạch Nhạc sái nhiên đạo, "Ma Quân hảo nhãn lực! Cái này thần thông xác thực cũng không phải ta sáng tạo, mà là Mộng Thiên Thu sáng tạo. . . Mộng Thiên Thu, vì đảm bảo Bạch Nhạc tiểu tử kia mệnh, dùng cái này hướng đổi, ta tự nhiên không có không đáp ứng đạo lý."

Vù vù!

Lời này vừa nói ra, đoàn người lại là rối loạn tưng bừng.

Mộng Thiên Thu!

Tên này, lần nữa theo một câu nói này danh động thiên hạ.

Nghe thế, Tinh Hà lão tổ nhưng là không khỏi đột nhiên nheo mắt lại.

Đối với Mộng Thiên Thu, hắn là phi thường giải, tự nhiên cũng biết Mộng Thiên Thu cùng Bạch Nhạc quan ái, nếu nói là Mộng Thiên Thu vì cứu Bạch Nhạc mệnh, lấy thần thông giao dịch, nhưng cũng có tám phần độ tin cậy.

Chỉ là. . . Nghe Thận Lâu Vương lời này ý tứ, Mộng Thiên Thu cùng Bạch Nhạc, chẳng lẽ cho là thật còn chưa có chết?

"Ồ? Nói như vậy, Mộng Thiên Thu cùng Bạch Nhạc còn chưa có chết?" Đại La Ma Quân chậm rãi hỏi ra Tinh Hà lão tổ trong lòng vấn đề này.

"Ma Quân nói giỡn, thần thông như thế, như là đã đạt được. . . Nơi nào

còn có thể dung Mộng Thiên Thu mạng sống!" Nhàn nhạt đáp một câu, Bạch Nhạc ung dung mở miệng nói, "Còn như Bạch Nhạc, ta ngược lại là thả, bất quá, hắn sống hay chết, chỉ sợ cũng còn phải xem mệnh."

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 631: Thời cơ không đúng

Cái này một câu đơn giản trong lời nói, để lộ ra tin tức khả năng liền quá nhiều.

Mộng Thiên Thu chết, Bạch Nhạc mặc dù không chết, nhưng lại cũng tất phải không có nhẹ nhàng như vậy chạy thoát, tất phải còn hãm ở trong nguy hiểm, không mười phần chết chắc, chí ít chỉ sợ cũng cửu tử nhất sinh.

Có thể vô luận như thế nào, lúc đầu tại Tinh Hải Cảnh bên trong còn có vẻ hơi thế yếu Thận Lâu Vương, bây giờ cũng không nghi ngờ đã trở thành một cổ cực kỳ mạnh mẽ thế lực.

Vô luận là từ Mộng Thiên Thu trong tay thu được thần thông, Đại Mộng Thiên Thu, vẫn là có thể cùng Thông Thiên Ma Quân hoặc là Ma Quân truyền nhân ở giữa liên quan, đều để Thận Lâu Vương trổ hết tài năng, trở thành bây giờ, ai cũng không thể lại bỏ qua nhân vật.

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Đại La Ma Quân cười ha ha một tiếng, lập tức mở miệng nói, "Vậy thì chúc mừng Thận Lâu Vương!"

"Đa tạ Ma Quân!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhàn nhạt đáp.

"Đã như vậy, Thận Lâu Vương nhưng có hứng thú, sẽ cùng bản quân liên thủ, tại đây Trường Giang Chi Thượng, cùng những thứ này chính đạo mọi người, làm quá một trận?"

Hơi nhíu mày, Đại La Ma Quân trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, chậm rãi hỏi.

Trong chớp nhoáng này, cho dù là Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy, có chút không nắm chắc được Đại La Ma Quân chân thực dụng ý.

Chỉ là, loại này trước mắt, cũng căn bản không có khả năng cho hắn thêm càng nhiều suy tư thời gian, hắn chỉ có thể đổ!

"Có mong muốn vậy, đã như vậy. . . Thất Tinh Tông liền hay là giao cho ta như thế nào?"

Một tay hư nắm, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, "Tuyết Tê, chuẩn bị. . ."

Bên này Bạch Nhạc vừa mở miệng, trong lúc nhất thời, sở hữu theo Bạch Nhạc cùng đi người trong ma đạo không khỏi đồng thời đứng ra, đao kiếm ra khỏi vỏ, nhắm thẳng vào Thất Tinh Tông đệ tử.

Giờ khắc này, Hà Tương Tư cũng rốt cục biến sắc!

Nàng lần này đến, vốn chỉ là muốn thám thính một chút Bạch Nhạc an nguy, có thể ai có thể nghĩ tới, mặc dù đạt được Bạch Nhạc khả năng không bế tắc quả, nhưng hôm nay chỉ chớp mắt, vậy mà cục diện lại lâm vào dạng này một loại hoàn cảnh.

Nàng cuối cùng là Thất Tinh Tông người, bây giờ lại có thể mắt mở trừng trừng nhìn Thận Lâu Vương đối Thất Tinh Tông ra tay.

"Không được, dừng tay! Thận Lâu Vương, ngươi cùng ta Thất Tinh Tông không cừu không oán, bây giờ đánh tiếp, đối ai cũng không có lợi." Hà Tương Tư tránh thoát Bùi Tuyết Tê tay, gấp giọng hô lớn.

Liếc liếc mắt, Đại La Ma Quân so với có hứng thú mở miệng nói, "Có ý tứ. . . Đây là, Thất Tinh Tông người?"

"Tự đưa tới cửa, bản vương dĩ nhiên là xin vui lòng nhận cho." Nhàn nhạt đáp một câu, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói, "Tuyết Tê, cho ta xem ở nàng, cũng đừng làm cho nàng không duyên cớ chết. . ."

"Vâng!"

Nói xong, nhất thời liền có người lần nữa đem Hà Tương Tư vây lại.

"Thận Lâu Vương, lão phu cùng ngươi không đội trời chung!"

Trong mắt lộ ra lau một cái sát khí, Tinh Hà lão tổ lành lạnh mở miệng nói.

Rơi vào bây giờ loại cục diện này, Thất Tinh Tông có thể đã chân chính rơi vào trong hiểm cảnh, hơi không cẩn thận chính là vạn kiếp bất phục!

Hôm nay kết quả, tuyệt đối là hắn hoàn toàn thật không ngờ, bằng không cái gì cũng sẽ không dễ dàng ly khai Giang Lăng thành.

"Ha ha, Thận Lâu Vương không được nghiêm túc như vậy, bản quân bất quá là cười mà thôi."

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Đại La Ma Quân lập tức cười to nói, "Mặc dù ta giống như ngươi, cũng hận không thể a những thứ này người trong chính đạo giết sạch sành sanh, nhưng hôm nay. . . Còn không phải lúc!"

Đến nơi này, Bạch Nhạc cũng rốt cục phản ứng kịp.

Hôm nay một trận chiến này, kéo dài thời gian đã quá dài.

Từ hắn cùng với Vệ Phạn Dạ trận chiến kia, cho tới bây giờ, Đại La Ma Quân tự mình lộ diện, thời gian đã quá dài, vừa được đủ để cho Đạo

Lăng Thiên Tông làm ra phản ứng.

Nơi đây, dù sao cũng là Giang Lăng thành phụ cận!

Đạo Lăng Thiên Tông nếu như tùy ý liền phóng đảm nhiệm, những thứ này tới tham gia Đạo Môn đại hội chính đạo trong tông môn người, chết ở chỗ này, vậy cái này Đạo Lăng Thiên Tông cũng liền không xứng được xưng là đệ nhất thiên hạ thiên tông.

Phảng phất vì xác minh Bạch Nhạc suy đoán, trong nháy mắt, chân trời ở giữa, đột nhiên có hai bóng người xẹt qua chân trời, thẳng đến mặt sông mà đến.

Kiếm khí Hạo Nhiên, tự nhiên mà thành!

Không cần bất luận kẻ nào giải thích, cũng có thể để cho người ta minh bạch, tất phải là Đạo Lăng Thiên Tông cao thủ đến.

Ngày xưa Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên danh chấn thiên hạ, mặc dù Đạo Lăng sơn đánh một trận đã chết tổn thương thảm trọng, có thể bằng Đạo Lăng Thiên Tông súc tích, nhưng cũng đã sớm có cao thủ bổ túc cái này Thập Nhị Kim Tiên số, những người này, tại tình huống bình thường xuống, cũng đã đủ để áp chế tất cả.

"Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên danh động thiên hạ, hôm nay bản quân liền không quấy rầy! Cáo từ!"

Cười ha ha một tiếng, Đại La Ma Quân cao giọng mở miệng, ngay tại lúc đó, cả người nhất thời bay vào trong bầu trời đêm.

"Chúng ta đi!"

Liếc mặt sông liếc mắt, Bạch Nhạc cũng đồng dạng vung tay lên, truyền đạt rút đi mệnh lệnh!

Tối nay cái này nháo trò, Giang Lăng thành tự nhiên là không dám hồi, bất quá, Kinh châu lớn như vậy, muốn tìm một chỗ đất dung thân cũng vẫn là vô cùng dễ dàng.

Đừng xem Đạo Lăng Thiên Tông cao thủ đã đến, nhưng trên thực tế, loại tình huống này, chỉ cần Bạch Nhạc không tìm đường chết, Đạo Lăng Thiên Tông người cũng sẽ không dễ dàng truy kích.

Bây giờ Kinh châu bên trong ma đạo cao thủ quá nhiều, nếu vẫn nhìn thấy ma đạo mọi người liền kêu đánh tiếng kêu giết, sợ rằng bả Đạo Lăng Thiên Tông sở hữu đệ tử đều phái ra chỉ sợ cũng không đủ.

Đối với Đạo Lăng Thiên Tông đến, duy trì trật tự, cam đoan Đạo Môn đại hội có thể đúng hạn cử hành, cũng đã đủ đủ.

Kể từ đó, Bạch Nhạc muốn đi, vô luận là Thất Tinh Tông vẫn là Bắc Đẩu Tinh Cung tự nhiên cũng đồng dạng không dám ngăn cản.

Tinh Hà lão tổ vốn là muốn mở miệng ngăn cản, để cho Thận Lâu Vương đem Hà Tương Tư lưu lại, nhưng lại cũng cuối cùng cũng vẫn là không có lối ra.

"Bái kiến chân nhân!"

Đợi cho Đạo Lăng Thiên Tông người rơi xuống, Bắc Đẩu lão tổ cùng Tinh Hà lão tổ cũng đồng thời hơi hơi chắp tay hành lễ nói.

Từ bờ sông ly khai, xác nhận đối phương vẫn chưa truy kích sau đó, Bạch Nhạc mới rốt cục xem như là thở phào một cái.

Chớ nhìn hắn trước đó tựa hồ thẳng thắng nói, có vẻ cực kỳ tự tin, nhưng trên thực tế, trong lòng rốt cuộc có bao nhiêu khẩn trương, trừ chính hắn bên ngoài, căn bản không người có thể lý giải.

Vô luận là thật muốn cùng Thất Tinh Tông động thủ, vẫn là có thể phải cùng Đạo Lăng Thiên Tông người giao thủ, đối với hắn cái này tây Bối hàng đến, đều là căn bản là không có cách tiếp thu.

Bằng vào huyễn thuật tính đặc thù, hắn có thể có thể tạm thời giấu diếm được một số người, chỉ khi nào thật động thủ, khả năng liền hoàn toàn là một chuyện khác.

Không vào tinh hải, Bạch Nhạc đối diện với mấy cái này tinh hải lão tổ, nhất định chính là đưa đồ ăn, dùng không tam liên chiêu, liền sẽ lộ ra nguyên hình.

Cũng may, đây hết thảy, đúng là vẫn còn đại thể dựa theo Bạch Nhạc dự tính hoàn thành.

Vượt qua hôm nay cửa ải này, hắn cái này Thận Lâu Vương thân phận, liền coi như là triệt để đạt được tán thành.

Mà Mộng Thiên Thu cùng Bạch Nhạc sự tình, cũng coi như có một câu trả lời thỏa đáng.

Đến thích hợp thời điểm, hắn lại lấy Bạch Nhạc thân phận xuất hiện, cũng liền có vẻ hợp tình hợp lý.

Những thứ này nguyên bản xem ra chỉ là chuyện vấn đề, bây giờ đối với Bạch Nhạc đến, lại càng then chốt.

Bước này hoàn mỹ bước ra đến, phía sau kế hoạch, mới có thể tiếp tục tiến hành tiếp.

Hôm nay bộc lộ quan điểm, cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi, chân chính trò hay vẫn còn ở phía sau.

"Sư tôn, cái này Thất Tinh Tông người làm sao bây giờ?"

Hà Tương Tư trước đó cũng đã bị đánh ngất xỉu đi qua, bây giờ Bùi Tuyết Tê nhưng là trực tiếp đem người mang tới Bạch Nhạc trước mặt.

Nhìn Hà Tương Tư, Bạch Nhạc da mặt nhất thời không khỏi hơi hơi cứng đờ. . . Vừa mới làm sao quên tìm lấy cớ đem Hà Tương Tư ném, bây giờ còn mang theo Hà Tương Tư, đây không phải là điển hình tự tìm phiền phức nha!

Khóe mắt quét Bùi Tuyết Tê biểu tình, Bạch Nhạc khóe miệng có chút co lại, nhất thời tức xạm mặt lại.

Được rồi, đều biến thành Thận Lâu Vương, cái này háo sắc danh tiếng vẫn là như bóng với hình. . .

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 632: Truyền pháp (thượng)

Giang Lăng thành là không dám hồi, Bạch Nhạc mang người ở chung quanh tìm một cái trấn nhỏ, mướn một cái nhà, khiêm tốn ở lại.

Đơn giản trong sân bố trí một cái ảo trận, liền đủ để đem cả viện cùng ngăn cách ngoại giới, trừ phi có người mạnh mẽ xông vào, bằng không liền không ngờ sẽ có người chứng kiến hoặc là nghe được trong viện tử tình huống.

Hà Tương Tư cũng bị Bùi Tuyết Tê lưu lại.

Thật Bạch Nhạc rất muốn cho Bùi Tuyết Tê bả Hà Tương Tư mang đi, có thể tưởng tượng muốn lại đúng là vẫn còn buông tha, thứ nhất để cho Bùi Tuyết Tê cùng Hà Tương Tư tiếp xúc quá nhiều, rất có thể sẽ mang đến một ít không tất yếu phiền phức, còn nữa. . . Hà Tương Tư một cái nữ nhân, hơn nữa còn là đẹp vô cùng nữ nhân, rơi vào những thứ này người trong ma đạo mí mắt xuống, coi như Bùi Tuyết Tê có lòng bảo vệ sợ cũng chưa chắc bảo vệ, huống chi, Bùi Tuyết Tê cũng chưa chắc hội che chở nàng.

So sánh dưới, hay là đem Hà Tương Tư ở lại bên cạnh mình an toàn hơn một ít.

Mặc dù vì vậy ắt sẽ truyền ra một ít tin đồn, nhưng này bản thân đối với Hà Tương Tư mà nói, chính là nhất trọng bảo hộ!

Còn như háo sắc danh tiếng. . . Ngược lại cũng không là lần đầu tiên, Bạch Nhạc đã sớm đã chết lặng.

Hơi hơi nhắm mắt, Bạch Nhạc rất nhanh thì đem tâm thần lần nữa trầm xuống.

Vừa mới mặc dù thi triển qua một lần Đại Mộng Thiên Thu, có thể ẩn chứa tại đây nhất thức thần thông bên trong huyền diệu, rồi lại nơi nào là Bạch Nhạc trong thời gian ngắn liền có thể hiểu rõ.

Mộng Thiên Thu một đời đối với huyễn thuật chi đạo cảm ngộ, thậm chí là hắn còn chưa tới cùng hiểu thấu đáo huyền diệu, đều thông cảm tại đây nhất thức thần thông bên trong, có thể nói, một thức này thần thông, chính là Mộng Thiên Thu toàn bộ huyễn thuật chi đạo truyền thừa.

Mộng Thiên Thu còn sống gặp thời sau khi, Bạch Nhạc tại huyễn thuật chi đạo thượng cũng không có tốn hao nhiều ít tâm tư, nhưng hôm nay, Mộng Thiên Thu chết, Bạch Nhạc nhưng bây giờ không đành lòng gặp Mộng Thiên Thu một đời tâm huyết đoạn tuyệt.

Huống chi, trước đó trận chiến kia, cũng làm cho Bạch Nhạc rõ ràng cảm thụ được một thức này thần thông lợi hại!

Bạch Nhạc thậm chí có một loại cảm giác, nếu như một thức này thần thông có thể triệt để hoàn thiện, tuyệt đối sẽ là một môn cao cấp nhất thần thông, uy lực chưa chắc liền tại thiên tông những cái kia đỉnh cấp truyền thừa phía dưới.

Nghĩ đến Hà Tương Tư, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì không khỏi hơi động một chút.

Hà Tương Tư thiên phú mặc dù không tính đỉnh tiêm, thế nhưng có thể trở thành Thất Tinh Tông chân truyền đệ tử, tự nhiên cũng tuyệt đối không kém, hơn nữa đi bản thân liền là đạo pháp đường đi, nếu là ở huyễn thuật chi đạo trên có thiên phú, đem Mộng Thiên Thu truyền thừa truyền cho nàng, có thể cũng chưa chắc không là một chuyện tốt.

Ngay tại Bạch Nhạc trong đầu chuyển qua cái ý niệm này đồng thời, Hà Tương Tư cũng rốt cục khoan thai tỉnh dậy, nhận thấy được chính mình nằm ở trên giường, Hà Tương Tư trong lòng đột nhiên cả kinh, một ừng ực liền từ trên giường đứng lên, vừa nhấc mắt liền chứng kiến ngồi ngay ngắn ở trong phòng khách Thận Lâu Vương.

Trong nháy mắt, Hà Tương Tư trên mặt liền lộ ra một tia cảnh giác, tựa hồ tùy thời đều có thể bạo khởi.

Xoay người lại, Bạch Nhạc ánh mắt hướng về Hà Tương Tư, vẫn chưa nói chuyện.

"Thận Lâu Vương, ngươi muốn làm gì?"

Khẩn trương nhìn Bạch Nhạc, Hà Tương Tư trầm giọng hỏi.

Cũng lạ không được nàng khẩn trương, cô nam quả nữ cùng tồn tại một phòng, bản thân cũng rất nguy hiểm, huống chi, nàng đối mặt vẫn là Tinh Hải Cảnh lão tổ, đối phương nếu lên cái gì ý đồ xấu, nàng quả thực có thể nói không còn sức đánh trả chút nào.

"Không cần khẩn trương như vậy, bản vương nếu thật muốn đối ngươi làm cái gì, đã sớm đã làm, không cần phải chờ tới bây giờ! Bằng ngươi, cũng phản kháng không."

Nhàn nhạt liếc Hà Tương Tư liếc mắt, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Ngươi là chính mình tìm tới cửa, như vậy. . . Bản vương liền không ngại đánh với ngươi một cái đổ tốt."

"Ta không cá cược!"

Hà Tương Tư có vẻ cực kỳ nhanh nhạy, không hề nghĩ ngợi liền trực tiếp cự tuyệt nói.

"Thận Lâu Vương, ngươi hoặc là thả ta, hoặc là giết ta, đừng nghĩ có ý đồ xấu gì."

"Không cá cược? Sợ rằng không phải do ngươi!" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói, "Đừng nghĩ chết, có bản vương tại, ta cam đoan ngươi chết không!"

". . ."

Đơn giản hai câu, liền nhất thời để cho Hà Tương Tư triệt để khẩn trương.

Nàng không sợ chết, từ nàng dám độc thân tìm đến Thận Lâu Vương thời điểm, nàng liền đã làm tốt chết dự định, nhưng hôm nay chân chính rơi vào đối phương trong tay, nàng mới phát hiện, trên đời này xa có một chút sợ hãi, so tử vong càng đáng sợ hơn.

Nàng không muốn bằng lòng Thận Lâu Vương bất kỳ điều kiện gì, nhưng trong lòng lại cũng minh bạch, đối phương nói là nói thật, bằng đối phương cái kia khủng bố huyễn thuật thủ đoạn, nàng coi như là muốn tự sát chỉ sợ đều làm không được.

Liếc Hà Tương Tư liếc mắt, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Ta truyền cho ngươi huyễn thuật chi đạo, nếu là ngươi có ngộ tính, ta liền thả ngươi một con đường sống! Nếu như không có ngộ tính. . . Hắc!"

Uy hiếp, cũng chưa có nói hết, nhưng này chưa hết chi ý, cho dù so nói ra miệng uy hiếp đáng sợ hơn.

Hà Tương Tư không biết đối phương tại sao muốn truyền từ mình huyễn thuật chi đạo, nhưng lại minh bạch, tới mức này, mình đã hoàn toàn không có lựa chọn chỗ trống.

... ...

"Bùi sư tỷ, sư tôn hắn, thật bả nữ nhân kia lưu lại?"

Liếc mắt nhìn Bạch Nhạc vị trí tiểu viện, Mạc Hàn nhịn không được mở miệng hỏi.

"Sư tôn chuyện, cũng là ngươi có thể quản?" Xem Mạc Hàn liếc mắt, Bùi Tuyết Tê có chút bất mãn hỏi ngược lại.

"Sư tôn là chuyện, ta tự nhiên không dám quản! Chỉ là. . . Việc này có chút kỳ quặc a!" Lắc đầu, Mạc Hàn nhẹ giọng nói, "Chúng ta đi theo sư tôn bên người nhiều năm như vậy, bao lâu gặp qua sư tôn gần nữ sắc?"

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót, Bùi Tuyết Tê trầm giọng nói, "Không nên hỏi không nên hỏi, bằng không, nếu như làm tức giận sư tôn. . . Ta có thể cứu không ngươi."

"Đây không phải là tự mình nói cho ngươi nói nha, lời như vậy, ta nào dám đối sư tôn nói." Mạc Hàn lắc đầu nói rằng, "Đúng, Bùi sư tỷ, cái kia La Tiêu dường như đi."

Nhắc tới La Tiêu tên, Bùi Tuyết Tê mí mắt không khỏi hơi nhíu, "Mạc Hàn sư đệ, thời điểm không còn sớm, ngươi sớm đi đi nghỉ ngơi đi."

Tựa hồ cũng không có nhận thấy được Bùi Tuyết Tê không nhanh, Mạc Hàn tiếp tục nói, "Bùi sư tỷ, ngươi yên tâm đi, sư tôn bây giờ thực lực đại tăng, cho dù là cái kia Đại La Ma Quân cũng phải kiêng kỵ vài phần, cái kia La Tiêu kiên quyết không còn dám tới vướng víu ngươi."

"Mạc Hàn sư đệ! Ta việc tư, xin ngươi đừng như vậy quan tâm, chuyện ta, tự ta tự sẽ xử lý." Có chút chán ghét, Bùi Tuyết Tê thanh âm lập tức lạnh xuống.

Lần này Mạc Hàn rốt cục ý thức được Bùi Tuyết Tê não ý, co lại rụt cổ,

lúc này thi lễ một cái, lui xuống đi.

Nhìn Mạc Hàn bóng lưng, Bùi Tuyết Tê không khỏi hơi hơi nhíu mày.

Mạc Hàn đối nàng tâm tư, nàng tự nhiên biết, thật là nhiều năm như vậy ở chung, nàng nhưng cũng rõ ràng, chính mình đối Mạc Hàn tuyệt đối vô pháp sản sinh tình cảm, nàng sở thích người, không nên là Mạc Hàn cái dạng này, cũng sẽ không là cái dạng này.

Huống chi, trong lòng nàng mơ hồ minh bạch, La Tiêu vướng víu sợ rằng không dễ dàng như vậy kết thúc.

Chỉ là, lần nữa nghĩ đến cái kia Thất Tinh Tông nữ nhân, Bùi Tuyết Tê cũng không khỏi hơi hơi nhăn đầu lông mày, Mạc Hàn hắn có thể đều không có ý nghĩa gì, nhưng có một câu nói lại không nói sai.

Sư tôn cũng không tham luyến nữ sắc người, bây giờ loại phản ứng này, xác thực có chút khác thường.

Hít sâu một hơi, Bùi Tuyết Tê lúc này lần nữa quay người hướng Thận Lâu Vương vị trí sân đi tới.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 633: Truyền pháp (hạ)

"Đệ tử cầu kiến sư tôn!"

Đứng ở trước viện môn, Bùi Tuyết Tê nhẹ giọng mở miệng nói.

Trong viện sắp đặt ảo trận, cho dù là Bùi Tuyết Tê cũng không dám tùy tiện xông loạn.

Nhỏ bé hơi kinh ngạc, bất quá Bạch Nhạc nhưng cũng đúng là vẫn còn ngẩng đầu, phất tay áo ở giữa, đóng cửa trong viện tử ảo trận, nhàn nhạt mở miệng nói, "Vào đi."

Trong chốc lát, Bùi Tuyết Tê lúc này mới gõ cửa đi tới.

"Đệ tử bái kiến sư tôn!"

Khẽ khom người, Bùi Tuyết Tê khom mình hành lễ nói.

Rất tùy ý tọa trên ghế, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Có chuyện gì?"

Đang cùng Bạch Nhạc đồng thời Bùi Tuyết Tê đã chú ý tới, Hà Tương Tư tựa hồ tại đây toàn bộ tinh thần tìm hiểu cái gì, cũng không có tới trước đó muốn như vậy không chịu nổi tràng diện.

Cái này khiến Bùi Tuyết Tê trong lòng thở phào một cái đồng thời, nhưng cũng không khỏi hơi nghi hoặc một chút, "Sư tôn, Hà cô nương đây là?"

"Ngươi hơn nửa đêm đến nơi này của ta, lẽ nào chính là tới quan tâm nàng?"

Trong mắt lộ ra vẻ không vui, Bạch Nhạc nhàn nhạt hỏi ngược lại.

"Đệ tử không dám!"

Lần nữa hạ thấp người hành lễ, Bùi Tuyết Tê lập tức giải thích, "Hà cô nương tuy là người trong chính đạo, có thể chỉ bằng nàng dám độc thân tìm đến sư tôn phần này sự can đảm, đệ tử cũng bội phục nàng vài phần! Cái này tới là muốn thay nàng cầu xin tha, khẩn cầu sư tôn thả nàng rời đi."

"Ồ?"

Lời này, nhưng là Bạch Nhạc trước đó không nghĩ tới, không khỏi hơi kinh ngạc, "Ngươi muốn ta thả nàng?"

"Vâng!"

Khom người lại bái, Bùi Tuyết Tê nhẹ giọng nói, "Bên ngoài có nghe đồn, sư tôn là tham luyến sắc đẹp của nàng, chỉ là đệ tử đi theo sư tôn nhiều năm, cũng rất rõ ràng, sư tôn cũng không tham luyến mỹ sắc người, vì vậy cả gan đến đây."

"Tham luyến mỹ sắc sao?" Khóe miệng hiện lên vẻ tươi cười, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói, "Lòng thích cái đẹp, mọi người đều có, ngươi làm sao biết ta. . . Cũng không phải mơ ước mỹ sắc?"

"Bây giờ một màn này, còn chưa đủ để lấy rõ ràng sao?"

Nhìn Bạch Nhạc, Bùi Tuyết Tê hỏi lần nữa.

Từ chối cho ý kiến, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Bản vương chỉ là cùng với nàng đánh một cái đổ, đã ngươi tới. . . Không ngại cũng một chỗ đánh đánh cuộc này tốt."

Nao nao, Bùi Tuyết Tê có chút không hiểu chờ lấy Bạch Nhạc tiến thêm một bước giải thích.

"Bản vương từ Mộng Thiên Thu nơi nào được Thần Thông Truyền Thừa, có thể nhất đại giới, bản vương đã từng thề, sẽ tìm người hữu duyên, đưa hắn truyền thừa truyền xuống, không đến mức để cho hắn một đời sở học thất truyền!" Nâng chung trà lên uống một ngụm, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói, "Hà Tương Tư là Thất Tinh Tông đệ tử, sự can đảm có thể tăng, bản vương liền cho nàng một cái cơ hội!"

"Nếu nàng có đủ đủ thiên phú tìm hiểu huyễn thuật chi đạo, bản vương liền đem Mộng Thiên Thu thần thông truyền cho hắn. . . Nhưng nếu là không thể!" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc thản nhiên nói, "Như vậy mỹ nhân, giết chết diệt khẩu không khỏi quá đáng tiếc, bản vương liền đem nàng thu nhập hậu cung, để cho nàng an phận ở lại bản vương bên người tốt."

Dừng một cái, Bạch Nhạc chuyển hướng Bùi Tuyết Tê đạo, "Ngươi tất nhiên đến, bản vương không ngại cũng cho ngươi một cái cơ hội, nếu ngươi thiên phú so với nàng tốt, bản vương liền cũng truyền pháp ngươi, như thế nào?"

Những lời này, Bạch Nhạc nhìn như hời hợt, nhưng trên thực tế, nhưng là đi qua nghĩ sâu tính kỹ.

Bùi Tuyết Tê có thể ở vào thời điểm này tới vì Hà Tương Tư cầu tình, là có thể gặp tâm tư thiện lương, mặc dù thân ở ma đạo, nhưng lại vẫn chưa nhiễm những cái kia ma đầu thói quen, hơn nữa, so với việc Hà Tương Tư, Bùi Tuyết Tê tại huyễn thuật chi đạo bên trên, còn có súc tích, nếu là có thể kế thừa Mộng Thiên Thu truyền thừa, cũng chưa chắc không là một chuyện tốt.

Hôm nay là chính mình truyền pháp, chẳng là thay mặt Mộng Thiên Thu

thu đồ đệ, lấy phương thức này, đem Mộng Thiên Thu một tiếng sở học đều truyền lưu xuống dưới.

"Đệ tử đa tạ sư tôn!"

Nghe được Bạch Nhạc, Bùi Tuyết Tê nhất thời một hồi đại hỉ, vội vã quỳ gối khấu tạ.

"Ngươi trước chớ vội cảm tạ ta!" Liếc Bùi Tuyết Tê liếc mắt, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Bản vương, đây là một cái đổ, nếu là đổ, tự nhiên thì phải có tiền đặt cược! Hà Tương Tư lấy chính mình làm tiền đặt cuộc. . . Như vậy, ngươi lại lấy như thế nào tiền đặt cược?"

Những lời này nhưng là nhất thời để cho Bùi Tuyết Tê trong lòng hơi hơi trầm xuống.

Cũng không thể để cho nàng cũng cùng Hà Tương Tư a?

Khóe miệng khẽ nhếch, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói, "Như vậy đi, lợi dụng ngươi hôn sự làm tiền đặt cuộc, ngươi nếu tham không thấu. . . Ngươi hôn sự liền do vi sư làm chủ, vô luận là gả cho Mạc Hàn cũng tốt, La Tiêu cũng tốt, hoặc là hắn người nào. . . Ngươi cũng không thể cự tuyệt."

". . . Sư tôn!"

Nghe thế, Bùi Tuyết Tê trên mặt nhất thời đỏ lên, lúc này cự tuyệt nói, "Dạng này đệ tử thà rằng không học."

Cười ha ha một tiếng, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói, "Cái này có thể không phải do ngươi, ngươi nếu muốn khống chế vận mạng mình, liền cẩn thận tìm hiểu a!"

Nói xong, Bạch Nhạc lập tức một chỉ điểm ra , đồng dạng đem Mộng

Thiên Thu truyền thừa truyền cho Bùi Tuyết Tê!

Đương nhiên, bây giờ Bạch Nhạc truyền lại, cũng vẻn vẹn chỉ là cơ sở cái kia một bộ phận, cũng không bao quát Đại Mộng Thiên Thu thần thông.

Nặng như thế pháp, tổng yếu làm nhiều một ít suy tính, mới có thể quyết định có hay không truyền thụ.

Cái gọi là Pháp bất khinh truyền, chính là đạo lý này.

Làm xong đây hết thảy, Bạch Nhạc lúc này mới thong thả trở lại ghế trên, tiếp tục uống trà dưỡng thần.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đảo mắt chính là một đêm trôi qua.

Sau khi trời sáng, Hà Tương Tư cùng Bùi Tuyết Tê lần lượt tỉnh lại, chỉ là hai người nhưng cũng đều nhíu chặt lông mày, vẫn còn đang suy tư.

"Như thế nào?"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc nhàn nhạt hỏi.

"Hồi sư tôn, đệ tử đã cảm ngộ bảy phần!" Bùi Tuyết Tê dẫn đầu mở miệng đáp.

Há hốc mồm, Hà Tương Tư trong mắt lộ ra một tia vẻ kiêng kỵ, nhưng lại cuối cùng cũng vẫn là không dám nói sạo, nhẹ giọng nói, "Ta chỉ cảm ngộ ba phần."

Từ mặt ngoài xem, tự nhiên là Hà Tương Tư tiến độ chậm nhiều.

Nhưng trên thực tế, Hà Tương Tư trước đây vẫn chưa tu hành huyễn thuật chi đạo kinh nghiệm, có thể cảm ngộ ba phần, đã là khó khăn nàng.

Đối với Bạch Nhạc đến, dạng này kết quả, đã rất để cho hắn thoả mãn.

"Đã như vậy, liền mỗi người xuống dưới tiếp tục tham ngộ đi. . . Lúc nào triệt để tìm hiểu thấu đáo, trở lại tìm ta." Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng phân phó nói.

"Đệ tử tuân mệnh!"

"Vâng!"

Bùi Tuyết Tê cùng Hà Tương Tư đồng thời đáp.

Bùi Tuyết Tê rất mau lui lại đi ra ngoài, có thể Hà Tương Tư lại không chỗ để đi, thần sắc có chút câu nệ, nghĩ muốn cái gì, lại đúng là vẫn còn không dám.

"Ngươi cũng đi xuống đi, trong nội viện còn có phòng của hắn, chính ngươi tìm địa phương nghỉ ngơi đi! Bất quá. . . Không có ta phân phó, không được rời đi viện!" Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng phân phó nói.

"Vâng!"

Bằng lòng một câu, Hà Tương Tư đến giữa trước cửa, lại đột nhiên xoay người lại, trầm giọng hỏi, "Thận Lâu Vương, ta muốn hỏi một câu. . . Ngươi vì sao đột nhiên như vậy ưu đãi ta?"

Nếu như, ngay từ đầu nàng còn lo lắng Thận Lâu Vương dụng tâm kín đáo, như vậy bây giờ, nàng nhưng cũng xem sớm rõ ràng, vị này Thận Lâu Vương đối nàng cũng không ác ý, thậm chí có thể là dị thường ưu đãi.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lúc này mới nhàn nhạt đáp, "Đây là

bản vương thiếu Mộng Thiên Thu, ngươi nếu có thể hiểu thấu đáo hắn truyền thừa, liền coi như là hắn đệ tử. . . Phần nhân tình này, liền coi như là bản vương thay hắn trả cho ngươi đi."

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Hà Tương Tư lúc này mới khom người lui xuống đi.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 634: La Tiêu cầu thân

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Chỉ chớp mắt ở giữa, khoảng cách Đạo Môn đại hội chính thức mở ra, liền vẻn vẹn chỉ còn lại có nửa tháng.

Thiên Hạ Cửu Châu đều đại tông môn người, hầu như đều đã đến Giang Lăng thành.

Đương nhiên, trong lúc này cũng không bao quát Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung, đều là thiên tông, hai tông này người, đã sớm đã trước một bước thượng Đạo Lăng sơn, cái này chính là đề bên trong phải có chi ý.

Bạch Nhạc lấy Thận Lâu Vương thân phận dừng lại ở trấn phía trên, tự nhiên cũng đồng dạng thám thính được rất nhiều tin tức.

Chính như dự tính, bây giờ tụ tập tại Giang Lăng thành phụ cận lại nơi nào chỉ là người trong chính đạo, ma đạo cao thủ cũng đồng dạng giấu ở các nơi, hơn nữa, tựa hồ đang nổi lên một trận đại loạn.

Ngày này, nguyên bổn đã rời đi hồi lâu La Tiêu lần nữa trở về, trực tiếp bị Bùi Tuyết Tê dẫn tới Bạch Nhạc trước mặt.

"Vãn bối La Tiêu, bái kiến Thận Lâu Vương!"

Hơi hơi khom người, so sánh cùng trước kia, La Tiêu thái độ hiển nhiên đoan chính không ít, cái này tự nhiên không phải La Tiêu tiến bộ, mà là Thận Lâu Vương cho thấy thực lực, nếu so với trước kia mạnh hơn rất nhiều.

Tại Ma Đạo Thế Giới bên trong, cá lớn nuốt cá bé, cái này bản thân liền là không thể bàn cãi chân lý.

"Đứng lên đi, không cần đa lễ."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Ngươi lần này trở về, nên không phải vì chính ngươi trở về đi. . . Đại La Ma Quân có lời gì, không ngại thẳng."

"Thận Lâu Vương minh giám!"

Mỉm cười, La Tiêu cũng cũng không phủ nhận, ôm quyền khom người đạo, "Gia phụ cố ý để cho ta tới thông tri Thận Lâu Vương, tối nay canh ba, tái tụ tại Trường Giang Chi Thượng, cùng bàn đại sự!"

"Ồ?"

Nao nao, Bạch Nhạc chợt liền phản ứng kịp, "Tối nay, không chỉ là ta cùng với Ma Quân hai người a?"

"Cái này hiển nhiên!"

Gật đầu, La Tiêu nhẹ giọng nói, "Gia phụ chỉ là tối nay chi hội người phát khởi một trong!"

Nghe thế, Bạch Nhạc liền triệt để hiểu được, sợ rằng tối nay là chân chính ma đạo cự kình thịnh hội, khoảng cách Đạo Môn đại hội mở ra thời kì càng ngày càng gần, những thứ này ma đạo cự kình nhóm, là chuẩn bị muốn động thủ a.

Mấy ngày nay, Bạch Nhạc sở dĩ một mực ngụy trang Thận Lâu Vương thân phận ở lại chỗ này, mục chính là cái này, bây giờ tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

"Đã như vậy, xin chuyển cáo Ma Quân, bản vương nhất định đúng hẹn tới!"

"Như thế tốt lắm!"

Gật đầu, La Tiêu lập tức mở miệng nói, "Còn có một chuyện, nghe nói Thận Lâu Vương cùng Ma Quân truyền nhân quen biết, không biết. . . Ma Quân truyền nhân sẽ hay không có mặt?"

"La công tử cười, bản vương chưa từng cùng Ma Quân truyền nhân có liên hệ!"

Con mắt đều không nháy một chút, Bạch Nhạc liền trực tiếp cự tuyệt.

Câu trả lời này tựa hồ đã ở La Tiêu trong dự liệu, không chút phật lòng, khẽ cười nói, "Không sai, là ta nhiều lời!"

Khẽ khom người, La Tiêu nhẹ giọng nói, "Đúng, vãn bối đối Tuyết Tê vừa gặp đã thương, không biết Thận Lâu Vương có thể thành toàn?"

Nhiễu một vòng, đến cuối cùng La Tiêu đúng là vẫn còn nói ra.

"Sư tôn!"

Nguyên bản La Tiêu cùng Bạch Nhạc, Bùi Tuyết Tê một mực không dám cắm miệng, nhưng hôm nay trọng tâm câu chuyện dẫn tới trên người nàng, nàng nhưng là như thế cũng ngồi không yên, lúc này gấp giọng mở miệng nói.

Vươn tay, hướng phía dưới ép một chút, ý bảo Bùi Tuyết Tê im coi, Bạch Nhạc lúc này mới nhàn nhạt mở miệng nói, "Tuyết Tê là bản vương ái đồ, ngươi nếu thật tâm cầu lấy, cũng nên để cho Ma Quân tới theo ta mới là! Lấy thân phận ngươi trực tiếp hướng bản vương đề cập. . . Là khinh thị Tuyết Tê, vẫn là miệt thị bản vương?"

"Vãn bối không dám!"

Cảm thụ được Bạch Nhạc động dung, La Tiêu liền vội vàng khom người hành lễ nói, "Vãn bối chỉ là nhất thời tình thế cấp bách, đoạn không có khinh thị Tuyết Tê, càng không có khinh thị Thận Lâu Vương ý tứ!"

Dừng một cái, La Tiêu tiếp tục nói, "Tuyết Tê sự tình, vãn bối đã nắm rõ ràng gia phụ, chậm chút gia phụ tự sẽ cùng Thận Lâu Vương đề cập!"

"Sư tôn!"

Nghe được La Tiêu liền Đại La Ma Quân đều dời ra ngoài, Bùi Tuyết Tê càng là khẩn trương.

"Việc này, vi sư tự có quyết đoán!"

Liếc Bùi Tuyết Tê liếc mắt, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

". . . Là!"

Đối mặt Bạch Nhạc cường thế, Bùi Tuyết Tê cũng cuối cùng không còn dám đối cứng, khom người đáp.

Chứng kiến Bùi Tuyết Tê khuất phục, La Tiêu nhất thời một hồi đại hỉ, phảng phất đã tiên đoán được chính mình cưới vợ Bùi Tuyết Tê thời điểm.

Đem Bùi Tuyết Tê cùng La Tiêu đấu pháp đi ra ngoài, Bạch Nhạc khóe miệng nhưng là nhất thời lộ ra vẻ lạnh như băng nụ cười.

"Cái gì? Điều đó không có khả năng, ta đi tìm sư tôn!"

Bên ngoài viện, Mạc Hàn vừa mới nghe tin tức này, nhất thời liền tạc, cất

bước liền muốn hướng Bạch Nhạc viện xông.

"Đứng lại!"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Bùi Tuyết Tê trực tiếp quát Mạc Hàn, lành lạnh mở miệng nói, "Mạc Hàn, ngươi chán sống sao?"

"Bùi sư tỷ, ta không thể mắt mở trừng trừng nhìn ngươi nhảy vào miệng hổ a!"

Chuyển hướng Bùi Tuyết Tê, Mạc Hàn gấp giọng nói, "Nếu không thừa dịp bây giờ sư tôn còn không có đáp ứng, mời sư tôn thay đổi chủ ý, thật đến sư tôn bằng lòng Đại La Ma Quân, vậy liền hối hận thì đã muộn!"

"Mạc Hàn sư đệ, ngươi cũng quen thuộc sư tôn tính khí! Hiện ở vào thời điểm này, ngươi đi tìm sư tôn, có thể tạo được tác dụng sao?" Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, Bùi Tuyết Tê trầm giọng nói.

"Ta bất kể, coi như sư tôn giết ta, ta cũng sẽ không để ngươi gả cho La Tiêu!" Mạc Hàn quật cường lắc đầu nói.

"Ta muốn gả cho người nào. . . Còn chưa tới phiên ngươi quản!" Mắt thấy Mạc Hàn không có khuất phục ý tứ, Bùi Tuyết Tê nhất thời ngoan hạ tâm lai, trầm giọng mở miệng nói, "Mạc Hàn, ngươi cho rằng, ngươi là ta ai? Có tư cách nhúng tay chuyện của ta?"

". . ."

Trong nháy mắt, Mạc Hàn cả người đều ngẩn ở đây tại chỗ, cứ như vậy kinh ngạc nhìn Bùi Tuyết Tê, một câu nói đều không ra.

Một câu nói này, phảng phất so vạn ngữ thiên ngôn đều còn có lực sát thương!

Phảng phất một thanh lợi kiếm trong nháy mắt xuyên thấu Mạc Hàn trái tim, để cho hắn đau không thể thở nổi!

Chứng kiến Mạc Hàn bộ dáng này, Bùi Tuyết Tê trong lòng cũng không khỏi hơi hơi mềm nhũn, giọng nói hòa hoãn rất nhiều, nhẹ giọng nói, "Mạc Hàn sư đệ, ta biết ngươi quan tâm ta, nhưng chuyện này, tự ta hội xử lý. . . Ngươi đi cầu sư tôn, chỉ biết thích được phản!"

"Không phải như vậy Bùi sư tỷ, ngươi biết, ta. . ."

Mạc Hàn còn muốn lại, lại lần nữa bị Bùi Tuyết Tê cắt đứt hạ xuống.

"Mạc Hàn sư đệ, ta biết ngươi tâm ý, thế nhưng. . . Giữa chúng ta không có khả năng! Coi như sư tôn cự tuyệt La Tiêu, ta cũng không khả năng gả cho ngươi." Nhìn Mạc Hàn, Bùi Tuyết Tê lần nữa ngoan hạ tâm lai, trầm giọng nói, "Ngươi chết cái ý niệm này đi, hảo hảo tu hành, đối ngươi đến, mới là nhất chuyện trọng yếu."

". . ."

Mở rộng miệng, có thể lúc này nhìn Bùi Tuyết Tê, Mạc Hàn lại cuối cùng không cách nào nữa ra dù là một chữ.

Thật sâu xem Mạc Hàn liếc mắt, Bùi Tuyết Tê cuối cùng xoay người sang chỗ khác, lặng yên rời đi.

Nàng rất rõ ràng Mạc Hàn cảm tình, tuy nhiên lại càng rõ ràng bản thân tâm tư.

Chuyện tình cảm, cho tới bây giờ thì không phải là trả giá nên có hồi báo.

Đối với Mạc Hàn cảm tình, nàng chỉ có thể ở tâm một tiếng xin lỗi.

Bây giờ mượn lấy một cơ hội này, triệt để đoạn Mạc Hàn tâm tư, cũng tốt.

Còn như chính nàng. . . Mặc dù không biết vì sao, có thể nàng chính là có một loại cảm giác, cho dù là Đại La Ma Quân đứng ra, vị sư tôn kia cũng sẽ không đưa nàng gả cho La Tiêu.

Từ sư tôn cùng Thất Tinh Tông sau trận chiến ấy, tựa hồ sư tôn cả người đều thay đổi rất nhiều.

Thiếu vài phần nghiêm khắc, nhiều mấy phần ôn nhu. . . Liền để cho người ta càng muốn tin cậy.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 635: Ngươi muốn đi với ta?

"Vãn bối bái kiến Thận Lâu Vương!"

Tại Bạch Nhạc trước mặt khom người quỳ gối, Hà Tương Tư nhẹ giọng mở miệng nói.

"Ngươi có lời gì muốn?"

Từ chối cho ý kiến nhìn Hà Tương Tư, Bạch Nhạc bình tĩnh hỏi.

"Vừa mới La Tiêu, ta nghe đến." Do dự một chút, Hà Tương Tư vẫn là mở miệng nói.

Kịch bản tới cũng không lớn, Bạch Nhạc cùng La Tiêu bọn hắn thời điểm, cũng chưa tận lực thu liễm thanh âm, thì ở cách vách gian phòng, chỉ cần có tâm, tự nhiên đồng dạng có thể nghe rõ.

"Cho nên?"

Không chút nào để ý, Bạch Nhạc nhàn nhạt hỏi ngược lại.

"Bùi cô nương hôn sự, cũng xin Thận Lâu Vương thận trọng suy nghĩ." Yên lặng một chút, Hà Tương Tư đúng là vẫn còn đi ra.

Mấy ngày nay Bùi Tuyết Tê cùng nàng một chỗ tu luyện huyễn thuật, hai người tự mình tự nhiên cũng có một chút tiếp xúc, xem như là có một chút quan hệ cá nhân.

Lúc trước, nàng chịu khổ thời điểm, Bùi Tuyết Tê đã từng mạo hiểm vì

nàng cầu tình, mặc dù kết quả chứng minh, Thận Lâu Vương cũng không có làm khó nàng ý tứ, nhưng phần nhân tình này nàng lại một mực ghi ở trong lòng.

Bây giờ mắt thấy La Tiêu lấy Đại La Ma Quân danh nghĩa đi cầu hôn, tự nhiên nhịn không được muốn thay Bùi Tuyết Tê.

Ánh mắt chuyển hướng Bùi Tuyết Tê, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Ngươi tâm ngược lại là rất lớn, chính mình còn tự thân khó bảo toàn, vẫn còn có tâm tư tới quan tâm người khác chuyện."

". . ." Lời này cũng là thật đem Hà Tương Tư ế không nhẹ.

Mặc dù mấy ngày nay, Thận Lâu Vương xác thực không có khó khăn qua nàng, nhưng hôm nay thân phận nàng, nhưng cũng y nguyên vẫn là tù nhân.

Tự thân khó bảo toàn bốn chữ này đi ra, có thể tuyệt đối không tính khoa trương.

Cười khổ một tiếng, Hà Tương Tư nhẹ giọng nói, "Ta xác thực không có tư cách những thứ này, thật là. . . Bùi cô nương nàng cuối cùng là ngài đệ tử a."

"Mạc Hàn cũng là bản vương đệ tử!" Nhàn nhạt quét Hà Tương Tư liếc mắt, Bạch Nhạc tức giận mở miệng nói, "Tuyết Tê nàng không muốn Mạc Hàn cùng một chỗ, ngươi nếu như tốt bụng như vậy tràn lan. . . Bản vương đưa ngươi hứa cho Mạc Hàn như thế nào?"

". . ."

Một câu nói này nhưng là nhất thời liền để cho Hà Tương Tư ngoan ngoãn câm miệng.

So với việc Bùi Tuyết Tê, nàng tình cảnh mới là càng nguy hiểm, nếu là thật chọc giận Thận Lâu Vương, bất chấp tất cả loạn điểm uyên ương phổ, đưa nàng gả cho kia cái gì Mạc Hàn, nàng mới thực sự là muốn khóc cũng không kịp.

"Thận Lâu Vương minh giám, vãn bối trong lòng đã có ý trung nhân, tuyệt sẽ không cùng người khác thành hôn, nếu Thận Lâu Vương cưỡng bức, vãn bối cũng chỉ có một con đường chết mà thôi." Hơi hơi khom người, Hà Tương Tư nhẹ giọng nói.

"Ồ? Là ai? Có bản vương đệ tử xuất sắc sao?" Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc tùy ý hỏi.

"Có hay không so sánh với Thận Lâu Vương cao đồ, vãn bối không dám, nhưng vãn bối xác thực đã lòng có sở thuộc." Khom người lại bái, Hà Tương Tư nhẹ giọng nói.

Thanh âm rất nhẹ, có thể bên trong ẩn chứa kiên quyết chi ý, cũng không nghi ngờ cũng có thể để cho Bạch Nhạc cảm thụ thanh thanh sở sở.

Đó là một loại có can đảm đem sinh tử không để ý kiên quyết.

Thật sâu xem Hà Tương Tư liếc mắt, Bạch Nhạc cuối cùng không có hỏi tới nữa.

Mặc dù Hà Tương Tư không có, thật là hắn nhưng cũng minh bạch Hà Tương Tư người, hơn phân nửa chính là mình, lời này nhưng là tuyệt đối không có cách nào khác tiếp tục hỏi, bằng không, nếu như sau này Hà Tương Tư biết mình thân phận, cần phải liều mạng không thể.

Tối trọng yếu là. . . Khó nhất tiêu thụ mỹ nhân ân a!

So với việc Hà Tương Tư, Bạch Nhạc cũng là lòng có sở thuộc người kia.

"Tối nay. . . Bản vương sau khi rời khỏi, ngươi liền tự đi đi."

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc rốt cục vẫn phải mở miệng nói, "Trước khi đi, ta sẽ đem Đại Mộng Thiên Thu thần thông truyền cho ngươi! Nếu có một ngày, ngươi có thể tu thành cái này thần thông, coi như là đối Mộng Thiên Thu có một câu trả lời thỏa đáng."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Bất quá, việc này, ngươi tốt nhất vẫn là đừng nói cho hắn bất luận kẻ nào cho thỏa đáng. . . Bằng không, sợ là ngươi không sống tới tu thành cái này thần thông thời điểm."

Lấy Hà Tương Tư bây giờ thực lực, cho dù là truyền cho nàng Đại Mộng Thiên Thu thần thông, nàng cũng căn bản không có khả năng thi triển ra, bất quá, đối với Bạch Nhạc đến, chỉ cần nàng có thể nhớ kỹ những thứ này cũng đã đủ đủ.

Tối nay lấy Thận Lâu Vương thân phận cùng những cái kia ma đạo cự kình gặp mặt, cho dù là Bạch Nhạc chính mình, cũng không có còn sống rời đi nắm chặt.

Nếu là thật tai hoạ vẫn lạc, đem Mộng Thiên Thu thẩm thấu truyền xuống, coi như là đối với Mộng Thiên Thu có một câu trả lời thỏa đáng.

"Ngươi để cho ta đi?"

Trong mắt lóe lên vẻ kinh dị, Hà Tương Tư có chút khó có thể tin hỏi.

"Thế nào, không nỡ đi?"

Khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, Bạch Nhạc nhàn nhạt hỏi ngược lại.

"Không phải!"

Vội vàng lắc đầu, Hà Tương Tư giải thích, "Chỉ là có chút ngoài ý muốn."

"Không có gì ngoài ý muốn." Nhàn nhạt đáp một câu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta qua, ta thiếu Mộng Thiên Thu nhân tình, tất nhiên hắn chết, vậy liền bả phần nhân tình này trả lại cho ngươi tốt! Tả hữu, ngươi cũng bất quá chỉ là một cái không quan trọng gì nhân vật mà thôi. . . Giết ngươi, không có ý nghĩa."

". . ."

Rõ ràng là cũng bị để cho chạy, có thể nghe nói như thế Hà Tương Tư lại như cũ có một loại muốn đánh người kích động.

"Ngưng thần tĩnh khí! Ta lời cảnh cáo ở phía trước, đây hết thảy, đều là tại ngươi có thể đủ thu được Đại Mộng Thiên Thu truyền thừa trên căn bản, nếu ngươi vô pháp thu được truyền thừa. . . Liền không cần nghĩ ly khai sự tình." Cho chỗ tốt, Bạch Nhạc tự nhiên đồng dạng phải có điều uy hiếp mới được.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đến ban đêm thời điểm, Bạch Nhạc mới rốt cục đem Đại Mộng Thiên Thu thần thông truyền cho Hà Tương Tư.

Cũng không có lại để ý tới Hà Tương Tư, Bạch Nhạc chậm rãi đẩy cửa phòng ra, lặng yên ly khai sân.

Bạch Nhạc vẫn chưa triệt hồi trong viện ảo trận.

Theo chính mình học lâu như vậy, nếu như Hà Tương Tư cũng ngốc đến liền ảo trận đều không phá nổi, cũng cũng liền đáng đời bị vây ở chỗ này.

Trên mặt trăng đầu cành!

Bạch Nhạc từ sân đi ra thời điểm, Bùi Tuyết Tê đã sớm chờ ở bên ngoài.

"Sư tôn!"

Liếc liếc mắt, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Ngươi muốn đi với ta?"

"Vâng!"

Gật đầu, Bùi Tuyết Tê nghiêm túc mở miệng nói.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lập tức sái nhiên đạo, "Vậy thì đi thôi."

Mặc dù hôm nay tất phải có thể sẽ có một chút nguy hiểm, thế nhưng chỉ cần xiếc diễn tốt, tự bảo vệ mình liệu tới cũng không lừa bịp, hơn nữa, nghĩ cũng biết Đại La Ma Quân ắt sẽ nhắc lại La Tiêu cùng Bùi Tuyết Tê hôn sự, loại tình huống này, mang theo Bùi Tuyết Tê cũng chưa hẳn là chuyện xấu.

Huống chi, Bạch Nhạc vốn là muốn lại khảo nghiệm một chút Bùi Tuyết Tê tính khí, mới có thể quyết định có phải là thật hay không đem Đại Mộng Thiên Thu truyền thụ cho nàng, bây giờ mượn cơ hội này, mang theo một chỗ cũng chưa chắc không phải một cái cơ hội.

Về phần người khác, lần này, Bạch Nhạc ngược lại là hoàn toàn không có muốn mang theo tâm tư.

Tham dự hội nghị đều là ma đạo cự kình, thật muốn ra nguy hiểm gì, đem người toàn bộ mang theo cũng không ý nghĩa, bất quá là không không chịu chết mà thôi!

Bây giờ loại tình huống này, làm nhiều lỗi nhiều, bất luận kết quả như thế nào, ma đạo cự kình kiêu ngạo tóm lại là muốn bày ra.

Ống tay áo phất một cái, trong một chớp mắt, liền có một mảnh mây đen

bốc lên, như một mảnh quạ đen bầy, đem Bạch Nhạc cùng Bùi Tuyết Tê bao vây lấy, thẳng đến bầu trời đêm mà đi.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 636: Quần ma tụ tập

Nguyệt mãn đại giang!

Khoảng cách vốn là không bao xa, cũng không lâu lắm, Bạch Nhạc cũng đã chạy tới Trường Giang Chi Thượng.

Đương nhiên, trường giang rất lớn, cho dù là kế cận Giang Lăng thành một đoạn này, cũng có rất dài, muốn xác định đối phương phương vị cũng cũng không dễ dàng.

Chợt, Bạch Nhạc liền nhớ tới La Tiêu truyền lời là ở canh ba.

Đem thời gian như thế cụ thể, khả năng liền tuyệt đối không phải không thối tha.

Thoáng quan sát một chút sắc trời, khoảng cách vào lúc canh ba còn cách một đoạn, Bạch Nhạc ý niệm trong đầu hơi hơi nhất chuyển, lập tức mang theo Bùi Tuyết Tê tùy ý hướng về giang thượng một con thuyền phường thuyền hạ xuống.

Bạch Nhạc như thế vừa rơi xuống, nhưng là nhất thời đem trên thuyền người dọa cho giật mình.

"Bái kiến đại nhân!"

Trong nháy mắt, boong tàu người nhất thời một chỗ quỳ xuống, nơm nớp lo sợ hành lễ nói.

Thoáng quan sát một chút, Bạch Nhạc liền minh bạch, đây là một con thuyền thuyền hoa, phía trên có không ít gái lầu xanh người tiếp khách.

"Nhà của ta sư tôn giá lâm, còn không đem trên thuyền những cái kia loạn thất bát tao người toàn bộ niện xuống dưới?"

Trên mặt lộ ra một tia màu sắc trang nhã, Bùi Tuyết Tê lạnh giọng mở miệng nói.

Nàng tự nhiên cũng nhìn ra được đây là chiến thuyền cái gì thuyền, trong mắt tự nhiên liền lộ ra một tia chán ghét.

Nếu như chính nàng, tất nhiên là tuyệt đối sẽ không dừng chân loại địa phương này, chỉ là, đây là sư tôn chọn, nàng tự nhiên không tiện cự tuyệt, chỉ có thể đem người khác toàn bộ niện xuống dưới.

"Vậy cũng không cần! Tìm một sạch sẽ buồng nhỏ trên tàu, bị đưa rượu và đồ ăn lên, tìm người tới đánh một khúc đi."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhàn nhạt phân phó nói.

Đối với loại này nơi ăn chơi, Bạch Nhạc ngược lại là không có gì chán ghét, hơn nữa hắn một mực ở bắc phương, cũng một mực không có cơ hội kiến thức cái này chơi thuyền cùng giang thượng cảm giác, ngược lại là cảm thấy thú vị.

"Đúng, là!"

Chứng kiến Bạch Nhạc tốt như vậy, trên thuyền tú bà ngược lại là an tâm không ít, lập tức liền tự mình dẫn đường, thét để cho hạ nhân thu thập tốt nhất gian phòng.

"Sư tôn!"

Không dám nghịch lại Bạch Nhạc ý tứ, Bùi Tuyết Tê có chút bất đắc dĩ mở miệng nói.

"Bất quá là ngồi một chút, không sao cả!"

Bật cười lớn, Bạch Nhạc cũng không lý tới hội Bùi Tuyết Tê, tự nhiên mở miệng nói.

Bất quá, vô luận Bạch Nhạc bây giờ hiển hiện như thế nào hiền lành, nhưng lại cũng thật đem người khác hù dọa, nguyên bản ở trên thuyền khách nhân rất nhanh liền ngồi trên thuyền trốn.

Các màu quả vỏ cứng ít nước mứt hoa quả, cộng thêm hảo tửu, rất nhiều đều một chỗ đưa ra.

Tú bà con mắt rất tinh, tự nhiên biết Bùi Tuyết Tê không tính, nhất thời xuất ra toàn bộ bản lĩnh tới nịnh hót Bạch Nhạc, đem trên thuyền xinh đẹp nhất mấy cái cô nương toàn bộ mời tới bồi tửu, đàn khúc.

Bạch Nhạc ngược lại cũng ai đến cũng không có cự tuyệt, thong thả ngồi xuống.

Bằng tâm mà nói, hoa này trên thuyền nữ tử, thật ngược lại cũng đều tính rất có tư sắc, chỉ là có Bùi Tuyết Tê ngồi ở bên cạnh, liền thực sự có chút buồn bã.

Cũng may Bạch Nhạc cũng không quan tâm những thứ này.

Bất tri bất giác ở giữa, đêm cũng đã đến vào lúc canh ba.

Cứ việc ngồi ở trong khoang thuyền, Bạch Nhạc nhưng cũng vẫn là trước tiên liền cảm nhận đến một cổ khủng bố áp lực, trong tích tắc, nguyên bản tại đây đánh đàn nữ tử chợt liền sắc mặt trắng bệch, trong tay cầm huyền cũng theo tiếng mà đứt.

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc lúc này lửng thững từ trong khoang thuyền đi tới, ngẩng đầu một cái, liền chứng kiến một con thuyền thật lớn lâu

thuyền, mặc dù cách xa nhau còn cách một đoạn, thấy không rõ trên thuyền tình cảnh, thế nhưng Bạch Nhạc nhưng cũng cảm thụ được Đại La Ma Quân khí tức.

"Để bọn hắn bả thuyền lái qua!"

Liếc liếc mắt theo chính mình đi ra Bùi Tuyết Tê, Bạch Nhạc nhẹ giọng phân phó nói.

"Vâng!"

Bằng lòng một tiếng, Bùi Tuyết Tê rất nhanh liền chỉ huy đem thuyền ngang nhiên xông qua, vô luận trên thuyền này người như vậy không vui, loại thời điểm này, cũng không dám trái lời.

Trong chốc lát, thuyền liền ngang nhiên xông qua.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc tay áo phất một cái , đồng dạng lộ ra một cổ khủng bố ma khí, một mảnh quạ đen tại thuyền đỉnh thiên trống xoay quanh!

"Ha ha, Thận Lâu Vương thật có nhã hứng a!"

Xa xa, Đại La Ma Quân thanh âm lúc này liền truyền tới.

Ngẩng đầu nhìn liếc mắt sắc trời, Bạch Nhạc thản nhiên nói, "Ma Quân ngược lại là đúng giờ!"

"Thận Lâu Vương sao không lên thuyền một lần?"

"Không cần, bây giờ chúng ta vẫn là bảo trì một chút khoảng cách cho thỏa đáng!" Thanh âm rất nhạt, Bạch Nhạc vừa mở miệng liền trực tiếp cự tuyệt.

Bạch Nhạc có thể cảm thụ được, Đại La Ma Quân trên thuyền bây giờ cũng cũng chỉ có hắn một vị Tinh Hải Cảnh cường giả, hiển nhiên Đại La Ma Quân bây giờ cũng chỉ là vừa mới tiết lộ khí tức, dẫn người khác qua đây mà thôi, bây giờ tình huống không rõ, Bạch Nhạc cũng không nguyện ý lên trước thuyền đi.

"Thận Lâu Vương đa tâm!"

Bật cười lớn, Đại La Ma Quân cũng tịnh chưa cưỡng cầu.

Cứ như vậy một hồi thời gian, chân trời ở giữa, đột nhiên lại có mấy bóng người phá không tới, khí tức mặc dù xa lạ, thế nhưng Bạch Nhạc nhưng cũng cảm thụ được, chạy tới toàn bộ đều là Tinh Hải Cảnh cường giả.

Chỉ là, cùng Bạch Nhạc, cũng hầu như không ứng cử viên chọn thượng Đại La Ma Quân thuyền, chỉ là phụ cận rơi vào không trung hoặc là trên mặt sông.

Khoảng chừng qua một khắc đồng hồ thời gian, chỉ là chạy tới phụ cận nơi đây Tinh Hải Cảnh lão tổ liền đạt hơn hơn mười vị nhiều.

Tại trong những người này, Bạch Nhạc cũng đồng dạng chứng kiến mấy cái người quen.

Huyết Ảnh Ma Quân, Bạch Cốt phu nhân, Đạp Thiên Ma Quân thình lình đều ở đây bên trong.

Đứng ở lâu thuyền bên trên, Đại La Ma Quân hơi hơi ôm quyền, "Chư vị đồng đạo, hôm nay mời mọi người đến, là có một đại sự muốn thương nghị!"

"Đại La Ma Quân, hà tất những thứ này nói nhảm, tất cả mọi người là vì Đạo Lăng Thiên Tông mà đến. . . Ngươi có ý kiến gì, cứ việc đi ra nghe

một chút tốt." Cũng không biết ai, âm trầm giọng, trực tiếp ngắt lời nói.

"Không sai, bọn ta cái này tới đều là vì Đạo Lăng Thiên Tông!" Mỉm cười, Đại La Ma Quân cũng không giận, "Từ Đạo Lăng sơn đánh một trận, Thông Thiên Ma Quân đánh vỡ Đạo Lăng bất bại thần thoại, bị thương nặng Đạo Lăng Thiên Tông, lúc này mới cho ta các loại (chờ) quật khởi cơ hội! Ta cho rằng, bọn ta phải nên cám ơn trước Ma Quân mới là."

Nhắc tới Thông Thiên Ma Quân, mọi người chân mày cũng không khỏi nhỏ bé hơi nhíu lại.

Cho dù là những thứ này ma đạo cự phách, nhắc tới Thông Thiên Ma Quân cũng vẫn không thể tránh né tồn tại một ít kiêng kỵ.

"Đạp Thiên Ma Quân, trước đây Đông Hải đánh một trận, ngươi là ở đây, Ma Quân lão nhân gia ông ta đã hoàn hảo sao?"

Mặc dù có rất nhiều nghe đồn, thậm chí theo Đạo Lăng Thánh Nữ cũng thừa nhận, nhưng những này ma đạo cự kình lại như cũ không tin được người bên ngoài, bây giờ mượn cơ hội này lần nữa hướng Đạp Thiên Ma Quân cầu chứng đạo.

"Lời này hỏi ta khả năng liền hỏi lầm người!" Cười lạnh một tiếng, Đạp Thiên Ma Quân ánh mắt lúc này liền chuyển hướng Bạch Cốt phu nhân, "Bạch Cốt phu nhân, ngươi đầu nhập vào Ma Quân, bây giờ Bạch Cốt Thần Giáo chiếm giữ Đông Hải, thanh thế ngày càng hưng thịnh, ngươi cũng đã biết, Ma Quân ở đâu?"

"Đạp Thiên Ma Quân, lời này của ngươi khả năng liền không đúng, Ma Quân lão nhân gia ông ta hành tung bất định, làm sao có thể một mực ở lại Đông Hải! Ta cũng bất quá chỉ là giống như ngươi, chỉ cùng Ma Quân có duyên gặp mặt một lần a." Dừng một cái, Bạch Cốt phu nhân tiếp tục nói, "Chỉ là Đạo môn đại hội loại thịnh hội này, ta cho rằng vị kia Ma

Quân truyền nhân tất nhiên sẽ không bỏ qua, chỉ cần tìm được hắn, tự nhiên liền có thể biết được Ma Quân hạ lạc."

Dạng này một cước bóng cao su trực tiếp đá phải Yến Bắc Thần cái kia, liền chờ tại cái gì đều bạch.

Nghe những người này, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì một hồi cười nhạt.

Những người này các hoài quỷ thai, bây giờ nếu là mình dám lấy Yến Bắc Thần thân phận xuất hiện, chỉ sợ liền thật khó lấy thoát thân.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 637: Đánh lén ban đêm Giang Lăng

"Bạch Cốt phu nhân, lời này của ngươi, sợ là không hết không thật a?"

Đạp Thiên Ma Quân khinh thường nói, "Ngươi tất nhiên đầu nhập vào Ma Quân, coi như liên lạc không được Ma Quân, chẳng lẽ liền Yến Bắc Thần đều liên lạc không được sao? Nếu là như vậy, muốn ngươi đầu nhập vào có ích lợi gì?"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Cốt phu nhân nhưng là nửa điểm mặt mũi cũng không cho Đạp Thiên Ma Quân, trực tiếp liền một câu nói chống trở về, "Đạp Thiên Ma Quân, ta có hay không liên lạc với, có hay không đối Ma Quân hữu dụng, có liên quan gì tới ngươi?"

"Quảng Hàn Thiên Cung lúc, ngươi nếu có tâm, liền nên tới bái kiến Ma Quân, mà không phải đến mới đến nói mát."

"Ngươi!"

Trong nháy mắt, Đạp Thiên Ma Quân tâm đột nhiên bốc lên lau một cái khủng bố sát khí, chỉ là chứng kiến Bạch Cốt phu nhân cái kia không có sợ hãi dáng vẻ, lại đúng là vẫn còn cố nhịn.

Một cái Bạch Cốt phu nhân, hắn tự nhiên không thèm quan tâm, có thể giả sử sau lưng nàng thật có Thông Thiên Ma Quân, khả năng liền cho dù ai cũng phải kiêng kỵ ba phần.

Làm một lúc miệng lưỡi chi tranh, trêu chọc loại phiền toái này, thực sự cũng không đáng giá.

"Chư vị đêm khuya đến tận đây, nên không phải là vì thảo luận Thông Thiên Ma Quân ở đâu a?"

Đột nhiên, một cái âm lãnh thanh âm chậm rãi vang lên, cũng sắp ánh mắt mọi người toàn bộ đều hấp dẫn tới.

"Thận Lâu Vương, ngươi nghĩ cái gì?"

Trong nháy mắt, liền có người tập trung Bạch Nhạc phương vị, lạnh giọng nói.

Vừa mới, tự nhiên chính là Bạch Nhạc.

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không hề sợ hãi, cười lạnh mở miệng nói, "Bọn ta hôm nay tới đây, là vì Đạo Môn đại hội mà đến, có thể nghe chư vị ý tứ này, chẳng lẽ là nhất định phải Thông Thiên Ma Quân đầu lĩnh, mới dám đối Đạo Lăng Thiên Tông động thủ?"

"Nếu như chư vị cũng chỉ có như thế chút can đảm, vậy ta nhìn cũng không nhất định ở chỗ này lãng phí thời gian, chúng ta đánh từ đâu về lại chỗ đó cũng chính là."

". . ."

Bạch Nhạc những lời này mặc dù không dễ nghe, nhưng lại không thể nghi ngờ đánh trúng chỗ yếu hại, để cho tất cả mọi người không khỏi có chút khó chịu.

"Ha ha, không sai! Ma Quân làm đã đủ nhiều, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông, làm sao cần Ma Quân tự mình xuất thủ?" Cười ha ha một tiếng, Đại La Ma Quân lúc này giảng hòa đạo, "Chúng ta hôm nay là nên thảo luận một chút như thế nào cản trở Đạo Môn đại hội, như thế nào đối phó Đạo Lăng Thiên Tông mới đúng!"

Hừ nhẹ một tiếng, có Đại La Ma Quân như thế đánh lạc hướng, Đạp Thiên Ma Quân thật cũng không nhắc lại tìm Thông Thiên Ma Quân hoặc là Yến Bắc Thần sự tình, chỉ là liếc nhìn Bạch Nhạc trong ánh mắt lại tràn ngập hàn ý.

"Chư vị, nghe ta một lời!"

Ép một chút tay, Đại La Ma Quân tiếp tục nói, "Bây giờ chính đạo cao thủ, phần lớn tụ tập tại Giang Lăng thành bên trong! Ta cho rằng. . . Chúng ta không bằng thừa dịp đêm này sắc, đánh lén ban đêm Giang Lăng!"

Đại La Ma Quân bản thân liền là lần này tụ hội người đề xuất, tự nhiên trong lòng đã sớm đã có kế hoạch, bây giờ nhưng là thừa dịp cơ hội này, trực tiếp đi ra.

Vù vù!

Lời vừa nói ra, mặc dù ở đây đều là ma đạo cự kình, cũng không khỏi một mảnh xôn xao.

Đánh lén ban đêm Giang Lăng!

Bốn chữ này đại biểu ý nghĩa, có thể thực sự quá lớn.

Giang Lăng thành bên trong, không chỉ có có các tông cao thủ, còn có Đạo Lăng Thiên Tông bố trí xuống đại trận, thậm chí khả năng còn có Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên bên trong cao thủ trấn thủ, bây giờ chợt tập kích Giang Lăng thành, có thể tuyệt đối không phải dễ dàng như vậy sự tình.

Dù cho là Bạch Nhạc chợt nghe nói như thế, cũng không khỏi có chút tê cả da đầu.

"Chư vị, Giang Lăng thành đại trận, cũng không có đáng sợ như vậy!" Ánh mắt chậm rãi từ trên người mọi người đảo qua, Đại La Ma Quân tiếp tục nói, "Nếu như chỉ có một hai người, chúng ta rơi vào đại trận, tự nhiên lành ít dữ nhiều, thật là, bây giờ chúng ta nhiều như vậy đồng đạo đều là tại, mọi người liên thủ lại, làm sao có thể bị chính là một tòa đại trận vây khốn?"

"Chúng ta cái này đến, vốn là vì huỷ diệt Đạo Lăng Thiên Tông mà đến, nếu như bây giờ liền một cái Giang Lăng thành cũng không dám vào, còn nói cái gì công thượng Đạo Lăng sơn?"

"Cửu châu đều đại tông môn người bây giờ đều tụ tập ở Giang Lăng thành bên trong, không khách khí. . . Chỉ bằng chúng ta những người này, chưa chắc có thể chiếm được tiện nghi!" Huyết Ảnh Ma Quân lạnh lùng mở miệng nói.

"Không sai!"

Gật đầu, nhất thời có không ít người phụ họa theo nói.

Mắt lạnh nhìn những người này, Bạch Nhạc đồng dạng từ chối cho ý kiến.

Có người chính đạo mọi người bất quá là năm bè bảy mảng, nhưng trên thực tế, những thứ này người trong ma đạo, làm sao không phải là.

"Ai muốn theo chân bọn họ liều mạng?"

Lắc đầu, Đại La Ma Quân tiếp tục nói, "Chúng ta chỉ cần ra tay diệt trừ bọn hắn một ít môn nhân đệ tử liền đủ đủ! Chúng ta chợt xuất thủ, đánh bọn họ một trở tay không kịp, lấy nửa canh giờ làm hạn định, sau nửa canh giờ, mọi người cùng nhau rút khỏi Giang Lăng thành là được."

Dừng một cái, Đại La Ma Quân tiếp tục nói, "Trước đó vài ngày, Bắc

Đẩu Tinh Cung người từng ước chiến Thận Lâu Vương, trận chiến kia, Bắc Đẩu lão nhi đệ tử kia là cái gì Vệ Phạn Dạ từng xuất thủ khiêu khích Thận Lâu Vương, mặc dù bại, nhưng cũng đủ để thấy đối phương thủ đoạn! Loại này thiên kiêu, nếu như tiếp tục tu luyện xuống dưới, một ngày kia thật bước vào Tinh Hải Cảnh, liền lại là bọn ta đại địch, không bằng. . . Nhanh chóng diệt trừ!"

Nghe thế, Bạch Nhạc chân mày cũng không khỏi chợt vẩy một cái.

Những thứ này ma đạo cự kình muốn đối chính đạo ra tay, hắn là không muốn cùng lấy tham gia náo nhiệt, cần phải đi giết Vệ Phạn Dạ, hắn ngược lại là vui mừng thành, thậm chí nguyện ý thêm một cây đuốc.

Hiển nhiên, những lời này cũng đồng dạng để cho hắn ma đạo cự kình tâm động.

Thật muốn cùng chính đạo cao thủ liều mạng, bọn hắn không tình nguyện lắm, nhưng nếu chỉ là nhân cơ hội giết đối phương một ít môn nhân đệ tử bỏ chạy, bọn hắn nhưng là hiển nhiên rất có nắm chặt.

"Đại La Ma Quân, đây là ngươi đã sớm kế hoạch được rồi?"

Đạp Thiên Ma Quân lạnh lùng hỏi.

"Không sai!" Gật đầu, Đại La Ma Quân trầm giọng nói, "Mấy ngày nay, ta đã phái người trong tối lén vào Giang Lăng thành, đem các tông người trong ở lại vị trí tìm ra, đây là địa đồ. . . Chư vị chỉ cần theo kế hoạch xuất thủ chính là, trận chiến này, tiện lợi làm là chúng ta tiến công Đạo Lăng sơn diễn thử tốt."

Nói xong, Đại La Ma Quân nhất thời từ trên người lấy ra mười mấy tấm địa đồ, phân biệt hướng về xung quanh ma đạo cự kình ném qua.

Bàn tay hơi hơi một phen, Bạch Nhạc dễ dàng liền bắt lại bên trong một

phần địa đồ.

Địa đồ thật rất giản lược, nhưng là lại chính như Đại La Ma Quân chỗ, rõ ràng tiêu xuất các tông trú lưu vị trí, có miếng bản đồ này, lần này đánh lén ban đêm Giang Lăng kế hoạch, liền có ít nhất phân nửa nắm chặt.

Chỉ là, giờ khắc này Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng không khỏi có một tia lưỡng lự!

Mượn cơ hội này, có thể hắn thật có thể tìm được cơ hội tập sát Vệ Phạn Dạ, có thể đại giới nhưng là các tông đều tổn thất nặng nề!

Tông môn khác Bạch Nhạc cũng không hiểu, có thể chỉ lấy Thất Tinh Tông cùng Bắc Đẩu Tinh Cung tới.

Mặc dù bởi vì Tinh Hà lão tổ vứt bỏ hắn cùng với Mộng Thiên Thu sự tình, trong lòng hắn có chỗ bất mãn, thật là chỉnh thể mà nói, đối với Thất Tinh Tông Bạch Nhạc vẫn có cảm tình, vô luận là Dương Bằng vị bằng hữu này, hay là hắn trong tông môn quen thuộc đệ tử, đều để Bạch Nhạc có chút dứt bỏ không được!

Thậm chí cho dù là Bắc Đẩu Tinh Cung, trừ Vệ Phạn Dạ bên ngoài, Bạch Nhạc đối với người khác ấn tượng cũng không tính kém, cho dù là Trần Kiếm Phong trưởng lão, bây giờ đối địch với hắn, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng nhớ kỹ trên biển Đông cùng Trần Kiếm Phong kề vai chiến đấu lúc tình cảnh.

Những thứ này, tuyệt không phải là bởi vì một cái Vệ Phạn Dạ là có thể một khoản xóa đi!

Bây giờ, nếu như mặc kệ những thứ này ma đạo cự phách đánh lén ban đêm Giang Lăng, để cho hắn lại nỡ lòng nào.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 638: Phía sau một đao

Bạch Nhạc nghĩ như thế nào, căn bản không ai quan tâm, nhiều như vậy ma đạo cự kình tề tụ, một cái Thận Lâu Vương ý kiến, cũng đồng dạng căn bản không quan trọng gì.

Tại Đại La Ma Quân lấy ra địa đồ sau đó, chuyện này, cơ nay đã định ra.

"Thận Lâu Vương, vẫn quy củ cũ, ngươi đi tập kích Thất Tinh Tông, như thế nào?"

Ngay tại Bạch Nhạc trong lòng lưỡng lự không định giờ sau khi, Đại La Ma Quân lần nữa mở miệng nói.

"Không cần, ta đi Bắc Đẩu Tinh Cung!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc trầm giọng đáp, "Bạch Nhạc đã không ở, bây giờ Thất Tinh Tông căn bản không đáng giá gì giết thiên tài, ngược lại là cái kia Vệ Phạn Dạ. . . Bản vương tất phải giết!"

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, loại tình huống này, Bạch Nhạc cũng căn bản không kịp nghĩ nhiều, chỉ có thể bản năng làm ra hồi đáp.

So với việc đi đối phương tông môn khác, Bạch Nhạc tự nhiên càng muốn đi giết Vệ Phạn Dạ.

Trước đó Vệ Phạn Dạ khiêu khích Thận Lâu Vương sự tình, mọi người đều biết, bây giờ Bạch Nhạc nói ra những lời này, tự nhiên cũng không có gì có thể làm người ta hoài nghi.

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Đại La Ma Quân lập tức mở miệng nói, "Thận Lâu Vương một thân một mình, sợ là vô pháp tại Bắc Đẩu lão nhi trước

mặt sát nhân, như vậy đi, bản quân cùng đi với ngươi, giúp ngươi ngăn lại Bắc Đẩu lão nhi, như thế nào?"

Chân mày chợt vẩy một cái, Bạch Nhạc thật sâu xem Đại La Ma Quân liếc mắt, lúc này mới nhàn nhạt mở miệng nói, "Như thế tốt lắm!"

"Như là đã thương nghị tốt, như vậy việc này không nên chậm trễ, bây giờ bọn ta một chỗ sát nhập Giang Lăng thành, như thế nào?"

Trên người đột nhiên bốc lên lau một cái ngập trời Ma Diễm, Đại La Ma Quân cao giọng quát lên.

Trong tích tắc, ở đây sở hữu Tinh Hải Cảnh lão tổ đồng thời bay lên không, hung hãn hướng về Giang Lăng thành tiến lên.

"Sư tôn!"

Nhìn Bạch Nhạc, Bùi Tuyết Tê có chút lo lắng mở miệng nói.

"Chính mình cẩn thận!"

Thoáng lưỡng lự một chút, Bạch Nhạc dư quang quét lâu thuyền thượng La Tiêu, trầm giọng mở miệng nói.

Chuyến này đánh lén ban đêm Giang Lăng, nguy hiểm trùng điệp, Bạch Nhạc tự nhiên cũng không khả năng mang theo Bùi Tuyết Tê một chỗ, bằng không một khi có nguy hiểm gì, Bùi Tuyết Tê là nhất định trốn không thoát.

Ra chuyện lớn như vậy, cho dù là những thứ này ma đạo cự kình có thể đủ tất cả thân trở ra, Giang Lăng thành bên trong sở hữu ma tu, chỉ sợ cũng đều ắt sẽ lọt vào tẩy trừ.

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc cả người cũng chợt hóa thành một

mảnh nhỏ quạ đen bầy, cực nhanh hướng về Giang Lăng thành chạy đi.

Chứng kiến Thận Lâu Vương rời đi, lâu thuyền phía trên La Tiêu khóe miệng đột nhiên câu dẫn ra lau một cái nụ cười rực rỡ.

Thân hình thoắt một cái, La Tiêu chợt bay lên trời, bay về phía Bạch Nhạc trước đó vị trí thuyền hoa.

"Tuyết Tê, biệt lai vô dạng a!"

Chứng kiến La Tiêu, Bùi Tuyết Tê sắc mặt biến thành hơi trầm xuống một cái, "La Tiêu, xin ngươi tự trọng!"

"Tuyết Tê, hà tất cự người ngoài ngàn dặm?" Cười ha ha một tiếng, La Tiêu không để ý mở miệng nói, "Hôm nay cha ta liền sẽ mang theo đại thắng tư thế, hướng Thận Lâu Vương cầu hôn, chúng ta lập tức chính là người một nhà, hà tất khách khí như vậy?"

"La Tiêu, đừng làm ngươi mộng tưởng hão huyền! Sư tôn sẽ không đồng ý." Lạnh lùng nhìn La Tiêu, Bùi Tuyết Tê lạnh giọng nói rằng.

"Thật sao?" Nhếch miệng lên vẻ khinh thường nụ cười, La Tiêu nhàn nhạt mở miệng nói, "Vậy thì mỏi mắt mong chờ tốt!"

Nhìn La Tiêu nụ cười, không biết vì sao, Bùi Tuyết Tê trong lòng đột nhiên có chút bất an, tựa hồ có chuyện gì xấu muốn phát sinh đồng dạng.

...

Từ Trường Giang Chi Thượng, đến Giang Lăng thành khoảng cách thật cũng không xa, e đối với những thứ này Tinh Hải Cảnh ma đạo cự kình mà nói, khoảng cách thì càng không phải vấn đề gì!

So sánh dưới, Bạch Nhạc tốc độ ngược lại là chậm nhất một cái.

Bất quá may là như vậy, cũng đã rất nhanh.

Vào lúc canh ba, toàn bộ Giang Lăng thành, tựa hồ cũng đã rơi vào trạng thái ngủ say bên trong.

Những thứ này ma đạo cự kình chợt xông vào Giang Lăng thành, quả thực tựa như cùng khủng bố thiểm điện, chợt xé rách bầu trời đêm, như là hơn mười cái vẫn thạch, hung hăng giáng xuống.

Trong tích tắc, toàn bộ Giang Lăng thành chợt bị thức tỉnh!

"Oa oa!"

Trong nháy mắt, quạ đen thanh âm chợt vang lên, cũng sắp Bắc Đẩu Tinh Cung tất cả mọi người từ trong ngủ mơ thức tỉnh!

Nếu là chân chính Thận Lâu Vương, tự nhiên có thể trong nháy mắt đem Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử đồng thời kéo vào trong ảo cảnh, nhưng hôm nay Bạch Nhạc, lại hiển nhiên là làm không được, đó cũng không phải nói Bạch Nhạc tại huyễn thuật chi đạo thượng không bằng Thận Lâu Vương, mà là cứng rắn thực lực sai biệt.

Không có Tinh Hải Cảnh cái kia lực lượng kinh khủng, liền không có khả năng trong nháy mắt đem tất cả mọi người bộ phận cuốn vào trong ảo cảnh, dù sao, có thể được mang tới Kinh châu, tới tham gia Đạo Môn đại hội đệ tử, cũng hầu như đại bộ phận đều là Tinh Cung Cảnh cao thủ.

Bất quá, Bạch Nhạc cũng vốn cũng không có nghĩ tới thật đem Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử một lưới bắt hết, Bạch Nhạc muốn tìm, vẻn vẹn chỉ là Vệ Phạn Dạ mà thôi.

"Thận Lâu Vương, ngươi muốn chết!"

Nhận thấy được nguy hiểm, Bắc Đẩu lão tổ chợt nổi giận, lớn tiếng quát mắng.

Không thể không nói, Đại La Ma Quân cái này một lớp đánh lén ban đêm Giang Lăng kế hoạch, thực sự bố trí phi thường tốt, những thứ này người trong chính đạo, căn bản không có chút nào chuẩn bị tư tưởng, cho dù là mạnh như Bắc Đẩu lão tổ, giờ khắc này cũng không khỏi có chút thất kinh.

"Bắc Đẩu lão tổ, đối thủ của ngươi là ta!"

Cơ hồ là đồng thời, Đại La Ma Quân thanh âm chợt vang lên, hô hấp ở giữa, thân hình chậm rãi nổi lên, trực tiếp ngăn ở Bắc Đẩu lão tổ trước người.

Trong lòng chợt trầm xuống, giờ khắc này Bắc Đẩu lão tổ là chân chính cảm thụ được một tia nặng nề áp lực.

Một cái Thận Lâu Vương không tính là gì, hắn không phải Tinh Hà lão tổ, bằng thực lực của hắn, có tuyệt đối nắm chặt có thể ngăn trở Thận Lâu Vương, thật là nếu cộng thêm một cái Đại La Ma Quân, khả năng liền tuyệt đối là một chuyện khác.

"Vệ Phạn Dạ, trở lại cùng bản vương đánh một trận!"

Thần niệm chợt đảo qua, Bạch Nhạc nhất thời liền tìm được Vệ Phạn Dạ phương vị, lành lạnh mở miệng nói.

Bây giờ loại tình huống này, Bạch Nhạc đã không có lựa chọn, chỉ có lấy tốc độ nhanh nhất, trước giết chết Vệ Phạn Dạ mới được.

Mặc dù trong lòng có chút không đành lòng, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng vô cùng rõ ràng, bằng hắn sức một mình, căn bản cải biến không cái gì.

Có Đại La Ma Quân tại, hắn nếu không đem hết toàn lực, chỉ sợ liền trước cũng bị Đại La Ma Quân chỗ hi sinh.

Trong mắt lóe lên một tia sát khí, Vệ Phạn Dạ quyết tâm trong lòng, trường kiếm chợt tới tay, hung hãn chủ động hướng về Bạch Nhạc giết đi qua.

Mặc dù chưa nói tới cái gì nắm chặt, tuy nhiên lại cũng chỉ có liều mạng một lần.

Đối mặt Vệ Phạn Dạ, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có bất kỳ khác biện pháp, thần hồn hơi động một chút, lúc này liền là một chỉ điểm ra!

Đại Mộng Thiên Thu!

Có ở đây không bại lộ thân phận tình huống dưới, Bạch Nhạc cũng chỉ có một thức này thần thông có thể ứng phó Vệ Phạn Dạ.

Trong tích tắc, Vệ Phạn Dạ chợt rơi vào trong ảo cảnh, cơ hồ không có bất luận cái gì hoàn thủ chỗ trống, liền trực tiếp từ không trung rơi rụng.

Chỉ là, để cho Bạch Nhạc vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến là, hầu như cũng ngay lúc đó, Đại La Ma Quân đột nhiên thân hình thoắt một cái, lui vào trong bầu trời đêm.

"Thận Lâu Vương, nơi đây giao cho ngươi, bản quân đi trước một bước!"

Một câu nói này, lại phảng phất một tiếng sét, chợt để cho Bạch Nhạc thốt nhiên biến sắc.

Trước đó, Đại La Ma Quân chủ động nói muốn đi theo Bạch Nhạc cùng đi, kiềm chế Bắc Đẩu lão tổ thời điểm, Bạch Nhạc liền có chút kỳ quái,

chỉ là nhưng cũng vẫn là vô luận như thế nào đều không nghĩ đến, đối phương vậy mà lại vào giờ phút như thế này, lựa chọn ra bán hắn!

Đây quả thực liền như ở sau lưng hung hăng ghim Bạch Nhạc một đao!

Trong chớp nhoáng này, quả thực chính là trực tiếp đem Bạch Nhạc đẩy vào trong tuyệt cảnh.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 639: Lẫn nhau cản trở (canh thứ nhất)

"Tuyết Tê, không cần giãy giụa nữa, ngoan ngoãn theo ta trở về a!"

Từng bước hướng về Bùi Tuyết Tê tới gần, La Tiêu vẻ mặt đùa cợt mở miệng nói.

"La Tiêu, ngươi dám càn rỡ như vậy, đợi sư tôn trở về, tất không buông tha ngươi!"

Thần sắc có chút chật vật, có thể Bùi Tuyết Tê nhưng cũng vẫn không có chút nào buông tha ý tứ, lớn tiếng mắng.

"Sư tôn?" Cười lạnh một tiếng, La Tiêu khinh thường nói, "Ngươi là Thận Lâu Vương sao? Hắc, bây giờ hắn sợ là tự thân đều khó bảo toàn, nơi nào còn có thể bảo vệ ngươi!"

Nghe thế, Bùi Tuyết Tê trong đầu đột nhiên hiện lên một chút ánh sáng, trước đó loại kia cảm giác bất an nhất thời liền rõ ràng.

Đại La Ma Quân muốn đối sư tôn xuất thủ!

Minh bạch điểm này, Bùi Tuyết Tê nhất thời mắc đi cầu biết đến chính mình bây giờ tình cảnh nguy hiểm cỡ nào.

Trốn!

Trong nháy mắt, Bùi Tuyết Tê liền làm ra sáng suốt nhất lựa chọn.

Nàng thực lực, bản thân cũng không bằng La Tiêu, bây giờ nơi đây cũng

không thiếu Đại La Ma Quân người, một khi thật động thủ, nàng căn bản không có chút nào phần thắng đáng nói!

Loại tình huống này, duy nhất hy vọng, chính là lui trở về người khác vị trí trong trấn, mượn người khác tay tới ngăn cản La Tiêu, cũng đồng dạng đem sư tôn khả năng gặp nạn tin tức truyền trở về, khiến người khác chuẩn bị sớm.

Nếu như sư tôn có thể bình an trở về tự nhiên tốt nhất, bằng không, chí ít cũng không trở thành khiến người khác gặp Đại La Ma Quân độc thủ.

Còn như chính nàng, càng là dẫu có chết cũng không muốn rơi vào La Tiêu trên tay.

Đa mưu túc trí!

Bạch Nhạc vẫn cảm thấy mình đã rất cẩn thận, nhưng khi đối mặt Đại La Ma Quân loại này tồn tại thời điểm, mới hiểu, đa mưu túc trí tuyệt đối không phải mà thôi.

Cắm ở một cái như vậy thời gian điểm chợt bứt ra trở ra, không chỉ có Bạch Nhạc phản ứng không kịp nữa, cho dù là Bắc Đẩu lão tổ cũng đồng dạng không có hắn lựa chọn!

Đồng thời đối mặt Thận Lâu Vương cùng Đại La Ma Quân, cho dù là Bắc Đẩu lão tổ cũng không dám nói thắng, càng không cách nào bảo vệ tông môn đệ tử.

Bây giờ Đại La Ma Quân đột nhiên bứt ra, như vậy vô luận là căn cứ vào cái dạng gì lý do, hắn cũng đều chỉ có thể ra tay toàn lực, trước nỗ lực bị thương nặng, thậm chí là chém giết Thận Lâu Vương, như vậy mới có thể từ trên căn bản hóa giải nguy cơ lần này.

Tâm niệm vừa động, như là biển linh lực chợt cuồn cuộn mà xuống, trên

không trung hóa thành một bả kiếm quang, hung hãn hướng về Bạch Nhạc chém xuống tới.

Bắc Đẩu lão tổ bản thân tại Tinh Hải Cảnh bên trong, đều xem như là cao thủ hàng đầu nhất, cho dù là thật Thận Lâu Vương cũng căn bản đỡ không được kinh khủng này một kích, thì càng không được Bạch Nhạc cái này tây Bối hàng.

Sinh tử thời khắc, Bạch Nhạc đã lại không để ý tới che giấu tung tích loại chuyện như vậy, hô hấp ở giữa, bàn tay chợt một phen, nhỏ bé thiên cung chợt xuất hiện ở lòng bàn tay bên trong!

Trong tay Thiên Cung!

Chỉ bằng Bạch Nhạc chính mình, căn bản không có khả năng ngăn trở Bắc Đẩu lão tổ một kích này, duy nhất hy vọng, chính là Bạch Giao!

"Ngao ô!"

Tiếng long ngâm chợt vang lên, Bạch Giao trong nháy mắt liền ngăn ở Bạch Nhạc trước người, lợi trảo trực tiếp chụp vào không trung cái kia một thanh kiếm quang.

"Trong tay Thiên Cung, ngươi là. . . Yến Bắc Thần!"

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, trong nháy mắt, Bắc Đẩu lão tổ cũng đã nhận ra Bạch Nhạc thân phận.

Nơi không xa, Đại La Ma Quân trong mắt cũng không khỏi hiện lên vẻ kinh dị.

Hắn đối Thận Lâu Vương xuất thủ, thật là hoài nghi Thận Lâu Vương còn giấu cái gì hắn thủ đoạn, cũng mang theo vài phần mượn cơ hội diệt trừ Thận Lâu Vương tâm tư, cái kia Đại Mộng Thiên Thu thần thông,

cho dù là hắn cũng hơi có chút kiêng kỵ.

Thật là hắn nhưng cũng đồng dạng vô luận như thế nào không nghĩ tới, cái này Thận Lâu Vương dĩ nhiên là Yến Bắc Thần ngụy trang.

Cái này bất ngờ kết quả, nhưng là đột nhiên để cho Đại La Ma Quân cũng đồng dạng có chút nhức đầu.

Chỉ là, bây giờ Bạch Nhạc nhưng cũng đã không để ý tới lo lắng nhiều như vậy.

Bạch Giao đối mặt bình thường Tinh Hải Cảnh cường giả tự nhiên đủ để chống lại, nhưng là chân chính đối đầu Bắc Đẩu lão tổ loại này cường giả, khả năng liền căn bản không đáng chú ý.

Cái này chém xuống một kiếm đến, Bạch Giao trên người cũng đã bị chém ra một đạo vết thương!

Tới mức này, Bạch Nhạc cũng đã đồng dạng không do dự nữa, đang lúc trở tay Côn Ngô Kiếm chợt tới tay, như núi kiếm thế hung hãn rơi xuống, trực tiếp đánh về phía Bắc Đẩu lão tổ.

Xem núi như kiếm!

Lúc trước tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong cảm ngộ xuất kiếm ý, bây giờ đối mặt Bắc Đẩu lão tổ thời điểm thi triển ra, không thể nghi ngờ là vừa đúng.

Có Bạch Giao cái này một ngăn trở, còn có Côn Ngô Kiếm kiếm khí, một kích này đúng là vẫn còn bị Bạch Nhạc đở được.

Chỉ là, đối với Bạch Nhạc đến, bây giờ nguy hiểm chẳng những không có kết thúc, ngược lại vừa mới bắt đầu.

Bại lộ Yến Bắc Thần thân phận, tại bây giờ loại tình huống này, hội mang đến cái dạng gì kết quả, quả thực hoàn toàn không cách nào dự liệu.

Phải biết, bây giờ trừ Bắc Đẩu lão tổ bên ngoài, còn có một cái Đại La Ma Quân tại, một khi bại lộ thân phận, chỉ sợ hai người này đều sẽ sinh ra sát tâm đến, một cái sơ sẩy, chỉ sợ cũng thực biết vẫn lạc tại chỗ.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, dạng này nguy cơ phía dưới, Bạch Nhạc lại ngược lại càng phát ra bình tĩnh.

"Thận Lâu Vương đối sư tôn bất kính, đã bị sư tôn chém giết, Đại La Ma Quân, chẳng lẽ ngươi cũng muốn bước hắn theo gót sao?"

Một tiếng này quát chói tai, nhưng là nhất thời để cho Đại La Ma Quân cùng Bắc Đẩu lão tổ trong lòng hai người nhất tề phát lạnh.

Yến Bắc Thần bản thân cũng không tính là gì, không đến Tinh Hải Cảnh, cho dù là có chút thực lực, tại trước mặt bọn họ cũng căn bản không đáng giá nhắc tới, thật là Ma Quân truyền nhân cái thân phận này, khả năng liền thực sự có chút kinh người.

Thận Lâu Vương là Yến Bắc Thần giả trang, vậy liền không thể nghi ngờ có nghĩa là chân chính Thận Lâu Vương đã sớm chết.

Vô luận Thận Lâu Vương là thật bị Thông Thiên Ma Quân giết chết, vẫn bị Yến Bắc Thần cùng cái kia Bạch Giao giết chết, có thể đối tất nhiên dám ngụy trang thành Yến Bắc Thần dáng vẻ, liền rõ tất nhiên tồn tại chu đáo chặt chẽ kế hoạch!

Hơn nữa, thật có khả năng rất lớn cùng Thông Thiên Ma Quân có quan hệ!

Nếu như tại thời điểm khác, gặp phải Yến Bắc Thần, vô luận là Đại La

Ma Quân vẫn là Bắc Đẩu lão tổ sợ rằng cũng sẽ không mềm tay!

Có thể hết lần này tới lần khác, bây giờ chính là những thứ này ma đạo cự kình đánh lén ban đêm Giang Lăng thời khắc mấu chốt.

Có thể đoán được, toàn bộ Giang Lăng thành tất nhiên hoàn toàn đại loạn, tình huống như vậy, Đại La Ma Quân cùng Bắc Đẩu lão tổ hai người lại tương hỗ là cản trở, vô luận ai hướng Yến Bắc Thần động thủ, chỉ sợ đều sẽ cho đối phương trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi cơ hội.

Hơn nữa, đánh lén ban đêm Giang Lăng chuyện lớn như vậy tình, giả sử Thông Thiên Ma Quân thật còn sống, ai dám khẳng định, bây giờ Thông Thiên Ma Quân liền không ở Giang Lăng thành bên trong?

Một khi Yến Bắc Thần thật gặp nạn, dẫn Thông Thiên Ma Quân, đó mới thật tai họa ngập đầu.

Những ý niệm này tại trong đầu chuyển qua, Đại La Ma Quân trong lòng sát khí, nhưng là nhất thời liền bị đè nén xuống, "Ma Quân truyền nhân cười, bọn ta đánh lén ban đêm Giang Lăng, chính là vì đối phó những thứ này người trong chính đạo, làm sao có thể chính mình trước loạn! Ngươi ta tiếp tục liên thủ, trước tiên đem Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử giết sạch như thế nào?"

Lợi và hại cân nhắc phía dưới, Đại La Ma Quân rất nhanh liền làm ra chính xác phán đoán.

Hiện ở loại tình huống này xuống, đối Yến Bắc Thần động thủ, tuyệt đối là hại nhiều hơn lợi, chẳng mượn cơ hội này, bắt tay giảng hòa.

Lời này vừa nói ra, Bắc Đẩu lão tổ nhưng trong lòng thì lần nữa cảnh giác, vị này Ma Quân truyền nhân mặc dù còn chưa phải là Tinh Hải Cảnh, còn muốn luận uy hiếp, lại sợ rằng tuyệt không tại Tinh Hải Cảnh cường giả phía dưới.

Nhưng mà, hầu như ngay tại trong lòng hai người mỗi người cân nhắc do dự khe hở, Bạch Nhạc nhưng là chợt rơi vào Bạch Giao trên lưng.

"Đi!"

Căn bản không chút do dự nào, trong tích tắc, Bạch Giao nhất thời thả người mà ra, cực nhanh hướng về trong trời đêm bỏ chạy.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 640: Đoạt một bước tiên cơ (canh thứ 2)

Trong nháy mắt trì trệ, chợt vô luận Đại La Ma Quân vẫn là Bắc Đẩu lão tổ trong lòng cũng cũng không khỏi một hồi âm thầm thở dài.

Cần đoạn thì đoạn, sạch sẽ gọn gàng.

Dạng này tâm trí, sức quyết đoán, cho dù là bọn hắn cũng không khỏi có chút thán phục.

Đây mới thực là nhân kiệt a!

Thật sâu xem Bắc Đẩu lão tổ liếc mắt, Đại La Ma Quân thân hình cũng đồng dạng tiêu thất ở trong trời đêm.

Không có người khác hỗ trợ, chỉ bằng Đại La Ma Quân một cá nhân, tại đã bại lộ hành tích tình huống dưới, hiển nhiên đã đối Bắc Đẩu lão tổ không tạo thành uy hiếp gì, thậm chí tương phản, một khi bị ngăn chặn, khả năng ngược lại sẽ để cho mình rơi vào trong hiểm cảnh.

Theo Bạch Nhạc ly khai, Vệ Phạn Dạ cũng cuối cùng từ ảo cảnh bên trong tránh thoát được.

"Lão tổ? !"

Thân ở trong ảo cảnh, Vệ Phạn Dạ cũng không biết đến tột cùng phát sinh cái gì, không hiểu chuyển hướng Bắc Đẩu lão tổ hỏi.

"Thận Lâu Vương là Yến Bắc Thần giả trang. . . Chỉ là, vẫn không thể xác định, người này đến cùng là đúng hay không Bạch Nhạc."

Hơi trầm ngâm một chút, Bắc Đẩu lão tổ chậm rãi mở miệng nói.

Thận Lâu Vương chính là Yến Bắc Thần? !

Một câu nói này, đối với Vệ Phạn Dạ tới , đồng dạng lại là một lần thật lớn trùng kích.

Thua ở Thận Lâu Vương trong tay cũng liền thôi, đối phương dù sao cũng là Tinh Hải Cảnh cường giả, nhưng nếu là lần nữa thua ở Yến Bắc Thần trong tay, khả năng liền để cho hắn rất khó tiếp thu.

Hơn nữa, cái này Đại Mộng Thiên Thu thần thông, xác thực sẽ để cho hắn sinh ra một loại tuyệt vọng cảm giác đè nén.

Đây đối với hắn đến, quả thực giống như tâm ma.

"Không đúng. . . Đại Mộng Thiên Thu, đây là Mộng Thiên Thu sáng tạo thần thông, Yến Bắc Thần nhất định chính là Bạch Nhạc!"

Trong mắt lộ ra vẻ tàn khốc, Vệ Phạn Dạ trầm giọng nói!

Lông mày nhíu lại, Bắc Đẩu lão tổ cũng đồng dạng phản ứng kịp.

Trước đó, Mộng Thiên Thu cùng Bạch Nhạc chính là tại Thất Tinh Tông tao ngộ Thận Lâu Vương công kích tình huống dưới bị Thận Lâu Vương bắt đi, một mực nghe đồn Bạch Nhạc cùng Mộng Thiên Thu đều đã chết ở Thận Lâu Vương trong tay, nhưng hôm nay nếu biết Thận Lâu Vương là Yến Bắc Thần giả trang, như vậy, chỉ sợ Bạch Nhạc cùng Mộng Thiên Thu sẽ không có chết.

Hơn nữa, lấy Mộng Thiên Thu tính khí, cho dù chết, sợ cũng tuyệt đối sẽ không bả bực này thần thông truyền cho Ma Quân truyền nhân!

Trừ phi. . . Yến Bắc Thần, chính là Bạch Nhạc!

Làm rõ tâm tư, Bắc Đẩu lão tổ chân mày nhưng là lần nữa nhíu lại.

Những thứ này cũng vẫn như cũ chỉ là suy luận, cũng không phải chứng cớ trực tiếp, không đủ để lấy tín nhiệm cùng người.

Tối trọng yếu là, cái này tịnh không đủ để giải quyết mấu chốt nhất một điểm. . . Thông Thiên Ma Quân có phải hay không còn sống? !

Oanh! ! !

Ngay tại Bắc Đẩu lão tổ suy tư những thứ này đồng thời, một tiếng vang thật lớn, toàn bộ Giang Lăng thành phảng phất đều tùy theo chấn động.

Lau một cái uy áp kinh khủng chợt mọc lên, toàn bộ Giang Lăng thành thượng phảng phất trong nháy mắt bao phủ lên một tầng màn ánh sáng màu vàng.

Thủ Hộ Đại Trận!

Đạo Lăng Thiên Tông tại Giang Lăng thành thiết hạ đại trận rốt cục mở ra, đem toàn bộ Giang Lăng thành bao phủ bên trong, đồng thời có Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão, khống chế được đại trận, hướng về những thứ này xông vào Giang Lăng thành ma đầu công tới.

"Phốc!"

Một vệt kim quang đánh rớt đến Bạch Nhạc trên người, vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, Bạch Nhạc căn bản không có bất kỳ kháng cự nào chỗ trống, một búng máu trực tiếp phun ra ngoài.

Đây là đại trận lực lượng, đại bộ phận đều bị điều động tại công kích hắn ma đạo cự kình, tấn công về phía Bạch Nhạc chỉ là cực một bộ phận,

bằng không, lần này, sợ là cũng đã đủ để bị thương nặng Bạch Nhạc.

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, trong nháy mắt Bạch Nhạc nhất thời rơi vào ngõ hẻm trong, hô hấp ở giữa, trên người ma đạo khí tức liền nhất thời triệt để thu lại.

"Thiên cơ!"

Chậm rãi từ trong miệng phun ra hai chữ, trong một chớp mắt, Bạch Nhạc liền nhất thời hóa thành bình thường Thất Tinh Tông đệ tử dáng dấp, đồng thời Bạch Giao cũng co lại thành lớn cỡ bàn tay, bị Bạch Nhạc long đến trong tay áo.

Lợi hại hơn nữa trận pháp, cũng cuối cùng không phải không gì làm không được, chỉ cần thu liễm khí tức, Bạch Nhạc liền có nắm chặt có thể tách ra đại trận nhận biết.

Hơn nữa, khí tức một khi biến ảo, Bạch Nhạc tự tin, cho dù là Đại La Ma Quân cũng tuyệt đối không có khả năng lại đánh bắt được chính mình khí tức.

Đây cũng là trước đây Bạch Nhạc dám cùng theo một lúc bước vào Giang Lăng thành lớn nhất ỷ vào.

Trong chốc lát, hơn mười đạo thân ảnh lên không, đồng thời xuất thủ hướng về Giang Lăng thành thượng cái kia màn ánh sáng màu vàng công tới.

Hơn mười vị ma đạo cự kình liên thủ chi lực là kinh khủng bực nào, dù cho là Đạo Lăng Thiên Tông tỉ mỉ chuẩn bị trận pháp bảo vệ, tại Giang Lăng thành cũng không khả năng ngăn trở nhiều cường giả như vậy liên thủ công kích, trong nháy mắt, tầng kia màn ánh sáng màu vàng liền tùy theo rung chuyển.

Mượn đoạn thời gian này, Bạch Nhạc cũng đã đến bên thành tường bên trên.

Ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn thiên không, Bạch Nhạc khóe miệng nhưng là đột nhiên hiện lên một nụ cười lạnh lùng.

Bây giờ tất cả mọi người lực chú ý đều bị hấp dẫn, chính mình ngược lại có thể tìm cơ hội trước một bước ly khai.

Cái này Thủ Hộ Đại Trận, đối với người khác đến, trừ ngạnh bính bên ngoài, cơ hồ không có biện pháp thoát thân, thật là đối Bạch Nhạc đến, lại hoàn toàn không phải chuyện này.

"Thôn thiên!"

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trên người ma khí đột nhiên lần nữa bộc phát ra, hóa thành một cổ kinh khủng sức cắn nuốt, thẳng đến tầng kia kim quang mà đi!

Hảo một cái Thôn Thiên Quyết!

Cho tới bây giờ, Bạch Nhạc còn chưa từng có phát hiện qua có bất kỳ lực lượng nào, là Thôn Thiên Quyết vô pháp thôn phệ, bây giờ đại trận này, tự nhiên cũng đồng dạng cũng không ngoại lệ.

Trong nháy mắt, một màn kia kim quang liền bị Bạch Nhạc phá vỡ một vết thương, thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc liền nhất thời thả người nhảy ra đi.

Cũng cơ hồ là Bạch Nhạc ly khai đồng thời, mất đi Thôn Thiên Quyết ảnh hưởng, cái kia màn ánh sáng màu vàng, cũng đồng thời khôi phục.

Hít sâu một hơi, Bạch Giao nhất thời bị Bạch Nhạc từ trong tay áo phóng xuất.

"Bạch, chúng ta đi!"

Ngao ô!

Hưng phấn rống một tiếng, Bạch Giao thân hình thoắt một cái, nhất thời hiển hiện ra nguyên bản thân hình, mang theo Bạch Nhạc nhanh như điện chớp hướng về bờ sông chạy đi.

Hơn mười vị ma đạo cự phách đồng thời xuất thủ, Đạo Lăng Thiên Tông dù cho là có chuẩn bị, như thế vội vàng phía dưới, sợ cũng căn bản ngăn không được đối phương bao lâu, Bạch Nhạc rất rõ ràng, để lại cho mình thời gian đã không nhiều.

Thận Lâu Vương thân phận bại lộ, liền có nghĩa là, thân phận này đã không thể lại dùng, nhất định phải nhanh thoát thân.

Thật nguyên bản, thu liễm ma khí ở lại Giang Lăng thành bên trong, có thể mới là an toàn nhất lựa chọn.

Chỉ là nghĩ đến Bùi Tuyết Tê cùng Mạc Hàn, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng có chút không đành lòng.

La Tiêu đối Bùi Tuyết Tê tâm hoài bất quỹ, bây giờ một khi Đại La Ma Quân bọn hắn từ Giang Lăng thành bên trong thoát thân, tất phải cái thứ nhất đối Thận Lâu Vương những thuộc hạ này ra tay, người khác chỉ cần đầu nhập vào Đại La Ma Quân cũng còn còn có một chút hi vọng sống, thật là Bùi Tuyết Tê cùng Mạc Hàn hai người này, nhưng căn bản không có khả năng bị tiếp nhận.

Riêng là Bùi Tuyết Tê, nếu như không chịu khuất tùng La Tiêu, liền tất phải chỉ có một con đường chết.

Họa là Bạch Nhạc gây ra, loại tình huống này, tự nhiên cũng cần làm một

cái giải quyết tốt hậu quả.

Huống chi, nếu như lợi dụng được, những người này đồng dạng có thể bị khống chế lại, trở thành Bạch Nhạc trong tay một cổ lực lượng.

Còn như, vì vậy tất nhiên muốn mạo một ít phiêu lưu. . . Cái kia cũng mặc kệ.

Bạch Nhạc tính khí vốn là quả đoán, một khi làm ra quyết đoán, liền không do dự nữa, trong chốc lát, liền chạy tới bờ sông, chỉ là bây giờ cũng đã lại không có Bùi Tuyết Tê cùng La Tiêu thân ảnh, ý niệm trong đầu hơi hơi nhất chuyển, Bạch Nhạc lúc này đi vòng vèo, hướng về trước đó chỗ ở mình cái kia trấn chạy đi.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 641: Súc sinh (canh thứ ba)

"Trốn, ngươi còn có thể chạy trốn tới đi đâu đâu?"

Ở trong trấn nhỏ rơi xuống, La Tiêu trong mắt tràn đầy vẻ khinh miệt.

Bùi Tuyết Tê một đường trốn trở lại nơi đây, có thể La Tiêu vẫn như cũ không thèm quan tâm, hắn tại Thận Lâu Vương bên người cũng đồng dạng ngây người rất dài một thời gian ngắn, Thận Lâu Vương những thuộc hạ này người, cũng đều biết hắn, biết thân phận của hắn. Chỉ cần Thận Lâu Vương không ở, căn bản cũng không có bất luận kẻ nào dám đem hắn thế nào.

"Bùi sư tỷ!"

Động tĩnh lớn như vậy, cũng nhất thời đem lưu lại nơi này người kinh động, Mạc Hàn càng là người thứ nhất lao tới.

"La Tiêu, ngươi muốn làm gì?"

Một tay cầm kiếm, Mạc Hàn trong mắt lộ ra lau một cái tơ máu, lành lạnh mở miệng nói.

"Ta tưởng là ai, nguyên lai là ngươi cái phế vật này."

Ánh mắt chuyển hướng Mạc Hàn, La Tiêu trong mắt khinh thường chi ý nặng hơn, dù là Mạc Hàn trong tay nắm kiếm, trong mắt hắn, cũng căn bản không có bất cứ uy hiếp gì đáng nói.

"La Tiêu, ngươi dám càn rỡ như vậy, liền không sợ sư tôn trở về giáng

tội sao?"

"Ta nhổ vào!"

Phun một ngụm, La Tiêu khinh miệt mở miệng nói, "Lúc nào, vẫn là chỉ biết trông cậy vào người khác, chỉ ngươi chút tiền đồ này, cũng xứng đối địch với ta?"

". . ."

Những lời này nhưng là nhất thời đem Mạc Hàn khí toàn thân run.

Mặc dù hắn một mực đối La Tiêu tràn ngập địch ý, thật là trong lòng hắn nhưng cũng rõ ràng, nếu bàn về thực lực, hắn cùng với La Tiêu chênh lệch thật là hơi lớn, coi như là nguyện ý liều mạng, chỉ sợ cũng không có gì phần thắng.

"Không cần trông cậy vào các ngươi tên phế vật kia sư phụ! Thận Lâu Vương bây giờ sợ là đã muốn chết tại Giang Lăng thành bên trong, không che chở được ngươi cái phế vật này!"

Chứng kiến xung quanh chạy tới hơn người càng ngày càng nhiều, La Tiêu lạnh giọng mở miệng nói.

Câu này lối ra, lại xác thực là một viên đá làm dấy lên sóng lớn ngập trời, nhất thời để đám người một mảnh xôn xao.

"La Tiêu, ngươi nói là thật?"

Lúc này, trong đám người liền có người nhịn không được mở miệng hỏi tới.

"Cha ta tự mình động thủ, ngươi cho rằng Thận Lâu Vương có thể chống đỡ được sao?" Ánh mắt quét qua, La Tiêu lành lạnh mở miệng nói, "Ta

hôm nay đến, chính là cho các ngươi một cái cơ hội, thần phục với ta, ta có thể thủ hộ các ngươi chu toàn, từ nay về sau, các ngươi chính là chúng ta!"

"Bằng không. . . Đối đãi ta phụ trở về, các ngươi ai nghĩ cùng Thận Lâu Vương một chỗ chôn cùng?"

". . ."

Giờ khắc này, mỗi người đều có thể rõ ràng cảm thụ được La Tiêu trong lời nói sát khí cùng tự tin.

Trong lúc nhất thời, người khác ánh mắt cũng không khỏi tùy theo chuyển hướng Bùi Tuyết Tê.

Thận Lâu Vương ly khai lúc, cũng chỉ mang một cái Bùi Tuyết Tê, bây giờ Bùi Tuyết Tê lại là một đường bị La Tiêu truy sát trở về, nếu nói là có người khả năng biết chân tướng, tự nhiên không phải là Bùi Tuyết Tê không còn ai khác.

Một đường trốn về, Bùi Tuyết Tê đã có chút lực kiệt, cũng căn bản không có tâm tư cùng La Tiêu cải cọ.

Mạnh mẽ nhắc tới vài phần tinh thần, Bùi Tuyết Tê trầm giọng nói rằng, "Chư vị, sư tôn theo hắn lão tổ một chỗ sát nhập Giang Lăng thành, bây giờ rốt cuộc tình huống gì, bọn ta không được biết! Chỉ là Đại La Ma Quân lòng muông dạ thú, La Tiêu trời sinh tính khắc thiếu tình cảm, cũng không có thể giao phó người! Ta đã cho ta các loại (chờ) làm liên thủ lại, đem La Tiêu bắt giữ, sau đó rời đi nơi đây tự bảo vệ mình, lại đánh dò xét sư tôn tin tức."

Bùi Tuyết Tê những lời này, tự nhiên là muốn đem những người này đoàn kết lại, nếu có thể bắt lại La Tiêu, cũng vẫn có thể xem là một cái bùa hộ mệnh.

Ý nghĩ như vậy, thật bản thân cũng không sai, đáng tiếc, lại cuối cùng đánh giá cao những người này trung thành!

Đối với những người này mà nói, bọn hắn phản ứng đầu tiên là, Thận Lâu Vương bị Đại La Ma Quân tính toán, chỉ sợ cho là thật sẽ có nguy hiểm tánh mạng, La Tiêu nói không giả.

Băng dày ba thước!

Từ rất sớm trước đó, La Tiêu cũng đã dựa theo không liên lạc được ít người, chỉ là lần trước bởi vì Thận Lâu Vương cường thế trở về mà bị đè xuống.

Bây giờ Thận Lâu Vương lần nữa gặp nạn, hơn nữa còn là Đại La Ma Quân tự mình xuất thủ, những người này đối với Thận Lâu Vương tự nhiên cũng không có nhiều ít lòng tin.

Tại cái tiền đề này xuống, lựa chọn theo Bùi Tuyết Tê một chỗ bắt La Tiêu liều mạng, vẫn là thẳng thắn đầu nhập vào La Tiêu bảo mệnh, quả thực căn bản không nhiều ít lựa chọn chỗ trống đáng nói.

Chỉ chớp mắt ở giữa, liền có ít nhất một phần ba người trực tiếp phản chiến.

"La công tử, bọn ta nguyện phụng ngươi hiệu lệnh!"

Có người đầu lĩnh, lòng người liền triệt để tản ra, cho dù là những cái kia nguyên bản đung đưa không ngừng có thể muốn trung với Thận Lâu Vương người, giờ khắc này cũng đều tự nhiên làm ra khuynh hướng cùng La Tiêu lựa chọn.

Trong chốc lát, trừ cực nhỏ một bộ phận còn đứng ở Mạc Hàn cùng Bùi Tuyết Tê bên người bên ngoài, người khác liền hầu như đều đã phản

chiến.

Thật cái này ngược lại cũng không thể hoàn toàn quái những người này.

Người trong ma đạo, vốn là lợi ích làm đầu, huống chi, Bùi Tuyết Tê nói La Tiêu trời sinh tính không tốt thiếu tình cảm, có thể Thận Lâu Vương làm sao không phải là?

Trừ nàng cùng Mạc Hàn hai cái này thân truyền đệ tử bên ngoài, người khác Thận Lâu Vương căn bản cũng không quan tâm, chỉ là lấy thực lực cường đại, mạnh mẽ đám đông ngưng tụ mà thôi, một khi mất đi Thận Lâu Vương cái quyền này uy, tự nhiên cũng tựa như cùng năm bè bảy mảng.

Giờ khắc này Bùi Tuyết Tê mới chính thức cảm thụ được trái tim băng giá!

Nàng trải qua gian nguy trốn về, vốn cho là có thể bằng vào sư môn những người này ngăn cản La Tiêu, nhưng không nghĩ, ngược lại để cho cục diện thay đổi vì nguy hiểm.

"Tuyết Tê, từ bỏ đi! Ngoan ngoãn gả cho ta, ta cam đoan ngươi về sau chỉ biết so hiện tại qua càng tốt hơn , làm sao không phải cũng so ngươi theo cái phế vật này cường?"

"Bùi sư tỷ, ngươi yên tâm, ta coi như là liều lên cái mạng này, cũng nhất định thủ hộ ngươi chu toàn!"

Gắt gao cắn răng, Mạc Hàn vẫn như cũ động thân ngăn ở Bùi Tuyết Tê trước người.

Xem Mạc Hàn liếc mắt, Bùi Tuyết Tê trong lòng có chút cảm động, nhưng lại đúng là vẫn còn hóa thành bình tĩnh.

"Mạc Hàn sư đệ, ngươi đi đi! Không cần phải để ý đến ta!"

Ngay tại lúc đó, Bùi Tuyết Tê bình tĩnh rút ra tùy thân bội kiếm, trầm giọng mở miệng nói, "La Tiêu, ngươi không cần làm bộ làm tịch, ta cho dù chết, cũng sẽ không để ngươi được khoe khoang!"

"Tiện nhân!"

Chứng kiến Bùi Tuyết Tê đã không có nửa điểm cải biến tâm ý ý tứ, La Tiêu cũng triệt để bị mài hết tính nhẫn nại!

Đưa ngón tay ra chỉ vào Bùi Tuyết Tê mở miệng nói, "Bất quá là cái mà thôi, thật sự coi chính mình là cái gì băng thanh ngọc khiết tiên tử hay sao? Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt! Đều cho ta vừa động thủ một cái, bắt sống tiện nhân này, mọi người sương sớm đều dính, làm một trận chết cái này!"

Tự mình cuối cùng dối trá, La Tiêu khuôn mặt nhất thời trở nên cực kỳ dữ tợn!

Trong lúc nhất thời, mọi người chung quanh cũng không khỏi có chút xuẩn xuẩn dục động.

Bùi Tuyết Tê bản thân liền xinh đẹp, lại là Thận Lâu Vương ái đồ, trong ngày thường bọn hắn cũng chỉ cảm tưởng muốn mà thôi, bây giờ chỉ cần dựa theo La Tiêu phân phó, thì có thể âu yếm, thậm chí tiến tới đạt được La Tiêu tín nhiệm.

Dạng này cơ hội đặt trước mặt, thì như thế nào có thể khiến người ta không động tâm?

"Súc sinh!"

Bị khí toàn thân run, Mạc Hàn vẫn ngăn ở Bùi Tuyết Tê trước người, "La

Tiêu, ngươi tên súc sinh này, ta coi như là thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua ngươi!"

"Thật sao?"

Nhìn chằm chằm Mạc Hàn, La Tiêu lành lạnh mở miệng nói, "Vậy ngươi trước hết đi làm quỷ tốt!"

Trong lúc nói chuyện, La Tiêu thân hình thoắt một cái, nhưng là dẫn đầu xuất thủ, trước một bước trực tiếp hướng về Mạc Hàn giết đi qua.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 642: Một tiếng rồng gầm (canh thứ tư)

Một chưởng vỗ ra, liền phảng phất thiên la địa võng đồng dạng đập vào mặt!

La Tiêu nhân phẩm như thế nào tạm thời không đề cập tới, có thể thiên phú cùng thực lực, cũng đối không kém, vừa có Đại La Ma Quân dạng này một vị phụ thân, hết chân truyền, đồng cảnh giới bên trong, xưa nay chưa có địch thủ.

Trên thực tế, vừa mới cái kia một đường, hắn cũng vốn là có ý định thả Bùi Tuyết Tê trở về, bằng không lấy thực lực của hắn, chỉ sợ Bùi Tuyết Tê căn bản là không có cơ hội trốn về.

Mạc Hàn thực lực, thậm chí so Bùi Tuyết Tê cũng không bằng, thì như thế nào có thể chống đỡ được La Tiêu một kích toàn lực.

Hô hấp ở giữa, một chưởng này liền trực tiếp vỗ tới Mạc Hàn miệng ngực!

Thậm chí còn Mạc Hàn liền đối phương làm sao xuất thủ đều không thế nào thấy rõ ràng.

"Phốc!"

Phun ra một ngụm máu tươi, Mạc Hàn cả người chợt bị đánh bay hết giận, quăng mạnh xuống đất, phát sinh một hồi thanh thúy cốt liệt tiếng.

Vẻn vẹn chỉ là một chưởng này, Mạc Hàn xương sườn trước ngực liền hầu như đều bị vỗ gảy!

"Phế vật chính là phế vật, còn muốn học người khác anh hùng cứu mỹ nhân?"

Trong mắt tràn đầy vẻ khinh miệt, La Tiêu lành lạnh mở miệng nói.

"Cho ta bả tiện nhân kia bắt tới."

Chỉ một ngón tay, La Tiêu lần nữa mở miệng nói.

Giờ khắc này, Bùi Tuyết Tê cũng không khỏi sinh ra một tia vẻ tuyệt vọng, mặc dù La Tiêu một cá nhân, nàng còn đều không địch lại đâu, huống chi những thứ này ngày xưa đồng môn lại vẫn phản chiến, thế thì còn đánh như thế nào?

Trong lúc nhất thời, Bùi Tuyết Tê trong lòng khắp nơi đóng băng lạnh lẽo, cổ tay khẽ đảo, kiếm trong tay liền muốn hướng trong cổ xóa đi.

Loại này dưới tuyệt cảnh, cho dù là chết, cũng hầu như tốt hơn rơi vào những súc sinh này trong tay.

Chỉ là, ngay tại Bùi Tuyết Tê chuẩn bị hoành kiếm tự vận trong nháy mắt, phía sau trong sân nhỏ, lại đột nhiên truyền tới một hơi lộ ra thanh âm nóng nảy.

"Bùi cô nương, mau tránh tiến đến, nơi này có ảo trận, bọn hắn hướng không tiến vào."

Trong nháy mắt, Bùi Tuyết Tê rồi đột nhiên phản ứng kịp.

Hà Tương Tư!

Trước đó Bạch Nhạc trước khi rời đi, truyền Hà Tương Tư Đại Mộng Thiên Thu thần thông, hơn nữa nói cho Hà Tương Tư, nàng cảm ngộ sau

đó, liền có thể rời đi.

Chỉ là, Đại Mộng Thiên Thu đối với Hà Tương Tư mà nói, đúng là vẫn còn có chút khó, trước đó mới thật không dễ dàng tìm hiểu, còn chưa tới cùng ly khai đâu, liền nhìn thấy bên ngoài La Tiêu giết đến tận cửa một màn này.

Nguyên bản, Hà Tương Tư cũng là muốn tự bảo vệ mình, dù sao, lúc này không ai có thể chú ý tới hắn, chỉ chờ tới lúc La Tiêu bọn hắn ly khai, nàng liền có hy vọng rất lớn có thể thoát đi.

Chỉ là, Hà Tương Tư làm thế nào cũng không nghĩ đến, La Tiêu thật không ngờ độc ác, vậy mà ngạnh sinh sinh đem Bùi Tuyết Tê đẩy vào tuyệt cảnh.

Bất đắc dĩ phía dưới, Hà Tương Tư trong lòng thiện niệm rốt cục vẫn phải chiếm thượng phong, lúc này mới mở miệng nhắc nhở.

Một câu nói này, nhưng cũng chợt đánh thức Bùi Tuyết Tê.

Thừa dịp người khác còn chưa kịp phản ứng, Bùi Tuyết Tê thả người nhảy lên, liền trực tiếp trốn trong sân nhỏ.

Có hai cái đuổi theo nhanh, mới vừa bước vào tiểu viện liền trực tiếp bị ảo cảnh khống chế, quỵ người xuống đất.

Lần này, người khác mới đột nhiên nhớ tới, nơi đây vốn là Thận Lâu Vương ở lại sân, một mực có bày ảo trận.

"La công tử, nơi này có Thận Lâu Vương tự tay bố trí xuống ảo trận, chúng ta xông vào không nổi a!"

Lần nữa nghe được Thận Lâu Vương tên, La Tiêu cũng không khỏi nhíu nhíu mày.

Tên người, bóng cây.

Hắn mặc dù tin tưởng mình phụ thân tất nhiên sẽ tìm cơ hội tại Giang Lăng thành bên trong giết chết Thận Lâu Vương, có thể đó là nhằm vào Đại La Ma Quân mà nói, đối hắn mà nói, Thận Lâu Vương vẫn có rất lớn lực uy hiếp.

Thật làm cho hắn đi xông Thận Lâu Vương bố trí xuống ảo trận, hắn thật đúng là có chút không dám.

Đương nhiên, La Tiêu tự nhiên cũng không biết, trên thực tế, bố trí cái này ảo trận căn bản cũng không phải là Thận Lâu Vương, mà là Bạch Nhạc!

Cái này ảo trận mặc dù lợi hại, có thể cuối cùng giới hạn trong tu vi, cũng không tính quá lợi hại, những cái kia bình thường Tinh Cung Cảnh chưa chắc xông qua, thật là hắn nếu một lòng muốn xông, thật ảo trận thật đúng là chưa chắc ngăn lại hắn.

Dù sao, trước đây thiết hạ cái ảo trận này, Bạch Nhạc cũng vẻn vẹn chỉ là muốn làm một cái cảnh kỳ tác dụng a.

Có thể hết lần này tới lần khác trong lòng phần này kiêng kỵ, lại làm cho La Tiêu không dám xông vào đi vào.

"Nguyên lai còn có một cái không sợ chết, hắc! Ngươi không ra miệng, ta ngược lại là quên, ngươi chính là cái kia Thất Tinh Tông nữ nhân a?" Nhìn chằm chằm sân, La Tiêu cười lạnh nói, "Thế nào, ngươi bị Thận Lâu Vương giành được, làm hắn nữ nhân, còn nghiện hay sao?"

"Không sợ nói cho ngươi, Thận Lâu Vương bây giờ, sợ là đã chết! Các ngươi không cần trông cậy vào hắn có thể cứu các ngươi!" Thanh âm chợt chuyển lạnh, La Tiêu trầm giọng uy hiếp nói, "Các ngươi hiện tại đi

ra, ta có thể bảo đảm, cho các ngươi một cái thể diện thân phận, để cho các ngươi ở lại bên cạnh ta, làm nữ nhân ta! Nhưng nếu là một mực không chịu giác ngộ. . . Có thể cũng đừng trách ta thủ đoạn độc ác, nhiều như vậy huynh đệ, muốn âu yếm, có thể tuyệt đối không bằng số ít, chỉ không biết, các ngươi có thể hay không thừa nhận."

Nói đến đây, giữa đám người cũng phối hợp phát sinh một thân làm càn tiếng cười to.

"Súc sinh, các ngươi chết không yên lành!"

Nằm trên mặt đất, Mạc Hàn vẫn la mắng.

"Súc sinh?"

Chậm rãi đi tới Mạc Hàn bên người, La Tiêu chợt đem Mạc Hàn nhắc tới, bàn tay chợt dùng sức, nhưng là ngạnh sinh sinh đem Mạc Hàn ngón tay từng cây một bẻ gãy!

"Phế vật đồ vật, ta ngược lại muốn nhìn một chút ngươi đầu khớp xương có phải hay không so ngươi miệng cứng hơn!"

Bị đau, Mạc Hàn nhất thời kêu lên thảm thiết, chỉ là vẻn vẹn chỉ gọi một tiếng, Mạc Hàn liền tỉnh ngộ ra La Tiêu dụng ý, lúc này ngạnh sinh sinh đem thanh âm ngừng lại.

"Bùi sư tỷ, không cần quản ta, ta chết không quan hệ, tuyệt không thể súc sinh này làm bẩn ngươi thuần khiết!"

Toàn thân phát run, giọt lớn mồ hôi hột không ngừng rơi xuống, Mạc Hàn thanh âm thậm chí đều run rẩy, nhưng lại vẫn không có chút nào khuất phục ý tứ.

Luận thực lực, Mạc Hàn xác thực không bằng La Tiêu.

Thật là có một chút, tại đối Bùi Tuyết Tê tâm ý bên trên, Mạc Hàn cũng tuyệt đối là toàn tâm toàn ý, hơn nữa tính khí cực kỳ cứng cỏi, căn bản sẽ không bởi vì sợ hãi cùng thống khổ mà khuất phục!

Xác thực là sống liền một bộ xương cứng!

"Mạc Hàn sư đệ!"

Trong sân nhỏ, nhìn Mạc Hàn bị dằn vặt, Bùi Tuyết Tê cũng không khỏi cắn chặt môi, chảy ra một mảnh huyết sắc, chỉ là cánh tay nàng lại gắt gao bị Hà Tương Tư kéo.

"Bùi cô nương, vô dụng, ngươi coi như đi ra ngoài cũng cứu không hắn. . . Sẽ chỉ làm ngươi rơi vào trong hiểm cảnh!"

Lôi kéo Bùi Tuyết Tê, Hà Tương Tư nhẹ giọng nói, "Ta không tin, Thận Lâu Vương chết thật. . . Chỉ chờ tới lúc hắn trở về, chúng ta nhất định sẽ không có việc gì!"

Mấy ngày này ở chung, Hà Tương Tư đối với Thận Lâu Vương đã không có sợ hãi, thậm chí tâm mơ hồ có chút cảm kích.

Cũng không biết vì sao, thậm chí mỗi lần hồi nhớ tới, đều sẽ cảm giác đối phương trên người có một loại cảm giác quen thuộc, tựa hồ vô luận tới khi nào, đều có thể cho người ta một loại tin cậy cảm giác.

Có đôi khi, Hà Tương Tư thậm chí sẽ sinh ra một loại ngẩn ngơ cảm giác, tựa hồ cái kia lạnh lùng Thận Lâu Vương. . . Chính là Bạch Nhạc!

"Ngao ô!"

Hầu như cũng ngay lúc đó, chân trời ở giữa, đột nhiên vang lên một tiếng rồng gầm!

Vô ý thức ngẩng đầu, liền chỉ thấy xa xa trong bầu trời đêm, một cái bạch sắc Giao Long phá không mà đến, trên lưng mơ hồ còn lộ ra một mảnh hắc sắc bóng ma!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 643: Thận Lâu Vương, ngươi dám giết ta?

Trong nháy mắt, La Tiêu trong lòng chính là lộp bộp một tiếng, đột nhiên mọc lên một loại cực kỳ dự cảm bất tường.

Mới tiếng long ngâm vang lên, đến xuất hiện ở trước mặt mọi người, lấy Bạch Giao tốc độ cũng bất quá chỉ là trong chốc lát.

Từ Bạch Giao trên người rơi xuống trong nháy mắt, Bạch Nhạc ánh mắt liền đột nhiên dừng lại ở Mạc Hàn trên người!

"Bái kiến Thận Lâu Vương!"

Mí mắt một hồi đập mạnh, La Tiêu nhất thời cái thứ nhất hành lễ nói.

Hắn vô luận như thế nào cũng nghĩ không thông, vì sao Thận Lâu Vương vậy mà còn có thể sống được trở về, hơn nữa còn là so người khác sớm hơn một bước trở về, kết quả này hiển nhiên đã phá vỡ hắn nhận thức.

"Bái kiến Thận Lâu Vương!"

Trong nháy mắt, người khác nhưng là rầm rầm trực tiếp quỳ một mảnh, giờ khắc này nhìn trở về Thận Lâu Vương, những người này ruột quả thực đều muốn hối hận xanh.

Cái gì Thận Lâu Vương đã tự thân khó bảo toàn?

Hắn đây mẹ chính là ngươi Thận Lâu Vương đã chết? Không mang theo bẫy người như vậy a!

Bây giờ liền La Tiêu đều đã cúi đầu, bọn hắn nào còn dám gượng chống, bây giờ duy nhất hy vọng, chính là Thận Lâu Vương đem tức giận toàn bộ đặt ở La Tiêu trên người, không được chú ý tới bọn hắn mới tốt, dù sao tham dự người cũng nhiều, cái gọi là Pháp Bất Trách Chúng, chỉ cần không làm cái kia chim đầu đàn, cũng chưa chắc sẽ gặp phải trả thù.

"Sư tôn, đệ tử bái kiến sư tôn!"

Chứng kiến Bạch Nhạc trở về, Mạc Hàn nhất thời quỳ rạp xuống đất, không để ý một thân vết máu, không ngừng cho Bạch Nhạc dập đầu, "Sư tôn, mời làm đệ tử, vì Bùi sư tỷ làm chủ a!"

Nói xong, Bùi Tuyết Tê, Hà Tương Tư hai người cũng đồng dạng từ trong viện tử đi tới, đồng thời hướng Bạch Nhạc hành lễ nói.

Cứ việc trở về muộn, có thể chỉ cần nhìn một chút bây giờ tình cảnh này, nhưng cũng đoán được phát sinh chút gì.

Nhìn La Tiêu, Bạch Nhạc ngoài cười nhưng trong không cười mở miệng nói, "Thế nào, ngươi cho rằng, bản vương muốn chết tại Giang Lăng thành?"

"Vãn bối không dám!"

Trong lòng đột nhiên run lên, La Tiêu vội vã mở miệng nói, "Vãn bối chỉ là đối Tuyết Tê mối tình thắm thiết, có chút kích động, mong rằng Thận Lâu Vương xem ở gia phụ phân thượng, tha ta một lần."

Tới mức này, La Tiêu rành mạch từng câu, chống chế đã vô dụng, chỉ có mang ra Đại La Ma Quân đến, mới có thể đổi một chút hi vọng sống.

"Đúng vậy a ngươi không ta ngược lại muốn quên. . . Bản vương chịu Đại La Ma Quân chi ân, còn không trả đâu!"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói.

"Bạch!"

"Ngao ô!"

Cơ hồ là mở miệng trong nháy mắt, Bạch Giao tâm thần lĩnh hội, nhất thời phát sinh gầm lên giận dữ, trong nháy mắt liền trực tiếp đem La Tiêu bắt lại.

Cả người thân thể chợt bị Bạch Giao bắt lại, thậm chí La Tiêu đã có thể cảm thụ được Giao Long lợi trảo đâm vào thân thể đau đớn, lần này cũng là thật đưa hắn hù được.

"Thận Lâu Vương, ngươi dám!"

"Phụ vương ta theo ta cái này một đứa con trai, ngươi dám giết ta, chính là cùng ta phụ kết xuống tử thù! Ta vừa không có đem bọn họ thế nào, ngươi không thể giết ta, ngươi không dám giết ta!"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, La Tiêu khàn cả giọng quát.

Chỉ tiếc, uy hiếp như vậy, đối với Bạch Giao đến, hoàn toàn không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Móng vuốt đột nhiên kéo một cái, La Tiêu cả người chợt bị Bạch Giao xé thành hai đoạn, tiên huyết, nội tạng chợt phun vải ra, rơi xuống mặt quỳ những người kia đầy người đều là.

Có gan một điểm nhất thời liền quỳ rạp trên mặt đất nôn mửa liên tục.

Giờ khắc này, hầu như tất cả mọi người là một hồi kinh hồn táng đảm!

Nguyên bản bọn hắn còn trông cậy vào La Tiêu có thể che chở bọn họ

đâu, nhưng hôm nay, liền La Tiêu chính mình, đều bị Thận Lâu Vương như thế con mắt đều không mang theo nháy một chút giết, huống chi là bọn hắn!

Trên thực tế, máu tanh như thế tràng diện, cũng đồng dạng hù được Mạc Hàn cùng Bùi Tuyết Tê bọn hắn.

Mạc Hàn là quen thuộc vị sư tôn này, cũng biết Đại La Ma Quân có nhiều đáng sợ, cho nên, thật tâm hắn cũng không có trông cậy vào vị sư tôn này hội giết chết La Tiêu, chỉ cần có chỗ trừng phạt, làm cho đối phương về sau không dám ở tới quấy rầy Bùi Tuyết Tê, hắn cũng đã thoả mãn.

Nhưng này một màn, nhưng là nếu để cho hắn cảm thụ được, trước mặt vị sư tôn này có chút xa lạ.

Ánh mắt chậm rãi từ trên người mọi người quét một lần, Bạch Nhạc khóe miệng chứa đựng một nụ cười lạnh lùng, nhưng cũng không có ở trên những người này lãng phí thời gian hứng thú.

"Tuyết Tê, Mạc Hàn, Hà Tương Tư, các ngươi ba cái theo ta đi!"

Lạnh lùng mở miệng phân phó một câu, Bạch Nhạc nhưng là lúc này mang theo ba người lần nữa rơi vào Bạch Giao trên lưng.

Cũng cơ hồ là đồng thời, xa xa một cổ khủng bố ma khí chợt sôi trào, điên cuồng hướng về bên này chạy tới.

"Đi!"

Hồi quá mức, Bạch Nhạc lạnh lùng liếc liếc mắt, trầm giọng phân phó nói.

Trong một chớp mắt, Bạch Giao liền chợt hóa thành một đạo bạch sắc

thiểm điện, vọt thẳng vào trong màn đêm.

"Yến Bắc Thần! ! !"

Xa xa, Đại La Ma Quân đã cảm thụ được La Tiêu vẫn lạc khí tức, trong miệng phát sinh một tiếng phẫn nộ gào thét, phảng phất trong nháy mắt làm cho cả trấn đều tùy theo run rẩy.

Chỉ là. . . Vô luận hắn như thế nào phẫn nộ, tại Bạch Nhạc đã giành trước một bước tình huống dưới, nhưng cũng căn bản đuổi không kịp Bạch Giao tốc độ.

Oanh!

Từ không trung chợt rơi rụng, nhìn La Tiêu thê thảm như thế thi thể, Đại La Ma Quân đột nhiên phát sinh một tiếng rống giận rung trời, phảng phất toàn bộ lửa giận đều muốn tại đây khắc trút xuống!

Những cái kia mới vừa may mắn, từ Thận Lâu Vương trong tay tránh được một kiếp mọi người, thậm chí cũng còn không kịp phản ứng kịp, liền có không ít người trực tiếp bị Đại La Ma Quân cả đời này rống giận chấn thất khiếu chảy máu mà chết!

Cho dù là thực lực mạnh một ít không chết những cái kia, giờ khắc này cũng bị hù dọa sắc mặt trắng bệch.

"Con ta chết, các ngươi. . . Vì sao còn sống?"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Đại La Ma Quân trên người ma khí chợt nổ lên!

Thần uy như biển!

Tinh Hải Cảnh thực lực trong nháy mắt bộc phát ra, bất quá trong

khoảnh khắc, xung quanh những người này, liền tất cả đều bị đánh giết tới cặn bã, tử trạng so với La Tiêu càng thê thảm hơn!

"Yến Bắc Thần! ! ! Ta phải giết ngươi!"

Đối lấy bầu trời đêm, Đại La Ma Quân chỉ thiên vì thề, lần nữa phát sinh một tiếng điên cuồng gào thét.

Xa xa, đạp ở Bạch Giao trên người, Bạch Nhạc thần sắc đạm mạc, nhìn Đại La Ma Quân lực lượng kia khủng bố bạo phát, khóe miệng như trước tràn đầy cười nhạt.

Bạch Nhạc tự nhiên biết, tại chính mình bại lộ thân phận sau đó, thật Đại La Ma Quân cũng không muốn cùng chính mình kết xuống tử thù.

Thật là hắn lại không quan tâm!

Vô luận Đại La Ma Quân ôm cái dạng gì tâm tính, hắn đều không để ý.

Hôm nay sau trận chiến này, Yến Bắc Thần tất nhiên lại hội mai danh ẩn tích, Đại La Ma Quân nếu là có bản lĩnh, vậy thì cứ đi tìm Yến Bắc Thần tốt, xem hắn bả cái này Kinh châu đào sâu ba thước, có thể hay không tìm ra Yến Bắc Thần tới.

"Yến Bắc Thần. . . Cái kia là có ý gì?"

Đại La Ma Quân cái kia điên cuồng gào thét, Mạc Hàn cùng Bùi Tuyết Tê bọn hắn tự nhiên cũng đồng dạng nghe được, bây giờ đồng dạng tràn đầy hoảng sợ nhìn Bạch Nhạc.

"Nam Kinh đi!"

Bay ra trên trăm dặm khoảng cách sau đó, Bạch Nhạc lúc này mới phân phó Bạch Giao rơi xuống, ngay tại lúc đó, trong nháy mắt, Bạch Nhạc

liền khôi phục Yến Bắc Thần dáng dấp, nhàn nhạt nhìn Bùi Tuyết Tê cùng Mạc Hàn đạo, "Thận Lâu Vương đã sớm đã vì gia sư giết chết, ta cũng căn bản không phải các ngươi sư tôn!"

"Ta tên, Yến Bắc Thần!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 644: Một ngày làm thầy, cả đời vi sư

Trên thực tế, coi như không có bị Đại La Ma Quân nói toạc ra, Bạch Nhạc cũng đã không còn chuẩn bị ẩn giấu đi.

Tại Giang Lăng thành cũng đã bại lộ hành tích, cái thân phận này cũng đã dùng không đi xuống, trên đời này không có không lọt gió tường, hắn càng không thể nào vĩnh viễn gạt Bùi Tuyết Tê cùng Mạc Hàn.

Lần này trở về, Bạch Nhạc nguyên bổn chính là bởi vì không đành lòng gặp Bùi Tuyết Tê cùng Mạc Hàn hai người tao tai, thậm chí cũng nghĩ tới, tận khả năng cứu những cái kia theo hắn cùng nhau đến Kinh châu người đến.

Chỉ là, Bạch Nhạc cũng không nghĩ đến, Thận Lâu Vương vậy mà như thế không được ưa chuộng, để cho La Tiêu đơn giản liền khống chế cục diện, thậm chí trái lại suýt chút nữa hại chết Bùi Tuyết Tê cùng Mạc Hàn.

Bạch Nhạc mặc dù cũng không phải là người thích giết chóc, nhưng là lại cũng không nhân từ nương tay.

Giết chết La Tiêu, đem những người kia lưu cho phẫn nộ Đại La Ma Quân, bản thân liền là đối với bọn hắn phản bội nghiêm phạt.

"Yến Bắc Thần!"

Trong nháy mắt, Mạc Hàn sắc mặt chợt thay đổi cực kỳ tái nhợt.

Hắn tự nhiên không có thể không biết Yến Bắc Thần là ai, chỉ là lại

không thể tin, đối phương lại có thể đã lừa gạt tất cả mọi người, liền như vậy ngênh ngang lấy Thận Lâu Vương thân phận, mang theo bọn hắn một đường từ Từ châu chạy tới Kinh châu tới.

Cùng Mạc Hàn không giống nhau, giờ khắc này Bùi Tuyết Tê trong mắt ngược lại lộ ra lau một cái tinh mang!

Từ rất sớm trước đó, nàng liền mơ hồ cảm giác được, vị sư tôn này tựa hồ cùng trước kia không giống nhau lắm, chỉ là nhưng cũng một mực cảm tưởng Thận Lâu Vương thật bị người giả trang.

Bây giờ bị Bạch Nhạc một chút như vậy phá, nhưng là hết thảy đều triệt để rõ ràng.

Trách không được dám không quan tâm Đại La Ma Quân, thậm chí trực tiếp giết chết La Tiêu, cùng Đại La Ma Quân kết xuống tử thù!

Cũng không phải là vị sư tôn kia thay đổi, mà là trước mặt người, sớm đã không phải là cái kia Thận Lâu Vương.

"Tốt, việc nơi này. . . Chúng ta cũng coi như hết duyên, các ngươi mỗi người đi thôi!"

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

Đem Bùi Tuyết Tê bọn hắn cứu ra, không có rơi vào Đại La Ma Quân trong tay, đối với Bạch Nhạc đến, liền đã coi như là tận tâm tận lực.

"Đệ tử Bùi Tuyết Tê, bái kiến sư tôn!"

Vẻn vẹn lưỡng lự chốc lát, Bùi Tuyết Tê trực tiếp từ hướng về Bạch Nhạc quỳ xuống.

Hành động này nhưng là chợt đem Bạch Nhạc dọa cho giật mình, có chút

ngạc nhiên nhìn Bùi Tuyết Tê.

Trên thực tế, cũng không chỉ là Bạch Nhạc, bao quát Hà Tương Tư cùng Mạc Hàn hai người cũng đều đồng thời sững sờ, khó có thể tin nhìn Bùi Tuyết Tê.

Chỉ là, bây giờ Bùi Tuyết Tê lại hiển nhiên tựa hồ cũng không thèm để ý người bên ngoài ánh mắt.

Quỳ trên mặt đất, Bùi Tuyết Tê lần nữa dập đầu, "Một ngày làm thầy, cả đời vi sư! Ta gọi qua ngươi sư tôn, ngươi cùng ta cũng thật có truyền đạo chi ân, cái này cùng ngươi là ai không có quan hệ!"

". . ."

Nhìn Bùi Tuyết Tê, Bạch Nhạc cũng không nhịn được cười khổ lên, "Bùi cô nương, không cần như vậy! Ngươi cũng xem tới được, bây giờ ta cũng bất quá chỉ là Tinh Cung Cảnh mà thôi, cùng ngươi cảnh giới xấp xỉ, không có tư cách làm sư phụ ngươi! Huống chi. . . Thận Lâu Vương chết, xác thực cùng ta tương quan."

Nghe được Bạch Nhạc, Bùi Tuyết Tê lần nữa dập đầu, vẫn như cũ không chịu đứng dậy, "Trước đây ta bái nhập Thận Lâu Vương môn hạ, vốn là bất đắc dĩ cử chỉ, Thận Lâu Vương cũng mấy lần muốn đem ta bán cho La Tiêu. . . Dạng này sư tôn, không đề cập tới cũng được! Ngược lại là ngươi, chẳng những với ta có truyền đạo chi ân, hơn nữa bây giờ lại mạo hiểm cứu giúp, Tuyết Tê cảm ơn chảy nước mắt."

Dừng một cái, Bùi Tuyết Tê tiếp tục nói, "Bây giờ, Thận Lâu Vương đã chết, ta hay bởi vì La Tiêu sự tình, làm tức giận Đại La Ma Quân, sư tôn nếu không thu lưu, thiên hạ này to lớn, sợ cũng không chỗ dung thân! Cũng xin sư tôn chăm sóc."

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, nghe thế, Bạch Nhạc cũng rốt cục trầm mặc

xuống.

Có mấy lời, không thể chỉ nghe mặt ngoài ý tứ.

Bùi Tuyết Tê nói cái này, Bạch Nhạc mới chính thức xem như là minh bạch Bùi Tuyết Tê dụng ý.

Kiên trì bái chính mình vi sư, mặc dù cũng có cảm kích giai cấp, có thể càng nhiều, chỉ sợ cũng vẫn là vì tự bảo vệ mình, thậm chí khó nghe một ít, chính là quyền lợi cân nhắc!

Thận Lâu Vương đều đã chết, nàng cái này Thận Lâu Vương đệ tử tự nhiên cũng liền càng không đáng giá nhắc tới.

Dưới tình huống như vậy, cho dù là đưa nàng cứu ra, thật là lấy thực lực, cũng rất khó chân chính đặt chân, hơn nữa còn có Đại La Ma Quân uy hiếp tại, thoát thân sau đó, tương lai tiền đồ như trước hoàn toàn u ám.

Cùng với tương phản, giả sử nàng có thể chân chính bái nhập Yến Bắc Thần vị này Ma Quân truyền nhân môn hạ, vậy liền chẳng khác gì là liên lụy Thông Thiên Ma Quân điều này tuyến.

Trước đó, Yến Bắc Thần ngụy trang thành Thận Lâu Vương thời điểm, còn có thể bảo hộ nàng, nếu như nàng thật bái nhập Yến Bắc Thần môn hạ, tự nhiên liền càng sẽ không bỏ qua nàng.

Còn như Yến Bắc Thần thực lực, cũng còn vẻn vẹn chỉ là Tinh Cung Cảnh, kia liền càng là một truyện cười.

Cho dù là dưới cảnh giới ngang hàng, thực lực sai biệt lại đâu chỉ là khác nhau một trời một vực.

Yến Bắc Thần chỉ là Tinh Cung Cảnh, nhưng lại có thể dễ dàng như vậy giả mạo Thận Lâu Vương, thậm chí ngay cả Đại La Ma Quân bực này

cường giả, đều không ngay đầu tiên phát hiện, thậm chí tại Đại La Ma Quân truy kích xuống, còn có thể ung dung thoát thân, phần thực lực này, lại nơi nào là bình thường Tinh Cung Cảnh có khả năng bằng được?

Như vậy cân nhắc phía dưới, bái nhập Yến Bắc Thần môn hạ, tự nhiên mới là sự chọn lựa tốt nhất.

Chỉ là, có thể tại ngắn như vậy trong thời gian, nghĩ thông suốt đây hết thảy, thậm chí làm ra như vậy quả đoán lựa chọn, khả năng liền cực không dễ dàng.

Trên một điểm này, Mạc Hàn phản ứng, cùng Bùi Tuyết Tê so sánh, khả năng liền chênh lệch thực sự quá xa.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc rốt cục cười rộ lên.

"Hảo một cái một ngày làm thầy, cả đời vi sư! Đã ngươi nguyện ý. . . Ta liền nhận lấy ngươi cái này đệ tử lại ngại gì!"

Nếu là không có thu qua đệ tử, Bạch Nhạc có thể sẽ còn lưỡng lự, có thể trước đó tại Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, cũng đã nhận lấy Lục Hi Nhi làm đồ đệ, bây giờ lại thu một cái đệ tử cũng không có gì lớn lắm.

"Đệ tử bái kiến sư tôn!"

Nghe được Bạch Nhạc đáp ứng, Bùi Tuyết Tê nhất thời một hồi đại hỉ, cung kính lần nữa dập đầu, làm ra cấp bậc lễ nghĩa.

"Bùi sư tỷ!"

Mắt thấy Bùi Tuyết Tê vậy mà thật bái Yến Bắc Thần vi sư, Mạc Hàn trong lòng một hồi chấn động, mở miệng muốn khuyên can, nhưng lại hiện tại quả là không biết nên thế là tốt hay không nữa.

Mặc dù hắn cũng rất muốn tiếp tục cùng Bùi Tuyết Tê, thật là. . . Yến Bắc Thần niên kỷ chỉ sợ còn không có hắn đại đâu, để cho hắn bái Yến Bắc Thần vi sư, hắn có thế nào có thể làm được?

Huống chi, Thận Lâu Vương chết, dù sao cùng Yến Bắc Thần có quan hệ.

Mặc dù chính như Bùi Tuyết Tê chỗ, Thận Lâu Vương đối hắn xác thực không thể nào tốt, thật là hắn cùng với Bùi Tuyết Tê khác biệt, hắn trước đây vốn là tự nguyện bái nhập Thận Lâu Vương môn hạ, hơn nữa, hắn tính khí càng đơn thuần bướng bỉnh, hắn tối đa có thể làm được không tìm Yến Bắc Thần báo thù, nhưng lại tuyệt đối vô pháp bái dạng này giết sư cừu địch vi sư.

Ánh mắt rơi vào Mạc Hàn trên người, Bạch Nhạc cũng lớn trí có thể đoán được hắn ý tưởng, chỉ là, lại đúng là vẫn còn không có.

Đối với Mạc Hàn, Bạch Nhạc mặc dù có vài phần đồng tình, cần phải trong tình cảm, lại xác thực kém xa Bùi Tuyết Tê thân cận.

Mạc Hàn không muốn bái sư, hắn tự nhiên càng sẽ không chủ động yêu cầu.

"Sư tôn, Mạc Hàn sư đệ hắn. . ."

Ngẩng đầu nhìn về phía Mạc Hàn, Bùi Tuyết Tê nhẹ giọng mở miệng nói.

Bùi Tuyết Tê cũng không thích Mạc Hàn, thật là trước đó Mạc Hàn vì nàng, không tiếc liều lên tính mệnh cảm tình, lại đúng là vẫn còn để cho Bùi Tuyết Tê có chút động dung.

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc thản nhiên nói, "Mọi người tự có mọi người mệnh số, hắn có thể theo ngươi, nhưng ta sẽ không thu hắn nhập môn!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 645: Lại bị tiểu tử kia bán

"Bùi sư tỷ, ta còn có thể theo ngươi sao?"

Đột nhiên ngẩng đầu, Mạc Hàn vẻ mặt khẩn trương nhìn Bùi Tuyết Tê hỏi.

Đối hắn đến, có hay không có thể bái nhập Yến Bắc Thần môn hạ hắn căn bản cũng không quan tâm, thật là có thể hay không tiếp tục cùng lấy Bùi Tuyết Tê lại xác thực dẫn động tới tâm hắn, để cho người ta không hiểu khẩn trương.

Cứ việc Bùi Tuyết Tê đã sớm với hắn qua, với hắn ở giữa tuyệt đối không có khả năng, thật là cái này lại vẫn không có cải biến tâm ý của hắn.

Đối hắn đến, tựa hồ chỉ cần có thể một mực hầu ở Bùi Tuyết Tê bên người cũng đã đủ đủ.

Nhìn Mạc Hàn, Bùi Tuyết Tê trong lòng cũng không khỏi âm thầm thở dài một tiếng, cự tuyệt, nơi nào còn có thể lối ra, "Mạc Hàn sư đệ, ngươi ta đồng môn nhiều năm, những năm gần đây, ngươi đối với ta cũng một mực chiếu cố có thừa. . . Chỉ cần ngươi nguyện ý, tự nhiên có thể theo ta, chỉ là, ta vẫn là câu nói kia, giữa chúng ta không có khả năng, còn xin ngươi cần phải nghĩ rõ ràng mới quyết định."

Đó cũng không phải Bùi Tuyết Tê lòng dạ ác độc, mà là lời đã đã đâm thủng, vậy thì nhất định phải một lần rõ ràng, để tránh khỏi bị Mạc Hàn hiểu lầm, tương lai cho hắn tạo thành lớn hơn thương tổn.

Hơn nữa, trong lúc này còn cất giấu một phần khác vô pháp nói tâm tư.

Nàng không muốn bị Yến Bắc Thần hiểu lầm, nàng cùng Mạc Hàn ở giữa có quan hệ.

Cứ việc chính nàng có thể cũng không có rõ ràng ý thức được điểm này, chỉ là một cái vô ý thức phản ứng mà thôi.

"Ta nguyện ý, ta tự nhiên nguyện ý!"

Cứ việc Bùi Tuyết Tê đã đem cự tuyệt ý tứ biểu hiện rất rõ ràng, có thể Mạc Hàn lại y nguyên vẫn là một hơi thở đáp ứng.

Nhìn Mạc Hàn bộ dáng này, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi âm thầm lắc đầu.

Bất quá, việc này, hắn cũng không hứng thú tham dự.

Chậm rãi đưa mắt nhìn sang Hà Tương Tư, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Hà cô nương, trước đó ta mặc dù ngụy trang thân phận, thế nhưng đối ngươi, lại cũng không giả! Ta xác thực thiếu Mộng Thiên Thu nhân tình, cho nên. . . Ta đối với ngươi, liền coi như là thay mặt Mộng Thiên Thu dạy học trò, ngươi nếu nguyện ý, có thể phụng hắn vi sư!"

"Yến. . . Yến công tử, xin hỏi Mộng trưởng lão hắn?" Cứ việc trong lòng thật đã đoán được, có thể Hà Tương Tư vẫn là ôm vạn nhất hy vọng hỏi.

"Ta qua, Mộng Thiên Thu đã chết, chết ở Thận Lâu Vương trong tay." Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

Lời đến cuối cùng, Bạch Nhạc vẫn là không nhịn được giải thích một câu, vô luận như thế nào, Bạch Nhạc cũng không hy vọng gánh vác giết chết Mộng Thiên Thu tội danh.

". . ."

Yên lặng chốc lát, Hà Tương Tư nhẹ giọng nói, "Yến công tử, ta có một ít về Mộng trưởng lão sự tình, muốn đơn độc hỏi ngươi, có thể chứ?"

Lần này không đợi Bạch Nhạc hồi đáp, Bùi Tuyết Tê liền khẽ khom người đạo, "Sư tôn, đệ tử cũng có chút liền muốn đối Mạc Hàn sư đệ."

Nói xong, Bùi Tuyết Tê liền dẫn Mạc Hàn lui ra.

Thẳng đến Bùi Tuyết Tê cùng Mạc Hàn đi xa, Bạch Nhạc lúc này mới nhàn nhạt mở miệng nói, "Hà cô nương, có lời gì, ngươi có thể hỏi."

Nhìn Bạch Nhạc, Hà Tương Tư yên lặng chốc lát, lại đột nhiên khóc lên.

Lần này, nhưng là nhất thời để cho Bạch Nhạc có chút luống cuống, "Hà cô nương, ngươi làm cái gì vậy?"

Ngẩng đầu lên, Hà Tương Tư đột nhiên tự tay níu lại Bạch Nhạc cánh tay, "Bạch sư đệ, ngươi còn muốn lừa gạt ta tới khi nào?"

". . ."

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhưng là toàn thân đều bị hù dọa ra một lớp mồ hôi lạnh, "Hà cô nương, lời này của ngươi là có ý gì?"

"Nếu như Mộng trưởng lão là chết ở Thận Lâu Vương trong tay, ngươi làm sao có thể đủ thu được hắn huyễn thuật Thần Thông Truyền Thừa?" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, Hà Tương Tư nhẹ giọng hỏi, "Ngươi không muốn để cho mình phản bội giết chết Mộng trưởng lão tội danh, nhưng lại không biết, cái này bản thân liền là lớn nhất kẽ hở."

Dừng một cái, Hà Tương Tư lập tức chỉ hướng bên cạnh Bạch Giao, "Còn có bạch! Ta đi qua Bạch phủ, cũng đã gặp bạch, ngươi quên sao?"

". . ."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta không biết ngươi tại cái gì, ngươi là Bạch Nhạc bên người gia hoả kia à. . ."

"Ngao ô!"

Hầu như ngay tại Bạch Nhạc đồng thời, Bạch Giao thân hình thoắt một cái, nhất thời co lại thành lớn cỡ bàn tay, lười biếng trực tiếp rơi vào Bạch Nhạc trên vai.

". . ."

Bạch Nhạc lời còn không có, liền tùy theo hơi ngừng, giờ khắc này, nhìn tại chính mình trên vai sôi nổi Bạch Giao, Bạch Nhạc nhưng là suýt chút nữa không còn khí thổ huyết.

Có cấp như vậy đồng đội sao?

"Bạch Nhạc, ngươi hiện tại còn có lời gì?"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Hà Tương Tư nghiến răng nghiến lợi mở miệng nói.

"Thực sự là cũng bị ngươi hại chết!"

Đưa ngón tay ra, hung hăng tại Bạch Giao trên ót đàn một chút, Bạch Nhạc oán hận khiển trách.

Chỉ là không nghĩ tới, Bạch Nhạc như thế một giáo huấn, Bạch Giao nhưng là oạch một chút liền nhảy tót lên Hà Tương Tư trên người.

Lúc trước tại Bạch gia, Hà Tương Tư từng cùng Dương Bằng cùng đi

qua, không chỉ gặp qua Bạch Giao, cũng cùng gia hỏa đã chơi chung, đối với gia hỏa đến, coi như là người quen.

Nhìn cứ như vậy làm phản Bạch Giao, Bạch Nhạc nhất thời một hồi dở khóc dở cười.

Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Hà sư tỷ, có một số việc. . . Đâm thủng, đối ngươi, đối ta đều không phải chuyện tốt."

"Tốt, vậy ngươi liền giết ta tốt!"

Không có chút nào sợ hãi ý tứ, Hà Tương Tư cắn môi, tức giận nói.

Lần này nhưng là đến phiên Bạch Nhạc mắt trợn trắng, cái này là cái gì a.

Tự tay xoa xoa huyệt Thái Dương, Bạch Nhạc bất đắc dĩ nói, "Hà sư tỷ, ngươi nên minh bạch, thân phận ta nếu như bại lộ, không chỉ là tự ta sẽ có nguy hiểm tánh mạng, toàn bộ Bạch gia, chỉ sợ đều sẽ bị liên lụy."

Nhắc tới Bạch gia, Hà Tương Tư thần sắc nhất thời hòa hoãn rất nhiều, nhẹ giọng nói, "Thật xin lỗi, ta không phải cố ý, thật là. . . Ta thật rất sợ! Nguyên lai, cái kia nghe đồn dĩ nhiên là thật."

"Trở về đi." Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Thận Lâu Vương chết, ngươi bây giờ trở về, không có ai hội hoài nghi ngươi! Ngươi cũng cho tới bây giờ liền chưa từng thấy qua ta, càng không thật ta là Bạch Nhạc."

". . ." Cắn cắn môi, Hà Tương Tư nhẹ giọng hỏi, "Ngươi không theo ta cùng nhau trở về sao?"

"Còn không phải lúc!" Lắc đầu, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Hơn nữa, Mộng trưởng lão chết, thật là bởi vì Tinh Hà lão tổ buông tha! Ta có thể không quan tâm hắn vứt bỏ ta, thế nhưng Mộng trưởng lão cái

này một hơi thở, ta nhất định phải giúp hắn ra. . . Ta cùng với Thất Tinh Tông quan hệ, sẽ không đi."

Đến nơi này, Bạch Nhạc thần sắc cũng đồng dạng biến thành cực kỳ kiên định.

Mặc dù không có Thất Tinh Tông thân phận, hắn thậm chí rất khó quang minh chính đại tham gia Đạo Môn đại hội, thế nhưng, tới mức này, Bạch Nhạc nhưng là cái gì cũng không nguyện ý lại lấy Thất Tinh Tông thân phận xuất hiện ở Đạo Môn đại hội bên trên.

". . . Mộng trưởng lão hắn, thực sự là bị Thận Lâu Vương giết chết?"

"Nếu không, ngươi cho rằng là ta giết Mộng trưởng lão sao?" Nhìn Hà Tương Tư, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

"Thật xin lỗi, ta không phải ý tứ này." Vội vã lắc đầu, Hà Tương Tư liền vội vàng giải thích.

"Mộng trưởng lão là vì cứu ta mới chết." Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc nhẹ giọng giải thích, "Đại Mộng Thiên Thu thần thông, là mộng trưởng lão một đời tâm huyết, ta thay hắn truyền cho ngươi, coi như là toàn bộ Mộng trưởng lão tâm nguyện."

"Đi thôi. . . Nơi đây không thuộc về ngươi!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 646: Trở về Giang Lăng thành

Sáng sớm, đệ nhất xóa sạch thần hi chậm rãi từ chi trong kẽ hở rơi.

Ngồi ở dưới cây, Bạch Nhạc có vẻ hơi uể oải.

Hà Tương Tư đã ly khai, tính toán thời gian, bây giờ không sai biệt lắm sợ rằng đã phải đến Giang Lăng thành, chỉ không biết đêm qua cái kia một trận đại loạn sau đó, bây giờ Thất Tinh Tông thương vong như thế nào.

"Sư tôn!"

Đi tới Bạch Nhạc bên người, Bùi Tuyết Tê nhẹ giọng mở miệng nói.

"Mạc Hàn thương thế như thế nào?"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc nhàn nhạt hỏi.

"Thương thế đã ổn định, không có gì đáng ngại, chỉ là đầu khớp xương đoạn, trong khoảng thời gian ngắn sợ rằng không dễ dàng như vậy khôi phục." Bùi Tuyết Tê nhẹ giọng giải thích.

"Tiếp đó, chính ngươi có tính toán gì không?" Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng hỏi.

"Đệ tử mặc cho sư tôn phân phó." Không hề nghĩ ngợi, Bùi Tuyết Tê trực tiếp từ hồi đáp nói.

"Ngươi biết Bạch Cốt Thần Giáo sao?"

Suy tư một hồi, Bạch Nhạc chậm rãi hỏi.

"Sư tôn nói là, Duyện châu Bạch Cốt Thần Giáo?" Bùi Tuyết Tê lần nữa xác nhận nói.

"Không sai!"

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta thân phận hôm nay, cũng không thích hợp lộ diện, cũng không tiện để ngươi theo ta một chỗ! Bất quá, Bạch Cốt phu nhân lại cùng ta có chút giao tình, ta ý là, ngươi không ngại đi trước tìm nơi nương tựa nàng, nghĩ đến có nàng che chở, coi như là Đại La Ma Quân cũng sẽ không truy cứu nữa."

Về điểm này, Bạch Nhạc xem rất rõ ràng.

La Tiêu chết, Đại La Ma Quân đem hận ý toàn bộ ghi tạc trên người mình, cùng Bùi Tuyết Tê bọn hắn những thứ này Thận Lâu Vương đệ tử không biết bao nhiêu quan hệ.

Trước đó những người kia bất quá là bị Đại La Ma Quân giận chó đánh mèo mà thôi, cũng không phải là Đại La Ma Quân thật đối bọn hắn bao lớn sát tâm.

Dưới tình huống như vậy, nếu như Bùi Tuyết Tê chính bọn nó đụng vào Đại La Ma Quân, tự nhiên miễn không bị giết chết cho hả giận, nhưng nếu là có một vị Tinh Hải Cảnh cường giả che chở, vậy coi như là một chuyện khác.

Càng nghĩ, cũng chỉ có Bạch Cốt phu nhân bên này là chân chính thích hợp nhất an trí Bùi Tuyết Tê.

"Không biết vị này Bạch Cốt phu nhân, cùng sư tôn ra sao quan hệ?" Nhìn Bạch Nhạc, Bùi Tuyết Tê hỏi dò.

"Nàng đã đầu nhập vào sư tôn ta, cùng ta cũng qua lại mấy lần xem như là người quen!" Theo miệng giải thích một câu, Bạch Nhạc lập tức lấy ra một viên cốt phù, chậm rãi mở miệng nói, "Ngươi cầm một quả này cốt phù đi tìm nàng, nàng tự nhiên hội thích đáng an trí các ngươi."

Lúc trước Bạch Cốt phu nhân cho Bạch Nhạc ba miếng cốt phù, chính hắn dùng một viên, bây giờ cho Bùi Tuyết Tê một viên, cũng chỉ chỉ còn một quả cuối cùng.

Bất quá, đối với những thứ này, Bạch Nhạc thì cũng chẳng có gì không nỡ.

Chỉ có thực lực khi còn yếu sau khi, mới cần dùng cốt phù tới mời Bạch Cốt phu nhân hỗ trợ, đợi được chính thức có được đủ đủ thực lực cường đại về sau, cũng liền căn bản không cần đến những thứ này, tự nhiên không có đáng giá gì đáng tiếc.

Tựu như cùng trước đây Cửu Long Hoàn Ngọc Bội, mặc dù trân quý, có thể Bạch Nhạc dùng, nhưng cũng đồng dạng không chút nào tiếc rẻ.

"Vâng!"

Tiếp nhận cốt phù, Bùi Tuyết Tê lúc này đáp ứng.

Ngẫm lại, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Còn có, ngươi tạm thời không cần để cho nàng biết chúng ta quan hệ! Bây giờ, căn bản không người biết Thận Lâu Vương đã chết, ngươi vẫn như cũ có thể đối ngoại tuyên bố, ngươi là Thận Lâu Vương đệ tử. . . Mà ta, cũng chỉ là cùng Thận Lâu Vương tạm thời hợp tác mà thôi."

"Ừm?"

Nghe thế, Bùi Tuyết Tê không khỏi có chút không hiểu, "Sư tôn, cái này

có ý nghĩa gì?"

"Đương nhiên là có ý nghĩa!"

Khóe miệng hơi hơi vung lên, Bạch Nhạc nhẹ giọng giải thích, "Một vị Tinh Hải Cảnh cường giả lực hiệu triệu, tuyệt đối không phải ngươi ta có khả năng bằng được! Ta trước đó truyền cho ngươi huyễn thuật pháp môn, tại lúc cần thiết, ngươi có thể tạm thời ngụy trang thành Thận Lâu Vương dáng dấp, dùng cái này tới triệu tập bộ hạ cũ."

Nhắc tới cái này, Bùi Tuyết Tê cũng đồng dạng phản ứng kịp, trước đó mặc dù rất nhiều người bị Đại La Ma Quân giết chết, có thể vậy cũng đều là đầu nhập vào La Tiêu người, một ít không muốn thông đồng làm bậy người, tại La Tiêu đối nàng xuất thủ thời điểm, cũng đã trước một bước ly khai.

Trừ cái đó ra, còn có một chút trước đây bị phái đi ra ngoài, không ở trong trấn nhỏ người, thậm chí còn có Từ châu bản thân những cái kia, bởi vì thực lực không đủ, chưa cùng đến Kinh châu đến thế lực.

Những lực lượng này, nếu như chỉ bằng nàng cùng Mạc Hàn, là căn bản thu phục không, thật là nếu đánh Thận Lâu Vương danh nghĩa, liền có thể đơn giản biến thành của mình.

Cái này đồng dạng cũng là một cổ không thể bỏ qua lực lượng.

"Tuyết Tê, ngươi phải hiểu được, chỉ cần thực lực ngươi đủ quá mạnh, những thứ này bản thân liền có thể là ngươi thế lực! Một ngày nào đó, ngươi chính là Thận Lâu Vương!"

Bạch Nhạc một câu nói này, nhưng là nhất thời để cho Bùi Tuyết Tê có chút nhiệt huyết sôi trào!

Ngươi chính là Thận Lâu Vương!

Cái này tựa như chính là Bạch Nhạc cho nàng một cái cam kết, cũng làm cho nàng tràn ngập hy vọng.

"Đệ tử minh bạch!"

Dùng chút sức gật đầu, Bùi Tuyết Tê trầm giọng đáp ứng nói.

Thoả mãn gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Có người từng đối ta nói rồi, đây là thuộc về chúng ta thời đại! Ta cũng dùng câu nói này tặng cho ngươi, đây cũng là thuộc về ngươi thời đại!"

Tự tay vỗ vỗ Bùi Tuyết Tê bả vai, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng, "Nỗ lực để cho mình thay đổi mạnh, dạng này, mới có thể tại cái này thời đại còn sống sót, đồng thời so từ trước sống càng tốt hơn."

"Vâng!"

Bật cười lớn, khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Tốt, ngươi cái này mang theo Mạc Hàn đi tìm Bạch Cốt phu nhân đi, ta còn có hắn việc cần hoàn thành. . . Đến lúc cần sau khi, ta tự nhiên sẽ nghĩ biện pháp liên hệ ngươi."

"Đệ tử tuân mệnh!"

Phân phó xong những thứ này, Bạch Nhạc thân hình thoắt một cái, lúc này lặng yên tiêu thất.

Đối với Bùi Tuyết Tê, hắn đồng dạng cũng là có chỗ bảo lưu.

Không chỉ có không có đem Đại Mộng Thiên Thu trực tiếp truyền thụ, hơn nữa, càng sẽ không đối nàng vạch trần mình chính là Bạch Nhạc sự tình.

Đây không phải là Bạch Nhạc hoài nghi Bùi Tuyết Tê trung thành, mà là rất nhiều chuyện, xác thực không có cần thiết để cho nhiều người hơn biết.

Huống chi, bằng tâm mà nói, Bùi Tuyết Tê dù sao không phải là Hà Tương Tư, làm quyền lợi đủ khá lớn thời điểm, chưa chắc liền nhất định sẽ không bán đứng chính mình, điểm này, Bạch Nhạc trong lòng đồng dạng vô cùng rõ ràng.

Tín nhiệm, vốn là chậm rãi thành lập!

Bây giờ, cách hắn hoàn toàn tín nhiệm Bùi Tuyết Tê còn có một đoạn cực kỳ dài lâu khoảng cách.

Từ Bùi Tuyết Tê bên này ly khai, Bạch Nhạc rất nhanh liền triệt để thu liễm trên người ma khí, thay một thân sạch sẽ quần áo, khôi phục tướng mạo sẵn có, lặng yên hướng về Giang Lăng thành mà đi.

Đêm qua cái này nháo trò sau đó, vô luận như thế nào, Yến Bắc Thần cũng đều nhất định phải lần nữa biến mất một thời gian ngắn.

Hơn nữa, Đạo Môn đại hội gần mở ra, hắn cũng phải nghĩ biện pháp lấy hắn danh nghĩa bước lên Đạo Lăng sơn mới được.

Không vì cái gì khác, chỉ bằng Vân Mộng Chân bây giờ vẫn còn ở Đạo Lăng sơn thượng điểm này, hắn liền tuyệt đối không có khả năng buông tha Đạo Môn đại hội cơ hội.

Một buổi sáng thành danh thiên hạ biết.

Bây giờ Bạch Nhạc, cự ly này loại chân chính danh động thiên hạ, cũng còn có một đoạn chênh lệch, mà Đạo Môn đại hội, không thể nghi ngờ chính là điều kiện tốt nhất cơ hội.

Huống chi, Bạch Nhạc trong lòng mơ hồ minh bạch, những thứ này ma đạo cự kình, tuyệt đối sẽ không dễ dàng như vậy dừng tay.

Hơn nữa, từ hôm qua tình cảnh đến xem, bây giờ lộ diện những thứ này ma đạo cự kình, chỉ sợ cũng còn vẻn vẹn chỉ là hợp với mặt ngoài một phần lực lượng mà thôi, ma đạo chân chính nhất đứng đầu cường giả, sợ rằng còn xa không có lộ diện đây.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 647: Gặp lại Ngô Văn Uyên

Bước vào Giang Lăng thành, Bạch Nhạc mới biết được tối hôm qua trận chiến kia đối với Giang Lăng thành tạo thành bao lớn ảnh hưởng.

Toàn bộ Giang Lăng thành hầu như đều bị giới nghiêm, sở hữu trước đó dừng lại ở Giang Lăng thành ma tu, trừ một bộ phận thừa dịp loạn chạy đi, người khác đều bị đều đại tông môn cùng với Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử chém giết.

Bất kỳ một cái nào tiến nhập Giang Lăng thành tu hành giả, đều phải bị kiểm tra, căn bản không có khả năng có ma tu lẫn vào bên trong.

Bất quá, những thứ này đối với Bạch Nhạc đến, ngược lại là không có ảnh hưởng gì, thu liễm khí tức, hay là những thứ này phổ thông đệ tử, coi như là Tinh Hải Cảnh lão tổ cũng đừng nghĩ phát giác chút nào dị thường tới.

Hơn nữa, tại Giang Lăng thành, Bạch Nhạc bản thân cũng có vẻ không hề thu hút, căn bản không ai có thể nhận ra hắn, giống như là bình thường tán tu, Bạch Nhạc tìm một chỗ trong thành phồn hoa nhất tửu lâu ngồi xuống.

Loại tình trạng này, người đến người đi, cũng là hỏi thăm tin tức đất lành nhất phương.

Bạch Nhạc xuất thủ hào phóng, hảo tửu thức ăn ngon khắp nơi tiễn, không bao lâu liền cùng không ít tu hành giả quen thuộc, rất nhẹ nhàng có được muốn manh mối.

Đêm qua Đạo Lăng Thiên Tông phản ứng, so Bạch Nhạc trong dự đoán phải nhanh nhiều, mặc dù các tông cũng đều có nhất định tổn thất, thế nhưng còn lâu mới có được đến Đại La Ma Quân bọn hắn muốn loại kia hủy diệt tính đả kích trình độ.

Bất quá, hơn mười vị ma đạo cự kình đồng thời xuất thủ, nhưng cũng hoàn toàn không phải một tòa đại trận, cùng với mấy cái Đạo Lăng Thiên Tông cao thủ có khả năng ngăn trở, sở hữu ma đạo cao thủ tất cả đều toàn thân trở ra.

Còn như Bạch Nhạc quan tâm Thất Tinh Tông, Tinh Hà lão tổ cường thế xuất thủ, chỉ tổn thất mấy cái đệ tử, hiển nhiên trước đó tại Từ châu bị Thận Lâu Vương đánh lén, cho Tinh Hà lão tổ đầy đủ kinh nghiệm, ứng đối cực kỳ tiện tay, trực tiếp đem tổn thất xuống đến thấp nhất.

Bất quá, so sánh dưới, tối hôm qua xuất sắc nhất, lại cũng không là những người này, mà là Đại Càn Vương Triều một vị cao thủ trẻ tuổi, tên là Thư Khánh Dương, theo là bệ hạ nuôi con, tại Đại Càn Vương Triều bên trong địa vị tại hoàng tử bằng nhau, lần này đại biểu Đại Càn Vương Triều mà đến.

Cái này Thư Khánh Dương một người một thương, tại trong đêm trăng, lấy tinh cung hậu kỳ thực lực ngạnh hám mây xanh lão tổ, chiến đấu kịch liệt một nén nhang thời gian, vậy mà không rơi vào thế hạ phong.

Một trận chiến này, Thư Khánh Dương danh chấn Giang Lăng, thậm chí có thể là, danh động thiên hạ!

Trừ những cái kia thiên tông xuất sắc nhất thiên kiêu bên ngoài, cái này là người thứ nhất có thể lấy Tinh Cung Cảnh lực hám tinh hải cao thủ, Đại Càn Vương Triều súc tích bởi vậy có thể thấy được lốm đốm.

Hơn nữa, nhất làm cho Bạch Nhạc động dung là, theo vị này Thư Khánh Dương là theo Thất hoàng tử Ngô Văn Uyên cùng đi.

Đại Càn Vương Triều những hoàng tử này, trừ chết đi cái kia Ngô Tuyết Tùng bên ngoài, Bạch Nhạc quen thuộc nhất chỉ sợ sẽ là vị này Ngô Văn Uyên.

Diệp Huyền đại sư sự tình, mặc dù là Diệp Huyền đại sư cố ý để cho Ngô Văn Uyên tới tiếp xúc chính mình, nhưng lại cũng thực sự có thể xem như là Ngô Văn Uyên thành lập quan hệ, làm sao coi như là có một phần hương khói tình tại.

Nguyên bản, Bạch Nhạc cũng còn đang do dự, không có Thất Tinh Tông thân phận, chính mình nên lấy thân phận bực nào bước lên Đạo Lăng Thiên Tông đâu, nghe nói như thế, nhưng là chợt cho Bạch Nhạc nhắc nhở.

Bây giờ loại tình huống này, vô luận là Thất Tinh Tông, vẫn là Bắc Đẩu Tinh Cung, hắn cũng không thể tiến tới, duy nhất quen thuộc, thật liền chỉ có Đại Càn Vương Triều.

Hơn nữa, Bạch Nhạc bản thân liền là Thanh Châu phủ chủ, lấy cái thân phận này cùng Ngô Văn Uyên bọn hắn một chỗ, đại biểu Đại Càn Vương Triều tham gia Đạo Môn đại hội, sợ rằng cho dù ai cũng tìm không ra lý do tới.

Còn như, cùng Đại Càn Vương Triều đi quá gần, e rằng cũng sẽ dính vào phiền phức, bây giờ Bạch Nhạc nhưng cũng đã bất chấp.

Hỏi thăm một chút Ngô Văn Uyên vị trí chỗ ở, Bạch Nhạc lúc này đứng dậy chạy tới.

Cùng người khác ở tại nhà trọ khác biệt, Ngô Văn Uyên thân phận dù sao khác biệt, hơn nữa, trên danh nghĩa Kinh châu cũng y nguyên vẫn là thuộc về Đại Càn Vương Triều, cứ việc Kinh châu phủ chủ vị không công bố, có thể phủ thành chủ nhưng cũng vẫn luôn tại, Ngô Văn Uyên

bọn hắn đến sau đó, cũng thuận thế liền trực tiếp vào ở phủ thành chủ.

"Người nào?"

Mới vừa đi tới phủ thành chủ bên ngoài, liền nhất thời có hộ vệ đem Bạch Nhạc cản lại.

Mặc dù những hộ vệ này bản thân cũng chỉ có Linh Phủ Cảnh thực lực, nhưng lại hiển nhiên nghiêm chỉnh huấn luyện, chân chính giao thủ, thực lực tuyệt đối sẽ không yếu.

Mặc dù Bạch Nhạc đã lộ ra Tinh Cung Cảnh khí tức, những hộ vệ này cũng đồng dạng không có sợ hãi chút nào.

"Thanh Châu phủ chủ Bạch Nhạc, cầu kiến Thất hoàng tử!"

Hai tay thả lỏng phía sau, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng, trực tiếp lấy ra thân phận.

Nếu là người khác, những hộ vệ này có thể chưa chắc để vào mắt, thế nhưng Thanh Châu phủ chủ cái thân phận này, đối với bọn hắn đến, cũng liền tồn tại rất nặng phân lượng.

Riêng là Ngô Văn Uyên người bên cạnh, bản thân cũng biết Bạch Nhạc tên, cũng biết Ngô Văn Uyên đối Bạch Nhạc coi trọng, tự nhiên trước tiên liền phản ứng kịp.

"Thuộc hạ bái kiến Bạch phủ chủ!"

Trong nháy mắt, những hộ vệ này liền nhất thời hướng Bạch Nhạc hành lễ nói, "Cũng xin Bạch phủ chủ sau đó, thuộc hạ cái này đi bẩm báo điện hạ."

Nhìn hộ vệ kia quay người vào phủ, không bao lâu, trong phủ liền truyền

đến một thân tiếng cười cởi mở.

"Bạch phủ chủ, nghe tiếng đã lâu, đáng tiếc một mực vô duyên nhìn thấy, không nghĩ tới bây giờ dĩ nhiên tại cái này Kinh châu gặp nhau, mời!"

Bạch Nhạc trước đó mặc dù cũng đã gặp Ngô Văn Uyên, nhưng lại là lấy Yến Bắc Thần thân phận, bản thân cũng chưa từng thấy qua Ngô Văn Uyên.

Bây giờ tự nhiên cũng đồng dạng chỉ có thể làm ra một bộ lần đầu gặp mặt dáng vẻ, khom người hướng Ngô Văn Uyên hành lễ nói, "Bạch Nhạc gặp qua điện hạ!"

"Ha ha, tha hương gặp bạn cũ, còn đây là đại hỉ sự tình, đến, mau mau vào phủ, chúng ta uống quá một phen!"

Cười lớn hoàn lễ, Ngô Văn Uyên cũng đồng dạng bày ra một bộ chiêu hiền đãi sĩ dáng dấp, mời Bạch Nhạc vào phủ.

Bật cười lớn, Bạch Nhạc cũng không khách khí, thẳng theo Ngô Văn Uyên một đường vào phủ.

Nhàn thoại vài câu, không bao lâu liền trong đại sảnh ngồi xuống, chỉ là đoạn đường này nhưng không thấy đến người khác.

"Điện hạ, nghe đêm qua ma đạo đánh lén ban đêm Giang Lăng, có một vị Thư Khánh Dương công tử, ngay tại quý phủ, lấy sức một mình lực hám tinh hải lão tổ, không biết hôm nay có duyên hay không nhìn thấy?"

Ngồi xuống sau đó, Bạch Nhạc chủ động đem lời đề dẫn tới Thư Khánh Dương trên người hỏi.

"Cũng biết ngươi muốn hỏi, ha ha!" Cười khẽ một chút, Ngô Văn Uyên lập tức lắc đầu nói, "Khánh Dương huynh có một số việc phải xử lý, bây

giờ còn chưa trở về, ngươi lại ngồi một chút, đợi tiệc tối lúc, nhất định khiến ngươi nhìn thấy."

Nói xong, Ngô Văn Uyên lập tức chuyển trọng tâm câu chuyện, "Đúng, Bạch huynh, nghe vào Từ châu thời điểm, Thất Tinh Tông lọt vào Thận Lâu Vương công kích, ngươi cùng Thiên Thu đại sư đều bị Thận Lâu Vương bắt đi, nhưng có việc này?"

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc nụ cười trên mặt cũng thu liễm vài phần, chậm rãi mở miệng nói, "Thật không dám giấu giếm, đã có việc này! Lúc đầu, ta cùng với Thiên Thu đại sư liên thủ nỗ lực phá giải Thận Lâu Vương ảo cảnh, nhưng không ngờ thời khắc mấu chốt, Tinh Hà lão tổ vì hắn đệ tử an toàn, bỏ qua ta cùng với Thiên Thu đại sư!"

"Nếu không phải Thiên Thu đại sư lấy tính mệnh làm giá, bức lui Thận Lâu Vương, ta sợ là đã sớm đã chết!" Đến nơi này, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ tàn khốc, trầm giọng nói, "Thất Tinh Tông bỏ ta phía trước, ta cùng với Thất Tinh Tông tình cảm, cũng theo đó cắt đứt quan hệ! Ta ta cũng không gạt ngươi, lần này ta tới tìm điện hạ, chính là muốn mời điện hạ hỗ trợ, để cho ta lấy chúng ta Đại Càn Vương Triều danh nghĩa. . . Tham gia Đạo Môn đại hội!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 648: Lần đầu gặp gỡ Thư Khánh Dương

"Lời ấy thật chứ?"

Trong nháy mắt, Ngô Văn Uyên bỗng nhiên đứng dậy, trong mắt không khỏi lộ ra vẻ vui mừng.

Bạch Nhạc mặc dù nói là mời hắn hỗ trợ, nhưng thực tế, đối với Ngô Văn Uyên mà nói, đây quả thực là thiên đại tin tức tốt.

Mặc dù Đại Càn Vương Triều bổ nhiệm chiếu thư vẫn chưa truyền đạt, nhưng trên thực tế, ai cũng rõ ràng, Bạch Nhạc vị này Thanh Châu phủ chủ đã sớm ngồi vững vàng, hơn nữa Bạch Nhạc bản thân liền là xuất sắc nhất thiên kiêu!

Không nói đến Bạch Nhạc có thể cùng Yến Bắc Thần ở giữa có quan hệ, mặc dù vẻn vẹn chỉ là Bạch Nhạc bản thân, đối với Ngô Văn Uyên mà nói, cũng đã là một cổ cực đại trợ lực.

Phải biết, Ngô Văn Uyên thân là Đại Càn Vương Triều Thất hoàng tử, hắn mục tiêu cho tới bây giờ thì không phải là nhất thời một chỗ được mất, mà là cái kia ngôi vị hoàng đế.

Bây giờ Đại Càn Vương Triều có hơn mười vị hoàng tử, quang là có tư cách cạnh tranh vị trí kia, cũng chừng sáu, bảy người nhiều, Ngô Văn Uyên ở chính giữa, cũng còn chưa không tính là có hy vọng nhất, cũng chính bởi vì vậy, hắn mới chủ động dời Càn châu, mà là đến Duyện châu tới làm nhất nhậm phủ chủ, chính là hy vọng, có thể từ ngoại bộ tìm được càng nhiều lực lượng cùng chống đỡ, tới cạnh tranh ngôi vị hoàng đế.

Nếu như lúc này, Bạch Nhạc ngã về phía hắn, đối với hắn mà nói, tuyệt đối là một sự giúp đỡ lớn.

Huống chi, bây giờ Đạo Môn đại hội sắp tới, nếu là lấy hắn danh nghĩa, đem Bạch Nhạc thu nhập Đại Càn Vương Triều hàng ngũ, liền chờ tại Đại Càn Vương Triều không duyên cớ nhiều hơn một cái thực lực cực mạnh cao thủ, tại Đạo Môn đại hội tỷ thí bên trên, một khi có thể thu được tốt thứ tự, như vậy công lao này tự nhiên cũng cũng là nhớ ở trên người hắn.

Nhiều như vậy chỗ tốt, thì như thế nào có thể làm cho Ngô Văn Uyên không mừng rỡ.

"Sao dám lừa gạt điện hạ!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Tại Thanh châu lúc, điện hạ liền mượn Càn Khôn thương hội thủ, đối Bạch mỗ giúp ích rất nhiều, bây giờ nếu có thể sẽ giúp ta tham gia Đạo Môn đại hội, Bạch mỗ tự nhiên cũng nguyện ý toàn lực tương trợ điện hạ."

"Tốt, tốt, tốt!"

Liên tiếp nói ba chữ "hảo", Ngô Văn Uyên nhất thời cười to lên, "Bạch Nhạc, ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi nguyện ý phụ tá bản vương, bản vương sau này định không lẫn nhau phụ!"

"Đa tạ điện hạ!"

Khẽ khom người, Bạch Nhạc lúc này hành lễ nói.

"Ha ha, tốt, dạng này. . . Ngươi tiếp chưởng Thanh Châu phủ cũng đã rất nhiều năm, bản vương cái này liền truyền thư hồi Hoàng thành, mời phụ hoàng hạ chiếu, chính thức mặc cho ngươi vì Thanh Châu phủ chủ."

Đứng dậy, chậm rãi đi vài bước, Ngô Văn Uyên lúc này mở miệng nói.

Trước đó Bạch Nhạc không chiếm được Đại Càn Vương Triều bổ nhiệm, là bởi vì trong triều không người, còn có Bất Tử Thanh Vương uy hiếp.

Nhưng hôm nay, tất nhiên Bạch Nhạc bày ra đầu nhập vào thái độ đến, Ngô Văn Uyên cũng tự nhiên có đi có lại, trước giúp Bạch Nhạc đem cái này bổ nhiệm chiếu thư muốn hạ xuống.

Chớ xem thường cái này một tờ chiếu thư, mặc dù Bạch Nhạc bây giờ đã thực tế khống chế Thanh châu, cũng không có cái này một tờ chiếu thư, Thanh châu vô luận xảy ra chuyện gì, liền cũng không chiếm được Đại Càn Vương Triều chống đỡ.

Chỉ khi nào đạt được tán thành, tình huống như vậy khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

Nếu như nói, hiện tại một khi chọc giận Thất Tinh Tông, Tinh Hà lão tổ còn có thể dưới cơn nóng giận trực tiếp giết đến Thanh Châu thành đi giết chết Bạch Nhạc, như vậy, một khi đạt được chiếu thư sau đó, Tinh Hà lão tổ liền tuyệt đối không còn dám làm như thế, bằng không, chính là bị coi là Thất Tinh Tông đối với Đại Càn Vương Triều khiêu khích.

E ở trong triều có Ngô Văn Uyên vị hoàng tử này chống đỡ tình huống dưới.

"Bạch Nhạc bái tạ điện hạ!"

Lần nữa khom mình hành lễ, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

"Bất quá việc rất nhỏ mà thôi, ha ha! Bạch Nhạc, lần này Đạo Môn đại hội, ngươi nếu là có thể thu được một cái tốt thứ tự, triều đại nhất định còn có trọng thưởng!" Khoát khoát tay, Ngô Văn Uyên tiếp tục hứa nguyện đạo, "Bây giờ bản vương có ngươi, có Khánh Dương huynh

tương trợ, lo gì đại sự không thành!"

Cơ hồ là cùng một thời gian, tại Giang Lăng thành bên ngoài, Bùi Tuyết Tê cũng dựa vào cốt phù tìm được Bạch Cốt phu nhân!

Để cho người ta đem Bùi Tuyết Tê cùng Mạc Hàn mang tới, Bạch Cốt phu nhân nắm cốt phù, trong mắt lộ ra một tia thâm thúy chi sắc, chậm rãi mở miệng nói, "Xem ra, tin tức quả thật là thật, Thận Lâu Vương dĩ nhiên là Yến Bắc Thần hắn giả mạo."

Khẽ khom người, Bùi Tuyết Tê nhẹ giọng đáp, "Vâng! Đêm qua, Yến công tử lại cùng Đại La Ma Quân nổi lên va chạm, giết chết Đại La Ma Quân con trai độc nhất La Tiêu! Công tử nói, để cho ta hai người bằng bùa này xin vào chạy phu nhân!"

"Ngươi yên tâm, tất nhiên cầm ta cốt phù đến đây, ta tự nhiên sẽ thích đáng an bài các ngươi." Khoát khoát tay, Bạch Cốt phu nhân bình tĩnh mở miệng nói, "Bất quá, ta ngược lại cũng có cũng muốn hỏi ngươi. . . Thận Lâu Vương, chết sao?"

Nghe thế, Bùi Tuyết Tê mí mắt không khỏi hơi hơi vừa nhảy, lập tức mở miệng nói, "Sư tôn tự nhiên chưa chết! Chỉ là không biết cùng Yến công tử đạt thành cái gì ước định, bây giờ tạm thời vô pháp lộ diện."

Dừng một cái, Bùi Tuyết Tê tiếp tục nói, "Bất quá, đêm qua Yến công tử cùng Bắc Đẩu lão tổ giao thủ, bại lộ hành tích, nghĩ đến, sư tôn cũng rất nhanh liền sẽ trở về."

Những lời này, Bùi Tuyết Tê nhìn như chỉ là theo miệng nói, có thể bên trong lại ẩn chứa thâm ý, mỗi một chữ đều là nàng cẩn thận cân nhắc qua.

Cố ý nói Yến Bắc Thần bại lộ thân phận, chính là đang nhắc nhở Bạch Cốt phu nhân, Thận Lâu Vương sở dĩ không có lộ diện, là vì phối hợp

Yến Bắc Thần ngụy trang, thân phận hôm nay bị bóc trần, không cần tại giúp Yến Bắc Thần ngụy trang, tự nhiên rất nhanh liền sẽ trở về.

Nhìn Bùi Tuyết Tê, Bạch Cốt phu nhân từ chối cho ý kiến gật đầu, "Các ngươi một đường chạy tới, muốn cũng mệt mỏi, cái này xuống dưới nghỉ ngơi đi, có chuyện gì, tùy thời có thể tới tìm ta."

"Vâng!"

Lần nữa hạ thấp người hành lễ, Bùi Tuyết Tê lúc này đáp ứng.

Toàn bộ quá trình, Mạc Hàn mặc dù một mực theo, nhưng lại thủy chung không nói một lời.

Chỉ chớp mắt, chính là đang lúc hoàng hôn.

Trong phủ thành chủ, Ngô Văn Uyên sớm liền để cho người ta chuẩn bị xong phong phú tiệc rượu chiêu đãi Bạch Nhạc.

Lúc này mới vừa mới qua ba lần rượu, liền có hạ nhân hồi báo, Thư Khánh Dương hồi phủ.

Ngô Văn Uyên lúc này để cho người ta đi mời, không bao lâu, Thư Khánh Dương liền xuất hiện ở Bạch Nhạc trước mắt.

Một thân hồng sắc cẩm phục, có thể cả người lại vẫn cứ lộ ra vài phần khí tức âm lãnh, phảng phất chỉ cần đứng ở cái kia, liền có thể để cho người ta đánh sinh lòng ra thấy lạnh cả người.

Cái kia một tấm nguyên bản coi như tuấn dật trên khuôn mặt, lại phảng phất tràn ngập người lạ chớ tới gần bốn chữ này đồng dạng.

Ngẩng đầu lên, Bạch Nhạc lần đầu tiên nhìn thấy Thư Khánh Dương liền cảm nhận đến một cổ khí huyết sát, liền như bách chiến trở về tướng

quân đồng dạng.

"Bạch huynh, ta tới vì ngươi dẫn kiến! Vị này chính là ta hoàng huynh, Thư Khánh Dương!"

Cười đứng dậy, Ngô Văn Uyên dẫn Bạch Nhạc mở miệng nói, "Khánh Dương huynh, đây là ta đề cập với ngươi, Thanh Châu phủ chủ Bạch Nhạc, bây giờ Bạch Nhạc phải lấy chúng ta Đại Càn Vương Triều thân phận tham gia Đạo Môn đại hội, đã là người một nhà, tới tới tới, ba người chúng ta cùng uống một chén!"

Trong lúc nói chuyện, liền có thị nữ đồng thời vì ba người dâng chén rượu.

Nheo mắt lại, nhìn Bạch Nhạc, Thư Khánh Dương nhàn nhạt mở miệng nói, "Theo ta uống rượu có thể, chỉ không biết, vị này Bạch phủ chủ. . . Có hay không tư cách này!"

Một câu nói xuất thủ, liền phảng phất một cổ gió lạnh chợt thổi hướng Bạch Nhạc, trong tích tắc, Bạch Nhạc liền cảm nhận đến một cổ khí huyết sát đập vào mặt, dường như muốn đem chính mình áp quỳ xuống đồng dạng.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 649: Ai so với ai khác kiêu ngạo?

Cái này không chỉ có riêng chỉ là khí thế uy áp, đồng thời còn kèm theo vài phần thần hồn công kích, đổi bình thường Tinh Cung Cảnh cường giả, chỉ sợ nói xong, phải thật quỳ xuống.

Chỉ là, những thứ này đối với Bạch Nhạc đến, xem liền xa không có đáng sợ như vậy.

Lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, cùng với thần hồn cường độ hay là Thư Khánh Dương, coi như là những cái kia Tinh Hải Cảnh lão tổ, cũng đừng nghĩ chỉ dựa vào khí thế cùng thần hồn uy áp liền làm hắn khuất phục.

Ý niệm trong đầu hơi hơi nhất chuyển, Bạch Nhạc trên người nhất thời liền lộ ra lau một cái kiếm ý sắc bén.

Đập vào mặt khí huyết sát, phảng phất trong nháy mắt liền bị kiếm ý cắt.

Đây hết thảy tới trưởng, nhưng trên thực tế, cũng bất quá chỉ là trong khoảnh khắc sự tình mà thôi.

Phảng phất căn bản không có cảm thụ được đối phương thái độ khinh miệt, Bạch Nhạc thuận tay bưng chén rượu lên, mỉm cười mở miệng nói, "Khánh Dương công tử đánh một trận lực hám tinh hải, danh động thiên hạ, Bạch Nhạc tự nhiên không dám so sánh, một chén rượu này, ta mời Khánh Dương công tử!"

Nói xong, Bạch Nhạc cũng không đợi Thư Khánh Dương trả lời, thẳng giơ ly rượu lên, uống một hơi cạn sạch!

"Không sai, ngược lại cũng không uổng công Diệp Huyền đại sư đối ngươi vài phần kính trọng."

Lẳng lặng xem Bạch Nhạc một hồi, Thư Khánh Dương sắc mặt lúc này mới hoà hoãn lại.

Nói xong, Thư Khánh Dương cũng đồng dạng bưng chén rượu lên uống một hơi cạn sạch.

Cho tới giờ khắc này, Ngô Văn Uyên lúc này mới rốt cục thở phào một cái, cười hoà giải đạo, "Khánh Dương huynh, Bạch huynh, tất cả mọi người là bằng hữu, về sau phải nên nâng đở lẫn nhau mới đúng, một chén rượu nhạt, không thành kính ý, ta mời nhị vị!"

Ba người đều uống rượu, bầu không khí lúc này mới rốt cục hoà hoãn lại, lần nữa ngồi xuống.

Lần nữa ngồi xuống, Bạch Nhạc lúc này mới phát hiện, cái này Thư Khánh Dương mặc dù ngạo khí, nhưng là lại cũng không như trong tưởng tượng khó như vậy ở chung, hơn nữa trong lời nói xác thực cũng không ác ý.

Đều là thiên kiêu, so với việc Mâu Kình Thần, Vệ Phạn Dạ những người này, tựa hồ dạng này Thư Khánh Dương càng có thể để cho người ta sinh lòng hảo cảm.

Bất quá, cái này nhưng cũng vẻn vẹn chỉ giới hạn ở, có thể vào Thư Khánh Dương mắt người, nếu như những cái kia thực lực hoặc thiên phú không tốt, đối mặt Thư Khánh Dương, chỉ sợ liền tuyệt đối là một loại khác tâm tính.

Qua ba lần rượu, Thư Khánh Dương lúc này mới lần nữa mở miệng nói, "Bạch Nhạc, nghe ngươi nhận thức Yến Bắc Thần?"

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc không khỏi nao nao, lập tức mở miệng nói, "Chưa nói tới nhận thức, bất quá, ngược lại là xác thực gặp qua không ít lần! Chỉ là, người này hành sự bất thường, để cho người ta nhìn không thấu, đã giúp ta vội vàng, cũng giống vậy đối ta từng hạ sát thủ. . . Xác thực không biết cần phải lấy cái gì nói tới đánh giá hắn."

Mặc dù Bạch Nhạc rất rõ ràng, Ngô Văn Uyên tất nhiên có hoài nghi mình thân phận, có thể loại tình huống này, hắn nhưng là tuyệt đối sẽ không thừa nhận.

Bạch Nhạc trong lòng vẫn còn ở cân nhắc, nếu như Thư Khánh Dương tiếp tục hỏi nữa, chính mình nên trả lời thế nào, nhưng không ngờ, Thư Khánh Dương đã chuyển trọng tâm câu chuyện.

"Ngươi từng gặp hắn xuất thủ, ngươi cho rằng. . . Thực lực của hắn như thế nào?"

Cảm thấy nao nao, Bạch Nhạc cái này mới phản ứng được, Thư Khánh Dương cũng không phải là đối với mình cùng Yến Bắc Thần quan hệ cảm thấy hứng thú, mà là đơn thuần đối với Yến Bắc Thần cảm thấy hứng thú.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc nhưng cũng không khỏi thả lỏng vài phần, tùy ý đáp, "Rất khó, mặc dù đã gặp nhiều lần, thật là người này thực lực đề thăng cực nhanh, mỗi một lần gặp mặt, tựa hồ cũng sẽ có thật lớn đề thăng, cho dù là đến bây giờ, ta cũng không dám khẳng định hắn rốt cuộc thực lực gì."

"So với ta như thế nào?"

Thư Khánh Dương lần nữa hỏi tới.

Một câu nói này, nhìn như phi thường tốt hồi đáp, nhưng trên thực tế, đối mặt Thư Khánh Dương người như thế, Bạch Nhạc rất rõ ràng, nếu như

nông cạn cái gì Yến Bắc Thần tuyệt đối không bằng đối phương, sợ rằng căn bản sẽ không đạt được bất kỳ chỗ tốt nào, thậm chí thích được phản.

Huống chi, mặc dù Thư Khánh Dương bản thân không quan tâm vấn đề này, chỉ sợ Ngô Văn Uyên cũng nhất định là quan tâm, nếu như quá có lệ, chỉ sợ khó tránh khỏi sẽ để cho đối phương sinh ra một ít ý nghĩ khác.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Khánh Dương công tử có thể lực hám tinh hải, nếu như kể từ lúc này đã biết tình huống đến xem, Yến Bắc Thần tự nhiên là không bằng ngươi."

Thoại phong nhất chuyển, Bạch Nhạc lúc này liền thay một bộ vẻ ngưng trọng, "Bất quá, chúng ta biết Yến Bắc Thần, sợ rằng còn vẻn vẹn chỉ là hắn bày ra một bộ phận mà thôi."

"Thật giống như hôm qua trước đó, sợ cũng không có ai biết, Khánh Dương công tử tồn tại cường đại như vậy thực lực."

Lời này vừa ra miệng, vô luận là Thư Khánh Dương vẫn là Ngô Văn Uyên cũng không khỏi khẽ gật đầu.

Không có gặp phải sự tình, từ tình huống bình thường hạ tu vi tới suy đoán đối phương thực lực, bản thân liền là một kiện rất không đáng tin cậy sự tình, e đối với Yến Bắc Thần dạng này thiên kiêu càng phải như vậy.

"Lời ấy, ngược lại cũng có lý!"

Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Huống chi, còn có một việc, Khánh Dương công tử không nên quên! Yến Bắc Thần trên người, cuối cùng là có Côn Ngô Kiếm, hơn nữa, theo là, đã nhận chủ Côn Ngô Kiếm!"

Nhìn thấy Thư Khánh Dương xú khoe khoang, Bạch Nhạc càng là khó chịu, tự nhiên là muốn dùng sức đánh một chút đối phương khuôn mặt.

Hơi chậm lại, hiển nhiên lời này tựa hồ có chút dối gạt người, có thể Thư Khánh Dương lại đúng là vẫn còn không có phản bác.

Thực lực càng mạnh, tự nhiên liền càng minh bạch Côn Ngô Kiếm nơi tay ý vị như thế nào.

Chỉ là cái này nhưng cũng vẫn như cũ không thể bỏ đi Thư Khánh Dương ý niệm trong đầu.

"Chỉ không biết lần này Đạo Môn đại hội hắn có dám tới hay không, nếu như còn có thể tới. . . Ta ngược lại là muốn cao nhìn hắn ba phần."

"Ta cũng rất tò mò, bây giờ Đạo Môn đại hội, thiên hạ anh tài đều là tại Đạo Lăng sơn, lại có hay không có người thật có thể cùng Đạo Lăng Thánh Nữ so sánh!" Bưng chén lên uống một ngụm, Bạch Nhạc rất tùy ý mở miệng nói.

Nhắc tới Đạo Lăng Thánh Nữ, mặc dù ngạo khí như Thư Khánh Dương, sắc mặt cũng không khỏi hơi có chút khó chịu.

Mặc dù hắn xưa nay tự cao tự đại, thật là điểm ấy tự mình biết mình nhưng cũng vẫn có.

Phóng nhãn toàn bộ thiên hạ, chỉ sợ cũng không có ai dám cùng vị này Đạo Lăng Thánh Nữ so.

Lúc trước, Đông Hải đánh một trận, liền nghe đồn vị này Đạo Lăng Thánh Nữ từng tự tay chém giết Tinh Hải Cảnh cường giả.

Phải biết, đánh bại cùng đánh chết có thể tuyệt đối là hai khái niệm.

Thư Khánh Dương đem hết toàn lực, cũng bất quá chỉ là sở hữu gần như Tinh Hải Cảnh lực lượng, có thể lực hám tinh hải mà thôi, thật là Vân Mộng Chân nhưng là thật giết qua Tinh Hải Cảnh cường giả, loại này chênh lệch, cũng không phải một đôi lời lừa mình dối người đủ khả năng lau sạch.

Chứng kiến Thư Khánh Dương phản ứng, Bạch Nhạc nhưng không khỏi có chút buồn cười, nhưng cũng có chút đắc ý.

Thiên hạ không biết nhiều ít thiên kiêu, đều muốn Vân Mộng Chân trở thành đuổi kịp mục tiêu, phảng phất có thể cùng Vân Mộng Chân so sánh, cũng đã là một loại cực đại vinh quang.

Thật là, bọn hắn rồi lại chưa bao giờ biết, Vân Mộng Chân dĩ nhiên là chính mình nữ nhân?

Nếu như một ngày kia, mình cùng Vân Mộng Chân ở giữa quan hệ bại lộ, những người này biểu tình, lại sẽ là như thế nào đặc sắc?

Lắc đầu, Bạch Nhạc tìm được niềm vui, tinh thần nhất thời tốt hơn nhiều, cũng đồng dạng không lớn quan tâm Thư Khánh Dương ngạo mạn.

Các ngươi những thứ này thiên kiêu, mặc dù lại như thế nào kiêu ngạo thì như thế nào?

Từng cái kiêu căng khó thuần, phảng phất với ai so đều tài trí hơn người, thật là. . . Các ngươi ngủ qua thánh nữ sao?

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 650: Đánh thức Vân Mộng Chân

Đạo Lăng sơn!

Trong mắt người khác cao cao tại thượng Đạo Lăng Thánh Nữ, bây giờ còn đang bế quan.

Chỉ là bây giờ Đạo Lăng sơn nhưng lại có vẻ cũng không an bình.

"Chưởng giáo chân nhân, Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung người, vẫn chờ hồi đâu, ngài nhưng có quyết đoán sao?"

Tử Dương Chân Nhân cùng mặt khác mấy vị trưởng lão một chỗ lần nữa đi tới đại điện, nhẹ giọng mở miệng nói.

Đây cũng không phải là bọn hắn lần đầu tiên tới hỏi, chỉ là vị này Đạo Lăng chưởng giáo lại y nguyên vẫn là có chút đắn đo bất định.

Chậm một chút, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Chuyện này, can hệ quá lớn, một cái sơ sẩy, ta Đạo Lăng Thiên Tông vạn năm danh dự, liền sẽ hủy hoại chỉ trong chốc lát, các ngươi có thể đều nghĩ rõ ràng?"

"Chưởng giáo chân nhân!"

Hơi hơi khom người, Tử Dương Chân Nhân trầm giọng mở miệng nói, "Đạo Môn đại hội gần tổ chức, bây giờ, người trong ma đạo càng là khí thế hung hung, nếu như bình thường tổ chức, tất nhiên sẽ sinh ra vô cùng phiền phức! Kế trước mắt, chỉ có đi hiểm. . . Huống chi, bổn tông cũng không cũng chỉ có thánh nữ, hắn mấy vị chân truyền đệ tử , đồng dạng tồn tại cực đại hy vọng có thể thành công! Việc này nếu thành, thì có thể

đảo qua mấy năm trước Đạo Lăng sơn bại một lần xu hướng suy tàn, kéo dài ta Đạo Lăng bất bại thần thoại."

Nghe thế, chưởng giáo chân nhân rốt cục vẫn phải chậm rãi ngẩng đầu, trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi ý, nhưng lại y nguyên vẫn là không có mở miệng.

Đừng xem những trưởng lão này, từng cái tựa hồ cũng là một bộ rốt cục tông môn dáng vẻ, nhưng trên thực tế, nhưng là mỗi người có tâm tư riêng, thậm chí bên trong một số người, thậm chí sợ là đã sớm đã cùng Thái Cực Đạo, Tiên Du Kiếm Cung bên trong có cấu kết.

Nếu như theo bọn hắn ý tứ, thật mở ra cấm địa làm cho này một lần Đạo Môn đại hội khảo hạch, tuy có thể có được một vài chỗ tốt, nhưng lại cũng ắt sẽ đưa tới rất nhiều không biết tai hoạ ngầm!

Giả sử Vân Mộng Chân quả thực có thể kéo dài Đạo Lăng Thánh Nữ bất bại thần thoại, vậy dĩ nhiên là kết quả tốt nhất!

Nhưng nếu là bại. . . Thánh nữ mạch này, chỉ sợ liền thật muốn triệt để xuống dốc.

Đến lúc đó, vô luận là cuối cùng tại trong cấm địa đoạt được chỗ tốt người, là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, vẫn là mặt khác hai cái thiên tông đệ tử, chỉ sợ sẽ gây nên sóng to gió lớn.

Lợi ích duy nhất là, kể từ đó, đối với những cái kia người trong ma đạo, đến thật là một lần đả kích.

Hầu như có thể ngăn chặn những cái kia ma đạo thiên kiêu nhúng tay Đạo Môn đại hội khả năng.

Trong lòng trầm ngâm hồi lâu, chưởng giáo chân nhân rốt cục vẫn phải chậm rãi gật đầu, "Thôi, đã ngươi đều cảm thấy yêu cầu mở ra cấm địa. .

. Vậy thì mở ra a!"

"Chưởng giáo chân nhân anh minh!"

Nghe được đối phương đáp ứng, Tử Dương Chân Nhân bọn hắn nhất thời một hồi mừng như điên, liền vội vàng khom người nịnh nọt nói.

"Tốt, bản tọa hiện tại phải đi gọi thánh nữ xuất quan!"

Trong lòng một khi có quyết đoán, chưởng giáo chân nhân cũng liền đồng dạng lại không lưỡng lự, lúc này mở miệng nói.

Chậm rãi bước ra đại điện, bất quá là trong chốc lát, chưởng giáo chân nhân liền trực tiếp rơi vào Thánh Nữ phong tiến!

Nhìn Thánh Nữ phong bế quan động phủ, thoáng lưỡng lự chốc lát, lại rốt cục vẫn phải quyết tâm trong lòng, liên tiếp mấy đạo pháp quyết đánh về phía Thánh Nữ phong, mạnh mẽ thôi động Thánh Nữ phong đại trận!

Trong tích tắc, nguyên bản chính trong động phủ bế quan Vân Mộng Chân, đột nhiên cảm thụ được trận pháp biến hóa, trong mắt lộ ra một vẻ kinh nghi chi sắc, bỗng nhiên đứng dậy, phất tay áo ở giữa, trực tiếp mở ra cửa động phủ.

Toàn bộ Thánh Nữ phong đại trận đều bị xúc động, sở hữu bế quan người, đều sẽ bị thức tỉnh, hơn nữa, trừ phi là loại kia đã đến sống chết trước mắt đột phá, bằng không, nhất định phải lập tức xuất quan chờ đợi chưởng giáo mệnh lệnh!

Toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông, cũng chỉ có chưởng giáo chân nhân mới có tư cách này sử dụng dạng này quyền lực, hơn nữa, nhất định phải cho ra đủ đủ đầy đủ lý do.

Vân Mộng Chân nguyên bổn đã đến gần chuẩn bị đột phá tinh hải biên

giới, chỉ ở làm cuối cùng trạng thái điều chỉnh, liền sẽ đột phá tinh hải xuất quan.

Bây giờ tại loại này trước mắt, bị mạnh mẽ đánh thức, xác thực cũng làm cho Vân Mộng Chân có chút không nghĩ ra.

"Bái kiến chưởng giáo chân nhân!"

Từ trong động phủ bay ra, Vân Mộng Chân lúc này khom mình hành lễ nói.

"Xin lỗi, tùy tiện mời thánh nữ xuất quan, thật sự là có chuyện khẩn yếu yêu cầu thương lượng, thánh nữ mời!"

Mặc dù thân là chưởng giáo chân nhân, đối với Vân Mộng Chân vị này thánh nữ cũng vẫn là vô cùng khách khí.

Nhỏ bé hơi kinh ngạc, bất quá, Vân Mộng Chân nhưng cũng đúng là vẫn còn không có nhiều, chỉ là theo chưởng giáo chân nhân, trực tiếp hướng về Thánh Nữ phong hạ xuống.

Trong chốc lát, liền đến Thánh Nữ phong trong đại điện, sở hữu không liên quan gì người đã toàn bộ bị đuổi, toàn bộ đại điện chỉ còn lại có chưởng giáo chân nhân cùng Vân Mộng Chân hai người.

"Chưởng giáo chân nhân đột nhiên đem ta đánh thức, không biết đến tột cùng phát sinh đại sự gì?"

Ngồi xuống, Vân Mộng Chân lần nữa mở miệng nói.

Nhìn Vân Mộng Chân, chưởng giáo chân nhân trầm giọng nói, "Đạo Môn đại hội mở ra sắp tới, đã nhiều ngày, Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung người, đều là đề nghị. . . Tập kết ta tam đại thiên tông chi lực, một chỗ mở lại thượng cổ cấm địa, lấy cấm địa làm cho này một lần

Đạo Môn đại hội thí luyện chi địa."

"Điều đó không có khả năng!"

Trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, Vân Mộng Chân khó có thể tin mở miệng nói, "Chưởng giáo chân nhân, thượng cổ cấm địa nguy hiểm trùng điệp, phía trên còn có lịch đại thánh nữ cùng chưởng giáo thiết hạ cấm chế, làm sao có thể đủ đơn giản mở ra?"

Khoát khoát tay, chưởng giáo chân nhân chậm rãi mở miệng nói, "Những thứ này ta tự nhiên biết, thế nhưng, ngươi cũng có thể minh bạch, lần này ma đạo cao thủ, khí thế hung hung, nếu như bình thường mở ra Đạo Môn đại hội, chỉ sợ tất nhiên sẽ hoành sanh ba chiết, một khi bị những thứ này ma đạo yêu nhân làm rối, ta Đạo Lăng Thiên Tông vạn năm danh dự há không tất cả đều trở thành trò cười."

Dừng một cái, chưởng giáo chân nhân tiếp tục nói, "Huống chi, bây giờ chính đạo nguy nan, chỉ bằng vào bổn tông nhất tông chi lực, sợ là đã khó có thể trấn áp thiên hạ quần ma!"

Nhìn Vân Mộng Chân, chưởng giáo chân nhân ngưng trọng nói, "Vân Mộng Chân, ngươi là đương đại thánh nữ, nhưng hôm nay cho dù là miễn cưỡng bước vào tinh hải, chỉ sợ cũng xa làm không được uy lăng thiên hạ! Lần này mở ra thượng cổ cấm địa, đối ngươi đến, làm sao không phải là một lần kỳ ngộ?"

"Thượng cổ trong cấm địa, mặc dù nguy hiểm trùng điệp, nhưng cũng là một phần cực đại bảo tàng, chỉ cần ngươi năng lực áp mặt khác hai đại thiên tông thiên kiêu, cướp đoạt Đạo Môn thi đấu đệ nhất, thuận lợi đi qua cấm địa khảo nghiệm, liền có thể thuận thế lấy hoàn mỹ tư thế bước vào Tinh Hải Cảnh! Đến lúc đó, dù là không có Côn Ngô Kiếm, ngươi cũng giống vậy vẫn là cái kia Đạo Lăng bất bại thánh nữ! Vẫn như cũ có thể bảo vệ ta Đạo Lăng bất bại thần thoại!"

". . ." Nghe thế, Vân Mộng Chân nhưng là không khỏi đột nhiên bị kiềm hãm, "Chưởng giáo chân nhân, coi như là muốn mở ra thượng cổ cấm địa, cũng chỉ có bổn tông đệ tử mới có thể bước vào bên trong, ngoại tông người, làm sao có thể đủ tiến nhập?"

"Chuyện gấp phải tòng quyền, đã cố chẳng phải rất nhiều! Ngươi có thể còn không biết, bây giờ ma đạo cự kình cảnh giới tụ tập tại Đạo Lăng sơn phụ cận! Ta tam đại thiên tông, chỉ có tề tâm hợp lực, mới có thể chống đỡ những thứ này ma đạo cự phách trùng kích!" Thở dài một tiếng, chưởng giáo chân nhân trầm giọng nói, "Nếu như không chịu cho bọn hắn một vài chỗ tốt, bọn hắn như thế nào bằng lòng tận lực?"

"Đến, bất quá là so với ai khác súc tích càng sâu, ai đệ tử càng xuất sắc hơn mà thôi. . . Chẳng lẽ bổn tông cho là thật sẽ còn thua bởi bọn hắn hay sao?"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 651: Thượng cổ cấm địa

Nghe được chưởng giáo chân nhân những lời này, Vân Mộng Chân cũng rốt cục trầm mặc xuống.

Cho dù là nàng, không thừa nhận cũng không được, chưởng giáo chân nhân những lời này rất có đạo lý!

Tối trọng yếu là, nàng so bất luận kẻ nào đều biết, Thông Thiên Ma Quân độc thân thượng Đạo Lăng sơn sau trận chiến ấy, Đạo Lăng Thiên Tông cũng đã không còn là ngày xưa Đạo Lăng Thiên Tông, đánh rơi Côn Ngô Kiếm, nàng cũng đồng dạng không còn là ngày xưa Đạo Lăng Thánh Nữ.

Vô luận là ma đạo cao thủ, vẫn là mặt khác hai đại thiên tông, thậm chí là Đại Càn Vương Triều. . . Thậm chí còn, Đạo Lăng Thiên Tông nội bộ, bây giờ đều đã lên dị tâm!

Nếu không như vậy, mặc dù Thông Thiên Ma Quân lại như thế nào lợi hại, một cá nhân lại có thể thật đền bù Đạo Lăng Thiên Tông vạn năm truyền thừa.

Băng dày ba thước a!

Đạo Lăng Thiên Tông có được thiên hạ, bao trùm cùng sở hữu tu hành giả phía trên lâu lắm, ngoài sáng trong tối, không biết bao nhiêu người đang đánh Đạo Lăng Thiên Tông chủ ý, thiếu hụt bất quá chỉ là một cái mồi dẫn lửa mà thôi!

Thậm chí coi như không có Thông Thiên Ma Quân, chỉ sợ sau này cũng giống vậy phải ra khỏi hắn nhiễu loạn.

Hít sâu một hơi, Vân Mộng Chân trong mắt cũng đồng dạng lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc.

Câu có, chưởng giáo chân nhân nói không sai.

Chỉ cần nàng có thể lực áp các tông thiên kiêu, liền có thể chuyển nguy thành an, thuận lợi ở tại Thượng Cổ trong cấm địa đột phá, sau này nếu là có thể như lịch đại Đạo Lăng Thánh Nữ, kéo dài Đạo Lăng bất bại thần thoại, như vậy cho dù là có một chút nguy hiểm cũng đồng dạng hội giải quyết dễ dàng.

Trên đời này, sở hữu phiền phức, đều là thực lực không đủ.

Giả sử nàng đủ quá mạnh, Đạo Lăng Thiên Tông bản thân đủ quá mạnh, như vậy mặc dù cả thế gian đều là kẻ địch, cũng có thể uy lăng thiên hạ, ngạo thị trời cao.

Vân Mộng Chân cho tới bây giờ thì không phải là loại kia nhìn trước ngó sau người, thậm chí tương phản, nàng trong cốt tử phần kiêu ngạo kia, thậm chí so Bạch Nhạc càng sâu.

Giờ khắc này, Vân Mộng Chân trong đầu cũng không khỏi lần nữa hiện ra Bạch Nhạc thân ảnh.

Lúc trước, tại Linh Tê Kiếm Tông bên trong, nàng cùng Bạch Nhạc nói, lần này đi nhiều năm, sau này cũng không có!

Có thể Bạch Nhạc lại đối nàng nói, không tin số mệnh!

Lúc kia Vân Mộng Chân, cũng bất quá chỉ đem lời này coi là một câu nói dối, thật là, mấy năm nay đi qua, Bạch Nhạc đã từ trước đây cái kia nho nhỏ tạp dịch, lớn lên thành danh động thiên hạ Thanh Châu phủ chủ!

Nếu là lại tăng thêm Ma Quân truyền nhân cái thân phận này, bây giờ

Bạch Nhạc, cách hắn nói, đuổi theo chân mình bước, cũng đã gần vô cùng!

Vì cái kia một cái cam kết, Bạch Nhạc trả giá nhiều ít nỗ lực, nàng nhìn ở trong mắt.

Mà bây giờ, chưởng giáo chân nhân những lời này, nhưng cũng đồng dạng nhắc nhở nàng.

Chỉ cần sở hữu đủ đủ thực lực cường đại, tất cả vấn đề, đều sẽ giải quyết dễ dàng.

Bây giờ, Bạch Nhạc đã làm ra hắn có thể làm nỗ lực, như vậy, chính mình lẽ nào liền cần phải không hề coi như sao?

Không!

Vân Mộng Chân, từ trong xương thì không phải là loại kia cái gì đều dựa vào nam nhân tiểu nữ nhân.

Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Ma Quân truyền nhân ở giữa, tồn tại bực nào thật lớn khoảng cách, nàng so bất luận kẻ nào đều biết, nhưng lại cũng cũng biết, vô luận bao nhiêu gian nan, Bạch Nhạc đều vẫn chưa buông tha!

Đã như vậy. . . Nàng thì như thế nào có thể buông tha?

Muốn quang minh chánh đại gả cho Bạch Nhạc, trừ Bạch Nhạc sở hữu loại kia như Thông Thiên Ma Quân, bao quát muôn dân thực lực bên ngoài, giả sử nàng sở hữu, không cũng giống như vậy sao?

Nghĩ vậy, Vân Mộng Chân trong lòng nhất thời không do dự nữa.

"Tốt, chuyện này. . . Ta đáp ứng!"

Ngẩng đầu, Vân Mộng Chân trầm giọng đáp, "Chưởng giáo chân nhân yên tâm, có ta ở đây, không có bất kỳ người nào có thể cướp đoạt Đạo Môn đại hội đệ nhất, trong thượng cổ cấm địa cơ duyên, cũng không ai có thể từ trong tay của ta cướp đi!"

"Tốt!"

Nghe được Vân Mộng Chân những lời này, chưởng giáo chân nhân đồng dạng một hồi đại hỉ.

Mặc dù trước hắn đã làm ra quyết định, thế nhưng giả sử Vân Mộng Chân kiên trì phản đối, cũng sẽ làm hắn cực kỳ làm khó dễ.

Bây giờ, Vân Mộng Chân bằng lòng chuyện này, trên người hắn áp lực cũng đồng dạng nhẹ rất nhiều.

"Mộng Chân a, bản tọa tin tưởng ngươi, cũng tin tưởng chúng ta Đạo Lăng Thiên Tông. . . Trước mắt, mặc dù có một ít nguy cơ, nhưng chỉ cần chúng ta đồng tâm hiệp lực, nhất định là có thể xông qua! Vô luận thế nhân thấy thế nào, chúng ta lần này liền để bọn hắn biết, cái gì gọi là. . . Đạo Lăng thiên hạ!"

... ...

Thời gian chậm rãi chuyển dời, khoảng cách Đạo Môn đại hội chính thức mở ra thời gian, cũng cũng chỉ có bảy ngày thời gian.

Giang Lăng thành bên trong, các tông người trong, cũng đều chậm rãi hướng về Đạo Lăng sơn chạy đi.

Theo Ngô Văn Uyên, Bạch Nhạc cũng đồng dạng xuất hiện lần nữa tại người khác trong tầm mắt.

Mặc dù phóng nhãn thiên hạ, thật Bạch Nhạc cũng vẫn không tính là quá nổi danh, thật là đối với Thanh châu, Duyện châu tu hành giả mà nói, Bạch Nhạc lấy Đại Càn Vương Triều danh nghĩa đi trước Đạo Lăng Thiên Tông, nhưng cũng đồng dạng gây nên một hồi chấn động!

Trong lúc này, Dương Bằng từng tới tìm Bạch Nhạc một lần, chỉ là, Bạch Nhạc nhưng cũng vẫn là cự tuyệt.

Cái này cùng hắn cùng với Dương Bằng quan hệ cá nhân không quan hệ, tới mức này, hắn đã không có khả năng lui về sau nữa.

Hơn nữa, tại trong lúc này, Ngô Văn Uyên, cũng rốt cuộc đến một cái cực kỳ bí ẩn tin tức.

Đem sở hữu ngoại nhân toàn bộ lui sau đó, Ngô Văn Uyên mới đối Bạch Nhạc cùng Thư Khánh Dương hai người nói rõ.

"Thượng cổ cấm địa? Đó là cái gì?"

Nhìn Ngô Văn Uyên, Bạch Nhạc có chút ngạc nhiên hỏi.

Nhắc tới thượng cổ hai chữ, Bạch Nhạc rất tự nhiên liền nhớ tới Quảng Hàn Thiên Cung, đây mới thực sự là thượng cổ đại phái, chỉ tiếc, lưu lại Quảng Hàn Thiên Cung bất quá chỉ là một cái tàn phá di tích mà thôi, kém xa cùng trước đây chân chính Quảng Hàn Thiên Cung so sánh.

Bây giờ đang yên đang lành, lại nghe được cái gì thượng cổ cấm địa, thì như thế nào có thể làm cho Bạch Nhạc không kinh dị.

Việc này, liên quan đến phủ đầy bụi đã lâu tân bí, đừng nói là Bạch Nhạc, cho dù là một ít Tinh Hải Cảnh lão tổ sợ rằng đều biết rất ít, Ngô Văn Uyên bản thân, nếu không phải dựa vào toàn bộ Đại Càn Vương Triều lực lượng, cũng căn bản không thể nào biết được.

"Thượng cổ cấm địa, nghiêm ngặt trên ý nghĩa mà nói, cũng không phải là Đạo Lăng Thiên Tông, chẳng qua là khi đó Đạo Lăng Thiên Tông xây Tông lúc, cũng là bởi vì thượng cổ cấm địa ở đây, mới lựa chọn nơi này."

Nhìn Bạch Nhạc cùng Thư Khánh Dương, Ngô Văn Uyên chậm rãi giải thích.

"Tục truyền, thượng cổ trong cấm địa nguy cơ trùng trùng, bất quá nhưng cũng có đại cơ duyên, lịch đại Đạo Lăng Thiên Tông chưởng giáo chân nhân, cùng với thánh nữ cũng sẽ không không ngừng gia trì cấm chế , bình thường tuyệt đối sẽ không mở ra!"

"Lần này, nghe nói là Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung liên thủ thượng Đạo Lăng Thiên Tông, lại cưỡng bức những thứ này ma đạo cự phách uy hiếp, này mới khiến Đạo Lăng Thiên Tông đồng ý mở ra thượng cổ cấm địa, làm cho này một lần Đạo Môn đại hội chỗ khảo hạch!"

"Lại không đưa lên cổ trong cấm địa, bản thân tiếp theo gặp phải cơ duyên, có người nói, lần này đoạt được Đạo Môn đại hội đệ nhất nhân, sẽ còn thu được một phần cơ duyên vô cùng to lớn. . . Đủ để cho người, đúc thành hoàn mỹ tinh hải, đối với sở hữu Tinh Cung Cảnh người mà nói, đều là một lần có thể gặp mà không thể cầu cơ duyên vô cùng to lớn!"

"Có người nói, vì thế, Đạo Lăng Thánh Nữ thậm chí gián đoạn bế quan, buông tha trước một bước bước vào tinh hải cơ hội!"

". . ."

Nghe thế, không chỉ là Bạch Nhạc, cho dù là Thư Khánh Dương trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái tinh mang!

Cái này mê hoặc, đối với hắn mà nói, quả thực quá lớn!

Nếu là có thể đạt được cái cơ duyên này, tương lai hắn thậm chí liền có khả năng vượt lên trước Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ, trở thành nhất đứng đầu cường giả, đây là từng cái tu hành giả đều cự tuyệt không mê hoặc.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 652: Đạo Lăng sơn

"Tin tức xác thực sao?"

Chân mày gảy nhẹ, Thư Khánh Dương trầm giọng hỏi.

Lời như vậy, lấy Bạch Nhạc thân phận là không tiện hỏi, thế nhưng đối với Thư Khánh Dương đến, nhưng liền không có nhiều như vậy kiêng kỵ.

"Tin tức vô cùng xác thực, tuyệt sẽ không sai." Lắc đầu, Ngô Văn Uyên trầm giọng đáp, chỉ là cũng không có tiến thêm một bước giải thích.

Thoáng ngẩn ra, Bạch Nhạc nhưng là lúc này liền phản ứng kịp.

Loại đại sự này, coi như là Thái Cực Đạo hoặc là Tiên Du Kiếm Cung người, không đến cuối cùng một khắc, chỉ sợ cũng không dám khẳng định.

Như vậy duy nhất giải thích, chính là tin tức này vốn là từ Đạo Lăng Thiên Tông bên trong truyền tới.

Đạo Lăng Thiên Tông đứng hàng đệ nhất thiên tông, Đạo Lăng thiên hạ, nhưng lại cũng không phải là bền chắc như thép a.

Đại Càn Vương Triều mặc dù bây giờ cũng vẻn vẹn chỉ còn lại có Ung châu cái này Nhất Châu Chi Địa tuyệt đối khống chế, thật là nhiều năm như vậy sừng sững không ngã, nhưng cũng tự có súc tích, hoàn toàn không phải ngoại nhân nhìn qua đơn giản như vậy, mua được Đạo Lăng Thiên Tông bên trong một ít đệ tử, thậm chí trưởng lão, chỉ sợ đều không phải là chuyện hiếm.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc chân mày cũng không khỏi nhỏ không thể thấy nhảy nhót.

Hắn ngược lại không phải là quan tâm cái gì thượng cổ cấm địa sự tình, mà là vì vậy tiến thêm một bước cảm thụ được Vân Mộng Chân bây giờ thừa nhận áp lực.

Đại hạ tương khuynh a!

Cũng không biết vì sao, giờ khắc này, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì xác thực sinh ra như thế một loại cảm khái.

"Về thượng cổ cấm địa, còn có hắn tin tức sao?" Thư Khánh Dương hỏi lần nữa.

"Tạm thời không có!"

Lắc đầu, Ngô Văn Uyên giải thích, "Thượng cổ cấm địa sự tình, coi như là tại Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, cũng là tuyệt mật, càng không luận ngoại nhân! Ta còn tại để cho người ta tiếp tục hỏi thăm, bất quá, trong thời gian ngắn sợ rằng rất khó có kết quả gì. . . Bất kể thế nào, chúng ta hay là trước một bước thượng Đạo Lăng sơn cho thỏa đáng."

Nghe thế, Bạch Nhạc cùng Thư Khánh Dương cũng không khỏi gật đầu phụ họa.

Vô luận là xuất phát từ cái dạng gì tâm tư, tới mức này, bọn hắn cũng đều muốn tới trước Đạo Lăng sơn thượng xem rõ ngọn ngành.

Mấy ngày nay, mặc dù từng cái tông môn đều đã hướng về Đạo Lăng sơn chạy đi, nhưng trên thực tế, cũng bất quá đều là tại chân núi nấn ná mà thôi.

Đạo Lăng Thiên Tông không phải tốt như vậy bên trên, hôm nay thiên hạ

các tông tất cả đều hướng Đạo Lăng Thiên Tông mà đến, chỉ là bắt chuyện những người này chính là không phiền phức, quá sớm làm cho đối phương lên núi, tuyệt đối không phải Đạo Lăng Thiên Tông vui với chứng kiến.

Đến nơi đây, chúng người mới biết, Đạo Lăng Thiên Tông truyền tới lời, đợi Đạo Môn đại hội mở ra ba ngày trước đó, mới hứa các tông du sơn.

Bạch Nhạc theo Ngô Văn Uyên chạy tới thời điểm, đạt được chính là dạng này tin tức.

Chỉ là Ngô Văn Uyên lại hiển nhiên không có cùng người khác cùng nhau chờ ý tứ, thay áo mãng bào, lấy ra Đại Càn Vương Triều hoàng tử thân phận, thẳng liền đạt được lên núi cho phép.

Trước đó không nguyện ý quá sớm lên núi, là vì bảo trì khiêm tốn, không muốn bị quá nhiều người chú ý, nhưng hôm nay tất nhiên biết được thượng cổ cấm địa thời điểm, sớm như vậy một bước lên núi mang đến chỗ tốt, tự nhiên liền lớn hơn tai hại.

Đại Càn Vương Triều cuối cùng là thiên hạ này trên danh nghĩa chúa tể, địa vị cùng tam đại thiên tông tương đương, Ngô Văn Uyên lấy ra thân phận, Đạo Lăng Thiên Tông tự nhiên cũng sẽ không thật muốn đem bọn họ cùng hắn tông môn nhân đối xử bình đẳng!

Chỉ là, Bạch Nhạc lúc lên núi sau khi, lại y nguyên vẫn là bị Thất Tinh Tông cùng Bắc Đẩu Tinh Cung người chú ý nói.

Bắc Đẩu Tinh Cung cũng còn thôi, Thất Tinh Tông đệ tử, chứng kiến Bạch Nhạc thật lấy Đại Càn Vương Triều trên danh nghĩa núi thời điểm, nhất thời một mảnh xôn xao.

Phải biết, trước đó Bạch Nhạc có thể vẫn luôn Thất Tinh Tông khách khanh a, lần này cũng là theo Thất Tinh Tông tới.

Chứng kiến Bạch Nhạc, thậm chí ngay cả bắt chuyện cũng không có đánh một cái, cứ như vậy lên núi, Dương Bằng trên mặt cũng đầy là vẻ khổ sở, thật là trách cứ, nhưng là một câu cũng không ra miệng.

Dù sao, trước đây đối mặt Thận Lâu Vương thời điểm, là Thất Tinh Tông buông tha Bạch Nhạc a!

Bắt đầu từ lúc đó, đối với Thất Tinh Tông đến, thật cũng đã cam chịu Bạch Nhạc chết.

Riêng là từ Hà Tương Tư trong miệng biết được Mộng Thiên Thu sau khi chết, Dương Bằng càng là minh bạch, ngày xưa Thất Tinh Tông cùng Bạch Nhạc ở giữa tình cảm, sợ rằng đều đã toàn bộ lau sạch.

Có thể hết lần này tới lần khác, tạo thành đây hết thảy người, chính là vị kia hắn một mực tôn thờ lão tổ.

Trên thực tế, nhìn đây hết thảy, Tinh Hà lão tổ ánh mắt cũng có vẻ hơi âm trầm.

Chỉ là, lấy thân phận của hắn, tự nhiên cũng không khả năng đi theo Bạch Nhạc xin lỗi, Bạch Nhạc tất nhiên nói rõ thái độ, hắn tự nhiên cũng chỉ có thể cam chịu phần tình nghĩa này chung kết.

Bạch Nhạc mặc dù vẫn luôn tại Thanh Duyện hai châu đảo quanh, nhưng lại cũng không phải chưa từng thấy qua núi cao hiểm phong.

Nếu chỉ tinh khiết lấy sơn thế đến, Đạo Lăng sơn xác thực không tính là cái gì, chẳng qua là khi ngươi chân chính bước lên Đạo Lăng sơn thời điểm, mới có thể cảm thụ được chất chứa ở chính giữa cái kia phần linh vận cùng bất phàm!

Núi không cao có tiên thì có danh!

Đến Đạo Lăng sơn, mới chính thức có thể cảm nhận được câu nói này chân ý.

Đạo Lăng sơn không cao lắm, cũng không tính hiểm trở, thật là cũng bởi vì Đạo Lăng Thiên Tông, nó liền trở thành thế gian đệ nhất.

Lúc trước Bạch Nhạc lần đầu tiên nhìn thấy Thất Tinh Tông thời điểm, cũng có thể cảm khái qua, không biết Đạo Lăng Thiên Tông lại là dáng dấp ra sao.

Nhưng hôm nay chân chính đến Đạo Lăng sơn, Bạch Nhạc mới hiểu được, cái này đệ nhất thiên hạ thiên tông súc tích.

Không cần bất luận cái gì ngoại vật phụ trợ, thậm chí trái lại, Đạo Lăng Thiên Tông chính là đối tất cả phụ trợ.

Cái này như là phàm tục người trong, luôn muốn đem một cái khí phái, ưa thích dùng hoa phục, khu nhà cấp cao, mỹ nữ để chứa đựng điểm thân phận mình, nhưng là chân chính đến cao cấp nhất những người kia cấp độ, nhưng là đã sớm không cần những thứ này tới làm đẹp.

Thậm chí, trái lại, hắn dù là ở một cái nhà lá, xuyên quần áo vãi thô, mang theo xấu như muối nữ nhân, người bên ngoài chứng kiến cũng chỉ là cao nhã cùng tôn quý!

Hơn nữa, chân chính bước lên Đạo Lăng sơn sau đó, ngươi mới có thể phát hiện, cái này nguyên bản bình thường không có gì lạ Đạo Lăng sơn, bởi vì Đạo Lăng Thiên Tông tồn tại, linh lực mức độ đậm đặc, hơn xa những cái kia phúc địa động thiên! Xung quanh càng là không để lại dấu vết lộ ra một cổ uy áp chi ý, phảng phất cả ngọn núi, chính là một tòa thiên nhiên đại trận.

Trong lòng cảm khái không thôi, Bạch Nhạc cùng Ngô Văn Uyên bọn

hắn liền lên tới đón khách trên đỉnh núi.

Ngô Văn Uyên mặc dù là Đại Càn Vương Triều hoàng tử, nhưng lại cũng còn lâu mới có được đến yêu cầu Đạo Lăng Thiên Tông nặng hơn coi cấp độ, đứng ra tiếp đãi, cũng vẻn vẹn chỉ là một vị Đạo Lăng Thiên Tông phổ thông trưởng lão mà thôi, thậm chí tu vi cũng chỉ có tinh cung đỉnh phong.

Đơn giản chào sau đó, Bạch Nhạc bọn hắn liền bị an bài tại đón khách trên đỉnh núi ở lại.

Hơi nghỉ ngơi, Bạch Nhạc liền đi ra, muốn đi gặp Vân Mộng Chân.

"Vị sư huynh này, không biết Thánh Nữ phong như thế nào đi?"

Bạch Nhạc mơ hồ còn nhớ rõ, Vân Mộng Chân là ở Thánh Nữ phong, xuất môn đến, liền tùy ý tìm một cái đệ tử hỏi thăm.

Bạch Nhạc đã có vẻ nho nhã lễ độ, nhưng đối phương lại hiển nhiên không có nửa điểm bán Bạch Nhạc mặt mũi ý tứ, mũi miệng hướng lên trời, cười lạnh nói, "Cái gì miêu cẩu đều muốn hướng Thánh Nữ phong thấu, thánh nữ là thân phận bực nào, nơi nào là ai nghĩ gặp là có thể gặp. . . Thành thật tại đón khách Phong đợi đi, không nên hỏi đừng hỏi, không nên muốn đừng nghĩ."

Những lời này chiếu đỉnh đầu hạ xuống, nhưng là nhất thời để cho Bạch Nhạc một hồi trố mắt đứng nhìn.

Cái này cũng còn vẻn vẹn chỉ là một cái Linh Phủ Cảnh đệ tử mà thôi a, thậm chí khả năng chỉ là Đạo Lăng Thiên Tông tầng cao nhất đệ tử, vậy mà cũng dám kêu ngạo như vậy khí?

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 653: Giao phong Thái Cực Đạo

"Lấy ở đâu ngu ngốc, lại vẫn muốn lên Thánh Nữ phong? Ta xem là bị điên a!"

Nói xong, từ bên cạnh qua đây mấy người, cũng đồng dạng vẻ mặt giễu cợt nhìn về phía Bạch Nhạc nói.

Hơi hơi nhíu mày, Bạch Nhạc ngẩng đầu nhìn liếc mắt, đối phương trên người cũng không phải là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử phục, mà là giấu đạo bào màu xanh, phía trên thêu một cái hắc bạch phân minh đồ án thái cực, không cần làm sao sống đầu óc, cũng có thể minh bạch, tất nhiên là Thái Cực Đạo Nhân.

Đối phương khí tức cũng cũng là Tinh Cung Cảnh, hiển nhiên tại Thái Cực Đạo bên trong, mặc dù không phải cao cấp nhất những cái kia thiên tài, nhưng cũng không phải là hạng người vô danh.

Tam đại thiên tông, quả nhiên đồng dạng mắt cao hơn đầu.

Cảm thấy âm thầm lắc đầu, Bạch Nhạc lại cũng không có cùng đối phương tranh chấp dự định, thẳng xoay người mà đi.

Chỉ là, Bạch Nhạc muốn nhượng bộ, nhưng đối phương lại hiển nhiên vẫn không có buông tha Bạch Nhạc ý tứ.

"Không có quy củ đồ vật, chứng kiến thượng tông sư huynh, không biết tiến lên chào sao?"

Thân hình thoắt một cái, bên trong một người thẳng gọi được Bạch Nhạc

trước mặt, vẻ mặt khinh thường mắng.

Trong lòng hơi hơi trầm xuống, ngẩng đầu lên, Bạch Nhạc trong mắt cũng không khỏi hiện lên một tia tàn khốc.

Nếu như, vừa mới Bạch Nhạc còn tưởng rằng đối phương bất quá là vừa vặn đi ngang qua đùa cợt một câu nói, như vậy, hiện tại cũng đã mười phần khẳng định, đối phương chính là cố ý tới khiêu khích.

Chỉ không biết, đối phương rốt cuộc hướng về phía chính mình đến, vẫn là hướng về phía Đại Càn Vương Triều tới.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, chỉ là biểu hiện ra, Bạch Nhạc lại vẫn không có dị thường gì, tựa hồ một bộ nhẫn nhục chịu đựng dáng dấp, khẽ khom người hành lễ nói, "Bạch Nhạc gặp qua chư vị sư huynh."

"Ta quản ngươi cái gì Bạch Nhạc, Hắc Nhạc! Niên kỷ, hảo hảo người không lo, không nên làm cẩu, quả thực bả tu hành giả khuôn mặt đều muốn ném sạch."

Mặt coi thường, ngăn lại Bạch Nhạc cái kia Thái Cực Đạo đệ tử không chút khách khí mắng.

Mặc dù đối phương không có làm rõ, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng nghe được, đối phương là đang chửi mình làm Đại Càn Vương Triều chó săn.

Cái này khiến Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút kinh ngạc.

Vậy mà thực sự là hướng Đại Càn Vương Triều tới? Cái này cũng không khỏi quá kỳ quái đi, Đại Càn Vương Triều bao lâu cùng Thái Cực Đạo kết thù kết oán sâu như vậy?

Bất quá, biết rõ ràng tình trạng, Bạch Nhạc ngược lại là cũng không thể

nào não.

Hắn cũng bất quá chỉ là tạm thời mượn Đại Càn Vương Triều tên mà thôi, trên thực tế, đối với Đại Càn Vương Triều cũng không có gì lòng trung thành, tự nhiên cũng không quan tâm người khác mắng hắn chó săn.

Bất quá, những thứ này đều là tâm sự tình, biểu hiện ra, Bạch Nhạc cũng đối không có khả năng như vậy thờ ơ.

Sắc mặt biến thành hơi trầm xuống một cái, Bạch Nhạc lạnh lùng nói, "Ta mời mấy vị sư huynh, là bởi vì Thái Cực Đạo uy danh! Đồng dạng, mấy vị sư huynh như vậy nhục ta, chính là tại nhục Đại Càn Vương Triều. . . Tử người nhỏ, lời nhẹ, nhưng lại cũng là theo Thất hoàng tử mà đến, mấy vị sư huynh, là coi thường Thất hoàng tử sao?"

"Sách sách, ngươi nghe một chút, ngươi nghe một chút!" Cái kia Thái Cực Đạo đệ tử vẻ mặt đùa cợt mở miệng nói, "Mở miệng một tiếng Đại Càn Vương Triều, mở miệng một tiếng Thất hoàng tử, chân chó này làm chí khí hùng hồn a!"

"Coong!"

Trong nháy mắt, bên hông trường kiếm chợt ra khỏi vỏ, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, "Sư huynh lần nữa vũ nhục ta Đại Càn Vương Triều, Bạch Nhạc mặc dù người nhỏ, lời nhẹ, nhưng cũng muốn lãnh giáo một chút sư huynh cao chiêu!"

Bạch Nhạc cũng không phải là thật có nhiều nữa não, thế nhưng cái này tư thế lại nhất định muốn bày ra.

Dù sao, đón khách Phong lại lớn như vậy, xảy ra chuyện, dùng không bao lâu, liền sẽ truyền khắp toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông, đến lúc đó, những lời này, tự nhiên cũng hồi truyền tới Ngô Văn Uyên trong tai.

Tự nhiên lựa chọn lập trường, như vậy bây giờ nhất định phải đứng ở nơi này cái trên lập trường xử lý sự tình, chỉ có như vậy, mới sẽ không để cho mình rơi vào tứ cố vô thân tình cảnh lúng túng.

Còn như, bởi vì phải đắc tội Thái Cực Đạo, Bạch Nhạc thật đúng là không quan tâm.

Lại không chuyện liên quan đến Đại Càn Vương Triều, vô luận xảy ra chuyện gì, cũng đều sẽ có Thư Khánh Dương cùng Ngô Văn Uyên đè ở cấp trên, cho dù là Bạch Nhạc chính mình, chẳng lẽ sẽ còn sợ đối phương hay sao?

"Hảo một cái không biết trời cao đất rộng chó săn, chính là ngươi gia chủ tử, cũng không dám như thế theo ta Thái Cực Đạo Nhân."

Lạnh rên một tiếng, những cái kia Thái Cực Đạo đệ tử bên trong người cầm đầu, trầm giọng mở miệng nói, "Điền sư đệ, cho ta hảo hảo giáo huấn hắn, chỉ cần đừng đánh chết, ra lúc nào cũng có ta cho ngươi bao che."

Nghe được sư huynh, vừa mới ngăn lại Bạch Nhạc cái kia đệ tử nhất thời cười đáp ứng nói, "Tiêu sư huynh yên tâm, ta ra tay có chừng mực!"

Nói xong, cái kia đệ tử nhất thời một chưởng đẩy ra!

Không sai, không phải đánh, mà là đẩy!

Một chưởng này tại trong mắt người khác liền chậm quá đẩy ra, tựa hồ coi như là cái bát tuần lão ông cũng có thể ung dung né tránh, thật là chỉ có làm ngươi chân chính đối mặt một chưởng này thời điểm, mới có thể phát hiện bên trong huyền diệu cùng sát khí.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhất thời cảm thụ được, cả người khí tức

đều đã bị một chưởng này khóa kín, vô luận là đi tới vẫn là lui lại, từng cái phương hướng xê dịch tựa hồ đều tại đây một chưởng phong tỏa ở giữa, mặc dù đối phương tốc độ tựa hồ không nhanh, có thể trên thực tế, lại phảng phất vô luận ngươi như thế nào biến chiêu, đều có một loại khó có thể chống đỡ cảm giác.

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, tới mức này, Bạch Nhạc nhưng cũng đồng dạng không kịp nghĩ nhiều, kiếm trong tay một phen, hung hãn lấy một loại tốc độ kinh khủng đâm ngược mà đi.

Ngu kiếm!

Đối mặt loại này tựa hồ chậm quá đấu pháp, Bạch Nhạc nhưng là trước tiên liền làm ra nhất lựa chọn chính xác.

Tất nhiên tránh cũng không thể tránh, vậy liền lấy nhanh đánh chậm!

Vô luận ngươi giấu nhiều ít biến hóa cùng hậu chiêu, ta chỉ bằng cái này một cái chữ mau thủ thắng.

Một ý niệm, Bạch Nhạc kiếm trong tay cũng đã đưa ra.

Đến Bạch Nhạc bây giờ cảnh giới, đối với ngu kiếm khống chế, đã sớm đến lô hỏa thuần thanh cấp độ, ra chiêu chẳng những nhanh, hơn nữa chuẩn!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền ngay cả ra Thất kiếm, thẳng đến đối phương cổ tay!

Bây giờ dù sao cũng là tại Đạo Lăng sơn bên trên, cùng đối phương cũng không cái gì tử thù, Bạch Nhạc xuất thủ, cũng bất quá chỉ là vì tự bảo vệ mình, cũng không có thật động thủ giết người ý tứ, kiếm phong không để ý tới đối phương cổ tay, cũng bất quá chỉ là muốn đem đối phương bức lui mà thôi.

Chỉ là, may là như vậy, nhanh như vậy kiếm cũng đồng dạng đánh đối phương một trở tay không kịp.

Liên hoàn Thất kiếm, mỗi một kiếm đều đâm về phía phương vị khác nhau, chỉ là bởi vì tốc độ quá nhanh, tại trong mắt người khác, liền phảng phất vẻn vẹn chỉ điểm một kiếm đồng dạng.

Nhưng mà, lúc này Bạch Nhạc đối mặt nhưng cũng cũng không cái gì bình thường Tinh Cung Cảnh, mà là Thái Cực Đạo thiên tài.

Trong một chớp mắt, đối phương bàn tay cũng đồng thời làm ra phản ứng!

Một chưởng này nhìn như đẩy thật chậm, nhưng là thật chính đối địch thời điểm, nhưng là xuất thủ cực nhanh, chỉ nghe oanh một tiếng, Bạch Nhạc cái này liên hoàn Thất kiếm vậy mà trong nháy mắt bị một chưởng này đở được, linh khí nồng nặc ầm ầm bạo phát, chưởng kiếm giao kích, đồng thời đem hai người đánh văng ra.

Trong chớp nhoáng này giao phong, không khỏi làm những thứ này Thái Cực Đạo đệ tử thốt nhiên biến sắc, cho dù là Bạch Nhạc, cũng đồng dạng thu hồi tâm dò xét chi tâm.

Song phương đều đánh giá thấp đối phương thực lực, bây giờ một chiêu này cân sức ngang tài, nhưng là để cho lẫn nhau đều bắt đầu lại quan sát đối phương.

Riêng là Thái Cực Đạo dẫn đầu cái kia đệ tử, chân mày càng là hơi nhíu lên.

Đã sớm nghe, Đại Càn Vương Triều lần này tới một người Thư Khánh Dương, tâm tư khác cũng vẫn luôn tại Thư Khánh Dương trên người, chỉ là, cái này từ từ đâu xuất hiện một cái tử, vậy mà cũng có như vậy không

tầm thường thực lực?

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 654: Thái Cực Đạo, Tiêu Dật Phong

Động thủ trước đó, Bạch Nhạc muốn nhường nhịn là bởi vì lười nhác cùng đối phương tính toán, cũng không hứng thú tranh nhất thời ưu khuyết điểm.

Thật là một khi giao thủ, khả năng liền tuyệt đối là một chuyện khác.

Ngược lại không phải là Bạch Nhạc chính mình mãnh liệt đến đâu cầu thắng chi tâm, bất quá là Thái Cực Đạo một cái bình thường đệ tử mà thôi, Bạch Nhạc thậm chí ngay cả biết đối phương tên hứng thú cũng không có, cũng căn bản không có khả năng kích khởi Bạch Nhạc lòng háo thắng.

Thật là đối với Bạch Nhạc đến, tại đây Đạo Lăng sơn bên trên, hắn tồn tại quá nhiều không thể thua lý do.

Cùng Thất Tinh Tông quyết liệt, cùng Bắc Đẩu Tinh Cung quan hệ cũng không phải như vậy hòa thuận, bây giờ hắn vị này Thanh Châu phủ chủ muốn tốt hơn gắn bó Thanh châu phát triển, nhất định phải cùng Đại Càn Vương Triều bảo trì mặt trận thống nhất.

Ngô Văn Uyên cho dù đối với thân phận của hắn có một chút suy đoán, có thể cuối cùng không có chứng thực, muốn có được Ngô Văn Uyên càng nhiều chống đỡ, hắn nhất định phải biểu hiện ra càng giá cao giá trị, để cho Ngô Văn Uyên tin tưởng hắn có thể ở Đạo Môn đại hội thượng thu được một cái tốt thứ tự.

Nếu như đơn giản liền bại bởi một cái như vậy bình thường Thái Cực Đạo đệ tử, chẳng phải là thành chê cười.

Quan trọng hơn là. . . Nơi này là Đạo Lăng sơn, tồn tại Vân Mộng Chân Đạo Lăng sơn!

Người bên ngoài có thể chưa chắc sẽ để ý chính mình tin tức, thế nhưng Vân Mộng Chân thì nhất định sẽ quan tâm, vô luận căn cứ vào lý do gì, hắn cũng không muốn để cho Vân Mộng Chân chứng kiến chính mình thất bại.

Dù là lấy Vân Mộng Chân tâm trí, rất dễ dàng liền có thể biết hắn có thể là cố ý giấu dốt cũng không được!

Đây là căn cứ vào một người nam nhân cơ bản nhất lòng tự trọng.

Vậy thì. . . Đánh đi!

Thái Cực Đạo đệ tử thì như thế nào, ngược lại nhất định tại bước ra bước này, như vậy ngại gì lấy trước đối phương làm một cái đá đặt chân!

Một buổi sáng thành danh thiên hạ biết!

Tất nhiên bây giờ chính mình còn chưa đủ nổi danh, vậy thì đánh tới danh động thiên hạ mới thôi!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên người đột nhiên lộ ra lau một cái khó diễn tả được cao vút chi ý, phảng phất một thanh phủ đầy bụi bảo kiếm rốt cục ra khỏi vỏ, kiếm ý xông thẳng lên trời.

"Đến mà không trả lễ thì không hay, ngươi cũng tiếp ta một kiếm thử xem!"

Hơi nhíu mày, kiếm trong tay chợt rời khỏi tay, lăng không treo cao, hung hãn hướng về kia Thái Cực Đạo đệ tử hạ xuống.

Phi Kiếm Thuật!

Ngu kiếm mặc dù nhanh, nhưng đối với bây giờ Bạch Nhạc đến, thông hiểu đạo lí Phi Kiếm Thuật, mới là hắn chân chính kiếm đạo.

Ngu kiếm dung nhập Phi Kiếm Thuật, thoát ly bàn tay khống chế sau đó, mới có thể nhanh hơn!

Trong nháy mắt, một kiếm này cũng đã đâm về phía cái kia Thái Cực Đạo đệ tử trước người, vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, hắn thậm chí ngay cả một kiếm này kiếm thế đều không có thể thấy rõ, bất đắc dĩ phía dưới, nhưng là trực tiếp liền tế xuất tinh cung!

Hai khói trắng đen lưu chuyển, một kiếm này nhưng là nhất thời bị đập tại tinh cung ở giữa, không thể động đậy.

"Điêu trùng kỹ năng, cũng dám múa rìu qua mắt thợ!"

Ngăn lại một kiếm này, cái kia Thái Cực Đạo đệ tử cũng lần nữa khôi phục vài phần lòng tin, lạnh giọng mở miệng châm chọc nói.

"Thật sao?"

Nhàn nhạt liếc đối phương liếc mắt, một ý niệm, lại là sáu thanh kiếm từ Bạch Nhạc trên người bay ra, như sáu đạo lưu quang theo sát hướng về đối phương giết đi qua.

Mặc dù đối phương đã tế xuất tinh cung, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là không có dùng tinh cung chi lực ý tứ.

Đối phương xác thực rất càn rỡ, có thể thực lực lại hiển nhiên không xứng với phần này liều lĩnh!

Dạng này đối thủ, còn không có tư cách để cho Bạch Nhạc tế xuất tinh

cung.

Sáu mặt khác bả kiếm cũng đồng thời tiến nhập đối phương tinh cung phạm vi trong nháy mắt, kiếm thế đột nhiên biến đổi, một ý niệm, là được kiếm trận!

"Bắc Đẩu Kiếm Trận!"

Trong nháy mắt, xung quanh Thái Cực Đạo đệ tử không khỏi đồng thời kinh hô thành tiếng.

Mặc dù bọn hắn xưa nay mắt cao hơn đầu, nhưng đối với Bắc Đẩu Kiếm Trận loại này lợi hại kiếm trận, lại cũng không khả năng hoàn toàn không biết gì cả.

Chỉ là, những thứ này Thái Cực Đạo đệ tử, lại vạn thật không ngờ, rõ ràng theo Đại Càn Vương Triều đến đây người, lại vậy mà lại cái này Bắc Đẩu Tinh Cung chiêu bài kiếm trận, hơn nữa. . . Lại có thể một thân một mình thi triển!

Cái này cũng không khỏi quá vô nghĩa a!

"Ngươi là Bắc Đẩu Tinh Cung người?"

"Ngươi nói nhảm quá nhiều."

Trong mắt lộ ra vài phần vẻ không kiên nhẫn, ý niệm trong đầu khẽ nhúc nhích, Bắc Đẩu Kiếm Trận chợt thi triển ra, hung hãn hướng về đối phương tinh cung công tới.

Bắc Đẩu Kiếm Trận là cường đại cở nào, dù là Bạch Nhạc thậm chí ngay cả tinh cung đều không tế xuất, có thể chỉ bằng kiếm trận bản thân lực lượng, nhưng cũng đã đủ để áp chế đối phương!

Đều là Tinh Cung Cảnh, có thể tu vi chênh lệch, rồi lại há là cực nhỏ.

Cái kia Thái Cực Đạo đệ tử, chỉ coi Bạch Nhạc là trái hồng mềm, tùy ý mặc hắn bắt chẹt, chỉ có lúc này chân chính nộp lên tay, mới hoảng sợ phát hiện, chính mình đơn giản là một cước đá trúng thiết bản phía trên, hơn nữa còn là đốt hồng loại kia.

"Phốc!"

Trong khoảnh khắc, kiếm phong liền phá vỡ tinh cung ngăn cản, trực tiếp rơi vào đối phương trên người.

Cũng may mà là Bạch Nhạc thủ hạ lưu tình, vẫn chưa công kích đối phương yếu hại, có thể may là như vậy, cũng vẫn là ở trên người hắn lưu lại mấy đạo vết thương, tiên huyết đảo mắt liền thấm thấu đạo bào, nhìn thấy mà giật mình!

"Đủ!"

Mắt thấy thắng bại đã định, Thái Cực Đạo dẫn đầu cái kia đệ tử bước ra một bước, tay áo phất một cái, liền nhất thời lại một cổ linh lực kinh khủng hướng về Bắc Đẩu Kiếm Trận phóng đi!

Oanh!

Không tránh không né, Bạch Nhạc nhưng là lấy Bắc Đẩu Kiếm Trận ngạnh hám đối phương một kích!

Chỉ là so sánh dưới, đối phương thực lực lại xác thực nếu so với bây giờ Bạch Nhạc mạnh hơn rất nhiều, Bắc Đẩu Kiếm Trận trong nháy mắt bị tách ra, bức Bạch Nhạc lui lại một bước.

Nhưng mà, hầu như cũng ngay lúc đó, một cổ khủng bố khí huyết sát hung hãn rơi xuống, một cây thương phá không tới, đánh thẳng cái kia

Thái Cực Đạo đệ tử lưng!

So với việc Bạch Nhạc vừa mới cùng cái kia Thái Cực Đạo đệ tử giao phong, một thương này có thể không nghi khủng bố hơn quá nhiều.

Một tay nâng lên một chút, một đạo huyễn lệ thái cực hư ảnh chợt trong lòng bàn tay nổi lên, cùng một thương này va vào nhau.

Thư Khánh Dương!

Bạch Nhạc bên này cùng Thái Cực Đạo đệ tử phát sinh xung đột, cũng rốt cục vẫn phải kinh động Thư Khánh Dương, mắt thấy Bạch Nhạc đánh bại đối phương, đã có người dám ngang ngược nhúng tay, Thư Khánh Dương lúc này mới hung hãn ra thương!

"Hảo một cái Huyết Sát Thương!"

Ngăn lại Thư Khánh Dương một kích, dẫn đầu cái kia Thái Cực Đạo đệ tử sắc mặt cũng lộ ra vẻ ngưng trọng, chậm rãi mở miệng nói, "Nghe tiếng đã lâu Khánh Dương công tử tên, hôm nay gặp mặt quả nhiên danh bất hư truyền!"

Cùng với lời nói, cái kia Thái Cực Đạo đệ tử nhưng là đồng thời tán đi trong tay lực đạo, hơi hơi chắp tay.

"Thái Cực Đạo, Tiêu Dật Phong!"

Nếu như ngay từ đầu, Thư Khánh Dương còn không có phản ứng gì, như vậy bây giờ nghe tới Tiêu Dật Phong tên này thời điểm, chân mày cũng không khỏi chợt bốc lên tới.

Thái Cực Đạo, Tiêu Dật Phong!

Đối với Bạch Nhạc loại này cái gì cũng đều không hiểu đến không, có

thể chưa từng nghe qua tên này, nhưng đối với các tông các phái, chân chính thiên tài đến, cũng đối không có khả năng chưa từng nghe qua tên này.

Thái Cực Đạo nhất xuất hiện thiên tài một trong, cũng là đối ngoại thanh danh vang nhất một cái.

Có thể, trừ Vân Mộng Chân ở ngoài, Tiêu Dật Phong loại này thiên tông thiên kiêu, cũng đã là thế hệ này cao cấp nhất nhân vật thiên kiêu.

Thư Khánh Dương lần này thượng Đạo Lăng sơn trước đó, liền chuyên môn chú ý tới Tiêu Dật Phong tin tức, chỉ là lại không nghĩ tới nhanh như vậy liền đụng phải.

Bất quá, hiển nhiên bây giờ cũng không phải là thích hợp lúc giao thủ mấu chốt, Thư Khánh Dương cũng vẻn vẹn chỉ là hừ nhẹ một tiếng, nhàn nhạt mở miệng nói, "Đạo Môn đại hội lúc, tự nhiên lĩnh giáo cao chiêu."

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 655: Văn Trạch giải vây

Thư Khánh Dương cùng Tiêu Dật Phong trong chớp nhoáng này giao phong, mặc dù đơn giản, nhưng trên thực tế, mọi người đối với lẫn nhau thực lực, cũng đều có một cái đại thể giải.

Ai cũng không có nắm chắc!

Luận danh tiếng, Thư Khánh Dương cùng Tiêu Dật Phong đồng dạng danh động thiên hạ, luận bối cảnh, Thái Cực Đạo mặc dù thân là tam đại thiên tông một trong, có thể Đại Càn Vương Triều nhưng cũng đồng dạng chiếm giữ đại nghĩa danh phận, nghiêm ngặt đến, súc tích cũng không tại thiên tông phía dưới.

Ai cũng không có nắm chắc, cho nên cũng liền ai cũng không dám lại tùy tiện ra tay.

Chỉ là, Tiêu Dật Phong nhưng cũng cũng không tính, liền dễ dàng như vậy buông tha Bạch Nhạc.

"Bạch Nhạc, ta nghĩ ra rồi. . . Ngươi chính là Thanh châu cái kia Bạch Nhạc!"

Lạnh lùng nhìn Bạch Nhạc, Tiêu Dật Phong hờ hững mở miệng nói.

Ngay từ đầu thời điểm, Tiêu Dật Phong xác thực không biết Bạch Nhạc là ai, thậm chí cho dù là Bạch Nhạc nổi danh tự thời điểm, hắn cũng vẫn không có liên tưởng, nhưng khi chứng kiến Bắc Đẩu Kiếm Trận thời điểm, làm cảm thụ được Bạch Nhạc cái kia cường đại kiếm đạo thực lực thời điểm, rất nhiều trong trí nhớ mảnh vụn liền trong nháy mắt liên hệ với nhau.

Thanh châu Bạch Nhạc!

Trên đời này cùng tên rất nhiều người, thậm chí liền Thanh châu một chỗ, gọi Bạch Nhạc người chỉ sợ cũng rất nhiều.

Thật là, có thể bước lên Đạo Lăng Thiên Tông, đứng ở trước mặt hắn Bạch Nhạc, toàn bộ thiên hạ, chỉ sợ cũng liền cái này phần độc nhất.

"Có thể bị Tiêu sư huynh nhớ kỹ tên, Bạch Nhạc hết sức vinh hạnh."

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

Ngoài miệng lấy vinh hạnh, có lẽ Bạch Nhạc trên mặt rồi lại nơi nào nhìn ra được nửa điểm vinh hạnh ý tứ, thậm chí còn lộ ra vài phần đạm mạc chi ý.

"Trách không được đầu nhập vào Đại Càn Vương Triều, ta ngược lại là quên, ngươi vốn là không Huyền Môn bên trong. . . Bạch phủ chủ, tốt chính trân trọng."

Cười lạnh một tiếng, Tiêu Dật Phong thản nhiên nói.

"Tiêu sư huynh lời này là có ý gì?" Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc không có sợ hãi chút nào chi ý, đối chọi gay gắt mở miệng nói, "Đại Càn Vương Triều tất nhiên có thể được mời tới tham gia Đạo Môn đại hội, tự nhiên liền coi như là Huyền Môn một trong, dựa vào cái gì một câu nói này, liền muốn tách rời đi ra. . . Lời này, Tiêu sư huynh là đại biểu Thái Cực Đạo sao?"

Như là đã cùng Đại Càn Vương Triều khuấy đến một chỗ, Bạch Nhạc cũng liền không nghĩ phiết thanh, thậm chí còn cái này tương phản, lúc nào đều bả Đại Càn Vương Triều túm bên trên, mới là thông minh nhất cử động.

Một câu nói này vừa ra, tất cả mọi người tại chỗ cũng không khỏi hơi hơi biến sắc.

Cho dù là Tiêu Dật Phong bản thân chân mày cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Lời này hắn cũng không dám tiếp.

Mặc dù đem Đại Càn Vương Triều bài xích tại Huyền Môn ở ngoài, đây cơ hồ là tất cả mọi người đã cam chịu sự tình, coi như là Đại Càn Vương Triều bản thân cũng cũng không thèm để ý, thật là, lời này cũng đối không thể mở ở trên bàn tới.

"Miệng lưỡi bén nhọn!"

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Tiêu Dật Phong mặc dù không có nói tiếp, nhưng lại cũng không có xin lỗi ý tứ, nơi đây, cũng bất quá cũng chỉ có Bạch Nhạc cùng Thư Khánh Dương hai cái ngoại nhân mà thôi, chỉ cần xoay người sang chỗ khác, hắn không thừa nhận đây hết thảy liền đủ đủ, cũng không cần cố ý giải thích.

Bạch Nhạc cũng đồng dạng không tiếp tục cầm lấy không thả, đối với hắn đến, ý tứ đến, cũng đã đủ đủ!

Bây giờ lúc đầu cũng không phải vạch mặt thời điểm, huống chi, Bạch Nhạc trong lòng thủy chung cẩn thủ lấy tuyến, thủy chung đem mâu thuẫn khống chế tại Thái Cực Đạo cùng Đại Càn Vương Triều ở giữa, mà không phải chuyển biến thành cá nhân hắn cùng Thái Cực Đạo phiền phức.

Câu không khách khí, đừng xem Bạch Nhạc bây giờ thân là Thanh Châu phủ chủ, có thể thậm chí mặc dù còn có Ma Quân truyền nhân cái thân phận này, cũng không đủ phân lượng cùng Thái Cực Đạo là địch.

Thiên hạ tam đại thiên tông một trong, cái này có thể tuyệt đối không phải đem ra cười.

Cứ như vậy một hồi thời gian, cũng rốt cục có người khác nhận thấy được dị thường chạy tới.

Có Đại Càn Vương Triều người, cũng đồng dạng có Tiên Du Kiếm Cung cùng Đạo Lăng Thiên Tông người.

Bất quá, đây cũng không phải là Bạch Nhạc đưa tới, mà là Thư Khánh Dương cùng Tiêu Dật Phong trong nháy mắt đó giao phong rước lấy.

"Ha ha, Bạch huynh đệ, ngươi rốt cục vẫn phải tới!"

Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử bên trong, truyền đến một hồi tiếng cười to, chợt, Bạch Nhạc liền lần nữa chứng kiến cái kia thân ảnh quen thuộc.

Văn Trạch!

Coi như Tử Dương Chân Nhân đệ tử, bây giờ Văn Trạch không những đồng dạng bước vào Tinh Cung Cảnh, hơn nữa cũng sớm trở thành Đạo Lăng Thiên Tông chân truyền đệ tử.

Bạch Nhạc mặc dù Đại Càn Vương Triều người mà đến, tin tức này những cái kia chưa quen thuộc người tự nhiên không rõ ràng, thật là Văn Trạch lại vẫn luôn chú ý Bạch Nhạc, Giang Lăng thành bên trong chuyện phát sinh, cũng đều nghe được, bây giờ nhận được tin tức, liền nhất thời chạy tới.

Trên thực tế, cùng Văn Trạch cùng đi, cũng không thiếu trước đây chỉ thấy qua Bạch Nhạc Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, cũng đều cùng theo một lúc hướng Bạch Nhạc chào hỏi.

"Bạch sư huynh, ha ha, chúng ta có thể tưởng tượng chết ngươi!"

"Gặp qua Bạch sư huynh!"

"Bạch sư huynh, ngươi còn nhớ ta không?"

Khẽ khom người hoàn lễ, Bạch Nhạc nhẹ giọng đến, "Đa tạ mọi người!"

Chứng kiến Văn Trạch bọn hắn phản ứng, Thái Cực Đạo những thứ này đệ tử, cũng không khỏi khẽ nhíu mày.

Thậm chí cho dù là Thư Khánh Dương cùng Đại Càn Vương Triều những người này, cũng có chút không nghĩ tới, Bạch Nhạc dĩ nhiên tại Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, vậy mà cũng vẫn như thế có nhân duyên.

Mặc dù thật, sớm đã có tin tức, Bạch Nhạc cùng thánh nữ quen biết, cũng cùng một ít Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử nhận thức, nhưng hôm nay một màn này, cũng giống vậy vẫn là làm bọn hắn có chút ngoài ý muốn.

Nhìn tư thế, có thể tuyệt đối không chỉ có chỉ là nhận thức đơn giản như vậy a.

Đi tới Bạch Nhạc trước người, dùng sức ôm một cái Bạch Nhạc, Văn Trạch cười to nói, "Đi đi đi, ngươi nguyên lai là khách, làm sao cũng phải để chúng ta tận một chút chủ nhà tình nghĩa, ta mời ngươi uống rượu, hôm nay không say không nghỉ!"

Nói xong, cũng không đợi Bạch Nhạc trả lời, Văn Trạch trực tiếp từ lôi Bạch Nhạc cùng những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử một chỗ rời đi.

Toàn bộ quá trình, Văn Trạch bọn hắn lại không thấy cùng Thái Cực Đạo người chào hỏi, cũng đồng dạng không có phản ứng Đại Càn Vương Triều người.

Cái này bản thân liền là tại truyền lại một cái tín hiệu!

Bọn hắn nhận thức chính là Bạch Nhạc cái này nhân loại, cùng Bạch Nhạc với ai tới không có bất cứ quan hệ gì.

Kể từ đó, chẳng những có thể đưa đến cho Bạch Nhạc chỗ dựa tác dụng, cũng đồng dạng có thể đơn giản từ đủ loại phức tạp trong mâu thuẫn thoát thân, để cho ai cũng tìm không ra cái gì đâm tới.

Điểm này, Bạch Nhạc đồng dạng lòng biết rõ, cho nên không có cự tuyệt, cứ như vậy theo Văn Trạch bọn hắn đi về phía Nghênh Khách phong hạ mà đi.

Xa xa, nhìn một màn này, không biết bao nhiêu người nheo mắt lại.

Thẳng đến ly khai tầm mắt mọi người, Bạch Nhạc lúc này mới lần nữa hướng Văn Trạch nói lời cảm tạ.

"Đa tạ Văn sư huynh, chỉ là, ta chịu thánh nữ đại ân, bây giờ đến Đạo Lăng Thiên Tông, muốn trước bái kiến một chút thánh nữ."

Khoát khoát tay, Văn Trạch không để ý mở miệng nói, "Yên tâm đi, ta tới, chính là dẫn ngươi đi Thánh Nữ phong, bằng không, ngươi một cái khách lạ, là tuyệt đối thượng không Thánh Nữ phong, thì càng đừng gặp thánh nữ."

Dừng một cái, Văn Trạch lập tức mở miệng nói, "Bất quá, lời cảnh cáo ở phía trước a, ta cũng chính là mang ngươi thượng Thánh Nữ phong mà thôi, không thể bảo đảm, ngươi nhất định có thể nhìn thấy thánh nữ!"

Lời này Văn Trạch cũng không phải là từ chối, trên thực tế, coi như là chính bản thân hắn, muốn gặp Vân Mộng Chân, cũng đồng dạng yêu cầu thông báo, căn bản không phải gặp liền nhất định có thể nhìn thấy.

"Thánh nữ nàng. . . Có khỏe không?"

Nhìn thấy Văn Trạch, Bạch Nhạc rốt cục vẫn là không nhịn được hỏi ra miệng.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 656: Thánh Nữ phong nổi sóng

Bạch Nhạc thanh âm rất nhẹ, có thể Văn Trạch lại y nguyên vẫn là từ đó nghe ra cái kia phần phức tạp cùng quan tâm.

Có thể trên thực tế, nhắc tới cái này, Văn Trạch tâm tình, lại quả thực so Bạch Nhạc phức tạp hơn.

"Thánh nữ nàng tốt, chỉ là. . . Trên người áp lực quá lớn."

Có mấy lời không cần rõ ràng, nhưng trên thực tế, ai có thể không rõ?

Vô luận là bên trong tông môn đối với thánh nữ nhất mạch thái độ cùng không phải chê, vẫn là bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông ngoại bộ áp lực, những thứ này, toàn bộ đều muốn đặt ở Vân Mộng Chân vị này thánh nữ trên người.

Loạn trong giặc ngoài, dưới tình huống như vậy, thánh nữ thì như thế nào có thể đủ tốt?

Từng ấy năm tới nay, sợ rằng Vân Mộng Chân cũng là Đạo Lăng Thiên Tông tình cảnh gian nan nhất thánh nữ.

Thật những thứ này làm sao cần phải Văn Trạch, Bạch Nhạc tâm cũng đồng dạng minh bạch.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng liền không khỏi có chút không nỡ.

Có Văn Trạch dẫn đường, muốn lên Thánh Nữ phong tự nhiên không khó, chỉ là, vô luận là Văn Trạch vẫn là Bạch Nhạc, cũng cũng không

nghĩ tới, mới vừa đến Thánh Nữ phong xuống, liền lại không ngờ sóng lớn.

Xa xa, Bạch Nhạc bọn hắn liền trực tiếp bị người cản lại.

"Văn sư đệ, ngươi niên kỷ cũng không, làm sao lại làm loại này chuyện hồ đồ?"

Trong đám người, một cái thân ảnh quen thuộc chậm rãi đi tới, trong mắt tràn đầy vẻ mỉa mai, trực tiếp đem mũi nhọn đối chuẩn Văn Trạch.

Lẳng lặng nhìn đối phương, Bạch Nhạc nhưng là nhất thời liền nhận ra đối phương thân phận.

Triệu Thụy!

Lúc trước tại Thanh châu thời điểm, Triệu Thụy liền từng vào Thanh châu, tại Thanh Vương lăng tẩm bên trong, càng là liền cùng Bạch Nhạc từng có giao phong.

Lúc kia Bạch Nhạc, thậm chí còn căn bản không có tư cách chân chánh cùng Triệu Thụy là địch.

Bây giờ đến Đạo Lăng Thiên Tông, Triệu Thụy xuất hiện mới khiến cho Bạch Nhạc lần nữa ý thức được, ở chỗ này, hắn không khỏi có bạn cũ , đồng dạng cũng có tình địch.

Trước đó Bạch Nhạc cùng Thái Cực Đạo người náo tình cảnh như vậy, không chỉ có riêng đưa tới Văn Trạch, cũng đồng dạng kinh động Triệu Thụy.

Đối với Bạch Nhạc cùng Thái Cực Đạo xung đột, Triệu Thụy nửa điểm hứng thú đều không cảm giác, thật là, nếu như Bạch Nhạc muốn lên Thánh Nữ phong, khả năng liền với hắn có quan hệ.

Tại Triệu Thụy trong mắt, Vân Mộng Chân sớm muộn đều là người khác, chỉ bằng Bạch Nhạc loại này không hề căn cơ nhân vật, dựa vào cái gì cũng dám đánh Vân Mộng Chân chủ ý?

Bây giờ Bạch Nhạc vậy mà thực có can đảm đến Thánh Nữ phong đến, xác thực để cho hắn sinh ra vài phần não ý, liền mang, bả Văn Trạch cũng đồng dạng một chỗ ghi hận bên trên.

Nao nao, đối mặt Triệu Thụy, cho dù là Văn Trạch cũng không dám vô lễ, đàng hoàng thi lễ một cái, cái này mới mở miệng nói, "Triệu sư huynh, lời này sư đệ có chút nghe không hiểu lắm."

"Không cần theo ta làm bộ làm tịch, Thánh Nữ phong là địa phương nào, chẳng lẽ ngươi không biết sao? Bây giờ vậy mà mang theo một ngoại nhân đến, ra sao rắp tâm?"

Liếc Văn Trạch liếc mắt, Triệu Thụy không chút khách khí mắng.

"Triệu sư huynh lời này liền không đúng, Bạch sư đệ tại Linh Tê Kiếm Tông lúc, liền cùng thánh nữ quen biết, càng chịu thánh nữ đại ân, bây giờ đến bổn tông, muốn tới trước bái tạ thánh nữ, đây là cấp bậc lễ nghĩa, có gì chỗ không ổn?"

Lễ kính về lễ kính, có thể đối với chuyện như thế này, Văn Trạch nhưng cũng đồng dạng một bước cũng không nhường.

Năm đó đối mặt Triệu Thụy, hắn thậm chí không có cãi lại tư cách, nhưng hôm nay hắn cũng đồng dạng danh liệt chân truyền, tự nhiên cũng liền xưa đâu bằng nay.

Huống chi, Triệu Thụy vì sao ngăn ở cái này, hắn đồng dạng lòng biết rõ.

"Thánh nữ là thân phận bực nào, thiên hạ này bị thánh nữ ân huệ há lại

ngăn một mình hắn?" Cười lạnh một tiếng, Triệu Thụy không chút nào để ý bác bỏ đạo, "Nếu như mỗi người bị thánh nữ ân huệ mọi người có thể lên Thánh Nữ phong tới bái kiến thánh nữ, thánh nữ kia cũng không cần tu hành, mỗi ngày quang vội vàng bắt chuyện những người này là được."

Văn Trạch còn muốn, lại bị Bạch Nhạc kéo một chút, ngừng lại.

Tới mức này, phân rõ phải trái là vô dụng, đối phương luôn có thể tìm ra lý do tới bác bỏ, huống chi, lấy Văn Trạch thân phận, cũng không tiện như thế tiếp tục cùng Triệu Thụy đẩy xuống đi, hơn nữa, không có chút ý nghĩa nào.

Muốn giải quyết, đúng là vẫn còn cho hắn chính mình xuất đầu.

Bước ra một bước, Bạch Nhạc hơi hơi ôm quyền, nhẹ giọng nói, "Triệu sư huynh, Thanh châu từ biệt, chúng ta cũng có đã lâu không gặp, Triệu sư huynh phong thái như trước a!"

Nhắc tới Thanh châu, Triệu Thụy mí mắt cũng không khỏi hơi hơi nhảy nhót.

Nghiêm ngặt, ban đầu ở Thanh châu lăng tẩm bên trong, hắn coi như là thiếu qua Bạch Nhạc một cái nhân tình, vốn không nên làm khó dễ như vậy mới là, thật là bây giờ Bạch Nhạc lại xác thực đã xưa đâu bằng nay, hắn cũng không thể không đề phòng một tay.

"Bạch sư đệ mới là từ biệt mấy năm, cá vượt long môn! Nghe, lần này vẫn là cùng Đại Càn Vương Triều Thất hoàng tử cùng đi. . . Thực sự là tiện sát người bên ngoài a!"

"Không dám!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói, "Bạch Nhạc thân

là Thanh Châu phủ chủ, vốn là Đại Càn Vương Triều người, bây giờ theo Thất hoàng tử tới tham gia Đạo Môn đại hội, cũng không cái gì đặc thù!"

"Đã là tới tham gia Đạo Môn đại hội, liền nên dựa theo an bài, ở lại Nghênh Khách phong bên trên, đây mới là vì khách chi đạo!"

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Triệu Thụy một câu nói liền chống trở về.

"Chẳng lẽ quý tông nghiêm cấm bằng sắc lệnh các tông người ly khai Nghênh Khách phong?" Giả ra một cái ngạc nhiên dáng vẻ, Bạch Nhạc giang tay ra hỏi ngược lại.

". . ."

Lời này nhưng là nhất thời để cho Triệu Thụy hơi chậm lại.

Có một số việc, vốn là bất thành văn quy định, căn bản không có khả năng mệnh lệnh cấm, bằng không, chẳng phải là cùng đem người giam lỏng tại Nghênh Khách phong thượng?

Bạch Nhạc cũng không có các loại (chờ) Triệu Thụy hồi đáp ý tứ, trực tiếp từ đạo, "Theo ta biết, quý tông tất cả đỉnh núi ở giữa, cũng là độc lập với nhau a? Thánh Nữ phong sự tình, tự nhiên từ thánh nữ tới làm chủ, nếu như thánh nữ không muốn gặp ta, ta tự nhiên không dám bước lên Thánh Nữ phong nửa bước, nhưng nếu là Triệu sư huynh không được thánh nữ chi mệnh, liền tùy tiện ngăn cản, sợ cũng có bao biện làm thay ngại a?"

". . ."

Lời này thật đúng là chọc vào Triệu Thụy chỗ đau.

Chớ nhìn hắn là Đạo Lăng Thiên Tông chân truyền đệ tử, hơn nữa còn là bài danh phi thường cao chân truyền đệ tử, vô luận là thực lực, vẫn là bối

cảnh đều cực mạnh, có thể hết lần này tới lần khác Thánh Nữ phong chuyện, thật đúng là không có nhúng tay tư cách.

Bằng không cũng sẽ không tận lực chờ ở cái này, lấy phương thức này đem Bạch Nhạc ngăn ở Thánh Nữ phong hạ.

Hù dọa là hù dọa không được, bất quá, Triệu Thụy nhưng cũng đồng dạng sớm có chuẩn bị.

Cười lạnh một tiếng, Triệu Thụy nhàn nhạt mở miệng nói, "Bạch sư đệ tốt một tấm lợi miệng, đáng tiếc, dùng sai chỗ."

Tay áo phất một cái, Triệu Thụy khinh thường mở miệng nói, "Ngươi nghĩ thượng Thánh Nữ phong có thể, chỉ cần ngươi có thể phá ta bố trí xuống trận pháp, ta tự nhiên ngăn không được ngươi, bằng không. . . Vậy thì từ đâu đến, hồi đi đâu đi."

Đây mới là Triệu Thụy chân chính khí vị trí.

Bản thân hắn liền tinh thông trận pháp, bây giờ chiếm giữ địa lợi chi tiện, tại đây Thánh Nữ phong hạ bố trí trận pháp ngăn cản, tự nhiên không phải việc khó gì.

Hơn nữa, bản thân hắn ở nơi này, nếu có người khác đến, hắn tùy thời có thể rút lui hết trận pháp, cũng không ảnh hưởng Thánh Nữ phong sự tình, duy chỉ có ngăn cản Bạch Nhạc một người mà thôi.

Nghe được Triệu Thụy lời này, Văn Trạch sắc mặt nhưng là đột nhiên biến đổi, hướng về Bạch Nhạc lắc đầu.

Triệu Thụy thủ đoạn hắn là biết, nếu như chính diện giao phong, bây giờ Bạch Nhạc có thể còn có lực đánh một trận, nhưng nếu là xông trận. . . Vậy coi như là một chuyện khác.

Nếu không có đủ để lực hám tinh hải thực lực, người khác, sợ rằng cũng đều không dám, có thể xông qua Triệu Thụy bố trí xuống trận pháp.

Nếu như tùy tiện xông vào, chỉ sợ ngược lại là rơi vào Triệu Thụy trong bẫy rập, chịu thiệt cũng là mới ăn chùa.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 657: Yêu không phải làm càn, mà là thu liễm

Triệu Thụy khóe miệng thủy chung treo vẻ châm chọc.

Cái này tỏ rõ chính là trần trụi đùa cợt, thậm chí chính như Văn Trạch dự liệu, hắn chính là đang cố ý làm tức giận Bạch Nhạc, dụ dỗ Bạch Nhạc tới xông trận.

Triệu Thụy đương nhiên biết Bạch Nhạc thực lực bất phàm, thật là hắn lại càng tin tưởng mình thực lực.

Tại đã có tỉ mỉ chuẩn bị tình huống dưới, nếu như Bạch Nhạc còn có thể đơn giản liền xông qua hắn bố trí xuống trận pháp, vậy hắn Triệu Thụy cũng không khuôn mặt làm cái này chân truyền đệ tử.

Bây giờ, hắn chính là muốn Bạch Nhạc thể diện mất hết!

Liền Thánh Nữ phong lên một lượt không, còn mặt mũi nào tiếp tục vướng víu thánh nữ?

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót, giờ khắc này, Bạch Nhạc sắc mặt cũng đồng dạng có chút khó coi.

Giả sử là lấy Yến Bắc Thần thân phận xuất hiện, cái gì chó má trận pháp cũng ngăn không được hắn, Thôn Thiên Quyết một khi thi triển ra, Triệu Thụy liền có thiên đại bản lĩnh cũng không làm gì được hắn!

Có thể hết lần này tới lần khác, bây giờ hắn căn bản cũng không khả năng thi triển Thông Thiên Ma Công, chỉ dựa vào nửa toà tinh cung lực lượng, hắn thật đúng là nửa điểm xông qua nắm chặt cũng không có.

Bị ngăn ở nơi đây, cũng làm cho Bạch Nhạc lần nữa ý thức được bây giờ chính mình quẫn cảnh.

Tại đây Đạo Lăng sơn bên trên, hắn thật đúng là bó tay bó chân, căn bản là không có cách đem thực lực phát huy được.

Bây giờ có thể bị Triệu Thụy ngăn ở cái này Thánh Nữ phong xuống, đợi cho Đạo Môn đại hội chân chính mở ra thời điểm, đối mặt toàn bộ thiên hạ thiên tài, chỉ sợ cũng đồng dạng sẽ bó tay bó chân, mặc dù miễn cưỡng cũng có thể xem như là xuất sắc, có thể cự ly này chút chân chính cao thủ hàng đầu, lại y nguyên vẫn là sẽ có một đoạn xa không thể chạm khoảng cách.

Nhưng này, cũng không phải là hắn muốn để cho Vân Mộng Chân chứng kiến kết quả a!

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc sắc mặt nhưng là càng phát ra có chút khó coi.

Thánh Nữ phong.

"Thánh nữ, không tốt, Triệu Thụy tại chúng ta Thánh Nữ phong hạ bố trí xuống trận pháp, cùng cái kia Bạch Nhạc nổi lên va chạm!"

Sự tình chính là tại Thánh Nữ phong phát xuống sinh, tự nhiên không gạt được Thánh Nữ phong đệ tử, rất nhanh tin tức liền truyền tới Vân Mộng Chân thân cận nhất tiểu sư muội trong tai, lúc này mới trực tiếp chạy đến Vân Mộng Chân trong động phủ tới báo tin.

Nghe được tiểu Cầm, Vân Mộng Chân nhất thời bỗng nhiên đứng dậy, chỉ là tại sắp bước ra động phủ trong nháy mắt, Vân Mộng Chân nhưng không khỏi lần nữa chần chờ.

Dừng bước lại, Vân Mộng Chân lúc này mới chuyển hướng tiểu Cầm

đạo, "Tiểu Cầm, đến chuyện gì xảy ra, ngươi từ từ nói, nói rõ ràng."

Chứng kiến Vân Mộng Chân dừng bước lại, tiểu Cầm cũng không khỏi có chút ngoài ý muốn, le lưỡi, lúc này mới giải thích, "Bạch Nhạc là theo chân Đại Càn Vương Triều người cùng đi, trước đó tại Nghênh Khách phong liền cùng Thái Cực Đạo người nổi lên va chạm, là Văn Trạch sư huynh đi qua mới giúp hắn giải vây! Về sau, Văn Trạch sư huynh liền dẫn hắn đến Thánh Nữ phong đến, nói là muốn tới bái tạ thánh nữ, chỉ là, vừa mới đến Thánh Nữ phong xuống, liền bị Triệu Thụy cản lại, bây giờ tràng diện tạm thời cứng đờ."

Một hơi thở nói nhiều lời như vậy, tiểu Cầm cũng nói một hồi miệng làm lưỡi khô, chậm một chút, lúc này mới tiếp tục hỏi, "Thánh nữ, chúng ta muốn nhúng tay sao?"

Nghe nói như thế, Vân Mộng Chân cũng không khỏi trầm mặc xuống.

Nếu như theo nàng bản tâm, tự nhiên muốn nhúng tay, thậm chí hận không thể đem Triệu Thụy đánh một trận trực tiếp đuổi ra ngoài mới tốt.

Thật là, rất nhiều chuyện, cho dù là nàng thân là Đạo Lăng Thánh Nữ cũng không thể làm.

Triệu Thụy cũng không phải là một cá nhân, phía sau tồn tại một cổ cực kỳ mạnh mẽ thế lực.

Thậm chí coi như là bây giờ đem Bạch Nhạc ngăn ở dưới núi, sợ rằng cũng không phải là cô lập sự tình, phía sau nói không chừng liền cất giấu càng lo xa nghĩ.

Nàng cùng Bạch Nhạc cảm tình, chỉ có thể giấu ở tâm, một khi biểu lộ ra, liền sẽ đưa tới vô cùng vô tận hậu hoạn.

Nếu như nàng mạnh mẽ nhúng tay, tuy có thể kết nhất thời vây, nhưng

lại ắt sẽ truyền ra càng nhiều tin đồn, chẳng những Triệu Thụy người sau lưng khả năng hồi nhân cơ hội làm khó dễ, hơn nữa, sẽ còn đem Bạch Nhạc đẩy lên một cái càng tình cảnh lúng túng.

Cái này không khác nào đem Bạch Nhạc đặt ở trên lửa nướng!

Huống hồ, Bạch Nhạc thân phận bản thân liền không đơn giản, giả sử thật rơi vào trong phiền toái, nhất thời không khống chế được, lộ ra kẽ hở, một khi bại lộ thân phận, đó mới thực sự là bát thiên đại họa.

Một cái Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, một cái Thông Thiên Ma Quân truyền nhân!

Thân phận như vậy, dạng này cảm tình, vốn là đã định trước tất nhiên muốn trải qua đau khổ.

Muốn tiến tới với nhau, xa phải gánh vác so trong tưởng tượng càng nhiều thống khổ cùng gian khổ.

Nghĩ vậy, Vân Mộng Chân rốt cục vẫn phải hít sâu một hơi, một lần nữa trở về ngồi.

"Không cần để ý bọn hắn, muốn ồn ào, liền để bọn hắn náo tốt."

"A?"

Vân Mộng Chân cái phản ứng này, nhưng là nhất thời để cho tiểu Cầm cũng có chút sờ không tới đầu óc.

Nàng cùng Vân Mộng Chân vốn là thân cận, mặc dù Vân Mộng Chân không có nói rõ, thế nhưng nàng nhưng cũng cảm giác được, Vân Mộng Chân tại cái này Bạch Nhạc ở giữa quan hệ, còn lâu mới có được đơn giản như vậy, thậm chí khả năng đã sớm đã thật sản sinh tình cảm.

Bây giờ Bạch Nhạc bị Triệu Thụy làm một cái như vậy khó chịu, nếu như một cái nhịn không được, khả năng còn gặp nhiều thua thiệt, đem mặt mũi triệt để ném vào Thánh Nữ phong hạ.

Dưới tình hình như thế, không phải cần phải trước hết nghĩ biện pháp giúp hắn giải vây sao?

Làm sao đến cuối cùng, thánh nữ ngược lại không nóng nảy, dường như thật việc không liên quan đến mình.

"Thánh nữ, thật mặc kệ a?"

Có chút do dự nhìn Vân Mộng Chân, tiểu Cầm lần nữa xác nhận nói.

Cười khẽ một chút, Vân Mộng Chân vẫy tay, để cho tiểu Cầm đến bên cạnh mình, lúc này mới tự tay sờ sờ tiểu Cầm cái đầu, nhẹ giọng nói, "Không có việc gì, náo liền để bọn hắn náo đi. . ."

"Thật là. . ."

Cắt đứt tiểu Cầm muốn nói, Vân Mộng Chân nhẹ giọng lẩm bẩm, "Không có thế nhưng, ta tin tưởng. . . Hắn sẽ minh bạch."

Nhìn chằm chằm Triệu Thụy, Bạch Nhạc yên lặng hồi lâu.

Thậm chí Văn Trạch không chỉ một lần cho rằng, Bạch Nhạc liền muốn lúc bộc phát sau khi, Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn ẩn nhẫn lại.

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc nhìn Triệu Thụy nhẹ giọng nói.

"Triệu sư huynh, ta tới bái kiến thánh nữ là toàn bộ cấp bậc lễ nghĩa! Tất nhiên Triệu sư huynh cố ý không cho phép, Bạch Nhạc cái này liền thối lui chính là, cần gì phải lấy được rút kiếm giương cung như vậy cấp độ?" Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

Một câu nói này, nhưng là để cho Triệu Thụy cũng không khỏi nao nao.

Tại Thanh châu thời điểm, hắn chỉ thấy qua Bạch Nhạc, cũng được chứng kiến Bạch Nhạc kiệt ngạo, cũng chính bởi vì vậy, hắn mới phát giác được, Bạch Nhạc nhất định sẽ bị làm tức giận, dẫm lên hắn trong bẫy rập.

Nhưng hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến, cứ như vậy nhẹ nhàng một câu nói, Bạch Nhạc dĩ nhiên cũng làm nhượng bộ.

Cái này vừa lui, thật giống như để cho hắn súc thế đã lâu một quyền, triệt để rơi vào không trung, ngược lại để cho hắn có một loại muốn thổ huyết kích động.

"Triệu sư huynh, Bạch Nhạc mặc dù không vào ngươi mắt, nhưng lại cũng cuối cùng ở xa tới là khách! Ngươi làm như thế, chỉ có thể để cho người ta cảm thấy ngươi thất lễ mà thôi!"

Lần nữa ôm quyền, Bạch Nhạc nhưng cũng lại không có kéo dài ý tứ, thẳng xoay người mà đi.

Ai cũng cho rằng Bạch Nhạc sẽ nhịn không được, thật là, Bạch Nhạc trong lòng mình cũng rất rõ ràng, cái này một hơi thở, chính mình phải nhịn hạ.

Hầu hết thời gian, nhiệt huyết xông lên đầu, không để ý kết quả khinh xuất rất dễ dàng, có thể muốn chân chánh tỉnh táo lại, cân nhắc lợi hại lại phi thường trắc trở.

Nhẫn nhất thời gió êm sóng lặng, lùi một bước trời cao biển rộng!

Vân Mộng Chân bây giờ đã rất khó, chính mình vô pháp giúp hắn chia sẻ áp lực, cũng đã rất hổ thẹn, như thế nào còn có thể bởi vì mình để cho

nàng thừa nhận càng nhiều áp lực?

Nếu là như vậy ích kỷ, chính mình lại có cái gì tư cách đi nói yêu nàng?

Hầu hết thời gian, yêu không hề chỉ chỉ là làm càn, mà là thu liễm.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 658: Chỉ lấy Top 100

Bạch Nhạc bị ngăn ở Thánh Nữ phong xuống, cuối cùng không thể như nguyện nhìn thấy thánh nữ.

Thật là khi tin tức kia truyền ra ngoài sau khi, nhưng chưa như trong dự đoán để cho Bạch Nhạc có tiếng xấu, thậm chí cùng với tương phản, phần này áp lực hoàn toàn rơi vào Triệu Thụy thân phận.

Cùng lúc có người nói Triệu Thụy có thể làm khó dễ khách nhân, có mất Đạo Lăng Thiên Tông khí độ.

Ở một phương diện khác, Thánh Nữ phong dành cho cường lực phản kích, chỉ trích Triệu Thụy tùy ý làm bậy, nhúng tay Thánh Nữ phong sự vụ, tại loại áp lực này xuống, cho dù là Triệu Thụy người sau lưng, cũng không thể không đối Triệu Thụy làm ra trừng phạt, cấm Triệu Thụy tại Đạo Môn đại hội bắt đầu trước rời Phong.

Đối với Triệu Thụy bản thân mà nói, đối với Bạch Nhạc kiêng kỵ cũng càng sâu một tầng.

Một cái kích động dễ nộ Bạch Nhạc cũng không đáng sợ, nhưng khi đối phương có thể tại có chút thời điểm, thu hồi phong mang thời điểm, lại xác thực để cho hắn sản sinh một loại áp lực cực lớn.

Việc này tạm thời đè xuống không nói.

Bạch Nhạc theo Văn Trạch sau khi rời khỏi, rất nhanh liền trực tiếp đến tử dương Phong, có Văn Trạch bọn hắn tại, tự nhiên là hảo tửu thức ăn ngon chiêu đãi, thậm chí không có để cho Bạch Nhạc hồi Nghênh Khách phong, liền ở lại nơi này tới.

Trong thời gian này, mặc dù Bạch Nhạc đã được đến tin tức, Triệu Thụy ly khai, có thể Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn đè xuống lại đi Thánh Nữ phong tâm tư.

Chính mình trước đó đã đến Thánh Nữ phong xuống, tâm ý cũng đã đến, còn như có phải là thật hay không có thể nhìn thấy Vân Mộng Chân, thật Bạch Nhạc ngược lại không quan tâm.

Lưỡng tình như là lâu dài lúc, há lại tại sớm sớm chiều chiều.

Triệu Thụy nhúng tay, cũng làm cho Bạch Nhạc minh bạch, cho dù là tại Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, nhìn chằm chằm Vân Mộng Chân người cũng rất nhiều, loại thời điểm này, cùng Vân Mộng Chân đi quá gần, ngược lại sẽ cho Vân Mộng Chân mang đến càng nhiều áp lực.

Đã như vậy, vậy liền không bằng không thấy.

Có Văn Trạch chiêu đãi, thời gian thoáng một cái đã qua, cũng lại không có gặp phải phiền toái gì.

Hai ngày sau, hơn các tông người, cũng rốt cục đều chậm rãi bước lên Đạo Lăng sơn.

Tại Giang Lăng thành thời điểm vẫn không cảm giác được được, cho tới giờ khắc này, những người này toàn bộ đều bước lên Đạo Lăng sơn, cái này khiến Bạch Nhạc rõ ràng ý thức được, lần này tới tham gia Đạo Môn đại hội rốt cuộc có bao nhiêu ít người.

Chỉ là tới tham gia Đạo Môn đại hội các tông đệ tử, liền đủ có hơn mấy ngàn người, còn có các tông cùng đi mà dài lão các loại, nhân số liền đạt hơn trên vạn người.

Chợt vừa nghe đi lên, tựa hồ cái này cũng không tính quá nhiều người, có thể ngươi phải biết, những thứ này có thể toàn bộ đều là các tông

chọn kỹ lựa khéo đi ra, có thể nói, từng cái lấy ra, thả ở địa phương, đều là không tầm thường thiên tài.

Làm những thứ này thiên tài toàn bộ bị tụ tập cùng một chỗ, đó là kinh khủng bực nào, liền quả thực làm người ta khó có thể tưởng tượng.

Đạo Lăng sơn mặc dù lớn, có thể tưởng tượng muốn đem nhiều người như vậy đều thích đáng an bài xong, nhưng cũng cũng là một câu cực đại nan đề, dù sao, ngươi cũng không thể thật đem những này mọi người coi là phổ thông ngoại môn đệ tử, tùy tiện cho cái gian phòng đều được thông qua a?

Đạo Lăng Thiên Tông nếu như rất dám làm như vậy, tên kia âm thanh cũng liền xú đường phố.

Hơn nữa, người một khi nhiều lên, nhân thể chắc chắn sẽ có xung đột cùng ma sát, lúc đầu những thứ này những thiên tài, liền từng cái kiêu căng khó thuần, một khi nổi lên va chạm, ai cũng sẽ không chịu thua, một khi náo nổi lên đến, nếu không có người quản thúc, chính là một trận đại chiến.

Cũng may, những thứ này đều cùng Bạch Nhạc không có quan hệ gì, hắn thậm chí đều không ở Nghênh Khách phong thượng ở, những phiền toái này tự nhiên cũng liền tìm không được trên người hắn đi.

Cũng là đến lúc này, Văn Trạch mới xác định đạt được lần này Đạo Môn đại hội muốn mở ra thượng cổ cấm địa tin tức.

"Nhiều người như vậy, luôn không khả năng một tia ý thức toàn bộ đều ném tới trong thượng cổ cấm địa đi thôi?"

Đạt được xác định tin tức, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

"Tự nhiên không có khả năng, thượng cổ cấm địa nguy hiểm trùng điệp,

thậm chí có thể sẽ có nguy hiểm tánh mạng, nhiều người như vậy đi vào. . . Không thông báo chết nhiều ít, một khi tiến nhập cấm địa, coi như là các lão tổ, cũng căn bản không xen tay vào được, nào dám để cho như thế người mạo hiểm."

Lắc đầu, Văn Trạch giải thích, "Các trưởng lão ý là, trước cử hành dự tuyển, cuối cùng chỉ lấy Top 100 người, có thể được tiến nhập thượng cổ cấm địa cơ hội!"

Mấy nghìn người chỉ lấy Top 100, cái này liền đã định trước, mặc dù chỉ là dự tuyển, cạnh tranh cũng đồng dạng sẽ phi thường thảm liệt.

Mà Bạch Nhạc, đầu tiên muốn làm, chính là sát nhập trước đây trăm người hàng ngũ.

Chỉ là muốn Giang Lăng thành bên ngoài những cái kia ma đạo cự phách, Bạch Nhạc trong lòng vẫn như cũ vẫn là có chút không yên lòng.

Những thứ này người trong ma đạo, sợ rằng tuyệt đối sẽ không để cho sự tình tiến triển thuận lợi như vậy a.

"Tin tức đã xác nhận, Đạo Môn đại hội bên trên sẽ trước tiến hành dự tuyển, chỉ lấy Top 100 thiên tài, bước vào thượng cổ cấm địa!"

Giang Lăng thành bên ngoài, ma đạo cự phách lần nữa bí mật tụ tập.

Thượng cổ cấm địa muốn mở ra, chuyện lớn như vậy tình, coi như Đạo Lăng Thiên Tông lại như thế nào muốn ẩn dấu, cũng căn bản không giấu được, tin tức rất nhanh liền đạt được xác nhận.

"Thượng cổ cấm địa ở ngoài, có Đạo Lăng Thiên Tông lịch đại chưởng giáo chân nhân cùng thánh nữ bố trí xuống cấm chế, chính là chính bọn nó, muốn mở ra cũng không dễ dàng. . . Chúng ta sợ là căn bản là không xen tay vào được a!"

Nói là Đạo Môn đại hội, nhưng trên thực tế, những thứ này người trong ma đạo, nhưng là đã sớm đã làm tốt chặn ngang một tay dự định!

Chỉ là, bây giờ một khi muốn đi vào thượng cổ cấm địa, sự tình khả năng liền phiền phức, nếu như liên thượng cổ cấm địa còn không thể nào vào được, tất cả làm rối kế hoạch, chỉ sợ cũng phải mắc cạn.

Còn như nói, chính diện đánh Đạo Lăng Thiên Tông. . .

Đừng nói giỡn, chỉ là Đạo Lăng Thiên Tông cao thủ, cũng đã làm người ta sinh ra, huống chi, bây giờ Đạo Lăng sơn bên trên, còn có mặt khác hai đại thiên tông, cùng với hắn các tông môn lão tổ tại, loại thời điểm này, đánh lên Đạo Lăng Thiên Tông, liền căn bản không phải cùng Đạo Lăng Thiên Tông là địch, mà là trực tiếp cùng toàn bộ chính đạo là địch.

Ma đạo mặc dù ngủ đông đã lâu, thật là muốn nói trực tiếp cùng Đạo Môn ngay thẳng mặt, thực lực cũng còn còn thiếu rất nhiều.

"Chư vị yên tâm!"

Từ trong đám người đi ra, Đại La Ma Quân trầm giọng nói, "Tất nhiên dám để cho mọi người đến Đạo Lăng sơn đến, chúng ta tự nhiên cũng liền đồng dạng có chuẩn bị. . . Bây giờ các vị chỉ cần tỉ mỉ chọn lựa đệ tử chính là, đến lúc đó, tự có sẽ có biện pháp, đưa bọn họ đưa vào thượng cổ cấm địa!"

Lời vừa nói ra, cho dù là những thứ này ma đạo cự kình cũng không khỏi một hồi náo động.

Lời nói này tựa hồ dễ dàng, có thể bên trong ẩn chứa bao lớn năng lượng quả thực vượt quá tưởng tượng.

Chỉ là, loại chuyện như vậy, chính là cho Đại La Ma Quân mười cái lá

gan, sợ là hắn không dám lời nói dối lừa dối.

Đương nhiên, không cần hỏi cũng biết, trong lúc này chi tiết, Đại La Ma Quân sợ là làm sao cũng sẽ không giải thích, chỉ có đến thời khắc tối hậu, mới có thể công bố.

Bất quá, có một cái như vậy cam đoan, đối với bọn hắn mà nói, cũng đã đủ đủ.

Chính đạo sẽ chọn ra trăm người bước vào thượng cổ cấm địa, ma đạo tự nhiên cũng đồng dạng sẽ không lạc hậu, hơn nữa, ma đạo luôn không khả năng cũng lấy ra một cái dự tuyển đến, cái này trăm người nhân số, cũng chỉ có thể từ những thứ này ma đạo cự kình bản thân tới cân nhắc phân phối.

Cái này đồng dạng không phải một kiện đơn giản sự tình.

Cũng không biết vị kia Ma Quân truyền nhân, lần này hội sẽ không xuất hiện.

Lần này Đạo Môn đại hội, chính là ma đạo tất cả lực lượng một lần bạo phát, có thể hay không đem cái này trời lật qua đây, liền muốn xem lần này Đạo Môn đại hội.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 659: Thất Tinh Tông chịu nhục

"Bạch Nhạc."

Đang nằm tại gian phòng chợp mắt, Bạch Nhạc liền đột nhiên nghe được Văn Trạch thanh âm.

"Văn sư huynh, có chuyện gì?"

Nao nao, Bạch Nhạc mở mắt, có chút ngoài ý muốn nhìn về phía Văn Trạch.

Mấy ngày này Bạch Nhạc vẫn luôn nơi này , bình thường Văn Trạch tuyệt đối sẽ không đơn giản qua đây quấy rối hắn, hơn nữa, vừa mở miệng, hô vẫn là Bạch Nhạc tên, mà không phải Bạch huynh, Bạch Nhạc liền có dự cảm, có thể là thật có sự tình phát sinh.

Thoáng lưỡng lự một chút, Văn Trạch vẫn là chậm rãi mở miệng nói, "Theo, chuyện này với ngươi không có quan hệ gì, bất quá. . . Trước đây ta cũng đi qua Thanh châu, ta cảm thấy, vẫn có tất muốn hỏi ngươi ý tứ."

Bạch Nhạc cuối cùng là tâm tư thông thấu người, Văn Trạch mới bất quá khởi đầu, hơi suy nghĩ một chút, Bạch Nhạc liền đoán được vài phần, "Văn sư huynh, thật là Thất Tinh Tông xảy ra sự cố?"

Chứng kiến Bạch Nhạc đoán được, Văn Trạch cũng không che lấp, thẳng giải thích, "Vâng! Vừa mới Càn Khôn Kiếm Tông người đi Thất Tinh Tông người chỗ ở, tuyên bố muốn để Thất Tinh Tông đệ tử cút ra ngoài, ta biết Càn Khôn Kiếm Tông người cầm đầu. . . Toàn bộ Thất Tinh Tông, sợ rằng không ai có thể đở nổi."

Dừng một cái, Văn Trạch tiếp tục nói, "Nơi này là Đạo Lăng Thiên Tông, ta nếu đứng ra, ắt sẽ rước lấy càng nhiều phiền phức. . . Mặc dù bây giờ ngươi cùng Thất Tinh Tông đã không có quan hệ gì, bất quá, ta nhớ được, ngươi cùng Dương Bằng, còn có Hà Tương Tư quan hệ đều tính không sai, cho nên mới thông báo ngươi một tiếng. Có hay không nhúng tay, ngươi tự quyết định."

Văn Trạch mặc dù cao ngạo, nhưng trên thực tế lại cũng không khó ở chung, thậm chí tương phản, còn là một rất nhớ tình bạn cũ người.

Lúc trước Văn Trạch vừa mới đến Thất Tinh Tông thời điểm, đối Thất Tinh Tông ấn tượng cũng không tốt, có thể, căn bản sẽ không bả Thất Tinh Tông nhìn vào mắt.

Thật là bởi vì Bạch Nhạc quan hệ, về sau tại Thất Tinh Tông cùng Dương Bằng, Hà Tương Tư bọn hắn cũng đều từng có một ít tiếp xúc, mặc dù không dám quan hệ tốt bao nhiêu, có thể chí ít cũng có vài phần giao tình.

Tối trọng yếu là, Văn Trạch rất quen thuộc Bạch Nhạc tính khí.

Bạch Nhạc cùng Thất Tinh Tông trở mặt sự tình, hắn tự nhiên cũng đã nghe, thật là, cái kia cùng Bạch Nhạc cùng Dương Bằng, Hà Tương Tư bọn hắn cảm tình, không có quan hệ gì.

Cũng chính bởi vì vậy, hắn mới có thể tại nhận được tin tức sau đó, lập tức tới thông báo Bạch Nhạc.

Bỗng nhiên đứng dậy, Bạch Nhạc chân mày hơi nhíu, "Ta theo Thất Tinh Tông đã không hề liên quan, thế nhưng Hà Tương Tư, Dương Bằng tuy nhiên cũng là bằng hữu ta! Bằng hữu gặp nạn, lại có thể khoanh tay đứng nhìn."

Chính như Văn Trạch suy đoán, Bạch Nhạc thậm chí ngay cả một chút xíu do dự cũng không có, liền lập tức đáp ứng.

Nghênh Khách phong!

Thất Tinh Tông đệ tử ở lại trong biệt viện, đã lung tung nằm một chỗ Thất Tinh Tông đệ tử, cùng với tương phản, Càn Khôn Kiếm Tông đệ tử, hầu như có thể là không phát hiện chút tổn hao nào.

"Đã sớm nghe Thanh châu loại này vùng đất xa xôi không có người nào vật, nhưng cũng không nghĩ tới, các ngươi cư nhiên yếu tới mức này. . . Sách sách, tốt xấu coi như là Địa cấp tông môn, thậm chí ngay cả một cái đáng giá ta xuất thủ mọi người không có, thật là lãng phí thời gian của ta." Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Càn Khôn Kiếm Tông thanh niên cầm đầu khinh thường giễu cợt nói, "Ta nếu như các ngươi, hiện tại liền lập tức thu thập hành trang xuống núi phản hồi Thanh châu đi, thiếu tại Đạo Môn đại hội thời điểm mất mặt."

Bị đối phương như vậy trào phúng, Thất Tinh Tông đệ tử từng cái đều khí mãn khuôn mặt thông hồng, hận không thể cùng đối phương liều mạng mới tốt, nhưng lại lệch lại vốn không có nửa phần khí.

Càn Khôn Kiếm Tông thực lực, bản thân ngay tại Thất Tinh Tông phía trên, quan trọng hơn là, Thất Tinh Tông bây giờ căn bản cũng không có cao thủ hàng đầu.

Càn Khôn Kiếm Tông dẫn đầu thanh niên kia, ngoài miệng êm tai cái gì không có đáng giá hắn xuất thủ người, nhưng trên thực tế hắn đệ tử lúc động thủ sau khi, hắn liền phóng xuất ra khủng bố kiếm ý uy áp, đối địch lúc, Thất Tinh Tông đệ tử nhất định phải phân ra một bộ phận tinh lực để chống đở kiếm ý trùng kích.

Kể từ đó, dĩ nhiên là càng không được đánh, hầu như liền hoàn thủ chỗ trống cũng không có, liền bị Càn Khôn Kiếm Tông người đánh tan.

"Tài nghệ không bằng người, ta Thất Tinh Tông nhận tài chính là, chỗ này biệt viện, cũng có thể nhường cho các ngươi, chỉ là, các hạ làm nhục ta như vậy các loại, không khỏi khinh người quá đáng a?"

Bước ra một bước, Hà Tương Tư trên mặt lộ ra lau một cái não sắc, trầm giọng quát hỏi.

"Di, không nghĩ tới Thất Tinh Tông trừ phế vật bên ngoài, vẫn còn có đẹp như thế nữ nhân." Khóe miệng khẽ nhếch, thanh niên kia trên mặt lộ ra vài phần ngả ngớn chi sắc, không để ý mở miệng đùa cợt nói.

"Vô sỉ!"

Trong nháy mắt, Thất Tinh Tông sở hữu đệ tử cũng không khỏi phẫn nộ.

Đánh không lại bọn hắn nhận thức, bị đối phương nhục nhã, bọn hắn cũng nhận thức, thật là bây giờ đối phương lại vẫn dám công nhiên mở miệng khinh bạc Hà Tương Tư, cái này khiến bọn hắn như vậy có thể chịu?

"Thế nào, còn muốn đánh sao?"

Đối diện với mấy cái này Thất Tinh Tông đệ tử phẫn nộ, thanh niên kia nhưng là liền nửa điểm áy náy cũng không có, thậm chí trong mắt tràn đầy ý khinh miệt, "Xem ra vừa mới đánh còn chưa đủ đau, ai không phục, cứ việc trở lại động thủ. . . Có thể buộc ta xuất kiếm, liền coi như là các ngươi thắng, như thế nào?"

"Theo chân bọn họ liều mạng!"

Lần nữa bị đối phương như thế trần trụi nhục nhã, những thứ này Thất Tinh Tông đệ tử nhưng là vô cùng phẫn nộ, loại cảm giác này, quả thực để cho người ta hận không thể chết mới tốt.

"Ta tới lĩnh giáo các hạ cao chiêu!"

Khẽ cắn môi, Hà Tương Tư chợt tiến lên trước một bước, trầm giọng mở miệng nói.

Nàng tự nhiên biết, lấy thực lực, là ở thảo không đến bất luận cái gì tiện nghi, nhưng hôm nay loại tình huống này, nàng cũng chỉ có toàn lực đánh một trận.

Thất Tinh Tông bây giờ nhân tài khó khăn, bây giờ nàng, sợ rằng ngược lại trở thành Thất Tinh Tông đệ tử bên trong, thực lực người mạnh nhất.

Cổ tay khẽ đảo, một đạo hỏa lăng chợt từ Hà Tương Tư trong tay lôi ra, như một cái dây lụa đồng dạng quấn quanh ở Hà Tương Tư trên cánh tay.

"Khó có được, lại còn là cái cây ớt!"

Khẽ cười một tiếng, thanh niên kia giễu cợt nói, "Riêng này sao tỷ thí, có thể không có ý gì, nếu không chúng ta thêm giờ tiền trúng thưởng?"

Ánh mắt đảo qua Thất Tinh Tông mọi người, thanh niên kia khinh thường nói, "Đừng nói ta khi dễ ngươi, chỉ cần các ngươi ở giữa, bất cứ người nào, có thể buộc ta xuất kiếm, coi như các ngươi thắng! Ta chẳng những lập tức dẫn người lui ra ngoài, hơn nữa cho các ngươi cúi người chào nói xin lỗi."

Thoại phong nhất chuyển, thanh niên kia tiếp tục nói, "Bất quá, nếu như các ngươi liền để cho ta xuất kiếm đều làm không được, như vậy. . . Ta cho hai người các ngươi lựa chọn, hoặc là lăn xuống Đạo Lăng sơn đi, hoặc là, liền để nữ nhân này theo ta đến Đạo Môn đại hội kết thúc, như thế nào?"

"Ngươi muốn chết!"

"Súc sinh, ta với ngươi liều mạng!"

"Vô sỉ!"

Trong nháy mắt, toàn bộ Thất Tinh Tông đệ tử cũng không khỏi vỡ tổ.

Chỉ là đối diện với mấy cái này người lăng nhục, thanh niên kia lại như cũ vẻ mặt khinh thường, trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi ý, "Một đám phế vật, chỉ biết bẻm mép sao? Có bản lĩnh tới ra tay, thắng ta, mặc cho các ngươi mắng, ta tuyệt không còn miệng! Liền đánh một trận lá gan cũng không có, sẽ chỉ ở cái này léo nha léo nhéo bẻm mép, tính là cái gì đồ vật?"

"Ta với ngươi đánh cuộc thì là, nếu ta thua, ta cái mạng này cho ngươi là được!"

Trong mắt lộ ra một tia dứt khoát chi ý, Hà Tương Tư lạnh giọng mở miệng nói.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 660: Hà Tương Tư cương liệt

Thường mạng!

Hà Tương Tư rất rõ ràng, bây giờ Thất Tinh Tông đã bị đối phương đẩy vào tuyệt cảnh, đây cũng không phải là bọn hắn có chịu hay không chịu thua vấn đề, một trận chiến này không đánh cũng được đánh, không cá cược cũng phải đổ!

Đạo lý rất đơn giản, nơi này là Đạo Lăng sơn!

Bây giờ cái này Đạo Lăng sơn lên tông môn nhưng cũng không chỉ có chỉ là Thất Tinh Tông cùng Càn Khôn Kiếm Tông.

Thua không có gì lớn lắm, nhưng lại không thể thiếu máu tính, không thể thiếu vậy cái kia phần thà chết chứ không chịu khuất phục can đảm.

Bằng không, cái kia xem liền thật không phải là bị đối phương đuổi ra biệt viện vấn đề, toàn bộ Đạo Lăng sơn đều sẽ không còn có bọn hắn nơi sống yên ổn, vô luận đi tới đâu, Thất Tinh Tông đều sẽ bị người xem thường.

Ngươi nhưng đừng cho rằng, đây chỉ là mất mặt sự tình.

Một khi thật rơi vào loại kia cấp độ, coi như là bọn hắn trở lại Thanh châu, cho dù có Tinh Hà lão tổ tọa trấn, Thất Tinh Tông cũng liền xong.

Tường đổ mọi người đẩy, đạo loại kia cấp độ, không biết có bao nhiêu người nguyện ý bỏ đá xuống giếng!

Đây vẫn chỉ là ngoại bộ uy hiếp, quan trọng hơn vẫn còn ở cùng Thất Tinh Tông nội bộ.

Danh tiếng một khi hủy, Thất Tinh Tông liền sẽ lòng người ly tán, chẳng những bọn hắn những người này phế, Thất Tinh Tông hắn đệ tử cỗ này khí cũng liền phế, thậm chí sẽ không bao giờ lại có người nguyện ý bái nhập Thất Tinh Tông!

Cái này như là Linh Tê Kiếm Tông ban đầu ở tông môn thi đấu trước đó tình cảnh, không chỉ là Bạch Nhạc, Linh Tê Kiếm Tông những cái kia đệ tử tâm huyết, chính là Linh Tê Kiếm Tông dựa vào sinh tồn căn bản, cho dù là không có Bạch Nhạc, cho dù là tông môn thi đấu thất bại, chỉ có cái kia một hơi thở không tiêu tan, Linh Tê Kiếm Tông liền sẽ không diệt.

Đó mới là Bạch Nhạc lưu cho Linh Tê Kiếm Tông nhất vật trân quý.

Từ châu bị Thận Lâu Vương công kích, Mộng Thiên Thu vẫn lạc, Bạch Nhạc bỏ Thất Tinh Tông mà đi.

Vô luận có bao nhiêu quang minh chính đại lý do, thật là lẫn nhau lại cuối cùng là không gạt được người, riêng là, Bạch Nhạc không chết, đồng thời bỏ Tông mà đi, lấy Đại Càn Vương Triều trên danh nghĩa Đạo Lăng sơn tin tức truyền ra sau đó.

Những thứ này Thất Tinh Tông đệ tử tâm bản thân cũng đã tản ra.

Nếu như lúc này, lại bị Càn Khôn Kiếm Tông hung hăng nghiền ép một lần, liền cuối cùng tâm huyết đều không, như vậy Thất Tinh Tông liền thật muốn lòng người ly tán.

Điểm này, Hà Tương Tư xem thanh thanh sở sở.

Thậm chí từ lúc trước đây Bạch Nhạc giả trang Thận Lâu Vương thời điểm, nàng thì nhìn thanh thanh sở sở, cho nên, lúc này mới không tiếc

mạo hiểm bỏ mình nguy hiểm đi gặp Thận Lâu Vương, đi hỏi Bạch Nhạc sinh tử!

Ở trong đó, một nửa là vì Bạch Nhạc, một nửa kia chính là vì Thất Tinh Tông!

Đáng tiếc, cho dù là nàng mạo lớn như vậy phiêu lưu, cũng cuối cùng vô pháp đem Bạch Nhạc mang về, bởi vì Bạch Nhạc cho một cái nàng vô pháp mở miệng giữ lại lý do!

Mộng Thiên Thu chết!

Tinh Hà lão tổ tính hết tất cả quyền lợi biết được, nhưng lại cuối cùng không có tính tới lòng người, càng không tính được tới Bạch Nhạc vậy mà có thể còn sống trở về.

Một cái rơi sai đầy bàn đều thua!

Làm Bạch Nhạc lấy Đại Càn Vương Triều trên danh nghĩa Đạo Lăng sơn thời điểm, lần này Thất Tinh Tông trên thực tế, cũng đã bại triệt để.

Mà Hà Tương Tư, bây giờ làm ra, chính là vì Thất Tinh Tông lưu một tia hi vọng!

Vì thế, nàng không tiếc bồi thượng tánh mạng mình!

Là, từ vừa mới bắt đầu, nàng cũng biết, hắn thắng không đối phương, có thể nàng y nguyên vẫn là đón lấy đánh cuộc này đấu, vì liền chỉ dùng của mình tính mệnh, đổi Thất Tinh Tông đệ tử nhiệt huyết không lạnh!

"Oanh!"

Bước ra một bước, hỏa lăng như là xiềng xích đồng dạng chợt kéo xuống đến, thẳng đến Càn Khôn Kiếm Tông dẫn đầu thanh niên kia mà đi!

Một trận chiến này, chính là chưa từng có từ trước đến nay liều mạng một lần!

Xuất thủ trong nháy mắt, Hà Tương Tư liền trực tiếp tế xuất tinh cung, toàn bộ tinh cung lực lượng, đều theo một kích này bộc phát ra, phảng phất trong tích tắc, toàn bộ xung quanh nhiệt độ đều chợt thăng lên, tinh cung bao phủ chỗ, càng là như hóa thành một cái biển lửa.

Hà Tương Tư cũng không phải là loại kia chân chính đỉnh tiêm thiên tài, vô luận là thiên phú hay là thực lực, đều chẳng qua miễn cưỡng xem như là bình thường, đặt ở Thanh châu một chỗ coi như không tệ, chỉ khi nào phóng nhãn thiên hạ, liền thực sự không tính là gì.

Nhưng này một khắc, làm Hà Tương Tư quyết ý lấy mạng sống ra đánh đổi liều mạng thời điểm, khí thế loại này, liền đủ để khiến bất luận kẻ nào động dung!

Cho dù là cái kia Càn Khôn Kiếm Tông đệ tử, giờ khắc này nhìn về phía Hà Tương Tư trong ánh mắt, cũng ít vài phần trước đó trêu tức cùng gảy nhẹ, nhiều mấy phần tôn trọng.

Dạng này nữ tử, đáng giá bất luận kẻ nào tôn trọng!

Chỉ là. . . Hắn vẫn như cũ không thể nhượng bộ!

Hắn đại biểu cũng không phải là một mình hắn, mà là Càn Khôn Kiếm Tông.

Từ hắn quyết ý thiết hạ đánh cuộc này cục thời điểm, từ hắn lựa chọn Thất Tinh Tông xuất thủ thời điểm bắt đầu, hắn liền không thể thua.

Ngón tay nhập lại làm kiếm!

Trong tích tắc, kiếm ý ngập trời, vẻn vẹn chỉ là tự tay rạch một cái, liền có một cổ khủng bố kiếm khí tung hoành mà ra, Hà Tương Tư cái kia khủng bố hỏa lăng, thậm chí cái kia ngập trời biển lửa, đều ở đây một ngón tay phía dưới một phân thành hai, giống như là bị người ngạnh sinh sinh sử dụng kiếm bổ ra đồng dạng.

Trên đời này rất nhiều chuyện, đều cùng đúng sai không quan hệ, cùng lòng tin không quan hệ, cùng dũng khí càng không có quan hệ!

Thực lực tuyệt đối, liền đủ để nghiền ép tất cả!

Đánh bất quá chỉ là đánh không lại, tuyệt sẽ không bởi vì ngươi bằng lòng liều mạng, một con sơn dương là có thể đâm chết lão hổ.

Thật đáng tiếc, vô luận Hà Tương Tư lại như thế nào có dũng khí, nàng cũng vẫn như cũ chỉ là cái kia sơn dương!

Chân chính đối mặt loại này nhất đỉnh tiêm thiên tài, lại cố gắng thế nào cũng vẫn như cũ chỉ là phí công!

Dù là nàng nguyện ý liều lên tánh mạng mình, cũng căn bản là không có cách làm đối phương xuất kiếm!

Cái này rất tàn khốc, nhưng đây chính là hiện thực!

Trên mặt lộ ra một tia réo rắt thảm thiết chi sắc, giờ khắc này Hà Tương Tư mới chính thức là tuyệt một điểm cuối cùng may mắn ý niệm trong đầu.

Bình thường giao phong, nàng xác thực không có bất kỳ một chút xíu cùng đối phương chống lại tư cách.

Thế nhưng, nàng còn có cuối cùng một tấm lá bài!

Đại Mộng Thiên Thu!

Từ Bạch Nhạc nơi nào đạt được Đại Mộng Thiên Thu thần thông, nàng liền rõ ràng, bằng thực lực của chính mình căn bản không thi triển được dạng này thần thông tới!

Biện pháp duy nhất, chính là lấy mạng sống ra đánh đổi mới thúc giục nhất thức thần thông!

Thậm chí dù là như vậy, lấy đối một thức này thần thông lý giải, cũng chưa chắc nhất định có thể đủ thi triển ra, thậm chí dù là thi triển ra, chỗ có thể phát huy ra uy lực cũng phi thường hữu hạn, khả năng vẫn như cũ cái gì đều cải biến không.

Nhưng đây chính là nàng lựa chọn!

Cho dù là chết, cũng muốn làm cho đối phương minh bạch, Thất Tinh Tông cũng không phải có thể mặc cho người khi dễ, có chừng chấn kinh thiên hạ Thần Thông Pháp Môn.

Bại có thể, chết cũng được, nhưng không thể bị đối phương thấy rõ!

Trong tích tắc, Hà Tương Tư thần hồn liền chợt sôi trào!

Giờ khắc này, cho dù là cái kia Càn Khôn Kiếm Tông đệ tử cũng không khỏi hơi hơi biến sắc, mặc dù không biết Hà Tương Tư muốn làm gì, thật là hắn cũng rất rõ ràng, đây mới thực là phải liều mạng.

"Cô nương, ngươi đây cũng hà tất?"

Hơi có chút tiếc hận, thanh niên kia nhẹ giọng khuyên giải nói, "Trước đó đánh cuộc, làm ta chưa từng có, chỉ cần Thất Tinh Tông nhường ra biệt viện, việc này. . . Xóa bỏ!"

Chứng kiến Hà Tương Tư kiên quyết cùng dũng khí, giờ khắc này hắn cũng rốt cục thu hồi cái kia phần khinh thị cùng kiêu ngạo.

Không vì Thất Tinh Tông, chỉ vì trước mặt cái này bất nhượng tu mi nữ tử!

Chỉ tiếc, đến một bước này, Hà Tương Tư lại đã sớm không có dừng tay ý niệm trong đầu.

"Phương pháp này, tên là Đại Mộng Thiên Thu! Là ta Thất Tinh Tông trưởng lão Mộng Thiên Thu sáng tạo! Ta bất quá vừa mới được thụ, hôm nay nếu bại, không phải là Thiên Thu đại sư bại trận, vì ta học nghệ không tinh!"

Hết một câu nói sau cùng này, Hà Tương Tư lúc này liền triệt để lại một điểm cuối cùng tâm nguyện.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 661: Thần hồn tan vỡ

"Đại mộng. . . Nghìn thu!"

Từ đó phun ra bốn chữ này, Hà Tương Tư một chỉ điểm ra, cả người thần hồn liền phảng phất tùy theo bốc cháy lên.

Trong tích tắc, cái kia Càn Khôn Kiếm Tông đệ tử nhất thời liền bị mạnh mẽ kéo vào trong ảo cảnh.

Chỉ là, Hà Tương Tư lại đúng là vẫn còn đánh giá quá cao chính nàng.

Đại Mộng Thiên Thu là cường đại cở nào thần thông, khắp nơi là nàng, coi như là Bạch Nhạc cường đại như vậy thần hồn, thi triển ra đều có áp lực cực lớn, cho dù là nàng nguyện ý hi sinh tính mệnh, muốn mạnh mẽ thi triển dạng này thần thông, cũng đúng là vẫn còn quá miễn cưỡng.

Một chỉ này mới vừa điểm ra, thần hồn cũng đã có triệt để tan vỡ khuynh hướng, miễn cưỡng thành hình ảo cảnh, cũng bất quá là trong vắt đem đối phương kéo vào bên trong, nhưng lại vẫn như cũ trăm ngàn chỗ hở, căn bản là không có cách chân chính phát huy ra bên trong uy lực tới.

Bất quá, lại cũng chính bởi vì vậy, mới không có triệt để lệnh Hà Tương Tư thần hồn tan vỡ!

Ba hơi!

Hà Tương Tư liều mạng thi triển ra thần thông, cũng bất quá vẻn vẹn duy trì thời gian ba cái hô hấp, liền triệt để tan vỡ.

Bất quá, mặc dù chỉ là cái này ba hơi thời điểm, lại cũng đủ làm cho cái kia Càn Khôn Kiếm Tông đệ tử cảm thụ được một thức này thần thông

khủng bố.

Mặc dù lúc này tránh thoát ảo cảnh, sắc mặt cũng không khỏi nhỏ bé hơi tái nhợt, đánh sinh lòng ra một tia tim đập nhanh.

Chỉ là, so sánh với, Hà Tương Tư triệt để lại càng là lộ vẻ sầu thảm.

Phốc!

Phun ra một ngụm máu, Hà Tương Tư cả người tựa hồ cũng đã triệt để mất đi khí tức, thần hồn cũng theo đó bắt đầu tan vỡ! Mặc dù không có vào trong dự đoán, chết tại đây nhất thức thần thông bên trong, nhưng hôm nay Hà Tương Tư nhưng cũng đã hầu như dầu hết đèn tắt, cũng không còn cách nào chống đở tiếp.

"Vù vù!"

Hầu như ngay tại Hà Tương Tư ngã xuống đồng thời, lau một cái kiếm quang chợt xé rách không gian, trực tiếp hướng về cái kia Càn Khôn Kiếm Tông đệ tử.

Một kiếm này, cũng là thật đưa hắn dọa cho giật mình, cái kia khủng bố kiếm ý, cho dù là lấy thực lực của hắn, cũng không khỏi có chút tim đập nhanh, vô ý thức giơ tay lên, kiếm liền đã ra khỏi vỏ!

"Ai?"

Trong miệng một tiếng quát chói tai, xuất kiếm ngăn cản cái này xông tới mặt một kiếm, hắn lúc này mới chú ý tới, xuất kiếm người bây giờ thậm chí còn tại trăm mét ở ngoài!

Người chưa đến, kiếm đã tới trước!

Toàn bộ Thất Tinh Tông, đều không ai có thể buộc hắn xuất kiếm, có thể

vẻn vẹn thậm chí người vẫn còn ở trăm mét ở ngoài, cái này lăng không một kiếm, cũng đã buộc hắn rút kiếm, trong lúc này chênh lệch, lại nơi nào có thể diễn tả bằng ngôn từ.

Trăm mét khoảng cách, đối với Bạch Nhạc tới thực sự quá gần, hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc cũng đã rơi xuống.

Không để ý tới cùng người khác chào hỏi, cũng không đoái hoài tới phản ứng Càn Khôn Kiếm Tông những người này, Bạch Nhạc trực tiếp rơi vào Hà Tương Tư bên người, đem Hà Tương Tư ôm vào trong lòng.

"Hà sư tỷ. . . Ngươi lại là hà tất!"

Mặc dù trước đó Bạch Nhạc không ở, thật là Bạch Nhạc nhưng cũng vẫn là xa xa chứng kiến Hà Tương Tư thi triển Đại Mộng Thiên Thu thần thông.

Cái này chính là hắn truyền cho Hà Tương Tư, chỉ là làm thế nào cũng không nghĩ đến, cái này vậy mà lại trở thành Hà Tương Tư bùa đòi mạng.

"Bạch sư huynh!"

Trong nháy mắt, Thất Tinh Tông đệ tử nhất thời quỳ một chỗ.

Mấy ngày nay, bọn hắn thật quá ủy khuất, quá thống khổ, bây giờ Hà Tương Tư thậm chí không tiếc gạch ngói cùng tan, nhưng bọn họ lại cái gì cũng làm không. Bây giờ chứng kiến Bạch Nhạc trở về, mỗi người đều tùy theo rơi lệ.

Nếu như Bạch Nhạc vẫn còn ở Thất Tinh Tông, bọn hắn thì đâu đến nổi bị người khi dễ đến mức độ này?

Vô luận Thất Tinh Tông bản thân cùng Bạch Nhạc lên thế nào khoảng

cách, nhưng đối với bọn hắn đến, Bạch Nhạc lại như cũ như thân nhân, e tại đây xa xôi đất khách!

"Bạch sư đệ. . . Thật xin lỗi." Tựa ở Bạch Nhạc trên người, Hà Tương Tư có thể rõ ràng cảm thụ được sinh mệnh trôi qua, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Hà sư tỷ, ngươi đừng, ta nhất định có thể đem ngươi cứu trở về!"

Ôm Hà Tương Tư, Bạch Nhạc thần niệm hơi động một chút, nhất thời liền có một cổ Thần Hồn Chi Lực chậm rãi rót vào Hà Tương Tư trong cơ thể, nỗ lực giúp nàng vững chắc thần hồn.

"Vô dụng! Bạch sư đệ, có thể ở thời khắc tối hậu chứng kiến ngươi, ta đã rất thoả mãn."

Vẻn vẹn cầm lấy Bạch Nhạc tay, Hà Tương Tư nhẹ giọng nói, "Bạch sư đệ, ta có thể cầu ngươi một việc sao?"

"Đừng hồ nháo, ta nhất định có thể chữa cho tốt ngươi! Chỉ cần ngươi sống sót, cầu ta cái gì ta đều bằng lòng."

Không ngừng đem Thần Hồn Chi Lực rót vào Hà Tương Tư trong cơ thể, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói.

Chỉ là, lúc này Hà Tương Tư cũng không có chút nào buông tha ý tứ, quật cường nhìn Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta biết, Mộng trưởng lão chết, để ngươi vô pháp tiêu tan. . . Thật là, vô luận như thế nào, Mộng trưởng lão cũng là Thất Tinh Tông trưởng lão, hắn sẽ không muốn chứng kiến ngươi cùng Thất Tinh Tông phản bội! Bạch sư đệ, đáp ứng ta, không nên hận lão tổ, càng không nên hận Thất Tinh Tông."

Lúc này Hà Tương Tư đã phi thường suy yếu, nhưng lại vẫn như cũ vẫn phải kiên trì hết những lời này, cái này khiến Bạch Nhạc không hiểu có

chút khó chịu!

Mộng Thiên Thu là như thế này, Hà Tương Tư cũng là dạng này!

Tại Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, Bạch Nhạc chỉ là một cái tạp dịch, chỉ là bởi vì Thông Thiên Ma Quân cùng Vân Mộng Chân, lúc này mới một bước lên trời trở thành chân truyền đệ tử, thật là, quy về kết quả, Bạch Nhạc đối với tông môn cũng không có loại kia siêu thoát sinh tử cảm tình.

Thật là Mộng Thiên Thu cùng Hà Tương Tư lại không giống nhau!

Bọn hắn nguyện ý vì tông môn trả giá tất cả, bởi vì đối với bọn hắn đến, tông môn giống như là gia.

Dù là tông môn có đối không được bọn hắn địa phương, trong lòng bọn họ cũng thủy chung vô pháp dứt bỏ đối với tông môn cảm tình.

Đây chính là vì cái gì , đồng dạng là bị Tinh Hà lão tổ bỏ qua, Mộng Thiên Thu đến chết cũng không quên Thất Tinh Tông, mà Bạch Nhạc lại không bỏ xuống được chấp niệm, ly khai Thất Tinh Tông nguyên nhân.

Đây không phải là ai đúng ai sai vấn đề, mà là cảm tình khác biệt.

Bây giờ Hà Tương Tư, cũng giống như vậy!

Nhìn Hà Tương Tư, giờ khắc này Bạch Nhạc viền mắt cũng không khỏi có chút ướt át.

Trước đó đối với Thất Tinh Tông oán niệm, tựa hồ cũng đều theo Hà Tương Tư những lời này, triệt để tan theo gió.

Đây là Mộng Thiên Thu cùng Hà Tương Tư hai người dùng tánh mạng làm vãn hồi.

"Ta đáp ứng ngươi!"

Nhìn Hà Tương Tư chấp nhất ánh mắt, Bạch Nhạc trong lòng mềm nhũn, rốt cục nhẹ giọng mở miệng nói.

"Cảm ơn ngươi. . ." Nghe được Bạch Nhạc đáp ứng, Hà Tương Tư khóe mắt cũng không khỏi lần nữa rơi nước mắt, "Bạch sư đệ, ngươi biết không. . . Ta thích ngươi, từ ngươi giúp ta giáo huấn Mạc Vân Tô hết giận thời điểm, ta cũng đã bắt đầu thích ngươi."

". . . Ta biết ta không xứng với ngươi, thật là. . . Ta sắp chết, liền cho ta ích kỷ một hồi a! Ta không hy vọng xa vời ngươi cũng có thể yêu thích ta, chỉ cần mười năm, hai mươi năm sau, ngươi còn có thể nhớ kỹ, từng có ta một người như vậy, liền đủ đủ."

Tự tay vuốt Bạch Nhạc khuôn mặt, Hà Tương Tư thanh âm lại càng ngày càng nhẹ, khí tức cũng dần dần yếu ớt xuống dưới.

Vô luận Bạch Nhạc cố gắng thế nào, cũng đúng là vẫn còn khó có thể ổn định nàng tan vỡ thần hồn.

"Bạch Nhạc, còn lo lắng cái gì! Lại tiếp tục như thế, nàng liền chết thật định!"

Cái này trong chốc lát, Văn Trạch cũng rốt cục đuổi tới, buồn bực mắng.

"Ngươi cái gì?"

Nao nao, Bạch Nhạc đầu óc đều có chút không phản ứng kịp, không hiểu hỏi.

"Ngu xuẩn! Đừng để cho nàng thần hồn triệt để tan vỡ, liền có thể cứu được!"

"Ngươi coi nơi này là chỗ nào? Đây là Đạo Lăng Thiên Tông! Chỉ cần nàng còn có một hơi thở, một luồng thần hồn tại, liền cũng còn có đến cứu!" Giậm chân một cái, Văn Trạch tức giận mắng, "Theo ta lên Thánh Nữ phong, bây giờ chỉ có thánh nữ còn có thể cứu nàng."

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 662: Ngươi muốn ta cứu nàng?

Nơi này là Đạo Lăng Thiên Tông!

Chính là một câu nói này, liền ẩn chứa ngoại nhân khó có thể tưởng tượng tự tin.

Hà Tương Tư thần hồn đã bắt đầu tán loạn, đổi hắn bất kỳ địa phương nào, cho dù là có Tinh Hải Cảnh lão tổ xuất thủ, cũng cứu không hồi Hà Tương Tư tính mệnh!

Lúc trước Bạch Nhạc liền nhìn tận mắt Mộng Thiên Thu vì vậy mà chết, bây giờ cũng căn bản cũng không có nghĩ tới còn có thể cứu hạ Hà Tương Tư khả năng.

Còn như Thất Tinh Tông người, càng không dám tưởng tượng.

Có thể Văn Trạch một câu nói này, lại đột nhiên làm cho tất cả mọi người trong lòng hung hăng run lên!

Nơi này là Đạo Lăng Thiên Tông, cho nên chỉ cần còn có một hơi thở, một luồng thần hồn tại, liền cũng còn có sáng tạo kỳ tích khả năng.

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, tới mức này, Bạch Nhạc nơi nào còn có nửa phần do dự, thẳng ôm lấy Hà Tương Tư, trực tiếp hướng về Thánh Nữ phong bay đi.

Trước đó mặc dù bị Triệu Thụy ngăn cản tại Thánh Nữ phong xuống, có thể Bạch Nhạc lại như cũ nhớ kỹ Thánh Nữ phong phương vị, bây giờ thậm chí không cần Văn Trạch dẫn đường, liền trực tiếp bay qua.

Còn như Càn Khôn Kiếm Tông người, nhưng là trực tiếp bị Bạch Nhạc không nhìn.

Thẳng đến Bạch Nhạc bay ra ngoài, Càn Khôn Kiếm Tông những người này cũng còn có chút không có hoãn quá thần lai, dẫn đầu cái kia đệ tử trong mắt càng là lộ ra lau một cái khó diễn tả được não ý!

Cứ việc bởi vì có Hà Tương Tư thụ thương gần chết nguyên nhân, nhưng này vẫn như cũ cải biến không một sự thật. . . Hắn bị không để ý tới!

Trước đó làm nhiều như vậy, nhưng này tất cả, tuy nhiên cũng theo Bạch Nhạc xuất hiện thất bại trong gang tấc.

Bây giờ hắn nên làm cái gì bây giờ?

Tuy thắng được đánh cuộc, thật là bây giờ loại tình huống này, hắn có thể làm cái gì? Lẽ nào tiếp tục kiên trì bả Thất Tinh Tông người đuổi ra ngoài sao?

Ngược lại không phải là không thể, có thể hỏi đề ở chỗ. . . Ai có thể vứt lên cái này nhân loại a?

Rõ ràng đánh thắng, cần phải thắng được người khác tiếng vỗ tay cùng hoan hô mới đúng, nhưng này tính là gì a? !

Hắn rất muốn cùng Bạch Nhạc đánh một trận nữa, đáng tiếc, bây giờ lại hiển nhiên không có cơ hội này.

Chỉ là, nghĩ đến Hà Tương Tư, trong lòng hắn đi vậy không khỏi âm thầm thở dài.

Mặc dù đánh tâm coi thường Thất Tinh Tông, thật là hắn lại không thừa nhận cũng không được, Hà Tương Tư chấn động nàng, dạng này một cô

gái. . . Lại vẫn cứ sanh ở Thất Tinh Tông.

Nghĩ vậy, hắn cũng không nhịn được hướng về Thánh Nữ phong phương hướng chạy đi.

Vô luận như thế nào, cũng hầu như muốn xem một cái kết quả mới được.

Thánh Nữ phong!

Lần này Triệu Thụy không có tiếp tục ngăn ở Thánh Nữ phong xuống, lại Văn Trạch mở đường, Bạch Nhạc rất dễ dàng liền bước lên Thánh Nữ phong.

"Văn Trạch cầu kiến thánh nữ!"

Đứng ở ngoài động phủ, Văn Trạch cao giọng mở miệng nói.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng đồng dạng hít sâu một hơi, "Thanh châu Bạch Nhạc, cầu kiến thánh nữ!"

Từ Bạch Nhạc bọn hắn đến Thánh Nữ phong lúc tới sau khi, Vân Mộng Chân liền đã biết.

Bây giờ nghe được Bạch Nhạc thanh âm, cũng liền lại không do dự, chậm rãi từ trong động phủ đi tới.

Đã lâu không gặp, Vân Mộng Chân như trước đó là cái kia một thân trắng như tuyết y, thần sắc trong trẻo nhưng lạnh lùng, nhìn không ra chút nào dị dạng tới.

Có thể nàng chỉ cần đứng ở cái kia, liền giống như là trong thế giới.

Ngoài động phủ có vài cọng cây lê, Bạch Nhạc bây giờ liền ôm Hà Tương Tư đứng ở cây lê phía dưới.

Xa xa nhìn nhau, giờ khắc này Bạch Nhạc trong lòng nói không nên lời phức tạp.

Đây là hắn lần đầu tiên bước lên Thánh Nữ phong, cũng là hắn chờ mong đã lâu cùng Vân Mộng Chân gặp lại, chỉ là hắn làm thế nào cũng không nghĩ ra, chính mình vậy mà lại lấy một loại phương thức như vậy cùng Vân Mộng Chân gặp lại.

Nếu có lựa chọn, Bạch Nhạc nhất định trốn xa xa, làm sao cũng không muốn lấy dạng này một loại lúng túng phương thức gặp mặt.

Nhưng hắn sớm đã không có lựa chọn.

Hắn đối Hà Tương Tư cũng không có tình yêu nam nữ, có thể vô luận như thế nào, hắn cũng không khả năng buông tha cái này hy vọng cuối cùng, dù là lại như thế nào lúng túng, cũng hầu như không có cái mạng này càng nặng nề.

Yên lặng trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền phục hồi tinh thần lại, khẽ khom người, "Bạch Nhạc bái kiến thánh nữ, xin thứ cho không thể toàn bộ lễ!"

Mặc dù Nghênh Khách phong thượng đến tột cùng phát sinh cái gì Vân Mộng Chân cũng không biết, thế nhưng vẻn vẹn liếc liếc mắt, nhưng cũng có thể nhìn ra Hà Tương Tư bây giờ tình cảnh.

Nhìn Bạch Nhạc đem khác nữ nhân ôm vào trong ngực , mặc cho Vân Mộng Chân làm sao rộng lượng, giờ khắc này trong lòng cũng khó tránh khỏi có chút không vui.

"Ngươi muốn ta cứu nàng?"

Không dư thừa chút nào nói nhảm, Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng

hỏi.

Lời này người ở bên ngoài nghe tới, tựa hồ chỉ là rất bình thường câu hỏi mà thôi.

Có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng rất rõ ràng, đây đã là Vân Mộng Chân tại biểu đạt bất mãn.

Thật là, tới mức này, hắn thì như thế nào còn có thể phủ nhận?

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Hà sư tỷ cùng ta có ân, việc này, cũng có ta một phần trách nhiệm. . . Vô luận như thế nào, ta không thể nhìn nàng chết, cũng xin thánh nữ viện thủ, Bạch Nhạc, cảm kích khôn cùng."

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Vân Mộng Chân chậm rãi mở miệng nói, "Thần hồn đã tản ra, nếu không phải ngươi mạnh mẽ lấy Thần Hồn Chi Lực treo, nàng đã sớm đã thần hồn câu diệt. . . Nặng nề như vậy thương thế, ngươi cũng biết cứu nàng phải bỏ ra cái dạng gì đại giới?"

Nghe nói như thế, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì không khỏi hung hăng run lên.

Nơi này là Đạo Lăng Thiên Tông, có thể Đạo Lăng Thiên Tông cũng không phải không gì làm không được, tổn thương nặng như vậy, mặc dù Vân Mộng Chân quý vi thánh nữ, thật có biện pháp cứu người, thì như thế nào có thể không trả bất cứ giá nào?

Hơn nữa, có thể tưởng tượng, phần này đại giới tuyệt đối không nhẹ.

Bây giờ Vân Mộng Chân tình cảnh có nhiều gian nan, Bạch Nhạc trong lòng tự nhiên cũng minh bạch, mặc dù Vân Mộng Chân đem hết toàn lực, cũng chưa chắc có thể thuận lợi chống nổi đây.

Nếu như vì cứu người lại để cho Vân Mộng Chân trả giá nặng nề đại giới, sau đó sẽ chỉ làm Vân Mộng Chân càng gian nan hơn, thậm chí rơi vào thật lớn trong nguy hiểm.

Những thứ này, thậm chí Vân Mộng Chân không đề cập tới, hắn cũng nên nghĩ đến.

Cái này vừa hỏi, để cho Bạch Nhạc trả lời như thế nào?

Vì cứu Hà Tương Tư, lẽ nào nên để cho Vân Mộng Chân đương nhiên thừa nhận phần này đại giới sao?

Vân Mộng Chân không phải người thường, nàng là Đạo Lăng Thánh Nữ!

Cao cao tại thượng, nhưng lại lại đã định trước nhất định phải gánh vác so với thường nhân nặng hơn nhiều gánh vác.

Những thứ này, từ rất sớm thời điểm Bạch Nhạc cũng biết.

Tại Linh Tê Kiếm Tông lúc, Vân Mộng Chân thậm chí không tiếc dứt bỏ nàng cùng Bạch Nhạc ở giữa cảm tình, cũng phải nhận lãnh phần này thuộc về nàng trách nhiệm.

Bây giờ. . . Lẽ nào hắn thật có thể không hề cố kỵ mở miệng, mời Vân Mộng Chân trả giá phần này đại giới tới cứu người sao?

Hắn dựa vào cái gì như vậy chí khí hùng hồn, chỉ bằng Vân Mộng Chân ưa thích hắn sao?

Thật là. . . Nếu không như vậy, lẽ nào hắn có thể mắt mở trừng trừng nhìn Hà Tương Tư chết sao?

Giờ khắc này Bạch Nhạc lòng như đao cắt!

Vấn đề này, Bạch Nhạc hồi đáp không!

Có thể trên thực tế, Vân Mộng Chân cũng không có nhất định phải làm cho hắn hồi đáp ý tứ.

Yên lặng bản thân, chính là một loại hồi đáp.

Yên lặng chốc lát, Vân Mộng Chân chậm rãi hướng đi Bạch Nhạc, một chỉ điểm tại Hà Tương Tư mi tâm phía trên.

Trong tích tắc, liền có một cổ khủng bố Thần Hồn Chi Lực, từ Vân Mộng Chân trên người tuôn ra, rơi vào Hà Tương Tư giữa chân mày, vẻn vẹn mấy hơi thở ở giữa, Hà Tương Tư thần hồn liền ổn định rất nhiều.

"Thánh nữ!"

Thấy như vậy một màn, tiểu Cầm nhất thời có chút lo lắng mở miệng ngăn cản nói.

Chỉ là, đối với tiểu Cầm ngăn cản, Vân Mộng Chân lại như cũ mắt điếc tai ngơ.

Bình tĩnh từ Bạch Nhạc trong tay tiếp nhận Hà Tương Tư, lúc này mới nhàn nhạt mở miệng nói, "Ngươi có thể đi, sáng mai để cho người ta mang Thánh Nữ phong tiếp nàng."

Nói xong một câu nói này, Vân Mộng Chân nhưng là lại không có xem Bạch Nhạc liếc mắt, thẳng ôm Hà Tương Tư xoay người trở lại trong động phủ.

Chỉ lưu lại một đạo nặng nề đóng cửa tiếng, phảng phất cứ như vậy đem Bạch Nhạc, ngăn cách ở một thế giới khác bên trong.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 663: Mười năm khổ tu không người hỏi, một buổi sáng thành danh thiên hạ biết!

"Bạch huynh đệ!"

Vỗ nhè nhẹ đánh Bạch Nhạc bả vai, Văn Trạch nhẹ giọng mở miệng nói. Tiểu thuyết.

Cái vỗ này, mới rốt cục đem Bạch Nhạc thức tỉnh.

Vân Chân bằng lòng cứu Hà Tương Tư, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, trong lòng đắng chát lại phảng phất so Vân Chân cự tuyệt còn trầm trọng hơn đồng dạng.

Giả sử Vân Chân lại truy vấn một câu, chỉ sợ Bạch Nhạc chính mình cũng không biết, chính mình còn không biết để cho Vân Chân cứu người.

"Đa tạ Văn sư huynh!"

Phục hồi tinh thần lại, Bạch Nhạc lúc này lần nữa khom người hướng Văn Trạch hành lễ nói.

Vô luận kết quả như thế nào, nhân tình này, hắn cũng vẫn là muốn thừa.

"Chớ suy nghĩ quá nhiều, thánh nữ cũng không có ghim ngươi ý tứ. . . Cứu một mạng người hơn xây tháp 7 tầng tháp!" Thở dài một tiếng, Văn Trạch nhẹ giọng nói, "Nhớ kỹ phần ân tình này chính là, luôn sẽ có cơ hội còn."

Gật đầu, chuyện cho tới bây giờ, cũng chỉ có thể như vậy.

Giải quyết Hà Tương Tư sự tình, Bạch Nhạc phục hồi tinh thần lại, nhưng là đột nhiên nhớ tới đem Hà Tương Tư đẩy vào bực này hoàn cảnh tội về đầu sỏ.

Giương mắt nhìn lên, Bạch Nhạc rất nhanh liền ở trong đám người tìm được Càn Khôn Kiếm Tông cái kia đệ tử thân ảnh.

Thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc lúc này liền rơi vào đối phương trước mặt.

"Càn Khôn Kiếm Tông, rất không tầm thường sao?"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, Bạch Nhạc giọng nói có chút hàn, đùa cợt bên trong lộ ra vài phần sắc bén sát khí.

Cảm thụ được Bạch Nhạc áp lực, cái kia Càn Khôn Kiếm Tông đệ tử sắc mặt cũng đồng dạng ngưng trọng vài phần, "Các hạ là ai? Chẳng lẽ nên vì Thất Tinh Tông xuất đầu?"

"Ta là ai?"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Từ giờ trở đi, ngươi hội nhớ kỹ!"

"Thanh châu, Bạch Nhạc!"

Lập lại lần nữa một chút tên này, Bạch Nhạc trong mắt hàn mang đại thịnh, chỉ nghe tranh một tiếng, trong một chớp mắt, bảy chuôi kiếm ngang trời mà ra, lẳng lặng treo ở Bạch Nhạc trước người, lộ ra lau một cái khủng bố kiếm ý.

Càn Khôn Kiếm Tông người còn thật sự không biết Bạch Nhạc là ai.

Bạch Nhạc danh tiếng, cũng một mực giới hạn tại Thanh Duyện hai châu, đối với địa phương khác tu hành giả mà nói, cái này bất quá chỉ là một cái xa lạ tên mà thôi.

Chỉ là trước đó tiếp Bạch Nhạc một kiếm kia, cái kia Càn Khôn Kiếm Tông đệ tử, nhưng cũng đồng dạng có thể cảm thụ được Bạch Nhạc cường đại, lúc này mới ngưng trọng vài phần.

Hơi hơi xin lỗi, cái kia Càn Khôn Kiếm Tông đệ tử chậm rãi mở miệng nói, "Càn Khôn Kiếm Tông đệ tử, Đinh Khôn gặp qua Bạch huynh!"

Đinh Khôn tự giới thiệu, Bạch Nhạc còn không có phản ứng gì, có thể mọi người chung quanh nhưng là không khỏi một mảnh xôn xao.

So với việc Bạch Nhạc, Đinh Khôn danh tiếng không muốn phần lớn.

Càn Khôn Kiếm Tông xuất sắc nhất đệ tử, cho dù là Tiên Du Kiếm Cung đều từng mời chào cho hắn, chỉ là lại bị Đinh Khôn cự tuyệt.

Cho dù là tại đây Đạo Môn đại hội phía trên, Đinh Khôn cũng tuyệt đối là xuất sắc nhất thiên tài một trong.

Bạch Nhạc mặc dù không biết Đinh Khôn, có thể nhưng cũng có thể từ người khác phản ứng, nhìn ra một chút manh mối.

Nếu như nói, ngay từ đầu Bạch Nhạc còn tưởng rằng chỉ là Thất Tinh Tông vận khí không tốt, đụng vào đối phương mà thôi, nhưng hôm nay chứng kiến phản ứng này, Bạch Nhạc nhưng là nhất thời mắc đi cầu biết đến, chuyện này tuyệt đối không như trong tưởng tượng đơn giản như vậy.

Nói một câu không dễ nghe, bây giờ Thất Tinh Tông tính là cái gì?

Liền một cái chân chính đem ra được thiên tài cũng không có, dạng này Thất Tinh Tông làm sao có thể vào Đinh Khôn loại này thiên tài mắt?

Vẻn vẹn chỉ là vì tranh đoạt một cái khác viện mà thôi, đáng giá loại này thiên tài tự mình xuất thủ sao?

Hơn nữa, nếu như bình thường tranh đoạt, Thất Tinh Tông bại cũng liền bại, thì đâu đến nổi đem Hà Tương Tư bức đến không tiếc gạch ngói cùng tan cấp độ?

Nếu nói là trong lúc này không có mờ ám, ai có thể tin tưởng?

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng sát khí càng tăng lên, lạnh lùng mở miệng nói, "Đinh Khôn đúng không, ta rất ngạc nhiên. . . Rốt cuộc ai giật dây ngươi đối Thất Tinh Tông ra tay?"

Một câu nói này cũng đồng dạng để cho Đinh Khôn trong lòng rùng mình, chỉ là lời này hắn nhưng là làm sao cũng không chịu thừa nhận.

"Bạch huynh nói cái gì, ta nghe không biết."

Dừng một cái, Đinh Khôn tiếp tục nói, "Bạch huynh muốn động thủ với ta, ta tự nhiên đón lấy, chỉ là. . . Bạch huynh tựa hồ không phải Thất Tinh Tông người đi, không biết lấy gì lý do vì Thất Tinh Tông xuất đầu?"

Chân mày hơi nhíu, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Thất Tinh Tông cùng ta sớm đã không có quan hệ gì, chỉ là, Hà Tương Tư nhưng là ta bạn thân, ngươi đưa nàng bức đến mức độ này, chỉ bằng điểm này, ta liền có lý do xuất thủ."

Cười nhạt một chút, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Huống chi, bất quá là dạy dỗ ngươi một chút mà thôi, còn cần gì lý do? Rút kiếm là được!"

Mặc dù bằng lòng Hà Tương Tư không còn ghi hận Thất Tinh Tông, thật là tất nhiên Bạch Nhạc đã làm ra lựa chọn, liền lại không quay đầu lại đạo lý.

Bằng không, hắn hiện tại nếu như xem Thất Tinh Tông thương cảm đi trở về, lại đem Ngô Văn Uyên cùng Đại Càn Vương Triều đặt chỗ nào?

Hiện tại đổi ý, khả năng liền có rõ ràng mở cùng Ngô Văn Uyên thậm chí Đại Càn Vương Triều kết thành hận thù.

Chuyện ngu xuẩn như thế, Bạch Nhạc tự nhiên là vô luận như thế nào cũng sẽ không làm.

Huống chi, hắn chỉ là bằng lòng không còn ghi hận Thất Tinh Tông, có thể trước đó chuyện phát sinh, rồi lại như thế nào thật một khoản xóa đi?

Hà Tương Tư đã trả giá đủ đủ đại giới, vì Thất Tinh Tông đánh ra một hy vọng, bây giờ lại để cho Bạch Nhạc thay Thất Tinh Tông xuất đầu, Bạch Nhạc thật đúng là không có hứng thú này.

Bây giờ vừa mở miệng, liền đem sự tình định nghĩa đang vì Hà Tương Tư báo thù bên trên, không thể nghi ngờ có thể đem cái này sự kiện ảnh hưởng xuống đến thấp nhất.

Hơn nữa, vô luận thắng bại, cũng dây dưa không đến Đại Càn Vương Triều cùng Càn Khôn Kiếm Tông mâu thuẫn bên trên.

Ngược lại không phải là Bạch Nhạc sợ Càn Khôn Kiếm Tông, mà là trong lòng hắn rất rõ ràng, lấy hắn thân phận hôm nay, không tiện vì Đại Càn Vương Triều gây thù hằn.

Nói đạo loại tình trạng này, Đinh Khôn tự nhiên cũng không đạo lý cự tuyệt!

"Coong!"

Trong nháy mắt, Đinh Khôn chợt rút kiếm, bày một cái thức mở đầu, chậm rãi mở miệng nói, "Đã như vậy, Đinh Khôn lĩnh giáo Bạch huynh cao chiêu!"

Cho dù đối với đem Hà Tương Tư bức đến mức độ này, Đinh Khôn trong lòng cũng hơi có chút áy náy, có thể đây chẳng qua là căn cứ vào đối với Hà Tương Tư tôn trọng, cùng hắn không quan hệ chút nào, lấy thân phận của hắn, cũng không khả năng vì thế xin lỗi, càng không thể nào đối chủ động khiêu khích Bạch Nhạc thủ hạ lưu tình.

Huống chi, trong lòng hắn mơ hồ minh bạch, lần này sai khiến tới khiêu khích Thất Tinh Tông người kia, chỉ sợ mục cũng căn bản không phải Thất Tinh Tông, chính là trước mặt cái này Bạch Nhạc.

Ngẩng đầu, nhìn Đinh Khôn, Bạch Nhạc khóe miệng chậm rãi hiện lên một tia vẻ trào phúng.

Tại hôm nay trước đó, hắn thật đúng là không tính là nổi danh, bất quá. . . Tất nhiên đến cái này Đạo Lăng sơn bên trên, hắn cũng liền không tiếp tục dự định giấu dốt!

Vô luận đối phương phía sau là ai, đối Thất Tinh Tông xuất thủ mục, nhất định là chính mình.

Như vậy. . . Vậy thì đánh đi!

Đã các ngươi muốn buộc ta xuất thủ, thăm dò ta sâu cạn, vậy thì cứ tới tốt.

Đầu ngón tay khẽ búng, Bạch Nhạc trên mặt lộ ra lau một cái ngạo sắc, "Mười năm khổ tu không người hỏi, một buổi sáng thành danh thiên hạ biết!"

"Ta nói, kể từ hôm nay, ngươi hội nhớ kỹ tên của ta! Bởi vì kể từ hôm nay, ta đúng là ngươi cả đời này đều không thể thoát khỏi yểm!"

Trong tích tắc, kiếm phong khẽ nhếch, hô hấp ở giữa, bảy chuôi kiếm lăng không bay ra, trực tiếp trên không trung hóa thành Bắc Đẩu Kiếm Trận.

Nếu muốn thành danh, liền kể từ hôm nay a!

Mặc dù Đạo Môn đại hội còn không có chính thức bắt đầu, thế nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói. . . Từ giờ khắc này, cũng đã chính thức bắt đầu.

PS: Quyển thứ tư cuối cùng, quyển kế tiếp, một cái thời đại chung kết.

Về Đạo Môn đại hội chăn đệm cơ bản đã hoàn thành, ta biết, gần nhất một đoạn này tình tiết không đủ thoải mái! Thật là hết cách rồi, nên có chăn đệm, tóm lại là muốn có, nếu không sẽ không có cởi ra phục bút lúc, bạo phát thoải mái cảm giác.

Cũng hy vọng mọi người có thể đối ta có chút lòng tin, lão giả cũng đều biết, ta sẽ không liền thuỷ văn.

Mặt khác, về nữ chính, cũng vẫn là giải thích một câu đi, ta không dám nói nhất định chỉ có một cái nữ chính, thật là, chí ít cũng sẽ không là loại kia ngốc nghếch hậu cung ngựa giống.

Không đến mức nhìn thấy nữ liền không nhúc nhích một dạng, cũng không phải chỉ cần là nữ liền chết không.

Ta bình thường nói một câu, một quyển sách không chỉ là nhân vật chính, rất nhiều phối hợp diễn cũng đều sẽ là sinh động.

Quen thuộc bằng hữu ta nên biết điểm này.

Sách mới hữu cũng không quan hệ, kiên trì một điểm nhìn tiếp, ta sẽ không để cho mọi người thất vọng.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 664: Nữ nhân đều là hội gạt người

"Mười năm khổ tu không người hỏi, một buổi sáng thành danh thiên hạ biết! Thánh nữ, hắn thật đúng là ngạo khí a."

Trong động phủ, có một mảnh ao nước, đem bên ngoài phát sinh hết thảy đều rõ ràng chiếu vào bên trong.

Tiểu Cầm nhìn bên ngoài tình cảnh, bĩu môi nói rằng.

Liền cách đó không xa, Vân Mộng Chân tùy ý ngồi ở bên cạnh bàn, trong tay còn đang cầm một chén trà, một bộ mây trôi nước chảy dáng vẻ, nơi nào còn có nửa điểm trước đó loại kia không khí khẩn trương.

Ngay tại Vân Mộng Chân cách đó không xa, Hà Tương Tư nằm ở trên giường tựa hồ rơi vào trạng thái ngủ say bên trong, chỉ là khí tức cũng đã sớm đã bình ổn hạ xuống, hiển nhiên đã thoát khỏi nguy hiểm.

Nếu như Bạch Nhạc có thể thấy như vậy một màn, cần phải kinh ngạc đến ngây người không thể, chỉ nhìn bây giờ cái này điệu bộ, liền cũng có thể biết, cứu Hà Tương Tư đối với Vân Mộng Chân mà nói, tựa hồ căn bản cũng không phải là cái gì quá khó khăn sự tình, càng sẽ không như nàng nói, yêu cầu trả giá giá cả cao bao nhiêu.

"Hắn từ tu luyện tới hiện tại cũng bất quá liền mới không đến bốn năm thời gian, lấy ở đâu mười năm khổ tu?" Liếc ao nước liếc mắt, Vân Mộng Chân không mặn không nhạt mở miệng, trực tiếp bóc Bạch Nhạc lão.

"Phốc xuy!"

Nghe được Vân Mộng Chân, tiểu Cầm nhất thời giễu cợt lên tiếng, "Thánh nữ, lời này của ngươi thật là nghĩ một đằng nói một nẻo a! Tu hành bốn năm, là có thể có thành tựu ngày hôm nay, cái này có thể so với mười năm khổ tu còn lợi hại hơn đâu, trách không được thánh nữ cũng sẽ nổi máu ghen đây."

". . ." Bị tiểu Cầm như thế một trách móc, Vân Mộng Chân trên mặt nhất thời đỏ lên, xấu hổ trách mắng, "Nói bậy bạ gì đó, ai nổi máu ghen, ngươi nếu lại nói bậy, cẩn thận ta xé ngươi miệng."

"Còn không thừa nhận đâu!" Tiểu Cầm từ nhỏ chính là cùng Vân Mộng Chân cùng nhau lớn lên, cũng không sợ nàng, cười hì hì nói rằng, "Bất quá là thần hồn tổn thương mà thôi, chỉ cần thần hồn không tiêu tan, có cái này vạn năm Hồn Ngọc Sàng tới tẩm bổ, nàng chính là muốn chết cũng khó! Nếu không phải trong lòng nổi máu ghen, thánh nữ tội gì cố ý nói như vậy nghiêm trọng tới hù dọa hắn."

Hà Tương Tư thương thế, không có chân chính thiên tài địa bảo là căn bản là không có cách chữa cho tốt, đây là tình hình thực tế không giả, có thể Vân Mộng Chân là thân phận gì, quý vi Đạo Lăng Thánh Nữ, tất cả cần thiết, có thể nói đều là khắp thiên hạ tốt nhất.

Nàng giường ngủ, bản thân liền là vạn năm Hồn Ngọc tạc thành, nằm ở phía trên, liền có thể tự nhiên ôn dưỡng thần hồn, tuyệt đối là thế gian trân quý nhất dưỡng hồn chí bảo.

Đối với nàng tới chỗ, cứu Hà Tương Tư bản thân liền là một cái nhấc tay, căn bản không cần trả giá cao gì.

Hãy nhìn đến Bạch Nhạc ôm Hà Tương Tư lúc tới sau khi, trong lòng nàng lại thật là là thật có chút não, người tự nhiên không rất cứu, còn muốn để cho nàng cho Bạch Nhạc sắc mặt tốt, vậy coi như suy nghĩ nhiều.

Nữ nhân đều là sẽ nói dối, hơn nữa càng nữ nhân xinh đẹp liền càng hội gạt người.

Vân Mộng Chân dù là quý vi Đạo Lăng Thánh Nữ, nhưng lại cuối cùng cũng là nữ nhân, hơn nữa còn là đẹp vô cùng nữ nhân.

Tâm tư bị tiểu Cầm vạch trần, có thể Vân Mộng Chân nhưng cũng vẫn như cũ không chịu thừa nhận, vẫn mạnh miệng nói, "Nói bậy, ta đó là không nhớ hắn có chuyện gì đều tới tìm ta! Còn nữa nói, bên ngoài một mực có đồn đãi nói ta theo hắn quan hệ không cạn, bây giờ cho hắn cái sắc mặt xem, cũng có thể để cho người ta chứng kiến. . . Ta theo hắn không có quan hệ gì."

"Ta thánh nữ tỷ tỷ a, ngươi cũng đừng tại đây lừa mình dối người! Chỉ ngươi ý đồ kia, hò hét ngoại nhân cũng chính là, chẳng lẽ còn giấu giếm được tiểu Cầm sao?" Không chút nào cảm kích, tiểu Cầm quyệt miệng châm chọc nói, "Ta có thể nói cho ngươi, cái này Đinh Khôn ta thật là nghe nói qua, thực lực rất không bình thường! Hắn bây giờ nói khoác cũng khen đi ra ngoài, một hồi nếu như không địch lại, mất mặt chuyện nhỏ, nếu như lại làm bị thương, thánh nữ ngươi cũng không nên không nỡ."

"Ai không nỡ hắn, chính là chết ở bên ngoài, ta cũng không thèm liếc mắt." Nâng chung trà lên uống một ngụm, Vân Mộng Chân một bộ không chút nào để ý dáng vẻ, nhìn thấy tuyến nhưng thủy chung như có như không liếc về phía trong ao.

Đinh Khôn tên, lại đâu chỉ là tiểu Cầm nghe qua, cho dù là Vân Mộng Chân cũng hơi có nghe thấy.

Mặc dù, nhân vật như vậy nàng còn không để tại mắt bên trong, thật là đối với Bạch Nhạc mà nói, chỉ sợ cũng tuyệt đối cũng coi là kình địch.

Nếu như không ở Đạo Lăng sơn bên trên, ở bên ngoài gặp phải sinh tử tương bác, Vân Mộng Chân cũng không lo lắng, người bên ngoài không rõ ràng, thật là nàng lại biết một khi Bạch Nhạc chân chính bại lộ thân phận, đem thực lực hoàn toàn bày ra, đối phó một cái như vậy Đinh Khôn tuyệt đối không thành vấn đề.

Nhưng nơi này nhưng là Đạo Lăng sơn, nếu như Bạch Nhạc dám thi triển Thông Thiên Ma Quân, đó mới thực sự là muốn chết, kể từ đó, muốn đối phó Đinh Khôn tự nhiên nhưng liền không có đơn giản như vậy.

Có một chút tiểu Cầm nói không đúng.

Vân Mộng Chân cũng không sợ Bạch Nhạc thụ thương, tuy nhiên lại sợ Bạch Nhạc mất mặt, tại đây Đạo Lăng sơn bên trên, nếu như mất mặt mặt, hậu quả có thể so với thụ thương nghiêm trọng hơn nhiều.

Hắn càng sợ Bạch Nhạc nhất thời không khống chế được cảm xúc, thật bại lộ thân phận, dù là chỉ là lộ ra một chút kẽ hở, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng cũng là tai họa ngập đầu, khi đó, cho dù là nàng cũng căn bản cứu không Bạch Nhạc.

Có thể nàng càng không thể nhúng tay, chuyện là Bạch Nhạc chính mình chọc, vô luận kết quả như vậy, cũng tự nhiên chỉ có thể từ chính hắn tới gánh chịu.

Bây giờ nàng duy nhất có thể làm, chính là tin tưởng Bạch Nhạc, tin tưởng Bạch Nhạc có chừng mực, cũng có nắm chặt đánh bại đối phương.

"Vù vù!"

Trong tích tắc, bảy chuôi trường kiếm đồng thời phá không tới, như bảy đạo cầu vồng, kinh thế hãi tục.

Bạch Nhạc cũng không biết Vân Mộng Chân là bởi vì nổi máu ghen, lúc này mới cố ý hù dọa hắn, bây giờ có thể nói là nghẹn đầy ngập lửa giận.

Cái này một cổ hỏa, hắn không thể hướng Vân Mộng Chân phát, thậm chí bởi vì Hà Tương Tư nguyên nhân, cũng không thể lại hướng Thất Tinh Tông phát, vậy liền tự nhiên chỉ có thể nghiêng đến Càn Khôn Kiếm Tông cùng Đinh Khôn trên người.

Trên thực tế , dựa theo Bạch Nhạc nguyên bản kế hoạch, hắn là không muốn sớm như vậy liền có ngọn chọc người quan tâm.

Cây có mọc thành rừng, gió vẫn thổi bật rễ!

Bản thân hắn liền cất giấu thân phận, bại lộ quá sớm tại người khác trong tầm mắt, có thể cũng không phải là chuyện gì tốt.

Nếu như theo Bạch Nhạc ý tưởng, trà trộn tại Đại Càn Vương Triều trong đội ngũ, cầm một trung đẳng thứ tự cũng chính là, nếu thật là xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, đến thời khắc mấu chốt lại xuất thủ không muộn.

Vì thế, thậm chí trước đây Triệu Thụy đưa hắn ngăn ở dưới núi, cái này một hơi thở hắn đều nhẫn.

Có thể chuỗi này phản ứng, nhưng là triệt để đánh loạn hắn kế hoạch.

Bây giờ có thể nói là, ép buộc bị đẩy lên phía trước.

Đây không phải là Bạch Nhạc ban đầu muốn kết quả, thật là đang bị bức đến một bước này thời điểm, hắn lại ngược lại buông ra.

Chính như chính hắn nói, mười năm khổ tu không người hỏi, một buổi sáng thành danh thiên hạ biết!

Tất nhiên đều muốn đến xò xét hắn, dò xét hắn, vậy thì đơn giản không còn che lấp, một lần hành động mượn cơ hội này thành danh, cũng làm cho Vân Mộng Chân chứng kiến, hắn sớm đã không phải là trước đây cái kia tiểu tạp dịch, có lòng tin, cũng có năng lực thực tiễn hắn trước đây lời hứa.

Nghĩ rõ ràng những thứ này, cái kia còn có cái gì có thể do dự, tổng yếu trước tiên đem cái này một ngụm ra mới được.

Cái gì chó má Đinh Khôn, coi như là hắn vận khí không tốt a.

Hô hấp ở giữa, Bắc Đẩu Kiếm Trận thành, trực tiếp liền đem Đinh Khôn vây ở bên trong.

Kiếm nếu cầu vồng, lôi đình vạn quân!

Đây là Bạch Nhạc tại Đạo Lăng sơn lần đầu tiên xuất thủ, thật là Thanh châu Bạch Nhạc tên này, bị thế nhân ghi khắc ngày đầu tiên!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 665: Đáng tiếc

"Coong!"

Kiếm phong giao nhau, phát sinh một hồi tiếng sắt thép va chạm.

Mới bất quá ngắn ngủi trăm hơi thở thời gian, Đinh Khôn liền bị giết mồ hôi lạnh lâm ly.

Trước đó tại Thất Tinh Tông biệt viện thời điểm, hắn liền tiếp nhận Bạch Nhạc một kiếm, mặc dù cũng có thể cảm nhận được Bạch Nhạc bất phàm, nhưng lại vẫn không có để ở trong lòng, cho dù là Bạch Nhạc lần nữa khiêu khích, hắn cũng thủy chung có tự tin có thể thủ thắng.

Thậm chí có một lần còn cho rằng, trước đó bởi vì Bạch Nhạc làm rối, mà tổn hại bộ mặt, có thể mượn cơ hội này tìm trở về.

Nhưng là thật chính động thủ, hắn mới chính thức ý thức được, trước mặt người kia có bao nhiêu khó khăn dây dưa.

Trách không được, đối phương muốn giật dây để cho hướng Thất Tinh Tông động thủ, lại không chịu rõ ràng nói cho hắn biết muốn nhằm vào người là, có thủ đoạn gì.

Đinh Khôn coi như là danh động thiên hạ thiên tài, thậm chí đối mặt Tiên Du Kiếm Cung mời chào cũng dám tại cự tuyệt, chính là từ tin, mặc dù không vào Tiên Du Kiếm Cung, mình cũng đồng dạng có thể trở thành một đời thiên kiêu, kinh diễm thiên hạ.

Lần này Đạo Môn đại hội, hắn chính là nín một hơi thở, muốn chân chánh nhất cử thành danh, cùng những cái kia thiên tông cao cấp nhất thiên kiêu sánh vai.

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên hắn mặc dù biết đối phương sai khiến đối Thất Tinh Tông ra tay, tất nhiên có dụng ý khác, cũng căn bản không quan tâm.

Chỉ cần những cái kia Tinh Hải Cảnh lão tổ không thể ra tay, hắn liền có nắm chặt ứng phó tất cả cục diện.

Thật là. . . Đây hết thảy, tựa hồ cũng vào giờ khắc này vỡ nát.

"Bắc Đẩu Kiếm Trận? !"

Nhận ra trước mặt kiếm trận, Đinh Khôn quả là nhanh muốn tan vỡ.

Không phải hắn quá yếu, mà là Bắc Đẩu Kiếm Trận quá biến thái a!

Bắc Đẩu Tinh Cung bản thân liền là Địa cấp tông môn, Bắc Đẩu Kiếm Trận càng là chiêu bài, một khi thành trận, bản thân thì có vượt cấp mà chiến uy lực.

Thật là, ngươi chưa bao giờ nghe nói qua một cá nhân Bắc Đẩu Kiếm Trận? !

Trên thực tế, cũng không chỉ là Đinh Khôn, bây giờ mọi người vây xem cũng không có thiếu người nhận ra Bắc Đẩu Kiếm Trận, lúc này cũng đồng dạng một hồi náo động.

Bắc Đẩu Tinh Cung không phải tại Duyện châu sao?

Cái này cái gì Bạch Nhạc không phải cùng Thất Tinh Tông người hiểu biết sao? Tại sao lại cùng Bắc Đẩu Tinh Cung dính líu quan hệ!

Hắn đây mẹ đến cùng là cái gì người a?

Xem náo nhiệt người càng ngày càng nhiều, tự nhiên cũng liền đồng dạng có Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử, bây giờ nhìn tại Bạch Nhạc trong tay thi triển mà ra Bắc Đẩu Kiếm Trận, những thứ này Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử cũng không nhịn được cười khổ lên.

Cái này tính là cái gì chuyện a!

Bắc Đẩu Kiếm Trận cũng không tính là gì bí mật, có thể đến Đạo Lăng sơn tới Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử cũng đồng dạng đều sẽ Bắc Đẩu Kiếm Trận, thật là, bọn hắn cũng bất quá chỉ là dựa theo cố định kiếm trận pháp môn bày trận mà thôi, bảy người nhất định phải đồng loạt ra tay, hơn nữa còn được đi qua thời gian dài phối hợp luyện tập, mới có thể đem Bắc Đẩu Kiếm Trận uy lực bày ra.

Thiếu một cá nhân cũng không được, chớ đừng nói chi là là chỉ bằng một cá nhân liền có thể thi triển ra Bắc Đẩu Kiếm Trận.

To như vậy một cái Bắc Đẩu Tinh Cung, cũng không một cá nhân có thể làm được điểm này.

Bất quá, có những người này, về Bạch Nhạc lai lịch, cũng liền rốt cục bị nghe được.

Vốn chỉ là một cái Huyền cấp tông môn đệ tử, nhưng lại bởi vì gặp phải thánh nữ mà nhất phi trùng thiên, bây giờ chẳng những bản thân trở thành Tinh Cung Cảnh cao thủ, danh chấn Duyện châu, hơn nữa làm được Thanh Châu phủ chủ, tại Thanh Duyện hai châu, đều là hết sức quan trọng nhân vật.

Nhắc tới Thanh Châu phủ chủ, lúc này mới có người phản ứng kịp, lần này tục truyền, Đại Càn Vương Triều tới tham gia Đạo Môn đại hội trong thí sinh, không học hỏi thật có một cái Bạch Nhạc đâu!

Hai lần như thế một đôi, lúc này mới rốt cục xem như là triệt để đối đầu

hào.

Thanh Châu phủ chủ a! Tự nhiên xem như là Đại Càn Vương Triều người.

Chỉ là không nghĩ tới, vị này chủ vậy mà mạnh tới mức này, vậy mà thật ngạnh sinh sinh bằng vào Bắc Đẩu Kiếm Trận, áp Đinh Khôn đều có chút không thở nổi.

Đây chính là Càn Khôn Kiếm Tông Đinh Khôn a! Nên sẽ không dễ dàng như vậy liền bại a?

"Bạch Nhạc, ta thừa nhận nói riêng về kiếm đạo, ta không bằng ngươi! Chỉ là. . . Một trận chiến này, ngươi thắng không!"

Trong miệng phát sinh gầm lên giận dữ, trong một chớp mắt, Đinh Khôn phía sau đột nhiên lộ ra một tòa huyễn lệ Kiếm Cung!

Là Kiếm Cung, không phải tinh cung!

Hơn nữa còn là loại kia chân chính gần như hoàn mỹ Kiếm Cung.

Từ trước đây Bạch Nhạc bước vào Tinh Cung Cảnh thời điểm, cũng biết, muốn đem tinh cung chuyển hóa thành Kiếm Cung, tuyệt đối không phải một kiện đơn giản sự tình!

Hơn nữa, Đinh Khôn thực lực bản thân cũng rất mạnh, bây giờ đã là tinh cung hậu kỳ thực lực.

Trước đó, đối mặt Bạch Nhạc thời điểm, Đinh Khôn muốn lấy kiếm đạo thủ thắng, như vậy mới có thể nhất đánh hạn độ đả kích Bạch Nhạc, thu hoạch danh vọng!

Thật là, bây giờ một khi động thủ, hắn lúc này mới phát hiện, bây giờ đã

triệt để bị Bắc Đẩu Kiếm Trận áp chế, chỉ bằng vào kiếm đạo căn bản là không có cách thủ thắng, lúc này mới dự định lấy thế đè người, bằng vào thực lực tuyệt đối nghiền ép thủ thắng!

Một khi tế xuất tinh cung, trên trận cục diện nhưng là trong nháy mắt liền bị đảo ngược.

Giờ khắc này, dù cho là Bạch Nhạc, cũng đồng dạng cảm thụ được một cổ áp lực.

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc cũng đồng dạng tế xuất tinh cung.

Trong tích tắc, bảy viên rực rỡ tinh thần chợt nổi lên, cùng không trung cái kia bảy chuôi kiếm hấp dẫn lẫn nhau, lần nữa lộ ra một cổ sắc bén kiếm ý.

"Ta nói, từ hôm nay trở đi, ta sẽ ngươi ác mộng! Tu thành Kiếm Cung thì như thế nào?"

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc trong mắt chiến ý càng tăng lên, thần niệm khẽ nhúc nhích, kiếm thế lần nữa triển khai, kèm theo tinh cung chi lực, một chỗ hướng về đối phương đè tới.

Một trận chiến này tuy gian nan, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, như là đã xuất thủ, lại là tại đây Thánh Nữ phong bên trên, hắn cũng chỉ có thể thắng, không thể bại!

Cũng may, Đinh Khôn mặc dù là tinh cung hậu kỳ, nhưng lại cũng cuối cùng không phải Vệ Phạn Dạ loại kia đỉnh tiêm thiên kiêu.

Ùng ùng!

Trong một chớp mắt, hai tòa tinh cung liền trực tiếp va vào nhau, khủng bố kiếm ý, hầu như đem hai người xung quanh gần đây trăm mét phạm

vi đều bao phủ, đổi bình thường Tinh Cung Cảnh, chỉ sợ riêng chỉ là bị cuốn vào trong phạm vi trăm mét này, liền sẽ đơn giản bị cắn giết!

Quá mạnh mẽ!

Trước đó chứng kiến Đinh Khôn tế xuất Kiếm Cung, liền cho rằng Bạch Nhạc thua định người, giờ phút này mới chính thức kiến thức đến Bạch Nhạc cường hãn.

"Súc tích rất sâu! Mặc dù chỉ lấy lực lượng mà nói, Đinh Khôn cũng không bằng hắn, một trận chiến này, đã thắng!"

Xa xa trong đám người, Thư Khánh Dương nhàn nhạt mở miệng nói.

Bạch Nhạc gây ra động tĩnh lớn như vậy, hắn cùng với Ngô Văn Uyên tự nhiên cũng đồng dạng nhận được tin tức.

Hơn nữa, Bạch Nhạc phiết thanh cùng Thất Tinh Tông quan hệ, loại thái độ này cũng làm cho hai người phi thường hài lòng.

Bây giờ tận mắt thấy một trận chiến này, cũng làm cho Thư Khánh Dương đối với Bạch Nhạc thực lực càng nhiều vài phần giải.

"Đáng tiếc!"

Lắc đầu, Thư Khánh Dương thẳng xoay người.

Đánh đến một bước này, mặc dù còn thắng bại chưa phân, thế nhưng đối với hắn mà nói, cũng đã không cần thiết nhìn tiếp nữa.

Bạch Nhạc thắng định, chỉ là, một trận chiến này, nhưng cũng để cho hắn đối Bạch Nhạc mất đi hứng thú.

Thực lực cố nhiên không tồi, cho dù là phóng nhãn thiên hạ, tại đây Đạo

Môn đại hội bên trong, cũng có thể vào chắc Top 100, nhưng lại cũng vẻn vẹn chỉ là như vậy mà thôi.

Dạng này thực lực, đừng bảo là so sánh với hắn, những cái kia thiên tông bên trong, tùy tiện đi ra mấy cái chân truyền đệ tử, sợ cũng đủ để ung dung thủ thắng.

Dạng này Bạch Nhạc, đối với Đại Càn Vương Triều mà nói, mặc dù cũng coi như có chút giúp ích, có thể đối hắn mà nói, nhưng bây giờ không có gì ý nghĩa quá lớn, càng không đủ lấy ở tại Thượng Cổ trong cấm địa, coi như hắn trợ thủ đi cùng những cái kia chân chính cao thủ hàng đầu nhất giao phong.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 666: Đổ mệnh

Thư Khánh Dương nói hời hợt, nhưng trên thực tế, đối với Bạch Nhạc mà nói, cho dù không có nhẹ nhàng như vậy.

Hai cái tinh cung trực tiếp va chạm, bản thân liền là hung hiểm nhất, chỉ bằng nửa toà tinh cung lực lượng, muốn chiến thắng Đinh Khôn tuyệt đối không phải một chuyện dễ dàng.

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc trong lòng rất rõ ràng, hắn nhất định phải cam đoan không lộ ra một chút xíu sơ hở.

Trong đám người không biết có bao nhiêu ánh mắt theo dõi hắn, chỉ cần một chút xíu kẽ hở, liền có thể để cho người có quyết tâm nhìn trộm ra càng nhiều chân ngựa tới.

Oanh!

So với việc Bạch Nhạc, lúc này Đinh Khôn điên cuồng hơn!

Một khi thua, hôm nay hết thảy đều hội trở thành một chê cười, liền mang Càn Khôn Kiếm Tông cũng sẽ bị người nhạo báng, mà sau lưng của hắn người, càng có thể có thể trực tiếp vứt bỏ hắn, đây là hắn vô luận như thế nào cũng không muốn tiếp thu kết quả.

"Bạch Nhạc, ngươi dám cùng ta đổ mệnh sao?"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Đinh Khôn lành lạnh mở miệng nói.

Cả đời này rống giận, nhưng là nhất thời làm cho tất cả mọi người mí mắt cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Vốn chỉ là một trận tỷ thí mà thôi, nhưng hôm nay Đinh Khôn lại nghiễm nhiên muốn đem cái này biến thành một trận liều mạng tranh đấu, cái này làm cho tất cả mọi người đều có một ít bất ngờ.

Đây cũng không phải là phàm phu tục tử ở giữa tranh dũng đấu ác a, bất quá chỉ là một điểm xung đột mà thôi, có muốn hay không điên cuồng như vậy?

Từ Hà Tương Tư không tiếc gạch ngói cùng tan thời điểm, cũng đã để cho người ta cảm thụ chấn động cùng nặng nề, ai có thể nghĩ tới, thật vất vả mới cầu được thánh nữ cứu người, bây giờ Đinh Khôn rốt cuộc lại muốn cùng Bạch Nhạc sinh tử tương bác.

Thậm chí căn bản không có chờ Bạch Nhạc hồi đáp ý tứ, Đinh Khôn trên mặt liền lộ ra một vẻ dữ tợn chi sắc.

Trong nháy mắt, toàn bộ Kiếm Cung phảng phất đều tùy theo bốc cháy lên.

Kiếm khí kinh thiên kia, dù cho là ở bên cạnh quan chiến người, cũng cảm thụ được lau một cái tim đập nhanh điên cuồng.

Cái này Đinh Khôn vậy mà thật muốn liều mạng?

Trong động phủ, ngưng mắt nhìn ao nước, giờ khắc này, cho dù là Vân Mộng Chân cũng không khỏi hơi hơi biến sắc.

Trước đó Bạch Nhạc cùng Đinh Khôn thời điểm giao thủ, nàng cũng làm ra cùng Thư Khánh Dương nhất trí phán đoán, Đinh Khôn mặc dù mạnh, tuy nhiên lại cuối cùng không phải loại kia cao cấp nhất thiên kiêu, mặc dù Bạch Nhạc chỉ dùng nửa toà tinh cung lực lượng, cũng giống vậy đủ để thủ thắng.

Thật là, một khi Đinh Khôn có liều mạng dũng khí, tất cả thật có thể không giống nhau.

Ngược lại không phải là nói liều mạng tranh đấu phía dưới Bạch Nhạc liền sẽ thua, trên thực tế, coi như là đến bây giờ, Vân Mộng Chân rành mạch từng câu, nếu bàn về liều mạng tranh đấu dũng khí cùng thủ đoạn, Bạch Nhạc tuyệt đối sẽ không bại bởi bất luận kẻ nào.

Mặc dù Đinh Khôn thật liều lên tính mệnh, cuối cùng thắng cũng giống vậy lại là Bạch Nhạc, chỉ là hội đánh đổi khá nhiều mà thôi.

Thật là, cái này bản thân liền là Vân Mộng Chân lo lắng nhất một điểm!

Hắn rất quen thuộc Bạch Nhạc, cũng rất quen thuộc Thông Thiên Ma Công!

Cứ việc Bạch Nhạc đã thu liễm Thông Thiên Ma Công, thật là cái kia đi qua thiên chuy bách luyện Thông Thiên Ma Thể nhưng là hắn vô pháp thu liễm.

Nếu là thật đánh đến lưỡng bại câu thương cấp độ, Bạch Nhạc cái kia cường hãn Thông Thiên Ma Thể, liền ắt sẽ để cho Bạch Nhạc lộ ra kẽ hở!

Bây giờ nhìn chằm chằm một trận chiến này quá nhiều người, căn bản không có khả năng giấu diếm được tất cả mọi người con mắt.

Nơi này là Đạo Lăng Thiên Tông, quen thuộc Thông Thiên Ma Công, có thể tuyệt đối không chỉ là nàng một cá nhân.

Dù là chỉ là một chút xíu kẽ hở, cũng đủ để đem Bạch Nhạc đẩy vào vạn kiếp bất phục hoàn cảnh.

Vân Mộng Chân có thể nghĩ đến sự tình, Bạch Nhạc tự nhiên cũng đồng

dạng có thể nghĩ đến.

Giờ khắc này Bạch Nhạc, mới chính thức sinh ra một tia đau đầu chi ý.

Đây mới là đạo môn đại hội a, chính mình muốn đối mặt cũng không phải là bình thường tu hành giả, mà là từ thiên hạ các nơi chạy tới các tông thiên kiêu.

Những thứ này thiên kiêu, mỗi người đều có cực kỳ cường liệt kiêu ngạo cùng tự tin, đối với bọn hắn mà nói, hầu hết thời gian, vinh dự cùng kiêu ngạo, thậm chí so tính mệnh trọng yếu hơn.

Luận thực lực, Bạch Nhạc cũng không thuộc về những thứ này thiên tài, dù là vẫn là vận dụng nửa toà tinh cung lực lượng, hắn cũng có lòng tin có thể danh động thiên hạ, bước lên Đạo Môn đại hội Top 100.

Thật là, nhìn hắn kỵ thực sự quá nhiều.

Dạng này Đạo Môn đại hội, đối với hắn mà nói, quả thực khắp nơi đều là cản trở, khắp nơi bó tay bó chân, căn bản không có khả năng đem thực lực hoàn toàn phát huy được.

Hơn nữa, đến thời khắc thế này, Bạch Nhạc thậm chí đã căn bản không có thời gian đi suy tư phải làm gì.

Bởi vì, Đinh Khôn công kích đã đến.

"Càn Khôn Nhất Kiếm!"

Kiếm trong tay lộ ra lau một cái huyễn lệ kim sắc quầng sáng, Đinh Khôn cả người mang theo Kiếm Cung hung hãn rơi xuống, chân trời ở giữa, phảng phất trong nháy mắt bị một kiếm này chém ra một đạo kim sắc vết kiếm!

Càn Khôn Nhất Kiếm!

Một kiếm này bản thân liền là Càn Khôn Kiếm Tông nổi danh nhất Kiếm Đạo Thần Thông!

Nổi danh cũng không phải là bởi vì một kiếm này thật lợi hại, mà là bởi vì một kiếm này điên cuồng.

Chỉ có tiến không có lùi, có thể chết không thể bại!

Trên đời này Kiếm Đạo Thần Thông rất nhiều, so với cái này một kiếm cường đại hơn, càng huyền diệu pháp môn cũng đồng dạng rất nhiều, tuy nhiên lại không có bất kỳ một loại Kiếm Đạo Thần Thông so với cái này một kiếm càng cương liệt!

Một kiếm này, chính là phục dụng đi đọ sức!

Không thắng, liền chết!

Đây cũng là Đinh Khôn điên cuồng, cũng chính là Đinh Khôn trong miệng đổ mệnh!

Hắn phải dùng tánh mạng mình tới đoạt một trận chiến này thắng lợi, thủ hộ Càn Khôn Kiếm Tông vinh quang, thủ hộ chính hắn tôn nghiêm.

Bây giờ, liền xem Bạch Nhạc có dám tiếp hay không lấy một kiếm!

Có dám đánh cuộc hay không thượng tính mệnh, đem hết toàn lực để che một kiếm này!

Đã không có thời gian cho Bạch Nhạc tới do dự, bởi vì một kiếm này đã chém tới trước mắt!

Một sát na này, Bạch Nhạc trong lòng hiện lên vô số ý niệm trong đầu,

nhưng lại đúng là vẫn còn một màn kia kiêu ngạo chiếm thượng phong.

Hắn. . . Không thể bại!

Bạch Nhạc rất rõ ràng nếu như cứng rắn chống đỡ, vô luận là Bắc Đẩu Kiếm Trận, vẫn là Kiếm Linh Vũ, thậm chí ngu kiếm, cũng có thể ngăn lại một kiếm này, nhưng lại ắt sẽ là một cái lưỡng bại câu thương kết cục.

Nhưng đối với hắn mà nói, một khi thụ thương, Thông Thiên Ma Thể bí mật liền rất có thể sẽ bại lộ, Bạch Nhạc không dám đánh cược ở đây nhiều người như vậy không ai có thể dòm ra bên trong huyền cơ.

Có thể tưởng tượng muốn tất thắng, thậm chí là không phát hiện chút tổn hao nào tất thắng, liền chỉ có Thôn Thiên Quyết mới có thể làm đạt được.

Nhưng đó là hắn cội nguồn vốn không dám thi triển ra thần thông.

Không, trừ cái đó ra, hắn còn có một cái lựa chọn. . . Đó chính là thật cùng Đinh Khôn đổ mệnh!

Linh Tê Nhất Kiếm!

Thân vô thải phượng song phi dực, tâm hữu linh tê nhất điểm thông!

Chỉ có dòm ra đối phương kiếm thế, tinh chuẩn không có lầm tìm được một kiếm này chỗ rơi, bằng vào cái kia Linh Tê một điểm trực giác, mới có thể ngăn trở một kiếm này.

Có thể, vấn đề then chốt cũng chính ở chỗ này.

Linh Tê Nhất Kiếm tuy cường đại, nhưng này một kiếm cơ sở, nhưng là xây dựng ở, kiếm đạo cảm ngộ vĩnh viễn so với đối phương càng mạnh

trên căn bản.

Đinh Khôn cũng không yếu người, một kiếm này, lấy Bạch Nhạc bây giờ kiếm đạo thực lực, bằng lòng bản tựu không khả năng rõ ràng dòm ra bên trong huyền diệu!

Một khi sử dụng Linh Tê Nhất Kiếm, vậy hắn cũng chỉ có thể đổ!

Cược thắng, có thể không phát hiện chút tổn hao nào đón lấy một kiếm này thủ thắng! Nhưng nếu cược sai, rất có thể phải thường thượng chính là tánh mạng mình.

Cho dù là có Thông Thiên Ma Thể tại, nếu như cược sai, cũng căn bản đỡ không được một kiếm này, chắc chắn phải chết!

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên tuôn ra lau một cái tinh mang.

Trong tích tắc, phảng phất toàn bộ thiên địa đều vào giờ khắc này an tĩnh lại, toàn bộ thế giới liền chỉ còn lại có cái này xông tới mặt một kiếm!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 667: Một kiếm này, danh chấn tứ phương

Kiếm tùy tâm động!

Dạng này tình cảnh phía dưới, thậm chí ngay cả tâm động đều chưa nói tới, Bạch Nhạc duy nhất có thể làm, chính là theo chính mình trực giác xuất kiếm.

Tâm kiếm hợp nhất, cả người phảng phất vào giờ khắc này, cũng đều triệt để dung nhập một kiếm này ở giữa.

Ngươi muốn cược mệnh, ta liền cùng ngươi đổ mệnh!

So với việc Đinh Khôn cương liệt, lúc này Bạch Nhạc biểu hiện ra quyết tuyệt cũng đồng dạng không có chút nào chỗ thua kém.

Linh Tê Nhất Kiếm!

Thắng chính là cái này Linh Tê một điểm.

"Oanh!"

Khủng bố kiếm khí trong nháy mắt bạo phát, một màn kia kim quang bao phủ phía dưới, thậm chí để cho người ta thấy không rõ đến tột cùng phát sinh cái gì.

Chỉ có chân chính cao thủ hàng đầu, mới có thể rõ ràng chứng kiến, ngay tại Bạch Nhạc trước người không đến ba thước vị trí, hai thanh kiếm mũi kiếm tinh chuẩn không có lầm để đến một chỗ, giống như là đi qua trăm ngàn lần diễn luyện, hoàn mỹ làm người ta vô pháp tin tưởng.

Kiếm khí nổ bể ra đến, lộ ra lau một cái làm người ta sợ hãi khí tức, như là gợn sóng, lấy hai người làm trung tâm điên cuồng hướng về xung quanh tràn ngập ra.

"Phốc!"

Phun ra một ngụm máu, Đinh Khôn mặt trắng như tờ giấy, cả người ngã ngửa lên trời, phảng phất một điểm cuối cùng chấp nhất cùng kiêu ngạo cũng đều tùy theo ngã xuống.

Càn Khôn Nhất Kiếm tuy lợi hại, nhưng đồng dạng nhưng cũng tồn tại cực đại tai hại!

Kiếm thế bị phá, bị Bạch Nhạc tìm đúng cơ hội đâm ra một kiếm này thời điểm, thế liền phá, tự nhiên chỉ có bại vong một đường.

Cũng tốt tại, Bạch Nhạc một kiếm này đồng dạng để ở đối phương trên mũi kiếm, mặc dù phá kiếm thế, nhưng lại cuối cùng không có chém tận giết tuyệt, không có truy kích tình huống dưới, Đinh Khôn liền gắt gao chỉ là bị bản thân kiếm khí phản phệ, mặc dù tổn thương rất nặng, nhưng cũng chưa trí mạng.

Bụi mù tan hết, Bạch Nhạc thân ảnh cũng đồng dạng rõ ràng xuất hiện ở tất cả mọi người trước mặt, cái kia một bộ trắng như tuyết y vào thời khắc này càng là có vẻ như chói mắt.

Vù vù!

Ngắn ngủi sau khi trầm mặc, trên trận nhất thời bộc phát ra một hồi hoan hô cùng tiếng vỗ tay.

Có thể đến Đạo Lăng sơn đến, hầu như đều là thiên hạ các tông thiên tài, bọn hắn kiêu ngạo nhưng lại cũng đồng dạng kính phục những cái kia

càng xuất sắc hơn nhân vật.

Một trận chiến này, vô luận thắng bại, đều chuẩn bị đủ đủ đặc sắc.

Xem càng sạch, liền càng có thể cảm nhận được Bạch Nhạc cùng Đinh Khôn hai người cường đại cùng tự tin.

Cái này tiếng vỗ tay, cũng không chỉ có đưa cho Bạch Nhạc , đồng dạng đưa cho Đinh Khôn!

Đinh Khôn mặc dù bại, thế nhưng bại cũng không mất mặt, lại càng không có tổn hại Càn Khôn Kiếm Tông danh dự.

Cái này bản thân liền là Đinh Khôn đánh bạc tánh mạng mình đổi vinh quang, không quan hệ thắng bại!

Còn như Bạch Nhạc, chính như trước hắn nói, từ hôm nay trở đi, từ giờ khắc này, toàn bộ thiên hạ đều sẽ nhớ kỹ tên này Thanh châu, Bạch Nhạc!

Một kiếm này, danh chấn tứ phương!

"Thật đúng là một buổi sáng thành danh thiên hạ biết a! Bất quá, dạng này kiếm, xác đáng lên được đẹp như vậy danh tiếng."

Lắc đầu, Ngô Văn Uyên nhẹ giọng lẩm bẩm.

Thư Khánh Dương đi, nhưng hắn lại một mực chứng kiến một trận chiến này kết thúc, cũng chính bởi vì vậy, mới càng làm cho hắn đối Bạch Nhạc nhiều hơn vài phần mong đợi chi ý.

Cuối cùng một kiếm này, so với hắn trong dự đoán càng xinh đẹp, càng huyền diệu!

Có thể, Thư Khánh Dương cũng đồng dạng coi thường dạng này Bạch Nhạc.

Trong đám người, phát sinh dạng này cảm thán người, cũng số lượng cũng không ít.

Bất quá, cũng có một ít người chứng kiến hoàn toàn khác nhau đồ vật.

"Quá tận lực!"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc rời đi bóng lưng, Vệ Phạn Dạ nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta từng cùng Bạch Nhạc đã giao thủ, cũng quen thuộc hắn thủ đoạn, vô luận là bằng vào Bắc Đẩu Kiếm Trận đón đỡ, vẫn là thi triển Kiếm Linh Vũ thần thông, hắn đều không bị thua, chỉ là muốn đánh đổi một số thứ mà thôi."

"Nếu là ta, tại có nắm chắc thủ thắng tình huống dưới, tuyệt đối sẽ không lấy loại này đi hiểm phương thức thủ thắng!"

Vệ Phạn Dạ con mắt rất sáng, lộ ra lau một cái khó diễn tả được tự tin.

Lấy chính mình vì so, là bởi vì hắn tin tưởng, từ trong xương, Bạch Nhạc với hắn là một loại người, một loại kiêu ngạo tự phụ đến trong xương người!

"Có lý do gì, có thể cho ta nguyện ý không tiếc đánh bạc tính mệnh tới thắng ván này đâu?"

Nheo mắt lại, Vệ Phạn Dạ trầm giọng nói rằng, "Trừ phi. . . Có một số bí mật, đáng giá ta mạo hiểm đi thủ!"

"Ngươi chính là hoài nghi hắn chính là Yến Bắc Thần?" Hạ giọng, đứng ở Vệ Phạn Dạ bên người, Trần Kiếm Phong chậm rãi hỏi.

Nghe thế, Vệ Phạn Dạ trên mặt đột nhiên lộ ra lau một cái nồng đậm vẻ trào phúng, "Trần trưởng lão sai, ta không phải tại hoài nghi. . . Ta có thể khẳng định nói, hắn, chính là Yến Bắc Thần!"

Trong tích tắc, Vệ Phạn Dạ trong mắt như bắn ra một đạo lợi kiếm , khiến cho Trần Kiếm Phong trong lòng cũng không khỏi đột nhiên run lên.

"Chờ lấy xem đi. . . Nơi này là Đạo Môn đại hội, hắn sẽ không một mực vận may xuống dưới! Cũng không phải, mỗi một lần đổ mệnh, hắn đều có thể thắng!"

Trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi ý, Vệ Phạn Dạ chợt xoay người mà đi.

Bạch Nhạc cuối cùng một kiếm kia tuy tinh diệu, thật là hắn nhưng cũng đồng dạng so bất luận kẻ nào đều có thể nhìn ra bên trong hung hiểm!

Lần này, tự nhiên là Bạch Nhạc cược thắng, thật là, lẽ nào hắn có thể một mực thắng được đi không?

Cái gì gọi là đổ?

Có thắng, tự nhiên cũng liền sẽ có. . . Thua!

"Bạch huynh đệ, Dương Bằng tới. . . Ngươi có muốn hay không nhìn một chút?"

Trở lại chỗ ở sau đó, không bao lâu Văn Trạch liền đi tìm đến, nhẹ giọng dò hỏi.

Theo lý, Văn Trạch là có thể trực tiếp để cho người ta qua đây, chỉ là bây giờ hắn cũng biết, Bạch Nhạc cùng Thất Tinh Tông ở giữa quan hệ rất phức tạp, hôm nay Hà Tương Tư suýt chút nữa bỏ mình, Bạch Nhạc

cũng đều y nguyên vẫn là chỉ lấy bằng hữu thân phận vì Hà Tương Tư xuất đầu, cũng đã đủ để chứng minh Bạch Nhạc trong lòng đối với Thất Tinh Tông khoảng cách vẫn chưa tiêu trừ.

Trên thực tế, nếu không phải hôm nay Hà Tương Tư sự tình, sợ rằng Dương Bằng cũng sẽ không đi tìm tới.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Mời hắn vào đi, Thất Tinh Tông về Thất Tinh Tông, Dương huynh là Dương huynh, Văn sư huynh, ngươi nói như thế, cũng không tránh khỏi quá coi thường ta."

Tự tay vỗ vỗ Bạch Nhạc vai, Văn Trạch nhẹ giọng nói, "Ngươi cùng Thất Tinh Tông sự tình ta bất kể, thế nhưng tựa như ngươi nói, Dương Bằng cùng Hà cô nương, đều là ngươi bằng hữu, để cho vài phần cũng không có gì."

Trong lúc nói chuyện, Văn Trạch liền xuất môn đem Dương Bằng đưa vào tới.

Chỉ là, Văn Trạch rành mạch từng câu, Dương Bằng nhất định phải có lời muốn đối Bạch Nhạc nói, cũng liền không có ngừng lưu, thẳng xoay người đi ra ngoài.

Từ Từ châu đến nơi đây, hiện tại ở giữa cũng không có cách bao lâu, có thể làm hai người gặp lại thời điểm, lẫn nhau quen biết, nhưng cũng cuối cùng hóa thành một tiếng thở dài.

Khom người cúi đầu, Dương Bằng nhẹ giọng nói, "Bạch huynh, là ta Thất Tinh Tông thật xin lỗi ngươi, thật xin lỗi Thiên Thu đại sư, cái này cúi đầu, là ta thay Thất Tinh Tông cho ngươi bồi tội!"

Tự tay hiện lên Dương Bằng, Bạch Nhạc cười khổ nói, "Dương huynh, ngươi làm cái gì vậy! Vô luận Thất Tinh Tông như thế nào, tại lòng ta lý do, ngươi cùng Hà sư tỷ, mãi mãi cũng là bằng hữu ta, phần tình nghĩa

này, vĩnh viễn không thay đổi."

"Đa tạ!"

Nghe được Bạch Nhạc lời này, Dương Bằng trong lòng cũng không khỏi ấm áp, viền mắt có chút phát hồng.

"Giữa chúng ta, không cần phải nói những thứ này." Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

"Ngươi yên tâm, ta tới, cũng không phải là muốn để ngươi hồi Thất Tinh Tông! Ta biết, lấy ngươi bây giờ tình cảnh, cũng không khả năng trở về." Khẽ lắc đầu, Dương Bằng nhẹ giọng nói, "Hà sư tỷ hôm nay cũng suýt nữa vẫn lạc, vì Thất Tinh Tông. . . Các ngươi làm đều đã đủ nhiều, phía sau đường, tự nhiên còn nên tự chúng ta đi."

Nhìn Dương Bằng nghiêm túc dáng dấp, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi một hồi thổn thức, so với việc trước đây mới quen thời điểm, Dương Bằng thật trưởng thành quá nhiều.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 668: Đêm không chợp mắt

Người cuối cùng sẽ trưởng thành, vô luận lấy dạng này hoặc là như thế phương thức.

Loại này trưởng thành không hề chỉ chỉ là thực lực đề thăng, cũng bao quát tâm trí, tính cách, quan niệm cải biến.

Những cái kia thủy chung đều dậm chân tại chỗ người, đã sớm đã bao phủ tại cuồn cuộn trong bể người, lại nhìn không đến một chút tung tích.

"Yên tâm đi, Hà sư tỷ hội tốt! Huống chi, ta cũng đã đáp ứng Hà sư tỷ, cùng Thất Tinh Tông ân oán, xóa bỏ! Từ nay về sau, chúng ta đi lại từ đầu." Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"Tốt!" Dùng sức cho Bạch Nhạc ôm một cái, Dương Bằng cười đáp ứng nói.

Văn Trạch bày xuống tiệc rượu, ba người uống quá đến đêm khuya, phảng phất sở hữu không vui, cũng đều theo cái này một say triệt để tan thành mây khói.

Chỉ là, Bạch Nhạc lại cũng không biết, đang lúc bọn hắn tùy ý uống quá thời điểm, Thánh Nữ phong bên trên, Hà Tương Tư cũng lập tức tỉnh lại.

Tỉnh lại Hà Tương Tư, mới mở mắt liền thấy ngồi ở bên cạnh bên cạnh cái bàn đá Vân Mộng Chân.

Trong lòng đột nhiên cả kinh, trong nháy mắt Hà Tương Tư liền triệt để tỉnh táo lại.

"Hà Tương Tư đa tạ thánh nữ ân cứu mạng!"

Giùng giằng từ trên giường đứng lên, Hà Tương Tư lúc này quỳ rạp xuống bên giường.

Thả ra trong tay trà trản, Vân Mộng Chân chậm rãi hồi quay đầu lại quan sát Hà Tương Tư một hồi, cái này mới mở miệng nói, "Cứu ngươi, là bởi vì ta thiếu qua Bạch Nhạc nhân tình, hắn nguyện ý dùng nhân tình này tới cứu ngươi, cho nên. . . Ngươi muốn cám ơn, cũng nên phải đi tạ ơn hắn."

Vân Mộng Chân tính khí bản thân liền có vẻ phi thường trong trẻo nhưng lạnh lùng, đối mặt Hà Tương Tư, liền càng lộ ra đạm mạc.

Mặc dù ngại vì Bạch Nhạc thỉnh cầu, Vân Mộng Chân cứu Hà Tương Tư, nhưng này lại cũng không có nghĩa là, nàng liền đối Hà Tương Tư có hảo cảm.

Loại kia hai nữ nhân vừa thấy mặt đã chút tư mật thoại, biến thành tri kỷ cố sự, hơn phân nửa cũng chỉ là những cái kia đại nam tử chủ nghĩa tràn lan kẻ ngu dốt ý dâm đi ra tình tiết.

Tình địch, chính là tình địch!

Dù là tại Vân Mộng Chân trong mắt, Hà Tương Tư thật căn bản không tư cách trở thành nàng tình địch.

"Bạch sư huynh tự nhiên muốn tạ ơn, có thể thánh nữ ân cứu mạng, tương tư cũng tuyệt không dám quên!" Lắc đầu, Hà Tương Tư nhẹ giọng đáp.

Đối cái này, Vân Mộng Chân vẫn như cũ từ chối cho ý kiến, nhàn nhạt hồi đáp đạo, "Ngươi bất quá là vừa mới thức tỉnh mà thôi, muốn chân

chánh khôi phục còn cần thời gian rất lâu, nằm lại trên giường nghỉ ngơi đi, đối thương thế của ngươi thế mới có lợi. . . Sáng sớm ngày mai, ta tự sẽ để cho người ta tiễn ngươi ly khai."

Hà Tương Tư coi như là phản ứng chậm nữa, bây giờ cũng có thể cảm nhận được Vân Mộng Chân đối nàng đạm mạc.

Chỉ là, Hà Tương Tư cũng không có theo lời trở lại mới trên giường, ngược lại chậm rãi ngẩng đầu, nhìn Vân Mộng Chân hỏi.

"Hôm nay. . . Về sau thế nào?"

Mặc dù Hà Tương Tư cũng không biết phía sau đến tột cùng phát sinh cái gì, thế nhưng nàng lại rõ ràng, lấy hắn đối Bạch Nhạc giải, Bạch Nhạc tuyệt đối sẽ không liền dễ dàng như vậy dừng tay.

Nhắc tới cái này, Vân Mộng Chân cũng cao nhìn Hà Tương Tư liếc mắt, nhàn nhạt đáp, "Bạch Nhạc ngươi là bạn hắn, cho nên nên vì ngươi xuất đầu, cùng Càn Khôn Kiếm Tông cái kia Đinh Khôn, ở nơi này Thánh Nữ phong thượng chiến một trận. . ."

Dừng một cái, Vân Mộng Chân lúc này mới tiếp tục nói, "Bạch Nhạc thắng hiểm một chiêu, bây giờ Thanh châu Bạch Nhạc tên, nghĩ đến đã truyền khắp toàn bộ Đạo Lăng sơn."

Mặc dù đã sớm đã đoán được kết quả này, có thể nghe đến mấy cái này thời điểm, Hà Tương Tư cũng vẫn như cũ vẫn là không nhịn được hồng viền mắt.

"Xung quan giận dữ vì hồng nhan, Hà cô nương cũng đồng dạng nổi danh, truyền đi, cũng vẫn có thể xem là một đoạn giai thoại."

"Thánh nữ cần gì phải châm chọc cùng ta? Ta biết, là ta không xứng với hắn." Thở dài một tiếng, Hà Tương Tư nhẹ giọng đáp.

"Tình yêu nam nữ, có cái gì xứng đôi không xứng với, hôm nay Hà cô nương, không phải cũng hướng hắn bày tỏ sao?" Hơi nhíu mày, Vân Mộng Chân nhỏ bé trào đạo, "Anh hùng cứu mỹ nhân, sau đó lấy thân báo đáp, thật là khiến người ta ước ao đây."

Hơi chậm lại, chỉ là lần này, Hà Tương Tư lại cũng không trả lời, vòng qua cái đề tài này hỏi ngược lại.

"Thánh nữ cứu ta, thật chỉ là là còn nhân tình sao?"

Hơi có chút ngoài ý muốn, Vân Mộng Chân ánh mắt lần nữa rơi vào Hà Tương Tư trên người, "Ngươi nghĩ muốn cái gì?"

Yên lặng chốc lát, Hà Tương Tư nụ cười có vẻ hơi đắng chát, "Rất sớm trước đó, ta liền biết, Bạch sư đệ trong lòng hắn có một cái ưa thích người, vì thế, chẳng những là ta , bất kỳ cái gì người khác đừng đi đến trong lòng hắn đi. . . Ta vẫn muốn biết người này là ai vậy, chỉ là không nghĩ tới, đáp án này dĩ nhiên là tuyệt vọng như vậy."

Tuyệt vọng?

Là, thế gian này bất cứ người nào giả sử biết, chính mình tình địch dĩ nhiên là Đạo Lăng Thánh Nữ, chỉ sợ cũng đều sẽ sản sinh dạng này tuyệt vọng.

Mặc dù Vân Mộng Chân thủy chung đều biểu thị rất lãnh đạm, có thể Hà Tương Tư lại y nguyên vẫn là tính ra chính mình đáp án, không cần bất kỳ lý do gì, không cần bất kỳ chứng cớ nào, loại kia thuộc về nữ nhân trực giác liền nói cho nàng biết, đây hết thảy đều là thật.

Nghe được Hà Tương Tư câu trả lời này, Vân Mộng Chân mí mắt không khỏi nhẹ nhàng nhảy nhót, cái này khiến nàng có chút ngoài ý muốn, rồi lại có chút khó diễn tả được vui sướng.

Hôm nay Bạch Nhạc ôm Hà Tương Tư đi cầu cứu, trong lòng nàng tự nhiên không thoải mái, thật là, nghe tới Hà Tương Tư những lời này thời điểm, nàng liền minh bạch, Hà Tương Tư cũng không có dối, Bạch Nhạc cũng không có dối.

Chỉ là, những lời này, nàng cũng đối không thể nhận thức, dù là bây giờ cũng chỉ có nàng cùng Hà Tương Tư hai người.

"Hà cô nương có lẽ là mệt, sớm đi nghỉ ngơi đi, không cần loại này mê sảng."

Một đêm này, đã định trước chưa chợp mắt!

"Đêm khuya tới chơi, vốn là vô lễ, cũng bất tất đi vòng vèo, Vệ sư đệ tới gặp ta. . . Cần làm chuyện gì?"

Xoay người lại, nhìn đêm khuya đến thăm Vệ Phạn Dạ, Triệu Thụy nhàn nhạt hỏi.

"Ta nghe, trước đó Bạch Nhạc muốn thượng Thánh Nữ phong, là Triệu sư huynh đưa hắn cản lại?"

Chính như Triệu Thụy mong muốn, Vệ Phạn Dạ cũng không có dư thừa dong dài, nói thẳng mở miệng nói.

"Cùng ngươi quan hệ gì?"

Lạnh lùng nhìn Vệ Phạn Dạ, Triệu Thụy bình tĩnh hỏi ngược lại.

Hắn đem Bạch Nhạc ngăn ở Thánh Nữ phong xuống, bản thân thì không phải là bí mật gì, chỉ cần có tâm hỏi thăm, tự nhiên rất dễ dàng biết.

"Bạch Nhạc hôm nay nương nhờ cứu người lấy cớ, vẫn là thượng Thánh

Nữ phong. . . Hơn nữa, thánh nữ thật bởi vì hắn xuất thủ cứu người! Cái này cùng Triệu sư huynh, luôn có tương quan a?" Vệ Phạn Dạ trầm giọng nói.

"Cùng ngươi quan hệ gì?"

Không có chút nào phản ứng Vệ Phạn Dạ ý tứ, Triệu Thụy y nguyên vẫn là giống nhau như đúc hỏi ngược lại.

Vệ Phạn Dạ tuy nổi danh, có ở Triệu Thụy vị này Đạo Lăng Thiên Tông chân truyền đệ tử trong mắt, lại coi là cái gì?

Nếu là đối phương cho rằng, chỉ bằng hắn cùng với Bạch Nhạc mâu thuẫn, là có thể như thế tùy tiện tiếp lời, thậm chí là ý đồ cùng hắn một chỗ đối phó Bạch Nhạc, vậy cũng không khỏi quá ngây thơ.

Địch nhân địch nhân tự nhiên có thể là bằng hữu, có thể điều kiện tiên quyết ở chỗ, tên địch nhân này có tư cách trở thành bạn hắn.

Bật cười lớn, tựa hồ đã sớm đã đoán được Triệu Thụy phản ứng, Vệ Phạn Dạ không nhanh không chậm mở miệng nói, "Bạch Nhạc lấy Đại Càn Vương Triều danh nghĩa mà thôi, trận chiến ngày hôm nay, lại hiển hiện ra không tầm thường thực lực. . . Coi như là Triệu sư huynh, muốn đối phó hắn, cũng cũng không dễ dàng a?"

Cũng không đợi Triệu Thụy hồi đáp, Vệ Phạn Dạ liền tiếp tục nữa, "Đối phó Bạch Nhạc, Triệu sư huynh tự nhiên vô cớ xuất binh, thật là. . . Giả sử muốn đối phương người, là Yến Bắc Thần đâu?"

Trong nháy mắt, Triệu Thụy rốt cục biến sắc!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 669: Buộc hắn đánh cuộc tiếp

Đập nồi dìm thuyền!

Mặc dù Vệ Phạn Dạ vẫn luôn hoài nghi Bạch Nhạc chính là Yến Bắc Thần, có thể trên thực tế, hắn lại vẫn luôn không cầm ra cái gì chứng cớ xác thực tới.

Trừ Bắc Đẩu Tinh Cung hữu hạn mấy người bên ngoài, Vệ Phạn Dạ cũng thủy chung cũng không có cùng người đề cập qua chuyện này.

Nhưng hôm nay, Vệ Phạn Dạ lại mới vừa gặp Triệu Thụy, liền trực tiếp đem lá bài lật ra tới.

Bỗng nhiên đứng dậy, Triệu Thụy gắt gao nhìn chằm chằm Vệ Phạn Dạ, "Vệ Phạn Dạ, ngươi biết ngươi đang nói cái gì sao? Có chứng cớ không? Chuyện này nếu như giả, một khi báo lên, đủ để khiến ngươi ta vạn kiếp bất phục!"

Sự tình liên quan đến Ma Quân truyền nhân, một khi báo lên, Đạo Lăng Thiên Tông tất nhiên nghiêm tra, có thể giả sử điều tra nhưng không tìm được chứng cứ, chỉ là cái này một cái vọng ngôn tội danh, liền đủ để cho Vệ Phạn Dạ lột một lớp da, huống chi, còn có Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ tại, giết Vệ Phạn Dạ cũng là giết uổng. Thậm chí ngay cả mang theo, cùng tiến lên báo Triệu Thụy cũng đồng dạng rơi không tốt.

"Triệu sư huynh nói giỡn, trong tay ta nếu có chứng cứ, cần gì phải tới tìm ngươi."

Lắc đầu, Vệ Phạn Dạ nhàn nhạt đáp.

Lông mày nhíu lại, Triệu Thụy cái này mới phản ứng được, lạnh lùng mở miệng nói, "Ngươi sẽ không phải cho rằng, ngươi như thế ăn nói bừa bãi liền có thể thủ tín với ta a? Cũng là ngươi cho rằng, ta liền không làm gì được ngươi?"

Nói cái này đạo, Triệu Thụy trong mắt đã lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí.

Nếu như cái này Vệ Phạn Dạ thực sự là tại lấy lòng mọi người, hắn tuyệt đối sẽ để đối phương minh bạch, như thế ăn nói bừa bãi đại giới.

"Triệu sư huynh nói quá lời, ta chỉ nói là ta không có chứng cứ, cũng không có nói ta không có nắm chắc!"

Ngẩng đầu, Vệ Phạn Dạ biểu tình cũng đồng dạng thay đổi hết sức chăm chú.

"Triệu sư huynh vậy cũng nghe nói, trên biển Đông, Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, ta từng bị Yến Bắc Thần giết qua một lần, nếu không phải lão tổ từ bi lấy Thất Tinh Tỏa Hồn Trận bảo vệ ta thần hồn không tiêu tan, lại lấy Thất Thải Tiên Liên vì ta trọng tố thân thể, từ lúc Quảng Hàn Thiên Cung bên trong ta cũng đã chết."

Ngữ khí trầm trọng vài phần, Vệ Phạn Dạ tiếp tục nói, "Yến Bắc Thần không nghĩ tới ta có thể khởi tử hoàn sinh, càng sẽ không nghĩ tới. . . Ta trong thần hồn, còn có thể bảo trì một ít về trận chiến kia ký ức toái phiến!"

Chỉ mình cái đầu, Vệ Phạn Dạ không gì sánh được ngưng trọng mở miệng nói, "Ta rất xác định, Bạch Nhạc, chính là Yến Bắc Thần! Bây giờ hắn, chỉ là thu liễm khí tức, ngụy trang đi ra dáng vẻ mà thôi, nói một câu không khách khí, giả sử không hề cố kỵ liều mạng tranh đấu. . . Triệu sư huynh ngươi đối đầu Bạch Nhạc, cũng giống vậy là mười phần

chết chắc!"

Vù vù!

Những lời này nhưng là nhất thời để cho Triệu Thụy trong đầu vù vù một tiếng, phảng phất cả người đều muốn nổ tung!

Phải biết, bây giờ Bạch Nhạc bày ra thực lực, cũng đã rất khủng bố, giả sử thật còn ẩn dấu Thông Thiên Ma Công, thậm chí có Côn Ngô Kiếm nơi tay, như vậy muốn giết hắn sợ rằng thật đúng là được không khó!

Ý thức được điểm này, Triệu Thụy trong lòng lại làm sao có thể không sinh ra vẻ lạnh lẻo.

Trước khi tới, Vệ Phạn Dạ liền đã làm tốt bài học, bây giờ nói liên tục, tự nhiên không sợ Triệu Thụy không tin.

"Từ châu lúc, Thất Tinh Tông gặp Thận Lâu Vương tập kích, Bạch Nhạc cùng Mộng Thiên Thu hai người bị bắt, nhưng cuối cùng chỉ có Mộng Thiên Thu bỏ mình, mà Bạch Nhạc lại có thể không phát hiện chút tổn hao nào đi tới Đạo Lăng sơn, Triệu sư huynh chẳng lẽ liền không cảm thấy kỳ quái sao?" Cười lạnh một tiếng, Vệ Phạn Dạ lần nữa tăng giá cả nói.

"Còn có, trước đó ma đạo bên kia đã tin tức truyền ra, Giang Lăng đánh một trận lúc, Thận Lâu Vương cũng đã là Yến Bắc Thần giả mạo! Thử hỏi, giả sử Bạch Nhạc không phải Yến Bắc Thần, thật sự trùng hợp như vậy, Thận Lâu Vương muốn giết hắn thời điểm, là có thể gặp phải Yến Bắc Thần? Chẳng lẽ Yến Bắc Thần không hề làm gì, ngày đêm thủ ở bên cạnh hắn hay sao?"

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, đến thời khắc này, Triệu Thụy trong lòng cũng đã tin năm phần.

Chỉ là Vệ Phạn Dạ muốn há lại ngăn là năm phần.

"Ngắn ngủi hơn ba năm thời gian, từ một cái không hề căn cơ tạp dịch, cho tới bây giờ danh động thiên hạ Thanh Châu phủ chủ, Triệu sư huynh cho rằng, đây đương nhiên là đạt được thánh nữ ưu ái, là có thể làm được?" Trong mắt lộ ra một tia che lấp chi sắc, Vệ Phạn Dạ tiếp tục nói, "Còn có thánh nữ bây giờ đối hắn thái độ, nhìn như xa lạ, nhưng trên thực tế, nếu là quả thật cùng hắn chẳng qua là khi đó Linh Tê Kiếm Tông nhất thời dìu dắt, cần gì phải keo kiệt thấy một lần?"

"Triệu sư huynh, vẫn chưa rõ sao? Thánh nữ đây là đối hắn sinh tình a! Nếu như bây giờ lại không sớm làm tại thánh nữ trước mặt vạch trần hắn chân diện mục, thật đến thánh nữ tình căn thâm chủng thời điểm, khả năng liền tất cả cũng không kịp!"

Trước đó sở hữu, đều chẳng qua chỉ là chăn đệm, chỉ là mê hoặc, nhưng này một câu, nhưng là nhìn chuẩn Triệu Thụy trong lòng mấu chốt nhất uy hiếp, một kích chí mạng!

"Ngươi còn dám nói xấu thánh nữ một câu thử xem? !"

Sát khí nghiêm nghị, Triệu Thụy cả người phảng phất đều đã ở vào một loại trạng thái bùng nổ bên trong.

Chỉ là, đối mặt dạng này Triệu Thụy, Vệ Phạn Dạ lại như cũ không sợ hãi chút nào.

"Triệu sư huynh, ngươi là sợ sao?"

"Sợ, không có bất kỳ ý nghĩa gì! Chúng ta muốn làm, chính là tự tay tại thánh nữ trước mặt vạch trần hắn chân diện mục, tự tay giết hắn, đoạt hồi Côn Ngô Kiếm! Cái thời gian đó, lẽ nào Triệu sư huynh còn sợ được không hồi thánh nữ tâm sao?"

Tĩnh!

Giống như chết vắng vẻ!

Triệu Thụy sắc mặt có chút dữ tợn, nhưng lại đúng là vẫn còn chậm rãi bình tĩnh trở lại.

Không thể không nói, Vệ Phạn Dạ phen này rốt cục đả động hắn.

"Vệ Phạn Dạ. . . Ta nhớ kỹ ngươi!"

Giọng nói có chút trầm thấp, Triệu Thụy chậm rãi mở miệng nói, "Giả sử đây hết thảy đều là thật, ta liền nhận thức hạ ngươi người bạn này, chẳng những đảm bảo ngươi tiền đồ vô lượng, hơn nữa, có thể giúp ngươi Bắc Đẩu Tinh Cung khống chế toàn bộ Duyện châu!"

"Thật là. . . Giả sử những thứ này đều là giả!" Khóe miệng lộ ra một màn điên cuồng sát khí, Triệu Thụy lạnh giọng nói rằng, "Ta phát thệ, ta nhất định sẽ làm cho ngươi hối hận sống trên thế giới này!"

"Như ngươi mong muốn!"

Bình tĩnh nhìn Triệu Thụy, Vệ Phạn Dạ không hề sợ hãi, tự nhiên đưa ra một bàn tay!

"Ba!"

Yên lặng chốc lát, Triệu Thụy đúng là vẫn còn xòe bàn tay ra hung hăng cùng Vệ Phạn Dạ vỗ tay vì thề!

Làm xong đây hết thảy, Vệ Phạn Dạ trên mặt lúc này mới một lần nữa lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ.

"Triệu sư huynh, bây giờ chúng ta có thể tới thương nghị một chút, làm

sao vạch trần Bạch Nhạc chân diện mục."

"Ngươi muốn làm gì?"

Ngẩng đầu, nhìn Vệ Phạn Dạ, Triệu Thụy trầm giọng hỏi.

"Rất đơn giản, buộc hắn xuất thủ!" Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, Vệ Phạn Dạ trầm giọng nói rằng, "Hôm nay hắn cùng với Đinh Khôn trận chiến kia, nói vậy Triệu sư huynh cũng nghe nói! Hắn mặc dù thắng, nhưng lại là dựa vào đổ mệnh vận khí thắng."

"Đinh Khôn thực lực cũng không như hắn, nhưng hắn thậm chí căn bản không dám cùng Đinh Khôn liều cái lưỡng bại câu thương, bởi vì sợ hội bại lộ kẽ hở, để cho người ta nhận ra thân phận của hắn tới."

"Đổ mệnh loại sự tình này. . . Có thể một, có thể hai, thật là chẳng lẽ còn có thể nữa ba nữa bốn sao? Hắn Bạch Nhạc, mặc dù có cho dù tốt vận khí, chẳng lẽ còn có thể mỗi một lần đều cược thắng sao?"

"Tất nhiên hắn ưa thích đổ, vậy liền để hắn tiếp tục đổ tốt. . . Lấy Triệu sư huynh thân phận, tại Đạo Môn đại hội dự tuyển lúc, cho hắn chọn mấy cái đối thủ lợi hại, không khó lắm a?"

"Chúng ta cái gì cũng không cần làm, chỉ cần buộc hắn đánh cuộc tiếp. . . Lẳng lặng chờ hắn đấy đổ thua một khắc này liền đủ đủ!"

Converter: Lucario - Truyencv!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 670: Hải vân ở giữa, Đạo Môn đại hội

Đạo Lăng Thiên Tông phía trên, tất cả đỉnh núi địa phương cũng không tính là quá lớn, muốn dung nạp nhiều người như vậy tỷ thí, tựa hồ cũng không dễ dàng như vậy. Tiểu thuyết .

Bạch Nhạc nguyên bản còn có chút ngạc nhiên Đạo Lăng Thiên Tông hội xử lý như thế nào.

Thật là, làm Đạo Môn đại hội chân chính mở ra thời điểm, lại vẫn bị Đạo Lăng Thiên Tông đại thủ bút kinh ngạc đến ngây người.

Tại Quảng Hàn Thiên Cung thời điểm, Bạch Nhạc liền gặp qua Vân Hải Tiên Kiều, chỉ có tại đêm trăng tròn thời điểm, mới có thể để cho người bước vào trong thiên cung.

Bây giờ tại Đạo Lăng Thiên Tông, Bạch Nhạc nhưng là lần nữa chứng kiến cùng loại thủ bút.

Nghênh Khách phong, hoa vân Phong, tiên miểu Phong, Tam phong ở giữa trong bầu trời, ngạnh sinh sinh dùng hải vân dựng ra một mảnh tiên cảnh đồng dạng diễn võ trường, chẳng những phân biệt tỷ thí lôi đài, ngay cả quan sát tỷ thí khán đài, cũng toàn bộ đều là từ hải vân cấu thành, trong lúc đó còn có cầu vồng cùng hào quang bao phủ, xa hoa.

Chỉ có đến giờ phút nầy, Bạch Nhạc mới chính thức cảm thụ được Đạo Lăng Thiên Tông súc tích, đệ nhất thiên hạ thiên tông, quả thực làm người ta tán thán.

Bây giờ Đạo Môn đại hội dự tuyển, chỉ là số người tham dự liền đạt hơn

mấy nghìn người, hải vân phía trên, đồng thời dựng lên mười tòa lôi đài, có thể tức đã là như thế, muốn hoàn thành dự tuyển, quyết ra trăm người đứng đầu lần đến, cũng đồng dạng cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Đương nhiên, tại thi đấu lúc mới đầu, bổn tông đệ tử là sẽ không gặp nhau.

Trên thực tế , dựa theo bây giờ cái này hải vân phạm vi, đừng nói là mười tòa lôi đài, coi như là một trăm chỗ ngồi đưa cũng đủ, chỉ là, Đạo Môn đại hội tụ tập bản thân liền là thiên hạ sở hữu Đạo Môn thiên tài, dù là chỉ là ban đầu dự tuyển, cũng giống vậy cực kỳ đặc sắc, tự nhiên không có khả năng đúng như cái này có lệ.

Huống chi, Đạo Môn đại hội tỷ thí, cũng nhất định muốn có Tinh Hải Cảnh trưởng lão tới tọa trấn, thứ nhất bình phán thắng bại, thứ hai, cũng có thể ngăn cản song phương không thu tay lại được, đưa tới người chết thảm kịch.

Đương nhiên, kể từ đó, những thứ này phụ trách giám sát tỷ thí trưởng lão, cũng liền có rất lớn quyền hạn, vô luận là trình độ nhất định khuynh hướng, vẫn là mỗi một cuộc tỷ thí thí sinh, những trưởng lão này bản thân đều có rất lớn tự chủ tính.

Hơn nữa, những trưởng lão này đều không ngoại lệ, toàn bộ đều là Đạo Lăng Thiên Tông người.

Chỉ bằng dạng này điểm, liền đủ để nhìn ra Đạo Lăng Thiên Tông cái kia siêu nhiên địa vị.

Có một vị tinh hải lão tổ, liền đủ để chống đỡ nhất cá Địa Cấp tông môn, có ở Đạo Lăng Thiên Tông, lại béo phệ là có thể tìm ra mười vị tinh hải lão tổ tới tọa trấn tỷ thí.

Phải biết, cái này còn không phải Đạo Lăng Thiên Tông toàn bộ cao thủ a.

Tất cả mọi người hội rút thăm quyết định chính mình phân đến lôi đài, cùng với đối chiến trình tự cùng với đối thủ.

Rất hiển nhiên, Bạch Nhạc lần này vận khí tựa hồ cũng không tốt như vậy.

Lôi đài xưng là số bảy, mấu chốt nhất là, giám thị chỗ này lôi đài Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão họ Triệu, Triệu Thụy triệu.

Hơn nữa Bạch Nhạc còn lấy mẫu ngẫu nhiên số một thẻ, nói cách khác, sẽ ở Đạo Môn đại hội lúc bắt đầu, liền người thứ nhất đăng tràng tỷ thí.

Người thứ nhất đăng tràng nhất nhưng có thể thu được nhiều người hơn chú ý, bất quá, cũng đã định trước sẽ có lớn hơn áp lực, hơn nữa cũng sẽ ít một chút quan sát người khác thực lực và chuẩn bị cơ hội.

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót, Bạch Nhạc liền dứt bỏ hắn loạn thất bát tao ý niệm trong đầu, bình tĩnh dẫn đầu bước lên lôi đài.

Khẽ khom người, trước hướng giám thị vị kia Triệu trưởng lão thi lễ một cái, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói, "Đại Càn Vương Triều, Bạch Nhạc, gặp qua Triệu trưởng lão!"

Trước đó Bạch Nhạc cùng Đinh Khôn thời điểm giao thủ, còn tự báo là Thanh châu Bạch Nhạc, nhưng hôm nay lên lôi đài, tham gia Đạo Môn đại hội, cũng chỉ có thể là lấy Đại Càn Vương Triều thân phận mà đến.

Ngay tại lúc đó, Lục Xán cũng đồng dạng nhảy lên lôi đài , đồng dạng hành lễ nói.

"Tiên Du Kiếm Cung chân truyền đệ tử, Lục Xán!"

Lời vừa nói ra, toàn trường nhất thời một mảnh xôn xao.

Nếu như trước đó còn có thể đổ cho vận khí không lời hay, như vậy làm Bạch Nhạc đối thủ bị tuyển ra lúc tới sau khi, Bạch Nhạc trong lòng liền rất rõ ràng, cái này tuyệt đối không phải vấn đề vận khí, mà là có người cố ý táy máy tay chân.

Lục Xán, Tiên Du Kiếm Cung chân truyền đệ tử!

Chỉ bằng cái này một thân phận, cũng đã nói rõ đối thủ cường hãn.

Trên thực tế , bình thường cam chịu quy củ, loại này thiên tông đệ tử, vòng thứ nhất đều sẽ bị an bài một cái lẳng lặng vô danh đối thủ, để bảo đảm sẽ không đem những cái kia chân chính xuất sắc thiên tài quá sớm đào thải hết.

Dù sao, Tiên Du Kiếm Cung chân truyền đệ tử, tham gia dự tuyển bản thân liền là đi một cái đi ngang qua sân khấu, chỉ cần không phải vận khí đặc biệt kém, bước vào trăm tên hàng ngũ tuyệt đối không phải việc khó gì.

Nếu là không có Bạch Nhạc cùng Đinh Khôn trận chiến kia, như thế sắp xếp cũng còn nói qua đi, thật là, bây giờ Bạch Nhạc đánh bại Đinh Khôn tai danh động thiên hạ, đã sớm không tính là bừa bãi vô danh, cho dù là rút thăm rút đến, phụ trách trưởng lão , bình thường cũng sẽ làm ra điều chỉnh.

Có thể hết lần này tới lần khác, đối phương liền trực tiếp như vậy để cho Bạch Nhạc cùng Lục Xán đối đầu, hơn nữa được an bài tại trận đầu!

Chỉ bằng điểm này, liền hấp dẫn hầu như tất cả mọi người lực chú ý.

Mười tòa lôi đài, có thể vòng tỷ thí này, lại tuyệt đối không có bất luận

cái gì một trận có thể cùng Bạch Nhạc, Lục Xán tỷ thí càng để người chú ý.

Đừng nói là Bạch Nhạc chính mình, coi như là ngoại nhân, cũng đồng dạng từ đó ngửi được một tia không giống nhau mùi vị.

Cái này tỏ rõ chính là tại nhằm vào Bạch Nhạc a.

Lục Xán mặc dù ở Tiên Du Kiếm Cung bên trong, cũng không tính nhiều ít xuất sắc nhân vật, nhưng lại cũng cuối cùng là chân truyền đệ tử, tam đại thiên tông chân truyền đệ tử, có người nào là trái hồng mềm?

"Lão phu Triệu Cảnh Xương, phụ trách số bảy lôi đài dự tuyển tỷ thí, trong tỉ thí, không được sử dụng phòng ngự tính pháp bảo, không được khiến người vong mạng, rơi ra lôi đài phạm vi người, trực tiếp xử thua! Hiểu sao?"

Đạm mạc nhìn Bạch Nhạc cùng Lục Xán, Triệu Cảnh Xương chậm rãi lặp lại tỷ thí quy tắc.

"Vâng!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc cùng Lục Xán đồng thời đáp.

Vô luận Triệu Cảnh Xương là không phải cố ý phá rối, lên lôi đài, sẽ thấy không có cãi lại chỗ trống, chỉ có thể xông ra đi.

Chỉ là đối với Triệu Thụy, Bạch Nhạc trong lòng càng nhiều vài phần sát ý.

Một đến hai khiêu khích, thậm chí ngay cả loại thủ đoạn này đều dùng đi ra, sợ rằng có thể tuyệt đối không chỉ có chỉ là một điểm mâu thuẫn có khả năng giải thích.

"Ta nghe qua tên ngươi, cũng coi như có vài phần thực lực, xông vào Top 100 cũng vẫn là có hi vọng. . . Đáng tiếc a, vận khí quá kém."

So với việc Bạch Nhạc, Lục Xán hiển nhiên liền muốn ung dung nhiều, khóe miệng mang theo một tia nghiền ngẫm nụ cười, thong thả mở miệng nói.

Cùng Bạch Nhạc khác biệt, trận đầu liền muốn cùng Bạch Nhạc tỷ thí, nói lý ra, Triệu Thụy là theo hắn thông qua khí, cũng là đạt được hắn đồng ý, lúc này mới quyết định.

Đương nhiên, vì thế Triệu Thụy cũng trả giá không nhẹ đại giới.

Mặc dù Lục Xán cũng không biết, Triệu Thụy vì sao như thế nhằm vào Bạch Nhạc, nhưng hắn lại như cũ không quan tâm, thân là Tiên Du Kiếm Cung chân truyền đệ tử, hắn cho tới bây giờ sẽ không có bả Bạch Nhạc để vào mắt, cho dù là nghe nói Bạch Nhạc đánh bại Đinh Khôn sự tình, cũng giống vậy không có thể làm cho hắn có chút động dung.

Vô luận là Bạch Nhạc cũng tốt, Đinh Khôn cũng được, ở địa phương xuất một chút danh tiếng cũng chính là, tại đây Đạo Môn đại hội phía trên, đối mặt hắn, đều không có khác nhau chút nào, có thể bại không khó coi như vậy cũng đã không sai.

"Vận khí sao. . ." Trong mắt lộ ra một tia đùa cợt, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói, "Cho dù tốt vận khí, cũng đánh không lại kiếm trong tay!"

"Lục sư huynh, mời đi!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 671: Kiếm đạo chi tranh

Vù vù!

Làm một tiếng kiếm minh, bảy chuôi kiếm chợt lên không, cứ như vậy trôi nổi tại Bạch Nhạc trước người, lộ ra điểm một cái hàn quang.

Chỉ là cái này trong chốc lát, Bạch Nhạc cũng đã bình tĩnh trở lại.

Chính như hắn đối Lục Xán nói, vô luận Triệu Thụy muốn biện pháp gì, sử dụng nhiều ít gạt chân, cũng cuối cùng đánh không lại kiếm trong tay.

Chỉ cần có thể một mực thắng được đi, liền không quan trọng gặp phải đối thủ là ai.

Một buổi sáng thành danh thiên hạ biết, lời này nghe đề khí, nhưng trên thực tế, thật muốn làm được điểm này, lại nơi nào là vẻn vẹn đánh bại một cái Đinh Khôn có thể làm.

Bạch Nhạc mục tiêu, cũng cho tới bây giờ thì không phải là cái gì Đinh Khôn chi lưu, thậm chí coi như là trước mặt cái này Lục Xán, coi như là tam đại thiên tông thiên tài, cũng giống vậy không nên là Bạch Nhạc trong mắt mục tiêu.

Hầu hết thời gian, sự tình đều giống nhau, phân biệt chính là nên lấy một loại thế nào ánh mắt để đối đãi.

Nếu như thầm nghĩ đến đánh bại Lục Xán gian nan, như vậy chứng kiến tự nhiên chính là Triệu Cảnh Xương cố ý gian lận làm khó dễ, nhưng nếu là đổi một góc độ, cái này chẳng lẽ không phải là ở giúp hắn thành danh?

Đánh bại càng đối thủ lợi hại, mang đến thanh danh dĩ nhiên là càng lớn,

liền sẽ để hắn cùng với Vân Chân ở giữa khoảng cách càng gần.

Huống chi, đối với Bạch Nhạc mà nói, có thể đối mặt nhiều như vậy đối thủ lợi hại, đối hắn mà nói, làm sao không phải là một loại ma luyện?

Bảo kiếm phong từ ma luyện ra, hoa mai muốn thơm phải chịu lạnh.

Thông Thiên Ma Công mặc dù cường đại, thật là bây giờ Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, chân chính muốn đi xa hơn, chỉ dẫn hắn vẫn là kiếm đạo!

Mà một trận Đạo Môn đại hội, đối với hắn mà nói, vừa may chính là một lần ma luyện đề thăng chính mình kiếm đạo cơ hội.

Đã như vậy, cần gì phải làm đối thủ cường đại khổ não?

Ngươi phải cho ta sử bán tử, gây nên trắc trở, ta có thể còn cầu còn không được đâu!

Cường đại cùng nhỏ yếu, hầu hết thời gian, thật cũng chỉ trong một ý nghĩ!

"Coong!"

Cứ như vậy ngay lập tức thời gian, Lục Xán cũng đã xuất kiếm, trực tiếp sát nhập Bắc Đẩu Kiếm Trận bên trong.

Bạch Nhạc kiêu ngạo, nhưng đồng dạng thân là Tiên Du Kiếm Cung đệ tử, Lục Xán cũng giống như vậy kiêu ngạo.

Bắc Đẩu Kiếm Trận đối với người khác mà nói, tựa hồ là khó có thể chống đỡ sát chiêu, nhưng đối với Lục Xán mà nói, nhưng cũng không có gì quá huyền diệu, cuối cùng chỉ là Địa cấp tông môn kiếm trận mà thôi.

Tiên Du Kiếm Cung bản thân tựu lấy kiếm đạo mà nổi tiếng, nếu như liền chỉ là một cái Bắc Đẩu Kiếm Trận đều phá không, còn mặt mũi nào tự xưng thiên tông?

Trên thực tế, cũng xác thực như vậy, nếu như những cái kia chỉ dựa vào chết lưng trận pháp biến hóa Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử đến, đối mặt Lục Xán công kích, Bắc Đẩu Kiếm Trận cũng đã sớm phá.

Có thể từ vừa mới bắt đầu, Bạch Nhạc chính là mình tại thôi diễn Bắc Đẩu Kiếm Trận biến hóa, từ Trần Kiếm Phong trong tay đạt được Bắc Đẩu Kiếm Trận biến hóa sau đó, cũng không phải cứng nhắc ký ức, mà là dung nhập rất nhiều chính mình phỏng đoán cùng thôi diễn.

Kể từ đó, Bắc Đẩu Kiếm Trận tại Bạch Nhạc trong tay liền có vẻ cực kỳ linh hoạt, muốn phá trận độ khó tự nhiên cũng liền tăng lên gấp đôi.

Không thể không nói, Lục Xán kiêu ngạo, cũng đồng dạng cho Bạch Nhạc mang đến cực đại trợ giúp.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, toàn lực ứng phó chém giết, thật mang đến đề thăng, ngược lại không có đơn thuần như vậy lấy kiếm đạo tranh phong cảm ngộ sâu!

Bắc Đẩu Kiếm Trận mặc dù cường đại, nhưng trên thực tế, từ trước đây cùng Diệp Huyền đại sư gặp nhau thời điểm, Bạch Nhạc liền nghĩ minh bạch, mình không thể quá dựa vào Bắc Đẩu Kiếm Trận, bằng không Bắc Đẩu Kiếm Trận liền ngược lại sẽ trở thành trở ngại thực lực của chính mình đề thăng cản trở.

Cũng chính bởi vì vậy, cuối cùng Bạch Nhạc hướng Diệp Huyền đại sư cầu, liền không phải một bộ kiếm, mà là một thanh.

Bây giờ không ngừng cùng Lục Xán giao thủ, Bạch Nhạc trong đầu cũng

đồng dạng lần nữa hiện lên dạng này ý niệm trong đầu, mặc dù ở lấy Bắc Đẩu Kiếm Trận đối địch, có thể trong đầu thôi diễn, nhưng là đem Bắc Đẩu Kiếm Trận kiếm ý hóa vào chính mình kiếm đạo bên trong, tăng thêm một bước chính mình đối với kiếm đạo cảm ngộ.

"Tiên Du Kiếm Cung kiếm, quả nhiên danh bất hư truyền!"

Nhìn trên lôi đài tỷ thí, Thư Khánh Dương nhịn không được nhẹ giọng thở dài nói.

Cái kia một thanh kiếm, tại Lục Xán trong tay, liền thật như tiên nhân lâm thế, khắp nơi lộ ra một cổ mờ mịt xuất trần ý tứ hàm xúc, một thanh kiếm liền ngạnh sinh sinh để cho hắn ngăn trở Bắc Đẩu Kiếm Trận công kích, chỉ bằng vào cái này một phần kiếm đạo tu vi, liền không hổ thiên tông tên.

Địa cấp tông môn cùng thiên tông ở giữa chênh lệch, có thể tuyệt đối không chỉ có chỉ là một vị Hóa Hư Cảnh cường giả mà thôi, mà là một loại càng cao một tầng nhãn giới cùng súc tích.

"Không chỉ là Tiên Du Kiếm Cung vấn đề, Lục Xán người này, cũng là khó có được thiên kiêu. . . Nếu không có chỉ có tinh cung trung kỳ, thực lực tất nhiên không ở những cái kia đỉnh tiêm thiên tài phía dưới." Gật đầu, Ngô Văn Uyên nhẹ giọng nói.

Mặc dù thực lực không bằng Thư Khánh Dương, nhưng là phải luận nhãn giới, Ngô Văn Uyên vị này Thất hoàng tử, có thể tuyệt đối không kém bất kì ai, liếc mắt liền nhìn ra bên trong then chốt.

"Chỉ bằng Bắc Đẩu Kiếm Trận. . . Một trận chiến này Bạch Nhạc chắc chắn thất bại!" Lắc đầu, Thư Khánh Dương đạm nhiên mở miệng nói, "Lần trước bỏ lỡ cái kia cuối cùng một kiếm, lần này, nghĩ đến lại có thể có cơ hội nhìn thấy."

Mặc dù từ trong miệng người khác nghe nói Linh Tê Nhất Kiếm huyền diệu, có thể nghe nói, chung quy lại về thì không cách nào cùng chính mắt thấy so sánh, Thư Khánh Dương cũng đồng dạng muốn lại nhìn một lần một kiếm kia.

Bây giờ mặc dù nhìn như cục diện ngang hàng, nhưng trên thực tế, chạm đất rực rỡ đối với Bắc Đẩu Kiếm Trận càng ngày càng quen thuộc, Bạch Nhạc lại ắt sẽ hướng về hạ phong, muốn thủ thắng, nhất định phải xuất ra thực lực mạnh hơn tới.

Tựa hồ nhớ tới cái gì, Thư Khánh Dương chuyển hướng Ngô Văn Uyên hỏi, "Nghe nói, Diệp Huyền đại sư bằng lòng vì hắn đúc một thanh kiếm?"

Sự tình khác Thư Khánh Dương đều có thể không chú ý, thế nhưng Diệp Huyền đại sư lợi hại hắn là biết, đối với chuyện này tự nhiên càng để bụng,

Phải biết, cho dù là hắn, trước đây đã từng nghĩ biện pháp cầu Diệp Huyền đại sư xuất thủ chế tạo qua vũ khí, chỉ là liền Diệp Huyền đại sư mặt đều không nhìn thấy, liền bị trực tiếp cự tuyệt.

"Chuyện này, ta ngược lại là biết một chút!"

Gật đầu, Ngô Văn Uyên nhẹ giọng nói, "Tục truyền thanh kiếm này lại là Diệp Huyền đại sư phong sơn chi tác, phải hoàn mỹ, so trong dự đoán chậm rất nhiều, theo ta nhận được tin tức, nếu như nhanh, có thể còn có thể theo kịp tiến nhập thượng cổ cấm địa, nếu muốn chậm. . . Chỉ sợ lần này Đạo Môn đại hội, hắn liền không trông cậy nổi."

"Đáng tiếc!"

Lắc đầu, Thư Khánh Dương nhẹ giọng nói, "Thực lực của hắn bản thân liền không kém, nếu có Diệp Huyền đại sư bảo kiếm nơi tay, mặc dù có

bởi vì khó hắn, cũng đủ để vững vàng vào Top 100. . . Bất quá, bây giờ, vậy liền thật muốn nhìn hắn vận khí."

"Khánh Dương huynh, ngươi nói. . . Chúng ta muốn không nên nhúng tay một chút, tối thiểu không thể để cho Triệu Cảnh Xương ngông cuồng như thế!" Sắc mặt có chút âm trầm, Ngô Văn Uyên lạnh lùng nói.

Bạch Nhạc dù sao cũng là với hắn cùng đi, Triệu Cảnh Xương như vậy nhằm vào Bạch Nhạc, cũng đồng dạng có chút rơi hắn mặt mũi.

Lấy Đại Càn Vương Triều súc tích, cho dù là tại đây Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, cũng giống vậy có thể có không tấm ảnh nhỏ vang lực, chí ít, ngăn cản, để cho Triệu Cảnh Xương không thể không kiêng nể gì như thế, là tất nhiên không có làm được.

"Không cần!" Nhìn lôi đài, Thư Khánh Dương đạm nhiên mở miệng nói, "Chúng ta muốn là giúp được một tay thiên kiêu, mà không phải phế vật. . . Ai cũng không khả năng vĩnh viễn xuôi gió xuôi nước, cái này tiện lợi làm là đối hắn khảo nghiệm tốt, nếu như hắn cho là thật có thể chống đỡ xuống dưới, có thể thượng cổ trong cấm địa, thật đúng là có thể giúp một ít vội vàng!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 672: Kiếm Linh Vũ dương oai

Nhanh như cầu vồng, tựa như du long!

Cái này vốn là miêu tả nữ nhân, nhưng hôm nay, nếu như dùng để miêu tả Lục Xán kiếm, nhưng cũng đồng dạng mười phần chuẩn xác.

Tự học thành Bắc Đẩu Kiếm Trận tới nay, cái này cũng vẫn là lần đầu tiên có người có thể đơn thuần lấy kiếm đạo phá vỡ Bắc Đẩu Kiếm Trận.

Dạng này kiếm, dù cho là Bạch Nhạc, cũng đồng dạng kinh thán không thôi.

Nguyên lai, đây mới là thiên tông súc tích sao?

"Hảo kiếm, đáng tiếc. . . Ta sẽ cũng không chỉ là một cái Bắc Đẩu Kiếm Trận!"

Đầu ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, trong tích tắc, Bạch Nhạc bên người đột nhiên xuất hiện một mảnh huyễn lệ kiếm quang.

Triền đấu lâu như vậy, Lục Xán kiếm thế Bạch Nhạc cũng đã thấy rõ, dây dưa tiếp nữa, đoạt được liền phi thường hữu hạn.

Thừa dịp Bắc Đẩu Kiếm Trận còn không có triệt để bị phá, Bạch Nhạc nhẹ khen một tiếng, trong nháy mắt liền hoàn thành biến chiêu.

Kiếm Linh Vũ!

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc liền trước một bước dẫn động tinh cung chi

lực.

Trong tích tắc, vô số kiếm quang chợt từ không trung rơi xuống, hóa thành một mảnh nhỏ huyễn lệ mưa kiếm, triệt để đem Lục Xán bao phủ bên trong!

Cùng Đinh Khôn trận chiến kia, Bạch Nhạc lấy Linh Tê Nhất Kiếm may mắn thắng được, thật là đối mặt Lục Xán, lại hiển nhiên không cần như thế đổ.

Cũng không phải nói Lục Xán thực lực không bằng Đinh Khôn, mà là Lục Xán không có Đinh Khôn loại kia không tiếc liều mạng quyết tâm, cũng sẽ không dùng ra Càn Khôn Nhất Kiếm loại này cương liệt Kiếm Đạo Thần Thông.

So với việc Linh Tê Kiếm Tông tinh xảo cùng huyền diệu, Kiếm Linh Vũ thì là hiện ra Bạch Nhạc thực lực cường đại lựa chọn tốt nhất.

Ngàn vạn đạo kiếm ảnh chợt rơi xuống, hầu như đem toàn bộ lôi đài đều triệt để che đậy, phối hợp tinh cung chi lực, hình thành nghiền ép tư thế ầm ầm rơi xuống.

Cường hãn!

Mặc dù trước đó chỉ thấy qua Bạch Nhạc cùng Đinh Khôn trận chiến kia, nhưng đối với người khác mà nói, nhưng cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Bạch Nhạc cường hãn như vậy một kiếm!

"Kiếm Du Tứ Hải!"

Bản có thể cảm nhận được lau một cái cảm giác nguy cơ, Lục Xán cũng đồng dạng cũng không dám có chút nào do dự , đồng dạng tế xuất tinh cung, thi triển ra thần thông!

Trong tích tắc, Lục Xán kiếm trong tay cũng đồng dạng rời khỏi tay, phảng phất trong nháy mắt hóa thành một đạo huyễn lệ kiếm ảnh, ở trước người du duệ, hình thành một màn ánh sáng, gắt gao ngăn ở trước người!

Vô số mưa kiếm rơi vào Lục Xán trước người kiếm ảnh hóa thành màn sáng phía trên, như là mưa rơi quả chuối, phát sinh một hồi thanh thúy thanh âm, chỉ là những thứ này mưa kiếm lại đúng là vẫn còn vô pháp đột phá kiếm ảnh phòng ngự!

Hơn mười hơi thở thời gian, vào thời khắc này lại có vẻ không gì sánh được dài dằng dặc!

Điên cuồng như vậy công kích phía dưới, cũng đồng dạng lộ ra Lục Xán bây giờ lớn nhất kẽ hở!

Mặc dù thiên phú kiếm đạo kinh người, có thể Lục Xán lại tu vi cảnh giới lại xác thực không cao, vẻn vẹn chỉ là vừa mới đột phá tinh cung trung kỳ mà thôi, thậm chí ngay cả cảnh giới cũng còn không có ổn định!

Bằng vào vững chắc cơ sở, đối mặt bình thường tinh cung trung kỳ, Lục Xán tuyệt đối sẽ không rơi vào hạ phong, thậm chí còn có thể trái lại áp chế đối phương, có thể đối mặt Bạch Nhạc, khả năng liền hoàn toàn chiếm không đến bất luận cái gì tiện nghi.

Nếu bàn về cơ sở, thiên hạ này sợ rằng cho là thật không có mấy người dám nói so Bạch Nhạc càng vững chắc.

Từ tử phủ thời điểm bắt đầu, Bạch Nhạc ngưng tụ chính là hoàn mỹ nhất tử phủ, bây giờ bước vào Tinh Cung Cảnh, cũng đồng dạng đúc thành hoàn mỹ tinh cung, dù là chỉ có thể thi triển nửa toà tinh cung lực lượng, vậy cũng tuyệt đối không phải Lục Xán chỗ có thể so sánh.

Ùng ùng!

Mưa kiếm tiêu tán đồng thời, cái kia bảy chuôi kiếm lại đồng thời rơi vào Lục Xán trước người, phong kín Lục Xán chỗ hiểm quanh người.

Kiếm ảnh biến thành màn sáng từ lúc mưa kiếm công kích đến liền tùy theo tan vỡ, bây giờ gần như lực kiệt Lục Xán nhưng là nói cái gì đều không thể lại chống cự, nếu như không phải là tỷ thí, mà là liều mạng tranh đấu, lúc này Lục Xán cũng đã muốn chết tại Bạch Nhạc dưới kiếm.

"Lục sư huynh, đa tạ!"

Bàn tay hơi hơi chặn lại, trước mặt bảy chuôi trường kiếm chợt bay trở về, như là chưa từng xảy ra chuyện gì.

Sắc mặt có chút tái nhợt, có thể Lục Xán trong mắt lại y nguyên vẫn là lộ ra lau một cái không ăn vào ý.

"Bạch Nhạc, một trận chiến này là ngươi thắng, ta có thể lại không phải thua ở kiếm đạo phía trên, ngày sau tái chiến. . . Ta tất chiến thắng!"

Kiếm Linh Vũ thần thông đối với Lục Xán mà nói, cũng không tính là gì không tầm thường thần thông, đơn giản chỉ là tại thực lực tuyệt đối thượng thua Bạch Nhạc một bậc mà thôi, Lục Xán tự tin chỉ cần mình ổn định cảnh giới, sẽ cùng Bạch Nhạc giao thủ, liền tuyệt đối sẽ không lại bại.

"Lục sư huynh kiếm pháp tuyệt diệu, Bạch Nhạc bội phục! Ngày sau, nguyện sẽ cùng Lục sư huynh đánh một trận!"

Không có chút nào yên hỏa khí, giờ khắc này Bạch Nhạc có vẻ dị thường khiêm tốn, chút nào nhìn không ra hắn đối mặt Đinh Khôn lúc tự phụ.

"Bạch Nhạc, thắng được!"

Nhàn nhạt xem Bạch Nhạc liếc mắt, Triệu Cảnh Xương chậm rãi tuyên bố tỷ thí kết quả.

Ngay tại lúc đó, tay áo phất một cái, Bạch Nhạc cùng Lục Xán hai người đồng thời bị đưa tiễn lôi đài.

Cho tới giờ khắc này, mọi người dưới đài tựa hồ cũng rốt cục phản ứng kịp, lần nữa bạo vang lên tiếng sấm nổ tiếng vỗ tay.

Vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Lục Xán thực lực, đều đủ để làm người ta thán phục, nếu như không phải là hai người này vừa may đụng nhau, hai người đều tuyệt đối đủ để trùng kích trăm người đứng đầu lần.

Quan trọng hơn là, một trận chiến này, mới chính thức làm cho tất cả mọi người rõ ràng chứng kiến Bạch Nhạc cường đại!

Cho dù là nói riêng về thực lực tuyệt đối, Bạch Nhạc thực lực, cũng đủ để bước lên thiên kiêu hàng ngũ.

... ...

"Không nghĩ tới, vẫn còn có chút đánh giá thấp hắn!"

Nheo mắt lại, Triệu Thụy trầm giọng mở miệng nói.

"Lục Xán mặc dù có danh thiên tài, có thể nói riêng về thực lực, tại Tiên Du Kiếm Cung chân truyền đệ tử bên trong, cũng chỉ là đệm! Một trận chiến này, chúng ta lúc đầu cũng bất quá cũng chỉ là thăm dò mà thôi, nếu như Bạch Nhạc dễ dàng như vậy liền bại. . . Đó mới không thú vị!"

Lắc đầu, Vệ Phạn Dạ nhẹ giọng nói, "Triệu sư huynh chớ quên, hắn. . . Chính là Yến Bắc Thần!"

Nghe thế, Triệu Thụy cũng không khỏi chậm rãi gật đầu.

Bây giờ hắn cũng càng ngày càng tin tưởng Vệ Phạn Dạ phán đoán, muốn bức Yến Bắc Thần lộ ra sơ hở, tự nhiên không có khả năng dễ dàng như vậy.

"Không sao cả, chỉ là trận đầu mà thôi. . . Tiếp đó, hắn mới hiểu, cái gì gọi là vận khí không tốt!"

Như là đã quyết tâm cho Bạch Nhạc sử bán tử, tự nhiên đã sớm đã làm tốt sở hữu an bài, Lục Xán xuất thủ, chính là rõ ràng nói cho Bạch Nhạc, hắn gian lận!

Hắn không sợ Bạch Nhạc biết, bởi vì bọn họ ở giữa quan hệ bản thân sẽ không có hòa hoãn khả năng.

... ...

Trong đám người, nhìn Bạch Nhạc lui trở về Đại Càn Vương Triều vị trí, bên cạnh những thứ này Thất Tinh Tông đệ tử nhưng trong lòng thì có một loại khó diễn tả được vẻ khổ sở!

Kiếm Linh Vũ!

Cho dù là cho tới bây giờ, bọn hắn cũng vẫn như cũ nhớ kỹ, cái này chính là Thất Tinh Tông thần thông, trước đây từ Thất Tinh Tháp đi ra, Bạch Nhạc cũng chính là dựa vào một chiêu này, rung động toàn bộ Thất Tinh Tông.

Nguyên bản, đây cũng là thuộc về Thất Tinh Tông vinh dự.

Nhưng hôm nay, bọn hắn lại chỉ có thể nhìn Bạch Nhạc ly khai!

Bết bát nhất là, bọn hắn rất rõ ràng, cái này thuộc về Thất Tinh Tông Kiếm Đạo Thần Thông, bây giờ toàn bộ Thất Tinh Tông cái này trong

hàng đệ tử đời thứ nhất, lại căn bản không ai có thể thi triển ra, đây quả thực là thiên đại trào phúng.

Đứng ở trong đám người, Hà Tương Tư thần tình cũng đồng dạng phức tạp cực kỳ.

Từ Thánh Nữ phong trở về sau đó, nàng cũng lại chưa từng thấy qua Bạch Nhạc, mặc dù nàng rất muốn đi gặp Bạch Nhạc, có thể phần cảm tình này lại cuối cùng chỉ có thể bị nàng chôn thật sâu trong lòng.

Lúc này nàng, đại biểu chỉ là Thất Tinh Tông!

Vô luận kết quả thế nào, nàng nhất định phải nỗ lực đi xuống. . . Thắng đến, không nhúc nhích mới thôi!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 673: Quan chiến cùng ma luyện

Dự tuyển bản thân liền là một cái cực kỳ dài lâu quá trình.

Cho dù đã phân ra mười cái lôi đài, gần như không dừng lại nghỉ có người đi lên tỷ thí, mỗi ngày cũng bất quá là có thể có vài trăm người tỷ thí mà thôi, đây còn là bởi vì vòng thứ nhất, đại đa số người thắng bại phân đều tương đối nhanh, có thể tưởng tượng, càng là đến phía sau, muốn phân ra thắng bại độ khó liền càng cao, cần thiết tiêu hao thời gian cũng sẽ tăng lên gấp đôi.

Bình thường đến, ban đầu dự tuyển thật không biết bao nhiêu yêu cầu vô cùng chú ý, thực lực mạnh một số người, cũng đều là chỉ đối bổn tông một ít tỷ thí lưu tâm một chút, đại đa số thời gian, cũng sẽ không hoa quá nhiều tâm tư, thậm chí có một ít sẽ còn trực tiếp rời đi nơi này trở về nghỉ ngơi.

Thật là, đối với Bạch Nhạc đến, lại tựa hồ như hoàn toàn không phải chuyện như vậy.

Sớm nhất đi qua vòng thứ nhất, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là đem hầu như tất cả thời gian, đều dùng đang quan chiến phía trên.

Đừng xem Bạch Nhạc con đường đi tới này, tựa hồ kinh lịch vô số lần liều mạng tranh đấu, nhưng trên thực tế, thời gian tu hành quá ngắn, lại vẫn luôn là vấn đề lớn nhất.

Tại kiếm đạo phía trên, Bạch Nhạc cũng đồng dạng thiếu kinh nghiệm.

Mà bây giờ Đạo Môn đại hội, đối với Bạch Nhạc đến, không thể nghi

ngờ chính là một cái tăng kiến thức cùng kinh nghiệm điều kiện tốt nhất cơ hội.

Thiên hạ các tông thiên tài tề tụ ở đây, cũng liền có nghĩa là, sẽ có vô số Bạch Nhạc chưa từng thấy qua kiếm chiêu, thần thông, vô luận những người kia thực lực là không phải so Bạch Nhạc mạnh hơn, đều có thể sẽ có một ít có thể xúc động Bạch Nhạc địa phương.

Tu hành bản thân liền là một kiện rất khổ sự tình, cho dù là xuất sắc đi nữa thiên tài, muốn thành công, cũng tất nhiên là từ vô số mồ hôi đôi thế.

Bạch Nhạc tựa như một khối hải miên, không ngừng ở chính giữa hấp thu chất dinh dưỡng, thôi động chính mình đối với kiếm đạo lý giải làm sâu sắc.

Cứ như vậy nhoáng lên, chính là mười ngày thời gian trôi qua.

Vòng thứ nhất tỷ thí mới xem như vừa mới kết thúc.

Bất quá, cùng cái này dài dằng dặc thời gian tương đối, nhưng cũng là đáng sợ tỉ lệ đào thải, ở chỗ này là không có có cơ hội thứ hai, bại một lần, liền có nghĩa là trực tiếp đào thải.

Hơn nữa, không biết từ đâu tin tức truyền ra, nguyên bản chỉ là rất ít một bộ phận biết thượng cổ cấm địa sự tình, bây giờ vậy mà tại bất tri bất giác ở giữa đã truyền ai ai cũng biết.

Kể từ đó, đoàn người liền lần nữa sôi trào.

Thượng cổ cấm địa a, dù là không biết hư thực, chỉ nghe tên này, cũng có thể minh bạch bên trong trân quý a.

Đối với Triệu Thụy bọn hắn đến, cái này có thể không nghi là một cái cực hỏng bét tin tức.

Nguyên bản an bài xong một ít đối phó Bạch Nhạc cao thủ, lúc này chiếm được tin tức này sau đó, cũng lập tức đổi ý, so với việc Triệu Thụy hứa hẹn những cái kia chỗ tốt, hiển nhiên xông vào Top 100 tiến nhập thượng cổ cấm địa mới còn có sức dụ dỗ.

Bạch Nhạc cùng Lục Xán trận chiến kia đã lần nữa chứng minh thực lực, loại tình huống này, không có trăm phần trăm nắm chặt, là không người nào nguyện ý liều lĩnh tràng phiêu lưu này.

"Đây là có người đang giúp hắn a!"

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Triệu Thụy lạnh lùng mở miệng nói.

Loại tin tức này để lộ, tuyệt đối không phải cái nào đệ tử có khả năng mang đến ảnh hưởng, có thể tại như vậy trong thời gian ngắn truyền đi, hơn nữa để cho người ta tin tưởng, thậm chí còn cố ý cắm ở vòng thứ hai tỷ thí gần lúc bắt đầu sau khi, nếu như vừa khớp, ai có thể tin tưởng?

"Ta qua, Bạch Nhạc chính là Yến Bắc Thần!" Vệ Phạn Dạ trầm giọng mở miệng nói, "Chỉ bằng Bạch Nhạc không có loại ảnh hưởng này lực, thế nhưng Yến Bắc Thần có thể cũng không giống nhau. . ."

"Không sao cả!" Cười lạnh một tiếng, Triệu Thụy khinh thường nói, "Mềm không được, liền tới cứng rắn tốt. . . Chỉ cần không động thiên tông đệ tử, người khác, cũng không cần bọn hắn đồng ý! Dạng này mới càng tốt hơn. . . Tỷ thí thời điểm, không sợ bọn họ không liều mạng!"

"Muốn nhúng tay, vậy cũng phải xem bọn hắn có khả năng bao lớn!"

Cùng vòng thứ nhất thời điểm, Bạch Nhạc vẫn như cũ được an bài tại người thứ nhất lên tràng.

Vòng thứ nhất đối mặt Lục Xán, cũng đã có thật nhiều người nhìn ra

Triệu Cảnh Xương là có ý làm khó Bạch Nhạc, bây giờ, vòng thứ hai lại là ngay từ đầu liền để cho Bạch Nhạc ra thi đấu, chính là Triệu Cảnh Xương làm ra hồi ứng với!

Hắn không sợ người khác biết hắn tại nhằm vào Bạch Nhạc, thậm chí tuyên bố nói cho tất cả mọi người, hắn chính là cố ý tại nhằm vào Bạch Nhạc.

Thật là, vậy thì thế nào đâu?

Thân là Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão, bản thân liền là Tinh Hải Cảnh cường giả, hơn nữa sở hữu cực kỳ Bàng đại nhân mạch, hắn có cái này khí tới đối mặt tất cả không phải chê!

Ngươi có thể oán giận bất công, nhưng này căn bản sẽ không có bất kỳ ý nghĩa gì, bởi vì. . . Nơi này là Đạo Lăng Thiên Tông!

Bạch Nhạc vòng thứ hai đối thủ, tên là thù hiểu, xuất thân Hắc Bạch Kiếm Cung, là Ký Châu nổi danh nhất thiên tài một trong.

Phải biết, Ký Châu thật là Thái Cực Đạo vị trí, Hắc Bạch Kiếm Miyamoto thân liền cùng Thái Cực Đạo có sâu đậm sâu xa, thù hiểu trong ngày thường cùng Thái Cực Đạo đệ tử cũng nhiều có tiếp xúc, thực lực cho dù là Thái Cực Đạo đệ tử cũng đều là có chút tán thành.

Hơn nữa không giống với Lục Xán, Lục Xán xuất thân liền quyết định thực lực của hắn tuy mạnh, nhưng lại ắt sẽ thiếu vài phần tàn nhẫn mùi vị, kinh nghiệm chiến đấu cũng kém xa cùng thù hiểu người như thế so sánh.

Toàn thân áo đen, thù hiểu từ lên đài một khắc này, cả người liền lộ ra lau một cái lãnh ý.

Nếu như không nên cùng người giao thủ, sợ rằng đại đa số người đều thà

bị đối mặt Lục Xán mà tuyệt đối không phải thù hiểu.

Đáng tiếc, Bạch Nhạc lại hiển nhiên cũng không có quyền lựa chọn lực.

"Coong!"

Một tiếng kiếm minh, thậm chí ngay cả báo danh bước đi thù hiểu đều trực tiếp tỉnh lược, không có chút nào khách khí, lên đài đồng thời, kiếm cũng đã xuất thủ.

Hơn nữa, từ vừa mới bắt đầu, thù hiểu liền trực tiếp tế xuất tinh cung!

Hắc bạch đan vào tinh cung, mặc dù tựa hồ thiếu vài phần Thái Cực Đạo đạo vận, nhưng lại cũng vì vậy tăng thêm vài phần góc cạnh.

Thù hiểu cũng không có cùng Bạch Nhạc tại kiếm đạo phía trên phân cái thắng bại hứng thú, riêng là khi biết thượng cổ cấm địa sự tình sau đó, hắn duy nhất mục, chính là đánh bại sở hữu đối thủ, bước vào thượng cổ cấm địa.

Từ vừa mới bắt đầu xuất thủ, trong mắt hắn liền chỉ có thắng bại.

Thù hiểu nhanh, có thể Bạch Nhạc tốc độ lại hiển nhiên nhanh hơn!

Mấy ngày này hắn một mực chú ý hầu như sở hữu trận đấu, mặc dù không có cùng thù hiểu đã giao thủ, thế nhưng đang xuất thủ trước đó, liền đã gặp Hắc Bạch Kiếm Cung đệ tử xuất thủ, biết thù hiểu thân phận thời điểm, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã có chuẩn bị.

Ngu kiếm!

Đối mặt thù hiểu, chỉ có lấy nhanh đánh nhanh mới là tốt nhất ứng đối phương thức!

Ngu kiếm tốc độ bản thân cũng nhanh, làm Bạch Nhạc đem ngu kiếm kiếm ý dung nhập Phi Kiếm Thuật sau đó, tốc độ liền nhanh hơn, thực lực yếu một ít, thậm chí ngay cả xuất kiếm vết tích đều thấy không rõ lắm.

Hơn nữa, lúc này Bạch Nhạc khống chế, cũng không phải là một thanh kiếm, mà là bảy chuôi kiếm đồng thời bay ra.

Bỏ qua Bắc Đẩu Kiếm Trận, đổi lấy chính là càng nhanh chóng tốc độ, càng tàn nhẫn công kích.

Đối với Bạch Nhạc đến, cái này đồng dạng cũng là một loại mới nếm thử.

Diệp Huyền, hắn yêu cầu tìm chính mình đạo của chính mình đường!

Đối mặt khác biệt đối thủ, nếm thử lấy bất đồng kiếm ý thủ thắng, sau đó đem thông hiểu đạo lí, chân chính biến thành hoàn toàn thuộc về mình kiếm đạo đường, đây mới là Bạch Nhạc muốn đi con đường.

Vô luận Lục Xán cũng tốt, thù hiểu cũng được, lại hoặc là là cái gì của hắn, đối với Bạch Nhạc, đều chẳng qua chỉ là thí kiếm thạch mà thôi.

Trận này Đạo Môn đại hội, đối hắn đến, tựa hồ đã sớm không còn là tỷ thí, mà là lần lượt ma luyện đề thăng thực lực của chính mình cơ hội.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 674: Năm trận năm thắng

Trên đời này kiếm đạo cao thủ, nhưng nhanh như vậy kiếm, cũng đối cực kỳ hiếm thấy.

Cùng Đinh Khôn đánh một trận, mọi người nhìn thấy Linh Tê Kiếm Quyết huyền diệu, cùng Lục Xán đánh một trận lúc, nhìn thấy Kiếm Linh Vũ bá đạo, mà bây giờ đối mặt Cừu Hiểu, lại lần nữa kiến thức đến ngu kiếm nhanh!

Loại kia tựa hồ đã siêu thoát mắt thường đánh bắt tốc độ nhanh, xác thực có thể khiến người ta đánh sinh lòng ra một loại khó diễn tả được cảm giác sợ hãi.

Kinh diễm!

Từ trước đây hoàn toàn không bị bất luận kẻ nào xem trọng, cho tới bây giờ, Bạch Nhạc lần lượt phá vỡ lấy mọi người đối với hắn nhận thức.

Đến giờ phút nầy, tựa hồ đã không có ai còn dám đơn giản dự đoán một trận chiến này thắng bại.

Lại không ngoại nhân quan điểm, bây giờ người trong cuộc, Bạch Nhạc nhưng là càng đánh càng là nhanh ý.

Mặc dù biết đem ngu kiếm kiếm ý dung nhập Phi Kiếm Thuật sau đó sẽ nhanh hơn, nhưng này trên thực tế, cũng là Bạch Nhạc lần đầu tiên bây giờ tùy ý đem cái này loại nhanh phát huy đến cực hạn!

Rất nhiều thứ, đơn thuần thôi diễn là rất khó chiếm được thiết thực kết

quả.

Chỉ có chân chính chiến đấu, cùng loại kia thế lực ngang nhau, thậm chí mạnh hơn chính mình cao thủ giao phong thời điểm, mới có thể để cho người đem tiềm lực triệt để phát huy được, để cho thực lực lần nữa đề thăng.

Loại này đối thủ, tình huống bình thường hạ đều là có thể gặp mà không thể cầu, cũng chỉ có Đạo Môn đại hội loại địa phương này, mới có thể để cho Bạch Nhạc có nhiều như vậy giao thủ cơ hội, có thể cùng khác biệt đối thủ, lấy khác biệt phương thức chiến đấu.

Tối trọng yếu là, ở chỗ này, thậm chí còn không cần phải lo lắng có nguy hiểm tánh mạng, quả thực lại không có so với cái này thích hợp hơn chỗ tu luyện.

Đương nhiên, Bạch Nhạc trong lòng những ý niệm này, nếu để cho Triệu Thụy cùng Vệ Phạn Dạ biết, chỉ sợ cần phải tức hộc máu không thể.

Lấy nhanh đánh nhanh, Bạch Nhạc một trận chiến này, đem ngu kiếm uy lực triệt để phát huy đến cực hạn.

Nhưng dù cho như thế, đối mặt Cừu Hiểu cũng y nguyên vẫn là đánh cực kỳ gian nan, một trận chiến này ước chừng đánh một khắc đồng hồ thời gian, đợi Bạch Nhạc đem ngu kiếm kiếm thế tích lũy đến mức tận cùng, chợt bộc phát ra, lúc này mới đánh bại Cừu Hiểu phòng ngự, hiểm hiểm thủ thắng.

Sau trận chiến này, ngu kiếm đồng dạng theo Bạch Nhạc mà danh động thiên hạ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, tỷ thí cũng giống vậy đang không ngừng tiếp tục.

Vòng thứ ba, vòng thứ tư, vòng thứ năm. . .

Mỗi một lần, Bạch Nhạc đều cùng trước kia, được an bài tại đệ một cái ra trận, hơn nữa xưa nay chưa bao giờ gặp bất kỳ một cái nào dễ đối phó đối thủ, hầu như mỗi một lần Bạch Nhạc đều phải đem hết toàn lực mới có thể thu được thắng.

Chẳng qua là cho ban đầu thời điểm hoàn toàn khác nhau, bây giờ làm lại có người gặp phải Bạch Nhạc thời điểm, cũng đã không ai lại cho rằng Bạch Nhạc vận khí không tốt, thậm chí vừa vặn tương phản, đụng tới Bạch Nhạc người, mới có thể bị người coi là vận khí không tốt.

Trọn một tháng, đã từ ban đầu mấy nghìn người, đào thải đến hơn hai trăm người!

Trong lúc này, Bạch Nhạc năm trận năm thắng, đã trở thành làm người ta chú ý nhất cao thủ một trong.

Đến nước này, ban đầu mười cái lôi đài, cũng đã bị cắt giảm đến bốn cái.

Bây giờ thậm chí đã không cần tận lực an bài, mỗi người còn có thể lưu ở trên lôi đài, toàn bộ đều là đỉnh tiêm thiên tài.

Mà xem như trước đó không ngừng nhằm vào Bạch Nhạc Triệu Cảnh Xương, bây giờ cũng đồng dạng không còn phụ trách kế tiếp tỷ thí.

Chỉ là, Bạch Nhạc tình cảnh lại tựa hồ như cũng không có được cái gì cải thiện.

Vòng thứ sáu tỷ thí danh sách đã công bố ra, Bạch Nhạc vẫn như cũ vẫn là thứ nhất ra thi đấu, mà lần này Bạch Nhạc đối thủ, lại biến thành Thái Cực Đạo thiên tài, Đỗ Phi!

Hơn nữa, lần này đối với Bạch Nhạc mà nói, mới là chân chính có thể

nói hủy diệt tính đả kích.

Đỗ Phi, Thái Cực Đạo chân truyền đệ tử bên trong, có thể nhập trước mười đỉnh tiêm thiên tài!

Hơn nữa Thái Cực Đạo bản thân liền cùng Đại Càn Vương Triều mâu thuẫn sâu nhất, trước đây Tiêu Dật Phong tìm đến phiền phức, liền có thể thấy được lốm đốm, bây giờ Bạch Nhạc lấy Đại Càn Vương Triều thân phận đụng phải Đỗ Phi, không thể nghi ngờ là kém cõi nhất kết quả.

Tỷ thí một ngày trước, Thư Khánh Dương trực tiếp tìm được Bạch Nhạc.

"Bạch Nhạc, ngươi có thể đi tới bây giờ bước này, thật là ta hoàn toàn thật không ngờ, không thể không, ngươi so với ta trong tưởng tượng, càng xuất sắc hơn."

Đứng ở Bạch Nhạc trước mặt, Thư Khánh Dương được không keo kiệt lời ca tụng.

"Khánh Dương công tử quá khen, chỉ là. . . May mắn mà thôi!"

Nguyên bản Bạch Nhạc là muốn vận khí tốt, có thể lời còn không có lối ra, Bạch Nhạc mình cũng liền không đi xuống, hắn đoạn đường này thắng được, thật là vô luận như thế nào, cũng đều cùng vận khí tốt không hợp.

"Trên đời này không có gì may mắn!"

Lắc đầu, Thư Khánh Dương bình tĩnh nói, "Huống chi, ngươi không có khả năng may mắn. . . Năm lần!"

Năm trận năm thắng, dạng này chiến tích, chỉ có thể là thực lực tuyệt đối, cùng vận khí gì, may mắn đều không có bất cứ quan hệ gì.

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc cũng không có trả lời, chỉ là lẳng lặng chờ lấy Thư Khánh Dương xuống dưới.

Ở vào thời điểm này đột nhiên tìm đến mình, luôn không khả năng là vì vài câu nhàn thoại.

"Ngày mai một trận chiến này, ngươi có nắm chắc không?"

Nhìn Bạch Nhạc, Thư Khánh Dương hỏi lần nữa.

"Chưa nói tới nắm chặt, tận lực mà thôi." Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Nếu như không nắm chắc. . . Có thể chịu thua!"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, Thư Khánh Dương rốt cục vẫn phải đi ra ý.

Chỉ là lời này, nhưng là đột nhiên để cho Bạch Nhạc chân mày đột nhiên vẩy một cái, có chút không hiểu rõ Thư Khánh Dương ý tứ.

Hắn bản thân liền là đại biểu Đại Càn Vương Triều tham dự Đạo Môn đại hội, thứ tự càng cao, đối với Đại Càn Vương Triều cùng Ngô Văn Uyên tác dụng mới càng đại tài đối , dựa theo bình thường ăn khớp, Thư Khánh Dương để cho hắn liều mạng một lần mới đúng chứ?

"Vừa mới nhận được tin tức, vòng tỷ thí này, thất bại người, cũng giống vậy còn có một cơ hội! Tách ra Đỗ Phi, ngươi có thể có nắm chắc hơn đạt được bước vào thượng cổ cấm địa cơ hội."

Một câu nói này, nhưng là để cho Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên vừa nhảy!

Bây giờ còn lại bản thân cũng chỉ có hơn một trăm người, lần này tỷ thí

qua về sau, thắng được mấy chục người, tự nhiên có thể trực tiếp tiến nhập Top 100, thu được bước vào thượng cổ cấm địa cơ hội, thật là thất bại người, cũng có thể lại có một cơ hội?

"Một vòng này tổng cộng chỉ còn lại có 147 người, một người tua trống, cho nên sẽ có bảy mươi bốn người tiến nhập Top 100!"

"Còn lại, tam đại thiên tông có ba cái trực tiếp tiến nhập trăm người đứng đầu ngạch! Cuối cùng danh ngạch, thì từ một vòng này thất bại người, lần nữa tranh đoạt!" Dừng một cái, Thư Khánh Dương tiếp tục nói, "Tin tức này bây giờ còn bị phong tỏa. . . Thái Cực Đạo cùng triều đại đối địch đã lâu, một trận chiến này, ngươi nếu vào sân, Đỗ Phi ắt sẽ hạ thủ đoạn độc ác, một khi ngươi thụ thương nghiêm trọng. . . Tự nhiên cũng sẽ sau khi mất đi mặt cơ hội!"

"Cho nên, nếu là không có nắm chặt, không bằng trực tiếp chịu thua, từ bị thua trong tay người tranh đoạt danh ngạch!"

Đến nơi này, Bạch Nhạc lúc này mới triệt để minh bạch.

Thư Khánh Dương quan tâm không phải mình thắng bại, mà là cái này một cái tiến nhập thượng cổ cấm địa danh ngạch.

Đối với Đại Càn Vương Triều đến, đây mới là nhất chuyện trọng yếu, mà không phải một trận chiến này chính mình thắng bại, hoặc là danh dự mình.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc cũng theo đó trầm mặc xuống.

Cũng không tiếp tục bức bách Bạch Nhạc, Thư Khánh Dương chậm rãi nói, "Nói đến thế thôi, ngươi tự cân nhắc. . . Không được hành động theo cảm tình, lần này thượng cổ trong cấm địa, tồn tại cực đại cơ duyên, đủ để khiến ngươi trực tiếp đột phá tinh hải cơ duyên, hiểu sao?"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 675: Tính làm như kiếm

Thư Khánh Dương ly khai, có thể Bạch Nhạc lại lần nữa rơi vào trong trầm mặc.

Đỗ Phi là thực lực gì, Bạch Nhạc rất rõ ràng, cái này đã không chỉ có chỉ là xuất xứ từ về đối phương tin tức, mà là mấy ngày nay Bạch Nhạc đồng dạng chứng kiến đối phương xuất thủ, dù sao đi tới bây giờ, Đỗ Phi cũng là đồng dạng thắng liên tiếp ngũ tràng.

Mặc dù không dám mỗi một tràng đều xem qua, nhưng là lại cũng tuyệt đối lệnh Bạch Nhạc khắc sâu ấn tượng!

Trước đó cùng Đỗ Phi giao thủ người mặc dù không có khả năng cùng Bạch Nhạc đều là cao thủ, thế nhưng Đỗ Phi thực lực nhưng cũng đã cho thấy tay, nếu như bình thường đối thủ, tại Đỗ Phi trong tay căn bản đi không qua ba chiêu.

Cho dù là một ít tương đối nổi danh thiên tài, cũng thậm chí không có mang cho qua Đỗ Phi phiền toái gì, so với việc Bạch Nhạc, Đỗ Phi đoạn đường này thắng quá dễ dàng.

Chẳng những có Thái Cực Đạo Thần Thông Truyền Thừa, hơn nữa, Đỗ Phi bản thân liền là tinh cung hậu kỳ thực lực,

Bằng tâm mà nói, Thư Khánh Dương ánh mắt vẫn là cực chuẩn, đối mặt Đỗ Phi, Bạch Nhạc phần thắng thậm chí không đến ba thành!

Lúc trước vừa tới Đạo Lăng Thiên Tông thời điểm, Bạch Nhạc liền cùng Thái Cực Đạo gợi lên xung đột, cũng chính là vì vậy, Bạch Nhạc mới rõ ràng hơn, Thái Cực Đạo không chỉ là căm thù Đại Càn Vương Triều vấn đề, đối hắn cũng đồng dạng không có bất kỳ hảo cảm!

Mặc dù trên lôi đài không thể giết người, có thể chỉ cần không địch lại, Bạch Nhạc cũng rất khẳng định, đối phương nhất định sẽ hạ sát thủ bị thương nặng chính mình.

Thư Khánh Dương cái này nhắc nhở, mặc dù để cho Bạch Nhạc tâm lý rất không thoải mái, nhưng là lại không thừa nhận cũng không được, đối phương xác thực rất có đạo lý.

Chỉ là. . . Cho là thật muốn thả bỏ sao?

"Vô luận hắn làm sao chọn, hắn đều thua định!"

Dưới ánh trăng, đứng ở trên ngọn núi, Triệu Thụy bình tĩnh mở miệng nói.

Thanh âm mặc dù không lớn, nhưng lộ ra lau một cái tuyệt đối tự tin.

"Ồ?" Vệ Phạn Dạ có chút ngoài ý muốn, "Triệu sư huynh khẳng định như vậy? Đã ngươi có thể nhận được tin tức, sợ rằng Đại Càn Vương Triều cũng có thể được tin tức, bây giờ sợ là Bạch Nhạc cũng đã biết, ngày mai, nếu như hắn trực tiếp chịu thua. . . Chỉ sợ liền thật khó."

"Chịu thua?" Cười lạnh một tiếng, Triệu Thụy đạm nhiên mở miệng nói, "Ta đã cầu Tư Đồ sư huynh, nếu như Bạch Nhạc ngày mai chịu thua, hắn cũng sẽ trong tỷ thí chịu thua, đến lúc đó. . . Hắn sẽ đích thân xuất thủ đối phó Bạch Nhạc!"

"Tư Đồ Lăng Phong?"

Nghe được Triệu Thụy, Vệ Phạn Dạ trong lòng đột nhiên cả kinh, có chút khó có thể tin hỏi tới.

"Không sai!"

Gật đầu, Triệu Thụy ngạo nghễ mở miệng nói, "Đối đầu Đỗ Phi, hắn còn có thể thua thể diện một điểm, nếu là thật dám tự cho là thông minh. . . Đó mới là muốn chết!"

"Ngươi làm sao mời được Tư Đồ sư huynh?"

Cho dù là đến bây giờ, Vệ Phạn Dạ cũng y nguyên vẫn là có chút khó có thể tin.

Tư Đồ Lăng Phong là ai?

Trừ Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ bên ngoài, Tư Đồ Lăng Phong chính là Đạo Lăng Thiên Tông chân truyền đệ tử bên trong đệ nhất nhân, bây giờ đồng dạng chỉ thiếu chút nữa liền có thể bước vào tinh hải!

Trước đó trong tỉ thí, Tư Đồ Lăng Phong thậm chí cho tới bây giờ đều chưa từng ra tay, sở hữu đụng tới Tư Đồ Lăng Phong người, đều trực tiếp lựa chọn chịu thua.

Bây giờ Triệu Thụy lại có thể mời Tư Đồ Lăng Phong chịu thua tới ngăn cản Bạch Nhạc, cái này cũng không khỏi quá khoa trương đi.

"Rất đơn giản!" Nhìn Vệ Phạn Dạ, Triệu Thụy bình tĩnh nói, "Ta chỉ là đem ngươi nói cho ta biết, toàn bộ đều nói cho Tư Đồ sư huynh mà thôi."

". . ."

Nghe thế, Vệ Phạn Dạ mí mắt đột nhiên vừa nhảy, nhưng lại đúng là vẫn còn không có.

Liếc Vệ Phạn Dạ liếc mắt, Triệu Thụy tiếp tục nói, "Tư Đồ sư huynh để

cho ta cho ngươi biết, nếu như hắn tự mình xuất thủ, coi như là trưởng lão cũng cứu không Bạch Nhạc, giả sử có thể bức Bạch Nhạc bại lộ thân phận, coi như ngươi đầu công! Nhưng nếu là ngươi dám lừa hắn. . . Thượng cổ cấm địa chính là ngươi nơi táng thân!"

". . ."

May là Vệ Phạn Dạ đã có nhất định chuẩn bị tâm lý, chợt nghe được câu này, trái tim cũng y nguyên vẫn là không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Triệu Thụy cái này căn bản là đang dùng mạng hắn tới đánh bạc.

Nếu như không ở Đạo Lăng Thiên Tông, hắn chỉ sợ liền muốn trước cùng Triệu Thụy tính sổ, nhưng hôm nay, cái này một hơi thở lại cũng chỉ có thể cố nhịn xuống.

"Triệu sư huynh yên tâm, chuyện này, ta có trăm phần trăm nắm chặt!"

Suốt đêm không nói chuyện!

Sáng sớm hôm sau, Bạch Nhạc đúng hạn chạy tới trước lôi đài, bây giờ toàn bộ hải vân phía trên, hầu như đã ngồi đầy người.

Bao quát trước đó những cái kia bị loại bỏ người, cũng toàn bộ đều tụ tập đến nơi đây.

Trước đó tỷ thí, còn có người không quan tâm, có thể đến một bước này, mỗi một cuộc tỷ thí đều phi thường làm người khác chú ý, cho dù ai cũng không muốn bỏ qua.

Xa xa, Bạch Nhạc liền nhìn thấy Thái Cực Đạo người.

Khoảng cách hơi xa, Bạch Nhạc nghe không được bọn hắn tại cái gì, nhưng lại có thể chứng kiến trên mặt bọn họ cái kia khinh miệt giễu cợt,

chứng kiến bọn hắn chỉ trỏ ở giữa cái kia vẻ khinh thường cùng trào phúng.

Cho dù là đi đến một bước này, tại đây chút Thái Cực Đạo đệ tử trong mắt, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ bất quá chỉ là một cái dế nhũi mà thôi.

Là, dế nhũi!

Một cái từ đất phương mà đến, may mắn đặt lên Đại Càn Vương Triều, đắm mình đi làm Đại Càn Vương Triều chó săn dế nhũi.

Đối mặt Đỗ Phi, Bạch Nhạc nên trực tiếp chịu thua, hoặc là bị đánh giống như một con chó chết, bộ mặt tang tẫn.

Hít sâu một hơi, đến giờ phút nầy, Bạch Nhạc rốt cục triệt để bình tĩnh trở lại.

Nguyên bản, trong lòng hắn cũng thủy chung đều có chút không nắm được chú ý, dù sao Thư Khánh Dương rất có đạo lý, tạm thời nhẫn một hơi thở, liền có thể hữu kinh vô hiểm thu được bước vào thượng cổ cấm địa tư cách, cái này rất có lời.

Nhưng khi giờ khắc này, hắn chứng kiến những cái kia Thái Cực Đạo đệ tử khinh miệt ánh mắt lúc, nhưng trong lòng lần nữa kiên định.

Đối với hắn đến, có một số việc có thể so cơ duyên trọng yếu hơn.

Bây giờ những người này cũng dám giễu cợt hắn, hèn hạ hắn, nếu như hắn thật chịu thua, người khác lại hội thấy thế nào, Vân Mộng Chân lại hội thấy thế nào hắn?

Cứ việc Bạch Nhạc không có ở nơi này chứng kiến Vân Mộng Chân thân ảnh, thế nhưng Bạch Nhạc lại có một loại cảm giác, Vân Mộng Chân nhất định sẽ xem cuộc tỷ thí này.

Hắn từng đối Vân Mộng Chân ưng thuận lời hứa, cũng muốn để cho Vân Mộng Chân chứng kiến cái kia cường đại tự tin chính mình.

Mà không phải cái kia vì cơ duyên, vì mục liền có thể khúm núm, ủy khuất cầu toàn chính mình.

Quả thật, Vân Mộng Chân có lẽ sẽ minh bạch, mình là bởi vì không thể bại lộ thân phận mới cố ý chịu thua, thật là. . . Bạch Nhạc phục không chính mình.

Tu kiếm người, tính làm như kiếm, ninh chiết bất khuất!

Đoạn đường này vốn là không gì sánh được gian nan, thậm chí cho dù là đến bây giờ, Bạch Nhạc cũng đều vẫn như cũ nhìn không thấy hy vọng, càng chưa nói tới nắm chặt!

Hắn có thể một đường đi tới hiện tại, bằng chính là một hơi thở!

Nếu như cái này một hơi thở tản ra, sợ là liền thật cũng lại đừng đi xuống dưới.

Bây giờ bước này, nếu như lui, như vậy sau này là có thể có thể hồi lui lần thứ hai, lần thứ ba, thắng đến cũng không có đi về phía trước dũng khí.

So với việc cổ này dũng khí cùng lòng tin, thắng thua thật cũng không trọng yếu.

Thua, còn có thể sẽ thắng lại, mất đi lần này tiến nhập thượng cổ cấm địa cơ hội, cũng giống vậy có thể tìm hắn cơ hội, cái này một hơi thở, cái này một cổ tín niệm nếu như tiết, vậy liền cũng đứng lên không nổi nữa.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc dưới chân nhẹ nhàng một bước, cả người bay

thẳng đến trên lôi đài.

"Đại Càn Vương Triều, Bạch Nhạc! Mời Đỗ sư huynh chỉ giáo!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 676: Thái Cực Đồ

Một câu nói này lối ra, cho dù là Đỗ Phi cũng không khỏi có trong nháy mắt kinh ngạc.

Trên thực tế, trước hắn liền nhận được tin tức, Bạch Nhạc có thể sẽ trực tiếp chịu thua.

Cái này làm cho hắn rất khó chịu, cũng càng phát ra có chút khinh miệt Bạch Nhạc nhu nhược.

Chỉ là, hắn lại vạn thật không ngờ, làm leo lên lôi đài giờ khắc này, hắn nghe được cũng không phải chịu thua, mà là. . . Khiêu chiến!

Ngẩng đầu, Đỗ Phi ánh mắt chậm rãi hướng về Bạch Nhạc, yên lặng chốc lát, trên mặt lộ ra một nụ cười, "Ngươi rất ngu xuẩn. . . Nhưng ít ra thắng được ta tôn trọng!"

"Người cả đời này luôn là muốn làm vài món chuyện ngu xuẩn, huống chi. . . Không đến cuối cùng một khắc, thắng bại liền vẫn như cũ cũng chưa biết."

Bình tĩnh nhìn Đỗ Phi, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

So với việc trước đó do dự, giờ khắc này chân chính làm ra quyết định, Bạch Nhạc liền ngược lại có vẻ bình tĩnh dị thường.

"Khẩu khí không, chỉ không biết ngươi bản lĩnh có hay không lớn như vậy."

Bước ra một bước, Đỗ Phi dưới chân đột nhiên lộ ra một cái rõ ràng đồ án thái cực, hắc bạch đan vào, lộ ra lau một cái khó diễn tả được đạo vận.

Đạp ở cái này đồ án thái cực phía trên, Đỗ Phi cả người khí tức liền đều nhưng phải biến đổi, lộ ra lau một cái khủng bố áp lực , khiến cho người trông đã khiếp sợ.

Thái Cực Đạo xếp hạng thứ mười thiên tài đệ tử, từ vừa mới bắt đầu liền dẫn cho Bạch Nhạc một loại hoàn toàn khác biệt cảm thụ.

Chỉ là tới mức này, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có đường lui, chỉ có đánh một trận!

Trong một chớp mắt, bảy chuôi kiếm đồng thời bay ra, trực tiếp hóa thành Bắc Đẩu Kiếm Trận, hướng về Đỗ Phi giết đi qua.

Bắc Đẩu Kiếm Trận bản thân liền là một loại ổn thỏa nhất thăm dò phương thức!

"Điêu trùng kỹ năng!"

Chứng kiến Bắc Đẩu Kiếm Trận, Đỗ Phi trong mắt không khỏi lộ ra một tia vẻ khinh miệt, dưới chân đột nhiên một bước, cái kia đồ án thái cực liền nhất thời quang mang nổi dậy, đem Đỗ Phi cả người bao phủ bên trong.

Vô luận Bắc Đẩu Kiếm Trận thật lợi hại, cũng đều ngạnh sinh sinh bị ngăn ở cái này đồ án thái cực ở ngoài, không vào được chút nào.

Giả sử trước đó chưa từng thấy qua Bạch Nhạc xuất thủ, chợt nhìn đến Bắc Đẩu Kiếm Trận, có thể sẽ còn cho Đỗ Phi mang đến nhất định phiền phức!

Có thể hỏi đề ở chỗ, mấy ngày qua, Bạch Nhạc đang bị nhằm vào tình huống dưới, vẫn liên chiến liên thắng, thanh danh vang dội đồng thời, nhưng cũng đồng nghĩa với nhiều người hơn cũng đồng dạng đang chú ý

hắn mỗi một trận chiến đấu.

Đỗ Phi tự nhiên cũng đã sớm chú ý tới Bạch Nhạc.

Bắc Đẩu Kiếm Trận cũng cuối cùng là Địa cấp tông môn truyền thừa mà thôi, đối mặt hắn người có thể còn có thể chiếm được tiện nghi, có thể đối mặt Thái Cực Đạo chân truyền đệ tử, hay là tại đã sớm đã có chuẩn bị tình huống dưới, tự nhiên cũng liền chưa nói tới uy hiếp gì.

Tiếp xúc càng nhiều, liền càng có thể khiến người ta nhận thấy được thiên tông cùng hắn tông môn ở giữa chênh lệch, rốt cuộc có bao nhiêu khủng bố.

So với việc Đỗ Phi, Bạch Nhạc từ vừa mới bắt đầu liền ở vào một cái thế yếu địa vị, chỉ có dùng hết sở hữu, mới có thể tranh đấu một chút hi vọng sống!

Trong nháy mắt tiếp xúc, Bạch Nhạc liền minh bạch Bắc Đẩu Kiếm Trận đã rất khó cho đối phương tạo thành uy hiếp gì, căn bản không có chút nào khí tuy chi ý, tâm niệm vừa động, Bạch Nhạc tiện lợi tức biến chiêu.

Mưu lợi không thành, tự nhiên cũng chỉ có thể cường công!

Trong tích tắc, tinh cung chợt nổi lên, Bạch Nhạc trước người hóa ra một mảnh kiếm quang, trong khoảnh khắc, liền hóa thành một mảnh mưa kiếm, hung hăng hướng về kia đồ án thái cực hạ xuống.

Kiếm Linh Vũ!

"Lên!"

Mắt thấy Kiếm Linh Vũ rơi xuống, Đỗ Phi trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, một cái lên chữ chợt từ trong miệng phun ra, cái kia mặt đất đồ án thái cực liền chợt bay lên, trên không trung hóa thành một tấm bản

đồ quyển, chợt triển khai!

Cái kia vô số mưa kiếm, đang rơi xuống tới trong nháy mắt, liền phảng phất bị cái này đồ quyển thôn phệ, sở hữu công kích đều rơi vào cái kia trong bức tranh!

"Vù vù!"

Trong nháy mắt, toàn trường nhất thời một mảnh xôn xao, những cái kia quen thuộc Thái Cực Đạo người, càng là nhịn không được kinh hô thành tiếng.

"Thái Cực Đồ!"

Thái Cực Đạo kinh khủng nhất thần thông một trong, chính là cái này Thái Cực Đồ, đem bản thân tinh cung cùng Thái Cực Chi Lực hòa làm một thể, hóa thành một trương hư vô Thái Cực Đồ!

Thái Cực Đồ một khi triển khai , bất kỳ cái gì công kích đều sẽ trực tiếp rơi vào Thái Cực Đồ bên trong, hóa thành hư vô, nếu là có người rơi vào Thái Cực Đồ bên trong, chỉ cần họa quyển run lên, liền sẽ tùy theo hóa thành bụi, thần hồn câu diệt!

Có nghe đồn, Thái Cực Đồ tu luyện tới cực hạn, chính là một tòa thế giới chân thật!

Đương nhiên, nghe đồn cũng vẻn vẹn chỉ là nghe đồn mà thôi, bất quá, may là như vậy, Thái Cực Đồ cũng đã phi thường khủng bố, dạng này đại thần thông, cho dù là tại Thái Cực Đạo bên trong, cũng thuộc về rất khó tu thành.

Đỗ Phi mặc dù cũng coi như nổi danh, có thể trên thực tế, trước đó nhưng cũng không ai biết hắn vậy mà tu thành Thái Cực Đồ, bằng không, Đỗ Phi bài danh cùng với tiềm lực, chỉ sợ cũng còn phải lại dựa

vào trước một ít.

Nguyên bản, Bạch Nhạc đối Đỗ Phi một trận chiến này, sẽ không bao nhiêu người chứng kiến Bạch Nhạc, bây giờ Thái Cực Đồ vừa ra, liền tựa hồ đã hoàn toàn tuyên bố thắng lợi!

Bạch Nhạc tỉ mỉ chuẩn bị Kiếm Linh Vũ sát chiêu, tại Thái Cực Đồ trước, thậm chí ngay cả một tia rung động đều không có thể nổi lên, liền trực tiếp bị nuốt đi vào, ngạnh sinh sinh bị hóa giải tại cái kia lưu chuyển hắc bạch vòng xoáy ở giữa!

"Bạch Nhạc, bây giờ chịu thua tới còn kịp, bằng không rơi vào Thái Cực Đồ bên trong, khả năng liền hối hận thì đã muộn!"

Cười lạnh một tiếng, Đỗ Phi bàn tay hơi hơi đi xuống đè một cái, Thái Cực Đồ nhưng là nhất thời hướng về Bạch Nhạc hạ xuống.

Giờ khắc này Bạch Nhạc, cũng là thật cảm thụ được một loại tử vong cảm giác sợ hãi.

Cái kia từ không trung rơi xuống Thái Cực Đồ, liền phảng phất một bộ tử vong họa quyển!

Cứ việc Bạch Nhạc cũng không rõ ràng Thái Cực Đồ rốt cuộc thần thông gì, thật là bản năng lại nói cho hắn biết, một khi thật rơi vào Thái Cực Đồ bên trong, hắn cho là thật có thể sẽ chết ở chính giữa.

Nơi đây dù sao cũng là lôi đài, mà không phải liều mạng tranh đấu.

Chỉ cần Bạch Nhạc chịu thua, Đỗ Phi coi như không dừng tay, cũng sẽ có Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão xuất thủ ngăn cản.

Hơn nữa, hiện tại chịu thua, Bạch Nhạc bản thân cũng sẽ không bị thương gì, tựu như cùng Thư Khánh Dương chỗ, lại đi người thua tổ

tranh một cái kia danh ngạch cũng chính là.

Đây tựa hồ là không có...nhất tổn thất lựa chọn.

Trên thực tế, Đỗ Phi sở dĩ mở miệng nhắc nhở, đã là bởi vì hôm nay Bạch Nhạc có can đảm đánh với hắn một trận, để cho Đỗ Phi nhiều mấy phần vẻ tán thưởng, lúc này mới thủ hạ lưu tình.

Chỉ là, những ý niệm này mới vừa tại Bạch Nhạc trong đầu mọc lên, liền ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc đè nén xuống.

Chịu thua có lẽ là sáng suốt nhất lựa chọn, có thể cái kia lại cũng không là Bạch Nhạc lựa chọn con đường!

Hô hấp ở giữa, toàn bộ thế giới phảng phất đều tĩnh lại.

Bạch Nhạc rất rõ ràng, bản thân mình là đỡ không được Thái Cực Đồ, chỉ là, giờ khắc này, tại thời khắc sinh tử, phảng phất trước đó những cái kia hạn chế Bạch Nhạc ràng buộc đều đã bị đánh nát.

Cực hạn phía dưới, chưa chắc chỉ có lùi bước, còn có đột phá!

Một tháng này thời gian, Bạch Nhạc chẳng những năm trận năm thắng, hơn nữa đang không ngừng quan chiến bên trong, bản thân kiếm đạo cảm ngộ đã ở không ngừng tăng lên, chỉ là còn thiếu một cái đột phá cơ hội mà thôi.

Loại này cơ hội, liền chỉ có tại thời khắc sinh tử, mới có khả năng nhất đánh vỡ!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc phía sau tinh cung bên trong cái kia bảy ngôi sao chợt tản mát ra lau một cái ánh sáng chói mắt, nhưng mà, vào thời khắc này, làm người ta chú ý nhất, lại cũng không là cái này bảy ngôi sao, mà là tinh cung bên trong cái kia một đạo kiếm ảnh!

Nguyên bản tựa hồ chỉ là làm nền kiếm ảnh, vào giờ khắc này lại phảng phất giọng khách át giọng chủ, hóa thành một bả khai thiên thần kiếm.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 677: Ai thắng ai thua?

Ngạnh bính!

Cho dù là đối mặt Đỗ Phi cái này cường đại Thái Cực Đồ, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là lựa chọn nhất phương thức điên cuồng, ngạnh bính!

Trên đời này buông tha lý do ngàn ngàn vạn, có thể kiên trì lý do lại vĩnh viễn chỉ có một cái!

Nếu không dám dứt bỏ sinh tử, thì như thế nào có thể đánh vỡ cực hạn, đổi sinh tử ở giữa đột phá.

Mấy ngày nay, rất nhiều người đều thấy Bạch Nhạc cường đại, kiêu ngạo cùng ưu nhã, tuy nhiên lại có rất ít người ý thức được Bạch Nhạc trong xương loại kia cố chấp cùng điên cuồng.

Nếu không phải là như thế điên cuồng, Bạch Nhạc lại làm sao có thể tại ngắn như vậy ngắn hơn ba năm trong thời gian, trưởng thành đến bây giờ loại tình trạng này!

Tu hành, cho tới bây giờ thì không phải là chỉ cần có thiên phú cùng cơ duyên, liền nhất định có thể thành công.

Tại đây phía sau càng nhiều vẫn là mồ hôi cùng kiên cường tâm chí!

Oanh! ! !

Trong tích tắc, Bạch Nhạc cả người cùng tinh cung một chỗ đụng vào Thái Cực Đồ bên trên, cái kia một đạo khủng bố kiếm ảnh, liền phảng phất một thanh khai thiên thần kiếm, thật sâu chém ở Thái Cực Đồ tiến

lên!

Điên cuồng!

Đây là bây giờ ở đây mỗi người trong lòng duy nhất ý niệm trong đầu.

Cho dù là phụ trách giám thị tỷ thí Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão, giờ khắc này cũng không khỏi hơi hơi nhăn đầu lông mày.

Bây giờ cục diện, tựa hồ đã hơi không khống chế được, tới mức này, cho dù là hắn, tựa hồ cũng không dám trăm phần trăm cam đoan, một trận chiến này đánh xuống, tuyệt đối sẽ không có người vẫn lạc.

Không phải hắn vô năng, thật là là hai người này bây giờ đều có chút quá điên cuồng.

Không có ai lựa chọn nhượng bộ, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Đỗ Phi, đều là giống nhau kiêu ngạo tự phụ, đánh tới bây giờ loại tình trạng này, ai cũng không chịu có thể cam tâm đem thắng lợi chắp tay nhường cho người!

Đây cũng không phải là quyền lợi vấn đề, mà là tôn nghiêm vấn đề.

"Răng rắc!"

Cái kia một đạo kiếm ảnh cùng Thái Cực Đồ hung hăng va vào nhau, phảng phất trong nháy mắt phát sinh một tiếng tiếng vỡ vụn âm, trong một chớp mắt, Thái Cực Đồ vậy mà thình lình bị một kiếm này chém ra một kẽ hở, phảng phất cái kia hoàn mỹ họa quyển bị người từ đó bổ ra!

Nhưng mà, ngay tại lúc đó, cái kia chém tới Thái Cực Đồ bên trên kiếm ảnh, cũng đồng dạng bị cắn nát tại cái kia vòng xoáy màu đen bên trong, kiếm ảnh đồng thời tùy theo vỡ nát!

"Phốc!"

Cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc cùng Đỗ Phi hai người đồng thời phun một búng máu, có thể cho dù là đến thời khắc này, cũng vẫn như cũ vẫn không có người nào lui lại nửa bước!

Thái Cực Đồ tại xé rách, cái kia một đạo kiếm ảnh cũng đồng dạng đang đổ nát, không đến cuối cùng một khắc, tựa hồ không ai sẽ biết kết quả cuối cùng là cái gì.

Cái này một cái ác chữ, tựa hồ hai người đều đồng dạng làm được cực hạn.

Ngắn ngủi mấy hơi thở thời gian, vào thời khắc này lại phảng phất so một thế kỷ càng dài dằng dặc.

Vượt qua ban đầu điên cuồng, cái này đã biến thành một loại thực lực tuyệt đối so đấu!

Mà rất hiển nhiên, tại loại này thực lực tuyệt đối so đấu bên trong, y nguyên vẫn là Bạch Nhạc rơi xuống hạ phong.

Đỗ Phi cũng không phải là Lục Xán loại kia vừa mới miễn cưỡng bước vào tinh cung trung kỳ người có thể so sánh với, có thể tại Thái Cực Đạo chân truyền đệ tử bên trong, ổn cư trước mười, Đỗ Phi bản thân liền là tinh cung hậu kỳ tu vi, hơn nữa tu thành Thái Cực Đồ bên trong, tinh cung cùng Thái Cực Đồ dung hợp, càng là cường hãn rất nhiều.

Dưới tình huống như vậy, Bạch Nhạc muốn chỉ dựa vào nửa toà tinh cung liền thắng được đối phương, nhất định chính là người si nói mộng.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc sắp không nhịn được thời điểm, Bạch Nhạc trong cơ thể chợt lộ ra lau một cái lạnh vô cùng chi ý, trong một chớp mắt, một đóa huyễn lệ băng hoa chợt nở rộ!

Cực Hàn Băng Hoa!

Tình huống bình thường hạ Bạch Nhạc căn bản là không có cách điều động Cực Hàn Băng Hoa, tại loại này điên cuồng chém giết, liền tinh cung đều có thể bị vỡ nát tình huống dưới, lần nữa nổi lên, hỏi một chút bảo vệ Bạch Nhạc gần tan vỡ tinh cung!

Đồng thời, cái này vẫn như cũ cũng không phải là kết thúc, Cực Hàn Băng Hoa nở rộ đồng thời, cũng thuận thế tiếp tục hướng về Thái Cực Đồ bên trong lan tràn, dường như muốn đem Thái Cực Đồ trực tiếp tạo ra đồng dạng.

"Dừng tay!"

Hai người liều mạng tới mức này, bên cạnh Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão cũng rốt cục ngồi không yên, thân hình hơi chao đảo một cái, lúc này liền có một cổ linh lực kinh khủng bộc phát ra, như một vùng biển sao chợt bao phủ mà ra, hô hấp trước đó, liền ngạnh sinh sinh phong bế không gian xung quanh.

Vô luận là Cực Hàn Băng Hoa cũng tốt, cái kia một đạo kiếm ảnh cũng tốt, vẫn là Thái Cực Đồ, tại dạng này lực lượng trước mặt cũng đều căn bản là không có cách chống đở tiếp, trong chốc lát liền bị chặn!

Oanh!

Tinh hải lực lượng chợt nổ lên, Bạch Nhạc cùng Đỗ Phi hai người, đồng thời bị kinh khủng này tinh hải chi lực đẩy ra ngoài, rơi vào dưới lôi đài.

Hai người đều có vẻ hơi chật vật, cho dù là rơi vào dưới lôi đài, cũng y nguyên vẫn là có chút không phục!

Trên thực tế, lúc này, tất cả mọi người ánh mắt cũng đều toàn bộ rơi vào

cái kia xuất thủ Đạo Lăng Thiên Tông trên người trưởng lão.

"Linh Phong Chân Nhân!"

Lôi đài phụ cận người, cũng lập tức đồng thời hướng Linh Phong Chân Nhân hành lễ nói.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cùng Đỗ Phi hai người cũng đồng thời khom mình hành lễ.

Một trận chiến này, bọn hắn bản thân sẽ không có phân ra thắng bại, liền bị Linh Phong Chân Nhân mạnh mẽ xuất thủ cắt đứt, như vậy mặc dù tránh cho hai người lưỡng bại câu thương, thậm chí khả năng là đồng quy vu tận kết cục, nhưng lại cũng đồng dạng để cho một trận chiến này thắng bại thay đổi mơ hồ.

Một trận chiến này đánh thành cái dạng này, nên coi như người nào thắng?

Ánh mắt chậm rãi rơi vào trên người hai người, Linh Phong Chân Nhân nhàn nhạt mở miệng nói, "Bạch Nhạc, nếu bản tọa không có nhìn lầm, bên trong cơ thể ngươi thật là Cực Hàn Băng Hoa?"

Bị đối phương một lời nói toạc ra, Bạch Nhạc nhưng cũng không hoảng hốt.

Cực Hàn Băng Hoa là hắn từ Quảng Hàn Thiên Cung trong hàn đàm đạt được, nhưng hôm nay trên đời biết chuyện này người, liền chỉ có một cái Vân Mộng Chân, Vân Mộng Chân không có khả năng bán đứng hắn, người khác tự nhiên liền không thể nào biết được chân tướng.

"Vâng!"

Khẽ khom người, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

"Cực Hàn Băng Hoa chính là chí bảo, ngươi từ chỗ nào có được, bản tọa mặc kệ! Thật là, lần này tỷ thí, lại nói rõ không cho phép dùng phòng ngự tính pháp bảo, Cực Hàn Băng Hoa mặc dù không phải pháp bảo, có thể trong trận chiến này đưa đến hiệu quả, lại cùng phòng ngự pháp bảo không có gì khác nhau. . . Như vậy, bản tọa xử ngươi thua, ngươi có thể tâm phục?"

Đạm nhiên nhìn Bạch Nhạc, Linh Phong Chân Nhân bình tĩnh mở miệng hỏi.

Hơi chậm lại, đối mặt kết quả này, Bạch Nhạc nhưng cũng đồng dạng không lời nào để nói.

Mặc dù Cực Hàn Băng Hoa cũng không phải là hắn chủ động tế xuất, thật là hắn nhưng cũng phải thừa nhận, nếu không có Cực Hàn Băng Hoa, chính mình một trận chiến này, cũng vẫn như cũ sẽ bại.

Kể từ đó, đối phương coi đây là bằng, phản bội hắn thua, hắn tự nhiên cũng không thể nói gì hơn.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn chậm rãi gật đầu.

Chỉ là lần này, Bạch Nhạc lời còn không nói ra miệng, Đỗ Phi trực tiếp từ cắm miệng ngắt lời nói, "Linh Phong trưởng lão, ta chịu thua!"

Đỗ Phi một câu nói này, nhưng là nhất thời để cho trên trận một mảnh xôn xao!

Ai nấy đều thấy được, Linh Phong trưởng lão nói có đạo lý, nghiêm túc tính ra, một trận chiến này, thật là Bạch Nhạc thua một bậc, có thể loại tình huống này, Đỗ Phi vậy mà chủ động chịu thua, khả năng liền không khỏi quá ngoài ý muốn.

Cũng không đợi người khác đặt câu hỏi, Đỗ Phi cũng đã tự mình nói xong, "Phòng ngự tính pháp bảo là phòng ngự tính pháp bảo, Cực Hàn Băng Hoa là Cực Hàn Băng Hoa! Sau này, ngươi đem Cực Hàn Băng Hoa triệt để luyện hóa, nó tự nhiên liền thuộc về ngươi lực lượng. . . Lấy phương thức như vậy thủ thắng, Đỗ mỗ khinh thường!"

Hơi hơi ôm quyền, Đỗ Phi lần nữa chuyển hướng Linh Phong Chân Nhân đạo, "Linh Phong Chân Nhân, ngươi còn không có tuyên bố kết quả. . . Ta có thể nhận thua đi?"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 678: Mấy nhà vui mừng mấy nhà buồn

Thật sâu xem Đỗ Phi liếc mắt, Linh Phong Chân Nhân lúc này mới chậm rãi đáp, "Ngươi nếu nguyện ý chịu thua, tự nhiên có thể!"

"Vậy là tốt rồi!"

Gật đầu, Đỗ Phi lập tức chuyển hướng Bạch Nhạc đến, "Bạch Nhạc, ta nhớ kỹ ngươi. . . Dùng không bao lâu, chúng ta sẽ còn gặp lại, đến lúc đó tự nhiên chân chính phân cái thắng bại!"

Mặc dù Đỗ Phi không có nói rõ, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng minh bạch, đối phương chỉ chính là thượng cổ cấm địa!

Ở chỗ này tỷ thí, là có quy tắc ràng buộc không thể tai nạn chết người, thật là một khi tiến nhập thượng cổ cấm địa, vậy coi như không gì kiêng kỵ, đến lúc đó, không có người khác trở ngại, hắn tự nhiên liền có thể cùng Bạch Nhạc phân cái thắng bại, thậm chí có thể nói là. . . Sinh tử!

Nói xong câu đó, cũng không đợi Bạch Nhạc hồi đáp, Đỗ Phi trực tiếp tự quay thân mà đi!

Nhìn Đỗ Phi rời đi bóng lưng, giờ khắc này, Bạch Nhạc mới lần đầu tiên từ đối phương trên người cảm thụ được cái kia phần thiên tông khí phách!

Trước đó, thật Bạch Nhạc đối với Thái Cực Đạo cũng không có bất kỳ hảo cảm.

Trên thực tế, cũng không chỉ là Thái Cực Đạo, Bạch Nhạc đối với tam

đại thiên tông, đều khuyết thiếu hảo cảm.

Thật là, bây giờ Đỗ Phi lựa chọn, nhưng là để cho hắn từ tâm đối với những thiên tông này đệ tử phát sinh một tia đổi mới.

Bọn hắn tuy kiêu ngạo tự phụ, có chút không coi ai ra gì, điều này khiến người ta rất tự nhiên liền sẽ sinh ra một loại khinh thường cảm giác.

Thật là, ngay tại lúc đó, những thứ này kiêu ngạo rồi lại có vẻ quý giá như thế, làm người ta thở dài!

Đương nhiên, trong này cũng có một bộ phận nhân tố là bởi vì, lấy Đỗ Phi thân phận, cho dù là một trận chiến này bại, hắn cũng có thể giống vậy đơn giản từ người thua bên trong thu được một cái danh ngạch, thậm chí, dù là không cần những thứ này, tam đại thiên tông chiếm giữ ba cái kia danh ngạch, cũng có thể để cho hắn thuận lợi bước vào thượng cổ cấm địa.

Bất quá, bất kể thế nào nói, Đỗ Phi dạng này cử động, vẫn là để Bạch Nhạc trong lòng nhiều mấy phần hảo cảm, tựa hồ tại bất tri bất giác ở giữa, đối với tam đại thiên tông địch ý cũng giảm bớt không ít.

. . .

"Vô liêm sỉ!"

Mấy nhà vui mừng mấy nhà buồn!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này tự nhiên là kết quả tốt nhất, thật là đối với Triệu Thụy bọn hắn mà nói, cái này lại quả thực hết sức tệ hại.

Bạch Nhạc điên cùng Đỗ Phi liều mạng, bản thân liền là bọn hắn tình nguyện nhất nhìn thấy kết quả, chỉ tiếc, Bạch Nhạc người mang Cực Hàn Băng Hoa, ngạnh sinh sinh Phá Sát cục, căn bản không có lộ ra sơ hở gì

tới.

Nhưng dù cho như thế, Linh Phong Chân Nhân tuyên bố Bạch Nhạc bị thua, cũng vẫn như cũ có thể cho bọn hắn tiếp thu.

Dù sao, có Tư Đồ Lăng Phong tại, có thể đạt được mục.

Chỉ là, bọn hắn tuyệt đối không ngờ rằng, tại cuối cùng, Đỗ Phi vậy mà lại lựa chọn trực tiếp chịu thua!

Hắn cái này một chịu thua không sao, nhưng lại ngạnh sinh sinh đem Bạch Nhạc đưa vào thượng cổ cấm địa!

Quy tắc như vậy, mặc dù bọn hắn đã lần nữa làm khó dễ Bạch Nhạc, loại tình huống này, cũng đồng dạng vô kế khả thi.

Nếu như sớm biết như vậy, nói cái gì cũng sẽ không để Đỗ Phi thằng ngu này tới cùng Bạch Nhạc so với cái này một trận, cho dù là hắn tự mình xuất thủ đâu, cũng so kết quả này cường a!

"Triệu sư huynh, không cần nổi giận!"

Chứng kiến Triệu Thụy não ý, Vệ Phạn Dạ lần nữa mở miệng nói, "Để cho hắn tiến nhập thượng cổ cấm địa, có thể càng tốt hơn! Dù sao, nếu như hắn chịu thua, chúng ta cũng bất quá tối đa đưa hắn ngăn ở thượng cổ cấm địa ở ngoài mà thôi, có thể tất nhiên chính hắn muốn tìm chết. . . Chúng ta tại thượng cổ cấm địa bên trong, trực tiếp đối hắn xuất thủ là được! Đến lúc đó, hắn càng là chắc chắn phải chết!"

Nghe được Vệ Phạn Dạ, Triệu Thụy lúc này mới tỉnh táo lại, chỉ là sắc mặt lại như cũ có vẻ hơi âm trầm, "Vệ Phạn Dạ, là ngươi nói, hắn chính là Yến Bắc Thần, thật là. . . Bây giờ nhiều người như vậy xuất thủ, đều bị hắn đánh bại, thậm chí Đỗ Phi đều không có thể bức ra thân phận của hắn!"

"Ngươi nên không phải chỉ là để ăn nói lung tung a?"

Nói đến đây, Triệu Thụy trong mắt lần nữa lộ ra lau một cái nhàn nhạt sát khí.

Ban đầu chuyện này, chỉ là chính bản thân hắn biết, thật là vì bức bách Bạch Nhạc bại lộ thân phận, hắn mời được Tam thúc Triệu Cảnh Xương hỗ trợ, bản thân liền rõ ràng lậu một điểm manh mối, về sau mời được Tư Đồ Lăng Phong càng là trực tiếp đem làm rõ.

Giả sử chuyện này tính sai, vậy coi như không chỉ có chỉ là Vệ Phạn Dạ mất mặt vấn đề, hắn cũng đồng dạng mất hết mặt mũi, ở đối phương trong lòng địa vị đều sẽ chịu ảnh hưởng!

Đây đối với hắn mà nói, có thể tuyệt đối không phải chuyện gì tốt.

Giả như Vệ Phạn Dạ thực sự là tại ăn nói lung tung, không cần người khác động thủ, chính hắn liền muốn giết Vệ Phạn Dạ cho hả giận.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Vệ Phạn Dạ trong lòng cũng không khỏi có chút não!

"Thật mẹ nó là ngu xuẩn, đến bây giờ nên nghi thần nghi quỷ, còn mẹ hắn dám uy hiếp lão tử! Nếu không phải tại đây Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, lão tử sớm làm thịt ngươi!"

Trong lòng một trận mắng to, nhưng đến lúc mở miệng sau khi, lại hoàn toàn biến thành mặt khác một bức làn điệu.

"Triệu sư huynh, đến bây giờ, ngươi còn chưa tin ta sao? Nếu không có nắm chắc, ta làm sao dám tùy tiện mở miệng!"

"Huống chi, cũng chính bởi vì khó như vậy bóc trần thân phận của hắn,

mới càng có thể nói rõ chúng ta phán đoán là đúng a!" Lắc đầu, Vệ Phạn Dạ tiếp tục nói, "Bạch Nhạc chẳng qua là xuất thân Linh Tê Kiếm Tông một tên tiểu tử mà thôi, cho dù có chút cơ duyên, bằng cái gì có thể đạt được Cực Hàn Băng Hoa loại bảo vật này?"

"Nếu thật là một cái bình thường tiểu phái đệ tử, bằng cái gì có thể tại đây Đạo Môn đại hội thượng kinh diễm tứ phương?"

"Bây giờ hắn sở hữu che giấu, bất quá chỉ là càng xác định thân phận của hắn mà thôi! Bây giờ hắn nhảy vọt cao, cuối cùng chết liền càng thảm!"

Nghe thế, Triệu Thụy sắc mặt lúc này mới hòa hoãn rất nhiều.

Vừa mới cũng bất quá là bởi vì liên tiếp thất bại có chút gấp nóng mà thôi, bây giờ tĩnh tâm xuống, suy nghĩ kỹ một chút Vệ Phạn Dạ, cũng vẫn rất có đạo lý.

Dù sao đây chính là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân a!

Muốn muốn đối phó thứ người như vậy vật, nơi nào là đơn giản như vậy, bây giờ bóc trần càng là gian nan, đến cuối cùng, chính mình đạt được thu hoạch mới càng lớn, cũng không có gì có thể lo lắng.

Nghĩ vậy, Triệu Thụy lần nữa vỗ vỗ Vệ Phạn Dạ bả vai, "Tốt, ta liền lại tin tưởng ngươi một lần!"

Thánh Nữ phong, xuyên thấu qua trong động phủ ao nước chứng kiến Bạch Nhạc cùng Đỗ Phi một trận chiến này, Vân Mộng Chân cũng không khỏi hơi hơi nhíu mày.

Bạch Nhạc thuận lợi xông vào Top 100, bản thân này là chuyện tốt, có thể trong lòng nàng lại như cũ có chút bất an!

Nàng cùng Bạch Nhạc cảm tình là một chuyện, có thể Bạch Nhạc thân

phận nhưng là một chuyện khác.

Vô luận nói như thế nào, để cho Bạch Nhạc cái này Ma Quân truyền nhân tiến nhập thượng cổ cấm địa, đối với Đạo Lăng Thiên Tông mà nói, chỉ sợ đều không có thể tính gì chứ chuyện tốt.

Trước đó, nàng thậm chí có chút hy vọng Bạch Nhạc cứ như vậy bị Đỗ Phi ngăn ở bên ngoài.

Cũng chính bởi vì vậy, ở ngoài sáng biết Triệu Cảnh Xương có ý định nhằm vào Bạch Nhạc tình huống dưới, nàng cũng đều từ đầu đến cuối không có nhúng tay tham dự vào qua.

Đây không chỉ là không muốn để cho người ta phát hiện nàng cùng Bạch Nhạc quan hệ vấn đề, càng nhiều, chính là từ lòng có chút do dự, không muốn để cho Bạch Nhạc bước vào thượng cổ cấm địa bên trong!

Chỉ là, làm Bạch Nhạc cho là thật đi đến một bước này thời điểm, nàng sở hữu cảm xúc, cũng đều hóa thành một tiếng thở dài.

Bạch Nhạc cái này Top 100, đã có thể nói là, gian nan nhất khảo nghiệm, dưới tình huống như vậy, Bạch Nhạc y nguyên vẫn là thuận lợi xông qua, lẽ nào nàng còn có thể thật tự mình đem Bạch Nhạc ngăn ở thượng cổ cấm địa ở ngoài sao?

Bây giờ, cũng chỉ có thể hy vọng tất cả thuận lợi, chỉ cần mình thành công đột phá, đạt được trong thượng cổ cấm địa cơ duyên, như vậy tất cả cục diện liền đều còn ở trong khống chế!

Chỉ là, muốn Quảng Hàn Thiên Cung lúc tình cảnh, Vân Mộng Chân nhưng cũng không khỏi có chút đau đầu.

Lần này, sẽ không phải lại ra loạn gì a?

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 679: Phiền phức tới cửa

"Nhiễu loạn? Có thể ra loạn gì?"

Cười lạnh một tiếng, Triệu Cảnh Xương khinh thường nói rằng, "Thượng cổ cấm địa bên trong có lịch đại chưởng giáo cùng thánh nữ cấm chế phong ấn, chính là chưởng giáo lần này tự mình xuất thủ, cũng chỉ là tạm thời mở ra cấm chế, dung những thứ này đệ tử tiến nhập bên trong! Ma đạo những người kia mặc dù náo lại như thế nào lợi hại, cũng căn bản không có khả năng mở ra cấm chế. Tiểu thuyết."

"Lời là nói như vậy, nhưng này vừa hồi, ma đạo cự phách tề tụ, chúng ta cũng đúng là vẫn còn không thể không phòng! Đừng có bị bọn hắn lợi dụng sơ hở mới tốt." Gật đầu, Tử Dương Chân Nhân chậm rãi mở miệng nói, "Ta cuối cùng có chút bất an, tựa hồ sẽ có cái gì không tốt sự tình phát sinh."

"Tử Dương Chân Nhân lo ngại!" Khoát khoát tay, bên cạnh nhất thời lại có trưởng lão đứng ra, "Lần này không chỉ bổn tông, Thái Cực Đạo, Tiên Du Kiếm Cung đệ tử cũng đều sẽ một chỗ bước vào thượng cổ cấm địa, nếu như ma đạo thật muốn chơi cái trò gì, chính là đồng thời cùng ta tam đại thiên tông là địch, thậm chí là cùng toàn bộ chính đạo là địch! Chỉ bằng bọn hắn, còn không có bản sự này."

Nghe thế, cho dù là Tử Dương Chân Nhân cũng đồng dạng yên tâm không ít.

Lời này tuy nói có chút tự phụ, nhưng trên thực tế, đạo lý còn liền thực sự là đạo lý này.

Lần này tiến nhập thượng cổ cấm địa cái này trăm tên đệ tử, thật là các tông đều có, hơn nữa, đều là nhất đỉnh tiêm thiên tài, nếu như người

trong ma đạo mưu toan đối những người này động thủ, đó là tất nhiên sẽ làm cho tất cả mọi người liều mạng.

Dù cho là Thông Thiên Ma Quân lần nữa hiện thân, chỉ sợ cũng chưa chắc có thể rơi vào xong đi.

Thời gian chậm rãi trôi qua, lần này Đạo Môn đại hội dự tuyển, cũng rốt cục triệt để kết thúc.

Cuối cùng Top 100 bên trong, tam đại thiên tông đều chiếm mười lăm người, Đại Càn Vương Triều mười người, hơn thiên hạ các tông cộng phân cuối cùng bốn mươi lăm cái danh ngạch!

Mà, trên thực tế, cũng chính là bây giờ chính đạo tông môn thực lực chân thực phân chia!

Chỉ là tam đại thiên tông liền đủ để chiếm giữ toàn bộ chính đạo gần một nửa lực lượng, Đại Càn Vương Triều hơi yếu hơn tam đại thiên tông, có thể thực lực cùng súc tích nhưng cũng hoàn toàn không phải tông môn tầm thường có khả năng bằng được.

So sánh dưới, Thất Tinh Tông khả năng liền thực sự có vẻ hơi thương cảm.

To như vậy một cái Thất Tinh Tông, đừng nói là bước lên Top 100, thậm chí ngay cả một cái đi qua ba lượt mọi người không có, xuất sắc nhất Hà Tương Tư, cũng giống vậy bị thua tại vòng thứ ba, cũng triệt để tuyên cáo Thất Tinh Tông lần này Đạo Môn đại hội hành trình thất bại.

Cũng hay là bởi vì có một cái Hà Tương Tư, bằng không, chỉ sợ lần này Đạo Môn đại hội sau đó, Thất Tinh Tông Địa cấp tông môn vị trí cũng chưa chắc bảo trụ.

Tương đối, Bắc Đẩu Tinh Cung không muốn xuất sắc nhiều, chẳng

những Vệ Phạn Dạ bản thân thuận lợi bước vào Top 100 hàng ngũ, hắn đệ tử thành tích cũng đều không sai, cuối cùng còn có một cái đệ tử may mắn từ người thua tổ lý thành công tấn cấp, sát nhân Top 100.

Có hai người kia tọa trấn, liền đủ để cho Bắc Đẩu Tinh Cung hãnh diện.

Lúc này mới thật sự là mấy nhà vui mừng mấy nhà buồn.

Đạo Lăng Thiên Tông tin tức truyền ra, nghỉ ngơi ba ngày sau, mở ra thượng cổ cấm địa, sở hữu Top 100 đệ tử một chỗ tiến nhập thượng cổ cấm địa! Bất quá, Đạo Lăng Thiên Tông cũng nói rất rõ ràng, thượng cổ cấm địa bên trong, không chỉ có riêng chỉ có cơ duyên, khả năng có thật lớn nguy hiểm, một cái sơ sẩy sẽ chết ở chính giữa.

Đương nhiên, trên thực tế cái này cảnh cáo, cũng căn bản không có khả năng đưa đến bất cứ tác dụng gì, đến một bước này, không có người nào bằng lòng buông tha tốt như vậy cơ hội, cho dù là phải dùng mệnh đi đổ, bọn hắn cũng đồng dạng vui vẻ chịu đựng.

Chỉ là, Bạch Nhạc nhưng cũng không nghĩ tới, người khác còn không có bước vào thượng cổ cấm địa đâu, liền lại có phiền phức tìm tới cửa.

Lần này phiền phức, có thể không phải tới từ Triệu Thụy bọn hắn, mà là đến từ Đại Càn Vương Triều bản thân.

Ngô Văn Uyên mặc dù quý vi Thất hoàng tử, nhưng trên thực tế, Đại Càn Vương Triều cũng không khả năng cũng chỉ có hắn một cái đại biểu, trên thực tế, lần này cũng tương tự còn có hai vị khác hoàng tử cuốn vào bên trong, hơn nữa, cũng đều thu được không sai thành tích.

Nguyên bản, ba vị hoàng tử đều riêng có chuẩn bị, trước đó kế hoạch, cũng thủy chung đều là có ba người xông vào Top 100, như vậy cũng coi như duy trì một cái cân bằng!

Chỉ là lại không nghĩ rằng, Bạch Nhạc vậy mà thật một đường nghịch tập, ngạnh sinh sinh xông đến cuối cùng.

Kể từ đó, tam phương cân bằng tự nhiên cũng liền đánh vỡ.

Cũng chỉ có đến lúc này, Bạch Nhạc mới thực sự là ý thức được, Đại Càn Vương Triều nội bộ lục đục với nhau, thậm chí so với hắn bất kỳ tông môn nào tàn khốc hơn nhiều.

Mặc dù Đại Càn Vương Triều nhiều danh ngạch là chuyện tốt, nhưng bọn họ so Ngô Văn Uyên thiếu một cái danh ngạch, đối với bọn hắn khả năng liền không phải chuyện tốt.

Cho nên, bọn hắn thậm chí không tiếc. . . Bỏ qua danh ngạch này!

Mà, chính là bây giờ Bạch Nhạc gặp phải phiền phức.

"Bạch phủ chủ,, chúng ta đã nói rõ với ngươi! Nên lựa chọn thế nào, ngươi tự cân nhắc."

Lạnh lùng nhìn Bạch Nhạc, Tam hoàng tử lành lạnh mở miệng nói, "Thất đệ có thể hứa cho ngươi, chúng ta tự nhiên cũng có thể hứa cho ngươi. . . Một câu nói, hoặc là ngươi gia nhập chúng ta, hoặc là, chính ngươi buông tha tiến nhập thượng cổ cấm địa cơ hội!"

Hơi hơi nhíu mày, Bạch Nhạc có thể rõ ràng chứng kiến Tam hoàng tử trong mắt sát khí, tự nhiên rõ ràng, đối phương cũng không phải là tại nói đùa chính mình , nếu như cự tuyệt, đối phương tất nhiên sẽ hạ sát thủ.

Chỉ là, giờ khắc này, đối diện với mấy cái này người, Bạch Nhạc lại xác thực có chút đau đầu.

Chứng kiến Bạch Nhạc một mực yên lặng, Tam hoàng tử tiếp tục nói,

"Ngươi không cần trông cậy vào Thất đệ hoặc là Thư Khánh Dương tới giúp ngươi, hai người bọn họ bây giờ đều đã bị điều đi. . . Trong vòng nửa canh giờ, không ai có thể trở về!"

Trong mắt sát khí lóe lên một cái rồi biến mất, Tam hoàng tử chậm rãi nói rằng, "Ta biết thực lực ngươi bất phàm, bất quá, ngươi cho rằng, bằng một mình ngươi có thể tại chúng ta vây công phía dưới, chống đỡ cái này nửa canh giờ sao?"

"Tam hoàng tử, nơi này là Đạo Lăng Thiên Tông, nếu như động thủ. . . Chỉ sợ ảnh hưởng không tốt a."

Giang tay ra, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi.

"Ảnh hưởng?" Cười lạnh một tiếng, Tam hoàng tử khinh thường nói rằng, "Trước khi tới, ta liền đã làm tốt chuẩn bị, cái này trong vòng nửa canh giờ, không có bất luận cái gì tới quấy rầy! Không cần ôm cái gì lòng cầu gặp may, ngươi chỉ có cái này hai lựa chọn. . . Hoặc là, chết!"

Nói ra cái này một chữ "chết", đã nói Tam hoàng tử đã trần đem sát ý đặt tới trên bàn nhậu, căn bản không cho Bạch Nhạc chút nào cự tuyệt chỗ trống.

Nhìn đối phương nghiêm túc biểu tình, Bạch Nhạc trong lòng mình cũng đồng dạng minh bạch, sự tình đại điều.

Mặc dù hắn đối với Ngô Văn Uyên, trên thực tế cũng không có cái gì lòng trung thành, thật là hắn lại rõ ràng hơn, vào lúc này phản bội Ngô Văn Uyên đại giới!

Đừng xem đối phương nói dễ nghe, cái gì tìm nơi nương tựa hắn, nếu như Bạch Nhạc thực có can đảm làm như vậy, nhất chuyển khuôn mặt, liền sẽ đối mặt Ngô Văn Uyên không chết không thôi truy sát, hơn nữa, cái này cái gọi là Tam hoàng tử căn bản cũng không sẽ ra tay ngăn cản.

Nói là có lựa chọn, nhưng trên thực tế, lại căn bản là không có gì lựa chọn, chính là buộc Bạch Nhạc chủ động ly khai Đạo Lăng Thiên Tông mà thôi.

Chỉ là, bây giờ Bạch Nhạc thì như thế nào có thể dễ dàng rời đi.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, chậm rãi mở miệng nói, "Nghe tiếng đã lâu Tam hoàng tử tên, Bạch Nhạc. . . Nguyện cùng Tam hoàng tử đánh một trận!"

Vù vù!

Trong tích tắc, kiếm phong chợt ra khỏi vỏ, trực tiếp trôi nổi tại Bạch Nhạc bên người.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 680: Ngươi dám không?

Đối mặt Tam hoàng tử uy hiếp, Bạch Nhạc lựa chọn cũng không phải là lùi bước, mà là nghênh chiến!

Cái này kết quả lại là Tam hoàng tử cũng căn bản không có nghĩ đến, trong tích tắc, vậy mà cũng không khỏi có trong nháy mắt thất thần.

"Bạch Nhạc, ngươi biết ngươi tại nói cái gì?"

Trong mắt lộ ra lau một cái che lấp chi sắc, Tam hoàng tử lành lạnh mở miệng nói.

"Thiên kim chi tử, không ngồi gần đường! Điện hạ muốn giết ta dễ dàng, nhưng lại không nên rời ta gần như vậy." Trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Bạch Nhạc mặc dù chỉ là một tiểu nhân vật, thật là bị buộc đến tuyệt cảnh thời điểm, liều mạng một lần dũng khí cũng hầu như trả là có. . . Điện hạ không ngại thử xem, ta trước khi chết, có thể hay không mang theo điện hạ đồng hành!"

Người điên!

Giờ khắc này, Tam hoàng tử trong đầu liền chỉ có hai chữ này.

Lần này tới uy hiếp Bạch Nhạc, hắn đã làm ra chuẩn bị, chẳng những để cho một vị khác đệ đệ đi dẫn dắt rời đi Ngô Văn Uyên, hơn nữa, cố ý đem cái này lần với hắn một chỗ sát nhập Đạo Môn đại hội Top 100 hai người cao thủ cũng một chỗ mang theo, chính là vì ngăn chặn Bạch Nhạc tất cả đầu cơ trục lợi tâm tư.

Dù sao, Bạch Nhạc lại như thế nào lợi hại, cũng không khả năng đồng thời đối mặt ba vị xông vào Đạo Môn đại hội Top 100 cao thủ a.

Chỉ là, hắn làm thế nào cũng nghĩ đến, Bạch Nhạc thật không ngờ điên cuồng, tại đã không thể đi vào tình huống dưới, lựa chọn vẫn như cũ không phải nhượng bộ, mà là với hắn liều mạng!

Mặc dù hắn thực lực bản thân cũng không tính kém, thật là cùng Bạch Nhạc so với, lại như cũ có chút không!

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc là thằng điên a!

Trước đó Đạo Môn đại hội thời điểm, Bạch Nhạc cùng Đỗ Phi trận chiến kia, hắn cũng xem thanh thanh sở sở, đó là thực có can đảm liều mạng tới chủ a!

Hắn không quan tâm Bạch Nhạc sinh tử, thậm chí cũng không quan tâm mặt khác hai người thủ hạ sinh tử!

Có thể là chính bản thân hắn tính mệnh, hắn nhưng là không gì sánh được quý trọng.

Có một chút Bạch Nhạc nói xác thực không sai, hắn lúc này khoảng cách Bạch Nhạc thật quá gần.

Gần đến coi như hắn bây giờ muốn chạy đều làm không được cấp độ.

"Vì sao? Vì sao ngươi đối lão thất như vậy khăng khăng một mực? Hắn có thể cho ngươi, ta có thể giống vậy cho ngươi, hắn không thể cho ngươi, ta cũng có thể giống vậy cho ngươi!" Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Tam hoàng tử lành lạnh mở miệng chất vấn.

Khăng khăng một mực?

Nghe thế, Bạch Nhạc khóe miệng nhưng là không tự giác hiện lên một tia khinh miệt nụ cười.

Giả sử vị này Tam hoàng tử chỉ có thể xem đến một bước này, hoặc có lẽ là, làm ra hiểu như vậy, như vậy, không hề nghi ngờ, tại đối mặt Ngô Văn Uyên thời điểm, hắn căn bản không có chút nào phần thắng!

Dù là bây giờ khác thế lực, nếu so với Ngô Văn Uyên mạnh hơn, tồn tại càng nhiều minh hữu, cũng giống vậy không làm nên chuyện gì!

Huống chi, Bạch Nhạc đối với bọn hắn cuối cùng ai có thể thủ thắng, ngồi trên tấm kia long ỷ cũng căn bản không có nửa điểm hứng thú.

"Tam hoàng tử, ta không thích người khác uy hiếp ta! Cho nên. . . Ta tính nhẫn nại thật không tốt!"

Hơi nhíu mày, giờ khắc này, Bạch Nhạc trên người đồng dạng lộ ra vẻ ác liệt sát khí, uy hiếp ngược lại đạo, "Ta chỉ cho điện hạ mười tức thời gian suy nghĩ, nếu như điện hạ không rời đi. . . Ta liền xuất thủ, chúng ta nhìn một chút, rốt cuộc ai chết trước!"

Đảo khách thành chủ!

Đến một bước này, Bạch Nhạc đã không có chút nào với hắn tiếp tục nói nhảm ý tứ, thậm chí thái độ cũng khác thường cường ngạnh.

Đây cũng không phải là cố làm ra vẻ, giờ khắc này Bạch Nhạc, là thật làm tốt tập sát đối phương chuẩn bị.

Nhìn Bạch Nhạc cái kia điên cuồng ánh mắt, giờ khắc này, Tam hoàng tử là rốt cục có chút chột dạ!

Chỉ là, để cho hắn cứ như vậy lùi bước, hắn nhưng là vô luận như thế nào cũng nuốt không trôi khẩu khí này đi.

"Ngươi cái người điên này, đây là ngươi buộc ta!"

Trong mắt loé lên vẻ điên cuồng, Tam hoàng tử bàn tay đột nhiên hướng phía dưới rạch một cái, lành lạnh mở miệng nói, "Giết hắn cho ta!"

Trong tích tắc, mặt khác hai cái theo Tam hoàng tử cao thủ gần như cùng lúc đó xuất thủ, hung hăng hướng về Bạch Nhạc giết tới.

Không thể không nói, giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi có chút kinh ngạc!

Trên thực tế, hắn vẫn cho rằng đối phương nhất định sẽ lùi bước, trên thực tế, vừa mới Bạch Nhạc cũng xác thực từ đối phương trong ánh mắt, chứng kiến một tia sợ hãi.

Chỉ là, không nghĩ tới, chính mình lại còn là đoán sai, cuối cùng trong nháy mắt, đối phương lại còn là dứt khoát hạ lệnh chém giết chính mình!

Đương nhiên, tới mức này, Bạch Nhạc cũng căn bản không kịp nghĩ nhiều nữa, trong tích tắc, treo trên bầu trời cái kia bảy chuôi kiếm chợt hóa thành Bắc Đẩu Kiếm Trận, đem Bạch Nhạc bảo hộ ở bên trong.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc nhưng là nhất thời bước ra một bước, mang theo Bắc Đẩu Kiếm Trận một chỗ hướng về Tam hoàng tử tiến lên.

Cục diện như vậy xuống, đón đánh nhất định là phải thua không thể nghi ngờ, duy nhất cơ hội, đó là sống bắt hoặc là giết chết vị này Tam hoàng tử!

Bắt giặc bắt vua, chỉ cần có thể bắt được, hoặc là giết chết đối phương, không có chủ kiến, hai người khác liền tất phải không có tâm tư lại theo chính mình liều mạng.

Trước đó cũng chỉ là tại dưới đài nhìn Bạch Nhạc cùng người khác chém giết, mặc dù biết Bạch Nhạc hung hãn, tuy nhiên lại cũng y nguyên vẫn

là khuyết thiếu một loại thiết thực thể nghiệm!

Cho tới giờ khắc này, chân chánh cùng Bạch Nhạc nộp lên tay, vị này Tam hoàng tử mới rốt cục cảm thụ được Bạch Nhạc điên cuồng cùng hung hãn!

Phảng phất giờ khắc này Bạch Nhạc, giống như là một đầu cắn người khác mãnh thú.

. .

"Thập Nhất đệ, không nên ép ta sát nhân!"

Bị Thập Nhất hoàng tử ngăn ở nơi đây trong nháy mắt, Ngô Văn Uyên cũng đã phản ứng kịp.

Trước hắn chỉ là không nghĩ tới, đối phương dám điên cuồng như vậy, không tiếc để cho Đại Càn Vương Triều giảm thiểu một cái bước vào thượng cổ cấm địa danh ngạch, cũng muốn bức đi hoặc là giết chết Bạch Nhạc, tới suy yếu hắn lực ảnh hưởng.

Nhưng hôm nay Thập Nhất hoàng tử một khi xuất thủ, nhưng là ngay lập tức sẽ để cho hắn tỉnh táo lại, cũng chính bởi vì vậy, cho nên tâm hắn mới chính thức lên sát khí.

"Lời này của ngươi đã nói không đúng, tiểu đệ bất quá là muốn lưu ngươi uống nhiều vài chén rượu mà thôi, ngươi mặc dù không lĩnh tình, cũng không cần nổi giận như vậy, đem giết mọi người đọng ở bên mép a?" Trên mặt giả trang ra một bộ ủy khuất dáng vẻ, Thập Nhất hoàng tử nhẹ giọng nói.

"Thập Nhất đệ, ngươi ta là huynh đệ, ta đương nhiên sẽ không đối ngươi động thủ! Bất quá. . . Bọn hắn nhưng là không còn đi như vậy vận!" Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Ngô Văn Uyên lạnh lùng mở

miệng nói, "Khánh Dương huynh, ngươi có chắc chắn hay không giết chết bọn hắn?"

Hai tay chắp sau lưng, Thư Khánh Dương thậm chí ngay cả mí mắt đều không đánh một chút, nhàn nhạt mở miệng nói, "Bất quá là hai cái phế vật mà thôi, nếu dám đối ta xuất thủ, bọn hắn không chống nổi một nén nhang!"

Thậm chí ngay cả Ngô Văn Uyên bên người một cái khác cao thủ đều không tính ở bên trong, Thư Khánh Dương một người liền có nắm chặt tại một nén nhang bên trong, giết chết hai người khác.

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, Thập Nhất hoàng tử trầm giọng nói rằng, "Thư Khánh Dương, hai người này đều là đại biểu ta Đại Càn Vương Triều tiến nhập thượng cổ cấm địa chọn người, ngươi giết bọn hắn. . . Trách nhiệm này, ngươi gánh vác sao?"

"Các ngươi dám đối chúng ta ra tay, dựa vào cái gì ta liền không dám ra tay?" Ngô Văn Uyên lành lạnh mở miệng hỏi ngược lại.

"Bởi vì, ta không quan tâm cái kia ngôi vị hoàng đế!" Nhìn chằm chằm Ngô Văn Uyên, Thập Nhất hoàng tử lạnh lùng mở miệng nói, "Thất ca, chuyện này làm lớn chuyện, ai cũng rơi không tốt! Cùng lắm, ta với ngươi một chỗ bị phạt, hai người chúng ta đều lui ra thái tử chi tranh, như thế nào? Ngươi dám không?"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 681: Tình thế chắc chắn phải chết

Ngươi dám không?

Cái này vừa hỏi, cũng là thật để cho Ngô Văn Uyên có một loại muốn thổ huyết kích động.

Là, hắn không dám!

Mấy năm nay hắn trăm phương ngàn kế chuẩn bị tất cả, vì không phải là vị trí kia sao? Duy trì hắn buông tha nguyên bản hậu đãi sinh hoạt, không tiếc đến Duyện châu đi làm một cái phủ chủ, không tiếc lấy lễ hạ giao, cùng Bạch Nhạc người như thế chuyện trò vui vẻ.

Không phải hắn thật ưa thích dạng này sinh hoạt, mà là hắn muốn ngồi trên vị trí kia!

Bây giờ lão thập nhất nói rõ không tiếc với hắn lưỡng bại câu thương, một chỗ mất đi tranh đoạt vị trí kia cơ hội tư thế, hắn làm sao còn tiếp theo?

Lập bích thiên nhận, vô dục tắc cương!

Hắn vị này Thập Nhất đệ từ vừa mới bắt đầu liền căn bản không có mơ ước ngôi vị hoàng đế tâm tư, tự nhiên có thể biểu hiện không thèm quan tâm! Có thể tưởng tượng, giả sử hắn thực có can đảm xuất thủ, chuyện này đến cuối cùng, cho dù là tập sát Bạch Nhạc tội danh cũng sẽ từ vị này Thập Nhất đệ một chỗ gánh!

Đến lúc đó cùng lắm phạt nặng hơn một ít, cũng bất quá chỉ là đàng

hoàng trở lại Ung châu đi bế môn tư quá, nhưng hắn một khi bị một chỗ lôi xuống nước, kết quả kia thật có thể không thể chịu đựng.

"Thập Nhất đệ, ngươi vì sao phải như vậy buộc ta?"

Nhìn Thập Nhất hoàng tử, Ngô Văn Uyên thần sắc có vẻ hơi cô đơn, nhẹ giọng thở dài nói.

"Thất ca, từ ngươi quyết định muốn tranh vị trí kia thời điểm. . . Không phải cũng đã không có gì thân tình đáng nói sao? Mọi người không phải là đều khoe khoang thủ đoạn a!" Không nhúc nhích chút nào, Thập Nhất hoàng tử bình tĩnh hồi đáp đạo, "Lấy xuống Bạch Nhạc viên này ngoài ý muốn quân cờ, chúng ta làm lại lần nữa chính là, ngươi nếu còn có thể thượng cổ cấm địa bên trong thắng được, chúng ta tự nhiên cũng thua tâm phục khẩu phục."

"Ngoài ý muốn quân cờ sao?"

Nghe thế, Ngô Văn Uyên nhưng là ngược lại bình tĩnh hạ xuống, trong mắt lộ ra vẻ châm chọc, "Thập Nhất đệ, ngươi nếu biết hắn là một cái ngoài ý muốn, liền phải biết, muốn lấy xuống như thế một con cờ, có thể cũng không dễ dàng. . . Cẩn thận, khác biệt phỏng tay."

Ngô Văn Uyên những lời này nhưng là Thập Nhất hoàng tử vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến, trong lúc nhất thời, cũng không khỏi gắt gao nhíu mày.

Tới mức này, chẳng lẽ cái kia Bạch Nhạc còn nhiều lần thoát chết hay sao?

Còn là nói vị này Thất ca, trong tối còn để lại hậu thủ gì?

Trong lúc nhất thời, trong đầu hắn hiện lên vô số ý niệm trong đầu, nhưng lại cũng đúng là vẫn còn vô pháp tính ra một cái kết luận tới.

. . .

Oanh!

Tinh cung tế xuất, Bạch Nhạc cả người bị tinh cung bao phủ, Bắc Đẩu Kiếm Trận uy lực tức thì bị thôi động đến mức tận cùng.

Liên tiếp công kích rơi vào Bắc Đẩu Kiếm Trận phía trên, cho dù là lấy Bạch Nhạc cường hãn, giờ khắc này cũng đồng dạng bị đánh khí huyết sôi trào, tinh cung một hồi lay động, phảng phất tùy thời đều có thể vỡ nát đồng dạng.

Nhưng mà, dù vậy, Bạch Nhạc trong mắt cũng y nguyên vẫn là lộ ra lau một cái lạnh lùng chi sắc, loại kia thấu xương băng lãnh để cho Tam hoàng tử đánh sinh lòng ra một loại vẻ sợ hãi.

Chính như trước đó nói, càng đánh hắn liền càng phát ra hiện, Bạch Nhạc căn bản là một cái rõ đầu rõ đuôi người điên!

Rõ ràng đã tự thân khó bảo toàn, nhưng lại vẫn như cũ điên cuồng công kích hắn, tựa hồ thà rằng đồng quy vu tận, cũng tuyệt không buông tha hắn.

Tam hoàng tử thực lực bản thân thật cũng không tính yếu, nếu là thật có thể tĩnh tâm xuống, không dám nói có thể đánh bại Bạch Nhạc, có thể chí ít tại có hai người khác kiềm chế tình huống dưới ngăn chặn Bạch Nhạc là không có vấn đề.

Có thể hỏi đề ở chỗ, lúc này hắn lá gan tựa hồ cũng đã bị hù dọa phá, chỉ là một vị phòng thủ, kể từ đó, tự nhiên là bị Bạch Nhạc áp có chút không thở nổi.

Chỉ là, Bạch Nhạc nhưng cũng không nghĩ tới, chính là bởi vì như vậy,

mới khiến cho hai người khác cũng càng điên cuồng lên.

Bọn hắn có thể cùng Bạch Nhạc loại này nửa đường gia nhập hoàn toàn khác nhau, bọn hắn qua nhiều năm như vậy, thủy chung đều đi theo tại Tam hoàng tử bên người, gia đã ở Ung châu bên trong, giả sử Tam hoàng tử thật xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, bọn hắn tuyệt đối khó thoát khỏi cái chết, thậm chí người nhà đều sẽ chịu đến liên luỵ.

Không chút nào khoa trương nói, bây giờ bọn hắn thà rằng chính mình chết, cũng tuyệt đối không thể để cho Tam hoàng tử thật bị Bạch Nhạc giết chết.

Nếu như nói, ngay từ đầu, bọn hắn chỉ là ôm nghe lệnh hành sự tâm tính tới ra tay đối phó Bạch Nhạc, như vậy bây giờ liền thực sự là đang liều mạng.

Hơn nữa, đến một bước này, ai cũng không có cách nào khác lùi bước.

"Phốc!"

Tinh cung liên tiếp va chạm phía dưới, Bạch Nhạc cũng rốt cục có chút không chịu nổi, phun ra một ngụm máu đến, tinh cung bên trong tinh thần phảng phất cũng theo đó ảm đạm vài phần.

Giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc, cũng đồng dạng cảm thụ được một tia tử vong uy hiếp.

Lại như thế nào tiếp tục đấu, Tam hoàng tử có thể không thể giết chết không biết, nhưng là chính bản thân hắn lại hiển nhiên chết nhanh.

Dạng này sống chết trước mắt, cho dù là Bạch Nhạc, trong lòng cũng không khỏi lên một tia giãy dụa chi ý.

Bây giờ nơi đây căn bản không có người khác, hơn nữa, khí tức hiển

nhiên cũng đã bị đối phương phong tỏa, nếu như xuất thủ rất nhanh, có thể trước ở người khác chạy tới trước đó, là có thể giết chết đối phương diệt khẩu!

Còn như nói, nên giải thích thế nào, chỉ cần sau giết người, lập tức hạ Đạo Lăng sơn, nghĩ đến hay là hi vọng có thể trước một bước thoát thân.

Chỉ là, dạng này ý niệm trong đầu mới vừa mới lên, liền bị Bạch Nhạc trực tiếp bóp chết.

Nếu như tại địa phương khác, thậm chí đổi hắn thời điểm, có thể đều có thể bắt buộc mạo hiểm, nhưng hôm nay lại không được.

Tại đây Đạo Lăng sơn bên trên, không biết có bao nhiêu ánh mắt nhìn chằm chằm đâu, một khi thi triển Thông Thiên Ma Công, chỉ sợ không chỉ là những cái kia Tinh Hải Cảnh lão tổ, trong truyền thuyết hóa hư cường giả cũng có thể bị kinh động, đến lúc đó, mới thực sự là chết chắc.

. . .

"Cái này thật sự là vui mừng ngoài ý muốn a!"

Ngay tại Bạch Nhạc vị trí bên ngoài viện, Vệ Phạn Dạ cùng Triệu Thụy bình tĩnh đứng ở bên ngoài, ánh mắt lại phảng phất có thể đơn giản xuyên thấu tất cả cách trở, thấy rõ trong viện nhất cử nhất động.

Nhìn Bạch Nhạc bị buộc hầu như đã không có sức đánh trả, Triệu Thụy cũng không khỏi thở dài nói.

Trước đó bọn hắn vẫn còn ở suy tư, còn có biện pháp gì hay không có thể bức Bạch Nhạc bại lộ đâu, chỉ chớp mắt ở giữa, vậy mà Đại Càn Vương Triều người một nhà trước hết đối Bạch Nhạc ra tay.

Nếu không phải Vệ Phạn Dạ vẫn luôn nhìn chằm chằm Bạch Nhạc bên

này nhất cử nhất động, hầu như đều muốn bỏ qua cái này tràng tuồng.

"Không ra trăm hơi thở, Bạch Nhạc tất bại!"

Nhìn trong viện tử chiến đấu, Vệ Phạn Dạ tự tin mở miệng nói, "Lần này, coi như là Cực Hàn Băng Hoa, cũng giống vậy cứu không hắn! Hoặc là bại lộ thân phận, hoặc là chết ở chỗ này. . . Ta ngược lại muốn nhìn một chút, hắn làm sao chọn!"

"Tốt!"

Gật đầu, Triệu Thụy trầm giọng nói, "Ta đã chuẩn bị xong Truyền Tin Phù, chỉ cần hắn dám bại lộ thân phận, lập tức liền sẽ có bổn tông trưởng lão chạy tới, hắn chắc chắn phải chết!"

Lần này, Triệu Thụy cũng đồng dạng lòng tin mười phần.

Hơn nữa, còn có Đại Càn Vương Triều người xung phong, cho dù là Bạch Nhạc muốn liều mạng, cũng không đả thương được hắn chút nào, sẽ chỉ làm hắn trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi.

Nhưng mà, ngay tại Triệu Thụy bọn hắn cho rằng đại cục đã định thời điểm.

Một người thư sinh dáng dấp người, nhưng lại đi thẳng đến tiểu viện trước đó, phảng phất căn bản cũng không có cảm thụ được xung quanh dị dạng, cứ như vậy đẩy ra viện môn, trực tiếp đi vào.

Một màn này, nhưng cũng đồng dạng để cho Triệu Thụy trong lòng bọn họ đột nhiên vừa nhảy!

Phải biết, Tam hoàng tử bọn hắn vì vây giết Bạch Nhạc là đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, bên ngoài viện sắp đặt cấm chế, chẳng những cắt đứt khí tức, hơn nữa ngăn cản người khác xông vào, nếu không phải Triệu Thụy

bản thân liền tinh thông trận pháp, cũng căn bản liền vô pháp dòm ra cấm chế chứng kiến bên trong tình cảnh.

Có thể thư sinh kia, lại phảng phất hoàn toàn không nhận bất kỳ ảnh hưởng gì, cái này cũng không khỏi quá quỷ dị.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 682: Trang bức, còn muốn chạy?

"Ai u, thật náo nhiệt a!"

Đột nhiên, một cái hơi lộ ra trêu tức thanh âm đột nhiên tại tất cả mọi người vang lên bên tai, thanh âm không lớn, có thể rơi vào người khác trong tai, lại quả thực như một tiếng sét đồng dạng.

Trong kịch chiến, mỗi người tinh thần đều căng thẳng, bây giờ loại tình huống này, có người ngoài xông vào, càng là khả năng trực tiếp ảnh hưởng đến kết cục. Nhưng dù cho như thế, đối phương mở miệng trước đó, vậy mà căn bản không người có thể nhận thấy được chút nào dị dạng, bản thân này cũng đã đủ để chứng minh rất nhiều vấn đề.

Cơ hồ là vô ý thức, bốn người đồng thời dừng tay, đưa mắt hướng về đối phương.

Cho tới giờ khắc này, mấy người mới chính thức thấy rõ đối phương, một thân nhàn nhạt áo xanh, trên đầu ghim búi tóc, toàn thân trên dưới đều lộ ra lau một cái khí tức nho nhã.

"Bạch Nhạc bái kiến tiền bối!"

Phản ứng kịp trong nháy mắt, Bạch Nhạc lúc này khom người hướng thư sinh hành lễ nói.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc trong lòng căng thẳng cái kia một cây dây cũng theo đó triệt để buông xuống.

Trước đó hắn hầu như đã bị bức muốn bại lộ thân phận, nhưng hôm nay

theo thư sinh đến, Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, nguy hiểm nhất lúc sau đã vượt qua.

"Ngươi là ai?"

Cái kia hai cái Tam hoàng tử thủ hạ cao thủ đồng thời nheo mắt lại, nhìn chằm chằm thư sinh trầm giọng quát hỏi.

Trước đó không thể nhận thấy được đối phương đến, cũng đã để bọn hắn có chút khó chịu, bây giờ đối phương cứ như vậy đứng trước mặt bọn họ, nhưng bọn họ lại y nguyên vẫn là không cảm giác được đối phương khí tức, cái này coi như xác thực quá làm bọn hắn khó chịu.

Bây giờ phương thức tốt nhất, tự nhiên là mang ra Đại Càn Vương Triều danh nghĩa tới dọa lui đối phương.

Chỉ tiếc, lần này bọn hắn lại nhất định thất vọng.

Thư sinh kia thậm chí sẽ không có con mắt nhìn qua bọn hắn, liền chớ đừng nói chi là phản ứng đến hắn nhóm.

Bết bát hơn là, hầu như cũng ngay lúc đó, Tam hoàng tử đã đồng dạng khom mình hành lễ nói.

"Văn Hiên bái kiến tiền bối!"

Tam hoàng tử cái này vừa mở miệng, cũng là thật đem hai người kia hù được, trong nháy mắt, trên người hai người đột nhiên toát ra một lớp mồ hôi lạnh, cũng không dám tiếp lời, vội vã theo khom mình hành lễ, liền ngẩng đầu nhìn nhiều cũng không dám.

Hai người kia không biết thư sinh bình thường, dù sao những năm gần đây, Diệp Huyền đại sư đã lâu không hỏi thế sự, thật là Tam hoàng tử rồi lại làm sao có thể không biết Diệp Huyền đại sư người bên cạnh.

Hơn nữa, không giống với người khác, hắn rõ ràng hơn thư sinh này đáng sợ.

Có nghe đồn nói, từ lúc mấy chục năm trước, thư sinh cùng thợ rèn hai cái này đi theo ở Diệp Huyền đại sư người bên cạnh, cũng đã là Tinh Hải Cảnh cường giả.

Chỉ là, nhân vật như vậy, nhiều năm như vậy nhưng thủy chung đều tình nguyện đi theo ở Diệp Huyền đại sư bên người, thậm chí ngay cả một cái tên cũng không có.

Tối trọng yếu là, Tam hoàng tử rất rõ ràng, thư sinh từ trước tới giờ không một mình hành động, hắn xuất hiện địa phương, liền tất nhiên là Diệp Huyền đại sư ý chí.

Coi như cái kia ngôi vị hoàng đế mạnh mẽ cạnh tranh giả một trong, hắn chính là lại ngu xuẩn cũng minh bạch, toàn bộ Đại Càn Vương Triều nhất không thể đắc tội người, chính là Diệp Huyền đại sư.

Diệp Huyền đại sư thậm chí không cần mở miệng, chỉ cần tỏ vẻ ra là một điểm bất mãn, cũng đã đủ để cho hắn triệt để mất đi tranh đoạt vị trí kia tư cách.

Đối với Đại Càn Vương Triều mà nói, Diệp Huyền đại sư thực sự quá trọng yếu.

"Tam hoàng tử, xin đứng lên, lễ này, thư sinh có thể không chịu nổi!" Mỉm cười, thư sinh nhẹ giọng mở miệng nói.

"Không biết tiền bối đến nơi này là. . ." Ngẩng đầu, xác nhận chỉ là thư sinh một cá nhân qua đây, Tam hoàng tử lúc này mới thở phào một hơi, hỏi dò.

"Cùng Tam hoàng tử không quan hệ!"

Lắc đầu, thư sinh nhẹ giọng nói, "Ta tới, chỉ là thay chủ nhân cho Bạch công tử tiễn kiếm mà thôi!"

Trong lúc nói chuyện, thư sinh cổ tay khẽ đảo, một cái hắc sắc cái hộp kiếm nhất thời bị thư sinh nâng ở trên tay.

Mặc dù đã đoán được đối phương ý đồ đến, thật là chính nghe nói như thế thời điểm, Bạch Nhạc trong lòng vẫn là ức chế không được trở nên kích động, khom người lại bái, Bạch Nhạc lúc này mới cung kính tự tay từ thư sinh trong tay tiếp nhận cái hộp kiếm.

"Bạch Nhạc, cám ơn Diệp Huyền đại sư!"

Thư sinh nói rất rõ ràng, Bạch Nhạc tự nhiên cũng minh bạch cần phải tạ ơn ai.

Khẽ vuốt cằm, thư sinh nhìn Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Kiếm này chính là chủ nhân một đời tâm huyết, ngươi đừng có cô phụ kiếm này mới tốt."

"Tiền bối yên tâm, Bạch Nhạc tất không cho kiếm này hổ thẹn!"

Đạt được Bạch Nhạc khẳng định đáp án, thư sinh lúc này mới thoả mãn thu tay về, khẽ cười nói, "Tốt, việc nơi này, ta cũng liền không ở thêm. . . Sau này nếu có thời gian, Bạch công tử không ngại hướng Ung châu một chuyến!"

Nói xong những lời này, thư sinh cũng lại do dự, thẳng xoay người hướng bên ngoài viện mà đi.

Từ đầu đến cuối, căn bản không có phản ứng qua người khác, cho dù là Tam hoàng tử, tại thư sinh trước mặt, cũng giống như chỉ là một cái

người qua đường.

Bạch Nhạc còn không có cảm thấy như vậy, thật là Tam hoàng tử nghe được thư sinh những lời này, nhưng là da đầu chợt tê dại một hồi.

Chợt vừa nghe đi lên, tựa hồ thư sinh cũng không nói gì, nhưng trên thực tế, trong lúc này ẩn chứa ý nghĩa, khả năng liền thực sự quá nhiều.

Bạch Nhạc từng đi bái kiến qua Diệp Huyền đại sư, điểm này Tam hoàng tử là biết, dù sao Diệp Huyền đại sư tự viết sự tình, là không thể gạt được người, chỉ cần dùng tâm hỏi thăm, liền nhất định có thể đủ dò nghe.

Chỉ là, trong lúc này chi tiết, hắn có thể cũng không rõ ràng, càng không biết, Diệp Huyền đại sư chẳng những thật vì Bạch Nhạc chế tạo một thanh kiếm, hơn nữa, còn cố ý để cho thư sinh đưa tới.

Bản thân này cũng đã có thể nhìn ra Diệp Huyền đại sư đối với thanh này kiếm, đối với Bạch Nhạc coi trọng.

Chỉ bằng điểm này, hắn còn muốn động Bạch Nhạc, cũng liền muốn nghĩ lại.

Huống chi, trước khi đi, thư sinh còn đối Bạch Nhạc phát sinh mời.

Coi như Diệp Huyền đại sư người bên cạnh, thư sinh tự nhiên không có khả năng tùy tiện nói, một câu nói này, đã nói, lâu không hồi Vương thành Diệp Huyền đại sư, bây giờ sợ rằng cũng phải hồi Ung châu!

Diệp Huyền đại sư trở về, tất phải lại sẽ khiến một hồi sóng to gió lớn, thậm chí khả năng hồi cải biến Đại Càn Vương Triều bây giờ bố cục.

Hơn nữa, câu nói kia, cũng liền có thể coi như là Diệp Huyền đại sư đối Bạch Nhạc mời.

Cái này tỏ rõ, chính là đang vì Bạch Nhạc chỗ dựa a!

Mặc dù thư sinh từ đầu tới đuôi cũng không nói qua một cái chữ, không đúng Tam hoàng tử đối Bạch Nhạc xuất thủ, có thể thái độ này, lại cũng đã đủ để chứng minh tất cả.

Mặc dù mặc dù đến thời khắc này, Tam hoàng tử cũng không biết vì sao Diệp Huyền đại sư hội đối Bạch Nhạc như thế mắt khác đối đãi.

Nhưng hắn nhưng cũng minh bạch, hôm nay nhằm vào Bạch Nhạc sát cục, chỉ có thể đến đây thì thôi.

"Bạch phủ chủ có thể có được Diệp Huyền đại sư ưu ái, thật là vận khí nghịch thiên a!" Nhàn nhạt xem Bạch Nhạc liếc mắt, Tam hoàng tử nhẹ giọng nói, "Ta vẫn là câu nói kia, Thất đệ mặc dù thông minh, tuy nhiên lại tuyệt không phải chủ hiền! Hắn có thể cho ngươi, ta cũng giống vậy có thể cho, thậm chí hắn không thể cho, ta cũng có thể cho ngươi!"

"Ngươi lại suy nghĩ thật kỹ một cái đi, bản vương đại môn, tùy thời vì ngươi mở rộng!"

Trước đó loại kia che lấp lạnh lùng biểu tình quét một cái sạch, bây giờ Tam hoàng tử cho thấy, liền hoàn toàn là một bộ nhanh nhẹn giai công tử khí độ.

Chỉ tiếc, vô luận có hay không trước đó một màn kia, Bạch Nhạc cũng không tính theo chân bọn họ thiện.

Trước đó suýt nữa bị đối phương bức tử, bây giờ nếu như cứ như vậy mặc cho đối phương đi như vậy, Bạch Nhạc cũng liền không phải Bạch Nhạc.

Nghịch Ma Kiếm tới tay, bây giờ Bạch Nhạc lòng tin nhất thời tăng vọt, lại nơi nào còn có thể dung đối phương đơn giản thoát thân.

"Tam hoàng tử khẩu khí thật là lớn, nói đến là đến, nói đi là đi. . . Chẳng lẽ làm Bạch mỗ dễ bắt nạt sao?"

Được rồi, lời này vẫn là quá văn nghệ, dùng trực tiếp hơn phương thức tới phiên dịch một chút là được. . . Trang bức, còn muốn chạy? !

Converter: Lucario - Truyencv!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 683: Đến chậm Nghịch Ma Kiếm

Đột nhiên hồi quay đầu lại, Tam hoàng tử nhìn về phía Bạch Nhạc ánh mắt tràn ngập vô cùng kinh ngạc, giờ khắc này, hắn thậm chí hoài nghi mình có phải hay không nghe lầm.

Hắn lựa chọn buông tha Bạch Nhạc, bản thân liền là bởi vì thư sinh mang đến uy hiếp, giết chết một cái Bạch Nhạc mà đắc tội Diệp Huyền đại sư, đây là bất kỳ một cái nào đầu óc còn người bình thường đều sẽ không làm lựa chọn.

Đối với Tam hoàng tử mà nói, cái này đã rất để cho người ta khó chịu.

Thật là, ai có thể nghĩ tới, hắn muốn dừng tay, Bạch Nhạc lại ngược lại không chịu bỏ qua.

"Bạch Nhạc, ta xem ngươi là thật điên a?"

Căm tức Bạch Nhạc, Tam hoàng tử khí chửi ầm lên.

"Điên sao?"

Khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói, "Tam hoàng tử nghĩ là vênh mặt hất hàm sai khiến quen, sợ là quên, không phải ai đều nguyện ý để ngươi liền bắt chẹt."

Bạch Nhạc cũng không phải là không có nghĩ tới dừng tay như vậy, bức lui đối phương đối với hắn mà nói, liền đã coi như là một cái có thể tiếp thu kết quả.

Dù sao, ra loại sự tình này, Ngô Văn Uyên cũng tất nhiên là cấp cho hắn một câu trả lời thỏa đáng.

Lý trí nói, thấy tốt thì lấy mới là ổn thỏa nhất phương thức.

Chỉ là, mấy ngày nay đặt ở Bạch Nhạc trong lồng ngực cái này một hơi thở, nhưng bây giờ là không nhả ra không thoải mái.

Từ ban đầu bước lên Đạo Lăng sơn bắt đầu, Bạch Nhạc đã bị Triệu Thụy ngăn ở Thánh Nữ phong xuống, sau đó Càn Khôn Kiếm Tông trọng thương Hà Tương Tư, Đạo Môn đại hội lần nữa nhằm vào, đã sớm đã để Bạch Nhạc trong lòng áp quá nhiều lửa giận.

Đối Đỗ Phi trận chiến kia, trên thực tế chính là một lần cảm xúc thả ra, chỉ là trận chiến kia, nhưng không thể chân chính trên ý nghĩa thủ thắng.

Bây giờ Đại Càn Vương Triều người một nhà, vậy mà đối với hắn cũng bố trí sát cục, muốn đem hắn đưa vào chỗ chết, nhưng là để cho Bạch Nhạc triệt để tạc!

Trước đó, hắn thậm chí nghĩ tới bại lộ thân phận cũng muốn đem cái này những người này giết chết ở chỗ này, là có thể biết trong lòng hắn lệ khí nặng bao nhiêu.

Không dám bại lộ thân phận, thực lực chưa đủ thời điểm, cũng liền thôi, cái này một hơi thở chỉ có thể nhịn xuống dưới, nhưng hôm nay Nghịch Ma Kiếm đến, khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

Mặc dù cái hộp kiếm còn không có mở ra, thậm chí Bạch Nhạc chính mình bây giờ cũng không biết Nghịch Ma Kiếm là dạng gì, thật là Bạch Nhạc đối với Diệp Huyền đại sư lại có cực kỳ cường liệt lòng tin.

Một vị trước đây có thể cùng Thông Thiên Ma Quân giao nhau là bạn người, đáng giá dạng này tín nhiệm.

"Ngươi làm càn!"

Bị Bạch Nhạc khí toàn thân run, Tam hoàng tử lớn tiếng uống mắng, " bất quá là nho nhỏ một cái Thanh Châu phủ chủ, tính là thứ gì? Chính là ngươi chủ tử Ngô Văn Uyên cũng không dám nói chuyện với ta như vậy!"

"Chủ tử?"

Trong mắt vẻ khinh thường càng đậm, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Tam hoàng tử quả nhiên là làm chủ tử thời điểm quá dài, quên trên đời này không là ai đều nguyện ý làm nô tài!"

"Ba" !

Trong lúc nói chuyện, bàn tay hơi hơi dùng sức, kiếm trong tay hạp chợt mở ra, cái gì cũng còn không nhìn thấy, liền trước cảm thụ được một cổ khủng bố kiếm ý, đến xương hàn ý, khiến cho mọi người cũng không khỏi đánh rùng mình một cái.

"Ta cho qua ngươi cơ hội!" Mí mắt nhấc lên một chút, Bạch Nhạc bàn tay nhẹ nhàng vỗ, cái hộp kiếm bên trong bảo kiếm liền chợt từ đó nhảy dựng lên.

Trong tích tắc, trên mũi kiếm đột nhiên lộ ra lau một cái tử quang mang, phảng phất lau một cái tan không ra huyết sắc.

Cái kia máu không phải chu hồng, mà là tím đen, lộ ra lau một cái yêu dị khí tức.

Một tay một trảo, chuôi kiếm chợt tới tay, cái kia tím thẫm quang mang phảng phất trong nháy mắt liền nổ tung ra, lộ ra lau một cái khủng bố áp lực.

Nghịch Ma Kiếm!

Thậm chí cũng còn không có luyện hóa, Bạch Nhạc cũng đã cảm thụ được một cổ huyết mạch tương liên cảm giác, thật giống như thanh kiếm này, bản thân nên là chính mình, đồng thời chính là mình một phần thân thể đồng dạng.

Giờ khắc này, Tam hoàng tử rốt cục cảm thụ được loại kia chân chính sợ hãi.

Trốn!

Trong nháy mắt, hắn toàn bộ trong đầu phảng phất cũng đã chỉ còn lại có một chữ này, lại không chút do dự nào, quay người lại Tam hoàng tử liền điên trốn ra phía ngoài đi.

Loại kia bản năng trực giác nói cho hắn biết, giờ khắc này Bạch Nhạc vô cùng nguy hiểm, dù là dừng lại thêm nữa một chút xíu thời gian, cũng sẽ để cho hắn khoảng cách tử vong gần hơn một bước.

"Ta cho qua ngươi cơ hội. . . Hai lần!"

Lập lại một lần nữa câu nói này, trong một chớp mắt, Bạch Nhạc đạp chân xuống cả người liền đã đột nhiên bay ra ngoài, thẳng đến Tam hoàng tử mà đi!

"Ngăn lại hắn, ngăn hắn lại cho ta!"

Cảm thụ được phía sau cái kia khủng bố áp lực, Tam hoàng tử như điên hô lớn.

Trên thực tế, cũng căn bản không cần hắn hô, đang cảm thụ đến Bạch Nhạc trên người cái kia khí tức nguy hiểm trong nháy mắt, hai người

khác cũng đã đồng loạt ra tay, hướng về Bạch Nhạc giết tới.

Bọn hắn cảm thụ được Bạch Nhạc nguy hiểm, tuy nhiên lại vẫn không có loại kia trực quan cảm thụ.

Thậm chí cho rằng Tam hoàng tử có chút chuyện bé xé ra to, phải biết, trước đó bọn hắn liên thủ phía dưới, thật là thiếu chút nữa liền giết Bạch Nhạc, nếu không phải thư sinh kia đột nhiên xông vào, có thể Bạch Nhạc hiện tại đã chết.

Bất quá chỉ là nhiều một thanh kiếm mà thôi, chẳng lẽ liền thật có thể xoay chuyển càn khôn hay sao? Ngươi coi đó là Côn Ngô Kiếm a!

Trong lòng chuyển qua dạng này ý niệm trong đầu, hai người kia xuất thủ lúc, ở sâu trong nội tâm thậm chí còn lộ ra vài phần khinh thường.

Đây là Bạch Nhạc chính mình muốn tìm chết, nếu là có thể giết chết Bạch Nhạc, vậy coi như là đại công, đến lúc đó, Tam hoàng tử tuyệt đối không tiếc ban thưởng, đủ đủ để bọn hắn vì thế liều mạng!

Chỉ tiếc, dạng này ý niệm trong đầu, mới vừa chuyển qua, liền hóa thành triệt để kinh hãi!

Oanh!

Hô hấp ở giữa, lau một cái huyễn lệ kiếm khí màu tím chợt từ không trung xẹt qua, nhanh thậm chí thấy không rõ vết tích!

Chỉ một kiếm, xuất thủ trước nhất người kia cầm đao cánh tay, vậy mà liền bị ngạnh sinh sinh chém xuống tới.

Dù vậy, hắn cũng thậm chí không thể ngăn cản Bạch Nhạc dù là mấy hơi thở thời gian, kiếm phong xẹt qua cánh tay, trực tiếp thẳng tiếp tục hướng về Tam hoàng tử đuổi theo!

Ngu kiếm!

Vẫn như cũ chỉ là đơn giản nhất ngu kiếm, tại kiếm đạo phía trên, cái này cùng trước đó Bạch Nhạc thi triển ngu kiếm không có bất kỳ phân biệt, thật là, Nghịch Ma Kiếm nơi tay, liền để cho một kiếm này phát sinh biến hóa long trời lỡ đất!

Cái kia khủng bố kiếm ý thuận thế nổ lên, vậy mà ngạnh sinh sinh để cho Bạch Nhạc xuất kiếm tốc độ nhanh hơn không chỉ gấp đôi!

Phải biết, Bạch Nhạc kiếm bản thân cũng đã rất nhanh, tại loại tốc độ này trên căn bản nhanh hơn gấp đôi là khái niệm gì?

Cái kia hầu như cũng đã siêu thoát mắt thường có khả năng đánh bắt phạm trù, riêng là tại loại này chợt bạo phát tình huống dưới, đối phương không hề phòng bị, đợi được khi phản ứng lại sau khi, cũng đã không kịp!

Một màn kia kiếm khí màu tím, liền như một cái gào thét nộ long, trong nháy mắt xé rách trước mặt tất cả ràng buộc, hung hãn đụng vào Tam hoàng tử trên người!

"Răng rắc!"

Trong nháy mắt, Tam hoàng tử trước ngực một viên ngọc bội chợt vỡ vụn, hóa thành một đạo kim sắc quang mang, ngạnh sinh sinh ngăn trở một kiếm này, chỉ là ngọc bội kia nhưng cũng đồng dạng theo tiếng mà nát, trong nháy mắt hóa thành nghiền phấn!

Đây chính là Tam hoàng tử chân chính bảo mệnh bảo vật, cho dù là gặp phải Tinh Hải Cảnh cường giả một kích toàn lực, cũng có thể ngăn cản hạ xuống.

Nhưng hôm nay, tại Bạch Nhạc trước mặt, nhưng cũng vẻn vẹn cũng chỉ ngăn cản một kiếm mà thôi!

Cái kia khủng bố kiếm ý tiếp tục nghiền ép mà đến, nhất thời hù dọa Tam hoàng tử sợ vỡ mật.

Trước đó nguyên bản dùng cho vây khốn Bạch Nhạc cấm chế, lúc này lại ngược lại trở thành ngăn cản hắn chạy trốn bùa đòi mạng.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 684: Tội đồng mưu nghịch, chém đầu cả nhà

"Dừng tay!"

Bị ngọc bội như thế một ngăn trở thời gian, hai người khác cũng rốt cục đuổi theo, cho dù là bị chém đứt một cánh tay người kia, lúc này cũng căn bản không để ý tới chính mình thương thế.

Bọn hắn đem hết toàn lực mà chết, chí ít còn có thể đảm bảo người nhà an toàn, nhưng nếu là để cho Tam hoàng tử chết trước, vậy coi như là cả nhà huỷ diệt kết quả.

Tìm nơi nương tựa Đại Càn Vương Triều, theo Tam hoàng tử, bọn hắn đạt được ngoại nhân khó có thể tưởng tượng chỗ tốt, có thể nói là một người đắc đạo, toàn cả gia tộc đều vì vậy mà được ích lợi, có thể nơi này tương đối, bọn hắn cũng đồng dạng nhất định muốn gánh chịu dạng này phiêu lưu cùng đại giới!

Đây vốn chính là rất công bằng sự tình.

"Cứu ta, cứu ta a!"

Tam hoàng tử là thật sợ, giờ khắc này sở hữu cái gì mặt mũi đều đã bị hắn quên sạch sành sinh, xuất thân hiển hách, cái này khiến hắn từ nhỏ đến lớn, hầu như căn bản cũng không có gặp được loại này nguy hiểm trí mạng!

Điều này cũng làm cho hắn tại chính thức đối mặt khảo nghiệm sinh tử thời điểm, căn bản cũng không có bất luận cái gì đảm phách đáng nói, không có một thân thực lực cũng căn bản không phát huy ra hai ba phần

tới.

Nhìn bây giờ bởi vì sợ hãi mà sắc mặt trắng bệch, thậm chí hàm răng vẫn còn ở không ngừng run lên Tam hoàng tử, Bạch Nhạc trong lòng càng là tràn đầy khinh miệt.

Dạng này người, nơi nào có thể tính là cái gì đối thủ?

Làm đem bọn họ cái kia cái gọi là thân phận đánh nát thời điểm, đã là như thế không chịu nổi , khiến cho người buồn nôn!

"Bạch phủ chủ, ngươi cũng là Đại Càn Vương Triều người, chẳng lẽ là muốn mưu phản sao?"

Đuổi tới Bạch Nhạc bên người, hai người kia cũng đồng dạng có chút kinh sợ, chỉ có thể cắn răng uy hiếp nói.

"Đúng, đúng! Ngươi là Thanh Châu phủ chủ, cũng là ta Đại Càn Vương Triều thần tử, ngươi không thể giết ta, nếu không thì là tội đồng mưu nghịch, chém đầu cả nhà!" Bị người một nhắc nhở như vậy, Tam hoàng tử cũng rốt cục phản ứng kịp, gấp giọng hô lớn.

Hắn không nói lời nào còn tốt, bây giờ vừa nói như vậy, nhưng là lại đem Bạch Nhạc tâm sát khí câu dẫn lên.

Thả hổ về rừng, tất có hậu hoạn!

Mặc dù cái này Tam hoàng tử tại Bạch Nhạc trong mắt, xác thực không tính là cái gì hổ, nhưng hắn thân phận lại cuối cùng là cái uy hiếp, hôm nay thù này đã kết xuống, nếu như thả hắn ly khai, không biết hắn sẽ dùng cái gì thâm độc thủ đoạn đi đối phó chính mình đây.

Nếu chỉ là nhắm vào mình, Bạch Nhạc cũng còn không lớn quan tâm, thật là một câu kia chém đầu cả nhà, nhưng là nhắc nhở Bạch Nhạc, giả

sử đối phương đối Bạch gia ra tay, chính mình còn thật chưa chắc có thể bảo vệ được chu toàn.

Cùng như vậy, chẳng trảm thảo trừ căn!

Cho dù là làm tức giận Đại Càn Vương Triều, cũng không đủ là trên mặt nổi uy hiếp, chí ít cũng còn có Ngô Văn Uyên có thể giúp chính mình hòa hoãn, dầu gì, đi cầu Diệp Huyền đại sư, cũng hầu như dễ xử lý, nhưng nếu là Tam hoàng tử còn sống, trong tối hạ độc thủ, khả năng liền khó lòng phòng bị.

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Nhạc trong lòng lần nữa bốc lên lau một cái khủng bố sát khí.

Cổ tay nhoáng lên, Nghịch Ma Kiếm lần nữa mang theo lau một cái tử mang, hung hãn hướng về Tam hoàng tử giết đi qua!

"Bạo, bạo cho ta!"

Cảm thụ được Bạch Nhạc sát ý, cái kia vừa mới bị chém đứt cánh tay hán tử, cũng rốt cục triệt để đoạn tuyệt cuối cùng một tia may mắn ý niệm trong đầu!

Trong tích tắc, tinh cung chợt nổ lên, hóa thành một cổ kinh khủng phong bạo hướng về Bạch Nhạc bao phủ tới!

Tự bạo tinh cung!

Đối với Tinh Cung Cảnh cường giả mà nói, tinh cung chính là tất cả lực lượng căn nguyên, tự bạo tinh cung chính là từ giết, đây là dùng tính mệnh đổi lấy lực lượng!

Phải biết, đối phương bản thân liền là có thể xông vào Đạo Môn đại hội Top 100 thiên tài, bây giờ chân chính đánh bạc sinh tử, tự bạo tinh cung

tới ngăn cản Bạch Nhạc, cái kia có khả năng bộc phát ra uy lực, lại là kinh khủng bực nào? !

Dù cho là Bạch Nhạc cầm trong tay Nghịch Ma Kiếm, cũng y nguyên vẫn là bị dìm ngập tại đây một mảnh nổ mạnh tinh cung bên trong.

Trong tích tắc, Nghịch Ma Kiếm chợt thu hồi, kiếm khí màu tím chợt hóa thành một mảnh nhỏ kiếm mạc, ngăn ở Bạch Nhạc trước người.

Nếu như trước đó, kinh khủng như vậy trùng kích, Bạch Nhạc tất nhiên sẽ thụ thương, nhưng hôm nay Nghịch Ma Kiếm bên trong kiếm khí tuôn trào ra, nhưng là ngạnh sinh sinh để cho Bạch Nhạc ngăn trở tinh cung tự bạo!

Cường đại, quá cường đại!

Kết quả này, trên thực tế coi như là Bạch Nhạc mình cũng không nghĩ tới, bây giờ chính mình còn không có chân chính luyện hóa Nghịch Ma Kiếm a, thậm chí có thể nói, còn vô pháp chân chính phát huy ra Nghịch Ma Kiếm uy lực đến, cũng đã kinh khủng như vậy, cái này cũng không khỏi nghe quá kinh người đi.

Nếu như chỉ nhìn bây giờ hiệu quả, đây quả thực đã cùng Côn Ngô Kiếm chênh lệch không bao nhiêu!

Đương nhiên, Bạch Nhạc trong lòng cũng rõ ràng, cũng không phải là Côn Ngô Kiếm không mạnh, mà là chính mình còn vô pháp chân chính phát huy ra Côn Ngô Kiếm uy lực mà thôi, bất quá, may là như vậy, Nghịch Ma Kiếm cũng đã để cho Bạch Nhạc kinh hỉ vạn phần.

Dù sao, Côn Ngô Kiếm hắn không có khả năng tùy ý lấy ra dùng, thế nhưng Nghịch Ma Kiếm, nhưng là có thể không hề cố kỵ.

"Đi, đi a!"

Tại tinh cung tự bạo ở giữa, người kia gấp giọng hô lớn!

Lần này tự bạo tinh cung, cũng không chỉ có chỉ là ngăn cản Bạch Nhạc, cũng đồng thời là muốn lấy tự bạo tinh cung lực lượng, mở lại cấm chế để cho Tam hoàng tử có thể chạy đi!

Nơi đây dù sao cũng là Đạo Lăng Thiên Tông, chỉ cần chạy ra, chẳng mấy chốc sẽ kinh động Đạo Lăng Thiên Tông cao thủ, đến lúc đó, Bạch Nhạc coi như là lại hung hăng ngang ngược, cũng không khả năng tiếp tục đuổi giết Tam hoàng tử, kể từ đó, hắn cũng liền chết có giá trị.

Trên thực tế, cũng đúng như hắn dự tính, tinh cung tự bạo trùng kích, trong nháy mắt liền đem cấm chế xé rách một vết thương, dù sao, cái kia một đạo cấm chế càng nhiều, cũng chỉ là đưa đến cắt đứt khí tức hiệu quả, mà không phải phòng ngự.

Sau một khắc, Tam hoàng tử liền tại một người khác bảo vệ xuống, chật vật không chịu nổi chạy đi.

Trước đó Vệ Phạn Dạ cùng Triệu Thụy còn có thể giả trang nhìn không thấy, nhưng hôm nay Tam hoàng tử trốn ra được, bọn hắn chung quy lại không tốt lại nhìn náo nhiệt, hơi chao đảo một cái, hai người liền đồng thời xuất hiện ở Tam hoàng tử trước mặt, "Chuyện gì xảy ra? Điện hạ vì sao chật vật như vậy?"

"Cứu ta, Bạch Nhạc muốn giết ta!"

Mặc dù đến thời khắc này, Tam hoàng tử cũng y nguyên vẫn là một bộ chưa tỉnh hồn dáng vẻ, gấp giọng hô.

Ngay tại lúc đó, tinh cung tự bạo uy lực cũng rốt cục tiêu tán, cầm trong tay Nghịch Ma Kiếm, Bạch Nhạc bình tĩnh đuổi theo ra đến, lạnh lùng nhìn một chút trước mặt Vệ Phạn Dạ cùng Triệu Thụy.

"Làm càn, Bạch Nhạc ngươi cho phép ngươi tại Đạo Lăng sơn thượng tự ý xuất thủ đả thương người?"

Lạnh rên một tiếng, Triệu Thụy lớn tiếng mắng.

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, lành lạnh mở miệng nói, "Triệu Thụy, ngươi nghĩ rằng ta liền không dám giết ngươi sao?"

Oanh!

Trong tích tắc, phảng phất có một cổ khủng bố sát khí, kèm theo Bạch Nhạc cả đời này rống giận nghênh đón mà đến, mà lấy Triệu Thụy định lực, giờ khắc này cũng không khỏi đột nhiên bị kiềm hãm.

Giờ khắc này Bạch Nhạc, thực sự quá kinh khủng.

Vừa mới hắn đã sớm xuyên thấu qua cấm chế chứng kiến bên trong tình huống, bây giờ được Diệp Huyền đại sư kiếm, hắn cũng căn bản không nắm chắc có thể chống đỡ được Bạch Nhạc công kích.

Chuyện đột nhiên xảy ra, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão còn không tới đâu, nếu là thật làm tức giận Bạch Nhạc, hắn chịu thiệt cũng là ăn chùa!

Trong lúc nhất thời, Triệu Thụy khí thế cũng không khỏi đột nhiên bị kiềm hãm, không dám nữa nói tiếp.

"Bạch Nhạc, ngươi tại Đạo Lăng sơn thượng sát nhân, vô luận như thế nào, cũng hầu như là muốn cho một lời giải thích!" Chứng kiến Triệu Thụy vậy mà kinh sợ, Vệ Phạn Dạ quả thực hận không thể chửi ầm lên, bất đắc dĩ phía dưới, chỉ phải tự đứng ra, đối mặt Bạch Nhạc.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 685: Nguyên lai là ngươi

Nguyên bản Bạch Nhạc thật đúng là không có quá chú ý tới Vệ Phạn Dạ.

Chuyện khi trước, cũng đều là Triệu Cảnh Xương nhằm vào Bạch Nhạc, dùng đầu ngón chân cũng có thể nghĩ đến, tất nhiên là Triệu Thụy ở chính giữa phá rối, nhưng là muốn muốn liên tưởng đến Vệ Phạn Dạ cũng liền không dễ dàng như vậy. Dù sao, bình thường đến, Vệ Phạn Dạ cũng không thể cái năng lực điều động Đạo Lăng Thiên Tông người đến ghim hắn.

Nhưng hôm nay Vệ Phạn Dạ cái này vừa mở miệng, nhưng là để cho Bạch Nhạc nhất thời liền triệt để phản ứng kịp.

Trước đó còn có một chút không nghĩ minh bạch địa phương, bây giờ cũng đều rộng mở trong sáng.

"Nguyên lai là ngươi!"

Thật sâu xem Vệ Phạn Dạ liếc mắt, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói.

Cứ việc Vệ Phạn Dạ đã sớm đã cùng Bạch Nhạc từng có mấy lần xung đột, thật là, giờ khắc này, làm Bạch Nhạc ánh mắt rơi vào trên người hắn thời điểm, nhưng cũng y nguyên vẫn là để cho hắn đánh sinh lòng ra thấy lạnh cả người, giống như là người thường ở trong núi bị mãnh thú để mắt tới.

Chỉ là, tới mức này, Vệ Phạn Dạ tự nhiên cũng không khả năng lùi bước nữa.

Quyết tâm trong lòng, Vệ Phạn Dạ lần nữa mở miệng nói, "Bạch phủ chủ muốn đùa giỡn uy phong, cũng nên xem trước một chút địa phương a?

Nơi này là Đạo Lăng Thiên Tông, cũng không phải là ngươi Thanh châu!"

"Vù vù!"

Thân kiếm khẽ run lên, Nghịch Ma Kiếm chợt chỉ hướng Vệ Phạn Dạ.

"Vệ sư huynh là muốn thay hắn chết sao?"

Bạch Nhạc giọng nói vẫn như cũ rất nhẹ, nhưng lại bao hàm sát khí, giờ khắc này phảng phất trước đó cái kia khiêm tốn Bạch Nhạc đã biến mất không thấy gì nữa, nhất cử nhất động trước đó, tất cả đều lộ ra khủng bố sát khí cùng kiệt ngạo!

Không ai cho rằng Bạch Nhạc đang nói đùa.

Cái kia sắc bén ánh mắt, thấu xương sát khí cũng biết tích ngoài sáng Bạch Nhạc thái độ.

Hơi chậm lại, Vệ Phạn Dạ giờ khắc này trong lòng cũng không khỏi khí muốn chửi má nó.

Đang yên đang lành, cừu hận dĩ nhiên cũng làm kéo đến hắn nơi đây, cái này tính là cái gì chuyện?

Lần này đến Đạo Lăng Thiên Tông sau đó, Vệ Phạn Dạ vẫn luôn đem mình ẩn dấu tốt, trêu chọc Bạch Nhạc sự tình, cũng đều bả Triệu Thụy ở mũi nhọn phía trước, nguyên bản đây có thể là ổn thỏa nhất phương thức.

Nhưng hôm nay, vốn chỉ là đến xem náo nhiệt, lại ngạnh sinh sinh đem mình nhập vào, cái này khiến hắn tìm ai lý do đi.

Nghĩ vậy, Vệ Phạn Dạ trong lòng không khỏi lần nữa hướng về Triệu

Thụy chửi một câu phế vật.

Nếu như Triệu Thụy thằng ngu này không kinh sợ, nơi nào sẽ cho hắn rước lấy phiền toái nhiều như vậy.

Bất quá, tới mức này, cái gì cũng đều đã quá muộn.

Huống chi, Vệ Phạn Dạ trong cốt tử ngạo khí, cũng sẽ không cho phép hắn lùi bước nữa.

Một tay một trảo, trường kiếm tức tới tay, Vệ Phạn Dạ trong mắt lộ ra lau một cái ngạo sắc, nhàn nhạt mở miệng nói, "Bạch phủ chủ đây là đang uy hiếp ta sao? Ta cùng với Tam hoàng tử cũng không quen biết, có thể gặp chuyện bất bình, luôn là không thể ngoảnh mặt làm ngơ, Bạch phủ chủ nếu như muốn động thủ, Vệ mỗ tận lực bồi tiếp."

Những lời này, Vệ Phạn Dạ cực kỳ đại khí, hơn nữa, vừa mở miệng trước hết đem mình quan hệ phiết thanh, phóng tới gặp chuyện bất bình trên vị trí này.

Kể từ đó, coi như là cùng Bạch Nhạc động thủ, cũng vẫn như cũ chiếm chữ lý, không phải ân oán cá nhân.

Hơn nữa, những lời này cũng cũng là tại hướng Tam hoàng tử lấy lòng, bất tri bất giác ở giữa, liền sẽ để Tam hoàng tử đối hắn sinh ra một tia vẻ cảm kích.

Cứ việc, hắn chưa chắc thật muốn cùng Đại Càn Vương Triều, hoặc là vị này Tam hoàng tử có cái gì dây dưa, thế nhưng bởi vì dẫn dắt thế lại luôn không sai.

Vô luận là Đại Càn Vương Triều người khác đến, vẫn là Đạo Lăng Thiên Tông người đến, cũng đều không trách được trên người hắn tới.

Phen này tâm cơ cùng thủ đoạn, thật là so với Triệu Thụy cùng Tam hoàng tử bọn hắn cao minh quá nhiều.

Chăm chú nhìn Vệ Phạn Dạ con mắt, Bạch Nhạc giờ khắc này, là thật rất muốn trực tiếp giết chết Vệ Phạn Dạ, chỉ là trong lòng hắn nhưng cũng rõ ràng, bây giờ hắn giết không đối phương.

Lại không bây giờ sự tình làm lớn chuyện, ắt sẽ có Đạo Lăng Thiên Tông cao thủ chạy tới, mặc dù không đề cập tới những thứ này, Vệ Phạn Dạ thực lực, cũng hoàn toàn không phải Tam hoàng tử chi lưu có khả năng bằng được.

Cho dù là có Nghịch Ma Kiếm nơi tay, chỉ bằng nửa toà tinh cung, Bạch Nhạc cũng rất khó đơn giản thủ thắng.

"Dừng tay!"

Phảng phất vì xác minh Bạch Nhạc ý niệm trong lòng, sau một khắc liền có một cái uy nghiêm thanh âm vang lên.

"Cớ gì ? Ở chỗ này huyên náo?"

Trong nháy mắt, Triệu Thụy nhất thời liền như là được chủ tâm cốt, vội vã mở miệng nói, "Tam thúc, là Bạch Nhạc tùy ý hành hung, giết Đại Càn Vương Triều người, còn muốn uy hiếp ta!"

Người đến, tự nhiên là Triệu Cảnh Xương!

Trước đó Triệu Thụy liền từng với hắn thông qua khí, nếu là có thể bức Bạch Nhạc bại lộ thân phận, Triệu Cảnh Xương liền sẽ tự mình xuất thủ tru diệt Bạch Nhạc.

Chỉ là không nghĩ tới, Bạch Nhạc căn bản không có bại lộ thân phận, chỉ bằng mượn Diệp Huyền đại nhân để cho người ta đưa tới một thanh

kiếm, liền xoay chuyển càn khôn, ngạnh sinh sinh phá sát cục.

Bây giờ vừa đến, mặc dù không có thu được Triệu Thụy đưa tin, có thể Triệu Cảnh Xương nhưng cũng vẫn là thứ nhất chạy tới.

Bất quá, loại tình huống này, hắn tự nhiên cũng không khả năng lại đối Bạch Nhạc xuất thủ.

Tại trong tỉ thí làm một ít thủ đoạn tới nhằm vào Bạch Nhạc không gì đáng trách, thật là tại mặt mũi, hắn đại biểu lại dù sao cũng là Đạo Lăng Thiên Tông, cái này một chữ lý, dù sao vẫn là phải nói.

"Hoang đường, nên xử trí như thế nào còn chưa tới phiên ngươi cắm miệng!"

Phất ống tay áo một cái, Triệu Cảnh Xương tức trầm giọng mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ngươi có lời gì có thể?"

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Thị phi phải trái, tự có công đạo! Nơi này là ta chỗ ở, đã có người ở chỗ này bố trí xuống cấm chế, đối ta thống hạ sát thủ. . . Chẳng lẽ ta còn không thể hoàn thủ, chờ lấy nghển cổ liền giết sao?"

Từ chuẩn bị ra tay giết người một khắc kia trở đi, Bạch Nhạc liền đã làm tốt chuẩn bị.

Đối phương lựa chọn tại hắn chỗ ở động thủ, hơn nữa, tại bên ngoài viện thiết hạ trận pháp cấm chế, những thứ này chính là lau không đi chứng cứ! Có những thứ này tại, cho dù là hắn giết Tam hoàng tử, cũng không ai có thể ra cái gì đến, nhiều lắm chỉ là muộn thu nợ nần mà thôi. Bây giờ Tam hoàng tử đều bình yên vô sự, chết chỉ là một cái thủ hạ, dĩ nhiên là càng chưa nói tới có phiền toái gì.

Cho dù là Tam hoàng tử, giờ khắc này cũng không khỏi có chút nghẹn

lời, không ra nói cái gì tới.

Ngay tại lúc đó, lại là mấy đạo tiếng xé gió truyền đến, nhưng là Ngô Văn Uyên bọn hắn nhận thấy được bên này dị thường, một chỗ chạy tới.

"Tam ca, Bạch phủ chủ là ta Đại Càn Vương Triều người, cũng là chúng ta, ngươi không trải qua ta cho phép, liền tự ý đối hắn thống hạ sát thủ là đạo lý gì?"

Chứng kiến Bạch Nhạc quả nhiên bình yên vô sự, Ngô Văn Uyên cũng đồng dạng thở phào một cái, đồng thời càng sẽ không bỏ qua cái này chèn ép Tam hoàng tử cơ hội, lạnh giọng mở miệng nói.

Con ngươi chợt co rụt lại, nhìn một màn trước mắt này, cho dù là Thập Nhất hoàng tử cũng không khỏi có chút thất thần.

Ai có thể nghĩ tới, hoàn mỹ như vậy bố cục, vậy mà thật thất thủ, hơn nữa, vậy mà gãy một cao thủ.

"Đồ tám đạo, ta chỉ là tới hỏi hắn, là hắn tùy ý làm bậy, lớn mật phạm thượng!" Tam hoàng tử cuối cùng cũng không ngốc, cái gì cũng sẽ không thừa nhận là hắn trước hạ sát thủ, lạnh lùng mở miệng nói.

"Đủ! Đây là các ngươi Đại Càn Vương Triều chuyện mình, bản tọa không tiện can thiệp! Bất quá, tại đây Đạo Lăng sơn bên trên, cấm một mình động thủ, ai nếu còn dám ý xuất thủ, cũng đừng trách bản tọa không khách khí." Lạnh rên một tiếng, Triệu Cảnh Xương cũng không nghi lại ở lại xuống dưới, quẳng xuống một câu nói như vậy thẳng xoay người mà đi.

Bạch Nhạc không có bại lộ thân phận, hắn tới liền không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 686: Giao phó cùng bồi thường (thượng)

Triệu Cảnh Xương đi, Triệu Thụy cùng Vệ Phạn Dạ hai người tự nhiên cũng liền đi theo đi.

Nên làm việc đã làm xong, Vệ Phạn Dạ cũng không ngốc, đương nhiên sẽ không lưu lại tự tìm phiền phức, bị buộc đứng ra, cũng đã chọc cho một thân phiền phức, không có đạo lý tiếp tục đâm kích Bạch Nhạc.

Đương nhiên, Triệu Cảnh Xương ly khai, cũng không có nghĩa là chuyện này kết thúc.

Vô luận Tam hoàng tử làm sao chống chế, hắn cùng với Bạch Nhạc xuất thủ chuyện này, tóm lại là muốn cho một câu trả lời thỏa đáng, cái này không chỉ có quan hệ đến Bạch Nhạc, cũng đồng dạng quan hệ đến Ngô Văn Uyên mặt!

Không chút nào khoa trương, bây giờ coi như là Bạch Nhạc nguyện ý không truy cứu, Ngô Văn Uyên cũng sẽ không đồng ý.

"Đi thôi, chúng ta chuyện nhà mình, vẫn là tự mình xử lý đi, Tam ca cũng không muốn tiếp tục bị người chế giễu a?"

Liếc mọi người liếc mắt, Ngô Văn Uyên lúc này xoay người hướng chỗ mình ở hồi ngược lại đi.

Thật, nguyên bản đến Bạch Nhạc chỗ ở đàm luận mới là lựa chọn tốt nhất, chỉ là Tam hoàng tử thủ hạ vị kia cao thủ tự bạo tinh cung, nhưng là đã đem chỗ này biệt viện hủy diệt, căn bản liền đặt chân địa phương cũng không có.

Cổ tay hơi hơi một phen, Bạch Nhạc cũng đồng dạng thu liễm khí tức, đem Nghịch Ma Kiếm thu, theo Ngô Văn Uyên mà đi.

Loại tình huống này, trừ phi Bạch Nhạc dự định thật triệt để cùng Đại Càn Vương Triều trở mặt, bằng không Ngô Văn Uyên mặt mũi dù sao vẫn là cấp cho, huống chi, bây giờ Ngô Văn Uyên vô luận là vì Bạch Nhạc, vẫn là chính mình mặt cùng quyền lợi, đều tất nhiên sẽ giúp Bạch Nhạc thảo một cái công đạo, tự nhiên không cần thiết vẽ rắn thêm chân.

Còn như Tam hoàng tử có thể hay không theo tới, kia liền càng không cần phải lo lắng.

Trước đó là bị Bạch Nhạc hù được, đủ để uy hiếp được tính mệnh, Tam hoàng tử lúc này mới bị bức dáng vẻ hoàn toàn không có, lắc lắc như chó nhà có tang.

Nhưng hôm nay tất nhiên phục hồi tinh thần lại, sự tình công khai quan điểm, chí ít hắn liền không có nguy hiểm tánh mạng, dù là vẻn vẹn chỉ là vì mặt mũi, hắn cũng không khả năng trốn đi.

Sắc mặt có chút âm trầm, Tam hoàng tử cơ hồ là từ trong hàm răng tóe ra một chữ, "Đi!"

Thẳng đến Bạch Nhạc bọn hắn đều ly khai, xung quanh xem náo nhiệt đoàn người, lúc này mới vù vù một tiếng vỡ tổ, vô số người chỉ trỏ, đem mỗi người nhìn được nghe được tin tức, thậm chí là suy đoán đồ vật khâu thành một cái hoàn thành cố sự.

Cố sự còn có thể có vài phần chân thực tính rất khó, nhưng là lại ắt sẽ lấy một loại biến thái tốc độ truyền khắp toàn bộ Đạo Lăng sơn!

Trở lại chỗ mình ở, Ngô Văn Uyên phảng phất cũng thu hồi tất cả bất mãn, khôi phục cái kia phần thuộc về hoàng tử ưu nhã cùng ung dung.

Phân phó hạ nhân cho mỗi người đều pha trà, lúc này mới đuổi người khác.

"Bạch phủ chủ, xin lỗi, chuyện này là ta sơ sẩy, lấy trà thay rượu, ta trước hướng ngươi bồi tội."

Nâng chung trà lên, Ngô Văn Uyên nhẹ giọng mở miệng nói.

Vô luận trong lòng nghĩ như thế nào, có thể Ngô Văn Uyên khẩu khí vẫn là tràn đầy chân thành.

"Điện hạ nói quá lời!" Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc lập tức đồng dạng nâng chung trà lên uống một ngụm.

"Bạch phủ chủ xin yên tâm, chuyện này, ta tất cho ngươi một câu trả lời thỏa đáng!"

Gật đầu, Ngô Văn Uyên lần nữa trịnh trọng hứa hẹn.

"Giao phó, cái gì giao phó?" Chứng kiến Ngô Văn Uyên cùng Bạch Nhạc từ từ, Thập Nhất hoàng tử nhất thời cười lạnh, "Thất ca, ngươi khả năng liền không ổn! Bây giờ chết là ba cái thủ hạ đi, vừa mới chúng ta cũng đều chứng kiến, là Bạch Nhạc đuổi theo ba cái đánh! Nếu muốn có câu trả lời, cũng là nên Bạch Nhạc cho Tam ca một câu trả lời thỏa đáng a?"

So với việc Tam hoàng tử, vị này Thập Nhất hoàng tử hiển nhiên muốn thông minh nhiều, vừa mở miệng liền trực tiếp chiếm trước quyền chủ động.

Vô luận ban đầu là ai động thủ trước, nhưng hôm nay từ kết quả xem, đều là Bạch Nhạc bản thân không phát hiện chút tổn hao nào, mà Tam hoàng tử không ngừng mất hết mặt mũi, hơn nữa tổn thất dưới trướng

một vị cao thủ, thấy thế nào, cũng là Tam hoàng tử tổn thất khá lớn mới đúng.

Hầu hết thời gian, thật đạo lý bản thân liền không trọng yếu, trọng yếu chỉ là kết quả.

Cũng không để ý gì tới hội Thập Nhất hoàng tử, Ngô Văn Uyên lạnh lùng nói, "Tam ca, ta không muốn cùng ngươi tranh những thứ vô dụng này nói nhảm! Sự tình là ngươi động thủ, điểm này, chúng ta tất cả mọi người lòng biết rõ! Sở dĩ muốn phía sau cánh cửa đóng kín chuyện này, cũng là bởi vì việc này không nên bị quá nhiều người biết, tổn thương triều đại danh tiếng."

"Thật muốn vạch mặt, mọi người rất khó coi."

Một câu nói này, nhưng là nhất thời đả động Tam hoàng tử,

Đối với hắn đến, chết một người thuộc hạ là chuyện, mất mặt mới là đại sự.

"Lão thất, ngươi nghĩ cái gì, không cần đi vòng vèo, cứ ra tay đi." Không kiên nhẫn khoát khoát tay, Tam hoàng tử hừ nhẹ nói.

"Tốt!"

Gật đầu, Ngô Văn Uyên trầm giọng nói, "Chúng ta là tự gia huynh đệ, ngươi lại là Tam ca của ta, cho dù là ngươi đánh ta khuôn mặt, cũng không cái gì, ta có thể coi như chưa từng xảy ra! Thật là, Bạch Nhạc thân là một châu phủ chủ, cũng đối không thể tha cho ngươi như thế tùy ý khi dễ."

"Ngươi đối hắn hạ sát thủ, bây giờ tổng yếu cho hắn làm ra bồi thường, điểm này, ngươi không có ý kiến chớ?"

Ngô Văn Uyên nhắc tới bồi thường, Tam hoàng tử nhưng là nhất thời thở phào một cái, nhiều như vậy, bất quá chỉ là muốn chỗ tốt nha, có cái gì to tát đâu.

Nghĩ vậy, Tam hoàng tử chẳng hề để ý khoát khoát tay, "Lão thất, ngươi không đúng! Ta hôm nay chẳng qua là cho Bạch phủ chủ lên một ít xung đột mà thôi, tất cả mọi người có tổn thất, bồi thường hai chữ không thể nào nói đến!"

Dừng một cái, Tam hoàng tử tiếp tục nói, "Bất quá, sự tình dù sao cũng là nguyên nhân bắt nguồn từ ta, làm ra một cái bồi thường là không có vấn đề, như vậy đi. . . Bạch phủ chủ, ta bồi thường ngươi 50 vạn linh thạch như thế nào?"

50 vạn linh thạch, đối với người khác đến, có thể đã là một khoản không chữ số, có thể đối Bạch Nhạc đến, lại nhất định chính là một truyện cười.

Mí mắt đều không nháy một chút, Bạch Nhạc giống như là căn bản không nghe được đối phương.

Trên thực tế, cũng không cần Bạch Nhạc mở miệng, Ngô Văn Uyên liền trực tiếp ngăn lại câu chuyện, "Tam ca, tất nhiên cần, chúng ta liền có chút thành ý. . . Bạch Nhạc, dù sao cũng là chủ của một phủ, chẳng lẽ còn thiếu ngươi chút linh thạch này hay sao? 50 vạn, ngươi là đuổi ăn mày sao?"

"Vậy thì một trăm vạn!" Tựa hồ đã sớm đã đoán được đối phương hội bất mãn, Tam hoàng tử không để ý, một tấm miệng liền phồng gấp đôi!

Đáng tiếc, vẫn là không hề có thành ý!

Đối với loại này chí tại ngôi vị hoàng đế hoàng tử đến, một trăm vạn linh thạch thật đúng là chẳng đáng là gì.

"Điện hạ, ta không cần Tam hoàng tử bồi thường!"

Hơi hơi nhíu mày, Bạch Nhạc đột nhiên chen lời nói.

Bạch Nhạc cái này vừa mở miệng, Tam hoàng tử trong lòng nhất thời đột nhiên vừa nhảy.

Lời này Bạch Nhạc hời hợt, nhưng trên thực tế, bên trong lộ ra ý tứ hàm xúc, lại làm cho hắn đánh tâm không hiểu mọc lên một hơi khí lạnh!

Hắn coi như lại như thế ngu xuẩn, cũng sẽ không cho là Bạch Nhạc lại bởi vì thân phận của hắn liền rộng lượng đến nguyện ý không được bất luận cái gì bồi thường liền dàn xếp ổn thỏa cấp độ.

Câu này không được bồi thường, rõ ràng mở chính là muốn tiếp tục tìm hắn trả thù a!

Nếu như tại địa phương khác, hắn thời điểm, hắn thật đúng là không quan tâm, cũng không sợ Bạch Nhạc trả thù.

Thật là, bây giờ hắn nhưng là đột nhiên tỉnh lại, lập tức là thượng cổ cấm địa mở ra thời điểm, đến lúc đó, Bạch Nhạc cũng là hội tiến nhập thượng cổ cấm địa.

Bây giờ tại Đạo Lăng Thiên Tông, Bạch Nhạc không dám trực tiếp đối hắn xuất thủ, có thể một khi bước vào thượng cổ cấm địa, khả năng liền không gì kiêng kỵ a!

Nghĩ đến, Bạch Nhạc trước đó cái kia sự quyết tâm, Tam hoàng tử nhất thời liền kinh sợ.

"Là bản vương nói lỡ, bồi thường hay là muốn bồi thường, như vậy đi. . . Bạch phủ chủ, ngươi có điều kiện gì, cứ việc nói."

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 687: Giao phó cùng bồi thường (hạ)

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Bạch Nhạc cũng không có lập tức đáp lại.

Nếu như, ngay từ đầu Bạch Nhạc vẫn không rõ, như vậy đến thời khắc này nhưng cũng triệt để phản ứng kịp, Ngô Văn Uyên làm ra như thế vừa ra tới, nhìn tựa hồ là tại vì mình muốn một câu trả lời thỏa đáng, nhưng trên thực tế, làm sao không phải là đang nhắc nhở chính mình, đến đây kết thúc, không còn trả thù Tam hoàng tử?

Thành thật, cái này có chút ngoài Bạch Nhạc dự liệu.

Tại Bạch Nhạc xem ra, tất nhiên Ngô Văn Uyên muốn tranh vị trí kia, như vậy chính mình giúp hắn diệt trừ Tam hoàng tử cái này đối thủ cạnh tranh, chắc là chuyện tốt mới đúng, làm sao ngược lại hắn còn muốn ngăn cản mình giết chết Tam hoàng tử? Cái này có chút không có đạo lý.

Nếu như nói lý ra, Bạch Nhạc tự nhiên là muốn hỏi một câu, nhưng hôm nay lại hiển nhiên cũng không phải là câu hỏi thời điểm.

"Bạch Nhạc, chuyện này, không bằng bản vương giúp ngươi làm chủ như thế nào?"

Tựa hồ cũng không có nhìn ra Bạch Nhạc tâm tư, Ngô Văn Uyên nhẹ giọng mở miệng nói.

Xem Ngô Văn Uyên liếc mắt, Bạch Nhạc lúc này mới nhàn nhạt mở miệng nói, "Đã như vậy, điện hạ làm chủ là được."

Bây giờ Bạch Nhạc cũng không muốn cùng Ngô Văn Uyên trở mặt, hơn

nữa có chút đắn đo khó định Ngô Văn Uyên tâm tư, kể từ đó, lựa chọn tốt nhất, chính phải chính phải thờ ơ lạnh nhạt, đem quyền quyết định giao cho Ngô Văn Uyên, nhìn hắn có thể nói ra một cái kết quả gì tới.

Đạt được Bạch Nhạc đáp án này, vô luận là Ngô Văn Uyên vẫn là Tam hoàng tử, trong lòng cũng không khỏi thở phào một cái.

Bạch Nhạc mặc dù trên danh nghĩa là Ngô Văn Uyên người, nhưng trên thực tế, Ngô Văn Uyên tự nhiên cũng minh bạch, căn bản cũng không phải là cái kia hồi chuyện, Bạch Nhạc bất quá là muốn một cái hợp lý tham gia Đạo Môn đại hội thân phận mà thôi, nếu không phải Thất Tinh Tông bán đứng Bạch Nhạc sự tình, chỉ sợ Bạch Nhạc căn bản cũng không sẽ tìm được hắn tới.

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên, trên thực tế, hắn là đại biểu không Bạch Nhạc thái độ.

Ra chuyện lớn như vậy tình, nếu như Bạch Nhạc cố ý muốn hạ sát thủ, hắn cũng đồng dạng hội đau đầu vạn phần.

Bất quá, bây giờ Bạch Nhạc bây giờ loại thái độ này, chí ít rõ ràng, Bạch Nhạc cũng không có bởi vì việc này cùng hắn sinh ra khoảng cách chi tâm tới.

Hướng về phía Bạch Nhạc cười cười, Ngô Văn Uyên lúc này mới chuyển hướng Tam hoàng tử đạo, "Tam ca nếu thật muốn bồi thường, linh thạch lời như vậy cũng không cần nhắc lại!"

Dừng một cái, Ngô Văn Uyên tiếp tục nói, "Thanh Vân Thiết Kỵ danh chấn xuống, chính là ta cũng có chút ước ao! Chỉ tiếc, chỉ có ba nghìn số, xác thực có chút quá ít. . . Lần này Đạo Môn đại hội, Bạch Nhạc danh chấn xuống, ắt sẽ có nhiều người hơn nguyện ý tìm nơi nương tựa hắn! Kể từ đó, Thanh Vân Kỵ xây dựng thêm cũng chính là đương nhiên sự tình."

Nhắc tới Thanh Vân Kỵ, Bạch Nhạc cũng không khỏi nhíu nhíu mày.

Muốn chân chánh thành lập chính mình thế lực, ba nghìn Thanh Vân Kỵ thật là ít một chút, hơn nữa, Ngô Văn Uyên ở vào thời điểm này nói Thanh Vân Kỵ, dụng ý chỉ sợ cũng không đơn thuần.

Ngô Văn Uyên ngược lại là không có chú ý tới Bạch Nhạc phản ứng, đã tự mình xuống dưới, "Như vậy đi, ta thay ngươi làm chủ, Thanh Vân Kỵ trước xây dựng thêm gấp đôi, kêu thêm ba nghìn tốt!"

Đến nơi này, Bạch Nhạc trên thực tế liền dĩ nhiên minh bạch Ngô Văn Uyên dụng ý, khóe miệng cũng không khỏi hơi hơi giơ lên.

Quả nhiên, sau một khắc Ngô Văn Uyên liền mở miệng nói, "Tam ca, Thanh Vân Kỵ nhận người là Bạch Nhạc sự tình, chúng ta giúp không được gì, bất quá. . . Cái này quân bị, không muốn làm phiền Tam ca! Trước đó Bạch Nhạc thật là từ Càn Khôn thương hội đặt làm một nhóm khôi giáp cùng vũ khí! Cái này một nhóm, không bằng cũng liền tiếp tục từ Càn Khôn thương hội mua đi, con đường ta tới liên hệ. . . Tam ca chỉ cần thanh toán là được."

"Chỉ đơn giản như vậy?" Tam hoàng tử còn chưa kịp phản ứng, vô ý thức đáp ứng nói, "Đã như vậy, việc này quấn ở trên người ta."

Ba nghìn bộ khôi giáp cùng binh khí mà thôi, Tam hoàng tử thật đúng là không quan tâm, cho dù là toàn bộ chọn tốt, cũng bất quá chỉ là trăm vạn linh thạch sự tình mà thôi, đáng giá cái gì?

"Tam ca không thể!"

Tam hoàng tử không biết trong lúc này môn đạo, có thể Thập Nhất hoàng tử nhưng là thanh thanh sở sở, nghe được Tam hoàng tử vậy mà đáp ứng một tiếng , nhất thời khẩn trương, vội vã lên tiếng ngăn cản nói.

Chỉ là, đều nói loại tình trạng này, Ngô Văn Uyên còn há có thể cho phép hắn đổi ý!

"Thập Nhất đệ, ngươi đây là coi thường Tam ca sao?"

Sắc mặt trầm xuống, Ngô Văn Uyên hừ nhẹ một tiếng nói, "Tam ca là thân phận gì, tất nhiên muốn bồi thường, như thế nào lại khí! Việc này Tam ca đều đã đáp ứng, ngươi chen miệng gì!"

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, Tam hoàng tử cũng rốt cục nhận thấy được có chút không đúng, "Thập Nhất đệ, cái này có vấn đề gì không?"

Có chút đau đầu, có thể Thập Nhất hoàng tử nhưng cũng rõ ràng, bây giờ cái gì đều đã trễ.

Thở dài một tiếng, lúc này mới nhẹ giọng mở miệng nói, "Tam ca, Thanh Vân Kỵ trang bị là Diệp Huyền đại sư tự mình làm Ngự Lâm Quân định chế khải giáp cùng binh khí, mỗi một kiện khải giáp cùng phương diện binh khí đều có khắc Thanh Vân hai chữ. . . Ba nghìn bộ, sợ là được nghìn vạn lần linh thạch!"

". . ."

May là Tam hoàng tử đã ý thức được chính mình khả năng bị hãm hại, có thể nghe nói như thế thời điểm, trước mắt cũng không khỏi đột nhiên một đen!

Nghìn vạn lần linh thạch a!

Mặc dù đối với hắn đến, đó cũng là một món tiền của khổng lồ, đủ để thương gân động cốt.

Ngự Lâm Quân là cái gì?

Đó là toàn bộ Đại Càn Vương Triều nhất quân đội tinh nhuệ, Ngự Lâm Quân thủy chung đều chỉ duy trì tại ba vạn về số lượng, chưa bao giờ tăng qua!

Phải biết, đây chính là toàn bộ Đại Càn Vương Triều nhất quân đội tinh nhuệ!

Bạch Nhạc bản thân sở hữu ba nghìn Thanh Vân Kỵ, cũng đã là một cổ không kém lực lượng, bây giờ cho hắn thêm tăng ba nghìn, cũng đã là Ngự Lâm Quân một phần năm lực lượng!

Vì vậy hoa nhiều linh thạch như vậy đều ở đây lần, một khi để cho Thanh Vân Kỵ lần nữa bành trướng, đây cũng là một cổ thế lực cực lớn.

Phải biết, Bạch Nhạc bây giờ thật là theo Ngô Văn Uyên một chỗ!

Dù là Bạch Nhạc không có triệt để đầu nhập vào Ngô Văn Uyên, có thể chỉ cần Ngô Văn Uyên cùng Bạch Nhạc bảo trì loại này tốt đẹp quan hệ, cái này sáu ngàn Thanh Vân Kỵ, liền sẽ trở thành Ngô Văn Uyên tranh vị một viên trọng yếu kiếp mã!

Sắc mặt hơi tái, Tam hoàng tử gấp giọng nói, "Thất đệ, cái này có chút không thích hợp đi. . . Ngự Lâm Quân mới chỉ có ba vạn!"

"Tam ca sao lại nói như vậy, Thanh Vân Kỵ nơi nào có thể cùng Ngự Lâm Quân đánh đồng! Bất quá là ba nghìn bộ trang bị mà thôi, đối Tam ca đến, coi là cái gì!" Dừng một cái, Ngô Văn Uyên cũng đồng dạng cố ý sừng sộ lên đến, "Tam ca, ngươi không phải là muốn muốn đổi ý a? Lời này cũng đều đi ra ngoài, ngươi nếu như đổi ý. . ."

Phía sau, Ngô Văn Uyên cũng không có lại xuống dưới, vừa ý nghĩ cũng đã rõ ràng cực kỳ.

Lật lọng, mất mặt đều là chuyện, nhưng hôm nay Bạch Nhạc ngay ở bên cạnh ngồi đâu, làm sao có thể đủ bằng lòng?

Nếu như náo nhiệt Bạch Nhạc, không được cái này bồi thường, tại thượng cổ cấm địa bên trong, tiếp tục đuổi giết hắn, có thể như thế nào cho phải?

Đạt được Diệp Huyền đại sư tự tay chế tạo bảo kiếm, bây giờ Bạch Nhạc, có thể tuyệt đối xưa đâu bằng nay, nếu như quyết tâm muốn giết hắn, tại thượng cổ cấm địa bên trong, không có Tinh Hải Cảnh lão tổ ngăn cản, hắn chỉ sợ thật có khả năng bị chém giết a!

Nụ cười trên mặt có chút cứng ngắc, có thể bị buộc tới mức này, thục trọng thục khinh, Tam hoàng tử nhưng cũng vẫn là phân rõ.

". . . Thất đệ cười, ngu huynh tất nhiên bằng lòng, tự nhiên không có đổi ý đạo lý!"

Cười so với khóc còn khó coi hơn, Tam hoàng tử cắn răng nói, "Đợi trở lại Ung châu sau đó, ta tự nhiên lập tức an bài."

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 688: Cái này kiếm tên gọi là gì?

"Bao lớn chút chuyện, hà tất chờ trở lại Ung châu."

Khoát khoát tay, Ngô Văn Uyên một bộ không thèm quan tâm dáng vẻ, thuận miệng nói, "Ngược lại chế tạo gấp gáp khôi giáp cùng binh khí cũng là yêu cầu rất dài một thời gian ngắn, ta cái này để cho người ta liên hệ Càn Khôn thương hội, chỉ cần Tam ca một tờ thủ lệnh, việc này liền quyết định."

Tam hoàng tử muốn trở lại Ung châu lại an bài, đánh là tâm tư gì, Ngô Văn Uyên lại quá là rõ ràng.

Bất quá chỉ là trông cậy vào Bạch Nhạc chết ở thượng cổ cấm địa bên trong, chuyện này là có thể xóa bỏ.

Chỉ là, chuyện này nếu là hắn dẫn đầu, lại có thể làm cho đối phương như nguyện.

Đổi Bạch Nhạc, khả năng cầm Tam hoàng tử loại này bí quyết "câu kéo" thật đúng là không có biện pháp gì, có thể Ngô Văn Uyên là quá quen thuộc loại này phương pháp, nói ba xạo liền nhẹ nhàng trực tiếp hóa giải.

Hơi chậm lại, Tam hoàng tử khí sắc mặt tái xanh, lúc này phẩy tay áo bỏ đi.

Đối cái này, Ngô Văn Uyên cũng đồng dạng báo lấy cười nhạt.

Hắn không quan tâm vị này Tam ca là thái độ gì, sự tình định ra, hắn sẽ không sợ đối phương đổi ý.

Thiên gia ở giữa, nào có cái gì cốt nhục thân tình.

"Đa tạ điện hạ!"

Đợi cho Tam hoàng tử bọn hắn rời đi, Bạch Nhạc lúc này mới nhẹ giọng mở miệng nói.

Thở dài một tiếng, Ngô Văn Uyên hồi quay đầu lại cười khổ nói, "Ngươi không trách ta, ta cũng rất thỏa mãn, nói thế nào tạ ơn chữ."

Tất nhiên Ngô Văn Uyên vạch trần, Bạch Nhạc cũng liền không còn che lấp, chậm rãi hỏi, "Điện hạ thì không muốn để cho ta giết hắn?"

"Không sai!"

Gật đầu, Ngô Văn Uyên cũng không do dự, thẳng giải thích, "Bạch Nhạc, ngươi phải hiểu được, Thiên gia ở giữa, không có cốt nhục thân tình! Ta thậm chí so ngươi càng muốn giết hắn, thật là. . . Ta không thể!"

Tựa hồ đoán được Bạch Nhạc nghĩ muốn cái gì, Ngô Văn Uyên tiếp tục nói, "Ta biết, người không quan tâm những thứ này, thậm chí cũng không sợ cùng Đại Càn Vương Triều phản bội! Thật là. . . Không đáng giá!"

Bạch Nhạc vị này Thanh Châu phủ chủ, mặc dù trên danh nghĩa là Đại Càn Vương Triều thần tử, nhưng trên thực tế, Thanh châu hầu như chính là hoàn toàn khống chế tại Bạch Nhạc trong tay, căn bản không nhận Đại Càn Vương Triều quản thúc.

Bây giờ Đại Càn Vương Triều chân chính hoàn toàn khống chế, trên thực tế chỉ có Ung châu một chỗ mà thôi.

Cho dù là Bạch Nhạc thật giết Tam hoàng tử, cùng Đại Càn Vương Triều phản bội, cũng không có gì lớn lắm, tối đa chỉ là sau này không thể tùy ý

vào Ung châu mà thôi!

Nhưng đối với Ngô Văn Uyên đến, hắn muốn lại cũng không là kết quả này.

Cùng hắn cạnh tranh ngôi vị hoàng đế, cũng không phải là chỉ có Tam hoàng tử một cái, giết đối phương, hắn cũng giống vậy còn có hắn đối thủ cạnh tranh.

Cho nên, diệt trừ đối phương thua xa tăng cường chính mình lực lượng có lời.

Trợ giúp Bạch Nhạc tăng cường Thanh châu thực lực, chính là tại tăng cường hắn lợi thế, dù là trên thực tế, Bạch Nhạc chưa chắc nghe hắn điều khiển, có thể chỉ cần có cái tên này, đối với hắn đến, cũng đã là một sự giúp đỡ lớn.

Tương phản, nếu là thật để cho Bạch Nhạc giết Tam hoàng tử, cùng Đại Càn Vương Triều quyết liệt, vậy đối với hắn đến, mới là một tổn thất lớn.

Bạch Nhạc vốn là thông minh, trước đó chỉ là nhất thời không để ý tới giải Ngô Văn Uyên loại hoàng tử này tâm tư mà thôi, bây giờ nghe thế không đáng ba chữ, liền nhất thời phản ứng kịp.

Bất quá, đối với Bạch Nhạc đến, cái này chính là không quan hệ khẩn trương sự tình.

Ngô Văn Uyên muốn từ trên người hắn mượn lực, đối hắn tới căn bản không có bất kỳ ảnh hưởng gì, tự nhiên cũng liền chưa nói tới phản cảm.

Huống chi, ba nghìn bộ khôi giáp cùng binh khí, đây chính là gần một nghìn vạn lần linh thạch, dạng này bồi thường, coi như là mua một cái mạng cũng đủ đủ.

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Điện hạ yên tâm, ta minh bạch! Bất quá, chỉ có một cái. . . Vô luận lúc nào, giả sử hắn dám đánh ta người bên cạnh chủ ý, ta tất phải giết!"

"Ha ha, cái này hiển nhiên!" Ngô Văn Uyên tự nhiên biết Bạch Nhạc lo lắng cái gì, nhẹ giọng nói, "Ta cái này ba cái mặc dù hồ đồ, thế nhưng Thập Nhất đệ chính là một người biết! Sẽ không để cho hắn đem bàn tay đến Thanh châu đi, điểm này, ngươi có thể yên tâm."

"Thời điểm không còn sớm, ta liền không quấy rầy điện hạ." Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc nhất thời đứng dậy cáo từ.

"Bạch Nhạc!"

Chứng kiến Bạch Nhạc muốn đi, Ngô Văn Uyên lập tức trầm giọng mở miệng nói, "Tâm!"

Thoáng ngẩn ra, Bạch Nhạc khóe miệng lập tức câu dẫn ra lau một cái nụ cười rực rỡ, hơi hơi ôm quyền, lập tức đi nhanh mà đi.

"Hắn sao dám như vậy lấn ta?"

Trở lại trong động phủ của mình, Triệu Thụy lần nữa nổi trận lôi đình, gương mặt phồng thông hồng.

Mặc dù sự thật ấy với hắn không có gì lớn quan hệ, thật là bị Bạch Nhạc hận trở về, nhưng cũng đồng dạng ném mặt to, cái này khiến hắn làm sao có thể không phẫn nộ.

Theo Triệu Thụy trở về, Vệ Phạn Dạ đối với Triệu Thụy đã chỉ còn lại có khinh miệt, chỉ là phần ân tình này tự tự nhiên cũng sẽ không biểu hiện ở trên mặt.

"Lại để hắn lại liều lĩnh hai ngày tốt, Triệu sư huynh. . . Thượng cổ cấm địa thật là lập tức phải mở ra."

"Đúng!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ âm tàn, Triệu Thụy lành lạnh mở miệng nói, "Vô luận hắn là không phải Yến Bắc Thần, ta đều nhất định phải giết hắn! Ai cũng cứu không hắn!"

Nghe được Triệu Thụy lời này, Vệ Phạn Dạ cũng đồng dạng thở phào một cái.

Cố nén đối Triệu Thụy khinh miệt cùng tức giận theo tới, hắn vì chính là Triệu Thụy một câu nói này.

Bây giờ Bạch Nhạc đã để mắt tới hắn, việc cấp bách, chính là trước dụ dỗ Triệu Thụy đi làm pháo hôi.

Ở chỗ này, Triệu Thụy có khả năng điều động lực lượng, có thể hoàn toàn không phải hắn có khả năng so.

Bất quá, muốn giết chết Bạch Nhạc. . . Vệ Phạn Dạ so bất luận kẻ nào đều biết, cái này so với trong dự đoán muốn trắc trở nhiều.

Tổng yếu trước hết để cho một số người đi chịu chết, chỉ cần không phải hắn xông lên phía trước nhất là được.

"Bạch huynh đệ, mau đem kiếm lấy ra để cho ta xem!"

Bạch Nhạc vừa mới trở lại Tử Dương phong bên trên, Văn Trạch liền khẩn cấp chào đón.

Mặc dù không có vượt qua náo nhiệt nhìn, thật là sự tình, hắn chính là đã nghe.

Thư sinh thân phận vốn là không tính là gì bí mật, chỉ cần thoáng lưu tâm một chút là có thể minh bạch cái này kiếm lai lịch.

"Cái gì a, liền lấy tới ngươi nhìn một cái, ngươi coi là đi chợ a?" Trợn mắt một cái, Bạch Nhạc tức giận mở miệng nói.

"Cái gì tập hợp, đồ tám đạo!" Trên mặt tối sầm lại, Văn Trạch chỉ tiếc rèn sắt không thành thép mắng, " đây chính là Diệp Huyền đại sư tự tay chế tạo bảo kiếm, ngươi biết cái kia ý vị như thế nào sao? Ngươi một cái phá sản ngoạn ý."

"Không biết!" Bĩu môi, Bạch Nhạc tức giận nói, "Nhanh lên, giúp ta tìm một gian an tĩnh tĩnh thất, ta trước tiên đem kiếm luyện hóa lại."

Nhắc tới chính sự, Văn Trạch tự nhiên cũng minh bạch nặng nhẹ, có chút ước ao gật đầu, "Yên tâm đi, đã sớm chuẩn bị cho ngươi tốt! Bất quá, ngươi trước để cho ta liếc mắt nhìn a."

Trợn mắt một cái, Bạch Nhạc cũng lười để ý hắn, đi về phía tĩnh thất phương hướng đi tới.

"Đừng a, không nhìn ngươi cũng phải nói cho ta biết trước, cái này kiếm tên gọi là gì a?"

"Ta cũng mới mới vừa bắt vào tay, ta nào biết gọi cái gì." Không để ý xoay người bước vào tĩnh thất, Bạch Nhạc miễn cưỡng hồi đáp nói.

Tên gọi là gì?

Nghịch Ma Kiếm, tên này ý tứ hàm xúc quá nặng, Bạch Nhạc tự nhiên không có khả năng đi ra.

Giống như là Bạch Nhạc hiện tại không chịu để cho người khác xem

Nghịch Ma Kiếm, không chỉ có riêng là bởi vì không có nhận chủ, có bị người khác cướp đi nguy hiểm, tối trọng yếu là, không có luyện hóa trước đó, Bạch Nhạc không dám khẳng định, người khác có hay không có thể từ đó phát hiện dị thường.

Phải biết, Diệp Huyền đại sư thật là biết thân phận của hắn, hơn nữa, cái này Nghịch Ma Kiếm cũng không phải là vì cho hắn che lấp thân phận, nghiêm ngặt đến, bản thân này thì không phải là cho Bạch Nhạc kiếm, mà là cho Yến Bắc Thần!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 689: Thần binh quá nhiều phiền não

Đạo Lăng Thiên Tông trong tĩnh thất, đều là bố trí có cấm chế.

Mặc dù dạng này cấm chế thật cũng không cường đại, chỉ có thể đưa đến một cái cắt đứt khí tức tác dụng, có thể bình thường nhưng cũng tuyệt đối sẽ không có người đi đụng vào, ngồi vào trong tĩnh thất, liền chờ tại có một cái an toàn hoàn cảnh.

Thư giãn một tí tinh thần, Bạch Nhạc lúc này mới lần nữa đem Nghịch Ma Kiếm lấy ra.

Không có xúc động tình huống dưới, Nghịch Ma Kiếm có vẻ rất bình thường, toàn thân chuyển tử sắc, nếu như không, đặt nơi đây, chỉ sợ cũng không biết bao nhiêu người có thể phát hiện bên trong huyền diệu.

Ngón tay nhẹ nhàng tại trên thân kiếm sự trượt, chỗ tay chạm một mảnh hơi lạnh.

Nghịch Ma Kiếm cũng không có vỏ kiếm, trực tiếp đem kiếm phong bại lộ ở trong không khí, chỉ là rồi lại có vẻ cực kỳ nội liễm, cũng không có bình thường bảo kiếm loại kia hàn quang bắn ra bốn phía kinh diễm.

Tâm niệm vừa động, ngón tay hơi hơi dùng sức, nhất thời bị kiếm phong cắt ra một vết thương, tiên huyết nhỏ xuống tại trên thân kiếm, lộ ra lau một cái khác kiều diễm.

Mặc dù coi như không tầm thường chút nào, có thể Nghịch Ma Kiếm cho dù so trong tưởng tượng càng sắc bén nhiều.

Phải biết, Bạch Nhạc ngón tay có thể cùng người bình thường khác biệt, Thông Thiên Ma Thể mạnh mẽ bao nhiêu, Bạch Nhạc so với ai khác đều biết, đổi bình thường bảo kiếm, không động linh lực tình huống dưới, coi như là dùng sức tại Bạch Nhạc trên người chặt, cũng đừng nghĩ lưu lại một đạo bạch ấn, thì càng không được là đổ máu.

Càng làm cho Bạch Nhạc kinh dị là, từ ngón tay nhỏ xuống tiên huyết, đang rơi xuống trên thân kiếm trong nháy mắt, liền phảng phất dung nhập trong thân kiếm, trực tiếp bị cắn nuốt đi vào.

Hơn nữa, rất hiển nhiên, Nghịch Ma Kiếm cũng không phải là đơn giản rỉ máu là có thể luyện hóa.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lần nữa thử đem linh lực rót vào bên trong, nhưng mà Nghịch Ma Kiếm nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là lộ ra lau một cái tử sắc, cùng trước kia Bạch Nhạc cầm Nghịch Ma Kiếm cùng người tranh đấu lúc giống nhau như đúc, cũng không có luyện hóa ý tứ.

Hai lần thăm dò không có kết quả, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã mơ hồ có suy đoán.

Sau một khắc, Thông Thiên Ma Công chợt thi triển mà ra, trong tích tắc, Nghịch Ma Kiếm liền phảng phất trong nháy mắt sống lại, trong nháy mắt lộ ra lau một cái khác quang thải.

Bạch Nhạc phảng phất có thể rõ ràng cảm thụ được Nghịch Ma Kiếm sung sướng, chỉ là, muốn chân chánh luyện hóa Nghịch Ma Kiếm lại tựa hồ như y nguyên vẫn là không đủ.

Tâm niệm vừa động, một chút linh lực cũng đồng dạng rót vào trong thân kiếm, tại đây trong tĩnh thất, Bạch Nhạc rốt cục đem hoàn chỉnh tinh cung hiển hiện ra.

Trong tích tắc, trong tay Nghịch Ma Kiếm đột nhiên phát sinh một tiếng

kiếm minh, bay thẳng, thẳng đến Bạch Nhạc tinh cung mà đi!

Đạo ma song tu!

Cái này Nghịch Ma Kiếm, cũng chỉ có làm cái này hai loại lực lượng đồng thời lúc xuất hiện, mới có thể chân chính bị kích hoạt.

Cái này chính là Diệp Huyền đại sư vì hắn chế tạo riêng bảo kiếm tuyệt thế!

Trên đời này, trừ Bạch Nhạc ở ngoài, cũng căn bản là không có người có thể luyện hóa thanh này Nghịch Ma Kiếm!

Vẻn vẹn chỉ là cái này luyện hóa bước đầu tiên, liền đã có thể nhìn ra Diệp Huyền đại sư cái kia thủ đoạn thông thiên tới.

Cũng chỉ có dạng này bảo kiếm, mới xứng với Diệp Huyền đại sư thu sơn chi tác danh tiếng!

Ý niệm trong đầu hơi động một chút, Bạch Nhạc liền muốn đem Nghịch Ma Kiếm thu nhập trong thần hồn!

Muốn chân chánh luyện hóa Nghịch Ma Kiếm, liền nhất định muốn đem dung nhập trong thần hồn, giống như là Côn Ngô Kiếm cùng Quảng Hàn Thiên Cung.

Nhưng mà, chính là chỗ này dung nhập thần hồn một bước cuối cùng, lại đúng là vẫn còn xảy ra vấn đề!

Hầu như ngay tại Bạch Nhạc đem Nghịch Ma Kiếm dung nhập thần hồn trong nháy mắt, nguyên bản một mực yên lặng tại thần hồn bên trong Côn Ngô Kiếm chợt động.

Bạch Nhạc bình thường lấy cái gì kiếm, Côn Ngô Kiếm đều không để ý,

thật là một khi thật đem luyện hóa hắn kiếm, Côn Ngô Kiếm biểu hiện ra nhưng là tuyệt đối bài xích!

Một núi không thể có hai hổ, huống chi Côn Ngô Kiếm!

Phải biết, bây giờ Côn Ngô Kiếm, cũng không phải là trước đây bị Thông Thiên Ma Quân mạnh mẽ phong ấn tại Bạch Nhạc thần hồn bên trong thời điểm, đó là chân chính hoàn thành nhận chủ, kể từ đó, Côn Ngô Kiếm sao có thể vẫn có thể dễ dàng tha thứ Nghịch Ma Kiếm dung nhập Bạch Nhạc trong thần hồn!

Trong tích tắc, liền có một cổ khủng bố kiếm ý như bài sơn đảo hải gào thét mà đến, trực tiếp chém về phía mới vừa tiến vào thần hồn Nghịch Ma Kiếm!

Mãnh liệt như vậy phản kích, nhưng là nhất thời đem Bạch Nhạc đánh một trở tay không kịp!

Cơ hồ là vừa đối mặt ở giữa, Nghịch Ma Kiếm liền bị Côn Ngô Kiếm từ Bạch Nhạc trong thần hồn đánh ra miệng.

"Phốc!"

Thần hồn bên trong chợt phát sinh mảnh liệt như vậy xông tới, dù cho là Bạch Nhạc cũng căn bản thừa nhận không, một búng máu trực tiếp phun ra ngoài, sắc mặt trắng bệch, rất hiển nhiên thần hồn đều bởi vì xuất hiện tổn thương.

Nghịch Ma Kiếm phát sinh rên rỉ một tiếng, lần nữa rơi trở lại Bạch Nhạc trong tay!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc mới rốt cục bất đắc dĩ phát hiện, có Côn Ngô Kiếm tại, chính mình căn bản là đừng nghĩ triệt để luyện hóa Nghịch Ma Kiếm!

Tựu như cùng cái kia trong tay Thiên Cung, bây giờ Bạch Nhạc đối với Nghịch Ma Kiếm luyện hóa, cũng vẻn vẹn chỉ hoàn thành phân nửa!

Khác biệt là, không thể triệt để luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, là bởi vì Bạch Nhạc thực lực bản thân không đủ, sau này một khi bước vào tinh hải, liền có thể thuận lợi luyện hóa, có thể Nghịch Ma Kiếm lại hoàn toàn là bởi vì chịu đến Côn Ngô Kiếm áp chế, coi như là Bạch Nhạc bước vào tinh hải, chỉ sợ cũng vô pháp giải quyết vấn đề này.

Hơn nữa, vừa mới trong nháy mắt đó giao phong, cũng làm cho Bạch Nhạc cảm thụ được, đối mặt Côn Ngô Kiếm thời điểm, cho dù là Nghịch Ma Kiếm cũng rốt cục ở vào tuyệt đối hạ phong!

Đạo Lăng Thiên Tông bảo vật trấn giáo, cũng hầu như có thể là cái này thế gian đệ nhất bảo kiếm!

Nghịch Ma Kiếm mặc dù là Diệp Huyền đại sư thu sơn chi tác, có thể so với việc Côn Ngô Kiếm, nhưng cũng đúng là vẫn còn kém quá nhiều.

Đương nhiên, Bạch Nhạc có thể cảm thụ được, Nghịch Ma Kiếm còn có rất lớn tiềm lực trưởng thành, tựa như trước đây Diệp Huyền đại sư chỗ, đây là một thanh có thể nương theo Bạch Nhạc một chỗ trưởng thành bảo kiếm, chỉ là, bây giờ Nghịch Ma Kiếm cũng còn có vẻ quá mức non nớt mà thôi.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc bàn tay nhẹ khẽ vuốt vuốt Nghịch Ma Kiếm, tựa hồ tại trấn an Nghịch Ma Kiếm cảm xúc, nhưng lại cũng đồng dạng có chút vô kế khả thi.

Rơi vào đường cùng, Bạch Nhạc chỉ phải tạm thời thu hồi Nghịch Ma Kiếm, tựu như cùng Quảng Hàn Thiên Cung, vẻn vẹn chỉ luyện hóa, mặc dù miễn cưỡng có thể sử dụng, thế nhưng muốn chân chánh phát huy ra toàn bộ uy lực đến, nhưng cũng cuối cùng là không có khả năng.

Bây giờ cũng chỉ có thể tạm thời buông xuống, sau này lại nghĩ biện pháp xử lý.

Thu hồi Nghịch Ma Kiếm, Bạch Nhạc cũng không có vội vã đi ra ngoài, mà là lần nữa ngồi xuống, khôi phục thần hồn tổn thương!

Côn Ngô Kiếm phản phệ, cũng không phải là tốt như vậy thừa nhận.

Bây giờ Bạch Nhạc mới thật sự hiểu, trước đây Vân Mộng Chân không chịu thu hồi Côn Ngô Kiếm dụng ý.

Đã nhận chủ tình huống dưới, muốn chặt đứt cùng Côn Ngô Kiếm ở giữa liên hệ, cũng không có gì dễ dàng, một khi mạnh mẽ chặt đứt, chỉ là phản phệ lực lượng, liền rất có thể muốn Bạch Nhạc mệnh.

Người khác đều là bởi vì không có thật là thần binh buồn rầu, nhưng hôm nay Bạch Nhạc nhưng là nên vì có hai thanh Tuyệt Thế Thần Binh mà buồn rầu.

Đkm, các ngươi liền không thể chung sống hoà bình sao?

Bạch Nhạc thời điểm dùng Nghịch Ma Kiếm, Yến Bắc Thần thời điểm dùng Côn Ngô Kiếm, không cần che giấu thân phận thời điểm, tay trái Côn Ngô Kiếm, tay phải Nghịch Ma Kiếm, đó là một bộ thật đẹp hình tượng a!

Đáng tiếc, loại này mỹ hảo hình tượng, bây giờ Bạch Nhạc cũng chỉ có thể ngẫm lại.

E là cho dù là Thông Thiên Ma Quân, cũng không nghĩ ra chính mình đệ tử, sẽ có loại phiền não này a?

Đương nhiên, nếu để cho người khác biết Bạch Nhạc loại phiền não này,

chỉ sợ cũng sẽ hận không thể đem hắn tháo thành tám khối.

Có ngươi như vậy bại gia tử sao? !

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 690: Thánh nữ muốn gặp ngươi

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Làm Bạch Nhạc lần nữa từ tĩnh thất đi ra thời điểm, đã là thượng cổ cấm địa mở ra trước đêm khuya.

"Ai, ta nói, ngươi tâm là ghê gớm thật a, ngươi muốn là nếu không ra, ta liền muốn vọt vào gọi ngươi."

Bạch Nhạc vừa mới từ tĩnh thất đi ra, liền đụng vào Văn Trạch.

Chứng kiến Văn Trạch sốt ruột phát cáu dáng vẻ, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi có chút ấm áp.

"Yên tâm, thượng cổ cấm địa chuyện lớn như vậy, ta sẽ không quên."

Tức giận rên một tiếng, Văn Trạch tức tả oán nói, "Ngươi hai ngày này là thoải mái, ta suýt chút nữa không có bị ngươi bẫy chết, mỗi ngày đều có người tới tìm ngươi, ngăn cản đều ngăn cản không đến."

"Tìm ta?" Nao nao, Bạch Nhạc có chút không hiểu hỏi.

"Diệp Huyền đại sư đã cách nhiều năm, lần nữa tự tay chế tạo thần binh, liền cho ngươi, chỉ bằng điểm này, ngươi cho rằng còn chưa đủ náo nhiệt sao?" Trợn mắt một cái, Văn Trạch tức giận giải thích, "Huống chi, ngươi trận chiến kia lấy một địch ba, ngạnh sinh sinh bức một vị xông vào Top 100 cao thủ tự bạo tinh cung, tin tức này còn chưa đủ kính bạo a?"

"Cũng chính là ngươi tránh ở chỗ này của ta, bọn hắn không dám xông loạn, bằng không, ngươi cho rằng ngươi còn có thể có sống yên ổn thời gian qua?"

Nghe được Văn Trạch oán giận, Bạch Nhạc lúc này mới rốt cục phản ứng kịp, khóe miệng tự nhiên câu dẫn ra lau một cái nụ cười rực rỡ, "Đa tạ Văn sư huynh!"

"Cám ơn cái gì, nhanh lên một chút bả kiếm lấy ra để cho ta nhìn một chút, không thể cho không ngươi thủ vệ a!" Nhiễu một vòng, Văn Trạch rốt cục vẫn phải nhiễu hồi chủ đề.

Chứng kiến Văn Trạch phản ứng này, Bạch Nhạc cũng không khỏi một hồi đau đầu.

Cái này thật sự là hiếu kỳ hại chết mèo a!

Bất quá, bây giờ đã đem Nghịch Ma Kiếm luyện hóa phân nửa, Bạch Nhạc tự nhiên cũng biết, trừ phi là giống như chính mình đạo ma song tu, bằng không hắn người căn bản là nhìn không ra Nghịch Ma Kiếm bên trong huyền cơ, tự nhiên cũng liền không có điều kiêng kị gì, tay đem Nghịch Ma Kiếm lấy ra đưa cho Văn Trạch.

Nguyên bản Văn Trạch cũng bất quá chỉ là miệng vừa nói như vậy, nhưng không nghĩ Bạch Nhạc vậy mà trực tiếp đem kiếm đưa cho hắn, nao nao, tức trong lòng cũng không khỏi mọc lên một cổ tình cảm ấm áp.

Có thể trực tiếp dạng này bả kiếm cho hắn, nói rõ Bạch Nhạc thật là coi hắn là làm bạn tốt đến xem, không có chút nào lòng phòng bị.

Bằng không, lấy thực lực của hắn cùng thân phận, tại Đạo Lăng sơn bên trên, coi như là đoạt kiếm, Bạch Nhạc chỉ sợ cũng bắt hắn không có biện pháp gì.

Đương nhiên, những lời này, hắn cũng đồng dạng sẽ không nói ra tới.

"Quả nhiên là kiếm như tử huyết a!" Đem kiếm cầm trong tay xem vài lần, Văn Trạch liền trực tiếp trả lại cho Bạch Nhạc.

Mặc dù trông mà thèm, nhưng trên thực tế, Văn Trạch nhưng cũng rõ ràng, đây không phải là hắn có thể sở hữu, hơn nữa, loại này thần binh, trừ phi chân chính luyện hóa, từ mặt ngoài là không nhìn thấy gì.

Kiếm như tử huyết!

Bốn chữ này, chính là mấy ngày qua, đối với Bạch Nhạc thanh kiếm này duy nhất truyền thuyết.

"Đúng, cái này kiếm đến gọi cái gì a? Ngươi đừng nói còn không biết tên a!" Nhìn Bạch Nhạc, Văn Trạch hỏi lần nữa.

"Ngươi không phải nói kiếm như tử huyết sao, vậy thì gọi Tử Huyết Kiếm tốt." Không quan trọng nhún nhún vai, Bạch Nhạc miệng đáp.

". . ."

Lần này nhưng là đến phiên Văn Trạch muốn thổ huyết.

Tử Huyết Kiếm, đkm, ngươi có muốn hay không như thế không chú ý a!

"Còn có cái gì khác biệt tin tức sao?" Bạch Nhạc lại hiển nhiên hoàn toàn không hiểu Văn Trạch loại tâm tình này, rất ý mở miệng hỏi.

"Có!"

Nói đến đây, Văn Trạch tựa hồ đột nhiên nghĩ tới cái gì, sắc mặt nhất thời ngưng trọng.

"Thánh nữ muốn gặp ngươi!"

Thánh Nữ phong!

Ánh trăng có chút lạnh, như nhau lúc này Vân Chân biểu tình.

Đứng ở Vân Chân trước người, Bạch Nhạc trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì, hai người cứ như vậy đứng ở nơi này đã có gần nửa canh giờ thời gian.

"Ngươi không có gì muốn muốn nói với ta sao?"

Yên lặng hồi lâu, Vân Chân rốt cục vẫn phải đánh vỡ yên lặng.

"Ta nên nói cái gì?"

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi ngược lại.

"Ngươi nên sẽ không muốn nói cho ta biết, Diệp Huyền đại sư tự tay vì ngươi chế tạo thần binh, chỉ là vừa khớp a?" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, Vân Chân chậm rãi mở miệng nói, trong con mắt lộ ra vài phần khó diễn tả được thâm thúy chi ý.

Rất nhiều chuyện, ngoại nhân không biết, thế nhưng Vân Chân coi như Đạo Lăng Thánh Nữ là rất rõ ràng.

Cũng bao quát. . . Diệp Huyền đại sư cùng Thông Thiên Ma Quân quan hệ!

Bạch Nhạc đối mặt hắn người thời điểm, đều có thể tin miệng biên ra vô số lý do đến, có thể đối mặt Vân Chân, hắn nhưng bây giờ không muốn nói dối.

"Vân Chân, ngươi đến đang lo lắng cái gì?"

Mặc dù Vân Chân chưa nói, thế nhưng Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là có thể đoán được vài phần Vân Chân tâm tư, cái này khiến hắn trong lòng có chút không thoải mái.

"Diệp Huyền đại nạn buông xuống, hắn sẽ không dễ dàng xuất thủ làm người chế tạo thần binh, thanh này kiếm, chắc là hắn thu sơn chi tác a?"

Đưa mắt nhìn sang chân trời minh nguyệt, Vân Chân nhẹ giọng mở miệng nói.

Yên lặng hồi lâu, Bạch Nhạc rốt cục vẫn gật đầu, "Vâng!"

"Ngươi không hiểu Diệp Huyền, hắn không bao giờ làm không có ý nghĩa sự tình. . ." Cũng không có xoay người, Vân Chân chậm rãi nói rằng, "Ta không biết, hắn đối ngươi nói cái gì, thế nhưng. . . Ta vĩnh viễn là Đạo Lăng Thánh Nữ, ngươi hiểu sao?"

Trong lòng có chút đắng chát, Bạch Nhạc thở dài một tiếng, cái này mới mở miệng nói, "Ta không hiểu Diệp Huyền đại sư, thế nhưng ta giải ngươi. . . Ngươi không cần muốn nói với ta những thứ này, cũng không nên hoài nghi ta hội đối Đạo Lăng Thiên Tông bất lợi."

Nghe được Bạch Nhạc, Vân Chân trong lòng cũng không khỏi đột nhiên căng thẳng.

Nàng cũng biết, là chính nàng có chút mẫn cảm.

Thật là, có một số việc, không phải do nàng không mẫn cảm a!

Bạch Nhạc cũng không phải là trước đây cái kia Bạch Nhạc, mà là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, chỉ bằng cái này một thân phận, liền để nàng không thể không mẫn cảm, huống chi, bây giờ Bạch Nhạc chẳng những cùng Đại Càn Vương Triều người tiến tới với nhau, còn cùng

Diệp Huyền có liên hệ!

Những thứ này, toàn bộ đều là đối Đạo Lăng Thiên Tông nhìn chằm chằm tồn tại a!

"Bạch Nhạc!"

Tựa hồ cảm thụ được Bạch Nhạc tâm tình chập chờn, Vân Chân giọng nói cũng rốt cục mềm hạ xuống, "Rời khỏi đi, ngươi cũng chứng kiến Triệu Cảnh Xương một mực tại ghim ngươi, chỉ sợ hắn cũng đã bắt đầu hoài nghi thân phận ngươi. . . Lần này thượng cổ cấm địa, đối ngươi vô cùng nguy hiểm, không cần cuốn vào."

Điểm này, cho dù là Vân Chân không nhắc nhở, Bạch Nhạc cũng có thể đoán được.

Vệ Phạn Dạ bây giờ cùng Triệu Thụy đi gần như vậy, làm sao lại có thể không có xuyên thấu qua miệng gió! Trên đời này vốn cũng không có không lọt gió tường.

"Vân Chân, lần này thượng cổ cấm địa chuyến đi, sợ rằng không có thuận lợi như vậy, ta hoài nghi, ma đạo cao thủ, cũng sẽ xông vào bên trong." Sắc mặt ngưng trọng vài phần, Bạch Nhạc rốt cục vẫn phải nói ra chính mình lo lắng.

"Không có khả năng!" Lắc đầu, Vân Chân trầm giọng nói, "Thượng cổ cấm địa ngoài có lịch đại chưởng giáo chân nhân cùng thánh nữ gia trì cấm chế, coi như là Thông Thiên Ma Quân phục sinh, cũng không khả năng đánh vỡ cấm chế xông vào bên trong."

Yên lặng chốc lát, nhìn Vân Chân tự tin như vậy thái độ, Bạch Nhạc rốt cục vẫn phải không có tiếp tục nói hết.

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Yên tâm đi, ta lần này chỉ là đi vào

đi một vòng, sẽ không cùng ngươi tranh cái gì! Còn như vấn đề nguy hiểm. . . Có Nghịch Ma Kiếm nơi tay, chỉ bằng Triệu Thụy bọn hắn, còn không làm gì được ta."

Có mấy lời Bạch Nhạc không có cách nào khác nói, thế nhưng hắn nhưng thủy chung có chút bất an, nhất định muốn đi vào, bảo đảm Vân Chân an toàn.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 691: Thượng cổ cấm địa mở ra

Hai người mỗi người có tâm tư riêng, nói chuyện lại có cố kỵ, đúng là vẫn còn tan rã trong không vui.

Cái này không lạ Vân Chân, cũng lạ không Bạch Nhạc, chỉ có thể nói, bây giờ bọn hắn, đã không còn là trước đây Linh Tê Kiếm Tông lúc dáng dấp.

Chính như Vân Chân nói, nàng vĩnh viễn là Đạo Lăng Thánh Nữ.

Thậm chí tới một mức độ nào đó, hầu hết thời gian, hắn trước phải là Đạo Lăng Thánh Nữ, sau đó mới là Vân Chân.

E tại đây Đạo Lăng sơn bên trên, loại cảm giác này liền thường thường hội càng càng phát ra cường liệt.

Mặc dù ai cũng cũng không nói gì, nhưng trong lòng hai người đều rất rõ ràng, mỗi người thân phận, chính là một đạo thật lớn khoảng cách, cứ như vậy để ngang giữa bọn hắn, hơn nữa, thực lực đề thăng, cái này đạo khoảng cách khoảng cách tựa hồ chẳng những không có giảm thiểu, ngược lại càng phát ra làm sâu sắc.

Có thể, chỉ có thời gian mới có thể chứng minh tất cả, giải quyết tất cả.

Ngày thứ hai vào lúc giữa trưa, Đạo Môn đại hội Top 100 đệ tử tại một đám trưởng lão dẫn dắt xuống, chạy tới Đạo Lăng Thiên Tông phía sau núi vách núi bên cạnh.

Cũng là đến thời khắc này, Bạch Nhạc bọn hắn mới biết được, thượng cổ

cấm địa ở nơi này bên dưới vách núi không trong vực sâu.

Bên cạnh vách núi, tam đại thiên tông Chưởng Giáo chân nhân đều đã sớm chờ ở chỗ này, Vân Chân chặt tại Đạo Lăng Thiên Tông Chưởng Giáo chân nhân phía sau, xung quanh thì là một đám Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão.

Trừ cái đó ra, phía ngoài nhất, hắn các tông Tinh Hải Cảnh lão tổ cũng đều thủ tại chỗ này.

Nhưng chỉ là phần này chiến trận, liền làm cho tất cả mọi người câm như hến.

Đây cơ hồ chính là toàn bộ Đạo Môn lực lượng, ở trước mặt loại sức mạnh này, Bạch Nhạc bọn hắn những thứ này bị tuyển ra tới thiên tài, cũng giống vậy nhỏ bé như hạt bụi.

"Bắt đầu đi!"

Ánh mắt chậm rãi từ trên người mọi người quét một lần, Đạo Lăng Thiên Tông Chưởng Giáo chân nhân chậm rãi mở miệng nói.

Lần này mở ra thượng cổ cấm địa, mặc dù là từ hắn chủ đạo, thế nhưng lịch đại tới nay Đạo Lăng Thiên Tông chưởng giáo cùng thánh nữ bố trí xuống cấm chế là cường đại cở nào, chỉ dựa vào hắn lực một người, là căn bản là không có cách mở ra, việc này nhất định muốn có mặt khác hai đại thiên tông chưởng giáo phối hợp mới được.

Hơn nữa, dù vậy, cũng không phải là đánh vỡ cấm chế, mà là tạm thời mở ra cấm chế, đả thông một cái tiến nhập thượng cổ cấm địa thông đạo mà thôi, tối đa duy trì trăm hơi thở thời gian!

Cái này trăm hơi thở bên trong, sở hữu tiến nhập thượng cổ cấm địa đệ tử, nhất định phải toàn bộ tiến nhập bên trong, muộn một hơi, liền không

cách nào nữa bước vào bên trong, thậm chí là trực tiếp bị cấm chế chi lực oanh sát.

Hơn nữa, dạng này thông đạo, chỉ có thể từ Tinh Hải Cảnh phía dưới đệ tử tiến nhập , bất kỳ cái gì Tinh Hải Cảnh tồn tại nỗ lực mạnh mẽ xông vào, đều sẽ trực tiếp dẫn phát cấm chế phản phệ, chắc chắn phải chết!

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên Đạo Lăng Thiên Tông chưởng giáo tài tín tâm tràn đầy, có thể dùng cái này ngăn chặn ma đạo cao thủ làm rối.

Bước ra một bước, Đạo Lăng Thiên Tông Chưởng Giáo chân nhân dẫn đầu xuất thủ, liên tiếp thủ ấn đánh ra, cái kia vô địch trong vực sâu đột nhiên nổi lên một hồi huyễn lệ quang mang, cho dù là tại vào lúc giữa trưa, cũng hầu như đem trọn phiến thiên không đều rọi sáng.

Cái kia khí tức kinh khủng trong nháy mắt từ trong vực sâu phun ra, trong nháy mắt khiến cho mọi người trở nên biến sắc!

Đó là một cổ đủ để hủy thiên diệt địa lực lượng, đừng nói là Bạch Nhạc bọn hắn những thứ này đệ tử, coi như là Tinh Hải Cảnh lão tổ, ở trước mặt loại sức mạnh này, cũng cơ hồ không có bất luận cái gì giãy dụa chỗ trống.

Bạch Nhạc thậm chí có một loại ảo giác, giả sử cổ lực lượng này không bị khống chế bộc phát ra, toàn bộ ngọn núi, thậm chí là toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông đều sẽ hóa thành nghiền phấn!

Dạng này lực lượng, chỉ sợ cho dù ai đều sẽ sinh ra một tia lòng sợ hãi, thoáng như thiên uy!

Nhưng mà, cũng ngay lúc đó, Đạo Lăng Thiên Tông Chưởng Giáo chân nhân một bước bước vào trong bầu trời, ống tay áo vung, một chỉ điểm ra, liền có một đạo kim sắc quang mang chợt hướng về trong vực sâu rơi đi!

"Mở!"

Vẻn vẹn một chữ, từ trong miệng phun ra, liền như xuân lôi chợt động, phảng phất trong nháy mắt, toàn bộ thiên địa cũng vì đó biến sắc!

Cái kia khủng bố vực sâu, vậy mà ngạnh sinh sinh đều phá vỡ hai nửa, phân ra một cái hư vô đường tới!

Hóa hư!

Không cần bất luận kẻ nào giải thích, giờ khắc này Bạch Nhạc trong đầu liền tự nhiên toát ra hai chữ này.

Lúc trước nhìn thấy Thông Thiên Ma Quân thời điểm, thứ nhất Bạch Nhạc căn bản không hề tu vi, nhìn không ra đối thủ thủ đoạn, quan trọng hơn là, khi đó Thông Thiên Ma Quân đã chỉ còn một luồng thần hồn, đã sớm không thi triển được cái kia kinh thiên động địa thủ đoạn tới.

Cho nên, nhận thức nói thật lên, đây là Bạch Nhạc lần đầu tiên nhìn thấy hóa hư cường giả thủ đoạn, loại kia chấn động, quả thực vô pháp diễn tả bằng ngôn từ.

Thần tích!

Phảng phất chỉ có hai chữ này mới có thể hình dung dạng này lực lượng.

So sánh dưới, cho dù là Nguyệt Lâm Tiên lực lượng, cũng bất quá chỉ là phàm trần, căn bản là không có cách cùng bực này tồn tại đánh đồng.

Trong nơi này vẫn là người có khả năng có được lực lượng!

Trước đó luôn nói Đạo Lăng Thiên Tông như thế nào như thế nào cường đại, thật là Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn thiếu khuyết một loại trực

quan nhận thức, phảng phất Đạo Lăng Thiên Tông cũng bất quá chỉ là Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên, Tinh Hải Cảnh cao thủ so Địa cấp tông môn nhiều mà thôi. Nhưng hôm nay, tận mắt thấy Đạo Lăng chưởng giáo xuất thủ, Bạch Nhạc mới chính thức ý thức được, Đạo Lăng thiên hạ bốn chữ này ý nghĩa.

Ngay tại lúc đó, Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung Chưởng Giáo chân nhân cũng đồng thời bay vào không trung.

Sau một khắc, một cái thật lớn đồ án thái cực, cùng với một đạo khủng bố kiếm ảnh cũng rơi vào trong vực sâu.

Cho dù là mạnh như trong vực sâu cái kia một cổ lực lượng, tại đây ba người liên thủ phía dưới, vậy mà cũng ngạnh sinh sinh bị áp chế xuống.

Tam đại thiên tông Chưởng Giáo chân nhân, mỗi một vị đều là hóa hư cường giả.

Cũng chỉ có hóa hư lực lượng, mới có thể chống lại thượng cổ cấm địa lực lượng.

Một màn này, là ở mở ra thượng cổ cấm địa, nhưng trên thực tế, làm sao không phải là một lần lực lượng biểu hiện ra, đối với toàn bộ thiên hạ uy hiếp!

Chỉ bằng cái này ba người, cũng đã đủ để đặt tam đại thiên tông cái kia siêu nhiên địa vị.

"Cấm!"

Chứng kiến trong vực sâu rốt cục lộ ra một đạo thông đạo, Vân Chân theo sát bay lên, tinh cung chợt tế xuất, trong tay đánh ra một đạo cấm chế, trực tiếp hướng về trong vực sâu bay đi!

Đừng xem ba vị chưởng giáo tựa hồ đã mở ra thông đạo, nhưng trên thực tế, cấm chế đều cũng không có thật bị mở ra.

Vân Chân thân là đương đại thánh nữ, chỉ có nàng tự mình xuất thủ, mới có thể mở ra lịch đại thánh nữ lưu lại cấm chế, chân chính mở ra thượng cổ cấm địa chi môn.

Trong nháy mắt, thất thải hà quang nở rộ, trong vực sâu, lúc này mới mơ hồ hiện ra một cánh quang môn!

"Các ngươi còn không tiến nhập cấm địa, chờ đến khi nào?"

Cùng lúc đó, Đạo Lăng Thiên Tông Chưởng Giáo chân nhân cái kia lạnh lùng thanh âm chợt vang lên, phảng phất trong nháy mắt tại mỗi người trong tai nổ tung!

Chỉ là trong nháy mắt trì trệ, Bạch Nhạc bọn hắn những thứ này bị tuyển ra tới đệ tử, liền đồng thời phi thân hướng về, theo cái kia thất thải hà quang hướng về trong thượng cổ cấm địa cái kia một cánh quang môn bay qua.

Trăm hơi thở thời gian, mặc dù ngắn ngủi, nhưng đối với những thứ này Đạo Môn tinh nhuệ nhất đệ tử mà nói, cũng đã đủ đủ.

Trong chốc lát, mọi người liền như bách điểu đầu Lâm Nhất, lần lượt bay vào trong cấm địa.

Thẳng đến chứng kiến tất cả mọi người biến mất ở quang môn bên trong, ba vị Chưởng Giáo chân nhân lúc này mới thở phào một cái, đồng thời tán đi lực lượng, hướng về bên vách đá bay trở về.

Nhưng mà, cũng cơ hồ là tại đồng thời. . . Biến cố nảy sanh!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 692: Chung kết một cái thời đại

Rõ ràng là vào lúc giữa trưa, chính là mặt trời chói chang phủ đầu.

Nhưng mà, ngay tại trong tích tắc, toàn bộ thiên địa chợt tối lại, phảng phất có một mảnh mây đen chợt xuất hiện, che đậy thiên nhật, toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông chợt rơi vào một mảnh trong mờ tối.

Ma khí ngập trời!

Đảm nhiệm chẳng ai nghĩ tới, ma đạo mọi người vậy mà thật xuất thủ!

"Mở cho ta!"

Căn bản không kịp nghĩ nhiều, ba vị Chưởng Giáo chân nhân đồng thời xuất thủ, hướng lên bầu trời bên trong cái kia một mảnh mây đen oanh kích mà đi!

"Nghìn năm không xuất thế. . . Các ngươi tam đại thiên tông thật đúng là không có một chút tiến bộ!"

Trong hư không, đột nhiên đưa ra một con bàn tay to lớn, trực tiếp hướng về tam đại thiên tông Chưởng Giáo chân nhân vỗ xuống tới.

Một chưởng này, như kình thiên thủ, muốn đem hôm nay lật qua đồng dạng.

Tam đại thiên tông Chưởng Giáo chân nhân, tại đây một chưởng phía dưới, vậy mà ngạnh sinh sinh bị đánh trở về, như vậy ngập trời ma uy, xác thực khiến cho mọi người thốt nhiên biến sắc!

Kinh khủng như vậy cường giả, làm cho tất cả mọi người cũng không khỏi vang lên lần nữa trước đây Thông Thiên Ma Quân thượng Đạo Lăng sơn trận chiến kia!

Lúc này, đối phương thi triển thủ đoạn, quả thực có thể so với trước đây Thông Thiên Ma Quân.

"Tru Ma!"

Căn bản không cần bất luận kẻ nào phân phó, lúc này Đạo Lăng Thiên Tông sở hữu Tinh Hải Cảnh trưởng lão nhất thời đồng thời phi thân lên, một chỗ hướng về không trung cái kia một mảnh mây đen oanh kích mà đi.

"Kiệt kiệt, Đạo Lăng Thiên Tông bọn nhãi con, gia gia đến các ngươi chơi!"

Ngay tại lúc đó, trong tầng mây ẩn dấu những cái kia ma đạo cự kình cũng đồng dạng hiện ra thân hình, đón lấy Đạo Lăng Thiên Tông những cao thủ này công kích lao tới.

"Mở cho ta!"

Căn bản không có để ý tới người khác ý tứ, một con kia kình thiên thủ hung hãn lần nữa hướng về vực sâu!

Thượng cổ cấm địa mở ra, trước đó cái kia vô số phong ấn mới vừa bị mở ra, không có còn kịp khôi phục lại, liền cho đối phương cơ hội tốt nhất!

Trong tích tắc, nguyên bổn đã phải đóng lại quang môn, bị cái này kình thiên thủ xé một cái, vậy mà ngạnh sinh sinh bị lần nữa mở ra.

"Còn không đi vào?"

Không trung vang lên một tiếng hừ lạnh, sau một khắc, liền có vô số ma đạo thiên tài tại cái kia kình thiên cự thủ bảo vệ xuống, hóa thành từng đạo lưu quang nhảy vào thượng cổ cấm địa.

Cho tới giờ khắc này, những cái kia hơn chính đạo cao thủ, mới phản ứng được, cũng theo đồng loạt ra tay, chỉ là trước có những cái kia ma đạo cự phách ngăn cản, lại có một cái này kình thiên thủ bảo vệ, những người này công kích, căn bản là vô pháp rơi vào những cái kia ma đạo thiên tài trên người, chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn đối phương nhảy vào thượng cổ cấm địa bên trong.

Một màn này, nhất thời xem sở hữu chính đạo mọi người mục tỳ sắp nứt!

Nguyên bản thượng cổ cấm địa cũng rất nguy hiểm, bây giờ lại có nhiều như vậy ma đạo thiên tài xông vào bên trong, không thể nghi ngờ sẽ để cho trong thượng cổ cấm địa xung đột thay đổi thảm thiết hơn, đến lúc đó, đi vào đệ tử, khả năng liền thật không biết có thể có bao nhiêu người sống đi ra.

Nhưng mà, ma đạo đột nhiên tập kích nhưng là bọn hắn ai cũng không nghĩ tới, hơn nữa đối phương thực lực vậy mà mạnh tới mức này, cũng đồng dạng làm cho tất cả mọi người chính đạo mọi người có chút trở tay không kịp.

Lúc nào, ma đạo lực lượng, vậy mà đã cường tới mức như thế?

Hầu như cũng ngay lúc đó, Đạo Lăng sơn bên trong, đột nhiên vang lên một tiếng thở dài.

Hô hấp ở giữa, liền chỉ thấy một cái thanh y lão giả đột nhiên xuất hiện tại trong bầu trời, khoát tay ở giữa, liền có một mảnh thanh thiên tạo ra mây đen, ngạnh sinh sinh đem cái này nguyên bản triệt để bị mây đen

bao phủ thiên địa, xé mở một kẽ hở.

"Mặc Kình, ngươi phục dụng để đổi cái này trăm hơi thở thời gian, đáng giá không?"

"Lão chưởng giáo!"

Ông lão mặc áo xanh kia xuất hiện trong nháy mắt, Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão nhất thời liền nhận ra đối phương thân phận, trong nháy mắt bao quát Chưởng Giáo chân nhân ở bên trong, sở hữu Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão đồng thời khom mình hành lễ nói.

"Diệp Lăng Vân, ngươi quả nhiên còn chưa chết!"

Trong mây đen, một bộ hắc bào lão giả đồng dạng hiện thân, cùng ông lão mặc áo xanh kia xa xa đối lập.

Nếu như nói, trước đó còn có người không phản ứng kịp, như vậy Diệp Lăng Vân ba chữ này vừa ra, nhưng là nhất thời làm cho tất cả mọi người đều phản ứng kịp.

Diệp Lăng Vân, đời trước Đạo Lăng Thiên Tông Chưởng Giáo chân nhân, trong tin đồn từ lúc nghìn năm trước đó liền đã chết tuyệt đại cường giả.

Cũng cơ hồ là tại đồng thời, mọi người cũng giống vậy nhớ tới Mặc Kình tên này!

Tại Thông Thiên Ma Quân trước đó, đây là một cái đồng dạng vang vọng thiên hạ hơn ngàn năm tuyệt đại Ma Quân!

Hai người kia , đồng dạng đều là tại nghìn năm trước đó, cũng đã đứng ở nơi này thế gian đỉnh phong cường giả.

"Mặc Kình Ma Quân cũng không có chết, lão phu há lại dám chết trước!"

Nhàn nhạt nhìn đối phương, Diệp Lăng Vân hờ hững đáp.

"Thông thiên bại cùng Đạo Lăng sơn, quả nhiên là ngươi thủ bút! Xem ra, lão phu đúng là vẫn còn coi khinh thông thiên!" Ánh mắt như điện, Mặc Kình Ma Quân cười lạnh nói.

Thế nhân đều biết Thông Thiên Ma Quân độc thân thượng Đạo Lăng sơn, đánh vỡ Đạo Lăng bất bại thần thoại, lại chưa có người biết, Thông Thiên Ma Quân sở dĩ thua ở Đạo Lăng sơn, cũng không phải là thua ở cái gì Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên, hoặc là vị này Đạo Lăng chưởng giáo trong tay, mà là tại Diệp Lăng Vân âm thầm ra tay, tham dự vây công tình huống dưới, lúc này mới bị thua, chỉ còn lại một luồng thần hồn chạy ra Đạo Lăng sơn.

Nếu không có Diệp Lăng Vân, cho dù là Đạo Lăng Thiên Tông khuynh cử tông chi lực, sợ cũng không để lại Thông Thiên Ma Quân!

"Thông thiên xác thực quan tuyệt thiên hạ, lão phu không bằng vậy!"

Đến Diệp Lăng Vân loại cảnh giới này, đã khinh thường nói sạo, bình tĩnh thừa nhận Thông Thiên Ma Quân khủng bố, cũng thừa nhận hắn tham dự vây công Thông Thiên Ma Quân sự thực.

"Ha ha, không sai! Không chỉ là ngươi Diệp Lăng Vân không bằng, bản quân cũng không bằng hắn!" Cười lớn một tiếng, Mặc Kình nói ngay, "Bất quá, vì đánh bại thông thiên, ngươi cũng giống vậy đã dầu hết đèn tắt a? Nếu không như vậy, ngươi sẽ không nhìn ta mở ra thượng cổ cấm địa."

Trong mắt lộ ra một tia tinh mang, Mặc Kình trầm giọng nói, "Ngươi ta tranh đấu một đời, thậm chí so với đối phương rõ ràng hơn đối phương

mánh khóe. . . Từ nghìn năm trước đó bắt đầu, không bước ra một bước kia, ngươi ta liền đều chỉ có một lần xuất thủ cuối cùng cơ hội."

"Ngươi lựa chọn ra tay đẩy lùi thông thiên, mà ta. . . Lựa chọn chung kết cái này thời đại!"

Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân mới chính thức xưng là một đời địch, bọn hắn đối với lẫn nhau giải, quả thực muốn thắng được đối phương chính mình, dù là nghìn năm không thấy, cũng giống vậy liếc mắt là có thể nhìn thấu đối phương mánh khóe!

Thông Thiên Ma Quân độc thân thượng Đạo Lăng sơn, ngạnh sinh sinh bức Diệp Lăng Vân đem một lần xuất thủ cuối cùng cơ hội lưu cho Thông Thiên Ma Quân!

Cũng đánh nát Đạo Lăng bất bại thần thoại!

Mà bây giờ, Mặc Kình cũng dùng cái này một lần xuất thủ cuối cùng cơ hội, xé rách cấm chế, mở ra thượng cổ cấm địa, đem cái này chút ma đạo thiên tài đưa vào bên trong.

Đây là đang dùng cuối cùng lực lượng, triệt để tê liệt đạo lăng bất bại cuối cùng quang huy.

Hắn là đang dùng sinh mệnh tới chung kết cái này một cái thời đại, cái này một cái. . . Thuộc về Đạo Lăng Thiên Tông thời đại!

Ma đạo bị Đạo Lăng Thiên Tông áp chế nhiều năm như vậy, thủy chung đều không thể xoay người, cũng là bởi vì cái này vô địch Đạo Lăng Thiên Tông.

Nhưng hôm nay, hắn lại ngạnh sinh sinh lần nữa đánh nát cái này thần thoại.

Cái này không chỉ có chỉ là khiến cái này ma đạo thiên tài bước vào thượng cổ cấm địa vấn đề, mà là tại hướng thế giới này tuyên bố, thuộc về Đạo Lăng Thiên Tông thời đại kết thúc, tuyên bố, ma đạo một lần nữa xuất thế, đủ để lần nữa cùng chính đạo tranh đoạt cái này một cái mới thời đại chúa tể.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 693: Chiều hướng phát triển

"Chung kết?"

Khẽ lắc đầu, Diệp Lăng Vân nhàn nhạt mở miệng nói, "Hiện tại sợ còn nói còn quá sớm! Bất quá, cái này thật là đem thuộc về bọn họ thời đại!"

Chỉ hướng trong vực sâu thượng cổ cấm địa, Diệp Lăng Vân bình tĩnh nói rằng, "Ngươi ta đều là người sắp chết, cũng không cần bả sinh mệnh lãng phí ở tranh đấu phía trên, không ngại ở nơi này nhìn một cái, đây tột cùng là thuộc về ai thời đại, được chứ?"

Bây giờ bước vào thượng cổ cấm địa, có thể nói là thiên hạ xuất sắc nhất một nhóm thiên tài, vô luận là chính đạo, vẫn là ma đạo!

Không chút nào khoa trương nói, những người này, mỗi người đều là sau này có hi vọng bước vào Tinh Hải Cảnh thiên tài, bên trong người nổi bật, càng là nhắm thẳng vào hóa hư.

Nếu như nói, thật muốn mở ra một cái mới thời đại, như vậy những người này thắng bại, liền hầu như quyết định hướng đi tương lai!

Lần này thượng cổ cấm địa tranh phong kết quả, liền có thể chứng kiến kế tiếp nghìn năm khuynh hướng.

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Mặc Kình cũng yên lặng chốc lát, tức lộ ra một tia nụ cười rực rỡ, "Cũng tốt, tổng yếu để ngươi hết hy vọng mới tốt!"

Cùng Diệp Lăng Vân tranh đấu một đời, cũng không thể thật phân ra một cái thắng bại đến, bây giờ lưỡng người cũng đã đi tới sinh mệnh phần

cuối, tự nhiên cũng đồng dạng không có khả năng phân ra thắng bại tới.

Nếu muốn lại xuất thủ, bất quá là hai người đều hao hết cuối cùng lực lượng, song song chết tại đây Đạo Lăng sơn thượng mà thôi.

Không ai sợ chết, nhưng xác thực như Diệp Lăng Vân nói, hai người đều muốn xem một cái kết quả.

Nho nhỏ này một cái thượng cổ cấm địa, liền hầu như trở thành thế hệ này thiên tài giác đấu tràng.

Một lá biết cả thu, từ lần tranh đấu này kết quả, liền đủ để thấy rõ tương lai thiên hạ đại thế.

"Hết hy vọng chưa chắc là ta!"

Thần tình đạm mạc, Diệp Lăng Vân vẫn như cũ không hề bị lay động, "Cái này mấy nghìn năm, ngươi ta ở giữa mặc dù không có phân ra thắng bại, ta có thể Đạo Lăng Thiên Tông, nhưng lại chưa bao giờ thua quá!"

Khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, Mặc Kình lại như cũ cũng không phủ nhận!

Trên thực tế, cũng xác thực như vậy, cho dù là Thông Thiên Ma Quân thượng Đạo Lăng sơn, đánh vỡ Đạo Lăng bất bại thần thoại, có thể nghiêm túc tính ra, trận chiến kia, cũng y nguyên vẫn là Thông Thiên Ma Quân bại!

"Chiều hướng phát triển, như thế nào nhân lực có khả năng vãn hồi!"

Lắc đầu, Mặc Kình cười lạnh nói, "Ngươi Diệp Lăng Vân có truyền nhân, bản quân cũng có truyền nhân, thông thiên cũng giống vậy có truyền nhân. . . Tính như vậy hạ xuống, ngươi cho rằng, ngươi Đạo Lăng Thiên Tông, còn có bao nhiêu phần thắng?"

"Thiên hạ chính đạo, há lại ngăn ta Đạo Lăng nhất tông, tam đại thiên tông, có truyền nhân, há có thể cho phép ngươi ma đạo lấy thúng úp voi!" Trong mắt lộ ra lau một cái tự nhiên chi sắc, Diệp Lăng Vân tiếp tục nói, "Huống chi, ngươi không nên quên. . . Ta Đạo Lăng Thiên Tông lịch đại tối cường, vĩnh viễn không phải Chưởng Giáo chân nhân, mà là Đạo Lăng Thánh Nữ!"

Mặc Kình mặc dù mạnh, có thể cho dù là tại ngàn năm trước cái kia thời đại, ma đạo cũng thủy chung không dám ló đầu, đây cũng không phải là bởi vì Diệp Lăng Vân, mà là bởi vì vị kia Đạo Lăng Thánh Nữ!

Đánh ra Đạo Lăng bất bại thần thoại, cũng không phải là Đạo Lăng Thiên Tông Chưởng Giáo chân nhân, mà là Đạo Lăng Thánh Nữ!

"Ném Côn Ngô Kiếm Đạo Lăng Thánh Nữ sao?"

Đối mặt Diệp Lăng Vân cường thế, Mặc Kình nhẹ nhàng một câu nói liền đánh lại.

Một câu nói này vừa ra, vừa mới Diệp Lăng Vân nổi lên đã lâu khí thế, tiện lợi tức tuyên cáo phá công.

Lúc này mới thật sự là muốn thổ huyết a!

Đối với Đạo Lăng Thiên Tông mà nói, đây cũng là Thông Thiên Ma Quân trận chiến kia sau lớn nhất nỗi khổ riêng.

Phải biết, chính là bởi vì việc này, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông bên trong mới là cuồn cuộn sóng ngầm, thậm chí có người động tâm, muốn đoạn tuyệt thánh nữ nhất mạch truyền thừa, triệt để đánh vỡ mấy ngàn năm qua này Đạo Lăng Thiên Tông nội bộ bố cục.

Có thể hết lần này tới lần khác, cho dù là Diệp Lăng Vân, cũng căn bản

là không có cách xoay chuyển loại cục diện này.

Lòng người a. . . Đến giờ phút nầy, Diệp Lăng Vân trong lòng cũng không khỏi có chút đắng chát.

Chiều hướng phát triển!

Chẳng lẽ, cái này cho là thật mới là đại thế sao?

Đương nhiên, những lời này, Diệp Lăng Vân cũng chỉ sẽ đặt tại tâm, tuyệt đối sẽ không biểu hiện ra ngoài.

"Mặc dù không có Côn Ngô Kiếm, thánh nữ cũng cuối cùng là thánh nữ!"

Trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, Diệp Lăng Vân nhàn nhạt mở miệng nói, "Huống chi, bổn tông mất đi đồ vật, tự nhiên tự tay cầm về."

"Đã như vậy, sao không mở ra cấm chế, để cho chúng ta một chỗ nhìn một chút vị này Đạo Lăng Thánh Nữ, làm sao có thể đủ xoay chuyển càn khôn?" Tựa hồ đã sớm đã đoán được Diệp Lăng Vân phản ứng, Mặc Kình khinh thường lần nữa mở miệng nói.

Lần này không đợi Diệp Lăng Vân trả lời, Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung chưởng giáo liền đồng thời mở miệng nói, "Đúng là nên như thế, tổng yếu khiến cái này người trong ma đạo nhìn rõ, trên đời này. . . Tà bất thắng chính!"

Hai vị này chưởng giáo đột ngột mở miệng, nhưng là nhất thời để cho Diệp Lăng Vân trong lòng một hồi băng hàn.

Nhưng mà, càng làm cho tâm hắn hàn vẫn còn ở phía sau!

Cơ hồ là theo sát, Đạo Lăng Thiên Tông cũng đồng dạng có không ít trưởng lão đứng ra, "Mời lão chưởng giáo sự chấp thuận!"

Đột nhiên hồi quay đầu lại, Diệp Lăng Vân trong mắt lóe lên lau một cái lệ mang, có thể cuối cùng nhưng vẫn là hóa thành một âm thanh không tiếng động thở dài.

Đại thế. . . Hắc!

Tới mức này, Thái Cực Đạo, Tiên Du Kiếm Cung người, cũng vẫn như cũ còn nghĩ tranh đoạt cái này đệ nhất thiên tông danh hào, thậm chí coi như là Đạo Lăng Thiên Tông người một nhà, cũng không có thiếu người, muốn xem lấy thánh nữ thần thoại phá diệt, đạt thành mỗi người mục.

Cái này to như vậy một cái chính đạo, bây giờ nhưng căn bản cũng là năm bè bảy mảng.

Nếu không như vậy, cho dù là ma đạo xuất thế thì như thế nào, cho dù là, cái này thượng cổ cấm địa đánh một trận, thực sự là chính đạo hơi thua vài phần, lại có thể thế nào?

Mấy nghìn năm trấn áp, nếu bàn về thực lực tổng hợp, ma đạo cuối cùng là kém xa chính đạo súc tích thâm hậu.

Nhưng hôm nay. . . Chỉ bằng những thứ này, cho tới bây giờ vẫn còn ở lục đục với nhau, có mang ý xấu lũ ngu xuẩn, thì như thế nào có thể chống đỡ lên cái này một mảnh thiên, chống đỡ lên Đạo Lăng Thiên Tông khí thế!

Mất hết cả hứng!

Cái này hoặc giả chính là Diệp Lăng Vân bây giờ chân thật nhất tâm tình vẽ hình người.

"Lão chưởng giáo, ta Đạo Lăng. . . Bất bại!"

Ngay tại Diệp Lăng Vân yên lặng đồng thời, Đạo Lăng Thiên Tông Chưởng Giáo chân nhân bước ra một bước, xuất hiện ở Diệp Lăng Vân bên người, kiên định mở miệng nói.

Một câu nói này, nhưng là nhất thời để cho Diệp Lăng Vân trong lòng hơi chấn động một chút.

Bây giờ cục diện xác thực đối với Đạo Lăng Thiên Tông rất bất lợi, nhưng lại cũng còn cuối cùng không có đến đậy nắp định luận thời điểm!

Vân Chân vẫn còn đang thượng cổ cấm địa bên trong!

Chỉ cần Vân Chân tại, vậy theo nhưng là cái kia Đạo Lăng bất bại Đạo Lăng Thánh Nữ.

Mặc dù chỉ là một câu đơn giản, Diệp Lăng Vân nhưng cũng nhất thời minh bạch vừa ý nghĩ, ánh mắt nhất thời hòa hoãn rất nhiều, nhẹ nhàng gõ đầu.

"Cũng tốt, đã như vậy. . . Vậy liền một chỗ nhìn rõ, lại nhìn một chút, là ngươi ma cao một trượng, hay là ta Đạo Lăng bất bại!"

Trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, Diệp Lăng Vân lúc này tay áo phất một cái, một đạo phức tạp thủ ấn đánh ra, toàn bộ vực sâu phảng phất cũng đều trở nên run lên, sau một khắc, trong thượng cổ cấm địa tình hình liền rõ ràng hiển hiện tại Diệp Lăng Vân đỉnh đầu cái này một mảnh thanh thiên phía trên, đủ đủ để cho Đạo Lăng sơn thượng mỗi người đều xem thanh thanh sở sở.

Đạo Lăng Thiên Tông kiêu ngạo, mới là chân chính dung nhập vào trong xương đi!

Mà bây giờ, Diệp Lăng Vân hiển nhiên liền lựa chọn lần nữa tin tưởng Vân Chân, tin tưởng cái này một cái niên kỷ còn nhỏ, nguyên bản không nên sớm như vậy gánh vác phần này gánh nặng đương đại thánh nữ.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 694: Loạn nhận phong bạo

Đâm đầu thẳng vào thượng cổ cấm địa bên trong, lối ra, một mảnh đứt đoạn tàn binh, khắp nơi lộ ra vài phần tiêu điều chi ý!

Vẻn vẹn liếc một cái, Bạch Nhạc liền dám khẳng định, cái này vào núi binh khí, toàn bộ đều là thời đại thượng cổ tu hành giả binh khí, chỉ là theo đại chiến cùng tuế nguyệt trôi qua, những binh khí này đều đã thay đổi tàn phá không chịu nổi , khiến cho người không khỏi có chút thổn thức.

Đương nhiên, dù là lại tàn phá, có thể làm những binh khí này nhiều đến chồng chất thành núi, phóng tầm mắt nhìn tới hầu như nhìn không thấy đầu cấp độ, cũng cũng là làm người nghe kinh sợ.

Bất quá, bây giờ Bạch Nhạc tinh lực cũng không có hoàn toàn đặt ở cảnh vật chung quanh bên trên.

Nhảy vào trong cấm địa, chỉ có một trăm người, nghe tựa hồ nhiều, nhưng trên thực tế, đặt ở cái này như đao như núi trong hoàn cảnh, cũng tất nhiên không thể chói mắt.

Đại thể liếc một cái, Bạch Nhạc liền phát hiện, hầu như tất cả mọi người rơi vào nơi đây, mặc dù lẫn nhau ở giữa cũng đều còn cách một đoạn, có thể cách xa nhau cũng không tính là quá xa!

Hơn nữa, cơ hồ là một loại bản năng, các tông người đang rơi xuống tới trong nháy mắt, liền bắt đầu tự phát bão đoàn!

Trên cơ bản, đều là các tông người cùng các tông người tụ tập cùng một

chỗ.

Kể từ đó, tam đại thiên tông liền có vẻ cực kỳ nổi bật!

So sánh với, Đại Càn Vương Triều bên này liền có vẻ càng có ý tứ, Bạch Nhạc tự nhiên cùng Ngô Uyên cùng Thư Khánh Dương bọn hắn một chỗ, cộng thêm Ngô Uyên thuộc hạ, tổng cộng bốn người!

Mà một bên khác, Tam hoàng tử, Thập Nhất hoàng tử bọn hắn cũng mỗi người mang theo thủ hạ, năm người tụ chung một chỗ.

Tam hoàng tử bị Bạch Nhạc chém giết một cái thuộc hạ, danh ngạch này cũng đồng dạng không thể tu bổ trở về, mà là bị thuận vị phân cho nguyên bổn đã bị loại bỏ một cái tông môn đệ tử.

Tam hoàng tử hiển nhiên là bị Bạch Nhạc đánh sợ, bây giờ nhìn về phía Bạch Nhạc trong ánh mắt cũng thủy chung mang theo vài phần vẻ kiêng kỵ, mặc dù biết rõ Bạch Nhạc bây giờ sẽ không đối hắn xuất thủ, cũng giống vậy không muốn khoảng cách Bạch Nhạc quá gần.

Khóe miệng lộ ra một vẻ trào phúng, Bạch Nhạc cũng đồng dạng cũng không để bụng.

Hắn không quan tâm Tam hoàng tử có phải hay không kiêng kỵ chính mình, chỉ cần có thể làm cho đối phương sợ, vậy thì đã đủ đủ.

Một bên khác, Đạo Lăng Thiên Tông trận doanh bên trong, Triệu Thụy ánh mắt cũng đồng dạng trước tiên rơi vào Bạch Nhạc trên người, đến cái này thượng cổ cấm địa bên trong, Triệu Thụy trong mắt đã không che giấu chút nào đối với Bạch Nhạc sát ý.

Chỉ là bị chấn nhiếp bởi Vân Mộng Chân ngay ở bên cạnh, tạm thời không có có động tác gì.

"Bạch Nhạc, ngươi phải cẩn thận, chỉ sợ, Đạo Lăng Thiên Tông cái kia Triệu Thụy muốn đối ngươi xuất thủ." Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Ngô Uyên trầm giọng nhắc nhở.

Hầu như ngay tại Ngô Uyên cùng Bạch Nhạc vừa nói, mọi người đột nhiên cảm giác được, xung quanh tựa hồ lên một hồi gió lạnh.

Cái này gió tới cực kỳ đột ngột, thậm chí còn không đợi mọi người phản ứng kịp, liền chợt cảm giác được trước mặt toàn bộ núi đao phảng phất đều tùy theo run rẩy.

"Cẩn thận!"

Cũng không biết là ai trước kinh hô một tiếng, sau một khắc, cái kia đếm không hết binh khí liền chợt bị gió cuốn lại, phóng tầm mắt nhìn tới che đậy thiên nhật!

Ùng ùng! ! !

Một tiếng vang thật lớn, ở đây mỗi người đều cảm thụ được một cổ khủng bố gió xoáy đánh tới, dường như muốn đưa bọn họ cuốn vào cái kia khắp trời binh khí bên trong đồng dạng.

Lần này, nhưng là nhất thời làm cho tất cả mọi người trở nên biến sắc.

Từ bước vào thượng cổ cấm địa lúc, mỗi người liền đều rất rõ ràng, thượng cổ cấm địa bên trong tất nhiên tồn tại cực đại nguy hiểm, chỉ là nhưng cũng không nghĩ tới, cái này nguy hiểm vậy mà tới nhanh như vậy!

Cũng may, có thể bước vào thượng cổ cấm địa, từng cái đều là Tinh Cung Cảnh bên trong nhân vật thiên tài, hoàn toàn không phải bình thường tu hành giả có khả năng bằng được, mặc dù trong lúc nhất thời có chút bối rối, thật là cũng bất quá ngay tại trong khoảnh khắc, mọi người

liền lần nữa ổn định tâm thần!

Nhưng mà, cũng cơ hồ là tại đồng thời, trong bầu trời, đột nhiên lần nữa xé mở một kẽ hở, lại là gần trăm người một tia ý thức bay vào được, ngay tại lúc đó mang đến, còn có ngập trời ma khí!

Trong nháy mắt, tất cả mọi người tâm cũng không khỏi đột nhiên cả kinh, toàn thân tóc gáy đều không hết nổ lên tới.

Tràng diện thượng càng là một mảnh xôn xao.

Ma tu!

Vậy mà thật có ma tu tiến đến.

Giờ khắc này, hầu như không ai dám tin tưởng mình con mắt.

Đáng tiếc, cái này một mảnh thượng cổ cấm địa lại hiển nhiên cũng không tính cho mọi người phản ứng thời gian, cái kia khủng bố gió xoáy trong nháy mắt uy lực tăng gấp bội, cái kia vô tận đứt đoạn tàn binh chợt kèm theo gió lốc gào thét mà đến, trong nháy mắt liền đem tất cả mọi người bao phủ tại đây một mảnh khủng bố trong gió lốc!

Kinh khủng này tràng cảnh thoáng như thiên uy, tàn sát bừa bãi thiên địa!

Nó cũng mặc kệ ngươi rốt cuộc cái nào nhất tông đệ tử, càng bất kể ngươi là Huyền Môn đệ tử, vẫn là ma tu, trong nháy mắt, tất cả mọi người liền đều liền bao phủ tại đây một mảnh khủng bố loạn nhận phong bạo bên trong!

Trong lúc nhất thời, cơ hồ không có bất luận cái gì ngoại lệ, tất cả mọi người đồng thời tế xuất tinh cung, lấy tinh cung bọc lại thân thể mình, tại đây loạn nhận phong bạo bên trong đau khổ chống đỡ!

Lúc này, vô luận ngươi làm sao bão đoàn đều không có ý nghĩa, tại đây như là thiên uy đồng dạng trong gió lốc, mỗi người đều phải kiệt lực tự bảo vệ mình, căn bản không tỳ vết cố kỵ người khác.

Đến lúc này, mọi người ở giữa loại kia thực lực tuyệt đối chênh lệch cũng liền rốt cục hiện ra.

Tam đại thiên tông bên trong, cao cấp nhất mấy cái thiên tài, trong nháy mắt lợi dụng tinh cung tạo ra một mảnh chừng mười thước không gian, hơn nữa, căn bản không có ngăn cản cái này loạn nhận phong bạo ý tứ, mà là bay thẳng thân hướng về trong gió lốc bay đi.

Đột nhiên này mọc lên loạn nhận phong bạo mặc dù nguy hiểm, tuy nhiên lại cũng đồng nghĩa với kỳ ngộ!

Thậm chí căn bản không cần hỏi, cũng có thể để cho người ta rõ ràng biết, cơ duyên tất nhiên ở nơi này trong gió lốc, ai có thể đi trước một bước xông vào bên trong, thu được phần cơ duyên này có khả năng liền càng lớn một phần!

Đến loại thời điểm này, cái gì ân oán đều phải tạm thời buông xuống, tranh đoạt cơ duyên mới là nhất chuyện trọng yếu!

Trong nháy mắt, liền có ít nhất hơn mười đạo lưu quang phá tan loạn nhận phong bạo phong tỏa, một đường hướng về trong gió lốc xông vào.

Mà bên trong, nhanh nhất không thể nghi ngờ chính là Vân Mộng Chân!

Một kiếm nơi tay, Vân Mộng Chân liền phảng phất một thanh lợi kiếm, trực tiếp xé rách phong bạo, vững vàng xông vào tất cả mọi người trước đó!

Ngay tại lúc đó, ma đạo bên kia, cũng cơ hồ là đồng dạng số lượng

người ngay đầu tiên xông ra, cùng Huyền Môn bên này hấp dẫn lẫn nhau.

Ngược lại là Bạch Nhạc, căn bản không có vọt vào ý tứ.

Chỉ bằng cái này nửa toà tinh cung lực lượng, dù cho là Bạch Nhạc, muốn như những người này xông vào trong gió lốc, cũng mười phần gian nan!

Nghịch Ma Kiếm mặc dù ở trong tay, nhưng lại cuối cùng không có chân chính luyện hóa, vô pháp triệt để dẫn động bên trong lực lượng, càng không cách nào mượn lấy Nghịch Ma Kiếm lực lượng đi về phía trước.

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc cũng không có muốn thấu náo nhiệt này!

Chính như hắn đối Vân Mộng Chân nói, hắn lần này đến, căn bản cũng không có muốn với ai tranh cái gì, lấy Vân Mộng Chân thực lực, bản thân liền có thể lực áp quần hùng, hắn tự nhiên không có cần thiết có ngọn.

Tương phản, nghĩ biện pháp làm rõ ràng những thứ này người trong ma đạo là thế nào tiến đến, có thể mới trọng yếu hơn.

Cho nên, Bạch Nhạc mục tiêu thật không phải thường minh xác, hắn ngay đầu tiên liền hướng cách đó không xa, ở vào loạn nhận phong bạo phía ngoài nhất ma đạo đệ tử tiến lên.

Những thứ này rơi vào phía ngoài nhất ma đạo đệ tử, bản thân liền là thực lực yếu nhất, chỉ cần có thể đánh tan một cái, bức bách đối phương nói ra chân tướng, cần phải cũng không trắc trở.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 695: Chăm chỉ đáng tiếc

Thất kiếm đều xuất hiện, trong tích tắc, liền trên không trung hình thành Bắc Đẩu Kiếm Trận, cho dù là tại đây loạn nhận phong bạo bên trong, cũng đồng dạng lặng yên khởi động một vùng không gian.

Chỉ là bây giờ Bạch Nhạc tế xuất Bắc Đẩu Kiếm Trận, có thể cũng không phải là vì tự bảo vệ mình, cơ hồ là vừa đối mặt ở giữa, kinh khủng này kiếm quang liền trực tiếp đem khoảng cách Bạch Nhạc gần nhất một cái ma đạo đệ tử cuốn vào!

Ma đạo vốn là so chính đạo tới tàn khốc hơn, chân chính có thực lực thiên tài đã sớm đã trước tiên nhảy vào loạn nhận phong bạo trung tâm, cho dù là hơi chút mạnh hơn một chút, cũng sẽ không tình nguyện dừng lại ở phía ngoài nhất.

Kể từ đó, căn bản không cần nghĩ, Bạch Nhạc chọn cũng tất nhiên là trái hồng mềm.

Vốn nên trả loạn nhận phong bạo cũng đã có vẻ phi thường gian nan, bây giờ lại nhìn thấy bị Bắc Đẩu Kiếm Trận phong tỏa ngăn cản phương vị, cái kia ma đạo đệ tử lúc này liền dọa sợ.

Đạo Môn đại hội danh động thiên hạ, mặc dù những thứ này ma đạo đệ tử không ở Đạo Lăng sơn bên trên, có thể về Đạo Lăng đại hội tin tức nhưng cũng đúng là vẫn còn truyền đi.

Bạch Nhạc tại Đạo Môn đại hội thượng liên chiến liên thắng, sớm đã danh động thiên hạ, riêng là cái này Bắc Đẩu Kiếm Trận, càng là duy nhất cái này một nhà, không còn chi nhánh, chỉ là một ý nghĩ chợt lóe công phu, cái kia ma đạo đệ tử cũng đã nhận ra Bạch Nhạc thân phận.

Có thể cũng chính bởi vì vậy, mới càng phát để cho hắn đoạn tuyệt phản kháng ý niệm trong đầu, đùa gì thế, liền Thái Cực Đạo Đỗ Phi đều không phải là Bạch Nhạc đối thủ, hắn là cái thá gì a!

Chỉ là , đồng dạng, giờ khắc này trong lòng hắn nhưng cũng biệt khuất muốn khóc ra thành tiếng, không mang theo dạng này a!

Ngươi tốt bưng bưng một cái Đạo Môn thiên tài, không đi theo hắn thiên tài tranh đoạt loạn nhận phong bạo trung tâm cơ duyên, chạy tới theo ta một tiểu nhân vật phân cao thấp làm cái gì a?

Đương nhiên, bất luận trong lòng là nghĩ như thế nào, nhưng hắn lại y nguyên vẫn là ngay đầu tiên liền làm ra nhất lựa chọn chính xác.

"Tiểu nhân Vương Dũng, bái kiến Bạch phủ chủ!"

Mặc dù cùng Bạch Nhạc so sánh, Vương Dũng có vẻ không tầm thường chút nào, thật là có thể cái này, không người nào là tinh ranh, nếu không có vài phần bản lĩnh, cũng không tranh được tiến đến tư cách.

Đừng xem chỉ là một câu nói, một cái xưng hô, có thể bên trong ẩn chứa ý nghĩa lại cực kỳ phong phú.

Tự xưng tiểu nhân, là biểu thị nhận túng, xưng hô Bạch Nhạc là trắng phủ chủ, là nhắc nhở Bạch Nhạc, Đại Càn Vương Triều là có thể dung nạp ma tu.

Nao nao, Bạch Nhạc nhưng cũng không khỏi có chút buồn cười, "Thành thật trả lời ta vấn đề, ta đương nhiên sẽ không giết ngươi!"

"Đúng, Bạch phủ chủ có gì phân phó, tiểu nhân nhất định biết gì nói nấy."

Nghe được Bạch Nhạc, Vương Dũng cũng đồng dạng thở phào một cái.

Chỉ là hắn lại không biết, bây giờ một màn này nhưng là đã rõ ràng ánh đến Đạo Lăng sơn thượng cái kia một mảnh thanh thiên phía trên.

... . . .

"Đồ hỗn trướng!"

Chứng kiến Vương Dũng cái kia phần nịnh nọt dáng vẻ, nhất thời liền có ma đạo cự kình nhịn không được mắng ra âm thanh.

Diệp Lăng Vân mới vừa xuyên thấu qua cấm chế đem trong thượng cổ cấm địa tình cảnh hiển hiện ra, liền thấy như thế một màn, hắn coi như Vương Dũng sư tôn, lại làm sao có thể không cảm thấy mất mặt.

Đương nhiên, trên thực tế, Diệp Lăng Vân cũng bản thân liền là cố ý.

Thượng cổ cấm địa lớn như vậy, nguyên bản ai cũng không chú ý tới hắn loại này tại phía ngoài nhất người, có thể hết lần này tới lần khác Diệp Lăng Vân cố ý đem hình tượng dừng lại ở trên người hắn, tự nhiên là muốn mượn cơ hội này tới đả kích ma đạo kiêu căng.

Thật bất hạnh, Vương Dũng cứ như vậy bi thảm tại tất cả mọi người trước mặt ném một cái mặt to.

Đương nhiên, coi như là Vương Dũng biết đây hết thảy, sợ rằng. . . Hắn cũng sẽ không có lựa chọn thứ hai.

Mất mặt đã mất tích mệnh so với, ai nặng ai nhẹ, tự nhiên không cần nói cũng biết.

..

"Mặc Kình Ma Quân!"

Chậm rãi lặp lại một chút tên này, Bạch Nhạc cũng xác thực đúng hẹn không tiếp tục làm khó dễ Vương Dũng, trực tiếp tản ra Bắc Đẩu Kiếm Trận, phóng xuất một con đường sống.

Trước đó đặt ở Bạch Nhạc trong lòng rất nhiều nghi hoặc giờ khắc này, cũng đều rốt cục cởi ra.

Nhiều như vậy ma đạo cự kình tề tụ Giang Lăng, nhưng trên thực tế, cũng đều bất quá chỉ là một cái nguỵ trang mà thôi, chân chính chúa tể tất cả, chính là vị này Mặc Kình Ma Quân, cũng chỉ có bực này ngàn năm trước liền đạp ở thế gian đỉnh phong tồn tại, tìm có thể lấy ra một cái chớp mắt này rồi biến mất cơ hội, mạnh mẽ đánh vỡ cấm chế, đem cái này chút ma đạo thiên tài đưa vào.

Đương nhiên, về sau Đạo Lăng sơn thượng Diệp Lăng Vân cùng Mặc Kình giằng co sự tình, Vương Dũng tự nhiên là không biết, bất quá, lấy Bạch Nhạc đối với Đạo Lăng Thiên Tông giải, đại thể cũng có thể đoán ra vài phần, to như vậy một cái Đạo Lăng Thiên Tông, nếu nói là không có một chút lá bài tới phản chế Mặc Kình, Bạch Nhạc là không tin.

Bất quá, bây giờ thượng cổ cấm địa đã triệt để đóng cửa, cũng liền có nghĩa là, lần này thành bại then chốt, vẫn còn đang tại trong thượng cổ cấm địa, những thứ này chính đạo đệ tử cùng ma đạo thiên tài tranh phong.

Mà loại trong xung đột, áp lực lớn nhất người, tự nhiên cũng y nguyên vẫn là Vân Mộng Chân.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi hơi nhăn đầu lông mày.

Nguyên bản hắn chỉ là muốn vai trò thấp nhất phương thức lăn lộn qua lần này thượng cổ cấm địa hành trình chính là, nhưng hôm nay, theo những thứ này ma đạo thiên tài xông vào, nhưng là để cho Bạch Nhạc

trong lòng có chút bất an.

Trong ma đạo, tuyệt đối không thiếu thiên tài!

Chỉ là Bạch Nhạc biết, liền số lượng cũng không ít.

U Minh Tông Dạ Thần Hi, Huyết Ảnh Ma Tông Yêu Đao Dương Đào. . . Những thứ này cái nào bây giờ chỉ sợ cũng đều không yếu, huống chi, tối trọng yếu một điểm!

Lúc trước cái kia từng tại đồng cảnh giới phía dưới, đã đánh bại Vân Mộng Chân một lần Dạ Nhận, chỉ sợ cũng sẽ không bỏ qua cơ hội lần này a!

Từ Bạch Nhạc tu hành tới nay, muốn nói trong cùng thế hệ, cho hắn ấn tượng sâu nhất một cá nhân, tuyệt đối không phải là Dạ Nhận không còn ai khác!

Cho dù là cho tới bây giờ, Bạch Nhạc trong lòng đối với Dạ Nhận cũng đồng dạng mang theo một tầng rất nặng kiêng kỵ chi ý.

Bây giờ Vân Mộng Chân y nguyên vẫn là không có Côn Ngô Kiếm nơi tay, nếu như lần nữa đối mặt Dạ Nhận tập sát, còn có thể toàn thân trở ra sao?

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì nhất thời có quyết đoán!

Sau một khắc, Nghịch Ma Kiếm chợt tới tay, Bạch Nhạc cả người đã hung hãn hướng về loạn nhận phong bạo trung tâm chạy đi.

... . . .

"Bạch Nhạc!"

Bạch Nhạc tự nhiên không biết, cứ như vậy trời xui đất khiến phía dưới, tên hắn lần nữa truyền khắp thiên hạ, cho dù là Diệp Lăng Vân cùng Mặc Kình, lúc này cũng đồng dạng nhớ kỹ tên này!

Tại người khác đều tự mình chiến đấu, chỉ muốn làm sao tranh đoạt cơ duyên thời điểm, chỉ có Bạch Nhạc một cá nhân, ngay đầu tiên liền lựa chọn trực tiếp nhất phương thức, đến bức hỏi ma đạo xông vào bên trong chân tướng, hơn nữa, khi lấy được đáp án sau đó, lập tức liền hướng về loạn nhận phong bạo trung tâm xông vào.

Vô luận là phần này tâm cơ, vẫn là đảm phách cùng dũng khí, đều để người khắc sâu ấn tượng.

Nhân vật như vậy, mặc dù bây giờ thực lực còn hơi kém một ít, sau này tiền đồ cũng đồng dạng không thể đo lường a!

Hơi hơi lắc đầu, Diệp Lăng Vân trong lòng cũng không khỏi có chút đáng tiếc.

Nhân vật như vậy, vậy mà cùng Đại Càn Vương Triều người thổi sang một chỗ, hôm nay nhưng cũng đã cùng Đạo Lăng Thiên Tông xa lánh.

Đối với Diệp Lăng Vân mà nói, cái này cũng bất quá chỉ là một ý nghĩ chợt lóe ở giữa sự tình, bây giờ hắn lực chú ý, đương nhiên sẽ không tiếp tục dừng lại ở Bạch Nhạc trên người.

Lúc này hắn chú ý nhất người, y nguyên vẫn là Vân Mộng Chân, cùng với Tư Đồ Lăng Phong cùng những cái kia ma đạo bên trong xuất sắc nhất tồn tại, so sánh với, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn kém rất nhiều, không đáng đầu nhập quá nhiều tâm tư. o M

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 696: Tái chiến Vệ Phạn Dạ

Nhất giải ngươi, thường thường cũng không phải là bằng hữu, mà là địch nhân!

Bây giờ tại thượng cổ cấm địa bên trong, chú ý nhất Bạch Nhạc, cũng không phải là người khác, mà là Vệ Phạn Dạ cùng Triệu Thụy!

So với việc Tư Đồ Lăng Phong loại này nhất đỉnh tiêm thiên tài, Vệ Phạn Dạ cùng Triệu Thụy cũng vẫn có một ít tự mình biết mình, bọn hắn mặc dù cũng đồng dạng xuất sắc, thế nhưng so với việc những thứ này nhất đỉnh tiêm thiên tài, một người có rất lớn phát hiện, cho dù là tranh, cũng không cơ hội gì.

Nơi này như vậy, chẳng lui mà cầu lần.

Thừa dịp lần này bước vào thượng cổ cấm địa cơ hội, bức bách Bạch Nhạc bại lộ thân phận, hoặc là giết chết Bạch Nhạc, đây mới là lựa chọn tốt nhất.

Bạch Nhạc nguyên bản tại phía ngoài nhất, bọn hắn vẫn không có thể phát hiện Bạch Nhạc hành tung, nhưng hôm nay Bạch Nhạc một khi bắt đầu hướng loạn nhận phong bạo trung tâm xông, khả năng liền để bọn hắn rất nhanh tập trung Bạch Nhạc vị trí.

Gật đầu, Vệ Phạn Dạ trong mắt lộ ra một tia hàn mang, cái thứ nhất hướng về Bạch Nhạc giết đi qua.

Ngược lại không phải là hắn muốn xung phong, mà là bây giờ loại tình huống này, hắn đã không có lựa chọn.

Trước đó xúi giục Triệu Thụy nhằm vào Bạch Nhạc, bởi vì Tam hoàng tử sự tình, cũng đã bị Bạch Nhạc phát hiện, hắn cùng với Bạch Nhạc ở giữa, tự nhiên liền càng không có hòa hoãn chỗ trống, nếu không thể mượn lấy lần này tại thượng cổ cấm địa bên trong cơ hội giết chết Bạch Nhạc, sau này tất thành họa lớn.

Nguyên bản hắn kế hoạch là, mượn Tư Đồ Lăng Phong thủ diệt trừ Bạch Nhạc, có thể lại không nghĩ rằng, bước vào thượng cổ cấm địa về sau, nhanh như vậy đã có cơ duyên xuất hiện, ở đây chờ đại sự bên trên, Tư Đồ Lăng Phong đương nhiên sẽ không dây dưa, còn như trước đó bằng lòng Triệu Thụy sự tình, đã sớm đã quên sạch sành sinh.

Kể từ đó, chỉ có hắn xuất thủ, mới có thể ngăn chặn Bạch Nhạc, để cho Triệu Thụy có càng nhiều thời gian chuẩn bị nghĩ biện pháp vây giết Bạch Nhạc.

Một bước ở giữa, Vệ Phạn Dạ trên người nhất thời liền lộ ra lau một cái thất thải hà quang, dưới chân tiên liên nở rộ, trực tiếp ngăn trở Bạch Nhạc lối đi.

Cho dù là Bạch Nhạc, đối mặt toàn lực ứng phó Vệ Phạn Dạ, cũng y nguyên vẫn là bị cản lại.

Hơn nữa, không thể phủ nhận là, bây giờ Bạch Nhạc cũng đồng dạng đối Vệ Phạn Dạ sinh ra sát tâm.

Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, để cho Vệ Phạn Dạ tìm được đường sống trong chỗ chết, từ nay về sau, Vệ Phạn Dạ liền quả thực âm hồn bất tán, thủy chung vướng víu cùng hắn, liên tiếp hạ sát thủ, loại này cừu hận, đã sớm đến không thể hóa giải cấp độ.

Tại Đạo Lăng Thiên Tông thời điểm, không có cơ hội đối Vệ Phạn Dạ xuất thủ, nhưng hôm nay Vệ Phạn Dạ vậy mà tự đưa tới cửa, Bạch Nhạc

trong lòng thì như thế nào có thể không tầm thường sát niệm.

"Bạch phủ chủ, biệt lai vô dạng!"

Lạnh lùng thấy Bạch Nhạc, Vệ Phạn Dạ dẫn đầu mở miệng nói.

Bạch Nhạc trên người sát ý à, hắn tự nhiên cũng cảm thụ được, nhưng hắn lại như cũ không thèm quan tâm, lần này phải ra tay, bản thân liền là ngươi chết ta sống sát cục, làm sao kiêng kỵ cùng Bạch Nhạc sát khí.

"Vệ Phạn Dạ, ngươi ba phen mấy bận đối ta xuất thủ, thật cho là ta liền không dám giết ngươi sao?"

Khóe miệng hơi hơi vung lên, lộ ra lau một cái nồng đậm vẻ trào phúng, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói.

"Ta vì sao đối ngươi xuất thủ, Bạch phủ chủ lòng biết rõ, những thứ này nói nhảm cũng không cần nói." Không hốt hoảng chút nào, Vệ Phạn Dạ trầm giọng nói, "Có người nói ngươi được đến Diệp Huyền đại sư kiếm, hôm nay đang muốn lĩnh giáo."

Cổ tay khẽ đảo, trường kiếm chợt tới tay, không chút do dự nào, Vệ Phạn Dạ hung hãn huy kiếm hướng về Bạch Nhạc giết tới.

Mở miệng vô lực, chỉ có kiếm trong tay, mới là duy nhất đạo lý.

Trong tích tắc, ngân hoa nở rộ.

Vệ Phạn Dạ kiếm trong tay, chợt hóa thành một đóa ngân hoa, lộ ra lau một cái đạo vận vẻ đẹp.

Đoạn thời gian này lắng đọng, không hề nghi ngờ, Vệ Phạn Dạ đã so với trước kia càng mạnh.

Tóc trắng phiêu động, Vệ Phạn Dạ cường hãn, vào thời khắc này lần nữa hiện ra.

Tinh cung hậu kỳ thực lực, còn có Thất Thải Tiên Liên lực lượng, cùng với cái kia khủng bố Kiếm Đạo Thần Thông, dạng này Vệ Phạn Dạ, thực lực tuyệt đối không bằng thiên tông chân truyền đệ tử phía dưới.

Cho dù là tại Đạo Môn đại hội phía trên, Vệ Phạn Dạ cũng một mực đều bảo trì khiêm tốn, cũng không có ra tay toàn lực.

Có thể lúc này, vì chém giết Bạch Nhạc, Vệ Phạn Dạ nhưng là lần nữa đem toàn bộ thực lực bộc phát ra.

Một kiếm này, không chỉ có để cho Bạch Nhạc cảm thụ được áp lực cực lớn, cho dù là Triệu Thụy trong lòng cũng không khỏi lộp bộp một tiếng.

Bằng tâm mà nói, mấy ngày nay tới giờ, hắn mặc dù cùng Vệ Phạn Dạ cùng một chỗ mưu đồ đối phó Bạch Nhạc, thật là đánh trong lòng, hắn là không lớn coi Vệ Phạn Dạ, thậm chí cảm thấy được, Vệ Phạn Dạ có thể xông vào Đạo Môn đại hội Top 100, đều là may mắn.

Nhưng hôm nay, chân chính nhìn thấy Vệ Phạn Dạ ra tay toàn lực, hắn mới ý thức tới, hắn thực sự quá coi thường Vệ Phạn Dạ.

Dạng này Vệ Phạn Dạ, cho dù là hắn, cũng căn bản không dám nói thắng!

Bất quá, cũng may bây giờ mọi người mục đều là giống nhau, coi như minh hữu, Vệ Phạn Dạ thực lực mạnh, đối hắn tự nhiên cũng có chỗ tốt.

Hơn nữa, càng là như vậy, mới càng có thể chứng minh, Vệ Phạn Dạ nói không giả, bằng không, chỉ bằng Bạch Nhạc trước đó biểu hiện ra thực lực, sợ là còn không đáng được Vệ Phạn Dạ tốn hao lớn như vậy tâm tư tới nhằm vào.

Nghĩ vậy, Triệu Thụy trong lòng cũng không khỏi nóng hừng hực!

Giả sử Bạch Nhạc thực sự là Yến Bắc Thần, một khi bức Bạch Nhạc bại lộ thân phận, thậm chí là trực tiếp giết chết Bạch Nhạc, vậy coi như thực sự là được cả danh và lợi!

Hơn nữa, một khi hắn bắt được Côn Ngô Kiếm, coi đây là lợi thế, không sợ Vân Chân không đi vào khuôn phép!

Nghĩ vậy, Triệu Thụy nhất thời lại không lưỡng lự, liên tiếp thủ ấn đánh ra, trong nháy mắt, lợi dụng hư không thành trận, đem Bạch Nhạc vây khốn.

Triệu Thụy am hiểu nhất bản thân liền là trận pháp chi đạo, mà không phải chính diện xung đột.

Bây giờ có Vệ Phạn Dạ giúp hắn ngăn chặn Bạch Nhạc, để cho hắn ung dung bày trận, hắn tự nhiên lòng tin mười phần.

Huống chi, vì một trận chiến này, hắn còn đồng dạng mượn hơi hai cái Đạo Lăng Thiên Tông chân truyền đệ tử, bây giờ đồng dạng ngay ở bên cạnh, lúc phối hợp tác chiến, dạng này chiến trận, mặc dù Bạch Nhạc thực sự là Yến Bắc Thần, sợ cũng chắc chắn phải chết.

Trên thực tế, ngay tại Triệu Thụy bắt đầu bày trận thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã phát hiện.

Không thể không nói, Vệ Phạn Dạ cùng Triệu Thụy tính toán rất chính xác, ngạnh sinh sinh tại đây thượng cổ cấm địa bên trong, cho hắn bố trí xuống một cái sát cục!

Giả sử là thu được Nghịch Ma Kiếm trước đó, chỉ sợ hắn thật đúng là rơi vào tử cục, trừ bại lộ thân phận bên ngoài, chớ không có cách nào khác.

Nhưng hôm nay, có Nghịch Ma Kiếm nơi tay, cục diện khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

Vô luận là Vệ Phạn Dạ cũng tốt, Triệu Thụy cũng tốt, cuối cùng đều vẫn là quá coi thường hắn, cũng quá xem thường Nghịch Ma Kiếm.

"Trùng mùa hạ sao nói được băng! Vệ Phạn Dạ, ngươi sợ là cao hứng quá sớm."

Cười lạnh một tiếng, Nghịch Ma Kiếm đưa ngang một cái, Bạch Nhạc trên người đột nhiên lộ ra một cổ ngập trời kiếm khí, căn bản không chút do dự nào, một kiếm lăng không, liền trực tiếp như vậy hướng về Vệ Phạn Dạ giết tới.

Bạch Nhạc căn bản cũng không có tâm tư cùng Vệ Phạn Dạ nói nhảm, mà là dự định bằng bạo lực phương thức, trực tiếp đánh tan Vệ Phạn Dạ.

Một thanh Nghịch Ma Kiếm nơi tay, Bạch Nhạc liền căn bản không sợ tại Vệ Phạn Dạ.

Oanh!

Trong tích tắc, kiếm ý ngập trời, Nghịch Ma Kiếm hung hãn chém tới cái kia một đóa ngân hoa phía trên.

Bạch Nhạc căn bản cũng không có cùng Vệ Phạn Dạ giảng đạo lý ý tứ, ngu kiếm thi triển mà ra, chính là lấy nhanh phá pháp, cường hành yếu thế chém vỡ trước mặt ngân hoa.

Duy mau bất phá!

Một kiếm này, Bạch Nhạc cái kia thực lực kinh khủng, mới chính thức hiện ra.

Dù là chỉ là luyện hóa phân nửa Nghịch Ma Kiếm, đối với Bạch Nhạc thực lực đề thăng, cũng thực sự quá lớn.

Chỉ là trong tích tắc, lau một cái kiếm khí màu tím chợt xé rách không gian, kiếm phong sở chỉ, ngân hoa liền chợt vỡ nát, thậm chí khó có thể ngăn cản Bạch Nhạc trong chốc lát.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 697: Sát cục đã thành

Trước đó Bạch Nhạc cùng Tam hoàng tử người thời điểm giao thủ, trên thực tế Vệ Phạn Dạ liền đã gặp Nghịch Ma Kiếm uy lực, nhưng khi nhìn người khác cùng mình chân chính đối mặt vẫn là khác biệt rất lớn.

Một màn kia tử mang, nhanh thậm chí đã có chút vượt quá Vệ Phạn Dạ phản ứng.

Quá nhanh!

Trước đó, Vệ Phạn Dạ quả thực căn bản không có nghĩ tới, kiếm có thể nhanh tới mức như thế!

Cái gọi là thiên hạ võ công, duy khoái bất phá, cho tới nay, hắn đều là cười nhạt, cho rằng đây chẳng qua là phàm tục mọi người nực cười ý tưởng, nhưng khi một kiếm này chân chính hướng về hắn thời điểm, hắn mới ý thức tới, vậy cũng tuyệt đối không chỉ có chỉ là chê cười.

Cái gọi là vô dụng, chỉ là bởi vì tốc độ còn chưa đủ nhanh mà thôi!

Ngân hoa chợt bị đạo này tử mang chém vỡ, cũng làm cho Vệ Phạn Dạ đánh sinh lòng ra một tia ý sợ hãi!

Nguyên bản, thật hắn căn bản không có muốn cùng Bạch Nhạc liều mạng, thầm nghĩ muốn ngăn chặn Bạch Nhạc liền đủ đủ.

Nhưng này chém xuống một kiếm đến, nhưng là đã không phải do hắn không liều mạng!

Trong tích tắc, Vệ Phạn Dạ trên người chợt lộ ra một đóa Thất Thải Tiên Liên hư ảnh, vạn đạo hào quang nở rộ, thoáng như thần linh lâm thế!

Thất Thải Tiên Liên!

Bất đắc dĩ phía dưới, Vệ Phạn Dạ chỉ có thể mạnh mẽ điều động Thất Thải Tiên Liên lực lượng.

Lúc trước lấy Thất Thải Tiên Liên trọng tố thân thể, Vệ Phạn Dạ trên thực tế cũng còn không có triệt để luyện hóa Thất Thải Tiên Liên lực lượng, chỉ có chân chánh bước vào tinh hải bên trong, mới có thể đem cổ lực lượng này triệt để hóa thành thuộc về hắn lực lượng.

Nhưng hôm nay tại nguy cơ sinh tử phía dưới, mạnh mẽ điều động nhưng cũng vẫn là làm được.

Chỉ là, dạng này lực lượng cũng không thể kéo dài, lấy Vệ Phạn Dạ bây giờ thực lực, cũng bất quá tối đa có thể chống đỡ trăm hơi thở thời gian mà thôi!

Nếu như đặt ở trước đó, Bạch Nhạc sợ là thật đúng là bắt hắn không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể mạnh mẽ phòng ngự, tại loại công kích này xuống, bức ra Cực Hàn Băng Hoa lực lượng để ngăn cản.

Nhưng hôm nay, có Nghịch Ma Kiếm nơi tay, Bạch Nhạc cũng đã không vừa lòng tại phòng ngự.

Huống chi, Bạch Nhạc mình cũng rõ ràng, bây giờ muốn giết hắn, có thể tuyệt đối không chỉ có chỉ là một cái Vệ Phạn Dạ, kéo dài thời gian càng lâu, đối với hắn mà nói, cục diện lại càng bất lợi!

Muốn phá cuộc, hắn nhất định phải mạnh mẽ đánh vỡ Vệ Phạn Dạ phòng ngự!

Hít sâu một hơi, trong tích tắc, Bạch Nhạc phía sau tinh cung chợt toả hào quang mạnh!

Ngay tại lúc đó, bên người vô số kiếm quang bốc lên!

Chỉ là không giống với trước đó, lần này, có Nghịch Ma Kiếm, gia trì xung quanh những thứ này kiếm quang, cũng toàn bộ hóa thành tử sắc!

Kiếm Linh Vũ!

Tốt nhất phòng ngự, mãi mãi cũng là tiến công!

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, tinh cung lực lượng chợt bộc phát ra, tinh cung bên trong cái kia một đạo kiếm ảnh cũng mà phát động, hung hãn hướng về Vệ Phạn Dạ chém xuống đi.

Trong tích tắc, vô số mưa kiếm chợt rơi xuống, như là mưa rơi quả chuối, điên cuồng hướng về Vệ Phạn Dạ trên người cái kia một đóa Thất Thải Tiên Liên đánh!

Giống nhau là Kiếm Linh Vũ thần thông, nhưng hôm nay tại Nghịch Ma Kiếm lực lượng gia trì phía dưới, một kiếm này lại hiển nhiên đã có ngạnh hám tinh hải lực lượng.

Vô số mưa kiếm phát tại Thất Thải Tiên Liên phía trên, dù cho là lấy Thất Thải Tiên Liên cường hãn, cũng có chút khó có thể ngăn cản!

Ngắn ngủi trong khoảnh khắc, cái kia tựa hồ hoàn mỹ không một tì vết Thất Thải Tiên Liên hư ảnh liền ngạnh sinh sinh bị chém ra vô số vết rách, phảng phất liền muốn phá tan ràng buộc, rơi vào Vệ Phạn Dạ trên người đồng dạng.

Cái kia một mảnh tử sắc mưa kiếm, cho dù là tại đây loạn nhận phong bạo bên trong, cũng vẫn như cũ có vẻ cực kỳ chói mắt, trong nháy mắt

đem xung quanh tất cả mọi người lực chú ý đều hấp dẫn tới.

Giờ khắc này, vô luận là Vệ Phạn Dạ, vẫn là bên cạnh tại đây bố trí trận pháp Triệu Thụy, cũng đều không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh!

Quá mạnh mẽ!

Dạng này Bạch Nhạc, xác thực để cho mỗi người tâm cũng không khỏi toát ra một hơi khí lạnh, cái này thật vẫn còn cái kia trước đó đối mặt Đỗ Phi đều đánh cực kỳ gian nan, cuối cùng dựa vào Đỗ Phi nhượng bộ, mới miễn cưỡng xông vào Top 100 cái kia Bạch Nhạc sao?

Không chút nào khoa trương nói, bây giờ Bạch Nhạc bày ra thực lực, đã chân chính có cùng những cái kia đỉnh tiêm thiên tông đệ tử tranh phong tư cách!

Trừ Vân Chân, hoặc là Tư Đồ Lăng Phong, cùng với Thái Cực Đạo, Tiên Du Kiếm Cung cao cấp nhất mấy người kia ở ngoài, chỉ sợ, phóng nhãn toàn bộ Đạo Môn, cũng đã không có mấy người dám nói có thể thắng dễ dàng Bạch Nhạc.

Mà tạo thành loại này nghịch chuyển, vẻn vẹn chỉ là một thanh kiếm mà thôi!

Diệp Huyền đại sư!

Giờ khắc này, tất cả mọi người tâm cũng không khỏi lần nữa toát ra tên này.

Lúc trước hầu như bằng vào sức một mình, liền bức thời đỉnh cao Đạo Lăng Thiên Tông cũng không thể không làm ra một ít nhượng bộ, vì Đại Càn Vương Triều tranh đấu giống như là thiên tông địa vị Diệp Huyền, cho là thật thật đáng sợ.

Trên thực tế, làm ra lần này cảm thán, có thể xa không chỉ Triệu Thụy cùng Vệ Phạn Dạ bọn hắn.

Đạo Lăng sơn phía trên, Diệp Lăng Vân lực chú ý, cũng đồng dạng lần nữa bị hấp dẫn đến Bạch Nhạc trên người!

Một kiếm này, cho dù là những cái kia ma đạo cự kình cùng chính đạo Tinh Hải Cảnh các lão tổ, cũng không khỏi chấn động theo.

Không dám nói, Bạch Nhạc nhất định có thể đủ thắng quá bọn hắn, có thể chỉ bằng một kiếm này, Bạch Nhạc cũng đã có cùng những thứ này Tinh Hải Cảnh lão tổ nói chuyện ngang hàng tư cách.

Thậm chí cho dù là Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân, giờ khắc này cũng không khỏi hơi hơi nhíu mày!

Không thể không nói, trước đó, cho dù là bọn hắn cũng có chút coi khinh Bạch Nhạc.

Bất quá, ngay sau đó Mặc Kình liền phản ứng kịp, cười lạnh nói, "Diệp Lăng Vân, các ngươi chính đạo đệ tử, quả nhiên vẫn là như thế tiền đồ a! Nhiều năm như vậy, vẫn như thế am hiểu nội đấu!"

Một câu nói này vừa ra, không chỉ là Diệp Lăng Vân, ở đây sở hữu chính đạo Tinh Hải Cảnh lão tổ sắc mặt đều có chút khó coi, nhưng lại hết lần này tới lần khác không có cách nào khác phản bác.

Bây giờ người khác đều ở đây nỗ lực tranh đoạt cơ duyên, có thể Vệ Phạn Dạ cùng Triệu Thụy bọn hắn những người này, lại đột nhiên hướng đều là chính đạo đệ tử Bạch Nhạc hạ sát thủ, cái này tựa hồ làm sao cũng không thể nào nói nổi.

Hầu như ở nơi này bên vừa nói , bên kia chiến cuộc cũng đồng dạng đã tái khởi biến hóa!

Ngay tại Vệ Phạn Dạ tại đây đầy trời mưa kiếm công kích phía dưới, đã muốn nhịn không được thời điểm, Triệu Thụy bố trí trận pháp cũng rốt cục hoàn thành, trong nháy mắt, lộ ra một mảnh kim quang, trực tiếp đem Bạch Nhạc bao phủ đi vào!

Nguyên bổn đã lung lay sắp đổ Thất Thải Tiên Liên hư ảnh, cũng rốt cục tại Triệu Thụy trận pháp trợ giúp xuống, ổn định lại!

Nhìn trước mặt Kiếm Linh Vũ chậm rãi tiêu tán tại cái kia một mảnh giữa kim quang, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi hơi hơi trầm xuống.

Vẫn là chậm một đường!

Vệ Phạn Dạ so trong tưởng tượng khó dây dưa hơn, cho dù là vận dụng Nghịch Ma Kiếm, tại chỉ có thể vận dụng nửa toà tinh cung tình huống dưới, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là vô pháp trong vòng thời gian ngắn đánh tan đối phương, ngạnh sinh sinh bị đối phương kéo dài tới trận pháp thành hình!

Bây giờ có Triệu Thụy nhúng tay, cục diện nhưng là nhất thời xoay ngược lại qua đây.

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót, trong tay nắm Nghịch Ma Kiếm, Bạch Nhạc cũng không có truy kích Vệ Phạn Dạ ý niệm trong đầu, lẳng lặng đạp ở không trung, lạnh lùng nhìn Triệu Thụy.

"Bạch Nhạc! Ngươi thắng không!"

Trong mắt lộ ra một tia khoái ý chi sắc, Triệu Thụy lành lạnh mở miệng nói.

Ngay tại lúc đó, thở phào được một hơi Vệ Phạn Dạ, kiếm trong tay cũng

lần nữa chỉ hướng Bạch Nhạc.

"Yến Bắc Thần, ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi còn có thể giả trang tới khi nào!"

Trong mắt tràn đầy vẻ khinh miệt, Vệ Phạn Dạ lành lạnh mở miệng nói.

Chỉ là hắn nhưng cũng cũng không biết, liền một câu nói này, một cái xưng hô, lúc này gây nên bực nào sóng to gió lớn!

Yến Bắc Thần!

Cho dù là Diệp Lăng Vân cùng Mặc Kình, cũng không khả năng chưa từng nghe qua tên này!

Yến Bắc Thần bản thân không đáng nhắc đến, có thể cái kia lại đại biểu cho. . . Thông Thiên Ma Quân!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 698: Thân phận bại lộ, sát khí chợt hiện

Nắm kiếm, Bạch Nhạc con mắt hơi hơi nheo lại.

Vệ Phạn Dạ đoán được thân phận của hắn, đây là hắn cho tới nay đều biết sự tình, tại Thanh châu thời điểm, Vệ Phạn Dạ liền vạch trần qua, đáng tiếc, không có chứng cứ, dám bị Bạch Nhạc áp chế lại.

Bây giờ Vệ Phạn Dạ chuyện xưa nhắc lại, lần nữa vạch trần thân phận của hắn, hiển nhiên là đã một bộ nắm chắc phần thắng tư thế, ở trên cao nhìn xuống chờ lấy Bạch Nhạc sợ hãi cầu xin tha thứ, sau đó sẽ hung hăng đem Bạch Nhạc giẫm vào vạn kiếp bất phục vực sâu.

Triệu Thụy sát trận đã phát động, còn có hắn, cùng với mặt khác hai cái chân truyền đệ tử ở bên hô ứng, sát cục đã thành, Bạch Nhạc lại không xoay người chỗ trống.

"Bạch Nhạc, vô luận ngươi có phải hay không Yến Bắc Thần, hôm nay đều chết định!" Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Triệu Thụy trầm giọng mở miệng nói.

Lời này trước đó Triệu Thụy cũng đã nói một lần, bây giờ lập lại lần nữa, chính là tại rõ ràng nói cho Bạch Nhạc niềm tin của hắn.

Nếu Bạch Nhạc là Yến Bắc Thần, coi như chạy thoát, một khi tin tức truyền ra, cũng chắc chắn phải chết.

Nếu như không phải là, như vậy Bạch Nhạc liền căn bản trốn không thoát trước mắt sát cục.

Mắt thấy mặt khác hai cái Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử cũng bay tới, thành vây kín tư thế, Bạch Nhạc lại đột nhiên cười rộ lên, nụ cười xán lạn không gì sánh được.

Cũng không biết vì sao, chứng kiến Bạch Nhạc nụ cười trên mặt, Vệ Phạn Dạ nhưng trong lòng thì không khỏi lộp bộp một tiếng, sinh ra một loại cực kỳ bất an cảm xúc.

Rõ ràng đã nắm chắc phần thắng, nhưng vì cái gì, tâm một màn kia sợ hãi, nhưng thủy chung lái đi không được?

Có lẽ là tại Quảng Hàn Thiên Cung thua ở Yến Bắc Thần trận chiến kia, tại bất tri bất giác ở giữa, tại hắn tâm lưu lại sợ hãi mầm móng?

Trong lòng không ngừng cho mình cổ động, Vệ Phạn Dạ ép buộc chính mình lần nữa trấn định lại, lạnh lùng nhìn chằm chằm Bạch Nhạc.

Cổ tay khẽ đảo, Nghịch Ma Kiếm trực tiếp bị Bạch Nhạc thu.

Một màn này, không chỉ là Triệu Thụy cùng Vệ Phạn Dạ chân mày đập mạnh, bây giờ tại Đạo Lăng sơn bên trên, xuyên thấu qua thanh thiên hình chiếu ra một màn này mọi người, cũng đồng dạng nghi hoặc không hiểu.

Cái này tính là cái gì?

Chẳng lẽ là muốn đầu hàng nhận thua sao?

Nhưng hôm nay đối phương rõ ràng sát cục đã thành, thì như thế nào hội tiếp thu ngươi đầu hàng?

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng không biết đây hết thảy.

Cho nên hắn chỉ là bằng bình tĩnh phương thức, xử lý trước mắt cục

diện.

"Vệ sư huynh, Triệu sư huynh. . . Khó khăn các ngươi nhọc lòng đến cho ta bố trí xuống dạng này sát cục." Bạch Nhạc thanh âm rất nhẹ, tựa hồ có vẻ hơi hời hợt, đáng nói nói bên trong lộ ra một màn kia đùa cợt chi ý, nhưng là để cho Vệ Phạn Dạ cùng Triệu Thụy hai người chân mày đập mạnh.

Bạch Nhạc bây giờ thái độ có chút không đúng!

"Đáng tiếc, các ngươi khoảng chừng quên, trên đời này không có tình thế chắc chắn phải chết, đã có thực lực tuyệt đối." Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc trong mắt đã lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí.

Lần này cùng trước kia khác biệt, đây cũng không phải là uy hiếp, mà là Bạch Nhạc chân chính đã sinh ra diệt khẩu tâm tư.

Căn bản không chờ đối phương trả lời, Bạch Nhạc cũng đã tự mình nói xong.

"Các ngươi không nên ở chỗ này động thủ." Trong mắt lộ ra một tia đùa cợt, Bạch Nhạc bằng vào nói rằng, "Bây giờ loại hoàn cảnh này, không có ai hội chú ý tới nơi đây phát sinh cái gì."

Trong lòng lộp bộp một tiếng, Vệ Phạn Dạ rốt cục biết rõ ràng Bạch Nhạc tâm tư, trên mặt đột nhiên lộ ra vài phần vẻ hoảng sợ!

Loạn nhận phong bạo mang đến hỗn loạn, chính là một đạo hoàn mỹ nhất phòng hộ, sau đó cũng đủ để xóa đi tất cả vết tích.

Như Vân Mộng Chân, Tư Đồ Lăng Phong, Tiêu Dật Phong loại kia thiên tài, đã sớm đã bước vào loạn nhận phong bạo chỗ sâu, mà thực lực của hắn chưa đủ đệ tử, cũng đều vẫn còn ở đau khổ chống đỡ, ốc còn không mang nổi mình ốc, tự nhiên càng không thể nào chú ý tới người khác sự

tình.

Đối với Vệ Phạn Dạ cùng Triệu Thụy mà nói, cái này nguyên bản cũng đúng là bọn họ muốn tru diệt Bạch Nhạc tốt nhất hoàn cảnh.

Có thể giả sử trái lại. . . Bạch Nhạc muốn phản kích, cũng cũng là tốt nhất hoàn cảnh!

"Triệu sư huynh cẩn thận, hắn phải liều mạng!"

Phản ứng kịp Vệ Phạn Dạ sắc mặt đột nhiên biến đổi, lớn tiếng quát lên.

Chỉ tiếc, hắn phản ứng kịp đúng là vẫn còn quá chậm.

Sau một khắc, Bạch Nhạc trên người liền đột nhiên lộ ra một cổ ngập trời ma khí, ngay tại lúc đó, một thanh thanh sắc cổ xưa trường kiếm đã rơi vào Bạch Nhạc trong tay.

Yến Bắc Thần! ! !

Trong chớp nhoáng này, vô luận là Triệu Thụy cùng mặt khác hai cái Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, vẫn là bên ngoài xuyên thấu qua thanh thiên hình chiếu thấy như vậy một màn tất cả mọi người, sắc mặt cũng không khỏi đột nhiên biến đổi, một mảnh xôn xao!

Nếu như nói vừa mới Vệ Phạn Dạ quát mắng, còn không cách nào làm cho người tin tưởng, như vậy bây giờ Bạch Nhạc trên người lộ ra ma khí cùng Côn Ngô Kiếm, cũng đã đủ để chứng minh tất cả.

Ai có thể nghĩ tới, Đạo Môn đại hội thượng kinh diễm tứ phương Bạch Nhạc, vậy mà thực biết là Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần!

Tin tức này thực sự quá chấn động, thế cho nên, toàn bộ Đạo Lăng sơn bên trên, lúc này đều tùy theo loạn.

Vô luận là Đạo Môn những thứ này Tinh Hải Cảnh lão tổ, vẫn là những cái kia ma đạo cự kình trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái vẻ hoảng sợ.

Cầm kiếm Côn Ngô!

Trước đó thu hồi Nghịch Ma Kiếm, cũng không phải là Bạch Nhạc muốn buông tha!

Vừa vặn tương phản, đó là Bạch Nhạc chân chính muốn giết người dấu hiệu.

Vô luận Nghịch Ma Kiếm như thế nào, nhưng cũng cuối cùng là vô pháp cùng Côn Ngô Kiếm so sánh, muốn giết người, tự nhiên vẫn là tế xuất Côn Ngô Kiếm càng bảo hiểm.

Tối trọng yếu là, nếu như nói Nghịch Ma Kiếm bây giờ đại biểu cho Bạch Nhạc thân phận, như vậy Côn Ngô Kiếm, liền không thể nghi ngờ đại biểu cho Yến Bắc Thần.

Thi triển ra Thông Thiên Ma Công, lấy ra Côn Ngô Kiếm, cái này cũng đã đủ để chứng minh Bạch Nhạc thái độ.

"Thiên cơ!"

Chậm rãi từ trong miệng phun ra hai chữ này, trong tích tắc, Bạch Nhạc cứ như vậy công khai ngay trước Triệu Thụy cùng Vệ Phạn Dạ mặt, hóa thành Yến Bắc Thần dung mạo, thậm chí ngay cả trên người cái kia một bộ bạch y, giờ khắc này tại Thiên Cơ Biến ảnh hưởng dưới, cũng đồng dạng huyễn hóa thành thanh y.

"Vệ Phạn Dạ, ta có thể giết ngươi một lần, liền có thể giết ngươi lần thứ hai!"

Trong cơ thể sát ý sôi trào, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói, "Các ngươi không phải là muốn giết Yến Bắc Thần sao? Ta thành toàn các ngươi, hiện tại. . . Các ngươi hài lòng không?"

"Giết hắn!"

Vô luận là Triệu Thụy vẫn là Vệ Phạn Dạ, đều không phải là kẻ ngu dốt, tự nhiên biết Bạch Nhạc bây giờ chơi như thế một tay dụng ý.

Bây giờ cải biến dung mạo cùng khí tức, lại không có người ngoài ở đây, Bạch Nhạc tự nhiên cũng đã tiêu thất, đứng ở nơi này chỉ là Yến Bắc Thần.

Chỉ cần giết chết bọn hắn diệt khẩu, cho dù là có khí tức tiết ra ngoài, bị người nhận thấy được, làm như vậy hạ bực này huyết án người, cũng vẫn như cũ chỉ là Yến Bắc Thần, cùng Bạch Nhạc không có bất cứ quan hệ gì.

Phải biết, bây giờ không chỉ có riêng chỉ có Đạo Môn đại hội thủ thắng những thứ này chính đạo đệ tử bước vào thượng cổ cấm địa, ma đạo những thiên tài, cũng đồng dạng đã tiến đến.

Loại tình huống này, ai biết Yến Bắc Thần là mượn ai thân phận trà trộn tới?

Giết bọn hắn, chính là không có chứng cứ!

Đến lúc đó, vô luận là sau đó nghĩ biện pháp thay đổi hồi Bạch Nhạc, vẫn là lấy Yến Bắc Thần thân phận cuốn vào thượng cổ cấm địa cơ duyên tranh đoạt bên trong, đều là thành thạo.

Như vậy, bây giờ vấn đề duy nhất, chính là người đó kiếm sắc bén hơn!

Vệ Phạn Dạ cũng là đến bây giờ, mới hiểu được Bạch Nhạc trước đó câu nói kia ý nghĩa.

Chỉ là tới mức này, hắn cũng đã không có đường lui, nhất định phải liều mạng một lần!

Có thể đánh chết Bạch Nhạc tự nhiên tốt nhất, nếu như không thể, chỉ cần bức lui Bạch Nhạc, cũng đồng dạng có thể đạt được mục. o M

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 699: Nghiền ép

Trong tích tắc kim quang nổi dậy, Bạch Nhạc xung quanh đột nhiên bốc lên chín con rồng vàng hư ảnh gầm thét hướng về Bạch Nhạc tiến lên.

Triệu Thụy thực lực bản thân mặc dù cũng không tính mạnh, thế nhưng một khi thành trận, khả năng liền hoàn toàn khác nhau, đó là chân chính đủ để lay động tinh hải lực lượng.

Chỉ là tình huống bình thường xuống, căn bản sẽ không có người cho hắn dài như vậy bày trận thời gian mà thôi, vì vậy tại Đạo Lăng Thiên Tông chân truyền đệ tử sắp xếp thứ tự bên trong mới không coi là cao cấp nhất.

Có thể trước đó Vệ Phạn Dạ đã cho hắn tranh thủ được đủ đủ thời gian.

Khống chế được trận pháp công kích, Triệu Thụy trong lòng cũng tương tự tràn ngập tự tin.

Dù cho là Yến Bắc Thần thì như thế nào? Không vào tinh hải, hắn liền chưa chắc không có lực đánh một trận.

Trên thực tế, cái này chín con rồng vàng vừa ra, không chỉ là Triệu Thụy, Vệ Phạn Dạ cũng đồng dạng lòng tin tăng nhiều, lần nữa hung hãn hướng về Bạch Nhạc giết đi qua.

Trước hắn tâm cũng coi thường Triệu Thụy, thật là bây giờ trận pháp này uy lực, nhưng cũng lần nữa làm hắn đối Triệu Thụy ấn tượng phát sinh cải biến.

Bất luận nhân phẩm như thế nào, có thể chí ít thực lực đủ quá cường hãn!

Kể từ đó, Vệ Phạn Dạ trong lòng đối với Bạch Nhạc sợ hãi cũng rốt cục tiêu tán theo vài phần.

Cái kia hai cái Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, trước đó đối với vây giết Bạch Nhạc còn có mấy phần không quá tình nguyện, có thể làm Bạch Nhạc bại lộ thân phận sau đó, tự nhiên cũng minh bạch nặng nhẹ , đồng dạng ra tay toàn lực hướng về Bạch Nhạc giết tới.

Lấy một địch bốn!

Cái này có thể cùng trước đây Bạch Nhạc cùng Tam hoàng tử trận chiến kia thời điểm, hoàn toàn khác biệt, vô luận là Vệ Phạn Dạ vẫn là Triệu Thụy ra tay toàn lực thời điểm, đều có đủ để lực hám tinh hải thực lực, cái kia hai cái Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử mặc dù yếu một ít, nhưng lại cũng tuyệt đối không phải Tam hoàng tử những cái kia thủ hạ có thể so sánh với.

Sát ý sôi trào, dường như muốn đem thiên đô lật qua đồng dạng.

Dạng này vây giết, nếu chỉ là Bạch Nhạc, chỉ sợ trong khoảnh khắc liền sẽ bại vong.

Chỉ là, bọn hắn lại cuối cùng vẫn không hiểu, một khi bức Bạch Nhạc bại lộ thân phận, ý vị như thế nào.

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng sát khí, đối diện với mấy cái này công kích, Bạch Nhạc thậm chí ngay cả con mắt cũng không có nháy một chút, dưới chân đột nhiên giẫm một cái, hoàn chỉnh tinh cung chợt nổi lên!

Bên trái bảy sao lập loè, bên phải nhất tôn Nhân Hình Hóa Thân ngạo thị thiên địa, ở giữa cái kia một đạo kiếm ảnh càng là lộ ra một cổ ngập trời kiếm ý, như khai thiên kiếm!

"Thôn thiên!"

Chậm rãi từ trong miệng phun ra hai chữ này, trong tích tắc, Bạch Nhạc phía sau nhất thời xuất hiện nhất tôn cùng bản thân giống nhau như đúc thân ngoại hóa thân, cái kia gào thét mà đến kim long trong nháy mắt, liền bị mạnh mẽ xé rách, không ngừng bị nuốt vào cái kia thân ngoại hóa thân bên trong.

Nhưng này vẫn như cũ không tính kết thúc, ngay tại lúc đó, bảy chuôi kiếm lăng không bay ra, chợt hóa thành Bắc Đẩu Kiếm Trận, thẳng đến cái kia hai cái Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử mà đi!

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc thân ảnh nhoáng lên, cầm trong tay Côn Ngô Kiếm, trên không trung chém ra một đạo khủng bố thanh sắc kiếm ảnh, thẳng đến Vệ Phạn Dạ mà đi.

Quảng Hàn Thiên Cung lúc, ngại vì thực lực bản thân, trên thực tế, Bạch Nhạc đủ khả năng phát huy ra thực lực, còn rất có hạn, có thể đi qua thời gian dài như vậy lắng đọng, Bạch Nhạc thực lực nhưng là lần nữa tăng vọt!

Một trận chiến này, Bạch Nhạc căn bản không có suy nghĩ lưu miệng sống, xuất thủ chính là toàn lực ứng phó liều mạng tranh đấu, cũng chính bởi vì vậy, mới chính thức đem Bạch Nhạc cái kia thực lực kinh khủng hiện ra!

Bắc Đẩu Kiếm Trận phong bế cái kia hai cái Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử thân hình, mặc dù không có khả năng thủ thắng, có ở tinh cung chi lực bao phủ xuống, tạm thời ngăn chặn đối phương vẫn là làm được!

Ngay tại lúc đó, Côn Ngô Kiếm đã chém tới Vệ Phạn Dạ trước mặt!

Sinh tử thời khắc, Vệ Phạn Dạ cũng đồng dạng cảm thụ được cái kia

nguy cơ trí mạng, căn bản không dám có chút do dự, trước tiên liền trực tiếp dẫn động Thất Thải Tiên Liên lực lượng, đưa hắn bảo hộ ở bên trong!

Trước đó, cho dù là cầm trong tay Nghịch Ma Kiếm Bạch Nhạc, trong khoảng thời gian ngắn cũng căn bản là không có cách đánh vỡ Thất Thải Tiên Liên phòng ngự.

Bây giờ Vệ Phạn Dạ tự nhiên cũng đồng dạng lòng tin tràn đầy, cái này vốn cũng không phải là tỷ thí công bình, mà là vây giết.

Chỉ cần hắn có thể ngăn chặn Bạch Nhạc một hồi, người khác công kích liền sẽ đuổi tới, bức Bạch Nhạc dừng tay.

Chỉ tiếc, dạng này ý niệm trong đầu, vừa mới từ Vệ Phạn Dạ trong đầu chuyển qua, sau một khắc, liền hóa thành khó diễn tả được sợ hãi!

"Phá cho ta!"

Căn bản cũng không có cùng Vệ Phạn Dạ quấy rầy ý tứ, Bạch Nhạc giơ tay lên chính là chém xuống một kiếm!

Xem núi như kiếm!

Lúc trước tại Quảng Hàn Thiên Cung, Bạch Nhạc từng bị ngăn ở toà kia cô phong trước đó hồi lâu, cũng chính là vì vậy, mới từ cái kia cô phong bên trong ngộ ra cái này cường đại kiếm ý!

Bây giờ lần nữa đối mặt Vệ Phạn Dạ, Bạch Nhạc căn bản không muốn đùa giỡn bất luận cái gì hoa xảo, cứ như vậy tay cầm Côn Ngô Kiếm một kiếm chém rụng, tựa như cùng tọa vạn trượng núi cao nghiền ép mà xuống, dễ như trở bàn tay!

Oanh! ! !

Thất Thải Tiên Liên, thậm chí cũng đều vẻn vẹn chỉ duy trì không đến mấy hơi thở thời gian, liền ngạnh sinh sinh bị một kiếm này chém vỡ, khủng bố kiếm khí màu xanh thuận thế mà xuống, dường như muốn đem Vệ Phạn Dạ cả người chém làm hai nửa!

Dễ như trở bàn tay!

Dù là lúc này Vệ Phạn Dạ đã đem hết toàn lực, có thể đối mặt một kiếm này, nhưng cũng vẫn như cũ căn bản không có phản kháng chỗ trống.

Không phải hắn quá yếu, mà là lúc này bộc phát ra toàn bộ thực lực Bạch Nhạc, thực sự quá mạnh mẽ!

Trước đó chỉ bằng nửa toà tinh cung, liền có thể ngạnh hám Vệ Phạn Dạ, bây giờ bộc lộ ra hoàn chỉnh tinh cung, thực lực lại đâu chỉ là gấp bội đơn giản như vậy.

Huống chi, Bạch Nhạc trong tay còn có Côn Ngô Kiếm!

Một thanh luyện hóa đồng dạng Nghịch Ma Kiếm, cũng có thể làm cho Bạch Nhạc thực lực tăng gấp bội, liền càng không cần phải nói cánh cửa này chí bảo!

Bây giờ theo Bạch Nhạc thực lực đề thăng, đã đủ để phát huy ra một bộ phận Côn Ngô Kiếm lực lượng!

Thất Thải Tiên Liên tuy trân quý, có thể cùng Côn Ngô Kiếm so sánh, rồi lại coi là cái gì.

Một kiếm này, liền trực tiếp chém vỡ Thất Thải Tiên Liên hư ảnh, kiếm ý ầm ầm rơi vào Vệ Phạn Dạ trên người!

"Phốc!"

Một búng máu phun ra, Vệ Phạn Dạ cảm thấy lấy làm kinh ngạc, giờ khắc này, để cho hắn lần nữa thể nghiệm đến ban đầu ở Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, loại kia vô hạn tới gần tử vong cảm giác sợ hãi!

Hắn thân thể bản thân liền là Thất Thải Tiên Liên trọng tố, bây giờ mạnh mẽ dẫn động Thất Thải Tiên Liên lực lượng, bản thân thì có cực đại gánh vác, bây giờ Thất Thải Tiên Liên bị Côn Ngô Kiếm một kiếm bổ ra, hắn lại làm sao có thể không chịu phản phệ!

Sống chết trước mắt, Vệ Phạn Dạ đã sớm bất chấp hắn, bây giờ hắn duy nhất ý niệm trong đầu chính là chạy trốn, cho dù là bỏ qua tấm này thân thể, chỉ còn lại một điểm thần hồn đâu, chỉ cần có thể bám vào tại một điểm Thất Thải Tiên Liên phía trên, hắn liền còn có còn sống hy vọng.

"Bạo!"

Trong tích tắc, Vệ Phạn Dạ quyết tâm trong lòng, triệt để đem Thất Thải Tiên Liên lực lượng làm nổ, hóa thành một mảnh nhỏ thất thải hà quang ngăn ở trước người, nỗ lực lần nữa ngăn cản Bạch Nhạc trong chốc lát.

Chỉ là, cũng hầu như ngay tại Vệ Phạn Dạ mở miệng đồng thời, Bạch Nhạc trong miệng cũng đồng dạng phun ra cái này một cái bạo chữ!

Bạch Nhạc phía sau cái kia nhất tôn đã triệt để thành hình thân ngoại hóa thân chợt nổ lên, hóa thành một cổ kinh khủng cơn lốc, hướng về xung quanh tàn sát bừa bãi mà đi, hủy thiên diệt địa!

Thôn Thiên Quyết là kinh khủng bực nào!

Triệu Thụy trận pháp mặc dù cường thịnh trở lại, đối mặt Thôn Thiên Quyết cũng giống vậy sẽ bị thôn phệ, đây căn bản cũng không phải là hắn chưởng khống.

Trận pháp huyễn hóa ra cái kia chín con rồng vàng, bây giờ đã bị Bạch Nhạc cái này nhất tôn thân ngoại hóa thân thôn phệ hơn phân nửa, bây giờ trong nháy mắt nổ lên, lại kèm theo Bạch Nhạc Thông Thiên Ma Công bản thân lực lượng, lại là kinh khủng bực nào.

Cơ hồ là trong tích tắc, Triệu Thụy tỉ mỉ bố trí xuống trận pháp liền trong nháy mắt bị phá hủy!

Cuốn ngược mà ra một màn kia kim quang, cơ hồ là trong nháy mắt liền hướng vỡ Vệ Phạn Dạ trước người thất thải hà quang!

Nghiền ép!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 700: Giết chết

Một kiếm mà chém!

Vệ Phạn Dạ cả người thân thể nhất thời bị cái kia một đạo kiếm khí màu xanh chém vỡ, tàn phá thân thể chợt vỡ nát, tại còn lại một đóa tàn phá không chịu nổi Thất Thải Tiên Liên!

Lấy Thất Thải Tiên Liên trọng tố thân thể, bây giờ thân thể lần nữa bị hủy, Thất Thải Tiên Liên tàn dư cái kia một điểm lực lượng, cũng chậm rãi hóa thành hư vô, hiển hiện ra bổn tướng.

Nhưng mà, Vệ Phạn Dạ nhưng cũng y nguyên vẫn là không hề từ bỏ!

Thân thể mặc dù bị hủy, có thể theo thực lực của hắn đề thăng, Thần Hồn Chi Lực cũng được tăng lên rất cao, bây giờ chỉ cần một điểm thần hồn còn sót lại, chạy đi, hắn liền vẫn như cũ còn có trọng sinh cơ hội!

Thất Thải Tiên Liên chợt nổ lên, hướng về xung quanh lan tràn mà đi, giờ khắc này, mặc dù kiếm khí khủng bố đến đâu, cũng rất khó cam đoan có thể triệt để hủy diệt Vệ Phạn Dạ thần hồn!

Cái này đã là Vệ Phạn Dạ cuối cùng thủ đoạn bảo vệ tánh mạng.

Trên thực tế, nếu như trước đó Bạch Nhạc, chỉ sợ thật đúng là cầm Vệ Phạn Dạ không có biện pháp gì, có khả năng rất lớn sẽ bị đối phương chạy thoát.

Chỉ tiếc, vậy cũng chỉ là Từ châu đánh một trận trước đó Bạch Nhạc.

Trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người hàn mang, Bạch Nhạc thậm chí ngay cả một chút do dự cũng không có, theo sát chính là một chỉ điểm

ra!

"Đại mộng. . . Nghìn thu!"

Đối với loại này muốn lấy thần hồn trốn đi người, không hề nghi ngờ huyễn thuật thần thông mới là kinh khủng nhất tuyệt sát!

Bạch Nhạc bản thân ngay tại Mộng Thiên Thu chỉ dẫn xuống, tinh thông huyễn thuật thần thông, lại có Đại Mộng Thiên Thu loại này khủng bố thần thông tại, nếu là có thể bị Vệ Phạn Dạ chạy thoát đó mới thực sự là chê cười.

Vô luận Vệ Phạn Dạ thần hồn là giấu ở cái này vỡ nát Thất Thải Tiên Liên bên trong bộ phận nào đó, đều căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Đại Mộng Thiên Thu trực tiếp bao phủ cái này toàn bộ khu vực, mặc dù Vệ Phạn Dạ giấu cho dù tốt, cũng căn bản không chỗ có thể ẩn giấu.

...

"Phạn Dạ! ! !"

Đạo Lăng sơn bên trên, Bắc Đẩu lão tổ mục tỳ sắp nứt, lớn tiếng la lên.

Lúc trước Quảng Hàn Thiên Cung đánh một trận, Bắc Đẩu lão tổ cảm thụ được Vệ Phạn Dạ bị giết, liền trực tiếp buông tha đối với Quảng Hàn Thiên Cung tranh đoạt, trực tiếp lui về Bắc Đẩu sơn toàn lực cứu trị Vệ Phạn Dạ. Có thể lúc kia, hắn chí ít trong lòng còn có có, Thất Tinh Tỏa Hồn Trận đủ để bảo vệ Vệ Phạn Dạ thần hồn không tiêu tan, lại có Thất Thải Tiên Liên, có thể trọng tố thân thể, đối với Vệ Phạn Dạ mà nói, họa phúc tương y, chưa chắc không là một chuyện tốt.

Thật là bây giờ, hắn chính là đã không có bất kỳ hậu thủ nào!

Hơn nữa, lần này hắn là cứ như vậy mắt mở trừng trừng nhìn Vệ Phạn Dạ giãy giụa như thế nào, lại cuối cùng bị triệt để chém giết, loại đau khổ này càng là đủ để khiến người điên cuồng.

Thương hại hắn tại Duyện châu cũng là nhất ngôn cửu đỉnh lão tổ cấp nhân vật, thực lực mạnh tại Tinh Hải Cảnh bên trong coi như là có thể đủ số được với tồn tại, nhưng hôm nay, lại cũng chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn chính mình sủng ái nhất đệ tử bị giết, căn bản không có bất kỳ biện pháp nào.

Trong thượng cổ cấm địa thế cục, đừng nói là hắn, coi như là Diệp Lăng Vân cùng Mặc Kình đều căn bản không xen tay vào được!

Thần hồn câu diệt!

Xuyên thấu qua thanh thiên hình chiếu, đây cũng là tất cả mọi người tận mắt thấy cái thứ nhất chết ở thượng cổ cấm địa bên trong thiên tài.

Giờ khắc này, người khác mặc dù không có Bắc Đẩu lão tổ loại kia đau điếng người, có thể trong con mắt nhưng cũng đồng dạng nhiều rất nhiều khó diễn tả được chấn động cùng phức tạp!

Bọn hắn không quan tâm Vệ Phạn Dạ chết sống, nhưng lại cũng minh bạch, dạng này Vệ Phạn Dạ là bực nào thiên tài, nếu như bất tử, một khi bước vào Tinh Hải Cảnh, liền tất nhiên lại là một vị cao thủ hàng đầu.

Nhưng dù cho như thế, tại vị kia Ma Quân truyền nhân trước mặt, nhưng cũng vẫn là không chịu được như thế một kích!

Quá mạnh mẽ!

Trước đó mặc dù sớm đã có qua liên quan tới vị này Ma Quân truyền nhân nghe đồn, nhưng lại cũng còn lâu mới có được đạt được như vậy nghe rợn cả người cấp độ!

Phải biết, cái này không chỉ có riêng chỉ là Bạch Nhạc cùng Vệ Phạn Dạ hai người tranh đấu, xung quanh còn có ba vị Đạo Lăng Thiên Tông chân truyền đệ tử toàn lực ứng phó vây giết a.

Một trận chiến này, cũng đồng dạng lần nữa câu dẫn ra ngày xưa Thông Thiên Ma Quân hoành tảo thiên hạ lúc ký ức!

Bây giờ tại Bạch Nhạc trên người, tựa hồ đã mơ hồ có thể chứng kiến vài phần Thông Thiên Ma Quân cái bóng. . .

... ...

Bạch Nhạc cũng không biết bây giờ đây hết thảy, đều đã bị rõ ràng hình chiếu tại Đạo Lăng sơn thanh thiên phía trên, đã sớm không có bí mật gì đáng nói.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, giết chết Vệ Phạn Dạ cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi!

Bây giờ ở đây mấy người này, hắn nhất định phải toàn bộ giết chết, mới có thể làm được sát nhân diệt khẩu, tiếp tục đem thân phận mình ẩn giấu đi.

Đối với hắn mà nói, tất nhiên xuất thủ, liền tất phải sẽ không lại lưu chút nào chỗ trống.

Thân hình thoắt một cái, mượn Thôn Thiên Quyết phá vỡ trận pháp sau đó, Bạch Nhạc cầm trong tay Côn Ngô Kiếm, thuận thế liền tiếp tục hướng về Triệu Thụy giết đi qua.

Tại trong bốn người này, uy hiếp lớn nhất chính là Vệ Phạn Dạ cùng Triệu Thụy, chỉ cần đem cái này hai người giết chết, một trận chiến này cũng đã thắng hơn phân nửa.

Từ bại lộ thân phận đến phá vỡ trận pháp, chém giết Vệ Phạn Dạ, cũng bất quá chỉ là trong chốc lát.

Nhưng mà, đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này có thể xa còn lâu mới xưng được đơn giản!

Có thể nói, hắn đã dụng hết toàn lực, căn bản không được phép nửa điểm sai lầm.

Hắn nhất định phải tại nhất trong thời gian ngắn giết chết Triệu Thụy, để tránh khỏi Triệu Thụy có cơ hội lần nữa bố trí xuống sát trận! Phải biết, lấy Bạch Nhạc thực lực, như thế toàn lực thi triển Thôn Thiên Quyết cũng cũng là tồn tại cực đại gánh vác, nếu là thật một lần nữa, chính hắn cũng không dám khẳng định, có phải hay không còn có thể tiếp tục chống đỡ!

Quan trọng hơn là, bây giờ hắn có thể đủ cảm thụ được, theo Vệ Phạn Dạ chết, Triệu Thụy cùng mặt khác hai cái Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, cũng đã tâm sinh sợ hãi, căn bản không muốn sẽ cùng hắn liều mạng, mà là muốn chạy trốn.

Đừng xem bây giờ thượng cổ cấm địa bên trong tựa hồ tồn tại cực đại cơ duyên, một khi thân phận của hắn bại lộ, đồng dạng sẽ đưa tới vô số người vây giết!

Chỉ bằng Côn Ngô Kiếm cùng Quảng Hàn Thiên Cung hai thứ này cơ duyên, liền đủ để khiến bất luận kẻ nào điên cuồng.

Huống chi, mặc dù không đề cập tới những người này, một khi bại lộ thân phận, trừ phi hắn vĩnh viễn không ra thượng cổ cấm địa, bằng không chính đạo những lão tổ kia làm sao có thể tha cho hắn?

Đây mới thực là muốn chết sự tình, Bạch Nhạc tự nhiên không dám có

chút sơ sẩy!

Kiếm phong nhất chuyển, trước đó loại kia hoành áp tất cả kiếm ý liền đã tiêu tán, chiếm lấy, thì là tốc độ nhanh nhất ngu kiếm.

Duy mau bất phá!

Bây giờ loại này đoạt thời gian thời khắc mấu chốt, tối trọng yếu tự nhiên cũng cũng là tốc độ.

Triệu Thụy thậm chí đều còn chưa kịp từ Vệ Phạn Dạ chết trong rung động phản ứng kịp, một màn kia khủng bố ánh kiếm màu xanh cũng đã rơi vào trước mắt hắn.

Triệu Thụy bản thân am hiểu thì không phải là cận thân chém giết, vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, nơi nào chống đỡ được kinh khủng này một kiếm!

Chỉ là, cùng Vệ Phạn Dạ không giống nhau, Triệu Thụy dù sao cũng là Đạo Lăng Thiên Tông chân truyền đệ tử, hơn nữa còn có Triệu Cảnh Xương như thế một vị lợi hại trưởng bối, nguy cơ sinh tử trong nháy mắt, trên người liền nhất thời lộ ra một đạo màn ánh sáng màu vàng!

Vẻn vẹn liếc một cái, Bạch Nhạc liền nhận thấy được, đạo này màn ánh sáng màu vàng đến từ chính Vệ Phạn Dạ trên cổ một viên ngọc phù!

Rất hiển nhiên, đây là cùng Cửu Long Hoàn Ngọc Bội cùng loại hộ thân bảo vật!

Mặc dù không bằng Cửu Long Hoàn Ngọc Bội, chỉ sợ cũng tuyệt đối không phải chính mình trong thời gian ngắn ở giữa có khả năng đánh vỡ.

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi hơi hơi trầm xuống.

Cơ hồ là đồng thời, cái kia hai cái Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử cũng rốt cục phục hồi tinh thần lại, phá tan Bắc Đẩu Kiếm Trận phong tỏa, liều mạng muốn xa xa bỏ chạy, mặc dù Triệu Thụy thân phận bất phàm, bây giờ loại thời điểm này, bọn hắn lại cũng không đoái hoài tới Triệu Thụy!

Tai vạ đến nơi mỗi người bay! Bây giờ sống sót, mới là trong lòng bọn họ duy nhất ý niệm trong đầu.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Cvt: Kết thúc bạo phát.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 701: Ngoài ý muốn một kiếm đứt cổ

Từ nhằm vào Bạch Nhạc vây giết, cho tới bây giờ chạy tứ phía, thậm chí ngay cả Triệu Thụy chết sống đều không để ý tới, lớn như vậy chuyển biến, quả thực khí Đạo Lăng Thiên Tông tất cả mọi người toàn thân run!

Bao nhiêu năm rồi, Đạo Lăng Thiên Tông đều lấy đệ nhất thiên hạ thiên tông tự cho mình là, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, cũng một cái so một cái kiêu ngạo, quả thực có thể nói là tự cao tự đại.

Ngạo khí, không có gì lớn lắm!

Trước đó, Triệu Thụy bọn hắn không biết rõ làm sao do thám Bạch Nhạc thân phận, sở dĩ chủ động ra tay vây giết Bạch Nhạc, cũng đồng dạng có thể nói là một loại ngạo khí thể hiện.

Cho dù là bại, chết, cũng đồng dạng khiến người khâm phục!

Có thể hiện tại bọn hắn cái này vừa chạy, tính chất khả năng liền thay đổi!

"Đồ hỗn trướng!"

Triệu Cảnh Xương không khỏi chửi ầm lên!

Đối với hắn mà nói, đây không chỉ là ném vấn đề mặt mũi, hai cái này đệ tử vừa chạy, liền chờ thế là đem Triệu Thụy ném cho Bạch Nhạc!

Cái kia Hộ Thân Ngọc Phù bản thân liền là hắn cho Triệu Thụy, tự nhiên biết, tại Bạch Nhạc dạng này công kích đến, ngọc phù căn bản chống đỡ

không bao lâu, đến lúc đó, Triệu Thụy liền thực sự là chết chắc! Cái này căn bản là đang dùng Triệu Thụy mệnh để đổi hai người bọn họ mệnh.

Chỉ nhìn Vệ Phạn Dạ khi chết, Bắc Đẩu lão tổ đau lòng cùng phẫn nộ, liền có thể minh bạch Triệu Cảnh Xương lúc này là tức giận bực nào!

Nhưng đồng dạng, cùng Bắc Đẩu lão tổ, hắn cũng chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn đây hết thảy, căn bản không thể giúp bất luận cái gì vội vàng.

"Đạo Lăng Thiên Tông, không gì hơn cái này!"

Ma đạo người bên kia trong đám, cũng đồng dạng có người giễu cợt lên tiếng.

Bây giờ lần này đến, bọn hắn vốn là vì tới đả kích Đạo Lăng Thiên Tông mà đến, có cơ hội tốt như vậy, thì như thế nào có thể buông tha.

Diệp Lăng Vân cùng Mặc Kình hai người, lúc này lại ngược lại trầm mặc xuống, rơi vào trong trầm tư.

Đứng ở vị trí bọn hắn bên trên, tự nhiên biết, cái này cái gọi là mất mặt cũng đều chỉ là việc nhỏ.

Bây giờ Bạch Nhạc bại lộ thân phận, cũng cho thấy đủ đủ thực lực cường đại, như vậy tiếp đó, tại thượng cổ cấm địa bên trong, cũng liền trở thành nhất làm người ta chú ý thiên tài một trong, đây mới thực là có tư cách cùng Vân Mộng Chân so sánh hơn thua nhân vật.

Dựng lên, tại thượng cổ cấm địa bên trong, bọn hắn tả hữu không cục diện, thật là. . . Tất cả mọi người cuối cùng là phải đi ra a!

...

"Bạch Nhạc, chúng ta không oán không cừu, chuyện khi trước, chỉ là Vệ Phạn Dạ châm ngòi! Chỉ cần ngươi bằng lòng buông tha ta, ta có thể thề, tuyệt không tiết lộ nửa chữ!"

Bạch Nhạc cũng không biết, bây giờ hết thảy đều đã bị Đạo Lăng sơn thượng vô số người rõ ràng nhìn, cho nên tự cho là thông minh muốn giết người diệt khẩu.

Thật là đồng dạng, Triệu Thụy cũng không biết a!

Sống chết trước mắt, Triệu Thụy nơi nào còn nhớ được cái gì mặt mũi, ngay lập tức sẽ nhận túng.

Cái này cũng không có gì có thể kỳ quái, trước đây Bạch Nhạc cùng Tam hoàng tử bọn hắn giao thủ lúc, đi ra lúc từng gặp phải Triệu Thụy ngăn cản, lúc kia, Bạch Nhạc không phải cũng chính là đem Triệu Thụy hù dọa, lúc này mới bức Vệ Phạn Dạ không thể không xuất đầu sao?

Đừng xem Triệu Thụy tựa hồ trong ngày thường cao cao tại thượng, tựa hồ ngạo khí mười phần, nhưng loại này không có chân chính trải qua loại kia sinh tử ma luyện thiên tài, trên thực tế, bất quá chỉ là nhà ấm bên trong đóa hoa, căn bản không nhiều ít cốt khí đáng nói.

Trên một điểm này, hắn cùng Tam hoàng tử thật không phải thường cùng loại, thật muốn so Vệ Phạn Dạ kém quá nhiều.

"Bỏ qua ngươi? Vậy phải xem các ngươi có hay không bản sự này!"

Trong mắt lóe lên vẻ sát cơ, Bạch Nhạc chợt thân xuất thủ chưởng, trong một chớp mắt, một tòa Thiên cung chợt xuất hiện ở Bạch Nhạc trong lòng bàn tay!

Trong tay Thiên Cung!

Lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, tự nhiên không có khả năng điều động Quảng Hàn Thiên Cung lực lượng, thế nhưng cái này trong tay Thiên Cung bên trong, nhưng là tồn tại Tiểu Bạch Giao tại.

Trong tích tắc, chính là một tiếng rồng gầm vang vọng thiên địa!

"Tiểu Bạch, nhìn hắn!"

Ngọc phù tạm thời vô pháp đánh vỡ, Bạch Nhạc tự nhiên cũng không khả năng ở chỗ này cùng Vệ Phạn Dạ hao tổn, bằng không, thật làm cho cái kia hai cái Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử trốn , đồng dạng sẽ có cực đại phiền phức, đây là hắn tuyệt đối vô pháp dễ dàng tha thứ.

Một bước ở giữa, Bạch Nhạc liền trực tiếp bỏ qua Triệu Thụy, thẳng đến cái kia hai cái chạy trốn Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử đuổi theo!

Thực lực hoàn toàn bạo phát, Bạch Nhạc tốc độ là kinh khủng bực nào, huống chi, bây giờ hay là tại cái này loạn nhận phong bạo bên trong.

Đừng xem tựa hồ Bạch Nhạc không nhận ảnh hưởng gì, nhưng trên thực tế, đó là bởi vì Bạch Nhạc thực lực bản thân quá mạnh, hơn nữa, nơi đây bất quá chỉ là loạn nhận phong bạo nhất không gian chung quanh mà thôi, mà cái kia hai cái Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử chạy trốn phương hướng, không ngờ là loạn nhận phong bạo trung tâm.

Kể từ đó, tốc độ tự nhiên đồng dạng lại nhận cực đại trở ngại!

Loại tình huống này, liều mạng chính là ngạnh thực lực.

Một khi bại lộ thân phận, toàn lực thôi động Thông Thiên Ma Thể lực lượng, đó là kinh khủng bực nào, không chút nào khoa trương nói, cho dù là không sử dụng tinh cung chi lực, chỉ bằng thân thể ngạnh kháng, bây giờ Bạch Nhạc cũng đủ để ngăn chặn loạn nhận phong bạo trùng kích.

Bất quá là ngắn ngủi trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc cũng đã đuổi theo bên trong một vị Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, Côn Ngô Kiếm lăng không chém xuống, khủng bố kiếm khí trong nháy mắt phong kín đối phương không gian xung quanh, một kiếm phía dưới, trực tiếp chém vỡ tinh cung, dứt khoát!

Trong ngày thường những thứ này cao cao tại thượng Đạo Lăng Thiên Tông chân truyền đệ tử, bây giờ tại Bạch Nhạc dưới kiếm lại thậm chí không chống nổi một chiêu!

Dạng này thực lực, xác thực có chút nghe rợn cả người!

Nhưng này chính là hiện thực, làm bại lộ toàn bộ thực lực, lại có Côn Ngô Kiếm nơi tay lúc, Bạch Nhạc bây giờ thực lực, không dám nói vượt lên trước Vân Mộng Chân, chí ít cũng đã là cao cấp nhất cấp bậc kia, chừng cùng những cái kia nhất đỉnh tiêm thiên tài tranh phong.

Chỉ là, may là như vậy, kéo dài thời gian, cũng y nguyên vẫn là có chút dài, mặt khác một cái kia đệ tử, nhưng là lựa chọn một cái tuyệt nhiên tương phản phương hướng, bây giờ đã chạy ra một khoảng cách, tối trọng yếu là, cái hướng kia, còn có người khác tại.

Cái này khiến Bạch Nhạc tâm mọc lên lau một cái cường liệt cảm giác nguy cơ, nếu rơi vào tay đối phương gọi phá thân phận, như vậy cho dù là hắn cuối cùng giết chết đối phương, cũng vụ ngắn ngày thành cực đại phiền phức.

Có một số việc, thật là không cần chứng cứ.

"Yến Bắc Thần là được. . ."

Cách đó không xa, cái kia Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử cũng đồng dạng chứng kiến mấy cái người khác thân ảnh, vô ý thức liền muốn cao giọng

la lên, chỉ là lời mới nói một lần, trong hư không liền chợt lộ ra một thanh lợi kiếm, trong nháy mắt xuyên qua hắn yết hầu, đem còn lại nửa đoạn ngạnh sinh sinh cho nghẹn trở về.

Một kiếm đứt cổ!

Xa xa, Bạch Nhạc rõ ràng chứng kiến một cái thân ảnh quen thuộc.

Ẩn Tâm!

Ngày xưa tại trên biển Đông, từng cùng Bạch Nhạc từng có một chút giao tình tên sát thủ kia, bây giờ vậy mà xuất hiện ở nơi này, hơn nữa, bằng quả quyết phương thức hung hãn xuất thủ đánh lén, tập sát cái này gần bại lộ Bạch Nhạc thân phận Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử.

Cũng chỉ có bực này đỉnh tiêm sát thủ, mới có thể tại vô thanh vô tức ở giữa, lặng yên xuất thủ, thậm chí làm cho đối phương liền một câu hoàn chỉnh đều nói không hết, liền trực tiếp bị mất mạng!

Thật sâu nhìn đối phương liếc mắt, bây giờ Bạch Nhạc cũng căn bản không để ý tới đi theo Ẩn Tâm chào hỏi, thẳng xoay người, hướng về Triệu Thụy vị trí chỗ ở chạy đi.

Còn như Ẩn Tâm vì sao lại giúp mình, thậm chí là không phải đã đoán được thân phận mình, bây giờ Bạch Nhạc nhưng cũng tạm thời đã bất chấp.

Huống chi, tất nhiên tại gặp ở nơi này Ẩn Tâm, Bạch Nhạc liền tin tưởng, nhất định sẽ lần nữa gặp phải đối phương!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 702: Một kiếm bêu đầu

Triệu Thụy đã sắp muốn khóc.

Nguyên bản Bạch Nhạc đuổi theo giết cái kia hai cái Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, hắn còn tưởng rằng đây là một cái cơ hội tốt, có thể nhân cơ hội thoát thân.

Có thể ai có thể nghĩ tới, Bạch Nhạc tên khốn này vậy mà làm một con giao long đến xem hắn.

Hắn cũng đã nếm thử muốn chạy trốn, cần phải luận tốc độ, hắn nơi nào so sánh với cái kia Bạch Giao! Hơn nữa, hắn vốn cũng không am hiểu chính diện chém giết, đánh cũng đánh không lại, trốn cũng trốn không thoát, ngạnh sinh sinh bị đây nên chết Giao Long kéo ở chỗ này.

Loạn nhận phong bạo bên trong, hắn thấy không rõ mặt khác cái kia hai cái Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử như thế nào, nhưng là lại cũng đoán được, bằng Bạch Nhạc thủ đoạn, chỉ sợ là tuyệt đối sẽ không để bọn hắn chạy thoát.

Bây giờ hắn duy nhất trông cậy vào chính là cái kia hai cái ngu xuẩn có thể trước khi chết bả Yến Bắc Thần chính là Bạch Nhạc tin tức truyền đi.

Kể từ đó, đối với Bạch Nhạc mà nói, giết hắn diệt khẩu liền biến không có trọng yếu như vậy, nghĩ biện pháp chạy trốn mới là cấp thiết nhất, cũng chỉ có như vậy, hắn mới có hy vọng bình yên thoát thân.

Chỉ tiếc, dạng này ý niệm trong đầu mới vừa mới lên không bao lâu, liền bị tàn khốc hiện thực đánh nát.

Bạch Nhạc. . . Trở về!

Khi thấy Bạch Nhạc thân ảnh lúc xuất hiện lần nữa sau khi, Triệu Thụy là thật muốn khóc.

"Ngao ô!"

Chứng kiến Bạch Nhạc trở về, Tiểu Bạch Giao cũng đồng dạng có vẻ vô cùng hưng phấn, đắc ý hướng Bạch Nhạc huyền diệu nó coi chừng Triệu Thụy công lao.

"Làm tốt lắm, tiểu Bạch!"

Nhẹ giọng an ủi một câu, Bạch Nhạc lập tức chuyển hướng Triệu Thụy bình tĩnh nói rằng, "Triệu sư huynh, cái này chính là các ngươi muốn kết quả sao?"

Muốn kết quả? Muốn cái rắm a!

Nếu không phải Vệ Phạn Dạ đã chết, Triệu Thụy quả thực muốn đem Vệ Phạn Dạ kéo ra ngoài quất chết mới tốt.

Sớm biết Bạch Nhạc có kinh khủng như vậy thực lực, hắn lấy não ra mới cùng Vệ Phạn Dạ một chỗ vây giết Bạch Nhạc a, loại sự tình này trực tiếp giao cho Tư Đồ Lăng Phong, hoặc là trong tông môn trưởng lão đi xử lý không tốt sao?

Loại này phải dùng mệnh đổi công lao, có quỷ mới muốn dính đâu!

"Bạch Nhạc, ngươi giết ta không có bất kỳ ý nghĩa gì, ta có thể thề, tuyệt không tiết lộ về thân phận ngươi nửa chữ, hơn nữa, có thể cho ngươi lớn nhất trợ giúp!" Triệu Thụy có thể cảm thụ được Bạch Nhạc trong mắt sát ý, cho nên mới có vẻ càng cấp bách.

Quyền lợi!

Người trong ma đạo coi trọng nhất chính là quyền lợi, chỉ cần có đủ đủ quyền lợi, liền có thể thay đổi đối phương thái độ.

Một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, Triệu Thụy liền đem cầm mấu chốt nhất địa phương.

"Nơi này là thượng cổ cấm địa, ngươi lao lực tâm tư trà trộn đến, không phải là vì tranh đoạt cơ duyên đột phá tinh hải sao?" Nhìn Bạch Nhạc, Triệu Thụy lên tiếng giải thích, "Ta có thể giúp ngươi, giúp ngươi che giấu tung tích, giúp ngươi tìm hiểu thánh nữ bọn hắn tin tức, ta tại trận pháp nhất đạo thượng sở hữu cực mạnh thực lực, nhất định có thể đủ giúp đỡ ngươi."

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc khóe miệng lộ ra vẻ hài hước, "Thật sao? Nếu như ta muốn thánh nữ đâu, ngươi cũng nguyện ý giúp ta sao?"

Nghe được Bạch Nhạc, Triệu Thụy nhất thời hơi chậm lại!

Trong nháy mắt, rất nhiều về Bạch Nhạc qua lại sự tình, cũng đều nhao nhao dũng mãnh vào Triệu Thụy trong đầu.

Hắn ban đầu tại Thanh châu nhìn thấy Bạch Nhạc thời điểm, chính là muốn cảnh cáo Bạch Nhạc rời thánh nữ xa một chút, bắt đầu từ lúc đó, thì có nghe đồn nói, Bạch Nhạc cùng thánh nữ quan hệ bất phàm, hắn đối với Bạch Nhạc ác cảm, cũng chính là từ lúc kia bắt đầu.

Bây giờ Bạch Nhạc vừa nói như vậy, hắn tự nhiên cũng liền hiểu được, nguyên lai Bạch Nhạc trăm phương ngàn kế, chính là mơ ước thánh nữ.

Là, đây cũng có gì có thể kỳ quái?

Cái này nam nhân thiên hạ, ai có thể không đúng thánh nữ động tâm?

Bạch Nhạc mặc dù là Ma Quân truyền nhân, có thể cũng là một nam nhân a!

Nghĩ vậy, Triệu Thụy nơi nào còn có nửa điểm do dự, lúc này gật đầu đáp ứng nói, "Nguyện ý, thánh nữ bản thân liền đối ngươi có phần coi trọng, chỉ cần ngươi không bại lộ thân phận, vẫn rất có cơ hội có thể có được thánh nữ ưu ái, ta có thể giúp ngươi. . ."

"Không sai, ngươi có thể giúp ta!" Gật đầu, Bạch Nhạc một bộ tán thành dáng vẻ mở miệng nói.

Chỉ là ngay tại vừa nói, Bạch Nhạc nhưng là lần nữa một chỉ điểm ra!

Đại Mộng Thiên Thu!

Đối mặt có ngọc phù phòng ngự Triệu Thụy, Bạch Nhạc thật cũng không có đem nắm trong vòng thời gian ngắn đánh chết đối phương, trước đó đã gây ra rất lớn động tĩnh, lúc nào cũng có thể có người qua đây, loại tình huống này, tự nhiên là càng nhanh giết chết Triệu Thụy càng tốt.

Bạch Nhạc cùng Triệu Thụy nói nhảm, cho tới bây giờ thì không phải là vì với hắn thỏa hiệp, mà là muốn hạ thấp đối phương cảnh giác, một kích chí mạng!

Oanh!

Nghe ra Bạch Nhạc trong giọng nói mềm hoá ý tứ, Triệu Thụy trong lòng đang là một hồi mừng như điên, chính yếu nói ở giữa, liền chợt cảm thấy thần hồn chợt hạ xuống, hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc cũng đã mất đi hình bóng!

Triệu Thụy cũng không ngốc, trong nháy mắt mắc đi cầu biết đến, mình là rơi vào đối phương huyễn thuật thần thông bên trong!

Cái này khiến hắn tràn ngập sợ hãi, điên cuồng chửi ầm lên, hao hết khí lực mưu toan đánh vỡ ảo cảnh.

Chỉ là, Đại Mộng Thiên Thu ảo cảnh, như thế nào tốt như vậy đánh vỡ , mặc cho hắn như thế nào điên cuồng, cũng căn bản không có nổi chút tác dụng nào.

Sắc mặt nhỏ bé hơi tái nhợt!

Lấy Đại Mộng Thiên Thu vây khốn Triệu Thụy, Bạch Nhạc trong lòng buộc chặt cây kia dây cũng rốt cục thư giãn hạ xuống.

Như thế trong thời gian ngắn liên tục thi triển Đại Mộng Thiên Thu, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng cũng là một cái cực đại đánh gánh vác, bây giờ hắn thậm chí có thể rõ ràng cảm thụ được chính mình thần hồn mơ hồ làm đau, căn bản là không có cách thời gian dài vây khốn Triệu Thụy.

Bất quá, đối với Bạch Nhạc mà nói, có thể làm đến bước này, cũng đã đủ đủ!

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Ngươi duy nhất có thể giúp ta làm việc, chính là đi tìm chết. . . Chỉ có người chết, mới sẽ không tiết lộ bất luận cái gì bí mật!"

Trong lúc nói chuyện, lau một cái thanh sắc kiếm ảnh vẫn như cũ thôn phệ Triệu Thụy thân thể!

Một kiếm bêu đầu, thần hồn câu diệt!

Đến chết, Triệu Thụy đều không nghĩ ra, Bạch Nhạc vì sao cự tuyệt với hắn đàm luận bất kỳ điều kiện gì, như thế chấp nhất muốn giết chết hắn.

Người trong ma đạo, không đều là lợi ích làm đầu sao?

"Hô!"

Thở ra một hơi thật dài, đem Triệu Thụy trên người tất cả mọi thứ một tia ý thức thu, Bạch Nhạc lúc này mới có chút mệt mỏi rã rời rơi trở lại Tiểu Bạch Giao trên lưng, trên trán cũng không khỏi lộ ra lau một cái nồng đậm ủ rũ.

Ngắn ngủi không đến một nén nhang trong thời gian, liên tiếp giết chết bốn vị Đạo Môn thiên tài, Bạch Nhạc cũng đã đánh đến cực hạn.

Chỉ cần có dù là một chút xíu sai lầm, bây giờ sợ là cũng sẽ không là kết quả này.

Trong thời gian này thậm chí còn có Ẩn Tâm ngoài ý muốn xuất thủ lẫn nhau, bên trong gian nguy quả thực khó có thể diễn tả bằng ngôn từ.

Nhưng cuối cùng hắn, đúng là vẫn còn thắng!

Chỉ là Bạch Nhạc nhưng cũng có một loại dự cảm, lần này thượng cổ cấm địa chuyến đi, xa nếu so với trong tưởng tượng càng gian nan hơn, càng nguy hiểm nhiều.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc hơi suy nghĩ một chút liền trực tiếp buông tha khôi phục Bạch Nhạc thân phận dự định.

Bây giờ loại cục diện này, muốn chân chánh thâm nhập thượng cổ cấm địa, giúp đỡ Vân Mộng Chân vội vàng, chỉ sợ lấy Bạch Nhạc thân phận là vô luận như thế nào cũng làm không được.

Ma Quân truyền nhân liền Ma Quân truyền nhân a!

Chỉ cần có thể trợ giúp Vân Mộng Chân bình yên độ qua cửa ải này, cho dù là muốn mạo lớn hơn nữa phiêu lưu, hắn cũng sẽ không tiếc.

Chỉ cần không ai biết hắn chính là Bạch Nhạc sự tình, hắn liền thủy chung có xê dịch chỗ trống.

Trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi ý, Bạch Nhạc vỗ nhè nhẹ đánh Tiểu Bạch Giao thân thể, trầm giọng mở miệng nói, "Tiểu Bạch, chúng ta đi!" o M

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 703: Yến huynh, biệt lai vô dạng

"Vô sỉ chi vưu!"

Đạo Lăng sơn thượng tiếng mắng một mảnh.

Chính tai nghe được Bạch Nhạc cùng Triệu Thụy cái kia vô sỉ nói, nhất thời làm tức giận sở hữu Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, Đạo Lăng Thánh Nữ đối với sở hữu Đạo Lăng Thiên Tông người mà nói, đều là nghiêm nghị không thể xâm phạm tượng trưng, cũng là Đạo Lăng Thiên Tông mặt.

Nhưng hôm nay Bạch Nhạc cùng Triệu Thụy lại dùng bực này ô ngôn uế ngữ khinh nhờn thánh nữ, quả thực tội không thể tha.

Đây là muốn cùng toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông là địch!

Đương nhiên, Bạch Nhạc vốn là Ma Quân truyền nhân, tự nhiên chính là ở chỗ Đạo Lăng Thiên Tông là địch, bây giờ trừ để cho người ta càng hận hơn hàm răng ngứa ở ngoài, thì cũng chẳng có gì biến hóa.

Còn như Triệu Thụy. . . Ngươi còn có thể cùng người chết tính toán cái gì? Chẳng lẽ đem hắn lại giết một lần sao?

Bất quá, muốn nói cứ như vậy thôi đi, vậy cũng chưa chắc!

"Triệu trưởng lão, ngươi dạy tốt cháu trai!"

Lạnh rên một tiếng, lúc này liền có Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão hướng Triệu Cảnh Xương làm khó dễ nói.

Chân mày chợt vẩy một cái, Triệu Cảnh Xương trầm giọng nói rằng, "Lão phu quản giáo không nghiêm, tự nhiên lãnh phạt! Đợi việc này kết, lão phu tự mình đoạt Triệu Thụy chân truyền đệ tử tên, thi cốt không được chôn ở bổn tông, như vậy. . . Xem như là có câu trả lời sao?"

Người chết, còn muốn tước đoạt chân truyền đệ tử thân phận, thậm chí thi cốt đều không được táng nhập Đạo Lăng Thiên Tông, đây đối với một cái chết đi đệ tử mà nói, cũng đã là chỗ cao nhất phạt , chẳng khác gì là tước đoạt tất cả vinh dự.

Triệu Cảnh Xương bây giờ quả đoán, làm ra bực này xử phạt, tự nhiên cũng liền không ai lại có thể đuổi theo không thả.

"Triệu trưởng lão nghiêm trọng, đoạt chân truyền đệ tử thân phận cũng chính là, trục xuất tông môn liền không cần! Việc này quy về kết quả, là do Ma Quân truyền nhân gây nên, giết chết Bạch Nhạc mới là chính đạo." Khoát khoát tay, Chưởng Giáo chân nhân trầm giọng mở miệng nói.

Triệu Thụy lần này thật là ném Đạo Lăng Thiên Tông người, có thể vô luận như thế nào, mối hận này nhất định phải chuyển dời đến Bạch Nhạc trên người, giết chết Bạch Nhạc, mới có thể mức độ lớn nhất vãn hồi Đạo Lăng Thiên Tông thanh danh tổn thất, còn như đối với Triệu Thụy xử phạt, đúng là vẫn còn cấp cho Triệu Cảnh Xương vài phần mặt mũi.

"Giết chết Bạch Nhạc?"

Nghe được Đạo Lăng Thiên Tông chưởng giáo, Huyết Ảnh Ma Quân lúc này cười lạnh nói, "Đạo Lăng Thiên Tông khẩu khí thật là lớn, chẳng lẽ khi chúng ta đều là người chết sao? Ma Quân truyền nhân, cũng là các ngươi nói giết là có thể giết?"

Bạch Nhạc mặc dù cùng Huyết Ảnh Ma Tông ở giữa cũng có qua xung

đột, thật là tương đối mà nói, Huyết Ảnh Ma Quân đối với Bạch Nhạc giải vẫn tính là tương đối nhiều, bây giờ tự nhiên muốn đi ra vì Bạch Nhạc nói chuyện.

Phải biết, Bạch Nhạc bây giờ thật là Thanh Châu phủ chủ, tọa trấn Thanh châu, cho dù là bây giờ bại lộ thân phận, cũng chưa chắc sẽ ảnh hưởng Bạch Nhạc đối với Thanh châu khống chế.

Huống chi, chớ quên, bất kể thế nào nói, Bạch Nhạc cũng cuối cùng là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, chỉ bằng cái này một thân phận, đối với người trong ma đạo mà nói, liền có vô cùng lực hiệu triệu!

Chỉ bằng điểm này, những thứ này ma đạo cự kình liền tuyệt đối sẽ không đơn giản để cho Bạch Nhạc chết ở Đạo Lăng sơn.

Bây giờ hắn sớm mở miệng, tự nhiên chính là vì cùng Bạch Nhạc kết xuống một phần thiện duyên, đợi cho Bạch Nhạc phản hồi Thanh châu, hắn tự nhiên có thể được hồi báo.

Đương nhiên, nếu như Bạch Nhạc cho là thật chết ở Đạo Lăng sơn, vậy đối với hắn mà nói, cũng không có tổn thất gì!

Bất quá chỉ là biểu hiện một cái hình thái mà thôi, cũng không phải thật muốn hắn cùng Đạo Lăng Thiên Tông hiện tại liền liều mạng!

Vô luận nói lý ra ôm cái dạng gì tâm tư, tại trên danh nghĩa, giữ gìn Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, đây đối với ma đạo mà nói, đại nghĩa thượng là tuyệt đối chính xác.

"Tà ma ngoại đạo!" Cười lạnh một tiếng, Triệu Cảnh Xương khinh thường phản bác, "Yêu ma quỷ quái không chịu nổi một kích, thiên hạ này, vẫn là ta Đạo Lăng Thiên Tông thiên hạ!"

Những người này ở đây Đạo Lăng sơn thượng tranh cãi, tạm thời đè

xuống không đề cập tới.

Bạch Nhạc lại là rất nhanh liền điều chỉnh trạng thái, tiếp tục hướng về loạn nhận phong bạo trung tâm bay đi.

Mặc dù không thể trước mặt người khác bại lộ hoàn chỉnh tinh cung, có thể dựa vào lấy Thông Thiên Ma Thể cường hãn, Bạch Nhạc nhưng cũng đủ để ung dung đứng vững loạn nhận phong bạo trùng kích.

Cùng trước kia tình huống hoàn toàn bất đồng, lấy Yến Bắc Thần thân phận xuất hiện, Bạch Nhạc vô luận đi đến nơi nào, đều tất nhiên là tất cả mọi người chú ý tâm.

Cho dù là tại đây loạn nhận phong bạo bên trong, cũng không lâu lắm, Yến Bắc Thần hiện thân tin tức, cũng liền rất nhanh truyền khắp tất cả ngõ ngách.

Bạch Nhạc còn cố ý hướng vừa mới Ẩn Tâm xuất hiện vị trí chạy đi, chỉ là Ẩn Tâm lại tựa hồ như cố ý tại ẩn núp hắn, đợi được hắn chạy tới thời điểm, đã sớm không thấy Ẩn Tâm tung tích.

Bất quá, Bạch Nhạc ngược lại là rất nhanh thì gặp phải người quen.

Chỉ tiếc, lấy Yến Bắc Thần thân phận xuất hiện, đối phương thái độ có thể tất nhiên không thể hữu hảo.

"Yến Bắc Thần!"

Xa xa, liếc mắt liền chứng kiến Yến Bắc Thần, Văn Trạch trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái vẻ cảnh giác, một tay cầm kiếm, lành lạnh mở miệng nói.

Bạch Nhạc cũng không muốn cùng Văn Trạch động thủ, có thể ở loại tình huống này xuống, tự nhiên cũng không khả năng cho Văn Trạch sắc

mặt tốt xem, cười lạnh một tiếng, "Lại là Đạo Lăng Thiên Tông người, thật đúng là âm hồn bất tán a!"

Chỉ là một câu đơn giản, liền để cho Văn Trạch ngửi được một tia không tầm thường mùi vị, "Ngươi giết ta Đạo Lăng Thiên Tông người?"

"Oa táo!"

Lạnh rên một tiếng, Bạch Nhạc giơ tay lên chính là một kiếm chém ra đi.

Côn Ngô Kiếm nơi tay, dù là chỉ là tay một kiếm, cũng đồng dạng có uy lực cực lớn, một màn kia kiếm khí màu xanh chợt chém ra, nhất thời đem Văn Trạch dọa cho giật mình.

Hắn tuy rất muốn giết chết Yến Bắc Thần, nhưng lại cũng cuối cùng là tự biết mình, đối mặt cầm trong tay Côn Ngô Kiếm Yến Bắc Thần, hắn căn bản không có giao thủ tư cách.

Một kiếm bức lui Văn Trạch, Bạch Nhạc nhưng là căn bản không có lại để ý tới ý hắn, thẳng theo văn trạch bên người bay qua.

"Ồ!"

Một màn này, Văn Trạch bản thân còn không có ý thức được dị thường gì, có thể bên ngoài Đạo Lăng sơn thượng nhân, nhưng là nhất thời đều nhận thấy được một tia dị dạng!

Bọn hắn trước đó đều là thấy tận mắt Bạch Nhạc đánh chết Triệu Thụy cùng hắn Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử lúc tàn nhẫn, dù là bây giờ Bạch Nhạc biến mất phân nửa tinh cung, thực lực cũng hoàn toàn không phải Văn Trạch có khả năng so, mặc dù chỉ là tay một kiếm, cũng tuyệt đối không phải Văn Trạch có khả năng đơn giản né tránh.

Rất rõ ràng, một kiếm này Bạch Nhạc là cố ý lưu thủ, mục chỉ là ép ra

Văn Trạch.

Trước đó Bạch Nhạc tham gia Đạo Môn đại hội thời điểm, liền cùng Văn Trạch quen biết, điểm này, cũng không phải là bí mật gì.

Bây giờ chứng kiến Bạch Nhạc vậy mà vì vậy đối Văn Trạch thủ hạ lưu tình, không ít người nhưng cũng không khỏi nhỏ bé hơi kinh ngạc.

Bạch Nhạc cái phản ứng này, cũng làm cho hắn người ý thức được, cái này một mực ngụy trang thành Huyền Môn đệ tử Ma Quân truyền nhân, cuối cùng là cùng bình thường những cái kia ma đầu không giống nhau lắm.

"Yến Bắc Thần!"

Lại đi trước bay không bao xa, Bạch Nhạc liền lần nữa gặp phải Ngô Văn Uyên bọn hắn.

Lúc trước tại Duyện Châu thành thời điểm, Ngô Văn Uyên liền từng cùng Yến Bắc Thần từng có một lần giao thủ, tự nhiên liếc mắt liền nhận ra, chỉ là loại thời điểm này, Yến Bắc Thần xuất hiện, nhưng cũng nhất thời để cho Ngô Văn Uyên trong lòng đột nhiên vừa nhảy!

Bạch Nhạc chính là Yến Bắc Thần nghe đồn, hắn đã sớm nghe nói, thậm chí cũng chính bởi vì vậy, trước đây mới có thể tận lực mượn hơi cùng Bạch Nhạc quan hệ.

Bây giờ lần nữa chứng kiến Yến Bắc Thần, Ngô Văn Uyên phản ứng đầu tiên, chính là chỗ này cùng Bạch Nhạc có không có quan hệ gì.

Bạch Nhạc thực lực hắn là rất rõ ràng, lại có Nghịch Ma Kiếm nơi tay, không có đạo lý rơi vào phía sau hắn mới đúng.

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Ngô Văn Uyên lúc này mở miệng

nói, "Ngày xưa vội vã một mặt, không nghĩ tới hôm nay vậy mà gặp lại lần nữa. . . Yến huynh, biệt lai vô dạng!"

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 704: Trong gió lốc

Mặc dù cũng lệ thuộc chính đạo trận doanh, có thể Đại Càn Vương Triều lại cuối cùng là có chút không giống.

Cho dù là đối mặt Yến Bắc Thần vị này Ma Quân truyền nhân, Ngô Văn Uyên cũng giống vậy dám lấy Yến huynh tương xứng, chỉ cần không phải cùng Yến Bắc Thần cấu kết đối chính đạo tông môn ra tay, liền có thể nói là không gì kiêng kỵ.

Đương nhiên, Ngô Văn Uyên cũng cũng không biết, một màn này lại bị tất cả mọi người xem thanh thanh sở sở, bằng không, sợ cũng sẽ không tùy ý như vậy.

Cảm giác được Ngô Văn Uyên phóng xuất ra thiện ý, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên vừa nhảy, không mặn không nhạt mở miệng nói, "Điện hạ nói quá lời, Yến mỗ cùng điện hạ không có cái này giao tình."

Ngô Văn Uyên đột nhiên mở miệng tới lôi kéo làm quen, Bạch Nhạc có thể tuyệt sẽ không cho rằng chỉ là chuyện tình cờ, hắn có thể đủ cảm giác được, Ngô Văn Uyên chắc là đang thử thăm dò, bất quá, Bạch Nhạc cũng không có nửa điểm tiết lộ miệng gió ý tứ.

Đã giết chết Triệu Thụy cùng Vệ Phạn Dạ bọn hắn diệt khẩu, căn bản không ngờ tin tức tiết ra ngoài, Bạch Nhạc đương nhiên sẽ không chủ động bại lộ thân phận, dù là, Bạch Nhạc biết rõ, cho dù là bại lộ, Ngô Văn Uyên hơn phân nửa cũng tuyệt đối sẽ không tìm chính mình phiền phức.

Bị Bạch Nhạc một câu nói như vậy chống trở về, Ngô Văn Uyên cũng không giận, tùy ý mở miệng nói, "Yến huynh cần gì phải cự người ngoài ngàn dặm, bản vương đối ngươi cũng không địch ý, Đại Càn Vương

Triều càng phải như vậy!"

Không nhúc nhích chút nào, Bạch Nhạc lạnh lùng nói, "Như vậy tốt nhất!"

Quẳng xuống câu nói này, Bạch Nhạc cũng không có lại theo Ngô Văn Uyên nói nhiều ý tứ, thẳng tiếp tục hướng về loạn nhận phong bạo trung tâm bay đi.

Từ phía ngoài nhất đến nơi đây, mỗi tới gần trung tâm một khoảng cách, xung quanh áp lực liền sẽ tùy theo đề thăng.

Bây giờ xung quanh tàn sát bừa bãi phong bạo, đã không chỉ có chỉ là tàn phá binh khí, còn có khủng bố kiếm quang, cho dù là Bạch Nhạc cũng cảm thụ được một tia áp lực, cũng may Thông Thiên Ma Thể đủ quá cường hãn, ngược lại cũng vẫn như cũ có thể tiếp tục chống đỡ.

Theo không ngừng thâm nhập, Bạch Nhạc trong lòng cũng dần dần bình tĩnh trở lại, cái này không ngừng trở nên mạnh mẻ loạn nhận phong bạo, cũng làm cho Bạch Nhạc lần nữa nhớ tới Quảng Hàn Thiên Cung!

Nơi đây nói là thượng cổ cấm địa, nhưng trên thực tế, tại Bạch Nhạc xem ra, tính chất cần phải cùng Quảng Hàn Thiên Cung không kém nhiều, chẳng qua là so Quảng Hàn Thiên Cung di tích càng hoàn chỉnh nhiều mà thôi.

Nơi đây nguy hiểm, thật cũng nhiều hơn là một loại khảo nghiệm.

Chỉ có có thể đi qua những thứ này khảo nghiệm tu hành giả, mới có tư cách thu được cái này thượng cổ cấm địa bên trong cơ duyên.

Sở dĩ tại gặp ở nơi này Ngô Văn Uyên, cũng không phải là vừa khớp, mà là bởi vì lấy Ngô Văn Uyên thực lực, đến nơi đây cũng đã có chút lực kiệt, căn bản là không có cách tiếp tục thâm nhập sâu xuống dưới.

Trên thực tế, nếu không có có Thông Thiên Ma Thể, chỉ lấy tinh cung tới chống đỡ, nửa toà tinh cung, Bạch Nhạc cũng đồng dạng tối đa đi tới nơi đây.

Cái này một cái loạn nhận phong bạo, liền chờ thế là tại vô hình trung, cho tất cả mọi người làm một cái thực lực phân chia, thực lực không đủ, cũng chỉ có thể ở lại ngoại vi, chỉ có chân chính nhất đỉnh tiêm thiên tài, mới có tư cách đi tranh đoạt bên trong cơ duyên.

Từ Quảng Hàn Thiên Cung thời điểm, Bạch Nhạc liền nhận thấy được, những thứ này thượng Cổ Tu Hành Giả sở hữu khảo nghiệm, ban đầu đều là lấy thân thể trình độ bền bỉ mà phân chia.

Quảng Hàn Thiên Cung bên trong cấm đoạn linh lực, cái này thượng cổ cấm địa bên trong lại lấy loại này nhất thẳng thắn phương thức, lấy loạn nhận không ngừng trùng kích ma luyện thân thể, sợ rằng đối với những cái kia thượng Cổ Tu Hành Giả mà nói, thối luyện thân thể vốn là trụ cột nhất một bộ phận mới đúng.

Mặc dù chỉ là suy đoán, có thể Bạch Nhạc loại này suy đoán lại hiển nhiên phi thường chính xác!

Cái này loạn nhận phong bạo, bản thân liền là thối luyện thân thể phương pháp tu hành, cũng là bước vào thượng cổ cấm địa tu hành giả, nhất định muốn đối mặt cuộc thử thách đầu tiên.

Hơn nữa, đối với bây giờ tu hành giả mà nói, dạng này khảo nghiệm, hiển nhiên đối với ma tu mà nói, còn có ưu thế!

Còn như Bạch Nhạc, bởi vì Thông Thiên Ma Thể quan hệ, hắn hiển nhiên chính là bên trong người nổi bật.

Trên thực tế, Bạch Nhạc cũng không biết, Thông Thiên Ma Thể cường

hãn, dù cho là tại thời kỳ thượng cổ, cũng cũng là cao cấp nhất, nếu không như vậy, hắn cũng không khả năng xông nhẹ nhàng như vậy.

Còn như Tiểu Bạch Giao, kia liền càng không quan tâm!

Long tộc trời sinh liền sở hữu cường hãn nhất khí lực, về điểm này, tu hành giả căn bản không thể so sánh cùng nhau, dù là Tiểu Bạch Giao còn chưa chân chính hóa long, cũng giống như vậy.

. . .

Nhìn Bạch Nhạc như thế một đường đấu đá lung tung xông hướng loạn nhận phong bạo trung tâm, cho dù là những thứ này Tinh Hải Cảnh các lão tổ, cũng không khỏi đều có chút âm thầm líu lưỡi!

Đây cũng quá cường hãn a!

Mặc dù ma tu nhiều lấy thân thể cường hãn mà xưng, có thể vậy cũng còn lâu mới có được đạt được Bạch Nhạc loại này biến thái cấp độ a!

Trong nơi này vẫn là nhân loại có khả năng sở hữu thân thể, lại hợp với cùng Bạch Nhạc một chỗ đầu kia Bạch Giao, đây quả thực giống như là hình người bạo long!

Bất quá, đối với Diệp Lăng Vân mà nói, hắn đối với Bạch Nhạc quan tâm, cũng liền tạm thời chỉ là như thế mà thôi.

Quả thật, Bạch Nhạc đã biểu hiện ra thực lực cường đại, nhưng hắn chân chính phải nhốt chú, lại y nguyên vẫn là Vân Mộng Chân.

So với việc Bạch Nhạc, bây giờ Vân Mộng Chân mới là chân chính đã bước vào loạn nhận phong bạo trung tâm người.

Đương nhiên , đồng dạng bước vào trong lòng, lúc này cũng đã không hề

chỉ chỉ có một cái Vân Mộng Chân.

. . .

Loạn nhận phong bạo trung tâm!

Dẫn phát đây hết thảy phong bạo, thật vẻn vẹn một thanh kiếm gảy! Bây giờ bị một đoàn kiếm khí màu xanh bao vây lấy, cứ như vậy trôi nổi tại trong gió lốc!

Khoảng cách Vân Mộng Chân bất quá cũng chỉ có không đến mười thước khoảng cách!

Nhưng mà, chính là chỗ này ngắn ngủi mười thước khoảng cách, lại như là rãnh trời, mặc dù mạnh như Vân Mộng Chân, vậy mà cũng không dám tùy tiện bước vào bên trong.

Đến nơi đây, những cái kia tàn binh đứt lưỡi thật đã sớm không thấy, tràn ngập tại bên trong vùng không gian này, chỉ có vô số giăng khắp nơi kiếm khí kiếm quang!

Cái kia trung tâm nhất trong phạm vi mười thước, càng là lộ ra kiếm khí màu xanh, lộ ra một cổ hủy diệt tất cả khí tức tới.

Cho dù là tinh cung đỉnh phong cường giả, giả sử dám tùy tiện bước vào bên trong, chỉ sợ trong khoảnh khắc cũng sẽ bị kiếm khí cắn giết thành cặn bã, thần hồn câu diệt.

Vân Mộng Chân là đi tuốt ở đàng trước, bây giờ liền tại những cái kia kiếm khí màu xanh tràn ngập biên giới bên trên.

Mà ở Vân Mộng Chân phía sau vài mét vị trí , đồng dạng còn có bảy người!

Những cái này mới là này thời gian cao cấp nhất thiên kiêu!

Nếu như Bạch Nhạc tại đây, liền có thể phát hiện, những thứ này có không ít đều là hắn tại Đạo Môn đại hội thượng chú ý tới người quen.

Thái Cực Đạo Tiêu Dật Phong, Đạo Lăng Thiên Tông Tư Đồ Lăng Phong, Tiên Du Kiếm Cung Lâm Tuyết Dật, Đại Càn hoàng triều Thư Khánh Dương!

Cái này trên thực tế, cũng đang cùng thiên hạ tông môn phân chia thực lực!

Tam đại thiên tông, có một người, Đại Càn Vương Triều một người, về phần hắn tông môn, căn bản là không có người có thể cùng những thứ này cao cấp nhất nhân vật đánh đồng!

Đương nhiên, Vân Mộng Chân vị này thánh nữ trên thực tế chính là bao trùm cùng những người này phía trên tồn tại, cũng là Đạo Lăng Thiên Tông sở dĩ được xưng đệ nhất thiên hạ thiên tông súc tích vị trí.

Còn như ba người khác, thì là ma đạo bên trong xuất sắc nhất nhân vật.

Bất quá, những người này khả năng liền đều là mặt lạ hoắc, chẳng những Bạch Nhạc không biết, cho dù là Vân Mộng Chân bọn hắn cũng đồng dạng cũng không nhận ra.

Ma đạo ngủ đông đã lâu, những thứ này nhất đỉnh tiêm thiên tài, cũng đồng dạng cũng còn bừa bãi vô danh!

Chỉ là, bây giờ thượng cổ cấm địa sau trận chiến này, liền tất phải cũng đều sẽ tùy theo danh dương thiên hạ.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 705: Tru tâm nói như vậy

"Đạo Lăng Thánh Nữ quả nhiên danh bất hư truyền, bất quá. . . Muốn đoạt được cơ duyên này, tựa hồ cũng vẫn là kém một chút hỏa hậu a!"

Nheo mắt lại, ma đạo bên này nhất tới gần Vân Chân thanh niên lạnh lùng mở miệng nói.

Hắn cùng với Vân Chân ở giữa, bây giờ vẻn vẹn chỉ cách xa nhau chừng năm thước khoảng cách, cũng chớ xem thường cái này năm thước, cái này trên thực tế, chính là hắn cùng với Vân Chân ở giữa thực lực sai biệt!

Chính như trong tin đồn, vị này Đạo Lăng Thánh Nữ thực lực, vẫn là trong cùng thế hệ kinh khủng nhất một cái, dù là không có Côn Ngô Kiếm nơi tay, một đối một giao thủ, chỉ sợ cũng không có ai dám nói có thể thắng.

Bất quá, rất hiển nhiên, Vân Chân so với bọn hắn cũng cường hữu hạn, chí ít cuối cùng này mười thước khoảng cách, chính là Vân Chân bây giờ cũng không thể vượt qua.

Hắn bây giờ đột nhiên mở miệng, ngược lại không phải là thật muốn châm chọc Vân Chân, mà là muốn dùng cái này tới bàn điều kiện.

Chỉ tiếc, Vân Chân lại vẫn không có nửa điểm muốn phản ứng đến hắn ý tứ, thần sắc không có biến hóa chút nào, giống như là căn bản không có nghe được đối phương.

Bây giờ đã đạp ở kiếm khí màu xanh kia biên giới, Vân Chân cảm thụ, tự nhiên muốn so người khác càng rõ ràng nhiều.

Kiếm khí màu xanh này, trên thực tế chính là cuối cùng một đạo khảo nghiệm, khoảng cách càng gần, liền càng có thể trong cảm ngộ vi diệu.

Nếu là có Côn Ngô Kiếm nơi tay, Vân Chân tự nhiên có thể mạnh mẽ đột phá, trực tiếp đem cái kia kiếm gảy đoạt vào trong tay, trực tiếp thu được kiếm ý này truyền thừa.

Nhưng hôm nay, vô pháp mạnh mẽ đột phá, tự nhiên cũng chỉ có thể một chút cảm ngộ kiếm khí vi diệu, đối với kiếm ý cảm ngộ càng sâu, liền có thể đi càng xa, đợi cho đủ để hiểu thấu đáo thời điểm, tự nhiên liền có thể nước chảy thành sông thu được kiếm gảy.

Loại tình huống này, Vân Chân trừ lưu lại một phần tâm thần phòng bị có người đối nàng xuất thủ bên ngoài, toàn bộ tinh lực đều đặt ở đối với kiếm khí màu xanh này tìm hiểu phía trên, nơi nào lo lắng phản ứng đến hắn người khiêu khích.

Bất quá, Vân Chân có thể chịu, Tư Đồ Lăng Phong lại hiển nhiên không thể nhịn, vô luận hắn nói lý ra, đối với Vân Chân vị này thánh nữ có phải hay không chịu phục, nhưng khi ngoại nhân mặt, Đạo Lăng Thiên Tông liền nhất định phải là tất cả, hắn nhất định phải giúp Vân Chân ngăn lại những thứ này không phải chê.

Sắc mặt có chút lạnh, Tư Đồ Lăng Phong lành lạnh mở miệng nói, "Các hạ người phương nào?"

Bây giờ ở đây, trừ Vân Chân bên ngoài, người khác thực lực tất cả đều xấp xỉ, Tư Đồ Lăng Phong mở miệng, đối phương tự nhiên cũng vô pháp không nhìn.

Huống chi, lần này bước vào thượng cổ cấm địa, bọn hắn vốn là vì dương danh mà đến, tự nhiên không có bất kỳ do dự nào, lúc này đáp, "Vị này nói vậy chính là Tư Đồ Lăng Phong đi, nghe tiếng đã lâu tên, tại hạ Quân Bất Ly!"

Khẽ nhíu mày, Tư Đồ Lăng Phong nhìn đối phương, nhưng trong lòng ẩn nhiên sinh ra vài phần dự cảm không tốt.

Loại tình huống này, đối phương còn có thể như vậy ung dung, hiển nhiên là đã sớm có chuẩn bị, thậm chí có đối phó chính mình kế hoạch, cái này khiến Tư Đồ Lăng Phong rất không thoải mái.

Đối phương có thể một ngụm hô ra tên hắn, hiển nhiên đối hắn giải sâu đậm, sợ rằng liền hắn am hiểu thần thông gì pháp môn đều nhất thanh nhị sở, có thể còn như tương phản, hắn liền đối phương tên đều là vừa mới nghe nói, cái này nếu như động thủ, ai có thể chiếm giữ chủ động, tự nhiên không cần nói cũng biết.

Cao lớn Đạo Lăng, dạng này xuất thân tuy mang đến chỗ tốt cực lớn, nhưng đồng dạng, khi có người có can đảm khiêu chiến nói lăng thời điểm, cái này cũng liền sẽ trở thành một loại cực đại hoàn cảnh xấu.

Những ý niệm này tại Tư Đồ Lăng Phong trong đầu chợt lóe lên, nhưng lại đúng là vẫn còn vô pháp lay động Tư Đồ Lăng Phong tâm thần.

Đối với thực lực của chính mình, Tư Đồ Lăng Phong vẫn như cũ tồn tại cực độ tự tin, cho dù là sớm bị đối phương nghiên cứu qua thì như thế nào? Thực lực tuyệt đối, liền đủ để nghiền ép tất cả.

"Tư Đồ huynh nghĩ đến tự nhiên là chưa từng nghe qua ta cái này vô danh tiểu tốt tên, bất quá. . . Từ giờ trở đi, ngươi nhất định sẽ nhớ kỹ."

Khóe miệng lộ ra lau một cái cười trào phúng dung, Quân Bất Ly thong thả mở miệng nói.

Nửa câu đầu là ở đùa cợt, mà phần sau câu nhưng là nhất thời lộ ra lau một cái đồng dạng cực kỳ mạnh mẽ tự tin.

Hắn tự nhiên biết Tư Đồ Lăng Phong lợi hại, thật là như vậy ngại gì?

"Khẩu khí thật là lớn!"

Cười lạnh một tiếng, Tư Đồ Lăng Phong khinh thường phản trào phúng, "Xem ra các hạ là muốn cùng ta so chiêu, cam tâm tình nguyện phụng bồi!"

Vẻ sát cơ chợt bốc lên, Tư Đồ Lăng Phong dẫn đầu làm khó dễ nói.

"Ta cũng đang có ý này, bất quá. . . Chúng ta phải đổi một càng thú vị so pháp." Bật cười lớn, đối mặt Tư Đồ Lăng Phong uy hiếp, Quân Bất Ly đồng dạng không có nửa điểm vẻ sợ hãi, thong thả mở miệng nói, "Không bằng, chúng ta liền so một lần, lúc này hồi ngược lại đi, ai giết người nhiều như thế nào?"

Một câu nói này lối ra, nhưng là nhất thời để cho Tư Đồ Lăng Phong chợt biến sắc.

Một đối một giao thủ, hắn tự nhiên không sợ chút nào, thậm chí có thể nói là có nắm chắc chiến thắng, thật là, giả sử dựa theo đối phương thuyết pháp động thủ, cái kia ảnh hưởng khả năng liền có tại quá lớn.

"Hay lắm hay lắm! Quân huynh cao kiến, như vậy tỷ thí, cũng coi như chúng ta một cái!"

Nghe được Quân Bất Ly, mặt khác hai cái ma đạo cao thủ cũng đồng dạng phản ứng kịp, cười lớn tiếp lời nói.

Bây giờ ở chỗ này, mặc dù không tính Vân Chân, bọn hắn cũng cũng chỉ có ba người, mà chính đạo bên kia đã có bốn người, đánh nhau tuyệt đối thật không đến tiện nghi gì.

Huống chi, bây giờ Vân Chân hiển nhiên đã tìm được cảm ngộ kiếm ý

phương thức, thậm chí đã bắt đầu cảm ngộ.

Bọn hắn mặc dù nhìn như chỉ là lạc hậu Vân Chân vài mét khoảng cách, nhưng trong lúc này chênh lệch, là có thể có thể là vĩnh viễn cũng đuổi không kịp.

Loại tình huống này, Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn những thứ này chính đạo thiên tài, có thể ngại vì có bọn hắn uy hiếp, còn có thể dễ dàng tha thứ, nhưng là bọn họ cũng đối dễ dàng tha thứ không.

Lần này bước vào thượng cổ cấm địa mục tiêu rất rõ ràng, chính là tranh đoạt nơi đây cơ duyên, thậm chí tại có chút cực đoan tình huống dưới, bọn hắn không chiếm được cũng không quan hệ, nhưng tuyệt đối không thể bị Vân Chân đạt được!

Đừng xem Vân Chân đã ném Côn Ngô Kiếm, thật là vị này Đạo Lăng Thánh Nữ lực uy hiếp, cũng đối hoàn toàn không phải người khác có khả năng bằng được.

Đạo Lăng bất bại thần thoại, cuối cùng không phải một câu trò cười.

Bọn hắn nhất định muốn bức Vân Chân buông tha tiếp tục tham ngộ, cho nên phương thức tốt nhất, chính là lấy quay người trở về giết hắn chính đạo đệ tử làm uy hiếp, bức bách Vân Chân theo chân bọn họ trở lại cùng một cái hàng bắt đầu bên trên.

"Súc sinh, ngươi dám!"

Trong mắt lộ ra vẻ ác liệt sát khí, Tư Đồ Lăng Phong lớn tiếng quát mắng.

"Ngươi có thể thử xem ta có dám hay không!" Khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, Quân Bất Ly nhàn nhạt mở miệng nói, "Đương nhiên, cái này cùng ngươi nhóm cũng không có quan hệ gì nha, các ngươi hết

thảy có thể tiếp tục lưu lại nơi đây. . . Bất quá, ta cũng vẫn là muốn nhắc nhở các ngươi một câu."

Trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi ý, Quân Bất Ly nhẹ nhàng mở miệng hỏi, "Các ngươi cho là thật muốn một cái vĩnh viễn bao trùm cùng các ngươi trên đầu Đạo Lăng Thánh Nữ sao?"

Nói xong một câu nói này, Quân Bất Ly lúc này xoay người hướng ra bên ngoài bay đi.

Nhưng mà, một câu nói này lại phảng phất một cái búa tạ, hung hăng nện ở mỗi người trong lòng.

Đây mới thực sự là tru tâm nói như vậy a!

Vô luận biểu hiện ra như thế nào, thật là để tay lên ngực tự hỏi, bọn hắn thật muốn một cái bao trùm cùng tất cả mọi người phía trên Đạo Lăng Thánh Nữ sao?

Ngoại tông người, tạm thời không nói, cho dù là Tư Đồ Lăng Phong bản thân, hắn nguyện ý không?

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 706: Đạo Lăng Thánh Nữ

"Tâm có thể giết!"

Đạo Lăng sơn bên trên, nghe được Quân Bất Ly những lời này, Đạo Lăng Thiên Tông bên này trong đám người, nhất thời tràn ngập chửi rủa tiếng, thậm chí ngay cả Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung người, cũng phải không theo mắng chửi.

Nghe những người này chửi bậy, Mặc Kình trên trán vẫn như cũ tràn đầy vẻ đùa cợt.

Đừng xem những người này bây giờ mắng hung, nhưng trên thực tế, mỗi người trong lòng chuyển cái dạng gì ý niệm trong đầu, khả năng liền khó nói.

Chính đạo cho tới bây giờ thì không phải là bền chắc như thép, bằng không, cho dù là bây giờ, ma đạo cũng căn bản là không có cách cùng những thứ này chính đạo mọi người chống lại! Thậm chí còn trước đây Đạo Lăng Thiên Tông loại kia điên cuồng chèn ép phía dưới, ma đạo liền cũng đã bị diệt tuyệt mới đúng.

Những thứ này ngụy quân tử a, hắc!

So với việc những người này, Mặc Kình hiển nhiên càng thưởng thức Quân Bất Ly, phải biết, hắn mặc dù thao túng lần này tiến nhập thượng cổ cấm địa sự tình, thật là cụ thể nên làm như thế nào, nhưng là chưa từng có hỏi, có thể tại tình thế bất lợi thời điểm, quả đoán nghĩ ra làm như vậy pháp đến, Quân Bất Ly hiển nhiên là loại kia chân chính thiên tài, hoàn toàn không phải loại kia chỉ có thực lực mà không đầu óc người có khả năng bằng được.

Chỉ là, bây giờ lấy phương thức như vậy nổi danh, ly khai thượng cổ cấm địa sau đó, chỉ sợ tất nhiên sẽ bị những thứ này chính đạo mọi người nhớ đến, đối với hắn mà nói, cũng đồng dạng lại là một lần khảo nghiệm to lớn.

Đương nhiên, đối với những thứ này, Mặc Kình có thể cũng không thèm để ý.

Khổ tâm tạo nên bây giờ cục diện, hắn muốn, là đại thế mà không phải một hai người được mất.

So với việc Quân Bất Ly có thể sẽ gặp phải nguy hiểm, bây giờ thượng cổ cấm địa bên trong, những thứ này chính đạo thiên tài chúng sinh hình thái, mới là nhất yếu tố mấu chốt.

Hắn vốn là muốn làm cho tất cả mọi người đều thấy rõ ràng, những thứ này tự xưng là người chính đạo, nội tâm rốt cuộc có bao nhiêu dơ bẩn, lại so với cái này cái gọi là ma đạo mọi người, mạnh tới đâu!

Bất quá. . . Diệp Lăng Vân bằng lòng phối hợp như vậy, nhưng cũng để cho hắn hơi có chút vô cùng kinh ngạc!

Phải biết, dựa theo trước hắn suy đoán, tới mức này, Diệp Lăng Vân cần phải trực tiếp tán đi đối với thượng cổ cấm địa hình chiếu, bảo toàn chính đạo bộ mặt mới đúng, có thể hết lần này tới lần khác, Diệp Lăng Vân vẫn như cũ không phản ứng chút nào, dường như căn bản là đoán không được tâm tư khác, cũng đoán không được tình thế phát triển!

Cùng Diệp Lăng Vân tranh đấu một đời, Mặc Kình đương nhiên sẽ không cho rằng Diệp Lăng Vân liền điểm ấy sức phán đoán cùng quyết đoán cũng không có.

Có thể hết lần này tới lần khác Diệp Lăng Vân vẫn là như thế làm. . . Đây là có cái gì hắn lá bài nắm ở trong tay sao?

"Nhất định phải đánh thức thánh nữ!"

Tư Đồ Lăng Phong còn chưa mở miệng, nhìn đã rời đi Quân Bất Ly bóng lưng, Tiêu Dật Phong lúc này mở miệng nói.

Quân Bất Ly lời đã điểm thấu, chỉ là bây giờ, loại này cục diện bế tắc lại hiển nhiên cũng không thích hợp từ Tư Đồ Lăng Phong đánh vỡ, bất đắc dĩ phía dưới, Tiêu Dật Phong chỉ có thể đứng ra cho Tư Đồ Lăng Phong chuyển cái này bậc thang.

Quả thật, cho dù là không kinh động Vân Mộng Chân, bọn hắn chỉ cần đi vòng vèo trở về, cũng có thể giống vậy đạt được ngăn cản Quân Bất Ly hiệu quả, thật là chính như Quân Bất Ly cuối cùng nói tới câu nói kia, bây giờ bọn hắn ai vừa lại thật thà Chính Nguyện ý chứng kiến một cái bao trùm cùng tất cả mọi người phía trên Vân Mộng Chân đâu?

"Không sai, những thứ này người trong ma đạo cực kỳ gian xảo, nếu như một lòng vì xấu, không biết sẽ có nhiều ít sư đệ vì vậy bỏ mạng! Chỉ có mời thánh nữ đứng ra chủ trì đại cuộc, bọn ta mới có thể ngăn cản bọn hắn." Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Thư Khánh Dương cũng đồng dạng mở miệng nói.

Hắn bản thân liền là Đại Càn Vương Triều người, đối với Đạo Lăng Thiên Tông, tự nhiên liền không có cảm tình gì, loại tình huống này, tự nhiên cũng giống vậy sẽ không buông tha cho cái này bỏ đá xuống giếng cơ hội.

Có phải hay không có đạo lý, thật cũng không trọng yếu!

Trọng yếu là thái độ!

Hắn nhất định muốn hướng đối phương mặt ngoài, hắn đồng dạng không muốn để cho Vân Mộng Chân thu được phần cơ duyên này!

"Có lý!"

Lâm Tuyết Dật cũng đồng dạng mở miệng phù hợp nói.

Kể từ đó, liền chờ thế là mặt khác hai đại thiên tông cùng Đại Càn Vương Triều đều đã đạt thành ăn ý, loại tình huống này, Tư Đồ Lăng Phong tự nhiên cũng lại không có gì do dự, lúc này hướng về Vân Mộng Chân vị trí khom người cúi đầu, lấy linh lực đem thanh âm chợt phóng đại, hướng về Vân Mộng Chân mở miệng nói.

"Thánh nữ, mời tạm dừng tìm hiểu, xuất môn chủ trì đại cuộc, ngăn cản ma đạo lạm sát kẻ vô tội!"

Tư Đồ Lăng Phong bản thân liền là Đạo Lăng Thiên Tông người, bây giờ từ hắn mở miệng cắt đứt Vân Mộng Chân tìm hiểu, cũng tự nhiên có vẻ nhất hợp tình hợp lý.

Vù vù!

Vân Mộng Chân mặc dù ở chuyên tâm tìm hiểu, có thể ở loại tình huống này xuống, cũng tự nhiên không có khả năng đem sở hữu tâm thần đều đặt ở bên trong, Tư Đồ Lăng Phong như thế vừa mở miệng, Vân Mộng Chân lúc này liền bị thức tỉnh!

Trước đó vốn là lưu một tia tâm thần phòng bị, bây giờ phục hồi tinh thần lại, trước đó chuyện phát sinh, tự nhiên cũng liền dũng mãnh vào nàng trong đầu.

Chân mày hơi hơi lựa chọn, Vân Mộng Chân tự nhiên biết trong lúc này nguyên nhân thực sự, chỉ là, những thứ này vốn là trong dự liệu sự tình, nàng tự nhiên cũng không cách nào vì vậy phát hỏa.

Hít sâu một hơi, một bước ở giữa, Vân Mộng Chân liền chợt rời khỏi vài

mét, rơi vào Tư Đồ Lăng Phong bên cạnh bọn họ.

"Đã như vậy, vậy thì lập tức lên đường đi, tất nhiên bọn hắn muốn động thủ, vậy trước tiên phân cái thắng bại tốt!"

Trong mắt lộ ra một vẻ lạnh như băng, Vân Mộng Chân đạm nhiên mở miệng nói.

Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn có thể theo đuổi tâm tư của mình, thế nhưng coi như Đạo Lăng Thánh Nữ, nàng lại không thể vì vậy tùy ý làm bậy!

Cái này cao cao tại thượng thân phận, cho nàng vô thượng vinh quang, tự nhiên cũng sẽ có tương ứng ràng buộc.

Nàng không thể buông tha những ma đạo cao thủ này đi lạm sát chính đạo đệ tử, càng không phải là ra vẻ cái gì cũng không biết, chỉ lo chính mình thu hoạch cơ duyên.

"Nguyện ý nghe từ thánh nữ phân phó!"

Khom người cúi đầu, Tư Đồ Lăng Phong đôi mắt chỗ sâu cũng không khỏi mơ hồ có vài phần vẻ áy náy.

Vân Mộng Chân như vậy quả đoán quyết định, cũng đồng dạng để cho hắn có chút xấu hổ.

Giả sử đổi chỗ mà xử, bây giờ tại đây cảm ngộ kiếm ý người là hắn, chỉ sợ hắn là không làm được loại này quyết định, hoặc có lẽ là, chí ít tuyệt đối làm không được Vân Mộng Chân như thế quả đoán.

Cho tới nay, hắn đều cảm thấy, mình cùng Đạo Lăng Thánh Nữ trước đó chênh lệch cũng không phải là thực lực cùng thiên phú, vẻn vẹn chỉ là như thế một tầng thân phận mà thôi.

Nhưng này một khắc, chứng kiến Vân Mộng Chân trước tiên lựa chọn, lại rốt cục vẫn phải để cho của hắn ý thức đến bên trong chênh lệch.

Đây mới là Đạo Lăng Thánh Nữ a!

"Đây chính là Đạo Lăng Thánh Nữ a!"

Cho dù là Mặc Kình cũng không khỏi có chút cảm thán mở miệng nói.

Trước đó hắn còn không biết rõ Diệp Lăng Vân dụng ý, nhưng hôm nay nhìn một màn này, hắn cũng đồng dạng phản ứng kịp.

Diệp Lăng Vân sở dĩ không có ngăn cản, không phải là bởi vì không có tiên đoán được những người này sẽ có cái dạng gì trò hề, mà là bởi vì hắn tin tưởng vững chắc, Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ sẽ không để cho hắn mất đi, sẽ không để cho người trong thiên hạ thất vọng.

Đây cũng là hắn lá bài!

Vô luận người khác có bao nhiêu trò hề, chỉ cần vị này Đạo Lăng Thánh Nữ biểu hiện ra trước sau như một công chính cùng cao thượng, đồng thời một đường thẳng được đi, như vậy đây hết thảy liền đều sẽ bao phủ tại Vân Mộng Chân phía dưới ánh sáng.

Cũng là tại lấy phương thức này, nói thiên hạ biết, cái gì mới là Đạo Lăng Thánh Nữ, cái gì mới là chân chính Đạo Lăng bất bại!

Đây cũng là Diệp Lăng Vân khí, cũng là Đạo Lăng Thiên Tông khí.

Nghĩ vậy, Mặc Kình cũng không khỏi có chút thổn thức, Đạo Lăng Thiên Tông truyền thừa bất diệt, cho dù là đến bây giờ loại này tình cảnh, cũng vẫn như cũ còn có dạng này một vị thánh nữ tại, ngạnh sinh sinh vì Đạo Lăng Thiên Tông vãn hồi số mệnh, cái này thật là Đạo Lăng

may mắn a.

Chỉ tiếc. . . Không ai có thể một mực thắng được đi!

Cho dù là Đạo Lăng Thánh Nữ, cũng sẽ không ngoại lệ!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 707: Loạn đấu lớn

Chứng kiến Vân Mộng Chân tỉnh lại thời điểm, mặt khác cái kia hai cái ma đạo thiên tài, cũng liền nhất thời đi vòng vèo, lùi ra ngoài đi.

Vân Mộng Chân đã gián đoạn tìm hiểu, bọn hắn mục cũng liền đạt được, bây giờ Quân Bất Ly đều đã rời đi trước, hai người bọn họ nhưng không cách nào đối mặt Vân Mộng Chân cùng người khác công kích, loại tình huống này, chỉ có thể lui ra ngoài lại nghĩ biện pháp.

Đây là một trận đã định trước lan đến gần sở hữu thiên tài chiến đấu, muốn phân ra thắng bại, cũng không phải là ba người bọn họ cùng Vân Mộng Chân mấy người bọn họ là có thể giải quyết.

Điểm này, cho dù ai đều lòng biết rõ.

Chỉ là bọn hắn tự nhiên cũng không biết, cứ như vậy một hồi thời gian, rời đi Quân Bất Ly cũng đã cùng người khác động thủ.

"Kiếm Du Tứ Hải!"

Kiếm trong tay rời khỏi tay, hóa thành một mảnh nhỏ huyễn lệ kiếm mạc, mà giờ khắc này Lục Xán trên trán, cũng đã chảy ra một lớp mồ hôi lạnh.

Lấy thực lực của hắn, có thể xông đến nơi đây cũng đã rất không dễ dàng, ở mức độ rất lớn, vẫn là mượn trợ xuất thân Tiên Du Kiếm Cung, đối với kiếm đạo lý giải khá sâu, tương đối thích ứng loạn nhận phong bạo hoàn cảnh này tiện lợi.

Cùng hắn một chỗ, còn có mặt khác hai cái Tiên Du Kiếm Cung sư huynh, có thể chẳng ai nghĩ tới, bọn hắn tại đây gian nan nỗ lực tiếp tục

tiến lên thời điểm, lại đột nhiên từ loạn nhận phong bạo khu vực trung tâm bay ra một cái ma tu, căn bản không hề có một chữ nói nhảm, xuất thủ chính là sát chiêu, trực tiếp hướng về bọn hắn giết tới.

Càng đáng sợ hơn là, đối phương thực lực cực kỳ kinh khủng, sợ là có thể cùng Tiên Du Kiếm Cung bên trong xuất sắc nhất Lâm Tuyết Dật sư huynh so sánh, mặc dù lấy một địch ba, cũng đồng dạng vững vàng chiếm thượng phong, áp chế bọn hắn không thở nổi.

Lục Xán có thể cảm thụ được, cho dù là bọn hắn đem hết toàn lực, chỉ sợ cũng tối đa bất quá lại chống đỡ trăm hơi thở thời gian, liền tất nhiên sẽ bại vong!

Ở đối phương trong tay, bọn hắn thậm chí ngay cả chạy trốn tư cách cũng không có!

Quá cường đại, đây quả thực không gọi được là chiến đấu, mà là nghiêng về một bên nghiền ép.

"Người nào?"

Ngay tại Lục Xán bọn hắn gần tuyệt vọng thời điểm, cách đó không xa, lại là mấy bóng người bay tới, thấy rõ ràng Lục Xán bọn hắn tao ngộ nguy hiểm về sau, trực tiếp xuất thủ, một đạo huyễn lệ đồ án thái cực trực tiếp từ không trung vượt trên tới.

Thái Cực Đạo đệ tử!

Nhận ra đối phương thân phận, Lục Xán lúc này mới rốt cục thở phào một cái.

Đối phương người cầm đầu tên là Đỗ Phi, trước đó tại Đạo Môn đại hội bên trên, từng cùng Bạch Nhạc từng có giao thủ, Lục Xán bởi vì thua ở qua Bạch Nhạc nguyên nhân, đối cái này vô cùng quan tâm, tự nhiên

cũng nhớ kỹ Đỗ Phi tên.

"Đa tạ Đỗ sư huynh viện thủ!"

Thở phào được một hơi, Lục Xán vội vã lên tiếng nói cám ơn.

"Thế nào, muốn lấy nhiều là thắng sao? Ngươi cho ta ma đạo không người hay sao?"

Đỗ Phi chạy tới đồng thời, mặt khác mấy bóng người cũng đồng dạng đuổi tới, cười lạnh mở miệng nói.

Đỗ Phi thực lực bản thân liền so Lục Xán mạnh hơn, bình thường mà nói, là muốn tại Lục Xán trước đó mới đúng, sở dĩ rơi vào Lục Xán phía sau, cũng là bởi vì bị ma đạo mọi người dây dưa kéo lại, kéo dài tốc độ.

Đỗ Phi nguyên bản không phải cố ý ham chiến, muốn không ngừng hướng trong gió lốc xông, dùng cái này tới bỏ qua đối phương.

Nhưng không ngờ, người không có té xuống, lại ngược lại nhìn thấy Lục Xán bọn hắn những thứ này Tiên Du Kiếm Cung đệ tử bị ma đạo cao thủ truy sát, bất đắc dĩ phía dưới, lúc này mới mạnh mẽ xuất thủ giải vây!

Chỉ là, cứ như vậy một làm lỡ, phía sau đuổi theo hắn ma đạo mọi người cũng đồng dạng đuổi tới, theo sát sát nhập trong cuộc chiến.

Vô luận là Đỗ Phi cùng Lục Xán, hay là hắn đệ tử, từng cái đều là cực kỳ xuất sắc thiên tài, có thể đối mặt những cái kia đồng dạng có thể xông tới nơi này ma đạo cao thủ, nhưng cũng không chiếm được tiện nghi gì, huống chi trong lúc này còn có một cái Quân Bất Ly tại.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ cục diện loạn tung tùng phèo, khắp nơi đều là tiếng hò giết!

Bết bát nhất là, bên này vừa đánh nhau, gây ra động tĩnh lớn như vậy, phụ cận tại người, cũng đều đang không ngừng chạy tới, theo sát phân biệt gia nhập chiến cuộc, nghiễm nhiên thành một trận loạn đấu lớn.

Còn như người khởi xướng, Quân Bất Ly lại ngược lại dần dần phai nhạt ra khỏi chiến cuộc, khóe môi nhếch lên một nụ cười lạnh lùng, lần nữa đưa ánh mắt về phía loạn nhận phong bạo trung tâm.

Mặc dù ly khai sớm, không biết phía sau đến tột cùng phát sinh cái gì, thế nhưng Quân Bất Ly đã có đủ đủ tự tin, Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn tuyệt đối không chịu nổi áp lực, muốn đánh gảy Vân Mộng Chân tìm hiểu, đợi được Vân Mộng Chân bọn hắn chạy tới, mới là chân chính trò hay mở màn thời điểm.

"Ngao ô!"

Ngay tại những này người một mảnh loạn chiến thời điểm, xa xa đột nhiên truyền đến một tiếng rồng gầm!

Ngay sau đó, tất cả mọi người liền cũng biết tích phát hiện, một cái bạch sắc Giao Long không nhìn xung quanh loạn nhận công kích, cứ như vậy đấu đá lung tung xông lại.

Tối trọng yếu là, tại cái kia bạch sắc Giao Long trên lưng, còn có một cái đứng chắp tay thiếu niên.

"Yến Bắc Thần!"

Cứ việc chỉ là xa xa liếc một cái, có thể Quân Bất Ly lại y nguyên vẫn là trước tiên liền đoán được đối phương thân phận, không khỏi kinh hô thành tiếng.

Lần này trong ma đạo, bước vào thượng cổ cấm địa chọn người hắn đại thể cũng đều biết một ít, nhưng lại chưa từng nghe qua, trong lúc này vẫn

còn có vị này Ma Quân truyền nhân.

Trong nháy mắt, liền chợt câu dẫn ra trong lòng hắn một màn kia cảnh giác chi ý!

Cùng chính đạo mà nói, Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ, tự nhiên là hoàn toàn xứng đáng đệ nhất nhân.

Ma đạo bên này mặc dù cũng lẫn nhau đều không phục, nhưng muốn nói danh khí, nhưng cũng xác thực tuyệt đối không ai có thể cùng Yến Bắc Thần vị này Ma Quân truyền nhân so sánh.

Hơn nữa, so với việc thực lực bản thân, Yến Bắc Thần đại biểu tiềm lực, mới là khiến cho mọi người kiêng kỵ nhất.

Không chút nào khoa trương nói, đây mới thực là có tư cách cùng Vân Mộng Chân quyết tranh hơn thua tuyệt thế thiên tài.

Ai có thể nghĩ tới, dĩ nhiên tại nơi đây thật nhìn thấy Yến Bắc Thần.

Đạp ở Giao Long trên lưng, Bạch Nhạc trước tiên liền thấy trên trận hỗn loạn, còn như Quân Bất Ly, ngược lại là cũng không có gây nên Bạch Nhạc chú ý.

Dù sao, bây giờ cục diện là ở quá loạn, Bạch Nhạc lực chú ý trước tiên liền phóng tới những thứ này tương đối quen thuộc trên gương mặt.

Lục Xán cùng Đỗ Phi loại này cùng Bạch Nhạc đã giao thủ người cũng liền a.

Khoa trương nhất là, ma đạo cái kia bút xuất thủ, vậy mà cũng có Bạch Nhạc người quen!

Nói thí dụ như, U Minh Tông Dạ Thần Hi, Huyết Ảnh Ma Tông Yêu

Đao Dương Đào, cùng với Quỷ Diễm Tông Chung Diễm.

Dạng này nhân vật, đặt ở bên ngoài, không người nào là không tầm thường thiên tài, nhưng hôm nay lại từng cái cũng đều đánh cùng Ô Nhãn Kê, cuốn vào trong cuộc chiến tranh đấu không ngớt.

Quân Bất Ly nhận ra Yến Bắc Thần, tự nhiên cũng đồng dạng có người khác nhận ra.

Trong lúc nhất thời, phảng phất cái này hỗn loạn chiến cuộc cũng trong nháy mắt xuất hiện xem một tia hòa hoãn, tất cả mọi người ánh mắt đều tùy theo rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Bạch Nhạc có phải hay không ưa thích loại tràng diện này không biết, nhưng hiển nhiên Tiểu Bạch Giao là thích vô cùng, đắc ý giãy dụa thân thể, giáo có hứng thú nhìn những người trước mắt này loại.

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng sinh ra một tia báo động, sự tình khủng bố không đơn giản a!

Ánh mắt trong đám người đi tuần tra một vòng, Bạch Nhạc ánh mắt rốt cục vẫn phải rơi vào Quân Bất Ly trên người.

Trong những người này, chân chính có thể cho Bạch Nhạc mang đến áp lực, cũng liền chỉ có Quân Bất Ly một người.

Bất luận lúc này Quân Bất Ly có hay không không đáng chú ý, lấy Bạch Nhạc nhãn lực, cũng hầu như về là có thể tìm ra hắn tới.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 708: Tiểu Bạch Giao (thượng)

"Gặp qua Ma Quân truyền nhân!"

Nhận thấy được Bạch Nhạc ánh mắt rơi qua đây, Quân Bất Ly hơi hơi ôm quyền, chậm rãi mở miệng nói.

Đứng ở ma đạo trên lập trường, lúc này nhìn thấy Yến Bắc Thần tự nhiên là bạn không phải địch, có thể Yến Bắc Thần trên người bảo vật nhưng bây giờ quá mê người, vô luận là Côn Ngô Kiếm vẫn là trong tay Thiên Cung, đều tuyệt đối đủ để khiến bất kỳ một cái nào tu hành giả điên cuồng.

Tối trọng yếu là, cho tới bây giờ Thông Thiên Ma Quân vẫn không có lộ diện.

Thông Thiên Ma Quân nếu còn sống, Yến Bắc Thần tự nhiên là ma đạo loại thân phận tôn quý nhất người, toàn bộ thế gian đều cơ hồ có thể đi ngang! Nhưng nếu là đồn đãi có sai lầm, Thông Thiên Ma Quân đã chết, như vậy Yến Bắc Thần chính là không hề bối cảnh tán tu, như hài đồng ôm kim nhộn nhịp Thị, chỉ biết đưa tới vô số mơ ước cùng ác ý.

"Ngươi là người phương nào?"

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Bạch Nhạc lạnh lùng hỏi.

"Vô Định Hải, Quân Bất Ly!" Nhìn Bạch Nhạc, Quân Bất Ly chậm rãi đáp.

Trước đó đối mặt Tư Đồ Lăng Phong thời điểm, Quân Bất Ly cũng vẻn

vẹn chỉ là báo một cái tên, mà không có báo lai lịch, nhưng hôm nay đối mặt Yến Bắc Thần hỏi, Quân Bất Ly lại cuối cùng không còn dám khinh thường, trực tiếp báo ra lai lịch.

Cái này ngược lại cũng không phải nói hắn sợ Bạch Nhạc, mà là đối với Thông Thiên Ma Quân tôn kính.

Vô Định Hải!

Ba chữ này vừa ra, trên trận nhất thời một mảnh xôn xao.

Bạch Nhạc cũng không biết Vô Định Hải là cái gì, thật là hắn tu hành giả lại không có thể không biết.

Vô Định Hải, cũng không phải là một vùng biển tên gọi, mà là chỉ, căn bản không có cố định vị trí, Vô Định Hải truyền nhân xuất hiện địa phương, chính là Vô Định Hải!

Vô Định Hải hội thu rất nhiều đệ tử, thật là mỗi một thời đại cuối cùng tuyển định truyền nhân thời điểm, liền vẻn vẹn chỉ biết thừa lại người kế tiếp, còn lại đệ tử toàn bộ sẽ bị giết chết, chỉ tuyển ra tối cường một cá nhân truyền thừa Vô Định Hải.

Loại này bồi dưỡng truyền nhân phương thức, giống như là nuôi sâu độc, vô luận ngay từ đầu có bao nhiêu cổ trùng, đến cuối cùng, có thể còn sống, vĩnh viễn chỉ có một cái, chỉ có tối cường cổ trùng mới có thể sống đến cuối cùng!

Lấy loại này tàn khốc phương thức sàng lọc chọn lựa tới truyền nhân có nhiều đáng sợ, tự nhiên có thể tưởng tượng được.

Đây mới thực là cao cấp nhất ma đạo truyền nhân!

Bạch Nhạc không biết Vô Định Hải, nhưng là lại chứng kiến người

chung quanh phản ứng, tự nhiên biết đối phương thân phận bất phàm, bất quá, Bạch Nhạc cũng không có trong vấn đề này vướng víu ý tứ.

"Ngươi không nên ở chỗ này!"

Híp mắt, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói.

Bạch Nhạc có thể cảm thụ được đối phương trên người áp lực, tự nhiên biết lấy đối phương thực lực, không nên xuất hiện tại mà thôi, mà là cùng Vân Mộng Chân, Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn những thứ này nhất đỉnh tiêm thiên tài, tranh đoạt cái này loạn nhận phong bạo trung tâm cơ duyên.

Trên đời này không có gì ngoài ý muốn, đối phương đột ngột xuất hiện ở nơi này, liền có nghĩa là, tất nhiên bên trong tất nhiên có ẩn tình.

Khóe miệng lộ ra một nụ cười, Quân Bất Ly nhẹ giọng mở miệng nói, "Ma Quân truyền nhân đều ở chỗ này, ta làm sao không có thể ở?"

Loại này hồi đáp hiển nhiên không có bất kỳ thành ý, bất quá, cũng cũng không cần Quân Bất Ly hồi đáp.

Cơ hồ là tại đồng thời, xa xa mấy bóng người tựa như tia chớp xẹt qua, thẳng đến bên này mà đến.

Chạy trước tiên hai cái ma đạo cao thủ, Bạch Nhạc cũng không nhận ra, thật là chỉ ở phía sau bọn họ, lại từng cái đều xem như là người quen.

Ánh mắt cuối cùng vẫn rơi vào Vân Mộng Chân trên người!

Một tay cầm kiếm, Vân Mộng Chân thần sắc rất lạnh, nhưng lại có thể đơn giản để cho người ta cảm thụ được trên người nàng sát khí.

Bạch Nhạc chứng kiến Vân Mộng Chân, Vân Mộng Chân tự nhiên cũng

đồng dạng chứng kiến Bạch Nhạc.

Bốn mắt tương đối, nhưng lại vẻn vẹn chỉ là dừng lại trong tích tắc, liền ăn ý mỗi người dời đi chỗ khác.

Đến thời khắc này, Bạch Nhạc tự nhiên biết, Quân Bất Ly xuất hiện ở nơi này sự tình, tất nhiên cùng Vân Mộng Chân có quan hệ, có thể cụ thể, nhưng cũng không tiện muốn hỏi, chỉ có thể chờ đợi người khác cho ra giải thích.

Còn như Vân Mộng Chân, cũng đồng dạng thật không ngờ, Bạch Nhạc vậy mà lại lấy Yến Bắc Thần thân phận xuất hiện.

Giờ khắc này, Vân Mộng Chân thậm chí có chút hoài nghi, Bạch Nhạc có phải hay không đã sớm dự mưu tốt, thậm chí cùng những thứ này người trong ma đạo trong tối có liên hệ, nếu không làm sao sẽ trùng hợp như vậy!

Bất quá, dạng này ý niệm trong đầu, cũng bất quá vẻn vẹn chỉ trong đầu chớp lên một cái, liền bị Vân Mộng Chân đè nén xuống.

Nàng không biết Bạch Nhạc vì sao lại lấy Yến Bắc Thần thân phận xuất hiện, nhưng là lại không tin Bạch Nhạc hội đối nàng bất lợi.

Loại này phức tạp dưới cục diện, Vân Mộng Chân cũng không muốn cùng Bạch Nhạc có tiếp xúc quá nhiều.

Ánh mắt rơi vào Quân Bất Ly thân phận, Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra vẻ ác liệt sát khí, kiếm phong chỉ phía xa, "Quân Bất Ly, có dám đánh với ta một trận?"

Lông mày nhíu lại, Quân Bất Ly chỉ vào Bạch Nhạc mở miệng nói, "Vân tiên tử sợ là tìm lộn người đi, Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần ở đây, ngươi coi như muốn chiến, cũng không tới phiên ta đi?"

Trước đó bức bách Tư Đồ Lăng Phong, bất quá chỉ là vì ngăn cản Vân Mộng Chân tiếp tục tham ngộ xuống dưới, đi trước một bước thu được truyền thừa mà thôi.

Còn như nói, muốn thật cùng Vân Mộng Chân đánh một trận, hắn lại không ngốc.

Không nói đến từ vừa mới tình cảnh bên trên, là có thể nhìn ra, bây giờ hắn, sợ là còn không bằng Vân Mộng Chân.

Chỉ có xem bên cạnh nhiều người như vậy tại, hắn cũng tuyệt đối không nguyện ý chính mình đi theo Vân Mộng Chân liều cái lưỡng bại câu thương, không duyên cớ tiện nghi người khác a.

Trai cò đánh nhau, ngư ông đắc lợi!

Ai cũng nguyện ý làm ngư ông, nhưng lại tuyệt đối không có người nguyện ý đi làm ngao cò.

Quân Bất Ly cố ý điểm ra Yến Bắc Thần thân phận, chính là muốn kích Vân Mộng Chân trước cùng Yến Bắc Thần tranh đấu, tốt từ giữa đắc lợi.

Hơn nữa không thể không thừa nhận, có Yến Bắc Thần vị này Ma Quân truyền nhân tại, xác thực dễ dàng nhất kích động Vân Mộng Chân cảm xúc.

"Các ngươi muốn ồn ào, là các ngươi chuyện, nhấc lên Yến mỗ làm cái gì?"

Không đợi Vân Mộng Chân hồi đáp, Bạch Nhạc đã cười lạnh.

Một tay một trảo, Côn Ngô Kiếm chợt tới tay, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói, "Quân Bất Ly, nếu như muốn tìm Yến mỗ phiền phức, tận có

thể tự mình động thủ, không cần tại đây châm ngòi thị phi!"

Bạch Nhạc lần này bước vào thượng cổ cấm địa, bản thân liền là vì bảo vệ Vân Mộng Chân.

Từ Vân Mộng Chân trong lời nói, đã có thể biết được tất nhiên là Quân Bất Ly cùng Vân Mộng Chân nổi lên va chạm, loại tình huống này, coi như là Quân Bất Ly không châm ngòi, Bạch Nhạc đều muốn đối hắn xuất thủ đâu, bây giờ bị như thế khiêu khích một chút, càng là thuận thế tìm được lấy cớ.

Sát khí một chỗ, Tiểu Bạch Giao nhất thời liền cảm nhận đến Bạch Nhạc tâm ý, hung hãn mang theo Bạch Nhạc hướng về Quân Bất Ly nhào qua.

Tiểu Bạch Giao đó là kinh khủng bực nào tốc độ!

Chính là Tinh Hải Cảnh lão tổ, chỉ sợ cũng chưa chắc so sánh với Tiểu Bạch Giao, liền càng không cần phải nói là Quân Bất Ly.

Bạch Nhạc lúc mở miệng sau khi cũng đã xuất thủ, thẳng đến Tiểu Bạch Giao vọt tới Quân Bất Ly bên người, để cho Bạch Nhạc chém ra một kiếm này, một chữ cuối cùng mới bất quá trong vắt vừa mới rơi xuống.

Đổi người khác, chỉ một kiếm này, chính là cũng đã chém giết đối phương.

Có thể Quân Bất Ly lại cuối cùng không phải bình thường Tinh Cung Cảnh cường giả có khả năng bằng được, lần lượt liều mạng tranh đấu ở giữa mới đi đến bây giờ, Quân Bất Ly toàn thân tóc gáy chợt nổ lên, cơ hồ là ngay đầu tiên cũng đã bản năng làm ra phản ứng.

Oanh!

Trong tay đao chợt chém ra, tinh chuẩn cùng Côn Ngô Kiếm va vào

nhau, trong tích tắc, Quân Bất Ly liền trực tiếp bị đánh bay đi ra ngoài!

Ngược lại không phải là nói Bạch Nhạc thực lực mạnh bao nhiêu, đủ để nghiền ép hắn, mà là Tiểu Bạch Giao quá cường hãn, Quân Bất Ly ngăn lại Bạch Nhạc kiếm, nhưng lại cuối cùng đỡ không được Tiểu Bạch Giao cái này vọt một cái!

Nói đùa, phải biết, ban đầu ở Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, Vân Mộng Chân thật là đều ở đây Tiểu Bạch Giao tay bị ăn thua thiệt.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 709: Tiểu Bạch Giao (hạ)

Một cái đụng này, nhưng là làm cho tất cả mọi người ánh mắt không khỏi đều rơi vào Tiểu Bạch Giao trên người.

Ở đây mọi người là biết hàng, tự nhiên nhìn ra, Quân Bất Ly cái này té ngã hoàn toàn là thua bởi Tiểu Bạch Giao trên người, cùng Yến Bắc Thần bản thân không có chút quan hệ nào, nếu không phải đầu kia Bạch Giao, một đối một giao thủ, Yến Bắc Thần chưa chắc là Quân Bất Ly đối thủ.

Thật là. . . Nhìn ra có tác dụng chó gì a!

Người ta bên người có Bạch Giao bực này linh thú, còn có Quảng Hàn Thiên Cung có thể lặng yên không một tiếng động bả Bạch Giao mang vào, ngươi có biện pháp nào?

Quy về kết quả, người ta có cái ngưu bức đến không được sư tôn, ngươi chính là so ra kém a.

Cảm giác kia, giống như là chứng kiến một cái siêu cấp quần áo lụa là phú nhị đại dùng tiền đập ngươi không thở nổi, ngươi có thể thế nào? Coi như là không phục nữa, vậy cũng không có thí dụng a!

Nếu là ở bên ngoài, cũng còn thôi, Tiểu Bạch Giao lợi hại hơn nữa, đối mặt chân chính Tinh Hải Cảnh cường giả thời điểm, cũng cuối cùng là không bằng, dù sao còn không có chân chính hóa giao thành rồng.

Có ở cái này không có Tinh Hải Cảnh cường giả có thể tiến đến thượng cổ cấm địa bên trong, Tiểu Bạch Giao khả năng liền quá nghịch thiên, đây quả thực là BUG tồn tại.

"Quân Bất Ly, không phục trở lại!"

Kiếm phong chỉ phía xa Quân Bất Ly, Bạch Nhạc đạp ở Tiểu Bạch Giao trên lưng, vênh váo tự đắc mở miệng lần nữa khiêu khích nói.

". . ."

Trở lại em gái ngươi a!

Bị Tiểu Bạch Giao đụng huân bảy tám làm, Quân Bất Ly nhất thời chửi ầm lên, "Yến Bắc Thần, ngươi có bản lãnh hạ xuống, ta với ngươi đơn đấu, ỷ vào Bạch Giao làm mưa làm gió tính là gì? Chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng!"

"Tiểu Bạch, hắn chửi ngươi là chó! Ỷ vào ta uy thế đùa giỡn uy phong." Bĩu môi, Bạch Nhạc đá đá Tiểu Bạch Giao, thong thả mở miệng nói.

"Gào!"

Tiểu Bạch Giao nghe không hiểu cái gì gọi chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng, thế nhưng cẩu nó là biết, cũng dám đem nó cùng loại này cấp thấp ngu xuẩn sinh vật so sánh, nó lại làm sao có thể không não!

Lần này căn bản không cần Bạch Nhạc phân phó, Tiểu Bạch Giao nổi giận gầm lên một tiếng, thân hình như điện, lúc này lần nữa hướng về Quân Bất Ly nhào qua, một đôi lợi trảo hung hãn hướng về Quân Bất Ly chộp tới, phảng phất muốn đem Quân Bất Ly xé thành mảnh nhỏ.

Nghe được Bạch Nhạc lúc nói chuyện, Quân Bất Ly cũng đã cảm giác được không đúng, vô ý thức liền làm ra phản ứng.

Chỉ là, may là như vậy, cũng y nguyên vẫn là chậm một nhịp, Tiểu Bạch Giao đáp xuống, lợi trảo trong nháy mắt xé rách Quân Bất Ly trước ngực quần áo, đây là hắn xem thời cơ nhanh, lấy tay trúng đao đón đỡ một

chút, hóa giải đại bộ phận lực lượng, bằng không lần này sợ là phải đưa hắn mở ngực bể bụng.

Mặt đen giống như nồi, Quân Bất Ly quả thực đã cũng bị Bạch Nhạc tức điên.

Hàng này làm sao có thể vô sỉ tới mức này.

Sự thực, không chỉ là Quân Bất Ly, bây giờ tất cả mọi người tại chỗ nhìn Bạch Nhạc bộ kia cần ăn đòn biểu tình, cũng không khỏi có một loại muốn đánh hắn một trận kích động.

Dù cho là Vân Mộng Chân cũng không khỏi một hồi đau đầu.

Tại Quảng Hàn Thiên Cung thời điểm, nàng liền từng cùng Tiểu Bạch Giao đã giao thủ, mặc dù lấy thực lực, đang không có Côn Ngô Kiếm nơi tay tình huống dưới, cũng cầm Tiểu Bạch Giao không có bất kỳ biện pháp nào, chớ đừng nói chi là Quân Bất Ly.

Chỉ là Bạch Nhạc như thế chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng. . . Được rồi, người ỷ vào long thế, thực sự là mất mặt a!

Bất quá, như thế nháo trò, may là để cho Vân Mộng Chân trong lòng cũng nhỏ bé khẽ thở phào một cái.

Dù sao, Bạch Nhạc lấy Yến Bắc Thần thân phận xuất hiện, sợ rằng không biết bao nhiêu người muốn đối hắn động thủ đâu, vô luận là chính đạo vẫn là ma đạo, chỉ sợ đều sẽ mơ ước trên người hắn bảo vật, mà nàng do thân phận hạn chế, tối đa chỉ có thể làm được không đúng Bạch Nhạc xuất thủ, nhưng cũng tuyệt đối không có khả năng xuất thủ tương trợ.

Bây giờ có Tiểu Bạch Giao bên người, dù cho là đánh không lại, Bạch Nhạc chạy cũng hầu như là chạy mất, tự bảo vệ mình có thừa.

Hơn nữa, không thể không nói, Bạch Nhạc như thế nháo trò, trên người nàng áp lực xác thực nhẹ rất nhiều.

"Nghe tiếng đã lâu Ma Quân truyền nhân tên, hôm nay gặp mặt quả nhiên danh bất hư truyền! Quân Bất Ly chỉ là nhất thời lỡ lời, cũng không địch ý, bây giờ tại đây thượng cổ cấm địa bên trong, bọn ta phải nên đoàn kết nhất trí, mới có thể cùng chính đạo chống lại, Yến huynh nghĩ có đúng không?"

Mắt thấy Quân Bất Ly bị khí sắp nổ tung, nhất thời có người đi ra hoà giải nói.

Nói đến, Yến Bắc Thần vị này Ma Quân truyền nhân cũng là người trong ma đạo, hơn nữa cùng Đạo Lăng Thiên Tông không đội trời chung, đây là tự nhiên minh hữu, bây giờ đã có Tiểu Bạch Giao tại, không có khả năng diệt trừ Bạch Nhạc cướp đoạt Côn Ngô Kiếm cùng Quảng Hàn Thiên Cung, cái kia tự nhiên vẫn là mượn hơi cho thỏa đáng.

"Ngươi là ai?"

Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc đưa mắt nhìn sang đối phương, đạm nhiên hỏi.

"Ba!"

Trong tay nắm lấy một thanh quạt xếp, thanh niên kia ba một tiếng đem quạt xếp mở ra, rất là tao bao phiến phiến, một bộ thanh niên tuấn kiệt tư thế, tự nhiên hồi đáp đạo, "Bích Lạc Hoàng Tuyền, Nhậm Tiêu Dao!"

Vù vù!

Nhậm Tiêu Dao một tự bạo thân phận, nhất thời lại gây nên một mảnh xôn xao!

Bích Lạc Hoàng Tuyền, một mực là trong truyền thuyết cấm địa, có người nói tại Cực Bắc Chi Địa, câu thông U Minh, hơn nữa chừng hơn ngàn năm chưa từng có truyền nhân xuất thế.

Thậm chí rất nhiều người đều cho rằng Bích Lạc Hoàng Tuyền truyền thừa đã sớm đoạn tuyệt.

Có thể ai có thể nghĩ tới, bây giờ Bích Lạc Hoàng Tuyền người dĩ nhiên tại cái này trước mắt, xuất thế lần nữa.

Nghiêng Nhậm Tiêu Dao liếc mắt, Bạch Nhạc đồng dạng từ chối cho ý kiến, chỉ là trong lòng đối với Nhậm Tiêu Dao nhưng bây giờ không có cảm tình gì, lại là một cái tiểu bạch kiểm!

Tiểu bạch kiểm có người tốt sao?

"Nhậm huynh nói là, bọn ta lần này bước vào thượng cổ cấm địa, tiện lợi đồng tâm hiệp lực mới là, giữa chúng ta mặc dù có mâu thuẫn, cũng nên các loại (chờ) sau khi rời khỏi sẽ đi giải quyết." Phụ họa một tiếng, cuối cùng một cái ma đạo cao thủ cũng theo chen lời nói.

Chứng kiến Bạch Nhạc ánh mắt lộn lại, lần này không đợi Bạch Nhạc đặt câu hỏi, cái kia ma đạo cao thủ trực tiếp tự khai miệng đạo, "Mặc Vũ, sư phó Mặc Kình!"

Mặc Kình! ! !

Lần này, cho dù là Vân Mộng Chân trong mắt cũng không khỏi hiện lên một tia vẻ kiêng kỵ.

Trước đó vô luận là Vô Định Hải, vẫn là Bích Lạc Hoàng Tuyền truyền nhân, mặc dù lợi hại, nhưng lại vẫn như cũ không có bị Vân Mộng Chân để vào mắt, thế nhưng sư phó Mặc Kình bốn chữ này, lại không được

phép Vân Mộng Chân không cảnh giác.

Hơn nữa, cái này một câu đơn giản, liền cũng làm cho Vân Mộng Chân rõ ràng ý thức được, Mặc Kình sợ rằng còn sống, hơn nữa, đã giá lâm Đạo Lăng sơn.

Trước đó còn muốn không thông, vì sao những thứ này ma đạo mọi người có thể bước vào Đạo Lăng Thiên Tông, Mặc Kình tên này vừa ra, Vân Mộng Chân lúc này liền phản ứng kịp.

Bây giờ Thông Thiên Ma Quân đã chết, thế gian sợ cũng chỉ có Mặc Kình mới có phần thực lực này, có thể tại nhiều như vậy chính đạo cao thủ ngăn cản phía dưới, mạnh mẽ mở ra thượng cổ cấm địa thả những thứ này ma đạo thiên tài tiến đến.

Vô Định Hải truyền nhân Quân Bất Ly, Bích Lạc Hoàng Tuyền truyền nhân Nhậm Tiêu Dao, còn có Mặc Kình truyền nhân Mặc Vũ!

Lần này ma đạo sợ là cho là thật đã có đủ để cùng tam đại thiên tông chống lại tư cách.

Huống chi, trừ cái đó ra, sợ là khả năng còn có một cái đến nay chưa lộ diện Dạ Nhận tại.

Người bên ngoài không biết, thế nhưng Vân Mộng Chân cũng rất rõ ràng Dạ Nhận đáng sợ!

Một khi khiến cái này ma đạo thiên kiêu liên thủ lại, lần này thượng cổ cấm địa chuyến đi, chỉ sợ liền thực sự là khắp nơi sát khí.

Vân Mộng Chân có thể cũng không sợ chết, thế nhưng nàng lại rõ ràng hơn, bây giờ trên người mình trách nhiệm bao lớn, nếu như nàng thực sự bại. . . Đạo Lăng Thiên Tông lần này, sợ là liền thật muốn xuống dốc, thậm chí còn toàn bộ chính đạo, đều sẽ bị ma đạo trái lại ngăn chặn.

Đạo tiêu Ma trường a!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 710: Ta và các ngươi không giống nhau

Mỗi người đều có mỗi người lập trường, hoặc có lẽ là. . . Mỗi một thân phận đều có mỗi người lập trường!

Đối với Yến Bắc Thần mà nói, hắn tự nhiên chính là đứng ở Đạo Lăng Thiên Tông đối lập mặt, đứng ở toàn bộ chính đạo đối lập mặt.

Có thể Bạch Nhạc cũng không phải là Yến Bắc Thần, hoặc là chuẩn xác hơn nói, hắn cũng không đơn thuần là Yến Bắc Thần.

Hắn chẳng những là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần, cũng là Huyền Môn đệ tử Bạch Nhạc, càng là cùng Vân Mộng Chân lưỡng tình tương duyệt Bạch Nhạc.

Cái này liền đã định trước hắn không có khả năng chân chánh đứng ở ma đạo bên này.

Đương nhiên, những thứ này. . . Người khác cũng không biết!

Thậm chí coi như là bây giờ tại Đạo Lăng sơn thượng khán một màn này người, cũng không hoàn toàn biết, càng đoán không được Bạch Nhạc sẽ làm cái dạng gì lựa chọn.

Giờ khắc này, tất cả mọi người ánh mắt đều rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Không chỉ là Bạch Nhạc xung quanh những người này, còn có Đạo Lăng sơn thượng những thứ này ma đạo cự phách cùng Đạo Môn lão tổ.

Được rồi, điểm này thật Bạch Nhạc cũng cũng không biết.

Chân mày hơi nhíu, Bạch Nhạc khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, "Ta và các ngươi không giống nhau!"

Một câu nói này, nhất thời làm cho tất cả mọi người đều hơi chậm lại, có chút không hiểu Bạch Nhạc ý tứ.

Thậm chí bao gồm Vân Mộng Chân, cũng giống vậy không hoàn toàn lý giải.

Bất quá, cái này không trọng yếu, bởi vì Bạch Nhạc cũng không có muốn khiến người khác lập tức lý giải, chỉ là có chút, hắn muốn mượn cơ hội này nói ra.

"Trong lòng các ngươi có đạo ma ranh giới, có chính tà ranh giới. . . Nhưng ta không có!"

"Ta và các ngươi không giống nhau!"

"Ta tu ma, không phải là vì ma chính danh, mà là nói thiên hạ biết cái gì gọi là ma!"

Lời này, Bạch Nhạc đã sớm muốn nói, nói lý ra, đã từng nói qua.

Nhưng hôm nay, nhưng là hắn lần đầu tiên rõ ràng như thế đem loại thái độ này biểu đạt ra ngoài.

Ta và các ngươi không giống nhau!

Đạo Lăng sơn bên trên, tất cả mọi người giờ khắc này, đều có chút chấn động.

Bọn hắn có thể chưa chắc rõ ràng, trong những lời này đến tột cùng ẩn

chứa thế nào khác biệt, nhưng là lại đủ để đơn giản cảm thụ được một câu nói này bên trong kiêu ngạo cùng tự tin.

Giờ khắc này bọn hắn, phảng phất chân chính từ trên người thiếu niên này chứng kiến Thông Thiên Ma Quân cái bóng.

Thậm chí có thể là so Thông Thiên Ma Quân cường đại hơn tự tin.

"Cái gì gọi là ma, hắc!"

Cho dù là Mặc Kình, giờ khắc này cũng không khỏi lặp lại một lần ba chữ này, trong mắt lộ ra vài phần thâm thúy chi ý.

Trước đó, Bạch Nhạc cái này Ma Quân truyền nhân, thật cũng chưa để cho hắn có quá nhiều cảm xúc, trên đời này thiên tài rất nhiều, chỉ có lớn lên thiên tài mới có giá trị, bằng không mặc cho ngươi thân phận gì, cũng bất quá chỉ là một tên tiểu bối mà thôi.

Từ loại này góc độ đi lên nói, Mặc Kình cũng không cho rằng, Bạch Nhạc cùng Mặc Vũ, Nhậm Tiêu Dao bọn hắn khác nhau ở chỗ nào.

Thậm chí cũng không coi trọng, Bạch Nhạc có thể đi tới cuối cùng.

Thật là, bây giờ Bạch Nhạc lại mang đến cho hắn một loại hoàn toàn khác biệt cảm giác.

Cái này không quan hệ thực lực, mà là một loại thuộc về cường giả chân chính phong tư.

Vô luận nói như thế nào, Bạch Nhạc cũng cuối cùng là phải làm ra lựa chọn.

Cái này có thể không hề chỉ chỉ là nói mấy câu sự tình, mà là thiết thực lựa chọn.

Đối với ở đây những người này mà nói, điểm này không thể nghi ngờ mới là cuối cùng trọng yếu.

"Cái gì chính ma, không ngoài chính là một loại tu hành phương thức mà thôi. . . Các ngươi xung đột, không quan hệ với ta, ta cũng không muốn cuốn vào!" Khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ đùa cợt, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Không phải là tranh đoạt cơ duyên sao, quản cái gì chính ma, bằng bản lãnh của mình là được!"

"Tiểu Bạch!"

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Tiểu Bạch Giao lần nữa phát sinh một tiếng rồng gầm, trực tiếp vượt qua người khác, thẳng đến loạn nhận phong bạo trung tâm mà đi.

Chính như Bạch Nhạc nói, hắn không có gia nhập bất kỳ bên nào hứng thú, hơn nữa, lấy hắn thân phận hôm nay, cũng xác thực căn bản không thể cuốn vào.

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc xem rất rõ ràng, một khi lại động thủ, không biết sẽ chết bao nhiêu người.

Cùng như vậy, chẳng thà phủ rút lương, chính mình giành trước đi tranh đoạt cơ duyên, sau đó bức Quân Bất Ly bọn hắn những thứ này cao thủ hàng đầu nhất, nhất định phải bỏ qua người khác, tới cùng mình tranh đoạt.

Không có những người này trộn lẫn, cục diện rất nhanh tự nhiên liền có thể lần nữa ổn định lại.

Không thể không nói, Bạch Nhạc phán đoán thực sự quá tinh chuẩn.

Bên này Bạch Nhạc khẽ động, vô luận là Quân Bất Ly bọn hắn vẫn là Tư

Đồ Lăng Phong những thứ này chính đạo mọi người, cũng không khỏi thốt nhiên biến sắc.

Bọn hắn có thể lấy nhấc lên giết chóc làm uy hiếp, bức bách Vân Mộng Chân buông tha tìm hiểu, tuy nhiên lại hoàn toàn uy hiếp không được Yến Bắc Thần a.

Cái gì chính đạo ma đạo, người ta căn bản liền không quan tâm, không hề ràng buộc, ngươi có thể làm sao uy hiếp hắn?

Dùng Thông Thiên Ma Quân đi uy hiếp hắn sao?

Chỉ là một ý nghĩ chợt lóe thời gian, Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn liền phản ứng kịp, lúc này nơi nào còn nhớ được hắn, đi trước một bước ngăn cản Bạch Nhạc thu hoạch cơ duyên mới là nhất chuyện trọng yếu a.

Trong một chớp mắt, bao quát Vân Mộng Chân ở bên trong, vừa mới từ trong gió lốc đi ra mấy người đồng thời hướng về Bạch Nhạc đuổi theo.

Chỉ là, nếu bàn về tốc độ, ai có thể so qua Tiểu Bạch Giao.

Cho dù là Vân Mộng Chân cũng bị bỏ qua một khoảng cách.

Cũng may, nơi đây trên thực tế khoảng cách trong gió lốc cũng không tính quá xa, mặc dù Tiểu Bạch Giao mau nữa, cũng không khả năng kéo ra quá nhiều thời gian.

Hơn nữa, bọn hắn đều rất rõ ràng, tại trong gió lốc, còn có kiếm khí màu xanh kia.

Trước đó, coi như là Vân Mộng Chân cũng vô pháp bước vào cái kia cuối cùng mười thước khoảng cách, chỉ có thể không ngừng tìm hiểu kiếm ý, thử tiếp cận kiếm gảy.

Đối với bọn hắn mà nói, cái này ngược lại thành hy vọng cuối cùng!

Thậm chí giờ khắc này, tất cả mọi người đã đạt thành một cái nhận thức chung vây giết Yến Bắc Thần!

Rõ ràng vị này Ma Quân truyền nhân muốn không theo quy củ đến, hơn nữa lại có Bạch Giao loại này đủ để phá hư cân bằng trợ thủ, dưới tình huống như vậy, tự nhiên liền trở thành tất cả mọi người công địch.

Một đối một, tự nhiên không ai có thể đánh được có Bạch Giao Yến Bắc Thần.

Thật là nếu như vây giết, cái kia cũng không giống nhau!

Bạch Giao lại như thế nào mạnh, cũng cuối cùng không phải chân long, nhiều cao thủ như vậy vây công, cho dù là hao tổn cũng đủ để dây dưa đến chết Bạch Giao.

Còn như Bạch Nhạc bản thân, càng là chưa nói tới uy hiếp gì.

Nghĩ vậy, những người này trong lòng thậm chí đã âm thầm đang tính toán đánh chết Bạch Nhạc sau đó, làm như thế nào tranh đoạt Côn Ngô Kiếm cùng Quảng Hàn Thiên Cung sự tình.

Hơn nữa, hầu như tất cả mọi người có một cái nhận thức chung!

Giết chết Yến Bắc Thần sau đó, vô luận như thế nào cũng không thể để Côn Ngô Kiếm rơi vào Vân Mộng Chân trong tay.

Cho dù là Tư Đồ Lăng Phong, cũng giống vậy không ngoại lệ.

Chính như Quân Bất Ly tính nói, không người nào nguyện ý chứng kiến một cái vĩnh viễn bao trùm cùng tất cả mọi người phía trên Đạo Lăng Thánh Nữ.

Đương nhiên, trước đó. . . Trước hết giải quyết Yến Bắc Thần!

Trong tích tắc, sát khí ngập trời, Chính Ma Lưỡng Đạo xuất sắc nhất thiên tài, tất cả đều muốn giết Bạch Nhạc cho thống khoái.

Ngươi theo chúng ta không giống nhau?

Vậy trước tiên đi tìm chết tốt!

Không nguyện ý tuân thủ quy củ, vậy thì tự nhiên sẽ bị quy củ phản phệ. . . Ngươi, tiếp nhận được sao?

Giờ khắc này, cho dù là Vân Mộng Chân tâm cũng không khỏi đột nhiên nắm chặt.

Nàng vẫn như cũ bay ở tất cả mọi người trước đó, thậm chí có thể rõ ràng chứng kiến Bạch Nhạc bóng lưng, chỉ là. . . Nàng thật có thể đối Bạch Nhạc ra tay sao?

Hoặc có lẽ là, cho dù là không động thủ, làm Bạch Nhạc thật bị ép vào tuyệt cảnh thời điểm, nàng có thể nhịn không cứu hắn sao?

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 711: Mạnh mẽ xông tới

Mười thước!

Khoảng cách trong gió lốc cuối cùng này mười thước khoảng cách, liền phảng phất rãnh trời, đem tất cả mọi người ngăn ở bên ngoài.

Dù cho là Bạch Nhạc, cùng Tiểu Bạch Giao một chỗ vọt tới vị trí này, cũng không thể không dừng lại.

Cái kia khủng bố kiếm khí màu xanh, phảng phất lộ ra một cổ khí tức hủy diệt, đảm nhiệm ai cũng không dám bước qua Lôi Trì nửa bước.

Dù cho là lấy Tiểu Bạch Giao cường hãn, giờ khắc này cũng đồng dạng cảm thụ được cực đại uy hiếp, ngạnh sinh sinh dừng lại hạ xuống, trong miệng phát sinh một tiếng phẫn nộ gào thét, nhưng lại cũng cuối cùng không dám xông vào đi vào.

Xa xa, chứng kiến Bạch Nhạc cũng bị bức đình ở vị trí này, Quân Bất Ly cùng Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn cũng rốt cục thở phào một cái.

Bất quá, may là như vậy, bọn hắn lại nhìn về phía Bạch Nhạc thời điểm, trong mắt cũng y nguyên vẫn là hiện lên một tia kinh hãi.

Đây đã là cùng Vân Mộng Chân khoảng cách a!

Mà Bạch Nhạc cho đến bây giờ, thậm chí ngay cả tinh cung cũng không có tế xuất, hoàn toàn là tại dựa vào thân thể bản thân lực lượng chống cự xung quanh cái kia khủng bố kiếm khí.

Hàng này thân thể rốt cuộc mạnh bao nhiêu?

Chỉ là, bây giờ Bạch Nhạc, cũng không thời gian đi quản hắn người là dạng gì thái độ.

Bây giờ tình huống nguy hiểm cỡ nào, Bạch Nhạc so bất luận kẻ nào đều biết.

"Tiểu Bạch!"

Trong mắt lóe lên lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc bàn tay chợt mở, trong tay Thiên Cung chợt hiển hiện mà ra.

Ngay tại lúc đó, Tiểu Bạch Giao thân hình chợt thu nhỏ lại, liền trực tiếp như vậy bay vào trong tay Thiên Cung bên trong.

Kiếm khí màu xanh này, cho dù là lấy Thông Thiên Ma Thể cường hãn, sợ rằng đều không đủ lấy mạnh mẽ xông tới đi qua, Tiểu Bạch Giao tự nhiên cũng đồng dạng không có khả năng bình yên vô sự xông vào!

Còn như nói đem Tiểu Bạch Giao ở lại bên ngoài, vậy thì càng không thể nào!

Bây giờ Quân Bất Ly bọn hắn khí thế hung hung, mặc dù không dám đuổi vào kiếm khí màu xanh kia bên trong, nhưng lại tất nhiên sẽ liên thủ vây công Tiểu Bạch Giao, Tiểu Bạch Giao có thể tuyệt đối không đở được.

Loại tình huống này, biện pháp duy nhất chính là để cho Tiểu Bạch Giao trốn vào trong tay Thiên Cung bên trong, từ Bạch Nhạc tới một mình đối mặt kế tiếp nguy hiểm.

Kiếm khí màu xanh này khu vực mặc dù khủng bố, thế nhưng Bạch Nhạc nhưng cũng không được đầy đủ không nắm chắc.

Thời khắc thế này, kiêng kị nhất chính là do dự.

Thu hồi Tiểu Bạch Giao trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong mắt nhất thời loé lên vẻ điên cuồng, hung hãn hướng về kiếm khí màu xanh kia khu vực xông vào!

"Thôn thiên!"

Người khác đuổi tới thời điểm, liền chỉ nghe được cái này trầm thấp hai chữ!

Sau một khắc, liền mắt mở trừng trừng nhìn một chút Bạch Nhạc lấy điên cuồng như vậy phương thức xông vào, cho dù là Vân Mộng Chân, giờ khắc này, trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái vẻ hoảng sợ!

Nàng trước đó chính là bị ngăn cản ở chỗ này, tự nhiên rất rõ ràng, cái kia có nghĩa là nguy hiểm bực nào, Bạch Nhạc cái này căn bản là đang liều mạng a!

Nhưng mà, cũng chính bởi vì vậy, người khác cũng lần nữa chứng kiến Thông Thiên Ma Công khủng bố!

Thôn Thiên Quyết!

Ngay tại Bạch Nhạc bước vào cái kia một mảnh kiếm khí màu xanh khu vực trong nháy mắt, nhất tôn hình người hư ảnh chợt xuất hiện ở Bạch Nhạc phía sau, cái kia hủy diệt tính kiếm khí màu xanh, vậy mà cũng như vậy ngạnh sinh sinh bị cái kia nhất tôn nhân hình hóa thân nuốt vào.

Nhìn tận mắt một màn này, chỗ có người trong lòng cũng không khỏi hung hăng run lên!

Hắn đây mẹ cũng quá biến thái!

Đây chính là ngăn cản chém giết Tinh Hải Cảnh lực lượng a, kinh khủng

như vậy kiếm khí, dĩ nhiên có có thể nuốt?

"Hảo một cái Thôn Thiên Quyết, hảo một cái Thông Thiên Ma Công!"

Nhìn một màn này, Mặc Kình trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, nhịn không được nhẹ giọng thở dài nói.

Lấy thực lực của hắn, tự nhiên không đem kiếm khí màu xanh kia nhìn ở trong mắt, tuy nhiên lại cũng càng minh bạch, lấy Bạch Nhạc thực lực, mạnh mẽ thôn phệ cái kia khủng bố kiếm khí là bực nào nghe rợn cả người!

Trên đời này, sợ cũng chỉ có Thôn Thiên Quyết thần thông có thể làm được.

Chỉ bằng điểm này, vô luận là hắn vẫn Diệp Lăng Vân sợ là cũng phải cảm thấy không bằng ....

"Người này chưa trừ diệt, sau này tất thành họa lớn!"

Nhìn một màn này, Đạo Lăng Thiên Tông Chưởng Giáo chân nhân trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, chậm rãi mở miệng nói.

Một câu nói này, cũng nhất thời đạt được sở hữu người trong chính đạo đồng ý.

Dạng này thực lực, dạng này thần thông thực sự thật đáng sợ.

Hơn nữa, cái này liên tiếp trong sự phản ứng, cũng đủ để nhìn ra Bạch Nhạc vô luận là tâm chí vẫn là đảm phách đều cực kỳ xuất chúng, cho là thật có thể nói là tài năng ngất trời.

Nếu như lại như thế tùy ý Bạch Nhạc tiếp tục tu hành, sau này, chỉ sợ lại là một vị Thông Thiên Ma Quân.

"Ta ngươi hai người, quả thực không kịp thông thiên xa rồi!"

Lắc đầu, Diệp Lăng Vân nhẹ giọng mở miệng nói.

Lấy thân phận của hắn, đương nhiên sẽ không nói ra muốn thể hiện bóp chết Bạch Nhạc lời như vậy, trên thực tế, Mặc Kình lần này hiện thân, hắn cũng rất rõ ràng, lần này thượng cổ cấm địa khảo nghiệm kết thúc lúc, chính là hắn cùng Mặc Kình hai người vẫn lạc lúc.

Người sắp chết, tự nhiên cũng liền không có nhiều như vậy không bỏ xuống được.

Diệp Lăng Vân cả đời này có thể nói truyền kỳ, thật là trước có đời trước Đạo Lăng Thánh Nữ, sau có Thông Thiên Ma Quân, tại đây hai người vòng sáng bao phủ phía dưới, cuối cùng là kém một bậc, đối với Diệp Lăng Vân mà nói, cái này thủy chung đều là nhất đại chuyện ăn năn.

Bây giờ chứng kiến Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, cũng như trước xuất sắc như thế, hắn lại làm sao có thể không cảm khái.

Bạch Nhạc tự nhiên không biết, là một cái như vậy đơn giản cử động, vậy mà chọc Đạo Lăng Thiên Tông Chưởng Giáo chân nhân sinh ra sát khí.

Đối với hắn mà nói, nguy hiểm còn xa xa không có kết thúc đây.

Mặc dù lấy Thôn Thiên Quyết cường hãn, mạnh mẽ xông vào kiếm khí màu xanh này bên trong, thật là ở loại tình huống này xuống, hắn mỗi một bước đều đi cực kỳ gian nan, liền chính mình cũng không biết có thể đi ra bao xa.

Phía sau thân ngoại hóa thân đã càng ngày càng rõ ràng, cái này cũng đồng nghĩa với, có khả năng thôn phệ lực lượng đã sắp phải đến cực hạn.

Vô luận Thôn Thiên Quyết thần thông có bao nhiêu nghịch thiên, đây hết thảy nhưng cũng vẫn là phải lấy Bạch Nhạc thực lực bản thân làm cơ sở.

Bây giờ hắn, cuối cùng là tinh cung trung kỳ mà thôi, chính là Thôn Thiên Quyết lại như thế nào cường hãn, làm sao có thể đem cái này khủng bố kiếm khí màu xanh đều cắn nuốt.

Bạch Nhạc hầu như đã đem hết toàn lực, nhưng lại cũng bất quá vẻn vẹn chỉ đi ra năm thước khoảng cách mà thôi!

Cự ly này bả kiếm gảy vị trí trung tâm, vẫn như cũ còn có một nửa khoảng cách.

Bạch Nhạc gian nan, tự nhiên cũng đồng dạng rơi vào trong mắt người khác.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người tinh thần cũng không khỏi vì đó rung một cái!

Bọn hắn bản thân là không dám bước vào cái kia một mảnh kiếm khí màu xanh khu vực, tự nhiên vô pháp ngăn cản Bạch Nhạc.

Thậm chí có một lần, chứng kiến Bạch Nhạc lấy Thôn Thiên Quyết mạnh mẽ thôn phệ kiếm khí thời điểm, bọn hắn đều đã có chút tuyệt vọng.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc lại hiển nhiên đã muốn không nhịn được, đây cũng làm sao có thể không làm người ta kinh hỉ.

Bước vào kiếm khí màu xanh kia khu vực trong, tự nhiên liền có nghĩa là thu hoạch lớn, nhưng này cũng đồng nghĩa với thật lớn nguy hiểm.

Phúc họa tương y, cái này bản thân liền là rất công bằng sự tình.

Nếu như Bạch Nhạc chết trong khu vực này, đối với bọn hắn mà nói, hiển nhiên cũng chính là một loại kết quả tốt nhất!

Dù sao, Bạch Nhạc sẽ bị kiếm khí cắn giết hài cốt không còn, thật là Côn Ngô Kiếm cùng Quảng Hàn Thiên Cung lại không biết!

Bây giờ phải phòng bị, lại ngược lại là Vân Mộng Chân mới đúng.

Trong lúc nhất thời, trong lòng mọi người hiện lên vô số ý niệm trong đầu, nhất thời tại vô thanh vô tức ở giữa, ẩn nhiên đem Vân Mộng Chân vây quanh.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 712: Luyện hóa, một bước tiên cơ

"Bạo!"

Đối với bên ngoài sự tình mắt điếc tai ngơ, trên thực tế, bước ra bước này sau đó, Bạch Nhạc cũng liền lại không để ý tới người khác có ý kiến gì.

Không thành công thì thành nhân, căn bản không có hắn lựa chọn.

Cảm giác được lực kiệt đồng thời, Bạch Nhạc liền chợt làm nổ thân ngoại hóa thân.

Trong tích tắc, vừa mới bị nuốt vào thân ngoại hóa thân kiếm khí chợt nổ lên, hóa thành một cơn lốc cuốn ngược mà ra, ngạnh sinh sinh vì Bạch Nhạc nổ nát trước mặt kiếm khí, thừa dịp cơ hội này, Bạch Nhạc lần nữa bước ra ba thước khoảng cách.

Chỉ là so với việc xung quanh cái này gần như vô cùng vô tận kiếm khí, Bạch Nhạc thôn phệ xuống, cũng cuối cùng chỉ là một phần rất nhỏ, tạm thời đánh vỡ một vùng không gian cũng đã là cực hạn, căn bản không đủ để để cho Bạch Nhạc đi hết cuối cùng một đoạn đường.

Bây giờ Bạch Nhạc cự ly này kiếm gảy, liền cũng chỉ có hai thước khoảng cách, nhưng mà cái này hai thước lại quả thực như rãnh trời!

Lại là một lớp khủng bố kiếm khí đánh tới, ngay tại tất cả mọi người cho rằng Bạch Nhạc gần bị kiếm khí cắn giết trong nháy mắt, Bạch Nhạc bên ngoài thân thể chợt lộ ra một đóa huyễn lệ băng hoa!

Cực Hàn Băng Hoa!

Trong ngày thường, Bạch Nhạc căn bản là không có cách khống chế dạng này lực lượng, có thể làm sinh mệnh chịu đến uy hiếp thời điểm, Cực Hàn Băng Hoa liền sẽ tự phát phóng xuất ra lực lượng tới hộ chủ!

Như là mưa rơi quả chuối, vô số kiếm khí chém rụng tại Cực Hàn Băng Hoa phía trên, cho dù là Cực Hàn Băng Hoa, tại đây khủng bố kiếm khí oanh kích phía dưới, cũng giống vậy có vẻ hơi không đáng kể.

Hơn nữa, Cực Hàn Băng Hoa chỉ là dùng cho phòng ngự, tối đa chỉ có thể để cho Bạch Nhạc tại đây kiếm khí công kích phía dưới, nhiều chống đỡ một thời gian ngắn, nhưng lại cuối cùng không cách nào làm cho hắn nhiều hơn nữa bước ra một bước.

Nhưng mà, đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này một chút xíu thở dốc thời gian, cũng đã đủ để cho hắn lần nữa sinh ra một tia hy vọng tới.

Nước đã đến chân cần bạo gan!

Tả hữu đều đã đến loại này sống chết trước mắt, nơi nào còn có cái gì có thể do dự!

Trong tích tắc, tinh cung chợt tế xuất!

Chỉ là cho dù là đến giờ phút nầy, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ gắt gao cắn răng, không chịu tế xuất hoàn chỉnh tinh cung.

Bây giờ có quá nhiều người nhìn, dưới tình huống như vậy, nếu như bại lộ thân phận, cái kia cùng lập tức chết tại đây, cũng không có gì khác nhau.

Huống chi, Bạch Nhạc trong lòng rành mạch từng câu, hắn là hay không có thể xông qua cửa ải này then chốt, cũng không tại tinh cung phía trên,

đối mặt kinh khủng này kiếm khí, hắn muốn dựa vào, bản thân thì không phải là tinh cung lực lượng.

Chỉ có tinh cung trung kỳ, nửa toà tinh cung cùng hoàn chỉnh tinh cung, tại đây kiếm khí công kích phía dưới, cũng không cái gì bản chất phân biệt.

Chân chính đủ để quyết định sinh tử. . . Là Côn Ngô Kiếm!

Hô hấp ở giữa, Côn Ngô Kiếm xuất thủ lần nữa, Bạch Nhạc cả người chợt chạy xe không, lấy tinh cung vi dẫn, thử dẫn động Côn Ngô Kiếm bản thân lực lượng.

Dạng này dưới tuyệt cảnh, chỉ có dẫn động Côn Ngô Kiếm bản thân lực lượng, mới có hy vọng chém vỡ trước mặt kiếm khí, bước qua cuối cùng này hai thước khoảng cách.

Tâm Thần Hợp Nhất, Nhân Kiếm Hợp Nhất!

Sống chết trước mắt, buông ra tất cả cố kỵ cùng ràng buộc, Bạch Nhạc ngược lại làm cho chính mình đối với kiếm đạo lý giải lần nữa thăng hoa.

Vù vù!

Trong tích tắc, Côn Ngô Kiếm phảng phất trong nháy mắt tỉnh lại, một cổ khủng bố kiếm ý chợt phóng lên cao.

Một kiếm ở giữa, Bạch Nhạc trước mặt cái kia vô số kiếm khí, phảng phất đều một kiếm này triệt để vỡ nát!

Thậm chí còn, Bạch Nhạc có thể cảm thụ được, xung quanh cái kia vô số kiếm khí, phảng phất có linh tính, lộ ra một loại ý thần phục, tự nhiên tách ra Côn Ngô Kiếm phong mang!

Kiếm Quân Vương!

Trên đời này, lại có cái gì kiếm, có can đảm Côn Ngô tranh phong? !

Kiếm ý tự nhiên phun ra, hóa thành một đạo thanh mang bảo vệ, mang theo Bạch Nhạc hướng về kia một đoạn kiếm gảy bay qua.

Cầm kiếm Côn Ngô!

Trước đó mặc dù rất nhiều người đều biết Côn Ngô Kiếm tại Yến Bắc Thần trong tay, tuy nhiên lại không có ai tin tưởng Yến Bắc Thần có thể luyện hóa Côn Ngô Kiếm, đùa gì thế, đó là Đạo Lăng Thiên Tông Trấn Giáo Chí Bảo, là lịch đại thánh nữ chấp chưởng thần khí, đối với ma khí có tự nhiên địch ý!

Yến Bắc Thần một cái ma tu, bằng cái gì có thể luyện hóa Côn Ngô Kiếm?

Nhưng hôm nay trước mắt một màn này, nhưng là đã không phải do ngươi không tin.

Dẫn động Côn Ngô Kiếm bản thân lực lượng tự phát hộ chủ, nếu không phải chân chính luyện hóa Côn Ngô Kiếm, thì như thế nào có thể làm được.

Mắt mở trừng trừng nhìn Bạch Nhạc tại Côn Ngô Kiếm bảo vệ phía dưới nhảy vào trong gió lốc, bàn tay hướng về cái kia nửa đoạn kiếm gảy, tất cả mọi người giờ khắc này cũng không khỏi có một loại muốn thổ huyết kích động.

Nhiều người như vậy lao lực tâm tư, thậm chí đến cuối cùng không tiếc liên thủ lại, chuẩn bị vây giết Yến Bắc Thần.

Có thể cho dù là tại dưới tình huống như vậy, lại còn là để cho Yến Bắc Thần chiếm số một, ngay trước tất cả mọi người mặt đoạt cơ duyên, đây quả thực là trần đánh mặt.

Tối trọng yếu là, một bước tiên cơ a!

Ai cũng rõ ràng, loạn nhận phong bạo tuyệt đối không phải thượng cổ cấm địa khảo nghiệm toàn bộ, thật là, ai có thể giành trước đi qua khảo nghiệm, liền hiển nhiên là chiếm trước một bước tiên cơ.

Bây giờ mọi người lẫn nhau thực lực xấp xỉ tình huống dưới, ai có thể đoạt bước này tiên cơ, tiếp đó, là có thể có thể một mực đem cái này vượt lên đầu ưu thế tiếp tục giữ vững, lúc này mới người khác nhất không thể chịu đựng sự tình a.

Thật là, việc đã đến nước này, hiển nhiên đã không phải là ai bất mãn là có thể cải biến.

Trắng nõn bàn tay hơi hơi cầm cái kia nửa đoạn kiếm gảy, trong tích tắc, xung quanh kiếm khí màu xanh kia phảng phất chợt bị làm nổ, hướng về xung quanh lan tràn mà đi.

Từ đó tâm điểm, lan tràn ra phía ngoài, toàn bộ loạn nhận phong bạo khu vực, phảng phất đều rung chuyển.

Trước đó canh giữ ở bên ngoài tất cả mọi người, tại đây khủng bố phong bạo trùng kích phía dưới, cũng không bay ngược mà ra, thối lui khoảng cách nhất định cam đoan an toàn.

Mà ngay tại lúc đó, cái kia một đoạn kiếm gảy, từng khúc mà nứt, hóa thành một cổ tinh túy kiếm ý thẳng đến Bạch Nhạc thần hồn mà đi.

Cái kia một đoạn kiếm gảy, chính là một phần thượng cổ kiếm ý truyền thừa!

Vô luận là mạnh mẽ xông vào đạt được kiếm gảy, vẫn là đi qua cảm ngộ một chút tiếp cận, làm cầm kiếm gảy thời điểm, cũng mắc đi cầu bên ngoài lấy đạt được phần này kiếm ý truyền thừa.

Hơn nữa, ngay tại người khác bị gió lốc bức lui thời điểm, Bạch Nhạc đang nhận được một cổ lực phản tác dụng, cả người không kìm lại được trực tiếp bị cuồng phong đưa đi, trong nháy mắt, liền bị thổi không thấy tăm hơi.

Một trận này khủng bố phong bạo, ước chừng duy trì liên tục có một khắc đồng hồ thời gian, mới rốt cục dừng lại nghỉ.

Trong lúc nhất thời, bao quát Vân Chân ở bên trong, tất cả mọi người sắc mặt đều có chút khó coi.

Chính như bọn hắn dự tính, dẫn đầu đoạt được kiếm gảy truyền thừa, Yến Bắc Thần liền quả thực cướp được một bước tiên cơ.

Loại thời điểm này, cho dù ai cũng không có lại lẫn nhau tranh đấu tâm tình, cực kỳ ăn ý, tất cả mọi người đồng thời hướng về Bạch Nhạc tiêu thất phương hướng đuổi theo.

Phong bạo tiêu tán, xung quanh vẫn như cũ hình thành một tòa núi đao, bước qua ngọn núi, liền chỉ thấy một mảnh xanh biếc sơn lâm, che khuất bầu trời, hơn nữa chặn linh lực cùng thần hồn tra xét, đảm nhiệm ai cũng không biết mảnh rừng núi này bên trong đến tột cùng có cái gì.

Còn như Bạch Nhạc, càng là đã sớm đã mất đi tung tích.

Nhìn trước mắt đây hết thảy, mọi người cũng không khỏi mỗi người cười khổ một tiếng.

Chỉ là, có thể đến nơi này, đến đều là tâm chí kiên định hạng người, điểm

ấy cảm giác bị thất bại, hiển nhiên cũng còn xa không đủ để đánh bọn hắn.

Trong lúc nhất thời, mọi người mỗi người lựa chọn một cái phương vị, bay thẳng trong rừng cây.

Đúng là vẫn còn thắng bại chưa phân, ai dám nói, người đó liền nhất định có thể đủ cười đến cuối cùng?

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 713: Ngộ đạo, kiếm nhận phong bạo

Lấy Phong Lạc vào trong rừng cây, đập vào mắt chỗ, khắp nơi là xanh um tươi tốt lục sắc, mênh mông vô bờ. ->.

Đại thể thăm dò một chút, Bạch Nhạc liền phát hiện, tại mảnh rừng núi này bên trong, mặc dù cũng không cấm linh, nhưng là lại cấm không, một khi muốn bay lên, liền sẽ cảm thụ được một cổ áp lực cực lớn, căn bản không có khả năng bay vọt mảnh rừng núi này.

Hơn nữa, nhận biết ở chỗ này bị vô hạn suy yếu, không chút nào khoa trương nói, một cái tu hành giả ở chỗ này nhận biết trình độ, cây một người bình thường cũng không khác nhau gì cả.

Kể từ đó, mảnh rừng núi này liền trở thành một mảnh tự nhiên bức tường ngăn cản.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc cũng không khỏi đột nhiên thở phào một cái.

Trước đó tại loạn nhận phong bạo bên trong, hắn mạnh mẽ tranh đấu kiếm gảy, thu được truyền thừa, thật là đồng dạng, quá độ cao điệu, cũng làm cho hắn hầu như trở thành tất cả mọi người công địch, có thể tưởng tượng, một khi bị người khác đuổi theo, chờ hắn đấy tất phải lại là một vòng vây giết.

Bây giờ có mảnh rừng núi này che đậy hành tích, đối với Bạch Nhạc mà nói, dĩ nhiên là muốn an toàn nhiều.

Thở nhẹ một hơi, Bạch Nhạc lần nữa xòe bàn tay ra mở ra trong tay Thiên Cung, đem Tiểu Bạch Giao phóng xuất.

Loại nguy hiểm này hoàn cảnh xuống, có Tiểu Bạch Giao bên người, cuối cùng là có thể an toàn không ít.

Không cần lúc động thủ sau khi, tiểu tử kia có thể giống như tại Bạch phủ thời điểm, co lại thành lớn chừng bàn tay, rơi vào Bạch Nhạc trên vai, thậm chí trong tay áo, cũng không chói mắt.

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc có thể cảm thụ được, cái này một mảnh trong rừng núi tồn tại cực kỳ nồng nặc sinh cơ.

Những thứ này không chỉ có đối hắn có trợ giúp, đối với chưa triệt để hóa long Tiểu Bạch Giao mà nói, cũng đồng dạng sẽ có cực đại trợ giúp.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, Tiểu Bạch Giao giống như là đồng bọn, hắn không cần áp chế Tiểu Bạch Giao trưởng thành, thậm chí cùng với tương phản, Tiểu Bạch Giao thực lực càng mạnh đối hắn liền càng mới có lợi, cho nên, chỉ cần có cơ hội, Bạch Nhạc tự nhiên cam tâm tình nguyện trợ giúp Tiểu Bạch Giao tăng thực lực lên.

Dựa theo trước đó thuyết pháp, tại đây thượng cổ cấm địa bên trong tồn tại đủ để cho người đột phá tinh hải cơ duyên, như vậy đồng dạng, cũng liền rất có thể để cho Tiểu Bạch Giao chân chính hóa giao thành rồng!

Giả sử Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Giao có thể tại đây thượng cổ cấm địa bên trong song song đột phá, như vậy cho dù là bại lộ thân phận, thiên hạ này phía dưới, sợ cũng tận có thể đi được.

Bất quá, tại đây trong rừng núi, Bạch Nhạc cũng không có sốt ruột xông loạn.

Ở chỗ này khắp nơi đều là nồng nặc cây cối, ngay cả phán đoán phương vị cũng rất khó làm được.

Hơn nữa, từ Bạch Nhạc tiến đến đến bây giờ, cũng còn chưa bao giờ gặp bất kỳ nguy hiểm nào, bản thân này cũng rất không bình thường.

Dựa theo trước đó tại loạn nhận phong bạo bên trong kinh nghiệm, hiển nhiên là mảnh rừng núi này bên trong nguy hiểm còn không có chân chính phát động.

Loại tình huống này, tự nhiên không nên liều lĩnh.

Ý tìm một cây đại thụ ở bên cạnh ngồi xuống, Bạch Nhạc tạm thời vứt bỏ tâm tư, đem tâm thần tập trung đến trước đó từ kiếm gảy bên trong thu được truyền thừa phía trên.

Cái kia không chỉ có chỉ là một loại kiếm ý truyền thừa, cũng cũng là một môn Kiếm Đạo Thần Thông truyền thừa.

Bạch Nhạc thiên phú kiếm đạo vốn là xuất sắc, chỉ cần đem tâm thần trầm xuống, rất dễ dàng là có thể dòm ra bên trong huyền cơ.

Chân chính bắt đầu tìm hiểu môn thần thông này, Bạch Nhạc mới phát hiện, thật nếu là có tâm, lại nơi nào cần chờ tới đến kiếm gảy hoặc là bước vào kiếm khí màu xanh khu vực mới tham ngộ ngộ môn thần thông này, trên thực tế, từ vừa mới bắt đầu loạn nhận phong bạo mở ra thời điểm, cũng đã có thể tìm hiểu.

Đến cuối cùng kiếm khí màu xanh bao phủ khu vực, thì càng là trực tiếp đem cái này một môn thần thông triển khai để ngươi tìm hiểu.

Lấy kiếm ý là hạch tâm, sử dụng kiếm khí khống chế linh khí biến hóa, không ngừng dẫn động lực lượng hướng ra phía ngoài kéo dài tới, liền giống như một vòng xoáy khổng lồ, tàn sát bừa bãi thiên địa.

Đến chân chính khống chế một kiếm này thời điểm, thật bản thân cần thiết điều động lực lượng cũng không quá nhiều, càng nhiều ngược lại là

điều động thiên địa ở giữa lực lượng biến thành của bản thân, đây mới thực sự là cao minh Thần Thông Pháp Môn.

Loại này huyền diệu kiếm đạo, là Bạch Nhạc trước đó cho tới bây giờ cũng không có gặp phải, cũng cũng không nghĩ tới.

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, tựa như đều là Bạch Nhạc đẩy ra một cánh đại môn, chứng kiến một mảnh rộng lớn hơn thiên địa.

Từ mở linh phủ, đến ngưng tụ tinh cung, thậm chí diễn hóa tinh hải, mỗi một lần thực lực đều có thật lớn đề thăng, thật là, trong lúc này nhưng thủy chung tồn tại một vấn đề, cái kia chính là, ngươi thi triển, mãi mãi cũng chỉ là chính mình lực lượng.

Chính mình lực lượng càng mạnh, có thể thi triển ra lực lượng cũng liền càng mạnh, cũng đều tồn tại một cái rõ ràng giới hạn!

Là linh phủ, vậy ngươi có khả năng thi triển ra lực lượng, vừa mới cuối cùng vượt không ra linh phủ giới hạn, là tinh cung, cũng cũng chỉ có thể điều động tinh cung chi lực.

Cái này tại thế nhân xem ra, đều đương nhiên đạo lý, tại Bạch Nhạc bắt đầu tìm hiểu một kiếm này bắt đầu, nhưng là triệt để đổ nát.

Cái này khiến Bạch Nhạc chứng kiến một loại khác hoàn toàn khác biệt thi triển lực lượng phương thức.

Chính mình lực lượng chỉ là lên một cái dẫn đạo tác dụng, đại bộ phận lực lượng thật đến từ chính thiên địa ở giữa, bắt nguồn ở ngoại giới.

Kể từ đó, bản thân cảnh giới, liền tựa hồ không còn trở thành hạn chế thực lực duy nhất biên giới.

Chỉ cần đối với kiếm đạo lý giải đủ đủ sâu, chỉ cần đối lực lượng khống

chế đủ đủ vi diệu, liền có thể bộc phát ra vượt xa quá ngươi thực lực bản thân lực lượng tới.

Mà loại lý giải, có thể mới chính thức có thể được gọi là. . . Đạo!

Hô!

Thở một hơi thật dài, cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc mới xem như thật sự hiểu trước đó tranh đấu truyền thừa, ý vị như thế nào!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khiếp người quang mang!

Lần đầu, Bạch Nhạc đối với cái này thượng cổ cấm địa bên trong truyền thừa cùng cơ duyên, tràn ngập khát vọng.

Cái kia căn bản cũng không vẻn vẹn chỉ là giúp người đề thăng một ít thực lực, tìm được đột phá tinh hải cơ hội mà thôi, cái kia có nghĩa là một loại càng huyền diệu cảnh giới, có nghĩa là Đại Đạo Truyền Thừa.

Ở chỗ này, Bạch Nhạc mới chính thức có thể mơ hồ nhìn trộm đến thời đại thượng cổ, những cái kia đỉnh tiêm tu hành giả lực lượng cùng cảnh giới.

Trước đó, vô luận là Kiếm Linh Vũ, vẫn là Bắc Đẩu Kiếm Trận, lại hoặc là Linh Tê Nhất Kiếm, trên thực tế so sánh Thôn Thiên Quyết loại này khủng bố thần thông, đều kém không chỉ một sao nửa điểm.

Có thể nói, Bạch Nhạc chân chính đủ để lay động những cường giả kia thần thông, liền cũng chỉ có một cái Thôn Thiên Quyết.

Bây giờ lại cẩn thận hồi muốn luôn luôn, Thôn Thiên Quyết có thể thôn phệ xung quanh tất cả lực lượng biến hoá để cho bản thân sử dụng, trên thực tế, từ trên bản chất mà nói, không phải là đột phá bản thân mình lực

lượng giới hạn, mà mượn thân ngoại hóa thân dẫn đạo khống chế càng nhiều ngoại giới lực lượng sao?

Cũng chính bởi vì vậy, Thôn Thiên Quyết mới có thể bộc phát ra viễn siêu thực lực bản thân lực lượng, để cho Bạch Nhạc lần nữa lấy yếu thắng mạnh!

Đây mới thực sự là thần thông!

Nhưng hôm nay, có một thức này Kiếm Đạo Thần Thông truyền thừa, Bạch Nhạc kiếm đạo mới chính thức xem như là đăng đường nhập thất.

"Loạn nhận phong bạo sao. . . Còn chưa đủ chuẩn xác a!"

Hơi hơi lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Không bằng, liền là kiếm nhận phong bạo a!"

Trong lòng có chút vui mừng, Bạch Nhạc ý cho một thức này thần thông mệnh danh nói.

Chỉ là, bây giờ Bạch Nhạc tự nhiên cũng không biết, một thức này thần thông, tại tương lai đem toát ra bực nào hào quang óng ánh.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 714: Nguy cơ phủ xuống

Bàng bạc sinh cơ, đối với từng cái tu hành giả, thậm chí từng cái sinh linh mà nói, đều là một loại tẩm bổ.

Sở hữu uể oải, đau xót tại đây nồng nặc sinh cơ tẩm bổ phía dưới, đều sẽ lấy tốc độ nhanh nhất đạt được khôi phục.

Không chút nào khoa trương nói, cho dù là người phàm tục, căn bản không biết tu hành, tại hoàn cảnh này bên trong, sợ cũng có thể sống mấy trăm tuổi.

Thậm chí, thậm chí có thể thanh xuân bất lão, dung nhan vĩnh trú.

Nơi đây nơi nào như là cái gì khảo nghiệm chi địa, quả thực giống như là trong truyền thuyết không già tiên cảnh đồng dạng.

Vân Chân bọn hắn, từng cái bước vào mảnh rừng núi này người, giờ khắc này tựa hồ cũng sản sinh đồng dạng cảm thán.

Mỗi người đều ở đây tham lam hấp thu nơi đây sinh cơ, nhưng vô luận là ai, nhưng cũng không dám buông xuống một tia lòng cảnh giác.

Vô pháp phi hành, thậm chí vô pháp nhận rõ phương hướng, vô pháp nhận biết cảnh vật chung quanh.

Mỗi người đều có vẻ cẩn thận chặt chẽ, không ngừng hướng về sơn lâm thâm xử đi tới, sau đó lại tại bất tri bất giác ở giữa mất phương hướng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ước chừng đại nửa ngày thời gian trôi qua, mọi người cũng y nguyên vẫn là không thể tại đây trong rừng núi lấy ra đầu mối gì đến, nhưng lại cũng đồng dạng chưa bao giờ gặp bất kỳ nguy

hiểm nào.

Chỉ là, lấy thời gian đưa đẩy, ban đầu ở loạn nhận phong bạo bên trong lạc hậu hơn bọn hắn những người kia, cũng đều theo tiến nhập trong rừng núi.

Người càng nhiều, tranh luận miễn sẽ có người đụng tới.

Cái này cũng không phải cái gì chú ý cấp bậc lễ nghĩa cùng công bình phương, có gặp nhau tự nhiên liền có tranh chấp cùng chiến đấu.

Có câu ma ở giữa xung đột, cũng đồng dạng có đồng đạo ở giữa, các hoài quỷ thai Ám Hạ Độc Thủ.

Đạo Lăng sơn bên trên, nhìn từng cảnh tượng ấy, mỗi người sắc mặt đều có chút khó coi.

Ma đạo cũng còn thôi, ma đạo ở giữa lẫn nhau không hợp đánh đập tàn nhẫn, cái kia vốn là là thường có việc, nhưng những này chính đạo tông môn đệ tử, cũng đều có các tự gánh vác từ tranh đấu gay gắt thống hạ sát thủ, liền thực sự để cho những lão tổ này nhóm mất mặt.

Có thể hết lần này tới lần khác, vô luận bọn hắn làm sao chửi ầm lên, người bên trong cũng nghe không đến nửa điểm động tĩnh.

Trước đó đối mặt loạn nhận phong bạo lúc công kích sau khi, cũng chưa chết mấy người, nhưng hôm nay tại đây rõ ràng không có bất kỳ uy hiếp trong rừng núi, chết bởi lẫn nhau tranh đấu chém giết người, liền chừng gần ba mươi người!

Đây là một cái đáng sợ đến bực nào chữ số a!

Phải biết, lần này ma đạo người hai phe số cộng lại, cũng bất quá chỉ là hai trăm người mà thôi.

Dạng này tỉ lệ xác thực có chút nhìn thấy mà giật mình.

Sắc trời, dần dần tối lại.

Như là Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, thượng cổ cấm địa bên trong cũng đồng dạng có ngày sáng đêm tối phân chia.

Mà, chính là thượng cổ cấm địa bên trong cái thứ nhất đêm tối!

Cuối cùng lau một cái mặt trời chiều ánh chiều tà tán đi, toàn bộ sơn lâm cũng đều an tĩnh lại, tối trọng yếu là, Bạch Nhạc rõ ràng cảm thụ được xung quanh cái kia nồng nặc sinh cơ, đang chậm rãi tiêu tán.

Bạch Nhạc bản thân liền là tại lấy Thông Thiên Ma Công chậm rãi thôn phệ xung quanh sinh cơ rèn luyện Thông Thiên Ma Thể cùng thần hồn, bây giờ loại biến hóa này, tự nhiên cảm giác vô cùng nhạy cảm!

Chỉ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc tâm rồi đột nhiên sinh ra một tia cảm giác nguy cơ!

Chuyện nếu khác thường tất có yêu!

Cái này đại nửa ngày thời gian thực sự quá nhàn hạ, bản thân này liền không quá phù hợp lẽ thường, bây giờ xung quanh sinh cơ bắt đầu tiêu tán, bản thân này liền biểu thị thật lớn nguy cơ.

Gián đoạn đối với sinh cơ thôn phệ, Bạch Nhạc nhất thời cẩn thận đứng dậy, thử nếm thử cảm thụ những thứ này sinh cơ tiêu tán vị trí.

Trước đó cái kia nồng nặc sinh cơ tự nhiên không thể nào là đột nhiên xuất hiện, như vậy đồng dạng, làm cái này cổ sinh cơ bắt đầu tiêu tán thời điểm, tự nhiên cũng sẽ không là vô căn cứ tiêu tán, tìm được trong lúc này vấn đề, có thể liền có thể hóa giải khả năng đến nguy cơ.

Không thể không nói, Bạch Nhạc loại này trực giác bén nhạy, đối hắn thật sự mà nói quá là quan trọng.

Rất nhiều chuyện thời điểm, sợ cũng không phải là nguy hiểm bản thân, mà là đối với nguy hiểm sợ hãi, có thể tại trong lúc nhất thời dự cảm đến nguy hiểm, sau đó làm ra nhạy bén nhất phán đoán, bản thân này liền có thể tại vô hình ở giữa, mức độ lớn nhất hóa giải nguy hiểm.

Bạch Nhạc đối với sinh cơ nhận biết, bản thân liền muốn so người khác bén nhạy hơn, bây giờ có lòng cố ý cảm thụ tình huống dưới, tự nhiên rất nhanh thì phát hiện vấn đề chỗ ở!

Những thứ này sinh cơ, vậy mà toàn bộ bị xung quanh những cây cối kia thôn phệ!

Phát hiện này, để cho Bạch Nhạc từ sinh lòng ra một loại nồng đậm ý sợ hãi.

Phải biết, lúc ban ngày sau khi, Bạch Nhạc sở dĩ ngồi ở dưới một cây đại thụ, cũng là bởi vì Bạch Nhạc nhạy cảm ý thức được, càng đến gần những cây cối này, sinh cơ liền càng là bàng bạc thuần túy.

Nhưng hôm nay, lấy đêm tối phủ xuống, đây hết thảy lại nhất thời trái lại, thì như thế nào có thể làm cho Bạch Nhạc không kinh hãi?

Cơ hồ là vô ý thức, Bạch Nhạc lập tức liền rời xa vừa mới dựa vào đại thụ.

Nhưng mà, rất nhanh Bạch Nhạc liền phát hiện, làm như vậy tựa hồ cũng không có ý nghĩa quá lớn.

Cái này một mảnh sơn lâm thực sự quá lớn, khắp nơi đều là tươi tốt cây cối, muốn rời xa cây cối, nói dễ vậy sao.

Oanh!

Bên này Bạch Nhạc vẫn còn ở suy tư thời điểm, biến cố nảy sanh!

Trong nháy mắt, phảng phất toàn bộ sơn lâm ầm ầm mà phát động, cái kia vô số cây cối đều vào giờ khắc này sống lại, cái kia vô số cành lá, phảng phất trong nháy mắt liền hóa thành đoạt mệnh lợi kiếm, điên cuồng hướng về chính mình cắn giết mà đến.

"Vù vù!"

Căn bản không dám có chút do dự, trong tích tắc, bảy chuôi kiếm chợt bay ra, tại Bạch Nhạc bên người hóa thành Bắc Đẩu Kiếm Trận, đem Bạch Nhạc bảo hộ ở ở giữa.

Nếu như tình huống bình thường xuống, những thứ này cành lá tại lợi kiếm phía dưới, tự nhiên đều có vẻ cực kỳ yếu đuối, ý là có thể chặt đứt, nhưng hôm nay những thứ này cành lá rút quá hạn sau khi, nhưng là có vẻ không gì sánh được cứng cỏi , bình thường kiếm phong, rất khó chặt đứt!

Kinh khủng nhất là, những thứ này cành lá vẫn còn ở không ngừng sinh trưởng, ngươi chặt đứt một đoạn liền dài ra một đoạn, điên cuồng tiếp tục hướng về ngươi cắn giết mà đến, vô cùng vô tận!

So với việc người khác, Bạch Nhạc đã coi như là may mắn nhất.

Đối với đại đa số người mà nói, căn bản là không có có thể sớm nhận thấy được nguy hiểm, sinh cơ bắt đầu tiêu tán thời điểm, rất nhiều người còn không biết vì sao nỗ lực bắt lại cuối cùng cơ hội liều mạng hấp thu sinh cơ, hồn nhiên không cảm giác nguy hiểm gần sát.

Làm những cái kia nhìn như ôn hòa cây cối trong nháy mắt lộ ra dữ tợn

thời điểm, thậm chí có một ít liên phát sinh cái gì đều không cảm giác được, liền trong nháy mắt bị như lợi kiếm vậy cành cây xuyên thấu thân thể, bị tiên huyết xâm nhiễm, cành lá càng là điên cuồng sinh trưởng, thoáng qua ở giữa liền có thể đem người triệt để giết chết!

Kinh khủng nhất là, những cành cây này phảng phất tại cướp đoạt sinh cơ, chết thảm những người tu hành này, thậm chí ngay cả thi thể đều không có thể lưu lại, huyết nhục, thậm chí đầu khớp xương đều bị những cái kia khủng bố cây cối thôn phệ, hóa thành làm dịu cây cối chất dinh dưỡng.

Đương nhiên, những thứ này thằng xui xẻo cuối cùng chỉ là số ít!

Có thể đi tới nơi đây, đều là thời gian xuất sắc nhất thiên tài, cho dù là phản ứng chậm một chút, có thể làm nguy cơ đã tới thời điểm, đại đa số người cũng đều vẫn như cũ có thể làm ra tinh nhuệ nhất phán đoán, hoàn thành phản kích.

Chỉ là, may là như vậy, làm những cây cối này lộ ra cao vút thời điểm, vẫn là ngay đầu tiên có hơn mười người chết oan chết uổng!

Kinh khủng này kết quả, cũng thật hù được trong núi rừng mỗi người.

Thậm chí, coi như là Đạo Lăng sơn bên trên, đã từng thấy như vậy một màn những lão tổ kia nhóm, giờ khắc này cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Bọn hắn không cảm giác được sinh cơ biến hóa, tự nhiên cũng liền không ý thức được đây hết thảy biến hóa, cho tới giờ khắc này mới đột nhiên thức tỉnh.

Thượng cổ cấm địa bên trong, ở đâu có chân chính an toàn địa phương a!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 715: Sinh lộ

Mặc dù có chút luống cuống tay chân, có thể trên thực tế, trừ ban đầu cái kia mười mấy cái phản ứng chậm nhất thằng xui xẻo bên ngoài, người khác đang bị thức tỉnh sau đó, cũng đúng là vẫn còn tại những công kích này bên trong tiếp tục chống đỡ.

Một khi tạo ra tinh cung, điều động tinh cung chi lực phòng ngự, những thứ này cành lá công kích tự nhiên liền có vẻ không có như vậy trí mạng.

Chỉ là, không đợi mọi người thở phào được một hơi đâu, lớn hơn nguy hiểm liền theo sát theo nhau mà đến.

Những cây cối này công kích cũng vẻn vẹn chỉ là bước đầu tiên mà thôi.

Chân chính đáng sợ địa phương ở chỗ, xung quanh những cây cối này bắt đầu không chút nào phân rõ phải trái thôn phệ sinh cơ.

Lúc ban ngày sau khi, những cây cối này tản mát ra nồng nặc sinh cơ, làm cho cả sơn lâm đều có vẻ xanh um tươi tốt, mỗi người đều được không nhỏ chỗ tốt, nhưng khi bóng đêm phủ xuống, những cây cối này liền bắt đầu thôn phệ sinh cơ.

Mỗi người cũng biết tích cảm thụ được, trong cơ thể mình sinh cơ tại đây Tô một mực chậm rãi xói mòn, hơn nữa, loại này trôi qua tốc độ, phảng phất vẫn còn ở không ngừng nhanh hơn!

Loại này sinh cơ xói mòn, thật là tinh cung lực lượng cũng căn bản ngăn cản không.

Đối với mỗi người mà nói, sinh cơ đều là tối trọng yếu căn nguyên, một khi sinh cơ hao hết, chỉ dựa vào ngươi có muôn vàn thủ đoạn, vạn chủng

trí kế cũng đều tất cả thành trống, đến lúc đó cả người liền sẽ bị những thứ này khủng bố cây cối triệt để thôn phệ, hài cốt không còn!

Đang không ngừng cùng những cây cối này tranh đấu đồng thời, còn nhất định phải dùng hết tất cả biện pháp tới trì hoãn sinh cơ bên trong cơ thể trôi qua, trong lúc này độ khó đâu chỉ tăng gấp bội!

Những cái kia không có thụ thương người, hoàn hảo một ít, bị đả thương người, liền sẽ phát hiện, những cái kia vết thương tựa như cùng phát tiết miệng, sẽ để cho sinh cơ bên trong cơ thể đại lượng xói mòn, gia tốc cái này tan vỡ quá trình!

Ngắn ngủi không tới thời gian một phút, toàn bộ sơn lâm phảng phất cũng đã triệt để rơi vào một mảnh nồng đậm trong sự sợ hãi.

Bạch Nhạc sắc mặt có chút khó coi.

Không trung cái kia bảy chuôi phi kiếm đang không ngừng chém ở giữa, đã bắt đầu bị cùn, những thứ này bản thân thì không phải là thần binh lợi khí gì, như thế không ngừng chém những thứ này đang nồng nặc sinh cơ chống đỡ dưới, vô cùng bền bỉ cành lá, tự nhiên đã khó có thể vì tế.

Có thể hỏi đề để ý, cho đến bây giờ, Bạch Nhạc cũng còn không có tìm được manh mối, căn bản là không có cách hóa giải trước mắt cục diện.

Lấy Bắc Đẩu Kiếm Trận đối kháng, bản thân liền là tỉnh lực nhất một loại phương thức, một khi không thể tiếp tục được nữa, liền sẽ ép mình dùng kịch liệt hơn thủ đoạn tới đối kháng, tiến tới rơi vào một loại tuần hoàn ác tính bên trong.

Thật chỉ lấy lực lượng mà nói, những cây cối này công kích cũng không tính khoa trương, vô luận là Kiếm Linh Vũ, vẫn là Thôn Thiên Quyết, Bạch Nhạc đều có nắm chặt có thể hủy diệt trước mặt cái này một mảnh cây cối.

Thật là Bạch Nhạc lại rõ ràng hơn, cái này căn bản không phải hủy diệt mấy viên hoặc là hơn mười cây mộc là có thể giải quyết vấn đề.

Cái này vô biên vô hạn trong rừng núi có bao nhiêu cây cối, quả thực vô số kể, coi như là hắn cường hãn nữa, có thể hủy diệt nhiều ít?

Tương phản, tiêu hao lực lượng càng nhiều, sinh cơ bên trong cơ thể trôi qua liền sẽ càng nhanh, đến lúc đó, sẽ chỉ làm chính mình rõ ràng bị hao tổn chết ở chỗ này.

Trong đầu vô số ý niệm trong đầu hiện lên, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì nhất thời sinh ra một loại suy đoán!

Trong mắt lóe lên một tia tinh mang, Bạch Nhạc bên người nhất thời tuôn ra một mảnh huyễn lệ kiếm quang!

"Đi!"

Trong khoảnh khắc, cái này vô số kiếm quang liền chợt bộc phát ra, hướng về bốn phương tám hướng cây cối chém tới!

Kiếm Linh Vũ!

Một khi thi triển ra thần thông, xung quanh những cây cối này trong khoảnh khắc, liền bị mưa kiếm hủy diệt, tại Bạch Nhạc xung quanh hình thành một mảnh tạm định chân trống khu vực!

Nhưng mà, chính như Bạch Nhạc dự liệu.

Cho dù là Kiếm Linh Vũ thần thông, cũng căn bản không có khả năng triệt để hủy diệt những cây cối này, bị cắn nát đồng thời, những cây cối này liền cực nhanh sinh trưởng, hơn nữa, xung quanh khác khu vực cây cối cũng sẽ thuận thế lan tràn mà đến.

Bất quá, Bạch Nhạc bây giờ để ý cũng căn bản cũng không phải là những thứ này.

Trong mắt lóe lên một tia tinh mang, nhìn xung quanh những cây cối này sinh trưởng, Bạch Nhạc nhưng trong lòng ngược lại sinh ra vẻ vui mừng.

Bởi vì, tại loại nguy hiểm này phía dưới, Bạch Nhạc rốt cuộc tìm được nhận rõ phương vị biện pháp!

Cũng là bị mưa kiếm hủy diệt, thật là xung quanh từng cái phương hướng cây cối tốc độ sinh trưởng nhưng là không giống nhau.

Bản thân này, chính là đơn giản nhất phán đoán đường nhỏ phương thức!

Vô luận mảnh rừng núi này có bí mật gì, tựu như cùng trước đó loạn nhận phong bạo, càng là vị trí trung tâm liền càng nguy hiểm!

Cây cối sinh trưởng nhanh nhất điên cuồng nhất vị trí, chính là chỉ hướng mảnh rừng núi này vị trí trung tâm, tương phản, thì là rời khỏi cái này một mảnh sơn lâm đường nhỏ.

Nếu như không nhịn được xung quanh kinh khủng này công kích, tự nhiên liền có thể một đường lui ra ngoài, dạng này áp lực liền sẽ càng ngày càng nhẹ, nếu là có thể rời khỏi sơn lâm phạm vi, tự nhiên cũng liền an toàn.

Có thể giả sử muốn tranh đoạt cái này một mảnh trong rừng núi cơ duyên, vậy thì nhất định phải vượt khó tiến lên, hướng về cây cối sinh trưởng nhanh nhất, xung quanh công kích kinh khủng nhất vị trí xông.

Chỉ có xông vào mảnh rừng núi này trung tâm, mới có thể phát hiện bên trong huyền cơ, chuyển nguy thành an.

Từ trên bản chất mà nói, cái này cùng chịu lấy kiếm khí uy hiếp xông vào loạn nhận phong bạo trung tâm không khác nhau gì cả.

Còn như Bạch Nhạc hội lựa chọn thế nào, tự nhiên căn bản không có bất kỳ huyền niệm gì!

"Khá lắm giảo hoạt tiểu súc sinh!"

Đạo Lăng sơn bên trên, Bạch Nhạc làm ra tất cả rõ ràng hiển hiện tại tất cả mọi người trước mắt, hơi suy nghĩ một chút, tự nhiên liền có thể nhìn ra Bạch Nhạc dụng ý.

Trong lúc nhất thời, nhất thời liền sinh ra vô số lăng nhục tiếng.

Đương nhiên, phần này lăng nhục trên thực tế, cũng đồng dạng có thể xem là tán thưởng.

Bạch Nhạc phản ứng thực sự quá nhanh.

Từ ban đầu phản ứng liền muốn so người khác nhanh hơn một bước, cũng đúng là như vậy, Bạch Nhạc mới là trong mọi người có vẻ nhất ung dung một cái.

Bây giờ lại là Bạch Nhạc cái thứ nhất phát hiện bên trong dị dạng, chuẩn bị tìm đến xông vào trong núi rừng mưu trí kính, lại làm sao có thể không làm người thán phục.

Lại không luận thực lực như thế nào, chỉ bằng phần này tâm trí cùng sức phán đoán, cũng đã làm người ta thán phục.

Trẻ một đời bên trong, xác thực chưa có người có thể so sánh với.

Vị kia Thông Thiên Ma Quân chính mình quan tuyệt thiên hạ, bây giờ tìm được đệ tử, vậy mà cũng xuất sắc như thế, xác thực để cho người ta

có chút ước ao!

Giả sử Bạch Nhạc không phải Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, mà là bất kỳ một cái nào thiên tông đệ tử, chỉ sợ đều sẽ trở thành lay động Đạo Lăng Thiên Tông địa vị vô song thiên kiêu.

Đáng tiếc a, xuất sắc như thế nhân vật, lại vẫn cứ là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân!

Không có Thông Thiên Ma Quân che chở. . . Vô luận hắn tại thượng cổ cấm địa bên trong biểu hiện như thế nào xuất sắc, ly khai thượng cổ cấm địa lúc, cũng liền tất nhiên là hắn bị mất mạng lúc.

Thật là, lúc cũng vận vậy. Làm người ta bóp cổ tay thở dài.

Mặc cho ngươi Bạch Nhạc lại như thế nào tâm tư thông thấu, cũng không nghĩ ra, tại thượng cổ cấm địa bên trong nhất cử nhất động, bây giờ đều đã đầu qua cái này một khoảng trời, rõ ràng truyền tới Đạo Lăng sơn thượng mỗi người trong mắt a.

Muốn để cho Bạch Nhạc toàn thân trở ra, trừ phi vị kia nghe đồn đã vẫn lạc Thông Thiên Ma Quân, thật có thể một lần nữa xuất thế, lấy cái kia thông thiên thực lực vì Bạch Nhạc tuôn ra một mảnh ngày qua.

Chỉ là. . . Dạng này khả năng thực sự quá thấp.

Mặc dù thật có Thông Thiên Ma Quân còn sống nghe đồn, mà nếu Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân nhân vật như vậy, nhưng trong lòng rất rõ ràng, Thông Thiên Ma Quân tất nhiên đã vẫn lạc, bằng không, thế gian này cục diện, sớm cũng đã là mặt khác một bức dáng dấp.

Đây là số mệnh!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 716: Tư Đồ Lăng Phong uy hiếp

Mặc dù tìm được phương hướng, nhưng là muốn muốn bước vào mảnh rừng núi này trung tâm, lại như cũ có vẻ mười phần trắc trở. Tiểu thuyết.

Cái này từ Bạch Nhạc vừa mới ứng phó xung quanh cây cối trong công kích là có thể nhìn ra.

So với việc Vân Chân, Quân Bất Ly bọn hắn những người này, Bạch Nhạc thực lực hay là quá yếu một ít, tinh cung trung kỳ thực lực, hơn nữa còn chỉ có thể vận dụng phân nửa tinh cung chi lực, càng là thâm nhập Bạch Nhạc trên người áp lực lại càng lớn.

Trên thực tế, loạn nhận phong bạo bên trong, Bạch Nhạc có thể dễ dàng như vậy xông qua, là chiếm Thông Thiên Ma Thể tiện nghi, nhưng hôm nay mặt tốc độ những cây cối này công kích, Thông Thiên Ma Thể đủ khả năng có tác dụng, khả năng liền phi thường hữu hạn.

Bởi vì những cây cối này chân chính đáng sợ địa phương, ở chỗ đối với sinh cơ thôn phệ, mà không phải cành lá công kích.

Một khi bị cành lá cuốn lấy, cho dù là vô pháp tách rời Bạch Nhạc làn da, nhưng đối với sinh cơ thôn phệ tốc độ lại ắt sẽ nhanh hơn mấy lần, cái này có thể so với thụ thương càng đáng sợ hơn nhiều.

Vẻn vẹn thâm nhập vài dặm khoảng cách, Bạch Nhạc cũng cảm giác được có chút lực kiệt.

Mặc dù hắn đã tại lấy Côn Ngô Kiếm mở đường, có thể xung quanh càng ngày càng mật rừng cây cũng y nguyên vẫn là để cho hắn có chút đáp

ứng không xuể.

Điều này cũng làm cho Bạch Nhạc lần nữa dừng bước lại.

Nếu như đem hết toàn lực, hắn tự nhiên còn có thể đi xa hơn, thật là, loại kia nồng đậm cảm giác nguy cơ, lại làm cho Bạch Nhạc rất rõ ràng, khi tìm được thích hợp biện pháp trước đó, đã không thể lại tùy tiện thâm nhập xuống dưới.

Nơi đây nguy hiểm, không chỉ có riêng chỉ từ ở mảnh rừng núi này , đồng dạng còn có những cái kia muốn giết hắn cho thống khoái những thiên tài.

Trước đó ở ngoại vi, lớn như vậy sơn lâm lẫn nhau đụng tới cơ hội rất nhỏ, thật là lấy không ngừng thâm nhập, gặp được tỷ lệ khả năng liền càng lúc càng lớn.

Bạch Nhạc xưa nay không dám coi khinh những người này.

Vô luận là Tư Đồ Lăng Phong, Tiêu Dật Phong những thứ này tại Đạo Môn đại hội thượng liền đã gặp Đạo Môn thiên tài, vẫn là Quân Bất Ly, Nhậm Tiêu Dao bọn hắn những thứ này ma đạo thiên tài, đều để Bạch Nhạc ôm một loại sâu đậm lòng cảnh giác.

Nhưng mà, trên đời này chuyện, thường thường là sợ cái gì liền tới cái gì.

Bạch Nhạc mới vừa dừng bước lại, đảo mắt trước đó, một bên khác, một cái thân ảnh quen thuộc liền xuất hiện ở Bạch Nhạc trước mặt.

Tư Đồ Lăng Phong!

Nhiều người như vậy bên trong, nếu để cho Bạch Nhạc sắp xếp một cái nhất không muốn gặp trình tự, Tư Đồ Lăng Phong tuyệt đối là vị thứ

nhất.

Bởi vì, nếu nói là muốn giết chết Bạch Nhạc, Tư Đồ Lăng Phong cũng tất nhiên là xếp số một vị.

So với việc Bạch Nhạc lúc này bước đi liên tục khó khăn dáng dấp, Tư Đồ Lăng Phong không muốn ung dung quá nhiều.

Thậm chí ngay cả kiếm cũng không có ra, Tư Đồ Lăng Phong mỗi bước ra một bước, đều sẽ mang theo vẻ ác liệt kiếm khí, vượt mọi chông gai, vô luận xung quanh có bao nhiêu cành lá lan tràn mà đến, đều căn bản là không có cách tới gần Tư Đồ Lăng Phong quanh thân ba thước bên trong.

Trước đó tại loạn nhận phong bạo bên trong, không thấy Tư Đồ Lăng Phong xuất thủ, cũng còn thôi, bây giờ làm đối phương cứ như vậy xuất hiện ở trước mặt mình thời điểm, Bạch Nhạc mới chính thức cảm thụ được cái kia cổ kinh khủng áp chế lực.

Đó là một loại gần như làm người ta hít thở không thông cảm giác đè nén.

Dạng này Tư Đồ Lăng Phong thực sự quá mạnh mẽ.

"Thật đúng là đi mòn gót sắt tìm không thấy, gặp được chẳng tốn chút công phu, Yến Bắc Thần, ta tìm ngươi thật lâu!"

Trong mắt lộ ra vẻ ác liệt sát khí, Tư Đồ Lăng Phong không che giấu chút nào chính mình sát ý, lành lạnh mở miệng nói.

"Muốn giết ta nhiều người, thì nhìn ngươi có bản lãnh này hay không."

Con mắt hơi hơi nheo lại, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói.

Ngay tại lúc đó, nguyên bản một mực ghé vào Bạch Nhạc trên người Tiểu Bạch Giao chợt phát sinh gầm lên giận dữ, trong khoảnh khắc, liền hóa thành hơn mười mét Giao Long, căm tức Tư Đồ Lăng Phong.

Chỉ là, Tiểu Bạch Giao quá lớn hình thể, nhưng cũng trong nháy mắt liền hấp dẫn xung quanh những cây cối kia chú ý, vô số dây leo cành lá hướng về Tiểu Bạch Giao dây dưa qua đây.

Nhìn một màn này, Tư Đồ Lăng Phong khóe miệng nhất thời lộ ra lau một cái vẻ trào phúng.

"Quả nhiên, những cây cối này mới là nó khắc tinh! Yến Bắc Thần, không có cái này Bạch Giao giúp ngươi, ngươi cho rằng, ngươi có cái gì tư cách theo ta là địch?"

Trong lòng hơi hơi trầm xuống, Bạch Nhạc nhưng cũng minh bạch, bây giờ tình cảnh là xác thực càng phát ra đối với mình bất lợi.

Tiểu Bạch Giao sở dĩ mạnh, cũng là bởi vì cái kia Long tộc cái kia cường hãn thân thể cùng cường đại sinh mệnh lực, nếu như chính diện chém giết, không quan tâm là Tư Đồ Lăng Phong hay là hắn cái gì thiên tài, đều căn bản không phải Tiểu Bạch Giao đối thủ.

Có thể hết lần này tới lần khác, tại đây trong rừng núi, những cây cối kia đủ để gắt gao hạn chế lại Tiểu Bạch Giao , mặc cho nó có bao nhiêu lực khí, cũng căn bản không có khả năng diệt tuyệt những cây cối này, có thể cùng những cây cối này không ngừng vướng víu bên trong, Tiểu Bạch Giao sinh cơ liền sẽ không ngừng trôi qua.

Trước đó, Bạch Nhạc sở dĩ một mực lấy chính mình lực lượng chạy đi, mà không có để cho Tiểu Bạch Giao dẫn đường phi hành, chính là nguyên nhân này.

Bây giờ, đột nhiên đụng vào Tư Đồ Lăng Phong, bị xung quanh cây cối

dây dưa kéo lại Tiểu Bạch Giao không phân được nhiều ít tinh lực đến giúp đỡ Bạch Nhạc, chỉ bằng chính mình, Bạch Nhạc nhưng là không còn nắm chặt chống đỡ được Tư Đồ Lăng Phong công kích.

Chí ít có ở đây không bại lộ thân phận tình huống dưới, căn bản không có bất kỳ hy vọng nào!

Còn như nói giết Tư Đồ Lăng Phong diệt khẩu, vậy thì càng không thể nào, cho dù là bại lộ thân phận, toàn lực ứng phó chém giết, Bạch Nhạc cũng không cho là mình giết chết Tư Đồ Lăng Phong!

Đồng dạng đều là thế gian nhất đỉnh tiêm thiên tài, chênh lệch cảnh giới ảnh hưởng liền thực sự quá lớn.

Chỉ là càng là đến loại nguy hiểm này cấp độ, Bạch Nhạc liền có vẻ càng trở nên bình tĩnh.

"Tư Đồ Lăng Phong, ta thừa nhận không phải đối thủ của ngươi! Bất quá, ngươi muốn giết ta, chỉ sợ cũng không phải một chốc có thể a?" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng, "Nếu tiếp tục xông vào trong, ta tự nhiên không có ngươi nhanh, nhưng nếu là chuyên tâm muốn ra bên ngoài trốn. . . Ngươi cho rằng, ngươi muốn lãng phí bao nhiêu thời gian mới có thể giết chết ta?"

Liều mạng là khẳng định đánh không lại, Bạch Nhạc thoại phong nhất chuyển nhưng là trực tiếp chỉ hướng quyền lợi!

"Bây giờ, tất cả mọi người tại hướng trong núi rừng xông. . . Nếu là ở trên người ta dây dưa quá nhiều thời gian, Tư Đồ huynh cho rằng, ngươi còn có mấy phần chắc chắn, có thể đoạt được nơi đây cơ duyên?"

"Giết ngươi, đoạt được Côn Ngô Kiếm, ta tự nhiên có thể cái sau vượt cái trước!" Đạm mạc nhìn Bạch Nhạc, Tư Đồ Lăng Phong lạnh lùng nói rằng, "Huống chi, cho dù là tổn thất nơi đây cơ duyên, chỉ cần có thể đạt

được Quảng Hàn Thiên Cung cùng Côn Ngô Kiếm, cũng tuyệt đối là đáng giá."

Bạch Nhạc cũng không phải là người khác, Bạch Nhạc trên người bản thân thì có đủ để khiến người điên cuồng chí bảo, Tư Đồ Lăng Phong tự nhiên không quan tâm tại Bạch Nhạc trên người lãng phí thời gian.

"Có lý!"

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc không để ý mở miệng nói, "Bất quá, ta người này xưa nay không bị người uy hiếp."

Trong mắt lộ ra lau một cái cười nhạt, Bạch Nhạc khinh thường tiếp tục nói, "Nếu như Tư Đồ huynh cố ý tương bức, ta cũng không quan tâm đem cái này Côn Ngô Kiếm trả lại cho thánh nữ! Chỉ không biết, ngươi còn có gan hay không, từ thánh nữ trong tay cướp đoạt Côn Ngô Kiếm?"

Đây là phản uy hiếp, Bạch Nhạc cũng cũng rất rõ ràng, Tư Đồ Lăng Phong cũng không muốn để cho Vân Chân được hồi Côn Ngô Kiếm, bây giờ bắt lại điểm này, lần nữa uy hiếp ngược lại Tư Đồ Lăng Phong.

Cùng lắm chính là cá chết lưới rách, thà rằng tiện nghi thánh nữ, cũng tuyệt đối không cho ngươi mò được chỗ tốt cơ hội!

Đương nhiên, ở loại tình huống này xuống, tìm được Vân Chân cũng đồng dạng yêu cầu vài phần vận khí.

Bất quá, Bạch Nhạc trong lời nói ý tứ, không chỉ có riêng chỉ là như vậy.

Đụng được Tư Đồ Lăng Phong, dĩ nhiên là cũng có thể đụng vào người khác, nếu như Bạch Nhạc thật ôm không tiếc tiện nghi cũng không cho hắn đắc thủ tâm tư, thật đúng là được hội lệnh Tư Đồ Lăng Phong phát điên.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 717: Đốn ngộ

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Tư Đồ Lăng Phong lại cuối cùng vẫn trầm mặc xuống.

Hắn rất muốn liều lĩnh ra tay giết chết Yến Bắc Thần, thật là Yến Bắc Thần phản ứng lại làm cho hắn biết rõ, Yến Bắc Thần cũng không đang nói đùa, có thể từng bước đi tới hiện tại, Tư Đồ Lăng Phong con mắt rất độc, đủ để đơn giản nhìn thấu lòng người.

Yến Bắc Thần nhân vật như vậy, vốn cũng không phải là ai đơn giản có thể uy hiếp.

Bất quá, thật vất vả mới bắt lại một cái như vậy cơ hội, nếu nói là chỉ đơn giản như vậy buông tha, Tư Đồ Lăng Phong cũng đồng dạng không cam lòng.

Không thể không nói, cho tới bây giờ loại tình trạng này, Tư Đồ Lăng Phong cũng đồng dạng có chút đâm lao phải theo lao.

Tựa hồ xem thấu Tư Đồ Lăng Phong tâm tư, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

"Ngươi cũng chứng kiến, mảnh rừng núi này, đối ta tới nói, rất không hữu hảo! Ta cũng không có năng lực tiếp tục tranh đoạt nơi đây cơ duyên. . . Cùng bả thời gian cùng tinh lực lãng phí ở trên người ta, chẳng thà đi tiếp tục tranh đoạt cơ duyên!" Giang tay ra, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng, "Chúng ta chưa chắc nhất định là địch nhân. . . Chí ít, hiện tại không nhất định là."

Mí mắt đột nhiên nhảy nhót, Tư Đồ Lăng Phong đúng là vẫn còn bị một câu nói này thuyết phục.

Mặc dù lời này chợt vừa nghe đi lên tựa hồ rất không có đạo lý, nhưng đối với Tư Đồ Lăng Phong mà nói, rồi lại vừa vặn là cực kỳ có đạo lý.

Yến Bắc Thần cùng Đạo Lăng Thiên Tông tự nhiên là tử địch, có ở Vân Mộng Chân cái này Đạo Lăng Thánh Nữ còn không có triệt để thất bại trước đó, Yến Bắc Thần liền không phải hắn địch nhân.

Dưới chân đột nhiên một bước, qua trong giây lát, Tư Đồ Lăng Phong liền chợt xoay người mà đi.

Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc tâm khẩn băng bó cây kia dây mới rốt cục thư giãn hạ xuống.

Chớ nhìn hắn tựa hồ một bộ chắc chắc Tư Đồ Lăng Phong sẽ không động thủ dáng vẻ, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc tâm so với ai cũng rõ ràng, một khi Tư Đồ Lăng Phong thật động thủ, chính mình lần này liền thật nguy hiểm.

Hắn cũng không có làm tốt cùng Tư Đồ Lăng Phong cùng chết chuẩn bị, chí ít không phải là hiện tại.

... . . .

"Vô liêm sỉ!"

Sắc mặt tái xanh, giờ khắc này Đạo Lăng Thiên Tông Chưởng Giáo chân nhân rốt cục nhịn không được mắng ra âm thanh.

Trước đó bị Quân Bất Ly bức bách, ngăn cản Vân Mộng Chân tìm hiểu, trong lòng hắn đối với Tư Đồ Lăng Phong cũng đã có chút bất mãn, có thể cuối cùng là bởi vì tình thế như vậy, cũng không thể vô cùng trách móc nặng nề Tư Đồ Lăng Phong, bởi vì chỉ dựa vào Tư Đồ Lăng Phong một người, thật là vô pháp ngăn cản đại thế.

Thật là, lần này rõ ràng đụng vào Bạch Nhạc, lại bởi vì sợ bị người khác chiếm tiện nghi, sợ Côn Ngô Kiếm rơi vào Vân Mộng Chân trong tay, liền thật buông tha đối Bạch Nhạc xuất thủ, cũng là thật làm hắn triệt để thất vọng.

Phải biết, cho tới nay, hắn đều là đem Tư Đồ Lăng Phong coi là đời tiếp theo Chưởng Giáo chân nhân tới bồi dưỡng.

Có thể hết lần này tới lần khác chính là như vậy Tư Đồ Lăng Phong, lại căn bản không có nửa điểm vì đại cục suy nghĩ tự giác!

Tư Đồ Lăng Phong nghĩ đến, mãi mãi cũng chỉ là chính bản thân hắn, mà không phải Đạo Lăng Thiên Tông như thế nào.

Trợ giúp Vân Mộng Chân đoạt hồi Côn Ngô Kiếm, tự nhiên sẽ để cho hắn càng khó đuổi theo Vân Mộng Chân cước bộ, nhưng lại có thể cho Vân Mộng Chân có lớn hơn hy vọng, kéo dài Đạo Lăng bất bại thần thoại, trợ giúp Đạo Lăng Thiên Tông kể từ lúc này cái này gian nan vũng bùn bên trong đi tới.

Đây là đại cục!

Có thể hết lần này tới lần khác, Tư Đồ Lăng Phong y nguyên vẫn là lựa chọn bởi vì tư lợi mà tổn hại đại nghĩa.

Tư Đồ Lăng Phong tự nhiên không biết, một màn này sẽ bị người khác xem người mắt, có thể cũng chính bởi vì vậy, mới càng phát có thể nhìn thấu nội tâm, thấy rõ hắn ký thác kỳ vọng người truyền nhân này tính tình.

Trên thực tế, không chỉ là hắn, bây giờ sở hữu Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão, giờ khắc này cũng không khỏi trầm mặc xuống.

Mọi người theo đuổi tâm tư của mình, lấy đủ loại lý do, muốn đem Vân Mộng Chân vị này thánh nữ đẩy tới thần đàn, nhưng này tất cả, lại cuối cùng đều ở đây chỗ tối, chưa bao giờ đặt tới qua trên mặt bàn.

Nhưng hôm nay, Tư Đồ Lăng Phong dạng này cử động, nhưng là triệt để xốc lên cuối cùng này một khối nội khố.

Đạo Lăng Thiên Tông, cuối cùng là thật bắt đầu sa đọa a. . .

Rất nhiều người đều ở đây trong tối quan sát Diệp Lăng Vân biểu tình.

Chỉ là Diệp Lăng Vân lại tựa hồ như đã ngủ, đối với đây hết thảy, căn bản không có phản ứng chút nào.

Chỉ có những tâm tư đó nhất linh xảo người, mới có thể hiểu, Diệp Lăng Vân sở dĩ đối cái này không có bất kỳ biểu thị, là bởi vì từ đầu đến cuối, Diệp Lăng Vân thủy chung đều là đứng ở Vân Mộng Chân phía bên nào.

Vô luận người khác như thế nào, chỉ cần Vân Mộng Chân bất bại, Đạo Lăng Thiên Tông liền y nguyên vẫn là hy vọng.

Sa đọa, có thể nạo xương, đem cái này chút sa đọa phát thịt đồ vật bỏ qua, lấy một loại đau thương phương thức hoàn thành hoán huyết.

Mà Vân Mộng Chân, chính là đây hết thảy hy vọng.

Hắn muốn kết quả, còn chưa có xuất hiện!

... .

Tiểu Bạch Giao lần nữa thu nhỏ lại, lui trở về Bạch Nhạc trên vai.

Nhưng mà lần này, Bạch Nhạc lại chính như trước đó đối Tư Đồ Lăng Phong nói tới, cứ như vậy dừng bước lại.

Tiếp tục vào sâu như vậy xuống dưới, hắn sẽ còn gặp phải người khác, mặc dù những người này xác thực đều các hoài quỷ thai, thật là. . . Nhưng chưa chắc mỗi người đều biết làm ra cùng Tư Đồ Lăng Phong lựa chọn.

Tại Tiểu Bạch Giao giúp không được gì tình huống dưới, thực lực của hắn đúng là vẫn còn có chút yếu.

Cùng kiên trì xông ra đi, chẳng thà tĩnh tâm xuống, thử xem xem có thể hay không tìm được khác biện pháp tới giải quyết vấn đề.

Từ loạn nhận phong bạo trên tình huống xem, chưa chắc nhất định phải đi đến trung tâm, mới có thể thu được cảm ngộ.

Chỉ cần có thể bình tĩnh lại tâm thần, liền có cơ hội có thể từ chung quanh trong dấu vết phát giác phá cuộc hy vọng.

Nói đến, thật cái này trong thượng cổ cấm địa tất cả trở ngại, thật cũng bất quá chỉ là một loại khảo nghiệm phương thức mà thôi.

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc tư tưởng triệt để buông ra.

Lúc ban ngày thả ra sinh cơ, buổi tối lúc thì thôn phệ sinh cơ, những cây cối này bên trong ẩn chứa lực lượng rốt cuộc cái gì?

Rốt cuộc sinh cơ, còn lại chính là tử vong?

Lại hoặc là, sống hay chết ở giữa, thật căn bản cũng không có loại kia rõ ràng giới hạn? !

Nhất niệm động, liền có vô số ý niệm trong đầu dũng mãnh vào Bạch Nhạc trong đầu.

Trước đó Bạch Nhạc đã từng cùng Thái Cực Đạo cao thủ đã giao thủ, đối phương đối với âm dương chuyển hóa cùng khống chế, xác thực là một loại gần như hoàn mỹ đạo, nếu là lấy cái này tới thôi diễn!

Như vậy, có thể xung quanh những cây cối này, cũng liền chánh hợp Thái Cực Đạo tinh túy!

Vạn sự vạn vật, há lại có định luận?

Bạch Nhạc nói, không phân đạo ma, không phân chính tà!

Thật là cho dù là hắn đây tự mình nói đi ra, hắn vừa lại thật thà lý giải sao?

Nếu như, vô luận đạo ma, đều chẳng qua chỉ là một loại tu hành phương thức, vô luận chính tà, cũng chỉ là một loại sinh tồn phương thức.

Như vậy, sống hay chết ở giữa, như thế nào lại có tuyệt đối giới hạn?

Oanh!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trong đầu đột nhiên nổ tung, một cái ý niệm điên cuồng, nhất thời không thể ức chế nảy sinh mà ra.

Nếu như vẻn vẹn chỉ là lực lượng mà thôi, như vậy. . . Đạo ma, cần gì phải có phân chia?

Bạch Nhạc cho tới nay đều là đạo ma song tu, nhưng trên thực tế, đạo ma hai loại lực lượng rồi lại đối lập lẫn nhau, có thể nói là phân biệt rõ ràng.

Từ hai cái linh phủ, cho tới bây giờ hắc bạch phân minh mỗi người chiếm giữ phân nửa tinh cung.

Mặc dù tình huống tại hướng tốt hơn phương hướng phát triển, nhưng lại

không có phát sinh bản chất biến hóa.

Nếu như. . . Có thể chân chính đem đạo ma hai loại lực lượng dung hợp đâu?

Nếu như, có thể đem cái này lẫn nhau phân biệt rõ ràng nửa toà tinh cung, triệt để hóa thành một tọa hoàn chỉnh tinh cung đâu, hoặc có lẽ là, tại bước vào tinh hải thời điểm, có thể làm bọn hắn trở thành một hoàn mỹ chỉnh thể đâu?

Vậy đối với chính mình mà nói, lại lại là một loại kinh khủng bực nào đề thăng?

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 718: Vân Mộng Chân quyết tuyệt

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Nhạc tâm nhưng là đột nhiên mọc lên một loại khó diễn tả được khát vọng.

Nguyên bản đối với chỗ này cơ duyên, ôm có cũng được không có cũng được tâm tính Bạch Nhạc, giờ khắc này tâm tư chợt nghịch chuyển!

Có một số việc, coi như là cảm ngộ, có thể tưởng tượng muốn thực hiện, nhưng cũng đồng dạng tuyệt đối không phải một kiện đơn giản sự tình.

Đem đạo ma hai cổ lực lượng dung hai là một, lại nói tiếp đơn giản, nhưng trên thực tế, muốn chân chánh làm được, có nhiều gian nan, lại quả thực khó có thể diễn tả bằng ngôn từ.

Bạch Nhạc nhất định phải tìm được có thể trợ giúp chính mình tìm hiểu cơ duyên mới được.

Mà bây giờ, Bạch Nhạc có thể nghĩ đến trợ giúp, cũng chỉ có hai loại.

Một loại là Thái Cực Đạo truyền thừa, một loại khác, chính là chỗ này trong rừng núi cất giấu cơ duyên.

Thái Cực Đạo truyền thừa cũng không cần nói, đừng nói là lấy Yến Bắc Thần thân phận, coi như là lấy Bạch Nhạc thân phận, cũng căn bản không có khả năng từ Thái Cực Đạo bên trong thu được loại này hạch tâm truyền thừa, chỉ có thể về sau sẽ chậm chậm tìm cơ hội.

Mà bây giờ, đặt trước mặt, duy nhất cơ hội, chính là mảnh rừng núi này bên trong cơ duyên.

Cho nên, cho dù là chật vật đi nữa, nguy hiểm nữa, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ muốn thử một chút!

.. .

Trăng lên giữa trời!

Một bộ bạch y, Vân Mộng Chân đạp ánh trăng mà đến, đoạn đường này cây cối công kích, phảng phất căn bản không có cho Vân Mộng Chân mang đến bất kỳ ảnh hưởng gì, nhanh nhẹn như tiên, thẳng đến mảnh rừng núi này trung tâm.

Nhưng mà, khi thật sự chứng kiến trước mắt một màn này thời điểm, cho dù là Vân Mộng Chân tâm cũng không khỏi khẽ run lên, ngạnh sinh sinh ngừng lại cước bộ.

Trước mặt là một viên cao tới vài trăm thước đại thụ, lúc này mới chân chính là kình thiên mộc, vô luận là ai, ở chỗ này cũng đều sẽ sinh ra một loại nhỏ bé cảm giác, phảng phất muối bỏ biển.

Đáng sợ nhất là, cái kia kình thiên đại thụ , đồng dạng đang điên cuồng cắn nuốt xung quanh sinh cơ.

Nó thậm chí đã không cần đưa ra cành lá tới công kích , bất kỳ cái gì sinh vật, chỉ cần cả gan tới gần sinh cơ liền sẽ bị điên cuồng cướp đoạt.

Những cái kia nguyên bản sinh trưởng tại đây kình thiên đại thụ bên cạnh cây cối, bây giờ đã triệt để héo rũ, thay đổi hoàn toàn hoang vắng.

Cho dù là lấy Vân Mộng Chân thực lực, vừa nhìn tới gần ngàn mét bên trong, sinh cơ cũng sẽ cấp tốc bị cắn nuốt, căn bản không dám mạo hiểm vào.

Nghĩ vậy, Vân Mộng Chân cũng không khỏi có chút đau đầu.

Loạn nhận phong bạo thời điểm, nàng chính là trong mọi người cái thứ nhất chạy tới, nhưng lại bị ngăn cản ở mảnh này kiếm khí màu xanh ở ngoài, thẳng đến người khác chạy tới, quấy nhiễu cục diện, cuối cùng lại ngược lại bị Bạch Nhạc chiếm tiện nghi.

Bây giờ nàng lại bị ngăn ở nơi đây, có thể đoán được, dùng không bao lâu, người khác cũng đều sẽ lần lượt chạy tới, nàng thực lực mặc dù càng mạnh hơn một chút, nhưng lại đúng là vẫn còn không có đến loại kia tuyệt đối nghiền ép trình độ.

Cục diện một khi lần nữa loạn, nàng cũng chưa chắc có thể cam đoan, nhất định có thể đủ giành được tiên cơ.

Trước đó Bạch Nhạc đoạt được cơ duyên cũng còn thôi, cùng lúc nàng cùng Bạch Nhạc quan hệ bản cũng không giống nhau, Bạch Nhạc có thể có được chỗ tốt, tăng thực lực lên cũng khó không là một chuyện tốt, về phương diện khác, Bạch Nhạc thực lực bản thân, đúng là vẫn còn có chút thấp, mặc dù đạt được cơ duyên, thực lực có chỗ đề thăng, cũng không trở thành đánh vỡ cân bằng.

Thật là Quân Bất Ly cùng Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn những người này, thực lực bản thân liền không thể so với nàng yếu bao nhiêu, một khi đạt được cơ duyên, lập tức liền có khả năng đánh vỡ cân bằng, đuổi theo thậm chí là vượt lên trước nàng, cái thời gian đó, một bước vượt lên đầu, là có thể có thể là từng bước vượt lên đầu, cuối cùng làm nàng triệt để tan tác.

Mãnh liệt khẽ cắn môi, Vân Mộng Chân nhưng là lúc này dứt khoát hướng về kia khỏa kình thiên đại thụ vị trí xông qua.

Cứ việc dạng này cử động hết sức nguy hiểm, có thể nàng đã không có lựa chọn, bây giờ nàng, hoặc có lẽ là, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông, đã

không thua nổi.

Sinh cơ bên trong cơ thể điên cuồng trôi qua, đợi được Vân Mộng Chân đi vào cái kia kình thiên đại thụ trước đó trăm mét khu vực thời điểm, nguyên bản đen thùi tóc dài, cũng đã biến thành xám trắng.

Tới mức này, cho dù là Vân Mộng Chân cũng có chút không chịu nổi.

Nàng thậm chí hoài nghi, lại như thế xông ra đi, đợi được nàng đi tới số lúc trước sau khi, cũng đã muốn từ một cô thiếu nữ, biến thành lão ẩu.

Đối với Vân Mộng Chân mà nói, dạng này đại giới, thực sự có chút quá lớn.

Huống chi, không ai dám nói đi tới trước cây chính là kết thúc a.

Ngay tại lúc đó, Tư Đồ Lăng Phong, Mặc Vũ, Tiêu Dật Phong bọn hắn cũng đều cơ hồ là đồng thời chạy tới, mặc dù lẫn nhau đều cách xa nhau lấy một khoảng cách, nhưng lại cũng đều rõ ràng cảm thụ được cái kia kình thiên đại thụ đối với sinh cơ điên cuồng thôn phệ.

Cũng chứng kiến bây giờ dẫn đầu bước vào bên trong, tóc đều đã biến thành xám trắng Vân Mộng Chân.

Một màn này, cũng đồng dạng đem tất cả mọi người chấn động.

Trước đó, bọn hắn cũng biết Vân Mộng Chân so thực lực bọn hắn mạnh hơn, cũng càng cần gấp thắng lợi, nhưng lại y nguyên vẫn là đánh giá thấp Vân Mộng Chân dũng khí cùng quyết đoán, đây là thật đang liều mạng a!

Đừng xem chỉ là cái này mấy trăm mét khoảng cách, thật là bây giờ trong bọn họ, thì có ai dám cùng Vân Mộng Chân, không tiếc tử sinh xông vào?

Vị này thánh nữ, xác thực so bất luận kẻ nào đều mạnh hơn, thật là, nàng chỗ gánh vác đồ vật, lại tựa hồ như cũng so bất luận kẻ nào đều nặng nề.

Ở đây, mỗi người đều là nhất đỉnh tiêm thiên tài, cũng chính bởi vì vậy, bọn hắn mới càng tích mệnh!

Bởi vì bọn họ biết mình tính mệnh trân quý bao nhiêu không!

Thật là Vân Mộng Chân đâu?

Vị này Đạo Lăng Thánh Nữ tính mệnh, chẳng lẽ không so với bọn hắn trân quý hơn sao?

... ...

"Thánh nữ!"

Đạo Lăng sơn bên trên, nhìn tận mắt Vân Mộng Chân tóc biến thành xám trắng, nguyên bản hoàn mỹ trên gương mặt cũng nhiều vài phần nếp nhăn, vô số Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử cũng không khỏi hồng con mắt.

Cho dù là những cái kia Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão, giờ khắc này trong lòng cũng không khỏi có chút phát sáp.

Rất nhiều người, trước đó đều chuyên tâm muốn đem Vân Mộng Chân từ thánh nữ vị trí đẩy tới đến, thậm chí đoạn tuyệt thánh nữ nhất mạch truyền thừa!

Nhưng khi bọn hắn tận mắt thấy Vân Mộng Chân vì Đạo Lăng Thiên Tông như vậy phấn đấu thời điểm, nhưng trong lòng cũng không khỏi có một tia hổ thẹn chi ý.

So với việc mỗi người bọn họ chỉ muốn tranh Danh trục Lợi, vị này Đạo

Lăng Thánh Nữ mới là chân chính một lòng vì Đạo Lăng Thiên Tông kéo dài muốn người, mới là vì Đạo Lăng Thiên Tông quyền lợi, không tiếc hi sinh chính mình tính mệnh người.

Trên thực tế, cũng không chỉ là Đạo Lăng Thiên Tông người!

Giờ khắc này, vô luận là ngoại tông lão tổ, vẫn là những cái kia ma đạo cự kình, cũng đều không khỏi trầm mặc xuống.

Vô luận ở vào cái dạng gì lập trường, mỗi người đều không thể không thừa nhận, Vân Mộng Chân đáng giá tất cả mọi người tôn kính.

Cũng chỉ có đến giờ phút nầy, bọn hắn mới thật sự hiểu, Diệp Lăng Vân vì sao thủy chung như vậy ung dung.

Từ đầu đến cuối, Đạo Lăng Thiên Tông vị này lão chưởng giáo đều ở đây không giữ lại chút nào chống đỡ, tin tưởng Vân Mộng Chân vị này thánh nữ.

Vô luận trước đó phát sinh cái gì, nhưng bây giờ, mỗi người đều rất rõ ràng, chỉ cần Vân Mộng Chân có thể sống từ thượng cổ cấm địa bên trong đi ra, Đạo Lăng Thiên Tông cái kia cổ bất bại tinh thần sẽ không ngừng tuyệt!

Chỉ cần tinh thần vẫn còn, Đạo Lăng Thiên Tông liền y nguyên vẫn là cái kia Đạo Lăng Thiên Tông!

Cái này khiến trên đời , bất kỳ cái gì người bất kỳ thế lực nào, muốn huỷ diệt Đạo Lăng Thiên Tông đều phải trả giá trầm trọng nhất đại giới, nặng nề đến. . . Có thể căn bản không có người có thể thừa nhận!

Nàng một cá nhân, liền thật khả năng vì đã bắt đầu sa đọa Đạo Lăng Thiên Tông, một lần nữa khởi động một mảnh thiên!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 719: Cái này nữ nhân ngu xuẩn

Vân Mộng Chân tại nguyên chỗ yên lặng trăm hơi thở thời gian, lại rốt cục vẫn phải lần nữa mở rộng bước chân đi về phía trước.

"Thánh nữ!"

Mắt thấy Vân Mộng Chân còn phải tiếp tục đi về phía trước, Tư Đồ Lăng Phong rốt cục nhịn không được hô to lên tiếng.

Hắn thật là muốn đem Vân Mộng Chân kéo xuống thánh nữ vị trí, chiếm lấy trở thành thế hệ này Đạo Lăng Thiên Tông bên trong người mạnh nhất, thật là bằng tâm mà nói, Tư Đồ Lăng Phong lại cũng không muốn thật nhìn Vân Mộng Chân đi tìm chết.

Hơn nữa, vô luận như thế nào, hắn cuối cùng cũng là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, Vân Mộng Chân loại này dứt khoát thái độ, làm sao ngăn cảm động Đạo Lăng sơn thượng nhân, Tư Đồ Lăng Phong cũng đồng dạng trở nên động dung.

Đi tiếp như vậy, Vân Mộng Chân là thật có thể sẽ chết.

Xa xa, Vân Mộng Chân tự nhiên cũng nghe đến Tư Đồ Lăng Phong thanh âm, nhưng này lại không thể để cho nàng cước bộ có nửa điểm dừng lại nghỉ.

Vân Mộng Chân là nhân vật nào, một khi quyết định, lại nơi nào là người bên ngoài có thể khống chế.

Tiếp tục đi tới đích rất có thể sẽ chết, hơn nữa còn là loại kia hao hết toàn

bộ sinh cơ, hóa thành tóc bạc lão ẩu mà chết, đối với một cái nữ nhân mà nói, đây cơ hồ là khó nhất tiếp thu kết quả, nhưng dù cho như thế, Vân Mộng Chân lại y nguyên vẫn là không quan tâm.

Nàng không phải là không muốn chậm một chút, chờ mình quen thuộc hơn nơi đây quy tắc sau đó mới xông, thật là lý trí lại rõ ràng nói cho nàng biết, thời gian kéo càng lâu, đối với nàng mà nói, cục diện lại càng bất lợi.

Lần này bước vào thượng cổ cấm địa, nàng nhất định muốn thắng, nhất định phải phải đi tiếp, cho dù là đánh bạc tánh mạng mình, nàng cũng nhất định phải thắng được đi.

Nếu không có phần này đem sinh tử quên sạch sành sinh ung dung, lại làm sao có thể bỏ qua những thiên phú này cùng thực lực đều không kém nàng những thiên tài?

100 mét. . . 80 mét. . . 50 mét!

Vân Mộng Chân nghĩa vô phản cố tiếp tục hướng phía trước đi, có thể cái kia kình thiên đại thụ lại hiển nhiên cũng không thương tiếc Vân Mộng Chân chấp nhất.

Theo không ngừng thâm nhập, Vân Mộng Chân làn da bắt đầu thay đổi lỏng, trên mặt xuất hiện rõ ràng nếp nhăn, tóc nâu trắng tiến thêm một bước biến trắng, hơn nữa cũng không phải là ngân bạch, mà là tuyết trắng!

Ùng ùng!

Cơ hồ là tại đồng thời, phía sau trong rừng núi đột nhiên vang lên nổ vang, trong lúc nhất thời, tất cả mọi người lực chú ý không khỏi đều bị hấp dẫn tới.

Rừng cây rậm rạp bên trong, một mảnh khủng bố thanh sắc cơn lốc cuộn sạch mà ra, lộ ra lau một cái khủng bố kiếm ý!

Sau một khắc, Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn liền nhẹ dễ dàng phát giác được, cái này thanh sắc cơn lốc, dĩ nhiên là từ kiếm khí màu xanh làm trụ cột, dẫn động thiên địa chi lực mà hình thành, một đường dễ như trở bàn tay, ngạnh sinh sinh tại đây trong rừng núi tuôn ra một con đường tới.

Loạn nhận phong bạo!

Trong tích tắc, tất cả mọi người trong đầu cũng không khỏi hiện lên bốn chữ này!

Bây giờ kiếm khí màu xanh này gió xoáy, chẳng phải là giống như là một cái phiên bản thu nhỏ loạn nhận phong bạo sao?

Ai cũng không phải người ngu, trong đầu thoáng lóe lên, liền tính ra một cái làm người ta hoảng sợ kết quả!

Yến Bắc Thần!

Bây giờ trong những người này, chỉ có một cái có thể thi triển ra bực này thần thông, liền chỉ có đoạt được cái kia nửa đoạn kiếm gảy Yến Bắc Thần.

Chỉ là, ai có thể nghĩ tới, cái này kiếm gảy bên trong ẩn chứa thần thông thật không ngờ khủng bố.

Không chút nào khoa trương nói, kinh khủng như vậy kiếm khí gió xoáy, ở đây chỉ sợ không có bất cứ người nào dám đơn giản đi ngăn cản.

Đây đã là chân chính dẫn động thiên địa chi lực, đủ để lay động tinh hải lực lượng.

Chờ rỗi rãnh Tinh Cung Cảnh đừng bảo là cùng Bạch Nhạc giao thủ, dù là vẻn vẹn chỉ là bị cuốn vào kiếm khí này gió xoáy phạm vi, đều sẽ bị đơn giản xé nát.

Con ngươi chợt co rụt lại, giờ khắc này, Tư Đồ Lăng Phong trong lòng cũng không khỏi sinh ra một chút hối hận.

Lấy hắn ánh mắt tự nhiên phân biệt ra được, một thức này thần thông, tuyệt đối không có khả năng ngay từ đầu thì có lớn như vậy uy lực, mà là tại không ngừng vận chuyển trong quá trình, dẫn động thiên địa chi lực, lúc này mới cuối cùng hình thành kinh khủng như vậy lực lượng, dễ như trở bàn tay hủy diệt tất cả ngăn cản Bạch Nhạc cây cối cành lá, mạnh mẽ xông tới nơi này.

Nếu như sớm biết như vậy, hắn trước đây liền không nên dừng tay, vô luận như thế nào cũng có thể thử đem Bạch Nhạc chém giết mới là.

Đáng tiếc, cho tới bây giờ, nói cái gì đều đã trễ.

Cái này đột ngột biến cố, cũng đồng dạng để cho Vân Mộng Chân dừng bước lại, xoay người lại.

Thân ở kiếm khí màu xanh trong gió lốc, Bạch Nhạc cũng đồng dạng liếc mắt liền thấy Vân Mộng Chân.

Trong nháy mắt, phảng phất tâm bị quả chùy hung hăng ghim một chút, giờ khắc này nhìn đầu tóc bạc trắng, thậm chí sinh ra nếp nhăn Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc không nỡ hầu như rơi lệ.

Cái này nữ nhân ngu xuẩn!

Cứ việc chỉ là vừa mới chạy tới, có thể Bạch Nhạc đối Vân Mộng Chân giải, nhưng vẫn là trước tiên liền đoán được Vân Mộng Chân tâm tư.

Quy về kết quả, vẫn là chính mình trước đó đoạt được kiếm gảy truyền thừa sự tình, kích thích đến Vân Mộng Chân a.

Vân Mộng Chân đương nhiên sẽ không bởi vì mình đạt được truyền thừa mà bất mãn, thật là nàng lại nhất định muốn tại đây thượng cổ cấm địa bên trong chiếm số một, thu được đại cơ duyên đúc thành hoàn mỹ tinh hải, chỉ có như vậy, nàng mới năng lực bây giờ cái này phong vân phiêu diêu Đạo Lăng Thiên Tông khởi động một mảnh thiên.

Chỉ là. . . Cái này nữ nhân ngu xuẩn, cho tới bây giờ liền không có nghĩ qua này sẽ nguy hiểm cỡ nào.

Những thứ này tâm tư, nàng không có cách nào khác đối với mình nói, cho nên liền chỉ có thể liều mạng đi tranh, chém giết, cho dù là vì thế đánh bạc tính mệnh cũng sẽ không tiếc!

Cách nhau rất xa, có thể Vân Mộng Chân lại như cũ có thể cảm thụ được Bạch Nhạc trong ánh mắt quan tâm cùng không nỡ, có thể nàng. . . Không thể quay đầu!

Trong nháy mắt thất thần, Vân Mộng Chân rồi đột nhiên xoay người sang chỗ khác, lần nữa bước nhanh xông về đằng trước đi!

Nàng biết bây giờ chính mình có rất khó coi, cho nên, làm sao cũng không muốn để cho Bạch Nhạc nàng chật vật không chịu nổi như vậy dáng vẻ.

Nếu như không thể đoạt được lần này cơ duyên đem dung mạo khôi phục lại, nàng thà rằng chết ở chỗ này, vĩnh viễn sẽ không tiếp tục cùng Bạch Nhạc gặp nhau.

"Yến Bắc Thần!"

Phục hồi tinh thần lại, Tư Đồ Lăng Phong cái thứ nhất đứng ra, lớn tiếng hô lớn, "Mọi người cùng nhau xuất thủ, trước hết giết hắn!"

Nếu như không có kiếm nhận phong bạo, những người này có thể chưa chắc nguyện ý liên thủ đối phó Bạch Nhạc, nhưng hôm nay, nhưng là trong nháy mắt liền hình thành ăn ý, vô luận là chính đạo, vẫn là ma đạo, tất cả mọi người đồng thời hướng về Bạch Nhạc giết tới.

Trước đó mặc dù biết Bạch Nhạc đạt được chỗ tốt, nhưng lại cũng không người có thể nghĩ đến, Bạch Nhạc thu hoạch lại to lớn như thế!

Cái này cũng làm cho tất cả mọi người đối với Bạch Nhạc đều tràn đầy cảnh giác, vô luận như thế nào, cũng không thể để Bạch Nhạc lần nữa làm rối!

Nếu như trước đó, Bạch Nhạc không thiếu được còn muốn theo chân bọn họ vướng víu một chút, bằng vào kiếm nhận phong bạo uy lực, mặc dù không địch lại, chí ít cũng sẽ không lỗ.

Huống chi, nơi đây xung quanh hắn cây cối cũng đều đã héo rũ, Tiểu Bạch Giao cũng sẽ không phải chịu ảnh hưởng, chỉ phải cẩn thận một chút, Bạch Nhạc tự bảo vệ mình vẫn là không lừa bịp.

Dù sao, nhiều người như vậy đều bị ngăn ở cái này, dùng đầu ngón chân muốn cũng có thể biết, tùy tiện xông vào tất nhiên nguy hiểm trùng điệp.

Nhưng hôm nay chứng kiến Vân Mộng Chân dáng vẻ, Bạch Nhạc nơi nào còn có tâm tư đi theo bọn hắn quấy rầy, thậm chí đều không quay đầu lại nhìn bọn hắn liếc mắt, liền sinh tử đều không để ý, nơi nào sẽ còn để ý những người này tâm tư, trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, cứ như vậy thẳng khống chế được kiếm nhận phong bạo trực tiếp đụng tới.

Lúc này, mặc kệ bất luận kẻ nào dám ngăn ở trên đường, Bạch Nhạc đều sẽ không chút do dự đem nghiền nát, không tiếc bất cứ giá nào!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 720: Gắn bó đến già, không rời không bỏ

Ùng ùng!

Tư Đồ Lăng Phong người đầu tiên xuất thủ, hướng về kiếm khí màu xanh kia gió xoáy oanh kích mà đi, chỉ là kiếm nhận phong bạo một đường cuộn sạch mà thôi, uy lực đã sớm đề thăng tới cực hạn!

Bạch Nhạc bản thân lực lượng, vẻn vẹn chỉ là một cái dẫn dắt tác dụng, cái kia bàng bạc lực lượng, chính là chính diện ngạnh hám Tinh Hải Cảnh cường giả, cũng tuyệt đối sẽ không rơi vào hạ phong, lại nơi nào là Tư Đồ Lăng Phong có khả năng lay động.

Huống chi, Bạch Nhạc căn bản là một đường hướng về kia kình thiên đại thụ tiến lên, trừ phi Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn có gan truy vào đi, bằng không, liền căn bản không có khả năng hình thành vây kín.

Chỉ là mấy chục giây thời gian, Bạch Nhạc cũng đã dẫn đạo kiếm nhận phong bạo giải khai Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn phong tỏa, một đường hướng về Vân Mộng Chân phương hướng đuổi theo.

Cho dù là Dẫn Đạo Giả kiếm nhận phong bạo, cũng đồng dạng vô pháp ngăn cản sinh mệnh lực trôi qua.

Trong chốc lát, Bạch Nhạc tóc liền cũng đồng dạng bày biện ra màu xám trắng, chỉ là giờ khắc này Bạch Nhạc, đối mặt sinh cơ kinh khủng như vậy trôi qua, lại thậm chí ngay cả con mắt cũng không có nháy một chút.

Hắn không biết, nơi đây đến tột cùng còn có nguy hiểm gì, nhưng là lại có thể cảm giác được, Vân Mộng Chân loại này rất xông phương thức,

sợ là vô luận như thế nào cũng đi qua không lần thi này nghiệm.

Vô luận là vì bản thân đột phá cướp đoạt lần này cơ duyên, vẫn là vì cứu hạ Vân Mộng Chân, hắn đều đã không có đường lui.

Hoặc là đi qua khảo nghiệm, đoạt được lần này cơ duyên, hoặc là. . . Liền cùng Vân Mộng Chân một chỗ chết ở chỗ này tốt.

Oanh!

Vân Mộng Chân không ngừng tới gần, tựa hồ cũng rốt cục làm tức giận cái kia một mực không phản ứng chút nào kình thiên đại thụ.

Trong tích tắc, vô số cành lá chợt từ trong bầu trời kéo xuống, như là từng cái roi da, hung hăng quất về phía Vân Mộng Chân.

Cái này biến cố đột nhiên, cũng đồng dạng đem tất cả mọi người dọa cho giật mình.

Vừa mới còn do dự mà, có muốn đuổi theo hay không đi vào tranh đoạt mọi người một cái, nhất thời triệt để dừng bước lại.

Bọn hắn tuy cũng muốn có được truyền thừa cùng cơ duyên, nhưng là lại càng quý giá tánh mạng mình.

Bây giờ ai cũng thấy rõ, chỉ chờ tới lúc trời sáng, dạng này tình thế sẽ được nghịch chuyển!

Đến lúc đó, kinh khủng này kình thiên đại thụ, có thể liền sẽ ngược lại phun ra vô cùng sinh cơ, tự nhiên có thể đơn giản tiếp cận, căn bản không có cần phải hiện tại liền mạo hiểm.

Không phải ai đều điên!

Điên, là bởi vì có không thể không điên lý do.

Rất hiển nhiên, những người này cùng Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc không giống nhau, bọn hắn cũng không có nhất định phải liều lên tính mệnh đi đổ lý do.

Bọn hắn cũng có lý do tin tưởng, nơi đây giống như là loạn nhận phong bạo trung tâm kiếm khí màu xanh, trừ Yến Bắc Thần loại này không nói đạo lý biến thái bên ngoài, căn bản không có xông vào khả năng.

Trước đó Yến Bắc Thần có thể may mắn đắc thủ, là bởi vì vừa may một cửa ải kia, so là đối với kiếm ý lĩnh ngộ, còn có Côn Ngô Kiếm, này mới khiến Yến Bắc Thần vượt hiểm qua cửa.

Nhưng vận may sẽ không vĩnh viễn kèm theo hắn.

Bây giờ cái này kình thiên đại thụ phản kích, chính là có lực nhất chứng minh.

Cứ việc còn cách vừa đứt khoảng cách, có thể chỉ nhìn cái kia chợt rút rơi cành lá, liền có thể cảm nhận được cái kia phần khủng bố, ở đây bất cứ người nào ở loại tình huống này xuống, sợ cũng căn bản không sống nổi.

Bọn hắn làm không được, Vân Mộng Chân, cũng đồng dạng làm không được.

Thật, bình thường mà nói, những thứ này cành lá công kích mặc dù sắc bén, nhưng là còn chưa tới, đủ để đánh chết Vân Mộng Chân cấp độ, tối đa bất quá tương đương với một vị bình thường Tinh Hải Cảnh cường giả xuất thủ mà thôi, lấy Vân Mộng Chân thực lực, đủ để chống lại.

Có thể hỏi đề ở chỗ, hiện tại Vân Mộng Chân có thể đã không phải là cái kia đỉnh phong Đạo Lăng Thánh Nữ a, sinh cơ bị đánh suy tính thôn phệ,

Vân Mộng Chân hầu như đã suy kiệt đến dầu hết đèn tắt cấp độ, như tóc bạc lão ẩu, một thân thực lực sợ là tối đa còn có thể còn lại ba thành.

Chỉ dựa vào một chút như vậy lực lượng, thì như thế nào có thể ngăn trở kinh khủng này công kích!

Kiếm trong tay nỗ lực vung lên, hóa thành một mảnh nhỏ huyễn lệ kiếm quang, chỉ là, tại đây dưới ánh trăng kiếm vũ, lại đã không phải là cái kia khuynh quốc khuynh thành tiên tử, mà là một cái cúi xuống hoàng hôn đã già ẩu, như vậy liền càng lộ ra vô cùng chói mắt.

Đó là một loại chân chính nhất chấn nhiếp nhân tâm sợ hãi.

"Ba!"

Mất đi quá nhiều sinh cơ, vô luận là lực lượng hay là phản ứng, đều muốn chậm quá nhiều, mặc dù Vân Mộng Chân đã đem hết toàn lực, nhưng lại y nguyên vẫn là lộ ra khe hở, bị mấy đạo cành lá hung hăng quất trên người, trắng như tuyết trên áo nhất thời chấm máu tươi, nhìn thấy mà giật mình.

Ngẩng đầu, nhìn vậy theo nhưng sắc bén kéo xuống cành lá, giờ khắc này Vân Mộng Chân nhưng là không khỏi dâng lên vài phần vẻ tuyệt vọng.

Lúc này, khoảng cách dưới cây đã cũng chỉ có cuối cùng mười thước khoảng cách, có thể nàng cũng rất rõ ràng, chính mình sợ là không bước ra cuối cùng này mười thước.

Khí tức tử vong đập vào mặt, tựa hồ đã biểu thị sinh mệnh chung kết.

Rốt cục vẫn phải muốn chết sao?

Giờ khắc này, Vân Mộng Chân trong lòng có chút thống khổ, nhưng lại

lại có vài phần giải thoát thoải mái.

Chết. . . Cũng tốt!

Chỉ là, không biết sau khi chết, có thể hay không vẫn là xấu như vậy dáng vẻ.

Hắn chứng kiến sao?

Hắn ưa thích là cái kia kinh diễm tuyệt thế Đạo Lăng Thánh Nữ, mà không phải bây giờ cái này tóc bạc lão ẩu đi. . . Chỉ nguyện, chính mình đẹp nhất dáng vẻ, có thể bị hắn một mực ghi ở trong lòng.

Ùng ùng!

Hầu như cũng ngay lúc đó, cái kia khủng bố kiếm nhận phong bạo chợt đánh tới, gần quất về phía Vân Mộng Chân cành lá dây leo trong nháy mắt bị kiếm khí gió xoáy cắn nát.

Đầu tóc bạc trắng, Bạch Nhạc bây giờ cũng đồng dạng hầu như nhìn không ra nguyên bản khuôn mặt, chỉ là ánh mắt lại bình tĩnh như cũ, phảng phất không có bất kỳ biến hóa nào.

Bản thân hắn lực lượng, tự nhiên đã từ lâu suy nhược không chịu nổi, chỉ là kiếm nhận phong bạo thần thông, một khi thi triển ra, lại gần như không yêu cầu tiêu hao Bạch Nhạc lực lượng gì, hắn chỉ cần thuận thế dẫn đạo, liền có thể để cho kiếm nhận phong bạo bộc phát ra uy lực lớn nhất tới.

Cái này đủ để bóp chết Vân Mộng Chân công kích, tại kiếm nhận phong bạo trước mặt, lại vẫn cũng không đủ xem.

Oanh!

Dùng hết cuối cùng lực lượng, khu động lấy kiếm nhận phong bạo tiếp tục hướng cái kia kình thiên đại thụ cuốn tới, ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc thân hình thoắt một cái, đã nhẹ rời khỏi kiếm khí trong gió lốc, trực tiếp rơi vào Vân Mộng Chân bên người.

Bàn tay vẫn như cũ có vẻ mười phần mạnh mẽ, căn bản không cho Vân Mộng Chân phản ứng cơ hội, cũng đã trực tiếp đem Vân Mộng Chân ôm.

"Nữ nhân ngu xuẩn!"

Mặc dù bị chửi một câu, có thể làm mình bị cái kia dùng sức cánh tay ôm thời điểm, Vân Mộng Chân lại y nguyên vẫn là cảm động muốn rơi lệ.

Chỉ là, sau một khắc Vân Mộng Chân liền nhớ tới chính mình bây giờ dáng dấp, như là bị ghim một chút, nhất thời liều mạng giằng co.

"Buông, ta với ngươi không có bất cứ quan hệ gì, ngươi đi ra!"

"Có quan hệ hay không không phải ngươi muốn nói!" Trong mắt lộ ra một tia não ý, Bạch Nhạc trầm giọng mắng.

"Không được, buông, ta không cần ngươi nhìn thấy ta hiện tại dáng dấp!" Vẫn như cũ liều mạng giãy dụa, Vân Mộng Chân nhìn chính mình cái kia già nua cánh tay, nghĩ đến khả năng này đã nếp nhăn vẻ mặt, nhìn không ra nửa điểm tướng mạo sẵn có dáng vẻ, liền hận không thể mình đã chết mới tốt.

Nghe được Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc lúc này mới nhất thời phản ứng kịp.

Bây giờ Vân Mộng Chân sinh cơ trôi qua nghiêm trọng, đã biến thành lão ẩu dáng dấp, có thể chính mình mặc dù tóc xám trắng, có thể bởi vì

Thiên Cơ Biến huyễn thuật, lại như cũ duy trì tuổi trẻ dáng dấp.

Cái này nữ nhân ngu xuẩn, đến bây giờ, lại vẫn đang miên man suy nghĩ!

Chẳng lẽ đã cho ta yêu, liền chỉ là ngươi dung nhan, bởi vì tuổi xuân trôi nhanh, liền sẽ ghét bỏ ngươi hay sao?

Giờ khắc này, Bạch Nhạc quả thực khí hận không được đánh đập cái này nữ nhân ngu xuẩn dừng lại mới tốt!

Vừa mới liều mạng xông vào trong thời điểm, làm sao không thấy ngươi sợ?

Chỉ là, Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng minh bạch, bây giờ cũng không phải là cùng Vân Mộng Chân giảng đạo lý thời điểm, cùng nữ nhân, cũng cho tới bây giờ liền không có gì đạo lý có thể giảng.

Chỉ có trực tiếp nhất hành động, mới có thể giải quyết tất cả.

Tâm niệm hơi động một chút, Thiên Cơ Biến duy trì dung mạo trong nháy mắt tiêu tán, khôi phục lúc đầu dáng dấp, đồng thời không ngừng già đi, qua trong giây lát cũng đã thay đổi như Vân Mộng Chân già nua, lại nhìn không ra nửa điểm nguyên bản dáng dấp.

"Hiện tại, chúng ta giống nhau!"

Ánh mắt bình tĩnh như là một vũng hồ nước, nhìn không thấy nửa điểm rung động, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Há hốc mồm, Vân Mộng Chân muốn nói điều gì, nhưng lại một chữ đều không thể nói ra đến, chỉ là trong nháy mắt lệ rơi đầy mặt.

Nàng giùng giằng muốn hạ xuống, lại bị Bạch Nhạc càng dùng sức ôm lấy.

"Đừng nhúc nhích, cuối cùng đoạn đường này, ta mang ngươi đi! Muốn sinh, một chỗ sinh, muốn chết. . . Cùng chết!"

"Gắn bó đến già, không rời không bỏ!"

Tiếng nói tựa hồ có chút khàn khàn, nhưng lại lộ ra lau một cái khác lực lượng, cũng làm cho Vân Mộng Chân triệt để buông tha giãy dụa.

Bạch Nhạc cũng không nói gì thêm mang theo Vân Mộng Chân đi vòng vèo trở về, cứ việc có thể bây giờ đi vòng vèo trở về, mới là sáng suốt nhất lựa chọn! Có thể Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, Vân Mộng Chân tuyệt đối sẽ không lấy hiện tại tấm này mặt trở về, nàng tất nhiên bước ra bước này, liền sẽ không quay đầu.

Đây là nàng tâm nguyện, như vậy. . . Khi nàng không nhúc nhích, liền nên từ chính mình giúp nàng hoàn thành, cho dù là lại bởi vậy, một chỗ chết ở chỗ này.

Mượn lấy kiếm nhận phong bạo mở đường cơ hội, Bạch Nhạc chậm rãi ôm Vân Mộng Chân hướng đi dưới cây.

Cuối cùng này mười thước khoảng cách, mỗi một bước Bạch Nhạc đều đi cực kỳ trầm trọng, sinh cơ trôi qua, cơ hồ khiến hắn đã xem không đến bất luận cái gì hy vọng, nặng nề hai chân, tựa hồ mỗi bước ra một bước, đều cần trút xuống tất cả lực lượng.

Có thể vô luận như thế nào, từ đầu đến cuối, Bạch Nhạc thậm chí cũng không có nháy một chút con mắt.

Vù vù!

Trong nháy mắt, toàn bộ Đạo Lăng sơn chợt vỡ tổ!

Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn chỉ có thể nhìn được Bạch Nhạc ôm lấy Vân Mộng Chân tiếp tục tiến lên, lại nghe không đến Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân nói cái gì, thật là Đạo Lăng sơn thượng những người này, nhưng là nghe thanh thanh sở sở.

Mặc dù phản ứng trễ nải nữa người, cũng nghe ra, Bạch Nhạc đối Vân Mộng Chân giọng nói, không có nửa điểm mới lạ, đó là đạo lữ ở giữa giọng điệu nói chuyện!

Bọn hắn cũng xem tới được, Vân Mộng Chân bị ôm lúc lệ rơi đầy mặt dáng vẻ, nhìn ra được Vân Mộng Chân nhìn về phía Bạch Nhạc trong ánh mắt, tràn đầy người yêu vui sướng cùng cảm động.

Thật là. . . Con mẹ hắn đây làm sao có thể?

Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Ma Quân Truyền Nhân? !

Một màn này, hầu như triệt để phá vỡ tất cả mọi người nhận thức!

Cho dù là Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân cũng không khỏi biến sắc, có chút khó có thể tin nhìn một màn này.

Cái này nguyên bản không cho phép tồn tại trên đời một màn, lúc này lại thần kỳ không có bất kỳ người nào chửi rủa chỉ trích.

Thậm chí để cho người ta có chút không hiểu cảm động.

Vô luận mỗi người là thân phận gì, nhưng hôm nay tại cái kia kình thiên dưới đại thụ, lại tựa hồ như chỉ là hai cái đã gần đi tới sinh mệnh phần cuối lão nhân.

Không có dung nhan tuyệt thế, cũng không có lập trường bất đồng.

Cái kia tựa hồ chỉ là hai cái người sắp chết, tại sinh mệnh phần cuối, lẫn

nhau dựa sát vào nhau, dùng hết khí lực sau cùng, đi hết sinh mạng này đoạn đường cuối cùng.

Gắn bó đến già, không rời không bỏ.

Hai kẻ như vậy. . . Lại có ai có thể mở miệng chỉ trích?

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 721: Ta không tin mệnh

Dưới cây!

Bạch Nhạc cũng rốt cục mất đi cuối cùng khí lực, có chút mệt mỏi rã rời dựa vào thân cây ngồi xuống, chỉ là ôm Vân Mộng Chân tay lại vẫn không có buông ra.

"Thật xin lỗi!"

Ngẩng đầu, nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân nhẹ giọng nói.

Người khác không biết, thế nhưng nàng thì như thế nào có thể không rõ ràng, Bạch Nhạc sở dĩ như thế không để ý sinh tử cố xông vào, chỉ có thể là bởi vì nàng.

Nàng không quan tâm chính mình sinh tử, nhưng lại đối Bạch Nhạc bởi vì nàng mà cùng đi thượng tuyệt lộ mà hổ thẹn.

"Không được nói xin lỗi." Ngón tay rơi vào Vân Mộng Chân trên khuôn mặt, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta muốn nghe ngươi nói, ta nhớ ngươi."

Rõ ràng là lẫn nhau yêu nhau hai người, nhưng thủy chung không thể gắn bó.

Vô luận là tại Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, hay là tại bước vào thượng cổ cấm địa sau đó, hai người đều phải bảo trì khắc chế, nhìn xa xa đối phương, không thể tới gần, thậm chí không thể nói một câu quan tâm nói.

Không thể nói ta yêu ngươi, cũng không thể nói, ta nhớ ngươi!

Giống như là hai cái người xa lạ, mặc dù gặp thoáng qua, cũng muốn như người dưng nước lã.

Cho đến giờ phút này, hai người chạy tới sinh mệnh phần cuối, mới có thể quên đi tất cả cố kỵ, cứ như vậy dựa chung một chỗ, nói ra những thứ này trong ngày thường, vĩnh viễn không thể nói chuyện.

Đơn giản mấy chữ, lại nhất thời để cho Vân Mộng Chân lệ rơi đầy mặt.

Cả đời này, có thể có một cái như vậy người yêu, lẫn nhau hiểu nhau, lẫn nhau gắn bó, còn có cái gì không biết đủ đâu?

"Bạch Nhạc. . . Ta nhớ ngươi!"

Ôm thật chặc Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân tầng kia kiên cường xác ngoài tựa hồ đã bị triệt để gõ bể, giờ khắc này nàng, lại không là cái kia cao cao tại thượng Đạo Lăng Thánh Nữ, chỉ là Vân Mộng Chân.

. .

Một tiếng này, ta nhớ ngươi.

Lặng yên tại Đạo Lăng sơn phía trên vọng lại, cũng tựa hồ đập ầm ầm tại mỗi người trong lòng.

Đến giờ phút nầy, đã lại không có bất kỳ người nào có thể ôm may mắn tâm lý, cho rằng Bạch Nhạc là ở tự mình đa tình.

Hai người kia, vậy mà thực sự là người yêu.

Loại này chênh lệch không biết để cho bao nhiêu người muốn thổ huyết.

Nếu như không phải như vậy tình cảnh, thậm chí dù là hai người không phải như vậy già nua mặt, mà là trạng thái bình thường nhìn xuống gần

tử vong nói ra những lời này, cũng vẫn như cũ sẽ có người chửi ầm lên.

Thật là. . . Bây giờ ngồi ở dưới cây lẫn nhau gắn bó, nhưng chỉ là hai cái đã sớm nhìn không ra tướng mạo sẵn có lão nhân!

Không có dung nhan tuyệt thế, không có ngạo nghễ thiên phú cùng thực lực, chỉ còn lại có thuần túy nhất yêu, lẫn nhau gắn bó.

Đối mặt một màn này, cho dù là lại như thế nào hà khắc người, thì như thế nào có thể thêm lời dèm pha?

Hai người kia, còn sống thời điểm không thể cùng một chỗ, chỉ có đến muốn chết thời điểm, mới có thể buông xuống cố kỵ, chết cùng một chỗ.

Có thể. . . Đây chính là số mệnh!

...

"Bạch Nhạc, có thể. . . Đây chính là số mệnh!"

Tựa ở Bạch Nhạc trong lòng, Vân Mộng Chân nhẹ giọng mở miệng nói.

"Số mệnh!"

Chậm rãi lặp lại một lần hai chữ này, Bạch Nhạc trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái vẻ mệt mỏi.

Lúc trước tại Linh Tê Kiếm Tông phân biệt lúc, Bạch Nhạc liền từng đối Vân Mộng Chân nói qua, hắn không tin số mệnh!

Thật là, nhiễu một vòng, giờ khắc này ở sinh mệnh phần cuối, rồi lại từ Vân Mộng Chân trong miệng nghe được hai chữ này.

Trên đời này. . . Thật có số mệnh sao? !

Giờ khắc này, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời mọc lên một cổ nồng đậm không cam lòng chi ý.

Hắn không sợ chết, nhưng lại không cam lòng cứ như vậy chết đi.

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc trong mắt lần nữa lộ ra lau một cái thâm thúy chi ý, "Không, ta không tin mệnh!"

Ta không tin mệnh!

Cái này đơn giản bốn chữ, lại phảng phất lần nữa dấy lên Bạch Nhạc trong lòng ý chí chiến đấu cùng lòng tin.

Cho dù là chạy tới tuyệt lộ thì như thế nào?

Chỉ cần ta Bạch Nhạc còn có một hơi thở tại, làm thế nào có thể nhận mệnh? !

Vân Mộng Chân không chỉ một lần đã nghe qua câu nói này, nhưng lại cũng không có giờ khắc này tới chấn động.

Trước mặt người nam nhân này, từ lần đầu tiên nói ra câu nói này đến bây giờ, mỗi một khắc đều ở đây thực tiễn lấy một câu nói này.

Cứ việc rõ ràng xem không đến bất luận cái gì sinh cơ, cũng không biết vì sao, lần nữa nghe được Bạch Nhạc nói ra câu nói này, loại lực lượng kia, lại phảng phất vẫn là cảm hoá đến Vân Mộng Chân.

"Tốt!"

Nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân nghiêm túc hồi đáp nói.

Mặc dù chỉ là một chữ, nhưng lại lộ ra lau một cái khó diễn tả được lực

lượng.

Vân Mộng Chân cho tới bây giờ đều không phải là loại kia yêu cầu dựa vào nam nhân tiểu nữ nhân, cứ việc bởi vì Bạch Nhạc xuất hiện, để cho nàng có như thế một khắc yếu đuối, nhưng khi phục hồi tinh thần lại, nàng liền y nguyên vẫn là cái kia cao cao tại thượng Đạo Lăng Thánh Nữ!

Cho dù là chết thì như thế nào?

Chỉ cần còn không có nuốt xuống một hơi thở cuối cùng, liền không nên mất đi lòng tin cùng dũng khí.

Buông ra Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái vẻ kiên nghị, giang bàn tay ra đột nhiên bắt lại thân cây!

"Nuốt. . . Thiên!"

Trong tích tắc, Bạch Nhạc dùng hết cuối cùng khí lực, lần nữa thi triển ra Thôn Thiên Quyết đến, đi về phía lấy cái này kình thiên đại thụ thôn phệ mà đi!

Thôn Thiên Quyết!

Trên đời này, không có lực lượng gì là Thôn Thiên Quyết không dám nuốt, tu hành đến mức tận cùng, cho dù là thiên đô dám nuốt cho ngươi xem, làm sao huống hồ là như thế một gốc cây.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, tại loại này dưới tuyệt cảnh, cái này cũng đã là hắn hy vọng cuối cùng.

Oanh!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc phía sau đột nhiên xuất hiện nhất tôn nhân

hình hóa thân, điên cuồng cắn nuốt xung quanh một chỗ lực lượng!

Trước đó Kiếm Nhận Phong Bạo đã sớm tiêu tán, giờ khắc này lần nữa chịu đến Bạch Nhạc kích thích, vô số cành lá dây leo nhất thời điên cuồng nảy sinh, hung hăng hướng về Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân đánh ra qua đây, dường như muốn đem hai người kia xé nát đồng dạng.

Giờ khắc này Bạch Nhạc sớm đã không có phòng ngự dư lực.

Nhưng mà, phục hồi tinh thần lại Vân Mộng Chân lại tự nhiên lần nữa giơ lên trong tay kiếm, ngăn ở Bạch Nhạc trước người, gắt gao vì hắn ngăn trở kinh khủng này công kích.

Cho dù là đã đến dầu hết đèn tắt hoàn cảnh, dù là bây giờ có thể phát huy được lực lượng, thậm chí chỉ có đỉnh phong lúc 1-2 thành, chỉ cần còn không hề từ bỏ, nàng liền y nguyên vẫn là cái kia bất bại Đạo Lăng Thánh Nữ.

Ta không tin mệnh!

Bốn chữ này, không chỉ có ảnh hưởng Bạch Nhạc, cũng đồng dạng lây nàng!

Còn chưa tới thời khắc tối hậu. . . Như vậy, dựa vào cái gì nhất định sẽ thua?

Đường đường Đạo Lăng Thánh Nữ, cho dù là thật muốn chết, cũng nên là lực chiến mà chết, mà không phải như thế biệt khuất khoanh tay chịu chết.

Không ai biết kết quả!

Vô luận là Vân Mộng Chân vẫn là Bạch Nhạc, cũng không biết kiên trì như vậy, đến có ý nghĩa hay không, nhưng bọn hắn tuy nhiên cũng lựa

chọn dùng hết chính mình cuối cùng khí lực, tới vì đối phương đổi lấy một cái sinh hy vọng!

Bạch Nhạc muốn dùng chính mình cuối cùng sinh mệnh, lấy Thôn Thiên Quyết tại đây kình thiên đại thụ trên cây khô mở một cái hang, để cho Vân Mộng Chân có thể chui vào, nhìn một chút sẽ hay không có thể xoay chuyển!

Mà Vân Mộng Chân cũng đồng dạng muốn dùng chính mình cuối cùng sinh mệnh, tới vì Bạch Nhạc ngăn cản những thứ này cành lá công kích, xem xem có thể hay không cho Bạch Nhạc tranh thủ đủ đủ thời gian, để cho Bạch Nhạc chạy ra thăng thiên.

Hai người đều muốn làm cho đối phương sống sót, trong lòng cái kia một hơi thở, liền thủy chung sẽ không tản ra!

Đương nhiên, bọn hắn cũng sẽ không biết, một màn này, xuyên thấu qua Đạo Lăng sơn lên thiên không, truyền lại đến Đạo Lăng sơn thượng mỗi người trong mắt, lại hội mang đến thế nào chấn động.

Một màn này, đẹp làm người ta hít thở không thông!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 722: Thôn phệ

Không trải qua tuyệt vọng, như thế nào lại biết mình có nhiều kiên cường.

Thôn Thiên Quyết một khi thi triển ra, Bạch Nhạc mới phát hiện, chính mình đúng là vẫn còn có chút nhỏ nhìn Thôn Thiên Quyết uy lực.

Cho dù là cái này kình thiên đại thụ, tại Thôn Thiên Quyết trước mặt, cũng giống vậy là có thể thôn phệ, hơn nữa, vậy mà thật có thể từ đó cướp đoạt đến nồng nặc sinh cơ.

Trong đêm tối, những cây cối này thôn phệ sinh cơ, nhưng những này sinh cơ lại không phải là hư không tiêu thất, mà là bị cắn nuốt đến những cây cối này bên trong.

Mà khi Bạch Nhạc chân chính thi triển ra Thôn Thiên Quyết đến, nhưng là cho là thật có thể đem những cây cối này bên trong sinh cơ thôn phệ trở về.

Đương nhiên, tình huống bình thường xuống, Bạch Nhạc căn bản không kịp thôn phệ, liền sẽ bị cái này kình thiên đại thụ phản kích chém giết, nhiều như vậy cành lá công kích, nếu là không có Vân Mộng Chân giúp hắn ngăn cản, lấy hắn hiện tại trạng thái, căn bản cũng không có cơ hội thôn phệ bên trong sinh cơ, liền trực tiếp bị giết.

Đồng dạng, nếu là không có Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng đã sớm chết ở chỗ này, căn bản sẽ không có giãy dụa cơ hội.

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên vô luận là Tư Đồ Lăng Phong vẫn là Quân Bất Ly bọn hắn, cũng đều không người nào dám theo xông tới.

Tất cả mọi người là nhất đỉnh tiêm thiên tài, đối với nguy cơ phán đoán tồn tại khác thường tỷ số chính xác!

Cái này xác thực không phải ai có thể lấy Tinh Cung Cảnh tu vi có thể rất cứng xông qua.

Vô luận là Vân Mộng Chân, vẫn là Yến Bắc Thần đều không ngoại lệ.

Chỉ là, cho dù ai chỉ sợ cũng cũng không nghĩ ra, tại dưới tuyệt cảnh, Yến Bắc Thần lại có thể cùng Vân Mộng Chân như vậy thân mật vô gian hợp tác, đem sinh mệnh hoàn toàn giao phó ở đối phương trong tay, không, thậm chí có thể nói là, nguyện ý dùng tánh mạng mình tới thành toàn đối phương.

Dạng này tín nhiệm cùng hi sinh, là hắn bất luận kẻ nào lẫn nhau ở giữa, cũng không khả năng đạt được.

Cũng chính bởi vì vậy, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân hai người mới ngạnh sinh sinh tại điều đó không có khả năng ở giữa, sáng tạo kỳ tích!

Ngắn ngủi trăm hơi thở thời gian, Bạch Nhạc làn da liền khôi phục sáng bóng, khuôn mặt cũng đồng dạng khôi phục bình thường dáng dấp, đã không còn loại kia già nua thái độ, chỉ có tóc còn vẫn như cũ trắng lóa như tuyết, chứng minh sinh cơ trôi qua.

Chỉ là, bây giờ loại tình huống này, Bạch Nhạc lại đã từ lâu duy trì không được Thiên Cơ Biến đối với dung mạo cải biến, khôi phục tướng mạo sẵn có.

Cũng may, Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn cách nơi này quá xa, chỉ có thể mơ hồ chứng kiến Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân thân ảnh, căn bản không có khả năng thấy rõ Bạch Nhạc dáng dấp.

"Bạo cho ta!"

Thôn phệ trở về một bộ phận sinh cơ, Bạch Nhạc lực lượng cũng đồng dạng khôi phục rất nhiều, tâm niệm vừa động, phía sau thân ngoại hóa thân chợt nổ lên, hóa thành một cổ lực lượng kinh khủng gào thét mà ra, ngạnh sinh sinh nổ nát tấn công về phía Vân Mộng Chân những cái kia cành lá dây leo.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc trong tay tuôn ra một cổ cự lực, ngạnh sinh sinh đem trước mặt thân cây đập vỡ vụn, đánh ra một cái có thể dung người đi qua hốc cây.

Xoay người lại, Bạch Nhạc kéo Vân Mộng Chân, hai người đồng thời chui vào trong hốc cây.

Chỉ một lát sau ở giữa, bị Bạch Nhạc đánh vỡ thân cây liền điên cuồng sinh trưởng, đem Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân hai người đồng thời bao vây đi vào, từ bên ngoài xem, giống như là Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân hai người bị cái kia kình thiên đại thụ nuốt đi.

Tất cả bụi bậm kết thúc, thật giống như chưa từng xảy ra chuyện gì.

Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn có chút thổn thức, nhưng cũng đồng dạng có chút may mắn chính mình không có đầu óc phát nhiệt đi cùng chịu chết.

Mặc dù có chút đáng tiếc Vân Mộng Chân chết, nhưng đối với bọn hắn mà nói, cái này đồng dạng cũng là một cái tin tốt.

Không có Vân Mộng Chân cùng Yến Bắc Thần hai cái này mạnh mẽ đối thủ cạnh tranh, bọn hắn thu được cơ duyên có khả năng, dĩ nhiên là lớn hơn nhiều.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người có chút rục rịch, nhưng hôm nay loại tình huống này, nhưng cũng đã không ai còn dám tùy tiện hướng vào xông , chờ đợi trời sáng, mới là chọn lựa duy nhất.

. . .

Trên thực tế, làm Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân bị nuốt đi vào thời điểm, toàn bộ Đạo Lăng sơn cũng đồng dạng một mảnh xôn xao!

Lúc này, cho dù là bọn hắn, cũng không cách nào nữa xuyên thấu qua thiên không, chứng kiến Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc tình huống.

Viên kia kình thiên đại thụ, liền phảng phất cắt đứt tất cả khí tức, đảm nhiệm dù ai cũng không cách nào lại nhìn trộm đến bên trong tình cảnh.

Chẳng qua là cho Tư Đồ Lăng Phong đám người không giống nhau, bọn họ là tận mắt thấy Bạch Nhạc tại trên cây khô đánh ra cái thứ nhất hốc cây, lôi kéo Vân Mộng Chân chui vào, cũng chứng kiến Bạch Nhạc khôi phục nhất định sinh cơ, tự nhiên không tin Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân hội dễ dàng như vậy chết đi.

Trong lúc nhất thời, đoàn người nhất thời cổ võ.

Trước đó không có con tin nghi, là bởi vì tất cả mọi người cho rằng Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân chết chắc, đối với người sắp chết, tự nhiên cũng liền thiếu vài phần trách móc nặng nề, nhiều mấy phần đồng tình.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân chưa chắc sẽ chết, cái kia tình thế tự nhiên cũng không giống nhau.

Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, đây mới là chính kinh Cấm Kỵ Chi Luyến a!

"Có thể a, Diệp Lăng Vân! Đạo Lăng Thiên Tông lịch đại thánh nữ, đều là cả đời phụng đạo, còn chưa bao giờ có xuất giá tiền lệ! Các ngươi lần này bồi dưỡng một cái tốt thánh nữ a, ha ha, nếu không chết, nói không chừng sau này thánh nữ cùng Ma Quân truyền nhân đại hôn lúc, lão phu

còn phải đưa thượng một món lễ lớn lẫn nhau hạ!"

So với việc Diệp Lăng Vân, lúc này Mặc Kình nhưng là có vẻ không gì sánh được thống khoái.

Không nói đến, bản thân hắn đối với Thông Thiên Ma Quân liền có vài phần kính phục, đối với Bạch Nhạc cái này Ma Quân truyền nhân thiên nhiên có sẵn một ít hảo cảm, chỉ bằng Bạch Nhạc có thể bắt cóc Đạo Lăng Thánh Nữ điểm này, liền đủ để khiến hắn thống khoái không thôi.

Cao cao tại thượng Đạo Lăng Thánh Nữ, lại cùng Ma Quân truyền nhân mến nhau, còn có so với cái này càng thống khoái hơn sự tình sao?

Mí mắt đột nhiên nhảy nhót, Diệp Lăng Vân lúc này mới nhàn nhạt đáp, "Thánh nữ tuổi nhỏ, tự nhiên cũng khó tránh khỏi sẽ sinh ra vài phần nhi nữ hình thái, bất quá chỉ là trong cuộc sống một cái giai đoạn mà thôi, không đáng nói đến tai!"

"Huống chi, vô luận là Ma Quân truyền nhân, cũng là ngươi Mặc Kình. . . Sợ là đều không thể còn sống rời đi Đạo Lăng sơn!"

So với việc người khác, Diệp Lăng Vân hiển nhiên càng trấn định.

Nhi nữ tình trường coi là cái gì?

Cho dù là Bạch Nhạc thật có thể tránh qua một kiếp này, ly khai thượng cổ cấm địa lúc, hắn cũng sẽ dốc hết Đạo Lăng chi lực tập sát, cái này trên trời dưới đất, không ai cứu Bạch Nhạc!

Còn như Mặc Kình!

Cùng hắn, bây giờ đều chạy tới sinh mệnh phần cuối, ai cũng không có xuất thủ dư lực, nếu như không còn tranh đấu, có thể cũng cũng đều có thể sống tạm mấy năm, nhưng nếu lần nữa xung đột, Đạo Lăng sơn liền

nhất định là hai người Mai Cốt Chi Địa.

Diệp Lăng Vân đã sớm đã làm tốt tử vì đạo chuẩn bị, tự nhiên cũng sẽ không dung Mặc Kình còn sống rời đi.

Chỉ cần Vân Mộng Chân còn sống đi ra, lại giết chết Bạch Nhạc, như vậy chuyện này tạo thành ảnh hưởng, tự nhiên cũng đồng dạng có thể trừ khử cùng vô hình!

Thậm chí, trải qua chuyện này, Vân Mộng Chân cả đời này, sợ cũng sẽ không lại đối bất luận kẻ nào động tình, đã định trước cùng lịch đại thánh nữ, cả đời phụng nói.

Trên thực tế, Đạo Lăng Thiên Tông trong lịch sử, cũng không phải là không có Đạo Lăng Thánh Nữ lúc còn trẻ thích người khác tiền lệ, chỉ là đều không ngoại lệ. . . Tất cả đều tuệ kiếm trảm tơ tình, chặt đứt tất cả ràng buộc.

Cái này kiếm, có thể là thánh nữ chính mình, tự nhiên cũng đồng dạng có thể là người khác!

Duy nhất phân biệt chỉ là, quá khứ sự tình, tin tức đều bị phong tỏa, chưa từng lưu truyền tới, mà lần này vừa may bởi vì một ít ngoài ý muốn, bị thế nhân biết được mà thôi.

Có lẽ kết quả nhìn lên, vẫn như cũ không có khác nhau chút nào.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 723: Hai con sâu mọt

"Ha ha, Diệp Lăng Vân, ngươi cũng không nhất định làm ta sợ, bản quân tất nhiên dám đến, sẽ không muốn còn sống rời đi."

Đối mặt Diệp Lăng Vân uy hiếp, Mặc Kình cười ha ha một tiếng, khinh thường mở miệng nói, "Có thể lôi kéo ngươi Diệp Lăng Vân một chỗ chôn cùng, bản quân chết cũng không tiếc!"

"Còn như nói Bạch Nhạc có thể hay không còn sống rời đi. . . Ngươi lão bất tử kia đồ vật nói cũng không nhất định chắc chắn! Ngươi Đạo Lăng Thiên Tông cao thủ rất nhiều, chẳng lẽ ta ma đạo cao thủ, chính là bài biện hay sao?"

"Không sai! Chính là Đạo Lăng Thiên Tông, còn không bị bọn ta để vào mắt!"

"Ngươi coi Đạo Lăng Thiên Tông vẫn là trước đây Đạo Lăng Thiên Tông sao? Không biết mùi vị!"

"Nguyện phụng Ma Quân điều khiển!"

"Lăng Vân lão nhi, chớ có lấn ta ma đạo không người!"

Kèm theo Mặc Kình Ma Quân, một đám ma đạo cự kình nhất thời nhao nhao tỏ thái độ nói.

Mặc dù bọn hắn tâm chưa chắc quan tâm Bạch Nhạc chết sống, có thể bày tỏ nét mặt, cũng ắt sẽ làm ra một bộ giữ gìn Bạch Nhạc tư thế đến, huống chi, trong lúc này còn có Mặc Kình Ma Quân mặt mũi tại.

Mặc Kình Ma Quân còn không chết đâu, phóng nhãn thiên hạ, có ai dám

không đem hắn coi ra gì?

Đương nhiên, bây giờ những lời này, đến tột cùng có vài phần có thể tin, đến sống chết trước mắt, lại còn có mấy người nguyện ý kiên trì, vậy thì khác nói.

Nhàn nhạt liếc Mặc Kình liếc mắt, Diệp Lăng Vân trực tiếp từ nhắm mắt lại, căn bản không có phản ứng những thứ này ma đạo mọi người ý tứ.

Cả đời cùng những thứ này ma tu giao tiếp, đối phương là cái gì tính tình Diệp Lăng Vân tự nhiên lòng biết rõ, tự nhiên lười nhác làm những thứ này miệng lưỡi thượng tranh chấp!

So với việc việc này, Diệp Lăng Vân lo lắng hơn, ngược lại là Vân Mộng Chân cũng cùng Bạch Nhạc cùng chết tại thượng cổ cấm địa bên trong.

Đừng xem tựa hồ Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân vừa mới tránh được một kiếp, nhưng hôm nay bị vây ở cái kia kình thiên đại thụ thân cây bên trong, đến tột cùng có thể hay không chạy ra thăng thiên, cũng cũng là không thể biết được!

Kết quả xấu nhất là Bạch Nhạc chạy ra thăng thiên, mà Vân Mộng Chân mai táng tại đại thụ bên trong!

Đây mới là đối Đạo Lăng Thiên Tông lớn nhất đả kích.

... . . .

Chính như Diệp Lăng Vân suy đoán, thân cây bên trong, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân cũng không như trong tưởng tượng ung dung.

Bị phong bế tại đây chỉ có thể dung hai người ôm ở một chỗ trong khe h, có chỉ là hắc ám cùng hít thở không thông cảm giác đè nén.

Duy nhất hy vọng ở chỗ, bị phong tại thân cây bên trong, tựa hồ liền bị thừa nhận làm cùng toàn bộ đại thụ tất cả, kinh khủng này đại thụ, liền đình chỉ đối với Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân hai người sinh cơ thôn phệ.

Cái này khiến hai người cũng không khỏi nhỏ bé khẽ thở phào một cái.

Mặc dù vẫn như cũ hết sức nguy hiểm, có thể chỉ cần sinh cơ không còn trôi qua, liền có vài phần sinh hy vọng.

"Vù vù!"

Tâm niệm vừa động, Côn Ngô Kiếm chợt bay ra, kiếm khí tung hoành trong khoảnh khắc, liền ngạnh sinh sinh chém ra một tia khe hở, để cho Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân có thể dung thân.

Mượn lấy Côn Ngô Kiếm lộ ra thanh quang, Vân Mộng Chân cũng lần nữa thấy rõ Bạch Nhạc bây giờ dáng vẻ.

Thôn phệ một bộ phận sinh cơ, Bạch Nhạc bây giờ trừ cái kia mái đầu bạc trắng bên ngoài, đã khôi phục bình thường dáng dấp, chỉ là khí tức còn có vẻ hơi già nua mà thôi, thật là Vân Mộng Chân lại y nguyên vẫn là một bộ tuổi già sức yếu dáng vẻ, cũng không còn cái kia dung nhan tuyệt mỹ.

Nhìn Bạch Nhạc dáng vẻ, Vân Mộng Chân giống như là kim đâm, không ngừng bận rộn đẩy ra Bạch Nhạc!

Mặc dù trước đó đã bởi vì chuyện này náo qua một lần, hơn nữa Bạch Nhạc cũng cho ra trực tiếp nhất thái độ, để cho nàng tin tưởng, vô luận nàng biến thành bộ dáng gì nữa, Bạch Nhạc đều sẽ theo nàng đi thẳng xuống dưới. Khả ái đẹp, bản thân liền là nữ nhân thiên tính a, huống chi là tại mình thích mặt người trước.

Vân Mộng Chân cũng không phải là loại kia nông cạn nữ nhân, nhưng lại vẫn như cũ không chịu nhận dạng này mình cùng Bạch Nhạc ôm ở một chỗ, cái kia để cho nàng có một loại trùy tâm đến xương thống khổ, phảng phất hận không thể mình đã chết mới tốt.

Phảng phất cảm thụ được Vân Mộng Chân tâm tình, ý niệm trong đầu hơi động một chút, Côn Ngô Kiếm bên trên kiếm quang liền nhất thời thu liễm, xung quanh lần nữa khôi phục đen kịt một màu dáng dấp.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng lần nữa vững vàng bắt lại Vân Mộng Chân tay.

"Tin tưởng ta, không có gì số mệnh là kiếm trong tay trảm không phá, chúng ta đã sống sót! Như vậy, liền nhất định có thể tìm được biện pháp khôi phục ngươi sinh cơ." Cũng không nói gì thêm, dù là ngươi vĩnh viễn bộ dáng này ta cũng yêu ngươi nói nhảm, Bạch Nhạc chỉ là bình tĩnh mở miệng nói.

So với việc loại kia có lệ an ủi, Bạch Nhạc càng tin tưởng mình năng lực, tin tưởng mình nhất định có thể tìm được lối ra, trợ giúp Vân Mộng Chân khôi phục sinh cơ cùng dung mạo, đây mới là một người nam nhân nên có trách nhiệm.

Cảm thụ được Bạch Nhạc lòng tin, lại khôi phục hắc ám, không lo lắng Bạch Nhạc lại nhìn thấy chính mình dáng vẻ, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng trấn định vài phần.

Thoáng giãy một chút, liền tùy ý Bạch Nhạc cầm tay mình.

Chính như Bạch Nhạc nói, nguyên bản hai người bọn họ nên chết, là Bạch Nhạc kiên trì, mới khiến cho bọn hắn tìm được đường sống trong chỗ chết, như vậy, bây giờ, lẽ nào ngược lại còn muốn mất đi lòng tin hay sao?

"Hiện tại làm sao bây giờ?"

Vân Mộng Chân nhẹ giọng mở miệng hỏi.

"Ngươi gặp qua sâu mọt sao?"

Lôi kéo Vân Mộng Chân tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"Sâu mọt?"

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân liền phản ứng kịp, ngoài ý muốn chui vào đại thụ này thân cây bên trong, hai người bọn họ không học hỏi như là hai con ẩn thân tại trong cây khô sâu mọt sao?

Mặc dù không có răng sắc bén, thế nhưng kiếm trong tay, lại hiển nhiên so với hàm răng càng sắc bén.

"Cái này khỏa kình thiên đại thụ, chính là mảnh rừng núi này trung tâm, đi qua lần thi này nghiệm then chốt tất nhiên ở nơi này, chỉ cần chúng ta có thể tìm được nó, liền nhất định có thể đủ khôi phục sinh cơ, thậm chí đạt được cơ duyên, bình yên đi qua chỗ này khảo nghiệm."

Vân Mộng Chân bản thân thì không phải là loại kia không có chủ kiến người, chỉ là tại Bạch Nhạc bên người thời điểm, mới có thể ngẫu nhiên hiển lộ ra loại này nữ nhi hình thái một mặt, Bạch Nhạc vừa nói như vậy, Vân Mộng Chân cũng liền nhất thời phản ứng kịp.

"Lớn như vậy thụ, nồng đậm như vậy sinh cơ. . . Tất nhiên cùng phổ thông cây cối khác biệt! Nơi đây, có lẽ sẽ có thụ tâm tồn tại!" Trong mắt lộ ra vẻ vui mừng, Vân Mộng Chân theo mở miệng nói.

"Không sai!"

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Tựu như cùng loạn nhận phong bạo

bên trong cái kia một đoạn kiếm gảy, chỉ cần tìm được cái này đầu nguồn, liền có thể hóa giải nguy cơ."

Nói đến loạn nhận phong bạo, Vân Mộng Chân tiện lợi tức nhớ tới trước đó Bạch Nhạc xông tới là, cái kia khủng bố kiếm khí màu xanh gió xoáy, nếu như không phải là kiếm khí kia gió xoáy, chỉ sợ nàng cùng Bạch Nhạc căn bản là sống không tới bây giờ, đã sớm đã bị kinh khủng này đại thụ giết chết, hóa thành tẩm bổ đại thụ chất dinh dưỡng.

"Ngươi lúc tới thi triển thần thông, chính là từ cái kia kiếm gảy bên trong thu được truyền thừa?"

"Ừm!" Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Ta đặt tên là Kiếm Nhận Phong Bạo, lấy kiếm khí làm trụ cột, dẫn đạo thiên địa chi lực, vì vậy mới có thể có uy lực lớn như vậy. . . Cái môn này Thần Thông Truyền Thừa, cũng nhắc nhở ta, bản thân lực lượng, cuối cùng là hữu hạn! Chỉ có điều động thiên địa chi lực, mới có thể chân chính đem uy lực phát huy đến cực hạn, cái này hoặc giả mới là thần thông hàm nghĩa chân chính."

Đối mặt Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc cũng không có tàng tư cần phải, như thực chất đem chính mình cảm ngộ nói ra.

Những thứ này đối với Vân Mộng Chân mà nói, có thể cũng cũng là một loại dẫn đạo cùng nhắc nhở.

"Không sai, đúng là nên như thế mới là!" Khẽ vuốt cằm, tâm tình trầm tĩnh lại, Vân Mộng Chân tự nhiên rất nhanh thì có thể minh bạch bên trong hàm nghĩa, "So với việc thượng cổ tu hành giả, chúng ta bây giờ phương pháp tu hành, tựa hồ có chút quá thô ráp. . . Cho dù là bổn tông truyền lưu thần thông, cũng chưa có có thể đạt được loại cảnh giới này."

Chỉ là cái này một cái ít ỏi, cũng đã đủ để thấy Đạo Lăng Thiên Tông súc tích.

Cùng loại thần thông, Bạch Nhạc là hầu như từ chỗ không thấy, mà Đạo Lăng Thiên Tông lại vẻn vẹn chỉ là ít có mà thôi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 724: Thái Cực Chi Luận

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc ngược lại cũng cũng không thèm để ý, hắn bản thân liền là không hề căn cơ xuất thân, nơi nào có thể cùng Vân Mộng Chân so súc tích.

Bất quá, Bạch Nhạc muốn nói, cũng không phải là cái này.

"Thượng cổ tu hành giả, đến là hình dáng gì ta không biết, thế nhưng, ta lại có một loại ý tưởng." Một bên lấy Côn Ngô Kiếm mở đường, Bạch Nhạc một bên chậm rãi nói rằng, "Thời đại thượng cổ, có thể, căn bản cũng không có chính ma phân chia!"

Câu trả lời này, nhưng là nhất thời để cho Vân Mộng Chân trong lòng đột nhiên run lên!

Để ngang hắn cùng với Bạch Nhạc ở giữa, trở ngại lớn nhất, thật chính là một câu nói. . . Đạo ma bất lưỡng lập!

Nếu như, một câu nói này có thể bị phá vỡ, như vậy, có thể hai người cùng một chỗ, liền thật chưa chắc không có khả năng.

Bạch Nhạc thật cũng thật không ngờ những thứ này, cũng không ý thức được Vân Mộng Chân tâm tình biến hóa, tự mình tiếp tục giải thích một chút, "Trước đó Quảng Hàn Thiên Cung, ngươi cũng đi, bên trong khảo nghiệm, cũng đồng dạng đều là trước từ thối luyện thân thể bắt đầu, sau đó là thần hồn, cuối cùng mới là ngộ đạo."

"Ta cho rằng, cái này thượng cổ cấm địa chắc cũng là!" Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Loạn nhận phong bạo trên thực tế, cũng là đối với thân thể rèn luyện, mà sơn lâm, cần phải thì là đối với sinh cơ khống chế, hoặc có lẽ là. . . Là đối với sinh tử chuyển hóa tìm hiểu cùng khống chế."

Bởi vậy vi dẫn, Bạch Nhạc chậm rãi đem mình ban đầu tại trong rừng núi đốn ngộ, muốn đem đạo ma hai loại lực lượng dung hợp ý tưởng cũng đồng dạng nói ra.

Đương nhiên, cũng bao quát tiến thêm một bước hoàn thành cái này thôi diễn hai loại phương thức.

Nếu như nói ngay từ đầu thời điểm, Vân Mộng Chân còn vẻn vẹn chỉ là quan tâm đây đối với nàng cùng Bạch Nhạc ở giữa quan hệ ảnh hưởng, như vậy tùy theo Bạch Nhạc không ngừng giảng thuật, trong lòng liền chân chính nổi lên một hồi cơn sóng thần.

Vân Mộng Chân ban đầu cùng Bạch Nhạc tiếp xúc thời điểm, Bạch Nhạc vẫn là một cái liền tu hành cánh cửa đều không bước vào tiểu Bạch, cái gì cũng không biết, cái gì cũng không biết, yêu cầu nàng không ngừng nhắc đến điểm.

Nhưng này mới vẻn vẹn không đến bốn năm thời gian, Bạch Nhạc cũng đã trưởng thành đến loại này, hầu như đủ để cùng nàng sánh vai cấp độ, lại làm sao có thể không để cho nàng chấn động theo.

Trước đó, Vân Mộng Chân một mực không rõ, Bạch Nhạc vì sao có thể có dạng này thành tựu.

Cho rằng, tựa hồ trừ may mắn gặp phải nàng, cải thiện một ít tư chất bên ngoài, chính là được Thông Thiên Ma Quân truyền thừa, có can đảm phấn đấu mà thôi.

Thật là, bây giờ chân chính nghe được Bạch Nhạc phen này kiến giải, Vân Mộng Chân lúc này mới ý thức được, Bạch Nhạc so với nàng trong tưởng tượng càng xuất sắc hơn nhiều.

Tư chất tu hành cùng đỉnh tiêm truyền thừa tuy trọng yếu, có thể chỉ

bằng những thứ này, lại như cũ thành tựu không chân chính đứng đầu cường giả.

Chỉ có sở hữu xuất sắc ngộ tính, có thể đối tu hành sở hữu độc đáo kiến giải, đồng thời có can đảm kiên trì người, mới có thể lớn lên thành cường giả chân chính.

Mà chút. . . Bạch Nhạc đều có.

Thậm chí từ trình độ nào đó mà nói, Vân Mộng Chân cho rằng Bạch Nhạc thậm chí so với nàng càng xuất sắc hơn.

Cái này khiến Vân Mộng Chân có chút khiếp sợ, cũng có chút ngọt ngào!

Đây mới là nàng ưa thích nam nhân a!

"Nơi đây có thể được cái gì tạm thời không đề cập tới, bất quá, về Thái Cực Đạo, ta ngược lại là hiểu một chút." Hơi trầm ngâm một chút, Vân Mộng Chân lập tức mở miệng nói.

Đạo Lăng thiên hạ cũng không phải là nói không.

Đối với Đạo Lăng Thiên Tông mà nói, thiên hạ phương pháp tu hành, tất cả đều có một chút giải!

Vân Mộng Chân thân là Đạo Lăng Thánh Nữ, đối với Thái Cực Đạo truyền thừa, biết một ít không liên quan đến hạch tâm bộ phận, tự nhiên cũng đồng dạng chẳng có gì lạ.

"Ừm?"

Tinh thần nhất thời vì đó rung một cái, Bạch Nhạc nhất thời dừng bước lại, chuyển hướng Vân Mộng Chân.

"Đại đạo, tại thái cực phía trên mà không làm cao; tại lục cực phía dưới mà không làm sâu; trước thiên địa mà không làm lâu; dài hơn thượng cổ mà không làm lão." Thoáng sửa sang một chút ý nghĩ, Vân Mộng Chân chậm rãi mở miệng nói, "Thái, tức đại; cực, chỉ phần cuối, cực điểm. Vật cực thì thay đổi, thay đổi thì hóa, cho nên biến hóa chi nguyên là thái cực."

Những lời này có chút tối nghĩa khó hiểu, có thể Bạch Nhạc đến không phải bình thường tu hành giả, thuở nhỏ liền ăn no thi thư, lý giải tự nhiên liền ung dung nhiều.

"Biến hóa chi nguyên là thái cực!"

Chậm rãi lặp lại một chút câu nói này, Bạch Nhạc trong lòng ẩn nhiên đã có một ít cảm xúc.

"Vô cực đến thái cực, thái cực động mà sinh dương, động cực mà tĩnh, tĩnh mà sinh âm, tĩnh cực phục động, nhất động nhất tĩnh, tương hỗ là cây, phân âm phân dương. Lưỡng nghi lập yên!" Suy tư một chút, Vân Mộng Chân tiếp tục giải thích, "Thái Cực Đạo truyền thừa, thật hạch tâm chính là âm dương! Ngươi cũng cùng Thái Cực Đạo đệ tử đã giao thủ, cần phải minh bạch trong lúc này lợi hại."

"Ta dù sao không phải là Thái Cực Đạo đệ tử, bổn tông đối với Thái Cực Đạo ghi chép, cũng liền giới hạn nơi này. . . Không biết, đối ngươi có phải hay không có một chút trợ giúp."

Có thể nhớ kỹ những thứ này, cũng đã là Vân Mộng Chân bác văn cường ký, thật muốn nói chạm đến Thái Cực Đạo hạch tâm đồ vật, nàng tự nhiên cũng không khả năng biết.

Thái Cực Đạo dù sao cũng là tam đại thiên tông một trong, không có khả năng để cho Đạo Lăng Thiên Tông tùy tiện lật xem điển tịch!

Bằng không, nếu như đổi hắn Địa cấp tông môn, đối mặt Đạo Lăng Thiên Tông, căn bản cũng không có phản kháng chỗ trống.

Lúc trước Vân Mộng Chân vào Thất Tinh Tháp, lại nói tiếp tựa hồ là một loại vinh quang, nhưng trên thực tế, cẩn thận suy nghĩ, làm sao không phải là một loại đối với Thất Tinh Tông khi dễ!

Ngươi Thất Tinh Tông cốt lõi nhất truyền thừa, người ta giống nhau là muốn nhìn thì nhìn, muốn học đi học.

Trên thực tế, trước đây Vân Mộng Chân bị mang theo du lịch thiên hạ, chính là lật khắp thiên hạ các tông điển tịch, cũng chính bởi vì dạng này tích lũy, mới có thể thành tựu lịch đại bất bại Đạo Lăng Thánh Nữ.

Những thứ này đối với Vân Mộng Chân mà nói, sớm đã là tập mãi thành thói quen.

Nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, lại nơi nào là có trợ giúp mà thôi!

Rất nhiều đạo lý, đều là một điểm tức phá, nhưng này điểm thấu một điểm, chính là nhất cơ mật đồ vật, như thế nào là ngoại nhân có khả năng biết được.

Vân Mộng Chân cái này đơn giản hai câu, liền giống như là trực tiếp một chút phá Thái Cực Đạo bản chất, mặc dù không liên quan đến Thái Cực Đạo truyền thừa, thật là đối với Bạch Nhạc mà nói, lại cũng đã đủ đủ.

Đạo ma hai loại lực lượng, chẳng phải là liền chính hãy nhìn là âm dương?

Âm dương chơi được dung, đạo ma chi lực, thì như thế nào không thể dung hợp?

Vân Mộng Chân những lời này, không dám nói lập tức có thể làm cho Bạch Nhạc có thể dung hợp đạo ma lực, có thể chí ít cũng có thể để cho Bạch Nhạc bớt đi mấy năm thôi diễn công.

Đây cũng là súc tích mang đến ảnh hưởng.

Bất quá, dù vậy, trong khoảng thời gian ngắn, Bạch Nhạc muốn đột phá cũng là căn bản không có khả năng sự tình.

Định thần một chút, Bạch Nhạc cũng không dám quá phân tâm đẩy ra diễn những thứ này, dù sao đối với hắn mà nói, bây giờ nghĩ biện pháp tìm được khả năng tồn tại thụ tâm, khôi phục hắn cùng với Vân Mộng Chân hai người sinh cơ mới là việc cấp bách, còn như chuyện khác tình, đều có thể để trước vừa để xuống.

"Như thế tìm tiếp không phải biện pháp!"

Một đoạn như vậy thời gian, Vân Mộng Chân tâm cảnh cũng triệt để bình phục lại, nhẹ giọng mở miệng nói, "Cây này thực sự quá lớn, dạng này tìm tiếp, quả thực như là biển rộng tìm kim, nhất định phải nghĩ biện pháp xác định phương vị mới được."

"Đạo lý là không có sai. . ." Theo miệng đáp một câu, Bạch Nhạc chân mày đột nhiên vừa nhảy, trong nháy mắt, Côn Ngô Kiếm thượng thanh mang lần nữa hiển hiện mà ra.

Lúc trước tại trong rừng núi, Bạch Nhạc mặc dù có thể tìm được trung tâm phương vị, chính là đang công kích xung quanh cây cối thời điểm, quan sát những cây cối này tốc độ sinh trưởng mà phán đoán.

Bây giờ mặc dù là tại thân cây nội bộ, thật là rất hiển nhiên, thân cây nội bộ bị tổn thương địa phương, cũng đồng dạng sẽ bị đại thụ bên trong cái kia bàng bạc sinh cơ khôi phục, như vậy đạo lý giống vậy , dựa theo thân cây bên trong tốc độ khôi phục tốc độ, tự nhiên cũng liền có thể tìm được

đại thụ bên trong, sinh cơ đầu nguồn.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 725: Người đương thời không biết Lăng Vân Mộc (canh thứ 2)

Tìm được phương pháp, kế tiếp dĩ nhiên là đơn giản hơn nhiều.

Chính như Bạch Nhạc trước đó đối Vân Mộng Chân nói, hai người bọn họ hiện tại giống như là hai con sâu mọt, tại thân cây bên trong không kiêng nể gì cả ngang qua, mặc dù thân cây thật cũng rất cứng cỏi, có thể cầm trong tay Côn Ngô Kiếm nơi tay, những thứ này liền căn bản không tính là vấn đề gì.

Tối đa bất quá hơn một canh giờ thời gian, Bạch Nhạc liền dẫn Vân Mộng Chân tạc xuyên vẩy một cái thông đạo, ngạnh sinh sinh xuất hiện ở xanh lục bát ngát sắc hồ nước trước đó.

Cùng trước kia trong cây khô tối như mực tình huống hoàn toàn bất đồng, cái này Bích hồ nước màu xanh lục thượng khắp nơi lộ ra quang mang, không dám nói sáng như ban ngày, có thể chí ít nhưng cũng đã không thể so với dưới ánh trăng mờ mịt.

Quan trọng hơn là, tạc xuyên một tầng cuối cùng thụ vách tường xuất hiện ở mặt hồ lúc trước sau khi, một cổ nồng nặc sinh cơ nhất thời đập vào mặt, phảng phất trong nháy mắt, trước đó loại kia cảm giác mệt mỏi thấy liền nhất thời quét một cái sạch.

"Thụ Tâm Hải? !"

Nhìn trước mắt đây hết thảy, Vân Mộng Chân không khỏi kinh hô thành tiếng, trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái yểm không đi vẻ vui thích.

"Thụ Tâm Hải?" Nao nao, Bạch Nhạc không hiểu hỏi ngược lại.

"Lăng Vân Mộc a! Ngươi chưa nghe nói qua sao?" Hưng phấn bắt lại Bạch Nhạc tay, Vân Mộng Chân gấp giọng nói rằng.

"Lăng Vân Mộc?" Lặp lại một lần tên, Bạch Nhạc nhất thời liền phản ứng kịp, "Người đương thời không biết Lăng Vân Mộc, chờ một mạch Lăng Vân Thủy đạo cao Lăng Vân Mộc?"

Bạch Nhạc thuở nhỏ ăn no thi thư, tự nhiên biết Lăng Vân Mộc điển cố, nghe đồn Cửu Hoa sơn người, may mắn từng gặp một lần Lăng Vân Mộc, đặc biệt làm như thế một bài thơ nhỏ tới tán tụng Lăng Vân Mộc! Từ đó, Lăng Vân Mộc tên, liền vang vọng thiên hạ.

Chỉ là, ở trong thế tục, đều nói Cửu Hoa sơn người là viết cây tùng, mục cũng là mượn vật vịnh người.

Khi còn bé, Bạch Nhạc cũng đồng dạng thì cho là như vậy, nhưng hôm nay hắn đã bước lên con đường tu hành, hồi quay đầu lại lại thưởng thức bài thơ này, tự nhiên liền có thể ra không giống nhau cảm giác.

Trên đời này là thật có Lăng Vân Mộc.

"Cửu Hoa sơn người bản thân liền là thời thượng cổ tu hành giả, cái gọi là Lăng Vân Mộc là cây tùng thuyết pháp bất quá là thế nhân nghe nhầm đồn bậy a!" Lắc đầu, Vân Mộng Chân thì biết rõ, Bạch Nhạc biết chỉ là trong thế tục truyền thuyết Lăng Vân Mộc, đối với chân chính Lăng Vân Mộc cũng không có trực quan nhận thức.

"Lăng Vân Mộc, là trong truyền thuyết thần mộc, dựng dục tinh hoa sinh mệnh, thân cây bên trong có bầu Thụ Tâm Hải, đoạt thiên địa tạo hóa, đủ có thể nghịch thiên kéo dài tánh mạng, chính là vô thượng linh dược!" Hưng phấn nhìn phía trước cái này bích lục Thụ Tâm Hải, Vân Mộng

Chân hô hấp có chút gấp thúc nói rằng, "Bạch Nhạc, có Thụ Tâm Hải bên trong những tinh hoa này, ta chẳng những có thể khôi phục sinh cơ, hơn nữa. . . Đủ có thể đem thân thể đẩy tới đỉnh phong, bù đắp căn cơ, trực tiếp trùng kích hoàn mỹ tinh hải!"

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng dâng lên một hồi cảm giác vui sướng.

Trước đó mặc dù hắn vẫn an ủi Vân Mộng Chân, thế nhưng tâm lại xác thực không có lượng quá lớn nắm, bây giờ nghe được Vân Mộng Chân nói cái này Thụ Tâm Hải thật có thể khôi phục sinh cơ, hơn nữa đối với tu hành có cực đại trợ giúp, nâng lấy trái tim kia mới xem như triệt để buông xuống.

"Đã như vậy, vậy còn chờ gì?" Chỉ vào trước mặt Thụ Tâm Hải, Bạch Nhạc khẽ cười nói.

"Ngươi cũng cùng đi, Thụ Tâm Hải đối ngươi có cực đại trợ giúp!" Gật đầu, Vân Mộng Chân hưng phấn mở miệng nói.

"Tốt!"

Bạch Nhạc tự nhiên cũng không cái gì do dự, mỉm cười, lôi kéo Vân Mộng Chân một chỗ, trực tiếp thả người nhảy vào Thụ Tâm Hải!

Thân thể mới vừa rơi vào Thụ Tâm Hải bên trong, liền phảng phất trên người từng cái lỗ chân lông đều mở ra, vô cùng vô tận sinh cơ dũng mãnh vào trong cơ thể, bất quá trong chốc lát, tuyết trắng tóc cũng đã khôi phục đen thùi, làn da cũng đồng dạng khôi phục sáng bóng! Tối đa bất quá một nén nhang thời gian, Bạch Nhạc liền cảm giác được rõ ràng trước đó tổn thất sinh cơ đã triệt để bù lại.

Ngẩng đầu, lại nhìn về phía bên người Vân Mộng Chân, bây giờ cũng đã lần nữa khôi phục cái kia dung nhan tuyệt mỹ!

Băng cơ ngọc cốt!

Lúc này Vân Mộng Chân, mới là cái kia hoàn mỹ Đạo Lăng Thánh Nữ, vô luận bất luận kẻ nào nhìn thấy đều sẽ tự ti mặc cảm.

Thế gian này tất cả mỹ hảo từ ngữ dùng ở trên người nàng, tựa hồ cũng đúng là phần.

Sau một khắc, Vân Mộng Chân bên người liền chợt hiện lên cái kia như Huyễn giống như thật tinh cung, điên cuồng cắn nuốt Thụ Tâm Hải lực lượng.

Trước đó hồi phục sinh mấu chốt thời điểm, đối với Thụ Tâm Hải lực lượng tiêu hao còn chưa không nhiều, nhưng hôm nay một khi Vân Mộng Chân bắt đầu tu luyện, cái kia bích lục chất lỏng liền rất nhanh ít đi một ít.

Hơi trầm mặc chốc lát, Bạch Nhạc thân hình thoắt một cái, trực tiếp từ bay ra Thụ Tâm Hải.

Nói là biển, nhưng trên thực tế, cũng bất quá chỉ là khoảng mấy chục mét phạm vi mà thôi, thật muốn tu luyện, có thể cung cấp hấp thu tinh tuý thật cũng không tính nhiều.

Thượng cổ cấm địa bản thân liền là Thượng Cổ Đại Năng lưu lại khảo nghiệm, Bạch Nhạc rất rõ ràng, cái này Thụ Tâm Hải tinh tuý số lượng, ước chừng là vẻn vẹn chỉ đủ một cá nhân tu hành dùng, hắn hấp thụ nhiều một phần, Vân Mộng Chân thì ít một phần.

Bạch Nhạc rất rõ ràng bây giờ Vân Mộng Chân vị trí khốn cảnh, tự nhiên cũng minh bạch cái này Thụ Tâm Hải đối với nàng mà nói trọng yếu bao nhiêu.

Dưới tình huống như vậy, để cho Bạch Nhạc làm sao có thể đủ nhẫn tâm cùng Vân Mộng Chân tranh đoạt Thụ Tâm Hải tinh tuý?

Lần này bước vào thượng cổ cấm địa, Bạch Nhạc bản thân liền là bởi vì lo lắng Vân Mộng Chân mới đến, chính như trước hắn đối Vân Mộng Chân nói, hắn đến, không phải vì tranh bất kỳ vật gì!

Huống hồ, nơi đây hấp dẫn nhất hắn, cũng không phải là những thứ này con mắt có khả năng xem tới được thu hoạch, mà là loại kia sinh tử chuyển hóa đại đạo.

Minh ngộ những thứ này, đối với Bạch Nhạc dung hợp đạo ma lực, mới có trợ giúp.

Ngồi ở bên cạnh, Bạch Nhạc chậm rãi đem ánh mắt lần nữa phóng tới Lăng Vân Mộc bên trên, cẩn thận cảm thụ được xung quanh tất cả biến hóa.

Chỉ là vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Vân Mộng Chân cũng không biết, ngay tại Vân Mộng Chân bắt đầu luyện hóa Thụ Tâm Hải tinh tuý thời điểm, nguyên bản xanh um tươi tốt Lăng Vân Mộc, vậy mà cũng theo đó lấy một loại mắt thường có thể thấy tốc độ già yếu khô héo.

Thụ Tâm Hải chính là Lăng Vân Mộc tinh hoa sinh mệnh, Vân Mộng Chân luyện hóa Thụ Tâm Hải lực lượng, liền chờ đồng ý với đang cướp đoạt Lăng Vân Mộc tinh hoa sinh mệnh, cái kia gần như có thể kình thiên Lăng Vân Mộc, tự nhiên cũng liền suy bại.

Bản thân này thật cũng không cái gì, mặc dù Lăng Vân Mộc thật vì vậy chết héo, Bạch Nhạc cũng sẽ không cảm thấy có gì có thể tiếc.

Nhưng mà, bây giờ Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn những người này ngay tại bên ngoài, những người này vốn là thời khắc đang chú ý Lăng Vân Mộc tình huống, đột nhiên xuất hiện loại này đại quy mô suy bại tình

hình, lại làm sao có thể không bị phát hiện!

Trong nháy mắt, trong mắt mọi người đột nhiên hiện lên một tia kinh nghi, trong lòng một mảnh hoảng hốt!

Ai cũng không phải người ngu, trong khoảnh khắc, cũng đã có người phản ứng kịp.

Trước đó Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân bị cắn nuốt đến thân cây bên trong, tất cả mọi người vô ý thức cho rằng Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân đã chết, nhưng hôm nay một màn này, cũng không nghi ngờ tại rõ ràng nói cho tất cả mọi người, có thể bọn hắn đều đoán sai.

Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân liều mạng một lần, cũng không phải là như bọn hắn suy nghĩ đã chết, mà là thật vượt qua tử kiếp, đi qua khảo nghiệm, bây giờ tại đây thu hoạch cái này một lần khảo nghiệm cơ duyên!

Vừa nghĩ đến đây, những người này nơi nào còn đứng ở, trong nháy mắt, tất cả mọi người liền đồng thời động, từ bốn phương tám hướng cấp tốc hướng về kia kình thiên đại thụ chạy đi!

Cùng trước kia khác biệt, bây giờ Thụ Tâm Hải bị Vân Mộng Chân không ngừng thôn phệ, Lăng Vân Mộc mặc dù nóng lòng bổ sung sinh cơ, cũng không ngừng nỗ lực thôn phệ Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn sinh cơ, đồng thời trực tiếp lấy cành lá tới công kích, nỗ lực giết chết hoặc là xua đuổi đi những người này. Có thể bị Vân Mộng Chân không ngừng luyện hóa Thụ Tâm Hải tinh tuý, Lăng Vân Mộc lực lượng cũng đồng dạng trên diện rộng suy yếu, bây giờ nhưng là đã căn bản ngăn không được Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn những thứ này thiên tài.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 726: Nguy cơ (canh thứ ba)

Lăng Vân Mộc thực sự quá lớn, cho dù đã lộ ra suy bại dấu hiệu khô héo, cũng căn bản không phải trong thời gian ngắn có thể tìm được căn nguyên.

Nơi đây không thể phi hành, Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn cũng đồng dạng chỉ có thể dùng ngu xuẩn nhất biện pháp, trực tiếp công kích Lăng Vân Mộc, xé rách cái này kình thiên Lăng Vân Mộc đến tìm kiếm Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân tung tích.

Nếu như trước đó, loại này ngu xuẩn biện pháp, căn bản không có ý nghĩa gì.

Lăng Vân Mộc bền bỉ dị thường, không có thần binh lợi khí nơi tay, rất khó tổn thương, hơn nữa còn có thể không ngừng lấy sinh cơ tự lành, còn có Lăng Vân Mộc bản thân phản kích, trừ phi sở hữu có thể trực tiếp phá hủy Lăng Vân Mộc thực lực, bằng không đây hết thảy liền căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Nhưng hôm nay lại không giống nhau.

Thụ Tâm Hải cơ hồ bị móc sạch, Lăng Vân Mộc đã đến héo rũ biên giới, chẳng những mất đi tự lành năng lực, hơn nữa toàn bộ thân cây đều có vẻ yếu đuối không chịu nổi, bị Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn như thế một trận oanh kích, răng rắc một tiếng, toàn bộ thân cây chợt xuất hiện một đạo cái khe to lớn, nối thẳng Thụ Tâm Hải.

Ầm ầm!

Cái này thật lớn biến cố, để cho Thụ Tâm Hải cũng theo đó một hồi rung chuyển, Bạch Nhạc suýt nữa không có cả người ngã lên Thụ Tâm Hải bên trong.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc sắc mặt liền nhất thời tùy theo đại biến.

Cúi đầu liếc mắt nhìn, Thụ Tâm Hải bên trong cái kia bích lục chất lỏng, bây giờ đã hầu như bán trong suốt, hiển nhiên bên trong tinh hoa sinh mệnh, đã hầu như toàn bộ bị Vân Mộng Chân luyện hóa.

Chỉ là, rất hiển nhiên Vân Mộng Chân bây giờ cũng đồng dạng đang đứng ở mấu chốt nhất trước mắt, cho dù là phát sinh khổng lồ như vậy biến cố, cũng căn bản không có tỉnh lại.

Theo Lăng Vân Mộc thân cây gãy, bên ngoài ánh sáng cũng theo đó lọt vào tới.

Bây giờ, chân trời đã trắng bệch, cái này dài dằng dặc một đêm, hiển nhiên đã sắp hết.

Theo khe hở, Bạch Nhạc cũng đồng dạng rõ ràng chứng kiến mấy đạo thân ảnh quen thuộc.

Trong đầu ý niệm trong đầu hơi hơi nhất chuyển, Bạch Nhạc cũng đã đoán một cái thất thất bát bát.

Loại tình huống này, biện pháp tốt nhất, tự nhiên là thừa dịp đối phương còn không có đuổi tới, lập tức thoát đi.

Dù sao, Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn coi như là xông tới, trước tiên cũng nhất định sẽ bị Thụ Tâm Hải hấp dẫn, căn bản không để ý tới truy kích Bạch Nhạc.

Nhưng hôm nay loại tình huống này, Bạch Nhạc làm sao dám một mình

ly khai.

Vân Mộng Chân còn không có thức tỉnh, một khi bị những này hình người thành vây kín, chẳng lẽ trông cậy vào bọn hắn hội đối Vân Mộng Chân thủ hạ lưu tình hay sao?

Bạch Nhạc từ trước đến nay sẽ không đem hy vọng hoàn toàn đặt ở trên người người khác, huống chi là những thứ này hoàn toàn không tin được người.

"Thiên cơ!"

Trước đó sinh cơ suy kiệt, Bạch Nhạc đã khôi phục bản thân khuôn mặt, nhưng hôm nay gần đối diện với mấy cái này người, Bạch Nhạc tự nhiên không thể lấy tướng mạo sẵn có gặp người, trong nháy mắt, lần nữa thi triển ra Thiên Cơ Biến, hóa thành Yến Bắc Thần dáng dấp.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc lật bàn tay một cái, Côn Ngô Kiếm chợt tới tay, cứ như vậy ngăn ở khe hở trước đó.

"Yến Bắc Thần!"

Trong chốc lát, những người này liền gần như đồng thời xông vào, liếc mắt liền thấy ngăn ở trước mặt Bạch Nhạc, trong mắt lộ ra lau một cái nồng nặc sát khí, lành lạnh quát lên.

"Chư vị thật hăng hái a!"

Nhếch miệng lên lau một cái nụ cười rực rỡ, Bạch Nhạc chậm quá mở miệng nói.

"Lăng Vân Mộc. . . Thụ Tâm Hải!"

Đem ánh mắt từ Bạch Nhạc trên người dời, trong nháy mắt Tư Đồ Lăng

Phong liền suất phát hiện bên trong mánh khóe, cũng thuận thế chứng kiến vẫn như cũ còn Thụ Tâm Hải bên trong tu luyện Vân Mộng Chân, sắc mặt nhất thời trở nên không gì sánh được xấu xí.

Bị Tư Đồ Lăng Phong một chút như vậy, người khác cũng nhất thời phản ứng kịp, từng cái lại nhìn về phía Bạch Nhạc ánh mắt, đã tràn đầy sát khí.

Rõ ràng trước đó đã thấy Yến Bắc Thần cùng Vân Mộng Chân, hầu như chết ở Lăng Vân Mộc công kích phía dưới, có thể ai có thể nghĩ tới, cho dù là loại này phải chết tình cảnh, vậy mà cũng vẫn là bị lật qua.

Chỉ nhìn bây giờ Yến Bắc Thần cùng Vân Mộng Chân đã khôi phục sinh cơ dáng dấp, thì biết rõ, Thụ Tâm Hải tinh hoa sinh mệnh hầu như đã bị đối phương triệt để luyện hóa.

Từ loạn nhận phong bạo thời điểm, Yến Bắc Thần liền đi trước một bước, bây giờ cửa ải này, lại bị hắn cùng với Vân Mộng Chân giành trước, lại tiếp tục như thế, người khác chẳng phải là đều được làm nền, cái này khiến bọn hắn làm sao có thể đủ chứa nhẫn.

Đã bị luyện hóa tinh hoa sinh mệnh, tự nhiên là được không trở lại, có thể giết chết Yến Bắc Thần cùng Vân Mộng Chân hai người diệt khẩu, cũng không nghi ngờ cũng là một cái vô cùng tốt lựa chọn.

Người chết, vô luận từng chiếm được cơ duyên gì, đều căn bản là không có cách hình thành uy hiếp.

Đương nhiên, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Vân Mộng Chân, thân phận đều có chút đặc thù, trực tiếp vây giết là không tiện, thế nhưng bây giờ loại tình huống này, nhưng là có thể phân công hợp tác a!

Cơ hồ không có đi qua bất kỳ trao đổi gì, những người này liền tự nhiên hình thành ăn ý.

Tư Đồ Lăng Phong cùng Tiêu Dật Phong bọn hắn những thứ này chính đạo đệ tử đến đây đánh chết Yến Bắc Thần, mà Quân Bất Ly bọn hắn những ma đạo cao thủ này tắc đi chém giết còn không có tỉnh lại Vân Mộng Chân.

Kể từ đó, song phương liền đều có xuất thủ lý do!

Vấn đề duy nhất, bất quá là không có đối với yêu cầu người giám hộ làm viện thủ mà thôi, vậy cũng không có gì lớn lắm, mọi người lẫn nhau hiểu lòng là được.

Có thể nói, trong nháy mắt, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân liền bị đẩy tới kề cận cái chết.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc bàn tay chợt mở, trong tay Thiên Cung nổi lên, gào thét ở giữa, Tiểu Bạch Giao liền lần nữa từ đó lao tới.

Trước đó tại trong rừng núi, sinh cơ bị không ngừng thôn phệ, Tiểu Bạch Giao không thể giúp gấp cái gì, Bạch Nhạc liền đem Tiểu Bạch Giao thu hồi Quảng Hàn Thiên Cung bên trong!

Sinh tử chưa biết tình huống, cho dù là tại Bạch Nhạc gian nan nhất thời điểm, cũng không có đem Tiểu Bạch Giao gọi ra đến giúp đỡ, cũng là bởi vì không muốn liên lụy Tiểu Bạch Giao.

Nhưng hôm nay, Lăng Vân Mộc Thụ Tâm Hải tinh tuý đã bị Vân Mộng Chân luyện hóa, không còn thôn phệ sinh cơ, cũng không những cái kia cành lá dây leo công kích, Tiểu Bạch Giao tự nhiên chính là vô cùng trọng yếu chiến lực.

Chỉ là, lần này Bạch Nhạc đem Tiểu Bạch Giao gọi ra đến, cũng không phải là vì hắn chính mình, mà là vì bảo vệ Vân Mộng Chân.

"Tiểu Bạch, bảo vệ tốt nàng!"

Chỉ vào Vân Mộng Chân trầm giọng phân phó một câu, Bạch Nhạc nhưng là nhất thời huy động Côn Ngô Kiếm, ra tay trước hướng về Tư Đồ Lăng Phong giết đi qua.

Đối với những người trước mắt này mà nói, Tiểu Bạch Giao mới là chân chính đỉnh phong chiến lực, muốn bảo hộ Vân Mộng Chân cũng không quá khó khăn.

Có thể kể từ đó, Bạch Nhạc bản thân thật có thể đang muốn rơi vào nguy cơ trí mạng bên trong.

"Ngao ô!"

Tiểu Bạch Giao cũng không thích Vân Mộng Chân, thậm chí có thể nói là một mực ôm địch ý, có thể loại tình huống này, Tiểu Bạch Giao lại có thể đơn giản từ Bạch Nhạc trong giọng nói cảm thụ được cái kia phần nghiêm túc cùng nặng nề.

Là lấy, mặc dù có chút không tình nguyện, cũng y nguyên vẫn là dựa theo Bạch Nhạc phân phó thủ hộ đến Vân Mộng Chân bên người.

"Chết đã đến nơi, lại vẫn cảm tưởng lấy đi giúp người khác! Yến Bắc Thần, ngươi thật đúng là một đa tình mầm móng!" Nhìn Bạch Nhạc, Thư Khánh Dương khinh miệt mở miệng nói.

Ở đây bên trong, chỉ có thân phận của hắn đặc thù nhất, cũng không có nhất định lập trường, cũng chưa xuất thủ, chỉ là đứng ở bên cạnh chế giễu.

Bây giờ chứng kiến Yến Bắc Thần vậy mà làm Bạch Giao đi bảo hộ Vân Mộng Chân, nhất thời nhịn không được mở miệng giễu cợt nói.

Tại Thư Khánh Dương xem ra, loại này sống chết trước mắt, nơi nào còn dung hạ cái gì nhi nữ tình trường, đừng nói Yến Bắc Thần cùng Vân Mộng Chân hai người vốn là đối địch lập trường, mặc dù thực sự là đạo lữ, loại thời điểm này, cũng nhất định muốn tập trung lực lượng trước cố ở chính mình, mà không phải vì bảo vệ đối phương, mà đem hai người đồng thời đặt hiểm địa trong.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 727: Thức tỉnh

Không thể không nói, Thư Khánh Dương phán đoán trên lý thuyết là chuẩn xác.

Nhiều cao thủ như vậy vây công phía dưới, cho dù là Tiểu Bạch Giao cùng Bạch Nhạc cùng một chỗ, cũng chưa chắc có thể bình yên thoát thân đâu, chớ đừng nói chi là là tách ra.

Kiên trì như vậy kết cục, rất có thể chính là hai người một chỗ vẫn lạc, rất là không khôn ngoan.

Thật là, trên đời này chuyện, lại nơi nào là đơn giản như vậy có khả năng phân chia.

Bạch Nhạc tự nhiên biết buông tha Vân Mộng Chân, có thể mới là sự chọn lựa tốt nhất, thật là, cho dù là vì vậy phải chết ở chỗ này, hắn cũng không khả năng buông tha Vân Mộng Chân a.

Cái này chính là hắn lần này sở dĩ bước vào thượng cổ cấm địa mục.

Người, luôn là muốn còn có hy vọng.

Tựu như cùng trước đó, tại Lăng Vân Mộc kiếp trước mấu chốt suy kiệt, lúc nào cũng có thể chết đi thời điểm, Bạch Nhạc không phải không có nhận mệnh, mà là lựa chọn liều mạng một lần, tới đổ một cái kỳ tích sao?

Bây giờ cũng giống như vậy!

Bạch Nhạc chính là đang đánh cuộc, mình cùng Tiểu Bạch Giao có thể chống được Vân Mộng Chân tỉnh lại.

Mặc dù không biết Vân Mộng Chân luyện hóa Thụ Tâm Hải những sinh mạng này tinh tuý, thực lực đến tột cùng có thể đề thăng nhiều ít, thật là chỉ cần Vân Mộng Chân tỉnh lại, lấy thực lực, liền đủ để tự bảo vệ mình.

Chỉ cần có thể chống đỡ cái thời gian đó, cho dù là chính mình chết, cũng có thể nhắm mắt.

Cũng không để ý gì tới hội Thư Khánh Dương đùa cợt, Bạch Nhạc trong mắt bốc lên vẻ lạnh như băng sát khí, căn bản không có một vị phòng thủ ý tứ, mà là ngay đầu tiên toàn lực phản kích!

"Thôn thiên!"

Không chút do dự nào, vừa ra tay, Bạch Nhạc liền trực tiếp thi triển ra Thôn Thiên Quyết.

Bạch Nhạc xem rất rõ ràng, đối mặt dạng này sát cục, phòng thủ căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì, sẽ chỉ làm đối phương càng thêm không kiêng nể gì cả!

Thế nhưng, tìm đúng một cá nhân liều mạng phản kích, tình huống liền không giống nhau lắm.

Mặc dù tuy nói là tam đại thiên tông xuất sắc nhất thiên tài vây công chính mình, nhưng trên thực tế, ba người bọn họ cũng tuyệt đối không thể nào là một lòng.

Giết chết chính mình tuy không khó, có thể tưởng tượng nếu không trả bất cứ giá nào giết chết chính mình, khả năng liền thực sự quá khó khăn.

Thật là, cái giá này nên do người nào trả?

Không ai nguyện ý hi sinh chính mình thành toàn người khác, nói đến,

đối với Bạch Nhạc vây công cũng bất quá là quyền lợi cho phép, với hắn không có cái gì quan hệ, tình huống như vậy, cho dù là liều mạng thụ thương đánh chết chính mình, loại sự tình này sợ rằng đều không người nguyện ý làm!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đây mới là duy nhất sinh cơ vị trí.

Bạch Nhạc cũng chính bởi vì thấy rõ điểm này, cho nên xuất thủ lúc, căn bản cũng không có phân tán công kích, mà là cơ hồ đem sở hữu công kích đều toàn bộ rơi vào Tư Đồ Lăng Phong trên người một người, chính là xuất ra một loại thà chết, cũng muốn kéo ngươi Tư Đồ Lăng Phong đệm lưng khí phách tới.

Lấy mạng đổi mạng, ngươi dám không?

... . .

Đạo Lăng sơn tiến lên!

Làm cái kia một kẽ hở lúc xuất hiện, Diệp Lăng Vân liền trước tiên đem lực chú ý tập trung qua đây, cũng trước tiên liền thấy Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân thân ảnh.

Lúc này, Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn còn không có xông tới.

Có thể chỉ là liếc một cái, mọi người liền nhận ra Lăng Vân Mộc cùng Thụ Tâm Hải, cũng đồng thời ý thức được, loại tình huống này, Bạch Nhạc cũng không có tại Thụ Tâm Hải nội luyện hóa tinh hoa sinh mệnh, mà là ngồi ở bên cạnh ý vị như thế nào.

Cứ việc trước đó, bọn hắn cũng đã nhìn thấy Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân tại dưới tuyệt cảnh nâng đỡ lẫn nhau, nhưng khi lúc này, thấy như vậy một màn thời điểm, vẫn là khiến cho mọi người trong lòng đều hung hăng run lên.

Thụ Tâm Hải đang ở trước mắt, Bạch Nhạc tự nhiên không có thể không biết luyện hóa những sinh mạng này tinh tuý có thể mang đến cái dạng gì chỗ tốt, nhưng dù cho như thế, lại như cũ còn có thể nhịn xuống, đem cơ hội này lưu cho Vân Mộng Chân, khả năng liền thực sự quá khó được.

Con đường tu hành, vốn là gồ ghề khó đi, hầu hết thời gian, một cái cơ duyên, liền đủ để quyết định nhất sinh thành liền.

Cái này chính là một cái cô độc đường.

Tình cảm gì, tại loại cơ duyên này trước mặt, đều đồng dạng yếu đuối không chịu nổi!

Để tay lên ngực tự hỏi, nếu là bọn họ ở vào Bạch Nhạc vị trí, sợ rằng không có ai có thể làm được như vậy ung dung buông tha.

Sự thực thắng hùng biện!

Giờ khắc này, cho dù là lại hà khắc người, không thừa nhận cũng không được, Bạch Nhạc vị này Ma Quân truyền nhân, đối với Vân Mộng Chân là chân tâm thật ý yêu say đắm.

Ngay sau đó, khi thấy Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn chạy tới, đối Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân thống hạ sát thủ, Bạch Nhạc lại như cũ để cho Tiểu Bạch Giao đi bảo hộ Vân Mộng Chân thời điểm, cho dù là những cái kia chán ghét Bạch Nhạc Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, giờ khắc này cũng không khỏi có chút cảm động.

Vô luận cái gì thề non hẹn biển, tại sinh tử trước mặt, đều là giống nhau yếu đuối không chịu nổi.

Để cho Tiểu Bạch Giao lại đi bảo hộ Vân Mộng Chân, liền cơ hồ là đem sinh hy vọng, tặng cho Vân Mộng Chân.

Dạng này cảm tình, cho dù là vì thế gian chỗ không tha Cấm Kỵ Chi Luyến, cũng đồng dạng đủ để khiến người cảm động.

Cùng với tương phản, Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn những người này phản ứng, liền càng phát ra làm người ta trơ trẽn.

Giờ khắc này, cho dù là Diệp Lăng Vân sắc mặt có hơi hơi có chút khó coi.

Hắn không quan tâm Bạch Nhạc sinh tử, thế nhưng giả sử Vân Mộng Chân cho là thật vì vậy mà chết, như vậy hắn cam đoan, cho dù là Tư Đồ Lăng Phong còn sống đi ra, hắn cũng sẽ tự tay đem Tư Đồ Lăng Phong chém giết!

Tông môn tỉ mỉ bồi dưỡng vị này đời tiếp theo Chưởng Giáo chân nhân, thực sự quá làm cho hắn thất vọng.

Hơn nữa tại loại này bị vô số người nhìn tình huống dưới, liền giúp hắn che lấp đều khó làm được, vô luận như thế nào, Tư Đồ Lăng Phong trở thành đời tiếp theo Chưởng Giáo chân nhân tư cách, đều đã triệt để đoạn tuyệt.

... ...

Lấy Thôn Thiên Quyết diễn hóa ra thân ngoại hóa thân tới thôn phệ hai người khác công kích, mà Bạch Nhạc bản thân nhưng là cầm Côn Ngô Kiếm, không ngừng tấn công về phía Tư Đồ Lăng Phong, một tay ngu kiếm nhanh đến cực hạn, cho dù là Tư Đồ Lăng Phong, có ở đây không nguyện cùng Bạch Nhạc lưỡng bại câu thương tình huống dưới, cũng thật bị Bạch Nhạc bức có chút chật vật.

Cũng không phải là Bạch Nhạc thực lực mạnh hơn hắn, mà là Bạch Nhạc đấu pháp thực sự quá vô lại.

Cái này như là một người bình thường cùng người điên đánh lộn, có thể lực lượng ngươi, kỹ xảo nếu so với người điên mạnh hơn, thật là một khi bị người điên dây dưa kéo lại, cũng giống vậy hội chật vật không chịu nổi!

Đạo lý rất đơn giản, người điên không quan tâm với ngươi đồng quy vu tận, thật là ngươi nguyện ý bị người điên cắn hai khẩu sao?

Tối trọng yếu là, Tiêu Dật Phong cùng Lâm Tuyết Dật hai người rõ ràng cho thấy xuất công không xuất lực, căn bản là đang chờ nhìn hắn chê cười.

Chỉ sợ hắn cùng Yến Bắc Thần liều cái lưỡng bại câu thương, sau đó bọn hắn đang thu thập tàn cục chém giết Yến Bắc Thần, mới là bọn hắn tình nguyện nhất chứng kiến kết quả.

Đạo lý giống vậy, Vân Mộng Chân bên kia cũng giống như vậy, Quân Bất Ly bọn hắn những thứ này ma đạo thiên tài, càng là năm bè bảy mảng, căn bản không người nguyện ý bị người khác chiếm tiện nghi, huống chi, Tiểu Bạch Giao thực lực, vẫn còn ở bọn hắn phía trên, một cái sơ sẩy liền thật khả năng bị Tiểu Bạch Giao bị thương nặng, tự nhiên đánh liền càng cẩn thận hơn.

Cũng chính bởi vì vậy, nguyên bản hầu như đã là hắn phải chết cục diện, lại ngược lại ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc chống đỡ hạ xuống.

Chỉ là, lần nữa bị Bạch Nhạc kéo dài, lúc này Tư Đồ Lăng Phong cũng rốt cục nổi sát tâm.

Trước đó tại trong rừng núi, cũng là bởi vì hắn do dự, này mới khiến Yến Bắc Thần chạy ra thăng thiên, thế cho nên Thụ Tâm Hải cơ duyên, cũng bị cướp đi! Bây giờ đã kéo dài lâu lắm, hắn đã vô pháp dễ dàng tha thứ Yến Bắc Thần như thế trì hoãn nữa.

Cho dù là đánh đổi một số thứ, hắn cũng nhất định muốn mau sớm phá cuộc, trong mắt sát khí lóe lên, Tư Đồ lăng thiên chính là bước ra một bước, phía sau chợt hóa ra một đạo khủng bố kiếm ảnh, cả người hóa thành một thanh lợi kiếm, hung hãn hướng về Bạch Nhạc chém xuống tới.

Nhưng mà, cũng hầu như cũng ngay lúc đó, một tiếng kiếm minh chợt vang lên, Thụ Tâm Hải bên trong một mực toàn tâm tu luyện Vân Mộng Chân, vào giờ khắc này, đột nhiên tỉnh lại, mở mắt ra nháy mắt, một cổ khủng bố áp lực chợt cuộn sạch mở ra!

Đạo Lăng Thánh Nữ!

Vô luận trước đó phát sinh cái gì, khi nàng mở mắt một khắc này, nàng chính là cái kia có một không hai Đạo Lăng Thánh Nữ!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 728: Ngạnh bính (canh thứ năm)

Đừng xem Quân Bất Ly bọn hắn trước đó đánh náo nhiệt, có thể làm Vân Mộng Chân tỉnh lại, ba người phản ứng đầu tiên chính là lập tức kéo ra một khoảng cách.

Người có tên cây có bóng.

Vô luận bọn hắn lại như thế nào tự xưng là không thua bởi Vân Mộng Chân, thật là đang muốn đối mặt thời điểm, trong lòng cũng y nguyên vẫn là khó tránh khỏi có chút bỡ ngỡ.

Bất quá, Vân Mộng Chân trước tiên nhưng cũng không có chú ý tới bọn hắn.

Mở mắt ra trong nháy mắt, Vân Mộng Chân lần đầu tiên nhìn thấy, chính là Tư Đồ Lăng Phong Dĩ Thân Hóa Kiếm, hóa thành một đạo kiếm ảnh hung hăng chém về phía Bạch Nhạc tình cảnh.

Toàn lực bạo phát Tư Đồ Lăng Phong, cho dù là Vân Mộng Chân cũng muốn kiêng kỵ ba phần, thấy như vậy một màn, Vân Mộng Chân con ngươi cũng không khỏi đột nhiên co rụt lại, loại này trong khoảng cách, coi như là hắn muốn xuất thủ cũng căn bản không kịp.

Cũng may, Bạch Nhạc cũng căn bản không có trông cậy vào người khác hỗ trợ.

Tư Đồ Lăng Phong Dĩ Thân Hóa Kiếm, nhất thời liền để cho Bạch Nhạc cảm thụ được một loại tử vong nguy cơ, toàn thân tóc gáy đều trong nháy mắt nổ lên đến, cũng không dám có chút nào do dự, trong tích tắc,

Bạch Nhạc liền trực tiếp làm nổ phía sau thân ngoại hóa thân.

Thôn Thiên Quyết vừa mới thôn phệ tới lực lượng, đều trong nháy mắt này cuộn sạch mà ra, như một trận khủng bố nổ mạnh, ngạnh sinh sinh ngăn ở Bạch Nhạc trước người cái kia một đạo khủng bố kiếm ảnh phía trên.

Thôn Thiên Quyết mặc dù khủng bố, nhưng trên thực tế, vừa mới Tiêu Dật Phong bọn hắn bản thân liền là xuất công không xuất lực chờ lấy xem Tư Đồ Lăng Phong náo nhiệt, cái này nhất tôn nhân hình hóa thân căn bản không có nuốt trọn nhiều ít lực lượng, bây giờ liền bị Tư Đồ Lăng Phong một kiếm này bức trực tiếp nổ lên, uy lực tự nhiên còn thiếu rất nhiều.

Vẻn vẹn ngăn cản không đến một hơi thời gian, cái kia một đạo kiếm ảnh liền đơn giản phá vỡ, thuận thế hướng về Bạch Nhạc cái đầu rơi xuống.

Một kiếm này nếu như chứng thực, Bạch Nhạc tất nhiên là cả người thủ phân ly kết cục bi thảm.

Cũng may, Bạch Nhạc cũng căn bản không có trông cậy vào có thể dễ dàng như vậy ngăn lại Tư Đồ Lăng Phong công kích.

Lúc động thủ sau khi, Bạch Nhạc liền đã làm tốt cùng Tư Đồ Lăng Phong liều mạng dự định, lại nơi nào sẽ không làm hắn chuẩn bị.

Thân ngoại hóa thân nổ lên đồng thời, Côn Ngô Kiếm cũng đã tới tay, giơ tay lên ở giữa, một cổ nguy nga kiếm ý liền đã nhập vào cơ thể mà ra.

Xem núi như kiếm!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc cả người phảng phất liền hóa thành một tòa núi cao nguy nga, gào thét kiếm khí chính diện đón nhận Tư Đồ Lăng

Phong công kích.

Ùng ùng!

Một tiếng vang thật lớn, liền như một thanh khủng bố cự kiếm chém rụng đến trên ngọn núi, ngọn núi không ngừng tan vỡ, nhưng này một kiếm lực đạo nhưng cũng đồng dạng đang không ngừng bị suy yếu.

Cuối cùng ngọn núi tuy hủy diệt, nhưng này một đạo kiếm ảnh cũng đồng dạng bị trừ khử!

Tranh một tiếng!

Kiếm phong giao kích, Bạch Nhạc dưới chân bị giẫm ra một hai tấc hơn sâu vết chân, phốc phun ra hai búng máu tươi, có thể cả người lại vẫn sừng sững không ngã!

Còn như Tư Đồ Lăng Phong, kiếm trong tay nhưng là thẳng bị chém làm hai đoạn, trên ngực cũng đồng dạng lưu lại một đạo nhàn nhạt vết máu.

Luận thực lực, Bạch Nhạc tự nhiên là không bằng Tư Đồ Lăng Phong, một kích này thậm chí bị chấn nội tạng xuất huyết, cái này một ngụm nghịch huyết nhổ ra, Bạch Nhạc cả người đều bị thương không nhẹ! Có thể thắng ở Thông Thiên Ma Thể đủ quá cường hãn, mặc dù thừa nhận kinh khủng như vậy áp lực, cũng có thể giống vậy tiếp tục chống đỡ, tổn thương mà không bại.

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc trong tay còn có Côn Ngô Kiếm!

Đạo Lăng Thiên Tông Trấn Giáo Chí Bảo có nhiều đáng sợ, quả thực khó có thể tưởng tượng, dù là Tư Đồ Lăng Phong thực lực so Bạch Nhạc mạnh hơn, dạng này chính diện va chạm, kiếm trong tay cũng căn bản đỡ không được Côn Ngô Kiếm sắc bén, theo tiếng mà đứt.

Nếu không như vậy, một kiếm này rơi xuống, Bạch Nhạc khả năng liền tuyệt đối không chỉ là nôn một búng máu đơn giản như vậy.

Nhưng dù cho như thế, một trận chiến này cũng đồng dạng đủ để khiến cho mọi người chấn động.

Tư Đồ Lăng Phong cường hãn, ở trong dự liệu, có thể Yến Bắc Thần bất quá mới vẻn vẹn chỉ là tinh cung trung kỳ thực lực, vậy mà liền dựa vào Côn Ngô Kiếm, ngạnh sinh sinh tại Tư Đồ Lăng Phong một kích toàn lực phía dưới chống đỡ hạ xuống, thậm chí còn phản tổn thương Tư Đồ Lăng Phong, cái này coi như quá kinh khủng.

Tất cả mọi người là nhất đỉnh tiêm thiên tài, có thể ngươi thấp một cảnh giới, lại vẫn có thể cùng đối phương cân sức ngang tài, cái này cũng không khỏi quá khoa trương đi.

Trên thực tế, cũng không chỉ là xung quanh những người này, toàn bộ Đạo Lăng sơn bên trên, cũng đồng dạng một mảnh xôn xao.

Mặc dù Tư Đồ Lăng Phong tại thượng cổ cấm địa bên trong biểu hiện, có chút mất điểm, nhưng đối với thực lực của hắn, nhưng là không có bất kỳ người nào nghi vấn, đây mới thực là có thể lực hám tinh hải nhân vật, cho dù là so với Vân Mộng Chân đến, cũng vẻn vẹn chỉ có một chút chênh lệch.

Có thể Bạch Nhạc đang không có bại lộ thân phận, vẻn vẹn chỉ vận dụng nửa toà tinh cung tình huống dưới, liền có thể cùng Tư Đồ Lăng Phong cân sức ngang tài, phần này cường hãn, cũng đủ để khiến cho mọi người động dung.

Đương nhiên, như Diệp Lăng Vân loại cao thủ này, tự nhiên nhìn ra, trên thực tế Tư Đồ Lăng Phong vẫn là quá khinh địch, một kiếm này mặc dù tức giận, nhưng lại vẫn như cũ lưu lại chỗ trống, cũng không có đem toàn bộ thực lực bày ra, mục tự nhiên là phòng bị người khác đánh lén

chiếm tiện nghi.

Muốn nói thực lực chân thật, bây giờ Bạch Nhạc tự nhiên là thua xa Tư Đồ Lăng Phong.

Nhưng này trên đời không có nhiều như vậy khả năng.

Khinh địch bản thân liền là một loại sai lầm, vì vậy tại Bạch Nhạc trên người mất mặt, vậy cũng không có gì có thể nói.

"A! A! A!"

Trong miệng phát sinh một hồi phẫn nộ gào thét, Tư Đồ Lăng Phong cổ tay vung, trong tay kiếm gảy chợt bị ném ra, bước ra một bước, nhưng là nhìn cũng không nhìn, theo sát chính là một quyền hướng về Bạch Nhạc đập tới.

Chịu thiệt, cái này vùng tự nhiên là muốn tìm trở về, hơn nữa còn là tuyệt nhanh càng tốt.

Tư Đồ Lăng Phong cũng không cho rằng Bạch Nhạc có thể ngăn trở hắn công kích, cho dù là muốn đánh đổi một số thứ, hắn cũng hạ quyết tâm, nhất định phải đem Bạch Nhạc ở lại chỗ này.

Chỉ tiếc, một kích thất thủ, hắn còn muốn có lần thứ hai cơ hội ra tay, khả năng liền khó như lên trời.

"Ngao ô!"

Mắt thấy Bạch Nhạc bị đánh thổ huyết, Tiểu Bạch Giao nhất thời nổi giận, trong nháy mắt hóa thành một đạo bạch sắc thiểm điện, trực tiếp hướng về Tư Đồ Lăng Phong đụng tới.

Trước đó Bạch Nhạc để nó bảo hộ Vân Mộng Chân, nó mặc dù không

vui, nhưng lại y nguyên vẫn là làm theo.

Nhưng hôm nay, nữ nhân kia đã tỉnh, dĩ nhiên là không cần phải nó bảo hộ, huống chi, mắt thấy Bạch Nhạc thật có nguy hiểm, cho dù là Vân Mộng Chân còn không có thức tỉnh, nó cũng tất nhiên là muốn ưu tiên trở về trước cứu Bạch Nhạc.

Tiểu Bạch Giao là kinh khủng bực nào thực lực, căn bản không cần bất kỳ hoa tiếu gì, liền trực tiếp như vậy đụng vào Tư Đồ Lăng Phong trên người, liền ngạnh sinh sinh đem Tư Đồ Lăng Phong đánh bay đi ra ngoài.

Thụ thương chẳng thà còn như, có thể mặt nhưng ở một cái đụng này phía dưới, đều ném sạch sẽ.

Ngay tại lúc đó, Vân Mộng Chân thanh âm cũng rốt cục vang lên.

"Dừng tay!"

Dù là chỉ là vừa mới thức tỉnh, chỉ cần thoáng quan sát một chút xung quanh, tự nhiên cũng có thể đoán được chân tướng.

Không nói đến nàng cùng Bạch Nhạc quan hệ, chỉ bằng vào trước đó Bạch Nhạc vì nàng làm ra hi sinh, nàng cũng không khả năng tùy ý Bạch Nhạc bị khi dễ a.

Vân Mộng Chân cái này vừa mở miệng, trong lòng mọi người liền nhất thời rùng mình.

Vô luận là Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn, vẫn là Quân Bất Ly những thứ này ma đạo thiên tài, cũng không khỏi dừng lại, chờ lấy liếc Mộng Chân phản ứng.

"Thế nào, Vân tiên tử chẳng lẽ thật cùng hắn có tư tình, muốn bao che

hắn sao?"

Cười lạnh một tiếng, Tiêu Dật Phong lông mày nhíu lại, dẫn đầu làm khó dễ nói.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 729: Tuyệt sát bố cục (canh thứ sáu)

Sắc mặt có chút khó coi, Vân Mộng Chân trước mặt nói chuyện, hắn không có khả năng ngoảnh mặt làm ngơ, nhưng nếu nói thật làm cho hắn dừng tay như vậy, cái này một hơi thở, hắn Tư Đồ Lăng Phong thì như thế nào có thể nhịn xuống dưới?

Tiêu Dật Phong câu nói này, trên thực tế mới là hắn muốn nói nhất, chỉ là do thân phận hạn chế, hắn vô pháp nói ra miệng mà thôi.

Đương nhiên, Tư Đồ Lăng Phong cũng đồng dạng biết, Tiêu Dật Phong mở miệng có thể tuyệt đối không phải vì hắn bất bình giùm!

Hắn cùng với Tiêu Dật Phong không có cái này quan hệ cá nhân!

Thậm chí vừa vặn tương phản, Tiêu Dật Phong căn bản là không có an hảo tâm, bất quá là muốn nhờ vào đó tiếp tục châm ngòi hắn cùng với Vân Mộng Chân quan hệ, tiến thêm một bước kích thích chính mình đối Yến Bắc Thần động thủ mà thôi.

Tư tình!

Hai người kia hiển nhiên có chút va chạm vào Vân Mộng Chân cái kia thần kinh nhạy cảm.

Nghĩ đến Bạch Nhạc vì nàng làm tất cả, nàng thậm chí có kích động cứ như vậy đáp ứng một tiếng , có thể vẻn vẹn chỉ là trong nháy mắt, loại này kích động liền ngạnh sinh sinh bị nàng đè xuống tới.

Nàng không phải bình thường nữ nhân, mà là Đạo Lăng Thánh Nữ, mặc

dù có cảm tính một mặt, cũng đã định trước sẽ bị lý trí đè xuống.

Nàng đại biểu xa không chỉ chính nàng, mà là toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông mặt.

Đối với tông môn trách nhiệm, để cho nàng vô pháp như thế tùy hứng xuống dưới.

Huống chi, loại tình huống này, thừa nhận cùng Bạch Nhạc quan hệ, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng chưa chắc hội là một chuyện tốt.

Ánh mắt chậm rãi chuyển lạnh, Vân Mộng Chân trong trẻo nhưng lạnh lùng ánh mắt thuận thế rơi vào Tiêu Dật Phong thân phận, "Tư tình, Tiêu sư đệ, ngươi dám vì ngươi phụ trách sao?"

Trong nháy mắt, Tiêu Dật Phong sắc mặt liền không khỏi hơi đổi, trước đó loại kia đùa cợt biểu tình, nhất thời liền bị thu liễm.

Vân Mộng Chân mang đến áp lực thực sự quá lớn, hắn bất quá chỉ là thuận thế trào phúng một câu mà thôi, thật nếu để cho hắn một mình thừa nhận loại này Đạo Lăng Thánh Nữ áp lực, hắn là không chịu nỗi.

Dù sao, cái gọi là có tư tình, cũng bất quá là trả thù tính thuận miệng nói mà thôi.

Chẳng những không có chứng cứ, thậm chí coi như là chính bản thân hắn, nội tâm cũng không lớn tin.

Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Ma Quân truyền nhân có tư tình, cái chuyện cười này tuyệt không buồn cười.

Chỉ tiếc, trước đó cách xa nhau quá xa, Tiêu Dật Phong căn bản không rõ ràng, tại Lăng Vân Mộc xuống, Yến Bắc Thần cùng Vân Mộng Chân ở giữa đến tột cùng phát sinh cái gì, càng không biết, thật hắn theo miệng

đùa cợt câu này tư tình, mới là sự thật chân tướng.

"Thánh nữ, Tiêu sư huynh bất quá là nhất thời lời nói đùa thôi, không thể coi là thật!" Mắt thấy Vân Mộng Chân có mượn đề tài để nói chuyện của mình khuynh hướng, Lâm Tuyết Dật cũng rốt cục nhịn không được chen lời nói, "Bất quá, Yến Bắc Thần trước đó mạnh mẽ xông vào, cứu thánh nữ, cũng là bọn ta tận mắt nhìn thấy."

"Thánh nữ cùng ánh trăng sáng, tâm vô tư niệm, nhưng lại cũng phải đề phòng người bên ngoài dụng tâm kín đáo, bại hoại thánh nữ danh tiết mới đúng."

So với việc Tiêu Dật Phong, Lâm Tuyết Dật những lời này không muốn cao minh quá nhiều.

Hắn chữ chữ phảng phất đều ở đây vì Vân Mộng Chân giải thích, nhưng trên thực tế, rồi lại khắp nơi lộ ra hoài nghi ý tứ hàm xúc, có thể nói là từng chữ đâm thẳng vào tim gan.

Hơn nữa, lời đã nói đến loại trình độ này, nếu như Vân Mộng Chân còn muốn đảm bảo Yến Bắc Thần, vậy đơn giản liền cùng tự nhận cùng Yến Bắc Thần có tư tình không sai biệt lắm.

Dù sao, tất nhiên không có tư tình, ngươi một cái Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Yến Bắc Thần mặc dù không phải Sinh Tử Chi Địch, cũng hầu như nên bảo trì khoảng cách nhất định a?

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Vân Mộng Chân có lòng phản bác hai câu, có thể trong thời gian ngắn ở giữa, rồi lại nơi nào có thể tìm tới thích hợp lý do.

Nghe thế, Tư Đồ Lăng Phong trong lòng lúc này mới thở phào một hơi, đối với Lâm Tuyết Dật ấn tượng tốt, thuận thế mở miệng nói, "Thánh nữ, Yến Bắc Thần chính là Thông Thiên ma đầu truyền nhân, bây giờ càng

là cầm trong tay Côn Ngô Kiếm, đây là ta chính đạo đại địch, phải nên mượn cơ hội này vây giết cái này liêu! Tư Đồ nguyện làm tiên phong!"

Nếu là không có Tiểu Bạch Giao, Tư Đồ Lăng Phong tự nhiên có nắm chắc một mình đánh chết Yến Bắc Thần, nhưng hôm nay Tiểu Bạch Giao đã lui trở về Bạch Nhạc bên người, hắn lại nói một cá nhân đối phó Yến Bắc Thần, vậy thì thành chê cười, riêng chỉ là một cái Tiểu Bạch Giao, hắn chỉ sợ cũng ứng phó không.

Bất quá, bây giờ ở đây người, chỉ sợ người người đều muốn Yến Bắc Thần chết, chỉ cần hắn khiên đầu, tự nhiên sẽ có người vây giết Yến Bắc Thần!

Không hề nghi ngờ, đây là cơ hội tốt nhất!

Không thể không nói, Tư Đồ Lăng Phong những lời này, đánh trúng lòng người.

Trước đó Tư Đồ Lăng Phong cùng Bạch Nhạc trận chiến kia, tất cả mọi người đều thấy ở trong mắt, tự nhiên cũng cảm thụ được Bạch Nhạc cường đại, loại tình huống này, không có ai chú ý trước diệt trừ một cái đối thủ cạnh tranh.

Huống chi, Bạch Nhạc trên người còn có Côn Ngô Kiếm cùng Quảng Hàn Thiên Cung bực này chí bảo!

Bọn hắn nay đã mất đi cướp đoạt Thụ Tâm Hải tinh hoa sinh mệnh cơ hội, bây giờ nếu là có thể liên thủ vây giết Yến Bắc Thần, tranh đoạt Côn Ngô Kiếm cùng Quảng Hàn Thiên Cung, tự nhiên cũng cũng là vô cùng tốt kết quả.

Trong lúc nhất thời, cho dù là Quân Bất Ly cùng Mặc Vũ bọn hắn những thứ này ma đạo thiên tài, cũng đồng dạng không có mở miệng phản đối.

Trong một chớp mắt, một cổ không tiếng động sát khí nghiêm nghị mọc lên, gắt gao tập trung Bạch Nhạc vị trí phương vị.

Chỉ cần Vân Mộng Chân gật đầu, thậm chí có thể nói, chỉ cần Vân Mộng Chân bắt không được lý do cự tuyệt, những người này trong nháy mắt liền sẽ xuất thủ vây giết Bạch Nhạc, đây mới thực là tuyệt sát bố cục!

Hơn nữa, loại tình huống này, cũng không người cho rằng Vân Mộng Chân còn có thể tìm ra cái gì lý do cự tuyệt tới.

Sát cục hết sức căng thẳng!

Cho dù là Vân Mộng Chân, vào giờ khắc này, trong lòng cũng không khỏi một hồi giãy dụa, nàng rất rõ ràng, nếu như tìm không được lý do cự tuyệt, Bạch Nhạc là thật khả năng chết tại đây.

Nghĩ vậy, trong lòng nàng cảm tính một mặt liền lần nữa chiếm thượng phong.

Vô luận như thế nào, cho dù là để cho người ta không phải chê đâu, nàng cũng không thể nhìn Bạch Nhạc chết ở chỗ này, chết ở trước mặt nàng.

Nhưng mà, ngay tại Vân Mộng Chân muốn mở miệng đồng thời, Bạch Nhạc đã giành trước một bước mở miệng nói.

"Vân Mộng Chân, ta cứu ngươi lúc, từng cùng ngươi ký kết thần hồn khế ước, ta nếu bỏ mình. . . Ngươi cho rằng ngươi chạy thoát thần hồn phản phệ sao?"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc trong mắt tràn đầy khinh thường chi sắc.

So với việc Vân Mộng Chân, hắn đấu tranh kinh nghiệm không muốn phong phú quá nhiều.

Những lời này, chẳng những cho Vân Mộng Chân hỗ trợ xuất thủ lý do, cũng đồng dạng giải thích trước đó hắn vì sao cứu Vân Mộng Chân, thậm chí đem Thụ Tâm Hải tinh hoa sinh mệnh toàn bộ tặng cho Vân Mộng Chân lý do.

So với việc hắn cùng với Vân Mộng Chân có tư tình loại này khó có thể tin lý do, hiển nhiên nói như vậy pháp dễ dàng hơn làm người ta tín phục tiếp thu.

Ma Quân truyền nhân cùng Đạo Lăng Thánh Nữ, vốn là loại này lợi dụng lẫn nhau, tranh đấu lẫn nhau quan hệ mới đúng.

Hắn cứu Vân Mộng Chân không phải là bởi vì muốn cứu, mà là bởi vì có chút quyền lợi ép buộc , đồng dạng, Vân Mộng Chân cứu hắn, cũng không phải là bởi vì muốn cứu, mà là bởi vì có thệ ước ước thúc, không thể không cứu!

Vân Mộng Chân cuối cùng cũng không ngốc, Bạch Nhạc một chút như vậy, Vân Mộng Chân lúc này liền phản ứng kịp, sắc mặt lãnh ba phần, lạnh giọng nói rằng, "Không cần ngươi nhắc nhở, đáp ứng ngươi sự tình, ta tự nhiên nhớ kỹ! Bất quá, ngươi có thể hay không sống sót, cũng còn phải nhìn ngươi có bản lãnh này hay không."

Xoay người sang chỗ khác, Vân Mộng Chân lạnh giọng nói rằng, "Ta chỉ có thể giúp ngươi ngăn lại người chính đạo, về phần bọn hắn. . . Giết hay không ngươi, chính là bọn họ sự tình."

Vân Mộng Chân những lời này vừa ra, Quân Bất Ly cùng Mặc Vũ, Nhậm Tiêu Dao ba người nhưng là nhất thời tim đập thình thịch!

Thậm chí coi như là trước đó một mực xem náo nhiệt Thư Khánh Dương, lúc này trong lòng cũng không khỏi có chút nảy mầm.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 730: Cuồng vọng (canh thứ bảy)

"Thánh nữ!"

Tư Đồ Lăng Phong lần nữa mở miệng nói.

Khoát khoát tay, Vân Mộng Chân hiển nhiên rất rõ ràng Tư Đồ Lăng Phong muốn nói điều gì, nhàn nhạt mở miệng nói, "Thần hồn khế ước chỉ ước định, ta yêu cầu ra tay giúp hắn ngăn cản chính đạo đệ tử đối quanh hắn giết, cũng không nói qua, hắn chết sau đó, không thể đoạt hồi Côn Ngô Kiếm."

Vân Mộng Chân những lời này nói rất lạnh, thậm chí tựa hồ lộ ra vài phần kích động lực, phảng phất chính là tại mê hoặc ma đạo người vây giết Bạch Nhạc.

Nếu như từ mặt ngoài xem, Vân Mộng Chân loại phản ứng này, nhất định chính là muốn giết Bạch Nhạc cho thống khoái, chỉ là không tiện tự mình động thủ mà thôi.

Đừng nói là ma đạo những người này, cho dù là Tư Đồ Lăng Phong cùng Tiêu Dật Phong bọn hắn cũng đồng dạng tim đập thình thịch.

Chỉ cần có thể cướp đoạt chỗ tốt, như vậy người trong ma đạo xuất thủ tập sát Yến Bắc Thần, chẳng phải là tốt hơn?

Thậm chí còn, lúc này Đạo Lăng sơn bên trên, đều giống nhau có không ít người ôm đồng dạng tâm tư, có chút kinh nghi bất định nhìn về phía Vân Mộng Chân, căn bản không thể lý giải Vân Mộng Chân dụng ý.

Chẳng lẽ Vân Mộng Chân cho là thật bởi vì nguyên nhân gì, cùng Bạch Nhạc trở mặt hay sao?

Có thể cũng không phải a, trốn vào Lăng Vân Mộc thân cây trước đó, hai người còn lẫn nhau cùng nhau trông coi, thậm chí không tiếc hi sinh chính mình tới thành toàn đối phương đâu, trốn vào Lăng Vân Mộc bên trong về sau, cho dù là phát sinh cái gì, cũng không nên tuyệt tình như thế mới đúng a!

Huống chi, bọn hắn nhưng khi nhìn rõ biết, Bạch Nhạc hiển nhiên không có đi luyện hóa Thụ Tâm Hải tinh hoa sinh mệnh, mà là đem cơ hội này hoàn toàn lưu cho Vân Mộng Chân, thấy thế nào, cũng không giống là hai người phản bội dáng vẻ a.

"Ngược lại là có vài phần tiểu thông minh, đáng tiếc!"

Ung dung cười, Mặc Kình lắc lắc đầu nói.

Người bên ngoài xem không rõ, vốn lấy hắn nhãn giới, tự nhiên xem thanh thanh sở sở, bất quá là giấu đầu hở đuôi a.

Nhìn bề ngoài, tựa hồ là Vân Mộng Chân mượn cơ hội xui khiến người khác đối Bạch Nhạc ra tay, nhưng trên thực tế lại hoàn toàn không phải cái kia hồi chuyện.

Tất cả ân tình tự, thật đã sớm đã bị Tư Đồ Lăng Phong kích động, coi như là nàng phản đối, cũng rất khó ngăn cản người khác đối Bạch Nhạc ra tay! Trừ phi nàng thật buông ra cố kỵ, bại lộ cùng Bạch Nhạc quan hệ, mạnh mẽ nhúng tay, bằng không vô luận nàng là thái độ gì, Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn đều tất phải là bằng mặt không bằng lòng, chung quy sẽ tìm cơ hội ra tay.

Quân Bất Ly bọn hắn những thứ này người trong ma đạo, thì càng không phải Vân Mộng Chân có thể khống chế.

Nhưng nếu là trái lại, nàng chủ động xúi giục, nhưng là có ở đây không tự giác ở giữa, đem cục diện nắm giữ ở trong tay mình, để cho Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn đem lực chú ý dừng lại ở Bạch Nhạc sau khi chết, cướp đoạt Côn Ngô Kiếm cùng Quảng Hàn Thiên Cung bên trên, như vậy Quân Bất Ly bọn hắn những người này lúc động thủ sau khi, không cần nàng ngăn cản, Tư Đồ Lăng Phong ba người cũng sẽ tự giác lựa chọn sống chết mặc bây.

Ai cũng muốn hái quả đào, đã có lý do chờ đối phương động thủ, cớ sao mà không làm?

Kể từ đó, liền ngược lại là chân chính giúp Bạch Nhạc hóa giải phân nửa nguy cơ.

Hơn nữa, nàng càng là như thế tỏ thái độ, người khác đối với nàng tâm lý phòng bị lại càng yếu, thật đến Bạch Nhạc không đở được thời điểm, nàng lại đột nhiên xuất thủ, cũng có càng lượng lớn nắm có thể cứu Bạch Nhạc.

Như thế liên tước đái đả, liền trực tiếp đem cục diện khống chế tới tay, phần này tâm cơ cùng thủ đoạn, cũng thật nếu so với Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn cao hơn một tầng thứ.

Vị này Đạo Lăng Thánh Nữ, không chỉ có riêng chỉ là thiên phú thực lực hơn người, tâm cơ cũng là nhất đẳng.

Thì như thế nào có thể làm cho Mặc Kình không vì tán thán!

Chỉ tiếc, Vân Mộng Chân thiên toán vạn toán cũng không nghĩ ra, trong thượng cổ cấm địa hết thảy đều như thực chất hiển hiện tại đây Đạo Lăng sơn trong bầu trời, nàng cùng Bạch Nhạc quan hệ cũng đã sớm đã bại lộ, bây giờ vô luận làm cái gì, đều chẳng qua chỉ là phí công mà thôi.

Tại Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân trong mắt, thượng cổ cấm địa bên trong, tất cả mọi người bất quá chỉ là quân cờ, nàng những cử động này, tự nhiên cũng chỉ có thể nói là tiểu thông minh.

Diệp Lăng Vân lần này ngược lại là không có tiếp lời.

Mặc Kình có thể nhìn ra, hắn tự nhiên đồng dạng có thể nhìn ra, chỉ là hắn vẫn như cũ không quan tâm những thứ này!

Có thể bất kể thế nào nói, Vân Mộng Chân làm như thế, cuối cùng là có chút ném Đạo Lăng Thiên Tông mặt, Mặc Kình muốn đùa cợt vài câu, hắn tự nhiên cũng lười phản bác.

Ánh mắt lần nữa rơi hồi Bạch Nhạc trên người.

Nghe được Vân Mộng Chân những lời này, Bạch Nhạc nhưng là liền con mắt cũng không có nháy một chút, liền biết Vân Mộng Chân dụng ý.

Phối hợp cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Trên đời này, muốn lấy Yến mỗ sai người đếm không hết, Mỗ gia làm thế nào có thể quan tâm nhiều mấy người các ngươi, có bản lĩnh, cứ việc động thủ tới lấy là được."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Vân Mộng Chân, lần này là ngươi vận khí tốt, bất quá. . . Lần sau, ngươi sẽ không còn có loại này vận may!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc thân hình thoắt một cái, đã rơi vào Tiểu Bạch Giao trên người.

"Cuồng vọng!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Quân Bất Ly lành lạnh mở miệng nói, "Yến Bắc Thần, chúng ta mời ngươi là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, có

thể ngươi cũng không tránh khỏi quá không đem bọn ta để vào mắt! Đừng tưởng rằng có một con giao long bảo vệ, là có thể không đem anh hùng thiên hạ nhìn ở trong mắt!"

"Xem ở Thông Thiên Ma Quân phân thượng, bọn ta sẽ cho ngươi một cái cơ hội, giao ra Quảng Hàn Thiên Cung cùng Côn Ngô Kiếm, ta có thể làm chủ thả ngươi đi!"

Mọi người có tâm cơ, Vân Mộng Chân cùng Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn muốn mượn đao giết người, nhưng bọn họ như thế nào cam nguyện bị lợi dụng.

Bây giờ rõ ràng Yến Bắc Thần đã rơi vào tử cục bên trong, nếu là có thể không đánh mà thắng để cho Yến Bắc Thần giao ra Côn Ngô Kiếm cùng Quảng Hàn Thiên Cung, còn có thể nhân cơ hội buông tha Yến Bắc Thần, tiếp tục ác tâm người trong chính đạo, chẳng phải là hoàn mỹ?

Dựa theo Quân Bất Ly tâm tư, để cho Yến Bắc Thần bả hai kiện đều giao ra đây, bất quá là rao giá trên trời mà thôi.

Chỉ cần Yến Bắc Thần nguyện ý nhượng bộ, ngược lại Côn Ngô Kiếm bọn hắn cũng dùng không, sẽ còn trêu chọc Đạo Lăng Thánh Nữ, chỉ cần Yến Bắc Thần bằng lòng giao ra Quảng Hàn Thiên Cung, liền có thể dừng tay.

"Thả ta rời đi sao?"

Khóe miệng lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói, "Tốt, ngược lại cũng đừng đi thoát, tiện nghi chính đạo những thứ này ngụy quân tử, chẳng thà đơn giản tiện nghi các ngươi!"

Bạch Nhạc nói tùy ý, có thể Tư Đồ Lăng Phong nhưng là trong lòng rùng mình!

Trước đó, hắn đơn độc gặp phải Bạch Nhạc thời điểm, Bạch Nhạc liền từng dùng cái này uy hiếp, bây giờ nếu là thật đem Bạch Nhạc bức bách, bỏ Côn Ngô Kiếm cùng Quảng Hàn Thiên Cung cho những thứ này ma đạo thiên tài, khả năng liền có điểm biến khéo thành vụng.

"Giao ra Côn Ngô Kiếm, ta đảm bảo ngươi không chết!" Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Vân Mộng Chân lần nữa mở miệng nói.

"Tốt, vậy ngươi liền chính mình tìm bọn hắn lấy tốt!"

Trong miệng tin miệng nói bậy, ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc trên người nhưng là đột nhiên bốc lên lau một cái khủng bố kiếm ý.

Trong tích tắc, vô số kiếm khí màu xanh từ Côn Ngô Kiếm bên trong dũng mãnh vào, thoáng qua ở giữa, liền tại Bạch Nhạc xung quanh hình thành một cổ kiếm khí gió xoáy.

Trước đó còn có chút kinh ngạc, có thể làm chứng kiến kiếm khí này gió xoáy thời điểm, tất cả mọi người không khỏi đồng thời biến sắc!

Cho tới giờ khắc này, bọn hắn mới hiểu được, Yến Bắc Thần vừa mới căn bản là đang nói hưu nói vượn kéo dài thời gian mà thôi, từ đầu tới đuôi đều căn bản không có nghĩ tới theo chân bọn họ thỏa hiệp!

Cái này thần thông, trước đó Yến Bắc Thần từ trong rừng núi lao tới thời điểm, bọn hắn liền kiến thức qua một lần, giả sử thật bị Yến Bắc Thần thi triển ra, thật có thể chưa chắc ngăn được.

Trong nháy mắt, Quân Bất Ly, Mặc Vũ, Nhậm Tiêu Dao ba người đồng thời xuất thủ, đi về phía lấy Bạch Nhạc giết đi qua.

Dạng này thần thông mặc dù lợi hại, có thể muốn chân chánh thành hình, lại tất phải là cần thời gian, bọn hắn sẽ không cho Yến Bắc Thần thời gian này!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 731: Kiếm Nhận Phong Bạo

Vù vù một tiếng!

Bạch Nhạc quanh thân nhất thời xuất hiện một mảnh màn ánh sáng màu vàng.

Nhìn cái này quen thuộc màn sáng, tất cả mọi người mí mắt cũng không khỏi đột nhiên nhảy nhót.

Trước đó tại loạn nhận phong bạo bên trong, Yến Bắc Thần chính là dựa vào cái này màn ánh sáng màu vàng tại kiếm khí màu xanh kia công kích đến, dám chống đỡ trong chốc lát, vì hắn tranh đấu một cái thở dốc cơ hội, cuối cùng mới có thể thuận lợi đoạt được truyền thừa.

Bây giờ đối mặt Quân Bất Ly bọn hắn công kích, lại là bào chế đúng cách tới kéo dài thời gian, thật là làm người ta hận hàm răng ngứa.

Riêng là Tư Đồ Lăng Phong, càng là khí muốn chửi đổng!

Đều là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, hắn tự nhiên nhận ra đây là Triệu Thụy bảo mệnh phòng ngự pháp bảo, ai biết cái kia vô dụng đồ vật, thậm chí có bực này Hộ Thân Chi Bảo, lại vẫn sẽ bị Yến Bắc Thần giết chết, ngược lại để cho bảo vật này thành Yến Bắc Thần bùa hộ mệnh.

Oanh!

Quân Bất Ly ba người công kích đều rơi vào cái kia màn ánh sáng màu vàng bên trên, nhưng lại cuối cùng vô pháp trong vòng thời gian ngắn, đánh tan ngọc phù phòng ngự.

Triệu Thụy sâu đến sủng ái, hơn nữa, bản thân lại là không am hiểu chính diện chiến đấu trận pháp đại sư, lúc này mới bị ban tặng dạng này Hộ Thân Chi Bảo.

Đây mới thực là đủ để ngăn chặn Tinh Hải Cảnh cường giả công kích bảo vật.

Bất quá, coi là Triệu Thụy chính mình dùng qua, đã dùng qua hai lần, bây giờ hiệu quả tự nhiên cũng đã giảm bớt nhiều, vẻn vẹn trong khoảnh khắc, ngọc phù phía trên, cũng đã xuất hiện rậm rạp vết rạn, hiển nhiên đã gần triệt để vỡ nát.

Bất quá, đối với Bạch Nhạc mà nói, hắn muốn tranh, cũng vẻn vẹn chính là chỗ này trong chốc lát mà thôi.

Kiếm khí gió xoáy cực nhanh thành hình, cứ như vậy mấy hơi thở thời gian, đã trưởng thành đến hơn mười mét cao thấp, đem Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Giao một chỗ bao vây đi vào!

Trong khoảnh khắc, tựa hồ toàn bộ xung quanh thiên địa bên trong lực lượng, tất cả đều bị điều động, hóa thành một cổ kinh khủng gió xoáy!

"Răng rắc!"

Quân Bất Ly ba người không ngừng công kích phía dưới, ngọc phù chợt vỡ vụn, hào quang màu vàng óng kia triệt để tan vỡ!

Chỉ là đối với Bạch Nhạc mà nói, ngọc phù này cũng đã vì hắn tranh thủ được đủ đủ thời gian!

"Đến mà không trả lễ thì không hay, các ngươi cũng tiếp ta một kiếm thử xem!"

Trong miệng phát sinh một hồi tùy ý tiếng cười, thân hình thoắt một cái, cái kia khủng bố kiếm khí màu xanh gió xoáy chợt hướng về Quân Bất Ly bọn hắn đụng tới!

"Kiếm Nhận Phong Bạo!"

Được từ cái này thượng cổ cấm địa Kiếm Đạo Thần Thông, bây giờ mới tính là lần đầu tiên hoàn chỉnh hiện ra ở tất cả mọi người trước mặt.

Khủng bố kiếm khí dẫn dắt xung quanh thiên địa chi lực, trong khoảnh khắc, liền hóa thành một hồi khủng bố phong bạo, đấu đá lung tung!

Răng rắc!

Xung quanh một hồi giòn vang, nguyên bản là bởi vì Thụ Tâm Hải bị luyện hóa, sinh cơ đoạn tuyệt Lăng Vân Mộc, tại Kiếm Nhận Phong Bạo trùng kích phía dưới, nhất thời đổ nát, thật lớn Lăng Vân Mộc, trực tiếp từ bên trong bắt đầu đổ, những thứ này tiêu tán xuất lực suy tính, lại đồng thời bị Kiếm Nhận Phong Bạo xé rách qua đây, hóa thành kinh khủng hơn phong bạo.

Kể từ đó, Quân Bất Ly bọn hắn thì càng đỡ không được.

Nếu như chính diện chém giết, cho dù là Kiếm Nhận Phong Bạo cũng không có khả năng làm gì được hắn nhóm, nhưng hôm nay, Bạch Nhạc lại căn bản cũng không có theo chân bọn họ liều mạng dự định, chỉ là mượn lấy Kiếm Nhận Phong Bạo uy lực phá khai một con đường chạy trốn, vậy coi như dễ dàng hơn quá nhiều.

Lăng Vân Mộc ầm ầm sụp đổ, cái kia khủng bố trùng kích, quả thực như muốn hủy thiên diệt địa, ngay tại lúc đó, cái kia một đạo kiếm khí màu xanh gió xoáy thuận thế gào thét mà đi, chỉ để lại sắc mặt tái nhợt mọi người, tại đây một mảnh trong bụi mù đầy bụi đất chửi ầm lên.

Nhìn Bạch Nhạc tiêu thất bóng lưng, Vân Mộng Chân khóe miệng nhất thời câu dẫn ra lau một cái nhỏ không thể thấy nụ cười.

Trước đó nàng nghe Bạch Nhạc nhắc tới Kiếm Nhận Phong Bạo thời điểm, liền dĩ nhiên minh bạch Bạch Nhạc thực lực! Mượn sinh cơ đoạn tuyệt Lăng Vân Mộc hoàn cảnh, từ vừa mới bắt đầu, Vân Mộng Chân đối Bạch Nhạc có một loại khác thường tín nhiệm!

Bạch Nhạc cũng quả nhiên không có làm nàng thất vọng, tại nàng ngăn cản Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn xuất thủ tình huống dưới, ung dung rời đi.

Dưới chân nhẹ nhàng điểm một cái, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng không tiếp tục để ý tới người khác, đi về phía lấy Bạch Nhạc phương hướng rời đi đuổi theo.

Lăng Vân Mộc đổ nát, nhưng này thượng cổ cấm địa bên trong khảo nghiệm vẫn còn vẫn không có kết thúc.

Bất quá, bây giờ luyện hóa Thụ Tâm Hải tinh tuý, Vân Mộng Chân nhưng trong lòng cũng đồng dạng đã ung dung rất nhiều.

Nàng thực lực nguyên bổn chính là trong đám người tối cường, bây giờ lại vượt lên đầu một bước, tự nhiên cũng liền không cần liều mạng như thế.

Thụ Tâm Hải tinh hoa sinh mệnh lực lượng, so với nàng trong dự tính, mạnh hơn nhiều, cho dù là bây giờ ly khai thượng cổ cấm địa, Vân Mộng Chân cũng đã có hoàn toàn chắc chắn mở hoàn mỹ tinh hải, chỉ bằng điểm này, nàng cũng đã đặt chân ở bất bại chi địa.

... . . .

"Hảo một cái Kiếm Nhận Phong Bạo!"

Nhìn Bạch Nhạc ung dung thoát thân mà đi, Mặc Kình nhất thời nhịn không được mở miệng thở dài nói.

Trước đó Bạch Nhạc lấy Kiếm Nhận Phong Bạo thần thông từ trong rừng núi tuôn ra một con đường tới xông vào Lăng Vân Mộc bên cạnh thời điểm, bọn hắn không có chú ý tới là Bạch Nhạc là thế nào thi triển ra, chỉ thấy kết quả! Nhưng lúc này đây, nhưng là tất cả mọi người tận mắt thấy Bạch Nhạc thi triển Kiếm Nhận Phong Bạo thần thông, bất quá ngắn ngủi hơn mười hơi thở thời gian, liền mượn xung quanh ảo cảnh, đem cái này nhất thức thần thông thôi động đến mức tận cùng, dạng này thủ đoạn, đủ để cho bất luận kẻ nào tán thán.

Càng làm cho Mặc Kình tán thán, vẫn là Bạch Nhạc biểu hiện ra ngoài thiên phú kiếm đạo.

Rất hiển nhiên, Bạch Nhạc đối với một thức này thần thông khống chế, đã so với trước kia càng thuần thục, nếu là có thể lại thêm lấy cải thiện, lấy càng nhanh chóng tốc độ hoàn thành một thức này thần thông, như vậy thực lực liền sẽ cao hơn một tầng thứ, chân chính đủ để cùng Tư Đồ Lăng Phong bọn hắn những thứ này đỉnh tiêm thiên tài chống lại.

Nếu như nói, ban đầu Mặc Kình chỉ là muốn ngăn cản Vân Mộng Chân chiếm số một, như vậy bây giờ tâm hắn cũng đồng dạng đối Bạch Nhạc nhiều mấy phần chờ mong!

Giả sử vị này Ma Quân truyền nhân thật có thể tại thượng cổ cấm địa bên trong chiếm số một, như vậy, trốn qua một kiếp này có khả năng, tự nhiên cũng liền rất nhiều.

So với việc người khác, Mặc Kình căn bản không quan tâm, cái này thời đại chung kết tại cái gì nhân thủ bên trong, chỉ cần có thể hủy diệt Đạo Lăng Thiên Tông, để cho ma đạo một lần nữa quật khởi, như vậy cho dù là để cho Bạch Nhạc cái này cùng hắn bản thân không có bất cứ quan hệ

gì người, tương lai chấp chưởng ma đạo, hắn cũng đồng dạng cam tâm tình nguyện tiếp thu.

Cho tới nay, trong ma đạo đều không thiếu thiên hạ, vô luận là Quân Bất Ly, Nhậm Tiêu Dao vẫn là Mặc Vũ, đều có cao cấp nhất thiên phú, thật là, so với việc Vân Mộng Chân xuất sắc, nhưng thủy chung đều còn thiếu một chút.

Thật là Bạch Nhạc khác biệt!

Vị này Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, là thật cho thấy đủ để chống lại Đạo Lăng Thánh Nữ tiềm lực.

Lần này thượng cổ cấm địa, đối với Bạch Nhạc mà nói, mới chính thức là kén biến thành bướm cơ hội!

Mà hắn bây giờ, phải cân nhắc, có thể đã không phải là thượng cổ cấm địa bản thân, mà là làm như thế nào bảo vệ vị này Ma Quân truyền nhân.

Bạch Nhạc biểu hiện đủ đủ chói mắt tự nhiên là chuyện tốt, nhưng đồng dạng, Bạch Nhạc càng là xuất sắc, đạt được càng nhiều chỗ tốt, chính đạo những người này, liền càng sẽ không dễ dàng tha thứ Bạch Nhạc còn sống rời đi.

Hắn mặc dù cường đại, nhưng lại cũng cuối cùng không phải vị kia quan tuyệt thiên hạ Thông Thiên Ma Quân.

Bây giờ cúi xuống hoàng hôn đã, một khi hắn chết tại Đạo Lăng sơn bên trên, liền càng không có chưởng khống lực, có thể thuyết phục hắn ma đạo cự phách không tiếc bất cứ giá nào đảm bảo Bạch Nhạc.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 732: Giao Long Nhập Hải (đệ cửu càng)

Xuyên qua Lăng Vân Mộc, chính là nhìn không thấy bờ bến đại hải!

Cùng trước kia sơn lâm, trên mặt biển , đồng dạng cấm chế phi hành, cho dù là Tiểu Bạch Giao, cũng đồng dạng một đầu quấn tới hải lý , mặc cho nó làm sao đạp nước, cũng không bay nổi.

Bất quá đối với Tiểu Bạch Giao mà nói, hải lý quả thực so thiên không thoải mái hơn, đối nó mà nói, bao la đại hải, mới là tốt nhất chơi đùa địa.

Tiểu tử kia cũng không biết nguy hiểm gì, tương phản tại đây trong biển chơi quên cả trời đất.

Bạch Nhạc mặc dù không có theo Tiểu Bạch Giao một chỗ làm ầm ĩ, thế nhưng có Tiểu Bạch Giao mang theo phần, tự nhiên cũng đồng dạng không có bất kỳ nguy hiểm nào.

Nếu như nói, ban đầu Bạch Nhạc đối với cái này thượng cổ cấm địa vẫn là hai mắt tối thui, như vậy bây giờ rơi vào mảnh này trên biển, sẽ liên lạc lại trước đó trải qua tất cả, trong lòng tự nhiên liền rõ ràng rất nhiều.

Cái này thượng cổ cấm địa khảo nghiệm, hẳn là lấy Ngũ Hành Chi Địa mà phân chia!

Kim mộc thủy hỏa thổ, ngũ hành cũng liền đại biểu năm nơi khảo nghiệm chi địa!

Loạn nhận phong bạo là kim, Lăng Vân Mộc vì mộc, bây giờ mảnh này biển tự nhiên chính là thủy.

Kinh lịch nhiều như vậy, Bạch Nhạc tự nhiên cũng đã không còn là trước đây kia là cái gì cũng đều không hiểu thời điểm, mơ hồ đã có thể từ đó thôi diễn ra một số khác biệt đồ vật.

Thượng cổ cấm địa, thật bất quá chỉ là ngày xưa thượng cổ tu hành giả chỗ tu hành.

Nơi đây lưu lại truyền thừa, thật phải là thượng cổ tu hành giả phương pháp tu hành.

Thời đại thượng cổ, không phân đạo ma, phân biệt khác biệt tu hành giả, có thể chính là chỗ này Ngũ Hành Chi Lực.

Điều này cũng làm cho Bạch Nhạc lần nữa nhớ tới đạo pháp tu hành!

Bây giờ các môn các phái bên trong, cũng đều vẫn như cũ còn có đạo tu, mà chút đạo pháp thần thông, tổng kết lại, thật cũng cuối cùng không ra ngũ hành thay đổi.

Đương nhiên, kể từ lúc này mà nói, thượng cổ phương pháp tu hành hầu như đã sớm thất truyền, có thể Ngũ Hành Chi Lực, lại tất phải có thể giống vậy mang đến tăng lên cực lớn.

Bạch Nhạc đi chính là đạo ma song tu đường, từ trình độ nào đó mà nói, có thể ngược lại chính phù hợp cổ pháp.

Nếu là có thể thu thập đủ cái này Ngũ Hành Chi Lực, sau này đúc thành tinh hải lúc, có thể đồng dạng sẽ có trọng dụng.

"Vô cực đến thái cực, thái cực động mà sinh dương, động cực mà tĩnh, tĩnh mà sinh âm, tĩnh cực phục động, nhất động nhất tĩnh, tương hỗ là cây, phân âm phân dương. Lưỡng nghi lập yên!"

"Thái Cực Đạo truyền thừa, thật hạch tâm chính là âm dương!"

Vân Mộng Chân đối với Thái Cực Đạo giải thích, lần nữa từ Bạch Nhạc trong đầu nổi lên.

Âm dương ngũ hành, vốn là tất cả!

Bạch Nhạc muốn dung hợp đạo ma lực, đem linh khí cùng ma khí xem là âm dương, như vậy Ngũ Hành Chi Lực, thì như thế nào không thể là dung hợp âm dương then chốt.

Nhất pháp thông mà vạn pháp thông!

Bạch Nhạc trước đó chính là đang tìm điểm này linh quang, mà bây giờ, về Ngũ Hành Chi Lực phỏng đoán, liền không thể nghi ngờ là vì Bạch Nhạc mở ra một cái mới đường.

Nghĩ rõ ràng những thứ này, Bạch Nhạc không khỏi cất tiếng cười to!

"Tiểu Bạch!"

Theo Bạch Nhạc la lên, Tiểu Bạch Giao nhất thời từ trong biển lộ ra một cái cái đầu, hài lòng nhìn phía Bạch Nhạc.

"Giao Long Nhập Hải, tiểu Bạch, nơi này chính là ngươi sân nhà! Có thể hay không mang ta trước một bước tìm được cái hải vực này trung tâm, không muốn nhìn ngươi."

Nếu như nói, vừa mới Lăng Vân Mộc vị trí cái kia mảnh nhỏ sơn lâm, đối với Tiểu Bạch Giao là một loại ràng buộc, như vậy bây giờ đại hải, chính là thích hợp nhất Tiểu Bạch Giao tung hoành địa phương, thả lấy loại ưu thế này không hảo hảo lợi dụng mới là chê cười.

"Phốc!"

Đắc ý từ phun Bạch Nhạc một thân thủy, Tiểu Bạch Long vui sướng bơi tới Bạch Nhạc bên người, ý bảo Bạch Nhạc đi lên.

"Chúng ta đi!"

Bắn tung tóe một thân thủy, Bạch Nhạc cũng không chút phật lòng, cười ngồi vào Tiểu Bạch Giao trên lưng mở miệng nói.

Oanh!

Trong tích tắc, Tiểu Bạch Giao nhất thời một cái Mãnh Tử đâm vào trong nước biển, cực nhanh hướng về cái hải vực này trung tâm bơi đi.

... . . .

"Giao Long Nhập Hải, cửa ải này. . . Người khác đã không có hi vọng."

Chứng kiến Tiểu Bạch Giao mang theo Bạch Nhạc lén vào trong biển, Mặc Kình liền lắc đầu, trực tiếp hạ chắc chắn.

Không nói đến Bạch Nhạc bản thân liền so người khác sắp một bước, chỉ dựa vào có Tiểu Bạch Giao hỗ trợ điểm này, cũng đã đủ đủ tại đây một cửa bên trong, bỏ xa người khác.

Giao Long Nhập Hải, người khác như thế nào đi nữa quen thuộc hải dương, thì như thế nào có thể so với Giao Long.

"Ngũ Hành Chi Địa, bất quá chỉ là cơ sở. . . Thượng Cổ Truyền Thừa đoạn tuyệt, cho dù là hắn chiếm hết tiên cơ, lại có thể thế nào?" Ung dung cười, Diệp Lăng Vân không để ý mở miệng nói, "Cho đến bây giờ, bọn hắn vẫn không có thể chạm tới thượng cổ cấm địa hạch tâm, nhất thời được mất, không đáng nói đến tai!"

So với việc người khác, Diệp Lăng Vân mới là chân chính quen thuộc nhất thượng cổ cấm địa, cũng càng rõ ràng, Vân Mộng Chân chân chính muốn tại thượng cổ cấm địa bên trong tranh đoạt rốt cuộc cái gì.

Hắn thấy, Ngũ Hành Chi Địa bên trong Lăng Vân Mộc Thụ Tâm Hải tinh hoa sinh mệnh, bản thân liền là thích hợp nhất Vân Mộng Chân, có thể đoạt được Thụ Tâm Hải, cũng đã đủ đủ!

... ...

Ngắn ngủi nửa ngày thời gian.

Vân Mộng Chân bọn hắn vẫn còn ở trên biển nghĩ biện pháp nhận rõ phương hướng, toàn bộ hải vực cũng đã đột nhiên nổi lên sóng lớn, sóng lớn ngập trời hung hăng đánh ra mà xuống, đem tất cả mọi người ngăn ra!

Điểm ấy uy hiếp bản thân, đối với Vân Mộng Chân bọn hắn mà nói, tự nhiên tính không cái gì, thật là đột nhiên này dị biến, nhưng lại làm cho bọn họ nhạy cảm ý thức được, vượt lên đầu một bước Yến Bắc Thần, sợ rằng đã bước vào cái hải vực này trung tâm, xúc động Truyền Thừa Chi Lực.

Tiểu Bạch Giao có thể tại trong đại dương, mang cho Bạch Nhạc cái dạng gì trợ giúp, mỗi người đều lòng biết rõ, chỉ là ôm vạn nhất may mắn mà thôi.

Mà bây giờ, rất hiển nhiên, loại này không thực tế may mắn tâm lý đã bị triệt để đánh vỡ.

Trung tâm vùng biển biển!

Bạch Nhạc rõ ràng chứng kiến một giọt nước, mặc dù xung quanh cuồn cuộn sóng ngầm, cũng vô pháp có thể dùng cái kia một giọt nước có mảy

may di động, tại đây biển, cái kia một giọt nước cũng cùng xung quanh tất cả có vẻ không hợp nhau.

Tối trọng yếu là, vẻn vẹn chỉ là tới gần một ít, Bạch Nhạc liền chợt cảm thụ được một cổ khủng bố áp lực, phảng phất mỗi bước về phía trước một bước, đều sẽ chịu đến cực đại lực cản, thậm chí đem toàn bộ người chen bể đồng dạng.

Nếu như không phải Thông Thiên Ma Thể đủ quá cường hãn, Bạch Nhạc thậm chí căn bản là vô pháp tới gần xung quanh trong vòng trăm thước.

Nếu như Vân Mộng Chân ở chỗ này, liếc mắt là có thể nhận ra, trung tâm cái kia một giọt nước, chính là trong truyền thuyết Nhất Nguyên Trọng Thủy!

Chính là từ thuần túy Thủy chi tinh tuý ngưng tụ mà thành, một giọt nước, liền có thể hóa sa mạc vì đại dương mênh mông!

Đừng xem chỉ có một giọt, nhưng lại nặng hơn vạn cân, nếu như trực tiếp nện xuống đến, đủ để đem người trong nháy mắt đập làm thịt nhão.

Nếu như chỉ có Bạch Nhạc chính mình, cho dù là dựa vào Thông Thiên Ma Thể mạnh mẽ, cũng căn bản là không có cách mạnh mẽ tới gần Nhất Nguyên Trọng Thủy.

Dù sao, Bạch Nhạc đối với thủy hành chi đạo, căn bản là không chút nào giải, muốn bằng cậy mạnh xông vào, coi như là Tinh Hải Cảnh cường giả, sợ cũng chưa chắc có thể như nguyện.

Thật là, Tiểu Bạch Giao lại không giống nhau!

Đối với thủy khống chế, đối với Tiểu Bạch Giao mà nói, căn bản là bản năng, Nhất Nguyên Trọng Thủy xung quanh áp lực, chống đỡ được người khác, nhưng lại ngăn không được Tiểu Bạch Giao.

Gần như bản năng khống thủy, trong nháy mắt liền vì Tiểu Bạch Giao khai ra một con đường đến, mang theo Bạch Nhạc trực tiếp rơi vào Nhất Nguyên Trọng Thủy bên cạnh.

Cũng chính là đang đến gần Nhất Nguyên Trọng Thủy trong quá trình, toàn bộ hải vực phảng phất đều bị xúc động, nổi lên cơn sóng thần.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 733: Nhất Nguyên Trọng Thủy, thiên kiếp phủ xuống (đệ thập càng)

"Ngao ô!"

Nhìn chằm chằm trước mặt Nhất Nguyên Trọng Thủy, Tiểu Bạch Giao bản năng có điểm sợ hãi, vừa tựa hồ có một loại xuất phát từ nội tâm khát vọng.

Tiểu Bạch Giao cũng không nhận ra Nhất Nguyên Trọng Thủy, thế nhưng bản năng lại nói cho nó biết, nuốt trước mặt giọt nước, nó liền có khả năng chân chính hóa giao thành rồng, đó là một loại xuất xứ từ Sinh Mệnh Bản Năng kích động, phảng phất đủ để cho nó đánh bạc sinh mệnh đại giới.

Bạch Nhạc cũng không biết Nhất Nguyên Trọng Thủy, nhưng là lại có thể đoán được trước mặt giọt này thủy trân quý!

Thật là, Bạch Nhạc nhưng cũng đồng dạng cảm thụ được Tiểu Bạch Giao khát vọng.

"Tiểu Bạch, ngươi muốn?"

Cũng không có tự tay bỏ lấy trước mặt giọt nước, Bạch Nhạc chuyển hướng Tiểu Bạch Giao nhẹ giọng hỏi.

"Ngao ô!"

Dùng chút sức gật đầu, Tiểu Bạch Giao trong mắt lộ ra lau một cái nồng

đậm vẻ khát vọng, móng vuốt đều đã đưa ra, nhưng lại đúng là vẫn còn lưu luyến rút về.

Cùng Tiểu Bạch Giao ở chung lâu như vậy, mặc dù không dám nói có thể có thể Tiểu Bạch Giao không chướng ngại câu thông, nhưng lại cũng đã đủ để cho Bạch Nhạc minh bạch Tiểu Bạch Giao ý tứ.

Tiểu Bạch Giao là ở nói cho hắn biết, một giọt này thủy phi thường trân quý, để cho hắn nhanh lên một chút nuốt vào.

Nhìn Tiểu Bạch Giao cái kia lưu luyến, lại vẫn không quên nhắc nhở chính mình dáng dấp, Bạch Nhạc trong lòng không khỏi hung hăng run lên.

So với việc nhân loại, Tiểu Bạch Giao thực sự quá đơn thuần, đơn thuần làm lòng người đau.

Chỉ cần suy nghĩ một chút loạn nhận phong bạo gián đoạn kiếm, cùng với Thụ Tâm Hải tinh hoa sinh mệnh, Bạch Nhạc liền có thể minh bạch, trước mặt một giọt này thủy rốt cuộc có bao nhiêu trân quý, hơn nữa, hắn cũng vừa vừa rồi thôi diễn ra lấy Ngũ Hành Chi Lực làm căn cơ, diễn hóa tinh hải khả năng.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, một giọt này thủy tự nhiên trân quý giống nhau, thật là. . . Nhìn trước mặt Tiểu Bạch Giao, Bạch Nhạc thì như thế nào có thể ngoan hạ tâm lai, chính mình luyện hóa nước này tích!

Nếu như nói, ngay từ đầu đem Tiểu Bạch Giao mang theo trên người thời điểm, Bạch Nhạc trong lòng còn mang theo vài phần lợi dụng Tiểu Bạch Giao tâm tư, như vậy, thời gian dài như vậy ở chung, Tiểu Bạch Giao lại đã sớm đã trở thành có thể cùng hắn đồng sinh cộng tử đồng bọn.

"Ngao ô!"

Nhìn thấy Bạch Nhạc nửa ngày không có phản ứng, Tiểu Bạch Giao cho rằng Bạch Nhạc không có minh bạch nó ý tứ, lo lắng rống một tiếng, đồng thời đưa ra móng vuốt chỉ vào Bạch Nhạc lần nữa thúc giục.

Nhìn Tiểu Bạch Giao cái này hơi lộ ra khôi hài dáng vẻ, Bạch Nhạc trên mặt đột nhiên lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ.

Đầu ngón tay nhẹ nhàng vẩy một cái, trong tích tắc, một luồng kiếm khí chợt hướng về trước mặt giọt nước.

"Tiểu Bạch, mở miệng!"

Nhếch miệng lên vẻ đắc ý nụ cười, Bạch Nhạc nhưng là không chút do dự giơ tay lên lấy kiếm khí, đem cái này một giọt nước đẩy về phía Tiểu Bạch Giao.

Vô ý thức mở miệng, còn chưa kịp phản ứng đến tột cùng phát sinh cái gì, cái kia một giọt Nhất Nguyên Trọng Thủy liền trực tiếp rơi vào Tiểu Bạch Giao trong miệng!

"Ngao ô!"

Trong nháy mắt, Tiểu Bạch Giao nhất thời phát sinh một tiếng rống giận rung trời, tiếng long ngâm tại đây biển chợt nổ lên, như là nước gợn sóng điên cuồng lan tràn ra phía ngoài mà ra, ngay tại lúc đó, cái hải vực này phía trên càng là trong nháy mắt nhấc lên một hồi khủng bố bão tố.

..

"Cái người điên này!"

"Nhất Nguyên Trọng Thủy!"

"Thằng ngu này!"

Đạo Lăng sơn bên trên, nhìn tận mắt Bạch Nhạc đem Nhất Nguyên Trọng Thủy đánh vào Tiểu Bạch Giao trong miệng, đoàn người nhất thời sôi trào khắp chốn.

Bạch Nhạc không biết hàng, nhưng là bọn họ biết hàng a!

Nhất Nguyên Trọng Thủy a! Nếu như mang ra ngoài, cho dù là những thứ này Tinh Hải Cảnh lão tổ, cũng tuyệt đối không tiếc nhấc lên một trận khủng bố chém giết, bực này chí bảo, đủ để khiến sở hữu tu hành giả điên cuồng!

Thậm chí cho dù là Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân, cũng đều hơi có chút tâm động.

Không chút nào khoa trương nói, nếu như Tinh Cung Cảnh cường giả, chỉ bằng một giọt này Nhất Nguyên Trọng Thủy, liền đủ để đơn giản mở hoàn mỹ tinh hải, căn bản không có nửa điểm tấn cấp thất bại khả năng!

Nếu là lấy đây là tài liệu, đủ để chế tạo một kiện chân chính thần binh chí bảo!

Có thể hết lần này tới lần khác trân quý như vậy bảo vật, Bạch Nhạc tên khốn này thậm chí ngay cả con mắt đều không nháy một chút, liền trực tiếp để cho bên người Giao Long nuốt, đây quả thực là phung phí của trời a.

Dù là cái kia Nhất Nguyên Trọng Thủy căn bản không phải bọn hắn, cũng đủ để khiến bọn hắn đau lòng nhức óc.

Chẳng qua là cho người khác khác biệt, Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân nhưng là không khỏi đồng thời nhíu nhíu mày.

So với việc người khác, bọn hắn chứng kiến càng nhiều, xa hơn!

Trước đó Bạch Nhạc từng đối Quân Bất Ly bọn hắn nói qua.

"Ta tu ma, không phải là vì ma chính danh, mà là nói cho thế nhân, cái gì gọi là ma!"

"Ta và các ngươi không giống nhau!"

Lúc đó, tựa hồ ai cũng không có không quá để ý, cho dù là Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân, cũng bất quá chỉ là hơi có chút động dung, cảm thụ được Bạch Nhạc tự tin, nhưng hôm nay, khi thật sự chứng kiến Bạch Nhạc không chút do dự đem Nhất Nguyên Trọng Thủy đưa cho Tiểu Bạch Giao thời điểm, bọn hắn tựa hồ mới chính thức lý giải đến một câu nói này nội hàm.

Dạng này Bạch Nhạc, xác thực không giống như là ma tu, thậm chí coi như là phóng nhãn Đạo Môn, chỉ sợ cũng không có mấy người có thể làm được như vậy hào hiệp!

Bao quát Vân Mộng Chân ở bên trong, bây giờ tại trong thượng cổ cấm địa đạo ma hai đạo, sở hữu thiên tài đều coi là!

Nếu như đổi chỗ mà xử, có ai có thể làm được Bạch Nhạc như vậy hào hiệp?

Dạng này Bạch Nhạc, xác thực cùng tất cả mọi người bọn họ cũng không giống nhau!

Nếu như nói, Bạch Nhạc trước đó đem Thụ Tâm Hải tinh hoa sinh mệnh tặng cho Vân Mộng Chân là bởi vì ái tình , khiến cho người cảm động, nhưng lại cũng còn có thể để cho người ta lý giải.

Như vậy bây giờ Bạch Nhạc đem Nhất Nguyên Trọng Thủy tặng cho

Tiểu Bạch Giao, tiện lợi thật đó có thể thấy được Bạch Nhạc tâm tính.

Hắn liền Bạch Giao đều không muốn lẫn nhau phụ, huống chi là người khác.

Quan trọng hơn, còn có Bạch Nhạc trên người cái kia phần không dễ bị người phát hiện tự tin cùng khí phách.

Hắn có thể đơn giản đem cái này dạng chí bảo nhường lại, không chỉ là bởi vì đối với Tiểu Bạch Giao cảm tình, cũng đồng dạng bởi vì đối với chính mình tự tin, tin tưởng cho dù là bỏ qua lần này cơ duyên, hắn có thể giống vậy tiếp tục tu hành, hơn nữa tuyệt đối không kém bất kì ai.

Dạng này khí phách, tựa hồ mơ hồ cũng đồng dạng để bọn hắn chứng kiến Thông Thiên Ma Quân cái bóng!

Huống chi. . . Người khác có thể còn xem không rõ, thế nhưng Diệp Lăng Vân cùng Mặc Kình lại xem thanh thanh sở sở, nuốt vào cái này Nhất Nguyên Trọng Thủy, cái kia Bạch Giao chỉ sợ là thật muốn hóa long!

Nguyên bản Bạch Giao cũng đã đến gần hóa long cảnh giới, chỉ là thiếu vài phần số phận cùng cơ duyên.

Mà một giọt Nhất Nguyên Trọng Thủy, không thể nghi ngờ chính là thích hợp nhất cơ duyên!

Một con giao long, ra thượng cổ cấm địa liền không có người nào quan tâm, nhưng nếu là hóa giao thành rồng, vậy liền chính thức có được chém giết Tinh Hải Cảnh cường giả lực lượng!

Chỉ cần cái này Bạch Giao độ qua một kiếp này, hóa hư phía dưới , bất kỳ cái gì người còn muốn đối Bạch Nhạc động thủ, chỉ sợ liền cũng phải suy nghĩ một chút.

Đương nhiên, Giao Long không giống với nhân loại tu hành giả!

Hóa giao thành rồng , đồng dạng có thể nói một đạo tử kiếp.

Cho dù là được Nhất Nguyên Trọng Thủy, này Bạch Giao cũng đồng dạng chưa chắc có thể thành công hóa long.

...

Ùng ùng!

Nguyên bản con ngươi trống vạn dặm trên mặt biển đột nhiên mây đen rậm rạp, trừ cuộn sạch toàn bộ ngoài khơi bão tố bên ngoài, còn nhiều hơn một mảnh khủng bố thiểm điện.

Đáng sợ nhất là, nếu là có người tỉ mỉ quan sát, liền sẽ phát hiện, như hôm nay không trung cái này một mảnh trong mây đen, mơ hồ lộ ra vài tử sắc lôi đình!

Đó là chân chính kinh khủng nhất Tử Tiêu Thần Lôi!

Cũng đồng nghĩa với. . . Thiên kiếp phủ xuống!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 734: Phúc họa hai người theo

Biển gầm!

Trong nháy mắt, cho dù là tại biển, Bạch Nhạc cũng đồng dạng cảm thụ được một cổ khủng bố áp lực, phảng phất toàn bộ hải vực đều tùy theo rung chuyển!

Tiểu Bạch Giao trên người chợt lộ ra lau một cái khủng bố long uy, cho dù là Bạch Nhạc, lúc này cũng không dám tiếp tục tại Tiểu Bạch Giao bên người dừng lại, bị ép ước chừng rời khỏi trăm mét khoảng cách.

Hóa long!

Dù là Bạch Nhạc phản ứng chậm nữa, chứng kiến bây giờ cái này tư thế, cũng có thể phản ứng kịp.

Tiểu Bạch Giao nguyên bản đã tại hóa long biên giới, bây giờ nuốt vào cái kia một giọt nước, tự nhiên liền trực tiếp dẫn động thiên kiếp, trùng kích hóa long đạo này cửa ải.

Đến thời khắc này, Bạch Nhạc mới hiểu được, Tiểu Bạch Giao tại sao lại như vậy khát vọng!

Cái này căn bản là nó hóa long cơ duyên a!

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, cũng làm cho Bạch Nhạc càng cảm động, cho dù là dạng này cơ duyên đặt trước mặt, Tiểu Bạch Giao cũng không có tranh đoạt, thậm chí nguyện ý bả cái này cơ hội nhường cho chính mình, thì như thế nào có thể làm cho hắn không cảm động?

Chỉ là, dạng này thiên kiếp, Bạch Nhạc có thể hoàn toàn giúp không được gì, hắn bây giờ cũng chỉ chỉ có thể ở bên cạnh nhìn mà thôi.

Hơn nữa, Bạch Nhạc trong lòng rất rõ ràng, Tiểu Bạch Giao phiền phức sợ rằng còn xa không chỉ thiên kiếp mà thôi.

... . .

"Thiên kiếp!"

Gắt gao nhìn chằm chằm trong bầu trời, cái kia một mảnh khủng bố kiếp vân, Tư Đồ Lăng Phong trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái khủng bố sát khí!

Yến Bắc Thần mới bất quá tinh cung trung kỳ, cho dù là được cơ duyên gì, cũng tuyệt đối xa không đạt được có thể dẫn động kiếp vân, trùng kích Tinh Hải Cảnh cấp độ, như vậy duy nhất giải thích chính là theo Bạch Nhạc đầu kia Bạch Giao muốn hóa long.

Cái này bản thân liền là rất dễ hiểu đạo lý.

Chỉ là, đối với Tư Đồ Lăng Phong mà nói, cái này cũng tuyệt đối là một cái cơ hội tốt vô cùng!

Bạch Giao muốn độ kiếp, Yến Bắc Thần ắt sẽ canh giữ ở phụ cận, chỉ cần hướng về kiếp vân phương hướng chạy đi, liền nhất định có thể tìm được Bạch Giao cùng Yến Bắc Thần.

Độ kiếp Bạch Giao, vô luận thành bại, loại thời điểm này, đều tuyệt đối không thể giúp Yến Bắc Thần.

Muốn giết Bạch Nhạc, không hề nghi ngờ, đây cũng là cơ hội tốt nhất.

Đương nhiên, cũng có khả năng Yến Bắc Thần ngửi được nguy hiểm, hội trốn đi, vứt bỏ Bạch Giao.

Bất quá, vậy cũng không quan hệ, nếu như Yến Bắc Thần không lộ diện, đợi được thiên kiếp kết thúc, hắn có thể nhân cơ hội chém giết bị thiên kiếp bị thương nặng Bạch Giao.

Hóa long cửa ải này, đối với Giao Long mà nói, quả thực có thể nói tử kiếp!

Cho dù là thật may mắn vượt qua thiên kiếp, cũng ắt sẽ bị bị thương nặng, trong khoảng thời gian ngắn căn bản không có khả năng khôi phục lại, nếu là có thể mượn cơ hội này diệt trừ cái này uy hiếp, cũng cũng là đáng giá ăn mừng sự tình.

Yến Bắc Thần mặc dù cường thịnh trở lại, không có phí công giao tướng trợ, uy hiếp cũng sẽ giảm đi, đến lúc đó, lại tìm cơ hội giết chết Yến Bắc Thần, độ khó dĩ nhiên là nhỏ hơn nhiều.

Vừa nghĩ đến đây, Tư Đồ Lăng Phong nơi nào còn có cái gì do dự, nhất thời men theo kiếp vân phương hướng chạy tới.

Trên thực tế, có thể nghĩ tới chỗ này có thể xa không chỉ một Tư Đồ Lăng Phong!

Trừ Vân Mộng Chân bên ngoài, người khác hầu như toàn bộ đều đối Bạch Nhạc lên sát khí, đồng thời hướng về kiếp vân vị trí chạy tới.

... ...

Oanh!

Một đạo tử sắc lôi đình chợt từ trên mặt biển rơi xuống, vượt qua ngoài khơi, trực tiếp rơi vào biển, phảng phất cái này vài trăm thước ngoài

khơi, căn bản là không có có thể mang đến một tia trở ngại đồng dạng.

Tử Tiêu Thần Lôi!

Dù là cách xa nhau hơn trăm thước khoảng cách, chứng kiến Tử Tiêu Thần Lôi rơi vào Tiểu Bạch Giao trên người, Bạch Nhạc cũng không khỏi vẫn là một hồi tê cả da đầu!

Quá kinh khủng!

Dạng này lôi đình nếu như rơi vào trên đầu hắn, lấy hắn bây giờ thực lực, tự vấn chỉ sợ là căn bản thừa nhận không.

Cho dù là Tiểu Bạch Giao, cũng trong nháy mắt liền bị cái này Tử Tiêu Thần Lôi đánh da tróc thịt bong, xung quanh nước biển, đều bị nhiễm hồng.

"Ngao ô!"

Bị Tử Tiêu Thần Lôi bắn trúng, Tiểu Bạch Giao cũng rốt cục bị thức tỉnh, trong miệng phát sinh gầm lên giận dữ, trong nháy mắt chợt gia tốc, trực tiếp từ biển lao tới, thẳng đến trên mặt biển mà đi!

Da đầu tê dại một hồi!

Bạch Nhạc tâm, càng là trong nháy mắt liền gắt gao nắm chặt.

Làm sao bây giờ?

Thiên kiếp lúc này mới vừa mới phủ xuống, Tiểu Bạch Giao cũng đã thụ thương, rất hiển nhiên, cái này thiên kiếp đối với Tiểu Bạch Giao mà nói, cũng cực kỳ tàn khốc, cho dù là miễn cưỡng chống đỡ hạ xuống, cũng tất nhiên sẽ chịu bị thương cực kỳ nặng!

Loại tình huống này, nếu là người khác chạy tới, thừa dịp Tiểu Bạch Giao vượt qua thiên kiếp thời kỳ suy yếu công kích, mình có thể có biện pháp nào?

Lý trí nói, bây giờ lập tức thoát đi, có thể mới là lựa chọn tốt nhất!

Chỉ là. . . Bạch Nhạc làm sao có thể đủ thuyết phục chính mình bỏ xuống Tiểu Bạch Giao một mình chạy trốn.

Nhưng hôm nay. . . Không buông bỏ lại có thể làm sao?

... . . .

"Phúc họa hai người theo! Trợ giúp Bạch Giao được Nhất Nguyên Trọng Thủy, cũng chưa hẳn là chuyện tốt a!"

Nhìn Bạch Nhạc bộ dáng nóng nảy, Diệp Lăng Vân thong thả mở miệng nói.

Trước đó vẫn luôn là Mặc Kình đùa cợt hắn, bây giờ hắn cũng rốt cuộc tìm được một cái đánh trả cơ hội, đương nhiên sẽ không buông tha.

Cái này không chỉ có chỉ là cười nhạo Mặc Kình mà thôi, càng nhiều, vẫn là đối với ma đạo bên kia sĩ khí đả kích.

Trước đó, Bạch Nhạc xuất tẫn danh tiếng, chịu lấy Ma Quân truyền nhân thân phận, ma đạo bên kia sĩ khí tăng mạnh, nghiễm nhiên một bộ dường như đã phải thắng dáng vẻ.

Bây giờ, vô luận Bạch Nhạc lựa chọn thế nào, đều ắt sẽ là một lần trầm trọng đả kích.

Vứt bỏ Bạch Giao, vứt bỏ danh tiếng cùng tôn nghiêm, không vứt bỏ, thì sẽ cùng Bạch Giao cùng chết, vô luận như thế nào, cái này tựa hồ cũng là

một cái bẫy chết!

Sợ rằng sẽ Nhất Nguyên Trọng Thủy tặng cho Bạch Giao thời điểm, Bạch Nhạc làm sao cũng đều sẽ không nghĩ tới kết quả này a?

Trên đời này chuyện, lúc đầu đã là như thế, không có gì là nhất định tốt, hoặc là hư.

Phúc họa tương y, đây mới là hiện thực.

Chân mày hơi hơi nheo lại, cho dù là Mặc Kình, giờ khắc này cũng không khỏi trầm mặc xuống.

Bây giờ, cho dù là hắn, tựa hồ cũng nghĩ không ra Bạch Nhạc còn có thể có biện pháp nào phá cuộc.

Trừ phi, Vân Mộng Chân vị này thánh nữ thật nguyện ý phản chiến, vứt bỏ hết thảy cố kỵ trợ giúp Bạch Nhạc, mới có vài phần hy vọng vượt qua trước mắt cửa ải khó khăn.

Thật là. . . Điều này có thể sao?

... ...

"Không thể!"

Vô số ý niệm trong đầu tại Bạch Nhạc trong đầu hiện lên, lần lượt thôi diễn, Bạch Nhạc cũng đồng dạng có thể dự tính đến, đi tới tuyệt lộ lúc tình cảnh.

Bạch Nhạc cũng không biết người khác nghĩ như thế nào, thật là hắn cũng hiểu được, một khi thật đi tới một bước kia, Vân Mộng Chân nhất định sẽ xuất thủ.

Cho dù là cùng hắn một chỗ chết ở chỗ này, hủy diệt sở hữu danh dự, Vân Mộng Chân cũng nhất định xuất thủ.

Thật là. . . Đó là hắn muốn kết quả sao?

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, sát khí ẩn hiện!

Chính như hắn một mực đối Vân Mộng Chân nói, hắn không tin mệnh!

Cho dù là đi tới tuyệt cảnh, chỉ cần còn không có nuốt xuống một hơi thở cuối cùng, hắn liền sẽ không buông tha cho.

Nam tử hán đại trượng phu, nếu như còn muốn trông cậy vào nữ nhân hi sinh tất cả tới cứu mình, đây chẳng phải là thành chê cười.

Vô luận thế cục có nhiều gian nan, trên đời này lại ở đâu có chân chính tử cục.

"Vô luận là ai, muốn giết ta. . . Tóm lại là muốn trả giá máu đại giới! Tới đi, ta ngược lại muốn nhìn một chút, có phải hay không các người trả lên!"

Gào thét ở giữa, Bạch Nhạc thân hình đột nhiên nhoáng lên, cũng đồng dạng từ biển lao tới.

Nam nhi sao không mang ngô câu!

Đã các ngươi muốn chiến. . . Vậy thì tới chiến tốt!

Không cần các ngươi tới tìm ta, ta tự nhiên sẽ đi tìm các ngươi!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 735: Chủ động xuất kích (thứ mười hai càng)

Hầu hết thời gian, ngươi cho rằng tuyệt cảnh, bất quá chỉ là nhu nhược lấy cớ mà thôi!

Muốn buông tha lý do có ngàn ngàn vạn, có thể kiên trì lý do lại vĩnh viễn chỉ có một cái.

Bạch Nhạc trên người tự nhiên cũng có rất nhiều khuyết điểm, nhưng này bên trong lại tuyệt đối không có nhát gan.

Bạch Nhạc rất rõ ràng, một khi làm cho đối phương hình thành liên thủ tư thế, như vậy chính mình liền thật rơi vào tuyệt cảnh, muốn còn sống, nhất định phải càng điên, ác hơn!

Trong nguy cục, Bạch Nhạc hầu như dùng thời gian ngắn nhất, cũng đã làm ra nhất lựa chọn chính xác, cũng cơ hồ là. . . Chọn lựa duy nhất!

Chủ động xuất kích!

Bị động phòng thủ, mãi mãi cũng là ngu xuẩn nhất phương thức.

Lấy công làm thủ, mới là duy nhất sinh cơ!

Tiểu Bạch Giao tại độ kiếp, có thể rất hiển nhiên, cái này tuyệt đối không phải trong thời gian ngắn là có thể kết thúc, đối phương muốn chạy tới, cũng đồng dạng cần thời gian, mà thời gian này kém, chính là Bạch Nhạc duy nhất cơ hội!

Đạo lý rất đơn giản!

Những người này cũng không đoàn kết.

Đối mặt chính mình thời điểm, bọn hắn có thể nhanh chóng đạt thành nhất trí, cũng không phải là bọn hắn có nhiều ăn ý, mà là bởi vì quyền lợi.

Tình huống bình thường, bọn hắn lẫn nhau ở giữa lẫn nhau không tín nhiệm, cái này mới là đúng.

Cho nên, mặc dù đều ở đây trên biển, bọn hắn cũng tất phải đều là mỗi người cách nhau cực xa, từ từng cái phương hướng chạy tới.

Chỉ cần mình có thể chủ động xuất kích, ở đối phương liên thủ lại trước đó, trước hết tập sát mấy người, như vậy cái gọi là sát cục, tự nhiên cũng liền tự sụp đổ.

... . . .

"Thánh nữ!"

Trên mặt biển, đang chạy về kiếp vân vị trí chỗ ở Quân Bất Ly đột nhiên dừng bước lại, cảnh giác nhìn trước mặt Vân Mộng Chân, nhưng trong lòng thì lộp bộp một tiếng, đột nhiên sinh ra một loại cực kỳ bất an dự cảm.

Thần sắc có vẻ mười phần bình tĩnh, Vân Mộng Chân nhìn Quân Bất Ly, nhàn nhạt mở miệng nói, "Nghe tiếng đã lâu Vô Định Hải tên, hôm nay vừa lúc đánh một trận!"

Trong tích tắc, Quân Bất Ly con ngươi chợt co rụt lại, gắt gao nhìn chằm chằm Vân Mộng Chân.

Hắn thực sự không nghĩ ra, kiếp vân rõ ràng như vậy, loại tình huống

này, Vân Mộng Chân không trước chạy đi giết chết Yến Bắc Thần đoạt hồi Côn Ngô Kiếm, lại ngược lại tới ngăn cản mình là đạo lý gì.

"Thánh nữ muốn động thủ với ta, sau này tự nhiên có là cơ hội! Bất quá, nếu như bây giờ bỏ qua cơ hội, để cho Côn Ngô Kiếm rơi vào người khác trong tay, còn muốn muốn đoạt lại, khả năng liền không dễ dàng đâu?" Mí mắt đập mạnh, Quân Bất Ly chậm rãi mở miệng nói.

Những lời này nghe là ở uy hiếp Vân Mộng Chân, nhưng trên thực tế, cũng đã là tại tỏ ra yếu kém!

Không phải Quân Bất Ly không kiên cường, thật sự là đơn độc đối mặt Vân Mộng Chân, căn bản kiên cường không nổi.

Đạo Lăng bất bại!

Đồng cảnh giới bên trong, ai đơn độc đối đầu vị này Đạo Lăng Thánh Nữ có thể không kiêng kỵ!

Chỉ tiếc, Vân Mộng Chân lại hiển nhiên không nhúc nhích chút nào, thậm chí thần sắc cũng không có nửa phần biến hóa, nhàn nhạt mở miệng nói, "So từ Yến Bắc Thần trong tay đoạt lại càng khó sao?"

Nghe nói như thế, Quân Bất Ly nhưng là không khỏi đột nhiên bị kiềm hãm!

Lời này làm như thế nào tiếp!

Yến Bắc Thần là đã luyện hóa Côn Ngô Kiếm, nhưng hắn người, cho dù là giết chết Yến Bắc Thần, cũng căn bản không có khả năng trong vòng thời gian ngắn luyện hóa Côn Ngô Kiếm, bàn về đến, Vân Mộng Chân muốn muốn đoạt lại, tự nhiên muốn so từ Yến Bắc Thần trong tay đoạt lại dễ dàng.

Thật là. . . Đạo lý không phải nói như vậy a!

Bây giờ tất cả mọi người muốn giết Yến Bắc Thần, ngươi theo mọi người cùng nhau xuất thủ, tìm cơ hội giết chết Yến Bắc Thần đoạt hồi Côn Ngô Kiếm không phải dễ dàng hơn sao?

Đồng thời có Côn Ngô Kiếm cùng Quảng Hàn Thiên Cung tại, mọi người trong lòng đối ngươi kiêng kỵ vạn phần, tự nhiên nhiều người hơn hội lui mà cầu lần, buông tha Côn Ngô Kiếm, mà đi tranh đoạt Quảng Hàn Thiên Cung, chuyện này đối với ngươi mà nói, mới là dễ dàng nhất đoạt hồi Côn Ngô Kiếm phương pháp được rồi.

Như thế dễ hiểu đạo lý, Vân Mộng Chân sẽ không không rõ!

Có thể hết lần này tới lần khác, Vân Mộng Chân còn muốn bỏ dễ cầu khó, cái này khiến hắn làm sao có thể không phát điên.

"Vân Mộng Chân, ta với ngươi không oán không cừu, ngươi đuổi theo ta không thả làm cái gì?" Sắc mặt trở nên khó coi dị thường, Quân Bất Ly giọng căm hận mắng.

Khẽ lắc đầu, Vân Mộng Chân lại hiển nhiên đã không có nói nhảm với hắn hứng thú.

"Ngươi, quá nhiều!"

Tố thủ khẽ nhếch, trong nháy mắt, lau một cái tháng ánh kiếm màu trắng chợt bốc lên, vô thanh vô tức kiếm, trực tiếp hướng về Quân Bất Ly giết tới.

... ...

"Vân Mộng Chân! ! !"

Đạo Lăng sơn bên trên, nhìn Vân Mộng Chân phản ứng, Diệp Lăng Vân đã khí nhanh nếu không khống chế được tâm tình mình.

Vừa mới hắn còn đùa cợt Mặc Kình, nói Bạch Nhạc bây giờ đã rơi vào trong tuyệt cảnh.

Lúc này mới chỉ chớp mắt thời gian, Vân Mộng Chân vậy mà liền lựa chọn lấy phương thức này tới vì Bạch Nhạc phá cuộc, thì như thế nào có thể làm cho hắn không buồn.

Cái kia chết tiệt Bạch Nhạc, tại loại này dưới tuyệt cảnh, vẫn có thể ổn định cảm xúc, trong thời gian ngắn nhất làm ra chủ động phản kích quyết định cũng liền thôi, Vân Mộng Chân vậy mà cũng đồng dạng làm ra dạng này lựa chọn, quả thực làm hắn khí toàn thân run!

Cái này thật sự là không phải người một nhà không vào nhất gia môn a!

Ngươi Vân Mộng Chân muốn làm gì?

Còn có nửa điểm đem mình làm làm Đạo Lăng Thánh Nữ sao? Còn có bả Đạo Lăng Thiên Tông trách nhiệm để ở trong lòng sao?

"Ha ha, trách không được bọn họ là tiểu tình nhân đâu, thật đúng là ăn ý a! Diệp Lăng Vân, ngươi đừng nói, dạng này phá cuộc phương thức, chính là bản quân cũng không nghĩ đến, những tiểu tử này, thật đúng là lợi hại a!" Bật cười lớn, Mặc Kình không che giấu chút nào chính mình vui sướng, lần nữa đả kích nói.

Nếu như Bạch Nhạc một người động thủ, thời gian hữu hạn, mặc dù thật có thể chém giết một hai người, cũng đã là cực hạn, rất khó cải biến thế cục.

Thật là Vân Mộng Chân một khi nhúng tay, liền chờ tại hai người đồng thời xuất thủ!

Phải biết, bây giờ không tính Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân, còn lại cũng bất quá chỉ là bảy người mà thôi, không cần nhiều, hai người kia chỉ cần có thể giết chết ba bốn cái, tử cục tự nhiên liền cởi ra.

Còn như nói, Quân Bất Ly rất có thể sẽ vì vậy chết ở Vân Mộng Chân trên tay, hắn nhưng là lăn lộn không quan tâm.

Ma đạo vốn là năm bè bảy mảng, tự mình chiến đấu, hắn cùng với Vô Định Hải lại không có quan hệ gì, Quân Bất Ly có chết hay không, cùng hắn quan hệ gì?

Có thể thấy được Diệp Lăng Vân kinh ngạc, mới là thống khoái nhất!

Diệp Lăng Vân sắc mặt có chút khó coi, nhưng cũng không thèm để ý hắn, lần nữa đưa mắt hướng về Bạch Nhạc vị trí.

Nhưng mà, sau một khắc, Diệp Lăng Vân sắc mặt liền càng phát ra khó xem.

Hầu hết thời gian, thực sự là vô xảo bất thành thư.

Bạch Nhạc tùy ý chọn một cái phương vị đuổi theo ra đến, đụng tới người, vậy mà liền vừa may là Tư Đồ Lăng Phong.

Đừng xem trước đó Diệp Lăng Vân tựa hồ đối Tư Đồ Lăng Phong rất thất vọng, nhưng trên thực tế, dứt bỏ hắn bất luận, Tư Đồ Lăng Phong thực lực, lại vẫn là Đạo Lăng Thiên Tông bên trong xuất sắc nhất, chỉ ở Vân Mộng Chân phía dưới.

Bây giờ Bạch Nhạc đụng vào Tư Đồ Lăng Phong, nếu là thật đem Tư Đồ Lăng Phong chém giết, Đạo Lăng Thiên Tông lần này thật có thể muốn lỗ lớn.

Vô luận Bạch Nhạc đụng phải Tiêu Dật Phong vẫn là Lâm Tuyết Dật, Diệp Lăng Vân cũng có thể tiếp thu, chỉ là. . . Vì sao hết lần này tới lần khác là Tư Đồ Lăng Phong?

Đương nhiên, cục diện cũng còn chưa tới xấu nhất cấp độ!

Trên thực tế, lấy Tư Đồ Lăng Phong thực lực, cho dù là Bạch Nhạc đem hết toàn lực, chỉ sợ cũng chưa địch qua.

Nếu như Tư Đồ Lăng Phong có thể trước một bước giết chết Bạch Nhạc, đoạt được Côn Ngô Kiếm cùng Quảng Hàn Thiên Cung, liền ngược lại là chuyện xấu thay đổi xong chuyện!

Phúc họa hai người theo, không đến cuối cùng một khắc, lại làm sao biết là phúc hay họa?

Vô luận trước đó, Diệp Lăng Vân đối Tư Đồ Lăng Phong làm sao bất mãn, nhưng hôm nay, hy vọng nhưng cũng nhất định phải đặt ở Tư Đồ Lăng Phong trên người.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 736: Tái chiến Tư Đồ Lăng Phong (thứ mười ba càng)

"Yến Bắc Thần!"

Con ngươi chợt co rụt lại, Tư Đồ Lăng Phong cũng đồng dạng thật không ngờ lại ở chỗ này đụng vào Yến Bắc Thần.

Vẻn vẹn chỉ là trong nháy mắt thất thần, Tư Đồ Lăng Phong liền phản ứng kịp, trong lòng cũng không khỏi âm thầm tán thán một tiếng.

"Hảo một cái Ma Quân truyền nhân, ngược lại là Mỗ gia coi khinh ngươi!"

Lắc đầu, Tư Đồ Lăng Phong lập tức mở miệng nói, "Đáng tiếc, cuối cùng là cùng đồ mạt lộ liều mạng một lần mà thôi. . . Căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì!"

Khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ đùa cợt, Tư Đồ Lăng Phong tiếp tục nói, "Lần trước bị ngươi mê hoặc, để ngươi trốn một lần, lần này. . . Ngươi không có loại kia vận may."

Đối mặt Tư Đồ Lăng Phong trào phúng, Bạch Nhạc hoàn toàn không có nửa điểm nổi giận ý tứ, trên trán lộ ra, chỉ có cực hạn đạm mạc.

Như là đã làm ra quyết định, đối với Bạch Nhạc mà nói, Tư Đồ Lăng Phong cũng đã chỉ là một người chết.

Người chết, vô luận nói cái gì, đều không đáng được nổi giận.

Thậm chí không có trả lời ý tứ, cổ tay hơi hơi một phen, Côn Ngô Kiếm

chợt tới tay, thuận thế chính là một kiếm chém rụng.

Ngu kiếm!

Tới mức này, Bạch Nhạc đã sớm đập nồi dìm thuyền, tả hữu đều đã quyết định muốn giết Tư Đồ Lăng Phong diệt khẩu, cần gì phải quan tâm dùng thủ đoạn gì, thân phận là hay không hội bại lộ.

Một kiếm này nhanh như thiểm điện!

Tư Đồ Lăng Phong tiếng nói đều còn chưa rơi xuống, một màn kia ánh kiếm màu xanh cũng đã rơi vào Tư Đồ Lăng Phong trước mắt.

May là Tư Đồ Lăng Phong đã chuẩn bị tâm lý thật tốt, cũng y nguyên vẫn là bị một kiếm này dọa cho giật mình!

Quá nhanh!

Nhanh đến hầu như đã siêu việt mắt thường có khả năng đánh bắt phạm vi.

Quan trọng hơn là. . . Nhanh như vậy kiếm, hắn chưa từng có gặp Yến Bắc Thần dùng qua, hơn nữa, mơ hồ tựa hồ còn có một loại cảm giác quen thuộc.

"Coong!"

Nguy hiểm lại càng nguy hiểm nghiêng người tách ra một kiếm này, Tư Đồ Lăng Phong rung cổ tay, trường kiếm chợt vào tay.

Hắn nguyên bản bảo kiếm tùy thân, trước đó cũng đã bị Côn Ngô Kiếm chặt đứt, bây giờ lấy ra, cũng bất quá chỉ là đồ dự bị trường kiếm mà thôi, xa xa chưa nói tới tiện tay.

Bất quá, đối mặt Côn Ngô Kiếm, thật đồng dạng trường kiếm, cùng bảo kiếm cũng không có quá lớn phân biệt.

Loại tình huống này, Tư Đồ Lăng Phong đã căn bản không có thời gian lo lắng quá nhiều, hít sâu một hơi, kiếm trong tay hung hãn chém ra, nhất thời hướng về Yến Bắc Thần phát động phản kích!

Yến Bắc Thần kiếm mặc dù nhanh, tuy nhiên lại cũng còn không có nhanh đến loại kia để cho hắn phản ứng không kịp nữa cấp độ.

Nếu là bởi vì chỉ bằng cái này cất giấu một tay khoái kiếm là có thể đánh bại hắn, vậy cũng không khỏi quá ngây thơ.

"Cái gì chó má Ma Quân truyền nhân, Yến Bắc Thần, ta sẽ để ngươi biết cái gì là chân chính thiên tài! Trừ vận khí tốt một điểm bên ngoài, ngươi căn bản cái gì cũng sai!"

Cười lạnh một tiếng, Tư Đồ Lăng Phong khinh thường lần nữa châm chọc nói.

Đáng tiếc, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là không có phản ứng đến hắn ý tứ.

Một kiếm thất thủ, Bạch Nhạc căn bản không có nửa điểm do dự, trong một chớp mắt, bên người liền đột nhiên hiện lên một mảnh huyễn lệ kiếm quang!

Tư Đồ Lăng Phong phản kích trong nháy mắt, Bạch Nhạc lần công kích thứ hai cũng đã theo rơi xuống!

Kiếm Linh Vũ!

Buông ra sở hữu phỏng chừng, Bạch Nhạc trực tiếp thi triển ra Kiếm Linh Vũ thần thông!

Hô hấp ở giữa, đầy trời mưa kiếm ầm ầm rơi xuống!

"Kiếm Linh Vũ? !"

Nếu như nói, trước đó Bạch Nhạc thi triển ngu kiếm thời điểm, Tư Đồ Lăng Phong còn nhất thời không thể phản ứng kịp, như vậy bây giờ đối mặt Kiếm Linh Vũ, hắn mặc dù phản ứng trễ nải nữa, cũng có thể minh bạch là chuyện gì xảy ra!

"Bạch Nhạc! ! ! Ngươi là Bạch Nhạc? !"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ hoảng sợ, Tư Đồ Lăng Phong quả thực đã có chút không dám tin tưởng mình con mắt!

Yến Bắc Thần chính là Bạch Nhạc, bản thân không có gì lớn lắm, trọng điểm ở chỗ. . . Đạo ma song tu a!

Giờ khắc này, Tư Đồ Lăng Phong là thật cảm thụ được một tia áp lực!

Vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Yến Bắc Thần hắn đều căn bản không có nhìn vào mắt.

Nhưng khi hai cái danh tự này biến thành một cá nhân sau đó, loại kia áp lực, khả năng liền tuyệt đối không phải một cộng một đơn giản như vậy.

"Cuối cùng cũng còn không có ngu quá mức!"

Nhìn Tư Đồ Lăng Phong cái kia kinh hãi biểu tình, Bạch Nhạc khóe miệng cuối cùng là hiện lên một tia đùa cợt, nhàn nhạt mở miệng nói.

Trong lúc nói chuyện, khắp trời kiếm ý đều đã rơi xuống.

Nếu như đối mặt bình thường Tinh Cung Cảnh cường giả, như thế ra tay

toàn lực phía dưới, tất phải đã đủ để đem đối phương chém giết, nhưng hôm nay Bạch Nhạc muốn đối mặt nhưng là Tư Đồ Lăng Phong!

Chẳng những tu vi đã sớm đạt được tinh cung đỉnh phong, hơn nữa sở hữu Đạo Lăng Thiên Tông truyền thừa, cơ hồ là Vân Mộng Chân phía dưới đệ nhất nhân Tư Đồ Lăng Phong.

Kiếm Linh Vũ mặc dù đánh Tư Đồ Lăng Phong một trở tay không kịp, nhưng nếu nói bằng cái này là có thể đánh bại hoặc là đánh chết Tư Đồ Lăng Phong, vậy cũng không khỏi quá coi thường vị này Đạo Lăng Thiên Tông chân truyền đệ tử đệ nhất nhân.

Quát to một tiếng, Tư Đồ Lăng Phong phía sau tinh cung chợt sáng lên!

Một tòa huyễn lệ Kiếm Cung hoành áp hư không, cái kia đầy trời mưa kiếm, tại rơi vào tinh cung phạm vi sau đó, tất cả đều bị kiếm khí cắn nát, căn bản là không có cách xâm nhập tinh cung chút nào.

Thực lực tuyệt đối!

Giờ khắc này, Tư Đồ Lăng Phong mới chính thức là lấy ra toàn bộ thực lực!

Ngắn ngủi kinh ngạc sau đó, Tư Đồ Lăng Phong trong lòng sát khí tái khởi, "Đạo ma song tu, hắc! Thông Thiên Ma Quân thật là có thông thiên triệt địa khả năng a, vậy mà thật bồi dưỡng được ngươi một cái như vậy đạo ma song tu yêu nghiệt đi ra."

"Đáng tiếc. . . Ngươi không nên sớm như vậy bại lộ!"

Từ Bạch Nhạc lần này xuất thủ, Tư Đồ Lăng Phong cũng đồng dạng nhìn ra, Bạch Nhạc cuối cùng chỉ là tinh cung trung kỳ mà thôi.

Giả sử Bạch Nhạc cũng đồng dạng bước vào tinh cung đỉnh phong, như

vậy bằng vào đạo ma song tu ưu thế, hắn chỉ sợ thật đúng là không phải là đối thủ, nhưng hôm nay, vẫn như cũ vững vàng áp Bạch Nhạc một cảnh giới, hắn liền vẫn như cũ tồn tại thủ thắng nắm chặt.

Chỉ là bây giờ, ngẫm lại nhưng cũng không khỏi có chút nghĩ mà sợ!

Bạch Nhạc ẩn dấu thực sự quá sâu, cho dù là đến bây giờ, hắn đều vẫn có một loại thật không dám tin tưởng cảm giác, giả sử Bạch Nhạc có thể nhịn cái này một hơi thở, bỏ qua Bạch Giao tiếp tục ngủ đông xuống dưới, như vậy sau này chắc chắn trở thành hắn sinh tử đại địch!

Chờ đến Bạch Nhạc đuổi theo hắn tu vi sau đó, lại đối hắn động thủ, lúc kia, chỉ sợ người chết liền nếu thật là hắn.

Đáng tiếc. . . Đúng là vẫn còn thiếu vài phần ẩn nhẫn!

Tư Đồ Lăng Phong tự nghĩ, nếu như đổi chỗ mà xử, hắn tất nhiên sẽ lựa chọn ẩn nhẫn xuống dưới, các loại (chờ) tới khi nào bước vào tinh hải, lại đột nhiên bạo phát, một lần hành động chấn kinh thiên hạ.

Như Bạch Nhạc dạng này, làm một nhảy Giao Long bí quá hoá liều, thực sự quá lãng phí.

Đáng tiếc tốt như vậy thiên phú cùng vận khí!

Bất quá, đối với hắn mà nói, đây cũng là mười phần vận khí tốt mới đúng!

Chỉ cần có thể giết chết Bạch Nhạc, liền có thể đoạt được Côn Ngô Kiếm cùng Quảng Hàn Thiên Cung, còn có thể mang theo chém giết Ma Quân truyền nhân danh tiếng, chỉ cần vừa ra, liền có thể danh động thiên hạ, đến lúc đó, cho dù là Vân Mộng Chân sợ cũng chỉ có thể cam bái hạ phong!

Đây mới là hắn muốn nhân sinh a!

Nghĩ đến khoái ý chỗ, Tư Đồ Lăng Vân trên mặt nhất thời lộ ra vẻ hưng phấn nụ cười, phảng phất Bạch Nhạc đã bị hắn nghiền chết.

Trong mắt lộ ra một tia thương xót, Bạch Nhạc trên mặt vẫn như cũ vẫn duy trì bình tĩnh chi sắc, vô hỉ vô bi!

Chỉ là, sau một khắc, Bạch Nhạc trên người cũng liền đồng dạng sáng lên tinh cung!

Cùng trước kia khác biệt, không còn là nửa toà, mà là chân chính hoàn chỉnh tinh cung!

Bên trái bảy sao rực rỡ, bên phải nhất tôn nhân hình hóa thân, ở giữa từ cái kia một đạo khủng bố kiếm ảnh cấu kết, dạng này tinh cung, hoàn mỹ làm người ta hít thở không thông.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 737: Sao băng

Đây là Tư Đồ Lăng Phong lần đầu tiên nhìn thấy Bạch Nhạc hoàn chỉnh tinh cung.

Cùng lập trường không quan hệ, từng cái tu hành giả chứng kiến hoàn mỹ như vậy tinh cung, trong lòng đều sẽ sinh ra một loại cảm giác chấn động.

Cho tới nay, Tư Đồ Lăng Phong đều cho là mình đã rất xuất sắc, cho dù là so với Vân Mộng Chân cũng vẻn vẹn chỉ là hơi có chưa đủ, nhưng này cũng không phải là hắn không bằng Vân Mộng Chân, mà là Vân Mộng Chân thân phận thánh nữ, đã định trước có thể có được so với hắn nhiều tài nguyên hơn cùng cơ hội.

Hắn cũng vẫn cho rằng, chỉ cần cho hắn một cái bình đẳng cơ hội, hắn liền nhất định có thể đủ siêu việt Vân Mộng Chân, trở thành Đạo Lăng Thiên Tông đệ nhất nhân, cũng là toàn bộ thiên hạ trong cùng thế hệ đệ nhất thiên tài.

Thật là đây hết thảy, khi nhìn đến Bạch Nhạc tinh cung sau đó, phảng phất đều tùy theo đổ nát.

Quá hoàn mỹ, phảng phất căn bản không có chút nào tỳ vết nào hoàn mỹ.

Hắn nhất định muốn thừa nhận, dạng này hoàn mỹ tinh cung, hắn là so ra kém, mà cái này. . . Tựa hồ đã không thể dùng tài nguyên cùng cơ duyên không bằng đối phương đến giải thích.

Bạch Nhạc là cái gì xuất thân, hắn đã sớm tra nhất thanh nhị sở, vẻn vẹn tu hành không đến bốn năm, trừ Thông Thiên Ma Công bên ngoài, sở

hữu tu hành tài nguyên, đều là kém cõi nhất, chỉ có thể dựa vào Bạch Nhạc chính mình đi tranh chém giết!

Nhưng dù cho như thế, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là như sao chổi nhanh chóng quật khởi, sở hữu cùng hắn chính diện giao phong tư cách.

Dạng này thiên phú, dạng này thực lực, dù cho là lấy Tư Đồ Lăng Phong ngạo khí, cũng không khỏi không bội phục!

Chỉ là, cũng vẻn vẹn chỉ là như vậy!

"Sao băng!"

Hô hấp ở giữa, Tư Đồ Lăng Phong chợt đột ngột từ mặt đất mọc lên, kiếm trong tay lộ ra lau một cái huyễn lệ tinh hoa, phía sau tinh cung phảng phất trong nháy mắt cùng Tư Đồ Lăng Phong, cùng một kiếm này triệt để hòa làm một thể!

Toàn bộ tinh cung trong nháy mắt hóa thành một ngôi sao rực rỡ, từ phía chân trời bên trong hoa rơi, hung hãn hướng về Bạch Nhạc va chạm mà đến.

Thần thông, sao băng!

Cho dù là tại Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, sao băng cũng là bài danh nhất dựa vào trước vài loại thần thông pháp môn một trong.

Lấy thân hóa sao băng, hoàn mỹ nhất người kiếm hợp nhất, chẳng những có thể đem tinh cung lực lượng triệt để phát huy được, hơn nữa tại hạ rớt trong quá trình, còn có thể không ngừng hấp thu thiên địa bên trong lực lượng không ngừng gia tốc, đem tất cả lực lượng đều hóa tại đây trong một kích, tựa như cùng từ tinh không rơi rụng lưu tinh!

Vân Mộng Chân từng nói qua, như Kiếm Nhận Phong Bạo loại này có

thể mượn thiên địa chi địa thần thông, Đạo Lăng Thiên Tông ít ỏi có thể thấy được, có thể sao băng liền không thể nghi ngờ là bên trong một trong.

Nếu là có thể đem cái này một môn thần thông tu luyện tới cực hạn, cả người chợt rút lên, từ mười ngàn thước trong trời cao rơi rụng, mới có thể đem cái này một kích lực lượng thôi động đến mức tận cùng, bộc phát ra nhất lực lượng kinh khủng tới.

Nhưng là muốn muốn trong nháy mắt đem thân thể cất cao đến mười ngàn thước trên cao tại cực nhanh rơi rụng, không có Tinh Hải Cảnh thực lực, là tuyệt đối làm không được.

Tư Đồ Lăng Phong mặc dù lại như thế nào yêu nghiệt, lấy Tinh Cung Cảnh thực lực, cũng tuyệt đối vô pháp hoàn mỹ đem cái này một môn thần thông uy lực phát huy được.

Bất quá, đối với Tư Đồ Lăng Phong mà nói, có thể làm đến bước này, cũng đã đủ đủ.

So sánh dưới, Kiếm Nhận Phong Bạo thần thông, càng là không có khả năng tại trong thời gian ngắn hoàn thành, như vậy tính ra, cũng đã rất khủng bố.

Nhìn Tư Đồ Lăng Phong cả người hóa thành sao băng hướng về chính mình nện xuống lúc tới sau khi, Bạch Nhạc trong lòng liền chợt bốc lên một loại nguy cơ trí mạng cảm giác.

So với việc hắn thủ đoạn thần thông, có thể mượn thiên địa chi lực sao băng cường quá nhiều!

Muốn chính diện chống lại, cũng chỉ có Kiếm Nhận Phong Bạo mới có thể cùng so đấu nghĩ.

Chỉ là, chính như Tư Đồ Lăng Phong dự tính, vội vàng như thế phía dưới, Bạch Nhạc căn bản cũng không khả năng chân chính thôi động Kiếm Nhận Phong Bạo lực lượng.

Bây giờ hắn cũng không có bảo mệnh ngọc phù có thể tới vì hắn kéo dài thời gian.

Đáng tiếc, bộc lộ ra toàn bộ thực lực Bạch Nhạc, cũng hoàn toàn không phải trước đó Yến Bắc Thần có khả năng bằng được.

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc hít sâu một hơi, tinh cung nhất thời tùy theo chập chờn!

"Thôn thiên!"

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc trước người liền nhiều nhất tôn nhân hình hóa thân, chủ động hướng về rơi xuống phía dưới sao băng nghênh đón!

Thôn Thiên Quyết!

Đối với Bạch Nhạc tới chỗ, chân chính nhất tiện tay, cũng kinh khủng nhất thần thông, y nguyên vẫn là Thôn Thiên Quyết!

Thông Thiên Ma Quân bá đạo, liền tại đây nhất thức thần thông bên trong hiện ra vô cùng nhuần nhuyễn.

Mặc cho ngươi là dạng gì thần thông, điều động kinh khủng bực nào lực lượng, đối mặt Thôn Thiên Quyết, đều giống nhau là có thể bị cắn nuốt.

Nếu như từ Thông Thiên Ma Quân tới thi triển, đừng nói là diễn hóa ra sao băng, cho dù là thật sao băng từ tinh cung hoa rơi, hắn cũng dám nuốt cho ngươi xem.

Đương nhiên, bằng Bạch Nhạc bây giờ chút bản lãnh này, có thể xa xa

vô pháp cùng Thông Thiên Ma Quân so sánh.

Có thể hỏi đề ở chỗ, Tư Đồ Lăng Phong thi triển sao băng, thì như thế nào có thể cùng chân chính từ tinh cung hoa rơi sao băng so sánh.

Điên cuồng thôn phệ, cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân bay thẳng đi ra ngoài, ở cách Bạch Nhạc còn có mười thước bên ngoài trong khoảng cách, cũng đã cùng Tư Đồ Lăng Phong va vào nhau, chỉ là trong tích tắc, Tư Đồ Lăng Phong một kích này lực lượng, liền ngạnh sinh sinh bị thân ngoại hóa thân cắn nuốt hết ba thành!

Chỉ là Tư Đồ Lăng Phong tốc độ thực sự quá nhanh, cũng căn bản không có cho thêm cái này nhất tôn thân ngoại hóa thân cắn nuốt cơ hội.

"Bạo!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, từ vừa mới bắt đầu Bạch Nhạc liền không có tính toán dễ dàng như vậy ngăn lại Tư Đồ Lăng Phong công kích, cái này bản thân liền là liều mạng tranh đấu, ở thế yếu phía dưới, Bạch Nhạc duy nhất có thể làm chính là đem hết toàn lực, đem sở hữu có thể thi triển thủ đoạn toàn bộ thi triển ra, mới có thể ngăn trở Tư Đồ Lăng Phong công kích, thậm chí tập sát Tư Đồ Lăng Phong!

Cảm thụ được cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân đã tới không kịp thôn phệ lực lượng trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền trực tiếp làm nổ thân ngoại hóa thân.

Oanh!

Trong nháy mắt, mang theo vừa mới thôn phệ tới cái kia một phần lực lượng, thân ngoại hóa thân chợt nổ lên, hóa thành một cổ lực phản tác dụng, cuốn ngược mà ra, ngạnh sinh sinh đem Tư Đồ Lăng Phong hạ xuống tốc độ trì hoãn ba phần!

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc kiếm trong tay hung hãn chém ra!

Linh Tê Nhất Kiếm!

Lúc này, vô luận là ngu kiếm vẫn là Kiếm Linh Vũ loại thần thông này, đều căn bản ngăn cản không Tư Đồ Lăng Phong cái này tuyệt sát một kích, chỉ có Linh Tê Nhất Kiếm, mới năng lực Bạch Nhạc đổi một chút hi vọng sống!

Cứng đối cứng đánh, hắn căn bản không có phần thắng chút nào, muốn thủ thắng, biện pháp duy nhất chính là dĩ xảo phá đi, tìm kiếm đối phương trong công kích yếu kém nhất một điểm phát động phản kích!

Tại Bạch Nhạc có khả năng thi triển thủ đoạn bên trong, Linh Tê Nhất Kiếm là duy nhất có thể làm được điểm này!

Ngẩn ngơ ở giữa, toàn bộ thế giới phảng phất đều tĩnh lại.

Không kịp làm phán đoán, Bạch Nhạc chỉ có thể bằng vào bản năng nhất trực giác xuất kiếm!

Thân vô thải phượng song phi dực, tâm hữu linh tê nhất điểm thông!

Tâm kiếm tương thông, một kiếm như vậy, đã siêu việt bản thân phán đoán, mà là đối với kiếm đạo hoàn mỹ nhất cảm ngộ.

Đây cũng là lấy Bạch Nhạc kiếm đạo lý giải, đối mặt một kích này, có thể làm ra hoàn mỹ nhất ứng đối!

Vù vù!

Trong tích tắc, kiếm trong tay chợt đưa ra, hung hăng cùng như sao băng rớt xuống Tư Đồ Lăng Phong va vào nhau!

Hai tòa tinh cung lực lượng, đều trong nháy mắt này triệt để bộc phát ra, huyễn lệ quang mang che đậy thiên nhật!

Toàn bộ ngoài khơi cũng giống như đều theo một kích này mà chấn động, hóa thành một vòng vòng gợn sóng hướng về xung quanh tràn ngập mà đi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 738: Bại cục đã định

Đạo Lăng sơn bên trên, xuyên thấu qua thanh thiên nhìn một màn này, tất cả mọi người lực chú ý toàn bộ đều tại đây đánh một trận bên trên.

Vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Tư Đồ Lăng Phong, cũng đã là vượt trình độ phát huy, không chút nào khoa trương nói, cho dù là đổi bình thường Tinh Hải Cảnh cường giả đi lên, chỉ sợ cũng rất khó chiếm được tiện nghi gì, thậm chí một cái sơ sẩy, liền sẽ bị chém giết.

Như Tư Đồ Lăng Phong loại này nhất đỉnh tiêm thiên tài, bản thân liền là đủ để lực hám tinh hải.

Mặc dù đổi chỗ mà xử, đối mặt Tư Đồ Lăng Phong kinh khủng này một kích, rất nhiều thực lực yếu một ít Tinh Hải Cảnh lão tổ, đều không dám khẳng định mình nhất định có thể tiếp được.

Nếu như dựa theo lẽ thường suy đoán, cái kia Bạch Nhạc tự nhiên là chết chắc!

Nhưng này vị Ma Quân truyền nhân lại nơi nào là lẽ thường có khả năng suy đoán.

Dù cho là Diệp Lăng Vân cùng Mặc Kình, giờ khắc này cũng không dám xác định nói, Bạch Nhạc có phải hay không có thể ngăn lại một kích này.

Cũng may, cũng căn bản không có để bọn hắn đợi lâu!

Lại nói tiếp phức tạp, nhưng trên thực tế, loại trình độ này giao phong, cũng bất quá chỉ là trong nháy mắt sự tình.

Bụi bậm lắng xuống.

Chờ mọi người có thể lần nữa thấy rõ trên trận cục diện thời điểm, Tư Đồ Lăng Phong kiếm trong tay đã bị Côn Ngô Kiếm chặt đứt, nắm trong tay, chỉ còn lại có nửa đoạn kiếm gảy!

Nhưng mà, cái kia khủng bố kiếm khí lại thì không phải là Côn Ngô Kiếm chỗ có thể đở nổi, lợi hại kiếm khí trực tiếp đâm thủng ngực mà qua, đem Bạch Nhạc miệng ngực nhiễm một mảnh đỏ thẫm.

"Phốc!"

Phun ra hai búng máu tươi, Tư Đồ Lăng Phong đồng dạng vì Côn Ngô Kiếm kiếm khí gây thương tích, chỉ là thương thế lại hiển nhiên nếu so với Bạch Nhạc nhẹ nhiều.

"Ha ha ha ha ha, Bạch Nhạc, ta nói rồi, ngươi thắng không ta! Dù là ngươi ẩn dấu sâu hơn, thực lực, chính là thực lực tuyệt đối! Ngươi, bại lộ quá sớm!"

Ngẩng đầu lên, Tư Đồ Lăng Phong trong miệng phát sinh một hồi khoái ý tiếng cười to, ngạo nghễ mở miệng nói.

Một kích này, mặc dù không thể trực tiếp chém giết Bạch Nhạc, tuy nhiên lại cũng đã bị thương nặng Bạch Nhạc!

Cái này một chút ưu thế, cũng đã đủ để đặt thắng cuộc.

"Bạch Nhạc, đây là ngươi tự tìm!"

Làm càn cười to, Tư Đồ Lăng Phong trên người lần nữa bốc lên lau một cái khủng bố sát khí, hung hãn huy động trong tay kiếm gảy hướng về Bạch Nhạc giết tới.

Tới mức này, hắn cũng đồng dạng buông tha tất cả lòng cầu gặp may,

xuất thủ chính là lấy thương đổi thương đấu pháp, muốn ngạnh sinh sinh kéo chết Bạch Nhạc.

Oanh!

Căn bản không kịp nói nhảm, Bạch Nhạc gắng gượng một hơi thở, lần nữa xuất kiếm, lấy nhanh đánh nhanh, trong nháy mắt liền lần nữa cùng Tư Đồ Lăng Phong chém giết đến một chỗ.

Ai cũng không tiếp tục vận dụng thần thông, thậm chí ngay cả tinh cung chi lực, cũng đã tại vừa mới một kích kia ở giữa tán loạn, hai người bây giờ, chính là tại bằng trực tiếp phương thức thiếp thân chém giết!

Không có trước đó lấy thần thông đối lay động lúc chấn động, nhưng muốn nói trình độ nguy hiểm, lại còn hơn.

Sinh tử tương bác, liều mạng chính là người đó càng điên, ác hơn!

Cho tới nay, Bạch Nhạc tại đánh giết chết sống, tựa hồ cũng luôn là có thể chiếm được tiện nghi một cái kia, nhưng hôm nay đối mặt Tư Đồ Lăng Phong, khả năng liền lại không chiếm được chút tiện nghi nào.

Hai người đều là nhất đỉnh tiêm thiên tài, vô luận là từ thiên phú, thực lực, vẫn là tâm chí, nghị lực trên đều rất khó phân ra một cái cao thấp tới.

Loại này tàn khốc nhất chém giết, chính là đánh bạc tính mệnh phấn đấu, ai cũng không có nửa điểm ý lùi bước!

Mỗi một lần va chạm, đều sẽ đồng dạng cho hai người mang đến thương thế.

Bạch Nhạc là ỷ vào Thông Thiên Ma Thể cường hãn ngạnh kháng, mà Tư Đồ Lăng Phong thì chính là bằng vào thực lực tuyệt đối áp chế, nửa bước không cho!

Vô luận là ai, cũng nhìn ra được, hai người đều là đang liều mạng, hơn nữa, đã muốn chống được cực hạn.

. . .

"Bạch Nhạc muốn thua!"

Nhàn nhạt nhìn trên trận cục diện, Diệp Lăng Vân bình tĩnh mở miệng nói.

Mặc dù nhìn như lưỡng bại câu thương, nhưng trên thực tế, ai cũng có thể nhìn ra được, bây giờ chính là Tư Đồ Lăng Phong tại đè nặng Bạch Nhạc đánh, mỗi một lần giao phong, Tư Đồ Lăng Phong đều có thể chiếm được một điểm nhỏ tiện nghi, nhìn như không ảnh hưởng nhiều lắm, nhưng này sao lần lượt tích luỹ lại đến, liền đủ để chuyển hóa thành thắng thế.

Thông Thiên Ma Thể mặc dù cường hãn, có thể từ vừa mới bắt đầu, một lần kia thần thông đụng nhau bên trong, Bạch Nhạc cũng đã trước thụ thương, mặc dù Thông Thiên Ma Thể có mạnh đến đâu, cũng đúng là vẫn còn có nhịn không được một khắc.

Không chút nào khoa trương nói. . . Bại cục đã định!

Trên thực tế, cũng không chỉ Diệp Lăng Vân, bây giờ Đạo Lăng sơn bên trên, hầu như sở hữu Tinh Hải Cảnh ở trên cường giả đều đã nhìn ra.

Không thể không nói, Bạch Nhạc lựa chọn cũng không có vấn đề.

Chủ động xuất kích, mới là tử cục này bên trong duy nhất sinh cơ, thậm chí Vân Mộng Chân cũng đồng dạng cho ra đồng dạng lựa chọn, muốn trợ giúp hắn vượt qua đạo này tử kiếp!

Đáng tiếc. . . Thực lực chính là thực lực!

Chỉ có tinh cung trung kỳ thực lực, vừa không có Tiểu Bạch Giao trợ giúp, đơn độc đối mặt Tư Đồ Lăng Phong loại này nhất đỉnh tiêm thiên tài, dù là thủ đoạn ra hết, cũng cuối cùng là không có phần thắng.

Cái này bại một lần, chính là có muôn vàn mưu đồ, cũng đã tất cả đều thành trống!

Nếu như sớm biết như vậy, còn không bằng quả đoán buông tha Bạch Giao, trước cầu thoát thân lại đồ sau tính toán!

Tồn tại Bạch Nhạc thân phận, chỉ cần nguyện ý ngủ đông xuống dưới, vẫn là có hi vọng có thể thoát thân.

Đương nhiên, vô luận như thế nào. . . Không tính được tới thượng cổ cấm địa bên trong tất cả, đều đã bị bại lộ tại Đạo Lăng sơn thượng tất cả mọi người trong tầm mắt, Bạch Nhạc cũng đã chết chắc.

Phân biệt cũng bất quá chỉ là sớm một ít chết, cùng trễ một chút chết mà thôi.

Chỉ là, bây giờ nhìn Bạch Nhạc gần bại vong, cũng y nguyên vẫn là để cho người ta nhịn không được có chút thổn thức!

Thông Thiên Ma Quân một đời tung hoành, quan tuyệt thiên hạ, cho dù là thu truyền nhân, cũng giống vậy như vậy kinh diễm thiên hạ, chỉ tiếc. . . Tựu như cùng Thông Thiên Ma Quân, Bạch Nhạc cũng đồng dạng thiếu vài phần số phận!

Đây cũng là mệnh!

. .

Bạch Nhạc cũng không biết một trận chiến này thật có nhiều người nhìn như vậy.

Chẳng qua là cho tất cả mọi người dự tính cũng không giống nhau, lúc này Bạch Nhạc cũng không có chút nào rơi vào tuyệt cảnh hoảng loạn, thậm chí có thể nói, ngược lại lộ ra vài phần nắm chắc phần thắng tự tin.

Chân chính liều mạng tranh đấu, chính là không đến cuối cùng một khắc, liền không có người có thể dự tính đến kết quả.

Nhất thời được mất, căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì!

Dạng này chém giết, liều mạng không chỉ có chỉ là thực lực bản thân, còn cố ý hình thái, ý chí, cùng với tâm trí.

Bạch Nhạc xác thực đã đánh đến cực hạn, vô luận là trong cơ thể linh lực, vẫn là thể lực, thậm chí là tinh thần, đều đã đạt được cực hạn.

Thật là , đồng dạng Tư Đồ Lăng Phong cũng sẽ không so với hắn tốt hơn chỗ nào.

Mà cái này. . . Chính là Bạch Nhạc muốn kết quả.

Từ vừa mới bắt đầu, Bạch Nhạc cũng biết, chính mình thực lực tuyệt đối thì không bằng Tư Đồ Lăng Phong, muốn tập sát đối phương, nhất định phải cố tìm đường sống trong chỗ chết.

Cho nên, vô luận là thi triển Thôn Thiên Quyết, vẫn là lấy Linh Tê Nhất Kiếm ngạnh hám, đều không phải là mục, chỉ là thủ đoạn!

Bạch Nhạc muốn các loại, chính là một cái đủ để cho hắn hoàn thành tuyệt sát cơ hội.

Mà bây giờ. . . Cơ hội này rốt cục đến!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, trong tay Côn Ngô Kiếm chợt rời khỏi tay, phảng phất đã là đang làm cuối cùng giãy dụa!

Phi Kiếm Thuật!

Thao túng Phi Kiếm Thuật hoàn thành một kích tối hậu, một kiếm này nhìn như hung hãn, nhưng trên thực tế, nhưng cũng có nghĩa là Bạch Nhạc đã hết biện pháp.

Nhìn bay về phía chính mình Côn Ngô Kiếm, Tư Đồ Lăng Phong chẳng những không sợ hãi, thậm chí trong lòng ngược lại lộ ra một tia vẻ mừng như điên.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 739: Tuyệt sát

Ném xuống trong tay kiếm gảy, Tư Đồ Lăng Phong hăng hái cuối cùng lực lượng, hung hãn lần nữa thôi động tinh cung chi lực hướng về Côn Ngô Kiếm đụng tới.

Không ngừng cùng Bạch Nhạc chém giết, có thể Tư Đồ Lăng Phong nhưng thủy chung lưu giữ lại một phần cẩn thận, đề phòng Bạch Nhạc sắp chết phản kích.

Cho tới giờ khắc này Bạch Nhạc trực tiếp lấy Phi Kiếm Thuật thôi động Côn Ngô Kiếm phản kích, tại Tư Đồ Lăng Phong xem ra, đây đã là Bạch Nhạc muốn trốn, ném ra Côn Ngô Kiếm nhìn như là ở công kích, trên thực tế bất quá là muốn hấp dẫn hắn lực chú ý, tốt nhân cơ hội đào tẩu mà thôi.

Phát hiện như vậy, thì như thế nào có thể làm cho Tư Đồ Lăng Phong không vui mừng quá đỗi!

Oanh!

Trong nháy mắt, tinh cung chợt đụng vào Côn Ngô Kiếm bên trên, chính như Tư Đồ Lăng Phong dự tính, một kiếm này căn bản là ngoài mạnh trong yếu, căn bản chưa nói tới uy hiếp gì.

Một tay lộ ra, Tư Đồ Lăng Phong đầy cõi lòng hưng phấn tự tay chụp vào Côn Ngô Kiếm.

Chỉ cần đoạt đến Côn Ngô Kiếm, như vậy cho dù là để cho Bạch Nhạc trốn, hắn một trận chiến này cũng đã coi như là hoàn toàn thắng lợi.

Nhưng mà, ngay tại Tư Đồ Lăng Phong ngón tay va chạm vào Côn Ngô

Kiếm trong nháy mắt, biến cố nảy sanh!

Khóe miệng hiện lên một tia đùa cợt, Bạch Nhạc bàn tay chợt giơ lên, trong nháy mắt chính là một chỉ điểm ra.

"Đại mộng. . . Nghìn thu!"

Trong tích tắc, Tư Đồ Lăng Phong chợt liền bị mạnh mẽ kéo vào trong ảo cảnh.

Phốc!

Tư Đồ Lăng Phong chính mình đoạt vào trong tay Côn Ngô Kiếm, tại hắn rơi vào ảo cảnh trong nháy mắt, chợt làm khó dễ, một kiếm đứt cổ!

Tuyệt sát!

. . .

Vù vù!

Cơ hồ là đồng thời, toàn bộ Đạo Lăng sơn bữa trước lúc một mảnh xôn xao.

Đại Mộng Thiên Thu!

Bọn hắn thật là từng thấy Bạch Nhạc thi triển qua cái này một thần thông, trước đây mặc dù có thể nhẹ nhàng như vậy giết chết có ngọc phù bảo hộ Triệu Thụy, cũng là bởi vì Đại Mộng Thiên Thu thần thông.

Chỉ là, dạng này huyễn thuật thần thông tuy lợi hại, nhưng lại cũng phải nhìn đối ai thi triển đâu!

Dùng để đối phó Triệu Thụy, tự nhiên là mọi việc đều thuận lợi, nhưng là

muốn phải đối phó Tư Đồ Lăng Phong loại này đỉnh tiêm thiên tài, khả năng liền khó tránh khỏi có chút không đáng chú ý.

Không phải Đại Mộng Thiên Thu thần thông không mạnh, mà là Bạch Nhạc thực lực bản thân không đủ mạnh, căn bản là không có cách chân chính đem cái này nhất thức thần thông uy lực phát huy được.

Thật là, hết lần này tới lần khác Bạch Nhạc một mực dám chịu đựng không có dùng, cho dù là trước đó cùng Tư Đồ Lăng Phong liều mạng thảm đi nữa thời điểm, cũng một mực không có thi triển.

Tương phản, Bạch Nhạc một mực cùng Tư Đồ Lăng Phong cùng chết, ngạnh sinh sinh đem song phương đều kéo dài tới cực hạn.

Loại tình huống này, lại mượn trợ ném ra Côn Ngô Kiếm, để cho Tư Đồ Lăng Phong vô ý thức thả lỏng tâm thần, lúc này mới chợt thi triển ra, hoàn thành tuyệt sát.

Tất cả mọi người tại trạng thái đỉnh phong xuống, Tư Đồ Lăng Phong rất dễ dàng là có thể thoát khỏi ảo cảnh, thật là tại bây giờ loại này đã chống được cực hạn tình huống dưới, còn muốn thoát khỏi khả năng liền quá khó khăn!

Phải biết, từ lúc Quảng Hàn Thiên Cung thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã đủ để khiến thần hồn xuất khiếu, còn có luyện hóa Cực Hàn Băng Hoa!

Muốn nói thần hồn cường độ, coi như là Vân Mộng Chân cũng chưa chắc có thể so sánh Bạch Nhạc mạnh hơn, chớ đừng nói chi là là Tư Đồ Lăng Phong.

Đã đạt được cực hạn tình huống dưới, chợt thi triển mà ra, đây mới là Bạch Nhạc cho tới nay chờ lấy Tư Đồ Lăng Phong tuyệt sát một kích!

Cũng chỉ có đến một khắc cuối cùng, người khác mới đột nhiên phản

ứng kịp.

Chỉ là. . . Lúc này mới phát hiện, lại đúng là vẫn còn quá trễ!

"Bạch Nhạc!"

Chậm rãi từ trong miệng phun ra hai chữ này, Diệp Lăng Vân trong mắt đột nhiên lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí!

Đây là hắn lần đầu tiên chân chính đối với Bạch Nhạc sinh ra sát khí!

Cũng không phải là đáng tiếc Tư Đồ Lăng Phong mệnh, mà là dạng này Bạch Nhạc để cho hắn từ sinh lòng ra một loại kiêng kỵ chi ý.

Như vậy tâm cơ, thủ đoạn như vậy, trong cùng thế hệ, người phương nào còn có thể sánh vai?

Đợi một thời gian, một khi để cho Bạch Nhạc bước vào tinh hải, là có thể lập tức bước vào cường giả hàng ngũ, nếu như không thêm ngăn cản, sau này tất phải lại là một vị Thông Thiên Ma Quân như vậy nhân vật tuyệt thế.

Mấu chốt nhất là, còn cùng Vân Mộng Chân loại này quan hệ thân mật!

Làm những yếu tố này toàn bộ tập trung lại, cũng đã đủ để khiến hắn không tiếc bất cứ giá nào tới diệt trừ cái này tai hoạ ngầm.

Liếc Diệp Lăng Vân liếc mắt, Mặc Kình cũng đồng dạng không tiếp tục nhân cơ hội trào phúng Diệp Lăng Vân.

. . .

Hô!

Thở ra một hơi thật dài, mệt mỏi rã rời tận xương, Bạch Nhạc liền trực tiếp như vậy ngửa mặt ngược lại trên mặt biển.

Một trận chiến này có thể nói là hao hết Bạch Nhạc sở hữu tâm tư cùng năng lực, một chút xíu sai lầm, bây giờ người chết khả năng chính là hắn.

Cũng may rốt cục vẫn phải thắng được, chỉ là loại kia mệt mỏi rã rời cùng đau đớn, lại giống như nước thủy triều đánh tới, để cho Bạch Nhạc hận không thể lúc đó ngủ như chết đi qua mới tốt.

Vù vù!

Côn Ngô Kiếm trên không trung đánh xoáy, nhất thời lần nữa rơi hồi Bạch Nhạc bên người.

Côn Ngô Kiếm nhận ra, chỉ cần Bạch Nhạc không chết, liền không có ai có thể bả Côn Ngô Kiếm cướp đi, cho dù là Vân Mộng Chân đều không được, càng không cần phải nói người khác.

Vẻn vẹn nghỉ ngơi trong chốc lát, Bạch Nhạc liền không thể không buộc chính mình đứng dậy.

Bầu trời xa xa bên trong kiếp vân vẫn như cũ vẫn chưa tiêu tán.

Tiểu Bạch Giao nguy hiểm cũng vẫn không có tan giải, bây giờ cũng không phải là thời gian nghỉ ngơi.

Hốt lên một nắm đan dược, nhìn cũng không nhìn nhét vào trong miệng, thoáng đình trệ mấy hơi thở thời gian, bàn tay tại trên mặt biển đột nhiên vỗ, Bạch Nhạc cả người bay lên trời, bàn tay một trảo, Tư Đồ Lăng Phong trên người đồ vật tất cả đều bị Bạch Nhạc thu, xem cũng không có lại nhìn thi thể liếc mắt, Bạch Nhạc dưới chân một điểm, trực tiếp từ hướng về một cái khác phương hướng đi vòng vèo mà đi.

Muốn hóa giải nguy cơ trước mắt, chỉ giết chết một người Tư Đồ Lăng Phong, còn còn thiếu rất nhiều.

. . .

Cơ hồ là tại đồng thời, Vô Định Hải tại cái kia một vòng tháng ánh kiếm màu trắng phía dưới tứ phân ngũ liệt.

Vân Mộng Chân kiếm trong tay cũng đồng dạng đâm thủng Quân Bất Ly trái tim!

Thuận tay thu hồi Quân Bất Ly lưu lại đồ vật, những thứ này ma tu đồ vật, đối với Vân Mộng Chân mà nói mặc dù không có ích gì, thế nhưng đối Bạch Nhạc mà nói, nhưng vẫn là có trợ giúp, lưu cho Bạch Nhạc cũng là lựa chọn tốt.

Vân Mộng Chân cũng không sợ người khác biết là nàng giết Quân Bất Ly, lấy thân phận, giết chết ma đạo thiên tài, làm sao cũng không thể tính sai.

Quân Bất Ly thực lực cũng không tại Tư Đồ Lăng Phong phía dưới, Vô Định Hải thần thông, cho dù là Vân Mộng Chân phá vỡ cũng đồng dạng phí không ít tâm tư.

Chỉ tiếc, so với việc Tư Đồ Lăng Phong, Quân Bất Ly vận khí khả năng liền kém hơn quá nhiều.

Nếu như nói, Tư Đồ Lăng Phong chỉ là hơi thua một đường, bị Bạch Nhạc may mắn thủ thắng, như vậy Quân Bất Ly liền cơ hồ là từ đầu tới đuôi bị nghiền ép.

Nguyên bản Vân Mộng Chân cũng đã quá mạnh, luyện hóa Thụ Tâm Hải tinh hoa sinh mệnh sau đó, thực lực nâng cao một bước, chỉ cần nàng

nguyện ý, tùy thời đều có thể bế quan trùng kích tinh hải cảnh.

Nằm trong loại trạng thái này, tại trong thượng cổ cấm địa thiên tài, có một cái tính một cái, một đối một đụng phải Vân Mộng Chân, đều là chắc chắn phải chết.

Giết chết Quân Bất Ly, đối với Vân Mộng Chân mà nói, cũng không có gì khó, bây giờ nàng chân chính lo lắng vẫn là Bạch Nhạc.

Vô luận nàng làm cái gì, nếu như Bạch Nhạc chết, vậy liền đều không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Liếc mắt nhìn chân trời kiếp vân, Vân Mộng Chân lần nữa gia tốc!

Thời khắc thế này, nàng đã không để ý tới suy nghĩ hắn, chỉ có thể lựa chọn tin tưởng Bạch Nhạc.

Cửu tiêu lôi kiếp đã kết thúc, bây giờ lưu cho nàng cùng Bạch Nhạc thời gian, thật đã không nhiều.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 740: Thư Khánh Dương

Bạch Nhạc làm sao cũng không nghĩ tới, hắn cái thứ hai gặp phải người, vậy mà lại là Thư Khánh Dương.

Mặc dù đã sớm đã quyết định chủ yếu tiêu diệt từng bộ phận, có thể đối mặt Thư Khánh Dương thời điểm, Bạch Nhạc nhưng vẫn là có một chút do dự.

Đương nhiên, hắn cùng với Thư Khánh Dương ở giữa cũng không có giao tình gì, mấy ngày nay tại Đạo Lăng sơn bên trên, cũng bất quá xem như là sơ giao, chưa nói tới có tình cảm gì, bất quá, Thư Khánh Dương bây giờ đại biểu cho, lại dù sao cũng là Đại Càn Vương Triều.

Ngô Văn Uyên cùng hắn ở giữa, mặc dù cũng là lẫn nhau lý do, nhưng ít ra, Bạch Nhạc xác thực thừa Ngô Văn Uyên nhân tình.

Hơn nữa, trước đó tại Lăng Vân Mộc bên trong, người khác vây công Bạch Nhạc thời điểm, Thư Khánh Dương cũng xác thực vẫn chưa xuất thủ.

Bạch Nhạc có chút chần chờ, có thể Thư Khánh Dương lại có thể đơn giản nhìn ra Yến Bắc Thần lúc này uể oải, nghĩ đến Yến Bắc Thần trên người Côn Ngô Kiếm cùng Quảng Hàn Thiên Cung, cho dù là Thư Khánh Dương trong lòng cũng không khỏi một hồi đập mạnh.

Dạng này mê hoặc, thực sự hơi lớn a!

Chỉ là, vẻn vẹn trong nháy mắt Thư Khánh Dương liền bỏ xuống trong lòng tham niệm, hướng về Yến Bắc Thần hơi hơi ôm quyền, "Yến huynh!"

Đơn giản một cái xưng hô, trên thực tế cũng đã cho thấy thái độ mình.

Nhìn Thư Khánh Dương, Bạch Nhạc cũng rốt cục vẫn phải đè xuống trong lòng sát niệm.

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc vẫn chưa trả lời, liền dự định từ Thư Khánh Dương bên người càng đi, chỉ là lại không nghĩ rằng, Thư Khánh Dương lần nữa mở miệng mời đạo, "Yến huynh, lần này, có thể hay là phải đi vào sát nhân sao?"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc ánh mắt đột nhiên chút ngưng, nhất thời dừng bước lại.

Thư Khánh Dương vốn cũng không phải là kẻ ngu dốt, chứng kiến bây giờ Yến Bắc Thần trạng thái, sẽ liên lạc lại kiếp vân sự tình, tự nhiên cũng liền đồng dạng đoán được đối phương tâm tư.

Hơn nữa, hầu như có thể khẳng định, Yến Bắc Thần tất nhiên đã giết chết một vị cao thủ.

Thư Khánh Dương là cái rất người thông minh, cũng rất hiệu quả và lợi ích!

Tất nhiên buông tha nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của ý niệm trong đầu, như vậy tự nhiên cũng không muốn để cho Yến Bắc Thần cứ như vậy không duyên cớ ly khai.

Con mắt hơi hơi nheo lại, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi ngược lại, "Ngươi muốn nói cái gì?"

"Yến huynh không cần đối ta có lớn như vậy địch ý!"

Lắc đầu, Thư Khánh Dương bình tĩnh nói rằng, "Ta đối với ngươi cũng không địch ý, bằng không, cho dù là đổ, cũng sẽ đánh cuộc một lần, thử

xem xem có thể hay không lưu lại ngươi."

Nhìn Thư Khánh Dương, Bạch Nhạc cũng không có trả lời, bất quá, trong lòng hắn nhưng cũng minh bạch, đối phương nói không giả.

Bây giờ chính hắn một trạng thái, xác thực rất dễ dàng để cho người ta sinh ra sát khí đến, trên thực tế, lấy bây giờ trạng thái, cho dù là thật làm cho hắn xuất thủ, hắn cũng không nắm chặt còn có thể tập sát một vị khác thiên tài.

Không đáp, chỉ là bởi vì Bạch Nhạc muốn xem trước một chút, Thư Khánh Dương đến tột cùng đánh ý định gì.

"Nghe nói, ngươi cùng Bạch Nhạc quen biết?"

Cũng không biết nghĩ như thế nào, Thư Khánh Dương đột nhiên mở miệng hỏi.

"Cùng ngươi quan hệ gì?"

Từ chối cho ý kiến, Bạch Nhạc lạnh lùng hỏi ngược lại.

"Nếu như đồn đãi là hư, tự nhiên không có quan hệ gì với ta, bất quá. . . Nếu là ngươi cho là thật cùng Bạch Nhạc có quan hệ, tự nhiên liền cùng ta có liên quan." Bình tĩnh nhìn Yến Bắc Thần, Thư Khánh Dương chậm rãi mở miệng nói, "Bổ nhiệm Bạch Nhạc vì Thanh Châu phủ chủ chiếu thư đã hạ xuống, bây giờ Bạch Nhạc, chính là ta Đại Càn Vương Triều người."

"Ngươi nên cũng biết, Đại Càn Vương Triều không phân đạo ma, đều có thể dung thân!"

"Đã ngươi có thể cùng Bạch Nhạc trở thành bạn, vì sao không thể cùng Đại Càn Vương Triều trở thành bạn đâu?"

Chân mày chợt giơ lên, Bạch Nhạc cái này mới phản ứng được, đối phương đây là muốn mượn hơi hắn.

Cái này cũng không có gì có thể kỳ quái, trên thực tế, liên quan tới chính mình chính là Yến Bắc Thần tin tức, đã sớm đã truyền tới Ngô Văn Uyên trong tai, trước đây cũng chính bởi vì vậy, Ngô Văn Uyên mới có thể chủ động mượn hơi chính mình, vì chính là cùng Yến Bắc Thần dính líu quan hệ.

Nếu như tại đây thượng cổ cấm địa bên trong, chính mình lại lần nữa lấy Yến Bắc Thần thân phận chiếm số một, kinh diễm tứ tọa.

Loại tình huống này, Thư Khánh Dương muốn lôi kéo chính mình, tự nhiên cũng liền chẳng có gì lạ.

Lấy Yến Bắc Thần thân phận, nếu là có thể thật ngã về phía Đại Càn Vương Triều, thậm chí trực tiếp ngã về phía Ngô Văn Uyên, tự nhiên là thiên đại chuyện tốt.

"Yến mỗ vì chính đạo công địch, người người muốn giết cho thống khoái. . . Vì Yến mỗ cùng Đạo Lăng Thiên Tông phản bội, chỉ sợ Đại Càn Vương Triều còn không có cái này quyết đoán, ngươi cũng đại biểu không Đại Càn Vương Triều đi." Không chậm không chậm mở miệng, Bạch Nhạc ung dung hỏi ngược lại.

"Yến huynh nói giỡn, một chút việc nhỏ, làm sao có thể có thể nói cùng Đạo Lăng Thiên Tông phản bội." Không chút phật lòng, Thư Khánh Dương theo miệng đáp, "Có mấy lời, trở ra ta miệng, vào khỏi ngươi tai, rời đi nơi này. . . Ngươi nói ra đi, ta cũng sẽ không nhận thức."

. . .

Ánh mắt chuyển hướng Diệp Lăng Vân, Mặc Kình cũng không khỏi hơi

hơi nhất sái.

Không thể không nói, Diệp Lăng Vân làm như thế vừa ra, lần này xác thực là hãm hại quá nhiều người, nguyên vốn phải là chỉ có thể nói riêng một chút, bây giờ lại làm có thể nói ai ai cũng biết, đã sớm mất đi tư mật tính.

Chờ đến lần này từ thượng cổ cấm địa bên trong đi ra, sợ là không biết bao nhiêu người biết được chân tướng sau đó, sẽ bị tức hộc máu.

Bất quá, Mặc Kình ngược lại cũng rất tò mò, Thư Khánh Dương hoặc có lẽ là, Đại Càn Vương Triều bây giờ đối với Chính Ma Lưỡng Đạo thế cục, rốt cuộc cầm một dạng gì thái độ.

Đương nhiên, Thư Khánh Dương cũng không thể đại biểu Đại Càn Vương Triều, có thể chỉ cần hắn mở miệng, nhưng cũng như ếch ngồi đáy giếng, nhiều ít cũng có thể được một ít hữu dụng tin tức.

Từ trình độ nào đó mà nói, cái này hoặc giả so thượng cổ cấm địa bên trong, nhất thời được mất thành bại trọng yếu hơn.

. . .

"Có lời gì, Khánh Dương công tử không ngại nói thẳng a!" Chân mày nhảy nhót, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

"Thật. . . Ngươi chính là Bạch Nhạc a?"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, Thư Khánh Dương đột nhiên mở miệng nói.

"Ngươi nói cái gì, ta nghe không biết." Không nhúc nhích chút nào, Bạch Nhạc nhàn nhạt đáp.

"Khánh Dương công tử tiếng xưng hô này, chỉ có quen thuộc chúng ta mới có thể dùng! Nếu ngươi chỉ là Yến Bắc Thần, cũng không lý do biết!"

". . ." Hơi chậm lại, Bạch Nhạc cũng không khỏi thầm hô một tiếng tính sai.

Khánh Dương công tử cái này cách gọi, bản thân liền là hắn cùng Ngô Văn Uyên cùng một chỗ thời điểm thói quen, nhưng nếu là bình thường mà nói, xác thực cần phải xưng hô Thư huynh mới càng thích hợp.

Bất quá, chỉ bằng điểm này, Bạch Nhạc tự nhiên là sẽ không thừa nhận.

"Bất quá là một cái xưng hô, làm được cái gì số."

Khoát khoát tay, Thư Khánh Dương tiếp tục nói, "Bây giờ, bất quá cũng chỉ có ta ngươi hai người, những thứ này có lệ, liền không cần nói nữa! Ta cũng không cần ngươi thừa nhận, có một số việc, cũng không cần chứng cứ."

"Ngươi muốn làm gì, ta không quan tâm! Thượng cổ cấm địa bên trong cơ duyên tranh đoạt, vốn là bằng bản lãnh của mình, ngươi ta thậm chí có thể trở thành minh hữu!" Lợi hại ánh mắt nhắm thẳng vào Bạch Nhạc nội tâm, Thư Khánh Dương chậm rãi mở miệng nói, "Ta có thể giúp ngươi vượt qua kiếp nạn này, cũng không cần ngươi hồi báo ta! Chỉ cần ngươi hứa hẹn, sau khi rời khỏi, vẫn như cũ nguyện ý toàn tâm toàn ý chống đỡ Ngô Văn Uyên liền đủ đủ! Giao dịch này, ngươi làm sao?"

Thư Khánh Dương quyền lợi đã sớm đã cùng Ngô Văn Uyên buộc chung một chỗ, một cái Bạch Nhạc phân lượng không đủ để cho hắn làm ra nhượng bộ, thật là còn có một cái Yến Bắc Thần, vậy coi như đủ đủ.

Có mấy lời, hắn không cần nói, cũng không thể nói!

Có thể chỉ cần Bạch Nhạc bằng lòng chống đỡ Ngô Văn Uyên, có một số việc. . . Cũng liền không cần vạch trần!

Tỷ như. . . Lúc cần thiết, huỷ diệt Đạo Lăng Thiên Tông!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 741: Thiên Hỏa Chi Kiếp (thứ mười tám càng)

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời hiện lên vô số ý niệm trong đầu.

Rất hiển nhiên, Thư Khánh Dương tựa hồ chắc chắc hắn chính là Bạch Nhạc, lúc này, chỉ cần hắn tỏ thái độ, liền chờ thế là gián tiếp thừa nhận.

Thành thật mà nói, Bạch Nhạc cũng không muốn để cho bất luận cái gì ngoại nhân biết tầng này thân phận, dù là thật trong lòng hắn cũng biết, cái này hai tầng thân phận che lấp, thật đã dùng không bao lâu.

Thật là. . . Không thể không nói, Thư Khánh Dương đề nghị đối với Bạch Nhạc mà nói, thực sự quá có sức dụ dỗ.

Vừa mới đem hết toàn lực mới tập sát Tư Đồ Lăng Phong, hiện tại Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ còn không có khôi phục lại, cái trạng thái này, vô luận là gặp lại ai, hắn thật cũng không có nắm chắc tất thắng, bất quá là liều mạng một lần mà thôi.

Loại thời điểm này, Thư Khánh Dương nguyện ý cùng hắn kết minh, đối với hóa giải trước mắt tử cục, tự nhiên tồn tại chỗ tốt cực lớn.

Đây quả thực so với hắn lại giết chết một cao thủ càng có lợi.

Tâm niệm bách chuyển, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn làm ra lựa chọn.

"Người không phạm Ta Ta không phạm Người! Ta cùng với Đại Càn Vương Triều vốn là không oán không cừu, còn như chống đỡ ai. . . Vậy phải xem Khánh Dương công tử có bao nhiêu thành ý."

Lời nói này rất mịt mờ, vừa ý nghĩ cũng đã biểu đạt thanh thanh sở sở.

"Ta không tiện đối người trong chính đạo xuất thủ, một hồi kiếp vân phía dưới. . . Ta có thể giúp ngươi kìm chân một cái ma đạo thiên tài." Trên mặt lộ ra vẻ hài lòng nụ cười, Thư Khánh Dương nhẹ giọng đáp.

Không có đến lộ ra kế hoạch thời điểm, Đại Càn Vương Triều dĩ nhiên là y nguyên vẫn là chính đạo thế lực, Thư Khánh Dương muốn giúp Bạch Nhạc, cũng đồng dạng chọn tại quy tắc cho phép trong phạm vi xuất thủ, lấy tận lực giảm bớt phiền phức.

Đương nhiên, tại kết quả bên trên, đây đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng không có khác nhau chút nào.

"Xoạt!"

Ngay tại Bạch Nhạc cùng Thư Khánh Dương nói chuyện với nhau đồng thời, sóng biển chợt tách ra, Vân Mộng Chân lướt sóng mà đến.

Chứng kiến Vân Mộng Chân, Thư Khánh Dương chân mày không khỏi đột nhiên vừa nhảy, sắc mặt nhất thời có chút khó coi.

Hắn không ngại cùng Bạch Nhạc liên thủ, tuy nhiên lại tuyệt đối không muốn đối mặt Vân Mộng Chân.

Vô luận là thực lực bản thân, vẫn là Vân Mộng Chân thân phận, đều để hắn không muốn trêu chọc, cơ hồ là vô ý thức, Thư Khánh Dương âm thầm lặng lẻ thối lui một khoảng cách.

Cùng Thư Khánh Dương khác biệt, chứng kiến Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc tâm nhưng là đột nhiên nổi lên một tia ấm áp.

Thậm chí không cần nói, tại gặp ở nơi này Vân Mộng Chân, cũng đã đủ

để chứng minh tất cả.

Thần giao cách cảm!

Bạch Nhạc hoàn toàn có thể khẳng định, khi thấy kiếp vân một khắc này, Vân Mộng Chân liền đã ý thức được khác nguy hiểm, đồng thời ngay đầu tiên làm ra cùng hắn lựa chọn.

Trên mặt không có bất kỳ biểu tình, Vân Mộng Chân chỉ là nhàn nhạt liếc Thư Khánh Dương liếc mắt.

"Bái kiến thánh nữ!"

Khẽ khom người, Thư Khánh Dương trầm giọng mở miệng nói.

Trong lúc nhất thời, hắn thật là có chút ai cũng rõ ràng Vân Mộng Chân ý đồ đến, chỉ có thể lấy phương thức này tới cho thấy thái độ.

Cũng không có phản ứng Thư Khánh Dương, Vân Mộng Chân lập tức đem ánh mắt chuyển hướng Bạch Nhạc.

Loại tình huống này, Bạch Nhạc tự nhiên cũng không thể có bất luận cái gì mờ ám, chỉ là nhàn nhạt mở miệng nói, "Thật đúng là thiên nhai nơi nào không gặp lại a, thánh nữ là dự định hiện tại liền đối ta động thủ sao?"

Chứng kiến Bạch Nhạc xác thực không có đối với Thư Khánh Dương động thủ ý tứ, Vân Mộng Chân liền đại thể minh bạch Bạch Nhạc ý tứ, đương nhiên sẽ không nhiều lời, lạnh rên một tiếng, lúc này dẫn đầu tiếp tục đạp sóng biển, hướng về kiếp vân phương hướng chạy tới.

"Tương thỉnh không bằng vô tình gặp được, tất nhiên gặp phải, không ngại đồng hành!"

Mỉm cười, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói, ngay tại lúc đó, cũng theo đuổi theo.

Mặc dù không rõ, Bạch Nhạc tại sao muốn cùng Vân Mộng Chân đồng hành, bất quá, xác định Vân Mộng Chân không có đối với Bạch Nhạc động thủ ý tứ, Thư Khánh Dương trong lòng cũng không khỏi thở phào một cái.

Giả sử Bạch Nhạc thật cùng Vân Mộng Chân đánh nhau, hắn thật là có chút khó có thể lấy hay bỏ.

Bây giờ kết quả này, đối với hắn mà nói, tự nhiên là kết quả tốt nhất.

Một đường không nói chuyện.

Bạch Nhạc bọn hắn chạy tới kiếp vân phụ cận thời điểm, người khác cũng đồng dạng đã chạy tới.

Tận đến giờ phút này, Thư Khánh Dương mới đột nhiên phát hiện, trong đám người, thiếu Tư Đồ Lăng Phong cùng Quân Bất Ly hai người, trong lòng âm thầm hít một hơi lãnh khí, Thư Khánh Dương cũng càng phát ra có chút may mắn tự lựa chọn.

Nếu như nói ngay từ đầu, hắn còn thật không dám khẳng định Vân Mộng Chân thái độ, như vậy bây giờ chứng kiến kết quả này, cũng dĩ nhiên minh bạch ba phần.

Vô luận là bởi vì nguyên nhân gì, chí ít Vân Mộng Chân hiện tại chỉ sợ là tuyệt đối sẽ không đối Bạch Nhạc xuất thủ, thậm chí tương phản, khả năng sẽ còn biến tướng trợ giúp Bạch Nhạc.

Còn có hắn, lúc này Bạch Nhạc tiện lợi thật đã có phá cuộc khí.

Hơn nữa. . . Tư Đồ Lăng Phong a!

Ai có thể nghĩ tới, Bạch Nhạc giết chết người, dĩ nhiên là Tư Đồ Lăng Phong.

Ngay tại lúc đó, mấy người khác chứng kiến Bạch Nhạc ba người bọn họ dắt tay nhau mà đến, trong lòng cũng đồng dạng lộp bộp một tiếng, mọc lên một tia cảnh giác chi ý.

Bất quá, vô luận như thế nào, trước đó bọn hắn đã làm tốt vây công Bạch Nhạc dự định, đến tận đây nhưng là đã nhất định phải tạm thời đè xuống.

Cũng không để ý gì tới hội người khác, Bạch Nhạc ánh mắt trong nháy mắt liền rơi vào Tiểu Bạch Giao trên người.

Tử Tiêu Thần Lôi đã tiêu tán, Tiểu Bạch Giao trên người lân phiến không biết vỡ nhiều ít, trên người tràn đầy tất cả đều là vết máu, nhưng mà trên người long uy lại hiển nhiên đã so với trước kia cường liệt không chỉ gấp mười lần.

Giờ khắc này Tiểu Bạch Giao nghiễm nhiên đã có vài phần chân long khí tức, mặc dù thụ thương, thật đáng giận thế lại cực mạnh.

Chỉ thấy Tiểu Bạch Giao cái kia kiêu ngạo thần tình, Bạch Nhạc cái kia nâng lấy tâm, liền không khỏi buông xuống hơn phân nửa.

Rất hiển nhiên, thiên kiếp mặc dù lợi hại, có thể Tiểu Bạch Giao lại vẫn là chống nổi.

Oanh!

Ngay tại Bạch Nhạc thở phào một hơi đồng thời, thiên không lại chợt rơi xuống một mảnh hỏa vũ, trong nháy mắt liền đem Tiểu Bạch Giao bao phủ tại hỏa vũ bên trong.

Thiên Hỏa Chi Kiếp!

So sánh cùng Tử Tiêu Lôi Kiếp, Thiên Hỏa Chi Kiếp cũng đồng dạng cực kỳ kinh khủng, cho dù là tại trên mặt biển, ngày đó hỏa cũng chưa từng thu được nửa điểm ảnh hưởng, cho dù là Tiểu Bạch Giao nửa thân thể ở trong nước biển, cái này hỏa cũng vẫn như cũ đốt cực kỳ thịnh vượng, phảng phất coi như là ở trong nước biển, cũng có thể giống vậy thiêu đốt.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc trong lòng đối với thiên kiếp cũng đồng dạng tràn ngập kiêng kỵ!

Hôm nay là Tiểu Bạch Giao hóa long, có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng minh bạch, đợi chính mình trùng kích tinh hải bên trong, chỉ sợ cũng đồng dạng phải bị thiên kiếp thanh tẩy, bây giờ quan sát Tiểu Bạch Giao độ kiếp quá trình, đối với hắn sau này trùng kích tinh hải, cũng đồng dạng tồn tại chỗ tốt cực lớn.

Trên thực tế, bây giờ cũng không chỉ là Bạch Nhạc, ở đây mỗi người đều tỉ mỉ quan sát lấy thiên kiếp biến hóa.

Muốn đột phá tinh hải, thiên kiếp vốn chính là tránh không khỏi một lần kiếp nạn.

Hơn nữa, chỗ có người trong lòng đều rất rõ ràng, thiên kiếp kết thúc thời điểm, chính là đối Yến Bắc Thần xuất thủ thời điểm, đến lúc đó luôn sẽ có người không nhịn được trước động thủ, đây mới thực sự là gặp thời khắc sinh tử.

"Ngao ô!"

Thiên hỏa không ngừng nung khô, cũng làm cho Tiểu Bạch Giao triệt để tức giận, Tiểu Bạch Giao cho tới bây giờ đều là không chịu chịu thiệt tính khí, như thế nào bằng lòng không công bị thiên hỏa như thế nung

khô, trong miệng phát sinh gầm lên giận dữ, nhất thời liền có một ngụm hơi thở của rồng nhổ ra.

Trong tích tắc, tất cả mọi người liền đều thanh thanh sở sở chứng kiến, Tiểu Bạch Giao trong miệng nhiều một giọt nước!

Có thể chính là một giọt này thủy, liền ngạnh sinh sinh hóa thành một mảnh nhỏ hơi nước, đem bám vào ở trên người thiên hỏa tắt hơn phân nửa.

"Nhất Nguyên Trọng Thủy!"

Nhìn Tiểu Bạch Giao phun ra cái kia một giọt nước, trong nháy mắt, trừ Bạch Nhạc ở ngoài, tất cả mọi người ánh mắt phảng phất đều nóng bỏng.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 742: Hóa giao thành rồng (thứ 19 càng)

Nhất Nguyên Trọng Thủy!

Trước đó mặc dù cũng phỏng đoán đến Bạch Giao tất nhiên là được cái gì bảo vật quý giá, lúc này mới có thể đột phá, trực tiếp đưa tới thiên kiếp, hóa giao thành rồng.

Nhưng là thật khi thấy Nhất Nguyên Trọng Thủy thời điểm, cũng y nguyên vẫn là một loại hoàn toàn khác biệt cảm thụ.

Tiền tài động lòng người!

Nhất Nguyên Trọng Thủy cần phải so cái gì tiền tài đều càng dụ người quá nhiều.

Cho dù là trước đó bởi vì Tư Đồ Lăng Phong cùng Quân Bất Ly tiêu thất mà có chút chần chờ người, giờ khắc này trong lòng cũng không khỏi lần nữa bắt đầu sinh đánh cuộc một lần kích động.

Rất hiển nhiên, từ Bạch Giao bây giờ phun ra Nhất Nguyên Trọng Thủy trên tình huống đến xem, Bạch Giao vẫn không có thể triệt để luyện hóa Nhất Nguyên Trọng Thủy.

Nhất Nguyên Trọng Thủy thứ chí bảo này, cũng sẽ không bởi vì Bạch Giao bỏ mình liền tiêu thất, kể từ đó, chỉ cần giết tử bạch Giao, lập tức có thể làm cho Nhất Nguyên Trọng Thủy một lần nữa biến thành vật vô chủ!

Tối trọng yếu là, ai cũng nhìn ra, Bạch Giao vì chống đỡ thiên kiếp đã

chịu bị thương cực kỳ nặng, mà bây giờ cũng đều không có triệt để kết thúc đây.

Đợi cho thiên kiếp kết thúc, Bạch Giao loại này trạng thái trọng thương, sợ rằng còn không bằng hóa long trước thì sao, lấy thực lực bọn hắn, chỉ cần liên thủ lại, tuyệt tốc độ đủ để đơn giản chém giết Bạch Giao, cho dù là Yến Bắc Thần muốn ngăn cản, cũng căn bản không ngăn cản nổi.

Mặc dù từ tình huống trước mắt nhìn lên, tựa hồ Yến Bắc Thần đã có chuẩn bị, thậm chí có thể cùng Thư Khánh Dương đạt thành ăn ý, nhưng là bọn họ còn có nhiều người như vậy tại, vẫn như cũ đủ để khống chế cục diện.

Có thể loại tình huống này, chưa chắc có thể bả Yến Bắc Thần một chỗ giết chết, có thể chỉ cần nhân cơ hội giết chết Bạch Giao, cướp đoạt Nhất Nguyên Trọng Thủy, cũng đã đủ đủ.

Đừng nói là những người này, cho dù là đã cùng Bạch Nhạc đạt thành ước định Thư Khánh Dương, giờ khắc này cũng không khỏi có chút do dự.

Bây giờ Bạch Giao lấy Nhất Nguyên Trọng Thủy tới đối kháng Thiên Hỏa Chi Kiếp tình cảnh, hắn cũng chứng kiến, nếu là có thể đoạt được Nhất Nguyên Trọng Thủy, đột phá tinh hải nắm chặt dĩ nhiên là lớn hơn rất nhiều, dạng này cơ duyên đặt trước mắt, thì như thế nào có thể làm cho hắn không tâm động.

Mà hắn thậm chí không cần chủ động xuất thủ, chỉ cần phản ứng hơi chút chậm mấy nhịp, đợi được người khác giết chết Bạch Giao lại xuất thủ cướp đoạt Nhất Nguyên Trọng Thủy, cũng liền không tính vi phạm cùng Bạch Nhạc ước định a?

Cảm thụ được người khác cái kia cực nóng ánh mắt, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi hơi hơi phát lạnh.

Nên đến, đúng là vẫn còn tới.

Bây giờ nằm trong loại trạng thái này, Bạch Nhạc đã căn bản không có thời gian suy nghĩ nhiều, hắn duy nhất có thể làm, chính là nghĩ hết biện pháp khôi phục trạng thái, làm tốt lại có một trận ác chiến chuẩn bị.

"Ngao ô!"

Trên người thiên hỏa bị Nhất Nguyên Trọng Thủy tưới tắt hơn phân nửa, Tiểu Bạch Giao nhất thời đắc ý, lần nữa phát sinh một tiếng rồng gầm tiếng!

Chỉ là loại này đắc ý vẫn không có thể duy trì liên tục bao lâu đây, đệ tam trọng thiên kiếp cũng đã rơi xuống!

Trong một chớp mắt, một hồi khủng bố âm phong chợt hướng về Tiểu Bạch Giao cuốn qua đi.

Đừng nói là Tiểu Bạch Giao, cho dù là Bạch Nhạc bọn hắn tại phụ cận, cũng đều cảm thụ được một hồi khó diễn tả được âm hàn, hơn nữa cái này âm phong cũng không phải là nhằm vào thân thể, mà là trực tiếp hiu hiu thần hồn!

Âm Phong Hồn Kiếp!

Đối với tu hành giả mà nói, Lôi Kiếp, Hỏa Kiếp sau đó, chính là đáng sợ nhất Tâm Ma Kiếp!

Nhưng đối với Tiểu Bạch Giao mà nói, đương nhiên sẽ không có cái gì tâm ma, cho nên, cuối cùng này một đạo thiên kiếp, chính là Thần Hồn Chi Kiếp.

Hơn nữa so với việc trước đó Lôi Hỏa Chi Kiếp, một kiếp này cũng đồng

dạng hung hiểm nhất!

Phải biết, Tiểu Bạch Giao thần hồn bản thân không coi là cường!

Từ Giao Long đến chân long, lớn nhất chênh lệch, thật cũng không ở chỗ thân thể, mà là ở chỗ thần hồn, muốn ngưng luyện ra chân chính long hồn, nơi nào là dễ dàng như vậy.

Cái này Âm Phong Hồn Kiếp, mới là đối thần hồn tối trọng yếu một lần rèn luyện, nếu như chịu đựng được, chính là cá vượt long môn, trực tiếp ngưng tụ long hồn, hóa thành chân long.

Nhưng nếu là thất bại, đó chính là thần hồn câu diệt, lại không một con đường sống.

Loại thời điểm này, cho dù là Nhất Nguyên Trọng Thủy cũng căn bản sẽ giúp không lên nó bất luận cái gì vội vàng.

Trong chốc lát, Tiểu Bạch Giao thần sắc liền biến dị thường dữ tợn, toàn bộ thân hình không ngừng tại trên mặt biển vặn vẹo, đuôi dùng sức đánh ra ngoài khơi, nhất thời ở trên biển một hồi sóng lớn.

Âm phong hiu hiu ước chừng duy trì liên tục gần nửa canh giờ thời gian, Tiểu Bạch Giao cũng đồng dạng tại âm phong bên trong gào thét gần nửa canh giờ thời gian.

"Gào!"

Kèm theo một tiếng lanh lảnh tiếng long ngâm, xoay quanh tại Tiểu Bạch Giao đỉnh đầu kiếp vân rốt cục chậm rãi tán đi, cũng có nghĩa là Tiểu Bạch Giao rốt cục triệt để vượt qua trận này thiên kiếp!

Trong tích tắc, cả mảnh nhỏ thiên địa ở giữa, sở hữu linh lực phảng phất đều vào giờ khắc này điên cuồng hướng về Tiểu Bạch Giao trào lên đi!

Giờ khắc này thiên địa ở giữa linh lực, liền sẽ tự nhiên ngưng tụ chữa trị Tiểu Bạch Giao thương thế, cũng trợ nó củng cố cảnh giới, triệt để hóa giao thành rồng!

Nếu như tình huống bình thường xuống, đến một bước này, tự nhiên cũng đã không có nguy hiểm gì.

Nhưng ngay khi kiếp vân tiêu tán trong nháy mắt, xung quanh mấy bóng người nhưng là chợt đồng thời xuất thủ, hướng về Tiểu Bạch Giao tập sát mà đi!

Tiêu Dật Phong, Lâm Tuyết Dật, Mặc Vũ, Nhậm Tiêu Dao!

Bốn người này mỗi người đều là nhất đỉnh tiêm thiên tài, bây giờ đồng thời xuất thủ, sát ý sôi trào, hầu như có hủy thiên diệt địa tư thế.

"Ai dám!"

Đã sớm đã làm tốt chuẩn bị, giờ khắc này Bạch Nhạc hai mắt một mảnh thông hồng, trong miệng phát sinh quát to một tiếng, bước ra một bước, khủng bố kiếm ý trong nháy mắt phóng lên cao, thẳng đến khoảng cách gần nhất Tiêu Dật Phong mà đi!

Ngay tại lúc đó, Vân Mộng Chân cũng đồng thời lấn người mà ra, tháng kiếm mang màu trắng hung hãn hướng về Mặc Vũ quấn giết tới.

Lấy Vân Mộng Chân thân phận, không tiện đối Tiêu Dật Phong cùng Lâm Tuyết Dật xuất thủ, tự nhiên chỉ có thể lựa chọn ma đạo thiên tài động thủ, mà so sánh dưới, Mặc Vũ thân là Mặc Kình Ma Quân truyền nhân, thực lực hiển nhiên phải mạnh hơn một chút, Vân Mộng Chân tự nhiên liền lựa chọn trợ giúp Bạch Nhạc ngăn lại Mặc Vũ.

Trên thực tế, cho dù là Bạch Nhạc xuất thủ thời điểm, Thư Khánh Dương

cũng còn vẫn như cũ có chút do dự!

Song khi khóe mắt liếc qua quét Vân Mộng Chân hướng về Mặc Vũ lướt đi thời điểm, Thư Khánh Dương liền nhanh chóng tỉnh táo lại.

Nhất Nguyên Trọng Thủy mặc dù trân quý, thật là vậy cũng phải cầm tới tay mới được!

Cho dù là thật tập sát Bạch Giao, muốn tại Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân ngăn cản phía dưới đoạt được Nhất Nguyên Trọng Thủy cũng đồng dạng khó như lên trời.

Mấu chốt nhất là, Vân Mộng Chân lúc này phản ứng, để cho Thư Khánh Dương rõ ràng ý thức được, có thể Vân Mộng Chân giống như hắn, thật đã sớm đã đoán được Bạch Nhạc thân phận, hơn nữa, chính là đang cố ý ra tay trợ giúp Bạch Nhạc!

Trong lúc này vấn đề có thể to lắm.

Nếu như chỉ có Bạch Nhạc một cá nhân, cục diện như vậy xuống, Bạch Nhạc mạnh mẽ nhúng tay, nói không chừng thực biết có vẫn lạc phiêu lưu, chỉ khi nào Vân Mộng Chân hướng về Bạch Nhạc, như vậy vô luận Bạch Giao kết cục như thế nào, Bạch Nhạc đều tất nhiên không có nguy hiểm đến tánh mạng.

Chỉ bằng điểm này, cũng đã đủ để cho Thư Khánh Dương quyết định.

Vì chưa chắc có thể chiếm được Nhất Nguyên Trọng Thủy, đồng thời đắc tội Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân hai người, hiển nhiên tuyệt đối không phải cái gì có lời sự tình!

Trong tích tắc, Thư Khánh Dương trong lòng bàn tay liền nhất thời nhiều một cây đao, hung hãn hướng về Nhậm Tiêu Dao chém xuống đi!

Đoạn tuyệt đối với Nhất Nguyên Trọng Thủy tham dục, đối với Thư Khánh Dương mà nói, cục diện liền muốn sáng tỏ nhiều.

Hắn chỉ cần làm được bằng lòng Bạch Nhạc sự tình liền đủ đủ, còn như Bạch Nhạc cuối cùng có thể hay không cứu Bạch Giao, cái kia với hắn không có bất cứ quan hệ gì.

Chỉ cần xuất thủ, hắn thì có được lợi không có lỗ vốn.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 743: Một đao kia kinh diễm

Coong!

Từ Bạch Nhạc xuất kiếm, Tiêu Dật Phong cũng đã có chuẩn bị tâm lý, cơ hồ là tại Bạch Nhạc xuất thủ đồng thời, Tiêu Dật Phong kiếm trong tay liền đồng thời đưa ra.

Nếu như bình thường được giao phong, lấy Côn Ngô Kiếm sắc bén, trong nháy mắt liền có thể chặt đứt Tiêu Dật Phong trường kiếm trong tay.

Nhưng mà, làm cái này chém xuống một kiếm đi thời điểm, Bạch Nhạc mới đột nhiên phát hiện, chính mình một kiếm này, liền như chém vào một mảnh lầy lội bên trong, ngạnh sinh sinh bị đối phương dính chặt, mặc dù có ra sức hơn nữa khí cũng căn bản không sử ra được.

Tam đại thiên tông, đều thắng trội hẳn lên, cho dù ai đều không phải là dễ bóp trái hồng mềm.

Trước đó Bạch Nhạc đã từng cùng Thái Cực Đạo Đỗ Phi từng có giao thủ, nhưng hôm nay chân chính đối mặt Tiêu Dật Phong thời điểm, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là cảm thụ được cái kia nồng đậm áp lực.

Đây cũng là Bạch Nhạc lần đầu tiên chân chính kiến thức đến Thái Cực Đạo kiếm đạo.

Loại kia trong bông có kim kiếm đạo, để cho hắn có một loại nói không nên lời khó chịu.

Cùng lúc đó, duy nhất không có thu được ngăn cản Lâm Tuyết Dật cũng đã hướng về Tiểu Bạch Giao giết đi qua, sáng như tuyết kiếm quang, phảng phất trong nháy mắt xé rách chân trời, thẳng đến Tiểu Bạch Giao cổ mà đi!

So sánh dưới, Lâm Tuyết Dật kiếm có vẻ vô cùng hoa lệ, phảng phất mỗi một kiếm đều như ưu nhã nhất nghệ thuật, diệu tới đỉnh phong.

"Ngao ô!"

Chợt chịu đến công kích, Tiểu Bạch Giao cũng đồng dạng bị thức tỉnh, tiện đà chính là triệt để nổi giận.

Thiên kiếp oanh kích xuống, Tiểu Bạch Giao tìm không được hết giận mục tiêu cũng liền thôi, bây giờ vẫn còn có người dám công kích nó, cắt đứt nó tu luyện, lại để cho Tiểu Bạch Giao làm sao không nộ.

Hô hấp ở giữa, chính là một ngụm hơi thở của rồng phun ra!

Trong tích tắc, cái kia khủng bố hơi thở của rồng liền nhất thời hóa thành một cổ hàn lưu, phách đầu cái não hướng về Lâm Tuyết Dật phun qua.

Cực hàn chi lực điên trào mà ra, hầu như trong nháy mắt liền đem Lâm Tuyết Dật kiếm đông lại, không chỉ là kiếm phong, Lâm Tuyết Dật cả cá nhân trên người, phảng phất đều tùy theo bổ xung một tầng sương lạnh.

Mặc dù nhỏ Bạch Giao xác thực tại thiên kiếp dưới thụ thương nghiêm trọng, nhưng đồng dạng, kinh lịch thiên kiếp, Tiểu Bạch Giao cũng đồng dạng đã hoàn thành lột xác, bây giờ có thể phải là nói là Tiểu Bạch Long thích hợp hơn.

Chân chính động thủ, Lâm Tuyết Dật mới phát hiện, chính mình đúng là vẫn còn có chút đánh giá thấp Tiểu Bạch Long thực lực.

Mấu chốt nhất là, hắn chẳng thể nghĩ tới, trừ hắn ra, tất cả mọi người dĩ nhiên có bị cản lại, kết quả này, không chỉ có để cho hắn có chút vẻ sợ hãi kinh hãi.

Lúc nào, Yến Bắc Thần vậy mà đã tại vô thanh vô tức ở giữa, hóa giải cái này sát cục?

Giờ khắc này Lâm Tuyết Dật, thậm chí không khỏi bắt đầu sinh một tia thối ý.

Rất hiển nhiên Yến Bắc Thần đến có chuẩn bị, chẳng những trước một bước giải quyết Tư Đồ Lăng Phong cùng Quân Bất Ly, mà là không biết lấy biện pháp gì nói với Vân Mộng Chân cùng Thư Khánh Dương xuất thủ tương trợ, loại tình huống này, nguyên bản nắm chắc sát cục, cho tới bây giờ tối đa chỉ còn lại có ba phần phần thắng.

Chỉ là. . . Nhìn gần trong gang tấc Nhất Nguyên Trọng Thủy, Lâm Tuyết Dật lại vẫn như cũ vẫn không nỡ bỏ buông tha.

Không có ai với hắn đồng loạt ra tay vây giết Tiểu Bạch Long, cũng liền có nghĩa là, không có ai với hắn tranh đoạt Nhất Nguyên Trọng Thủy.

Giết chết Tiểu Bạch Long, hắn liền tất nhiên có thể đoạt được Nhất Nguyên Trọng Thủy, đến lúc đó lại chuyển thân chạy trốn cũng chưa chắc liền tới không kịp.

Đương nhiên, cái này ắt sẽ có một chút nguy hiểm, thế nhưng có thể đi đến một bước này, ai có thể không có trải qua nguy hiểm!

Trên đời này chuyện, vốn là cầu phú quý trong nguy hiểm!

Vừa nghĩ đến đây, Lâm Tuyết Dật trong lòng sát khí nổi dậy, hô hấp ở giữa, tinh cung chợt nổi lên, nháy mắt trước đó, bám vào ở trên người cái kia một tầng sương lạnh liền nhất thời bị tinh cung chi lực xua tan!

Kiếm trong tay nhoáng lên, tựa như cùng thiên nữ tán hoa, một kiếm hàn mang chợt thả, hóa thành điểm một cái hàn tinh, lần nữa hướng về Tiểu Bạch Long bao phủ tới!

Một kiếm này thực sự quá nhanh!

Tiểu Bạch Long mặc dù ý thức được một kiếm này uy hiếp, thế nhưng trọng thương chưa lành, thân thể hắn nhưng căn bản theo không kịp chính mình ý thức, hoàn toàn phản ứng không kịp nữa!

"Phốc!"

Trong nháy mắt, cái kia một chút như hàn tinh kiếm khí chợt rơi vào Tiểu Bạch Long trên người!

Trước đó Tử Tiêu Thần Lôi oanh kích phía dưới, Tiểu Bạch Giao trên người lân phiến cũng đã bị tạc vỡ, bây giờ vẫn vết máu loang lổ, loại tình huống này, tự nhiên căn bản là không có cách ngăn cản Lâm Tuyết Dật kiếm.

Ngay lập tức trước đó, Tiểu Bạch Long trên người liền nhất thời xuất hiện hơn mười đạo vết thương, máu me đầm đìa!

"Ngao ô!"

Bị đau, Tiểu Bạch Long lần nữa phát sinh gầm lên giận dữ, một tấm miệng, Nhất Nguyên Trọng Thủy trực tiếp phun ra, hung hăng hướng về Lâm Tuyết Dật đập tới.

Oanh!

Đừng xem chỉ là một giọt nước, thật là mới vừa một cùng Lâm Tuyết Dật tinh cung tiếp xúc, Lâm Tuyết Dật liền nhất thời cảm thụ được

phảng phất bị một kích búa tạ hung hăng đập trúng miệng ngực, mắt tối sầm lại, phun ra một ngụm máu, toàn bộ tinh cung một hồi lay động, suýt nữa không có tan vỡ.

Một kích thành công, Tiểu Bạch Long cũng cũng là đúng lý không tha người, điều khiển Nhất Nguyên Trọng Thủy lần nữa hung hăng hướng về Lâm Tuyết Dật đập tới.

Chỉ tiếc, ăn một lần thua thiệt, Lâm Tuyết Dật không muốn thông minh nhiều, căn bản không chịu sẽ cùng Nhất Nguyên Trọng Thủy ngạnh bính, một cái lắc mình, liền đơn giản tách ra Nhất Nguyên Trọng Thủy oanh kích.

Ổn định một chút tâm thần, Lâm Tuyết Dật kiếm pháp trong tay chợt triển khai, người theo kiếm đi, cứ như vậy không ngừng tại Tiểu Bạch Long bên người đi khắp, lần lượt không ngừng công kích Tiểu Bạch Long thân thể, mặc dù mỗi một lần đều tổn thương không nặng, thật là như vậy không ngừng tích lũy xuống, nhưng cũng đồng dạng tạo thành cực kì khủng bố thương thế.

Tiểu Bạch Long rống giận liên tục, nhưng lại thủy chung đều không thể ngăn cản Lâm Tuyết Dật công kích, trong chốc lát, dưới thân nước biển đều đã bị nhiễm một mảnh huyết hồng.

Nghe Tiểu Bạch Long phẫn nộ gào thét, Bạch Nhạc không nỡ phát run, có thể đối mặt Tiêu Dật Phong, lại như cũ khó có thể tiến thêm!

Tựa hồ cảm thụ được Bạch Nhạc lo lắng, Tiêu Dật Phong ngược lại là không còn sốt ruột, đổi công làm thủ phía dưới, một thanh kiếm ngăn cản kín không kẽ hở , mặc cho Bạch Nhạc làm sao công kích, cũng căn bản là không có cách đánh vỡ hắn phòng ngự.

Nhìn đỏ thẫm nước biển, Bạch Nhạc trong lòng càng ngày càng nôn nóng, trong thoáng chốc, sát ý sôi trào, hầu như đã đến vô pháp áp chế

cấp độ.

Trước đó đối mặt Tư Đồ Lăng Phong thời điểm, hắn có thể đủ thủ thắng, là bởi vì bại lộ thân phận, buông ra tất cả cố kỵ liều mạng tranh đấu!

Nhưng hôm nay loại tình huống này, dùng đầu ngón chân muốn cũng minh bạch, căn bản không có khả năng diệt khẩu, một khi bại lộ thân phận, thật có thể phiền toái lớn.

Có thể nghe Tiểu Bạch Long thống khổ gào thét, Bạch Nhạc nhưng cũng cảm giác được, mình đã nhanh nếu không khống chế được!

Ngay tại Bạch Nhạc trong lòng giãy dụa đồng thời, biến cố tái sinh!

Lau một cái như mực ánh đao chợt từ Vân Mộng Chân phía sau trong hư không đâm ra, cơ hồ là trong nháy mắt, cái kia khủng bố ánh đao liền xuyên thấu Vân Mộng Chân thân thể, mang theo lau một cái huyễn lệ huyết sắc, tựa như cùng một đóa nhất động nhân hoa hồng trên không trung nở rộ.

Như mực dao găm, như bóng với hình người!

Trên đời này, chỉ có một người có thể né qua tất cả mọi người nhận biết phát động cái này như quỷ mị đánh lén!

Trên đời này, chỉ có một người sở hữu cái này như mực dao găm!

Trên đời này, cũng chỉ có một người, từng tại đồng cảnh giới bên trong, đã đánh bại Vân Mộng Chân!

Một đao này, đẹp đến mức tận cùng, cũng khủng bố đến mức tận cùng!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 744: Không ai có thể gạt ta hai lần

Như là đêm tối chợt phủ xuống, một đao này, kinh diễm thiên hạ!

Ầm!

Một chưởng vỗ ra, Vân Mộng Chân cả người chợt bay ngược mà ra, trắng như tuyết trên áo lộ ra một mảnh đỏ tươi, trong nháy mắt liền cùng Mặc Vũ kéo dài khoảng cách, mặc dù sự tình xảy ra đột ngột, có thể Vân Mộng Chân lại đúng là vẫn còn Vân Mộng Chân, ngạnh sinh sinh tại bên bờ sinh tử làm ra phản kích, tránh thoát một màn kia ánh đao phạm vi bao phủ!

"Dạ Nhận!"

Chậm rãi từ trong miệng phun ra hai chữ này, Vân Mộng Chân trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái chưa bao giờ có nghiêm túc cùng kiêng kỵ.

"Vân tiên tử, chúng ta. . . Lại gặp mặt!"

Trong bàn tay nắm dao găm, Dạ Nhận thân thể cũng chậm rãi từ trong hư không hiển hiện mà ra, trên mặt mang vẻ tươi cười, có thể cái kia vẻ lạnh như băng sát ý lại làm cho người đánh tâm dâng lên thấy lạnh cả người!

Trong nháy mắt, tất cả mọi người không khỏi vô ý thức ngừng tay, đưa mắt hướng về Dạ Nhận.

Một bộ đồ đen, tựa như cùng từ trong tranh đi ra người đến, Dạ Nhận lực chú ý lại hoàn toàn không có ở trên người người khác, phảng phất nơi đây vốn là chỉ có hắn cùng với Vân Mộng Chân hai người.

"Dạ Nhận, ta chờ ngươi thật lâu!"

Nhìn chằm chằm Dạ Nhận, Vân Mộng Chân lạnh lùng mở miệng nói.

Từ chứng kiến có ma đạo cao thủ bước vào thượng cổ cấm địa, thật Vân Mộng Chân vẫn tại phòng bị Dạ Nhận, vô luận bất cứ lúc nào, trong lòng đều thêm một phần nhỏ tâm.

Chỉ là, lại không nghĩ rằng, bởi vì Bạch Nhạc sự tình, y nguyên vẫn là lộ ra kẽ hở, cho Dạ Nhận một cái như vậy tuyệt hảo cơ hội ra tay.

Đao phong vào cơ thể, nếu như không phải Vân Mộng Chân tại sinh tử một đường tình huống dưới làm ra một điểm né tránh, một đao này liền không phải đâm thủng ngực mà qua, mà là trực tiếp đánh nát trái tim.

Không chút nào khoa trương nói, Vân Mộng Chân là thật đã tại kề cận cái chết thượng tẩu một vòng.

Chỉ là, may là như vậy, một đao này cũng đã bị thương nặng Vân Mộng Chân, cho tới giờ khắc này, máu vết thương thậm chí cũng còn không thể ngừng lại.

"Đáng tiếc!"

Khẽ lắc đầu, Dạ Nhận bình tĩnh đáp.

Một đao này ở trong mắt người ngoài xem ra, cũng có thể gọi là kinh diễm tuyệt luân, nhưng đối với Dạ Nhận mà nói, lại y nguyên vẫn là không hài lòng.

Từ bước vào thượng cổ cấm địa bắt đầu, hắn liền vẫn giấu kín hành tích, trăm phương ngàn kế muốn tìm được một cái hoàn mỹ nhất cơ hội ra tay, phải một kích chí mạng.

Chỉ tiếc, cơ hội mặc dù tìm được, nhưng lại y nguyên vẫn là không thể trực tiếp chém giết Vân Mộng Chân!

Dạ Nhận kinh khủng nhất địa phương, chính là ở chỗ ẩn núp chưa từng lộ diện thời điểm, hắn đáng sợ nhất, cũng chính là cái này xuất thủ đệ nhất đao.

Đáng tiếc, Vân Mộng Chân trong lòng băng bó cái kia một cây dây thủy chung sẽ không có buông lỏng, cho dù là ở loại tình huống này xuống, cũng y nguyên vẫn là làm ra phản ứng, ngạnh sinh sinh để cho hắn một đao này lệch một phân.

"Ngươi chỉ có lần này giết ta cơ hội!"

Cứ việc bản thân bị trọng thương, có thể Vân Mộng Chân lại vẫn như cũ không hoảng hốt chút nào, thậm chí trên mặt còn treo móc vẻ châm chọc.

Cơ hồ là vừa nói, Vân Mộng Chân trong cơ thể đột nhiên lộ ra lau một cái nồng nặc sinh cơ, xanh biếc quang mang chậm rãi từ trong vết thương tuôn ra, bất quá là mấy hơi thở, cái kia khủng bố vết thương, vậy mà liền như thế lấy mắt thường có thể thấy tốc độ khép lại.

Trừ trên áo trắng một màn kia chói mắt huyết sắc, lại nhìn không đến nửa điểm chịu được qua vết thương tích.

"Là Thụ Tâm Hải tinh hoa sinh mệnh!"

Thấy như vậy một màn, Diệp Lăng Vân mới rốt cục thở phào một cái.

Giả sử Vân Mộng Chân chết ở dưới một đao này, hắn mới là thật muốn điên.

Dạ Nhận xuất thủ, là hắn cũng không có dự liệu được, một đao kia kinh

diễm, xác thực kích thích đến ở đây mỗi người thần kinh.

Mà Vân Mộng Chân ứng đối, cũng đồng dạng hết sức xuất sắc.

Một cái trăm phương ngàn kế tìm cơ hội xuất thủ phải nhất kích tất sát, mà một cái khác nhưng là đã sớm ngờ tới Dạ Nhận sẽ xuất hiện, thủy chung căng thẳng thần kinh chờ đối phương xuất thủ, làm ra chuẩn bị.

Công ra bất ngờ, thủ không chê vào đâu được!

Đây mới thực sự là nhất quyết đấu đỉnh cao.

So với việc Diệp Lăng Vân, Mặc Kình nhưng là có vẻ hơi thất vọng, Dạ Nhận tồn tại hắn là rõ ràng, hơn nữa, trong lòng hắn thật rành mạch từng câu, Dạ Nhận mới là có khả năng nhất giết chết Vân Mộng Chân sát chiêu.

Từ bước vào thượng cổ cấm địa tới nay, đoạn đường này tình hình cẩn thận hồi muốn, Mặc Kình không thừa nhận cũng không được, bây giờ đây không thể nghi ngờ là điều kiện tốt nhất thời cơ xuất thủ.

Cho dù là để cho hắn đứng ở cục ngoại tới chọn, hắn cũng nhất định sẽ lựa chọn tại thời cơ này xuất thủ!

Dạ Nhận biểu hiện đã đủ đủ kinh diễm.

Chỉ tiếc, Vân Mộng Chân phán đoán đồng dạng tinh chuẩn, chẳng những tính chết Dạ Nhận sẽ ra tay, tại bất kì tình huống gì cũng không có thả lỏng cảnh giác, mà là tại luyện hóa Thụ Tâm Hải tinh hoa sinh mệnh thời điểm, cũng đồng dạng để dành một bộ phận bảo mệnh!

Cái kia nồng nặc sinh cơ, ngạnh sinh sinh đem Vân Mộng Chân từ trong tuyệt cảnh kéo trở về, hóa giải Dạ Nhận cái này phải giết một đao!

"Đây là tốt nhất một cơ hội, nhưng lại chưa chắc là duy nhất một cơ hội."

Tựa hồ cũng sớm cũng đã dự liệu đến một màn này, Dạ Nhận đồng dạng không tức giận chút nào, bình tĩnh nhìn Vân Mộng Chân hồi đáp nói.

Nói là cơ hội tốt nhất, là bởi vì lúc trước Dạ Nhận chưa bao giờ lộ diện, Vân Mộng Chân cho dù là có chỗ phòng bị, cũng tất nhiên không có mãnh liệt như vậy!

Nói chưa chắc là duy nhất cơ hội, thì là bởi vì, thượng cổ cấm địa chuyến đi, vẫn không có kết thúc, chỉ cần Vân Mộng Chân không rời đi thượng cổ cấm địa, liền còn khả năng hội có chuyện ngoài ý muốn xảy ra, như vậy Dạ Nhận tự nhiên liền đồng dạng có thể có lần thứ hai, lần thứ ba cơ hội ra tay.

Hơn nữa, Vân Mộng Chân sẽ không còn có tinh hoa sinh mệnh tới chữa thương.

"Ngươi cho rằng, ta còn sẽ cho ngươi cơ hội thứ hai?"

Trong mắt lộ ra lau một cái nồng nặc sát khí, Vân Mộng Chân bước ra một bước, cả người phía sau lộ ra lau một cái huyễn lệ ánh trăng hình bóng, trong nháy mắt khóa kín Dạ Nhận khí cơ.

Dạ Nhận đáng sợ nhất chính là xuất thủ đánh lén, ngăn trở một kích này, chính là tốt nhất phản kích thời cơ.

Vân Mộng Chân đương nhiên sẽ không buông tha dạng này cơ hội.

"Đầu tiên, ngươi không giết chết được ta!"

Khóe miệng lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, Dạ Nhận chậm rãi mở miệng nói, trong lời nói, tràn đầy tự tin.

"Mặt khác. . . Không ai có thể gạt ta hai lần!"

Nói chuyện trước đó, Dạ Nhận rất có thâm ý liếc Bạch Nhạc liếc mắt.

Người khác không biết Bạch Nhạc thân phận, thế nhưng Dạ Nhận nhưng là từ lúc Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, liền đã biết.

Trước đó, hắn cùng với Vân Mộng Chân lúc động thủ sau khi, hoài nghi tới Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân quan hệ, chỉ là Vân Mộng Chân trực tiếp một ngụm thừa nhận, lại ngược lại đã lừa gạt hắn, để cho hắn bỏ lỡ một cơ hội.

Mà bây giờ, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân ở giữa những thứ này mờ ám thì như thế nào có thể giấu giếm được Dạ Nhận.

Nói rất mịt mờ, thế nhưng ý tứ cũng đã biểu đạt phi thường minh bạch.

Vân Mộng Chân giả sử dám ra tay dây dưa với hắn, Mặc Vũ liền nhất định sẽ không bỏ qua giết chết Tiểu Bạch Long, thậm chí là giết chết Bạch Nhạc cơ hội!

Dạ Nhận xuất thủ trước đó, Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Long tình huống cũng đã rất nguy hiểm, nếu như lại để cho Mặc Vũ dành ra tay đi, sợ là liền thật chắc chắn phải chết.

Lần này, ngươi Vân Mộng Chân còn dám nói ra, không quan tâm Bạch Nhạc sinh tử sao?

Cái gì gọi là hoàn mỹ thời cơ xuất thủ?

Liền đem tất cả nhân tố đều suy nghĩ đi vào, vô luận thành bại, cũng có thể ung dung trở ra, lúc này mới gọi là hoàn mỹ!

Rất hiển nhiên, Dạ Nhận làm được.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 745: Ung dung thoát thân

"Oanh!"

Ngay tại Dạ Nhận cùng Vân Mộng Chân vừa nói, Bạch Nhạc thân ảnh nhoáng lên chợt xuất thủ.

Ban đầu Dạ Nhận xuất thủ đánh lén lúc, cũng xác thực hù dọa ra Bạch Nhạc một thân mồ hôi lạnh.

Chứng kiến Vân Mộng Chân bị bị thương nặng, một khắc này Bạch Nhạc quả thực mục tỳ sắp nứt, hận không thể lập tức ra tay toàn lực trợ giúp Vân Mộng Chân tập sát Dạ Nhận.

Thật là tiếp đó, Vân Mộng Chân phản ứng, lại làm cho Bạch Nhạc nhanh chóng tỉnh táo lại.

Mặc dù nguy hiểm, nhưng hắn nhưng cũng lần nữa ý thức được, Vân Mộng Chân cho tới bây giờ thì không phải là một cái nhu nhược cần người bảo hộ tiểu nữ nhân, mà là danh chấn thiên hạ Đạo Lăng Thánh Nữ, là trên đời này xuất sắc nhất nhân vật.

Dạ Nhận, Bạch Nhạc tự nhiên cũng nghe đến.

Cho nên, Bạch Nhạc trước hết muốn làm chính là để cho mình không còn trở thành Vân Mộng Chân gánh nặng!

Bạch Nhạc phản ứng vốn là cực nhanh, tâm niệm vừa động, cũng đã làm ra quyết đoán.

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc đã giành trước một bước hướng về Tiểu Bạch Giao vị trí chỗ ở tiến lên.

Bất cứ chuyện gì đều có chính phản hai mặt, cái gọi là phúc họa hai người theo, chính là ý này.

Dạ Nhận xuất hiện, tuy mang đến nguy cơ, nhưng đồng dạng đối với Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Long mà nói, lại ngược lại là hỗ trợ.

Được một cái như vậy thở dốc cơ hội, Tiểu Bạch Long thương thế cũng khôi phục không ít, ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng rốt cuộc tìm được cơ hội, nương đến Tiểu Bạch Long bên người.

Lâm Tuyết Dật cùng Tiêu Dật Phong, đều ở đây đắm chìm tại Dạ Nhận đột nhiên ngoài ý bên trong, căn bản không có thể kịp phản ứng qua đây.

Bàn tay chợt mở, trong tay Thiên Cung nhất thời hiển hiện mà ra, thậm chí người khác còn chưa kịp phản ứng, liền trực tiếp đem Tiểu Bạch Long thu nhập Quảng Hàn Thiên Cung bên trong.

Tiểu Bạch Long bây giờ trạng thái, còn xa không có khôi phục, ở lại bên ngoài, chẳng những không thể giúp bất luận cái gì vội vàng, ngược lại sẽ còn trở thành một loại nhận.

Tương phản, chỉ cần đem Tiểu Bạch Long thu nhập Quảng Hàn Thiên Cung, một mình hắn liền muốn tốt xê dịch nhiều, vô luận là theo Vân Mộng Chân đồng loạt ra tay chém giết, hãy tìm cơ hội đào tẩu, đều muốn thuận tiện rất nhiều.

Làm xong đây hết thảy, Bạch Nhạc lúc này mới thở phào một hơi!

Bạch Nhạc cái này liên tiếp phản ứng, cũng đồng dạng làm người ta trố mắt đứng nhìn, đợi được Lâm Tuyết Dật khi phản ứng lại sau khi, nhưng là đã sớm không kịp!

"Yến Bắc Thần!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng sát khí, Lâm Tuyết Dật cũng không đoái hoài tới cái gì Dạ Nhận, kiếm trong tay nhoáng lên, lau một cái huyễn lệ kiếm quang cũng đã đi về phía lấy Bạch Nhạc bao phủ mà đến.

Trong lòng đối với Yến Bắc Thần đã hận cực, Lâm Tuyết Dật xuất thủ chính là sát chiêu, khắp trời kiếm quang như như là hoa tuyết phiêu phiêu nhiều, phong kín tất cả không gian, nói rõ là muốn đem Bạch Nhạc chém giết tại chỗ.

"Thôn thiên!"

Ánh mắt hơi hơi chút ngưng, Bạch Nhạc trong lòng cười lạnh một tiếng, cũng theo đồng thời xuất thủ.

Từ quyết định động thủ một khắc này, Bạch Nhạc cũng đã tính đúng Lâm Tuyết Dật phản ứng, ứng đối tự nhiên không hoảng hốt chút nào chi ý, giơ tay lên ở giữa, liền lần nữa thi triển ra Thôn Thiên Quyết.

Chỉ nghe oanh một tiếng, khủng bố ma khí liền chợt sôi trào, cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân hung hãn xuất hiện ở Bạch Nhạc phía sau, đột nhiên há mồm một nuốt, xung quanh cái kia vô số kiếm quang liền đều bị cắn nuốt.

Dù cho là kiếm khí kiếm quang, cũng cũng là một loại lực lượng, đối mặt Thôn Thiên Quyết, cũng giống vậy là có thể bị cắn nuốt.

Bạch Nhạc bên này cùng Lâm Tuyết Dật lần nữa động thủ, Dạ Nhận khóe miệng nhưng cũng không khỏi hiện lên lau một cái nụ cười rực rỡ.

Vừa mới hắn vẫn còn ở uy hiếp Vân Mộng Chân đâu, chỉ chớp mắt, liền đã trở thành sự thật.

Đương nhiên , đồng dạng, Dạ Nhận trong lòng cũng không khỏi tán thán

một tiếng, có thể tại như vậy trong thời gian ngắn phản ứng kịp, đồng thời làm ra chuẩn xác nhất phản kích, Bạch Nhạc cũng đồng dạng để cho hắn có chút nhìn với cặp mắt khác xưa.

Mỗi người đều có chính mình lập trường cùng mục, có ở tình huống đặc biệt xuống, tất cả người khác phản ứng, cũng đều có thể biến thành trợ giúp chính mình trợ lực.

Mỗi người đều có thể trở thành địch nhân, thế nhưng đồng dạng, mỗi người cũng đều có thể trở thành tạm thời minh hữu.

Làm một đỉnh tiêm sát thủ, đối với loại này thế cục năng lực phán đoán, hiển nhiên đã hình thành bản năng.

"Yến Bắc Thần, ta tới tiễn ngươi một đoạn đường!"

Căn bản không tiếp tục để ý Vân Mộng Chân, thân hình thoắt một cái, Dạ Nhận chủy thủ trong tay, đã hướng về Lâm Tuyết Dật đâm ra đi!

Trong chớp nhoáng này biến cố, nhưng là suýt chút nữa không có đem Lâm Tuyết Dật hù chết!

Lấy thực lực của hắn, đối mặt Yến Bắc Thần một cái, còn chưa chắc dám nói chắc chắn thắng đâu, bây giờ Dạ Nhận vậy mà cũng muốn tới nhúng một tay, đây không phải là đòi mạng hắn nha.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Lâm Tuyết Dật cũng đã kinh sợ.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc tâm niệm thay đổi thật nhanh, cũng đồng dạng hiện lên vô số ý niệm trong đầu.

Mặc dù hắn rõ ràng hận không thể giết Dạ Nhận cho thống khoái, có thể loại thời điểm này, nhưng cũng minh bạch, chính mình nhất định phải phối hợp Dạ Nhận!

Đừng xem một đao này, Dạ Nhận tựa hồ là tấn công về phía Lâm Tuyết Dật, nhưng nếu là hắn không phối hợp, như vậy một đao này cũng đồng dạng có thể là chém về phía hắn.

Loại tình huống này, hắn căn bản là không có được chọn!

"Bạo!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Bạch Nhạc hầu như không có bất kỳ do dự nào, lúc này liền làm nổ thân ngoại hóa thân, hơn nữa, cũng không phải lại tấn công về phía Lâm Tuyết Dật, mà là thuận thế đánh phía bên người Tiêu Dật Phong!

Bạch Nhạc cũng không có giết chết Lâm Tuyết Dật ý tưởng, rất hiển nhiên Dạ Nhận cũng không có!

Sở dĩ xuất thủ, bất quá cũng chỉ là vì thoát thân mà thôi.

Như vậy thừa dịp cơ hội này, bức lui Tiêu Dật Phong, thoát thân mà đi, hiển nhiên mới là sáng suốt nhất lựa chọn.

Trong tích tắc, thân ngoại hóa thân chợt nổ lên, mang theo cắn nuốt kiếm khí cùng kiếm quang cuốn ngược mà ra, đổ ập xuống hướng về Tiêu Dật Phong đập xuống.

Vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, Tiêu Dật Phong cũng chỉ có thể bị ép thối lui một bước, triển khai kiếm trong tay, vẽ ra trên không trung một cái đồ án thái cực đến, hóa giải cái này một cổ lực lượng.

Chỉ là, ngay tại lúc đó, từ hắn mảnh này phá vỡ một cái lỗ hổng, Bạch Nhạc cũng đồng dạng lại không có vướng víu ý tứ, vừa tung người liền trực tiếp nhảy vào trong nước biển, cực nhanh hướng về xa xa bỏ chạy.

Cứ như vậy lắc người một cái công phu, Dạ Nhận cũng đồng dạng từ Lâm Tuyết Dật bên người phóng qua, trong khoảnh khắc, liền lần nữa biến mất tại trong hư không!

Một kích không ăn thua, trốn xa nghìn dặm!

Dạ Nhận cứ như vậy ngay trước Vân Mộng Chân mặt nhanh nhẹn rời đi, mặc dù hận hàm răng ngứa, có thể Vân Mộng Chân lại y nguyên vẫn là không thể không nuốt xuống cái này một hơi thở đi.

So với việc giết chết Dạ Nhận, rất hiển nhiên Bạch Nhạc an nguy mới quan trọng hơn.

Huống chi, tựu như cùng Dạ Nhận nói, mặc dù nàng liều lĩnh xuất thủ, có thể giết chết Dạ Nhận tỷ lệ cũng tối đa bất quá ba thành.

Đầu tiên, Dạ Nhận bây giờ thực lực rốt cuộc có bao nhiêu mạnh, Vân Mộng Chân thành thực bên trong sẽ không có.

Lúc trước tại Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, nàng cùng Dạ Nhận giao thủ, chính là thua một bậc, mặc dù nàng thực lực bây giờ đề thăng rất nhiều, thật là ai lại dám nói Dạ Nhận vẫn là dậm chân tại chỗ?

Huống chi, một khi thật đánh nhau, cũng hơn nửa khó thoát lưỡng bại câu thương kết cục, cho dù là có thể thắng, cũng chính là thắng thảm!

Cái thời gian đó, lẽ nào người khác liền sẽ không lên dị tâm?

Đại giới thực sự rất cao, trừ phi đến vạn bất đắc dĩ cấp độ, bằng không Vân Mộng Chân cũng hạ không quyết tới liều lĩnh tràng phiêu lưu này.

Dạ Nhận xuất thủ thời điểm, Vân Mộng Chân trên thực tế cũng đã đoán được Dạ Nhận dụng ý, có thể nàng lại y nguyên vẫn là không thể không làm làm ra một bộ không phản ứng kịp dáng vẻ , mặc cho Dạ Nhận rời

đi, chính là vì cho Bạch Nhạc xây dựng một cái thoát thân cơ hội.

Dạ Nhận cũng chính là xem chết nàng cái này một yếu điểm, lúc này mới có thể ung dung rời đi, thậm chí toàn bộ quá trình, đều căn bản không có phòng bị nàng xuất thủ công kích.

Kiêu ngạo cực kỳ!

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 746: Núi lửa phun trào

Yên lặng chốc lát, Lâm Tuyết Dật bọn hắn mới rốt cục phản ứng kịp.

"Đuổi theo!"

Kiếm trong tay chặn lại, nhất thời hóa thành một đạo khủng bố kiếm quang, trực tiếp mở ra mặt nước, hướng về Bạch Nhạc đuổi theo.

Mắt thấy cũng nhanh muốn dây dưa đến chết Tiểu Bạch Long, bây giờ nhưng cố bị Yến Bắc Thần nắm lấy cơ hội cứu đi, cái này một hơi thở hắn như thế nào nuốt xuống.

Quan trọng hơn là, hắn cũng căn bản không dám cho Bạch Nhạc thời gian a!

Hóa long trước đó, Tiểu Bạch Giao cũng đã phi thường khủng bố, bây giờ hóa giao thành rồng, thực lực càng là tùy theo tăng vọt, một khi bỏ qua cơ hội này, đợi được Tiểu Bạch Long khôi phục lại, đó chính là chân long!

Tinh Hải Cảnh phía dưới, hoàn toàn chính là quét ngang!

Nếu là hắn không có xuất thủ qua, cũng liền thôi, trước đó xuất thủ qua, ắt sẽ bị Yến Bắc Thần cùng Bạch Giao ghi hận, đến lúc đó, thật có thể là chết đã đến nơi.

Dù là chỉ là vì tiêu trừ cái này tai hoạ ngầm, hắn cũng không thể không một đường chết đuổi tiếp.

Thoáng do dự một chút, Tiêu Dật Phong liền cũng theo đuổi theo.

Kể từ đó, Thư Khánh Dương cùng Mặc Vũ bọn hắn tự nhiên cũng giống vậy đứng không vững, theo sát về sau, một đường đuổi theo.

Cho dù là Vân Mộng Chân cũng không khỏi đau cả đầu, bằng tâm mà nói, nàng đối với đuổi theo Bạch Nhạc không có bất kỳ hứng thú, thật là, Dạ Nhận ẩn nấp hành tích thủ đoạn nhưng bây giờ thật cao minh.

Bỏ qua vừa mới cơ hội ra tay, cho dù là nàng cũng không khả năng sẽ đem Dạ Nhận tìm ra.

Bây giờ tỉnh táo lại, Vân Mộng Chân trong lòng rành mạch từng câu, Dạ Nhận sở dĩ không tuyển chọn với hắn động thủ, mà là nhân cơ hội thoát thân, cũng không phải là thật sợ nàng, mà là không muốn lựa chọn tại loại hỗn loạn này dưới cục diện cùng nàng liều mạng tranh đấu mà thôi!

Cái kia không phù hợp Dạ Nhận thân phận!

Làm một cao cấp nhất sát thủ, chú ý là xuất thủ hiệu suất!

Hoặc là một kích tất trúng, chuyện phất y đi!

Hoặc là một kích không ăn thua, lập tức lựa chọn thoát thân, giống như rắn độc , chờ đợi lần tiếp theo cơ hội ra tay.

Phong tư trác tuyệt, toàn bộ quá trình tuyệt không dài dòng!

Nhưng này đối với Vân Mộng Chân mà nói, lại tuyệt đối không phải tin tức tốt gì.

Dạ Nhận tồn tại, giống như là một cái vĩnh viễn nằm vùng ở chỗ tối độc xà, chỉ cần không thể giết chết nó, tựu tùy lúc nhất định phải đánh tới mười phần cẩn thận tới phòng bị, có chút sơ sẩy, liền sẽ đưa tới tai họa ngập đầu.

Trước đó bước vào thượng cổ cấm địa trước đó, loại kia tự cao tự đại lòng tin, cho tới bây giờ, xác thực đã không có còn lại bao nhiêu.

Bây giờ, không đi đến cuối cùng, ai còn dám nói có thể lực áp quần hùng, thu được thắng lợi sau cùng? !

... . . .

"Thật là lợi hại ẩn nấp thủ đoạn!"

Nhìn Dạ Nhận hư không tiêu thất, toàn bộ Đạo Lăng sơn bữa trước lúc một mảnh xôn xao.

Cho dù là Diệp Lăng Vân, cũng không nhịn được tán thán một tiếng.

Nếu như ở trước mặt hắn, Dạ Nhận chính là lại đại năng chịu, cũng không khả năng ẩn nấp hành tích, thật là chỉ bằng đối với thượng cổ cấm địa hình chiếu, khả năng liền nhìn không ra Dạ Nhận ẩn nấp thủ đoạn.

Dạ Nhận tên, trên thực tế, tất cả mọi người tại chỗ đều nghe qua, thật là thế hệ này Dạ Nhận lại vẫn có thể có đáng sợ như thế thủ đoạn cùng thực lực, khả năng liền xác thực làm người ta có chút thổn thức.

Cho dù là những cái kia Tinh Hải Cảnh lão tổ, lúc này cũng không khỏi mơ hồ cảm giác trong lòng có chút phát run.

Bây giờ Dạ Nhận có thể còn tổn thương không bọn hắn, thật là chớ quên, Dạ Nhận cũng đồng dạng sắp phá vỡ mà vào Tinh Hải Cảnh a!

Một khi bước vào tinh hải, bằng vào cái này xuất quỷ nhập thần thủ đoạn sát nhân, Dạ Nhận liền không thể nghi ngờ sở hữu uy hiếp được thực lực bọn hắn, chỉ cần nghĩ tới chỗ này, bọn hắn liền không dứt phát hiện, cái cổ có chút lạnh cả người.

Nếu như nói, trước đó bọn hắn chỉ là muốn giết chết Bạch Nhạc, như vậy bây giờ danh sách này bên trên, cũng không thể không nhiều Dạ Nhận.

Chỉ là so với việc người khác, chân chính phản ứng nhanh, còn có thể từ đó chứng kiến càng nhiều đồ vật.

Liền một trận tuồng, cho tới bây giờ, toàn bộ thế cục thật đều đã dần dần rõ ràng.

Tại thượng cổ cấm địa bên trong, hắn người cũng đã dần dần trở thành phối hợp diễn, chân chính còn có tư cách phân cao thấp, liền vẻn vẹn chỉ còn lại có, Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân, Dạ Nhận ba người!

Không hề nghi ngờ, đây mới là lần này thượng cổ cấm địa bên trong, xuất sắc nhất ba người, không, phải nói, phóng nhãn thiên hạ, trước mắt mới chỉ, đây cũng là xuất sắc nhất ba người.

...

Đâm đầu thẳng vào trong nước biển, Bạch Nhạc tốc độ cũng là thật nhanh hơn không ít.

Lúc trước tại Quảng Hàn Thiên Cung, Bạch Nhạc mấy lần lén vào thủy, cuối cùng lại luyện hóa Cực Hàn Băng Hoa, kỹ năng bơi cũng đã rất tốt, lần này lại cùng Tiểu Bạch Giao ở trong biển chung quanh đạp nước, tự nhiên càng quen thuộc hải lý hoàn cảnh.

Tối trọng yếu là, trong biển tầm nhìn rất thấp, dễ dàng hơn xê dịch trốn tránh, không đến mức để cho Bạch Nhạc lần nữa rơi vào trong vây công.

Không có Nhất Nguyên Trọng Thủy, Bạch Nhạc rõ ràng có thể cảm thụ được biển nhiều hơn một cổ hải lưu, hội thúc người hướng một cái phương hướng đi.

Hơi suy nghĩ một chút, Bạch Nhạc liền đoán được, cái này hải lưu phương hướng, khả năng chính là ly khai cái hải vực này phương hướng, lúc này cũng không cái gì do dự, một đường theo hải lưu bơi về phía trước.

Ước chừng tiểu nửa ngày thời gian, bóng đêm lần nữa phủ xuống lúc, Bạch Nhạc lúc này mới rốt cục theo hải lưu bay tới một cái đảo nhỏ phía trên!

Xa xa, Bạch Nhạc liền chứng kiến tại đây trên đảo, tồn tại một chỗ núi lửa!

Ý niệm trong đầu hơi đổi, liên hệ trước đó tình huống, Bạch Nhạc nhất thời liền hiểu được, cái kia một chỗ núi lửa, chính là kế tiếp khảo nghiệm!

Kim mộc thủy hỏa thổ, Ngũ Hành Chi Địa!

Bây giờ cái này hỏa sơn, liền nhất định là Hỏa chi khảo nghiệm.

Thừa dịp người khác còn chưa tới cùng đuổi theo, Bạch Nhạc lúc này một đường hướng về miệng núi lửa chạy như điên.

Mặc dù không thể phi hành, thế nhưng bằng vào Thông Thiên Ma Thể cường hãn, Bạch Nhạc vẫn là một đường chạy cực nhanh!

Chỉ là dọc theo con đường này, khả năng liền còn lâu mới có được cái kia một vùng biển bên trong nhẹ nhàng như vậy!

Bạch Nhạc mới vừa chạy không đến một khắc đồng hồ, cái kia yên lặng núi lửa liền chợt phun trào, cực nóng nham thạch nóng chảy như là hồng thủy, từ miệng núi lửa phún ra ngoài, trực tiếp hướng về toàn bộ tiểu đảo lan tràn ra.

Núi lửa phun trào!

Nếu như người bình thường, nhìn thấy bực này thiên tai, tự nhiên phản ứng đầu tiên chính là chạy, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này núi lửa phun trào, lại ngược lại bộc phát xác định hắn phán đoán!

Căn bản không có chút nào chạy trốn ý tứ, Bạch Nhạc ngược lại một đường nghịch nghênh mà lên, tạo ra tinh cung, một đầu đụng vào cái kia điên trào mà ra trong nham tương!

Chân chính xông vào bên trong, Bạch Nhạc mới nhất thời phát hiện, cái này cực nóng nham thạch nóng chảy so với trong tưởng tượng đáng sợ hơn nhiều, dù cho là lấy Thông Thiên Ma Thể cường hãn, Bạch Nhạc cũng bị nóng đầy người thông hồng, mơ hồ có một loại bị tổn thương cảm nhận sâu sắc.

Mà, thậm chí cũng còn không có bước vào miệng núi lửa.

Bết bát hơn là, bị nham thạch nóng chảy như thế thoáng một ngăn trở, người phía sau cũng rốt cục đuổi theo, lần nữa hướng về Bạch Nhạc truy sát mà đến.

Thực lực bản thân đều không bằng người ta, ở trong nước biển thời điểm, còn có thể miễn cưỡng kéo dài khoảng cách, nhưng hôm nay, một khi rơi vào trên đất bằng, còn muốn bỏ qua đối phương khả năng liền thực sự quá khó khăn.

Một đường chạy như điên, đi tới miệng núi lửa, Bạch Nhạc vẻn vẹn chỉ là nhìn xuống liếc mắt, liền nhất thời cảm thụ được một hồi cực nóng gió đập vào mặt, đâm làn da một hồi làm đau.

Miệng núi lửa bên trong, đã sớm bị nham thạch nóng chảy tràn ngập, liếc mắt thậm chí đều trông không đến phần cuối.

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 747: Địa Hỏa Chi Tâm

Nếu như đổi hắn thời điểm, Bạch Nhạc còn có thể kéo dài một chút, nghĩ biện pháp làm quen một chút cảnh vật chung quanh, chậm rãi tiếp cận nham thạch nóng chảy.

Nhưng bây giờ, cũng đã căn bản không có cơ hội này.

Lâm Tuyết Dật bọn hắn ngay tại phía sau, hơn nữa bây giờ hiển nhiên là ở vào đã triệt để bị làm tức giận trạng thái, vừa mới liền đã từng gặp qua đối phương thực lực Bạch Nhạc tự nhiên rất rõ ràng, một khi rơi vào vây công kết quả.

Đã không có hắn lựa chọn, tự nhiên cũng liền càng không cần do dự.

Dưới chân đột nhiên một bước, Bạch Nhạc lúc này liền thả người trực tiếp nhảy vào trong nham tương.

Chờ đến Lâm Tuyết Dật cùng Tiêu Dật Phong bọn hắn đuổi theo thời điểm, chứng kiến chính là Yến Bắc Thần tũm một tiếng, trực tiếp rơi vào cuồn cuộn trong nham tương tình cảnh.

Cực nóng nham thạch nóng chảy trong nháy mắt cách trở khí tức, để cho Lâm Tuyết Dật bọn hắn đã căn bản là không có cách lại tiếp tục tập trung Yến Bắc Thần vị trí.

"Người điên!"

Đứng ở miệng núi lửa, cảm thụ được cái kia nham thạch nóng chảy mang đến cực nóng, Lâm Tuyết Dật sắc mặt một mảnh tái nhợt, nhịn không được mắng ra âm thanh.

Yến Bắc Thần dám như thế điên, trực tiếp thả người nhảy vào trong nham tương, là bởi vì Thông Thiên Ma Thể đủ quá cường hãn, điểm này, tại ban đầu loạn nhận phong bạo bên trong thời điểm, bọn hắn liền đã từng gặp qua.

Nhưng nếu như hắn cũng dám theo Bạch Nhạc chơi như vậy, cái kia hầu như chính là tại tìm chết.

Cái này vốn cũng không phải là ai gan lớn vấn đề nhỏ.

. . .

"Quyết định thật nhanh, không nổi a!"

Nhìn Bạch Nhạc nhảy vào nham thạch nóng chảy, Mặc Kình trên mặt lần nữa lộ ra một nụ cười, thong thả mở miệng nói.

Cái này liên tiếp phản ứng, đã để hắn đối với Bạch Nhạc càng ngày càng thoả mãn.

Chỉ tiếc Bạch Nhạc là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, với hắn không có bao nhiêu quan hệ, bằng không, cho dù là hắn chết tại Đạo Lăng sơn bên trên, cũng nhất định có thể đủ đem Bạch Nhạc đẩy tới ma đạo đệ nhất nhân vị trí!

"Kết quả sớm đã định trước, quá trình cũng đã không trọng yếu."

Diệp Lăng Vân nhàn nhạt phản kích nói.

Vô luận Bạch Nhạc lại như thế nào xuất sắc, ly khai thượng cổ cấm địa lúc, liền nhất định sẽ chết!

Đây không chỉ là hắn ý chí, cũng là toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông, thậm chí toàn bộ chính đạo ý chí.

...

Thả người nhảy vào trong nham tương, trong khoảnh khắc, liền đã không có chống!

Bạch Nhạc quần áo trên người trong nháy mắt bị thiêu hủy, cực nóng nham thạch nóng chảy trực tiếp dán tại làn da phía trên, đem toàn thân làn da đều nóng thông hồng, tựa như cùng sắp bị đun sôi bạch chước tôm!

Mà lấy Thông Thiên Ma Thể cường hãn, giờ khắc này Bạch Nhạc cũng bị nham thạch nóng chảy cháy mắng nhiếc!

Càng xui xẻo là, như thế một tấm miệng, nham thạch nóng chảy trực tiếp rưới vào trong miệng, suýt chút nữa không đem Bạch Nhạc bỏng chết.

Trong chốc lát, nước mắt liền hạ xuống, chỉ là tại đây trong nham tương, căn bản không kịp rơi xuống, cũng đã bị thiêu khô.

Thật là, dù vậy, Bạch Nhạc cũng phải chết chết cắn chặt răng, không dám để cho chính mình đơn giản trồi lên nham thạch nóng chảy.

Ước chừng tại dưới nham tương lặn một khắc đồng hồ thời gian, thậm chí chính mình cũng không biết bay tới địa phương nào, Bạch Nhạc lúc này mới nổi lên, thở một hơi thật dài.

Núi lửa rất lớn, chỉ là nơi đây nham thạch nóng chảy liền ước chừng kéo trên trăm dặm, không khí chung quanh đều tràn đầy cực nóng khí tức, để cho người ta không thở nổi.

Bất quá, đoạn thời gian này giữ tại nham thạch nóng chảy phía dưới, Bạch Nhạc nhưng cũng đã dần dần quen thuộc loại này cực nóng, mặc dù vẫn như cũ đau đổ mồ hôi, nhưng lại cũng đúng là vẫn còn có thể

nhịn hạ xuống.

Xác định Lâm Tuyết Dật bọn hắn không thể theo kịp, Bạch Nhạc lúc này mới thở phào một cái, uể oải nằm ở trong nham tương, lại từ trong giới chỉ lấy ra một thanh khôi phục linh lực đan dược, nhìn cũng không nhìn trực tiếp nuốt vào.

Chốc lát sau khi nghỉ ngơi, Bạch Nhạc liền lần nữa phục hồi tinh thần lại.

Mặc dù tạm thời thoát khỏi nguy hiểm, thế nhưng muốn toàn thân trở ra, lại vẫn như cũ không có dễ dàng như vậy! Bây giờ biện pháp tốt nhất, chính là nghĩ biện pháp tìm được cái này hỏa sơn hạ trong nham tương huyền cơ, chỉ cần thông qua cửa ải này khảo nghiệm, mới có thể để cho thực lực của chính mình lần nữa đề thăng, bình yên vượt qua nguy cơ trước mắt.

Chỉ là, đối với thượng cổ cấm địa, Bạch Nhạc hoàn toàn chính là liếc mắt bôi đen, muốn trong vòng thời gian ngắn tìm được phương pháp, nói dễ vậy sao!

...

"Là Địa Hỏa Chi Tâm!"

Nhìn dưới chân lưu động nham thạch nóng chảy, Vân Mộng Chân nhẹ giọng mở miệng nói.

Nếu bàn về nhãn giới cùng kiến thức, bây giờ toàn bộ thượng cổ cấm địa cũng tìm không ra một cái có thể nàng so sánh, như thế chốc lát quan sát, đã đủ để cho nàng làm ra phán đoán.

"Địa Hỏa Chi Tâm?"

Tên này, cho dù là người khác lúc này cũng không khỏi có chút xa lạ, chỉ có thể lẳng lặng chờ lấy Vân Mộng Chân giải thích một chút.

"Nham thạch nóng chảy thật chính là Địa Hỏa!" Lắc đầu, Vân Mộng Chân nhẹ giọng giải thích, "Có thể sinh ra nham thạch nóng chảy địa phương, chính là Địa Hỏa đầu nguồn, nếu như ngưng tụ Địa Hỏa đủ quá nhiều, liền sẽ hình thành một lòng dáng tinh thạch! Thượng cổ điển tịch ghi chép bên trong, loại này tinh thạch liền bị xưng là Địa Hỏa Chi Tâm!"

"Ngươi là nói mảnh này trong nham tương, nhất định sẽ có Địa Hỏa Chi Tâm?" Nhìn chằm chằm Vân Mộng Chân, Lâm Tuyết Dật trầm giọng hỏi.

"Trên đời này nào có nhất định chuyện!" Lắc đầu, Vân Mộng Chân nhẹ giọng đáp, "Phần thắng thật nhiều, cũng liền đủ đủ."

"Địa Hỏa Chi Tâm có ích lợi gì?"

"Không rõ ràng!" Lắc đầu, Vân Mộng Chân cũng không tàng tư thẳng giải thích, "Chỉ là ở tại Thượng Cổ trong đồn đãi, Địa Hỏa Chi Tâm so với Nhất Nguyên Trọng Thủy trân quý hơn nhiều, những thứ này điển tịch truyền lưu lâu lắm, khó tránh khỏi có chỗ thiếu sót."

Còn lại, Vân Mộng Chân không có nói nữa.

Trên thực tế, Đạo Lăng Thiên Tông điển tịch không thiếu thượng cổ truyền lưu đến nay, ở đâu có nhiều như vậy thiếu sót.

Chỉ là, Vân Mộng Chân lại cuối cùng không phải cùng những người này một lòng.

Dù là bây giờ nhiều đêm nhận uy hiếp, Vân Mộng Chân không thể không cùng Lâm Tuyết Dật, Tiêu Dật Phong bọn hắn những thứ này

chính đạo đệ tử đi ở tất cả, về một ít thật then chốt tin tức, nàng cũng đồng dạng sẽ không dễ dàng nói ra.

"Địa Hỏa Chi Tâm một khi dung nhập tinh hải, liền có thể diễn hóa ra một mảnh Xích Hải, đủ để cho tinh hải phẩm chất đề thăng một cấp bậc! Vị này thánh nữ nói chuyện, không hết không thật a!"

Ung dung cười, Mặc Kình thong thả mở miệng nói.

Lấy thân phận của hắn cùng thực lực, tự nhiên biết Địa Hỏa Chi Tâm diệu dụng, rõ ràng hơn, Vân Mộng Chân tất nhiên có thể biết Địa Hỏa Chi Tâm, liền tuyệt đối sẽ không chỉ biết là một chút như vậy.

Cố ý không nói ra, cũng cũng là có mang tư tâm!

Về phần hắn cố ý vạch trần điểm này, dụng ý thì càng rõ ràng.

Hắn vốn chính là đang đả kích Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ quyền uy. Càng càng nhiều người ý thức được, cái gọi là Đạo Lăng Thánh Nữ, cũng sẽ nói sạo, cũng giống vậy vì quyền lợi mà dùng hết tâm tư, bản thân này liền sẽ để cái kia Đạo Lăng bất bại thánh nữ hình tượng bị hao tổn.

"Không chỉ như vậy, Địa Hỏa Chi Tâm bên cạnh, thường thường sẽ còn xen lẫn Tức Thổ!" Liếc Diệp Lăng Vân liếc mắt, Mặc Kình tiếp tục nói, "Ngũ Hành Chi Địa, cuối cùng hỏa, thổ nhị trọng khảo nghiệm cùng cơ duyên, đều ở chỗ này!"

Trước đó mỗi một lần cơ duyên cướp đoạt, đều kèm theo thật lớn nguy hiểm, bây giờ, hai loại khảo nghiệm trọng chồng lên nhau, nguy hiểm tự nhiên cũng đồng dạng hội tăng lên gấp đôi.

Dưới tình huống như vậy, coi như là Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân, một cái sơ sẩy cũng sẽ chết ở chính giữa.

Vân Mộng Chân cố ý không có nhắc nhở người khác, sợ là cũng mang theo vài phần ác ý.

Bây giờ, xuyên thấu qua thanh thiên, chứng kiến Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc quan hệ, tự nhiên cũng liền có thể minh bạch, lúc này Vân Mộng Chân tâm tư đã chẳng phải thuần túy, nếu như cần phải, nàng thậm chí cũng không tiếc sát nhân diệt khẩu, cũng thành toàn Bạch Nhạc.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 748: Khủng bố bạch sắc thổ nhưỡng

Cũng có trước kinh nghiệm, bây giờ muốn tại đây trong nham tương tìm được vị trí trung tâm cũng không có khó như vậy.

Ngũ Hành Chi Địa, mặc dù mỗi một chỗ hoàn cảnh cũng không giống nhau, thế nhưng đạo lý nhưng là tương thông.

Chỉ cần men theo trong nham tương nhất cực nóng phương hướng đi, liền luôn có thể tìm được vị trí trung tâm vị trí.

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng không phải là duy nhất một người thông minh, chỉ là so với hắn người khác thoáng sắp một bước mà thôi.

Hơn nữa, có can đảm hướng Bạch Nhạc, trực tiếp như vậy nhảy vào trong nham tương đến tìm kiếm phương vị ngang qua, cũng cũng là phần độc nhất!

Người khác, cho dù là Vân Mộng Chân cũng tuyệt đối không dám!

Thậm chí Vân Mộng Chân thủy chung đều là lấy linh khí bảo vệ chính mình, bằng không, lấy Vân Mộng Chân thân phận, nếu như cùng Bạch Nhạc, liền y phục trên người đều bị hoà tan đi, cái kia việc vui có thể to lắm.

Đối với Vân Mộng Chân mà nói, nàng sợ rằng tình nguyện buông tha dạng này cơ hội, cũng tuyệt đối sẽ không để cho mình rơi vào loại này tình cảnh lúng túng.

Khoảng chừng tại trong nham tương ngang qua một canh giờ thời gian,

Bạch Nhạc liền rốt cục tìm mảnh này trong nham tương tâm!

Chỉ là có chút ngoài Bạch Nhạc dự liệu là, trong nham tương tâm, cũng không phải là trong tưởng tượng như thế, bao vây tại trong nham tương, mà là tại trắng xóa hoàn toàn thổ nhưỡng phía trên!

Cái kia trắng xóa hoàn toàn thổ nhưỡng, khoảng chừng chỉ có chừng 20m phạm vi, tại vị trí trung ương nhất, có một khối xích hồng sắc tinh thạch, lộ ra lau một cái nhàn nhạt hỏa diễm, chậm rãi thiêu đốt.

Nếu như chỉ từ mặt ngoài xem, tựa hồ không hề chỗ khác thường, ngọn lửa kia cũng kém xa thiên hỏa khủng bố!

Thật là, vẻn vẹn chỉ là đi tới nơi đây, Bạch Nhạc liền có thể cảm nhận được một loại khó diễn tả được tim đập nhanh.

Đó là một loại trực bức tử vong cảm giác sợ hãi.

Dù là lấy Bạch Nhạc định lực, giờ khắc này cũng khó mà đè xuống trong lòng rung động, ngạnh sinh sinh buộc chính mình dừng lại, vẫn chưa lập tức nhảy lên cái kia trắng xóa hoàn toàn địa phương.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc tùy ý từ trên người lấy ra hai viên linh thạch, xa xa trực tiếp ném về cái kia trắng xóa hoàn toàn địa phương.

Ba một tiếng!

Linh thạch rơi vào cái kia trên đất trong nháy mắt, liền chậm rãi hướng phía dưới đình trệ, phảng phất rơi vào một mảnh lưu sa bên trong.

Giả sử vẻn vẹn chỉ là như vậy cũng liền thôi, kinh khủng nhất là, Bạch Nhạc rõ ràng chứng kiến, cái kia hai viên linh thạch như là chợt bị người rút sạch linh lực, trong khoảnh khắc, liền hóa thành xám trắng, cuối cùng

dễ dàng vỡ nát, hóa thành một mảnh nhỏ cùng xung quanh cái kia bạch sắc thổ nhưỡng giống nhau như đúc cát trắng.

Phát hiện như vậy, nhất thời để cho Bạch Nhạc tâm hít vào một ngụm khí lạnh.

Cái này gặp quỷ bạch sắc thổ nhưỡng chẳng những có thể đình trệ, hơn nữa có thể thôn phệ linh lực, đáng sợ là, toàn bộ trong quá trình, ngươi thậm chí đều không phát hiện được một tia dị dạng, dường như đây hết thảy vốn là đương nhiên.

Chưa từ bỏ ý định phía dưới, Bạch Nhạc lần nữa ném ra hai viên linh thạch thượng phẩm, nhưng mà, cũng bất quá chỉ là ngắn ngủi trong khoảnh khắc, cũng rơi vào đồng dạng kết cục.

Kể từ đó, Bạch Nhạc nhưng là không dám tiếp tục ôm bất luận cái gì lòng cầu gặp may, triệt để đoạn tuyệt xông vào ý niệm trong đầu.

Thu liễm khí tức, Bạch Nhạc đem chính mình lần nữa chìm vào trong nham tương, lặng yên ẩn núp, chờ hắn đấy người chạy tới.

Tối đa bất quá một nén nhang thời gian, Vân Mộng Chân đám người thân ảnh liền nhất thời xuất hiện ở nơi này.

Chứng kiến cái kia bạch sắc thổ nhưỡng trong nháy mắt, Vân Mộng Chân con ngươi hơi hơi co rụt lại, chỉ là cũng rất sắp bị nàng che giấu đi qua, cũng không có gây nên bất luận kẻ nào chú ý.

Trên thực tế, bây giờ người khác lực chú ý cũng đều đang tìm Bạch Nhạc phía trên.

Trước đó Lâm Tuyết Dật minh bạch thấy là Yến Bắc Thần trước một bước nhảy vào trong nham tương tiêu thất tung tích, hắn cho dù là lại như thế nào hận Yến Bắc Thần nhập cổ, nhưng cũng minh bạch, lấy Yến

Bắc Thần thực lực, tuyệt đối sẽ không bị vây chết tại trong nham tương! Hơn nữa, tốc độ hắn là sẽ không so với bọn hắn chậm.

Trước hắn thậm chí đều đã làm tốt, lúc chạy đến Bạch Nhạc đã tại luyện hóa Địa Hỏa Chi Tâm chuẩn bị.

Có thể hết lần này tới lần khác, tới chỗ sau đó, nhưng căn bản không thể chứng kiến Bạch Nhạc tung tích.

Ngược lại là cái kia trắng xóa hoàn toàn trong đất tâm, viên kia xích hồng tinh thạch có thể thấy rõ ràng!

Nhớ tới Vân Mộng Chân vừa mới nói chuyện, nhất thời liền để cho người ý thức được, cái kia xích hồng tinh thạch, tất nhiên chính là Địa Hỏa Chi Tâm.

Trong tích tắc, Nhậm Tiêu Dao liền cái thứ nhất nhịn không được nhảy ra đi.

Tinh cung tế xuất, Nhậm Tiêu Dao trong tay ôm một cái chiết phiến, thân như hồng nhạn, nhẹ nhàng nhoáng lên, liền trực tiếp rơi vào cái kia trắng xóa hoàn toàn địa phương phía trên, thậm chí còn rất tao bao hất tay một cái, mở ra quạt xếp.

Nhưng mà, đắc ý như vậy, thậm chí đều không có thể duy trì qua ba hơi, Nhậm Tiêu Dao sắc mặt liền chợt đại biến!

Thời gian ba cái hô hấp, Nhậm Tiêu Dao chân nhỏ cũng đã đình trệ đến cái kia bạch sắc thổ nhưỡng bên trong, kinh khủng hơn là, hắn có thể đủ rõ ràng cảm thụ được, cái này như thế một chút xíu thời gian, trong cơ thể hắn ma khí vậy mà ngạnh sinh sinh bị cắn nuốt ba thành!

Cái này cả kinh không thể coi thường, Nhậm Tiêu Dao vô ý thức liền thả người nhảy ra ngoài.

Chỉ là, cho tới giờ khắc này, Nhậm Tiêu Dao mới chính thức ý thức được nơi đây khủng bố , mặc cho hắn dùng bao nhiêu lực khí, rơi vào trong đất hai chân đều căn bản là không có cách tránh thoát, thậm chí ngược lại đình trệ nhanh hơn vài phần.

Hơn nữa, theo thân thể không ngừng đình trệ, trong cơ thể ma khí trôi qua tốc độ cũng đồng dạng càng lúc càng nhanh!

Lần này, Nhậm Tiêu Dao mới thật là hoảng hốt.

Tới mức này, hắn nơi nào còn dám lại có nửa điểm lưỡng lự, lúc này liền trực tiếp thi triển ra thần thông!

"Hoàng tuyền!"

Trong tích tắc, tinh cung chi lực chợt triển khai, hóa thành một đạo u lãnh Hoàng Tuyền Chi Thủy, đột nhiên từ không trung trùng kích mà xuống, ngạnh sinh sinh đem Nhậm Tiêu Dao dưới chân thổ nhưỡng giải khai một điểm khe hở, thừa dịp cơ hội này, Nhậm Tiêu Dao lúc này mới theo cái kia một đạo Hoàng Tuyền Chi Thủy, gắng gượng tránh thoát mà ra.

Tũm!

Gắng gượng tránh thoát mà ra Nhậm Tiêu Dao dùng sức quá mạnh, cả người chợt rơi đến trong nham tương.

Sau một khắc, Nhậm Tiêu Dao rồi đột nhiên hét thảm một tiếng, đột nhiên từ trong nham tương nhảy ra đến, chỉ là may là như vậy, cũng y nguyên vẫn là chậm một bước, chẳng những y phục trên người bị nham thạch nóng chảy hoà tan đi, trên người làn da cũng đồng dạng bị hòa tan, cả người liền máu me đầm đìa, trên bàn chân càng là huyết nhục bong ra từng màng, lộ ra lành lạnh bạch cốt.

Dù sao không phải là mỗi một mọi người như là Bạch Nhạc, sở hữu đủ để ngạnh kháng nham thạch nóng chảy nhiệt độ Thông Thiên Ma Thể!

Nguyên bản người khác chứng kiến Nhậm Tiêu Dao gặp nạn thời điểm, chính là mang theo chế giễu tâm tư.

Thật là, khi thật sự chứng kiến Nhậm Tiêu Dao lúc này cái kia thảm trạng thời điểm, nhưng là ai cũng cười không nổi.

Có thể đi tới nơi đây, mọi người đối với lẫn nhau thực lực, trong lòng cũng lớn trí nắm chắc, ai so với ai khác chỉ sợ cũng cường không đến đi đâu.

Nhậm Tiêu Dao rơi thê thảm như thế, nếu như đổi bọn hắn, chỉ sợ cũng đồng dạng cũng không khá hơn chút nào.

Trong nháy mắt, nhìn về phía lấy cái kia trắng xóa hoàn toàn thổ nhưỡng thời điểm, liền không khỏi đều nhiều hơn vài phần vẻ sợ hãi.

Cũng may, Nhậm Tiêu Dao cũng cuối cùng không phải phổ thông tu hành giả có khả năng bằng được, mặc dù thê thảm, nhưng trên thực tế, nhưng cũng chưa chân chính mang đến cho hắn uy hiếp trí mạng, chốc lát trước đó, Hoàng Tuyền Chi Thủy liền bọc lại thân thể hắn, bị hao tổn thương thế rất nhanh liền lần nữa phục hồi như cũ, chỉ là sắc mặt nhưng cũng cuối cùng vì vậy thay đổi trắng bệch, cũng không còn trước đó bộ kia tao bao dáng dấp.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 749: Tàn khốc nhất biện pháp

"Thánh nữ, đây là chuyện gì xảy ra?"

Chứng kiến Nhậm Tiêu Dao thảm trạng, Tiêu Dật Phong rốt cục vẫn là không nhịn được mở miệng hỏi.

Mặc dù đều là tam đại thiên tông, nhưng loại này thượng cổ cấm địa bên trong dị thường, người khác cuối cùng đều là vô pháp cùng Đạo Lăng Thiên Tông so sánh, nếu như nói, ở đây có một người có thể biết, cái này đến là chuyện gì xảy ra, vậy cũng liền chỉ có Vân Mộng Chân.

Yên lặng chốc lát, Vân Mộng Chân cũng không có trả lời ngay, mà là đưa mắt chậm rãi chuyển hướng nơi khác.

Không nhìn thấy Bạch Nhạc thân ảnh, Vân Mộng Chân trong lòng cuối cùng vẫn là có chút không yên lòng, chỉ là cẩn thận suy nghĩ lại một chút Bạch Nhạc tính khí, cùng với Thông Thiên Ma Thể cường hãn, Vân Mộng Chân vẫn tin tưởng Bạch Nhạc không hội ngộ hiểm.

Loại chuyện như vậy, trước đó không có thương lượng, thế nhưng chỉ cần thoáng suy tính một chút, tính ra ăn ý tự nhiên cũng liền không kỳ quái.

Mặc dù phát hiện không Bạch Nhạc khí tức, thế nhưng Vân Mộng Chân lại y nguyên vẫn là có thể đoán được, Bạch Nhạc khả năng lớn nhất, chính là ẩn thân tại đây cực nóng nham thạch nóng chảy phía dưới.

Rất hiển nhiên, Tức Thổ cửa ải này, cũng đồng dạng làm khó Bạch Nhạc.

Nghĩ vậy, Vân Mộng Chân nhất thời cao giọng mở miệng nói, "Đây là Tức Thổ!"

Tiêu Dật Phong ý tứ, chỉ là để cho Vân Mộng Chân tự mình nói cho hắn biết cùng Lâm Tuyết Dật, dù sao, bây giờ Tư Đồ Lăng Phong không ở, Thư Khánh Dương trên danh nghĩa thuộc về chính đạo, nhưng trên thực tế, lại cuối cùng cũng không phải chính đạo người.

Tiêu Dật Phong cái này vừa hỏi, không chỉ là muốn Vân Mộng Chân cho một lời giải thích hoặc là biện pháp giải quyết, quan trọng hơn là một loại tỏ thái độ, muốn cùng Vân Mộng Chân liên thủ tỏ ra yếu kém.

Chỉ là lại không ngờ tới, Vân Mộng Chân tựa hồ căn bản không có lý giải ý hắn, vậy mà căn bản không có che lấp, thậm chí cũng có thể nói là cố ý phóng đại thanh âm, muốn làm cho tất cả mọi người cũng nghe được.

So sánh dưới, Thư Khánh Dương phản ứng không muốn nhanh nhiều.

Vân Mộng Chân bên này mới vừa mở miệng, liền đã ý thức được, Bạch Nhạc hơn phân nửa liền giấu ở phụ cận, những lời này, Vân Mộng Chân căn bản là cố ý muốn nói cho Bạch Nhạc nghe.

Đương nhiên, hắn cũng không để bụng Vân Mộng Chân rốt cuộc ý tưởng gì, nhưng là lại vô cùng rõ ràng, Vân Mộng Chân lời kế tiếp, tuyệt đối trọng yếu phi thường, hơn nữa không có giả.

"Tức Thổ, truyền thuyết là có thể tự động sinh trưởng thổ nhưỡng, gặp thủy thì trưởng, thời kỳ thượng cổ, từng bị Đại Năng Giả dùng để thống trị hồng thủy."

Vân Mộng Chân cũng không để bụng người khác nghĩ như thế nào, từ nàng góc độ, công khai nói những lời này, lập trường liền làm sao cũng sẽ không tính sai, vô luận là Chính Ma Lưỡng Đạo, người bên ngoài ai

nhắc tới, đều sẽ cho rằng Vân Mộng Chân đủ có đại khí, không tàng tư tâm.

"Nơi đây nham thạch nóng chảy sở dĩ kinh khủng như vậy, có một bộ phận rất lớn nguyên nhân, cũng là bởi vì Địa Hỏa Chi Tâm nương theo Tức Thổ một chỗ, cho nên, qua một thời gian ngắn, núi lửa liền sẽ tự động phun trào một lần." Dừng một cái, Vân Mộng Chân tiếp tục nói, "Tức Thổ sinh trưởng yêu cầu rất nhiều linh khí, cho nên, nếu có tu hành giả bước lên Tức Thổ, liền sẽ tự nhiên bị cắn nuốt linh khí, đồng thời không ngừng hạ xuống, thẳng đến bị Tức Thổ thôn phệ, hóa thành bụi bậm!"

Nghe thế, Nhậm Tiêu Dao sắc mặt không khỏi càng phát ra xấu xí vài phần.

Vừa mới nếu như hắn phản ứng chậm một chút nữa, chỉ sợ cũng thật muốn bị Tức Thổ thôn phệ, hóa thành bụi bậm.

"Thánh nữ nói là, Tức Thổ trung ương. . . Chính là Địa Hỏa Chi Tâm?"

Ánh mắt hướng về cái kia trắng xóa hoàn toàn trong đất ở giữa xích sắc tinh thạch, Lâm Tuyết Dật nhẹ giọng chen lời nói.

"Vâng!"

Gật đầu, Vân Mộng Chân trầm giọng đáp, "Chỉ là Địa Hỏa Chi Tâm nương theo Tức Thổ mà sinh, căn bản là không có cách tới gần! Hơn nữa, mặc dù thật có thể vượt qua Tức Thổ, tiếp cận Địa Hỏa Chi Tâm thời điểm, cũng đồng dạng sẽ gặp phải Địa Hỏa Chi Tâm cháy! Địa Hỏa chi uy, tuyệt không tại thiên kiếp thiên hỏa phía dưới."

". . ."

Riêng chỉ là một cái Tức Thổ, cũng đã có chút có người thúc thủ vô sách,

bây giờ còn có Địa Hỏa Chi Tâm khả năng tồn tại uy hiếp, làm thật là khiến người ta bắt đầu sinh ra một loại tuyệt vọng cảm giác!

"Thánh nữ, lẽ nào liền không có cách nào giải quyết sao?"

Ánh mắt một hồi lấp lóe, Thư Khánh Dương theo mở miệng hỏi.

"Nếu có tinh hải thực lực, trực tiếp lấy tinh hải bao phủ, có thể có thể mạnh mẽ luyện hóa!" Lắc đầu, Vân Mộng Chân tiếp tục nói, "Trừ cái đó ra, nếu là có đủ đủ linh thạch cực phẩm. . . Lấy linh thạch cực phẩm vì điểm đặt chân mượn lực, cũng là một loại vượt qua Tức Thổ biện pháp! Bất quá. . . Sợ là chúng ta ai cũng không cầm ra nhiều như vậy linh thạch cực phẩm tới."

Những lời này, rơi vào dưới nham tương Bạch Nhạc trong tai, nhưng trong lòng cũng không khỏi đột nhiên khẽ động.

Trước đó Bạch Nhạc liền từng bả linh thạch ném tới Tức Thổ phía trên, linh thạch thượng phẩm cũng bất quá duy trì mấy hơi thở thời gian mà thôi, hơn nữa hạ xuống tốc độ quá nhanh, hiển nhiên là linh thạch thượng phẩm bên trong ẩn chứa linh lực chưa đủ!

Bất quá, nếu như linh thạch cực phẩm, có thể thật đúng là đủ để coi là đá đặt chân sử dụng.

Chỉ là, linh thạch cực phẩm quá nhỏ, muốn đủ để đặt chân, mỗi một lần chí ít ném ra bốn năm khỏa mới được, hơn nữa, nơi này là vô pháp phi hành, từ nơi này xông vào Tức Thổ trung ương, sợ là phía trên phải có gần trăm khỏa linh thạch cực phẩm mới đủ.

Nếu như chỉ là đồng giá linh thạch cực phẩm, ở đây cho dù ai đều lấy ra.

Có thể chỉ cần linh thạch cực phẩm, vậy coi như thật ai cũng không lấy ra được, dù sao, đang tu hành giới phía trên, linh thạch thượng phẩm mới

là những thứ này Tinh Cung Cảnh cường giả thông dụng phẩm, mà linh thạch cực phẩm, chỉ có bước vào Tinh Hải Cảnh sau đó, mới có thể dùng tới.

Mặc dù không có nhiều như vậy linh thạch cực phẩm, thế nhưng Vân Mộng Chân nói một phen sau khi nói ra, liền chờ tại mở một cái mới tâm tư!

Riêng là ma đạo những người kia, cơ hồ là trước tiên, cũng đã nghĩ đến thích hợp nhất thay thế biện pháp!

Người!

Nếu như chỉ là yêu cầu đá đặt chân, như vậy không có linh thạch cực phẩm, lấy người coi như đá đặt chân tự nhiên cũng là có thể.

Hơn nữa, tùy tiện một cái có thể bước vào thượng cổ cấm địa tu hành giả, trong cơ thể linh lực cũng tuyệt đối phải so linh thạch cực phẩm nhiều hơn, chỉ cần giết ba bốn người coi như đá đặt chân, có thể cũng đã đủ để bước vào Tức Thổ trung ương.

Đương nhiên, bây giờ ở đây những người này, lẫn nhau thực lực tương đương, tự nhiên là không có khả năng cần làm đá đặt chân tới hi sinh, thật là. . . Lần này tiến nhập thượng cổ cấm địa, có thể xa xa không chỉ bọn hắn mấy người này a!

Đại đa số người, thật đều bị bỏ lại đằng sau!

Hơn nữa, đều liều mạng hướng nơi đây đuổi. . . Những người này, mới là thích hợp nhất đá đặt chân!

Đương nhiên, dạng này phương pháp thực sự có chút tàn khốc, căn bản là đang dùng mạng người đem đổi lấy tranh đoạt cơ duyên cơ hội.

Thật là. . . Ai quan tâm đâu?

Vô luận là Mặc Vũ vẫn là Nhậm Tiêu Dao bọn hắn những thứ này ma tu, vẫn là xưa nay coi thường mạng người Đại Càn Vương Triều Thư Khánh Dương, thậm chí là. . . Tiêu Dật Phong cùng Lâm Tuyết Dật!

Căn bản không ai quan tâm những thứ này!

Ngược lại, tại thượng cổ cấm địa bên trong, không chỉ có riêng chỉ có ma tu, hoặc là chính đạo đệ tử!

Chỉ cần bắt đối phương người, coi như đá đặt chân, chẳng phải không tồn tại bất cứ vấn đề gì sao?

Chính ma thế bất lưỡng lập, mọi người chém giết lẫn nhau thời điểm nhiều, quan tâm nhiều như thế một lần sao?

Trong tích tắc, tất cả mọi người ý thức được điểm này, trong mắt đồng thời lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí.

Nhận thấy được những người này dị dạng, Vân Mộng Chân trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy, nàng xưa nay tâm tính thiện lương, nói ra lời nói này thời điểm, không có ý thức được, có thể làm chứng kiến những người này phản ứng thời điểm, nhưng cũng rốt cục ý thức được, chính mình những lời này sẽ tạo thành cái dạng gì hậu quả xấu.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 750: U Minh Tông, Dạ Thần Hi

Vân Mộng Chân sắc mặt có chút khó coi, có thể tới mức này, cho dù là nàng cũng có chút không cách nào có thể muốn.

Trên danh nghĩa mặc dù mọi người đều tôn trọng nàng vị này Đạo Lăng Thánh Nữ, nhưng trên thực tế, lại căn bản cũng không phải là cái kia hồi chuyện, đừng bảo là người trong ma đạo, coi như là Tiêu Dật Phong cùng Lâm Tuyết Dật bọn hắn loại này chính đạo đệ tử, nàng cũng căn bản là không có cách ước thúc.

Tất cả mọi người là nhất đỉnh tiêm thiên tài, không có tuyệt đối nghiền ép thực lực, ai có thể cam tâm nghe ngươi phân phó?

Vân Mộng Chân thực lực, là muốn so người khác mạnh hơn một chút, nhưng muốn nói có thể lấy sức một mình áp đảo tất cả mọi người, vậy cũng quá khôi hài.

Vân Mộng Chân những lời này, giống như là trong nháy mắt mở ra Pandora Ma Hạp, cho dù là chính nàng, cũng căn bản là không có cách sẽ đem cái hộp đóng cửa.

...

Đạo Lăng sơn bên trên, cũng không khỏi có trong nháy mắt tẻ ngắt.

Vân Mộng Chân ngay từ đầu nói thời điểm, còn rất nhiều người không phản ứng kịp, cảm thấy ai cũng không khả năng tùy thân mang nhiều như vậy linh thạch cực phẩm, nhưng khi chứng kiến Mặc Vũ bọn hắn biểu tình thời điểm, tất cả mọi người cũng liền đều phản ứng kịp.

Trong nháy mắt, chỗ có người trong lòng cũng không khỏi hơi hơi phát lạnh.

Đạo ma bất lưỡng lập, những năm gần đây, chém giết lẫn nhau cũng cho tới bây giờ liền số lượng cũng không ít, thật là loại kia chém giết, lại hiển nhiên cùng hiện tại phải làm việc, hoàn toàn bất đồng.

Tối trọng yếu là, đây cũng không phải là ở bên ngoài tùy tiện lạm sát kẻ vô tội có thể so với, bây giờ tại thượng cổ cấm địa bên trong không có một người, đều là toàn bộ thiên hạ xuất sắc nhất một nhóm nhân vật thiên tài, cho dù là bên trong yếu nhất, tùy tiện thả ra ngoài, đó cũng là danh chấn một phương thiên tài.

Cùng các tông các phái cùng với những thứ này ma đạo cự kình, đều có thiên ti vạn lũ quan hệ, ai dám khẳng định, bị hy sinh liền nhất định không phải mình môn nhân đệ tử, thậm chí là nhi nữ hậu đại?

Chỉ cần nghĩ vậy, cho dù ai trong lòng đều sẽ nổi lên một hơi khí lạnh, có thể hết lần này tới lần khác, loại tình huống này, cho dù ai cũng căn bản không xen tay vào được.

Cho dù là Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân hai người, lúc này không khỏi thật sâu nhíu mày.

Lấy bọn hắn thân phận, đương nhiên sẽ không quan tâm những người này sinh tử, có thể nói, trừ Vân Mộng Chân cùng Mặc Vũ bên ngoài, hắn tất cả mọi người sinh tử, bọn hắn đều có thể coi thường.

Nhưng mà, bọn hắn lại nhất định phải đứng ở một cái càng cao góc độ nhìn vấn đề.

Một khi sự tình thật phát triển đến một bước kia, hội mang đến nghiêm trọng bực nào hậu quả, cùng với càng sâu xa ảnh hưởng?

Dù sao, loại chuyện như vậy, nếu như tự mình không người, làm cũng liền làm không có gì lớn lắm, nhưng nếu là sở hữu tình cảnh, đều sẽ hiện ra tại thanh thiên phía trên, để cho mỗi người đều xem thanh thanh sở sở, khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

Trừ Bạch Nhạc loại này kỳ lạ bên ngoài, có thể nói, bên trong không có một người đều là có bối cảnh.

Một khi bị giết, ắt sẽ tác động thế lực sau lưng, đưa tới liên tiếp trả thù, những thứ này thiên tài tác động, có thể toàn bộ đều là Tinh Hải Cảnh lão tổ, rung chuyển, đối với toàn bộ thiên hạ bố cục đều sẽ có ảnh hưởng to lớn.

Nếu như khả năng, Diệp Lăng Vân thậm chí muốn trực tiếp tán đi thần thông, trực tiếp gián đoạn đối với thượng cổ cấm địa quan sát.

Thật là, lý trí lại nói cho hắn biết, đến một bước này, trừ phi hắn muốn cùng thiên hạ là địch, bằng không liền căn bản không thể làm như vậy.

Nếu như ngày xưa đỉnh phong Đạo Lăng Thiên Tông, hoặc là dù là chỉ là thực lực của hắn còn ở, hắn đều có thể mạnh mẽ cắt đứt, nhưng bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông, nhưng là đã không kham nổi lớn như vậy can hệ tới.

Nghĩ vậy, Diệp Lăng Vân trong lòng không khỏi càng phát ra có chút đắng chát.

Chẳng bao lâu sau, Đạo Lăng Thiên Tông làm việc, làm sao cần phải muốn hướng bất kỳ ai giao phó?

... . . .

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Hai canh giờ sau đó, rốt cục có người khác chạy tới nơi này, chỉ là so với việc Vân Mộng Chân bọn hắn, những người này không muốn có vẻ càng chật vật nhiều.

Nơi đây vẫn như cũ cấm phi hành, tất cả mọi người nhất định phải dựa vào tinh cung chống đỡ, tới cam đoan chính mình không đến mức rơi vào trong nham tương, linh lực thời khắc đều ở đây tiêu hao, lấy về phần bọn hắn nhất định phải thời khắc cầm trong tay linh thạch thượng phẩm tới không ngừng bổ sung linh lực, mới có thể tiếp tục chống đỡ.

Trốn dưới nham tương, Bạch Nhạc vô pháp nhìn thấy phía trên tình cảnh, chỉ có thể bằng vào thanh âm cùng khí tức để phán đoán người đến thân phận.

Chỉ là, rất nhanh, Bạch Nhạc liền nghe được thanh âm quen thuộc.

"Khánh Dương huynh, mau tới hỗ trợ!"

Một đường chật vật chạy trốn tới nơi đây, Ngô Văn Uyên lúc này sắc mặt có vẻ không gì sánh được xấu xí, hơn nữa, nếu như Bạch Nhạc có thể chứng kiến, liền sẽ kinh dị phát hiện, lúc này Ngô Văn Uyên vậy mà cùng Tam hoàng tử bọn hắn tiến tới với nhau.

Nhưng dù cho như thế, lại y nguyên vẫn là khó tránh khỏi bị người đuổi kịp, đối phương thực lực, khả năng liền xác thực hơi doạ người.

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Thư Khánh Dương nhất thời chứng kiến theo sát tại Ngô Văn Uyên phía sau bọn họ thân ảnh!

Một ít màu xanh đậm Hoa phục thanh niên, trong tay mang theo một thanh u lãnh hắc sắc liêm đao, thậm chí không có tế xuất tinh cung, liền một bước như vậy bước đạp nham thạch nóng chảy mà đi, toàn thân lộ ra lau một cái u lãnh khí tức, sát khí nghiêm nghị!

"Người nào?"

Thân ảnh nhoáng lên, Thư Khánh Dương trực tiếp ngăn cản đến Ngô Văn Uyên trước người bọn họ, lạnh giọng hỏi.

Sở dĩ như thế làm ra phản ứng nhanh, ngược lại không phải là thật sợ cái kia không biết tới kịp thanh niên, mà là sợ người khác nhân cơ hội đối Ngô Văn Uyên ra tay, bây giờ nơi đây cục diện có nhiều ác liệt, vừa mới chạy tới Ngô Văn Uyên bọn hắn căn bản là không cách nào tưởng tượng.

Ánh mắt rơi vào Thư Khánh Dương trên người, thanh niên kia mí mắt cũng không khỏi hơi hơi nhảy nhót, hiển nhiên là nhận ra Thư Khánh Dương, chỉ là cho dù là đối mặt Thư Khánh Dương, cũng vẫn không có lộ ra nửa phần ý sợ hãi, nhàn nhạt mở miệng nói, "U Minh Tông, Dạ Thần Hi!"

Đơn giản một cái tên, cũng đã đủ để cho Thư Khánh Dương ý thức được đối phương vì sao lại một mực truy sát Ngô Văn Uyên bọn hắn.

U Minh Tông cùng Đại Càn Vương Triều bản thân liền là tử thù, bây giờ còn có truyền nhân sống sót, một khi có cơ hội, không đúng Đại Càn Vương Triều người xuất thủ mới là quái sự.

Nếu như tại thời điểm khác, lấy Thư Khánh Dương thực lực tự nhiên không thèm quan tâm, nhưng hôm nay, lại không phải do hắn không kiêng kỵ.

Một khi hắn bị đối phương ngăn chặn, không biết người khác sợ rằng ngay lập tức sẽ đối Ngô Văn Uyên bọn hắn ra tay, đi trước một bước xông vào Tức Thổ trong phạm vi.

Tam hoàng tử bọn hắn sinh tử, hắn có thể không quan tâm, thế nhưng Ngô Văn Uyên hắn lại không thể mặc kệ.

Nham thạch nóng chảy phía dưới, nghe được Dạ Thần Hi tên này, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi hơi hơi vừa nhảy!

Lúc trước tại Thanh Vương lăng tẩm bên trong, hắn chỉ thấy qua Dạ Thần Hi đáng sợ, nếu không có thực lực bản thân còn yếu một ít, lấy Dạ Thần Hi thiên phú thủ đoạn, không thể nghi ngờ là tuyệt đối đủ để bước lên nhất đỉnh tiêm thiên tài hàng ngũ, mặc dù so với Nhậm Tiêu Dao cùng Tiêu Dật Phong bọn hắn những người này sợ cũng sẽ không rơi vào hạ phong.

Hơn nữa, trước đây Lam tiên sinh bày ra Huyết Ảnh Ma Tông vây giết Bạch Nhạc thời điểm, đối mặt Yêu Đao Dương Đào, cũng chính là Dạ Thần Hi xuất thủ, giúp Bạch Nhạc giải vây.

Bàn về đến, Bạch Nhạc vẫn tính là thiếu đối phương một cái nhân tình.

Bây giờ, Dạ Thần Hi có mặt, vẫn là để Bạch Nhạc có chút bận tâm.

Hơn nữa, mặc dù Ngô Văn Uyên cùng Tam hoàng tử thực lực bọn hắn mặc dù yếu một ít, mà dù sao nhân số tại cái kia thả lấy, chung quy không đến mức bị một cái Dạ Thần Hi liền giết không còn sức đánh trả chút nào a?

Giống như là cố ý vì Bạch Nhạc giải đáp trong lòng nghi vấn đồng dạng.

Sau một khắc, lại là hai cái thanh âm quen thuộc vang lên.

"Quỷ Diễm Tông, Chung Diễm!"

"Ẩn Tâm!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 751: Bả cục diện đảo loạn

Ba người đều là Bạch Nhạc người quen, chỉ là Bạch Nhạc nhưng cũng không lớn suy nghĩ cẩn thận, ba người này là thế nào tiến tới với nhau.

Chung Diễm cùng Ẩn Tâm, ban đầu ở trên biển Đông vẫn tính là có duyên gặp mặt một lần, nhưng là bọn họ cùng Dạ Thần Hi nhưng lại cũng không biết a?

Bất quá, lấy cái này ba người thực lực, nếu như liên thủ lại, Tam hoàng tử cùng Ngô Văn Uyên bọn hắn thật là đỡ không được, có thể một đường chạy trốn tới cái này đến, đã coi như là vận khí không tệ.

"Nguyên lai là U Minh Tông dư nghiệt!"

Cười lạnh một tiếng, Thư Khánh Dương nhàn nhạt mở miệng nói, "U Minh Tông sớm đã huỷ diệt, bất quá còn lại ngươi một con như vậy cá lọt lưới, thật đúng là cho rằng có thể nổi lên cái gì đợt sóng sao?"

Thư Khánh Dương lời nói này không chút khách khí, thậm chí có thể nói là tràn ngập đùa cợt.

Ngược lại không phải là Thư Khánh Dương thật rất xem thường Dạ Thần Hi, mà là đối với trước mặt cục diện làm ra phán đoán sau đó, làm ra nhất lý trí phán đoán!

Những lời này, mỗi một chữ thật đều không phải là đang giễu cợt Dạ Thần Hi, mà là tại nhắc nhở người khác.

U Minh Tông sớm đã huỷ diệt, Dạ Thần Hi tự nhiên là không hề bối cảnh, còn như Quỷ Diễm Tông, bất quá chỉ là Duyện châu một cái Ma tông mà thôi, không coi là lợi hại gì thế lực, Ẩn Tâm tên này càng là

nghe đều không nghe qua.

So với việc đánh chết Đại Càn Vương Triều hoàng tử, tự nhiên vẫn là giết chết cái này ba người coi như đá đặt chân dễ dàng hơn nhiều.

Huống chi, hắn Thư Khánh Dương không phải bài biện, rõ ràng cho thấy tất nhiên sẽ che chở Đại Càn Vương Triều người, ai dám đối Ngô Văn Uyên bọn hắn xuất thủ, nhất định phải thừa nhận Thư Khánh Dương phản kích!

Đương nhiên, Thư Khánh Dương một cá nhân, cũng tất phải là đỡ không được đối phương liên thủ, thật là, đã có tốt hơn lựa chọn, như vậy hà tất đi trêu chọc Thư Khánh Dương cùng Đại Càn Vương Triều?

Ở đây trừ Dạ Thần Hi bọn hắn vừa tới, còn không biết phát sinh cái gì bên ngoài, người khác không người nào là tinh ranh?

Thư Khánh Dương những lời này vừa nói ra miệng, liền nhất thời làm cho tất cả mọi người phản ứng kịp.

Trong tích tắc Lâm Tuyết Dật liền chợt xuất thủ, huyễn lệ kiếm quang chợt tản mát, trực tiếp đem Dạ Thần Hi bao phủ đi vào.

Lâm Tuyết Dật đột nhiên động thủ, cũng đồng dạng lệnh Dạ Thần Hi trong lòng hơi kinh hãi.

Trước hắn toàn bộ tâm thần, đều đặt ở phòng bị Thư Khánh Dương bên trên, căn bản không có nghĩ đến, vậy mà lại có người khác ra tay trước.

Loại tình huống này, những người này không phải cần phải vì mỗi người quyền lợi mà chiến sao?

Tại sao có thể có người cùng Thư Khánh Dương quan hệ tốt đến, không tiếc giúp hắn xuất thủ cấp độ?

Bất quá, Dạ Thần Hi nhưng cũng cuối cùng không phải loại kia bình thường Tinh Cung Cảnh có khả năng bằng được, mặc dù có chút ngoài ý muốn, nhưng lại y nguyên vẫn là ngay đầu tiên phản ứng kịp, một tay đột nhiên dùng sức, trong tay hắc sắc liêm đao nhất thời quét ngang mà ra, lộ ra lau một cái khủng bố tử khí, chính diện đón nhận cái kia huyễn lệ kiếm quang!

Oanh!

Hai cổ lực lượng hung hăng va vào nhau, nhất thời kích khởi một hồi kịch liệt nổ mạnh, xung quanh nham thạch nóng chảy tùy theo bị văng lên, hóa thành một mảnh nhỏ hỏa vũ.

Nhưng mà, một kích này kết quả, nhưng là khiến cho mọi người trong lòng cũng không khỏi hơi kinh hãi!

Dạ Thần Hi rõ ràng cũng cũng chỉ có tinh cung trung kỳ thực lực, thật là cái này chém ra một đao, nhưng là ngạnh sinh sinh ngăn trở Lâm Tuyết Dật kiếm quang.

Mặc dù trong lúc này cũng có Lâm Tuyết Dật cũng không có quá đưa hắn để ở trong lòng, hơn nữa muốn bắt sống hắn, chưa hết toàn lực!

Thật là dù vậy, vậy cũng đã rất biến thái a!

Lấy tinh cung trung kỳ thực lực, ngạnh hám Lâm Tuyết Dật loại cao thủ hàng đầu này, ngươi coi mỗi người đều là Yến Bắc Thần loại kia biến thái sao?

Hơn nữa, Lâm Tuyết Dật cái này vừa ra tay, nhưng là trong nháy mắt lệnh Ẩn Tâm cùng Chung Diễm hai người cũng đồng dạng sinh ra một tia cường liệt uy hiếp cảm giác.

Bọn hắn vốn là cùng Dạ Thần Hi cùng đi, bây giờ loại tình huống này càng là minh bạch, nói riêng về thực lực bản thân, bọn hắn vô luận như thế nào đều là so ra kém những thứ này cao thủ hàng đầu nhất, muốn tự bảo vệ mình, biện pháp duy nhất chính là liên thủ lại.

Mặc dù không biết Lâm Tuyết Dật vì sao lại đột nhiên xuất thủ, thế nhưng cái này lại cũng không gây trở ngại bọn hắn làm ra chính xác phán đoán.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Chung Diễm cùng Ẩn Tâm hai người liền đồng thời xuất thủ, hướng về Lâm Tuyết Dật giáp công mà đi.

Ba người trước đó tại đối phó Ngô Văn Uyên bọn hắn thời điểm, cũng đã phối hợp lẫn nhau qua rất nhiều lần, xuất thủ lúc, có vẻ cực kỳ ăn ý.

Chung Diễm cùng Dạ Thần Hi hai người chính diện cường công, Ẩn Tâm tìm cơ hội xuất thủ đánh lén!

Căn bản không cần mở miệng giao lưu, cũng đã mỗi người làm ra nhất lựa chọn chính xác.

Mà lấy Lâm Tuyết Dật cường hãn, đồng thời bị cái này ba người vây công, cũng không khỏi bị đánh một cái luống cuống tay chân, không thể không đem kiếm quang thu hồi, đổi công làm thủ.

Nếu như chỉ có Lâm Tuyết Dật một người, đối mặt dạng này vây công, thật đúng là sẽ có chút đau đầu, bại ngược lại chưa chắc, nhưng lại tất phải khó có thể thủ thắng.

Chỉ là, bây giờ nhìn chằm chằm Dạ Thần Hi bọn hắn, há lại ngăn là Lâm Tuyết Dật một người.

Mắt thấy Lâm Tuyết Dật bị nghẹt, trong tích tắc Nhậm Tiêu Dao lúc này xuất thủ lần nữa, trong tay quạt xếp vung lên, lúc này liền có một trận âm

phong đi về phía lấy Chung Diễm thổi qua đi.

Dạ Thần Hi ba người bọn họ đồng thời xuất thủ, lại đêm để cho Nhậm Tiêu Dao xem rõ ràng, trong ba người, không thể nghi ngờ lấy Dạ Thần Hi thực lực dẫn đầu, loại này khó gặm xương cứng, hắn tự nhiên không có hứng thú, ngược lại chỉ là bắt người làm đá đặt chân, bắt người nào còn không giống nhau.

Ngay tại lúc đó, Tiêu Dật Phong cũng đồng dạng xuất thủ, một kiếm đưa về phía Ẩn Tâm.

Thái Cực Đạo kiếm đạo, vốn là trong bông có kim, thích hợp nhất bắt sống.

Hai người này nhúng tay, nhưng là nhất thời liền lệnh Dạ Thần Hi ba người bọn họ, sinh lòng ra một tia vẻ tuyệt vọng!

Bọn hắn vô luận như thế nào cũng nghĩ không thông, đang yên đang lành chính đạo cao thủ đối bọn hắn ra tay, cũng liền thôi, làm sao ma đạo cao thủ cũng sẽ một chỗ đối phó bọn hắn, cái này căn bản không có đạo lý a!

Cũng may vô luận là Tiêu Dật Phong vẫn là Nhậm Tiêu Dao, Lâm Tuyết Dật muốn đều là bắt sống đối phương, mà không phải đánh chết.

Dù sao, muốn làm làm đá đặt chân, liền cần để cho Tức Thổ có thể thôn phệ đối phương linh lực, nếu là người chết, nhưng là không còn tác dụng.

Kể từ đó, Chung Diễm bọn hắn mặc dù ngăn cản cực kỳ gian nan, thế nhưng ngược lại cũng miễn cưỡng có thể chống đỡ, không đến mức trong khoảnh khắc đã bị đối phương bắt.

Bất quá, dù vậy, cục diện cũng đã thay đổi cực kỳ ác liệt, đối diện với mấy cái này cao thủ hàng đầu nhất, cho dù là Dạ Thần Hi cũng không

nắm chặt có thể đứng vững đối phương một nén nhang công kích.

"Vù vù!"

Kiếm phong khẽ run lên, tháng ánh kiếm màu trắng chợt ra khỏi vỏ!

Mắt thấy mấy người rơi vào trong tuyệt cảnh, Vân Mộng Chân chân mày hơi nhíu, nhưng trong lòng thì nhất thời làm ra quyết đoán!

Dạ Thần Hi bọn hắn cũng bất quá đều là ma tu, chết sống Vân Mộng Chân cũng không để ở trong lòng, có thể loại cục diện này, lại cuối cùng là bởi vì nàng câu nói kia mà tạo thành, Vân Mộng Chân trong lòng cuối cùng có chút không đành lòng.

Huống chi, một khi thật bị những người này đắc thủ, bọn hắn chỉ sợ càng biết làm trầm trọng thêm đối người khác xuất thủ, dùng cái này bước vào Tức Thổ trung ương, cướp đoạt Địa Hỏa Chi Tâm.

Dù sao, Vân Mộng Chân là làm không ra loại này lấy người làm đá đặt chân để cướp đoạt cơ duyên sự tình.

Kể từ đó, cho dù là vì bản thân quyền lợi, nàng cũng nhất định phải nghĩ biện pháp ngăn cản.

Đương nhiên, ngoài sáng ngăn cản là khẳng định không có khả năng, nàng cuối cùng chỉ là một người, không có khả năng cùng tất cả mọi người là địch.

Bất quá, nếu như chỉ là muốn để cho cục diện loạn hơn một chỗ, vậy coi như đơn giản nhiều.

Vân Mộng Chân một kiếm này, nhưng là trực tiếp chỉ hướng Thư Khánh Dương!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 752: Vân Mộng Chân cường thế (canh thứ tư)

Vân Mộng Chân một kiếm này, mới chính thức là khiến cho mọi người trong lòng đột nhiên chấn động.

Đừng xem trước đó, đã có không ít người trước sau xuất thủ, nhưng trên thực tế, tất cả mọi người lực chú ý đều không hề rời đi Vân Mộng Chân, vị này Đạo Lăng Thánh Nữ thái độ, vô luận từ lúc nào, đều là hết sức quan trọng sự tình.

Không ít người, trong lòng thật đều ở đây suy đoán, Vân Mộng Chân sẽ làm ra cái dạng gì lựa chọn!

Có người đoán Vân Mộng Chân cũng sẽ giống như người khác bắt ma tu coi như đá đặt chân, giành trước xông vào Tức Thổ trong phạm vi.

Có người đoán Vân Mộng Chân tính khí, sẽ buông tha cho tranh đoạt lần này cơ duyên.

Cũng có người suy đoán Vân Mộng Chân có thể sẽ xuất thủ, ngăn cản người khác.

Có thể chợt chém về phía Thư Khánh Dương một kiếm này, nhưng là nhất thời đem tất cả mọi người dọa cho giật mình, cái này căn bản cũng không có bất kỳ đạo lý gì a!

Cho dù là Thư Khánh Dương chính mình, cũng hoàn toàn thật không ngờ, vậy mà lại gặp cái này tai bay vạ gió.

Ở đây nhiều người như vậy bên trong, hắn là duy nhất một cái đoán được

Bạch Nhạc thân phận, cũng đoán được Bạch Nhạc đang ở phụ cận cất giấu, cho tới nay, hắn cũng đều cho rằng, mình mới là đối với trên trận tình thế nắm chặt chuẩn nhất một cái.

Cho nên, cho dù là Dạ Thần Hi bọn hắn khiêu khích qua đây, Thư Khánh Dương cũng chỉ là mở miệng châm ngòi, cũng không có tự mình xuất thủ dự định.

Chính là đang đợi Bạch Nhạc xuất hiện, hắn thấy, vẫn giấu kín tại phụ cận Bạch Nhạc, mới là có khả năng nhất tranh đoạt lần này cơ duyên người, cho nên chỉ cần nhìn thẳng Bạch Nhạc, là có thể nắm giữ quyền chủ động!

Hơn nữa, trước hắn vốn là theo Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân cùng đi kiếp vân hạ cứu Tiểu Bạch Long, cũng vô ý thức cho rằng, Vân Mộng Chân nhất định sẽ coi hắn là làm giữ tại đồng minh!

Nhưng này một kiếm, nhưng là chợt đem tất cả mưu đồ cùng thiết tưởng đều trảm một cái vỡ nát.

"Thánh nữ, ngươi làm cái gì vậy?"

Thân hình thoắt một cái, hiểm hiểm tách ra một kiếm này, Thư Khánh Dương trở tay lấy ra trường thương, sắc mặt xấu xí nhìn Vân Mộng Chân hỏi.

"Người là các ngươi Đại Càn Vương Triều người đưa tới, bây giờ các ngươi ngược lại muốn muốn trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi?" Sắc mặt có chút lạnh, Vân Mộng Chân nhàn nhạt đáp, "Các ngươi ý định muốn đem người khác coi là đá đặt chân xông vào Tức Thổ Chi Địa, ta tự vấn là đỡ không được, bất quá. . . Đã như vậy, vậy thì ai cũng đừng nghĩ đặt mình vào ở ngoài."

"Các ngươi coi thường không có thân phận bối cảnh người, ta liền hết

lần này tới lần khác muốn đối ngươi Đại Càn Vương Triều hoàng tử động thủ!"

Trong lúc nói chuyện, Vân Mộng Chân nhưng là lần nữa hướng về Thư Khánh Dương giết đi qua.

Những lời này xuất thủ, Thư Khánh Dương quả thực cũng bị tức hộc máu.

Loại này rõ ràng chuyện phiếm chuyện ma quỷ, ai có thể tin tưởng?

Nếu là ngươi Vân Mộng Chân cho là thật muốn giết mấy vị này hoàng tử, ta có thể ngăn được ngươi sao? Chỉ cần ngươi không bắt Ngô Văn Uyên, ta cũng sẽ không liều mạng đi cản ngươi a!

Có thể trong miệng ngươi nói muốn đối bọn hắn động thủ, công kích lại ý vị hướng trên người ta bắt chuyện là có ý gì?

Nguyên bản Dạ Thần Hi bọn hắn liền không nghĩ ra, vì sao đang yên đang lành đột nhiên liền thành nhiều người chú ý, nhưng hôm nay nghe được Vân Mộng Chân những lời này, liền triệt để phản ứng kịp.

Dù là không biết Tức Thổ là cái gì, chỉ cần liếc liếc mắt cách đó không xa cái kia bạch sắc thổ nhưỡng, cũng liền đại thể có thể đoán được là chuyện gì xảy ra a!

Bất quá, chỉ muốn biết rõ ràng nguyên nhân, cái này nguyên bản tử cục, liền có đường hóa giải.

Chung Diễm phản ứng nhanh nhất, trong tích tắc liền chợt cắn chót lưỡi, phun ra một ngụm tiên huyết, ngay tại lúc đó, trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, đem tinh cung chi lực thôi động đến mức tận cùng, không tránh không né đi về phía lấy Nhậm Tiêu Dao đụng tới.

Tư thế kia, căn bản là liều mạng, hơn nữa còn là loại kia không tiếc lấy mệnh đổi tổn thương đấu pháp.

Loại này điên cuồng đấu pháp, nhưng là nhất thời bả Nhậm Tiêu Dao dọa cho giật mình, một cái thất thần, hiển nhiên không có bị Chung Diễm thương tổn được.

Lấy thực lực của hắn, muốn giết Chung Diễm không khó, nhưng là muốn muốn bắt sống vậy coi như không dễ dàng, bây giờ Chung Diễm nói rõ một bộ thà rằng chết trận cũng không muốn bị bắt sống tư thế đến, nhất thời để cho Nhậm Tiêu Dao bó tay toàn tập.

Đồ hỗn trướng này, không theo phương pháp tới a!

Hắn chỉ là muốn bắt người làm đá đặt chân mà thôi, cũng không phải thật muốn cùng Chung Diễm liều mạng.

Trên thực tế, hắn liền Chung Diễm là ai cũng không biết a!

Cùng loại thực lực này lại mạnh, lại vô lại vô liêm sỉ tiếp tục đấu, đơn giản là tốn công mà không có kết quả, nếu như bức bách, đối phương tự bạo tinh cung liều mạng với hắn, đó mới là lỗ lớn.

Tối trọng yếu là, Vân Mộng Chân chủ động đối Thư Khánh Dương xuất thủ, nói rõ chính là muốn ngăn cản Thư Khánh Dương đi bảo hộ Đại Càn Vương Triều những người kia a.

Nghĩ đến Đại Càn Vương Triều những thứ ngu xuẩn kia ngạnh sinh sinh bị Dạ Thần Hi bọn hắn đuổi giết được nơi đây chật vật dạng, cũng biết những người này trừ một cái tôn quý chút thân phận bên ngoài, thực lực tuyệt đối kém xa cùng Chung Diễm, Dạ Thần Hi bọn hắn so sánh.

Thật là, thân phận loại đồ chơi này. . . Đối hắn Nhậm Tiêu Dao mà nói, có ý nghĩa sao?

Thân là Bích Lạc Hoàng Tuyền truyền nhân duy nhất, Nhậm Tiêu Dao thân phận, cần phải so với cái này chút gì Đại Càn Vương Triều hoàng tử tôn quý nhiều, cũng căn bản cũng không sợ đắc tội Đại Càn Vương Triều.

Vừa chuyển động ý nghĩ, Nhậm Tiêu Dao nhưng là nhất thời liền trực tiếp bỏ Chung Diễm, quay đầu hướng về Đại Càn Vương Triều những người kia vị trí tiến lên.

Trong nháy mắt, Ngô Văn Uyên cùng Tam hoàng tử bọn hắn nhưng là nhất thời tê cả da đầu, suýt chút nữa không có chửi ầm lên.

Tại quyền lợi trước mặt, bọn hắn thân phận xác thực không có ý nghĩa gì.

Theo Nhậm Tiêu Dao động thủ, Mặc Vũ cũng đồng dạng phản ứng kịp, ra tay trước, hướng về khoảng cách gần nhất Tam hoàng tử đánh tới.

Dù cho là Lâm Tuyết Dật cùng Tiêu Dật Phong, động tác trên tay cũng không khỏi hơi chao đảo một cái, có chút không muốn cùng Dạ Thần Hi bọn hắn dây dưa tiếp.

"Vân Mộng Chân, ngươi thật ác độc tâm tư, ta Đại Càn Vương Triều tuyệt không cùng ngươi từ bỏ ý đồ!"

Bị khí giận sôi lên, Ngô Văn Uyên nhất thời nhịn không được tức miệng mắng to.

Cho tới giờ khắc này, rơi vào trong hiểm cảnh, Ngô Văn Uyên mới triệt để minh bạch Vân Mộng Chân đối Thư Khánh Dương xuất thủ dụng ý, tâm một màn kia bạo ngược chi ý, triệt để bị kích thích ra.

"Ngươi thì tính là cái gì, cũng xứng gọi thẳng bản tọa tục danh!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, Vân Mộng Chân lành lạnh mở miệng nói.

Mặc dù Bạch Nhạc lần này chính là theo Đại Càn Vương Triều đến, thế nhưng, nếu là lấy vì vì vậy Vân Mộng Chân liền sẽ đối Đại Càn Vương Triều hạ thủ lưu tình, vậy cũng không khỏi quá coi thường Vân Mộng Chân.

Kiếm trong tay nhoáng lên, chính là một đạo khủng bố kiếm quang, hung hãn hướng về Ngô Văn Uyên chém tới.

Vân Mộng Chân không đành lòng đem người khác coi là đá đặt chân ném vào Tức Thổ bên trong đi tranh đoạt cơ duyên, nhưng này lại cũng không có nghĩa là, nàng liền sẽ không giết người.

Ngô Văn Uyên dám uy hiếp nàng, nàng liền tuyệt không chú ý sát nhân lập uy!

Hơn mười mét khoảng cách, bất quá là chớp mắt đã áp sát!

Vân Mộng Chân là thực lực cỡ nào, một khi lên sát khí, nơi nào là Ngô Văn Uyên có khả năng ngăn cản, trong một chớp mắt, cái kia một ánh kiếm trực tiếp rơi thẳng đến Ngô Văn Uyên trước người!

Mắt thấy Ngô Văn Uyên sẽ bị cái này một ánh kiếm chém làm hai đoạn thời gian, Thư Khánh Dương rốt cục cũng vẫn là theo tới, đột nhiên va chạm, đem Ngô Văn Uyên đụng ngã nhào một cái, ngạnh sinh sinh thay Ngô Văn Uyên ngăn cản một kiếm này!

"Phốc!"

Kiếm quang vào cơ thể, trong nháy mắt liền để cho Thư Khánh Dương bị thương, trước ngực xuất hiện một đạo khủng bố vết thương, ngay tại lúc

đó phun ra một ngụm máu tới.

Chính diện cùng Vân Mộng Chân đối địch, hắn vẫn có thể chống đỡ, có thể muốn cứu người, khả năng liền quá khó khăn, chỉ có thể lấy bản thân thụ thương làm giá, mới có thể cứu hạ Ngô Văn Uyên.

Hết cách rồi, vô luận như thế nào, hắn cũng không thể nhìn Ngô Văn Uyên chết ở trước mặt.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 753: Vô lại làm rối (canh thứ nhất)

Một chút nho nhỏ biến hóa, hầu hết thời gian, đều có thể mang đến biến hóa lớn.

Chớ đừng nói chi là Thư Khánh Dương bị Vân Mộng Chân gây thương tích!

Mặc dù thật ai cũng nhìn ra, Thư Khánh Dương tổn thương cũng không tính nghiêm trọng, dù sao, Vân Mộng Chân mục, chỉ là đánh chết Ngô Văn Uyên mà thôi, căn bản không cần đem hết toàn lực.

Có thể, chuyện này bản thân ý nghĩa, liền muốn xa xa lớn hơn kết quả a.

Mặc Vũ cùng Nhậm Tiêu Dao hai người không có thu được Thư Khánh Dương ảnh hưởng, trong khoảnh khắc cũng đã đắc thủ, hai cái đi theo Tam hoàng tử bên cạnh bọn họ cao thủ trực tiếp bị phong bế tu vi bắt lại.

Nhìn cũng không nhìn, cái kia hai cái bị bắt thằng xui xẻo liền trực tiếp bị ném tới dưới thân trong nham tương.

Trong nháy mắt, ngã vào nham thạch nóng chảy hai người kia liền nhất thời phát sinh một hồi hét thảm, bị nham thạch nóng chảy nóng máu thịt be bét.

Chỉ là, vô luận là Mặc Vũ vẫn là Nhậm Tiêu Dao nhưng cũng vẫn như cũ đều không có chút nào thương hại chi ý.

Những người này bản thân liền là phải làm làm đá đặt chân, chỉ cần bảo trụ một hơi thở không chết liền đủ đủ, còn như hội sẽ không thụ thương,

sẽ có nhiều thống khổ, cái kia căn bản cũng không phải là bọn hắn phải cân nhắc vấn đề.

Ném hai người này là bởi vì, chỉ có hai người kia còn còn thiếu rất nhiều!

Mặc Vũ cùng Nhậm Tiêu Dao hai người liền con mắt đều không nháy một chút, liền lần nữa hướng về Tam hoàng tử bọn hắn đánh tới.

Hai người kia thảm trạng, xác thực hù được Ngô Văn Uyên cùng Tam hoàng tử!

Trong ngày thường, bọn hắn vẫn cảm thấy thực lực của chính mình đã rất tốt, thật là đang muốn đối mặt Mặc Vũ cùng Nhậm Tiêu Dao loại này kinh khủng nhất ma đạo thiên tài thời điểm, mới hiểu, lẫn nhau ở giữa tồn tại kinh khủng bực nào chênh lệch.

Đó là một loại đủ để làm người tuyệt vọng chênh lệch.

Có thể loại quan hệ này đến sinh tử thời điểm, nhưng cũng không phải do bọn hắn không liều mạng.

Ngay tại lúc đó, Tiêu Dật Phong cùng Lâm Tuyết Dật trong lòng hai người cũng không khỏi hơi hơi căng thẳng, Mặc Vũ bọn hắn đã bắt được hai người, bọn hắn vẫn còn không có cầm xuống Dạ Thần Hi cùng Ẩn Tâm, bản thân này cũng đã lạc hậu một đoạn.

Đối mặt liếc mắt, Tiêu Dật Phong cùng Lâm Tuyết Dật đối mặt một chút, nhưng là nhất thời liền hình thành ăn ý.

Bước vào Tức Thổ trung ương, chí ít yêu cầu ba bốn người mới có thể thành công, nhưng này cũng không ý tứ hàm xúc cái này, mỗi người đều cần ba bốn người a!

Chỉ cần theo sát Mặc Vũ bọn hắn, bị bắt đá đặt chân, liền có thể vì bọn hắn sử dụng.

Chỉ cần đem Dạ Thần Hi cùng Ẩn Tâm hai người bắt lại, mang theo trên người để ngừa vạn nhất, liền đủ để bước vào Tức Thổ trung ương.

Rất hiển nhiên, Vân Mộng Chân là sẽ không dùng phương thức này đi tranh đoạt cơ duyên, còn có bị Vân Mộng Chân ngăn chặn Thư Khánh Dương, trên thực tế, chân chính muốn cạnh tranh cũng bất quá chỉ là bốn người bọn họ mà thôi, chỉ cần Lâm Tuyết Dật cùng Tiêu Dật Phong hai người liên thủ, liền đủ để cùng đối phương một hồi!

Còn như cuối cùng ai có thể đoạt được Địa Hỏa Chi Tâm, cái kia chính là bằng bản lãnh của mình sự tình, dù sao , dựa theo Vân Mộng Chân nói, cho dù là bước vào Tức Thổ trung tâm, cũng muốn thừa nhận Địa Hỏa công kích, mới có thể như nguyện đạt được Địa Hỏa Chi Tâm.

Trong lòng hai người một khi có quyết định, ra tay càng là không dung tình chút nào, tinh cung nổi lên, liền muốn mỗi người thi triển thần thông bắt giết Dạ Thần Hi cùng Ẩn Tâm.

Chỉ là, hầu như cũng ngay lúc đó, cách đó không xa nham thạch nóng chảy chợt nổ lên, một đạo nhân ảnh chợt từ trong nham tương lao ra, vừa may đem cái kia hai cái bị Mặc Vũ bọn hắn ném vào nham thạch nóng chảy thẳng xui xẻo bắt lại, thẳng đến Tức Thổ vị trí mà đi.

Cái này biến cố đột nhiên, nhất thời kinh ngạc đến ngây người tất cả mọi người!

Từ dưới nham tương lao ra, đây cũng quá biến thái a?

Nhưng mà, chỉ là một ý nghĩ chợt lóe thời gian, mấy người tiện lợi tức phản ứng kịp.

"Yến Bắc Thần!"

Trước đó liền kỳ quái Yến Bắc Thần rõ ràng đi đầu một bước, tại sao còn không đến, bây giờ nhưng là đột nhiên liền phản ứng kịp, lấy Thông Thiên Ma Thể cái kia khủng bố khí lực, thật là có thể tiềm tàng tại trong nham tương, hơn nữa, mượn nham thạch nóng chảy còn có thể cắt đứt khí tức, không bị bất luận kẻ nào phát hiện!

Lúc này, Yến Bắc Thần lặng yên tại dưới nham tương tới gần cái kia hai cái bị bắt người, chẳng phải là muốn hái quả đào?

Chỉ có hai cái này đá kê chân, chưa chắc có thể xông đến Tức Thổ trung ương, thật là. . . Chỉ cần suy nghĩ một chút trước đó Yến Bắc Thần cướp đoạt cơ duyên lúc điên cuồng, ai dám chắc chắc, lần này Yến Bắc Thần liền không thể dựa vào cái này hai khối đá đặt chân tiến lên?

Căn bản không cần nghĩ, bao quát Tiêu Dật Phong cùng Lâm Tuyết Dật ở bên trong, tất cả mọi người nhất thời bỏ qua trước mặt mục tiêu, điên cuồng hướng về Yến Bắc Thần vị trí đuổi theo.

"Yến Bắc Thần, ngươi muốn chết!"

Mặc Vũ cùng Nhậm Tiêu Dao hai người càng là liền phổi đều nhanh muốn chọc giận tạc, bọn hắn mạo hiểm đắc tội Đại Càn Vương Triều nguy hiểm, bắt người, bây giờ lại bị Bạch Nhạc chiếm tiện nghi, cái này khiến bọn hắn làm sao có thể đủ nhịn xuống cái này một hơi thở?

Người chưa đến, khủng bố thần thông cũng đã trước một bước rơi đi qua!

Lúc này, bọn hắn thà rằng đem cái kia hai cái thằng xui xẻo trực tiếp oanh sát, cũng tuyệt đối không muốn tiện nghi Yến Bắc Thần.

Nháy mắt trước đó, không trung liền đồng thời xuất hiện bốn đạo Thần

Thông Chi Lực!

"Bích Lạc Hoàng Tuyền!"

"Thủy Mặc Đan Thanh!"

"Tuyệt Tiên Kiếm!"

"Thái Cực Kiếm Đồ!"

Bốn người, bốn loại thần thông đồng thời oanh kích mà đi, bực này khủng bố công kích, dù cho là Tinh Hải Cảnh cường giả, cũng phải nhượng bộ lui binh.

Mặc dù Thông Thiên Ma Thể lại như thế nào cường hãn, nếu như ngạnh kháng, cũng phải trong nháy mắt bị đánh giết, không có nửa điểm sinh tồn hy vọng!

Chỉ là, Bạch Nhạc từ xuất thủ thời điểm, cũng đã suy nghĩ đến đối phương phản ứng!

Không hề nghĩ ngợi, tại cảm giác được nguy hiểm trong nháy mắt, liền trực tiếp bỏ qua hai cái thằng xui xẻo, lần nữa đâm đầu thẳng vào nham thạch nóng chảy!

Oanh! ! !

Khủng bố công kích chợt rơi vào nham thạch nóng chảy phía trên, trong nháy mắt nhấc lên một mảnh cơn sóng thần, cực nóng nham thạch nóng chảy như một hồi hỏa vũ, tát khắp trời đều là.

Cái kia hai cái Đại Càn Vương Triều thằng xui xẻo càng là trong nháy mắt liền trực tiếp bị bốn người kinh khủng này thần thông oanh sát, thi thể rơi vào trong nham tương, không có linh lực chống đỡ, đảo mắt liền

bị triệt để tan rã sạch sẽ!

"Yến Bắc Thần!"

Một kích thất bại, tất cả mọi người giờ khắc này cũng không khỏi bị khí xanh cả mặt!

Yến Bắc Thần tuyệt đối không thể nào là đối thủ của bọn họ, đổi bất kỳ một cái nào hoàn cảnh, đều tuyệt đối chạy không thoát, tất nhiên sẽ bị vây công đến chết.

Có thể hết lần này tới lần khác, tại đây trong nham tương, cái kia khủng bố nham thạch nóng chảy ngược lại thành Yến Bắc Thần tốt nhất phòng ngự!

Vô luận bao nhiêu người vây công hắn, chỉ cần đâm đầu thẳng vào nham thạch nóng chảy chỗ sâu, liền có thể cắt đứt tất cả công kích, đồng thời mượn nham thạch nóng chảy thu lại khí tức, mặc cho ngươi khí giận sôi lên, cũng đừng nghĩ từ trong nham tương đem hắn bắt tới.

Bọn hắn tân tân khổ khổ mới chộp tới người, cứ như vậy ngạnh sinh sinh bị lãng phí, còn cầm Yến Bắc Thần không có bất kỳ biện pháp nào, loại này vô lại thủ đoạn, xác thực lệnh mỗi người đều hận hàm răng ngứa!

Dù là ngươi là bả cái kia hai cái thằng xui xẻo ném tới Tức Thổ bên trong, thử xông một chút đâu, dầu gì mọi người cũng có thể theo đánh cuộc một lần, bả cái kia hai cái thằng xui xẻo coi là đá đặt chân một chỗ lợi dụng một chút, sau đó mỗi người dựa vào thủ đoạn chém giết Địa Hỏa Chi Tâm a!

Có thể ngươi đây coi là cái gì? !

Chính ngươi không bắt người làm hòn đá kê chân, cũng liền không cho người khác dùng sao? Đây quả thực là tổn nhân bất lợi kỷ vô lại đấu

pháp a!

Đã bại lộ hành tích, Bạch Nhạc cũng không có trốn ở đó tâm tư, chỉ chớp mắt, liền ở phía xa trong nham tương ló đầu ra, cười lạnh nói, "Các ngươi có bản lĩnh cứ tiếp tục bắt, các ngươi bắt một cái, ta liền giết một cái, lại nhìn một chút, các ngươi làm sao xông qua!"

". . ."

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 754: Bạch Nhạc tín niệm (canh thứ 2)

"Yến Bắc Thần, ngươi đến tột cùng có điều kiện gì, nói ra đi! Không cần thiết ác tâm như vậy người."

Lạnh lùng nhìn Yến Bắc Thần, Nhậm Tiêu Dao tràn đầy chán ghét mở miệng nói.

"Không có điều kiện gì, các ngươi bắt người làm đá đặt chân loại này chuyện buồn nôn, Mỗ gia không quen nhìn! Muốn đoạt được Địa Hỏa Chi Tâm, bằng bản lãnh của mình chính là, ai có thể nếu là muốn dùng loại này vô sỉ biện pháp xông qua, ta chính là không được phần cơ duyên này, cũng muốn ngăn cản đến."

Thân thể quần áo sớm đã bị nham thạch nóng chảy cháy sạch sẽ, bây giờ Bạch Nhạc chỉ là lấy ảo thuật huyễn hóa ra y phục, đạp ở nham thạch nóng chảy bên trên, lạnh lùng đáp.

"Sai lầm!"

Nghe được Bạch Nhạc, Nhậm Tiêu Dao quả thực muốn chọc giận Nhạc, "Bất quá đều là sát nhân mà thôi, khác nhau ở chỗ nào? Yến Bắc Thần, thiệt thòi ngươi hay là ta người trong ma đạo, không muốn so với những thứ này chính đạo ngụy quân tử càng thêm dối trá!"

Sắc mặt vẫn như cũ bình tĩnh, Bạch Nhạc từ tốn nói, "Ta nói rồi, các ngươi trong mắt có đạo ma ranh giới, ta không có."

"Ta và các ngươi không giống nhau!"

". . ."

Lại là câu này, trong nháy mắt, tất cả mọi người không khỏi đều có chút chán nản.

"Yến Bắc Thần, ngươi có phải bị bệnh hay không? Không lý do, giả trang thánh nhân gì?" Chỉ vào Yến Bắc Thần, Nhậm Tiêu Dao chửi ầm lên, "Ta ma đạo người, sát phạt tùy tính, cầu chính là một cái tùy ý làm bậy, bắt hai người làm đá đặt chân tranh đoạt cơ duyên tính là gì? Ngươi Yến Bắc Thần giết qua người, chưa chắc so với chúng ta thiếu, giả trang cái gì lòng từ bi."

Lòng từ bi sao?

Trong lòng hơi hơi nhất sái, Bạch Nhạc nhưng cũng chưa đáp lại.

Bằng tâm mà nói, Bạch Nhạc thật đúng là không phải loại kia thiện tâm tràn lan người, cho dù là Nhậm Tiêu Dao bọn hắn thật muốn bắt người làm đá đặt chân, Bạch Nhạc trong lòng sẽ có chút trơ trẽn, nhưng lại cũng không trở thành vì thế liền cùng đối phương cùng chết.

Chân chính để cho hắn xuất thủ, là bởi vì Dạ Thần Hi bọn họ cùng hắn quan hệ!

Dạ Thần Hi, Ẩn Tâm đều xem như là đối hắn có ân, thậm chí cho dù là Ngô Văn Uyên, cũng thiếu vài phần tình cảm.

Dưới tình huống như vậy, hắn vô pháp thuyết phục chính mình khoanh tay đứng nhìn, nhìn bọn hắn đi tìm chết.

Thật là những lý do này, nhưng là vô pháp nói ra miệng, tự nhiên chỉ có thể tùy ý tìm một cái lấy cớ để qua loa tắc trách.

Huống hồ, những lời này cũng không coi là hoàn toàn nói bậy.

Bạch Nhạc là thật coi thường loại này người hầu làm đá đặt chân tới tranh đoạt cơ duyên cách làm, quá mức bỉ ổi!

"Yến mỗ sát nhân, chỉ giết người đáng chết! Chưa bao giờ lạm sát kẻ vô tội, các ngươi tính là cái gì đồ vật, cũng xứng cùng ta so sánh?" Trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, Bạch Nhạc lạnh lùng chống trở về.

Những lời này, Bạch Nhạc nói như đinh đóng cột không hề nửa điểm hổ thẹn!

Từ hắn tu hành vừa đến, đoạn đường này mặc dù cũng từng giết người, nhưng lại xác thực chưa từng lạm sát kẻ vô tội, cho dù là ban đầu ở Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, trấn áp thiên kiêu, cũng chỉ là đánh cướp đối phương, vẫn chưa hạ sát thủ.

Đây cũng là Bạch Nhạc cho tới nay, trong lòng tín niệm!

Lúc trước tại Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi, biết rất rõ ràng lưu lại Vân Mộng Chân tất nhiên sẽ có hậu hoạn, có thể Bạch Nhạc vẫn là thà rằng mạo hiểm bị giết phiêu lưu, cũng vẫn như cũ không chịu đối Vân Mộng Chân hạ sát thủ, chính là xuất xứ từ tại loại này tín niệm!

Một cá nhân muốn học giỏi rất khó, có thể nếu là muốn truỵ lạc, lại bất quá chỉ là một ý niệm sự tình.

Một lần tổn hại tuyến tùy ý làm bậy, liền sẽ để cho mình thay đổi lại không nguyên tắc đáng nói, từng bước triệt để không có trở thành chính mình ban đầu nhất coi thường cái loại người này.

Chỉ là, những lời này nói ra, lại xác thực chấn trụ tất cả mọi người.

Ẩn Tâm cùng Chung Diễm hai cái trước đây liền từng tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong gặp qua Yến Bắc Thần người, lúc này trong lòng

càng là cảm xúc sâu đậm!

Riêng là Chung Diễm, hắn trước đây mặc dù cũng bị Yến Bắc Thần đoạt chiếc nhẫn trữ vật, thậm chí ngay cả y phục đều bị chém vỡ, thật là, quy về kết quả, đối phương vẫn chưa giết hắn! Phải biết, lúc kia, hắn liền linh lực đều không thi triển được, căn bản không có lực phản kháng chút nào.

Giờ khắc này, nhìn Yến Bắc Thần, tất cả mọi người không khỏi trầm mặc xuống.

Ai cũng có thể cảm giác được, Yến Bắc Thần nói có thể là thật, nhưng cũng chính vì vậy, mới làm người ta càng phát ra chấn động.

Từ bước lên con đường tu hành bắt đầu từ ngày đó, tựa hồ cũng đã từ sinh lòng ra một loại tài trí hơn người cảm giác, mạng người tại tu hành trước mặt, cũng đã thay đổi không đáng tiền.

Đừng bảo là là Nhậm Tiêu Dao bọn hắn loại này ma tu, cho dù là Tiêu Dật Phong bọn hắn loại này chính đạo thiên tài, thì có ai dám nói, chính mình chưa từng lạm sát một người?

Giờ khắc này, cho dù là Vân Mộng Chân, nhìn về phía Bạch Nhạc ánh mắt cũng không khỏi nhiều mấy phần khó diễn tả được xúc động.

Bây giờ biết Bạch Nhạc thân phận, lại hồi tưởng trước đây lần đầu gặp gỡ tình cảnh.

Dù là đổi bất cứ người nào, chính mình sợ cũng nhất định sớm đã chết ở Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi phía trên.

Đây mới là mình thích người a!

... .

Bị Bạch Nhạc những lời này chấn trụ, há lại ngăn là Nhậm Tiêu Dao bọn hắn những người này, cho dù là Đạo Lăng sơn bên trên, lúc này cũng không khỏi hoàn toàn tĩnh mịch!

Vô luận là tam đại thiên tông chưởng giáo, vẫn là Diệp Lăng Vân, lấy bọn hắn thân phận cùng địa vị, đều không người dám nói lời như vậy.

Có thể hết lần này tới lần khác, vị này thành đạo môn chỗ trơ trẽn Ma Quân truyền nhân, lại làm được.

Đây là bực nào trào phúng?

Tựa hồ liền chính ứng với Bạch Nhạc một câu kia. . . Ta với các ngươi không giống nhau!

Dù cho là Diệp Lăng Vân lúc này trong lòng cũng không khỏi có chút cảm xúc, giả sử Bạch Nhạc vẫn chưa Ma Quân truyền nhân, mà là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, nên bực nào hoàn mỹ sự tình a!

Đáng tiếc, lẫn nhau lập trường liền quyết định, song phương cũng không có hòa hoãn chỗ trống, mặc dù lại thưởng thức Bạch Nhạc, hắn cũng nhất định muốn bóp chết đối phương.

Cùng Diệp Lăng Vân không giống nhau, giờ khắc này Mặc Kình, tâm tình cũng không khỏi có chút phức tạp.

Qua nhiều năm như vậy, ma đạo một mực thành đạo môn chỗ không tha, thậm chí cho dù là tại phàm tục bên trong, ma đạo cũng thủy chung đều là tà ác đại biểu, mọi người tránh như rắn rết!

Thật là, cái này chẳng lẽ thật vẻn vẹn cũng chỉ là chính đạo chèn ép kết quả sao?

Nếu như trong ma đạo, không phải có nhiều như vậy tùy ý làm bậy, vì tu

hành không tiếc bất cứ giá nào ma đầu, ma đạo chưa chắc liền sẽ như bây giờ như vậy có tiếng xấu, càng chưa chắc sẽ bị chính đạo áp chế nhiều năm như vậy vô pháp xoay người.

Trên đời này có thể thật sẽ không có đạo ma ranh giới, nhưng lý nên có thiện ác biện!

Cái này khiến Mặc Kình lần nữa nhớ tới Bạch Nhạc.

"Ta tu ma, không phải là vì ma chính danh, mà là nói cho thế nhân, cái gì gọi là ma!"

Cái gì gọi là ma? !

Cái này đơn giản ba chữ, lại lộ ra cường đại cở nào tự tin cùng tín niệm a!

Bây giờ Bạch Nhạc, còn chưa đủ mạnh, thật là chỉ cần hắn không thay đổi ban đầu tâm, tiếp tục tu hành, đợi cho có một ngày, cho là thật có Thông Thiên Ma Quân vậy liền tu vi thời điểm, một câu nói này, lại hội tóe ra cường đại cở nào uy lực tới?

Diệp Lăng Vân cho rằng, chỉ bằng Vân Mộng Chân một người, có thể liền có thể vì Đạo Lăng Thiên Tông khởi động một mảnh thiên!

Mà bây giờ, Mặc Kình cũng đồng dạng có một loại cảm giác, đợi một thời gian, chỉ bằng Bạch Nhạc một người, có thể tiện lợi thật đủ để khiến ma đạo thoát thai hoán cốt.

Hắn một mực tại nói, đây là một cái thời đại chung kết.

Giờ khắc này, cái loại cảm giác này nhưng là càng phát ra mãnh liệt, khi hắn cùng Diệp Lăng Vân những người này chết đi, làm Đạo Lăng thiên hạ trở thành quá khứ. . .

Bạch Nhạc có thể mới là cái kia mới thời đại người mở đường!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 755: Còn có ta như thế nào? (canh thứ ba)

"Yến Bắc Thần, ngươi thật sự cho rằng ngươi ngăn được chúng ta?"

Trong mắt lộ ra lau một cái sát khí, Nhậm Tiêu Dao lạnh giọng mở miệng nói.

Quả thật, Bạch Nhạc vừa mới cái kia mấy câu nói, xác thực làm bọn hắn có chút chấn động, nhưng nếu là ai cho rằng, chỉ bằng như thế mấy câu nói, là có thể cải biến Nhậm Tiêu Dao bọn hắn những người này quyết định, vậy cũng không khỏi quá buồn cười.

Có thể đi đến một bước này, không người nào là tâm chí kiên định hạng người, nếu như nói ba xạo, là có thể để bọn hắn cải biến thái độ, thậm chí buông tha gần ngay trước mắt quyền lợi, bọn hắn cũng căn bản đừng đi cho tới bây giờ mức độ này.

"Yến Bắc Thần, ngươi có ngươi nói lý do, chúng ta tự nhiên cũng có chúng ta đạo lý! Không cần thiết đúng sai, bất quá là mỗi người dựa vào thủ đoạn a." Ngẩng đầu, Mặc Vũ chậm rãi mở miệng nói, "Bất quá là mượn lấy địa lợi chi tiện thôi, bằng một mình ngươi, còn ngăn không được chúng ta."

Mặc Vũ những lời này đồng dạng nói cực kỳ tự tin.

Nếu như đơn độc đối mặt Bạch Nhạc, xác đáng thật có chút hết cách rồi, có thể hỏi đề ở chỗ, bây giờ ở chỗ này, cũng không chỉ hắn một cái, Bạch Nhạc như vậy bức bách, sẽ chỉ làm bọn hắn tạm thời vứt bỏ thành kiến liên thủ lại mà thôi.

Hơn nữa loại này liên thủ, không chỉ có riêng chỉ là hắn cùng với Nhậm Tiêu Dao hai người, mà là coi là Tiêu Dật Phong, Lâm Tuyết Dật, thậm chí là Thư Khánh Dương một chỗ.

Vừa mới bốn người bọn họ liên thủ chi uy, đã hiển hiện vô cùng nhuần nhuyễn.

Chỉ cần mỗi người bọn họ xuất thủ bắt một cá nhân, chính là 4 5 cái có thể dừng chân đá đặt chân, đủ để cho bọn hắn tất cả bước vào Tức Thổ trung ương! Sai lầm giống nhau, không ai sẽ phạm hai lần, chỉ cần thoáng rời xa một ít nham thạch nóng chảy, liền đủ để cho Yến Bắc Thần thúc thủ vô sách.

Chỉ là dù sao đạo ma bất lưỡng lập, không phải vạn bất đắc dĩ, bọn hắn không muốn cùng đối phương liên thủ a.

"Một mình hắn không đủ, còn có ta như thế nào?"

Không đợi Bạch Nhạc hồi đáp, Vân Mộng Chân sắc mặt lạnh lẽo, lạnh giọng mở miệng nói.

Lúc này mới thật là một viên đá làm dấy lên sóng lớn ngập trời!

Vô luận là ai cũng không nghĩ ra Vân Mộng Chân vậy mà lại đột nhiên nhúng tay, hơn nữa vậy mà nói rõ thái độ muốn cùng Yến Bắc Thần vị này Ma Quân truyền nhân liên thủ.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người sắc mặt nhất thời đều liền không gì sánh được khó xem.

"Thánh nữ, ngươi quên ngươi là thân phận gì sao? Lại muốn cùng Ma Quân truyền nhân liên thủ?"

Bước ra một bước Lâm Tuyết Dật trầm giọng chất vấn.

"Các ngươi đều có thể cùng người trong ma đạo liên thủ, ta vì sao không thể cùng Yến Bắc Thần liên thủ?" Không nhúc nhích chút nào, Vân Mộng Chân nhàn nhạt hỏi ngược lại.

"Yến Bắc Thần một cái ma tu, còn không muốn lạm sát kẻ vô tội! Chẳng lẽ chúng ta những thứ này chính đạo đệ tử, còn muốn thua bởi hắn hay sao?" Lạnh lùng liếc Lâm Tuyết Dật, Vân Mộng Chân tiếp tục nói, "Các ngươi không quan tâm tam đại thiên tông mặt, ta lại không thể ném Đạo Lăng Thiên Tông phong thái."

"Nói thật hay!"

Nghe được Vân Mộng Chân, Chung Diễm nhất thời nhịn không được vỗ tay bảo hay.

"Ta Chung Diễm cuộc đời cực nhỏ phục người, Yến Bắc Thần tính một cái, Vân tiên tử cũng coi như một cái! Vô luận bọn hắn cả gan đối ai ra tay, ta Chung Diễm đều nguyện ăn theo, theo hai vị một chỗ lực chiến đến!"

Chung Diễm những lời này có đến tột cùng có vài phần thật bất hảo nói, thế nhưng đứng ở hắn trên lập trường, cái này cũng tuyệt đối là nhất lựa chọn chính xác.

Bản thân hắn liền ở vào thế yếu, chỉ có cùng Vân Mộng Chân, Yến Bắc Thần đứng chung một chỗ, mới có thể mức độ lớn nhất cam đoan chính mình an toàn.

Loại tình huống này, như thế nào đứng thành hàng căn bản cũng không có bất kỳ huyền niệm gì.

Cơ hồ là đồng thời, Dạ Thần Hi, Ẩn Tâm cũng đồng dạng làm ra lựa chọn, lặng yên đứng ở Vân Mộng Chân bên người.

"Không sai, ta Đại Càn Vương Triều cũng tuyệt không làm bực này vô sỉ sự tình!"

Mí mắt đột nhiên lựa chọn, Tam hoàng tử nhất thời đi trước một bước tỏ thái độ.

Vừa mới xác thực là hù được hắn, nếu không phải là có thuộc hạ liều mạng giúp hắn ngăn cản đối phương công kích, bây giờ chết ở trong nham tương người liền muốn là hắn, loại kia tự đáy lòng cảm giác sợ hãi, để cho hắn lập tức liền làm ra lựa chọn.

Phải biết, hắn cùng Thư Khánh Dương quan hệ có thể không được tốt lắm, trước đó Thư Khánh Dương nguyện ý lấy thụ thương làm giá cứu Ngô Văn Uyên, nhưng tuyệt đối sẽ không cứu hắn.

Loại này sống chết trước mắt, cái gì mặt đều không trọng yếu, chỉ có trước chiếm trước đại nghĩa danh phận, gắt gao ôm lấy Vân Mộng Chân cùng Yến Bắc Thần bắp đùi mới có sống sót cơ hội.

Lạnh lùng liếc Tam hoàng tử liếc mắt, Thư Khánh Dương mặc dù trơ trẽn hắn cử động, nhưng lại đúng là vẫn còn không có mở miệng phản bác.

Vô luận là vì Ngô Văn Uyên an toàn, vẫn là Bạch Nhạc thân phận, hắn đều không có cự tuyệt lý do.

Ở nơi này bên Tam hoàng tử kéo người khác, một chỗ thay Đại Càn Vương Triều tỏ thái độ đồng thời, cách đó không xa, theo sát lại có mười mấy người chạy tới.

Mặc dù còn không biết đến tột cùng phát sinh cái gì, có thể chỉ bằng cảm giác, cũng có thể cảm nhận được xung quanh cái kia giương cung bạt kiếm không khí khẩn trương, trong lúc nhất thời, tất cả mọi người vô ý

thức bão đoàn, cảnh giác nhìn về phía bên này.

Đến thời khắc này, cho dù là Mặc Vũ, Nhậm Tiêu Dao lại như thế nào không cam lòng, cũng có thể cảm giác được đại thế đã mất.

Một cái Yến Bắc Thần hoặc là ngăn không được bọn hắn, thế nhưng một khi còn có Vân Mộng Chân cùng Thư Khánh Dương, liền đủ để cho bọn hắn vô lực vì kế, huống chi, vì mạng sống, Dạ Thần Hi bọn hắn cũng ắt sẽ liều mạng, những người này một khi liên thủ lại, cũng đồng dạng không dễ dàng như vậy đối phó.

Bây giờ chạy tới người càng ngày càng nhiều, trên người bọn họ áp lực, tự nhiên cũng liền càng lúc càng lớn, thật muốn lại tiếp tục tích cực xuống dưới, chỉ sợ chẳng những không xông vào được Tức Thổ phạm vi, bản thân bộ mặt cũng muốn ném sạch sẽ.

Chỉ là. . . Tới mức này, để bọn hắn buông tha đối với Địa Hỏa Chi Tâm tranh đoạt, ai có thể cam tâm?

"Thật cũng chưa chắc không có khác biện pháp!"

Nhìn người khác, Vân Mộng Chân lần nữa mở miệng nói.

"Các ngươi tất cả mọi người ánh mắt đều chỉ nhìn chằm chằm Địa Hỏa Chi Tâm, sao lại không người nghĩ tới. . . Cái này Tức Thổ có phải hay không cũng đồng dạng có thể luyện hóa?"

Luyện hóa Tức Thổ?

Trong nháy mắt, chỗ có người trong lòng đột nhiên vừa nhảy, lúc này liền đều phản ứng kịp.

Đúng vậy a, tất cả mọi người bị tư duy theo quán tính ảnh hưởng, tựa hồ nhất định muốn trước vượt qua Tức Thổ có thể luyện hóa Địa Hỏa Chi

Tâm, thật là, trái lại đâu? Tức Thổ bản thân trân quý há lại tại Địa Hỏa Chi Tâm phía dưới.

Nếu là có thể trước một bước luyện hóa Tức Thổ, cái này một cửa ải khó, chẳng phải là liền tự sụp đổ.

Chỉ là. . . Muốn thế nào luyện hóa Tức Thổ mới tốt?

Luyện hóa Tức Thổ? !

Cái này đơn giản bốn chữ rơi vào Bạch Nhạc trong tai, lại quả thực giống như một đạo kinh lôi, trong nháy mắt đem Bạch Nhạc thức tỉnh!

Chỉ là trong tích tắc, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp, cái này căn bản là Vân Mộng Chân đang nhắc nhở chính mình!

Vượt qua Tức Thổ, Bạch Nhạc có thể không có làm như vậy pháp có thể tưởng tượng, nhưng nếu là nếu bàn về luyện hóa Tức Thổ, ở đây nhiều người như vậy, có ai có thể so sánh với hắn?

Thông Thiên Ma Công thôn phệ tất cả lực lượng, Tức Thổ thì như thế nào?

Thôn Thiên Quyết ngay cả trời cũng dám nuốt cho ngươi xem, lẽ nào chính là một cái Tức Thổ, liền thật có thể đem mình làm khó hay sao?

Trên thực tế, vẻn vẹn chỉ so với Bạch Nhạc chậm mấy hơi thở thời gian, người khác cũng liền phản ứng kịp.

Thông Thiên Ma Công quá nổi danh, huống chi bọn hắn cũng không là lần đầu tiên kiến thức Thôn Thiên Quyết uy lực, nơi nào có thể chứa Bạch Nhạc đắc thủ.

"Ngăn lại hắn!"

"Giết hắn!"

Trong tích tắc, phản ứng kịp mấy người biến sắc, nhất thời đồng loạt ra tay, lần nữa hướng về Bạch Nhạc giết đi qua.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 756: Thuận cùng nghịch khác biệt (canh thứ tư)

Oanh!

Liên tiếp công kích oanh đến Bạch Nhạc vừa mới đặt chân cái kia một mảnh nham thạch nóng chảy phía trên, kích khởi một mảnh nham thạch nóng chảy triều, nhưng mà, xem thời cơ không đúng, Bạch Nhạc nhưng là nhất thời liền lần nữa chìm vào trong nham tương, chỉ chớp mắt liền tiêu thất tung tích.

Tức giận Nhậm Tiêu Dao chờ người, lần này nơi nào còn dám từ bỏ ý đồ, từng đạo công kích không ngừng hướng về xung quanh nham thạch nóng chảy, nỗ lực đem Yến Bắc Thần bức ra.

Nhìn một màn này, cho dù là Thư Khánh Dương cùng Dạ Thần Hi bọn hắn cũng không khỏi xem khóe miệng có chút co lại.

Hàng này là thật biến thái a!

Đổi bất cứ người nào, tại loại này điên cuồng công kích đến, cũng chết sớm không còn sót lại một chút cặn, có thể hết lần này tới lần khác Yến Bắc Thần dám có thể giấu vào trong nham tương , mặc cho những người này lại như thế nào khí giơ chân, cũng căn bản không có nửa điểm tính khí.

Còn như vị kia Đạo Lăng Thánh Nữ, rốt cuộc tâm tư gì, cũng đồng dạng để bọn hắn cân nhắc không chừng!

Nếu nói là là có ý nhắc nhở Yến Bắc Thần, vậy cũng có thể tìm cơ hội dùng khác biện pháp nhắc nhở a, liền nói trực tiếp như vậy đi ra, không

phải nói rõ bả Yến Bắc Thần hướng trong hố chôn nha, nếu như vừa mới Yến Bắc Thần phản ứng hơi chút chậm hơn như vậy một chút xíu, sợ là sẽ không cơ hội lén vào trong nham tương, trực tiếp bị đánh giết.

Nhưng nếu nói là có lòng yếu hại Yến Bắc Thần đi, chỉ cần nàng vừa mới không ra miệng tỏ thái độ cùng Yến Bắc Thần đứng chung một chỗ liền đủ đủ, nơi nào yêu cầu phiền toái như vậy?

Nhìn Vân Mộng Chân tấm kia không đau khổ không vui, phảng phất không mang theo bất kỳ biểu lộ gì khuôn mặt, cho dù ai cũng khó mà đoán được Vân Mộng Chân tâm tư.

"Chư vị, không cần uổng phí sức lực, chúng ta chỉ cần nhìn thẳng Tức Thổ, sẽ không sợ hắn không hiện thân!"

Ép một chút tay, Lâm Tuyết Dật lập tức trầm giọng mở miệng nói.

Vừa nói như vậy, người khác cũng lập tức đều phản ứng kịp, Yến Bắc Thần tùy tiện làm sao tránh, có thể chỉ cần hắn muốn nỗ lực luyện hóa Tức Thổ, tựu không khả năng lại che dấu hơi thở, đến lúc đó, liên thủ tiếp vây giết, liền đủ để cho Yến Bắc Thần không chỗ có thể ẩn giấu.

Nếu như Yến Bắc Thần không động thủ, chỉ là trốn trong nham tương, như vậy hà tất để ý tới hắn!

Vừa mới cũng là bị Bạch Nhạc khí hồ đồ, bây giờ bị Lâm Tuyết Dật một chút như vậy, mấy người lúc này liền tỉnh táo lại, thân hình thoắt một cái, lần nữa đi tới cái kia bạch sắc Tức Thổ trước đó.

Trốn nham thạch nóng chảy phía dưới, những người này, Bạch Nhạc cũng đồng dạng nghe thanh thanh sở sở.

Giờ khắc này Bạch Nhạc cũng thật có chút đau đầu.

Vân Mộng Chân một câu nói này, nhất định chính là đem hắn phóng tới trên lửa nướng.

Cái này nữ nhân ngu xuẩn, hiển nhiên là bất mãn trước hắn cùng Dạ Nhận liên thủ thoát thân sự tình, cố ý muốn để chính mình chịu khổ một chút đầu! Tên keo kiệt này tính khí, quả thực cùng cô gái tầm thường cũng không có gì khác biệt.

"Nữ nhân ngu xuẩn, ngươi chờ ta, một ngày nào đó muốn đem ngươi cái mông mở ra hoa!"

Trong lòng căm giận mắng vài câu, Bạch Nhạc nhưng cũng cuối cùng không thể không tạm thời buông xuống cái ý niệm này, đem tâm tư đặt ở luyện hóa Tức Thổ phía trên.

Bây giờ Tức Thổ xung quanh đã bị Nhậm Tiêu Dao bọn hắn phong bế, căn bản không có cái gì chỗ trống có thể chui, chỉ cần mình dám thi triển Thôn Thiên Quyết thôn phệ Tức Thổ lực lượng, ngay lập tức sẽ bị phát giác, Bạch Nhạc cũng không cho là mình có thể ngăn trở nhiều cao thủ như vậy vây công.

Không chỉ là Bạch Nhạc đang nghĩ biện pháp, Nhậm Tiêu Dao bọn hắn cũng đồng dạng đang nghĩ biện pháp.

Bây giờ bọn hắn chỉ là bằng vào liên thủ chi lực, tạm thời ngăn chặn Yến Bắc Thần, để cho Yến Bắc Thần không dám hành động thiếu suy nghĩ, nhưng này cuối cùng chỉ là trị ngọn không trị gốc biện pháp, muốn giải quyết trước mắt phiền phức, nhất biện pháp đơn giản, chính là đi trước một bước trực tiếp điều dưỡng thổ luyện hóa.

Thật là, cho dù là bọn hắn, bây giờ cũng đồng dạng có chút không chỗ ra tay cảm giác.

Cũng không thể lại đi hỏi Vân Mộng Chân a?

... . . .

"Diệp Lăng Vân, ngươi xem tốt ai có thể luyện hóa Tức Thổ?"

Giống như cười mà không phải cười nhìn Diệp Lăng Vân, Mặc Kình thong thả hỏi.

Cục diện trong lúc nhất thời bị cứng đờ, bây giờ không chỉ là Nhậm Tiêu Dao bọn hắn có chút thúc thủ vô sách, chính là cái này Đạo Lăng sơn bên trên, những thứ này Tinh Hải Cảnh các lão tổ, cũng đồng dạng nghị luận ầm ỉ, cũng rất khó xuất ra một cái hữu hiệu biện pháp tới.

Bị Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân liên thủ, buộc hắn người không thể lại bắt người coi là đá đặt chân vượt qua Tức Thổ, cũng đồng dạng để bọn hắn thở phào một cái, lúc này mới có nhàn hạ tới quan tâm, ai có thể luyện hóa Tức Thổ loại vấn đề này.

Đương nhiên, trên thực tế, bọn hắn đối với Tức Thổ lý giải cũng không nhiều, cho dù là có một chút ý tưởng, cũng phần lớn chỉ là tin miệng suy đoán, căn bản không có gì có thể đi tính.

Dù sao, không có tinh hải, liền vô pháp mạnh mẽ điều dưỡng thổ dung nhập bên trong, đây là người nào đều không thể cải biến.

Bây giờ, nếu nói là có người có thể có biện pháp, chỉ sợ cũng chỉ có Diệp Lăng Vân cùng Mặc Kình, hoặc là tam đại thiên tông Chưởng Giáo chân nhân những thứ này hóa hư cường giả, có thể có một ít biện pháp.

"Hỏa sinh Thổ, Mộc khắc Thổ! Muốn luyện hóa Tức Thổ, tự nhiên còn phải từ mộc thượng bắt tay vào làm."

Liếc Mặc Kình liếc mắt, Diệp Lăng Vân nhàn nhạt đáp.

"Ngũ Hành Chi Địa khảo nghiệm, vốn là tất cả, nếu như ngộ không đến cái này nhất trọng, cũng chỉ có thể lấy ngu xuẩn biện pháp tới mạnh mẽ luyện hóa!"

Diệp Lăng Vân những lời này, cũng đồng dạng không có hạ thấp thanh âm, bây giờ toàn bộ Đạo Lăng sơn thượng nhân đều có thể nghe thanh thanh sở sở.

Bây giờ lại nhớ tới đến, trước đây Bạch Nhạc luyện hóa kiếm gảy, tu thành Kiếm Nhận Phong Bạo thần thông, lúc này mới có thể để cho hắn một đường xông đến Lăng Vân Mộc bên cạnh, cho hắn tiến nhập Lăng Vân Mộc, tìm được Thụ Tâm Hải cơ hội.

Bằng không, cho dù là lấy Vân Mộng Chân thực lực, không phải cũng muốn chết ở bên trong?

Đây cũng là Kim khắc Mộc đạo lý!

Chỉ tiếc, vô luận là Vân Mộng Chân vẫn là Bạch Nhạc, cũng không biết đạo lý này.

Luyện hóa thời điểm, cũng vẻn vẹn chỉ thấy Thụ Tâm Hải tinh hoa sinh mệnh, mà sơ xuất Lăng Vân Mộc bản thân.

Bằng không, lấy Thủy sinh Mộc, ở mảnh này hải vực là có thể mượn Nhất Nguyên Trọng Thủy , khiến cho Lăng Vân Mộc sống lại, bây giờ tại đối mặt Tức Thổ lúc, bằng vào Lăng Vân Mộc, tự nhiên là có thể đơn giản luyện hóa Tức Thổ, lại lấy Nhất Nguyên Trọng Thủy thu Địa Hỏa Chi Tâm, là có thể hoàn mỹ vượt qua Ngũ Hành Chi Địa khảo nghiệm.

Đương nhiên, cho dù là Diệp Lăng Vân trên thực tế, cũng không hoàn toàn giải thượng cổ cấm địa bên trong tình cảnh, bây giờ cũng là thế cục đến một bước này mới chính thức suy nghĩ cẩn thận, khó tránh khỏi có chút mã hậu pháo ngại.

Bất quá, nói đến đây, cũng đủ làm cho người khác minh bạch ý hắn.

Muốn luyện hóa Tức Thổ, dễ dàng nhất người, thật chính là Vân Mộng Chân!

Thụ Tâm Hải tinh hoa sinh mệnh bên trong , đồng dạng ẩn chứa đại lượng Mộc chi lực, coi đây là bằng, lấy Vân Mộng Chân thực lực, muốn luyện hóa Tức Thổ, dĩ nhiên là dễ dàng hơn nhiều.

Chỉ là, bây giờ Vân Mộng Chân sợ còn cũng căn bản không có phản ứng kịp đây.

Hơn nữa, bây giờ dây dưa thời gian, cũng có chút quá dài, bỏ qua điều kiện tốt nhất cơ hội, lúc này Vân Mộng Chân đi luyện hóa Tức Thổ, cũng đồng dạng sẽ khiến người khác cảnh giác, rất có thể cũng sẽ rơi vào trong vây công.

"Diệp Lăng Vân, ngươi quả nhiên vẫn là vạn cổ không thay đổi! Mọi việc luôn là tuân theo quy tắc." Ung dung cười, Mặc Kình nhưng là lắc lắc đầu nói, "Có muốn hay không đánh với ta một cái đổ? Ta cá là Bạch Nhạc tiểu gia hỏa kia có thể luyện hóa Tức Thổ."

Đạo Ma chi Tranh, thật ở mức độ rất lớn, chính là thuận theo quy tắc cùng đánh vỡ quy tắc phân biệt!

Diệp Lăng Vân một đời đều ở đây thuận theo quy tắc, mà Mặc Kình thì là cùng với tương phản, chỉ tiếc, hai người này đều không có thể đem mỗi người đường đi đến mức tận cùng, tự nhiên cũng liền biện không ra một cái cao thấp tới.

Thật là, Thông Thiên Ma Quân tồn tại, lại hiển nhiên là đem đánh vỡ quy tắc làm được cực hạn, cái này không chỉ có chỉ là lực lượng cùng thần thông vấn đề, quan trọng hơn, là một loại thái độ, một loại tư duy!

Coi như Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, Bạch Nhạc hiển nhiên trên một điểm này , đồng dạng rất giống Thông Thiên Ma Quân.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 757: Một cái đổ cùng. . . Đại thế (canh thứ năm, cầu nguyệt phiếu)

Diệp Lăng Vân cũng không sợ Mặc Kình, cả đời này, hắn cùng với Mặc Kình ngoài sáng trong tối, không biết giao thủ qua bao nhiêu lần, cũng chưa từng có phân ra qua thắng bại.

Nhưng lúc này đây, đối mặt Mặc Kình khiêu khích, hắn lại lần đầu có một loại không nắm chắc được cảm giác.

Từ nhìn bề ngoài, bây giờ thế cục xác thực đối với Bạch Nhạc mà nói, mới là nhất bất lợi, cho dù ai tựa hồ cũng tìm không ra Bạch Nhạc có thể thành công lý do, thật là. . . Cái kia dù sao cũng là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân a.

"Mặc Kình Ma Quân, vãn bối cùng ngươi đổ như thế nào?"

Chậm rãi bước ra một bước, Đạo Lăng Thiên Tông Chưởng Giáo chân nhân nhẹ giọng mở miệng nói.

"Ồ?"

Ánh mắt rơi vào đối phương trên người, Mặc Kình thần sắc có vẻ hơi lãnh, cũng không có chút nào cho vị này Chưởng Giáo chân nhân mặt mũi ý tứ, lạnh lùng nói, "Bản quân cùng Lăng Vân lão nhi nói chuyện, ngươi dựa vào cái gì xen mồm? Ngươi cho rằng, ngươi có cái gì tư cách cùng bản quân đánh cược?"

Những lời này, Mặc Kình nói cực không khách khí, thậm chí có thể nói

được không che giấu trong lời nói cái kia một phần khinh miệt.

Đừng xem Mặc Kình tựa hồ rất dễ nói chuyện dáng vẻ, có thể đó là bởi vì có Diệp Lăng Vân tại, còn như vị này Chưởng Giáo chân nhân ở trước mặt hắn, cũng bất quá chỉ là một tên tiểu bối mà thôi, còn không có với hắn bình khởi bình tọa tư cách.

Tựa hồ đã sớm đã ngờ tới Mặc Kình phản ứng, Đạo Lăng Thiên Tông Chưởng Giáo chân nhân nhẹ giọng mở miệng nói, "Vãn bối tự nhiên là không có tư cách cùng Ma Quân đánh cược, bất quá. . . Ma Quân sao không trước nghe một chút vãn bối tiền đặt cược?"

Con mắt hơi hơi nheo lại, Mặc Kình lúc này mới một lần nữa quan sát vị này Chưởng Giáo chân nhân, chậm rãi mở miệng nói, "Có chút ý tứ, bản quân nhớ kỹ, ngươi là Lăng Vân lão nhi đệ tử, tên là Ninh Giang, trước đây khi thấy ngươi sau khi, ngươi còn không qua chỉ là một cái mười mấy tuổi thiếu niên!"

"Ninh Giang xin ra mắt tiền bối!"

Khẽ khom người, Ninh Giang bình tĩnh hành lễ nói.

Lần này, hắn liền không còn là lấy Đạo Lăng chưởng giáo thân phận, mà là lấy Diệp Lăng Vân đệ tử thân phận tới gặp lễ.

"Nói đi!"

Vẫn chưa tiếp tục khó khăn Ninh Giang, Mặc Kình nhàn nhạt mở miệng nói.

Hắn cũng tò mò, Ninh Giang dựa vào cái gì có nắm chắc có thể đả động hắn.

Chậm rãi đứng dậy, Ninh Giang trong mắt lộ ra lau một cái lợi hại chi

sắc, trầm giọng nói rằng, "Nếu ta không có đoán sai, Ma Quân cần phải chỉ có Mặc Vũ cái này một vị truyền nhân a?"

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Mặc Kình lạnh lùng nói, "Ngươi dám uy hiếp bản quân?"

"Không dám, nhưng thân ta là Đạo Lăng Thiên Tông Chưởng Giáo chân nhân, có tư cách này uy hiếp Ma Quân!" Lại lúc ngẩng đầu lên, Ninh Giang liền cũng không còn trước đó khiêm tốn, lộ ra lau một cái khó diễn tả được khí thế!

Đây cũng là Đạo Lăng Thiên Tông Chưởng Giáo chân nhân phải có bá khí.

Phóng nhãn thời gian, vô luận là ai, vị này Đạo Lăng Thiên Tông Chưởng Giáo chân nhân đều có tư cách uy hiếp.

Thật sâu xem Ninh Giang liếc mắt, Mặc Kình lại rốt cục vẫn phải trầm mặc xuống.

Nếu tại ngày xưa, hắn hoành hạ tâm lai, xác thực sở hữu đánh chết Ninh Giang thực lực, nhưng hôm nay, hắn đã đem một lần xuất thủ cuối cùng cơ hội dùng ở mạnh mẽ mở ra thượng cổ cấm địa phía trên, bây giờ mặc dù không dám bảo hoàn toàn không có lực đánh một trận, có thể thực lực lại sớm đã giảm bớt nhiều, căn bản không làm gì được đối phương.

"Đạo Lăng Thiên Tông, hắc!"

"Ma Quân cho rằng, nếu là ta hoành hạ tâm lai, nhất định phải giết Mặc Vũ, hắn có thể đủ chạy thoát sao?" Bình tĩnh đón nhận Mặc Kình ánh mắt, Ninh Giang hỏi lần nữa.

"Sinh tử có thiên mệnh, không sống nổi, là hắn thực lực không đủ, chẳng trách người bên ngoài!" Không nhúc nhích chút nào, Mặc Kình lần nữa

mở miệng nói.

"Quả nhiên. . . Ma Quân chân chính muốn người bảo lãnh, dĩ nhiên là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân!"

Trong mắt lộ ra mỉm cười, Ninh Giang nhẹ giọng nói.

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, cho đến giờ phút này, Mặc Kình lúc này mới thật sự hiểu Ninh Giang dụng ý, đây là đang lấy phương thức này tới xác nhận tâm ý của hắn a.

Hơn nữa, Mặc Kình rốt cục vẫn phải lão, tư duy phản ứng chậm một nhịp, lúc này mới chân chính bị Ninh Giang xem thấu tâm tư.

Chỉ là, Mặc Kình là nhân vật nào, vẻn vẹn chỉ là trong nháy mắt thất thần, liền nhất thời phản ứng kịp, "Ngược lại là có vài phần nhanh trí, bất quá, dù cho là. . . Thì như thế nào?"

"Nếu là muốn tại Bạch Nhạc cùng Mặc Vũ ở giữa lựa chọn một cái đâu?" Không chút nào để ý Mặc Kình thái độ, Ninh Giang lần nữa mở miệng nói.

Cái này vừa hỏi, nhưng là cuối cùng để cho Mặc Kình hơi chậm lại!

Hắn thật là muốn bảo trụ Bạch Nhạc, thật là, Mặc Vũ cuối cùng là đích thân hắn bồi dưỡng truyền nhân, muốn nói hắn có thể không thèm quan tâm Mặc Vũ chết sống, tự nhiên cũng là nói bậy.

Lần này trước khi tới, hắn cũng đã làm ra một loạt tương ứng an bài, để bảo đảm vô luận kết quả như thế nào, đều có thể cam đoan đại đa số ma đạo thiên tài toàn thân trở ra.

Có thể trước khi hắn tới, thật không nghĩ đến Bạch Nhạc vị này Ma Quân truyền nhân thật không ngờ xuất sắc, vậy mà xuất sắc đến, để cho

hắn nguyện ý đem hết toàn lực tới bảo vệ cấp độ.

Kể từ đó, Ninh Giang cái này vừa hỏi thật có thể có ý nghĩa.

Làm Bạch Nhạc cùng Mặc Vũ chỉ có thể đảm bảo một người thời điểm, hắn làm như thế nào lấy hay bỏ?

Đương nhiên, cho dù là hắn toàn lực bảo hộ, cũng chưa chắc nhất định có thể đủ bảo trụ, nhưng ít ra, có hắn trợ giúp, chí ít cũng có thể nhiều hơn vài phần sinh cơ.

Lý trí cùng cảm tình!

Làm cái này cả hai đặt chung một chỗ so sánh thời điểm, Mặc Kình nhưng vẫn là không thể không thừa nhận, hắn là khuynh hướng cùng cảm tình.

Cũng không có các loại (chờ) Mặc Kình hồi đáp, Ninh Giang đã tự mình nói xong, "Đây cũng là ta cùng với Ma Quân tiền đặt cược! Nếu như Ma Quân thắng, ta cam đoan không đúng Mặc Vũ xuất thủ, thả hắn bình yên rời đi!"

Dừng một cái, Giang Ninh tiếp tục nói, "Tương phản, ta cũng muốn Ma Quân cam đoan. . . Không nhúng tay vào Bạch Nhạc sự tình!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lợi hại chi sắc, Ninh Giang lạnh giọng mở miệng nói, "Ta cũng không sợ để cho Ma Quân biết. . . Ta phải giết Bạch Nhạc! Vô luận trả giá cái dạng gì đại giới, ta cũng sẽ không để cho Bạch Nhạc còn sống đi xuống Đạo Lăng sơn!"

Những lời này, Ninh Giang cũng đồng dạng nói như đinh đóng cột, không lưu chút nào chỗ trống.

Nói là cùng Mặc Kình đánh một cái đổ, nhưng trên thực tế, nhưng là

Ninh Giang tại mượn cơ hội này, hướng Mặc Kình, cũng hướng sở hữu ma đạo cự phách cho thấy thái độ phải giết Bạch Nhạc!

Vì thế, hắn có thể không tiếc buông tha Mặc Vũ, thậm chí là buông tha hắn tất cả ma đạo thiên tài.

Đây là hắn lấy Đạo Lăng Thiên Tông tông chủ biểu đạt thái độ, cũng chính là toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông ý chí!

Cho dù là bây giờ đã có vẻ hơi sự suy thoái Đạo Lăng Thiên Tông, cũng y nguyên vẫn là Đạo Lăng Thiên Tông!

Trên đời này, không có bất kỳ người nào dám tổn hại Đạo Lăng Thiên Tông ý chí.

Cho nên, từ hắn nói ra cái này một cái đánh cuộc thời điểm, vô luận thắng bại, hắn mục liền đều đã đạt được.

Nhìn Ninh Giang, giờ khắc này Mặc Kình, yên lặng hồi lâu, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Trường giang sóng sau đè sóng trước! Không tầm thường. . . Đánh cuộc này, lão phu ứng với!"

Nghe được Mặc Kình hồi đáp, Ninh Giang trên mặt rốt cục lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ.

Hắn muốn chính là Mặc Kình cái này một cái thái độ!

Bởi vì bản thân này liền có nghĩa là Mặc Kình nhượng bộ, còn như cái này một cái đổ thắng bại, thật ngược lại không trọng yếu.

Cái này một cái đổ, chính là đại thế!

Vô luận thắng bại, đại thế sắp thành, minh bạch hắn ý chí, hoặc có lẽ là Đạo Lăng Thiên Tông ý chí, như vậy liền không có ma đạo cự phách lại

nguyện ý xuất thủ cứu Bạch Nhạc.

Cho dù là Mặc Kình đem sở hữu chuẩn bị cùng thủ đoạn, toàn bộ dùng ở Bạch Nhạc trên người, cũng sẽ không có người lại nguyện ý xuất thủ.

Mà Mặc Kình, cũng chính bởi vì minh bạch đạo lý này, mới triệt để buông tha bảo vệ Bạch Nhạc ý niệm trong đầu.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 758: Thu cùng luyện hóa (canh thứ nhất)

Lặng yên từ dưới nham tương đến Tức Thổ phía dưới!

Bạch Nhạc thử đưa tay ra đụng vào cái kia bạch sắc thổ nhưỡng, nhưng mà, tại nham thạch nóng chảy phía dưới, cũng cùng trực tiếp tiếp xúc Tức Thổ không có khác nhau chút nào, trong tích tắc, Bạch Nhạc liền cảm nhận đến trong cơ thể linh khí điên cuồng trôi qua, hù dọa hắn trong nháy mắt liền rụt tay về.

Chỉ là, nếu là như vậy, bên này phản ứng cũng vẫn là kinh động Nhậm Tiêu Dao bọn hắn, chớp mắt trước đó, liền có công đánh rơi, nếu không phải Bạch Nhạc phản ứng nhanh, trực tiếp tránh ra đến, chỉ sợ lần này, cũng đủ để cho hắn bị từ trong nham tương bức ra.

Bất quá, điều này cũng làm cho Bạch Nhạc triệt để tắt len lén lấy Thông Thiên Ma Công thôn phệ Tức Thổ lực lượng tâm tư, người khác căn bản cũng không sẽ cho hắn thời gian này.

"Yến Bắc Thần, không cần làm mộng! Ngươi vẫn núp ở dưới nham tương mặt làm rùa đen rút đầu đi, chỉ cần ngươi dám thò đầu ra, ta cam đoan nhất định giết ngươi!"

Trong mắt bốc lên lau một cái khủng bố sát khí, Nhậm Tiêu Dao lớn tiếng quát mắng.

"Tất nhiên đều không biện pháp gì, vậy thì bằng bản lãnh của mình tốt! Cái này Tức Thổ, trừ Yến Bắc Thần ở ngoài, ai luyện hóa, chính là người đó!" Xem Vân Mộng Chân liếc mắt, Thư Khánh Dương chậm rãi mở miệng nói.

Đối với Thư Khánh Dương muốn thò một chân vào, người khác cũng không biện pháp gì, mặc dù Thư Khánh Dương xác thực chịu một ít tổn thương, có thể cũng không trí mạng, liền đã tồn tại cùng bọn chúng nói chuyện ngang hàng tư cách!

Ngược lại là, giờ khắc này tất cả mọi người đưa mắt hướng về Vân Mộng Chân!

Thư Khánh Dương vừa mới thừa Vân Mộng Chân tình, bây giờ những lời này, vốn cũng không phải là vì hắn mà nói, mà là thay Vân Mộng Chân tỏ thái độ.

Trong lúc nhất thời, người khác mặc dù có chút kiêng ky, nhưng lại cũng cuối cùng không dám nói thẳng ra cự tuyệt Vân Mộng Chân một chỗ nếm thử luyện hóa.

Chỉ là trong lòng đều hạ quyết tâm, nếu như cảm giác được Vân Mộng Chân có luyện hóa thành công hy vọng, thì nhất định sẽ ra tay toàn lực ngăn cản.

Ánh mắt tại trên người mọi người liếc một cái, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng không nói thêm gì nữa, thẳng rơi vào Tức Thổ biên giới.

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, sau một khắc, Vân Mộng Chân bàn tay liền trực tiếp hướng về trước mặt Tức Thổ.

Trong tích tắc, Vân Mộng Chân liền chợt cảm thụ được trong cơ thể linh lực cực nhanh trôi qua, nhưng mà cũng cơ hồ là tại đồng thời, Vân Mộng Chân rõ ràng cảm thụ được trong cơ thể sinh ra một loại khác lực lượng, phảng phất có thể khắc chế cái này Tức Thổ đồng dạng.

Chợt rút bàn tay về, từ nhìn bề ngoài, Vân Mộng Chân tựa hồ cùng người khác hoàn toàn không có gì khác biệt, nhưng trên thực tế, Vân

Mộng Chân nhưng trong lòng thì đột nhiên nhấc lên một hồi cơn sóng thần!

Thụ Tâm Hải tinh hoa sinh mệnh lực lượng!

Trong lòng phảng phất có một đạo thiểm điện chợt xẹt qua, trong một chớp mắt, Vân Mộng Chân liền phản ứng kịp.

Mộc khắc Thổ!

Trong cơ thể những thứ này Thụ Tâm Hải tinh hoa sinh mệnh ẩn chứa Mộc chi lực, chính là khắc chế cái này Tức Thổ lực lượng, đổi một câu nói, nàng mới là trong những người này, chỉ có một cái có thể luyện hóa Tức Thổ người.

Chỉ là. . . Những người này, sẽ cho nàng cơ hội này sao?

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân trong lòng cũng đồng dạng chần chờ một chút không chừng.

. . .

Bạch Nhạc tự nhiên không biết Vân Mộng Chân có hy vọng có thể luyện hóa Tức Thổ!

Cho nên, Bạch Nhạc tâm tâm niệm niệm muốn, đều là mình cần phải làm sao luyện hóa những thứ này Tức Thổ.

Chính như Mặc Kình nói, có vài người thủy chung muốn tuân theo quy tắc, mà có vài người, tựa hồ sinh ra chính là vì đánh vỡ quy tắc.

Rất hiển nhiên, Bạch Nhạc chính là chỗ này loại người!

Một lần thất thủ, cũng không có đả kích đến Bạch Nhạc tính tích cực, nơi

này tương phản, lại ngược lại cho Bạch Nhạc mở một loại khác ý nghĩ.

Nếu như ai cũng không có cách nào khác trực tiếp luyện hóa những thứ này Tức Thổ, như vậy. . . Lấy đi cũng giống như vậy!

Không sai, trực tiếp lấy đi Tức Thổ!

Dạng này ý niệm trong đầu, đối với người khác mà nói, tự nhiên là thiên phương dạ đàm, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, khả năng liền chưa chắc không có khả năng.

Bởi vì. . . Trong tay Thiên Cung!

Lúc trước, Bạch Nhạc liền đem Quảng Hàn Thiên Cung luyện hóa phân nửa, chỉ là bởi vì không có tinh hải, lúc này mới không thể triệt để luyện hóa.

Chân chính hoàn chỉnh Quảng Hàn Thiên Cung di tích đã tại Đông Hải bình tĩnh, thật là bên trong trong khống chế khu, Thiên cung nhưng là Bạch Nhạc có thể khống chế.

Bây giờ đối mặt Tức Thổ, cũng là như vậy!

Không có tinh hải, thật là, từ trình độ nào đó mà nói, Quảng Hàn Thiên Cung cũng giống vậy có thể đưa đến cái hiệu quả này a.

Tiểu Bạch Long có thể tiến nhập Quảng Hàn Thiên Cung, những thứ này Tức Thổ, tự nhiên đồng dạng có thể thu nhập Quảng Hàn Thiên Cung!

Tức Thổ gặp thủy mà dài.

Cho nên, chỉ cần tách ra thủy, đem tức thổ thu nhập Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, tự nhiên cũng liền đã có thể khống chế tại số lượng này bên trên.

Kể từ đó, mặc dù không có luyện hóa, nhưng cũng chẳng khác gì là đem tức thổ bắt bỏ vào trong tay mình, đợi sau này bước vào tinh hải, tự nhiên là có thể đơn giản đem cái này Tức Thổ luyện hóa.

Tối trọng yếu là, mở ra trong tay Thiên Cung, có thể sẽ không náo ra bao lớn động tĩnh đến, hắn chỉ là lặng yên đem cái này chút Tức Thổ thu nhập Quảng Hàn Thiên Cung mà thôi, cũng không phải luyện hóa, giấu ở nham thạch nóng chảy phía dưới, tự nhiên rất khó bị người đâu phát hiện, đợi được người khác phát hiện không đúng thời điểm, sợ là đã sớm đã tới không kịp.

Bạch Nhạc bản thân liền là cái lá gan lớn, nghĩ đến, tự nhiên liền không có không dám làm.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền đổi một vị trí, tại nham thạch nóng chảy phía dưới, lặng yên xòe bàn tay ra, đem trong tay Thiên Cung tế xuất đến, tâm niệm hơi động một chút, xung quanh Tức Thổ liền nhất thời hướng về trong tay Thiên Cung vọt tới!

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng xuyên thấu qua thần niệm, hướng trong tay Thiên Cung bên trong tiểu Bạch truyền đi cẩn thận, đừng đi ra lòng tin.

Quảng Hàn Thiên Cung bản thân cũng đã bị Bạch Nhạc luyện hóa, muốn làm được điểm này đương nhiên tốt không mệt khó, bằng không trước đó, hắn mở ra trong tay Thiên Cung thời điểm, Tiểu Bạch Giao làm thế nào có thể chuẩn như vậy trực tiếp liền xuất hiện.

. . .

Ngay tại Bạch Nhạc mở ra trong tay Thiên Cung thu Tức Thổ đồng thời, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng hoành quyết tâm!

Tại Lăng Vân Mộc trước đó thời điểm, nàng thà rằng mạo hiểm sinh cơ hao hết, chết ở bên trong nguy hiểm, đều mạnh hơn đi xông vào, bây giờ tất nhiên chứng kiến luyện hóa Tức Thổ hy vọng, thì như thế nào sẽ buông tha cho!

Còn như khả năng bởi vì mà tao ngộ nguy hiểm, nàng cũng mặc kệ, tóm lại là muốn đánh cuộc một lần.

Chỉ cần mạnh mẽ bước vào Tức Thổ trong phạm vi, liền có thể chặn đại đa số người công kích!

Huống chi, trừ cái đó ra, nàng đối với Bạch Nhạc cũng đồng dạng tồn tại cực đại lòng tin.

Bạch Nhạc đang ở phụ cận, một khi thấy nàng rơi vào hiểm cảnh, liền nhất định sẽ xuất thủ, kể từ đó, cho dù là có chút nguy hiểm, nàng cũng giống vậy vẫn có niềm tin có thể chịu đựng được.

Trong tích tắc, Vân Mộng Chân trong mắt lóe lên lau một cái dứt khoát chi sắc, thân ảnh nhoáng lên, nhưng là đi về phía lấy Tức Thổ bên trong nhảy tới!

Người khác vốn là đang chú ý Vân Mộng Chân, chợt nhìn thấy Vân Mộng Chân phản ứng như vậy, vậy đột nhiên bị sợ vừa nhảy.

Tức Thổ có nhiều đáng sợ, bọn họ đều là thấy tận mắt, Nhậm Tiêu Dao càng là ở chính giữa thiệt thòi lớn, bây giờ chợt nhìn thấy Vân Mộng Chân trực tiếp nhảy vào Tức Thổ bên trong, lại có thể không sợ hãi?

Vân Mộng Chân thật chẳng lẽ điên hay sao?

Chỉ là, dạng này ý niệm trong đầu, cũng bất quá khoảng chừng trong đầu nhất chuyển, liền lập tức bị đuổi tản ra.

Vân Mộng Chân là ai?

Đó là chân chính trong thế hệ này, ban đầu xuất sắc Đạo Lăng Thánh Nữ, có thể nói trong cùng thế hệ đệ nhất thiên hạ!

Ai nếu là lấy vì Vân Mộng Chân điên, đó mới là thật điên.

Vân Mộng Chân vừa mới nếm thử tiếp xúc một chút Tức Thổ, bây giờ liền dám trực tiếp nhảy vào bên trong, tất nhiên là tồn tại niềm tin chắc chắn, đây đối với bọn hắn mà nói, có thể tuyệt đối không phải tin tức tốt gì!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 759: Ai nhanh ai chậm, còn có lo lắng sao?

Một bước bước vào Tức Thổ bên trong, Vân Mộng Chân thân thể cũng chợt bắt đầu hạ xuống, ngay tại lúc đó linh lực nhanh chóng bị dưới chân Tức Thổ thôn phệ, nhưng mà vẻn vẹn chỉ là trong nháy mắt, Vân Mộng Chân trong cơ thể liền nhất thời tóe ra lau một cái lục sắc quang mang.

Mộc chi lực!

Cứ việc không thể thu Lăng Vân Mộc, có thể Thụ Tâm Hải tinh hoa sinh mệnh bản thân liền là thuần túy nhất Mộc chi lực, bây giờ tại Tức Thổ uy hiếp phía dưới, đột nhiên bung ra, nhất thời liền ổn định thân hình, trong cơ thể linh lực trôi qua, vậy đột nhiên hạ thấp một cái hoàn toàn có thể tiếp thu trình độ.

Đến một bước này, Vân Mộng Chân trong lòng căng thẳng cây kia dây cũng rốt cục thư giãn vài phần, mặc dù có chút mạo hiểm, nhưng này một bước, nhưng cũng đúng là vẫn còn đổ đối.

Sau một khắc, Vân Mộng Chân liền nhất thời cảm thụ được một cổ nồng nặc Thổ chi lực chậm rãi dũng mãnh vào trong cơ thể mình, chân chính bắt đầu đối với Tức Thổ luyện hóa.

"Ngăn lại nàng!"

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, mắt thấy Vân Mộng Chân vậy mà thật tại Tức Thổ bên trong đứng vững thân hình, bắt đầu luyện hóa Tức Thổ, Nhậm Tiêu Dao cùng Mặc Vũ nhất thời khẩn trương.

Tiêu Dật Phong bọn hắn dù sao cũng là người trong chính đạo, mặc dù lo

lắng, có thể tưởng tượng muốn đối Vân Mộng Chân xuất thủ, cũng đúng là vẫn còn có chút chần chờ, có thể Nhậm Tiêu Dao cùng Mặc Vũ nhưng là không còn cái này cố kỵ.

"Bích Lạc Hoàng Tuyền!"

Loại này trước mắt, cũng không có gì tốt do dự, Nhậm Tiêu Dao vừa ra tay, chính là tối cường thần thông, gào thét ở giữa, khủng bố Hoàng Tuyền Chi Thủy, vẫn như cũ hóa thành một đạo thiên hà, vượt qua Tức Thổ, trực tiếp hướng về Vân Mộng Chân đánh tới.

"Thủy Mặc Đan Thanh!"

Cơ hồ là cùng một thời gian, Mặc Vũ ngón tay rạch một cái, cũng đồng dạng lấy sở trường thần thông đánh tới, như là màu mực nhuộm đẫm mở ra, một mảnh mực đậm ma khí gào thét mà ra, khoảng cách liền đem Vân Mộng Chân bao phủ bên trong.

Chỉ là, Vân Mộng Chân từ quyết ý xuất thủ tranh chấp thời điểm, cũng đã đoán được đối phương phản ứng, cho dù là tại luyện hóa Tức Thổ, cũng đồng dạng vẫn là phân ra rất lớn một bộ phận tâm thần để ngăn cản đối phương công kích.

Kiếm trong tay hơi hơi một phen, trong khoảnh khắc, liền có lau một cái huyễn lệ ánh trăng kiếm quang chém ngang mà ra, Vân Mộng Chân cả người càng là như là bị một vòng Huyền Nguyệt bao phủ ở, cao thượng thần thánh.

Huyền Nguyệt Biến!

Cũng là đều là nhất đỉnh cấp thần thông, nếu như bình thường đối địch, Vân Mộng Chân là rất khó ngăn cản Nhậm Tiêu Dao cùng Mặc Vũ hai người công kích, nhưng hôm nay nàng trực tiếp nhảy vào Tức Thổ bên trong, Nhậm Tiêu Dao cùng Mặc Vũ cũng không dám xông vào bên

trong, chỉ có thể xa xa Cách Không Công Kích, uy lực tự nhiên liền bị suy yếu quá nhiều.

Cho dù là lấy một chọi hai, Vân Mộng Chân cũng có thể giống vậy tiếp tục chống đỡ.

"Tiêu Dật Phong, Lâm Tuyết Dật, hai người các ngươi ngụy quân tử, còn không xuất thủ, chẳng lẽ đương nhiên chờ lấy Vân Mộng Chân luyện hóa Tức Thổ hay sao?" Mắt thấy không làm gì được Vân Mộng Chân, Nhậm Tiêu Dao nhất thời nhịn không được, hướng về Tiêu Dật Phong bọn hắn tức miệng mắng to.

Nguyên bản trong lòng liền có chút chần chờ, bây giờ chứng kiến Nhậm Tiêu Dao bọn hắn quả thực không làm gì được Vân Mộng Chân, Lâm Tuyết Dật lại cũng không đoái hoài tới suy nghĩ quá nhiều, kiếm trong tay đưa ngang một cái, liền muốn xuất thủ!

Nhưng mà, cũng ngay lúc đó, Thư Khánh Dương trong mắt không khỏi lộ ra lau một cái vẻ hoảng sợ, gấp giọng hô lớn, "Không đúng, Tức Thổ tại đây cấp tốc giảm thiểu. . . Là Yến Bắc Thần!"

So với việc Vân Mộng Chân, thật Thư Khánh Dương vẫn luôn càng quan tâm Bạch Nhạc, tại Thư Khánh Dương trong lòng, Bạch Nhạc uy hiếp, sợ rằng vẫn còn ở Vân Mộng Chân phía trên.

Bây giờ người khác đem lực chú ý đặt ở Vân Mộng Chân trên người thời điểm, hắn lại là người thứ nhất phát hiện Tức Thổ dị thường.

Cả đời này hô to, nhất thời bả tất cả mọi người dọa cho giật mình.

Vô ý thức theo Thư Khánh Dương ánh mắt nhìn sang, lúc này mới đột nhiên phát hiện, tại một bên khác, Tức Thổ quả nhiên tại lấy một loại mắt thường có thể thấy tốc độ cấp tốc giảm thiểu!

Hơn nữa, theo Tức Thổ không ngừng giảm thiểu, mấy người cũng rốt cục thấy rõ trong nham tương Yến Bắc Thần!

Một tay mở, một tòa lung linh Thiên cung cứ như vậy tại Yến Bắc Thần trong tay nâng, liền phảng phất mở miệng lớn, cực nhanh đem xung quanh Tức Thổ nuốt vào trong thiên cung!

"Quảng Hàn Thiên Cung? !"

Đối với vị này Ma Quân truyền nhân tin tức, sớm đã không phải là bí mật gì, huống chi, trước đó bọn hắn cũng đều cùng Yến Bắc Thần từng có giao thủ, tự nhiên cũng đồng dạng nhận ra Quảng Hàn Thiên Cung, chỉ là nhưng không ai có thể nghĩ đến, Yến Bắc Thần thật không ngờ như vậy phát rồ, vậy mà trực tiếp lấy Quảng Hàn Thiên Cung tới thu Tức Thổ!

Trên thực tế, cũng không chỉ là bọn hắn, cho dù là tại đây luyện hóa Tức Thổ Vân Mộng Chân, thấy như vậy một màn, cũng không khỏi trong nháy mắt trợn to hai mắt, nhất thời cảm giác trước mắt một mảnh hắc tuyến!

Đồng dạng đều là mạo hiểm cướp đoạt Tức Thổ, có thể nàng là chậm rãi luyện hóa, mà Bạch Nhạc nhưng là trực tiếp dùng Quảng Hàn Thiên Cung thu, điều này có thể là một cái khái niệm sao?

Cái này rất giống có một thùng nước lớn, ngươi là dùng uống, mà người ta là trực tiếp dùng cái ống tiếp thủy, ai nhanh ai chậm, còn có lo lắng sao?

. . .

"Quảng Hàn Thiên Cung!"

Chứng kiến Bạch Nhạc lấy trong tay Thiên Cung thu Tức Thổ, Diệp

Lăng Vân khóe miệng cũng không khỏi có chút co lại.

Trước đó Mặc Kình lúc mở miệng sau khi, hắn liền mơ hồ có một loại không tốt cảm giác, nhưng lại cũng hay là thế nào đều không nghĩ đến, có thể dùng phương thức này tới luyện hóa Tức Thổ.

Cái này thật sự là đánh vỡ quy tắc a!

Nghĩ vậy, cho dù là Diệp Lăng Vân cũng không khỏi có chút đau đầu.

Còn tốt, Ninh Giang vẫn chưa để cho hắn thất vọng, đã trước một bước bức Mặc Kình nhượng bộ, vừa nghĩ đến đây, Diệp Lăng Vân trong lòng nhất thời thoải mái không ít.

Chân mày hơi nhíu, Ninh Giang cũng lập tức mở miệng nói, "Xem đánh cuộc này là tiền bối thắng."

Bạch Nhạc xuất thủ trước đó, trên thực tế, Ninh Giang cũng không nghĩ đến lại là kết quả này, bất quá. . . Thắng thua đã không trọng yếu.

Ninh Giang có vẻ cực kỳ đại khí, căn bản không có chờ đến kết quả liền trực tiếp chịu thua, lập tức nhàn nhạt phân phó nói, "Có chơi có chịu, phàm ta Đạo Lăng Thiên Tông người, đều không thể chủ động đối Mặc Vũ xuất thủ!"

"Vâng!"

Trong nháy mắt, Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão cùng đệ tử đồng thời khom người đáp.

Kỷ luật nghiêm minh, như vậy trên dưới chuyên tâm thái độ, cũng làm cho Mặc Kình hơi chậm lại, tâm âm thầm thở dài một tiếng.

Mặc dù Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, trên thực tế cũng mâu thuẫn

trùng điệp, có thể chí ít ở ngoài mặt, cũng y nguyên vẫn là hoàn toàn vâng theo vị này Chưởng Giáo chân nhân mệnh lệnh.

So sánh dưới, trong ma đạo, mới chính thức là năm bè bảy mảng a.

Hắn làm không được Ninh Giang dạng này kỷ luật nghiêm minh, cho nên, cho dù là thắng ván này, cũng căn bản là không có cách đổi ý, càng không gánh nổi Bạch Nhạc.

Chỉ là, xuyên thấu qua thanh thiên, nhìn Bạch Nhạc cái kia một bộ hăng hái tư thế, Mặc Kình nhưng trong lòng đúng là vẫn còn có chút khó diễn tả được đau lòng.

Bây giờ tâm hắn hình thái đã cùng trước đó, hoàn toàn khác biệt.

Lúc này Bạch Nhạc biểu hiện càng là xuất sắc, liền để cho hắn càng là đau lòng, cũng càng vì mình vô lực mà hổ thẹn!

Đây là một cái cho là thật như Thông Thiên Ma Quân như vậy xuất sắc tuyệt thế thiên kiêu a, còn không có chân chính lớn lên, vậy mà cũng đã phải chết yểu. . .

Nếu như Thông Thiên Ma Quân ở dưới suối vàng có biết, sợ cũng hội đau lòng nói không ra lời đi.

Lúc cũng vận vậy!

Bất quá, Mặc Kình cũng đúng là vẫn còn Mặc Kình, chỉ là trong chốc lát, cảm xúc liền lần nữa điều chỉnh xong.

"Lăng Vân lão nhi, ngươi cũng không nhất định đắc ý quá sớm! Chí ít. . . Các ngươi vị kia Đạo Lăng Thánh Nữ cũng vô pháp chiếm số một! Huống chi, nàng là hay không có thể sống ly khai thượng cổ cấm địa, sợ cũng vẫn là không thể biết được!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 760: Loại thiện nhân, được thiện quả (canh thứ ba)

Nguyên bản vẫn còn ở trăm phương ngàn kế đối phó Vân Mộng Chân, nhưng này sao trong chớp mắt, lại phát hiện, Yến Bắc Thần mới là đầu sỏ gây nên, loại tâm tình này, quả thực chỉ có thể dùng thiên cẩu để hình dung.

Giờ khắc này Nhậm Tiêu Dao cùng Mặc Vũ, khí suýt nữa thổ huyết, cũng lại không để ý tới Vân Mộng Chân, thay đổi thân hình, lần nữa hướng về Yến Bắc Thần giết đi qua.

Chỉ là, tới mức này, Vân Mộng Chân nơi nào còn có thể để bọn hắn như nguyện.

Trước đó, Vân Mộng Chân dám mạnh mẽ xuất thủ luyện hóa Tức Thổ, cũng là bởi vì tin tưởng, khi nàng gặp phải nguy hiểm thời điểm, Bạch Nhạc nhất định sẽ ra tay giúp hắn giải vây.

Nhưng hôm nay, khi nàng phát hiện, chính mình luyện hóa Tức Thổ tốc độ, làm sao cũng không cách nào so Bạch Nhạc thu nhanh hơn thời điểm, tâm tính tự nhiên liền phát sinh chuyển biến.

Bạch Nhạc có thể ra tay giúp nàng, cái kia nàng thì tại sao không thể trái lại trợ giúp Bạch Nhạc đâu?

Còn như lấy cớ, đây không phải là có sẵn sao?

Dưới chân đột nhiên một bước, Vân Mộng Chân chợt từ Tức Thổ bên trong bay ra ngoài, Huyền Nguyệt Biến thần thông phát huy đến cực hạn, kiếm trong tay lần nữa hướng về Mặc Vũ cùng Nhậm Tiêu Dao chém

xuống đi.

"Nói đến là đến, nói đi là đi. . . Chẳng lẽ làm ta Vân Mộng Chân dễ bắt nạt sao?"

Tháng kiếm mang màu trắng hung hãn chém xuống, cái kia khủng bố công kích, quả thực làm người sợ run!

Mặc Vũ cùng Nhậm Tiêu Dao cũng đồng dạng không nghĩ tới, loại tình huống này, Vân Mộng Chân phản ứng đầu tiên không phải đi ngăn cản Yến Bắc Thần, mà là tới tìm bọn hắn báo thù, đây coi là cái gì đạo lý?

Ngươi keo kiệt đến đâu mang thù, cũng không cần khoa trương như vậy chứ?

Trong nháy mắt, hai người liền ngạnh sinh sinh bị Vân Mộng Chân kéo xuống tới.

Ngay tại lúc đó, bại lộ hành tích, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không còn che lấp, linh lực thôi động phía dưới, trong tay Thiên Cung càng là còn giống như cá voi hút nước, điên cuồng đem trước mặt Tức Thổ hút vào bên trong.

"Yến Bắc Thần, ngươi muốn chết!"

Nhìn thấy Yến Bắc Thần hoàn toàn không có đem chính mình để vào mắt ý tứ, vô luận là Tiêu Dật Phong vẫn là Lâm Tuyết Dật đều đã triệt để nổ tung.

Lau một cái khủng bố kiếm quang chợt xé rách không gian, phảng phất trong nháy mắt chặt đứt tất cả sinh cơ.

"Tuyệt Tiên Kiếm!"

Tiên Du Kiếm Cung kinh khủng nhất Kiếm Đạo Thần Thông một trong, thật là Lâm Tuyết Dật có thể lực áp Tiên Du Kiếm Cung sở hữu đệ tử, trở thành đệ nhất nhân khí vị trí!

Một kiếm Tuyệt Tiên!

Trong tin đồn, đây là đủ để trảm tiên thần thông, bây giờ tại Lâm Tuyết Dật trong tay toàn lực thi triển ra, uy lực quả thực kinh thiên động địa.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền cảm nhận đến một loại nguy cơ trí mạng cảm giác!

Một tay nâng Quảng Hàn Thiên Cung tiếp tục hút vào Tức Thổ, cái tay còn lại chưởng một phen, Côn Ngô Kiếm nhất thời tới tay, trong một chớp mắt vô số kiếm quang bung ra, trong nháy mắt hóa thành đầy trời mưa kiếm hướng về Lâm Tuyết Dật hạ xuống!

Kiếm Linh Vũ!

Trong khoảnh khắc, một màn kia khủng bố kiếm quang liền chợt xé rách đầy trời mưa kiếm phong tỏa, hung hãn tiếp tục hướng về Bạch Nhạc chém tới.

Kiếm Linh Vũ tuy nhiên bất phàm, nhưng lại cuối cùng chỉ là Địa cấp tông môn thần thông mà thôi, đối mặt Tuyệt Tiên Kiếm bực này cao cấp nhất Kiếm Đạo Thần Thông, căn bản là không có cách hình thành hữu hiệu chống cự, vừa đối mặt ở giữa liền bị xé nát!

Cái này cũng cũng là Bạch Nhạc lần đầu tiên chân chính kiến thức đến Tuyệt Tiên Kiếm khủng bố!

Trước đó, mặc dù Lâm Tuyết Dật đã từng cái này một thần thông công kích qua hắn một lần, nhưng lại bị hắn trốn vào trong nham tương, đều rơi vào chỗ trống, nhưng lúc này đây, Bạch Nhạc nhưng là muốn chứng

minh ngăn cản một kiếm này.

Kiếm Linh Vũ bị xé nát trong nháy mắt, Bạch Nhạc cũng đồng dạng bị sợ vừa nhảy.

Mặc dù trong lòng minh bạch Kiếm Linh Vũ hơn phân nửa là đỡ không được đối phương công kích, nhưng này cũng không tránh khỏi quá khoa trương đi, lúc này mới vừa đối mặt a, vậy mà liền trực tiếp bị đánh tan.

"Thôn thiên!"

Nguy cơ phía dưới, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không còn dám có chút do dự, trong nháy mắt liền trực tiếp thi triển ra Thôn Thiên Quyết thần thông!

Trong tích tắc, cái kia nhất tôn nhân hình hóa thân liền chợt ngăn ở Bạch Nhạc trước người, điên cuồng cắn nuốt xung quanh tất cả lực lượng, cho dù là Tuyệt Tiên Kiếm chém ra kiếm quang cũng đồng dạng có thể bị cắn nuốt.

Nhưng mà, cũng ngay lúc đó, Tiêu Dật Phong cũng đồng dạng xuất thủ, một kiếm thẳng đến Bạch Nhạc lưng yếu hại!

Cái này cũng không phải cái gì công bằng tỷ thí, đó là thật Lâm Tuyết Dật bản thân liền chiếm cứ thượng phong, Tiêu Dật Phong cũng căn bản không có khoanh tay đứng nhìn ý tứ, nhanh chóng tập sát Yến Bắc Thần ngăn cản đối phương thu Tức Thổ mới là nhất chuyện trọng yếu.

Lấy Bạch Nhạc thực lực, cho dù là ngăn cản Lâm Tuyết Dật một người toàn lực công kích, đều đã phi thường miễn cưỡng, Tiêu Dật Phong một kiếm này lần nữa đánh tới, chỉ sợ cũng chỉ có buông tha thu Tức Thổ, rơi vào trong nham tương bảo mệnh một đường.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc hầu như cũng định buông tha thời điểm,

một thanh hắc sắc liêm đao hung hãn chém rụng!

Lưỡi hái tử thần!

Dạ Thần Hi!

Dạ Thần Hi mặc dù không có nhận ra Yến Bắc Thần chính là Bạch Nhạc, thế nhưng hắn lại nhớ kỹ trước đó hắn tao ngộ nguy hiểm thời điểm, chính là Yến Bắc Thần hung hãn xuất thủ, mới giúp hắn giải vây, có thể nói là cứu hắn một mạng!

Dạ Thần Hi tính khí xưa nay không nguyện thiếu người nhân tình, trước đó không có cơ hội hoàn lại cũng liền thôi, giờ khắc này, nhìn thấy Yến Bắc Thần gặp nạn, nhất thời không còn chút nào nữa do dự, huy động trong tay lưỡi hái tử thần liền trực tiếp hướng về Tiêu Dật Phong đánh tới.

Ngay tại lúc đó, Ẩn Tâm cùng Chung Diễm hai người chứng kiến Dạ Thần Hi phản ứng, cũng đồng dạng không do dự, chặt cùng theo một lúc xuất thủ, hướng về Tiêu Dật Phong tập sát mà đi!

Nếu như chỉ có Dạ Thần Hi một người, Tiêu Dật Phong chưa chắc quan tâm, thật là cái này ba người đồng loạt ra tay, uy hiếp khả năng liền không thể so sánh nổi, cho dù là hắn, cũng không thể không mạnh mẽ rút lui hồi tấn công về phía Bạch Nhạc một kiếm kia tự bảo vệ mình!

Oanh!

Một lần khủng bố va chạm, Tiêu Dật Phong ngạnh sinh sinh bị bức lui một bước, mà Dạ Thần Hi ba người bọn họ càng là đồng thời bị một kiếm này đánh bay!

Cho dù là lấy ba địch một, đối mặt nổ tung Tiêu Dật Phong, bọn hắn cũng y nguyên vẫn là chiếm không đến bất luận cái gì tiện nghi.

Chỉ là, xem đến giờ phút nầy, trước đó vẫn luôn còn đang do dự Thư Khánh Dương cũng rốt cục vẫn phải quyết định, thân hình thoắt một cái, u lãnh trường thương chợt tới tay, theo sát hướng về Tiêu Dật Phong giết tới!

Loại thiện nhân được thiện quả!

Bạch Nhạc trước đó không đành lòng đem người khác coi là đá đặt chân, không tiếc bất chấp nguy hiểm xuất thủ cứu giúp, bây giờ Dạ Thần Hi bọn hắn liền đồng dạng tại Bạch Nhạc nguy hiểm nhất thời điểm làm viện thủ, đây cũng là nhân quả!

Nếu như không có Dạ Thần Hi bọn hắn, Thư Khánh Dương chưa chắc nguyện ý xuất thủ, thậm chí có thể sẽ chờ lấy Bạch Nhạc sau khi bị giết chết chiếm tiện nghi.

Nhưng có Dạ Thần Hi bọn hắn như thế một ngăn trở, Bạch Nhạc có thể chống nổi những nguy hiểm này cơ hội có thể to lắm rất nhiều.

Loại tình huống này, hắn tự nhiên cũng liền không thể nếu tiếp tục chần chờ.

Bằng không, trước hắn tại Bạch Nhạc cái kia vừa mới thu được điểm này tình cảm, chỉ sợ liền thật muốn triệt để tặng tiền sạch.

Huống chi, mặc dù chỉ bằng Bạch Nhạc trước đó trợ giúp chuyện cứu người, hắn cũng hớt ứng với xuất thủ tương trợ.

Một thương này chợt phá không tới, mới chính thức là triệt để đoạn tuyệt Tiêu Dật Phong tiếp tục truy kích Bạch Nhạc tâm tư!

"Thư Khánh Dương! Ngươi cũng muốn ngăn trở ta?"

"Nói xong, bằng bản lãnh của mình tranh đoạt Tức Thổ, ngươi trước là đối thánh nữ xuất thủ, bây giờ lại lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, thật không phải hành vi quân tử!" Lông mày nhíu lại, Thư Khánh Dương lấy cớ cũng là há mồm liền ra, liền con mắt đều không mang theo nháy một chút.

Hắn có thể đủ giúp Bạch Nhạc, cũng chỉ chỉ là như vậy mà thôi, nếu như Bạch Nhạc bản thân đỡ không được Lâm Tuyết Dật công kích, tự nhiên tất cả đừng nói, bằng không, tiện lợi là triệt để để cho Bạch Nhạc thiếu hắn một cái nhân tình, hoàn thành trước đó giao dịch a!

Có thể lấy một cái chưa chắc có thể đoạt tới tay Tức Thổ đổi lấy Bạch Nhạc đối với Đại Càn Vương Triều, đối với Ngô Văn Uyên chống đỡ, cũng giống vậy đáng giá!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 761: Ta biết còn không chỉ là Kiếm Linh Vũ (canh thứ tư)

"Bạo!"

Dạ Thần Hi bọn hắn ngăn trở Tiêu Dật Phong, cũng làm cho Bạch Nhạc thở phào một hơi, chỉ là nguy cơ nhưng cũng vẫn như cũ cũng không có giải trừ!

Dù là riêng chỉ là Lâm Tuyết Dật một người, toàn lực bạo phát xuống, cũng căn bản không phải Bạch Nhạc đơn giản có khả năng ngăn cản.

Tuyệt Tiên Kiếm kiếm quang thực sự quá kinh khủng, cho dù là lấy Thôn Thiên Quyết cường hãn, cũng không khả năng làm được hoàn toàn thôn phệ!

Ngược lại không phải là Thôn Thiên Quyết không đủ mạnh, mà là Bạch Nhạc thực lực bản thân còn chưa đủ mạnh.

Đồng dạng đều là nhất đỉnh cấp thần thông, phân biệt mạnh yếu tự nhiên liền biến thành thực lực bản thân.

Nguy cơ sinh tử phía dưới, Bạch Nhạc cũng căn bản không còn dám do dự xuống dưới, hô hấp ở giữa, liền trực tiếp đem thân ngoại hóa thân nổ lên tới.

Trong tích tắc, cái kia khủng bố kiếm quang chợt cuốn ngược mà hồi, hung hăng cùng Tuyệt Tiên Kiếm va vào nhau!

Chỉ là, may là như vậy, cũng vẫn như cũ chưa đủ!

Mặc dù trước sau bị Kiếm Linh Vũ, cùng Thôn Thiên Quyết suy yếu, có thể Lâm Tuyết Dật một kiếm này lại đúng là vẫn còn chém ra tới.

"Coong!"

Cầm trong tay Côn Ngô Kiếm, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn chính diện đón nhận Lâm Tuyết Dật một kiếm này!

Kiếm khí như nước thủy triều, khủng bố trùng kích trong nháy mắt lệnh không gian xung quanh phảng phất đều bị xé rách đồng dạng.

Càng làm Bạch Nhạc khó có thể tin là, cho dù là chính diện va chạm, một kiếm này vậy mà cũng không thể chặt đứt Lâm Tuyết Dật kiếm trong tay.

Chỉ bằng nửa toà tinh cung, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn đỡ không được Lâm Tuyết Dật một kích toàn lực, một búng máu trong nháy mắt phun ra ngoài, cuối cùng kiếm khí thuận thế rơi vào Bạch Nhạc trên người, lộ ra từng đạo chói mắt vết máu!

Đây là Thông Thiên Ma Thể đủ quá cường hãn, bằng không, khả năng liền không chỉ có chỉ là một chút như vậy bị thương ngoài da!

"Tuyệt Tiên Kiếm? !"

Trong mắt lộ ra vẻ kinh hãi chi sắc, Bạch Nhạc trong đầu đột nhiên hiện lên một đạo linh quang!

Tuyệt Tiên Kiếm!

Cái này không chỉ có riêng chỉ là một môn thần thông, cũng cũng là Tiên Du Kiếm Cung chí bảo Tuyệt Tiên Kiếm.

Coi như Tiên Du Kiếm Cung xuất sắc nhất đệ tử, tại Lâm Tuyết Dật ngộ ra Tuyệt Tiên Kiếm thời điểm, đã bị ban tặng Tuyệt Tiên Kiếm, cũng chính là vì vậy, hắn mới có lòng tin, tại đây thượng cổ cấm địa bên trong, cùng Vân Mộng Chân tranh phong!

Chỉ là, Lâm Tuyết Dật mình cũng không nghĩ tới, chân chính vận dụng Tuyệt Tiên Kiếm một trận chiến này, vậy mà cũng không phải là cùng Vân Mộng Chân giao thủ, mà là cùng Yến Bắc Thần tranh phong!

Quan trọng hơn là. . . Kiếm Linh Vũ!

"Kiếm Linh Vũ, ngươi làm sao lại Kiếm Linh Vũ?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Lâm Tuyết Dật trong mắt đồng dạng lộ ra lau một cái khủng bố sát khí!

Hắn đã không phải là lần đầu tiên đối Yến Bắc Thần xuất thủ, trước kia cũng gặp qua Yến Bắc Thần thực lực, vô luận là Thôn Thiên Quyết, vẫn là Côn Ngô Kiếm, đều không đủ lấy để cho Yến Bắc Thần ngăn lại hắn cái này tuyệt sát một kiếm!

Không dám nói thật có thể một kiếm tuyệt sát, có thể chí ít cũng không phải nhẹ nhàng như vậy bị ngăn cản hạ xuống.

Có thể hết lần này tới lần khác, tại ban đầu thời điểm, Yến Bắc Thần vậy mà liền dùng ra Kiếm Linh Vũ thần thông, ngạnh sinh sinh tại ngay từ đầu liền suy yếu Tuyệt Tiên Kiếm ba thành lực đạo, này mới khiến hắn thất thủ.

Lộp bộp!

Nghe được Lâm Tuyết Dật, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng lộp bộp một tiếng.

Thường tại đi bờ sông, nào có không ướt giày!

Có chuẩn bị tình huống dưới, Bạch Nhạc tự nhiên có thể nhớ kỹ, chỉ lấy Yến Bắc Thần thủ đoạn tới đối phó với địch, thật là Tuyệt Tiên Kiếm mang gây áp lực cho hắn thực sự quá lớn, đó là tuyệt đối không thể so với Tư Đồ Lăng Phong Nhược Lực suy tính.

Loại này sống chết trước mắt, Bạch Nhạc thậm chí căn bản không kịp suy tư, cũng đã làm ra bản năng nhất ứng đối!

Nhưng không nghĩ, chính là chỗ này một kiếm, nhưng là nhất thời để cho hắn lộ ra kẽ hở, đồng thời trong nháy mắt liền bị Lâm Tuyết Dật bắt lại.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Bạch Nhạc lúc này cười lạnh nói, "Kiếm Linh Vũ có gì có thể hiếm có, Yến mỗ muốn học, tự nhiên liền học được! Ta biết được còn không chỉ là Kiếm Linh Vũ!"

Bại lộ Kiếm Linh Vũ, có thể Bạch Nhạc lại vẫn không có chút nào bối rối chi sắc, trong miệng phun ra một búng máu, trên người đột nhiên tóe ra lau một cái khủng bố kiếm ý, ngay sau đó lại là một kiếm chém ngang mà ra, giống như núi kiếm ý phun ra, phảng phất trong chớp nhoáng này, Bạch Nhạc toàn bộ người cũng đã hóa thành một tọa núi cao nguy nga.

Xem núi như kiếm!

"Đốt huyết!"

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói.

Trong một chớp mắt, Bạch Nhạc toàn thân huyết sắc nhiều lần đều tùy theo bốc cháy lên, khí thế đột nhiên lần nữa đề thăng, phảng phất tắm Huyết Ma Thần!

Đốt Huyết Thuật!

Chứng kiến Đốt Huyết Thuật, Lâm Tuyết Dật chân mày lần nữa đột nhiên vừa nhảy.

Huyết Ảnh Ma Tông ngày xưa ác danh lan xa, tiến tới là Đốt Huyết Thuật bá đạo, bức Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử cho dù là biết rõ hắn phải chết cũng không dám đào tẩu, bực này bí thuật, Lâm Tuyết Dật tự nhiên cũng đã nghe nói qua!

Thật là rất hiển nhiên, Yến Bắc Thần là không có khả năng bị Huyết Ảnh Ma Tông khống chế.

Nghĩ đến Yến Bắc Thần ngày xưa từng tại Thanh châu xuất hiện qua, Lâm Tuyết Dật trong lòng cái kia chút hoài nghi cũng đúng là vẫn còn làm nhạt.

Giết chết Huyết Ảnh Ma Tông người, liền có thể có được Đốt Huyết Thuật, như vậy đạo lý giống vậy, muốn từ Thất Tinh Tông bên trong, đạt được Kiếm Linh Vũ thần thông tự nhiên cũng chưa hẳn là cái gì không có khả năng sự tình.

Sẽ liên lạc lại bên trên, trước đó Yến Bắc Thần còn giả mạo qua Thận Lâu Vương, đồng thời hội một tay nghe đồn cũng là Thất Tinh Tông trưởng lão Mộng Thiên Thu huyễn thuật thần thông, liền càng không cái gì kỳ quái.

Đương nhiên, sở dĩ như vậy, cũng có một bộ phận rất lớn nguyên nhân, là bởi vì, Lâm Tuyết Dật trên thực tế, cũng không thật quen thuộc Thất Tinh Tông, càng không biết, cho dù là Thất Tinh Tông bên trong, cũng cũng chỉ có Bạch Nhạc một người từ Thất Tinh Tháp bên trong thu được Kiếm Linh Vũ thần thông!

Thân là thiên tông đệ tử, cũng không phải Vân Mộng Chân loại này thuở

nhỏ liền bị mang theo du lịch thiên hạ, lượt lãm các tông điển tịch biến thái, để cho hắn có nhiều quen thuộc một cái cách nhau cực xa Địa cấp tông môn thần thông, cũng cuối cùng là quá làm khó hắn.

Huống chi, một mực có nghe đồn nói, Yến Bắc Thần cùng Bạch Nhạc có sâu đậm quan hệ, nếu như lời ấy không giả, Yến Bắc Thần từ Bạch Nhạc cái kia học được Kiếm Linh Vũ thần thông, cũng chẳng có gì lạ.

Điều này cũng không thể trách Lâm Tuyết Dật phản ứng chậm chạp, đạo ma song tu loại chuyện như vậy quá mức biến thái, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, căn bản cũng không có người hội hướng cái phương hướng này thượng muốn.

Bây giờ đối với hắn mà nói, tối trọng yếu vẫn là giết chết Yến Bắc Thần, mà không phải quan tâm Yến Bắc Thần từ ai cái kia học thần thông gì.

"Không chịu nổi một kích! Yến Bắc Thần, ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi còn có thể tiếp ta mấy kiếm!"

Trong mắt sát khí lóe lên, Lâm Tuyết Dật nhoáng lên trong tay Tuyệt Tiên Kiếm, liền như kiếm tiên, lần nữa hướng về Bạch Nhạc giết đi qua.

Dư quang quét Bạch Nhạc bên này, Vân Mộng Chân trong lòng cũng không khỏi hơi có chút lo lắng.

Thi triển Kiếm Linh Vũ sự tình, mặc dù bị Bạch Nhạc tạm thời tròn đi qua, nhưng lại cũng có nghĩa là, Bạch Nhạc lúc này tình thế đã vô cùng nguy hiểm, nếu không phải thực sự là bị buộc đến cực hạn, cũng sẽ không xảy ra hiện loại này sai lầm tới.

Cái này khiến Vân Mộng Chân rõ ràng ý thức được, Bạch Nhạc chân chính đã đi khắp đến bên bờ sinh tử, một cái sơ sẩy, là có thể có thể thật vạn kiếp bất phục.

Nàng quả thực không cách nào tưởng tượng, Bạch Nhạc có thể sẽ chết ở trước mắt nàng loại tình cảnh kia.

Nghĩ cũng không dám nghĩ!

Vừa nghĩ đến đây, Vân Mộng Chân trong mắt cũng nhất thời sát khí nổi dậy, bây giờ muốn trợ giúp Bạch Nhạc, biện pháp tốt nhất, chính là trọn khả năng giết chết những thứ này có thể đối Bạch Nhạc tạo thành người uy hiếp, trợ giúp Bạch Nhạc mau sớm luyện hóa Tức Thổ, thậm chí là. . . Địa Hỏa Chi Tâm!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 762: Thiên hà cuốn ngược (canh thứ nhất)

Địa Hỏa Chi Tâm!

Nghĩ đến Địa Hỏa Chi Tâm, lại ngược lại nhắc nhở Vân Mộng Chân, mặc dù nàng rất muốn ra tay đi giúp Bạch Nhạc giết chết Lâm Tuyết Dật, thế nhưng bây giờ dưới loại cục diện này, cho dù là Mặc Vũ cùng Nhậm Tiêu Dao hai người, nàng cũng đã rất khó kiềm chế, nếu không phải Mặc Vũ cùng Nhậm Tiêu Dao hiện tại đã không có cùng nàng liều mạng tâm tư, nàng thậm chí đã sớm nhịn không được muốn bại lui.

Cho dù là trong lòng nàng sát ý lại thịnh, cũng minh bạch loại tình huống này, nàng là rất khó giết chết đối phương!

Nơi này như vậy, chẳng thà. . . Thẳng thắn thẳng đến Địa Hỏa Chi Tâm!

Đây cũng không phải là buông tha Bạch Nhạc, tương phản, tựa như cùng vây Nguỵ cứu Triệu, mạnh mẽ hấp dẫn người khác lực chú ý.

Bạch Nhạc động tác quá có tính bí mật, mặc dù Lâm Tuyết Dật bọn hắn lại hận, cũng nhất định muốn thừa nhận, bây giờ đã rất khó chân chính ngăn cản.

Cứ như vậy một hồi thời gian, chí ít đã có phân nửa Tức Thổ bị Bạch Nhạc thu nhập Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, tại người khác đều bị kiềm chế tình huống dưới, Lâm Tuyết Dật một cá nhân mặc dù có thể thắng, cũng tất phải cực kỳ gian nan, không phải trong thời gian ngắn ở giữa có thể thắng lợi.

Tối trọng yếu là, nếu như đến vạn bất đắc dĩ thời điểm, Bạch Nhạc còn

có thể như là trước đó, buông tha thu còn lại Tức Thổ, trực tiếp chìm vào trong nham tương tránh né, mặc dù Tuyệt Tiên Kiếm lại như thế nào lợi hại, sợ cũng khó có thể đánh chết Bạch Nhạc.

Ở loại tình huống này xuống, hiển nhiên Địa Hỏa Chi Tâm đối với bọn hắn mà nói, mới còn có sức dụ dỗ.

Nguyên bản đang cùng Mặc Vũ cùng Nhậm Tiêu Dao hai người vướng víu Vân Mộng Chân đột nhiên biến tướng, ngược lại hướng về Tức Thổ bên trong mà đi, cái này cũng không khỏi làm Mặc Vũ bọn hắn hơi chậm lại, hơi có chút thất thần.

Nhưng mà, loại này kinh ngạc, vẻn vẹn chỉ duy trì trong nháy mắt thời gian, khi bọn hắn chứng kiến, Vân Mộng Chân như vô sự từ Tức Thổ phía trên bước qua đi, thẳng đến trung ương nhất mà đi thời điểm, liền nhất thời phản ứng kịp.

"Dừng tay!"

Tỉnh táo lại Mặc Vũ cùng Nhậm Tiêu Dao, nơi nào còn nhớ được đi vây công Yến Bắc Thần, thân hình thoắt một cái, liền nhất thời hướng về Vân Mộng Chân đuổi theo, lần nữa thi triển thần thông, xa xa hướng về Vân Mộng Chân oanh kích mà đi.

Mặc Vũ bọn hắn cái này vừa hô, cũng đồng dạng đem người khác kinh động, vô ý thức đem thực hiện lộn lại thời điểm, sắc mặt liền chợt biến đổi.

Vô luận là Tiêu Dật Phong, vẫn là Lâm Tuyết Dật, thậm chí là Thư Khánh Dương, giờ khắc này cũng không khỏi có một loại muốn thổ huyết kích động!

Suýt nữa liền quên, Vân Mộng Chân trước đó liền có thể bước vào Tức Thổ mà không chìm, khi đó, trên thực tế, Vân Mộng Chân cũng đã có thể

thẳng đến Địa Hỏa Chi Tâm mà đi, chẳng qua là khi đó Vân Mộng Chân, cũng muốn luyện hóa Tức Thổ mà thôi.

Bây giờ, mắt thấy đã vô pháp ngăn cản Yến Bắc Thần thu Tức Thổ, Vân Mộng Chân tự nhiên liền đem mục tiêu lần nữa đặt ở Địa Hỏa Chi Tâm phía trên!

Cái này khiến bọn hắn làm sao có thể nhẫn?

Từ bước vào thượng cổ cấm địa bên trong bắt đầu, liền một mực là Yến Bắc Thần cùng Vân Mộng Chân hai người khắp nơi chiếm tiên cơ, nếu như lúc này lại để cho Vân Mộng Chân đoạt Địa Hỏa Chi Tâm, đây chẳng phải là Ngũ Hành Chi Địa cơ duyên, đều bị hai người kia chia cắt?

Làm bọn họ đều là con tò te con rối hay sao?

Lần này, Vân Mộng Chân phản ứng, nhưng là triệt để làm tức giận tất cả mọi người, cho dù là liều mạng cùng Đạo Lăng Thiên Tông trở mặt đâu, cũng tất nhiên muốn ép Vân Mộng Chân buông tha Địa Hỏa Chi Tâm!

Hoặc là. . . Thẳng thắn giết chết nàng!

Nếu như trước đó, Vân Mộng Chân muốn xông vào Tức Thổ trung ương, cho dù là bọn hắn lại như thế nào phẫn nộ lo lắng, cũng không có bất kỳ biện pháp nào, bởi vì bọn họ căn bản cũng không dám bước vào Tức Thổ phạm vi!

Có thể hỏi đề ở chỗ, bây giờ Tức Thổ đã bị Bạch Nhạc lấy đi phân nửa, thậm chí còn đang không ngừng giảm thiểu a.

Loại tình huống này, Tức Thổ khả năng liền còn lâu mới có được đáng sợ như vậy, chỉ cần cẩn thận một điểm, bằng vào thực lực bọn hắn, cũng có thể giống vậy đuổi vào bên trong.

Tinh cung chi lực đều thả ra, trong nháy mắt, Mặc Vũ cùng Nhậm Tiêu Dao hai người cũng đã dẫn đầu truy vào đi.

Tiêu Dật Phong cũng đồng dạng bỏ qua cùng Dạ Thần Hi bọn hắn vướng víu, theo sát truy vào đi!

Thấy như vậy một màn, Lâm Tuyết Dật mới thực sự là khí muốn thổ huyết.

Hắn lao lực tâm tư, thậm chí ngay cả Tuyệt Tiên Kiếm đều tế xuất đến, thật vất vả mới đưa Bạch Nhạc ngăn chặn, hầu như liền muốn bức Bạch Nhạc buông tha thu Tức Thổ, có thể loại thời điểm này, bọn hắn những người này chẳng những không có đến giúp hắn, ngược lại nhân cơ hội đi tranh đoạt Địa Hỏa Chi Tâm, cái này khiến hắn làm sao có thể đủ tiếp chịu?

"Yến Bắc Thần, Tức Thổ tặng cho ngươi, cút ngay cho ta!"

Hít sâu một hơi, Lâm Tuyết Dật thân hình thoắt một cái, nhất thời bỏ Bạch Nhạc, cấp tốc hướng về Vân Mộng Chân vị trí đuổi theo.

Nguyên bản hầu như đều đã cũng bị Lâm Tuyết Dật bức đến tuyệt cảnh, bây giờ mắt thấy Lâm Tuyết Dật hướng về Vân Mộng Chân đuổi theo, Bạch Nhạc chẳng những không có thở phào một cái cảm giác, ngược lại như rơi xuống vực sâu, thấy lạnh cả người chợt từ tâm dũng mãnh tiến ra.

"Cái này nữ nhân ngu xuẩn!"

Con mắt có chút hiện lên hồng, Bạch Nhạc nhất thời nhịn không được thấp giọng mắng ra.

Người khác cho rằng Vân Mộng Chân là vì cướp đoạt Địa Hỏa Chi Tâm, duy chỉ có Bạch Nhạc trong lòng thanh thanh sở sở, Vân Mộng Chân căn

bản là đang vì hắn giải vây.

Đây là dùng chính nàng coi như mồi, đặt mình vào nguy hiểm giúp hắn giải vây.

Thật là. . . Ai muốn ngươi như vậy hỗ trợ a!

Cái này nữ nhân ngu xuẩn, chẳng lẽ không biết, nếu như nàng chết, mặc dù chính mình được nhiều hơn nữa chỗ tốt, chạy đi, cũng mãi mãi cũng sẽ không vui vẻ sao?

Nói xong đồng sinh cộng tử, ai cho ngươi thể hiện?

Giờ khắc này, Bạch Nhạc quả thực cảm thấy nước mắt đều nhanh muốn hạ xuống.

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng sát khí, Bạch Nhạc lật bàn tay một cái, nguyên bản đang không ngừng hấp thụ Tức Thổ, trong tích tắc, cuốn ngược mà ra!

Vân Mộng Chân có thể vì hắn đặt mình vào nguy hiểm, như vậy hắn thì như thế nào sẽ quan tâm cái này đã sắp tới tay Tức Thổ!

Bạch Nhạc rất rõ ràng bản thân thực lực, loại tình huống này, cho dù là hắn theo vọt vào, chỉ sợ cũng ngăn cản không người khác, muốn cứu người, nhất định phải cố tìm đường sống trong chỗ chết.

Các ngươi không phải đều thừa dịp Tức Thổ bị thu lấy, muốn hướng bên trong xông sao?

Tốt!

Vậy ta liền đem cái này Tức Thổ lại toàn bộ phóng xuất, ngạnh sinh sinh đem bọn ngươi những người này cùng Địa Hỏa Chi Tâm một chỗ vây ở

chính giữa!

Ai nếu như không sợ chết, vậy thì tiếp tục đuổi theo giết Vân Mộng Chân tốt.

So với việc Bạch Nhạc thu Tức Thổ lúc vô thanh vô tức, lúc này một lần nữa đem tức thổ đổ ra, thanh thế khả năng liền quá to lớn.

Trong tích tắc, Tức Thổ cuốn ngược mà ra, từ Quảng Hàn Thiên Cung bên trong đổ xuống mà ra, quả thực giống như thiên hà cuốn ngược.

Nhìn một màn này, trong nháy mắt, tất cả mọi người đầu óc đều đột nhiên một mộng, quả thực khó mà tin được chính mình con mắt.

Cái này người điên đến tột cùng muốn làm gì?

Chỉ lát nữa là phải thu hoàn thành Tức Thổ, vậy mà nói không cần là không cần, đều cuốn ngược mà ra, con mẹ hắn đây là thật điên a?

Đừng nói là những người trước mắt này, cho dù là Đạo Lăng sơn bên trên, giờ khắc này cũng không khỏi rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch bên trong!

Vô luận là Diệp Lăng Vân, vẫn là Mặc Kình, vẫn là những cái kia Tinh Hải Cảnh các lão tổ, giờ khắc này đều không không khỏi trợn mắt hốc mồm nhìn Bạch Nhạc cái này cử động điên cuồng, thật lâu nói không ra lời!

Vân Mộng Chân vì giúp Bạch Nhạc giải vây, mạnh mẽ xông vào bên trong, lấy cướp đoạt Địa Hỏa Chi Tâm làm mồi nhử, hấp dẫn cừu hận cũng đã quá điên cuồng, bây giờ Bạch Nhạc vậy mà đem tới tay Tức Thổ lần nữa cuốn ngược mà ra, nghiễm nhiên một bộ muốn đem tất cả mọi người chôn giết tại Tức Thổ bên trong dáng vẻ, thì càng điên cuồng!

Hai cái này người điên. . . Thật mẹ nó là ở khiêu chiến tất cả mọi người thần kinh cực hạn a!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 763: Địa Hỏa phun trào, mười phần chết chắc

"Yến Bắc Thần! ! !"

Trong nháy mắt, mấy người nhất thời phát sinh một hồi rống giận rung trời tiếng.

Không phải do bọn hắn không phát điên a!

Ngươi không cho người hầu làm đá đặt chân chúng ta nhẫn, ngươi muốn thu lấy Tức Thổ, tốt, chúng ta đoạt không qua ngươi, cũng làm cho cho ngươi!

Nhưng hắn mẹ, ngươi đây là đang làm gì?

Ngươi là không nên làm cho tất cả mọi người đều trở thành làm nền sao? Vẫn là căn bản chính là muốn đem tất cả mọi người một lưới bắt hết, toàn bộ chôn giết ở chỗ này?

Nhìn cái kia cuốn tới Tức Thổ, giờ khắc này, tất cả mọi người cừu hận đều dời đi.

Chỉ là, còn không chờ bọn hắn hoãn quá thần lai, đối Yến Bắc Thần xuất thủ đâu, liền chỉ nghe oanh một tiếng, khủng bố liệt diễm trong nháy mắt từ Tức Thổ trung ương cái kia xích sắc trong tinh thạch phun ra, đảo mắt trước đó, liền chợt đem tất cả mọi người bao phủ ở bên trong.

Địa Hỏa phun trào!

Nếu như nói Tức Thổ chỉ là nương theo mà sinh, như vậy Địa Hỏa Chi

Tâm, không thể nghi ngờ mới là nơi đây hạch tâm, chợt bị Vân Mộng Chân xúc động sau đó, Địa Hỏa điên trào mà ra, liền mang để cho dưới chân nham thạch nóng chảy cũng theo lần nữa phun trào, toàn bộ xung quanh tựa hồ cũng đã triệt để rơi vào một cái biển lửa bên trong.

Vừa mới còn ai cũng muốn tranh đoạt chứ, có thể làm Địa Hỏa thật lúc bộc phát sau khi, trước đó loại kia tham dục nhưng là trong nháy mắt liền bị tưới một sạch sẻ!

Cho dù là lấy Mặc Vũ thực lực bọn hắn, đối mặt kinh khủng này Địa Hỏa phun trào, cũng không khỏi sinh ra một loại tử vong cảm giác sợ hãi, liều mạng tạo ra tinh cung chống đỡ.

Đáng giận nhất là, cho dù là ở loại tình huống này xuống, Yến Bắc Thần cái kia hỗn đản, dĩ nhiên có không có một chút dừng tay dự định, vẫn còn đang liều mạng đem tức thổ khuynh đảo mà ra.

Tư thế kia, nhất định chính là giết hồng mắt, muốn cùng người đồng quy vu tận!

"Phốc!"

Chợt bị Địa Hỏa trùng kích, mà lấy Bạch Nhạc Thông Thiên Ma Thể cường hãn, cũng không khỏi có chút không nhịn được, phun ra một ngụm máu, Bạch Nhạc rõ ràng cảm thụ được tử vong uy hiếp!

Bằng vào Thông Thiên Ma Thể, hắn mặc dù có thể thừa nhận nham thạch nóng chảy cực nóng, nhưng này Địa Hỏa khủng bố, lại xác thực là nham thạch nóng chảy hơn gấp mười lần.

Lúc này, ổn thỏa nhất phương thức, thật chính là đâm đầu thẳng vào trong nham tương, lấy nham thạch nóng chảy vi bình chướng tới ngăn cản Địa Hỏa công kích.

Chỉ là. . . Vân Mộng Chân vẫn còn ở hỏa bạo phát trung tâm nhất!

Bây giờ Bạch Nhạc ở ngoại vi đều nguy hiểm như vậy, liền chớ đừng nói chi là ở trung tâm Vân Mộng Chân.

Trốn!

Trong nháy mắt, bao quát Vân Mộng Chân ở bên trong, tất cả mọi người phản ứng đầu tiên đều là ra bên ngoài trốn.

Cho dù tốt cơ duyên, cũng có mệnh cầm mới tốt.

Trước có Địa Hỏa phun trào, sau có Tức Thổ cuốn ngược, loại thời điểm này, chỉ cần hơi chút chậm một chút, bị vây ở bên trong, chính là chắc chắn phải chết.

Ùng ùng!

Cơ hồ là đồng thời, một hồi thanh thế to lớn, dưới chân nham thạch nóng chảy chợt nổ lên, hình thành một cổ khủng bố sóng lớn, hướng về phía trước bốc lên mà đi!

Núi lửa phun trào!

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người bị cái này cuồn cuộn nham thạch nóng chảy hướng bay lên, Mặc Vũ bọn hắn những thứ này nhất đỉnh tiêm thiên tài, còn có thể miễn cưỡng ổn định thân hình, có thể Dạ Thần Hi bọn hắn nhưng là liền khống chế mình cũng làm không được, trong nháy mắt, liền bị nham thạch nóng chảy cuốn không biết bay đi nơi nào.

Những cái kia yếu hơn một ít, mới vừa chạy tới vị trí, liền trực tiếp bị nham thạch nóng chảy cuốn đi, có phản ứng chậm một chút, càng là tinh cung trực tiếp bị nghiền nát, trong nháy mắt liền bị thôn phệ tại trong nham tương, hài cốt không còn.

Trung ương nhất, chịu lấy Địa Hỏa trùng kích, Vân Mộng Chân trên người cái kia một vòng ánh trăng tựa hồ cũng đã lung lay sắp đổ, nhưng mà, dựa vào cái này một hơi thở, Vân Mộng Chân ngón tay lại đúng là vẫn còn va chạm vào Địa Hỏa Chi Tâm.

Nàng muốn giúp Bạch Nhạc giải vây, lại không nghĩ rằng, Bạch Nhạc vậy mà không tiếc bỏ qua Tức Thổ, đến bức người khác tránh lui.

Loại này trước mắt, cũng căn bản không kịp nghĩ nhiều, huống chi, Vân Mộng Chân vốn cũng không phải là một cái do dự người.

Địa Hỏa Chi Tâm gần trong gang tấc, cho dù là có một chút nguy hiểm, nàng cũng nhất định muốn đổ một lần.

Nhưng mà, ngay tại Vân Mộng Chân ngón tay gần va chạm vào Địa Hỏa Chi Tâm trong nháy mắt, như mực ánh đao lần nữa phủ xuống!

Như bóng với hình!

Một đao này mới chính thức là kinh khủng nhất tuyệt sát!

Nham thạch nóng chảy cuồn cuộn bên trong, một màn kia như mực ánh đao, liền phảng phất trở thành thiên địa ở giữa duy nhất!

Dạ Nhận!

Đối với Vân Mộng Chân mà nói, Dạ Nhận thủy chung mới là lớn nhất cái kia uy hiếp.

Địa Hỏa phun trào, Tức Thổ cuốn ngược, thậm chí còn có nham thạch nóng chảy sôi trào núi lửa phun trào, đây hết thảy, đủ để cho bất luận kẻ nào bức lui, nhưng này bên trong, lại cũng không bao quát Dạ Nhận!

Một cái cao cấp nhất sát thủ, vĩnh viễn là kiên trì người tốt nhất, cũng là am hiểu nhất nắm chặt cơ hội người.

Là một cái thích hợp nhất cơ hội ra tay, hắn nguyện ý mạo bất kỳ nguy hiểm gì!

. . .

"Dạ Nhận!"

Cho dù là tại Đạo Lăng sơn bên trên, trong chớp nhoáng này, tất cả mọi người cũng không khỏi ngừng thở!

Trên thực tế, trước đó Mặc Kình sở dĩ dám nói, Vân Mộng Chân cũng chưa chắc có thể còn sống đi ra, cũng là bởi vì Dạ Nhận tồn tại, Mặc Kình cũng không quen thuộc tất Bạch Nhạc, nhưng là lại hết sức quen thuộc Dạ Nhận khủng bố!

Bây giờ trong ma đạo, nếu như không tính Bạch Nhạc, Dạ Nhận chính là hoàn toàn xứng đáng đệ nhất thiên tài, hơn nữa sát thủ thân phận, cũng đã định trước Dạ Nhận tất nhiên là tất cả mọi người không nghĩ nhất đối mặt ác mộng!

Trước đó Dạ Nhận xuất thủ một lần kia, cơ hội nắm chặt cũng đã phi thường hoàn mỹ, nếu không phải Vân Mộng Chân luyện hóa Thụ Tâm Hải tinh hoa sinh mệnh, mạnh mẽ hóa giải thương thế, một lần kia cũng đã đủ để uy hiếp được Vân Mộng Chân sinh mệnh.

Mà bây giờ lần này cơ hội ra tay, quả thực so với trước kia càng hoàn mỹ hơn.

Hoàn mỹ đến đủ để bóp chết Vân Mộng Chân!

. . .

"Phốc!"

Trong nháy mắt màn đêm buông xuống, một đao này khủng bố xác thực làm cho người kinh hãi run sợ!

Vân Mộng Chân từ bước vào thượng cổ cấm địa bắt đầu, vẫn phòng bị Dạ Nhận, mặc dù lần trước dưới tình huống đó, cũng đều phòng bị Dạ Nhận đánh lén, nhưng hôm nay lần này, Vân Mộng Chân phản ứng lại đúng là vẫn còn chậm nửa nhịp.

Không phải nàng thư giãn, mà là bây giờ loại tình huống này, đối với nàng mà nói, đã quá mức cực hạn.

Vô luận là Địa Hỏa phun trào, vẫn là Tức Thổ cuốn ngược, thậm chí người khác ở chung quanh, đều cho Vân Mộng Chân áp lực quá lớn.

Liền Mặc Vũ cùng Nhậm Tiêu Dao bọn hắn, đều bị vội vả lựa chọn tránh lui, loại tình huống này, Vân Mộng Chân cũng thật thật không ngờ, Dạ Nhận vậy mà biến thái tới mức này!

Trong nháy mắt, băng lãnh đao phong cũng đã rơi vào Vân Mộng Chân trên cổ!

Oanh!

Ở nơi này một đao rơi xuống trong nháy mắt, Địa Hỏa đồng thời phun ra, không khỏi bao phủ Vân Mộng Chân, cũng đồng dạng cuộn sạch Dạ Nhận.

Vì che giấu khí tức, Dạ Nhận cũng không có tạo ra tinh cung, bây giờ toàn bộ người cũng đã bị Địa Hỏa bị bỏng một thân bọt nước, cả người nhìn cực kỳ thê thảm, loại tình huống này, mặc dù tìm được cơ hội ra tay, có thể đúng là vẫn còn bị Địa Hỏa ảnh hưởng đến.

Cái này tất trúng một đao, đúng là vẫn còn lệch một phân, hung hăng rơi vào Vân Mộng Chân xương quai xanh phía trên.

Ngay tại lúc đó, phản ứng kịp Vân Mộng Chân cũng lại không để ý tới đi đoạt Địa Hỏa Chi Tâm, đồng thời giơ tay lên mạnh mẽ ngăn lại Dạ Nhận một đao này!

Một kích này bản thân vẫn chưa cho Vân Mộng Chân mang đến vết thương trí mệnh, chỉ là, đối với Dạ Nhận mà nói, hắn muốn cũng không phải là trực tiếp chém giết Vân Mộng Chân, chỉ cần có thể ngăn cản Vân Mộng Chân đoạt đến Địa Hỏa Chi Tâm, đồng thời đem Vân Mộng Chân đẩy vào Địa Hỏa trung ương, cũng đã đủ đủ.

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân cả người chợt ngã vào trong biển lửa, xung quanh Tức Thổ cũng triệt để lan tràn mà đến, triệt để đem Vân Mộng Chân bao phủ!

Giờ khắc này Vân Mộng Chân. . . Mười phần chết chắc!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 764: Trong biển lửa nở rộ băng hoa

Biển lửa sôi trào!

Dạ Nhận cũng rốt cục tạo ra chính mình tinh cung, trong biển lửa, một màn kia màu mực có vẻ vô cùng chói mắt.

Nhìn tận mắt Vân Mộng Chân rơi vào biển lửa, Dạ Nhận trong mắt cũng rốt cục lộ ra vẻ thư thái chi sắc!

Lịch đại Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Dạ Nhận cừu hận, đến hôm nay rốt cục có thể làm một cái kết.

Một mực vừa tới Đạo Lăng Thánh Nữ cho tới bây giờ đều chưa từng bại, nhưng này cái thần thoại lại nhất định vào hôm nay bị phá vỡ, từ đích thân hắn đánh vỡ.

Hơn nữa, Vân Mộng Chân vẫn chưa lưu lại truyền nhân, lại đánh rơi Côn Ngô Kiếm, Đạo Lăng Thánh Nữ mạch này truyền thừa, chỉ sợ cũng muốn từ nay về sau đoạn tuyệt.

Từ nay về sau, Dạ Nhận tên, tất phải lần nữa vang vọng thiên hạ, đem ngày xưa cái kia thuộc về Dạ Nhận vinh quang một lần nữa nhặt lên.

Thiên hạ này, chỉ cần là Dạ Nhận muốn giết, liền lại không có giết không chết người.

Chém giết Vân Mộng Chân chỉ là bước đầu tiên, tiếp đó, hắn đã định trước sẽ trở thành tất cả mọi người sợ hãi ác mộng!

Đáng tiếc duy nhất là, không thể dùng trong tay cái chuôi này Dạ Nhận tự tay cắt lấy Vân Mộng Chân đầu người.

Nhưng mà, ngay tại Dạ Nhận đã chuẩn bị rời khỏi nơi đây, lần nữa ẩn nặc thời điểm, lại đột nhiên nhìn thấy một đạo nhân ảnh, chợt nhảy vào cái kia mảnh nhỏ trong biển lửa!

Trong nháy mắt thất thần, giờ khắc này, cho dù là Dạ Nhận, con ngươi cũng không khỏi đột nhiên co rụt lại!

Bạch Nhạc!

Trong mọi người, Dạ Nhận mới là sớm nhất thì biết rõ Bạch Nhạc thân phận một cái kia.

Lúc trước tại Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, Vân Mộng Chân liền từng bởi vì đánh rơi Côn Ngô Kiếm bại ở trong tay hắn, khi đó, nếu không phải Bạch Nhạc nhúng tay, hắn cũng đã có thể giết chết Vân Mộng Chân.

Thời gian qua đi mấy năm, Bạch Nhạc đã từ trước đây cái kia không có danh tiếng gì tiểu tử, biến thành danh động thiên hạ Ma Quân truyền nhân.

Có thể ai có thể nghĩ tới, loại này trước mắt, Bạch Nhạc lại vẫn muốn đi cứu Vân Mộng Chân?

Dạ Nhận trong mắt lộ ra một tia lạnh nhạt, khóe miệng cũng không khỏi chứa lên lau một cái cười nhạt.

"Tự tìm đường chết!"

... . .

"Tự tìm đường chết!"

Nhìn Bạch Nhạc nhảy vào Địa Hỏa trung tâm, mặc dù Mặc Kình trong mắt cũng không khỏi lộ ra vài phần vẻ thất vọng.

Cứ việc Ninh Giang đã buộc hắn buông tha Bạch Nhạc, cho dù là Bạch Nhạc từ thượng cổ cấm địa bên trong thoát thân, cũng cuối cùng khó thoát khỏi cái chết, nhưng hắn nhưng cũng vẫn như cũ có chút thất vọng.

Xưa nay người thành đại sự, không câu nệ tiểu tiết, càng tuyệt không hơn hội bởi vì tư tình nhi nữ mà mất lý trí.

Bạch Nhạc phải cứu Vân Mộng Chân, cũng không phải sai, cho dù là Bạch Nhạc trước đó đã Tức Thổ cuốn ngược mà ra, bức bách người khác tránh lui thời điểm, Mặc Kình cũng vẫn như cũ không để bụng, bởi vì khi đó, chí ít vẫn là có thể chứng kiến hy vọng.

Nhưng hôm nay, Vân Mộng Chân bị Dạ Nhận gây thương tích, lại bỏ lỡ luyện hóa Địa Hỏa Chi Tâm cơ hội, cái trạng thái này xuống, rơi vào Địa Hỏa trung tâm biển lửa, cũng đã là tình thế chắc chắn phải chết.

Còn không khoa trương nói, bây giờ, coi như là Tinh Hải Cảnh cường giả ở bên, sợ cũng cứu không Vân Mộng Chân tính mệnh.

Bằng Bạch Nhạc điểm này thực lực, có thể làm những gì?

Theo nhảy vào trong biển lửa, chẳng lẽ là muốn tự tử sao?

Quả thực không biết mùi vị!

Nam tử hán đại trượng phu, lấy được thả xuống được, thật muốn có cốt khí, cũng nên nghĩ biện pháp đi giết chết Dạ Nhận, vì mình yêu thích người báo thù, mà không phải hèn yếu như vậy cùng chết chung.

Cứ như vậy tâm tính, như thế nào xứng làm Thông Thiên Ma Quân

truyền nhân?

Cũng không chỉ là Mặc Kình, lúc này hầu như tất cả mọi người không coi trọng Bạch Nhạc!

Làm Diệp Lăng Vân chứng kiến Vân Mộng Chân bị Dạ Nhận gây thương tích rơi vào biển lửa thời điểm, liền phảng phất già nua hơn mười tuổi, trong nháy mắt mất đi sở hữu thần thái.

Còn như Bạch Nhạc có hay không một chỗ rơi vào biển lửa mà chết, tựa hồ trừ Mặc Kình bên ngoài cũng đã không ai quan tâm.

Một cái nhất định phải chết Ma Quân truyền nhân, tầm quan trọng nơi nào so qua Đạo Lăng Thánh Nữ.

... ...

Bạch Nhạc cũng không biết bây giờ có nhiều người nhìn như vậy một màn này, càng không biết, những người này cũng không coi trọng hắn.

Đương nhiên, trên thực tế, coi như là biết, Bạch Nhạc cũng giống vậy căn bản không quan tâm.

Người khác có hay không xem trọng. . . Có trọng yếu không?

Có một loại người, cho tới bây giờ liền không cần người bên ngoài xem trọng, bởi vì bọn họ bản thân tự tin, cũng đã đủ để cho bọn hắn tại cái gì tình huống ác liệt, cũng có thể phát huy ra toàn bộ tài trí cùng lực lượng tới.

Rất hiển nhiên, Bạch Nhạc chính là chỗ này loại người!

Tất cả mọi người cho là hắn đã điên, thậm chí căn bản là đang tự tìm đường chết, thật là chỉ có Bạch Nhạc chính mình minh bạch, hết thảy

đều còn chưa kết thúc!

Chỉ cần còn có một hơi thở tại, hắn liền tuyệt đối sẽ không buông tha!

Chính như hắn một mực đối Vân Mộng Chân nói tới câu nói kia!

Ta không tin mệnh!

Khủng bố Địa Hỏa điên cuồng phún ra ngoài, vô luận là tinh cung, vẫn là Thông Thiên Ma Thể đều đã căn bản không đủ để để cho Bạch Nhạc tiếp tục chống đỡ.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc cảm thụ được uy hiếp tánh mạng trong nháy mắt, một đóa huyễn lệ băng hoa chợt tại Bạch Nhạc trước người nở rộ!

Cực Hàn Băng Hoa!

Lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, còn chưa đủ để lấy chủ động điều động Cực Hàn Băng Hoa lực lượng, có thể làm hắn rơi vào tuyệt cảnh thời điểm, Cực Hàn Băng Hoa liền sẽ tự nhiên hộ chủ, lấy cái kia cực hàn chi lực để chống đở Địa Hỏa trùng kích.

Đây là Bạch Nhạc đã sớm nhảy vào biển lửa trước đó, cũng đã nghĩ đến sự tình.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc cả người đều bị bao vây tại Cực Hàn Băng Hoa bên trong, mặc dù mạnh như Địa Hỏa, tại Cực Hàn Băng Hoa trước kia cũng ngạnh sinh sinh tắt!

Sau một khắc, Bạch Nhạc cũng đã đuổi theo Vân Mộng Chân, vươn tay cánh tay, đem Vân Mộng Chân gắt gao ôm vào trong ngực.

Nguyên bổn đã tuyệt vọng Vân Mộng Chân, đang cảm thụ đến Bạch

Nhạc ôm ấp trong nháy mắt, lần nữa không khống chế được tâm tình mình, nước mắt rơi như mưa, đem chính mình khuôn mặt áp sát vào Bạch Nhạc lồng ngực.

Cái này sớm đã không phải là Bạch Nhạc lần đầu tiên cứu nàng.

Có thể loại kia cảm động, nhưng lại chưa bao giờ suy yếu nửa phần!

Vô luận trước mặt người khác thời điểm, nàng có nhiều kiên định, nhưng cũng vẫn như cũ cải biến không, nàng vẫn là một cái nữ nhân sự thực, nàng mê luyến loại này bị người che chở, bị người bảo hộ cảm giác.

Ôm Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân là thật cảm giác hết thảy đều đáng giá, cho dù là thật cùng Bạch Nhạc một chỗ chết ở chỗ này, cũng chết cũng không tiếc.

Trong biển lửa, cái kia một đóa Cực Hàn Băng Hoa, có vẻ cực kỳ chói mắt!

Cho dù là tại cục diện hỗn loạn như vậy bên trong, tất cả mọi người cũng đều có thể thanh thanh sở sở thấy rõ một màn này!

Cái này lại bất đồng tại Lăng Vân Mộc lúc trước sau khi, chỉ có thể nhìn được một cái cái bóng mơ hồ, giờ khắc này, tất cả mọi người xuyên thấu qua biển lửa xem thanh thanh sở sở.

Chứng kiến Vân Mộng Chân chỉ dựa vào tại Yến Bắc Thần miệng ngực thời điểm, Mặc Vũ tất cả mọi người bọn họ cũng không khỏi có một loại mộng bức cảm giác!

Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Ma Quân truyền nhân, vậy mà thật sản sinh tình cảm, thậm chí căn bản là một đôi tình lữ?

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, một màn này, ai có thể tin tưởng, ai

dám tin tưởng? !

Tối trọng yếu là. . .

"Cực Hàn Băng Hoa!"

Từ trong miệng phun ra bốn chữ này, Lâm Tuyết Dật trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, trước đó tất cả liền phảng phất như chớp giật từ trong đầu hiện lên, đem tất cả sương mù đều triệt để rọi sáng!

Nếu như nói, Yến Bắc Thần hội Kiếm Linh Vũ chỉ là một loại vừa khớp, như vậy làm Cực Hàn Băng Hoa cũng cùng lúc xuất hiện thời điểm, liền tuyệt đối lại không là vừa khớp có khả năng miêu tả.

Thần thông, có thể từ địa phương khác học được, thật là Cực Hàn Băng Hoa loại bảo vật này, nơi nào là tùy tùy tiện tiện là có thể thành đối xuất hiện.

Một lần là vừa khớp, hai lần vậy liền chỉ có một loại giải thích!

"Yến Bắc Thần. . . Chính là Bạch Nhạc!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 765: Nếu như chỉ có thể sống một cá nhân

Người thông minh cũng không chỉ Lâm Tuyết Dật một cái.

Chứng kiến Cực Hàn Băng Hoa sau đó, tất cả mọi người liền lập tức đều phản ứng kịp, cũng chỉ có dạng này mới có thể nói được thông.

Vân Mộng Chân ưa thích, cũng không phải là Ma Quân truyền nhân, mà là cái kia nàng tại Linh Tê Kiếm Tông lúc nhận biết thiếu niên Bạch Nhạc, cũng chỉ có tại dưới tình huống như vậy, Vân Mộng Chân mới có thể cùng vị này Ma Quân truyền nhân có đồng thời xuất hiện.

Rất nhiều chuyện đều là một điểm tức phá, chênh lệch chính là tầng kia cửa sổ.

Bây giờ hồi quay đầu lại còn muốn, trước đây Thông Thiên Ma Quân cuối cùng chính là bỏ mạng ở Đạo Lăng sơn, cuối cùng gặp qua Thông Thiên Ma Quân, trừ Vân Mộng Chân ở ngoài, cũng chỉ có Bạch Nhạc.

Cuối cùng Thông Thiên Ma Quân lựa chọn Bạch Nhạc trở thành truyền nhân, tự nhiên cũng trở thành vì rõ ràng sự tình.

Chỉ là, không biết, Vân Mộng Chân là từ lúc nào biết Bạch Nhạc thân phận.

Bất quá, những thứ này đã không trọng yếu!

Bởi vì, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Yến Bắc Thần, đều chắc chắn phải chết.

Thậm chí coi như là Vân Mộng Chân, cũng đồng dạng chắc chắn phải chết!

Cực Hàn Băng Hoa cũng không phải là vạn năng, Bạch Nhạc cũng vô pháp hoàn toàn điều động Cực Hàn Băng Hoa lực lượng, chưa chắc chống đỡ được Địa Hỏa trùng kích!

Lui một vạn bước nói, cho dù có thể chống đỡ được cái này mãnh liệt Địa Hỏa, cũng không khả năng chống đỡ được nhiều người vây công như vậy.

Địa Hỏa mãnh liệt, cũng không khả năng không ngừng không nghỉ, luôn sẽ có lần nữa yên tĩnh lại thời điểm!

Núi lửa bạo phát, cũng bất quá chỉ là trong chốc lát, cuối cùng cũng sẽ bình tĩnh lại.

Cái thời gian đó, mặc dù Bạch Nhạc chống đỡ hạ xuống, cũng tất phải đã sức cùng lực kiệt, đến lúc đó, lại đem cái gì để ngăn cản nhiều người vây công như vậy!

Còn như Vân Mộng Chân. . . Đã vì Dạ Nhận gây thương tích, loại tình huống này, Dạ Nhận cũng đồng dạng sẽ không từ bỏ ý đồ, tại thụ thương tình huống dưới, Vân Mộng Chân lại đối đầu Dạ Nhận, phần thắng đồng dạng không lớn!

"Bạch Nhạc, thúc thủ chịu trói a! Giao ra Côn Ngô Kiếm cùng Quảng Hàn Thiên Cung, có thể ta còn có thể thả ngươi một con đường sống!"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Lâm Tuyết Dật lạnh lùng mở miệng nói.

Chỉ là, giờ khắc này Bạch Nhạc nơi nào sẽ còn để ý hắn uy hiếp.

Ngồi ở Cực Hàn Băng Hoa bên trên, Bạch Nhạc nhẹ nhàng ôm Vân Mộng Chân, trên mặt vẫn như cũ lộ ra một vẻ nụ cười rực rỡ.

"Vân Mộng Chân, ta nói rồi, mười năm làm hạn định, chúng ta hội lại tương phùng, lấy một loại. . . Cùng ngươi bình đẳng thân phận, hiện tại, ngươi tin không?"

Bị đối phương điểm phá thân phận, Bạch Nhạc trong lòng ngược lại có một loại giải thoát thoải mái.

Nói chuyện trước đó, cũng đã tán đi Thiên Cơ Biến huyễn thuật, khôi phục nguyên bản dung mạo, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Ta tin, vô luận ngươi nói cái gì, ta đều tin!"

Nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân thanh âm có chút nghẹn ngào, dùng chút sức đầu.

Mặc dù Bạch Nhạc đang cười, nhưng này một khắc, Vân Mộng Chân cảm thụ được nhưng là một loại thấu xương bi thương.

"Vậy ngươi còn nhớ rõ, ngươi đã đáp ứng ta tiền đặt cược sao?"

Nhìn Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi ngược lại.

". . ."

Nhắc tới cái này, cho dù là hiện tại, Vân Mộng Chân cũng vẫn như cũ khó tránh khỏi có chút xấu hổ cảm thấy khó xử.

Đêm hôm ấy, tại Linh Tê Kiếm Tông, tại Thiên Tâm phong bên trên, Bạch Nhạc từng nói với nàng, phảng phất còn rõ mồn một trước mắt, tựa như chỉ ở giống như hôm qua.

...

"Ngươi muốn đánh cuộc gì?"

"Đổ ngươi!"

"Tựa như tại hậu sơn thời điểm. . ."

"Ngươi không phải nói không thể nào sao? Làm sao, không dám đánh cược?"

"Nếu là ngươi thua đâu?"

"Nếu là ta thua, vậy liền như nhau lời ngươi nói, lần này đi nhiều năm, lại không thời điểm gặp lại, còn có thể thua ngươi cái gì?"

"Cộng lại, cũng chỉ có ta chịu thiệt phần?"

"Một người ăn một lần thua thiệt, vừa lúc huề nhau."

"Lại nói, phần thắng thật nhiều người ăn chút thiệt thòi, đó mới công bằng."

"Không được!"

"Công bằng, đó là các ngươi nam nhân sự tình, ta là nữ nhân, nào có để cho nữ nhân chịu thiệt đạo lý?"

". . ."

"Vậy ngươi muốn như thế nào?"

"Rất đơn giản, ngươi nếu thua. . . Ta muốn ngươi giống như ta, cả đời phụng đạo, có thể sao?"

"Tốt!"

...

Ngón tay nhẹ nhàng đụng vào Vân Mộng Chân khuôn mặt, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Đáng tiếc. . . Không kịp thu tiền đặt cược!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc mang trên mặt vẻ tươi cười, trở tay đem Côn Ngô Kiếm lấy ra, đặt ở Vân Mộng Chân lòng bàn tay.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc một chỉ điểm ra, Thần Hồn Chi Lực chợt tuôn ra, hung hăng xóa đi cùng Côn Ngô Kiếm liên hệ!

"Phốc!"

Thần Hồn Chi Lực phản phệ, trong nháy mắt, Bạch Nhạc chính là đột nhiên phun ra hai búng máu tươi, rơi vào Vân Mộng Chân cái kia trắng như tuyết trên áo, tiên diễm xán lạn!

"Không muốn!"

Đột nhiên bắt lại Bạch Nhạc cánh tay, muốn ngăn cản, chỉ là bây giờ rồi lại nơi nào còn kịp.

"Coong!"

Bị Bạch Nhạc mạnh mẽ chặt đứt liên hệ, Côn Ngô Kiếm cũng không khỏi phát sinh rên rỉ một tiếng, phảng phất có thể cảm thụ được Bạch Nhạc thống khổ.

Lúc trước Bạch Nhạc muốn đem Côn Ngô Kiếm trả lại cho Vân Mộng Chân, liền bị Vân Mộng Chân cự tuyệt, cũng là bởi vì Côn Ngô Kiếm đã nhận ra, mạnh mẽ chặt đứt liên hệ, ắt sẽ để cho Bạch Nhạc thần hồn bị

thương, thậm chí có nguy hiểm trí mạng.

Bây giờ ở loại tình huống này xuống, Bạch Nhạc lựa chọn mạnh mẽ chặt đứt cùng Côn Ngô Kiếm ở giữa liên hệ, ý vị như thế nào, liền thực sự quá rõ ràng bất quá.

Cái này căn bản là đang dùng chính hắn mệnh, để đổi Vân Mộng Chân một chút hi vọng sống.

Lâm Tuyết Dật bọn hắn có thể chứng kiến, Bạch Nhạc tự nhiên cũng có thể minh bạch!

Mạnh mẽ xông vào biển lửa, lấy Cực Hàn Băng Hoa tạm thời bảo vệ mình cùng Vân Mộng Chân, cũng bất quá chỉ là kéo dài một chút thời gian mà thôi, cũng không thể chân chính hóa giải nguy cơ!

Nghĩ đến độ qua một kiếp này, thì nhất định phải có người làm ra hi sinh, hơn nữa. . . Cái này nhân loại, chỉ có thể là Bạch Nhạc!

Vân Mộng Chân cho dù là nguyện ý hi sinh, cũng cải biến không bất cứ chuyện gì, Vân Mộng Chân không có cách nào khác để cho Bạch Nhạc thực lực chợt đề thăng tới đủ để từ người khác vây công hạ thoát thân cấp độ.

Thế nhưng Bạch Nhạc nhưng có thể!

Không có Côn Ngô Kiếm Vân Mộng Chân, cuối cùng còn chưa phải là cái kia tung hoành bất bại Đạo Lăng Thánh Nữ!

Có thể chỉ cần một lần nữa được hồi Côn Ngô Kiếm, lấy Vân Mộng Chân thực lực, liền đủ để tung hoành vô địch.

Vô luận là trước mắt Địa Hỏa, vẫn là Dạ Nhận, lại hoặc là người khác vây công, đều không cách nào nữa cho Vân Mộng Chân mang đến uy

hiếp trí mạng.

Nếu như hai người chỉ có thể có một người sống sót, vậy liền nhất định là Vân Mộng Chân!

Đây là Bạch Nhạc từ xông vào biển lửa trước đó, liền đã hiểu rõ sự tình.

"Không muốn!" Nước mắt như là cắt đứt quan hệ hạt châu đồng dạng không ngừng nhỏ xuống, rơi vào Bạch Nhạc trên mặt, có chút lạnh.

Vân Mộng Chân dùng sức lắc đầu, gắt gao cầm lấy Bạch Nhạc tay, nhưng lại vẫn như cũ cái gì đều cải biến không!

Vân Mộng Chân có thể rõ ràng cảm thụ được, Bạch Nhạc khí tức chính là dần dần yếu ớt xuống dưới, đó là thần hồn phản phệ phía dưới, thần hồn đã bắt đầu tán loạn dấu hiệu.

"Đừng khóc!"

Sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, Bạch Nhạc nhẹ nhàng tự tay vuốt ve Vân Mộng Chân khuôn mặt, trên mặt vẫn như cũ còn lộ ra một tia nụ cười rực rỡ.

"Vân Mộng Chân, ta từ trước tới giờ không hối hận có yêu ngươi!"

"Cho nên. . . Ta làm đây hết thảy, đều là cam tâm tình nguyện!"

"Thật, từ lúc Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi thời điểm. . . Ta cũng đã chết tiệt! Có thể quá nhiều sống lâu như thế, đã là ta kiếm được!"

"Đáp ứng ta, hảo hảo sống sót. . . Đem ta cái kia một phần, cũng một chỗ sống sót!"

"Ngươi y nguyên vẫn là cái kia bất bại Đạo Lăng Thánh Nữ. . . Chỉ là,

chớ quên ta!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc lần nữa thôi động cuối cùng lực lượng, giang bàn tay ra, đem Quảng Hàn Thiên Cung nâng ở lòng bàn tay.

"Giúp ta chiếu cố tốt tiểu Bạch. . . Ta đáp ứng qua nó, muốn để nó chứng kiến không giống nhau thế giới!"

"Cho nên. . . Các ngươi, đều phải cẩn thận sống sót!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 766: Chó cùng rứt giậu, tắm máu mà chiến

Đối với Bạch Nhạc mà nói, trên người hắn trân quý nhất hai kiện bảo vật, chính là Côn Ngô Kiếm cùng Quảng Hàn Thiên Cung.

Nếu như loại này dưới tuyệt cảnh, Bạch Nhạc đã quyết tâm hi sinh chính mình tới thành toàn Vân Mộng Chân, tự nhiên cũng liền không có bất kỳ do dự nào, muốn đem hai thứ này một chỗ toàn bộ đưa cho Vân Mộng Chân.

Chỉ là, xóa đi Côn Ngô Kiếm ấn ký cũng đã lệnh Bạch Nhạc thần hồn bị phản phệ, bị trọng thương, loại tình huống này, coi như là hắn còn muốn tưởng tách rời cùng Quảng Hàn Thiên Cung liên hệ cũng làm không được.

Bất quá, cũng không cái gọi là, đợi được hắn chết, Quảng Hàn Thiên Cung tự nhiên cũng sẽ hóa thành vật vô chủ, có thể cho Vân Mộng Chân ung dung luyện hóa.

Hơn nữa, so với việc Quảng Hàn Thiên Cung, Bạch Nhạc càng muốn giao phó thật vẫn là tiểu Bạch.

Thời gian dài như vậy ở chung, tiểu Bạch tại Bạch Nhạc trong lòng, chính là chân chính đồng bọn, hơn nữa, lấy tiểu Bạch thực lực, cho dù là đối Vân Mộng Chân mà nói, cũng cũng là một sự giúp đỡ lớn.

"Tiểu Bạch, về sau ngươi liền theo nàng. . . Giúp ta bảo vệ tốt nàng."

Trong lòng yên lặng đem ý niệm truyền vào Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, Bạch Nhạc thần sắc càng có vẻ mệt mỏi rã rời.

Sức cùng lực kiệt, giờ khắc này Bạch Nhạc là thật đã muốn nhịn không được.

"Ngao ô!"

Trong tích tắc, cảm thụ được Bạch Nhạc trong lời nói loại kia gần như vĩnh biệt ý tứ hàm xúc, Tiểu Bạch Long nhất thời nóng nảy, cũng không đoái hoài tới chính mình thương thế thật căn bản còn không có khôi phục, trực tiếp liền từ Quảng Hàn Thiên Cung bên trong lao tới.

Trước đó tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, Tiểu Bạch Long còn căn bản không biết xảy ra chuyện gì, thật là vừa bay đi ra, nó liền lập tức cảm thụ được Bạch Nhạc suy nhược, trong miệng nhất thời phát sinh một tiếng gào thét, trực tiếp rơi vào Bạch Nhạc bên người.

"Ô ô!"

Trong miệng phát sinh một hồi thú nhỏ khẽ kêu tiếng, Tiểu Bạch Long dùng sức tại Bạch Nhạc trên người cọ, tựa hồ muốn để cho Bạch Nhạc đứng lên lại.

"Tiểu Bạch!"

Vươn tay, Bạch Nhạc nhẹ nhàng sờ sờ Tiểu Bạch Long cái đầu, nhẹ giọng nói, "Tiểu Bạch, nghe lời, ngoan ngoãn theo nàng, không cho phép gây nữa tính khí. . . Ta không có cách nào khác mang theo ngươi tiếp tục đi tới đích! Từ nơi này sau khi rời khỏi, ngươi muốn tiếp tục theo nàng, vẫn là chính mình ly khai đều tùy ngươi."

Mặc dù Bạch Nhạc thật rất muốn cho Tiểu Bạch Long một mực đi theo Vân Mộng Chân bên người, thật là, chính như chính hắn nói, hắn một mực bả Tiểu Bạch Long coi là là đồng bọn, mà không phải mình sủng vật hoặc là phụ thuộc, đương nhiên sẽ không cưỡng cầu Tiểu Bạch Long.

"Ngao ô!"

Nghe được Bạch Nhạc, Tiểu Bạch Long nhất thời phát sinh gầm lên giận dữ.

Cho dù là Vân Mộng Chân cũng có thể nghe ra Tiểu Bạch Long cái kia cường liệt ý cự tuyệt.

Nước mắt không ngừng nhỏ xuống, Vân Mộng Chân dùng sức siết Bạch Nhạc tay, nhưng lại căn bản nói không ra bất kỳ nói tới.

Oanh!

Theo Bạch Nhạc thần hồn suy nhược, Cực Hàn Băng Hoa cũng đồng dạng có chút không chịu nổi xung quanh Địa Hỏa bị bỏng.

"Giết bọn hắn!"

Mắt thấy Bạch Nhạc vậy mà đem Côn Ngô Kiếm cho Vân Mộng Chân, Mặc Vũ bọn hắn cũng rốt cục lại ngồi không được, trong nháy mắt, mấy người nhất thời liên thủ, đồng thời hướng về Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân giết tới.

Thời gian dài như vậy trôi qua, Địa Hỏa uy thế đã suy giảm rất nhiều, Tức Thổ chỉ bị Bạch Nhạc đổ ra phân nửa, lại bị động đãng nham thạch nóng chảy cuốn đi một bộ phận, còn lâu mới có được trước đó đáng sợ như vậy, đối với Mặc Vũ bọn hắn mà nói, bây giờ mới là chém giết Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân cơ hội tốt nhất.

Nhận thấy được Mặc Vũ bọn hắn tiếp cận, Vân Mộng Chân trong lồng ngực phảng phất có một đám lửa đang kịch liệt thiêu đốt, khủng bố sát khí trong nháy mắt bung ra.

Một tay một trảo, Côn Ngô Kiếm chợt tới tay, sát ý trùng tiêu!

Bước ra một bước, Vân Mộng Chân nhảy ra Cực Hàn Băng Hoa, giơ tay lên chính là một kiếm hướng về hướng nhanh nhất Mặc Vũ chém xuống đi.

Cứ việc Côn Ngô Kiếm bất quá chỉ là vừa mới về được, có thể Vân Mộng Chân từ nhỏ ngay tại ôn dưỡng Côn Ngô Kiếm, vào tay sau đó, căn bản không có nửa điểm trúc trắc chi ý, trong tích tắc, chính là một đạo kiếm khí màu xanh chợt phá không mà ra.

Một kiếm này Vân Mộng Chân nén giận xuất thủ, cho là thật có thể nói là khí thế ngập trời, cho dù là lấy Mặc Vũ cường thế, giờ khắc này cũng không khỏi cảm thụ được một tia nguy cơ trí mạng cảm giác!

Oanh!

Giơ tay lên ở giữa, Mặc Vũ trong tay liền xuất hiện một con phán quan bút, trực tiếp hướng về Vân Mộng Chân điểm đi qua.

Chỉ là, đón nhận một kiếm này, Mặc Vũ trong tay thần thông thậm chí cũng còn không thể hoàn thành, liền chợt bị kiếm khí ăn mòn, miễn cưỡng lấy phán quan bút chống đỡ một chút, cả người chợt bị một kiếm này chém bay đi ra ngoài, hung hăng đụng vào trong nham tương.

Nếu không phải Mặc Vũ vẫn luôn chống tinh cung, lần này cũng đã đủ để cho hắn bị thương.

"Ngao ô!"

Một bên khác, Lâm Tuyết Dật cũng đồng dạng nắm lấy cơ hội, Tuyệt Tiên Kiếm lần nữa đưa ra, thẳng đến Bạch Nhạc yếu hại!

Cho dù là Côn Ngô Kiếm không giành được, Bạch Nhạc trên người

nhưng cũng đồng dạng vẫn có Quảng Hàn Thiên Cung.

Bây giờ cái trạng thái này hạ Bạch Nhạc, tự nhiên hầu như đã không còn sức đánh trả chút nào, có thể Lâm Tuyết Dật cái này vừa ra tay, nhưng là triệt để làm tức giận Tiểu Bạch Long.

Đừng xem nó tựa ở Bạch Nhạc bên người thời điểm, tựa hồ chỉ lớn chừng bàn tay, một bộ khéo léo đẹp đẽ dáng vẻ, chỉ khi nào tức giận, nhưng là thân hình chợt tăng vọt, hóa thành hung long.

Bạch Nhạc gần chết, Tiểu Bạch Long nay đã phi thường khó chịu, lúc này, vẫn còn có người dám xuất thủ, vậy liền thật là va chạm vào Tiểu Bạch Long nghịch lân!

Một cái vẫy đuôi, thật lớn đuôi tựa như cùng một cái thật lớn roi da, hung hăng quất tới.

"Ầm!"

Cho dù là hóa giao thành rồng trước đó Tiểu Bạch Giao, thực lực đã ở Lâm Tuyết Dật phía trên, càng không cần phải nói bây giờ đã hóa thành chân long, cái này một cái vẫy đuôi nghênh đón mà ra, lộ ra một cổ sức mạnh mang tính chất hủy diệt, ngạnh sinh sinh đem Lâm Tuyết Dật quất bay đi ra ngoài.

Chỉ là, ngay tại lúc đó, Lâm Tuyết Dật kiếm trong tay cũng đồng dạng chém tới Tiểu Bạch Long trên đuôi.

Tuyệt Tiên Kiếm là kinh khủng bực nào, mặc dù không bằng Côn Ngô Kiếm, đó cũng là thiên hạ nhất đẳng thần binh, một kiếm này ngạnh sinh sinh tại Tiểu Bạch Giao trên người khai ra một đạo khẩu khí, quan trọng hơn là, trước đó Tiểu Bạch Long độ thiên kiếp lúc, chịu đựng tổn thương liền còn lâu mới có được khôi phục lại.

Trước đó không động thủ còn tốt, vừa động thủ, trên người vết thương liền nhất thời văng tung tóe, tiên huyết chợt phun vải ra, toàn bộ trên người đều có vẻ máu chảy đầm đìa, dị thường dữ tợn!

Nếu như bình thường, bị đau, Tiểu Bạch Long tuyệt đối sẽ kêu rên lên tiếng, thậm chí trực tiếp bắt đầu sinh thối ý.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc sinh tử một đường, nhưng là triệt để kích khởi Tiểu Bạch Long hung tính.

Ngoan cố chống cự, cũng là hung hãn nhất thời điểm.

Căn bản không để ý thương thế trên người, Tiểu Bạch Giao chợt mở bồn máu miệng lớn, đuổi theo Lâm Tuyết Dật liền trực tiếp cắn.

Con ngươi chợt co rụt lại, giờ khắc này Lâm Tuyết Dật mới chính thức ý thức được, đã hóa long Tiểu Bạch Giao, chân chính bị làm tức giận sau đó, là kinh khủng bực nào.

Quan trọng hơn là. . . Nếu như đã căn bản không người lại nguyện ý với hắn liên thủ cùng Tiểu Bạch Giao cùng chết.

Mới vừa vượt qua thiên kiếp thời điểm, tất cả mọi người muốn đối Tiểu Bạch Long xuất thủ, là bởi vì chém giết Tiểu Bạch Long, liền có thể cướp đoạt Nhất Nguyên Trọng Thủy, nhưng hôm nay, rất hiển nhiên Tiểu Bạch Long đi qua trong khoảng thời gian này tu dưỡng, đã đem Nhất Nguyên Trọng Thủy luyện hóa, cho dù là giết chết Tiểu Bạch Long cũng đồng dạng không chiếm được quá thật tốt chỗ.

Hơn nữa, chỉ bằng Tiểu Bạch Long bây giờ hung hãn dáng vẻ, thì biết rõ triệt để bị làm tức giận Tiểu Bạch Long có nhiều đáng sợ, Lâm Tuyết Dật chính mình cả người đụng lên, chẳng lẽ còn có thể trông cậy vào bây giờ, có người giúp hắn chống lôi hay sao?

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 767: Đồng quy vu tận, thì như thế nào?

Chỉ là, vô luận là Vân Mộng Chân cường thế, vẫn là Tiểu Bạch Long không sợ chết, đều cải biến không, Bạch Nhạc bây giờ đã chống đỡ không nổi đi sự thực.

Đem Côn Ngô Kiếm trả lại cho Vân Mộng Chân, cũng sắp tiểu Bạch giao phó cho Vân Mộng Chân, tất cả yêu cầu hắn an bài sự tình, tựa hồ cũng đã an bài xong, cho đến giờ phút này, trong lòng căng thẳng cái kia một cây dây, mới rốt cục lỏng đi xuống.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền theo Cực Hàn Băng Hoa một chỗ hạ xuống, phảng phất trong nháy mắt mất đi sở hữu khí lực!

Quá mệt mỏi!

Những năm gần đây, Bạch Nhạc mỗi thời mỗi khắc đều ở đây loại khẩn trương cùng uể oải bên trong vượt qua, làm cái này một khắc, rốt cục buông xuống sở hữu tâm sự, hắn rốt cục không chịu đựng nổi, muốn buông tha.

Từ lúc rất nhỏ, phụ mẫu mất đi, hắn lẻ loi một mình ly khai Bạch gia, bái nhập Linh Tê Kiếm Tông đến bây giờ, không có một ngày sống yên ổn thời gian, loại kia tâm hồn mệt mỏi rã rời, căn bản không phải ngoại nhân có khả năng tưởng tượng.

Địa Hỏa lan tràn, Cực Hàn Băng Hoa cũng cũng nhịn không được nữa, lặng yên co lại hồi Bạch Nhạc trong cơ thể, phảng phất liền muốn như thế triệt để trầm luân xuống dưới.

"Bạch Nhạc!"

Khóe mắt liếc qua chứng kiến Bạch Nhạc cứ như vậy rơi vào biển lửa, Vân Mộng Chân nhất thời phát sinh một tiếng tê tâm liệt phế la lên, chỉ là lúc này nàng, đồng thời đối mặt với Mặc Vũ, Nhậm Tiêu Dao, Tiêu Dật Phong ba người vây công, mặc dù lại như thế nào cường hãn, cũng đã căn bản vô lực đi cứu viện Bạch Nhạc.

Loại kia mắt mở trừng trừng nhìn yêu thích người chết tại trước mặt, lại bất lực đau đớn, như là một con rắn độc hung hăng cắn xé lấy Vân Mộng Chân tâm!

"Phốc!"

Làm tức giận phía dưới, một ngụm tâm huyết nhổ ra, giờ khắc này Vân Mộng Chân mới chính thức là phải bị bức điên!

"A a a!"

Nước mắt từ trong mắt nhỏ xuống, giờ khắc này nước mắt, thình lình biến thành huyết sắc!

"Các ngươi. . . Đều phải chết!"

Thanh âm lạnh như băng, giống như là từ Cửu U bên trong thổi ra gió lạnh, giờ khắc này, cho dù là lấy Mặc Vũ bọn hắn định lực, cũng không khỏi đánh tâm lộ ra lau một cái vẻ sợ hãi.

Trong tích tắc, Vân Mộng Chân trên người khí thế chợt tăng vọt, kinh khủng nhất là, cái kia một tòa huyễn lệ tinh cung, vậy mà vào giờ khắc này, chợt vỡ nát!

Toái tinh hóa hải!

Loại kia thấu xương cảm giác tuyệt vọng, cũng làm cho Vân Mộng Chân triệt để mất lý trí, giờ khắc này Vân Mộng Chân đã lại không để ý tới cái gì tương lai, không để ý tới ở loại tình huống này hạ mạnh mẽ đột phá có thể hay không lưu lại hậu hoạn, thậm chí đã không quan tâm chính mình sinh tử.

Giờ khắc này, Vân Mộng Chân trong đầu hiện lên, là lần lượt khi nàng tới gần tuyệt cảnh lúc, Bạch Nhạc đứng ra ngăn ở trước người của nàng, vì nàng tranh tới một chút hi vọng sống tình cảnh!

Nhớ tới là, trước đây Bạch Nhạc đối nàng nói, xin cho ta chết tại ngươi phía trước lúc tình cảnh!

Thật là. . . Làm bây giờ Bạch Nhạc rơi vào tuyệt cảnh thời điểm đâu, nàng vậy mà cái gì cũng làm không, cũng chỉ có thể như thế mắt mở trừng trừng nhìn Bạch Nhạc táng thân biển lửa!

Loại kia tuyệt vọng, hổ thẹn, cùng tự trách đã triệt để thôn phệ Vân Mộng Chân lý trí!

Đối với lúc này Vân Mộng Chân mà nói, liền chỉ còn lại có cuối cùng một cái ý niệm trong đầu!

Ta không thể cứu ngươi, vậy liền tự tay vì ngươi báo thù, sau đó. . . Cùng ngươi cùng chết.

Ùng ùng!

Cơ hồ là Vân Mộng Chân tinh cung vỡ vụn trong nháy mắt, cho dù là tại trong núi lửa, cũng vẫn như cũ vô cùng rõ ràng nghe được một hồi tiếng sấm!

Trong bầu trời, lần nữa ngưng tụ ra một mảnh khủng bố mây đen!

Một màn này, đối với tất cả mọi người mà nói đều cũng không xa lạ!

Bởi vì, ngay tại trước đây không lâu, Tiểu Bạch Giao hóa long lúc, liền từng gặp cái này quen thuộc một màn!

Thiên kiếp!

Tựu như cùng Tiểu Bạch Giao hóa giao thành rồng thời điểm, tu hành giả mở tinh hải, cũng đồng dạng nhất định phải lịch thiên kiếp, chỉ có chống nổi thiên kiếp khảo nghiệm, mới có thể hoàn thành lột xác, triệt để bước vào cường giả hàng ngũ.

Tối trọng yếu là, giờ khắc này thiên kiếp, nghiễm nhiên đem Vân Mộng Chân cùng Mặc Vũ mấy người bọn họ đồng thời bao phủ ở chính giữa!

Trong tích tắc, Nhậm Tiêu Dao sắc mặt liền đột nhiên thay đổi, không cần suy nghĩ, nhất thời trốn ra phía ngoài đi!

Vân Mộng Chân điên, nhưng hắn không điên a!

Nói đùa, thiên kiếp là có thể như thế độ sao?

Một khi bọn hắn rơi vào thiên kiếp phạm vi, liền sẽ thừa nhận làm giúp Vân Mộng Chân độ kiếp, thiên kiếp uy lực lập tức liền sẽ tăng lên gấp đôi, đến lúc đó, Vân Mộng Chân tuy sống không, nhưng là bọn họ ai có thể chống nổi thiên kiếp giết chết?

"Muốn đi? Không chê quá trễ a!"

Trên mặt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, Vân Mộng Chân cái kia thanh âm trong trẻo lạnh lùng vang lên lần nữa, cơ hồ là trong tích tắc, vỡ nát tinh cung, liền đã hóa thành một mảnh nhỏ huyễn lệ tinh hải, đồng thời đem mấy người bao phủ ở bên trong!

Ngay tại lúc đó, một màn kia huyễn lệ kiếm quang, càng là như ngân hà rơi rụng, hung hãn hướng về ba người tập sát mà đi!

Độ kiếp?

Trong lòng đã tồn tử chí, lúc này Vân Mộng Chân nơi nào còn quan tâm cái gì thiên kiếp không thiên kiếp, đối với nàng mà nói, giết chết những người này, vì Bạch Nhạc báo thù mới là nàng duy nhất tâm nguyện!

Giờ khắc này Vân Mộng Chân vẫn còn đang cười, tại đây thiên kiếp dưới, có vẻ vô cùng mỹ lệ, tựa như cùng một đóa nhất đóa hoa xinh đẹp, vào giờ khắc này, bỗng nhiên nở rộ!

"Vân tiên tử, ngươi ta đều là Đạo Môn đệ tử, hà tất như vậy? Trước đó chuyện, là ta sai, cũng xin tiên tử xem ở đều là Đạo Môn đệ tử phân thượng, lại cho ta một cái cơ hội! Tiêu Dật Phong sau này, tất có hậu báo!"

Trong mắt lộ ra lau một cái ý sợ hãi, Tiêu Dật Phong gấp giọng mở miệng nói.

Không phải do hắn không nhận kinh sợ a!

Lúc này tất cả mọi người bị Vân Mộng Chân mạnh mẽ vây ở cái này một mảnh vừa mới diễn hóa ra tinh hải bên trong, cho dù ai cũng đừng nghĩ tại trong thời gian ngắn thoát thân, mà thiên kiếp cũng đã lửa sém lông mày!

Một khi đợi được thiên kiếp thật rơi xuống, khả năng liền cái gì đều đã trễ.

Lúc này, đừng nói là xin lỗi nhận túng, coi như là để cho hắn quản Vân Mộng Chân gọi cô nãi nãi, hắn cũng sẽ không có nửa điểm do dự.

Cái gì mặt mũi, tại loại này sống chết trước mắt, cũng không có mạng nhỏ mình trọng yếu.

"Đúng vậy a Vân tiên tử! Trước đó là chúng ta sai, không nên mơ ước Côn Ngô Kiếm. . . Chỉ là, bây giờ liều mạng như vậy xuống dưới, ai cũng không chiếm được chỗ tốt! Chúng ta tuy sẽ chết, ngươi nhưng lại cũng tuyệt đối không độ được thiên kiếp!"

"Không sai, Vân tiên tử cần gì phải như vậy, mọi người chúng ta bắt tay giảng hòa! Dạng này đối tất cả mọi người mới có lợi, cần gì nhất định phải muốn liều cái lưỡng bại câu thương, thậm chí là đồng quy vu tận?"

"Cho chúng ta một cái cơ hội, cũng cho chính ngươi một cái cơ hội!"

Nhìn chằm chằm Vân Mộng Chân, Nhậm Tiêu Dao trầm giọng mở miệng nói.

Giờ khắc này, hắn mới là thật sợ, hắn không nghĩ tới Bạch Nhạc thật không ngờ dứt khoát, càng không có nghĩ tới, Vân Mộng Chân vậy mà cũng sẽ như là Bạch Nhạc, triệt để điên cuồng lên!

Con mẹ hắn đây căn bản là muốn đồng quy vu tận a!

"Cơ hội?"

Khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, Vân Mộng Chân nhìn Tiêu Dật Phong lạnh lùng mở miệng nói, "Hiện tại các ngươi biết, cầu ta cho các ngươi cơ hội? Thật là, vừa mới, các ngươi ai từng cho qua Bạch Nhạc cơ hội?"

"Ai? !"

Huyết lệ lần nữa nhỏ xuống, Vân Mộng Chân khắp khuôn mặt là cười thảm, kiếm trong tay nắm chặt hơn!

"Các ngươi không phải đều muốn Côn Ngô Kiếm sao? Vậy thì. . . Đều cùng Côn Ngô Kiếm một chỗ chôn cùng a!"

Bước ra một bước, Vân Mộng Chân căn bản không có nửa điểm lùi bước ý tứ, ngược lại chợt nâng tay lên bên trong Côn Ngô Kiếm, hung hãn hướng về hắn mấy người chém xuống tới.

Đồng quy vu tận. . . Thì như thế nào? !

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 768: Ta! Không! Nhận! Mệnh! (canh thứ tư)

"Ngao ô!"

Nhìn Bạch Nhạc rơi vào biển lửa, Tiểu Bạch Long nhất thời hồng con mắt, chợt phát sinh rên rỉ một tiếng, chợt hướng về trong biển lửa tiến lên.

So với việc Vân Mộng Chân, Tiểu Bạch Long tâm tư càng đơn thuần.

Cái gì vì Bạch Nhạc báo thù các loại sự tình, Tiểu Bạch Long căn bản là không nghĩ tới, theo hắn trước đây quyết ý muốn đi theo Bạch Nhạc thời điểm trở đi, liền đã định trước cùng sinh cùng tử, dù là biết rõ cho dù là vọt vào biển lửa cũng cứu không Bạch Nhạc, nó cũng giống vậy không có bất kỳ do dự nào.

Cái kia khủng bố Địa Hỏa, nếu như đỉnh phong Tiểu Bạch Long, tự nhiên có thể trực tiếp xông vào, nhưng hôm nay lấy thân thể bị trọng thương, Tiểu Bạch Long nhưng cũng đồng dạng có chút nhịn không được.

Tối trọng yếu là, Tiểu Bạch Long cũng xem rất rõ ràng, Cực Hàn Băng Hoa đã tiêu thất, lúc này , mặc cho Bạch Nhạc trực tiếp rơi vào biển lửa, chính là chết thật định, muốn cứu Bạch Nhạc, nó nhất định phải trước đập chết Bạch Nhạc xung quanh Địa Hỏa.

Nếu như trước đó, Tiểu Bạch Long tự nhiên không có biện pháp gì, nhưng bây giờ lại không giống nhau!

Đột nhiên há mồm, Nhất Nguyên Trọng Thủy chợt bị nhổ ra, hóa thành

một mảnh nhỏ đầm nước, trong nháy mắt tại đây Địa Hỏa bên trong, khai ra một con đường.

Nguyên bản dừng ở đây, Lâm Tuyết Dật cũng đã thoát khỏi nguy hiểm, chỉ cần tách ra Tiểu Bạch Long, là hắn có thể ung dung thoát thân.

Nhưng mà, không tìm đường chết thì không phải chết, Lâm Tuyết Dật liếc mắt liền chứng kiến Tiểu Bạch Long phun ra Nhất Nguyên Trọng Thủy.

Nếu như tình huống bình thường xuống, người bên ngoài tự nhiên là đoạt không đi Nhất Nguyên Trọng Thủy, nhưng hôm nay Tiểu Bạch Long vì cứu Bạch Nhạc, chủ động đem Nhất Nguyên Trọng Thủy nhổ ra, vậy cũng cũng không giống nhau.

Hơn nữa, Lâm Tuyết Dật cũng xem tới được, Tiểu Bạch Long là thật nặng tổn thương chưa lành, chỉ cần có thể đoạt Nhất Nguyên Trọng Thủy, nói không chừng thực biết cùng Bạch Nhạc một chỗ, táng thân tại đây trong biển lửa.

Đến lúc đó, hắn bằng vào Nhất Nguyên Trọng Thủy, liền có thể thừa dịp người khác bị Vân Mộng Chân ngăn chặn cơ hội, xông vào Địa Hỏa trung tâm, thuận thế luyện hóa Địa Hỏa Chi Tâm, thậm chí là từ Bạch Nhạc trên thi thể, thu được Quảng Hàn Thiên Cung, lại thu Tức Thổ!

Từng cảnh tượng ấy, cho dù là ngẫm lại, liền có thể để cho hắn nhiệt huyết sôi trào, khổng lồ như vậy quyền lợi đặt trước mắt, lại để cho hắn làm sao có thể đủ cam tâm dừng tay?

Tham niệm một chỗ, liền lại khó mà ức chế!

Quyết tâm trong lòng, Lâm Tuyết Dật trong tay Tuyệt Tiên Kiếm nhoáng lên, lần nữa đem hết toàn lực thi triển ra Tuyệt Tiên Kiếm thần thông, hướng về Tiểu Bạch Long truy sát mà đi.

Không thể không nói, bộc phát ra toàn bộ thực lực Lâm Tuyết Dật vẫn là vô cùng khủng bố, trong tích tắc, vậy mà làm hắn ngạnh sinh sinh đuổi theo Tiểu Bạch Long, một kiếm hướng về Tiểu Bạch Long cổ chém tới.

Lâm Tuyết Dật bản ý, thật chỉ là muốn làm cho Tiểu Bạch Long né tránh, sau đó nhân cơ hội cướp đoạt Nhất Nguyên Trọng Thủy.

Chỉ là, hắn lại vô luận như thế nào thật không ngờ, giờ khắc này Tiểu Bạch Long đã triệt để nổ tung.

Bạch Nhạc rơi vào trong biển lửa, nay đã sinh tử một đường, bây giờ loại tình huống này, cho dù là một chút xíu thời gian, đối với Tiểu Bạch Long mà nói, đều trọng yếu phi thường, hơn nữa Nhất Nguyên Trọng Thủy càng là nó muốn cứu Bạch Nhạc duy nhất hy vọng, cho dù là chết, Tiểu Bạch Long cũng tuyệt đối không có khả năng bỏ qua Nhất Nguyên Trọng Thủy.

Nhận thấy được Lâm Tuyết Dật ý đồ, giờ khắc này Tiểu Bạch Long cũng đồng dạng triệt để bị làm tức giận, không tránh không né, cứ như vậy hung hãn mở bồn máu miệng lớn đón lấy Tuyệt Tiên Kiếm cắn qua đi!

"Phốc!"

Trong tích tắc, Tuyệt Tiên Kiếm chợt đâm thủng Tiểu Bạch Long hàm trên, tiên huyết phun vải ra, phun Lâm Tuyết Dật đầy người đều là, nguyên bản đã trọng thương Tiểu Bạch Long lúc này càng là có vẻ vô cùng thê thảm.

Nhưng dù cho như thế, Tiểu Bạch Long tốc độ cũng không có giảm bớt chút nào, cứ như vậy cắn một cái vào Lâm Tuyết Dật, tiếp tục hướng về trong biển lửa lao xuống!

Một kiếm đâm thủng Tiểu Bạch Long hàm trên, nhưng đồng dạng Lâm

Tuyết Dật thân thể cũng giống vậy bị Tiểu Bạch Long hàm răng đâm thủng, trên người đồng dạng nhiều mấy cái lỗ thủng, có vẻ vô cùng thê thảm, như không phải có linh lực chống đở, lúc này Lâm Tuyết Dật đã sớm đã chết thấu.

Nếu không phải gắt gao cầm lấy đã đâm thủng Tiểu Bạch Long hàm trên Tuyệt Tiên Kiếm, hắn lúc này cũng đã bị Tiểu Bạch Giao nuốt vào, tại vị toan bên trong hòa tan.

Giờ khắc này Lâm Tuyết Dật mới thật là ruột đều muốn hối hận xanh!

Nếu là có thể cho hắn một lần nữa cơ hội, chính là đánh chết hắn cũng tuyệt đối không còn dám lo lắng Tiểu Bạch Long Nhất Nguyên Trọng Thủy, đáng tiếc, trên đời này, hiển nhiên không có lại một lần cơ hội.

Lâm Tuyết Dật cứ như vậy bị Tiểu Bạch Long nuốt ở trong miệng, một đường nhảy vào trong biển lửa.

Nhất Nguyên Trọng Thủy mở đường, ngạnh sinh sinh đem trước mặt biển lửa tưới tắt , mặc cho Tiểu Bạch Long đem đã rơi vào trong nham tương Bạch Nhạc bắt lại.

Nhất Nguyên Trọng Thủy nện ở Bạch Nhạc bên người, triệt để xua tan xung quanh thiên hỏa, sau đó bị Tiểu Bạch Long điều khiển rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Mặc dù có Tiểu Bạch Long khống chế được, không đến mức thương tổn được Bạch Nhạc, có thể bị Nhất Nguyên Trọng Thủy đập phải trên người, cũng ngạnh sinh sinh đem nguyên bổn đã sắp triệt để rơi vào hôn mê Bạch Nhạc thức tỉnh.

"Ô ô!"

Trong miệng còn cắn Lâm Tuyết Dật, Tiểu Bạch Long chỉ có thể phát

sinh tiếng ô ô âm, một đôi mắt to khẩn trương nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, bị đâm xuyên hàm trên phía trên, vẫn như cũ có máu tươi chảy ra, rơi vào Bạch Nhạc trên người, trên mặt.

Mùi máu tươi, triệt để để cho Bạch Nhạc tỉnh táo lại, nhìn Tiểu Bạch Long cái kia một thân vết máu, hàm trên còn bị Tuyệt Tiên Kiếm xuyên qua dáng vẻ, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên tê rần.

Lại ngẩng đầu lên, Bạch Nhạc liền rõ ràng chứng kiến không trung cái kia một mảnh khủng bố kiếp vân, cùng với cái kia đã vỡ nát bắt đầu diễn hóa tinh hải, trái tim liền không khỏi đột nhiên một nhéo!

Nguyên bổn đã tản mất cái kia một hơi thở, lần nữa bị nâng lên.

Bạch Nhạc nguyên bổn đã nhận mệnh, cho dù là táng thân biển lửa cũng không cái gì, nhưng hôm nay chứng kiến Tiểu Bạch Long cùng Vân Mộng Chân hai người , đồng dạng cũng vì vậy rơi vào tuyệt cảnh, nhưng là để cho Bạch Nhạc tại đây kề cận cái chết ngạnh sinh sinh tránh ra tới.

Chỉ là. . . Đã rơi vào loại này dưới tuyệt cảnh, lấy hắn hiện tại trạng thái, lại có thể làm gì chứ?

Tựa hồ cũng chỉ có thể chờ chết mà thôi!

Thật là. . . Không cam lòng a!

"Ta! Không! Nhận! Mệnh!"

Cơ hồ là từ tâm văng ra bốn chữ này, đã sắp chết Bạch Nhạc, vậy mà ngạnh sinh sinh lần nữa bức ra trong cơ thể tiềm lực, hung hãn hướng về Tiểu Bạch Long trong miệng Lâm Tuyết Dật đụng tới.

Có thể hắn cái gì cũng làm không, có thể, dùng hết tất cả cũng đều vẫn như cũ cải biến không kết quả!

Thật là. . . Ta không nhận mệnh!

Dù là chỉ có cuối cùng một hơi thở, tại ta Bạch Nhạc còn không có triệt để tắt thở trước đó, liền vẫn như cũ tuyệt không nhận mệnh.

Dù có chết, cũng muốn liều mạng đến sinh mệnh phần cuối!

"Oanh!"

Lâm Tuyết Dật lúc này mới là vô tội nhất, hắn căn bản cũng không phải là tự nguyện đến, ngạnh sinh sinh bị Tiểu Bạch Long như thế cắn, gắt gao xông lại, hắn mới là muốn chạy trốn nhất rời một cái.

Thật là, bây giờ tại Bạch Nhạc trong mắt, lại nghiễm nhiên là hắn trong lòng còn có sát ý, còn không chịu buông tha, muốn giết chết Tiểu Bạch Long.

Bạch Nhạc một cái đụng này, ngạnh sinh sinh đem Lâm Tuyết Dật đánh bay, ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc đem hết toàn lực, gắt gao ôm lấy Lâm Tuyết Dật thân thể, hồng suy nghĩ, một ngụm hung hăng cắn lấy Lâm Tuyết Dật trên cổ, giống như điên!

Bạch Nhạc cũng nhảy vào Tiểu Bạch Long trong miệng, Tiểu Bạch Giao đương nhiên sẽ không lại cắn, mà là muốn đem Bạch Nhạc nhổ ra.

Mượn cơ hội này, Lâm Tuyết Dật cũng rốt cục phản ứng kịp, đột nhiên đem Tuyệt Tiên Kiếm rút ra!

Hắn tránh thoát không Bạch Nhạc cánh tay, cũng chỉ có thể dùng Tuyệt Tiên Kiếm hung hăng đâm vào Bạch Nhạc thân thể, dù là một kiếm này, cũng đồng dạng hội đâm thủng hắn thân thể mình!

"Phốc!"

Một kiếm phía dưới, Bạch Nhạc thân thể chợt bị Tuyệt Tiên Kiếm xuyên thủng, nhưng này vẫn như cũ cũng không thể để cho Bạch Nhạc thả lỏng miệng, thậm chí cái này mãnh liệt đau nhức, ngược lại để cho Bạch Nhạc lần nữa bởi vì thần hồn bị thương mà mờ nhạt ý thức, thanh tỉnh vài phần.

"Đốt huyết!"

Lúc này Bạch Nhạc đã không đề được chút nào khí lực, chỉ có thi triển Đốt Huyết Thuật, lấy bản thân tinh huyết đem đổi lấy một tia lực lượng!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc toàn thân huyết dịch phảng phất đều bốc cháy lên.

Cái này cũng càng gia tốc hơn Bạch Nhạc sinh mệnh trôi qua, nhưng mà, mượn lấy cái này tia khí lực cuối cùng, Bạch Nhạc cũng rốt cục bản năng thi triển ra một thức sau cùng thần thông!

"Nuốt. . . Thiên!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 769: Thôn phệ huyết nhục, ma tính lộ

". . . Thôn Thiên Quyết!"

Đạo Lăng sơn bên trên, nhìn Bạch Nhạc cái này giống như điên dáng dấp, tất cả mọi người tâm cũng không khỏi tuôn ra một hơi khí lạnh.

Từ trong miệng phun ra ba chữ này, Mặc Kình trong mắt lộ ra lau một cái nói không nên lời vẻ phức tạp.

Từ Bạch Nhạc bước vào thượng cổ cấm địa bắt đầu, mặc dù một đường kinh diễm, thật là tại Mặc Kình xem ra, Bạch Nhạc trên người, lại tựa hồ như dù sao vẫn là thiếu một ít gì đó, hoặc giả nói là một phần cảm giác.

Loại cảm giác này rất vi diệu, cho dù là Mặc Kình cũng tìm không được cái gì từ để hình dung.

Cho tới giờ khắc này, khi hắn nhìn đã ở vào tuyệt cảnh, thậm chí có thể nói đã chết định Bạch Nhạc, tại cuối cùng trong nháy mắt, điên cuồng phản kích, dùng hết khí lực cắn lấy Lâm Tuyết Dật trên cổ, vẻ mặt tiên huyết dữ tợn!

Khi hắn chứng kiến, Bạch Nhạc dùng hết cuối cùng một tia khí tức, tại ý thức mờ nhạt trước đó, thi triển ra Thôn Thiên Quyết thời điểm, hắn mới chính thức ý thức được, trước đó Bạch Nhạc trên người thiếu khuyết cái gì!

Thiếu, là vài phần ma tính!

Đạo ma song tu, mặc dù ở mức độ rất lớn, Bạch Nhạc tựa hồ càng nương

tựa tại Thông Thiên Ma Công, Ma Quân truyền nhân thân phận, cũng đã định trước hắn tất nhiên khiến chính đạo không dung thứ.

Thật là trước đó, Bạch Nhạc xác thực càng giống như một cái Đạo Môn đệ tử, mà không phải ma!

Không sai, là ma, không phải ma tu!

Bạch Nhạc nói, trong mắt hắn không có đạo ma ranh giới, loại thuyết pháp này, chợt vừa nghe đi lên, tựa hồ rất có đạo lý, thật là đối với Mặc Kình mà nói, lại cũng không đồng ý loại thuyết pháp này.

Bởi vì chỉ có hắn mới rõ ràng nhất, chân chính ma, cần phải là hình dáng gì!

Bạch Nhạc nói, hắn tu ma không phải là vì ma chính danh, mà là nói thiên hạ biết, cái gì gọi là ma.

Mặc Kình không biết Bạch Nhạc trong lòng ma đến tột cùng là hình dáng gì, có thể đời này của hắn đi tới, cũng cuối cùng cho rằng, chỉ có Thông Thiên Ma Quân một người, có thể chân chính làm lên cái này một cái chữ "Ma"!

Trước đó Bạch Nhạc, mặc dù trên người cũng có Thông Thiên Ma Quân cái bóng, nhưng lại cuối cùng kém một loại cảm giác!

Cho đến giờ phút này, mới rốt cục bù đắp cuối cùng này một khối bính đồ.

Đây cũng là Bạch Nhạc chân chính thiếu khuyết cái này chủng ma tính!

Thôn thiên!

Từ lúc Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã thu được

Thông Thiên Ma Công truyền thừa, hơn nữa, từ lúc hắn còn không có nắm giữ Thôn Thiên Quyết thần thông thời điểm, hắn liền từng lấy Thông Thiên Ma Công thôn phệ qua một cái ma tu linh lực!

Cái kia ma tu tên là Ba Chí Viễn, bây giờ xem ra chỉ là một cái bé nhỏ không đáng kể tiểu nhân vật, có thể lúc kia, lại xác thực chính là như thế một tiểu nhân vật, hầu như đem Bạch Nhạc đẩy vào tuyệt cảnh!

Lúc kia, Bạch Nhạc tại sống chết trước mắt bày ra điên cuồng, chính là cùng loại lúc này điên!

Chỉ là, bây giờ nắm giữ cái này Thôn Thiên Quyết Bạch Nhạc, cái kia nếu so với lúc kia hung tàn hơn nhiều.

Thôn Thiên Quyết là bực nào bá đạo!

Tình huống bình thường xuống, mà nói, tựa hồ chỉ dùng cho thôn phệ linh lực, thôn phệ đối phương công kích, ai có thể còn nói qua, huyết nhục cùng thần hồn, liền không thể thôn phệ?

Thông Thiên Ma Quân sáng chế cái này khoáng cổ thước kim ma công, thật là đem bá đạo đi tới cực hạn!

Tại Thông Thiên Ma Quân xem ra, tu hành đến mức tận cùng, chính là thiên đô dám nuốt cho ngươi xem, cái kia thế gian còn có cái gì đồ vật, còn có cái gì lực lượng, là Thôn Thiên Quyết không thể thôn phệ?

Tình huống bình thường xuống, thật giới hạn trong tư duy theo quán tính bên trong, Bạch Nhạc là rất khó ngộ ra điểm này, đây không phải là thiên phú vấn đề, mà là hoàn cảnh sinh hoạt cùng tính cách quyết định.

Nhưng hôm nay, tại trong tuyệt cảnh, Bạch Nhạc vì giành mạng sống, vì cứu Tiểu Bạch Long, vì cứu Vân Mộng Chân, nhưng là triệt để đem chính mình bức đến điên cấp độ.

Phong Ma!

Chính như Mặc Kình nói, giờ khắc này Bạch Nhạc, mới chính thức bị buộc ra trong lòng ma tính.

Đạp lên tất cả quy tắc ma!

Thôn phệ!

Thông Thiên Ma Công lực lượng triệt để bung ra, gắt gao cắn Lâm Tuyết Dật cái cổ, Bạch Nhạc ý thức hầu như mờ nhạt, nhưng lại bản năng cắn nuốt đối phương tất cả lực lượng!

Thôn phệ huyết nhục. . . Cũng thôn phệ thần hồn!

"A a a!"

Cảm thụ được cái kia khủng bố Thôn phệ chi lực, giờ khắc này Lâm Tuyết Dật mới là chân chính bị sợ điên, loại kia huyết nhục cùng thần hồn một chỗ bị cắn nuốt cảm giác, để cho Lâm Tuyết Dật triệt để điên, hắn liều mạng huy động trong tay Tuyệt Tiên Kiếm, lần lượt đâm vào Bạch Nhạc thân thể, thậm chí không tiếc vì thế xuyên qua thân thể mình!

Hắn thà chết, cũng tuyệt đối không muốn bị Bạch Nhạc lấy loại này khủng bố phương thức thôn phệ!

Chỉ là, theo lực lượng không ngừng bị cắn nuốt, Lâm Tuyết Dật giãy dụa cũng càng có vẻ vô lực.

Vô luận cái dạng gì thương thế, ở loại tình huống này xuống, Bạch Nhạc cũng có thể bằng vào thôn phệ hắn Huyết Nhục Chi Lực mà khôi phục, nhưng hắn chính mình nhưng là một khắc so một khắc suy yếu, này lên kia xuống phía dưới, hắn chính là lại điên cuồng, thì như thế nào vẫn có

thể tiếp tục chống đỡ?

Hô!

Cho dù là Tiểu Bạch Long, lúc này cũng đồng dạng cảm thụ được, cái kia điên cuồng Thôn phệ chi lực, hù dọa một ngụm đem Bạch Nhạc cùng Lâm Tuyết Dật một chỗ nhổ ra.

Không có Tuyệt Tiên Kiếm đâm vào hàm trên, muốn làm điểm này, cũng không trắc trở!

Chỉ là, Tiểu Bạch Long vừa sợ Bạch Nhạc thụ thương, không dám để cho Bạch Nhạc rơi vào trong nham tương, chỉ có thể dùng móng vuốt nâng Bạch Nhạc cùng Lâm Tuyết Dật, đồng thời không ngừng lấy Nhất Nguyên Trọng Thủy tới xua tan xung quanh Địa Hỏa.

Trong quá trình này, cho dù là Tiểu Bạch Long cũng không có thiếu lực lượng ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc một chỗ cắn nuốt.

Chỉ là, dù là như vậy, Tiểu Bạch Long cũng gắt gao nâng Bạch Nhạc không chịu thả lỏng trảo.

Nhưng mà, lúc này Bạch Nhạc thực sự quá điên cuồng!

Lâm Tuyết Dật đã sớm triệt để đã hôn mê, triệt để mất đi khí tức, nhưng dù cho như thế, cũng bất quá vẻn vẹn chống đỡ không đến trăm hơi thở thời gian mà thôi! Đến cuối cùng, Lâm Tuyết Dật cả người huyết nhục, thần hồn đều đã triệt để bị cắn nuốt, chỉ còn lại có một bộ bộ xương, ngã vào trong nham tương, không thấy tung tích.

Nhưng mà, cắn nuốt hết Lâm Tuyết Dật Bạch Nhạc, lại vẫn không có thỏa mãn, mặc dù thần hồn đã dần dần ổn định lại, nhưng lại vẫn còn đang điên cuồng thôn phệ xung quanh lực lượng.

Lúc này Bạch Nhạc đã sớm mất đi ý thức, căn bản không phân biệt được Tiểu Bạch Long đến, thuận thế liền tiếp tục thôn phệ Tiểu Bạch Long lực lượng!

Trong chốc lát, Tiểu Bạch Long móng vuốt liền ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc thôn phệ héo rũ, thảm hào nhất thanh, Tiểu Bạch Long rốt cục lại bắt không được Bạch Nhạc , mặc cho Bạch Nhạc rơi xuống dưới!

Nguyên bản Tiểu Bạch Long còn muốn lại đem Bạch Nhạc nâng lên đến, dù là Bạch Nhạc là muốn thôn phệ nó Huyết Nhục Chi Lực, cũng sẽ không tiếc.

Nhưng mà, kế tiếp một màn này, nhưng là triệt để hù dọa Tiểu Bạch Long!

Thôn Thiên Quyết một khi triệt để thi triển ra, cây nay đã không bị khống chế, dĩ nhiên tại Bạch Nhạc rơi vào nham thạch nóng chảy trong nháy mắt, liền mang xung quanh nham thạch nóng chảy, cùng với Địa Hỏa một chỗ thôn phệ qua đây!

Một màn này, nhất thời để cho Tiểu Bạch Long trố mắt đứng nhìn, nguyên bổn đã đưa ra móng vuốt, ngạnh sinh sinh dừng tại giữ không trung bên trong.

Nháy nháy mắt, Tiểu Bạch Long cũng không biết, đến phát sinh cái gì, nhưng lại có thể minh bạch, lúc này Bạch Nhạc yêu cầu thôn phệ càng nhiều lực lượng, mới có thể khôi phục qua đây.

Chỉ chớp mắt ở giữa, Tiểu Bạch Long liền liếc lên cách đó không xa Tức Thổ!

"Ngao ô!"

Hưng phấn rống một tiếng, Tiểu Bạch Long nhất thời cảm giác mình tìm

đúng biện pháp, đột nhiên mò xuống đi, đem Bạch Nhạc lần nữa bắt lại, trực tiếp ném về cái kia trắng xóa hoàn toàn Tức Thổ.

Lúc này mới không tính, Tiểu Bạch Long vừa quay đầu lại, rốt cuộc lại nhắm vào Địa Hỏa bên trong Địa Hỏa Chi Tâm.

Hô!

Trong nháy mắt, Tiểu Bạch Long lần nữa phun ra Nhất Nguyên Trọng Thủy, xua tan xung quanh Địa Hỏa, hung hãn hướng về Địa Hỏa Chi Tâm tiến lên.

Cũng cho tới giờ khắc này, người khác mới rốt cục nhận thấy được bên này dị thường, đem mục tiêu rơi xuống cái kia một đường thẳng đến mà đi Tiểu Bạch Long. . .

Converter: Lucario - Truyencv

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 770: Ta có thể. . . Không tin được các ngươi!

Không chết?

Ánh mắt hướng về trong biển lửa, đang không ngừng thôn phệ xung quanh lực lượng Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân trong lòng nhất thời dâng lên một cổ khó có thể ức chế vui sướng, loại kia tuyệt vọng tâm tình, phảng phất cũng trong nháy mắt này chợt tiêu tán hơn phân nửa.

"Oanh!"

Cơ hồ là đồng thời, một đạo Tử Tiêu Thần Lôi chợt rơi xuống, cái kia khủng bố tử sắc lôi đình phảng phất trong nháy mắt xé rách trời cao, đánh vào toàn bộ tinh hải phía trên.

Không khác biệt công kích!

Bị Vân Mộng Chân vây ở tinh hải bên trong, Mặc Vũ cùng Nhậm Tiêu Dao bọn hắn cũng đồng dạng bị thừa nhận làm chống cự thiên kiếp , đồng dạng gặp Tử Tiêu Thần Lôi không khác biệt công kích.

Nguyên bản thiên kiếp đã đủ khủng bố, bởi vì bọn họ tồn tại, uy lực lại đề thăng mấy lần, vẻn vẹn chỉ là cái này một cái Tử Tiêu Thần Lôi, liền nhất thời làm cho tất cả mọi người tinh cung run lên, phun ra một ngụm máu lớn.

"Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc còn sống, ngươi chẳng lẽ còn phải cùng chúng ta đồng quy vu tận sao?"

Nguyên lai Nhậm Tiêu Dao có thể nói là muốn nhất Bạch Nhạc chết,

nhưng hôm nay, chứng kiến Bạch Nhạc lại vẫn còn sống, hắn ngược lại mới là may mắn nhất.

Hắn là thật bị Vân Mộng Chân cho đánh sợ.

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, cho dù là Vân Mộng Chân, giờ khắc này cũng không khỏi có chút do dự.

Con kiến hôi còn sống tạm bợ, làm sao huống hồ là ai.

Vừa mới không tiếc đồng quy vu tận, là bởi vì cho rằng Bạch Nhạc chết, trong lòng sớm có tử chí, nhưng hôm nay, chứng kiến Bạch Nhạc thoát khốn, Vân Mộng Chân trong lòng tự nhiên cũng không có liều mạng chi tâm.

Bây giờ thiên kiếp mới vừa phủ xuống, nếu như hiện tại thả Nhậm Tiêu Dao bọn hắn ly khai, cũng còn kịp, thật có niềm tin rất lớn thuận lợi vượt qua thiên kiếp.

Chỉ là. . . Cho là thật có thể tin tưởng bọn họ sao?

Giờ khắc này, vô số hình tượng từ Vân Mộng Chân trong đầu hiện lên, nhưng lại đúng là vẫn còn hóa thành một xóa sạch dứt khoát.

Bây giờ sinh tử một đường, Nhậm Tiêu Dao bọn hắn có thể thật nguyện ý buông tha tất cả, thật là một khi thoát ly hiểm cảnh, nàng vẫn bị thiên kiếp dây dưa, căn bản vô lực đi cứu viện Bạch Nhạc, lúc kia, ai dám cam đoan, Nhậm Tiêu Dao bọn hắn sẽ không xảy ra ra lòng tham lam?

Bạch Nhạc còn đang hôn mê, Tiểu Bạch Long người cũng bị thương nặng, lúc này. . . Nàng dám bả Bạch Nhạc sinh tử, đặt ở đối phương một ý niệm sao?

Khóe miệng chứa đựng một nụ cười lạnh lùng, Vân Mộng Chân bình

tĩnh mở miệng nói, "Ta có thể. . . Không tin được các ngươi!"

Cơ hồ là vừa nói, Vân Mộng Chân kiếm trong tay, lần nữa hướng về Nhậm Tiêu Dao chém xuống đi.

. . .

"Ngao ô!"

Móng vuốt bắt lại Địa Hỏa Chi Tâm, cực nóng Địa Hỏa lần nữa cuộn sạch mà ra, cho dù là có Nhất Nguyên Trọng Thủy, cũng vẫn như cũ vô pháp hoàn toàn trừ khử Địa Hỏa mang đến trùng kích, bắt lại Địa Hỏa Chi Tâm móng vuốt, trong nháy mắt liền cơ hồ bị đốt trọi.

Chỉ là, giờ khắc này Tiểu Bạch Long nhưng cũng căn bản không để ý tới những thứ này, cố nén đau nhức, ngạnh sinh sinh bắt lại Địa Hỏa Chi Tâm, hướng về Bạch Nhạc tiến lên, trực tiếp đem Địa Hỏa Chi Tâm, ném tới Bạch Nhạc trên người.

Oanh!

Tức Thổ cùng Địa Hỏa lần nữa giao hòa đến một chỗ, tại loại này cường liệt kích thích phía dưới Thôn Thiên Quyết uy lực cũng đồng thời phát huy đến cực hạn, Bạch Nhạc bản thân mặc dù không có thức tỉnh, nhưng mà Thôn Thiên Quyết toàn lực thôi động phía dưới, thân ngoại hóa thân, nhưng là tự nhiên ngưng tụ mà ra.

Trông rất sống động thân ngoại hóa thân đạp ở trong biển lửa, cũng đồng dạng làm người ta cảm thấy một loại nói không nên lời chấn động.

Điên cuồng thôn phệ!

Cực nóng Địa Hỏa, trong khoảnh khắc, liền bị cái kia thân ngoại hóa thân thôn phệ một bộ phận lớn, mượn thân ngoại hóa thân cường hãn

thôn phệ, Địa Hỏa Chi Tâm rốt cục thuận thế dung nhập Bạch Nhạc trong cơ thể.

Tối trọng yếu là, tại loại này cường liệt kích thích phía dưới, nguyên bổn đã hôn mê Bạch Nhạc rốt cục tỉnh lại.

Thôn Thiên Quyết mặc dù cường đại, có thể chỉ bằng bản năng thôn phệ, lại cuối cùng là không có khả năng để cho Bạch Nhạc từ loại này trong tuyệt cảnh giãy dụa đi ra.

Nếu không có Địa Hỏa Chi Tâm cường liệt kích thích, Bạch Nhạc cũng căn bản không có khả năng sớm tỉnh lại!

Đối với Tiểu Bạch Long mà nói, nó chỉ là vô ý thức cảm thấy Địa Hỏa Chi Tâm là đồ tốt, muốn để cho Bạch Nhạc tiếp tục thôn phệ, có thể đối Bạch Nhạc mà nói, đây mới thực sự là người cứu mạng then chốt.

Khủng bố Địa Hỏa phảng phất trong nháy mắt tại Bạch Nhạc trong cơ thể lan tràn ra, hóa thành một cổ bàng bạc lực lượng!

Thôn phệ!

Lúc này Bạch Nhạc căn bản là không có cách cố kỵ ngoại giới tất cả, cũng căn bản nhận biết không đến ngoại giới tất cả.

Từ lựa chọn đánh về phía Lâm Tuyết Dật thời điểm, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã lần nữa dấy lên cầu sinh chi ý, cổ này dẫu có chết không buông bỏ cầu sinh chi ý, cũng là Bạch Nhạc có thể tỉnh lại then chốt.

Trong tích tắc, Thông Thiên Ma Công chợt bị Bạch Nhạc thôi động đến mức tận cùng.

Thương thế trên người từ lúc giết chết Lâm Tuyết Dật thôn phệ huyết nhục cùng thần hồn thời điểm, cũng đã khôi phục hơn phân nửa, bây giờ

đồng thời thôn phệ Tức Thổ cùng Địa Hỏa Chi Tâm, cũng rốt cục để cho Bạch Nhạc khôi phục lại trạng thái đỉnh phong!

Oanh!

Tinh cung chợt mở, muốn thôn phệ kinh khủng như vậy lực lượng, chỉ dựa vào thân thể là căn bản không có khả năng, muốn tiêu hóa đủ khả năng bằng vào, liền chỉ có tinh cung!

Đối với sở hữu Tinh Cung Cảnh tu hành giả mà nói, tinh cung mới là tất cả căn nguyên.

Hoàn mỹ tinh cung!

Lần này Bạch Nhạc hoàn mỹ nhất tinh cung trạng thái mới chính thức hiện ra ở tất cả mọi người trước mặt.

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, giờ khắc này Thư Khánh Dương mới chính thức cảm thụ loại kia khủng bố áp lực!

Quá mạnh mẽ!

Trước đó, mặc dù đoán được có thể là Bạch Nhạc giết chết Tư Đồ Lăng Phong, mà dù sao không có chính mắt thấy.

Trên thực tế, Thư Khánh Dương đối với thực lực của chính mình, cũng là một mực cực kỳ tự tin, hắn cũng vẫn cho rằng, nếu như một đối một giao phong, Bạch Nhạc tất nhiên không phải đối thủ của hắn.

Nhưng bây giờ, khi thấy cái này hoàn mỹ tinh cung, Thư Khánh Dương mới chính thức ý thức được, một khi bạo phát toàn bộ thực lực, Bạch Nhạc hội khủng bố đến mức nào!

Quan trọng hơn là. . . Địa Hỏa Chi Tâm cùng Tức Thổ a!

Nguyên bản đã kinh khủng như vậy Bạch Nhạc, một khi luyện hóa lại Địa Hỏa Chi Tâm cùng Tức Thổ, lại sẽ kinh khủng đến mức nào? !

Thư Khánh Dương thật cũng không phải là không có nghĩ tới đối Bạch Nhạc xuất thủ, dù sao lớn như vậy quyền lợi, đủ để cho bất luận kẻ nào điên cuồng!

Thật là. . . Chỉ nhìn một chút đến cái kia toàn thân tắm máu Tiểu Bạch Long, trong lòng hắn vừa mới lên loại kia kích động, liền ngạnh sinh sinh bị đè nén xuống.

Cứ việc bây giờ Tiểu Bạch Long cũng vẫn như cũ bản thân bị trọng thương, thật là, chỉ cần nghĩ đến Lâm Tuyết Dật trước đó thảm trọng, hắn thì như thế nào còn dám xuất thủ?

Tiểu Bạch Long vì thủ hộ Bạch Nhạc, là thực có can đảm không tiếc cùng bất luận kẻ nào đồng quy vu tận, thật là. . . Hắn dám không?

Ánh mắt lại rơi vào Vân Mộng Chân trên người, giờ khắc này, Thư Khánh Dương trong lòng cũng vẫn sợ!

Người điên!

Hai người kia, còn có cái kia một cái Bạch Long, đều điên!

Thật là. . . Cho dù là hắn, không thừa nhận cũng không được, dạng này điên, thực sự thật đáng sợ.

Ai có thể nghĩ tới, lần này thượng cổ cấm địa chuyến đi, vậy mà lại phát triển đến mức độ này?

Cho dù là đến bây giờ, cũng không người biết, những thứ này nhất đỉnh tiêm thiên tài, đến tột cùng có thể còn sống mấy cái!

Giả sử, Vân Mộng Chân tại thiên kiếp dưới, thật cùng Nhậm Tiêu Dao ba người bọn họ đồng quy vu tận. . . Đó mới thực sự là muốn lật trời.

Chỉ là, nghĩ vậy, Thư Khánh Dương trong lòng đột nhiên nhiều một loại hít thở không thông cảm giác, chợt quay đầu lúc, lại phát hiện, đã sớm mất đi Dạ Nhận tung tích!

Dạ Nhận!

Thực lực kia thậm chí không ở Vân Mộng Chân phía dưới đỉnh tiêm sát thủ, giờ khắc này, vậy mà lần nữa biến mất. . .

Không ai sẽ cho rằng Dạ Nhận đã ly khai!

Như vậy. . . Hắn một đao này, lại đem chém về phía ai?

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 771: Đột phá, tinh cung hậu kỳ (canh thứ nhất)

"Hồ đồ! Hồ đồ cực độ!"

Mắt thấy Bạch Nhạc đã tỉnh lại, mà Vân Mộng Chân vẫn còn cố chấp kéo người khác một chỗ độ kiếp, từng bước đem chính mình đẩy về phía tuyệt cảnh.

Nhìn một màn này, Diệp Lăng Vân rốt cục nhịn không được mắng ra âm thanh.

Vân Mộng Chân chịu tải hắn quá nhiều hy vọng, thậm chí có thể nói là chịu tải toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông hy vọng, đây là hắn căn bản là không có cách tiếp thu kết cục.

Thành thật mà nói, trước đó Vân Mộng Chân rơi vào tuyệt cảnh thời điểm, Bạch Nhạc đứng ra, Diệp Lăng Vân thật là có một tia cảm động, thật là, loại tâm tình này, cũng vẻn vẹn chỉ là duy trì trong nháy mắt, liền bị hắn triệt để đè nén xuống.

Tương phản, cho tới bây giờ, trong lòng hắn ngược lại tràn ngập oán hận, hận không thể Bạch Nhạc sớm đáng chết mới tốt.

"Lăng Vân lão nhi, ngươi thật đúng là ích kỷ a!"

Nhìn Diệp Lăng Vân, Mặc Kình nhịn không được giễu cợt nói, "Bạch Nhạc cứu Vân Mộng Chân thời điểm, ngươi cái gì cũng không nói, bây giờ, trái lại, chính là hồ đồ cực độ, hắc! Diệp Lăng Vân, ngươi còn muốn điểm khuôn mặt sao?"

Xoay người lại, lạnh lùng nhìn Mặc Kình, Diệp Lăng Vân lạnh giọng nói rằng, "Ta Đạo Lăng Thánh Nữ, cả đời phụng đạo, như thế nào là người khác có khả năng so sánh? Bị tư tình nhi nữ mê tâm trí, không phải hồ đồ là cái gì?"

Dừng một cái, Diệp Lăng Vân tiếp tục nói, "Bạch Nhạc đã bại lộ thân phận, cho dù là chúng ta không nhìn thấy thượng cổ cấm địa bên trong tình cảnh. . . Ngươi cho rằng, hắn có thể giết sạch tất cả mọi người sao? Chỉ bằng điểm này, Bạch Nhạc liền chắc chắn phải chết! Là một cái kẻ chắc chắn phải chết mạo hiểm, chẳng lẽ không phải hồ đồ sao?"

Những lời này, nhưng là để cho Mặc Kình cũng không khỏi lần nữa trở nên nghẹn lời.

Đúng vậy a, bọn hắn bây giờ không cảm thấy Bạch Nhạc bại lộ thân phận có cái gì, là bởi vì bọn hắn sáng sớm liền đã thấy trong thượng cổ cấm địa tình cảnh.

Thật là, tại thượng cổ cấm địa bên trong những người này không biết a!

Bạch Nhạc bại lộ thân phận, cũng không khả năng bả tất cả mọi người giết chết, điều này có ý vị gì, mỗi người đều hắn rất rõ ràng mới đúng.

Loại tình huống này, Vân Mộng Chân còn muốn vì Bạch Nhạc đi liều mạng. . . Từ phương diện lý trí mà nói, thật là có chút hồ đồ.

Chỉ là, trên đời này chuyện, như thế nào lý trí hai chữ là có thể miêu tả.

Coi như là hắn Mặc Kình, biết rõ Bạch Nhạc sau khi đi ra kết cục, bây giờ không phải cũng bởi vì Bạch Nhạc tuyệt cảnh trọng sinh kết quả, mà cảm thấy phấn chấn sao?

Người, cuối cùng là cảm tính!

...

Bạch Nhạc cũng không là lần đầu tiên thi triển Thôn Thiên Quyết, cũng không là lần đầu tiên lấy Thông Thiên Ma Công tới thôn phệ lực lượng, nhưng lúc này đây, mang cho Bạch Nhạc cảm giác, lại hoàn toàn khác nhau.

Tại dưới tuyệt cảnh, dựa vào cuối cùng một hơi thở thi triển ra Thôn Thiên Quyết, một khắc này, Bạch Nhạc phảng phất mới chính thức cảm thụ được cái gì là ma tính!

Bây giờ khi hắn tỉnh lại, cảm thụ được trên thân thể mỗi một phần biến hóa, phảng phất mới rốt cục từ đó cảm giác được Thông Thiên Ma Quân loại kia bễ nghễ thiên hạ khí thế.

Diệp Huyền từng đối Bạch Nhạc nói qua, Thông Thiên Ma Quân tâm nguyện, là siêu thoát, là một người là có thể địch thiên hạ tung hoành vô địch.

Những đạo lý này Bạch Nhạc cũng đều minh bạch, nhưng lại đều thiếu khuyết một loại thiết thân cảm thụ.

Cho đến giờ phút này, đồng thời thôn phệ Địa Hỏa Chi Tâm cùng Tức Thổ, tại trong tuyệt cảnh trọng sinh, mới chính thức để cho Bạch Nhạc cảm thụ được, Thông Thiên Ma Quân loại kia duy ngã độc tôn khí phách.

Độc thân thượng Đạo Lăng sơn, lấy sức một mình đánh vỡ Đạo Lăng bất bại thần thoại, ngạnh sinh sinh vì ma đạo tuôn ra một hy vọng.

Có thể nói, bây giờ tất cả mọi người trong miệng, một khắc này mới thời đại, chính là Thông Thiên Ma Quân một tay đánh ra tới.

Trong mắt thế nhân, đây đều là Thông Thiên Ma Quân thắng lợi, duy chỉ

có Thông Thiên Ma Quân chính mình cho rằng, đây là một lần thất bại, hắn muốn. . . Không phải như vậy thắng!

Nhìn thấu sinh tử, sau đó siêu thoát sinh tử!

Đến giờ phút nầy, Bạch Nhạc mới chính thức minh ngộ, làm đối mặt cái chết lúc, Thông Thiên Ma Quân buông tha đoạt xá trọng sinh cơ hội, mà là đem suốt đời truyền thừa để lại cho mình, đó là một loại bực nào siêu nhiên hào hiệp.

So sánh dưới, Bất Tử Thanh Vương loại kia thà rằng làm ra Thanh Vương lăng tẩm đến, kéo dài hơi tàn, không tiếc đoạt xá hoàng thất đệ tử trọng sinh phong thái, quả thực kém không chỉ một cấp bậc mà thôi.

Trước đó, Bạch Nhạc thật đều là lấy một loại bị động tâm đến tu luyện Thông Thiên Ma Công, thậm chí cần phải mượn Bạch Nhạc thân phận tới ngụy trang.

Hai tầng thân phận, nghe tựa hồ rất tốt, nhưng trên thực tế, từ vừa mới bắt đầu, cái này liền rời bỏ Thông Thiên Ma Công tinh túy!

Nếu không có loại kia Khí Thôn Thiên Hạ, duy ngã độc tôn quyết đoán cùng lòng dạ, thì như thế nào có thể chân chính tu thành Thông Thiên Ma Công, như thế nào có tư cách trở thành Thông Thiên Ma Quân truyền nhân.

Nghĩ thông suốt điểm này, Bạch Nhạc tâm tính, mới chính thức phát sinh một loại nghiêng trời lệch đất biến hóa!

Oanh!

Cơ hồ là đồng thời, Địa Hỏa Chi Tâm cũng rốt cục bị Bạch Nhạc mạnh mẽ luyện hóa, trong tích tắc, tinh cung phía trên ánh sáng nổi dậy, trong nháy mắt phá tan gông cùm xiềng xiếc, thuận thế đột phá!

Tinh cung hậu kỳ!

Ngắn ngủi không đến bốn năm ở giữa, từ trước đây cái kia một tia linh khí đều không tu ra thiếu niên, đến tinh cung hậu kỳ cường giả, Bạch Nhạc đoạn đường này đi tới, quả thực có thể nói kỳ tích.

Trong nháy mắt, sau khi đột phá Bạch Nhạc, cũng rốt cục chợt mở mắt!

Luyện hóa Địa Hỏa Chi Tâm, xung quanh cái kia nguyên bản khủng bố Địa Hỏa, phảng phất trong nháy mắt liền ôn hòa, dưới chân Tức Thổ, đã ở trong khoảnh khắc, hóa thành một hạt bụi, nhẹ nhàng phiêu khởi, rơi vào Bạch Nhạc lòng bàn tay!

Phá rồi lại lập, giờ khắc này Bạch Nhạc mới chính thức hoàn thành lột xác, thực sự trở thành thế gian nhất đỉnh tiêm thiên tài, đủ để hoành áp một cái thời đại, vô song thiên kiêu!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc ánh mắt liền đột nhiên rơi vào cách đó không xa trên thiên kiếp.

Nếu như nguyên lai, mặc dù chứng kiến Vân Mộng Chân tại thiên kiếp dưới gặp nạn, Bạch Nhạc cũng căn bản không dám nhúng tay, giống như là Tiểu Bạch Long độ kiếp thời điểm, Bạch Nhạc chỉ có thể ở bên cạnh lo lắng suông!

Nhưng bây giờ, lại không giống nhau!

Trong mắt lộ ra vẻ tàn khốc, Bạch Nhạc thân hình thoắt một cái, đã trực tiếp hướng về thiên kiếp bay qua!

Cái kia nhất tôn không biết thôn phệ nhiều ít lực lượng thân ngoại hóa thân giờ khắc này, cũng đồng dạng theo Bạch Nhạc hướng về kiếp vân bay qua.

Một màn này đồng dạng kinh ngạc đến ngây người tất cả mọi người!

...

Cho dù là Đạo Lăng sơn bên trên, tất cả mọi người hô hấp, tựa hồ vào giờ khắc này cũng đều dồn dập!

"Hắn muốn làm gì?"

Cả đám người rối loạn tưng bừng, cứ việc hôm nay bọn hắn đã gặp quá nhiều cử động điên cuồng, giờ khắc này, Bạch Nhạc phóng lên cao, thẳng đến kiếp vân mà đi thời điểm, cũng vẫn như cũ khiến cái này tự xưng là thấy qua vô số cảnh tượng hoành tráng tinh hải các lão tổ hai mặt nhìn nhau.

Không phải bọn hắn lạc hậu, thật sự là thế giới này biến hóa quá nhanh a!

Người điên!

Trước đó ngươi điên một điên cũng không tính, bây giờ vọt thẳng hướng kiếp vân là muốn làm gì?

Còn ngại kiếp vân không đủ khủng bố?

Vẫn là chân chính vò đã mẻ lại sứt, muốn kéo lấy tất cả mọi người một chỗ đồng quy vu tận? !

Nếu là có thể nhảy vào thượng cổ cấm địa đi, lúc này, sớm không biết được bao nhiêu Tinh Hải Cảnh lão tổ hận không thể một cái tát tát chết Bạch Nhạc cái này bệnh tâm thần.

Chỉ có Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân, giờ khắc này sắc mặt đột nhiên

thay đổi không gì sánh được ngưng trọng, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc nhất cử nhất động.

Một màn này, nhưng là đột nhiên để bọn hắn lần nữa nhớ tới vị kia Thông Thiên Ma Quân. . .

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 772: Lay động thiên kiếp

Bạch Nhạc muốn làm cái gì?

Người khác có thể không rõ ràng, thế nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, thật liền là phi thường đơn giản ba chữ lay động thiên kiếp!

Lần này bên bờ sinh tử giãy dụa, mang cho Bạch Nhạc lớn nhất thu hoạch, thật cũng không phải là tu vi đột phá, cũng không phải luyện hóa Địa Hỏa Chi Tâm cùng Tức Thổ, mà là loại kia trên tâm tính thật lớn chuyển biến!

Cũng không phải nói, trước đây Bạch Nhạc liền không tự tin, chỉ là thiếu cái kia một phần trên trời dưới đất duy ngã độc tôn khí phách.

Thiên kiếp?

Thì như thế nào? !

Đối với lúc này Bạch Nhạc, mới chính thức cảm thụ được trước đây, Thông Thiên Ma Quân sáng chế Thông Thiên Ma Công lúc tâm tính, đó là một loại chân chính Khí Thôn Thiên Hạ, nhìn xuống chúng sinh Lăng Vân Chi Chí, cái này thiên địa ở giữa, liền không có bất kỳ lực lượng có thể trói buộc chặt hắn.

Đây mới là vị kia quan tuyệt thiên hạ Thông Thiên Ma Quân.

Mà giờ khắc này, ngộ ra tầng này chân ý Bạch Nhạc, mới xem như chân chính đạt được Thông Thiên Ma Quân truyền thừa y bát!

Bạch Nhạc cũng chưa từng thấy qua Thông Thiên Ma Quân ban đầu là như thế nào đối mặt thiên kiếp, nhưng là lại có thể từ nơi này Thông

Thiên Ma Công cùng Thôn Thiên Quyết bên trong đoán được.

Sở hữu người trong ma đạo, đối với thiên kiếp đều là đàm luận mà biến sắc, bởi vì đối với người trong ma đạo mà nói, thiên kiếp uy lực, cho tới bây giờ nếu so với những cái kia Huyền Môn đệ tử cường đại hơn nhiều, thậm chí rất nhiều ma đạo cao thủ, tại lưu lại truyền thừa lúc, đều có một bộ phận rất lớn là ở giáo thụ đệ tử, cần phải làm sao chống cự thiên kiếp, thậm chí là tại thực lực chưa đủ tình huống dưới, lẩn tránh thiên kiếp!

Thật là, tại Thông Thiên Ma Công trong truyền thừa, Thông Thiên Ma Quân lại áp căn bản không hề đề cập qua thiên kiếp sự tình, thật giống như, con đường tu hành bên trên, liền căn bản không có thiên kiếp.

Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc mới hiểu được, Thông Thiên Ma Quân, là căn bản liền khinh thường tại đi nghiên cứu cái gì đối kháng thiên kiếp thủ đoạn!

Thiên kiếp? Cũng bất quá chỉ là một loại lực lượng mà thôi, ngươi dám đến, ta liền dám nuốt ngươi!

Đương nhiên, bây giờ Bạch Nhạc, khoảng cách Thông Thiên Ma Quân loại kia miệt thị thiên kiếp thực lực, còn có vô pháp dùng ngôn ngữ miêu tả chênh lệch, thật là loại này khí phách nhưng cũng đồng dạng ảnh hưởng đến Bạch Nhạc.

Thiên kiếp thì như thế nào?

Ngươi dám ngăn ở ta trên đường, ta liền dám ngạnh hám thiên kiếp!

Những thứ này nói rất dài dòng, nhưng trên thực tế, nhưng cũng bất quá chỉ là trong khoảnh khắc, một trong nháy mắt, Bạch Nhạc cũng đã bay thẳng đến kiếp vân biên giới.

"Bạo cho ta!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, trong tích tắc, Bạch Nhạc liền trực tiếp thôi động thân ngoại hóa thân vọt thẳng nhập kiếp mây, trực tiếp tự bạo!

Từ giết chết Lâm Tuyết Dật bắt đầu, cái này nhất tôn thân ngoại hóa thân vẫn tại thôn phệ xung quanh lực lượng, vô luận là Địa Hỏa, vẫn là Tức Thổ, vẫn là Bạch Nhạc bản thân lực lượng, đều toàn bộ ẩn chứa ở chính giữa, làm những lực lượng này, trong tích tắc triệt để bộc phát ra thời điểm!

Cho dù là thiên kiếp, sợ là cũng phải run rẩy run lên!

Oanh! ! !

Trong nháy mắt, thân ngoại hóa thân chợt tại kiếp vân bên trong nổ lên, cái kia lực lượng kinh khủng cuộn sạch mà ra, nhưng là hiển hiện không có đem kiếp vân trực tiếp khuấy tản ra.

Trước đó vẫn không rõ Bạch Nhạc muốn làm gì người, giờ khắc này trong lòng mới chân chính là đột nhiên run lên, quả thực có một loại trái tim bị người vồ nát cảm giác.

Loại kia chấn động, quả thực đã vô pháp diễn tả bằng ngôn từ, thậm chí có thể nói. . . Đã phá vỡ bọn hắn nhận thức.

Thiên kiếp dưới, nhìn Bạch Nhạc, giờ khắc này Vân Mộng Chân trong mắt không khỏi lần nữa toát ra dị dạng thần thái!

Trước đó nàng nhìn thấy Bạch Nhạc tỉnh lại, thuận lợi đột phá thời điểm, liền cảm giác, chính mình làm ra hết thảy đều đáng giá.

Dù là tại Tử Tiêu Thiên Lôi liên tục oanh kích xuống, nàng cũng đã bị thương nặng, hầu như đã muốn tuyên cáo độ kiếp thất bại.

Có thể chỉ cần có thể đổi Bạch Nhạc sinh cơ, nàng cũng giống vậy là thỏa mãn!

Trước đó Bạch Nhạc liền đối nàng nói qua, nếu như chỉ có thể sống một cá nhân, vậy hắn liền nguyện ý bỏ qua tất cả đem đổi lấy nàng sinh cơ!

Bây giờ, trái lại, tự nhiên cũng giống vậy!

Thật là, Vân Mộng Chân làm thế nào cũng không nghĩ đến, tại dạng này tình cảnh xuống, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là không có lựa chọn buông tha, mà là. . . Ngạnh hám thiên kiếp.

Kinh khủng nhất là, lần này, lại vẫn thật làm cho Bạch Nhạc tạm thời đảo loạn kiếp vân.

Vô luận kết cục như thế nào, có thể làm đến bước này, cũng đã để cho Vân Mộng Chân cảm thấy thỏa mãn.

Muốn sống cùng sống, muốn chết cùng chết!

Lúc trước tại Lăng Vân Mộc trước, Bạch Nhạc chính là chỗ này sao đối nàng nói, mà bây giờ, Bạch Nhạc lần nữa xông vào kiếp vân bên trong, ngạnh hám thiên kiếp chính là tại thực tiễn câu này hứa hẹn, thì như thế nào có thể làm cho nàng không cảm động?

Đương nhiên, không giống với Vân Mộng Chân, Mặc Vũ bọn hắn lúc này nhưng là cho là thật có chút xem ngốc.

Đối mặt thiên kiếp, còn có thể dạng này chơi?

Phóng nhãn thiên hạ, vô luận là Đạo Môn vẫn là ma đạo, ai nghe nói qua có người dám ngạnh hám thiên kiếp, thậm chí muốn trực tiếp khuấy tản ra kiếp vân?

Con mẹ hắn đây còn là người sao?

Bất quá, cũng vẻn vẹn chỉ là trong nháy mắt, loại kia chấn động liền bị lần nữa ngưng tụ kiếp vân đánh sạch sẻ!

Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân điên, bọn hắn cũng không điên!

Thật vất vả mới thừa dịp Bạch Nhạc xuất thủ công kích kiếp vân cơ hội, để cho Vân Mộng Chân có điều mất thần, thả lỏng tinh hải đối với bọn hắn ràng buộc, lúc này không trốn lúc nào trốn?

Thiên kiếp là tốt như vậy trêu chọc?

Từ trước đều là, chỉ cần có người dám nhúng tay hỗ trợ chống đỡ thiên kiếp, liền sẽ để cho thiên kiếp uy lực tùy theo tăng vọt, bây giờ bọn hắn nhiều người như vậy bị cuốn vào bên trong, thiên kiếp uy lực cũng đã rất khủng bố, bây giờ còn có một cái Bạch Nhạc!

Hơn nữa, vẫn là điên cuồng đến có can đảm trực tiếp công kích kiếp vân người điên, bị làm tức giận kiếp vân hội bộc phát ra kinh khủng bực nào uy lực, bọn hắn quả thực nghĩ cũng không dám nghĩ.

Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân cam tâm tình nguyện chết cùng một chỗ, vậy cũng cùng bọn họ không có bất cứ quan hệ gì.

Trong nháy mắt, ba người nhưng là nhất thời liều mạng hướng về xung quanh chạy đi.

Trước đó Vân Mộng Chân liều mạng vây khốn bọn hắn, cũng bất quá chỉ là không tin bọn hắn, muốn liều mạng vì Bạch Nhạc tranh thủ một chút hi vọng sống mà thôi, bây giờ Bạch Nhạc đã vượt qua tử kiếp, thậm chí đến giúp nàng, nàng tự nhiên cũng lười lại nhốt người khác.

Mặc dù người khác thấy, Bạch Nhạc là đã điên, có thể nàng lại có thể cảm thụ được, cho dù là đến bây giờ, Bạch Nhạc cũng vẫn không có buông tha!

Một câu kia ta không tin mệnh, phảng phất vẫn còn ở bên tai nàng vọng lại!

Loại tình huống này, Vân Mộng Chân trong lòng tự nhiên cũng đồng dạng dấy lên một tia hy vọng, lúc này, khiến người khác chạy ra kiếp vân phạm vi, có thể cũng có thể để cho kiếp vân uy lực yếu bớt vài phần, nhiều hơn một ít sống sót hy vọng.

Ngắn ngủi trong khoảnh khắc, Nhậm Tiêu Dao cùng Mặc Vũ bọn hắn liền trực tiếp chạy ra kiếp vân phạm vi bao phủ! Trước đó luân phiên Tử Tiêu Thần Lôi oanh kích, bọn hắn cũng đồng dạng không thể so với Vân Mộng Chân dễ chịu nhiều ít, lúc này cũng là vết thương chồng chất!

Thẳng đến xác định thoát ly thiên kiếp phạm vi công kích, lúc này mới rốt cục thở phào một cái, lòng còn sợ hãi nhìn cái kia lần nữa bốc lên, thậm chí so với trước kia kinh khủng hơn kiếp vân lần nữa thành hình.

Không thể không thừa nhận, vừa mới một kích kia, Bạch Nhạc xác thực chấn động đến bọn hắn.

Qua nhiều năm như vậy, bọn hắn mới chưa từng thấy qua như vậy chấn nhiếp nhân tâm một màn, thật là chấn động về chấn động, hiện thực về hiện thực.

Bây giờ, bọn hắn vẫn như cũ không có bất kỳ người nào xem trọng, Bạch Nhạc có thể tại kiếp vân phía dưới còn sống sót.

Cái này rất tàn khốc, nhưng đây mới là hiện thực.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 773: Lay động thiên kiếp (hai)

"Ngao ô!"

Mắt thấy Bạch Nhạc vậy mà công kích kiếp vân, Tiểu Bạch Long cũng nhất thời hưng phấn, trong miệng phát sinh một tiếng lanh lảnh long ngâm, chợt hướng về Bạch Nhạc bay qua!

Tiểu Bạch Long quen tới chính là một cái mang thù.

Lúc trước hắn bị Vân Mộng Chân gây thương tích, liền một mực đối Vân Mộng Chân ôm địch ý, nếu không phải Bạch Nhạc, Tiểu Bạch Long chỉ sợ thấy Vân Mộng Chân một lần, phải nhào tới một lần.

Trước đó ở trên biển, nó lúc độ kiếp, cũng đồng dạng bị thiên kiếp bị thương nặng, nếu không như vậy, hóa long sau Tiểu Bạch Long, cũng đã có Tinh Hải Cảnh trong tay, chỉ bằng nó một cá nhân liền có thể quét ngang toàn trường, nơi nào còn còn như rơi vào tấm này thê thảm cấp độ.

Trước đó tìm không được cơ hội báo thù cũng liền thôi, bây giờ chứng kiến Bạch Nhạc công kích kiếp vân, Tiểu Bạch Long nhất thời liền hưng phấn, nghiễm nhiên một bộ ra sức đánh chó rơi xuống nước tư thế, theo liền hướng kiếp vân tiến lên.

Còn như nói, cứ như vậy nhảy vào kiếp vân, hội nguy hiểm cỡ nào, lúc này, nhưng là đã sớm đã bị Tiểu Bạch Giao quên sạch sành sinh.

Bạch Nhạc cũng dám xông lên, vậy nó còn có cái gì có thể sợ?

Không thể không nói, nhỏ như vậy Bạch Long có vẻ hơi khờ.

Có thể làm cái kia một tiếng rồng gầm vang lên thời điểm, lại y nguyên vẫn là để cho người ta có một loại nhiệt huyết sôi trào cảm giác.

Nó cũng không phải là không rõ đối kháng thiên kiếp nguy hiểm, mà là càng muốn lựa chọn tin tưởng Bạch Nhạc, cùng Bạch Nhạc một chỗ kề vai chiến đấu, cộng lạ mặt chết.

Hai người và một con rồng, phảng phất chỉ cần cùng Bạch Nhạc có thể dính líu quan hệ, liền toàn bộ đều là người điên!

Nhưng loại này điên, vô luận thắng bại, cũng không có nghi là nhất làm lòng người gãy hình tượng!

"Ha ha ha, tiểu Bạch! Đến, chúng ta một chỗ xoắn nát cái này kiếp vân!"

Chứng kiến Tiểu Bạch Long hướng về chính mình xông lại, Bạch Nhạc lần này lại cũng không có bởi vì nguy hiểm mà ngăn cản Tiểu Bạch Long, trong lòng ngược lại vì vậy sinh ra hào tình vạn trượng!

Dưới chân đột nhiên một bước, căn bản không chờ kiếp vân triệt để thành hình, Bạch Nhạc liền lần nữa phóng lên cao, rơi vào Tiểu Bạch Long trên người, một chỗ hướng về kiếp vân tiến lên.

Địa Hỏa Chi Tâm bị luyện hóa, nơi đây vô pháp phi hành cấm chế cũng đã giải trừ.

"Oanh!"

Cảm thụ được Bạch Nhạc ác ý, kiếp vân phảng phất cũng triệt để bị làm tức giận, trong tích tắc, khủng bố Tử Tiêu Thần Lôi chợt từ trời rơi xuống, lần này nhưng là liền Vân Mộng Chân cái này muốn độ kiếp mọi người mặc kệ, trực tiếp đập về phía Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Long!

"Thiên kiếp thì như thế nào? ! Chẳng lẽ ta liền nuốt không được sao? !"

Trong miệng phát sinh một hồi khoái ý cười to, trong tích tắc, Bạch Nhạc trong mắt lần nữa lộ ra lau một cái vẻ tự tin.

"Thôn thiên!"

Thôn Thiên Quyết!

Giờ khắc này Bạch Nhạc, đã triệt để đánh ra tự tin, cái kia một phần kiệt ngạo chi ý, xác thực làm cho tất cả mọi người đều xem trợn mắt hốc mồm.

Nhưng mà, kinh khủng hơn là, cơ hồ là tại đồng thời, cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân thình lình xuất hiện lần nữa, cứ như vậy đi trước một bước đón lấy cái kia khủng bố Tử Tiêu Thần Lôi tiến lên, hơn nữa, vậy mà thật ngạnh sinh sinh đem cái này một đạo Tử Tiêu Thần Lôi nuốt vào.

Một sát na này, không biết bao nhiêu người sợ suýt chút nữa không có cắn phải đầu lưỡi.

Con mẹ hắn đây cũng quá điên cuồng a?

Tử Tiêu Thần Lôi ngươi cũng có thể nuốt, cũng dám nuốt? !

Bạch Nhạc cũng không quan tâm những thứ này, từ hắn nhằm phía kiếp vân một khắc này, liền đã làm tốt ngạnh hám thiên kiếp dự định, nơi nào sẽ còn quan tâm người khác quan điểm!

Đạp Tiểu Bạch Long, Bạch Nhạc thuận thế tiếp tục hướng về kiếp vân phóng đi!

Ùng ùng!

Như vậy bị Bạch Nhạc khiêu khích, kiếp vân cũng theo đó điên cuồng lên, trong tích tắc, chính là thiên lôi trỗi lên, liên tiếp khủng bố tử sắc lôi đình, thành phiến rơi xuống!

Nuốt? Ngươi có thể nuốt nhiều ít? !

Thôn Thiên Quyết mặc dù khủng bố, nhưng lại cuối cùng không phải vô địch, hoặc có lẽ là, Thôn Thiên Quyết có thể có được bao lớn uy lực, thực sự tại người bản thân!

Bạch Nhạc mặc dù đã đột phá đến tinh cung hậu kỳ, nhưng nếu là bằng cái này là có thể thật lấy Thôn Thiên Quyết triệt để thôn phệ Lôi Kiếp, vậy cũng quá khoa trương.

Chí ít, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, là tuyệt đối làm không được.

Chỉ là, Bạch Nhạc cũng vốn là không có đem sở hữu hy vọng toàn bộ đều đặt ở Thôn Thiên Quyết phía trên!

Cơ hồ là trong tích tắc, một tay một trảo, Nghịch Ma Kiếm chợt vào tay!

Trong tích tắc, loại huyết mạch kia tương liên cảm giác, liền để cho Bạch Nhạc lòng tin lần nữa tăng vọt.

Trước đó, bởi vì Côn Ngô Kiếm tồn tại, Bạch Nhạc đối với Nghịch Ma Kiếm luyện hóa vẻn vẹn hoàn thành phân nửa, nhưng hôm nay, đã đem Côn Ngô Kiếm trả lại cho Vân Mộng Chân, Nghịch Ma Kiếm nhưng là lại không ràng buộc, thuận thế liền trực tiếp triệt để luyện hóa.

Côn Ngô Kiếm mặc dù lợi hại, có thể chính như Diệp Huyền nói, đó là thuộc về Đạo Lăng Thiên Tông chí bảo, là thuộc về Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ chí bảo, mà không phải thích hợp nhất Bạch

Nhạc kiếm!

Nghịch Ma Kiếm, mới là Diệp Huyền dốc hết tâm huyết, vì Bạch Nhạc chế tạo riêng bảo kiếm!

Tại Đạo Lăng Thiên Tông thời điểm, Bạch Nhạc đã từng lấy Nghịch Ma Kiếm đối chiến qua Tam hoàng tử bọn hắn, có thể lúc kia, chỉ có thể thi triển nửa toà tinh cung chi lực, cũng không có triệt để luyện hóa Nghịch Ma Kiếm còn xa xa vô pháp đem uy lực chân chính bày ra.

Nhưng bây giờ, tất cả lại cũng không giống nhau.

Một kiếm nơi tay, Bạch Nhạc khí thế lần nữa đề thăng, khủng bố kiếm ý, xông thẳng tới chân trời, phảng phất có thể xé rách trời cao!

"Mũi kiếm. . . Phong bạo!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, đối mặt kiếp vân, Bạch Nhạc nhất thời đem cái này bây giờ tối cường nhất thức Kiếm Đạo Thần Thông thi triển mà ra.

Mặc dù là tại thượng cổ cấm địa bên trong vừa mới từ kiếm gảy bên trong thu được truyền thừa, có thể trừ Thôn Thiên Quyết bên ngoài, cái này cũng tuyệt đối là Bạch Nhạc vốn có tối cường thần thông, lúc này đối mặt thiên kiếp thời điểm, cũng chỉ có dạng này thần thông, mới có sức liều mạng.

Tử sắc lôi đình không ngừng rơi xuống, lần này, cho dù là thân ngoại hóa thân cũng không khả năng hoàn toàn đem cái này chút lôi đình ngăn lại, vẫn như cũ có vô số lôi đình rơi vào Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Long trên người, loại kia lực lượng kinh khủng, dường như muốn đem Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Long trực tiếp xé nát!

Nhưng cũng chính là đến lúc này, mới chính thức có thể nhìn ra Bạch

Nhạc cùng Tiểu Bạch Long cường hãn!

Tiểu Bạch Long cũng không cần nói, Long tộc thân thể bản thân liền là cường hãn nhất, cho dù là bản thân bị trọng thương, tại thân ngoại hóa thân đã cắn nuốt hết một bộ phận lớn Tử Tiêu Thần Lôi tình huống dưới, cũng không khả năng trong vòng thời gian ngắn đánh tan Tiểu Bạch Long thân thể.

Còn như Bạch Nhạc, Thông Thiên Ma Thể cứng cỏi vào giờ khắc này, cũng rốt cục hiện ra vô cùng nhuần nhuyễn.

Vậy đối với hắn tu hành giả mà nói, chỉ cần lau thượng một điểm, là có thể bị đánh giết, chỉ có thể hoàn toàn lấy tinh cung ngạnh kháng lôi đình, bây giờ trực tiếp rơi vào Bạch Nhạc trên người, cũng vẻn vẹn chỉ là để cho Bạch Nhạc thân thể hơi có chút run rẩy mà thôi.

Loại kia đau nhức tuy đáng sợ, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này thậm chí ngược lại vẫn là một loại tiến thêm một bước rèn luyện Thông Thiên Ma Thể phương thức!

Trên đời này, còn có cái gì lực lượng, là so với cái này lôi đình thối thể hiệu quả càng tốt hơn!

Tại đây đau nhức bên trong, Bạch Nhạc sắc mặt có vẻ hơi dữ tợn, nhưng lại vẫn như cũ nhịn không được cất tiếng cười to, ngạnh sinh sinh chịu lấy cái này lôi đình, nhảy vào kiếp vân bên trong!

Một kiếm này, rung chuyển trời đất!

Kiếm Nhận Phong Bạo tại đây một chút thành hình, điên cuồng khuấy tản ra xung quanh kiếp vân, nhưng đồng dạng, điên cuồng kiếp vân, cũng đem hết toàn lực oanh kích Bạch Nhạc!

Trừ Tử Tiêu Thần Lôi ở ngoài, thiên hỏa cũng đồng dạng đúng hạn tới!

Bình thường độ kiếp, hai cái này là tuyệt đối không có khả năng đồng thời xuất hiện, nhưng hôm nay đối mặt Bạch Nhạc điên cuồng như vậy khiêu khích, loại này quy tắc, nhưng cũng đồng dạng bị phá vỡ.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 774: Tuyệt vọng một đao (canh thứ tư)

Thiên hỏa phủ xuống!

Cái kia cực nóng liệt diễm đập vào mặt, cũng là thật đem Tiểu Bạch Long dọa cho giật mình, không tốt, tốt tại nó cũng đã có đối phó thiên hỏa kinh nghiệm, một tấm miệng, Nhất Nguyên Trọng Thủy liền lần nữa phun ra, hóa thành một mảnh nhỏ thủy mạc, hướng lên trời hỏa tưới đi qua.

Lúc trước Tiểu Bạch Giao độ thiên kiếp thời điểm, Nhất Nguyên Trọng Thủy vẫn là có thể áp chế thiên hỏa, vậy cũng chỉ là bình thường độ kiếp, cũng không người khác cuốn vào bên trong, uy lực tự nhiên cũng liền xa không tính là khủng bố đến mức nào.

Nhưng hôm nay, cái này bị triệt để làm tức giận thiên kiếp, khả năng liền không dễ dàng như vậy ứng phó, cái kia khắp trời thiên hỏa, cho dù là Nhất Nguyên Trọng Thủy cũng không cách nào hoàn toàn cách trở, y nguyên vẫn là có một bộ phận rơi vào Tiểu Bạch Long trên người cùng Bạch Nhạc trên người.

"Ngao ô!"

Bị đau, Tiểu Bạch Long lần nữa phát sinh một tiếng kêu thảm, nhưng lại cũng bị làm tức giận, dương nanh múa vuốt đập ra đi, dường như muốn đem kiếp vân đập vỡ vụn đồng dạng.

Nếu như tình huống bình thường xuống, đối mặt thiên hỏa cùng lôi đình song trọng đả kích, Bạch Nhạc hiển nhiên là không có khả năng kháng trụ, có thể Bạch Nhạc lại mới vừa luyện hóa Địa Hỏa Chi Tâm!

Địa Hỏa trong nháy mắt từ trong cơ thể tuôn ra, tự nhiên tại Bạch Nhạc xung quanh hình thành một đạo Hỏa chi bức tường ngăn cản!

Mặc dù so với việc thiên hỏa, Địa Hỏa uy lực thì yếu nhược một ít, nhưng lại cũng cuối cùng là có thể đưa đến nhất định ngăn cản tác dụng, huống chi, luyện hóa Địa Hỏa Chi Tâm, Bạch Nhạc bản thân đối với thiên hỏa sức chống cự, cũng đồng dạng đề thăng rất nhiều.

Huống chi, Thôn Thiên Quyết cũng không phải chỉ có thể thôn phệ lôi đình a.

Mặc dù hình thức càng nghiêm trọng, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là cứng rắn cắn răng chống đỡ hạ xuống.

Mặc dù lại như thế nào nguy hiểm, hắn cũng nhất định muốn chống đỡ xuống dưới, đã đến một bước này, lui nhất định phải chết!

Cái này bản thân liền là tại đoạt thời gian, chống đỡ không đến Kiếm Nhận Phong Bạo triệt để thành hình, khuấy tản ra kiếp vân, chết thì nhất định là hắn.

Phảng phất cảm thụ được Bạch Nhạc cảm xúc, giờ khắc này, trong tay Nghịch Ma Kiếm vậy đột nhiên lộ ra lau một cái huyễn lệ tử mang.

"Coong!"

Một tiếng kiếm minh vang lên, Bạch Nhạc nhất thời cảm thụ được một cổ cường đại kiếm khí từ Nghịch Ma Kiếm bên trong bung ra, hóa thành một mảnh nhỏ Ân kiếm khí màu tím bảo hộ ở thân thể mình xung quanh.

Thần kiếm hộ chủ!

Khi thật sự đối mặt nguy hiểm thời điểm, thần kiếm là có thể tự phát hộ

chủ, trước đây Côn Ngô Kiếm tại Bạch Nhạc tới gần tuyệt cảnh thời điểm, cũng đồng dạng đã cứu Bạch Nhạc tính mệnh, chỉ là Côn Ngô Kiếm là trấn tại Bạch Nhạc trong thần hồn, chỉ có thần hồn lọt vào lúc công kích sau khi, mới có thể bị xúc động.

Mà Nghịch Ma Kiếm, nhưng là tự động sinh ra kiếm khí hộ thể.

Cơ hồ là đồng thời, Cực Hàn Băng Hoa cũng theo đó chợt nở rộ.

Lúc này Bạch Nhạc, mới là chân chính bị buộc lá bài ra hết, chỉ là những thứ này hộ thể bảo vật, liền đủ để khiến người xem trố mắt đứng nhìn.

Trên thực tế, nếu không như vậy, Bạch Nhạc cũng căn bản không có khả năng chống đỡ xuống dưới.

Theo Cực Hàn Băng Hoa cùng Nghịch Ma Kiếm phát uy, Bạch Nhạc trên người áp lực cũng không khỏi chợt nhẹ một chút, nhân cơ hội thúc giục Kiếm Nhận Phong Bạo, tiếp tục hướng về kiếp vân cuốn tới.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc tinh thần vừa mới thư giãn hạ xuống thời khắc, lau một cái như mực ánh đao chợt rơi xuống, thẳng đến Bạch Nhạc giữa lưng!

Như mực đao, như đêm người!

Trên đời này người điên, tuyệt đối cũng không chỉ Bạch Nhạc một cái!

Rất hiển nhiên, Dạ Nhận cũng là!

Từ trước đó xuất thủ đem Vân Mộng Chân đẩy vào biển lửa, Dạ Nhận liền lần nữa biến mất, cái này liên tiếp biến cố, lần lượt từ kề cận cái chết giãy dụa đi ra, cũng cơ hồ khiến mọi người quên Dạ Nhận tồn tại.

Nhưng ngay khi cái này, hầu như mắt thấy Bạch Nhạc cũng nhanh muốn

thành công lay động kiếp vân thời khắc, Dạ Nhận xuất thủ lần nữa!

Như là hai lần trước, Dạ Nhận lựa chọn thời gian xuất thủ, vẫn như cũ có thể nói hoàn mỹ.

Bị một cái cao cấp nhất sát thủ để mắt tới, tuyệt đối là trên đời này đáng sợ nhất sự tình.

Trước đó, Dạ Nhận mục tiêu vẫn luôn là Vân Mộng Chân.

Trong lòng căng thẳng cũng vẫn luôn là Vân Mộng Chân!

Cho dù ai cũng không nghĩ ra, vào giờ phút như thế này, Dạ Nhận vậy mà lại lựa chọn đối Bạch Nhạc xuất thủ.

Cái này tựa hồ hoàn toàn không có bất kỳ đạo lý, nhưng trên thực tế, nếu là có thể tĩnh tâm xuống, liền sẽ phát hiện, cái này trên thực tế, mới là bóp chết Vân Mộng Chân biện pháp tốt nhất, thậm chí có thể là. . . Biện pháp duy nhất!

Bây giờ có Côn Ngô Kiếm nơi tay, thiên kiếp áp lực, tuyệt đại bộ phận đều bị Bạch Nhạc hấp dẫn, chân chính hướng về Vân Mộng Chân công kích rất ít, lúc này Vân Mộng Chân đang toàn lực diễn hóa tinh hải!

Có thể Vân Mộng Chân tính khí, cũng có lúc trước hai lần kinh nghiệm, vô luận bất cứ lúc nào, sợ là đều tuyệt đối sẽ không thả lỏng đối với Dạ Nhận đề phòng.

Loại tình huống này, nếu như đối Vân Mộng Chân xuất thủ, khả năng liền xa chưa nói tới là cái gì cơ hội tốt, đắc thủ có khả năng, hầu như bằng không!

Chờ đến Bạch Nhạc thật chống nổi thiên kiếp công kích, trực tiếp khuấy tản ra kiếp vân, khi đó, Vân Mộng Chân liền chờ tại chân chính vượt qua

nguy cơ lần này, mặc dù Dạ Nhận cường thịnh trở lại, cũng không khả năng đối đã thuận lợi bước vào tinh hải Vân Mộng Chân xuất thủ.

Cho nên, đối với Dạ Nhận mà nói, giết chết Bạch Nhạc, mới là duy nhất cơ hội!

Chỉ cần Bạch Nhạc vừa chết, Kiếm Nhận Phong Bạo tự nhiên liền sẽ vỡ nát, vô pháp cắn nát kiếp vân, lần nữa bị người nhúng tay, Vân Mộng Chân thiên kiếp tất phải sẽ kinh khủng đến một cái vô pháp chống lại cấp độ.

Đến lúc đó, Vân Mộng Chân tự nhiên sẽ chết ở thiên kiếp dưới.

Những thứ này bây giờ nói tại đơn giản, cần phải tại loại cục diện này phía dưới, rõ ràng ý thức được điểm này, lại nhất định muốn tuyệt đối bình tĩnh đầu óc mới được.

Hơn nữa, Dạ Nhận cũng là ngạnh sinh sinh nhẫn đến Bạch Nhạc sở hữu thủ đoạn ra hết, lúc này mới chợt xuất thủ, phải nhất kích tất sát!

Một đao này, tựa như cùng chợt phủ xuống ám dạ, đủ để trong nháy mắt hủy diệt tất cả hy vọng!

Con ngươi trong nháy mắt co rụt lại, thậm chí không kịp xoay người, Bạch Nhạc cũng đã cảm thụ được cái kia khủng bố sát khí!

Tốc độ ánh sáng ở giữa, Bạch Nhạc cũng đã suy nghĩ cẩn thận tất cả!

Chỉ là. . . Dạng này minh ngộ, lại hiển nhiên tới quá muộn một ít.

Tới mức này, Bạch Nhạc đã hoàn toàn không có bất kỳ dư lực để ngăn cản một đao này.

Công thua thiệt tại vỡ!

Sở hữu nỗ lực, phảng phất đều muốn tại dưới một đao này triệt để hủy diệt, loại kia tuyệt vọng hít thở không thông cảm giác, cho dù là lấy Bạch Nhạc định lực, cũng giống vậy không thể chịu đựng.

Từ vừa mới bắt đầu, Bạch Nhạc liền cơ hồ là cả thế gian đều là kẻ địch!

Mỗi người, tựa hồ cũng muốn giết hắn cho thống khoái. . . Cho dù đã chống nổi một lần lại một lần công kích, nhưng lại đúng là vẫn còn phải ngã tại đây gần vượt qua thời khắc nguy hiểm, cái loại cảm giác này, mới là nhất tuyệt vọng kiềm nén.

Nhưng mà, ở nơi này Bạch Nhạc hầu như đã triệt để tuyệt vọng thời khắc, một cây trường thương chợt xé rách trường không, ngạnh sinh sinh xuất hiện ở một màn kia ánh đao trước đó, đem hết toàn lực đem cái này phải giết một đao, đập bay ba phần.

Khả năng liền có cái này ba phần khoảng cách, liền ngạnh sinh sinh vì Bạch Nhạc tranh đến một chút hi vọng sống!

"Phốc!"

Đao phong vào thịt, trong nháy mắt xuyên qua Bạch Nhạc thân thể, nhưng lại đúng là vẫn còn tách ra trái tim vị trí chỗ ở, vẫn chưa trí mạng.

Mượn lấy trong chớp nhoáng này thời gian, Bạch Nhạc cũng rốt cục xoay người lại, trong tay Nghịch Ma Kiếm đưa ngang một cái, nhất thời ngăn cản đến trước người, chính diện đón nhận Dạ Nhận ánh mắt.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc cũng rốt cục chứng kiến một thương kia chủ nhân!

Chỉ là, Bạch Nhạc lại vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến, đối phương vậy mà lại lựa chọn giúp hắn, hơn nữa. . . Tựa hồ sáng sớm cũng

đã tính tới Dạ Nhận sẽ ra tay, thời khắc đem thần kinh căng thẳng, lúc này mới có thể tại thời khắc mấu chốt nhất, đúng lúc làm viện thủ, đem Bạch Nhạc từ trên con đường tử vong kéo trở về.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 775: Lay động thiên kiếp (ba)

"Thư Khánh Dương!"

Chậm rãi từ trong miệng phun ra cái này một cái tên, Dạ Nhận trong mắt lộ ra vẻ băng hàn chi ý, lạnh lùng nhìn chằm chằm đối phương, hiển nhiên, cho dù là Dạ Nhận cũng căn bản không có nghĩ đến, lại có người dám nhúng tay vào cứu Bạch Nhạc.

"Gặp qua Dạ Nhận!"

Một tay cầm thương, Thư Khánh Dương bình tĩnh mở miệng nói.

Thư Khánh Dương tự nhiên có thể cảm thụ được Dạ Nhận trong mắt sát khí, nhưng lại vẫn như cũ vẫn chưa lùi bước.

Từ hắn quyết tâm xuất thủ một khắc này, cũng đã cân nhắc lợi hại, đương nhiên sẽ không bởi vì Dạ Nhận uy hiếp mà lùi bước.

"Đa tạ Khánh Dương công tử!"

Ánh mắt hướng về Thư Khánh Dương, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói cám ơn.

Chỉ là Bạch Nhạc nhưng trong lòng vẫn như cũ cũng không biết, Thư Khánh Dương vì sao lại xuất thủ tương trợ.

Quả thật, trước đó hắn đã từng cùng Thư Khánh Dương từng có ước định, tạm thời đồng minh, có thể những cái kia ước định nhất định là không thể lộ ra ngoài ánh sáng, mà lại nói đến, cũng bất quá chỉ là trao

đổi ích lợi mà thôi, không coi là có giao tình gì.

E bây giờ, Bạch Nhạc thân phận đã bại lộ, loại tình huống này, Thư Khánh Dương còn dám xuất thủ tương trợ, chịu lấy áp lực khả năng liền thực sự quá lớn.

Rất nhiều chuyện, nói lý ra có thể làm, có thể bày tỏ nét mặt cũng đối không thể tỏ thái độ.

Bây giờ Bạch Nhạc thân phận bại lộ, chứng kiến không chỉ có riêng chỉ là Dạ Nhận một cá nhân, loại tình huống này giúp Bạch Nhạc, chính là tại giúp Yến Bắc Thần!

Hơn nữa, lấy Thư Khánh Dương thân phận, cũng không hề chỉ chỉ đại biểu chính hắn, còn đại biểu cho. . . Đại Càn Vương Triều!

Cùng Ma Quân truyền nhân đứng chung một chỗ, ngươi Đại Càn Vương Triều muốn làm gì?

"Không cần cảm tạ ta, ta xuất thủ. . . Chỉ là vì giúp thánh nữ mà thôi!" Thần sắc không thay đổi, Thư Khánh Dương một tấm miệng liền trực tiếp đem mình hái sạch sẽ.

Nghe nói như thế, đừng nói là Dạ Nhận, tất cả mọi người nhịn không được muốn chửi ầm lên.

Ngươi là vì giúp thánh nữ? Ta tin ngươi cái quỷ!

Đại Càn Vương Triều cùng Đạo Lăng Thiên Tông bằng mặt không bằng lòng cho tới bây giờ thì không phải là bí mật gì, ngươi nếu là thật muốn giúp thánh nữ, đi sớm đây?

Trước đây Vân Mộng Chân lại nhiều lần gặp nạn, ngươi đi đâu?

Hiện tại tới đây nói nói mát, cũng không sợ gió lớn tránh đầu lưỡi.

Thật là, cứ việc tất cả mọi người biết, Thư Khánh Dương là ở trợn tròn mắt nói mò, nhưng lại cũng không người có thể đứng ra tới phản bác, hết cách rồi, lời này bản thân liền có chứa tự nhiên chính xác lập trường!

Không quan tâm Đại Càn Vương Triều trên thực tế là một dạng gì hình thái, thật là nói đến, bây giờ Đại Càn Vương Triều vẫn như cũ lệ thuộc chính đạo, Đạo Môn đại hội phía trên vẫn chiếm giữ một chỗ cắm dùi chính là chứng cứ rõ ràng.

Thư Khánh Dương những lời này nói ra, cho dù là sau này truyền tới Đạo Lăng sơn bên trên, Đạo Lăng Thiên Tông người biết rõ chân tướng, sợ là cũng phải hướng Đại Càn Vương Triều nói lời cảm tạ.

Hơn nữa, Thư Khánh Dương rốt cuộc vì sao xuất thủ, Bạch Nhạc lòng biết rõ, chỉ cần lần này Bạch Nhạc có thể thoát thân, nhân tình này chính là nhất định phải trả.

Nghĩ tới chỗ này, cho dù là Mặc Vũ bọn hắn những người này, cũng không nhịn được bội phục Thư Khánh Dương thủ đoạn.

Đại Càn Vương Triều đi ra người, thiên phú cùng thực lực chưa chắc là cao cấp nhất, nhưng đối với lòng người đối với thế cục nắm chặt, cũng đối đều là cao cấp nhất, dạng này thủ đoạn, Mặc Vũ bọn hắn cũng đều được cảm thấy không bằng ....

"Thư Khánh Dương, ngươi là đã cho ta không dám giết ngươi Đại Càn Vương Triều người?"

Nheo mắt lại, Dạ Nhận lạnh lùng mở miệng nói.

Một câu nói này, Dạ Nhận nhưng là nói đằng đằng sát khí, hơn nữa, hắn ám chỉ trong lời nói có thể không hề chỉ chỉ là một cái Thư Khánh

Dương.

Rất có một lời không hợp, liền ngược lại đối Đại Càn Vương Triều ra tay ý tứ.

Nếu là quả thật vì Đại Càn Vương Triều trêu chọc một cái như vậy đau đầu địch nhân, chỉ sợ chỉ là Đại Càn Vương Triều nội bộ dư luận đều có thể đem Thư Khánh Dương chết đuối.

Còn như có dám hay không, đó còn cần phải nói sao?

Dạ Nhận là ngay cả Vân Mộng Chân cũng dám sát nhân, làm thế nào có thể bị Đại Càn Vương Triều hù dọa?

"Ngươi tự nhiên dám, nhưng Dạ Nhận không bao giờ làm không có ý nghĩa sự tình."

Nắm lấy thương, Thư Khánh Dương sắc mặt vẫn như cũ không thay đổi, bình tĩnh hồi đáp nói.

Dạ Nhận tuy khủng bố, thật là Dạ Nhận từ trước cũng có chính mình quy củ, không bao giờ làm không có ý nghĩa sự tình, không đắc tội không tất yếu đắc tội với người.

Loại này quy tắc cũng không có ai mạnh chế ước định, thế nhưng sở hữu quen thuộc Dạ Nhận mọi người sẽ biết, đây là lịch đại Dạ Nhận xưa nay nguyên tắc xử sự, cũng là Dạ Nhận sở dĩ hoành hành thiên hạ, nhưng là lại chưa từng có trở thành qua tu hành giới công địch nguyên nhân.

Dạ Nhận tự nhiên không sợ Đại Càn Vương Triều, thế nhưng, không có cần thiết tình huống dưới, Dạ Nhận cũng tuyệt đối sẽ không đắc tội Đại Càn Vương Triều, chí ít, tại không có lợi tình huống dưới, tuyệt đối sẽ không.

Cho dù là bởi vì Thư Khánh Dương ngăn cản hắn giết Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc, trả thù, Dạ Nhận cũng chỉ có thể đối Thư Khánh Dương một cá nhân trả thù!

"Oanh!"

Lại là một cái kinh lôi rơi xuống, khủng bố Tử Tiêu lôi đình, cũng đồng dạng tìm tới Dạ Nhận cùng Thư Khánh Dương hai người.

Thiên kiếp cũng mặc kệ ngươi là tới làm gì, chỉ cần dám bước vào thiên kiếp trong phạm vi, liền sẽ bị coi là nhúng tay, một trận gặp thiên kiếp công kích.

Bực này khủng bố thiên kiếp, cho dù là Dạ Nhận cùng Thư Khánh Dương, cũng đồng dạng khó có thể ngăn cản!

Lôi đình rơi vào trên người, đánh Thư Khánh Dương hầu như thổ huyết, có thể trong tay thương lại y nguyên vẫn là vững vàng cầm lấy, liền biểu tình cũng không có nửa phần biến hóa.

Đây cũng là Thư Khánh Dương thái độ.

Tất nhiên làm ra quyết đoán, hắn liền sẽ không đầu voi đuôi chuột, chỉ cần Dạ Nhận dám tiếp tục đối Bạch Nhạc xuất thủ, hắn liền dám tiếp tục nhúng tay ngăn cản.

Thật sâu xem Thư Khánh Dương liếc mắt, Dạ Nhận đúng là vẫn còn xoay người hướng về thiên kiếp ở ngoài bay đi.

Không phải hắn sợ Thư Khánh Dương ngăn cản, mà là tới mức này, đã mất đi tốt nhất cơ hội ra tay, Bạch Nhạc đã có phòng bị, còn có Thư Khánh Dương dây dưa, cho dù là mạnh mẽ xuất thủ, cũng căn bản không có hy vọng giết chết Bạch Nhạc.

Còn như giết chết Thư Khánh Dương, cũng bất quá chỉ là ra một hơi thở mà thôi, loại sự tình này, hắn khinh thường trở nên!

Chính như Thư Khánh Dương nói, Dạ Nhận không bao giờ làm không có ý nghĩa sự tình.

"Bạo!" Cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân chợt lần nữa tại kiếp vân bên trong nổ lên, vừa mới thôn phệ đến thiên kiếp lực lượng, chợt cuộn sạch mà ra, hầu như đem xung quanh kiếp vân lần nữa đập vỡ vụn!

Nguyên bản khủng bố thiên kiếp, tại dưới một kích này, cũng ngạnh sinh sinh bị suy yếu gần một nửa.

Ngay tại lúc đó, cái kia tích súc đã lâu Kiếm Nhận Phong Bạo cũng rốt cục triệt để thành hình, lộ ra một vẻ Ân kiếm khí màu tím, ầm ầm hướng về kiếp vân cuốn tới!

Gió cuốn mây tan!

Hầu như chính là tại tất cả mọi người chính mắt thấy bên trong, cái kia khủng bố kiếp vân, dĩ nhiên cũng làm như thế tại Thôn Thiên Quyết cùng Kiếm Nhận Phong Bạo song trọng đả kích phía dưới, ngạnh sinh sinh bị triệt để khuấy tản ra, trực tiếp biến mất ở trong bầu trời.

Một màn này, đối với tất cả mọi người đến nói, đều là một loại không gì sánh kịp trùng kích.

Tu hành nhiều năm như vậy, lợi hại thiên tài bọn hắn gặp nhiều, cũng nghe nhiều, nhưng lại lần đầu chứng kiến, thiên kiếp lại vẫn có thể như thế độ!

Loại kia hít thở không thông áp lực, cũng làm cho mỗi người lại nhìn về phía Bạch Nhạc trong ánh mắt, càng nhiều vài phần kiêng kỵ cùng sợ

hãi.

Con mẹ hắn đây mới là chân chính biến thái a.

Ngay tại lúc đó, Đạo Lăng sơn phía trên, Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân cũng đồng thời trầm mặc xuống.

Người bên ngoài không rõ ràng, thế nhưng bọn họ là biết, trước đây Thông Thiên Ma Quân phá hóa hư lúc, chính là trực tiếp lấy Thôn Thiên Quyết thôn phệ kiếp vân, từ đó Thông Thiên Ma Công đại thành, bước vào hóa hư, trở thành quan tuyệt thiên hạ đệ nhất Ma Quân.

Mà bây giờ, Bạch Nhạc vẻn vẹn lấy Tinh Cung Chi Cảnh, liền ngạnh sinh sinh bước ra con đường này.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 776: Đó là ta từng đối ngươi ưng thuận hứa hẹn

"Người này chưa trừ diệt, tất thành đại họa tâm phúc!"

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Diệp Lăng Vân chậm rãi mở miệng nói.

Trước đó Ninh Giang cũng đã minh xác biểu đạt thái độ, lấy Diệp Lăng Vân thân phận, nhắc lại một lần nữa, chính là chân chính quyết định, không tiếc bất cứ giá nào diệt trừ Bạch Nhạc!

Thông Thiên Ma Quân chỉ có một cái, cũng vĩnh viễn chỉ có thể có một cái kia!

Trên thực tế, hiện tại thậm chí căn bản không cần Ninh Giang lấy Đạo Lăng Thiên Tông chưởng giáo thân phận tới dọa, cho dù là những cái kia ma đạo cao thủ, cũng không có thiếu trong lòng người đã tán thành diệt trừ Bạch Nhạc.

Cây cao chịu gió lớn!

Bây giờ Bạch Nhạc, thực sự quá phát triển, đã đạt được, vô luận đứng ở chính đạo vẫn là ma đạo trên lập trường, đều muốn trừ chấm dứt hậu hoạn cấp độ.

Chỉ bằng điểm này, Bạch Nhạc cũng đã hầu như không có việc gì đường đáng nói.

Kiếm Trảm Kiếp mây, ngạnh hám thiên kiếp.

Một màn này, nói đến tự nhiên chấn nhiếp nhân tâm, nhưng mà, là quá

dễ dàng để cho người ta kiêng kỵ.

Bởi vì căn bản không thể phục chế!

Thiên kiếp đáng sợ, chính là ở chỗ gặp cường tắc cường, Bạch Nhạc vừa mới xua tan thiên kiếp loại trình độ kia thần thông, đừng bảo là hóa hư cường giả, coi như là Tinh Hải Cảnh bên trong, cũng giống vậy có rất nhiều người có thể làm được.

Nhưng là bọn họ là có thể ra tay giúp người xua tan thiên kiếp sao?

Căn bản không có khả năng!

Cũng là Tử Tiêu Thần Lôi, thật là Tinh Hải Cảnh cường giả, Hóa Hư Cảnh cường giả, muốn đối mặt Tử Tiêu Thần Lôi uy lực lại là giống nhau sao?

Làm sao có thể!

Giả sử Tinh Hải Cảnh cường giả dám nhúng tay, thiên kiếp rơi xuống công kích, liền sẽ trong nháy mắt đạt được đủ để bị thương nặng Tinh Hải Cảnh cường giả cấp độ, kinh khủng như vậy công kích phía dưới, trong khoảnh khắc, liền sẽ đem độ kiếp Tinh Cung Cảnh thiên tài nháy mắt giết.

Còn như nói mình độ thiên kiếp, thật cũng giống như vậy đạo lý.

Bình thường thiên tài, có thể ngăn trở thiên kiếp công kích, cũng đã phi thường không tầm thường, còn nói gì phản kích?

Chỉ có chân chính đạp ở một cảnh giới tột cùng nhất, mới có hy vọng như Bạch Nhạc lay động thiên kiếp, chém vỡ kiếp vân!

Thật là. . . Cái này vẫn như cũ không là vấn đề then chốt a.

Muốn làm được điểm này, chân chính mấu chốt nhất, cũng không phải là Kiếm Nhận Phong Bạo thần thông, mà là. . . Thôn Thiên Quyết!

Phải biết, Bạch Nhạc mặc dù có thể chống được Kiếm Nhận Phong Bạo thành hình, khuấy tản ra kiếp vân then chốt, chính là ở chỗ Thôn Thiên Quyết thôn phệ đại bộ phận Thiên Kiếp Chi Lực a.

Lúc trước Thông Thiên Ma Quân, bước vào hóa hư lúc, càng là trực tiếp lấy Thôn Thiên Quyết, đem kiếp vân thôn phệ, đây mới thực sự là quan tuyệt thiên hạ, kinh diễm tuyệt luân.

Trừ người mang Thông Thiên Ma Công người, ai còn có thể thôn phệ kiếp vân, lại còn có ai dám thôn phệ kiếp vân?

Thôn thiên, thôn thiên, hai chữ này tại Thông Thiên Ma Quân trên người, có thể tuyệt đối không phải một cái mánh lới, mà là chân chính có can đảm thôn thiên bá đạo thần thông a!

. . .

Oanh!

Cuối cùng một mảnh kiếp vân cùng Kiếm Nhận Phong Bạo đồng thời tiêu tán, cái kia khủng bố linh khí liền chợt hướng về Vân Mộng Chân hội tụ mà đi, trước đó còn không có chân chính thành hình tinh hải, vào giờ khắc này, rốt cục triệt để hoàn thành, đạp ở tinh hải phía trên, Vân Mộng Chân liền phảng phất một vị chân chính phủ xuống phàm trần tiên tử đồng dạng.

Bạch Nhạc vì nàng chống đỡ đại bộ phận thiên kiếp công kích, thế cho nên, trừ ngay từ đầu bên ngoài, Vân Mộng Chân hầu như căn bản cũng không có thu được tổn thương gì, cũng căn bản không có sau khi độ kiếp thời kỳ suy yếu, trực tiếp liền cho thấy Tinh Hải Cảnh cái kia thực lực

kinh khủng.

Từ kiếp vân tiêu tán một khắc kia trở đi, liền có nghĩa là, Vân Mộng Chân vẫn như cũ quân lâm thượng cổ cấm địa, lại không có bất kỳ người nào , bất kỳ cái gì thiên tài, có can đảm Vân Mộng Chân đối kháng!

Ùng ùng!

Cơ hồ là đồng thời, cả vùng một hồi ầm vang, cái này một ngọn núi lửa, tại mất đi Địa Hỏa Chi Tâm sau đó, lại liền mang gặp thiên kiếp oanh kích, Kiếm Nhận Phong Bạo ảnh hưởng, rốt cục triệt để không chịu nổi, ầm ầm đổ nát!

Cũng may, bây giờ mất đi Địa Hỏa Chi Tâm, xung quanh nham thạch nóng chảy thật còn lâu mới có được trước đó loại kia đáng sợ nhiệt độ, cấm chế phi hành cấm chế ước thúc, cũng đã tiêu thất.

Bây giờ ở đây những người này, đã đủ để chống nổi loại trình độ này nguy cơ.

Xung quanh đổ nát bên trong, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân ánh mắt lần nữa đổ vào, ai cũng không nói gì, nhưng này một khắc, cái kia đối mặt ánh mắt, liền phảng phất đã thắng được vạn ngữ thiên ngôn.

Giờ khắc này, Vân Mộng Chân rất muốn xông qua, cái gì đều không chú ý ôm chặt Bạch Nhạc, tựa ở trong ngực hắn.

Thật là. . . Lý trí lại rõ ràng nói cho nàng biết, nàng tuyệt đối không thể làm như vậy!

Trước đó tại địa hỏa bên trong, là đã cho là hắn phải chết, Vân Mộng Chân mới có thể buông ra tất cả cố kỵ cùng ràng buộc, đem chính mình chân thật nhất một mặt bày ra, không tiếc cùng Bạch Nhạc một chỗ chịu chết.

Nhưng hôm nay, nguy cơ vượt qua. . . Trên người nàng cái kia phần trĩu nặng gánh vác liền lại lần nữa trở lại trên người nàng.

Nàng không chỉ có chỉ là Vân Mộng Chân, vẫn là vị kia thật cao tại. . . Đạo Lăng Thánh Nữ!

Trên đời này có lẽ có rất nhiều nữ nhân, có thể vì ái tình phấn đấu quên mình, nhưng này bên trong, cũng đối cũng không bao quát Vân Mộng Chân.

Từ vừa mới bắt đầu, Vân Mộng Chân thì không phải là loại kia có thể vì ái tình, mà buông ra tất cả cố kỵ, cái gì đều mặc kệ tiểu nữ nhân.

Từ nàng vừa sinh ra, nàng ngay tại Đạo Lăng Thiên Tông, chính là Đạo Lăng Thiên Tông đời sau thánh nữ, gánh vác Đạo Lăng bất bại thần thoại.

Điểm này, không chỉ là nàng biết, Bạch Nhạc cũng đồng dạng biết.

Nàng vô pháp buông tha trên người những trách nhiệm này, trực tiếp cùng Bạch Nhạc cùng một chỗ.

Bạch Nhạc cũng đồng dạng không muốn nàng thừa nhận lớn như vậy thống khổ.

Cho nên, hai người cứ như vậy đạp ở không trung, xa xa nhìn nhau, lại từ đầu đến cuối không có người hướng về đối phương bước ra một bước.

Chỉ có trong ánh mắt, không tiếng động đổ vào, rõ ràng nói rõ lẫn nhau tâm ý!

Bọn hắn nếu không phải là không để ý thế tục ánh mắt cùng ước thúc bỏ trốn, mà là chân chính có thể cái tay chống đỡ ngày sau, đủ để khiến thế

giới cúi đầu lực lượng cùng thân phận!

Không có gì số mệnh!

Có chỉ là một câu kia. . . Ta không tin mệnh!

Thời gian từ trước tới giờ không sẽ vì bất luận kẻ nào dừng lại.

Trong chốc lát, toàn bộ núi lửa liền ầm ầm đổ nát, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân hai người cũng đều lần nữa phục hồi tinh thần lại, xoay người.

Núi lửa đổ nát, cũng liền có nghĩa là, Ngũ Hành Chi Địa khảo nghiệm triệt để kết thúc.

Thượng cổ cấm địa bên trong, chân chính cốt lõi nhất truyền thừa chi địa hiện ra ở tất cả mọi người trước mặt.

Hô hấp ở giữa, lau một cái huyễn lệ ngũ thải quang hoa chợt tại trong bầu trời hiển hiện, vô căn cứ tại đây trong bầu trời, xuất hiện một tòa Thiên cung.

Trước đó tại Quảng Hàn Thiên Cung, cuối cùng bước qua hải vân tiến nhập Thiên cung thời điểm, cũng đã lệnh vô số người thán phục.

Có thể cho dù là Quảng Hàn Thiên Cung, nhưng cũng xa xa vô pháp cùng trước mặt cái này ngũ thải quang hoa ngưng tụ thành Thiên cung so sánh.

Xa hoa!

Phảng phất không có bất kỳ hình dung từ, có thể miêu tả toà Thiên cung này mỹ lệ.

Tối trọng yếu là, cái này một tòa trong thiên cung lộ ra khí tức, tựa hồ đã căn bản không phải linh khí, mà là một loại khác siêu nhiên lực lượng.

Nếu như không nên dùng một chữ để hình dung dạng này Thiên cung, đó chính là tiên!

Siêu thoát tại sở hữu tu hành giả phía trên. . . Tiên!

Trong tích tắc, Vân Mộng Chân liền chợt hướng về kia năm màu Tiên Cung bay qua, bạch y phía trên bây giờ đã nhiễm rất nhiều tiên huyết, có ở cái này ngũ thải hà quang bên trong, lại vẫn là đẹp làm người ta hít thở không thông!

Phảng phất đẹp như vậy cảnh, cũng chỉ ứng với vì Vân Mộng Chân mà sinh.

Giờ khắc này, vô luận là Nhậm Tiêu Dao cùng Mặc Vũ dạng này ma đạo cao thủ, vẫn là Tiêu Dật Phong loại này chính đạo thiên tài, đều chỉ có thể nhìn xa xa cái này huyễn lệ năm màu Tiên Cung, căn bản không dám bước ra một bước!

Cũng không phải là bọn hắn liền vô pháp bước vào bên trong, mà là không dám!

Không ai dám tại đã bước vào Tinh Hải Cảnh, lại được hồi Côn Ngô Kiếm Vân Mộng Chân tranh chấp.

"Ngao ô!"

Một tiếng rồng gầm vang lên, Tiểu Bạch Long lần nữa bay đến Bạch Nhạc bên người, tựa hồ có chút bất mãn, cũng muốn bay vào đi.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người ánh mắt cũng không khỏi rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Nếu như nói, bây giờ còn có một người có thể cùng Vân Mộng Chân tranh chấp, dám cùng Vân Mộng Chân tranh chấp, như vậy cái này nhân loại thì nhất định là Bạch Nhạc.

Vô luận là hắn cùng với Vân Mộng Chân quan hệ, vẫn là vừa mới cứu Vân Mộng Chân tình cảm, chỉ cần hắn nguyện ý đi tranh, Vân Mộng Chân liền nhất định sẽ không ngăn cản.

Thật là, giờ khắc này Bạch Nhạc nhưng cũng vẫn như cũ chỉ là lẳng lặng đứng tại chỗ, nhìn Vân Mộng Chân bay vào cái kia năm màu Tiên Cung bên trong.

"Ta tới. . . Không phải vì cùng ngươi tranh bất kỳ vật gì!"

Lúc trước bước vào thượng cổ cấm địa trước đó, Bạch Nhạc từng đối Vân Mộng Chân nói chuyện nhiều, lần nữa từ tâm nổi lên, hóa thành một xóa sạch ôn nhu nhất ấm áp.

Vô luận cái kia năm màu Tiên Cung bên trong, đến tột cùng có cái gì dạng nghịch thiên cơ duyên, hắn cũng tuyệt đối sẽ không xuất thủ tranh chấp!

Bởi vì. . . Đó là ta từng đối ngươi ưng thuận hứa hẹn.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 777: Hóa hư phía trên, gọi là tiên!

"Năm màu Tiên Cung!"

Xuyên thấu qua thanh thiên nhìn cái kia huyễn lệ năm màu Tiên Cung, giờ khắc này, vô luận là Diệp Lăng Vân vẫn là Mặc Kình, cũng không khỏi hơi có chút thất thần.

Tiên!

Thượng cổ cấm địa sở dĩ liền Đạo Lăng Thiên Tông đều coi trọng như vậy, cũng là bởi vì cái này một cái chữ tiên!

Trước đó Ngũ Hành Chi Địa khảo nghiệm cùng thu hoạch, mặc dù đồng dạng di túc trân quý, nhưng là lại cũng không đủ để cho Đạo Lăng Thiên Tông lịch đại chưởng giáo cùng thánh nữ đều không ngừng thiết hạ cấm chế bảo hộ, cũng không có thể để cho Tiên Du Kiếm Cung cùng Thái Cực Đạo người, không giữ thể diện mặt cũng muốn để cho mình đệ tử tham dự vào.

Trong lúc này nhất làm người ta điên cuồng, chính là cái này một cái chữ tiên!

Hóa hư phía trên, rốt cuộc cái gì?

Từ thượng cổ thời đại sau khi kết thúc, liền lại không có ai biết, nhiều ít kinh diễm tuyệt luân thiên tài, lần lượt đạp ở thế gian đỉnh phong, nhưng lại cuối cùng không người có thể bước ra một bước cuối cùng.

Dù là mạnh như Thông Thiên Ma Quân, sáng chế có thể nói khoáng cổ

thước kim Thông Thiên Ma Công, thực lực quan tuyệt thiên hạ, cũng không phải cũng vẫn như cũ cắm ở cái này cửa ải?

Thời đại thượng cổ, lưu lại rất nhiều về siêu thoát ghi chép!

Đi qua như thế năm tháng rất dài, cuối cùng lưu truyền tới nay, về siêu thoát tồn tại giải thích, liền chỉ có hai loại!

Vừa là thần, vừa là tiên!

Thần nói pháp, tồn tại ở như Huyết Ảnh Ma Tông, Bạch Cốt Thần Giáo loại tà ác này ma đạo tông môn trong truyền thừa!

Mà tiên, thì là những cái kia lưu truyền tới nay Thượng Cổ Truyền Thừa bên trong, đối với siêu thoát người xưng hô.

Những cái kia Tà Giáo bên trong, cái gọi là thần, đến tột cùng có cái gì ... không chân chính thiết thực tồn tại lưu lại, không được biết.

Mà Thượng Cổ Tông Môn bên trong, lưu truyền tới nay về tiên vết tích, liền chỉ có cái này Đạo Lăng sơn thượng thượng cổ cấm địa bên trong, còn còn có một chút dấu vết.

Chân chính nhất đứng đầu cường giả, đối với ma đạo loại này Thần nói cười nhạt!

Vị trí, tại chính thức hóa hư trong mắt cường giả, liền cũng chỉ có một loại giải thích!

Hóa hư phía trên, gọi là tiên!

Lúc trước Thông Thiên Ma Quân sở dĩ độc thân thượng Đạo Lăng sơn, hắn cùng với Đạo Lăng Thiên Tông ở giữa cừu hận bất quá chỉ là nông cạn nhất lý giải, vì ma đạo xuất đầu, đánh vỡ Đạo Lăng bất bại thần

thoại, vì ma đạo lần nữa quật khởi sáng tạo cơ hội, cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là một bộ phận nguyên nhân.

Chân chính mấu chốt nhất nguyên nhân, chính là cái này trong thượng cổ cấm địa tiên!

Thượng cổ cấm địa bên trong, một mực tồn tại cấm chế cường đại, cấm tiệt bất luận cái gì Tinh Hải Cảnh ở trên tồn tại bước vào bên trong, lịch đại tới nay, Đạo Lăng Thiên Tông chưởng giáo cùng thánh nữ, cũng không phải không có thử, nhưng lại cuối cùng vô pháp như nguyện!

Trừ cái đó ra, thật Đạo Lăng Thiên Tông sở dĩ đem hết toàn lực bồi dưỡng thánh nữ, cũng chính là chờ lấy có một ngày, có thể lệnh thánh nữ có thể bước vào cấm địa, thu được cái này tiên truyền thừa.

Chỉ là trong lúc này độ khó thực sự quá lớn, trong lịch sử, Đạo Lăng Thiên Tông cũng không phải là không có bồi dưỡng qua tuyệt thế thiên tài trong tối bước vào thượng cổ cấm địa, chỉ tiếc, đều không ngoại lệ, sở hữu thiên tài đều táng thân bên trong.

Cho dù là lần này, nếu không phải Bạch Nhạc tồn tại, Vân Mộng Chân không phải cũng đã sớm bỏ mạng ở bên trong sao?

Bất đắc dĩ phía dưới, lúc này mới lệnh Đạo Lăng Thiên Tông lịch đại chưởng giáo cùng thánh nữ không ngừng bố trí xuống phong ấn, đi bảo vệ thượng cổ cấm địa.

Chỉ là, dù vậy, cũng không người dám để cho Thông Thiên Ma Quân bước vào bên trong.

Thông Thiên Ma Quân tồn tại, tựa hồ chính là vì đánh vỡ tất cả quy tắc, chưa từng bước ra một bước cuối cùng Thông Thiên Ma Quân, cũng đã quan tuyệt thiên hạ, nếu là quả thật từ thượng cổ cấm địa bên trong, được cái gì cảm ngộ, bước ra cái kia một bước cuối cùng. . . Thế gian này, còn

có ai có thể đở nổi Thông Thiên Ma Quân?

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên Đạo Lăng Thiên Tông mới không tiếc dốc hết toàn tông chi lực, gắt gao đem Thông Thiên Ma Quân ngăn ở thượng cổ cấm địa ở ngoài, dù là vì vậy lệnh Đạo Lăng Thiên Tông tổn thất nặng nề, hầu như vô lực lại trấn áp thiên hạ số mệnh, cũng sẽ không tiếc.

Có thể lại không nghĩ rằng, cuối cùng lại y nguyên vẫn là bị Bạch Nhạc vị này Ma Quân truyền nhân bước vào thượng cổ cấm địa, thậm chí đi tới cái này năm màu Tiên Cung trước đó.

Làm Vân Mộng Chân bước vào năm màu Tiên Cung lúc, vô luận là Diệp Lăng Vân vẫn là Mặc Kình đều gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, khẩn trương cùng đợi Bạch Nhạc lựa chọn.

Thẳng đến xác nhận Bạch Nhạc cho là thật không muốn cùng Vân Mộng Chân tranh chấp, vẫn chưa bước vào năm màu Tiên Cung lúc, Diệp Lăng Vân trong lòng cái kia một hơi thở mới rốt cục lỏng đi xuống.

Mặc dù lần này thượng cổ cấm địa chuyến đi, xác thực xuất hiện rất nhiều khúc chiết, thậm chí hầu như suýt nữa chôn vùi Vân Mộng Chân tính mệnh, nhưng này kết quả, lại đúng là vẫn còn hoàn mỹ.

Bước vào Tinh Hải Cảnh Vân Mộng Chân, một người kinh sợ sở hữu thiên kiêu, không có người nào có can đảm nàng tranh chấp, một mình bước vào năm màu Tiên Cung.

Chỉ bằng vào điểm này, lần này Đạo Lăng Thiên Tông cũng đã hoàn toàn thắng lợi!

Chỉ cần Vân Mộng Chân an toàn đi ra, lại chém Bạch Nhạc, liền đủ có thể lệnh Đạo Lăng Thiên Tông lần nữa kéo dài số mệnh, một lần nữa trấn áp một cái thời đại , khiến cho Đạo Lăng bất bại thần thoại tiếp tục

kéo dài tiếp.

Đương nhiên, muốn làm được điểm này, còn có mấu chốt nhất một điểm. . . Đó chính là Vân Mộng Chân có thể sống từ năm màu Tiên Cung bên trong đi ra.

Lịch đại Đạo Lăng Thiên Tông chưa bao giờ buông tha cho đối với thượng cổ cấm địa thăm dò, có thể tất cả cũng đều toàn bộ dừng bước tại đây năm màu Tiên Cung trước đó.

Không ai biết năm màu Tiên Cung bên trong, đến tột cùng có cái gì!

Cho dù là Diệp Lăng Vân bây giờ xuyên thấu qua cấm chế, cũng căn bản là không có cách xuyên thấu cái kia ngũ thải hà quang, chứng kiến Tiên Cung bên trong tình cảnh.

. . .

Đứng ở năm màu Tiên Cung trước, Bạch Nhạc cũng đồng dạng có thể cảm thụ được loại kia tựa hồ siêu thoát cùng linh khí phía trên khí tức.

Cái này cũng đồng dạng để cho hắn lần nữa nhớ tới trước đó, Diệp Huyền chỗ từng nói qua.

Chính mình vị sư tôn kia, Thông Thiên Ma Quân thật tình tâm nguyện, chính là siêu thoát.

Lấy Bạch Nhạc tâm trí, tự nhiên cũng không khó đoán ra, có thể trước mặt chỗ này năm màu Tiên Cung, chính là vị sư tôn kia, không tiếc độc thân thượng Đạo Lăng sơn nguyên nhân thực sự.

Chỉ tiếc, cuối cùng nhưng cũng đúng là vẫn còn công thua thiệt tại vỡ.

Có thể cũng chính bởi vì vậy, cho nên Thông Thiên Ma Quân, mới có thể

cuối cùng lựa chọn chính mình trở thành truyền nhân, đồng thời thúc chính mình đi lên này đạo ma song tu đạo lý, thử nhìn một chút như vậy bồi dưỡng ra truyền nhân, tương lai có hay không có thể lay động Đạo Lăng Thiên Tông truyền thừa, bước ra cái kia một bước cuối cùng, đạt thành siêu thoát.

Thật là. . . Bây giờ, nhìn gần ngay trước mắt Tiên Cung, Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn vô pháp thuyết phục chính mình bước vào, cùng Vân Mộng Chân tranh chấp!

Thông Thiên Ma Quân là Thông Thiên Ma Quân, Bạch Nhạc là Bạch Nhạc!

Dù là hắn vốn là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, nhưng cũng sẽ không làm cùng Thông Thiên Ma Quân lựa chọn.

Nhìn gần trong gang tấc năm màu Tiên Cung, Bạch Nhạc rất dễ dàng đã nghĩ rõ ràng đây hết thảy, nhưng trong lòng càng nhiều, lại y nguyên vẫn là hào hiệp.

Trước đó một lần kia tìm được đường sống trong chỗ chết, xác thực cho Bạch Nhạc tâm tính mang đến quá lớn cải biến.

Chân chính minh ngộ Thôn Thiên Quyết chân ý, Bạch Nhạc cũng đồng dạng lý giải Thông Thiên Ma Quân kiệt ngạo, thậm chí trò giỏi hơn thầy.

Dù cho là buông tha dạng này cơ duyên. . . Thì như thế nào?

"Ta Bạch Nhạc, cuối cùng sẽ đi ra một cái, thuộc về tự ta con đường, bước ra cái kia một bước cuối cùng, hoàn thành sư tôn ngươi chưa từng hoàn thành tâm nguyện!"

"Trên đời này đường, cũng không chỉ một cái!"

"Mặc dù thật không có đường, ta cũng sẽ dùng trong tay kiếm, chém ra một con đường tới!"

"Không chỉ có bởi vì sư tôn ngài tâm nguyện. . . Cũng bởi vì, ta từng đối Vân Mộng Chân hứa hẹn!"

"Cuối cùng sẽ có một ngày, ta sẽ bằng vào ta chính mình phương thức, đạp lên thế giới này tất cả quy tắc. . . Nói cho thế giới, Vân Mộng Chân là ta nữ nhân!"

"Nói cho thế giới, ta Bạch Nhạc. . . Hợp với vị này Đạo Lăng Thánh Nữ!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 778: Tuyệt tình tuyệt tính, gọi là tiên!

Thời gian qua rất nhanh, vừa tựa hồ rất chậm.

Bước vào thượng cổ cấm địa trước đó, trên thực tế, Vân Mộng Chân liền mơ hồ biết một ít về tiên truyền thuyết, chỉ là truyền thuyết dù sao chỉ là truyền thuyết, Vân Mộng Chân trước kia cũng chưa từng có nghĩ tới, chính mình vậy mà thật có thể có cơ hội nhìn trộm đến tiên bí mật.

Mặc dù chỉ là xa xa nhìn năm màu Tiên Cung, cũng sẽ để cho người ta không kìm lại được sinh ra một loại mê huyễn hướng tới.

Mà khi Vân Mộng Chân bước vào bên trong sau đó, càng là tựa hồ triệt để trong đắm chìm, thế cho nên ngay cả mình rốt cuộc tại sao đến đều quên, nàng liền một bước như vậy bước hướng năm màu Tiên Cung chỗ sâu đi, thậm chí quên thời gian trôi qua.

Từ nhỏ đến lớn, những cái kia nhớ kỹ hoặc là đã quên mất hồi ức, cũng như cùng nước gợn sóng, chậm rãi tại Vân Mộng Chân trong đầu chảy xuôi.

Nhớ kỹ, sau đó. . . Quên mất!

Vân Mộng Chân cũng không phải là sanh ở Đạo Lăng sơn bên trên, mà là đời trước thánh nữ ôm trở về cô nhi.

Cũng không chỉ là Vân Mộng Chân, mỗi một thời đại thánh nữ đều là dạng này ôm trở về cô nhi, là dốc hết toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông lực lượng, từ trong biển người mênh mông chọn lựa ra, tư chất xuất sắc nhất nữ hài!

Mỗi một thời đại thánh nữ, cũng không thể cùng Đạo Lăng Thiên Tông bản thân có bất kỳ liên lạc nào.

Bởi vì, mỗi một vị thánh nữ, tại Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, đều phải là hoàn toàn cô lập tồn tại, cao cao tại thượng, rồi lại nhất định phải cùng bất luận kẻ nào , bất kỳ cái gì thế lực đều không có chút quan hệ nào.

Vân Mộng Chân cơ hồ không có cái gì lúc nhỏ.

Từ nàng bắt đầu có trí nhớ, mỗi ngày liền đều là tại tu hành cùng duyệt đủ loại trong điển tịch vượt qua.

Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, có mênh mông như khói đủ loại điển tịch, có đếm không hết phương pháp tu hành, rất khó tưởng tượng một cái mới vừa vài tuổi tiểu cô nương, mỗi ngày chỉ có thể ngủ ba canh giờ, còn lại toàn bộ thời gian, đều phải sinh hoạt tại vào loại trạng thái này, là một loại thế nào tàn khốc sinh hoạt.

Vân Mộng Chân từng đối Bạch Nhạc nói, nàng bảy tuổi dẫn linh, ba tháng mà mở linh phủ, mười bốn tuổi liền linh phủ viên mãn!

Lời này chợt vừa nghe đi lên, cỡ nào làm người ta kiêu ngạo!

Thật là. . . Giấu ở phần kiêu ngạo kia phía dưới, là bực nào gian khổ cùng thống khổ, như thế nào ngoại nhân có khả năng biết.

Vân Mộng Chân còn không có lớn lên, đời trước Đạo Lăng Thánh Nữ cũng đã vẫn lạc.

Đối ngoại thuyết pháp là thọ nguyên hao hết mà chết, chỉ có Vân Mộng Chân rõ ràng, chính mình vị sư tôn này, những năm gần đây vì Đạo Lăng Thiên Tông trả giá bao nhiêu.

Đạo Lăng bất bại!

Lại nói tiếp cỡ nào làm người ta phấn chấn, nhưng trên thực tế, vì cái này Đạo Lăng bất bại tên, lịch đại Đạo Lăng Thánh Nữ trả giá lại là bực nào giá thảm trọng.

Nếu không phải một đời chinh chiến, nhiều lần đánh bại cường địch, đã sớm lưu lại một thân ám thương, cái kia có thể xưng vô địch thiên hạ Đạo Lăng Thánh Nữ, làm thế nào có thể như vậy mà đơn giản liền vẫn lạc? !

Thông Thiên Ma Quân tuy quan tuyệt thiên hạ, có thể sư tôn còn sống thời điểm, rồi lại chưa từng sợ hãi quá phận chút nào?

Nếu không có sư tôn bỏ mình, Thông Thiên Ma Quân chính là có thủ đoạn thông thiên, thì như thế nào có thể cướp đi Côn Ngô Kiếm? !

Khi đó, Vân Mộng Chân còn rất nhỏ, có thể nàng nhưng cũng minh bạch, sư tôn thật đối với Đạo Lăng Thiên Tông cũng là rất thất vọng, chỉ là. . . Cuối cùng, sư tôn vẫn là để nàng kế thừa thánh nữ vị, đồng thời lập xuống lời thề, đem hết toàn lực tiếp tục kéo dài thánh nữ mạch này truyền thừa, kéo dài Đạo Lăng bất bại thần thoại.

Sư tôn sau khi chết, không chỗ nương tựa Vân Mộng Chân tại Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, trên thực tế, cũng đã mất đi duy nhất chỗ dựa vững chắc.

Chỉ là lúc kia, còn có thể bằng vào Đạo Lăng Thiên Tông bản thân cái kia cường đại lực ngưng tụ chống đỡ, cho dù là trong tối có một chút người, trong tối có chút mưu đồ, cũng chưa từng có người nào dám công nhiên bả đây hết thảy đặt tới trước đài.

Nhưng mà, đây hết thảy, rốt cục tại Thông Thiên Ma Quân xông Đạo

Lăng sơn sau trận chiến ấy, triệt để đổ nát!

Trận chiến kia, Vân Mộng Chân mới chính thức kiến thức đến Thông Thiên Ma Quân khủng bố, mới chính thức ý thức được, sư tôn còn sống thời điểm, trên người lưng đeo bao lớn áp lực, mà nàng coi như mới Đạo Lăng Thánh Nữ, trên người có gánh vác bực nào gian khổ gánh nặng.

Đạo Lăng sơn đánh một trận, Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên tử thương thảm trọng, Chưởng Giáo chân nhân bị Tử Tiêu Thần Lôi phản phệ bị thương nặng, cho dù là vị kia lánh đời không ra lão chưởng giáo, cũng vì Thông Thiên Ma Quân gây thương tích, đi tới sinh mệnh phần cuối!

Thật là, cho dù là đến cái thời khắc kia, đối mặt cuối cùng một luồng mệnh hồn trốn đi Thông Thiên Ma Quân, Đạo Lăng Thiên Tông cũng cũng không phải thật sự là không phân được người đi truy sát.

Chỉ là. . . Tất cả mọi người bị Thông Thiên Ma Quân đánh sợ, dù là biết rõ đánh đến cuối cùng, chết cũng nhất định là Thông Thiên Ma Quân, nhưng lại cũng không người nào nguyện ý lại dùng chính mình mệnh đi lấp!

Hơn nữa, cũng có người muốn chứng kiến Côn Ngô Kiếm đánh rơi, muốn gặp được thánh nữ mạch này truyền thừa lúc đó đoạn tuyệt.

Chỉ có Vân Mộng Chân, vẫn như cũ nhớ kỹ sư tôn phân phó, mặc dù biết rõ nguy hiểm vạn phần, cũng y nguyên vẫn là không tiếc lấy Tinh Cung Chi Cảnh, vạn dặm truy sát, ngạnh sinh sinh đuổi tới Linh Tê Kiếm Tông.

Đối với Vân Mộng Chân mà nói, dừng ở đây. . . Nhân sinh sở hữu hồi ức đều là chán nản!

Nàng tựa hồ chỉ là vì đối sư tôn hứa hẹn mà sống lấy, vì Đạo Lăng Thiên Tông mà sống lấy.

Nhưng này tất cả, đều ở đây Linh Tê Kiếm Tông bên trong bị phá vỡ.

Giống như là trong số mệnh vướng víu, nàng rốt cục vẫn phải cùng Bạch Nhạc gặp nhau.

Ban đầu, thuần khiết thân thể hủy ở cái kia đáng giận tiểu tử trong tay, Vân Mộng Chân là thật muốn giết cái kia hỗn đản, thật là. . . Tiếp đó, phát sinh tất cả, lại triệt để cải biến nàng nhân sinh!

Làm gia hoả kia ngăn ở trước người của nàng, đối nàng nói, "Xin cho ta chết tại ngươi phía trước!"

Làm gia hoả kia, tại Linh Tê Kiếm Tông bên trong không tiếc gạch ngói cùng tan, thay nàng ngăn trở Dạ Nhận cái kia phải giết một đao.

Làm đêm hôm ấy, tại Thiên Tâm phong bên trên, đối nàng nói ra một câu kia. . . Ta không tin mệnh!

Vân Mộng Chân thì biết rõ, chính mình thật rơi vào tay giặc.

Nguyên lai, trên đời này, thực sự có người không bởi vì bất luận cái gì hiệu quả và lợi ích con mắt yêu nàng, nguyện ý dốc hết sở hữu che chở nàng!

Nguyên lai, trên đời này, thật có một loại cảm tình. . . Là ái tình.

Thật là, cho dù là một khắc này, Vân Mộng Chân cũng vẫn như cũ không tin, giữa bọn hắn sẽ có kết quả.

Cho nên, nàng nói. . . Lần này đi nhiều năm, sau này cũng không có!

Có thể ai có thể nghĩ tới, vẻn vẹn thời gian ba năm, ngày xưa cái kia bừa bãi thiếu niên vô danh, cũng đã danh động thiên hạ!

Ai có thể nghĩ đến, hắn lại chính là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân.

Nước mắt không tiếng động từ gương mặt chảy xuống.

Vân Mộng Chân vẫn còn đang đi về phía trước, có thể trước đó ký ức, tuy nhiên cũng đã mơ hồ, nàng thậm chí có chút không nhớ ra được tại sao mình khóc.

Vân Mộng Chân biết, cho dù là Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, cũng có rất nhiều người hy vọng nàng đi tìm chết, hy vọng thánh nữ nhất mạch truyền thừa đoạn tuyệt.

Cho nên, dù là nàng thân là Đạo Lăng Thánh Nữ, trừ một cái kia cái gọi là thân phận bên ngoài, cũng không có bất kỳ dựa vào!

Không có ai chân chính quan tâm nàng, thậm chí tại sư tôn sau khi chết, bên người nàng liền một kiện Hộ Thân Chi Bảo cũng không có.

Không, vẫn có. . . Chỉ là người kia, không ở Đạo Lăng sơn tiến lên!

Người kia tên là. . . Bạch Nhạc!

Nước mắt không tiếng động rơi đập, lại lặng yên không tiếng động tiêu thất.

Vân Mộng Chân từng bước bước vào năm màu Tiên Cung chỗ sâu. . . Ký ức dần dần tiêu tán.

Nhớ kỹ, sau đó quên mất.

Hóa hư phía trên, gọi là tiên!

Tuyệt tình tuyệt tính. . . Gọi là tiên!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 779: Cấm chế mở ra cùng. . . Vây giết

Vô cấu Vô Trần!

Mỗi bước ra một bước tựa hồ cũng có một chút ràng buộc cùng ràng buộc bị buông xuống, tựa như ném xuống một ít ràng buộc cùng dơ bẩn, làm Vân Mộng Chân bước vào Tiên Cung chỗ sâu thời điểm, liền phảng phất cả người đều thay đổi óng ánh trong suốt, lại không nhiễm nửa điểm bụi bậm.

Biểu hiện trên mặt, cũng đồng dạng hóa thành nhất thấu xương bình tĩnh, không đau khổ không vui.

Trui luyện phàm trần, ngẩn ngơ ở giữa, Vân Mộng Chân phảng phất tại cái này Tiên Cung bên trong, chứng kiến một cái khác chính mình, cao cao tại thượng, nhìn xuống chúng sinh.

Ngẩn ngơ ở giữa, sở hữu hồi ức lần nữa từ trong đầu vọng lại, nhưng lại không cách nào nữa để cho Vân Mộng Chân có nửa điểm tâm tình chập chờn.

Không cần bất luận kẻ nào giải thích, giờ khắc này Vân Mộng Chân liền có thể rõ ràng cảm giác được, chỉ cần nàng đi tới, cùng cái kia một cái khác chính mình hợp lại làm một, liền có thể thu được Tiên Cung truyền thừa, đạp lên tiên lộ.

Từ thượng cổ tới nay, tiên lộ đoạn tuyệt, thế gian lại không siêu thoát người, mà trước mắt, đây cơ hồ cũng đã là duy nhất cơ hội.

Chỉ cần bước ra bước này, liền có thể thu được tiên chi truyền thừa ,

khiến cho Vân Mộng Chân thực lực lần nữa tăng vọt, sau này, chân chính hóa thân làm tiên, bao trùm cùng chúng sinh phía trên!

Cái thời gian đó, thế gian liền lại không người có thể uy hiếp được nàng, thậm chí toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông bây giờ nguy cơ cũng liền lại không gọi được nguy cơ gì.

Tại dạng này lực lượng trước mặt, tất cả đều vì vô căn cứ.

Có thể đại giới, chính là bỏ qua tất cả người phàm vốn có cảm tình.

. . .

Ùng ùng!

Cơ hồ là tại đồng thời, trong bầu trời mơ hồ xuất hiện một kẽ hở, phảng phất toàn bộ thiên địa đều muốn tùy theo rạn nứt đồng dạng.

Trong tích tắc, tất cả mọi người nhất thời một mảnh xôn xao.

Đến lúc này, tự nhiên tất cả mọi người rất rõ ràng, đây là thượng cổ cấm địa cấm chế lần nữa bị mở ra dấu hiệu, nói cách khác, tất cả mọi người rất nhanh đều sẽ bị khu trục ra thượng cổ cấm địa!

Trong nháy mắt, tất cả mọi người ánh mắt không khỏi đều lần nữa rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Trước đó không ai dám động thủ, là bởi vì kiêng kỵ Vân Mộng Chân, thật là bây giờ, thượng cổ cấm địa gần mở ra, đến lúc đó, Vân Mộng Chân tự nhiên cũng liền vô pháp lại uy hiếp người khác.

Từ bước vào thượng cổ cấm địa bắt đầu, có thể nói, hầu như sở hữu cơ duyên, đều bị Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân hai người chia cắt, cái này hạch tâm năm màu Tiên Cung, cũng bị Vân Mộng Chân chỗ độc

chiếm.

Kể từ đó, người khác lần này thượng cổ cấm địa chuyến đi, nhất định chính là trở thành làm nền, căn bản không có bất luận cái gì tiền lời.

Vân Mộng Chân quý vi Đạo Lăng Thánh Nữ, một khi ly khai, bọn hắn tự nhiên lại không dám đối Vân Mộng Chân động thủ.

Thật là Bạch Nhạc có thể cũng không giống nhau.

Nếu như chờ đến đi ra ngoài, tại Đạo Lăng sơn phía trên, Bạch Nhạc thân phận bại lộ, khả năng lớn nhất chính là chết ở Đạo Lăng Thiên Tông trên tay, đến lúc đó, cho dù là Vân Mộng Chân, cũng căn bản không gánh nổi Bạch Nhạc.

Đương nhiên, bằng tâm mà nói, bọn hắn cũng không để bụng Bạch Nhạc sinh tử.

Thật là, Bạch Nhạc trên người những cái kia bảo vật, lại xác thực làm người ta đỏ mắt a.

Cùng tiện nghi Đạo Lăng Thiên Tông, ngược lại vẫn không bằng bây giờ, thừa dịp cuối cùng này cơ hội, vây giết Bạch Nhạc, chia cắt Bạch Nhạc trên người bảo vật.

Căn bản cũng không cần thương lượng, đối mắt nhìn nhau một chút, Mặc Vũ, Nhậm Tiêu Dao, Tiêu Dật Phong ba người liền đạt thành ăn ý.

Bước ra một bước, Nhậm Tiêu Dao dẫn đầu mở miệng nói, "Bạch Nhạc, chúng ta vô ý đối địch với ngươi, nhưng ngươi được nhiều như vậy chỗ tốt, tổng yếu phân một ít đi ra đi?"

Vô thanh vô tức ở giữa, ba người trực tiếp tự phong chết Bạch Nhạc vị trí.

"Ngao ô!"

Nghe được đối phương uy hiếp, Tiểu Bạch Long nhất thời liền tạc, trong mắt lộ ra vẻ hung quang, tựa hồ chỉ muốn một lời không hợp, liền sẽ trực tiếp nhào tới.

Chỉ là bây giờ Tiểu Bạch Long trạng thái nhưng bây giờ là quá kém, ai nấy đều thấy được, nếu như Tiểu Bạch Long lại tiếp tục động thủ, chỉ sợ liền thật khả năng vẫn lạc.

"Tiểu Bạch!"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Bạch Nhạc một tay khẽ nhếch, trực tiếp tế xuất Quảng Hàn Thiên Cung, đem Tiểu Bạch Long thu trở về.

Tiểu Bạch Long trạng thái có nhiều kém, Bạch Nhạc so với ai khác đều biết, tự nhiên không có khả năng tiếp tục để cho Tiểu Bạch Long vì mình mạo hiểm.

Tiểu Bạch Long có chút không tình nguyện, nhưng lại đúng là vẫn còn bị Bạch Nhạc mạnh mẽ thu trở về.

Khóe miệng nổi lên một nụ cười lạnh lùng, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, nhàn nhạt mở miệng nói, "Chỉ bằng các ngươi ba cái. . . Có tư cách uy hiếp ta sao?"

Nếu như trước đó, Bạch Nhạc tự nhiên không phải đối phương đối thủ, nhưng hôm nay, đột phá đến tinh cung hậu kỳ, cục diện có thể cũng không giống nhau.

Không cần cố kỵ thân phận bại lộ, ra tay toàn lực phía dưới, vô luận đối mặt bất luận kẻ nào, Bạch Nhạc đều có nắm chặt chiến thắng, dù là bây

giờ, đối phương ba người liên thủ, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không hề sợ hãi.

Trong lúc nói chuyện, một tay một trảo, Nghịch Ma Kiếm chợt xuất thủ, lộ ra một luồng tử mang, lạnh lùng nhìn đối phương.

Thư Khánh Dương mí mắt nhảy nhót, liếc mắt nhìn trong bầu trời, cái kia đã càng ngày càng rõ ràng khe hở, lại đúng là vẫn còn trầm mặc xuống.

Trước đó hắn xuất thủ ngăn cản Dạ Nhận giết Bạch Nhạc, còn có thể mượn cớ Vân Mộng Chân tên, nhưng hôm nay, lại không có bất kỳ lấy cớ.

Hắn mặc dù muốn mượn hơi Bạch Nhạc, lại cũng không khả năng trả giá lớn như vậy đại giới.

Bạch Nhạc thân phận đã bại lộ, ra tay trợ giúp Ma Quân truyền nhân, loại trách nhiệm này, không phải hắn đủ khả năng gánh vác.

"Càn rỡ!"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Mặc Vũ bước ra một bước, nhưng là dẫn đầu hướng về Bạch Nhạc xuất thủ tập sát mà đến.

Bạch Nhạc vẫn như cũ lợi hại, nhưng chân chính có thể làm cho hắn sợ hãi, cũng bất quá cũng chỉ là Kiếm Nhận Phong Bạo thần thông mà thôi.

Loại tình huống này, hắn nơi nào sẽ cho Bạch Nhạc thi triển Kiếm Nhận Phong Bạo cơ hội.

Tả hữu đều đã nổi sát tâm, cần gì lại theo Bạch Nhạc nói nhảm, trực tiếp ra tay giết người là được.

Tức Thổ, Địa Hỏa Chi Tâm, Cực Hàn Băng Hoa, Quảng Hàn Thiên Cung, còn có Bạch Nhạc kiếm trong tay, giết chết Lâm Tuyết Dật sau đó, bị đoạt đi Tuyệt Tiên Kiếm, những thứ này vô luận bên nào, đều đủ để làm người ta sinh ra sát tâm!

Huống chi toàn bộ đều tại Bạch Nhạc trên người, cho dù là chia đều, ba người bọn họ cũng đều có thể được một hai kiện, đủ để cho bọn hắn quyết định liên thủ.

Cơ hồ là đồng thời, Nhậm Tiêu Dao cùng Tiêu Dật Phong hai người cũng đồng dạng theo tế xuất tinh cung, hướng về Bạch Nhạc giết tới.

Khẽ lắc đầu.

Mặc Kình cũng không khỏi thở dài một tiếng, đều là người trong ma đạo, Mặc Vũ cùng Nhậm Tiêu Dao không tiếc cùng Tiêu Dật Phong một chỗ liên thủ vây giết Bạch Nhạc, đây tuyệt đối là thiển cận đại biểu.

Thật là, bằng tâm mà nói, cho dù là hắn không thừa nhận cũng không được, dạng này mê hoặc quá khó khăn cự tuyệt.

Cho dù là hắn tại lúc còn trẻ, gặp phải dạng này tình cảnh, chỉ sợ cũng sẽ làm ra đồng dạng lựa chọn, cái này không thể trách ai được.

Cây có mọc thành rừng, gió vẫn thổi bật rễ.

Dạng này Bạch Nhạc, thực sự quá xuất sắc, xuất sắc đến, không đơn giản Đạo Lăng Thiên Tông không tha cho hắn, cho dù là ma đạo cũng đồng dạng không tha cho hắn.

Còn như Diệp Lăng Vân, cũng đồng dạng cũng không có bất kỳ phản ứng!

Vân Mộng Chân có thể bước vào năm màu Tiên Cung, đối với hắn, đối

với Đạo Lăng Thiên Tông mà nói, chính là lớn nhất thu hoạch!

Còn như Bạch Nhạc trên người những cái kia bảo vật, tuy cũng đồng dạng khiến người tâm động, thế nhưng đến hắn loại này cấp độ, lại ngược lại căn bản không quan tâm, hắn muốn, chỉ là Bạch Nhạc chết!

Nếu là có thể để cho Bạch Nhạc chết ở trong tay những người này, đối hắn mà nói, ngược lại sẽ là kết quả tốt nhất!

Đạo lý rất đơn giản, hắn có thể đủ nhìn ra Vân Mộng Chân đối với Bạch Nhạc cảm tình.

Nếu như từ hắn, từ Đạo Lăng Thiên Tông giết chết Bạch Nhạc, rất có thể hồi gây nên Vân Mộng Chân oán phẫn, nếu là có thể lấy bỏ qua những bảo vật này làm giá, dời đi Vân Mộng Chân trong lòng cái kia phần cừu hận, hiển nhiên cũng là phi thường có lời.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 780: Thắng làm vua thua làm giặc, bất quá cũng chỉ như vậy

"Thủy Mặc Đan Thanh!"

Vô luận giọng nói không có nhiều vụn, có thể làm xuất thủ thời điểm, Mặc Vũ lại y nguyên vẫn là như lâm đại địch, ngay từ đầu liền trực tiếp thi triển ra thần thông, gắng đạt tới tại nhất trong thời gian ngắn đánh chết Bạch Nhạc, chấm dứt hậu hoạn.

Phán quan bút điểm ra, trong một chớp mắt, Bạch Nhạc vị trí cái kia một vùng không gian, phảng phất đã triệt để bị Bát Mặc Sơn Thủy bức tranh bao phủ đồng dạng.

Màu mực nhuộm đẫm phía dưới, phảng phất Bạch Nhạc cả người đều phải bị in vào trong tranh.

Theo như vậy góc độ xem, thật Thủy Mặc Đan Thanh thần thông, tựa hồ cùng Thái Cực Đạo Thái Cực Đồ, có chút giống nhau.

Cái kia một bức tranh, liền giống như là nhất phương không gian, một khi rơi vào bên trong, còn muốn tưởng thoát thân khả năng liền quá khó khăn.

Chỉ là, ban đầu ở Đạo Môn đại hội phía trên, Bạch Nhạc liền từng cùng Thái Cực Đạo chân truyền đệ tử giao thủ, đã sớm đã từng gặp qua Thái Cực Đồ khủng bố, bây giờ gặp lại cùng loại thần thông, nơi nào sẽ còn để cho mình rơi vào bên trong.

Nếu như trước đó, Bạch Nhạc thực lực chưa đủ, còn có thể bị Mặc Vũ mạnh mẽ khốn vào bên trong, nhưng bây giờ Bạch Nhạc cũng đồng dạng đã bước vào tinh cung hậu kỳ, Mặc Vũ muốn lại vây khốn hắn, nơi nào còn dễ dàng như vậy.

"Coong!"

Nghịch Ma Kiếm phát sinh một tiếng kiếm minh tiếng, lau một cái Ân Tử Kiếm mang chợt phá không mà ra, không tránh không né, cứ như vậy ngạnh sinh sinh một kiếm đón lấy đập vào mặt Bát Mặc Sơn Thủy bức tranh chém tới.

Duy mau bất phá!

Làm tốc độ đủ rất nhanh, liền đủ để xé rách tất cả.

Không giữ lại chút nào đem sở hữu thực lực hiện ra, bây giờ đồng dạng vẫn là thi triển ngu kiếm, nhưng uy lực, lại sớm đã là cách biệt một trời.

Kiếm như xé vải, trong tích tắc, liền ngạnh sinh sinh đem cái này Bát Mặc Sơn Thủy bức tranh chém ra một đạo khủng bố vết rách, dường như muốn đem cái này bức tranh, một kiếm bổ ra đồng dạng.

Nếu như Đỗ Phi loại cấp bậc kia nhân vật, chỉ một kiếm này cũng đã đủ để phá vỡ thần thông thủ thắng.

Có thể đối mặt Mặc Vũ, tự nhiên cũng không có dễ dàng như vậy.

Cơ hồ là tại đây chém xuống một kiếm tới đồng thời, màu mực chợt nhuộm đẫm mở ra, thật giống như một bộ đang yên đang lành bức tranh, trong nháy mắt này, chợt hóa thành thế giới chân thật, một kiếm này chém rụng, cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là trảm tản ra trước mặt bút tích, ngất mở tranh vẽ đồng dạng.

Mấu chốt nhất là, cứ như vậy trong nháy mắt thời gian, Nhậm Tiêu Dao cùng Tiêu Dật Phong công kích cũng đồng dạng rơi xuống.

"Bích Lạc Hoàng Tuyền!"

"Thái Cực Kiếm Đồ!"

Đồng dạng đều là sở trường nhất thần thông, không lưu chút nào chỗ trống hướng về Bạch Nhạc chém giết mà đến, bực này uy lực kinh khủng, cho dù là Tinh Hải Cảnh cường giả, cũng chưa chắc dám ngạnh kháng.

Nguyên bản là bị vây ở màu mực bên trong Bạch Nhạc, bây giờ lại chợt rơi vào Hoàng Tuyền Chi Thủy, cùng với Thái Cực Kiếm Đồ bên trong, có thể nói là khắp nơi sát khí.

Mặc dù Bạch Nhạc lại như thế nào cường hãn, bây giờ cũng không khỏi từ tâm lộ ra lau một cái tử vong áp lực, phảng phất lần nữa bị buộc đến kề cận cái chết.

Quá mạnh mẽ!

Giờ khắc này, mọi người chung quanh cũng đồng dạng chứng kiến Bạch Nhạc bị vây công tình cảnh, trong lòng đồng dạng cảm thụ được một cổ khủng bố áp lực.

Mặc dù trên danh nghĩa, đều là trong cùng thế hệ nhất đỉnh tiêm thiên tài, nhưng chân chính chứng kiến những người này xuất thủ, bọn hắn mới có thể rõ ràng cảm thụ được loại kia chênh lệch.

Đồng dạng đều là Tinh Cung Cảnh, có thể lẫn nhau ở giữa thực lực sai biệt, lại như cách biệt một trời.

Cho dù là Dạ Thần Hi, giờ khắc này cũng không khỏi gắt gao nhíu mày.

Trong tay nắm lưỡi hái tử thần, Dạ Thần Hi thật rất muốn ra tay giúp Bạch Nhạc giải vây, vô luận là vì ngày xưa tình cảm, hay là bởi vì Bạch Nhạc thân phận.

Nhưng hắn lại rõ ràng hơn, loại tầng thứ này chiến đấu, hắn đã không chen vào lọt tay.

Trước đó, hắn đã từng cùng Lâm Tuyết Dật đã giao thủ, có thể lúc kia, đối phương càng nhiều là muốn bắt bọn họ làm đá đặt chân, cũng không có chân chính hạ sát thủ, vì vậy hắn có thể tiếp tục chống đỡ, nhưng hôm nay, một khi đối phương chân chính nổi sát tâm, thần thông toàn lực thi triển ra, khả năng liền không phải hắn có khả năng nhúng tay.

"Thôn thiên!"

Trong mắt lộ ra vẻ ác liệt sát khí, Bạch Nhạc thanh âm chợt vang lên lần nữa, liền tựa như một tiếng sét chợt nổ vang.

Thôn Thiên Quyết!

Ở đối phương vây công phía dưới, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là không thể không vận dụng Thôn Thiên Quyết thần thông.

Hô hấp ở giữa, thân ngoại hóa thân chợt lần nữa nổi lên, chợt hút một cái, liền phảng phất một cái khủng bố vòng xoáy, điên cuồng đem xung quanh lực lượng cắn nuốt.

Vô luận là Bích Lạc Hoàng Tuyền, vẫn là Thái Cực Kiếm Đồ kiếm khí, lại hoặc là xung quanh cái kia nhuộm đẫm mở màu mực, đều bị một chỗ cắn nuốt.

Thôn Thiên Quyết bá đạo, vào giờ khắc này, lần nữa bị hiện ra vô cùng nhuần nhuyễn.

Quản ngươi thần thông gì, đều có thể một tia ý thức đều cắn nuốt.

"Nuốt? Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi có thể nuốt bao nhiêu!"

Cười lạnh một tiếng, chứng kiến Bạch Nhạc thi triển Thôn Thiên Quyết, Mặc Vũ đồng dạng không có chút nào ngoài ý muốn, chẳng những không có dừng tay, ngược lại đem hết toàn lực, đem càng nhiều lực lượng hướng về Bạch Nhạc cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân trút xuống mà đi.

Cùng một thời gian, Nhậm Tiêu Dao cùng Tiêu Dật Phong cũng làm ra đồng dạng lựa chọn!

Ba tòa tinh cung đồng thời hiển hiện mà ra, đem hết toàn lực tiếp tục thôi động linh lực cùng ma khí hung hãn hướng về Bạch Nhạc oanh kích mà đi.

Bọn hắn lại không là lần đầu tiên nhìn thấy Bạch Nhạc xuất thủ, đối với Bạch Nhạc hội lấy phương thức gì tới phản kích, đã sớm đã có dự đoán, Thôn Thiên Quyết lại làm sao có thể không bị tính toán ở bên trong?

Chỉ là, lấy Mặc Vũ bọn hắn ánh mắt tự nhiên cũng thấy rõ, Thôn Thiên Quyết cường thịnh trở lại, cũng là dựa vào Bạch Nhạc thực lực bản thân, không có khả năng không hề hạn chế cắn nuốt.

Thôn Thiên Quyết tuy bá đạo, nhưng lại cũng cuối cùng không phải vô địch!

Đừng bảo là là Bạch Nhạc, cho dù là trước đây Thông Thiên Ma Quân, không phải cũng giống vậy nuốt hận tại Đạo Lăng sơn thượng?

Nếu chỉ là một người, Bạch Nhạc bằng vào Thôn Thiên Quyết uy lực, chỉ sợ cho là thật có thể đem Thần Thông Lực Lượng thôn phệ hơn phân

nửa, đến thích hợp thời điểm, một khi cái kia thân ngoại hóa thân nổ lên, cái kia phản phệ mà đến lực lượng, liền đủ để đánh tan đối phương thần thông, thậm chí trái lại trực tiếp đánh chết đối phương.

Chỉ lấy thực lực mà nói, bây giờ Bạch Nhạc, xác thực đã so với bọn hắn thoáng cao hơn một tầng thứ, chỉ có Dạ Nhận cùng Vân Mộng Chân có thể cùng Bạch Nhạc chống lại.

Thật là, bây giờ cái này vốn cũng không phải là tỷ thí công bình, mà là trăm phương ngàn kế vây giết!

Thôn Thiên Quyết lại như thế nào bá đạo, lẽ nào, bằng một mình ngươi, vẫn có thể đồng thời đem ba người chúng ta nhân thần thông một chỗ cắn nuốt hay sao?

Nếu là ngươi thật có thể làm được, vậy cũng không cần đánh, tất cả mọi người một chỗ chịu thua cũng chính là.

Tới mức này, càng là vứt bỏ hết thảy cuốn hút, càng thuần túy công kích, liền càng là hữu hiệu.

Bây giờ Mặc Vũ bọn hắn đặt mưu đồ, chính là trực tiếp xanh bạo Bạch Nhạc!

Ngươi không được nuốt sao?

Vậy ta liền để ngươi nuốt, một lần nuốt vào đủ, trực tiếp lấy thực lực cường đại, xanh bạo ngươi thân ngoại hóa thân, thậm chí là trực tiếp đưa ngươi Bạch Nhạc một chỗ xanh bạo.

Không thể không nói, Mặc Vũ bọn hắn lần này mới chính thức là bóp Bạch Nhạc mạng môn.

Tìm được đánh bại Bạch Nhạc phương thức tốt nhất, mặc dù có vẻ hơi

ngu xuẩn, nhưng lại tuyệt đối hữu hiệu nhất.

Chúng ta chính là lấy nhiều thủ thắng, thì thế nào?

Thế giới này, cho tới bây giờ sẽ không có công bằng, chỉ có thắng bại.

Thắng làm vua thua làm giặc, bất quá cũng chỉ như vậy!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 781: So với ai khác bảo vật nhiều?

"Đúng là vẫn còn quá tự phụ a, bất quá. . . Kết thúc như vậy, cũng tốt!"

Đạo Lăng sơn bên trên, Tinh Hà lão tổ khẽ thở dài một cái, nhẹ giọng lẩm bẩm.

Trong khoảng thời gian này, nhìn Bạch Nhạc từng bước quật khởi, thậm chí bại lộ Yến Bắc Thần thân phận, chiếm số một, Tinh Hà lão tổ tâm tình mới là phức tạp nhất một cái.

Tiếc hận cùng dạng này thiên tài gặp thoáng qua, thậm chí có thể nói là tự tay đem hạng nhân vật này đẩy ra Thất Tinh Tông, lại có chút may mắn cùng sớm liền cùng Bạch Nhạc phủi sạch quan hệ.

Loại tâm tình này, xác thực có chút khó có thể diễn tả bằng ngôn từ.

Mà bây giờ, nhìn thấy thượng cổ cấm địa cấm chế gần mở ra, tại đây cuối cùng, Bạch Nhạc cũng bị vây công đến chết, hắn lại ngược lại vì vậy thoải mái vài phần.

Kết thúc như vậy, đối với Thất Tinh Tông mà nói, không thể nghi ngờ cũng là một cái vô cùng tốt kết quả.

Bằng không, như thế một vị cường thế thiên kiêu, nếu là quả thật bình yên trở lại Thanh Châu phủ, Thất Tinh Tông địa vị, thật có thể cũng bị lay động.

Cứ việc thật không ít Thất Tinh Tông đệ tử, đều cùng Bạch Nhạc tồn tại không sai giao tình, có thể quyền lợi chính là quyền lợi.

Quyền lợi quyết định lập trường, đây vốn chính là rất đơn giản sự tình.

Trên thực tế, cũng không chỉ là Tinh Hà lão tổ, những cái kia trước đó từng cùng Bạch Nhạc từng có đồng thời xuất hiện Tinh Hải Cảnh lão tổ, bây giờ cũng đều không khỏi sản sinh gần như đồng dạng tâm tình.

Chỉ là. . . Thật kết thúc sao?

... . . .

Người khác thấy thế nào, Bạch Nhạc cũng không để bụng.

Nhưng hắn tất nhiên dám ra tay, tự nhiên trong lòng cũng đồng dạng có nắm chắc.

Bạch Nhạc kiêu ngạo, nhưng tuyệt không tự phụ.

Trên thực tế, nếu thật là sự kiêu căng ấy người, Bạch Nhạc cũng căn bản không sống được tới giờ.

Ngắn ngủi không đến trăm hơi thở thời gian, thân ngoại hóa thân có khả năng chịu tải lực lượng, cũng đã đạt được cực hạn, dù cho là lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, cũng căn bản không có khả năng cường thịnh trở lại chống đỡ xuống dưới, bằng không liền thật sau đó đối phương ý, muốn sống miễn cưỡng bị xanh bạo.

Chỉ là. . . Như vậy hà tất gượng chống? !

"Bạo!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, cảm thụ cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân đã đạt được cực hạn trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền nhất thời không chút do dự, trực tiếp lựa chọn lệnh thân ngoại hóa thân tự

bạo, trong một chớp mắt, vừa mới cắn nuốt lực lượng, trong nháy mắt cuốn ngược mà ra.

Thôn Thiên Quyết là bực nào bá đạo, trước đây Thông Thiên Ma Quân, hầu như có thể nói là sở hữu cùng thời cao thủ ác mộng.

Mặc Vũ bọn hắn cũng đều nghe qua Thôn Thiên Quyết tên, nhưng lại đúng là vẫn còn khuyết thiếu vài phần trực quan nhận thức, chân chính làm cái này một cổ lực lượng cuốn tới thời điểm, loại kia lực lượng cuồng bạo, cũng y nguyên vẫn là có chút vượt quá bọn hắn mong muốn.

Chính mình thi triển thần thông, trong nháy mắt cuốn ngược mà hồi, loại kia trùng kích, đủ để khiến bất luận kẻ nào biến sắc.

Tối trọng yếu là, lần này Bạch Nhạc lựa chọn, có thể cũng không phải là đem cổ lực lượng này trực tiếp cuốn ngược mà ra, phân biệt công kích ba người, mà là chọn trúng bên trong một người, đem toàn bộ lực lượng, oanh kích đến trên người một người.

Đồng thời đánh bại ba người, loại chuyện như vậy, Bạch Nhạc căn bản không có nghĩ tới, Thôn Thiên Quyết chính là lại như thế nào lợi hại, cũng không thể để hắn tại đồng cảnh giới xuống, nghiền ép ba vị nhất đỉnh tiêm thiên tài.

Muốn phá cuộc, cũng chỉ có thể lấy điểm phá diện, như là một thanh đao nhọn, tìm đúng một cái phương hướng trực tiếp tạc xuyên!

Đương nhiên, dạng này đấu pháp, cũng đồng dạng có thiếu sót trí mạng, cái kia chính là chỉ tuyển chọn một cá nhân công kích, nhân thể chắc chắn sẽ cho hai người khác lộ ra kẽ hở!

Một cái không cẩn thận, chính là Thân Tử Hồn Diệt kết cục, thậm chí có thể nói, cái này căn bản là lưỡng bại câu thương, thậm chí là đồng quy vu tận đấu pháp.

Nếu như đổi người khác, tự nhiên chưa chắc có thể dùng ra ác như vậy đấu pháp, thật là Bạch Nhạc từ ban đầu ở Linh Tê Kiếm Tông mới vừa mà bắt đầu tu hành thời điểm trở đi, liền một mực tại cùng người liều mạng tranh đấu, con đường đi tới này, có thể nói chính là từ bên bờ sinh tử đi tới, nếu bàn về bác sát kinh nghiệm, người khác thì như thế nào có thể cùng Bạch Nhạc so sánh?

Thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc trực tiếp từ hướng về trước hết đối tự mình ra tay Mặc Vũ đụng tới.

Oanh!

Trong nháy mắt, khủng bố trùng kích trong nháy mắt hình thành một cơn bão táp, hầu như đem xung quanh tất cả đều bao phủ.

Mắt thấy cái kia thân ngoại hóa thân cắn nuốt lực lượng, vậy mà đều hướng về chính mình oanh kích mà đến, cho dù là Mặc Vũ cũng không khỏi có một loại muốn chửi đổng kích động.

Rõ ràng là ba người một chỗ đối ngươi xuất thủ, ngươi hận ta như vậy làm cái gì?

Chỉ là, tới mức này, Mặc Vũ nhưng là liền mắng chửi người nhàn rỗi đều không, bây giờ đối với hắn mà nói, tối trọng yếu chính là sống sót.

Thôn phệ ba người Thần Thông Chi Lực, bây giờ hoàn toàn hướng về hắn oanh kích mà đến, loại kia lực công kích, đã đủ để cho hắn cảm thụ được uy hiếp tánh mạng.

Chỉ là. . . Những thứ này còn còn thiếu rất nhiều!

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, cơ hồ là đồng thời, Mặc Vũ đầu ngón tay bắn ra, một viên màu mực bùa hộ mệnh chợt trên không

trung nổ lên.

Trong tích tắc, một mảnh màu mực tuôn ra, trên không trung hóa thành một chỉ bàn tay to lớn, ngạnh sinh sinh hướng về cuốn ngược mà đến thần thông vồ xuống đi.

Hộ Thân Chí Bảo!

Coi như Mặc Kình truyền nhân duy nhất, Mặc Vũ bước vào thượng cổ cấm địa loại nguy hiểm này địa phương, Mặc Kình lại làm sao có thể không cho hắn một điểm bảo mệnh vốn liếng.

Cái này màu mực bùa hộ mệnh, chính là Mặc Kình lưu cho Mặc Vũ Hộ Thân Chi Bảo.

Có thể so với tinh cung cường giả một kích toàn lực oanh kích, tại đây bàn tay to lớn trước đó, trong nháy mắt liền hóa thành hư vô, lại không nổi lên một tia sóng lớn.

Ngay tại lúc đó, Tiêu Dật Phong cùng Nhậm Tiêu Dao công kích đã chuẩn bị, nhưng là trong nháy mắt đồng thời rơi xuống Bạch Nhạc.

Bạch Nhạc lựa chọn loại này được ăn cả ngã về không đấu pháp, nhân thể tất có nghĩa là, hắn vô lực tái vô lực ngăn cản người khác công kích, ngắn như vậy thời gian trong thời gian, hắn tự nhiên cũng không khả năng lại thi triển một lần Thông Thiên Ma Công.

Chỉ là, dù là đến giờ phút nầy, Bạch Nhạc trong mắt cũng thủy chung một mảnh đạm mạc, tựa hồ không có nửa điểm tâm tình chập chờn, chớ đừng nói chi là sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Trong tích tắc, Cực Hàn Băng Hoa chợt tại Bạch Nhạc phía sau nở rộ!

Lúc trước chỉ có tinh cung sơ kỳ thời điểm, Bạch Nhạc vô pháp chủ

động khống chế Cực Hàn Băng Hoa lực lượng, nhưng hôm nay bước vào tinh cung hậu kỳ, thực lực tăng vọt phía dưới, có thể cũng không giống nhau.

Cái kia một đóa Cực Hàn Băng Hoa tự nhiên ngăn cản hướng Thái Cực Kiếm Đồ, cùng lúc đó, mặt khác một cổ khủng bố Địa Hỏa, cũng thuận thế tuôn ra, ngăn cản hướng Hoàng Tuyền Chi Thủy.

So bảo vật sao?

Bạch Nhạc trong lòng tràn đầy khinh thường!

Những thứ này Mặc Vũ bọn hắn muốn cướp đoạt bảo vật, bây giờ đều đã bị Bạch Nhạc triệt để luyện hóa, tự nhiên liền trở thành hắn đối địch lúc bảo đảm.

Đương nhiên, chỉ dựa vào những bảo vật này, cũng không khả năng để cho Bạch Nhạc triệt để ngăn trở đối phương công kích, bất quá, chỉ là thoáng kéo dài một chút thời gian cũng đã đủ đủ.

Một trận chiến này, từ xuất thủ lúc, Bạch Nhạc liền đã hiểu rõ, hắn xuất thủ chính là vì lập uy.

Nhất định muốn lấy lôi đình thủ đoạn, chém giết một người, mới có thể ngăn chặn người khác tham niệm!

Đã đến bên bờ sinh tử, đương nhiên sẽ không lại có chút do dự.

Chỉ là, Mặc Vũ trong tay lại có Hộ Thân Chi Bảo, nhưng cũng là Bạch Nhạc căn bản không có nghĩ đến.

Bất quá, bây giờ hồi nghĩ một hồi, cũng không coi là khoa trương!

Những thứ này chân chính có bối cảnh thiên tài, trên người nhiều ít đều

sẽ có một ít lợi hại bảo vật, cho dù là bị hắn giết chết Lâm Tuyết Dật trên người không phải cũng tồn tại Tuyệt Tiên Kiếm.

Còn như Tư Đồ Lăng Phong, liền Vân Mộng Chân trên người đều không bảo vật, cho dù là vi biểu nét mặt cân bằng, hắn tự nhiên cũng không khả năng có hộ thân bảo vật.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 782: Ta liền không có thần binh lợi khí sao?

"Điều đó không có khả năng!"

Đạo Lăng sơn thượng một mảnh xôn xao!

Làm Bạch Nhạc chủ động tế xuất Cực Hàn Băng Hoa, dẫn động Địa Hỏa Chi Lực thời điểm, những thứ này Tinh Hải Cảnh lão tổ nhưng là nhất thời liền vỡ tổ.

Cũng không phải là nghi vấn Bạch Nhạc có những bảo vật này, những thứ này bọn hắn trước đó liền đã gặp.

Thật là, luyện hóa Cực Hàn Băng Hoa cùng Địa Hỏa Chi Tâm, cùng có thể chủ động thả ra bên trong lực lượng, có thể tuyệt đối là hai việc khác nhau.

Lúc trước cho dù là Cực Hàn Băng Hoa, Bạch Nhạc cũng vẻn vẹn chỉ là luyện hóa phân nửa, cho nên, chỉ có tại bản thân sinh mệnh chịu đến uy hiếp thời điểm, mới có thể bị động xuất hiện phòng ngự.

Bạch Nhạc luyện hóa Địa Hỏa Chi Tâm, luyện hóa Tức Thổ, những thứ này đều không tính là gì, thật là có thể chủ động điều động bên trong lực lượng, vậy coi như là một chuyện khác.

Nghiêm chỉnh mà nói, những bảo vật này thật đều là đột phá tinh hải chuẩn bị.

Cũng chỉ có bước vào tinh hải sau đó, mới có thể chân chính đem những lực lượng này luyện hóa vào tinh hải, chân chính biến thành có thể hoàn

mỹ điều động lực lượng.

Chính là bởi vì như vậy, Mặc Vũ bọn hắn mới có thể đối Bạch Nhạc sinh ra sát ý, bởi vì, đang không có triệt để luyện hóa điều kiện tiên quyết, chỉ cần giết chết Bạch Nhạc, những vật này mới có thể thoát ly Bạch Nhạc thân thể, bị bọn hắn cướp đoạt.

Bằng không, nếu như Tinh Hải Cảnh tồn tại, đem những bảo vật này triệt để luyện hóa vào tinh hải, coi như là bỏ mình, cũng sẽ theo tinh hải mà vỡ nát, ngươi nghe nói qua, cái nào Tinh Hải Cảnh cường giả sau khi chết, còn có thể từ tinh hải bên trong tuôn ra bảo vật.

Thiên kiếp dưới, có thể khu động những lực lượng này tới chống cự thiên kiếp, cũng là tại sinh tử thời khắc, bị buộc đi ra, cũng không phải Bạch Nhạc chủ động thôi động.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc nhưng là thật đang khống chế những lực lượng này.

Lấy Cực Hàn Băng Hoa đi ngăn cản Thái Cực Kiếm Đồ kiếm khí, dùng Địa Hỏa tới đối kháng Hoàng Tuyền Chi Thủy, đây quả thực phá vỡ người khác nhận thức.

Cái khác không nói, riêng chỉ là phân biệt khống chế những lực lượng này, cần thiết Thần Hồn Chi Lực, cũng đã viễn siêu ra một cái Tinh Cung Cảnh có khả năng sở hữu cực hạn a.

"Ma đạo song tu!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, chậm rãi từ trong miệng phun ra bốn chữ này, Diệp Lăng Vân nhưng là đã trong nháy mắt suy nghĩ cẩn thận tất cả.

Trước đó, Bạch Nhạc vẫn chỉ là tinh cung trung kỳ thời điểm, còn không

nhìn ra, có thể làm Bạch Nhạc chân chánh bước vào tinh cung hậu kỳ sau đó, đạo ma song tu mang đến cường đại ưu thế liền rốt cục thể hiện ra.

Mặc dù còn không có bước vào tinh hải, thế nhưng loại này hoàn mỹ tinh cung, nhưng cũng đã hoàn toàn không phải bình thường Tinh Cung Cảnh có khả năng so sánh, từ trình độ nào đó mà nói, đã đánh vỡ Tinh Cung Cảnh cực hạn.

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên, Bạch Nhạc mới có thể tại loại này hẳn phải chết dưới tuyệt cảnh, bằng vào Thôn Thiên Quyết thôn phệ đủ đủ lực lượng, chẳng những khôi phục thương thế, hơn nữa lệnh thực lực tùy theo đột phá.

Vậy cũng cũng không phải là Bạch Nhạc ý chí có nhiều kiên định, mà là đạo ma song tu mang đến hoàn mỹ tinh cung mang đến biến hóa.

Nếu không có có hoàn mỹ như vậy tinh cung, cho dù là tu có Thông Thiên Ma Công, cũng giống vậy vẫn là chắc chắn phải chết.

Trước đó, tất cả mọi người cho rằng, Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân, Dạ Nhận, ba người là một cảnh giới.

Nhưng trên thực tế, chỉ lấy Tinh Cung Cảnh thời điểm thực lực mà nói, cho dù là Vân Mộng Chân cùng Dạ Nhận, cũng đồng dạng phải kém hơn tại Bạch Nhạc một bậc.

Không chút nào khoa trương nói, bây giờ Bạch Nhạc, mới là chân chính ở vào Tinh Cung Cảnh cùng Tinh Hải Cảnh ở giữa trạng thái hoàn mỹ.

Ý thức được điểm này, nhưng cũng không chỉ có chỉ là Diệp Lăng Vân, Mặc Kình cũng đồng dạng phản ứng kịp, chợt trong mắt nhất thời lộ ra vài phần vẻ khẩn trương.

Bây giờ Bạch Nhạc, thật là thẳng đến Mặc Vũ mà đi a!

Nguyên bản hắn mặc dù cho rằng Mặc Vũ cùng người khác một chỗ vây giết Bạch Nhạc khó tránh khỏi có chút thiển cận, thật là vô luận như thế nào, Mặc Vũ cũng đều là hắn truyền nhân duy nhất!

Lấy hắn hiện tại trạng thái, hiển nhiên cũng đã căn bản không có khả năng có thời gian một lần nữa bồi dưỡng một cái truyền nhân.

Nếu như Mặc Vũ chết ở bên trong, hắn một thân truyền thừa, thật có thể muốn gãy tuyệt.

Đạo Lăng Thiên Tông bây giờ biểu hiện ra thái độ, đã là phải giết Bạch Nhạc không thể nghi ngờ, nếu như Mặc Vũ chết lại tại Bạch Nhạc trên tay. . . Vậy lần này thượng cổ cấm địa chuyến đi, liền có thể nói là lấy ma đạo đại bại thua thiệt kết thúc.

Phải biết, bây giờ Vân Mộng Chân thật là đã bước vào năm màu Tiên Cung, rất nhanh có thể đã thu được Tiên Đạo Truyền Thừa a.

Kể từ đó, đến cuối cùng, Vân Mộng Chân đột phá tinh hải, được hồi Côn Ngô Kiếm, thậm chí còn đạt được Tiên Đạo Truyền Thừa, chẳng phải là lần nữa có thể bằng sức một mình trấn áp cùng thời sở hữu thiên hạ, tiếp tục kéo dài Đạo Lăng bất bại thần thoại!

Cái thời gian đó, còn nói cái gì mới thời đại, chỉ bằng Vân Mộng Chân một cá nhân, tương lai là được khởi động một cái thuộc về Đạo Lăng Thiên Tông thời đại.

Kể từ đó, hắn lần này tỉ mỉ bày ra xông tới Đạo Lăng Thiên Tông sự tình, liền thật trở thành một chuyện cười lớn.

Cho tới giờ khắc này, Mặc Kình mới rốt cục chợt biến sắc.

.. .

"Điều đó không có khả năng!"

Phân biệt bị Cực Hàn Băng Hoa cùng Địa Hỏa ngăn lại, Tiêu Dật Phong bọn hắn cũng đột nhiên biến sắc, nhịn không được kinh hô thành tiếng.

Nhưng mà, hiện tại Bạch Nhạc có thể căn bản không có phản ứng đến hắn nhóm ý tứ.

Trên thực tế, bây giờ cho dù là Bạch Nhạc chính mình, cũng đều còn chưa ý thức được bên trong vấn đề, hơn nữa, cũng căn bản không kịp nghĩ nhiều.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, bây giờ nhất chuyện trọng yếu, chính là chém giết Mặc Vũ!

Dù là, Mặc Vũ bây giờ trong tay có Hộ Thân Chi Bảo.

Đột nhiên trên không trung một bước, cầm trong tay Nghịch Ma Kiếm, Bạch Nhạc chợt gia tốc, chợt hướng về Mặc Vũ chém xuống đi.

Oanh!

Vừa mới thân ngoại hóa thân nổ lên dư ba mới vừa kết thúc, Ân kiếm khí màu tím cũng đã hung hăng chém tới cái kia thật lớn màu mực trên lòng bàn tay.

Sắc mặt hơi đổi một chút, mặc dù không có nghĩ đến Bạch Nhạc thật không ngờ khủng bố, có thể Mặc Vũ trong mắt nhưng cũng vẫn không có quá nhiều vẻ hốt hoảng.

Nếu như vừa mới Bạch Nhạc lựa chọn đi giết Tiêu Dật Phong, hoặc là Nhậm Tiêu Dao, thật có khả năng đắc thủ, nhưng hắn trên người nhưng

là có cái này sư tôn ban thưởng bùa hộ mệnh, vẫn là Tinh Hải cường giả trong khoảng thời gian ngắn, cũng đừng đánh vỡ, liền chớ đừng nói chi là là Bạch Nhạc.

Kiếm khí màu tím hung hăng chém ở cái kia thật lớn màu mực trên lòng bàn tay, mang theo một hồi kịch liệt ầm vang!

Nhưng dù cho như thế, nhưng cũng vẫn như cũ vô pháp lay động chút nào.

Chứng kiến cái này, Mặc Vũ trong lòng càng là thả lỏng vài phần, trong mắt lộ ra một tia vẻ khinh miệt, "Bạch Nhạc, ta thừa nhận, ta coi khinh ngươi! Thật là. . . Những thứ này còn chưa đủ! Chỉ bằng những thứ này, ngươi giết không ta."

Đừng xem Bạch Nhạc bây giờ tựa hồ vững vàng chiếm thượng phong, thậm chí là đè nặng bọn hắn đánh, nhưng trên thực tế, nhân lực cuối cùng cũng có nghèo lúc, một khi chống qua Bạch Nhạc một vòng này công kích, tình thế ngay lập tức sẽ muốn nghịch chuyển qua đây.

"Thật sao?"

Nhàn nhạt nhìn Mặc Vũ, Bạch Nhạc thần sắc vẫn như cũ không có bất kỳ biến hóa nào.

Nếu như tình huống bình thường xuống, tự nhiên rất khó đánh vỡ Mặc Kình ban thưởng Hộ Thân Chi Bảo, có thể hỏi đề ở chỗ. . . Bảo vật, ngươi cho ta không có sao?

Phía sau tinh cung lộ ra lau một cái huyễn lệ quang mang.

Linh lực cùng ma khí đồng thời dung nhập Nghịch Ma Kiếm bên trong, trong tích tắc, Nghịch Ma Kiếm thượng liền đột nhiên lộ ra lau một cái chói mắt tử sắc quang mang, phảng phất trong nháy mắt sống lại, cái kia

khủng bố kiếm ý, trong nháy mắt này, chợt tăng vọt không chỉ gấp mười lần!

Bây giờ chân chính triệt để luyện hóa Nghịch Ma Kiếm, Bạch Nhạc mới chính thức có thể cảm thụ được, Diệp Huyền đại sư tự tay chế tạo thanh này thu sơn chi tác, rốt cuộc có bao nhiêu cường đại.

Ngươi có Hộ Thân Chi Bảo, chẳng lẽ ta liền không có thần binh lợi khí sao?

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 783: Kiếm tên, nghịch ma! (canh thứ tư, tiếp tục tu bổ thiếu)

Lúc trước Diệp Huyền đại sư liền từng nói qua, Côn Ngô Kiếm rất cường đại, nhưng là lại chưa chắc là thích hợp Bạch Nhạc kiếm.

Mà Nghịch Ma Kiếm nhưng là hắn dốc hết tâm huyết tới vì Bạch Nhạc chế tạo.

Trước đó Bạch Nhạc còn chưa phải là quá rõ câu nói này hàm nghĩa, nhưng hôm nay khi hắn triệt để luyện hóa Nghịch Ma Kiếm, chân chính đem Nghịch Ma Kiếm lực lượng thôi động đi ra thời điểm, mới thật sự hiểu trong lúc này chênh lệch.

Lực lượng hay là Bạch Nhạc bản thân lực lượng, thật là, lúc này từ Nghịch Ma Kiếm thôi động đi ra, chỗ bộc phát ra uy lực, lại gấp mười lần so với trạng thái bình thường hạ lực lượng!

Xuyên thấu qua Nghịch Ma Kiếm, liền có thể đem Bạch Nhạc trong cơ thể lực lượng chân chính ngưng tụ cùng một cái điểm, trong nháy mắt bộc phát ra, đây cũng là chân chính thần binh.

"Răng rắc!"

Vẻn vẹn chỉ một cú đánh, vừa mới còn vô pháp lay động bàn tay to lớn, liền phát sinh một tiếng giòn vang, xuất hiện một tia vết rạn.

Bất luận cái gì hộ thân bảo vật lực lượng, cũng đều là hữu hạn.

Hơn nữa, thừa nhận công kích càng mạnh, liền dễ dàng tan vỡ.

Trước đó cũng đã bị Thôn Thiên Quyết lực lượng hung hăng oanh kích một lần, bây giờ lại bị Bạch Nhạc như thế toàn lực chém xuống một kiếm đến, trước đó loại kia hoàn mỹ phòng ngự trạng thái, liền rốt cục bị phá vỡ.

Theo cái kia một tiếng tiếng vỡ vụn vang vang lên, Mặc Vũ trong lòng mới chân chính mọc lên lau một cái ý sợ hãi!

"Không có khả năng! Điều đó không có khả năng! Coi như là Tinh Hải Cảnh cường giả, cũng không khả năng đánh nát Mặc Phù!"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc kiếm trong tay, Mặc Vũ lớn tiếng hô lớn.

"Kiếm tên, nghịch ma!"

Cũng không để ý gì tới hội Mặc Vũ điên cuồng, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói, "Là Diệp Huyền đại sư tự tay chế tạo chi thần binh, hôm nay lấy ngươi máu tế kiếm, phương không phụ kiếm này tên!"

Mặc dù ở Đạo Môn đại hội sau đó, Nghịch Ma Kiếm cũng đã đưa đến Bạch Nhạc trong tay, nhưng trên thực tế, đây cũng là Bạch Nhạc lần đầu tiên chân chính đem Nghịch Ma Kiếm uy lực triệt để phát huy được, mà ở Bạch Nhạc trong mắt, lấy Mặc Vũ loại này đỉnh tiêm thiên tài máu tới tế kiếm, mới là lựa chọn tốt nhất.

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc lại là bước ra một bước, trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, hung hãn lần nữa xuất kiếm!

Có thượng một kiếm kinh nghiệm, lần này xuất thủ, Bạch Nhạc càng là thuận buồm xuôi gió, lần này liền không còn là tùy ý xuất kiếm, mà là trực tiếp thi triển ra Linh Tê Nhất Kiếm!

Tâm kiếm hợp nhất!

Cho tới nay, Linh Tê Nhất Kiếm, đều là Bạch Nhạc quen thuộc nhất kiếm pháp!

Hơn nữa, theo Bạch Nhạc thực lực không ngừng tăng lên, liền càng phát ra có thể cảm giác được Linh Tê Nhất Kiếm cường đại, cái này tựa hồ cũng không phải thần thông, nhưng lại lại hết lần này tới lần khác có thể bộc phát ra so thần thông lợi hại hơn uy lực tới.

Đừng xem Linh Tê Kiếm Tông tựa hồ bây giờ đã triệt để xuống dốc, có thể chỉ lấy kiếm đạo mà nói, Bạch Nhạc bây giờ cũng coi như học qua không ít Kiếm Đạo Thần Thông, nhưng lại vẫn như cũ cho rằng, không có bất kỳ một môn thần thông, có thể hoàn toàn vượt lên trước Linh Tê Nhất Kiếm.

Cho dù là Kiếm Nhận Phong Bạo, cũng vẫn như cũ như vậy.

Điều này cũng làm cho Bạch Nhạc, lần nữa nhớ tới Diệp Huyền đại sư.

Thích hợp nhất, mới là tốt nhất.

Nghịch Ma Kiếm, có thể cũng không có Côn Ngô Kiếm cường đại, có ở Bạch Nhạc trong tay, lại có thể phát huy ra so Côn Ngô Kiếm càng mạnh uy lực.

Đồng dạng, Linh Tê Nhất Kiếm có thể cũng không phải là thần thông, nhưng hôm nay tại Bạch Nhạc trong tay, lại có thể giống vậy phát huy ra so thần thông tốt hơn hiệu quả.

Trong tích tắc, phảng phất toàn bộ thời gian đều chậm lại.

Căn bản không kịp suy tư, Bạch Nhạc liền thuận thế một kiếm chém ra,

bằng vào Nghịch Ma Kiếm, đem trong cơ thể toàn bộ lực lượng, đều dung nhập một kiếm này bên trong!

Không có Kiếm Linh Vũ hoa lệ, cũng không có Kiếm Nhận Phong Bạo khủng bố, nhưng khi một kiếm này chém ra, lại chân chính. . . Kinh diễm thiên địa!

Ùng ùng!

Một kiếm ở giữa, khủng bố kiếm khí màu tím vô cùng tinh chuẩn rơi vào cái kia màu mực cự chưởng vừa mới bị chém ra cái kia một kẽ hở phía trên, trong tích tắc, toàn bộ bàn tay chợt vỡ nát!

Ngay tại lúc đó, một chỗ vỡ nát, còn có Mặc Vũ giữa ngón tay cái kia màu mực ngọc phù!

Liền phảng phất lau một cái tử mang tại màu mực bên trong chợt nở rộ, đâm thủng trời cao.

Chém vỡ Mặc Phù, một kiếm này thế đi không giảm, tiếp tục hướng về Mặc Vũ chém tới, vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, Mặc Vũ vô ý thức huy động trong tay phán quan bút ngăn cản, lại đồng dạng tại Nghịch Ma Kiếm xuống, trực tiếp bị chém làm hai đoạn!

Trong nháy mắt, Mặc Vũ trước ngực liền xuất hiện một đạo cực kỳ kinh khủng vết thương, máu me đầm đìa, dường như muốn đem Mặc Vũ cả người trực tiếp chém thành hai nửa đồng dạng.

"Không, ngươi không thể giết ta!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Mặc Vũ gấp giọng hô, "Bạch Nhạc, thả ta, ta đi cầu sư tôn, để cho hắn mang ngươi ly khai Đạo Lăng sơn! Bằng không, ngươi coi như ly khai thượng cổ cấm địa, cũng giống vậy khó thoát khỏi cái chết!"

Vết thương sâu triệt để thấy xương, Mặc Vũ đã sớm lại không có trước đó kiêu ngạo, trong mắt tràn đầy sợ hãi.

Không ai thật không sợ chết, riêng là Mặc Vũ loại này xuất thân tôn quý thiên tài, bọn hắn từ tu hành bắt đầu, liền cơ hồ không có chân chính bị qua uy hiếp trí mạng, cho dù là sinh hoạt tại ma đạo loại này hoàn cảnh tàn khốc xuống, tại Mặc Kình bảo vệ dưới, hắn cũng căn bản chưa ăn qua cái gì giảm nhiều.

Ở phương diện này, Mặc Vũ kém xa Nhậm Tiêu Dao, liền chớ đừng nói chi là Dạ Nhận.

Sinh tử một đường phía dưới, liền có vẻ càng không chịu nổi, so với trước đó, sớm nhất tại thượng cổ cấm địa bên trong, chết bởi Bạch Nhạc dưới kiếm Triệu Thụy, cũng cường không đến đi đâu.

Chỉ tiếc, tới mức này, Bạch Nhạc nơi nào sẽ còn vì mở miệng mà thay đổi.

Từ hắn lựa chọn bại lộ thân phận bắt đầu, cũng đã có nghĩa là bước vào cửu tử nhất sinh hiểm cảnh, ly khai thượng cổ cấm địa sau đó, nên làm cái gì bây giờ, cho dù là Bạch Nhạc trong lòng mình cũng không có số!

Nhưng hắn lại vô cùng rõ ràng, cái gọi là che chở, tuyệt đối không phải hắn buông tha Mặc Vũ là có thể đổi!

Tử vong trước đó, Mặc Vũ mềm yếu, sẽ chỉ ở thoát ly hiểm cảnh sau đó, hóa thành điên cuồng hơn xấu hổ cùng sát khí.

Sinh cơ, cho tới bây giờ thì không phải là thỏa hiệp đi ra, mà là tuôn ra tới.

Có thể một đường bảo vệ Vân Mộng Chân đi tới cuối cùng, thu được

thượng cổ cấm địa hạch tâm truyền thừa, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng đã đủ đủ.

Cho dù là vì vậy bồi thượng tính mệnh, cũng không có gì lớn lắm.

"Phốc!"

Trong tay Nghịch Ma Kiếm lần nữa chém rụng, một kiếm ở giữa, Mặc Vũ đầu người chợt phóng lên cao, kèm theo hắn cuối cùng gào thét một chỗ từ không trung rơi rụng!

Ân tử Nghịch Ma Kiếm, phảng phất lộ ra lau một cái yêu dị quang mang, uy hiếp toàn bộ thiên địa!

Dù cho là Tiêu Dật Phong cùng Nhậm Tiêu Dao, giờ khắc này cũng không khỏi trở nên sợ hãi, chợt ngừng lại đối với Bạch Nhạc truy kích, tránh ra thật xa tới.

Mặc Vũ chết, xác thực cho bọn hắn quá chấn động mạnh lay động.

Giờ khắc này Bạch Nhạc, giống như Ma Thần, cứ như vậy đạp ở trong hư không, một người kinh sợ toàn bộ thiên địa.

Ùng ùng!

Ngay tại lúc đó, trong bầu trời cái kia một kẽ hở cũng theo đó triệt để tan vỡ, rõ ràng lộ ra một đạo thông đạo, nối thẳng Đạo Lăng sơn.

Lạnh cả tim, cơ hồ là trong nháy mắt, Tiêu Dật Phong liền cái thứ nhất hướng về thượng cổ cấm địa ở ngoài bay đi.

Đến giờ phút nầy, hắn mới chính thức là sợ hãi, dù là Bạch Nhạc trên người có nhiều hơn nữa bảo vật, hắn cũng không dám mơ ước.

Hơn nữa. . . Hắn nhất định muốn lập tức đem tin tức truyền đi!

Bây giờ Bạch Nhạc, mang đến cho hắn áp lực quá lớn, vô luận như thế nào, hắn cũng không thể để Bạch Nhạc còn sống rời đi Đạo Lăng sơn.

Chính hắn làm không được, nhất định phải đem tin tức truyền đi, truyền tới Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, truyền vào tam đại thiên tông, thậm chí toàn bộ chính đạo tất cả cao thủ trong tai.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 784: Tự cho là thông minh

"Bạch Nhạc chính là Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần, khẩn cầu chư vị tiền bối mau mau xuất thủ tru diệt!"

Người mới vừa mới vừa bay ra thượng cổ cấm địa, thậm chí cũng còn không có thấy rõ tình huống bên ngoài, Tiêu Dật Phong cũng đã cao giọng la lên đi ra.

Dạng này tuy hội có vẻ hơi thất thố, thế nhưng tin tức này thực sự quá nổ mạnh, cũng quá trọng yếu, đủ để lau sạch cái này một điểm nho nhỏ thất thố.

Tiêu Dật Phong vốn tưởng rằng hô lên tin tức này, ắt sẽ lệnh toàn trường náo động, đủ loại người, tranh nhau hướng mình hỏi chi tiết mới đúng.

Trong đầu hắn thậm chí còn tại chỉnh lý ý nghĩ, suy nghĩ thượng cổ cấm địa bên trong, cái nào sự tình có thể như thực chất tự thuật, cái nào yêu cầu hơi chút che lấp.

Nhưng mà, khi hắn chân chính rơi xuống đứng vững thân hình sau đó, lúc này mới ngạc nhiên phát hiện, căn bản cũng không có bất luận kẻ nào phản ứng đến hắn, giống như là căn bản không có nghe được hắn, thậm chí ngược lại sở hữu ánh mắt, đều rơi trên bầu trời.

"Chưởng giáo!"

Đầu óc có điểm ngẩn ra, Tiêu Dật Phong rất nhanh ở trong đám người tìm được Thái Cực Đạo vị trí, rơi vào chưởng giáo trước mặt.

Chỉ là, không đợi hắn nói chuyện lần nữa, Thái Cực Đạo chưởng giáo liền khoát khoát tay, ý bảo hắn lui ra.

Cho tới giờ khắc này, Tiêu Dật Phong mới rốt cục ý thức được cái gì, xoay người lại, theo người khác ánh mắt hướng về thiên không.

Chỉ là cái nhìn này, liền nhất thời để cho Tiêu Dật Phong thân thể đột nhiên cứng đờ, con ngươi chợt co rút lại, gắt gao nhìn thẳng cái kia một khoảng trời.

Hắn dẫn đầu chạy ra thượng cổ cấm địa, trong cấm địa tình cảnh, lại y nguyên vẫn là vô cùng rõ ràng hiển hiện tại tất cả mọi người trước mắt.

Tiêu Dật Phong lại không ngốc, thấy như vậy một màn, tự nhiên đã phản ứng kịp, toàn bộ thượng cổ cấm địa bên trong phát sinh tất cả, chỉ sợ đều đã bị Đạo Lăng sơn mỗi người xem thanh thanh sở sở. . .

. . .

Tiêu Dật Phong đang lẩn trốn, Nhậm Tiêu Dao đang lẩn trốn, những cái kia vừa mới xúm lại ở chung quanh xem náo nhiệt người cũng đang trốn.

Nếu như nói trước đó còn có người ôm chiếm tiện nghi ý tưởng, chờ lấy Bạch Nhạc sau khi chết lăn lộn chỗ tốt hơn, như vậy Mặc Vũ chết, liền triệt để đoạn tuyệt tất cả mọi người niệm tưởng, dạng này Bạch Nhạc, căn bản không phải bọn hắn bất luận kẻ nào có khả năng mơ ước.

Cho dù là chết, Bạch Nhạc cũng nên chết ở Đạo Lăng sơn bên trên, chết ở Đạo Lăng Thiên Tông trong tay, mà không phải bị bọn hắn chiếm tiện nghi.

Tham dục bị triệt để đè xuống, còn lại tự nhiên liền chỉ có sợ hãi.

Tất cả mọi người chen lấn hướng về thượng cổ cấm địa ở ngoài bỏ chạy,

e sợ cho đi hơi chậm một ít, liền bị Bạch Nhạc nhớ đến, chết không minh bạch.

Nhìn những người này chạy trốn bóng lưng, Bạch Nhạc khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, cuối cùng quay đầu xem năm màu Tiên Cung liếc mắt, hít sâu một hơi, kiếm trong tay lần nữa chém ra, khủng bố kiếm khí trong nháy mắt nhấc lên một trận bão táp, hung hãn hướng về đoàn người cuốn qua đi.

Kiếm Nhận Phong Bạo!

Nhìn thấy Bạch Nhạc vậy mà thật hướng bọn hắn xuất thủ, đoàn người nhất thời thay đổi càng phát ra hỗn loạn lên, ai cũng không đoái hoài tới ai, toàn bộ dùng hết khí lực muốn tránh thoát cái kia Kiếm Nhận Phong Bạo ràng buộc, chạy ra thượng cổ cấm địa.

Chỉ là, nhưng căn bản không ai chú ý tới, Bạch Nhạc dụng ý căn bản cũng không ở đây.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, những thứ này cái gọi là thiên tài, bây giờ ở trước mặt hắn cũng bất quá chỉ là Lộ Nhân Giáp Ất Bính mà thôi, liền tên đều không cần biết, cho dù là giết chết một số người, cũng căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Sở dĩ gây ra động tĩnh lớn như vậy, cũng không ngoài tử chính là muốn thoát thân mà thôi.

Thân phận đã bại lộ, loại tình huống này, vô luận là lấy Bạch Nhạc thân phận vẫn là Yến Bắc Thần thân phận đi ra ngoài, chỉ sợ đều khó thoát khỏi cái chết, duy nhất sinh cơ liền ở chỗ Thiên Cơ Biến!

"Thiên cơ!"

Mượn Kiếm Nhận Phong Bạo, Bạch Nhạc thuận lợi lẫn vào trong đám

người, thiên cơ hai chữ lối ra, trong tích tắc, Bạch Nhạc cũng đã khí tức đại biến.

Vô luận là dung mạo vẫn là khí tức, giờ khắc này đều đã triệt để biến ảo.

Nếu là có người chú ý, liền sẽ phát hiện, lúc này Bạch Nhạc biến ảo ra dáng vẻ, chính là sớm nhất hắn bước vào thượng cổ cấm địa lúc, chộp tới hỏi tình huống bên ngoài cái kia ma tu Vương Dũng.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, ngụy trang thành cái gì nhân dạng tử, căn bản không trọng yếu, trọng yếu là, nhất định muốn bảo trì khiêm tốn.

Chỉ có loại này không chút nào dụ cho người chú ý tiểu nhân vật, đối với hắn mà nói, mới là lựa chọn tốt nhất.

Hơn nữa, nhất định muốn là ma tu!

Bây giờ gây ra động tĩnh lớn như vậy, nghĩ cũng không cần nghĩ, ma đạo bên kia tất nhiên hỗn loạn tưng bừng, hơn nữa, căn bản không dám ở Đạo Lăng sơn thượng ở lâu, ngụy trang thành một cái không đáng chú ý ma tu, mới có thể thừa dịp loạn chạy đi.

Vô luận như thế nào, chỉ cần trốn hạ Đạo Lăng sơn, lần này nguy hiểm, coi như là vượt qua hơn phân nửa.

Còn như đến tiếp sau an bài, Bạch Nhạc cũng đã sớm đã nghĩ kỹ.

Tại thượng cổ cấm địa bên trong, Thư Khánh Dương cũng đã hướng hắn đưa ra cành ô-liu, loại tình huống này, tìm nơi nương tựa Đại Càn Vương Triều tự nhiên mới là lựa chọn tốt nhất, chỉ cần hắn không ngốc đến lấy tướng mạo sẵn có xuất hiện, liền đủ để đơn giản tại Đại Càn Vương Triều đặt chân.

Lấy Thư Khánh Dương cùng Ngô Văn Uyên bọn hắn thân phận, cũng đủ

để che chở ở Bạch gia.

Còn như Linh Tê Kiếm Tông, ngược lại không nhiều lắm liên lụy, dù sao Linh Tê Kiếm Tông cũng cũng không biết mình chính là Yến Bắc Thần, hơn nữa từ lúc tới Đạo Lăng sơn trước đó, chính mình cũng đã rời khỏi Linh Tê Kiếm Tông.

Huống chi, Bạch Nhạc cũng tin tưởng, làm Vân Mộng Chân từ thượng cổ cấm địa sau khi đi ra, từ sẽ nghĩ biện pháp giúp mình bảo hộ Linh Tê Kiếm Tông.

Đạt được năm màu Tiên Cung truyền thừa, lại được hồi Côn Ngô Kiếm, lấy Vân Mộng Chân thân phận, cho dù là trước đó cùng mình có một chút liên lụy, chỉ cần chặt đứt cùng mình quan hệ, cũng tất nhiên đủ để tự bảo vệ mình.

Vấn đề duy nhất, chính là mình nhất định muốn trước một bước chạy đi.

Đối với Thiên Cơ Biến, Bạch Nhạc vẫn có cực đại lòng tin, cho dù là tại đây Đạo Lăng sơn bên trên, như thế hỗn loạn tình huống dưới, cũng chưa chắc có người có thể phát hiện mình ngụy trang.

Chung quy mà nói, thừa dịp loạn đào tẩu nắm chặt, chí ít cũng có bảy thành!

Lẫn trong đám người, Bạch Nhạc cũng đồng dạng giả trang ra một bộ thất kinh dáng vẻ, một đường hướng về thượng cổ cấm địa ở ngoài bỏ chạy.

Chỉ là, bây giờ Bạch Nhạc, tự nhiên làm sao cũng không nghĩ ra, chính mình làm ra đây hết thảy, cũng biết tích hiển hiện tại Đạo Lăng sơn thượng trong bầu trời.

. . .

"Tự cho là thông minh!"

Trong mắt lộ ra một tia khinh thường chi ý, Ninh Giang lạnh lùng mở miệng nói.

Vô luận đoàn người làm sao hỗn loạn, trên thực tế, bây giờ tất cả mọi người ánh mắt cũng đều một mực dừng lại ở Bạch Nhạc trên người, có thể nói chính là tận mắt thấy hắn lấy Thiên Cơ Biến biến ảo dung mạo cùng khí tức, nhìn hắn lẫn trong đám người, làm bộ thất kinh dáng vẻ trốn đi.

Mọi cử động bị thu hết mắt, dưới tình huống như vậy, Bạch Nhạc còn tự cho là thông minh muốn lừa dối qua cửa? Làm sao có thể!

Đương nhiên, vô luận là Ninh Giang, hay là hắn người cũng đều phải thừa nhận, Bạch Nhạc lựa chọn đã đủ đủ thông minh.

Nếu như không phải là thượng cổ cấm địa bên trong sở hữu tình cảnh, đã sớm đã rõ ràng hiện ra ở tất cả mọi người trước mặt, sớm đã đem hắn bại lộ triệt để, hắn lấy phương thức như vậy kiếm ra thượng cổ cấm địa, thật là có vài phần khả năng bị hắn thuận lợi trốn hạ Đạo Lăng sơn đi.

Chỉ tiếc. . . Cái này cái gọi là tiểu thông minh, tại đại thế phía dưới, căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Bây giờ, chân chính để cho Ninh Giang có chút cảnh giác, ngược lại vẫn là Mặc Kình thái độ.

Mặc Vũ chết, phảng phất trong nháy mắt để cho Mặc Kình già nua hơn mười tuổi, thật là, như Mặc Kình nhân vật như vậy, lại hiển nhiên không phải là bởi vì một chút như vậy việc nhỏ, cũng sẽ bị đả đảo.

Bất quá, tức đã là như thế, Ninh Giang cũng không khẩn trương, thế cục

đến mức độ này, coi như là Mặc Kình tổn hại giết đồ thù. . . Bằng một mình hắn, cũng lật không thiên!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 785: Bạch Nhạc ở đây, người nào đến chiến?

Theo đoàn người, một đường từ thượng cổ cấm địa bên trong lao tới, có thể tiếp nhận hạ xuống một màn này, lại cùng Bạch Nhạc nguyên bản mong muốn một trời một vực.

Không có hỗn loạn, không có ồn ào náo động, thậm chí cũng không có chính đạo cùng ma đạo tranh đấu cùng xung đột.

Toàn bộ Đạo Lăng sơn thượng hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người ánh mắt đều rơi vào bọn hắn những thứ này vừa mới lao tới đoàn người bên trên, lại hoặc là nói. . . Chính là rơi ở trên người hắn.

Trong lòng lộp bộp một tiếng, cứ việc không có lý do gì, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là bản có thể cảm nhận được nguy hiểm.

Mặc dù hắn cũng không biết vì sao, thế nhưng giờ khắc này, Bạch Nhạc không gì sánh được rõ ràng minh bạch, mình đã bại lộ.

"Bản tọa nên gọi ngươi Bạch Nhạc, vẫn là Yến Bắc Thần?"

Ngẩng đầu, Diệp Lăng Vân chậm rãi đưa mắt hướng về Bạch Nhạc, nhẹ giọng mở miệng nói.

Mở miệng trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền nhất thời cảm thụ được một cổ khủng bố áp lực đập vào mặt, cho dù là lấy hắn bây giờ cảnh giới, đón nhận đối phương ánh mắt trong nháy mắt, vậy mà cũng không khỏi có một loại muốn quỳ xuống cảm giác sợ hãi.

Cơ hồ là đồng thời, vừa mới những cái kia theo Bạch Nhạc một chỗ lao

tới người, cũng trong nháy mắt tũm tũm quỳ một chỗ!

Loại này khủng bố áp lực, cho dù là Bạch Nhạc đều có chút không chịu nổi, làm sao huống hồ là bọn hắn.

Bạch Nhạc rõ ràng cảm thụ được người chung quanh từng cái quỳ xuống, có thể cũng không có quỳ theo ngược lại.

Bởi vì đã không có ý nghĩa.

Thân là Ma Quân truyền nhân, tất nhiên hắn đã bại lộ thân phận, liền lại không có quỳ bất luận kẻ nào đạo lý.

Chậm rãi ngẩng đầu, Bạch Nhạc trên mặt liền lại không có trước đó loại kia thất kinh dáng vẻ, chiếm lấy, thì là một loại bước vào tuyệt cảnh vẫn như cũ không chịu cúi đầu kiêu ngạo cùng hào hiệp.

Hô hấp ở giữa, Thiên Cơ Biến thần thông chợt tán đi, rõ ràng lộ ra Bạch Nhạc nguyên bản dung nhan.

Khẽ khom người, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói, "Bạch Nhạc xin ra mắt tiền bối, không biết tiền bối xưng hô như thế nào?"

Trong nháy mắt, trên trận nhất thời một mảnh xôn xao.

Mặc dù đã sớm đã xuyên thấu qua cấm chế nhìn thấy thượng cổ trong cấm địa tất cả, nhưng lại vẫn như cũ không nghĩ tới, Bạch Nhạc vậy mà không có chút nào chống chế, cứ như vậy công khai tự nhận thân phận.

Như vậy tâm trí cùng phong thái, so với việc trước đó Tiêu Dật Phong, cường làm sao ngăn một bậc.

Vô luận trước đó, xuyên thấu qua cấm chế, chứng kiến Bạch Nhạc thế nào biểu hiện, cũng cuối cùng cũng không có bây giờ chính diện nhìn

thấy Bạch Nhạc lúc, tới càng chấn động.

Dù cho là Diệp Lăng Vân, cũng không khỏi hơi hơi yên lặng chốc lát, chậm rãi đáp, "Lão phu, Diệp Lăng Vân!"

Bạch Nhạc cũng không biết Diệp Lăng Vân là ai.

Lúc trước hắn ép hỏi Vương Dũng thời điểm, cũng vẻn vẹn chỉ là biết được Mặc Kình Ma Quân tự mình xuất thủ, mạnh mẽ mở ra bước vào thượng cổ cấm địa thông đạo, khiến cái này ma đạo thiên tài xông vào bên trong, còn như Diệp Lăng Vân hiện thân, chính là Vương Dũng cũng không biết, dĩ nhiên là càng không thể nào để cho Bạch Nhạc biết được.

Bất quá, cái này cũng không gây trở ngại Bạch Nhạc suy đoán đối phương thân phận.

Loại tình huống này, người khác không có mở miệng, mà là từ lão giả này làm chủ, là có thể biết đối phương thân phận có nhiều dọa người, còn có nơi này chính là Đạo Lăng Thiên Tông, như vậy cho dù là dùng đầu ngón chân muốn, cũng nên minh bạch, đối phương chính là Đạo Lăng Thiên Tông cất dấu cao thủ! Hơn nữa còn là đủ để cùng Mặc Kình Ma Quân chống lại cường giả.

Cũng không có lập tức làm ra phản ứng, Bạch Nhạc ngược lại đưa mắt chậm rãi dời, trong khoảnh khắc, liền tập trung Mặc Kình Ma Quân vị trí, tiếp tục mở miệng nói, "Như vậy, vị này nói vậy chính là Mặc Kình Ma Quân a?"

Thở dài một tiếng, Mặc Kình chậm rãi mở miệng nói, "Thông thiên có thể có bực này đệ tử, xác thực lại đem ta các loại (chờ) làm hạ thấp đi. . . Chỉ tiếc, ngươi sinh không gặp thời!"

Đối mặt Bạch Nhạc, Mặc Kình lúc này cũng không biết mình là một loại thế nào cảm xúc.

Có thưởng thức, có hận, cũng có vài phần không biết nên xử trí như thế nào Bạch Nhạc do dự.

Có thể vô luận như thế nào, Mặc Kình nhưng cũng phải thừa nhận, dạng này Bạch Nhạc, xác thực phi thường xuất sắc.

"Ta tự vấn không phải kẻ ngu dốt, không biết tiền bối là như thế nào nhanh như vậy phát hiện ta?"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng hỏi.

"Ngươi quay đầu vừa nhìn, tự nhiên liền biết!"

Diệp Lăng Vân nhàn nhạt hồi đáp nói.

Bạch Nhạc ngược lại cũng không lo lắng có ai hội nhân cơ hội đối hắn xuất thủ, căn bản không cần như thế, lấy đối phương thực lực, nếu muốn giết mình, cho dù là chính mình toàn lực ứng phó phòng ngự, lại nơi nào có thể có nửa điểm chống cự chỗ trống.

Xoay người, Bạch Nhạc liếc mắt liền chứng kiến trong bầu trời hình chiếu, nhất thời liền triệt để hiểu được.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc khóe miệng không khỏi lộ ra vài phần tự giễu chi sắc, nhẹ giọng mở miệng nói, "Thì ra là thế!"

Đây cũng là chân chính người định không bằng trời định.

Tại thượng cổ cấm địa bên trong, Bạch Nhạc đã làm vô cùng cẩn thận, lần lượt đem chính mình từ trong tuyệt cảnh kéo trở về, lại không nghĩ rằng, đây hết thảy dĩ nhiên có bị rõ ràng hình chiếu tại Đạo Lăng sơn phía trên.

Từ hắn tại thượng cổ cấm địa bên trong ban đầu hóa thân làm Yến Bắc Thần, tập sát Vệ Phạn Dạ cùng Triệu Thụy thời điểm, trên thực tế, cũng đã bước vào Quỷ Môn Quan.

Cũng may, trước đó, hắn cũng đã đem Vân Mộng Chân đưa vào năm màu Tiên Cung.

Tính ra, cũng đã coi như là kiếm được, hoàn toàn không có gì có thể oán giận.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc ngược lại càng phát ra hào hiệp vài phần, "Kẻ giết người, người vĩnh viễn phải giết! Ta giết qua người, cũng xa số lượng cũng không ít, bây giờ các ngươi muốn giết ta, nguyên cũng không tính oan uổng!"

Chỉ nói là đồng thời, Bạch Nhạc cổ tay khẽ đảo, nhưng là nhất thời lần nữa đem Nghịch Ma Kiếm nắm vào trong tay!

"Bạch Nhạc ở đây, người nào đến chiến? !"

Đơn giản bốn chữ, từ Bạch Nhạc trong miệng phun ra, lại như là xuân lôi chợt vang, nhất thời làm cho cả Đạo Lăng sơn cũng vì đó hung hăng run lên.

Đến thời khắc này, Bạch Nhạc tự biết hắn phải chết, nhưng lại vẫn như cũ không có sợ hãi chút nào, dù là biết rõ sẽ có Tinh Hải Cảnh, thậm chí Hóa Hư Cảnh cường giả tự mình xuất thủ, cũng vẫn như cũ không chịu thúc thủ chịu trói, mà là nâng kiếm chủ động khiêu chiến.

Phần này khí phách, phần này hào hiệp, mặc dù phóng nhãn thiên hạ, lại có vài phần có thể làm được?

So sánh dưới, vô luận là Triệu Thụy, Vệ Phạn Dạ cũng tốt, hay hoặc giả là Lâm Tuyết Dật, cùng Mặc Vũ loại này đỉnh tiêm thiên tài mới tốt, quả

thực liền đều được một truyện cười.

Người nào đến chiến? !

Bốn chữ này tựa như cùng kinh lôi, hung hăng tại trong lòng mỗi người nổ vang, cũng làm cho tất cả mọi người đều lần nữa chần chờ.

Bạch Nhạc tuy chắc chắn phải chết, thật là. . . Ai đi giết Bạch Nhạc?

Trong cùng thế hệ, Bạch Nhạc đã gần như vô địch, trừ vẫn còn ở năm màu Tiên Cung bên trong, chưa từng đi ra Vân Mộng Chân, ai dám đối mặt nghịch ma chi uy? !

Hơn nữa, cho dù là Vân Mộng Chân đi ra, Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc quan hệ, bây giờ cũng có thể nói là ai ai cũng biết, ai có thể tin tưởng, Vân Mộng Chân hội đối Bạch Nhạc xuất thủ?

Còn như nói, để cho Tinh Hải Cảnh cường giả xuất thủ.

Chỉ bằng Bạch Nhạc cuối cùng chém giết Mặc Vũ trận chiến kia , bình thường Tinh Hải Cảnh lão tổ, trong lòng sợ là cũng muốn phát run.

Cũng không thể giết một cái Bạch Nhạc, còn phải Tinh Hải Cảnh lão tổ liên thủ vây giết, hoặc là, để cho hóa hư cường giả tự mình động thủ a?

Bạch Nhạc nếu như sợ hãi, thúc thủ chịu trói, tự nhiên tùy tiện ai có thể đều chém giết Bạch Nhạc.

Thật là, làm Bạch Nhạc nâng kiếm khiêu chiến thời điểm. . . Nhưng là ngạnh sinh sinh đem người khác làm khó.

Ở nơi này Đạo Lăng chi đỉnh, tại chính ma hai đạo vô số cao thủ dưới ánh mắt, trong lúc nhất thời, vậy mà không một người nguyện ý đứng ra ứng chiến.

Trong gió, phảng phất câu nói kia, vẫn còn vang vọng trên không trung!

Bạch Nhạc ở đây, người nào đến chiến? !

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 786: Chiến tinh hải

Gần trăm hơi thở thời gian, vậy mà không một người trả lời, một màn này, cũng là thật lệnh Diệp Lăng Vân sắc mặt tái xanh.

Thật là, lấy thân phận của hắn, chẳng lẽ còn có thể tự mình đối Bạch Nhạc xuất thủ không thành, coi như là hắn không biết xấu hổ, Đạo Lăng Thiên Tông dù sao vẫn là cần thể diện a.

Đương nhiên, thật không ai nguyện ý xuất thủ, ngược lại cũng thật đúng là không phải sợ Bạch Nhạc, ở đây nhiều như vậy Tinh Hải Cảnh lão tổ bên trong, thực lực cường đại cũng số lượng cũng không ít, nếu thật là không để ý đến thân phận đối Bạch Nhạc xuất thủ, đánh chết Bạch Nhạc cũng không tính trắc trở.

Có thể hỏi đề ở chỗ. . . Ai nguyện ý ném khỏi đây cái khuôn mặt ở đâu?

Tinh Hải Cảnh bên trong có nắm chặt thắng dễ dàng Bạch Nhạc, không người nào là sống thêm trăm năm lão gia này, nếu như nói lý ra đối Bạch Nhạc ra tay, cũng liền thôi, bây giờ ngay trước nhiều người như vậy đối mặt Bạch Nhạc xuất thủ, mặc dù thắng, trên mặt cũng không nhịn được a.

Còn nữa nói, tại trong mắt người khác, cái này bản thân liền là Đạo Lăng Thiên Tông sự tình, muốn mất mặt cũng là ngươi Đạo Lăng Thiên Tông người đứng ra, xa không tới phiên người khác tới thò đầu ra.

Ánh mắt có chút phát lạnh, Ninh Giang ánh mắt nhưng là chợt rơi vào Triệu Cảnh Xương trên người.

Cảm thụ được Ninh Giang trong mắt hàn ý, Triệu Cảnh Xương rốt cục vẫn phải âm thầm thở dài một tiếng, bước ra một bước tới.

"Thụy nhi, chính là chết ở trong tay ngươi, lão phu là một cái như vậy cháu, thù này làm sao có thể không báo!"

Hô hấp ở giữa, Triệu Cảnh Xương trên người liền đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát ý, "Huyết cừu phía trước, chính là gánh cái này ỷ lớn hiếp nhỏ tên, lão phu cũng phải tự tay đưa ngươi tru diệt!"

Triệu Cảnh Xương bản thân liền là Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão, vô luận là thực lực, hay là tại Đạo Lăng Thiên Tông thế lực, đều rất cường.

Bây giờ từ hắn lấy báo thù tên đứng ra, không thể nghi ngờ vừa đúng.

Chứng kiến Triệu Cảnh Xương chịu ra tay, trong lòng mọi người cũng đều không khỏi thở phào một cái.

Vô luận cùng Triệu Cảnh Xương quan hệ như thế nào, có thể Triệu Cảnh Xương thực lực, mọi người nhưng cũng cũng đều là có chút tán thành, Bạch Nhạc mặc dù lại như thế nào xuất sắc, cũng cuối cùng chỉ là tinh cung a.

Đáng tiếc duy nhất là, Bạch Nhạc sau khi chết trên người những cái kia bảo vật, nhưng cũng không khỏi đều làm lợi Đạo Lăng Thiên Tông.

Chân mày chợt vẩy một cái, chứng kiến Triệu Cảnh Xương đứng ra, Bạch Nhạc chẳng những không có sợ hãi chút nào, thậm chí hai đầu lông mày còn nhiều hơn vài phần vẻ khinh miệt.

"Lão thất phu hà tất nhiều lời, tiến lên lãnh cái chết là được!"

Lúc trước Đạo Môn đại hội thời điểm, tại Triệu Thụy xúi giục phía dưới, Triệu Cảnh Xương liền hoàn toàn không để ý công đạo, lần nữa tận lực làm khó dễ Bạch Nhạc, thế cho nên, Bạch Nhạc thậm chí suýt nữa đều không có thể thu được Đạo Môn đại hội Top 100.

Mấu chốt nhất là, Bạch Nhạc rất rõ ràng, Triệu Thụy đối với Vân Mộng Chân thủy chung trong lòng còn có ý nghĩ xằng bậy, cái này ở phía sau, liền thiếu không Triệu Cảnh Xương trợ giúp.

Chỉ bằng điểm này, Bạch Nhạc liền đối hắn tràn ngập chán ghét.

Bây giờ Bạch Nhạc tự biết hắn phải chết, nếu là có thể tại trước khi chết chém giết Triệu Cảnh Xương, coi như là vì Vân Mộng Chân từ bỏ một cái tai hoạ ngầm, cớ sao mà không làm?

Còn như nói nguy hiểm. . . Hắn đã sớm đã bão định lòng liều chết, thì như thế nào sẽ còn quan tâm.

Bạch Nhạc những lời này mắng thống khoái, nhưng lại là bả Triệu Cảnh Xương khí khuôn mặt đều muốn lục.

Lão thất phu? !

Qua nhiều năm như vậy, chưa từng có người dám như thế mắng qua hắn, huống chi, vẫn là ngay trước nhiều người như vậy mặt, chỉ vào mũi mắng.

"Tiểu súc sinh, an dám lấn ta? !"

Bị Bạch Nhạc khí nổi trận lôi đình, lúc này Triệu Cảnh Xương nhưng là đã không để ý tới cái gì ỷ lớn hiếp nhỏ không ỷ lớn hiếp nhỏ, thân hình thoắt một cái, lúc này liền là một chưởng hướng về Bạch Nhạc vỗ xuống tới.

Một cảnh giới lớn chênh lệch, liền phảng phất một đạo rãnh trời, đủ để triệt để nghiền ép!

Huống chi, Triệu Cảnh Xương còn chưa phải là bình thường Tinh Hải

Cảnh cường giả, mà xem như là thành danh nhiều năm cường giả, một chưởng này rơi xuống, liền như một tòa núi lớn từ không trung đè xuống.

Ánh mắt hơi hơi chút ngưng, mặc dù Bạch Nhạc ngoài miệng mắng lại như thế nào khinh thường, nhưng chân chính thời điểm giao thủ, nhưng cũng không dám có chút khinh thị.

Bạch Nhạc cũng không phải là chưa từng thấy qua Tinh Hải Cảnh cường giả xuất thủ, nhưng này nhưng là hắn lần đầu tiên một mình cùng Tinh Hải Cảnh cường giả giao thủ.

Trước đó chém giết Mặc Vũ thời điểm, Bạch Nhạc liền đã ý thức được, bây giờ mình đã rất mạnh, thật là khoảng cách Tinh Hải Cảnh cường giả, đến tột cùng nhiều ít chênh lệch, nhưng là liền Bạch Nhạc mình cũng có chút chắc chắn không cho phép.

Bây giờ thừa dịp cùng Triệu Cảnh Xương giao thủ cơ hội, Bạch Nhạc cũng muốn thử xem, mình cùng Tinh Hải Cảnh cường giả ở giữa, đến tột cùng còn có bao lớn chênh lệch.

Đối mặt Triệu Cảnh Xương một chưởng này, Bạch Nhạc nhưng là không lùi không tránh, dưới chân đột nhiên một bước, thuận thế liền nâng tay lên bên trong Nghịch Ma Kiếm!

Xem núi như kiếm!

Kiếm ý chợt bắn ra, Bạch Nhạc nhưng là lựa chọn bạo lực nhất phương thức, trực tiếp cùng Triệu Cảnh Xương cứng rắn.

Mắt thấy Bạch Nhạc thậm chí ngay cả tinh cung cũng không có tế xuất, chỗ có người trong lòng cũng đều không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Oanh!

Không hề hoa xảo một cái ngạnh bính, Nghịch Ma Kiếm cái kia Ân Tử Kiếm mang, hung hãn chém ở cái kia giống như núi đè xuống trên bàn tay, nhất thời nhấc lên một hồi khủng bố sóng lớn.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc bàn chân thật sâu rơi vào trong lòng đất, chừng ba tấc sâu, nhưng mà, Triệu Cảnh Xương vỗ xuống bàn tay, nhưng cũng ngạnh sinh sinh bị cái kia Ân Tử Kiếm mang chém vỡ, hóa thành một trận linh khí nồng nặc chợt nổ lên.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, nhịn không được cất tiếng cười to.

"Lão thất phu, không gì hơn cái này!"

Một kiếm này trước đó, Bạch Nhạc trong lòng còn có chút không, nhưng chân chính xuất thủ sau đó, nhưng là nhất thời để cho Bạch Nhạc lòng tin tăng nhiều!

Ở đối phương không có dùng tinh hải chi lực, mình cũng vẫn chưa tế xuất tinh cung tình huống dưới, một kích này, vậy mà cũng bất quá là cân sức ngang tài mà thôi.

Cái này khiến Bạch Nhạc lần nữa nhớ tới, trước đây Vân Mộng Chân hạ Đạo Lăng sơn, vào Đông Hải lúc tình cảnh.

Khi đó Vân Mộng Chân còn không có được hồi Côn Ngô Kiếm, liền đối Bạch Nhạc nói, nàng đã có kiếm trảm tinh hải thực lực, Đông Hải đánh một trận, Vân Mộng Chân ngạnh hám Đoạn Thiên Thương cùng Bạch Cốt phu nhân hai vị Tinh Hải Cảnh cường giả, lúc này mới rơi vào hạ phong.

Nếu như một đối một xuất thủ, sợ là Vân Mộng Chân cho là thật có thể trảm Đoạn Thiên Thương.

Đương nhiên, Triệu Cảnh Xương thực lực, tự nhiên cũng không phải là Đoạn Thiên Thương hoặc là Bạch Cốt phu nhân có khả năng bằng được, nhưng lại cũng xa còn không có đạt được Nguyệt Lâm Tiên loại kia khủng bố cấp độ!

Quan trọng hơn là, bây giờ Bạch Nhạc, nói riêng về thực lực, cũng đã so với lúc trước Vân Mộng Chân mạnh hơn, huống chi còn có Nghịch Ma Kiếm nơi tay, dù cho là ngạnh hám Triệu Cảnh Xương, cũng đồng dạng chưa chắc không có lực đánh một trận.

Tại thượng cổ cấm địa bên trong, Bạch Nhạc chỉ là nghiền ép những cái kia đồng cảnh giới thiên tài, loại cảm giác này còn chưa phải là rất rõ ràng, nhưng hôm nay, khi hắn chân chánh cùng Tinh Hải Cảnh cường giả giao phong thời điểm, mới càng phát có thể cảm thụ được chính mình bây giờ cường đại.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc tâm thả mới chính thức có chém giết Triệu Cảnh Xương dã tâm.

Hơn nữa, trong chớp nhoáng này giao phong, cũng đồng dạng hung hăng lay động ở đây sở hữu tinh hải lão tổ tâm thần.

Trước đó loại kia cảm giác về sự ưu việt, phảng phất cũng trong nháy mắt này bắt đầu đổ nát, cái này khiến bọn hắn chân chính rõ ràng ý thức được, loại kia trong lòng đối với Bạch Nhạc cái kia một tia kiêng kỵ, cũng không phải buồn lo vô cớ, mà là thiết thực hiện thực.

Bây giờ, nhìn một trận chiến này, cũng không khỏi để bọn hắn lần nữa đại nhập đến trên người mình, giả sử bây giờ cùng Bạch Nhạc giao thủ là bọn hắn, bọn hắn lại có mấy người có nắm chắc, so Triệu Cảnh Xương làm tốt hơn?

Đương nhiên, bây giờ muốn nói thắng bại, cũng còn nói còn sớm, dù sao, Triệu Cảnh Xương còn không có vận dụng tinh hải chi lực.

Chỉ là, ăn lần này thiệt thòi nhỏ, Triệu Cảnh Xương cũng hầu như nên thu hồi tâm cái kia phần khinh miệt, toàn lực ứng phó a?

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 787: Vĩnh viễn không nhận thua

"Tiểu súc sinh, đi chết đi!"

Lần nữa bị Bạch Nhạc dạng này nhục mạ, Triệu Cảnh Xương nhất thời bị khí giận sôi lên.

Hơn nữa, mặc dù vừa mới xuất thủ cũng chỉ là một lần dò xét, có thể Triệu Cảnh Xương nhưng cũng cảm thụ được Bạch Nhạc cường hãn, bây giờ nhưng là cho là thật bỏ xuống trong lòng khinh thị, trực tiếp tế xuất tinh hải.

Trong tích tắc, bàng bạc linh lực liền chợt bao phủ cả vùng không gian, phảng phất trong nháy mắt, đem Bạch Nhạc kéo vào một mảnh huyễn lệ tinh hải!

Thần uy như biển!

Chỉ có chân chính phóng xuất ra tinh hải, mới có thể để cho người thiết thực cảm thụ được Tinh Hải Cảnh cường giả khủng bố.

Dù cho là Bạch Nhạc, cũng căn bản không có bất luận cái gì giãy dụa chỗ trống, trong tích tắc liền ngạnh sinh sinh bị quăng vào tinh hải bên trong.

Cái loại cảm giác này, liền như là trong nháy mắt, liền muốn trực tiếp bị tinh hải chi lực xanh bạo đồng dạng.

Vù vù!

Cơ hồ là vô ý thức, cảm thụ được cái kia khủng bố áp lực, Bạch Nhạc liền bị vội vả tế xuất tinh cung.

Đối với bây giờ Bạch Nhạc mà nói, tinh cung liền phảng phất trong biển rộng một chiếc thuyền con, tựa hồ tùy thời đều có thể huỷ diệt, rồi lại hết lần này tới lần khác vì Bạch Nhạc tạo ra một chút hi vọng sống.

"Oanh!"

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, liền chợt nhấc lên một mảnh cơn sóng thần, như là một con bàn tay to lớn, hung hăng hướng về Bạch Nhạc bắt tới.

Chỉ từ mặt ngoài mà xem, một kích này, tựa hồ cùng trước kia cũng không có bao nhiêu phân biệt, nhưng trên thực tế, bên trong ẩn chứa uy lực, lại quả thực có thể nói là cách biệt một trời.

Bạch Nhạc có thể vô cùng rõ ràng cảm giác được, nếu là bị bàn tay này chộp trúng, cho dù là lấy Thông Thiên Ma Thể cường hãn, chỉ sợ cũng sẽ trực tiếp bị bóp vỡ.

Giờ khắc này Bạch Nhạc, mới chính thức cảm thụ được loại kia đạp ở bên bờ sinh tử cảm giác.

"Coong!"

Cũng không dám có chút nào do dự, trong tích tắc, Bạch Nhạc liền nhất thời nâng tay lên bên trong kiếm, Ân kiếm khí màu tím trong nháy mắt tăng vọt, chợt tại Bạch Nhạc bên người tuôn ra vô số tử sắc kiếm quang!

"Kiếm Linh Vũ!"

Toàn bộ tinh cung lực lượng, trong nháy mắt bị triệt để điều động.

Hơn nữa, lần này cùng trước kia khác biệt, ngưng tụ thành mưa kiếm, không chỉ có riêng chỉ là linh lực hoặc là ma khí, mà là chân chính đem cái này hai loại lực lượng xuyên thấu qua Nghịch Ma Kiếm dung hợp được.

Trước đó, Bạch Nhạc liền một mực tại tìm kiếm có thể đem đạo ma hai loại lực lượng dung hợp làm một biện pháp, chỉ là nhưng vẫn không có tiến triển gì.

Nhưng khi Bạch Nhạc chân chính luyện hóa Nghịch Ma Kiếm sau đó, lại phát hiện, trong cơ thể lực lượng có thể đi qua Nghịch Ma Kiếm, hóa thành khủng bố kiếm khí!

Bạch Nhạc thật luyện hóa Nghịch Ma Kiếm sau đó thời gian thật còn phi thường ngắn ngủi, muốn chân chánh hoàn mỹ phát huy ra Nghịch Ma Kiếm uy lực, cũng còn muốn không ngừng lục lọi.

Thật là, giải càng nhiều, Bạch Nhạc liền càng có thể cảm nhận được Diệp Huyền đại sư lợi hại.

Lúc trước Diệp Huyền đại sư nói, sẽ vì Bạch Nhạc chế tạo riêng một thanh thích hợp hắn nhất bảo kiếm, có thể tuyệt đối không phải một câu nói sạo.

Xuyên thấu qua Nghịch Ma Kiếm, đem trong cơ thể lực lượng chuyển hóa thành vô số kiếm khí màu tím, coi đây là căn cơ trở lại thi triển Kiếm Linh Vũ, uy lực so với trước kia lại đâu chỉ là tăng vọt mấy lần!

Hô hấp ở giữa, cái kia huyễn lệ đầy trời mưa kiếm liền chợt hướng về trước mặt cái kia bàn tay to lớn hạ xuống!

Nếu chỉ là một hai đạo mưa kiếm, tự nhiên vô pháp cho Triệu Cảnh Xương mang đến bất kỳ ảnh hưởng gì, nhưng khi những thứ này mưa kiếm, đạt hơn mấy ngàn thậm chí hơn vạn thời điểm, uy lực khả năng

liền hoàn toàn không thể so sánh nổi!

Kiến nhiều cắn chết voi!

Bây giờ Triệu Cảnh Xương chính là một loại cảm giác như vậy.

Lấy tinh hải chi lực ngưng tụ bàn tay, vậy mà liền cứng như thế miễn cưỡng bị cái này đếm không hết mưa kiếm cắn nát, tan vỡ làm một mảnh nhỏ quang vũ.

Nếu như tự mình kinh lịch, ai có thể tin tưởng, vẻn vẹn lấy Tinh Cung Cảnh thực lực, Bạch Nhạc vậy mà thật lấy kiếm khí, lay động tinh hải.

Nhìn một màn này, xung quanh không biết nhiều ít tinh hải lão tổ không khỏi âm thầm hít một hơi lãnh khí.

Đây cũng chính là Triệu Cảnh Xương, nếu như đổi bình thường Tinh Hải Cảnh lão tổ, chỉ bằng một kiếm này, sợ là liền có thể chém ra tinh hải.

Cách đó không xa, Tinh Hà lão tổ nhìn một kiếm này, càng là ánh mắt lấp lóe, có chút khó có thể tin nhìn chằm chằm Bạch Nhạc.

Kiếm Linh Vũ thần thông, bản thân liền là Bạch Nhạc từ Thất Tinh Tháp bên trong cảm ngộ, theo lý mà nói, cũng đồng dạng xem như là Thất Tinh Tông Thần Thông Truyền Thừa!

Thật là, bây giờ toàn bộ Thất Tinh Tông bên trong, kể cả hắn ở bên trong, nhưng cũng căn bản không có bất cứ người nào có thể thi triển ra một thức này thần thông đến, loại cảm giác này, xác thực làm hắn có một loại khó diễn tả được biệt khuất cảm giác.

Đương nhiên, lấy hắn nhãn lực, cũng có thể nhìn ra, một thức này thần thông mặc dù có thể lay động tinh hải, càng nhiều vẫn là Bạch Nhạc bản thân cái kia thực lực kinh khủng, mà không chỉ có chỉ là một thức này

thần thông uy lực, thật là dù vậy, cũng y nguyên vẫn là để cho hắn có một loại muốn thổ huyết kích động.

Bạch Nhạc cũng không biết Tinh Hà lão tổ ý tưởng, trên thực tế, thời khắc thế này, Bạch Nhạc cũng căn bản cố kỵ không bất luận kẻ nào ý tưởng.

Một kiếm này, nhìn như huyễn lệ, nhưng trên thực tế, đối với Bạch Nhạc tình cảnh lại như cũ cũng không có bao nhiêu cải thiện!

Vây ở đối phương tinh hải bên trong, Bạch Nhạc có thể cảm thụ được, Triệu Cảnh Xương ở loại tình huống này xuống, lực lượng liền cơ hồ là dùng mãi không cạn, dù là không có hắn bất kỳ thủ đoạn nào, chính là chỗ này sao không ngừng lặp lại vừa mới một chưởng kia, hắn đem hết toàn lực, có thể ngăn trở mấy lần?

Thần uy như biển!

Một bước bước vào tinh hải, liền sẽ phát sinh một loại chân chính chất biến, đạp ở chính mình tinh hải bên trong, liền thật giống như thần linh, khống chế tất cả.

Cái này vốn cũng không phải là một trận công bằng tỷ thí.

Nếu như như thế hao tổn nữa, người chết, cũng tất nhiên sẽ là Bạch Nhạc, đây căn bản không huyền niệm chút nào.

Vượt cảnh chiến tinh hải, đối với Bạch Nhạc mà nói, vốn là cố tìm đường sống trong chỗ chết!

Nếu không có đánh bạc sinh tử dũng khí, thì như thế nào có thể tranh một chút hi vọng sống?

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Bạch Nhạc trên mặt thấu

hiện ra vẻ dử tợn!

"Thôn thiên!"

Đối mặt tinh hải, Bạch Nhạc tự nhiên biết, Thôn Thiên Quyết vô luận lại như thế nào cường hãn, hắn cũng không khả năng nuốt trọn đối phương tinh hải, thật là, đối với Bạch Nhạc mà nói, hắn nhưng cũng sớm không có lựa chọn.

Muốn từ nơi này tinh hải bên trong tránh thoát đi ra ngoài, thậm chí là giết chết Triệu Cảnh Xương, hắn bây giờ liền có thể dựa vào liền chỉ có Thôn Thiên Quyết!

Hô hấp ở giữa, thân ngoại hóa thân lần nữa ngưng tụ mà ra, điên cuồng đem xung quanh tinh hải chi lực cắn nuốt!

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc kiếm trong tay lần nữa vung lên, mang theo một đạo khủng bố kiếm khí vòng xoáy!

Kiếm Nhận Phong Bạo!

Bằng vào bình thường thủ đoạn, Bạch Nhạc là vô luận như thế nào cũng không khả năng phá vỡ tinh hải, muốn sáng tạo kỳ tích, liền chỉ có dựa vào Kiếm Nhận Phong Bạo lực lượng.

Bởi vì chỉ có Kiếm Nhận Phong Bạo, lại có thể không ngừng dẫn động xung quanh thiên địa chi lực, biến hoá để cho bản thân sử dụng, hình thành đủ để phá vỡ tinh hải lực lượng.

Chỉ là. . . Trước đó, Bạch Nhạc nhất định muốn trước có thể chống đỡ xuống dưới, chống được Kiếm Nhận Phong Bạo triệt để thành hình thời khắc.

Đồng thời thi triển Thôn Thiên Quyết cùng Kiếm Nhận Phong Bạo, đối

với Bạch Nhạc mà nói, cũng cũng là một loại gánh nặng cực lớn, nếu như không phải là Bạch Nhạc thần hồn đã sớm đã bị rèn luyện hết sức cường đại, viễn siêu bình thường Tinh Cung Cảnh cường giả, căn bản là vô pháp chống đở tiếp.

Chỉ là, dù vậy, đến tột cùng có thể chống đỡ bao lâu, liền Bạch Nhạc trong lòng mình cũng không có số.

Tới mức này, đối với Bạch Nhạc mà nói, thậm chí ngay cả sinh tử cũng đều đã sớm không trọng yếu.

Lúc này Bạch Nhạc, chính là muốn để cho mình triệt để điên lên!

Xuất ra loại kia dù có chết, cũng muốn cắn xuống ngươi một miếng thịt ngoan kính lai.

Có thể kiên trì bao lâu không trọng yếu, có thể thủ thắng hay không cũng không trọng yếu, trọng yếu là. . . Vĩnh viễn không nhận thua!

Trọng yếu là, chỉ cần ta còn có một hơi thở tại, liền muốn tử chiến đến, vĩnh viễn không bao giờ từ bỏ khí phách cùng hào hùng.

... ...

"Người điên!"

Nhìn một màn này, người chung quanh, đã không nhớ rõ là lần thứ mấy phát sinh dạng này cảm thán.

Bạch Nhạc giống như là một cái rõ đầu rõ đuôi người điên, có thể hết lần này tới lần khác cổ này phong kính, lại làm cho bất luận kẻ nào đều trong lòng còn có kiêng kỵ, thậm chí từ tâm toát ra thấy lạnh cả người tới.

Giờ khắc này Bạch Nhạc, giống như là một cái con đường cuối cùng anh

hùng!

Đạp ở biết rõ hắn phải chết trên đường, lại như cũ có can đảm đem hết toàn lực đi tranh, đi điên, để chiến!

Dù là cuối cùng chết trận, một màn này cũng chắc chắn bị vô số người chỗ ghi khắc.

Vô luận thắng bại, vô luận sinh tử!

Giờ khắc này, tại đây Đạo Lăng sơn đỉnh, Bạch Nhạc tên này, đều muốn vang vọng thiên địa.

Hít một hơi thật sâu, giờ khắc này Mặc Kình, trong lòng Thiên Bình, không khỏi cũng lần nữa giao động.

Trước đó, tại Ninh Giang uy hiếp xuống, hắn xác thực cũng định buông tha Bạch Nhạc, dù là Bạch Nhạc lại như thế nào xuất sắc, hắn cũng vẫn như cũ còn phải khuất phục tại hiện thực.

Thật là. . . Giờ khắc này Bạch Nhạc, lại làm cho hắn lần nữa chứng kiến một loại không giống nhau tinh thần cùng lực lượng!

Đó là hắn cả đời này, tựa hồ cũng chưa từng có. . . Hy vọng!

Giờ khắc này Mặc Kình, lần nữa nhớ tới Thông Thiên Ma Quân!

Ở cái kia Đạo Lăng thiên hạ thời đại, ở cái kia, sở hữu người trong ma đạo bị áp không dám giơ tay lên, thậm chí không dám mọc lên phản kháng Đạo Lăng Thiên Tông ý niệm trong đầu thời đại, ở cái kia tâm hắn đều chưa từng nghĩ tới ma đạo mới có thể một lần nữa quật khởi thời đại!

Chính là Thông Thiên Ma Quân, ngạnh sinh sinh bước ra một con

đường, tuôn ra cái này thế gian đệ nhất Ma Quân danh hào!

Lúc trước Thông Thiên Ma Quân muốn xông Đạo Lăng sơn thời điểm, trên thực tế, bọn hắn những thứ này cao cấp nhất ma đạo cường giả, cũng đồng dạng biết, thật là từ đầu đến cuối, cũng không có ai tin tưởng Thông Thiên Ma Quân có thể đánh vỡ Đạo Lăng bất bại thần thoại, lại không người dám cùng Thông Thiên Ma Quân một chỗ bước lên Đạo Lăng sơn.

Đương nhiên, lấy Thông Thiên Ma Quân cái kia bễ nghễ thiên hạ ngạo khí, cũng căn bản không có trông cậy vào qua bọn hắn!

Thậm chí, có thể nói, Thông Thiên Ma Quân đánh tâm sẽ không có nhìn lên qua bọn hắn!

Từ đầu tới đuôi, Thông Thiên Ma Quân cũng chỉ là muốn bằng mượn sức một mình, đánh vỡ Đạo Lăng bất bại thần thoại, tự tay mở một cái mới thời đại!

Thật là. . . Kết quả đây?

Tại tất cả mọi người bọn họ đều không báo hy vọng tình huống dưới, Thông Thiên Ma Quân ngạnh sinh sinh giết Đạo Lăng Thiên Tông sợ hãi, thậm chí là toàn bộ thiên hạ sợ hãi, ngạnh sinh sinh vì ma đạo quật khởi, mở một con đường sống!

Thẳng đến chân chính chứng kiến Đạo Lăng Thiên Tông suy sụp hạ xuống, cho tới bây giờ, hắn mới dám mang theo những thứ này ma đạo cự kình xông tới Đạo Lăng sơn, tựa hồ chung kết cái này thuộc về Đạo Lăng Thiên Tông thời đại.

Thật là. . . Kết quả đây?

Thượng cổ cấm địa bên trong, vô luận chính ma hai đạo, đều chết xuống

nhất đỉnh tiêm thiên tài, nhưng chân chính trổ hết tài năng, trừ vị kia Đạo Lăng Thánh Nữ bên ngoài, liền chỉ có vị này Ma Quân truyền nhân!

Giả sử bây giờ, hắn vẫn khuất phục tại hiện thực, buông tha Bạch Nhạc. . . Như vậy, bao lâu ma đạo mới có thể có hy vọng?

Đồng dạng đều là đối mặt hầu như không có phần thắng chút nào tử cục, thật là, Thông Thiên Ma Quân là thế nào làm?

Bây giờ Bạch Nhạc, như thế nào làm?

Giả sử ma đạo thật muốn quật khởi, liền muốn từ nguồn gốc bên trên, cải biến loại kia xu cát tị hung (theo cái lợi, tránh cái hại), sợ khó không tiến tâm tính.

Liền Bạch Nhạc một thiếu niên, còn đều có bực này thà chết chứ không chịu khuất phục, tử chiến đến khí phách cùng dũng khí, chẳng lẽ hắn Mặc Kình, sống cả đời, đến dòng này đem gỗ mục thời điểm, còn không bằng một thiếu niên sao?

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 788: Kiếm trảm tinh hải

"Tinh La Càn Khôn!"

Cảm thụ được Kiếm Nhận Phong Bạo khủng bố, đến một bước này, Triệu Cảnh Xương cũng rốt cục thi triển ra thần thông!

Theo Bạch Nhạc càng đánh càng điên, tâm hắn cũng không khỏi sinh ra vẻ sợ hãi chi ý. Converter: Lucario

Hắn đã không còn dám cùng Bạch Nhạc hao tổn nữa, cho dù là vận dụng thần thông, hắn cũng nhất định phải mau sớm đem Bạch Nhạc oanh sát, cái kia tím sẫm kiếm mang, tựa như cùng ngủ đông từ một nơi bí mật gần đó độc xà làm người sợ hãi.

Trong tích tắc, toàn bộ tinh hải chợt sôi trào, tinh la mật bố, phảng phất trong tích tắc, thật bị nhốt vào một mảnh tinh không mênh mông bên trong, xung quanh cái kia vô số tinh quang, đều ở đây trong nháy mắt hóa thành khủng bố công kích, hung hăng hướng về Bạch Nhạc đập tới.

Loại kia tử vong cảm giác áp bách, thậm chí đã để Bạch Nhạc sinh ra một loại sắp gặp tử vong cảm giác sợ hãi.

"Bạo cho ta! ! !"

Sinh tử thời khắc, Bạch Nhạc tiềm lực cũng đồng dạng bị triệt để bức ra.

Thân ngoại hóa thân chợt nổ lên, Thôn Thiên Quyết uy lực lần nữa hiển hiện mà ra, vừa mới cắn nuốt tinh hải chi lực, ở trong nháy mắt này ở giữa cuốn ngược mà ra, hóa thành một cổ kinh khủng sóng triều, hung hăng đánh ra mà ra.

Trong khoảnh khắc, trước hết hướng về Bạch Nhạc rơi xuống những thứ này tinh quang, nhưng là chợt bị cuốn ngược mà ra tinh hải chi lực xé nát, triệt để đổ.

Có thể lấy Tinh Cung Cảnh thực lực, ngạnh hám Triệu Cảnh Xương một kích toàn lực, dạng này thực lực, đã đủ để khiến cho mọi người chấn động.

Nhưng cái này cũng không hề là tỷ thí qua chiêu, cũng không có điểm đến thì ngưng bảo hộ, một trận chiến này, liền chỉ có sinh tử!

Thôn Thiên Quyết rất mạnh, có thể vô luận như thế nào, nhưng cũng vẻn vẹn ngăn trở đối phương một kích mà thôi.

Hãm tại Triệu Cảnh Xương tinh hải bên trong, đáng sợ nhất cũng không phải là lần một lần hai thần thông công kích, mà là cái kia như sóng biển, không ngừng không nghỉ, không ngừng đánh ra mà đến đả kích.

Thôn Thiên Quyết thôn phệ hồi lâu lực lượng, đều tiêu tán tại đây một kích ở giữa, thật là thậm chí không có lưu cho Bạch Nhạc nhiều ít thở dốc cơ hội, liền lại là một vòng khủng bố tinh quang rơi xuống.

Loại này liên miên bất tuyệt công kích, mới là Tinh Hải Cảnh cường giả chân chính đáng sợ địa phương.

Trong khoảng thời gian ngắn, Bạch Nhạc là không có khả năng liên tục thi triển Thôn Thiên Quyết, cũng căn bản không kịp.

Loại tình huống này, Bạch Nhạc cũng chỉ có thể gượng chống.

Thần niệm khẽ động, trong một chớp mắt, liền có trắng xóa hoàn toàn thổ nhưỡng chợt tuôn ra, tại Bạch Nhạc dưới chân hóa thành một mảnh thổ địa.

Tức Thổ!

Những thứ này Tức Thổ nguyên bổn chính là không ngừng thôn phệ linh lực mà sinh trưởng, bây giờ rơi vào Bạch Nhạc dưới chân, liền tự nhiên hóa thành một đạo bức tường ngăn cản, ngăn cản cái kia khủng bố tinh quang.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc trên người vậy đột nhiên tóe ra một mảnh cực nóng Địa Hỏa, cùng Tức Thổ xen lẫn đến một chỗ.

Đi qua Địa Hỏa cùng Tức Thổ ngăn cản sau đó, như trước có thể rơi xuống tinh quang cũng đã bị suy yếu hơn phân nửa, tại sắp rơi vào Bạch Nhạc trên người thời điểm, Cực Hàn Băng Hoa cũng lần nữa nở rộ ra, hóa thành một đạo phòng tuyến cuối cùng, ngạnh sinh sinh đem Bạch Nhạc bảo hộ ở bên trong. Converter: Lucario

Địa Hỏa Chi Tâm, Tức Thổ, Cực Hàn Băng Hoa!

Những thứ này vô luận bên nào, thật đều là đến Tinh Hải Cảnh sau đó, mới có thể triệt để luyện hóa, nhưng lại bởi vì Bạch Nhạc cái kia hoàn mỹ tinh cung, mà trước một bước bị luyện hóa, bây giờ mặc dù không dám nói có thể đem toàn bộ uy lực đều thả ra, chỉ khi nào thả ra ngoài, tạm thời ngăn cản Tinh Hải Cảnh công kích, nhưng cũng y nguyên vẫn là miễn cưỡng có thể.

Bạch Nhạc cũng không biết bằng vào những bảo vật này, đến tột cùng có thể chống đỡ bao lâu.

Lúc này hắn toàn bộ tâm thần, đều đặt ở đối Kiếm Nhận Phong Bạo trên sự khống chế.

Vô luận là Thôn Thiên Quyết cũng tốt, vẫn là những bảo vật này cũng tốt, cũng đều vẻn vẹn chỉ là đưa đến một cái kéo dài thời gian tác dụng, đến tột cùng có thể hay không sống sót, dựa vào liền chỉ có Kiếm Nhận

Phong Bạo bạo phát.

Đối với Kiếm Nhận Phong Bạo mà nói, Bạch Nhạc đưa đến cũng vẻn vẹn chỉ là một cái dẫn đạo tác dụng.

Không ngừng dẫn động thiên địa chi lực, mới là Kiếm Nhận Phong Bạo đáng sợ nguyên nhân vị trí.

Cho dù là tại Triệu Cảnh Xương tinh hải bên trong, Kiếm Nhận Phong Bạo một khi vận chuyển, cũng đồng dạng có thể dẫn động tinh hải bản thân lực lượng, hóa thành kiếm khí tàn sát bừa bãi thiên địa.

Cứ như vậy một hồi thời gian, Kiếm Nhận Phong Bạo đã tăng vọt đến mấy chục thước phạm vi, ẩn nhiên đã có thể cảm thụ được loại kia hủy thiên diệt địa lực lượng.

Mặc cho Triệu Cảnh Xương làm sao điên cuồng công kích, tại Địa Hỏa Chi Tâm, Tức Thổ, Cực Hàn Băng Hoa tam trọng bảo hộ phía dưới, hắn cũng căn bản là không có cách trong vòng thời gian ngắn, giết chết Bạch Nhạc.

Trước đó xuyên thấu qua hình chiếu, nhìn thấy thượng cổ trong cấm địa tình cảnh thời điểm, còn không có quá cảm thấy tiếp xúc, nhưng khi lúc này, chân chính bị những bảo vật này ngăn trở công kích, chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn Kiếm Nhận Phong Bạo không ngừng tăng trưởng, lại thúc thủ vô sách thời điểm, Triệu Cảnh Xương mới chính thức có thể cảm nhận được Mặc Vũ loại kia tuyệt vọng tâm tình.

Con mẹ hắn đây vẫn là Tinh Cung Cảnh? !

Ngươi bao lâu gặp qua, như vậy biến thái Tinh Cung Cảnh? Coi như là Vân Mộng Chân tại Tinh Cung Cảnh thời điểm, cũng còn lâu mới có được biến thái như vậy a!

Ùng ùng!

Bạch Nhạc cũng không biết Triệu Cảnh Xương cảm thụ, cũng cũng không để bụng.

Kiếm Nhận Phong Bạo triệt để thành hình, hóa thành một trận khủng bố kiếm khí phong bạo, hung hãn hướng về Triệu Cảnh Xương cuốn qua đi!

Dù cho là cái này cường đại tinh hải, tại Kiếm Nhận Phong Bạo tàn sát bừa bãi phía dưới, cũng ngạnh sinh sinh bị chém ra một kẽ hở.

Nguyên bản phong bế tinh hải trong nháy mắt này, chợt xuất hiện vỡ nát dấu hiệu, cũng cơ hồ là tại đồng thời, Bạch Nhạc dưới chân đột nhiên một bước, theo sát Kiếm Nhận Phong Bạo hướng về Triệu Cảnh Xương giết đi qua!

Hủy thiên diệt địa!

Cái kia khủng bố trùng kích, hầu như trong nháy mắt để cho cái này toàn bộ ngọn núi đều tùy theo run rẩy, cao tới hơn trăm thước kiếm khí phong bạo đủ để phá hủy tất cả.

"Không! ! !"

Tinh hải vỡ nát, cái kia khủng bố trùng kích, trong nháy mắt để cho Triệu Cảnh Xương trong mắt lộ ra vẻ kinh hoàng chi sắc, phát sinh một hồi tuyệt vọng gào thét.

Kiếm Nhận Phong Bạo cùng tinh hải gần như cùng lúc đó tan vỡ, ở vào bực này đánh trúng tâm, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Triệu Cảnh Xương, đều đồng dạng bị trọng thương.

Triệu Cảnh Xương là bằng vào thực lực cường hãn chống cự, mà Bạch Nhạc nhưng là ỷ vào Thông Thiên Ma Thể cường hãn liều chết.

Trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc cùng Triệu Cảnh Xương trên người liền đồng dạng xuất hiện vô số vết thương, máu me đầm đìa, có vẻ vô cùng dữ tợn!

Có thể vào giờ khắc này, Bạch Nhạc cùng Triệu Cảnh Xương phân biệt liền thể hiện ra.

Tại đây sinh tử thời khắc, Triệu Cảnh Xương trong mắt tràn đầy hoảng sợ cùng sợ hãi, dùng hết sở hữu khí lực nỗ lực tránh thoát đi ra ngoài!

Mà Bạch Nhạc trong mắt lại như cũ lộ ra sát cơ lạnh như băng, chịu lấy một thân hầu như đủ để thương thế trí mạng, hung hãn huy động Nghịch Ma Kiếm, tiếp tục hướng về Triệu Cảnh Xương chém xuống đi, cho dù là vì vậy đồng quy vu tận cũng đồng dạng sẽ không tiếc.

Điên, liền muốn điên đến!

Bạch Nhạc từ vừa mới bắt đầu liền không có nghĩ qua sống sót, có thể Triệu Cảnh Xương lại sợ chết, căn bản không dám cùng Bạch Nhạc liều mạng, làm đánh đến loại này trạng thái cực hạn hạ thời điểm, tự nhiên lập tức phân cao thấp.

Triệu Cảnh Xương bại!

Giờ khắc này, tất cả mọi người trong đầu cũng không khỏi hiện lên một cái như vậy không thể tưởng tượng nổi ý niệm trong đầu.

Rõ ràng là Triệu Cảnh Xương miệng mồm nhiều tiếng nên vì cháu hắn báo thù, lấy Tinh Hải Cảnh thực lực, ỷ lớn hiếp nhỏ đối Bạch Nhạc hạ sát thủ, nhưng đến cuối cùng, nhưng là hắn thảm bại, đây cũng là bực nào trào phúng!

Trong mắt lộ ra vẻ thất vọng, Ninh Giang chợt giơ tay lên, linh lực chợt

trên không trung ngưng tụ thành bàn tay, hướng về Triệu Cảnh Xương nắm tới.

Lấy thân phận của hắn, là không có khả năng không để ý mặt mũi tại trong cuộc đấu tranh này, đối Bạch Nhạc ra tay, thật là cứu Triệu Cảnh Xương nhưng là không sao cả.

Vô luận Triệu Cảnh Xương lại như thế nào làm hắn thất vọng, cũng cuối cùng là Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão, là phụng hắn chi mệnh đối Bạch Nhạc xuất thủ, hắn không có khả năng nhìn Triệu Cảnh Xương chết.

Nhưng mà, để cho Triệu Cảnh Xương làm sao đều không nghĩ đến là, ngay tại hắn xuất thủ trong nháy mắt, một cổ khủng bố ma khí chợt bạo phát, trong nháy mắt, liền trên không trung ngưng tụ thành một thanh hắc sắc Ma Kiếm, hung hãn chém rụng, vậy mà trong nháy mắt, chém vỡ hắn lộ ra bàn tay to!

Toàn bộ Đạo Lăng sơn bên trên, bây giờ có thể làm được điểm này ma tu, cũng cũng chỉ có một người. . .

"Mặc Kình? ! Ngươi dám ngăn trở ta? !"

Trong tích tắc, Ninh Giang trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát khí.

Chuyện này bản thân, hắn cũng không để bụng, Triệu Cảnh Xương sinh tử, còn không đến mức để cho hắn tức giận như thế, chân chính để cho hắn phẫn nộ là, Mặc Kình thái độ!

Trước đó, Mặc Kình rõ ràng đã lùi bước, hứa hẹn, sẽ không nhúng tay Bạch Nhạc sự tình, nhưng hôm nay, Mặc Kình vậy mà xuất thủ lần nữa, ngăn cản hắn cứu viện Triệu Cảnh Xương, bản thân này liền có nghĩa là Mặc Kình thái độ!

Giờ khắc này, Mặc Kình dứt khoát lựa chọn đứng ở Bạch Nhạc bên kia, dù là đại giới là muốn cùng Đạo Lăng Thiên Tông trực tiếp khai chiến!

Ùng ùng!

Một tiếng vang thật lớn, Ninh Giang xuất thủ bị Mặc Kình cắt đứt đồng thời, Bạch Nhạc cùng Triệu Cảnh Xương một trận chiến này cũng rốt cục triệt để hạ màn kết thúc.

Tím sẫm kiếm mang hung hãn từ Triệu Cảnh Xương trước mắt đánh rớt, trong tích tắc, vậy mà ngạnh sinh sinh đem Triệu Cảnh Xương cả người chém làm hai đoạn!

Tiên huyết phun vải ra, bắn tung tóe Bạch Nhạc một thân, vốn là khuôn mặt dử tợn, giờ khắc này càng là có vẻ vô cùng thấm người.

Ngay tại lúc đó, Triệu Cảnh Xương thần hồn cũng theo đó từ trong thi thể bay ra ngoài, điên cuồng hướng về xa xa bỏ chạy.

Bước vào tinh hải, thần hồn tự nhiên cũng có thể rời khiếu sinh tồn, mặc dù thân thể bị hủy, cũng chưa chắc nhất định sẽ chết!

Đoạt xá loại chuyện như vậy, mặc dù là cấm kỵ, nhưng trên thực tế, dùng cái này trọng sinh cường giả, nhưng cũng cho tới bây giờ liền số lượng cũng không ít.

Chỉ là, như là đã hạ sát thủ, Bạch Nhạc lại có thể dung Triệu Cảnh Xương thần hồn chạy trốn!

"Lão thất phu, ngươi chạy đi đâu?"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, Nghịch Ma Kiếm chợt rời khỏi tay, hóa thành một đạo huyễn lệ tử mang, trong nháy mắt, liền đuổi theo

Triệu Cảnh Xương, kiếm quang xoắn một cái, trong khoảnh khắc, liền đem Triệu Cảnh Xương thần hồn giết chết!

Chỉ là ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc bản thân cũng đồng dạng hầu như hao hết sở hữu khí lực.

Sở dĩ đem Nghịch Ma Kiếm ném ra, cũng không phải là vì đùa bỡn chơi, mà là liều mạng tới mức này, Bạch Nhạc đã hầu như dầu hết đèn tắt, căn bản không có dư lực đuổi nữa tuôn ra tay, chỉ có thể bằng vào Phi Kiếm Thuật thôi động Nghịch Ma Kiếm hoàn thành cuối cùng tuyệt sát!

"Ho khan!"

Ho mãnh liệt thấu một tiếng, một ngụm máu tươi nhất thời từ trong cổ phun ra, chỉ là, dù vậy, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ vẫn là không nhịn được cất tiếng cười to!

Kiếm trảm tinh hải!

Vô luận có nhiều gian nan, vô luận trả giá nhiều nặng nề đại giới, hắn cũng đúng là vẫn còn chém rụng Triệu Cảnh Xương, vì Vân Mộng Chân diệt trừ một cái tai hoạ ngầm.

Hắn có thể đủ cảm thụ được, mình đã lực kiệt, nằm trong loại trạng thái này, đừng nói là Tinh Hải Cảnh cường giả, coi như tùy tiện tới một người Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, cũng đủ để đơn giản giết chết hắn.

"Vù vù!"

Nghịch Ma Kiếm khẽ run lên, trên không trung đánh một cái xoáy, lần nữa rơi vào Bạch Nhạc trong tay!

Tranh một tiếng!

Cầm Nghịch Ma Kiếm, Bạch Nhạc thân thể hơi hơi mềm, lấy Nghịch Ma Kiếm chống đở thân thể, mới miễn cưỡng không có triệt để té ngã, chỉ là sau một khắc, Bạch Nhạc liền lần nữa ngấc đầu lên, nôn một búng máu, cứ như vậy quỳ một chân trên đất, lấy tay nhánh kiếm, trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, lần nữa mở miệng nói.

"Bạch Nhạc ở đây, người phương nào. . . Tới chiến? !"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 789: Còn có lão phu, có đủ hay không phân lượng

Bạch Nhạc ở đây, người nào đến chiến? !

Đối với những thứ này người trong ma đạo mà nói, vô luận bọn hắn trước đó là dạng gì lập trường, Bạch Nhạc một câu nói này, phảng phất đều trong nháy mắt châm lửa bọn hắn trong lồng ngực nhiệt huyết!

Trong ma đạo có xung đột vốn là bình thường sự tình, vô luận Bạch Nhạc trước đó cùng ai gợi lên xung đột, có thể Bạch Nhạc thân là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, chính là người trong ma đạo, điểm này nhưng là không thể nghi ngờ.

Thế giới này luôn là yêu cầu anh hùng!

Ma đạo yên lặng nhiều năm như vậy, càng cần nữa anh hùng.

Ở ngoài sáng biết hắn phải chết tình huống dưới, vẫn không chịu buông tha, vượt cấp cường sát Tinh Hải Cảnh cường giả, bây giờ liền đứng cũng không vững, lại vẫn dám cầm kiếm khiêu chiến, dạng này khí phách, dạng này sự can đảm, lại làm sao có thể không châm lửa bọn hắn trong lồng ngực nhiệt huyết.

Những cái kia trước đó chờ lấy xem Bạch Nhạc náo nhiệt cùng chê cười ma đạo cự phách nhóm, bây giờ cũng rốt cục bị Bạch Nhạc lây, đứng ra.

"Ta nhổ vào, bất quá là một ít ngụy quân tử thôi, các ngươi Đạo Lăng Thiên Tông lợi hại, chẳng lẽ ta ma đạo liền không người sao?"

Bước ra một bước, Bạch Cốt phu nhân dưới chân nhất thời xuất hiện một

mảnh Bạch Cốt Trủng, thanh âm lạnh như băng vang vọng Đạo Lăng sơn, "Ai còn muốn động thủ, cứ việc đứng ra, ta Bạch Cốt Thần Giáo đón lấy!"

Bạch Cốt phu nhân bản thân cùng Bạch Nhạc ở giữa thì có liên hệ, trước đó không dám ra mặt, là bởi vì nàng thực lực bản thân cũng không xuất chúng, cũng cải biến không đại cục.

Nhưng hôm nay Bạch Nhạc đã dùng một trận chiến này, kích khởi ma đạo cao thủ nhiệt huyết, lấy nhãn lực tự nhiên nhìn ra được, vô luận như thế nào, ma đạo bây giờ cũng sẽ không để Bạch Nhạc dễ dàng như vậy chết ở Đạo Lăng sơn bên trên, loại thời điểm này, thiếu liền là người thứ nhất đứng ra tỏ thái độ người.

Loại tình huống này, nàng tự nhiên không có gì có thể do dự, lúc này liền đứng ra.

"Không sai, ngươi coi cũng là ngươi Đạo Lăng Thiên Tông lấy thúng úp voi thời điểm sao? Muốn giết Ma Quân truyền nhân, cũng phải xem chúng ta có đáp ứng hay không!"

Trong lúc nhất thời, đủ loại châm chọc khiêu khích đùa cợt vang lên theo, nhưng là nhất thời để cho trên trận tình thế phải biến đổi.

Dù cho là Ninh Giang cùng Diệp Lăng Vân, giờ khắc này sắc mặt cũng không khỏi hơi đổi.

"Mặc Kình, ngươi ta đều là sắp sửa gỗ mục người, chẳng lẽ còn phải lại bốc lên một trận đại chiến sao?" Trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, Diệp Lăng Vân chậm rãi mở miệng nói.

Đừng xem bây giờ những thứ này người trong ma đạo chửi bậy lợi hại, nhưng trên thực tế, chân chính có thể quyết định đại cục người, lại y nguyên vẫn là Mặc Kình.

Bây giờ những ma đạo cao thủ này, bất quá là bị Bạch Nhạc khí phách chỗ kích, nhất thời nhiệt huyết xông lên đầu, thật đợi được động thủ, chưa chắc còn có mấy người nguyện ý liều chết đến.

Chỉ có làm Mặc Kình nguyện ý đi ra đầu lĩnh thời điểm, mới có thể đem cái này năm bè bảy mảng ma đạo mọi người tạm thời ngưng tụ.

Nhưng đồng dạng, phải bỏ ra lớn nhất đại giới người, cũng giống vậy vẫn là Mặc Kình.

Mặc Vũ chết, tuy sẽ để cho Mặc Kình vì vậy ghi hận Bạch Nhạc, thật là đồng dạng, nhưng cũng có thể triệt để chặt đứt Mặc Kình tư tâm.

"Vốn là người sắp chết, còn có cái gì có thể lo lắng?"

Ngẩng đầu, Mặc Kình trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi sắc, bình thản mở miệng nói.

Từ trước hắn xuất thủ ngăn cản Ninh Giang cứu Triệu Cảnh Xương thời điểm, trên thực tế, trong lòng hắn cũng đã có quyết đoán!

Hô hấp ở giữa, Mặc Kình bước ra một bước, trên người khí thế đột nhiên tăng vọt, phảng phất trong nháy mắt, liền lần nữa biến thành cái kia uy chấn thiên hạ Mặc Kình Ma Quân.

"Diệp Lăng Vân, thuộc về chúng ta thời đại, đã muốn kết thúc. . . Không bây giờ ngày, ngươi ta liền triệt để làm đoạn tốt, trên hoàng tuyền lộ, cũng tốt có cái bạn."

Trong nháy mắt, sát khí nghiêm nghị!

Mặc Kình một câu nói này, chính là chính thức nhúng tay, trừ phi hắn chết, bằng không, liền không ai có thể lại cử động Bạch Nhạc.

"Tiền bối không khỏi quá để mắt chính ngươi."

Cười lạnh một tiếng, Ninh Giang lần nữa chen lời nói, "Tam đại thiên tông đồng khí liên chi, còn có nhiều như vậy đồng đạo, chỉ bằng các ngươi những người này, còn lật không thiên!"

Trước đó Ninh Giang nói chuyện cũng vẫn là trong bông có kim, có thể lúc này, làm Mặc Kình chân chính làm ra lựa chọn, Ninh Giang nhưng là nhất thời hiển hiện ra bá đạo cái kia một mặt!

Hắn cuối cùng là Đạo Lăng Thiên Tông tông chủ, ngày xưa đối mặt Thông Thiên Ma Quân cũng dám đánh một trận hóa hư cường giả.

Mà Mặc Kình, vẻn vẹn chỉ là một người!

Nếu như Mặc Kình vẫn còn ở đỉnh phong, có thể còn có thể làm hắn có chỗ cố kỵ, thật là bây giờ Mặc Kình, lại đã sớm không có như vậy lực uy hiếp.

Đơn giản chỉ là nhiều đánh đổi một số thứ mà thôi, chút tổn thất này Đạo Lăng Thiên Tông còn chịu đựng nổi.

Vô luận như thế nào, hắn cũng không khả năng cho phép Bạch Nhạc còn sống đi xuống Đạo Lăng Thiên Tông.

Trong nháy mắt, ở đây sở hữu người trong ma đạo, nhưng trong lòng cũng không khỏi đột nhiên rùng mình.

Vừa mới là bị Bạch Nhạc cảm hoá nhiệt huyết xông lên đầu, nhưng hôm nay nhìn thấy Ninh Giang cường thế, nhưng cũng lần nữa để bọn hắn tỉnh táo lại, đều là sống thêm trăm năm lão gia này, đã sớm qua loại kia xung quan giận dữ, không tiếc thân niên kỷ.

Theo Mặc Kình một chỗ giết tới Đạo Lăng sơn, vì cũng là mỗi người quyền lợi mà thôi, không phải thật hiệu trung với Mặc Kình!

Bây giờ Mặc Kình nay đã chết nhanh, có thể đánh bạc tính mệnh đi đổ, nhưng là bọn họ lại không muốn thật bồi thượng tính mệnh, cùng Mặc Kình một chỗ chịu chết.

Đối với Bạch Nhạc, thích hợp làm viện thủ không thành vấn đề, nhưng nếu là muốn bọn hắn không tiếc đánh bạc tính mệnh cứu người, thật có thể không có như vậy đại công vô tư.

Không thể không nói, Ninh Giang cổ tay thật tại phía xa Diệp Lăng Vân phía trên.

Chỉ đơn giản như vậy một câu nói, liền ngạnh sinh sinh đem cục diện khống chế lại.

Phải biết, bây giờ ở chỗ này, không chỉ có riêng chỉ là Đạo Lăng Thiên Tông người, còn có Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung cao thủ, đang đối kháng với ma đạo trong chuyện này, mọi người tự nhiên chính là đồng minh.

Đây cũng là đại thế!

Mặc dù Mặc Kình thực có can đảm đánh bạc tính mệnh liều mạng, hắn cũng có nắm chặt ngăn chặn Mặc Kình, mạnh mẽ chém giết Bạch Nhạc.

Trong nháy mắt, tràng diện phảng phất lập tức liền an tĩnh lại.

"Ninh tông chủ thật lớn uy phong, chỉ không biết. . . Còn có lão phu, có đủ hay không phân lượng!"

Ngay tại ma đạo những người này có chỗ lưỡng lự thời điểm, cách đó không xa, chậm rãi truyền tới một tang thương thanh âm.

Một vị lão giả, liền một bước như vậy bước bước lên trong núi, trên người cũng không có nhiều khí tức đáng sợ, thậm chí nhìn qua, tựa hồ giống như là một vị ông già bình thường, nhưng khi hắn mở miệng trong nháy mắt đó, ở đây sở hữu nhận ra đối phương thân phận người, nhưng là không khỏi cũng vì đó biến sắc.

Lão giả bên người, theo bốn người, chỉ từ trên người trang phục, liền có thể nhìn ra bốn người thân phận.

Ngư Tiều Canh!

Cái này chính là trong thế tục, tối trọng yếu bốn loại chức nghiệp, đi cùng một chỗ, thật liền tượng trưng cho. . . Hoàng quyền!

Tối trọng yếu là, bốn người này hình tượng, thường thường đều là cùng một cái tên liên hệ với nhau!

Diệp Huyền!

Đệ nhất thiên hạ luyện khí đại sư, trận pháp đại sư, cũng là toàn bộ Đại Càn Vương Triều chân chính kình thiên cột trụ.

Chỉ là, đảm nhiệm chẳng ai nghĩ tới, tại loại này thời khắc mẫn cảm, Diệp Huyền đại sư vậy mà lại đột nhiên xuất hiện ở Đạo Lăng Thiên Tông, hơn nữa, một lời ở giữa, liền trực tiếp đứng ở ma đạo bên này.

Phải biết, Đại Càn Vương Triều mặc dù một mực tự do cùng chính đạo ở ngoài, nhưng trên thực tế, nhưng cũng một mực trên danh nghĩa vẫn là chính đạo thế lực.

Bây giờ, Diệp Huyền đột nhiên lộ diện cùng tỏ thái độ, mới chính thức có thể nói là long trời lở đất.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 790: Thiên hạ đại thế

"Diệp Huyền đại sư!"

Trừ Đạo Lăng Thiên Tông nhóm người bên ngoài, người khác vô luận chính ma hai đạo, đều rối rít mở miệng hỏi tốt. Converter: Lucario

Diệp Huyền đại sư là Đại Càn Vương Triều người, mà Đại Càn Vương Triều nhưng là không phân đạo ma, vô luận là chính đạo, vẫn là ma đạo đều có cầu đến Diệp Huyền đại sư trên đầu thời điểm, mặc dù những năm gần đây, Diệp Huyền đại sư hầu như đã không còn xuất thủ. Thật là Ngư Tiều Canh bên trong tiều, lại một mực đi theo ở Diệp Huyền đại sư bên người, như thợ rèn đồng dạng.

Những năm gần đây, thợ rèn cũng đồng dạng đã trở thành cấp đại sư nhân vật, có người cầu đến Diệp Huyền đại sư trên đầu thời điểm, cũng cơ bản đều là do thợ rèn xuất thủ chế tạo.

Thật là, dù vậy, thợ rèn lại thậm chí ngay cả tên cũng không có, thủy chung lấy Diệp Huyền đại sư đệ tử, thậm chí là người hầu tự cho mình là.

Bởi vậy là có thể gặp Diệp Huyền đại sư lực ảnh hưởng lớn đến bao nhiêu.

Đương nhiên, lực ảnh hưởng có đôi khi cùng thực lực, cũng không là một chuyện.

Khẽ vuốt cằm, Diệp Huyền đại sư cũng không có phản ứng đến hắn nhân ý nghĩ, đi về phía lấy Bạch Nhạc đi tới.

"Diệp Huyền đại sư!"

Trước đó, cho dù là Mặc Kình tỏ thái độ chống đỡ hắn thời điểm, Bạch Nhạc cũng vẫn không có bao lớn cảm xúc, hắn có thể đủ cảm thụ được, Mặc Kình chống đỡ hắn cũng bất quá chỉ là vì ma đạo đại cục, cùng bản thân đối hắn cảm tình, không có bất cứ quan hệ gì.

Thật là Diệp Huyền lại không giống nhau, có thể xuất hiện ở nơi này, Diệp Huyền đại sư mới là chân chính quan tâm hắn, vì hắn chỗ dựa tới.

Phần ân tình này, đối với Bạch Nhạc mà nói, rất nặng.

Cũng không để bụng Bạch Nhạc cái kia một thân vết máu, Diệp Huyền đại sư chậm rãi giơ tay lên đem Bạch Nhạc đở dậy, trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, "Ngươi rất tốt, phi thường tốt! Thông thiên có thể có ngươi như vậy một cái đệ tử, lão phu mừng thay cho hắn."

Một câu nói này, nhưng là nhất thời để đám người lần nữa một mảnh xôn xao.

Thông Thiên Ma Quân cùng Diệp Huyền đại sư giao nhau tâm đầu ý hợp, nhưng là chân chính biết chuyện này người, thật lại cũng không nhiều, bây giờ, cũng là Diệp Huyền đại sư lần đầu tiên đem phần quan hệ này, biểu lộ ở trước mặt người đời.

Chỉ bằng cái này một phần quan hệ, cũng đã đủ để giải thích, vì sao Diệp Huyền đại sư hội xuất hiện ở nơi này.

"Bái kiến Diệp Huyền đại sư!"

Ngay tại lúc đó, Ngô Văn Uyên, cùng với Thư Khánh Dương, Tam hoàng tử bọn hắn cũng nhất thời từ trong đám người đi ra, khom người hướng Diệp Huyền đại sư hành lễ nói.

Khoát khoát tay, Diệp Huyền đại sư cũng chưa theo chân bọn họ nhiều

lời, mà là thẳng chuyển hướng Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân bọn hắn phương hướng.

"Diệp Huyền đại sư, ta mời ngươi là tiền bối, chỉ là. . . Ta Đạo Lăng Thiên Tông sự tình, sợ còn dung ngươi không được nhúng tay."

Trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, Ninh Giang nhìn chằm chằm Diệp Huyền chậm rãi mở miệng nói.

Diệp Huyền mặc dù danh động thiên hạ, thật là Ninh Giang thân là Đạo Lăng Thiên Tông Chưởng Giáo chân nhân, nhưng cũng đồng dạng không hề sợ hãi.

Cho tới bây giờ loại tình trạng này, hắn không thể lui!

Bạch Nhạc đã không chỉ là Ma Quân truyền nhân vấn đề, từ bước vào thượng cổ cấm địa bắt đầu, đến bây giờ, Bạch Nhạc đều biểu hiện thực sự quá chói mắt, đó là mặc dù Vân Mộng Chân thuận lợi từ thượng cổ cấm địa bên trong đi ra, cũng chưa chắc nhất định có thể đủ vững vàng áp chế chói mắt.

Huống chi, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân ở giữa quan hệ cũng đồng dạng quá khéo léo, nếu như không thể giết chết Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân liền không có khả năng làm được tâm như chỉ thủy trọn đời phụng nói.

Đối với Đạo Lăng Thiên Tông mà nói, đây cũng là thật lớn tai hoạ ngầm.

Đạo Lăng Thiên Tông bây giờ bấp bênh, xác thực đã không có trước đó uy thế như vậy thiên hạ cường thế, lúc này, hắn nhất định muốn bóp chết Bạch Nhạc loại này ma đạo thiên kiêu, mới cam đoan kế tiếp Đạo Lăng Thiên Tông địa vị sẽ không bị dao động.

Cho nên, vô luận là Mặc Kình nhúng tay, vẫn là Diệp Huyền đứng ra,

cũng đều không thể để cho hắn đối với chuyện này nhượng bộ.

"Trong thiên hạ tất cả là đất của vua, đất ở xung quanh đều là vương thần!"

Chậm rãi tiến lên một bước, thư sinh ung dung mở miệng nói, "Đạo Lăng Thiên Tông, cũng không phải cái gì ngoài vòng pháp luật chi địa! Ninh tông chủ, lời này của ngươi, không ổn!"

Đạo Lăng Thiên Tông uy lăng thiên hạ, toàn bộ Đại Càn Vương Triều, mặc dù trên danh nghĩa có được cửu châu, nhưng trên thực tế, chân chính có thể khống chế, cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là Ung châu một chỗ mà thôi, đã sớm không còn ngày xưa vấn đỉnh cửu châu lúc vinh quang.

Thư sinh vào lúc này, nói ra những lời này, trên thực tế, cũng liền có nghĩa là Đại Càn Vương Triều thái độ.

Nhiều năm như vậy ngủ đông, Đại Càn Vương Triều cũng đồng dạng không chịu cô đơn, phải thừa dịp lấy cơ hội này, lật đổ Đạo Lăng Thiên Tông thời đại, một lần nữa thành lập hoàng quyền quyền uy.

Trước đó, liền có không chỉ một người ta nói qua, đây là một cái thời đại chung kết!

Ở nơi này Đạo Lăng Thiên Tông thời đại, gần kết thúc thời điểm, Đạo Lăng Thiên Tông muốn chịu tải, há lại ngăn là ma đạo một phương áp lực.

Diệp Huyền lần này lộ diện, cũng căn bản không phải ý muốn nhất thời, mà là sớm có chuẩn bị.

Cửu Bạch Nhạc, so sánh dưới, cũng tựa hồ vẻn vẹn chỉ là một kiện tiện tay việc nhỏ mà thôi.

Chân chính ý nghĩa ở chỗ, Đại Càn Vương Triều lần nữa phát ra tiếng, hướng toàn bộ thiên hạ, hiện ra thực lực.

Ở đây cường giả, không người nào là lòng dạ sắc bén hạng người, chỉ bằng thư sinh những lời này, cũng đã hiểu rõ Đại Càn Vương Triều dụng ý.

Có thể cũng chính bởi vì vậy, đoàn người cũng càng phát ra hỗn loạn lên.

Nếu như nói, Bạch Nhạc mới từ thượng cổ cấm địa bên trong đi ra thời điểm, là mười phần chết chắc, như vậy theo Mặc Kình tỏ thái độ, cũng đã có ba phần sinh cơ, mà bây giờ, Diệp Huyền lộ diện, liền chân chính vì Bạch Nhạc tranh ra một chút hi vọng sống.

Đây cũng không phải là một hai người sinh tử vấn đề, mà là Đạo Lăng Thiên Tông, ma đạo, cùng với Đại Càn Vương Triều tam phương thực lực một lần đấu võ.

Không đến cuối cùng một khắc, thì có ai dám tiên đoán kết cục.

"Diệp Huyền, liền ngươi cũng muốn cuốn vào sao?"

Thở dài một tiếng, Diệp Lăng Vân chậm rãi mở miệng nói.

"Thiên hạ đại thế, chúng sinh đều là ở chính giữa, lão phu lại có thể bồi dưỡng đạo đức cá nhân thân?" Lắc đầu, Diệp Huyền bình tĩnh hồi đáp đạo, "Huống chi, lão phu cùng thông thiên giao nhau tâm đầu ý hợp, bây giờ hắn chết, chỉ để lại một cái như vậy truyền nhân, lại là xuất sắc như thế, về tình về lý, lão phu cũng hầu như phải ra tay che chở một ... hai ...."

"Che chở?" Cười lạnh một tiếng, Ninh Giang lần nữa chen lời nói, "Ngươi dựa vào cái gì che chở? Diệp Huyền, ta thừa nhận ngươi danh động thiên hạ, thật là. . . Danh khí, lại cuối cùng là thực lực! Ngươi ngay

cả hóa hư đều không bước vào, dựa vào cái gì che chở Thông Thiên Ma Quân truyền nhân?"

Diệp Huyền đại sư lực ảnh hưởng rất lớn, thật là, cái này vẫn như cũ vô pháp cải biến Diệp Huyền thực lực chỉ có tinh hải sự thực!

Phần thực lực này, đang tầm thường tu hành giả trước mặt, tuy đã không yếu, có ở hôm nay trường hợp này, lại còn thiếu rất nhiều xem.

Ngư Tiều Canh, bốn người mặc dù cũng đều khăng khăng một mực theo Diệp Huyền, nhưng bọn họ nhưng cũng cuối cùng bất quá chỉ là Tinh Hải Cảnh thực lực mà thôi.

Tinh hải cùng hóa hư ở giữa chênh lệch, có thể không phải là nhân số là có thể lau sạch.

Huống chi, cho dù là luận nhân số, Diệp Huyền thì như thế nào có thể cùng Đạo Lăng Thiên Tông, thậm chí toàn bộ chính đạo so sánh?

Lực ảnh hưởng cùng thực lực, cho tới bây giờ đều là hai việc khác nhau.

Ninh Giang tự nhiên biết bây giờ tình thế nghiêm trọng, cho nên, hắn căn bản không có cùng Diệp Huyền đi vòng vèo ý tứ, vừa mở miệng, chính là phải lấy thực lực tuyệt đối tới nghiền ép Diệp Huyền, bức bách Diệp Huyền nhượng bộ!

Giờ khắc này, Ninh Giang trong mắt, thậm chí lộ ra vẻ ác liệt sát khí, tựa hồ chỉ muốn một lời không hợp, hắn liền dám đối Diệp Huyền xuất thủ.

Đây cũng là hắn thái độ, cho dù là chém giết Diệp Huyền, triệt để cùng Đại Càn Vương Triều trở mặt, hắn cũng tuyệt đối không cho phép Diệp Huyền đem Bạch Nhạc cứu đi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 791: Dùng pháp bảo đập chết ngươi

Cho dù là Bạch Nhạc, giờ khắc này trong lòng cũng không khỏi đột nhiên căng thẳng. Converter: Lucario

Diệp Huyền tới cứu hắn, hắn tự nhiên cảm kích, thật là hắn lại cũng không hy vọng, bởi vì mình mái chèo Huyền rơi vào trong hiểm cảnh.

Dốc hết tâm huyết vì hắn chế tạo Nghịch Ma Kiếm, bây giờ lại không tiếc tự mình phạm hiểm, bước lên Đạo Lăng sơn tới vì hắn chỗ dựa, Diệp Huyền đại sư vì hắn làm đã đủ nhiều.

"Diệp Huyền đại sư, ai làm nấy chịu, đa tạ hảo ý, thế nhưng. . . Chuyện này, cùng đại sư không có bất cứ quan hệ gì, Bạch Nhạc túc cảm thịnh tình."

Giùng giằng đứng vững thân hình, Bạch Nhạc hướng về Diệp Huyền đại sư khom người cúi đầu, trầm giọng mở miệng nói.

Ánh mắt chuyển hướng Bạch Nhạc, Diệp Huyền trong mắt càng nhiều vài phần vẻ tán thưởng.

Tại loại này sống chết trước mắt, còn có thể có phần này đảm đương, xác thực không dễ, có phần này tâm, liền không uổng công hắn mạo hiểm đi cái này một lần.

Mỉm cười, Diệp Huyền bình tĩnh đáp, "Ngươi cũng không nhất định cảm tạ ta, trên đời này cho tới bây giờ sẽ không có chúa cứu thế! Mạng ngươi, là ngươi chính mình tranh tới."

Lời này cũng không phải là Diệp Huyền đại sư trấn an hắn lời nhún nhường, mà là lời nói thật.

Tại trong thượng cổ cấm địa thời điểm, nếu không phải Bạch Nhạc lần nữa từ dưới tuyệt cảnh giãy dụa cầu sinh, một đường nghịch tập, ngạnh sinh sinh mở một đường máu đến, căn bản là đợi không được đi ra, liền chết ở bên trong.

Từ thượng cổ cấm địa sau khi đi ra, nếu như Bạch Nhạc không có nói kiếm khiêu chiến, mà là cực kỳ thúc thủ chịu trói, quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, như vậy Mặc Kình sẽ không nhúng tay, những cái kia ma đạo cao thủ cũng sẽ không vì hắn xuất đầu!

Còn như Diệp Huyền, có thể cũng căn bản cũng không hội lộ diện.

Bởi vì Bạch Nhạc không chịu chịu thua, không muốn buông tha, cho dù là chết, cũng muốn chiến đến một khắc cuối cùng, loại này khí phách cảm hoá người trong ma đạo, cũng xúc động Mặc Kình tâm, này mới khiến Diệp Huyền đứng ra, vì hắn chỗ dựa.

Huống chi, Diệp Huyền cũng không phải vạn năng, nếu là không có Mặc Kình xuất thủ, hắn tự nghĩ, cho dù là nhúng tay, cũng căn bản sẽ không có kết quả.

Khoát khoát tay, Diệp Huyền đại sư cũng không đợi Bạch Nhạc nói chuyện, liền nói tiếp.

"Ninh tông chủ, lão phu tự nhiên mặc dù chỉ có tinh hải thực lực, có thể ngươi lại tựa hồ như quên. . . Lão phu cho tới bây giờ liền không phải lấy thực lực mà đặt chân!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Diệp Huyền đại sư không nhúc nhích chút nào, nhàn nhạt mở miệng nói, "Nói một câu tự phụ, thiên hạ này pháp bảo lợi hại. . . Bảy phần xuất từ ta Đại Càn Vương Triều, xuất

từ lão phu môn hạ!"

"Tam đại thiên tông, trừ các ngươi lịch đại mới truyền thừa chí bảo bên ngoài. . . Các ngươi còn có cái gì đem ra được bảo vật?"

Nhắc tới cái này, Diệp Huyền đại sư trong mắt nhất thời lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, ngạo nghễ mở miệng nói, "Chỉ bằng vào lão phu, tự nhiên kém xa cùng các ngươi chống lại, nhưng có những ma đạo cao thủ này tại, có Mặc Kình Ma Quân tại. . . Lão phu liền có thể dùng pháp bảo đập chết ngươi Đạo Lăng Thiên Tông!"

Trong lúc nói chuyện, Diệp Huyền đại sư tay áo phất một cái, trong nháy mắt, một chuỗi ám kim sắc vòng tay chợt bay vào Mặc Kình trong tay.

Vô ý thức đưa tay liên tiếp vào trong tay, Mặc Kình Ma Quân thậm chí đều không phản ứng kịp, liền chỉ nghe Diệp Huyền đại sư, đạm nhiên giải thích.

"Bảo này, tên là Tỏa Hồn Liên, một khi kích phát, đủ để khóa lại ngươi thần hồn không tiêu tan! Một nén nhang bên trong, lão phu đảm bảo ngươi có thể đủ phát huy đỉnh phong thực lực, Mặc Kình Ma Quân, như vậy. . . Ngươi có chắc chắn hay không đánh thay lão phu ngăn trở sở hữu hóa hư cường giả?"

"! ! !"

Nghe nói như thế, Mặc Kình Ma Quân trong mắt đột nhiên tuôn ra vẻ hưng phấn chi sắc, cho dù là hô hấp cũng không khỏi gấp vài phần.

"Đại sư, lời ấy thật chứ?"

"Lão phu một đời, chưa từng có quá nửa chữ nói sạo?" Hất tay áo một cái, Diệp Huyền đại sư ngạo nghễ hỏi ngược lại.

Trên thực tế, câu này vừa ra miệng, Mặc Kình liền minh bạch tự mình nói sai, Diệp Huyền đại sư nếu như đều không thể tin, vậy cái này trên đời, chỉ sợ cũng không có ai có thể tin tưởng.

Liếc Mặc Kình liếc mắt, Diệp Huyền đạm nhiên nói rằng, "Không nên cao hứng quá sớm, lão phu cũng không phải thần, ngươi thọ nguyên sẽ hết, một khi kích phát Tỏa Hồn Liên lực lượng, liền sẽ cháy hết bên trong cơ thể ngươi sở hữu tiềm lực cùng sinh cơ. . . Sau một nén nhang, ngươi chắc chắn phải chết!"

Nghe được Diệp Huyền lời này, Mặc Kình chẳng những không có mảy may bất mãn, thậm chí ngược lại càng thêm yên tâm vài phần, ha ha cười nói, "Một nén nhang thời gian. . . Đủ đủ! Chẳng lẽ đến mức độ này, ta Mặc Kình còn nhìn không thấu sinh tử hai chữ hay sao?"

Sinh tử? Từ Mặc Kình bước lên Đạo Lăng sơn một khắc này, liền đã sớm coi nhẹ.

Trước hắn, mặc dù bị Ninh Giang uy hiếp, cũng là bởi vì, trước đó một lần kia xuất thủ đánh vỡ thượng cổ cấm địa cấm chế về sau, hắn cũng đã lực kiệt, căn bản là không có cách phát huy ra toàn bộ thực lực tới.

Nhưng hôm nay, Diệp Huyền đại sư tiễn hắn Tỏa Hồn Liên, nhưng có thể để cho hắn tại trước khi chết, lần nữa khôi phục đỉnh phong thực lực, như vậy tại đây một nén nhang bên trong, thế gian này, hắn chính là vô địch.

Đừng nói là Ninh Giang, coi như là tam đại thiên tông chưởng giáo đồng loạt ra tay, Mặc Kình cũng có nắm chặt kế tiếp.

Nghe thế, không chỉ là Ninh Giang, cho dù là Diệp Lăng Vân cũng không khỏi sắc mặt đại biến.

Mặc Kình đáng sợ, Diệp Lăng Vân lại quá là rõ ràng, Thông Thiên Ma

Quân cùng đời trước Đạo Lăng Thánh Nữ mất đi sau đó, phóng nhãn thiên hạ, cũng chỉ có hắn có thể có lực đánh một trận.

Nhưng hôm nay, hắn đã không xuất thủ chi lực, Mặc Kình lại có thể duy trì một nén nhang thời gian đỉnh phong thực lực, cái này cũng đã đủ để khiến tình thế nghịch chuyển.

Một cái không tốt, thậm chí sẽ để cho Đạo Lăng Thiên Tông lần nữa gặp đả kích trí mạng.

Nhất tổng yếu là, Diệp Huyền tất nhiên quyết ý xuất thủ, làm thế nào có thể đơn giản như vậy.

Ninh Giang đúng là vẫn còn non nớt chút, căn bản không rõ ràng, Diệp Huyền tên này, đến tột cùng có nghĩa là kinh khủng bực nào lực lượng.

Lúc trước Đạo Lăng Thiên Tông tại trạng thái đỉnh phong xuống, thậm chí đều không thể không ngầm đồng ý Đại Càn Vương Triều tồn tại, lưu lại Ung châu một chỗ, chính là bởi vì Diệp Huyền.

Ai nếu là lấy vì Diệp Huyền thực lực không đủ, liền coi khinh Diệp Huyền, đó mới là chuyện cười lớn.

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Diệp Huyền lạnh lùng quét về phía những chính đạo Tinh Hải Cảnh các lão tổ, ngạo nghễ mở miệng nói, "Hôm nay lão phu muốn đảm bảo Bạch Nhạc, dám có nhúng tay người, liền vì lão phu địch! Từ nay về sau, đừng nghĩ lại lấy bất kỳ thủ đoạn nào, từ Đại Càn Vương Triều thu được một kiện pháp bảo!"

". . ."

Tống xuất một món bảo vật , khiến cho Mặc Kình có lực đánh một trận, đủ để ngăn trở sở hữu hóa hư cường giả.

Lại một câu nói, trực tiếp khiến cho hắn các tông tinh hải lão tổ, không còn dám nhúng tay Đạo Lăng Thiên Tông sự tình!

Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc mới chính thức ý thức được, vị này tựa hồ sinh mệnh đã sắp muốn đi đến phần cuối lão nhân, đến tột cùng có được cường đại cở nào thực lực.

"Diệp Huyền! Ngươi coi thật muốn cùng ta Đạo Lăng Thiên Tông là địch sao?"

Trong mắt lộ ra lau một cái huyết sắc, Ninh Giang mỗi chữ mỗi câu mở miệng nói, "Diệp Huyền, ngươi không nên ép ta, bằng không, liều mạng cái mạng này không được. . . Ta phải giết ngươi!"

Một câu nói này, liền hiện ra hết Ninh Giang bá khí.

Dù là Diệp Huyền lại như thế nào cường thế, khoảng cách gần như vậy phía dưới, hắn không tiếc tính mệnh xuất thủ, cũng tuyệt đối đủ để chém giết Diệp Huyền.

Đây cũng là thực lực tuyệt đối nghiền ép, cũng là hắn cường đại nhất tự tin.

Chỉ tiếc. . . Uy hiếp như vậy, đối với Diệp Huyền mà nói, căn bản không có ý nghĩa.

Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Diệp Huyền đạm nhiên mở miệng nói, "Ninh tông chủ, ngươi không ngại hỏi một chút, Diệp Lăng Vân, hắn bây giờ còn sợ chết sao?"

Đồng dạng đều là sinh mệnh đi tới phần cuối người, Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân không sợ chết, chẳng lẽ hắn Diệp Huyền liền sợ chết hay sao?

Dám bước lên cái này Đạo Lăng sơn, Diệp Huyền liền đã làm tốt chết ở Đạo Lăng sơn thượng dự định.

Chỉ bằng Bạch Nhạc bây giờ bày ra thực lực cùng tiềm lực, hắn liền cho rằng, bây giờ Bạch Nhạc mệnh, so chạy tới sinh mệnh phần cuối hắn, trọng yếu hơn.

"Mạng ngươi, người không quan tâm. . . Như vậy Bạch Nhạc đâu? Ngươi cho rằng, ta giết được ngươi, liền giết không được Bạch Nhạc sao?"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 792: Thiên hạ đại thế, ai có thể tính hết?

Một cái chớp mắt ấy thời gian, Ninh Giang cũng rốt cục tỉnh táo lại.

Vô luận là Mặc Kình, vẫn là Diệp Huyền trên thực tế, đều cùng lão chưởng giáo, thọ giới hạn buông xuống, tự nhiên cũng không sợ chết, thật là đây hết thảy hạch tâm, thật hay là tại Bạch Nhạc trên người.

Chỉ cần giết chết Bạch Nhạc, như vậy Mặc Kình cùng Diệp Huyền làm ra đây hết thảy, tự nhiên liền đều được không công.

Đánh rắn đánh giập đầu, bây giờ đối mặt Mặc Kình cùng Diệp Huyền cường thế, cũng nhất định phải bắt chuẩn hạch tâm, mới có thể giải quyết vấn đề.

"Ninh tông chủ muốn giết Bạch Nhạc, ta tự nhiên không ngăn cản nổi."

Con mắt cũng không có nháy một chút, Diệp Huyền nhàn nhạt mở miệng nói, "Liền biết ngăn không nổi, dùng thánh nữ để đổi Bạch Nhạc, cái này một vụ giao dịch, Ninh tông chủ, có dám hay không làm!"

Một câu nói này xuất thủ, Ninh Giang trong lòng nhất thời khắp nơi đóng băng lạnh lẽo!

Lấy thực lực của hắn, nếu như liều lĩnh muốn giết Bạch Nhạc, tự nhiên là làm được, thật là đồng dạng, có thể khôi phục một nén nhang thời gian đỉnh phong chiến lực Mặc Kình muốn giết Vân Mộng Chân, hắn cũng đồng dạng ngăn không được.

Trên thực tế, ngay tại Diệp Huyền một câu nói này lối ra trong nháy mắt,

Mặc Kình trong mắt nhưng là đột nhiên hiện lên lau một cái tinh mang!

Trước đó Diệp Huyền đứng ra, hắn muốn cũng chỉ là bảo vệ Bạch Nhạc, thật là một câu nói này, nhưng là đột nhiên cho hắn một cái khác ý nghĩ.

Cho dù là lấy Mặc Kình định lực, cũng không khỏi tim đập thình thịch.

Giết chết Vân Mộng Chân!

So với việc cứu Bạch Nhạc, có thể liều lĩnh giết chết Vân Mộng Chân, mới là tốt hơn lựa chọn.

Hắn cứu Bạch Nhạc, vốn cũng không phải là bởi vì cảm tình, mà là bởi vì quyền lợi.

Nếu là hắn, ma đạo phục hưng, là chung kết Đạo Lăng thiên hạ thời đại, bởi vì Bạch Nhạc biểu hiện quá mức chói mắt, hắn mới nguyện ý buông xuống thành kiến đi cứu Bạch Nhạc.

Thật là. . . Đây cũng không có nghĩa là, hắn liền không hận Bạch Nhạc!

Giết đồ thù, làm sao có thể nói buông liền buông?

Phải biết, đến Mặc Kình loại cảnh giới này, một cái dốc hết tâm huyết bồi dưỡng đệ tử, thậm chí so con cháu trọng yếu hơn.

Nếu như còn có khác biệt phương pháp có thể đạt được mục, như vậy hắn tự nhiên không quan tâm buông tha Bạch Nhạc, mượn Đạo Lăng Thiên Tông đao tới vì đệ tử báo thù.

Chỉ là. . . Bây giờ Vân Mộng Chân vẫn còn ở thượng cổ cấm địa bên trong.

Nhận thấy được Mặc Kình ánh mắt biến hóa, không chỉ là Ninh Giang

cùng Diệp Lăng Vân, dù cho là Diệp Huyền, trong lòng cũng không khỏi lộp bộp một tiếng.

Trước đó chỉ muốn phản chế Đạo Lăng Thiên Tông, nhưng lại quên, Mặc Kình đệ tử, chính là chết ở Bạch Nhạc trong tay.

Hơn nữa. . . Bất luận nhìn thế nào, lấy Bạch Nhạc mệnh, đi đổi Vân Mộng Chân mệnh, cũng đều là đáng giá.

Phải biết, hôm nay bản thân liền là giết chết Vân Mộng Chân cơ hội tốt nhất.

Bỏ qua hôm nay, cho dù là lấy Mặc Kình thực lực, muốn tại một nén nhang bên trong, xông vào Đạo Lăng Thiên Tông tìm được Vân Mộng Chân, đồng thời giết chết, cũng cơ hồ là căn bản không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ.

Huống chi, bây giờ Vân Mộng Chân mới vừa đột phá tinh hải, lại đạt được năm màu Tiên Cung truyền thừa, chỉ cần vượt qua hôm nay, lấy Vân Mộng Chân thiên phú, thực lực tất nhiên nhanh chóng tăng vọt, cái thời gian đó, còn muốn giết, thật có thể khó như lên trời.

Bây giờ, Vân Mộng Chân cũng không biết bên ngoài chuyện phát sinh, cho nên, khi nàng từ thượng cổ cấm địa bên trong đi ra thời điểm, chính là giết chết Vân Mộng Chân thời cơ tốt nhất.

Tay áo phất một cái, trong tích tắc, nguyên bản trên bầu trời hình chiếu, trong nháy mắt tiêu tán.

Diệp Lăng Vân mặc dù vô pháp chứng kiến năm màu Tiên Cung bên trong tình cảnh, thế nhưng xuyên thấu qua cấm chế, lại như cũ có thể trước tiên chứng kiến Vân Mộng Chân ly khai Tiên Cung, loại tình huống này, Diệp Lăng Vân tự nhiên không chịu lại bại lộ chút nào tin tức cho Mặc Kình.

Giết chết Bạch Nhạc tuy trọng yếu, nhưng này tất cả, rồi lại làm sao có thể đủ cùng đã thu được năm màu Tiên Cung truyền thừa Đạo Lăng Thánh Nữ so sánh!

Hiện tại dưới cục diện, không hề nghi ngờ, Mặc Kình mới là lớn nhất nguy hiểm.

Tỏa Hồn Liên đã rơi vào Mặc Kình trong tay, bây giờ coi như là Diệp Huyền, cũng không khả năng lại tả hữu Mặc Kình lựa chọn.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Đạo Lăng sơn bên trên, phảng phất đều rơi vào một hồi quỷ dị trong tĩnh mịch.

. .

Năm màu Tiên Cung!

Vân Mộng Chân nhìn gần trong gang tấc một "chính mình" khác, không khỏi có chút si.

Từ nhỏ đến lớn, Vân Mộng Chân một mực bị quán thâu sứ mệnh, chính là bảo hộ Đạo Lăng Thiên Tông, trở thành thế gian này tối cường đại tu hành giả , khiến cho Đạo Lăng bất bại thần thoại tiếp tục kéo dài.

Vì thế, lịch đại thánh nữ thậm chí đều phải trọn đời phụng đạo, chính là vì cam đoan, không sinh bất luận cái gì tư tâm.

Mà bây giờ, cơ hội liền mở ở trước mặt nàng.

Bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông thế cục có bao nhiêu khẩn trương, Vân Mộng Chân tự nhiên nhất thanh nhị sở, không có gì so với nàng thu được Tiên Đạo Truyền Thừa quan trọng hơn, chỉ cần bước ra bước này, nàng liền có lòng tin, trở thành cái kia bất bại Đạo Lăng Thánh Nữ, dọn sạch

Đạo Lăng Thiên Tông tất cả uy hiếp.

Thậm chí còn, Vân Mộng Chân có một loại cảm giác, chỉ cần mình thu được Tiên Đạo Truyền Thừa, liền nhất định có thể đủ bước ra một bước cuối cùng, có ở đây không xa tương lai, thực sự trở thành, bao trùm cùng hóa hư phía trên. . . Tiên!

Hóa hư phía trên, gọi là tiên!

Đây cơ hồ là sở hữu tu hành giả chung cực mộng tưởng a.

Thật là chính là bước cuối cùng này, mỗi khi nàng muốn bước ra thời điểm, liền sẽ cảm thấy trái tim như bị kim đâm đau.

Thật là. . . Vì sao a?

Nước mắt không ngừng được lưu, có thể nàng lại vẫn cứ không biết vì sao rơi lệ, không nỡ hầu như khó có thể hô hấp, có thể nàng lại vẫn cứ không nhớ rõ, vì sao mà không nỡ.

Đứng tại chỗ, Vân Mộng Chân yên lặng hồi lâu, lại rốt cục vẫn phải chợt xoay người.

Nàng không nghĩ tới lý do gì, thế nhưng nàng lại có một loại cảm giác, phảng phất chỉ cần bước ra bước này, nhân thể chắc chắn sẽ mất đi một loại sinh mệnh nhất đồ trọng yếu.

Không, là so sinh mệnh càng đồ trọng yếu.

Nhưng mà, ngay tại Vân Mộng Chân xoay người trong nháy mắt, biến cố nảy sanh.

Phía sau cái kia một cái khác Vân Mộng Chân thân ảnh, phảng phất trong nháy mắt này chợt sống lại.

"Ngu xuẩn!"

Thanh âm lạnh như băng chợt vang lên, phảng phất muôn đời không tan hàn băng, trong nháy mắt , khiến cho toàn bộ thế giới đều như bị đống kết.

Trong tích tắc, Vân Mộng Chân dưới chân tiến độ chợt bị kiềm hãm, đột nhiên xoay người lại lúc, trong mắt đã lộ ra một luồng hàn mang.

Rất nhiều chuyện, Vân Mộng Chân tựa hồ cũng đã nhớ không rõ, nhưng là khi nàng xoay người sang chỗ khác trong nháy mắt đó, lại phảng phất chịu đến cái gì xúc động, mơ hồ trong đó, phảng phất rất nhiều ký ức đều ở đây tùy theo sống lại.

Quan trọng hơn là, cái kia một cái xoay người, liền phảng phất để cho Vân Mộng Chân từ trước đó loại kia tỉnh tỉnh mê mê trong trạng thái tỉnh lại.

Giờ khắc này nàng, liền chợt thu hồi tất cả yếu đuối cùng bất lực, thay đổi hồi vị kia Đạo Lăng Thánh Nữ.

"Ngươi là ai?"

"Ta là ai?" Nghe được Vân Mộng Chân vấn đề, cái kia cùng Vân Mộng Chân giống nhau như đúc thân ảnh trên mặt lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, "Ta chính là ngươi, là ngươi nên có dáng vẻ!"

Cau mày, Vân Mộng Chân tựa hồ y nguyên vẫn là có thể cảm thụ được mình cùng đối phương trực tiếp cái kia một điểm trong chỗ u minh liên hệ, phảng phất tại nói cho nàng, đối phương nói cũng không phải là lời nói dối.

"Ta chính là ta, không có gì nên có dáng vẻ."

"Ngu xuẩn! Vân Mộng Chân, ngươi tâm đã nhiễm quá nhiều bụi bậm. . . Như thế nào còn có thể vì tiên?"

Lạnh lùng liếc Vân Mộng Chân, cái thân ảnh kia lạnh giọng nói rằng, "Đã ngươi chính mình trảm không xong những thứ này trần duyên, ta liền tự mình giúp ngươi trảm!"

"Trảm không trảm trần duyên, cũng là chuyện của ta, không có quan hệ gì với ngươi! Không chẳng cần biết ngươi là ai. . . Chuyện của ta, không tới phiên ngươi tới bài bố!" Nhìn chằm chằm đối phương hai mắt, Vân Mộng Chân trầm giọng nói rằng.

"Ngươi sự tình?" Trên mặt lộ ra lau một cái nồng đậm vẻ trào phúng, cái kia giống nhau như đúc thân ảnh, khinh thường nói rằng, "Ta nói, ta chính là ngươi, ngươi chính là ta. . . Chỉ là, trong lòng ngươi nhiễm quá nhiều bụi bậm, quên chính ngươi sứ mệnh!"

"Từ ngươi ngày đầu tiên tu hành thời điểm, ngươi liền nên nhớ kỹ, thân là Đạo Lăng Thánh Nữ, nhất định phải cả đời phụng đạo! Ngươi nên sở hữu, là một viên óng ánh trong suốt, không nhiễm chút nào bụi bậm đạo tâm!"

"Ngươi không thủ được phần này đạo tâm, ta liền giúp ngươi tới thủ!"

"Ngươi chém không đứt trần duyên, ta tới giúp ngươi trảm!"

"Vân Mộng Chân, ngươi đã lệch khỏi quỹ đạo, ngươi vốn nên đi ra đường. . . Mà bây giờ, ta chỉ là giúp ngươi đi hồi con đường chính xác mà thôi!"

"Tuyệt tình tuyệt tính, gọi là tiên!"

"Vân Mộng Chân. . . Cái này chính là ngươi số mệnh!"

"Số mệnh!"

Chậm rãi lặp lại hai chữ này, Vân Mộng Chân tâm, lại phảng phất có thứ gì bị chợt xúc động, lộ ra lau một cái trùy tâm đến xương đau đớn, đã mờ nhạt ký ức, cũng giống như trong nháy mắt, dừng lại tại nào đó trong nháy mắt!

"Vù vù!"

Trong tích tắc, Côn Ngô Kiếm chợt ra khỏi vỏ, thanh sắc kiếm phong, chỉ phía xa đối phương.

Tâm, câu có tự nhiên tuôn ra!

"Có thể thật có số mệnh, ta có thể. . . Không tin số mệnh!"

. . .

"Diệp Huyền, đây chính là ngươi muốn kết quả sao?"

Ánh mắt chuyển hướng Diệp Huyền, Diệp Lăng Vân chậm rãi hỏi.

Từng ấy năm tới nay, Diệp Huyền đều thủy chung ngủ đông không ra, Đại Càn Vương Triều tựa hồ cũng đều thủy chung thu liễm răng nanh, phảng phất đã hoàn toàn buông tha ngày xưa vinh quang.

Có thể làm Đạo Lăng Thiên Tông suy sụp, những người này liền đều nhảy ra.

Đạo Lăng Thiên Tông tựa hồ đã đến con đường cuối cùng, cho nên, cho dù ai đều muốn tới tố lên một cước.

Diệp Huyền cũng không trả lời, chỉ là thần sắc nhưng cũng đồng dạng

thay đổi ngưng trọng.

Thiên hạ đại thế, lại có thể bị một người tính hết!

Vô luận là hắn, vẫn là Diệp Lăng Vân, hoặc là Mặc Kình hầu như đều đã đời trước bên trong cao cấp nhất nhân vật, cũng hầu như cũng đã đại biểu trên đời này, lớn nhất tam phương thế lực.

Thật là, kết quả này, lại như cũ cũng không phải là bọn hắn bất cứ người nào có thể khống chế hoặc là tả hữu.

Từ lý trí mà nói, Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Ma Quân truyền nhân đồng thời vẫn lạc, bọn hắn những thứ này người thế hệ trước, cũng đồng dạng chết tại đây Đạo Lăng sơn bên trên, cũng chưa chắc đã không phải là một loại có thể tiếp thu kết quả.

Thượng cổ cấm địa chi chiến, đạo ma song phương thiên tài, cũng có thể gọi là tử thương thảm trọng.

Nếu là lấy Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Ma Quân truyền nhân chết, coi như kết thúc, tựa hồ cũng không cái gì không thể tiếp thu.

Riêng là đối với Đại Càn Vương Triều mà nói, đồng thời suy yếu đạo ma hai phe thế lực, cũng càng lợi cho trùng kiến hoàng quyền, vấn đỉnh Thiên Hạ.

Thật là, từ cảm tình góc độ mà nói, Diệp Huyền là thật không đành lòng gặp Bạch Nhạc chết tại đây Đạo Lăng sơn phía trên.

Cái này không chỉ có chỉ là bởi vì hắn cùng với Thông Thiên Ma Quân quan hệ, quan trọng hơn là. . . Trong lòng hắn loại kia tâm nguyện.

Hắn muốn, cũng không phải là Đạo tiêu Ma trường, hoặc là Đạo Lăng thiên hạ, mà là một người không có bén nhọn đối lập, không có Đạo Ma

chi Tranh thiên hạ.

Đại Càn Vương Triều tại hắn khống chế phía dưới, cũng thủy chung là tại hướng lấy cái phương hướng này phát triển, cho nên, Đại Càn Vương Triều mới không có đạo ma ranh giới.

Thật là. . . Hắn cũng mau muốn chết à!

Khi hắn chết đi, ai có thể cam đoan, Đại Càn Vương Triều sẽ còn tiếp tục hướng về hắn muốn phương hướng tiếp tục phát triển? !

Bạch Nhạc xác thực phi thường xuất sắc, nhưng là chân chính để cho hắn thật coi trọng nhất, lại không phải Bạch Nhạc thiên phú hoặc là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân thân phận, mà là Bạch Nhạc từng nói qua cái kia hai câu.

"Ta tu ma, không phải là vì ma chính danh, mà là nói thiên hạ biết, cái gì gọi là ma!"

"Ta cầm kiếm, không phải là lấy kiếm tranh phong, mà là báo cho biết thế nhân, như thế nào kiếm!"

Đạo ma song tu, Bạch Nhạc mới là Diệp Huyền trong lòng có hy vọng nhất hoàn thành tâm hắn nguyện chọn người a!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 793: Vạn năm súc tích, đỉnh phong chi chiến

Ngẩng đầu, Diệp Huyền tựa hồ muốn nói điều gì, nhưng lại đúng là vẫn còn hóa thành một âm thanh vô lực thở dài. Converter: Lucario

Hắn rất muốn nói, song phương đều thối lui một bước, để cho Đạo Lăng Thiên Tông thả Bạch Nhạc xuống núi, cũng làm cho Mặc Kình thu tay lại, buông tha đối Vân Mộng Chân xuất thủ dự định, đem tất cả, giao cho tương lai, giao cho Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân bọn hắn thế hệ này người.

Có thể hắn biết rõ, căn bản sẽ không có người nghe hắn.

Đạo Lăng Thiên Tông sẽ không, Mặc Kình. . . Cũng sẽ không.

Mỗi người đều muốn đem hết khả năng, tại sinh mệnh cuối cùng, vì mình tâm nguyện, làm một điểm gì đó, tới cải biến cái kia gần đến mới thời đại.

Không sợ chết, từng là Diệp Huyền cho rằng lần này Đạo Lăng chuyến đi, ưu thế lớn nhất.

Ai có thể có thể liệu đến, bây giờ cái này nhưng cũng đồng dạng trở thành lớn nhất phiền phức.

"Diệp Huyền đại sư, hôm nay tình, Mặc Kình ghi nhớ trong lòng. . . Chỉ tiếc, sợ là không cần báo đáp!"

Khẽ khom người, Mặc Kình trầm giọng nói tạ ơn, nhưng lại cũng đồng dạng cho thấy hắn thái độ.

Hắn cảm tạ Diệp Huyền cho hắn cơ hội này, nhưng sẽ không vì vậy cải biến tâm ý.

Hắn có thể không chút nào không dám nói, chính mình không có báo đáp Diệp Huyền Cơ hội, chính là tại nói cho tất cả mọi người, hắn mặc dù không biết xấu hổ, cũng sẽ không nhượng bộ.

"Có chiến mà thôi!"

Chân mày khẽ nhếch, Diệp Lăng Vân bình thản mở miệng nói.

Sở hữu lời nói, đến cuối cùng thật cũng bất quá hóa thành bốn chữ này.

Dù là bây giờ tình thế, đã cực kỳ nghiêm trọng, có thể Đạo Lăng Thiên Tông nhưng cũng dù sao vẫn là Đạo Lăng Thiên Tông.

Tại Ninh Giang đã có vẻ hơi vô lực thời điểm, Diệp Lăng Vân lần nữa đứng ra.

Dù là bây giờ hắn đã lão, có thể chỉ cần hắn còn sống, hắn liền y nguyên vẫn là Đạo Lăng Thiên Tông tuyệt đối hạch tâm.

"Mặc Kình, ta Đạo Lăng Thiên Tông có thể truyền thừa vạn năm, súc tích liền hoàn toàn không phải ngươi có khả năng tưởng tượng, đã ngươi muốn chiến. . . Vậy liền chiến!"

"Nơi đây, là Đạo Lăng Thiên Tông!"

Cơ hồ là Diệp Lăng Vân nói chuyện trong nháy mắt, trong tích tắc, toàn bộ Đạo Lăng sơn ầm ầm mà phát động, linh khí nồng nặc phảng phất từ mỗi một ngọn núi bên trong điên trào mà ra, vô luận là dưới chân đại địa, vẫn là thiên không vào giờ khắc này, phảng phất đều tùy theo run rẩy.

Đạo Lăng Thiên Tông hộ tông đại trận!

Linh lực kinh khủng chợt bạo phát, hóa thành một cổ thuần túy nhất linh lực, hướng về Diệp Lăng Vân trong cơ thể vọt tới.

Trong tích tắc, Diệp Lăng Vân thân hình chợt tăng vọt, một bước ở giữa, liền trực tiếp bước vào trong bầu trời, nguyên bản già nua thân thể, phảng phất trong nháy mắt khôi phục sức sống.

Nếu như nói Mặc Kình có thể khôi phục đỉnh phong chiến lực, là bằng vào Diệp Huyền trợ giúp, như vậy lúc này Diệp Lăng Vân chính là tại dựa vào Đạo Lăng Thiên Tông vạn năm súc tích mạnh mẽ đổi lấy cuối cùng cơ hội ra tay.

"Lão chưởng giáo!"

Trong nháy mắt, vô luận là Ninh Giang, vẫn là xung quanh Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão cùng đệ tử, cũng không khỏi trong nháy mắt hồng viền mắt.

Lúc trước đối mặt Thông Thiên Ma Quân thời điểm, chính là Diệp Lăng Vân mạnh mẽ xuất thủ, hao hết cuối cùng sinh cơ, bây giờ mượn hộ tông đại trận lần nữa mạnh mẽ xuất thủ, chính là đang dùng cuối cùng sinh mệnh tới bảo vệ Đạo Lăng Thiên Tông.

Ánh mắt hơi hơi chút ngưng, Diệp Huyền nhưng là liếc mắt liền nhìn thấu bên trong huyền cơ, chậm rãi mở miệng nói, "Thật lớn quyết đoán, Diệp Lăng Vân. . . Ngược lại là lão phu coi khinh ngươi."

Người bên ngoài chỉ có thể nhìn ra Diệp Lăng Vân đang dùng cuối cùng sinh mệnh đổi lấy hy vọng, thật là lấy Diệp Huyền nhãn lực, lại có thể nhìn ra, Diệp Lăng Vân trả giá thật lớn, còn tuyệt đối không chỉ có chỉ là như vậy mà thôi.

Mạnh mẽ thôi động hộ tông đại trận chi lực, kích phát trong cơ thể hắn tiềm năng, cũng giống vậy hội hao hết Đạo Lăng Thiên Tông hộ tông đại trận lực lượng, chí ít trong vòng mười năm, Đạo Lăng Thiên Tông hộ tông đại trận đều không cách nào nữa mở ra.

Dạng này tiền đặt cược khả năng liền không thể bảo là không lớn.

Phải biết, theo Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân vẫn lạc, thế gian này lần trước thay mặt cường giả liền hầu như chẳng khác nào chết hết.

Loại tình huống này, chỉ cần có Đạo Lăng hộ tông đại trận tại, liền đủ để bảo vệ Đạo Lăng Thiên Tông Vô Thất.

Thật là, bây giờ sau trận chiến này, Đạo Lăng Thiên Tông liền chờ tại mất đi cuối cùng này một đạo bùa hộ mệnh.

Đổi một câu nói, Diệp Lăng Vân chính là đang dùng Đạo Lăng Thiên Tông cái này thời gian mười năm, đổi một cái Vân Mộng Chân.

"Ta Đạo Lăng Thiên Tông lập tông vạn năm, xưa nay không là dựa vào thủ tới gắn bó truyền thừa!"

Trong mắt lộ ra vẻ ác liệt chi sắc, Diệp Lăng Vân lại là bước ra một bước, hung hãn hướng về Mặc Kình giết đi qua.

Nếu như nói trước đó, đối với Diệp Lăng Vân mà nói, tối trọng yếu là giết chết Bạch Nhạc, như vậy bây giờ, đối hắn mà nói, thì trở thành không tiếc bất cứ giá nào giết chết Mặc Kình.

Có Tỏa Hồn Liên Mặc Kình, đối với Vân Mộng Chân uy hiếp thực sự quá lớn, lớn đến để cho Diệp Lăng Vân căn bản không dám đánh cược.

Trên đời này, tốt nhất phòng thủ mãi mãi cũng là tiến công!

Muốn hóa giải Vân Mộng Chân nguy hiểm, biện pháp tốt nhất, chính là trước ở Vân Mộng Chân từ thượng cổ cấm địa bên trong trước khi ra ngoài, trực tiếp giết chết Mặc Kình, cho dù là dùng chính hắn mệnh đi đổi!

Mặc Kình cũng chỉ có một nén nhang thời gian xuất thủ, chỉ cần có thể bức Mặc Kình thôi động Tỏa Hồn Liên lực lượng, liền đã định trước là đồng quy vu tận kết cục.

Ùng ùng!

Một quyền rơi đập, chính là thiên địa biến sắc, một quyền kia, phảng phất chính là toàn bộ thiên địa bên trong duy nhất.

Rất nhiều người, cũng chỉ là nghe nói Diệp Lăng Vân cường đại, cũng nhưng cũng căn bản cũng không có gặp qua, trạng thái đỉnh phong hạ Diệp Lăng Vân!

Một quyền này, liền phảng phất một cái đại thủ hung hăng bắt lại tất cả mọi người trái tim!

Quá mạnh mẽ!

Cái kia phảng phất cây vốn là không cùng một đẳng cấp lực lượng.

Không chút nào khoa trương nói, bình thường Tinh Hải Cảnh cường giả, tại dạng này công kích đến, căn bản đi không qua một chiêu, trong nháy mắt liền sẽ trực tiếp bị miểu sát!

Thậm chí, cho dù là tam đại thiên tông Chưởng Giáo chân nhân, tại dạng này lực lượng xuống, cũng không có bao nhiêu ngăn cản chỗ trống.

Từ Thông Thiên Ma Quân phía dưới, cái này cũng đã là gần gũi nhất siêu thoát lực lượng, hóa thứ tầm thường thành thần kỳ, nghiền ép tất cả.

"Ha ha ha, tới tốt!"

Tới mức này, Mặc Kình cũng đồng dạng buông ra tất cả bận tâm, hô hấp ở giữa, liền trực tiếp thôi động Tỏa Hồn Liên lực lượng, một cổ ngập trời ma khí , đồng dạng từ Mặc Kình trên người mọc lên, không tránh không né , đồng dạng đấm ra một quyền đi!

Trong chớp nhoáng này giao phong, liền để cho toàn bộ thiên địa bị run rẩy, cho dù là những cái kia Tinh Hải Cảnh lão tổ, cũng không thể không lập tức lui lại, cùng hai người này kéo ra hơn trăm thước khoảng cách.

Loại tầng thứ này chiến đấu, bọn hắn nếu như tùy tiện xông vào, quả thực liền chỉ có bị giây phần.

Ngày xưa, đạo ma hai đạo còn thừa lại hai vị người mạnh nhất, vào giờ khắc này, rốt cục lần nữa bộc phát ra đỉnh phong chiến lực.

"Diệp Lăng Vân, ngươi ta đấu cả đời, đều là thắng bại chưa phân! Hôm nay liền tại đây Đạo Lăng sơn thượng làm đoạn a! Ta cũng muốn nhìn một chút, số mệnh rốt cuộc đứng ở ai bên kia!"

Cười ha ha một tiếng, Mặc Kình Ma Quân trong mắt lộ ra lau một cái hào hiệp chi ý, cao giọng nói rằng.

Một nén nhang thời gian!

Hai người chính là đang đánh cuộc, cái này một nén nhang bên trong, Vân Mộng Chân có thể hay không từ thượng cổ cấm địa bên trong đi ra, mà Mặc Kình có thể không thể trước ở bỏ mình trước đó, đem Vân Mộng Chân chém giết!

Đối với hai người mà nói, bây giờ tối trọng yếu, cũng không phải là thắng bại, mà là thời gian!

Vấn đề liền ở chỗ. . . Thời gian, đến tột cùng đứng ở ai bên kia.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 794: Ngươi rốt cuộc ai?

Đứng tại chỗ, Bạch Nhạc thần sắc cũng đồng dạng có vẻ hơi phức tạp.

Mặc dù trên thực tế, trước đó hắn liền đã làm tốt bỏ mình dự định, có thể chỉ cần có một cơ hội, ai lại nguyện ý chết?

Diệp Huyền xuất hiện, để cho Bạch Nhạc lần nữa ý thức được những thứ này người thế hệ trước cường đại.

Vô luận là Diệp Huyền cũng tốt, Mặc Kình cũng tốt, Diệp Lăng Vân cũng tốt, những thứ này đã từng quát tháo phong vân nhân vật, không có một cái là đơn giản.

Tối trọng yếu là, Mặc Kình muốn đối Vân Mộng Chân xuất thủ ý đồ, Bạch Nhạc cũng đồng dạng xem thanh thanh sở sở.

Hắn lao lực tâm tư, thậm chí ngay cả thân phận mình đều bại lộ, rơi vào trong tuyệt cảnh, không phải là vì cứu Vân Mộng Chân sao? Nếu như Vân Mộng Chân chết thật tại Mặc Kình thủ, vậy hắn trước đó làm cái kia tất cả còn có ý nghĩa gì?

Thật là. . . Bây giờ hắn có thể làm cái gì?

Tại thượng cổ cấm địa thời điểm, Bạch Nhạc vẫn có thể liều mạng để đổi một chút hi vọng sống, đối mặt Triệu Cảnh Xương thời điểm, Bạch Nhạc có thể đánh bạc tính mệnh, không tiếc lưỡng bại câu thương chém giết đối phương, có thể Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân loại tầng thứ này chiến đấu, hắn lại dựa vào cái gì cuốn vào?

Trên thực tế, đừng bảo là là Bạch Nhạc, cho dù là Diệp Huyền cũng vô pháp nhúng tay đến tầng thứ này giao phong bên trong.

Bây giờ duy nhất có thể làm, chính là các loại (chờ)!

"Vù vù!"

Kiếm khí tung hoành, xung quanh toàn bộ không gian, tựa hồ cũng đã bị kiếm khí tràn đầy!

Vân Mộng Chân đã đem sở hữu có thể thi triển thủ đoạn, đều thi triển mà ra, có thể vô luận như thế nào, nàng cũng căn bản là không có cách thương tổn được đối phương chút nào.

Nếu như nói, ngay từ đầu Vân Mộng Chân cho rằng, đối phương chỉ là huyễn hóa ra một bộ cùng mình dung mạo, như vậy bây giờ, cho dù là Vân Mộng Chân trong lòng mình cũng không khỏi có chút chần chờ.

Vô luận bất luận cái gì thần thông pháp môn, thậm chí là Vân Mộng Chân xuất thủ lúc một ít chi tiết nhỏ, đối phương cũng có thể cùng với nàng làm được giống nhau như đúc.

Cái loại cảm giác này, giống như là chính mình tại cùng chính mình chiến đấu, vô luận thi triển ra nhiều ít thủ đoạn đến, đều là tại làm chuyện vô ích.

"Vân Mộng Chân, không cần uổng phí sức lực, ta nói, ta chính là ngươi!"

Trong mắt lộ ra một tia vẻ khinh thường, thân ảnh kia nhàn nhạt mở miệng nói.

Đồng dạng đều là một câu nói này, thật là bây giờ lần nữa nói ra thời điểm, đối với Vân Mộng Chân mà nói, mang đến nhưng là một loại hoàn toàn khác nhau cảm thụ.

Nàng là thật bắt đầu nghi vấn chính mình.

Nếu không phải là mình, tại sao có thể làm được đối với mình quen thuộc như thế, vô luận như thế nào biến hóa chiêu thức, đều căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Chỉ là. . . Đây cũng làm sao có thể?

Chẳng lẽ muốn thật tin tưởng, có hai cái chính mình hay sao?

Tựa hồ cảm thụ được Vân Mộng Chân trên tâm tính biến hóa, thân ảnh kia lần nữa mở miệng nói, "Cam chịu số phận đi, Vân Mộng Chân, cái này chính là ngươi số mệnh! Từ bỏ chống lại, trở về chân thật nhất chính mình, ngươi sắp có được cường đại nhất sức mạnh cùng thiên phú, trở thành bất bại Đạo Lăng Thánh Nữ!"

"Đừng bảo là, kéo dài Đạo Lăng bất bại thần thoại, ngươi có thể cho Đạo Lăng Thiên Tông cao hơn một tầng thứ, nghiền ép toàn bộ thiên hạ, để cho toàn bộ thế giới đều thần phục tại chân ngươi hạ."

Đối phương thanh âm trừ càng trong trẻo nhưng lạnh lùng một ít bên ngoài, tựa hồ cũng cùng Vân Mộng Chân không có khác nhau chút nào, hơn nữa, tràn ngập mê hoặc chi ý, phảng phất để cho người ta nhịn không được liền muốn trực tiếp đáp ứng.

Nhưng mà, cũng chính là một câu nói này, chợt để cho Vân Mộng Chân thức tỉnh!

Trong tích tắc, Vân Mộng Chân trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, "Ngươi rốt cuộc ai?"

"Ngu xuẩn, ta chính là ngươi, ngươi chính là ta!"

Thân ảnh kia lần nữa khinh miệt lăng nhục nói.

Nhưng mà, lần này, Vân Mộng Chân nhưng là không nhúc nhích chút nào, thậm chí trong lòng sát khí càng sâu, "Bất quá, ta là quá ngu! Vậy mà suýt nữa liền thật tin ngươi chuyện ma quỷ. . . Trên đời này lại làm sao có thể có hai cái ta!"

Trong mắt lộ ra lau một cái minh ngộ chi sắc, Vân Mộng Chân lạnh lùng mở miệng nói, "Từ ta bước vào năm màu Tiên Cung bắt đầu, ngươi ngay tại đánh cắp ta ký ức! Ngươi căn bản không phải ta, chỉ là đánh cắp ta ký ức, muốn đoạt xá cường giả mà thôi."

Hầu hết thời gian, thật cũng không phải là thật đoán không ra, chỉ là ít một chút linh quang!

Chỉ cần tại bất kỳ một cái nào điểm, bắt lại vấn đề chỗ ở, tất cả nghi hoặc liền đều sẽ giải quyết dễ dàng.

Trước đó sở hữu mê võng, trong nháy mắt này, liền phảng phất triệt để xé mở sương mù, rõ ràng xuất hiện ở Vân Mộng Chân trước mắt.

Năm màu Tiên Cung, từ vừa mới bắt đầu chính là một cái bẩy rập!

Bước vào năm màu Tiên Cung bắt đầu, đối phương liền rõ ràng qua cường đại thủ đoạn, tới đánh cắp chính mình ký ức, đồng thời lấy thủ đoạn nào đó tới mê hoặc chính mình tâm trí, nói gạt chính mình, để cho mình cho rằng, đối phương chính là mình, sau đó chính mình phóng khai tâm thần, nhằm tại làm cho đối phương thuận lợi đoạt xá.

Còn như nói, đối phương có thể thi triển ra cùng mình không khác nhau chút nào chiêu thức cùng thần thông đến, nghe tựa hồ khó có thể tin.

Nhưng trên thực tế, chỉ cần nghĩ thông suốt chính mình ký ức bị đối phương đánh cắp, như vậy tất cả tự nhiên cũng liền liền đơn giản.

Có thể một tay bố trí ra năm màu Tiên Cung loại này bẩy rập đến, tại

trong lúc bất tri bất giác đánh cắp chính mình ký ức, duy nhất giải thích chính là, đối phương thực lực hơn mình xa!

Chí ít cũng là hóa hư đỉnh phong, thậm chí, có thể chính là cái gọi là hóa hư phía trên. . . Tiên!

Có dạng này thực lực, tại đánh cắp ở giữa ký ức sau đó, những chiêu thức kia, thậm chí thần thông pháp môn, toàn bộ đều có thể thi triển mà ra, còn có cái gì có thể kỳ quái?

Cao hơn một cái, thậm chí là hai cái đại cảnh giới tình huống dưới, muốn làm được điểm này, quả thực không nên quá dễ dàng.

Hầu hết thời gian, những thứ này cái gọi là huyền diệu sự tình, chỉ cần bị người vạch trần, liền lập tức liền không đáng một đồng.

Quan trọng hơn là, từ đối phương trong cử động, Vân Mộng Chân có thể rõ ràng tính ra một cái phỏng đoán!

Đối phương căn bản là không có cách mạnh mẽ đoạt xá, thậm chí ngay cả đem chính mình vây ở cái này năm màu Tiên Cung bên trong đều làm không được!

Cho nên mới sẽ tại, mê hoặc không có kết quả sau đó, lựa chọn trực tiếp xuất thủ tới ngăn cản mình ly khai, tiến thêm một bước dùng loại này dụ dỗ phương thức , khiến cho chính mình chủ động cùng nàng dung hợp, đã hoàn thành đoạt xá.

Chỉ cần suy nghĩ cẩn thận điểm này, Vân Mộng Chân tự nhiên liền sẽ không còn có chút nào sợ hãi.

"Không có khả năng, ngươi làm sao xem xét được thấy?"

Trong miệng phát sinh một tiếng chói tai thét chói tai, thân ảnh kia khắp

khuôn mặt là vẻ giận dữ, lớn tiếng chất vấn.

Rất hiển nhiên, đối phương đối thủ đoạn mình tồn tại cực đại lòng tin, căn bản không tin tưởng hội xuất hiện bất kỳ sai lầm chỗ.

"Ngươi quá nóng ruột!"

Trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói, "Coi như đánh cắp ta ký ức, ngươi cũng cuối cùng không phải ta. . . Càng sẽ không hiểu, ta chân chính muốn là cái gì!"

Ký ức, hầu hết thời gian, cũng là hội gạt người.

Từ nhìn bề ngoài, Vân Mộng Chân vì Đạo Lăng Thiên Tông kéo dài, không tiếc mấy lần phạm hiểm, không để ý chính mình sinh tử, tựa hồ chính là vì truy cầu lực lượng cường đại, tới kéo dài Đạo Lăng bất bại thần thoại, trở thành chân chính Đạo Lăng Thánh Nữ.

Thật là, Vân Mộng Chân ở sâu trong nội tâm, nhưng xưa nay cũng không có thật theo đuổi qua những thứ này.

Còn như đối phương nói tới cái gì, sở hữu nghiền ép tất cả lực lượng, để cho toàn bộ thế giới thần phục tại dưới chân. . . Những thứ này, Vân Mộng Chân căn bản cũng không quan tâm.

Có chút trách nhiệm, Vân Mộng Chân không thể không gánh chịu!

Thật là, cái kia lại cũng không có nghĩa là, đây chính là trong lòng nàng truy cầu a.

Bao trùm cùng toàn bộ thế giới phía trên, sợ rằng, câu này, mới là đối phương trong lúc vô tình lộ ra ý tưởng chân thật, thuộc về cái kia muốn đoạt xá nàng cường giả ý tưởng cùng truy cầu!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 795: Ký ức cùng. . . Chân tướng

"Ngươi chạy không được xuống!"

Nghe được Vân Mộng Chân, đối phương cũng ý thức được, mình là thật bị Vân Mộng Chân xem thấu, chỉ là, thật tới mức này, nàng lại ngược lại tỉnh táo lại

Xuyên thấu qua đánh cắp ký ức ngụy trang phương thức, lừa gạt Vân Mộng Chân chủ động bị nàng đoạt xá tự nhiên là phương thức tốt nhất, tuy nhiên lại cũng không có nghĩa là, một khi bị phát hiện, nàng liền không có bất kỳ chuẩn bị ở sau.

Có thể từ thời đại thượng cổ sống sót đến bây giờ, dù là thực lực suy nhược nhiều hơn nữa, cũng không trở thành hoàn toàn không thể chống đỡ một chút nào.

Huống chi, năm màu Tiên Cung bản thân liền là nàng tỉ mỉ chuẩn bị bẫy rập!

Từ Vân Mộng Chân bước vào năm màu Tiên Cung bắt đầu, cũng đã rơi vào sát cục bên trong.

Trong tích tắc, xung quanh cái kia ngũ thải hà quang chậm rãi dũng mãnh vào thân ảnh kia thân thể, thân hình dần dần ngưng thật, y nguyên vẫn là cùng Vân Mộng Chân không khác nhau chút nào dáng vẻ, cũng khí tức cũng đã thay đổi tràn ngập xơ xác tiêu điều chi ý.

Trước đó là vì dụ dỗ Vân Mộng Chân chủ động bị nàng đoạt xá, cho nên lúc này mới chỉ dùng tại Vân Mộng Chân thủ đoạn, thật là, bây giờ tất

nhiên bị nhìn thấu, vậy coi như không gì kiêng kỵ.

Bàn tay đột nhiên lộ ra, trong tích tắc, xung quanh ngũ thải hà quang liền chợt hóa thành vô số quấn quanh dây leo, gắt gao hướng về Vân Mộng Chân thân thể dây dưa đi qua.

"Cút ngay cho ta!"

Cổ tay đột nhiên một phen, Côn Ngô Kiếm lần nữa chém rụng, khủng bố kiếm quang đảo qua, ngạnh sinh sinh đem quấn quanh mà đến năm màu dây leo chặt đứt!

Chỉ là, cái kia năm màu dây leo lại phảng phất vô cùng vô tận, ngươi trảm nhiều ít, liền sinh trưởng nhiều ít, không ngừng không nghỉ.

Chỉ là trong chốc lát, Vân Mộng Chân mắc đi cầu biết đến, dạng này đánh tiếp, chính mình căn bản không có chút nào phần thắng, chính là bị ngạnh sinh sinh hao tổn chết ở chỗ này.

Chỉ là. . . Điều này sao có thể?

Nếu là đối phương đương nhiên như thế cường thế, cần gì phải dùng loại kia lừa dối thủ đoạn, dẫn chính mình mắc câu?

Đây hoàn toàn không có bất kỳ đạo lý a!

Ép buộc chính mình tỉnh táo lại, Vân Mộng Chân trong đầu cấp tốc chuyển động đủ loại ý niệm trong đầu, nỗ lực bắt lại trung tuyến tầm. Converter: Lucario

"Không đúng, nhất định có cái gì là bị sơ xuất. . . Thật là, rốt cuộc cái gì?"

...

Thời gian qua rất nhanh, vừa tựa hồ qua rất chậm.

Một nén nhang thời gian, chỉ chớp mắt liền đã qua phân nửa.

Ngay từ đầu thời điểm, người khác quan tâm đều là chuyện này hội kết cuộc như thế nào, thật là dần dần, tất cả mọi người lực chú ý liền toàn bộ đặt ở Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân một trận chiến này bản thân bên trên.

Đời trước Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Thông Thiên Ma Quân mất đi sau đó, một trận chiến này, liền chân chính là đỉnh phong chi chiến.

Dù cho là Ninh Giang cùng Thái Cực Đạo, Tiên Du Kiếm Cung chưởng giáo, cũng đều gắt gao nhìn chằm chằm một trận chiến này.

Chỉ sợ bọn họ đã là hóa hư cường giả, Diệp Lăng Vân cùng Mặc Kình một trận chiến này, cũng y nguyên vẫn là có thể cho bọn hắn mang đến thật lớn chấn động.

Không có kinh thiên động địa thần thông, chỉ là tầm thường nhất giao phong, có thể hết lần này tới lần khác, hai người trong lúc phất tay, đều có chứa khó lường chi uy.

Dạng này giao thủ, đối với bọn hắn mà nói, mới càng trân quý, chỉ cần có thể từ đó nhìn trộm một ... hai ..., là có thể để cho mình thiếu đi rất nhiều đường vòng.

Phải biết, trên đời này bây giờ lưu lại sở hữu phương pháp tu hành cùng thần thông, cũng toàn bộ đều là đến hóa hư mà thôi, bước vào hóa hư sau đó, làm như thế nào tăng thực lực lên, cũng chỉ có thể một chút lục lọi!

Còn như những cái kia Tinh Hải Cảnh lão tổ, thì càng không muốn bỏ qua dạng này cơ hội.

Hóa hư cường giả giao thủ, chính là một đời, lại có thể thấy được mấy lần?

Huống chi vẫn là Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân bực này cường giả cuối cùng giao phong, bỏ qua lần này, chỉ sợ cả đời này cũng sẽ không có dạng này cơ hội.

Cho dù là Bạch Nhạc, đã ở thử nhớ kỹ một trận chiến này mỗi một chi tiết nhỏ, rất nhiều nơi, cho dù là bây giờ lý giải không, chỉ cần mạnh mẽ nhớ kỹ, sau này đợi thực lực đề thăng sau đó, cũng sẽ mang đến trợ giúp rất lớn.

Đương nhiên, có thể rất có thể cuối cùng Bạch Nhạc cũng căn bản là không có cách sống quá hôm nay, nhưng miễn là còn sống, liền không thể buông tha hy vọng.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, bây giờ hắn, mới là chân chính triệt để tỉnh táo lại.

Mặc dù cục diện vẫn như cũ hết sức nguy hiểm, có thể chí ít, so với trước đó loại kia mười phần chết chắc cục diện, đã tốt quá nhiều.

Thông Thiên Ma Thể cường hãn, rất nhanh liền hiển hiện ra.

Mặc dù bây giờ từ biểu hiện ra, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là loại kia tựa hồ đứng cũng không vững dáng vẻ, nhưng trên thực tế, chỉ có Bạch Nhạc trong lòng mình minh bạch, bằng vào Thông Thiên Ma Thể cường hãn, hắn thương thế trong cơ thể, đã giảm bớt rất nhiều.

Không dám nói có thể khôi phục đỉnh phong chiến lực, thế nhưng chí ít cũng không trở thành như trước đó, hoàn toàn không thể chống đỡ một chút nào.

Thời gian, đối với bây giờ Bạch Nhạc mà nói, cũng cũng là quý giá nhất đồ vật.

...

"Ký ức!"

Không ngừng bị ngũ thải hà quang nảy sinh ra dây leo quấn quanh ràng buộc, Vân Mộng Chân tình cảnh càng phát ra gian khổ, có ở nàng không ngừng trong suy tư, nhưng cũng rốt cục vẫn phải đánh bắt được bên trong mấu chốt nhất một điểm hạch tâm!

Ký ức!

Từ bước vào năm màu Tiên Cung sau đó, Vân Mộng Chân chỉ tại không ngừng nhớ tới, từ nhỏ đến lớn vừa đến, sở hữu ký ức, cũng dần dần đem những ký ức này quên.

Nguyên bản đây tựa hồ là rất chuyện cổ quái, nhưng hôm nay, Vân Mộng Chân tất nhiên đã ý thức được đối phương đánh cắp chính mình ký ức sự thực, bây giờ hồi nhớ tới, tự nhiên biết, cái này chính mình hồi ức những ký ức kia quá trình, trên thực tế, chính là đối phương đánh cắp chính mình ký ức quá trình.

Thật là. . . Ký ức thật có thể bị trộm lấy sao?

Hoặc có lẽ là, ký ức cho dù là bị đối phương đi qua thủ đoạn đặc biệt lấy, thực biết tiêu thất sao?

Ký ức cũng không phải Côn Ngô Kiếm, bị đoạt đi sẽ không có.

Giống như là chính mình cái này một thân tu vi, lẽ nào bởi vì ký ức bị trộm lấy, liền tiêu thất sao?

Vân Mộng Chân đã không nhớ ra được chính mình đến tột cùng học qua thần thông gì, hoặc là làm sao học được những thứ này thủ đoạn thần thông cùng kiếm đạo, thật là, nàng lại như cũ có thể đơn giản thi triển ra, đó là bởi vì, những thứ này sớm đã trở thành nàng bản năng, căn bản không phải ai có thể đánh cắp mà xóa đi.

Vừa nghĩ đến đây, Vân Mộng Chân nhưng trong lòng thì nhất thời rộng mở trong sáng.

Ký ức, vẫn chưa tiêu thất, chỉ là bị đối phương lấy đặc thù nào đó phương thức, tạm thời che đậy.

Mà đoạn ký ức, có thể, chính là cởi ra bây giờ tử cục này then chốt.

Ý thức được điểm này, liền phảng phất trong tích tắc, có thứ gì chợt vỡ vụn, những cái kia trước đó bị Vân Mộng Chân quên ký ức, nhất thời giống như nước thủy triều vọt tới, chợt giải khai ràng buộc.

"Không!"

Hầu như chính là Vân Mộng Chân ký ức bắt đầu sống lại trong nháy mắt, đối phương thân hình chợt bắt đầu tan vỡ!

Giờ khắc này, mới chính thức đến phiên nàng tuyệt vọng!

Trên thực tế, từ thượng cổ sống sót đến bây giờ, nàng cây nay đã chỉ còn lại có một luồng tàn hồn, hơn nữa, tại Vân Mộng Chân bước vào năm màu Tiên Cung bắt đầu, nàng tàn hồn cũng đã lặng yên xâm nhập Vân Mộng Chân thần hồn!

Đoạt xá, thật từ lúc kia, cũng đã bắt đầu.

Vân Mộng Chân sở dĩ cảm giác được ký ức bị trộm lấy, trên thực tế, cũng là bởi vì tại vô thanh vô tức ở giữa, đoạt xá cũng đã đang tiến hành.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 796: Áo trắng như tuyết, nhanh nhẹn như tiên

Quên, là bởi vì Vân Mộng Chân đã bắt đầu mất đi đối với quyền khống chế thân thể. Converter: Lucario

Đây mới là đối phương chân chính lợi hại nhất địa phương.

Nếu như Vân Mộng Chân có thể tỉnh tỉnh mê mê trực tiếp bị dẫn dụ cùng nàng dung hợp, tự nhiên tốt nhất, bởi vì cái kia có nghĩa là Vân Mộng Chân triệt để buông tha tự mình, đủ để cho nàng bằng đơn giản phương thức hoàn thành đoạt xá.

Có thể mặc dù nhận thấy được, cũng không nguy hiểm đến tính mạng, bởi vì Vân Mộng Chân trên thực tế, y nguyên vẫn là vô pháp ý thức được nàng tại đây đoạt xá sự thực.

Thật, sở hữu cái gọi là tranh đấu, căn bản đều là giả tạo.

Đều là nàng cố ý tại Vân Mộng Chân trong thần hồn gây nên biểu hiện giả dối, tới lừa dối Vân Mộng Chân, vô luận Vân Mộng Chân làm sao giãy dụa, làm sao phản kháng, đều không có bất kỳ ý nghĩa gì, chỉ biết theo thời gian đưa đẩy mà dần dần trầm luân.

Thẳng đến, nàng triệt để hoàn thành đoạt xá!

Thật là, làm Vân Mộng Chân ý thức được ký ức vấn đề thời điểm, liền có nghĩa là, Vân Mộng Chân rốt cục tỉnh táo lại, ý thức được nàng tại đây đoạt xá, bắt đầu phản kích.

Phải biết, Vân Mộng Chân cũng không phải cái gì tiểu nhân vật, mà là

Đạo Lăng Thiên Tông xuất sắc nhất truyền nhân, vô luận là thiên phú vẫn là lực ý chí, đều vượt qua xa bình thường tu hành giả có khả năng bằng được, hơn nữa, lúc này Vân Mộng Chân cũng không phải nàng cho tới nay rất muốn Tinh Cung Cảnh, mà là bước vào tinh hải.

Bằng vào Tinh Hải Cảnh thực lực, chỉ cần nhìn thấu cái bẫy này, thần hồn vẫn là sống lại, bắt đầu chống cự nàng đoạt xá, như vậy nàng liền hầu như đã căn bản không có khả năng thành công.

Ký ức bắt đầu sống lại, chính là một lần nữa tranh đoạt quyền khống chế thân thể bắt đầu!

Chỉ là mấy hơi thở thời gian, Vân Mộng Chân liền triệt để tỉnh lại, mà đối phương thậm chí ngay cả cái kia một luồng tàn hồn đều căn bản là không có cách trốn nữa ra Vân Mộng Chân thức hải!

Đoạt xá, bản thân liền là trên đời này hung hiểm nhất sự tình!

Một khi thất bại, liền có nghĩa là, bản thân mình ý thức gần trái lại bị đối phương thôn phệ!

Oanh!

Trong tích tắc, vô số thuộc về cái kia tàn hồn ký ức, ngược lại thuận thế dung nhập Vân Mộng Chân trong thần hồn.

Ngẩn ngơ ở giữa, Vân Mộng Chân thật giống như cũng đồng dạng làm một giấc mộng!

Chứng kiến đối phương nhân sinh!

Chỉ là, bởi vì đối phương còn lại bản thân cũng đã là một cái tàn hồn, cho nên có thể đủ chứng kiến ký ức, cũng đều cũng là cực kỳ vụn vặt, thật là, dù vậy, đối với Vân Mộng Chân mà nói, cũng đã di túc trân quý.

Xuyên thấu qua đối phương ký ức, Vân Mộng Chân lúc này mới ý thức được, đối phương bản thân chính là cái này thượng cổ cấm địa tông môn đệ tử, hơn nữa, thực lực từ lúc thời kỳ thượng cổ, cũng đã đạt được Hóa Hư Chi Cảnh.

Chỉ tiếc, còn chưa kịp bước ra một bước cuối cùng, liền chợt gặp nạn!

Trong trí nhớ, cái kia một trận đại chiến, bây giờ đã thay đổi tàn phá vụn vặt, có thể dù là chỉ bằng cái này nhỏ tí tẹo ký ức, Vân Mộng Chân cũng vẫn như cũ có thể cảm thụ được thời đại thượng cổ, những người tu hành kia cường đại.

Lúc trước những cái kia siêu việt hóa hư tu hành giả, liền được gọi là. . . Tiên!

Mà những công kích kia bọn hắn nhân vật khủng bố, thì bị xưng là thiên ngoại tà ma, lại hoặc là. . . Thần linh!

"Vân Mộng Chân, đừng tưởng rằng ngươi thắng định! Hãy đợi đấy!"

Oanh!

Trong nháy mắt, cái kia tàn hồn ký ức triệt để vỡ nát, hóa thành một điểm điểm sáng màu trắng, thẳng vào giấu vào Vân Mộng Chân thần hồn chỗ sâu, đã không cách nào làm cho Vân Mộng Chân nhìn trộm đến càng nhiều đồ vật.

Vân Mộng Chân có thể cảm giác được rõ ràng, đối phương cũng không có triệt để chết đi, mà là ngủ đông tại chính mình thần hồn chỗ sâu.

Cuối cùng là khoảng cách hóa hư phía trên cũng vẻn vẹn chỉ còn một bước ngắn nhân vật khủng bố, cho dù là chịu đến phản phệ, cũng không phải là bây giờ Vân Mộng Chân đủ khả năng gạt bỏ.

Vân Mộng Chân đem hết toàn lực tra xét chính mình thần hồn, lại như cũ vô pháp tìm một chút nửa điểm đối phương vết tích!

Rơi vào đường cùng, Vân Mộng Chân cũng chỉ được tạm thời đè xuống cái ý niệm này.

Mặc dù cái này tất nhiên là một cái thật lớn tai hoạ ngầm, có thể bỏ lỡ cơ hội lần này, hiển nhiên đối phương thì không cách nào lại dễ dàng xuất hiện.

Theo thực lực của chính mình được đề thăng, sau này tóm lại sẽ tìm được biện pháp gạt bỏ đối phương.

Huống chi, cho dù là tồn tại loại này thật lớn tai hoạ ngầm, đối với Vân Mộng Chân mà nói, độ qua một kiếp này, cũng tuyệt đối là lợi nhiều hơn hại.

Mặc dù rất nhiều hạch tâm đồ vật, đều theo đối phương giấu kín mà gián đoạn, bất quá, mặc dù chỉ là bây giờ đạt được những thứ này, cũng đã đủ để cho Vân Mộng Chân tâm thần run rẩy dữ dội.

Tối trọng yếu là, ở đối phương ký ức vỡ nát trước đó, Vân Mộng Chân rõ ràng đạt được một môn phương pháp tu hành truyền thừa, mặc dù đồng dạng cũng không coi là hoàn chỉnh, nhưng lại vẫn như cũ nhắm thẳng vào đại đạo! Hoặc có lẽ là. . . Nhắm thẳng vào hóa hư phía trên, tiên đạo!

Hít sâu một hơi, phục hồi tinh thần lại Vân Mộng Chân lúc này liền cảm thụ được năm màu Tiên Cung vỡ nát, cũng đồng thời chứng kiến trong bầu trời, cái kia đã nứt ra cấm chế, cùng với ly khai thượng cổ cấm địa thông đạo.

Chỉ là trong nháy mắt, Vân Mộng Chân rồi đột nhiên ý thức được, ngay

tại chính mình vây ở năm màu Tiên Cung bên trong trong khoảng thời gian này, người khác chỉ sợ đều đã ly khai thượng cổ cấm địa.

"Bạch Nhạc!"

Ý thức được điểm này, Vân Mộng Chân trong lòng đột nhiên một nhéo, lại không để ý tới suy nghĩ hắn, dưới chân nhẹ nhàng điểm một cái, cả người chợt hóa thành một đạo lưu quang, hướng về thượng cổ cấm địa ở ngoài bay đi.

Trước đó, vì cứu hắn, Bạch Nhạc đã bại lộ thân phận.

Nghĩ cũng biết, Bạch Nhạc không có khả năng đem sở hữu người biết chuyện toàn bộ giết chết diệt khẩu, như vậy một khi ly khai thượng cổ cấm địa, Bạch Nhạc sẽ tao ngộ đáng sợ đến bực nào nguy hiểm, cho dù là dùng đầu ngón chân cũng có thể nghĩ đến.

Đây cũng để cho Vân Mộng Chân làm sao có thể không khẩn trương?

Kinh lịch năm màu Tiên Cung bên trong một lần kia hồi ức, quên, lại lần nữa được hồi đi qua cái kia đoạn ký ức quá trình, cũng làm cho Vân Mộng Chân càng nhìn rõ hơn, Bạch Nhạc trong lòng hắn địa vị!

Trên thực tế, nếu không phải là bởi vì nàng căn bản không bỏ xuống được đối với Bạch Nhạc cảm tình, nếu không phải tại ký ức đã bị che đậy tình huống dưới, bản năng còn để cho nàng một mực nhớ Bạch Nhạc, nhớ kỹ một câu kia, như đinh đóng cột ta không tin mệnh, có thể, bây giờ nàng đã sớm đã bị đoạt xá.

Đối với nàng mà nói, phần này cùng Bạch Nhạc ở giữa cảm tình cùng ký ức, mới là trong lòng nàng coi trọng nhất, nhất vật trân quý.

Chỉ cần nghĩ đến, Bạch Nhạc khả năng bởi vì nàng, chết ở Đạo Lăng sơn bên trên, nàng liền không nỡ hầu như không thể thở nổi.

Đây mới thực sự là tim như bị đao cắt.

"Bạch Nhạc, chờ lấy ta. . . Vô luận như thế nào, ta sẽ không để cho ngươi chết!"

...

Khoảng cách một nén nhang thời gian kết thúc, đã vẻn vẹn chỉ là cuối cùng không đến một phần ba thời gian.

Tới mức này, Diệp Lăng Vân nâng lấy viên kia tâm, hầu như đã buông xuống hơn phân nửa, chỉ cần chống nổi cái này một điểm cuối cùng thời gian, đợi được Mặc Kình cùng hắn một chỗ vẫn lạc, cái này một lần kiếp nạn, liền coi như là vượt qua.

Không có Mặc Kình, chỉ bằng Diệp Huyền một cá nhân, là đỡ không được Ninh Giang!

Hắn cũng tin tưởng, chính mình vị này đệ tử, tất nhiên có thể hoàn thành tâm hắn nguyện, chẳng những bảo vệ Vân Mộng Chân, hơn nữa tất nhiên có thể giết chết Bạch Nhạc, triệt để diệt trừ cái này đại họa tâm phúc!

Đến lúc đó, chỉ cần Vân Mộng Chân từ thượng cổ cấm địa bên trong đi ra, một trận chiến này, chính là Đạo Lăng Thiên Tông thắng.

Nghĩ vậy, Diệp Lăng Vân không khỏi cất tiếng cười to, "Mặc Kình, xem ra, thiên mệnh tại ta không ở chỗ ngươi a!"

Nhưng mà, phảng phất liền vì đánh Diệp Lăng Vân khuôn mặt, thậm chí Diệp Lăng Vân lời còn chưa dứt xuống, một đạo thân ảnh liền chợt từ thượng cổ cấm địa bên trong lao tới.

Áo trắng như tuyết, nhanh nhẹn như tiên!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 797: Loạn chiến nổi lên

"Vân Mộng Chân!"

Một màn kia như tuyết thân ảnh xuất hiện trong nháy mắt, liền nhất thời đem tất cả mọi người tròng mắt nắm tới.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người tâm thần cũng không khỏi đột nhiên run lên!

Sự tình đại điều!

Trước đó vô luận Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân hai người đánh như thế nào, nhưng trên thực tế, mọi người trong lòng đều rất rõ ràng, hai người kia cũng không có thật liều mạng ý tứ, đều chạy tới sinh mệnh phần cuối, hơn nữa, biết rõ ai cũng không làm gì được ai, lại làm sao có thể thật liều mạng.

Thật là, làm Vân Mộng Chân từ thượng cổ cấm địa bên trong đi ra thời điểm, thật có thể triệt để không giống nhau.

Cơ hồ là trong tích tắc, Mặc Kình trong mắt thần tình liền triệt để thay đổi.

"Ha ha, Diệp Lăng Vân, ngươi nói không sai, thiên mệnh tại ta, không ở chỗ ngươi!"

Mặc dù còn cách nhau cực xa, Vân Mộng Chân cũng vẫn là trước tiên cảm thụ được Mặc Kình sát ý.

Loại kia trong nháy mắt bị sát ý khóa kín cảm giác, cơ hồ khiến Vân Mộng Chân không kịp đi quan sát cảnh vật chung quanh, liền ngay đầu

tiên trực tiếp phóng xuất ra tinh hải, bày ra tư thái phòng ngự.

"Ninh Giang, bảo hộ thánh nữ!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Diệp Lăng Vân lành lạnh mở miệng nói.

Trước đó bất quá chỉ là hắn cùng với Mặc Kình hai người giao phong, nhưng từ giờ khắc này, liền biến thành ma đạo cùng Đạo Lăng Thiên Tông xung đột, loại thời điểm này, Diệp Lăng Vân cũng sẽ không cùng Mặc Kình nói cái gì công bằng, vận dụng tất cả lực lượng bảo hộ Vân Mộng Chân mới là nhất chuyện trọng yếu.

"Tất cả mọi người vừa động thủ một cái, tru diệt Đạo Lăng Thánh Nữ, ta ma đạo quật khởi chính là ở trong tầm tay!"

Ngay tại lúc đó, Mặc Kình cũng đồng thời cao giọng la lên.

Không thể không nói, những lời này, đối với người trong ma đạo, vẫn là vô cùng có kích động tính.

Trong tích tắc, hầu như sở hữu ma đạo cự kình lúc này đồng thời xuất thủ, hướng về Vân Mộng Chân giết đi qua.

Nhìn bề ngoài, Đạo Lăng sơn bên trên, chính đạo cao thủ càng nhiều, nhưng trên thực tế, khi thật sự động thủ thời điểm, nguyện ý xuất thủ giúp một tay nhưng căn bản cũng là lác đác không có mấy, thậm chí cho dù là một ít ngại vì đạo nghĩa, nhất định phải xuất thủ người, cũng đa số đều là xuất công không xuất lực có lệ chuyện.

Tựa như không ai nguyện ý lại xuất hiện một cái Thông Thiên Ma Quân, cũng không người nguyện ý lại nhìn thấy một cái bất bại Đạo Lăng Thánh Nữ.

Đạo Lăng thiên hạ.

Bốn chữ này, liền có nghĩa là một cái thời đại!

Bây giờ rốt cục chứng kiến cái này thời đại bị chung kết rạng đông, mặc dù đều là tam đại thiên tông, cũng đều trong lòng có tính toán, như thế nào bằng lòng thật tình xuất thủ.

Huống chi, một cái sở hữu đỉnh phong chiến lực Mặc Kình, rốt cuộc có bao nhiêu khủng bố, ai cũng xem thanh thanh sở sở.

Nếu là thật đến không có hi vọng thời điểm, Mặc Kình phát điên lên đến, ai có thể chống đỡ được.

Vì Đạo Lăng Thiên Tông bả tánh mạng mình liên lụy? Chỉ cần không ngốc, ai chịu làm loại này não tàn sự tình.

Kể từ đó, chân chính liều mạng xuất thủ, liền vẻn vẹn chỉ là một cái Đạo Lăng Thiên Tông.

Đây cũng là tại lấy nhất tông chi lực, chống lại toàn bộ ma đạo!

Cũng may mà là Vân Mộng Chân tại thượng cổ cấm địa bên trong cũng đã bước vào Tinh Hải Cảnh, bằng không nếu là lấy Tinh Cung Cảnh thực lực, chỉ sợ trong khoảnh khắc, cũng sẽ bị đánh chết, liền phản kháng chỗ trống cũng không có.

Dù vậy, khi như thế nhiều Tinh Hải Cảnh cường giả đồng loạt ra tay thời điểm, loại kia uy thế, cũng thật là có thể nói là kinh thiên động địa.

Trước đó còn có vẻ hơi nặng nề tràng diện, cơ hồ là trong nháy mắt liền bị châm lửa.

Nắm thật chặc kiếm trong tay, Bạch Nhạc tinh thần cũng đồng dạng trong nháy mắt căng thẳng đến mức tận cùng.

Mặc dù hắn rất không cam tâm, có thể dưới loại cục diện này, hắn nhưng cũng vẫn là có mấy phần tự mình biết mình, tùy tiện xuất thủ, chẳng những không thể giúp bất luận cái gì vội vàng, ngược lại sẽ còn trở thành gánh nặng, không duyên cớ liên lụy tánh mạng mình.

Đi tới Bạch Nhạc bên người, Diệp Huyền tự tay vỗ vỗ Bạch Nhạc bả vai, chậm rãi lắc đầu.

Ngư Tiều Canh bốn người cũng đồng dạng thối lui đến Bạch Nhạc bên người.

Diệp Huyền mặc dù lợi hại, thật là loại này chính diện giao thủ, trên thực tế, cũng căn bản không nhúng vào cái gì tay, đây cũng là thực lực bản thân không đủ tai hại.

Mạnh mẽ bước lên Đạo Lăng sơn, đối với Diệp Huyền mà nói, cũng đã là à, mạo hiểm.

Mặc dù Diệp Huyền rành mạch từng câu Bạch Nhạc đối Vân Mộng Chân cảm tình, thế nhưng đối hắn mà nói, tối trọng yếu chuyện, cũng vẫn như cũ vẻn vẹn chỉ là bảo vệ Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân sinh tử, ngược lại không có trọng yếu như vậy.

Thậm chí từ trình độ nào đó nói, Diệp Huyền cũng rất vui lòng chứng kiến Vân Mộng Chân bỏ mình kết quả.

Chỉ là lý trí lại làm cho hắn vô cùng rõ ràng, một khi Vân Mộng Chân chết, trừ phi Thông Thiên Ma Quân phục sinh, bằng không, thiên hạ này, không có bất kỳ người nào có thể đem Bạch Nhạc bình yên mang rời khỏi Đạo Lăng Thiên Tông.

"Không nên gấp, Đạo Lăng Thiên Tông so với như ngươi tưởng tượng càng đáng sợ hơn!"

Nhìn Bạch Nhạc, Diệp Huyền nhẹ giọng mở miệng nói.

Lời này, trước đây hắn lần đầu tiên gặp Bạch Nhạc thời điểm, liền đối Bạch Nhạc nói qua.

Bây giờ một màn này, cũng xác thực lần nữa chứng minh Đạo Lăng Thiên Tông súc tích, cái này sừng sững hơn vạn năm thiên tông, tồn tại bất luận kẻ nào , bất kỳ cái gì thế lực đều khó với tới súc tích, vô luận là ai, muốn huỷ diệt Đạo Lăng Thiên Tông, đều thế tất yếu trả giá trầm trọng nhất đại giới.

Dù là người này là có hắn trợ giúp Mặc Kình, hắn cũng vẫn như cũ không cho rằng có khả năng thành công.

Một cái thời đại chung kết, xa không như trong tưởng tượng dễ dàng như vậy.

Muốn triệt để phá hủy Đạo Lăng Thiên Tông, chỉ sợ cũng không phải đơn giản một hai lần bị thương nặng là có thể kết thúc.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc cũng không trả lời Diệp Huyền, chỉ là đưa mắt lần nữa hướng về không trung Vân Mộng Chân.

Mặc dù rõ ràng cách nhau cực xa, mặc dù bây giờ mình đã rơi vào trong hiểm cảnh, có thể Vân Mộng Chân lại y nguyên vẫn là từ trong đám người tìm được Bạch Nhạc thân ảnh.

Hai người ánh mắt, phảng phất tại không trung giao nhau, dù là chỉ là một cái cách nhau rất xa đối mặt, cũng làm cho tâm tình trong nháy mắt bình phục lại.

Đối với Vân Mộng Chân mà nói, nàng sở dĩ sốt ruột lao tới, vì chính là Bạch Nhạc an toàn.

Bây giờ chỉ cần thấy được Bạch Nhạc bình yên vô sự, trong lòng buộc chặt cây kia dây liền lỏng đi xuống.

Còn như chính nàng thân hãm hiểm cảnh, Vân Mộng Chân ngược lại không có như vậy quan tâm.

Yên lòng, Vân Mộng Chân lúc này mới đem ánh mắt lần nữa rơi vào Mặc Kình trên người.

Đừng xem bây giờ nhiều như vậy Tinh Hải Cảnh cường giả đồng loạt ra tay, nhưng trên thực tế, chân chính đối nàng cực kỳ có người uy hiếp, cũng y nguyên vẫn là Mặc Kình.

Trên thực tế, Vân Mộng Chân đối với Mặc Kình cũng không xa lạ gì.

Vị này cùng Diệp Lăng Vân tranh đấu một đời Ma Quân, nếu không phải vừa may gặp phải vô địch Thông Thiên Ma Quân, sợ rằng Mặc Kình chính là đệ nhất Ma Quân.

Lúc trước tại thượng cổ cấm địa bên trong, chứng kiến ma đạo thiên tài xông vào bên trong, Vân Mộng Chân trên thực tế, cũng đã đoán được Mặc Kình cái bóng, chỉ là nàng nhưng cũng không thể nghĩ đến, bây giờ Mặc Kình, lại vẫn có thể bộc phát ra đỉnh phong chiến lực tới.

Thời gian quá ngắn, Vân Mộng Chân đã căn bản không có thời gian đi suy tư, đến tột cùng phát sinh cái gì, chỉ có đánh một trận!

Bước vào Tinh Hải Cảnh sau đó, Vân Mộng Chân còn chưa bao giờ xuất thủ qua, bây giờ một trận chiến này, đối với Vân Mộng Chân mà nói, cũng cũng là bước vào tinh hải sau này thanh tú.

Huống chi, bây giờ Vân Mộng Chân, vẫn là đã được hồi Côn Ngô Kiếm.

Nếu như nói, trước đó còn chỉ có Tinh Cung Cảnh Vân Mộng Chân, vẫn còn không tính là chân chính Đạo Lăng Thánh Nữ, như vậy bây giờ bước vào tinh hải, Vân Mộng Chân liền chân chính đã bước lên cường giả hàng ngũ, có tư cách cùng anh hùng thiên hạ tranh phong.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 798: Giết gà dọa khỉ

Tinh hải tại trong tích tắc sôi trào, trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, một vòng trăng lạnh chợt lên không, chính diện đánh về phía cách mình gần nhất một vị Tinh Hải Cảnh cường giả. Converter: Lucario

Huyền Nguyệt Biến!

Vân Chân tại Bạch Nhạc bên người thời điểm, tựa hồ rất mềm yếu, nhưng trên thực tế, Vân Chân quả quyết sát phạt, có thể tuyệt đối hoàn toàn không phải cái gì Triệu Thụy, Mặc Vũ chi lưu có khả năng bằng được.

Đạo Lăng Thánh Nữ danh tiếng, cho tới bây giờ đều là tuôn ra tới.

Từ cảm thụ được Mặc Kình sát ý trong nháy mắt đó, Vân Chân cũng rất rõ ràng, đã chân chính đến sống chết trước mắt, loại tình huống này, đương nhiên sẽ không có chút lưu thủ.

Chỉ là trong tích tắc va chạm, cái kia một vòng trăng lạnh liền trực tiếp phá vỡ đối phương tinh hải, như một thanh lưỡi dao cắt ngang mà qua.

Trong nháy mắt, cái kia ma đạo cường giả sắc mặt liền chợt đại biến, phun ra một ngụm máu đến, căn bản không còn dám cùng Vân Chân ngạnh bính, lúc này xoay người về phía sau bỏ chạy.

Thực lực của hắn tại Tinh Hải Cảnh bên trong, bản thân liền là hơi yếu, xông vào như thế phía trước, bất quá là cảm thấy nhiều người, muốn theo tham gia náo nhiệt chiếm tiện nghi mà thôi.

Hơn nữa, tại hắn trong nhận biết, Vân Chân cũng bất quá chỉ là vừa mới đột phá tinh hải mà thôi, thậm chí có thể ngay cả cảnh giới đều không tới

kịp củng cố đâu, có thể có bao lớn uy hiếp?

Đáng tiếc, mới bất quá là trong nháy mắt va chạm, tàn khốc hiện thực, liền để cho hắn rõ ràng ý thức được cái gì gọi là thiên tài!

Hắn bước vào tinh hải hơn trăm năm thời gian, lại hầu như không hề tiến thêm, mà Vân Chân, mới bất quá vừa mới bước vào tinh hải, liền có thể dễ dàng nghiền ép hắn!

Vô luận là đơn thuần thực lực, vẫn là thần thông pháp môn, hắn thì như thế nào có thể so với thượng vị này Đạo Lăng Thánh Nữ!

"Muốn đi? ! Cái nào dễ dàng như vậy!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Vân Chân nhưng là không có chút nào buông tha hắn dự định.

Bản thân liền là cuộc chiến sinh tử, Vân Chân mặc dù cường thịnh trở lại, rơi vào loại này trong loạn chiến, cũng vẫn như cũ hết sức nguy hiểm! Loại tình huống này, cũng không phải là ngươi co rút lại phòng thủ liền an toàn, bởi vì ngươi vĩnh viễn cũng không biết, đối phương công kích lại đột nhiên từ đâu bộc phát ra.

Tốt nhất phòng thủ, vĩnh viễn là tiến công!

Chỉ có thống hạ sát thủ, bằng quyết tuyệt, lạnh lẽo nhất phương thức phản kích, giết gà dọa khỉ, để cho mỗi người dám đối tự mình ra tay mọi người trong lòng còn có kiêng kỵ, như vậy, mới có thể mức độ lớn nhất cam đoan chính mình an toàn.

Ở phương diện này, Vân Chân sức phán đoán, tuyệt đối là cao cấp nhất.

Trong nháy mắt giao phong, Vân Chân liền rõ ràng đoán được đối phương thực lực, mặc dù hiển nhiên là thế hệ trước Tinh Hải Cảnh

cường giả, có thể thực lực, cũng không nghi ngờ là đệm loại kia, cái loại người này, không thể nghi ngờ chính là lập uy nhân tuyển tốt nhất!

Thực lực yếu, hơn nữa biết hắn người còn đủ quá nhiều.

Trong tích tắc, Côn Ngô Kiếm chợt ra khỏi vỏ!

Trước đó vẻn vẹn lấy Huyền Nguyệt Biến thần thông, Vân Chân liền đủ để nghiền ép đối phương, bây giờ Côn Ngô Kiếm tới tay, xuất thủ chính là tuyệt sát.

Hô hấp ở giữa, một màn kia kiếm khí màu xanh chợt xẹt qua chân trời, cái kia khủng bố kiếm khí chém vào đối phương tinh hải, liền quả thực giống như là cắt đậu phụ, căn bản sẽ không gặp phải bất kỳ trở ngại nào.

"Không được. . ."

Tinh hải bị xé nứt, cái kia Tinh Hải Cảnh trong mắt cường giả cũng đã lộ ra vẻ tuyệt vọng, không ngừng gào thét, nỗ lực thoát ly Vân Chân kiếm khí phạm vi bao phủ.

Chỉ là tới mức này, nơi nào còn có thể để cho hắn như nguyện!

Một kiếm phía dưới, cái kia Tinh Hải Cảnh cường giả thậm chí ngay cả câu nói sau cùng đều không có thể hô xong, cả người liền chợt bị kiếm khí chém làm hai đoạn, thậm chí ngay cả thần hồn đều không có thể tới cùng trốn đi, liền trực tiếp bị kiếm khí cắn nát.

Một kiếm mà chém!

Dù là từ lúc xuất thủ trước đó, rất nhiều người cũng đã cảm thụ được Vân Chân cường đại, nhưng này một kiếm, lại y nguyên vẫn là chấn nhiếp tuyệt đại đa số người.

Quá mạnh mẽ!

Mới bất quá vừa mới bước vào Tinh Hải Cảnh a, xuyên thấu qua trong bầu trời hình chiếu, trước đó cho nên mọi người thanh thanh sở sở chứng kiến Vân Chân đột phá qua lộ trình, cũng biết, Vân Chân thậm chí ngay cả một điểm nghỉ ngơi điều chỉnh trạng thái thời gian cũng không có.

Nhưng dù cho như thế, bình thường Tinh Hải Cảnh cường giả, tại nàng dưới kiếm, lại thậm chí ngay cả so chiêu tư cách cũng không có, một kiếm liền bị chém giết, đây là kinh khủng bực nào thực lực?

Chính như Vân Chân dự tính, một kiếm này, cũng đồng dạng đem đại đa số người đều hù dọa.

Người trong ma đạo, vốn là phần lớn vì tư lợi, nhân cơ hội chiếm tiện nghi, tự nhiên mỗi người đều bằng lòng, chỉ khi nào ngửi được có thân tử nguy cơ, nhưng là không còn người lại nguyện ý xung phong.

Giết gà dọa khỉ!

Lời nói này, mặc dù không lớn êm tai, nhưng trên thực tế, một kiếm này lại xác thực xác thực đạt tới cái này dạng hiệu quả.

Nhìn Vân Chân cái này lưu loát một kiếm, cho dù là Diệp Huyền, cũng không khỏi nhỏ bé hơi nheo mắt lại.

Mỗi một thời đại Đạo Lăng Thánh Nữ, đều là xuất sắc nhất thiên tài, đối với chiến đấu, càng là có một loại gần như bản năng nhạy cảm, dạng này Vân Chân, cho dù là hắn, cũng có thể cảm nhận được loại kia cường đại uy hiếp.

Dù là coi như là Bạch Nhạc, bước vào tinh hải sau đó, có thể có Vân Chân cường thế như vậy sao?

Đứng tại Diệp Huyền thân phận, Bạch Nhạc ngược lại là không có nhận thấy được Diệp Huyền cảm xúc thượng biến hóa, Vân Chân xuất thủ, nhưng là để cho Bạch Nhạc trong lòng dâng lên một loại khó diễn tả được cảm giác vui sướng.

Cũng làm cho hắn nâng lấy tâm, lần nữa ổn định rất nhiều.

Bây giờ hồi nhớ tới, Vân Chân sở hữu dạng này biểu hiện, thật mới là chuyện đương nhiên sự tình.

Lúc trước, cũng chỉ có Tinh Hải Cảnh thời điểm, Đông Hải đánh một trận, Vân Chân liền biểu hiện ra như vậy khủng bố chiến lực, tại thượng cổ cấm địa bên trong lại lấy được Thụ Tâm Hải tinh tuý, một khi đột phá, chính là bằng hoàn mỹ tư thế, phá vỡ mà vào tinh hải!

Còn có Côn Ngô Kiếm, Bạch Nhạc rất hoài nghi, coi như là Nguyệt Lâm Tiên phục sinh, sợ rằng cũng chưa hẳn là Vân Chân đối thủ.

Phải biết, Côn Ngô Kiếm vốn là Đạo Lăng Thiên Tông Trấn Giáo Chí Bảo, thậm chí coi như là tại thời đại thượng cổ, cũng là cao cấp nhất chí bảo.

Trước đó không phát huy ra Côn Ngô Kiếm uy lực, cũng không phải là Côn Ngô Kiếm không lợi hại, mà là bản thân không đủ mạnh!

Bây giờ, Côn Ngô Kiếm mất mà được lại, Vân Chân lại bước vào tinh hải, lúc này mới chân chính có thể phát huy ra Côn Ngô Kiếm uy lực đến, có thể có phần thực lực này, tự nhiên chẳng có gì lạ.

Chỉ là, Bạch Nhạc loại tâm tình này, vẫn không có thể duy trì bao lâu, liền lại bị mạnh mẽ đánh vỡ.

Ngay tại Vân Chân chém giết cái kia Tinh Hải Cảnh cường giả đồng thời, lau một cái màu mực cũng tuôn ra, phảng phất trong nháy mắt che

đậy thiên nhật, trực tiếp đem Vân Chân bao phủ đi vào!

Thủy Mặc Đan Thanh!

Đối với cái này một thần thông, Bạch Nhạc cùng Vân Chân đều không xa lạ gì!

Tại thượng cổ cấm địa thời điểm, Mặc Vũ liền từng thi triển qua cái này một thần thông, chỉ là, bây giờ tại Mặc Kình trong tay thi triển mà ra, uy lực há lại có thể thường ngày mà nói.

Toàn bộ Đạo Lăng sơn phảng phất vào giờ khắc này, đều đều bị màu mực bao phủ, trở thành cái này Thủy Mặc Đan Thanh bức tranh bên trong một bộ phận.

Nếu là có người có thể từ đằng xa nhìn ra xa lúc này Đạo Lăng sơn, liền sẽ phát hiện, toàn bộ Đạo Lăng sơn tựu như cùng một bức đẹp nhất họa quyển, chúng sinh bách thái, đều là ở chính giữa.

Đối với Vân Chân mà nói, lớn nhất uy hiếp, cho tới bây giờ thì không phải là cái gì ma đạo cự kình, mà là vị kia đã khôi phục đỉnh phong chiến lực Ma Quân Mặc Kình!

Tại đây sinh mệnh phần cuối, Mặc Kình bằng lòng vốn không suy nghĩ tự bảo vệ mình, chính là tại lấy đồng quy vu tận phương thức, bộc phát ra kinh khủng nhất chiến lực, trực tiếp chém giết Vân Chân.

PS: Đừng nóng vội, buổi tối còn có.

.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 799: Tuyệt mệnh một kích

Thủy Mặc Đan Thanh!

Cả người rơi vào trong bức tranh, liền phảng phất rơi vào một cái khác thế giới.

Cho dù là Bạch Nhạc, trong nháy mắt này, cũng không khỏi cảm thụ được một loại khủng bố áp lực, toàn thân tóc gáy phảng phất đều trong nháy mắt nổ lên tới.

Thật lâu trước đó, Bạch Nhạc vừa mới bước vào Tinh Cung Cảnh thời điểm, thì có một loại cảm giác, làm tinh cung diễn hóa đến mức tận cùng, thật chính là một cái cỡ nhỏ thế giới, trước đây Bạch Nhạc còn không dám xác định chính mình loại cảm giác này chân thực tính, thật là bây giờ làm Bạch Nhạc cũng một chỗ bị cuốn vào Thủy Mặc Đan Thanh thần thông bên trong, mới chính thức dám khẳng định, ý nghĩ của mình cũng không sai.

Loại kia rơi vào đối phương thế giới cảm giác đè nén, đủ để làm người tuyệt vọng!

Cũng may, Mặc Kình muốn nhằm vào người, căn bản không phải Bạch Nhạc, bằng không, Bạch Nhạc hầu như dám khẳng định, lấy chính mình bây giờ thực lực, thậm chí căn bản liền hoàn thủ chỗ trống cũng sẽ không có, liền sẽ bị trực tiếp gạt bỏ.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc tinh thần mới chính thức căng thẳng đến mức tận cùng.

Dạng này công kích, Vân Mộng Chân có thể đở được sao?

...

Vân Mộng Chân tự nhiên cũng không chặn được tới.

Mặc dù Vân Mộng Chân đã đột phá đến tinh hải, thậm chí bằng vào bản thân cái kia thâm hậu súc tích cùng Côn Ngô Kiếm, coi như là tại Tinh Hải Cảnh bên trong, đều coi là là nhất đứng đầu cường giả, thật là đối mặt Mặc Kình loại này chân chánh bước vào hóa hư đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa liền có thể siêu thoát tồn tại, cũng căn bản không có gì hoàn thủ chỗ trống.

Tại đây Thủy Mặc Đan Thanh bao phủ phía dưới, muốn cùng đối phương chống lại, liền giống như là đang cùng một thế giới chống lại.

Chỉ là, Diệp Lăng Vân thì như thế nào sẽ để cho Vân Mộng Chân đi một mình ngăn cản dạng này công kích.

Sở dĩ không tiếc điều động Đạo Lăng Thiên Tông hộ tông đại trận lực lượng, cũng muốn đổi lấy đồng dạng đỉnh phong chiến lực, chính là vì ngăn cản Mặc Kình!

Thế cho nên, Diệp Lăng Vân căn bản cũng không có đi phản ứng những cái kia nỗ lực vây công Vân Mộng Chân Tinh Hải Cảnh cường giả.

"Lăng thiên!"

Hô hấp ở giữa, Diệp Lăng Vân cả người chợt bay lên, hóa thành một cái kình thiên cự nhân, trực tiếp đụng vào Thủy Mặc Đan Thanh trong thế giới.

So với việc Mặc Kình, Diệp Lăng Vân lựa chọn liền hoàn toàn là mặt khác một con đường.

Chí khí ngút trời!

Đối với Diệp Lăng Vân mà nói, vô luận là ở đâu bên trong, hắn đều vẫn như cũ chỉ là chính bản thân hắn, hắn lựa chọn, cũng không phải là Diễn Hóa Thế Giới, mà là tại bất kỳ thế giới nào lớn mạnh chính mình, đạo của chính mình, chính là thiên đạo!

Cho dù là rơi vào đối phương thế giới, cũng sẽ lấy chính mình quy tắc, tới lay động đối phương quy tắc!

Từ trình độ nào đó mà nói, Diệp Lăng Vân loại này tu hành phương thức, thật càng gần kề cùng ma đạo loại kia nghịch, thật là, so với việc Thông Thiên Ma Quân loại kia có can đảm thôn thiên, đạp lên quy tắc khí phách, Diệp Lăng Vân ý cảnh lại đúng là vẫn còn kém quá nhiều.

Nói đến, hắn chỉ là thờ phụng chính mình tuân theo Thiên Đạo Quy Tắc, đồng thời nỗ lực tại cái gì trong hoàn cảnh, đều lấy loại này quy tắc tới đối kháng mà thôi.

Đương nhiên, đến Diệp Lăng Vân cùng Mặc Kình loại cảnh giới này, cũng liền càng có thể lý giải, trăm sông đổ về một biển ý nghĩa.

Hóa hư đỉnh phong, hơn nữa cơ hồ là chạm tới hóa hư phía trên loại kia cảnh giới tồn tại, căn bản không phải bình thường tu hành giả có thể hiểu được.

Cơ hồ là trong tích tắc, Diệp Lăng Vân liền ngạnh sinh sinh lấy hai tay mình xé rách Vân Mộng Chân trước mặt màu mực.

Cái kia một đôi tay, liền phảng phất kình thiên thủ, ngạnh sinh sinh vì Vân Mộng Chân tạo ra một mảnh thiên.

Chỉ là ngay tại lúc đó, cái kia tan không ra màu mực, cũng đồng dạng tại

ăn mòn Diệp Lăng Vân thân thể.

"Diệp Lăng Vân, ngươi ngăn không được ta! Ta nói, thiên mệnh tại ta, không ở chỗ ngươi!"

Trong miệng lần nữa phát sinh một hồi làm càn cười to, Mặc Kình lần nữa mở miệng nói.

"Sụp đổ!"

Chỉ là một chữ, có thể làm một chữ này từ Mặc Kình trong miệng lúc phun ra sau khi, toàn bộ thế giới liền phảng phất đều tùy theo tan vỡ, cái kia vô số màu mực trong tích tắc, hóa thành vô số công kích, một tia ý thức hướng về Vân Mộng Chân oanh kích mà đi.

Thủy Mặc Đan Thanh, vốn là bức tranh, vẽ cái gì, chính là cái gì!

Bây giờ toàn bộ thế giới vỡ nát, chính là trong tranh tất cả, đều sẽ hóa thành công kích, phát động cuối cùng công kích.

Có mãnh thú, có thiên lôi, Địa Hỏa, cũng có vô số đao kiếm búa rìu, sở hữu có thể nghĩ đến phương thức công kích, tất cả đều vào giờ khắc này diễn hóa mà ra.

Mà làm giá, cái này Thủy Mặc Đan Thanh thế giới cũng vì vậy triệt để tan vỡ, ngay tại lúc đó, một chỗ hủy diệt , đồng dạng còn có Mặc Kình thân thể cùng thần hồn.

Cái này chính là cuối cùng khuynh lực một kích.

Sau một kích này, Mặc Kình liền triệt để theo cái này Thủy Mặc Đan Thanh thế giới một chỗ tiêu thất.

Là, Tỏa Hồn Liên mang cho hắn một nén nhang thời gian, đến tận đây

cũng đã đến phần cuối, tại đây thời khắc tối hậu, đây cũng là hắn duy nhất có thể làm ra phản kích.

Đương nhiên, một kích này, cũng cũng là tuyệt sát!

Tiến công, vĩnh viễn so phòng thủ dễ dàng!

Nếu như cùng tồn tại trạng thái đỉnh phong phía dưới, Mặc Kình dạng này công kích, tự nhiên vô pháp giết chết Diệp Lăng Vân, thật là, cho dù là Diệp Lăng Vân, muốn tại loại công kích này hạ cứu người, cũng căn bản là không có cách làm được.

Trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, Diệp Lăng Vân cái kia kình thiên thân thể cũng chợt đổ, hóa thành một đạo huyễn lệ màn sáng, che đậy thiên nhật, cứ như vậy ngăn ở Vân Mộng Chân trước người, lấy cuối cùng lực lượng vì Vân Mộng Chân ngăn cản tất cả công kích.

Ùng ùng!

Vô số công kích ầm ầm rơi đập, đến lúc này, hắn sở hữu Tinh Hải Cảnh cường giả, cũng đều đã sớm lui ra, tại loại này cuồng bạo trong công kích, cho dù ai bị cuốn vào, cũng đồng dạng khó thoát khỏi cái chết.

Vô luận Mặc Kình vẫn là Diệp Lăng Vân, tại cuối cùng đều lựa chọn lấy tự hủy diệt phương thức, toát ra hoàn mỹ một kích.

Dạng này lực lượng, đủ để khiến bất luận kẻ nào chấn động theo.

Đứng ở màn sáng phía dưới, Vân Mộng Chân phảng phất có thể cảm thụ được Diệp Lăng Vân cuối cùng ánh mắt cùng chờ đợi, giờ khắc này, nước mắt lần nữa từ Vân Mộng Chân gương mặt chảy xuống.

Diệp Lăng Vân đây là đang dùng tánh mạng, đề tỉnh nàng, trên người nàng gánh vát thế nào trách nhiệm!

Cho dù là chết, đôi mắt kia, phảng phất cũng vĩnh viễn tại trong bầu trời ngưng mắt nhìn nàng.

Răng rắc!

Diệp Lăng Vân thân thể biến thành màn sáng, ước chừng vì Vân Mộng Chân ngăn lại bảy thành ở trên công kích, nhưng lại đúng là vẫn còn vô pháp triệt để ngăn trở Mặc Kình cái này tuyệt mệnh một kích.

Màu mực từ màn sáng trong cái khe xâm nhập, lần nữa hướng về Vân Mộng Chân!

Dù là bây giờ đã chỉ còn lại có ba phần lực đạo, nhưng lại cũng vẫn như cũ không phải Vân Mộng Chân có khả năng ngăn cản.

Mục tỳ sắp nứt!

Lúc này Ninh Giang mặc dù hai mắt thông hồng, nhưng lại đúng là vẫn còn không dám xông vào vào cái kia trong gió lốc,

Mặc dù đều là hóa hư, thật là Ninh Giang thực lực lại cuối cùng còn xa vô pháp cùng Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân so sánh, huống chi, hai vị này có thể đánh bạc tính mệnh không được, hắn lại là không có khả năng thật phục dụng đi đổi Vân Mộng Chân tính mệnh.

Cái này không chỉ có chỉ là hắn không bỏ được hi sinh chính mình vấn đề, coi như Đạo Lăng Thiên Tông bây giờ duy nhất hóa hư cường giả, nếu như hắn cũng chết, Đạo Lăng Thiên Tông liền thật muốn xong.

Nếu như nói, Vân Mộng Chân là Đạo Lăng Thiên Tông tương lai, như vậy hắn chính là Đạo Lăng Thiên Tông hiện tại.

Cái này liền quyết định, dù là biết rõ Vân Mộng Chân có thể chết, hắn

cũng vẫn như cũ vô pháp nhúng tay.

Một kiếp này, chỉ có thể từ Vân Mộng Chân đi độ, nếu như không độ được. . . Vậy liền chỉ có chết!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 800: Lần thứ hai đoạt xá (canh thứ nhất)

"Ta không nhận mệnh!"

Sinh tử thời khắc, Vân Mộng Chân trong đầu, tự nhiên lần nữa nổi lên thượng cổ cấm địa bên trong, Bạch Nhạc không chỉ một lần nói ra câu nói này lúc dáng dấp.

Bạch Nhạc khi đó gặp phải tình cảnh, chẳng lẽ không so hiện tại càng tuyệt vọng hơn sao?

Người tại dưới tuyệt cảnh, cái kia một cổ ý chí cầu sinh, hầu hết thời gian mới là tối trọng yếu.

"Vù vù!"

Kiếm trong tay phát sinh một tiếng khinh minh, trong tích tắc, Vân Mộng Chân nhất thời đem Huyền Nguyệt Biến thần thông thôi động đến mức tận cùng, cả người phảng phất đều hóa thành một vòng trăng lạnh, ngay tại lúc đó, trong tay Côn Ngô Kiếm cũng chợt chém xuống đi.

Giờ khắc này Vân Mộng Chân phảng phất đã quên hết mọi thứ, trong mắt liền chỉ có một kiếm này!

Tinh khí thần vào giờ khắc này triệt để dung hợp, cũng sắp Côn Ngô Kiếm kiếm khí hoàn mỹ thả ra, một kiếm này, đối với Vân Mộng Chân mà nói, chính là chân chính đỉnh phong!

Tinh hải chi lực sôi trào, ầm ầm hướng về một màn kia màu mực!

Ùng ùng!

Thật lớn trong tiếng ầm ầm, một màn kia màu mực cũng rốt cục hung hăng đụng vào cái kia một vòng trăng lạnh phía trên.

Cái kia hoàn mỹ trăng lạnh, liền phảng phất trong nháy mắt nhiễm phải một điểm màu mực, trong nháy mắt liền hủy diệt nguyên bản cái kia hoàn mỹ ý cảnh.

Thủy Mặc Đan Thanh, đây hết thảy, phảng phất cũng chỉ là trong tranh tình cảnh!

Cho dù là Vân Mộng Chân đem hết toàn lực, một kiếm này cũng vẫn như cũ vô pháp triệt để ngăn trở Mặc Kình cái này tuyệt mệnh một kích, cái kia một điểm màu mực chợt xuyên thấu qua cái kia một vòng trăng lạnh, xâm nhập Vân Mộng Chân trong thần hồn.

Đến Mặc Kình loại cảnh giới này, thần hồn công kích đã sớm đã dung nhập bên trong.

Đây cũng là Diệp Lăng Vân mặc dù đem hết toàn lực, cũng rất khó triệt để hóa giải Mặc Kình công kích nguyên nhân.

Mặc dù đã bị Diệp Lăng Vân suy yếu hơn phân nửa, lại bị Côn Ngô Kiếm một đỡ, biểu hiện ra công kích đã rất khó cho thêm Vân Mộng Chân mang đến tổn thương gì, thật là cái kia một điểm thần hồn công kích, lại y nguyên vẫn là xâm nhập trong thần hồn.

Một màn kia màu mực xâm nhập thần hồn, cơ hồ là trong nháy mắt, liền đem Vân Mộng Chân kéo vào đủ để nguy cơ trí mạng bên trong.

Không chút nào khoa trương nói, giờ khắc này Vân Mộng Chân cũng đã chân chính rơi vào tuyệt cảnh.

Nhưng mà, Vân Mộng Chân thần hồn bị màu mực bị thương nặng đồng thời, nguyên bản một mực giấu kín tại thức hải chỗ sâu cái kia tàn hồn nhất thời lần nữa lao tới.

Trước đó tại thượng cổ cấm địa thời điểm, bị Vân Mộng Chân nhìn thấu sau đó, nàng liền mất đi đoạt xá cơ hội, chỉ có thể bị ép chập phục.

Nếu như Vân Mộng Chân một mực tại trạng thái đỉnh phong xuống, nàng tự nhiên căn bản tìm không đến bất luận cái gì nghịch tập cơ hội.

Theo thời gian đưa đẩy, Vân Mộng Chân thực lực càng ngày càng mạnh, nàng thực hiện được cơ hội, liền chỉ biết càng ngày càng nhỏ, mặc dù ngoài miệng không chịu thua, nhưng trên thực tế, nhưng cũng đã có thể nói là sinh cơ xa vời.

Có thể hết lần này tới lần khác, liền ở loại tình huống này xuống, Mặc Kình tuyệt mệnh một kích, nhưng là lần nữa cho nàng hy vọng!

Đang cảm thụ đến Vân Mộng Chân thần hồn đã bị bị thương nặng trong nháy mắt, cái kia tàn hồn nhất thời lao tới.

Mặc dù nàng cũng rất muốn để cho Vân Mộng Chân thần hồn triệt để bị cái kia màu mực ăn mòn xuống, có thể nàng cũng không dám đổ, bây giờ nàng, Thần Hồn Chi Lực đồng dạng đã phi thường suy nhược, nếu là để cho từ Vân Mộng Chân thần hồn triệt để tiêu vong, chỉ bằng chính nàng , đồng dạng cũng ngăn cản chẳng nhiều màu mực ăn mòn.

Duy nhất sinh cơ, chính là nàng trợ giúp Vân Mộng Chân lau đi cái kia một điểm màu mực ăn mòn, sau đó sẽ thừa dịp Vân Mộng Chân thần hồn bị thương cơ hội, thôn phệ Vân Mộng Chân thần hồn, hoàn thành đoạt xá!

Mặc dù bây giờ chỉ còn một điểm tàn hồn, có thể nàng lại cuối cùng là thời đại thượng cổ đứng đầu cường giả, mượn Vân Mộng Chân Thần

Hồn Chi Lực, lau đi Mặc Kình cái này một điểm cuối cùng công kích cũng vẫn là làm được.

Cơ hồ là trong tích tắc, Vân Mộng Chân thần hồn phía trên, liền chợt toát ra một đóa năm màu tiên liên, trực tiếp đem cái kia một điểm màu mực cắn nuốt, thoáng qua ở giữa liền bị hóa giải!

Nhưng mà, đối với Vân Mộng Chân mà nói, chân chính tử kiếp, làm mất đi giờ khắc này mới chính thức bắt đầu!

Đoạt xá!

Lần thứ hai đoạt xá, hơn nữa còn là tại loại này bản thân thần hồn cũng đã bị trọng thương tình huống dưới, đây mới thực sự là nguy cơ trí mạng.

...

Bụi bậm lắng xuống!

Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân hai người đồng thời vẫn lạc, thậm chí ngay cả thân thể đều đã tại đây một lần cuối cùng giao phong bên trong, hóa thành bụi.

Thủy Mặc Đan Thanh thế giới triệt để đổ, cũng Đạo Lăng sơn khôi phục nguyên bản dáng dấp.

Chỉ là, Vân Mộng Chân trên mặt nhưng là đột nhiên lộ ra lau một cái vẻ thống khổ, khí tức không ngừng biến hóa, để cho người ta căn bản là không có cách đoán được, Vân Mộng Chân đến tột cùng có thể hay không chống đỡ hạ xuống.

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, trong tích tắc, Ninh Giang liền chợt xé rách không gian, trực tiếp rơi vào Vân Mộng Chân bên người!

Trước đó hắn là bất lực, nhưng hôm nay, nhưng là nhất định phải phải đem hết toàn lực tới bảo vệ Vân Mộng Chân.

Nếu như Vân Mộng Chân chống đỡ không qua cửa ải này, tự nhiên không có gì có thể nói, nhưng nếu là, Vân Mộng Chân chịu đựng được, lại ngược lại chết ở hắn ma đạo cao thủ công kích phía dưới, hắn liền thực sự là chết đều không khuôn mặt đi đối mặt Diệp Lăng Vân.

Hơn nữa, Diệp Lăng Vân quyết đoán còn không chỉ như vậy!

Trong tích tắc, Diệp Lăng Vân trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát khí lành lạnh mở miệng nói, "Sở hữu Đạo Lăng môn nhân nghe lệnh, không tiếc bất cứ giá nào, chém giết Bạch Nhạc!"

Câu này bao hàm sát khí lời nói, chợt trên không trung nổ vang, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Đạo Lăng sơn.

Vân Mộng Chân sinh tử chưa biết, loại tình huống này, vô luận như thế nào, Diệp Lăng Vân cũng căn bản không có khả năng cho phép Bạch Nhạc còn sống rời đi Đạo Lăng sơn!

Bằng không, nếu là thật đến xấu nhất kết cục, Vân Mộng Chân bỏ mình, mà Bạch Nhạc chạy trốn.

Như vậy lấy Bạch Nhạc thiên phú cùng tiềm lực, chỉ sợ liền thật muốn trở thành tương lai Đạo Lăng Thiên Tông địch nhân lớn nhất.

Trước đó, ma đạo muốn giết Vân Mộng Chân, người khác chính đạo mọi người, đều là xuất công không xuất lực, không chịu ra tay toàn lực.

Nhưng hôm nay muốn trảm sát Bạch Nhạc, cũng không nghi ngờ là phù hợp tất cả mọi người bọn họ quyền lợi.

Nếu không phải kiêng kỵ Diệp Huyền, chỉ sợ sở hữu người trong chính

đạo đều sẽ một chỗ hướng Bạch Nhạc ra tay.

Trên thực tế, ngay tại Ninh Giang hô lên câu nói kia trong nháy mắt, Diệp Huyền liền đã trở nên biến sắc.

Trong tích tắc, Ngư Tiều Canh bốn người liền chợt xuất thủ, bảo hộ ở Diệp Huyền cùng Bạch Nhạc bên người, phảng phất bốn đạo bình chướng, ngăn cản tất cả địch nhân.

Bọn hắn cũng không để bụng Bạch Nhạc sinh tử, thế nhưng cho dù là chết, cũng tuyệt đối sẽ không để cho bất luận kẻ nào xúc phạm tới Diệp Huyền chút nào.

"Diệp Huyền đại sư, dừng tay a! Bạch Nhạc dù sao cũng là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân. . . Chúng ta sẽ không tha cho hắn đi xuống Đạo Lăng sơn."

Thở dài một tiếng, Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung chưởng giáo cũng đồng dạng đứng ra, lần nữa mở miệng khuyên giải nói.

Bọn hắn đồng dạng muốn giết chết Bạch Nhạc, có thể tất nhiên Diệp Huyền không có chết, như vậy liền không ai nguyện ý bả Diệp Huyền vào chỗ chết đắc tội.

Bọn hắn không phải Mặc Kình, cũng không phải Diệp Lăng Vân, không có cái kia khí, cũng không cần phải vậy cùng Diệp Huyền cùng chết.

Chỉ cần đồng thời tạo áp lực, đại thế phía dưới, Diệp Huyền sợ rằng cũng không thể tránh được.

Tối trọng yếu là, theo Mặc Kình chết, những thứ này ma đạo cự kình nhóm cũng đồng dạng bắt đầu sinh thối ý.

Bọn hắn vốn là bị chính đạo áp chế nhiều năm như vậy, nếu không phải

Mặc Kình đứng ra đầu lĩnh, sợ rằng căn bản là không có người dám giết tới Đạo Lăng sơn đến, bây giờ mắt thấy tình thế đã không tốt, tự nhiên trước hết muốn chính là tự bảo vệ mình!

Chính như Mặc Kình lúc còn sống dự tính, chỉ cần hắn chết, ma đạo những người này liền sẽ nhất thời hóa thành năm bè bảy mảng, căn bản không có khả năng đồng tâm hiệp lực chống cự Đạo Lăng Thiên Tông tới bảo vệ Bạch Nhạc.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 801: Bất Tử Thanh Vương giá lâm (canh thứ 2)

Gió núi vù vù.

Diệp Huyền híp mắt vẫn chưa trả lời, toàn bộ Đạo Lăng sơn phảng phất cũng đều tùy theo an tĩnh lại, chỉ còn lại có gió núi vù vù rung động.

Tất cả mọi người ánh mắt đều ở đây Diệp Huyền trên người, hắn hồi đáp, liền rất có thể sẽ quyết định tương lai thế cục hướng đi, cũng quyết định vô số người sinh tử.

"Nếu như, lão phu muốn nói không đâu?"

Yên lặng chốc lát, Diệp Huyền rốt cục vẫn phải ngẩng đầu, chậm rãi mở miệng nói.

"Đại sư cần gì phải cố chấp như vậy?"

Lắc đầu, Tiên Du Kiếm Cung chưởng giáo chậm rãi mở miệng nói, "Chiều hướng phát triển, như thế nào nhân lực có khả năng vãn hồi?"

"Chiều hướng phát triển!"

Lặp lại một lần bốn chữ này, Diệp Huyền trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái trần vẻ khinh miệt.

"Ngày xưa ta Đại Càn Vương Triều có được cửu châu, quân lâm thiên hạ, có tính không chiều hướng phát triển?"

"Đạo Lăng Thiên Tông uy lăng thiên hạ, một tay sáng lập Đạo Lăng bất

bại thần thoại, lại có tính không chiều hướng phát triển?"

"Đại thế. . . Bất quá là các ngươi nhát gan người an ủi mình lấy cớ a."

Mặc dù chỉ là hai câu đơn giản phản vấn, có thể bên trong lộ ra ý tứ hàm xúc, cũng không nghi ngờ là nhất trần đánh mặt.

Đại Càn Vương Triều thống trị, là trước đây Đạo Lăng Thiên Tông một tay đánh vỡ, khi đó, có thể không có gì Đạo Lăng bất bại thần thoại, càng không có gì lớn thế, có thể Đạo Lăng Thánh Nữ, lại vẫn cứ ngạnh sinh sinh giết cái vô địch thiên hạ!

Đạo Lăng Thiên Tông cường thịnh lúc, Đại Càn Vương Triều hầu như huỷ diệt, cũng là hắn Diệp Huyền lấy thúng úp voi, ngạnh sinh sinh tại không thể có thể ở giữa, vì Đại Càn Vương Triều tranh đấu cơ hội thở dốc, thu được Ung châu chi địa.

Đạo Lăng thiên hạ lúc, thiên hạ ma tu không một người dám mạo hiểm đầu, cũng chính là Thông Thiên Ma Quân, độc thân lên đường lăng, tự tay đánh vỡ Đạo Lăng bất bại thần thoại.

Những người này, không người nào là nghịch thế làm? !

Không chút nào để ý đối phương xấu xí, Diệp Huyền ngạo nghễ mở miệng nói, "Lão phu lúc còn trẻ, mới vừa dám nghịch thế làm, chẳng lẽ bây giờ nửa chân đạp đến vào đất vàng, ngược lại còn muốn khuất phục tại cái gọi là đại thế hay sao?"

". . ."

Diệp Huyền những lời này, nhất thời làm cho tất cả mọi người trong lòng cũng không khỏi dâng lên một hơi khí lạnh.

Những năm gần đây, Diệp Huyền liền không hỏi chuyện, cũng làm cho

thế nhân tựa hồ quên, ngày xưa Diệp Huyền, là bực nào thiết huyết nhân vật cường thế.

Cho dù là Bạch Nhạc, giờ khắc này nghe được Diệp Huyền, cũng không khỏi một hồi nhiệt huyết sôi trào.

Ngươi nói thiên hạ đại thế, ta liền càng muốn nghịch thế làm!

Lúc trước Diệp Huyền bằng lòng vì hắn đúc kiếm lúc, liền đối hắn nói một cái kia nghịch chữ, đồng thời đem cái này thu sơn chi tác, mệnh danh là Nghịch Ma Kiếm!

Cái này một cái nghịch chữ, bản thân chính là Diệp Huyền cả đời này vẽ hình người.

"Ha ha ha, nói xong! Hảo một cái nghịch thế làm, Diệp Huyền. . . Bản vương cuộc đời từ trước tới giờ không phục người, nhưng lại cũng không thể không đối ngươi nói một chữ phục."

Cười to ở giữa, một đạo thanh ảnh chợt từ dưới núi bay lên, người chưa đến, cái kia tiếng cười cởi mở liền trước truyền tới.

Trong khoảnh khắc, một thanh niên liền chợt xuất hiện ở Đạo Lăng sơn bên trên.

Nếu như chỉ từ nhìn bề ngoài, thanh niên kia tựa hồ cũng bất quá chỉ là hai mươi mấy tuổi niên kỷ, có thể hết lần này tới lần khác cả cá nhân trên người rồi lại lộ ra lau một cái nói không nên lời cảm giác tang thương.

Loại này cường liệt phản, xác thực để cho người ta có một loại khó mà tin được chính mình con mắt cảm giác.

Kết hợp với đối phương, trong nháy mắt, liền có phản ứng nhanh người, đoán được người đến thân phận.

"Bất Tử Thanh Vương? !"

"Ha ha ha ha, không nghĩ tới, cho đến ngày nay, vẫn còn có người nhớ kỹ bản vương tên!" Một bước đạp ở trong hư không, Bất Tử Thanh Vương kiệt ngạo mở miệng nói.

Vù vù!

Trong nháy mắt, đoàn người nhất thời nổ tung.

Lúc trước Thanh châu sự tình, xác thực chấn kinh thiên hạ, cũng làm cho tất cả mọi người đều biết, Bất Tử Thanh Vương đoạt xá trọng sinh, chỉ là, lại không người nghĩ đến, nhanh như vậy Bất Tử Thanh Vương dĩ nhiên cũng làm dám xuất thế.

Ánh mắt lần nữa rơi vào Bất Tử Thanh Vương trên người, lúc này mới có người chú ý tới, bây giờ Bất Tử Thanh Vương xác thực còn chỉ có Tinh Hải Cảnh thực lực.

Đoạt xá trọng sinh, liền chờ thế là sống lại một đời, mặc dù tu hành mau nữa, cũng hầu như phải có một cái quá trình, không có khả năng như là khôi phục thương thế, trong khoảng thời gian ngắn liền triệt để khôi phục lại.

Bất Tử Thanh Vương trước đây địch nhân có thể tuyệt đối không bằng số ít, theo lý mà nói, tuyệt đối không có khả năng lấy loại trạng thái này lộ diện, huống chi là tại Đạo Lăng sơn loại này mẫn cảm nhất, nguy hiểm nhất địa phương!

Trừ phi. . .

"Diệp Huyền, bản vương đúng hẹn mà đến, ngươi chung quy sẽ không nuốt lời a?"

Căn bản không có để ý tới người khác, Bất Tử Thanh Vương thẳng đưa mắt rơi vào Diệp Huyền trên người.

"Thanh Vương yên tâm, lão phu đã đáp ứng sự tình, tự nhiên chắc chắn!" Gật đầu, Diệp Huyền nhàn nhạt mở miệng nói.

Trong lúc nói chuyện, Diệp Huyền cổ tay khẽ đảo, nhất thời từ trong giới chỉ ném ra một thanh trường kiếm màu xanh.

"Thanh Vương Kiếm, lão phu đã một lần nữa giúp ngươi luyện chế qua, đủ để cho ngươi trong khoảng thời gian ngắn sở hữu hóa hư chi lực."

Tiếp nhận Thanh Vương Kiếm, Bất Tử Thanh Vương trên mặt nhất thời lộ ra lau một cái khoái ý nụ cười, "Tốt, đã như vậy, bản vương tự nhiên cũng sẽ không để ngươi thất vọng, muốn giết người phương nào, xin cứ việc phân phó là được."

Diệp Huyền là nhân vật nào, tất nhiên quyết ý muốn lên Đạo Lăng sơn, làm thế nào có thể không làm chuẩn bị!

Người khác muốn tìm Bất Tử Thanh Vương trắc trở, nhưng đối với Diệp Huyền mà nói, nhưng chưa chắc là việc khó gì, lấy một lần nữa vì hắn tế luyện Thanh Vương Kiếm làm giá, đủ để mời được Bất Tử Thanh Vương xuất thủ.

Phải biết, từ tinh hải nhập hóa hư, là một đạo cực đại cửa ải khó khăn, cho dù là Bất Tử Thanh Vương đoạt xá trọng sinh, cũng không khả năng trong vòng thời gian ngắn đột phá, kể từ đó, trong khoảng thời gian này, đối Bất Tử Thanh Vương mà nói, là được gian nan nhất thời gian.

Có thể trải qua Diệp Huyền thủ, lần nữa tế luyện Thanh Vương Kiếm, lại có thể làm hắn mạnh mẽ điều động hóa hư chi lực, đối với Bất Tử Thanh Vương mà nói, có loại này quyền lợi đặt trước mặt, còn có hắn bản thân

liền là Đại Càn Vương Triều người, bằng lòng Diệp Huyền điều kiện, tự nhiên không có nửa điểm độ khó.

Ngày xưa Bất Tử Thanh Vương, nhưng là chân chính có thể cùng Đạo Lăng Thánh Nữ giao thủ tuyệt thế cường giả, dù là bây giờ thực lực còn chưa khôi phục, có thể cảnh giới cùng thần thông nhưng là tại, còn có lại tế luyện qua Thanh Vương Kiếm, đủ để lay động hóa hư.

Chỉ là, so với việc Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân loại này tồn tại, vẫn không quá đủ xem, cho nên, Bất Tử Thanh Vương mới một mực chờ đến Diệp Lăng Vân cùng Mặc Kình sau khi chết, lúc này mới lộ diện.

Việc này, bản thân không coi là khó đoán, nghe được Diệp Huyền cùng Bất Tử Thanh Vương ở giữa đối thoại, rất nhanh liền có thể để cho người ta phản ứng kịp.

Chỉ là, cũng chính bởi vì vậy, mới khiến cho người đối Diệp Huyền, tăng thêm vài phần kiêng kỵ chi ý!

Đại Càn Vương Triều a!

Nguyên bản Đại Càn Vương Triều trong tối cũng đã không biết tích góp từng tí một nhiều ít lực lượng, bây giờ còn có một vị đoạt xá trọng sinh Bất Tử Thanh Vương, cho dù là Diệp Huyền chết, chỉ sợ cũng đã tuyệt đối tồn tại cùng tam đại thiên tông chống lại thực lực.

Ngủ đông nhiều năm, lần này tại Đạo Lăng sơn lần nữa bộc lộ quan điểm, không chỉ có riêng chỉ là phải cứu Bạch Nhạc đơn giản như vậy, đây là Diệp Huyền tại hướng thế nhân lần nữa hiện ra Đại Càn Vương Triều lực lượng a!

Ý thức được điểm này, vô luận là Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Trận chưởng giáo, vẫn là Ninh Giang, giờ khắc này sắc mặt đều nhất thời thay đổi không gì sánh được xấu xí.

Những thứ này đã từng quát tháo phong vân tên, cho dù là đi tới sinh mệnh phần cuối, cũng quả nhiên không ai là đèn cạn dầu a.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 802: Thức tỉnh (canh thứ ba)

"Thanh Vương, khác sự tình đều không cần ngươi quản, chỉ cần đem Bạch Nhạc an toàn mang xuống núi là được, ngươi có nắm chắc hay không làm được?"

Thần tình có vẻ hơi đạm mạc, Diệp Huyền lần nữa mở miệng nói.

"Bảy thành!"

Khóe miệng hơi hơi vung lên, Bất Tử Thanh Vương liếc liếc mắt Ninh Giang, nhàn nhạt mở miệng nói.

Mặc dù vừa mới chạy tới, có thể Bất Tử Thanh Vương đối với trên trận thế cục phán đoán, lại như cũ cực kỳ tinh chuẩn.

Đừng xem những người này hô hung, nhưng trên thực tế, chân chính đối mặt hắn thời điểm, còn có gan tử, còn có thực lực xuất thủ ngăn cản, cũng bất quá chỉ là một cái Ninh Giang mà thôi.

Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung người, cũng sẽ không xuất toàn lực ngăn cản.

Còn như Ninh Giang, bây giờ còn muốn che chở Vân Mộng Chân, như vậy tính ra, bảy thành nắm chặt, cũng đã là phỏng đoán cẩn thận.

"Bảy thành đủ đủ!"

Trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, Diệp Huyền đạm nhiên mở miệng nói.

Trên đời này cho tới bây giờ liền không có gì trăm phần trăm sự tình, có thể có bảy thành nắm chặt, cũng đã đủ đủ.

"Tiểu tử kia, chúng ta lại gặp mặt."

Trên mặt lộ ra mỉm cười, Bất Tử Thanh Vương lập tức chuyển hướng Bạch Nhạc, thong thả mở miệng nói.

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc cũng không khỏi âm thầm cười khổ một tiếng, "Gặp qua Thanh Vương điện hạ!"

Lúc trước mặc dù hắn từng cùng Thanh Vương đạt thành qua hiệp nghị, nhưng trên thực tế, cũng bất quá là lợi dụng lẫn nhau mà thôi, hắn thậm chí còn hung hăng hãm hại qua Thanh Vương một thanh, bây giờ gặp lại Bất Tử Thanh Vương, tự nhiên khó tránh khỏi có chút chột dạ.

"Trước đó ngươi nhìn thấy bản vương thời điểm, cũng không cẩn thận như vậy." Giống như cười mà không phải cười nhìn Bạch Nhạc, Bất Tử Thanh Vương tiếp tục nói, "Bản vương Thanh châu, ở còn thoải mái không ?"

" "

Mặc dù Bạch Nhạc rất muốn nói, Bất Tử Thanh Vương nói đã là nghìn năm trước đây ngày nào, hắn bây giờ vẫn là Thanh Châu phủ chủ, hơn nữa còn là đã được đến Đại Càn Vương Triều sắc phong chính quy phủ chủ, nhưng này, hắn nhưng là tuyệt đối không có cách nào khác nói ra miệng.

Trên đời này cũng không nhiều như vậy đạo lý có thể giảng, đánh không lại người ta, liền được đàng hoàng nhận túng.

"Đi thôi, bản vương mang ngươi xuống núi!"

Chứng kiến Bạch Nhạc kinh ngạc dáng vẻ, Bất Tử Thanh Vương có vẻ vô cùng hài lòng, tùy ý mở miệng nói.

Cho dù là tại quần địch hoàn tý Đạo Lăng sơn bên trên, Bất Tử Thanh Vương lời này, cũng vẫn như cũ nói tùy ý không gì sánh được, phảng phất cái này bản thân liền là một kiện nhất cực kỳ đơn giản sự tình đồng dạng.

Đây cũng là Bất Tử Thanh Vương khí!

Coi như ngày xưa thiên hạ nhất đứng đầu cường giả một trong, dù là bây giờ thực lực còn xa không có triệt để khôi phục, cũng căn bản không đem những người này để vào mắt.

Trong tích tắc, Ninh Giang trong mắt nhưng là đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát khí.

Vân Mộng Chân đến nay không có tỉnh lại, đã để trong lòng hắn có một loại rất dự cảm không tốt.

Loại tình huống này, cho dù là Bất Tử Thanh Vương tự mình đứng ra, hắn cũng không khả năng đơn giản để cho Bạch Nhạc ly khai.

Dù sao, bây giờ Bất Tử Thanh Vương, còn không phải trước đây cái kia hóa hư đỉnh phong Bất Tử Thanh Vương.

Một tay một trảo, trong hư không nhất thời ngưng tụ ra một thanh khủng bố đại kiếm, xa xa chỉ hướng Bất Tử Thanh Vương.

"Không ai có thể ở ta Đạo Lăng Thiên Tông tự do quay lại!"

"Diệp Lăng Vân còn sống thời điểm, tự nhiên không thể, bằng ngươi còn không có tư cách này."

Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Bất Tử Thanh Vương ngạo nghễ mở miệng nói.

Bất Tử Thanh Vương, không che giấu chút nào đối Ninh Giang khinh miệt, dù là bây giờ đối phương thân là Đạo Lăng Thiên Tông Chưởng Giáo chân nhân cũng giống vậy.

"Ngươi có thể thử nhìn một chút!"

Không có chút nào nhượng bộ ý tứ, Ninh Giang lành lạnh mở miệng nói.

"Diệp Huyền, ta nói lại lần nữa xem, ta Đạo Lăng Thiên Tông phải giết Bạch Nhạc, ai dám ngăn trở, chính là ta Đạo Lăng địch! Ta Đạo Lăng Thiên Tông, từ trước tới giờ không sợ hãi bất cứ địch nhân nào."

Những lời này, Ninh Giang nói như đinh đóng cột.

Cho tới bây giờ, cái này đã không chỉ có chỉ là Bạch Nhạc bản thân sinh tử vấn đề, mà là quan hệ đến Đạo Lăng Thiên Tông mặt.

Đạo Lăng Thiên Tông, bao lâu bị người uy hiếp qua?

Nếu như hôm nay cứ như vậy để cho Bất Tử Thanh Vương mang đi Bạch Nhạc, chỉ sợ ngày mai, Đạo Lăng Thiên Tông địa vị liền sẽ xuống dốc không phanh, cũng không còn đệ nhất thiên tông tên.

Vì bảo vệ vị này vinh dự, hắn có thể không tiếc cùng bất luận kẻ nào là địch, không tiếc bất cứ giá nào.

Giương cung bạt kiếm!

Vô luận là Ninh Giang vẫn là Bất Tử Thanh Vương, hiển nhiên đều không có bất kỳ lùi bước ý tứ.

Nhưng mà, ngay tại hai người gần giao thủ trong nháy mắt, Ninh Giang phía sau Vân Mộng Chân lại chợt mở mắt.

"Thánh nữ? !"

Trong nháy mắt, xung quanh Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử nhất thời liền phản ứng kịp, gấp giọng mở miệng nói.

Dù cho là Ninh Giang, giờ khắc này trên người sát khí cũng không khỏi hơi chậm lại, ánh mắt lộ ra một vẻ vui mừng.

Tỉnh?

Đây đối với bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông mà nói, tuyệt đối là tốt nhất tin tức.

Cũng có nghĩa là, sư tôn hi sinh cũng không có uổng phí.

Chậm rãi từ dưới đất đứng lên, Vân Mộng Chân cũng không có phản ứng bất luận kẻ nào, chỉ là đưa mắt từ chung quanh tất cả mọi người trên người đảo qua.

Rõ ràng chỉ là nhàn nhạt liếc một cái, có thể chẳng biết tại sao, lúc này sở hữu bị Vân Mộng Chân ánh mắt chạm tới người, tâm cũng không khỏi nổi lên lau một cái lạnh lẻo thấu xương.

Đó là một đôi thế nào con mắt a!

Lạnh lùng đến không có bất kỳ cảm xúc, tựa như cùng muôn đời không tan hàn băng.

Dù cho là Ninh Giang, giờ khắc này trong lòng cũng không khỏi đột nhiên máy động.

Ngày xưa Vân Mộng Chân mặc dù tính khí cũng rất trong trẻo nhưng lạnh lùng, nhưng lại tuyệt đối không giống với bây giờ phần này lạnh lùng, như thế ánh mắt, liền giống như là nhìn xuống chúng sinh thần linh.

Chậm rãi xòe bàn tay ra, nhìn cái kia trắng nõn mà tinh xảo tay, Vân Mộng Chân trong mắt rốt cục lộ ra vẻ hài lòng.

Cơ hồ là tại đồng thời, Bạch Nhạc sắc mặt nhưng là chợt đại biến.

Mặc dù cách xa nhau xa như vậy, nhưng hắn nhưng bây giờ quá quen thuộc Vân Mộng Chân.

Liền người khác có thể cảm nhận được Vân Mộng Chân trên người một màn kia lạnh lùng chi ý, Bạch Nhạc thì càng có thể cảm giác được!

Tối trọng yếu là, vừa mới Vân Mộng Chân ánh mắt từ trong đám người đảo qua thời điểm, hắn rõ ràng chứng kiến đối phương con mắt, cái kia thoáng nhìn bên trong, tràn ngập lạnh lùng cùng xa lạ.

Cái kia tuyệt đối không phải Vân Mộng Chân nên có ánh mắt!

Trong nháy mắt, chợt nắm chặt Nghịch Ma Kiếm, Bạch Nhạc gắt gao nhìn chằm chằm Vân Mộng Chân, lạnh giọng mở miệng nói, "Ngươi không phải Vân Mộng Chân! Ngươi, rốt cuộc ai?"

Nghe được Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân ánh mắt cũng lần nữa rơi qua đây, phảng phất vào giờ khắc này mới nhận ra Bạch Nhạc, đạm mạc mở miệng nói, "Là ai cho phép ngươi, gọi thẳng bản tọa tên?"

"Ngươi rốt cuộc ai?"

Trong đầu hiện lên vô số ý niệm trong đầu, Bạch Nhạc gắt gao nhìn

chằm chằm đối phương, trong nháy mắt liền nhớ tới Bất Tử Thanh Vương.

Tốc độ ánh sáng ở giữa, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã mơ hồ đoán được chân tướng.

Đoạt xá!

Vân Mộng Chân bây giờ phản ứng, chỉ có một lời giải thích, đó chính là như là trước đây Bất Tử Thanh Vương đoạt xá Ngô Tuyết Tùng, bây giờ Vân Mộng Chân thân thể, đã bị người đoạt xá!

Chỉ cần nghĩ đến loại khả năng này, Bạch Nhạc trong lòng liền đột nhiên mọc lên lau một cái không hiểu sợ hãi.

Lúc trước Bất Tử Thanh Vương đoạt xá Ngô Tuyết Tùng, có thể nói, bên trong thiếu không hắn trợ giúp, có thể cũng chính bởi vì từng có dạng này ví dụ, hắn mới rõ ràng hơn đoạt xá khủng bố.

Giả sử đây hết thảy, thật là thật đây chẳng phải là có nghĩa là, Vân Mộng Chân đã chết? !

Dạng này kết quả, dù là chỉ là muốn vừa nghĩ, liền sẽ để cho hắn đánh sinh lòng ra một loại khó diễn tả được đau đớn cùng sợ hãi!

Đây là hắn vô luận như thế nào cũng căn bản là không có cách tiếp thu kết cục.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc hai mắt chợt biến thành thông hồng, lộ ra lau một cái khủng bố sát khí!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 803: Ngươi là người, ta là tiên (canh thứ tư)

Nếu như nói trước đó người khác chỉ là hơi có chút lưỡng lự, như vậy như là nghe được Bạch Nhạc, khả năng liền cũng đồng dạng hoài nghi.

Thật sự là bây giờ Vân Mộng Chân phản ứng có chút quá mức khác thường.

"Ngây thơ!"

Mắt lạnh liếc Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân trên mặt lộ ra một tia lạnh nhạt, nhàn nhạt mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ngươi cho rằng ngươi là ai? Cũng có tư cách tới nghi vấn ta là ai?"

Một câu nói này, nhưng là trong nháy mắt lệnh trên trận lần nữa trở nên yên tĩnh lại.

Cho dù là Bất Tử Thanh Vương, lúc này con mắt cũng nhỏ bé hơi nheo lại.

Ngay từ đầu chứng kiến Vân Mộng Chân, hắn cũng đồng dạng làm ra cùng Bạch Nhạc phán đoán, thật là Vân Mộng Chân một câu nói này nhưng là để cho hắn lần nữa chần chờ.

Hắn bản thân liền là đoạt xá trọng sinh, tự nhiên rất rõ ràng, đoạt xá chỉ là gạt bỏ đối phương thần hồn, sau đó chiếm giữ đối phương thân thể, lại cũng không có thể biết đối phương ký ức.

Nếu như Vân Mộng Chân cho là thật còn nhớ rõ Bạch Nhạc, như vậy chỉ sợ thì chưa chắc là bị đoạt xá.

Gắt gao nhìn chằm chằm Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói, "Ta không có tư cách?"

"Đương nhiên không có!"

Khinh thường nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ngươi thật sự cho rằng, tư tình nhi nữ có thể ảnh hưởng ta một đời sao? Ngày xưa các loại, cũng bất quá chẳng qua là ta tình kiếp a! Thân là Đạo Lăng Thánh Nữ, trọn đời phụng đạo mới là số mạng ta, mà ngươi, bất quá chẳng qua là ta trong cuộc sống một đoạn không đáng chú ý hồi ức mà thôi."

Những lời này lối ra, nhưng là nhất thời để cho Bạch Nhạc sắc mặt đại biến, hầu như đứng không vững thân hình.

Toàn bộ trong quá trình, Bạch Nhạc thủy chung đều chăm chú nhìn Vân Mộng Chân con mắt, nhưng lại thủy chung không thể từ đó chứng kiến chút nào tâm tình chập chờn.

"Không có khả năng, điều đó không có khả năng! Ta nói rồi, ta không tin mệnh! Vân Mộng Chân, trên đời này căn bản là không có gì số mệnh!"

Cơ hồ là cắn răng, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

Những lời này, cơ hồ là hô lên, cũng là Bạch Nhạc trong lòng chân thật nhất vẽ hình người.

Ta không tin mệnh!

Từ ban đầu ở Linh Tê Kiếm Tông bên trong, hắn đối Vân Mộng Chân nói ra câu nói này bắt đầu, bốn chữ này, liền cơ hồ là chống đỡ hắn một đường đi tới hiện tại Động Lực Nguyên Tuyền!

Cho dù là nguy hiểm nhất, nhất tuyệt vọng thời điểm, Bạch Nhạc đều chưa từng có ngã xuống, càng không có nghi vấn qua điểm này.

Nhưng hôm nay, chứng kiến Vân Mộng Chân cái kia một bộ mây trôi nước chảy, tựa hồ hết thảy đều đã trở thành nhất thời biểu tình, lại để cho hắn làm sao có thể không không nỡ.

"Bốn năm!"

Nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân vẻ mặt vẫn không có biến hóa chút nào, bình thản mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ngươi chính là như là trước đây ngây thơ, không có bất kỳ biến hóa nào!"

" "

Một câu nói này, càng làm cho Bạch Nhạc sắc mặt chợt thay đổi hoàn toàn trắng bệch.

"Bốn năm trước đó, ta tại Thiên Tâm phong bên trên, liền đối ngươi đã nói lần này đi nhiều năm, sau này cũng không có!"

"Là ngươi vẫn đang làm mộng mà thôi! Trong thế tục, cho tới bây giờ đều là không chịu nổi một kích, tại chính thức đại đạo trước mặt, những thứ này, tất cả đều không đáng giá nhắc tới."

"Phốc!"

Nghe thế, Bạch Nhạc rốt cục nhịn không được phun ra hai búng máu tươi.

Tâm huyết!

Cái này một ngụm, chính là chân chính Tâm Đầu Chi Huyết.

Nếu như nói, trước đó Bạch Nhạc còn có hoài nghi, như vậy làm cái này một phen nói ra, hắn cũng đã triệt để hết hy vọng.

Lúc trước tại Thiên Tâm phong bên trên, hắn từng cùng Vân Mộng Chân nói chuyện nhiều, căn bản sẽ không có người khác biết, có thể nói ra những thứ này, liền hầu như đã chứng thực Vân Mộng Chân thân phận.

Cũng không có gì đoạt xá, chỉ là bây giờ Vân Mộng Chân đã thay đổi!

Tựa hồ tất cả vốn nên nên thuộc về người bình thường cảm tình, đều đã triệt để bị bóc ra, tuyệt tình tuyệt tính!

"Vân Mộng Chân, ngươi tại năm màu Tiên Cung bên trong, đến tột cùng kinh lịch cái gì?"

Trên mặt lộ ra lau một cái lộ vẻ sầu thảm chi sắc, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

Tại thượng cổ cấm địa bên trong trải qua tất cả, vẫn như cũ rõ mồn một trước mắt, Bạch Nhạc cũng có thể khẳng định, chí ít khi đó Vân Mộng Chân còn không có thay đổi, những cái kia cùng nhau trải qua nguy cơ sinh tử, tuyệt đối không phải giả tạo.

Duy nhất phân biệt, liền ở chỗ năm màu Tiên Cung bên trong!

Nếu như nói, có cái gì cải biến Vân Mộng Chân, cái kia thì nhất định là năm màu Tiên Cung.

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ thương hại, Vân Mộng Chân chậm rãi mở miệng nói, "Ngươi đoán không sai! Chỉ tiếc cái kia đối ta tới nói, đã không có chút ý nghĩa nào."

"Bạch Nhạc, từ ta bước vào năm màu Tiên Cung một khắc kia trở đi, ngươi ta cũng đã người và người mãi mãi cách xa nhau như trời với đất!

Ngươi là người, ta là tiên!"

Tiên!

Một chữ này phun ra miệng, Ninh Giang cùng Diệp Huyền, Bất Tử Thanh Vương những thứ này chân chính biết tình hình cụ thể và tỉ mỉ người, nhưng là không khỏi đồng thời sắc mặt đại biến.

"Hóa hư phía trên, gọi là tiên!"

Lạnh lùng từ trong miệng phun ra mấy chữ này, Vân Mộng Chân bình tĩnh nói rằng, "Tuyệt tình tuyệt tính, gọi là tiên!"

"Tuyệt tình tuyệt tính!"

Chậm rãi lặp lại một chút bốn chữ này, Bạch Nhạc rốt cục triệt để hết hy vọng.

"Ha ha ha ha, tuyệt tình tuyệt tính thì ra là thế! Ngươi là tiên, ta là người thì ra là thế, ha ha!" Giờ khắc này Bạch Nhạc mặc dù ở cất tiếng cười to, nhưng lại trong mắt mang lệ.

Vô luận như thế nào, hắn cũng thật không ngờ, lần này thượng cổ cấm địa chuyến đi, lại là một kết quả như vậy.

Cái kia cùng hắn sinh tử gắn bó, không rời không bỏ người, vậy mà thành tiên tuyệt tình tuyệt tính tiên!

Qua lại tất cả hồi ức, thậm chí tất cả cảm tình, đều vào giờ khắc này, triệt để biến thành chê cười.

Nguyên lai, đây chính là kết cục.

"Bạch Nhạc!"

Giờ khắc này, Diệp Huyền trong mắt cũng không khỏi lộ ra vẻ lo lắng.

Hắn có thể đủ rõ ràng cảm thụ đến giờ phút nầy Bạch Nhạc trong lòng thống khổ, cũng có thể nhìn ra Bạch Nhạc trong mắt tuyệt vọng.

Dạng này đả kích, đối với Bạch Nhạc mà nói, thậm chí khả năng so chết tàn khốc hơn.

Kết quả này, đừng nói là Bạch Nhạc không nghĩ tới, hắn cũng không nghĩ ra, thậm chí tất cả mọi người tại chỗ, bao quát Ninh Giang, thậm chí là đã chết Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân đều đồng dạng không nghĩ tới.

Nhìn Bạch Nhạc giống như điên, tuyệt vọng khấp huyết dáng vẻ, Vân Mộng Chân đôi mắt chỗ sâu nhưng là không khỏi lần nữa hiện lên lau một cái vẻ giằng co, chỉ là phần này giãy dụa, cũng rất nhanh liền bị áp chế xuống, căn bản không có bị bất luận kẻ nào chú ý tới.

"Không!"

Thức hải chỗ sâu, Vân Mộng Chân điên cuồng giãy dụa, nguyên bản đã bị thương nặng thần hồn, bây giờ thậm chí đã có tan vỡ dấu hiệu!

Thừa dịp một màn kia màu mực xâm nhập thần hồn cơ hội, cái kia tàn hồn lần nữa đoạt xá, có thể nàng nhưng cũng đúng là vẫn còn có chút quá coi thường Mặc Kình tuyệt mệnh một kích.

Mặc dù nàng y nguyên vẫn là lau đi cái kia một điểm màu mực ăn mòn, nhưng đồng dạng nhưng cũng để cho nàng thần hồn bị hao tổn.

Kể từ đó, nàng lần này đoạt xá, nhưng cũng đồng dạng không thể triệt để xóa đi Vân Mộng Chân thần hồn, chỉ là bằng vào bí pháp, mạnh mẽ đem Vân Mộng Chân thần hồn Phong Trấn tại thức hải chỗ sâu, cướp đoạt Vân Mộng Chân quyền khống chế thân thể mà thôi.

Nàng có thể cảm thụ được Vân Mộng Chân ý chí kiên định, rành mạch từng câu, loại tình huống này, nàng căn bản là không có cách chân chính hoàn thành đoạt xá.

Nàng nhất định muốn tan rã Vân Mộng Chân ý chí chống cự!

Trước đó cũng đã lấy trộm Vân Mộng Chân ký ức, nàng thức tỉnh sau đó, chứng kiến Bạch Nhạc thời điểm, liền trước tiên ý thức được, đi qua đả kích Bạch Nhạc, mới phá hủy một đoạn này Vân Mộng Chân quý nhất thị cảm tình, mới là phá hủy Vân Mộng Chân ý chí phương pháp tốt nhất.

Kể từ đó, nàng mới có thể trực tiếp dùng loại này tàn khốc nhất, lạnh lẽo nhất phương thức đả kích Bạch Nhạc.

Chỉ là nàng nhưng cũng không nghĩ tới, làm đến giờ phút nầy thời điểm, Vân Mộng Chân phản kích, vậy mà lại điên cuồng như vậy, nghiễm nhiên một bộ, dù là cùng nàng đồng quy vu tận cũng muốn đoạt hồi quyền khống chế thân thể tư thế.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 804: Nghịch thiên vì ma (canh thứ năm)

"Vân Mộng Chân, ngươi không cần giãy dụa! Ta nói, đây chính là ngươi số mệnh!"

Trong lòng một thân cười nhạt, cái kia tàn hồn khinh thường nói rằng, "Hắn đều đã bỏ đi, ngươi còn có cái gì có thể giãy dụa?"

Lần nữa điều động Thần Hồn Chi Lực, mạnh mẽ trấn áp Vân Mộng Chân thần hồn, cái kia tàn hồn tiếp tục uy hiếp nói, "Ngươi bây giờ buông tha, bất quá chỉ là chết ngươi một cái, ta thậm chí còn có thể giúp ngươi cứu Bạch Nhạc, để cho hắn còn sống rời đi Đạo Lăng sơn!"

"Nhưng nếu là ngươi lại như thế theo ta dây dưa tiếp, mọi người bất quá là đồng quy vu tận mà thôi! Ngươi chết, ta cũng chết, ngươi Đạo Lăng Thánh Nữ nhất mạch truyền thừa liền triệt để đoạn! Đạo Lăng Thiên Tông chỉ biết tiếp tục suy bại xuống dưới , khiến cho toàn bộ thuộc về Đạo Lăng Thiên Tông thời đại triệt để chung kết!"

"Sau khi ngươi chết, Ninh Giang càng sẽ không bỏ qua Bạch Nhạc! Đến lúc đó, hắn không cố kỵ chút nào, không ai có thể cứu Bạch Nhạc!"

"Cái thời gian đó, Bạch Nhạc chính là ngươi hại chết! Đạo Lăng Thiên Tông cũng là bởi vì ngươi mà huỷ diệt! Phía dưới cửu tuyền, ngươi còn có mặt mũi nào, đi gặp ngươi sư tôn, đi gặp Diệp Lăng Vân, đi gặp Bạch Nhạc!"

Không thể không nói, những lời này, xác thực đánh trúng Vân Mộng Chân yếu hại.

Nàng không sợ chết, cho dù là cùng đối phương đồng quy vu tận cũng không quan tâm.

Thật là đối phương chỗ miêu tả loại tràng cảnh đó, nhưng là nàng chết cũng không muốn chứng kiến.

Hơn nữa, đáng sợ nhất là, nàng rất rõ ràng biết, nếu là mình thật cùng đối phương liều mạng một cái đồng quy vu tận, như vậy đối phương chỗ miêu tả những cái kia tình cảnh, liền rất có thể sẽ biến thành sự thật!

Vừa nghĩ đến đây, Vân Mộng Chân nguyên bản điên cuồng giãy dụa, nhất thời lần nữa yếu ớt hạ xuống.

Ý thức được điểm này, cái kia tàn hồn trong lòng nhất thời một hồi mừng như điên!

Bước này, đúng là vẫn còn đi đúng!

Nàng có một loại dự cảm, chỉ cần có thể hoàn thành, nàng đối Vân Mộng Chân hứa hẹn, như vậy rất có thể Vân Mộng Chân liền sẽ triệt để buông tha phản kháng , mặc cho nàng hoàn thành cuối cùng đoạt xá.

"Bạch Nhạc! Ta cũng không phải không niệm tình xưa người."

Ngẩng đầu, lần nữa nhìn về phía Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra lau một cái vẻ thương hại, nhàn nhạt mở miệng nói, "Dù sao, ta có thể thu được Tiên Đạo Truyền Thừa, cũng nhiều thiệt thòi ngươi thành toàn! Chỉ là, ta đã bước vào tiên đạo, tự nhiên chặt đứt ngày xưa tất cả cảm tình."

"Ta có thể làm chủ, thả ngươi ly khai! Chỉ là, từ nay về sau, ta ngươi hai người, cắt đứt quan hệ, không còn chút nào nữa quan hệ!"

"Đối ngươi, đối ta, đây đều là tốt nhất kết cục."

Vù vù!

Vân Mộng Chân những lời này, nhất thời lại để cho toàn trường một mảnh xôn xao.

Đảm nhiệm chẳng ai nghĩ tới, Vân Mộng Chân vậy mà lại nói ra như thế mấy câu nói đến, này bằng với chính là cho Bạch Nhạc một con đường sống a.

Chỉ là, không biết Ninh Giang có hay không hồi cho phép?

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người ánh mắt không khỏi đều rơi vào Ninh Giang trên người.

Chân mày hơi nhíu, Ninh Giang muốn nói điều gì, nhưng lại đúng là vẫn còn trầm mặc xuống.

Nếu như trước đó Vân Mộng Chân, hắn tất phải là sẽ không đáp ứng loại điều kiện này, dù là Vân Mộng Chân thu được Tiên Đạo Truyền Thừa, lại quý vi Đạo Lăng Thánh Nữ, cũng không được!

Cho dù là bây giờ Vân Mộng Chân, cũng cuối cùng vẫn như cũ không phải cái kia Đạo Lăng bất bại Đạo Lăng Thánh Nữ, thân là tông chủ, hắn tự nhiên có thể ngăn chặn Vân Mộng Chân.

Thật là, nhìn bây giờ Vân Mộng Chân, hắn lại có chút không dám nói ra cự tuyệt.

Bây giờ Vân Mộng Chân, cho dù là hắn, cũng mơ hồ có một loại xa lạ lại kiêng kỵ cảm giác.

Hơn nữa, hắn có thể đủ cảm thụ được, Vân Mộng Chân bây giờ đối Bạch Nhạc thái độ, tuyệt đối không phải cố ý giả ra đến, muốn mượn cớ thả

Bạch Nhạc ly khai, mà là thật đã tuyệt tình tuyệt tính, chặt đứt tơ tình.

Bây giờ muốn thả Bạch Nhạc ly khai, cũng không phải là bởi vì vẫn như cũ nhớ kỹ ngày xưa cảm tình, mà càng giống như là một loại triệt để đoạn nhân quả lựa chọn.

Phải lấy cái này triệt để chặt đứt cuối cùng một tia cùng Bạch Nhạc liên hệ.

Quan trọng hơn là, Vân Mộng Chân bây giờ đã xác định thu được Tiên Đạo Truyền Thừa, theo thời gian đưa đẩy, thực lực chỉ biết càng ngày càng mạnh, thậm chí thật khả năng bước ra cái kia một bước cuối cùng, hoàn thành siêu thoát.

Có dạng này Đạo Lăng Thánh Nữ tại, liền không ai có thể lay động Đạo Lăng Thiên Tông địa vị!

Cho dù là Bạch Nhạc cũng không được!

Huống chi, bây giờ gặp lớn như vậy đả kích, coi như là Bạch Nhạc hoặc là ly khai, chỉ sợ cũng muốn phế bỏ hơn phân nửa, lại có gì có thể sợ?

Chính là bởi vì nhiều như vậy nhân tố, thêm đến một chỗ, này mới khiến Ninh Giang ngầm đồng ý Vân Mộng Chân hứa hẹn.

Mặc dù không có nói chuyện, có thể Ninh Giang thái độ này, nhưng cũng đã đủ để cho người khác minh bạch.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người ánh mắt, lại lần nữa chuyển hướng Bạch Nhạc.

Thậm chí liền xem như là Bất Tử Thanh Vương cùng Diệp Huyền, giờ khắc này, cũng đồng dạng nhìn về phía Bạch Nhạc.

Loại chuyện như vậy, không ai có thể thay Bạch Nhạc làm lựa chọn, cũng không có ai khả năng giúp đỡ Bạch Nhạc vượt qua dạng này Tâm Kiếp.

Dù là Bất Tử Thanh Vương thật có năng lực đem Bạch Nhạc mạnh mẽ mang ra Đạo Lăng sơn đâu, Tâm Kiếp không độ, Bạch Nhạc liền không có khả năng đi tới, dạng này Bạch Nhạc, cũng bất quá chỉ là một cái xác không hồn mà thôi, còn sống, cùng chết vậy cũng không có gì khác nhau.

Trong nháy mắt, toàn bộ Đạo Lăng sơn, tựa hồ lại yên tĩnh lại.

Chỉ nghe đến gió núi thanh âm.

Cứ như vậy đứng tại chỗ nhìn Vân Mộng Chân, cũng không biết quá lâu dài, Bạch Nhạc lại đột nhiên cười rộ lên.

Không còn là trước đó loại kia tuyệt vọng nụ cười, mà là chân chính xuất phát từ nội tâm cười nhạo.

"Thả ta ly khai? Ta yêu cầu ngươi thả sao?"

Đưa ngón tay ra, chỉ mình, Bạch Nhạc khinh thường mở miệng nói, "Vân Mộng Chân, ngươi có thể chặt đứt giữa chúng ta liên hệ, nhưng ta, sẽ không từ ngươi bài bố!"

Trong tay nắm thật chặc Nghịch Ma Kiếm, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái bừa bãi liều lĩnh.

"Ngươi theo ta nói số mệnh ha ha, Vân Mộng Chân, bốn năm trước đó, ta còn chỉ là Linh Tê Kiếm Tông một cái tiểu tạp dịch thời điểm, liền đối với mình nói, ta không tin mệnh!"

"Đã nhiều năm như vậy, ta vì Ma Quân truyền nhân, danh động thiên hạ

hiện tại ngươi theo ta nói, muốn ta nhận mệnh?"

" "

Hơi hơi nhíu mày, Vân Mộng Chân lạnh lùng nhìn Bạch Nhạc, chỉ là nhưng trong lòng mơ hồ sinh ra một tia bất an.

Bạch Nhạc rõ ràng không thể xem thấu thân phận nàng, thật là, dạng này thái độ, lại tựa hồ như cùng trong dự tính, hoàn toàn khác nhau a.

Cái này ngu xuẩn người phàm, đến tột cùng muốn làm gì?

Cũng không biết Vân Mộng Chân lúc này tâm tư, Bạch Nhạc cũng căn bản không quan tâm, trong mắt lộ ra lau một cái kiêu căng chi sắc, lạnh lùng tiếp tục mở miệng nói, "Câu có, ta đối với ngươi nói qua rất nhiều lần, bây giờ, ta cũng còn muốn nói nữa một lần!"

"Vân Mộng Chân!"

"Ta! Không! Nhận! Mệnh!"

Ta không nhận mệnh!

Bốn chữ này, liền giống như một đạo kinh lôi, chợt nổ vang, đâm thật sâu vào mỗi người trong lòng.

"Có một chút ngươi nói sai, ngươi là tiên, ta có thể, là ma!"

Đây là Bạch Nhạc lần đầu tiên trước mặt người khác, thừa nhận mình là ma!

Nghịch Ma Kiếm chợt giơ lên, Bạch Nhạc ngạo nghễ mở miệng nói, "Vân Mộng Chân, ta không tin cái gì tuyệt tình vì tiên! Ta cũng không tin ngươi cái kia cái gọi là tiên đạo! Ta là ma!"

"Nghịch thiên vì ma!"

"Ta sẽ tự mình bước ra một cái thuộc về ma đạo đường, để ngươi nhìn một chút, để cho thế gian này nhìn một chút, cái gì gọi là ma!"

Những lời này, mỗi một chữ phảng phất đều là từ Bạch Nhạc trong lòng, từ hắn sâu trong linh hồn tóe ra tới.

Mặc dù lúc này Bạch Nhạc vẫn như cũ toàn thân vết máu, cả người có vẻ thê thảm cực kỳ, thật là thân thể lộ ra cái kia một cổ ngạo ý, lại đủ để khiến ở đây mỗi người trở nên động dung.

"Vân Mộng Chân, một ngày nào đó, ta sẽ lần nữa bước lên Đạo Lăng sơn! Chứng minh cho ngươi xem, ngươi là sai!"

"Vân Mộng Chân, ngươi cho ta nhớ rõ ràng! Ngươi là nữ nhân ta, mãi mãi cũng là!"

"Đi số mệnh, ngươi cho ta nhớ rõ ràng Ta! Không! Nhận! Mệnh!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 805: Vậy liền. . . Đánh đi!

"Hảo một cái nghịch thiên vì ma! Thống khoái, ha ha, chỉ bằng một câu nói này, bản vương liền bảo định ngươi!"

Chân mày khẽ nhếch, Bất Tử Thanh Vương cất tiếng cười to.

Bạch Nhạc những lời này, nhưng là đồng dạng xúc động hắn, nếu như nhận mệnh, trước đây đối mặt Đạo Lăng Thánh Nữ thời điểm, hắn nên chịu thua, Đạo Lăng Thiên Tông muốn là Đại Càn Vương Triều cúi đầu, là Thanh châu chi địa, mà không phải Bất Tử Thanh Vương tính mệnh.

Nếu như nhận mệnh, sau trận chiến ấy, hắn đáng chết, thì như thế nào hội xây ra Thanh Vương lăng tẩm, ngủ đông mấy ngàn năm thời gian, lúc này mới đợi được một cái đoạt xá trọng sinh cơ hội!

Cái gì chính tà, cái gì đúng sai, những thứ này tại Bất Tử Thanh Vương trong mắt, đều căn bản không đáng giá nhắc tới.

Đời này của hắn, chính là tại tranh, tại đoạt, tại sinh mệnh phần cuối, cũng vẫn như cũ không chịu buông tha, tựa như cùng Bạch Nhạc nói tới không nhận mệnh tương đồng.

Cái gì chó má thiên mệnh, cái gì đại thế, hết thảy đều là nói nhảm.

Cái này một cái nghịch chữ, liền phảng phất đạo tận hắn một đời.

Trên thực tế, từ ban đầu ở Thanh Vương lăng tẩm thời điểm, Bất Tử Thanh Vương trên thực tế, cũng rất thưởng thức Bạch Nhạc, bằng không, mặc dù Bạch Nhạc có nhiều hơn nữa thủ đoạn nhỏ, cũng không khả năng thật từ trên tay hắn chiếm được tiện nghi.

Bây giờ cái này chung quy nghịch cảnh phía dưới, bị yêu thích người chỗ phản bội, lấy Bạch Nhạc niên kỷ mà nói, đây cơ hồ chính là so chết càng đáng sợ hơn đả kích.

Có thể hết lần này tới lần khác, cho dù là ở loại tình huống này xuống, Bạch Nhạc cũng không có như người khác dự liệu như thế tan vỡ, thậm chí ngược lại càng bức ra cái kia một cổ bễ nghễ thiên hạ khí thế, liền càng làm cho Bất Tử Thanh Vương coi trọng vài phần.

Cũng không chỉ là Bất Tử Thanh Vương, nguyên bổn đã không muốn lại đảm bảo Bạch Nhạc những cái kia ma đạo cao thủ, giờ khắc này, cũng lần nữa bị Bạch Nhạc tiếp xúc động.

Qua nhiều năm như vậy, tại chính đạo áp chế xuống, bọn hắn những thứ này ma tu liền như là thủy chung thấp người một đầu đồng dạng.

Có thể Bạch Nhạc, cho dù là đối mặt đã thu được Tiên Đạo Truyền Thừa Đạo Lăng Thánh Nữ, vẫn như cũ dám nói ra câu này nghịch thiên vì ma, lại để cho bọn hắn có thể nào không vì tiếp xúc động.

Ngươi là tiên, ta là ma!

Ai lại coi thường ai?

"Nói xong, ta ma đạo người, tự nhiên do chúng ta ma đạo người đến cứu, cần gì ngươi thả?"

Những ma đạo cao thủ này, lần nữa mở miệng, nhưng là nhất thời lại để cho trên trận cục diện phải biến đổi.

Trong lúc nhất thời, Ninh Giang sắc mặt cũng không khỏi lần nữa thay đổi khó xem.

Nếu như Vân Mộng Chân chết, hắn cho dù là không tiếc bất cứ giá nào,

cũng nhất định phải đem Bạch Nhạc giết chết tại Đạo Lăng sơn bên trên, nhưng hôm nay tất nhiên Vân Mộng Chân đã thức tỉnh, hơn nữa, thu được Tiên Đạo Truyền Thừa, hắn khả năng liền không muốn trả lại ra lớn như vậy đại giới đi cường sát Bạch Nhạc.

Trong óc một mảnh bốc lên, nguyên bản hầu như đã nhận mệnh Vân Mộng Chân, đang nghe Bạch Nhạc những lời này sau đó, quả thực lần nữa dấy lên Hi Vọng Chi Hỏa.

Nguyên lai, ngươi còn không có nhận mệnh!

Nguyên lai, ngươi chính là từ trước ngươi!

Nguyên lai, ngươi từ đầu đến cuối không có buông tha cho!

Ta không nhận mệnh!

Bốn chữ này, cũng đồng dạng xúc động Vân Mộng Chân, để cho nàng lần nữa liều lĩnh điên cuồng phản kích lại.

Ngươi cũng không hề từ bỏ, vậy ta, dựa vào cái gì buông tha? !

"Vân Mộng Chân! Vô dụng, đã ngươi còn ôm huyễn tưởng, ta liền hủy ngươi niệm tưởng!"

Cảm thụ được Vân Mộng Chân điên cuồng, cái kia tàn hồn cũng đồng dạng quyết định.

Tả hữu đã tới mức này, chẳng thà thẳng thắn đập nồi dìm thuyền.

. . .

"Ngu xuẩn mất khôn!"

Trong mắt chợt lộ ra vẻ ác liệt sát khí, Vân Mộng Chân lạnh giọng nói rằng, "Tất nhiên cho ngươi cơ hội không được, vậy ta hôm nay liền tự tay chặt đứt phần này nhân quả!"

Cơ hồ là vừa nói, Vân Mộng Chân bước ra một bước, Côn Ngô Kiếm chợt ra khỏi vỏ, hung hãn hướng về Bạch Nhạc giết tới.

Cái này biến cố đột nhiên, nhưng là nhất thời để cho tất cả mọi người tại chỗ một hồi trố mắt đứng nhìn, hầu như khó mà tin được chính mình con mắt.

Vân Mộng Chân vậy mà đối Bạch Nhạc động thủ?

Điều này sao có thể? !

Trước đó tại thượng cổ cấm địa bên trong, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân hai người cảm tình cùng kinh lịch, bọn hắn đều xem thanh thanh sở sở, hai người kia đều là từng là đối phương, không tiếc hi sinh chính mình a!

Làm sao lại như thế chỉ chớp mắt thời gian, dĩ nhiên cũng làm thật trở mặt thành thù?

Trước đó Vân Mộng Chân nói muốn chém đứt tất cả quan hệ thời điểm, không phải cũng vẫn như cũ muốn thả Bạch Nhạc ly khai, bây giờ vậy mà thật đối Bạch Nhạc thống hạ sát thủ?

Hô hấp ở giữa, tinh hải sôi trào!

Từ xuất thủ một giây phút kia, tất cả mọi người liền đều xem thanh thanh sở sở, Vân Mộng Chân đây cũng không phải là nói dọa uy hiếp, mà là chân chính lên sát khí, muốn giết Bạch Nhạc.

Nhìn Vân Mộng Chân kiếm trong tay hướng về chính mình lộn lại trong

nháy mắt, thậm chí coi như là Bạch Nhạc, cũng không khỏi có trong tích tắc ngẩn ngơ.

Đừng nói là người khác, coi như là Bạch Nhạc chính mình, cũng căn bản không có nghĩ đến, Vân Mộng Chân vậy mà lại đối tự mình ra tay.

"Cút ngay!"

Hầu như ngay tại Vân Mộng Chân xuất thủ đồng thời, Bất Tử Thanh Vương trong mắt cũng đồng dạng lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, trong tay Thanh Vương Kiếm lóe lên, nhất thời hướng về Vân Mộng Chân cản đi qua.

Cũng may mà là Bất Tử Thanh Vương cái này cản lại, bằng không, lấy Bạch Nhạc cái kia ngẩn ngơ trạng thái, chỉ sợ thật có khả năng trực tiếp bị Vân Mộng Chân một kiếm này trực tiếp giết.

"Ngươi dám!"

Nhận thấy được Bất Tử Thanh Vương xuất thủ, Ninh Giang nhất thời giận dữ, hô hấp ở giữa, liền trực tiếp hướng về Bất Tử Thanh Vương giết đi qua.

"Tới tốt, bản vương ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi cái này Đạo Lăng chưởng giáo có vài phần bản lĩnh!"

Thanh Vương Kiếm nơi tay, Bất Tử Thanh Vương trong lòng cũng đồng dạng sinh ra hào tình vạn trượng.

Mới vừa đạt được Diệp Huyền luyện chế lần nữa qua Thanh Vương Kiếm, Bất Tử Thanh Vương cũng đồng dạng muốn thống thống khoái khoái tranh tài một trận, nhìn một chút bây giờ chính mình, bằng vào Thanh Vương Kiếm, có thể phát huy ra vài phần thực lực.

Ninh Giang ngăn lại Bất Tử Thanh Vương, Bạch Nhạc cũng cuối cùng từ loại kia trong hoảng hốt phục hồi tinh thần lại.

Vân Mộng Chân đã bước vào Tinh Hải Cảnh, lại có Côn Ngô Kiếm nơi tay, một khi thống hạ sát thủ, lập tức liền sẽ để cho Bạch Nhạc rơi vào trong hiểm cảnh.

Thật là, phần này nguy hiểm, thì như thế nào có thể cùng Bạch Nhạc trong lòng thống khổ so sánh!

Một giây phút kia, Bạch Nhạc là thật sinh ra một loại, không bằng liền thẳng thắn chết ở Vân Mộng Chân dưới kiếm tới thống khoái ý niệm trong đầu.

Chỉ là như vậy ý niệm trong đầu, cũng bất quá là trong nháy mắt, liền bị Bạch Nhạc mạnh mẽ đè xuống tới.

"Vù vù!"

Trong tay Nghịch Ma Kiếm vung lên, khủng bố kiếm khí chợt bạo phát, bước ra một bước, Bạch Nhạc nhưng là ngược lại nghịch nghênh mà lên, chính diện đón nhận Vân Mộng Chân công kích.

Đây cũng là Bạch Nhạc lần đầu tiên cùng Vân Mộng Chân giao thủ!

Từ Bạch Nhạc bắt đầu tu hành đến bây giờ, hắn chưa bao giờ nghĩ tới có một ngày, chính mình sẽ cùng Vân Mộng Chân giao thủ.

Một màn này, phảng phất tại trong mộng gặp qua!

Một màn này, phảng phất chính là hắn ngày xưa tâm lớn nhất tâm ma.

Nguyên bản, hắn cho là mình vĩnh viễn cũng sẽ không đối mặt một màn này, ai có thể có thể nghĩ đến, cái này tâm lớn nhất sợ hãi, chỗ sâu nhất

thống khổ, lại còn là vào giờ khắc này, biến thành sự thật.

Vậy liền. . . Đánh đi!

Một câu kia à, ta không nhận mệnh, cho tới bây giờ liền không phải chỉ là nói suông.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc là thật đánh sinh lòng ra một tia lòng hiếu thắng, hắn phải dùng kiếm trong tay, chứng minh cho Vân Mộng Chân xem, bây giờ hắn, thật có tư cách cùng nàng nói chuyện ngang hàng.

Hướng nàng chứng minh, cuối cùng cũng có một ngày, hắn nhất định có thể đủ thắng quá nàng, chính miệng nói cho nàng biết. . . Ngươi lựa chọn đường là sai.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 806: Kẽ hở

Huyễn lệ tinh hải, cơ hồ là trong nháy mắt liền đem Bạch Nhạc trực tiếp bao phủ đi vào.

Giống như mộng ảo thật!

Vân Mộng Chân tinh hải, liền như một đám mây mộng lượn lờ thế giới, một khi rơi vào bên trong, liền sẽ để cho người ta khó mà phân biệt phương hướng, chỉ có thể bị động thừa nhận đối phương công kích.

Không dám có chút do dự, cơ hồ là bị cuốn vào tinh hải đồng thời, Bạch Nhạc liền trực tiếp tế xuất tinh cung.

"Huyền Nguyệt Biến!"

Vân Mộng Chân cái kia thanh âm trong trẻo lạnh lùng, chậm rãi vang lên, ngay tại lúc đó, hải vân ở giữa nhất thời mọc lên một vòng trăng lạnh.

Vừa ra tay, chính là tối cường thần thông, lúc này Vân Mộng Chân lần nữa cho thấy nàng kinh khủng nhất một mặt.

Liền như trước đó, nàng xuất thủ chém giết cái kia ma đạo cao thủ lúc, nghiễm nhiên là muốn một kích trực tiếp chém giết Bạch Nhạc tư thế.

Cái kia một vòng trăng lạnh hung hãn hướng về Bạch Nhạc tinh cung đánh tới, nhưng là trong nháy mắt để cho Bạch Nhạc lần nữa cảm thụ được một loại đối mặt tử vong cảm giác sợ hãi.

"Thôn thiên!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Bạch Nhạc cũng không đoái hoài tới đã vết thương chồng chất thân thể, hung hãn lần nữa thi triển ra Thôn Thiên Quyết.

Bản thân tu vi liền muốn yếu nhiều, cũng không có thi triển Kiếm Nhận Phong Bạo thời gian, duy nhất có thể làm cho Bạch Nhạc chống đỡ hạ xuống phương pháp, liền chỉ có Thôn Thiên Quyết.

Cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân trong nháy mắt, hiển hiện mà ra, trực tiếp để tại trăng lạnh trước đó!

Dù cho là cái này Huyền Nguyệt chi lực, cũng đồng dạng có thể thôn phệ.

Có thể lấy Tinh Cung Chi Cảnh, ngạnh hám Huyền Nguyệt, cũng đã đủ để thấy Bạch Nhạc cường hãn.

Chỉ là, đối mặt sát ý đã quyết Vân Mộng Chân, cái này còn còn thiếu rất nhiều!

Kèm theo cái kia một vòng trăng lạnh, Vân Mộng Chân kiếm trong tay thuận thế chém rụng, một màn kia khủng bố kiếm khí màu xanh, cho là thật có thể nói có hủy thiên diệt địa tư thế.

Thân ngoại hóa thân, chống đỡ được cái kia một vòng trăng lạnh, nhưng lại không thể có thể đở nổi Côn Ngô Kiếm.

Oanh! ! !

Nghịch Ma Kiếm chợt giơ lên, kiếm phong trên không trung giao nhau, khủng bố kiếm khí thuận thế nổ lên, hầu như làm người ta không cách nào nhìn thẳng!

"Phốc!"

Phun ra một ngụm máu, Bạch Nhạc cả người phảng phất đều muốn tan ra thành từng mảnh, ngũ tạng lục phủ cũng tựa hồ bị chấn động di vị, nếu không phải một hơi thở gượng chống lấy, ngay cả trong tay Nghịch Ma Kiếm, sợ rằng Bạch Nhạc đều muốn cầm không vững.

Đồng dạng đều là nhất đỉnh tiêm thiên tài, đều là Tinh Cung Cảnh thời điểm, hắn có thể còn có thể có lực đánh một trận, nhưng hôm nay kém một cảnh giới lớn, hắn nhưng là vô luận như thế nào cũng đỡ không được Vân Mộng Chân một kích toàn lực.

Từ vừa mới bắt đầu, Bạch Nhạc tựa hồ cũng đã tiên đoán được kết quả này.

Cái kia băng lãnh kiếm phong thình lình rơi vào Bạch Nhạc trước ngực, đâm vào nửa phần, phảng phất sau một khắc liền muốn đâm thủng Bạch Nhạc trái tim.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc cho là mình đã muốn chết thời điểm, đâm vào Bạch Nhạc thân thể Côn Ngô Kiếm, va chạm vào Bạch Nhạc tiên huyết, nhưng là chợt phát sinh rên rỉ một tiếng, gần như không bị khống chế ngạnh sinh sinh thu liễm kiếm khí, dừng lại.

Thần kiếm có linh!

Dù là Bạch Nhạc đã mạnh mẽ xóa đi cùng Côn Ngô Kiếm liên hệ, có thể làm kiếm phong nhuốm máu thời điểm, lại như cũ để nó nhớ lại Bạch Nhạc, phát sinh rên rỉ một tiếng, làm sao cũng không chịu lại đâm xuống.

Nghe được Côn Ngô Kiếm cái này rên rỉ một tiếng, mặc dù kiên cường như Bạch Nhạc, giờ khắc này, cũng không khỏi lã chã rơi lệ.

"Vân Mộng Chân. . . Ngươi coi thật muốn giết ta sao?"

Liền Côn Ngô Kiếm đều có linh, không chịu phản phệ cựu chủ, chẳng lẽ ngươi vậy mà so kiếm còn lòng dạ ác độc sao?

Loại kia tê tâm liệt phế đau đớn, cơ hồ khiến Bạch Nhạc ruột gan đứt từng khúc.

Cơ hồ là đồng thời, Vân Mộng Chân trong con ngươi cũng đồng dạng lộ ra lau một cái kịch liệt vẻ giằng co.

". . . Đi!"

Trên mặt lộ ra một tia thống khổ, Vân Mộng Chân kiếm trong tay, vẫn như cũ lại hướng trước đâm, nhưng lại dám từ trong hàm răng phun ra một chữ này.

Cứ việc chỉ là một chữ, nhưng đối với gần như đã tâm chết Bạch Nhạc mà nói, lại quả thực như là tiên nhạc!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trong mắt liền đột nhiên lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang.

Đi?

Nàng gọi ta đi!

Vân Mộng Chân trên mặt một màn kia thần sắc thống khổ, cũng vẻn vẹn chỉ là duy trì trong nháy mắt thời gian, không đợi Bạch Nhạc phục hồi tinh thần lại, cũng đã lần nữa khôi phục trước đó lạnh lùng, thật giống như trước đó tất cả vẻn vẹn chỉ là Bạch Nhạc ảo giác.

Chỉ là, lấy Bạch Nhạc tâm chí, dù là chỉ là trong nháy mắt dị thường, thì như thế nào có thể làm cho hắn dao động chính mình phán đoán!

Trong này có chuyện!

Bạch Nhạc, vốn là trong lòng nhận định, Vân Mộng Chân tuyệt đối không có khả năng giết hắn, bây giờ dù là chỉ là một chút xíu manh mối, cũng có thể để cho Bạch Nhạc ý thức được bên trong vấn đề.

Dù là không có bất kỳ đạo lý, không có bất kỳ chứng cớ nào, chỉ bằng cái này một chút xíu manh mối, hắn cũng giống vậy tin tưởng vững chắc trong này nhất định có chuyện!

Vân Mộng Chân đến tột cùng có cái gì nỗi khổ?

Vấn đề này, đến tột cùng ra ở đâu? !

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc đầu óc phảng phất sắp nổ tung, từ Vân Mộng Chân từ thượng cổ cấm địa bên trong đi ra, đến bây giờ đã phát sinh tất cả, phảng phất đều trong nháy mắt từ Bạch Nhạc trong đầu hiện lên!

Trong một chớp mắt, trong đầu hình tượng liền ngạnh sinh sinh dừng lại tại, trước đó một lần kia đối mặt bên trong!

Một điểm linh quang, liền phảng phất một đạo thiểm điện, chợt xé rách đêm tối!

Vô luận tất cả có vẻ nhiều hoàn mỹ không một tì vết, có thể phá trán chính là kẽ hở!

Điểm này linh quang, liền đủ để khiến Bạch Nhạc triệt để lật đổ chính mình trước đó suy đoán.

Vân Mộng Chân nói, là ở năm màu Tiên Cung bên trong thu được Tiên Đạo Truyền Thừa, lúc này mới muốn chém đứt cùng Bạch Nhạc tất cả liên hệ!

Tuyệt tình vì tiên!

Thật là, giả sử cho là thật như vậy, từ Vân Mộng Chân từ thượng cổ cấm địa bên trong đi ra thời điểm, nên tuyệt tình.

Cứ việc thật tại trước đây, hai người cũng không có bất kỳ giao lưu, thật là, trong đám người, trong nháy mắt đó đối mặt, lại như cũ có thể được Bạch Nhạc nhớ kỹ trong lòng.

Chí ít, một khắc này Vân Mộng Chân, hay là hắn chỗ quen thuộc Vân Mộng Chân!

Như vậy. . . Biến hóa rốt cuộc từ đâu bắt đầu?

Trước đó tất cả, liền như lướt qua, lần nữa từ Bạch Nhạc trong đầu vọng lại, rốt cục đứng ở Mặc Kình cái kia sắp chết một kích phía trên.

"Ngươi không phải Vân Mộng Chân!"

Trong mắt lộ ra lau một cái thấu xương sát khí, Bạch Nhạc cơ hồ là thốt ra.

Cứ việc đối phương biết mình cùng Vân Mộng Chân ở giữa tất cả qua lại, cứ việc đối phương thi triển giống nhau là Vân Mộng Chân sở trường thần thông, cứ việc đối phương tìm ra lý do, không hề kẽ hở!

Nhưng này một khắc, Bạch Nhạc vẫn phải là ra nhất tinh chuẩn đáp án.

Bài trừ tất cả không có khả năng tuyển hạng, còn lại, dù là lại làm người ta khó có thể tin, cũng nhất định chính là chân tướng!

Cũng không trả lời Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân trên mặt y nguyên vẫn là một bộ vẻ lạnh lùng, thúc giục Côn Ngô Kiếm lần nữa hướng về Bạch

Nhạc trái tim đâm tới.

Vô luận Bạch Nhạc có phải là thật hay không phát hiện cái gì, chỉ cần giết chết Bạch Nhạc, đây hết thảy liền tự nhiên chung kết.

"Bạo!"

Vừa mới cái kia tất sát một kiếm, bởi vì Côn Ngô Kiếm nhận ra Bạch Nhạc mà bị bắt diên hạ xuống, liền cho Bạch Nhạc tại đây trong tuyệt cảnh, lần nữa tranh ra một chút xíu thời gian!

Nếu như trước đó, cái này một chút thời gian, có thể cũng không có ý nghĩa gì.

Thật là, đối bây giờ Bạch Nhạc mà nói, cái này một chút thời gian, liền rất có thể đủ để quyết định tất cả.

Oanh!

Cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân chợt nổ lên, đem cắn nuốt Huyền Nguyệt chi lực cuốn ngược mà ra, cũng mượn lấy điểm này trùng kích chi lực, ngạnh sinh sinh cùng Vân Mộng Chân kéo ra một điểm khoảng cách.

Ỷ vào Tinh Hải Cảnh thực lực tuyệt đối, Vân Mộng Chân căn bản không có thu được nhiều ít ảnh hưởng, kiếm thế không có nửa phần biến hóa, tiếp tục hướng về Bạch Nhạc giết tới.

Nhưng mà, chính là bằng vào cái này ngạnh sinh sinh đoạt ra một chút thời gian, Bạch Nhạc hung hãn một chỉ điểm ra!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 807: Giả làm thật thì thật cũng giả

"Đại mộng. . . Nghìn thu!"

Hầu hết thời gian, thật sống hay chết vốn là trong một ý nghĩ.

Bạch Nhạc vốn là am hiểu nhất chiến đấu, càng là tại bên bờ sinh tử, liền thường thường có thể làm ra nhất phán đoán chính xác, hơn nữa, có can đảm tin tưởng mình phán đoán.

Đại Mộng Thiên Thu xác thực rất mạnh, nhưng trên thực tế, loại thần thông này thích hợp hơn dùng ở so với chính mình yếu, hoặc là ít nhất là cùng chính mình tương đương đối thủ trên người, bằng không, liền rất khó đưa đến quá tốt hiệu quả.

Vân Mộng Chân nay đã bước vào Tinh Hải Cảnh, Thần Hồn Chi Lực tuyệt không so Bạch Nhạc yếu, loại này đủ để trong nháy mắt quyết định sinh tử thời điểm, nỗ lực dùng Đại Mộng Thiên Thu thần thông tới ngăn cản đối phương, quả thực liền cùng chịu chết không sai biệt lắm, bởi vì dù là chỉ cần Vân Mộng Chân có thể quá nhiều kéo dài một hơi thời gian, cũng đủ để đem kiếm phong đưa vào trái tim của hắn.

Dám ở vào thời điểm này, thi triển Đại Mộng Thiên Thu bản thân liền cần một viên đại trái tim.

Có thể Bạch Nhạc chính là đang đánh cuộc, đổ chính mình phán đoán là đối.

Đổ trước mặt người cũng không phải thật sự là Vân Mộng Chân, đổ đối phương còn chưa hoàn thành cuối cùng đoạt xá, bằng không, vừa mới

Vân Mộng Chân cũng sẽ không tại chính mình sẽ chết thời điểm, lộ ra vẻ giằng co, để cho mình đi!

Những thứ này nói rất dài dòng, nhưng trên thực tế, nhưng cũng bất quá chỉ là trong nháy mắt sự tình.

Cái này một chỉ điểm ra, liền phân sinh tử!

Oanh!

Cơ hồ là trong tích tắc, Vân Mộng Chân thân hình liền ngạnh sinh sinh dừng lại, kiếm phong lần nữa rơi vào Bạch Nhạc trước ngực, vào thịt ba phần, tiên huyết theo kiếm phong chảy xuôi, tựa hồ chỉ nếu vào một phần, liền có thể đâm vào Bạch Nhạc trái tim.

Nhưng này một kiếm, lại đúng là vẫn còn dừng lại.

Một tay bắt lại kiếm phong, đem Côn Ngô Kiếm từ trên người chính mình rút ra, Bạch Nhạc trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái tinh mang.

Cứ việc còn không xác định Vân Mộng Chân trên người đến tột cùng phát sinh cái gì, thế nhưng đến một bước này, Bạch Nhạc đã có thể trăm phần trăm khẳng định, chính mình đổ đối.

"Không! ! !"

Trong miệng phát sinh một tiếng chói tai thét chói tai, cái kia tàn hồn nhưng là chợt cảm giác được mình bị kéo vào một mảnh hoàn toàn độc lập không gian, trong nháy mắt liền mất đi đối với Vân Mộng Chân quyền khống chế thân thể.

Xung quanh tất cả, rõ ràng cùng vừa mới giống nhau như đúc, nhưng lại đã sớm mất đi Bạch Nhạc tung tích, toàn bộ thế giới vắng vẻ, chỉ còn lại có nàng một cá nhân.

Lấy cảnh giới, tự nhiên ngay lập tức sẽ ý thức được mình là rơi vào trong ảo cảnh, là bị cái kia Bạch Nhạc huyễn thuật thần thông vây khốn.

Nếu như trạng thái bình thường xuống, lấy Bạch Nhạc chút thực lực ấy, cho dù có lợi hại hơn nữa huyễn thuật thần thông, cũng đừng nghĩ ảnh hưởng hắn chút nào.

Có thể hết lần này tới lần khác, trước đó tại năm màu Tiên Cung đoạt xá bị Vân Mộng Chân phát hiện, nàng thần hồn liền bị hao tổn, thậm chí trái lại bị Vân Mộng Chân thôn phệ một bộ phận, sau đó, vì hóa giải Mặc Kình cái kia tuyệt mệnh một kích, nàng thần hồn lại lần nữa tổn thương.

Hơn nữa, mấu chốt nhất là, đừng xem nàng áp chế một cách cưỡng ép ở Vân Mộng Chân, điều khiển Vân Mộng Chân thân thể nỗ lực chém giết Bạch Nhạc, nhưng trên thực tế, cái kia từ Bạch Nhạc nói ra một câu kia ta không nhận mệnh bên trong, Vân Mộng Chân liền một mực tại kịch liệt phản kháng.

Kể từ đó, nàng thần hồn, bản thân liền ở vào một loại nhất trạng thái suy yếu hạ.

Nguyên bản, chỉ cần giết chết Bạch Nhạc , khiến cho Vân Mộng Chân tuyệt vọng, đoạn tuyệt cái này một tia niệm tưởng, nàng liền có nắm chặt triệt để thôn phệ Vân Mộng Chân thần hồn, hoàn thành đoạt xá.

Khả năng liền có bước cuối cùng này, lại ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc phá hư.

Nàng có thể cảm thụ được, nàng thần hồn đang không ngừng suy nhược xuống dưới, đó là đang bị người thôn phệ dấu hiệu!

Có thể nàng vây ở cái này trong ảo cảnh, nhưng căn bản vô lực ngăn cản.

Nàng chỉ có thể liều mạng công kích xung quanh ảo cảnh, nỗ lực từ đó giãy dụa đi ra.

Đáng tiếc, đây hết thảy tuy nhiên cũng căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Thần hồn đang không ngừng suy nhược xuống dưới, nàng phản kháng lực lượng cũng liền càng ngày càng yếu, căn bản là không có cách đánh vỡ ảo cảnh ràng buộc!

Nàng có thể cảm giác được rõ ràng, tại đây trong ảo cảnh, phảng phất đã qua thật nhiều ngày, ý thức cũng rốt cục triệt để mơ hồ. . .

Mở mắt ra, Vân Mộng Chân trước tiên cảm thụ được, chính là cái kia ấm áp bả vai.

Trong nháy mắt, nước mắt rơi như mưa!

Hầu như đã bị cái kia tàn hồn đẩy vào tuyệt cảnh, liền chính mình quyền khống chế thân thể đều mất đi, triệt để vẫn lạc, cũng bất quá chỉ là một cái vấn đề thời gian, thậm chí ngay cả Vân Mộng Chân chính mình, cũng một lần đã triệt để buông tha.

Chỉ cần đối phương nguyện ý giúp Bạch Nhạc thoát đi Đạo Lăng sơn, nàng cũng đã nguyện ý nhận mệnh.

Thật là, từ đầu đến cuối, Bạch Nhạc nhưng thủy chung đều không hề từ bỏ qua.

Cho dù là cái kia tàn hồn ngụy trang thành nàng dáng vẻ, nói ra như vậy quyết tuyệt tàn khốc lời nói!

Nàng có thể cảm thụ được, làm cái kia tàn hồn lấy thân phận mình, đối Bạch Nhạc nói ra tuyệt tình vì tiên thời điểm, Bạch Nhạc trong lòng là

bực nào thống khổ.

Nàng cũng biết, làm Bạch Nhạc thấy nàng thống hạ sát thủ lúc, trong lòng là bực nào tuyệt vọng!

Côn Ngô Kiếm cái kia rên rỉ một tiếng, thống khổ lại đâu chỉ là Bạch Nhạc, trong lòng nàng đau đớn thậm chí càng gấp mười lần so với Bạch Nhạc, một khắc này nàng, thật là đã triệt để tuyệt vọng, thầm nghĩ muốn đem hết toàn lực cùng cái kia tàn hồn đồng quy vu tận.

Cũng chính là trong nháy mắt đó, nàng mạnh mẽ đoạt hồi quyền khống chế thân thể, dụng hết toàn lực, nói ra một cái kia đi chữ!

Nàng căn bản không có nghĩ tới Bạch Nhạc có thể minh bạch, chỉ hy vọng có thể cho Bạch Nhạc lại sáng tạo một cái đào tẩu cơ hội.

Có thể lại không nghĩ rằng, chính là chỗ này sao một chút xíu kẽ hở, liền có thể để cho Bạch Nhạc phản ứng kịp.

Hơn nữa, tại sinh tử thời khắc, vẫn như cũ làm ra nhất dứt khoát lựa chọn, ngạnh sinh sinh đưa nàng từ bên bờ sinh tử kéo trở về.

Loại kia vĩnh viễn bị che chở, bị yêu cảm giác, để cho Vân Mộng Chân muốn liều lĩnh nhào vào Bạch Nhạc trong lòng thất thanh khóc rống.

"Vân Mộng Chân!"

Nhìn Vân Mộng Chân rơi lệ dáng vẻ, nhìn cái kia quen thuộc ánh mắt, Bạch Nhạc thậm chí ngay cả thanh âm đều có chút run rẩy.

Cái loại cảm giác này, có thể so với chính hắn tìm được đường sống trong chỗ chết càng hưng phấn, càng vui sướng vô số lần.

Nhìn Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân rất muốn liều lĩnh làm ra hồi ứng với,

thậm chí cứ như vậy cùng Bạch Nhạc cùng rời đi Đạo Lăng sơn, vĩnh viễn không ở tách ra!

Có thể nàng dù sao không phải là loại kia đầu óc nóng lên, liền liều lĩnh tiểu cô nương!

Chỉ là cái này trong chốc lát, nàng cũng đã triệt để tỉnh táo lại.

Lý trí cuối cùng chiến thắng kích động.

Mặc dù trước đó là cái kia tàn hồn khống chế được thân thể nàng, thế nhưng bây giờ Đạo Lăng sơn thượng phát sinh tất cả, nàng lại xem thanh thanh sở sở.

Nếu như nàng thật cùng Bạch Nhạc quen biết nhau, thậm chí muốn cùng Bạch Nhạc cùng rời đi Đạo Lăng sơn, liền ắt sẽ triệt để làm tức giận Ninh Giang, làm tức giận toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông!

Đến lúc đó, cho dù là có Bất Tử Thanh Vương bảo hộ, Bạch Nhạc sợ cũng tuyệt đối đừng đi hạ Đạo Lăng sơn.

Trước đó đây không phải là nàng làm việc, nhưng này một khắc, nàng lại ý thức thanh tỉnh đến, chỉ có nhận thức hạ vừa mới cái kia tất cả, đối với nàng, đối với Bạch Nhạc mà nói, mới là lựa chọn tốt nhất!

Giả như thật mà thật cũng như giả!

Tuyệt tình vì tiên, đối với nàng mà nói, cái này làm sao không phải là một loại có lợi nhất ngụy trang.

Nhỏ không thể thấy lắc đầu, Vân Mộng Chân lần nữa nhắc tới khí lực, một chưởng đẩy ra Bạch Nhạc.

"Cút! Thừa dịp ta còn không có đổi chủ ý, cút cho ta hạ Đạo Lăng sơn!"

Côn Ngô Kiếm lần nữa tới tay, chỉ phía xa Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân thanh âm lần nữa khôi phục trước đó trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Đồng dạng lạnh lùng mặt cùng lời nói, nhưng hôm nay mang cho Bạch Nhạc lại hoàn toàn là một loại khác cảm thụ.

Cái kia ngắn ngủi đối mặt, cũng đã đủ để cho Bạch Nhạc minh bạch Vân Mộng Chân tâm ý.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 808: Kết thúc

Lại là phun ra một ngụm máu, Bạch Nhạc thân thể quăng mạnh xuống đất, cả người có vẻ chật vật không chịu nổi, gian nan giãy dụa hồi lâu, dĩ nhiên có rất khó lại từ dưới đất đứng lên.

Một màn này cũng đồng dạng lần nữa hung hăng lay động ở đây mỗi người tâm linh.

Từ Bạch Nhạc bước vào thượng cổ cấm địa bắt đầu, Bạch Nhạc liền thủy chung là lấy một bộ khoan dung xuất hiện, trong thời gian này, Bạch Nhạc không phải là không có trải qua nguy hiểm cùng thất bại, thật là cho dù là nguy hiểm nhất thời điểm, Bạch Nhạc cũng chưa từng chật vật như vậy, chưa bao giờ tuyệt vọng như vậy.

Tuyệt vọng, là, tuyệt vọng!

Bây giờ ở đây mỗi người phảng phất cũng có thể từ Bạch Nhạc trên người chứng kiến cái kia phần tuyệt vọng.

Vân Mộng Chân cuối cùng xuất thủ, mặc dù không có giết chết Bạch Nhạc, nhưng lại cũng đã đủ để cho thấy nàng thái độ, phá hủy Bạch Nhạc trong lòng hy vọng cuối cùng.

Loại kia bị yêu thích người phản bội, vứt bỏ cảm giác, chính là thâm trầm nhất tuyệt vọng.

Chậm rãi giùng giằng từ dưới đất bò dậy, tự tay xóa đi khóe miệng vết máu, Bạch Nhạc không có nói nữa dù là một chữ, cứ như vậy cô độc xoay người, còng lưng thân thể, từng bước đi xuống chân núi.

Đoạn đường này kèm theo hắn huyết chiến Nghịch Ma Kiếm, phảng phất

cũng cũng không còn thần kiếm phong thái, ngược lại giống như là một cây quải trượng, cùng Bạch Nhạc liền một bước như vậy chạy bộ hướng Đạo Lăng sơn.

Ánh tà dương đỏ quạch như máu.

Phảng phất cũng chứng kiến lấy một cái anh hùng cô đơn cùng cô độc.

Nhìn Bạch Nhạc bóng lưng, Vân Mộng Chân tâm như là kim đâm, đau không thể thở nổi, có thể hết lần này tới lần khác cái gì cũng làm không, thậm chí ngay cả một chút xíu dị dạng biểu tình cũng không thể lộ ra.

Trên thực tế, bây giờ cũng không chỉ là Vân Mộng Chân, Đạo Lăng sơn thượng vô luận đạo ma hai đạo, tất cả mọi người ánh mắt đều rơi vào Bạch Nhạc cái kia cô độc thân ảnh phía trên.

Bạch Nhạc bây giờ trạng thái thực sự quá kém, kém đến nổi tùy tiện đến cái Tinh Cung Cảnh người cũng có thể giết chết cấp độ!

Dưới tình huống như vậy, muốn nói không lòng người động, tuyệt đối là giả.

Có thể chỉ cần nhìn một chút Diệp Huyền cái kia băng lãnh ánh mắt, liền đủ để bỏ đi đại đa số người ý niệm trong lòng.

"Ha ha, Đạo Lăng Thiên Tông quả nhiên là một đời không bằng một đời! Hôm nay dừng ở đây, sau này bản vương tự nhiên trở lên chuông cửa giáo. "

Một đạo kiếm khí màu xanh chém rụng, Bất Tử Thanh Vương thân hình thoắt một cái, liền trực tiếp lui ra.

Cùng Ninh Giang một trận chiến này, mặc dù không lâu sau, hơn nữa song phương cũng đều không có đem hết toàn lực, nhưng lại vẫn là đủ để

cho Bất Tử Thanh Vương xem thấu đối phương thực lực.

So với việc Diệp Lăng Vân, Ninh Giang thực sự còn quá yếu.

Dù là bây giờ Bất Tử Thanh Vương vẫn không có thể khôi phục hóa hư thực lực, chỉ bằng một thanh Thanh Vương Kiếm, đối đầu Ninh Giang còn có vẻ hơi chịu thiệt, nhưng cũng đã đủ để đứng ở bất bại chi địa.

Thậm chí không cần khôi phục trạng thái đỉnh phong, chỉ cần lần nữa bước vào hóa hư, cũng đã đủ để ung dung đánh bại Ninh Giang.

"Diệp Huyền đại sư, bản vương trước mang Bạch Nhạc hồi Thanh châu, ha ha, chúng ta Thanh châu gặp lại!"

Trong tiếng cười lớn, Bất Tử Thanh Vương hóa thành một đạo thanh ảnh, thẳng đuổi theo Bạch Nhạc thân ảnh, trong chốc lát liền trực tiếp mang theo Bạch Nhạc biến mất ở chân trời ở giữa!

Trong lúc nhất thời, Đạo Lăng sơn thượng lần nữa hoàn toàn tĩnh mịch.

Từ Mặc Kình xuất thủ, đem cái này chút ma đạo thiên tài đưa vào thượng cổ cấm địa bắt đầu, Đạo Lăng Thiên Tông loại kia cao nhất địa vị, liền lần nữa dao động.

Mặc dù Mặc Kình chết ở Đạo Lăng sơn bên trên, có thể Diệp Lăng Vân nhưng cũng đồng dạng vẫn lạc.

Tại cộng thêm Diệp Huyền cùng Bất Tử Thanh Vương cái này nháo trò, đem Bạch Nhạc vị này Ma Quân truyền nhân an toàn mang rời khỏi Đạo Lăng sơn, liền chân chính tuyên cáo, trận này tuồng rốt cuộc phải kết thúc.

Quan trọng hơn là, một trận chiến này, cũng đồng dạng ký hiệu, cái kia thuộc về Đạo Lăng Thiên Tông thời đại, cũng rốt cuộc phải bắt đầu kết

thúc.

Mà Đạo Lăng Thiên Tông bây giờ, duy nhất hy vọng, chính là Vân Mộng Chân vị này thu được Tiên Đạo Truyền Thừa Đạo Lăng Thánh Nữ.

Nhàn nhạt ngẩng đầu, xem Ninh Giang liếc mắt, Diệp Huyền đồng dạng không tiếp tục nhiều lời, thẳng xoay người mà đi.

Ninh Giang sắc mặt có vẻ cực vi khó coi, nhưng lại đúng là vẫn còn không có cái gì qua!

Mặc dù hắn rất muốn đem những thứ này người trong ma đạo cùng Diệp Huyền một chỗ giết sạch sành sanh, nhưng hôm nay hắn lại rành mạch từng câu, hắn làm không được.

Hoặc có lẽ là, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông, làm không được. . .

Tin tức truyền đi cực nhanh.

Mấy ngày ngắn ngủi bên trong, Đạo Lăng sơn thượng tin tức, cũng đã truyền khắp thiên hạ.

Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần chính là Bạch Nhạc tin tức, cũng đồng dạng oanh động thiên hạ.

Bây giờ Bạch Nhạc, mới chính thức có thể tính là danh động thiên hạ.

Thanh danh chi thịnh, thậm chí không ở Vân Mộng Chân phía dưới.

Hơn nữa, cái này cũng không lại là trước kia hư danh, mà là chân chính tuôn ra tới uy danh hiển hách.

Mặc dù Bạch Nhạc cuối cùng vẫn thua ở Vân Mộng Chân trên tay,

nhưng đừng quên, Vân Mộng Chân đã bước vào tinh hải, mà Bạch Nhạc, vẫn còn chỉ là tinh cung hậu kỳ mà thôi.

Một khi các loại (chờ) Bạch Nhạc cũng bước vào tinh hải, đến lúc đó, thật có thể thắng bại khó liệu.

Tối trọng yếu là, về Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân từng là tình lữ sự tình, cũng đã truyền khắp thiên hạ, loại này giống như rồi giết bát quái, càng là truyền cực nhanh, thậm chí diễn sinh ra vô số phiên bản, nói liên tục Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân đã có hài tử có.

Hơn nữa còn đều truyền có nề nếp, nghiễm nhiên tận mắt chứng kiến.

Những thứ này nhàn thoại tạm thời không đề cập tới, địa phương khác truyền cũng liền truyền, bất quá cũng chỉ là một ít chuyện phiếm, khoảng cách mọi người sinh hoạt vẫn như cũ rất xa xôi.

Thật là lúc này Thanh châu, lại sớm đã là sợ bóng sợ gió.

Đối với Thanh châu mà nói, lúc này mới chân chính là đủ để kinh thiên động địa nổ mạnh tin tức a.

Thanh Châu phủ chủ Bạch Nhạc, lại chính là Ma Quân truyền nhân, bản thân này cũng đã đủ nổ mạnh.

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc lại còn là đạt được Đại Càn Vương Triều chống đỡ, thậm chí Diệp Huyền tự mình đứng ra bảo vệ Bạch Nhạc.

Hơn nữa. . . Vị kia Bất Tử Thanh Vương trực tiếp nói rõ, hội mang Bạch Nhạc hồi Thanh châu!

Cái này nghiễm nhiên là muốn đem khắp thiên hạ ánh mắt, toàn bộ đều tụ tập đến Thanh châu tới a.

Vị kia Bất Tử Thanh Vương, vốn là chân chính Thanh châu chi chủ, dù là kinh lịch mấy ngàn năm thời gian, nhưng hắn miễn là còn sống, ai dám nói Thanh châu không phải hắn?

"Tiểu Nhạc hắn vẫn là không có tin tức sao?"

Bạch phủ bên trong, Bạch Thanh Nhã đã sớm gấp gáp xoay quanh, từ đạt được Đạo Lăng sơn tin tức tới nay, nửa tháng này thời gian, nàng hầu như sẽ không ngủ qua một an giấc.

"Thanh Nhã tỷ, không nên gấp gáp, công tử hắn đã an toàn ly khai Đạo Lăng sơn, không có việc gì."

Lôi kéo Bạch Thanh Nhã tay, Tô Nhan nhẹ giọng an ủi.

Mấy ngày qua, trên người nàng áp lực, cần phải so Bạch Thanh Nhã nặng hơn nhiều.

Bất Tử Thanh Vương muốn trở về tin tức, đủ để cho toàn bộ Thanh Châu phủ đều rung chuyển.

Cho dù là nàng đè nén, bây giờ cũng đồng dạng có chút nhân tâm bất ổn.

Dù sao, một khi Bất Tử Thanh Vương cùng Bạch Nhạc đồng thời trở về, vậy cái này Thanh châu, đến tột cùng vẫn tính là ai?

Nếu như Bất Tử Thanh Vương đoạt hồi Thanh châu. . . Những cái kia những năm gần đây theo Bạch Nhạc cùng Tô Nhan thế lực, chẳng phải là sẽ bị nhổ tận gốc?

Cái này cũng chưa tính, Thanh châu từng cái tông môn phản ứng.

Cho dù là Thất Tinh Tông, bây giờ cũng đồng dạng lòng người bàng hoàng.

Phải biết, một chỗ mang về tin tức, thật là cũng đồng dạng nhắc tới Bạch Nhạc cùng Thất Tinh Tông trở mặt.

Nguyên bản có Tinh Hà lão tổ tọa trấn, Thanh châu trên thực tế, vẫn là Thất Tinh Tông thuyết toán.

Nhưng hôm nay đây. . .

Thanh châu, là ai Thanh châu? !

Có điểm tạp văn, một đoạn này tình tiết kết thúc, ta muốn một lần nữa cắt tỉa một chút tình tiết.

Quyển kế tiếp từ Thanh châu bắt đầu, Bạch Nhạc không che giấu nữa thân phận, cũng sẽ chân chính bước lên con đường cường giả, ta yêu cầu hảo hảo ý nghĩ một chút, hôm nay xin nghỉ đi, hy vọng mọi người lượng giải, ngày mai chí ít canh tư.

Chất lượng nếu so với số lượng trọng yếu nha!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 809: Thanh châu là ai Thanh châu?

"Ai Thanh châu? Thật đúng là một ngu xuẩn vấn đề!"

Khóe miệng lộ ra một tia đùa cợt, Bất Tử Thanh Vương lập tức chuyển hướng Bạch Nhạc, nghiền ngẫm hỏi, "Ngươi cảm thấy, Thanh châu là ai Thanh châu?"

Bạch Nhạc sắc mặt vẫn như cũ có vẻ hơi tái nhợt, có thể tinh thần lại hiển nhiên đã thật nhiều.

Cái này tháng, Bất Tử Thanh Vương cũng không có gấp chạy đi, mà là cho Bạch Nhạc một cái tốt khôi phục thương thế hội, cho tới hôm nay Bạch Nhạc thương thế khôi phục cái bát bát, lúc này mới chân chính trở lại Thanh châu.

Tính ra, nhưng là nếu so với Tinh Tông người trở về càng chậm.

Bưng lên trước mặt chén rượu uống một ngụm, Bạch Nhạc lại cũng không trả lời Bất Tử Thanh Vương ý tứ.

Ngươi cũng nói đó là một cái ngu xuẩn vấn đề, còn cần ta tới đáp sao?

Bạch Nhạc không đáp, Bất Tử Thanh Vương ngược lại cũng cũng không tức giận, chỉ là thong thả mở miệng nói, "Thiên, ta muốn loại này ngu xuẩn vấn đề triệt để tiêu thất. . . Ngươi giải quyết không, bản vương liền duy ngươi là hỏi."

Mắt lộ ra một tia đạm mạc, Bất Tử Thanh Vương thẳng thắn cho ra thời gian hạn chế.

Cái này điển hình chính là không nói đạo lý a!

Thiên?

Thời gian này hạn chế có thể thực sự quá ngắn.

Mí mắt đột nhiên nhảy nhót, Bạch Nhạc có lòng muốn muốn cải cọ hai câu, nhưng lại đúng là vẫn còn phẫn nộ bả lời nuốt trở về.

Hắn đánh không lại Bất Tử Thanh Vương, đây là rõ ràng sự tình.

Đánh không lại, ngươi còn trông cậy vào Bất Tử Thanh Vương nhân vật như vậy sẽ cùng ngươi giảng đạo lý sao?

"Chờ một chút, nói như vậy. . . Thanh Vương điện hạ, ngươi là không có ý định lộ diện sao?" Tựa hồ đột nhiên nghĩ đến cái gì, Bạch Nhạc nhất thời mở miệng hỏi.

"Đương nhiên, bằng không, bản vương con muốn ngươi người phủ chủ này làm cái gì?"

Chẳng thèm ngó tới quét Bạch Nhạc liếc mắt, Bất Tử Thanh Vương đương nhiên hồi đáp nói.

Một câu nói này, nhưng là suýt chút nữa không đem Bạch Nhạc nghẹn chết.

Thanh châu lại như thế nào không được, cũng là có Tinh Hà lão tổ cùng Huyết Ảnh Ma Quân hai vị này cường giả tồn tại, nếu như Bất Tử Thanh Vương tự mình đứng ra, tự nhiên đủ để áp chế đối phương, có ở Bất Tử Thanh Vương không lộ diện tình huống dưới, còn muốn để cho Bạch Nhạc thiên chi bên trong, áp đảo đối phương, cái này cũng không khỏi quá hà khắc a?

"Thanh Vương điện hạ, ngươi không cảm thấy quá coi trọng ta sao?"

"Bản vương quá coi trọng sao?" Cười lạnh một tiếng, Bất Tử Thanh Vương từ tốn nói, "Chính ngươi tại Đạo Lăng sơn thượng nói lời gì, chính mình không nhớ rõ sao? Chút chuyện nhỏ này cũng làm không được, còn nghịch thiên vì ma? Cũng không sợ người cười đến rụng răng."

". . ."

Một câu nói này, nhưng là nhất thời đem Bạch Nhạc nghẹt thở.

Tại Đạo Lăng sơn bên trên, nói cái gì nghịch thiên vì ma, lúc đó tuy uy phong, có thể chứa bức luôn là phải trả giá thật lớn a!

Đương nhiên, Bạch Nhạc thành thực cũng biết, Bất Tử Thanh Vương ngược lại không phải cố ý muốn làm khó hắn, mà là muốn lấy phương thức này, đến giúp hắn trọng tố lòng tin, cũng bức bách hắn làm ra càng nhiều cải biến.

Dù sao, tại Đạo Lăng sơn bên trên, hắn cùng với Vân Mộng Chân trận chiến kia ở giữa, đến tột cùng phát sinh cái gì, chỉ có Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân hai người biết.

Tại người khác mắt, Bạch Nhạc đều là bị Vân Mộng Chân đả kích hầu như thương tích đầy mình, có thể hay không một lần nữa đứng lên, cũng là một cái vấn đề.

Thật là việc này, lại quan hệ đến Vân Mộng Chân an toàn, Bạch Nhạc căn bản không có khả năng cùng bất luận kẻ nào giải thích, đừng nói là Bất Tử Thanh Vương, coi như là càng đáng giá tín nhiệm Diệp Huyền cũng không được.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Như ngài mong muốn, Thanh Vương điện hạ!"

Không có phản kháng vốn liếng, thậm chí ngay cả phản kháng lý do cũng không có, Bạch Nhạc tự nhiên cũng cũng chỉ có thể đáp ứng.

"Tốt!"

Rất hài lòng cùng Bạch Nhạc loại thái độ này, Bất Tử Thanh Vương thong thả mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ngươi nhất định muốn minh bạch, chỉ có thực lực tuyệt đối, mới có thể mang cho ngươi, ngươi mong muốn tất cả!"

Ngày thời gian thực sự quá ngắn ngủi, cứ thế Bạch Nhạc thậm chí không có cách nào khác trước hồi Bạch phủ một chuyến.

Thoáng do dự một chút, Bạch Nhạc hay là đem chính mình mục tiêu để trước tại Huyết Ảnh Ma Tông phía trên.

Mặc dù trước đó cũng không đồng ý chính mình ma đạo thân phận, nhưng hôm nay Bạch Nhạc nhưng cũng rõ ràng, mình đã vô pháp cự tuyệt trở thành ma đạo một viên.

Tới trước Huyết Ảnh Ma Tông đến, không thể nghi ngờ càng có lợi cho hắn mặt ngoài chính mình lập trường.

Mặc dù Bạch Nhạc rất rõ ràng, coi như là thật động, bây giờ tồn tại Bất Tử Thanh Vương ở sau lưng chống đỡ, còn có Tiểu Bạch Giao tại, chính mình cũng không kiêng kỵ Huyết Ảnh Ma Quân, nhưng từ trở lại Thanh châu bắt đầu, Bạch Nhạc liền cũng không có lại đánh tính lấy xung đột phương thức để giải quyết Thanh châu vấn đề.

Đối với Huyết Ảnh Ma Tông, Bạch Nhạc đã sớm quen thuộc, chỉ là lần này tới cửa đến, Bạch Nhạc liền lại không có chút nào che lấp thân phận

ý tưởng.

Từ hắn tại Đạo Lăng sơn thượng bại lộ thân phận bắt đầu, che giấu tung tích cũng đã lại không có bất kỳ ý nghĩa gì.

"Người nào. . ."

Bạch Nhạc mới vừa xuất hiện ở Huyết Ảnh Ma Tông trụ sở, liền nhất thời có đệ tử phát hiện, tiến lên chất vấn, chỉ là lời vừa mới nói ra miệng, liền nhất thời nhận ra Bạch Nhạc thân phận.

Trong tích tắc, cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử, quả thực liền hàm răng cũng bắt đầu run lên.

"Gặp qua bạch. . . Công tử!"

Phản ứng kịp trong nháy mắt, mấy cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử liền nhất thời khom mình hành lễ nói.

Chỉ là, xưng hô vấn đề này, nhưng là lại đem bọn hắn làm khó.

Bình thường mà nói, bọn hắn lý nên xưng hô Bạch Nhạc vì Bạch phủ chủ, thật là, bây giờ đều nghe đồn Bất Tử Thanh Vương đã trở về, loại tình huống này, ai còn biết Bạch Nhạc người phủ chủ này tính sổ hay không?

Hơn nữa, ai biết Bất Tử Thanh Vương có phải hay không đang ở phụ cận, cùng Bạch Nhạc cùng đi a.

Lúc này, nếu như không cẩn thận nói sai một câu nói, trực tiếp bị giết, đó mới thực sự là chết mơ mơ hồ hồ.

"Bạch công tử!"

Khẽ cười một tiếng, Bạch Nhạc mắt lộ ra lau một cái nói không nên lời vẻ đùa cợt, nhàn nhạt mở miệng nói, "Xem ra, bản quan không ở Thanh châu thời gian dài, để cho các ngươi đều quên. . . Cái này Thanh châu rốt cuộc ai Thanh châu!"

". . ."

Trong nháy mắt, vừa mới nói chuyện mấy cái kia Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử nhất thời sắc mặt đại biến.

Mặc dù Bạch Nhạc tựa hồ cũng không có tức giận, có thể một câu nói này lộ ra vẻ bất mãn, đã lại quá là rõ ràng! Quan trọng hơn, vẫn là một câu nói này, toát ra thái độ!

Thanh châu là ai Thanh châu?

Một câu nói này, mấy ngày này, một mực tại Thanh châu lưu truyền rộng rãi, thật là chính diện đối Bạch Nhạc thời điểm, cũng không ai dám đơn giản nói ra.

Nhưng ai nghĩ được, Bạch Nhạc mới lộ diện một cái, vậy mà liền chủ động nói ra, hơn nữa, không có nửa điểm né tránh chi ý.

Còn có bây giờ Bất Tử Thanh Vương chưa cùng Bạch Nhạc một chỗ đến đây sự thực, nhưng là không khỏi làm người miên man bất định.

Chẳng lẽ. . . Bạch Nhạc, vậy mà thật muốn cùng vị kia Bất Tử Thanh Vương ban cổ tay sao?

"Bạch phủ chủ đại giá quang lâm, không có từ xa tiếp đón! Bất quá, bản quân cũng muốn biết. . . Cái này Thanh châu, rốt cuộc ai Thanh châu!"

Hắc ám, lau một cái huyết sắc lặng yên xuất hiện ở thiên không, lộ ra lau một cái đùa cợt chi ý, nhàn nhạt mở miệng nói.

Huyết Ảnh Ma Quân!

Lấy Bạch Nhạc thân phận hôm nay cùng thực lực, toàn bộ Huyết Ảnh Ma Tông bây giờ chân chính có tư cách cùng Bạch Nhạc nói chuyện ngang hàng, cũng vẻn vẹn chỉ còn lại có một cái Huyết Ảnh Ma Quân.

Cứ việc Bạch Nhạc bây giờ còn không có bước vào Tinh Hải Cảnh, nhưng chém giết Triệu Cảnh Xương chiến tích, liền đủ để cho hắn cùng với Tinh Hải Cảnh cường giả nói chuyện ngang hàng.

Đương nhiên, tại Huyết Ảnh Ma Quân loại này cường giả mắt, bây giờ Bạch Nhạc cũng còn vẫn như cũ có vẻ non nớt, cho nên, mở miệng lúc, mới có thể lộ ra lau một cái đùa cợt chi ý.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 810: Bạch Nhạc dã tâm

Cũng tử Huyết Ảnh Ma Quân đùa cợt, Bạch Nhạc thần sắc vẫn như cũ có vẻ nhàn nhạt.

"Thanh châu, tự nhiên là Đại Càn Vương Triều Thanh châu!"

Đầu lấy mộc đào, báo lấy quỳnh dao.

Từ tại thượng cổ cấm địa bên trong, Thư Khánh Dương xuất thủ tương trợ bắt đầu, Bạch Nhạc trên thực tế, cũng đã làm ra lựa chọn.

Mà Diệp Huyền, càng làm cho Bạch Nhạc càng phát ra kiên định chính mình lập trường.

Trên thực tế, điểm này Thanh Vương cũng đồng dạng lòng biết rõ, cho nên Bất Tử Thanh Vương mới có thể nói, đây là một cái ngu xuẩn vấn đề.

Bởi vì, vô luận là hắn, vẫn là Bạch Nhạc, bây giờ đều cần cùng Đại Càn Vương Triều hợp tác.

Đương nhiên, lời nói này đi ra, thật vẫn như cũ có vẻ phi thường phương pháp hóa, bởi vì ai đều biết, nếu như Bạch Nhạc hoặc là Bất Tử Thanh Vương quyền lợi cùng Đại Càn Vương Triều phát sinh xung đột lúc, một câu nói này liền ắt sẽ trở thành một câu nói nhảm.

Bây giờ Đại Càn Vương Triều, cũng còn không có cường đại đến, đủ để khiến Hành Cửu Châu cấp độ.

Nhưng, Đại Càn Vương Triều yêu cầu dạng này thái độ, mà cũng là Bạch Nhạc cùng Bất Tử Thanh Vương tạm thời đạt thành một loại cân

bằng yêu cầu.

Những lời này, giống như là một tầng cửa sổ, không nói ra, rất khó nói rõ sở, có thể chỉ cần bị điểm phá, liền lập tức sẽ cho người hiểu được.

Vẻn vẹn mấy hơi thở yên lặng, Huyết Ảnh Ma Quân liền nhất thời phản ứng kịp.

Chỉ là, sắc mặt lại càng có vẻ có chút khó coi.

Bởi vì ý vị này, Bạch Nhạc cùng Bất Tử Thanh Vương lựa chọn hợp tác, thậm chí là cùng Đại Càn Vương Triều một chỗ hợp tác.

Mà, liền có nghĩa là trong tay hắn kiếp mã ít hơn, bởi vì. . . Vô luận như thế nào, Thanh châu cũng sẽ không là hắn Thanh châu.

Trên thực tế, đây cũng chính là Bạch Nhạc lần này đến, muốn khiến cho hắn hiểu được thái độ.

Con mắt hơi hơi nheo lại, Huyết Ảnh Ma Quân trầm giọng mở miệng nói, "Bạch phủ chủ, đây là tới uy hiếp bản quân?"

"Ma Quân hiểu lầm!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp đạo, "Đại Càn Vương Triều xưa nay không phân đạo ma, chỉ cần Ma Quân nguyện ý, Thanh châu liền tự nhiên cũng là Ma Quân Thanh châu!"

Đối phó Huyết Ảnh Ma Quân loại này tồn tại, đơn thuần uy hiếp, tác dụng cũng không lớn.

Hơn nữa, Bạch Nhạc cũng không có loại kia nhất ngôn cửu đỉnh đối phương không dám có chút làm trái thực lực.

Đánh một gậy, tự nhiên cũng cũng là cấp cho một viên táo ngọt.

Quả nhiên, một câu nói này, nhưng là chợt để cho Huyết Ảnh Ma Quân trong mắt lóe lên một luồng tinh mang.

Đừng xem, trước đó tựa hồ hắn cùng với Tinh Hà lão tổ đạt thành ăn ý Huyết Ảnh Ma Tông trùng kiến sơn môn, nhưng này vẫn như cũ chỉ là ăn ý, theo Bạch Nhạc thực lực tăng cường, cùng với Bất Tử Thanh Vương trở về, loại này ăn ý còn có mấy phần hiệu quả xác thực khó mà nói.

Nhưng hôm nay, nếu là có Bạch Nhạc hứa hẹn, như vậy Huyết Ảnh Ma Tông liền chân chính có thể quang minh chính đại tại Thanh châu lập tông.

Trong lúc này chênh lệch có thể to lắm.

"Ngươi nghĩ muốn cái gì?"

Nheo mắt lại, Huyết Ảnh Ma Quân hỏi lần nữa.

"Rất đơn giản!"

Nhìn Huyết Ảnh Ma Tông, Bạch Nhạc mỗi chữ mỗi câu mở miệng nói, "Theo Đại Càn Vương Triều quy tắc làm việc, theo ta quy củ vì ma!"

Trước một câu chỉ là lời nói khách sáo, sau đó một câu, mới là Bạch Nhạc chân chính mục.

Trong tích tắc, Huyết Ảnh Ma Quân trong đầu liền lần nữa tiếng vọng lên, Bạch Nhạc từng tại Đạo Lăng Thiên Tông bên trong nói chuyện nhiều.

"Ta tu ma, không phải là vì ma chính danh, mà là nói cho thế nhân, cái gì

gọi là ma!"

Bạch Nhạc ban đầu nói ra câu nói này thời điểm, cũng chẳng có bao nhiêu người, thật sự hiểu một câu nói này bên trong, đến tột cùng ẩn chứa cái dạng gì lực lượng, nhưng hôm nay, làm Bạch Nhạc trở lại Thanh châu, đối mặt Huyết Ảnh Ma Quân thời điểm, chính là tại rõ ràng nói cho thế nhân, hắn không phải ăn nói lung tung, mà là muốn chân chính lấy sức một mình cải biến ma đạo tương lai.

Cải biến cái từ này, có đôi khi, tựa hồ cũng không phải là dễ dàng như vậy lý giải, nhưng nếu là đổi một câu trả lời hợp lý, vậy liền rõ ràng rõ ràng!

Bạch Nhạc, đây là muốn khống chế ma đạo tương lai!

Bạch Nhạc ánh mắt vẫn như cũ có vẻ vô cùng bình tĩnh, có thể Huyết Ảnh Ma Quân lại thiết thực từ đó chứng kiến. . . Dã tâm!

Đó là một loại trước đó hắn chưa bao giờ từ Bạch Nhạc trong mắt thấy qua đồ vật!

Nghịch thiên vì ma!

Bạch Nhạc tại Đạo Lăng sơn bên trên, cuối cùng đối Vân Mộng Chân nói qua bốn chữ này, lần nữa tại Huyết Ảnh Ma Quân trong đầu vọng lại, cũng làm cho hắn càng phát ra xác định Bạch Nhạc quyết tâm.

Mà bây giờ, vấn đề chính là ở chỗ, hắn nên lựa chọn thế nào?

Ước chừng yên lặng một nén nhang thời gian, Huyết Ảnh Ma Quân lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Bản quân có thể có được cái gì?"

"Nửa tháng sau, Thanh Vân Kỵ hội lại bành trướng ba ngàn người! Nếu như Ma Quân có hứng thú, có thể cho quý tông đệ tử báo lại tên." Không

chậm không chậm mở miệng, Bạch Nhạc lần nữa tung mồi!

Để cho Huyết Ảnh Ma Tông đệ tử Thanh Vân Kỵ, cái này bản thân liền là một loại thái độ, một loại nguyện ý để cho Huyết Ảnh Ma Tông chân chính dung nhập Thanh châu thái độ.

Đến Huyết Ảnh Ma Quân loại tầng thứ này tự nhiên biết, trên đời này tất cả hứa hẹn đều không có ý nghĩa, chỉ có quyền lợi buộc chặt, mới là nhất có thể tin phương thức hợp tác.

"Cái này một nhóm Thanh Vân Kỵ đãi ngộ, cùng trước kia Thanh Vân Kỵ?"

"Không có phân biệt!"

Bạch Nhạc như đinh đóng cột hồi đáp nói.

Cái này chính là Tam hoàng tử trước đó đã đáp ứng sự tình khác, bây giờ còn có Diệp Huyền ở sau người, hắn thì càng không lo lắng Tam hoàng tử dám đổi ý, tự nhiên bằng lòng không do dự.

"Bạch phủ chủ, chớ không phải là muốn đối Thất Tinh Tông động thủ?"

Nhìn Bạch Nhạc, Huyết Ảnh Ma Quân hỏi lần nữa.

Nếu như vẻn vẹn chỉ là duy trì quyền uy, ba nghìn Thanh Vân Kỵ, còn có Bạch Nhạc cùng Bất Tử Thanh Vương uy hiếp cũng đã đủ đủ, hoàn toàn không có cần thiết nhất định phải làm cho Huyết Ảnh Ma Tông tham dự vào, càng không cần phải tốn hao lớn như vậy đại giới, tái kiến ba nghìn Thanh Vân Kỵ.

Phải biết, chỉ là phụng dưỡng nhiều như vậy Thanh Vân Kỵ, nhân thể tất hồi tiêu hao.

"Ma Quân ánh mắt có chút cạn."

Lắc đầu, Bạch Nhạc bằng vào hồi đáp đạo, "Đạo Lăng Thiên Tông không phải nguyên lai Đạo Lăng Thiên Tông, Đại Càn Vương Triều tự nhiên cũng sẽ không là trước kia Đại Càn Vương Triều. . ."

Trong lòng sợ hãi cả kinh, Huyết Ảnh Ma Quân cái này mới phản ứng được.

Khi hắn người ánh mắt còn đặt ở Thanh châu một chỗ phía trên thời điểm, Bạch Nhạc ánh mắt, cũng đã rơi vào toàn bộ Đại Càn Vương Triều, hoặc có lẽ là. . . Toàn bộ thiên hạ phía trên.

Dạng này quyết đoán, xác thực để cho người ta có chút chấn động.

Tinh Hải Cảnh đối với đại đa số người mà nói, đều đã điểm kết thúc, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng bất quá mới vẻn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu.

"Ta Huyết Ảnh Ma Tông. . . Nguyện ý nghe từ Bạch phủ chủ điều khiển!"

Yên lặng chốc lát, Huyết Ảnh Ma Quân tâm thở dài một tiếng, đúng là vẫn còn làm ra lựa chọn.

So với việc cùng Bạch Nhạc là địch, điều kiện như vậy, không thể nghi ngờ mới càng để cho tâm hắn động.

Một cái có can đảm phóng nhãn thiên hạ, thậm chí tương lai có thể trở thành một cái khác Thông Thiên Ma Quân thiên tài, đáng giá hắn đánh cuộc một lần.

Nhìn Bạch Nhạc thân ảnh biến mất ở trong màn đêm, Huyết Ảnh Ma Quân khóe miệng không khỏi lần nữa hiện lên một nụ cười khổ chi sắc,

nhẹ giọng lẩm bẩm.

"Thanh châu là ai Thanh châu. . . Hiện đang hồi tưởng lại đến, cái này thật sự là một một vấn đề ngu xuẩn a!"

Chỉ là, nghĩ đến Thất Tinh Tông cùng hắn chính đạo tông môn, Huyết Ảnh Ma Quân tâm nhưng là không khỏi lại mọc lên một tia đùa cợt chi ý.

So với việc hắn, những cái kia tự xưng là chính đạo tông môn, mới là chân chính khó gặm đầu khớp xương.

Bạch Nhạc hội lấy thủ đoạn gì đi đối phó những người này, mới là hắn càng trong khi hơn đợi.

Vô luận như thế nào. . . Thanh châu, cuối cùng là phải trở trời a!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 811: Thiên Thu đại sư, Bạch Nhạc tiễn ngươi về nhà (canh thứ ba)

"Tô cô nương, vừa mới nhận được tin tức. . . Phủ Chủ đại nhân, trở về!"

Một hồi gấp tiếng bước chân vang lên, trong chốc lát, hai cái Thanh Vân Kỵ thống lĩnh liền bước ra trong đại sảnh, khom mình hành lễ nói.

"Ngươi nói cái gì? Tin tức có thể tin được không?"

Trong nháy mắt, Tô Nhan trong mắt nhất thời lộ ra vẻ vui mừng, luôn miệng hỏi tới.

"Là từ Huyết Ảnh Ma Tông bên kia truyền đến, tin tức phi thường tin cậy."

Gật đầu, bên trong một vị Thanh Vân Kỵ thống lĩnh trầm giọng mở miệng nói, "Ngay tại ngày hôm qua đêm khuya, Phủ Chủ đại nhân thân chí Huyết Ảnh Ma Tông, cùng Huyết Ảnh Ma Quân nói chuyện gì không được biết, nhưng Phủ Chủ đại nhân ly khai lúc, đạt được Huyết Ảnh Ma Quân hứa hẹn. . . Nguyện vâng theo Phủ Chủ đại nhân điều khiển!"

Nghe thế, Tô Nhan trong lòng nhất thời không khỏi đột nhiên run lên!

Nàng bản thân liền xuất thân cùng Huyết Ảnh Ma Tông, tự nhiên so ai cũng hiểu, vị kia Huyết Ảnh Ma Quân rốt cuộc có bao nhiêu đáng sợ.

Độc thân một thân thượng Huyết Ảnh Ma Tông, thậm chí vội vả Huyết Ảnh Ma Quân nhượng bộ, thậm chí có thể là trực tiếp quy thuận, cái này

ẩn chứa lực lượng thực sự quá cường đại, chỉ là nghe nói, liền đủ để khiến nàng hít vào một ngụm khí lạnh.

"Đại nhân đâu?"

Bình tĩnh một chút, Tô Nhan lập tức trầm giọng hỏi.

"Không biết!"

Lắc đầu, cái kia Thanh Vân Kỵ thống lĩnh trầm giọng đáp, "Cho đến bây giờ, không có thu được đại nhân phản hồi Thanh Châu thành tin tức."

Hơi nhíu mày, đối với câu trả lời này, Tô Nhan cũng chưa nói tới có gì ngoài ý muốn.

Không đề cập tới chính nàng, riêng chỉ là Bạch Nhạc đối với Bạch Thanh Nhã cảm tình, chỉ cần trở lại Thanh Châu thành, cũng không có không trước tiên trở về đạo lý.

Chưa có trở về, liền có nghĩa là, Bạch Nhạc khả năng chân chính còn không có hồi Thanh Châu thành.

Nói cách khác, Bạch Nhạc cho rằng còn có càng chuyện trọng yếu, nhất định muốn trước một bước xử lý.

Nếu như Huyết Ảnh Ma Tông tin tức là thật. . .

Trong nháy mắt, Tô Nhan trong đầu liền nhất thời hiện lên một cái ý niệm trong đầu, chân mày chợt thượng thiêu, "Truyền lệnh xuống, sở hữu Thanh Vân Kỵ theo ta một chỗ, đi trước Thất Tinh Tông!"

"Ây!"

Cung kính đi một cái chào theo nghi thức quân đội, cái kia Thanh Vân

Kỵ thống lĩnh nhất thời trầm giọng đáp.

Mấy ngày nay, mặc dù Thanh Châu phủ bên trong có một số khác biệt thanh âm, có thể Thanh Vân Kỵ bên trong, lại không có bất kỳ dị dạng thanh âm!

Đây cũng là Tô Nhan có thể làm đến mức tận cùng.

Đối với Thanh Châu phủ mà nói, Thanh Vân Kỵ chính là tối trọng yếu một chi lực lượng, chỉ cần Thanh Vân Kỵ bất loạn, Tô Nhan liền có nắm chặt khống chế được thế cục.

Thậm chí tại Tô Nhan trong mắt, lần này Bạch Nhạc trở về, cái này ba nghìn Thanh Vân Kỵ, chính là Bạch Nhạc lớn nhất ỷ vào.

. . .

Thất Tinh Tông!

Lúc sáng sớm, Bạch Nhạc liền đã tới Thất Tinh Tông ở dưới chân núi.

Hồi nhớ tới trước đây đệ nhất đến Thất Tinh Tông lúc tới tình cảnh, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì không khỏi lần nữa mọc lên một loại dường như đã có mấy đời cảm giác.

Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc ngón tay nhẹ nhàng vẩy một cái, trong tay Thiên Cung chợt mở, một bây giờ còn trông rất sống động thi thể nhất thời bị Bạch Nhạc ôm vào trong ngực.

"Thiên Thu đại sư. . . Bạch Nhạc, tiễn ngươi về nhà!"

Từ trước đây Mộng Thiên Thu bỏ mình thời điểm, Bạch Nhạc liền hứa hẹn qua, hắn nhất định sẽ đem Mộng Thiên Thu mang hồi Thất Tinh Tông.

Cứ việc Bạch Nhạc bản thân đối với Thất Tinh Tông, cũng không có cảm tình gì, nhưng hắn cũng rất rõ ràng, đối với Mộng Thiên Thu mà nói, nơi này chính là nhà hắn.

"Ngao ô!"

Theo Mộng Thiên Thu thi thể cùng nhau bay ra đến, còn có Tiểu Bạch Long.

Ba tháng, cũng đã đủ để cho Tiểu Bạch Long triệt để khôi phục lại.

Từ trong tay Thiên Cung bên trong đi ra, tiểu tử kia có vẻ cực kỳ hài lòng, chỉ là rất nhanh liền cảm nhận đến Bạch Nhạc tâm trạng trầm thấp, rơi vào Bạch Nhạc trên vai.

"Tiểu Bạch, chúng ta một chỗ tiễn Thiên Thu đại sư về nhà."

Ngày hôm qua ban đêm đi gặp Huyết Ảnh Ma Quân thời điểm, Bạch Nhạc cũng không có để cho Tiểu Bạch Long đi ra, là bởi vì, hắn không muốn cùng Huyết Ảnh Ma Quân nổi lên va chạm.

Nhưng hôm nay lại không giống nhau, hôm nay hắn trở về, trừ muốn đem Mộng Thiên Thu thi thể trả lại bên ngoài, còn nhất định muốn giúp Mộng Thiên Thu thảo một cái công đạo, muốn một cái xin lỗi!

Chỉ bằng một mình hắn lực lượng, chưa chắc có thể bức Tinh Hà lão tổ cúi đầu, cho nên, hắn cũng cũng không ngại để cho Tiểu Bạch Long đi ra uy hiếp một chút.

Hơn nữa, bây giờ hắn đã không cần che giấu thân phận, tự nhiên cũng bất tất để cho Tiểu Bạch Long lại ở lại tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong.

"Ngao ô!"

Cảm thụ được Bạch Nhạc trên người nhuệ khí, Tiểu Bạch Long cũng nhất thời hưng phấn theo hô một tiếng.

Một bước ở giữa, Bạch Nhạc trên người khí tức ầm ầm bạo phát, liền phảng phất một thanh lợi kiếm chợt ra khỏi vỏ, đâm thủng bầu trời!

"Bạch sư huynh. . ."

Theo Bạch Nhạc đem khí tức phóng ra ngoài, Thất Tinh Tông đệ tử nhất thời liền phản ứng kịp, trực tiếp chạy tới.

Chỉ là, khi thấy rõ Bạch Nhạc trong nháy mắt, nguyên bản những cái kia muốn quát lớn, liền ngạnh sinh sinh bị nuốt xuống.

Mặc dù Bạch Nhạc cùng Tinh Hà lão tổ trở mặt tin tức, trên thực tế cũng đã truyền về, nhưng đối với những thứ này Thất Tinh Tông đệ tử mà nói, lại lớn nhiều vẫn không có đem tâm tính chuyển biến qua đây, một mực bả Bạch Nhạc coi là người một nhà.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc lần nữa trở về, lại hiển nhiên đã cũng không lấy Thất Tinh Tông người mà tự cho mình là.

Chân mày chợt vẩy một cái, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Thanh Châu phủ chủ Bạch Nhạc, chuyên tới để bái sơn!"

Một câu nói này, một cái xưng hô, cũng đã cho thấy Bạch Nhạc thái độ.

Trong lúc nhất thời, mấy cái kia Thất Tinh Tông đệ tử, trên mặt cũng không khỏi lộ ra một nụ cười khổ chi sắc, "Bạch sư huynh, ngươi hà tất phải như vậy? Có chuyện gì, đều dễ thương lượng a!"

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói, "Có một số việc, có thể

thương lượng, nhưng có chút công đạo, ta lại nhất định phải giúp Thiên Thu đại sư đòi lại!"

"Lên núi hồi bẩm đi thôi, các ngươi. . . Ngăn không được ta!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc lần nữa bước ra một bước, cứ như vậy ôm Mộng Thiên Thu thi thể hướng Thất Tinh Tông trên núi đi tới.

Nói đạo loại tình trạng này, những thứ này đệ tử, tự nhiên cũng minh bạch, Bạch Nhạc tâm ý đã quyết.

Chính như Bạch Nhạc nói, bọn hắn ngăn không được Bạch Nhạc, cũng không muốn cản, chỉ phải một đường hướng về trên núi chạy như điên.

Đương nhiên, trên thực tế, cũng căn bản không cần ai thông truyền.

Làm Bạch Nhạc không che giấu chút nào đem khí tức thả ra ngoài thời điểm, Tinh Hà lão tổ, thậm chí Thất Tinh Tông bên trong, sở hữu Tinh Cung Cảnh trưởng lão cũng đã cảm thụ được.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người nhất thời sắc mặt đại biến, đồng thời hướng về Tinh Hà lão tổ vị trí cung điện chạy tới.

Chậm rãi đứng lên, Tinh Hà lão tổ trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái vẻ phức tạp, thẳng mở ra cung điện đại môn, đi ra ngoài!

Đối với Bạch Nhạc đến, Tinh Hà lão tổ đồng dạng không có gì có thể ngoài ý muốn.

Từ hắn chứng kiến Bạch Nhạc bình yên ly khai Đạo Lăng sơn thời điểm, cũng biết, tất nhiên sẽ có một ngày như vậy.

Chỉ là, cho dù là đến bây giờ, trong lòng hắn cũng đồng dạng không có thể làm ra quyết định.

Có thể, Bạch Nhạc bây giờ một điểm tình cảm đều không nói, liền trực tiếp như vậy xông sơn, nhưng là để cho hắn vô pháp do dự nữa.

Đúng hay sai. . . Ai nói chuẩn đâu?

"Lão tổ!"

Chứng kiến Tinh Hà lão tổ đi ra, trong nháy mắt, trước cung điện nhất thời quỳ xuống một mảnh.

Ngẩng đầu, Tinh Hà lão tổ nhàn nhạt mở miệng nói, "Đều quỳ gối nơi đây làm cái gì? Ma Quân truyền nhân giá lâm bổn tông, bổn tông tự nhiên ra nghênh đón. . . Đều theo lão phu tới là được!"

"Nhớ kỹ, vô luận lúc nào, cũng không muốn rớt bổn tông uy danh!"

Những lời này Tinh Hà lão tổ nói hời hợt, có thể rơi vào người khác trong tai, lại tựa như kinh lôi.

Đây là muốn cùng Bạch Nhạc ngạnh bính thái độ a!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 812: Ma đạo thủ đoạn (canh thứ tư)

Bạch Nhạc đi rất chậm, thế nhưng tiến độ lại từ đầu tới cuối duy trì lấy hầu như nhất trí nhịp điệu.

Đoạn đường này, Bạch Nhạc gặp phải Thất Tinh Tông đệ tử càng ngày càng nhiều, có thể từ đầu đến cuối nhưng lại chưa bao giờ có người nỗ lực ngăn cản Bạch Nhạc.

Trong này tuy có Bạch Nhạc tại Thất Tinh Tông bên trong danh tiếng tốt nguyên nhân, có thể càng nhiều lại y nguyên vẫn là xuất xứ từ đối với Bạch Nhạc sợ hãi.

Đùa gì thế, Bạch Nhạc thật là liền Đạo Lăng Thiên Tông Tinh Hải Cảnh trưởng lão đều có thể chém giết hung nhân, dựa vào cái gì cũng dám đi cản? Cái kia cùng chịu chết khác nhau ở chỗ nào.

Một đoạn này lên núi đường, Bạch Nhạc đã đi gần nửa canh giờ thời gian.

"Ma Quân truyền nhân giá lâm bổn tông, lão phu không có từ xa tiếp đón!"

Bước lên Thất Tinh tông chủ trên đỉnh, Tinh Hà lão tổ thanh âm liền nhất thời vang lên.

Chân mày chợt vẩy một cái, chỉ bằng cái này một cái xưng hô, Bạch Nhạc cũng đã cảm thụ được Tinh Hà lão tổ địch ý.

"Xem ra lão tổ thì không muốn theo ta đàm luận."

Thần sắc càng phát ra lãnh đạm vài phần, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói.

"Đạo ma bất lưỡng lập, tự nhiên không có gì có thể đàm luận."

Nhàn nhạt đáp một câu, Tinh Hà lão tổ lập tức đưa mắt rơi vào Mộng Thiên Thu trên thi thể, mí mắt hơi hơi vừa nhảy, tiếp tục nói, "Đương nhiên, đã ngươi còn cố ý đem Mộng trưởng lão thi thể tiễn hồi bổn tông, lão phu cũng không phải là bất cận nhân tình hạng người, mời Ma Quân truyền nhân uống một chén nước chè xanh, nghỉ ngơi chốc lát lại xuống núi không muộn."

Một câu nói, liền trực tiếp đem Bạch Nhạc lúc này mới bái sơn sự tình, định tính, nhưng lại vẫn như cũ lộ ra loại kia cự người ngoài ngàn dặm lạnh lùng.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lại đột nhiên cười rộ lên.

"Hảo một cái một ly nước chè xanh!"

Bạch Nhạc đang cười, nhưng này một khắc, tất cả mọi người tuy nhiên cũng thanh thanh sở sở cảm thụ được Bạch Nhạc trên người một màn kia chợt bốc lên sát khí.

"Chỉ không biết. . . Ai cho ngươi can đảm?"

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Bạch Nhạc lại là bước ra một bước, "Thiên Thu đại sư cùng ta có truyền đạo chi ân, ngày xưa chết bởi Thận Lâu Vương thủ, thù này, ta đã giúp hắn báo, có thể ngươi Tinh Hà lão tổ, thiếu hắn công đạo, còn không có đòi lại đâu!"

Ánh mắt như kiếm, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Ta hôm nay là tiễn Thiên Thu đại sư về nhà, nhưng lại không thể cứ như vậy không minh bạch trở

về! Cái này một cái công đạo, không ai giúp hắn thảo, ta tới thảo!"

Những lời này nói ra miệng, toàn bộ Thất Tinh tông chủ trên đỉnh nhất thời một mảnh xôn xao.

Về trước đây Mộng Thiên Thu chết, thật trước đó, cũng đã có thật nhiều nghe đồn, dù sao, ban đầu ở Đạo Lăng Thiên Tông phía trên, Bạch Nhạc cũng đã náo qua một lần, bây giờ chuyện xưa nhắc lại, hiển nhiên là không có ý định đơn giản bỏ qua.

"Bạch Nhạc, trước đây Thận Lâu Vương tập kích bổn tông, cứ thế Mộng trưởng lão vẫn lạc, chuyện này chúng ta đồng dạng rõ như ban ngày, có thể ngươi lại gắng phải đem trách nhiệm đẩy tới lão tổ trên người, sợ là khó tránh khỏi có chút quá bá đạo a?"

Bước ra một bước, bên trong một vị trưởng lão nhất thời chen lời nói.

Lúc trước đi đến Đạo Lăng Thiên Tông, hắn chính là người đồng hành, trận chiến kia cũng có tham dự, bây giờ đứng ra nói chuyện, tự nhiên là có vài phần sức thuyết phục.

Nguyên bản có chút chần chờ Thất Tinh Tông đệ tử, lúc này cũng không khỏi lần nữa giao động.

Bạch Nhạc cùng Mộng Thiên Thu quan hệ tốt, cái này vốn cũng không phải là bí mật gì, nếu nói là Bạch Nhạc bởi vì Mộng Thiên Thu chết, giận chó đánh mèo đến Tinh Hà lão tổ, thậm chí Thất Tinh Tông trên đầu, ngược lại cũng vị thường bất khả có thể.

Chỉ là, giả sử như vậy, cái kia Bạch Nhạc bây giờ miễn cưỡng tới thảo cái công đạo này khả năng liền đứng không vững lý do.

Lòng người có thể dùng!

Bây giờ Bạch Nhạc hùng hổ xông sơn mà đến, nói rõ thì không muốn thiện, nhưng hắn lại như cũ không tin, Bạch Nhạc thực có can đảm một người đối kháng toàn bộ Thất Tinh Tông.

Chỉ cần có thể kích khởi những thứ này đệ tử cùng chung mối thù chi tâm, chính là thật động thủ, cũng không có gì có thể sợ.

Thất Tinh Tông dù sao cũng là Địa cấp tông môn, điểm ấy khí cũng vẫn là có.

Chỉ cần lòng người không tiêu tan, chính là đối mặt Bạch Nhạc vị này Ma Quân truyền nhân, cũng tuyệt đối có thể chịu được đánh một trận!

"Tiểu Bạch!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

Cơ hồ là nói chuyện trong nháy mắt, Tiểu Bạch Long thân hình chợt tăng vọt, trưởng lão kia hầu như ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn rõ ràng, liền trực tiếp bị Tiểu Bạch Long bắt lại.

"Ngao ô!"

Đem trưởng lão kia chộp vào móng vuốt bên trong, Tiểu Bạch Long mở bồn máu miệng lớn nổi giận gầm lên một tiếng, long uy nghiền ép phía dưới, trong nháy mắt liền trực tiếp đem trưởng lão kia sợ muốn đái.

"Người cứu mạng, lão tổ, người cứu mạng a!"

"Bạch Nhạc, ngươi muốn làm gì?"

Nổi giận phừng phừng, Tinh Hà lão tổ trên người khí thế tăng vọt, lớn tiếng quát mắng.

Không phải hắn không muốn ra tay ngăn cản, thật sự là Tiểu Bạch Long tốc độ thực sự quá nhanh, dù cho là hắn cũng căn bản không kịp xuất thủ cứu người.

Nói đùa!

Tiểu Bạch Long trước đây chưa hóa long thời điểm, là có thể lực hám tinh hải, bây giờ vượt qua thiên kiếp, hóa thành chân long, đã chân chính tương đương với, nhân loại Tinh Hải Cảnh cường giả, còn có Long tộc cái kia đáng sợ thiên phú, chính là một cái Tinh Cung Cảnh trưởng lão, ở đâu có giãy dụa chỗ trống.

Trong mắt lộ ra một tia vẻ khinh thường, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta từ lúc Tinh Hà lão tổ nói chuyện, ngươi tính là cái gì đồ vật, cũng xứng xen mồm?"

"Tiểu Bạch, cắt đứt hắn hai chân, cho ta văng ra."

Hời hợt mở miệng, phảng phất đối phương liền cùng miêu cẩu, thậm chí không cần nhìn lâu liếc mắt.

"Ngao ô!"

Theo Bạch Nhạc thoại âm rơi xuống, Tiểu Bạch Long móng vuốt đột nhiên dùng sức, lưu loát bóp nát trưởng lão kia xương đùi, trực tiếp từ trên trời ném xuống, giống như là ném một cái vải rách túi đồng dạng.

Ầm!

Hung hăng té một cái cẩu gặm bùn, giờ khắc này, toàn bộ Thất Tinh Tông phảng phất đều theo cái này ném một cái, hung hăng run lên.

Giống như là làm một kiện bé nhỏ không đáng kể sự tình, Bạch Nhạc thần sắc không có biến hóa chút nào, lúc này mới chuyển hướng Tinh Hà

lão tổ nói rằng, "Tinh Hà lão tổ, đã ngươi lấy Ma Quân truyền nhân tương xứng, ta lợi dụng Ma Quân truyền nhân thủ đoạn tới hành sự."

"Đã ngươi không muốn đem đạo lý, vậy chúng ta liền không nói đạo lý!"

Ôm Mộng Thiên Thu thi thể, Bạch Nhạc căn bản không có nửa điểm để xuống dự định, cứ như vậy bình thản mở miệng nói, "Tiểu Bạch, từ giờ trở đi, ai dám động đến tay liền giết ai! Hôm nay, coi như là huyết tẩy Thất Tinh Tông, chúng ta cũng phải giúp Thiên Thu đại sư đem cái công đạo này đòi lại!"

"Gào!"

Nghe được Bạch Nhạc phân phó, Tiểu Bạch Long trên người cũng nhất thời lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, một tiếng rồng gầm vang lên, cái kia khí tức kinh khủng chợt cuộn sạch mà ra, thực lực yếu một ít Thất Tinh Tông đệ tử, thậm chí trực tiếp liền hù dọa than đến mặt đất.

Không phải bọn hắn không chịu nổi, mà là bộc phát ra toàn bộ thực lực Tiểu Bạch Long, thực sự quá kinh khủng.

"Làm càn!"

Bị Bạch Nhạc phần rỗng bên trong phun lửa, trong tích tắc, toàn bộ Thất Tinh Tông phảng phất đều tùy theo chấn động!

Hộ tông đại trận!

Trong tích tắc, toàn bộ Thất Tinh Tông linh khí phảng phất đều tùy theo ngưng tụ đến, hóa thành một cổ bàng bạc chi lực, chiếu rọi cả mảnh trời trống.

Thất Tinh Tháp thượng lộ ra lau một cái huyễn lệ thất thải quang hoa, phảng phất trong nháy mắt, đem toàn bộ Thất Tinh Tông đều bảo vệ.

Bạch Nhạc trước khi tới, Tinh Hà lão tổ thì biết rõ Bạch Nhạc lợi hại, nếu như không hề chuẩn bị, thì như thế nào dám cứng rắn như thế.

Đối với hắn mà nói, cái này Thất Tinh Tông hộ tông đại trận, chính là đại khí nhất.

"Bạch Nhạc, ngày xưa ngươi đã từng từ Thất Tinh Tháp thu được bổn tông truyền thừa, bây giờ lại dám vọng ngôn huyết tẩy bổn tông. . . Như vậy vong ân phụ nghĩa, quả thật không hỗ là ma đạo yêu nhân, trước đây lão phu liền nên trực tiếp giết ngươi!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 813: Sử dụng kiếm thảo một cái công đạo (canh thứ nhất)

Con mắt hơi hơi nheo lại, Bạch Nhạc ánh mắt không kìm lại được rơi vào Thất Tinh Tháp bên trên.

Ban đầu bước vào Thất Tinh Tháp thời điểm, Bạch Nhạc cũng biết, toàn bộ Thất Tinh Tông trận pháp hạch tâm chính là Thất Tinh Tháp.

Bảy tòa đại điện vờn quanh tại bên cạnh chủ phong một bên, coi đây là căn cơ, xây dựng Thất Tinh Tháp, chẳng những là Thất Tinh Tông truyền thừa chi địa, cũng là hộ tông đại trận mắt trận vị trí.

Lúc trước Bạch Nhạc, liền không chỉ một lần cảm thán qua Thất Tinh Tông súc tích cường đại.

Chỉ là, lại không nghĩ rằng, có một ngày, cái này hộ tông đại trận, vậy mà lại dùng để đối phó chính mình.

Nghĩ vậy, cho dù là Bạch Nhạc, cũng không khỏi có chút thổn thức.

"Lão tổ, không được a! Bạch Nhạc cuối cùng không phải ngoại nhân, Đạo Lăng sơn bên trên, đã từng đối bổn tông có nhiều hồi thủ hộ, cần gì tại cái này?"

Hầu như cũng ngay lúc đó, Dương Bằng lúc này vượt qua đám người ra, trực tiếp tại Tinh Hà lão tổ trước mặt quỳ xuống, lo lắng la lên.

Một bên là Bạch Nhạc vị bằng hữu này, một bên khác là nhà mình lão tổ, Dương Bằng trong lòng cũng đồng dạng quấn quýt cực kỳ, lúc này mới một mực không có cắm miệng, nhưng hôm nay tình thế chuyển tiếp đột

ngột, mắt thấy song phương liền thật muốn động thủ, Dương Bằng lúc này mới nhịn không được đứng ra.

"Bạch Nhạc, Thiên Thu đại sư cuối cùng cũng là bổn tông trưởng lão, hắn nếu ở dưới suối vàng có biết, cũng tuyệt không nguyện ý gặp đến, ngươi cùng bổn tông là địch a!"

Ngay tại lúc đó, Hà Tương Tư cũng đồng dạng đứng ra, hướng về Bạch Nhạc khom người cúi đầu, gấp giọng khuyên lơn.

"Mời lão tổ nghĩ lại!"

Có Dương Bằng cùng Hà Tương Tư cầm đầu, những cái kia ngày xưa cùng Bạch Nhạc quen biết đệ tử, cũng tận đều là vượt qua đám người ra đồng loạt quỳ một chỗ.

Thấy như vậy một màn, cho dù là Bạch Nhạc, cũng trong lòng không khỏi mềm nhũn.

Mặc dù hắn buồn bực tại Tinh Hà lão tổ đối Mộng Thiên Thu lạnh lùng, có thể vô luận như thế nào, hắn cùng với Thất Tinh Tông ở giữa, xác thực tồn tại thiên ti vạn lũ quan hệ, không phải nói chặt đứt là có thể chặt đứt, cái này nhưng cũng là không tranh sự thực.

"Tinh Hà lão tổ, ta cùng với Thất Tinh Tông ân oán, không cần nhắc lại! Chỉ là Thiên Thu đại sư sự tình, ngươi nhất định muốn cho một câu trả lời thỏa đáng, ta không thể để cho hắn như thế không minh bạch chết đi! Chỉ cần ngươi hướng Thiên Thu đại sư xin lỗi, ta cái này liền xuống núi, từ đó ân oán thanh toán xong!"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói.

Trước đó mặc dù nói cái gì huyết tẩy Thất Tinh Tông, nhưng lại cũng cuối cùng chỉ là nói lẫy, về tình về lý hắn cũng không khả năng chân

huyết tắm Thất Tinh Tông.

Nếu như Bạch Nhạc chính mình, cho dù là chịu thiệt, cũng chỉ là chặt đứt ân oán, sẽ không lại tính toán, có thể chuyện liên quan đến Mộng Thiên Thu, Bạch Nhạc nhưng bây giờ vô pháp thuyết phục chính mình dừng tay.

"Sai lầm!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Tinh Hà lão tổ lạnh lùng mở miệng nói, "Mộng Thiên Thu vì chống lại Thận Lâu Vương mà chết, vốn là có công tại bổn tông, lão phu tự nhiên sẽ hậu táng hắn! Xin lỗi hai chữ, kể từ đâu! Huống chi, còn đây là bổn tông sự tình, còn chưa tới phiên ngươi một ngoại nhân nhúng tay."

Dương Bằng, Hà Tương Tư cùng với những thứ này đệ tử cầu tình, có thể cho Bạch Nhạc nhẹ dạ, nhưng lại không đủ để lay động Tinh Hà lão tổ tâm chí.

So với việc Bạch Nhạc loại thiếu niên này tâm tính, Tinh Hà lão tổ không muốn lý trí quá nhiều.

Lúc trước dưới tình huống đó, lựa chọn buông tha Bạch Nhạc cùng Mộng Thiên Thu, vốn là hắn làm ra quyết định, mặc dù là vì mức độ lớn nhất cam đoan người khác an toàn, nhưng loại sự tình này nếu như thừa nhận hạ xuống, đối hắn uy tín cũng tất nhiên là một lần trầm trọng đả kích.

Vô luận như thế nào, hắn cũng không khả năng thừa nhận, liền chớ đừng nói chi là là xin lỗi.

Huống chi, Bạch Nhạc lựa chọn vào lúc này thượng Thất Tinh Tông đến, chỉ sợ cũng không chỉ có chỉ là vì Mộng Thiên Thu đòi công đạo, cũng đồng dạng có tạo uy tín dụng ý ở bên trong.

Thanh châu chỉ có Thất Tinh Tông cái này một cái Địa Cấp tông môn, những năm gần đây, trên thực tế, toàn bộ Thanh châu, cũng đều là từ Thất Tinh Tông khống chế.

Bây giờ Bạch Nhạc cùng Bất Tử Thanh Vương trở về, mặc kệ cuối cùng ai chấp chưởng Thanh châu, đều sẽ để cho Thất Tinh Tông địa vị xuống dốc không phanh.

Loại tình huống này, hắn tự nhiên càng sẽ không cúi đầu.

Chỉ có ngăn trở Bạch Nhạc, để cho Bạch Nhạc tại Thất Tinh Tông trước thất bại tan tác mà quay trở về, mới có thể mức độ lớn nhất cam đoan Thất Tinh Tông quyền lợi.

So với việc những ích lợi này dây dưa, cảm tình nhân tố căn bản không đáng giá nhắc tới.

"Ha ha ha ha!"

Nghe được Tinh Hà lão tổ hồi đáp, Bạch Nhạc nhất thời cất tiếng cười to, chỉ là tiếng cười kia, rơi vào người khác trong tai, lại có vẻ hơi rùng mình.

"Hảo một cái không tới phiên ngoại nhân nhúng tay! Tinh hà, Thiên Thu đại sư vì cứu người đem hết toàn lực, nhưng ở gần thành công lúc, bị ngươi bán đứng, bây giờ, nhưng ngay cả một câu áy náy cũng không chiếm được. . . Ngươi coi thật to lớn kiêu ngạo! Ngươi mặt trọng yếu, Thiên Thu đại sư mệnh, liền nhẹ như hồng mao sao?"

"Thôi thôi thôi, cùng loại người như ngươi, còn có cái gì đạo lý có thể giảng! Mặc dù ngươi không chịu cho Thiên Thu đại sư một cái công đạo, ta lợi dụng kiếm trong tay, tới thay hắn thảo một cái công đạo!"

Trong một chớp mắt, Bạch Nhạc trên người đột nhiên lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, điềm nhiên nói, "Chính là một cái hộ tông đại trận mà thôi, liền cho rằng cho là thật ngăn được ta sao? Tinh hà, ngươi quá nhìn lên chính ngươi."

Nếu như nói, bởi vì Dương Bằng cùng Hà Tương Tư đứng ra, trước đó Bạch Nhạc có một tia buông lỏng, chỉ cần Tinh Hà lão tổ nguyện ý biểu hiện ra một cái thái độ, dù là không nói ra trước đây chân tướng, chỉ cần một câu đơn giản nhất xin lỗi, Bạch Nhạc liền nguyện ý dừng tay.

Như vậy, bây giờ Bạch Nhạc nhưng là đã triệt để đoạn tuyệt hòa bình giải quyết việc này ý niệm trong đầu.

Hơi hơi khom lưng, đem Mộng Thiên Thu thi thể buông xuống, Bạch Nhạc lần nữa đứng thẳng người thời điểm, Nghịch Ma Kiếm liền đã vào tay.

Mặc dù Tinh Hà lão tổ bản thân liền là thành danh nhiều năm cao thủ, còn có Thất Tinh Tông hộ tông đại trận trợ giúp, thật có lấy cực mạnh thực lực, nhưng hôm nay Bạch Nhạc lại như cũ tồn tại cường đại lòng tin.

Nếu như liền chỉ là một cái Tinh Hà lão tổ đều bắt không được đến, hắn còn mặt mũi nào trở thành ta Thanh châu chi chủ!

Một trận chiến này, đúng là hắn trở lại Thanh châu sau đệ nhất chiến, cũng là hắn chính thức tuyên bố trở về Thanh châu phương thức cao nhất.

Cũng chỉ có thắng một trận chiến này, hắn có thể để cho Mộng Thiên Thu bằng thể diện phương thức trở lại Thất Tinh Tông, chôn ở cái này Thất Tinh Tông, hoàn thành hắn ngày xưa đối Mộng Thiên Thu hứa hẹn.

"Tiểu Bạch! Chúng ta liên thủ, phá hắn cái này phá trận pháp, tiễn Thiên

Thu đại sư về nhà!"

Cười ha ha một tiếng, một bước ở giữa, Bạch Nhạc liền nhảy vào không trung, rơi vào Tiểu Bạch Long trên lưng, cả người lộ ra lau một cái nhuệ khí, lay động thiên địa.

"Bạch Nhạc!"

Dương Bằng cùng Hà Tương Tư lần nữa kinh hô thành tiếng, có thể tới mức này, bọn hắn nhưng cũng rõ ràng, bọn hắn ngăn không được Bạch Nhạc.

"Càn rỡ!"

Nhìn thấy Bạch Nhạc thực có can đảm động thủ, Tinh Hà lão tổ cũng không khỏi giận tím mặt, "Vô tri tiểu nhi, muốn tại ta Thất Tinh Tông làm càn, chí ít cũng phải chờ ngươi trước bước vào tinh hải lại nói! Đã ngươi không biết xấu hổ, lão phu liền cho ngươi một bài học, để ngươi biết, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên!"

Trong lúc nói chuyện, lau một cái huyễn lệ tinh cung kiếm chợt xuất hiện ở trong bầu trời, lộ ra lau một cái khiếp người quang mang, hung hãn hướng về Bạch Nhạc chém xuống tới.

Tinh hà kiếm khí!

Đối mặt Bạch Nhạc, Tinh Hà lão tổ cũng đồng dạng toàn lực ứng phó, vừa ra tay, liền trực tiếp phóng xuất ra tinh hải, lấy tinh hải chi lực, thôi động một kiếm này, phảng phất trong nháy mắt liền muốn cho Bạch Nhạc một hạ mã uy.

Vô luận trước đó nói qua cái gì, có thể làm giờ khắc này, Bạch Nhạc chân chánh cùng Tinh Hà lão tổ động thủ thời điểm, sở hữu Thất Tinh Tông đệ tử tâm lại y nguyên vẫn là hướng về Tinh Hà lão tổ, dù sao, đối

với bọn hắn mà nói, Tinh Hà lão tổ tồn tại, mới là Thất Tinh Tông có lực nhất trụ cột.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 814: Bá đạo Thôn Thiên Quyết

Kiếm như ngân hà!

Toàn bộ tinh hải, phảng phất đều bị Tinh Hà lão tổ luyện hóa thành một thanh tinh quang kiếm, để ngang trong bầu trời, thoáng như thiên hà treo ngược.

Bạch Nhạc cũng không phải là chưa từng thấy qua Thận Lâu Vương xuất thủ, nhưng hôm nay khi hắn chân chính muốn đối mặt Tinh Hà lão tổ thời điểm, dĩ nhiên chính là một loại cảm giác khác.

Chẳng bao lâu sau, hắn vẫn chỉ là một cái vừa mới bước vào Linh Phủ Cảnh thiếu niên, thậm chí suýt nữa liền bái nhập Thất Tinh Tông, bái nhập Tinh Hà lão tổ môn hạ.

Bây giờ hồi nhớ lại đến, cũng là một hồi thổn thức.

Chỉ là, tạo hóa trêu ngươi, ai có thể thấy rõ ràng đâu?

"Ngao ô!"

Một tiếng rồng gầm vang lên, hô hấp ở giữa, Tiểu Bạch Long há mồm liền phun ra một ngụm hơi thở của rồng.

Bây giờ khỏi hẳn thương thế, Tiểu Bạch Long cũng đã triệt để luyện hóa Nhất Nguyên Trọng Thủy, đem Nhất Nguyên Trọng Thủy lực lượng dung nhập hơi thở của rồng bên trong, trong tích tắc, chính là một cột nước phun ra, trực tiếp đánh về phía cái kia tinh hà kiếm.

Bây giờ Tiểu Bạch Long là thực lực cỡ nào, cái này một ngụm hơi thở của rồng phun ra, dung hợp Nhất Nguyên Trọng Thủy lực lượng, chính là Tinh Hà lão tổ cũng căn bản là không có cách coi như không quan trọng.

Oanh!

Tinh hà kiếm khí chém ở cột nước phía trên, kiếm khí cùng cột nước đồng thời ầm ầm tan vỡ, một kích này, nhưng là Tinh Hà lão tổ cùng Tiểu Bạch Long cân sức ngang tài.

Chỉ là, bây giờ Tinh Hà lão tổ muốn đối mặt, có thể không hề chỉ chỉ là một cái Tiểu Bạch Long.

Cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc trong tay Nghịch Ma Kiếm đã xuất thủ, mang theo một đạo chói mắt tử mang, hung hãn hướng về Tinh Hà lão tổ chém xuống đi.

Nếu như trạng thái bình thường xuống, một kiếm này tự nhiên căn bản là không có cách cho Tinh Hà lão tổ mang đến uy hiếp gì, nhưng hôm nay, Bạch Nhạc một kiếm này, nhưng là vừa may cắm ở hắn vừa mới cùng Tiểu Bạch Long giao thủ trong nháy mắt, lực cũ đã hết lực mới mà sống. Trong nháy mắt liền đánh Tinh Hà lão tổ một trở tay không kịp.

Oanh!

Ở nơi này một kiếm gần rơi vào Tinh Hà lão tổ trên người trong nháy mắt, Thất Tinh Tháp thượng đột nhiên lộ ra lau một cái thất thải quang hoa, trực tiếp hóa thành một đạo bức tường ngăn cản, ngăn ở Tinh Hà lão tổ trước mặt, Bạch Nhạc một kiếm này, nhưng là liền một điểm rung động đều không có thể nổi lên tới.

"Vô tri tiểu nhi, chẳng lẽ cho rằng dựa vào một con súc sinh tương trợ, liền có thể không đem bổn tông để vào mắt sao?" Lạnh rên một tiếng,

Tinh Hà lão tổ khinh thường quát mắng.

Từ lúc Đạo Lăng Thiên Tông thời điểm, hắn liền đã biết Tiểu Bạch Long vượt qua thiên kiếp, hóa giao thành rồng, tự nhiên không có khả năng không hề phòng bị.

Nhưng dù cho như thế, hắn vẫn dám cùng Bạch Nhạc trực tiếp trở mặt, cũng là bởi vì hộ tông đại trận tồn tại.

"Ngao ô!"

Tinh Hà lão tổ cái này một mắng, Bạch Nhạc bản thân còn không có phản ứng gì đâu, Tiểu Bạch Long nhưng là trước bị làm tức giận.

Tiểu Bạch Long hóa long trước đó, linh trí cũng đã tương đương với nhân loại hài đồng, bây giờ sau khi đột phá, linh trí càng cao, như thế nào còn có thể nghe không ra Tinh Hà lão tổ là ở mắng nó.

Thân ở không trung, phát sinh một tiếng lanh lảnh tiếng long ngâm, Tiểu Bạch Long nhưng là hung hãn trực tiếp hướng về Tinh Hà lão tổ đụng tới.

Thân là Long tộc, hơi thở của rồng cũng chỉ là thủ đoạn phụ trợ, Tiểu Bạch Long am hiểu nhất vĩnh viễn vẫn là gần người chém giết.

Kinh khủng nhất là, lấy Tiểu Bạch Long cái kia thân thể cường hãn chi lực, thậm chí đủ để ngạnh hám tinh hà kiếm khí, trực tiếp giết đến Tinh Hà lão tổ bên người đi.

Trên thực tế, đây cũng chính là Long tộc sở dĩ hung hãn nguyên nhân.

Đồng cảnh giới phía dưới, không ai nguyện ý đối mặt Long tộc công kích.

Trong nháy mắt, nhìn gào thét mà đến Tiểu Bạch Long, cho dù là Tinh Hà lão tổ cũng không khỏi một hồi tê cả da đầu.

Nếu như không phải là ở cái này Thất Tinh Tông bên trong, dù cho là một đối một giao phong, hắn chỉ sợ cũng căn bản không phải Tiểu Bạch Long đối thủ.

Hô hấp trước đó, Thất Tinh Tháp thượng lần nữa rơi xuống một màn ánh sáng, ngạnh sinh sinh đem Tiểu Bạch Long cản lại.

Một cái Địa Cấp tông môn súc tích, trừ phi là hóa hư cường giả, bằng không không có ai có thể coi như không quan trọng.

Đây cũng là Tinh Hà lão tổ sở dĩ tự phụ nguyên nhân vị trí, hắn thấy, trừ phi là vị kia cầm trong tay Thanh Vương Kiếm Bất Tử Thanh Vương thân chí, bằng không Thất Tinh Tông liền vững như bàn thạch.

"Ầm!"

Tiểu Bạch Long thân thể chợt đụng vào cái kia một đạo màn ánh sáng bảy màu phía trên, cái kia màn sáng một hồi lay động, nhưng lại đúng là vẫn còn không có tan vỡ.

"Các ngươi đánh đủ, hiện tại nên ta đi?"

Xác nhận vô luận Tiểu Bạch Long lại như thế nào điên cuồng công kích, cũng không khả năng đánh vỡ màn ánh sáng bảy màu, Tinh Hà lão tổ nhất thời cười lạnh, một tay một trảo, không trung cái kia huyễn lệ tinh hà kiếm liền hung hãn hướng về Bạch Nhạc rơi xuống.

Tồn tại Thất Tinh Tháp thủ hộ chi lực, một trận chiến này, hắn cũng đã đứng ở bất bại chi địa, thủ thắng bất quá chỉ là một cái vấn đề thời gian.

Kiếm như ngân hà!

Lách qua Tiểu Bạch Long, Tinh Hà lão tổ một kiếm này thẳng đến Bạch Nhạc mà đến, dường như muốn trực tiếp chém giết Bạch Nhạc đồng dạng.

Dù cho là Bạch Nhạc, giờ khắc này, cũng không khỏi đồng dạng cảm thụ được một cổ uy hiếp trí mạng.

Từng cái tinh hải lão tổ đều không phải là kẻ vớ vẩn, riêng là tại Thất Tinh Tông loại địa phương này, muốn vượt cấp khiêu chiến Tinh Hà lão tổ liền thực sự quá khó khăn.

Chỉ là, tới mức này, Bạch Nhạc thì như thế nào còn có thể cho phép chính mình buông tha!

Con mắt cũng không có nháy một chút, Bạch Nhạc liền thẳng đến Tinh Hà lão tổ mà đi, còn như đối phương chém về phía chính mình một kiếm kia, Bạch Nhạc nhưng là cũng không nhìn một cái.

Một ý niệm, Tức Thổ, Địa Hỏa, Cực Hàn Băng Hoa đồng thời nổi lên, trực tiếp ngăn ở Bạch Nhạc trước người, hóa thành tầng tầng bức tường ngăn cản, ngăn cản Tinh Hà lão tổ một kiếm này.

Luận thực lực, Bạch Nhạc bây giờ xác thực vẫn chưa tới tinh hải, cho dù là chính diện ngạnh hám, cũng rất khó ngăn trở Tinh Hà lão tổ công kích, có thể Bạch Nhạc bảo vật nhiều a!

Những bảo vật này, bên nào cũng không phải bình thường Tinh Cung Cảnh có khả năng luyện hóa, bây giờ toàn bộ tại Bạch Nhạc trên tay, tạm thời kéo dài một ít thời gian, tự nhiên không có bất kỳ trắc trở.

Đương nhiên, chỉ bằng những thứ này tự nhiên cũng đồng dạng không ngăn cản nổi ra tay toàn lực Tinh Hà lão tổ, thật là. . . Bây giờ Bạch Nhạc cũng không phải là tại một mình chiến đấu hăng hái a!

"Tiểu Bạch, ngăn trở hắn!"

Cơ hồ là tại mở miệng đồng thời, Bạch Nhạc đã rơi vào cái kia màn ánh sáng bảy màu trước đó!

"Thôn thiên!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc nhưng là trực tiếp thi triển ra Thôn Thiên Quyết.

Đối với người khác mà nói, Thất Tinh Tông hộ tông đại trận có lẽ là không thể phá vở, có ở Bạch Nhạc trong mắt lại căn bản không có chuyện này.

Tinh Hà lão tổ cuối cùng chỉ khốn cùng Thanh châu một chỗ, căn bản chưa từng minh bạch, Thôn Thiên Quyết cường hãn, nếu là có thể bị chính là một đạo hộ tông đại trận ngăn lại, trước đây Thông Thiên Ma Quân thì như thế nào có thể giết Đạo Lăng Thiên Tông máu chảy thành sông.

Trên đời này, nào có cái gì Thôn Thiên Quyết xé không ra lỗ hổng!

Cái kia nhất tôn nhân hình hóa thân xuất hiện trong nháy mắt, liền bắt đầu điên cuồng thôn phệ xung quanh màn ánh sáng bảy màu, bất quá là trong khoảnh khắc, tầng kia liền Tiểu Bạch Long đều đụng không khai quang màn, liền ngạnh sinh sinh bị xé mở một vết thương!

"Không! Điều đó không có khả năng!"

Hai mắt thông hồng, Tinh Hà lão tổ trong mắt lộ ra một vẻ sợ hãi, hung hãn hướng về Bạch Nhạc xung phong liều chết mà đi, mưu toan tại cái kia màn ánh sáng bảy màu tan vỡ trước đó chém giết Bạch Nhạc.

Vô luận là Địa Hỏa, vẫn là Tức Thổ hoặc là Cực Hàn Băng Hoa, ở loại tình huống này xuống, cũng không thể chống đỡ được gần như điên cuồng Tinh Hà lão tổ.

Chỉ là, cứ như vậy một hồi thời gian, nhưng cũng đã đủ để cho Tiểu Bạch Long chạy tới.

Lại là một tiếng rồng gầm tiếng vang lên, Tiểu Bạch Long phảng phất một đạo bạch sắc thiểm điện, hung hãn hướng về Tinh Hà lão tổ đụng tới.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 815: Tiểu tử, tiễn ngài về nhà

Tiểu Bạch Long chưa chắc biết Thôn Thiên Quyết lợi hại, nhưng là lại có thể tín nhiệm vô điều kiện Bạch Nhạc.

Dưới cái nhìn của nó, tất nhiên Bạch Nhạc đem an toàn giao cho nó, như vậy trừ phi hắn chết, bằng không liền tuyệt đối sẽ không để cho Tinh Hà lão tổ thương tổn được Bạch Nhạc chút nào.

Bây giờ, Tiểu Bạch Long liền nghiễm nhiên đang dùng thân thể mình tới ngăn cản Tinh Hà lão tổ công kích, vì Bạch Nhạc đem đổi lấy thời gian.

Vô luận Tinh Hà lão tổ như thế nào điên cuồng công kích, cũng đều thủy chung không cách nào làm cho Tiểu Bạch Long lui lại chút nào, bằng vào Long tộc cái kia thân thể cường hãn, Tiểu Bạch Long ngạnh sinh sinh chống đỡ gần trăm hơi thở thời gian, mà hắn chính mình, cũng bất quá vẻn vẹn bị điên cuồng Tinh Hà lão tổ đánh nát một ít lân phiến mà thôi, căn bản không có chịu đến cái gì vết thương trí mệnh.

Nhưng mà cái này trăm hơi thở thời gian, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng đã đủ đủ!

"Bạo cho ta!"

Mạnh mẽ thôn phệ một bộ phận màn ánh sáng bảy màu lực lượng, Bạch Nhạc hung hãn đem thân ngoại hóa thân nổ lên, ngạnh sinh sinh đem cái kia màn ánh sáng bảy màu nổ nát, bước ra một bước cầm trong tay Nghịch Ma Kiếm, hung hãn hướng về Tinh Hà lão tổ giết đi qua.

Ngu kiếm!

Không có gì hoa xảo, xé rách màn ánh sáng bảy màu công kích, Bạch Nhạc liền trực tiếp lựa chọn thẳng thắn nhất, trực tiếp nhất phương thức, hung hãn hướng về Tinh Hà lão tổ giết đi qua.

Duy mau bất phá!

Thậm chí người khác còn chưa phản ứng kịp, cái kia một đạo kiếm khí màu tím cũng đã chém tới Tinh Hà lão tổ trước người tinh hải phía trên!

Kiếm phá tinh hải!

Nghịch Ma Kiếm liền phảng phất một thanh lợi kiếm, xuyên qua tinh hải, thẳng đến Tinh Hà lão tổ mà đi!

"Tiểu súc sinh, đi chết đi!"

Mắt thấy Bạch Nhạc vậy mà thật xé rách hộ tông đại trận, mạnh mẽ giết đến bên cạnh mình, Tinh Hà lão tổ trong lòng có chút sợ hãi, có thể càng nhiều, lại y nguyên vẫn là phẫn nộ.

Hắn không thể nào tiếp thu được, chính mình vậy mà lại thua ở một cái như vậy chưa bước vào tinh hải tiểu tử trên tay.

Bây giờ hắn duy nhất cơ hội, chính là thừa dịp Tiểu Bạch Long vẫn không có thể chạy tới, trước một bước đánh tan Bạch Nhạc, thậm chí trực tiếp đem Bạch Nhạc bắt giữ, mới có thể thay đổi chiến cuộc.

Mặc dù cái này rất gian nan, nhưng này cũng đã là hắn duy nhất hy vọng.

Một khi đợi được Tiểu Bạch Long phục hồi tinh thần lại, cùng theo một lúc giết tới, không có hộ tông đại trận chống đỡ, hắn có thể kháng cự không được Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Long liên thủ công kích.

Hắn duy nhất có thể tin tưởng, chính là chính mình cái kia cao hơn Bạch Nhạc một cảnh giới lớn thực lực!

Toàn bộ tinh hải, phảng phất đều ở đây ý tứ hoàn cảnh, hóa thành một bả cự kiếm, xông vào tinh hải bên trong Bạch Nhạc, đi ra chính diện thừa nhận cái này cự kiếm áp lực bên ngoài, xung quanh tựa hồ mỗi một điểm tinh quang cũng đều hóa thành khủng bố lợi kiếm, hướng về Bạch Nhạc giết đi qua.

"Kiếm Nhận Phong Bạo!"

Vừa mới thi triển qua Thôn Thiên Quyết, trong khoảng thời gian ngắn, cho dù là Bạch Nhạc, cũng không khả năng liên tục thi triển!

Chỉ là, bây giờ Bạch Nhạc, vốn có nhưng lại cũng không hề chỉ chỉ có Thôn Thiên Quyết một cái như vậy đủ để cho hắn vượt cấp mà chiến thần thông.

Thậm chí từ trình độ nào đó mà nói, một khi Kiếm Nhận Phong Bạo uy lực triệt để bày ra, nếu so với Thôn Thiên Quyết đáng sợ hơn.

Ùng ùng!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc bên người liền chợt hình thành một đạo kiếm khí vòng xoáy, kiếm khí màu tím dẫn động phía dưới, phảng phất xung quanh toàn bộ thiên địa lực lượng, đều ở đây bị kiếm khí này vòng xoáy dẫn dắt, ngắn ngủi trong chốc lát, liền hình thành một cái kiếm khí phong bạo!

Oanh!

Địa Hỏa, Tức Thổ, Cực Hàn Băng Hoa lực lượng, cũng đồng dạng bị Bạch Nhạc thôi động đến mức tận cùng, gắt gao ngăn cản xung quanh cái kia khủng bố áp lực.

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc cũng không cần chống đỡ bao lâu, Tiểu Bạch Long cũng đã đủ để chạy tới.

"Ngao ô!"

Lại là một tiếng rồng gầm vang lên, một ngụm hơi thở của rồng phun ra, mang theo Nhất Nguyên Trọng Thủy lực lượng, Tiểu Bạch Long hung hãn vọt tới Bạch Nhạc bên người, trợ giúp Bạch Nhạc hóa giải Tinh Hà lão tổ đại bộ phận công kích.

Ùng ùng!

Kiếm Nhận Phong Bạo điên cuồng tăng trưởng, trong nháy mắt, cũng đã đạt được đủ để ngạnh hám tinh hải cấp độ!

Cường thế nghiền ép phía dưới, cho dù là Tinh Hà lão tổ cũng lại không thể chịu đựng ở Kiếm Nhận Phong Bạo cùng Tiểu Bạch Long song trọng đả kích, trong miệng phun ra một ngụm tiên huyết, tinh hà chợt tan vỡ!

"Không muốn!"

Một màn này, đối với những cái kia Thất Tinh Tông trưởng lão cùng đệ tử mà nói, mới là một lần hủy diệt tính đả kích!

Dù là trước đó cũng đã nghe được Bạch Nhạc những truyền thuyết kia, có thể vô luận như thế nào, những truyền thuyết này, nhưng cũng không cách nào cùng Bạch Nhạc đánh bại Tinh Hà lão tổ so sánh.

Bọn hắn một mực sinh hoạt tại Thất Tinh Tông bên trong, cũng không biết những cái kia nhất đứng đầu cường giả khủng bố đến mức nào, đối bọn hắn mà nói, Tinh Hà lão tổ chính là thiên!

Có thể Bạch Nhạc, bây giờ lại ngạnh sinh sinh đánh nát mảnh này thiên!

Đương nhiên, đây cũng không phải là chỉ là Bạch Nhạc một lực lượng cá nhân, bên trong có một bộ phận rất lớn là Tiểu Bạch long công lao.

Có thể, trong mắt thế nhân, Tiểu Bạch Long bản thân liền là Bạch Nhạc nuôi mãnh thú a, cái kia bản thân liền là Bạch Nhạc một phần thực lực.

Huống chi, tại đây Thất Tinh Tông bên trong, Tinh Hà lão tổ còn điều động Thất Tinh Tháp lực lượng!

Loại tình huống này, còn thua, liền không có bất kỳ lý do có thể nói!

"Ầm ầm!"

Kiếm Nhận Phong Bạo từ Tinh Hà lão tổ bên người bay qua, bay thẳng nhập không bên trong, tùy theo ầm ầm tán loạn!

Ngay tại lúc đó, Nghịch Ma Kiếm cũng đồng dạng rơi vào Tinh Hà lão tổ yết hầu trước đó!

Chỉ cần lại hướng trước chuyển ba phần, liền đủ để trong nháy mắt đâm thủng Tinh Hà lão tổ yết hầu, đưa hắn chém giết!

Tiểu Bạch Long cũng đồng dạng lộ ra lau một cái vẻ hung hãn, dương nanh múa vuốt ở bên cạnh uy hiếp tinh hải lão tổ.

Nghe được Dương Bằng tiếng gọi ầm ĩ, một kiếm này, đúng là vẫn còn dừng lại.

Mặc dù tức giận, có thể Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn không có mất lý trí.

Trên thực tế, hắn cũng căn bản không có dự định giết chết Tinh Hà lão tổ, bằng không, chính là triệt để cùng Thất Tinh Tông trở mặt, bức Thất

Tinh Tông liều mạng với hắn.

Ma Quân truyền nhân có thể làm như vậy, có thể Thanh Châu phủ chủ cũng không nghi ngờ không thể làm ra ngu xuẩn như vậy sự tình.

Huống chi, Bạch Nhạc cùng Thất Tinh Tông trước đó cái kia thiên ti vạn lũ quan hệ, cũng làm cho hắn không có khả năng thật đối Thất Tinh Tông thống hạ sát thủ.

"Tinh hà, ngươi thua!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói.

Đồng dạng vẫn là gọi thẳng tên, nhưng này một khắc, lại không có bất kỳ người nào còn dám nghi vấn.

Bây giờ Bạch Nhạc, xác thực đã có cùng Tinh Hà lão tổ nói chuyện ngang hàng tư cách, không, thậm chí có thể nói là ở trên cao nhìn xuống.

Kiếm trong tay, chính là công đạo!

Trong nháy mắt, Tinh Hà lão tổ phảng phất già nua mấy trăm tuổi, cái kia một cổ khí cũng rốt cục tiết.

Thở dài một tiếng, Tinh Hà lão tổ chậm rãi mở miệng nói, "Trường giang sóng sau đè sóng trước, không sai. . . Là lão phu bại! Từ nay về sau, Thanh châu chỉ biết có một thanh âm, mong rằng Bạch phủ chủ có thể đối xử tử tế bổn tông."

Cái này một hơi thở tiết, Tinh Hà lão tổ liền tựa hồ đã mất đi tất cả chống đỡ.

Hắn một đời, toàn bộ tốn hao tại Thất Tinh Tông phía trên, Thất Tinh

Tông tại hắn dẫn dắt phía dưới, cũng xác thực một mực nắm trong tay Thanh châu!

Chỉ là, từ nơi này đánh một trận bắt đầu, đây hết thảy liền đều đã kết thúc.

Làm cái này đánh một trận tin tức truyền đi, liền lại không có bất kỳ người nào có thể ngăn cản Thanh châu nhất thống.

Chính như hắn nói, từ nay về sau, Thanh châu liền chỉ còn lại có một thanh âm!

Thanh châu, đúng là chân chính thuộc về Bạch Nhạc Thanh châu.

Tại Tinh Hà lão tổ xem ra, cái này cũng đã là hắn cuối cùng nhượng bộ.

Nhưng mà, đối với những lời này, Bạch Nhạc lại căn bản không có chút nào để ý, trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta nói, ngươi còn thiếu Thiên Thu đại sư một cái xin lỗi!"

Trong nháy mắt, Tinh Hà lão tổ con ngươi đột nhiên co rụt lại!

Câu nói này, là hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, cho tới nay, tại hắn trong quan niệm, dùng Mộng Thiên Thu mà nói chuyện, đều chẳng qua chỉ là Bạch Nhạc một cái lấy cớ mà thôi.

Nhưng này một khắc, khi hắn lần nữa ngẩng đầu, nhìn về phía Bạch Nhạc cái kia một đôi bình tĩnh như nước con mắt lúc, lại mới chính thức cảm thụ được, Bạch Nhạc kiên trì!

Không có những cái kia dư thừa lý do!

Bạch Nhạc lấy sức một mình bước lên Thất Tinh Tông, thậm chí không tiếc cùng hắn trở mặt, vì dĩ nhiên cũng làm thật chỉ là câu này xin lỗi!

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, Tinh Hà lão tổ trong lòng nhất thời một mảnh đắng chát.

Nếu như sớm biết như vậy, hắn cần gì phải kiên trì. . . Bất quá là một cái xin lỗi mà thôi a!

Hơn nữa không phải hướng Bạch Nhạc, mà là hướng Mộng Thiên Thu xin lỗi, mặc dù tổn thương hắn uy tín, có thể cái kia ném cũng vẻn vẹn một mình hắn mặt, tuyệt không còn như để cho Thất Tinh Tông rơi vào bây giờ tình cảnh như vậy a.

Cho đến giờ phút này, hắn mới chính thức ý thức được, nguyên lai Bạch Nhạc, thật với hắn trong tưởng tượng không giống nhau. . .

"Lão tổ!"

Người khác cũng không biết Tinh Hà lão tổ tâm tư, Dương Bằng lần nữa đi tới Tinh Hà lão tổ trước mặt quỳ xuống.

Hắn không có đi cầu Bạch Nhạc dừng tay, mà là hướng về Tinh Hà lão tổ trừ ba cái đầu, "Lão tổ, từ nhỏ đến lớn, ngài đều ở đây dạy bảo ta, nếu có thể làm rõ sai trái! Thật là, đến ngài trên người mình, ngài làm sao lại không thể kiên trì đâu?"

"Trước đây sự tình, là ta chính mắt thấy! Lão tổ, là ngươi cho chúng ta mới lựa chọn hi sinh Bạch Nhạc cùng Thiên Thu đại sư, bản thân này cũng không tính sai! Thật là, ngài thật thiếu Bạch Nhạc, thiếu Thiên Thu đại sư một cái xin lỗi a!"

Ánh mắt rơi vào Dương Bằng trên mặt, Tinh Hà lão tổ rõ ràng chứng kiến Dương Bằng trên mặt nước mắt, cùng với cái kia một phần nghiêm túc chi ý.

Vươn tay, Tinh Hà lão tổ nhẹ nhàng lau đi Dương Bằng trên mặt nước mắt, trên mặt lộ ra lau một cái ôn hòa chi sắc, nhẹ giọng nói, "Ta tiểu Bằng nhi, thật lớn lên. . . Là lão tổ sai!"

"Lão tổ!"

Nghe được Tinh Hà lão tổ nhận sai, trong nháy mắt, toàn bộ Thất Tinh Tông tất cả mọi người, đều đi theo quỳ xuống!

Không biết bao nhiêu người theo Dương Bằng một chỗ rơi lệ.

Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc lặng yên thu tay về bên trong kiếm, bình tĩnh thối lui.

Đến một bước này, hắn đã không cần lại uy hiếp Tinh Hà lão tổ.

Một trận chiến này, đã để hắn đạt được muốn kết quả.

Khoát khoát tay, Tinh Hà lão tổ chậm rãi đứng dậy, đi tới Mộng Thiên Thu thi thể trước đó, lặng lẽ cúi đầu, "Mộng trưởng lão, ngươi vi bản tông dốc hết tâm huyết, là lão phu thật xin lỗi ngươi, là Thất Tinh Tông thật xin lỗi ngươi. . . Nhưng nơi đây, vĩnh viễn là nhà ngươi!"

Theo Tinh Hà lão tổ cái này khom người cúi đầu, Thất Tinh Tông sở hữu trưởng lão cùng đệ tử, cũng đều đồng thời khom mình hành lễ, hướng về Mộng Thiên Thu là thi thể hành lễ.

Cho đến giờ phút này, Mộng Thiên Thu mới rốt cục đạt được, hắn nay đã đạt được tôn trọng cùng công đạo!

Bằng thể hiện phương thức, trở lại Thất Tinh Tông bên trong.

Bạch Nhạc cũng biết, đây mới là Mộng Thiên Thu rất muốn kết quả.

Vô luận trước đây Tinh Hà lão tổ làm ra cái dạng gì lựa chọn, có thể đối Mộng Thiên Thu mà nói, hắn quan tâm đều không phải là những thứ này, mà là Thất Tinh Tông bản thân.

Bởi vì, nơi đây. . . Mới là nhà hắn a!

Nhìn Mộng Thiên Thu, Bạch Nhạc trong lòng đau xót, lúc này mới theo khom mình hành lễ, yên lặng trong lòng nói.

"Thiên Thu đại sư, tiểu tử. . . Tiễn ngài về nhà!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 816: Trọng chưởng Thanh châu (canh thứ nhất)

Xin lỗi sau đó, chính là phong cảnh đại táng!

Tinh Hà lão tổ đã ngay trước tất cả mọi người mặt xin lỗi, sau đó sự tình, tự nhiên liền không có bất kỳ lo lắng, Mộng Thiên Thu được truy phong là Thất Tinh Tông thái thượng trưởng lão, nguyên bản thuộc về Mộng Thiên Thu cái kia một tòa cung điện cũng bị vĩnh viễn hạ xuống, một lần nữa ban tên cho vì Thiên Thu điện, ý là nghìn thu trường tồn.

Lúc trước ngô hồ từng thay mặt Mộng Thiên Thu đem Đại Mộng Thiên Thu thần thông truyền cho Hà Tương Tư, cho nên, Hà Tương Tư cũng liền tự nhiên trở thành Mộng Thiên Thu truyền nhân, nhập chủ Thiên Thu điện, phụ trách mạch này truyền thừa.

Mà Mộng Thiên Thu tang lễ, cũng từ Hà Tương Tư nắm đệ tử lễ chủ trì.

Bạch Nhạc cũng đồng dạng lưu lại, lấy Thanh Châu phủ chủ thân phận tham gia Mộng Thiên Thu tang lễ, cái này không chỉ có là Bạch Nhạc đối với Mộng Thiên Thu tôn trọng, cũng cũng là biểu đạt một loại thái độ, cùng Thất Tinh Tông hoà giải thái độ.

Mặc dù bây giờ Bạch Nhạc đã không còn là Thất Tinh Tông khách khanh trưởng lão, có thể cùng Thất Tinh Tông nhưng cũng vẫn như cũ còn vẫn duy trì một loại tốt đẹp quan hệ.

Đây cũng là Bạch Nhạc đối với Tinh Hà lão tổ trước đó nói tới đối xử tử tế Thất Tinh Tông yêu cầu này hồi ứng với.

Đương nhiên, trừ cái đó ra, trong lúc này còn lộ ra một loại khác ý tứ

hàm xúc.

Tựa như cùng Đại Càn Vương Triều nhất quán mục đích, Thanh châu cũng vẫn là không phân đạo ma.

Mặc dù Bạch Nhạc bản thân là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, nhưng lại cũng không có nghĩa là, Bạch Nhạc liền sẽ hoàn toàn ngã về phía ma tu, bản thân hắn liền từng là chính đạo một viên, hơn nữa, sau này, cũng vẫn như cũ vẫn tính là nửa Đạo Môn đệ tử.

Đạo ma song tu, cũng đồng thời áp đảo Thất Tinh Tông cùng Huyết Ảnh Ma Tông, liền vì Bạch Nhạc lần này trở về sau đó, lần nữa khống chế Thanh châu phương châm, định ra điệu.

Ba ngày sau, Thanh Vân Kỵ đi Thất Tinh Tông, Tô Nhan mang theo Thanh Vân Kỵ lộ diện, cũng chờ tại chính thức tuyên bố Bạch Nhạc trở về.

Sau đó, mượn lấy tham gia Mộng Thiên Thu tang lễ cơ hội, toàn bộ Thanh châu đại tiểu tông môn người, tất cả đều chạy tới Thất Tinh Tông!

Mặc dù trên thực tế, ai cũng rõ ràng, bọn họ đều là hướng về phía Bạch Nhạc mà đến, nhưng ít ra trên danh nghĩa, tất cả mọi người là tới vì Mộng Thiên Thu tiễn đưa.

Kể từ đó, trận này tang lễ quy cách tiện lợi thật có thể nói là là xa hoa đến mức tận cùng.

Coi như là Tinh Hải Cảnh lão tổ vẫn lạc, tang lễ chỉ sợ cũng tuyệt đối không có khoa trương như vậy.

Mà, cũng là Bạch Nhạc cuối cùng có thể giúp Mộng Thiên Thu làm.

Xử lý xong việc này sau đó, Tinh Hà lão tổ cũng lần nữa đứng ra tuyên

bố, Dương Bằng trở thành đời tiếp theo tông chủ Người thừa kế, trở thành Thất Tinh Tông chân chính một trong nhân vật trọng yếu.

Đương nhiên, chỉ cần Tinh Hà lão tổ không chết, đối với Thất Tinh Tông mà nói, hắn liền y nguyên vẫn là lớn nhất chỗ dựa vững chắc, có thể Dương Bằng hướng đi trước sân khấu, nhưng cũng có nghĩa là, Thất Tinh Tông kiên quyết dựa vào hướng Bạch Nhạc.

Dù sao, Dương Bằng cùng Bạch Nhạc quan hệ, thực sự chưa nói tới bí mật gì.

Thẳng đến đây hết thảy đều kết bó buộc, Bạch Nhạc lúc này mới theo Thanh Vân Kỵ một chỗ phản hồi Thanh Châu thành.

Lúc này Thanh Châu phủ, cũng đã lại không có bất kỳ thanh âm chất vấn.

Thanh châu, y nguyên vẫn là Bạch Nhạc Thanh châu!

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng theo đó hạ lệnh, tại Thanh Châu thành bên trong xảy ra khác một tòa cực kỳ xa hoa Thanh Vương phủ, quy cách vẫn còn ở phủ thành chủ phía trên!

Cũng vì vậy làm cho tất cả mọi người biết, Bạch Nhạc cùng Bất Tử Thanh Vương ở giữa, không có bất kỳ mâu thuẫn, hơn nữa, Bất Tử Thanh Vương , đồng dạng là Thanh châu cường đại nhất chỗ dựa vững chắc một trong.

Tin tức tựa như cùng như phong bạo, từ Thanh châu cuộn sạch mà ra.

Mà ảnh hưởng lớn nhất, chính là Duyện châu!

Nguyên bản là cùng Thanh châu lân cận, tối trọng yếu là. . . Duyện châu tông môn, cũng đồng dạng cùng Bạch Nhạc ở giữa có thiên ti vạn lũ

quan hệ.

Linh Tê Kiếm Tông cái này cũng không làm sao được người coi trọng Huyền cấp tông môn, bây giờ cũng theo đó thanh danh đại táo.

Duyện châu từng cái tông môn nhân, cũng đều trước sau phái người thượng Linh Tê Kiếm Tông lấy lòng, thế cho nên toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông đều tùy theo triệt để náo nhiệt lên.

Riêng là nguyên bản Bạch Nhạc ở lại Thiên Tâm phong, càng là thành tất cả mọi người muốn đi địa phương.

Mà xem như bây giờ Bạch Nhạc duy nhất đệ tử, Lục Hi Nhi cũng nghiễm nhiên trở thành chân chính tiểu công chúa, đủ loại tu hành tài nguyên quả thực chồng chất như núi, làm cho tất cả mọi người đều đỏ mắt không thôi.

Nhưng vô luận là ai, cũng đều không dám đi đánh Lục Hi Nhi chủ ý.

Bắc Đẩu Tinh Cung!

So với việc tông môn khác, nơi đây ngược lại là yên tĩnh nhất.

Người khác tranh nhau đi Linh Tê Kiếm Tông lấy lòng, có thể Bắc Đẩu Tinh Cung, lại từ đầu đến cuối không có bất kỳ bày tỏ gì, mặc dù không có đưa ra phản đối, có thể cho dù ai cũng đều rõ ràng, Bắc Đẩu Tinh Cung hôm nay là vô luận như thế nào cũng không khả năng chống đỡ Linh Tê Kiếm Tông.

Ngược lại không phải là sợ bị Linh Tê Kiếm Tông uy hiếp, mà là bởi vì ai cũng biết, Bắc Đẩu Tinh Cung xuất sắc nhất đệ tử, cũng là Bắc Đẩu lão tổ sủng ái nhất đệ tử, Vệ Phạn Dạ, chính là chết ở Bạch Nhạc trên tay.

"Lão tổ!"

Trong mây, Bắc Đẩu Tinh Cung cung chủ cùng Trần Kiếm Phong đồng thời bước vào Bắc Đẩu lão tổ ẩn cư chi địa.

"Có cái gì muốn nói, nói thẳng đi, không cần đi vòng vèo."

Ngẩng đầu liếc một cái, Bắc Đẩu lão tổ chậm rãi mở miệng nói.

"Lão tổ!"

Cười khổ một tiếng, Trần Kiếm Phong dẫn đầu mở miệng nói, "Phạn Dạ chết, chúng ta cũng rất đau lòng, thật là. . . Đi qua cuối cùng muốn đi qua, lão tổ ngươi cũng không cần vô cùng thương tâm."

Vệ Phạn Dạ chết, vẫn luôn là Bắc Đẩu lão tổ trong lòng lớn nhất đau nhức!

Lúc trước tại Đạo Lăng sơn bên trên, hắn cũng vẫn cho rằng, Bạch Nhạc tất nhiên sẽ bị giết chết, cũng coi như gián tiếp vì Vệ Phạn Dạ báo thù.

Ai có thể có thể nghĩ đến, cuối cùng Bạch Nhạc chẳng những an toàn hạ Đạo Lăng sơn, hơn nữa, ba tháng ngắn ngủi ở giữa, liền khôi phục thực lực, trở về Thanh châu sau đó, rất nhanh quét dọn Thanh châu bên trong tất cả không phục thanh âm, lần nữa nhập chủ Thanh châu, thanh thế càng tại ngày xưa phía trên.

Hơn nữa, loại ảnh hưởng này lực, đã lại hướng lấy Duyện châu lan tràn.

Hít sâu một hơi, Bắc Đẩu lão tổ khoát khoát tay, "Yên tâm đi, lão phu còn không đến mức mất lý trí!"

"Không dám!"

Lắc đầu, Bắc Đẩu Tinh Cung cung chủ, cái này mới mở miệng nói, "Bạch Nhạc trở về ảnh hưởng sợ còn không chỉ như thế. . . Lão tổ, bây giờ Ngô Văn Uyên lực lượng, cũng đang không ngừng thẩm thấu Duyện châu, nghe đồn, Thư Khánh Dương ít ngày nữa liền đem bước vào tinh hải."

Ngô Văn Uyên bản thân liền là Duyện Châu phủ chủ, bây giờ lần này cùng Thư Khánh Dương đồng thời trở về, liền đã định trước sẽ trở thành một vị cường thế phủ chủ.

Hơn nữa, Ngô Văn Uyên cùng Bạch Nhạc quan hệ không cạn, cái này cũng đồng dạng không phải bí mật gì.

Một khi đạt được Bạch Nhạc chống đỡ, lại có đã bước vào tinh hải Thư Khánh Dương uy hiếp, Ngô Văn Uyên thật có thể đang có nhúng chàm Duyện châu năng lực.

Nguyệt Lâm Tiên sớm đã bỏ mình, Đông Hải Tiên Đảo huỷ diệt, bây giờ toàn bộ Duyện châu Địa cấp tông môn, cũng cũng chỉ còn lại có một cái Bắc Đẩu Tinh Cung!

Đương nhiên, nếu như Bạch Cốt Thần Giáo cũng coi như, trước mặt coi như là một cái.

Có thể hỏi đề ở chỗ. . . Bạch Cốt Thần Giáo giáo chủ Bạch Cốt phu nhân, rất sớm đã biểu thị quy thuận tại Thông Thiên Ma Quân, cùng Bạch Nhạc quan hệ , đồng dạng cực kỳ thân cận.

Dưới tình huống như vậy, Bắc Đẩu Tinh Cung cục diện, khả năng liền càng phát ra gian nan.

Cũng chính bởi vì vậy, bây giờ, hắn vị cung chủ này, mới không thể không ở chỗ này tìm tới Bắc Đẩu lão tổ thỉnh giáo.

Thật sự là, bây giờ thế cục, đã có chút vượt qua hắn năng lực khống chế a.

"Bạch Nhạc. . ."

Lập lại lần nữa một lần tên này, Bắc Đẩu lão tổ trong lòng cũng không khỏi sinh ra một loại cực kỳ phức tạp cảm giác, tựa hồ tất cả mọi chuyện, đều cùng Bạch Nhạc có quan hệ!

Dựng lên, trước đây cái kia thậm chí hắn căn bản không cần quá lưu ý tên, hôm nay, vậy mà thật đã trưởng thành đến đủ để uy hiếp được Bắc Đẩu Tinh Cung cấp độ. . . Cái này có chút sai lầm, nhưng lại lại cực kỳ chân thực.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 817: Diệp Huyền giá lâm (canh thứ 2)

Bạch phủ!

"Tiểu Bạch, không cho ngươi lại ăn vụng, có nghe hay không?"

Tự tay tại Tiểu Bạch Long trên đầu đập một chút, Bạch Thanh Nhã bất mãn dạy dỗ.

Bạch Nhạc vừa mới làm xong bên ngoài sự tình trở về, Bạch Thanh Nhã tự mình xuống bếp, muốn làm một ít Bạch Nhạc thích ăn nhất đồ ăn tới vì đệ đệ đón gió, toàn bộ quá trình, Bạch Thanh Nhã đều cự tuyệt người khác nhúng tay, cho dù là Tô Nhan đều bị ngăn ở bên ngoài.

Có thể duy chỉ có tên tiểu tử này, Bạch Thanh Nhã lấy nó nhưng là không có cách nào, chứng kiến tiểu tử kia liên tiếp từ trong nồi trộm thịt ăn, Bạch Thanh Nhã rốt cục nhịn không được giáo huấn một chút, cái này tham ăn tiểu tử kia.

"Ngao ô!"

Trên đầu đập một xuống, Tiểu Bạch Long ủy khuất kêu một tiếng, nhưng lại vẫn như cũ nhìn chằm chằm trong nồi thịt không chịu đi.

Nếu là có ngoại nhân thấy như vậy một màn, sợ là không phải là bị sợ chết không được có thể.

Thất Tinh Tông đánh một trận xong, cho dù là Thanh châu tu hành giả, cũng đều biết Bạch Nhạc bên người có một cái khủng bố Bạch Long, đủ để chém giết tinh hải.

Đừng nói Bạch Thanh Nhã chính là một cái bình thường người, cho dù là Tinh Hải Cảnh lão tổ, ai dám giơ tay lên đi nhìn Tiểu Bạch Long cái đầu?

Dù là nó bây giờ chỉ là lớn chừng bàn tay khả ái dáng vẻ.

Chỉ là, những thứ này Bạch Thanh Nhã cũng không biết.

Tu hành giới sự tình, Bạch Thanh Nhã vốn là biết rất ít, hơn nữa Tô Nhan cũng biết, Bạch Nhạc cũng không muốn Bạch Thanh Nhã lo lắng cho hắn, cho nên rất nhiều chuyện, Tô Nhan đều là gạt Bạch Thanh Nhã, thế cho nên Bạch Thanh Nhã đối với Tiểu Bạch Long ấn tượng cũng còn vẫn như cũ dừng lại ở trước đó, cái kia khả ái tiểu tử kia bên trên.

Tiểu Bạch Long thì càng không quan tâm, nó linh trí vốn là càng ngày càng cao, tự nhiên biết, Bạch Thanh Nhã là Bạch Nhạc cực kỳ thân cận người, hơn nữa, từ ban đầu ở Bạch phủ thời điểm, tiểu tử kia liền cùng Bạch Thanh Nhã quen thuộc. Có thể nói, trên đời này trừ Bạch Nhạc bên ngoài, cùng Tiểu Bạch Long họ hàng gần nhất người, chính là Bạch Thanh Nhã.

Những thứ này việc vặt tự nhiên không cần nói thêm.

Thính Hương Thủy Tạ bên trong, Bạch Nhạc tùy ý dựa vào ghế, Tô Nhan liền đứng ở bên cạnh, giống như một tiểu thị nữ giúp Bạch Nhạc xoa bóp bả vai, theo miệng nói nhàn thoại.

"Công tử, Thanh Vương bên kia, thật không cần lo lắng sao?"

Mặc dù trong khoảng thời gian này, Bạch Nhạc đã tại Thanh châu lần nữa tạo quyền uy, có thể chỉ cần muốn vị kia Bất Tử Thanh Vương, Tô Nhan nhưng trong lòng vẫn còn có chút bỡ ngỡ.

Phải biết, ban đầu ở Thanh Vương lăng tẩm bên trong, nàng cũng đã gặp qua Bất Tử Thanh Vương, hiểu hơn, đó là kinh khủng bực nào tồn tại.

"Yên tâm đi, Thanh Vương tâm tư cũng không với những chuyện này."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Người khác không rõ, có thể Bạch Nhạc nhưng là thanh thanh sở sở, cái gọi là Thanh châu, căn bản sẽ không bị vị kia Bất Tử Thanh Vương nhìn ở trong mắt, lấy vị kia thân phận, sớm đã qua truy cầu những quyền lực này cùng quyền lợi cảnh giới.

Đối với Bất Tử Thanh Vương mà nói, nhất chuyện trọng yếu, là khôi phục thực lực, sau đó, thử nhìn một chút, có thể hay không có tiến hơn một bước cơ hội.

Trừ cái đó ra, cho dù là Đại Càn Vương Triều hưng suy, cũng căn bản không bị để ở trong lòng, thì càng đừng nói Thanh châu chi địa.

Cũng chính bởi vì vậy, trước đây nhắc tới chuyện này thời điểm, Bất Tử Thanh Vương mới có thể như vậy khinh miệt nói, cái này là ngu xuẩn vấn đề.

Thế nhân nhiều lấy chính mình ánh mắt cùng cảnh giới tới đo lường được Bất Tử Thanh Vương tâm tư, tự nhiên sai nghìn dặm.

Trong lúc này rất nhiều then chốt, cho dù là Bạch Nhạc, cũng là gần nhất mấy người này chân chính tĩnh tâm xuống sau đó, vừa muốn minh bạch.

Chỉ là những lời này, hắn cũng không muốn quá nhiều cùng Tô Nhan giải thích.

Trên thực tế, không có đến loại cảnh giới đó, vô luận hắn nói như thế nào, Tô Nhan chỉ sợ cũng rất khó lý giải loại kia tâm cảnh.

Bất quá, Tô Nhan chỗ tốt là, cũng không bàn cây vấn đề, mà là đối với Bạch Nhạc có một loại khác thường tín nhiệm cảm giác.

Chỉ cần Bạch Nhạc nói không thành vấn đề, nàng cũng liền không còn để ý.

"Công tử, lần này ngươi hồi Thanh châu, hội ở bao lâu?"

Nhìn Bạch Nhạc, Tô Nhan nhịn không được lần nữa mở miệng hỏi.

Trọng chưởng Thanh châu, thậm chí áp đảo Huyết Ảnh Ma Tông cùng Thất Tinh Tông, nhìn, Bạch Nhạc cần phải đắc ý vô cùng, triệt để tại Thanh châu an định lại mới đúng, có thể Tô Nhan nhưng trong lòng thủy chung có một loại cảm giác, sợ rằng Bạch Nhạc y nguyên vẫn là sẽ không ở Thanh châu ở lâu.

Nao nao, Bạch Nhạc thật cũng không nghĩ đến, Tô Nhan lại có thể chứng kiến tầng này, hơi trầm ngâm một chút, cái này mới mở miệng nói, "Hiện tại còn không rõ ràng lắm, thế nhưng, nghĩ đến. . . Hắn là sẽ không lâu lắm."

Ổn định Thanh châu thế cục, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng đã đủ đủ.

Bước kế tiếp, hắn chắc chắn bước vào Ung châu, chân chính đi Đại Càn Vương Triều vương đô nhìn một cái, cái này khoảng chừng cũng là Diệp Huyền ý tứ.

Mà bây giờ. . . Thì nhìn Diệp Huyền lúc nào sẽ tới Thanh châu.

Tính toán thời gian, Thất Tinh Tông sự tình, nghĩ đến cũng đã truyền đi, chỉ cần nhận được tin tức, Diệp Huyền hắn là sẽ không dây dưa lâu lắm mới đúng.

Cơ hồ là tại Bạch Nhạc trong đầu hiện lên những ý niệm này đồng thời, bên ngoài nhất thời có Thanh Vân Kỵ thống lĩnh bước vào Bạch Nhạc trong thư phòng.

"Phủ Chủ đại nhân, có khách tới chơi, dẫn đầu là cái thanh y lão giả, bên người có bốn người, trang phục rất kỳ quái, giống như là thư sinh, thợ rèn, người đánh cá cùng nông phu, bất quá nhưng không có nói rõ thân phận, chỉ nói là đại nhân cố nhân, chỉ cần báo to lớn người là được."

Cái kia Thanh Vân Kỵ thống lĩnh trầm giọng hồi đáp nói.

Dạng này thông báo, mặc dù là chính bản thân hắn đều cảm thấy có chút sai lầm, có thể hết lần này tới lần khác, đối phương rõ ràng khí tức gì đều không tiết ra ngoài, liền có thể mang cho hắn một loại áp lực cực lớn, để cho hắn không dám có chút do dự.

Ngư Tiều Canh!

Mặc dù cái kia Thanh Vân Kỵ thống lĩnh cũng không nhận ra Diệp Huyền, có thể chỉ cần lớn như vậy trí miêu tả một chút, Bạch Nhạc cũng có thể minh bạch theo Ngư Tiều Canh bọn hắn một chỗ người đến là ai.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc rồi đột nhiên ngồi thẳng thân thể, trong mắt lộ ra vẻ vui mừng.

"Nhanh, mở rộng ra trung môn! Tiểu Nhan, ngươi theo ta cùng đi nghênh tiếp!"

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, Tô Nhan cũng nhất thời phản ứng kịp.

"Công tử, là Diệp Huyền đại sư?"

"Không sai!"

Đứng dậy, Bạch Nhạc trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, "Mới vừa còn đang suy nghĩ, Diệp Huyền đại sư chuyện gì sẽ đến đâu, không nghĩ tới vậy mà tới nhanh như vậy! Tiểu Nhan, ngươi để cho người ta đi Thanh Vương phủ đưa tin, mời Thanh Vương điện hạ qua đây một chuyến đi."

Diệp Huyền đại sư giá lâm, đối với Bạch Nhạc cùng Bất Tử Thanh Vương mà nói, đều là một đại sự.

Loại tình huống này, tự nhiên là nhất định muốn phái người đi thông tri.

Thậm chí không cần phải nói lý do, chỉ cần nói chính mình mời Bất Tử Thanh Vương qua đây, cũng đã đủ để cho Bất Tử Thanh Vương minh bạch là chuyện gì xảy ra.

Tình huống bình thường xuống, Bạch Nhạc cũng không kiêu ngạo lớn đến muốn để Bất Tử Thanh Vương chính mình qua đây cấp độ.

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc đã bước ra thư phòng, cũng không cần thuyền nhỏ, liền trực tiếp như vậy từ Thính Hương Thủy Tạ bên cạnh trên mặt nước bước qua đi, ngay tại lúc đó, Tô Nhan càng là bay thẳng đi ra ngoài, lấy tốc độ nhanh nhất phân phó hạ nhân nghênh tiếp.

Lại không nói Diệp Huyền đại sư đối Bạch Nhạc có ân, mặc dù chỉ có Diệp Huyền đại sư thân phận, một khi giá lâm Thanh châu, ai dám chậm trễ?

Tô Nhan trước đây cũng là gặp qua Diệp Huyền đại sư, tự nhiên cũng biết đối phương tồn tại cường đại cở nào thực lực.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 818: Một năm chi mệnh (canh thứ ba)

Nước sạch giội đường phố, mở rộng ra trung môn!

Cho dù là Bạch phủ những thứ này hạ nhân đều bị hù dọa giật mình, phải biết, từ Bạch Nhạc trở thành Thanh Châu phủ chủ tới nay, chưa từng còn lấy loại này lễ tiết bắt chuyện hơn người.

Coi như là Thất Tinh Tông hoặc là Huyết Ảnh Ma Tông lão tổ thân chí, sợ cũng sẽ không có loại đãi ngộ này a?

Những thứ này hạ nhân cũng không biết người đến rốt cuộc ai, thế nhưng Bạch Nhạc dạng này thái độ, cũng không nghi ngờ làm cho tất cả mọi người đều ý thức được người đến tầm quan trọng.

"Bạch Nhạc, bái kiến Diệp Huyền đại sư!"

Nghênh đến trước cửa phủ, Bạch Nhạc nhất thời khom mình hành lễ nói.

Lễ độ cung kính, cái này cúi đầu, Bạch Nhạc bái cam tâm tình nguyện.

"Tiểu tử kia, hà tất đa lễ như vậy!"

Cười khẽ một chút, Diệp Huyền tiến lên vỗ vỗ Bạch Nhạc bả vai, lúc này mới đem Bạch Nhạc đở dậy, "Lão phu mạo muội mà đến, xem như là ác khách lâm môn, ngươi đừng nên trách mới tốt."

"Đại sư đây là muốn chiết sát tiểu tử a!"

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lắc đầu, vội vã làm ra một cái mời thủ

thế, "Đại sư có thể tới, tiểu tử hết sức vinh hạnh! Đại sư, mời!"

Chứng kiến Bạch Nhạc phần này cung kính thái độ, Ngư Tiều Canh bốn người bọn họ, nhưng là cực kỳ thoả mãn.

Bây giờ Bạch Nhạc đã có thể nói là danh động thiên hạ, lại có được Thanh châu chi địa, còn có thể bảo trì phần này tâm tính, đã coi như là khó có được.

Đem Diệp Huyền đại sư bọn hắn đưa vào trong phủ, trong đại sảnh ngồi xuống, Tô Nhan tự tay vì Diệp Huyền đại sư dâng trà, sau đó liền như thế lẳng lặng đứng ở Bạch Nhạc phía sau.

"Diệp Huyền đại sư, ta vừa mới tự ý làm chủ, đã để người đưa tin cho Thanh Vương điện hạ, cũng xin đại sư đừng nên trách."

Ngồi xuống sau đó, Bạch Nhạc lập tức nhẹ giọng tạ lỗi nói.

"Không sao cả, Thanh Vương tính ra, cũng là lão phu tiền bối, lão phu đến Thanh châu, tự nhiên là muốn thấy một lần." Cười lắc đầu, Diệp Huyền không để ý mở miệng nói.

Đứng ở hắn trên lập trường, tự nhiên là có thể lý giải Bạch Nhạc.

Bất Tử Thanh Vương là cường đại cở nào tồn tại, không cùng Bạch Nhạc tính toán, đem Thanh châu quyền chủ đạo vẫn như cũ đưa cho Bạch Nhạc, cũng đã là một phần nhân tình, loại tình huống này, nếu như biết rõ hắn đến, Bạch Nhạc lại không thông tri Bất Tử Thanh Vương, đó mới là thật thất lễ.

"Ha ha, bất quá là sống lâu một chút a! Ngược lại là Diệp Huyền đại sư ngươi, tại triều đại gian nan nhất thời điểm, ngạnh sinh sinh khởi động một mảnh thiên, phần này khí phách cùng thủ đoạn, bản vương hết sức bội phục."

Trong lúc nói chuyện, Bất Tử Thanh Vương trực tiếp từ bên ngoài bước vào tới.

So với việc Diệp Huyền, Bất Tử Thanh Vương khả năng liền không nói nhiều như vậy cấp bậc lễ nghĩa, căn bản cũng không có thông báo, trực tiếp liền bước vào Bạch phủ, trực tiếp đi tìm tới.

Bất Tử Thanh Vương là mấy nghìn năm nhân vật, trước đây cái kia niên đại, Đại Càn Vương Triều hay là tại đang thịnh giai đoạn, mặc dù lần nữa bị Đạo Lăng Thiên Tông đả kích, nhưng lại cũng vẫn không có đến thương gân động cốt, đưa tới suy sụp cấp độ.

Sau đó Đạo Lăng Thiên Tông dùng tới ngàn năm thời gian, mới xem như triệt để hủy diệt Đại Càn Vương Triều căn cơ.

Thậm chí một lần, suýt chút nữa triệt để tiêu diệt Đại Càn Vương Triều.

Mà Diệp Huyền, chính là tại sau đó Đại Càn Vương Triều nhất suy nhược thời điểm đột nhiên xuất hiện, lấy sức một mình, ngăn cơn sóng dữ, vì Đại Càn Vương Triều bảo lưu một điểm nguyên khí.

Nếu như số tuổi đã nói, xưng Bất Tử Thanh Vương một câu tiền bối cũng tịnh không đủ.

Chỉ là, tu hành giả, cũng xưa nay không là lấy tuổi tác để cân nhắc cao thấp, chỉ có thực lực, mới có thể quyết định tất cả.

Giống như là Bạch Nhạc, nếu lấy tuổi tác luận, mới bất quá hai mươi tuổi, có thể đi đi ra ngoài, dù cho là bảy tám chục, thậm chí hơn trăm tuổi, chỉ cần không có bước vào tinh hải, sợ cũng được xưng một tiếng tiền bối.

"Thanh Vương điện hạ khen nhầm."

Đối với Bất Tử Thanh Vương đến, Diệp Huyền cũng không có chút nào ngoài ý muốn, tùy ý mở miệng nói.

"Gặp qua Thanh Vương điện hạ!"

Diệp Huyền có thể ngồi bất động, thế nhưng Bạch Nhạc lại nhất định phải đứng dậy hành lễ.

Thoả mãn gật đầu, Bất Tử Thanh Vương mở miệng nói, "Tiểu tử kia, mấy ngày nay làm không sai! Ngược lại cũng không uổng công Diệp Huyền đại sư nhìn như vậy tốt ngươi."

Mặc dù một mực không có lộ diện, nhưng vô luận là Huyết Ảnh Ma Tông vẫn là Thất Tinh Tông sự tình, Bất Tử Thanh Vương cũng hiển nhiên đều là thanh thanh sở sở.

"Điện hạ mời!"

Chờ Bất Tử Thanh Vương ngồi xuống sau đó, Bạch Nhạc lúc này mới một lần nữa làm xuống tới.

Tô Nhan tự nhiên lần nữa vì Bất Tử Thanh Vương dâng trà, những thứ này nhưng cũng không cần nói thêm.

"Diệp Huyền đại sư, lần này đến, sợ là không chỉ có chỉ là đến xem Bạch Nhạc a? Chúng ta cũng không nhất định đi vòng vèo, có lời gì, không ngại nói rõ."

Không có dong dài khách sáo ý tứ, Bất Tử Thanh Vương nhất thời mở miệng đâm thủng nói.

"Thanh Vương điện hạ ngược lại vẫn là cái kia người nóng tính."

Bật cười lớn, Diệp Huyền ngược lại cũng không để bụng.

Ở trên Đạo Lăng sơn trước đó, hắn cùng với Bất Tử Thanh Vương cũng đã từng có tiếp xúc, tự nhiên quen thuộc đối phương tính tình.

Trên thực tế, ban đầu Bất Tử Thanh Vương thật là không lớn coi trọng Diệp Huyền, dù sao, trong đồn đãi, Diệp Huyền thậm chí ngay cả Tinh Hải Cảnh cũng chưa tới.

Thật là chính nhìn thấy Diệp Huyền sau đó, Bất Tử Thanh Vương lại là rất nhanh liền một lần nữa làm ra phán đoán.

Lúc trước, hắn thậm chí từng cùng Ngư Tiều Canh bốn người giao thủ, tại Thanh Vương Kiếm bị lại tế luyện trước đó, cho dù là lấy cái kia thực lực kinh khủng, vậy mà cũng vô pháp công phá bốn người này phòng thủ.

Sau đó, được chứng kiến Diệp Huyền thủ đoạn về sau, hắn lúc này mới cùng Diệp Huyền đạt thành ước định, cũng sắp Thanh Vương Kiếm lưu lại.

Đạo Lăng sơn đánh một trận, được hồi lại tế luyện Thanh Vương Kiếm sau đó, Bất Tử Thanh Vương mới chính thức triệt để đổi mới, đối Diệp Huyền sinh ra một loại kính phục tình.

Bây giờ gặp lại, Bất Tử Thanh Vương nhưng là cho là thật đã bình ổn các loại (chờ) tư thế tới đối mặt Diệp Huyền.

Trên thực tế, như lá Huyền hạng nhân vật này, cho dù là hắn khôi phục đỉnh phong thực lực, chỉ sợ cũng không sinh được cái gì kiêu căng chi tâm tới.

Còn như Diệp Huyền đại sư, trước đây đó là cùng Thông Thiên Ma Quân đều giao nhau tâm đầu ý hợp nhân vật, tự nhiên cũng đồng dạng sẽ

không luống cuống.

Ngược lại là Bạch Nhạc, đối mặt hai vị này thời điểm, xác thực không biết bao nhiêu quyền phát ngôn, càng nhiều chỉ là mang theo một đôi lỗ tai mà thôi.

"Không phải ta gấp gáp, mà là ngươi đã ngày giờ không nhiều!"

Lắc đầu, Bất Tử Thanh Vương chậm rãi mở miệng nói.

Một câu nói này, nhưng là nhất thời để cho Ngư Tiều Canh bốn người thốt nhiên biến sắc, muốn tức giận, có thể ngại vì Bất Tử Thanh Vương thân phận, không được Diệp Huyền phân phó, nhưng cũng không tốt mở miệng.

Ngược lại là Diệp Huyền không để ý, lắc đầu, "Không sai, lão phu xác thực ngày giờ không nhiều, tối đa cũng bất quá cũng chỉ có một năm thọ mệnh."

Đối với tánh mạng mình, Diệp Huyền so với ai khác đều thấy rõ ràng, tự nhiên cũng không có gì có thể không dám nói.

"Cho nên ta mới nói, ngươi đối Bạch Nhạc tiểu gia hỏa này quá rộng rãi! Nếu bản vương không có nhìn lầm, nếu không có luyện chế Nghịch Ma Kiếm, ngươi cần phải chí ít còn có mười năm chi mệnh!" Nhàn nhạt liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Bất Tử Thanh Vương lần nữa mở miệng nói.

Lần này nhưng là đến phiên Bạch Nhạc biến sắc.

"Diệp Huyền đại sư!"

Mặc dù hắn đã sớm biết, muốn chế tạo ra Nghịch Ma Kiếm bực này thần binh, thế tất yếu tiêu hao Diệp Huyền đại sư cực đại tâm huyết, nhưng lại cũng thật không ngờ, thật không ngờ nghiêm trọng.

Khoát khoát tay, Diệp Huyền bình tĩnh nói rằng, "Sắp sửa gỗ mục, sống lâu mấy năm, chết sớm mấy năm, lại có cái gì to tát đâu! Có thể đạt thành tâm nguyện, mới là tối trọng yếu, ngươi nếu muốn Tạ lão phu, liền tốt tốt tu hành, không được cô phụ Nghịch Ma Kiếm cũng là được."

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 819: Đoạt xá chi luận cùng. . . Bố cục (canh thứ tư)

"Thế nào, Diệp Huyền, ngươi liền từ chưa cân nhắc qua đoạt xá sao?"

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng mở miệng nói.

Đối ngoại, Diệp Huyền đại sư vẫn luôn tuyên bố không đến Tinh Hải Cảnh, nhưng trên thực tế, như vậy làm sao có thể, nếu là thật không đến Tinh Hải Cảnh, Diệp Huyền vẫn là liền thi thể đều hư thối mấy trăm năm, nơi nào còn có thể sống đến bây giờ.

Đồn đãi loại vật này, cho tới bây giờ đều không thể tin, nhưng lại cuối cùng cũng không phải không thối tha.

Tại Bất Tử Thanh Vương xem ra, tin tức này rất có thể chính là Diệp Huyền cố ý thả ra ngoài, mục chính là che đậy Diệp Huyền khả năng đoạt xá khả năng.

Phải biết, có hay không đột phá đến Tinh Hải Cảnh, khác biệt lớn nhất, chính là chỉ có đến Tinh Hải Cảnh, mới sở hữu đoạt xá khả năng!

Tinh Hải Cảnh phía dưới, thần hồn căn bản là không có cách làm được chân chính trên ý nghĩa ổn định, căn bản không tồn tại đoạt xá có khả năng.

Đương nhiên, đoạt xá loại chuyện như vậy, bản thân thì có thương thiên hợp, đừng nói là Tinh Hải Cảnh, coi như là hóa hư, cũng cần rất nhiều điều kiện, mới có thể thuận lợi đoạt xá, không có khả năng cam đoan trăm phần trăm thành công.

Lúc trước Bất Tử Thanh Vương tại Thanh Vương lăng tẩm bên trong ngủ đông, để lại đầu mối, cũng một mực là đang dẫn dụ Đại Càn Vương Triều Trực Hệ Huyết Mạch đến, chính là vì cam đoan đoạt xá xác suất thành công.

Có thể, chí ít lựa chọn đoạt xá, liền có khả năng thành công, mà cự tuyệt, mà là chắc chắn phải chết!

Nhân tính cuối cùng phần nhiều là ích kỷ, chỉ cần sở hữu đủ đủ thực lực, đến sinh tử đe dọa thời điểm, ai không muốn liều một phen?

Diệp Huyền đại sư mặc dù thực lực, tại Tinh Hải Cảnh bên trong cũng không tính đỉnh tiêm, thế nhưng lấy hắn tại luyện khí một kích trên trận pháp thủ đoạn, chỉ cần làm đủ chuẩn bị, không dám nói trăm phần trăm có thể thành công, có thể chí ít bảy thành nắm chặt luôn là có.

Phải biết, đoạt xá loại chuyện như vậy mặc dù là cấm kỵ, có thể Diệp Huyền đại sư đối với Đại Càn Vương Triều tầm quan trọng mà nói, chỉ cần hắn toát ra loại ý niệm này, Đại Càn Vương Triều ắt sẽ đem hết toàn lực vì hắn tìm kiếm thích hợp nhất đoạt xá chọn người!

Thậm chí khoa trương hơn nói, để cho người ta chủ động phối hợp hắn đoạt xá cũng chưa chắc là việc khó gì.

Quyền lợi động lòng người, chỉ cần quyền lợi đủ khá lớn, cho dù là để cho người ta chủ động dâng ra tính mệnh, cũng không có gì lớn lắm, xưa nay như vậy!

Liền lấy Bất Tử Thanh Vương mà nói, hắn đoạt xá vẫn là chính kinh Đại Càn hoàng thất hoàng tử đâu, thật là kết quả đây?

Còn chưa phải là không, thậm chí Đại Càn Vương Triều vẫn luôn tại hướng hắn lấy lòng!

Đạo lý rất đơn giản, một cái Tinh Cung Cảnh hoàng tử, tầm quan trọng thượng cùng Bất Tử Thanh Vương căn bản cũng không tại một cấp bậc.

Bất Tử Thanh Vương không hề cố kỵ nói ra những lời này, nhưng là nhất thời để cho trong đại sảnh tất cả mọi người trở nên biến sắc.

Mặc dù Bạch Nhạc đối với Diệp Huyền tồn tại cực kỳ tốt đẹp cảm giác, nhưng lại cũng cuối cùng nói không nên lời chống đỡ Diệp Huyền đoạt xá những lời như vậy.

So với việc người khác, Diệp Huyền đại sư ngược lại là là bình tĩnh nhất, bật cười lớn, "Đoạt xá. . . Sau đó, thì như thế nào đâu?"

"Ừm?"

Nghe được Diệp Huyền đại sư, Bất Tử Thanh Vương cũng không khỏi chợt nhướng mày.

Chỉ vào Bạch Nhạc, Diệp Huyền đại sư mỉm cười nói, "Trước đây, thông thiên tại Linh Tê Kiếm Tông gặp phải Bạch Nhạc thời điểm, hắn thậm chí ngay cả một tia linh lực đều không tu ra tới! Lấy thông thiên thực lực, nếu như muốn sống. . . Lão phu dám nói, hắn đoạt xá tỷ lệ thành công là trăm phần trăm!"

Những lời này lối ra, Diệp Huyền đại sư trong mắt lộ ra lau một cái cường đại tự tin, "Chính là lão phu chính mình, nói một câu tự phụ, nếu muốn đoạt xá, cũng có ít nhất chín mươi phần trăm chắc chắn có thể thành công!"

"Lui thêm bước nữa nói, vô luận là Mặc Kình cũng tốt, Diệp Lăng Vân cũng được. . . Bọn hắn chỉ nếu không muốn chết, lựa chọn đoạt xá, Thanh Vương cho rằng, lại có bao nhiêu phần trăm chắc chắn?"

"Lịch đại Đạo Lăng Thánh Nữ đều là có thể nói vô địch thiên hạ, thật là. . . Lại có ai lựa chọn đoạt xá?"

". . ."

Những lời này, nhưng là nhất thời để cho Bất Tử Thanh Vương sắc mặt có chút khó coi.

"Lão phu mặc dù thực lực không đủ, nhưng lại cùng thông thiên giao nhau tâm đầu ý hợp, nói một câu khinh thường. . . Chỉ lấy nhãn giới cùng tâm cảnh mà nói, lão phu tự vấn nếu so với Thanh Vương càng cao!" Lắc đầu, đối mặt Bất Tử Thanh Vương, Diệp Huyền cũng đồng dạng không có cho hắn lưu cái gì mặt mũi, bình tĩnh nói rằng.

Sắc mặt càng phát ra xấu xí vài phần, có thể Bất Tử Thanh Vương lại cuối cùng không có phản bác.

Mặc dù hắn trước đây coi như là hóa hư đỉnh phong, nhưng trên thực tế, cái kia chỉ là chiến lực, mà không phải cảnh giới!

Luận chiến lực, hắn có thể cùng Đạo Lăng Thánh Nữ giao phong, nhưng nếu nói cảnh giới, không muốn kém nhiều.

Mặc dù hắn một mực cũng muốn nhìn trộm thiên đạo, bước vào siêu thoát, nhưng trên thực tế, trong lòng hắn rất rõ ràng, trước đây hắn, thật căn bản là không có có thể chạm tới siêu thoát cấp độ.

Chỉ là, bây giờ bị cũng chỉ có Tinh Hải Cảnh Diệp Huyền đánh mặt, nhưng cũng xác thực để cho hắn có chút khó chịu.

Nếu tại trước đây, dám có người như thế nói chuyện với hắn, hắn sớm liền hạ sát thủ, nhưng hôm nay, lại cuối cùng không có lớn như vậy sát tính, chết qua một lần người, cuối cùng hội càng lý trí nhiều.

Lắc đầu, nhìn Bất Tử Thanh Vương, Diệp Huyền đại sư nhẹ giọng nói, "Lão phu trước đây từng cùng thông thiên thảo luận qua chuyện này, cái gọi là đoạt xá, thật chính là từ hủy đạo tâm!"

"Thông thiên từng nói qua, cái gọi là tu hành, chính là một cái nghịch chữ! Nghịch thiên, nghịch thế mà đi, nếu như ngay cả mình đều hoài nghi mình, đem hy vọng đặt ở đoạt xá trọng sinh phía trên, liền mất một cái kia nghịch chữ, mặc dù thành công, từ nay về sau, cũng vĩnh viễn không siêu thoát ngày!"

Nhắc tới Thông Thiên Ma Quân, cho dù là cho tới bây giờ, Diệp Huyền trong mắt cũng vẫn như cũ tràn đầy vẻ khâm phục.

"Lão phu cuộc đời từ trước tới giờ không phục người, có thể đối thông thiên, nhưng là tâm phục khẩu phục! Trước đây, lão phu liền từng nói qua, từ thượng cổ tới nay, nếu còn có một người có hi vọng siêu thoát, cái này nhân loại, liền nhất định là thông thiên!"

"Chỉ tiếc, thông thiên một đời kiệt ngạo, Đạo Lăng sơn đánh một trận, hắn đúng là vẫn còn thua ở chính mình."

Thua ở chính mình, đây cũng là Diệp Huyền cho Thông Thiên Ma Quân đánh giá!

Nếu không phải thông thiên khư khư cố chấp, không chịu có nửa bước lui lại, Đạo Lăng sơn đánh một trận, cho dù là lại hung hiểm, sợ cũng ngăn không được hắn thoát thân, cần gì tại chiến đến chỉ còn một luồng mệnh hồn!

Thông thiên một đời kiệt ngạo, đây là hắn có thể quan tuyệt thiên hạ nguyên nhân, nhưng đồng dạng, cũng là hắn cuối cùng một mình hướng đi con đường cuối cùng mầm tai hoạ.

Thở dài một tiếng, Diệp Huyền tiếp tục nói, "Đoạt xá, sau đó thì sao. . .

Nếu như vô vọng siêu thoát, cuối cùng chỉ có thể trở thành một cái khác chính mình, vĩnh viễn không cách nào siêu việt, như vậy hà tất si sống?"

"Đương nhiên, lão phu vốn là vô vọng thiên đạo! Thật là, lão phu cả đời này, tự vấn không thẹn với lòng! Chẳng lẽ gần đến giờ lão, còn muốn vi phạm bản tâm lại đoạt xá sao? Tức mà có thể thành công, trọng sinh Diệp Huyền, cũng không phải bây giờ Diệp Huyền. . . Lại có ý nghĩa gì?"

Chính là Bạch Nhạc, cũng là lần đầu tiên nghe được có người như vậy phân tích thấu triệt đoạt xá được mất.

Trong lòng đồng dạng cũng là một hồi thổn thức.

"Trên đời này, cho tới bây giờ liền không tồn tại không cần phải trả giá thật lớn sự tình!" Lắc đầu, Diệp Huyền tiếp tục nói, "Tu vi càng cao, cảnh giới càng cao, đoạt xá thành công nắm chặt liền càng lớn, có thể đối đạo tâm tổn thương liền càng lớn! Đây là bất kỳ một cái nào đứng đầu cường giả, đều không thể dễ dàng tha thứ sự tình."

"Đoạt xá, như thế nào đơn giản như vậy? Đến thông thiên bọn hắn loại kia cảnh giới, chính là Tâm Kiếp khó khăn a!"

"Lão phu nói một câu hà khắc, Thanh Vương điện hạ ngươi bây giờ chậm chạp vẫn không thể bước vào hóa hư. . . Không chính là không có nắm chặt vượt qua tâm ma chi kiếp sao?"

Cái này một lời, mới chính thức là nhắm thẳng vào nội tâm , khiến cho Bất Tử Thanh Vương sắc mặt một mảnh lộ vẻ sầu thảm!

Đoạt xá lừa thế nhân, lại lừa gạt không chính mình, cũng lừa gạt không thiên đạo!

Phàm đoạt xá người, thiên kiếp tất nhiên cực kì khủng bố, càng là đến tu

vi cao thâm thời điểm, thiên kiếp liền càng khủng bố hơn, có thể nói cửu tử nhất sinh.

Mà nhắm thẳng vào đạo tâm Tâm Ma Kiếp, mới là chân chính gian nan nhất một cửa!

Bất Tử Thanh Vương có được Thanh Vương bí tàng, căn bản không thiếu tu hành tài nguyên, nhưng lại vẫn như cũ cắm ở Tinh Hải Cảnh, chậm chạp vô pháp bước vào hóa hư, chính là bởi vì, càng đến gần sát đột phá thời điểm, liền càng có thể dự cảm đến Tâm Ma Kiếp nguy hiểm.

Yên lặng chốc lát, Bất Tử Thanh Vương trong mắt lộ ra vẻ ác liệt chi sắc, "Mượn dùng Bạch Nhạc tiểu gia hỏa này một câu nói. . . Bản vương không tin số mệnh!"

Chợt từ trên ghế đứng lên, Bất Tử Thanh Vương trên người lộ ra lau một cái bá đạo chi ý, ngạo nghễ mở miệng nói, "Diệp Huyền, ngươi chờ xem, trong vòng một năm, bản vương tất nhiên vượt qua Tâm Ma Kiếp, trở lại hóa hư!"

"Bản vương hội hướng ngươi chứng minh, sai là ngươi. . . Không phải ta!"

Những lời này, Bất Tử Thanh Vương nói như đinh đóng cột, không có nửa điểm do dự, cái kia cổ thuộc về Bất Tử Thanh Vương bá đạo cùng kiêu ngạo lần nữa hiển hiện mà ra!

"Tốt!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ tán thưởng, Diệp Huyền đại sư nhẹ giọng nói, "Đây mới là lão phu biết vị kia Bất Tử Thanh Vương!"

"Lão phu chờ coi!"

Đoạt xá cái đề tài này, đến đó liền coi như là triệt để đình chỉ.

Có thể Bạch Nhạc bây giờ lại hồi ức lại trước đây gặp phải Thông Thiên Ma Quân lúc tình hình, rồi lại mơ hồ cảm giác, sự tình không có đơn giản như vậy.

Nếu nói là tự tin, trên đời này có ai có thể so sánh với vị kia Thông Thiên Ma Quân?

Cái gì tổn hại đạo tâm?

Đối với ngay cả trời cũng dám nuốt cho ngươi xem Thông Thiên Ma Quân mà nói, coi như là đoạt xá trọng sinh, thì như thế nào hội tổn hại đạo tâm? Vậy cũng không khỏi quá coi thường hắn!

Thông Thiên Ma Quân trước đây lựa chọn buông tha đoạt xá, có thể. . . Vẻn vẹn chỉ là bởi vì hắn không muốn đoạt xá mà thôi.

Bất quá, những ý niệm này, Bạch Nhạc cũng bất quá chỉ là ngẫm lại mà thôi, cũng không có nói ra ý tứ.

Mặc dù theo thực lực đề thăng, Bạch Nhạc luôn có một loại cảm giác, thật Thông Thiên Ma Quân còn để lại một số bí mật tại Thông Thiên Ma Công trong truyền thừa, chỉ là lấy chính mình bây giờ thực lực, còn chạm không tới tầng thứ này bí mật mà thôi.

Có thể đợi được chính mình một ngày kia có thể bước vào tinh hải, hoặc là hóa hư thời điểm, mới có thể cởi ra bí mật này cũng khó nói.

"Năm cuối cùng này thời gian, Diệp Huyền đại sư, không tính toán cứ như vậy không duyên cớ lãng phí a?"

Nhìn Diệp Huyền, Bất Tử Thanh Vương lần nữa chuyển đổi trọng tâm câu chuyện, trở lại ước nguyện ban đầu phía trên.

Khẽ vuốt cằm, Diệp Huyền lúc này mới chậm rãi đáp, "Không sai, luôn là muốn làm chút gì. . . Tỷ như, tận mắt thấy Đại Càn Vương Triều phục hưng, chứng kiến ta trong dự đoán thời đại, có thể chân chính đã tới!"

Trong mắt lộ ra lau một cái thần thái, Diệp Huyền tiếp tục nói, "Bạch Nhạc, Thanh châu quá nhỏ. . . Chứa không nổi ngươi, cũng không tha cho lão phu cùng thông thiên lý tưởng! Lão phu lần này, chính là muốn dẫn ngươi đi ra ngoài, hướng đi Đại Càn Vương Triều, cũng hướng đi. . . Thiên hạ!"

Khi hắn đều ở đây quan tâm, Thanh châu là ai Thanh châu thời điểm, Diệp Huyền lại từ vừa mới bắt đầu, liền đem ánh mắt thoát ly Thanh châu.

Một góc chi địa, cuối cùng không coi là đăng đường nhập thất, chỉ có đi ra Thanh châu, mới có thể chân chánh bước vào thời gian này, bước vào cái này mới thời đại!

Thực lực không đủ, có thể chậm rãi đề thăng, có thể bố cục nếu như không đủ. . . Vậy liền cuối cùng bất quá tầm thường.

Bây giờ, Diệp Huyền muốn dẫn cho Bạch Nhạc, chính là một cái có can đảm phóng nhãn thiên hạ bố cục.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 820: Thích hợp nhất người thừa kế

Đại Càn Vương Triều!

Trên đời này, vô luận là tu hành giả vẫn là người thường, không có không biết Đại Càn Vương Triều, những năm gần đây, Bạch Nhạc cũng đồng dạng tiếp xúc qua rất nhiều Đại Càn Vương Triều người, thậm chí hắn bản thân liền là Đại Càn Vương Triều chính thức sắc phong Thanh Châu phủ chủ.

Nhưng muốn nói thật đối Đại Càn Vương Triều có bao nhiêu giải, nhưng cũng bất quá là một câu chê cười.

Mà bây giờ, Diệp Huyền lần nữa đưa ra mang Bạch Nhạc hướng đi Đại Càn Vương Triều, mới chính thức có nghĩa là, Bạch Nhạc đem chân chánh bước vào Đại Càn Vương Triều hạch tâm.

"Đại sư ý là, muốn ta đi Ung châu?"

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng hỏi.

"Không sai!"

Gật đầu, Diệp Huyền chậm rãi nói rằng, "Thiên Hạ Cửu Châu, Ung châu là duy nhất chưa từng đình trệ chi địa, cũng là Đại Càn Vương Triều sở hữu súc tích vị trí! Nếu như ngươi thật quyết định cùng Đại Càn Vương Triều đứng chung một chỗ, liền tất nhiên muốn hướng Ung châu một chuyến, cũng chỉ có chân chánh bước vào Ung châu, ngươi mới có cơ hội, tiếp xúc được Đại Càn Vương Triều quyền lực hạch tâm."

Diệp Huyền mặc dù không có nói quá rõ, nhưng là lại cũng đã đủ để cho Bạch Nhạc minh bạch Diệp Huyền ý tứ, đây là muốn đưa hắn thế lực cùng chính trị di sản toàn bộ lưu cho Bạch Nhạc, đem Bạch Nhạc coi là người thừa kế, tự tay đẩy vào Đại Càn Vương Triều quyền lực hạch tâm ý tứ a!

"Diệp Huyền đại sư!"

Bạch Nhạc lần nữa mở miệng, nhưng lại không biết nên nói gì mới tốt.

"Thế nào, chẳng lẽ ngươi còn không có muốn, có muốn hay không gia nhập Đại Càn Vương Triều?" Trên mặt lộ ra một tia ôn hòa nụ cười, Diệp Huyền hỏi lần nữa.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc cái này mới mở miệng nói, "Ta minh bạch đại sư ý tứ, cũng biết, bây giờ triệt để dung nhập Đại Càn Vương Triều có thể đối ta tới nói, mới là nhất lựa chọn chính xác. . . Thật là, ta không thể cho ngài cái này cam đoan!"

Theo lý mà nói, thật Bạch Nhạc là không có bất kỳ đạo lý cự tuyệt, hơn nữa, hắn cũng có thể mặc kệ cái gì tương lai, trước đáp ứng một tiếng , đạt được chính mình nên được đến quyền lợi mới đúng.

Có thể đối mặt Diệp Huyền dài như vậy người, Bạch Nhạc nhưng bây giờ vô pháp dễ dàng tha thứ, chính mình có một chút xíu có lệ cùng lừa dối.

Rất nhiều chuyện, bây giờ Bạch Nhạc còn không có xem quá rõ, nhưng hắn vẫn minh bạch, chính mình không có khả năng triệt để dung nhập Đại Càn Vương Triều, ít nhất là, cái kia không còn sở hữu Diệp Huyền Đại Càn Vương Triều.

Hắn không đề cập tới, Đại Càn Vương Triều muốn phục hưng, lớn nhất cản trở chính là Đạo Lăng Thiên Tông!

Có thể Vân Mộng Chân bây giờ vẫn còn ở Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, hơn nữa còn là Đạo Lăng Thiên Tông tương lai Kẻ chủ đạo, nếu là thật đến Đại Càn Vương Triều cùng Đạo Lăng Thiên Tông chính diện xung đột thời điểm, Bạch Nhạc có thể tiếp thu cùng Vân Mộng Chân là địch kết quả sao?

Huống hồ, vô luận là Ngô Văn Uyên cũng tốt, đó là Tam hoàng tử, hoặc là hắn mấy vị hoàng tử cũng tốt, Bạch Nhạc đều có một chút ấn tượng, nhưng lại chưa nói tới tốt đẹp đến mức nào cảm giác!

Dạng này Đại Càn Vương Triều, Bạch Nhạc chân chính có thể dung nhập bên trong sao?

Cũng không có bằng lòng Diệp Huyền yêu cầu, Bạch Nhạc trong lòng có chút áy náy, có thể Diệp Huyền lại không chút phật lòng, thậm chí trong mắt ngược lại lộ ra vài phần vẻ tán thưởng.

"Tốt, nếu là ngươi thật đáp ứng một tiếng , lão phu ngược lại phải có chút thất vọng!"

Khẽ vuốt cằm, Diệp Huyền đại sư bình tĩnh tiếp tục nói, "Lão phu sẽ không cần cầu ngươi như thế nào, tương lai cuối cùng là thuộc về các ngươi tương lai, nhưng ít ra. . . Ngươi nên đi đi ra xem một chút, bước vào Ung châu nhìn một cái, chân chính Đại Càn Vương Triều là dạng gì."

Có mấy lời, vẫn chưa tới nói ra thời điểm!

Diệp Huyền chính mình tâm nguyện cùng hoài bão, những thứ này đều sẽ trong những ngày sau tử, không nhận thức được ảnh hưởng đến Bạch Nhạc lựa chọn, nhưng này cũng không phải là hiện tại, càng không phải là vội vàng ở giữa, nói mấy câu liền có thể nói rõ.

"Vâng!"

Đối mặt Diệp Huyền đại sư dạng này yêu cầu, Bạch Nhạc tự nhiên vô pháp cự tuyệt.

Khoát khoát tay, Diệp Huyền đại sư tiếp tục nói, "Không nóng nảy, Ngô Văn Uyên tiểu gia hỏa kia, cần phải sẽ còn tìm ngươi giúp hắn xử lý Duyện châu sự tình. . . Nghĩ đến, chính ngươi cũng có thể còn không bỏ xuống được Duyện châu chuyện a? Vậy thì chờ xử lý tốt sau đó, rồi đến Ung châu tới đi, lão phu, tại Vương thành chờ ngươi."

Đứng ở Diệp Huyền vị trí, rất nhiều chuyện đều xem cực kỳ thấu triệt, dù là tánh mạng hắn đã chỉ còn cuối cùng một năm, cũng vẫn như cũ có vẻ cực kỳ bình thản, nhìn không ra chút nào lo nghĩ cùng cảm giác cấp bách tới.

"Tiểu Nhạc, khách đến thăm người sao?"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Thanh Nhã mang theo Tiểu Bạch Long bước vào trong đại sảnh, hiếu kỳ mở miệng hỏi.

Đồ ăn đã làm tốt, còn lại việc vặt tự có hạ nhân xử lý, Bạch Thanh Nhã rảnh rỗi, liền nghe nói có khách nhân đến, lúc này mới vội vã chạy tới!

Dù sao có thể làm cho Bạch Nhạc lấy loại này tối cao quy tắc lễ tiết chiêu đãi khách nhân, tất nhiên thân phận bất phàm.

"Thanh Nhã tỷ, là hai vị trưởng bối tới."

Nhìn thấy Bạch Thanh Nhã, Bạch Nhạc nhất thời đứng dậy giải thích.

"Diệp Huyền đại sư, Thanh Vương điện hạ, vị này chính là gia tỷ, Bạch Thanh Nhã."

"Gặp qua Diệp Huyền đại sư, Thanh Vương điện hạ." Khẽ khom người, Bạch Thanh Nhã tiến lên chào nói.

"Bạch tiểu thư không cần đa lễ, là lão phu quấy rầy mới là." Mỉm cười hoàn lễ, vô luận là Diệp Huyền đại sư vẫn là Bất Tử Thanh Vương cũng đều không có làm dáng.

"Vừa vặn, ta tự tay chuẩn bị rượu và thức ăn, mời các vị thưởng thức."

Cười khẽ một chút, Bạch Thanh Nhã lần nữa mở miệng nói.

"Quấy rầy!"

Nên nói, thật cũng đã nói xong, loại thời điểm này, Diệp Huyền tự nhiên sẽ không cự tuyệt, trực tiếp liền đáp ứng.

Chỉ là, ánh mắt rơi vào tại Bạch Thanh Nhã trên người sôi nổi Tiểu Bạch Long trên người lúc, nhưng cũng không khỏi vẫn còn có chút mỉm cười.

Ai có thể nghĩ tới, đủ để đánh chết Tinh Hải Cảnh cường giả chân long, vậy mà lại giống như một sủng vật đồng dạng đi theo một cái như vậy cô gái bình thường bên người.

Hơn nữa, xem Bạch Thanh Nhã dáng vẻ, hiển nhiên cũng cũng không biết điểm này.

Nghĩ vậy, Diệp Huyền đối với Bạch Nhạc phẩm tính, cũng càng thưởng thức vài phần.

Từ hắn bây giờ chứng kiến tình cảnh, liền không khó đoán được, Bạch Nhạc đối với vị tỷ tỷ này cực kỳ tôn trọng, hơn nữa, không muốn đối phương cuốn vào bất kỳ nguy hiểm nào bên trong, thế cho nên, căn bản cũng không có cẩn thận giới thiệu hắn cùng với Bất Tử Thanh Vương thân phận.

Cho tới bây giờ loại tu vi này, còn có thể bảo trì loại này như người thường đồng dạng ôn nhu, xác thực đáng quý.

Hơn nữa, bây giờ Tiểu Bạch Long sở hữu đáng sợ đến bực nào lực phá hoại, Diệp Huyền cũng đồng dạng vô cùng rõ ràng, có thể ước thúc ở Tiểu Bạch Long, trừ Tiểu Bạch Long bản thân thiên tính không hỏng bên ngoài, Bạch Nhạc dạy bảo cũng tất nhiên chiếm có một bộ phận rất lớn nhân tố.

Loại này không nhận thức được ảnh hưởng, mới hiển lên rõ càng trân quý.

Chứng kiến Tô Nhan dẫn đầu dẫn đường, dẫn mọi người đi ra ngoài, Diệp Huyền lần nữa gật đầu.

Đối với Tô Nhan loại này ma tu, thậm chí Tiểu Bạch Long loại này thần thú, Bạch Nhạc đều có thể đối xử tử tế, chỉ cần Đại Càn Vương Triều không làm ra cái gì thật xin lỗi Bạch Nhạc sự tình, Bạch Nhạc tự nhiên cũng liền đồng dạng sẽ không cô phụ phần tình nghĩa này.

Giống như là hắn vừa mới cố ý nhắc tới Ngô Văn Uyên, Bạch Nhạc cũng cam chịu lại trợ giúp Ngô Văn Uyên, dạng này có tình có nghĩa phẩm tính, hầu hết thời gian, nếu so với thiên phú cùng thực lực trọng yếu hơn.

Lần này, hắn sở dĩ cố ý đến Thanh châu tới đi một chuyến, chính là muốn từ Bạch Nhạc người bên cạnh trong thái độ lần nữa quan sát Bạch Nhạc.

Cho tới bây giờ, ra kết luận, đều để hắn đối Bạch Nhạc càng thoả mãn.

Đây cũng là hắn vẫn muốn tìm, thích hợp nhất người thừa kế a!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 821: Duyện châu tới tin

Bạch Nhạc mở tiệc chiêu đãi Diệp Huyền đại sư đồng thời, Diệp Huyền đại sư giá lâm Thanh Châu thành tin tức cũng đã trước tiên truyền tới Thanh châu từng cái trong tông môn.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Thanh châu đều tùy theo rung chuyển.

Các tông chưởng giáo tất cả đều ngay đầu tiên chạy tới Thanh Châu thành, lại không luận Diệp Huyền đại sư là tại sao tới, nhưng chỉ cần Diệp Huyền đại sư lộ diện, bọn hắn sẽ không có không đến bái kiến đạo lý.

Còn như Huyết Ảnh Ma Quân cùng Tinh Hà lão tổ càng là tại nhận được tin tức sau đó, liền trực tiếp xé rách hư không, trực tiếp xuất hiện tại Thanh Châu phủ bên trong.

Mà lúc này đây, Bạch Nhạc bọn hắn mới bất quá vừa mới ăn xong tiệc tối mà thôi.

"Đại nhân, Huyết Ảnh Ma Quân cùng Tinh Hà lão tổ cầu kiến!"

Canh giữ ở bên ngoài phủ Thanh Vân Kỵ thống lĩnh vẻ mặt khẩn trương đến đây bẩm báo.

Đối với những thứ này từ nhỏ ngay tại Thanh châu lớn lên Thanh Vân Kỵ mà nói, bọn hắn có thể cũng không rõ ràng Diệp Huyền đại sư ý vị như thế nào, tuy nhiên lại không có khả năng không rõ Tinh Hà lão tổ cùng Huyết Ảnh Ma Quân là cường đại cở nào tồn tại.

Nếu tại ngày xưa, nhân vật như vậy tại toàn bộ Thanh châu đều là đi ngang, nhưng hôm nay, lại thậm chí ngay cả tự tiện xông vào Bạch phủ

cũng không dám, mà là đi qua hạ nhân chính thức bái kiến.

"Bọn hắn tin tức cũng không chậm!"

Cười lạnh một tiếng, Bất Tử Thanh Vương khinh thường đùa cợt nói.

"Diệp Huyền đại sư, ngài ý tứ đâu?"

Chuyển hướng Diệp Huyền đại sư, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi.

Mặc dù trên danh nghĩa, đối phương là tới Bạch phủ bái phỏng, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc nhưng trong lòng như là gương sáng, đối phương vốn là hướng về phía Diệp Huyền đến, bằng không lấy đối phương Tinh Hải Cảnh thực lực cùng thân phận, cũng còn không đến mức bả tư thế thả thấp như vậy.

"Tất nhiên đến, vậy thì gặp gỡ đi." Không quan trọng khoát khoát tay, Diệp Huyền đại sư nhẹ giọng nói, "Tìm một an tĩnh chút địa phương là được."

"Vậy thì đi Thính Hương Thủy Tạ đi." Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Tiểu Nhan, ngươi đi tiếp bọn họ đi tới."

Bạch Nhạc phải bồi Diệp Huyền đại sư cùng Bất Tử Thanh Vương, tự nhiên không có khả năng tự mình đi tiếp Huyết Ảnh Ma Quân cùng Tinh Hà lão tổ, trừ cái đó ra, cũng chỉ có Tô Nhan cái này Bạch Nhạc người bên cạnh, thích hợp nhất.

Đương nhiên, Bạch Thanh Nhã tự nhiên cũng được, có thể Bạch Nhạc cũng đối không muốn để cho Bạch Thanh Nhã cuốn vào loại chuyện như vậy bên trong.

Ngẫm lại, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói, "Tiểu Bạch, ngươi cùng theo một lúc đi thôi."

Tô Nhan dù sao chỉ là Tinh Cung Cảnh, đối mặt Huyết Ảnh Ma Quân cùng Tinh Hà lão tổ, vẫn là khó tránh khỏi sẽ có chút thế yếu, cũng có vẻ không đủ tôn trọng đối phương.

Bất quá, còn có một cái Tiểu Bạch Long, khả năng liền tuyệt đối đủ phân lượng.

"Ngao ô!"

Tiểu tử kia hừ hừ một tiếng, hiển nhiên đối với đi gặp cái gì Huyết Ảnh Ma Quân cùng Tinh Hà lão tổ không cảm thấy hứng thú, còn không bằng đi theo Bạch Thanh Nhã bên người chơi đây.

Đối cái này Bạch Nhạc cũng có vẻ hơi bất đắc dĩ, chỉ phải tiếp tục nói, "Nghe lời, một hồi làm xong, ngươi lại đi tìm Thanh Nhã tỷ chơi."

Nghe thế, Tiểu Bạch Long rồi mới miễn cưỡng đáp ứng, bay đến Tô Nhan bên người.

Chỉ là tiểu gia hỏa cùng Tô Nhan hiển nhiên không có quen như vậy, nhưng là không chịu rơi vào Tô Nhan trên người, chỉ là đi theo Tô Nhan bên người.

Bạch Nhạc bọn hắn mới vừa đến Thính Hương Thủy Tạ không bao lâu, Tô Nhan liền dẫn Huyết Ảnh Ma Quân cùng Tinh Hà lão tổ chạy tới.

Hai người tiến lên cùng Diệp Huyền, Bất Tử Thanh Vương gặp qua lễ về sau, lúc này mới ngồi xuống.

"Nghe nói, mấy ngày nay, Bạch Nhạc cùng hai vị có chút không thoải mái, hắn dù sao cũng là tiểu bối, có cái gì làm không đúng chỗ, cũng xin hai vị xem ở lão phu mặt mỏng bên trên, không được so đo với hắn." Vừa mở miệng, Diệp Huyền liền trực tiếp lấy Bạch Nhạc trưởng bối tự

cho mình là, hiển nhiên là tại lấy phương thức này tới cho thấy hắn thái độ.

"Đại sư nói quá lời, Bạch phủ chủ chấp chưởng Thanh châu, chúng ta tự nhiên phối hợp, không có gì không thoải mái." Mí mắt hơi hơi vừa nhảy Tinh Hà lão tổ lúc này mở miệng nói.

Có Thất Tinh Tông trận chiến kia, bây giờ hắn nơi nào còn dám bả Bạch Nhạc coi là một cái hậu bối.

Toàn bộ quá trình, Bạch Nhạc đều cơ hồ không chút cắm miệng , mặc cho Diệp Huyền chủ đạo cục diện, cũng nhìn Diệp Huyền đem lời đề dẫn tới Đại Càn Vương Triều phía trên, tại gõ hai người này đồng thời, cũng đồng dạng cho ra nhận lời.

Điều này cũng làm cho Bạch Nhạc chân chính kiến thức Diệp Huyền đại sư thủ đoạn, loại kia cử trọng nhược khinh ở giữa, khống chế tất cả bản lĩnh, cũng làm cho Bạch Nhạc ý thức được, Diệp Huyền đại sư thật từ giờ trở đi, cũng đã đang dạy cho hắn ứng phó Đại Càn Vương Triều thế lực này biện pháp.

.. .

Sau đó mấy ngày nay, Thanh Châu thành liền triệt để náo nhiệt lên.

Thanh châu từng cái tông môn nhân đều đến đây bái kiến, đương nhiên, đại đa số người, là căn bản không có tư cách nhìn thấy Diệp Huyền đại sư, có thể dù là chỉ là một phần thái độ, bọn hắn cũng nhất định phải biểu hiện ra ngoài.

Trong lúc này, Ngô Văn Uyên người, cũng đồng dạng đi qua Càn Khôn thương hội, đi tới Thanh Châu thành.

"Kim tam gia, biệt lai vô dạng a!"

Chứng kiến cái kia thân ảnh quen thuộc, Bạch Nhạc nhất thời nhịn không được mở miệng trêu ghẹo nói.

"Ông nội ta, ngài cũng không cần bắt ta tiêu khiển!"

Nghe được Bạch Nhạc, Kim Tam nhất thời dọa cho giật mình, không ngừng bận rộn thở dài hành lễ nói.

"Ha ha, vậy phải xem ngươi mang đến cho ta tin tức tốt gì." Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc tùy ý hồi đáp nói.

"Tin tức tốt, đương nhiên là tin tức tốt!" Mập mạp trên mặt lộ ra một nụ cười, Kim Tam liền vội vàng nói, "Tam hoàng tử đã đi qua Càn Khôn thương hội bả linh thạch trả, cái kia ba nghìn bộ khải giáp cùng binh khí, đã bắt đầu luyện chế, tối đa ba tháng, sẽ đưa đến Thanh châu tới."

Nghe được tin tức này, Bạch Nhạc tinh thần cũng nhất thời vì đó rung một cái.

Rất hiển nhiên, Tam hoàng tử có thể tại ngắn như vậy trong thời gian liền xuất huyết, trừ thân phận mình đề thăng bên ngoài, Ngô Văn Uyên tận tâm tận lực nhắc nhở, ở chính giữa cũng đồng dạng đưa đến tác dụng cực lớn.

"Đa tạ Thất hoàng tử!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc cười đáp.

Chứng kiến Bạch Nhạc dĩ nhiên minh bạch vừa ý nghĩ, trên mặt vui vẻ càng đậm vài phần, "Đúng, Bạch phủ chủ, điện hạ để cho ta nói cho ngài, tháng sau, Khánh Dương công tử hội đột phá tinh hải, đến lúc đó, nếu như ngài không có việc gì, có thể đến Duyện châu xem lễ."

Mỗi một cường giả độ kiếp đột phá tinh hải, đều là một lần khó có được kinh nghiệm, đối với chưa đột phá Bạch Nhạc mà nói, đây không thể nghi ngờ là một cái cơ hội tốt.

Đương nhiên , đồng dạng, cái này thật cũng là một lần tiến thêm một bước gần hơn quan hệ lẫn nhau cơ hội.

Bởi vì xem lễ đồng thời, cũng đồng dạng sẽ có một phần thủ hộ trách nhiệm, nếu là có người nỗ lực tại Thư Khánh Dương đột phá lúc quấy rối, Bạch Nhạc cũng có nghĩa vụ xuất thủ tương trợ.

Đây coi như là giúp đỡ lẫn nhau sự tình.

Dù sao, bây giờ Ngô Văn Uyên tại Duyện châu bên trong, cũng đồng dạng có vẻ hơi thế đơn lực bạc, nếu là không có cao thủ tọa trấn, Thư Khánh Dương cũng chưa chắc có thể an tâm đột phá.

Đừng nói Bạch Nhạc bản thân liền thiếu Thư Khánh Dương nhân tình, hơn nữa đã có đi trước Duyện châu kế hoạch, mặc dù không có, loại chuyện như vậy, Bạch Nhạc cũng sẽ không cự tuyệt.

"Không thành vấn đề, cũng xin chuyển cáo Thất điện hạ cùng Khánh Dương công tử, Bạch Nhạc tháng sau tất nhiên có mặt xem lễ."

Những thứ này nhất chuyện trọng yếu nói xong, tinh thần lúc này mới xem như là triệt để trầm tĩnh lại, kế tiếp lại cùng Bạch Nhạc nói chuyện tào lao vài câu, liền trực tiếp xin cáo lui.

Còn như Diệp Huyền sự tình, nhưng là nói đều không nhắc tới qua một câu.

Điều này hiển nhiên cũng là Ngô Văn Uyên phân phó, cũng là vì hướng Bạch Nhạc biểu thị, hắn cùng với Bạch Nhạc giao tình, cùng Diệp Huyền

đại sư không có quan hệ, hoàn toàn là ở vào đối với Bạch Nhạc xem trọng cùng tôn trọng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 822: Sôi trào Linh Tê Kiếm Tông

Diệp Huyền đại sư tại Thanh Châu thành dừng lại thời gian mười ngày, liền biến mất không một tiếng động ly khai.

Toàn bộ Thanh Châu thành, biết Diệp Huyền đại sư ly khai, cũng cũng chỉ có Bạch Nhạc cùng Bất Tử Thanh Vương hai người.

Diệp Huyền đại sư mặc dù ly khai, có thể Thanh Châu thành náo nhiệt, nhưng chưa kết thúc, không chỉ là Thanh Châu phủ người, thậm chí địa phương khác tu hành giả, cũng đều ôm thử vận khí ý tưởng nhao nhao chạy tới Thanh châu đến, nỗ lực cầu Diệp Huyền đại sư luyện chế bảo vật.

Những thứ này chạy tới tu hành giả bên trong, không thiếu tất cả thiên tài, mặc dù Diệp Huyền đại sư nhất định là không gặp được, có thể theo Thanh Vân Kỵ khuếch trương chiêu tin tức truyền ra, cũng vẫn là hội hấp dẫn một nhóm người ở lại Thanh châu, tham gia Thanh Vân Kỵ khảo hạch.

Mà , đồng dạng cũng là Diệp Huyền đại sư muốn tại Thanh Châu thành công khai lộ diện, ước chừng dừng lại mười ngày một trong những nguyên nhân.

Bởi vì lúc đạo thế, Diệp Huyền đại sư đối với Bạch Nhạc chỉ điểm cùng chiếu cố, dù cho là Bất Tử Thanh Vương cũng vì đó cảm thán, hắn một ít người biết nội tình, càng là ước ao cực kỳ.

Bất quá, Bạch Nhạc chính mình, lại đã không có thời gian lại dừng lại lâu.

Về chọn lựa cái này một nhóm Thanh Vân Kỵ sự tình, Bạch Nhạc toàn bộ đều giao cho Tô Nhan, trên thực tế, trước đó, Thanh Vân Kỵ sự vụ, cũng vốn là Tô Nhan xử lý, cũng chỉ có Tô Nhan loại này Bạch Nhạc chân chính thân tín, mới có thể xử lý.

Nguyên bản Bạch Nhạc còn có chút bận tâm Bạch Thanh Nhã cùng Tô Nhan các nàng an toàn, muốn để cho Tiểu Bạch Long lưu lại bảo hộ, chỉ là đến lúc này, tiểu tử kia khả năng liền không vui.

Đừng xem nó bình thường cùng Bạch Thanh Nhã cũng chơi thật vui vẻ, có thể đó là bởi vì Bạch Nhạc đã ở Bạch phủ bên trong, một khi Bạch Nhạc phải ly khai, tiểu tử kia khả năng liền không chịu lưu lại, dù là có Bạch Thanh Nhã tại cũng không được.

Cuối cùng vẫn Bất Tử Thanh Vương hứa hẹn sẽ giúp Bạch Nhạc nhìn Bạch gia, Bạch Nhạc lúc này mới yên tâm mang theo Tiểu Bạch Long cùng lên đường.

Trong thời gian này, Dương Bằng, Hà Tương Tư, còn có Chu Mộng Dương trưởng lão, cùng với Tiếu Vượng bọn hắn những thứ này, ngày xưa cùng Bạch Nhạc quen biết bằng hữu, cũng đều từng tới bái phỏng.

Cứ việc Bạch Nhạc tâm tính trên thực tế không có phát sinh bất kỳ biến hóa nào, nhưng lại y nguyên vẫn là có thể cảm giác được, mọi người ở giữa nhiều mấy phần mới lạ, không phải cảm tình xa lánh, mà là thân phận cùng địa vị chênh lệch, đã lớn đến vô pháp bỏ qua cấp độ.

Bạch Nhạc vẫn còn ở thiên kiêu phạm vi này thời điểm, những người này còn có thể phóng bình tâm thái, thật là, làm Bạch Nhạc đã đủ để cùng Tinh Hà lão tổ, Huyết Ảnh Ma Quân những lão tổ này bình đẳng luận giao thời điểm, nơi nào hay là bọn hắn dám tùy ý nói đùa?

Mà, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng vốn là trưởng thành nhất định phải

trả giá thật lớn.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc không khỏi lần nữa nghĩ đến Linh Tê Kiếm Tông!

Lần này đi trước Duyện châu, Linh Tê Kiếm Tông cũng chính là Bạch Nhạc lựa chọn trạm thứ nhất.

Mặc dù trên danh nghĩa, Bạch Nhạc bây giờ đã cùng Linh Tê Kiếm Tông không có bất cứ quan hệ gì, thật là lẫn nhau lại đúng là vẫn còn không thể gạt được người.

Chỉ là. . . Lần này trở về, Linh Tê Kiếm Tông lại có mấy người còn có thể bảo trì tâm tính không phát sinh biến hóa?

...

Linh Tê Kiếm Tông!

Lần này Bạch Nhạc đi đến Duyện châu, vẻn vẹn chỉ đem Tiêu Hành Nhất đi theo.

Tiêu Hành Nhất nguyên bổn chính là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, chỉ là về sau bởi vì Bạch Nhạc, lúc này mới ngược lại tu ma, đi tới Thanh châu, trong khoảng thời gian này, Tiêu Hành Nhất đã một lần nữa tu thành linh phủ! Mặc dù vẫn còn so sánh không lên những cái kia chân chính thiên tài, nhưng là lại cũng đã mới lộ sở trường, tin tưởng dùng không mấy năm, liền có hy vọng có thể nếm thử đột phá tinh cung.

Chứng kiến Linh Tê Kiếm Tông cái kia quen thuộc sơn môn, không chỉ là Bạch Nhạc, Tiêu Hành Nhất cũng đồng dạng có chút thổn thức.

Lúc trước lúc rời đi sau khi, hắn còn Đạo Môn đệ tử, mà bây giờ, lại đã trở thành triệt để ma tu.

Người ta nói cận hương tình khiếp, bây giờ Tiêu Hành Nhất cũng đồng dạng có dạng này cảm thụ.

Tự tay vỗ vỗ Tiêu Hành Nhất bả vai, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Tiêu sư đệ, tin tưởng mình, tin tưởng ngươi lựa chọn không có sai. . . Chúng ta mặc dù là ma tu, nhưng là lại cùng những cái được gọi là ma, cũng không tương đồng! Chúng ta hội lấy chính mình phương thức, nói thiên hạ biết. . . Cái gì gọi là ma!"

"Vâng!"

Nghe được Bạch Nhạc, Tiêu Hành Nhất tâm tình cũng rốt cục tùy theo bình phục lại, lúc này ngẩng đầu, đi nhanh hướng về Linh Tê Kiếm Tông sơn môn đi tới!

Trong chốc lát, Bạch Nhạc cùng Tiêu Hành Nhất, liền bị Linh Tê Kiếm Tông thủ sơn đệ tử phát hiện.

Linh Tê Kiếm Tông vốn là không lớn, trong nháy mắt, cái kia đệ tử liền nhận ra Tiêu Hành Nhất cùng Bạch Nhạc!

"Tiêu sư huynh, Bạch sư huynh!"

So với việc trước đây bước lên Thất Tinh Tông thời điểm, Linh Tê Kiếm Tông những thứ này đệ tử, toát ra vẫn là thuần túy nhất hưng phấn cùng kích động!

Cứ việc, Bạch Nhạc là Ma Quân truyền nhân tin tức đã truyền khắp thiên hạ, có ở những thứ này Linh Tê Kiếm Tông đệ tử trong lòng, bọn hắn đối với Bạch Nhạc sở hữu, cũng vẫn như cũ chỉ là sùng bái, mà không có xa lạ cùng sợ hãi!

Nhìn cái kia mơ hồ còn có chút quen thuộc vui vẻ, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời buông lỏng!

Trừ Bạch phủ bên ngoài, cũng chỉ có Linh Tê Kiếm Tông có thể làm cho Bạch Nhạc có loại này giống như gia cảm giác.

Căn bản không chờ Bạch Nhạc nói chuyện, liền nhất thời có đệ tử hưng phấn cao giọng la lên hướng về trên núi chạy đi.

"Bạch sư huynh trở về!"

"Bạch sư huynh trở về!"

Đứng ở trước sơn môn, phảng phất toàn bộ trên sơn đạo, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông bên trong, đều ở đây vọng lại lấy một câu nói này.

Nhìn nhau cười, trở về trước đó, cái kia nho nhỏ một điểm bất an, phảng phất cũng đều theo một tiếng này âm thanh la lên mà tan thành mây khói!

"Linh Tê Kiếm Tông. . . Ta trở về!"

. . .

Ngắn ngủi trong chốc lát, đợi được Bạch Nhạc cùng Tiêu Hành Nhất chân chánh bước vào Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông đều đã sôi trào.

Cho dù là Hà Diêu, cũng tự mình ra đón.

Cùng hắn một chỗ, cũng không chỉ Linh Tê Kiếm Tông trưởng lão, cũng không thiếu tông môn khác phái tới người.

Những người này ở đây biết được Bạch Nhạc một lần nữa khống chế Thanh châu sau đó, liền chạy tới Linh Tê Kiếm Tông lấy lòng, đồng thời mượn cớ tại Linh Tê Kiếm Tông lưu lại, chờ lấy Bạch Nhạc trở về.

Bây giờ, sự thực cũng chứng minh bọn hắn suy đoán.

Bạch Nhạc quả nhiên tại phản hồi Duyện châu sau đó, trước tiên liền lựa chọn trở lại Linh Tê Kiếm Tông!

"Gặp qua Bạch phủ chủ!"

Trong mắt lộ ra vẻ kích động, cũng đến há mồm thời điểm, Hà Diêu lại đúng là vẫn còn đổi tên hô.

Phía dưới đệ tử, có thể không che giấu chút nào vui sướng trong lòng, thế nhưng thân là tông chủ, hắn lại nhất định muốn suy nghĩ càng chu toàn.

Hiện tại Bạch Nhạc, xác thực đã không phải là ngày xưa cái kia Linh Tê Kiếm Tông chân truyền đệ tử, mà là danh động thiên hạ Thanh Châu phủ chủ.

Ngay tại lúc đó, hắn các tông người, cũng đều nhao nhao khom người hướng Bạch Nhạc hành lễ nói.

"Bái kiến Bạch phủ chủ!"

Những người này, thật ban đầu ở Đông Hải, tông môn khảo hạch lúc, Bạch Nhạc cũng đều gặp qua, mặc dù không nhớ được, có thể chí ít cũng có thể xem như là có vài phần quen mặt.

Chỉ là, lúc kia, sợ rằng không ai nghĩ đến, như thế trong khoảng thời gian ngắn, Bạch Nhạc vậy mà lại trưởng thành đến, loại này yêu cầu tất cả mọi người bọn họ ngưỡng mộ cấp độ.

Khẽ khom người, Bạch Nhạc cung kính hoàn lễ, "Bạch Nhạc, gặp qua Hà tông chủ!"

Mặc dù Bạch Nhạc cũng không có lại thừa nhận mình Linh Tê Kiếm Tông đệ tử thân phận, nhưng này một cái đơn giản hoàn lễ, lợi dụng cùng đủ để chứng minh hắn thái độ.

Vô luận tới khi nào, hắn y nguyên vẫn là Linh Tê Kiếm Tông Bạch Nhạc!

Cái này cùng thân phận không có quan hệ gì, mà là cảm tình thuộc sở hữu.

Tận mắt thấy Bạch Nhạc phản ứng, trong nháy mắt, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông sôi trào khắp chốn!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 823: Lục Hi Nhi lựa chọn (thượng)

Mặc dù muốn tự mình gặp Bạch Nhạc rất nhiều người, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là ai cũng không có thấy, đơn giản mặt ngoài thái độ sau đó, liền trực tiếp hồi Thiên Tâm phong!

Bắc Đẩu Tinh Cung người chưa có tới, mà hắn các tông người, lấy Bạch Nhạc thân phận hôm nay cùng thực lực, đã căn bản không có cần phải tốn tâm tư đi ứng phó.

Trong đám người, Lý Tử Vân, Khổng Từ những thứ này từng cùng Bạch Nhạc phân cao thấp đệ tử, lúc này nhìn Bạch Nhạc, cũng đồng dạng tái sinh không ra mảy may so đấu tâm tư.

Không phải bọn hắn không đủ nỗ lực, thật sự là Bạch Nhạc quá mức biến thái, thế cho nên để bọn hắn liền lòng đố kỵ đều không thể mọc lên.

Thiên Tâm phong.

"Bái kiến Bạch sư huynh!"

"Bái kiến Bạch sư huynh!"

Từ Bạch Nhạc hướng Thiên Tâm phong thượng tẩu bắt đầu, đoạn đường này liền không ngừng có đệ tử trên sự kích động trước bái kiến.

Mặc dù Bạch Nhạc bây giờ đã không tính là Linh Tê Kiếm Tông người, nhưng những này đệ tử nhưng cũng vẫn như cũ thói quen dùng Bạch sư huynh tiếng xưng hô này tới tương xứng, phảng phất cũng chỉ có xưng hô như vậy, mới có thể có vẻ cùng Bạch Nhạc thân cận hơn.

Đối cái này Bạch Nhạc tự nhiên cũng không có phản bác ý tứ, mặc dù nhân số quá nhiều, Bạch Nhạc không có khả năng từng cái đáp lại, nhưng lại cũng đồng dạng gật đầu thăm hỏi.

"Sư phụ! Ngươi trở về!"

Mới đi đến trên sườn núi, Bạch Nhạc liền nghe được một tiếng kinh hỉ tiếng gọi ầm ĩ, sau một khắc, liền chỉ thấy Lục Hi Nhi một đường tiểu bào vọt thẳng qua đây, nhảy một cái liền trực tiếp nhảy đến Bạch Nhạc trong lòng.

Mỉm cười ôm lấy Lục Hi Nhi, Bạch Nhạc cưng chìu xoa xoa nàng đầu nhỏ, "Làm sao lại cùng một tiểu nha đầu, như thế bướng bỉnh!"

"Mới không có, Hi nhi có thể ngoan đâu, ngay cả tỷ tỷ đều khen ta!"

Ngoác miệng ra, Lục Hi Nhi đắc ý khoe khoang nói.

"Bạch sư huynh!"

Đang khi nói chuyện, Liễu Như Tân cũng cùng đi theo qua đây, hạ thấp người hành lễ nói.

Chứng kiến Liễu Như Tân, Bạch Nhạc cũng không khỏi nao nao, đem Lục Hi Nhi buông xuống, ôm quyền hoàn lễ nói, "Gặp qua Liễu sư tỷ!"

Nếu lấy cảnh giới mà nói, bây giờ Liễu Như Tân cũng còn không qua chỉ là linh phủ, đừng nói là sư tỷ, nên nàng trái lại gọi Bạch Nhạc sư thúc mới là, thật có chút tình cảm, lại cũng không là thời gian cùng cảnh giới có khả năng cải biến.

Một tiếng này Liễu sư tỷ, nhưng là suýt nữa không để cho Liễu Như Tân rơi lệ.

"Sư phụ, mấy ngày nay đều là Liễu tỷ tỷ dạy ta tu hành ngươi, Liễu tỷ tỷ vừa vặn." Lục Hi Nhi lôi kéo Bạch Nhạc cánh tay nói rằng.

Nàng mặc dù còn nhỏ, nhưng lại cũng một cách tinh quái, tự nhiên có thể cảm thụ được Liễu Như Tân đối Bạch Nhạc ưa thích, loại thời điểm này, liền đi theo giúp Liễu Như Tân nói chuyện.

Cười lắc đầu, Bạch Nhạc cũng không có giải thích, nhẹ giọng nói, "Đi thôi, chúng ta trở về nói chuyện, tiểu Hi Nhi, tỷ tỷ ngươi đâu?"

Nhắc tới tỷ tỷ, Lục Hi Nhi liền lại đem Liễu Như Tân quên mất, "Tỷ tỷ vẫn còn ở Duyện Châu thành, bất quá, tỷ tỷ thường thường đến xem Hi nhi, còn có, còn có, tỷ tỷ cũng muốn sư phụ đâu!"

Nếu như Lục Yên Nhiên tại đây, ắt sẽ xấu hổ a?

Nhìn Lục Hi Nhi dáng dấp, Bạch Nhạc liền phảng phất có thể nghĩ đến Lục Yên Nhiên cái kia xấu hổ dáng vẻ, không khỏi cười lắc đầu.

Thiên Tâm phong vẫn là Bạch Nhạc Thiên Tâm phong, mặc dù bây giờ cũng đã có không ít đệ tử cũng tới nơi này tu hành, có thể thuộc về Bạch Nhạc động phủ lại, vẫn như cũ chỉ có Lục Hi Nhi có thể ở lại, cho dù là Liễu Như Tân, cũng chỉ là bình thường tới trợ giúp xử lý, vẫn chưa ở tại bên trong.

Trở lại động phủ ngồi xuống, Bạch Nhạc mới phát hiện, nơi đây hầu như cùng mình ban đầu lúc rời đi giống nhau như đúc.

Bắt đầu khảo giáo Lục Hi Nhi thời điểm, Bạch Nhạc mới phát hiện, cái này không sai biệt lắm một năm thời gian, Lục Hi Nhi đã đánh xuống nhất nền móng vững chắc, chỉ cần đối với Linh Tê Kiếm Quyết lĩnh ngộ sâu hơn một điểm, liền đủ để mở linh phủ.

Mặc dù không thể cùng Bạch Nhạc chính mình, hoặc là Vân Mộng Chân so sánh, có thể tu hành như vậy tốc độ, mặc dù buông xuống thiên hạ, cũng có thể xem như là thiên tài.

Lần này trở về, chỉ cần mình lại thêm chút chỉ điểm, Lục Hi Nhi liền rất dễ dàng trực tiếp đột phá linh phủ, hơn nữa, có Bạch Nhạc tại, tự nhiên cũng sẽ cho Lục Hi Nhi tốt nhất tu hành tài nguyên, đủ để cho nàng trực tiếp mở tử phủ.

Đương nhiên, đây là nói sau.

"Liễu sư tỷ, ngươi đi bả, Dương sư huynh, còn có Lý sư đệ, Khổng sư huynh bọn hắn đều mời tới đi, đã lâu không gặp, hôm nay trở về, làm sao cũng phải theo chân bọn họ uống một bữa rượu."

Ngày xưa ngăn cách sớm đã tan theo gió, hơn nữa có Đông Hải khảo hạch kinh lịch, những thứ này Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, cũng càng vì ngưng tụ, bây giờ đem tất cả gom lại một chỗ, tự nhiên không thành vấn đề.

"Tốt!"

Nghe được Bạch Nhạc, Liễu Như Tân nhẹ giọng đáp một câu, trực tiếp từ đi ra ngoài.

Chỉ còn lại có Lục Hi Nhi một cái, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Tiểu Hi Nhi, ngươi tại Linh Tê Kiếm Tông thời gian, cũng đã không ngắn, lần này trở về, sư phụ cũng muốn hỏi hỏi ngươi ý kiến, ngươi là nguyện ý, tiếp tục lưu lại Linh Tê Kiếm Tông. . . Hay là đi Thanh châu?"

"Thanh châu. . . Sư phụ, ngươi hội một mực tại Thanh châu sao?" Nháy mắt, Lục Hi Nhi lần nữa mở miệng hỏi.

"Sẽ không!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc cũng không có lừa dối Lục Hi Nhi bình tĩnh nói rằng, "Sư phụ còn có chuyện phải làm, không có khả năng thời gian dài ở lại Thanh châu, đương nhiên, cũng càng không thể nào ở lại Linh Tê Kiếm Tông."

"Tiểu Hi Nhi cũng đã lớn, cần phải có được chính mình quyền lựa chọn."

Đã sắp muốn bước vào linh phủ, lần thứ hai bây giờ Lục Hi Nhi cũng không kém muốn mười bốn tuổi, Bạch Nhạc tự nhiên cũng sẽ không hoàn toàn coi nàng là làm không hiểu chuyện hài tử đối đãi.

Một khi bước vào linh phủ, liền muốn quyết định về sau con đường tu hành, đối với bất kỳ một cái nào tu hành giả mà nói, đây đều là chân chính đại sự.

Nhìn Lục Hi Nhi, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Ở lại Linh Tê Kiếm Tông, ngươi liền muốn cùng nơi đây vui buồn có nhau, mặc dù sư phụ sẽ không thiếu ngươi tu hành tài nguyên, thế nhưng, ta không ở thời điểm, ngươi đủ khả năng chịu đến chỉ điểm hữu hạn. . . Tương lai, ngươi đem cùng Linh Tê Kiếm Tông một chỗ trưởng thành, sẽ đi đến một cái thế nào cao độ, quyết định bởi cùng ngươi, cũng quyết định bởi tại Linh Tê Kiếm Tông."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Nhưng ngươi nếu trở lại Thanh châu, ngươi có thể được càng nhiều tu hành tài nguyên, càng nhiều cao thủ chỉ điểm. . . Con đường tu hành, có lẽ sẽ càng thuận lợi, thế nhưng, ngươi cũng sẽ vì vậy, chặt đứt cùng nơi đây tất cả ràng buộc."

Những lời này, trên đường trở về, Bạch Nhạc trên thực tế, cũng đã ở trong lòng nghĩ tới rất nhiều lần.

Lấy chính mình đệ tử thân phận trở về Thanh châu, Lục Hi Nhi tự nhiên

sẽ đạt được tốt nhất đãi ngộ, lấy mình cùng Hà Tương Tư, Dương Bằng quan hệ, coi như là Thất Tinh Tông, Lục Hi Nhi cũng có thể tự do quay lại.

Trừ cái đó ra, vô luận là Tinh Hà lão tổ vẫn là Bất Tử Thanh Vương, khoảng chừng cũng đều sẽ không cự tuyệt, chỉ điểm Lục Hi Nhi tu hành!

Từ quyền lợi góc độ nhìn lên, có thể đây đối với Lục Hi Nhi mà nói, mới là tốt hơn lựa chọn.

Thật là. . . Người luôn là có cảm tình.

Lúc trước chính mình ly khai Linh Tê Kiếm Tông, là bất đắc dĩ, hơn nữa, chỉ cần Ma Quân truyền nhân thân phận bại lộ, liền không có khả năng tiếp tục lưu lại Linh Tê Kiếm Tông.

Hơn nữa, so với việc trước đây chính mình, Lục Hi Nhi từ vừa mới bắt đầu, tại Linh Tê Kiếm Tông đạt được chính là tốt nhất đãi ngộ, tựa như tiểu công chúa bị tất cả mọi người chiếu cố, nàng đối với Linh Tê Kiếm Tông cảm tình, tự nhiên cũng có thể sẽ càng sâu.

Cho nên, quyết định này, cho dù là Bạch Nhạc, cũng không muốn giúp nàng làm, mà là đem quyền lựa chọn, lưu cho chính nàng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 824: Lục Hi Nhi lựa chọn (hạ)

Bạch Nhạc không hy vọng Lục Hi Nhi chịu đến bất kỳ ảnh hưởng gì, cho nên mới chọn ở nơi này, Lục Hi Nhi chưa bước vào Linh Phủ Cảnh, Linh Tê Kiếm Tông người, cũng còn không có cùng Lục Hi Nhi đề cập qua việc này thời gian, mà không phải đợi được Lục Hi Nhi thành công sau khi đột phá.

Hơn nữa, cho dù là Liễu Như Tân, Bạch Nhạc cũng tìm một lý do, tạm thời phái đi ra ngoài, để cho Lục Hi Nhi không đến mức chịu đến một chút xíu bên ngoài nhân tố ảnh hưởng.

Lục Hi Nhi mặc dù còn nhỏ, có thể nói tới mức này, cũng đã đủ để cho nàng minh bạch chuyện này tầm quan trọng.

Chỉ là, tiểu nha đầu vẫn như cũ có vẻ hơi quấn quýt.

"Thật là, sư phụ, Hi nhi đã nghĩ một mực theo ngươi a, ngươi muốn đi đâu, không thể mang ta lên sao?" Nháy mắt, Lục Hi Nhi vẻ mặt ủy khuất hỏi.

"Tạm thời còn không được!"

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc có chút đau đầu giải thích, "Sư phụ thân phận rất mẫn cảm, sẽ có rất nhiều phiền phức, hơn nữa. . . Có một số việc, là không thể không làm, những thứ này về sau ngươi lớn lên, tự nhiên sẽ minh bạch."

Bất luận là Ma Quân truyền nhân thân phận, vẫn là cùng Vân Mộng Chân quan hệ, những thứ này đối với Lục Hi Nhi niên kỷ mà nói, cũng

còn quá phức tạp!

Bạch Nhạc cũng cũng không tính để cho nàng quá sớm tiếp xúc được những thứ này, đến về sau, nàng nên minh bạch thời điểm, tự nhiên liền sẽ rõ ràng.

"Thật là, Hi nhi đã lớn lên a!"

Lục Hi Nhi có chút bất mãn kháng nghị nói.

"Ha ha, vậy thì chờ tiểu Hi Nhi lớn hơn một chút đi."

Bật cười lớn, Bạch Nhạc tự tay xoa xoa Lục Hi Nhi cái đầu hồi đáp nói.

"Ừm!"

Ủy ủy khuất khuất bằng lòng một câu, Lục Hi Nhi lập tức mở miệng nói, "Nếu như không thể bình thường nhìn thấy sư phụ, vậy ta vẫn muốn phải ở lại chỗ này."

Biết không pháp đi theo Bạch Nhạc bên người, Lục Hi Nhi không thể làm gì khác hơn là một lần nữa suy nghĩ vừa mới Bạch Nhạc vấn đề, ngẫm lại, vẫn phải là ra đáp án.

Tựa hồ sợ Bạch Nhạc không rõ nàng ý tứ, Lục Hi Nhi tiếp tục giải thích, "Liễu tỷ tỷ, còn có Khổng sư huynh bọn hắn đối Hi nhi đều rất tốt, còn có chưởng môn bá bá! Hi nhi chịu không rời đi bọn hắn. . . Đương nhiên, đối Hi nhi tốt nhất vẫn là sư phụ cùng tỷ tỷ, nếu có thể một mực cùng sư phụ, tỷ tỷ cùng một chỗ liền tốt."

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng, "Sư phụ không có cách nào khác một mực cùng ngươi, nhưng là tỷ tỷ của ngươi, chỉ cần nàng nguyện ý! Vô luận ngươi muốn ở lại Linh Tê Kiếm Tông, hay là đi Thanh châu, nàng có thể với ngươi một chỗ."

"Thật sao?" Nghe được Bạch Nhạc, Lục Hi Nhi trên mặt nhất thời lộ ra vẻ vui mừng.

"Đương nhiên là thật!" Gật đầu, Bạch Nhạc mỉm cười hồi đáp nói.

Một năm trước, hắn lực ảnh hưởng còn không có hiện tại lớn như vậy, rất nhiều chuyện, cũng còn chưa thuận tiện làm, nhưng là bây giờ cũng không có vấn đề.

Vô luận là muốn để cho Lục Yên Nhiên đến Linh Tê Kiếm Tông đến, hay là đi Thanh châu, đều có thể đạt được nhất thích đáng an bài.

Hơn nữa, hắn trước đây đã từng đã đáp ứng, sẽ nghĩ biện pháp, để cho Lục Yên Nhiên cũng có thể tu hành.

Nguyên bản không có biện pháp, nhưng hôm nay, chờ mình đi đến Ung châu, có thể cũng có thể từ Đại Càn Vương Triều bên trong đạt được giải quyết.

"Quá tốt! Hi nhi không nỡ tỷ tỷ đâu, mỗi lần tỷ tỷ đến, đều chỉ ở mấy ngày liền đi." Lục Hi Nhi ủy ủy khuất khuất hướng Bạch Nhạc tả oán nói.

Nghe thế, Bạch Nhạc trên thực tế liền dĩ nhiên minh bạch Lục Hi Nhi ý tứ, trầm ngâm một chút, cái này mới mở miệng nói, "Tiểu Hi Nhi, cho nên, ngươi nghĩ tốt. . . Phải ở lại chỗ này sao?"

"Ừm!"

Dùng chút sức gật đầu, Lục Hi Nhi hồi đáp đạo, "Hi nhi muốn lưu lại nơi này, mỗi ngày cùng mọi người cùng nhau tu hành, Hi nhi rất vui vẻ!"

Nhìn Lục Hi Nhi, yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lập tức cười gật đầu nói,

"Tốt! Vậy thì ở lại chỗ này, sư phụ tin tưởng, vô luận là ở đâu, tiểu Hi Nhi về sau, đều sẽ phi thường lợi hại!"

"Đó là đương nhiên, Hi nhi phải bảo vệ tỷ tỷ đâu!"

Đạt được Lục Hi Nhi đáp án, Bạch Nhạc trong lòng cũng liền không do dự nữa, lại cùng Lục Hi Nhi nói một hồi.

Liễu Như Tân liền đi mà quay lại, với hắn cùng đi, còn có Lý Tử Vân cùng Khổng Từ, Dương Nghiên chờ người, cơ bản đều là khuôn mặt quen thuộc.

Hơn nữa, không giống với tại Thanh châu, tại Linh Tê Kiếm Tông, bọn hắn đối với Bạch Nhạc nghe đồn còn nhiều hơn số dừng lại ở trống rỗng ấn tượng bên trên, cũng không có thiết thực cảm thụ, cho nên, cũng liền không có Thanh châu những bằng hữu kia như vậy mới lạ cảm giác.

Cùng Bạch Nhạc gặp qua lễ về sau, mấy người rất nhanh liền trầm tĩnh lại, uống rượu với nhau nói giỡn.

So với việc người khác, Bạch Nhạc có thể cảm thụ được, Lý Tử Vân biến hóa mới là lớn nhất một cái.

So với việc trước đây cao ngạo, kinh lịch Đông Hải sự tình, hiện tại Lý Tử Vân hiển nhiên muốn rộng rãi rất nhiều, trên trán, thiếu vài phần tích tụ, nhiều mấy phần thân thiện.

"Lý sư đệ biến hóa rất lớn a!"

Nhìn Lý Tử Vân, Bạch Nhạc có chút thổn thức nói rằng.

Hơi trầm mặc một chút, Lý Tử Vân lúc này mới đứng dậy, nghiêm túc hướng Bạch Nhạc hành lễ nói, "Còn phải đa tạ Bạch sư huynh khuyên, trước đó ta làm quá rất nhiều chuyện hồ đồ, bây giờ nhớ tới, quả thực

xấu hổ không thôi tự dung! May mắn được Bạch sư huynh không bỏ, lần nữa khuyên, mới có thể có hôm nay Lý Tử Vân, cũng xin Bạch sư huynh chịu ta cúi đầu!"

Trong lúc nói chuyện, Lý Tử Vân lần nữa khom người, hướng về Bạch Nhạc cúi đầu.

Lần này, Bạch Nhạc ngược lại là cũng không có lại ngăn đón Lý Tử Vân.

Trên thực tế, hắn cũng chịu nổi cái này cúi đầu.

"Lý sư đệ không cần khách khí như vậy, có thể chứng kiến Lý sư đệ cải biến, ta cũng không thắng vui mừng! Ta vô pháp tiếp tục lưu lại Linh Tê Kiếm Tông, trong lòng cũng có chỗ tiếc nuối, bất quá, có thể có Lý sư đệ, Khổng sư huynh những thứ này đồng môn tại, ta tin tưởng, Linh Tê Kiếm Tông nhất định có thể có một cái tốt hơn tương lai."

"Ha ha, Bạch sư huynh! Tương lai Linh Tê Kiếm Tông, chỉ sợ cũng muốn xem tiểu Hi Nhi."

Cười lớn lắc đầu, Khổng Từ chỉ vào Lục Hi Nhi nói rằng, "Nếu không phải là có Bạch sư huynh phía trước, sợ rằng tiểu Hi Nhi liền muốn trở thành bổn tông xuất sắc nhất thiên tài."

So với việc trước đây, bây giờ Khổng Từ cũng đồng dạng rộng rãi rất nhiều.

Hơn nữa, bây giờ Khổng Từ cũng đồng dạng đã bước vào Tinh Cung Cảnh, đã trở thành Linh Tê Kiếm Tông tối trọng yếu nhân vật trọng yếu.

Nhắc tới Lục Hi Nhi, Bạch Nhạc khóe miệng cũng không khỏi lộ ra một tia nụ cười nhàn nhạt.

Đối với Lục Hi Nhi thiên tài, Bạch Nhạc đương nhiên sẽ không phủ

định, có thể bồi dưỡng được như thế một vị xuất sắc đệ tử, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng cũng là một kiện phi thường vinh quang sự tình.

Đương nhiên, hắn cũng đồng dạng nghe ra Khổng Từ trong lời nói ý dò xét.

Chỉ là, Lục Hi Nhi trước đó cũng đã làm ra lựa chọn, bây giờ hắn tự nhiên cũng liền không cần lại che lấp, lúc này khẽ vuốt cằm, "Khổng sư huynh không nên quá nuông chiều nàng, bất quá. . . Sau đó ta không ở thời gian, cũng còn phải mời chư vị quan tâm Hi nhi mới là."

Từ Bạch Nhạc trong miệng đạt được khẳng định đáp án, Khổng Từ sắc mặt cũng không khỏi lộ ra vẻ vui mừng.

Trên thực tế, tại trước khi hắn tới, Hà Diêu cũng đã bày mưu đặt kế hắn đến xò xét một chút Bạch Nhạc tâm tư.

Dù sao, Lục Hi Nhi bây giờ thực sự quá chói mắt!

Mặc dù có thể không bằng trước đây Bạch Nhạc kinh diễm, nhưng chỉ cần nguyện ý lưu lại, tương lai cũng tất nhiên có thể đơn giản bước vào tinh cung, thậm chí là trùng kích Tinh Hải Chi Cảnh!

Đối với Linh Tê Kiếm Tông mà nói, không hề nghi ngờ, bây giờ Lục Hi Nhi mới là chân chính đáng coi trọng nhất hy vọng.

Có Bạch Nhạc một câu nói này, bọn hắn liền có thể triệt để yên lòng.

Dù sao, Lục Hi Nhi xuất sắc đi nữa cũng là Bạch Nhạc đệ tử, nếu như Bạch Nhạc không muốn Lục Hi Nhi lưu lại, cũng không người có thể ép buộc.

Huống chi, lấy bây giờ Bạch Nhạc thực lực cùng thân phận, Linh Tê Kiếm Tông, cũng không người dám làm trái ý hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 825: Bắc Đẩu Tinh Cung người đến

Bạch Nhạc trở lại Linh Tê Kiếm Tông sự tình không gạt được người, cũng không muốn gạt bất luận kẻ nào.

Nhưng mà, để cho Bạch Nhạc vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến là, trước hết đi tìm người đến, không phải Ngô Văn Uyên người, cũng không phải Bạch Cốt Thần Giáo người, mà là Bắc Đẩu Tinh Cung!

Vẻn vẹn một ngày thời gian, Trần Kiếm Phong liền tự mình chạy tới Linh Tê Kiếm Tông.

Hơn nữa, càng thú vị là, lần này Trần Kiếm Phong đánh cũng không phải là tìm Bạch Nhạc danh nghĩa, mà là lấy Bắc Đẩu Tinh Cung danh nghĩa, hướng Linh Tê Kiếm Tông đưa thiếp mời, mời Linh Tê Kiếm Tông chưởng giáo đi trước Bắc Đẩu Tinh Cung, thương nghị trừ ma sự tình.

"Trừ ma?"

Hà Diêu có chút ngạc nhiên nhìn Trần Kiếm Phong, lần nữa hỏi tới.

"Không sai! Trừ ma!"

Gật đầu, Trần Kiếm Phong nghiêm túc hồi đáp đạo, "Từ Đạo Lăng sơn đánh một trận xong, ma đạo thế lực ngẩng đầu, ẩn nhiên có cuộn sạch thiên hạ tư thế! Ta Duyện châu tự nhiên cũng không thể may mắn tránh khỏi, bổn tông vì bây giờ Duyện châu duy nhất Địa cấp tông môn, tự nhiên là phải gánh vác lên trừ ma trách! Chỉ là, việc này lớn, cũng cần Duyện châu bên trong, sở hữu chính đạo tông môn cùng nhau thương nghị."

Sắc mặt không có bất kỳ biến hóa nào, Trần Kiếm Phong bình thản mở miệng nói, "Hà tông chủ, nên sẽ không cự tuyệt a?"

". . ."

Trong nháy mắt, Hà Diêu liền cảm nhận đến đối phương trong lời nói cái kia phần áp lực.

Đạo ma bất lưỡng lập, đây là đại nghĩa!

Vô luận nói lý ra, mỗi người có bao nhiêu mờ ám, có ở trên bàn nhậu, cái này vẫn như cũ cũng là không cho phản bác đạo lý.

Bây giờ Bắc Đẩu Tinh Cung, mang ra lý do này đến, Hà Diêu căn bản là không có cách cự tuyệt.

Nhưng vấn đề là, vô luận là Bắc Đẩu Tinh Cung, hay là hắn đều rất rõ ràng, cái này căn bản là một cái nguỵ trang!

Hơn nữa, cố ý chọn một cái như vậy Bạch Nhạc vừa mới trở lại Linh Tê Kiếm Tông thời điểm mà nói, là dụng ý gì, thì càng là không cần nói cũng biết.

Thật là. . . Cho dù là minh bạch biết đối phương dụng ý, hắn lại có thể thế nào phản ứng?

"Bắc Đẩu Tinh Cung muốn trừ ma, không ngại liền dựa dẫm vào ta bắt đầu trừ tốt!"

Ngay tại Hà Diêu vẫn còn ở quấn quýt nên trả lời thế nào thời điểm, Bạch Nhạc nhưng là đã bước vào đại điện, cười lạnh mở miệng nói.

Con ngươi hơi hơi co rụt lại!

Cứ việc, từ bước vào Linh Tê Kiếm Tông bắt đầu, Trần Kiếm Phong cũng biết, chính mình lần này chân chính muốn đối mặt người là Bạch Nhạc, mà không phải Hà Diêu cùng Linh Tê Kiếm Tông, có thể làm Bạch Nhạc chân chính xuất hiện, hơn nữa lấy loại này lãnh khốc giọng điệu, trực tiếp khiêu khích thời điểm, Trần Kiếm Phong nhưng trong lòng không khỏi vẫn là đột nhiên trầm xuống.

"Bạch phủ chủ!"

Nhìn Bạch Nhạc, Trần Kiếm Phong chậm rãi mở miệng nói.

Giá trị đáng tiếc, Bạch Nhạc lại hiển nhiên không có cho hắn mặt mũi ý tứ, trong mắt lộ ra lau một cái lãnh ý, nhàn nhạt mở miệng nói, "Thế nào, không phải muốn trừ ma, ta đứng tại đây, Trần trưởng lão làm sao còn chưa động thủ?"

Chứng kiến Bạch Nhạc như thế cường thế một mặt, Trần Kiếm Phong trong lòng cũng không khỏi cười khổ một hồi.

Động thủ?

Động cái rắm tay a, phóng nhãn toàn bộ Duyện châu, bây giờ có tư cách cùng Bạch Nhạc động thủ người, cũng bất quá chỉ có Bắc Đẩu lão tổ một người mà thôi! Mặc dù đều là Tinh Cung Cảnh, nhưng hôm nay hắn, lại sợ là liền Bạch Nhạc một kiếm đều không chặn được tới.

Bất quá, tất nhiên dám đến, hắn tự nhiên là trước khi tới, cũng đã chuẩn bị xong lí do thoái thác.

"Bạch phủ chủ nói giỡn, các hạ là Đại Càn Vương Triều tự mình sắc phong Thanh Châu phủ chủ, lệ thuộc Đại Càn Vương Triều, cùng những cái kia ma đạo yêu nhân, tự nhiên khác biệt!" Dừng một cái, Trần Kiếm Phong tiếp tục nói, "Còn nói nói. . . Bạch phủ chủ cho rằng, Đại Càn

Vương Triều đã lệ thuộc ma đạo?"

Cái gọi là có khó nói , đồng dạng sự tình, dùng khác biệt phương thức nói ra, mang đến hiệu quả tự nhiên cũng hoàn toàn khác biệt.

Bạch Nhạc thân phận bản thân cũng rất vi diệu, bất luận là muốn đem hắn quy về ma đạo, vẫn là phủi sạch quan hệ, đều có thể tìm được lý do tới.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc lập tức chậm rãi mở miệng nói, "Nguyên lai Bạch mỗ cùng người trong ma đạo là khác biệt, vậy ta cũng muốn cảm tạ quý tông có thể làm rõ sai trái."

"Bạch phủ chủ khách khí!"

Hơi hơi ôm quyền, Trần Kiếm Phong tiếp tục nói, "Bạch phủ chủ giá lâm Duyện châu, cũng không ngại hướng bổn tông một chuyến, cũng làm cho bổn tông hơi tận tình địa chủ."

Những thứ này quang minh chính đại lời nói khách sáo, Trần Kiếm Phong tự nhiên là hết sức quen thuộc, căn bản không cho Bạch Nhạc trêu chọc cơ hội.

Chỉ là, Bạch Nhạc rồi lại nơi nào sẽ như ước nguyện của hắn.

Trước đó, Bạch Nhạc muốn che giấu thân phận, tự nhiên chỉ có thể dựa theo quy củ đến, nhưng hôm nay, khả năng liền một chuyện khác.

Chân mày khẽ nhếch, Bạch Nhạc cười lạnh nói, "Chủ nhà tình nghĩa cũng không cần, chỉ không biết ta nếu dẫn theo Trần trưởng lão đầu người, thượng Bắc Đẩu Tinh Cung, quý tông vẫn sẽ hay không cho rằng Bạch mỗ không phải ma tu?"

". . ."

Trong nháy mắt, Trần Kiếm Phong nhưng là nhất thời nở nụ cười khổ.

Hắn tự nhiên biết, Bạch Nhạc cũng không phải là thật muốn giết hắn, mà là cố ý lấy loại này không nói đạo lý phương thức tới phá cuộc.

Hơn nữa, không thể không thừa nhận. . . Loại này ngang ngược không biết lý lẽ phương thức, thật có hiệu.

"Bạch Nhạc, ngươi bao lâu thay đổi như thế không tuân theo quy củ."

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói, "Từ ta chính là Yến Bắc Thần tin tức truyền khắp thiên hạ thì sau khi bắt đầu."

Dừng một cái, Bạch Nhạc cũng căn bản không có cùng Trần Kiếm Phong đi vòng vèo hứng thú, thẳng nói rằng, "Trần trưởng lão, có chuyện không ngại vẫn là nói thẳng đi, không cần tại đây thăm dò! Ta cái này Ma Quân truyền nhân, nếu như cũng còn không tính ma tu, trên đời này sợ cũng không có mấy cái ma tu."

"Nếu là ma tu, cái kia Trần trưởng lão liền không nên quên, ta tự nhiên đồng dạng hội lấy ma tu phương thức tới hành sự. . . Yến Bắc Thần có thể làm việc, ta tự nhiên cũng có thể làm."

". . ."

Lần nữa bị Bạch Nhạc vạch trần, Trần Kiếm Phong cũng không khỏi thở dài nói, "Bạch Nhạc, lão tổ muốn muốn nói với ngươi nói chuyện. . . Lấy Bạch Nhạc thân phận!"

Bạch Nhạc chính là Bạch Nhạc, có thể Bạch Nhạc cũng là Yến Bắc Thần!

Bạch Nhạc thân phận mặc dù đã bại lộ, nhưng lại cũng không có nghĩa là

hai loại thân phận liền thật đã triệt để dung hai là một.

Đạo ma song tu, dạng này Bạch Nhạc, không chỉ là ma tu, cũng đồng dạng có thể tính là người trong Đạo môn, thì nhìn lựa chọn thế nào.

Vệ Phạn Dạ chết ở Yến Bắc Thần trong tay, có thể trước đó, Bạch Nhạc lại cùng Bắc Đẩu Tinh Cung, cũng có qua quan hệ mật thiết.

Mà hắn Trần Kiếm Phong, chính là trước đây cùng Bạch Nhạc người liên lạc.

Bây giờ Bắc Đẩu Tinh Cung, cố ý phái ra hắn tới cùng Bạch Nhạc liên hệ, mục là cái gì, tự nhiên không cần nói cũng biết.

Đứng ở một cái tông môn góc độ, trên đời này, vốn cũng không có cái gì tử thù.

Đương nhiên, Bắc Đẩu Tinh Cung có ý định hoà giải, nhưng lại cũng không khả năng vô điều kiện hoà giải.

Bạch Nhạc nhất định phải đồng dạng làm ra nhượng bộ, mà yêu cầu Bạch Nhạc trả giá cái gì. . . Chính là lần thăm dò thử này cùng phán đoán then chốt.

Cũng chính bởi vì vậy, đối phương từ vừa mới bắt đầu, liền lựa chọn lấy Linh Tê Kiếm Tông vì điểm vào.

Bạch Nhạc thân là Thanh Châu phủ chủ, không cần quan tâm Bắc Đẩu Tinh Cung thái độ, thật là, Linh Tê Kiếm Tông thân là trong mắt tông môn, lại cũng không có thể không nhận Bắc Đẩu Tinh Cung chế ước.

Trừ phi Bạch Nhạc cho là thật có thể tia không thèm quan tâm Linh Tê Kiếm Tông, bằng không, liền không có khả năng hoàn toàn không thèm để ý Bắc Đẩu Tinh Cung thái độ cùng phản ứng.

Đây cũng là bây giờ Trần Kiếm Phong cầm ở trong tay lợi thế.

Không dám nói là duy nhất lợi thế, có thể chí ít. . . Nó rất trọng yếu.

Bây giờ, thì nhìn Bạch Nhạc muốn lựa chọn thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 826: Bạch Cốt Thần Giáo

"Ta sẽ tại Linh Tê Kiếm Tông dừng lại bảy ngày thời gian."

Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc lúc này mới cho ra đáp án, "Bảy ngày sau đó, ta tùy ngươi một chỗ đi trước Bắc Đẩu Tinh Cung."

Bắc Đẩu lão tổ nhân vật như vậy phán đoán phi thường tinh chuẩn, hơn nữa, gần như không lại bởi vì cái khác nhân tố mà dao động.

Tất nhiên đối phương đã đoán được mình cùng Linh Tê Kiếm Tông quan hệ, như vậy, cho dù là lại bày ra một bộ không quan tâm tư thế đến, cũng căn bản không có ý nghĩa.

Bởi vì đối với Bắc Đẩu lão tổ mà nói, chèn ép Linh Tê Kiếm Tông bất quá chỉ là một kiện bé nhỏ không đáng kể việc nhỏ, có thể không cần bất kỳ lý do gì, cũng không cần gánh chịu bất kỳ hậu quả gì.

Cùng như vậy, chẳng thà thẳng thắn theo đối phương ý tứ, chủ động đáp ứng, đem cục diện tận lực nắm ở trong tay mình.

"Bảy ngày?"

Khẽ nhíu mày, hiển nhiên Trần Kiếm Phong đối với thời gian này cũng không thoả mãn.

Đáng tiếc, Bạch Nhạc lại như cũ không hề bị lay động, "Bảy ngày! Ta đệ tử gần đột phá linh phủ, ta trước hết nhìn nàng an toàn đột phá mới có thể ly khai."

Lục Hi Nhi gần đột phá tin tức, tại Linh Tê Kiếm Tông cũng không phải là bí mật gì, Hà Diêu tự nhiên cũng vô cùng rõ ràng, bây giờ nghe được

Bạch Nhạc nói ra, liền hiểu hơn Bạch Nhạc thái độ.

Chỉ cần Lục Hi Nhi còn ở lại Linh Tê Kiếm Tông, như vậy Bạch Nhạc cùng Linh Tê Kiếm Tông quan hệ, dĩ nhiên là sẽ không gián đoạn.

Nhắc tới đệ tử, cho dù là Trần Kiếm Phong cũng không tiện nói cái gì nữa.

Ký danh đệ tử loại này không tính, chân chính nhận lấy đệ tử, địa vị là phi thường cao, đột phá linh phủ loại chuyện như vậy, dây dưa một sự tình, tự nhiên là chuyện đương nhiên.

Mặc dù Trần Kiếm Phong trên trực giác cảm giác, sự tình có thể sẽ không đơn giản như vậy, cũng không có chứng cứ, tự nhiên cũng liền không có cách nào khác mở miệng phản đối.

Định ra chuyện này, Bạch Nhạc rất nhanh liền trực tiếp mượn cớ ly khai, trở lại Thiên Tâm phong bên trên.

Chính như Trần Kiếm Phong đoán trước, trợ giúp Lục Hi Nhi đột phá, trên thực tế, chỉ là một cái lấy cớ, lấy Lục Hi Nhi thiên phú, đột phá linh phủ căn bản không phải việc khó, không cần Bạch Nhạc tốn hao quá nhiều tâm tư tới chuẩn bị, càng là tất nhiên muốn bảy ngày lâu như vậy thời gian.

Nguyên nhân thực sự là, Bạch Nhạc còn cần một chút thời gian tới hỏi thăm Duyện châu tin tức, suy đoán Bắc Đẩu lão tổ chân thực dụng ý.

Thoáng do dự một chút, Bạch Nhạc trực tiếp từ bóp nát cuối cùng một khối Bạch Cốt Phù.

Loại tình huống này, có thể Duyện châu đáng giá tín nhiệm nhất, cũng không phải là Ngô Văn Uyên, mà là vị này Bạch Cốt phu nhân.

Đem tin tức truyền đi, Bạch Nhạc liền không còn quan tâm những thứ này, đem tinh lực lần nữa đặt ở đối với Lục Hi Nhi dạy bảo bên trên.

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng sẽ không cự tuyệt hắn Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, cứ như vậy tại Thiên Tâm phong ở lại, mỗi ngày chỉ điểm Thiên Tâm phong thượng đệ tử tu hành.

Hơn nữa, loại này chỉ điểm cũng không cực hạn cùng những cái kia thực lực chưa đủ đệ tử.

Liễu Như Tân, Dương Nghiên, Lý Tử Vân bọn hắn cũng đồng dạng mượn cơ hội này tới thỉnh giáo Bạch Nhạc, thậm chí coi như là đã bước vào Tinh Cung Cảnh Khổng Từ, trong quá trình này, cũng đồng dạng thu được lợi ích lương đa.

Ba ngày sau ban đêm.

Nguyên bổn đã trong động phủ chuẩn bị nghỉ ngơi Bạch Nhạc, lại đột nhiên cảm thụ được một cổ ngay lập tức khí tức, nhờ ánh trăng, lặng yên xuất hiện ở phía sau núi bên trong.

"Bạch phủ chủ, biệt lai vô dạng!"

Trong chốc lát, Bạch Cốt phu nhân liền trực tiếp hiển hiện ra.

Cho tới bây giờ loại tình trạng này, Bạch Cốt phu nhân đối với Bạch Nhạc tôn trọng, khả năng liền không chỉ là bởi vì Bạch Nhạc thân phận cùng tiềm lực, mặc dù chỉ lấy thực lực mà nói, Bạch Nhạc cũng đã siêu việt hắn.

"Giáo chủ phong thái như trước!" Đối với Bạch Cốt phu nhân trêu ghẹo, Bạch Nhạc cũng không cái gì bất mãn, tùy ý hồi đáp nói.

"Bạch phủ chủ đến Duyện châu, không đi tìm Đại Càn Vương Triều

người, mời ta tới gặp nhau là đạo lý gì?" Bạch Cốt phu nhân cũng không vòng vo nữa, thẳng mở miệng hỏi.

Thành thật mà nói, cho tới bây giờ, Bạch Cốt phu nhân đều có chút kỳ quái, Bạch Nhạc vì sao lại dẫn nàng tới Linh Tê Kiếm Tông.

"Giáo chủ có lẽ là quên, chúng ta vốn là quan hệ hợp tác! Huống chi, bây giờ chiếm giữ Đông Hải, cũng là Bạch Cốt Thần Giáo a?" Nhún nhún vai, Bạch Nhạc không quan trọng hồi đáp nói.

Nhắc tới cái này, Bạch Cốt phu nhân cũng không khỏi hơi chậm lại.

Bây giờ nàng tự nhiên rõ ràng, Quảng Hàn Thiên Cung vẫn còn đang Đông Hải, đợi được Bạch Nhạc chân chính luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung thời điểm, chính là Bạch Nhạc đủ để lần nữa lệnh Quảng Hàn Thiên Cung xuất thế, một lần nữa khống chế Đông Hải thời điểm.

"Ngươi sẽ không phải là dự định đuổi ta đi a?" Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng hỏi.

Cứ như vậy thoáng nhìn, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Cái khác không nói, người nữ nhân này thực sự thật xinh đẹp, cho dù là cùng Vân Mộng Chân so sánh, cũng đều không thua bao nhiêu, cả người lộ ra một loại khác phong tình.

Lắc đầu, đem cái này chút loạn thất bát tao ý niệm trong đầu đuổi ra ngoài, Bạch Nhạc lúc này mới trầm giọng mở miệng nói, "Ta cùng với giáo chủ giao nhau cũng không phải một hai ngày, tự nhiên sẽ không làm chuyện như vậy tới! Thậm chí cùng với tương phản, ta còn có thể cho Bạch Cốt Thần Giáo người, tiến nhập Quảng Hàn Thiên Cung tu hành!"

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Đương nhiên, làm làm điều kiện

trao đổi, Bạch Cốt Thần Giáo nhất định phải từ giờ trở đi, triệt để ngăn chặn lạm sát kẻ vô tội sự tình! Cho dù là ma tu, cũng không nên mất đi nhân tính, giáo chủ cần phải minh bạch ta ý tứ."

Ánh mắt có chút lấp lóe, yên lặng chốc lát, Bạch Cốt phu nhân đúng là vẫn còn chậm rãi mở miệng nói, "Có một số việc, không phải ngươi nghĩ đơn giản như vậy. . . Cũng không phải ta nghĩ muốn khống chế là có thể khống chế, bất quá, tạm thời mà nói, ta có thể bằng lòng ngươi."

"Bởi vì cái kia cái gọi là Bạch Cốt Thần?" Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc lúc này liền minh bạch Bạch Cốt phu nhân nói bóng gió.

"Bây giờ nói những thứ này còn quá sớm, ngươi lần này tới tìm ta, cũng không phải vì nói những thứ này nhàn thoại a?" Cũng không có tiến thêm một bước giải thích ý tứ, Bạch Cốt phu nhân nhàn nhạt đem lời đề dời đi chỗ khác đi.

Con mắt hơi hơi nheo lại, có thượng cổ cấm địa bên trong năm màu Tiên Cung sự tình, Bạch Nhạc đối với những truyền thuyết này bên trong thần a, tiên a các loại, đều không có bất kỳ hảo cảm.

Bất quá, Bạch Nhạc nhưng cũng minh bạch, lấy chính mình bây giờ thực lực, cũng còn chưa đủ tư cách nhúng tay loại này tân bí bên trong.

Chỉ cần có thể tạm thời ước thúc Bạch Cốt Thần Giáo làm việc, cũng liền đủ đủ.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc cũng không nói thêm nữa, mà là đem Trần Kiếm Phong tới Linh Tê Kiếm Tông mời hắn thượng Bắc Đẩu Tinh Cung sự tình giải thích một lần.

"Bắc Đẩu lão tổ cái này nhân loại, ta có chút không nắm chắc được. . . Còn có, bây giờ Duyện châu thế cục. Cho nên, ta nghĩ tìm ngươi tới hỏi hỏi, sớm có một chuẩn bị tâm lý."

Nhắc tới Bắc Đẩu lão tổ, Bạch Cốt phu nhân cũng yên lặng chốc lát cái này mới mở miệng nói, "Ngươi giết Vệ Phạn Dạ, Bắc Đẩu lão tổ sẽ không dễ dàng như vậy thôi."

"Ta đối với Bắc Đẩu lão tổ không hiểu nhiều, thế nhưng ta có thể minh bạch nói cho ngươi! Bắc Đẩu lão tổ, có lẽ sẽ so Nguyệt Lâm Tiên càng vướng tay chân, hoàn toàn không phải Thất Tinh Tông có thể so sánh với."

Bạch Nhạc tại Thất Tinh Tông bại Tinh Hà lão tổ sự tình, tự nhiên đã sớm truyền ra, đó cũng không phải bí mật gì.

Nhưng dù cho như thế, Bạch Cốt phu nhân cũng không coi trọng, Bạch Nhạc có thể ứng phó Bắc Đẩu lão tổ.

Đừng xem bây giờ Bạch Nhạc đã sở hữu chém giết tinh hải thực lực, có thể so với việc loại này đỉnh tiêm tinh hải lão tổ, vẫn như cũ còn có cực đại chênh lệch.

Riêng là ở đối phương sớm cũng đã có chuẩn bị tình huống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 827: Nhất định phải liều một phát

"Cho nên, ngươi là không đề nghị ta thượng Bắc Đẩu Tinh Cung?"

Nhìn Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi.

"Không, vừa vặn tương phản, ta ủng hộ ngươi thượng Đạo Lăng sơn." Lắc đầu, Bạch Cốt phu nhân chậm rãi mở miệng nói, "Chỉ là. . . Ngươi còn cần một ít chuẩn bị."

... . . .

Bảy ngày thời gian thoáng một cái đã qua.

Trừ đêm hôm đó cùng Bạch Cốt phu nhân gặp mặt bên ngoài, Bạch Nhạc hơn thời gian toàn bộ đều ở lại Thiên Tâm phong bên trên.

Có Bạch Nhạc trợ giúp, Lục Hi Nhi đột phá tự nhiên không huyền niệm chút nào, phi thường thuận lợi thành tựu tử phủ.

Cứ việc đã sớm đã có chuẩn bị, có thể kết quả này, lại y nguyên vẫn là làm cho cả Linh Tê Kiếm Tông sôi trào khắp chốn.

Không giống với Bạch Nhạc loại này yêu nghiệt, Lục Hi Nhi cùng Linh Tê Kiếm Tông những trưởng lão này, đệ tử càng quen thuộc, cũng càng vì gần kề chân thực, làm Lục Hi Nhi lần nữa bằng vào Linh Tê Kiếm Quyết đột phá, đối với toàn bộ tông môn đều là một trận thật lớn rung động.

Vô luận là những cái kia chưa bước vào linh phủ đệ tử, vẫn là đã bước

vào linh phủ người, đều tranh nhau lần nữa đi tra cứu Linh Tê Kiếm Quyết, nguyên bản bị đem gác xó Linh Tê Kiếm Quyết, lần nữa chịu đến tất cả mọi người truy phủng.

Đương nhiên, những thứ này cùng Bạch Nhạc cũng không có quan hệ quá lớn.

Trợ giúp Lục Hi Nhi ổn định cảnh giới sau đó, Bạch Nhạc âm thầm lặng lẻ cùng Trần Kiếm Phong ly khai Linh Tê Kiếm Tông, thẳng đến Bắc Đẩu Tinh Cung mà đi.

Bạch Nhạc loại này thái độ phối hợp, cũng đồng dạng để cho Trần Kiếm Phong yên tâm không ít.

Chỉ là Trần Kiếm Phong lại cũng không biết, lúc này, tin tức liền đã sớm truyền tới Duyện Châu thành.

... . . .

"Đây là một cái cơ hội!"

Thư Khánh Dương trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, chậm rãi mở miệng nói.

"Bắc Đẩu Tinh Cung, không phải Thất Tinh Tông có thể so sánh với! Chỉ sợ sẽ không thuận lợi như vậy, hơn nữa. . . Bạch Cốt Thần Giáo chưa chắc liền gắn hảo tâm." Lắc đầu, Ngô Văn Uyên trầm giọng nói rằng.

Luận thực lực, hắn tự nhiên kém xa Thư Khánh Dương, thật là những thứ này nham hiểm lòng người thủ đoạn lại hiển nhiên nếu so với Thư Khánh Dương càng quen thuộc.

"Hắn là sẽ không! Bạch Cốt Thần Giáo không có khả năng có dã tâm khống chế toàn bộ Duyện châu, bằng nàng Bạch Cốt phu nhân, còn

không có thực lực này cùng khí! Cùng chúng ta hợp tác, đối với Bạch Cốt Thần Giáo mà nói, mới là lựa chọn tốt nhất! Nàng là một người thông minh, nên biết lựa chọn thế nào."

"Đạo lý không sai, nhưng ta vẫn còn có chút bất an."

"Bất kể thế nào dạng, tổng yếu thử một lần." Hơi trầm ngâm một chút, Thư Khánh Dương trầm giọng nói rằng, "Bạch Nhạc ít ngày nữa liền đem bước vào Vương thành, đến lúc đó. . . Có Diệp Huyền đại sư chống đỡ, hắn tất nhiên sẽ trở thành tất cả mọi người hoàng tử mượn hơi đối tượng! Chỉ bằng ngày xưa tình cảm, chúng ta chưa chắc phải nhất định có thể có được Bạch Nhạc chống đỡ."

"Diệp Huyền đại sư đã không lâu cùng nhân thế, ta có dự cảm, lần này Bạch Nhạc đi đến Vương thành, có thể chính là ngôi vị hoàng đế một lần cuối cùng tranh đoạt, nếu như không bắt được cái này cơ hội. . . Sợ là liền vĩnh viễn không có cơ hội."

Thư Khánh Dương trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái thâm thúy chi ý, "Lần này, chúng ta nhất định phải triệt để khống chế Duyện châu, sau đó ngươi mới có thể ung dung hồi triều, một lần hành động định càn khôn!"

Nghe thế, dù cho là Ngô Văn Uyên, trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Hắn đương nhiên biết, lần này Bạch Nhạc đi đến Ung châu, có thể chính là cuối cùng hắn cuối cùng cơ hội, chỉ là, sự tình phát triển thực sự quá nhanh, bây giờ hắn, thật vẫn chưa có làm tốt, triệt để khống chế Duyện châu chuẩn bị. Tùy tiện phát động, tất nhiên sẽ gặp nguy hiểm, một cái sơ sẩy, chính là đầy bàn đều thua.

Nơi đây không phải Thanh châu, sau lưng của hắn, cũng không có vị kia Bất Tử Thanh Vương.

Có thể cũng chính bởi vì vậy, hắn mới càng cần nữa bắt lại cơ hội này.

Trong mắt lóe lên vẻ tàn khốc, Ngô Văn Uyên trầm giọng nói, "Cầu phú quý trong nguy hiểm, thanh này. . . Chúng ta đổ!"

Đạt được Ngô Văn Uyên khẳng định trả lời, Thư Khánh Dương trên mặt cũng lộ ra vẻ vui mừng, "Tối nay, ta liền đột phá tinh hải!"

Muốn khống chế Duyện châu, Tinh Cung Cảnh thực lực tự nhiên là còn thiếu rất nhiều.

Cũng may Thư Khánh Dương bản thân liền muốn đột phá Tinh Hải Cảnh, bây giờ cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là thoáng sớm một điểm mà thôi.

"Tối nay?"

Nghe được Thư Khánh Dương, Ngô Văn Uyên cũng không khỏi dọa cho giật mình, "Chúng ta đã thông tri qua, mời Bạch Nhạc tới xem lễ, bây giờ còn chưa tới thời gian, nếu như đổi ý. . ."

"Cố chẳng phải nhiều." Thư Khánh Dương lắc lắc đầu nói, "Vô luận Bắc Đẩu lão tổ muốn làm gì, chúng ta không thể để cho hắn trước một bước cùng Bạch Nhạc đạt thành ăn ý!"

"Bạch Nhạc cùng Bắc Đẩu lão tổ cũng không có tan không ra tử thù, hắn cũng sẽ không cưỡng chế Bắc Đẩu Tinh Cung. . . Chuyện này, chúng ta nhất định phải tham dự vào."

Nếu như nói, bước vào thượng cổ cấm địa trước đó, Thư Khánh Dương vẻn vẹn chỉ là nhớ kỹ Bạch Nhạc tên, như vậy bây giờ, tại Thư Khánh Dương trong lòng, Bạch Nhạc liền đã trở thành một cái đủ để ảnh hưởng tương lai bố cục nhân vật trọng yếu.

Hơn nữa, kinh lịch thượng cổ cấm địa sự tình, cũng đủ làm cho hắn thấy rõ Bạch Nhạc tính khí.

Đừng bảo là Bắc Đẩu Tinh Cung, thậm chí cho dù là Thất Tinh Tông, nếu là không có Mộng Thiên Thu sự tình, Bạch Nhạc sợ rằng cũng sẽ không dùng bá đạo như vậy thủ đoạn, trực tiếp áp đảo Tinh Hà lão tổ, mà là lựa chọn lấy hắn ôn hòa phương thức để hoàn thành Thanh châu nhất thống.

Bạch Nhạc rất trọng tình cảm.

Có thể cùng Bạch Nhạc có cảm tình, nhưng lại không hề chỉ chỉ có bọn hắn, nghiêm túc tính khí lực, Bắc Đẩu Tinh Cung cùng Bạch Nhạc ở giữa, cũng coi như có quan hệ.

Nếu không phải Vệ Phạn Dạ sự tình, thậm chí Bạch Nhạc một lần cùng Bắc Đẩu Tinh Cung quan hệ là rất mật thiết.

Phải cải biến những thứ này, hắn nhất định phải tham dự vào, tại Bạch Nhạc cùng Bắc Đẩu lão tổ mật đàm trước đó, liền tham dự vào, đem mâu thuẫn triệt để trở nên gay gắt!

Mà muốn làm được những thứ này, hắn nhất định phải trước đột phá Tinh Hải Cảnh, bằng không liền căn bản không có nhúng tay tư cách.

"Tốt!"

Gật đầu, hiển nhiên Ngô Văn Uyên cũng đồng dạng suy nghĩ cẩn thận những thứ này, hơi trầm ngâm một chút, "Ta cái này liên hệ Bạch Cốt Thần Giáo, chuyện lần này. . . Bạch Cốt Thần Giáo cũng không thể sống chết mặc bây!"

... ...

Bạch Cốt Thần Giáo!

Bạch Cốt phu nhân trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi sắc, không biết đang suy nghĩ gì.

Trước mặt, mấy cái Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão toàn bộ đều quỳ gối trước mặt.

"Giáo chủ, cái này quá nguy hiểm!"

Mặc dù bọn hắn những người này tự vấn đều là to gan lớn mật hạng người, bằng không cũng sẽ không gia nhập Bạch Cốt Thần Giáo, có thể làm nghe được Bạch Cốt phu nhân kế hoạch thời điểm, trong lòng cũng không khỏi có chút bỡ ngỡ, đây cũng quá nguy hiểm a!

Có muốn hay không chơi lớn như vậy?

"Có được có mất! Muốn đạt được bao nhiêu, nhất định phải trả giá tương ứng đại giới. . . Cho tới bây giờ như vậy!" Chậm rãi xoay người, Bạch Cốt phu nhân trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta không phải đang trưng cầu các ngươi ý tứ, mà là tại mệnh lệnh các ngươi. . . Đây không chỉ là ta ý chí, cũng là thần ý chí!"

"Các ngươi, muốn chống lại thần ý chí sao?"

Trong nháy mắt, trước mặt những trưởng lão này nhất thời quỳ xuống đất dập đầu, lại không có một người dám cự tuyệt.

"Nguyện vâng theo thần chi ý chí, nghe theo giáo chủ phân phó."

Dưới ánh trăng, Bạch Cốt phu nhân thân ảnh có vẻ vô cùng kiều diễm.

Bước ra một bước, trong nháy mắt, Bạch Cốt phu nhân thân ảnh liền trực tiếp tiêu thất ở trong màn đêm, chỉ còn lại có một cái lạnh lùng thanh âm,

chậm rãi tại nguyên chỗ vọng lại.

"Theo ta phân phó làm, lần này. . . Ta không cho phép có bất kỳ ngoài ý muốn!"

Cvt: Kết thúc hố này, anh em chuẩn bị nhảy hố mới a!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 828: Thư Khánh Dương độ kiếp

Ùng ùng!

Trong đêm khuya, một tiếng sét chợt vang lên, nguyên bổn đã nằm ngủ Bạch Nhạc cùng Trần Kiếm Phong đồng thời bị thức tỉnh, đẩy ra nhà trọ môn đi tới, liếc mắt liền nhìn tới Duyện Châu thành phương hướng cái kia thật lớn kiếp vân.

"Kiếp vân. . . Là Thư Khánh Dương!"

Vẻn vẹn liếc một cái, Trần Kiếm Phong cũng đã đoán được đối phương thân phận.

So với việc Trần Kiếm Phong, Bạch Nhạc chân mày nhưng là gắt gao nhíu lại.

Thư Khánh Dương muốn đột phá tinh hải, bản thân này không có vấn đề gì, bí mật này cũng không tính vào đâu, có thể hỏi đề ở chỗ, chính mình tại Thanh châu thời điểm, Ngô Văn Uyên cũng đã phái người tới đưa tin, mời chính mình xem lễ, mà ước định thời kì, hiển nhiên còn chưa tới.

Tình huống bình thường xuống, Thư Khánh Dương cùng Ngô Văn Uyên tuyệt đối không có khả năng làm loại này lật lọng sự tình.

Trừ phi, có một số việc, để bọn hắn cho rằng, lại so với tuân thủ cùng mình ước định trọng yếu hơn.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp.

Bắc Đẩu Tinh Cung!

Nếu như nói, gần nhất có thể có biến số gì, vậy liền nhất định là chính mình muốn đi Bắc Đẩu Tinh Cung tin tức.

"Bạch phủ chủ, sự tình có biến. . . Nếu là ngươi không ngại, ta nghĩ, hiện tại sẽ lên đường, đưa về bổn tông."

Đi tới Bạch Nhạc bên người, Trần Kiếm Phong sắc mặt ngưng trọng mở miệng nói.

Hắn mặc dù không biết Thư Khánh Dương cùng Bạch Nhạc trước đó thì có qua ước định, thật là đối phương cắm ở một cái như vậy thời gian điểm đột phá, bản thân cũng đã đủ để gây nên hắn cảnh giác.

Dứt bỏ thực lực không nói, những công việc này vài thập niên nhân vật, tuyệt đối không có một cái ngu xuẩn.

"Tốt!"

Hơi trầm mặc mấy hơi thở thời gian, Bạch Nhạc liền đồng dạng đáp ứng một tiếng .

Bây giờ cục diện, để cho Bạch Nhạc tâm mơ hồ có chút bất an, sớm một bước nhìn thấy Bắc Đẩu lão tổ, có thể cũng chưa hẳn là chuyện xấu.

... ...

Từng đạo Lôi Kiếp rơi xuống, Thư Khánh Dương một cây trường thương nơi tay, mặc dù có chút gian nan, nhưng lại đúng là vẫn còn hữu kinh vô hiểm đở được.

Thiên kiếp mặc dù rất mạnh, có ở thượng cổ cấm địa sau đó, hắn cũng đã trước sau nhìn thấy Tiểu Bạch Long cùng Vân Mộng Chân độ thiên kiếp

lúc tình cảnh, bây giờ loại trình độ này thiên kiếp, còn thua xa trước đây đâu, tự nhiên không có gì có thể khẩn trương.

Cách đó không xa, Bạch Cốt phu nhân bình tĩnh nhìn đây hết thảy, trên mặt vẫn như cũ không mang theo bất kỳ biểu lộ gì.

Nàng đã tại tự mình cùng Ngô Văn Uyên đạt thành cùng tiến lên Bắc Đẩu Tinh Cung hiệp nghị, tạm thời thuộc về đồng minh, tới hiệp trợ Thư Khánh Dương hộ pháp, tự nhiên không tính là gì chuyện hiếm.

Mặc dù so với việc Tiểu Bạch Long cùng với Vân Mộng Chân trước đây thiên kiếp, dạng này thiên kiếp cũng không tính khoa trương, nhưng lại cũng đã là viễn siêu bình thường Tinh Cung Cảnh bước vào tinh hải lúc quy mô.

Thư Khánh Dương dù sao cũng là trên đời này nhất đỉnh tiêm thiên tài một trong, một khi bước vào tinh hải, thực lực liền có thể bỏ qua bình thường Tinh Hải Cảnh lão tổ.

Cho dù là Bạch Cốt phu nhân, tự nghĩ nếu là đối đầu sau khi đột phá Thư Khánh Dương, cũng căn bản không có gì phần thắng.

Bất quá, cái kia chỉ cũng chỉ là trạng thái bình thường hạ thực lực.

Hơn nữa, lần này, mọi người địch nhân chung, đều là Bắc Đẩu Tinh Cung, còn chưa tới nội đấu thời điểm.

Còn như về sau. . .

Thư Khánh Dương là sẽ không vĩnh viễn ở lại Duyện châu.

Trọn hơn nửa canh giờ thời gian, thiên kiếp mới cuối cùng kết thúc.

Tinh cung triệt để hóa thành huyễn lệ tinh hải, làm Thư Khánh Dương

lần nữa từ thiên kiếp bên trong đi tới thời điểm, khí tức cũng đã nội liễm, thực sự trở thành Tinh Hải Cảnh cường giả.

"Đa tạ giáo chủ!"

Hơi hơi chắp tay, Thư Khánh Dương trầm giọng mở miệng nói.

"Khánh Dương công tử khách khí."

Bước vào Tinh Hải Cảnh, Bạch Cốt phu nhân cũng đồng dạng thay đổi xưng hô, lấy ngang hàng thân phận mà đối đãi Thư Khánh Dương.

"Chỉ là, thiên kiếp khí tức sợ là không gạt được người, bây giờ Bắc Đẩu Tinh Cung sợ là cũng đã được đến tin tức."

"Cần gì phải gạt?" Không để bụng lắc đầu, Thư Khánh Dương bình tĩnh nói rằng, "Có Bạch phủ chủ, giáo chủ hết sức giúp đỡ, coi như là chính diện cùng Bắc Đẩu Tinh Cung là địch, cũng có thể chắc chắn thắng!"

"Bản giáo tự nhiên khuynh lực chống đỡ! Chỉ là, Bạch Nhạc bên kia rốt cuộc thái độ gì, chỉ sợ bây giờ cũng còn nói không chính xác! Bằng không, hắn vừa đến Duyện châu, liền nên trước tới nơi này mới đúng." Thần sắc có chút nhạt, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng mở miệng nói.

"Giáo chủ không cần châm ngòi, bây giờ chúng ta mới là trên một cái thuyền người." Ngô Văn Uyên hừ nhẹ một tiếng, lập tức chen lời nói.

Đối cái này, Bạch Cốt phu nhân cũng đồng dạng từ chối cho ý kiến, chỉ là nhàn nhạt mở miệng nói, "Điện hạ quyết định liền tốt, ta Bạch Cốt Thần Giáo tự nhiên đem hết toàn lực, chỉ cần điện hạ không nên quên ngươi hứa hẹn liền tốt."

"Giáo chủ yên tâm, bản vương chí hướng. . . Xưa nay không tại nhất thời một chỗ."

Cười lắc đầu, Ngô Văn Uyên lần nữa cho ra khẳng định đáp án.

Chỉ cần có thể thu phục toàn bộ Duyện châu, đến lúc đó, coi như là thật tùy ý Bạch Cốt Thần Giáo tại Duyện châu nhất gia độc đại thì thế nào?

Đại Càn Vương Triều vốn là không phân đạo ma, chỉ cần Bạch Cốt Thần Giáo nguyện ý hợp tác, cho dù là sau này, hắn trở thành tân hoàng, cũng giống vậy có thể lựa chọn tiếp tục ủng hộ Bạch Cốt Thần Giáo.

Trên thực tế, đây cũng chính là hắn có thể đủ cùng Bạch Cốt phu nhân, thậm chí là cùng Bạch Nhạc hợp tác cơ sở.

Nếu là hắn thiên hạ, là Đại Càn Vương Triều, mà không phải một cái Thanh châu hoặc là Duyện châu.

"Ta yêu cầu điều tức một chút, ngày mai chúng ta lại xuất phát Bắc Đẩu Tinh Cung."

Thư Khánh Dương lần nữa mở miệng nói.

"Không sao cả, Trần Kiếm Phong cùng Bạch Nhạc cũng đừng đi nhanh như vậy, tổng yếu cho hắn một tia hi vọng mới là." Khoát khoát tay, Ngô Văn Uyên không để ý mở miệng nói.

...

"Lai giả bất thiện a!"

Thu được Duyện châu truyền về tin tức, Bắc Đẩu Tinh Cung tông chủ không khỏi hơi hơi nhíu nhíu mày.

Đại Càn Vương Triều muốn khống chế Duyện châu, đây là sáng sớm là có thể đoán được kết quả, cũng chính bởi vì vậy, hắn mới sẽ đi gặp Bắc

Đẩu lão tổ, trước một bước đem Bạch Nhạc trực tiếp mời được Bắc Đẩu Tinh Cung tới đàm phán.

Nhưng lại vẫn là không có nghĩ đến, Thư Khánh Dương phản ứng vậy mà nhanh như vậy, Bạch Nhạc còn chưa tới, cũng đã trước một bước đột phá tinh hải.

Loại tình huống này, Thư Khánh Dương không đến Bắc Đẩu Tinh Cung tới mới là chê cười.

"Tông chủ yên tâm, Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận đã chuẩn bị xong, một khi có khác thường, ngay lập tức sẽ có thể phát động! Bổn tông không phải Thất Tinh Tông, coi như hắn Thư Khánh Dương cùng Bạch Nhạc liên thủ, cũng đừng nghĩ đánh vỡ đại trận! Nếu là bọn họ cẩn thận ôm dị tâm, đánh với hắn một trận là được." Bên trong một vị trưởng lão khinh thường mở miệng nói.

Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận, là kết hợp Bắc Đẩu Kiếm Trận, cùng với tinh tượng biến hóa sáng chế đại trận, cả công lẫn thủ, tại có người chủ trì tình huống dưới, coi như là hóa hư cường giả, cũng chưa chắc có thể đánh vỡ.

"Đi một bước xem một bước đi, không đến cuối cùng một bước. . . Có thể không trở mặt đúng là vẫn còn không trở mặt tốt!" Lắc đầu, Bắc Đẩu Tinh Cung tông chủ chậm rãi nói rằng, "Bây giờ ma đạo ngẩng đầu, tất nhiên sẽ không an bình, có thể nhiều bảo lưu vài phần thực lực, luôn là tốt."

"Cái này hiển nhiên!" Gật đầu, trưởng lão kia tiếp lời nói, "Hơn nữa, ta cảm thấy, Bạch Nhạc cũng không phải loại kia bình thường ma tu, bổn tông cùng hắn cũng không lợi hại gì xung đột, hắn chưa chắc liền thực biết cùng Thư Khánh Dương bọn hắn một lòng! Dù sao, hắn Thư Khánh Dương cùng Ngô Văn Uyên, còn đại biểu không Đại Càn Vương Triều."

"Cẩn thận là hơn đi, đưa tin cho Trần trưởng lão, để cho hắn mau sớm gấp trở về." Bắc Đẩu Tinh Cung tông chủ lần nữa mở miệng nói.

"Vâng!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 829: Không quan trọng đúng sai, chỉ có mạnh yếu

Cùng trước kia loại kia chậm rì rì chạy đi trạng thái không giống nhau, cảm thụ được Thư Khánh Dương sau khi độ kiếp, Trần Kiếm Phong cùng Bạch Nhạc, lợi dụng tốc độ nhanh nhất hướng về Bắc Đẩu Tinh Cung chạy đi.

Hai cái Tinh Cung Cảnh cường giả toàn lực ứng phó chạy đi, tốc độ khả năng liền nhanh nhiều.

Giữa trưa ngày thứ hai lúc, hai người cũng đã chạy tới Bắc Đẩu sơn hạ.

Có Trần Kiếm Phong dẫn đường, tiến nhập Bắc Đẩu Tinh Cung đương nhiên sẽ không gặp phải bất kỳ ngăn trở nào, trong chốc lát, Bạch Nhạc liền trực tiếp bước vào Bắc Đẩu Tinh Cung.

Trên thực tế, Bạch Nhạc cũng đã không phải là lần đầu tiên tới, chẳng qua là cho trước đây so sánh, lần này đến, Bạch Nhạc chịu đến đãi ngộ càng cao.

Từ vừa mới bắt đầu chính là Bắc Đẩu Tinh Cung tông chủ trực tiếp đứng ra tiếp đãi.

Hơn nữa, hầu như không nói gì thêm nói nhảm, liền trực tiếp đem Bạch Nhạc dẫn hướng hậu sơn hải vân chỗ sâu.

"Bạch Nhạc, bái kiến Bắc Đẩu lão tổ!"

Bước vào hải vân, Bạch Nhạc liếc mắt liền thấy hải vân bên trong thả câu Bắc Đẩu lão tổ, khẽ khom người hành lễ nói.

"Các ngươi lui ra đi, lão phu cùng Bạch phủ chủ nói riêng một hồi."

Khoát khoát tay, Bắc Đẩu lão tổ tùy ý mở miệng nói.

Trong chốc lát, người khác liền lui sạch sẽ, chỉ còn lại có Bạch Nhạc cùng Bắc Đẩu lão tổ hai người.

"Bạch phủ chủ nếu như không ngại, không ngại một chỗ qua đây ngồi một chút."

Bắc Đẩu lão tổ vẫn chưa đứng dậy, vẫn như cũ ngồi ở hải vân ở giữa, hướng Bạch Nhạc đưa ra mời.

"Lão tổ khách khí, tiểu tử bất quá là hậu bối, lão tổ gọi ta Bạch Nhạc liền tốt."

Bạch Nhạc cũng không nhăn nhó, thẳng nhảy vào hải vân, ngay tại Bắc Đẩu lão tổ bên cạnh ngồi xuống.

Mặc dù trước kia cũng không phải là chưa từng thấy qua Bắc Đẩu lão tổ, nhưng lại thật đúng là không có khoảng cách gần như vậy trao đổi qua.

Bật cười lớn, Bắc Đẩu lão tổ khẽ vuốt cằm đạo, "Đã như vậy, lão phu liền cậy già lên mặt!"

Dừng một cái, Bắc Đẩu lão tổ tiếp tục nói, "Phạn Dạ là lão phu đệ tử, có thể nói, lão phu nửa đời sau toàn bộ tâm huyết, đều trút xuống ở trên người hắn. . . Thứ tình cảm này, ngươi có thể đủ hiểu sao?"

Nhắc tới Vệ Phạn Dạ, Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi hơi yên lặng một chút, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Bạch Nhạc mặc dù còn trẻ, nhưng những này năm, nhưng cũng thu một cái đệ tử, lão tổ cảm thụ, tiểu tử tự nhiên biết."

Nói đến đây, Bạch Nhạc liền không tiếp tục tiếp tục.

Cái này một câu đơn giản, trên thực tế, chính là thái độ,

Ta minh bạch ngươi cảm thụ, thế nhưng lại cũng không xin lỗi ngươi, hoặc là nhận sai.

Bắc Đẩu lão tổ, tựa hồ cũng đồng dạng minh bạch Bạch Nhạc tâm tư, nhàn nhạt mở miệng nói, "Phạn Dạ chủ động khiêu khích, ý đồ giết ngươi, tự nhiên là hắn vấn đề! Thật là. . . Hắn có lỗi sao? Bây giờ quay đầu xem, hắn suy đoán thật là đúng, đứng ở chính đạo lập trường, muốn giết Ma Quân truyền nhân, tự nhiên cũng không tính được sai."

"Hắn duy nhất sai, chính là đánh giá thấp thực lực ngươi, cũng quá đánh giá cao chính hắn."

Lẳng lặng nghe Bắc Đẩu lão tổ nói những lời này, Bạch Nhạc cũng không có cắm miệng.

Rất nhiều chuyện, bản thân liền là không có đúng sai, bất quá là song phương lập trường khác biệt mà thôi.

Nhìn Bạch Nhạc, Bắc Đẩu lão tổ chậm rãi thu được, "Trên đời này bản cũng không có vấn đề đúng sai, chỉ có mạnh yếu! Ngươi có thể ngồi ở chỗ này, cũng không phải là bởi vì ngươi là đúng, chỉ là bởi vì. . . Ngươi có tư cách ngồi ở chỗ này."

Cầm trong tay cần câu buông xuống, Bắc Đẩu lão tổ trên người đột nhiên lộ ra lau một cái khí tức cường đại, ánh mắt trực tiếp hướng về Bạch Nhạc, "Nhưng ta không phải là tinh hà, cho nên. . . Ngươi vẫn như cũ nhất định phải cho ta một câu trả lời thỏa đáng, cho ta Bắc Đẩu Tinh Cung một câu trả lời thỏa đáng."

Chân mày khẽ nhếch, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói, "Lão tổ cho rằng, ta làm như thế nào cho ngươi một câu trả lời thỏa đáng?"

...

Nhất niệm xé rách hư không!

Đối với đã bước vào Tinh Hải Cảnh Thư Khánh Dương mà nói, từ Duyện Châu thành, chạy tới Bắc Đẩu Tinh Cung cũng không tính trắc trở, nếu không phải củng cố cảnh giới tốn hao một chút thời gian, hắn sáng sớm là có thể chạy tới.

Ngay tại lúc đó, Bạch Cốt phu nhân cũng đồng dạng ở bên cạnh hiển hiện mà ra.

"Khánh Dương công tử, không có vạch mặt trước đó, ta không tiện xuất hiện, ta liền dưới chân núi chờ lấy! Một khi cảm thụ được Bắc Đẩu Tinh Cung đại trận mở ra, ta tự sẽ hiện thân!" Liếc mắt nhìn Bắc Đẩu Tinh Cung phương hướng, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng mở miệng nói.

Khẽ gật đầu, Thư Khánh Dương trầm giọng nói rằng, "Như thế tốt lắm!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Cốt phu nhân thân hình lần nữa biến mất, mà Thư Khánh Dương, nhưng là trực tiếp hiển hiện ra khí tức, thẳng đến Bắc Đẩu Tinh Cung sơn môn mà đi!

"Đại Càn Vương Triều, Thư Khánh Dương, chuyên tới để bái kiến Bắc Đẩu lão tổ!"

Trong nháy mắt, Thư Khánh Dương thanh âm liền chợt vang vọng toàn bộ Bắc Đẩu Tinh Cung!

. . .

"Đại Càn Vương Triều, Thư Khánh Dương, chuyên tới để bái kiến Bắc Đẩu lão tổ!"

Cơ hồ là đồng thời, Thư Khánh Dương thanh âm, cũng đồng thời tại hải vân ở giữa vang lên.

Trong nháy mắt, vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Bắc Đẩu lão tổ cũng không khỏi hơi hơi nhíu nhíu mày.

Chỉ là, rất nhanh hai người sắc mặt liền lại lần nữa bình tĩnh trở lại.

"Quả nhiên vẫn là tới."

Bật cười lớn, Bắc Đẩu lão tổ lập tức mở miệng nói, "Nghe nói ngươi cùng Thư Khánh Dương giao nhau tâm đầu ý hợp, làm sao, ngươi cũng dự định nhúng tay Duyện châu sự tình?"

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc lập tức bình tĩnh mở miệng nói, "Thượng cổ cấm địa bên trong, Thư Khánh Dương cùng ta có ân, không vi phạm nguyên tắc tình huống dưới, ta tự nhiên cũng có chỗ hồi báo. . . Bất quá, ta đối nhúng tay Duyện châu sự tình, không có bất kỳ hứng thú! Trên thực tế, nếu không phải lão tổ lấy Linh Tê Kiếm Tông tạo áp lực, ta cũng sẽ không xuất hiện ở nơi này."

Đơn giản nói mấy câu, Bạch Nhạc liền đem thái độ mình biểu đạt thanh thanh sở sở.

Đối với Bắc Đẩu lão tổ, Bạch Nhạc thật là có chỗ bất mãn, không chỉ là bởi vì Vệ Phạn Dạ sự tình, còn có lần này Bắc Đẩu lão tổ mời hắn đến đây phương thức.

Mặc dù Bắc Đẩu lão tổ, còn không có nói, yêu cầu Bạch Nhạc cho hắn một cái dạng gì giao phó, nhưng, hiển nhiên Bạch Nhạc cũng không tính đơn giản nhượng bộ.

Bây giờ Thư Khánh Dương xuất hiện, mặc dù không phải sớm thương lượng xong, thế nhưng Bạch Nhạc nhưng cũng đồng dạng không quan tâm lấy phương thức này vội tới đối phương một điểm áp lực.

Chậm rãi đứng dậy, Bắc Đẩu lão tổ khẽ lắc đầu đạo, "Lão phu nói, trên đời này là, không quan trọng đúng sai, chỉ có mạnh yếu!"

"Lão phu tại Duyện châu yên lặng lâu lắm, thế cho nên, có thể tất cả mọi người đã quên lão phu tên."

"Ta không phải tinh hà, cũng không phải Nguyệt Lâm Tiên!"

Trong lúc nói chuyện, trong mây, đột nhiên lộ ra lau một cái rực rỡ tinh không, cái kia khí thế bàng bạc, hoành áp mà xuống, cho dù là Bạch Nhạc cũng đồng dạng cảm thụ được một cổ cường đại áp lực.

Con mắt hơi hơi nheo lại, giờ khắc này, Bạch Nhạc mới xem như thật sự hiểu Bắc Đẩu lão tổ dụng ý.

Đây là muốn hướng hắn hiện ra thực lực?

Nghĩ đến Nguyệt Lâm Tiên, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng hơi có chút kiêng kỵ.

Lúc trước Nguyệt Lâm Tiên tại Duyện châu, duy nhất kiêng kỵ người, chính là Bắc Đẩu lão tổ, trên thực tế, trận chiến kia, cũng chứng minh Nguyệt Lâm Tiên cường đại, nếu như không phải là rất nhiều dưới sự trùng hợp, hợp lực vây giết, Bạch Nhạc sợ là đã sớm đã chết tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong.

Nhưng hôm nay, muốn đối mặt nhưng là trạng thái đỉnh phong hạ Bắc Đẩu lão tổ, hơn nữa còn là tại đây Bắc Đẩu Tinh Cung bên trong.

Cho dù là bây giờ Bạch Nhạc thực lực đã tăng vọt, nhưng lại y nguyên vẫn là không dám nói nắm chắc được bao nhiêu phần.

"Bạch phủ chủ, đã ngươi còn chưa nghĩ ra, không ngại liền lại suy nghĩ thêm, chúng ta một hồi lại tiếp tục đàm luận."

Bật cười lớn, một bước ở giữa, Bắc Đẩu lão tổ liền đã từ trong mây nhảy ra, thẳng đến Bắc Đẩu Tinh Cung mà đi, thình lình thẳng đến Thư Khánh Dương mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 830: Có tâm cơ

Thực lực cường đại, mới là tất cả bảo đảm!

Thư Khánh Dương muốn đột phá tinh hải sự tình, Bắc Đẩu lão tổ cũng sớm đã biết, nhưng hắn lại như cũ không để bụng, cũng là bởi vì đối với thực lực của chính mình tồn tại đủ đủ tự tin.

Trên thực tế, coi như là Bạch Nhạc, hắn cũng không e ngại, chí ít tại Bạch Nhạc bước vào Tinh Hải Cảnh trước đó, hắn cũng không cho rằng, Bạch Nhạc có thể cho hắn, cho Bắc Đẩu Tinh Cung mang đến cái gì uy hiếp trí mạng.

Đương nhiên, không phải vạn bất đắc dĩ, hắn cũng không muốn cùng Bạch Nhạc trở mặt.

Bởi vì Bạch Nhạc phía sau, bây giờ còn có một cái Diệp Huyền!

Chỉ cần là tại Đạo Lăng sơn bên trên, gặp qua Diệp Huyền đối Bạch Nhạc thái độ người, sợ rằng đều tuyệt đối sẽ không nguyện ý đơn giản trêu chọc Bạch Nhạc!

Lần này hắn mời Bạch Nhạc đến Bắc Đẩu Tinh Cung đến, sợ rằng dụng ý càng lớn, chính là ở chỗ hiện ra thực lực, lấy bức bách Bạch Nhạc làm ra trình độ nhất định nhượng bộ, hóa giải ngày xưa ân oán.

Chứng kiến Bắc Đẩu lão tổ bước ra hải vân trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong đầu liền tự nhiên hiện lên vô số ý niệm trong đầu.

Nếu như nói, Bắc Đẩu lão tổ từ vừa mới bắt đầu liền mang theo hiện ra thực lực bức bách Bạch Nhạc nhượng bộ ý niệm trong đầu, như vậy, Thư Khánh Dương xuất hiện ở Bắc Đẩu Tinh Cung coi như thật nhất định là

vừa khớp sao?

Giờ khắc này, Bạch Nhạc trong đầu đột nhiên hiện lên vô số ý niệm trong đầu.

Tựu như cùng Nguyệt Lâm Tiên, Bắc Đẩu lão tổ loại này tồn tại, có thể tuyệt đối không phải loại kia dễ dàng bị mưu hại người, thậm chí có thể nói, bọn hắn bản thân liền là nhất đa mưu túc trí tồn tại.

Rất nhiều chuyện, sợ rằng đừng nói là Trần Kiếm Phong, coi như là Bắc Đẩu Tinh Cung tông chủ, cũng chưa chắc biết.

Mặc dù không dám khẳng định, nhưng hôm nay Bạch Nhạc lại có ít nhất tám phần mười nắm chặt dám xác định, cố ý đến Linh Tê Kiếm Tông ép mình đến Bắc Đẩu Tinh Cung lúc tới sau khi, sợ rằng Bắc Đẩu lão tổ cũng đã đang bố trí.

Mục, chính là bức Thư Khánh Dương đột phá, sau đó đến Bắc Đẩu Tinh Cung tới.

Giết gà dọa khỉ!

Đối với Bắc Đẩu lão tổ mà nói, có thể, Thư Khánh Dương chính là hắn lựa chọn kinh sợ chính mình Hầu!

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, Bạch Nhạc cũng không khỏi một hồi tê cả da đầu.

Quá khó chơi a!

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc cũng không do dự nữa, bàn tay hơi hơi mở, trong tích tắc, vỗ lên Thiên cung nhất thời xuất hiện, Tiểu Bạch Long trực tiếp từ đó bay ra ngoài.

"Tiểu Bạch, chúng ta đi!"

Nhẹ nhàng nhảy lên Tiểu Bạch Long lưng, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói.

Chính như Bắc Đẩu lão tổ nói, vô luận lúc nào, mạnh yếu mới là tối trọng yếu.

Tất nhiên đối phương muốn triển lộ thực lực, Bạch Nhạc tự nhiên cũng đồng dạng không thể thế yếu, đem Tiểu Bạch Long mang ra ngoài, chính là để ngừa vạn nhất, mặc dù sự tình đến kém cõi nhất cấp độ, hắn cùng với Tiểu Bạch Long liên thủ, cũng hầu như vẫn có tự bảo vệ mình nắm chặt.

"Ngao ô!"

Những ngày gần đây, Tiểu Bạch Long tại trong tay Thiên Cung bên trong, ngây người cũng sớm buồn bực không được, bây giờ bay ra ngoài, tinh thần nhất thời vì đó rung một cái, phát sinh một tiếng rồng gầm, thẳng mang theo Bạch Nhạc vượt qua hải vân, hướng về Bắc Đẩu Tinh Cung bay đi.

.. .

"Giáo chủ!"

Bắc Đẩu sơn xuống, Bạch Cốt Thần Giáo người đã sớm đã đợi ở đây.

Cái kia một tiếng lanh lảnh long ngâm, không chỉ truyền khắp Bắc Đẩu Tinh Cung, cũng đồng dạng truyền tới dưới núi Bạch Cốt phu nhân trong tai.

Cười lạnh một tiếng, Bạch Cốt phu nhân trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, trầm giọng phân phó nói, "Động thủ đi, đừng có chút nào lưu thủ,

lần này vô luận hi sinh bao lớn, chúng ta đều phải thành công! Đây cũng là duy nhất cơ hội."

"Đúng, giáo chủ!"

"Đi thôi, không phải sợ chết, chỉ cần Bạch Cốt Trủng hoàn thành, cho dù là chết, Bạch Cốt Thần, cũng có thể ban cho các ngươi sống mãi!"

Nghe được Bạch Cốt phu nhân lời này, trước mặt những thứ này Bạch Cốt Thần Giáo tín đồ, trên mặt nhất thời lộ ra vẻ điên cuồng chi sắc.

"Nguyện vâng theo thần chi ý chí!"

Trong khoảnh khắc, vô số Bạch Cốt Hóa Thân từ trong rừng bay ra, hướng về Bắc Đẩu Tinh Cung xung quanh xúm lại mà đi.

Ngẩng đầu, Bạch Cốt phu nhân khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, lại không có nhiều lời một chữ.

... ...

"Thư Khánh Dương, ai cho ngươi lá gan, xông ta Bắc Đẩu Tinh Cung?"

Như một tiếng sét chợt nổ vang, Bắc Đẩu lão tổ thân ảnh chợt xuất hiện ở Bắc Đẩu sơn bên trong, lạnh lùng nhìn đã bước vào chủ điện trước Thư Khánh Dương, lành lạnh mở miệng nói.

"Bắc Đẩu lão tổ nói quá lời, Thư mỗ bất quá là đến đây bái kiến lão tổ mà thôi."

Thần sắc có chút nhạt, Thư Khánh Dương cao giọng mở miệng nói, "Bạch phủ chủ là Đại Càn Vương Triều người, bây giờ lại nghe nói, lão tổ lấy thủ đoạn hèn hạ, bức bách Bạch Nhạc đến đây, Thư mỗ cái này đến, chính là muốn cùng Bạch phủ chủ một chỗ, hướng Bắc Đẩu Tinh

Cung thảo một cái công đạo!"

Vừa mở miệng, Thư Khánh Dương liền trực tiếp đem sự tình, định tính vì Bắc Đẩu Tinh Cung khiêu khích.

Dù sao, Bắc Đẩu Tinh Cung lấy Linh Tê Kiếm Tông vì hiếp, bức Bạch Nhạc mà đến, cũng không tính là gì bí mật.

"Đại Càn Vương Triều!"

Lặp lại một chút, tên này, Bắc Đẩu lão tổ lập tức cười lạnh nói, "Đại Càn Vương Triều tay, lúc nào có thể đưa đến ta Duyện châu đến, Đạo Lăng Thiên Tông còn không có diệt vong đâu đi, ngươi Đại Càn Vương Triều liền muốn muốn trọng chưởng cửu châu, vấn đỉnh thiên hạ sao?"

Đạo Lăng sơn đánh một trận, Đạo Lăng Thiên Tông thanh thế mặc dù lần nữa xuống dốc không phanh, cũng không luận như thế nào, Vân Mộng Chân vị này thánh nữ vẫn còn, Đạo Lăng Thiên Tông liền đã vẫn là đệ nhất thiên hạ thiên tông.

Vô luận là ma đạo, vẫn là Đại Càn Vương Triều, vẫn là thử ngẩng đầu, nhưng lại vẫn như cũ còn vô pháp triệt để lay động Đạo Lăng Thiên Tông địa vị.

"Trong thiên hạ tất cả là đất của vua! Duyện châu làm sao có thể ngoại lệ? Lão tổ sợ là tại Duyện châu xưng vương xưng bá lâu lắm, đã mất đi lòng kính sợ."

Một tay một trảo, trường thương chợt tới tay, Thư Khánh Dương cười lạnh nói, "Nghe tiếng đã lâu Bắc Đẩu lão tổ tên, hôm nay mượn cơ hội này, Thư mỗ cũng muốn lãnh giáo một chút!"

Con nghé mới sanh không sợ cọp!

Thư Khánh Dương bản thân liền là xuất sắc nhất thiên kiêu một trong, một buổi sáng bước vào Tinh Hải Cảnh, càng là lòng tin tăng vọt, cho dù là đối mặt Bắc Đẩu lão tổ bực này lão bài cường giả, cũng đồng dạng có can đảm đánh một trận!

Cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc cũng đồng dạng đạp ở Tiểu Bạch Long trên lưng bay vào trên trận.

Ánh mắt rơi vào Thư Khánh Dương trên người, Bạch Nhạc lại đồng dạng không nói gì.

Cái này trong chốc lát, đã đủ để cho Bạch Nhạc suy nghĩ cẩn thận rất nhiều chuyện.

Nếu như nói, Bắc Đẩu lão tổ là muốn mượn hắn tới lập uy, như vậy Thư Khánh Dương, cũng cũng là muốn mượn cơ hội, buộc hắn nhúng tay.

Hai phe đều là đang lợi dụng hắn, cái này khiến Bạch Nhạc trong lòng, đối ai cũng không có cảm tình gì.

Bây giờ dưới loại cục diện này, Bạch Nhạc tự nhiên cũng đồng dạng không có lập tức nhúng tay ý tứ.

Hơn nữa, vô luận là Thư Khánh Dương, vẫn là Bắc Đẩu lão tổ, rốt cuộc có bao nhiêu thiếu thực lực, hắn cũng muốn trước nhìn kỹ hẵn nói.

"Ngược lại cũng có vài phần sự can đảm! Lão tổ cũng muốn nhìn một chút, ngươi đến tột cùng có vài phần bản lĩnh, dám đến Bắc Đẩu Tinh Cung làm càn!"

Cười lạnh một tiếng, Bắc Đẩu lão tổ một chỉ điểm ra, dẫn đầu xuất thủ, trực tiếp hướng về Thư Khánh Dương giết đi qua.

Một ngón tay ở giữa, phong vân biến sắc!

Linh lực kinh khủng phảng phất trong nháy mắt ngưng tụ, thuận thế nghiền ép mà xuống.

Chân mày đột nhiên vừa nhảy, giờ khắc này, Bạch Nhạc mới chính thức có thể cảm thụ được Bắc Đẩu lão tổ cường đại, một chỉ này, tựa như có một ngọn núi , khiến cho người sinh ra một loại tránh cũng không thể tránh cảm thụ.

Mặc dù không phải thần thông, có thể bên trong cũng đã ẩn chứa thần thông ý tứ hàm xúc.

Đây mới thực sự là Tinh Hải Cảnh đỉnh phong tồn tại, giở tay nhấc chân ở giữa, tự có đạo vận!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 831: Đại Càn Huyết Vệ

"Vù vù!"

Một tay bắt thương, cổ tay nhẹ nhàng run lên, múa một cái thương hoa, trường thương trong tay nhất thời phát sinh một tiếng khinh minh, phảng phất trong nháy mắt sống lại.

Kích thước lưng áo một cái, thân theo súng, Thư Khánh Dương giơ tay lên ở giữa, một thương này trực tiếp thẳng hướng về kia như núi rơi xuống một ngón tay đập tới.

Một thương này không phải đâm, mà là đập, là có thể nhìn ra Thư Khánh Dương dã tâm.

Cho dù là đối mặt Bắc Đẩu lão tổ bực này Tinh Hải Cảnh đỉnh phong cường giả, hắn cũng vẫn như cũ không chịu tỏ ra yếu kém, nỗ lực bằng bạo lực phương thức, ngạnh hám đối phương công kích.

Nếu không phải tự phụ tới cực điểm người, tuyệt đối sẽ không tại ngay từ đầu liền áp dụng loại này cấp tiến nhất phương thức tới công kích.

"Oanh!"

Căn bản không có lưu cho hắn người suy tư cảm thán thời gian, sau một khắc, một thương này liền hung hăng nện ở cái kia một ngón tay phía trên, khủng bố trùng kích trong nháy mắt trên không trung hóa thành một mảnh nhỏ linh lực trùng kích, hướng về xung quanh lan tràn ra.

Nếu như từ không trung xem, tựa như cùng gợn sóng đồng dạng cực nhanh hướng về xung quanh lan tràn ra.

Nhưng mà, ngoài tất cả mọi người dự liệu là, Bắc Đẩu lão tổ một chỉ này, vậy mà thật bị Thư Khánh Dương cái này hung hãn một thương đở được.

"Tốt!"

Cho dù là Bắc Đẩu lão tổ, chứng kiến một thương này cũng không khỏi trở nên tán thán!

"Ngược lại là lão phu có chút xem thường ngươi, chỉ bằng một thương này, ngươi liền có hướng lão phu tự tay tư cách, hậu sinh khả uý a, ha ha!"

Cười lớn một tiếng, Bắc Đẩu lão tổ không che giấu chút nào đối Thư Khánh Dương tán thán.

Nhưng cũng đúng là như vậy, mới càng phát có thể làm cho người cảm thụ được Bắc Đẩu lão tổ cường đại cùng tự tin.

Đối hắn mà nói, tựa hồ cho tới bây giờ sẽ không có bả Thư Khánh Dương coi là qua đối thủ, bất quá chỉ là một cái xuất sắc tiểu bối mà thôi, dù là lại như thế nào ngạo khí, cũng vẫn như cũ chỉ là tiểu bối.

Lại không nói người khác như thế nào tác tưởng, giờ khắc này, nhìn Thư Khánh Dương xuất thủ, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi mọc lên một tia tán thán chi ý.

Bạch Nhạc thường nói, tính làm như kiếm.

Bây giờ Thư Khánh Dương bày ra thương thế, chính là thích hợp nhất bắn nhau pháp.

Thương ra như rồng, trên chiến trường, cái này bản thân liền là hung hãn nhất binh khí, nói chính là một cái thương ra không hối hận.

Nếu là không có loại này có can đảm bất luận kẻ nào ngạnh bính khí phách, liền căn bản dùng không tốt thương!

Chỉ bằng Thư Khánh Dương bây giờ biểu hiện, liền tuyệt đối không phụ danh thiên tài.

Nếu không phải Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân hai người quá vì kinh diễm, Thư Khánh Dương tại thượng cổ cấm địa lúc, liền cần phải danh động thiên hạ.

Chỉ là bởi vì Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân cường thế, này mới khiến dưới người ý thức không chú ý hắn cường đại.

Mà bây giờ, làm Thư Khánh Dương trước một bước bước vào Tinh Hải Cảnh, loại kia cường đại liền lập tức bày ra.

Đổi bình thường Tinh Hải Cảnh cường giả, đối mặt Thư Khánh Dương mãnh liệt như vậy công kích, sợ rằng liền hoàn thủ chỗ trống cũng không có.

Đáng tiếc, Thư Khánh Dương bước vào tinh hải sau đó đệ nhất chiến, lựa chọn đối thủ, chính là Bắc Đẩu lão tổ loại này nhân vật khủng bố.

"Có chút ý tứ, tiểu tử kia, ngươi đón thêm lão phu một kiếm thử xem!"

Trong mắt tuôn ra lau một cái tinh mang, bàn tay hơi hơi mở, Bắc Đẩu Kiếm chợt tới tay, lộ ra lau một cái khiếp người kiếm quang, thình lình từ không trung chém rụng.

Kiếm như sao vòng sáng!

Cái kia một luồng kiếm quang, liền như một đạo lưu tinh hoa rơi, trên không trung lưu lại một đạo huyễn lệ tàn ảnh.

Bắc Đẩu Kiếm!

Bắc Đẩu Tinh Cung bảo vật trấn giáo, cũng là Bắc Đẩu lão tổ tùy thân bội kiếm.

Có thể động kiếm, bản thân cũng đã đủ để chứng minh Bắc Đẩu lão tổ đối với Thư Khánh Dương tán thành.

Chỉ là cái này nhưng cũng đồng nghĩa với khủng bố áp lực.

Toàn thân tóc gáy phảng phất đều trong nháy mắt nổ lên đến, Thư Khánh Dương trong mắt lộ ra lau một cái vẻ kiêng kỵ, trong miệng phát sinh hét dài một tiếng, tinh hải chợt sôi trào, nguyên bản một tay cầm thương tùy ý, liền nhất thời biến thành hai tay cầm thương ngưng trọng!

"Coong!"

Trong nháy mắt, phảng phất phát sinh một tiếng rồng gầm tiếng, trong tay thương tựa hồ chợt hóa long, hướng về Bắc Đẩu lão tổ nhào qua.

Lấy công đối công!

Trong khoảnh khắc, hai người công kích liền đặt ở không trung lần nữa va vào nhau, cái kia thương biến thành cự long, liền dường như muốn đem một màn kia kiếm quang trực tiếp nuốt vào, làm người ta trông đã khiếp sợ.

"Mở cho ta!"

Lạnh rên một tiếng, Bắc Đẩu lão tổ trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, phảng phất ngay tại một câu nói này lối ra trong nháy mắt, khủng bố kiếm quang chợt nổ tung, ngạnh sinh sinh lộ ra vô số kiếm vòng sáng, đâm thủng cái kia một cái cự long thân thể, đem cắn

nát!

"Phốc!"

Phun ra một ngụm máu, Thư Khánh Dương thân thể phảng phất đều ở đây tùy theo run rẩy, chỉ có cái kia một đôi cầm thương tay, không có biến hóa chút nào.

Quá mạnh mẽ!

Mặc dù trước khi tới, liền đoán được Bắc Đẩu lão tổ vượt qua xa bình thường Tinh Hải Cảnh cường giả có thể so sánh với, nhưng này một khắc, Thư Khánh Dương lại vẫn có vẻ hơi tim đập nhanh, dạng này Bắc Đẩu lão tổ thật là có chút đáng sợ.

"Rất tốt! Bây giờ còn có thể cầm chắc thương, ngươi đã rất lệnh lão phu nhìn với cặp mắt khác xưa." Nhẹ khen một tiếng, Bắc Đẩu lão tổ đạm nhiên mở miệng nói, "Mười năm sau đó, ngươi có lẽ có tư cách cùng lão phu tranh phong, nhưng bây giờ. . . Cho lão phu cút ra khỏi Bắc Đẩu sơn!"

Ngay trước tất cả mọi người mặt, Bắc Đẩu lão tổ đúng là vẫn còn cho thấy bá đạo cái kia một mặt!

Chỉ là bây giờ Bắc Đẩu lão tổ cuối cùng còn không muốn cùng Đại Càn Vương Triều kết xuống tử thù, đánh bại Thư Khánh Dương sau đó, cũng vẻn vẹn chỉ là đưa hắn trục xuất Bắc Đẩu sơn mà thôi.

Hai tay cầm thương, lần nữa đem thân thể đứng thẳng, Thư Khánh Dương chậm rãi mở miệng nói, "Bắc Đẩu lão tổ, ta thừa nhận ngươi rất mạnh, có thể ngươi đối mặt cũng không phải là ta một cá nhân, mà là Đại Càn Vương Triều!"

Trong lúc nói chuyện, Thư Khánh Dương trong mắt lộ ra lau một cái lợi

hại chi sắc, "Trong thiên hạ tất cả là đất của vua! Duyện châu là Đại Càn Vương Triều Duyện châu, không phải ngươi Bắc Đẩu Tinh Cung, càng không phải là ngươi Bắc Đẩu lão tổ!"

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, một cổ sát khí chợt phóng lên cao, Thư Khánh Dương trên người đột nhiên dấy lên một tầng nhàn nhạt huyết vụ, khí tức tại trong khoảnh khắc, chợt đề thăng mấy lần!

Ngay tại lúc đó, Thư Khánh Dương đầu ngón tay khẽ búng, một đạo xích sắc tín phù chợt phóng lên cao, trên không trung hình thành một chi huyết sắc lệnh tiễn!

"Giết! ! !"

Trong nháy mắt, một hồi tiếng kêu chợt từ Bắc Đẩu sơn hạ vang lên, âm thanh chấn khắp nơi!

"Đại Càn Huyết Vệ?"

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Bắc Đẩu lão tổ sắc mặt cũng không khỏi xấu xí vài phần.

Đại Càn Vương Triều ngủ đông nhiều năm, tự nhiên không có khả năng không hề chuẩn bị, mà trong tin đồn cái kia Đại Càn Huyết Vệ chính là lá bài một trong.

Ngày xưa, Đại Càn Vương Triều tung hoành thiên hạ lúc, Huyết Vệ tồn tại, hầu như làm cả tu hành giới táng đảm.

Đương nhiên, bây giờ Huyết Vệ, tự nhiên còn còn kém rất rất xa trước đây, chỉ khi nào điều động, lại cũng là một cổ cực kỳ kinh khủng lực lượng.

Trong chốc lát, tựa như có một mảnh huyết triều, mấy trăm Huyết Vệ đã

hung hãn leo lên Bắc Đẩu sơn!

Những thứ này Huyết Vệ, từng cái đều là tiếp cận Tinh Cung Cảnh thực lực, chỉ là loại lực lượng này lại cùng bình thường tu hành giả khác biệt, bọn hắn lực lượng, không phải bình thường tu luyện đến, mà là lấy bí pháp mạnh mẽ đề thăng mà đến, tu vi vĩnh viễn không cách nào đề thăng, hơn nữa tự xưng là Huyết Vệ bắt đầu, tối đa chỉ có hai mươi năm thọ mệnh.

Có thể tàn khốc như vậy đại giới phía sau, nhưng là có thể nói khủng bố chiến lực!

Tại trạng thái cực hạn xuống, những thứ này Huyết Vệ từng cái đều đủ để bộc phát ra Tinh Cung Cảnh thực lực đến, hơn nữa lấy chiến trận liên hợp, hoàn toàn giống tất cả, đủ sức để lay động tinh hải!

Những thứ này, là chân chính tử sĩ, tùy thời có thể vì Đại Càn Vương Triều dâng ra tính mệnh.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 832: Bạch Nhạc lựa chọn

"Ngươi lại có quyền lực điều động Đại Càn Huyết Vệ?"

Nhìn chằm chằm Thư Khánh Dương, Bắc Đẩu lão tổ có chút khó có thể tin hỏi.

Qua nhiều năm như vậy, Đại Càn Huyết Vệ đều không tin tức gì, thậm chí đều để người hoài nghi, bây giờ có còn hay không Đại Càn Huyết Vệ tồn tại, cho dù là có, chắc cũng là tại Ung châu bên trong, không có đạo lý sẽ bị điều động ra mới đúng.

Vô luận là Ngô Văn Uyên, vẫn là Thư Khánh Dương, tựa hồ cũng không nên có tư cách điều động mới đúng.

Mặc dù bây giờ chạy tới Đại Càn Huyết Vệ cũng chỉ có năm trăm số, có thể phía sau ẩn chứa ý nghĩa, nhưng cũng đã đủ đủ kinh người.

Trên thực tế, Bắc Đẩu lão tổ đoán cũng không sai.

Tình huống bình thường xuống, vô luận là Ngô Văn Uyên hay là hắn, đều không có tư cách điều động Đại Càn Huyết Vệ, dù là Thư Khánh Dương đã bước vào tinh hải cũng giống vậy.

Có thể hỏi đề ở chỗ. . . Diệp Huyền có a!

Từ Duyện châu đi vòng Ung châu, thẳng đến Đại Càn Vương Triều, bản thân liền là Diệp Huyền đã sớm kế hoạch tốt, mà năm trăm Huyết Vệ, trên thực tế, chính là Diệp Huyền điều qua đây, che chở Bạch Nhạc chạy tới Ung châu lực lượng.

Đối với Đại Càn Vương Triều mà nói, những thứ này Huyết Vệ lần nữa

bộc lộ quan điểm, cũng là lấy phương thức này, hướng thế nhân tuyên cáo Đại Càn Vương Triều trở về.

Đương nhiên, loại quy cách này lễ ngộ, cũng càng thêm có thể nói rõ Diệp Huyền đối với Bạch Nhạc thái độ, dùng cái này tới ngăn chặn người khác tự mình mờ ám.

Mà Thư Khánh Dương lựa chọn vào lúc này, tự ý điều động Đại Càn Huyết Vệ công phạt Bắc Đẩu Tinh Cung, trên thực tế là không hợp lý, chỉ là vừa may bây giờ Bạch Nhạc ngay tại Bắc Đẩu Tinh Cung bên trong, đánh tiếp Bạch Nhạc ly khai danh nghĩa, rồi mới miễn cưỡng nói qua đi.

Đương nhiên, trong lúc này chi tiết, Thư Khánh Dương có thể tuyệt đối sẽ không cùng Bắc Đẩu lão tổ giải thích.

"Bắc Đẩu lão tổ, Duyện châu chỉ có thể có một cái thanh âm! Bắc Đẩu Tinh Cung, hoặc là thần phục, hoặc là. . . Diệt vong! Ngươi một lời nhưng quyết!"

Lại là bước ra một bước, mang theo lấy Đại Càn Huyết Vệ khí thế, Thư Khánh Dương lần nữa mở miệng nói.

Năm trăm Đại Càn Huyết Vệ, có thể còn uy hiếp không được Bắc Đẩu lão tổ, nhưng nếu là một khi không chút kiêng kỵ nào đối Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử động thủ, vậy cũng chính là một trận hạo kiếp.

Bắc Đẩu lão tổ cuối cùng không phải một cá nhân, tự nhiên đồng dạng sẽ có điều cố kỵ.

"Sai lầm!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Bắc Đẩu lão tổ khinh thường mở miệng nói, "Mặc dù Đại Càn Huyết Vệ lại xuất hiện thì như thế nào? Nơi này là Bắc

Đẩu Tinh Cung, chẳng lẽ ngươi cho rằng, ta Bắc Đẩu Tinh Cung chính là bài biện hay sao?"

"Kết trận!"

Trong miệng phát sinh quát to một tiếng, trong tích tắc, Bắc Đẩu Tinh Cung tông chủ cùng các trưởng lão nhất thời liền động.

Trong một chớp mắt, Bắc Đẩu Tinh Cung cái kia bảy tòa Chủ phong nhất thời lộ ra lau một cái huyễn lệ vòng sáng, kiếm quang xông lên trời, trực tiếp diễn hóa đại trận!

Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận!

Đây mới là Bắc Đẩu Tinh Cung hộ tông đại trận, hơn nữa không giống với Thất Tinh Tông loại kia hoàn toàn dựa vào Thất Tinh Tháp đơn giản pháp trận phòng ngự, Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận nhưng là từ người chủ động cầm, cả công lẫn thủ, uy lực tuyệt luân.

Thiên Xu, Thiên Tuyền, Thiên Cơ, Thiên Quyền, Ngọc Hành, Khai Dương, Dao Quang bảy sao, đối ứng lấy Bắc Đẩu sơn bảy núi, mỗi một ngọn đều có phong chủ tới chủ trì đại trận, tự nhiên liền có thể hợp thành sát trận.

Còn có Bắc Đẩu lão tổ ở giữa trấn thủ, dạng này đại trận, trừ phi là hóa hư cường giả thân chí, bằng không liền căn bản không có khả năng bị phá vỡ.

Chính là năm trăm Đại Càn Huyết Vệ, tự nhiên vô pháp lay động căn cơ.

Chân mày chợt vẩy một cái, giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc cũng đồng dạng cảm thụ được một cổ áp lực cực lớn!

Bắc Đẩu bảy núi, liền như thất kiếm, lẫn nhau hô ứng phía dưới, liền

chánh hợp Bắc Đẩu Kiếm Trận tư thế!

Bạch Nhạc trước đây liền từng thu được Bắc Đẩu Kiếm Trận truyền thừa, đối cái này tự nhiên cũng không xa lạ, hơn nữa có thể cảm thụ được, cái này Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận, nếu so với đơn thuần Bắc Đẩu Kiếm Trận phức tạp hơn, càng huyền diệu.

Cho dù là Bạch Nhạc, tự nghĩ dựa vào Thôn Thiên Quyết, chỉ sợ cũng vô pháp đánh vỡ cái này Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận.

Cái này Thư Khánh Dương chẳng lẽ thật không biết Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận, không hề chuẩn bị liền dám đến sao?

Vậy cũng không khỏi quá tự phụ a!

Hầu như ngay tại Bạch Nhạc trong đầu hiện lên những ý niệm này đồng thời, trong bầu trời đột nhiên lại nổi lên một hồi âm phong, ngay tại lúc đó, vô số Bạch Cốt Hóa Thân chợt xuất hiện ở Bắc Đẩu sơn các nơi, khí tức âm trầm điên cuồng bắt đầu khởi động!

"Bạch Cốt Thần Giáo!"

Trong tích tắc, Bắc Đẩu lão tổ liền chợt phản ứng kịp.

Sau một khắc, Bạch Cốt phu nhân thân ảnh liền chợt xuất hiện ở trong hư không, cái kia kiều diễm trên gương mặt, lúc này lộ ra nhưng là thấu xương sát khí.

"Bạch Cốt Thần Giáo hướng Bắc Đẩu vấn an!"

Khẽ khom người, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng mở miệng nói.

Theo Bạch Cốt phu nhân xuất hiện, toàn bộ Bắc Đẩu Tinh Cung nhất thời một mảnh xôn xao, nguyên bản những cái kia đối với Bắc Đẩu Tinh

Diệu Đại Trận lòng tin tràn đầy Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử, giờ khắc này, trong lòng cũng không khỏi hơi có chút hoảng loạn.

Đại Càn Huyết Vệ, còn có Bạch Cốt Thần Giáo, đã đủ để lay động Bắc Đẩu Tinh Cung căn cơ a!

Bắc Đẩu lão tổ mặc dù lại như thế nào mạnh, đồng thời đối mặt Thư Khánh Dương, Bạch Cốt phu nhân, cùng với Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Long công kích, chỉ sợ cũng phải nuốt hận.

Bạch Nhạc!

Trong nháy mắt, tất cả mọi người ánh mắt không khỏi đều rơi vào Bạch Nhạc trên người!

Cho tới bây giờ loại tình trạng này, có thể nói, chân chính thắng bại tay, ngay tại Bạch Nhạc trên người.

Con mắt hơi hơi nheo lại, giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút chần chờ.

Lúc trước tại Linh Tê Kiếm Tông, hắn đem Bạch Cốt phu nhân tìm đến, liền đề cập tới thượng Bắc Đẩu Tinh Cung sự tình, hơn nữa Bạch Cốt phu nhân cũng nói một ít bố trí, có thể rất hiển nhiên, cái kia cùng bây giờ tình huống, cũng vẫn là có xuất nhập.

Dựa theo Bạch Nhạc cùng Bạch Cốt phu nhân ước định, nhất định muốn đợi được xác định hắn cùng với Bắc Đẩu lão tổ trở mặt, mới có thể khuynh Bạch Cốt Thần Giáo chi lực tới cứu viện, lấy bảo đảm có thể uy hiếp được Bắc Đẩu lão tổ!

Nhưng hôm nay, rất hiển nhiên, đối phương căn bản không có đạt được hắn tin tức, cũng đã trực tiếp động thủ.

Hơn nữa, Bạch Cốt phu nhân lại còn là cùng Thư Khánh Dương một chỗ liên thủ, cái này ít nhiều khiến Bạch Nhạc sinh ra một loại kinh ngạc cảm giác.

Chỉ là. . . Bây giờ tới mức này, chỉ sợ hắn cũng không cơ hội, lo lắng mấy vấn đề này.

Bạch Cốt phu nhân cùng Thư Khánh Dương, cứ như vậy ngạnh sinh sinh bả sự lựa chọn này đề ném cho hắn.

Bây giờ. . . Hắn làm như thế nào chọn?

"Bạch phủ chủ, đây là ta Duyện châu sự tình, không có quan hệ gì với ngươi!"

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Bắc Đẩu lão tổ cũng rốt cục nhịn không được chen lời nói, "Chỉ cần Bạch phủ chủ nguyện ý sống chết mặc bây, bổn tông vô cùng cảm kích! Sau này, tất có hậu báo!"

"Bạch Nhạc! Ta Đại Càn Vương Triều một lần nữa nhất thống cửu châu, chính là chiều hướng phát triển, cũng là Diệp Huyền đại sư ý tứ! Hôm nay nếu như không thể mượn cơ hội này, triệt để đánh tan Bắc Đẩu Tinh Cung, tất nhiên vô cùng hậu hoạn!"

Ánh mắt hướng về Bạch Nhạc, Thư Khánh Dương nghiêm túc mở miệng nói, "Ngươi là ta Đại Càn Vương Triều người, ta cùng với Thất điện hạ xin ngươi làm viện thủ, một lần hành động đỉnh định Duyện châu! Vì ta Đại Càn Vương Triều phục hưng, đặt bất thế công tích!"

Đây là Thư Khánh Dương thỉnh cầu, cũng là Ngô Văn Uyên thỉnh cầu, thậm chí phía sau khả năng còn có Diệp Huyền đại sư cái bóng.

Mặc dù Thư Khánh Dương cũng không có nói chuyện khi trước, có thể Bạch Nhạc lại cũng không thể quên nhớ, hắn thiếu Thư Khánh Dương

nhân tình!

Rất hiển nhiên, bây giờ đối với hắn mà nói, chính là hoàn lại nhân tình này cơ hội.

Chỉ là. . . Huỷ diệt Bắc Đẩu Tinh Cung, đây thật là hắn chỗ muốn thấy được kết quả sao?

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 833: Xông trận

Cục diện đến một bước này, Bắc Đẩu lão tổ là thật có điểm hối hận.

Giả sử sớm biết như vậy, trước hắn nên hướng Bạch Nhạc làm ra nhất định nhượng bộ, mà không phải từ đầu tới cuối duy trì cường thế áp chế, chỉ tiếc, đến một bước này, nói cái gì đều đã quá muộn.

"Bắc Đẩu lão tổ, chúng ta không bằng đánh cuộc một trận a!"

Trầm ngâm một lúc lâu, Bạch Nhạc rốt cục chậm rãi mở miệng nói.

"Đại Càn Huyết Vệ cùng Bạch Cốt Thần Giáo người không xuất thủ, Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử cũng không cần tham dự vào, liền mấy người chúng ta, khiêu chiến Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận!"

"Nếu có thể phá trận, Bắc Đẩu Tinh Cung quy thuận Đại Càn Vương Triều, nếu không thể. . . Chúng ta lập tức xuống núi, lại không nhúng tay Bắc Đẩu Tinh Cung sự tình."

Vô luận như thế nào, Bạch Nhạc cũng không khả năng đứng ở Bắc Đẩu Tinh Cung trên lập trường.

Chỉ là, Bạch Nhạc nhưng cũng đúng là vẫn còn không muốn tạo nhiều sát nghiệt.

Một khi Bạch Cốt Thần Giáo cùng Huyết Vệ xuất thủ, vô luận thắng bại, đều ắt sẽ có thật lớn tử thương, đây là Bạch Nhạc chỗ không nguyện ý chứng kiến.

Lấy đổ đấu phương thức, đem thế cục khống chế tại nhất định trong phạm vi, không thể nghi ngờ mới là Bạch Nhạc nhất vui với chứng kiến

kết quả.

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Bắc Đẩu lão tổ trong lòng cũng không khỏi có chút thổn thức.

Chính như tất cả mọi người chứng kiến, Bạch Nhạc cùng bình thường ma tu thật là không giống nhau.

Đối với hắn mà nói, cái này đã coi như là tốt nhất phương thức giải quyết.

"Tốt, lão phu bằng lòng!"

Hơi chậm lại, vô luận là Thư Khánh Dương vẫn là Bạch Cốt phu nhân, đối với Bạch Nhạc đưa ra phương án, cũng đều không có cách nào khác cự tuyệt!

Mặc dù kể từ đó, phần thắng tựa hồ cũng không cao lắm, nhưng lại cũng chỉ có thể thuận thế đáp ứng.

"Tiểu Bạch!"

Thở nhẹ một tiếng, Bạch Nhạc nhất thời dẫn đầu xuất thủ.

Đánh cuộc là hắn nói ra, nhưng lại cũng không có nghĩa là, Bạch Nhạc liền không muốn lấy thắng.

Hắn vốn là thiếu Thư Khánh Dương nhân tình, nếu là có thể lấy phương thức này thắng được, còn xuống nhân tình này tự nhiên tốt nhất.

Huống chi, mặc dù dứt bỏ hắn không đề cập tới, Bạch Nhạc bản thân cũng muốn gặp gỡ một chút Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận uy lực, thử xem có thể hay không để cho chính mình đối với Bắc Đẩu Kiếm Trận lý giải càng sâu một ít.

"Ngao ô!"

Nghe được Bạch Nhạc, Tiểu Bạch Long nhất thời bay ra ngoài, hung hãn hướng về Bắc Đẩu lão tổ cắn xé mà đi.

Nếu như từ mặt ngoài xem, Tiểu Bạch Long tấn công, tựa hồ cùng trước kia Thư Khánh Dương lấy thương hóa long một kích kia, cũng không có khác nhau quá nhiều, có thể lực lượng chênh lệch, khả năng liền quá lớn.

Thư Khánh Dương chỉ là lấy thương diễn hóa ra long hình, mà Tiểu Bạch Long nhưng là vượt qua thiên kiếp chân long, không chút nào khoa trương nói, nếu như không điều động Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận lực lượng, riêng chỉ là một cái Tiểu Bạch Long, Bắc Đẩu lão tổ cũng đã rất khó thủ thắng.

"Oanh!"

Trong tích tắc, Thiên Xu, Thiên Tuyền, Thiên Cơ, Thiên Quyền, bốn tòa trên ngọn núi, đột nhiên rơi xuống bốn đạo kiếm quang, hướng về Tiểu Bạch Long ngăn cản mà đi.

Thiên Xu, Thiên Tuyền, Thiên Cơ, Thiên Quyền bốn sao vì, Bắc Đẩu Thất Tinh bên trong đấu thân, cổ nói khôi!

Cái này bốn sao tề động, liền có nghĩa là Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận đã chân chính triển khai.

Tối trọng yếu là, cái này bốn sao ở giữa, bản thân liền tồn tại cực kỳ huyền diệu trận pháp, một cái ứng đối vô ý, liền sẽ rơi vào trong vây công.

Loại trận pháp này chi đạo, Tiểu Bạch Long tự nhiên là không rõ, nhưng lại không làm khó được Bạch Nhạc.

Cổ tay khẽ đảo, Nghịch Ma Kiếm chợt tới tay, Bạch Nhạc hung hãn thúc giục Tiểu Bạch Long, hướng lên trời cơ vị lướt đi.

"Mau!"

Trong khoảnh khắc, Ngọc Hành, Khai Dương, Dao Quang Tam phong cũng đồng thời huyễn hóa ra kiếm quang theo chém rụng.

Bảy sao tề động, trong một chớp mắt, hầu như làm cả Bắc Đẩu sơn thiên địa biến sắc.

Toàn bộ xung quanh phảng phất đều đã triệt để bị kiếm khí bao phủ đi vào, tuyệt sát tứ phương.

Bắc Đẩu Thất Tinh tề tụ, Bắc Đẩu Kiếm Trận trong nháy mắt thành hình, phảng phất trong nháy mắt đem Bạch Nhạc quăng vào kiếm khí vũng bùn bên trong, khó có thể tự kềm chế!

Nếu như chỉ có Bạch Nhạc một người, tới mức này, Bạch Nhạc sợ là cũng đã muốn bại.

Nhưng hôm nay, ở bên trong đại trận, cho dù không chỉ Bạch Nhạc một người.

"Bạch Cốt Tù Lung!"

Lật bàn tay một cái, vỗ xuống trong nháy mắt, liền chợt hóa thành một tọa Bạch Cốt Tù Lung, hướng về gần nhất Diêu Quang Phong rơi đi.

Bạch Cốt phu nhân cũng không hiểu Bắc Đẩu Kiếm Trận, nhưng là lại xem phi thường minh bạch, loại này vây công phía dưới, nàng chỉ cần vì Bạch Nhạc chia sẻ một bộ phận áp lực, cũng đã đủ đủ.

Tinh lực như biển, trong một chớp mắt, liền hình thành một mảnh bạch cốt biển, thuận thế bao phủ mà ra, phảng phất trong nháy mắt đem Diêu Quang Phong triệt để che lấp tại bạch cốt dưới biển.

Ngay tại lúc đó, Thư Khánh Dương cũng xuất thủ lần nữa, hung hãn hướng lên trời khu vị giết đi qua.

Bạch Cốt phu nhân có thể thấy rõ ràng đạo lý, Thư Khánh Dương tự nhiên cũng đồng dạng thấy rõ.

Trên thực tế, vô luận là có hay không nguyện ý thừa nhận, trong lòng bọn họ đều rất rõ ràng, bây giờ có thể hay không phá trận then chốt, cho tới bây giờ liền không ở cho bọn hắn, mà ở tại Bạch Nhạc.

Nếu như không thể lấy Thôn Thiên Quyết sáng tạo kỳ tích, như vậy cho dù là trở lại hai vị Tinh Hải Cảnh cường giả, chỉ sợ cũng căn bản là không có cách đánh vỡ Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận.

Tựu như cùng trước đây Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, Bạch Nhạc bọn hắn vì sao Nguyệt Lâm Tiên!

Nếu như không phải là ở Quảng Hàn Thiên Cung cái kia đặc thù hoàn cảnh xuống, mà là tại trên biển Đông, chỉ bằng Bạch Nhạc bọn hắn trước đây điểm này thực lực, cho dù là liền mảnh xương vụn cũng sẽ không còn lại.

"Thiên Quyền chuyển Diêu Quang, Khai Dương thượng Ngọc Hành, Ngọc Hành chuyển Thiên Quyền!"

Lạnh lùng nhìn biến hóa trong sân, Bắc Đẩu lão tổ thanh âm chợt vang lên.

Thân ở Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận bên trong, Bắc Đẩu lão tổ lên chính là tọa trấn chỉ huy tác dụng, cũng chỉ có tại hắn chỉ huy phía dưới, không

ngừng biến trận, mới có thể đem đại trận này uy lực lớn nhất phát huy được.

Bảy tòa ngọn núi là không có khả năng di động, thật là mỗi người lộ ra kiếm quang nhưng là có thể tùy ý biến ảo, kể từ đó, chỉ cần một chút nho nhỏ biến hóa, liền có thể làm cả đại trận phát sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa.

Vừa mới còn phối hợp ăn ý Bạch Cốt phu nhân cùng Thư Khánh Dương, nhất thời liền lần nữa rơi vào trong hỗn loạn, trong lúc nhất thời, kiếm quang biến ảo, đã căn bản là không có cách lại tập trung kiếm quang vị trí.

Mấy người phảng phất trong nháy mắt, liền bị triệt để một mảnh tinh không mênh mông bên trong, chỉ có thể gian nan tại kiếm quang công kích phía dưới nỗ lực chống đỡ.

Chỉ có Bạch Nhạc, một người còn có thể bảo trì thanh tỉnh.

"Khánh Dương công tử, bên trái thượng ba bước, công Thiên Cơ! Bạch Cốt phu nhân, bên phải hạ bảy bước đánh Ngọc Hành!"

Đối với Bắc Đẩu Kiếm Trận, Bạch Nhạc đồng dạng hết sức quen thuộc, nếu như chỉ có một mình hắn, tự nhiên khó có thể phá trận, nhưng hôm nay có người khác phối hợp, nhưng là có thể nỗ lực thử một lần.

Có Bạch Nhạc chỉ huy, Bạch Cốt phu nhân bọn hắn không còn xằng bậy, nhất thời liền cắt vào đại trận yếu hại vị trí.

"Tiểu Bạch, cái gì cũng không muốn quản, trực tiếp đi tìm Bắc Đẩu lão tổ!"

Người khác có thể chỉ huy, có thể Tiểu Bạch Long linh trí, vẫn còn không đủ để để nó hoàn thành phức tạp như vậy phá trận, cùng như vậy,

ngược lại vẫn không nếu như để cho Tiểu Bạch Long trực tiếp công kích Bắc Đẩu lão tổ, không cầu thắng, chỉ cần có thể tạm thời kìm chân Bắc Đẩu lão tổ, để cho hắn không tỳ vết nhúng tay, liền có cơ hội phá trận.

Tất cả mọi người dựa theo Bạch Nhạc chỉ huy đến, trong nháy mắt, cục diện liền lần nữa ổn định lại.

Giờ khắc này, sở hữu nhìn một trận chiến này Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Ai có thể nghĩ tới, Bạch Nhạc vậy mà lại đối Bắc Đẩu Kiếm Trận quen thuộc đến mức độ này, lại có thể lấy phương thức này tới hiểu rõ Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận!

Riêng là Trần Kiếm Phong, lúc này, quả thực liên tràng tử đều muốn hối hận xanh, trước đây nếu không phải hắn đem Bắc Đẩu Kiếm Trận truyền cho Bạch Nhạc, như thế nào hội lệnh thế cục rơi vào bị động như vậy hoàn cảnh.

Nếu như Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận hôm nay bị phá, hắn nhất định chính là tội nhân thiên cổ.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 834: Phá trận cùng. . . Kinh biến [cầu nguyệt phiếu]

"Ngao ô!"

Trong miệng phát sinh một tiếng rồng gầm, Tiểu Bạch Long đã hướng về Bắc Đẩu lão tổ nhào qua, há mồm ở giữa, một ngụm hơi thở của rồng phun ra, trong nháy mắt phong kín Bắc Đẩu lão tổ không gian xung quanh.

Trong tay nắm Thất Tinh Kiếm, Bắc Đẩu lão tổ trực tiếp một kiếm chém ra, chỉ là kiếm khí rơi vào Nhất Nguyên Trọng Thủy bên trong, lại khó tránh khỏi vẫn là hơi bị kiềm hãm, cứ như vậy chỉ chớp mắt thời gian, Tiểu Bạch Long cũng đã nhào tới.

"Coong!"

Trong nháy mắt, kiếm phong chém rụng đến Tiểu Bạch Long trên người trên lân phiến, nhưng cũng vẻn vẹn chỉ phát ra một hồi sắt thép va chạm thanh âm, căn bản không có thể cho Tiểu Bạch Long tạo thành tổn thương gì.

Trong lòng hơi hơi trầm xuống, Bắc Đẩu lão tổ nhưng là không khỏi âm thầm cười khổ một tiếng.

Nếu thật là liều mạng tranh đấu, hắn điều động tinh hải chi lực ra tay toàn lực, tự nhiên là có thể thương tổn được Tiểu Bạch Long, nhưng hôm nay loại cục diện này, nay đã bị hạn chế đang đánh cuộc đấu cấp độ, hắn nơi nào còn có thể thật hạ sát thủ.

Mặc cho số phận a!

Bị Tiểu Bạch Long ngăn chặn, Bắc Đẩu lão tổ đơn giản cũng buông ra tâm tư, không còn kiên trì nhúng tay.

Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận, chân chính Chủ Trì Giả, trên thực tế chính là hắn, bây giờ không có hắn thao túng, đại trận uy lực, tự nhiên liền hạ xuống rất nhiều.

Nhưng dù cho như thế, cũng không phải ai có thể đơn giản phá vỡ.

Tới mức này, Bắc Đẩu lão tổ liền đơn giản đem kết quả, giao cho Bắc Đẩu Tinh Cung cái kia mấy vị trưởng lão, nếu là bọn họ đỡ không được Bạch Nhạc, như vậy một trận chiến này, liền coi như là thua.

Bắc Đẩu lão tổ trong lòng đã ẩn nhiên có buông tha ý niệm trong đầu, có thể tất cả đỉnh núi phong chủ nhưng là quyết định không chịu dừng tay.

Đối với bọn hắn mà nói, đây chính là bảo vệ tông môn vinh quang đánh một trận, vô luận như thế nào cũng không thể buông tha.

Đánh tới bây giờ loại tình trạng này, bọn hắn cũng đồng dạng thấy rõ ràng, chân chính có thể uy hiếp được đại trận người, liền chỉ có Bạch Nhạc, chỉ cần đánh tan Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân cùng Thư Khánh Dương không thông trận pháp, căn bản không đủ gây sợ.

Vừa nghĩ đến đây, bảy núi phong chủ trong lòng nhất thời hình thành ăn ý, trong tích tắc, không trung bảy đạo kiếm quang đồng thời bỏ người khác, hướng về Bạch Nhạc rơi qua đây.

Cùng thời gian dài vướng víu, chẳng thà thẳng thắn mạnh mẽ xuất thủ, tất công tại nhất dịch, trực tiếp đánh tan Bạch Nhạc.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc cũng đồng dạng cảm thụ được bên trong nguy cơ, chỉ là. . . Bạch Nhạc các loại (chờ) bản thân liền là giờ khắc này!

Vô luận là Bạch Cốt phu nhân vẫn là Thư Khánh Dương, đều căn bản không biết Bắc Đẩu Kiếm Trận, hoàn toàn là dựa vào chính mình mạnh mẽ tài năng chỉ huy ngăn cản! Nhưng bọn họ cuối cùng cùng Bạch Nhạc không có quá nhiều ăn ý, càng không phối hợp lâu dài qua, một lúc sau, liền rất khó đuổi kịp nhịp điệu.

Cho nên, từ vừa mới bắt đầu, Bạch Nhạc chính là định tốc chiến tốc thắng, tìm một cái có thể một lần hành động phá trận cơ hội.

Trước đó làm ra tất cả, đều là đang vì trong nháy mắt đó cơ hội làm chuẩn bị!

Mà bây giờ, cơ hội này đã tới.

Chứng kiến Bắc Đẩu lão tổ bị Tiểu Bạch Long ngăn chặn, những thứ này Bắc Đẩu Tinh Cung trưởng lão rốt cục nóng nảy, mạnh mẽ biến trận ý đồ một lần hành động đánh tan Bạch Nhạc, nhưng loại này mạnh mẽ biến trận, lại ắt sẽ lộ ra sơ hở.

Đối với người khác mà nói, chưa chắc có thể bắt lại dạng này cơ hội, có thể đối Bạch Nhạc mà nói, hắn các loại (chờ) chính là chỗ này một khắc, đương nhiên sẽ không có bất kỳ đình trệ khó.

"Thôn thiên!"

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trên người đột nhiên lộ ra lau một cái bễ nghễ thiên hạ khí thế, hô hấp ở giữa, thân ngoại hóa thân chợt bay ra, trực tiếp hướng về xung quanh rơi xuống kiếm quang thôn phệ mà đi.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, hung hãn huy động Nghịch Ma Kiếm, nghịch nghênh mà lên!

Ngắn ngủi trong khoảnh khắc, Thôn Thiên Quyết liền ngạnh sinh sinh

đem Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận xé mở một vết thương!

Thôn Thiên Quyết vốn là bá đạo nhất thần thông, cho dù là Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận, cũng giống vậy vô pháp ngăn trở Thôn Thiên Quyết thôn phệ.

Nguyên bản đây chỉ là một chút vấn đề nhỏ, bằng vào đối phương phối hợp, rất nhanh thì có khả năng đem vừa vỡ trán bù đắp bên trên, dù sao trận pháp là có người chủ trì, mà Bạch Nhạc lực lượng, cũng còn xa không có đạt được loại kia có thể trong nháy mắt đánh tan đại trận cấp độ.

Chỉ là, đối phương nóng lòng hướng Bạch Nhạc xuất thủ, trận pháp bản thân liền xuất hiện kẽ hở, tại Thôn Thiên Quyết xé rách phía dưới, càng đem cái này kẽ hở lần nữa phóng đại đến, đủ để bị Bạch Nhạc bắt lại cấp độ.

Liền phảng phất một đạo lỗ nhỏ, trong nháy mắt bị xé nứt mở ra.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc trong tay Nghịch Ma Kiếm mang theo lau một cái huyễn lệ tử mang, theo hung hãn chém rụng!

Linh Tê Nhất Kiếm!

Toàn bộ lực lượng, phảng phất đều bạo phát tại đây một kiếm ở giữa, loại kia uy lực kinh khủng, đủ để khiến bất luận kẻ nào biến sắc.

Tối trọng yếu là, Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận bản thân cũng đã bị xé nứt một vết thương, bây giờ lại bị Bạch Nhạc một kiếm này chém rụng tại vị trí then chốt bên trên, nguyên bản không gì phá nổi đại trận, liền ngạnh sinh sinh trong nháy mắt này, ầm ầm tan vỡ.

Phá trận!

Tại Tiểu Bạch Long, cùng với Thư Khánh Dương, Bạch Cốt phu nhân phối hợp xuống, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn hoàn thành cái này một hành động vĩ đại, bằng vào Thôn Thiên Quyết lực lượng, cùng với Linh Tê Nhất Kiếm cường hãn, ngạnh sinh sinh phá vỡ Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận.

"Bắc Đẩu lão tổ, đa tạ!"

Trong mắt lộ ra vẻ vui mừng, Bạch Nhạc trong nháy mắt thu kiếm, hai tay hơi hơi ôm quyền, lại cười nói.

"Trường giang sóng sau đè sóng trước, Bạch phủ chủ hảo thủ đoạn, ta Bắc Đẩu Tinh Cung chịu thua là được." Đến Bắc Đẩu lão tổ loại tầng thứ này, đã sớm sẽ không bởi vì nhất thời thắng bại mà bận lòng, lấy được thả xuống được, bại chính là bại, không có gì không dám thừa nhận.

Huống chi, từ vừa mới bắt đầu, Bạch Nhạc đã đem một trận chiến này, hạn chế đang đánh cuộc đấu phạm vi bên trên, cho dù là thua, đối với Bắc Đẩu Tinh Cung mà nói, cũng không có một cái không thua nổi cấp độ.

Còn như nói mặt.

Lúc trước Đạo Lăng sơn đánh một trận, liền Đạo Lăng Thiên Tông đều thua một bậc, huống chi là Bắc Đẩu Tinh Cung.

Thua ở Bạch Nhạc, Tiểu Bạch Long lấy Thư Khánh Dương, Bạch Cốt phu nhân liên thủ phía dưới, cũng không thể coi là mất mặt.

Nhưng mà, ngay tại tất cả mọi người cho rằng một trận chiến này đã hạ màn kết thúc trong nháy mắt, biến cố nảy sanh!

Trong tích tắc, toàn bộ Bắc Đẩu sơn bữa trước lúc xuất hiện vô số bạch cốt.

Cái kia khí tức âm trầm, phảng phất trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ Bắc Đẩu Tinh Cung!

"A!"

Từ phía ngoài nhất Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử bên trong chợt vang lên hét thảm một tiếng, huyết sắc liền chợt lan tràn ra, phảng phất trong nháy mắt, hóa thành Vô Gian Luyện Ngục.

"Bạch Cốt Trủng? !"

Trong nháy mắt, Bắc Đẩu lão tổ thốt nhiên biến sắc, gắt gao nhìn thẳng Bạch Nhạc, trong mắt tràn đầy vẻ giận dữ.

"Hiến tế!"

Trong mắt lộ ra một vẻ lạnh như băng, Bạch Cốt phu nhân chợt bay lên, bàn tay chợt mở, hóa thành một mảnh nhỏ bạch cốt biển, hướng về xung quanh tràn ngập ra.

Oanh!

Trong nháy mắt, toàn bộ Bắc Đẩu Tinh Cung hỗn loạn tưng bừng, xung quanh Bạch Cốt Thần Giáo cường giả từng cái không sợ chết xông lên trong núi, toàn lực thôi động tà thuật tế luyện Bạch Cốt Hóa Thân, điên cuồng giết chóc Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử.

Kinh khủng hơn là, mỗi người chết đi, đều sẽ nổ tung toàn thân huyết nhục, hóa thành một đắp bạch cốt, trôi cùng không trung, dường như muốn dùng cái này bạch cốt đem toàn bộ Bắc Đẩu sơn phủ kín đồng dạng.

"Bạch Cốt phu nhân, ngươi muốn cái gì?"

Trong mắt lộ ra vẻ kinh hãi chi sắc, Bạch Nhạc sắc mặt tái xanh nhìn chằm chằm Bạch Cốt phu nhân, tựa như là lần đầu tiên nhận thức đối phương.

Một màn này, nơi nào là lệnh Bắc Đẩu lão tổ biến sắc, cho dù là Bạch Nhạc, thậm chí Thư Khánh Dương, cũng đồng dạng bị một màn này hù dọa.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 835: Bạch cốt tế đàn, giết chóc thịnh yến

"Núi xanh chôn bạch cốt, bích thủy táng vong hồn! To như vậy một tòa Bắc Đẩu sơn, chính là tốt nhất Bạch Cốt Trủng. . . Đây là ngươi Bắc Đẩu Tinh Cung vinh hạnh!"

Nét mặt vui cười, giờ khắc này Bạch Cốt phu nhân trên người nhất thời lộ ra lau một cái khó diễn tả được mị lực, phảng phất để cho người ta hận không thể quỳ rạp xuống nàng dưới váy.

Quan trọng hơn là, lúc này Bạch Cốt phu nhân trên người lộ ra khí tức, tựa hồ còn dính nhiễm một tia thần tính!

Thần tính!

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, Bắc Đẩu lão tổ nhưng là đột nhiên phản ứng kịp.

"Ngươi nghĩ mượn nơi đây, để cho Tà Thần phủ xuống? !"

"Trời cho mà không lấy, làm trái sẽ chịu tội! Còn muốn cảm tạ Bắc Đẩu lão tổ ngươi cho ta cơ hội trời cho này mới là!" Khanh khách cười khẽ vài tiếng, Bạch Cốt phu nhân không che giấu chút nào cái kia phần đắc ý, tràn đầy đùa cợt mở miệng nói.

"Giết! ! !"

Xung quanh tiếng kêu vang lên lần nữa, toàn bộ Bạch Cốt Thần Giáo cường giả hầu như đều tập kết ở đây, quên sống chết hướng về Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử lướt đi.

"Ngươi muốn chết!"

Trong mắt lộ ra vẻ tức giận, Bắc Đẩu lão tổ cầm trong tay Bắc Đẩu Kiếm, bỗng nhiên chém xuống, lộ ra lau một cái khủng bố kiếm quang, thẳng đến Bạch Cốt phu nhân mà đi.

Thư Khánh Dương mí mắt đột nhiên vừa nhảy, nhưng lại đúng là vẫn còn không có xuất thủ tương trợ.

Hắn tuy muốn mượn cơ hội này áp đảo Bắc Đẩu Tinh Cung, nhưng lại cũng không nghĩ tới muốn thống hạ sát thủ, đem Bắc Đẩu Tinh Cung một lưới bắt hết.

Bạch Cốt Thần Giáo dạng này cử động, xác thực đã có chút vượt quá tuyến.

"Khanh khách, Bắc Đẩu lão tổ, ta đánh không lại ngươi, có thể ngươi. . . Ngăn không được ta!"

Thân hình thoắt một cái, tại nguyên chỗ lưu lại một đạo tàn ảnh, trong nháy mắt, Bạch Cốt phu nhân liền trực tiếp xuất hiện tại, trong đám người, lật bàn tay một cái, chính là một mảnh gai xương bay ra, tùy ý giết chóc những cái kia Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử.

Nếu như trạng thái bình thường xuống, Bạch Cốt phu nhân chưa chắc mau hơn Bắc Đẩu lão tổ tốc độ, nhưng hôm nay Bạch Cốt Thần Giáo người, đã trước một bước bố trí xuống Bạch Cốt Trủng, mượn Bạch Cốt Trủng lực lượng, Bạch Cốt phu nhân liền có tách ra Bắc Đẩu lão tổ công kích khí.

Đây là một cái tuần hoàn ác tính!

Bây giờ Bắc Đẩu sơn thượng người chết càng nhiều, Bạch Cốt Trủng lực

lượng liền càng cường đại, Bạch Cốt phu nhân liền càng khó lấy bị giết chết, chỉ cần kéo qua thời gian nhất định, để cho nàng hoàn thành hiến tế, đem Bạch Cốt Thần gọi ra, toàn bộ Bắc Đẩu sơn đều sẽ hóa thành luyện ngục, trừ hữu hạn mấy người bên ngoài, cơ hồ không có người có thể chạy đi.

Nếu như Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận vẫn còn, lấy Bắc Đẩu lão tổ thực lực, cũng đủ để trong nháy mắt thôi động đại trận hủy diệt Bạch Cốt Trủng, căn bản sẽ không cho nàng nửa điểm cơ hội.

Có thể hết lần này tới lần khác, Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận vừa mới bị Bạch Nhạc phá, trong khoảng thời gian ngắn, căn bản là không có cách lần nữa thi triển.

Nhìn Bạch Cốt phu nhân tùy ý giết chóc, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng có một loại nói không nên lời cảm giác đè nén.

Đều ở đây lợi dụng lẫn nhau!

Bắc Đẩu lão tổ muốn lợi dụng hắn dẫn Thư Khánh Dương tới lập uy, Thư Khánh Dương muốn mượn hắn tay áp đảo Bắc Đẩu Tinh Cung, mà Bạch Cốt phu nhân càng là lợi dụng hắn phá hỏng Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận, sau đó trắng trợn giết chóc Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử tới hiến tế, triệu hoán Bạch Cốt Thần phủ xuống.

Loại này bị lợi dụng cảm giác, để cho Bạch Nhạc có chút cười chê.

Cái này cùng Thất Tinh Tông khác biệt, Bạch Nhạc cho tới bây giờ sẽ không có đã tin tưởng Tinh Hà lão tổ, hắn tín nhiệm chỉ là Mộng Thiên Thu, Dương Bằng cùng Hà Tương Tư những người bạn này.

Nhưng lúc này đây, cảm giác nhưng khác.

Bạch Cốt phu nhân làm như vậy , tương đương với chính là bán đứng

hắn.

Mà trước đó, Bạch Nhạc vẫn cho rằng Bạch Cốt phu nhân là có thể tín nhiệm, lúc này mới hội trước tiên tại Linh Tê Kiếm Tông lúc xin nàng đi qua thương nghị chuẩn bị.

Có thể lại không nghĩ rằng, vậy mà lại là một kết quả như vậy.

"Vù vù!"

Trong tay Nghịch Ma Kiếm chợt phát sinh một tiếng khinh minh, Bạch Nhạc bước ra một bước, lành lạnh mở miệng nói, "Tiểu Bạch, giết cho ta, đem những này cả gan lạm sát kẻ vô tội súc sinh, cho hết ta giết sạch!"

Mở miệng lúc, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã có quyết định.

Mặc dù thân là ma tu, có thể Bạch Nhạc cho tới bây giờ thì không phải là loại kia lạm sát kẻ vô tội người, hắn muốn ma đạo, cũng không phải những thứ này tràn ngập Tà Thần cùng ma đầu ma đạo.

Bạch Cốt Thần Giáo loại này hành vi, là hắn vô luận như thế nào cũng vô pháp dễ dàng tha thứ.

Tựu như cùng hắn trước đây ngăn cản Huyết Ảnh Ma Tông huyết tế, làm Bạch Cốt phu nhân đem ý đồ bày ra thời điểm, liền đã định trước hội đứng ở Bạch Nhạc đối lập nét mặt.

"Ngao ô!"

Tiểu Bạch Long trong miệng phát sinh hét dài một tiếng, nhất thời hướng về cách đó không xa những bạch cốt kia khô lâu nắm tới.

Mặc dù nhỏ Bạch Long không biết rõ, vì sao vừa mới vẫn còn ở vây

công Bắc Đẩu lão tổ, cái này vừa quay đầu thì đi công kích Bạch Cốt phu nhân, nhưng đối với nó mà nói, ý niệm trong đầu thường thường càng đơn thuần, chỉ cần nghe Bạch Nhạc phân phó là được.

Nghe được Bạch Nhạc, Thư Khánh Dương hơi chậm lại, trong lòng cũng đồng dạng quyết định, "Đại Càn Huyết Vệ nghe lệnh, toàn lực vây giết Bạch Cốt Thần Giáo giáo đồ!"

Ngô Văn Uyên cùng hắn muốn một cái thống nhất Duyện châu, nhưng không muốn một cái bị đánh nát Duyện châu, hay hoặc giả là Tà Thần thống trị Duyện châu.

Huống chi, Bạch Nhạc đã làm ra phản ứng, lúc này, nếu không cùng Bạch Nhạc bảo trì thống nhất thái độ, tất nhiên sẽ để cho Bạch Nhạc cùng Bắc Đẩu Tinh Cung đồng thời sinh ra khúc mắc trong lòng.

Dạng này lựa chọn, cũng không khó làm!

Chỉ là, những thứ này lại hiển nhiên, đều đã bị Bạch Cốt phu nhân tính toán ở bên trong.

Vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Thư Khánh Dương nhúng tay, đều không có thể làm cho Bạch Cốt phu nhân có chút hoảng loạn.

"Bạch Nhạc, đa tạ ngươi giúp bản giáo đánh vỡ Bắc Đẩu Tinh Diệu Đại Trận, chỉ cần ngươi bây giờ rời đi, bản giáo sau này tất có chỗ báo! Duyện châu sự tình, vốn là cùng ngươi không có bất cứ quan hệ gì, hà tất tới cùng làm việc xấu."

Xa xa liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng mở miệng nói.

"Đạo bất đồng, bất tương vi mưu!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lãnh ý, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta nói, hoặc là theo ta quy luật đến, hoặc là. . . Chính là địch nhân!"

Bạch Nhạc những lời này, nhưng là để cho Bắc Đẩu lão tổ lần nữa trở nên động dung.

Trên thực tế, trước đó, hắn đã từng hoài nghi tới, có phải hay không Bạch Nhạc cùng Bạch Cốt Thần Giáo cấu kết tốt, nhưng hôm nay chứng kiến Bạch Nhạc phản ứng, nhưng cũng để cho hắn thở phào một cái.

Hắn sợ nhất chính là, Bạch Nhạc, Thư Khánh Dương một chỗ cùng Bạch Cốt Thần Giáo cấu kết, nỗ lực huỷ diệt Bắc Đẩu Tinh Cung.

Nếu như chỉ có Bạch Cốt Thần Giáo một nhà, trình độ nguy hiểm dĩ nhiên là muốn giảm mạnh.

"Không cần cùng với nàng nhiều lời, chỉ cần giết nàng, tình thế nguy hiểm tự giải!"

Trong tay Bắc Đẩu Kiếm nhoáng lên, Bắc Đẩu lão tổ lần nữa hướng về Bạch Cốt phu nhân giết đi qua.

Đừng xem bây giờ Bạch Cốt Thần Giáo rất nhiều người, nhưng trên thực tế, chỉ có Bạch Cốt phu nhân mới là then chốt hạch tâm, chỉ cần giết chết Bạch Cốt phu nhân, người khác lại như thế nào cũng không khả năng lệnh Tà Thần phủ xuống.

"Thật đáng tiếc. . . Bạch Nhạc, đây là ngươi tự tìm, trách không được ta!"

Bị Bạch Nhạc cự tuyệt sau đó, Bạch Cốt phu nhân trong mắt lộ ra lau một cái vẻ lạnh lùng, nhàn nhạt mở miệng.

Cơ hồ là vừa nói, toàn bộ Bắc Đẩu sơn thượng sở hữu bạch cốt nhất thời

bay lên, trên không trung cấu thành một cái thật lớn bạch cốt tế đàn, cái kia vô số bạch cốt, phảng phất trong nháy mắt hóa thành một trận cốt mưa!

Tinh cung ở trên cường giả còn tốt, Tinh Cung Cảnh phía dưới tu hành giả, tại đây xương Vũ chi xuống, hầu như liền căn bản không có bất luận cái gì phản kháng chỗ trống, hoàn toàn là một trận điên cuồng tàn sát!

Hơn nữa, cho dù ai cũng có thể cảm giác được, cái này thật đã căn bản không phải Bạch Cốt phu nhân bản thân lực lượng, mà là vị kia Tà Thần Lực Lượng.

Bạch Cốt phu nhân một bước đạp ở bạch cốt trên tế đàn, cả cá nhân trên người huyết nhục, cũng theo đó bắt đầu bóc ra, trong nháy mắt, liền cũng không còn trước đó xinh đẹp dáng dấp, hóa thành một bày đủ óng ánh trong suốt bộ xương trắng.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 836: Thần hàng cùng. . . Huyết chiến

Lấy bạch cốt tế đàn triệu hoán Bạch Cốt Thần phủ xuống, yêu cầu hiến tế không hề chỉ chỉ là những cái kia phổ thông tu hành giả , đồng dạng còn có Bạch Cốt phu nhân chính mình.

Nhìn như vậy một cái nữ nhân xinh đẹp, trong nháy mắt hóa thành khô lâu, loại kia cảm giác chấn động, xác thực để cho người ta có một loại khó diễn tả được cảm giác đè nén.

Hồng phấn khô lâu!

Hời hợt bất quá cũng chỉ là nhất thời, căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Đương nhiên, đối với giờ khắc này ở Bắc Đẩu Tinh Cung bên trong người mà nói, cảm thụ được cũng không phải là những thứ này, mà là loại kia thấu xương sợ hãi.

Oanh!

Bắc Đẩu Kiếm mang theo một đạo huyễn lệ kiếm quang, chém rụng đến bạch cốt trên tế đàn, nhưng lại phảng phất bị một cổ vô hình lực lượng ngăn trở, căn bản là không có cách rơi vào Bạch Cốt phu nhân trên người.

"Mời Bạch Cốt Thần phủ xuống!"

Nửa quỳ tại trên tế đàn, Bạch Cốt phu nhân khàn khàn tiếng nói, lần nữa mở miệng nói.

Không có trên người huyết nhục, từ trong miệng phát ra âm thanh, thay đổi khàn giọng khó nghe, nhưng lại hết lần này tới lần khác lộ ra lau một cái khó có thể miêu tả cảm giác quỷ dị.

Oanh!

Trong tích tắc, bạch cốt tế đàn phảng phất chợt xé rách một vùng không gian, từ trong hư không hiển hiện ra một cái thật lớn đầu lâu, trong mắt lộ ra lau một cái u lục sắc quang mang!

Con ngươi đột nhiên co rụt lại!

Đối với một màn này, Bạch Nhạc cũng không tính xa lạ, trước đó, Bạch Nhạc cùng Bạch Cốt Thần Giáo là địch thời điểm, đã từng thấy đối phương mượn Bạch Cốt Trủng triệu hoán Bạch Cốt Thần lực lượng, xuất hiện, chính là dạng này một cái đầu lâu.

Nhưng hôm nay, Bạch Cốt phu nhân triệu hồi ra, lại hiển nhiên nếu so với Bạch Nhạc từng gặp cường đại gấp mấy trăm lần!

Loại kia cường liệt cảm giác nguy cơ, thậm chí nếu so với ban đầu ở Đạo Lăng sơn bên trên, đối mặt những cái kia hóa hư cường giả lúc mãnh liệt hơn.

Hóa hư phía trên!

Chỉ là một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp.

Lúc trước tại thượng cổ cấm địa bên trong, Vân Mộng Chân từng nói, hóa hư phía trên, gọi là tiên!

Thật là, trừ tiên chi bên ngoài, liền còn có một loại khác siêu việt hóa hư lực lượng, chính là chỗ này chút Tà Giáo bên trong cái gọi là thần linh.

Từ thượng cổ tới nay, dạng này tồn tại, liền hầu như tuyệt tích.

Đương nhiên, cho dù là hiện tại Bạch Cốt phu nhân triệu hoán cái gọi là thần linh, Bạch Nhạc cũng không cho rằng, liền thật có thể đại biểu hóa hư phía trên lực lượng, nhưng ít ra, không có tan hư thực lực, sợ rằng rất khó cùng đối phương chống lại.

Duy nhất cơ hội, chính là ở đối phương thành công trước đó đánh nát bạch cốt tế đàn!

Cho dù là Bắc Đẩu lão tổ một kích toàn lực, đều không có thể phá cái kia lực lượng vô hình hủy diệt tế đàn, liền đủ để chứng minh, vậy căn bản không phải bằng cậy mạnh có khả năng đánh vỡ, có thể nói, chí ít không phải lấy Bạch Nhạc bọn hắn thực lực bây giờ, có khả năng mạnh mẽ đánh vỡ.

Những ý niệm này, cơ hồ là trong nháy mắt liền tại Bạch Nhạc trong đầu hiện lên, để cho Bạch Nhạc lập tức làm ra quyết định.

Không có bất kỳ do dự nào, Bạch Nhạc trực tiếp hướng về bạch cốt tế đàn bay đi, đang cảm thụ đến cái kia cổ lực lượng vô hình trong nháy mắt, trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, lớn tiếng quát lên.

"Thôn thiên!"

Thông Thiên Ma Quân toàn lực thi triển mà ra, trong tích tắc, cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân liền đột nhiên xuất hiện, ngạnh sinh sinh đem cái này vô hình bức tường ngăn cản, xé mở một vết thương.

Thời khắc thế này, mỗi nhiều một hơi thời gian, đều sẽ có người chết đi.

Hơn nữa, không nhiều dây dưa một hơi thời gian, cái kia được triệu hoán ra Bạch Cốt Thần lực lượng, liền sẽ càng mạnh một phần.

Từ vừa mới bắt đầu, đây chính là một trận cùng thời gian thi chạy.

Căn bản không dám có chút do dự, mượn lấy Thôn Thiên Quyết xé mở một cái khe hở trong nháy mắt, Bạch Nhạc trực tiếp liền tiến lên, rút ra Nghịch Ma Kiếm, hung hăng hướng về bạch cốt tế đàn chém tới.

Rống!

Hầu như cũng ngay lúc đó, cái kia vừa mới từ trong hư không tránh ra tới đầu lâu trong miệng tuôn ra gầm lên giận dữ, một cổ khủng bố trùng kích chợt hướng về Bạch Nhạc đụng tới.

Căn bản không kịp ngăn cản, Bạch Nhạc cả người liền chợt bị xô ra đi, căn bản không tới kịp rơi vào trên tế đàn, liền trực tiếp bay ngược mà ra.

"Phốc!"

Cái kia khủng bố trùng kích phía dưới, Bạch Nhạc cảm giác mình giống như là bị một cái đại chuỳ hung hăng đập trúng miệng ngực, một ngụm nghịch huyết trực tiếp phun ra, đây là Thông Thiên Ma Thể đủ quá cường hãn, bằng không, chỉ là lần này, sợ là là có thể trực tiếp đem Bạch Nhạc vỡ thành một bãi thịt nát.

Quá mạnh mẽ!

Giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc, tâm cũng không khỏi lộ ra một tia vẻ tuyệt vọng.

Dạng này lực lượng, căn bản không phải hắn có khả năng chống lại, mặc dù đem hết toàn lực, cũng giống vậy không có bất kỳ ý nghĩa gì.

"Ngao ô!"

Mắt thấy Bạch Nhạc bị bị thương nặng, Tiểu Bạch Long nhất thời liền hồng con mắt, cũng không đoái hoài tới đi quản những cái kia Bạch Cốt Thần Giáo giáo chúng, trong nháy mắt liền hóa thành một đạo bạch sắc thiểm điện, trực tiếp hướng về Bạch Nhạc bay qua!

Ầm!

Tiểu Bạch Long tốc độ rất nhanh, có ở gần sát tế đàn thời điểm, lại y nguyên vẫn là bị cái kia một đạo vô hình bức tường ngăn cản ngăn trở, đụng đầu vào bức tường ngăn cản phía trên, phát sinh phanh một thanh âm vang lên, kêu thảm một tiếng cả người trực tiếp bị bắn ngược đi ra ngoài.

Nhưng mà, dù là như vậy, Tiểu Bạch Long cũng căn bản không có buông tha ý tứ, thậm chí ngay cả trong nháy mắt do dự cũng không có, Tiểu Bạch Long liền hung hãn lần nữa hướng về kia vô hình bức tường ngăn cản đụng tới!

Ầm! Ầm! Ầm!

Một lần, hai lần, ba lần. . . Mười lần!

Tiểu Bạch Long giống như là căn bản không cảm giác được thống khổ, lần lượt xông lên, thậm chí cho dù là lấy nó cái kia thân thể cường hãn, cũng y nguyên vẫn là tựa đầu góc đỉnh xô ra máu tới.

Nhìn thấy mà giật mình!

Giờ khắc này, đừng bảo là là Bạch Nhạc, cho dù là Thư Khánh Dương, Bắc Đẩu lão tổ trong lòng bọn họ cũng không khỏi hung hăng run lên, bị Tiểu Bạch Long loại này chấp nhất cảm động.

"A a a!"

Hai mắt xích hồng, giờ khắc này Bạch Nhạc cũng đồng dạng hồng con mắt, hung hãn lần nữa huy động Nghịch Ma Kiếm, hướng về bạch cốt tế đàn lướt đi!

Chỉ là, không hề ngoài ý muốn, cái kia thật lớn đầu lâu, vẻn vẹn lại là gầm lên giận dữ, liền ngạnh sinh sinh đem Bạch Nhạc bức lui, cùng trước kia không khác nhau chút nào.

"Bạch Nhạc! Dùng ngươi thân ngoại hóa thân, xé mở một cái khe hở, chúng ta tới giúp ngươi!"

Nhìn một màn này, Bắc Đẩu lão tổ lần nữa mở miệng nói.

Bây giờ trên trận tỉnh táo nhất người, ngược lại chính là hắn.

Bọn hắn người khác vô pháp đi qua cái kia một đạo vô hình bức tường ngăn cản, mà Bạch Nhạc một cá nhân lại không đến Tinh Hải Cảnh thực lực, căn bản là không có cách tại cái kia đầu lâu ngăn cản hạ tiếp cận tế đàn, biện pháp duy nhất chính là liên thủ!

Lấy Thôn Thiên Quyết cường hãn, xé rách cái kia một đạo vô hình bức tường ngăn cản, để bọn hắn theo tiến lên, liên thủ công kích bạch cốt tế đàn, chỉ có như vậy, mới có thể có một chút hi vọng sống!

Đối mặt Bạch Cốt Thần loại này tồn tại, dù là còn không có triệt để phủ xuống, cũng căn bản không phải ai một mình có thể giải quyết, chỉ có dốc hết hợp tác, mới có hy vọng ở đối phương triệt để phủ xuống trước đó, đánh nát bạch cốt tế đàn, ngăn cản đây hết thảy.

Nghe được Bắc Đẩu lão tổ, Bạch Nhạc cũng rốt cục phản ứng kịp!

Thời gian dài như vậy tới nay, Bạch Nhạc vẫn luôn thói quen một mình vì chiến, căn bản không nghĩ tới cùng người khác phối hợp, nhưng hôm nay, nhưng là không thể không làm ra cải biến.

"Bạo cho ta!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc nhất thời dẫn động thân ngoại hóa thân tại cái kia một đạo vô hình bức tường ngăn cản trước nổ lên!

Vừa mới thôn phệ một bộ phận cái kia vô hình bức tường ngăn cản lực lượng, bây giờ ầm ầm cuốn ngược mà ra, cái kia khủng bố trùng kích phía dưới, nhưng là trong nháy mắt vì người khác xé mở một đạo đủ để dung người đi qua khe hở.

Chỉ là, loại này khe hở có khả năng duy trì thời gian quá ngắn, nếu như chờ đến thân ngoại hóa thân nổ lên lực lượng triệt để tiêu tán, sợ là thật vất vả xé mở khe hở cũng sẽ biến mất theo.

Loại này sống chết trước mắt, Bắc Đẩu lão tổ nhưng là liền không chút suy nghĩ, liền trực tiếp nhìn chằm chằm Bạch Nhạc thân ngoại hóa thân nổ lên trùng kích, thẳng tiến lên, hướng về tế đàn phương hướng phóng đi!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 837: U lục sắc hỏa diễm

Bắc Đẩu lão tổ nhanh, có thể một mực ở bên cạnh trông Tiểu Bạch Long tốc độ lại nhanh hơn.

Khe hở bị xé mở trong nháy mắt, Tiểu Bạch Long cũng đã tiến lên, như một đạo bạch sắc thiểm điện vọt thẳng đến Bạch Nhạc bên người, đem đã có chút lung lay sắp đổ Bạch Nhạc tiếp được, phát sinh một hồi tiếng gầm gừ tức giận.

Oanh!

Mạnh mẽ lấy thân ngoại hóa thân tự bạo xé mở tầng kia vô hình bức tường ngăn cản, cũng đồng thời gây nên cái kia đầu lâu cảnh giác, trong miệng phát sinh một tiếng bén nhọn gào thét tiếng, khủng bố âm ba chợt nổ lên, phảng phất một hồi nhìn không thấy biển gầm, hung hăng hướng về Bạch Nhạc đập tới.

"Gào!"

Toàn thân lân phiến phảng phất đều vào giờ khắc này dựng thẳng lên đến, Tiểu Bạch Long phát sinh một hồi tiếng long ngâm, mạnh mẽ cùng đối phương lực lượng chống lại.

Khủng bố trùng kích phía dưới, cho dù là lấy Tiểu Bạch Long cường hãn, cũng khó mà chống cự, trên người lân phiến đều tùy theo nổ lên hơn mười mảnh nhỏ, tràn ra một mảnh tiên huyết.

Cho dù là có Tiểu Bạch Long hóa giải một bộ phận lớn trùng kích, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là nôn một hơi thở, suýt nữa không có từ Tiểu Bạch Long trên lưng ngã xuống đi.

"Cho lão phu cút ngay!"

Cơ hồ là đồng thời, Bắc Đẩu lão tổ cũng rốt cục giết tới, Bắc Đẩu Kiếm chợt chém về phía, khủng bố kiếm quang, phảng phất trong nháy mắt chém ra sóng biển, ngạnh sinh sinh chặt đứt tiếng gầm trùng kích, thẳng hướng bạch cốt tế đàn.

So với việc Bạch Nhạc, Bắc Đẩu lão tổ thực lực khả năng liền cao hơn quá nhiều, tinh hải đỉnh phong thực lực, để cho hắn có lòng tin đối mặt hóa hư phía dưới tất cả nguy hiểm.

Bạch Cốt Thần mặc dù khủng bố, nhưng hôm nay được vời đi ra, cũng vẻn vẹn vẫn chỉ là một cái đầu lâu mà thôi, còn lâu mới có được đạt được trạng thái đỉnh phong.

"Răng rắc!"

Một tiếng giòn vang, một kiếm này hung hãn đứng ở bạch cốt tế đàn phía trên , khiến cho nguyên bản hoàn mỹ bạch cốt tế đàn phía trên xuất hiện một vết nứt.

Chỉ là, nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là như vậy mà thôi.

Dù cho là Bắc Đẩu lão tổ thực lực, một kiếm này rơi vào bạch cốt tế đàn phía trên, thậm chí cũng đều vô pháp phá hủy tế đàn.

Kinh khủng hơn là, bên ngoài giết chóc vẫn còn tiếp tục, vô luận là Bắc Đẩu Tinh Cung người, vẫn là Bạch Cốt Thần Giáo người, lại hoặc là Đại Càn Huyết Vệ, chỉ cần có người bỏ mình, liền sẽ có sức mạnh liên tục không ngừng rót vào bạch cốt tế đàn bên trong, chữa trị trên tế đàn vết rạn.

Huống chi, bây giờ bạch cốt tế đàn phía trên, còn có một cái Bạch Cốt phu nhân!

Dù là đã bóc ra huyết nhục, hóa thành một bày đủ bộ xương trắng, có thể Bạch Cốt phu nhân thực lực lại không có nửa điểm giảm bớt, thậm chí ngược lại càng phát ra cường đại.

Lật bàn tay một cái, Bạch Cốt Kiếm chợt tới tay, Bạch Cốt phu nhân nhưng là chợt từ trên tế đàn nhảy xuống, hung hãn hướng về Bắc Đẩu lão tổ giết đi qua.

Nếu là ở bên ngoài, Bạch Cốt phu nhân tự nhiên hoàn toàn không phải Bắc Đẩu lão tổ đối thủ, nhưng hôm nay tại bạch cốt tế đàn trước lại không giống nhau, có thể điều động bạch cốt tế đàn lực lượng, Bạch Cốt phu nhân liền đủ để cùng Bắc Đẩu lão tổ đánh một trận.

Tối trọng yếu là. . . Thời gian đứng ở nàng bên này!

Bắc Đẩu lão tổ nhất định phải đánh bại nàng, hủy diệt bạch cốt tế đàn mới có thể ngăn cản Bạch Cốt Thần phủ xuống, có thể nàng lại vẻn vẹn chỉ cần kéo dài một thời gian ngắn liền đủ đủ.

"Phần Huyết Long Thương!"

Mặc dù rơi vào cuối cùng, có thể Thư Khánh Dương lại đúng là vẫn còn theo vào đến, không kịp giao lưu, liền trực tiếp thi triển ra thần thông.

Huyết mạch thiêu đốt, trường thương phía trên, một cái chớp mắt, Thư Khánh Dương cả người khí thế liền tùy theo tăng vọt, hung hãn hướng về bạch cốt tế đàn tiến lên.

Trước đó cho dù là cùng Bắc Đẩu lão tổ thời điểm giao thủ, Thư Khánh Dương cũng không chịu thi triển dạng này thần thông.

Bởi vì đây mới thực sự là liều mạng thần thông, vô luận thắng bại, sau trận chiến này, Thư Khánh Dương huyết mạch chi lực tổn hao, sợ là

cũng phải nửa năm ở trên mới có thể khôi phục qua đây.

Hơn nữa, một khi huyết mạch chi lực tổn thất quá nhiều, thậm chí có thể sẽ trực tiếp dẫn đến cái chết.

Nhưng hôm nay tới mức này, cũng đã không phải do hắn không liều mạng.

Hắn chưa chắc hồi quan tâm Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử sinh tử, thế nhưng cái kia năm trăm Đại Càn Huyết Vệ, nếu như chết ở chỗ này, coi như điều động người, hắn thế tất yếu gánh chịu cực đại trách nhiệm.

Điều này cũng làm cho thôi, lợi dụng Bạch Nhạc tới áp chế Bắc Đẩu Tinh Cung chủ ý cũng là hắn ra, giả sử vì vậy để cho Bạch Nhạc chết ở chỗ này, hắn quả thực không dám tưởng tượng, Diệp Huyền lại là bực nào tức giận.

Đừng bảo là hắn cùng với Ngô Văn Uyên, toàn bộ Đại Càn Vương Triều, chỉ sợ cũng không có ai có thể tiếp nhận được Diệp Huyền đại sư phẫn nộ.

Oanh!

Trường thương trong tay lần nữa hung hăng đâm vào bạch cốt tế đàn thân, thậm chí nửa đoạn thân thương đều đã rơi vào bạch cốt tế đàn bên trong, nhưng lại cũng y nguyên vẫn là vô pháp phá hủy bạch cốt tế đàn!

"Độc Thần Giả, đem rơi vào Vô Gian Địa Ngục! Trọn đời không được siêu sinh!"

Hư không ở giữa, đột nhiên truyền đến một hồi tối nghĩa thanh âm, liền phảng phất chân chính từ trong địa ngục truyền ra thanh âm, khiến cho mọi người đánh sinh lòng ra lau một cái ý sợ hãi.

Bạch Cốt Thần!

Chỉ chớp mắt ở giữa, tất cả mọi người liền chú ý đến, thanh âm này, đương nhiên đó là từ cái kia đầu lâu trong miệng phát sinh.

Cứ như vậy một hồi thời gian, Bạch Cốt Thần lực lượng, liền chí ít so với trước kia tăng lên gấp đôi, thủ đoạn công kích, cũng đã không chỉ có chỉ cực hạn tại sóng âm công kích!

Hô hấp ở giữa, cái kia đầu lâu trong mắt u lục hỏa diễm liền chợt tăng vọt, trực tiếp rơi vào bạch cốt tế đàn phía trên, phảng phất trong nháy mắt, châm lửa toàn bộ tế đàn.

Cái này u lục sắc hỏa diễm, cũng không đồng ý với đồng dạng hỏa diễm cực nóng, thậm chí ngược lại lộ ra một loại u lãnh khí tức, hơn nữa trực tiếp cháy linh hồn!

Trường thương phía trên nhiễm phải cái này u lục hỏa diễm, Thư Khánh Dương sắc mặt chợt biến thành trắng bệch, cái kia trực tiếp bị bỏng linh hồn đau đớn, để cho hắn trong nháy mắt, liền trực tiếp dạt ra cầm thương tay, thân thể chợt chợt lui, thậm chí không còn dám tại bạch cốt tế đàn bên cạnh dừng lại.

Khủng bố!

Cho dù là bây giờ đã bước vào Tinh Hải Cảnh, Thư Khánh Dương cũng hoàn toàn ứng phó không quỷ dị như vậy hỏa diễm!

Cái kia tựa hồ đã cùng bình thường thủ đoạn công kích khác biệt, đã trở thành càng cao một cảnh giới lực lượng, đủ để làm người tuyệt vọng lực lượng.

"Không thể lại để cho nó tiếp tục nữa, tất cả mọi người đồng loạt ra tay, nhất định phải đánh nát bạch cốt tế đàn, bằng không, sở hữu người đều

phải chết ở chỗ này."

Trong mắt lộ ra một vẻ sợ hãi, Bắc Đẩu lão tổ lớn tiếng hô lớn.

Thực lực của hắn bản thân liền là tối cường, tự nhiên có thể cảm giác được, Bạch Cốt Thần lực lượng, đang dần dần sống lại, cái này u lục quỷ hỏa, chính là chứng cứ rõ ràng.

Giả sử kéo dài nữa, đợi được Bạch Cốt Thần chân chính phủ xuống ở mảnh này sợ hãi, toàn bộ Bắc Đẩu sơn tất phải đều sẽ hóa thành một mảnh nhỏ bạch cốt địa ngục, dù cho là lấy thực lực của hắn, cũng căn bản không trốn thoát được.

Đó là chân chính hóa hư phía trên nhân vật khủng bố, đủ để gạt bỏ tất cả!

"Bạch Cốt phu nhân, ngươi biết ngươi đang làm gì! Phóng xuất vị này Tà Thần, ngươi muôn lần chết khó chuộc!"

Chứng kiến Bạch Cốt phu nhân vẫn còn ở vướng víu chính mình, Bắc Đẩu lão tổ quả là nhanh cũng bị tức điên.

"Bắc Đẩu Tinh Diệu, phá cho ta!"

Trong tích tắc, tinh hải sôi trào, Bắc Đẩu lão tổ tinh hải bên trong, mơ hồ lộ ra Bắc Đẩu Thất Tinh tinh đồ, cầm trong tay Bắc Đẩu Kiếm, thúc giục tinh hải trực tiếp hướng về bạch cốt tế đàn đụng tới.

Dù là biết rõ cái kia u lục quỷ hỏa mười phần sợ hãi, thậm chí khả năng hủy diệt chính mình tinh hải, hắn cũng căn bản bất chấp.

Nơi này là Bắc Đẩu Tinh Cung, cho dù là chết, hắn cũng không thể để Bắc Đẩu Tinh Cung truyền thừa hủy ở trên tay hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 838: Thôn phệ quỷ hỏa

Vĩnh viễn không nên xem thường bất kỳ một cái nào Tinh Hải Cảnh lão tổ.

Có thể bọn hắn chưa chắc là cái kia thời đại xuất sắc nhất thiên tài, cũng không có bước vào hóa hư thiên phú cùng tiềm lực, thật là tuế nguyệt lại như cũ cho bọn hắn đủ đủ lắng đọng cùng trí tuệ.

Khi bọn hắn chân chính muốn liều mạng thời điểm, ngươi mới có thể phát hiện, đó là bực nào chấn động.

Huyễn lệ tinh hải che khuất bầu trời, mang theo loại kia không sợ chết chấp nhất cùng dũng khí, hung hăng đụng vào bạch cốt tế đàn phía trên , mặc cho cái kia u lục quỷ hỏa làm sao thiêu đốt, cũng vô pháp để cho Bắc Đẩu lão tổ lui lại nửa bước!

Cái kia sôi trào tinh hải, liền giống như một đạo đạo sóng lớn, hung hăng đánh vào bạch cốt tế đàn phía trên, không ngừng không nghỉ!

Trong khoảnh khắc, toàn bộ tinh hải phảng phất đều đã bị cái kia u lục sắc ma trơi châm lửa, lộ ra một hồi thấm người xanh lét, dù là chỉ là ở phía xa nhìn, cũng có thể rõ ràng cảm thụ được Bắc Đẩu lão tổ lúc này thừa nhận thống khổ.

Thư Khánh Dương sắc mặt có chút khó coi, vừa mới bất quá chỉ là một điểm ma trơi dính vào thương bên trên, hắn cũng đã khó có thể chịu đựng, như Bắc Đẩu lão tổ dạng này , mặc cho toàn bộ tinh hải bị cái kia ma trơi thiêu đốt, là kinh khủng bực nào, hắn quả thực khó có thể tưởng tượng.

Quay đầu lại hồi tưởng mình một chút trước đó kế hoạch, quả thực có

chút ngây thơ đáng sợ.

Nếu như không phải là Bạch Nhạc đưa ra đánh cuộc, đem cục diện khống chế tại nhất định trong phạm vi, thật làm cho Đại Càn Huyết Vệ động thủ, đến tai không thể vãn hồi cấp độ, Bắc Đẩu lão tổ phát điên lên, chỉ sợ căn bản không phải hắn có khả năng chịu đựng nổi.

Mặc dù trên thực lực đã bước vào tinh hải, thế nhưng so với việc những thứ này lão bài cường giả mà nói, lại đúng là vẫn còn có vẻ quá mức non nớt.

"Bắc Đẩu, ngươi muốn chết!"

Trong miệng phát sinh một hồi thấm người tiếng thét chói tai, Bạch Cốt phu nhân nhoáng lên trong tay Bạch Cốt Kiếm, lần nữa hướng về Bắc Đẩu lão tổ lướt đi.

Bắc Đẩu lão tổ điên cuồng như vậy cử động, cũng là thật đã có đến hiệu quả, mặc dù tinh hải bị đốt một mảnh u lục, có thể cái kia bạch cốt tế đàn, tại dạng này trùng kích phía dưới, cũng rốt cục xuất hiện đại lượng vết rạn, phảng phất tùy thời đều có thể tan vỡ đồng dạng.

"Tiểu Bạch! Ngăn lại hắn!"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Bạch Nhạc cũng đồng thời làm ra quyết định!

Không thể không nói, Bắc Đẩu lão tổ liều mạng, cũng xúc động Bạch Nhạc.

Mỗi người đều có chính mình liều mạng muốn bảo hộ đồ vật, vì thế nguyện ý trả bất cứ giá nào, giống như là hắn trước đây vì bảo vệ Vân Mộng Chân.

Vô luận như thế nào, Bạch Nhạc cũng không khả năng nhìn Bắc Đẩu lão tổ một mình liều mạng!

Bằng không, cho dù là hủy bạch cốt tế đàn, vượt qua lần này nguy hiểm, một khi Bắc Đẩu lão tổ vẫn lạc, cũng sẽ để cho Bạch Nhạc ở trong lòng lưu lại vướng mắc.

Cái gọi là ma, chính là bừa bãi vui sướng!

Đương nhiên, mặc dù hắn đã quyết tâm đi trợ giúp Bắc Đẩu lão tổ, nhưng lại cũng tuyệt không nguyện để cho Tiểu Bạch Long đi theo hắn một chỗ mạo hiểm.

Cái kia u lục quỷ hỏa, cho dù là Bạch Nhạc nhìn đều có chút tim đập nhanh, hắn cũng không cho rằng, đó là Tiểu Bạch Long có khả năng ngăn cản.

Để cho Tiểu Bạch Long đi ngăn cản Bạch Cốt phu nhân, hiển nhiên mới là tối ưu lựa chọn.

"Ngao ô!"

Tiểu Bạch Long cũng không biết Bạch Nhạc trong lòng những ý nghĩ này, nhất thời liền dựa theo Bạch Nhạc phân phó hướng về Bạch Cốt phu nhân nhào qua.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc thanh âm, cũng nhất thời để cho Thư Khánh Dương lần nữa thức tỉnh!

Mặc dù trong tay thương đã đình trệ tại bạch cốt tế đàn phía trên, nhưng này lại cũng không có nghĩa là Thư Khánh Dương liền không có lực đánh một trận.

Bước ra một bước, Thư Khánh Dương trên mặt lộ ra vẻ ngưng trọng,

lành lạnh mở miệng nói, "Bạch Cốt phu nhân, ngươi đi ngược lại, mưu toan triệu hoán Tà Thần, hôm nay chính là ngươi tử kỳ!"

Trong lúc nói chuyện, Thư Khánh Dương một tay một trảo, nhất thời lấy tinh hải chi lực, ngưng tụ ra một cây trường thương, hung hãn hướng về Bạch Cốt phu nhân lướt đi.

Có Tiểu Bạch Long, Thư Khánh Dương ngăn cản, bây giờ Bắc Đẩu lão tổ trực tiếp lấy tinh hải bao phủ bạch cốt tế đàn, lại chặn Bạch Cốt phu nhân cùng bạch cốt tế đàn trước đó liên hệ, mặc dù Bạch Cốt phu nhân lại như thế nào điên cuồng, cũng vô pháp phá tan cái này một đường phong tỏa.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc lần nữa bước ra một bước, thẳng theo Bắc Đẩu lão tổ hướng về bạch cốt tế đàn nhảy tới!

Mới vừa gần sát, cái kia khủng bố u lục quỷ hỏa liền chợt tăng vọt, như là phun ra nuốt vào ngọn lửa, trực tiếp đem Bạch Nhạc thôn phệ đi vào!

"Thôn thiên!"

Sắc mặt đột nhiên trắng lên, vẻn vẹn chỉ là nhiễm phải một chút xíu ma trơi, Bạch Nhạc liền chợt cảm giác được, chính mình thần hồn, phảng phất đều phải bị hoả táng! Một thời ba khắc ở giữa, cả người liền sẽ bị đốt vì tro bụi.

Chỉ là, từ xông vào bên trong trong nháy mắt đó, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã có quyết đoán!

So với việc người khác, hắn duy nhất có thể nhúng tay tư cách, chính là Thôn Thiên Quyết!

Mặc dù cho tới bây giờ không tiếp xúc qua cái này ma trơi, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là tin tưởng, Thông Thiên Ma Công tất nhiên có

thể thôn phệ dạng này lực lượng.

Đương nhiên, dạng này cử động, tất nhiên có nhất định đánh bạc giai cấp, một khi đổ thua, lấy hắn bây giờ thực lực, sợ là liên rút thân đào tẩu đều làm không được.

Dù sao, Bạch Cốt Thần loại này tồn tại, tại trong đồn đãi, là hóa hư phía trên nhân vật khủng bố!

Mà Thông Thiên Ma Quân cho dù là tại đỉnh phong lúc, cũng không thể bước ra một bước kia.

Có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là không chút do dự đổ, thậm chí chính hắn cũng không quá quan tâm xác định, loại kia tín nhiệm, rốt cuộc đối với Thông Thiên Ma Quân tín nhiệm, vẫn là đối với chính mình.

Oanh!

Trong tích tắc, thân ngoại hóa thân chợt xuất hiện, cái kia khủng bố ma trơi, tựa như cùng dòng sông, chợt bị xé rách cắn nuốt, ngắn ngủi trong khoảnh khắc, cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân liền hóa thành một mảnh u lục.

Nhưng mà, dù vậy, cái kia u lục quỷ hỏa, cũng y nguyên vẫn là không thể hủy diệt thân ngoại hóa thân.

Tinh thần đột nhiên chấn động, giờ khắc này, Bạch Nhạc mới xác định, lần này vẫn là chính mình cược thắng!

Cho dù là loại này quỷ dị hỏa diễm, Thôn Thiên Quyết cũng giống vậy có thể thôn phệ!

Chỉ là, dày đặc như vậy ma trơi, lại cũng không là thân ngoại hóa thân có

khả năng hoàn toàn thôn phệ, Bạch Nhạc bản thân cũng chiếm đoạt giống vậy không nhỏ một bộ phận đi qua.

So với việc thân ngoại hóa thân thôn phệ, bây giờ Bạch Nhạc chỗ nuốt trọn, tối đa cũng bất quá chỉ là một phần mười!

Nhưng dù cho như thế, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng quả thực như nửa chân đạp đến đến bên cạnh vách núi.

Cái kia u lục quỷ hỏa dũng mãnh vào thức hải, điên cuồng đốt cháy, dường như muốn đem Bạch Nhạc thần hồn trực tiếp thiêu hủy, Bạch Nhạc nhất định phải đem tinh thần căng thẳng đến mức tận cùng, không ngừng lấy Thông Thiên Ma Công tới hóa giải cái này một phần lực lượng mới được!

Cái này cũng thua thiệt là Bạch Nhạc trước đó cũng đã đem Thông Thiên Ma Thể tu hành đến luyện hồn cấp độ, bằng không, cho dù là có Thông Thiên Ma Công, Bạch Nhạc cũng căn bản là không có cách thừa nhận kinh khủng như vậy công kích!

So với việc đối phương, Bạch Nhạc bây giờ cảnh giới đúng là vẫn còn quá thấp!

Nhưng mà, đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này cũng cũng là một lần luyện hồn cơ hội, điên cuồng thôn phệ quỷ hỏa, lại lấy Thông Thiên Ma Công luyện hóa, bản thân liền là đối với thần hồn một lần rèn luyện, chỉ là như vậy rèn luyện, giống như là người thường xiếc đi dây, chỉ cần một cái sơ sẩy liền sẽ rơi vào vực sâu, vạn kiếp bất phục.

Quan trọng hơn là, đối với Bạch Nhạc mà nói, làm đến bước này, vẫn như cũ chưa đủ!

Hắn nhất định muốn để cho mình càng cố gắng, mới có thể phá hủy bạch cốt tế đàn, kết thúc đây hết thảy.

Mà ở nằm trong loại trạng thái này, đừng nói là công kích, coi như là về phía trước nhiều đi một bước, đều là một cái khảo nghiệm to lớn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 839: Rơi vào hư không

"Độc Thần Giả, đem rơi vào Vô Gian Địa Ngục! Trọn đời không được siêu sinh!"

Bạch Nhạc cùng Bắc Đẩu lão tổ điên cuồng, cũng lần nữa kích thích đến cái kia đầu lâu, thanh âm trầm thấp kia, lập lại lần nữa một câu nói này, có thể cùng trước đó so sánh, lại hiển nhiên càng nhiều vài phần phẫn nộ cùng hoảng loạn.

Chợt mở miệng, u lục sắc hỏa diễm lần nữa tăng vọt, trên không trung hóa thành một bả chói mắt hỏa kiếm, hung hăng hướng về hai người chém xuống tới.

Oanh!

Một kiếm rơi vào Bắc Đẩu lão tổ tinh hải phía trên, chính là lấy Bắc Đẩu lão tổ cường hãn, tinh hải cũng không khỏi một hồi lay động, hầu như có tán loạn dấu hiệu.

Chỉ là dù vậy, Bắc Đẩu lão tổ lại y nguyên vẫn là một mình gượng chống, không để cho một kiếm lực lượng có mảy may rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Dạng này công kích, cho dù là hắn đều có chút không chịu nổi, nếu như rơi vào Bạch Nhạc trên người, chỉ sợ trong nháy mắt, là có thể đem Bạch Nhạc trực tiếp chém giết.

Nếu như đặt ở trước đó, Bắc Đẩu lão tổ đương nhiên sẽ không để ý tới Bạch Nhạc chết sống!

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc cũng không nghi ngờ đã thắng được hắn tôn

trọng!

Cái này không quan hệ thực lực, chỉ bằng Bạch Nhạc cái này một phần tâm tính, cũng đã đủ để khiến hắn tôn trọng cùng cảm kích.

Giả sử Bạch Nhạc không phải vì ngăn cản Bạch Cốt Thần Giáo tàn sát Bắc Đẩu Tinh Cung, thậm chí không cần giúp đỡ Bạch Cốt Thần Giáo, chỉ cần trước đây ngay đầu tiên ly khai Bắc Đẩu sơn, cũng đã lẩn tránh sở hữu nguy hiểm!

Dưới tình huống đó, cho dù là hắn liều mạng tính mệnh, cũng căn bản không có khả năng ngăn cản Bạch Cốt Thần hàng, Bắc Đẩu Tinh Cung bên trong đệ tử, có thể tại hắn trợ giúp xuống, sống sót một thành, cũng đã là trời xanh mở mắt.

Vô luận nguyên nhân gây ra là cái gì, chỉ bằng Bạch Nhạc cái này một phần quyết đoán, liền nghênh đủ để thu hoạch Bắc Đẩu Tinh Cung hữu nghị.

Huống chi, bây giờ thật Bắc Đẩu lão tổ cũng nhìn ra, chỉ bằng vào chính hắn là tuyệt đối cũng vô pháp đúng lúc đánh nát Bạch Cốt Tế Đàn, chính thức Bạch Nhạc theo đuổi tới, lấy Thôn Thiên Quyết thôn phệ quỷ hỏa, lúc này mới tranh ra một tia hi vọng!

Cho nên, cho dù là thụ thương nặng hơn, chỉ cần hắn còn sống, nhất định phải bảo trụ Bạch Nhạc!

Trước đây, Bạch Nhạc cùng hắn chưa bao giờ có bất luận cái gì phối hợp, nhưng này một khắc, hắn lại tự nhiên cùng Bạch Nhạc xong ăn ý nhất phối hợp, thậm chí đều không cần giao lưu, liền mỗi người làm ra nhất lựa chọn chính xác!

Hắn đem hết toàn lực, vì Bạch Nhạc ngăn cản Bạch Cốt Thần công kích, mà Bạch Nhạc, cũng đồng dạng nguyện ý tín nhiệm hắn, thậm chí không

có phân ra dù là mảy may tinh lực, để ngăn cản cái kia gần đến công kích!

Tại loại này dưới tuyệt cảnh, cũng chỉ có dạng này phối hợp, mới năng lực Bạch Nhạc cùng hắn tranh ra một cái thủ thắng hy vọng!

Hai mắt thông hồng, Bạch Nhạc cố nén trong óc thần hồn bị bị bỏng đau nhức, hung hãn cầm Nghịch Ma Kiếm, hung hăng hướng về Bạch Cốt Tế Đàn chém tới!

Điên cuồng!

Từ vừa mới bắt đầu, Bạch Nhạc cũng đã rơi vào trong điên cuồng!

Trên thực tế, con đường đi tới này, Bạch Nhạc được bao nhiêu lần bị chửi vì người điên.

Nhưng cũng chính là loại này điên, loại này ác, mới có thể để cho Bạch Nhạc kiên trì nổi, đi tới mức hiện nay!

Không tin số mệnh!

Ba chữ này, đối với Bạch Nhạc mà nói, liền phảng phất quán xuyên hắn một đời!

"Bạo cho ta!"

Cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân tại dạng này ảo cảnh phía dưới, cũng đồng dạng đã chống được cực hạn, ầm ầm nổ lên!

Vừa mới cắn nuốt u lục quỷ hỏa, trong nháy mắt này cuốn ngược mà ra, ngược hướng về Bạch Cốt Tế Đàn đập tới.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc đem tinh cung chi lực triệt để điều động,

đem chính mình đối với kiếm đạo lý giải làm được cực hạn, thi triển Linh Tê Nhất Kiếm, hướng về Bạch Cốt Tế Đàn chém xuống đi!

"Oanh!"

Trước đó cũng đã từng chịu đựng mấy lần công kích Bạch Cốt Tế Đàn, cuối cùng không thể lần nữa chèo chống, ngạnh sinh sinh bị một kiếm này, chém ra một đạo cái khe to lớn.

Theo cái kia một tiếng vang thật lớn vang lên, rạn nứt Bạch Cốt Tế Đàn, phảng phất cũng đồng thời ảnh hưởng đến cái kia thật lớn đầu lâu!

Liền phảng phất một kiếm này, chém ở cái kia đầu lâu thượng, xuất hiện một đạo thật lớn vết rách, nhìn thấy mà giật mình!

"Độc Thần Giả! ! !"

Trong miệng phát sinh một tiếng rít, cái kia thật lớn đầu lâu trong mắt lộ ra vẻ cừu hận chi sắc, chợt mở miệng lớn, hóa thành một cổ kinh khủng hấp lực, "Rơi vào Vô Gian Địa Ngục đi, các ngươi sẽ vì các ngươi ngu xuẩn trả giá thật lớn!"

Tới mức này, Bạch Cốt Thần cũng minh bạch, tế đàn đã đem bị phá hủy, hắn lực lượng chịu đến thật lớn hạn chế, đã căn bản là không có cách phủ xuống, dưới sự phẫn nộ, hắn nhưng là nhất thời đem toàn bộ lửa giận trút xuống đến Bạch Nhạc cùng Bắc Đẩu lão tổ trên người hai người.

"Ùng ùng!"

Cái kia một mảnh hắn chui ra ngoài hư không bây giờ, đã bắt đầu sụp đổ, nhưng mà ngay tại lúc đó, đã hầu như sức cùng lực kiệt Bạch Nhạc cùng Bắc Đẩu lão tổ hai người nhưng là ngạnh sinh sinh bị cái kia một cổ khủng bố hấp lực, hút hướng cái kia một mảnh hư không!

"Ngao ô!"

Nhận thấy được Bạch Nhạc nguy hiểm, Tiểu Bạch Long nhất thời lại bất chấp cái gì Bạch Cốt phu nhân không Bạch Cốt phu nhân, kêu to một tiếng, đột nhiên hướng về tiểu Bạch bay qua!

Cái này liên tiếp phản ứng, đều thực sự quá nhanh, thế cho nên liền Thư Khánh Dương đều không có thể tới cùng phản ứng kịp.

Trong nháy mắt, Tiểu Bạch Long liền rơi vào Bạch Nhạc bên người, đưa ra móng vuốt bắt lại Bạch Nhạc thân thể, nỗ lực đem Bạch Nhạc lôi ra.

Nhưng mà, dù cho là lấy Tiểu Bạch Long cường hãn, cũng căn bản để kháng không nổi cái kia khủng bố hấp lực!

Cơ hồ là từng bước ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc lôi kéo hướng cái kia một mảnh hư không!

"Rống!"

Cơ hồ là đồng thời, dưới chân Bạch Cốt Tế Đàn ầm ầm sụp đổ, trong hư không cái kia thật lớn đầu lâu cũng đồng thời tan vỡ!

Chỉ là tại tan vỡ trước, cái kia đầu lâu lần nữa phát sinh gầm lên giận dữ, cái kia vốn là cường đại hấp lực, lần nữa tăng vọt, trong chốc lát, liền ngạnh sinh sinh đem Bắc Đẩu lão tổ, Bạch Nhạc, Tiểu Bạch Long đồng thời kéo vào cái kia trong một vùng hư không.

Nhưng mà, ngay tại cái kia một mảnh hư không sắp tiêu thất trước đó, Bạch Cốt phu nhân trong mắt lóe lên một tia quỷ dị, chợt gia tốc, chủ động bay vào cái kia trong một vùng hư không!

Oanh!

Thiên không lần nữa bình tĩnh lại, liền phảng phất hết thảy đều chưa từng xảy ra.

Chỉ còn lại có Thư Khánh Dương một cá nhân trợn mắt hốc mồm đạp ở không trung, nhìn tiêu thất mấy người, thật lâu hồi thẫn thờ.

"Ầm!"

Bạch Cốt Tế Đàn đổ nát, nguyên bản cắm ở bên trong trường thương, cũng theo đó ầm ầm rơi xuống đất, phát sinh một tiếng giòn vang, lúc này mới đem Thư Khánh Dương thức tỉnh!

Tất nhiên, toàn bộ Bắc Đẩu sơn, phảng phất đều rơi vào rơi vào hỗn loạn tưng bừng bên trong!

Đối với Bắc Đẩu Tinh Cung người mà nói, Bắc Đẩu lão tổ cho tới nay chính là bọn họ Tinh Thần Chi Trụ, cũng là Bắc Đẩu Tinh Cung lớn nhất ỷ vào, nhưng hôm nay Bắc Đẩu lão tổ lại bị nuốt vào trong hư không, sinh tử chưa biết, thì như thế nào có thể làm cho bọn hắn bất loạn.

Còn như Bạch Cốt Thần Giáo giáo chúng, giờ khắc này càng là hóa thành năm bè bảy mảng!

Trước đó, tất cả mọi người đang vì Bạch Cốt Thần hàng mà nỗ lực, cho dù là chết, bọn hắn cũng tin tưởng vững chắc, Bạch Cốt Thần có thể làm bọn hắn sống lại, từng cái đều không sợ chết!

Nhưng hôm nay, Bạch Cốt Tế Đàn tan vỡ, Bạch Cốt Thần căn bản không thể hoàn thành phủ xuống, thậm chí ngay cả mang theo bọn hắn tới Bạch Cốt phu nhân vị giáo chủ này, cũng đã một chỗ trốn vào hư không, cái này liền nhất thời để bọn hắn có một loại bị ném bỏ cảm giác, tràn ngập cảm giác tuyệt vọng!

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Bắc Đẩu sơn thượng hỗn loạn tưng bừng, quả thực đã vô pháp diễn tả bằng ngôn từ.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 840: Bán Thần Lĩnh Vực

"Ầm!"

Trùng điệp ngã trên mặt đất, Bạch Nhạc trực tiếp từ tiểu bạch trên thân rồng lăn xuống đây, té hoa mắt choáng đầu.

Cách đó không xa, Bắc Đẩu lão tổ đãi ngộ cũng so Bạch Nhạc được không bao nhiêu.

Chậm hơn mười hơi thở thời gian, Bạch Nhạc cái này mới tỉnh hồn lại, thấy rõ xung quanh ảo cảnh.

Hắc sắc mặt đất, trong bùn đất, phảng phất cũng lộ ra một cổ hư thối mùi vị, xung quanh tràn đầy khí tức tử vong, thiên địa cũng thủy chung mù mịt, tầm nhìn tối đa chỉ có hơn 10m.

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc có thể cảm giác được rõ ràng, xung quanh có một cổ khủng bố áp lực, thế cho nên để cho mình thậm chí vô pháp điều động tinh cung lực lượng.

"Ngao ô!"

Bên người, Tiểu Bạch Long lắc người một cái liền khôi phục lớn chừng bàn tay, lúc này mới bay lên, rơi vào Bạch Nhạc trên vai.

Chỉ là tiểu gia hỏa nhưng cũng có vẻ không có gì tinh thần, trong tiếng kêu, cũng đầy là ủy khuất.

"Đây là đâu?"

Xoa xoa cái đầu, Bạch Nhạc vô ý thức đưa mắt nhìn sang Bắc Đẩu lão

tổ.

So với việc Bạch Nhạc, Bắc Đẩu lão tổ lúc này sắc mặt càng ngưng trọng nhiều.

Bắc Đẩu lão tổ thực lực, so Bạch Nhạc mạnh hơn, tỉnh táo lại tự nhiên nhanh hơn, quan trọng hơn là, Bắc Đẩu lão tổ có thể rõ ràng cảm thụ được, chính mình tinh hải, ở chỗ này cũng đồng dạng chịu đến áp chế, mặc dù không đến mức hoàn toàn không cách nào điều động linh lực, nhưng lại cũng có vẻ cực kỳ tối nghĩa gian nan.

Hơn nữa, ở chỗ này, linh lực căn bản được không đến bất luận cái gì bổ sung, thậm chí trong cơ thể linh lực bản thân chỉ tại không ngừng xói mòn.

"Nơi này là Bán Thần Lĩnh Vực, hoặc là đổi một cái các ngươi dễ tiếp nhận hơn thuyết pháp. . . Nơi đây, là Bạch Cốt Thần diễn hóa ra độc lập không gian!"

Hầu như cũng ngay lúc đó, bên cạnh vang lên lần nữa một cái thanh âm quen thuộc.

"Bạch Cốt phu nhân? !"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc cùng Bắc Đẩu lão tổ hai người trong mắt đồng thời lộ ra vẻ kinh hãi chi sắc, cảnh giác nhìn về phía đối phương.

Y nguyên vẫn là một bộ bộ xương trắng dáng dấp, có thể thanh âm lại tựa hồ như đã khôi phục bình thường lúc trạng thái, hơn nữa, tới mức này, chỉ cần trên người khí tức không thay đổi, liền không có nhận lầm người loại chuyện như vậy phát sinh.

"Bán Thần Lĩnh Vực, đó là cái gì?"

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc bản có thể cảm nhận được một loại cảm giác nguy cơ, trầm giọng hỏi.

"Hóa hư phía trên, chính là Thần Chi Lĩnh Vực! Không có diễn hóa hoàn thành Thần Chi Lĩnh Vực, liền bị xưng là Bán Thần Lĩnh Vực!"

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Bạch Cốt phu nhân nhàn nhạt đáp.

Nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, những thứ này lại y nguyên vẫn là rất khó để cho hắn có một loại rõ ràng lý giải.

Bất quá, vẻn vẹn chỉ là hóa hư phía trên, bốn chữ này, cũng đã đủ để cho Bạch Nhạc ý thức được vấn đề nghiêm trọng.

"Bán thần. . . Thì ra là thế!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bắc Đẩu lão tổ nhưng là nhất thời liền phản ứng kịp.

Cùng Bạch Nhạc không giống nhau, Bắc Đẩu lão tổ kiến thức không muốn so Bạch Nhạc cao hơn quá nhiều, Bạch Cốt phu nhân nhắc tới, liền đủ để cho hắn hiểu được.

Cũng không cần Bạch Cốt phu nhân mở lại miệng, Bắc Đẩu lão tổ trực tiếp từ đối Bạch Nhạc giải thích, "Nghe đồn thời đại thượng cổ, hóa hư phía trên cường giả, liền có hai loại, một loại là tiên, một loại khác thì chính là thần linh!"

"Thời đại thượng cổ, hai cái này đến tột cùng ai mạnh ai yếu đã sớm không thể tra, có thể từ thượng cổ sau đó. . . Đại đạo đoạn tuyệt, tiên cùng thần linh, đều cơ hồ đã tuyệt tích! Chỗ còn sót lại một ít tà giáo bên trong, cái gọi là thần linh, thật đều là không trọn vẹn, bán thần tiếng xưng hô này, ngược lại là xác thực thích hợp hơn."

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng cũng rốt cục đại thể lý giải một cái ý nghĩ tới.

Từ tinh hải đến hóa hư, thật chính là diễn hóa một cái độc lập tồn tại không gian!

Mà đột phá hóa hư, có thể chính là hình thành một cái chân thực. . . Tiểu thế giới!

Mà bây giờ chỗ ở mình địa phương, chính là Bạch Cốt Thần chỗ diễn hóa tiểu thế giới, chỉ là thế giới này cũng không hoàn chỉnh, chỉ là tàn phá thế giới! Cho nên, chỉ có thể được gọi là Bán Thần Lĩnh Vực!

Chờ một hồi!

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên vừa nhảy, "Không đúng, giả sử nơi này là Bạch Cốt Thần Bán Thần Lĩnh Vực, chúng ta sớm nên bị Bạch Cốt Thần giết chết mới đúng!"

Trước đó tại Bắc Đẩu sơn thời điểm, là bởi vì Bạch Cốt Tế Đàn hiến tế vẫn chưa triệt để hoàn thành, không có thể đem Bạch Cốt Thần triệu hoán mà ra, cho nên vô pháp phát huy ra thực lực chân chính đến, chỉ khi nào rơi vào đối phương tiểu thế giới, dù là chỉ là tàn phá Bán Thần Lĩnh Vực, cũng đủ làm cho Bạch Cốt Thần đơn giản giết chết mình mới đối.

"Rất đơn giản, bởi vì Bạch Cốt Thần vốn là một mực tại ngủ say, chỉ có cực nhỏ bộ phận thời gian, có thể tạm thời tỉnh lại! Cái gọi là hiến tế, thật chính là tại Bạch Cốt Thần ý thức thức tỉnh thời điểm, mượn Bạch Cốt Tế Đàn cùng hắn thành lập liên hệ, xé mở hư không, để cho hắn triệt để tỉnh lại mà thôi!"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Cốt phu nhân bình tĩnh mở miệng nói.

"Bạch Cốt Tế Đàn bị hủy, Bạch Cốt Thần đồng dạng lại nhận phản phệ,

chí ít trong vòng nửa tháng, là không có khả năng tỉnh lại."

"Nửa tháng?"

Nghe thế, Bạch Nhạc lúc này mới triệt để hiểu được, "Nói cách khác, chúng ta an toàn thời gian, cũng chính là nửa tháng này, đợi được lần sau Bạch Cốt Thần thức tỉnh thời điểm, chính là chúng ta tử kỳ?"

"Là chúng ta, không bao gồm nàng!"

Cười lạnh một tiếng, Bắc Đẩu lão tổ, lúc này chen lời nói.

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc cũng rốt cục phản ứng kịp.

Mình cùng Bắc Đẩu lão tổ là bị mạnh mẽ quăng vào cái này Bán Thần Lĩnh Vực, có thể Bạch Cốt phu nhân lại hiển nhiên là chính mình chủ động tiến đến, hơn nữa, coi như Bạch Cốt Thần trên thế gian phát ngôn viên, Bạch Cốt Thần coi như là tỉnh lại, cũng tất nhiên sẽ không đối nàng ra tay.

Tựa hồ sớm đoán được Bạch Nhạc cùng Bắc Đẩu lão tổ phản ứng, Bạch Cốt phu nhân nhàn nhạt hồi đáp đạo, "Không, nếu như Bạch Cốt Thần thức tỉnh, ta sẽ so với các ngươi chết nhanh hơn! Bởi vì đối với hắn mà nói, cắn nuốt hết ta, mới càng hữu dụng."

". . ."

Bạch Cốt phu nhân giọng nói rất nhạt, có thể hết lần này tới lần khác lại cho Bạch Nhạc một loại mười phần có thể tin cảm giác.

Không có bất kỳ lý do, có thể Bạch Nhạc đó là có thể ý thức được, đối phương nói là nói thật.

"Vì sao?"

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Bắc Đẩu lão tổ trầm giọng chất vấn.

Phải biết, Bạch Cốt phu nhân cũng không phải là bị Bạch Cốt Thần lôi vào đến, mà là chủ động tiến đến, nếu quả thật nguy hiểm như vậy, nàng tại sao muốn chủ động tiến đến? Cái này căn bản không có đạo lý.

Cũng không trả lời Bắc Đẩu lão tổ, Bạch Cốt phu nhân chỉ là lẳng lặng nhìn Bạch Nhạc, "Ngươi còn tin tưởng ta sao?"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhất thời trầm mặc xuống.

Ngày xưa các loại, cũng giống như lưu thủy chậm rãi từ trong đầu chảy xuôi mà qua.

Tin tưởng sao?

Nếu như là tại đây một lần Bắc Đẩu sơn chi chiến trước đây, Bạch Nhạc tự nhiên sẽ không chút do dự tin tưởng.

Nhưng hôm nay. . . Thật còn dám tin tưởng nàng sao?

Hơn nữa, nàng làm như thế, rốt cuộc muốn làm gì?

Nói không thông a!

Hầu như cũng ngay lúc đó, Bạch Nhạc trong đầu đột nhiên hiện lên một tia sáng, hồi ức chợt dừng lại tại ban đầu ở Linh Tê Kiếm Tông, chính mình lấy Bạch Cốt Phù, mời Bạch Cốt phu nhân lúc tới nói chuyện một màn kia tiến lên!

. . .

"Ta cùng với giáo chủ giao nhau cũng không phải một hai ngày, tự nhiên

sẽ không làm chuyện như vậy tới! Thậm chí cùng với tương phản, ta còn có thể cho Bạch Cốt Thần Giáo người, tiến nhập Quảng Hàn Thiên Cung tu hành!"

"Đương nhiên, làm làm điều kiện trao đổi, Bạch Cốt Thần Giáo nhất định phải từ giờ trở đi, triệt để ngăn chặn lạm sát kẻ vô tội sự tình! Cho dù là ma tu, cũng không nên mất đi nhân tính, giáo chủ cần phải minh bạch ta ý tứ."

"Có một số việc, không phải ngươi nghĩ đơn giản như vậy. . . Cũng không phải ta nghĩ muốn khống chế là có thể khống chế, bất quá, tạm thời mà nói, ta có thể bằng lòng ngươi."

"Bởi vì cái kia cái gọi là Bạch Cốt Thần?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 841: Lành ít dữ nhiều

Bạch Cốt Thần!

Nguyên bản rất nhiều không nghĩ ra sự tình, vào giờ khắc này, liền tựa hồ cũng trở nên rõ ràng rõ ràng.

Bạch Cốt phu nhân phản bội cũng không đột ngột, thậm chí từ lúc lúc mới đầu, nàng cũng đã mịt mờ nhắc nhở chính mình, chỉ là chính mình hoàn toàn không thể ý thức được mà thôi.

"Ngươi muốn thoát khỏi Bạch Cốt Thần khống chế?"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc cơ hồ là thốt ra.

Nghe được Bạch Nhạc hồi đáp, Bạch Cốt phu nhân liền minh bạch Bạch Nhạc đã nhớ tới, thần tình nhất thời hòa hoãn rất nhiều, chậm rãi nói rằng, "Tín ngưỡng thần linh, tuy có thể đổi lực lượng cường đại, nhưng lại cũng giống vậy hội ràng buộc thực lực của chính mình đề thăng! Không ai nguyện ý vĩnh viễn bị khống chế."

Lời này không chỉ là Bạch Nhạc, dù cho là Bắc Đẩu lão tổ cũng tin vài phần.

Có thể tu hành đến Tinh Hải Cảnh, không người nào là tâm chí cứng cỏi cường giả, muốn loại này tồn tại, còn ngu muội tin tưởng cái gì Tà Thần, bản thân liền là hoang đường chê cười.

Đối với những cái kia phổ thông trong giáo mà nói, bọn hắn có lẽ sẽ mê muội tín ngưỡng Tà Thần, tin tưởng đối phương có thể ban tặng bọn hắn lực lượng, thậm chí là sống mãi.

Thật là càng là tiếp cận cái này cái gọi là thần linh người, liền càng sẽ phát hiện cái gọi là thần linh, cũng bất quá chỉ là càng lớn mạnh một chút tu hành giả mà thôi.

Nếu như Bạch Cốt Thần vẫn còn ở trạng thái đỉnh phong, cái kia lực lượng tuyệt đối, tự nhiên đủ để khiến Bạch Cốt phu nhân không dám phản loạn, có thể chỉ là một cái quanh năm trong trạng thái mê man bán thần, còn muốn để cho nàng khăng khăng một mực tín ngưỡng, vậy thì quá buồn cười.

Một mực không có động thủ, bất quá là một mực không có tìm được cơ hội động thủ mà thôi.

Từ trình độ nào đó mà nói, đừng xem Bạch Cốt phu nhân tựa hồ lần lượt nếm thử dựng Bạch Cốt Tế Đàn, có thể nàng tâm nhưng là không muốn nhất để cho hiến tế hoàn thành , khiến cho Bạch Cốt Thần phủ xuống người.

"Thì ra là thế, thực lực ngươi một mực tại Tinh Hải Cảnh bên trong đệm, cũng là bởi vì, Bạch Cốt Thần phải không ngừng hấp thụ lực lượng ngươi a?"

Trầm ngâm một chút, Bắc Đẩu lão tổ lần nữa mở miệng nói.

"Không sai!"

Tới mức này, Bạch Cốt phu nhân tự nhiên cũng không có gì hay giấu giếm, "Đối ta tới nói, Bạch Cốt Thần tựa như là sinh trưởng ở trên người ký sinh trùng, chỉ cần một ngày không thoát khỏi hắn, ta liền một ngày không có tiến hơn một bước hy vọng!"

"Cho nên, đây hết thảy đều là ngươi cố ý thiết kế! Thậm chí cho dù là làm ta Bắc Đẩu Tinh Cung vì vậy huỷ diệt?" Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Bắc Đẩu lão tổ lành lạnh chất vấn.

"Không sai!"

Đón nhận Bắc Đẩu lão tổ ánh mắt, Bạch Cốt phu nhân nhàn nhạt hồi đáp đạo , đồng dạng không có chút nào che lấp.

Từ bái nhập Bạch Cốt Thần Giáo một ngày kia trở đi, nàng liền đã thành thói quen lạnh lùng cùng giết chóc, chỉ cần có thể đạt được chính mình mục, chết một số người tính là gì, nàng liền một điểm áp lực tâm lý cũng sẽ không có.

"Ngươi cái người điên này!"

Sát khí chợt hiện, Bắc Đẩu lão tổ lành lạnh mở miệng nói, "Ngươi cho rằng lão phu không dám giết ngươi?"

Vô luận như thế nào, Bắc Đẩu Tinh Cung đẫm máu, chính là Bạch Cốt phu nhân gây nên, nàng chính là đầu sỏ gây nên, chỉ bằng điểm này, cũng đủ để cho Bắc Đẩu lão tổ sinh lòng sát khí.

"Giết ta, các ngươi cũng bất quá liền nhiều hơn ta sống nửa tháng mà thôi."

Không hoảng hốt chút nào, Bạch Cốt phu nhân bình tĩnh hồi đáp nói.

Một câu nói này cũng là thật đem Bắc Đẩu lão tổ ế một cái chết khiếp.

Hắn tuy muốn giết chết Bạch Cốt phu nhân cho hả giận, nhưng hắn lại càng muốn phải sống sót.

Cho hả giận không có chút ý nghĩa nào, có thể sống xuống dưới nhưng là hy vọng.

Huống chi, bây giờ còn không cũng chỉ có chính hắn, Bạch Nhạc ngay ở

bên cạnh đây.

"Chúng ta trướng, có thể đi ra ngoài tính lại! Nhưng bây giờ, muốn còn sống, ngươi nhất định phải phối hợp ta, chỉ có ba người chúng ta liên thủ, mới có còn sống đi ra ngoài hy vọng."

Lạnh lùng liếc Bắc Đẩu lão tổ liếc mắt, Bạch Cốt phu nhân nhàn nhạt mở miệng nói.

... . .

Không có Bạch Cốt Tế Đàn, thậm chí ngay cả Bạch Cốt phu nhân đều không có ở đây, toàn bộ Bạch Cốt Thần Giáo là được năm bè bảy mảng, tại Đại Càn Huyết Vệ cùng Bắc Đẩu Tinh Cung cao thủ vây công phía dưới, trừ số người cực ít chạy đi bên ngoài, hắn Bạch Cốt Thần Giáo giáo chủ đều bị giết chết tại Bắc Đẩu sơn bên trên.

Trong thời gian này, Thư Khánh Dương còn đích thân xuất thủ, bắt một ít miệng sống khảo vấn.

Chỉ là, rất hiển nhiên, bọn hắn cái gì cũng không biết.

Lưu lại Đại Càn Huyết Vệ tại Bắc Đẩu Tinh Cung đợi tin tức, Thư Khánh Dương nhưng là nửa điểm thời gian cũng không dám lãng phí nữa, trực tiếp phản hồi Duyện Châu thành, lấy tốc độ nhanh nhất liên hệ Diệp Huyền đại sư.

Trên thực tế, như vậy đồng thời, Bắc Đẩu sơn một trận chiến này tin tức, cũng đã đi qua đủ loại con đường, hướng về toàn bộ thiên hạ chậm rãi lan tràn ra.

"Bán Thần Lĩnh Vực!"

Tin tức truyền tới Thanh châu, Bất Tử Thanh Vương nhất thời nhỏ bé

hơi nheo mắt lại.

Đối với những thứ này Tà Thần, người khác không hiểu, nhưng hắn lại vẫn tương đối quen thuộc, trên thực tế, thế gian này sở hữu hóa hư cường giả, cũng đều thử tiếp xúc qua Tà Thần tin tức.

Chỉ là, cuối cùng đạt được kết quả, lại lớn nhiều cũng chỉ là khinh thường.

Hóa hư phía trên, gọi là tiên!

Tại đại đa số hóa hư trong mắt cường giả, cũng chỉ có tiên, mới gọi là siêu thoát.

Loại kia ngay cả mình ý thức thanh tỉnh đều khó duy trì cái gọi là thần linh, căn bản không bị coi trọng.

Chỉ là. . . Loại này coi thường, là đối với hóa hư đỉnh phong cường giả mà nói.

Thông Thiên Ma Quân có thể coi thường, Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân có thể coi thường, thậm chí đỉnh phong Thanh Vương chính mình, cũng đồng dạng miễn cưỡng có tư cách coi thường!

Nhưng Bạch Nhạc cùng Bắc Đẩu lão tổ bọn hắn cũng không tư cách coi thường.

Một khi rơi vào Bán Thần Lĩnh Vực, vô pháp tại cái kia Tà Thần thức tỉnh trước thoát đi, liền tất nhiên chỉ có một con đường chết.

Dù là chỉ là tàn phá Bán Thần Lĩnh Vực, đối với những cái kia hóa hư phía dưới tồn tại mà nói, cũng tuyệt đối là đáng sợ nhất ác mộng.

Rơi vào bên trong, Bạch Nhạc chỉ sợ liền thực sự là lành ít dữ nhiều.

Hơn nữa, loại chuyện như vậy, ngoại nhân căn bản không thể có thể giúp.

Bán Thần Lĩnh Vực một khi đóng cửa, cho dù là lịch đại Đạo Lăng Thánh Nữ, hoặc là Thông Thiên Ma Quân phục sinh, cũng đừng nghĩ tìm ra tung tích tới.

Trừ phi là thượng cổ những cái kia đã siêu thoát nhân vật khủng bố, có thể mới có thể từ Bắc Đẩu sơn bên trên, chiến đấu trong dư âm, tìm được một ít vết tích, đuổi vào Bán Thần Lĩnh Vực bên trong.

Chỉ là, bây giờ trên đời, lại sớm đã không có loại này tồn tại.

... . .

"Bán Thần Lĩnh Vực. . . Bạch Cốt Thần Giáo!"

Đại Càn Vương Triều, thu được Thư Khánh Dương truyền đến tin tức, Diệp Huyền cũng không khỏi rơi vào trong trầm mặc.

Nếu như hắn tại hiện trường, có thể còn có biện pháp, có thể ngăn cản Bạch Nhạc rơi vào Bán Thần Lĩnh Vực, nhưng hôm nay, nhưng là nói cái gì đều trễ.

Chỉ là, muốn đối phó loại này Tà Thần, ngược lại cũng chưa chắc không có cách nào.

Từ thượng cổ tới nay, thì có nhất mạch truyền thừa, là chuyên môn đối phó những thứ này Tà Thần.

Chỉ là, theo thời gian đưa đẩy, nhất mạch kia truyền nhân, đã sớm nhiều năm không hiện thế.

Cũng may. . . Diệp Huyền bản thân giao hữu khắp thiên hạ, nhân mạch mạnh, có thể nói thiên hạ vô song!

Hơn nữa, vừa may, đối phương trước đây liền từng thiếu qua nhân tình của hắn.

Bây giờ, duy nhất hy vọng, chính là Bạch Nhạc có thể chống đỡ lâu hơn một chút.

Hít sâu một hơi, Diệp Huyền đại sư chậm rãi mở miệng nói, "Thư sinh, ngươi cầm thư tay của ta, đi một chuyến Nam Hải, dùng tốc độ nhanh nhất. . . Mời đối phương chạy tới Duyện châu, có thể, còn kịp cứu người!"

"Nam Hải?"

Nghe nói như thế, thư sinh chân mày không khỏi đột nhiên vừa nhảy, "Chủ nhân nói là. . . Phổ Đà sơn?"

Cvt: Phật đạo cuối cùng cũng xuất hiện

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 842: Nam Hải, Phổ Đà sơn

Nam Hải, Phổ Đà sơn!

Thế nhân đã chưa có biết Phổ Đà sơn, càng không biết, Phổ Đà sơn bên trong, còn có nhất mạch tu hành giả truyền thừa.

Thậm chí coi như là thư sinh, cũng vẻn vẹn chỉ là biết Phổ Đà sơn nhất mạch có cao thủ ẩn cư, nhưng lại cũng không biết, đối phương đến tột cùng là ai.

Từ Ung châu đến Nam Hải, tồn tại cực xa khoảng cách, cho dù là lấy thư sinh Tinh Hải Cảnh thực lực, đi cả ngày lẫn đêm chạy đi, chạy tới Nam Hải lúc, cũng đã là bảy ngày sau đó.

Phổ Đà sơn, tọa lạc tại Nam Hải chi thượng một mảnh quần đảo bên trong, toàn bộ quần đảo, nếu như xa xa nhìn lại, liền như là một con thuyền thuyền rồng.

"Gia sư Diệp Huyền, cầm tự viết mà đến, cầu kiến Từ Hàng đại sĩ!"

Rơi vào Phổ Đà sơn trước, thư sinh lúc này cao giọng mở miệng nói.

Lấy Tinh Hải Cảnh thực lực, thư sinh thanh âm đủ để truyền khắp toàn bộ Phổ Đà sơn.

Liên tục lặp lại ba lần những lời này, lúc này liền có một cái tiểu hòa thượng từ trên núi đi xuống, "A di đà phật, thí chủ mời theo ta lên núi!"

"Tiểu sư phụ mời!"

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, thư sinh lúc này hoàn lễ nói.

Cái này tiểu hòa thượng nhìn như không đáng chú ý, có thể cho dù là lấy thư sinh thực lực, thậm chí đều nhìn không ra đối phương tu vi tới.

Hơn nữa, đối phương là từ Phổ Đà sơn thượng tẩu hạ xuống, mà không phải bay xuống.

Từ chính mình mở miệng, đến bây giờ, tối đa cũng không hơn trăm hơi thở thời gian, nhưng này Phổ Đà sơn lại hiển nhiên không phải trăm hơi thở bên trong, là có thể đi xuống.

Nơi đây tựa hồ khắp nơi đều lộ ra kỳ quặc, để cho thư sinh trong lòng tự nhiên sinh ra một tia kiêng kỵ chi ý.

Theo tiểu hòa thượng, không sai biệt lắm một nén nhang thời gian, thư sinh mới rốt cục leo lên Phổ Đà sơn, chứng kiến một gian chùa miểu, chỉ là tiểu hòa thượng nhưng chưa dẫn hắn vào chùa, mà là vòng qua chùa chiền, mang theo thư sinh tiến nhập một mảnh Tử Trúc Lâm.

Sau một lát, thư sinh lúc này mới tại tử cây trong rừng nhìn thấy một vị áo tơ trắng nữ tử.

Nữ tử kia sinh cực mỹ, đi chân đất tùy ý ngồi ở rừng trúc ở giữa, nhưng lại hết lần này tới lần khác cho người ta một loại trang trọng cảm giác, cho dù ai cũng không sinh được nửa điểm kiều diễm chi niệm.

"Thư sinh gặp qua Từ Hàng đại sĩ!"

Trong lòng hơi động một chút, thư sinh lúc này liền phản ứng kịp, khẽ khom người hành lễ, đưa tay sách dâng.

Bên cạnh tiểu hòa thượng tiếp nhận tự viết, đi tới Từ Hàng đại sĩ bên

người, đưa tay sách đưa tới.

"Nhiều năm không thấy, Diệp Huyền đại sư được chứ?"

Tiếp nhận tự viết, Từ Hàng đại sĩ nhưng chưa lập tức mở ra, mà là nhìn về phía thư sinh hỏi.

"Gia sư tất cả mạnh khỏe!"

Thư sinh cũng không dám thúc giục đối phương, không thể làm gì khác hơn là cung kính hồi đáp nói.

"Ngươi ý đồ đến, ta đã biết đạo! Chỉ là, bần ni một mực tại Tử Trúc Lâm lễ Phật, thế tục sự tình, sớm đã nhiều năm không còn tham dự vào, sợ là muốn phiền ngươi đi một chuyến vô ích."

Từ Hàng đại sĩ nhẹ giọng mở miệng nói, giọng nói rất nhẹ, nhưng lại thậm chí không cho thư sinh mở miệng cơ hội, liền trực tiếp cự tuyệt.

"Đại sĩ ẩn cư ở cái này, tại lý do tự nhiên là không nên đánh quấy nhiễu. Chỉ là, gia sư nói, việc này, quan hệ thiên hạ an nguy, quan hệ tương lai đạo ma hai đạo hướng đi! Ngã phật từ bi, phổ độ chúng sinh, đại sĩ lại sao nhẫn tâm trí thiên hạ thương sinh mà không để ý?"

Khẽ khom người, thư sinh lần nữa mở miệng nói.

Lần này trước khi tới, Diệp Huyền cũng đã đoán được đối phương phản ứng, tự nhiên sớm liền nói cho thư sinh ứng đối phương pháp.

Quả nhiên, nghe được thư sinh, Từ Hàng đại sĩ hơi trầm mặc chốc lát, lúc này mới từ từ mở ra tự viết.

Tự viết thật không dài, có thể Từ Hàng đại sĩ lại ước chừng xem gần một chén trà nhỏ thời gian, lúc này mới đưa tay sách giao cho bên người tiểu

hòa thượng.

"Thương hải tang điền, thế gian vạn vật, tự có sinh diệt, Diệp Huyền đại sư lấy sức một mình chống đỡ Đại Càn Vương Triều, vốn là nghịch thiên cục! Bây giờ, muốn lệnh Đại Càn Vương Triều nhờ vào đó phục hưng, xác thực quá mức gượng ép. . . Cũng được, ngày xưa ta Phổ Đà sơn đã từng bị Diệp Huyền đại sư ân huệ! Tất nhiên đại sư cố ý như vậy, bần ni liền đi một chuyến đi."

Thở dài một tiếng, Từ Hàng đại sĩ lúc này mới đứng dậy, đáp ứng.

"Đa tạ đại sĩ!"

Nghe vậy, thư sinh trong lòng nhất thời một hồi đại hỉ, vội vã lần nữa thi lễ nói tạ ơn.

"Ngày xưa nhân, hôm nay quả, nếu như bình thường!"

Khẽ lắc đầu, Từ Hàng đại sĩ nhẹ giọng nói, "Ngươi lại tại ngoài rừng sau đó, bần ni hơi chút chuẩn bị, liền cùng ngươi đi trước Duyện châu."

. . .

Một điểm linh quang hiển hiện, tinh cung mơ hồ tại Bạch Nhạc phía sau nổi lên , khiến cho Bạch Nhạc cả người chậm rãi bay lên.

"Hô!"

Mở mắt, Bạch Nhạc trong mắt nhất thời lộ ra vẻ vui sướng quân truyền nhân, quả thực danh bất hư truyền!"

Nhìn Bạch Nhạc, cho dù là Bạch Cốt phu nhân cũng không khỏi trở nên thở dài nói.

Tại đây Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, muốn còn sống, muốn làm bước đầu tiên, chính là thích ứng cảnh vật chung quanh, chỉ có khôi phục thực lực, mới có thể có một tia hi vọng, bằng không, còn dựa vào cái gì cùng Bạch Cốt Thần chống lại?

Đương nhiên, nếu là chân chính Thần Chi Lĩnh Vực, chính là hóa hư cường giả tiến đến, cũng đừng nghĩ điều động nửa điểm lực lượng, chớ nói chi là Bạch Nhạc bọn hắn.

Có thể chỉ là Bán Thần Lĩnh Vực, khả năng liền tồn tại có thể xê dịch chỗ trống.

Cái này bảy ngày thời gian, Bạch Nhạc cùng Bắc Đẩu lão tổ chính là tại thích ứng cảnh vật chung quanh, cảm ứng xung quanh sức mạnh quy tắc.

Nguyên bản, tại Bạch Cốt phu nhân trong mắt, Bắc Đẩu lão tổ thực lực nếu so với Bạch Nhạc mạnh hơn, muốn thích ứng, cũng nên là Bắc Đẩu lão tổ trước thích ứng mới đúng, có thể lại không nghĩ rằng, Bạch Nhạc lần nữa đổi mới nàng nhận thức.

Vẻn vẹn bảy ngày thời gian, Bạch Nhạc cũng đã có thể đem tinh cung phóng ra ngoài, thích ứng tốc độ thậm chí so Bắc Đẩu lão tổ nhanh hơn.

"Cái này cùng ta bản thân không có quan hệ gì, chỉ là Thông Thiên Ma Công thích ứng tính càng mạnh mà thôi."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng giải thích.

Cái này ngược lại cũng không phải là nói sạo, Thông Thiên Ma Công cường đại xác thực có chút vượt quá Bạch Nhạc dự liệu.

Cái này bảy ngày thời gian, Bạch Nhạc không chỉ có riêng chỉ là khôi phục thực lực mà thôi, Bạch Nhạc thậm chí cảm giác được, chỉ cần mình nguyện ý, cho dù là nơi đây lực lượng, mình cũng có thể bằng vào Thông

Thiên Ma Công luyện hóa hấp thu.

Phải biết, đây chính là bán thần lực lượng a!

Kết quả này, thực sự quá kinh người, cho dù là loại tình huống này, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có nói ra.

"Không nên quấy rầy Bắc Đẩu lão tổ, chúng ta tại phụ cận đi một chút đi."

Xem Bắc Đẩu lão tổ liếc mắt, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng mở miệng nói.

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc cũng minh bạch, Bạch Cốt phu nhân chắc là có chuyện muốn muốn nói với mình, cũng không cái gì do dự, lúc này liền đáp ứng.

Cùng giai nhân bước chậm, tự nhiên là cảnh đẹp ý vui sự tình, nhưng nếu cái này giai nhân chỉ còn lại có một bộ xương trắng, khả năng liền thực sự đẹp không nổi.

Đi ra một khoảng cách sau đó, Bạch Cốt phu nhân lúc này mới trầm giọng mở miệng nói, "Một khi Bạch Cốt Thần thức tỉnh, trước tiên, sẽ tới giết ta! Ta vốn là tu hành Bạch Cốt Thần Quyết, bây giờ lại là bộ dáng này, đối hắn mà nói, chính là đại bổ nhất phẩm. Chỉ cần có thể cắn nuốt hết ta, hắn chí ít có thể lấy duy trì bảy ngày thức tỉnh, thời gian này, đủ để cho hắn xuyên thấu qua Bán Thần Lĩnh Vực, từ Bạch Cốt Thần Giáo bên trong, một lần nữa chọn lựa một vị giáo chủ."

"Thành thật mà nói, ta không có nắm chắc có thể ngăn trở Bạch Cốt Thần công kích, cho nên. . . Duy nhất hy vọng, chính là Quảng Hàn Thiên Cung! Nếu ngươi còn tin tưởng ta, vẫn cùng ở bên cạnh ta, đến lúc đó, giả sử đến sống chết trước mắt, ta hy vọng ngươi có thể đem ta tạm thời thu nhập Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, tách ra Bạch Cốt Thần

vòng thứ nhất công kích."

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 843: Ta! Không! Tốt! Sắc!

Quảng Hàn Thiên Cung!

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc nhỏ bé hơi nheo mắt lại, nhìn Bạch Cốt phu nhân mở miệng nói, "Ngươi từ khi nào thì bắt đầu, cũng đã đang có chủ ý này?"

Nếu như nói trước đó Bạch Nhạc vẫn cho rằng, là bởi vì mình tại Linh Tê Kiếm Tông lấy Bạch Cốt Phù mời Bạch Cốt Phù mời Bạch Cốt phu nhân đến, mới đưa đến kế tiếp những thứ này biến cố, như vậy bây giờ nghe được Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc lúc này mới đột nhiên ý thức được, có thể Bạch Cốt phu nhân nảy lòng tham, so với chính mình trong dự đoán sớm hơn nhiều.

Hơi trầm mặc chốc lát, Bạch Cốt phu nhân chậm rãi mở miệng nói, "Cái này có trọng yếu không?"

Trọng yếu sao?

Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút trở nên nghẹn lời.

Cũng không có các loại (chờ) Bạch Nhạc hồi đáp, Bạch Cốt phu nhân trực tiếp tự mình giải thích, "Từ trước đây ta biết ngươi là Ma Quân truyền nhân thời điểm, cũng đã loại ý tưởng này, nói như thế, ngươi hài lòng không?"

Hơi chậm lại, Bạch Nhạc cũng không nhịn được cười khổ lên.

"Thì ra là thế!"

Bây giờ lại cẩn thận nhớ lại, mình cùng Bạch Cốt phu nhân nhận thức toàn bộ quá trình, mặc dù bên trong cũng có xung đột kịch liệt, nhìn như đối phương là ở bất đắc dĩ phía dưới, lúc này mới cùng mình đạt thành hợp tác.

Nhưng trên thực tế, lấy Bạch Cốt phu nhân thực lực, khi đó chính mình, ở đâu có tư cách cùng đối phương hợp tác!

Trước đó Bạch Nhạc tưởng bởi vì Thông Thiên Ma Quân thanh danh, nhưng hôm nay xem ra, đối phương chắc là sáng sớm liền đã làm tốt loại này dự định mới đúng.

Bằng không, lấy Bạch Cốt phu nhân thường ngày cái kia tàn nhẫn quả đoán tính khí, thì như thế nào hội ở trước mặt mình, chung quy có vẻ như vậy bình dị gần gũi.

Nguyên lai nguồn gốc là ở cái này.

Bất quá, nói chuyện cũng tốt. . . Thiếu vài phần tình cảm, cũng có thể làm cho mình ở sau đó thời điểm, làm ra càng phán đoán chính xác.

"Nếu là ngươi sớm có kế hoạch, như vậy cần phải làm sao đối phó Bạch Cốt Thần, ngươi cũng phải có biện pháp mới đúng chứ? Tới mức này, muốn muốn tiếp tục sống, tất cả mọi người được chung sức hợp tác, tổng yếu để cho ta biết, ngươi rốt cuộc mục đích gì, nên làm như thế nào mới được."

Nhìn Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc ánh mắt đã khôi phục lại bình tĩnh.

Đối với Bạch Nhạc dạng này thái độ, Bạch Cốt phu nhân cũng đồng dạng cũng không ngoài ý, ung dung giải thích, "Mục rất đơn giản, ta không chỉ có muốn thoát khỏi Bạch Cốt Thần khống chế, hơn nữa, còn muốn tiến hơn một bước, mượn cơ hội này, luyện hóa cái này Bán Thần

Lĩnh Vực!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Cốt phu nhân được không che giấu chính mình dã tâm.

"Ta đừng đi tiên đạo, đối ta tới nói, tốt nhất tu hành phương thức, chính là thần đạo, cái này cũng giống vậy có hi vọng Siêu Thoát Đại Đạo pháp môn!"

Dừng một cái, Bạch Cốt phu nhân tiếp tục nói, "Để báo đáp lại, chỉ cần giết chết Bạch Cốt Thần, ngươi có thể luyện hóa Bạch Cốt Thần một phần lực lượng, đột phá tinh hải!"

"Vân Mộng Chân đã thu được Tiên Đạo Truyền Thừa, ngươi muốn đuổi kịp nàng cước bộ, hoàn thành ngươi tại Đạo Lăng sơn thượng hứa hẹn, yêu cầu minh hữu, yêu cầu lực lượng cường đại hơn! Ta nếu thành công, sau này đối đãi ngươi bước vào hóa hư, có thể công bằng cùng ngươi chia sẻ thần đạo bí ẩn, giúp ngươi bước ra một bước cuối cùng! Hơn nữa, ta cũng sẽ trở thành ngươi có lực nhất trợ thủ!"

"Ta dựa vào cái gì tin tưởng ngươi?"

Nheo mắt lại, Bạch Nhạc lạnh lùng hỏi.

"Một khi giúp ngươi đạt thành mục, ta làm sao dám khẳng định, ngươi có thể hay không lập tức trở mặt? Đến lúc đó tại đây Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, ngươi muốn giết ta dễ như trở bàn tay!"

Dứt bỏ tình cảm, đơn thuần từ quyền lợi cùng lý trí góc độ xuất phát, Bạch Nhạc tự nhiên có vẻ càng bình tĩnh hơn.

"Thần hồn khế ước loại chuyện hoang đường này cũng không cần nói, cái kia ước thúc không ngươi ta."

Lúc trước chỉ có Linh Phủ Cảnh thời điểm, Bạch Nhạc liền đi qua Bất Tử Thanh Vương tiếp xúc qua thần hồn khế ước, bây giờ tự nhiên rất rõ ràng, loại kia khế ước đối với Tinh Hải Cảnh cường giả, sức ràng buộc cũng rất hữu hạn, còn như hóa hư, thậm chí là bán thần, lực ảnh hưởng cơ hồ có thể không cần tính.

"Không, ngươi sai! Đối với người khác có thể không có sức ràng buộc, nhưng đối với thần linh một đạo tu hành giả mà nói. . . So với bất luận cái gì thệ ước cũng có thể tin! Một khi vi phạm thần hồn khế ước, Bán Thần Lĩnh Vực đều sẽ trực tiếp tan vỡ! Đối với thần đạo mà nói, thần hồn tinh thuần, là tất cả tu hành căn cơ."

Nhìn Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân nghiêm túc giải thích, "Trên thực tế, thần hồn khế ước, cho tới bây giờ thì không phải là dùng để ước thúc bình thường tu hành giả, mà là ước thúc thần đạo tu hành giả, thậm chí là thần linh."

Nghe thế, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi khuôn mặt có chút động.

Cái này cũng không khó tưởng tượng, từ Bạch Nhạc trước đây tiếp xúc thần hồn khế ước thời điểm, là có thể cảm thụ được bên trong tối nghĩa, rất hiển nhiên, cái kia vốn là là từ thời đại thượng cổ truyền xuống tới!

Hơn nữa, lấy thần hồn khế ước ẩn chứa tính chất phức tạp mà nói, chỉ có một chút như vậy sức ràng buộc, cũng thật có chút không thể nào nói nổi.

Nếu như như thế vừa giải thích, vậy liền hết thảy đều rõ ràng.

Nghĩ vậy, dù cho là Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi có chút động dung.

Nhưng mà, Bạch Cốt phu nhân nhưng chưa lúc đó đình chỉ, lần nữa mở miệng nói, "Nếu là ngươi còn cảm thấy chưa đủ. . . Còn có thân thể ta có

đủ hay không? Ta có thể làm nữ nhân ngươi, không cần bất luận cái gì danh phận, cũng sẽ không để hắn bất luận kẻ nào biết."

". . ."

Một câu nói này, nhưng là suýt chút nữa không có để cho Bạch Nhạc tắt hơi.

Cái này là cái gì a!

Chẳng lẽ chính mình tại trong mắt người khác, liền thật là loại này đồ háo sắc sao? Liền cái này đều có thể coi như lợi thế tới đàm phán.

"Bạch Cốt phu nhân, ta thừa nhận ngươi rất đẹp! Nhưng ngươi cho rằng, ngươi bây giờ bộ dáng này, đối ta tới nói, có sức dụ dỗ đáng nói sao?" Cơ hồ là từ trong hàm răng tóe ra một câu nói như vậy, Bạch Nhạc oán hận trách mắng.

Không thể phủ nhận, trạng thái bình thường hạ Bạch Cốt phu nhân, tự nhiên là mỹ nữ tuyệt sắc, mặc dù so với Vân Mộng Chân cũng không thua bao nhiêu.

Có thể hỏi đề ở chỗ, ngươi bây giờ là khô lâu a!

Bộ xương trắng!

Lại như thế nào xinh đẹp khô lâu, đó cũng là khô lâu a!

Coi như ta thật tốt sắc, lẽ nào đối một bộ khô lâu, cũng sẽ có dục vọng hay sao?

"Ta sẽ không một mực là bộ dáng này." Không chút phật lòng, Bạch Cốt phu nhân bình tĩnh hồi đáp đạo, "Chỉ cần giết chết Bạch Cốt Thần, luyện hóa Bán Thần Lĩnh Vực, ta ngay lập tức sẽ khôi phục nguyên bản dáng

dấp! Cái kia mới là thật ta."

"Ngươi không phải cũng có Bạch Cốt Hóa Thân sao, ngươi hoàn toàn có thể đem hiện tại ta, coi là một bộ Bạch Cốt Hóa Thân."

". . ."

Giờ khắc này, Bạch Nhạc mới thực sự là muốn thổ huyết, không mang theo ngươi như vậy a?

"Ta! Không! Tốt! Sắc!"

"Nam nhân ba vợ bốn nàng hầu, cũng không được tốt lắm sắc."

". . ."

"Ta đối bộ xương trắng không có hứng thú, vĩnh viễn không có hứng thú!"

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Bạch Cốt phu nhân không tiếp tục cải cọ, có thể trong mắt lộ ra biểu tình, lại hiển nhiên tràn đầy tràn ngập không tín nhiệm.

Oán hận khẽ cắn môi, Bạch Nhạc cái này tài hoa não nói rằng, "Không dùng những thứ này phụ thuộc điều kiện, lập xuống thần hồn khế ước a!"

"Bằng vào ta thần hồn làm khế, chỉ cần Bạch Nhạc giúp ta giết chết Bạch Cốt Thần, luyện hóa Bán Thần Lĩnh Vực! Cuộc đời này vĩnh viễn không lẫn nhau phụ, nếu làm trái lời thề này , khiến cho ta thần hồn tan vỡ, vĩnh viễn không siêu sinh!"

Từ trong miệng phun ra một đoạn cổ xưa tối nghĩa văn tự, dần dần trên không trung hòa hợp một điểm thần hồn thề, rơi vào Bạch Nhạc trước mặt.

Mặc dù những thứ này là chữ viết thượng cổ, nhưng lại ẩn chứa đạo vận, đủ để cho Bạch Nhạc biết rõ vừa ý nghĩa.

Hơn nữa, Bạch Cốt phu nhân cũng không có để cho Bạch Nhạc lập xuống cái gì ước thúc lời thề, hoàn toàn hình thành một cái như vậy đơn phương thần hồn khế ước.

Đương nhiên, trên thực tế, nếu như thất bại, cũng căn bản không cần gì thần hồn khế ước tới nghiêm phạt, tất cả mọi người sẽ chết tại đây Bán Thần Lĩnh Vực bên trong.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 844: Chúng ta là muốn thí thần a

Ký kết thần hồn khế ước, Bạch Nhạc đối Bạch Cốt phu nhân, mới một lần nữa thành lập tín nhiệm, mặc dù không dám nói trăm phần trăm tin tưởng, nhưng ít ra đã không cần thời khắc đề phòng đối phương.

"Ngươi có kế hoạch gì?"

Tỉnh táo lại, Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

Đối mặt một vị bán thần, dù là đối phương rơi vào trạng thái ngủ say bên trong, chỉ sợ cũng tuyệt đối không phải tốt như vậy giết, đối với những thứ này, Bạch Nhạc quả thực liền kiến thức nửa vời cũng không tính, tự nhiên yêu cầu Bạch Cốt phu nhân cho ra một cái minh xác phương án đến, lấy cân nhắc được mất.

"Bán Thần Lĩnh Vực bình thường sẽ không quá lớn, chỉ cần ngươi cùng Bắc Đẩu lão tổ khôi phục thực lực, chúng ta liền có thể tìm được Mai Cốt Chi Địa, cũng chính là Bạch Cốt Thần chân thân ngủ say địa phương! Đến lúc đó, tại Bạch Cốt Thần thức tỉnh trước đó, bố trí xuống trận pháp, đợi được hắn thức tỉnh lúc, trực tiếp tận ra tay toàn lực đánh lén, gắng đạt tới trong nháy mắt bị thương nặng hắn!"

"Tình huống bình thường xuống, Bạch Cốt Thần mỗi lần thức tỉnh thời gian đại khái chỉ có một nén nhang tả hữu, nếu như có thể bị thương nặng hắn, thời gian này sẽ còn lần nữa trên diện rộng giảm thiểu, chỉ cần chống nổi hắn lần đầu tiên thức tỉnh thời gian, là có thể triệt để giết chết hắn!"

"Vì sao không thừa dịp hắn ngủ say thời điểm động thủ?"

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Bạch Nhạc không hiểu hỏi.

"Vô dụng, sớm động thủ, chỉ biết sớm đưa hắn thức tỉnh, ngược lại sẽ để cho chúng ta ít một chút thời gian chuẩn bị! Hơn nữa, Bạch Cốt Thần mỗi lần thức tỉnh thời điểm, đều là hắn suy yếu nhất, yêu cầu tín đồ hiến tế thời điểm. . . Cũng chỉ có cắm ở thời gian này động thủ, chúng ta mới có giết chết hắn khả năng!"

"Vấn đề là, một khi hắn tỉnh lại. . . Chúng ta bằng cái gì có thể chống được hắn lần nữa ngủ say?" Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lắc đầu nói.

Trước đó tại Bắc Đẩu sơn bên trên, Bạch Cốt Thần vẻn vẹn chỉ là phủ xuống một bộ phận, căn bản là không có cách phát huy ra thực lực chân chính đến, đều đã suýt nữa giết chết tất cả mọi người, bây giờ tại đây bán thần chi địa, lại bằng cái gì có thể khiêu chiến Bạch Cốt Thần?

"Đây chính là ta theo vào ý đồ đến nghĩa!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ tự tin, Bạch Cốt phu nhân trầm giọng nói rằng, "Chỉ cần tìm được Mai Cốt Chi Địa, ta là có thể xảy ra khác Bạch Cốt Tế Đàn, tạm thời chặn hắn cùng với Bán Thần Lĩnh Vực liên hệ! Chỉ cần ngươi có thể giúp ta chống đỡ Bạch Cốt Thần vòng thứ nhất công kích, đợi được Bạch Cốt Tế Đàn thành hình, hắn giống như là không có nanh vuốt lão hổ, lật không nổi cái gì lãng tới."

Coi như Bạch Cốt Thần Giáo giáo chủ, từng ấy năm tới nay, một mực coi như Bạch Cốt Thần ở nhân gian phát ngôn viên, có thể nói, không có ai so Bạch Cốt phu nhân càng quen thuộc Bạch Cốt Thần, bây giờ từ nàng tự tay phát động đánh lén, tự nhiên có thể tinh chuẩn đánh trúng Bạch Cốt Thần yếu hại, thậm chí là trực tiếp đưa hắn đưa vào chỗ chết.

Loại này người bên cạnh phản bội, không thể nghi ngờ mới là trí mạng nhất.

"Vẫn là quá nguy hiểm!" Lắc đầu, Bạch Nhạc lắc đầu nói.

"Nguy hiểm? Đương nhiên nguy hiểm!" Cười lạnh một tiếng, Bạch Cốt phu nhân khinh thường nói rằng, "Ngươi nghĩ rằng chúng ta là đang làm gì? Chúng ta là muốn thí thần a!"

". . ."

Thí thần!

Hai chữ này, không thể nghi ngờ mang cho Bạch Nhạc một loại cực đại chấn động!

Đối với người thường mà nói, bọn hắn thậm chí căn bản cũng không minh bạch, tiên cùng thần khác nhau ở chỗ nào,

Đối mặt thần linh, cho tới bây giờ đều chỉ có quỳ bái phần.

Thí thần, dạng này ý niệm trong đầu, nếu không phải chân chính to gan lớn mật cuồng đồ, ai dám mọc lên dạng này ý niệm trong đầu?

Nếu không có liều mạng đi đảm phách cùng dũng khí, thì như thế nào dám hy vọng xa vời thành công? !

Đương nhiên. . . Bạch Nhạc là bị vội vả!

... . . .

Một thân trắng thuần tu sĩ phục, ghim lên búi tóc, mặc dù vẫn như cũ đi chân đất, nhưng lại vẫn cho người một loại qua đời xuất trần cảm giác.

Càng làm thư sinh cảm thấy chấn động đúng, đối phương mỗi bước ra một bước, dưới chân đều sẽ sinh ra một đóa Bạch Liên, ly khai rất lâu

sau đó, không trung Bạch Liên mới có thể chậm rãi tiêu thất.

Bộ bộ sinh liên!

Có thể tại tự nhiên hành tẩu bên trong, hiển hóa ra dạng này thủ đoạn đến, hiển nhiên là chân chính gần phật thần thông.

"Từ Hàng đại sĩ!"

Khom người lại bái, chỉ là lần này, thư sinh trong lòng cũng tự nhiên sinh ra một phần kính ngưỡng chi ý.

"Đi thôi, tất nhiên muốn cứu người, chúng ta phải mau một chút, bằng không, một khi Tà Thần tại Bán Thần Lĩnh Vực bên trong thức tỉnh, liền cái gì đều trễ."

Khẽ vuốt cằm, Từ Hàng đại sĩ nhẹ giọng mở miệng nói.

"Vâng!"

Gật đầu, thư sinh lúc này liền muốn đi xuống chân núi.

Chỉ là, Từ Hàng đại sĩ nhưng là lần nữa lắc đầu nói, "Thí chủ quá chậm, vẫn là bần ni tới trợ thí chủ giúp một tay a!"

Thuận tay nhẹ nhàng điểm một cái, xung quanh Tử Trúc Lâm bên cạnh trong ao nước, một đóa liên hoa liền chợt nở rộ, ngắn ngủi trong khoảnh khắc, liền nở rộ đến mức tận cùng, từ bên cạnh cái ao bay ra ngoài, thẳng rơi vào thư sinh trước mặt.

Thấy như vậy một màn, thư sinh trong lòng cũng không khỏi lần nữa cười khổ một tiếng, khẽ khom người thi lễ, lúc này mới đạp đến trước mặt liên hoa phía trên.

Chỉ bất quá trong khoảnh khắc, Từ Hàng đại sĩ liền trực tiếp mang theo thư sinh một chỗ bay vào vạn trượng trong trời cao, xung quanh cảnh sắc một hồi mờ nhạt, hai người liền trực tiếp xuất hiện tại ngoài trăm dặm.

Mặc dù bước vào Tinh Hải Cảnh sau đó, liền có thể xé rách hư không, nhưng đối với tu vi tổn hao lại đồng dạng cực đại, hơn nữa, chỉ có thể hạn định tại trong phạm vi nhất định, không có khả năng dùng để lặn lội đường xa.

Nhưng này Từ Hàng đại sĩ liên hoa, lại tựa hồ như liền xen vào phi hành cùng xuyên toa hư không ở giữa, tốc độ nhanh đến, cho dù là lấy thư sinh định lực, cũng không khỏi một hồi hết hồn.

Nếu như nói, ngay từ đầu, thư sinh còn có có chút do dự.

Như vậy, đến thời khắc này, thư sinh cũng đã có thể khẳng định, đối phương tất nhiên là đã tiếp cận hóa hư đỉnh phong cường giả, chỉ thiếu chút nữa là có thể siêu thoát.

Cũng chỉ có loại này thế gian cao cấp nhất tồn tại, mới có xông vào Bán Thần Lĩnh Vực cứu người khả năng.

Phật đạo lâu không ra mắt, nhưng không ngờ, vẫn còn có bực này cao thủ tồn tại.

Một khi Đạo Lăng Thiên Tông thời đại triệt để chung kết, chỉ sợ vị này môn đồ đệ tử, cũng chưa chắc nguyện ý tiếp tục ở chếch Nam Hải, đến lúc đó, phật đạo một lần nữa xuất thế, trên đời này thế lực, chỉ sợ lại hội đưa tới một vòng mới xào bài.

Chỉ là, Diệp Huyền đại sư hiển nhiên là đã sớm biết đối phương tồn tại, lại không biết lại sẽ có cái dạng gì dự định.

Thư sinh coi như là tùy tùng Diệp Huyền đại sư bên người nhiều năm,

nhưng đối với trước đây chuyện, cũng vẫn như cũ không biết chút nào.

Cái gọi là Phổ Đà sơn thiếu Diệp Huyền đại sư nhân tình, cũng không biết đến tột cùng còn có thể duy trì bao lâu tình cảm.

Nghĩ vậy, thư sinh trong lòng cũng không khỏi một hồi phập phồng.

..

"Chúc mừng lão tổ!"

Bạch Nhạc khôi phục tu vi nửa ngày sau đó, Bắc Đẩu lão tổ liền cũng đồng dạng tỉnh lại.

Mặc dù không có Bạch Nhạc như vậy thiên phú tươi đẹp, có thể Bắc Đẩu lão tổ súc tích, lại xác thực mạnh mẽ quá đáng, khoảng cách hóa hư, kém cũng vẻn vẹn chỉ là một điểm linh quang mà thôi, mà lần này cùng Bạch Cốt Thần đánh một trận, mặc dù thảm liệt, thậm chí bị ép rơi vào Bán Thần Lĩnh Vực bên trong.

Nhưng đối với Bắc Đẩu lão tổ mà nói, nhưng cũng cũng là nhân họa đắc phúc, mơ hồ lại vào nửa bước.

Chỉ cần có thể lại có chỗ đột phá, lần này ly khai Bán Thần Lĩnh Vực sau đó, cũng đã có hy vọng đột phá hóa hư.

Những thứ này, lấy Bạch Nhạc ánh mắt còn chưa hẳn nhìn ra, có thể Bạch Cốt phu nhân nhưng là xem thanh thanh sở sở, vì vậy cái này mới mở miệng nói hạ.

Nhàn nhạt liếc Bạch Cốt phu nhân liếc mắt, Bắc Đẩu lão tổ chậm rãi mở miệng nói, "Có thể sống ly khai lại nói hạ không muộn. . . Huống chi, nếu có thể còn sống rời đi, giáo chủ thu hoạch sợ là nếu so với lão phu phần lớn."

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 845: Thời gian quay lại, Từ Hàng hiển thánh

Mặc dù không biết Bạch Nhạc cùng Bạch Cốt phu nhân nói cái gì, thế nhưng lấy Bắc Đẩu lão tổ nhạy cảm, tự nhiên không khó đoán được, Bạch Nhạc đã cùng Bạch Cốt phu nhân đạt thành hoà giải.

Loại tình huống này, Bắc Đẩu lão tổ tự nhiên vô pháp chỉ trích Bạch Nhạc, có thể tìm cơ hội đâm Bạch Cốt phu nhân hai câu, nhưng là không hề áp lực tâm lý.

Bạch Nhạc có thể cùng Bạch Cốt phu nhân hoà giải, nhưng hắn lại không thể.

Mặc dù ly khai Bán Thần Lĩnh Vực, hắn cùng với Bạch Cốt phu nhân cũng đồng dạng là địch không phải bạn, đây không phải là bản thân hắn chỗ quyết định, mà là hắn lập trường quyết định.

Bạch Cốt Tế Đàn phía dưới, Bắc Đẩu Tinh Cung không biết chết nhiều ít đệ tử, nếu như dạng này còn có thể cùng Bạch Cốt Thần Giáo hoà giải, chỉ sợ Bắc Đẩu Tinh Cung chính mình trước hết muốn loạn.

"Hợp tác cùng có lợi, phân thì hai thương! Chuyện cho tới bây giờ, chỉ cần chúng ta có thể đồng tâm hiệp lực, tất cả mọi người tự nhiên đều có thể đạt được chỗ tốt!"

Sắc mặt có vẻ hơi bình tĩnh, Bạch Cốt phu nhân nhàn nhạt mở miệng nói, "Còn như ra ngoài sau khi, có phải hay không lại chia cái sinh tử, cũng hầu như trước phải còn sống đi ra ngoài hãy nói."

Lạnh rên một tiếng, Bắc Đẩu lão tổ nhưng cũng cuối cùng không tiếp tục

mở miệng, cam chịu Bạch Cốt phu nhân.

Bạch Cốt phu nhân cũng đồng dạng không có đấu khí, đem trước đó đối Bạch Nhạc nói qua kế hoạch, lại đối Bắc Đẩu lão tổ nói một lần.

Đương nhiên, chính nàng muốn luyện hóa Bán Thần Lĩnh Vực sự tình, nàng cũng không có nói cho Bắc Đẩu lão tổ, chỉ nói, chỉ có giết chết Bạch Cốt Thần, mới có thể ly khai Bán Thần Lĩnh Vực.

Bạch Nhạc không có nói ra dị nghị, Bắc Đẩu lão tổ chưa quen thuộc tình huống, tự nhiên cũng đồng dạng sẽ không đưa ra dị nghị.

Ba người liền bắt đầu chậm rãi tại đây Bán Thần Lĩnh Vực bên trong tìm kiếm Bạch Cốt Thần Mai Cốt Chi Địa.

Mặc dù Bạch Cốt Thần đang ngủ say bên trong, nhưng lại cũng cũng không có nghĩa là, cái này Bán Thần Lĩnh Vực bên trong liền không có bất kỳ nguy hiểm.

Trên thực tế, mảnh này Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, mai táng rất nhiều cường giả, những cường giả này thần hồn đã sớm tiêu tán, có thể thi cốt tuy nhiên cũng bảo lưu lại đến, trở thành từng cổ một bộ xương trắng, tình huống bình thường xuống, cũng đều đang ngủ say, có thể chỉ cần bước vào bọn hắn vị trí khu vực trong, liền sẽ tỉnh lại, hướng về xông vào người trong phát động công kích.

Đây cũng là Bạch Cốt phu nhân trước đó kiên trì, phải chờ tới Bạch Nhạc cùng Bắc Đẩu lão tổ khôi phục thực lực sau đó, sẽ tìm tìm Mai Cốt Chi Địa nguyên nhân.

Đương nhiên, lấy ba người bọn họ thực lực, chỉ cần có chuẩn bị, đối phó loại này bản thân đã không có ý thức bộ xương trắng, cũng không tính trắc trở, chỉ là, ở chỗ này tiêu hao hết linh lực rất khó bổ sung trở về, Bạch Nhạc cùng Bắc Đẩu lão tổ đều phải cẩn thận tiết kiệm lực lượng

mới được.

Đi qua Thông Thiên Ma Công, Bạch Nhạc mặc dù cũng có thể luyện hóa nơi đây lực lượng, có thể ở loại tình huống này xuống, Bạch Nhạc nhưng cũng hiển nhiên không nguyện ý bại lộ điểm này.

... . . .

Ba ngày!

Từ nam hải đến Duyện châu, tại Từ Hàng đại sĩ trợ giúp xuống, vẻn vẹn chỉ dùng ba ngày thời gian, hơn nữa, trong thời gian này, mỗi ngày hai người cũng đều còn muốn nghỉ ngơi một thời gian ngắn, để bảo đảm có thể bằng tốt trạng thái chạy tới Bắc Đẩu Tinh Cung.

Chờ thư sinh bọn hắn đến Bắc Đẩu Tinh Cung thời điểm, nơi đây cục diện đã bị triệt để khống chế lại, Đại Càn Huyết Vệ cùng Thư Khánh Dương trấn thủ tại chỗ này, không có Bắc Đẩu lão tổ Bắc Đẩu Tinh Cung, tự nhiên cũng chỉ có ngầm đồng ý.

Chỉ là, toàn bộ Bắc Đẩu sơn bên trên, trừ Đại Càn Huyết Vệ ở ngoài, người khác có chút lòng người bàng hoàng, nhưng cũng là không có biện pháp sự tình.

Thư sinh chạy tới, nhất thời để cho Thư Khánh Dương trở nên đại hỉ, trước đó xu hướng suy tàn tựa hồ cũng theo thư sinh đến quét một cái sạch.

"Bái kiến thư sinh tiền bối!"

Khẽ khom người, Thư Khánh Dương vội vàng hướng thư sinh hành lễ nói.

Mặc dù bây giờ hắn cũng đã bước vào Tinh Hải Cảnh, có thể đối mặt thư

sinh loại này Diệp Huyền đại sư người bên cạnh, tự nhiên cũng đồng dạng không dám mất lễ phép.

Hơi hơi nghiêng người, ý bảo không nhận Thư Khánh Dương lễ, thư sinh lập tức giới thiệu, "Vị này chính là Nam Hải Phổ Đà sơn Từ Hàng đại sĩ, là chủ nhân cố ý mời tới hỗ trợ phật đạo cao nhân!"

Trong lòng rùng mình, Thư Khánh Dương liền vội vàng tiến lên thi lễ nói, "Đại Càn Vương Triều Thư Khánh Dương, bái kiến Từ Hàng đại sĩ!"

"Thí chủ không cần đa lễ, bần ni chính là người từ phương khác, không nói những thứ này nghi thức xã giao! Thí chủ nếu là có tâm, sau này đến Nam Hải vì ta phật dâng một nén nhang cũng chính là."

Khẽ vuốt cằm, Từ Hàng đại sĩ nhẹ giọng mở miệng nói.

Nói xong câu đó, cũng không cần phải nhiều lời nữa, Từ Hàng đại sĩ thẳng bước vào không trung!

Như cùng ở tại Nam Hải lúc, Từ Hàng đại sĩ mỗi bước ra một bước, liền có liên hoa từ dưới chân hiển hiện mà ra, quả thực là phật ý tràn ngập , khiến cho người nhịn không được muốn quỳ bái.

Chính là thư sinh cùng Thư Khánh Dương, nhìn thấy một màn này, cũng không khỏi nhìn thấy mà giật mình, những cái kia bình thường Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử, lúc này thấy như vậy một màn, càng là mất tự nhiên liền có rất nhiều người quỳ theo chuyến về lễ.

Trong chốc lát, toàn bộ Bắc Đẩu sơn bên trên, phảng phất đều sinh ra một hồi mùi hoa.

Thiên địa ở giữa, vô số óng ánh trong suốt cánh hoa bay lả tả rơi, phảng phất trận tiếp theo hoa vũ!

Càng làm cho người rung động là.

Ở nơi này một mảnh hoa vũ ở giữa, trước đây Bắc Đẩu sơn thượng phát sinh một màn, phảng phất thời gian ngược lại tố, rõ ràng nổi lên, làm cho tất cả mọi người cũng có thể thanh thanh sở sở chứng kiến lúc đầu tình cảnh.

Đến giờ phút nầy, vô luận là Thư Khánh Dương, vẫn là những cái kia Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử, hoặc là Đại Càn Huyết Vệ, trong lòng đều hiểu, đây là thật gặp phải cao nhân tuyệt thế.

Không dám nói có một không hai, có thể chí ít, chỉ sợ cũng cùng Thông Thiên Ma Quân, ngày xưa Đạo Lăng Thánh Nữ bọn họ là cùng cấp độ cao thủ.

Thông Thiên Ma Quân, Đạo Lăng Thánh Nữ mất đi, ngay cả Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân cũng song song bỏ mạng ở Đạo Lăng sơn bên trên.

Bây giờ đương đại, chỉ sợ đã rất khó có người có thể cùng dạng này tồn tại chống lại.

"A di đà phật!"

Hoa vũ tiêu tán, lúc đầu phát sinh tất cả, cũng đều rõ ràng nổi lên, Từ Hàng đại sĩ nhẹ tuyên một tiếng phật hiệu, cái này mới mở miệng nói.

"Bạch thí chủ, tuy là ma đạo mọi người, đã có một viên bồ đề tâm, có thể ở loại tình huống này xuống, quên sống chết cứu người, xác thực làm người ta bội phục! Chỉ bằng phần này thiện tâm, bần ni liền không thể ngồi yên không lý đến."

Mặc dù trước đó là ứng với Diệp Huyền mời mà đến, có thể Từ Hàng đại sĩ bực này thân phận, nhưng cũng cuối cùng sẽ không vì vậy mà chịu

ước thúc.

Bây giờ thấy rõ lúc đầu tình cảnh, lúc này mới chân chính sinh ra cứu người chi tâm.

Trong lúc này chênh lệch khả năng liền quá lớn.

Nghe được Từ Hàng đại sĩ, Thư Khánh Dương tinh thần cũng nhất thời vì đó rung một cái, "Đa tạ đại sĩ từ bi!"

Hơi trầm ngâm một chút, Từ Hàng đại sĩ lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Bán Thần Lĩnh Vực nấp trong sâu trong hư không, chính là bần ni, cũng vô pháp tại đơn giản tìm được, mời ở chỗ này thiết hạ bàn thờ, bần ni tốt cách làm, mở thiên nhãn tìm kiếm Bán Thần Lĩnh Vực tung tích."

"Cái này hiển nhiên, đại sĩ có gì phân phó, cứ việc nói, ta nhất định vì đại sĩ bố trí chu toàn!"

Thư Khánh Dương lúc này vỗ miệng ngực đảm bảo nói.

"Đa tạ thí chủ!"

Khẽ vuốt cằm, Từ Hàng đại sĩ lúc này đem chính mình yêu cầu, nói ra.

"Bần ni muốn một tấm Trầm Hương Mộc bàn thờ, Xích Đồng lư hương một tòa, mùi thơm ngát số trụ. . ."

Bên này Từ Hàng đại sĩ mở miệng đồng thời, cũng đã có Đại Càn Huyết Vệ chạy tới, từng cái đem những yêu cầu này ghi lại, đợi được Từ Hàng đại sĩ nói xong, lập tức liền có người xoay người chuẩn bị đi.

Dựa lưng vào Bắc Đẩu Tinh Cung, lại có toàn bộ Duyện châu chống đỡ, mặc dù Từ Hàng đại sĩ yêu cầu đặc thù một chút, nhưng cũng không khó góp đủ.

PS: Tinh thần không tốt, tốt giống như có điểm quan tâm, hôm nay chỉ có 2 càng.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 846: Mai Cốt Chi Địa, Bạch Cốt Hóa Thân

"Cẩn thận!"

Một thanh níu lại Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân trầm giọng mở miệng cảnh báo nói.

Vùng này từ mặt ngoài xem, cùng hắn địa phương cũng không có khác nhau chút nào, thật là bước vào bên trong trong nháy mắt, Bạch Cốt phu nhân liền cảm nhận đến một cổ khủng bố oán khí, cho dù là nàng, thần hồn cũng không khỏi chịu đến một tia ảnh hưởng.

Phải biết, nàng bản thân liền là tu hành Bạch Cốt Thần Quyết, ở phương diện này chỗ chịu ảnh hưởng có thể nói là cơ hồ nhỏ bé.

Nếu như liền nàng hội chịu ảnh hưởng, như vậy đối với Bạch Nhạc cùng Bắc Đẩu lão tổ mà nói, khả năng liền không chỉ có chỉ là có chỗ ảnh hưởng đơn giản như vậy.

"Chính là chỗ này?"

Bạch Nhạc phản ứng cũng là cực nhanh, cứ việc trên thực tế hắn vẫn không có thể phát hiện dị thường gì, có thể Bạch Cốt phu nhân phản ứng, cũng đã đủ để cho hắn làm ra chính xác phán đoán.

"Nơi đây tràn ngập khủng bố oán khí, các ngươi tạm thời còn không phát hiện được, thật là một khi thâm nhập bên trong, liền rất dễ dàng chịu đến oán khí ảnh hưởng, táo bạo dễ nộ, phản ứng chậm chạp. . . Thậm chí có thể sẽ xuất hiện ảo giác!"

Gật đầu, Bạch Cốt phu nhân ngưng trọng mở miệng nói, "Còn có, nơi đây nhất định mai táng rất nhiều cường giả cùng mãnh thú bạch cốt, một khi thâm nhập bên trong, lập tức đều sẽ thức tỉnh, hướng chúng ta phát động công kích!"

Nói đến đây, cho dù là Bắc Đẩu lão tổ sắc mặt cũng không khỏi ngưng trọng vài phần.

Nếu như tại địa phương khác, hắn tự tin sẽ không nhận ảnh hưởng gì, có ở cái này Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, linh lực nhưng là dùng một điểm ít một chút, nếu là ở những thứ này không cần thiết trong chuyện, lãng phí quá nhiều lực lượng, còn đối phó thế nào có thể sẽ tỉnh lại Bạch Cốt Thần?

"Ngươi có biện pháp nào?"

Quay đầu nhìn Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

"Cô đọng Bạch Cốt Hóa Thân!"

Nhìn Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân chậm rãi hồi đáp đạo, "Những thứ này đều là cô đọng Bạch Cốt Hóa Thân tốt nhất tài liệu, hơn nữa, cũng nhất định phải một đường thanh lý đi qua, bằng không, một khi Bạch Cốt Thần thức tỉnh, những thứ này bộ xương trắng cùng mãnh thú thực lực lập tức sẽ tăng lên không chỉ gấp mười lần, đến lúc đó, chỉ là những thứ này cũng đã đủ đủ giết chết chúng ta."

Sớm đi tới Mai Cốt Chi Địa, cái này bản thân liền là nhất định muốn tại Bạch Cốt Thần thức tỉnh trước đó làm chuẩn bị.

Nếu không thể như thế không ngừng suy yếu Bạch Cốt Thần lực lượng, chỉ bằng bọn hắn ba người này, lấy cái gì tới thí thần?

Bạch Cốt Hóa Thân!

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Bạch Cốt Hóa Thân, hắn chính là có.

Cho dù đối với Bạch Nhạc mà nói, thật một mực không chút để ý qua Bạch Cốt Hóa Thân, nhưng lại không thừa nhận cũng không được, Bạch Cốt Hóa Thân tuyệt đối là cực kỳ mạnh mẽ thần thông pháp môn.

Bạch Nhạc tự nhiên không có khả năng như Bạch Cốt Thần Giáo người, dùng loại kia tàn nhẫn phương thức tới tế luyện Bạch Cốt Hóa Thân, nhưng nếu như là lấy cái này Mai Cốt Chi Địa bạch cốt tới tế luyện, có thể sẽ không có áp lực tâm lý.

"Bắc Đẩu lão tổ, ngươi có muốn hay không cũng tế luyện nhất tôn Bạch Cốt Hóa Thân?"

Hô hấp ở giữa, nhất tôn Bạch Cốt Hóa Thân chợt bay ra, thẳng bước vào Mai Cốt Chi Địa, tùy ý thôn phệ xung quanh bạch cốt lực lượng, Bạch Cốt phu nhân tùy ý chuyển hướng Bắc Đẩu lão tổ hỏi.

Con mắt hơi hơi nheo lại, Bắc Đẩu lão tổ nhưng cũng không khỏi có chút chần chờ.

Về Bạch Cốt Hóa Thân sự tình, trước đây Bạch Nhạc thượng Bắc Đẩu Tinh Cung thời điểm, liền đề cập qua, cũng sắp cất giấu Bạch Cốt Thần Quyết giới chỉ giao ra đây! Huống chi, trước đây Đông Hải Tiên Đảo cùng Bạch Cốt Thần Giáo liên thủ, cũng là bởi vì Bạch Cốt Hóa Thân, náo sôi sùng sục, Bắc Đẩu lão tổ thì như thế nào có thể không biết?

Bạch Cốt Hóa Thân, mặc dù là ma đạo thủ đoạn, tuy nhiên lại cực kỳ đặc thù, chỉ cần tế luyện thành công, liền chờ tại nhiều một cái mạng, mà là cũng sẽ không ảnh hưởng bản thân tu vi, không ngờ bị người phát hiện.

Nếu vào ngày thường, cũng liền thôi, Bắc Đẩu lão tổ chưa chắc sẽ quan tâm dạng này thủ đoạn, nhưng hôm nay tại đây Bán Thần Lĩnh Vực lại không giống nhau.

Một khi tế luyện ra Bạch Cốt Hóa Thân, tới bớt ở chỗ này, thích ứng tính hội mạnh lên rất nhiều.

Vấn đề duy nhất ở chỗ. . . Bạch Cốt phu nhân làm sao sẽ tốt như thế tâm, vậy mà nguyện ý bả tế luyện Bạch Cốt Hóa Thân phương pháp đưa cho hắn?

Tựa hồ đoán được Bắc Đẩu lão tổ tâm tư, Bạch Cốt phu nhân nhàn nhạt mở miệng nói, "Bắc Đẩu lão tổ, ngươi không cần như thế nghi thần nghi quỷ, giữa chúng ta ân oán, cũng phải chờ đi ra ngoài tính lại! Độ không qua trước mắt một kiếp này, tất cả mọi người phải chết, còn có cái gì có thể che lấp! Tế luyện Bạch Cốt Hóa Thân phương pháp ta cho ngươi, có muốn hay không tế luyện, ngươi tự quyết định."

Trong lúc nói chuyện, Bạch Cốt phu nhân đầu ngón tay khẽ búng, thế nhưng liền có một viên ngọc giản hướng về Bắc Đẩu lão tổ bay qua.

Làm xong những thứ này, Bạch Cốt phu nhân nhưng là lại lười nhác nhìn nhiều Bắc Đẩu lão tổ liếc mắt, thẳng đem lực chú ý phóng tới chính mình Bạch Cốt Hóa Thân phía trên.

Cầm ngọc giản, Bắc Đẩu lão tổ vẻn vẹn chỉ do dự mấy hơi thở thời gian, liền thẳng thắn cầm ngọc giản lên tu luyện.

Chính như Bạch Cốt phu nhân nói, vô luận đối phương ôm cái dạng gì dự định, trước hết nghĩ biện pháp còn sống từ nơi này ly khai, mới là nhất chuyện trọng yếu.

... . .

Ngay tại Bạch Nhạc bọn hắn mượn Mai Cốt Chi Địa, tế luyện Bạch Cốt Hóa Thân thời điểm, Bắc Đẩu sơn bên trên, Thư Khánh Dương cũng đã vì Từ Hàng đại sĩ chuẩn bị xong bàn thờ.

Vẻn vẹn dùng chưa tới một canh giờ thời gian, tất cả yêu cầu cũng đã làm được tốt nhất.

Đứng ở bàn thờ trước, Từ Hàng đại sĩ dấy lên ba nén nhang, hô hấp ở giữa, trong bầu trời liền chợt xuất hiện nhất tôn kim sắc phật tượng.

Trong tích tắc, phảng phất toàn bộ Bắc Đẩu sơn trên đều tràn ngập tụng kinh tiếng, Phạn âm lọt vào tai, Phật Quang Phổ Chiếu.

Tại đây phật quang bên trong, Từ Hàng đại sĩ từng bước bước vào không trung, men theo phật quang chỉ dẫn tìm kiếm trong hư không vết tích.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Bắc Đẩu sơn bên trên, không biết nhiều ít đệ tử quỳ xuống lạy, quỳ bái.

Nhìn đây hết thảy, Thư Khánh Dương trong lòng cũng không khỏi âm thầm thở dài một tiếng.

Quá mạnh, dạng này thủ đoạn, quả thực như cùng người trước hiển thánh.

Sau ngày hôm nay, chỉ sợ Bắc Đẩu sơn phụ cận, không, hoặc là phải nói, toàn bộ Duyện châu đều không biết sẽ có bao nhiêu người trở thành phật giáo tín đồ.

Nếu như nói, Bạch Cốt Thần Giáo là thờ phụng Tà Thần, như vậy phật giáo tín ngưỡng phật đà, thật từ trên bản chất, có thể cũng giống như vậy đạo lý.

Trách không được, qua nhiều năm như vậy, Từ Hàng đại sĩ đều thủy chung ẩn cư ở Nam Hải, dạng này thủ đoạn, Đạo Lăng Thiên Tông có thể dung hạ mới kỳ quái.

Nghĩ vậy, Thư Khánh Dương trong lòng lần nữa hiện lên vô số ý niệm trong đầu.

Nếu như trước đó, hắn còn cho rằng Từ Hàng đại sĩ chỉ là đơn thuần ứng với Diệp Huyền đại sư mời đến đây cứu người, như vậy giờ khắc này, hắn cũng đã triệt để hiểu được.

Cứu người chỉ là một bộ phận nguyên nhân, chân chính để cho Từ Hàng đại sĩ nguyện ý không xa vạn dặm, từ nam hải chạy tới nơi này cứu người, là cái này phật đạo một lần nữa xuất thế cơ hội!

Bây giờ lại hồi tưởng, trước đó Từ Hàng đại sĩ đối với mình nói, nếu có tâm, sau này có thể đi về phía nam biển một chuyến, thượng một trụ mùi thơm ngát!

Lời này, thật cũng căn bản không phải đối với mình nói, mà là muốn mượn cơ hội này, đem cái này câu, đem Nam Hải Phổ Đà sơn danh tiếng truyền đi mà thôi.

Loại này đỉnh tiêm tồn tại, quả thực không có một cái là nhân vật đơn giản a!

Ý thức được điểm này, Thư Khánh Dương trong lòng kính phục nhất thời dần dần tán đi, chiếm lấy thì là một loại nhàn nhạt kiêng kỵ cùng cảnh giác.

Đạo Lăng thiên hạ thời đại muốn đi qua, bây giờ những thứ này lánh đời tồn tại, cũng đều tùy theo xuất sơn. . . Thế đạo này, là thật muốn nghênh đón một lần đại loạn a!

Chỉ không biết, Diệp Huyền đại sư, rốt cuộc cân nhắc thế nào. . .

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 847: Phật quang chiếu khắp nơi chôn xương

Ba người, ba bộ bộ xương trắng, chậm rãi hướng về Mai Cốt Chi Địa chỗ sâu đi tới.

Dọc theo đường đi, sở hữu bị thức tỉnh khô lâu hoặc là mãnh thú, tất cả đều bị ba người Bạch Cốt Hóa Thân thôn phệ luyện hóa, ngắn ngủi nửa ngày ở giữa, ba người liền đi qua phân nửa lộ trình.

Xa xa, thậm chí đã có thể chứng kiến Bạch Cốt Thần thân thể.

Cao tới mấy chục thước thân thể, từ xa nhìn lại giống như là một tòa núi nhỏ, dưới chân tràn ngập lộn xộn bạch cốt, cho dù là đang ngủ say bên trong, cũng có thể để cho người ta cảm thụ được một hồi khó diễn tả được cảm giác đè nén, phảng phất chỉ là tới gần một ít, liền sẽ làm người ta kinh ngạc run sợ.

"Hiện tại làm sao bây giờ?"

Hơi có chút lưỡng lự, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng hỏi.

Khoảng cách gần như vậy, nếu như lại xuất thủ, chiến đấu dư ba, có thể hay không thức tỉnh Bạch Cốt Thần, Bạch Nhạc khả năng liền xác thực có chút không nắm chắc được.

"Bắc Đẩu lão tổ, bày trận đi, không được suy nghĩ phòng ngự, toàn lực đánh giết, ta muốn Bạch Cốt Thần thức tỉnh trong nháy mắt, là có thể mức độ lớn nhất cho hắn lớn nhất đả kích." Chuyển hướng Bắc Đẩu lão tổ, Bạch Cốt phu nhân trầm giọng nói rằng.

"Tốt!"

Tới mức này, Bắc Đẩu lão tổ đương nhiên sẽ không lại đẩy ủy, một ngụm liền đáp ứng.

"Chỉ là, nơi đây linh lực thiếu sót, chỉ có thể dùng linh thạch đến bổ sung, trận pháp uy lực hữu hạn, chưa chắc có thể như ngươi mong muốn."

Lời nói nhất định muốn nói rõ ràng, trong kịch chiến , bất kỳ cái gì một điểm sơ sẩy, đều có thể đưa tới bại vong.

"Tận lực liền tốt!" Lắc đầu, Bạch Cốt phu nhân chậm rãi nói rằng, "Vừa mới thức tỉnh Bạch Cốt Thần, tối đa chỉ có bình thường hóa hư thực lực, chỉ cần không cho hắn thời gian điều động Bán Thần Lĩnh Vực lực lượng, vẫn có khả năng rất lớn thành công. . . ."

"Ùng ùng! ! !"

Hầu như ngay tại Bạch Cốt phu nhân vừa nói, toàn bộ Bán Thần Lĩnh Vực phảng phất đều tùy thời chấn động, trong hư không, mơ hồ xuất hiện một đạo cái khe to lớn, có kim quang từ trong khe hở xuyên qua, dường như muốn đem toàn bộ Bán Thần Lĩnh Vực đều rọi sáng đồng dạng.

"Đó là cái gì?"

Trong nháy mắt, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Bắc Đẩu lão tổ cũng không khỏi thốt nhiên biến sắc, hầu như khó mà tin được chính mình con mắt.

Sau một khắc, Bạch Cốt phu nhân càng là đột nhiên biến sắc, "Chạy mau, Bạch Cốt Thần muốn sớm thức tỉnh!"

Trước đó bọn hắn sở hữu kế hoạch, đều là xây dựng ở Bạch Cốt Thần

đúng hạn thức tỉnh trên căn bản, bởi vì chỉ có tại cơ sở này bên trên, Bạch Cốt Thần thực lực mới có thể bị suy yếu đến bọn hắn có thể chống lại trình độ.

Nhưng hôm nay, cái này biến cố đột nhiên lại hiển nhiên triệt để đánh loạn hết thảy kế hoạch.

Thậm chí căn bản không kịp suy nghĩ đến tột cùng phát sinh cái gì, bọn hắn nhất định phải lập tức chạy ra Mai Cốt Chi Địa, tách ra Bạch Cốt Thần thức tỉnh lúc phẫn nộ.

. . .

"Án, ma, ni, bá, ni, hồng!"

Phật quang bao phủ phía dưới, trong hư không, đột nhiên xuất hiện một đạo rõ ràng khe hở, Từ Hàng đại sĩ bước ra một bước, một đóa kim liên chợt hướng về cái kia Hư Không Liệt Phùng.

Mở miệng lúc, phật gia lục tự chân ngôn, trên không trung ngưng tụ thành bảy cái thiếp vàng phật văn đại tự, thuận thế rơi xuống!

Giờ khắc này, sở hữu tại Bắc Đẩu sơn thượng nhân, đều có thể rõ ràng chứng kiến trong hư không, hiển hiện mà ra cái kia một tòa Bán Thần Lĩnh Vực.

Dưới chân hơi hơi một bước, Từ Hàng đại sĩ cũng đã theo Hư Không Liệt Phùng, thuận thế bước vào cái kia Bán Thần Lĩnh Vực bên trong.

Thành công!

Giờ khắc này, mỗi người trong lòng cũng không khỏi sinh ra một loại cường liệt cảm giác chấn động!

Từ Hàng đại sĩ vậy mà thật bằng vào đối với hư không nhận biết, lấy phật hiệu mở ra cái kia Tà Thần vị trí không gian, phần này thủ đoạn, quả thực có thể nói thông thiên triệt địa.

Chỉ là theo Từ Hàng đại sĩ tiêu thất, không gian xung quanh, liền lần nữa khôi phục lại bình tĩnh.

Cho dù là Thư Khánh Dương cũng không dám cùng theo một lúc xông vào, chỉ có thể chờ ở bên ngoài tin tức.

Mặc dù Từ Hàng đại sĩ xác thực thần thông kinh người, có thể tưởng tượng đến, muốn đối mặt là trong tin đồn hóa hư phía trên Tà Thần, liền thực sự rất khó để cho người ta sinh ra nhiều ít lòng tin tới.

. . .

"Oanh!"

Mù mịt chân trời ở giữa, đột nhiên xuất hiện nhất tôn Kim Sắc Phật Đà hình bóng, phật quang chiếu khắp phía dưới, phảng phất trong nháy mắt, liền trực tiếp tìm được Mai Cốt Chi Địa, Bạch Cốt Thần chỗ ngủ say vị trí.

Bạch Nhạc ba người bọn họ, cũng đồng dạng rơi vào phật quang chiếu rọi xuống.

Chỉ là ngay tại lúc đó, một mực ngủ say Bạch Cốt Thần cũng chợt bị phật quang thức tỉnh, toàn bộ Bán Thần Lĩnh Vực chợt run rẩy, Mai Cốt Chi Địa bên trong, sở hữu bộ xương trắng, mãnh thú, cũng đều vào giờ khắc này tỉnh lại!

Khủng bố khí tức tử vong bao phủ phía dưới, toàn bộ Mai Cốt Chi Địa một mảnh xơ xác tiêu điều.

Thậm chí không cần Bạch Cốt Thần chỉ huy, xung quanh sở hữu bộ xương trắng, mãnh thú đều một chỗ hướng về Bạch Nhạc bọn hắn vây giết mà đến.

Bạch Cốt Thần không có thức tỉnh thời điểm, Bạch Nhạc bọn họ là dẫn giết, mỗi lần chỉ đối mặt hữu hạn mấy con, mà bây giờ nhưng là ùn ùn kéo đến một chỗ vọt tới, hơn nữa, có khí tức tử vong làm dịu, những thứ này bộ xương trắng cùng mãnh thú thực lực, càng là chợt đề thăng gấp mười lần!

Từng cái chí ít đều có Tinh Cung Cảnh lực lượng, đủ để khiến bất luận cái gì trong lòng run sợ.

Tối trọng yếu đúng, Bạch Cốt Thần ánh mắt cũng theo rơi qua đây.

Cái kia u con mắt màu xanh lục, phảng phất có thể trong nháy mắt đâm thủng hư không, nhắm thẳng vào bản chất.

Bất quá, cũng may, Bạch Cốt Thần cũng vẻn vẹn chỉ là liếc liếc mắt, liền trực tiếp đem Bạch Nhạc bọn hắn những thứ này tiểu trùng tử sơ xuất.

Đối với Bạch Cốt Thần mà nói, không trung cái kia nhất tôn Kim Sắc Phật Đà mới là chân chính có thể dao động hắn căn cơ lực lượng kinh khủng.

"Phật đạo người trong? Ngươi là ai?"

Khàn giọng thanh âm chợt vang lên, thân thể nhoáng lên, Bạch Cốt Thần chợt đứng dậy, phảng phất muốn xuyên qua phật quang, chứng kiến đối phương dáng dấp!

"Án, ma, ni, bá, ni, hồng!"

Lục tự chân ngôn lần nữa từ trong miệng phun ra, phảng phất trong nháy

mắt, hóa thành lục căn xiềng xích, lăng không rơi xuống, hướng về Bạch Cốt Thần dây dưa đi.

Ngay tại lúc đó, Từ Hàng đại sĩ thân ảnh cũng rốt cục chậm rãi từ trong hư không nổi lên.

"Ngã phật từ bi, phổ độ chúng sinh! Như vậy tội nghiệt chi địa, nên bị triệt để tịnh hóa!"

Băng lãnh lời nói chậm rãi từ trong miệng phun ra, lộ ra lau một cái thần thánh chi ý, như phật lâm thế!

"Nguyên lai là Phổ Đà sơn xú ni cô!"

Liếc một cái, Bạch Cốt Thần nhất thời liền nhận ra đối phương thân phận, trong mắt lộ ra lau một cái nồng nặc sát khí, trong tích tắc, nhất thời một mảnh u lục sắc ma trơi phần thiên mà đi, như một mảnh u lục hỏa biển, trực tiếp đốt hướng không trung phật đà.

"Phổ Đà sơn người!"

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, Bạch Cốt phu nhân sắc mặt nhất thời càng phát ra xấu xí vài phần.

Thân là Bạch Cốt Thần Giáo người, nàng tự nhiên biết Phổ Đà sơn ý vị như thế nào, đó là những thứ này Tà Thần chân chính đối thủ một mất một còn.

Trên đời này, quen thuộc nhất những thứ này Tà Thần thủ đoạn, nhất định chính là những thứ này phật đạo người trong!

Đối với người khác mà nói, cùng Tà Thần tranh đấu, thường thường là kiếm không đến bất luận cái gì chỗ tốt, nhưng những này phật đạo người trong, nhưng là đánh trấn áp yêu ma tên, cướp đoạt thần lực, thôn phệ

bán thần không gian, hóa thành phật đà chi lực.

Đối với sở hữu tu hành thần đạo tu hành giả mà nói, phật đạo hầu như đều là thiên địch.

Còn tốt, phật đạo thủ đoạn, cũng đồng dạng vì Đạo Lăng Thiên Tông không thích, những năm gần đây, Đạo Lăng Thiên Tông chèn ép ma đạo đồng thời, cũng không cho phật đạo đẹp, ngạnh sinh sinh bức phật đạo người, đều đi xa cửu châu.

Mà bên trong nổi danh nhất nhất mạch Phật Đạo Truyền Thừa, chính là Nam Hải Phổ Đà sơn, chỉ là nghĩ đến, bây giờ Phổ Đà sơn xuất thế lần nữa, một trận chiến này, liền lựa chọn lấy Bạch Cốt Thần lập uy.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 848: Bạch Cốt Thần lửa giận

Phổ Đà sơn người xuất hiện, trên lý thuyết, tựa hồ là chuyện tốt.

Dù sao, Bạch Cốt Thần tinh lực tất phải đều sẽ đặt ở đối phương trên người, không có thời gian nào tới phản ứng đến hắn nhóm, kể từ đó, chạy ra Bán Thần Lĩnh Vực có khả năng tự nhiên rất nhiều.

Nhưng trên thực tế, nhưng chưa chắc là như thế chuyện xảy ra, riêng là đối Bạch Cốt phu nhân mà nói.

Bạch Cốt Thần nhắc nhở thức tỉnh, cũng liền có nghĩa là, Bạch Cốt Thần lực lượng còn không có chịu đến suy yếu, bây giờ mượn Bán Thần Lĩnh Vực, cũng đồng dạng tồn tại hóa hư đỉnh phong thực lực, hai vị cao thủ này toàn lực giao thủ phía dưới, riêng chỉ là dư ba, bọn hắn liền chưa chắc chịu đựng nổi.

Quan trọng hơn đúng, Bạch Cốt phu nhân vốn là chủ động tiến đến, đối hắn mà nói, cướp đoạt Bán Thần Lĩnh Vực, giết chết Bạch Cốt Thần chiếm lấy mới là mục.

Có thể theo Phổ Đà sơn cao thủ nhúng tay, những thứ này kế hoạch lại tất phải toàn bộ hủy.

Đến cuối cùng, tức mà có thể hủy diệt Bán Thần Lĩnh Vực, cũng không nàng chuyện gì, hơn nữa, đối phương có thể sẽ không đem Bạch Nhạc cùng Bắc Đẩu lão tổ thế nào, nhưng lại chưa chắc sẽ buông tha nàng cái này Bạch Cốt Thần Giáo dư nghiệt.

"Quá tốt, Bạch Nhạc, chúng ta chỉ cần chạy ra Mai Cốt Chi Địa, chống

được bọn hắn phân ra thắng bại là được!"

Cùng Bạch Cốt phu nhân khác biệt, Bắc Đẩu lão tổ lúc này trên mặt lại tràn đầy sắc mặt vui mừng.

Hắn vốn cũng không muốn cuốn vào việc này, có thể an toàn ly khai, mới là tối trọng yếu.

Bây giờ xung quanh bộ xương trắng cùng mãnh thú mặc dù lợi hại, có thể chỉ cần không có Bạch Cốt Thần nhúng tay, lấy thực lực của hắn, vẫn có thể ứng phó.

Không cần lưu thủ ứng phó Bạch Cốt Thần, trước mắt chút nguy hiểm này, đối với một vị tinh hải đỉnh phong cường giả mà nói, lại coi là cái gì?

"Sợ rằng không có đơn giản như vậy!"

So sánh dưới, Bạch Nhạc ngược lại là tỉnh táo nhất.

Có người tới cứu, tự nhiên là chuyện tốt, chỉ là Bạch Nhạc nhưng cũng không cho rằng, mình cùng đối phương có giao tình gì, sợ rằng đối phương tới cứu người cũng chỉ là tiện tay làm, nếu như bả còn sống hy vọng toàn bộ đặt ở đối phương trên người, chỉ sợ cũng không phải chuyện gì tốt.

Hơn nữa, đối mặt Bạch Cốt Thần dạng này, gần như siêu thoát tồn tại, vô luận lại như thế nào cẩn thận chỉ sợ cũng cũng không quá đáng.

"Oanh!"

Phảng phất giống như là vì xác minh Bạch Nhạc lời nói, sau một khắc, cái kia khủng bố u lục quỷ hỏa liền chợt lan tràn ra, không chỉ cuốn về phía thiên không, cũng đồng dạng cuốn về phía toàn bộ Mai Cốt Chi Địa.

Hầu như hoàn toàn không có không gian tránh né, trong nháy mắt, Bạch Nhạc ba người bọn họ liền đồng thời bị cái này ma trơi cuốn vào.

Ngay tại lúc đó, Bạch Cốt Thần trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, thân hình thoắt một cái, trên mặt đất, chợt sinh ra vô số gai xương, hung hãn hướng về Bạch Nhạc ba người bọn họ đánh tới.

Một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, Bạch Nhạc liền chợt phản ứng kịp!

Bạch Cốt Thần mục tiêu, hiển nhiên không phải hắn cùng với Bắc Đẩu lão tổ, mà là Bạch Cốt phu nhân!

Trước đó, Bạch Cốt phu nhân liền từng nói qua, một khi Bạch Cốt Thần thức tỉnh, ắt sẽ trước tiên giết nàng, đối với Bạch Cốt Thần mà nói, bước vào Bán Thần Lĩnh Vực Bạch Cốt phu nhân chính là đại bổ nhất phẩm.

Lúc trước, Bạch Cốt phu nhân đã từng đã thỉnh cầu Bạch Nhạc, để cho Bạch Nhạc xuất thủ, giúp nàng chống nổi Bạch Cốt Thần vòng thứ nhất công kích.

Chỉ là, bây giờ tình huống, lại hiển nhiên cùng trước kia thương nghị không quá tương đồng.

Bây giờ Bạch Cốt Thần thực lực kinh khủng hơn nhiều, sợ rằng căn bản không phải Bạch Nhạc bọn hắn có khả năng ngăn cản.

Loại tình huống này, nếu như Bạch Nhạc còn ra tay cứu người, sợ rằng ắt sẽ làm tức giận Bạch Cốt Thần, đến lúc đó, không muốn thừa nhận Bạch Cốt Thần cái kia khủng bố lửa giận, cho dù là có cái kia phật đạo cao nhân tại, cũng chưa chắc dám nói nhất định có thể đủ chịu đựng được!

Mặt khác, chỉ cần bả Bạch Cốt phu nhân coi như mồi, buông tha xuống, thôn phệ Bạch Cốt phu nhân Bạch Cốt Thần, tất phải sẽ không để ý hắn

loại này hầu như không có uy hiếp gì tiểu nhân vật, tiếp tục cùng cái kia phật đạo cao thủ giao phong.

Chỉ cần không làm cho Bạch Cốt Thần chú ý, liền hoàn toàn có thể trốn được một trận chiến này kết thúc, chạy ra Bán Thần Lĩnh Vực.

Những ý niệm này, như là lướt qua, chợt từ Bạch Nhạc trong đầu hiện lên.

Chỉ là, căn bản không kịp đi cân nhắc lợi hại, trong chớp nhoáng này, Bạch Nhạc chỉ có thể làm ra nhất bản năng phản ứng!

Bàn tay chợt mở, trong tích tắc, bàn tay thiên không chợt xuất hiện, trong nháy mắt, Bạch Cốt phu nhân liền chợt thu nhỏ lại, trực tiếp bị thu tiến đi!

Oanh!

Cơ hồ là đồng thời, cái kia vô số gai xương chợt đánh tới, Bạch Cốt phu nhân vừa mới vị trí chỗ ở đã triệt để bị gai xương bao phủ.

"Ngươi muốn chết!"

Một kích không thể đắc thủ, Bạch Cốt Thần lửa giận, nhất thời liền đều trút xuống đến Bạch Nhạc trên người.

Khủng bố gai xương như mưa to đồng dạng hướng về Bạch Nhạc đổ xuống mà ra, dưới chân mặt đất bên trên, cũng đồng thời xuất hiện vô số gai xương, ngay tại lúc đó, cái kia khủng bố ma trơi cũng theo cuốn tới, trực tiếp khóa kín Bạch Nhạc tất cả xê dịch trốn tránh không gian.

Tuyệt sát!

Lựa chọn đem Bạch Cốt phu nhân cứu được, liền có nghĩa là, Bạch Nhạc

bản thân nhất định phải thay thế Bạch Cốt phu nhân tới gánh chịu kinh khủng này công kích.

"Thôn thiên!"

Từ xuất thủ trong nháy mắt đó, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã có dự tính, bây giờ tự nhiên không có bất kỳ do dự nào, đem Bạch Cốt phu nhân thu nhập Quảng Hàn Thiên Cung trong nháy mắt, liền trực tiếp thi triển ra Thôn Thiên Quyết!

Ngay tại lúc đó, Địa Hỏa, Tức Thổ, Cực Hàn Băng Hoa những lực lượng này, cũng đồng thời từ Bạch Nhạc trong cơ thể tác dụng, hình thành từng đạo bức tường ngăn cản, đem Bạch Nhạc gắt gao bảo hộ ở hạch tâm.

"Ngao ô!"

Một mực co lại thành lớn chừng bàn tay, trốn ở Bạch Nhạc trên vai Tiểu Bạch Long, ý thức được nguy hiểm, cũng đồng dạng phát sinh một tiếng phẫn nộ long ngâm, thân hình chợt tăng vọt, phun ra một ngụm hơi thở của rồng, trợ giúp Bạch Nhạc ngăn cản xung quanh công kích.

Cái này chính là chân chính sống chết trước mắt, tất cả thủ đoạn ra hết, chính là vì có thể làm cho Bạch Nhạc nhiều chống đỡ như vậy một chút xíu thời gian!

Ánh mắt lấp lóe, Bắc Đẩu lão tổ thoáng lưỡng lự chốc lát, cũng theo xuất thủ, tinh hải chi lực chợt cuốn vào , đồng dạng giúp Bạch Nhạc chia sẻ một bộ phận công kích.

Bạch Cốt Thần muốn giết Bạch Cốt phu nhân, Bắc Đẩu lão tổ chưa chắc nguyện ý nhúng tay, thật là, muốn giết Bạch Nhạc, hắn nhưng bây giờ vô pháp khoanh tay đứng nhìn.

Không nói đến, Bạch Nhạc đối hắn, đối Bắc Đẩu Tinh Cung đều có ân,

cho dù là nhưng từ quyền lợi góc độ mà nói, hắn cũng không dám để cho Bạch Nhạc chết.

Bắc Đẩu Tinh Cung là tình huống gì, so với hắn bất luận kẻ nào đều biết, tất phải là không có khả năng dẫn bực này phật đạo cường giả.

Dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết, đối phương tất nhiên là hướng về phía Bạch Nhạc đến, loại tình huống này, nếu như Bạch Nhạc chết, đối phương vẫn sẽ hay không cùng Bạch Cốt Thần cùng chết xuống dưới , đồng dạng rất khó nói.

Lui nữa một vạn bước nói, mặc dù thật tất cả hướng về địa phương tốt hướng phát triển, đối phương thật giết chết Bạch Cốt Thần, phá vỡ Bán Thần Lĩnh Vực dẫn hắn ly khai.

Chỉ khi nào Bạch Nhạc chết, ai dám nói Đại Càn Vương Triều sẽ không giận chó đánh mèo cùng Bắc Đẩu Tinh Cung?

Diệp Huyền trong ngày thường, mặc dù nhìn như ôn hòa, có thể tự lực chống đỡ Đại Càn Vương Triều nhiều năm như vậy, Diệp Huyền tồn tại bực nào thiết huyết một mặt, tự nhiên không hỏi cũng biết.

Chỉ bằng Đạo Lăng sơn bên trên, Diệp Huyền cường đảm bảo Bạch Nhạc thái độ, liền không khó phỏng đoán Diệp Huyền phản ứng.

Bây giờ Bắc Đẩu Tinh Cung, gánh vác Diệp Huyền lửa giận sao?

Phải biết, lần nữa trước đó, hắn cường thế nhất thời điểm, cũng bất quá là muốn bức Bạch Nhạc làm ra nhượng bộ, không nhúng tay vào Duyện châu sự tình mà thôi, cho tới bây giờ chưa từng nghĩ giết chết Bạch Nhạc loại khả năng này.

Cho dù là kiên trì, hắn bây giờ cũng chỉ có thể lựa chọn xuất thủ tương trợ.

Chỉ là tâm nhưng cũng đồng dạng không thiếu oán giận từ.

Một cái Bạch Cốt Thần Giáo nữ nhân mà thôi a, trừ xinh đẹp bên ngoài, còn có điểm nào đáng giá mạo hiểm cứu giúp?

Người thiếu niên háo sắc, lại không biết, trên đầu chữ sắc có cây đao sao? !

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 849: Từ Hàng chiến bạch cốt

Không thể đem sinh tử ký thác vào trên người người khác.

Câu này không không chỉ đả động Bạch Nhạc, cũng đồng dạng đả động Bắc Đẩu lão tổ.

Có thể tu hành đến loại cảnh giới này, đều là tâm chí kiên định hạng người, không ai nguyện ý bả sinh tử giao cho vận khí, cũng sẽ không hoàn toàn tín nhiệm người nào.

Một đường chạy trốn tới Mai Cốt Chi Địa biên giới, Bắc Đẩu lão tổ liền lần nữa bắt đầu bố trí Bắc Đẩu Kiếm Trận, mặc dù loại tình huống này vội vàng bố trí tất phải uy lực hữu hạn, nhưng lại cũng cuối cùng có thể mượn trận pháp phát huy ra một vị tinh hải đỉnh phong cường giả chiến lực tới.

Bắc Đẩu lão tổ bày trận thời điểm, Bạch Nhạc cũng đồng dạng theo hỗ trợ, một chỗ hoàn thiện Bắc Đẩu Kiếm Trận.

Phi Kiếm Thuật, có thể cho Bạch Nhạc lấy thần niệm ngự kiếm, phối hợp đại trận, liền có thể mức độ lớn nhất đem uy lực phát huy được.

Hơn nữa, một chỗ bày trận quá trình, cũng cũng là Bạch Nhạc tiến thêm một bước quen thuộc khống chế Bắc Đẩu Kiếm Trận quá trình.

Lúc trước mặc dù Trần Kiếm Phong cũng truyền thụ qua Bắc Đẩu Kiếm Trận, cũng muốn luận tinh diệu trình độ, lại làm sao có thể cùng Bắc Đẩu lão tổ so sánh.

Nếu vào ngày thường, Bắc Đẩu lão tổ cũng tuyệt đối sẽ không đơn giản để cho Bạch Nhạc học được những nội dung này.

Nhưng hôm nay lại không giống nhau, loại này sống chết trước mắt, những thứ này việc nhỏ không đáng kể, đã sớm đã không cần để ý.

Bắc Đẩu lão tổ bày trận đồng thời, Bạch Cốt phu nhân cũng đồng dạng không có nhàn rỗi, tại Bắc Đẩu Kiếm Trận bên cạnh, lần nữa bố trí Bạch Cốt Tế Đàn.

Cho dù là Tiểu Bạch Long, cũng một mực tại bên cạnh đề phòng, nhìn chằm chằm Bạch Cốt Thần cùng Từ Hàng đại sĩ tranh đấu, e sợ cho Bạch Cốt Thần lại xuất thủ đánh lén.

Chỉ là, so với việc Bạch Nhạc bọn hắn bận rộn, Bạch Cốt Thần cùng Từ Hàng đại sĩ, lại hiển nhiên cũng không có chú ý đến những thứ này mờ ám.

Hoặc có lẽ là, mặc dù chú ý tới, cũng căn bản không quan tâm.

Từ vừa mới bắt đầu thăm dò, đến bây giờ, hai người đều đánh ra chân hỏa, toàn bộ Mai Cốt Chi Địa phía trên không gian, phảng phất đều tùy theo run rẩy.

Bởi vì Bán Thần Lĩnh Vực tính đặc thù, căn bản không sợ có chỗ tác động đến, hoặc là ngộ thương.

Một trận chiến này, thậm chí nhìn qua, so Đạo Lăng sơn bên trên, Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân trận chiến kia, kinh khủng hơn.

Chính như Bạch Cốt phu nhân dự tính, theo thời gian đưa đẩy, nguyên bản một mực đè nặng Bạch Cốt Thần đánh Từ Hàng đại sĩ, cũng rốt cục dần dần lộ ra mệt mỏi.

Bán Thần Lĩnh Vực, cuối cùng là Bạch Cốt Thần lĩnh vực, dù là bây giờ nó vẫn không thể hoàn toàn khống chế cái này Bán Thần Lĩnh Vực lực lượng, cũng muốn so Từ Hàng đại sĩ có ưu thế nhiều.

"Tặc ni, hôm nay chính là ngươi tử kỳ!"

Lực lượng lần nữa tăng trưởng, toàn bộ Bán Thần Lĩnh Vực phảng phất đều vào giờ khắc này tùy theo chấn động.

Trong hư không, cái kia một vị Phật Đà kim quang đã bị áp chế đến ban đầu chừng một phần ba cao thấp.

Đánh tới mức này, cho dù là Từ Hàng đại sĩ trong lòng cũng không khỏi hơi hơi trầm xuống.

Mặc dù nhúng tay trước đó, cũng biết đối phương khó đối phó, có thể nàng lại y nguyên vẫn là đánh giá thấp Bạch Cốt Thần khó chơi, hoặc có lẽ là. . . Nàng vận khí thực sự quá kém, vừa lúc lựa chọn một cái Bạch Cốt Thần lực lượng, tương đối càng mạnh thời khắc xuất thủ.

Bằng không, nếu là có thể đợi được Bạch Cốt Thần suy yếu nhất thời điểm, một trận chiến này đã sớm kết thúc.

Bất quá, tới mức này, nói những thứ này nữa nhưng cũng đã không có bất cứ ý nghĩa gì.

Vô luận như vậy, tất nhiên nhúng tay vào, nàng liền không thể lui, càng không thể bại!

Bằng không, nhọc lòng tạo nên tới bầu không khí, lập tức liền sẽ tan vỡ, thậm chí là đưa đến phản tác dụng, vậy đối với nàng, đối với Phổ Đà sơn mà nói, đều là một lần thật lớn đả kích.

"A di đà phật!"

Trên không trung, Từ Hàng đại sĩ lần nữa tuyên một tiếng phật hiệu, chậm rãi mở miệng nói.

"Phật nói, ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục! Hôm nay, bần ni cho dù chết tại đây Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, cũng nhất định phải đưa ngươi tiêu diệt!"

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Từ Hàng đại sĩ trên người đột nhiên lộ ra một vòng huyễn lệ quầng sáng, liền phảng phất một cái thái dương từ sau đầu mọc lên.

Ngay tại lúc đó, Từ Hàng đại sĩ cả người phảng phất đều cùng cái kia phật đà hòa làm một thể!

Lấy thân hóa phật!

Phảng phất vào giờ khắc này, nàng bản thân liền là phật.

Trong một chớp mắt, phật quang nổi dậy, hung hăng hướng về toàn bộ Bán Thần Lĩnh Vực tràn ngập ra, thoáng như Phật thật phủ xuống.

Ùng ùng!

Toàn bộ Bán Thần Lĩnh Vực, phảng phất đều tùy theo đổ nát.

Thiên địa vỡ nát, vạn vật quy khư.

Cái kia khủng bố trùng kích, mặc dù vẻn vẹn chỉ là dư ba, cũng trong nháy mắt để cho Bạch Nhạc bọn hắn bị thương, Bạch Nhạc không đến Tinh Hải Cảnh thực lực, ảnh hưởng càng là nghiêm trọng nhất, phun ra một ngụm máu đến, ngũ tạng lục phủ di vị, cả người ngã nhào trên đất.

Nếu không phải Tiểu Bạch Long, Bắc Đẩu lão tổ bọn hắn xuất thủ, trợ

giúp Bạch Nhạc hóa giải một phần lực lượng, Bạch Nhạc thậm chí hoài nghi, chính mình khả năng trực tiếp chết tại đây dạng trùng kích phía dưới.

"Mở!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bắc Đẩu lão tổ cùng Bạch Cốt phu nhân cũng đồng dạng minh bạch, cục diện đã đến nhất thời khắc nguy cấp , đồng dạng không còn dám có chút lưỡng lự, trực tiếp kích phát trận pháp!

Trong tích tắc, kiếm khí tung hoành, Bắc Đẩu Kiếm Trận bị kích phát, hình thành một mảng nhỏ khu vực, đem ba người bảo hộ ở bên trong.

Bắc Đẩu lão tổ cuối cùng là tinh hải đỉnh phong cường giả, lại mượn trợ kiếm trận chi uy, chỉ là một điểm dư ba, cũng vẫn là chống đỡ được.

Có người nói sống một ngày bằng một năm!

Nằm trong loại trạng thái này, đối với Bạch Nhạc bọn hắn mà nói, mỗi một hơi thở cũng như cùng một năm gian nan.

... ...

"Đó là cái gì?"

Bắc Đẩu sơn bên trên, tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn trong hư không, không khỏi sinh ra một loại khó diễn tả được cảm giác sợ hãi.

Nguyên bản không có cái gì hư không, lúc này lại đột nhiên lộ ra một mảnh chói mắt kim sắc, ra phật quang bên ngoài, còn có nồng nặc khí tức tử vong từ trong hư không thẩm thấu mà ra , khiến cho toàn bộ thiên không, liền một mảnh mờ mịt.

Sở hữu nhìn phía một màn này người, tâm cũng không khỏi khó có thể ức chế sinh ra một loại cảm giác sợ hãi.

"Hư không vỡ nát!"

Sắc mặt có chút khó coi, thư sinh trầm giọng mở miệng nói.

Lấy hắn nhãn giới tự nhiên biết, đây là Bán Thần Lĩnh Vực chấn động, thậm chí có khả năng triệt để tan vỡ dấu hiệu.

Một khi Bán Thần Lĩnh Vực triệt để tan vỡ, Bạch Cốt Thần tự nhiên chắc chắn phải chết, có thể Từ Hàng đại sĩ nhưng cũng tuyệt đối không có bản lĩnh, đem người từ tan vỡ Bán Thần Lĩnh Vực bên trong cứu ra, cho dù là miễn cưỡng có thể thoát thân, cũng tất phải là chỉ có nàng một người sống sót.

Đối với Đại Càn Vương Triều mà nói, Bạch Cốt Thần có chết hay không cũng không trọng yếu, Bắc Đẩu lão tổ cùng Bạch Cốt phu nhân có chết hay không càng không trọng yếu, trọng yếu là Bạch Nhạc.

Nếu như Bạch Nhạc chết ở bên trong, đây hết thảy nỗ lực liền đều hóa thành hư không.

Thư sinh rất rõ ràng, Bạch Nhạc bây giờ tại Diệp Huyền trong lòng là dạng gì địa vị, tự nhiên cũng biết, thu được Bạch Nhạc tin người chết, Diệp Huyền sẽ có nhiều phẫn nộ.

Hít sâu một hơi, thư sinh bước ra một bước, nhất thời mạo hiểm hướng về trong hư không chạy đi.

Trước đó, Bán Thần Lĩnh Vực giấu ở trong hư không, hắn vào không được, nhưng hôm nay, Bán Thần Lĩnh Vực bắt đầu tan vỡ, nhưng là đã bại lộ vết tích.

Loại tình huống này, hắn đã miễn cưỡng có thể từ trong hư không, tìm được Bán Thần Lĩnh Vực cửa vào.

Mặc dù ở loại tình huống này hạ xông vào, tất phải nguy hiểm vạn phần, thậm chí một cái không tốt, liền sẽ cùng Bán Thần Lĩnh Vực một chỗ tan vỡ, hóa thành nghiền phấn, nhưng đến loại địa phương này, thư sinh lại cũng mặc kệ.

Hắn nhất định phải tận lực cam đoan Bạch Nhạc an toàn, đó là chỉ là tăng một chút xíu còn sống hy vọng, cũng sẽ không tiếc.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 850: Bán Thần Lĩnh Vực tan vỡ

Cvt: Chương này giống chương 849, có lỗi gì ở đây... đợi web trung update lại mình sẽ sửa sau.

Không thể đem sinh tử ký thác vào trên người người khác.

Câu này không không chỉ đả động Bạch Nhạc, cũng đồng dạng đả động Bắc Đẩu lão tổ.

Có thể tu hành đến loại cảnh giới này, đều là tâm chí kiên định hạng người, không ai nguyện ý bả sinh tử giao cho vận khí, cũng sẽ không hoàn toàn tín nhiệm người nào.

Một đường chạy trốn tới Mai Cốt Chi Địa biên giới, Bắc Đẩu lão tổ liền lần nữa bắt đầu bố trí Bắc Đẩu Kiếm Trận, mặc dù loại tình huống này vội vàng bố trí tất phải uy lực hữu hạn, nhưng lại cũng cuối cùng có thể mượn trận pháp phát huy ra một vị tinh hải đỉnh phong cường giả chiến lực tới.

Bắc Đẩu lão tổ bày trận thời điểm, Bạch Nhạc cũng đồng dạng theo hỗ trợ, một chỗ hoàn thiện Bắc Đẩu Kiếm Trận.

Phi Kiếm Thuật, có thể cho Bạch Nhạc lấy thần niệm ngự kiếm, phối hợp đại trận, liền có thể mức độ lớn nhất đem uy lực phát huy được.

Hơn nữa, một chỗ bày trận quá trình, cũng cũng là Bạch Nhạc tiến thêm một bước quen thuộc khống chế Bắc Đẩu Kiếm Trận quá trình.

Lúc trước mặc dù Trần Kiếm Phong cũng truyền thụ qua Bắc Đẩu Kiếm

Trận, cũng muốn luận tinh diệu trình độ, lại làm sao có thể cùng Bắc Đẩu lão tổ so sánh.

Nếu vào ngày thường, Bắc Đẩu lão tổ cũng tuyệt đối sẽ không đơn giản để cho Bạch Nhạc học được những nội dung này.

Nhưng hôm nay lại không giống nhau, loại này sống chết trước mắt, những thứ này việc nhỏ không đáng kể, đã sớm đã không cần để ý.

Bắc Đẩu lão tổ bày trận đồng thời, Bạch Cốt phu nhân cũng đồng dạng không có nhàn rỗi, tại Bắc Đẩu Kiếm Trận bên cạnh, lần nữa bố trí Bạch Cốt Tế Đàn.

Cho dù là Tiểu Bạch Long, cũng một mực tại bên cạnh đề phòng, nhìn chằm chằm Bạch Cốt Thần cùng Từ Hàng đại sĩ tranh đấu, e sợ cho Bạch Cốt Thần lại xuất thủ đánh lén.

Chỉ là, so với việc Bạch Nhạc bọn hắn bận rộn, Bạch Cốt Thần cùng Từ Hàng đại sĩ, lại hiển nhiên cũng không có chú ý đến những thứ này mờ ám.

Hoặc có lẽ là, mặc dù chú ý tới, cũng căn bản không quan tâm.

Từ vừa mới bắt đầu thăm dò, đến bây giờ, hai người đều đánh ra chân hỏa, toàn bộ Mai Cốt Chi Địa phía trên không gian, phảng phất đều tùy theo run rẩy.

Bởi vì Bán Thần Lĩnh Vực tính đặc thù, căn bản không sợ có chỗ tác động đến, hoặc là ngộ thương.

Một trận chiến này, thậm chí nhìn qua, so Đạo Lăng sơn bên trên, Mặc Kình cùng Diệp Lăng Vân trận chiến kia, kinh khủng hơn.

Chính như Bạch Cốt phu nhân dự tính, theo thời gian đưa đẩy, nguyên

bản một mực đè nặng Bạch Cốt Thần đánh Từ Hàng đại sĩ, cũng rốt cục dần dần lộ ra mệt mỏi.

Bán Thần Lĩnh Vực, cuối cùng là Bạch Cốt Thần lĩnh vực, dù là bây giờ nó vẫn không thể hoàn toàn khống chế cái này Bán Thần Lĩnh Vực lực lượng, cũng muốn so Từ Hàng đại sĩ có ưu thế nhiều.

"Tặc ni, hôm nay chính là ngươi tử kỳ!"

Lực lượng lần nữa tăng trưởng, toàn bộ Bán Thần Lĩnh Vực phảng phất đều vào giờ khắc này tùy theo chấn động.

Trong hư không, cái kia một vị Phật Đà kim quang đã bị áp chế đến ban đầu chừng một phần ba cao thấp.

Đánh tới mức này, cho dù là Từ Hàng đại sĩ trong lòng cũng không khỏi hơi hơi trầm xuống.

Mặc dù nhúng tay trước đó, cũng biết đối phương khó đối phó, có thể nàng lại y nguyên vẫn là đánh giá thấp Bạch Cốt Thần khó chơi, hoặc có lẽ là. . . Nàng vận khí thực sự quá kém, vừa lúc lựa chọn một cái Bạch Cốt Thần lực lượng, tương đối càng mạnh thời khắc xuất thủ.

Bằng không, nếu là có thể đợi được Bạch Cốt Thần suy yếu nhất thời điểm, một trận chiến này đã sớm kết thúc.

Bất quá, tới mức này, nói những thứ này nữa nhưng cũng đã không có bất cứ ý nghĩa gì.

Vô luận như vậy, tất nhiên nhúng tay vào, nàng liền không thể lui, càng không thể bại!

Bằng không, nhọc lòng tạo nên tới bầu không khí, lập tức liền sẽ tan vỡ, thậm chí là đưa đến phản tác dụng, vậy đối với nàng, đối với Phổ Đà sơn

mà nói, đều là một lần thật lớn đả kích.

"A di đà phật!"

Trên không trung, Từ Hàng đại sĩ lần nữa tuyên một tiếng phật hiệu, chậm rãi mở miệng nói.

"Phật nói, ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục! Hôm nay, bần ni cho dù chết tại đây Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, cũng nhất định phải đưa ngươi tiêu diệt!"

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Từ Hàng đại sĩ trên người đột nhiên lộ ra một vòng huyễn lệ quầng sáng, liền phảng phất một cái thái dương từ sau đầu mọc lên.

Ngay tại lúc đó, Từ Hàng đại sĩ cả người phảng phất đều cùng cái kia phật đà hòa làm một thể!

Lấy thân hóa phật!

Phảng phất vào giờ khắc này, nàng bản thân liền là phật.

Trong một chớp mắt, phật quang nổi dậy, hung hăng hướng về toàn bộ Bán Thần Lĩnh Vực tràn ngập ra, thoáng như Phật thật phủ xuống.

Ùng ùng!

Toàn bộ Bán Thần Lĩnh Vực, phảng phất đều tùy theo đổ nát.

Thiên địa vỡ nát, vạn vật quy khư.

Cái kia khủng bố trùng kích, mặc dù vẻn vẹn chỉ là dư ba, cũng trong nháy mắt để cho Bạch Nhạc bọn hắn bị thương, Bạch Nhạc không đến Tinh Hải Cảnh thực lực, ảnh hưởng càng là nghiêm trọng nhất, phun ra

một ngụm máu đến, ngũ tạng lục phủ di vị, cả người ngã nhào trên đất.

Nếu không phải Tiểu Bạch Long, Bắc Đẩu lão tổ bọn hắn xuất thủ, trợ giúp Bạch Nhạc hóa giải một phần lực lượng, Bạch Nhạc thậm chí hoài nghi, chính mình khả năng trực tiếp chết tại đây dạng trùng kích phía dưới.

"Mở!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bắc Đẩu lão tổ cùng Bạch Cốt phu nhân cũng đồng dạng minh bạch, cục diện đã đến nhất thời khắc nguy cấp , đồng dạng không còn dám có chút lưỡng lự, trực tiếp kích phát trận pháp!

Trong tích tắc, kiếm khí tung hoành, Bắc Đẩu Kiếm Trận bị kích phát, hình thành một mảng nhỏ khu vực, đem ba người bảo hộ ở bên trong.

Bắc Đẩu lão tổ cuối cùng là tinh hải đỉnh phong cường giả, lại mượn trợ kiếm trận chi uy, chỉ là một điểm dư ba, cũng vẫn là chống đỡ được.

Có người nói sống một ngày bằng một năm!

Nằm trong loại trạng thái này, đối với Bạch Nhạc bọn hắn mà nói, mỗi một hơi thở cũng như cùng một năm gian nan.

... ...

"Đó là cái gì?"

Bắc Đẩu sơn bên trên, tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn trong hư không, không khỏi sinh ra một loại khó diễn tả được cảm giác sợ hãi.

Nguyên bản không có cái gì hư không, lúc này lại đột nhiên lộ ra một mảnh chói mắt kim sắc, ra phật quang bên ngoài, còn có nồng nặc khí

tức tử vong từ trong hư không thẩm thấu mà ra , khiến cho toàn bộ thiên không, liền một mảnh mờ mịt.

Sở hữu nhìn phía một màn này người, tâm cũng không khỏi khó có thể ức chế sinh ra một loại cảm giác sợ hãi.

"Hư không vỡ nát!"

Sắc mặt có chút khó coi, thư sinh trầm giọng mở miệng nói.

Lấy hắn nhãn giới tự nhiên biết, đây là Bán Thần Lĩnh Vực chấn động, thậm chí có khả năng triệt để tan vỡ dấu hiệu.

Một khi Bán Thần Lĩnh Vực triệt để tan vỡ, Bạch Cốt Thần tự nhiên chắc chắn phải chết, có thể Từ Hàng đại sĩ nhưng cũng tuyệt đối không có bản lĩnh, đem người từ tan vỡ Bán Thần Lĩnh Vực bên trong cứu ra, cho dù là miễn cưỡng có thể thoát thân, cũng tất phải là chỉ có nàng một người sống sót.

Đối với Đại Càn Vương Triều mà nói, Bạch Cốt Thần có chết hay không cũng không trọng yếu, Bắc Đẩu lão tổ cùng Bạch Cốt phu nhân có chết hay không càng không trọng yếu, trọng yếu là Bạch Nhạc.

Nếu như Bạch Nhạc chết ở bên trong, đây hết thảy nỗ lực liền đều hóa thành hư không.

Thư sinh rất rõ ràng, Bạch Nhạc bây giờ tại Diệp Huyền trong lòng là dạng gì địa vị, tự nhiên cũng biết, thu được Bạch Nhạc tin người chết, Diệp Huyền sẽ có nhiều phẫn nộ.

Hít sâu một hơi, thư sinh bước ra một bước, nhất thời mạo hiểm hướng về trong hư không chạy đi.

Trước đó, Bán Thần Lĩnh Vực giấu ở trong hư không, hắn vào không

được, nhưng hôm nay, Bán Thần Lĩnh Vực bắt đầu tan vỡ, nhưng là đã bại lộ vết tích.

Loại tình huống này, hắn đã miễn cưỡng có thể từ trong hư không, tìm được Bán Thần Lĩnh Vực cửa vào.

Mặc dù ở loại tình huống này hạ xông vào, tất phải nguy hiểm vạn phần, thậm chí một cái không tốt, liền sẽ cùng Bán Thần Lĩnh Vực một chỗ tan vỡ, hóa thành nghiền phấn, nhưng đến loại địa phương này, thư sinh lại cũng mặc kệ.

Hắn nhất định phải tận lực cam đoan Bạch Nhạc an toàn, đó là chỉ là tăng một chút xíu còn sống hy vọng, cũng sẽ không tiếc.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 851: Thí thần (thượng)

Hư không vỡ nát!

Toàn bộ Bán Thần Lĩnh Vực tảng lớn sụp xuống, bại lộ tại trong hư không, hình thành một mảnh tuyệt địa.

Từ Hàng đại sĩ lấy thân hóa phật, có thể cái kia nhất tôn Phật Đà Kim Thân, cũng đồng dạng nhiều chỗ phát sinh nứt ra, từng mảnh một vỡ vụn, phảng phất cũng đã lung lay sắp đổ, tùy thời đều có thể triệt để tan vỡ.

Lưỡng bại câu thương!

Trước đó, ai cũng không nghĩ tới, Từ Hàng đại sĩ cùng Bạch Cốt Thần một trận chiến này, vậy mà lại thảm liệt đến mức độ này.

Cái kia nghiễm nhiên như muốn đồng quy vu tận, có thể hết lần này tới lần khác, vô luận là Từ Hàng đại sĩ, vẫn là Bạch Cốt Thần cũng đều không có bất kỳ người nào nguyện ý lui lại nửa bước.

"Tặc ni, đi chết đi cho ta! Bản thần coi như liều mạng hủy diệt thần căn bản, hôm nay cũng nhất định phải đưa ngươi giết chết! Ngươi không có tư cách cùng bản thần đồng quy vu tận!"

Trong mắt lóe lên vẻ điên cuồng chi sắc, Bạch Cốt Thần lớn tiếng quát mắng.

Cơ hồ là mở miệng đồng thời, Bạch Cốt Thần thân thể cũng đồng dạng bắt đầu nổ tung!

Đây mới thực sự là cuối cùng điên cuồng, liền thân thể mình cũng đồng

dạng có thể bỏ qua.

Đối với Bạch Cốt Thần mà nói, cho dù là cả người xương cốt đều vỡ nát cũng không quan hệ, những thứ này đầu khớp xương vẫn như cũ hội rơi vào Mai Cốt Chi Địa bên trong, hắn cũng chỉ là lần nữa rơi vào trạng thái ngủ say mà thôi, nhanh thì trăm năm, chậm thì nghìn năm, khi hắn lần nữa thức tỉnh, thân thể dĩ nhiên là hội gây dựng lại!

Chỉ cần Bán Thần Lĩnh Vực vẫn còn, hắn chính là không chết.

Có thể Từ Hàng đại sĩ nhưng là vô pháp sống lại, chỉ phải chết ở chỗ này, Bán Thần Lĩnh Vực ràng buộc xuống, ngay cả thần hồn cũng không thể chạy đi.

Cái này chính là thảm thiết nhất tuyệt sát!

Nói là đồng quy vu tận đấu pháp, có thể Bạch Cốt Thần đã có nắm chặt, tại trong tuyệt cảnh trọng sinh, dùng ngàn năm thời gian, để đổi đối phương tính mệnh.

Giờ khắc này, cho dù là Từ Hàng đại sĩ cũng không khỏi sắc mặt đại biến.

Nàng cũng hoàn toàn thật không ngờ, Bạch Cốt Thần vậy mà lại điên cuồng như vậy, càng không có nghĩ tới, đánh tới mức này, đối phương vẫn còn có lá bài.

Lúc này, cho dù là nàng còn muốn vứt bỏ Bạch Nhạc, chạy đi Bán Thần Lĩnh Vực, cũng căn bản không kịp.

Bạch Cốt Thần cái kia thân thể khổng lồ, đã biến thành vô số vỡ vụn bạch cốt phong bạo, hung hăng hướng về nàng cuốn qua tới.

Hầu như cũng ngay lúc đó, thư sinh thân ảnh đột nhiên từ trong hư

không bước ra tới.

Ở nơi này ngay miệng, thư sinh dứt khoát bước vào Bán Thần Lĩnh Vực, hơn nữa, bởi vì là men theo phật quang đâm thủng hư không xông vào, trực tiếp liền tinh chuẩn xuất hiện ở Mai Cốt Chi Địa phía trên!

Chỉ là, thư sinh cũng hoàn toàn không nghĩ tới, hắn mới vừa bước vào đến, cục diện vậy mà liền thảm liệt đến mức độ này, thậm chí ngay cả một điểm phản ứng cơ hội đều không lưu cho hắn.

Cơ hồ là trong tích tắc, thư sinh rồi đột nhiên bóp nát trong tay cuốn sách!

Trong tích tắc, cái kia cuốn sách chợt hóa thành một xóa sạch thanh quang, như một cái thật lớn cuốn sách, ngăn ở thư sinh ngoài thân.

Luận thực lực, thư sinh cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là tinh hải đỉnh phong, cùng Bắc Đẩu lão tổ chênh lệch không có mấy.

Vừa vặn vì Diệp Huyền đại sư đệ tử, thư sinh trên người bảo vật khả năng liền thực sự quá nhiều.

Bằng vào những bảo vật này, coi như là bình thường hóa hư cường giả, cũng rất khó thế nhưng thư sinh.

Bị thư sinh một mực ôm vào trong tay cuốn sách, chính là cực kỳ trân quý Hộ Thân Chi Bảo.

Cái này cuốn sách, là trước đây thư sinh bái nhập Diệp Huyền môn hạ lúc, Diệp Huyền đại sư tự tay vì hắn chế tạo Hộ Thân Chi Bảo, trừ phi là gặp phải Thông Thiên Ma Quân hoặc là Đạo Lăng Thánh Nữ loại này tồn tại, bằng không, cái này cuốn sách lực lượng một khi nổ lên, liền đủ để bảo trụ thư sinh tính mệnh.

Từng ấy năm tới nay, thư sinh cũng gặp qua rất nhiều nguy hiểm, nhưng lại thủy chung đều không chịu đem sách quyển lực lượng thả ra ngoài, nhưng hôm nay, tại Bạch Cốt Thần cùng Từ Hàng đại sĩ liều mạng công kích đến, nhưng là không thể không sử dụng.

Trừ cuốn sách bên ngoài, hắn bất luận cái gì bảo vật, đều không đủ lấy để cho thư sinh ở loại tình huống này hạ còn sống, chớ đừng nói chi là là cứu người.

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Từ Hàng đại sĩ cũng đồng dạng liếc về thư sinh.

Nguyên bản hầu như đã đến tuyệt cảnh cục diện, cũng bởi vì thư sinh xuất hiện, xuất hiện lần nữa có thể xoay chuyển.

Không có bất kỳ do dự nào, trong tích tắc, Từ Hàng đại sĩ liền buông tha gần tan vỡ Phật Đà Kim Thân, trực tiếp xuất hiện tại thư sinh bên người, dựa vào thư sinh trong tay cuốn sách tới suy yếu Bạch Cốt Thần công kích.

Oanh!

Mất đi Từ Hàng đại sĩ chống đỡ, không trung cái kia nhất tôn Phật Đà Kim Thân chợt vỡ nát vì vô số quang vũ màu vàng, hướng về toàn bộ Mai Cốt Chi Địa.

"Chết! Độc Thần Giả, đều đáng chết!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Bạch Cốt Thần hung hãn thúc giục vỡ nát thân thể, lần nữa hướng về thư sinh cùng Từ Hàng đại sĩ xông lại.

Sắc mặt chợt biến đổi, giờ khắc này, thư sinh quả thực hận không thể chửi ầm lên.

Gắp lửa bỏ tay người a!

Trực tiếp đem Bạch Cốt Thần dẫn qua đây, cái này tỏ rõ chính là kéo chính mình đệm lưng a!

Loại này sống chết trước mắt, cái gì phật đạo cao nhân phong phạm, cũng đều ném không sai biệt lắm.

Có thể thời khắc thế này, thư sinh nhưng cũng không có cách nào khác lại đi oán giận Từ Hàng đại sĩ, từ hắn bước vào Bán Thần Lĩnh Vực bắt đầu, mọi người liền cũng đã là trên một sợi thừng châu chấu.

Nếu như Từ Hàng đại sĩ chết, chỉ bằng một mình hắn, cũng đồng dạng không có cách nào khác đem Bạch Nhạc an toàn mang đi ra ngoài.

Cùng đi ôm oán, chẳng thà toàn lực ứng phó, chống qua Bạch Cốt Thần một vòng này công kích, triệt để đánh chết Bạch Cốt Thần.

"Bạch cốt luyện ngục, hiến tế thân ta, mở cho ta! ! !"

Hầu như cũng ngay lúc đó, nguyên bản giấu ở Bắc Đẩu Kiếm Trận bên trong Bạch Cốt phu nhân trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái vẻ cuồng nhiệt, trước đó bố trí Bạch Cốt Tế Đàn chợt lộ ra lau một cái u lãnh quang mang, Bạch Cốt phu nhân thân thể trong khoảnh khắc, liền tại Bạch Cốt Tế Đàn bên trong hóa thành nghiền phấn.

Bạch Cốt Thần cùng Từ Hàng đại sĩ đánh đến lưỡng bại câu thương, bây giờ lại dùng hết khí lực sau cùng đi công kích thư sinh, đối với Bạch Cốt phu nhân mà nói, đây chính là nàng vẫn muốn các loại (chờ) cơ hội.

Vô luận cục diện nhìn, gian nan dường nào, cỡ nào nguy hiểm, nàng cũng từ đầu đến cuối không có nghĩ tới buông tha.

Nếu không phải bực này điên cuồng, thì như thế nào dám làm loại này nghịch thiên sự tình!

Chiếm lấy!

Giờ khắc này, toàn bộ Mai Cốt Chi Địa bạch cốt đều chợt hướng về Bạch Cốt Tế Đàn dùng để, nguyên bản Bạch Cốt phu nhân đã tan vỡ thân thể, tại trong khoảnh khắc, liền tại Bạch Cốt Tế Đàn phía trên một lần nữa nổi lên.

Ngay tại lúc đó, cái kia nhất tôn vừa mới hóa xuất thân ảnh, cầm trong tay Bạch Cốt Kiếm, theo Bạch Cốt Tế Đàn, đột nhiên hướng về Bạch Cốt Thần bay qua.

Thí thần!

Nguyên bản cái kia tại Tinh Hải Cảnh bên trong, đều một mực ở vào đệm trạng thái Bạch Cốt phu nhân, vào giờ khắc này khí tức chợt tăng vọt, mơ hồ thậm chí đã mò lấy hóa hư biên giới.

Bao nhiêu năm ẩn nhẫn, Bạch Cốt phu nhân vì chính là chỗ này một khắc!

Đây không chỉ là thí thần, cũng là nàng chiếm lấy duy nhất cơ hội.

Cho dù là Bạch Nhạc cùng Bắc Đẩu lão tổ cũng căn bản không có nghĩ đến, Bạch Cốt phu nhân lại vẫn cất giấu dạng này sát chiêu.

"Chết tiệt, các ngươi đều đáng chết! ! !"

Thân ở không trung, thân thể đã vỡ nát Bạch Cốt Thần, cũng rốt cục lần nữa chú ý tới Bạch Cốt phu nhân, giờ khắc này, hắn mới chính thức là phải bị tức điên!

Thậm chí so với Từ Hàng đại sĩ cùng thư sinh càng hận hơn nhiều.

Dù sao, vô luận là Từ Hàng đại sĩ vẫn là sách sinh, loại tình huống này cũng đều không có khả năng làm gì được hắn, tối đa bất quá chỉ là vỡ nát cái này một thân thể, đem tất cả mọi người bộ phận trục xuất Bán Thần Lĩnh Vực, sau đó trốn vào hư không ngủ say mà thôi.

Có thể Bạch Cốt phu nhân xuất thủ, nhưng là thẳng đến hắn thần căn bản mà đi, đó là chân chính đủ để đưa hắn đưa vào chỗ chết uy hiếp.

Cvt: Mọi người đọc có thấy thiếu đoạn nào ở những chương trước không (ví dụ như chương này ko liên kết vs chương kia). Sao mình làm đủ hết mà nó vẫn bị lỗi chương so với những web trung khác.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 852: Thí thần (hạ)

Hỗn loạn!

Tựa hồ cũng chỉ có hai chữ này, mới có thể nói rõ bây giờ cục diện.

Bạch Cốt Thần vỡ vụn thân thể, còn chưa rơi vào Mai Cốt Chi Địa, liền trực tiếp bị Bạch Cốt Tế Đàn cắn nuốt hết, những thứ này xương cốt, không ngừng như là Bạch Cốt phu nhân hư ảnh bên trong, phảng phất tại đồng thời đúc lại thân thể mình.

Cũng là một lần điên cuồng nhất cướp đoạt cùng thôn phệ!

Chiếm lấy!

Đánh bạc tính mệnh liều mạng một lần.

"Vọng tưởng, con kiến hôi người bình thường, cũng dám mơ ước bản thần bổn nguyên, chết đi cho ta!"

Giờ khắc này, Bạch Cốt Thần thậm chí lại không để ý tới Từ Hàng đại sĩ cùng thư sinh, thôi động cuối cùng còn sót lại một điểm lực lượng, hướng về Bạch Cốt Tế Đàn oanh kích mà đi.

Đánh nát Bạch Cốt Tế Đàn, ngăn cản Bạch Cốt phu nhân thôn phệ, chính là hắn cuối cùng trông cậy vào!

Giờ khắc này, vô luận là thư sinh vẫn là Từ Hàng đại sĩ trong mắt cũng đều không khỏi lộ ra lau một cái vẻ hoảng sợ.

Chỉ là, bọn hắn nhưng cũng đồng dạng không có ý định tiếp tục làm tức giận Bạch Cốt Thần, để cho Bạch Cốt Thần cùng Bạch Cốt phu nhân liều

mạng đi, mới là bọn hắn tình nguyện nhất chứng kiến kết quả.

Nhưng mà, cho dù ai đều không nghĩ đến là.

Mắt thấy Bạch Cốt Thần hướng về chính mình đụng tới, Bạch Cốt phu nhân nhưng là liền một chút xíu do dự cũng không có, thẳng thúc giục Bạch Cốt Tế Đàn, hướng về Bắc Đẩu Kiếm Trận vị trí rơi đi.

Giờ khắc này, cho dù là Bắc Đẩu lão tổ cùng Bạch Nhạc, cũng không khỏi thốt nhiên biến sắc!

Nếu như nói, trước đó bọn hắn cũng đều còn ôm người đứng xem tâm tính, như vậy giờ khắc này, nhưng là trực tiếp bị Bạch Cốt phu nhân kéo vào, lại không có nửa điểm hồi tránh chỗ trống!

"Bạch cốt, ngươi cái người điên này, lão phu cùng ngươi không đội trời chung!"

Mắt thấy Bạch Cốt Tế Đàn hướng về Bắc Đẩu Kiếm Trận, Bắc Đẩu lão tổ rốt cục nhịn không được chửi ầm lên.

Nếu là có khả năng, hắn tình nguyện trước đó trước hết cùng Bạch Cốt phu nhân phân cái sinh tử.

Có thể Bạch Cốt phu nhân kế hoạch, nhưng là một vòng trừ một vòng, không đến cuối cùng một khắc, căn bản là không có cách phát hiện dụng ý, đợi được bây giờ, hắn khi phản ứng lại sau khi, còn muốn đem mình hái đi ra ngoài, nơi nào còn có dễ dàng như vậy.

Vô luận hắn là không phải nguyện ý, hắn đều nhất định phải đem Bạch Cốt phu nhân để vào Bắc Đẩu Kiếm Trận, sau đó một chỗ ngăn cản Bạch Cốt Thần!

Bằng không, nếu như trước một bước thôi động Bắc Đẩu Kiếm Trận

công kích Bạch Cốt phu nhân, hết giận ngược lại là ra, có thể tiếp đó, còn dùng cái gì ngăn cản Bạch Cốt Thần điên cuồng trùng kích!

Lúc này Bạch Cốt Thần, thật là đã triệt để bị làm tức giận.

Loại tình huống này, dùng đầu ngón chân muốn, cũng nên minh bạch, Bạch Cốt Thần tuyệt đối sẽ không quản bọn họ có phải hay không cùng Bạch Cốt phu nhân một người, nhất định là một chỗ giết sạch!

"Trận lên!"

Bạch Cốt phu nhân rơi vào kiếm trận trong nháy mắt, Bắc Đẩu lão tổ liền không thể không phóng xuất ra tinh hải, đem toàn bộ lực lượng thả ra ngoài, thôi động Bắc Đẩu Kiếm Trận hướng về đụng tới Bạch Cốt Thần oanh kích mà đi.

"Đi!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có bất kỳ do dự nào, trực tiếp từ trong giới chỉ lấy ra bảy chuôi kiếm, lấy Phi Kiếm Thuật thúc lấy bay vào trong kiếm trận, phối hợp kiếm trận hướng về Bạch Cốt Thần giết đi qua.

Ùng ùng!

Trong tích tắc, Bạch Cốt Thần liền hung hăng đụng vào Bắc Đẩu Kiếm Trận bên trong, khủng bố kiếm khí hung hăng đâm vào Bạch Cốt Thần thân thể, có thể có khả năng đưa đến tác dụng lại xác thực hữu hạn!

Vẻn vẹn chỉ ngăn cản không đến mười tức thời gian, kiếm trận liền triệt để tan vỡ!

Cho dù là Bạch Nhạc, thôi động cái kia bảy chuôi kiếm lần nữa bố trí xuống Bắc Đẩu Kiếm Trận, cũng bất quá kéo dài thêm lưỡng thời gian

ba cái hô hấp mà thôi.

"Ngao ô!"

Tiểu Bạch Long đồng dạng phát sinh một tiếng rồng gầm, lần nữa phun ra hơi thở của rồng, nhưng đồng dạng cũng căn bản là không có cách ngăn cản Bạch Cốt Thần lực lượng, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Nếu như tình huống bình thường xuống, Bạch Nhạc bọn hắn cho dù là dùng hết tất cả, cũng không khả năng ngăn trở Bạch Cốt Thần cái kia liều mạng một kích!

Có thể hỏi đề ở chỗ. . . Thư sinh không có khả năng nhìn Bạch Nhạc chết!

Hắn không quan tâm Bạch Cốt phu nhân có chết hay không, nhưng khi Bạch Nhạc bị cuốn đi vào thời điểm, hắn lại không lựa chọn!

Trừ phi nhìn Bạch Nhạc chết ở trước mắt, bằng không, cho dù là nguy hiểm nữa, hắn cũng nhất định phải xuất thủ!

Trong tích tắc, chợt xé rách hư không, thư sinh nhất thời ngăn cản đến Bạch Nhạc trước người, lấy cuốn sách chi lực, mạnh mẽ ngăn trở Bạch Cốt Thần công kích!

Nguyên bản đủ để trong nháy mắt hủy diệt Bạch Nhạc bọn hắn lực lượng, lần nữa bị ngăn trở, cho dù là lấy cuốn sách bực này Hộ Thân Chi Bảo lực lượng, cũng căn bản không có khả năng ngăn trở Bạch Cốt Thần cái này điên cuồng công kích.

Trong chốc lát, cuốn sách cũng lần nữa vỡ nát!

Chỉ là lần này, Từ Hàng đại sĩ nhưng cũng đồng dạng chạy tới, trong miệng lần nữa phun ra phật môn lục tự chân ngôn!

Kim sắc phật văn, lần nữa hung hăng đánh về phía Bạch Cốt Thần!

Có thể tức đã là như thế, cũng không thể triệt để ngăn trở Bạch Cốt Thần điên cuồng, một điểm cuối cùng lực lượng, hung hãn hướng về Bạch Cốt phu nhân đụng tới.

Chỉ cần hủy diệt Bạch Cốt Tế Đàn, Bạch Cốt Thần liền sẽ không triệt để tử vong, chỉ cần ngủ say ngàn năm thời gian, có thể từ Bán Thần Lĩnh Vực bên trong tỉnh lại.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Cốt Thần gần phá hủy Bạch Cốt Tế Đàn trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong mắt lại lần nữa lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, một bước ở giữa, trực tiếp ngăn ở Bạch Cốt Tế Đàn trước đó!

"Thôn thiên!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, giờ khắc này Bạch Nhạc, cũng đồng dạng liều mạng.

Thí thần!

Đây là hắn trước đó cũng đã bằng lòng Bạch Cốt phu nhân, mặc dù chỉ là Bạch Cốt phu nhân đơn phương thần hồn khế ước, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, có đôi khi, không có ước thúc, lại ngược lại là càng khoảng chừng hơn bó buộc.

Quân tử hứa một lời, bách tử không hối hận!

Huống chi, đối với Bạch Cốt Thần loại này Tà Thần, Bạch Nhạc cũng đồng dạng tràn ngập chán ghét, nếu là bị Bạch Cốt Thần trốn qua một kiếp này, không chỉ còn sẽ có bao nhiêu Bạch Cốt Thần Giáo giáo chúng giết chóc, không ngừng hiến tế lấy làm hắn sống lại!

Có thể chỉ cần giết Bạch Cốt Thần, Bạch Cốt phu nhân chiếm lấy, chính mình nhưng là có thể ước thúc Bạch Cốt phu nhân.

Cái này cũng chính phù hợp Bạch Nhạc ban đầu thiết tưởng!

Những thứ này nói rất dài dòng, nhưng trên thực tế, cũng bất quá chỉ là một ý nghĩ chợt lóe sự tình.

Hô hấp ở giữa, cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân liền chợt nổi lên, điên cuồng thôn phệ trước mặt tất cả lực lượng!

Cho dù là Bạch Cốt Thần lực lượng, cũng giống vậy có thể bị Thôn Thiên Quyết thôn phệ!

Hơn nữa, đi qua nhiều lần như vậy suy yếu, cuối cùng rơi xuống cái này một phần lực lượng, cũng đã không đủ để trực tiếp đánh tan Bạch Nhạc.

Thôn phệ!

Thôn Thiên Quyết toàn lực thi triển phía dưới, vô luận là thân ngoại hóa thân vẫn là Bạch Nhạc bản thân, đều đã chống được cực hạn!

Bạch Nhạc trên người bị bạch cốt mảnh vụn vẽ ra vô số vết thương, máu me đầm đìa.

Có thể dựa vào cái kia một hơi thở, Bạch Nhạc nhưng cố nhịn xuống!

Người điên?

Từ bước lên con đường tu hành một khắc này bắt đầu, Bạch Nhạc liền một mực tại điên!

Cho dù là tuyệt cảnh, chỉ cần còn có một hơi thở tại, hắn liền tuyệt đối sẽ không buông tha hy vọng!

"Vù vù!"

Một tiếng kiếm minh vang lên, Nghịch Ma Kiếm lộ ra lau một cái xán lạn tử mang xé rách không gian, tại đây một mảnh bạch cốt trong gió lốc, hung hăng lần nữa chém về phía Bạch Cốt Thần đầu lâu!

Oanh!

Huyễn lệ tử mang hung hăng nổ tung, lộ ra nhưng là thuần túy nhất kiếm ý!

Thí thần!

Đối với người khác mà nói, thậm chí nghĩ cũng không dám nghĩ sự tình, giờ khắc này, không ngờ tại Bạch Nhạc trong tay hoàn thành.

Một điểm cuối cùng kiếm khí màu tím tán đi, Bạch Cốt Thần thân thể cũng rốt cục triệt để tan vỡ, cái kia một điểm thần căn bản, một bộ phận theo Thôn Thiên Quyết bị Bạch Nhạc nuốt vào, có thể đại bộ phận lại cuối cùng vẫn rơi vào Bạch Cốt Tế Đàn phía trên.

Một kiếm thí thần!

Toàn bộ thế giới phảng phất đều ở đây một kiếm ở giữa dừng lại!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 853: Thần chi bản nguyên

Thần chi bản nguyên dũng mãnh vào Bạch Nhạc cùng Bạch Cốt phu nhân trong cơ thể đồng thời, toàn bộ Bán Thần Lĩnh Vực nhất thời xuất hiện một cổ lực bài xích, chỉ là mấy hơi thở thời gian, Bắc Đẩu lão tổ liền trực tiếp bị quăng ra hư không.

Cho dù là thư sinh cùng Từ Hàng đại sĩ, cũng đồng dạng cảm thụ được một cổ cực mạnh lực bài xích, rất khó tiếp tục ở đây Bán Thần Lĩnh Vực bên trong dừng lại xuống dưới.

Chỉ là giờ khắc này, Từ Hàng đại sĩ ánh mắt hướng về Bạch Cốt Tế Đàn, nhưng cũng vẫn mơ hồ lộ ra vẻ sát cơ.

Bạch Cốt Thần vẫn lạc, có thể thôn phệ thần chi bản nguyên, Bạch Cốt phu nhân lại hiển nhiên là muốn chiếm lấy, nếu như bỏ mặc không quan tâm, cái này Bán Thần Lĩnh Vực, liền thực biết bị Bạch Cốt phu nhân lưu lại lạc ấn! Mặc dù tạm thời không có khả năng thật luyện hóa, có thể theo thời gian đưa đẩy, sau này, Bạch Cốt phu nhân liền ắt sẽ trở thành mới Bạch Cốt Thần.

Đối với Từ Hàng đại sĩ mà nói, trảm thảo trừ căn, triệt để chém giết Bạch Cốt phu nhân, cướp đoạt cái này Bán Thần Lĩnh Vực mới là kết quả tốt nhất.

Chỉ là, còn chưa xuất thủ, Từ Hàng đại sĩ liền nhìn thấy, Bạch Nhạc thân thể vẫn như cũ ngăn ở Bạch Cốt Tế Đàn trước đó.

Trong tay vẫn như cũ nắm Nghịch Ma Kiếm, Bạch Nhạc trên người tràn đầy vết máu, cả người tinh thần tựa hồ cũng uể oải đến mức tận cùng, có

thể hết lần này tới lần khác, trong ánh mắt lại vẫn không có nửa điểm ý lùi bước.

Không cần mở miệng giao lưu, Từ Hàng đại sĩ liền minh bạch, Bạch Nhạc là tất nhiên sẽ đảm bảo đối phương.

Trên thực tế, nếu không phải Bạch Nhạc, trước đó Bạch Cốt Thần cũng đã sớm đã giết chết Bạch Cốt phu nhân.

Mặc dù không biết, Bạch Nhạc vì sao lại cùng dạng này tà giáo cao thủ có quan hệ, nhưng Bạch Nhạc thái độ lại y nguyên vẫn là để cho nàng có chút do dự.

Ánh mắt lần nữa rơi vào thư sinh trên người, Từ Hàng đại sĩ rốt cục âm thầm thở dài một tiếng, chắp tay trước ngực, "Bạch thí chủ chính mình cẩn thận, bần ni tại trên Bắc Đẩu sơn chờ ngươi."

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Từ Hàng đại sĩ nhất thời bước ra một bước đi, trực tiếp biến mất ở trong hư không.

Ngay tại lúc đó, thư sinh cũng theo đó ly khai Bán Thần Lĩnh Vực.

Theo những người này ly khai, nguyên bản chấn động Bán Thần Lĩnh Vực, cũng rốt cục chậm rãi bình tĩnh đánh tới, văng tung tóe hư không dần dần khép lại, lần nữa trốn vào trong hư không.

Bạch Nhạc căng thẳng cái kia một hơi thở cũng rốt cục lỏng đi xuống.

Mệt mỏi rã rời như là như thủy triều đánh tới, Bạch Nhạc cũng rốt cục rơi vào Bạch Cốt Tế Đàn bên trên, ý thức dần dần mơ hồ.

Chỉ là vừa mới thôn phệ tới những cái kia thần chi bản nguyên, nhưng cũng đang ngủ say bên trong, chậm rãi dung nhập Bạch Nhạc trong thần hồn.

...

Bắc Đẩu sơn!

Bắc Đẩu lão tổ từ trong hư không bay ra thời điểm, toàn bộ Bắc Đẩu sơn cũng đã sôi trào khắp chốn, đợi được thư sinh cùng Từ Hàng đại sĩ đi ra, tiếng hoan hô, càng là vang vọng toàn bộ Bắc Đẩu sơn.

"Từ Hàng đại sĩ, Bạch Nhạc đâu?"

Không nhìn thấy Bạch Nhạc, Thư Khánh Dương vẫn còn có chút khẩn trương, bay thẳng đến Từ Hàng đại sĩ bên cạnh hỏi.

"A di đà phật!"

Nhẹ tuyên một tiếng phật hiệu, Từ Hàng đại sĩ giải thích, "Thí chủ yên tâm, Bạch thí chủ cũng không nguy hiểm! Chỉ là hắn chém giết Bạch Cốt Thần, bây giờ vẫn còn ở luyện hóa Bạch Cốt Thần bổn nguyên, trong khoảng thời gian ngắn vô pháp ly khai Bán Thần Lĩnh Vực."

"Chém giết Bạch Cốt Thần?"

May là Thư Khánh Dương đã có nhất định chuẩn bị tâm lý, nghe nói như thế, cũng không khỏi trợn to hai mắt, hầu như vô pháp tin tưởng lỗ tai mình.

Bạch Cốt Thần a, cho dù là không thể triệt để thức tỉnh Bạch Cốt Thần, đó cũng là bán thần a!

Vậy mà chết thật tại Bạch Nhạc trong tay, điều này sao có thể?

Chứng kiến Thư Khánh Dương phản ứng, Từ Hàng đại sĩ cũng cũng không ngoài ý, trên thực tế, nếu không có tận mắt nhìn thấy, sợ rằng đảm

nhiệm ai cũng không thể nào tin nổi kết quả này.

"Từ Hàng đại sĩ nói không sai, bất quá, Bạch Nhạc có thể chém giết Bạch Cốt Thần, trên thực tế cũng chỉ là mượn Từ Hàng đại sĩ quang mà thôi." Rơi vào Thư Khánh Dương bên cạnh, thư sinh theo giải thích.

Nói như vậy, Thư Khánh Dương trong lòng mới coi là tốt chịu một điểm.

Liền Tinh Hải Cảnh cũng chưa tới, lại có thể thí thần, đây cũng quá dọa người.

"Không biết đại sư xưng hô như thế nào, Bắc Đẩu bái tạ ân cứu mạng!"

Bay đến Từ Hàng đại sĩ bên người, Bắc Đẩu lão tổ chính thức khom người nói tạ ơn.

"A di đà phật, thí chủ không cần đa lễ, bần ni Từ Hàng."

Chắp tay trước ngực, Từ Hàng đại sĩ nhẹ giọng nói, "Bần ni, cũng là ứng với Diệp Huyền đại sư mời mà đến, không dám kể công."

Nghe được quả thật là Diệp Huyền đại sư mời tới người, Bắc Đẩu lão tổ trong lòng cũng không khỏi âm thầm thở dài một tiếng.

Trải qua chuyện này, hắn liền thực sự không cách nào nữa cùng Đại Càn Vương Triều là địch.

"Ân cứu mạng, không thể báo đáp, cũng xin đại sĩ chịu ta cúi đầu!"

Khom người lại bái, Bắc Đẩu lão tổ lần nữa nói tạ ơn.

"Ngã phật từ bi! Nếu có tâm, cho ta phật dâng một nén nhang cũng chính là." Mỉm cười, Từ Hàng đại sĩ chắp tay trước ngực hoàn lễ, nói lần nữa.

"Từ Hàng đại sĩ, Bạch Cốt Thần Giáo giáo chủ kia?"

Nghĩ đến Bạch Cốt phu nhân, Bắc Đẩu lão tổ nhịn không được hỏi lần nữa.

"A di đà phật!"

Lắc đầu, Từ Hàng đại sĩ nhẹ giọng hồi đáp đạo, "Bạch Cốt Tế Đàn đã thành, Bạch thí chủ cố ý che chở nàng, bần ni cũng không tiện mạnh mẽ nhúng tay. . . Chuyện này, vẫn là để Bạch thí chủ đi giải quyết đi."

Nhắc tới Bạch Nhạc, Bắc Đẩu lão tổ cũng không khỏi một hồi đau đầu.

Trước đó Bạch Nhạc cứu Bạch Cốt phu nhân một lần kia thời điểm, hắn đã cảm thấy có chuyện, Bạch Nhạc giải thích một lớp, hắn mới có hơi nửa ngờ nửa tin, có lẽ kết quả cuối cùng xem.

Quả nhiên, trên đầu chữ sắc có cây đao a!

Chỉ là, Bạch Cốt phu nhân bây giờ cùng Bạch Nhạc có sâu như vậy vướng víu, khả năng liền làm hắn càng phát ra có chút khó làm.

Tối trọng yếu là. . .

"Từ Hàng đại sĩ, Bạch Cốt phu nhân cho là thật có thể lấy Bạch Cốt Thần mà thay vào sao?"

Bắc Đẩu sơn cùng Bạch Cốt Thần Giáo ân oán, đã vô pháp hóa giải, loại tình huống này, nếu như Bạch Cốt phu nhân cho là thật trở thành mới Bạch Cốt Thần, Bắc Đẩu Tinh Cung khả năng liền phiền toái lớn.

"Chỉ có thể nói có hi vọng!"

Lắc đầu, Từ Hàng đại sĩ nhẹ giọng giải thích, "Bạch Cốt Thần thần chi

bản nguyên, Bạch Nhạc thôn phệ ba phần, tiêu tán hai phần, nàng tối đa cũng liền luyện hóa năm phần, tối đa chỉ có thể để cho nàng miễn cưỡng bước vào hóa hư! Muốn chân chánh luyện hóa Bán Thần Lĩnh Vực, còn sớm rất! Bất quá, có những thứ này thần chi bản nguyên, sau này nàng nếu có thể tiến thêm một bước, liền có hy vọng trở thành mới Bạch Cốt Thần."

Về phương diện này, Từ Hàng đại sĩ xem có thể so với người khác rõ ràng hơn nhiều.

Nghe thế, Bắc Đẩu lão tổ lúc này mới cuối cùng cũng yên tâm rất nhiều.

Lần này Bán Thần Lĩnh Vực chuyến đi, hắn thu hoạch đồng dạng không nhỏ, chỉ cần bế quan một thời gian ngắn, liền rất có thể đột phá hóa hư, đến lúc đó, cho dù là Bạch Cốt phu nhân tiến hơn một bước, hắn cũng có nắm chặt tự bảo vệ mình.

"Ngược lại là Bạch Nhạc. . . Lần này, không biết sẽ có nhiều ít đề thăng."

Nghĩ đến Bạch Nhạc, cho dù là Từ Hàng đại sĩ cũng không khỏi có chút không nắm chắc được.

Thần chi bản nguyên, là tu hành thần đạo cường giả khát vọng nhất luyện hóa lực lượng, nhưng đối với hắn tu hành giả mà nói, lại cũng chẳng có bao nhiêu tác dụng.

Bình thường mà nói, hắn tu hành giả thậm chí căn bản là luyện hóa không.

Có thể hết lần này tới lần khác Bạch Nhạc không giống nhau.

Thông Thiên Ma Công bá đạo, đủ để luyện hóa tất cả lực lượng, những cái kia thần chi bản nguyên, cũng vốn là Bạch Nhạc lấy Thôn Thiên Quyết thôn phệ đi vào.

Kể từ đó, cuối cùng cổ này thần chi bản nguyên, tại Bạch Nhạc trong cơ thể sẽ phát sinh cái dạng gì biến hóa, thật có thể rất khó nói.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 854: Thức tỉnh

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, hầu như không cảm giác được thời gian trôi qua, chỉ là thần chi bản nguyên không ngừng dũng mãnh vào thân thể, sở hữu thương thế đều tại chậm rãi khôi phục, làm Bạch Nhạc từ trong ngủ mê tỉnh lại thời điểm, thương thế trên người đã phục hồi.

Tối trọng yếu đúng, Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm thụ được trong óc, nhiều một mảnh u lãnh quang mang, lộ ra một cổ quen thuộc khí tức tử vong.

Hiển nhiên, đó là từ Bạch Cốt Thần trên người cắn nuốt lực lượng, hơn nữa, cho dù là Thông Thiên Ma Công, cũng vô pháp triệt để luyện hóa cái này một cổ lực lượng, chỉ có thể ở lại trong óc.

Một chút động niệm, Bạch Nhạc liền có thể cảm nhận được chính mình thần hồn cũng như kinh lịch một lần trui luyện, cường đại rất nhiều.

Lấy Thông Thiên Ma Thể cường độ để cân nhắc, bây giờ tôi luyện hồn cảnh, cũng đã tiếp cận viên mãn.

Mặc dù phiêu lưu thật lớn, nhưng lúc này đây thu hoạch, nhưng cũng đồng dạng xứng đôi dạng này phiêu lưu.

Vô ý thức xoay người lại, Bạch Nhạc ánh mắt nhất thời liền rơi vào Bạch Cốt Tế Đàn trung ương, Bạch Cốt phu nhân trên người.

Chỉ là, cứ như vậy liếc mắt, Bạch Nhạc thân thể liền nhất thời trở nên cứng đờ.

Trước đó, Bạch Cốt phu nhân huyết nhục bóc ra, chỉ còn lại có một bộ xương trắng, mặc dù rời lại gần, tự nhiên cũng không có gì lớn lắm.

Nhưng hôm nay , đồng dạng thôn phệ Bạch Cốt Thần thần chi bản nguyên, Bạch Cốt phu nhân tại khôi phục thương thế đồng thời, cũng đồng dạng khôi phục huyết nhục chi khu.

Lúc này, Bạch Nhạc vừa quay đầu, liền rõ ràng chứng kiến Bạch Cốt phu nhân thân thể.

Băng cơ ngọc cốt, la miệt sinh trần.

Nguyên bản những thứ này tựa hồ chỉ tồn tại trong tưởng tượng câu thơ, vào thời khắc này lại rõ ràng hiện lên Bạch Nhạc trong đầu, phảng phất cũng chỉ có như vậy, mới có thể hình dung loại kia đẹp.

"Ngươi tỉnh?"

Từ từ mở mắt, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng mở miệng hỏi.

". . ."

Cái này vừa mở miệng, càng làm cho Bạch Nhạc có một loại trợn mắt hốc mồm cảm giác.

Chỉ vào Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc trong lúc nhất thời thậm chí ngay cả lời đều không nói được.

"Đẹp mắt không?"

Từ dưới đất đứng lên thân đến, Bạch Cốt phu nhân không che giấu chút nào chính mình thân thể mềm mại, tựa như tại biểu hiện ra một bộ quần áo mới, nhìn Bạch Nhạc hỏi.

". . ."

Cố ý, tuyệt đối là cố ý!

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc nhất thời quay đầu, có thể mặc dù đã sớm nhìn không thấy, trước đó một màn kia phong cảnh, cũng vẫn như cũ trong đầu lái đi không được.

Cái yêu tinh này!

"Ngươi như vậy theo ta gặp nhau, thật tốt sao?"

Cõng lấy thân thể, Bạch Nhạc rất là đau đầu hỏi.

"Vì sao không tốt?" Không để ý lộn lại, đi tới Bạch Nhạc trước người, Bạch Cốt phu nhân hỏi ngược lại, "Nơi đây lại không ngoại nhân, làm sao, ngươi không thích xem sao?"

". . ."

Vấn đề này nên trả lời thế nào?

"Giáo chủ, chúng ta không có quen thuộc đến loại trình độ này a?" Mắt tối sầm lại, Bạch Nhạc thẳng thắn nhắm mắt lại, nghiến răng nghiến lợi mở miệng nói.

"Ta lập được thần hồn khế ước, lẽ nào ngươi nghĩ ta bị thần hồn phản phệ sao?"

Mặc dù nhắm mắt lại, Bạch Nhạc vẫn như cũ có thể ngửi được nhàn nhạt mùi thơm, cảm thụ được cái kia gần trong gang tấc nhiệt độ.

Thương cảm Bạch Nhạc, không duyên cớ gánh một cái háo sắc tên, có thể lúc này phản ứng lại quả thực giống như là một đồng nam nhỏ.

Đương nhiên, trên thực tế. . . Hắn cùng đồng nam nhỏ cũng không gì phân biệt.

"Ta nói, không cần kèm theo điều kiện." Cắn răng, Bạch Nhạc lập lại lần nữa nói.

"Ngươi nói lại không tính!"

Cười khẽ một chút, Bạch Cốt phu nhân trực tiếp ôm lấy Bạch Nhạc, thở khẽ U Lan, tại Bạch Nhạc bên tai nói rằng, "Mặc kệ lúc nào, người ta nói chuyện đều chắc chắn nha."

Hù dọa Bạch Nhạc mở mắt, lúc này mới phát hiện, Bạch Cốt phu nhân đã sớm thay quần áo, trong mắt tràn đầy vẻ hài hước.

Hô!

Bất kể thế nào dạng, nhìn thấy dạng này Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc cũng coi như là thích ứng rất nhiều.

"Ngươi thế nào? Khống chế cái này Bán Thần Lĩnh Vực sao?"

Mí mắt nhảy nhót, Bạch Nhạc sáng suốt nói sang chuyện khác.

"Nào có dễ dàng như vậy!"

Lắc đầu, nói đến chính sự, Bạch Cốt phu nhân thần sắc cũng ngưng trọng rất nhiều, "Ta yêu cầu triệt để ngủ say một thời gian ngắn, mới có thể thích ứng thần chi bản nguyên lực lượng, tại trước đây, ta sẽ trước đem ngươi đưa đi! Nhanh thì mấy tháng, chậm thì hai ba năm, ta thức tỉnh lúc, là có thể bước vào hóa hư, chạm tới Bán Thần Lĩnh Vực! Đến lúc đó, ta tự nhiên sẽ đi tìm ngươi."

Có mấy lời mặc dù không có nói, vừa ý nghĩ lại đã sớm đều không nói bên trong.

Bạch Nhạc hai lần cứu giúp, dạng này cảm tình, đã hoàn toàn không phải một câu cảm tạ có khả năng biểu đạt.

Tựu như cùng Bạch Cốt phu nhân trước đó nói tới, chỉ cần Bạch Nhạc lần này lựa chọn giúp nàng, như vậy chính là đến chết cũng không đổi tình cảm, trừ phi nàng chết, bằng không vĩnh viễn sẽ không phản bội.

Còn như nói cái gì lấy thân thể để báo đáp lại lời nói, mặc dù có cố ý trêu đùa Bạch Nhạc giai cấp, nhưng trên thực tế, Bạch Cốt phu nhân trong lòng, nhưng cũng đồng dạng cũng không kháng cự.

Có vài người, tựa hồ sinh ra liền có dạng này mị lực, có thể làm cho người liều lĩnh mê luyến.

"Bạch Cốt Thần Giáo làm sao bây giờ?"

Khẽ nhíu mày, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

"Chúng ta bước vào Bán Thần Lĩnh Vực, những cái kia Bạch Cốt Thần Giáo giáo chúng, sợ đã từ lâu bị giết không sai biệt lắm! Những người này tự có lý do đáng chết, nguyên cũng không có gì có thể tiếc." Dừng một cái, Bạch Cốt phu nhân tiếp tục nói, "Ta tất nhiên còn sống, liền tự nhiên vẫn là Bạch Cốt Thần Giáo giáo chủ! Cái này một mặt bạch cốt làm ngươi cầm, nắm lệnh này đến Đông Hải, ngươi liền có thể ước thúc tất cả giáo chúng."

"Nếu có không phục quản thúc người. . . Giết không tha!"

Tại Bạch Nhạc trước mặt thời điểm, Bạch Cốt phu nhân tựa hồ có vẻ phi thường hiền lành, nhưng trên thực tế, nàng trong tính cách, thủy chung đều có thân thiết nhất máu một mặt.

"Ngươi là nói qua, Bạch Cốt Thần Giáo muốn theo ngươi quy củ hành sự à. . . Cái kia kể từ bây giờ ngươi, Bạch Cốt Thần Giáo liền chịu ngươi ước thúc, làm như thế nào dạy bọn họ theo ngươi quy củ đến, khả năng liền có ngươi sự tình."

Đạo lý là đạo lý này, có thể Bạch Nhạc lại vẫn cảm thấy, dường như ở đâu có chút không đúng.

"Ta tại sao cảm thấy dường như bị ngươi lừa gạt?"

"Khanh khách!"

Cười khẽ một chút, Bạch Cốt phu nhân không để ý nói rằng, "Vậy ta cũng mặc kệ, bạch cốt lệnh đã cho ngươi, những người này, ngươi muốn xử lý như thế nào thì xử lý như thế đó! Ta lại không cần bọn hắn hiến tế huyết nhục tới lực lượng khôi phục, đối ta tới nói, bọn hắn không dùng được."

". . ."

"Đúng!"

Nhìn Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân tiếp tục nói, "Ngươi nên còn không có triệt để luyện hóa thần chi bản nguyên a?"

Bị Bạch Cốt phu nhân như thế nhắc tới, Bạch Nhạc nhất thời liền phản ứng kịp, trong biển ý thức của chính mình cái kia một cổ lực lượng, phải là thần chi bản nguyên.

Cũng không đợi Bạch Nhạc hồi đáp, Bạch Cốt phu nhân tiếp tục nói, "Ngươi không có tu hành thần đạo, những thứ này thần chi bản nguyên, thời gian dài ở lại trong biển ý thức của ngươi, tai hại vô ích! Ta kiến nghị ngươi, sau khi rời khỏi, lập tức dẫn động thiên kiếp, mượn Thiên

Kiếp Chi Lực, một lần hành động luyện hóa thần chi bản nguyên, phá vỡ mà vào tinh hải."

Những lời này, Bạch Cốt phu nhân nói hết sức chăm chú, mặc dù nàng không hiểu Thông Thiên Ma Công, nhưng là lại rất rõ ràng, muốn thế nào, mới có thể lợi dụng những thứ này thần chi bản nguyên lực lượng.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, những thứ này thần chi bản nguyên, chính là phá vỡ mà vào tinh hải tốt nhất chất xúc tác.

Thiên kiếp dưới, đem thần chi bản nguyên, cùng với Tức Thổ, Địa Hỏa Chi Tâm, Cực Hàn Băng Hoa những thứ này đều dung nhập tinh hải, Bạch Nhạc thực lực, mới có thể chân chính có một lần nhảy vọt lớn.

Nguyên bản cái này còn yêu cầu thời gian rất lâu, nhưng bây giờ, tại thần chi bản nguyên trợ giúp xuống, lại trực tiếp rút ngắn quá trình này.

Đây mới là Bạch Nhạc lần này mạo hiểm bước vào Bán Thần Lĩnh Vực lớn nhất thu hoạch.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 855: Ta có tên

Tinh hải!

Nghe được hai chữ này thời điểm, cho dù là Bạch Nhạc mình cũng không khỏi có trong nháy mắt ngẩn ngơ.

Tinh hải a, cái kia ký hiệu chân chính xem như là bước vào thiên hạ cường giả hàng ngũ, chẳng bao lâu sau, cái kia Linh Tê Kiếm Tông nho nhỏ tạp dịch, cảm tưởng tượng dạng này cảnh giới.

Nhưng hôm nay, phá vỡ mà vào tinh hải, lại thật sự là gần ngay trước mắt sự tình.

Bạch Cốt phu nhân như thế nhắc tới, Bạch Nhạc mình cũng có thể cảm thụ được, tại đây một lần ngủ say ở giữa, chính mình tinh cung cũng gần như đạt được viên mãn cấp độ, tùy thời có thể dẫn động thiên kiếp.

Hơi trầm mặc một chút, Bạch Nhạc hỏi lần nữa, "Ngươi không có nguy hiểm? Cái kia phật đạo cao thủ, tất nhiên có thể men theo hư không tìm tới nơi này một lần, chưa chắc sẽ không tìm được lần thứ hai!"

"Yên tâm đi!"

Gật đầu, Bạch Cốt phu nhân mỉm cười đáp, "Trước đó hắn có thể tìm kiếm không gian vết tích tìm tới nơi này, là bởi vì Bạch Cốt Thần đã rơi vào trạng thái ngủ say, căn bản không có đề phòng có người sẽ tìm qua đây! Bây giờ ta tự có biện pháp để cho Bán Thần Lĩnh Vực trốn vào sâu trong hư không, nàng chính là có thông thiên triệt địa bản lĩnh, cũng tìm không đến."

Nghe thế, Bạch Nhạc lúc này mới xem như là yên tâm.

"Lại nói tiếp, thật đúng là cần đa tạ ngươi! Nếu không phải ngươi, cái kia tặc ni là sẽ không bỏ qua ta."

Đừng xem Từ Hàng đại sĩ lại nói tiếp, coi như là cứu nàng, có thể nàng nhưng là nửa điểm cũng sẽ không nhờ ơn, thậm chí xưng hô bên trên, cũng cùng Bạch Cốt Thần, gọi thẳng làm tặc ni!

Đó cũng không phải thành kiến, mà là bởi vì, Thần Đạo Truyền Thừa cùng phật đạo bản thân liền là thủy hỏa bất dung.

Hơn nữa, Bạch Cốt phu nhân tự nhiên đồng dạng cảm thụ được, đối phương lần này xông vào Bán Thần Lĩnh Vực dụng ý, nếu không phải xuất hiện nhiều như vậy biến cố, sợ rằng đối phương đã sớm đem nàng kể cả Bạch Cốt Thần một chỗ tịnh hóa, trực tiếp cướp đi cái này Bán Thần Lĩnh Vực.

Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút bất đắc dĩ, lắc đầu nói, "Còn có Bắc Đẩu Tinh Cung, chuyện này, vốn là ngươi lợi dụng người ta trước đây. . . Bắc Đẩu Tinh Cung cũng chết nhiều như vậy đệ tử, ra ngoài sau khi, ngươi cũng không cần lại đi tìm người ta phiền phức."

"Chỉ ngươi nhất dong dài." Trợn mắt một cái, Bạch Cốt phu nhân tức giận nói rằng, "Bắc Đẩu lão nhi chỉ cần không chủ động tới trêu chọc ta, ta không để ý tới hắn là được."

Có thể làm đến bước này, Bạch Cốt phu nhân cũng đã là xem ở Bạch Nhạc mặt mũi, làm ra rất lớn nhượng bộ.

Bạch Nhạc tự nhiên cũng minh bạch điểm này, cũng không nhắc lại nữa, gật đầu, "Tốt! Vậy ta liền đi!"

"Ngươi thật không còn suy tính một chút?"

Nhìn Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân cười khanh khách nói, "Ở chỗ này phát sinh cái gì đều không người biết ah, hơn nữa, ta sẽ không ăn dấm."

". . ."

Trên mặt một hắc, Bạch Nhạc nhất thời cảm thấy thế giới này tràn ngập ác ý!

"Ta đã nói với ngươi. . . Ta! Không! Tốt! Sắc!"

Cơ hồ là từ trong hàm răng tóe ra như thế mấy chữ, Bạch Nhạc quả thực hận không thể cùng Bạch Cốt phu nhân lại đánh nhau một trận mới tốt.

"Ngươi có phải hay không háo sắc, còn cần phải ta nói? Thế nhân tự có công luận! Ta Bạch phủ chủ, chính ngài tâm lý không có số sao?"

". . ."

Dưới chân đột nhiên một bước, Bạch Nhạc mặt đen lại, cả người bay thẳng vào trên cao.

"Bay, ngươi ngược lại là bay a, ta xem ngươi có thể bay đến đi đâu!"

Khinh thường nhìn Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân lạnh lùng châm chọc nói.

Một câu nói này, nhưng là suýt chút nữa không có để cho Bạch Nhạc khóc lên.

Mẹ đản, đây mới là bi thương nhất được không!

Đánh không lại nữ nhân này, liền chạy đều chạy không thoát.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc mới thật là có chút hối hận, chém giết Bạch

Cốt Thần, làm cho đối phương khống chế Bán Thần Lĩnh Vực.

Một cái hai cái, làm sao đều là dạng này a!

Đánh không lại Vân Mộng Chân cũng không tính, bây giờ lại tới một cái dựa lưng vào Bán Thần Lĩnh Vực Bạch Cốt phu nhân, cái này thật sự là làm lòng người chua xót cố sự.

Thân hình thoắt một cái, Bạch Cốt phu nhân nhất thời bay vào không trung, rơi vào Bạch Nhạc bên người.

"Ngươi cứ như vậy khẩn cấp muốn rời ta xa một chút sao?"

". . ."

Qua nhiều năm như vậy, Bạch Nhạc vẫn cảm thấy chính mình vẫn đủ năng ngôn thiện biện (ăn nói khéo léo), có thể hết lần này tới lần khác, bây giờ đối mặt Bạch Cốt phu nhân, cũng đã liên tục bao nhiêu lần bị hận nói không ra lời.

Đầu ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, nhất thời có một chút linh quang nổi lên.

Mí mắt nhảy nhót, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng cuối cùng không có tránh, tới mức này, hắn tự nhiên biết, Bạch Cốt phu nhân sẽ không hại hắn.

Sau một khắc, cái kia một điểm linh quang liền chợt rơi vào Bạch Nhạc mi tâm, bay thẳng vào trong óc.

"Đây là Bán Thần Lĩnh Vực Thần Hồn Ấn Ký, bước vào tinh hải sau đó, dựa vào cái này Thần Hồn Ấn Ký, ngươi liền vĩnh viễn có thể tìm được ta." Nhìn Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân nghiêm túc giải thích, "Nếu như ngươi gặp phải vô pháp ngăn cản nguy hiểm, liền nổ lên cái này

Thần Hồn Ấn Ký, ta tự nhiên sẽ cảm giác được!"

". . . Đa tạ!"

Nhìn Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói cám ơn.

Một cái kia Thần Hồn Ấn Ký đã bay vào thức hải, hắn tự nhiên có thể cảm giác được, đối phương nói không giả.

Có điểm này ấn ký, liền có thể nói, Bạch Cốt phu nhân là đem sinh tử đều phóng tới trong tay hắn.

Nếu như Bạch Nhạc đối nàng trong lòng còn có ác ý, dựa vào cái này Thần Hồn Ấn Ký, liền có thể đơn giản dẫn cao thủ đến Bán Thần Lĩnh Vực tới.

Hơn nữa, cuối cùng câu nói kia, cũng có nghĩa là một đạo bùa hộ mệnh.

Một khi Bạch Cốt phu nhân đột phá, bằng vào Bán Thần Lĩnh Vực, liền có thể trực tiếp xuyên toa hư không, xuất hiện ở Bạch Nhạc bên người, giúp hắn ngăn cản nguy hiểm.

Phải biết, bây giờ Bạch Nhạc cũng đã sắp đột phá tinh hải, nếu là thật không có cách nào ngăn cản nguy hiểm, cho dù là Bạch Cốt phu nhân đến, cũng đồng dạng chưa chắc có thể cứu được, thậm chí khả năng ngược lại đưa nàng cũng một chỗ bồi tiến đến.

Hơn nữa, Bạch Nhạc được không hoài nghi, cho dù là tại Bạch Cốt phu nhân còn không có đột phá trước đó, rơi vào trạng thái ngủ say thời điểm, chính mình lấy thần hồn làm nổ ấn ký này, đối phương cũng nhất định có thể đủ cảm thụ được, từ ngủ say bên trong thức tỉnh tới cứu hắn.

Dạng này tình cảm, có thể so với nói chuyện gì đều hữu hiệu nhiều.

"Nói cái gì tạ ơn, lẽ nào ngươi là đang nhắc nhở ta, ta còn thiếu hai ngươi cái mạng sao? Có muốn hay không tiểu nữ tử quỳ xuống dập đầu cho ngươi?" Trợn mắt một cái, Bạch Cốt phu nhân khinh thường hỏi ngược lại.

"Ta không phải ý tứ này!" Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc có chút bất đắc dĩ giải thích.

"Vậy thì đừng bảo là loại này nói nhảm!"

Khoát khoát tay, trong nháy mắt, trong hư không, chợt xuất hiện một kẽ hở, nhưng là Bạch Cốt phu nhân thẳng vì Bạch Nhạc mở ra ly khai thông đạo.

"Đi thôi, đi thôi, một đại nam nhân, tỷ thí thế nào nữ nhân còn bút tích."

Chỉ vào không trung thông đạo, Bạch Cốt phu nhân một bộ không kiên nhẫn dáng vẻ, lần nữa mở miệng nói.

". . ."

Là ai bút tích?

Rõ ràng là ngươi muốn kéo đông kéo tây có được hay không?

Trong lòng âm thầm oán thầm một hồi, nhưng này lời nói, Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn không dám nói ra miệng.

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc lúc này đứng dậy hướng về trong hư không cái kia một kẽ hở bay đi.

"Uy!"

Hầu như ngay tại Bạch Nhạc muốn bay vào bên trong trong nháy mắt,

Bạch Cốt phu nhân lần nữa mở miệng nói, "Ta có tên, ta gọi. . . Đổng Thục Nghi, nhớ kỹ không cần Giáo Chủ phu nhân kêu loạn."

Vẻn vẹn chỉ cùng nghe được một câu nói này, căn bản là không có cách hồi ứng với, Bạch Nhạc cả người cũng đã vào Hư Không Liệt Phùng bên trong, triệt để biến mất ở Bán Thần Lĩnh Vực ở ngoài.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 856: Thiên kiếp cùng. . . Thiên kiêu vô song

Đổng Thục Nghi!

Trong lòng yên lặng lặp lại tên này, sau một khắc, Bạch Nhạc cũng đã xuất hiện ở Bắc Đẩu sơn trong bầu trời.

"Bạch phủ chủ!"

Bạch Nhạc xuất hiện trong nháy mắt, Thư Khánh Dương nhất thời liền chào đón.

Từ Từ Hàng đại sĩ bọn hắn đi ra, đến bây giờ đã qua bảy ngày thời gian, Từ Hàng đại sĩ cùng thư sinh tạm thời ở lại Bắc Đẩu Tinh Cung, tự có Bắc Đẩu lão tổ phụ trách chiêu đãi.

Thư Khánh Dương lại một mực thủ tại chỗ này, là lấy Bạch Nhạc mới mới vừa xuất hiện, liền trước tiên trực tiếp chào đón.

"Khánh Dương công tử!"

Ánh mắt rơi vào Thư Khánh Dương trên người, Bạch Nhạc lúc này mới phục hồi tinh thần lại, hơi hơi ôm quyền.

"Ngươi không sao chứ?"

Nhìn Bạch Nhạc, Thư Khánh Dương thân thiết hỏi.

Chỉ là hắn tiếng nói còn không có rơi xuống, liền chỉ nghe một tiếng ầm vang kinh lôi, toàn bộ trên bầu trời, mây đen rậm rạp.

Trong nháy mắt thất thần, Thư Khánh Dương liền nhất thời phản ứng kịp, "Thiên kiếp? !"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không nghĩ tới, chính mình vừa mới từ Bán Thần Lĩnh Vực bên trong đi ra, vậy mà liền sẽ trực tiếp đưa tới thiên kiếp.

Phải biết, tình huống bình thường xuống, trừ phi mình dẫn động thiên kiếp, bằng không, thiên kiếp là sẽ không tùy tiện phủ xuống.

Trên thực tế, rất nhiều sao Cung đỉnh phong cường giả, đến chết cũng không dám dẫn động thiên kiếp.

Có thể Bạch Nhạc lại hiển nhiên cũng không có dẫn động, liền chủ động đưa tới kiếp vân.

Hơi suy nghĩ một hồi, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp.

Thần chi bản nguyên!

Thần chi bản nguyên, bản thân thì không phải là Tinh Cung Cảnh có khả năng có được lực lượng, Bạch Nhạc là bằng vào Thông Thiên Ma Công, lúc này mới mạnh mẽ luyện hóa, nhưng này một bộ phận thần chi bản nguyên, lại y nguyên vẫn là tại trong óc, không thể triệt để luyện hóa.

Bán Thần Lĩnh Vực đúng, thần linh sáng tạo độc lập không gian, cắt đứt khí tức phía dưới, thiên kiếp vô pháp phủ xuống, thật là một khi ly khai Bán Thần Lĩnh Vực, thần chi bản nguyên khí tức, liền trực tiếp đưa tới thiên kiếp!

Mặc dù đột ngột một ít, bất quá, trước khi ra ngoài, Bạch Cốt phu nhân cũng đã đề cập với hắn, hơn nữa, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực cùng trạng thái, cũng không e ngại thiên kiếp, trừ có chút bất ngờ, ngược lại

cũng không hề sợ hãi.

"Khánh Dương công tử xin cẩn thận, là ta thiên kiếp!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc cũng không giải thích những thứ này nội tình ý tứ, thẳng đáp.

"Chính ngươi cẩn thận!"

Gật đầu, loại tình huống này, Thư Khánh Dương cũng đồng dạng không dám ở Bạch Nhạc bên người dừng lại, thiên kiếp cũng không giảng đạo lý, một khi kiếp vân thành hình, hắn còn ở lại chỗ này, không muốn bị thừa nhận làm giúp Bạch Nhạc độ kiếp, tất cả gặp thiên kiếp công kích.

Ùng ùng!

Cứ như vậy một trong chớp mắt, sấm chớp rền vang, khủng bố kiếp vân cực nhanh thành hình, hầu như che đậy cả mảnh trời trống.

Khoảng cách trước đó, toàn bộ Bắc Đẩu Tinh Cung đều bị triệt để kinh động, nhìn không trung kiếp vân, một mảnh xôn xao.

Từ Hàng đại sĩ, Bắc Đẩu lão tổ, thư sinh ba người cũng đồng thời bay ra ngoài, xa xa nhìn về phía kiếp vân hạ Bạch Nhạc.

"A di đà phật, xem ra Bạch thí chủ thu hoạch tương đối khá, lần này tất nhiên có thể một lần hành động thành tựu hoàn mỹ tinh hải."

Lúc này, tự nhiên không có khả năng tiến lên nữa cùng Bạch Nhạc tự thoại, Từ Hàng đại sĩ xa xa liếc liếc mắt kiếp vân, liền có thể cảm nhận được lần này thiên kiếp cường đại, cũng chỉ có bực này chân chính nhất đỉnh tiêm thiên tài, mới có thể đưa tới kinh khủng như vậy thiên kiếp.

"Thân kiêm đạo ma, Bạch Nhạc súc tích mạnh, thiên hạ không ra bên

phải! Thiên kiếp tuy mạnh, nhưng cũng còn không làm gì được hắn."

Khẽ gật đầu, Bắc Đẩu lão tổ phụ họa theo nói.

Bây giờ hắn bản thân mình cũng có hy vọng bước vào hóa hư, trong lòng tự nhiên càng khoan dung, hoàn toàn không có chút nào lòng đố kỵ, tự đáy lòng thở dài nói.

"Hắn có thể đủ tại Bắc Đẩu sơn độ kiếp, coi như là cùng Bắc Đẩu Tinh Cung duyên phận, Bắc Đẩu lão tổ không ngại để cho quý tông trưởng lão hệ thống một chút, có thể làm cho sở hữu đệ tử đều quan sát lần này độ kiếp, đối với bọn hắn sau này tu hành, cũng là có chỗ tốt."

Gật đầu, thư sinh theo mở miệng nói.

Mấy ngày nay, Bắc Đẩu lão tổ đã rõ ràng cho thấy thái độ, thần phục cùng Đại Càn Vương Triều, cái này cùng Diệp Huyền kế hoạch phù hợp, loại tình huống này, thư sinh đối với Bắc Đẩu lão tổ ấn tượng tự nhiên cũng tốt rất nhiều.

Cười khổ lắc đầu, Bắc Đẩu lão tổ nhẹ giọng nói, "Sợ rằng không biết bao nhiêu ý nghĩa, hắn độ kiếp, sợ là trong thiên hạ, cũng lại không ai có thể bắt chước."

"Bất quá, trận này thiên kiếp, ắt sẽ làm cho tất cả mọi người ghi khắc một đời!"

Nghĩ đến tại thượng cổ cấm địa bên trong, Bạch Nhạc giúp Vân Mộng Chân vượt qua thiên kiếp lúc tình cảnh, Bắc Đẩu lão tổ nhẹ giọng thở dài nói.

Thư sinh tự nhiên biết Bắc Đẩu lão tổ ý tứ, có thể Từ Hàng đại sĩ nhưng có chút không biết rõ.

Hắn một mực ẩn cư ở Nam Hải, rất nhiều chuyện cũng không quá quan tâm giải, cho dù là trước đây Thông Thiên Ma Quân tung hoành thiên hạ thời đại, cũng chưa đi qua Nam Hải, Từ Hàng đại sĩ cũng chỉ là chỉ nghe tên.

Oanh! ! !

Ngay tại mấy người trong lúc nói chuyện, thiên kiếp thành hình, đạo thứ nhất Lôi Kiếp đã chợt từ không trung đánh rớt.

Tử Tiêu Thần Lôi!

Lần này Bạch Nhạc thiên kiếp, vẫn chưa chịu đến bất luận kẻ nào quấy rầy, nhưng uy lực nhưng cũng không thể so với trước đây thượng cổ cấm địa bên trong, Vân Mộng Chân khi độ kiếp thời điểm yếu hơn chút nào.

Chỉ là so với việc trước đây Vân Mộng Chân, lúc này Bạch Nhạc liền muốn bình tĩnh quá nhiều.

Cái này đạo thứ nhất Tử Tiêu Thần Lôi rơi xuống, Bạch Nhạc nhưng là liền tinh cung đều không thả ra, liền trực tiếp như vậy lấy thân thể ngạnh kháng Tử Tiêu Thần Lôi, giống như là phải lấy cái này Lôi Đình Chi Lực tắm rửa đồng dạng.

"Tê!"

Trong tích tắc, toàn bộ Bắc Đẩu Tinh Cung sở hữu thấy như vậy một màn đệ tử, cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh!

Mặc dù trước đó về Bạch Nhạc nghe đồn, cũng đã truyền thiên hạ đều biết, có thể Bạch Nhạc đến tột cùng cường đại đến cái dạng gì cấp độ, bọn hắn cũng y nguyên vẫn là không có một cái trực quan nhận thức.

Nhưng hôm nay, thiên kiếp dưới, Bạch Nhạc cường đại, nhưng là thanh

thanh sở sở chiếu vào mỗi người trong mắt.

Phàm là chỉ cần hơi chút có một chút thực lực, tự nhiên đều có thể phân biệt ra được, cái kia Tử Tiêu Thần Lôi khủng bố đến mức nào.

Không chút nào khoa trương nói, đổi bình thường Tinh Cung Cảnh cường giả, vẻn vẹn chỉ cần một cái lôi đình rơi xuống, liền đủ để trong nháy mắt đem đối phương oanh sát hài cốt không còn.

Có thể tức đã là như thế khủng bố Lôi Kiếp, lại thậm chí ngay cả lệnh Bạch Nhạc một chút nhíu mày đều làm không được.

Kinh khủng như vậy thực lực, đừng nói là Bắc Đẩu Tinh Cung cùng Duyện châu, coi như là phóng nhãn thiên hạ. . . Thì có ai dám tại so đấu nghĩ?

Trước đó, Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử, đối với Vệ Phạn Dạ đều có một loại sùng bái mù quáng.

Cho rằng Vệ Phạn Dạ liền là lợi hại nhất thiên tài, thậm chí coi như là Vệ Phạn Dạ chết ở thượng cổ cấm địa bên trong, cũng không có thiếu người cố chấp cho rằng, Bạch Nhạc nhất định là lấy cái gì thủ đoạn hèn hạ, mới giết chết Vệ Phạn Dạ.

Nhưng hôm nay, thực tế trước mắt, lại như là một cái vang dội lỗ tai, hung hăng quất vào trên mặt bọn họ.

Không bằng Vệ Phạn Dạ?

Sợ là Vệ Phạn Dạ ở chỗ này, liền vòng thứ nhất Lôi Kiếp đều chưa chắc có thể đở được a?

Loại kia chênh lệch thật lớn, đã lớn đến làm người tuyệt vọng cấp độ, căn bản là vô pháp cùng với đánh đồng.

Thiên kiêu vô song!

Giờ khắc này, bọn hắn mới chính thức ý thức được, cái gì là chân chính thiên kiêu vô song!

Mới ý thức tới, vì sao Bạch Nhạc mới cũng chỉ có Tinh Cung Cảnh thực lực, liền đủ để khiến thiên hạ chấn động, để cho Diệp Huyền không tiếc đại giới chống đỡ!

Dạng này Bạch Nhạc, dù cho là vị kia Đạo Lăng Thánh Nữ. . . Sợ cũng chưa chắc dám nói thẳng chữ!

Cái này mới thời đại, Bạch Nhạc chỉ cần không chết, liền tất nhiên là nổi bật nhất cái ngôi sao kia!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 857: Thiên phạt

Oanh!

Tử Tiêu Thần Lôi đánh vào người, Thông Thiên Ma Công tự nhiên vận chuyển lên đến, cái kia khủng bố Lôi Đình Chi Lực như là dòng sông, thấm vào Bạch Nhạc trong cơ thể.

Đến thời khắc này, Bạch Nhạc mới chính thức có thể cảm thụ được Thông Thiên Ma Công cường đại.

Theo thực lực của chính mình đề thăng, Thông Thiên Ma Công cái kia uy lực kinh khủng, cũng dần dần nổi lên, đã ẩn nhiên xuất hiện vài phần ngày xưa Thông Thiên Ma Quân phong thái.

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc dưới chân đột nhiên một bước, hung hãn bay vào thiên không, chỉ vào kiếp vân giễu cợt nói, "Quá yếu, như thế điểm lực lượng, cái này Lôi Kiếp, là tới cho ta tắm sao?"

Tắm? !

Cái này câu này, từ Bạch Nhạc trong miệng, trong nháy mắt liền truyền khắp toàn bộ Bắc Đẩu sơn.

Cuối cùng ba chữ kia vừa ra, không ít Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử, nhất thời có một loại như bị sét đánh cảm giác.

Mặc dù rất muốn mắng Bạch Nhạc trang bức, có thể chỉ nhìn Bạch Nhạc bây giờ cái kia một bộ cử trọng nhược khinh dáng vẻ, lời này còn làm sao có thể mắng ra miệng?

Trang bức loại sự tình này, giả dạng làm, chính là ngưu bức, thất bại mới là ngu vkl.

Có thể ngươi xem một chút, bây giờ Bạch Nhạc dáng vẻ, có thất bại dấu hiệu sao?

Ùng ùng!

Phảng phất cũng bị Bạch Nhạc trào phúng làm tức giận, đạo thứ hai Tử Tiêu Thần Lôi rơi xuống, uy lực lại ước chừng là trước kia hơn hai lần!

Dù cho là lấy Bạch Nhạc cường hãn, giờ khắc này cũng đồng dạng cảm thụ được một hồi đau đớn kịch liệt, rất khó lại hoàn toàn bằng vào Thông Thiên Ma Thể gượng chống.

Chỉ là, dù vậy, nhưng cũng không có thể làm cho Bạch Nhạc có chút sợ hãi, ngược lại phát sinh một hồi tiếng cười khoái trá.

"Sảng khoái!"

"Lúc này mới có điểm thiên kiếp ý tứ, trở lại!"

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc chợt tạo ra tinh cung, hoàn mỹ tinh cung, vào giờ khắc này, có vẻ vô cùng huyễn lệ loá mắt.

Oanh!

Đạo thứ ba Lôi Kiếp chợt rơi xuống, uy lực so với trước đó, lại chợt tăng lên gấp đôi.

Lần này, không chỉ là những cái kia bình thường đệ tử, cho dù là Bắc Đẩu lão tổ bọn hắn, trong mắt cũng không khỏi lộ ra vẻ ngưng trọng, gắt gao nhìn thẳng không trung kiếp vân.

"Thiên phạt!"

Gian nan từ trong miệng phun ra bốn chữ này, thư sinh trong bàn tay, không khỏi thấm ra một lớp mồ hôi lạnh.

Thiên kiếp cùng thiên phạt, nhìn như chỉ có một chữ chênh lệch, có thể bên trong chênh lệch cũng tuyệt đối là một trời một vực.

Nếu như nói, thiên kiếp là một lần trui luyện, như vậy thiên phạt, chính là chân chính Thiên Phát Sát Cơ, cửu tử nhất sinh.

Cũng là Lôi Kiếp!

Bình thường thiên kiếp, mỗi một đạo đạo lôi đình uy lực nhưng là chênh lệch không quá lớn, chỉ cần có thể chống đỡ hạ xuống, liền càng nhiều là đưa đến một loại rèn luyện tinh hải, củng cố tu vi tác dụng.

Thật là thiên phạt lại bất đồng!

Thiên đạo cái này chín đạo lôi đình uy lực, nhưng là thành bội tăng lên!

Thiên phạt, cũng đồng dạng chia làm hai loại, lục cửu thiên phạt, cùng cửu cửu thiên phạt!

Số chín là số lớn nhất, tối đa cũng bất quá vượt lên trước chín hạn chế, chỉ là, ai có thể kháng đến đệ cửu trọng?

Nếu như đạo thứ nhất lôi đình uy lực thì một, như vậy đạo thứ hai là hai, đạo thứ ba là bốn, đạo thứ tư là tám. . . Cứ thế mà suy ra, đến đạo thứ chín, uy lực chính là đạo thứ nhất lôi đình hai trăm năm mươi sáu lần!

Một thực lực cá nhân mặc dù cường thịnh trở lại, nhưng lại thì như thế nào có thể vượt qua đồng cảnh giới hai trăm năm mươi sáu lần?

Nói là cửu tử nhất sinh sợ đều là nhẹ, như thế thừa nhận xuống dưới, căn bản là mười phần chết chắc!

Đạo thứ ba lôi đình rơi xuống, Bạch Nhạc cũng đã mơ hồ cảm thụ được có chút không đúng, trực tiếp tế xuất tinh cung, đợi được đạo thứ tư lôi đình lúc rơi xuống sau khi, Bạch Nhạc liền rõ ràng cảm thụ được loại kia tử vong cảm giác nguy cơ.

Cái này đã căn bản không phải kiếp nạn, mà là muốn trực tiếp đưa hắn đưa vào chỗ chết thiên phạt!

"A di đà phật!"

Nhẹ tuyên một tiếng phật hiệu, Từ Hàng đại sĩ trong mắt lộ ra lau một cái thương xót chi sắc, chậm rãi mở miệng nói, "Trời cao đố kỵ anh tài! Kiêm tu đạo ma, bây giờ thậm chí ngay cả luyện hóa thần chi bản nguyên. . . Bạch thí chủ, nhưng tùy ý làm bậy, khiêu khích thượng thiên, lúc này mới hạ xuống thiên phạt. . . Kể từ đó, sợ là thật cửu tử nhất sinh."

Đạo thứ tư Lôi Kiếp rơi xuống, cũng đã đủ để cho Từ Hàng đại sĩ xác định cái này tất nhiên là thiên phạt.

"Cuối cùng chỉ là bước vào tinh hải mà thôi, cho dù là có thiên phạt, cũng tối đa chỉ là lục cửu thiên phạt đi. . . Lấy Bạch Nhạc thực lực, ngược lại cũng chưa chắc gánh chịu không xuống." Ánh mắt có chút ngưng trọng, thư sinh lần nữa mở miệng nói.

Có thể mặc dù vẻn vẹn chỉ là sáu đạo, uy lực cũng tương đương với trạng thái bình thường hạ ba mươi hai lần.

Đối với bình thường tu hành giả mà nói, đây đã là hủy diệt tính đả kích.

Ùng ùng!

Đạo thứ năm Lôi Kiếp rơi xuống, cái kia khủng bố Tử Tiêu Thần Lôi hầu như đem trọn phiến thiên không đều rọi sáng.

Răng rắc!

Một tiếng giòn vang, Bạch Nhạc tinh cung đến tận đây triệt để vỡ nát, bắt đầu diễn hóa tinh hải.

Từ tinh cung đến tinh hải, cái này bản thân liền là nhất một bước trọng yếu, cái kia có nghĩa là một loại chất biến, có ở thiên kiếp bên trong, nhưng cũng đồng nghĩa với nhất nguy hiểm trí mạng, chân chính bắt đầu.

Một khi tinh cung vỡ nát, liền lại không có một tia đường lui, một khi vô pháp thuận lợi diễn hóa tinh hải, liền sẽ trực tiếp làm người ta vẫn lạc.

Vỡ nát tinh cung, cũng đồng nghĩa với, Bạch Nhạc đã vô pháp bằng vào Tinh Cung Cảnh lực lượng chống đỡ thiên kiếp lực lượng, nhất định phải diễn hóa tinh hải đến phân tản ra áp lực.

Nếu như bình thường thiên kiếp, cái này tự nhiên không sao cả.

Có ở thiên phạt phía dưới, cái này liền hầu như đã có nghĩa là chống được cực hạn, sắp gặp tử vong.

Ùng ùng!

Căn bản không có cho Bạch Nhạc chút nào cơ hội, sau một khắc, đạo thứ sáu Lôi Kiếp liền ầm ầm rơi xuống, cái kia khủng bố Tử Tiêu Thần Lôi, liền phảng phất một cái khủng bố Lôi Long, gầm thét từ trong mây lao ra, mang theo sức mạnh mang tính chất hủy diệt, phá hủy trước mặt tất cả.

Trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, đến một bước này,

cho dù là Bạch Nhạc cũng không dám khinh thường nữa, một ý niệm, trực tiếp dẫn động Thôn Thiên Quyết.

"Thôn thiên!"

Trong tích tắc, thân ngoại hóa thân chợt thành hình, giống như cá voi hút nước, hung hãn đem Tử Tiêu Thần Lôi lực lượng cắn nuốt.

Ba mươi hai lần thiên kiếp lực lượng, đã hoàn toàn vượt qua Bạch Nhạc có khả năng cực hạn chịu đựng, chỉ có mượn Thôn Thiên Quyết lực lượng, hóa giải được đại bộ phận công kích, mới có hy vọng tiếp tục chống đỡ.

Chỉ là dù vậy, cái kia khủng bố Lôi Đình Chi Lực, cũng y nguyên vẫn là rơi vào tinh hải bên trong, để cho nguyên bản là vẫ chưa ổn định tinh hải, trong nháy mắt kịch liệt chấn động.

Giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi có một loại ảo giác, phảng phất toàn bộ tinh hải đều sẽ tùy theo vỡ nát đồng dạng.

Không chỉ là tinh hải, cho dù là Bạch Nhạc thân thể, cũng đồng dạng chịu đến một hồi kịch liệt xé rách, phảng phất cả người đều phải bị rõ ràng xé rách đồng dạng.

Loại kia kịch liệt thống khổ, nếu như đổi lực ý chí yếu một ít, sợ là trực tiếp liền muốn ý thức tan vỡ.

Mặc dù gian nan, nhưng này một kích, lại đúng là vẫn còn bị đở được, cứ việc có chút chật vật, nhưng lại y nguyên vẫn là không thể lay động Bạch Nhạc căn bản.

Chỉ là, thậm chí cũng còn có các loại (chờ) Bạch Nhạc thở phào một cái.

Trong bầu trời, liền dựng dụng ra kinh khủng hơn Lôi Kiếp!

Trong tích tắc, dù cho là Từ Hàng đại sĩ bọn hắn cũng không khỏi thốt nhiên biến sắc!

Đây căn bản cũng không phải là cái gì lục cửu thiên phạt, mà là chân chính tàn khốc nhất cửu cửu thiên phạt!

Nghe đồn cho dù là thời đại thượng cổ, cũng hiếm có hạ xuống cửu cửu thiên phạt thời điểm, hơn nữa. . . Cơ hồ không có nghe qua, có người có thể vượt qua cửu cửu thiên phạt truyền thuyết!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 858: Cửu cửu thiên phạt

Không có tuyệt vọng, chỉ có càng tuyệt vọng hơn!

Có người là vận mệnh sủng nhi, tỷ như Vân Mộng Chân.

Mà có vài người, lại đã định trước vào khoảng toàn bộ thế giới là địch, tựa như cùng Bạch Nhạc.

Từ nhỏ đến lớn, Bạch Nhạc liền tựa hồ cho tới bây giờ cùng may mắn không có quan hệ gì.

Duy nhất vận may, có thể chính là gặp phải Thông Thiên Ma Quân cùng Vân Mộng Chân, nhưng dù cho như thế, từ ban đầu ở Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi bắt đầu, Bạch Nhạc vì sống sót, lại trả giá nhiều ít nỗ lực cùng gian khổ.

Phảng phất mỗi một kiểm nhận lấy được, đều nhất định muốn trả giá thường nhân gấp mười lần, gấp trăm lần gian khổ cùng nỗ lực.

Bây giờ cái kia ngay sau đó rơi xuống đạo thứ bảy lôi đình, liền giống như là vận mệnh đối hắn không tiếng động đùa cợt.

Xuất sắc thì như thế nào?

Vô song thiên kiêu thì như thế nào?

Thượng thiên muốn bóp chết ngươi, ngươi liền tại lại như thế nào xuất sắc, cũng giống vậy khó thoát vận rủi, bất quá chỉ là một cái thương cảm tên hề mà thôi.

Trên bầu trời kiếp vân, liền phảng phất nhếch môi đùa cợt hắn vui vẻ.

Nếu như đây là vận mệnh!

Đi mẹ nó vận mệnh!

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, lật bàn tay một cái, Nghịch Ma Kiếm chợt tới tay, cái kia khiếp người kiếm khí màu tím, trong nháy mắt tăng vọt, hóa thành một đạo khai thiên kiếm quang, nghịch thế hướng về không trung rơi xuống lôi đình chém xuống đi!

Ùng ùng!

Tăng thêm sự kinh khủng lôi đình ầm ầm rơi xuống, cơ hồ là trong một nhịp hít thở, cái kia đủ để lay động tinh hải kiếm quang, liền tại Tử Tiêu Thần Lôi phía dưới hôi phi yên diệt.

Thực lực chính là thực lực, căn bản không nhận thái độ ảnh hưởng.

Vô luận Bạch Nhạc lại như thế nào phẫn nộ, cũng cuối cùng vô pháp cải biến loại này thực lực tuyệt đối chênh lệch.

Không trung thân ngoại hóa thân, điên cuồng thôn phệ Lôi Đình Chi Lực, thân thể hầu như đã muốn bắt đầu tan vỡ, còn lại lôi đình ầm ầm nhập vào Bạch Nhạc tinh hải bên trong, phảng phất trong nháy mắt, toàn bộ tinh hải đều phải bị cái này lôi đình hủy diệt.

Cũng cơ hồ là tại đồng thời, Tức Thổ, Địa Hỏa Chi Tâm, Cực Hàn Băng Hoa lực lượng cũng đồng thời thả ra, hóa thành từng đạo bức tường ngăn cản, cạn kiệt hóa giải Tử Tiêu Thần Lôi lực lượng.

"Phốc!"

Cho dù đã rèn luyện đến gần như hoàn mỹ Thông Thiên Ma Thể, cũng không thể chịu đựng kinh khủng này trùng kích, trong nháy mắt da tróc

thịt bong, máu me đầm đìa.

Xa xa, nhìn một màn, tất cả mọi người tâm, phảng phất đều tại tùy theo nhéo đau!

Quá kinh khủng!

Dạng này thiên kiếp, căn bản không có chút nào chịu đựng được hy vọng, coi như là Tinh Hải Cảnh cường giả, chỉ sợ cũng khó thoát khỏi cái chết.

Bây giờ Bạch Nhạc làm ra tất cả, tại trong mắt người khác, cũng tựa hồ cũng trở thành cuối cùng giãy dụa.

Thảm liệt mà đáng tiếc.

Tựu như cùng con đường cuối cùng anh hùng, vô luận lại như thế nào quang mang vạn trượng, cũng căn bản là không có cách cải biến kết cục.

"Từ Hàng đại sĩ, có biện pháp nào không có thể giúp hắn một chút?"

Trong mắt lộ ra vẻ lo lắng, thư sinh chuyển hướng Từ Hàng đại sĩ hỏi.

"Không thể nào!"

Lắc đầu, Từ Hàng đại sĩ chậm rãi mở miệng nói, "Thiên phạt phía dưới, căn bản không cho phép bất luận kẻ nào nhúng tay! Vô luận là ai, tùy tiện nhúng tay, sẽ chỉ làm thiên phạt thay đổi kinh khủng hơn, đến lúc đó, chỉ sợ trong nháy mắt, là có thể nháy mắt giết hắn."

Dừng một cái, Từ Hàng đại sĩ tiếp tục nói, "Trừ phi có thượng cổ những cái kia siêu thoát cường giả phục sinh, bằng không không ai có thể tại thiên phạt phía dưới cứu người."

Những lời này, Từ Hàng đại sĩ nói như đinh đóng cột.

Cho dù là Bạch Cốt Thần loại này bán thần đều làm không được, Bán Thần Lĩnh Vực, cũng chỉ có thể che đậy thiên kiếp khí tức, thật là một khi nhúng tay, thiên kiếp liền sẽ men theo khí tức, trực tiếp rơi vào Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, trực tiếp đối Bán Thần Lĩnh Vực giáng kiếp!

Trừ phi là chân chính hoàn chỉnh thần linh lĩnh vực, mới có thể không nhìn thiên phạt uy hiếp, triệt để cắt đứt khí tức, chỉ cần không rời đi thần linh lĩnh vực, liền sẽ không thu được thiên phạt công kích.

Lúc trước, trong truyền thuyết Tiên Đạo Cường Giả, cũng có cùng loại thủ đoạn, có thể chí ít, thế giới hiện nay, không người có thể làm được.

Đương nhiên. . . Trừ cái đó ra, có thể ngày xưa Thông Thiên Ma Quân cũng có thể làm được.

Có thể cho dù là Thông Thiên Ma Quân, cũng đồng dạng đã vẫn lạc.

Người khác, mặc dù mạnh như Từ Hàng đại sĩ cũng căn bản không dám nhúng tay bên trong.

Mặc cho số phận!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, tựa hồ bây giờ còn lại cũng chỉ chỉ còn lại có bốn chữ này.

...

Tức Thổ, Địa Hỏa Chi Tâm, Cực Hàn Băng Hoa, toàn bộ lần lượt vỡ nát, hóa thành tinh khiết nhất lực lượng, dung nhập tinh hải bên trong, mạnh mẽ trợ giúp Bạch Nhạc, đem cái này đã kế cận tan vỡ tinh hải lần nữa ổn định lại.

Lại là phun ra một ngụm máu, Bạch Nhạc cả người phảng phất đều đã hóa thành huyết nhân, rơi vào tinh hải bên trong, lung lay sắp đổ.

Chỉ là, những thứ này thảm trạng, nhưng cũng không cách nào lệnh thiên kiếp có chút lòng trắc ẩn.

Thiên Đạo Vô Tình!

Hạ xuống thiên phạt, chính là hủy diệt.

Đạo thứ tám Lôi Kiếp theo sát rơi xuống, lộ ra một hồi khí tức hủy diệt, chính là Bạch Nhạc không gian xung quanh, phảng phất tại dưới một kích này chấn động.

"Bạo cho ta! ! !"

Đến một bước này, thân ngoại hóa thân cũng đồng dạng đã đạt được cực hạn, Bạch Nhạc cũng đồng dạng cũng không dám có chút nào do dự, trực tiếp đem thân ngoại hóa thân làm nổ.

Nếu là để cho từ đạo này lôi đình trực tiếp rơi xuống, tinh hải nhất định trực tiếp tán loạn, liền nửa điểm hòa hoãn cơ hội cũng sẽ không có.

Muốn chống đỡ hạ xuống, duy nhất cơ hội chính là phản kích!

Tại đây một đạo lôi đình triệt để rơi xuống trước đó, trực tiếp công kích, đem cái này một kích uy lực sớm suy yếu đến thấp nhất.

Cũng chỉ có Bạch Nhạc dạng này người điên, mới dám sinh ra dạng này ý niệm trong đầu.

Oanh!

Trong tích tắc, thân ngoại hóa thân chợt nổ lên, trước đó thôn phệ Lôi

Đình Chi Lực, vào giờ khắc này cuốn ngược mà ra, hung hăng hướng về vừa mới rơi xuống lôi đình đập tới.

Hai đạo lôi đình tại đụng độ trên không, tuy đã hóa giải một phần lực lượng, nhưng lại cũng đúng là vẫn còn vô pháp triệt để trừ khử dạng này lực lượng.

Đạo thứ bảy Tử Tiêu Thần Lôi thuận thế tiếp tục rơi rụng, thẳng đến Bạch Nhạc mà đến.

"Kiếm Linh Vũ!"

Trong tích tắc, Bạch Nhạc bên người đột nhiên sinh ra vô số kiếm khí màu tím, như là một hồi mưa kiếm cuốn ngược mà đi, tiếp tục hướng về Tử Tiêu Thần Lôi phản kích mà đi.

Ngay tại lúc đó, thần niệm điều khiển, bảy chuôi trường kiếm theo Kiếm Linh Vũ cùng nhau bay ra, trên không trung trực tiếp bố trí ra Bắc Đẩu Kiếm Trận, lần nữa hình thành một đạo bức tường ngăn cản.

Ngay sau đó, Bạch Nhạc trong óc thần chi bản nguyên, vào giờ khắc này cũng rốt cục chịu đến xúc động, tại Lôi Kiếp oanh kích phía dưới, từ trong óc bay ra, hóa thành một mảnh nhỏ huyễn lệ quang hải, dung nhập Bạch Nhạc tinh hải ở giữa.

Sau một khắc, phảng phất liền tại tinh hải bên trong, ngưng tụ thành một tôn thần linh, lộ ra lau một cái thần đạo khí tức, một ngón tay hướng về Lôi Kiếp.

Đạo, ma, thậm chí Thần Đạo Lực Lượng, đều vào giờ khắc này triệt để dung nhập tinh hải, một chỗ bộc phát ra.

Nguy cơ phía dưới, tinh hải triệt để thành hình, bây giờ Bạch Nhạc, đã không còn là Tinh Cung Cảnh, mà là Tinh Hải Cảnh tồn tại.

Trong tuyệt cảnh, Bạch Nhạc trong cơ thể mỗi một điểm tiềm lực, phảng phất đều bị triệt để đào móc mà ra, cũng chống đở hắn tại dưới tuyệt cảnh, lần nữa tiếp tục chống đỡ.

Thiên kiếp còn chưa kết thúc, cũng đã hoàn thành đột phá, đây đã là bất luận cái gì tu hành giả có thể làm đến mức tận cùng.

Dù sao, thiên kiếp uy lực, là lấy độ kiếp trước đó mà so sánh, cũng không biết theo độ kiếp người thực lực đề thăng mà biến hóa.

Mà, đối với Bạch Nhạc mà nói, chính là duy nhất sinh cơ vị trí.

Đạo thứ tám lôi đình rơi vào tinh hải, phảng phất cũng triệt để trợ giúp Bạch Nhạc hoàn thành tinh hải mở, mặc dù tinh hải một hồi chấn động, có thể đi qua nhiều như vậy suy yếu sau đó Lôi Kiếp, nhưng cũng đúng là vẫn còn bị đở được.

Chỉ là, đối với Bạch Nhạc mà nói, kiếp nạn nhưng cũng xa xa còn chưa qua!

Cửu vi Cực!

Cửu cửu thiên phạt, cuối cùng này một đạo mới là kinh khủng nhất đả kích!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 859: Quảng Hàn Thiên Cung

Cửu Tiêu Thần Lôi!

Khi cuối cùng cái kia một đạo lôi đình hiển hiện ra thời điểm, dù cho là Bắc Đẩu lão tổ cũng không khỏi sinh ra một loại cường liệt kiêng kỵ chi ý.

Dù cho là lấy thực lực của hắn, nếu như đối mặt cái này Cửu Tiêu Thần Lôi, chỉ sợ cũng là cửu tử nhất sinh.

Dạng này lực lượng, đã căn bản không có đạo lý gì có thể giảng, chính là hủy diệt tính thiên phạt, căn bản không phải nhân lực có khả năng chống lại.

Dù là Bạch Nhạc đã làm đủ đủ xuất sắc, đối mặt một kích này cũng đồng dạng không có ngăn cản hạ xuống khả năng.

Trên thực tế, cũng xác thực như vậy.

Vô luận là Thôn Thiên Quyết, hay là hắn bất luận cái gì thần thông, đều tuyệt đối vô pháp ngăn lại cái này một kích tối hậu, điểm này, Bạch Nhạc đồng dạng so bất luận kẻ nào đều biết.

Nhưng tương tự, lúc này Bạch Nhạc, cũng so bất luận kẻ nào đều càng lãnh tĩnh.

Thiên kiếp uy lực vô luận cường thịnh trở lại, cũng cuối cùng là chết, chỉ có thể dựa theo cố định quy luật tới công kích, mà, chính là sống sót duy nhất hy vọng.

Đệ chín đạo thiên kiếp mới vừa lộ ra mánh khóe thời điểm, Bạch Nhạc bàn tay cũng đã đột nhiên mở.

Trong tay Thiên Cung!

Cùng ngày xưa khác biệt, lần này trong tay Thiên Cung hiển hiện tại Bạch Nhạc trong tay lúc, nhưng ở hô hấp ở giữa chợt bành trướng, trong nháy mắt, liền hóa thành một tòa nguy nga huyễn lệ cung điện!

Quảng Hàn Thiên Cung!

Trước đó thời điểm, Quảng Hàn Thiên Cung, Bạch Nhạc thủy chung đều chỉ luyện hóa phân nửa, chỉ có thể miễn cưỡng coi là một cái Tiểu Không Gian tới dùng, để cho Tiểu Bạch Long dung thân.

Nhưng hôm nay, vỡ tinh cung, diễn hóa tinh hải, thiên kiếp chưa kết thúc, Bạch Nhạc cũng đã trước một bước ngưng tụ thành tinh hải, tự nhiên cũng liền có triệt để luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung tư cách.

Mà Quảng Hàn Thiên Cung, chính là Bạch Nhạc đối kháng cuối cùng này một đạo thiên kiếp duy nhất hy vọng.

"Ngao ô!"

Quảng Hàn Thiên Cung bị mở ra, Tiểu Bạch Long cũng nhất thời từ bên trong bay ra ngoài, chỉ là mới vừa ra tới, liền cảm thụ được thiên kiếp cái kia khí tức kinh khủng.

Tiểu Bạch Long cũng nhất thời bị sợ vừa nhảy, chỉ là nó nhưng cũng không ngốc, tự nhiên biết, thiên kiếp là không có cách nào giúp Bạch Nhạc ngăn cản, thân thể lắc một cái, trực tiếp bay thẳng ra thiên kiếp phạm vi.

Cảm thụ được Tiểu Bạch Long khí tức, thiên kiếp khí tức không thể nghi ngờ lại tăng cường một ít.

Chỉ là, loại trình độ này tăng so với việc cửu cửu thiên phạt khủng bố, quả thực đã hoàn toàn có thể bỏ qua không tính.

Oanh!

Cửu Tiêu Thần Lôi chợt rơi xuống, chỉ là còn chưa rơi vào Bạch Nhạc trên người, liền bị Quảng Hàn Thiên Cung ngăn trở.

Nếu như cường giả xuất thủ công kích, đương nhiên sẽ không ngây ngốc công kích Quảng Hàn Thiên Cung, có thể thiên kiếp cũng không để ý những thứ này, trên thực tế, lúc độ kiếp, nguyên bổn chính là có thể thủy chung đủ loại bảo vật để ngăn cản thiên kiếp.

Chỉ là, trước đó, cho dù ai cũng không khả năng nghĩ đến, Bạch Nhạc vậy mà lại đưa tới, kinh khủng như vậy cửu cửu thiên phạt mà thôi.

Địa Hỏa Chi Tâm cũng tốt, Tức Thổ, Cực Hàn Băng Hoa cũng tốt, những bảo vật này mặc dù có thể đưa đến một ít tác dụng, có thể cuối cùng không phải cái gì chí bảo, đối với chống cự thiên kiếp tác dụng cũng không tính lớn, thật là Quảng Hàn Thiên Cung lại bất đồng.

Một khi chân chính luyện hóa, Quảng Hàn Thiên Cung bản thân liền là chí bảo!

Phải biết, ban đầu ở thượng cổ cấm địa bên trong, nhiều người như vậy muốn giết chết Bạch Nhạc, mục trừ Côn Ngô Kiếm bên ngoài, chính là Quảng Hàn Thiên Cung a.

"Quảng Hàn Thiên Cung!"

Nhìn một màn này, Bắc Đẩu lão tổ cùng thư sinh không khỏi đồng thời

kinh hô thành tiếng.

Lúc trước Bạch Nhạc tại trên biển Đông, có thể nói là đoạt thức ăn trước miệng cọp, ngạnh sinh sinh phá hư Nguyệt Lâm Tiên nhiều năm tính toán, đem Quảng Hàn Thiên Cung đoạt tới tay, cái này bản thân liền là đủ để chấn kinh thiên hạ đại sự.

Chỉ là, bởi vì Bạch Nhạc thực lực chưa đủ, Quảng Hàn Thiên Cung uy lực mới không có chân chính thể hiện ra, để cho người ta đều vô ý thức quên, Bạch Nhạc trên người còn có Quảng Hàn Thiên Cung.

Bây giờ, chứng kiến Bạch Nhạc tại dưới tuyệt cảnh, tế xuất Quảng Hàn Thiên Cung, bọn hắn mới ý thức tới, đối với Bạch Nhạc mà nói, có thể còn có có thể xoay chuyển.

Quảng Hàn Thiên Cung là cái gì?

Cái kia bản thân liền là thượng cổ đại phái, lưu lại di tích, cũng là hạch tâm truyền thừa.

Quảng Hàn Thiên Cung, bản thân thì tương đương với một cái độc lập không gian, từ tính chất lên đây nói, thậm chí có thể nói là, có chút cùng loại Bán Thần Lĩnh Vực tồn tại.

Đương nhiên, tàn phá Quảng Hàn Thiên Cung có thể thua xa Bán Thần Lĩnh Vực, có thể đây là bằng, ngăn cản thiên kiếp công kích nhưng là lại không quá thích hợp.

Trong tích tắc, liền có ít nhất bảy thành Cửu Tiêu Thần Lôi lực lượng rơi vào Quảng Hàn Thiên Cung phía trên, chỉ còn lại có một phần nhỏ, tiếp tục hướng về Bạch Nhạc oanh kích mà đến.

"Cho ta vỡ!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, trong tích tắc, Quảng Hàn Thiên Cung lực lượng lần nữa bị Bạch Nhạc điều động.

Quảng Hàn Kiếm Ảnh!

Lúc trước tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, Bạch Nhạc có được Quảng Hàn Kiếm Ảnh truyền thừa, chỉ là vẫn luôn không có chân chính hiểu rõ, nắm trong lòng bàn tay lực lượng.

Căn này nguyên, thật chính là ở chỗ, Bạch Nhạc vẫn không có thể luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung.

Bây giờ, điều động Quảng Hàn Thiên Cung lực lượng, tựa như cùng phúc linh tâm tới, trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền vô ý thức thi triển ra Quảng Hàn Kiếm Ảnh.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc xung quanh phảng phất chợt xuất hiện vô số kiếm ảnh, kiếm khí tung hoành phía dưới, cả người phảng phất cũng đều vào giờ khắc này thay đổi mơ hồ, liền phảng phất có vô số cái bóng đồng thời nổi lên, để cho người ta khó mà phân biệt, đến tột cùng cái nào một đạo mới là Bạch Nhạc chân thân.

"Ùng ùng!"

Cuối cùng lôi đình đánh vào những thứ này kiếm ảnh phía trên, lực lượng lần nữa bị phân tán, đợi được cuối cùng rơi vào Bạch Nhạc trên người thời điểm, đã bị suy yếu đến Bạch Nhạc hoàn toàn có thể thừa nhận cấp độ.

Tinh hải sôi trào!

Cuối cùng một đạo thiên kiếp rơi xuống, cũng ghi rõ tại cửu cửu thiên phạt triệt để kết thúc.

Thiên Đạo Vô Tình, nhưng lại cũng rất công bằng.

Thừa nhận nhiều ít trắc trở, liền sẽ đạt được tương ứng hồi báo.

Cửu cửu thiên phạt tuy có thể nói là cửu tử nhất sinh, chỉ khi nào có thể có thể vượt qua, thu hoạch hồi báo, nhưng cũng đồng dạng khủng bố khó có thể tưởng tượng.

Nguyên bổn đã diễn hóa hoàn thành tinh hải, lần nữa sôi trào, phảng phất cái này một phương thiên địa ở giữa, sở hữu linh lực đều tại điên cuồng hướng về nơi đây hội tụ, Bạch Nhạc tinh hải, liền giống như là phong bạo mắt, tùy ý cắn nuốt xung quanh tất cả lực lượng.

Chỉ là, nếu có mắt sắc người, liền có thể phát hiện, ngay tại tinh hải không ngừng sôi trào bành trướng đồng thời, bầu trời kiếp vân nhưng chưa tiêu tản ra!

Tối trọng yếu đúng, nguyên bổn đã ngăn lại cửu cửu thiên phạt Bạch Nhạc, cũng đồng dạng không có khôi phục lại, thậm chí ngược lại, trực tiếp tại tinh hải bên trong rơi vào trạng thái ngủ say.

Tinh hải tiếp tục vô ý thức bành trướng.

Có thể Bạch Nhạc ý thức cũng đã rơi vào trong một mảng bóng tối, càng lún càng sâu!

"Tâm Ma Kiếp!"

Trong tích tắc, Từ Hàng đại sĩ nhất thời mở miệng nói.

Về cửu cửu thiên phạt ghi chép thực sự quá ít, thế cho nên trừ một ít trụ cột nhất tin tức bên ngoài, căn bản không người biết cửu cửu thiên phạt bên trong trừ lôi đình bên ngoài, còn có nguy hiểm gì.

Nhưng hôm nay, chứng kiến Bạch Nhạc liền một tia phản kháng cơ hội cũng không có, liền trực tiếp rơi vào trạng thái ngủ say, Từ Hàng đại sĩ lại là phản ứng đầu tiên.

Tại đây cửu cửu thiên phạt một kích tối hậu bên trong, còn đồng dạng ẩn chứa, sở hữu tu hành giả đàm luận mà biến sắc Tâm Ma Kiếp.

Hơn nữa, cái này Tâm Ma Kiếp độ khó, cùng trước kia Cửu Tiêu Thần Lôi , đồng dạng là hủy diệt cấp.

Chỉ có vượt qua cái này Tâm Ma Kiếp, mới có thể xem như là chân chính vượt qua cửu cửu thiên phạt!

Kiếp vân vẫn không có tiêu tán, cũng đã đủ để chứng minh tất cả.

PS: Cảm mạo nóng sốt, cuống họng nhiễm trùng, ta ngủ cả ngày, này sẽ tinh thần mới rốt cục khá một chút.

Ta tiếp tục viết. . . Sinh bệnh quả nhiên mới là đáng sợ nhất.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 860: Tâm Kiếp khó khăn

"Đây là số mệnh!"

Ngồi ở cánh cửa trên bậc thang, lão nhân hút thuốc thương, cộp cộp, lại dùng sức đem cái tẩu tại trước mặt trên bậc thang dập đầu dập đầu, nhìn bên người hài tử nói rằng.

Hài tử người mặc đã rách mướp y phục, trên y phục không biết phá nhiều ít lỗ hổng, còn dính lấy tiên huyết cùng bùn đất, hơn nữa, hiển nhiên y phục quá nhỏ, căng thẳng dán tại trên người, chỉ là nếu như nhìn kỹ lời nói, còn có thể phát hiện, hài tử y phục vốn là cực kỳ thượng đẳng bằng lụa.

"Ta không tin mệnh!"

Hài tử quật cường nhìn lão nhân mở miệng nói.

Thay một tẩu mới làn khói, cộp cộp rút mấy miệng, trên mặt lão nhân lúc này mới lộ ra lau một cái thỏa mãn nụ cười.

"Bạch Nhạc a, ta nhớ được, ngươi là gọi Bạch Nhạc a?"

Xoay người, nhìn Bạch Nhạc, lão nhân trầm giọng hỏi.

"Vâng!"

Gật đầu, hài tử nắm thật chặc quả đấm hồi đáp nói.

"Cũng được a, Bạch phủ sớm đã trở thành quá khứ! Hài tử, từ hôm nay trở đi, quên tên này đi. . . Theo ta, chúng ta một già một trẻ sống qua ngày đi, có ta ăn một miếng, liền sẽ không đói bụng đến ngươi."

Liếc mắt nhìn xa xa nguy nga Bạch phủ, lão nhân thở dài một tiếng, lần nữa khuyên lơn.

"Ta không!"

Trong mắt lộ ra một vẻ kiên định chi sắc, hài tử cố chấp lắc đầu, "Cảm ơn ngài, nhưng ta không tin mệnh!"

Cung kính quỳ trên mặt đất, cho lão nhân dập đầu, hài tử giùng giằng từ dưới đất bò dậy, xoay người mà đi.

Nhìn hài tử bóng lưng, lão phu lại rút một điếu thuốc, lúc này mới lắc đầu thở dài nói, "Hà tất, ngươi cái gì đều cải biến không!"

"Đối nhân xử thế nha, phải hiểu nhận mệnh!"

Một thanh không biết từ đâu nhặt được sài đao, hài tử thừa dịp bóng đêm, tìm tòi vào Bạch phủ bên trong, ra sức hướng về ngày xưa quen thuộc gian phòng đi tới.

Chỉ là, vẫn không có thể đi tới cửa trước, hài tử liền bị người hầu cản lại.

Hài tử đang trầm mặc bên trong rút đao, hung hăng hướng về đối phương chém tới.

Tiên huyết văng khắp nơi, chỉ là hài tử cái kia đơn bạc thân thể, lại cuối cùng vô pháp cùng đối phương chống lại, rất nhanh hài tử liền ngã vào trong vũng máu, đến chết đều mắt trợn tròn.

... .

Một đường từ Thanh Châu phủ trèo đèo lội suối đi tới Linh Tê Kiếm Tông trước sơn môn, hài tử trên chân giầy đã sớm đã mài hỏng, cả người

có vẻ gầy trơ cả xương, chỉ bằng cái này một hơi thở, ngạnh sinh sinh leo lên núi môn.

"Lấy ở đâu tiểu mao hài, mau cút!"

Trước sơn môn, một tên mập tràn đầy chán ghét nhìn hài tử, khinh thường quát mắng.

"Ta không phải mao hài tử, ta gọi Bạch Nhạc, ta tới bái sư tu hành!"

"Tu hành? Tiểu hài tử xấu xa một cái, ngươi cũng biết cái gì gọi là tu hành?" Cái kia mập mạp vẻ mặt đùa cợt mắng, " một thân đồ đê tiện, nửa điểm tư chất cũng không có, tu hành cái gì, sớm làm cút đi!"

Hài tử vẻn vẹn cắn môi, nhưng thủy chung không chịu ly khai, cứ như vậy ở trước sơn môn quỳ xuống.

"Quỳ cũng không dùng! Tiểu hài tử xấu xa, ta cho ngươi biết, đây là số mệnh!"

"Đối nhân xử thế nha, phải hiểu nhận mệnh!"

Cái quỳ này, chính là ba ngày!

Một đứa bé, chưa có cơm nước gì quỳ ở trước sơn môn ước chừng ba ngày thời gian, đã đủ để cho hắn hao hết một điểm cuối cùng tinh lực.

Thật là, thế giới này giống như là xem không đánh hắn khổ cực cùng kiên trì, vẫn như cũ có vẻ lãnh khốc vô tình!

Hài tử cuối cùng té ở sơn môn trước đó, tại hôn mê về sau, bị người trực tiếp như rác, ném tới trong rừng núi, tại đói khổ lạnh lẽo bên trong, mất đi một điểm cuối cùng khí tức, hóa thành một đắp xương khô!

... .

Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi bên trên, hài tử đã lớn lên thành thiếu niên, chỉ là lại như cũ có vẻ gầy trơ xương đá lởm chởm.

Mỗi ngày trừ không nhìn xong củi, chính là tắm không hết y phục, đi sớm về tối bận rộn, tựa hồ đây chính là sinh mệnh toàn bộ.

Thiếu niên thường cách một đoạn thời gian, sẽ tới tông môn đi xem đi, mỗi lần lúc này, thiếu niên đều sẽ tìm cơ hội, nhìn lén trên quảng trường đệ tử luyện kiếm.

Mỗi một lần đều là nhìn liếc qua một chút, có thể thiếu niên lại rất có bền lòng, dần dần, nhưng cũng bị hắn học trộm được một bộ kiếm pháp.

Chỉ là , chờ đợi lấy hắn, lại cũng không là cái gì quang minh tiền đồ, mà là băng lãnh roi da!

Mập mạp lạnh lùng nhìn hắn, mắng, "Một cái tạp dịch, không biết siêng năng làm việc, vậy mà mưu toan học trộm, ngươi như vậy đồ đê tiện, đáng đánh chết!"

Từng nhát roi da quất trên người, thiếu niên bị quất ra da tróc thịt bong, mấy lần đã hôn mê.

"Tiểu súc sinh, ngươi nhận mệnh sao?"

Trong thoáng chốc, thiếu niên bên tai phảng phất lần nữa nghe được mập mạp cái kia tràn đầy khinh miệt thanh âm!

Ý thức có chút mờ nhạt, có thể thiếu niên lại như cũ gắt gao cắn chặc hàm răng, dùng cuối cùng khí lực, mở miệng nói, "Ta không tin mệnh!"

"Đồ đê tiện!"

"Vậy thì đi tìm chết tốt!"

"Đây là số mệnh!"

"Đối nhân xử thế nha, phải hiểu nhận mệnh!"

Roi da lần nữa rơi xuống, hung hăng quất vào trên người thiếu niên, thẳng đến triệt để mất đi khí tức.

... .

"Ngu xuẩn! Đơn giản như vậy kiếm pháp đều luyện sẽ không, còn tu hành cái gì? Sớm làm cút về làm tạp dịch!"

"Ngu xuẩn! Ta chưa từng thấy qua tư chất giống như ngươi vậy sai người! Heo đều so ngươi thông minh!"

"Cút! Lập tức bò trở lại cho ta làm ngươi tạp dịch!"

Từng tiếng quát mắng, lần lượt tử vong!

Thiếu niên mỗi một lần đều dùng tận toàn bộ khí lực, nhưng lại vẫn như cũ cải biến không bất kỳ kết quả gì.

Hắn thậm chí đã không nhớ ra được chính mình kinh lịch bao nhiêu lần trọng sinh!

Mỗi một lần hắn đều dùng hết tất cả biện pháp, nỗ lực cải biến vận mạng mình, thật là, hắn giống như là thượng thiên bỏ mà, căn bản không chiếm được nửa điểm trời xanh thương hại.

Chờ đợi hắn, vĩnh viễn chỉ là thâm trầm nhất tuyệt vọng!

Một lần, hai lần, ba lần. . . Mười lần, một trăm lần!

Nhưng mà, chờ hắn đấy nhưng là một lần lại một lần thất bại.

Loại kia thật lớn thống khổ, cơ hồ khiến hắn mất đi tất cả lòng tin.

"Đây là số mệnh!"

"Đối nhân xử thế nha, phải hiểu nhận mệnh!"

Hai câu này đơn giản lời nói, phảng phất không ngừng xuất hiện ở tánh mạng hắn bên trong, xuất hiện ở mỗi một lần trọng yếu bước ngoặt.

Mỗi một lần, hắn hồi đáp đều là giống nhau, một câu kia, ta không tin mệnh!

Thật là. . . Dần dần, tựa hồ liền chính hắn đều đã quên, tại sao mình phải kiên trì!

Kiên trì. . . Quá mệt mỏi a!

Trong chỗ u minh, phảng phất có một cái thanh âm, chung quy ghé vào lỗ tai hắn nói, từ bỏ đi, cam chịu số phận đi!

Chỉ cần ngươi nguyện ý nhận mệnh, liền sẽ không lại gặp tất cả cực khổ, có thể như người bình thường, an ổn vượt qua một đời.

Mặc dù là chính bản thân hắn, cũng không chỉ một lần nghĩ tới buông tha, nhưng lại hết lần này tới lần khác thủy chung có một cái ý niệm trong đầu, ở trong đầu hắn lái đi không được.

Vô luận có nhiều trắc trở, vô luận có nhiều thống khổ, tựa hồ luôn có người tại đối hắn nói, ta không tin mệnh!

Có thể, chỉ cần không nhận mệnh, cực khổ liền vĩnh viễn không có phần cuối!

Chỉ biết đưa hắn không ngừng kéo vào càng thâm trầm hắc ám.

...

"Từ Hàng đại sĩ, ngươi nói Bạch Nhạc có còn hay không hy vọng có thể chịu đựng được?"

Nhìn xa xa vẫn như cũ còn tinh hải bên trong ngủ say Bạch Nhạc, thư sinh hỏi lần nữa.

"Tâm Kiếp khó khăn! Đối với tất cả mọi người mà nói, khó nhất vượt qua, đều là tâm ma!" Lắc đầu, Từ Hàng đại sĩ chậm rãi nói rằng, "Huống chi, cái này Tâm Ma Kiếp chính là thiên phạt đồng thời hạ xuống, độ khó càng là bình thường Tâm Ma Kiếp gấp trăm lần! Muốn vượt qua nói dễ vậy sao."

Từ Hàng đại sĩ nói những đạo lý này, thư sinh tự nhiên cũng đồng dạng minh bạch, nhưng hắn chính là nhịn không được cũng muốn hỏi, bởi vì tựa hồ chỉ có từ trong miệng người khác nghe được khẳng định đáp án, hắn có thể tin tưởng mình, tin tưởng Bạch Nhạc có thể kiên trì.

Tâm Kiếp khó khăn!

Muốn bao nhiêu tôi luyện, mới có thể để cho ngươi tâm như gương sáng, không sinh bụi bậm?

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến

với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 861: Đối nhân xử thế nha, phải hiểu nhận mệnh!

Từ hài đồng, đến thiếu niên, trung niên, cuối cùng trở thành gục xuống cuối đời lão nhân.

Bạch Nhạc kinh lịch rất nhiều, thế cho nên để cho chính hắn đều không nhớ ra được chính mình trọng sinh bao nhiêu lần.

Không có Thông Thiên Ma Quân, không có Vân Mộng Chân, không có tất cả vận may, có chỉ là một lần tiếp một lần cực khổ cùng thống khổ.

Cả đời này, Bạch Nhạc không có cái gì cải biến!

Phụ mẫu chết thảm, hắn từ hài đồng thời đại, liền xa xứ ly khai Thanh châu, đi Linh Tê Kiếm Tông tu hành, làm tốt mấy năm tạp dịch, lúc này mới rốt cuộc tìm được một cái lấy lòng cơ hội, bái nhập ngoại môn bên trong, bắt đầu tu hành.

Thật là, không có ngạo nghễ thiên phú, không có bất kỳ kỳ ngộ, liền đã định trước con đường tu hành nhấp nhô.

Bạch Nhạc dùng thời gian ba năm, mới mở linh phủ, hơn nữa còn là tư chất kém nhất linh phủ.

Sau đó, Linh Tê Kiếm Tông gặp nạn, tử thương thảm trọng, bị diệt Tông.

Bạch Nhạc thật vất vả mới thoát ra đi, trở lại Thanh châu.

Chỉ là, vẻn vẹn Linh Phủ Cảnh thực lực, Bạch Nhạc căn bản là không có cách cải biến Bạch phủ bố cục, chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn Bạch

Thanh Nhã chết thảm, nhìn Bạch phủ bị Huyết Ảnh Ma Tông khống chế, nhìn huyết tế Thanh châu, lại nước chảy bèo trôi chạy ra Thanh châu.

Từ đó liền bắt đầu lưu lạc thiên hạ sinh hoạt.

Tầng tán tu sinh hoạt, so với trong tưởng tượng tàn khốc hơn, phảng phất sinh mệnh mỗi một trang đều tràn ngập thống khổ cùng bi thương.

Bạch Nhạc giống như hắn tán tu, vì sinh tồn, cả ngày sinh hoạt tại ngươi lừa ta gạt bên trong, vì một chút điểm linh thạch, đại đại xuất thủ, mỗi một điểm tu hành tài nguyên bên trên, đều nhuộm đầy tiên huyết.

Có thể cho dù là dạng này, tu vi tăng trưởng, cũng chỉ có thể dùng thong thả để hình dung.

Từ linh phủ đến linh phủ đỉnh phong, Bạch Nhạc hoa trọn 30 năm thời gian.

Lúc này Bạch Nhạc, đã trở thành một người trung niên, có thể cái kia kém cỏi cực hạn căn cơ, lại làm cho hắn căn bản không có đột phá tinh cung có khả năng.

Một năm này, Bạch Nhạc chỉ có mấy cái bằng hữu chết thảm tại chính đạo đệ tử trong tay.

Vì báo thù, Bạch Nhạc lựa chọn tu ma!

Lại hoa thời gian mười năm, Bạch Nhạc lúc này mới rốt cục bước vào tinh cung, đồng thời tại ma tu bên trong, dần dần thành danh.

Thật là, khi hắn trở về báo thù thời điểm, mới phát hiện, đối phương tông môn cực kỳ mạnh mẽ, mặc dù hắn tồn tại Tinh Cung Cảnh thực lực, cũng căn bản không có báo thù khả năng, hắn đem hết toàn lực, cũng bất quá vẻn vẹn chỉ trọng tổn thương đối phương, liền bị đối phương tông

môn cao thủ, hung hăng giẫm tại dưới chân.

Nếu không là vận khí tốt, bị đánh đến giả chết, sợ là cũng đã chết ở đối phương trong tay.

Sau đó, Bạch Nhạc lại trằn trọc nhiều địa, kinh lịch nhân sinh bách thái.

Có thể cho tới hôm nay, sinh mệnh chạy tới phần cuối, hắn cũng đã từ một đứa bé con, biến thành một cái gục xuống cuối đời lão nhân.

Sinh mệnh lực trôi qua, để cho Bạch Nhạc hầu như đã mất đi tất cả lực lượng, tựa như một cái bình thường lão nhân, yên lặng ngồi ở trên bậc thang.

Trong tay cầm tẩu thuốc, giả trang một nồi làn khói, cứ như vậy tọa dưới ánh mặt trời yên lặng hút thuốc.

Cộp cộp!

Hút thuốc, trong thoáng chốc, Bạch Nhạc đột nhiên chứng kiến một cái chỉ có bảy tám tuổi hài tử, hướng về chính mình đi tới.

Mơ hồ trong đó, Bạch Nhạc cảm giác được đối phương có chút quen thuộc, nhưng lại lại hết lần này tới lần khác nghĩ không ra, chính mình đã gặp ở nơi nào đối phương.

Hài tử y phục rất dơ, hơn nữa xem ra phi thường nhỏ gầy, gầy trơ xương đá lởm chởm.

Bạch Nhạc từ trong ngực lấy ra một khối lương khô, đưa cho cái đứa bé kia.

Hài tử ăn ăn như hổ đói, nhưng lại lại có vẻ nho nhã lễ độ, sau khi ăn xong, rất nghiêm túc hướng Bạch Nhạc hành lễ nói tạ ơn.

"Hài tử, ngươi tên gì?"

Một lần nữa tại trước bậc thang ngồi xuống, tiếp tục hút thuốc híp mắt hỏi.

"Ta gọi Bạch Nhạc!"

. . .

Ùng ùng!

Không trung kiếp vân, phảng phất đã có tiêu tán dấu hiệu, nhưng mà, ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc mới vừa ngưng tụ ra tinh hải, nhưng cũng đã bắt đầu tan vỡ.

Tinh hải bên trong, trong ngủ mê Bạch Nhạc, trên mặt lộ ra vẻ dử tợn, phảng phất đang chịu đựng to lớn gì thống khổ.

Tinh hải lần nữa sôi trào, đừng bảo là là thư sinh cùng Từ Hàng đại sĩ bọn hắn, cho dù là bình thường Bắc Đẩu Tinh Cung đệ tử cũng đồng dạng có thể đơn giản nhìn ra, lúc này Bạch Nhạc đã ra cực đại vấn đề, thậm chí một cái không tốt, liền muốn tinh hải tan vỡ, triệt để vẫn lạc.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ trên Bắc Đẩu sơn một mảnh xôn xao!

Cách đó không xa, Tiểu Bạch Long trong mắt lộ ra lau một cái huyết sắc, nôn nóng trên không trung tới hồi xoay quanh, phát sinh chân chính gào thét, tựa hồ muốn xông tới, có thể lại cố kỵ bầu trời còn chưa tiêu tán kiếp vân, chỉ có thể nhìn xa xa sốt ruột.

"Hay là muốn thất bại sao?"

Nhìn Bạch Nhạc, Từ Hàng đại sĩ có chút tiếc hận mở miệng nói.

Trước đó khủng bố như vậy Cửu Tiêu Lôi Đình, Bạch Nhạc đều chống nổi, trong toàn bộ quá trình, biểu hiện ra ngoài kinh diễm, cho dù là nàng cũng đồng dạng chấn động theo.

Qua nhiều năm như vậy, nàng tựa hồ còn chưa từng thấy qua xuất sắc như thế thiên tài.

Mặc dù không có gặp qua vị kia Đạo Lăng Thánh Nữ, nhưng nghĩ đến, tối đa cũng bất quá chỉ là như vậy mà thôi.

Nếu như Bạch Nhạc có thể còn sống, không hề nghi ngờ, đối với Đạo Lăng Thiên Tông lại là một cái thật lớn đả kích.

Đáng tiếc. . . Đúng là vẫn còn thất bại trong gang tấc a.

Tâm Ma Kiếp!

So với việc những cái kia có hình dạng kiếp nạn, Tâm Ma Kiếp mới là chân chính đáng sợ nhất, huống chi là nương theo thiên phạt một chỗ phủ xuống Tâm Ma Kiếp.

Bình tâm tĩnh khí muốn, dạng này Tâm Kiếp, không độ được mới là bình thường.

Trên thực tế, coi như là nhất quấn lên giải quyết tâm ma phật đạo cao thủ, từ trước chết ở Tâm Ma Kiếp phía dưới, cũng đồng dạng số lượng cũng không ít.

Bình thường thiên kiếp, còn có thể dựa vào một ít chí bảo tới lấy đúng dịp hóa giải.

Thật là Tâm Ma Kiếp, trừ cực nhỏ một bộ phận Đặc Thù Chí Bảo, có thể đưa đến một chút xíu tác dụng bên ngoài, hắn bất kỳ thủ đoạn nào, đều

căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Hơn nữa, Tâm Ma Kiếp phía dưới, cho tới bây giờ sẽ không có bị thương cái này vừa nói, không độ được, chính là thần hồn câu diệt!

Ta gọi Bạch Nhạc!

Một câu nói này từ cái đứa bé kia trong miệng nói ra, Bạch Nhạc cả người liền như bị sét đánh, trong mắt khó có thể ức chế lộ ra lau một cái vẻ bối rối.

Những cái kia đã quên hồi ức, phảng phất như nước thủy triều vọt tới.

Trách không được nhìn quen mắt, đó không phải là khi còn bé chính mình sao?

Đã nhiều năm như vậy, tại sao lại trở lại nguyên điểm?

Bạch Nhạc có chút bối rối, già nua ngón tay, có chút khó có thể ức chế run rẩy, chỉ có thể đem điếu thuốc bên trong làn khói dập đầu xuống, một lần nữa thay thuốc mới tia, đốt đuốc lên, cộp cộp quất.

Liên tục kéo mấy hơi dài, Bạch Nhạc cảm xúc mới rốt cục ổn định lại.

"Hài tử, ngươi tin mệnh sao?"

"Ta không tin mệnh!"

Ngẩng đầu, hài tử quật cường nhìn Bạch Nhạc, dùng non nớt thanh âm hồi đáp nói.

Trong thoáng chốc, Bạch Nhạc phảng phất lại trở về khi còn bé, một lần nữa kinh lịch đây hết thảy.

Cái kia bốn cái nguyên bản hắn một mực tin tưởng vững chắc chữ, vào giờ khắc này, lại phảng phất thay đổi không gì sánh được nặng nề.

Hắn một lần lại một lần trọng sinh, một lần lại một lần nỗ lực một đời, thật là kết quả đây!

Hết thảy đều trở lại nguyên điểm!

Nguyên lai, vô luận nỗ lực không nỗ lực, kết cục đều không có thay đổi.

"Cái này. . . Chính là mệnh a!"

Nhớ lại cùng với chính mình cả đời này, Bạch Nhạc trong miệng lộ ra vẻ khổ sở chi ý, nhẹ nhàng thở dài nói.

"Ta không tin mệnh!"

Hài tử lập lại lần nữa nói.

"Bạch Nhạc, ta nhớ được, ngươi là gọi Bạch Nhạc a?"

Nhìn hài tử, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

"Vâng!"

"Cũng được a, Bạch phủ sớm đã trở thành quá khứ! Hài tử, từ hôm nay trở đi, quên tên này đi. . . Theo ta, chúng ta một già một trẻ sống qua ngày đi, có ta ăn một miếng, liền sẽ không đói bụng đến ngươi."

Liếc mắt nhìn xa xa nguy nga Bạch phủ, Bạch Nhạc thở dài một tiếng, lần nữa khuyên lơn.

Ngay cả chính hắn, cũng không biết, chính mình lúc này là một dạng gì tâm tính, thế cho nên có thể nói ra lời như vậy tới.

Bạch Nhạc càng không biết, ngay tại hắn mở miệng trong nháy mắt, thế giới bên ngoài đã long trời lở đất.

Tinh hải vỡ nát, thần hồn dần dần tán loạn, hết thảy đều đã đến chung kết biên giới.

Bạch Nhạc không biết bên ngoài tất cả, nhưng lại có thể cảm giác được, chính mình phảng phất trong nháy mắt, già nua vô số tuổi, ngay cả ý thức cũng tựa hồ mơ hồ.

Thiên toàn địa chuyển!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc phảng phất lại thành cái kia nho nhỏ hài đồng, cứ như vậy đứng ở trước mặt lão nhân.

Qua lại tất cả ký ức, chậm rãi vọt tới, mang cho hắn, nhưng là giống như chết thâm trầm cùng hắc ám.

Chứng kiến hài tử lưỡng lự, lão nhân lần nữa mở miệng nói, "Cần gì chứ. . . Thật ngươi cái gì đều cải biến không!"

"Đối nhân xử thế nha, phải hiểu nhận mệnh!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 862: Nghịch thiên vì ma

Nhân sinh tựa như một cái luân hồi, quanh đi quẩn lại lại trở về ban đầu nguyên điểm.

Nhưng dạng này luân hồi, đối với Bạch Nhạc đả kích cũng tuyệt đối là tính hủy diệt.

Hắn không tin mệnh, cả đời này đều không tin mệnh!

Vô luận gặp phải nhiều ít thất bại cùng trắc trở, đều kiên trì đi về phía trước, dù là đụng đầu rơi máu chảy.

Thật là, trước mắt đây hết thảy lại tựa hồ như tại rõ ràng nói cho hắn biết, vận mệnh chính là vận mệnh, vô luận ngươi tin không tin, vô luận ngươi thế nào phản kháng, cuối cùng đều không thể cải biến vận mệnh cuộc đời!

Ngươi cái gì đều cải biến không!

Đây là một loại quan niệm phá vỡ, đã đủ để dao động Bạch Nhạc đạo tâm căn cơ.

Nếu như, vô luận ngươi làm cái gì đều cải biến không vận mệnh, cái kia còn có cần phải chống lại xuống dưới?

Chỉ cần an tại thiên mệnh, lẳng lặng đợi vận mệnh an bài là được.

Đây mới là số mệnh, cái này mới là cuộc sống!

Từng ấy năm tới nay, chính mình chỗ kiên trì tất cả, phảng phất đều trở thành một chê cười.

"Từ bỏ đi!"

Quên mất tên này, quên mất qua lại tất cả, liền sẽ không lại thống khổ, lại bi thương, bắt đầu một loại cuộc sống mới. . . Đơn giản sinh hoạt, tự nhiên sinh lão bệnh tử.

Nhất niệm trầm luân, chính là vạn kiếp bất phục!

Hai mắt thông hồng, giờ khắc này quỳ trên mặt đất, Bạch Nhạc trong mắt vằn vện tia máu, trong lòng chưa tính toán gì ý niệm trong đầu bốc lên, nhưng lại đúng là vẫn còn chặt cắn chặc hàm răng.

"Ta! Không! Nhận! Mệnh!"

Giống như là từ trong hàm răng tóe ra bốn chữ này, hoặc như là từ Cửu U Địa Ngục bên trong gẩy ra âm phong!

Đi mẹ nó vận mệnh!

Một tay chỉ thiên, cái kia già nua trong thân thể, phảng phất trong nháy mắt tóe ra một cổ cường đại lực lượng, đủ để phá tan không trung.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc trạng thái rất kỳ quái.

Tức như là lão nhân, hoặc như là hài đồng kia, lại hoặc là cả hai đều là.

Có thể vô luận như thế nào, hắn lại như cũ không chịu cúi đầu.

"Ai nói ta cải biến không vận mệnh? Ta có thể sống đến hiện tại, chính là đối với vận mệnh chống lại!"

Thân thể già nua bên trong, lại lộ ra lau một cái cường đại tự tin, Bạch Nhạc chỉ vào bầu trời, tùy ý chửi bậy, "Ta không có ở hài đồng thời điểm

chết đi, không có ở thất bại trước mặt lùi bước, không có ở vận mệnh bên trong cúi đầu, càng không có quên đây hết thảy. . . Ngươi theo ta nói cái này gọi là vận mệnh? Ta nhổ vào!"

Trong cơ thể đã yên lặng lực lượng, phảng phất cũng trong nháy mắt này tỉnh lại, lộ ra một cổ khí thế kinh khủng.

"Cùng vận mệnh chống lại, xưa nay không ở chỗ thắng bại, mà ở tại chống lại quá trình, ở chỗ viên kia, vĩnh viễn không cúi đầu tâm!"

Trong tuyệt vọng giãy dụa, không chỉ có tan vỡ, còn có. . . Niết bàn trọng sinh!

"Nghịch thiên. . . Vì ma!"

Dẫn Linh, Linh Phủ, Tinh Cung. . . Tinh hải!

Cảnh giới không ngừng tăng lên, phảng phất tại cùng cái này toàn bộ thế giới chống lại!

Ùng ùng, trong bầu trời một hồi kinh lôi, toàn bộ thế giới chợt bắt đầu đổ nát, trước mắt tất cả, qua lại hồi ức, đều vào giờ khắc này vỡ nát, liền phảng phất chỉ là một bức họa quyển, bể thành mảnh vụn.

Ký ức rốt cục vào giờ khắc này bắt đầu sống lại!

Bất luận là cái nào hài tử, vẫn là câu lũ lão nhân, đều vào giờ khắc này tiêu thất sạch sẽ, toàn bộ thiên địa chỉ còn lại có Bạch Nhạc một cá nhân!

"Nuốt. . . Thiên!"

... ...

Trong tích tắc, hầu như đã vỡ nát tinh hải bên trong, đột nhiên vang lên

cái này một cái thanh âm trầm thấp.

Cũng chỉ có hai chữ, lại phảng phất trong nháy mắt, để cho toàn bộ thế giới đều tùy theo run rẩy.

Nguyên bổn đã tán loạn tinh hải, vào giờ khắc này một lần nữa ngưng tụ, như là gào thét đại hải, phát cái này sóng biển, hướng về xung quanh tất cả thôn phệ mà đi.

Nếu như nói, trước đó Bạch Nhạc chỉ là vô ý thức thôn phệ xung quanh linh khí, ngưng tụ tinh hải.

Như vậy giờ khắc này, nhưng là Bạch Nhạc thức tỉnh sau đó, lần đầu tiên chủ động thả ra chính mình lực lượng, điên cuồng thôn phệ xung quanh tất cả.

Thôn Thiên Quyết!

Bạch Nhạc tại Tinh Cung Cảnh thời điểm, Thôn Thiên Quyết cũng đã biểu hiện cực kỳ cường hãn.

Thật là, làm cái này một khắc, Bạch Nhạc chân chánh bước vào Tinh Hải Cảnh, điều khiển toàn bộ tinh hải lực lượng tới thi triển Thôn Thiên Quyết, mới chính thức có thể cảm thụ được bên trong cường đại!

Bá đạo đến mức tận cùng!

Xung quanh bất kỳ lực lượng nào, phảng phất đều không thể chạy trốn Thôn Thiên Quyết thôn phệ, cho dù là không trung cái kia một mảnh gần tiêu tán kiếp vân, cũng đồng dạng cũng không ngoại lệ!

"Cho ta hạ xuống!"

Từ tinh hải bên trong đứng dậy, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái

tinh mang, dưới chân đột nhiên một bước, toàn bộ tinh hải liền chợt hướng lên bầu trời kiếp vân xé rách mà đi.

Bạch Nhạc là ai, cho tới bây giờ đều là một cổ không chịu thua, không nhận thua tính khí.

Trước đó tại cửu cửu thiên phạt phía dưới ăn lớn như vậy vị đắng, thậm chí chỉ thiếu một chút, liền sẽ triệt để tại tâm ma kiếp bên trong trầm luân, bây giờ từ Tâm Ma Kiếp bên trong thức tỉnh, nếu như liền dễ dàng như vậy để cho kiếp vân tán đi, Bạch Nhạc cũng liền không phải Bạch Nhạc.

Kiếp vân thì như thế nào?

Đã ngươi không thể giết chết ta, vậy ta liền dám nuốt ngươi!

Chỉ là, một màn này rơi vào trong mắt người khác, lại đâu chỉ là chấn động hai chữ có khả năng miêu tả.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ trên Bắc Đẩu sơn, không biết nhiều ít đệ tử đều xem ngốc.

Nhiều người như vậy độ thiên kiếp, thật là ngươi chưa bao giờ gặp qua, có người dám thôn phệ kiếp vân?

Con mẹ hắn đây còn là người sao?

"Ngao ô!"

Trước đó còn có vẻ vô cùng khẩn trương Tiểu Bạch Long, giờ khắc này, phảng phất cũng nhận được Bạch Nhạc ảnh hưởng, trong miệng phát sinh một tiếng rồng gầm, theo sát hướng về kiếp vân bay qua, tư thế kia, giống như là cũng muốn đem kiếp vân cắn xuống một khối tới.

Trên bầu trời kiếp vân, phảng phất cũng bị cái này một người một rồng hai cái người điên hù được, đảo mắt trước đó, liền tùy theo tán loạn!

Bằng vào Thôn Thiên Quyết khủng bố, Bạch Nhạc ngạnh sinh sinh kéo một mảnh kiếp vân vào tinh hải, mà Tiểu Bạch Long nhưng cái gì đều không bắt được, vẫn một bộ buồn bực dáng dấp, hổn hển tới hồi tán loạn.

Giờ khắc này Bạch Nhạc, lại cũng không đoái hoài tới đi quản Tiểu Bạch Long.

Tinh hải lần nữa sôi trào, hướng ra phía ngoài bành trướng, tất cả lực lượng, phảng phất đều tùy theo dung nhập tinh hải, hóa thành chân chính thuộc về Bạch Nhạc lực lượng.

Mặc dù tu hành còn chưa kết thúc, nhưng này một khắc, tất cả mọi người tuy nhiên cũng rất rõ ràng, Bạch Nhạc đã thuận lợi vượt qua lần này thiên kiếp.

"A di đà phật!"

Nhẹ tuyên một tiếng phật hiệu, Từ Hàng đại sĩ trong mắt cũng không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, nhìn Bạch Nhạc, không biết phải hình dung như thế nào tâm tình mình.

Trước đó chứng kiến Bạch Nhạc có thể phải vẫn lạc thời điểm, nàng có chút tiếc hận.

Có thể làm Bạch Nhạc chân chính vượt qua thiên kiếp, thành công đột phá, trong lòng nàng nhưng cũng đồng dạng có một loại khó có thể miêu tả phức tạp.

Lúc này mới vẻn vẹn chỉ là vừa mới bước vào tinh hải mà thôi a, vậy mà liền kinh khủng như vậy, nếu như sau này, bước vào hóa hư, thậm chí trùng kích siêu thoát thời điểm, lại lại là một bộ thế nào quang cảnh?

Mặc dù không muốn thừa nhận, có thể Từ Hàng đại sĩ lại không thừa nhận cũng không được, dạng này Bạch Nhạc , đồng dạng cũng cho nàng áp lực cực lớn.

Liền dạng này Tâm Ma Kiếp, đều có thể tại cuối cùng vượt qua, liền đủ để chứng minh tâm chí kiên định.

Dạng này người , đồng dạng rất khó chịu người khác ảnh hưởng.

Mặc dù không biết Bạch Nhạc Tâm Ma Kiếp bên trong, đến tột cùng kinh lịch cái gì, có thể nàng cũng hiểu được, từ nay về sau, muốn tại Bạch Nhạc tâm hồn tìm kẽ hở, đã cực kỳ trắc trở. Điều này cũng làm cho nàng không thể không buông tha rất nhiều, trước đó dự định.

Chỉ không biết, kết quả này, lại là không phải Diệp Huyền có thể dự liệu được.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 863: Kiếm khí thành biển ba nghìn trượng

Bành trướng, bành trướng, lại bành trướng!

Nói là tinh hải, nhưng trên thực tế , bình thường mà nói, vừa mới bước vào Tinh Hải Cảnh người, có thể có vài chục trượng tinh hải cũng đã rất tốt, cho dù là một ít không tầm thường thiên tài, cũng bất quá chỉ là trăm trượng khoảng cách, có thể đạt được mấy trăm trượng, cũng đã là thiên hạ cao cấp nhất thiên tài.

Liền lấy Thư Khánh Dương mà nói, hắn chính là vừa mới đột phá tinh hải, phóng nhãn thiên hạ, Thư Khánh Dương thiên phú, cũng có thể nói là cao cấp nhất những người kia, nhưng dù cho như thế, hắn chỗ ngưng tụ tinh hải, cũng bất quá chỉ là năm trăm trượng tả hữu phạm vi mà thôi.

Có thể lúc này, Bạch Nhạc chỗ ngưng tụ tinh hải, lại quả thực có thể nói là che khuất bầu trời, dễ dàng liền trực tiếp đột phá nghìn trượng phạm vi, hơn nữa, không có chút nào dừng lại ý tứ.

Toàn bộ Bắc Đẩu Tinh Cung người, ngẩng đầu nhìn bầu trời cái này huyễn lệ tinh hải, cũng không khỏi sẽ sinh ra một loại khó diễn tả được cảm giác chấn động.

Đương nhiên, so với việc những thứ này xem náo nhiệt người, Bắc Đẩu lão tổ cùng Từ Hàng đại sĩ trong lòng bọn họ chấn động thì càng quá mức.

Bắc Đẩu lão tổ bản thân cũng đã là tinh hải đỉnh phong tồn tại, nhưng dù cho như thế, hắn tinh hải cũng bất quá chỉ là hơn nghìn trượng mà thôi.

Có thể Bạch Nhạc đâu?

Lúc này mới vừa mới bước vào tinh hải, cư nhiên cũng đã muốn vượt lên trước hắn? Cái này cũng không khỏi quá không thể tưởng tượng nổi đi.

So với việc người khác, Từ Hàng đại sĩ ngược lại là trấn định nhất một cái, nhẹ giọng cảm thán nói, "Không hổ là có thể vượt qua cửu cửu thiên phạt thiên kiêu, dễ dàng là được liền hoàn mỹ tinh hải, xác thực để cho người ta ước ao a!"

Nghìn trượng tinh hải, cũng được gọi là hoàn mỹ tinh hải.

Bởi vì tình huống bình thường xuống, cho dù là tinh hải đỉnh phong cường giả, thành tựu cuối cùng tinh hải, cũng bất quá chỉ là như vậy mà thôi.

Nhắc tới cửu cửu thiên phạt, Bắc Đẩu lão tổ cũng không khỏi cười khổ một tiếng.

Trên đời này chuyện, vốn là như vậy, chỉ thấy người khác bề ngoài thì ngăn nắp, lại không biết đạo đối phương ở sau lưng đến tột cùng trả giá bao lớn nỗ lực.

"Vấn đề, hắn nhưng này không chỉ có chỉ là nghìn trượng tinh hải a!"

Cười khổ một tiếng, Thư Khánh Dương theo thở dài nói, "Ta vốn cho là, bước vào tinh hải sau đó, có thể còn có thể thu nhỏ lại một điểm cùng hắn ở giữa chênh lệch, bây giờ nhìn tới. . . Cuối cùng là ta nghĩ nhiều."

Thế gian này cao cấp nhất thiên tài, ai mà không mắt cao hơn đầu!

Đừng xem Thư Khánh Dương cuối cùng lựa chọn cùng Bạch Nhạc hợp tác, nhưng trên thực tế, trong lòng hắn lại làm sao không có nghĩ qua sẽ cùng Bạch Nhạc một phân cao thấp.

Trước đó, sở dĩ hắn dám gạt Bạch Nhạc, trực tiếp đối Bắc Đẩu Tinh Cung xuất thủ, trên thực tế, không cũng là bởi vì mang theo dạng này tâm tư sao?

Chỉ là lại không nghĩ tới, chính là chỗ này nghĩ sai thì hỏng hết, vậy mà lại dẫn lớn như vậy sóng lớn.

Mà giờ khắc này, Bạch Nhạc tinh hải thậm chí còn chưa hoàn thành, cũng đã để cho hắn cảm thụ được một loại tuyệt vọng cảm giác đè nén.

Cái này còn tỷ thí thế nào?

... . . .

Trong tinh hải, Bạch Nhạc cũng không biết lúc này hắn đột phá, mang cho người khác chấn động.

Trên thực tế, Bạch Nhạc vẫn luôn khuyết thiếu một cái có thể một mực chỉ dẫn hắn tu hành lão sư, cho nên, tại rất nhiều thường thức tính khái niệm bên trên, Bạch Nhạc đều là một tấm giấy trắng.

Hắn căn bản cũng không biết, tình huống bình thường đột phá, cần phải có bao nhiêu tinh hải, cũng không biết, cô đọng đến nhiều ít xem như là ưu tú.

Có thể cũng chính bởi vì vậy, trong lòng hắn mới căn bản không có bất luận cái gì gông xiềng!

Đối với người khác mà nói, có thể ngưng tụ ra nghìn trượng tinh hải đến, cũng đã mừng rỡ như điên, hoàn toàn thoả mãn.

Thật là, đối Bạch Nhạc mà nói, hắn lại như cũ cho rằng còn thiếu rất nhiều.

Một ngàn trượng, một ngàn năm trăm trượng, 1800 trượng. . . Bạch Nhạc điên cuồng chèn ép trong cơ thể toàn bộ tiềm lực, tận khả năng đem tinh hải hướng ra phía ngoài bành trướng.

Duy nhất phiền phức đúng, cho dù đã bước vào tinh hải, đạo ma lực lượng, vẫn như cũ không hợp nhau!

Linh lực cùng ma khí, lẫn nhau phân biệt rõ ràng phân đà tinh hải hai đầu, mặc dù đồng dạng đều chịu Bạch Nhạc khống chế, nhưng lại lẫn nhau tuyệt không tương dung.

Thế cho nên, lúc này Bạch Nhạc tinh hải, cũng y nguyên vẫn là bày biện ra hai màu đen trắng, giằng co với nhau.

Tạm thời cầm loại này tình cảnh, không có bất kỳ biện pháp nào, Bạch Nhạc không thể làm gì khác hơn là buông tha đem cái này cả hai dung hợp ý niệm trong đầu, lần nữa đem Địa Hỏa Chi Tâm, Tức Thổ, cùng với Cực Hàn Băng Hoa lực lượng, triệt để luyện hóa vào tinh hải.

Nhưng mà, để cho Bạch Nhạc có chút kinh dị đúng, những lực lượng này, cũng không có như hắn trong dự đoán, cũng lẫn nhau thủy hỏa bất dung.

Trên thực tế, những lực lượng này, rất tự nhiên hóa vào tinh hải bên trong, không phân đạo ma, đều có thể đơn giản điều động cái này một phần lực lượng.

Ngay tại quá trình này ở giữa, Bạch Nhạc tinh hải liền thuận thế đột phá hai nghìn trượng, hơn nữa, vẫn không có đến phần cuối!

... . . .

"Hai ngàn trượng. . . Cái người điên này!"

Trợn mắt hốc mồm nhìn đây hết thảy, Bắc Đẩu lão tổ cũng không nhịn được bạo thô tục.

Thật sự là mấy cái chữ này, xác thực có chút quá dọa người.

"Đạo ma song tu, mỗi một bộ phận đều đã đạt được cực hạn, dạng này súc tích, thật là người bên ngoài ước ao không tới." Gật đầu, Từ Hàng đại sĩ lần nữa mở miệng nói.

"Bất quá, cũng có thể dừng ở đây. . . Hai ngàn trượng tinh hải, đã là hắn cực hạn!"

Nghe được Từ Hàng đại sĩ phân tích, vô luận là Bắc Đẩu lão tổ vẫn là Thư Khánh Dương bọn hắn cũng đều vô ý thức gật đầu, tán thành loại thuyết pháp này.

Chỉ là, Bạch Nhạc tồn tại, lại phảng phất chính là vì đánh bọn họ khuôn mặt đồng dạng.

Hầu như ngay tại Từ Hàng đại sĩ thoại âm rơi xuống đồng thời, nguyên bản hầu như đã đình trệ tinh hải, vậy mà lần nữa nghênh đón một lần tăng vọt!

... ...

Đủ đủ?

Đối với bất luận kẻ nào mà nói, có thể có được hai ngàn trượng tinh hải, tựa hồ cũng đã cần phải đủ để thỏa mãn.

Có thể Bạch Nhạc lại hoàn toàn không có cái khái niệm này!

Hắn vẫn như cũ cảm giác mình tinh hải bên trong thiếu khuyết một ít gì.

Cho nên, tại đạo ma lực lượng đều đã đạt được cực hạn tình huống dưới, Bạch Nhạc lại lần nữa đem kiếm đạo dung nhập vào!

Nghịch Ma Kiếm chợt xuất hiện ở tinh hải bên trong, đột nhiên sinh ra một cổ khủng bố kiếm khí, đem tinh hải nửa đường ma lực suy tính phân ra, đồng thời không ngừng tăng vọt!

Tại Tinh Cung Cảnh thời điểm, nếu như đối kiếm đạo lý giải đủ đủ khắc sâu, liền có thể để cho tinh cung hóa thành Kiếm Cung!

Mà đột phá đến tinh hải sau đó, kiếm khí tự nhiên cũng đồng dạng có thể thành biển!

Đây cũng là Bạch Nhạc vẫn luôn muốn hoàn thành.

Lúc trước Diệp Huyền đại sư hỏi hắn, đến tột cùng muốn lựa chọn một cái cái dạng gì con đường.

Bạch Nhạc suy tư thật lâu, lúc này mới làm ra hồi đáp.

Hắn muốn một cái thuộc về mình kiếm đạo!

Dù là biết rõ con đường này tất phải gồ ghề không gì sánh được, tràn ngập gian nguy, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng vẫn không có lùi bước.

Bây giờ, làm tinh hải ngưng tụ thành hình sau đó, Bạch Nhạc liền không chút do dự thực tiễn ý nghĩ của mình!

Kiếm khí thành biển!

Đổi bất kỳ một cái nào đi qua chính thống học tập tu hành giả, đều tuyệt đối sẽ không sinh thành điên cuồng như vậy ý niệm trong đầu, cái này nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, lại tựa hồ như hoàn toàn không có bất

kỳ sức ràng buộc.

Trong đầu hắn vốn cũng không có cái khái niệm này, tự nhiên cũng sẽ không sinh ra bất kỳ trở ngại nào.

Hơn nữa, không thể không nói, Bạch Nhạc bản thân liền là xuất sắc nhất kiếm đạo thiên kiêu!

So với việc Thông Thiên Ma Công truyền thừa, cùng với một mực có vẻ hơi bình thường đạo môn thủ đoạn, kiếm đạo mới là Bạch Nhạc chân chính từng bước hoàn toàn do tự mình tìm tòi tu luyện thành hình.

Đối với kiếm đạo lý giải nhắm thẳng vào bản chất.

Mà nhiều năm như vậy trên kiếm đạo tích lũy, cũng rốt cục vào giờ khắc này, hậu tích bạc phát, dễ như trở bàn tay đánh vỡ gông cùm xiềng xiếc!

Lấy một loại phương thức điên cuồng, ngạnh sinh sinh đem Bạch Nhạc tinh hải đẩy tới ba nghìn trượng!

Kiếm khí thành biển ba nghìn trượng!

Lúc này mới chân chính thuộc về Bạch Nhạc. . . Hoàn mỹ tinh hải!

PS: Cảm cúm càng ngày càng nghiêm trọng, thực sự không chịu nổi, ta đã cảm thấy ta mắt nổ đom đóm!

Không ăn hết dược, ngủ không hết cảm giác. . . Hôm nay liền hai chương, hy vọng ngày mai có thể nhanh lên tốt, ta đã lâu không có xảy ra bệnh, thật sự là không chịu nổi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 864: Đi Đông Hải

"Chúc mừng Bạch phủ chủ!"

Tinh hải thu lại, Bạch Nhạc từ không trung rơi xuống, Thư Khánh Dương đám người liền nhất thời chào đón, mở miệng nói hạ.

Vô luận trước đó, đối với Bạch Nhạc thành tựu dạng này tinh hải, ôm một dạng gì tâm tư, có thể làm Bạch Nhạc hoàn thành đột phá thời điểm, có thể làm, cũng liền chỉ có chúc.

Vừa mới đột phá tinh hải, liền thành liền ba nghìn trượng tinh hải, từ thượng cổ sau đó, chưa bao giờ có người làm được qua, có thể nói chưa từng có.

Còn như thời điểm tuyệt hậu, bây giờ còn khó nói, có thể chí ít, đương đại bên trong, không thể nghi ngờ đã không người có thể so với vai.

"Đa tạ!"

Chắp tay nói tạ ơn, Bạch Nhạc lập tức chuyển hướng thư sinh cùng Từ Hàng đại sĩ hạ thấp người hành lễ nói, "Xin ra mắt tiền bối, gặp qua đại sĩ! Ân cứu mạng, suốt đời khó quên."

Mặc dù nếu là không có Từ Hàng đại sĩ, Bạch Cốt phu nhân cũng có kế hoạch, nhưng trên thực tế, tới mức này, Bạch Nhạc nhưng trong lòng rất rõ ràng, Bạch Cốt phu nhân tất phải là đánh giá thấp Bạch Cốt Thần thực lực, giả như không phải Từ Hàng đại sĩ xuất thủ, lần này chỉ sợ là khó thoát một kiếp. Nói một câu ân cứu mạng, cũng không quá đáng.

"A di đà phật!"

Nhẹ tuyên một tiếng phật hiệu, Từ Hàng đại sĩ lập tức mở miệng nói, "Bạch thí chủ khách khí, bần ni bất quá là chịu Diệp Huyền đại sư mời mà đến, nếu muốn tạ ơn, thí chủ cũng nên đi tạ ơn Diệp Huyền đại sư! Huống chi, bần ni cũng không giúp đỡ gấp cái gì, có thể chém giết Bạch Cốt Thần, là thí chủ công lao! Bần ni còn muốn thay thiên hạ thương sinh, cám ơn Bạch thí chủ mới là."

Nghe được Từ Hàng đại sĩ lời nói, Thư Khánh Dương nhưng trong lòng thì không khỏi ngẩn ra cười nhạt.

Há mồm im lặng nhưng không quên bày ra loại này khoan dung đến, còn thay thiên hạ thương sinh nói lời cảm tạ, ngươi có tư cách này sao?

Đương nhiên, những lời này, Thư Khánh Dương tự nhiên là sẽ không nói ra đến, chỉ là tâm đối với Từ Hàng đại sĩ, đối với Phổ Đà sơn càng nhiều vài phần cảnh giác.

"Còn chưa thỉnh giáo đại sư tục danh."

"Bần ni Từ Hàng!"

Giới thiệu sơ lược sau đó, liền coi như là kết thúc lần này nói chuyện với nhau.

Ngay tại lúc đó, toàn bộ Bắc Đẩu sơn cũng đồng thời sôi trào, Thư Khánh Dương trước đó một câu kia chúc mừng Bạch phủ chủ, lúc này tức thì bị vô số người phụ họa, vang vọng toàn bộ Bắc Đẩu sơn.

Bắc Đẩu lão tổ coi như địa chủ, lại thiết yến mở tiệc chiêu đãi mọi người, tự nhiên không cần nói thêm.

Bắc Đẩu sơn một trận chiến này kết quả, cũng đồng dạng kèm theo Bạch Nhạc trở về truyền khắp thiên hạ.

... .

"Ba nghìn trượng tinh hải."

Chiếm được tin tức này, cho dù là Ninh Giang cũng hơi hơi yên lặng chốc lát.

Một cái Tinh Hải Cảnh tự nhiên không tính là gì, thật là vừa đột phá liền thành liền ba nghìn trượng tinh hải, ý vị như thế nào, lại xác thực đã làm cho không người nào có thể bỏ qua.

Tựu như cùng hắn lúc đầu tại Đạo Lăng sơn dự cảm, nếu để Bạch Nhạc còn sống rời đi, sau này tất thành họa lớn.

Đáng tiếc, hắn đúng là vẫn còn không thể tại lúc đầu giết chết Bạch Nhạc, mà bây giờ Bạch Nhạc đột phá, càng là làm sâu sắc trong lòng hắn kiêng kỵ.

Bất quá, so với việc Bạch Nhạc bản thân, Từ Hàng đại sĩ cùng Bạch Cốt Thần xuất hiện, mới càng làm cho hắn lo lắng.

Nam Hải Phổ Đà sơn, hắn tự nhiên là biết, mặc dù chưa thấy qua Từ Hàng đại sĩ xuất thủ, có thể bằng cảm giác, hắn cũng có thể minh bạch, đối phương thực lực có thể phải mạnh hơn hắn.

Cường giả như vậy, sẽ không vô duyên vô cớ xuất hiện, hiện thân liền có nghĩa là, đã lâu không hỏi thế sự phật đạo xuất thế lần nữa.

Còn như Bạch Cốt Thần, mặc dù nghe đồn đã bị Bạch Nhạc chém giết, nhưng này trên đời Tà Thần, cũng không phải chỉ có một cái Bạch Cốt Thần.

Bạch Cốt Thần rục rịch, cũng liền có nghĩa là, sẽ có càng nhiều Tà Thần mưu toan phủ xuống.

Những thứ này Tà Thần, một khi thành công, chính là bán thần, không dám nói siêu thoát, có thể chí ít, thực lực nếu so với bình thường hóa hư mạnh hơn rất nhiều.

Đối với Đạo Lăng Thiên Tông mà nói, những thứ này đều là uy hiếp tiềm ẩn.

Mấy nghìn năm hoành áp đương đại, mang đến tự nhiên không chỉ là súc tích, còn có tai hoạ ngầm.

Làm cái này viết tai hoạ ngầm, tập trung lúc bộc phát sau khi, liền không thể nghi ngờ đủ để dao động Đạo Lăng Thiên Tông căn cơ.

Có thể phiền toái nhất địa phương ở chỗ, rõ ràng rõ ràng biết đây hết thảy, nhưng lại hết lần này tới lần khác vẫn có một loại thúc thủ vô sách không còn chút sức lực nào cảm giác.

"Đại Càn Vương Triều. . . Diệp Huyền!"

Yên lặng lặp lại một lần tên này, Ninh Giang trong mắt cũng không khỏi hiện lên lau một cái lạnh lùng sát khí.

... ...

"Từ Hàng đại sĩ cũng muốn đi Ung châu?"

Qua ba lần rượu, Thư Khánh Dương nhưng là ngoài ý muốn nghe được Từ Hàng đại sĩ muốn cùng bọn họ đồng hành, một chỗ chạy tới Ung châu, nhất thời có chút khó khống chế cảm xúc kinh hô thành tiếng.

"A di đà phật!"

Chắp tay trước ngực, Từ Hàng đại sĩ nhẹ giọng đáp, "Ngã phật từ bi, phổ

độ chúng sinh! Bây giờ lúc gặp loạn thế, bần ni đã xuất sơn, tự nhiên cũng phải cần quản thượng quan tâm! Huống chi, bần ni cùng Diệp Huyền đại sư, cũng có đã lâu không gặp, vô luận như thế nào, cũng hầu như muốn đi gặp cố nhân một lần cuối."

Những lời này, nhưng là nói có lý có cứ, cho dù ai cũng tìm không ra nửa điểm có thể thiêu lý địa phương.

Có thể Thư Khánh Dương, chính là bản năng dự cảm đến, những thứ này đều chẳng qua chỉ là lấy cớ, đối phương căn bản là muốn mượn cơ hội này nhập thế, tại đây tương lai thiên hạ, vì phật đạo tranh một chỗ cắm dùi.

"Đại sư nói rất có lý." Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói, "Bất quá, trước khi đến Ung châu trước đó, ta còn muốn hướng Đông Hải một chuyến."

Nhắc tới hành trình, Bạch Nhạc cũng không có gì có thể giấu giếm thẳng nói rằng, "Bạch Cốt Thần mặc dù đã chết, có thể Bạch Cốt Thần Giáo nhưng chưa huỷ diệt! Ta giúp Bạch Cốt phu nhân giết chết Bạch Cốt Thần, trợ nàng đột phá , đồng dạng nàng cũng cho ta Bạch Cốt Lệnh, để cho ta ước thúc bạch cốt giáo chúng."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Chỉ là những thứ này giáo chúng, có nhiều giết chóc, chỉ sợ chuyến đi này cũng sẽ không thái quá dễ dàng! Từ Hàng đại sĩ phật hiệu tinh thâm, không biết phải chăng là có hứng thú cùng ta đi một chuyến Đông Hải, độ hóa những thứ này giáo chúng?"

"A di đà phật!"

Nhẹ tuyên một tiếng phật hiệu, Từ Hàng đại sĩ lúc này đáp ứng nói, "Bạch thí chủ còn có thể có phần tâm tư này, bần ni làm sao dám từ chối! Nếu cho là thật có thể độ hóa những thứ này bạch cốt giáo chúng, dạy

bảo bọn hắn một lòng hướng thiện, chính là Mạc Đại Công Đức."

"Đa tạ đại sĩ!"

Khẽ vuốt cằm hoàn lễ, chuyện này liền coi như là như thế quyết định.

Thư Khánh Dương nhìn Bạch Nhạc, muốn nói cái gì đó, có thể loại tình cảnh này xuống, nhưng cũng cuối cùng là cái gì cũng không tốt nói, chỉ có thể hóa thành một tiếng thở dài.

Nghị định Đông Hải sự tình, sự tình khác, liền bất quá chỉ là râu ria không đáng kể.

Lấy Thư Khánh Dương thực lực cùng thủ đoạn, tự nhiên đủ để ung dung bãi bình.

Bây giờ, có Thanh châu, Duyện châu cái này hai châu chi địa tuyệt đối chưởng khống lực, dùng cái này hồi triều, không thể nghi ngờ có thể lệnh Ngô Văn Uyên phần thắng tăng nhiều.

Chỉ là, theo lấy Từ Hàng đại sĩ loại này ẩn cư cường giả đều xuất hiện ở Ung châu, chỉ sợ là cho là thật sẽ có đại động tác a.

Làm sao ở sau đó đại trong động tác, bảo trì chủ động, mới là nhất chuyện trọng yếu.

Đối cái này, Thư Khánh Dương cũng không có quá nhiều nắm chặt, như vậy biện pháp duy nhất, chính là theo sát Bạch Nhạc.

Suốt đêm không nói chuyện!

Sáng sớm ngày thứ hai, Bạch Nhạc liền cùng Từ Hàng đại sĩ một chỗ đi Đông Hải.

Có Bạch Cốt phu nhân vị giáo chủ này, tự mình chỉ điểm qua, muốn tìm được những thứ này bạch cốt giáo chúng, tự nhiên cũng không tính là gì trắc trở, vấn đề chỉ là nên lấy thế nào phương thức tới xử lý những người này mà thôi.

Bạch Nhạc bản thân cảm thấy có chút vướng tay chân, liền muốn nhìn Từ Hàng đại sĩ vị này phật môn cao thủ, hội có ý định gì.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 865: Kiêm dung tịnh súc, bách hoa tranh diễm

"Thuộc hạ bái kiến giáo chủ!"

Cầm trong tay Bạch Cốt Lệnh, đến Đông Hải sau đó, Bạch Nhạc chỉ là đem Bạch Cốt Lệnh bên trong khí tức thả ra ngoài, cũng không lâu lắm, liền có Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão đi tìm tới.

Gặp Bạch Cốt Lệnh, như thấy giáo chủ!

Đây là Bạch Cốt Thần Giáo thiết luật.

Trên thực tế, Bạch Cốt Lệnh, bản thân liền là từ giáo chủ lấy thân ngoại hóa thân thượng đầu khớp xương luyện chế mà ra, chẳng những vô pháp phỏng chế, hơn nữa, căn bản không lo lắng đánh rơi, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, Bạch Cốt Lệnh liền sẽ mất đi hiệu lực.

Cũng chính bởi vì cái này rất nhiều hạn chế, chỉ cần cầm trong tay Bạch Cốt Lệnh, tựa như cùng giáo chủ đích thân tới quy tắc, mới lâu dài lập xuống tới.

Bạch Cốt Lệnh bản thân liền là Bạch Cốt phu nhân cho Bạch Nhạc, tự nhiên không có dị thường gì, đơn giản liền đạt được đối phương tán thành.

"Đứng lên đi, Bạch Cốt phu nhân tại Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, rơi vào trạng thái ngủ say trước đó, nắm ta trông nom Bạch Cốt Thần Giáo, ta hôm nay đến Đông Hải đến, chính là đến xem, còn có bao nhiêu giáo chúng."

Trở tay thu hồi Bạch Cốt Lệnh, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói.

"Thuộc hạ gặp qua Bạch phủ chủ!"

Hơi hơi khom người, cái kia Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão lúc này mở miệng nói, chỉ là lần này lại đổi xưng hô.

"Ngươi biết ta?"

Nhỏ bé hơi kinh ngạc, Bạch Nhạc nhìn chằm chằm đối phương hỏi.

"Bạch phủ chủ danh động thiên hạ, trước đó lại cùng bản giáo từng có tiếp xúc, thuộc hạ tự nhiên nhận ra." Cái kia Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão trầm giọng đáp.

Liếc đối phương liếc mắt, Bạch Nhạc nhưng cũng không có ở vấn đề này phía trên miệt mài theo đuổi.

"Nhận ra ta tốt nhất, cũng tiết kiệm ta tốn nhiều miệng lưỡi! Ta muốn biết, bây giờ Đông Hải còn lại nhiều ít giáo chúng." Khoát khoát tay, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói.

"Chưa đủ ba trăm!"

Thở dài một tiếng, cái kia Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão chậm rãi mở miệng nói, "Bắc Đẩu sơn đánh một trận, bản giáo tinh nhuệ tất cả đều bị điều đi Bắc Đẩu sơn, nhưng cuối cùng trốn ra được, nhưng là mười không còn một! Bây giờ giáo chủ tiêu thất, thậm chí ngay cả giáo chúng đối với Bạch Cốt Thần hiến tế đều đoạn liên hệ, lòng người bàng hoàng! Nếu như giáo chủ lại không lộ diện, sợ là bản giáo liền thật muốn tản ra."

Nghe thế, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi hơi nhíu nhíu mày.

Muốn là dựa theo Bạch Nhạc trước đây ý tưởng, Bạch Cốt Thần Giáo

loại này tà giáo, tản ra mới tốt, hoàn toàn không có gì có thể tiếc.

Nhưng hôm nay, hắn đối đãi sự vật quan điểm nhưng cũng đã không giống nhau.

Những thứ này bạch cốt giáo chúng, tất cả đều là ma tu, hơn nữa tại Bạch Cốt Thần Giáo hun đúc xuống, xuất thủ tàn nhẫn ác độc, cho dù là không có Bạch Cốt Thần Giáo, bọn hắn cũng giống vậy sẽ vì hại tứ phương.

Mặc kệ bọn hắn tản mất, đối với Duyện châu, thậm chí đối với toàn bộ thiên hạ mà nói, đều không phải là chuyện gì tốt.

Chỉ có đưa bọn họ lần nữa ước thúc, từ từ thôi xuống trên người lệ khí, mới là tốt nhất đường giải quyết.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Ngươi đi thông tri giáo chúng, ba ngày sau, ta đem tại Đông Hải Tiên Đảo di chỉ bên trên, mở lại Quảng Hàn Thiên Cung! Ta từng đã đáp ứng Bạch Cốt phu nhân, có thể cho Bạch Cốt Thần Giáo người trong một chỗ tiến nhập Quảng Hàn Thiên Cung tu hành! Hơn nữa, tại Bạch Cốt phu nhân trở về trước đó, ta cũng có thể phụ trách các ngươi an toàn."

Quảng Hàn Thiên Cung mở ra, ban đầu ở Đông Hải, thật là náo sôi sùng sục, bây giờ Bạch Cốt Thần Giáo mặc dù có thể tại Đông Hải cắm rễ, cũng là bởi vì trước đây đánh một trận, Đông Hải Tiên Đảo huỷ diệt!

Bây giờ nhắc tới Quảng Hàn Thiên Cung, Bạch Cốt Thần Giáo người tự nhiên biết.

Quảng Hàn Thiên Cung di tích, bản thân liền là Động Thiên Phúc Địa, có thể ở chỗ này tu hành, là tất cả tu hành giả đều khó cự tuyệt mê hoặc! Bây giờ Bạch Nhạc lại mượn cớ ứng với Bạch Cốt phu nhân mời, tự nhiên dễ dàng hơn làm người ta tín nhiệm.

Đương nhiên, cái này cùng Bạch Nhạc bản thân thân phận cũng có quan hệ.

Nếu không phải cái này Ma Quân truyền nhân danh tiếng bày, cho dù là cầm trong tay Bạch Cốt Lệnh, cũng không khả năng đạt được Bạch Cốt Thần Giáo giáo chúng tín nhiệm.

Nhìn cái kia Bạch Cốt Thần Giáo trưởng lão rời đi, Từ Hàng đại sĩ cái này mới mở miệng nói, "Ngươi là muốn lấy Quảng Hàn Thiên Cung vì lồng giam, vây khốn bọn hắn?"

Rất nhiều chuyện, người trong cuộc xem không rõ, có thể ngoại nhân nhưng là liếc mắt liền có thể xem thấu.

Mặc dù Bạch Nhạc cũng không có nói ý nghĩ của mình, có thể Từ Hàng đại sĩ nhưng cũng vẫn là trong nháy mắt liền biết Bạch Nhạc dụng ý.

"Phải, cũng không phải!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc giải thích, "Bạch Cốt Thần Giáo chi nhân, phần lớn sát nghiệt quá nặng, lệ khí sâu nặng, nếu như mặc kệ bọn hắn, tất nhiên làm hại thiên hạ, đưa bọn họ vây ở Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, coi như là đối bọn hắn ước thúc."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Ta lần này mời đại sĩ đến, cũng chính là muốn mượn phật hiệu tới hóa giải trong lòng bọn họ lệ khí, nếu là có thể để bọn hắn hối cải để làm người mới, lại không là tất cả đều vui vẻ."

Mặc dù đã sớm đã đoán được Bạch Nhạc dụng ý, có thể Từ Hàng đại sĩ nhưng cũng không khỏi vẫn là hơi ngẩn ra, "A di đà phật, Bạch thí chủ, chẳng lẽ liền không sợ, bần ni mượn cơ hội này truyền giáo , khiến cho phật môn tại nổi dậy cùng Đông Hải?"

Trước đó tại Bắc Đẩu Tinh Cung thời điểm, mặc dù Thư Khánh Dương không có biểu hiện ra ngoài, có thể Từ Hàng đại sĩ nhân vật như vậy, thì như thế nào có thể không cảm giác được Thư Khánh Dương đối nàng kiêng kỵ, chỉ là chưa từng vạch trần mà thôi.

Đến loại cảnh giới này, rất nhiều chuyện, chỉ cần ngươi làm, tựu không khả năng không bị đối phương phát hiện dụng ý.

Từ Hàng đại sĩ đương nhiên sẽ không cho rằng Bạch Nhạc liền xem không rõ đây hết thảy, nhưng dù cho như thế, Bạch Nhạc vẫn là đưa ra dạng này yêu cầu, thì như thế nào có thể làm cho nàng không vô cùng kinh ngạc.

Bật cười lớn, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói, "Thế nhân đều nói, đạo ma bất lưỡng lập! Bạch Nhạc lại vẫn cứ kiêm tu đạo ma, lấy có thành tựu ngày hôm nay! Liền đạo ma đối lập, đều có thể hóa giải, chẳng lẽ còn dung là không dưới một cái phật môn sao?"

Trong mắt lộ ra lau một cái khác thần thái, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Diệp Huyền đại sư sở dĩ, mời đại sĩ ra Nam Hải, nghĩ đến trong lòng cũng là ôm ý nghĩ thế này!"

"Đạo cũng tốt, ma cũng tốt, hay hoặc giả là phật cũng tốt, thật dứt bỏ những cái kia hư vô mờ mịt đồ vật, trên bản chất đều là giống nhau, chính là một loại phương pháp tu hành mà thôi!" Hai tay thả lỏng phía sau, Bạch Nhạc bình tĩnh tiếp tục nói, "Trong mắt của ta, đây hết thảy, giống như là một cây đao! Đao bản thân cũng không sai, phân biệt chỉ là giữ tại cái gì nhân thủ bên trong."

"Ta từng nói, ta tu ma không phải là vì ma xứng danh, mà là nói thiên hạ biết, cái gì gọi là ma!"

"Trong mắt ta, vốn là không có gì Đạo Ma chi Tranh, tự nhiên càng tồn

tại đối với phật đạo kiêng kỵ! Trắng đen cùng tồn tại, như muôn hoa đua thắm khoe hồng, đây mới là một cái tốt hoàn cảnh, đây mới là cái kia, ta muốn thấy được thời đại. . . Thuộc về chúng ta thời đại!"

Kinh ngạc nhìn Bạch Nhạc, giờ khắc này Từ Hàng đại sĩ tâm nhưng là đột nhiên nổi lên một cổ cơn sóng thần.

Nàng bình sinh cũng coi như thấy qua vô số cao thủ, được chứng kiến không biết nhiều ít đạp ở đỉnh phong nhân vật phong thái, thậm chí còn nàng bản thân cũng đã đạp ở thế gian này đỉnh phong.

Nhưng này một khắc, nàng lại y nguyên vẫn là từ Bạch Nhạc trên người, chứng kiến một điểm không một vật.

Cùng với nàng không giống nhau, cùng Diệp Huyền không giống nhau, cùng trong truyền thuyết vị kia Thông Thiên Ma Quân cũng không một vật.

Có chút khí chất, tựa hồ là bẩm sinh!

Giờ khắc này Từ Hàng đại sĩ, mới chính thức ý thức được, trước mặt vị này còn hơi lộ ra non nớt thanh niên, trong cơ thể ẩn chứa thế nào tự tin cùng phong thái!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 866: Phổ Độ Chúng Sinh

Ba ngày thời gian, lại nói tiếp rất ngắn, nhưng trên thực tế, nhưng cũng đã làm rất nhiều chuyện.

Có Bạch Nhạc cam đoan, không ngừng có Bạch Cốt Thần Giáo giáo chúng xin vào, trừ cái đó ra, còn có một chút tại Đông Hải bên này tán tu, không phân đạo ma, cũng đồng dạng chạy tới.

Quảng Hàn Thiên Cung loại này di tích thượng cổ bên trong ẩn chứa rất lớn kỳ ngộ, đối với những thứ này bình thường tu hành giả mà nói, chính là đủ có thể cải biến nhất sinh mệnh vận cơ hội.

Đạt được dạng này tin tức, dù là cơ hội nhỏ nữa, cũng hầu như là muốn tới thử thử một lần a!

Bạch Cốt Thần Giáo hung danh bên ngoài, Bạch Nhạc liền những người này cũng có thể dung nạp, không có đạo lý, đưa bọn họ chận ngoài cửa a.

Trong lúc này, thật cũng không thiếu rất nhiều, ngày xưa Đông Hải Tiên Đảo đệ tử.

Ba ngày nay, toàn bộ Đông Hải đều loạn.

Chỉ là, đối cái này, Bạch Nhạc lại như cũ từ chối cho ý kiến.

Ba ngày sau, nguyên bản Đông Hải Tiên Đảo di tích bên trên, tụ tập tu hành giả, đã đạt hơn hơn ngàn người.

Đương nhiên, trong những người này, cũng không có tu vi rất cao, tối đa cũng bất quá chỉ là mấy cái Tinh Cung Cảnh mà thôi, có thể nhiều người như vậy tụ tập lại một chỗ, cũng cũng là một cổ không thể bỏ qua lực

lượng.

Bạch Nhạc cũng không có lãng phí tinh lực đi sàng chọn đối phương lai lịch, cũng căn bản không có cần thiết này.

Ngay trước tất cả mọi người mặt, Bạch Nhạc lần nữa tế xuất trong tay Thiên Cung, trong chốc lát, trước mặt hải vực liền sôi trào khắp chốn, nguyên bản chìm vào biển Quảng Hàn Thiên Cung di tích, lần nữa nổi lên, xuất hiện ở mỗi người trước mặt.

Trước đó còn có chút chần chờ người, lúc này làm tận mắt thấy Quảng Hàn Thiên Cung từ biển mọc lên thời điểm, cũng triệt để bỏ đi cuối cùng một tia lo lắng.

Lẳng lặng đứng ở Quảng Hàn Thiên Cung bên cạnh, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói.

"Ta tên Bạch Nhạc, nghĩ đến các ngươi đại đa số người, vậy cũng đều nhận ra ta!"

"Quảng Hàn Thiên Cung là ta đạo tràng, hôm nay ta mở lại Quảng Hàn Thiên Cung, tuy nói không nổi là cái gì tông môn, nhưng cũng có một cái, tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, phải thủ ta quy củ!"

"Có người hỏi, ta quy củ là cái gì?"

"Rất đơn giản, cấm lạm sát kẻ vô tội, cấm ỷ mạnh hiếp yếu, cấm tự giết lẫn nhau!"

Ba cái cấm, nói đều rất đơn giản, có lẽ Bạch Nhạc trong miệng phun ra, rồi lại hết lần này tới lần khác mang theo một cổ sát khí, để cho người ta không khỏi trong lòng đánh một cái đột.

Chuyện cho tới bây giờ, đã không ai dám sẽ đem Bạch Nhạc lời nói, như

gió thoảng bên tai, mỗi người đều phải tự tin cân nhắc Bạch Nhạc nói tới mỗi một câu, mỗi một chữ.

Điểm ngón tay một cái, Quảng Hàn Thiên Cung đại môn chợt mở ra, Bạch Nhạc cái kia bình thản thanh âm lần nữa truyền đến, "Ta không làm khó dễ bất luận kẻ nào, quay lại tự nguyện! Nguyện ý tiếp thu ta quy củ, có thể bước vào Quảng Hàn Thiên Cung."

Nhìn cái kia mở rộng đại môn, nhất thời liền có người nhịn không được, dẫn đầu bước vào bên trong.

Có một cái, sẽ có cái thứ hai, cái thứ ba. . . Trừ cực nhỏ một nhóm người bên ngoài, gần đây ngàn người, đều lựa chọn bước vào Quảng Hàn Thiên Cung trong di tích.

Rất hài lòng cùng kết quả này, Bạch Nhạc tự tay làm một cái mời thủ thế, "Từ Hàng đại sĩ, mời!"

"A di đà phật! Bạch thí chủ công đức vô lượng!"

Theo sát Bạch Nhạc một chỗ bước vào Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, Từ Hàng đại sĩ lúc này liền dựa theo sớm cùng Bạch Nhạc thương lượng xong ước định, trên không trung tụng niệm kinh văn.

Phật Quang Phổ Chiếu!

Trong tích tắc, toàn bộ Quảng Hàn Thiên Cung di tích, phảng phất đều triệt để rơi vào phật quang bên trong.

Từng cái tu hành giả, đều không bị khống chế đắm chìm trong phật quang bên trong, từng câu kinh văn nhắm thẳng vào tâm linh, phảng phất tại tịnh hóa những người này trong lòng tất cả ác niệm.

Những cái kia nguyên bản là cầm tâm vì chính tu hành giả, tại đây phật

quang bên trong, căn bản sẽ không chịu đến ảnh hưởng gì, thậm chí ngược lại sẽ một loại ấm áp cảm giác, để cho mình càng thư thái.

Thật là, đối với những cái kia sát nghiệt quá nặng, trong lòng có tràn đầy lệ khí người mà nói, cái này phật quang nhất định chính là trên đời đáng sợ nhất nghiêm phạt.

Một câu kia câu tụng niệm mà ra kinh phật, càng là như từng thanh lợi kiếm, đâm vào tất cả mọi người trong lòng.

"A! A! A!"

Trong miệng phát sinh một tiếng thống khổ gào thét, hơn mười cái sát nghiệt nặng nhất Bạch Cốt Thần Giáo chi nhân, nhất thời tại phật quang phía dưới thống khổ kêu rên lên, phảng phất tại thừa nhận cái gì cực hình đồng dạng.

"Không, thả ta đi ra ngoài! Ta không nên để lại tại đây, thả ta đi ra ngoài!"

Không chỉ một người dùng sức gào thét, muốn chạy đi, chỉ là tới mức này, nhưng nơi nào còn có thể như bọn hắn mong muốn.

Quảng Hàn Thiên Cung đã đóng cửa, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, chính là Tinh Hải Cảnh cường giả, cũng đừng nghĩ đơn giản lao ra Quảng Hàn Thiên Cung, chớ đừng nói chi là là những người này.

Từ Hàng đại sĩ càng là không bị ảnh hưởng chút nào, yên lặng tụng niệm lấy kinh văn, Phổ Độ Chúng Sinh.

Trận này kinh văn tụng niệm, chính là trọn bảy ngày bảy đêm.

Trong thời gian này, có mười mấy cái tội ác ngập trời hạng người, tại kinh phật tụng niệm trong tiếng, xúc động tâm ma, trực tiếp bạo thể mà

chết!

Còn lại, bị kinh phật sáng tạo, vì vậy thụ thương càng là đạt hơn hơn ba trăm người.

Thật là, nơi này tương đối, cũng đồng dạng có thật nhiều người, tại phật quang phía dưới, hóa giải trong lòng lệ khí, chẳng những tu vi không có chịu ảnh hưởng, hơn nữa tiến hơn một bước, thu được đột phá.

Mắt lạnh nhìn cái này mỗi người một vẻ, cho dù là Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi một hồi cảm thán.

Cái này bảy ngày thời gian, hắn cũng đồng dạng đang nghe Từ Hàng đại sĩ tụng kinh, mơ hồ đối với phật đạo cũng có một cái càng rõ ràng nhận thức.

Không thể phủ nhận, phật giáo sức cuốn hút cực mạnh, sở hữu cực kỳ mạnh mẽ truyền bá tính!

Liền ngắn ngủi này bảy ngày thời gian, thậm chí cũng đã có một bộ phận, chịu ảnh hưởng lựa chọn quy y phật môn, mỗi ngày cho Từ Hàng đại sĩ một chỗ tụng kinh.

Có thể Bạch Nhạc, nhưng cũng đồng dạng có thể chứng kiến, phật đạo cái kia cường đại mà phương.

Đối với thần hồn, có một loại cực kỳ mạnh mẽ trị hết cùng tịnh hóa tác dụng.

Hơn nữa, phật đạo cuối cùng cùng những cái kia Tà Thần tôn giáo khác biệt, không có bất kỳ ước thúc, có hay không tín ngưỡng, toàn bằng tự nguyện.

Giống như là Bạch Nhạc, hắn mặc dù cũng ở nơi đây nghe bảy ngày,

nhưng này nhưng cũng không có cách nào dao động tâm hắn trí.

Loại này tương đối ôn hòa truyền giáo phương thức, cũng đồng dạng dễ dàng hơn bị người tiếp nhận.

Bảy ngày sau đó, Bạch Nhạc cùng Từ Hàng đại sĩ bay đi, nhưng mà, Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, nhưng cũng đã bị Từ Hàng đại sĩ tự tay bố trí xuống cấm chế!

Những tâm tư đó trong vắt người, có thể tự do quay lại.

Có thể những cái kia lệ khí sâu nặng, không thể hóa giải người, cũng đối vô pháp bước ra Quảng Hàn Thiên Cung một bước.

Cái này liền chờ thế là một đạo vô hình lồng giam, gắt gao đem cái này một nhóm người vây ở Quảng Hàn Thiên Cung bên trong.

Bọn hắn có thể tại Quảng Hàn Thiên Cung bên trong tu hành, có thể chỉ cần hóa giải không sát nghiệt cùng lệ khí, liền vĩnh viễn không cách nào ly khai, cái này bản thân liền là một loại cực đại nghiêm phạt.

Hơn nữa, Bạch Nhạc đối với bọn hắn quản thúc, không chỉ có riêng chỉ là như vậy mà thôi.

Sau đó, Thanh Duyện hai châu chính đạo cao thủ, cũng sẽ có không ít người lần lượt tiến nhập bên trong, ước thúc tất cả mọi người lời nói và việc làm.

Hơn nữa, sau này cũng thật có không ít không tầm thường nhân vật, chính là từ nơi này Quảng Hàn Thiên Cung bên trong đi ra ngoài, bất quá, những thứ này chính là nói sau.

Làm Bạch Nhạc cùng Từ Hàng đại sĩ ly khai Đông Hải lúc, Duyện châu sự tình, cũng liền coi như là có một kết thúc.

Bước vào Ung châu, đi vào Đại Càn Vương Triều trung tâm, mới xem như chân chính đi lên thế giới võ đài!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 867: Diệp gia

Ba chiếc xe ngựa, trong nắng sớm, lặng yên lái vào Ung châu.

Vào thành lúc, Thư Khánh Dương dùng là Càn Khôn thương hội thẻ bài, kiểm tra tên lính tự nhiên cũng không nghĩ ra, cái này ba chiếc bình thường không có gì lạ trong xe ngựa, vậy mà ngồi một vị hóa hư, ba vị tinh hải, cùng với một vị Đại Càn Vương Triều hoàng tử.

Nguyên bản Diệp Huyền đại sư an bài năm trăm Đại Càn Huyết Vệ hộ tống, là muốn lấy một loại cao điệu tư thế, biểu thị đối Bạch Nhạc chống đỡ, cũng phòng ngừa có người động tâm, muốn trong tối ra tay.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc bản thân cũng đã đột phá tinh hải, bên người càng là còn có Từ Hàng đại sĩ bực này đứng đầu cường giả, tự nhiên cũng không cần phải cố kỵ quá nhiều.

Ngược lại là sớm một bước bước vào Ung châu, có thể có thể chứng kiến càng nhiều đồ vật.

Vén rèm xe lên liếc mắt nhìn, Bạch Nhạc nhất thời liền cảm nhận đến Ung châu phồn hoa.

So với việc các châu khác, một mực tại Đại Càn Vương Triều tuyệt đối thống trị hạ Ung châu, hiển nhiên thích hợp hơn thế tục phát triển, tất cả có vẻ ngay ngắn có thứ tự, thịnh vượng phồn vinh.

Có thể, đây cũng chính là Diệp Huyền đại sư muốn để cho mình chứng kiến.

Cũng là Diệp Huyền đại sư, sở dĩ thủy chung chống đỡ Đại Càn Vương Triều nhất thống nguyên nhân căn bản.

"Bạch phủ chủ!"

Xe ngựa chậm rãi đứng ở một quán rượu trước, phụ trách đánh xe Đại Càn Huyết Vệ nhảy xuống xe, vì Bạch Nhạc vén rèm lên, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Bạch Nhạc, nơi đây mặc dù còn chưa phải là Vương thành, bất quá nhưng cũng phồn hoa giống như cẩm, e cái này Tùng Hạc Lâu mỹ vị, thật là Ung châu nhất tuyệt, ta cam đoan ngươi tại nơi khác đều ăn không đến, tới tới tới, chúng ta ăn trước thống khoái."

Cười đi tới, Ngô Văn Uyên cười lớn mở miệng nói.

Ung châu cùng hắn các châu đều không giống nhau lắm, trừ Ung Châu thành bên ngoài, còn có một cái Vương thành, hai nơi đều cực kỳ phồn hoa, xem như là Ung châu hai cái trung tâm.

Ngay tại lúc đó, Thư Khánh Dương cũng đồng thời đem Từ Hàng đại sĩ nghênh xuống xe ngựa, "Đại sĩ, ta đã để cho người ta chuẩn bị thức ăn chay, đại sĩ mời!"

Mặc dù tâm đối với Từ Hàng đại sĩ có chỗ kiêng kỵ, thế nhưng ở ngoài mặt, Thư Khánh Dương lại đương nhiên sẽ không hiển lộ ra nửa phần đến, như trước đem cấp bậc lễ nghĩa làm chu toàn.

"Làm phiền."

Mặc dù không có biểu lộ thân phận, thật là những người này vừa nhìn chính là phong thái phi phàm, tửu lâu tiểu nhị tự nhiên là có ánh mắt, chạy chầm chậm lấy nghênh qua đây, "Mấy vị khách quan, mời vào bên trong, mời vào bên trong!"

"Phân phó người, đem bọn ngươi tiệm nhất chiêu bài đồ ăn, tất cả đều

lên cho ta một lần! Còn có, chuẩn bị một bàn thức ăn chay."

Vừa vào cửa Ngô Văn Uyên liền trực tiếp phân phó nói.

Ánh mắt rơi vào xung quanh có vẻ hơi huyên náo đoàn người đúng, Ngô Văn Uyên cau mày một cái mở miệng nói, "Còn có, đem người đều cho ta sạch đi, hôm nay Tùng Hạc Lâu, chúng ta bao."

"Cái này kẻ hèn này không làm chủ!"

Nghe được Ngô Văn Uyên lời nói, tiểu nhi kia mồ hôi lạnh đều muốn hạ xuống.

Đây đều là cái gì chủ a, thứ nhất là muốn đem Tùng Hạc Lâu trực tiếp bao xuống.

Phải biết, Tùng Hạc Lâu bản thân liền là Ung Châu thành nổi danh nhất tửu lâu, trong ngày thường vãng lai, phi phú tức quý, muốn đem nơi đây bao xuống đến, vậy cũng tuyệt đối không phải chỉ cần chịu xài tiền là có thể làm được.

Nếu như đổi người bên ngoài, tiểu nhị sợ là sớm một ngụm hận trở về, có thể hết lần này tới lần khác, mấy người này trên người quý khí quá nặng, thế cho nên để cho hắn căn bản sinh không nổi dũng khí qua quýt mở miệng.

"Nơi nào đến thổ báo tử! Ngươi coi là ở các ngươi nông thôn sao? Tùng Hạc Lâu cũng là ngươi nghĩ bao là có thể bao?"

Trong lúc nói chuyện, nhất thời liền có người cười lạnh chen lời nói.

Ngô Văn Uyên là thân phận bực nào, đột nhiên bị người như thế một hận, trong lồng ngực lửa giận cọ một chút liền thoan khởi tới.

Thật vất vả đến Ung châu, đang chuẩn bị hảo hảo chiêu đãi một chút Bạch Nhạc cùng Từ Hàng đại sĩ đâu, lúc này mới còn chờ an bài xong, trước hết ném một cái như vậy mặt to, nếu như liền chút chuyện nhỏ này đều giải quyết không được, để cho sau này mình làm sao còn ngẩng đầu thấy người?

Đáng giận nhất đúng, đoạn đường này khinh xa giản tòng, hắn căn bản là không có mang thị vệ bên người, tự nhiên cũng không có ngày xưa loại kia cau mày một cái, đã có người đi xử lý cảm giác thư thích.

"Ngươi là ai?"

Xoay người, Ngô Văn Uyên lạnh lùng nhìn đối phương, lạnh giọng mở miệng nói.

Ngô Văn Uyên sự biến đổi này khuôn mặt, nhất thời liền lộ ra mấy phần uy nghiêm, cuối cùng là Đại Càn Vương Triều hoàng tử, trên người cỗ này quý khí, là lúc nào đều yểm không đi.

Chỉ tiếc, đối phương hiển nhiên cũng không phải cái gì hiền lành.

Cười lạnh một tiếng, thanh niên kia nhất thời mở miệng nói, "Ông đây là ai? Cũng không sợ nói cho ngươi, gia là người Diệp gia, bây giờ đến cái này Ung Châu thành, là tới nghênh mấy vị quý nhân, bằng các ngươi là ai, cũng phải cho ta thành thật ngây ngô."

Trong lúc nói chuyện, thanh niên kia khoát tay chặn lại, trực tiếp lấy ra một viên lệnh bài, ném tới chưởng quỹ trên bàn, "Chưởng quỹ, từ giờ trở đi, trong vòng 3 ngày, ngươi cái này Tùng Hạc Lâu, ta đều bao!"

Nguyên bản cái này tựa hồ chỉ là một chuyện nhỏ, căn bản sẽ không gây nên ai chú ý.

Có thể hết lần này tới lần khác, thanh niên những lời này, nhưng là để

cho mấy người trong lòng cũng không khỏi hơi hơi vừa nhảy.

Người khác không biết, thế nhưng bọn hắn nhưng là rất rõ ràng, Đại Càn Huyết Vệ đồng dạng hộ tống người một đội ngũ, hơn nữa, trên danh nghĩa, bọn hắn cũng đang cần phải ở cái kia trong đội ngũ, mà theo thời gian thôi đi, lúc chạy tới ở giữa, không thể nghi ngờ chính là trong vòng ba ngày.

"Diệp gia. . . Cái nào Diệp gia?"

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Ngô Văn Uyên lần nữa mở miệng hỏi.

"Nói nhảm, Đại Càn Vương Triều còn có cái nào Diệp gia?" Liếc Ngô Văn Uyên liếc mắt, đối phương vênh váo tự đắc mở miệng nói.

Một câu nói này vừa ra tay, coi như là nguyên bản có chút phản ứng chậm chạp Bạch Nhạc cũng nhất thời hiểu được.

Đối với Đại Càn Vương Triều mà nói, tự nhiên chỉ có một cái Diệp gia, Diệp Huyền cái kia Diệp gia!

Nhưng hôm nay trước mặt tiểu tử này, lại hiển nhiên không thể nào là Diệp Huyền phái ra người.

Đổi một câu nói. . . Đối phương đại biểu liền thật vẻn vẹn chỉ là Diệp gia, mà không phải Diệp Huyền.

Trong lúc này mùi vị, khả năng liền càng thêm ý vị sâu xa.

"Đã là người Diệp gia, chúng ta lùi một bước là được."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Chưởng quỹ, cho chúng ta một cái phòng cao thượng là được."

"Tiểu tử, ngươi là không có lỗ tai dài sao?"

Đối mặt Bạch Nhạc nhượng bộ, đối phương lại hiển nhiên cũng không có thoả mãn, thậm chí giận tím mặt, chỉ vào Bạch Nhạc mũi mắng, " ngươi tính là cái gì đồ vật, gia đã nói, Tùng Hạc Lâu bị băng bó xuống, ngươi là người điếc, vẫn là không nhớ lâu!"

Đối phương một động tác này, nhưng là nhất thời làm cho tất cả mọi người đồng thời biến sắc.

Trên đời này, bây giờ còn có mấy người dám chỉ vào Bạch Nhạc mũi mắng chửi người?

"Bất quá là Linh Phủ Cảnh tu vi, ỷ vào một cái Diệp gia danh tiếng, liền dám như thế hoành hành vô kỵ? Ta ngược lại là muốn nhìn một chút, ai cho ngươi lá gan!"

Lông mày nhíu lại, tay áo hơi hơi phất một cái, cách đó không xa trên bàn nhất thời có hai cây chiếc đũa bay lên, trong tích tắc, tựa như cùng hai cây lợi kiếm, ngay lập tức đâm thủng thanh niên kia đầu gối.

Tũm một tiếng!

Kèm theo một tiếng hét thảm, thanh niên kia nhất thời quỳ xuống đất, tiên huyết chảy ròng.

"Ngươi chết định, mặc kệ ngươi là ai, dám đối ta động thủ, ta nhất định khiến ngươi sống không bằng chết! Không ai dám trêu chọc ta Diệp gia, ngươi chờ!"

Thanh niên kia sắc mặt thay đổi khó coi dị thường, không ngừng giận dữ hét.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 868: Diệp Thất

Thanh niên kia tự nhiên cũng không phải một cá nhân đến, chỉ là Bạch Nhạc lưu loát dứt khoát như vậy xuất thủ, nhưng cũng xác thực hù dọa bọn hắn.

Mấy năm nay, tranh dũng đấu ác sự tình cho tới bây giờ cũng không thiếu làm, nói lý ra bị giáo huấn cũng không phải một hai lần, nhưng hôm nay, nhưng là tại báo ra Diệp gia tên sau đó, còn bị người cắt đứt chân, cái này tính chất khả năng liền hoàn toàn khác nhau a.

Thanh niên kia mặc dù chính là một cái nhị thế tổ, hơn nữa, tại Diệp gia bên trong, cũng không thể nào bị tiếp đãi, mà dù sao cũng là Diệp gia dòng chính huyết mạch, hơn nữa, lần này thật là lĩnh mệnh mà đến, cũng không phải là hắn tự tiện chủ trương.

Loại tình huống này, còn bị cắt đứt chân, cái kia đánh khả năng liền không phải hắn một cái, mà là toàn bộ Diệp gia mặt.

Người nào dám lớn mật như thế?

Chỉ bằng đối phương cái kia cử trọng nhược khinh động tác, là có thể biết, lần này là thật đụng phải cao thủ, lúc này không ai có thể đần độn xông lên liều mạng, phàm là thông minh cơ linh một chút, sớm ngay đầu tiên chạy đi báo tin.

"Mấy vị khách quan, các ngươi cái này. . ."

Chưởng quỹ kia cũng bị hù dọa không nhẹ, nói năng lộn xộn mở miệng nói.

Khoát khoát tay, Ngô Văn Uyên trầm giọng nói, "Theo ta phân phó đi

chuẩn bị rượu và thức ăn, việc này với ngươi không quan hệ."

". . ."

Đến lúc này, vậy mà còn băn khoăn ăn, cái này tâm là được bao lớn a!

Chưởng quỹ kia cũng là không còn gì để nói, chỉ là, loại tình huống này, hắn cũng không lá gan nhiều lời, chỉ phải khúm núm đáp ứng.

Cũng lười đi tìm cái gì phòng cao thượng, Bạch Nhạc rất tùy ý tìm một cái bàn ngồi xuống, bắt chuyện người khác ngồi xuống.

Còn như quỳ trên mặt đất cái kia Diệp gia thanh niên, nhưng là liền khóe mắt cũng không có lại liếc một chút.

Ngay tại lúc đó, trong đại sảnh đi, người khác nhưng cũng đồng dạng cảm thụ được áp lực, nhao nhao lui ra ngoài.

Chọc Diệp gia, nào có nhẹ nhàng như vậy giải quyết, lúc này, cho dù ai đều không muốn lưu lại!

Xem náo nhiệt tuy không sai, nhưng nếu là dẫn lửa thiêu thân, gặp tai bay vạ gió khả năng liền tính không ra.

Ngô Văn Uyên mấy người bọn họ, cũng theo Bạch Nhạc ngồi chung xuống, chỉ là trong lúc nhất thời, nhưng cũng không có người nào trước mở miệng.

Bạch Nhạc giáo huấn một cái Diệp gia tiểu bối, tự nhiên không có gì vội vàng, đừng bảo là chỉ là cắt đứt chân, coi như là giết, chỉ cần lấy ra thân phận, vậy cũng gọi chuyện.

Thật là, trong lúc này ẩn chứa thâm ý, có thể liền không đơn giản như vậy.

Bạch Nhạc đến Đại Càn Vương Triều đến, bản thân liền là Diệp Huyền bày mưu đặt kế cùng mời, có thể nói, trong mắt thế nhân, Bạch Nhạc chính là Diệp Huyền người.

Nhưng hôm nay, vẻn vẹn chỉ là vì một chút như vậy việc nhỏ, Bạch Nhạc liền trực tiếp đánh người Diệp gia, không để ý chút nào cùng Diệp gia mặt, tin tức một khi truyền đi, khả năng liền khó tránh khỏi sẽ không làm nhiều người muốn.

Đương nhiên, quan trọng hơn là, như Ngô Văn Uyên loại này Đại Càn Vương Triều chân chính giai cấp trung tâm, tự nhiên biết, lâu không ra mắt Diệp Huyền đại sư, cùng Diệp gia thực hiện tại bản thân liền là hai việc khác nhau.

Diệp Huyền đại sư chạy tới dầu hết đèn tắt thời điểm, có ở cuối cùng này, lại lựa chọn đem Bạch Nhạc dẫn vào Đại Càn Vương Triều, nghiễm nhiên một bộ, muốn bồi dưỡng Bạch Nhạc trở thành chính mình truyền nhân tư thế!

Nếu như, cho là thật đi tới một bước kia, cái kia Diệp gia bây giờ hiển hách, chẳng phải là đều muốn thành công dã tràng?

Dù sao, Bạch Nhạc chỉ là một cái họ khác người, cùng Diệp gia không có gì liên lụy, làm sao có thể lao tâm lao lực đi gắn bó Diệp gia địa vị?

Kể từ đó, Diệp gia muốn đi trước một bước, tiếp xúc một chút Bạch Nhạc, mục cũng liền không cần nói cũng biết.

Chỉ là, đối phương cũng không nghĩ ra, Bạch Nhạc bọn hắn vậy mà lại vứt xuống đại đoàn đội, xe đơn giản ít người hộ tống trực tiếp chạy tới Ung Châu thành, hơn nữa, trùng hợp như vậy trực tiếp cùng Diệp gia nổi lên va chạm.

Tùng Hạc Lâu trong thức ăn rất nhiều, riêng là tại loại này khác khách nhân đều đã bị sợ chạy, chỉ còn lại có bọn hắn một bàn này tình huống dưới.

Trừ Từ Hàng đại sĩ trước mặt đều là thức ăn chay bên ngoài, hắn đồ ăn tựa như đồng lưu thủy tịch, không ngừng đổi.

Mỗi một dạng đồ ăn, Bạch Nhạc thật cũng chỉ là đơn giản nếm một lượng miệng, ăn một cái mùi vị a.

Đến cảnh giới bực này, ăn đối với bọn hắn mà nói, cũng vẻn vẹn cũng chỉ là nếm một cái mùi vị.

Tối đa bất quá một khắc đồng hồ thời gian, bên ngoài liền vang lên một hồi tiếng vó ngựa, lập tức, một cái thanh âm trầm thấp liền vang lên.

"Không biết, vị cao nhân nào giá lâm Ung châu, hà tất cùng tiểu bối đồng dạng tính toán?"

"Thất gia!"

Người còn không có bước vào Tùng Hạc Lâu, xung quanh liền trước vang lên một hồi cung kính hành lễ âm thanh.

"Là Diệp Thất!"

Nghe được đối phương thanh âm, Ngô Văn Uyên cũng không khỏi hơi hơi nhíu nhíu mày.

Nguyên bản lần này vào Ung Châu thành, chính là lặng yên đi vào, nhưng không nghĩ, vẫn là nhanh như vậy đụng tới người quen.

Diệp gia tiểu bối, hắn không biết rất bình thường, có thể Diệp gia chân chính chủ sự mấy người, lại cũng không có thể không biết hắn.

Trên thực tế, ngay tại Diệp Thất bước vào Tùng Hạc Lâu trong nháy mắt, con ngươi rồi đột nhiên co lên tới.

Bạch Nhạc cùng Từ Hàng đại sĩ hắn không biết, thế nhưng Ngô Văn Uyên cùng Thư Khánh Dương, hắn lại cũng không có thể không biết, quan trọng hơn là, cùng nhau ngồi, còn có thư sinh!

Nếu như liền đi theo ở Diệp Huyền người bên cạnh, hắn đều không nhận ra, vậy hắn mới thực sự là có thể đập đầu tự tử một cái.

Đối phương đột nhiên xuất hiện ở nơi này, người bên cạnh là ai, tự nhiên cũng liền không cần nói cũng biết.

Trong tích tắc, Diệp Thất trong lòng cũng đã làm ra phán đoán, lúc này hướng về mấy người vị trí, khom người cúi đầu, "Diệp Thất bái kiến điện hạ!"

Vù vù!

Diệp Thất cái này vừa mở miệng, xung quanh chờ lấy xem náo nhiệt người, khả năng liền triệt để vỡ tổ.

Điện hạ?

Đó là Đại Càn Vương Triều hoàng tử a!

Chỉ là, càng rung động vẫn còn ở phía sau, Diệp Thất không có chút nào dừng lại, tiếp tục hướng mấy người khác hành lễ, "Diệp Thất bái kiến, Từ Hàng đại sĩ, bái kiến Bạch phủ chủ!"

Đến cuối cùng, Diệp Thất lúc này mới cho thư sinh hành lễ nói, "Tiểu Thất bái kiến Thế thúc!"

Thư sinh trên danh nghĩa là Diệp Huyền đệ tử, người hầu, nhưng trên thực tế, chung sống nhiều năm như vậy, Diệp Huyền một mực cùng bọn chúng tình như thủ túc, người Diệp gia, cũng vẫn luôn xưng là Thế thúc, đây coi như là trong nhà chuyện.

Cuối cùng mới hướng thư sinh chào, lại tự xưng Tiểu Thất, chính là hy vọng đem cái này sự kiện định vị tại gia chuyện phía trên, Diệp gia nhà mình trưởng bối giáo huấn hài tử, tự nhiên là đánh như thế nào cũng không quan hệ!

Trước đó chứng kiến Diệp Thất tiến đến, vốn dĩ cho rằng có thể lấy lại công đạo Diệp gia thanh niên, giờ khắc này nhưng là đã sớm bị sợ ngốc.

Diệp Thất mỗi bái một chút, trong lòng hắn liền phảng phất bị búa tạ hung hăng đập một chút, hầu như không thở nổi.

Một cước này nào chỉ là đá trúng thiết bản bên trên, nhất định chính là đá phải bàn ủi bên trên.

Tự tay không đánh người mặt tươi cười, huống chi, cuối cùng có Diệp Huyền quan hệ tại, Bạch Nhạc tự nhiên không có khả năng bởi vì chút chuyện nhỏ này liền cùng Diệp gia trở mặt, nhàn nhạt mở miệng nói, "Thất gia, người là ta tổn thương, xuất thủ trọng chút, mong rằng đừng nên trách."

"Không đảm đương nổi, không đảm đương nổi! Bạch phủ chủ gọi ta Tiểu Thất là được!" Diệp Thất không ngừng bận rộn lắc đầu nói, "Tiểu tử kia có mắt không tròng, xông tới Bạch phủ chủ, tự nhiên nên hảo hảo giáo huấn, quay đầu sau đó, ta tự sẽ nghiêm gia trông giữ."

Diệp Thất mặc dù tự xưng Tiểu Thất, nhưng trên thực tế, niên kỷ cũng đối không nhỏ, mặc dù từ nhìn bề ngoài, cũng có ít nhất bốn năm mươi tuổi niên kỷ!

Có thể Bạch Nhạc bây giờ thực lực cùng thân phận, hắn nhưng là thật đúng là chỉ có tự xưng Tiểu Thất phần.

Tu hành giả, từ trước tới giờ không lấy niên kỷ luận người, chỉ bằng tu vi nói chuyện.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 869: Đám hỏi

"Hôm nay thật đúng là hồng thủy trôi miếu Long Vương a, là ta bắt chuyện không chu đáo, cũng xin Bạch phủ chủ đừng nên trách! Cái này một chén rượu, coi như là ta hướng mọi người bồi tội."

Cười ha ha một tiếng, Diệp Thất bưng rượu lên đàn cho mình rót đầy đầy một chén rượu, cũng không cần người khác nói chuyện, chính mình liền trực tiếp làm.

"Diệp Thất, ngươi tin tức rất linh thông a, chúng ta trở về thời gian, thật là ai cũng không biết, ngươi hàng ngày chuẩn như vậy muốn bao xuống Tùng Hạc Lâu, phần này tâm, thật là đủ thành a." Nhìn Diệp Thất, Thư Khánh Dương bất động thanh sắc mở miệng nói.

Nếu là lúc trước, Diệp Thất cũng không có sợ Thư Khánh Dương, có thể Đạo Lăng Thiên Tông đánh một trận, Thư Khánh Dương danh động thiên hạ, bây giờ lại bước vào tinh hải, tình thế tự nhiên khả năng liền không giống nhau lắm.

Cười khẽ một chút, Diệp Thất không để bụng hồi đáp đạo, "Bạch phủ chủ cùng lão tổ là bạn vong niên, bây giờ đến Ung châu, ta Diệp gia tự nhiên là muốn phải nhiều hơn vài phần tâm. Cũng không nghĩ đến, vẫn là chậm một phần không phải."

Không thể không nói, Diệp Thất vẫn là có mấy phần bản lĩnh, những lời này vừa nói, trên trận bầu không khí nhất thời liền hòa hoãn rất nhiều.

Ngồi ở bên bàn đến, Diệp Thất tự lai thục liên tiếp mời rượu, phảng phất trước đó cái gì lúng túng cũng chưa từng xảy ra.

Chỉ là ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc bọn hắn thân phận cũng rốt cục bại lộ,

tin tức cực nhanh hướng về toàn bộ Ung châu lan tràn.

Thậm chí bữa cơm này cũng còn chưa ăn xong, Tùng Hạc Lâu bên ngoài liền vây đầy người, lấy đủ loại lý do phát sinh mời.

"Bạch Nhạc, ngươi vừa mới đến Ung Châu thành, không bằng liền đến Diệp phủ nghỉ ngơi đi, cũng tiết kiệm ngoại nhân quấy rối."

Mắt thấy tiệc rượu sẽ hết, Diệp Thất lần nữa hướng về Bạch Nhạc phát sinh mời.

Chớ nhìn bọn họ tại Tùng Hạc Lâu bên trong uống rượu, có thể bên ngoài chuyện phát sinh, tự nhiên cũng trốn không thoát bọn hắn nhận biết.

Loại tình huống này, từ Diệp Thất đứng ra đem Bạch Nhạc bọn hắn dẫn tới Diệp gia đặt chân, tự nhiên là lựa chọn tốt nhất.

Chỉ là. . . Cái này lại hiển nhiên không phải Bạch Nhạc bọn hắn muốn lựa chọn.

"Đi Diệp phủ cũng không cần!"

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta cùng với Thất hoàng tử một đường mà đến, nghĩ đến điện hạ cũng hầu như không đến mức để cho ta đầu đường xó chợ! Diệp Huyền đại sư cùng ta có đại ân, chúng ta cũng không cần nói những lễ nghi này. . . Đợi cho Vương thành, ta gặp qua Diệp Huyền đại sư sau đó, tự có thời gian gặp nhau."

"Ha ha, Bạch huynh nói giỡn, bản vương sao cũng sẽ không như vậy vô năng a! Đã sớm để cho người ta chuẩn bị xong biệt viện, mời Bạch huynh cùng Từ Hàng đại sĩ dời bước là được."

Cười khẽ một chút, Ngô Văn Uyên tự nhiên đem lời tiếp đó, cũng liền

triệt để đoạn tuyệt Diệp Thất ý niệm trong đầu.

Trước đó là không muốn bại lộ thân phận, nhưng hôm nay như là đã bị nhận ra, dĩ nhiên là không có nhiều cố kỵ như vậy, lấy ra thân phận, Ngô Văn Uyên Ung Châu thành tự nhiên là đi ngang, trong chốc lát, liền tự có vương phủ hạ nhân chạy tới an bài xong tất cả.

Không nhìn bên ngoài đoàn người, Ngô Văn Uyên lúc này cùng Bạch Nhạc bọn hắn lên xe ngựa thẳng đến biệt viện mà đi.

"Để cho Đại Càn Huyết Vệ tăng tốc đi, tất nhiên lộ diện, chúng ta lợi dụng kiêu căng nhất phương thức phản hồi Vương thành."

Lên xe ngựa, Ngô Văn Uyên lúc này trầm giọng mở miệng nói.

"Nhiều nhất nửa ngày, Đại Càn Huyết Vệ liền có thể chạy tới Ung Châu thành!" Gật đầu, Thư Khánh Dương trầm giọng nói, "Diệp gia sự tình, ngươi thấy thế nào?"

"Dục tốc tắc bất đạt, bọn hắn Diệp gia có vài người. . . Quá nóng ruột!"

Cười lạnh một tiếng, Ngô Văn Uyên khinh thường nói rằng, "Xem ra, bọn họ là tại Diệp Huyền đại sư cái kia bị sập cửa vào mặt, bây giờ thật sốt ruột."

Mặc dù người không có trở lại Vương thành, thật là về Vương thành tin tức, nhưng cũng một mực tại hướng Ngô Văn Uyên trên tay tiễn, đại thể một sự tình vẫn là rất rõ ràng.

"Như vậy, Bạch Nhạc hôm nay cự tuyệt Diệp Thất, Diệp gia chỉ sợ sẽ không từ bỏ ý đồ."

"Vậy thì càng tốt! Ta cũng muốn nhìn một chút, Diệp gia những thứ này ngu xuẩn còn có thể chơi ra cái trò gì tới." Khinh thường rên một tiếng,

Ngô Văn Uyên đạm nhiên nói rằng, "Bạch Nhạc là một người thông minh, Diệp gia chuyện, chỉ sợ hắn trong lòng đã có suy đoán. . . Chúng ta không cần nhúng tay."

... . .

"Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!"

Diệp Thất đem tin tức mang về, Diệp phủ bên trong, lúc này liền có người quẳng ly tử, lớn tiếng lăng nhục nói.

"Thật sự coi chính mình là cái thứ gì? Nếu không phải dựa vào lão tổ, hắn sớm đã chết ở Đạo Lăng sơn bên trên, còn có thể kiêu ngạo đến bây giờ?"

"Nhị gia, đừng tức giận hư thân thể! Bất quá là một cái chưa đủ lông đủ cánh tiểu tử a."

Bên cạnh nhất thời có người tiến lên khuyên lơn, "Ta cảm thấy, Thất gia hành sự vẫn là quá ôn hòa, tổng yếu trước cho hắn một chút giáo huấn, mới có thể để cho hắn hiểu được, nơi đây không phải hắn Thanh châu, không phải hắn một cái cái gọi là phủ chủ có thể ngoạn chuyển."

"Không sai! Địa phương nhỏ đi ra người, có điểm bản lĩnh, liền không biết trời cao đất rộng! Thật sự cho rằng hắn là Thông Thiên Ma Quân hay sao?"

"Không thể! Đạo Lăng sơn đánh một trận, thiên kiêu tề tụ, có thể trừ Đạo Lăng Thánh Nữ bên ngoài, cũng không ai có thể vượt qua hắn, bây giờ nghe đồn hắn càng là vừa đột phá, liền thành liền hoàn mỹ tinh hải! Tùy tiện xuất thủ, tuyệt đối hạ sách, bây giờ còn xa không có tới mức này."

Hơi hơi nhíu mày, Diệp Thất trầm giọng nói rằng, "Huống chi, bây giờ cùng hắn một chỗ, còn có vị kia không biết sâu cạn Từ Hàng đại sĩ, vô

luận như thế nào, cũng không thể vào lúc này động thủ."

"Cái này cũng không được, vậy cũng không được, lão thất, ngươi nói làm sao bây giờ?"

Vừa mới té trong chén trà năm có chút khó chịu trầm giọng mở miệng nói.

"Để cho tiểu Nhân đi thôi!"

Thoáng suy tư một chút, Diệp Thất chậm rãi mở miệng nói, "Người thiếu niên háo sắc, đầu chỗ tốt mới là biện pháp tốt nhất! Tiểu Nhân vô luận là dung mạo vẫn là tài nghệ, đều là ngàn dặm mới tìm được một, hơn nữa, đối gia tộc trung thành cũng là không thể nghi ngờ, chỉ cần đem tiểu Nhân ghim ở bên cạnh hắn! Sẽ không sợ hắn có thể nhảy ra ngoài."

Diệp Hiểu Nhân.

Diệp gia thế hệ này xuất sắc nhất nữ tử, chẳng những dung mạo xuất chúng, hơn nữa bản thân thiên phú cùng thực lực, cũng đều là nhân tuyển tốt nhất, bây giờ mới bất quá hai mươi mốt tuổi, cũng đã bước vào Tinh Cung Cảnh!

Tốt khoa trương nói, muốn cưới Diệp Hiểu Nhân nam nhân, có thể từ Vương thành xếp hàng Thanh châu đi.

"Không được, ta không đồng ý!"

Diệp Thất lời vừa mới lối ra, liền có một thanh niên đẩy án kiện dựng lên, sắc mặt phồng hồng nói rằng, "Thất thúc, tiểu Nhân là nhà chúng ta tiểu công chúa, từ nhỏ đến lớn, chưa từng để cho nàng bị nửa điểm ủy khuất, bây giờ lại muốn hi sinh nàng hạnh phúc, đi mượn hơi cái kia Bạch Nhạc. . . Ta không đồng ý!"

"Nói bậy! Cái gì gọi là hi sinh nàng hạnh phúc, chỉ cần nàng có thể bắt được Bạch Nhạc tâm, đây cũng là tốt nhất nhân duyên! Đến lúc đó, có thể có lão tổ chỉ hôn tốt nhất, làm sao có thể nói là hi sinh nàng?"

Diệp Thất lạnh lùng mở miệng nói.

Cái này thật ngược lại là lời công đạo, dứt bỏ lập trường không đề cập tới, Bạch Nhạc bản thân không thể nghi ngờ là xuất sắc nhất thiên kiêu, Diệp Hiểu Nhân mặc dù lại như thế nào xuất sắc, cũng không cách nào nói Bạch Nhạc không xứng với nàng.

Hơn nữa, bằng tâm mà nói, Diệp gia cũng không muốn cùng Bạch Nhạc vạch mặt, có thể lấy đám hỏi phương thức này, đem song phương quyền lợi buộc chung một chỗ, mới là lựa chọn tốt nhất.

Thậm chí, nói một câu tru tâm lời nói!

Cho dù là đám hỏi không thành, đơn thuần lấy mỹ nhân kế tới tê dại Bạch Nhạc, cũng là vô cùng tốt.

Nếu như Bạch Nhạc thật không biết điều, có cái gì ám sát, so người bên gối ám sát càng hữu hiệu, an toàn hơn?

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 870: Nhân quả

"Ta đồng ý!"

Trong lòng ôm một con mèo Ba Tư, Diệp Hiểu Nhân lười biếng từ da sói tuyết trên đệm ngồi xuống, hời hợt đáp ứng nói, thật giống như, cái này chính là một kiện không có quan hệ gì với nàng sự tình.

"Không, tiểu Nhân, ngươi làm sao có thể đồng ý! Ngươi sẽ không đáp ứng, ta dẫn ngươi đi cầu nhị gia!"

Thanh niên kia hồng liếc tròng mắt mở miệng nói.

"Thu hồi ngươi kia đáng thương tự tôn a!"

Miễn cưỡng liếc thanh niên kia liếc mắt, Diệp Hiểu Nhân nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta chính là không gả cho Bạch Nhạc, cũng vĩnh viễn không tới phiên ngươi!"

Diệp Hiểu Nhân lời nói có vẻ hơi không tốt, nhưng lại không thể nghi ngờ chính là chân tướng sự thật.

Thanh niên kia, bất quá là Diệp gia lệch nhánh, bất quá là ỷ có vài phần thiên phú, lúc này mới có tư cách đứng ở trước mặt nàng, có thể trên thực tế, tại Diệp Hiểu Nhân trong mắt, chính là một cái vô năng phế vật mà thôi.

Trong ngày thường, Diệp Hiểu Nhân vẫn không để ý cho hắn vài phần giả tạo nụ cười, có thể hiện ở vào thời điểm này, cũng đối không cần thiết cùng loại phế vật này dong dài.

". . . Tiểu Nhân, ngươi nói cái gì?"

Nghe được Diệp Hiểu Nhân lời nói, thanh niên kia sắc mặt phồng hồng, hầu như không dám tin tưởng lỗ tai mình.

Triệt để thu liễm nụ cười trên mặt, Diệp Hiểu Nhân lạnh lùng mở miệng nói, "Diệp Bỉnh Hoa, ngươi tốt nhất ngắm nghía trong gương, xem xem chính ngươi! Ngươi toàn thân trên dưới, có điểm nào nhất xứng đôi ta? Thu hồi ngươi điểm này tâm tư xấu xa đi, ngươi chỉ là trong bùn lầy côn trùng, cho dù là may mắn bò lên trên đầu cành, cũng vẫn là chỉ có thể thương loài bò sát!"

Ngấc đầu lên, Diệp Hiểu Nhân kiêu ngạo giống con thiên nga.

Luận xuất thân, Diệp Hiểu Nhân là Diệp gia nhị gia duy nhất con gái, là chính kinh Diệp gia dòng chính.

Luận dung mạo, Diệp Hiểu Nhân là cả Đại Càn Vương Triều công nhận mỹ nữ, thậm chí không biết bị bao nhiêu người khen là nữ thần.

Luận thiên phú, Diệp Hiểu Nhân càng là sớm liền bước vào Tinh Cung Cảnh, tiền đồ vô lượng!

Nàng có kiêu ngạo vốn liếng, cũng có liếc coi người khác tư cách.

Bên người thị nữ cẩn thận vì Diệp Hiểu Nhân phủ thêm tuyết trắng da chồn cừu, Diệp Hiểu Nhân xem cũng không có nhiều hơn nữa liếc hắn một cái, đi về phía bên ngoài phòng đi tới.

Trong viện, Diệp gia nhị gia cùng Thất gia đứng chắp tay, tựa hồ căn bản không biết phòng trong phát sinh tất cả.

"Tiểu Nhân gặp qua phụ thân, gặp qua Thất thúc!"

"Quyết định?"

Xoay người lại, Diệp nhị gia ánh mắt lộ ra vẻ cưng chìu chi sắc, nhẹ giọng hỏi.

"Vâng!"

Gật đầu, Diệp Hiểu Nhân nhẹ giọng nói, "Nữ nhân từ nhỏ cơm ngon áo đẹp, vì mình thân là người Diệp gia mà kiêu ngạo, bây giờ đến Diệp gia lúc cần sau khi, tự nhiên cũng có thể không chút do dự vì Diệp gia trả giá tất cả."

"Huống chi, tình ái loại này xem thường đồ vật, cho tới bây giờ liền không có bất kỳ ý nghĩa gì." Diệp Hiểu Nhân kiêu ngạo mở miệng nói, "Ta nghe qua Bạch Nhạc tên, cũng tin tưởng lão tổ ánh mắt, cho nên, nữ nhi tin tưởng, hắn hợp với ta."

Chứng kiến Diệp Hiểu Nhân kiêu ngạo dáng dấp, Diệp nhị gia thoả mãn gật đầu, "Không cần nghĩ quá nhiều, tận khả năng mượn hơi hắn chính là, không phải vạn bất đắc dĩ, chúng ta Diệp gia cũng sẽ không với hắn quyết liệt! Cha cũng tin tưởng, ta tất nhiên là một môn tốt nhân duyên, cơ hội đang ở trước mắt, liền nhìn ngươi chính mình có thể hay không nắm chặc."

"Nghe đồn Bạch Nhạc từng cùng Đạo Lăng Thánh Nữ từng có một đoạn cảm tình, chỉ là Đạo Lăng sơn bên trên, Vân Mộng Chân bước vào tiên đạo, huy kiếm trảm tơ tình, đã cùng chặt đứt trần duyên! Chỉ là, Bạch Nhạc chính mình, tựa hồ còn không có buông xuống."

Hơi trầm ngâm một chút, Diệp Thất chậm rãi mở miệng nói, "Ngươi tất nhiên phải đến bên cạnh hắn đi, liền nhất định phải làm cho hắn thích ngươi, thậm chí là mê luyến ngươi. . . Cũng lại không thể rời bỏ ngươi! Hiểu sao?"

"Tuệ kiếm trảm tơ tình!" Ánh mắt lộ ra một tia hâm mộ, Diệp Hiểu Nhân

nhẹ giọng nói, "Liền nên như vậy, thế tục tình ái, như thế nào so được với vô thượng tiên đạo. . . Dạng này nữ tử, mới là tiểu Nhân tấm gương."

Chứng kiến Diệp Hiểu Nhân bộ dáng này, Diệp Thất cũng không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu.

Nhà mình vị này chất nữ cái gì cũng tốt, chính là tính khí quá hiếu thắng.

"Không được không coi là chuyện đáng kể, mặc dù tung tin vịt cái kia Bạch Nhạc háo sắc, có thể vẻn vẹn chỉ là ưa thích thân thể nữ nhân, cùng yêu lên một cá nhân là hai việc khác nhau, minh bạch chưa?"

"Thất thúc yên tâm!"

Gật đầu, Diệp Hiểu Nhân tự tin mở miệng nói, "Trên đời này nam nhân, còn không đều là giống nhau. . . Ta cam đoan, chỉ cần dính vào ta, hắn liền vĩnh viễn không thể rời bỏ ta."

Khẽ vuốt cằm, Diệp Thất mặc dù có thể đưa ra cái kế hoạch này, cũng chính bởi vì đối Diệp Hiểu Nhân tự tin.

Mặc dù chưa thấy qua vị kia Đạo Lăng Thánh Nữ, có thể Diệp Thất nhưng cũng không tin, trên đời này có cái gì nữ tử có thể so với Diệp Hiểu Nhân càng xuất chúng, mặc dù Bạch Nhạc là ý chí sắt đá, cũng phải hóa thành ngón tay mềm.

... ...

"Điện hạ, Đại Càn Huyết Vệ đã chạy tới."

Tại trong biệt viện nghỉ ngơi một ngày, ban đêm hôm ấy, đã có người hồi đưa tin.

"Lần này tốt, Đại Càn Huyết Vệ vừa đến, liền coi như là đầy đủ hết!

Sớm biết như vậy, chúng ta cần gì phải sớm chạy đi." Bật cười lớn, Ngô Văn Uyên cười xua tay ý bảo người kia xuống dưới, theo miệng nói rằng.

"Vậy cũng không nhưng! Nếu không phải mới đến nửa ngày, thì như thế nào có thể chứng kiến như thế một trận trò hay."

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, Thư Khánh Dương khinh thường nói rằng.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng hỏi, "Điện hạ, cái này Diệp gia chắc là Diệp Huyền đại sư hậu nhân đi, làm sao cùng Diệp Huyền đại sư quan hệ, lại tựa hồ như cũng không làm sao thân cận?"

Nhắc tới cái này, Ngô Văn Uyên khẽ cười nói, "Bạch huynh, ngươi quả nhiên vẫn là tu hành thời gian ngắn ngủi! Ta xin hỏi ngươi, ngươi cũng biết Diệp Huyền đại sư bây giờ nhiều ít tuổi?"

Nao nao, Bạch Nhạc có chút không hiểu nhìn Ngô Văn Uyên.

"Diệp Huyền đại sư bây giờ, đã 1237 tuổi!" Thở dài một tiếng, Thư Khánh Dương theo giải thích, "Tu hành không tuế nguyệt, đến cuối cùng, phàm tục bên trong cảm tình, liền chỉ biết càng lúc càng mờ nhạt."

"Diệp gia mặc dù là Diệp Huyền đại sư hậu nhân không sai, nhưng lại đã sớm truyền mấy đời, còn có thể có bao nhiêu tình cảm?" Lắc đầu, Thư Khánh Dương tiếp tục nói, "Diệp Huyền đại sư tử nữ đều không cái gì tu hành thiên phú, sớm đã không có ở đây nhân thế! Còn có Diệp Huyền đại sư cái này gần trăm năm nay, hầu như cũng không có ra mặt, cùng Diệp gia ở giữa, cũng chỉ còn lại huyết mạch thượng quan hệ."

Mang theo ẩn ý lần nữa mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ngươi phải hiểu được, đối với chúng ta mà nói! Hầu hết thời gian, một cái tốt truyền nhân, thậm chí là so nhi nữ thân cận hơn quan hệ."

". . ."

Trong lòng đột nhiên run lên, đến tận đây Bạch Nhạc mới rốt cục chân chính ý thức được, vì sao Bắc Đẩu lão tổ thà rằng chịu lấy lớn như vậy áp lực, cũng muốn ép mình cho một câu trả lời thỏa đáng, giết chết Vệ Phạn Dạ, đối với Bắc Đẩu lão tổ mà nói, không khác nào mất con đau đớn.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi gật đầu nói, "Thì ra là thế!"

Hiểu rõ cái này nhất trọng, Bạch Nhạc liền biết, Diệp gia vì sao lại đối với mình là như thế này một loại thái độ.

Một khi Diệp Huyền đại sư qua đời, như vậy Bạch Nhạc vị này Diệp Huyền đại sư truyền nhân, mới có thể mức độ lớn nhất tiếp thu Diệp Huyền đại sư tất cả chính trị di sản, mà Diệp gia nếu không thể trước đó làm tốt cùng Bạch Nhạc quan hệ, có thể thẳng thắn diệt trừ Bạch Nhạc. . . Liền tất nhiên sẽ hướng đi suy sụp.

Đây cũng là Diệp gia như vậy khẩn cấp muốn cùng Bạch Nhạc tiếp xúc nguyên nhân.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 871: Nuốt mồi

"Điện hạ, Diệp Thất cầu kiến!"

Nghe được thị vệ hồi báo, Ngô Văn Uyên nhất thời cười nói, "Thế nào, nhắc Tào Tháo, Tào Tháo liền đến a?"

Chân mày thả lỏng, Bạch Nhạc lập tức cười nói, "Vậy thì gặp gỡ đi."

"Để cho hắn vào đi."

Nghe được Bạch Nhạc hồi đáp, Ngô Văn Uyên lúc này mới mở miệng phân phó nói.

Chỉ là một cái như vậy chi tiết, liền đủ để nhìn ra Ngô Văn Uyên đối với Bạch Nhạc coi trọng.

Chỉ cần Bạch Nhạc không muốn, cho dù là cùng Diệp gia trở mặt, hắn cũng sẽ không do dự.

Trong chốc lát, liền chỉ thấy Diệp Thất bên người theo một cái che lụa trắng nữ tử đi tới, khom người hướng mọi người hành lễ nói.

"Gặp qua Thất điện hạ, gặp qua Khánh Dương công tử, gặp qua Bạch phủ chủ!"

Nhỏ bé hơi kinh ngạc, Ngô Văn Uyên có chút ngạc nhiên hỏi, "Diệp Thất, ngươi đây cũng hát là cái nào vừa ra?"

Mỉm cười, Diệp Thất cũng không trả lời, chỉ là tránh ra bên cạnh thân, để cho nữ tử kia đi tới trước.

"Tiểu nữ tử Diệp Hiểu Nhân, bái kiến điện hạ!"

"Diệp Hiểu Nhân?"

Chợt nghe được Diệp Hiểu Nhân tên, cho dù là Ngô Văn Uyên cũng không khỏi cả kinh.

Bạch Nhạc không biết, thế nhưng hắn lại cũng không có thể chưa từng nghe qua Diệp Hiểu Nhân tên, cơ hồ bị khen là Đại Càn Vương Triều đệ nhất mỹ nữ, Diệp Hiểu Nhân không biết bị bao nhiêu người thèm nhỏ dãi, cho dù là hắn Ngô Văn Uyên, ngày xưa cũng không phải là không có đối Diệp Hiểu Nhân lên qua ý niệm trong đầu.

Chỉ là, Diệp gia lại từ đầu đến cuối không có thả lỏng miệng, Diệp Hiểu Nhân hôn sự cũng vẫn luôn kéo dài tới hiện tại.

Có thể loại thời điểm này, đem Diệp Hiểu Nhân mang đến, là dụng ý gì, vậy thì không cần nói cũng biết a.

Cứ việc sớm biết, Diệp gia tất phải không từ thủ đoạn mượn hơi Bạch Nhạc, có thể Ngô Văn Uyên nhưng cũng không nghĩ tới, đối phương thậm chí ngay cả Diệp Hiểu Nhân cũng không tiếc hi sinh.

"Tiện danh không đáng nhắc đến, tiểu nữ tử xưa nay ngưỡng mộ Bạch phủ chủ uy danh! Bây giờ nghe được Bạch phủ chủ đến Ung châu, cố ý mời Thất thúc dẫn tiến, nguyện phụng dưỡng tả hữu."

Diệp Hiểu Nhân thanh âm, có vẻ cực kỳ nhu hòa, liền phảng phất một tầng lụa mỏng không tiếng động từ trên mặt lướt qua, để cho người ta không kìm lại được liền trong đắm chìm.

Mặc dù có một tầng ra cách, thấy không rõ dung mạo, cũng cho người một loại thấm vào ruột gan, không đành lòng cự tuyệt cảm giác.

"Diệp cô nương nói quá lời, Bạch Nhạc bất quá là vận khí tốt một ít, lúc này mới xông ra một chút bạc danh, cô nương khen nhầm."

Vẻn vẹn chỉ là quét đối phương liếc mắt, Bạch Nhạc ánh mắt liền trực tiếp dời, mở miệng lúc, giọng nói cũng đồng dạng nhàn nhạt, không mang theo chút nào yên hỏa khí, rồi lại cự người ngoài ngàn dặm.

"Bạch phủ chủ, ngươi cùng lão tổ là anh em kết nghĩa, cùng chúng ta vốn là người một nhà, tiểu Nhân cũng là có hảo ý, ngươi cần gì phải cự tuyệt?"

Không nghĩ tới Bạch Nhạc vậy mà có nghĩ là liền trực tiếp cự tuyệt, Diệp Thất nhất thời lần nữa mở miệng nói.

"Vốn là người một nhà, Diệp thất gia cần gì phải đa lễ như vậy?" Vẫn như cũ không hề bị lay động, Bạch Nhạc lần nữa cự tuyệt nói.

Chỉ là ngay tại lúc đó, lại phảng phất đột nhiên có một hồi từng cơn gió nhẹ thổi qua, may mắn thế nào thổi rơi Diệp Hiểu Nhân trên mặt lụa trắng, đem cái kia một tấm tinh xảo như tranh vẽ mặt lộ ra.

Như tranh vẽ người, giống như là từ trong tranh đi ra tới.

Trước mặt ra bị thổi rơi trong nháy mắt, liền phảng phất đem mỗi một ánh mắt đều bắt tới, khó hơn nữa dời chút nào.

Tuyệt thế xinh đẹp.

Dù cho là lấy Ngô Văn Uyên cùng Thư Khánh Dương định lực, giờ khắc này cũng không khỏi hơi có chút thất thần.

Bất quá, cũng vẻn vẹn chỉ là như vậy.

Chỉ lấy dung mạo mà nói, Diệp Hiểu Nhân tuyệt đối không bằng Vân

Mộng Chân, Bạch Cốt phu nhân phía dưới, thật là trên người nàng lại vĩnh viễn thiếu như vậy vài phần có một khí chất.

Đương nhiên, dù vậy, đối với nam nhân mà nói, cũng đã có cám dỗ trí mạng lực.

Hạ thấp người làm lễ, Diệp Hiểu Nhân nhẹ giọng mở miệng nói, "Là tiểu nữ tử mạo phạm, nếu như công tử không thích, tiểu nữ tử lần này trở về, không gặp lại người."

Trong lòng cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc nguyên bản đến miệng mong cự tuyệt lời nói, lại ngược lại thu trở về.

Trên mặt lộ ra một tia giãy dụa, Bạch Nhạc cái này mới mở miệng nói, "Là Bạch mỗ, mạo phạm giai nhân mới là! Diệp cô nương nếu không chê, lưu lại chính là, cái gì phụng dưỡng không phụng dưỡng lời nói, cũng không cần nói, Bạch Nhạc định chiếu cố cô nương chu toàn."

Nghe được Bạch Nhạc phản miệng, Diệp Hiểu Nhân tâm cũng không khỏi một hồi hèn mọn.

Nam nhân mà, không đều là dạng này, ngoài miệng một bộ, tâm lý một bộ. . . Ai cũng giống nhau.

"Đa tạ công tử thành toàn!"

Mặc kệ tâm làm sao khinh bỉ, có thể bày tỏ nét mặt, Diệp Hiểu Nhân lại y nguyên vẫn là một bộ xinh đẹp người tài dáng dấp, lộ ra lau một cái không dư thừa thẹn thùng bộ dạng thướt tha.

"Người đến, trước mang Diệp cô nương xuống dưới nghỉ ngơi."

Bạch Nhạc thả lỏng miệng, Ngô Văn Uyên tự nhiên sẽ không cự tuyệt, khoát khoát tay, lúc này ý bảo hạ nhân lên đây, đem Diệp Hiểu Nhân

mang đi ra ngoài.

Chờ đến Diệp Hiểu Nhân ly khai, Ngô Văn Uyên sắc mặt, lúc này mới lộ ra vẻ tươi cười, "Thực sự là ước ao Bạch huynh a, chưa bao giờ đã đến Ung châu, đến lúc này liền câu đi chúng ta Ung châu đệ nhất mỹ nữ tâm, xác thực để cho người ta ước ao a."

"Ha ha, không tệ, không tệ! Liền hướng cái này, hôm nay ngươi cũng phải uống nhiều mấy chén mới được."

Thư Khánh Dương cũng theo trêu nói.

Đối với những thứ này, Bạch Nhạc tự nhiên là không để ý, cũng không trả lời, hướng về Diệp Thất hơi hơi chắp tay nói, "Diệp gia hảo ý, Bạch mỗ tâm lĩnh, tất nhiên sẽ không làm Thất gia làm khó dễ."

Một câu nói này, liền coi như là tỏ thái độ.

Mặc dù đây chỉ là một sơ bộ ý đồ, nhưng đối với Diệp gia mà nói, cái này cũng đã là một cái lái rất dễ dàng thủy.

Phải biết, bây giờ Diệp Hiểu Nhân thật là mới vừa qua đây, căn bản cũng cùng Bạch Nhạc không có tình cảm gì, sau này lại thổi một chút gió bên tai, lo gì đại sự hay sao?

Nghĩ vậy, Diệp Thất cũng không khỏi có chút tự đắc.

Quả nhiên vẫn là anh hùng khó qua ải mỹ nhân a!

Lần này, chính mình quả nhiên vẫn là tìm đối phương thức.

"Ha ha, Bạch phủ chủ khách khí! Ta liền không quấy rầy ngươi cùng điện hạ, cái này liền xin cáo lui!"

Mục đã đạt được, Diệp Thất tự nhiên cũng sẽ không kéo dài, lúc này liền cáo từ.

Chờ đến Diệp Thất đi xa sau đó, Bạch Nhạc nụ cười trên mặt, lúc này mới dần dần thu liễm.

"Bạch huynh, ngươi cố ý lưu lại nữ nhân này, là dụng ý gì?"

Xoay người lại, Thư Khánh Dương không hiểu hỏi.

Nếu là người khác, bị Diệp Hiểu Nhân dung mạo hấp dẫn, cải biến thái độ, hắn tự nhiên tin tưởng, nhưng nếu nói Bạch Nhạc có thể dễ dàng như vậy liền dao động tâm trí, nhưng là không khỏi quá coi thường Bạch Nhạc.

Còn như cái gì háo sắc danh tiếng, Thư Khánh Dương càng là không có chút nào nửa điểm để ở trong lòng.

Nam nhân ba vợ bốn nàng hầu đều là bình thường, có cái gì háo sắc không háo sắc, chỉ là muốn hiểu rõ bên trong lợi hại quan hệ mà thôi, có nữ nhân, mặc dù tuy đẹp cũng không thể đụng.

Hắn không tin, Bạch Nhạc liền một chút như vậy quyền lợi cân nhắc đều làm không được.

"Cá cuối cùng là phải cắn mồi, cự tuyệt mỹ nhân kế, ai biết đối phương lại sẽ sinh ra tâm tư gì tới?" Nhàn nhạt đáp một câu, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp đạo, "Đem người lưu lại, mới có thể hiểu, đối phương trong hồ lô đến tột cùng bán là thuốc gì."

"Rốt cuộc người câu cá, vẫn là cá ăn thịt người. . . Cũng còn muốn chờ xem."

Diệp Hiểu Nhân xuất hiện, cũng làm cho Bạch Nhạc triệt để minh bạch,

đối phương sẽ không từ bỏ ý đồ, cùng thời khắc đều đề phòng, chẳng thà đơn giản lưu một con cờ bên người, cho đối phương một loại tất cả nằm trong lòng bàn tay cảm giác cho thỏa đáng.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 872: Đại Mộng Thiên Thu diệu dụng

Tiệc rượu loại chuyện như vậy, thật ai đều không để ý, nhưng lại vừa tựa hồ hết lần này tới lần khác khuyết thiếu không được.

Bạch Nhạc đã không nhớ ra được chính mình uống bao nhiêu rượu, lấy hắn bây giờ cảnh giới, cho dù là không cần linh khí hóa giải mùi rượu, chỉ bằng Thông Thiên Ma Thể cường đại, cũng căn bản sẽ không có say chuyện này.

Đương nhiên, một thân mùi rượu là miễn không.

Bạch Nhạc chính là mang theo cái này một thân mùi rượu trở lại gian phòng.

Diệp Hiểu Nhân tự nhiên đã sớm đã thủ ở trong phòng, giống như là cô dâu chờ lấy phu quân trở về, tại dưới ánh nến có vẻ càng kiều diễm người tài.

Bạch Nhạc đẩy cửa mà vào, cái kia một thân mùi rượu, liền để Diệp Hiểu Nhân không tự giác cau mày một cái, trong mắt thậm chí lộ ra một tia nhỏ không thể thấy vẻ chán ghét.

Đều cảnh giới gì, lẽ nào liền hóa giải mùi rượu đều không biết hả?

Cố ý làm ra như thế một bộ dáng tới làm cái gì?

Nam tử hán đại trượng phu, coi như là muốn nữ nhân, làm sao cần phải giả bộ, làm ra như thế một bộ say rượu vô đức dáng vẻ tới kẻ đáng ghét?

Liền một chút như vậy đảm đương cũng không có, còn nói là cái gì thiên tài?

Cũng bất quá chỉ là tham rượu háo sắc ngu xuẩn vật a!

Bạch Nhạc tự nhiên cũng không biết, liền đẩy cửa ra một cái động tác như vậy, dĩ nhiên cũng làm để cho Diệp Hiểu Nhân trong lòng cho hắn kết luận.

Bất quá, Bạch Nhạc cũng căn bản không quan tâm những thứ này.

Trong mắt hắn, Diệp Hiểu Nhân cũng bất quá chỉ là đối phương đưa đến bên mép tới mồi câu mà thôi.

Tất nhiên đem người lưu lại, nếu như không ăn, chỉ sợ ngược lại sẽ chọc đối phương khả nghi, nơi này như vậy, chẳng thà hoặc là không làm, đem cái này mồi câu nuốt vào là được.

Cố ý lộ ra vài phần mùi rượu, Bạch Nhạc thuận tay đóng cửa phòng, con mắt trực câu câu nhìn chằm chằm Diệp Hiểu Nhân, có chút lay động đi tới.

"Bạch phủ chủ!"

Ngẩng đầu, nhìn Bạch Nhạc, Diệp Hiểu Nhân một bộ điềm đạm đáng yêu dáng vẻ, làm người thương yêu yêu.

"Xuỵt!"

Dựng thẳng lên một ngón tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ngày tốt mỹ cảnh thế nhưng thiên! Diệp cô nương, hà tất nhiều lời, thoả thích hưởng thụ là được."

Trong lúc nói chuyện, cũng không cho Diệp Hiểu Nhân nói chuyện cơ

hội, Bạch Nhạc khoát tay đem trực tiếp đem Diệp Hiểu Nhân ôm, thô bạo ném tới trên giường hẹp.

Kèm theo Diệp Hiểu Nhân một tiếng thét kinh hãi, bên trong gian phòng ánh nến cũng trực tiếp bị Bạch Nhạc dập tắt.

Sau một lát, trong phòng liền vang lên một hồi chán người tiếng thở dốc, Diệp Hiểu Nhân thanh âm, không thể nghi ngờ có thể làm bất luận kẻ nào ý nghĩ kỳ quái.

Nhưng mà, nếu là có người có thể chứng kiến bên trong gian phòng tình cảnh, liền sẽ phát hiện, Bạch Nhạc chỉ là bình tĩnh ngồi ở bên giường, dù bận vẫn ung dung đem quần áo cởi, tùy ý ném tới dưới giường, sau đó cứ như vậy nằm ở bên giường, nheo mắt lại.

Thời gian lui trở về Bạch Nhạc dập tắt ánh nến trong nháy mắt.

Bị ném lên giường Diệp Hiểu Nhân cũng không có chú ý tới, ngay tại Bạch Nhạc tắt ánh nến đồng thời, mượn lấy ánh sáng chợt trở tối trong nháy mắt, đã một ngón tay hướng về Diệp Hiểu Nhân mi tâm.

Đại Mộng Thiên Thu!

Vô thanh vô tức ở giữa, Diệp Hiểu Nhân liền trực tiếp đắm chìm vào trong ảo cảnh.

Nếu như trước đó, Bạch Nhạc thật đúng là không dám tùy tiện thi triển loại này huyễn thuật lừa gạt người, nhưng hôm nay Bạch Nhạc nay đã bước vào Tinh Hải Cảnh, Thần Hồn Chi Lực tăng vọt, đối với Đại Mộng Thiên Thu khống chế, cũng không nghi bước vào một cái khác cấp độ.

Kể từ đó, Diệp Hiểu Nhân bất quá chỉ là bình thường Tinh Cung Cảnh mà thôi, chỗ nào có thể ngăn trở bực này thần thông công kích.

Trong tích tắc, Diệp Hiểu Nhân liền trực tiếp bị rơi vào trong ảo cảnh, đồng thời tại ảo cảnh cùng cùng Bạch Nhạc làm ra đủ loại cảm thấy khó xử động tác, hết sức có khả năng lấy lòng.

Nằm ở bên cạnh, Bạch Nhạc thậm chí ngay cả xem đều chẳng muốn liếc mắt nhìn.

Mặc dù quyết ý muốn nuốt vào mồi câu, nhìn một chút Diệp gia đến tột cùng muốn làm gì, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng còn không đến mức thật bỉ ổi đến, muốn cùng người ta phát sinh quan hệ bước.

Diệp Hiểu Nhân mặc dù xinh đẹp, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, lại xác thực không có gì sức dụ dỗ đáng nói.

Không có chính mình tư tưởng cùng linh hồn, bất quá chỉ là khuất tùng tại Diệp gia một con rối mà thôi, mặc dù lại như thế nào xinh đẹp, thì như thế nào có thể làm cho Bạch Nhạc tâm động?

Huống chi, vô luận là Vân Mộng Chân, vẫn là Tô Nhan, lại hoặc là Bạch Cốt phu nhân, cái nào tư sắc lẽ nào liền so với nàng kém sao?

Chờ một hồi!

Cửa này Tô Nhan chuyện gì?

Chấm dứt Bạch Cốt phu nhân chuyện gì?

Một ý niệm, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi lấy tay nâng trán, có chút khổ não.

Chẳng lẽ chính mình thật là cái đồ háo sắc hay sao?

... .

Suốt đêm không nói chuyện!

Sáng sớm ngày thứ hai, Diệp Hiểu Nhân tỉnh ngủ thời điểm, mới phát hiện Bạch Nhạc đã sớm rời giường.

Chỉ là thân thể cùng trên tinh thần loại kia cảm giác mệt mỏi, lại làm cho nàng đến nay vẫn có một loại tan không ra ý xấu hổ.

Mặc dù nàng bản thân liền là tới câu dẫn Bạch Nhạc, có thể chỉ cần nghĩ đến đêm qua cái kia cảm thấy khó xử dáng dấp, liền để cho nàng một hồi tâm trì chập chờn.

Phi!

Tên sắc phôi này tử, quả thật là đồ háo sắc, không biết từng có bao nhiêu nữ nhân, mới có thể vô sỉ như vậy.

Chỉ là đổi ý một cái ở giữa, Diệp Hiểu Nhân tâm rồi lại cười lạnh.

Bạch Nhạc liền điểm ấy tự chủ cũng không có, đối với nàng, đối với Diệp gia mà nói, chẳng phải là mới vừa đúng?

Chậm rãi đứng dậy, cẩn thận dùng cây kéo cắt xong trên giường đơn rơi hồng, Diệp Hiểu Nhân tâm lúc này mới triệt để yên tâm lại.

Sau khi tắm sơ, từ gian phòng đi tới, Diệp Hiểu Nhân cũng đã khôi phục bộ kia nhu thuận người tài dáng dấp, tựa hồ cho dù ai chứng kiến, đều sẽ nhịn không được muốn trìu mến một phen.

"Tiểu Nhân gặp qua phu quân."

Chứng kiến trong viện tử Bạch Nhạc, Diệp Hiểu Nhân lúc này thở dài hành lễ nói.

Khẽ nhíu mày, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Vẫn là gọi ta công tử đi, sự tình khác, sau này hãy nói."

"Đúng, công tử!"

Tựa hồ có chút ủy khuất, có thể Diệp Hiểu Nhân lại như cũ không dám nghịch lại Bạch Nhạc ý tứ, nhẹ giọng đáp ứng nói.

Nhìn thấy đối phương đổi xưng hô, Bạch Nhạc tựa hồ lúc này mới thoả mãn vài phần, nhàn nhạt mở miệng nói, "Nghỉ ngơi một chút đi, chúng ta tại Ung châu ngây người ba ngày, liền chạy tới Vương thành."

"Đúng, công tử!"

Lần nữa hành lễ, Diệp Hiểu Nhân không nói gì, liền trực tiếp lui xuống đi.

Bạch Nhạc cái này nhìn như đơn giản lời nói, tựa hồ cũng đã cho hắn hứa hẹn đồng dạng.

... ...

Vẻn vẹn cách không tới thời gian một phút, tin tức cũng đã truyền hồi Diệp gia!

"Tốt!"

Cho dù là lấy Diệp Thất tính khí, đạt được khẳng định tin tức sau đó, cũng không khỏi đột nhiên nắm chặt quả đấm.

"Quá tốt! Cũng biết tiểu Nhân sẽ không để cho chúng ta thất vọng!"

"Lão thất, chú ý một điểm hình tượng, cái này giống kiểu gì." Liếc Diệp Thất liếc mắt, Diệp gia nhị gia hừ nhẹ một tiếng nói.

Mặc dù mục đạt được, có thể Diệp Hiểu Nhân dù sao cũng là hắn nữ nhân, trong lòng tự nhiên cũng vẫn còn có chút không thoải mái.

Liếc mắt liền thấy xuyên vị nhị ca này tâm tư, Diệp Thất lúc này cười nói, "Nhị ca, cái này có gì có thể bất mãn! Tiểu Nhân, là ta Diệp gia đích nữ, hắn Bạch Nhạc tất nhiên đụng, chẳng lẽ còn muốn đá một cái bay ra ngoài hay sao? Chính là chúng ta bằng lòng, ngươi cho rằng lão tổ hội đáp ứng không?"

"Đến lúc đó, đến vương đô, chúng ta mời lão tổ tự mình tứ hôn! Chỉ cần định ra cái này hôn sự, vô luận là tiểu Nhân cả đời hạnh phúc, hay là ta Diệp gia huy hoàng, chẳng phải đều vững vàng sao?"

Nghe được Diệp Thất lời nói này, Diệp gia nhị gia trên mặt lúc này mới lộ ra vẻ hài lòng.

"Nhị ca, ngươi là không thấy được, tiểu tử kia hôm qua cái kia chân cao khí ngang dáng vẻ, dường như nói với ta câu đều là cho mặt mũi! Hắc, đến về sau, còn không phải là ngoan ngoãn gọi ngươi cha vợ, gọi ta Thất thúc, ha ha ha ha!"

"Còn có cái kia Thất hoàng tử!" Âm trầm gật đầu, Diệp gia nhị gia trầm giọng mở miệng nói, "Bằng hắn người như thế, cũng dám mơ ước ngôi vị hoàng đế! Chỉ cần không có Bạch Nhạc chống đỡ, ta ngược lại muốn nhìn một chút, hắn dựa vào cái gì tranh cãi nữa vị trí kia!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 873: Nóng ruột

Tại Ung châu ngây người ba ngày, Bạch Nhạc cũng theo Ngô Văn Uyên một chỗ, gặp không ít người.

Cơ bản cũng đều là Ngô Văn Uyên hệ này, hắn mượn cơ hội này nêu lên đối phương Bạch Nhạc cùng hắn quan hệ, đương nhiên, cũng cũng là tại hướng Bạch Nhạc biểu hiện ra hắn tại Đại Càn Vương Triều lực ảnh hưởng cơ hội.

Không ai ưa thích một cái không có năng lực Người hợp tác, điểm này rất là trọng yếu.

Còn như Diệp Hiểu Nhân sự tình, ngược lại không có bất kỳ nhắc tới.

Bạch Nhạc chính mình không đề cập tới, Ngô Văn Uyên cùng Thư Khánh Dương tự nhiên càng sẽ không nói.

Mặc dù bọn hắn cũng đồng dạng tin tưởng Bạch Nhạc háo sắc loại thuyết pháp này, nhưng lại vô luận như thế nào cũng sẽ không tin tưởng, Bạch Nhạc người như thế sẽ bị một cái nữ nhân ảnh hưởng, thậm chí tả hữu!

Hoặc có lẽ là. . . Chí ít người nữ nhân này, không thể nào là Diệp Hiểu Nhân.

Ngược lại là Diệp Hiểu Nhân, tựa hồ rất hài lòng tại loại thân phận này, chẳng những thoải mái lấy Bạch Nhạc nữ nhân tự cho mình là, hơn nữa, đối Bạch Nhạc cũng đồng dạng xum xoe nịnh nọt, một bộ nhâm quân hái cật dáng dấp.

Chỉ tiếc Diệp Hiểu Nhân lại cũng không biết, mỗi lúc trời tối, nàng cho

nên vì liều chết triền miên, bất quá vẻn vẹn chỉ là một trận ảo cảnh a.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ba ngày sau, Bạch Nhạc bọn hắn liền lần nữa bước lên đi trước Vương thành con đường.

Sẽ chỉ là, lần này Bạch Nhạc bọn hắn tự nhiên không có khả năng lại tự rời đi.

Năm trăm Đại Càn Huyết Vệ, còn có Ngô Văn Uyên thị vệ hộ tống, toàn bộ đội ngũ bao la hướng về Vương thành chạy tới.

Diệp Hiểu Nhân coi như Bạch Nhạc nữ nhân, tự nhiên là cùng Bạch Nhạc ngồi ở trong một chiếc xe ngựa, chim nhỏ nép vào người tựa ở Bạch Nhạc trên người, như keo như sơn, tựa hồ một khắc cũng không thể rời bỏ đồng dạng.

Đối cái này Bạch Nhạc cũng không có cự tuyệt.

Tại Diệp Hiểu Nhân xem ra, mỗi lúc trời tối nàng cùng Bạch Nhạc triền miên, cũng không thể đến ban ngày, liền hận không thể rời xa xa a?

Còn nữa nói, vô luận như thế nào, như thế một vị mỹ nữ bên người xum xoe cũng hầu như gộp vào không chọc người chán ghét.

Bạch Nhạc cũng không phải loại kia chưa từng va chạm xã hội tiểu tử nghèo, đã sớm thói quen bên người có người hầu hạ, cơm ngon áo đẹp sinh hoạt, tự nhiên cũng sẽ không có cái gì tâm tình mâu thuẫn.

Bất quá, cái này nhưng cũng cho Diệp Hiểu Nhân một loại ảo giác, để cho nàng cảm thấy, Bạch Nhạc trên thực tế đã quỳ rạp xuống nàng dưới gấu quần.

Có ý nghĩ thế này, tự nhiên cũng tất nhiên không thể an phận.

"Công tử, ta nghe nói, trước đó Thất thúc với ngươi náo có chút không thoải mái! Ngươi xem, có thể hay không xem ở ta mặt mũi, lại đi nhìn một chút Thất thúc, bả hiểu lầm cởi ra."

Nguyên bản tại đây chợp mắt, nghe được Diệp Hiểu Nhân những lời này, Bạch Nhạc từ từ mở mắt, nhàn nhạt mở miệng nói, "Vốn là không có gì hiểu lầm, một chút việc nhỏ mà thôi, cũng không cần phiền phức."

"Nơi nào là chuyện nhỏ gì nha, ngươi cùng Thất hoàng tử đi gần như vậy, lại đối ta Diệp gia hờ hững, cứ như vậy vào Vương thành, chẳng phải là làm trò cười cho người khác ta Diệp gia không biết đạo đãi khách?" Nhíu miệng, Diệp Hiểu Nhân bất mãn tả oán nói.

"Ta cùng với Thất hoàng tử, Khánh Dương công tử, giao nhau tâm đầu ý hợp, cái này chính là thiên hạ đều biết sự tình. Theo chân bọn họ một chỗ tiến nhập Vương thành, tự nhiên mới là chính đạo, sợ cái gì người bên ngoài nhàn thoại?" Lắc đầu, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Còn như Diệp gia, Diệp Huyền đại sư cùng ta có đại ân, ta bước vào Vương thành sau đó, tất phải trước tiên đi bái kiến Diệp Huyền đại sư, ngươi không cần quan tâm những thứ này."

Hơi chậm lại, Diệp Hiểu Nhân cũng không khỏi có chút nghẹn lời.

Rất nhiều chuyện, là không thể đẩy ra nói, dù là nàng đã thành Bạch Nhạc nữ nhân, cũng không thể trực tiếp đối Bạch Nhạc nói, bọn hắn Diệp gia bây giờ cùng Diệp Huyền đại sư ở giữa quan hệ, đã vô cùng nhạt, thậm chí nhạt đến, cho dù là người Diệp gia muốn ở giữa Diệp Huyền đại sư, cũng phải chuyển thiếp mời cầu kiến.

"Người ta mặc kệ nha! Thất thúc từ nhỏ đều hiểu rõ nhất tiểu Nhân! Tiểu Nhân không muốn nhìn thấy Thất thúc khổ sở."

Vô pháp nói rõ, Diệp Hiểu Nhân liền lựa chọn xấu lắm, loại chiêu thức này, đối với nữ nhân mà nói, thực sự quá bình thường bất quá, hoàn toàn

không có bất kỳ áp lực tâm lý.

Chỉ là Diệp Hiểu Nhân lại không nghĩ rằng, liền một chút như vậy mờ ám, nghênh đón nhưng là Bạch Nhạc như băng tuyết ánh mắt.

Trong nháy mắt, Diệp Hiểu Nhân thân thể liền không khỏi có chút cứng ngắc.

Mấy ngày qua, nàng tự vấn đã hết sức quen thuộc Bạch Nhạc, nhưng khi đón nhận cái này ánh mắt thời điểm, nàng lại y nguyên vẫn là cảm thụ được một loại tử vong cảm giác áp bách!

Tũm!

Trong nháy mắt, Diệp Hiểu Nhân liền trực tiếp quỳ xuống.

"Công tử, ta sai."

Chậm rãi thu hồi ánh mắt, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Nhớ kỹ thân phận ngươi, ngươi đầu tiên là bên cạnh ta người, sau đó mới là người Diệp gia! Lúc nào quên điểm này, ngươi liền có thể trở lại Diệp gia đi."

". . ."

Một câu nói này, nhưng là nhất thời để cho Diệp Hiểu Nhân trong lòng đột nhiên run lên, âm thầm chửi mình một câu.

Vẫn là quá nóng ruột a!

Bạch Nhạc người như thế, tuyệt sẽ không thiếu khuyết nữ nhân, chỉ bằng cái này hai ba ngày tình cảm, còn chưa đủ để lấy ảnh hưởng Bạch Nhạc phán đoán.

Nghĩ vậy, Diệp Hiểu Nhân nhất thời đoan chính thái độ, mị nhãn như tơ, trong miệng phát sinh một tiếng hừ nhẹ, nhất thời hướng về Bạch Nhạc trên người lướt qua đi, nhẹ giọng nói, "Công tử, lữ đồ tịch mịch, liền để tiểu Nhân hảo hảo hầu hạ công tử đi, coi như là tiểu Nhân hướng công tử bồi tội có được hay không?"

Chứng kiến Diệp Hiểu Nhân loại phản ứng này, Bạch Nhạc cũng không khỏi một hồi đau đầu, bàn tay chậm rãi mò lấy Diệp Hiểu Nhân trên gương mặt, nhẹ nhàng hoa động, nhưng ở Diệp Hiểu Nhân không chú ý ở giữa, lần nữa chỉ tay điểm vào Diệp Hiểu Nhân mi tâm.

Làm xong đây hết thảy, Bạch Nhạc tùy ý đem Diệp Hiểu Nhân vứt xuống xe ngựa một góc, lần nữa nheo mắt lại.

... . .

"Điện hạ, cái kia Diệp gia nữ nhân thật không biết xấu hổ, ban ngày liền ở trên xe ngựa câu dẫn Bạch phủ chủ."

Nghe được trong xe ngựa cái kia dị dạng thanh âm, nguyên bản canh giữ ở bên cạnh xe ngựa vương phủ thị vệ, nhất thời liền đến Ngô Văn Uyên trước xe ngựa, thấp giọng hồi bẩm.

Bật cười lớn, Ngô Văn Uyên ngược lại là không để ý, "Diệp gia thật đúng là hết biện pháp, bả nhà mình nữ nhi làm như vậy đạp! Bất quá, bản vương thật cũng không nghĩ đến, bị người khác tôn sùng là nữ thần Diệp Hiểu Nhân thật không ngờ mị tục."

Lắc đầu, Ngô Văn Uyên lần nữa mở miệng nói, "Đi xuống đi, không cần bất kể nàng."

Bên này thị vệ xuống dưới về sau, Thư Khánh Dương lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Phương pháp thấp kém điểm, tuy nhiên lại lại chưa chắc không có hiệu quả! Bạch Nhạc dù sao cũng là người thiếu niên, khó

tránh khỏi sẽ mềm lòng, thời gian dài. . . Sợ là khó tránh khỏi hội chịu một ít ảnh hưởng."

Khoát khoát tay, Ngô Văn Uyên bình tĩnh nói rằng, "Ngươi quá coi thường Bạch Nhạc, cũng quá coi thường vị kia Diệp Huyền đại sư."

"Ta dám cá với ngươi, nếu như Diệp gia bàn tay quá dài, cái thứ nhất chặt bọn hắn tay, chính là vị kia Diệp Huyền đại sư."

Nghe thế, Thư Khánh Dương cũng không khỏi yên lặng một chút, "Còn có hai ngày liền đến Vương thành, đến lúc đó nhảy ra, khả năng liền không chỉ là một cái Diệp gia!"

"Diệt bên ngoài thì trước hết phải yên bên trong! Muốn diệt trừ Đạo Lăng Thiên Tông, phục hưng vương triều, liền tất nhiên sẽ có một trận huyết tẩy. . . Những thứ này ngu xuẩn liền đại thế đều thấy không rõ lắm, liền dám qua quýt đứng thành hàng, cho dù chết, cũng là đáng đời!"

Trong mắt lộ ra lau một cái nhàn nhạt sát khí, Ngô Văn Uyên lạnh giọng nói rằng, "Chuẩn bị sẵn sàng đi, lần này, chúng ta phải làm tốt, đem toàn bộ Vương thành tẩy trừ một lần chuẩn bị!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 874: Nguy nga Vương thành

"Bạch phủ chủ, Vương thành nhanh đến!"

Một hồi tiếng vó ngựa vang lên, nhất thời có thị vệ đi tới Bạch Nhạc trước xe ngựa trầm giọng nhắc nhở.

Vén rèm xe lên, Bạch Nhạc vô ý thức nhìn xa xa phía trước.

Cứ việc rõ ràng còn cách xa nhau vài dặm, thế nhưng cái kia nguy nga Vương thành cũng đã rõ ràng hiển hiện tại Bạch Nhạc trước mắt.

Nguy nga!

Đúng, trừ miêu tả núi ngoài ý muốn, cái từ này có thể dùng đến miêu tả Vương thành.

Tại Ung Châu thành thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã cảm thụ được Ung châu cùng hắn địa phương khác biệt, chân chính đến Vương thành, loại này sai biệt thì càng thêm rõ ràng.

Toàn bộ Vương thành, giống như là một tòa nhân công tu thành núi cao đồng dạng.

Nguy nga, tráng lệ!

Rõ ràng là từ vô số thợ mộc đúc thành, nhưng lại hết lần này tới lần khác cho người ta một loại điêu luyện sắc sảo cảm giác, tựa như tòa thành kia bản thân liền là sinh lớn lên ở nơi đó.

"Toàn bộ Vương thành, xung quanh một ngàn hai trăm dặm, tứ phía có khả năng chứng kiến, là ngăn địch tường ngoài, sau khi tiến vào, còn có nội thành."

Ngồi ở Bạch Nhạc bên người, Diệp Hiểu Nhân rất hiếu khách xuyến hướng dẫn du lịch công tác, nhẹ giọng vì Bạch Nhạc giảng giải.

"Vương thành mấy ngàn năm trước cũng đã có, mấy ngàn năm qua này, lại đi qua mấy lần củng cố! Nghìn năm trước đó, vì chống cự Đạo Lăng Thiên Tông, Gia Tổ tự tay vì Vương thành bố trí trận pháp, đúc lại ngoại thành, một khi trận pháp mở ra, chính là có Hóa Hư cường giả thân chí, cũng phải nuốt hận tại Vương thành phía dưới."

Những lời này, từ Diệp Hiểu Nhân trong miệng nói ra, vẫn là lộ ra một cổ đắc ý cùng khoe khoang chi ý.

Vô luận như thế nào, Diệp gia cuối cùng là Diệp Huyền đại sư hậu bối, nhắc tới những thứ này, khó tránh khỏi sẽ sinh ra một loại cảm giác kiêu ngạo.

Nhìn phía xa Vương thành, Bạch Nhạc cũng đồng dạng vẫn chưa cùng Diệp Hiểu Nhân cải cọ.

Trên thực tế, lúc này Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng khó có thể ức chế sinh ra một loại đối với Diệp Huyền đại sư lòng kính trọng.

Trước đó chỉ là nghe nói, Diệp Huyền đại sư một tay trợ giúp Đại Càn Vương Triều chống cự Đạo Lăng Thiên Tông, bảo vệ Ung châu chi địa, duy chỉ có trong lúc khắc, chân chính chứng kiến Vương thành, cảm thụ được cái kia phần súc tích cùng cường đại thời điểm, Bạch Nhạc mới có thể lý giải, vì sao Đại Càn Vương Triều tại cơ hồ không có một vị Hóa Hư cường giả tình huống dưới, vẫn có thể ngăn cản Đạo Lăng Thiên Tông.

Tựu như cùng cái này điêu luyện sắc sảo Vương thành, đây cũng là nhân lực đúc thành xuất kỳ tích.

Cũng là Diệp Huyền đại sư tự tay sáng tạo kỳ tích!

Xe ngựa chậm rãi hành sử, không bao lâu, liền chậm rãi đi tới Vương thành phía dưới.

Có Ngô Văn Uyên vị hoàng tử này dẫn đường, lại có Đại Càn Huyết Vệ thủ hộ, đương nhiên sẽ không chịu đến bất luận cái gì làm khó dễ, xe ngựa một đường trực tiếp lái vào trong vương thành.

Đá xanh trải đường, cửa hàng san sát, đầy đường đều là huyên náo đoàn người.

Dạng này phồn hoa, là Bạch Nhạc chưa bao giờ từng thấy.

Toàn bộ trong vương thành, sinh hoạt có thể không hề chỉ chỉ có tu hành giả, còn có đại lượng người thường, cũng chính là những người bình thường này, mới tiến thêm một bước đúc thành Vương thành phồn vinh.

So với việc nơi đây, Thanh châu quả thực giống như là một cái nông thôn trấn nhỏ hẻo lánh bần cùng.

Trên đường thường thường liền có thể nhìn thấy tuần đường phố thủ vệ, cho dù là những thứ này bình thường nhất thủ vệ, cũng có Linh Phủ Cảnh thực lực.

"Công tử, ngươi xem, có người tới đón chúng ta."

Xa xa, Diệp Hiểu Nhân liền chỉ vào xa xa đi tới đoàn người mở miệng nói.

Bị Diệp Hiểu Nhân một nhắc nhở như vậy, Bạch Nhạc lúc này mới chú ý

tới, trong đám người cũng không thiếu có chút thân ảnh quen thuộc.

Vị kia đã từng muốn đem Bạch Nhạc còn như chỗ chết Tam hoàng tử đồng dạng bỗng nhiên cũng ở trong hàng ngũ đó.

"Thất đệ một đường khổ cực, vi huynh tới vì ngươi đón gió."

Ngồi ở trên ngựa, Tam hoàng tử vẻ mặt mỉm cười chắp tay nói.

Đoàn xe nhất thời dừng lại, Ngô Văn Uyên, Thư Khánh Dương lần lượt xuống xe, nhưng không có phản ứng đối phương, mà là xoay người lại, mời Bạch Nhạc cùng Từ Hàng đại sĩ xuống xe.

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc xuống xe đồng thời, liền chỉ thấy đối diện mọi người khom mình hành lễ nói.

"Gặp qua Từ Hàng đại sĩ, gặp qua Bạch phủ chủ!"

Vô luận ngầm, lại có bao nhiêu người đối Bạch Nhạc khinh thường, nhưng lại cũng không thể phủ nhận, bây giờ Bạch Nhạc xác thực đã danh động thiên hạ, hơn nữa tại có Diệp Huyền đại sư chống đỡ tình huống dưới, toàn bộ Đại Càn Vương Triều cũng không ai dám trực tiếp cho Bạch Nhạc khó chịu.

"A di đà phật! Người xuất gia, không nhận tục lễ."

Nhẹ tuyên một tiếng phật hiệu, Từ Hàng đại sĩ trên người nhất thời lộ ra lau một cái nhàn nhạt phật quang, nhẹ giọng đáp.

Chứng kiến Từ Hàng đại sĩ trên người phật quang, xung quanh xem náo nhiệt đoàn người nhất thời liền có không ít người quỳ xuống.

Hiển nhiên, đây mới là Từ Hàng đại sĩ lần này đến Đại Càn Vương Triều tới mục.

Muốn truyền giáo, muốn để cho phật đạo một lần nữa vì thế nhân tiếp nhận, Đại Càn Vương Triều không thể nghi ngờ chính là tốt nhất một cái võ đài.

"Bạch phủ chủ, biệt lai vô dạng! Bản vương thật là rất là tưởng niệm a!"

Cười lớn đi tới Bạch Nhạc trước người, Tam hoàng tử nhiệt tình mở miệng nói, phảng phất căn bản nhìn không ra chút nào trước đó từng cùng Bạch Nhạc phát sinh qua mối thù truyền kiếp dáng vẻ.

"Gặp qua Tam hoàng tử!"

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc nhàn nhạt hồi đáp.

Không mặn không nhạt, đây cũng là Bạch Nhạc bây giờ đối Tam hoàng tử thái độ, mặc dù chưa nói tới thù oán gì, thế nhưng Bạch Nhạc lại cũng không khả năng cùng người như thế thân cận.

"Tiểu Nhân bái kiến gia gia!"

Trong lúc nói chuyện, Diệp Hiểu Nhân nhất thời hướng về bên cạnh một vị lão nhân quỳ gối.

Chân mày hơi nhíu, Bạch Nhạc ánh mắt chuyển tới đối phương trên người, lúc này liền cảm giác được, đối phương đồng dạng tồn tại Tinh Hải Cảnh thực lực, gần như không tất suy nghĩ nhiều, Bạch Nhạc liền minh bạch, đối phương sợ rằng chính là Diệp gia bây giờ chân chính người chủ sự.

Lão giả kia một thân áo xanh, tinh thần khỏe mạnh, trong ánh mắt lộ ra vài phần thâm thúy chi ý, phong thái phi phàm.

Đương nhiên, nếu như cùng Diệp Huyền đại sư so với, khả năng liền

cách biệt quá xa, bất quá tại người bình thường bên trong, nhưng là liếc mắt là có thể nhận người, nghiễm nhiên là quanh năm ngồi ở vị trí cao, mới có thể có phong thái.

"Vị này nói vậy chính là Bạch tiểu hữu đi, lão hủ Diệp gia gia chủ, Diệp Kiếm Anh."

Nếu lấy thực lực luận, đều là Tinh Hải Cảnh, tự nhiên có thể ngang hàng luận giao.

Nếu từ Diệp Huyền đại sư về mặt thân phận luận, hắn đối Bạch Nhạc cũng có thể càng nhiều vài phần tôn trọng, nhưng đối phương vừa mở miệng tựu lấy tiểu hữu tương xứng, nhưng là hiển nhiên có vài phần khoe khoang chi ý.

Ẩn nhiên có vài phần lấy lễ tương giao ý tứ hàm xúc.

Mí mắt nhỏ không thể thấy nhảy nhót, Bạch Nhạc lúc này hơi hơi ôm quyền nói, "Bạch Nhạc, gặp qua Diệp lão tiên sinh!"

Không kiêu ngạo không tự ti!

Bây giờ tình huống không rõ, Bạch Nhạc tự nhiên không có khả năng cùng Diệp gia làm khó dễ, nhưng là lại cũng không có nghĩa là, Bạch Nhạc liền sẽ hướng Diệp gia cúi đầu.

Đơn giản một cái xưng hô, cũng đã cho thấy Bạch Nhạc đối Diệp gia thái độ.

Tựa hồ đã sớm đã đoán được Bạch Nhạc phản ứng, Diệp Kiếm Anh cũng không giận, mỉm cười nói, "Bạch tiểu hữu là lão tổ tuyển định người, dĩ nhiên chính là chúng ta người Diệp gia, sau này còn cần nhiều hơn đi lại mới là, cũng không nên xa lạ."

"Diệp lão tiên sinh lo ngại, Diệp Huyền đại sư với ta có ân, ta đương nhiên sẽ không vong nghĩa."

Nhàn nhạt đáp một câu, Bạch Nhạc nhưng là vẫn chưa tỏ thái độ, trực tiếp lấy Diệp Huyền đại sư vì danh, có lệ đi qua.

Hơn nữa, chỉ nhìn đối phương cùng Tam hoàng tử một chỗ qua đây, Bạch Nhạc liền đoán được đối phương lập trường.

Hiển nhiên, Diệp gia là chống đỡ Tam hoàng tử.

Cái này coi như thú vị.

Lúc trước Diệp Huyền đại sư tìm được Ngô Văn Uyên tới cùng chính mình liên hệ, mặc dù chưa chắc là chống đỡ Ngô Văn Uyên, thật là bỏ qua Tam hoàng tử bên kia, nhưng là rõ ràng.

Đối với chuyện như thế này, Diệp gia đều cùng Diệp Huyền đại sư ý kiến không hợp nhau, khả năng liền quá đáng giá nghiền ngẫm.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 875: Gặp lại Diệp Huyền đại sư

Ngắn ngủi nói chuyện với nhau, rất nhanh thì có một kết thúc.

Dù sao không phải là cái gì chính thức tràng diện, có thể tới nghênh tiếp, trừ Từ Hàng đại sĩ thân phận bên ngoài, chính là Diệp Huyền đại sư mặt mũi, cùng Bạch Nhạc bản thân thật cũng không có bao nhiêu quan hệ.

Bằng thân phận của hắn, còn chưa đủ tư cách để cho Đại Càn Vương Triều gióng trống khua chiêng nghênh tiếp.

Trừ phi vị kia Thông Thiên Ma Quân còn sống, mới có thể để cho Đại Càn Vương Triều chính thức cung nghênh.

Đương nhiên, đối cái này Bạch Nhạc cũng đồng dạng không để ý.

Bây giờ hắn mặc dù danh động thiên hạ, nhưng lại cũng cuối cùng còn không có thoát ly thiên tài phạm trù, khoảng cách cường giả chân chính, vẫn như cũ tồn tại cực kỳ xa xôi khoảng cách, cũng không khinh cuồng đến, loại kia tự cao tự đại cấp độ.

Đến Vương thành, Bạch Nhạc liền không tiếp tục tiếp tục tại Ngô Văn Uyên quý phủ nghỉ ngơi, mà là trước tiên liền để cho Ngô Văn Uyên phái người, dẫn hắn đi trước Diệp Huyền đại sư phủ đệ.

Về điểm này, Bạch Nhạc thái độ phi thường minh xác.

Vô luận hắn cùng với Ngô Văn Uyên, Thư Khánh Dương bọn hắn quan hệ cá nhân như thế nào, tại Đại Càn Vương Triều, hắn chân chính yêu cầu dựa vào người, vẫn như cũ chỉ là Diệp Huyền!

Đây cũng là tất cả căn cơ.

Đương nhiên, lần này bái phỏng, Bạch Nhạc cũng không khả năng là một cá nhân, chí ít hắn nhất định phải mang theo Diệp Hiểu Nhân.

Cái này chính là đề bên trong phải có chi ý, cũng là Diệp gia sở dĩ như vậy sảng khoái, để cho Diệp Hiểu Nhân dựa đi tới nguyên nhân!

Đơn thuần một cái Bạch Nhạc, còn không đến mức để cho Diệp gia làm ra lớn như vậy hi sinh, muốn đi qua loại này đám hỏi phương thức tới kéo gần đã cùng Diệp Huyền đại sư xa lánh quan hệ, mới là chân chính mục.

Việc này, Bạch Nhạc tự nhiên lòng biết rõ, nhưng lại cũng sẽ không vạch trần.

Một đường ngồi xe ngựa, không sai biệt lắm hoa nửa canh giờ thời gian, Bạch Nhạc liền chạy tới Diệp Huyền bây giờ ở lại phủ đệ.

Đương nhiên, đây cũng là bởi vì Ngô Văn Uyên thân là hoàng tử, ở lại phủ đệ, bản thân ngay tại nội thành bên trong hiển hách nhất vị trí, khoảng cách Diệp Huyền cũng không tính quá xa.

Nếu là muốn từ ngoại thành bên kia chạy tới, có thể cũng không biết muốn đi bao lâu.

Diệp Huyền phủ đệ, hầu như liền kế bên Hoàng thành, tại toàn bộ trong vương thành, đều là hiển hách nhất, nhất đẹp đẽ quý giá.

Trên thực tế, lấy Diệp Huyền thân phận, cho dù là ở tại trong hoàng thành cũng không có gì lớn lắm, chỉ là Diệp Huyền không thích phiền toái như vậy, lúc này mới chiết trung lựa chọn nơi đây.

Theo Bạch Nhạc chạy tới Diệp Huyền quý phủ, cho dù là Diệp Hiểu Nhân cũng không khỏi sinh ra một tia lòng đố kỵ.

Nhớ nàng Diệp Hiểu Nhân thân là Diệp gia đích nữ, tại Diệp gia vẫn luôn là tiểu công chúa đồng dạng tồn tại, có thể từ nhỏ đến lớn, cũng không bước vào qua Diệp Huyền phủ đệ mấy lần, dù là thật Diệp Huyền căn bản không có ở đây trong phủ.

Diệp gia vô luận là ai, muốn gặp Diệp Huyền đại sư vị lão tổ này, đều phải đi qua thông báo, đạt được đồng ý sau đó, mới có thể bước vào Diệp phủ bên trong.

Thật là, Bạch Nhạc mới bất quá vừa mới xuống xe ngựa, liền trực tiếp có Diệp phủ hạ nhân chào đón, đem Bạch Nhạc mời vào trong phủ, hơn nữa nói rõ, Diệp Huyền đại sư đã phân phó, từ nay về sau, bất cứ lúc nào, Bạch Nhạc đến Diệp phủ đến, đều không cần thông báo, có thể trực tiếp tiến nhập.

Chỉ dựa vào điểm này, liền đủ để nhìn ra Diệp Huyền đại sư đối với Bạch Nhạc coi trọng.

Cái này cũng càng kiên định hơn Diệp Hiểu Nhân, theo sát Bạch Nhạc tâm tư.

"Tiền bối!"

Bị hạ nhân dẫn tới trước đại sảnh, Bạch Nhạc liền lần nữa chứng kiến thư sinh, đồng thời tiến nhập Vương thành, thế nhưng thư sinh lại hiển nhiên là đã sớm trở về.

"Đi vào đi, chủ nhân chờ ngươi thật lâu."

Mỉm cười gật đầu, thư sinh tránh ra đường nói rằng.

Trong thời gian này, Diệp Hiểu Nhân cũng đồng dạng tiến lên cùng thư sinh chào, có thể thư sinh nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là khẽ vuốt cằm, vẫn chưa đáp lại.

Đi vào phòng khách, Bạch Nhạc liếc mắt liền chứng kiến trước bàn Diệp Huyền đại sư, liền vội vàng tiến lên chào nói.

"Bạch Nhạc bái kiến Diệp Huyền đại sư!"

"Tiểu Nhân bái kiến lão tổ!"

Xoay người lại, Diệp Huyền đại sư nhìn Bạch Nhạc cùng Diệp Hiểu Nhân, trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười nhàn nhạt, "Đều đứng lên đi."

Bạch Nhạc không cảm thấy có cái gì, thật là Diệp Hiểu Nhân nhưng trong lòng thì run sợ một hồi.

Đừng xem nàng coi như là Diệp Huyền tử tôn, thật là từ nhỏ đến lớn, Diệp Hiểu Nhân cũng vẻn vẹn chỉ gặp qua Diệp Huyền đại sư ba lần, hơn nữa, cũng chỉ là loại kia đứng ở trong đám người, xa xa liếc liếc mắt mà thôi, căn bản không có khoảng cách gần như vậy cùng Diệp Huyền đại sư tiếp xúc qua.

"Duyện châu sự tình, ta đều nghe nói! Ngươi có thể nhớ tới muôn dân, không chịu cùng Bạch Cốt Thần Giáo liên thủ, cái này rất tốt!"

Ý bảo Bạch Nhạc ở bên cạnh ngồi xuống, Diệp Huyền đại sư lúc này mới nhẹ giọng mở miệng nói.

"Trộm cũng có đạo! Cho dù là ma tu, cũng cũng là người, như vậy lạm sát kẻ vô tội, xác thực đã không phải là ma!" Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng giải thích.

Bật cười lớn, Diệp Huyền đại sư lần nữa mở miệng nói, "Đã như vậy,

Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, ngươi lại vì sao đối Bạch Cốt phu nhân thủ hạ lưu tình?"

Nghe vậy, Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi chậm lại!

Bằng tâm mà nói, mấy năm nay ở giữa, Bạch Cốt Thần Giáo tạo hạ nhiều như vậy sát nghiệt, Bạch Cốt phu nhân thân là giáo chủ, tự nhiên đều thoát không trách nhiệm, nếu muốn truy cứu tới, tự nhiên cũng là tội ác tày trời.

Có thể Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn không nhìn những thứ này.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lúc này mới nhẹ giọng nói, "Ngài, sẽ không phải cũng đã cho ta gặp sắc vong nghĩa a?"

Nghe được Bạch Nhạc lời này, Diệp Huyền đại sư còn không có đáp lại, có thể Diệp Hiểu Nhân nhưng trong lòng đã âm thầm phi một tiếng.

Có phải hay không vong nghĩa khó mà nói, có thể háo sắc nhưng là tuyệt đối.

Chỉ cần nghĩ tới những ngày này cùng Bạch Nhạc ở chung lúc, những cái kia cảm thấy khó xử tư thế, nàng liền có chút không dám ngẩng đầu.

Vô luận ôm cái dạng gì tâm tư, có thể nàng cuối cùng là Diệp gia tiểu thư, trước đó, thật là tuyệt đối không có cùng bất kỳ nam nhân nào như vậy thân cận qua.

Mỉm cười, Diệp Huyền đại sư nhẹ giọng nói, "Người không phải là cây cỏ, ai có thể vô tình! Bạch Cốt phu nhân cùng ngươi ở giữa, có nhiều vướng víu, chí ít cũng có thể coi là bằng hữu, ngươi muốn giúp nàng, cũng là chuyện đương nhiên sự tình. Lão phu còn không đến mức như thế bất cận nhân tình."

Nghe được Diệp Huyền đại sư lời này, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời dễ chịu vài phần.

"Uống trà!"

Trong lúc nói chuyện, đã có thị nữ dâng trà thơm, Diệp Huyền đại sư tùy ý mở miệng nói.

Nâng chung trà lên nếm một ngụm, Bạch Nhạc nhất thời cảm thấy tinh thần ung dung vài phần, "Trà ngon!"

"Vân Ẩn sơn linh trà, vốn là có tịnh hóa thần hồn hiệu quả, hàng năm cũng bất quá chỉ có không đến trăm cân, tự nhiên là trà ngon." Cười lắc đầu, Diệp Huyền đại sư lập tức nói rằng, "Bất quá, ngươi đến nơi này của ta, ngược lại cũng thường xuyên có thể quát đến."

Dừng một cái, Diệp Huyền đại sư tiếp tục nói, "Ta đã để cho người ta chuẩn bị cho ngươi gian phòng, ngươi đã nhiều ngày không ngại tạm thời ở lại nơi này, nghĩ đến cũng có thể thiếu vài phần phiền não! Sự tình khác, mấy ngày nữa lại nói. . . Huống hồ, hai ngày này, ta cũng có một chút sự tình phải xử lý, tạm thời không để ý tới ngươi."

Những lời này tựa hồ chỉ là chuyện phiếm, có thể Diệp Hiểu Nhân nhưng là một chữ cũng không chịu bỏ qua, mấy tin tức này một khi truyền đi, đều sẽ gây nên sóng to gió lớn.

Riêng là lão tổ vậy mà nói, còn có một ít chuyện phải xử lý.

Lấy lão tổ bây giờ địa vị, còn có chuyện gì, yêu cầu hắn tự mình xử lý?

Đáng tiếc, phía sau lời nói, nàng lại nghe không đến.

Hầu như cũng ngay lúc đó, Diệp Huyền đại sư đã nhàn nhạt phân phó nói, "Ngươi là tiểu nhị nữ nhi a? Nhiều năm không thấy, ngược lại là

chân chính lớn lên, ngươi trước xuống dưới, giúp đỡ Bạch Nhạc thu thập một chút gian phòng, nhìn một chút có cái gì còn cần mua thêm, đi tìm thư sinh nói."

Mặc dù một vạn cái không tình nguyện, có thể tất nhiên Diệp Huyền đại sư có phân phó, nàng nhưng cũng đồng dạng không dám nghịch lại, chỉ phải đàng hoàng đáp một tiếng lui xuống đi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 876: Diệp Huyền đại sư thái độ

Bạch Nhạc vốn dĩ cho rằng, Diệp Huyền đại sư buộc đi Diệp Hiểu Nhân, là muốn nói với hắn một ít về Diệp gia sự tình.

Có thể trên thực tế, Diệp Huyền đại sư lại hoàn toàn không có ý tứ này, giống như là thật chỉ là theo miệng phân phó Diệp Hiểu Nhân đi làm một sự tình.

Trò chuyện vẫn là đơn giản một chút việc vặt.

Ngược lại là Bạch Nhạc có chút không giữ được bình tĩnh, "Diệp Huyền đại sư, về Diệp Hiểu Nhân sự tình. . ."

Chỉ là Bạch Nhạc lời vừa mới mới vừa mở miệng, liền trực tiếp bị Diệp Huyền đại sư cắt đứt.

"Không cần nói với ta những thứ này."

Khoát khoát tay, Diệp Huyền đại sư mang theo ẩn ý nhìn Bạch Nhạc nói rằng, "Mỗi người đều muốn vì tự lựa chọn mà phụ trách, ai cũng không ngoại lệ, cho nên. . . Ngươi cũng không cần hướng ta giải thích cái gì."

Lời này nghe, tựa hồ như là đang nói Bạch Nhạc, nhưng lại vừa tựa hồ tại chỉ Diệp gia.

Đến tột cùng là có ý gì, Diệp Huyền đại sư cũng không có vạch trần, Bạch Nhạc tự nhiên cũng không tiện truy hỏi nữa.

"Đại sư nói, còn có chuyện phải xử lý, không biết là chuyện gì?"

Nghĩ đến trước đó Diệp Huyền đại sư nói chuyện, Bạch Nhạc hiếu kỳ hỏi.

Nhắc tới cái này, Diệp Huyền đại sư ngược lại là mỉm cười, "Cũng không phải đại sự gì, chỉ là có chút phiền phức mà thôi, qua một ít thời gian, ngươi tự nhiên sẽ biết."

Nâng chung trà lên uống một ngụm, Diệp Huyền đại sư tiếp tục nói, "Nghe thư sinh nói, ngươi vừa thành tinh hải, chính là ba nghìn trượng, ngược lại là không có cô phụ chính mình thiên phú. Thật rất nhiều chuyện, ngươi cũng cần phải hướng ngươi vị sư tôn kia hảo hảo học, trên đời này sự tình, thật cũng không có phức tạp như vậy. . . Ai quả đấm cứng hơn, người đó chính là đạo lý."

". . ."

Bạch Nhạc làm sao cũng nghĩ đến, Diệp Huyền đại sư vậy mà lại nói ra như thế mấy câu nói đến, cũng không khỏi có chút không nói.

Bất quá, nghĩ đến vị kia tiện nghi sư tôn, Bạch Nhạc nhưng cũng không khỏi có chút bật cười.

Mặc dù cũng chưa quen thuộc Thông Thiên Ma Quân bình sinh, thật là mặc dù chỉ bằng cái kia gặp mặt một lần, Bạch Nhạc nhưng cũng đại thể có thể đoán được đối phương phương thức làm việc.

Muốn nói chính mình đa hướng hắn học, chỉ sợ thật là có chút không học được a.

Tựa hồ nhớ tới cái gì, Diệp Huyền đại sư lần nữa mở miệng nói, "Ngươi cảm thấy Từ Hàng đại sĩ là dạng gì người?"

Nói đến đây, Bạch Nhạc thái độ cũng không khỏi ngưng trọng rất nhiều,

"Rất khó nói, thế nhưng nàng lần này ra Nam Hải, mục hắn rất không đơn thuần! Về phật đạo, ngài là thái độ gì?"

"Trọng yếu không phải ta thái độ, mà là ngươi thái độ."

Lắc đầu, Diệp Huyền đại sư nhẹ giọng nói, "Tương lai, là thuộc về các ngươi."

Nói đến đây, Bạch Nhạc cũng mới nhớ tới , dựa theo Bất Tử Thanh Vương thuyết pháp, Diệp Huyền đại sư cũng liền vẻn vẹn chỉ còn lại có cuối cùng một năm thọ mệnh, ngắn như vậy thời gian, tự nhiên rất khó ảnh hưởng đến tương lai.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc cũng mơ hồ minh bạch Diệp Huyền đại sư bây giờ thái độ.

Đối với chính mình lần này đến Đại Càn Vương Triều giải quyết tình, Diệp Huyền đại sư lựa chọn là một loại thái độ bàng quan, không phải vạn bất đắc dĩ, sợ rằng Diệp Huyền đại sư là sẽ không xuất thủ can thiệp, nên làm như thế nào, nên lấy cái dạng gì thái độ, đối mặt hắn người, cũng đều là mình sự tình.

Nghĩ thông suốt điểm này, Bạch Nhạc nhất thời cảm thụ được một loại trĩu nặng áp lực, nhưng lại lại có vài phần thoải mái.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc cuối cùng không tiếp tục nhiều lời, chỉ là yên lặng đứng dậy, hướng về Diệp Huyền đại sư khom người cúi đầu. b4

Trên mặt lộ ra một tia ôn hòa chi sắc, Diệp Huyền đại sư cũng minh bạch, Bạch Nhạc đã lý giải hắn dùng ý, nhẹ giọng nói, "Tốt, ngươi con đường đi tới này, muốn cũng quyện, xuống dưới nghỉ ngơi đi."

Đối với Diệp Huyền đại sư mà nói, hắn hôm nay cùng Bạch Nhạc gặp mặt, tối trọng yếu, chính là để cho Bạch Nhạc minh bạch hắn thái độ.

Đạt tới cái này cái mục, hắn liền đều đã không trọng yếu.

... . .

"Nhị gia, tiểu Nhân truyền hồi tin tức, lão tổ để cho Bạch Nhạc ở tại trong phủ! Hơn nữa, có người nói lão tổ tựa hồ có chuyện gì phải xử lý, cụ thể là chuyện gì, lão tổ cũng không nói gì."

Phụ trách cùng Diệp Hiểu Nhân người liên lạc, rất nhanh thì đem tin tức truyền hồi Diệp gia.

"Lão tổ đối tiểu tử này, thật đúng là bất công a!"

Nghe thế tin tức, Diệp Thất cũng không nhịn được lần nữa tả oán nói.

Bọn hắn những thứ này chân chính Diệp gia hậu đại, đều không người có thể tại Diệp phủ ở lại, có thể Bạch Nhạc rõ ràng cùng Diệp Huyền đại sư không thân chẳng quen, lại vẫn cứ đạt được tốt nhất ưu đãi, loại này chênh lệch, xác thực để cho người ta có chút khí tuy.

"Không có gì bất công không bất công."

Bên trên vị trí, Diệp Kiếm Anh lắc đầu, chậm rãi mở miệng nói, "Muốn có được lão tổ coi trọng, liền cần chính mình đi tranh! Lão tổ cuối cùng là hội không có ở đây, tương lai Diệp gia hưng suy, nắm giữ ở tự chúng ta trong tay."

Nghe được Diệp Kiếm Anh lời nói, ở đây những thứ này Diệp gia trong người, liền vội vàng khom người xác nhận.

So với việc hầu như chưa thấy qua mấy lần Diệp Huyền đại sư, Diệp Kiếm Anh trên thực tế, mới là Diệp gia chân chính Chưởng Khống Giả, đối với những thứ này Diệp gia con cháu tồn tại quyền khống chế tuyệt

đối.

"Lão gia tử, hôm nay Bạch Nhạc tiểu tử kia liều lĩnh dạng, ngài cũng chứng kiến! Lão tổ lại như thế cưng chìu hắn, sợ là hắn càng phải không đem chúng ta để vào mắt."

Diệp gia lão tứ âm u nói rằng.

"Vậy thì cho hắn một điểm cảnh cáo a!"

Hơi trầm ngâm một chút, Diệp Kiếm Anh chậm rãi mở miệng nói, "Lão thất, ngươi đi thông báo một tiếng Phương tiên sinh, mời Phương tiên sinh nhúc nhích đi."

Nghe được Diệp Kiếm Anh lời nói, Diệp Thất nhất thời một hồi đại hỉ, "Lão gia tử, ngài yên tâm, ta nhất định làm thỏa thỏa thiếp thiếp."

.. .

Tại Diệp phủ ở một đêm, Bạch Nhạc tinh thần ngược lại là xác thực tốt hơn nhiều.

Ở chỗ này, Bạch Nhạc không cần phải lo lắng Diệp Hiểu Nhân vướng víu, trực tiếp chia phòng nghỉ ngơi, hơn nữa, cũng không cần phải lo lắng vấn đề an toàn, thư thư phục phục ngủ một giấc.

Ngày thứ hai dậy thời điểm, liền biết được Diệp Huyền đại sư đã ly khai quý phủ.

Chuyện gì, thư sinh cũng không rõ ràng, Diệp Huyền đại sư lần này ai cũng không mang, Ngư Tiều Canh bốn người toàn bộ bị lưu lại, qua nhiều năm như vậy, đây cũng là cực kỳ hiếm thấy sự tình.

Bất quá, tại đây trong vương thành, ngược lại cũng không cần lo lắng

Diệp Huyền đại sư an toàn.

"Bạch phủ chủ, Tam hoàng tử để cho người ta tiễn thiếp mời, xin ngài đến Lâm Tiên lầu dự tiệc."

Cũng không lâu lắm, thư sinh liền thả lỏng tới thiệp mời.

Lật ra thiệp mời liếc một cái, Bạch Nhạc hơi trầm ngâm một chút, lúc này mới đáp, "Lúc này mới bất quá một ngày trong nháy mắt, liền lại như thế khẩn cấp đưa thiếp mời, luôn cảm thấy lộ ra một ít cổ quái a!"

"Tiệc rượu không tốt tiệc rượu! Sợ là cấp cho ngươi một cái hạ mã uy."

Bật cười lớn, thư sinh giải thích, "Nghĩ đến bọn hắn cũng nhận được chủ nhân ly khai tin tức, lúc này mới khẩn cấp nhảy ra. . . Ngươi xem, ngươi cũng không trở ngại đi một chuyến."

Thư sinh cùng Bạch Nhạc tiếp xúc vốn nhiều một ít, đối với Bạch Nhạc cũng lớn có hảo cảm, lúc này mới mở miệng chỉ điểm một câu.

Nghe thế, Bạch Nhạc không khỏi bật cười lớn, "Tiền bối nói là, nếu như không đi, sợ là bọn hắn còn muốn cho rằng, ta sợ bọn hắn, chỉ dám trốn ở trong phủ."

Khẽ gật đầu, thư sinh nói theo, "Thanh niên nhân chính là nên có người tuổi trẻ tinh thần phấn chấn, buông tay đi làm, xảy ra sự cố, chung quy còn có chúng ta những lão gia hỏa này vì ngươi bao che."

So với việc Diệp Huyền đại sư không nhúng tay vào thái độ, thư sinh ngược lại là trực tiếp cho Bạch Nhạc lớn nhất chống đỡ.

"Đa tạ tiền bối!"

Khẽ khom người, Bạch Nhạc lần nữa nói tạ ơn.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 877: Hoàng gia cung phụng

Lâm Tiên Lâu.

Đêm trăng Lâm Tiên, đối với Lâm Tiên Lâu mà nói, đến nơi đây, liền có thể đạt được gần gũi nhất tiên nhân hưởng thụ.

Cái này dĩ nhiên chỉ là một cái mánh lới, có ở Vương thành loại địa phương này, dám lấy một cái tên như vậy, cũng đồng dạng yêu cầu đối với tự có cực đại tự tin mới được.

Đương nhiên, Lâm Tiên Lâu không thể nghi ngờ làm được điểm này.

Lâm Tiên Lâu tồn tại toàn bộ Đại Càn Vương Triều tươi mới nhất trân quý nhất nguyên liệu nấu ăn, xuất sắc nhất đầu bếp, nhất nữ nhân xinh đẹp, cùng với xuất sắc nhất phục vụ.

Chỉ cần đến nơi đây, ngươi có thể có được thần tiên hưởng thụ, chỉ có ngươi không nghĩ tới, không có Lâm Tiên Lâu làm không được, đây chính là Lâm Tiên Lâu chiêu bài.

Đương nhiên, đây hết thảy điều kiện tiên quyết là. . . Ngươi trả nổi linh thạch!

Trong thế tục tiền tài ở chỗ này căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Nơi đây chỉ lấy linh thạch.

Đương nhiên, đối với Bạch Nhạc mà nói, chuyện này căn bản là không tính là cái gì vấn đề.

Hắn là cầm thiệp mời tới.

Hôm nay, toàn bộ Lâm Tiên Lâu đều được bao xuống, chỉ vì hắn mà phục vụ.

Cái này phía sau yêu cầu bao lớn năng lượng, cho dù là ngẫm lại, cũng có thể làm người ta cảm thấy trái tim băng giá.

"Bạch phủ chủ!"

Mới vừa đến Lâm Tiên Lâu cánh cửa, liền nhất thời có người chào đón, cung kính hướng Bạch Nhạc hành lễ nói.

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc cũng đồng dạng cũng không có nhiều lời, bước đi liền trực tiếp bước vào Lâm Tiên Lâu.

Vừa vào cửa, liền nhất thời có thị nữ xinh đẹp lên đây, trực tiếp đem Bạch Nhạc dẫn tới Lâm Tiên Lâu tốt nhất nhã các ở giữa.

"Ha ha, Bạch phủ chủ đại giá quang lâm, bản vương không có từ xa tiếp đón."

Tam hoàng tử cười mở miệng, nhưng lại vẫn như cũ vững vàng ngồi tại chỗ, không có nửa điểm muốn đứng dậy ý tứ.

Con mắt hơi hơi nheo lại, Bạch Nhạc cũng không có lập tức đáp lại, mà là vô ý thức đưa mắt nhìn sang trên bàn người khác.

Trên một cái bàn, trừ Tam hoàng tử bên ngoài, còn ba người ngồi.

Có hai cái là Bạch Nhạc trước đó chỉ thấy qua, Diệp gia nhị gia, cùng với Thất gia.

Cuối cùng một cái, là một vị trung niên, giữ lại đẹp râu ria, có chút kiêu căng lấy tay vuốt ve chòm râu, con mắt phảng phất xem ở bầu trời, nửa điểm phản ứng Bạch Nhạc ý tứ cũng không có.

Bằng cảm giác, Bạch Nhạc liền có thể cảm nhận được, đối phương tất nhiên là tinh hải đỉnh phong cường giả, mặc dù không có cố ý bại lộ khí tức, nhưng lại cũng mơ hồ lộ ra một cổ vô hình áp lực.

"Bạch phủ chủ, biệt lai vô dạng a!"

Diệp Thất cười đứng dậy, tùy ý mở miệng, còn như Diệp gia nhị gia, cũng đồng dạng như Tam hoàng tử, ngồi căn bản không có đứng dậy.

Chỉ bằng đối phương bây giờ thái độ, Bạch Nhạc liền minh bạch, thư sinh nói không sai, đối phương đây là ý định cấp cho hắn một cái đẹp.

Chỉ là như vậy diễn xuất, nhưng cũng đồng dạng để cho Bạch Nhạc có chút khinh thường.

Quá tận lực.

Nhìn như dường như mở cửa hàng, nhưng trên thực tế, cũng không hình bên trong đã mất đi loại kia cường giả chân chính phong thái.

So với việc Diệp Huyền đại sư, Từ Hàng đại sĩ, hay hoặc giả là Bất Tử Thanh Vương loại này chân chính đỉnh tiêm tồn tại, đối phương kém thật sự là quá nhiều.

Hơi hơi chắp tay, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Gặp qua Tam hoàng tử, gặp qua Diệp nhị gia, Diệp thất gia!"

"Ha ha, Bạch Nhạc, đây chính là ngươi không đúng! Ta thật là nghe nói, tiểu Nhân đã đi theo bên cạnh ngươi, dùng không bao lâu, ta liền sẽ cầu phụ hoàng cho các ngươi tứ hôn! Lại nói tiếp, hai vị này thật là ngươi

chân chính trưởng bối a!"

Cười ha ha một tiếng, Tam hoàng tử chỉ vào Diệp nhị gia nói rằng, "Biết đây là ai không? Đây chính là tiểu Nhân phụ thân, ngươi tương lai cha vợ, còn không mau tiến lên chào?"

Nói đến đây, Diệp nhị gia cũng không khỏi tự đắc gật đầu, rất có chờ lấy Bạch Nhạc lên đây cho hắn cúi đầu châm trà tư thế.

Chứng kiến đối phương tấm này diễn xuất, Bạch Nhạc khóe miệng dần dần lộ ra lau một cái nồng đậm vẻ trào phúng.

"Diệp nhị gia, ta bảo ngươi một tiếng nhị gia, là cho ngươi khuôn mặt! Nếu là ngươi chính mình không được mặt mũi này, đều chớ có trách ta cho ngươi dẫm lên dưới đất, lại nghiền hai chân."

Những lời này lối ra, toàn trường nhất thời một mảnh xôn xao.

Mặc dù trước đó, bọn hắn liền nghĩ đến Bạch Nhạc không có dễ dàng như vậy nhận túng, nhưng lại cũng không nghĩ đến, Bạch Nhạc thật không ngờ kiêu ngạo.

Một lời không hợp, liền trực tiếp như vậy không nể mặt mũi trực tiếp nhục nhã Diệp nhị gia.

"Làm càn!"

Trong nháy mắt, trước đó cái kia vẫn luôn không có mở miệng trung niên, nhất thời lớn tiếng xích mắng, " nơi nào đến tiểu bối, không coi bề trên ra gì, người lớn nhà ngươi thế hệ là thế nào dạy ngươi?"

Chân mày khẽ nhếch, Bạch Nhạc lạnh lùng nói rằng, "Ngươi vậy là cái gì đồ vật, cũng xứng chất vấn Bạch mỗ tôn trưởng?"

"Bạch phủ chủ, không được vô lễ, vị này chính là ta Đại Càn hoàng thất cung phụng, Phương Nguyên, Phương tiên sinh."

Đột nhiên đứng dậy, Tam hoàng tử sắc mặt cũng trầm xuống, sắc mặt không vui mở miệng nói.

"Ta tưởng là cái gì khó lường nhân vật, nguyên lai bất quá hoàng thất một con chó." Nửa điểm không có đối với phương diện tử ý tứ, Bạch Nhạc không để ý giễu cợt nói, "Bạch mỗ sư tôn, chính là Thông Thiên Ma Quân, tôn trưởng cũng là Diệp Huyền đại sư, Thanh Vương điện hạ. . . Dám vì vị này Phương tiên sinh, ngươi cho rằng ngươi so sánh với vị nào? Cũng dám ở trước mặt ta đầy đủ trưởng bối."

Những lời này lối ra, nhưng là nhất thời khí Phương Nguyên phồng hồng khuôn mặt.

Có lòng muốn phải phản bác một câu, nhưng lại hết lần này tới lần khác vô pháp nói ra miệng.

Bạch Nhạc nhắc tới ba vị này, vị nào không phải thế gian tột cùng nhất tồn tại, Thông Thiên Ma Quân cùng Diệp Huyền đại sư cũng không cần nói, riêng chỉ là Bất Tử Thanh Vương, chẳng lẽ cũng là hắn dám đánh đồng sao?

Nhất làm giận đúng, những thứ này vẫn thật là là sự thực.

Cho dù là cái này ba người tại trước mặt, cũng sẽ không phản đối.

"Miệng lưỡi bén nhọn!"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Phương Nguyên cười lạnh nói, "Không biết trời cao đất rộng tiểu tử, bất quá là ỷ vào vài phần trưởng bối ban cho, liền dám không kiêng nể gì như thế, không đem anh hùng thiên hạ để vào mắt sao?"

"Anh hùng thiên hạ, tự nhiên là không dám không để tại mắt bên trong, chỉ là, xin hỏi các hạ tính là thứ gì, cũng dám vô liêm sỉ tự xưng anh hùng?"

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, Bạch Nhạc khinh thường ở chỗ này mở miệng giễu cợt nói.

". . ."

Một câu nói này nhưng là nhất thời đem Phương Nguyên khí toàn thân run.

Qua nhiều năm như vậy, tại Đại Càn Vương Triều hắn cũng vẫn luôn là được vạn người ngưỡng mộ hoàng thất cung phụng, vô luận là các đại gia tộc người, vẫn là những hoàng tử này, ai gặp hắn, không được cung kính kêu một tiếng, Phương tiên sinh?

Dù cho là, vị hoàng đế kia bệ hạ, gặp phải hắn lúc, nói chuyện cũng là khách khí, chưa từng bị loại này khí.

Trong lúc nhất thời, cũng không đoái hoài tới cái gì da mặt, bàn tay đột nhiên vỗ, trước mặt cái bàn nhất thời vỡ nát, hóa thành một mảnh nhỏ vụn gỗ, ngẫu nhiên như một đạo như gió lốc, hung hăng hướng về Bạch Nhạc cuốn qua tới.

Mở miệng vô lực, nói không lại, tự nhiên là phải nói đánh.

Tinh hải đỉnh phong thực lực, cho dù là phóng nhãn thiên hạ, trừ những cái kia gần như không hỏi chuyện Hóa Hư cường giả bên ngoài, Phương Nguyên tự nhận là, chính mình chính là thiên hạ cường hãn nhất cường giả, làm sao có thể dung Bạch Nhạc nhỏ như vậy thế hệ trào phúng.

Bước vào tinh hải, chính là trong lúc phất tay, đều có uy lực cực lớn, cái

này vừa động thủ, linh lực kinh khủng, liền như như bài sơn đảo hải, hướng về Bạch Nhạc oanh kích mà đến.

Khủng bố!

Tam hoàng tử cùng Diệp gia nhị gia, Diệp Thất lúc này cũng không khỏi hơi hơi biến sắc.

Mặc dù bọn hắn cũng đều tồn tại tinh cung đỉnh phong tu vi, nhưng nếu là đối mặt Phương Nguyên, cũng là một kích đều không tiếp nổi.

Đây căn bản cũng không phải là một tầng thứ lực lượng.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 878: Xung quanh

Đối Tam hoàng tử bọn hắn mà nói, hầu như không thể chịu đựng công kích, đối với Bạch Nhạc mà nói, lại hoàn toàn chưa nói tới áp lực gì.

Lúc trước Bạch Nhạc còn chưa bước vào tinh hải thời điểm, đối mặt Bắc Đẩu lão tổ loại này tinh hải đỉnh phong cường giả, còn có chút kiêng kỵ, không thể không dựa vào Tiểu Bạch Long lực lượng, mới có thể tự bảo vệ mình.

Thật là một khi bước vào tinh hải, vậy coi như là một chuyện khác.

Ba nghìn trượng hoàn mỹ tinh hải, để cho Bạch Nhạc một bước vào Tinh Hải Cảnh, liền có được cực kỳ thâm hậu súc tích, rốt cuộc có bao nhiêu mạnh, cho dù là Bạch Nhạc mình cũng còn không rõ lắm.

Bước vào Tinh Hải Cảnh sau đó, Bạch Nhạc cũng liền lại không có cùng bất luận cái gì động qua tay chân.

Vào ngay hôm nay nguyên công kích, đối với Bạch Nhạc mà nói, giống như là một lần đơn giản thí nghiệm.

Lẳng lặng đứng tại chỗ, Bạch Nhạc căn bản không có chút nào xuất kiếm dự định, vẻn vẹn chỉ là đưa ra hai ngón tay.

Ngón tay nhập lại làm kiếm!

Nhẹ nhàng điểm một cái, liền chợt có một cổ khủng bố kiếm khí phá không mà ra, liền như một thanh nhìn không thấy lợi kiếm bỗng nhiên bổ ra trước mặt tất cả trở ngại, Phương Nguyên cái kia khủng bố một kích, tại đây một ngón tay phía dưới, dễ dàng liền bị chém vỡ, thậm chí không thể nhấc lên một điểm sóng lớn.

"Phương tiên sinh thật lớn chiến trận, nhỏ như vậy động tĩnh, không khỏi quá khiến người ta thất vọng."

Tựa hồ chỉ là làm một kiện bé nhỏ không đáng kể việc nhỏ, Bạch Nhạc nhàn nhạt giễu cợt nói.

". . ."

Trong nháy mắt, Tam hoàng tử bọn hắn lưng cũng không khỏi toát ra một lớp mồ hôi lạnh, không thể tưởng tượng nổi nhìn Bạch Nhạc, trong mắt tràn đầy chấn động.

Mặc dù nghe nói Bạch Nhạc đã tại Duyện châu phá vỡ mà vào tinh hải, thật là tinh hải cùng tinh hải ở giữa cũng là có chênh lệch a, ai có thể nghĩ tới, chỉ chớp mắt ở giữa, Bạch Nhạc vậy mà đã cường đại đến loại này làm người ta khó hiểu cấp độ?

Khinh thường a!

Nếu như sớm biết Bạch Nhạc kinh khủng như vậy, coi như là mời được Phương Nguyên, bọn hắn cũng không trở thành như vậy tự phụ a!

Nhưng hôm nay mạnh miệng đều đã thả ra ngoài, coi như là muốn muốn lấy lại cũng không kịp.

Bây giờ cũng chỉ có thể trông cậy vào Phương Nguyên có thể áp chế Bạch Nhạc.

"Càn rỡ! Tiểu bối không biết trời cao đất rộng, ta hôm nay liền thay ngươi tôn trưởng hảo hảo giáo huấn ngươi một phen."

Một kích bị Bạch Nhạc đơn giản ngăn lại, Phương Nguyên cũng không khỏi có chút xấu hổ, chỉ là, cái này lại như cũ không đủ để để cho hắn

nhượng bộ.

Có thể trở thành Đại Càn hoàng thất cung phụng, Phương Nguyên tự nhiên cũng tuyệt đối không phải loại kia người sống tạm bợ có thể so với, một thân thực lực mặc dù phóng nhãn thiên hạ, cũng là cao thủ hàng đầu.

"Không quy củ không thành quy tắc, như ngươi như vậy cuồng bội, sớm muộn nhất định phải biết vị đắng, quỳ xuống cho ta!"

Bước ra một bước, trong một chớp mắt, Phương Nguyên liền trực tiếp thi triển ra sở trường thần thông.

Xung quanh!

Một thức này thần thông, tựa như cùng Phương Nguyên tên, chính là hắn tuyệt kỹ thành danh.

Trong tích tắc, không gian xung quanh phảng phất liền bị cố hóa, trở thành một phong bế không gian, lấy cường đại sức mạnh quy tắc, ước thúc tất cả lực lượng.

Nói là làm ngay!

Một câu đơn giản lời nói, từ Phương Nguyên trong miệng phun ra, liền giống như thần uy, không thể kháng cự.

Cơ hồ là trong nháy mắt, không gian xung quanh liền chợt bộc phát ra một cổ khủng bố áp lực, hung hăng hướng về Bạch Nhạc nghiền ép mà xuống, dường như muốn để cho Bạch Nhạc trực tiếp quỳ xuống ở trước mặt hắn.

Dạng này lực lượng, trên thực tế, đã có chút tiếp cận lĩnh vực quy tắc.

Nghiêm ngặt trên ý nghĩa mà nói, Phương Nguyên thực lực bản thân, thật cũng đã có chút tiếp cận hóa hư, chỉ cần tiến hơn một bước, để cho cái này phương viên không gian cố hóa, liền có thể đột phá, thực sự trở thành Hóa Hư cường giả.

Chỉ là cái này nhìn như đơn giản một bước cuối cùng, trên thực tế lại gian nan vạn phần, mặc dù Phương Nguyên hao hết tâm huyết, cũng cuối cùng vô pháp bước ra bước cuối cùng này.

Cũng chính là bằng vào cái này cường đại thần thông, tại Tinh Hải Cảnh bên trong, Phương Nguyên liền hầu như có đứng ở bất bại chi địa khí.

Đây cũng là hắn biết rõ Bạch Nhạc đã bước vào tinh hải, lại như cũ dám không nói Bạch Nhạc để vào mắt nguyên nhân căn bản.

Đổi bất kỳ một cái nào vừa mới bước vào tinh hải người, tại đây quy tắc áp chế dưới, coi như không đến mức thật quỳ xuống, cũng tất nhiên bị áp chế khó có thể nhúc nhích.

Chỉ tiếc, hết lần này tới lần khác hắn đối mặt người là Bạch Nhạc.

Từ Bạch Nhạc bắt đầu tu hành một khắc này bắt đầu, Bạch Nhạc thực lực, liền hoàn toàn không phải bình thường cảnh giới có khả năng hạn chế.

Cảm thụ được xung quanh cái kia khủng bố áp lực trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên người liền đột nhiên bốc lên lau một cái kiếm ý sắc bén!

Kiếm ý kia phảng phất có thể đâm thủng trời cao, trong nháy mắt lệnh Bạch Nhạc toàn thân huyết dịch phảng phất đều tùy theo sôi trào.

Oanh!

Không trung tuôn ra nổ vang, kiếm ý hung hãn đụng vào cái kia nghiền

ép mà xuống sức mạnh quy tắc, tuôn ra một hồi cường liệt trùng kích, nhưng chỉ là cái này trùng kích dư ba, thậm chí liền đủ để đơn giản chém giết Tinh Cung Cảnh cường giả.

Thực lực tuyệt đối phía trên, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn cùng đối phương có phát hiện, loại kia cường liệt áp chế lực , khiến cho Bạch Nhạc có một loại không thở nổi cảm giác đè nén.

Đến giờ phút nầy, cho dù là Bạch Nhạc, cũng không dám tiếp tục khinh thường xuống dưới, lật bàn tay một cái, Nghịch Ma Kiếm đột nhiên vào tay!

Một kiếm tới tay, Bạch Nhạc cả người khí thế liền đột nhiên tùy theo biến đổi!

Liền như một thanh lợi kiếm chợt ra khỏi vỏ, lộ ra cái kia tài năng tuyệt thế.

Lợi hại vô song!

Xung quanh quy tắc nghiền ép lực, phảng phất trong nháy mắt, liền bị kiếm ý xé rách.

"Cút ngay cho ta!"

Trong miệng phát sinh quát to một tiếng, sau một khắc Bạch Nhạc rồi đột nhiên nắm chặt kiếm trong tay, hung hãn hướng về Phương Nguyên chém tới.

Dễ như trở bàn tay!

Sở hữu ràng buộc, phảng phất tại một kiếm này ở giữa, đều đều hóa thành hư không.

Quy tắc vỡ nát, thật vất vả mới ngưng tụ thành sức mạnh quy tắc, thậm chí đỡ không được một kiếm trùng kích, trực tiếp hóa thành hư vô, tán loạn tại thiên địa ở giữa.

Hung hãn!

Hung hãn đến mức tận cùng, cho dù là Phương Nguyên mình cũng không nghĩ tới, Bạch Nhạc vậy mà lại lấy điên cuồng như vậy phương thức làm ra phản kích.

Cũng may Phương Nguyên dù sao cũng là tinh hải đỉnh phong cường giả, nhiều năm như vậy loại kia bản năng chiến đấu, rốt cục tại thời khắc nguy cấp cứu hắn một mạng.

Oanh!

Căn bản không có chút nào suy nghĩ thời gian, tinh hải chợt mở, cái kia huyễn lệ quang mang, cơ hồ là trong nháy mắt đem toàn bộ Lâm Tiên Lâu trong bọc.

Tinh hải hộ thể!

Trên thực tế, Phương Nguyên một thức này thần thông, cũng chỉ có tại tinh hải bên trong, mới có thể hoàn mỹ phát huy ra uy lực tới.

Chỉ là, Đại Càn Vương Triều quy tắc, tại trong vương thành động thủ, nhất định muốn đem quy mô khống chế tại nhất định trong phạm vi, không thể tùy ý xuất thủ, bằng không một khi xúc động Vương thành cấm chế, liền sẽ lọt vào cái kia khủng bố cấm đả kích.

Nhưng hôm nay, tại Bạch Nhạc trên tay thiệt thòi lớn, nhưng là để cho hắn đã triệt để mất lý trí.

Tinh hải một khi tế xuất, liền để cho Bạch Nhạc cũng đồng dạng cảm thụ

được một loại nguy cơ trí mạng cảm giác, hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc liền cũng đồng dạng tế xuất tinh hải!

Khủng bố trùng kích phía dưới, trong nháy mắt, toàn bộ Lâm Tiên Lâu hầu như liền trực tiếp hóa thành phế tích.

Cái kia huyễn lệ tinh hải, trong tích tắc chiếu sáng cả Vương thành.

Giờ khắc này, vô luận là Tam hoàng tử vẫn là người Diệp gia, da đầu cũng không khỏi tê dại một hồi.

Cục diện đã hoàn toàn thoát ly bọn họ khống chế.

Có trời mới biết, bao nhiêu năm Vương thành cũng chưa từng xảy ra dạng này sự tình, cơ hồ là trong tích tắc, toàn bộ Vương thành cao thủ tựa hồ cũng bị kinh động.

Kinh khủng hơn đúng, Vương thành phòng ngự trận pháp, đã ở trong nháy mắt liền kích hoạt, lộ ra một hồi đáng sợ áp lực, đồng thời hướng về Bạch Nhạc cùng Phương Nguyên hai người bao phủ tới.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 879: Vương thành đại trận

Lâm Tiên Lâu bị hủy!

Đây là bao nhiêu năm qua, đều chưa từng xảy ra sự tình.

Vương thành bên trong, cấm đấu nhau, đây là bao nhiêu năm qua, Đại Càn Vương Triều quy củ! Hơn nữa, Lâm Tiên Lâu bên trong, bản thân thì có cấm chế, Tinh Hải Cảnh phía dưới tồn tại, căn bản đừng nghĩ tổn thương Lâm Tiên Lâu căn cơ.

Còn như Tinh Hải Cảnh phía trên tồn tại, càng rõ ràng, toàn bộ Vương thành đều bao phủ tại pháp trận phía dưới, một khi phóng xuất ra tinh hải, ngay lập tức sẽ xúc động đại trận lực lượng, cấm chế phản phệ phía dưới, chính là Hóa Hư cường giả cũng phải kiêng kỵ ba phần, ai dám tự ý xuất thủ?

Trong tích tắc, Bạch Nhạc liền đột nhiên cảm thụ được một hồi nguy cơ trí mạng cảm giác.

Đó là một loại rõ ràng nhận biết, nếu như hắn lại dám tiếp tục xuất thủ, đại trận lực lượng, liền sẽ không lưu tình chút nào nghiền ép mà xuống, trực tiếp đưa hắn oanh sát.

May là Bạch Nhạc lại như thế nào tự phụ, cũng không dám lại tiếp tục xuất thủ, ý niệm trong đầu hơi hơi nhất chuyển, tinh hải chợt tiêu tán, vững vàng rơi xuống đất.

Cơ hồ là đồng thời, Phương Nguyên cũng đồng dạng thu liễm tinh hải, chỉ là trong mắt nhưng là hiện lên một tia thâm độc chi sắc.

Trên thực tế, xuất thủ thời điểm, Phương Nguyên sẽ không tồn hảo tâm.

Vương thành đại trận khủng bố đến mức nào, hắn ở lâu Vương thành tự nhiên không phải không biết đạo, nhưng dù cho như thế, còn dám dẫn đầu tế xuất tinh hải, cái này không chỉ có riêng là bị Bạch Nhạc bức, mà là tồn một phần thâm độc tâm tư ở bên trong.

Trong vương thành, một khi có Tinh Hải Cảnh cường giả xuất thủ, lập tức liền sẽ dẫn phát đại trận công kích.

Hắn dám ra tay, là bởi vì hắn bản thân liền là hoàng gia cung phụng, có lệnh bài thân phận tại, chỉ cần không phải điên cuồng đến, tại xúc động đại trận tình huống dưới, tiếp tục xuất thủ, liền sẽ không đưa tới đại trận công kích.

Chỉ khi nào Bạch Nhạc xuất thủ, nhưng là không còn đơn giản như vậy, đại trận phản kích phía dưới, mặc dù không đến mức trực tiếp giết chết Bạch Nhạc, cũng chí ít sẽ để cho Bạch Nhạc bị thương nặng.

Chỉ là, hắn lại hoàn toàn thật không ngờ, phát động đại trận sau đó, đại trận vậy mà cũng đồng dạng không có trực tiếp công kích Bạch Nhạc.

Điều này cũng làm cho hắn trong lòng, đối với Bạch Nhạc càng nhiều vài phần kiêng kỵ!

Diệp Huyền đại sư!

Toàn bộ Đại Càn Vương Triều, có biện pháp khống chế Vương thành đại trận lực lượng, liền chỉ có Diệp Huyền đại sư.

Tại không có thân phận lệnh bài tình huống dưới, cũng chỉ có Diệp Huyền đại sư mới có biện pháp, để cho đại trận nhận một cá nhân khí tức.

Rất hiển nhiên, Bạch Nhạc khí tức, đã bị Diệp Huyền đại sư ghi lại tại Vương thành trong đại trận, vì vậy tại xúc động đại trận sau đó, Bạch Nhạc mới đồng dạng không có trước tiên gặp đại trận công kích, chỉ là bị cảnh cáo mà thôi.

"Dừng tay!"

Trong khoảnh khắc, trong hoàng thành, vẫn như cũ có mấy bóng người bay tới, trực tiếp rơi vào trước người hai người.

"Người nào dám tại trong vương thành động thủ?"

Ngay tại lúc đó, phục hồi tinh thần lại Tam hoàng tử bọn hắn, liền vội vàng hành lễ.

"Gặp qua mấy vị tiên sinh!"

Con mắt hơi hơi nheo lại, Bạch Nhạc tự nhiên đoán được, bây giờ mấy cái này từ trong hoàng thành bay ra ngoài người, tất nhiên cũng đều là hoàng gia cung phụng, phụ trách Hoàng thành an toàn.

"Phương tiên sinh, đây là chuyện gì xảy ra?"

Lão giả cầm đầu trong mắt lộ ra vẻ tàn khốc, trực tiếp đưa mắt hướng về Phương Nguyên.

"Hứa lão!"

Dù là Phương Nguyên lại như thế nào kiêu căng, đối mặt lão giả này, cũng không thể không thu liễm vài phần, đàng hoàng hạ thấp người đáp, "Là tiểu bối vô tri! Ta bất quá không quen nhìn hắn kiêu ngạo dáng vẻ, giáo huấn vài phần, hắn liền dám trực tiếp ra tay với ta, hơn nữa xuất thủ cực kỳ tàn nhẫn, lúc này mới xúc động đại trận cấm chế."

Trong lúc nói chuyện, Hứa lão ánh mắt cũng đồng dạng rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Thoáng đảo qua, ý thức được đại trận không có trực tiếp công kích Bạch Nhạc, Hứa lão liền đã đoán được Bạch Nhạc thân phận, thật sâu xem Phương Nguyên liếc mắt, cái này mới mở miệng nói, "Bạch phủ chủ, chẳng lẽ không có ai nói qua cho ngươi, Vương thành bên trong cấm đấu nhau sao?"

Ngẩng đầu, nhìn đối phương, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp đạo, "Vãn bối vừa tới Vương thành, xác thực chưa từng biết quy củ như vậy."

Theo lý mà nói, Ngô Văn Uyên bọn họ là nhất định phải nhắc nhở Bạch Nhạc, có thể hết lần này tới lần khác vừa vào Vương thành, Bạch Nhạc liền trực tiếp đi Diệp Huyền đại sư quý phủ, hơn nữa trực tiếp ở lại. Ngô Văn Uyên bọn hắn căn bản là còn chưa kịp nhắc nhở Bạch Nhạc đây.

Còn như Diệp Huyền đại sư, cũng không biết vô tình hay là cố ý, nhưng là căn bản cũng không có nhắc qua chuyện này.

"Hứa lão, là ta sơ sẩy, quên nhắc nhở hắn, cũng xin Hứa lão đừng nên trách."

Trong lúc nói chuyện, thư sinh thân ảnh cũng theo đó xuất hiện ở trên trận, vừa mở miệng liền trực tiếp đem trách nhiệm kéo qua đi.

"Gặp qua tiên sinh!"

Trong nháy mắt, trừ Hứa lão bên ngoài, người khác nhất thời đồng thời hướng thư sinh hành lễ nói.

Luận thực lực, bọn hắn chưa chắc liền so thư sinh yếu, thật là, thư sinh thân phận là quá mẫn cảm, ở mức độ rất lớn, thư sinh thái độ, liền đại

biểu cho Diệp Huyền đại sư thái độ, ai dám coi như không quan trọng.

"Tiên sinh quá khách khí, bất quá là một chút việc nhỏ mà thôi! Người không biết không tội, chỉ cần sau này chú ý cũng chính là."

Hơi hơi ôm quyền, Hứa lão chậm rãi mở miệng nói.

Mặc dù Bạch Nhạc nói không biết đạo quy củ, thật là ra chuyện lớn như vậy tình, bình thường mà nói, tự nhiên là miễn không được trừng phạt khẽ đảo.

Có thể hết lần này tới lần khác thư sinh lúc này xuất hiện, hơn nữa vừa mở miệng đã đem trách nhiệm kéo qua đi, có tác dụng gì ý, tự nhiên chính là không cần nói cũng biết.

Loại tình huống này, chỉ cần không ngốc, tự nhiên liền không có cách nào khác truy cứu nữa Bạch Nhạc trách nhiệm.

Bất quá, Hứa lão nhưng cũng đồng dạng biểu đạt bất mãn.

Tất nhiên không xử lý Bạch Nhạc, như vậy đồng dạng, hắn cũng không có lý do xử lý Phương Nguyên sự tình, xem như là hai lần bỏ qua.

Tựa hồ căn bản cũng không có nhận thấy được Hứa lão dụng ý, thư sinh cũng đồng dạng không nhắc lại nữa Phương Nguyên sự tình, chỉ là hướng về Bạch Nhạc mở miệng nói, "Vương thành bên trong, cấm đấu nhau, nếu là thật có cái gì không phải là động thủ không thể sự tình, có thể đến Sinh Tử đài đi lên quyết sinh tử, những quy củ này, quay đầu ta để cho người ta cẩn thận nói cho ngươi."

"Đa tạ tiền bối!"

Hơi hơi khom người, Bạch Nhạc lần nữa nói tạ ơn.

"Tốt, nên làm cái gì làm cái gì a!" Khoát khoát tay, thư sinh ôn hòa mở miệng nói, "Đúng, Hứa lão, Lâm Tiên Lâu hủy, luôn là phải thường! Bất quá chủ nhân đã phân phó, Bạch Nhạc nguyên lai là khách, chuyện này tính tới quý phủ đi, tổn thất bao nhiêu, cùng nhau để cho Lâm Tiên Lâu người đến phủ tới tìm ta chính là."

Lời nói nói xong lời cuối cùng, chính là đối Hứa lão nói.

"Một chút việc nhỏ, bọn ta tự sẽ xử lý, cũng không cần làm phiền tiên sinh quan tâm."

Nghe được thư sinh lời nói, Tam hoàng tử vội vã tiếp lời nói.

Đùa gì thế!

Lâm Tiên Lâu hủy cũng liền hủy, ai dám đi hỏi Diệp Huyền phải bồi thường?

Vô luận thư sinh nói làm sao xinh đẹp, vô luận Lâm Tiên Lâu hậu trường là ai, thực có can đảm đến Diệp Huyền quý phủ muốn bồi thường, cách cái chết cũng liền không xa.

Hôm nay tràng, là hắn thoán, xảy ra chuyện, cũng tự nhiên muốn từ hắn tới xong việc.

Thái độ này, nhất định muốn có.

"Vậy thì đa tạ điện hạ." Khẽ vuốt cằm, thư sinh cũng không dài dòng, thẳng xoay người mà đi, phảng phất chỉ là tiện đường tới đi một vòng đồng dạng.

Thật sâu xem mọi người liếc mắt, Hứa lão cũng lập tức quay người hồi Hoàng thành.

Chuyện này tất nhiên còn có sau này ảnh hưởng, có thể chí ít biểu hiện ra, nhất định phải dừng ở đây.

Đây cũng là Diệp Huyền lực lượng, dù là chỉ là thư sinh đứng ra tới nói mấy câu, cũng đủ để bãi bình tất cả phiền phức.

Nhỏ bé hơi hí mắt ra, Bạch Nhạc trong lòng chuyển qua vô số ý niệm trong đầu, lại cũng không có lại tùy tiện mở miệng.

Rất hiển nhiên, xuất môn trước đó, thư sinh cũng đã đoán được kết quả này, nhưng lại vẫn không có nhắc nhở hắn, thậm chí ngược lại nói là xúi giục hắn buông tay đi làm, lúc này mới có kết quả này.

Đổi một câu nói. . . Một màn này, vốn là thư sinh muốn để cho hắn chứng kiến.

Trong lúc này, đến tột cùng có hàm nghĩa gì, không muốn chính hắn đi tìm hiểu.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 880: Định Viễn Hầu

"Ngài cảm thấy thế nào?"

Ngay tại Lâm Tiên Lâu cách đó không xa, một tòa không tầm thường chút nào trên tửu lâu, mấy người đứng ở bên cửa sổ, phía dưới tất cả thu hết mắt.

"Diệp Huyền cố ý đem hắn đẩy ra, không phải là cho chúng ta xem sao?"

Nhàn nhạt đáp một câu, trung niên ung dung trở lại trước bàn ngồi xuống tới.

"Diệp Huyền đi chỗ nào, điều tra ra sao?"

Toàn bộ Đại Càn Vương Triều, không, thậm chí phóng nhãn toàn bộ thiên hạ, dám đối Diệp Huyền gọi thẳng danh nhân, cũng có thể nói là phượng mao lân giác, nhưng này trung niên lại nói cực kỳ tự nhiên, liền phảng phất vốn nên như vậy đồng dạng.

Người bên cạnh, cũng không chút nào cho là ngang ngược.

Chỉ bằng điểm này, là có thể biết đối phương thân phận cao.

"Chắc là cùng hoàng thất bí truyền có quan hệ, chuyện cụ thể không tra được, chỉ biết là, bây giờ Diệp Huyền xác thực không có ở đây trong vương thành."

Khẽ lắc đầu, bên người một cái làn da ngăm đen hán tử trầm giọng đáp.

"Không có ở đây Vương thành. . . Cũng đã đủ đủ."

Trong mắt lộ ra một luồng tinh mang, trung niên chậm rãi mở miệng nói, "Tìm cơ hội va vào đi, không được thật làm cho người ta cho rằng, chúng ta Đại Càn Vương Triều cũng chỉ có Diệp gia mấy cái này phế vật."

"Ây!"

.. .

Từ Hàng đại sĩ đến, đạt được cực cao lễ ngộ.

Hoàng Đế bệ hạ tự mình tiếp kiến Từ Hàng đại sĩ, đồng thời trò chuyện với nhau thật vui, hứa hẹn tại trong vương thành, vì Từ Hàng đại sĩ tu kiến một tòa Đại Từ Ân Tự, dùng để truyền đạo thụ pháp, phát huy mạnh phật đạo.

Tương ứng, để báo đáp lại, Từ Hàng đại sĩ cũng tiếp thu quốc sư vị, trở thành Đại Càn Vương Triều trên danh nghĩa vị thứ nhất Hóa Hư cường giả, tọa trấn Vương thành.

Tin tức truyền ra thiên hạ chấn động.

Mỗi một vị Hóa Hư cường giả, đều là thế gian nhất đáng sợ tồn tại, từng cái đi về phía, đều có thể ở mức độ rất lớn quyết định thế lực bố cục.

Cho tới nay, Đại Càn Vương Triều đều cố thủ Ung châu một chỗ, có rất ít hướng bành trướng ý niệm trong đầu, cũng là bởi vì, Đại Càn Vương Triều thiếu khuyết một vị chân chính Hóa Hư cường giả.

Nhưng bây giờ, đây hết thảy lại cũng không giống nhau.

Cho dù là phản ứng trễ nải nữa người, cũng có thể ý thức được, ngủ đông đã lâu Đại Càn Vương Triều, chỉ sợ là thật muốn có đại động tác.

So với việc người khác, người trong cuộc, Bạch Nhạc không có cảm thấy cái gì ngoài ý muốn.

Trên thực tế, làm Từ Hàng đại sĩ với hắn một chỗ chạy tới Đại Càn Vương Triều thời điểm, trong lòng hắn cũng đã mơ hồ có một ít suy đoán, bây giờ cũng bất quá chỉ là chứng thực mà thôi.

Duy nhất để cho Bạch Nhạc có chút cân nhắc không chừng, là chuyện này bên trong, Diệp Huyền đại sư đến tột cùng đóng vai một cái dạng gì nhân vật.

Theo lý mà nói, Từ Hàng đại sĩ là Diệp Huyền đại sư từ nam hải mời đi ra, chuyện này phía sau, cần phải thiếu không hắn thôi động mới đúng, thật là, hết lần này tới lần khác, Từ Hàng đại sĩ trở thành quốc sư thời gian, lại vừa may chọn tại Diệp Huyền đại sư không có ở đây thời điểm.

Trong lúc này nếu nói là không có có huyền cơ gì, sợ là không ai tin tưởng.

Thân phận tới trình độ nhất định, nhất cử nhất động, từng cái nhìn như lơ đãng chi tiết nhỏ bên trong, đều tất nhiên tồn tại tất nhiên liên hệ.

Đây không phải là ai tính cách hoặc là phương thức làm việc quyết định, mà là địa vị quyết định.

Bạch Nhạc ở trong phủ ở bảy ngày, vẫn không có thu được Diệp Huyền đại sư trở về tin tức, mắc đi cầu biết đến, trong khoảng thời gian ngắn, Diệp Huyền đại sư sợ là sẽ không lộ diện.

Trầm ngâm một lúc lâu, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn mang ra Diệp phủ.

Ở tại Diệp Huyền quý phủ tự nhiên là an toàn nhất, thật là đồng dạng, chỉ cần ở bên trong, liền vĩnh viễn không biết bên ngoài đến tột cùng phát sinh cái gì.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, Diệp Huyền phủ đệ giống như là một cá nhân vì mở khu an toàn.

Có thể muốn chân chánh dung nhập Đại Càn Vương Triều, hiểu rõ bên trong huyền cơ, nhất định phải đi trước ra khu an toàn.

Dựa theo bình thường ăn khớp, từ Diệp Huyền nơi đây đi ra, Bạch Nhạc nên đi tìm Ngô Văn Uyên mới đúng, lấy Ngô Văn Uyên thân phận, cũng đủ để đơn giản cho Bạch Nhạc an bài xong tất cả.

Có thể cân nhắc nhiều lần, Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn buông tha cái ý niệm này.

Ngây người thời gian dài, hắn liền ẩn nhiên có chút có thể lý giải Diệp Huyền đại sư dụng ý.

Làm sao tới nơi này không trọng yếu, trọng yếu là. . . Nhất định muốn chân chính tham dự vào, thậm chí là không mang theo bất luận cái gì chủ quan thái độ tham dự vào, như vậy mới có thể chân chính đem hết thảy đều thấy rõ ràng, thấu triệt.

Bạch Nhạc cũng không thiếu linh thạch, cho nên, rất dễ dàng ngay tại trong vương thành mua một chỗ tòa nhà, mặc dù không tính lớn, nhưng lại chính thức xem như là sở hữu một chỗ, thuộc về mình nơi an thân.

Thay Bạch phủ chiêu bài, rất nhanh thì có khách tới cửa.

Ngô Văn Uyên, Thư Khánh Dương tự nhiên không cần phải nói, cho dù là người Diệp gia, thậm chí Tam hoàng tử, cũng đồng dạng phái người tống xuất lễ vật.

Đạo lý rất đơn giản, tất nhiên không đè ép được Bạch Nhạc, dĩ nhiên là nhất định phải làm ra bồi thường, lấy bảo đảm quan hệ sẽ không tiến một

bước chuyển biến xấu.

Mọi người đều là người thông minh, tự nhiên biết phải nên làm như thế nào ra lấy hay bỏ.

Chỉ là bất ngờ đúng, trừ những người này bên ngoài, rất mau tới một vị đặc thù khách nhân.

Định Viễn Hầu!

Nếu như là Bạch Nhạc vừa tới Vương thành thời điểm, khả năng còn không biết rõ, Định Viễn Hầu ý vị như thế nào, nhưng là bây giờ, có nhiều như vậy thiên giải! Đối với Đại Càn Vương Triều bây giờ thế cục, Bạch Nhạc liền đã có một chút giải.

Mà vô luận từ phương diện gì xem, Định Viễn Hầu, cũng không có nghi là bây giờ Đại Càn Vương Triều có ảnh hưởng nhất một trong những nhân vật.

Luận thân phận, Đại Càn Vương Triều nghiêm ngặt thi hành, không giống họ Vương quy củ, trừ hoàng thất người bên ngoài, tối cao cũng chỉ có thể Phong Công, thật là cái này từ ngàn năm nay, Đại Càn Vương Triều cũng vẻn vẹn vì mấy vị chết đi đại thần truy phong công tước vị! Trừ cái đó ra, hầu tước liền hầu như đã là tước vị cao nhất.

Luận thực lực, Định Viễn Hầu vốn là tinh hải đỉnh phong cường giả, hơn nữa còn là tòng quân lữ bên trong, một đường tuôn ra tới cường giả, cho tới nay, đều bị cho rằng là Đại Càn Vương Triều thực lực cường hãn nhất một trong mấy người.

Tối trọng yếu đúng, Định Viễn Hầu trong tay, còn nắm Ngự Lâm Quân!

Cái này bản thân liền là Đại Càn Vương Triều tối trọng yếu một cổ lực lượng, từ trước chỉ có hoàng đế tín nhiệm nhất người, mới có thể chấp

chưởng.

Chỉ bằng điểm này, là có thể biết Định Viễn Hầu thánh quyến.

Thậm chí Đương Kim Thánh Thượng, còn từng tự mình ban thưởng qua Định Viễn Hầu, một bức chữ, phía trên liền viết bốn chữ lớn Quốc chi trụ cột!

Không chút nào khoa trương nói, đây chính là Đại Càn Vương Triều thân phận tôn quý nhất đại nhân vật.

Nhưng hôm nay, Định Viễn Hầu lại tự thân lên môn, lại làm sao có thể không để cho Bạch Nhạc khiếp sợ.

Mặc dù Bạch Nhạc lại như thế nào ngạo khí, cũng không khả năng không nhìn loại này cường giả, nhận được tin tức sau đó, liền tự mình nghênh xuất phủ môn, đem Định Viễn Hầu đón vào.

"Không biết Định Viễn Hầu giá lâm, Bạch Nhạc không có từ xa tiếp đón, còn Hầu gia thứ tội!"

Chứng kiến Định Viễn Hầu, Bạch Nhạc mới phát hiện, vị này trong truyền thuyết Định Viễn Hầu, là một cái ngăm đen hán tử, manh mối ở giữa, lộ ra một cổ thiết huyết cương nghị, cả người lộ ra một loại sát khí, rồi lại không mất ôn hòa một mặt.

"Bạch phủ chủ khách khí!"

Khẽ gật đầu, Định Viễn Hầu tùy ý mở miệng nói, "Là bản hầu tới vội vàng."

"Hầu gia mời!"

Tự tay làm một cái mời thủ thế, Bạch Nhạc nhất thời đem đối phương

đón vào trong phủ.

Vừa mới mua phủ đệ, hạ nhân cũng cũng đều rất mới lạ, càng là cho tới bây giờ chưa thấy qua Định Viễn Hầu loại này đại nhân vật, đã sớm đã dọa sợ, Bạch Nhạc chỉ phải tự mình động thủ, ngâm vào nước dâng trà thơm, lúc này mới cùng Định Viễn Hầu phân chủ yếu và thứ yếu ngồi xuống.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 881: Cô thần

"Bạch phủ chủ, bản hầu người chân thật nói lời thẳng thắn, nếu có chỗ đắc tội, hy vọng lượng thứ."

Hơi hơi ôm quyền, Định Viễn Hầu trầm giọng mở miệng nói.

Mặc dù ngồi ở vị trí cao, thật là Định Viễn Hầu chỗ thích ứng, lại rõ ràng vẫn là quân nhân cái kia một bộ, dứt khoát, căn bản không có chút nào cùng Bạch Nhạc khách sáo ý tứ.

"Hầu gia mời nói!"

Ánh mắt hơi hơi chút ngưng, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói.

Cùng trước kia đối mặt Tam hoàng tử, hoặc là Diệp gia nhị gia bọn hắn thời điểm hoàn toàn bất đồng, Bạch Nhạc tại Định Viễn Hầu trên người, cảm thụ được là loại kia chân chính thuộc về cường giả tự tin.

"Bạch phủ chủ cùng Thất hoàng tử đi quá gần!"

Không có nửa điểm khách sáo, Định Viễn Hầu trầm giọng mở miệng nói, "Mấy vị hoàng tử đều lo lắng vị trí kia, bọn hắn tự mình làm sao tranh, đó là bọn họ sự tình! Có thể đương kim bệ hạ, tuổi xuân đang độ, còn chưa tới có thể bỏ mặc không quan tâm thời điểm. Bạch phủ chủ trước đó tại phía xa Thanh châu, là thái độ gì, cũng không trọng yếu, có thể tất nhiên đến Vương thành, liền không nên lại như thế tùy ý."

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc cũng không nghĩ đến Định Viễn Hầu vậy mà ngay thẳng như vậy, một điểm phạm vi cũng không có nhiễu, nhắm thẳng vào đoạt chích chi tranh.

Chỉ là, nghĩ đến Định Viễn Hầu thân phận, Bạch Nhạc cũng liền thoải mái.

Định Viễn Hầu sâu đến Đương Kim Thánh Thượng tín nhiệm, nhưng loại này tín nhiệm đại giới, chính là hắn nhất định phải thủy chung là cô thần!

Hắn chẳng những không thể cùng khác thế lực có cái gì dây dưa, hơn nữa, cũng tuyệt đối không thể cuốn vào hoàng tử đoạt chích bên trong, bằng không, Đương Kim Thánh Thượng, liền tất phải cái thứ nhất không tha cho hắn.

Như vậy. . .

"Hầu gia lời này, là ngươi chính mình ý tứ, vẫn là. . ."

Ánh mắt hướng về Định Viễn Hầu, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng hỏi.

Chỉ là một câu nói này, liền để cho Định Viễn Hầu trong con mắt nhiều hơn một phần vẻ tán thưởng.

Một câu đơn giản lời nói, liền có thể để cho Bạch Nhạc nhanh như vậy nghĩ rõ ràng bên trong các đốt ngón tay, chính là đáng quý.

"Nào đó nghe thấy Bạch phủ chủ, thuở nhỏ am hiểu thi thư, thế sự đạt đến lão luyện, hôm nay gặp mặt, quả thực danh bất hư truyền."

Định Viễn Hầu cũng không có trực tiếp giải thích, nhưng này một câu chỉ tốt ở bề ngoài lời nói, cũng đã là giải thích.

Đương nhiên, một câu nói này bên trong, cũng đồng dạng để lộ ra một cái tin tức.

Về Bạch Nhạc thân phận, bối cảnh , bất kỳ cái gì tất cả có thể tra được tư

liệu, sợ rằng đối phương đều đã nắm giữ.

Đây cũng là tự nhiên bao quát, Bạch Nhạc tại Bắc Đẩu sơn, ngưng tụ thành ba nghìn trượng tinh hải tin tức.

Đổi một câu nói, đối phương vô cùng rõ ràng Bạch Nhạc thực lực.

Chỉ bằng điểm này, liền hoàn toàn không phải Diệp gia chi lưu có khả năng bằng được.

"Hầu gia khen nhầm."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Bạch Nhạc bất quá ở chếch Thanh châu một góc, bây giờ vào Vương thành, cũng bất quá là tới vấn an Diệp Huyền đại sư, cùng Thất hoàng tử cũng không có có quan hệ trực tiếp."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Đương nhiên, ta cùng với Thất hoàng tử, Khánh Dương công tử, cũng đều có một chút quan hệ cá nhân! Có chút tình huống dưới, tự nhiên cũng sẽ xuất thủ tương trợ. Nhưng cái này không có nghĩa là, ta sẽ ủng hộ vô điều kiện bọn hắn."

"Bạch phủ chủ là một người thông minh." Gật đầu, Định Viễn Hầu nhẹ giọng nói.

Nói tới mức này, song phương thái độ liền đều đã cho thấy, còn như càng sâu một tầng thứ sự tình, khả năng liền không phải nói mấy câu chỗ có thể nói rõ, tự nhiên cũng liền không cần nhiều lời.

"Ta nghe nói, Bạch phủ chủ từng vây ở Bán Thần Lĩnh Vực, là Từ Hàng đại sĩ xuất thủ, mới cứu ngươi ra tới."

Thoại phong nhất chuyển, Định Viễn Hầu lần nữa mở miệng nói.

"Không sai!"

Tâm niệm vừa động, Bạch Nhạc liền minh bạch, chuyện này tất nhiên cùng Từ Hàng đại sĩ trở thành quốc sư sự tình có quan hệ.

"Nói như thế, Bạch phủ chủ cùng Từ Hàng đại sĩ quan hệ cũng không tệ, mùng một tháng sau, Đại Từ Ân Tự liền sẽ xây xong, đến lúc đó, sẽ ở Đại Từ Ân Tự cử hành Thủy Lục Đại Hội! Từ Hàng đại sĩ cũng sẽ chính thức trở thành triều đại quốc sư, Bạch phủ chủ nếu như vô sự, không ngại cũng đi xem lễ."

"Có mong muốn vậy!"

Chân mày hơi nhíu, Bạch Nhạc cũng không do dự, trực tiếp liền đáp ứng.

Mặc dù bản năng biết, trong lúc này tất có huyền cơ, có thể nói tới mức này, Bạch Nhạc xác thực không có cự tuyệt lý do.

"Đã như vậy, bản hầu liền không ở thêm."

Chợt đứng dậy, Định Viễn Hầu trầm giọng nói rằng.

Nên nói nói xong, liền một khắc cũng sẽ không nhiều lưu, đây cũng là Định Viễn Hầu tác phong.

Cũng là hắn đối Bạch Nhạc thái độ!

Không có quan hệ cá nhân, có chỉ là đơn giản nhất giải quyết việc chung.

"Cung tiễn Hầu gia!"

Đứng dậy theo, Bạch Nhạc ôm quyền đem Định Viễn Hầu tống xuất phòng khách.

"Đúng."

Ly khai lúc, tựa hồ nhớ tới cái gì, Định Viễn Hầu nói lần nữa, "Đại Càn Vương Triều là cái nói quy củ địa phương, lần trước Lâm Tiên Lâu loại sự tình này, ta không hy vọng lại có lần thứ hai, Bạch phủ chủ minh bạch ta ý tứ sao?"

Mặc dù bởi vì thư sinh đứng ra, lần trước sự tình, không, có thể cũng không có nghĩa là, chuyện này cũng đã triệt để kết thúc.

Bây giờ Định Viễn Hầu thái độ, hiển nhiên chính là ảnh hưởng một trong.

Chỉ là, lần này, Bạch Nhạc nhưng không có lập tức bằng lòng.

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói, "Người không phạm Ta Ta không phạm Người, Định Viễn Hầu nếu biết lúc đầu sự tình, liền phải biết, sự tình không phải ta bốc lên!"

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Hầu gia nói, Đại Càn Vương Triều là nói quy củ địa phương, vậy liền ai ai đều tuân theo quy củ mới được! Hầu gia nghĩ sao?"

"Dưới chân Thiên Tử, vương tử phạm pháp thứ dân cùng tội! Điểm này, Bạch phủ chủ tận có thể yên tâm."

Xoay người, Định Viễn Hầu từ tốn nói, "Chỉ là muốn nhắc nhở Bạch phủ chủ một điểm, trong vương thành, không chỉ có trận pháp cấm chế, còn có Ngự Lâm Quân!"

Quẳng xuống câu nói này, Định Viễn Hầu lúc này xoay người mà đi.

"Ngự Lâm Quân sao?"

Nhìn Định Viễn Hầu rời đi bóng lưng, Bạch Nhạc không khỏi chậm rãi lập lại.

Nếu như nói, ngay từ đầu Bạch Nhạc cho rằng, Định Viễn Hầu đều là một cái cô thần, như vậy bây giờ, nhưng cũng đồng dạng có chút thật không dám xác định.

Lâm Tiên Lâu cái kia một trận xung đột, nói đến, chính là cùng Tam hoàng tử, cùng Diệp gia xung đột.

Định Viễn Hầu đột nhiên đề lên cái này, hiển nhiên là có nhất định thiên vị ý tứ.

Như vậy Định Viễn Hầu chân chính lập trường là cái gì, cũng đồng dạng còn nghi vấn.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc cũng không khỏi tự tay xoa xoa huyệt Thái Dương.

Đại Càn Vương Triều thế cục, nếu so với trong tưởng tượng, phức tạp hơn nhiều!

Mặc dù biểu hiện ra khắp nơi hòa bình, nhưng trên thực tế, nhìn không thấy địa phương , đồng dạng tràn đầy đao quang kiếm ảnh, thậm chí khả năng so với cái kia thấy được uy hiếp, càng nguy hiểm!

"Công tử, có vị Diệp tiểu thư tới. . ."

Ngay tại Bạch Nhạc suy tư những thứ này đồng thời, trong phủ người hầu lần nữa tiến lên hồi bẩm.

Nghe nói như thế, Bạch Nhạc không khỏi càng nhức đầu vài phần.

Không cần hỏi, hắn cũng minh bạch, tới tất nhiên là Diệp Hiểu Nhân.

Đã nhiều ngày, đem Diệp Hiểu Nhân ném ở Diệp phủ bên trong, quả nhiên Diệp Hiểu Nhân vẫn là không nhịn được, lại cùng qua đây.

Nữ nhân này thật đúng là đem mình làm nữ chủ nhân.

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhàn nhạt phân phó nói, "Mời nàng vào đi, các ngươi nghe nàng phân phó là được. . . Từ hôm nay trở đi, nàng cũng nơi này."

Mặc kệ tâm nghĩ như thế nào, có thể Diệp Hiểu Nhân tất nhiên đến, Bạch Nhạc liền không có đem nàng đuổi ra ngoài đạo lý.

Diệp gia, thật là có một loại âm hồn bất tán cảm giác a.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 882: Đại Từ Ân Tự

Tu kiến Đại Từ Ân Tự, tự nhiên là hạng nhất to lớn công trình, nếu như từ người bình thường tu kiến, chí ít cũng phải một năm nửa năm mới có thể hoàn thành.

Thật là nếu như từ tu hành giả để xây dựng, thời gian dĩ nhiên là rút ngắn thật nhiều.

Vì Từ Hàng đại sĩ tu kiến Đại Từ Ân Tự, là hoàng đế tự mình hạ chỉ , khiến cho Định Viễn Hầu đốc thúc đại sự, toàn bộ Đại Càn Vương Triều lực lượng đều bị điều động.

Chỉ là Tinh Hải Cảnh cao thủ, liền điều động ba vị, Tinh Cung Cảnh cường giả hơn mười vị, Linh Phủ Cảnh càng là vô số kể!

Ngày đêm đẩy nhanh tốc độ phía dưới, bất quá ngắn ngủi nửa tháng, Đại Từ Ân Tự liền đã đại thể hoàn công.

Mặc dù còn có một chút cẩn thận địa phương, yêu cầu chậm rãi đánh bóng, thế nhưng tu kiến tới mức này, cũng đã có thể cử hành Thủy Lục Đại Hội.

Nói là mùng một tháng sau cử hành Thủy Lục Đại Hội, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng cuối cùng không có khả năng thật đợi được thời điểm lại đi.

Đại Từ Ân Tự vừa mới tu kiến hoàn thành, Bạch Nhạc liền chạy tới tiếp Từ Hàng đại sĩ.

Phật đạo mặc dù hồi lâu không hiện thế, nhưng trên thực tế, tại thế tục ở giữa, phật đạo, cũng vẫn có rất vững chắc cơ sở.

Đại Từ Ân Tự mới vừa xây xong, cũng đã có thật nhiều tự nguyện tới dâng hương tín đồ.

Huống chi Ung châu bầu không khí vốn là mở ra, bất quá là đối với ma đạo, vẫn là phật đạo đều có rất bọc lớn dung tính.

Tin tức một truyền ra, Ung châu liền có không phải tăng lữ từ các nơi chạy tới.

Đương nhiên, những thứ này tăng lữ phần lớn thật đều là người thường, cũng không có chân chính phương pháp tu hành, bất quá, đối với Từ Hàng đại sĩ mà nói, cái này đã đủ đủ.

"Tiểu tử bái kiến đại sĩ."

Trong đại điện dâng một nén nhang, Bạch Nhạc lúc này mới tiến lên bái kiến Từ Hàng đại sĩ.

"A di đà phật, Bạch thí chủ có lòng."

Hạ thấp người hoàn lễ, Từ Hàng đại sĩ nhẹ giọng mở miệng nói.

"Nghe nói, đại sĩ đem tại mùng một tháng sau tổ chức Thủy Lục Đại Hội, không biết nhưng có tiểu tử có thể giúp một tay sự tình?"

Nhìn Từ Hàng đại sĩ, Bạch Nhạc theo mở miệng hỏi.

"Làm phiền Bạch thí chủ quan tâm, bần ni đã có chuẩn bị, hành động này chính là vì tuyên dương phật hiệu, tự nhiên từ bần ni một mình gánh chịu."

Thủy Lục Đại Hội vốn là phật giáo việc trọng đại, đã có hơn ngàn năm không có tổ chức qua.

Bây giờ Từ Hàng đại sĩ tự mình dẫn đầu, tự nhiên muốn đem cúng bái hành lễ làm thật xinh đẹp.

Bạch Nhạc cũng không phải là phật giáo tín đồ, Từ Hàng đại sĩ tự nhiên cũng biết, lời này cũng bất quá chỉ là khách khí mà thôi.

"Diệp Huyền đại sư cùng đại sĩ cũng là bạn cũ, cũng không biết mùng một tháng sau, có thể hay không gấp trở về, nếu như không có ở đây. . . Vậy cũng không khỏi quá tiếc nuối."

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc rất tự nhiên liền đem trọng tâm câu chuyện dẫn tới Diệp Huyền đại sư trên người.

Bây giờ không gặp được Diệp Huyền đại sư, rất nhiều chuyện, Bạch Nhạc tự nhiên chỉ có thể từ Từ Hàng đại sĩ phản ứng tới phỏng đoán dụng ý.

"A di đà phật!"

Nhẹ tuyên một tiếng phật hiệu, Từ Hàng đại sĩ cái này mới mở miệng nói, "Bần ni cũng hy vọng Diệp Huyền đại sư có thể tự mình đến đây, chỉ là, thế sự há có thể tận như người nguyện."

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc trong lòng liền dĩ nhiên minh bạch qua đây.

Mọi người đều là người thông minh, lời nói tự nhiên không cần phải nói quá rõ.

Rất hiển nhiên, chuyện này Diệp Huyền đại sư chắc là không biết, hoặc là chí ít cũng là không có tỏ thái độ đồng ý.

Bằng không, cho dù là thật tới không, cũng không phải nói như vậy từ.

Trong đầu lần nữa hiện ra, trước đó tại Diệp phủ bên trong nhìn thấy Diệp Huyền đại sư tình cảnh.

Lúc trước, Bạch Nhạc liền đã từng hỏi qua Diệp Huyền đại sư, đối với Từ Hàng đại sĩ là thái độ gì, chỉ là, Diệp Huyền đại sư lại tránh không đáp, mà là trái lại nói cho Bạch Nhạc, trọng yếu không phải hắn thái độ, mà là Bạch Nhạc bản thân thái độ.

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Nhạc cũng liền phản ứng kịp.

Chuyện này, Diệp Huyền đại sư căn bản là muốn để cho hắn tự động xử lý.

Nhưng cũng đúng là như vậy, mới khiến cho Bạch Nhạc càng phát ra có chút nhức đầu.

"A di đà phật!"

Nhìn Bạch Nhạc, Từ Hàng đại sĩ nhẹ giọng mở miệng nói, "Mượn lấy hôm nay cơ hội, bần ni cũng muốn chính thức mời Bạch thí chủ, tới tham gia Thủy Lục Đại Hội, không biết Bạch thí chủ có nguyện ý hay không?"

.. .

"Nhân sinh sẽ có lúc gặp lại a!"

Ngay tại Bạch Nhạc có chút chần chờ, còn không có quyết định chủ ý thời điểm, bên ngoài đại điện đột nhiên truyền đến một hồi tiếng cười, mấy người từ bên ngoài đi tới, nhẹ giọng mở miệng nói.

Vô ý thức xoay đầu lại, Bạch Nhạc nhất thời liền chứng kiến một cái thân ảnh quen thuộc.

"Bạch phủ chủ, Đạo Lăng sơn từ biệt, không nghĩ tới vậy mà chúng ta nhanh như vậy, lại gặp mặt."

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Tiêu huynh vậy mà cũng đến Vương thành, quả thật là nhân sinh sẽ có lúc gặp lại a."

Thái Cực Đạo, Tiêu Dật Phong!

Lúc trước tại Đạo Lăng Thiên Tông thời điểm, từ vừa mới bắt đầu, Thái Cực Đạo liền đối Bạch Nhạc, hoặc có lẽ là, đối Đại Càn Vương Triều người, tràn ngập địch ý.

Bắt đầu từ lúc đó, Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, Thái Cực Đạo cùng Đại Càn Vương Triều ở giữa, là có thêm rất ân sâu oán.

Bây giờ, Thái Cực Đạo người xuất hiện ở Vương thành, thậm chí là trực tiếp xuất hiện tại đây vừa mới tu kiến tốt Đại Từ Ân Tự, sợ rằng có thể tuyệt đối không phải vô tình gặp được đơn giản như vậy.

"Nghe nói Bạch huynh, một bước vào tinh hải, là được liền hoàn mỹ tinh hải, xác thực làm người ta ước ao! Nếu là có cơ hội, ngược lại là muốn lại thỉnh giáo một chút Bạch huynh cao chiêu."

Mỉm cười, Tiêu Dật Phong tùy ý mở miệng nói.

Mặc dù cách xa nhau thời gian cũng không tính lâu lắm, có thể hiển nhiên, Tiêu Dật Phong cũng đồng dạng đã bước vào Tinh Hải Cảnh.

Trên thực tế, trước đây bước vào thượng cổ cấm địa mấy cái đỉnh tiêm thiên tài, cũng đã là tiếp cận đột phá cảnh giới.

Miễn là còn sống từ thượng cổ cấm địa bên trong đi ra, liền không khó đột phá.

Ngược lại là, Bạch Nhạc thật là khoảng cách đột phá xa nhất một cái, chỉ là lại mượn lấy Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, thu được thần chi bản nguyên, lúc này mới rút ngắn thật nhiều thời gian tu luyện, một lần hành động đột phá.

Đương nhiên, tại thượng cổ cấm địa bên trong, mặc dù Tiêu Dật Phong cũng không phải là Bạch Nhạc đối thủ.

Có thể vậy cũng đã là Tinh Cung Cảnh thời điểm sự tình, một khi bước vào tinh hải, chính là một loại cảnh giới khác.

Rất hiển nhiên, Tiêu Dật Phong cũng giống vậy thực lực tăng vọt, bây giờ thậm chí có lòng tin sẽ cùng Bạch Nhạc đánh một trận, thậm chí là thắng được Bạch Nhạc.

Bất quá, rất hiển nhiên, nơi đây cũng không phải là động thủ địa phương.

Vương thành cấm chế có thể tuyệt đối không phải đùa giỡn.

"Cơ hội tự nhiên cuối cùng sẽ có." Mỉm cười, Bạch Nhạc cũng đồng dạng vẫn chưa cự tuyệt, theo miệng nói rằng, "Ngược lại là Tiêu huynh, tất nhiên đến, không dâng một nén nhang sao?"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Tiêu Dật Phong chân mày hơi nhíu, đạm nhiên mở miệng nói, "Bạch huynh không cần châm ngòi, Tiêu mỗ không tin phật!"

Nói đến đây, Tiêu Dật Phong cũng sẽ không phản ứng Bạch Nhạc, ngược lại chuyển hướng Từ Hàng đại sĩ khom mình hành lễ đạo, "Từ Hàng đại sĩ, nghe đại danh đã lâu! Nghe nói đại sĩ muốn cử hành Thủy Lục Đại Hội, Tiêu mỗ đại biểu Thái Cực Đạo, hướng đại sĩ chúc."

"A di đà phật!"

Phảng phất cũng không nhận thấy được Tiêu Dật Phong trong lời nói địch ý, Từ Hàng đại sĩ nhẹ giọng nói, "Ở xa tới là khách, bần ni cám ơn thí chủ hảo ý."

"Đại sĩ khách khí."

Lắc đầu, Tiêu Dật Phong nhàn nhạt mở miệng nói, "Phật đạo lâu không ra mắt, sự tình có thể sẽ không thuận lợi như vậy, đại sĩ nên có một chuẩn bị tâm lý mới tốt."

"Người xuất gia, không hỏi thế tục! Không gây chuyện! Nếu là thật có gì ngoài ý muốn, cũng tự có ngã phật che chở."

"Tức là người xuất gia, cần gì phải nhập thế. . . Đại sĩ, lấy lẫn nhau."

"Phật độ chúng sinh!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 883: Thủy Lục Đại Hội

"Tốt một câu phật độ chúng sinh, nguyện đại sĩ thật có phần này ý chí mới tốt."

Khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, Tiêu Dật Phong có ý riêng mở miệng nói.

Ngắn ngủi gặp mặt, chính là tan rã trong không vui.

Chỉ bằng một cái Tiêu Dật Phong, tự nhiên là không có tư cách cùng Từ Hàng đại sĩ gọi nhịp, thật là sau lưng của hắn lại có Thái Cực Đạo, từ trình độ nào đó mà nói, Tiêu Dật Phong bây giờ thái độ, chính là Thái Cực Đạo thái độ.

Chỗ tốt là, Bạch Nhạc cũng mượn cơ hội này cáo từ, cũng không có cho ra một cái xác định đáp án.

Bằng trực giác, Bạch Nhạc cũng có thể đoán được, lần này Thủy Lục Đại Hội tất nhiên sẽ liên tục khó khăn.

Một vị Hóa Hư cường giả, hơn nữa còn là lâu không xuất thế phật đạo cường giả, đột nhiên trở thành Đại Càn Vương Triều quốc sư, trắng trợn tuyên dương phật giáo.

Dùng đầu ngón chân muốn, cũng biết sẽ không dễ dàng như vậy.

Thái Cực Đạo bây giờ đã lộ diện, Tiên Du Kiếm Cung cùng Đạo Lăng Thiên Tông, chẳng lẽ liền thực biết ngồi yên không lý đến hay sao?

Thật Bạch Nhạc rất muốn tìm cơ hội, lại theo Tiêu Dật Phong giải một ít tình huống.

Chỉ là, thân phận của hắn lại đã định trước, hắn không có khả năng tự mình cùng Tiêu Dật Phong có cái gì giao lưu.

Không nói đến à, Ma Quân truyền nhân thân phận, có thể hay không để cho đối phương nguyện ý giao lưu.

Nhưng chỉ là bây giờ, Diệp Huyền đại sư không có tỏ thái độ rõ ràng dưới tình huống, Bạch Nhạc liền đã định trước không thể đơn giản lộ ra cái gì tính khuynh hướng tới.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Chỉ chớp mắt, cũng đã là ngày mùng 1 tháng 10.

Thủy Lục Đại Hội đúng hạn tổ chức.

Trời còn chưa sáng, cũng đã có vô số dân chúng hướng về Đại Từ Ân Tự tụ lại mà đi.

Những thứ này dân chúng bình thường cũng mặc kệ cái gì Đạo Ma chi Tranh, không biết phật đạo một lần nữa xuất thế ý vị như thế nào.

Đối với bọn hắn mà nói, Thủy Lục Đại Hội chính là một trận náo nhiệt.

Một trận bọn hắn có thể tự mình tham dự náo nhiệt.

Thủy Lục Đại Hội, còn gọi là thuỷ bộ đạo tràng.

Bản thân liền là phật giáo lớn nhất thịnh hội, Đại Từ Ân Tự tại hoàng thất duy trì dưới, càng là đủ loại tài nguyên, đủ loại yêu cầu đều cung cấp.

Toàn bộ Đại Từ Ân Tự bên trong, thiết hạ vài tòa pháp đàn, có tăng lữ ở

trên tuyên truyền phật giáo giáo lí.

Còn cung cấp miễn phí thức ăn chay bố thí thiên hạ.

Vì cam đoan an toàn, Định Viễn Hầu càng đem Ngự Lâm Quân đều trực tiếp phái qua đây, tại Đại Từ Ân Tự tuần thú, duy trì trật tự.

Bạch Nhạc lúc chạy đến sau khi, toàn bộ Đại Từ Ân Tự hầu như đều đã bị chật ních.

Cũng may, lấy Bạch Nhạc thân phận, cũng cũng không cần cùng người khác một chỗ chen.

Người vừa đến, liền lập tức có người dẫn đường đem Bạch Nhạc dẫn vào Đại Từ Ân Tự chỗ sâu.

Bạch Nhạc quan sát tỉ mỉ xung quanh, lúc này mới chú ý tới, trong đám người, cũng không có thiếu người quen.

Ngô Văn Uyên, Thư Khánh Dương, Tam hoàng tử, Thập Nhất hoàng tử, cùng với người Diệp gia, thình lình đều tại liệt.

Trừ cái đó ra, Bạch Nhạc còn ở trong đám người, chứng kiến Thái Cực Đạo, Tiên Du Kiếm Cung đệ tử, mặc dù bây giờ đều nhìn phi thường an tĩnh, có thể rất hiển nhiên, đối phương không thể nào là thật đến xem náo nhiệt.

Chỉ là làm Bạch Nhạc hơi có chút ngoài ý muốn đúng, ở chỗ này, cũng không nhìn thấy Đạo Lăng Thiên Tông người.

... .

"Hầu gia, vừa mới nhận được tin tức. . . Đạo Lăng Thánh Nữ, đã tiến vào Vương thành."

Hầu như ngay tại Bạch Nhạc đánh giá xung quanh đồng thời, Định Viễn Hầu bên này liền đã được đến tin tức.

Nguyên bản một mực thần sắc đều không có gì thay đổi Định Viễn Hầu, nghe được tin tức này thời điểm, trong lòng cũng không khỏi hơi hơi trầm xuống.

Mặc dù đã sớm đoán được Đạo Lăng Thiên Tông đồng dạng sẽ không không đếm xỉa đến, thật là chính nghe nói Đạo Lăng Thánh Nữ lúc chạy đến sau khi, lại khó tránh khỏi có chút nói không nên lời áp lực.

Dù là vị này Đạo Lăng Thánh Nữ, cũng bất quá mới vừa bước vào Tinh Hải Cảnh không lâu.

Có thể chỉ bằng tên này, cái thân phận này, liền đủ để khiến bất luận kẻ nào trong lòng còn có cố kỵ.

"Người ở đâu?"

Xoay người lại, Định Viễn Hầu trầm giọng hỏi.

"Không biết!"

Cười khổ một tiếng, vừa mới hồi lời nói thị vệ kia bất đắc dĩ mở miệng nói.

"Diệp Huyền đại sư không có ở đây, thư sinh cự tuyệt theo chúng ta gặp mặt. . . Không có Vương thành đại trận phối hợp, chúng ta căn bản không có khả năng tìm được Đạo Lăng Thánh Nữ vị trí."

Vương thành sở dĩ cường đại, nguyên nhân trọng yếu nhất, cũng là bởi vì Vương thành là ở Diệp Huyền đại sư khống chế hạ.

Bây giờ Diệp Huyền đại sư không có ở đây, thiếu chủ trận chi nhân, uy lực tự nhiên liền giảm đi.

Đạo Lăng Thánh Nữ loại thực lực này, chỉ cần không muốn bị người khác phát hiện, chính là nhiều hơn nữa người nhìn chằm chằm, cũng rất khó phát hiện tung tích.

Hơi trầm ngâm một chút, Định Viễn Hầu trầm giọng phân phó nói, "Vậy cũng không cần quản, còn có một cái canh giờ, Từ Hàng đại sĩ liền sẽ lên đài cách nói! Đến lúc đó, những người này tự nhiên đều sẽ nhảy ra."

"Sợ là sợ. . . Không có Diệp Huyền đại sư tại, không trấn áp được những người này a!"

Cười khổ một tiếng, thị vệ kia bất đắc dĩ mở miệng nói.

Định Viễn Hầu mặc dù cường thế, thật là vậy cũng phải phân đối ai vậy, đối mặt tam đại thiên tông, lại ai có thể cường thế?

"Làm ngươi sự tình, những thứ này không tới phiên ngươi lắm miệng."

Sắc mặt biến thành hơi trầm xuống một cái, Định Viễn Hầu lạnh giọng mắng.

"Ây!"

Bị rầy một câu, thị vệ kia nhất thời thành thật hạ xuống.

Chỉ là, Định Viễn Hầu trong mắt cũng đồng dạng hiện lên một tia phức tạp, hôm nay cục diện này, cuối cùng sẽ đi hướng phương hướng nào, ai cũng không dám khẳng định.

... ...

"Tự chui đầu vào rọ!"

Đứng cách Đại Từ Ân Tự không xa địa phương, Vân Mộng Chân cùng một vị lão giả lẳng lặng nhìn trước mắt tất cả, lão giả khinh thường mở miệng nói.

Xung quanh rõ ràng có không ít người, nhưng lại phảng phất đều căn bản nhìn không thấy Vân Mộng Chân cùng lão giả kia.

Nếu là có cường giả tại phụ cận, liền có thể phát hiện, Vân Mộng Chân bọn hắn bây giờ lập đủ vùng không gian này, phảng phất đều bị tách rời đi ra ngoài.

Đây tuyệt đối là Hóa Hư cường giả mới có thủ đoạn.

"Nam Hải Phổ Đà sơn truyền thừa cực kỳ bất phàm, ngày xưa sư tôn liền từng đề cập qua, phật đạo thần thông, rất có chỗ bất phàm! Sợ không được khinh thường." Lắc đầu, Vân Mộng Chân nhẹ giọng nói.

"Thánh nữ lo ngại! Từ Hàng tuy bất phàm, nhưng lại cũng cuối cùng chỉ là ở chếch hải ngoại mà thôi. . . Trên đời này, chỉ có một cái Thông Thiên Ma Quân."

Trong mắt lộ ra một tia khinh thường chi ý, lão giả kia ngạo nghễ mở miệng nói, "Nếu như Diệp Huyền vẫn còn ở Vương thành, lão phu ngược lại cũng còn kiêng kỵ vài phần, bây giờ không có Diệp Huyền. . . Cái gọi là Đại Càn Vương Triều, bất quá chỉ là gà đất chó sành, không chịu nổi một kích."

Nghe được lão giả lời nói, Vân Mộng Chân hơi hơi nhíu mày, nhưng lại đúng là vẫn còn không nói gì.

Lão giả bản thân liền là Đạo Lăng Thiên Tông thái thượng trưởng lão, tồn tại hóa hư tu vi, chỉ là đơn giản cũng không lộ diện mà thôi.

Tam đại thiên tông có súc tích, mỗi khi ngươi đã cho là đến cực hạn thời điểm, liền lại sẽ có một ít lá bài lật ra tới.

Đương nhiên, so với việc Diệp Lăng Vân, Mặc Kình loại này tồn tại, vị này thái thượng trưởng lão thực lực, còn kém xa.

Có thể vô luận như thế nào, ở nơi này Diệp Lăng Vân đã mất đi thời đại, vị này còn lại thái thượng trưởng lão, liền có được hầu như tối cao thân phận, chính là Vân Mộng Chân cũng không tiện bác hắn mặt mũi.

Chỉ là, lấy Vân Mộng Chân đối với Phổ Đà sơn giải, vị này Từ Hàng đại sĩ thực lực, chỉ sợ là muốn so với vị này thái thượng trưởng lão trong dự đoán mạnh hơn.

Lắc đầu, Vân Mộng Chân đem những ý niệm này ném ra trong đầu, không khỏi đưa mắt lần nữa hướng về đoàn người.

Bây giờ. . . Hắn vậy cũng tại đây Đại Từ Ân Tự bên trong a?

Nặng như vậy gặp. . . Lại lại là một bộ cái dạng gì quang cảnh?

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 884: Từ Hàng luận pháp

Lên đài.

Một canh giờ thời gian trôi qua rất nhanh, trong thời gian này, hết thảy đều có vẻ rất bình tĩnh.

Vô luận là Tiên Du Kiếm Cung vẫn là Thái Cực Đạo mọi người không có lộ ra bất kỳ khác thường gì tới.

Thẳng đến Từ Hàng đại sĩ lên đài cách nói, toàn bộ Đại Từ Ân Tự mới triệt để sôi trào.

Nhất niệm hoa nở.

Từ Ân đại sĩ bước ra một bước, liền có liên hoa nở rộ, hơn nữa cái này liên hoa cũng không phải là hoàn toàn giả tạo ảo giác, chẳng những mỗi người đều có thể nhìn rõ biết, hơn nữa có mùi thơm ngát truyền đến, thấm vào ruột gan.

Chỉ có cái này một cái lên đài, liền để cho vô số tín đồ sôi trào.

Không thể không thừa nhận, tại mê hoặc lòng người về phương diện này, phật giáo tuyệt đối là cấp đại sư.

Khác biệt không đề cập tới, cho dù là Bạch Nhạc, giờ khắc này, cũng không khỏi một hồi tâm trì chập chờn.

Vô luận ngươi là có hay không tin phật, làm Từ Hàng lên đài một khắc này, liền như Phật thật lâm thế.

Trước người hiển thánh!

Đối với là thế tục mà nói, một vị Hóa Hư cường giả chính là thánh nhân.

Cùng bình thường không giống nhau, giờ khắc này Từ Hàng đại sĩ vừa mở miệng chính là phật văn, rõ ràng mỗi một chữ đều tối nghĩa Nam Minh, có thể mở miệng trong nháy mắt đó, liền lệch có thể làm cho mỗi người đều không tự giác trong đắm chìm.

Chính là Bạch Nhạc, phảng phất giờ khắc này cũng có thể cảm nhận được phật hiệu huyền ảo tinh thâm.

Tục ngữ nói, không có khoan kim cương thì không làm được đồ sứ đẹp.

Đối với Từ Hàng đại sĩ mà nói, cũng giống như vậy, nếu không phải là có lấy mười phần lòng tin, nàng cũng không dám tùy tiện mở ra Thủy Lục Đại Hội.

Có thể đoán được, nếu như liền tiếp tục như thế, sợ rằng dùng không bao lâu, liền có thể nhiều hơn vô số phật giáo tín đồ tới. Thậm chí, rất nhiều tu hành giả sợ cũng sẽ nhận ảnh hưởng.

Đây cũng là phật đạo cái kia đáng sợ lực ảnh hưởng.

Cũng là một vị Phật Đạo Thánh Nhân khủng bố thủ đoạn.

"Vù vù!"

Trong nháy mắt, một tiếng kiếm minh chợt vang lên, cái kia khắp trời liên hoa bay lượn ở giữa, lau một cái huyễn lệ kiếm quang chợt xé rách hư không, xuất hiện ở pháp đàn trước đó.

"Tà môn ngoại đạo, chỗ này dám tại đây mê hoặc lòng người?"

Hô hấp ở giữa, không trung người kia liền hiện thân, nhưng là một cái

mặt trắng như ngọc thanh niên.

Một bộ trường bào màu xanh nhạt, trong tay nắm lấy một thanh huyền hoàng bảo kiếm, kiếm khí tung hoành ở giữa, tự có phong thái.

Con mắt hơi hơi nheo lại, giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi tồn tại kiêng kỵ.

Từ đối phương xuất thủ khí tức bên trên, không khó đoán được, đối phương tất nhiên là Tiên Du Kiếm Cung người. Chẳng qua là khi đó tại Đạo Lăng Thiên Tông lúc, lại hiển nhiên vẫn chưa lộ diện.

Lúc trước Diệp Huyền đại sư từng nói, Đạo Lăng Thiên Tông so tất cả mọi người trong tưởng tượng cường đại hơn nhiều.

Nhưng đồng dạng, tam đại thiên tông ai mà không súc tích thâm hậu? Đột nhiên này xuất hiện thiên tài chính là chứng cứ rõ ràng.

"A di đà phật!"

Nhẹ tuyên phật hiệu, Từ Hàng đại sĩ phảng phất không có chút nào bị cắt đứt cách nói não ý, đạm nhiên mở miệng nói.

"Ngã phật từ bi, phổ độ chúng sinh, há lại phân địa vực, quốc độ? Trong thiên hạ, chúng sinh bình đẳng."

Một câu đơn giản lời nói, từ Từ Hàng đại sĩ trong miệng nói ra, liền phảng phất lộ ra một loại nói không nên lời hàm xúc, để cho người ta không kìm lại được liền sinh ra tín phục cảm giác.

Đây cũng chính là Từ Hàng đại sĩ cao minh nhất địa phương.

Mặc dù nàng thực lực vượt xa quá đối phương, có ở cái này trước mắt bao người, nhưng cũng tuyệt đối sẽ không xuất thủ trước, lựa chọn bạo

lực loại này cấp thấp nhất phương thức xử lý.

Đối nàng mà nói, truyền pháp mới là nhất chuyện trọng yếu, hết thảy đều là lấy cái này mục là tiền đề.

Đánh bại thậm chí giết chết Tiên Du Kiếm Cung thiên tài đều không khó, nhưng là muốn muốn để mọi người tin phục, tiếp tục nghe nàng truyền pháp khả năng liền không dễ dàng như vậy.

"Cái gì phật độ chúng sinh, bất quá cùng những cái kia tà giáo giống nhau như đúc thôi, nếu có phật, ngươi để cho hắn đi ra gặp ta!"

Trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, thanh niên kia lạnh giọng mở miệng nói.

"Phật trong lòng, không có ở đây mắt." Khẽ lắc đầu, Từ Hàng đại sĩ đạm nhiên mở miệng nói, "Mắt thường có thể nhìn thấy, đều là giả phật, chỉ có trong lòng tồn phật, mới có thể cứu rỗi."

"Nói bậy, trong lòng ta không phật, thế gian này không phải liền không phật sao?" Loại này quỷ biện trọng tâm câu chuyện, tại chính thức người thông minh trong mắt tự nhiên không có chút ý nghĩa nào, thật là đối với người tầm thường mà nói, có thể cũng không giống nhau.

Loại này tâm kiểm chứng, tốt đẹp nhất chỗ chính là không thể chứng mình là giả!

Nếu như rơi vào loại này tranh chấp bên trong, đó chính là không ngừng không nghỉ cải cọ, căn bản sẽ không có kết quả.

"A di đà phật! Thí chủ nhập ma đã sâu, lại không biết, khổ hải vô biên quay đầu là bờ!"

Chắp tay trước ngực, Từ Hàng đại sĩ vẻ mặt từ bi mở miệng nói.

"Nhập ma? Nào đó thuở nhỏ tu đạo, bây giờ đã có hai mươi bảy năm, trảm ma vô số! Ngươi cái này tặc ni lại dám nói ta là ma? Thật là một chuyện tiếu lâm!" Kiếm trong tay chợt giơ lên, thanh niên kia một kiếm chém rụng, thẳng đến pháp đài mà đi.

Hắn mặc dù kiêu ngạo, cũng nhưng cũng cuối cùng là tự biết mình, đối mặt một vị Hóa Hư cường giả, căn bản không có khả năng thương tổn được đối phương. Hắn cũng căn bản không có nghĩ tới có thể đem Từ Hàng đại sĩ như thế nào. Mục, chính là làm rối, chỉ cần chém vỡ pháp đài, để cho cái này Thủy Lục Đại Hội tiến hành không đi xuống, cũng đã đủ đủ!

Một kiếm này nhanh như kinh hồng, trực tiếp trên không trung mang theo một đạo huyễn lệ vết tích, ầm ầm hướng về pháp đài.

"A di đà phật!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh quang, Từ Hàng đại sĩ chắp tay trước ngực, không tránh không né, cứ như vậy đứng tại chỗ, dường như muốn lấy thân thể ngạnh hám kiếm phong.

Trong nháy mắt, phật quang chợt đại phóng, toàn bộ pháp đài đều rơi vào phật quang bao phủ bên trong, phảng phất có một vị Phật Đà hư ảnh ngăn ở kiếm quang trước đó.

Oanh!

Tinh Hải Cảnh một kích toàn lực, chính là một tòa núi nhỏ cũng đánh sập, có thể trong nháy mắt này, rơi vào phật quang phía trên, lại vẻn vẹn chỉ là nổi lên một hồi rung động, nửa điểm cũng không thể rơi vào pháp đàn phía trên.

Trong tích tắc, vô luận là thanh niên kia, vẫn là Bạch Nhạc cùng Thái

Cực Đạo người, lúc này trong lòng cũng không khỏi hơi chấn động một chút.

Có thể ngăn trở đối phương công kích không tính là gì, thật là có thể như vậy cử trọng nhược khinh liền pháp đàn một chỗ bảo vệ, khả năng liền tuyệt đối là kinh thế hãi tục.

Một vị Tinh Hải Cảnh cường giả một kích toàn lực lực phá hoại, tuyệt đối là kinh người.

Lúc trước Bạch Nhạc bất quá là cùng Phương Nguyên qua một chiêu, to như vậy một cái Lâm Tiên Lâu liền bị hủy. Bây giờ cái này pháp đàn khả năng liền yếu ớt hơn nhiều.

Oanh!

Hầu như chính là chỗ này một kích xuất thủ trong nháy mắt, một hồi kim quang chợt từ trên trời giáng xuống, thẳng đến thanh niên kia mà đi!

Vương thành cấm chế!

Đại Từ Ân Tự bản thân liền tu kiến tại trong vương thành, mà Vương thành cấm đấu nhau, đây là thiết luật!

Diệp Huyền đại sư không có ở đây, cấm chế liền dựa theo sẵn có quy tắc phát động.

Thanh niên kia dẫn đầu xuất thủ, liền trực tiếp dẫn động cấm chế phản kích.

Trong nháy mắt, liền có một hồi khủng bố tràn ngập sát cơ mà ra.

"A di đà phật!"

Cấm chế rơi xuống trong nháy mắt, Từ Hàng đại sĩ lần nữa tuyên một tiếng phật hiệu, liền có một hồi phật quang tản ra, dễ dàng ngăn trở cấm chế phản kích.

Đối với Tinh Hải Cảnh cường giả mà nói, cấm chế này tự nhiên tồn tại uy lực cực lớn, nhưng đối với Từ Hàng đại sĩ mà nói, chỉ cần không phải Diệp Huyền đại sư tự mình thao túng đại trận công kích, liền chưa nói tới uy hiếp gì.

Giờ khắc này, nàng thậm chí bày ra một bộ buông tha thành kiến dáng vẻ, trực tiếp lấy phật quang bao phủ toàn trường, cho dù là cái kia Tiên Du Kiếm Cung thanh niên cũng đồng dạng ở vào phật quang che chở phía dưới.

"Ngã phật từ bi! Thí chủ lệ khí quá nặng, không bằng vẫn là ngồi xuống nghe bần ni cách nói, hóa giải lệ khí là hơn! Có cái gì bất mãn, cũng có thể chờ Thủy Lục Đại Hội sau đó, sẽ cùng bần ni nghị luận."

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 885: Đạo Lăng gặt hái

Từ Hàng đại sĩ những lời này, nghe rất có đạo lý, rơi vào những người bình thường kia trong tai, cũng đều cảm thấy Từ Hàng đại sĩ không hổ là phật môn cao nhân, ung dung rộng lượng, rất dễ dàng thắng được tất cả mọi người hảo cảm.

Nhưng trên thực tế, đối với chân chính thấy rõ chuyện này bản chất người mà nói, lại hoàn toàn không phải chuyện như thế.

Chờ đến Thủy Lục Đại Hội kết thúc, hết thảy đều đã trở thành kết cục đã định, khi đó, sẽ tìm nàng còn có ý nghĩa gì?

Thậm chí, cái thời gian đó, nếu như còn có người dám đơn giản chọc tới Từ Hàng đại sĩ trên người, trong nháy mắt, liền bị chém giết.

Trêu chọc một vị Hóa Hư cường giả, ngươi thật sự cho rằng là đùa giỡn sao?

Cái kia Tiên Du Kiếm Cung thanh niên, lúc này tức thì bị khí mãn khuôn mặt thông hồng, nhưng lại lại hết lần này tới lần khác một câu nói đều không nói được.

Mở miệng vô lực, chỉ có thực lực mới có thể quyết định tất cả, có thể hết lần này tới lần khác, hắn dù là đem hết toàn lực, cũng liền làm rối thực lực cũng không có, loại kia cảm giác bị thất bại, đối với niềm tin của hắn, không thể nghi ngờ là một loại thật lớn đả kích.

Tuyệt vọng!

Đối mặt dạng này Từ Hàng đại sĩ, có thể cảm giác được, tựa hồ liền chỉ có tuyệt vọng.

Cho dù là Bạch Nhạc, giờ khắc này cũng có một loại thật sâu cảm giác vô lực.

Cho dù là hắn nguyện ý bất kể bất cứ giá nào xuất thủ, đối mặt dạng này Từ Hàng đại sĩ, chỉ sợ cũng không có ý nghĩa gì.

Huống chi, vô luận từ góc độ nào đã nói, hắn cũng không có lập trường đi cắt đứt Từ Hàng đại sĩ Thủy Lục Đại Hội.

Định Viễn Hầu nói, Đại Càn Vương Triều là một cái nói quy củ địa phương, lời này thật rất có đạo lý.

Bây giờ tất cả mọi người, tựa hồ liền đều bị vây tại đây quy tắc bên trong, vô lực giãy dụa.

"Từ Hàng, đứng ở ngươi Nam Hải, không được lộ diện cũng chính là, cái này Trung Nguyên chi địa, không phải ngươi có tư cách đặt chân! Khi dễ một tên tiểu bối, có gì tài ba?"

Cơ hồ là tại đồng thời, xa xa phảng phất có một mảnh hư không chợt nứt ra, một vị thanh y lão giả đi lững thững, mấy bước ở giữa, liền rõ ràng xuất hiện ở tất cả mọi người trước mặt.

Ngay tại lúc đó, lão giả phía sau, một tấm gương mặt thanh lệ, cũng đồng thời hiển lộ mà ra.

Trong tích tắc, tất cả mọi người ánh mắt không khỏi đều rơi qua đây.

Nếu như nói, lão giả một cá nhân xuất hiện, còn không cách nào làm cho người đoán ra thân phận của hắn, như vậy chứng kiến sau lưng của hắn thân ảnh kia, liền đủ để làm cho tất cả mọi người thanh thanh sở sở đoán được đối phương thân phận.

Đạo Lăng Thiên Tông!

Đạo Lăng thiên hạ!

Thiên hạ này, nói là Đại Càn Vương Triều, có thể trên đời, vô luận là ai, đều rất rõ ràng, mấy ngàn năm qua này, thiên hạ chính là Đạo Lăng Thiên Tông thiên hạ, một câu kia Đạo Lăng thiên hạ, liền đủ để xóa đi tất cả bất đồng thanh âm.

Cùng người khác rất bất đồng, giờ khắc này, Bạch Nhạc trong mắt liền chỉ có đối phương phía sau cái thân ảnh kia.

Phảng phất toàn bộ thế giới đều biến mất, chỉ còn lại có trong ánh mắt một cái kia thiên hạ.

Vân Mộng Chân!

Hai người ánh mắt trên không trung giao nhau, nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là liếc mắt nhìn, Vân Mộng Chân liền trực tiếp dời đi ánh mắt, liền phảng phất Bạch Nhạc, vẻn vẹn chỉ là một cái người đi đường xa lạ giống nhau.

"A di đà phật!"

Chắp tay trước ngực, Từ Hàng đại sĩ nguyên bản bình tĩnh sắc mặt, vào giờ khắc này rốt cục hơi có chút động dung.

Đạo Lăng Thiên Tông, đối với thiên hạ tất cả mọi người tu hành giả mà nói, cái này tựa như đều là một tòa càng bất quá đại sơn.

Qua nhiều năm như vậy, Từ Hàng đại sĩ sở dĩ vẫn luôn ẩn cư ở Nam Hải, không dám xuất thế, không cũng là bởi vì Đạo Lăng Thiên Tông áp chế sao?

Đối với nàng mà nói, vô luận lúc nào, muốn lệnh phật đạo một lần nữa xuất thế, lớn nhất trắc trở đều là Đạo Lăng Thiên Tông.

Trong tin đồn, Đạo Lăng Thiên Tông bây giờ đã chỉ còn lại có Chưởng Giáo chân nhân, Ninh Giang một người sở hữu hóa hư thực lực.

Có thể rất rõ ràng, người đến cũng không phải là Ninh Giang, lại giống nhau có được hóa hư tu vi, lộ diện một cái liền tràn ngập địch ý.

"Nhật nguyệt tinh thần, còn ngày đêm thay thế, trên đời này lại có cái gì là tuyên cổ bất biến?"

Khẽ lắc đầu, Từ Hàng đại sĩ nhẹ giọng nói, "Đạo Lăng Thiên Tông, mặc dù lại như thế nào lợi hại, cũng không khả năng vĩnh viễn áp đảo thế nhân phía trên! Thí chủ, nói ta không có tư cách đặt chân Trung Nguyên chi địa, hơi bị quá mức bá đạo."

"Bá đạo?"

Cười lạnh một tiếng, lão giả kia nhàn nhạt mở miệng nói, "Chính là bá đạo. . . Lại có thể thế nào? Đạo Lăng thiên hạ, cái này Trung Nguyên chi địa, chứa không nổi ngươi loại này tà thuyết mê hoặc người khác chi đồ."

Lại là bước ra một bước, trong nháy mắt, liền có một cổ khủng bố áp lực, đập vào mặt, trực tiếp hướng về Từ Hàng đại sĩ đè xuống.

Phân rõ phải trái?

Đạo Lăng Thiên Tông, cũng không cần với ngươi giảng đạo lý, Đạo Lăng Thiên Tông ý chí, chính là đạo lý.

Đạo Lăng Thiên Tông thái thượng trưởng lão, liền có dạng này khí cùng tự tin.

"Ngã phật từ bi, cũng có kim cương trừng mắt!"

Trên mặt lần nữa lộ ra một tia bình tĩnh chi sắc, Từ Hàng đại sĩ lần nữa mở miệng nói, "Nghe tiếng đã lâu Đạo Lăng Thiên Tông tên, bần ni nguyện lĩnh giáo thí chủ cao chiêu."

Lần này dám từ nam hải mà ra, Từ Hàng đại sư trên thực tế, liền đã làm tốt, đối mặt Đạo Lăng Thiên Tông dự định.

Đạo Lăng Thiên Tông vẫn còn có hắn Hóa Hư cường giả tồn tại, là nàng trước đó thật không ngờ, có thể tức đã là như thế, cũng không đủ dao động tâm hắn chí.

"Càn rỡ!"

Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, lão giả kia lạnh lùng nói rằng, "Từ Hàng, ngươi cho rằng ngươi là Thông Thiên Ma Quân hay sao? Hôm nay, liền để ngươi chết được rõ ràng, lão phu, Đạo Lăng Thiên Tông thái thượng trưởng lão Mã Minh Trạch!"

Chắp tay trước ngực, không có chút nào nổi giận ý tứ, Từ Hàng đại sĩ bình tĩnh mở miệng nói, "Bần ni tự nhiên không phải Thông Thiên Ma Quân, có thể thí chủ lại cũng không phải là Diệp Lăng Vân."

Trên đời này tuy chỉ có một vị Thông Thiên Ma Quân, thật là đồng dạng, cũng giống vậy chỉ có một cái Diệp Lăng Vân.

... .

"Mã Minh Trạch!"

Trong đám người, Thái Cực Đạo đệ tử nghe được cái tên này, cũng không khỏi hút một ngụm lãnh khí.

So sánh người khác, tam đại thiên tông tự nhiên quen thuộc hơn lẫn nhau tình huống.

Mã Minh Trạch, trên thực tế trước đây chính là Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, thiên phú tốt nhất một đời đệ tử, về sau thuận lợi trở thành Đạo Lăng Thiên Tông thái thượng trưởng lão, chỉ là ở cái kia sở hữu Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Diệp Lăng Vân thời đại, tên hắn liền vẫn luôn bị sơ xuất.

Thậm chí một lần nghe đồn, hắn đã sớm đã chết.

Chỉ là, lại không nghĩ rằng, ở nơi này Đạo Lăng Thiên Tông thời kì giáp hạt thời điểm, dĩ nhiên là hắn vị này thái thượng trưởng lão cuối cùng đứng ra.

Việc này, ngoại nhân không biết, thế nhưng tam đại thiên tông người, nhưng là nhiều ít đều biết một ít.

Trừ cái đó ra, cũng không có thiếu người đem ánh mắt hướng về Vân Mộng Chân.

Người khác không biết Mã Minh Trạch vị này thái thượng trưởng lão, lại cũng không có thể có người không biết Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ.

Phải biết, trước một hồi, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân ở giữa thời gian, coi như là truyền sôi sùng sục, bây giờ, Vân Mộng Chân tự mình bước vào Vương thành, hơn nữa, Bạch Nhạc cũng ở trong đám người, chỉ cần là biết một chút tin tức người, thì như thế nào có thể không hiếu kỳ.

Ngay tại Bạch Nhạc bên người cách đó không xa, Diệp Hiểu Nhân cũng không khỏi cắn chặt môi.

Cho tới nay, nàng là tự tin, phảng phất nàng sinh ra chính là hàng ngàn hàng vạn sủng ái cùng kiêm, cũng tự nhận là, vô luận là dung mạo vẫn là thiên phú, đều sẽ không thua cho bất luận kẻ nào.

Có thể làm Vân Mộng Chân xuất hiện ở trước mặt nàng thời điểm, dù là chỉ là xa xa liếc mắt nhìn, cũng y nguyên vẫn là để cho nàng sinh ra một loại tự ti mặc cảm cảm giác!

Hơn nữa, nàng có thể đơn giản cảm thụ được bên người, Bạch Nhạc nhìn về phía đối phương ánh mắt, loại kia khó chịu cảm giác, càng làm cho nàng có một loại nói không nên lời khó chịu.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 886: Một cái lỗ tai

Nhất định phải làm chút gì.

Đây chính là Diệp Hiểu Nhân hiện tại duy nhất ý niệm trong đầu.

Đó cũng không phải bởi vì nàng thật có nhiều ưa thích Bạch Nhạc, muốn cùng Vân Mộng Chân tranh nam nhân. Mà là, mấy ngày nay, nàng vẫn luôn lấy Bạch Nhạc nữ nhân mà tự cho mình là, thậm chí toàn bộ Vương thành, thậm chí toàn bộ Đại Càn Vương Triều đều truyền sôi sùng sục.

Loại tình huống này, nếu như không thể làm những gì, loại kia khó chịu cảm giác, liền sẽ như bóng với hình, không chỉ là chính nàng tự tôn vô pháp cho phép loại chuyện như vậy phát sinh, sợ hơn, tin tức truyền ra ngoài sau khi, để cho nàng trở thành tất cả mọi người trò cười.

Diệp Hiểu Nhân cũng không để bụng cái gì tình a yêu nha, thật là đối với chính mình mặt, đối với Diệp gia mặt, lại vô cùng coi trọng.

Ngẩng đầu, Diệp Hiểu Nhân đột nhiên đi tới Bạch Nhạc bên người, ôm lấy Bạch Nhạc cánh tay, giống như là biểu thị công khai chủ quyền giống nhau, khiêu khích ngẩng đầu nhìn về phía Vân Mộng Chân.

Nguyên bản Bạch Nhạc lực chú ý, toàn bộ đều tại Vân Mộng Chân trên người, căn bản là không có chú ý Diệp Hiểu Nhân đang làm gì, có thể làm Diệp Hiểu Nhân đột nhiên ôm lấy chính mình cánh tay, nhưng là để cho Bạch Nhạc chợt thức tỉnh.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc rồi đột nhiên nhíu mày.

Bình thường, hắn cũng không để bụng, Diệp Hiểu Nhân trước mặt người khác cùng mình có một chút thân mật động tác, giống như là diễn kịch

giống nhau.

Thật là, ngay trước Vân Mộng Chân mặt, hắn cũng đối vô pháp dễ dàng tha thứ, Diệp Hiểu Nhân dạng này hành vi.

Vô luận Vân Mộng Chân có phải là thật hay không tin tưởng, hắn đều sẽ cảm thấy vô cùng khó chịu.

Ưa thích một cá nhân, chính là muốn đem chính mình sở hữu tốt nhất một mặt hiện ra cho nàng xem.

Không cho phép chính mình cho đối phương mang đến một điểm không tốt cảm giác.

Rất hiển nhiên, Diệp Hiểu Nhân làm như vậy, đã lệnh Bạch Nhạc khó có thể dễ dàng tha thứ.

Cánh tay hơi hơi dùng sức, Bạch Nhạc trực tiếp đưa cánh tay từ đối phương trong tay tránh thoát được, "Nơi đây không có ngươi chuyện, thối lui."

Lạnh lùng liếc Diệp Hiểu Nhân liếc mắt, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói.

Dù cho là Diệp Hiểu Nhân, cũng không nghĩ đến, giờ khắc này Bạch Nhạc hội cứng rắn như thế, cánh tay hơi hơi cứng đờ, nhẹ nhàng cắn môi, "Bạch Nhạc, ta là nữ nhân ngươi, ở trước mặt ta, ngươi như vậy nhìn chằm chằm nữ nhân khác, không cảm thấy quá phận sao?"

Diệp Hiểu Nhân cũng không có đè thấp chính mình thanh âm, thậm chí có thể nói là, cố ý cất cao giọng, lấy làm cho tất cả mọi người đều nghe thanh thanh sở sở.

Nàng đương nhiên, biết dạng này thái độ, sẽ để cho Bạch Nhạc rất bất

mãn.

Có thể nàng vẫn như cũ cũng không để bụng.

Nàng muốn chính là tất cả mọi người nghe được, cũng làm cho Vân Mộng Chân nghe thanh thanh sở sở, dù là Bạch Nhạc vì vậy tức giận, người khác cũng chỉ sẽ cho rằng, Bạch Nhạc vì lấy lòng Vân Mộng Chân, mà làm ra thay lòng đổi dạ sự tình! Cho dù là Vân Mộng Chân, sợ là cũng sẽ đối Bạch Nhạc sản sinh ác cảm.

Cái này chính là lưỡng bại câu thương biện pháp, có thể nàng cũng không để bụng, bởi vì đối với nàng mà nói, cũng tốt hơn tại không có tiếng tăm gì trực tiếp bị không để ý tới.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc con mắt liền nhỏ bé hơi nheo lại.

Trong thời gian này sự tình, vẻn vẹn chỉ là hơi suy nghĩ ở giữa, Bạch Nhạc là có thể muốn thanh thanh sở sở, cũng chính bởi vì vậy, mới khiến cho Bạch Nhạc từ tâm lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí.

Diệp Hiểu Nhân làm như vậy, căn bản cùng ưa thích hắn không có bất cứ quan hệ gì, chính là đơn thuần muốn khống chế hắn, dùng cái này để đề thăng nàng chính mình địa vị, đề thăng Diệp gia địa vị mà thôi.

Dạng này trong cử động, tràn ngập hiệu quả và lợi ích, không, thậm chí có thể nói, cũng chỉ có hiệu quả và lợi ích.

Nếu như nàng thực sự là Bạch Nhạc nữ nhân cũng liền thôi, mặc dù bất mãn, Bạch Nhạc có thể cũng phải nhịn hạ cái này một hơi thở, có thể hỏi đề ở chỗ, nàng căn bản cũng không phải là.

Từ vừa mới bắt đầu, Bạch Nhạc liền vẻn vẹn chỉ là xem nàng như làm một viên chôn ở bên cạnh mình quân cờ mà thôi, chưa bao giờ động tới nửa điểm cảm tình.

Dưới tình huống như vậy, Bạch Nhạc đương nhiên sẽ không có nửa điểm lòng thương hương tiếc ngọc.

"Cút!"

Trong tích tắc, sát khí chợt bạo phát, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói.

Không có nửa điểm cùng Diệp Hiểu Nhân làm bộ làm tịch tâm tư, Bạch Nhạc trực tiếp liền lựa chọn trực tiếp nhất, bạo lực nhất phương thức tới giải quyết vấn đề.

Bạch Nhạc cũng không có thật động thủ, bởi vì cái kia sẽ để cho người khác bả Diệp Hiểu Nhân đặt ở kẻ yếu địa vị, nhiều người đồng tình, nếu như động thủ, ngược lại là sau đó Diệp Hiểu Nhân nguyện.

Cứ như vậy lạnh lùng nhất khu trục, ngược lại mới là thẳng thắn nhất phương thức xử lý.

Chỉ là, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là đánh giá thấp Diệp Hiểu Nhân quyết tâm.

Diệp Hiểu Nhân rõ ràng từ Bạch Nhạc trong con mắt, cảm thụ được Bạch Nhạc kiên quyết, cũng vì vậy minh bạch, nếu như hôm nay chuyện này xử lý không tốt, nàng trước đó làm ra hết thảy đều hội uổng phí!

Vì mượn hơi Bạch Nhạc, cải biến Diệp gia cục diện, nàng không chút do dự dâng ra chính mình Thanh Bạch thân thể.

Nếu như đã định trước vô pháp từ Bạch Nhạc nơi đây thu hoạch được, đủ đủ hồi báo, như vậy nàng cũng không ngại, lựa chọn một loại nhất phương thức điên cuồng, mạnh mẽ cướp đoạt nàng vốn hẳn nên đạt được quyền lợi.

Cho dù là lấy một loại, triệt để cùng Bạch Nhạc đối lập phương thức thu hoạch.

"Bạch Nhạc, ngươi chính là một người nam nhân sao? Hiện tại để cho ta cút? Theo ta ngủ ở một chỗ thời điểm, làm sao không cho ta cút? Biến thái giống nhau, dùng đủ loại ác tâm tư thế tới theo ta lên giường thời điểm, làm sao không cho ta cút?"

Đưa ngón tay ra, chỉ vào Bạch Nhạc, Diệp Hiểu Nhân cắn răng mở miệng nói, "Ta biết, ngươi đối thánh nữ có lòng mơ ước, thật là, ngươi cho rằng người ta nhìn trúng ngươi sao? Ngươi tại người ta trong mắt, bất quá chỉ là một cái đồ đê tiện mà thôi!"

"Bạch Nhạc, ngươi cho ta mở mắt thấy rõ ràng, ta không phải những cái kia không đứng đắn nữ nhân, ta là Diệp gia nữ nhi, là ngươi miệng mồm nhiều tiếng nói, ngươi có ân Diệp Huyền đại sư hậu nhân! Ta là toàn bộ Đại Càn Vương Triều, vô số thanh niên tuấn dật ý trung nhân! Ngươi có cái gì tư cách, như vậy lãng phí ta?"

Giờ khắc này Diệp Hiểu Nhân có vẻ hơi không ngừng.

Có thể cũng chính bởi vì vậy, mới hiển lên rõ càng cảm động.

Mọi người là yêu xem náo nhiệt, bây giờ nghe được Diệp Hiểu Nhân xinh đẹp như vậy nữ nhân, trực tiếp như vậy tuôn ra những thứ này tân bí đến, nhất thời một mảnh xôn xao.

Có một chút Diệp Hiểu Nhân nói không sai.

Tại Đại Càn Vương Triều, nàng thật là vô số người trong lòng nữ thần!

Bạch Nhạc thanh danh quá vang dội, lại thâm sâu Diệp Huyền đại sư coi trọng, cho nên, mới không ai dám nói cái gì, thật là bây giờ, Diệp Hiểu Nhân như thế vừa hô, nhưng là để cho người ta không tự giác, liền đồng

tình lên Diệp Hiểu Nhân, đối với Bạch Nhạc càng nhiều vẻ chán ghét chi ý.

Quả thật, những người này đại đa số đối với Bạch Nhạc mà nói, đều không thể cấu thành uy hiếp gì, chỉ khi nào chân chính hình thành dạng này dư luận gió hướng, mang đến ảnh hưởng, khả năng liền rất lớn.

Dù cho là Bạch Nhạc, cũng căn bản không có nghĩ đến, người nữ nhân này vậy mà lại điên cuồng như vậy.

Mặc dù Bạch Nhạc thường ngày lại như thế nào cơ trí bách biến, giờ khắc này, cũng không khỏi có vẻ hơi lúng túng, chuyện này quá vướng tay chân, thế cho nên, hắn thậm chí vô pháp trong vòng thời gian ngắn làm ra quyết đoán.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc có chút chân tay luống cuống trong nháy mắt, bên tai, đột nhiên vang lên một tiếng thanh thúy lỗ tai âm thanh!

"Ba!"

Mặc dù còn cách một khoảng cách, có thể tất cả mọi người xem thanh thanh sở sở, Vân Mộng Chân hơi hơi nhấc nhấc tay, phảng phất trong nháy mắt lôi ra một đạo tàn ảnh, dứt khoát một cái tát lấy mẫu ngẫu nhiên Diệp Hiểu Nhân trên mặt.

Trong nháy mắt, Diệp Hiểu Nhân nửa bên mặt đều trực tiếp sưng lên tới.

Quan trọng hơn là, loại kia nóng bỏng cảm giác, để cho Diệp Hiểu Nhân có một loại hận không thể chết đi cảm thấy thẹn cảm giác.

Vân Mộng Chân!

Ai có thể nghĩ tới, vị này Đạo Lăng Thánh Nữ, thật không ngờ trực tiếp xuất thủ, cho nàng một cái lỗ tai.

Một tát này, không chỉ có đánh mộng Diệp Hiểu Nhân, cũng đồng dạng để cho tất cả mọi người tại chỗ có trong nháy mắt ngạc nhiên, tựa hồ căn bản là không có cách tin tưởng mình chứng kiến tất cả.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 887: Răng nanh

"Đối nhân xử thế phải hiểu được tự ái."

Lạnh lùng nhìn Diệp Hiểu Nhân, Vân Mộng Chân giống như là làm một kiện bé nhỏ không đáng kể việc nhỏ, đạm nhiên mở miệng nói, "Ngươi muốn thế nào, là ngươi bản thân sự tình, có thể ngươi không nên mang ta lên! Ngươi có thể không biết xấu hổ, nhưng không có tư cách nhai ta cái lưỡi."

Một tát này, Vân Mộng Chân đánh dứt khoát, hơn nữa, đang xuất thủ thời điểm, liền đã tìm được một cái thích hợp nhất điểm vào.

Trước đó Diệp Hiểu Nhân nói, Bạch Nhạc đối Vân Mộng Chân có lòng mơ ước, có thể Vân Mộng Chân di căn bản không nhìn trúng hắn, chỉ đem hắn coi là một cái đồ đê tiện.

Những lời này cố nhiên là đang mắng Bạch Nhạc, nhưng lại cũng không thể phủ nhận, thật là liên lụy đến Vân Mộng Chân.

Dùng cái lý do này, Vân Mộng Chân muốn quất nàng, thật đúng là tìm không ra cái gì lý do tới.

Đừng xem Diệp Hiểu Nhân, tựa hồ tại Vương thành, tại Đại Càn Vương Triều rất xuất sắc, rất nổi danh, nhưng những này lại cuối cùng vô pháp cùng Vân Mộng Chân đánh đồng.

Một cái cái gọi là Diệp gia tiểu thư, cùng đường đường Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, căn bản cũng không ở một cái cấp độ bên trên, thậm chí nói một câu không dễ nghe lời nói, liền đặt chung một chỗ so với tư cách cũng không có.

Vân Mộng Chân một tát này kéo xuống đến, cái này quả đắng, cũng chỉ có thể Diệp Hiểu Nhân chính mình nuốt.

Nhìn Vân Mộng Chân, giờ khắc này, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời dâng lên một hồi tình cảm ấm áp.

Cứ việc Vân Mộng Chân tìm lý do, có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng rất rõ ràng, một tát này, Vân Mộng Chân chính là thay hắn rút.

Nguyên bản hắn khó có thể thu thập quẫn cảnh, ngay tại Vân Mộng Chân cái này một cái lỗ tai bên trong, tiêu thất sạch sẽ.

Chỉ tiếc loại tình huống này, hắn không có cách nào khác hướng Vân Mộng Chân nói lời cảm tạ, hơn nữa, Vân Mộng Chân cũng thậm chí sẽ không nhiều liếc hắn một cái.

Rõ ràng yêu nhau hai người, cho dù là mặt đối mặt đứng, cũng vô pháp có một chữ giao lưu, thậm chí ngay cả ánh mắt đều không thể đụng vào, cái loại cảm giác này, cũng làm cho Bạch Nhạc lòng có một loại khó diễn tả được cảm giác đè nén!

Lực lượng!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc lần nữa rõ ràng cảm thụ được chính mình, đối với lực lượng khát vọng!

Giả sử mình cũng có thể có Thông Thiên Ma Quân như thế thực lực, lại nơi nào còn cần quan tâm người khác thấy thế nào, nghĩ như thế nào?

Đương nhiên, bây giờ dưới cục diện, Diệp Hiểu Nhân phen này làm ầm ĩ, cũng bất quá chỉ có thể coi là một điểm nho nhỏ nhạc đệm.

Chỉ chớp mắt ở giữa, tất cả mọi người lực chú ý, liền lần nữa bị Từ Hàng đại sĩ cùng Mã Minh Trạch hấp dẫn tới.

"Là ai cho ngươi tự tin đi ra Nam Hải?"

Cười lạnh một tiếng, Mã Minh Trạch khinh thường nói rằng, "Đừng nói là ngươi, cho dù là ngươi phật xuất hiện ở trước mặt, lão phu cũng có thể một kiếm trảm hắn!"

Trong lúc nói chuyện, Mã Minh Trạch một tay một trảo, kiếm phong chợt tới tay, hóa thành một đạo kiếm khí, hướng về Từ Hàng đại sĩ chém xuống đi.

Dứt khoát một kiếm.

Nếu như từ mặt ngoài xem, tựa hồ cùng trước đó, Tiên Du Kiếm Cung cái kia đệ tử chém rụng một kiếm kia, cũng không khác nhau gì cả, có thể bên trong ẩn chứa uy lực lại sớm đã là cách biệt một trời.

"Án ma ni bá mi hồng!"

Trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, chắp tay trước ngực, trong tích tắc, Từ Hàng đại sĩ phía sau liền chợt xuất hiện nhất tôn kim sắc phật đà quang ảnh, Phật Quang Phổ Chiếu!

Lục tự chân ngôn!

Lúc trước tại Bán Thần Lĩnh Vực, đối mặt Bạch Cốt Thần thời điểm, Từ Hàng đại sĩ dùng chính là lục tự chân ngôn.

Bây giờ lần nữa thi triển ra, liền nhất thời hiển hiện ra cái kia uy lực cực lớn.

Sáu chữ màu vàng, ngăn ở không trung, liền giống như một đạo nhìn không thấy võng, gắt gao đem đối phương kiếm khí ngăn trở, vô pháp đi tới chút nào.

"Vù vù!"

Cơ hồ là đồng thời, Vương thành cấm chế cũng lần nữa bị phát động, đồng thời hướng về Từ Hàng đại sĩ cùng Mã Minh Trạch oanh kích mà đi.

Chỉ là, không có Diệp Huyền đại sư chủ trì trận pháp, tự động phát động cấm chế, uy lực thực sự là có hạn, đối với loại này cấp bậc cường giả, rất khó đưa đến cái gì tính thực chất uy hiếp.

Quá mạnh mẽ!

Nhìn xa xa hai người giao thủ, Bạch Nhạc cũng không khỏi gắt gao nhíu mày.

Mặc dù bây giờ hắn cũng đã bước vào Tinh Hải, thật là so với việc Hóa Hư cường giả ở giữa chênh lệch, lại y nguyên vẫn là quá xa xôi.

Hai người xung quanh cái kia một vùng không gian, đều đã trực tiếp bị tách rời, phảng phất một mình cắt đứt đi ra ngoài.

Thảng nếu không phải là như thế, chỉ bằng hai người giao thủ dư ba, sợ là cũng đã đủ để đem xung quanh xem náo nhiệt người giết sạch sẽ.

Vô luận là Từ Hàng đại sĩ, vẫn là Mã Minh Trạch thân phận đều quyết định, bọn hắn không có khả năng tùy ý lạm sát kẻ vô tội, cho dù là có giao phong, cũng nhất định phải khống chế tại nhất định trong phạm vi.

Quá trình này, đừng bảo là người khác, cho dù là Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân bọn hắn, cũng chỉ có thể bàng quan, căn bản là không có cách nhúng tay bên trong.

Chỉ là so với việc người khác, Bạch Nhạc lúc này muốn lại càng nhiều.

Bây giờ tựa hồ chỉ là Từ Hàng đại sĩ cùng Mã Minh Trạch vị này Đạo Lăng Thiên Tông thái thượng trưởng lão giao phong, thật là. . . Cái này cũng đối cũng không có nghĩa là, sự tình chỉ đơn giản như vậy.

Vì Từ Ân Đại Sư tu kiến Đại Từ Ân Tự, thậm chí là tuyên bố đối phương trở thành Đại Càn Vương Triều quốc sư, những thứ này toàn bộ là Đại Càn Vương Triều vị hoàng đế kia làm ra quyết định.

Nói cách khác, từ dưới quyết định một khắc này, đối phương khả năng cũng đã nghĩ đến kết quả này.

Như vậy. . . Ai dám nói, Đại Càn Vương Triều liền không có hắn chuẩn bị?

Nếu chỉ là như thế tùy ý , mặc cho Từ Hàng đại sĩ cùng Mã Minh Trạch phân cái thắng bại, vậy cũng không khỏi quá trò đùa.

Hầu như chính là Bạch Nhạc trong đầu chuyển qua những ý niệm này đồng thời, Đại Từ Ân Tự bên ngoài nhất thời vang lên một hồi chỉnh tề tiếng bước chân!

Chân mày khẽ nhếch, Bạch Nhạc ngay lập tức sẽ phản ứng kịp.

Ngự Lâm Quân!

Một cái này khống chế tại Định Viễn Hầu trong tay lực lượng, cũng đồng dạng không thể coi thường.

Chỉ là, Ngự Lâm Quân mặc dù có mạnh đến đâu, thậm chí mượn trận pháp, cũng không khả năng cùng Hóa Hư cường giả chống lại a.

Trừ phi. . .

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trong lòng liền đột nhiên mọc lên một cái kinh người ý niệm trong đầu!

Giống như là vì xác minh Bạch Nhạc ý tưởng, sau một khắc, Định Viễn Hầu liền xuất hiện ở trước mặt mọi người, cùng Định Viễn Hầu một chỗ đến đây, còn có những cái kia hoàng gia cung phụng, trong lúc này liền có từng cùng Bạch Nhạc giao thủ qua vị kia Phương Nguyên cung phụng.

Chỉ là, bây giờ những người này lại hiển nhiên, cũng không phải là hướng về phía Bạch Nhạc đến, mà là nhắm thẳng vào tam đại thiên tông!

"Bệ hạ có lệnh, Từ Hàng đại sĩ chính là triều đại quốc sư , bất kỳ cái gì người dám đối Từ Hàng đại sĩ động thủ, đều vì triều đại địch! Nếu có người phản kháng. . . Giết không tha!"

Cánh tay đột nhiên vung lên, trong tích tắc, xung quanh Ngự Lâm Quân đột nhiên phát sinh một hồi rống giận rung trời thanh âm, sát khí nghiêm nghị.

Đoàn người ầm ầm tản ra!

Trước đó còn xem náo nhiệt đoàn người, trong nháy mắt liền như thủy triều biến mất, xung quanh, trừ Bạch Nhạc ở ngoài, liền chỉ còn lại có tam đại thiên tông người!

Tiên Du Kiếm Cung, Thái Cực Đạo đệ tử, giờ khắc này cũng đồng dạng khẩn trương.

Nếu như một đối một giao thủ, bọn hắn cũng không sợ Đại Càn Vương Triều những người này, thật là, vậy cũng không chịu nổi người ta nhiều người a.

Vô luận là những thứ này bày trận Ngự Lâm Quân, vẫn là hoàng gia

cung phụng, một khi liên thủ lại vây công, cũng không có nghi có thể cho bọn hắn mang đến uy hiếp thật lớn.

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, giờ khắc này, Bạch Nhạc cũng đã nghĩ thông suốt tất cả các đốt ngón tay!

Đối phương đã sớm đã đoán được tam đại thiên tông cao thủ sẽ đến làm rối, liền tương kế tựu kế, mượn Từ Hàng đại sĩ tay, ngăn chặn đối phương hóa hư cao thủ, sau đó sẽ lợi dụng vương triều cấm chế cùng những thứ này hoàng gia cung phụng, uy hiếp ngược lại những thứ này tam đại thiên tông thiên tài!

Nếu như có thể đem cái này những người này khống chế ở trên tay, không thể nghi ngờ liền có cùng đối phương lượn quanh, thậm chí là bàn điều kiện vốn liếng!

Ngủ đông nhiều năm như vậy, Đại Càn Vương Triều rốt cục lần nữa lộ ra răng nanh!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 888: Vấn đề duy nhất

Hoàng gia cung phụng, tổng cộng có mười ba người, từng cái đều có Tinh Hải Cảnh thực lực!

Đứng đầu cường giả, có thể bây giờ Đại Càn Vương Triều không có, thế nhưng bình thường cường giả, qua nhiều năm như vậy, Đại Càn Vương Triều cũng không nghi ngờ trong tối tích súc rất nhiều, vốn lấy Tinh Hải Cảnh cường giả số lượng mà nói, Đại Càn Vương Triều không thể nghi ngờ không thể so với tam đại thiên tông thiếu.

Tối trọng yếu đúng, nơi đây vốn là Đại Càn Vương Triều Vương thành.

"Thật can đảm!"

Nguyên bản Mã Minh Trạch tại đây tại Từ Hàng đại sĩ giao thủ, bây giờ cái này biến cố đột nhiên cũng đồng dạng kinh động hắn, trong mắt càng là sát khí nổi dậy.

"Từ Hàng, ngươi thật sự cho rằng ngươi có thể ngăn lại ta? Có tin ta hay không bả cái này Vương thành hủy!"

Mã Minh Trạch lành lạnh uy hiếp nói.

Một vị Hóa Hư cường giả mạnh bao nhiêu?

Không chút nào khoa trương nói, Hóa Hư cường giả, đã sớm thoát ly người phạm trù! Nếu như buông tay chân ra phá hư, hủy diệt một tòa thành, thật đúng là tuyệt đối không phải đe dọa.

Nếu thật là chuyên tâm phá hư, Từ Hàng đại sĩ sợ rằng thật đúng là không ngăn cản nổi.

"A di đà phật!"

Chắp tay trước ngực, Từ Hàng đại sĩ nhẹ giọng mở miệng nói, "Chúng sinh bình đẳng, thí chủ bởi vì tư dục, liền không tiếc nhấc lên vô biên giết chóc, như thế hành vi, cùng ma đạo có gì khác nhau? Đạo Lăng Thiên Tông, làm bậy thiên hạ chính đạo nhân tài kiệt xuất!"

Thanh danh!

Đối với Đạo Lăng Thiên Tông mà nói, thanh danh hầu hết thời gian, đều là bọn hắn lớn nhất ỷ vào, có thể có chút tình huống dưới, nhưng cũng xác thực hội biến thành lớn nhất liên lụy.

Trước mắt bao người, giả sử Mã Minh Trạch vị này Đạo Lăng Thiên Tông thái thượng trưởng lão, thực có can đảm tại Vương thành trắng trợn giết chóc, tạo thành dân chúng vô tội đại lượng thương vong, Đạo Lăng Thiên Tông mấy nghìn năm danh dự, chỉ sợ đều sẽ hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Trong nháy mắt, Mã Minh Trạch cũng không khỏi hơi chậm lại.

"Thật lớn mật, ta ngược lại muốn nhìn một chút, các ngươi vị hoàng đế kia, có phải hay không cũng có thể kiên cường đến!"

Một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, Mã Minh Trạch liền trực tiếp bắt lại chuyện này then chốt!

Hắn xác thực không dám lạm sát bách tính, thậm chí coi như là những thứ này Ngự Lâm Quân, hắn cũng không dám trắng trợn giết chóc.

Nhưng này lại cũng không có nghĩa là hắn liền lấy đối phương không có bất kỳ biện pháp nào.

Trong vương thành, thật là có hoàng cung tại!

Chỉ cần trực tiếp sát nhập hoàng cung, thậm chí là bắt lại vị kia có can đảm khiêu khích hoàng đế, tự nhiên liền có thể chung kết đây hết thảy phiền phức.

Nghĩ đến, liền có thể làm được!

Cơ hồ là trong nháy mắt, Mã Minh Trạch bước ra một bước, liền trực tiếp xé rách hư không, hướng về hoàng cung vị trí giết đi qua!

"Thái thượng trưởng lão, cẩn thận!"

Sắc mặt đột nhiên biến đổi, Vân Mộng Chân gấp giọng mở miệng nói.

Cứ việc không có bất kỳ lý do, có thể Vân Mộng Chân y nguyên vẫn là trước tiên ý thức được, khả năng hoàng cung mới là lớn nhất bẩy rập.

Từ vừa mới bắt đầu, cái này chính là một cái đối phương thiết kế tỉ mỉ hiểm cảnh, thật sớm cũng đã đoán được tam đại thiên tông phản ứng, thiết hạ dạng này sát cục!

Như vậy thiết kế tinh diệu, không có đạo lý hội lưu lại lớn như vậy kẽ hở.

Như vậy, duy nhất giải thích chính là, cái này nhìn như phá cuộc hy vọng, trên thực tế, căn bản là đối phương cố ý dẫn ngươi nhảy xuống bẩy rập.

Chỉ tiếc, Vân Mộng Chân lời nói lại đúng là vẫn còn nói quá muộn.

Hoặc là phải nói, Mã Minh Trạch căn bản cũng không quan tâm sẽ có uy hiếp gì, cũng không quan tâm Vân Mộng Chân thái độ.

Thân là Hóa Hư cường giả, hơn nữa còn là nhiều năm trước đây cũng đã bước vào hóa hư thái thượng trưởng lão, Mã Minh Trạch thực sự quá tự phụ.

Trong mắt hắn, trừ vị kia đã mất đi Thông Thiên Ma Quân bên ngoài, thiên hạ liền không có người nào là đáng giá sợ hãi.

Dù là ý thức được, đối phương cố ý thiết hạ bẩy rập, hắn cũng tin tưởng vững chắc, có thể bằng vào chính mình cái kia thực lực cường đại mạnh mẽ phá cuộc.

Hóa Hư cường giả tốc độ bản thân cũng nhanh!

Bây giờ Mã Minh Trạch nén giận xuất thủ, càng đem tốc độ đề thăng tới cực hạn, vẻn vẹn trong khoảnh khắc, Mã Minh Trạch liền trực tiếp xuất hiện tại hoàng cung bầu trời, lau một cái khủng bố kiếm khí, chợt hướng về trong hoàng cung lớn nhất một tòa cung điện chém xuống đi.

Một kiếm này nếu như chứng thực, toàn bộ đại điện trong nháy mắt liền sẽ bị san thành bình địa!

Nhưng mà, ở nơi này một kiếm rơi xuống trong nháy mắt, một cổ lực lượng kinh khủng chợt từ trong hoàng cung tiêu tán mà ra, trong nháy mắt, hóa thành một trương khủng bố lưới lớn, trực tiếp hướng về Mã Minh Trạch bao phủ tới!

Dù cho là lấy Mã Minh Trạch thực lực, tới mức này, cũng đã căn bản tới không kịp trốn tránh, trong tích tắc, liền trực tiếp bị kéo vào bên trong.

Hoàng cung phía trên, phảng phất chợt xuất hiện một cái chỗ trống, phối hợp cái kia cấm chế, đem Mã Minh Trạch nuốt vào.

Mặc dù còn cách nhau rất xa khoảng cách, cái kia làm cái kia chỗ trống xuất hiện trong nháy mắt, nhưng cũng y nguyên vẫn là làm cho tất cả

mọi người đều xem thanh thanh sở sở.

"Bán Thần Lĩnh Vực? !"

Trong nháy mắt, bao quát Vân Mộng Chân ở bên trong, tất cả mọi người không khỏi sắc mặt đại biến!

Ai có thể nghĩ tới, tại hoàng cung phía trên, vậy mà cất giấu một cái Bán Thần Lĩnh Vực, tại Mã Minh Trạch chạy tới trong nháy mắt, nhất thời mượn cấm chế phát động, trực tiếp đem Mã Minh Trạch kéo vào Bán Thần Lĩnh Vực bên trong.

"A di đà phật!"

Trên không trung tuyên một tiếng phật hiệu, trong tích tắc, Từ Hàng đại sĩ cũng đồng thời biến mất ở tại chỗ.

Sau một khắc liền trực tiếp xuất hiện tại cái kia hoàng cung thượng cái kia chỗ trống bên cạnh.

Một cái đơn thuần Bán Thần Lĩnh Vực, chưa chắc có thể vây khốn một vị Hóa Hư cường giả, thật là nếu là có Từ Hàng đại sĩ loại này cường giả tọa trấn bên trong, vậy coi như hoàn toàn khác nhau.

Không dám nói nhất định có thể đủ đánh bại, hoặc là đánh chết Mã Minh Trạch.

Có thể chí ít, đem đối phương vây ở bên trong một thời gian ngắn, nhưng là dễ dàng.

Một khi không có Mã Minh Trạch hỗ trợ, tam đại thiên tông người, liền chờ thế là mất đi lớn nhất ỷ vào, không thể không một mình đối mặt toàn bộ Đại Càn Vương Triều vây công.

Cơ hồ là trong nháy mắt, liền để những người này, hầu như rơi vào trong tuyệt cảnh.

Nhịp nhàng ăn khớp!

Dạng này thủ đoạn, bố cục như vậy, cho dù là Bạch Nhạc, trong lòng cũng không khỏi mơ hồ có chút phát lạnh.

Dạng này thủ bút, tuyệt đối không phải người bình thường có khả năng chơi đi ra.

Hiện tại, vấn đề duy nhất là. . . Diệp Huyền đại sư, đến tột cùng có hay không tham dự bên trong?

"Thánh nữ, thúc thủ chịu trói a! Bệ hạ sẽ cho các ngươi phải có lễ ngộ, ta cam đoan, không có bất luận kẻ nào dám đối thánh nữ có chút bất kính!"

Khẽ khom người, Định Viễn Hầu nhìn Vân Mộng Chân, chậm rãi mở miệng nói.

Giờ khắc này, Định Viễn Hầu trong lòng cũng đồng dạng tràn ngập cảm giác hưng phấn.

Mặc dù đều là Tinh Hải Cảnh cường giả, thậm chí hắn đã sớm đã có Tinh Hải đỉnh phong tu vi, thật là ai dám tưởng tượng, có thể uy hiếp được vị này Đạo Lăng Thánh Nữ?

Ngẫm lại xem, nếu là có thể bức vị này Đạo Lăng Thánh Nữ thúc thủ chịu trói, thật là là một loại bực nào vinh quang? !

Chỉ bằng điểm này, hắn liền đủ để ghi danh sử sách.

Lẳng lặng đứng tại chỗ, nhìn Định Viễn Hầu, Vân Mộng Chân sắc mặt vẫn như cũ vẫn duy trì cùng ban đầu là giống nhau bình tĩnh, thật giống

như bây giờ rơi vào trong tuyệt cảnh người, căn bản không phải nàng, mà là đối phương đồng dạng.

"Rất đẹp bố cục, nhịp nhàng ăn khớp, hơn nữa. . . Các ngươi đã tiếp cận thành công!"

Trong lúc nói chuyện, Vân Mộng Chân bàn tay hơi hơi mở, trong tích tắc, một tiếng kiếm minh chợt vang lên.

Thanh sắc cổ xưa trường kiếm, nắm vào lòng bàn tay, kiếm ý cửu trùng, dường như muốn đem trời cao xé rách đồng dạng.

Vân Mộng Chân bình thản tiếp tục mở miệng nói.

"Vấn đề duy nhất là. . . Ngươi dựa vào cái gì cho rằng, các ngươi thắng nổi ta?"

PS: Hôm nay đổi mới hội hơi chậm một chút, đừng có gấp.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 889: Đạo Lăng vô địch!

Cục là tử cục, nhưng lại cũng không phải tuyệt đối khó giải.

Thực lực tuyệt đối, đủ để đánh vỡ tất cả quy tắc.

Lúc này Vân Mộng Chân cho thấy, chính là tuyệt đối tự tin.

Mã Minh Trạch mặc dù bị lừa vào Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, nhưng đồng dạng, vì ngăn chặn Mã Minh Trạch, Từ Hàng đại sĩ cũng bị vội vả đồng dạng bước vào Bán Thần Lĩnh Vực bên trong.

Song phương cũng không có Hóa Hư cường giả tình huống dưới, chỉnh thể đến xem, tự nhiên là Đại Càn Vương Triều nếu so với tam đại thiên tông những thứ này đệ tử mạnh hơn, có thể hỏi đề ở chỗ. . . Trong này cũng không bao quát Vân Mộng Chân!

Đạo Lăng Thiên Tông, bản thân cũng chỉ tới Vân Mộng Chân cùng Mã Minh Trạch hai người.

Còn như Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung người, sống hay chết. . . Cùng Vân Mộng Chân có quan hệ gì?

Côn Ngô Kiếm trong tay, Vân Mộng Chân chính là vị kia vô địch cùng cảnh giới Đạo Lăng Thánh Nữ!

Cùng trước kia loại kia tương đối ôn hòa trạng thái hoàn toàn khác nhau, một kiếm trong tay, Vân Mộng Chân liền lập tức thay đổi bộc lộ tài năng.

Trong tích tắc, Định Viễn Hầu nhất thời một hồi tê cả da đầu!

Cứ việc, bây giờ tại cục diện bên trên, vẫn như cũ chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, thật là chính yêu cầu đối mặt Vân Mộng Chân thời điểm, tâm hắn lại y nguyên vẫn là khó tránh khỏi một hồi chột dạ.

Đây cũng là Đạo Lăng Thánh Nữ cái kia không gì sánh kịp lực uy hiếp!

Nhìn Vân Mộng Chân thần thái phi dương dáng vẻ, Bạch Nhạc vừa mới trong lòng cái kia căng thẳng tâm, phảng phất cũng trong nháy mắt để xuống.

Lặng yên không một tiếng động ở giữa, Bạch Nhạc tự nhiên đẩy ra một khoảng cách, ý bảo cũng không cuốn vào cuộc phong ba này.

Đối với tam đại thiên tông, Bạch Nhạc không có bất kỳ hảo cảm, cho nên, vô luận như thế nào, tự nhiên cũng không khả năng lựa chọn trợ giúp tam đại thiên tông đi đối kháng Đại Càn Vương Triều.

Dù là bây giờ cục diện này, chưa chắc là Diệp Huyền đại sư ý tứ.

Bạch Nhạc duy nhất quan tâm, bất quá chỉ là Vân Mộng Chân an nguy mà thôi.

Nhưng này một khắc, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là lựa chọn tin tưởng Vân Mộng Chân!

Từ vừa mới bắt đầu, Vân Mộng Chân liền từ tới không phải loại kia cần người che chở tiểu nữ nhân, mà là quan tuyệt thiên hạ Đạo Lăng Thánh Nữ.

"Giết!"

Trong mắt hiện lên một tia dứt khoát chi sắc, Định Viễn Hầu lành lạnh mở miệng nói!

Quân nhân bản thân liền có nghĩa là thiết huyết!

Vô luận trong lòng đối với Vân Mộng Chân có bao nhiêu kiêng kỵ, đem sự tình đến không thể tránh thời điểm, xuất thủ đều là chọn lựa duy nhất.

Trong tích tắc, xung quanh Ngự Lâm Quân cùng hoàng thất cung phụng đồng thời động.

Sát ý ngập trời!

Cùng trước kia khác biệt, bây giờ hiển nhiên Vương thành cấm chế tạm thời bị áp chế lại, vô luận là ai xuất thủ, cũng sẽ không tiếp tục hội đưa tới cấm chế phản kích.

Đây còn là bởi vì Diệp Huyền đại sư không có ở đây Vương thành, bằng không, nếu như Diệp Huyền đại sư thao túng trận pháp, lại có thể để cho Vương thành cấm chế trợ giúp công kích những thứ này tam đại thiên tông đệ tử, đó mới thực sự là tính hủy diệt đả kích.

Cùng người khác bị động phòng ngự tình huống hoàn toàn bất đồng, giờ khắc này Vân Mộng Chân liền như một thanh lưỡi dao, hung hãn phản kích!

Vô luận là Ngự Lâm Quân đó là những cái kia hoàng gia cung phụng, Vân Mộng Chân đều không có chút nào để ý tới dự định.

So với việc người khác, Vân Mộng Chân mục tiêu càng rõ ràng, chính là Định Viễn Hầu!

Bây giờ phụ trách ở chỗ này chỉ huy người, chính là Định Viễn Hầu, chỉ cần có thể tập sát Định Viễn Hầu, như vậy hôm nay khốn cục liền coi như là phá hơn phân nửa.

Hơn nữa, Vân Mộng Chân xác thực có được cường đại như vậy thực lực.

Kiếm khí màu xanh khuấy động trời cao, ngạnh sinh sinh theo số đông người trong vòng vây, tuôn ra một con đường, thẳng đến Định Viễn Hầu mà đi.

Mắt thấy Vân Mộng Chân giết đến trước mắt, cho dù là lấy Định Viễn Hầu định lực, cũng không khỏi chợt biến sắc!

Quá mạnh mẽ!

Vô luận là Ngự Lâm Quân, hoặc là những cái kia hoàng gia cung phụng, thậm chí không có bất cứ người nào có thể tại Vân Mộng Chân dưới kiếm chống nổi một chiêu, cái kia huyễn lệ kiếm quang, phảng phất trong nháy mắt xé rách cả phiến thiên địa.

Oanh!

Không còn dám có chút do dự, hô hấp ở giữa, Định Viễn Hầu liền trực tiếp tế xuất Tinh Hải.

Như là một mảnh mây đen, Tinh Hải lan tràn hơn năm ngàn trượng, che khuất bầu trời.

Thật là dù vậy, Định Viễn Hầu cũng không có chút nào cảm giác an toàn.

Dạng này thực lực, đối mặt hắn người có thể đều đã đủ để đánh một trận, có thể đối mặt Vân Mộng Chân, lại như cũ còn thiếu rất nhiều xem.

"Kết trận!"

Trong miệng phát sinh quát to một tiếng, Định Viễn Hầu phía sau Ngự Lâm Quân trên người đồng dạng lộ ra một màn màu đen quang mang, lẫn nhau cấu kết, hóa thành chiến trận, đồng thời cùng Định Viễn Hầu Tinh Hải lẫn nhau dung hợp làm một thể.

Định Viễn Hầu bản thân liền là trong quân một viên, tự nhiên đồng dạng tinh thông chiến trận.

Thậm chí loại này cùng Ngự Lâm Quân chiến trận tương liên thủ đoạn, bản thân liền là hắn sở dĩ có can đảm tung hoành thiên hạ cam đoan.

Cái này bản thân liền là Diệp Huyền đại sư trước đây, vì chống lại Đạo Lăng Thiên Tông cường giả, chuyên môn nghiên cứu ra được trận pháp.

Bây giờ lần nữa từ Định Viễn Hầu trong tay dùng ra, chính là vì chống lại Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ.

Nếu là có người có thể bay trên trời cao bên trong nhìn xuống phía dưới, liền sẽ phát hiện, Định Viễn Hầu cùng những thứ này Ngự Lâm Quân kết thành chiến trận, rõ ràng bày biện ra một đầu mãnh hổ dáng vẻ, hung hăng hướng về Vân Mộng Chân nhào qua.

Dạng này lực lượng, mặc dù vẫn như cũ vô pháp cùng Hóa Hư cường giả chống lại, nhưng vô luận đổi vị nào Tinh Hải Cảnh cường giả, chỉ sợ cũng đều muốn nhượng bộ lui binh.

Nhưng đối với Vân Mộng Chân mà nói, bây giờ nàng lại không có chút nào đường lui.

Rơi vào loại này gần như tuyệt cảnh cục diện phía dưới, nàng duy nhất sinh cơ, chính là chỗ này một hơi thở, chỉ có chống đỡ, bằng vào cái này một cổ nhuệ khí, mở một đường máu đến, mới có thể đánh tan đối phương khí thế, bằng không, cho dù là hao tổn, cũng đủ để dây dưa đến chết nàng.

"Huyền Nguyệt Biến!"

Không có chút nào tránh lui ý niệm trong đầu, trong tích tắc, Vân Mộng

Chân liền đồng dạng phóng xuất ra Tinh Hải, đồng thời thi triển ra Huyền Nguyệt Biến thần thông!

Mây núi nhiễu sương mù!

Tinh Hải một thành, chính là ba nghìn trượng!

Toàn bộ Tinh Hải phạm vi bao phủ, liền như một phiến vân hải, dễ dàng liền có thể làm người ta mê thất ở chính giữa.

Ba nghìn trượng Tinh Hải!

Trước đó Bạch Nhạc thành tựu Tinh Hải thời điểm, liền từng nghĩ qua, Vân Mộng Chân cuối cùng chân chính hình thành Tinh Hải hội lớn đến bao nhiêu.

Bây giờ chứng kiến Vân Mộng Chân ra tay toàn lực, Bạch Nhạc mới có thể cảm nhận được Vân Mộng Chân cường đại.

Cùng Bạch Nhạc cái kia hoàn mỹ Tinh Hải giống nhau , đồng dạng là mới vào Tinh Hải, Vân Mộng Chân thành tựu Tinh Hải, cũng giống vậy là ba nghìn trượng!

Nếu như nói, Bạch Nhạc có thể thành tựu ba nghìn trượng Tinh Hải, vốn nhờ làm kiếm khí thành biển!

Như vậy Vân Mộng Chân thì là dựa vào tiên đạo truyền thừa!

Thượng cổ cấm địa bên trong, đối phương đoạt xá không thành, ngược lại bị Vân Mộng Chân thôn phệ một bộ phận thần hồn, đạt được tiên đạo truyền thừa, cũng vì vậy ngược lại càng thành tựu Vân Mộng Chân.

Quan trọng hơn là, Vân Mộng Chân trong tay, là sở hữu Côn Ngô Thần Kiếm!

Lúc trước tại thượng cổ cấm địa thời điểm, Vân Mộng Chân mới vừa từ Bạch Nhạc trong tay được hồi Côn Ngô Kiếm, còn chưa kịp triệt để luyện hóa, thật là bây giờ, đi qua thời gian dài như vậy, Vân Mộng Chân đã sớm đã hoàn thành Côn Ngô Kiếm luyện hóa!

Hơn nữa, triệt để Tinh Hải sau đó, Côn Ngô Kiếm cái kia uy lực kinh khủng cũng mới chân chính có thể bày ra.

Có thể nói, khi hắn người đối với Vân Mộng Chân ấn tượng còn dừng lại ở thượng cổ cấm địa bên trong tình cảnh thượng lúc, Vân Mộng Chân thực lực lại dĩ nhiên tại bất tri bất giác ở giữa, lần nữa hoàn thành một lần nhảy vọt lớn.

Hôm nay một trận chiến này, chính là Vân Mộng Chân chân chính ở trước mặt người đời, lần nữa hiện ra thực lực một khắc!

Đạo Lăng. . . Vô địch!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 890: Tuyệt tình vì tiên

Một kiếm quang hàn, dễ như trở bàn tay!

Kiếm khí tung hoành ba vạn dặm, một kiếm quang hàn thập cửu châu!

Côn Ngô Kiếm trong tay, giờ khắc này Vân Mộng Chân hiển hiện ra, chính là dạng này khí thế,

Kiếm khí màu xanh, phối hợp kiếm mang xanh nhạt, xa xa chém rụng, trong tích tắc, liền xuyên qua đối phương chiến trận, liền như một kiếm chém vào cái kia màu đen mãnh hổ đầu lâu, thẳng đến Định Viễn Hầu mà đi.

Ùng ùng!

Tinh Hải hung hăng đụng vào nhau, cái kia khủng bố lực đánh vào, trong nháy mắt làm cả thiên địa thốt nhiên biến sắc!

Mới vừa sửa xong Đại Từ Ân Tự, trong nháy mắt, liền hầu như lần nữa bị hóa thành phế tích!

Cũng thua thiệt, trước đó Đại Từ Ân Tự bên trong người, cũng đã bị sợ giải tán lập tức, bằng không, chỉ là dạng này trùng kích phía dưới, liền không biết muốn chết bao nhiêu người.

May là như vậy, trong chớp nhoáng này trùng kích, cũng có ít nhất trên trăm Ngự Lâm Quân trực tiếp bị kiếm khí cắn giết.

Mặc dù trước đó liền đoán được Vân Mộng Chân cường đại, thật là đang cùng Vân Mộng Chân thời điểm giao thủ, Định Viễn Hầu mới rõ ràng ý thức được vị này Đạo Lăng Thánh Nữ rốt cuộc có bao nhiêu khủng bố.

Tinh Hải đỉnh phong thực lực, hắn Tinh Hải chừng năm nghìn trượng, trên lý thuyết là muốn so Vân Mộng Chân mạnh hơn, còn có Ngự Lâm Quân chiến trận, Hóa Hư phía dưới, chính diện va chạm, hầu như sẽ không thua bất luận kẻ nào.

Thật là, thật coi hai cái Tinh Hải đụng va vào nhau thời điểm, lại hoàn toàn là hai khái niệm.

Kiếm khí xuyên qua Tinh Hải, cơ hồ là trong tích tắc, liền để cho Định Viễn Hầu ngôi sao có tan vỡ dấu hiệu.

Quá mạnh mẽ!

Kiếm khí những nơi đi qua, phảng phất mỗi một tấc Tinh Hải đều tại kiếm khí phía dưới tan vỡ, mặc dù Định Viễn Hầu đem hết toàn lực, cũng khó mà ngăn cản đối phương kiếm khí đẩy mạnh!

Loại kia cảm giác vô lực, để cho hắn rõ ràng cảm thụ được tử vong sợ hãi!

Ngắn ngủi trong khoảnh khắc, Ngự Lâm Quân chiến trận liền tuyên cáo tan vỡ.

"Giết!"

Cơ hồ là tại đồng thời, xung quanh mấy cái hoàng gia cung phụng cũng rốt cục ý thức được Vân Mộng Chân cường hãn, một chỗ theo xuất thủ, hướng về Vân Mộng Chân công qua đây.

Vây công!

Chỉ có Định Viễn Hầu một cá nhân, tại chiến trận phối hợp xuống, Vân Mộng Chân cũng đã thắng rất không dễ dàng, bây giờ khi hắn người theo

xuất thủ vây công, dù cho là lấy Vân Mộng Chân cường hãn, cũng rốt cục cảm thấy có chút lực kiệt.

Nói đến, nàng cũng cuối cùng chỉ là vừa mới bước vào Tinh Hải mà thôi, còn lâu mới có được đạt được lịch đại Đạo Lăng Thánh Nữ loại kia vô địch cảnh giới.

Nếu như bình thường tỷ thí, đánh tới mức này, tự nhiên đã có thể chịu thua.

Thật là, loại tình huống này, nào có chịu thua khả năng!

Đối với Vân Mộng Chân mà nói, chỉ có liều mạng, mới là chọn lựa duy nhất.

Trong tích tắc, Vân Mộng Chân trong mắt đột nhiên hiện lên lau một cái thấu xương vẻ băng lãnh!

Tuyệt tình vì tiên!

Lúc trước, thượng cổ cấm địa bên trong cái kia ý đồ đoạt xá Vân Mộng Chân tồn tại, cũng không có lừa dối Vân Mộng Chân, chân chính tiên đạo, chính là muốn tuyệt tình tuyệt tính, mới có thể chân chính đem uy lực triệt để phát huy được.

Vân Mộng Chân mặc dù biểu hiện ra, tán thành loại này tiên đạo truyền thừa, nhưng trên thực tế, tâm nhưng thủy chung là mâu thuẫn.

Nhưng đến loại này sống chết trước mắt, rất nhiều thứ, nhưng cũng không quá lo lắng.

Hô hấp ở giữa, Vân Mộng Chân liền mạnh mẽ để cho mình tiến vào loại kia tuyệt tình trong trạng thái!

Trong tích tắc, Vân Mộng Chân trên người khí tức, liền tùy theo đại biến, Tinh Hải bên trong, càng là lộ ra một cổ khác ý cảnh, liền phảng phất trong tích tắc, Vân Mộng Chân cũng đã thoát ly người phạm trù, bước vào tiên lĩnh vực!

"Tiên Chi Lĩnh Vực!"

Chợt từ trong miệng phun ra như thế mấy chữ, Vân Mộng Chân xung quanh Tinh Hải liền chợt tùy theo sôi trào, phảng phất trong nháy mắt, hình thành một cổ khủng bố đại đạo quy tắc, nghiền ép tất cả!

Mấy cái kia xuất thủ vây công Vân Mộng Chân hoàng gia cung phụng, càng là trong nháy mắt, liền cảm thụ được một loại uy hiếp trí mạng!

Mới bất quá vừa mới xông vào Vân Mộng Chân Tinh Hải phạm vi, liền cảm nhận đến một loại cực đại ràng buộc, một thân thực lực, tối đa chỉ có thể phát huy ra năm sáu phân tới.

Tiên!

Trước đó, tại Đạo Lăng sơn thời điểm, thì có nghe đồn nói, Vân Mộng Chân đạt được tiên đạo truyền thừa, có thể cũng không có chân chính bị coi trọng.

Hóa Hư phía trên, gọi là tiên!

Đối với tất cả mọi người mà nói, tiên đô vẻn vẹn chỉ là một loại truyền thuyết!

Vân Mộng Chân mới bất quá vừa mới bước vào Tinh Hải, loại tình huống này, cái gì tiên đạo truyền thừa, tựa hồ cũng không có ý nghĩa gì.

Chí ít cũng phải các loại (chờ) Vân Mộng Chân bước vào Hóa Hư, mới có thể đi suy nghĩ gì tiên đạo không tiên đạo a?

Thật là, vô luận là ai, đều không nghĩ đến, vẻn vẹn chỉ là Tinh Hải Cảnh, Vân Mộng Chân dĩ nhiên cũng làm có thể mạnh mẽ điều động một bộ phận Tiên Đạo Chi Lực.

Loại cảnh giới đó thượng tuyệt đối chênh lệch, đưa đến liền hoàn toàn là nghiền ép hiệu quả.

"Phốc!"

Một kiếm rơi xuống, Côn Ngô Kiếm triệt để chém vào Định Viễn Hầu Tinh Hải, kiếm phong hung hăng rơi vào Định Viễn Hầu trên người!

Phun ra một ngụm máu, Định Viễn Hầu trước ngực, chợt bị chém ra một đạo dài đến nửa thước vết thương, tiên huyết phun trào ra ngoài, trong nháy mắt liền để cho hắn trở thành huyết nhân!

Đây là, Vân Mộng Chân cuối cùng chịu mấy người khác ảnh hưởng kết quả.

Bằng không, chỉ có một kiếm này, liền đủ để mở ngực bể bụng, chém rụng Định Viễn Hầu thân thể.

May là như vậy, Định Viễn Hầu cũng đồng dạng bị sợ sợ vỡ mật, thân hình thoắt một cái, rồi đột nhiên rời khỏi mấy chục thước khoảng cách, trong mắt tràn đầy vẻ sợ hãi.

Đạo Lăng bất bại!

Giờ khắc này, tựa hồ tất cả mọi người lần nữa nhớ tới cái kia Đạo Lăng bất bại thần thoại.

Trên đời này, duy nhất một cái đánh vỡ Đạo Lăng bất bại thần thoại người, chính là Thông Thiên Ma Quân!

Nhưng này trên đời, cũng cũng chỉ có một cái Thông Thiên Ma Quân a!

Đồng cảnh giới bên trong, còn có người nào có thể chống lại vị này Đạo Lăng Thánh Nữ?

"Phốc!"

Hầu như cũng ngay lúc đó, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng phun ra một búng máu, sắc mặt nhất thời tái nhợt rất nhiều.

Phản phệ!

Tiên Đạo Chi Lực, hoàn toàn không phải Tinh Hải Cảnh có khả năng khống chế, mạnh mẽ điều động dạng này lực lượng, đối với Vân Mộng Chân mà nói, cũng cũng là một cái cực đại gánh vác.

Một kiếm này, mặc dù đánh bại Định Viễn Hầu, rất nhiều hoàng gia cung phụng vây công hạ bình yên thoát thân, có thể Vân Mộng Chân nhưng cũng đồng dạng đúng là vẫn còn chịu đến phản phệ, chịu không được vết thương nhẹ!

Chỉ là, cái này một búng máu phun ra, nhưng là nhất thời để cho nguyên bổn đã bị Vân Mộng Chân sợ mất mật mọi người, tinh thần vì đó rung một cái!

"Giết! Tiếp tục xuất thủ, nàng chống đỡ không bao lâu! Coi như là hao tổn, chúng ta cũng có thể dây dưa đến chết nàng!"

Dẫn đầu cái kia đại cung phụng, trầm thấp tiếng nói bên trong lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, lớn tiếng quát lên.

Đánh chết Đạo Lăng Thánh Nữ a!

Dạng này cơ hội đặt trước mặt, ai có thể không động tâm? !

Chỉ cần giết chết vị này Đạo Lăng Thánh Nữ, Đạo Lăng Thiên Tông thần thoại, liền coi như là triệt để bị phá vỡ, vô luận là ai, chỉ cần có thể hoàn thành dạng này hành động vĩ đại, đều ắt sẽ danh dương thiên hạ.

Hơn nữa, loại tình huống này, Đại Càn Vương Triều vị hoàng đế kia bệ hạ, tất nhiên sẽ cho ra phong phú nhất ban thưởng.

Chỉ bằng điểm này, liền đủ để cho chính mình nửa đời sau, tại Đại Càn Vương Triều thu được tốt nhất đãi ngộ, đời đời con cháu được ích lợi vô cùng.

Trong lúc nhất thời, xung quanh sở hữu hoàng gia cung phụng, đều giống như điên giống nhau, trực tiếp bỏ xuống Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung người, một chỗ hướng về Vân Mộng Chân giết tới.

Nào có cái gì có công bình hay không, lợi ích trước mắt, mới là tối trọng yếu.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 891: Một đời hứa hẹn

Giết!

Hơn mười vị hoàng thất cung phụng đồng thời xuất thủ, sát ý sôi trào, dường như muốn đem cái này nhất phương không gian đánh nát, Tinh Hải quang mang che đậy thiên nhật, hầu như thấy không rõ bất kỳ vật gì.

Giờ khắc này, vô luận là Thái Cực Đạo, vẫn là Tiên Du Kiếm Cung người, cũng không có nhúng tay.

Thậm chí vừa vặn tương phản, mượn cơ hội này, những người này đồng thời hướng xa xa bỏ chạy!

Người khác lực chú ý, đều bị Vân Mộng Chân hấp dẫn tới, đối với bọn hắn mà nói, cái này thành điều kiện tốt nhất thời cơ chạy trốn, chỉ cần có thể chạy ra Vương thành, liền coi như là chuyển nguy thành an.

Còn như Vân Mộng Chân có thể hay không vì vậy chết tại đây, đã không ai quan tâm.

Sinh tử thời khắc, mỗi người quan tâm, cũng chỉ là chính mình an nguy.

Huống chi, tam đại thiên tông ở giữa, cho tới bây giờ thì không phải là hoà hợp êm thấm, nếu là có thể để cho Vân Mộng Chân chết ở Đại Càn Vương Triều trên tay, đối với bọn hắn mà nói, không thể nghi ngờ mới là kết quả tốt nhất.

Một cái bao trùm cùng tất cả mọi người phía trên Đạo Lăng Thánh Nữ, không có bất kỳ người nào nguyện ý chứng kiến.

Không ai làm viện thủ, trên thực tế, Vân Mộng Chân từ vừa mới bắt đầu

cũng không có nghĩ tới, sẽ có người khác hỗ trợ.

Đối với nàng mà nói, có thể dựa vào chỉ có chính mình!

Tuyệt tình vì tiên!

Loại này tuyệt tình tuyệt tính trạng thái dưới, không chỉ là không có bình thường cảm tình, cũng đồng dạng không có bình thường cảm xúc!

Không có phẫn nộ, không có tuyệt vọng, càng không có sợ hãi.

Nàng làm ra, liền vẻn vẹn chỉ là đem chính mình toàn bộ tiềm lực nghiền ép mà ra, đem thực lực trăm phần trăm, thậm chí hai trăm phần trăm phát huy được, như vậy mà thôi.

Còn như kết quả. . . Cái kia tựa hồ đã căn bản không trọng yếu.

Tinh Hải sôi trào!

Đã thụ thương Vân Mộng Chân vào giờ khắc này, y nguyên vẫn là bộc phát ra nhất thực lực kinh khủng.

Côn Ngô Kiếm chợt giơ lên, huyễn lệ kiếm quang như nộ long ra biển, hung hãn hướng về đối phương đụng tới.

Ùng ùng!

Khủng bố trùng kích, phảng phất trong nháy mắt lệnh đại địa đều tùy theo run rẩy.

Chỉ là trong nháy mắt trùng kích, liền có hai vị Tinh Hải Cảnh hoàng gia cung phụng trực tiếp bị Côn Ngô Kiếm chém vỡ Tinh Hải, thậm chí ngay cả thần hồn đều không có thể chạy đi, trực tiếp bị Vân Mộng Chân chém giết tại chỗ!

Đương nhiên, làm giá, Vân Mộng Chân Tinh Hải cũng theo đó tan vỡ gần một nửa, trên người xuất hiện sáu bảy đạo sâu triệt để thấy xương vết thương!

Cái kia trắng như tuyết y, lúc này cũng đồng dạng bị tiên huyết nhiễm hồng, nhìn thấy mà giật mình!

Chỉ là, may là như vậy, cũng đã đủ nhìn thấy mà giật mình!

Mười ba vị Tinh Hải Cảnh cường giả vây công a, trong lúc này thậm chí không thiếu rất nhiều bản thân cũng đã là Tinh Hải đỉnh phong tồn tại, kinh khủng như vậy trận thế, cho dù là đối mặt Hóa Hư cường giả, chỉ sợ cũng có sức liều mạng.

Nhưng dù cho như thế, trong nháy mắt giao phong, lại vẫn bị Vân Mộng Chân ngạnh sinh sinh chém giết hai người, đây là kinh khủng bực nào chiến tích? !

"Giết!"

Trong mắt hiện lên vẻ điên cuồng chi sắc, nguyên bổn đã bị thương nặng Định Viễn Hầu, giờ khắc này cũng rốt cục thở phào được một hơi, trên mặt thấu ra vẻ dử tợn, kéo thân thể bị trọng thương lần nữa xông lên.

Vân Mộng Chân thực sự quá cường hãn, một kích chém giết hai vị hoàng gia cung phụng, cũng đồng dạng hù dọa người khác.

Dù là biết rõ mang xuống, Vân Mộng Chân chắc chắn phải chết, thật là chỉ cần Vân Mộng Chân còn không có tắt thở, ai dám khẳng định, lần tiếp theo trong công kích, người chết không phải là chính mình?

Chiếm tiện nghi chuyện, người người đều thích làm, nhưng nếu là phải dùng chính mình mệnh đi cho người khác làm việc tốt, nhưng là không

còn ai nguyện ý.

Dưới tình huống như vậy, khí thế đã bị đoạt, nếu như kéo dài lâu, thật đúng là nói không chừng sẽ có hắn biến hóa.

Chính là chứng kiến điểm này, Định Viễn Hầu lúc này mới không tiếc lần nữa đặt mình vào nguy hiểm, kéo thân thể bị trọng thương, lần nữa dẫn đầu hướng Vân Mộng Chân phát động công kích.

Đây chính là cho tất cả mọi người làm một cái tấm gương, cho dù là chết, cũng có hắn Định Viễn Hầu cái thứ nhất ở mũi nhọn phía trước!

Có dạng này làm gương mẫu, đã vừa mới có chút bị Vân Mộng Chân hù dọa người khác, cũng nhất thời lần nữa sinh ra sát khí, một chỗ theo Định Viễn Hầu xông lên.

Liên tục hai lần cực hạn chém giết, cũng đồng dạng đã để Vân Mộng Chân đánh đến cực hạn.

Dạng này trạng thái dưới, nàng đã có thể ngửi được khí tức tử vong.

Không có đường lui, không có viện binh!

Nàng chọn lựa duy nhất chính là tử chiến!

Thân là Đạo Lăng Thánh Nữ, cho dù là chết, nàng cũng nhất định phải chiến đến cuối cùng một hơi thở, bằng lừng lẫy phương thức chịu chết.

Nắm thật chặc Côn Ngô Kiếm, trong mắt lộ ra lau một cái tuyệt cảnh hạ bình tĩnh chi sắc, Vân Mộng Chân cầm kiếm lần nữa thôi động Tinh Hải, hướng về dẫn đầu xông lại Định Viễn Hầu lướt đi.

Một kiếm này, Vân Mộng Chân đã bắt đầu sinh tử chí!

Không cầu sinh, chỉ cầu chết còn có giá trị!

Một kiếm này, nàng chỉ cầu chém giết Định Viễn Hầu, cùng đối phương đồng quy vu tận.

Nhưng mà, không đợi Vân Mộng Chân một kiếm này xuất thủ, liền có lau một cái khủng bố kiếm quang chợt xé rách hư không, đi trước một bước, hướng về Định Viễn Hầu giết đi qua!

Kiếm khí màu tím kia, phảng phất trong nháy mắt xé rách thiên địa, hung hãn chém rụng!

Bạch Nhạc!

Cơ hồ là trong tích tắc, tất cả mọi người liền đều nhận ra người xuất thủ thân phận!

Bây giờ dưới cục diện, còn có gan này xuất thủ, có phần thực lực này nhúng tay, cũng chỉ chỉ còn lại có Bạch Nhạc một người.

Chỉ là, vô luận là Định Viễn Hầu, hay là hắn hoàng gia cung phụng đều căn bản không có nghĩ đến, Bạch Nhạc hội ở loại tình huống này hạ lựa chọn nhúng tay.

Phải biết, vô luận bọn hắn tự mình làm sao cùng Bạch Nhạc không hợp, có thể vô luận như thế nào, Bạch Nhạc nhưng cũng đồng dạng xem như là Đại Càn Vương Triều người!

Vô luận là lấy Ma Quân truyền nhân thân phận, vẫn là Diệp Huyền đại sư tuyển định người thừa kế, lại hoặc là Thanh Châu phủ chủ lập trường, Bạch Nhạc đều không có đạo lý giúp đỡ tam đại thiên tông mới đúng!

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc vẫn là xuất thủ, hơn nữa lưu loát dứt khoát như vậy, thậm chí không có dù là một chút xíu do dự.

Kiếm khí thành biển ba nghìn trượng!

Cái này vừa ra tay, Bạch Nhạc cũng đồng dạng đem cái kia thực lực kinh khủng, triệt để hiện ra!

Giữa cả thế gian, nếu nói là còn có một người có thể tại đồng cảnh giới bên trong, cùng Đạo Lăng Thánh Nữ sánh vai, như vậy cái này nhân loại liền nhất định là Bạch Nhạc vị này Ma Quân truyền nhân!

Thật là, ai có thể nghĩ đến, vị này Ma Quân truyền nhân, vậy mà chẳng những không cùng Đạo Lăng Thánh Nữ là địch, hơn nữa, còn ở đây loại dưới tuyệt cảnh, nghĩa vô phản cố xuất thủ đi cứu đối phương.

Oanh!

Trong tích tắc, Định Viễn Hầu Tinh Hải liền lần nữa bị kinh khủng này kiếm khí chém ra, người còn chưa tới, liền trực tiếp bị một kiếm này đánh bay trở về.

"Bạch Nhạc, ngươi muốn làm gì? !"

Trong nháy mắt, Định Viễn Hầu nhất thời phát sinh một tiếng rống giận rung trời, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc chất vấn.

Trên thực tế, cũng không chỉ là Định Viễn Hầu, giờ khắc này tất cả mọi người ánh mắt đều tại Bạch Nhạc trên người.

Chỉ là, rơi vào trùng vây Bạch Nhạc, lại phảng phất căn bản không có chứng kiến những người này một dạng, trực tiếp rơi vào Vân Mộng Chân bên người, trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Ta nói rồi, nếu như muốn chết, xin cho ta chết tại ngươi phía trước!"

Trong tích tắc, phảng phất thời gian chợt trở lại ban đầu ở Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi thời điểm, khi đó, cũng là dạng này tuyệt cảnh, tại Vân Mộng Chân hầu như đã bỏ đi thời điểm, Bạch Nhạc cứ như vậy ngăn ở trước người của nàng, nói ra câu nói này.

Vật đổi sao dời, hai cá nhân thực lực đều đã phát sinh biến hóa long trời lỡ đất.

Duy chỉ có phần ân tình này, chỉ có câu này hứa hẹn, thủy chung không thay đổi!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 892: Không có quan hệ gì với ngươi

Muốn như thế nào hứa hẹn, mới có thể như vậy chấn nhiếp nhân tâm.

Đạo Lăng sơn đánh một trận, Vân Mộng Chân là thế nào đối đãi Bạch Nhạc, đến nay tất cả mọi người nhớ kỹ thanh thanh sở sở.

Một câu kia tuyệt tình vì tiên, hầu như tổn thương thấu Bạch Nhạc tâm, cũng làm cho không biết nhiều ít sùng bái Bạch Nhạc người, thay Bạch Nhạc cảm thấy không đáng.

Thật là, dù là như vậy, bây giờ làm Vân Mộng Chân lần nữa rơi vào tuyệt cảnh thời điểm, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là nghĩa vô phản cố ngăn ở Vân Mộng Chân trước người.

Dạng này tình nghĩa làm sao có thể để cho người ta không cảm động.

Có thể Vân Mộng Chân biểu tình lại y nguyên vẫn là nhàn nhạt, tựa hồ không có nửa điểm cảm động, càng không có chút nào muốn hồi ứng với Bạch Nhạc ý tứ.

"Bạch phủ chủ, ngươi tốt nhất biết rõ ngươi đang làm cái gì!"

Sắc mặt khó coi dị thường, Định Viễn Hầu lành lạnh mở miệng uy hiếp nói, "Tru diệt tam đại thiên tông chi nhân, là thánh thượng tự mình hạ chỉ ý, đừng tưởng rằng có Diệp Huyền đại sư che chở ngươi, ngươi liền có thể không kiêng nể gì cả muốn làm gì thì làm! Ngươi nếu dám ngăn cản, chính là chống lại thánh chỉ, cùng ta toàn bộ Đại Càn Vương Triều là địch!"

"Bạch Nhạc!"

Giờ khắc này, cho dù là Ngô Văn Uyên cũng không khỏi có vẻ hơi lo lắng.

Đứng ở hắn trên lập trường, tự nhiên là không hy vọng Bạch Nhạc tại dưới loại trường hợp này chống lại thánh chỉ, cái kia ký hiệu, trước hắn trả giá tâm huyết, rất có thể đều sẽ vì vậy mà nước chảy về biển đông.

Mặc dù hắn lại như thế nào cùng Bạch Nhạc có quan hệ cá nhân, cũng không khả năng ở loại tình huống này xuống, giúp Bạch Nhạc tẩy thoát chịu tội.

Nếu như Bạch Nhạc thật cố ý phải cứu Vân Mộng Chân, như vậy liền không thể nghi ngờ có nghĩa là Bạch Nhạc cùng Đại Càn Vương Triều quyết liệt.

Loại này trước mắt bao người lựa chọn, không có bất kỳ bay lượn chỗ trống.

"Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân đã không phải là trước đó Vân Mộng Chân, tại Đạo Lăng Thiên Tông thời điểm, ngươi thì nên biết! Nàng hiện tại chỉ là Đạo Lăng Thánh Nữ, không đáng ngươi làm như vậy!" Chậm rãi bước ra một bước, Thư Khánh Dương cũng theo khuyên nhủ.

"Ta với ngươi không có bất cứ quan hệ gì, cũng không cần ngươi cứu."

Ngẩng đầu lên, mặc dù lúc này một thân tổn thương, Vân Mộng Chân thần tình cũng vẫn như cũ trong trẻo nhưng lạnh lùng, đạm mạc mở miệng nói.

Nhói tim!

Cho dù ai nghe thế dạng lời nói, chỉ sợ cũng phải cảm thấy nhói tim.

Chỉ là Bạch Nhạc trên mặt lại như cũ treo một bức chẳng hề để ý nụ cười, nhìn Vân Mộng Chân ôn hòa mở miệng nói, "Ngươi thế nào cảm giác là ngươi sự tình, không có quan hệ gì với ta! Đó là ta đối với ngươi làm ra hứa hẹn, một đời hứa hẹn! Cho nên. . . Ta phải làm sao, cũng với ngươi không có bất cứ quan hệ gì."

Bạch Nhạc cũng không biết, bây giờ Vân Mộng Chân lời nói, có vài phần thật, nhưng hắn vẫn như cũ cũng không để bụng.

Yêu một người, bản thân liền là bất kể hồi báo.

Huống chi, hắn biết rõ, mặc dù lời này là Vân Mộng Chân nói, cũng chưa chắc phải nhất định đại biểu Vân Mộng Chân thái độ!

Cái gì tuyệt tình vì tiên!

Hắn bây giờ nỗ lực tu luyện, chính là vì muốn đi gặp Vân Mộng Chân chứng minh, như thế đường là sai.

Về phần người khác thái độ, Bạch Nhạc thì càng không quan tâm.

Cánh tay hơi hơi giơ lên, giơ kiếm tại ngực, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói, "Động thủ đi, ta bản thân thì không phải là Đại Càn Vương Triều người!"

Lúc trước Diệp Huyền đại sư liền từng nói qua, để cho Bạch Nhạc gia nhập Đại Càn Vương Triều lời nói, có thể cho dù là đối mặt Diệp Huyền đại sư, Bạch Nhạc cũng không có bằng lòng.

Còn như Thanh Châu phủ chủ. . . Cái kia vốn là cùng Đại Càn Vương Triều không có quan hệ quá lớn.

Lúc trước, Bạch Nhạc không có được bổ nhiệm thời điểm, lẽ nào liền

không phải Thanh Châu phủ chủ sao?

Thiên Hạ Cửu Châu, Đại Càn Vương Triều bây giờ chân chính có thể khống chế cũng bất quá chỉ là Ung châu một châu chi địa a.

Trừ cái đó ra, vô luận là Thanh châu, vẫn là Duyện châu, lại nơi nào là Đại Càn Vương Triều có thể như cánh tay ép buộc?

Làm Vân Mộng Chân tao ngộ nguy hiểm, đừng bảo là Diệp Huyền đại sư căn bản không có ở đây, cho dù là tại, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ sẽ không lùi bước.

Huống chi, bây giờ loại cục diện này, sợ rằng cũng không phải là Diệp Huyền đại sư chỗ cam tâm tình nguyện nhìn thấy.

"Càn rỡ!"

Lạnh rên một tiếng, Phương Nguyên chợt bước ra một bước, cười lạnh nói, "Ngươi cho là mình là thứ gì? Đạo Lăng Thánh Nữ, còn bất lực, một mình ngươi liền có thể xoay chuyển càn khôn hay sao? Bất quá may mắn được Ma Quân truyền thừa thôi, thật đúng là coi mình là Thông Thiên Ma Quân hay sao?"

Trước đó Phương Nguyên liền cùng Bạch Nhạc có cừu oán khe hở, có thể nói, mặc dù Bạch Nhạc không đứng ra, hắn đều muốn tìm lấy cớ bả Bạch Nhạc cuốn vào thủ tiêu đâu!

Bây giờ Bạch Nhạc vậy mà ngu đến mức chủ động nhảy ra, chống lại thánh chỉ, hắn thấy, đây quả thực là cơ hội tốt trời ban, nếu như không nhân cơ hội đem Bạch Nhạc đóng đinh đều thật xin lỗi cơ hội tốt như vậy.

"Ngươi thì tính là cái gì, cũng xứng nói chuyện với ta."

Chân mày chợt vẩy một cái, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, thân hình thoắt một cái, kiếm trong tay đã hướng về Phương Nguyên chém tới.

Trước đó một lần kia xung đột thời điểm, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã có sát tâm, bây giờ lại là Phương Nguyên nhảy ra khiêu khích, làm sao có thể để cho Bạch Nhạc không tầm thường sát khí.

Tựu như cùng trước đó Vân Mộng Chân làm ra chọn một dạng, Bạch Nhạc cũng cũng rất rõ ràng, loại tình huống này, chỉ có thống hạ sát thủ, lấy lôi đình thủ đoạn lập uy, mới có thể tranh ra một chút hi vọng sống tới.

Thật bất hạnh, hiển nhiên Phương Nguyên chính là Bạch Nhạc chọn trúng con gà kia.

Dù là Phương Nguyên bản thân thì có Tinh Hải đỉnh phong thời điểm, tại Bạch Nhạc trong mắt lại coi là cái gì?

Nghịch Ma Kiếm chợt giơ lên, kiếm khí màu tím phảng phất trong nháy mắt liền vượt qua thời không, trực tiếp xuất hiện tại Phương Nguyên trước mặt.

Ngu kiếm!

Đối mặt Phương Nguyên, Bạch Nhạc y nguyên vẫn là lựa chọn mau ra nhất tay phương thức.

Duy mau bất phá!

Loại tình huống này, lấy tốc độ nhanh nhất tập sát một người, mới là hữu hiệu nhất uy hiếp phương thức.

Lúc trước còn cũng chỉ có Tinh Cung Cảnh thời điểm, ngu kiếm cũng đã

rất nhanh, bây giờ theo lấy thực lực đề thăng, Bạch Nhạc đối với kiếm đạo nắm chặt cũng càng phát ra thâm thúy, lại xuất thủ lúc, ngu kiếm uy lực tự nhiên càng không giống nhau.

Bước vào Tinh Hải Cảnh sau đó, đây cũng là Bạch Nhạc lần đầu tiên ra tay toàn lực.

Thực lực yếu một ít, thậm chí đều không có thể thấy rõ Bạch Nhạc là thế nào xuất thủ, một kiếm này cũng đã rơi vào Phương Nguyên trước người.

Oanh!

Trong tích tắc, Phương Nguyên liền trực tiếp tế xuất Tinh Hải, chỉ là may là như vậy, phản ứng cũng đúng là vẫn còn chậm một đường, chờ hắn khi phản ứng lại sau khi, cái kia băng lãnh kiếm phong đã từ trước ngực hắn xẹt qua! Một đạo dữ tợn vết thương nhất thời hiển hiện mà ra, liền cùng trước đó Định Viễn Hầu chịu đựng tổn thương, quả thực không có sai biệt.

Nếu không phải Phương Nguyên phản ứng rất nhanh, một kiếm này cũng đã đủ để mở ngực bể bụng.

Vẻn vẹn một kiếm này, cũng đã làm cho tất cả mọi người rõ ràng ý thức được Bạch Nhạc khủng bố.

Mặc dù tựa hồ không có Đạo Lăng Thánh Nữ như vậy hiển hách danh tiếng, nhưng trên thực tế, nếu bàn về thực lực, bây giờ Bạch Nhạc, sợ rằng thật đúng là chưa chắc tại Vân Mộng Chân phía dưới.

Một kiếm xuất thủ, Bạch Nhạc liền không có ý định cho thêm đối phương thở dốc cơ hội, mượn lấy thương tổn được Phương Nguyên cơ hội, kiếm thứ hai cũng đã chém ra tới.

Y nguyên vẫn là ngu kiếm, nhanh đến làm người ta giận sôi!

Chỉ là lần này có Tinh Hải ngăn cản, còn muốn thương tổn được Phương Nguyên có thể sẽ không có dễ dàng như vậy.

"Xung quanh!"

Bị Bạch Nhạc hù vừa nhảy, Phương Nguyên cũng không dám lại khinh thường chút nào, trực tiếp thi triển ra tự cầm tay thần thông, trong nháy mắt, hóa thành một mảnh nhỏ lĩnh vực, hướng về Bạch Nhạc bao phủ tới!

Lần trước ngay tại Bạch Nhạc dưới kiếm ăn xem thua thiệt, lần này Phương Nguyên nhưng là nín một hơi thở cấp cho Bạch Nhạc một cái đẹp!

Xung quanh thần thông, cũng vốn sẽ phải phối hợp Tinh Hải mới có thể hoàn chỉnh thi triển ra.

Lần này không có Vương thành cấm chế ảnh hưởng, Phương Nguyên nhưng là hạ quyết tâm phải thật tốt nhục nhã Bạch Nhạc một phen.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 893: Nghiền ép, cường sát!

Trên đời này luôn có một số người, thủy chung sống tại thế giới của mình bên trong.

Cũng tỷ như Phương Nguyên, hắn vĩnh viễn cũng không tin tưởng bên ngoài tất cả nghe đồn, dù là Bạch Nhạc đã danh động thiên hạ, được khen là thiên kiêu vô song, hắn cũng vẫn như cũ thủy chung tràn ngập hèn mọn!

Hắn từ đầu đến cuối đều cảm thấy, Bạch Nhạc chính là một cái có chút vận may tiểu tử.

Chẳng những không chút nào thừa nhận Bạch Nhạc xuất sắc, hơn nữa thủy chung có một loại đố kỵ cảm xúc quấy phá.

Nhớ hắn Phương Nguyên mấy chục năm trước cũng đã là Tinh Hải Cảnh cường giả, không phải cũng thủy chung không có tiếng tăm gì, dựa vào cái gì một cái trước đây liền Tinh Hải Cảnh đều không bước vào tiểu tử, là có thể danh động thiên hạ?

Không phải là có vài phần vận khí sao?

Bây giờ, ta liền muốn đưa ngươi gắt gao giẫm tại dưới chân, đưa ngươi tất cả danh tiếng cùng vinh dự đều đạp lên thành cặn bã!

Còn như nói, Bạch Nhạc mới vừa mới vừa ra tay liền làm bị thương hắn sự thực, lại đã sớm bị hắn vô ý thức sơ xuất.

Chỉ tiếc, cũng không phải là tất cả mọi người còn sống trong mộng!

Rơi vào đối phương Tinh Hải trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền thẳng phóng xuất ra chính mình Tinh Hải.

Kiếm khí thành biển ba nghìn trượng!

Lấy kiếm khí ngưng Tinh Hải, bản thân liền có được nhất cường đại công kích tính.

Chỉ là trong nháy mắt, Phương Nguyên Tinh Hải, liền ngạnh sinh sinh bị xé mở một vết thương!

Không quy củ không thành quy tắc!

Xung quanh một thức này thần thông uy lực, liền ở chỗ quy tắc, tại Tinh Hải phạm vi bao phủ bên trong, hắn chính là quy tắc người lập ra!

Nói là làm ngay!

Tinh Hải bị phá ra, cũng không có để cho Phương Nguyên sợ hãi, thậm chí ngược lại để cho hắn càng phát ra khinh thường.

"Cũng chỉ có chút bản lãnh này sao? Quỳ xuống cho ta!"

Khủng bố sức mạnh quy tắc chợt tan ra, như từng đạo vô hình gông xiềng hướng về Bạch Nhạc bao phủ tới.

Không thể không nói, Phương Nguyên mặc dù kiêu ngạo, nhưng lại thật là tồn tại tự tin vốn liếng.

Một thức này thần thông, không biết bao nhiêu lần từng trợ hắn đánh bại cường địch, loại kia tất cả đều ở quy tắc phía dưới nghiền ép cảm giác, để cho hắn có một loại cực độ tự tin, cho rằng chỉ cần một ngày kia mình có thể bước vào Hóa Hư, liền nhất định có thể trở thành thế gian nhất

đứng đầu cường giả.

Trên thực tế, nếu như đổi hắn Tinh Hải Cảnh cường giả, một khi rơi vào loại này trong lĩnh vực, xác thực lại so với Phương Nguyên chế định quy tắc áp chế, tối đa chỉ có thể phát huy ra bảy thành thực lực đến, kể từ đó, tự nhiên liền có thể để cho hắn thuận lợi thủ thắng.

Chỉ tiếc, lần này, hắn muốn đối mặt người là Bạch Nhạc.

Cảm thụ được Tinh Hải có bị quy tắc ràng buộc khuynh hướng, Bạch Nhạc căn bản không chút do dự nào, trong tích tắc, liền trực tiếp lựa chọn bạo lực nhất, trực tiếp nhất phương thức tới giải quyết vấn đề.

"Thôn thiên!"

Trong mắt lộ ra một vẻ lạnh như băng, Bạch Nhạc trực tiếp liền thi triển ra Thôn Thiên Quyết!

Nếu bàn về thần thông, trên đời này có cái gì có thể so sánh được với Thôn Thiên Quyết bá đạo? !

Thông Thiên Ma Quân một đời, chính là phải phá tất cả quy tắc!

Thôn Thiên Quyết tu hành đến mức tận cùng, là được xưng ngay cả trời cũng dám nuốt cho ngươi xem, so sánh dưới, cái gọi là thần thông quy tắc lại coi là cái gì?

Vừa mới còn rơi vào quy tắc áp chế bên trong Tinh Hải, cơ hồ là trong nháy mắt liền lộ ra một cổ khủng bố hấp lực, trực tiếp nghiền nát tất cả quy tắc, điên cuồng thôn phệ đối phương Tinh Hải lực lượng.

Cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân xuất hiện trong nháy mắt, liền giống như cá voi hút nước, đem đối phương Tinh Hải lực lượng nuốt đi.

Bước vào Tinh Hải Cảnh sau đó, đây cũng là Bạch Nhạc lần đầu tiên thi triển Thôn Thiên Quyết.

So với việc Tinh Cung Cảnh lúc bó tay bó chân, chính thức có được Tinh Hải sau đó, Thôn Thiên Quyết cái kia uy lực kinh khủng mới chính thức hiện ra.

Thôn Thiên Quyết có thể thôn phệ nhiều ít lực lượng, là do thực lực bản thân quyết định.

Trước đó, Bạch Nhạc chỉ có thể dựa vào thân ngoại hóa thân tới thôn phệ đối phương lực lượng, bản thân chỉ cần nuốt trọn một bộ phận liền sẽ để cho thân thể gánh chịu cực đại gánh vác, thậm chí mạo hiểm bạo thể mà chết phiêu lưu đi kiên trì.

Thật là, bây giờ, thôn phệ tới lực lượng, nhưng có thể trực tiếp dẫn vào Tinh Hải, kể từ đó, cực hạn chịu đựng, liền trở thành Tinh Hải cực hạn!

Muốn xanh bạo thân thể dễ dàng, nhưng là muốn muốn xanh bạo Tinh Hải, khả năng liền khó.

Ngắn ngủi trong khoảnh khắc, bằng vào Thôn Thiên Quyết uy lực, Bạch Nhạc liền hầu như thôn phệ Phương Nguyên một phần ba Tinh Hải lực lượng.

Phải biết, Phương Nguyên mặc dù cũng là Tinh Hải đỉnh phong, thật là hắn Tinh Hải cũng bất quá chỉ là bốn ngàn trượng tả hữu, mặc dù chỉ lấy thực lực tuyệt đối mà nói, cũng chưa chắc so với Bạch Nhạc mạnh bao nhiêu.

Bây giờ trực tiếp bị cắn nuốt xuống một phần ba Tinh Hải, nhưng là một chút liền để cho tình thế nghịch chuyển qua đây.

Loại lực lượng kia điên cuồng trôi qua sợ hãi, cơ hồ là trong nháy mắt,

liền để Phương Nguyên sợ mất mật.

Hắn cho tới bây giờ sẽ không nghĩ tới, trên đời này vẫn còn có dạng này thần thông, còn có đáng sợ như thế nhân vật!

Dù sao, trước đây Thông Thiên Ma Quân hoành hành thiên hạ thời điểm, lấy thực lực của hắn, cũng căn bản là không có tư cách tiếp xúc được Thông Thiên Ma Quân, tất cả cũng đều chỉ có thể dựa vào nghe nói mà thôi, đối với Thông Thiên Ma Công đáng sợ, căn bản cũng không có một cái trực quan nhận thức.

Bây giờ, lại vẫn luôn coi khinh Bạch Nhạc, căn bản là không có nghĩ tới, đối phương có thể cùng hắn chống lại!

Chờ đến hắn chân chính ý thức được Thôn Thiên Quyết khủng bố đến mức nào thực lực, đã sớm không kịp.

Trong nháy mắt, Phương Nguyên giống như là điên một dạng, phát sinh một hồi kêu thảm thiết, liều mạng thôi động Tinh Hải, muốn thoát đi.

Chỉ là, tới mức này, Bạch Nhạc nơi nào còn có thể để cho hắn như nguyện.

Cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân, tựa như cùng xương mu bàn chân đinh, gắt gao dính vào Phương Nguyên Tinh Hải phía trên, điên cuồng thôn phệ đối phương lực lượng.

"Giết!"

Một cái chớp mắt ấy thời gian, hắn hoàng thất cung phụng cùng Định Viễn Hầu, cũng rốt cục ý thức được không đúng, không còn dám tùy ý Phương Nguyên một cá nhân đối mặt Bạch Nhạc công kích, tất cả mọi người đồng loạt ra tay, hướng về Bạch Nhạc oanh kích mà đi!

Lần này, Bạch Nhạc nhưng liền không có trước đó như vậy ung dung.

Một đối một giao phong, hắn căn bản không sợ bất luận kẻ nào, thật là đồng thời đối mặt mười một vị Tinh Hải Cảnh cường giả công kích, riêng là loại kia ùn ùn kéo đến lực áp bách, liền đủ để khiến tâm hắn quý!

Chỉ là, Bạch Nhạc lại cuối cùng không phải bình thường tu hành giả có khả năng bằng được.

Càng là nguy hiểm, hắn liền càng là bình tĩnh!

Bạch Nhạc cũng không có vì vậy mà buông tha đối phương nguyên truy kích, thậm chí vừa vặn tương phản, chính là bởi vì người khác nhúng tay, mới càng phát làm sâu sắc Bạch Nhạc nhất định phải giết chết Phương Nguyên quyết tâm!

Nếu như giết không chết đối phương, liền sẽ khiến người khác càng không kiêng nể gì cả công kích.

Tương phản, vô luận chính mình vì thế trả giá giá cả cao bao nhiêu, chỉ cần có thể chém giết Phương Nguyên, liền sẽ cấp cho người khác một loại ảo giác.

Chỉ cần mình muốn giết ai, đều nhất định có thể đủ giết chết!

Như vậy, người khác đang xuất thủ lúc, vô ý thức cũng không dám liều mạng quá hung, mà, mới là duy nhất sinh cơ vị trí!

"Bạo cho ta!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, không chút do dự nào, trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền trực tiếp làm nổ thân ngoại hóa thân!

Vừa mới cắn nuốt hết Phương Nguyên một phần ba Tinh Hải lực lượng, trong nháy mắt này chợt cuốn ngược mà ra, mang đến không thể nghi ngờ là như bài sơn đảo hải lực đánh vào!

Hơn nữa, cái này một cổ lực lượng, Bạch Nhạc không có chút nào lãng phí, đều công kích tại Phương Nguyên Tinh Hải phía trên!

Bạch Nhạc xuất thủ, vẫn luôn cho người ta một loại người điên ấn tượng!

Trên thực tế, càng là sống chết trước mắt, Bạch Nhạc liền càng bất cứ giá nào.

Căn bản không có phân ra nửa điểm lực lượng đi ngăn cản người khác công kích, lúc này Bạch Nhạc, trong mắt liền cũng chỉ có Phương Nguyên một cá nhân!

Bước ra một bước, Bạch Nhạc đem tốc độ thôi động đến mức tận cùng, huy động Nghịch Ma Kiếm, mượn lấy thân ngoại hóa thân nổ lên cơ hội, hung hãn tiếp tục hướng về Phương Nguyên lướt đi!

Y nguyên vẫn là ngu kiếm!

Chỉ là, lần này, Phương Nguyên nhưng liền không có may mắn như vậy, vừa mới bị Thôn Thiên Quyết gây thương tích, hắn đã sớm vô lực lại lóe lên tránh cái này nhanh đến cực hạn một kiếm!

Trong tích tắc, cái kia khủng bố kiếm khí màu tím chợt từ Phương Nguyên trên thân thể đi xuyên qua, chặn ngang trực tiếp đem Phương Nguyên thân thể chém làm hai đoạn.

Tiên huyết cuồng phún mà ra, nội tạng bay ra, toàn bộ tràng diện có vẻ cực kỳ máu tanh!

Trong miệng hét thảm một tiếng, Phương Nguyên bị bất đắc dĩ phía dưới, trực tiếp lệnh thần hồn xuất khiếu, tiếp tục hướng về xa xa bay đi!

Lúc này, người khác công kích cũng rốt cục rơi xuống, cơ hồ là trong nháy mắt, đủ loại khủng bố công kích liền trực tiếp đem Bạch Nhạc bao phủ.

Nhưng mà, Bạch Nhạc giống như là hoàn toàn không có nhận thấy được những công kích này, thậm chí ngay cả con mắt đều không nháy một chút, theo chính là một chỉ điểm ra!

"Đại mộng. . . Nghìn thu!"

Huyễn thuật thần thông, bản thân cũng đã phi thường khủng bố, bây giờ tại Phương Nguyên chỉ còn lại có một điểm thần hồn trốn đi tình huống dưới, càng là có được sức mạnh mang tính chất hủy diệt!

Trong tích tắc, Phương Nguyên thần hồn liền trực tiếp bị điểm trúng, trực tiếp bị kéo vào trong ảo cảnh.

Bây giờ Bạch Nhạc là thực lực cỡ nào, một khi lần nữa thi triển ra Đại Mộng Thiên Thu, uy lực há lại ngăn là có thể trêu đùa Diệp Hiểu Nhân!

Một thức này thần thông, bản thân liền có được giết chết Tinh Hải Cảnh cường giả lực lượng!

Oanh!

Người khác công kích ầm ầm rơi vào Bạch Nhạc trên người, ngay tại lúc đó, Phương Nguyên trốn đi thần hồn, cũng trực tiếp tan vỡ tại trong ảo cảnh, liền một điểm bột phấn đều không có thể còn lại.

Chỉ là, chợt rơi vào nhiều cường giả như vậy trong vây công, thậm chí ngay cả một điểm phòng ngự đều không làm ra, Bạch Nhạc cũng đồng

dạng trong nháy mắt bị bị thương nặng, Tinh Hải cơ hồ là trong nháy mắt, liền tan vỡ hơn phân nửa, mà lấy Thông Thiên Ma Thể cường hãn, giờ khắc này trên người cũng văng tung tóe vô số vết thương.

Không chút nào khoa trương nói, một kích này liền hầu như lệnh Bạch Nhạc rơi vào trong tuyệt cảnh!

Nhưng mà, hầu như cũng ngay lúc đó, nguyên bản một mực ở bên cạnh nhìn Vân Mộng Chân, mí mắt đột nhiên vừa nhảy, trong nháy mắt, theo một kiếm chém rụng!

Huyền Nguyệt Biến!

Mắt thấy Bạch Nhạc rơi vào trong tuyệt cảnh, cho dù là rơi vào tuyệt tình trong trạng thái Vân Mộng Chân, trong lòng cũng vẫn như cũ đột nhiên run lên, trực tiếp từ loại kia trong trạng thái lui ra ngoài.

Trước đó, nàng nói tuyệt tình, thật là trên thực tế, nàng đối với Bạch Nhạc yêu, làm sao từng ít hơn nửa phần!

Thượng cổ cấm địa bên trong, nàng vì Bạch Nhạc, không tiếc mạnh mẽ dẫn động thiên kiếp, muốn cùng hắn người đồng quy vu tận chính là chứng cứ rõ ràng!

Thường ngày làm sao giả ra tuyệt cảnh dáng vẻ đến, cũng không đáng kể, nhưng khi Bạch Nhạc chân chính đối mặt bỏ mình nguy hiểm thời điểm, nàng nơi nào còn có thể nhịn xuống.

Trong tích tắc, Côn Ngô Kiếm mang theo lau một cái khủng bố kiếm quang, trực tiếp đâm vào đối phương trong đám người!

Chẳng ai nghĩ tới Vân Mộng Chân vậy mà biết nhúng tay, tất cả mọi người lực chú ý đều đặt ở Bạch Nhạc trên người, lần này cũng đồng dạng bị đánh một trở tay không kịp.

Chỉ bằng vào Bạch Nhạc một cá nhân, có thể xác thực vô pháp ngăn cản nhiều người vây công như vậy, thật là một khi còn có Vân Mộng Chân, cục diện có thể cũng không giống nhau.

Từ thượng cổ cấm địa sau đó, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân lần nữa liên thủ, cứ việc hai người đều đã bị thương nặng, chỉ khi nào đồng tâm hiệp lực xuất thủ, uy lực đồng dạng kinh thiên động địa!

Trong khoảnh khắc, Vân Mộng Chân liền ngạnh sinh sinh mở một đường máu, rơi vào Bạch Nhạc bên người.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 894: Cấm chế chi lực

Mặc dù đã bản thân bị trọng thương, nhưng này một khắc Bạch Nhạc nụ cười lại như cũ không gì sánh được xán lạn.

Có cái gì so cái này quan trọng hơn đâu?

Không có gì vô cùng thân thiết động tác, thậm chí không có một câu thân cận lời nói, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân liền bình tĩnh như vậy đứng.

Lấy bọn hắn thân phận, bản thân liền không thích hợp tại trước mắt bao người làm ra cái gì vô cùng thân thiết hành vi, quan trọng hơn là, loại tình huống này, sống sót mới là tối trọng yếu.

Vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Vân Mộng Chân đều không hề từ bỏ hy vọng!

"Tốt, tốt, tốt!"

Nhìn Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân lưng đối mà đứng, liên thủ với nhau, Định Viễn Hầu giận quá thành cười đạo, "Đường đường Đạo Lăng Thánh Nữ vậy mà cùng Ma Quân truyền nhân liên thủ, cái này thật đúng là chính là chuyện cười lớn! Hôm nay Mỗ gia liền tiễn các ngươi cùng lên đường, làm một đôi bỏ mạng uyên ương!"

Sát khí tăng vọt!

Giờ khắc này Định Viễn Hầu là thật muốn bị tức điên, rõ ràng tại chiếm hết ưu thế tình huống dưới, Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc hai người nhưng vẫn là giống như người điên, chết cũng không chịu chịu thua!

Lại càng gây rối là, tại loại này gần như tuyệt cảnh tình huống dưới, bọn hắn lại vẫn thật ngạnh sinh sinh mở một đường máu đến, ba vị hoàng gia cung phụng, trước sau chết tại trong tay hai người này, đây quả thực là tại hắn, tại Đại Càn Vương Triều trên mặt liều mạng rút.

Nếu như hôm nay vẫn không thể đem cái này hai người chém giết ở đây, cái kia Đại Càn Vương Triều khuôn mặt, mới thực sự là mất hết, làm ra phụ trách lần này hành động nhân, hắn sợ là cũng chỉ có lấy cái chết tạ tội!

"Giết!"

Trong miệng phát sinh quát to một tiếng, Định Viễn Hầu lần nữa kéo thân thể bị trọng thương, hung hãn hướng về Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân giết đi qua.

Định Viễn Hầu cái này khẽ động, hắn hoàng gia cung phụng cũng không thể không theo động.

Chỉ là, bởi vì Phương Nguyên chết, những người này trong lòng cũng đều tự nhiên tồn một tia kiêng kỵ, xuất thủ lúc đều cẩn thận rất nhiều, lại không ai nguyện ý tùy tiện đi lên trêu chọc đối phương, để tránh khỏi chính mình trở thành bia ngắm, bị Bạch Nhạc hoặc là Vân Mộng Chân để mắt tới!

Công lao tự nhiên là muốn, tuy nhiên lại không ai nguyện ý vì vậy bả mạng nhỏ mình liên lụy.

Cũng may, đối phương nhân số quá nhiều, dù là chỉ là bằng cẩn thận phương thức, đẩy ngang qua đây, cũng giống vậy đủ để mang cho Bạch Nhạc bọn hắn cường đại lực áp bách.

Bàn tay chợt mở, trong tay Thiên Cung chợt nổi lên!

Mặc dù ở Đông Hải một lần nữa mở ra Quảng Hàn Thiên Cung, có thể cốt lõi nhất trong tay Thiên Cung, lại như cũ khống chế tại Bạch Nhạc trong tay!

Trong nháy mắt, Tiểu Bạch Long chợt từ trong bay ra ngoài, phát sinh một tiếng rung trời tiếng gầm!

Tiểu Bạch Long!

Nghe được cái kia một tiếng rồng gầm, chỗ có người trong lòng cũng không khỏi đột nhiên run lên!

Trước đó thậm chí suýt nữa đều muốn quên, Bạch Nhạc bên người còn có một cái như vậy nhân vật khủng bố!

Đã hóa long Tiểu Bạch Long, không dám nói có thể so sánh Hóa Hư cường giả, thật là tại Tinh Hải Cảnh bên trong, thật đúng là được rất có một loại đi ngang tư thế.

Tối trọng yếu là. . . Tiểu Bạch Long tốc độ quá nhanh!

"Tiểu Bạch, chúng ta đi!"

Tự tay kéo Vân Mộng Chân, thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc liền cùng Vân Mộng Chân một chỗ nhảy đến Tiểu Bạch Long trên lưng!

Từ vừa mới bắt đầu, Bạch Nhạc liền không có nghĩ qua muốn cùng đối phương liều mạng!

Mặc dù Bạch Nhạc cũng không để bụng cùng đối phương liều mạng, vừa vặn bưng bưng, nếu là có sinh hy vọng, ai nguyện ý đi liều mạng a!

Huống chi, bây giờ không chỉ có riêng chỉ có một mình hắn, còn có Vân Mộng Chân tồn tại, liền càng không thể nào tùy tiện liều mạng.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Tiểu Bạch Long liền chợt bay ra khí, thẳng đến Vương thành ở ngoài bỏ chạy!

Chính như trước đó Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung những người kia chọn một dạng, đối với Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân mà nói, chỉ cần có thể chạy ra Vương thành, lần này nguy cơ, liền hóa giải không sai biệt lắm.

Chuyện này thực sự quá lớn, chỉ cần có thể tạm thời tách ra đối phương phong mang, không cho Vân Mộng Chân rơi vào Đại Càn Vương Triều trong tay, dùng không bao lâu, tam đại thiên tông liền sẽ nhận được tin tức, điều động cao thủ đến đây cứu viện!

Cái thời gian đó, Đại Càn Vương Triều muốn đối mặt, khả năng liền không phải Vân Mộng Chân bọn hắn bọn tiểu bối này, mà là chân chính tam đại thiên tông.

Tình huống bình thường xuống, muốn tránh thoát những cao thủ này vây quanh có thể cũng không dễ dàng, chỉ là có tiểu Bạch Long bang vội vàng, bằng vào cái kia tốc độ kinh khủng, liền có một ít hy vọng.

Đây cũng là Bạch Nhạc từ vừa mới bắt đầu lúc động thủ sau khi, trong lòng cũng đã sau khi nghĩ xong chiêu.

Thân hình đột nhiên nhoáng lên, Tiểu Bạch Long liền như một đạo bạch sắc thiểm điện, chợt xé rách hư không, hướng về Vương thành ở ngoài bỏ chạy mà đi!

Chỉ tiếc, Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn tính sót một điểm!

"Muốn đi? !"

Cười lạnh một tiếng, Định Viễn Hầu trong mắt không có bất kỳ vẻ bối

rối, thậm chí lộ ra một chút ý khinh miệt!

Trên thực tế, trước đó Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung người đào tẩu, hắn liền thấy, nhưng hắn nhưng căn bản không quan tâm, cũng là bởi vì, thật sớm cũng đã có nhất chu đáo chặt chẽ kế hoạch!

Nếu như đơn giản là có thể chạy ra Vương thành, vậy cái này cái gọi là sát cục, cũng không tránh khỏi quá thô ráp!

Hầu như ngay tại Định Viễn Hầu mở miệng trong nháy mắt, toàn bộ Vương thành chợt lộ ra lau một cái khủng bố lực áp bách.

Lau một cái khủng bố kim sắc quang mang chợt từ không trung rơi xuống, thẳng đến Tiểu Bạch Long mà đi!

Vương thành cấm chế!

Trong vương thành cấm chế đấu nhau, chỉ cần có ai động thủ, liền sẽ tự nhiên phát động cấm chế!

Chỉ là, bởi vì lần này là Đại Càn Vương Triều người trước phải động thủ, lúc này mới tạm thời khống chế được cấm chế, không có công kích mà thôi!

Làm bây giờ, nhận thấy được chỉ dựa vào Định Viễn Hầu cùng hoàng gia cung phụng bọn hắn đã rất khó ngăn lại đối phương chạy trốn thời điểm, cấm chế chi lực, liền lần nữa bị phát động!

Thậm chí căn bản phản ứng không kịp nữa, Tiểu Bạch Long dạng này bay thật nhanh, liền nhất thời bị cấm chế phát hiện, rơi xuống công kích!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc tâm liền đột nhiên sinh ra một loại hít thở không thông cảm giác đè nén!

Quá mạnh mẽ!

Vương thành cấm chế, bản thân liền là Diệp Huyền đại sư dùng để đối phó Hóa Hư cường giả, dù là bây giờ không có Diệp Huyền đại sư chủ trì, đối với Tinh Hải Cảnh tồn tại mà nói, cũng đồng dạng tồn tại cực đại áp chế lực.

"Thôn thiên!"

Không còn dám có chút do dự, trong tích tắc, Bạch Nhạc liền lần nữa thi triển ra Thôn Thiên Quyết thần thông, tại cấm chế chi lực rơi xuống trong nháy mắt, trực tiếp lấy Thôn Thiên Quyết thôn phệ cấm chế chi lực!

Không thể không nói, Thôn Thiên Quyết thực sự quá bá đạo.

Cho dù là cái này Diệp Huyền đại sư tự tay thiết hạ cấm chế, cũng đồng dạng vô pháp ngăn cản Thôn Thiên Quyết thôn phệ, cái kia kim sắc cấm chế chi lực, đang rơi xuống trong nháy mắt, liền ngạnh sinh sinh bị thân ngoại hóa thân cắn nuốt.

Nếu như cũng chỉ có lực cấm chế này, bằng vào Thôn Thiên Quyết, Bạch Nhạc muốn tại cấm chế thượng xé mở một vết thương chạy đi, có thể cũng không mệt khó!

Có thể hỏi đề ở chỗ. . . Những cái kia hoàng gia cung phụng có thể hiển nhiên không có dừng tay như vậy ý tứ!

Cứ như vậy trong nháy mắt thời gian, đối phương liền đã đuổi theo!

Một khi lần nữa rơi vào đối phương trong vòng vây, lấy bây giờ loại trạng thái này, muốn chạy đi khả năng liền quá khó khăn!

Phải biết, nơi này cách Vương thành bên ngoài, còn có cực kỳ xa xôi

khoảng cách, tức mà có thể tạm thời thoát khỏi Vương thành cấm chế uy hiếp, nhưng lại cũng không khả năng ở đối phương loại này hoàng gia cung phụng cùng Vương thành cấm chế thay thế ngăn cản tình huống dưới chạy đi a.

Dù sao, bây giờ bất luận là Bạch Nhạc vẫn là Vân Mộng Chân đều đã bị thương nặng!

"Đi hoàng cung!"

Ngay tại Bạch Nhạc trong lòng do dự, có chút vô cùng lo lắng đồng thời, Vân Mộng Chân đột nhiên mở miệng nói.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Luận hồi chín kiếp, mỗi một kiếp hắn ta đều đứng ở đỉnh cao giới vực. Không là Thiên Cổ Đệ Nhất Đại Đế thì cũng là Vạn Thế Dược Tổ, Vô Thượng Thánh Chủ, Khí Tông Chi Thần... Đời thứ mười trọng sinh, hắn ta lại lần nữa khuấy đảo phong vân, tạo thêm cho mình một lịch sử cho một thân thế mới. Mời chư vị thư hữu đến với Đế Bá version 2 mang tên: Vạn Đế Độc Tôn.

Link: http://truyencv.com/van-de-doc-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 895: Bí tàng không gian (thượng)

Hầu hết thời gian, đạo lý thật đều rất đơn giản, chỉ là trong lúc nhất thời, có chút làm người ta khó có thể nghĩ đến mà thôi!

Vân Mộng Chân một chút như vậy, Bạch Nhạc cũng trong nháy mắt liền phản ứng kịp.

Tất nhiên vô pháp thoát đi Vương thành, như vậy chẳng thà thẳng thắn phản đạo mà đi!

Đối phương tại hoàng cung phía trên, chuẩn bị Bán Thần Lĩnh Vực, thiết hạ bẫy rập, đem Mã Minh Trạch vị này Đạo Lăng Thiên Tông thái thượng trưởng lão khốn vào bán thần bí tàng bên trong, cái này cố nhiên là tinh diệu bẫy rập, nhưng đồng dạng, tại bây giờ loại này dưới tuyệt cảnh, đối với Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân mà nói, cái này tinh diệu nhất bẫy rập, lại ngược lại có thể trở thành duy nhất sinh cơ vị trí!

Vương thành cấm chế không ảnh hưởng tới Bán Thần Lĩnh Vực, thậm chí coi như là những thứ này hoàng gia cung phụng, có bao nhiêu thực có can đảm theo xông vào Bán Thần Lĩnh Vực?

Phải biết, ở chỗ này bọn họ là dùng ít địch nhiều, thật là một khi trốn vào Bán Thần Lĩnh Vực, tình huống khả năng liền không hề cùng dạng.

Cái gọi là nhân số ưu thế, tại Hóa Hư cường giả trước mặt, căn bản là một truyện cười.

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Nhạc lúc này không do dự nữa, bằng vào Thôn Thiên Quyết cường hãn, đem vừa mới cắn nuốt cấm chế chi lực cuốn

ngược mà ra, ngăn cản đối phương truy kích, ngay tại lúc đó, cũng thừa dịp Vương thành cấm chế, lần công kích thứ hai còn chưa tới trước khi tới, thôi động Tiểu Bạch Long ngược hướng về hoàng cung phương hướng bay đi!

Tiểu Bạch Long là bực nào tốc độ, ở cách cũng không tính xa xôi tình huống dưới, xông vào hoàng cung, cũng bất quá chỉ là hơn mười hơi thở thời gian.

Thậm chí người khác còn chưa tới cùng phản ứng kịp, Tiểu Bạch Long cũng đã xông vào hoàng cung phạm vi!

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc rồi đột nhiên cảm thụ được một cổ khủng bố xé rách chi lực, đưa hắn hướng về Bán Thần Lĩnh Vực túm đi!

Cái này bản thân liền là trước đó, đối phương thiết trí tốt bẫy rập, một khi bước vào hoàng cung phạm vi liền sẽ phát động!

Chỉ là không ai có thể nghĩ đến, ở ngoài sáng biết có Bán Thần Lĩnh Vực tại tình huống dưới, vẫn còn có người dám cố ý xông vào bên trong, muốn đi vào Bán Thần Lĩnh Vực.

Chờ đến Định Viễn Hầu bọn hắn rốt cục khi phản ứng lại sau khi, nhưng là hết thảy đều đã căn bản không kịp!

Căn bản không chút do dự nào, trong nháy mắt, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân liền theo Tiểu Bạch Long một chỗ xông vào Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, trực tiếp biến mất ở hoàng cung bầu trời.

Mắt mở trừng trừng nhìn một màn này, vô luận là Định Viễn Hầu, vẫn là những thứ này hoàng gia cung phụng cũng không khỏi há hốc mồm.

Làm sao đây?

Nguyên bản nói xong là một chỗ vây công Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân, nhưng đối phương trốn vào Bán Thần Lĩnh Vực, cái này còn làm sao đuổi theo?

Chớ nhìn bọn họ đều là Tinh Hải Cảnh cường giả, thật là đối với Bán Thần Lĩnh Vực nhưng cũng cũng là hoàn toàn không biết gì cả a!

Muốn nói tùy tiện xông vào Bán Thần Lĩnh Vực, ai có gan này?

Huống chi, chớ quên, bây giờ Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, còn nhốt một cái Mã Minh Trạch!

Một khi truy vào đi, không muốn trực tiếp đối mặt Hóa Hư cường giả công kích, đến lúc đó, chút nhân số này ưu thế căn bản không bằng cái rắm!

Phải biết, tại Bán Thần Lĩnh Vực bên trong xuất thủ, Mã Minh Trạch cũng không dùng cố kỵ ảnh hưởng gì, ra tay toàn lực phía dưới, sẽ có kinh khủng bực nào uy lực, khả năng liền thực sự khó nói rất!

Nói không chừng, chỉ là hai vị kia Hóa Hư cường giả chiến đấu dư ba cũng đủ để giết bọn họ!

"Định Viễn Hầu, hiện tại. . . Làm sao bây giờ?"

Dẫn đầu hoàng gia cung phụng rơi vào Định Viễn Hầu bên người, có chút hơi khó hỏi.

Làm sao bây giờ? Rau trộn!

Nghe được đối phương lời nói, Định Viễn Hầu cũng không khỏi trợn mắt một cái.

Bình thường cũng không thấy các ngươi những thứ này hoàng gia cung

phụng đối ta có nhiều cung kính, từng cái hận không thể bả con mắt đặt ở trên đầu mới tốt, đến loại thời điểm này nhớ tới ta? Chẳng lẽ trông cậy vào, ta tới giúp các ngươi cõng nồi hay sao?

Phất ống tay áo một cái, Định Viễn Hầu trầm giọng nói rằng, "Việc này, tự nhiên từ bệ hạ định đoạt! Bản hầu cái này liền vào cung mời chỉ!"

Một câu nói đem trách nhiệm đẩy sạch sẽ, Định Viễn Hầu thậm chí không tiếp tục quay đầu liếc mắt nhìn, liền trực tiếp xoay người hướng về hoàng cung đi tới.

Không làm sao được phía dưới, cái kia hoàng gia cung phụng cười khổ một tiếng, trầm giọng phân phó nói, "Động thủ, trước tiên đem người khác bắt trở lại lại nói!"

Trước đó Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung người, thật là đã chạy một hồi.

Bây giờ tạm thời cầm Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc hết cách rồi, cái này một hơi thở tự nhiên cũng chỉ có thể tản đến những người này trên người.

Tồn tại Vương thành cấm chế, đem cái này những người này bắt trở lại, thật đúng là không tính là gì quá khó khăn sự tình.

Trên thực tế, muốn là những người kia trước đó không phải lựa chọn mỗi người trốn chết, mà là cùng Vân Mộng Chân liên thủ đối địch, như vậy có thể, bây giờ chính là một cái khác cục diện!

Có Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc cầm đầu, nếu như đem cái này những người này đoàn kết lại, tử chiến phía dưới, cái kia đại giới, chính là Đại Càn Vương Triều cũng chưa chắc có thể chịu đựng nổi, có thể, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân cũng căn bản không đến mức bị ép vào Bán Thần Lĩnh Vực.

Bất quá, nhân tính vốn là như vậy, nếu như tam đại thiên tông thật có thể đồng tâm hiệp lực, sợ rằng Đại Càn Vương Triều cũng liền không còn dám sinh ra những thứ này loạn thất bát tao tâm tư.

... ...

Trong hoàng cung!

Định Viễn Hầu một thân vết máu, lại như cũ thẳng tắp quỳ gối trên đại điện.

Trước mặt vương tọa phía trên, ngồi một trung niên nhân, lẳng lặng nghe Định Viễn Hầu tự thuật, chậm rãi mở miệng nói, "Nói như vậy, cái kia Bạch Nhạc, là quyết tâm muốn chống lại thánh chỉ?"

"Vâng!"

Gật đầu, Định Viễn Hầu trầm giọng nói, "Trước đó thì có nghe đồn nói, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân từng là tình lữ, chỉ là bởi vì Vân Mộng Chân tại thượng cổ cấm địa bên trong được tiên đạo truyền thừa, tuyệt tình tuyệt tính, lúc này mới cùng Bạch Nhạc tách rời quan hệ!"

"Chỉ là, từ cục diện hôm nay lên đây nói, chuyện này sợ rằng còn đáng giá thương thảo! Chí ít, Vân Mộng Chân bây giờ sợ là vẫn không có thể làm thật tuyệt tình tuyệt tính!"

Hơi trầm ngâm một chút, Đại Càn Vương Triều hoàng đế lúc này mới nhàn nhạt mở miệng nói, "Diệp Huyền đại sư thật đúng là cho trẫm chọn nhất cá hảo nhân tuyển a!"

Nói đến đây, hoàng đế khóe miệng không khỏi lộ ra một vẻ trào phúng!

Chỉ là lời này, Định Viễn Hầu nhưng cũng không dám tiếp.

Bây giờ phóng nhãn toàn bộ Đại Càn Vương Triều, trừ vị hoàng đế này bệ hạ bên ngoài, sợ cũng không có ai dám nói Diệp Huyền đại sư nửa chữ không phải.

Chuyện lần này, thật Định Viễn Hầu biết rõ, cũng vẻn vẹn chỉ là một điểm da lông, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, căn bản không người biết.

Diệp Huyền đại sư tại giờ phút quan trọng này ly khai, tâm tư bản thân liền khó có thể dự đoán.

Chậm rãi đứng dậy, tại bên trong đại điện, chậm rãi chạy một vòng, Hoàng Đế bệ hạ lúc này mới lạnh giọng mở miệng nói, "Truyền chỉ, Thanh Châu phủ chủ Bạch Nhạc đại nghịch bất đạo, chống lại thánh chỉ, bắt đầu từ hôm nay, trục xuất Thanh Châu phủ chủ chức vụ!"

Dừng một cái, hoàng đế tiếp tục mở miệng nói, "Thất hoàng tử tiến cử bất lực, phạt nghiền ngẫm lỗi lầm nửa năm!"

"Thần tuân chỉ!"

Bên cạnh tự nhiên có người ghi lại, phụ trách xuống dưới truyền chỉ.

Chỉ là Định Viễn Hầu lại vẫn không có đứng dậy, những thứ này nghiêm phạt thật cũng chỉ là việc nhỏ, bây giờ chân chính vấn đề mấu chốt, hay là tại tại Bán Thần Lĩnh Vực bên trong kết quả.

Người khác cũng không biết Bán Thần Lĩnh Vực bên trong tình cảnh!

Bây giờ sợ cũng chỉ có vị hoàng đế này bệ hạ, biết rõ một ít nội tình.

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, hoàng đế quét Định Viễn Hầu liếc mắt, trầm giọng mở miệng nói, "Từ hôm nay, phong bế Vương thành. . . Đem tam

đại thiên tông đệ tử giam lỏng, hết thảy chờ đến Từ Hàng đại sĩ đi ra lại nói."

"Bệ hạ, cái kia Bán Thần Lĩnh Vực bên trong. . ."

"Đây không phải là Bán Thần Lĩnh Vực, mà là. . . Bí tàng không gian!" Nhỏ bé khẽ nhắm mắt lại, hoàng đế trầm giọng mở miệng nói, "Bây giờ, Diệp Huyền đại sư, cũng đồng dạng tại đây bí tàng không gian bên trong!"

". . ."

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Luận hồi chín kiếp, mỗi một kiếp hắn ta đều đứng ở đỉnh cao giới vực. Không là Thiên Cổ Đệ Nhất Đại Đế thì cũng là Vạn Thế Dược Tổ, Vô Thượng Thánh Chủ, Khí Tông Chi Thần... Đời thứ mười trọng sinh, hắn ta lại lần nữa khuấy đảo phong vân, tạo thêm cho mình một lịch sử cho một thân thế mới. Mời chư vị thư hữu đến với Đế Bá version 2 mang tên: Vạn Đế Độc Tôn.

Link: http://truyencv.com/van-de-doc-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 896: Bí tàng không gian (hạ)

Cảnh xuân tươi đẹp, chim hót hoa nở.

Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân là ôm cố tìm đường sống trong chỗ chết tâm tính mạnh mẽ xông vào Bán Thần Lĩnh Vực, nhưng lại làm sao cũng không nghĩ đến, xông vào sau đó, chứng kiến nhưng là dạng này một phen cảnh tượng.

Không có Bạch Cốt Thần Bán Thần Lĩnh Vực loại kia mờ mịt cảm giác đè nén thấy, thậm chí nơi đây giống như là một cái thế ngoại đào nguyên.

"Bán Thần Lĩnh Vực còn có thể là loại dáng vẻ này sao?"

Nhìn xung quanh, Bạch Nhạc có chút há hốc mồm, vô ý thức xoay người lại hỏi.

Cùng Bạch Nhạc khác biệt, giờ khắc này Vân Mộng Chân sắc mặt nhưng là không khỏi ngưng trọng rất nhiều.

Bạch Nhạc đối với rất nhiều chuyện, khuyết thiếu thường thức tính khái niệm, thế nhưng Vân Mộng Chân lại không giống nhau, Đạo Lăng Thiên Tông súc tích, để cho nàng đối với việc này, tồn tại viễn siêu bình thường tu hành giả nhãn giới cùng phán đoán.

"Nơi đây tuyệt đối không thể nào là Bán Thần Lĩnh Vực!"

Ngẩng đầu nhìn bốn phía, Vân Mộng Chân nghiêm túc mở miệng nói, "Không có bất kỳ Bán Thần Lĩnh Vực, có thể tạo ra sinh mệnh! Nếu như không phải ảo cảnh. . . Như vậy, chúng ta khả năng chính là tiến vào một

cái chân thực tồn tại không gian sinh mệnh."

"Chờ một chút, ngươi chậm một chút giải thích, ta làm sao có chút không biết rõ?" Nghe được Vân Mộng Chân lời nói, Bạch Nhạc cũng nhất thời có chút há hốc mồm.

Ảo cảnh loại thuyết pháp này cũng không cần nói, bản thân hắn liền tu hành huyễn thuật chi đạo, coi như là Hóa Hư cường giả, cũng không khả năng để cho hắn rơi vào chân thật như vậy ảo cảnh, còn chút nào không phát hiện được.

Thật là, chân thực tồn tại không gian sinh mệnh là có ý gì?

Lắc đầu, Vân Mộng Chân cũng không có trả lời ngay, "Ngươi không có chú ý tới sao? Thái thượng trưởng lão cùng Từ Hàng đại sĩ đều không có ở đây!"

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc chân mày không khỏi đột nhiên vừa nhảy!

Trước đó bị cảnh vật chung quanh chấn động đến, nhất thời vẫn không có thể phản ứng kịp, thật là Vân Mộng Chân như thế nhắc tới, nhưng là chợt để cho nàng giựt mình tỉnh lại.

Đúng vậy a, theo đạo lý mà nói, Từ Hàng đại sĩ cùng Mã Minh Trạch vị này Đạo Lăng Thiên Tông thái thượng trưởng lão tiến vào nơi đây sau đó, không có ước thúc, ắt sẽ chiến đấu kịch liệt một trận mới đúng, thật là ngươi xem nơi đây dáng vẻ, như là có Hóa Hư cường giả vừa mới chiến đấu kịch liệt qua dáng vẻ sao?

Cái này quá quỷ dị!

"Chung quy sẽ không bọn hắn đều gặp phải cái gì ngoài ý muốn a?" Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

"Không có khả năng!" Lắc đầu, Vân Mộng Chân chậm rãi mở miệng nói, "Hai vị Hóa Hư cường giả, không phải dễ dàng như vậy xảy ra sự cố, Đại Càn Vương Triều nếu là thật có phần thực lực này, cũng sẽ không cố thủ Ung châu nhiều năm như vậy."

Điểm này thật không cần Vân Mộng Chân nói, Bạch Nhạc cũng có thể minh bạch, chỉ là tình huống trước mắt, thật có chút quá quỷ dị.

"Chuyện này cùng Diệp Huyền thoát không quan hệ!"

Hơi trầm ngâm một chút, Vân Mộng Chân như đinh đóng cột mở miệng nói.

Câu trả lời này, nhưng là để cho Bạch Nhạc không khỏi hơi chậm lại!

Từ trong lòng, thật hắn cũng không nguyện ý tin tưởng, đây hết thảy cùng Diệp Huyền đại sư có quan hệ.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, Diệp Huyền đại sư giống như là một vị trưởng bối một dạng, để cho Bạch Nhạc có một loại rất cảm giác ấm áp.

Thật là, từ lý trí góc độ lên đây nói, gây ra chuyện lớn như vậy tình đến, muốn nói Diệp Huyền đại sư hoàn toàn không biết rõ tình hình, hoặc là hoàn toàn không có tham dự, chỉ sợ cũng căn bản không thể nào nói nổi.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng, "Vô luận nói như thế nào, cũng nhất định phải nhìn thấy Diệp Huyền đại sư mới có thể kết luận."

Xem Bạch Nhạc liếc mắt, Vân Mộng Chân cũng không có lại bác bỏ Bạch Nhạc, nhẹ giọng nói, "Không được dễ tin bất luận kẻ nào."

Rất nói nhiều, Vân Mộng Chân cũng không tiện nói, nhưng y nguyên vẫn là đối Bạch Nhạc làm ra nhắc nhở.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn không có phản bác.

Bản thân hắn cũng không quá đồng ý câu nói này, tuy nhiên lại không thừa nhận cũng không được, lời này là rất có đạo lý.

Nghe tựa hồ có chút bất cận nhân tình, nhưng trên thực tế, muốn sống được càng lâu, cái này hoặc giả mới là nhất lựa chọn chính xác.

"Đi về phía trước đi xem đi, bất kể dạng nào, tổng yếu trước biết rõ ràng, nơi đây đến là địa phương nào mới được."

... ...

"Bệ hạ, Thái Cực Đạo đệ tử ba người, Tiên Du Kiếm Cung đệ tử bốn người, đều đã bắt giữ!"

Cũng không có cách xa nhau lâu lắm, dẫn đầu vị kia hoàng gia cung phụng liền trở về phục mệnh.

Mặc dù trốn Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc, thật là người khác lại đúng là vẫn còn vô pháp giãy dụa cái này sát cục, tại Vương thành cấm chế phối hợp xuống, một lần hành động bị bắt trở về.

Khẽ vuốt cằm, hoàng đế thản nhiên nói, "Tạm thời giam lỏng đi, phong bọn hắn Tinh Hải, bất quá, cũng không cần bạc đãi bọn hắn! Tam đại thiên tông, dùng không bao lâu liền sẽ tìm tới cửa."

"Vâng!"

"Bệ hạ, tam đại thiên tông nếu như tới đông đủ, không có Diệp Huyền đại sư tại. . . Chúng ta sợ là đỡ không được."

Ngẩng đầu nhìn hoàng đế, Định Viễn Hầu trầm giọng mở miệng nói.

Lời này không xuôi tai, nhưng lại không thể nghi ngờ chính là sự thực.

Nếu không có Diệp Huyền đại sư khống chế Vương thành đại trận, những cái kia Hóa Hư cường giả liền đủ để đơn giản xông vào Vương thành, thậm chí thẳng vào hoàng cung, uy hiếp được hoàng đế an toàn.

Đây không phải là ai là hay không tận lực ngăn cản vấn đề, mà là thực lực tuyệt đối chênh lệch.

"Yên tâm đi. . . Bọn hắn sẽ không dễ dàng bước vào Vương thành!"

Khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, hoàng đế từ tốn nói, "Mã Minh Trạch không có tin tức, tam đại thiên tông đã không chịu nỗi lớn như vậy tổn thất, đang xác định Diệp Huyền có hay không tại Vương thành trước đó, bọn hắn không có lá gan kia mạo hiểm xông tới."

Có Diệp Huyền đại sư tọa trấn Vương thành , bình thường Hóa Hư cường giả, một khi tùy tiện xông vào, là vô cùng có khả năng bỏ mạng ở bên trong.

Riêng là tại Mã Minh Trạch vị này thái thượng trưởng lão không có tin tức tình huống dưới, không ai dám tùy tiện xông vào.

Dù sao, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông, đã không có cái kia vô địch thiên hạ Đạo Lăng Thánh Nữ.

Trên thực tế, bây giờ chính là phóng nhãn thiên hạ, cũng không có ai dám nói có thể tại Diệp Huyền đại sư trấn thủ trong vương thành, tự do quay lại.

"Bệ hạ, Diệp Huyền đại sư hắn. . ."

Lời là nói như vậy, có thể những năm gần đây, tất cả mọi người sớm đã thành thói quen mái chèo Huyền làm chỗ dựa dựa vào, e gây ra chuyện

lớn như vậy tình, không gặp được Diệp Huyền đại sư, ai trong lòng đều khó tránh khỏi có chút chột dạ.

Con mắt hơi hơi nheo lại, hoàng đế yên lặng chốc lát, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Diệp Huyền đại sư đã lão, cuối cùng có một ngày hội không có ở đây!"

". . ."

Lời này lối ra, nhất thời làm cho tất cả mọi người trong lòng rùng mình.

Có mấy lời không ai dám hỏi, thế nhưng liền một câu nói này bên trong để lộ ra tin tức, đã đủ để cho người toàn thân phát lạnh.

Ai cũng không có nghĩ qua, giả sử có một ngày, Diệp Huyền đại sư cùng vị hoàng đế này bệ hạ đứng ở đối lập nét mặt, lại là một dạng gì tình cảnh.

"Bọn thần. . . Xin cáo lui!"

Ngắn ngủi sau khi trầm mặc, tất cả mọi người đồng thời khom người xin cáo lui.

Khoát khoát tay, đợi được tất cả mọi người lui xuống đi rống, vị này Đại Càn Vương Triều hoàng đế, trên mặt không khỏi lộ ra một tia tự giễu chi sắc, "Diệp Huyền. . . Lại là Diệp Huyền, cái này Đại Càn Vương Triều rốt cuộc hắn Diệp Huyền vẫn là trẫm?"

"Diệp Huyền, ngươi hiển hách cả đời, vì sao đến sinh mệnh phần cuối, vẫn như cũ không chịu buông tay! Đây là ngươi bức trẫm!"

"Trẫm hội hướng ngươi chứng minh, hướng về thiên hạ chứng minh. . . Mặc dù không có ngươi Diệp Huyền, Đại Càn Vương Triều, cũng y nguyên vẫn là Đại Càn Vương Triều!"

Chợt xoay người, vị này Đại Càn Vương Triều Hoàng Đế bệ hạ trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, dứt khoát xoay người về phía sau mà đi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Luận hồi chín kiếp, mỗi một kiếp hắn ta đều đứng ở đỉnh cao giới vực. Không là Thiên Cổ Đệ Nhất Đại Đế thì cũng là Vạn Thế Dược Tổ, Vô Thượng Thánh Chủ, Khí Tông Chi Thần... Đời thứ mười trọng sinh, hắn ta lại lần nữa khuấy đảo phong vân, tạo thêm cho mình một lịch sử cho một thân thế mới. Mời chư vị thư hữu đến với Đế Bá version 2 mang tên: Vạn Đế Độc Tôn.

Link: http://truyencv.com/van-de-doc-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 897: Phản bội

"Vân Mộng Chân, ngươi nói, thượng cổ cấm địa loại địa phương này, rốt cuộc một dạng gì tồn tại?"

Một đường đi về phía trước, Bạch Nhạc đột nhiên mở miệng hỏi.

"Có ý gì?"

Khẽ nhíu mày, Vân Mộng Chân không hiểu hỏi.

"Ngươi bất giác, nơi đây cùng thượng cổ cấm địa rất giống sao?" Giang tay ra, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng, "Vô luận là trước đây Quảng Hàn Thiên Cung, cũng là các ngươi Đạo Lăng Thiên Tông thượng cổ cấm địa. . . Đều cùng nơi này có chút giống như! Nếu như nơi đây không phải Bán Thần Lĩnh Vực, như vậy có phải hay không là mặt khác một chỗ thượng cổ cấm địa?"

"Thượng cổ cấm địa loại thuyết pháp này bản thân liền không chính xác! Cấm địa, là hiện tại mới có thuyết pháp." Lắc đầu, Vân Mộng Chân giải thích, "Vô luận là Quảng Hàn Thiên Cung, vẫn là Đạo Lăng sơn thượng cổ cấm địa, trên thực tế, đều là thượng cổ đại phái lưu lại đạo tràng."

"Loại này không gian rất đặc thù, nghe đồn là thượng cổ đại năng người tự tay mở ra tới." Ngẫm lại, Vân Mộng Chân tiếp tục nói, "Thật ngươi vừa mới thuyết pháp không sai, nơi đây, cần phải xác thực chính là cùng Quảng Hàn Thiên Cung một dạng, bị Thượng Cổ Cường Giả mở ra tới không gian đặc thù. . ."

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Vân Mộng Chân tiếp tục nói, "Chỉ là, rất khó tưởng tượng, nhiều năm như vậy, Đại Càn Vương Triều là làm sao làm được, đem cái này bên trong giấu ở, cho dù ai đều không có thể phát

hiện. . . Bằng không, cho dù là có Diệp Huyền, Đại Càn Vương Triều cũng không thủ được nơi đây."

Những lời này, chính là Bạch Nhạc cũng đồng dạng có chút đồng ý.

Diệp Huyền mặc dù lợi hại, thật là cuối cùng giới hạn trong cảnh giới, là không có khả năng chân chánh cùng lịch đại Đạo Lăng Thánh Nữ, hoặc là Thông Thiên Ma Quân so sánh.

Thông Thiên Ma Quân trước đây mạnh mẽ xông tới Đạo Lăng sơn, có một bộ phận rất lớn nguyên nhân, cũng là bởi vì thượng cổ cấm địa.

Liền Đạo Lăng Thiên Tông cũng dám xông, nếu như biết rõ Đại Càn Vương Triều có cùng loại thượng cổ không gian, Thông Thiên Ma Quân không dám xông vào mới là quái sự.

Thậm chí, khả năng trước đó, Đạo Lăng Thánh Nữ cũng đã trước bước vào Vương thành.

Phải biết, Diệp Huyền mặc dù có thể bảo vệ Ung châu chi địa, cũng không phải là bởi vì hắn thật sở hữu có thể cùng Đạo Lăng Thiên Tông chống lại thực lực, chỉ là đối phương muốn huỷ diệt Đại Càn Vương Triều chỗ phải trả giá thật lớn rất cao, cũng không có lời mà thôi.

Đạo lý này, tựu như cùng Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung qua nhiều năm như vậy, vẫn như cũ có thể cùng Đạo Lăng Thiên Tông cùng xưng là tam đại thiên tông một dạng.

Tất cả mọi chuyện, đều là thành công bản.

"Còn có. . . Nếu quả thật có thể giấu sâu như vậy, vì sao lần này lại đột nhiên bạo lộ ra?" Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, chậm rãi nói rằng, "Cái này không phù hợp lẽ thường, cho dù là sư tôn cùng Thông Thiên Ma Quân đều đã không có ở đây. . . Bạo lộ ra, đối Đại Càn

Vương Triều cũng không có bất kỳ chỗ tốt."

Từ mặt ngoài xem, tựa hồ chỉ là vì phối hợp bố cục, vây khốn Mã Minh Trạch, thật là từ cấp độ càng sâu góc độ nhìn lên, vậy cái này liền tuyệt đối là một kiện không có lời sự tình.

Trong này tựa hồ tràn ngập quá nhiều bí ẩn, căn bản thấy không rõ lắm.

"Bất kể dạng nào, đi xuống, luôn có thể tra rõ ràng."

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói.

Kết hợp mấy ngày nay, hắn tại Vương thành kinh lịch, Bạch Nhạc trong lòng đã mơ hồ có một cái đại thể suy đoán, chỉ là còn vô pháp xác định.

Hơn nữa, Bạch Nhạc có một loại dự cảm. . . Diệp Huyền đại sư chỉ sợ cũng tại bên trong vùng không gian này.

... . . .

"Diệp Huyền, từ bỏ đi! Ngươi không thủ được nơi đây!"

Chỗ này không gian chỗ sâu nhất, Diệp Huyền bình tĩnh ngồi ở một mảnh trong buội hoa, cả cá nhân trên người lộ ra một loại yên tĩnh chi ý, phảng phất cả người đều cùng xung quanh hòa làm một thể.

Ngoài bụi hoa, Từ Hàng đại sĩ cùng Mã Minh Trạch hai người phân đà đông tây hai phương, có thể hiển nhiên, như vậy hai người này chẳng những không còn đối địch, ngược lại liên thủ, một chỗ hướng Diệp Huyền tạo áp lực.

Chỉ là cái kia một mảnh nhìn như đơn giản trong buội hoa, lại phảng phất giấu diếm bí ẩn, cho dù là lấy hai vị này Hóa Hư cường giả thực lực, cũng căn bản là không có cách xông vào.

Nhỏ bé hơi nhắm mắt, Diệp Huyền hiển nhiên không có chút nào phản ứng đến hắn nhóm ý tứ, một chữ cũng không nói, cứ như vậy ngồi yên lặng.

"Trách không được từng ấy năm tới nay, ngươi có thể chỉ dựa vào Tinh Hải Cảnh thực lực sống đến hiện tại, nguyên lai là dựa vào cái này thượng cổ không gian lực lượng gắn bó! Diệp Huyền, không thể không nói, ngươi là một cái thiên tài chân chính, hơn nữa có đại khí vận gia thân. Đáng tiếc, ngươi căn bản không có tu hành thiên phú, cho dù là có thượng cổ không gian, cũng căn bản là không có cách đột phá Hóa Hư, uổng phí hết dạng này cơ duyên!"

Cười lạnh một tiếng, Mã Minh Trạch tiếp tục mở miệng nói, "Diệp Huyền, ta lấy Đạo Lăng Thiên Tông danh nghĩa, có thể bằng lòng ngươi, chỉ cần ngươi giao ra mảnh này thượng cổ không gian quyền khống chế, ta có thể thỏa mãn ngươi tất cả điều kiện."

"A di đà phật!"

Nhẹ tuyên một tiếng phật hiệu, Từ Hàng đại sĩ cũng theo mở miệng nói, "Diệp Huyền đại sư, ngươi ta cũng coi như bạn cũ, ngươi tâm tư, ta rất rõ ràng! Ngươi đã đến sinh mệnh phần cuối, cần gì phải cố chấp nữa xuống dưới? Bần ni có thể giúp ngươi hoàn thành ngươi mộng tưởng."

Nghe được Từ Hàng đại sĩ lời nói, Diệp Huyền đại sư rốt cục từ từ mở mắt.

"Từ Hàng, ngươi đã với ta giao nhau nhiều năm, liền nên biết ta tính tình! Ta đồ vật, muốn cho ngươi, ngươi mới có thể cầm, bằng không, ta cho dù là tự tay hủy nó, cũng sẽ không để người khác chiếm được chút tiện nghi nào."

Nhìn Từ Hàng đại sĩ, Diệp Huyền đại sư trong mắt lộ ra vẻ châm chọc,

"Từ xưa lòng người khó dò! Chính là ngươi cái này người xuất gia, thì như thế nào ngoại lệ? Chỉ là. . . Còn chưa đi đến cuối cùng, ngươi như thế nào dám khẳng định, là ta thua?"

"Diệp Huyền, ngươi cần gì phải quá câu chấp?" Cười khổ một tiếng, Từ Hàng đại sĩ thở dài nói, "Ngươi vì Đại Càn Vương Triều trả giá một đời tâm huyết, có thể cuối cùng, vị hoàng đế kia bệ hạ, không giống nhau vẫn là bán đứng ngươi? Nếu không như vậy, chúng ta thì như thế nào có thể bước vào cái này bí tàng không gian?"

Nhắc tới cái này, cho dù là Diệp Huyền đại sư trong mắt cũng không khỏi lộ ra một tia thương tiếc.

Lần này, hắn cũng không có trả lời nữa, mà là chậm rãi lần nữa nhắm mắt lại.

"Không cần nói nhảm với hắn! Từ Hàng, ngươi ta liên thủ, đánh nát cái này quá hư trận, đến lúc đó, ai có thể đạt được thượng cổ không gian, mỗi người dựa vào thủ đoạn!" Trong mắt lộ ra một tia vẻ không kiên nhẫn, Mã Minh Trạch trầm giọng mở miệng nói.

Một cái thượng cổ không gian giá trị, thực sự quá lớn.

Hắn con đường tu hành, nguyên bổn đã đi tới phần cuối, có thể nếu là có thể đạt được cái này thượng cổ không gian, liền một dạng có thể làm ra đột phá, không dám nói nhất định có thể đủ bước ra một bước cuối cùng, có thể chí ít cũng có thể sở hữu chân chính bán thần thực lực, vô địch đương đại.

Thậm chí dùng cái này, đủ để cho hắn đơn giản bao trùm cùng Chưởng Giáo chân nhân phía trên, mang theo bây giờ cái này bấp bênh Đạo Lăng Thiên Tông, khai sáng một cái mới thịnh thế.

Dạng này mê hoặc, đủ để cho hắn trả giá bất cứ giá nào.

Trên thực tế, đối với Từ Hàng đại sĩ cũng giống như vậy!

Đã đạp ở Hóa Hư đỉnh phong, đối với nàng mà nói, đây chính là bước ra một bước cuối cùng lớn nhất cơ duyên!

Vì thế, nàng thậm chí không chút do dự liền phản bội mình cùng Diệp Huyền đại sư, nhiều năm giao tình.

Không quan trọng trung thành, chỉ là phản bội lợi thế không đủ mà thôi.

Thở dài một tiếng, Từ Hàng đại sĩ nhẹ giọng nói, "Diệp Huyền, đã ngươi khư khư cố chấp, liền trách không được bần ni tổn hại nhiều năm giao tình! Ngươi yên tâm, sau khi ngươi chết, ta sẽ tiếp tục hoàn thành ngươi nguyện vọng."

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Luân hồi chín kiếp, mỗi một kiếp hắn ta đều đứng ở đỉnh cao giới vực. Không là Thiên Cổ Đệ Nhất Đại Đế thì cũng là Vạn Thế Dược Tổ, Vô Thượng Thánh Chủ, Khí Tông Chi Thần... Đời thứ mười trọng sinh, hắn ta lại lần nữa khuấy đảo phong vân, tạo thêm cho mình một lịch sử cho một thân thế mới. Mời chư vị thư hữu đến với Đế Bá version 2 mang tên: Vạn Đế Độc Tôn.

Link: http://truyencv.com/van-de-doc-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 898: Ngươi chuẩn bị xong sao?

Nói rất êm tai, nhưng lại cũng không ảnh hưởng kết quả.

Vô luận Từ Hàng đại sĩ nói cái gì, có ở trên bản chất, nàng cùng Mã Minh Trạch cũng căn bản không có khác nhau chút nào.

Cái gọi là giao tình, ở loại tình huống này xuống, tựa hồ cũng vẻn vẹn chỉ là một truyện cười mà thôi.

Trong tích tắc, Từ Hàng đại sĩ cùng Mã Minh Trạch đồng thời xuất thủ, hung hãn hướng về trong buội hoa Diệp Huyền đại sư oanh kích mà đi.

Nhưng dù cho như thế, Diệp Huyền lại thậm chí ngay cả con mắt đều chẳng muốn mở ra, cứ như vậy ngồi ở tại chỗ , mặc cho đối phương công kích.

Nguyên bản bình bình đạm đạm bụi hoa, tại gặp công kích trong nháy mắt, lại phảng phất gợn nước nhộn nhạo, vô luận cái dạng gì công kích, đang rơi xuống trong buội hoa trong nháy mắt, liền sẽ trực tiếp trừ khử cùng vô hình, trừ cái kia từng đạo như là sóng nước rung động bên ngoài, căn bản lật không nổi bất kỳ gợn sóng nào.

Thái Hư Trận!

Thế nhân phần lớn chỉ biết là Vương thành đại trận cường đại, cho dù là Hóa Hư cường giả, cũng không dám tùy tiện bước vào Vương thành cùng Diệp Huyền giao thủ.

Tuy nhiên lại có rất ít người biết, Diệp Huyền đại sư tinh thông nhất,

cũng cường đại nhất trận pháp, cũng không phải là Vương thành đại trận, mà là cái này Thái Hư Trận!

Vô căn cứ bố trí xuống một mảnh thái hư không gian, phảng phất trong nháy mắt, đem chính mình cùng toàn bộ thế giới phân ra, rõ ràng an vị tại nguyên chỗ, cũng căn bản là không có cách bị bất kỳ công kích nào thương tổn được chút nào.

Đương nhiên, Thái Hư Trận bố trí, yêu cầu điều kiện cực kỳ hà khắc.

Cho dù là Diệp Huyền đại sư, cũng chỉ có mượn cái này bí tàng không gian lực lượng, mới có thể bố trí mà ra.

Chỉ khi nào bố trí ra, cho dù là đối mặt Hóa Hư cường giả, cũng đồng dạng không hề sợ hãi.

Trên đời này, cũng không phải là không có có thể đánh vỡ Thái Hư Trận tồn tại, nhưng hiển nhiên, vô luận là Từ Hàng đại sĩ vẫn là Mã Minh Trạch, cũng còn còn lâu mới có được đạt được loại kia trình độ.

Đương nhiên, trên đời này không có bất kỳ trận pháp là tuyệt đối vô địch.

Thái Hư Trận cũng giống như vậy!

Diệp Huyền tại trận pháp nhất đạo thượng mặc dù có thiên phú kinh khủng, thật là bản thân hắn cũng chỉ có Tinh Hải Cảnh thực lực, cũng tuyệt đối là ngạnh thương!

Cái này đã định trước, chỉ cần hao tổn nữa, Từ Hàng đại sĩ cùng Mã Minh Trạch liền nhất định có thể đủ dây dưa đến chết hắn.

Chỉ là cái này tất nhiên cần đại lượng thời gian.

Đây cũng là trước đó, Từ Hàng đại sĩ cùng Mã Minh Trạch đều đưa ra đủ loại điều kiện, nỗ lực đả động Diệp Huyền đại sư chủ động buông tha nguyên nhân căn bản.

Đêm dài khó tránh khỏi mộng nhiều.

Kéo dài thời gian lâu, liền tổng hội xuất hiện một ít ngoài ý muốn.

Chỉ là cái này ngoài ý muốn, đến tột cùng tốt hay xấu, liền thực sự có chút khó có thể dự đoán.

Ngay tại Từ Hàng đại sĩ cùng Mã Minh Trạch không ngừng công kích Diệp Huyền đại sư, nỗ lực đánh vỡ Thái Hư Trận đồng thời, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân cũng rốt cuộc tìm được nơi đây.

Mặc dù còn cách không ngừng khoảng cách, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân còn vẫn là trước tiên, liền nhận thấy được đối phương xuất thủ ba động!

Cái kia khủng bố trùng kích, đủ để khiến hai người đồng thời trở nên biến sắc.

Mấu chốt nhất đúng, chỉ là liếc mắt, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân liền thấy rõ bị công kích bên trong Diệp Huyền đại sư!

Đương nhiên, trên thực tế, trước tiên phát hiện cũng không phải là Bạch Nhạc bọn hắn, mà là Từ Hàng đại sĩ cùng Mã Minh Trạch!

Hóa Hư cường giả nhận biết thực sự quá nhạy cảm, nếu như không phải tại đây đặc thù bí tàng không gian bên trong, chỉ sợ Bạch Nhạc bọn hắn còn không có tiếp cận, cũng đã cũng bị phát hiện.

"Ha ha ha ha, Diệp Huyền, thiên mệnh vị trí. . . Ngươi cam chịu số phận đi!"

Chứng kiến Bạch Nhạc thân ảnh, Mã Minh Trạch nhất thời cười ha hả.

Cơ hồ là trong tích tắc, Bạch Nhạc liền nhất thời cảm thụ được một cổ khủng bố áp lực, trực tiếp hướng về hắn nghiền ép mà đến, loại kia hít thở không thông cảm giác áp bách, cơ hồ khiến Bạch Nhạc có một loại đối mặt tử vong ảo giác!

Quá mạnh mẽ!

Đối mặt một vị Hóa Hư cường giả áp lực, đối với bây giờ Bạch Nhạc mà nói, vẫn là quá lớn.

"A di đà phật!"

Nhẹ tuyên một tiếng phật hiệu, Từ Hàng đại sĩ cũng đồng thời dừng tay, đem ánh mắt rơi vào Bạch Nhạc trên người.

So với việc Mã Minh Trạch, Từ Hàng đại sĩ rõ ràng hơn Bạch Nhạc tại Diệp Huyền đại sư trong lòng tầm quan trọng.

Lúc trước, nàng từ Nam Hải bị gọi ra, chính là vì đi cứu Bạch Nhạc.

Hơn nữa, đến Vương thành mấy ngày này, nàng rõ ràng hơn, Đại Càn Vương Triều vị hoàng đế kia bệ hạ, sở dĩ lại bán đứng Diệp Huyền, cũng đồng dạng chính là bởi vì Diệp Huyền đối với Bạch Nhạc thái độ.

Có thể nói, tạo thành bây giờ cục diện này, tất cả căn nguyên, chính là ở chỗ Bạch Nhạc trên người.

Loại tình huống này, Bạch Nhạc lại trực tiếp xuất hiện ở nơi này, thì như thế nào có thể làm cho nàng không kinh hỉ.

Hơn nữa, so với việc Mã Minh Trạch, bây giờ nàng ưu thế càng lớn hơn

nhiều.

Bởi vì, cùng Bạch Nhạc cùng đi, còn có một cái Vân Mộng Chân!

Có thể tương lai, vị này Đạo Lăng Thánh Nữ cũng đồng dạng sẽ cùng lịch đại Đạo Lăng Thánh Nữ một dạng, trở thành bất bại tồn tại, có thể chí ít hiện tại, Vân Mộng Chân thực lực còn còn thiếu rất nhiều xem!

Chỉ cần có thể khống chế được Vân Mộng Chân, nàng đồng dạng có thể bức Mã Minh Trạch làm ra nhượng bộ!

Đương nhiên, hiện tại còn chưa không phải đâm thủng những khi này.

Bây giờ tối trọng yếu, vẫn là Diệp Huyền thái độ!

Cơ hồ là đồng thời, Diệp Huyền đại sư cũng rốt cục mở mắt lần nữa.

Chẳng qua là cho Mã Minh Trạch bọn hắn trong dự đoán hoàn toàn bất đồng, giờ khắc này, Diệp Huyền đại sư trên mặt chẳng những không hoảng hốt chút nào chi sắc, thậm chí ngược lại lộ ra lau một cái nụ cười nhàn nhạt.

Phảng phất căn bản là trực tiếp coi bọn họ là làm không gian, ôn hòa nhìn về phía Bạch Nhạc, mở miệng nói, "Có thể đi tới nơi đây, xem ra, ngươi quả nhiên vẫn là cùng ta trong dự đoán một dạng xuất sắc."

Cái này một câu đơn giản lời nói, liền đủ để cho người nghĩ rõ ràng rất nhiều chuyện.

Mặc dù Diệp Huyền đại sư, thủy chung đều không có lộ diện, thế nhưng thật sẽ phát sinh cái gì, vẫn luôn tại hắn trong khống chế!

Ở đây, ai cũng không phải kẻ ngu dốt, vẻn vẹn một câu nói, cũng đã đủ để cho người nghĩ rõ ràng rất nhiều chuyện.

Trong tích tắc, vô luận là Từ Hàng đại sĩ vẫn là Mã Minh Trạch cũng không khỏi hơi hơi biến sắc.

"Diệp Huyền đại sư, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Sắc mặt ngưng trọng vài phần, Bạch Nhạc hướng về Diệp Huyền đại sư khẽ khom người hành lễ, chậm rãi hỏi.

"Là chuyện gì xảy ra cũng không trọng yếu, trọng yếu là. . . Ngươi chuẩn bị xong sao?"

Nhìn Bạch Nhạc, Diệp Huyền đại sư nhẹ giọng mở miệng nói.

"Cái gì?"

Nao nao, Bạch Nhạc không hiểu hỏi.

"Đây là một cái mới thời đại, một cái thuộc về ngươi thời đại."

Khóe miệng mỉm cười, Diệp Huyền đại sư khẽ lắc đầu đạo, "Lão phu cuối cùng có thể làm, chính là giúp ngươi mở ra cái này thời đại. . . Ngươi, chuẩn bị sẵn sàng sao?"

". . ."

Không phải Bạch Nhạc đầu óc không đủ dùng, thật sự là biến hóa này tới không khỏi quá nhanh a!

"Diệp Huyền, ngươi đến tột cùng muốn làm gì?"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Mã Minh Trạch lành lạnh mở miệng nói, "Ngươi tin không tin, ta hiện tại liền giết hắn?"

Đạo Lăng sơn đánh một trận, liền đủ để cho thế nhân rõ ràng Diệp Huyền đại sư đối với Bạch Nhạc coi trọng, bây giờ phen này đối thoại, càng làm cho Mã Minh Trạch rõ ràng bắt lại chỉnh sự kiện hạch tâm!

Hắn không rõ ràng Diệp Huyền đến tột cùng muốn làm gì, nhưng là lại rất đơn giản kết luận, chỉ cần có thể đem Bạch Nhạc khống chế ở trong tay, liền đủ để cho Diệp Huyền làm ra nhượng bộ.

Một tay một trảo, một cổ khủng bố hấp lực chợt hướng về Bạch Nhạc vọt tới, trong tích tắc, Bạch Nhạc thân thể liền khó khống chế hướng về Mã Minh Trạch bay đi.

Nhưng mà, hầu như cũng ngay lúc đó, Vân Mộng Chân thân ảnh lại chợt xuất hiện ở Bạch Nhạc trước người, Côn Ngô Kiếm chợt giơ lên, cả cá nhân trên người đột nhiên lộ ra lau một cái màu xanh nhạt ánh sáng mang, như một vòng trăng ảo.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Luân hồi chín kiếp, mỗi một kiếp hắn ta đều đứng ở đỉnh cao giới vực. Không là Thiên Cổ Đệ Nhất Đại Đế thì cũng là Vạn Thế Dược Tổ, Vô Thượng Thánh Chủ, Khí Tông Chi Thần... Đời thứ mười trọng sinh, hắn ta lại lần nữa khuấy đảo phong vân, tạo thêm cho mình một lịch sử cho một thân thế mới. Mời chư vị thư hữu đến với Đế Bá version 2 mang tên: Vạn Đế Độc Tôn.

Link: http://truyencv.com/van-de-doc-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 899: Nhất niệm thông thần

Diệp Huyền có tính toán gì không, Vân Mộng Chân cũng không quan tâm, thật là nàng lại vô cùng rõ ràng, loại tình huống này, một khi để cho Bạch Nhạc rơi vào Mã Minh Trạch trong tay ý vị như thế nào.

Nàng quá quen thuộc vị này thái thượng trưởng lão tác phong.

Nói một câu bảo thủ, tuyệt đối cũng không quá đáng, hơn nữa, tại lúc cần thiết, quả quyết sát phạt, căn bản không để ý tới bất kỳ hậu quả gì.

Một khi để cho Bạch Nhạc rơi vào đối phương trong tay, vô luận Diệp Huyền lấy uy hiếp gì, hoặc là, nàng thử lại đồ cầu tình, liền đều muộn.

Biện pháp duy nhất, chính là tại Bạch Nhạc rơi vào đối phương trong tay trước đó ngăn cản.

"Vân Mộng Chân!"

Vô luận như thế nào, Mã Minh Trạch cũng là Đạo Lăng Thiên Tông người, tự nhiên không có khả năng thương tổn Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ!

Chứng kiến Vân Mộng Chân ngăn ở Bạch Nhạc trước người trong nháy mắt, hắn liền không thể không thu tay lại.

Chỉ là trong lồng ngực cái kia một cổ hỏa, lại xác thực vô pháp đè xuống, phẫn nộ gào thét lên tiếng.

"Thái thượng trưởng lão, ta Đạo Lăng Thiên Tông muốn cùng Diệp

Huyền là địch, cũng nên là đường đường chính chính đánh bại đối phương, dùng loại thủ đoạn này thủ thắng. . . Chọc người chế nhạo!"

Bình tĩnh đón nhận Mã Minh Trạch ánh mắt, Vân Mộng Chân chậm rãi mở miệng nói.

Ai cũng biết, Vân Mộng Chân lời này bất quá chỉ là một cái lấy cớ thôi, thật là chỉ từ câu nói này mặt ngoài mà nói, nhưng là không thể nghi ngờ chọn không ra bất kỳ khuyết điểm.

Cho dù là Mã Minh Trạch chính mình, cũng không khả năng nói ra, chỉ cần kết quả, không quan tâm bất kỳ thủ đoạn nào, không quan tâm Đạo Lăng Thiên Tông mặt mũi những lời như vậy.

Chỉ là, giờ khắc này, Mã Minh Trạch cũng là thật bị Vân Mộng Chân khí xanh cả mặt.

"Thánh nữ, ngươi tốt nhất biết mình đang làm cái gì!"

Không thối lui chút nào đón nhận Mã Minh Trạch ánh mắt, Vân Mộng Chân đạm nhiên mở miệng nói, "Ta tự nhiên biết mình đang làm cái gì, ta cũng thủy chung sẽ vì ta làm ra sự tình phụ trách."

Một câu nói này, Mã Minh Trạch cũng đồng dạng chọn không ra bất kỳ khuyết điểm tới.

Thân là Đạo Lăng Thánh Nữ, đối ngoại lúc, Vân Mộng Chân bản thân liền có được quyền hạn tối cao.

Nói có thể đại biểu Đạo Lăng Thiên Tông thái độ, không có bất cứ vấn đề gì.

Cho dù là hắn thân là thái thượng trưởng lão, ở phương diện này, cũng vĩnh cửu thua xa vị này Đạo Lăng Thánh Nữ.

Phảng phất căn bản không có chứng kiến đây hết thảy một dạng, Diệp Huyền đại sư sắc mặt vẫn như cũ bình tĩnh, "Các ngươi đều muốn tranh đoạt cái này bí tàng không gian, thật là, các ngươi biết rõ, cái này bí tàng không gian, đến tột cùng là cái gì không?"

Diệp Huyền đại sư cái này vừa mở miệng, nhưng là chợt đem tất cả mọi người lực chú ý, đều lần nữa bắt tới.

Luận thực lực, Diệp Huyền đại sư tự nhiên kém xa bọn hắn.

Thế nhưng nếu bàn về kiến thức, luận đối với trận pháp lý giải, cũng đối còn mạnh hơn bọn họ nhiều.

Những lời này nhìn như là đối Mã Minh Trạch cùng Từ Hàng đại sĩ bọn hắn nói, nhưng trên thực tế, tất cả mọi người rất rõ ràng, đây là Diệp Huyền đại sư đang vì Bạch Nhạc giải thích.

"Nơi đây dựa theo các ngươi lý giải, là thượng cổ không gian, nhưng trên thực tế. . . Ở tại Thượng Cổ lúc, nó chính xác cách gọi, chắc là tiểu thế giới! Hoặc có lẽ là, tiểu thế giới mảnh vụn!"

Trong nháy mắt, chỗ có người trong lòng cũng không khỏi đột nhiên chấn động!

Mặc dù còn chưa không phải quá rõ, Diệp Huyền đại sư ý tứ, thế nhưng tiểu thế giới, hoặc có lẽ là, thế giới hai chữ này cũng đã đủ để làm cho người rung động.

"Đổi một cái thông tục thuyết pháp, nơi đây vốn là tự thành thế giới!"

Trong lúc nói chuyện, toàn bộ không gian phảng phất trong nháy mắt động, một cổ bàng bạc lực lượng chợt bộc phát ra, lan tràn tới cái không gian này mỗi một cái góc.

"Từ Hàng, ngươi tín ngưỡng phật giáo, như vậy cần phải dễ hiểu hơn mới đúng. . . Dùng phật đạo thuyết pháp tới lý giải, nơi đây chính là Tiểu Thiên thế giới!"

Sau một khắc, Diệp Huyền đại sư rồi đột nhiên đứng dậy.

Phảng phất trong nháy mắt, Diệp Huyền đại sư thân ảnh liền chợt thay đổi cao to, thoáng như thần linh!

Trước đó còn chỉ có thể cố thủ tại Thái Hư Trận bên trong , mặc cho bọn hắn công kích Diệp Huyền đại sư, giờ khắc này trên người lại đột nhiên lộ ra một cổ nghiền ép lực lượng, đủ để cho Từ Hàng đại sĩ cùng Mã Minh Trạch thực lực bực này, đều cảm thụ được áp lực thật lớn, thậm chí là tử vong cảm giác đè nén.

"Thế nhân đều biết, lão phu qua nhiều năm như vậy, thủy chung vô pháp đột phá Hóa Hư! Thật là. . . Các ngươi cho rằng, cho là thật lão phu thiên phú liền kém đến nổi, liền chỉ là một cái Hóa Hư đều không thể bước vào sao?"

Nói đến đây, Diệp Huyền đại sư trên mặt đột nhiên hiện ra lau một cái vẻ đùa cợt.

Cũng chính là một câu nói này, đột nhiên khiến cho mọi người thốt nhiên biến sắc!

Tại phổ thông tu hành giả trong nhận biết, Diệp Huyền đại sư thậm chí ngay cả Tinh Hải Cảnh cũng chưa tới, chỉ là tại trận pháp nhất đạo, một kích luyện khí nhất đạo thượng dốc hết tâm huyết mà thôi.

Thật là, điều này hiển nhiên chỉ là cố ý truyền đi tin tức giả mà thôi.

Chân chính có tư cách tiếp xúc được Diệp Huyền đại sư cấp bậc này

người, đều rất rõ ràng, Diệp Huyền đại sư đã sớm đã bước vào Tinh Hải, thậm chí đã sớm là Tinh Hải đỉnh phong, chỉ là chậm chạp vô pháp bước vào Hóa Hư mà thôi.

Loại thuyết pháp này, đã sớm đã thâm nhập lòng người, còn có, Diệp Huyền đại sư xuất hiện ở trước mặt người đời thời điểm, bày ra cũng vẻn vẹn chỉ là Tinh Hải Cảnh tu vi, liền càng là chứng thực loại thuyết pháp này.

Thật là. . . Có ai nghĩ qua, loại thuyết pháp này, khả năng cũng là giả, hoặc có lẽ là, có ẩn tình khác? !

Từ Diệp Huyền đại sư thành danh đến bây giờ, đã có thượng ngàn năm thời gian.

Bình thường Tinh Hải Cảnh cường giả, cũng bất quá chỉ là mấy trăm năm thọ mệnh!

Ai có thể chống đỡ lâu như vậy thời gian?

Tất cả mọi người biết rõ, Diệp Huyền đại sư là lấy thủ đoạn đặc biệt kéo dài thọ mệnh!

Thật là, lại từ xưa tới nay chưa từng có ai nghĩ tới. . . Bản thân này có phải hay không liền tồn tại vấn đề.

Ngẩng đầu, Diệp Huyền đại sư trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, "Các ngươi cũng không có nghĩ qua, giả sử chỉ là Tinh Hải Cảnh tu vi, cho dù là có Vương thành đại trận, lại bằng cái gì có thể chống đỡ được đỉnh phong Đạo Lăng Thánh Nữ! Như thế nào có tư cách cùng Thông Thiên Ma Quân luận đạo!"

". . ."

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi chợt nhấc lên một hồi cơn sóng thần!

Lúc trước, hắn lần đầu tiên nhìn thấy Diệp Huyền đại sư thời điểm, Diệp Huyền đại sư cũng đã nói, Thông Thiên Ma Công là hắn trước đây cùng Thông Thiên Ma Quân một chỗ tìm hiểu ra đến, chí ít, hắn ở chính giữa đưa đến qua không thấp lực ảnh hưởng.

Nếu là thật chỉ có Tinh Hải Cảnh tu vi, hắn có cái gì tư cách cùng Thông Thiên Ma Quân luận đạo? !

Chỉ là, khi đó Bạch Nhạc, căn bản không có nghĩ sâu, tự nhiên liền căn bản không có thể nhận thấy được trong lúc này huyền cơ.

Thế nhân đều đánh giá thấp vị này Diệp Huyền đại sư!

Hơn nữa còn là nghiêm trọng đánh giá thấp!

Giờ khắc này, vô luận là Từ Hàng đại sĩ, vẫn là Mã Minh Trạch toàn thân tóc gáy cũng không khỏi nổ lên tới.

Khủng bố!

Giả sử đây hết thảy, đều là Diệp Huyền đại sư cố ý chế tạo ra biểu hiện giả dối, như vậy bây giờ Diệp Huyền đại sư, đến tột cùng hội cường đại đến một dạng gì cấp độ?

Tất cả mọi người cho rằng, Diệp Huyền đại sư đã không còn sống lâu nữa!

Thật là. . . Giả sử Diệp Huyền đại sư tu vi đều bị ẩn dấu, như vậy, ai dám nói, Diệp Huyền đại sư liền thật đã thọ nguyên sẽ hết? !

Khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, Diệp Huyền đại sư nhàn nhạt mở miệng

nói, "Lão phu, xác thực không có thông thiên, hoặc là Đạo Lăng Thánh Nữ, như vậy kinh thế thiên phú, thật là. . . Nhưng cũng không phải là các ngươi loại này ngu xuẩn vật có khả năng tưởng tượng."

"Ở trước mặt lão phu, các ngươi không có uy hiếp bất luận kẻ nào tư cách!"

Trong tích tắc, toàn bộ tiểu thế giới lực lượng, phảng phất đều trong nháy mắt liền điều động, hóa thành một cổ bàng bạc chi lực, đánh phía Mã Minh Trạch cùng Từ Hàng đại sĩ.

Nhất niệm thông thần!

Ở chỗ này, Diệp Huyền đại sư chính là thần linh đồng dạng tồn tại!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Luân hồi chín kiếp, mỗi một kiếp hắn ta đều đứng ở đỉnh cao giới vực. Không là Thiên Cổ Đệ Nhất Đại Đế thì cũng là Vạn Thế Dược Tổ, Vô Thượng Thánh Chủ, Khí Tông Chi Thần... Đời thứ mười trọng sinh, hắn ta lại lần nữa khuấy đảo phong vân, tạo thêm cho mình một lịch sử cho một thân thế mới. Mời chư vị thư hữu đến với Đế Bá version 2 mang tên: Vạn Đế Độc Tôn.

Link: http://truyencv.com/van-de-doc-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 900: Diệp Huyền kế hoạch

Nghiền ép!

Cơ hồ không có bất luận cái gì hoàn thủ chỗ trống, Từ Hàng đại sĩ cùng Mã Minh Trạch hai người liền đồng thời bị đánh bay ra ngoài, hung hăng đập xuống đất.

Từ bước vào Hóa Hư tới nay, hai người hầu như liền không tiếp tục chật vật như vậy qua, loại kia nghiền ép tính lực lượng, đủ để cho người sinh ra một loại tuyệt vọng cảm xúc tới.

Năm đó Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Thông Thiên Ma Quân sợ cũng bất quá chỉ là như vậy mà thôi a?

Cho tới giờ khắc này, Mã Minh Trạch mới hiểu được, vì sao Diệp Huyền căn bản cũng không quan tâm hắn là hay không đối Bạch Nhạc xuất thủ, loại này thực lực tuyệt đối nghiền ép phía dưới, dù là không có Vân Mộng Chân ngăn cản, hắn cũng căn bản không có khả năng thương tổn được Bạch Nhạc chút nào.

Giờ khắc này, bọn hắn mới chính thức cảm thụ được loại kia tử vong sợ hãi.

Nếu là ở bên ngoài, có thể còn có hy vọng có thể chạy đi, thật là tại đây bí tàng không gian bên trong, nhưng là căn bản không chỗ có thể trốn, chỉ có thể mặc người chém giết.

Không nói đến Từ Hàng đại sĩ cùng Mã Minh Trạch là tâm tình gì.

Bây giờ Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân hai người, cũng đồng dạng xem ngốc.

Dạng này kết quả, ai có thể nghĩ đến?

"Diệp Huyền đại sư, ta nguyện ý vì ta làm ra chuyện sai lầm, trả giá thật lớn! Thế nhưng lưu ta lại, đối ngươi mới càng hữu dụng chỗ, ta nguyện lấy Phật Tổ danh nghĩa thề!"

Trong mắt lộ ra một tia sợ hãi, Từ Hàng đại sĩ vội vã mở miệng nói.

Lúc trước lựa chọn phản bội Diệp Huyền, cũng là bởi vì quyền lợi!

Bây giờ, làm sinh mệnh chịu đến uy hiếp thời điểm, cái gì quyền lợi tự nhiên đều là nói nhảm, chỉ có sống sót, mới là duy nhất chân lý.

Hướng một vị thậm chí không yếu hơn đỉnh phong Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Thông Thiên Ma Quân tồn tại cúi đầu, cũng không phải là mất mặt gì sự tình.

"Diệp Huyền, ngươi là muốn cùng ta Đạo Lăng Thiên Tông không chết không thôi sao?"

So với việc Từ Hàng đại sĩ, Mã Minh Trạch nhưng là lựa chọn một loại phương thức khác!

Uy hiếp!

Cùng Từ Hàng đại sĩ loại này không có căn cơ gì cường giả khác biệt, thân là Đạo Lăng Thiên Tông thái thượng trưởng lão, Đạo Lăng Thiên Tông chính là hắn lớn nhất ỷ vào!

Cho dù là cho tới bây giờ, hắn cũng y nguyên vẫn là muốn bằng vào Đạo Lăng Thiên Tông uy danh, bức bách Diệp Huyền làm ra nhượng bộ.

Chỉ tiếc, lần này Mã Minh Trạch nhưng là sai chủ ý!

Chân mày hơi nhíu, thậm chí không có mảy may do dự, Diệp Huyền đại sư, theo sát chính là vỗ xuống một chưởng, trong tích tắc, Mã Minh Trạch cả người xương cốt chợt phát sinh một hồi giòn vang, bất quá là trong nháy mắt, Mã Minh Trạch cả người xương cốt đều bị nghiền nát, cả người biến thành một cục thịt!

Một kích ở giữa, thân thể liền triệt để tan vỡ!

Bàn tay hơi hơi một trảo, còn căn bản không kịp trốn đi thần hồn liền đồng dạng bị Diệp Huyền đại sư bắt bỏ vào bàn tay.

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Diệp Huyền đại sư đạm nhiên mở miệng nói, "Ngươi nói sai, lão phu không chỉ là muốn cùng Đạo Lăng Thiên Tông khai chiến, mà là phải đồng thời cùng tam đại thiên tông khai chiến! Không có Đạo Lăng Thánh Nữ, thậm chí ngay cả Diệp Lăng Vân đều vẫn lạc. . . Ngươi cho rằng, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông, còn có thể Đạo Lăng thiên hạ sao?"

Nói đến đây, Diệp Huyền đại sư khóe miệng tràn đầy giễu cợt.

Ngày xưa Đạo Lăng Thiên Tông đỉnh phong lúc, xác thực vô địch thiên hạ!

Trước đó bọn hắn cho rằng Diệp Huyền đại sư đủ để cùng đỉnh phong Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Thông Thiên Ma Quân sánh vai, nhưng trên thực tế, chỉ có Diệp Huyền đại sư trong lòng mình rõ ràng, hắn là kém xa Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Thông Thiên Ma Quân.

Hơn nữa, hắn lực lượng, tồn tại hạn chế cực lớn!

Hắn không thể ly khai cái này bí tàng không gian quá xa, bằng không,

liền sẽ suy nhược đến, cùng Tinh Hải Cảnh không khác nhau chút nào cảnh giới.

Chỉ có tại trong vương thành, hắn có thể duy trì cái này thực lực cường đại, chỉ có tại đây bí tàng không gian bên trong, hắn có thể đem thực lực phát huy đến cực hạn, nghiền ép những thứ này Hóa Hư cường giả!

Cho nên, lúc trước, Diệp Huyền đại sư cũng từ đầu tới cuối duy trì lấy khiêm tốn, trừ hữu hạn mấy người bên ngoài, căn bản không có ai biết, Diệp Huyền đại sư đến tột cùng sở hữu thế nào thực lực kinh khủng.

Thật là. . . Thời đại không giống nhau a!

Đời trước Đạo Lăng Thánh Nữ qua đời, Thông Thiên Ma Quân vẫn lạc, thậm chí ngay cả duy nhất còn có thể đối hắn tạo thành một ít uy hiếp Diệp Lăng Vân cùng Mặc Kình đều chết, bây giờ phóng nhãn toàn bộ thiên hạ, cũng không ai lại có thể uy hiếp được hắn!

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên, Diệp Huyền mới dám để cho Đại Càn Vương Triều một lần nữa nổi lên mặt nước, đem chính mình lực lượng bạo lộ ra.

Nực cười, Mã Minh Trạch đến nay lại vẫn muốn dùng Đạo Lăng Thiên Tông tới uy hiếp hắn.

Cũng không phải, từ vừa mới bắt đầu, cái này toàn bộ cục diện, đều là do hắn một tay sáng lập!

Vô luận là cho đòi Từ Hàng đại sĩ vào Vương thành, vẫn là vị hoàng đế kia bệ hạ phản bội, trên thực tế, đều tại Diệp Huyền đại sư trong kế hoạch.

Hắn chỉ là mắt lạnh nhìn, chờ lấy những người này, một người tiếp một người nhảy ra, trở thành chê cười.

Sau đó dễ dàng thu thập tàn cục.

Trong tích tắc, Từ Hàng đại sĩ trong đầu đột nhiên hiện lên một cái đáng sợ ý niệm trong đầu, không khỏi kinh hô thành tiếng, "Ngươi là muốn đem tam đại thiên tông cao thủ, một lưới bắt hết?"

Lợi dụng Từ Hàng đại sĩ muốn lệnh phật đạo một lần nữa xuất thế tâm lý, cấu kết vị hoàng đế kia bệ hạ, tại Vương thành tu kiến Đại Từ Ân Tự.

Dùng cái này đem tam đại thiên tông người đưa tới, sau đó, cố ý bộc lộ ra bí tàng không gian, đem Từ Hàng đại sĩ cùng Mã Minh Trạch khốn sát ở chỗ này, bức tam đại thiên tông cao thủ, tới đông đủ Vương thành!

Sau đó, đem những cao thủ này một lưới bắt hết, vì Đại Càn Vương Triều quật khởi bình định tất cả cản trở!

Đây mới là Diệp Huyền đại sư toàn bộ kế hoạch a!

So sánh dưới, hắn tất cả mọi người bất quá vẻn vẹn chỉ là Diệp Huyền đại sư quân cờ mà thôi.

Phần này tâm trí, phần này tàn nhẫn, cho dù là cho tới bây giờ, nhớ lại, cũng đồng dạng làm người ta trong lòng run sợ.

Sẽ liên lạc lại trước đó, hắn đối Bạch Nhạc nói tới. . . Từ Hàng đại sĩ, không khỏi từ thấp thỏm lên vẻ lạnh lẻo.

Mở ra một cái mới thời đại!

Đây mới là Diệp Huyền đại sư cái gọi là, mới thời đại a!

Ánh mắt rơi vào Từ Hàng đại sĩ trên người, Diệp Huyền đại sư sắc mặt ôn hòa rất nhiều, "Quả nhiên, ngươi muốn so với cái này ngu xuẩn thông

minh nhiều a!"

". . ."

Rõ ràng bị Diệp Huyền đại sư mắng vì ngu xuẩn, thật là bây giờ Mã Minh Trạch, nơi nào còn dám mắng ra một cá nhân.

Thân thể bị hủy, còn sót lại thần hồn, còn bị Diệp Huyền đại sư giữ tại bàn tay, sinh tử bất quá một ý niệm, hắn tất cả tự tin cùng kiêu ngạo, đều đã bị đập vỡ nát, còn lại chỉ có sợ hãi!

Đối với tử vong sợ hãi, còn có Đạo Lăng Thiên Tông có thể sẽ vì vậy triệt để xuống dốc sợ hãi, tựa như cùng một con rắn độc, hung hăng cắn xé lấy trái tim của hắn.

"Diệp Huyền. . . Ngươi làm nhiều như vậy, cũng như trước cải biến không ngươi thọ nguyên sẽ hết kết quả!"

Ngấc đầu lên, Vân Mộng Chân đột nhiên mở miệng nói.

Vân Mộng Chân thanh âm vẫn như cũ trong trẻo nhưng lạnh lùng, phảng phất không có chịu đến bất kỳ ảnh hưởng gì đồng dạng.

Tại dưới tình huống như vậy, Vân Mộng Chân đột ngột phát sinh, càng là làm cho tất cả mọi người nao nao.

Xoay người lại, nhìn Vân Mộng Chân yên lặng trong nháy mắt, Diệp Huyền đại sư sắc mặt, chợt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, "Quả nhiên không hổ là Đạo Lăng Thánh Nữ, không nổi a! Rất khó tưởng tượng, Đạo Lăng Thiên Tông rốt cuộc làm sao làm được, mỗi một thời đại thánh nữ, đều là xuất sắc như thế. . . Đương nhiên làm người ta ước ao a!"

Thở dài một tiếng, Diệp Huyền đại sư cũng không nghi ngờ là cam chịu

Vân Mộng Chân thuyết pháp.

Cái này một cái hồi đáp, cũng nhất thời làm cho tất cả mọi người lần nữa trở nên biến sắc.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Luân hồi chín kiếp, mỗi một kiếp hắn ta đều đứng ở đỉnh cao giới vực. Không là Thiên Cổ Đệ Nhất Đại Đế thì cũng là Vạn Thế Dược Tổ, Vô Thượng Thánh Chủ, Khí Tông Chi Thần... Đời thứ mười trọng sinh, hắn ta lại lần nữa khuấy đảo phong vân, tạo thêm cho mình một lịch sử cho một thân thế mới. Mời chư vị thư hữu đến với Đế Bá version 2 mang tên: Vạn Đế Độc Tôn.

Link: http://truyencv.com/van-de-doc-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 901: Vở kịch muốn khai mạc

Nhân lực cuối cùng cũng có lúc nghèo!

Vô luận Diệp Huyền đại sư nhìn lại như thế nào như là thần linh, có thể chỉ cần không có bước ra một bước kia, liền cuối cùng chỉ là người, là nhân, liền chạy không khỏi sinh lão bệnh tử!

Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Thông Thiên Ma Quân không cường sao?

Không phải cũng cuối cùng chạy không khỏi vừa chết.

Diệp Huyền đại sư thậm chí còn kém xa đối phương.

Mặc dù sở hữu thực lực cường đại, thật là hắn đi ra đường, ước thúc tính lại lớn hơn.

Hắn không phải bình thường trên ý nghĩa Hóa Hư cường giả, chỉ là bằng vào tiểu thế giới lực lượng, mạnh mẽ chống đỡ mà thôi.

Đạp không ra một bước cuối cùng, liền cuối cùng sẽ chết già.

Diệp Huyền đại sư tại rất nhiều nơi, đều nói lời nói dối, làm ra ngụy trang, nhưng có một chút, lại xác thực không có nói sai.

Hắn thật chạy tới sinh mệnh phần cuối.

"Diệp Huyền đại sư!"

Mở rộng miệng, Bạch Nhạc muốn nói điều gì, nhưng lại đúng là vẫn còn

không thể nói ra tới.

Nhìn về phía Bạch Nhạc lúc, Diệp Huyền đại sư trong mắt lần nữa khôi phục trước đó loại kia ôn hòa, "Ta nói rồi, đây là thuộc về ngươi thời đại."

". . ."

Cũng không cần Bạch Nhạc hồi đáp, Diệp Huyền đại sư liền tự mình nói xong.

"Tựa như ngươi sư tôn một dạng, có một số việc, ta tới không kịp làm, cho nên. . . Chỉ có thể từ ngươi tới giúp ta hoàn thành."

"Thời gian không chờ ta a!"

Thở dài một tiếng, Diệp Huyền đại sư cũng đúng là vẫn còn phát sinh một tiếng, anh hùng mạt lộ cảm thán.

Đúng, vô luận hắn lại như thế nào xuất sắc, cũng đúng là vẫn còn đều bất quá thời gian!

Vô luận hắn bây giờ nhìn, lại như thế nào lợi hại, cũng cuối cùng vô pháp cải biến một sự thật.

Tại trước đây cái kia thuộc về hắn thời đại bên trong, hắn đúng là vẫn còn thua ở Đạo Lăng Thánh Nữ, thua ở Thông Thiên Ma Quân.

Mặc dù hắn đã đủ đủ xuất sắc, có thể cùng Đạo Lăng Thánh Nữ, Thông Thiên Ma Quân sanh ở cùng một cái thời đại, lại cuối cùng đã định trước lại là một trận bi kịch.

Bây giờ, Đạo Lăng Thánh Nữ chết, Thông Thiên Ma Quân chết, nhưng hắn. . . Cũng tương tự sắp chết a!

Chính như Thông Thiên Ma Quân lúc sắp chết làm ra chọn một dạng, hắn cũng đồng dạng làm ra tự lựa chọn, đem hy vọng lưu cho Bạch Nhạc.

Cái này không không chỉ có chỉ là bởi vì Bạch Nhạc là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, cùng hắn có một phần cố nhân tình.

Quan trọng hơn là, Bạch Nhạc lý niệm cùng hắn tương xứng, để cho hắn có thể đủ chứng kiến nguyện vọng thực hiện khả năng.

"Diệp Huyền đại sư!"

Yên lặng một chút, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn mở miệng nói, "Ta không biết, có phải hay không có thể làm được các ngươi chờ mong. . . Thế nhưng, ta thật không muốn nhìn thấy quá giết nhiều lục! Vô luận là tam đại thiên tông cũng tốt, Đại Càn Vương Triều cũng tốt, vì sao nhất định phải lẫn nhau tranh đấu?"

Nhìn Bạch Nhạc, Diệp Huyền đại sư trên mặt lộ ra một tia ôn hòa nụ cười, "Đúng vậy a không ai nguyện ý tranh đấu! Ta cũng biết, đây không phải là ngươi muốn kết quả. . . Ngươi cũng cho tới bây giờ thì không phải là như thế quả quyết sát phạt người!"

"Cho nên, đây hết thảy tội lỗi tất cả thuộc về thân ta tốt."

Trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, Diệp Huyền đại sư nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta cả đời này, hai tay đã sớm dính đầy tiên huyết, nhiều một chút ít một chút, cũng không để bụng!"

Dừng một cái, Diệp Huyền đại sư tiếp tục nói, "Có một chút đâm, ta nhất định phải giúp ngươi nhổ, mới có thể để cho ngươi bước vào cái kia thuộc về ngươi thời đại."

". . ."

Giờ khắc này, Bạch Nhạc lần nữa rõ ràng cảm thụ được Diệp Huyền đại sư đối với hắn quan ái.

Vân Mộng Chân nói để cho hắn không được dễ tin bất luận kẻ nào.

Có thể rất hiển nhiên, đối với chuyện này, Vân Mộng Chân cũng vẫn là nhìn lầm Diệp Huyền đại sư.

"Diệp Huyền đại sư!"

Nhìn đối phương, Vân Mộng Chân lần nữa chen lời nói, "Có một sự tình, các ngươi không có thể làm đến, chưa chắc người khác liền nhất định làm không được, thật giống như bước cuối cùng này. . . Cuối cùng sẽ có người bước ra đi, cái thời gian đó, có thể liền sẽ phát hiện, bây giờ ngươi mong muốn truy cầu tất cả, đều căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì."

Diệp Huyền đại sư, nghĩ muốn cái gì dạng thiên hạ, Vân Mộng Chân đại thể có thể đoán được, nhưng lại vẫn như cũ cũng không đồng ý.

Cái này không chỉ có chỉ là song phương lập trường khác biệt, còn có nguyên nhân rất lớn, là bởi vì truy cầu khác biệt.

Có một chút cũng không sai!

Diệp Huyền đại sư cũng không có đem toàn bộ tâm tư, toàn bộ đều đặt ở trên tu hành!

Cho nên, trước đây Đạo Lăng Thánh Nữ, Thông Thiên Ma Quân, có thể đều có hy vọng bước ra một bước cuối cùng, có thể duy chỉ có hắn không có.

Đây là mọi người lựa chọn con đường khác biệt chỗ quyết định.

Mà bây giờ, Diệp Huyền đại sư tâm tâm niệm niệm phải cải biến cùng mở mới thời đại, cũng chỉ là hắn phán đoán bên trong mới thời đại, chưa chắc phải nhất định là Bạch Nhạc chỗ vui với nhìn thấy, chưa chắc đã là tương lai.

Bật cười lớn, Diệp Huyền đại sư khẽ lắc đầu đạo, "Quả nhiên không hổ là Đạo Lăng Thánh Nữ, không chỉ có truyền thừa một dạng, nói liên tục, đều giống nhau."

"Ta cùng với thông thiên thảo luận qua chuyện này, cùng ngươi sư tôn cũng đồng dạng thảo luận qua."

Diệp Huyền đại sư bí mật, có thể giấu diếm được rất nhiều người, nhưng trong lúc này, lại đã định trước cũng không bao quát Thông Thiên Ma Quân cùng Đạo Lăng Thánh Nữ.

Chỉ là hai người này đều ăn ý, vẫn chưa đem cái này sự kiện nói cho bất luận kẻ nào mà thôi.

"Có thể đi tới hôm nay, tâm thần ta, không phải bất luận kẻ nào có khả năng lay động! Trước đây ngươi sư tôn cùng thông thiên không được, ngươi thì càng không được!"

Ung dung cười, Diệp Huyền đại sư bình tĩnh mở miệng nói, "Tương lai hội là dạng gì, ta nhìn không thấy. . . Ta nói rồi, đó là thuộc về các ngươi thời đại! Mà ta muốn làm, chỉ là giúp các ngươi chung kết cái này thời đại mà thôi."

". . ."

Giờ khắc này, cũng rốt cục đến phiên Vân Mộng Chân nghẹn lời.

So với việc Diệp Huyền nhân vật như vậy, bây giờ nàng, đúng là vẫn còn

có vẻ quá non nớt.

Bất quá, những lời này bên trong, nhưng cũng để cho nàng nhạy cảm đến một điểm, "Ngươi không có ý định giết ta?"

"Tại sao muốn giết ngươi?"

Lắc đầu, Diệp Huyền đại sư nhẹ giọng mở miệng nói, "Bằng vào ta thân phận, nếu là quả thật đối ngươi xuất thủ, đến dưới đất, chẳng phải là muốn bị ngươi sư tôn cùng thông thiên cười ngạo?"

Bất luận là Đạo Lăng Thánh Nữ, vẫn là Thông Thiên Ma Quân, hay là Diệp Huyền đại sư!

Từng cái chân chính đạp ở thế giới này đỉnh phong tồn tại, đều tự có mỗi người kiêu ngạo.

Rất nhiều chuyện, bọn họ là thật khinh thường làm.

Giống như là Thông Thiên Ma Quân khinh thường đoạt xá Bạch Nhạc trọng sinh một dạng, Diệp Huyền đại sư tự nhiên cũng khinh thường lấy giết chết Vân Mộng Chân phương thức, tới chung kết Đạo Lăng Thiên Tông thời đại.

Trên một điểm này, chính là Diệp Lăng Vân cùng Mặc Kình, cách bọn họ cũng cuối cùng tồn tại quá lớn chênh lệch.

Cái kia không chỉ là trên thực lực chênh lệch, càng là trong cảnh giới thật lớn khoảng cách.

"Diệp Huyền! Ngươi cũng không có cần thiết giết ta, ta nguyện ý từ nay về sau, vĩnh viễn ẩn cư ở Đạo Lăng Thiên Tông, không hỏi thế sự!"

Diệp Huyền bàn tay, Mã Minh Trạch vội vã lần nữa mở miệng nói.

Chỉ tiếc, hắn mở miệng, lại căn bản không có lệnh Diệp Huyền đại sư có chút nhẹ dạ, thậm chí đưa đến phản tác dụng!

Bàn tay chợt dùng sức, bàng bạc lực lượng chợt bạo phát, trong tích tắc, trong lòng bàn tay, Mã Minh Trạch thần hồn chợt vỡ nát, triệt để bị xóa đi cuối cùng một tia tồn tại vết tích.

"Liền sinh tử đều nhìn không thấu, ngươi có cái gì tư cách cùng lão phu đối thoại."

Hời hợt giết chết Mã Minh Trạch, Diệp Huyền đại sư trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, nhìn Từ Hàng đại sĩ đạo, "Tốt, cuối cùng này một trận vở kịch, muốn khai mạc. . . Từ Hàng, ngươi có thể lựa chọn phối hợp ta, hoặc là. . . Chết!"

PS : Muốn đi nơi khác tham gia bằng hữu hôn lễ, hôm nay chỉ có hai canh. Chờ ta về nhà lại tu bổ thiếu đi, ta cảm thấy ta dường như thiếu càng ngày càng nhiều, để cho ta khóc một hồi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Luân hồi chín kiếp, mỗi một kiếp hắn ta đều đứng ở đỉnh cao giới vực. Không là Thiên Cổ Đệ Nhất Đại Đế thì cũng là Vạn Thế Dược Tổ, Vô Thượng Thánh Chủ, Khí Tông Chi Thần... Đời thứ mười trọng sinh, hắn ta lại lần nữa khuấy đảo phong vân, tạo thêm cho mình một lịch sử cho một thân thế mới. Mời chư vị thư hữu đến với Đế Bá version 2 mang tên: Vạn Đế Độc Tôn.

Link: http://truyencv.com/van-de-doc-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 902: May mắn không làm nhục mệnh

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Một đêm này, toàn bộ Vương thành đèn đuốc sáng trưng, phảng phất mỗi người đều không thể ngủ.

Đại Càn Vương Triều vị này hoàng đế bệ hạ, thì dường như một người bình thường một dạng, trong đại điện ngồi trơ suốt cả đêm.

Không phải hắn không muốn nghỉ ngơi, chỉ là, lần này quan hệ thực sự quá lớn, để cho hắn căn bản là không có cách nghỉ ngơi, thậm chí ngay cả con mắt cũng không dám nhắm lại.

Trong và ngoài hoàng cung, lúc này càng là đóng quân đầy Ngự Lâm Quân, vô luận là những cái kia hoàng gia cung phụng, vẫn là Định Viễn Hầu, đều giống nhau đứng ở cung điện bên ngoài, không dám nhắm mắt.

Chỉ có bọn hắn mới mơ hồ rõ ràng, lần này, không chỉ có riêng chẳng qua là cho tam đại thiên tông giao phong, mà là liền mang theo đối Diệp Huyền đại sư động thủ.

Vô luận như thế nào, làm va chạm vào tên này thời điểm, liền đủ để cho toàn bộ Đại Càn Vương Triều bị run rẩy.

Sáng sớm ngày thứ hai, một đạo thân ảnh chợt từ trong hư không bước ra, trên người lộ ra một vòng huyễn lệ phật quang.

"A di đà phật!"

Theo lấy một tiếng này phật hiệu chậm rãi ở trong hoàng cung vang lên, phảng phất toàn bộ hoàng cung đều tùy theo khẽ run lên.

Bỗng nhiên đứng dậy!

Hoàng đế bệ hạ, trong mắt lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, đi nhanh bước ra cung điện, đẩy người hầu ra trước, ngẩng đầu lên, nhìn không trung Từ Hàng đại sĩ thân ảnh, cất tiếng cười to!

Tùy ý, vui sướng!

Qua nhiều năm như vậy, hắn phảng phất đều chưa từng có vui sướng như vậy cười qua.

Cái kia một tòa, thủy chung áp ở trên người hắn đại sơn, từ giờ khắc này, rốt cục bị mang ra!

Cách đó không xa, Định Viễn Hầu cùng hắn hoàng gia cung phụng thấy như vậy một màn, cũng không khỏi đồng thời quỳ xuống.

"Ngô hoàng vạn tuế vạn vạn tuế!"

Trong mắt lộ ra một tia phồng hồng sắc, Hoàng đế bệ hạ ngẩng đầu, nhìn Từ Hàng đại sĩ chậm rãi rơi xuống.

"A di đà phật, may mắn không làm nhục mệnh!"

Cứ việc trước đó cũng đã đoán được kết quả này, có thể làm chính tai nghe được Từ Hàng đại sĩ nói ra một câu nói này thời điểm, Hoàng đế bệ hạ hô hấp cũng vẫn như cũ vẫn là không nhịn được nặng nề vài phần.

"Tốt! Tốt! Tốt!"

Liên tiếp ba chữ "tốt" ra miệng, Hoàng đế bệ hạ rốt cục dần dần đem tâm

tình bình phục vài phần, cao giọng mở miệng nói, "Nghĩ chế, Từ Hàng đại sĩ hộ quốc có công, bắt đầu từ hôm nay phong quốc sư, lập phật giáo vì quốc giáo, chiêu cáo thiên hạ!"

"A di đà phật, bần ni cám ơn bệ hạ!"

Khẽ khom người, Từ Hàng đại sĩ nhẹ giọng nói cám ơn.

"Ha ha, đại sĩ không cần đa lễ! Đây là trẫm đã sớm hứa hẹn qua, đại sĩ cứ việc yên tâm, sau này, trẫm dựa vào đại sĩ chỗ càng nhiều, mong rằng đại sĩ nhiều hơn là triều ta tận tâm mới là."

Cười lớn một tiếng, Hoàng đế bệ hạ chẳng hề để ý khoát tay nói.

"Bần ni nhất định đem hết toàn lực!"

Chắp tay trước ngực hoàn lễ, Từ Hàng đại sĩ nhẹ giọng nói.

"Bệ hạ, thư sinh cầu kiến!"

Cơ hồ là đồng thời, Định Viễn Hầu bước đi đến, nhẹ giọng mở miệng nói.

Bây giờ toàn bộ Hoàng thành đều tại từ Ngự Lâm Quân đề phòng, thư sinh muốn yết kiến, tự nhiên nhất định muốn đạt được hắn cho phép.

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Hoàng đế bệ hạ lạnh lùng nói, "Hắn phản ứng ngược lại là nhanh, để cho hắn vào đi! Trẫm ngược lại muốn nhìn một chút, hắn muốn nói điều gì!"

Hơi hơi ôm quyền, Định Viễn Hầu lúc này lui xuống đi.

"Đại sĩ mời!"

Tự tay làm một cái mời thủ thế, Hoàng đế bệ hạ nhất thời cùng Từ Hàng đại sĩ một chỗ một lần nữa bước vào đại điện.

Còn chưa ngồi xuống, Hoàng đế bệ hạ liền để cho người hầu vì Từ Hàng đại sĩ chuẩn bị chỗ ngồi.

Thân là quốc sư, Từ Hàng đại sĩ chính là dưới một người, trên vạn người, mặc dù đối mặt Hoàng đế bệ hạ cũng có thể không cần chào.

Dạng này đãi ngộ, liền cùng ban đầu Diệp Huyền đại sư xấp xỉ.

Trong chốc lát, Định Viễn Hầu liền đem thư sinh mang vào.

Khẽ khom người, thư sinh trầm giọng mở miệng nói, "Thảo dân bái kiến bệ hạ!"

Mặc dù theo Diệp Huyền đại sư nhiều năm, có thể thư sinh trên người lại xác thực không có chút nào quan chức, tự xưng thảo dân cũng không vấn đề.

Chỉ là, qua nhiều năm như vậy, ai dám thật coi hắn là thảo dân?

Cho dù là hoàng đế thấy, cũng tất nhiên sẽ dành cho phải có tôn trọng.

Chỉ là, lần này, Hoàng đế bệ hạ lại hiển nhiên lại không có như trước đó đồng dạng khách khí, chỉ là nhàn nhạt ân một tiếng, "Thư sinh, một buổi sáng sớm, ngươi tới gặp trẫm, cần làm chuyện gì?"

Chân mày hơi nhíu, thư sinh liền từ hoàng đế giọng điệu xuôi tai ra dị thường, sắc mặt nghiêm túc vài phần, chậm rãi mở miệng nói, "Thảo dân nghe nói, bệ hạ bắt tam đại thiên tông đệ tử, hành động này sợ là không ổn. . . Bây giờ, tam đại thiên tông cao thủ, đã đang trên đường đi. Sư tôn không có ở đây, sợ là rất khó chống đỡ được đối phương."

"Cho nên?"

Lạnh lùng nhìn lấy thư sinh, hoàng đế trầm giọng hỏi.

"Thảo dân cho rằng, cần phải thả tam đại thiên tông đệ tử, cùng tam đại thiên tông một lần nữa đàm phán!" Hơi hơi ôm quyền, thư sinh lần nữa mở miệng nói.

"Thư sinh, ngươi cũng là đọc nhiều sách thánh hiền người, có từng nghe nói, không tại vị, không mưu chính?"

Liếc thư sinh liếc mắt, hoàng đế nhàn nhạt mở miệng nói.

Hơi chậm lại, thư sinh nhất thời liền hiểu được.

"Thảo dân. . . Liều lĩnh!"

"Lui ra đi!"

Khoát khoát tay, hoàng đế bình tĩnh nói rằng, "Ngươi tất nhiên tự xưng thảo dân, liền nên có một cái thảo dân tự giác! Việc này không phải ngươi có thể ý kiến lung tung."

Ý kiến lung tung!

Nghe được hai chữ này, thư sinh trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái nồng đậm vẻ châm chọc.

Qua nhiều năm như vậy, hắn đi theo Diệp Huyền đại sư, có thể nói, toàn bộ Đại Càn Vương Triều có thể đi tới bây giờ, hắn đều là đưa đến qua tác dụng cực lớn, mà bây giờ, vẻn vẹn chỉ là nói một câu, liền trực tiếp bị cài nút ý kiến lung tung mũ.

Cái này thật sự là lòng người dễ thay đổi a!

Hơi hơi ôm quyền, thư sinh bình tĩnh mở miệng nói, "Thảo dân tự nhiên không dám ý kiến lung tung quốc sự! Chỉ là, sư tôn bây giờ không có ở đây Vương thành, bệ hạ liền tùy tiện trêu chọc tam đại thiên tông, Vương thành đại trận không người chủ trì, nếu như xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn! Sư tôn trở về, sợ là bệ hạ trên mặt không ánh sáng."

"Làm càn!"

Giận tím mặt, hoàng đế chợt đứng dậy, chỉ vào thư sinh mắng, " đừng tưởng rằng theo Diệp Huyền, ngươi liền có thể đối trẫm vô lễ như thế! Diệp Huyền cũng bất quá chỉ là trẫm thần tử, có cái gì tư cách để cho trẫm cho hắn khai báo?"

"Thiên hạ này, là trẫm thiên hạ, hay là hắn Diệp Huyền?"

"Thiên hạ, tự nhiên là người trong thiên hạ thiên hạ!"

Cũng không có bị nổi giận hoàng đế hù dọa, thư sinh bình tĩnh hồi đáp đạo, "Xưa nay công cao chấn chủ, nguyên lai cũng không có gì lớn lắm."

Công cao chấn chủ!

Bốn chữ này từ thư sinh trong miệng nói ra, lộ ra lau một cái trùng điệp vẻ trào phúng.

"Làm càn! Đưa cái này lớn mật cuồng đồ, cho trẫm cầm xuống!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, hoàng đế lành lạnh mở miệng nói.

"Ây!"

Cơ hồ là đồng thời, Định Viễn Hầu bước ra một bước, nhất thời hướng về thư sinh chộp tới.

Dưới chân đột nhiên một bước, toàn bộ Vương thành chợt run lên, một cổ khủng bố kim quang chợt hướng về Định Viễn Hầu hạ xuống.

Vương thành cấm chế!

Mặc dù không phải Diệp Huyền đại sư, thật là thư sinh coi như Diệp Huyền đại sư tín nhiệm nhất đệ tử một trong, đối với Vương thành đại trận cũng đồng dạng sở hữu cực đại quyền khống chế, thao túng cấm chế ngăn cản Định Viễn Hầu, tự nhiên không phải việc khó gì.

"A di đà phật!"

Nhẹ tuyên một tiếng phật hiệu, Từ Hàng đại sĩ nhẹ nhàng một chỉ điểm ra, liền phảng phất có một nguồn sức mạnh chợt đánh tới, trong nháy mắt, liền trực tiếp vạch trần cấm chế kim quang, một vòng phật quang đơn giản đem sách sinh vây khốn.

"Thượng thiên có đức hiếu sinh, bệ hạ, liền do bần ni tới độ hóa hắn đi."

Vừa ra tay, liền trực tiếp bắt thư sinh, nhất thời để cho Hoàng đế bệ hạ đại hỉ, gật đầu, "Quốc sư từ bi, trẫm nghe quốc sư là được."

PS: Xin lỗi, ngày hôm qua tham gia người ta hôn lễ uống nhiều.

Nói đến, các ngươi đều không tin, trên đường cao tốc, ta buồn nôn nôn một ngụm, bả kính mắt bay thẳng. . . .

Hôm nay vừa mới đến nơi đến chốn, vẫn là canh ba, điều chỉnh một chút trạng thái, ngày mai bắt đầu tu bổ thiếu.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 903: Ngăn được

"Bệ hạ, không thể nóng vội a!"

Để cho người ta phong bế Tinh Hải thư sinh dẫn đi, Định Viễn Hầu sắc mặt ngưng trọng khuyên can đạo, "Diệp Huyền đại sư ảnh hưởng triều đại hơn ngàn năm, cho dù là bây giờ không có ở đây, nếu như quá mức khắt khe, khe khắt hắn đệ tử cùng hậu nhân, sợ là cũng sẽ dẫn tới rất nhiều người bất mãn."

"Trẫm biết rõ."

Khẽ vuốt cằm, vị này hoàng đế bệ hạ cũng không phải hoàn toàn nghe không vào lời nói người, thật sự là, từng ấy năm tới nay, vẫn luôn áp sinh dáng dấp, có chút không đè ép được hỏa.

Bây giờ bình tĩnh trở lại, nhất thời liền bình tĩnh rất nhiều.

"Nghĩ chỉ, trọng thưởng Diệp gia, phong Diệp gia lão nhị vì An quốc công, thừa kế võng thế!"

Diệp gia vốn là Diệp Huyền đại sư hậu nhân, cứ việc ngầm, Diệp gia thật đã sớm cùng Diệp Huyền không biết bao nhiêu liên hệ, thậm chí có thể nói, rất sớm trước đó, Diệp gia cũng đã phản bội Diệp Huyền đại sư. Cũng chính bởi vì vậy, Diệp gia mới được hắn giúp đỡ.

Có thể vô luận như thế nào, trong mắt thế nhân, Diệp gia chính là Diệp Huyền đại sư hậu nhân, chỉ cần hậu đãi Diệp gia, liền sẽ không để cho người cảm thấy hắn khắt khe, khe khắt công thần, đủ để đè xuống tất cả bất đồng thanh âm.

"Bệ hạ anh minh!"

Hơi trầm ngâm một chút, hoàng đế tiếp tục nói, "Còn có, Ngư Tiều Canh bốn người. . . Cũng đều ban thưởng hầu tước a! Chớ để người cảm thấy, trẫm khắt khe, khe khắt bọn hắn."

Dừng một cái, hoàng đế tiếp tục nói, "Định Viễn Hầu, ngươi có thể lại tiếp xúc một chút ba người hắn, nhìn một chút có hay không khả năng vì trẫm sử dụng."

"Thần tuân chỉ!"

Khom người cúi đầu, Định Viễn Hầu lúc này đáp.

Hoàng đế nhằm vào Diệp Huyền đại sư sự tình, hầu như không có ai biết, chỉ cần lượt một cái lý do, đem hại chết Diệp Huyền đại sư oan ức té được Đạo Lăng Thiên Tông trên người, liền rất có thể lừa bịp được.

"A di đà phật!"

Nói đến đây, Từ Hàng đại sĩ đột nhiên mở miệng nói, "Bệ hạ, còn có một việc, bần ni không kịp nói cho ngài!"

"Ồ?" Nao nao, hoàng đế có chút ngoài ý muốn hỏi, "Chuyện gì?"

"Bạch Nhạc, còn sống!"

Nhìn hoàng đế, Từ Hàng đại sĩ nhẹ giọng nói.

Chân mày chợt vẩy một cái, hoàng đế có chút bất mãn hỏi, "Quốc sư đây là ý gì?"

Bạch Nhạc cùng Diệp Huyền quan hệ, thiên hạ biết rõ, hơn nữa, trước đó Bạch Nhạc cũng xông vào bí tàng không gian, Diệp Huyền đại sư nguyên nhân cái chết sợ là không gạt được, loại tình huống này, giữ lại

Bạch Nhạc, không phải thật lớn hậu hoạn sao?

"Vị kia Đạo Lăng Thánh Nữ, lấy cái chết bức bách, nhất định phải đảm bảo hắn! Bần ni cho rằng, đại cục làm trọng, liền không có tự ý làm chủ, nếu như bệ hạ cho rằng muốn giết, bần ni động thủ lần nữa không muộn." Chắp tay trước ngực, Từ Hàng đại sĩ nhẹ giọng giải thích.

Nhắc tới Vân Mộng Chân, hoàng đế cũng không khỏi hơi chậm lại.

Vân Mộng Chân thân phận quá mẫn cảm, bây giờ Diệp Huyền đại sư đã chết, nếu là thật cùng Đạo Lăng Thiên Tông kết xuống tử thù, sợ là cho là thật có chút nguy hiểm.

Vô luận như thế nào, Diệp Huyền đại sư cái này vừa chết, không ai chủ trì Vương thành đại trận, Đại Càn Vương Triều thực lực, thật là suy yếu không ít.

Dù là nhiều Từ Hàng đại sĩ trợ giúp, cũng không dám nói vẹn toàn.

Vân Mộng Chân thân phận khác biệt, một khi bỏ mình, Đạo Lăng Thiên Tông ngay lập tức sẽ nhận được tin tức, vì vị này Đạo Lăng Thánh Nữ, Đạo Lăng Thiên Tông sợ là cho là thật hội không tiếc bất cứ giá nào.

Chỉ là. . . Không phải nói, Vân Mộng Chân đã tuyệt tình tuyệt tính sao? Làm sao lại vẫn sẽ vì Bạch Nhạc, trả giá lớn như vậy đại giới!

"Đại sĩ ý là?"

Hơi trầm ngâm một chút, hoàng đế hỏi lần nữa.

"Để cho Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc hai người, tương hỗ là kiềm chế!" Gật đầu, Từ Hàng đại sĩ chậm rãi nói rằng, "Bần ni ý tứ, không bằng đem Bạch Nhạc phóng xuất, từ hắn xuất mặt, giá họa tam đại thiên tông, dời đi cừu hận! Cũng buộc hắn trở thành trong tay bệ hạ quân cờ."

"Diệu, thật là khéo! Ha ha!"

Nghe thế tương hỗ là kiềm chế bốn chữ, Hoàng đế bệ hạ nhất thời hai mắt tỏa sáng, một hồi đại hỉ.

Vân Mộng Chân vì Bạch Nhạc, không tiếc lấy cái chết bức bách , đồng dạng, Bạch Nhạc vì Vân Mộng Chân thì như thế nào sẽ không làm thỏa hiệp?

Đạo Lăng sơn đánh một trận, Bạch Nhạc đối Vân Mộng Chân cảm tình, thiên hạ đều biết!

Đã nói trước mắt, trước đó Bạch Nhạc sở dĩ rơi vào khốn cảnh, bị ép trốn bí tàng không gian, không cũng chính bởi vì Vân Mộng Chân sao?

Chỉ cần đem Vân Mộng Chân giữ tại trên tay, sẽ không sợ Bạch Nhạc không nghe lời.

"Bần ni sẽ đem Vân Mộng Chân ở lại bí tàng không gian, kể từ đó, chỉ cần Bạch Nhạc có dị động, bần ni liền có thể lập tức chém giết Vân Mộng Chân! Hơn nữa, một khi Đạo Lăng Thiên Tông trước người đến, bệ hạ cũng có thể dùng Vân Mộng Chân vì lợi thế, bức bách Đạo Lăng Thiên Tông làm ra nhượng bộ."

Nhìn hoàng đế, Từ Hàng đại sĩ thẳng thắng nói, "Cái gọi là tam đại thiên tông, thật chỉ cần đem Đạo Lăng Thiên Tông tách rời đi ra ngoài, hắn hai tông, là không dám tùy tiện theo chúng ta trở mặt, bọn hắn không có cái kia súc tích, càng không muốn để cho Đạo Lăng Thiên Tông chiếm tiện nghi."

"Nếu như nói, trước đó là Đạo Lăng Thiên Tông nhất gia độc đại, như vậy, ở nơi này gần đến thời đại, chính là lẫn nhau ngăn được!"

"Ngăn được! Nói xong, ha ha!"

Nghe thế, vị này hoàng đế bệ hạ, đối với Từ Hàng đại sĩ đã là mười phần thoả mãn.

Chẳng những có Hóa Hư thực lực, có thể uy hiếp tam đại thiên tông, bù đắp Diệp Huyền sau khi chết trống rỗng, hơn nữa, tâm trí siêu tuyệt, có thể thấy rõ Thiên Hạ Đại Cục, có thể nói, có Từ Hàng đại sĩ, ở nơi này cao thủ hàng đầu đã chết tuyệt thời đại, cũng đã lệnh Đại Càn Vương Triều có tranh một chỗ cắm dùi vốn liếng.

Tối trọng yếu đúng, Từ Hàng đại sĩ không có loại kia quyền lực dã tâm, nàng cầu thị phật đạo hưng thịnh, là truyền giáo!

Đối với hoàng đế mà nói, cho phép phật giáo trở thành quốc giáo là không có vấn đề gì, hơn nữa, căn bản không cần lo lắng Từ Hàng đại sĩ sẽ cùng Diệp Huyền một dạng công cao chấn chủ, phản chế hoàng quyền.

Bởi vì, đối với Thế Tục Hoàng Quyền mà nói, mặc dù rất khó uy hiếp được Từ Hàng đại sĩ, nhưng lại có thể dùng phật giáo giáo chúng cũng phản chế Từ Hàng đại sĩ!

Ngăn được!

Hai chữ này chính là chỗ tinh túy!

Cũng chính bởi vì vậy, hắn mới có thể đối Từ Hàng đại sĩ lần giải thích này vô cùng thoả mãn.

"A di đà phật! Bần ni không dám kể công, việc này sau khi chấm dứt, liền sẽ lui về Đại Từ Ân Tự, truyền pháp thiên hạ!"

Tựa hồ đối với hoàng đế tâm tư tồn tại nhất thấu triệt hiểu rõ, Từ Hàng

đại sĩ cũng lần nữa mở miệng, cho đối phương ăn thuốc an thần.

"Ha ha, đại sĩ yên tâm! Trẫm nhất định toàn lực ủng hộ đại sĩ truyền giáo , khiến cho phật đạo tái hiện thế gian!"

"A di đà phật!"

Song phương đạt thành ăn ý, Từ Hàng đại sĩ cũng liền không dài dòng nữa, điểm ngón tay một cái, chợt lần nữa mở ra bí tàng không gian, trực tiếp đem Bạch Nhạc lấy ra tới.

Sắc mặt có chút tái nhợt, Bạch Nhạc ngẩng đầu liếc mắt nhìn Từ Hàng đại sĩ, lại liếc mắt nhìn vị này hoàng đế bệ hạ, lại đúng là vẫn còn cũng không nói gì.

"Bạch Nhạc, bần ni muốn để ngươi làm, ngươi cũng đã rất rõ ràng! Chỉ cần ngươi phối hợp, bần ni liền cam đoan thánh nữ an toàn, đợi được lần này Vương thành nguy cơ hóa giải, đến lúc đó, ngươi cũng có thể tự do quay lại, bần ni tuyệt không ngăn trở."

Chắp tay trước ngực, Từ Hàng đại sĩ chậm rãi mở miệng nói.

"Ta còn có lựa chọn sao?"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc hỏi ngược lại.

"A di đà phật!"

Lạnh lùng nhìn liếc mắt, vị hoàng đế kia bệ hạ, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, nhàn nhạt mở miệng nói, "Việc này sau khi chấm dứt, Diệp Huyền đại sư nợ, ta sẽ tự tay đòi lại!"

Nói xong những lời này, Bạch Nhạc nhưng là nhìn cũng chưa từng nhìn vị hoàng đế kia bệ hạ liếc mắt, thẳng bước ra đại điện.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 904: Bỏ đá xuống giếng

"Càn rỡ!"

Nhìn Bạch Nhạc rời đi bóng lưng, vị này hoàng đế bệ hạ nhất thời khí sắc mặt tái xanh.

Đây là muốn làm gì, ngay trước hắn mặt tới uy hiếp hắn sao?

Còn tự tay đòi lại, ngươi là muốn ám vương sát vua sao? ! Quá cuồng vọng!

"Bệ hạ hà tất để ý đến hắn!"

Lắc đầu, Định Viễn Hầu trầm giọng nói rằng, "Có Từ Hàng đại sĩ tại, lần này chuyện, hắn còn muốn còn sống rời đi Vương thành hay sao?"

"A di đà phật!"

Nhẹ tuyên một tiếng phật hiệu, Từ Hàng đại sĩ lập tức phù hợp đạo, "Người này ma tính sâu nặng, bần ni nguyện làm bệ hạ trừ ma."

Có Từ Hàng đại sĩ một câu nói này, hoàng đế sắc mặt mới rốt cục đẹp rất nhiều.

"Định Viễn Hầu, cho trẫm coi chừng hắn! Mặc dù bây giờ không thể giết hắn, cũng đừng để cho hắn qua quá thoải mái!"

Trong mắt lộ ra một tia che lấp chi sắc, hoàng đế lạnh lùng phân phó nói.

"Ây!"

"A di đà phật!"

Chắp tay trước ngực, Từ Hàng đại sĩ yên lặng thở dài một tiếng, lại đúng là vẫn còn không có cắm miệng.

"Đại sĩ, ngươi chính là quá nhẹ dạ! Loại này cuồng vọng tiểu tử, không đáng đại sĩ hao tâm."

"A di đà phật!"

... ...

Từ đại điện đi ra, ánh mặt trời hơi có chút chói mắt.

Ngẩng đầu, nhìn thái dương, Bạch Nhạc nhẹ nhàng thở dài một tiếng, cảm xúc có chút nói không nên lời phức tạp.

Chậm rãi hướng ngoài hoàng cung đi tới, một đường chứng kiến thủ vệ tại các nơi Ngự Lâm Quân, Bạch Nhạc cũng không biết, chính mình nên một loại thế nào tâm tình.

"Bạch Nhạc!"

Mới vừa bước ra cửa cung, Bạch Nhạc liền chứng kiến Thư Khánh Dương.

Lúc này, Thư Khánh Dương khắp khuôn mặt là vẻ lo lắng, thấy một lần Bạch Nhạc liền chào đón, "Bạch Nhạc, tình huống đến thế nào? Ta nghe nói, là Từ Hàng đại sĩ thắng?"

Bí tàng không gian chuyện, là vị hoàng đế kia bệ hạ một tay thao túng, ngay cả Định Viễn Hầu bọn hắn cũng không biết tình hình cụ thể và tỉ mỉ, Thư Khánh Dương dĩ nhiên là càng không thể nào biết rõ.

"Thất hoàng tử đâu?"

"Thất hoàng tử bị bệ hạ lệnh cưỡng chế nghiền ngẫm lỗi lầm, không tiện xuất môn!" Lắc đầu, Thư Khánh Dương trầm giọng nói, "Bây giờ tình huống rất không đúng, ta nhất định phải tận khả năng biết rõ một ít nội tình, mới có thể làm ra phán đoán."

Nội tình?

Nhắc tới hai chữ này, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút đau đầu.

Chân chính nội tình, hắn thì như thế nào có thể nói ra.

Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc chậm rãi lắc đầu nói, "Trở về đi, tin tưởng ta, hiện tại cục diện, không thích hợp các ngươi tham dự vào. . . Sống quá trong khoảng thời gian này lại nói."

Mặc dù ở Vân Mộng Chân trong chuyện, trước đây Thư Khánh Dương cùng Ngô Văn Uyên đều lựa chọn ngồi yên, có thể Bạch Nhạc lại cũng không vì vậy mà giận chó đánh mèo đối phương.

"Bạch Nhạc!"

Trong mắt lộ ra một tia lo lắng, Thư Khánh Dương lần nữa mở miệng nói.

Chỉ là, lần này hắn lời còn chưa nói hết, liền bị cắt đứt.

"U, đây không phải là Bạch phủ chủ sao? Ah, không, Bạch công tử! Suýt chút nữa quên ngươi phủ chủ vị, đã bị rút lui."

Một cái thân ảnh quen thuộc xuất hiện lần nữa tại Bạch Nhạc trước mắt, thình lình chính là Diệp gia nhị gia.

Nhìn đối phương, Bạch Nhạc ánh mắt có chút lạnh, nhưng lại vẫn chưa trả lời.

"Khánh Dương công tử, ta khuyên ngươi cũng không cần với hắn đi quá gần mới tốt." Khắp khuôn mặt là vẻ đùa cợt, Diệp gia nhị gia khinh thường mở miệng nói.

"Ngươi!"

Trong nháy mắt, Thư Khánh Dương nhất thời bị khí sắc mặt tái xanh.

Có lòng giáo huấn đối phương dừng lại, nhưng là muốn đến vẫn còn ở cửa hoàng cung miệng, lại cũng không thể không ngạnh sinh sinh nhịn xuống.

Cũng không nói thêm gì nữa, Bạch Nhạc thẳng xoay người mà đi.

Trở lại quý phủ, nguyên bản là không náo nhiệt tiểu viện, bây giờ liền có vẻ càng quạnh quẽ hơn.

Trước đó Bạch Nhạc bị rút lui hết phủ chủ vị, hiển nhiên đã làm tức giận hoàng đế, loại tình huống này, quý phủ hạ nhân tự nhiên chạy một cái tinh quang, thậm chí ngay cả mang theo đem quý phủ vốn cũng không nhiều đồ vật, cũng quyển sạch sẽ.

Bây giờ trở về chứng kiến, quả thực như là một vùng phế tích.

"Bạch phủ chủ, xem ra ngươi qua cũng không thể nào như ý a!"

Chậm rãi từ trong phủ đi ra, Diệp Hiểu Nhân khóe miệng lộ ra một tia đùa cợt, không chút nào để ý mở miệng nói.

Trước đó, nàng đối Bạch Nhạc kiệt lực nịnh hót, thật là từ Đại Từ Ân Tự một màn kia bắt đầu, nàng liền chờ tại đã cùng Bạch Nhạc quyết liệt!

Bây giờ hiển nhiên Bạch Nhạc đã thất thế, trong lòng nàng cái kia một ngụm oán khí, giờ khắc này cũng rốt cục nhổ ra.

Sở dĩ còn ở lại quý phủ, nàng chính là đang đợi Bạch Nhạc trở về.

Đối với Diệp Hiểu Nhân khinh miệt, Bạch Nhạc cũng không có chút nào não ý, bản thân cũng sẽ không có cảm tình, tự nhiên chưa nói tới bị phản bội buồn bực.

"Diệp cô nương, trên đời này, đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi thiếu, bỏ đá xuống giếng nhưng xưa nay số lượng cũng không ít, chỉ là. . . Mặc dù ta hai bàn tay trắng, ta cũng y nguyên vẫn là Tinh Hải Cảnh cường giả, không phải ngươi có tư cách trào phúng, ngươi hiểu sao?"

Trên mặt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói.

"Tinh Hải Cảnh cường giả. . . Rất không nổi a!"

Trong mắt lộ ra một tia khinh thường, Diệp Hiểu Nhân đùa cợt nói, "Bạch Nhạc, ngươi cho rằng ngươi là ai? Bây giờ ngươi, bất quá chỉ là chó nhà có tang mà thôi, không có lão tổ chống đỡ, ngươi cho rằng, Vương thành cũng là ngươi có thể dương oai địa phương sao?"

"Thế nào, muốn đánh nhau ta? Tựa như Vân Mộng Chân tiện nhân kia một dạng, ngươi dám không?"

Không cong ngực, Diệp Hiểu Nhân tràn đầy đùa cợt mở miệng nói.

Diệp Hiểu Nhân dám làm càn như vậy, tự nhiên là có nguyên nhân, bây giờ nàng cũng không phải là một cá nhân ở lại chỗ này, bồi ở bên cạnh hắn, còn có Ngự Lâm Quân cùng với hai vị hoàng gia cung phụng!

Bây giờ Diệp gia vừa mới bị phong quốc công, chính thức thánh chỉ mặc dù còn không có hạ xuống, thế nhưng tin tức lại đã sớm truyền đi.

"Ba!"

Diệp Hiểu Nhân tiếng nói vừa mới rơi xuống, Bạch Nhạc thân hình cũng đã động.

Diệp Hiểu Nhân trào phúng hắn, hắn có thể không quan tâm, thật là dám mắng Vân Mộng Chân, vậy thì không phải là hắn có thể nhẫn.

Dù là có hai vị hoàng gia cung phụng tại, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là không chút do dự xuất thủ,

Diệp Hiểu Nhân khoảng cách Bạch Nhạc khoảng cách thực sự quá gần, thế cho nên một khi Bạch Nhạc xuất thủ, căn bản là không có người đến được đến bảo vệ nàng.

Một cái tát rút ra ngoài, Diệp Hiểu Nhân cả người đều bị trực tiếp quất bay đi ra ngoài.

Nửa bên mặt triệt để sưng lên đến, quăng mạnh xuống đất, dáng vẻ quả thực so với lúc trước tại Đại Từ Ân Tự thời điểm càng chật vật.

Dù là Diệp Hiểu Nhân bản thân liền là Tinh Cung Cảnh thiên tài, thật là tại bây giờ Bạch Nhạc trước mặt, nàng lại nơi nào còn có hoàn thủ tư cách.

"Làm càn!"

Trong tích tắc, hai vị hoàng gia cung phụng đồng thời xuất thủ, hướng về Bạch Nhạc oanh kích mà đến.

Hai vị Tinh Hải Cảnh cường giả đồng thời xuất thủ, mang đến lực áp

bách vẫn là cực mạnh, trong tích tắc, liền để cho Bạch Nhạc phóng xuất ra Tinh Hải.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc phóng xuất ra Tinh Hải trong nháy mắt, Vương thành cấm chế chợt bị phát động, khủng bố kim quang chợt hướng về Bạch Nhạc đè xuống.

"Phốc!"

Chỉ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền bị cấm chế đánh trúng thân thể, mới không kịp triệt để triển khai Tinh Hải, chợt bị áp chế xuống.

Ngay tại lúc đó, hai vị kia Tinh Hải Cảnh cường giả công kích cũng đồng thời rơi xuống, hung hăng nện ở Bạch Nhạc trên người.

Phun ra một ngụm máu, Bạch Nhạc sắc mặt có chút khó coi, ước chừng rời khỏi hơn mười mét khoảng cách, nhưng lại cuối cùng không dám nữa tiếp tục hoàn thủ.

Hai vị Tinh Hải Cảnh hoàng gia cung phụng cũng không đáng sợ, thật là một khi phối hợp với Vương thành cấm chế, khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

Rất hiển nhiên, Vương thành cấm chế bây giờ đã bị người khác khống chế, mặc dù còn xa không đạt được Diệp Huyền đại sư khống chế lúc uy lực, thế nhưng có mang tính lựa chọn điều động đại trận chi lực, lại hiển nhiên đã có thể làm được.

Mặc dù bị Bạch Nhạc hung hăng tát một cái, có thể Diệp Hiểu Nhân lúc này trên mặt lại y nguyên vẫn là lộ ra lau một cái khoái ý nụ cười.

"Đánh a, ngươi lại đánh ta à!"

"Bây giờ Vương thành đại trận, đều tại ta Diệp gia khống chế phía dưới!

Ngươi động thủ lần nữa một chút thử xem!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Luân hồi chín kiếp, mỗi một kiếp hắn ta đều đứng ở đỉnh cao giới vực. Không là Thiên Cổ Đệ Nhất Đại Đế thì cũng là Vạn Thế Dược Tổ, Vô Thượng Thánh Chủ, Khí Tông Chi Thần... Đời thứ mười trọng sinh, hắn ta lại lần nữa khuấy đảo phong vân, tạo thêm cho mình một lịch sử cho một thân thế mới. Mời chư vị thư hữu đến với Đế Bá version 2 mang tên: Vạn Đế Độc Tôn.

Link: http://truyencv.com/van-de-doc-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 905: Quân cờ giá trị [canh thứ nhất]

Con mắt hơi hơi nheo lại, Bạch Nhạc nhìn Diệp Hiểu Nhân, trong mắt lộ ra lau một cái thương hại chi ý.

"Không được khiêu chiến ta tính nhẫn nại, ta nếu muốn động thủ, Diệp gia không che chở được ngươi, Vương thành cấm chế cũng giống vậy không che chở được ngươi."

"Bạch Nhạc, ngươi quá kiêu ngạo!"

Bị Bạch Nhạc không nhìn thẳng, cái kia hai cái hoàng gia cung phụng quả thực khuôn mặt đều muốn khí bạch.

Ngươi Bạch Nhạc trước đó kiêu ngạo cũng liền thôi, bây giờ đã rõ ràng thất thế, chẳng những Thất hoàng tử bị giam cấm đoán, thậm chí có nghe đồn nói, ngay cả Diệp Huyền đại sư đều đã qua đời, hiện tại, còn có cái gì tư cách lớn lối như thế?

"Chỉ bằng các ngươi hai cái này phế vật?"

Chân mày chợt bốc lên, Bạch Nhạc một tay một trảo, Nghịch Ma Kiếm chợt tới tay, lộ ra lau một cái lạnh lùng kiếm quang.

"Bạch mỗ cả gan làm loạn cũng không phải một hai ngày, các ngươi cũng muốn bước Phương Nguyên theo gót sao?"

Một câu nói này uy hiếp, mới là thiết thực hữu hiệu.

Trong tích tắc, cái kia hai cái hoàng gia cung phụng cũng không khỏi

chợt biến sắc.

Trước đó Đại Từ Ân Tự trận chiến kia, bọn hắn thật là thấy rất rõ ràng, một khi thật kích khởi Bạch Nhạc sát ý, cho dù là chịu lấy người khác công kích, thậm chí Vương thành cấm chế phản phệ, Bạch Nhạc cũng giống vậy sở hữu chém giết bọn hắn khả năng.

Phương Nguyên chính là một cái điển hình nhất ví dụ, sau trận chiến ấy, toàn bộ Đại Càn Vương Triều còn có ai dám khinh thị Bạch Nhạc chiến lực?

Không thể không nói, giờ khắc này Bạch Nhạc khí tràng thực sự quá cường đại.

Cả người liền như một thanh lợi kiếm ra khỏi vỏ, để cho người ta đánh tâm mọc lên một tia cảm giác sợ hãi.

Cho dù là vừa mới còn kiêu ngạo không gì sánh được Diệp Hiểu Nhân, giờ khắc này đón nhận Bạch Nhạc cái kia băng lãnh ánh mắt, cũng không khỏi đột nhiên lùi lại một bước, bả còn vừa muốn ra miệng trào phúng lời nói, ngạnh sinh sinh nuốt xuống.

Cơ hồ là đồng thời, ngoài cửa đột nhiên nghĩ tới một loạt tiếng bước chân.

Người còn chưa tới, thanh âm cũng đã trước truyền tới.

"Bạch phủ chủ thật lớn uy phong!"

Thanh âm trầm thấp chợt vang lên, người còn không có bước vào đến, cũng đã để cho người ta xác nhận đối phương thân phận.

Định Viễn Hầu!

Định Viễn Hầu bản thân cũng không tính là gì, thật là bây giờ hắn, lại không hề nghi ngờ, đại biểu cho Hoàng đế bệ hạ ý chí, cái này liền hoàn toàn khác nhau.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc cũng đúng là vẫn còn trầm mặc xuống.

"Bạch Nhạc, quốc sư từ bi, lúc này mới thả ngươi một con đường sống, có thể ngươi nhưng cũng không nên quên, ngươi đã đáp ứng cái gì! Bằng không, quốc sư có thể thả ngươi, tự nhiên cũng giống vậy có thể giết ngươi."

Sắc mặt biến thành lãnh, Định Viễn Hầu mịt mờ uy hiếp nói.

Luận thực lực, cho dù là hắn thân chí, cũng biết, rất khó uy hiếp được Bạch Nhạc, thật là, chính như Từ Hàng đại sĩ nói, chỉ cần đem Vân Mộng Chân nắm trong tay, liền không cần phải lo lắng Bạch Nhạc dám phản thiên.

Quả nhiên, lần này, Bạch Nhạc cũng không nói gì thêm, thậm chí lặng yên không một tiếng động đem Nghịch Ma Kiếm cũng thu.

Trước đó trên người cái kia cổ nhuệ khí cũng tiêu thất sạch sẽ.

"Ta đáp ứng qua sự tình, đương nhiên sẽ không quên, chỉ là. . . Ta Bạch Nhạc mặc dù lại nghèo túng, cũng không phải loại phế vật này có khả năng vũ nhục."

Lạnh lùng liếc cái kia hai cái hoàng gia cung phụng cùng Diệp Hiểu Nhân liếc mắt, Bạch Nhạc lúc này xoay người mà đi.

Lần này Định Viễn Hầu cũng không có lại ngăn cản.

Mặc dù hoàng đế ý là đừng cho Bạch Nhạc qua quá thoải mái, có thể rất

nhiều chuyện, nhưng cũng cuối cùng là phải có chừng mực.

Nếu như đem Bạch Nhạc bức bách quá mức, cũng đồng dạng không phải cái gì sáng suốt sự tình.

Đợi cho Bạch Nhạc đi rồi, Định Viễn Hầu lúc này mới lạnh lùng liếc Diệp Hiểu Nhân liếc mắt, "Diệp tiểu thư, Mỗ gia biết rõ ngươi tâm tư, bất quá, người thường nói, một ngày phu thê bách nhật ân! Ngươi biểu hiện như vậy cấp bách, sợ cũng không phải chuyện gì tốt!"

"Bạch Nhạc vừa mới có một câu nói không sai! Mặc dù không có cái gì chỗ dựa vững chắc, bản thân hắn cũng là Tinh Hải Cảnh cường giả, là trên đời này cao cấp nhất thiên tài! Minh bạch ta ý tứ sao?"

Hơi chậm lại, Diệp Hiểu Nhân hạ thấp người hành lễ, chậm rãi đáp, "Đa tạ Hầu gia chỉ điểm, tiểu nữ tử ghi lại."

Ung dung cười, Định Viễn Hầu lúc này xoay người mà đi.

Rất nói nhiều, hắn là không sẽ rõ nói.

Bạch Nhạc đã chết định, vô luận Bạch Nhạc bây giờ thế nào làm việc, đều không thể cải biến kết quả, điểm này, sợ rằng không chỉ là hắn rõ ràng, Bạch Nhạc trong lòng mình cũng biết.

Có thể cũng chính bởi vì vậy, Bạch Nhạc cảm xúc mới có thể có vẻ không ổn định như vậy.

Hôm nay là đang dùng Vân Mộng Chân khống chế Bạch Nhạc, thật là tam đại thiên tông người, chẳng mấy chốc sẽ đến.

Một khi Vân Mộng Chân ly khai Vương thành, khi đó, Bạch Nhạc khả năng liền lại không có bất kỳ kiêng kỵ, thật phát điên lên đến, cục diện cũng tất nhiên không thể đẹp.

Đương nhiên, hắn cũng không để bụng, Diệp gia cùng Bạch Nhạc hận thượng là kết quả gì, hắn cùng với Diệp gia còn không có sâu như vậy giao tình.

Nhưng vấn đề là, trước đó, hắn không muốn Diệp gia phức tạp, ảnh hưởng bây giờ cục diện thật tốt.

Chí ít, từ trước mắt mà nói, Bạch Nhạc cái này một con cờ còn trọng yếu phi thường.

Thật nếu là bởi vì Diệp gia sự tình, để cho Bạch Nhạc mất lý trí, hắn cũng đồng dạng muốn gánh chịu trách nhiệm.

"Hầu gia, Bạch Nhạc hồi Diệp phủ!"

Từ Bạch Nhạc trong phủ đi ra, lúc này liền có Ngự Lâm Quân hồi đưa tin.

Tại trong vương thành, vô luận Bạch Nhạc muốn đi đâu, cũng không thể trở thành bí mật.

Trên thực tế, kết quả này, cũng là hắn thật sớm liền đoán được.

Con mắt hơi hơi nheo lại, Định Viễn Hầu lạnh lùng mở miệng nói, "Truyền tin tức cho Diệp gia, để bọn hắn lập tức phái người đi trước Diệp phủ, cho ta nhìn thẳng Bạch Nhạc, không thể để cho hắn nói lung tung."

Diệp phủ, chỉ tự nhiên không phải Diệp gia, mà là Diệp Huyền đại sư quý phủ.

Lúc trước, Bạch Nhạc liền từng tại Diệp phủ ở qua.

Trước đó, đây vốn là toàn bộ Vương thành khó nhất vào địa phương, cho dù là hoàng cung cũng không có nơi đó an toàn.

Nhưng hôm nay, lại đã sớm cảnh còn người mất.

Đương nhiên, ít nhất là duy trì biểu hiện ra công phu, hắn cũng không khả năng để cho Ngự Lâm Quân đi Diệp phủ, thậm chí chính hắn đều không tiện lắm đi vào, thế nhưng Diệp gia lại không giống nhau, Diệp gia thân là Diệp Huyền đại sư hậu nhân, ở loại tình huống này hạ tiến vào Diệp phủ, cũng không người có thể nói ra cái gì không phải tới.

Tối trọng yếu đúng, Ngư Tiều Canh bốn người, thư sinh mặc dù tạm thời bị trừ ở trong hoàng cung, có thể tin tức cũng không có truyền tới.

Bạch Nhạc một khi trở lại Diệp phủ, ba người hắn thế tất yếu hướng Bạch Nhạc hỏi thăm Diệp Huyền đại sư tin tức.

Loại tình huống này, Bạch Nhạc thái độ liền có vẻ rất là trọng yếu.

Phải biết, bệ hạ thật là đã phân phó, muốn tận lực mượn hơi ba người hắn, riêng là thợ rèn!

Bây giờ bản thân hắn tại luyện khí bên trên, cũng đã là cấp đại sư nhân vật, dù là không có Diệp Huyền đại sư, cũng đồng dạng sở hữu hết sức quan trọng tác dụng.

Bây giờ, bệ hạ ý tứ, chính là muốn tại lặng yên không một tiếng động ở giữa, làm nhạt Diệp Huyền đại sư lực ảnh hưởng, đem những cái kia nguyên bản thuộc về Diệp Huyền đại sư thế lực, chân chính chuyển hóa thành thuộc về hoàng thất lực lượng.

Đây cũng chính là Bạch Nhạc cái này một con cờ giá trị một trong.

Còn như Diệp gia rất có thể còn muốn vì thế đánh đổi một số thứ, hắn

nhưng là không thèm quan tâm.

Bây giờ Diệp gia, không có bàn điều kiện tư cách.

Diệp Hiểu Nhân mặc dù thường ngày có vẻ rất thông minh, có lẽ hôm nay biểu hiện nhìn lên, lại như cũ chỉ là một cái nữ nhân ngu xuẩn!

Bất quá, không quan hệ!

Diệp gia luôn sẽ có người thông minh, không sợ bọn họ không làm ra nhượng bộ.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Luân hồi chín kiếp, mỗi một kiếp hắn ta đều đứng ở đỉnh cao giới vực. Không là Thiên Cổ Đệ Nhất Đại Đế thì cũng là Vạn Thế Dược Tổ, Vô Thượng Thánh Chủ, Khí Tông Chi Thần... Đời thứ mười trọng sinh, hắn ta lại lần nữa khuấy đảo phong vân, tạo thêm cho mình một lịch sử cho một thân thế mới. Mời chư vị thư hữu đến với Đế Bá version 2 mang tên: Vạn Đế Độc Tôn.

Link: http://truyencv.com/van-de-doc-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 906: Lão tổ hắn bị hại chết a [canh thứ 2]

"Bạch công tử!"

Trở lại Diệp phủ, không có chịu đến bất kỳ ảnh hưởng gì, lúc này liền có hạ nhân đem Bạch Nhạc đón vào.

Đến loại thời điểm này, liền có thể nhìn ra Diệp Huyền lực ảnh hưởng, dù là chỉ là những thứ này bình thường nhất hạ nhân, đối với Diệp Huyền cũng có một loại khác thường trung thành, vô luận bên ngoài có cái gì dạng đồn đãi, bọn hắn đều như cũ vẫn duy trì một dạng trung thành.

So sánh dưới, Bạch Nhạc quý phủ những hạ nhân kia, nhất định chính là cách biệt một trời.

Thư sinh không có ở đây quý phủ, có vẻ hơi vắng vẻ.

Bạch Nhạc một cá nhân tọa trong đại sảnh, trong tay đang cầm một chén trà nóng, hơi có chút xuất thần.

Tối đa bất quá một nén nhang thời gian, thợ rèn cùng hai người khác liền chạy tới Diệp phủ, trực tiếp bước vào phòng khách.

"Bạch Nhạc, đến tột cùng xảy ra chuyện gì?"

Mặc dù đều tại trong vương thành, có thể sự tình phát sinh thực sự quá đột ngột, bọn hắn thậm chí căn bản không kịp làm ra phản ứng, cục diện cũng đã phát sinh biến hóa long trời lỡ đất.

Thư sinh tiến vào hoàng cung sau đó, liền không có tin tức.

Trước đó, trong hoàng cung, càng là trực tiếp truyền ra ý chỉ, đưa bọn họ tôn sùng là hầu tước!

Một môn bốn sau khi a!

Bốn người bọn họ trên thực tế, đều là Diệp Huyền môn hạ, bây giờ đồng thời ban thưởng hầu tước, cho dù là phản ứng trễ nải nữa, cũng có thể minh bạch, tất nhiên là phát sinh đại sự.

Đối với cái này cái gọi là hầu tước, căn bản không có người để ý, chân chính để bọn hắn lo lắng, vẫn là Diệp Huyền đại sư an toàn.

Là lấy, đạt được Bạch Nhạc trở về tin tức sau đó, bọn hắn trước tiên liền phản hồi Diệp phủ, muốn hỏi cho ra nhẽ.

Thoáng ngẩn ra, Bạch Nhạc cũng liền phản ứng kịp.

Diệp Huyền đại sư sở hữu loại kia thực lực kinh khủng sự tình, chỉ sợ là bọn hắn cũng căn bản không biết, cho nên mới sẽ như vậy lo lắng Diệp Huyền đại sư an toàn.

Lần này sở hữu kế hoạch, Diệp Huyền đại sư sớm cũng không có nói cho bất luận kẻ nào, cũng chính bởi vì vậy, mới có thể giấu diếm được tất cả mọi người.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi có chút thổn thức.

Ngư Tiều Canh bốn người này, hầu như đã là Diệp Huyền đại sư tín nhiệm nhất người, có thể mặc dù liền bọn hắn đều không rõ ràng chân tướng, có thể thấy được Diệp Huyền đại sư có dấu bao sâu.

Vì ngày này, Diệp Huyền đã chuẩn bị lâu lắm.

Cũng chính bởi vì vậy, Bạch Nhạc mới càng phát xác định, chính mình không có khả năng cải biến Diệp Huyền đại sư thái độ.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc vừa mới muốn nói chuyện, liền lại có hạ nhân bước vào phòng khách, nhẹ giọng hồi bẩm, "Bạch công tử, Diệp gia Thất gia mang Diệp tiểu thư cầu kiến!"

Tình huống bình thường xuống, việc này là cần phải hướng thư sinh hồi bẩm, nhưng hôm nay thư sinh không có ở đây, dĩ nhiên là chỉ có thể tới hồi bẩm Bạch Nhạc.

Dù sao, Bạch Nhạc có thể tự do quay lại, thậm chí có thể tính là nửa cái chủ nhân sự tình, là trước đây Diệp Huyền đại sư chính miệng phân phó, những thứ này hạ nhân đương nhiên sẽ không có cái gì do dự.

Nao nao, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói, "Để bọn hắn vào đi."

Diệp gia ở vào thời điểm này đến đây, ôm cái dạng gì mục, không cần phải nói hắn cũng có thể minh bạch.

Hắn cũng không quan tâm Diệp gia phản ứng, nhưng này nhưng cũng để cho hắn lần nữa ý thức được, lần này kế hoạch tầm quan trọng.

Diệp Huyền đại sư cũng không phải là không tín nhiệm thư sinh bọn hắn, mà là có chút người biết chuyện càng ít, liền càng an toàn.

Hơn nữa, cũng chỉ có tại hoàn toàn không biết rõ tình hình tình huống dưới, thư sinh bọn hắn làm ra phản ứng mới tự nhiên nhất.

Loại tình huống này, Bạch Nhạc tự nhiên liền tắt đem chân tướng nói ra tâm tư.

Trên thực tế, coi như là hắn nguyện ý nói, gặp lại không đến Diệp Huyền

đại sư tình huống dưới, thợ rèn bọn hắn chỉ sợ cũng căn bản sẽ không tin tưởng.

"Diệp gia lão thất, bọn hắn tới làm cái gì?"

Chân mày chợt vẩy một cái, thợ rèn bất mãn mở miệng nói.

Há hốc mồm, Bạch Nhạc lại như cũ có chút không biết nên nói như thế nào tốt.

Trong chốc lát, Diệp Thất liền dẫn Diệp Hiểu Nhân cùng đi tiến đến.

Lúc này Diệp Hiểu Nhân lại đã sớm không có trước đó loại kia kiêu căng, phảng phất trong nháy mắt lại khôi phục ban đầu nhìn thấy Bạch Nhạc lúc bộ dáng khéo léo, nếu như không phải trên mặt vẫn như cũ hồng sưng, hầu như vô pháp làm người ta tin tưởng, trước đó tại Bạch phủ nàng cùng hiện tại là cùng một người.

"Bạch công tử!"

Hơi hơi khom người, Diệp Thất ý cười đầy mặt mở miệng nói.

"Diệp thất gia, chuyện gì?"

Thần sắc có chút lạnh, Bạch Nhạc nhàn nhạt hỏi.

"Không dám nhận, không dám nhận, Bạch công tử gọi ta Diệp Thất là được." Cười xua tay, Diệp Thất mở miệng nói, "Ta nghe nói, tiểu Nhân với ngươi cãi nhau, tiểu cô nương không hiểu chuyện, nếu là có cái gì làm không đúng phương, cũng xin Bạch công tử nhiều tha thứ."

"Diệp thất gia nói giỡn, Bạch Nhạc bất quá chỉ là một tiểu nhân vật, Diệp gia nữ nhi. . . Đảm đương không nổi." Liếc Diệp Hiểu Nhân liếc mắt, Bạch Nhạc thần sắc có chút lạnh, một câu nói trực tiếp chống trở về.

"Nha đầu chết tiệt kia, còn không quỳ xuống?"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Diệp Thất sầm mặt lại, nhất thời chuyển hướng Diệp Hiểu Nhân nổi giận nói.

Viền mắt đỏ lên, Diệp Hiểu Nhân nhất thời liền quỳ một chút, một bộ điềm đạm đáng yêu dáng vẻ, nức nở nói, "Công tử, là tiểu Nhân lòng đố kị công tâm, lúc này mới nhất thời hồ đồ, đắc tội công tử! Cũng xin công tử tha thứ."

Ta thấy mà yêu a!

Đẹp như vậy người, dạng này quỳ trên mặt đất, rất tự nhiên liền sẽ để cho người ta sinh ra một loại nhịn không được muốn che chở ý niệm trong đầu.

Chỉ là, Bạch Nhạc lại vẫn không có chút nào buông lỏng ý tứ, lạnh lùng nói, "Diệp tiểu thư là bực nào quý giá thân phận, Bạch Nhạc không chịu nỗi."

"Công tử, ngươi nếu không tha thứ tiểu Nhân, tiểu Nhân tình nguyện cứ như vậy quỳ chết ở trước mặt ngài."

Viền mắt phát hồng, nước mắt như là cắt đứt quan hệ hạt châu đồng dạng hoa rơi, Diệp Hiểu Nhân lần nữa mở miệng nói.

Nhìn Diệp Hiểu Nhân bộ dáng này, Bạch Nhạc trong lòng chẳng những không có chút nào thương tiếc, thậm chí tràn đầy chán ghét.

Một cái nữ nhân, có thể vì quyền lợi, đem cái gì mặt mũi đều giẫm tại dưới chân, dạng này người, để cho Bạch Nhạc đánh tâm coi thường.

Không, hoặc là không nên nói Diệp Hiểu Nhân, mà là dạng này Diệp gia,

đều để Bạch Nhạc tràn ngập chán ghét.

Bạch Nhạc hận không thể đưa bọn họ toàn bộ đạp ra ngoài, có thể tưởng tượng đến Diệp Huyền đại sư kế hoạch, lại cũng không thể không đem lửa giận đè xuống.

"Diệp thất gia, có chuyện gì, không ngại nói thẳng đi."

Sắc mặt thoáng hòa hoãn vài phần, mặc dù không có để cho Diệp Hiểu Nhân đứng lên, nhưng lại cũng không trước đây cường ngạnh.

Chứng kiến Bạch Nhạc thái độ biến hóa, Diệp Thất cũng không khỏi thở phào một cái, lập tức khẽ cười nói, "Cái này nha đầu chết tiệt kia không hiểu chuyện, công tử muốn trách phạt cũng là phải! Tục ngữ nói, gả ra ngoài nữ nhi, nước giội ra ngoài, làm như thế nào trách phạt, công tử tự làm quyết định là được."

Dừng một cái, Diệp Thất tiếp tục nói, "Còn như ta lần này tới. . . Là có một số việc, muốn cùng công tử thương lượng! Công tử dù sao cũng là lão tổ chỉ định người thừa kế, bây giờ lão tổ không có ở đây, tự nhiên nên. . ."

"Ngươi nói cái gì?"

Diệp Thất lời còn chưa nói hết, thợ rèn ba người bọn họ liền chợt hồng con mắt, lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, trực tiếp khóa kín Diệp Thất khí tức, lớn tiếng quát lên.

Mặc dù bị quát lớn một phen, có thể Diệp Thất nhưng trong lòng ngược lại thở phào một cái.

Thợ rèn bọn hắn bây giờ phản ứng, liền đủ để chứng minh, Bạch Nhạc còn không có nói cho bọn hắn biết chân tướng, xem ra, Bạch Nhạc tóm lại vẫn là không có mất lý trí.

Chỉ cần còn có lý trí, còn có cố kỵ, vậy thì hết thảy đều có đàm luận.

Trong lòng hiện lên vô số ý niệm trong đầu, Diệp Thất kỹ xảo cũng không nghi ngờ là thực lực phái, nói khóc liền khóc, trong nháy mắt sẽ khóc ào ào, quả thực so mặt đất quỳ Diệp Hiểu Nhân còn thảm, "Ba vị tiền bối còn không biết sao? Lão tổ hắn. . . Bị hại chết a!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Luân hồi chín kiếp, mỗi một kiếp hắn ta đều đứng ở đỉnh cao giới vực. Không là Thiên Cổ Đệ Nhất Đại Đế thì cũng là Vạn Thế Dược Tổ, Vô Thượng Thánh Chủ, Khí Tông Chi Thần... Đời thứ mười trọng sinh, hắn ta lại lần nữa khuấy đảo phong vân, tạo thêm cho mình một lịch sử cho một thân thế mới. Mời chư vị thư hữu đến với Đế Bá version 2 mang tên: Vạn Đế Độc Tôn.

Link: http://truyencv.com/van-de-doc-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 907: Nhân sinh như kịch, toàn dựa vào kỹ xảo [canh thứ ba]

"Cái gì?"

Trong nháy mắt, Diệp Thất liền chợt cảm thấy một lực lượng mạnh mẽ đánh tới, cả người trực tiếp bị thợ rèn nhắc tới, thương hại hắn điểm này thực lực, liền nửa điểm phản kháng cơ hội cũng không có, thợ rèn bàn tay to đột nhiên bắt hắn lại cái cổ, nghẹn hắn vẻ mặt thông hồng, đừng nói nói chuyện, liền khí đều không kịp thở.

"Thợ rèn!"

Đột nhiên ngẩng đầu đánh thợ rèn một chút, người đánh cá trầm giọng mở miệng nói.

Bị như thế vỗ, thợ rèn lúc này mới ý thức được, chính mình phản ứng qua kích, dạng này Diệp Thất căn bản nói không ra lời, đột nhiên buông tay, đem Diệp Thất ném xuống đất, chỉ là sắc mặt lại như cũ có vẻ cực kỳ dữ tợn, "Ngươi nói bậy cái gì?"

Bị thợ rèn như thế một trảo, Diệp Thất càng là khóc một thanh nước mũi một thanh lệ, "Tiền bối minh giám a, ta làm sao dám tản dạng này dối! Đây là trong hoàng cung tin tức truyền ra a, chính là cái kia tại Đại Từ Ân Tự bên trong xuất thủ Đạo Lăng Thiên Tông lão tạp mao, tại bí tàng không gian bên trong, hại chết lão tổ a!"

"Điều đó không có khả năng!"

Trên mặt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, thợ rèn ba người bọn họ đồng thời đem ánh mắt chuyển hướng Bạch Nhạc, "Bạch Nhạc, hắn nói. . . Không phải thật a?"

Nhìn thợ rèn ba người bọn họ sắc mặt dữ tợn dáng vẻ, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi hơi hơi tê rần.

Bằng tâm mà nói, Bạch Nhạc thực sự không muốn lừa dối bọn hắn, không muốn nhìn thấy bọn hắn thống khổ như vậy.

Thật là, đây hết thảy vốn là Diệp Huyền đại sư kế hoạch.

Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Ta không biết Diệp Huyền đại sư có phải là thật hay không ngộ hại, dù sao thực lực ta. . . Căn bản là không có cách nhúng tay đến loại kia cấp độ trong chiến đấu! Thế nhưng, Đạo Lăng Thiên Tông thái thượng trưởng lão, xác thực đối Diệp Huyền đại sư xuất thủ. . . Cụ thể chân tướng, chỉ có Từ Hàng đại sĩ mới rõ ràng nhất."

Bạch Nhạc nói rất hàm hồ, là bởi vì hắn không muốn lừa dối thợ rèn bọn hắn.

Nhưng dạng này lí do thoái thác, rơi vào Diệp Thất trong tai, cũng không nghi ngờ là Bạch Nhạc bởi vì chịu đến Từ Hàng đại sĩ uy hiếp, không thể không phối hợp hắn, trong lòng càng là đắc ý.

"Không có khả năng! Điều đó không có khả năng! Ta cái này tiến cung đi hỏi Từ Hàng!"

Chợt xoay người, thợ rèn rồi đột nhiên hướng về hoàng cung phương vị đi tới.

"Đợi một chút!"

Chứng kiến thợ rèn phản ứng, Bạch Nhạc chân mày đột nhiên vừa nhảy, trầm giọng mở miệng nói.

"Ngươi muốn ngăn lấy ta?"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, thợ rèn lạnh lùng hỏi ngược lại.

"Thư sinh đã tiến vào hoàng cung, các ngươi cần phải cũng đều biết! Loại tình huống này, chính là chúng ta một chỗ vào hoàng cung, cũng chưa chắc có thể có một cái kết quả!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng, "Nếu như Diệp Huyền đại sư có thể chuyển nguy thành an, tự nhiên tốt nhất! Nếu là thật có cái gì bất trắc, chúng ta muốn làm, cũng là báo thù cho hắn, mà không phải như thế mù quáng kích động!"

Trong mắt lộ ra một tia màu sắc trang nhã, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng, "Huống chi, Từ Hàng đại sĩ lời nói, liền thật như vậy tin được không?"

Một câu nói này, nhưng là đồng thời để cho thợ rèn bọn họ cùng Diệp Thất cũng hơi biến sắc.

Cũng may, Bạch Nhạc cũng không có xa hơn Từ Hàng đại sĩ trên người giội nước dơ, mà là thoại phong nhất chuyển, nhất thời rơi vào tam đại thiên tông phía trên.

"Bệ hạ đem tam đại thiên tông toàn bộ bắt lại, trong lúc này thậm chí bao gồm Đạo Lăng Thánh Nữ. . . Bây giờ, Vân Mộng Chân còn bị vây ở bí tàng không gian bên trong! Tam đại thiên tông tất nhiên đã được đến tin tức, dùng không bao lâu, sợ là là có thể chạy tới Vương thành!"

Ánh mắt chút ngưng, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Giả sử Diệp Huyền đại sư thật gặp bất trắc, chúng ta cũng nên trước hết nghĩ biện pháp, muốn tam đại thiên tông trả thù mới đúng!"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, thợ rèn bọn hắn cũng nhất thời tỉnh táo lại, "Không sai, không chỉ là tam đại thiên tông, còn có Từ Hàng!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, thợ rèn lành lạnh nói rằng, "Vô luận là ai, chỉ cần bị ta tra ra, chuyện này với hắn có quan hệ, ta một cái cũng sẽ không buông qua!"

"Không được, chúng ta trước hết đem thư sinh tiếp ra!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, người đánh cá trầm giọng nói, "Thư sinh sớm nhất vào hoàng cung, tất nhiên đã gặp bệ hạ cùng Từ Hàng, người khác, chúng ta cũng tin không nổi, nhất định muốn nhìn thấy thư sinh mới được!"

Người đánh cá lời nói, nhất thời đạt được hai người khác đồng ý, ba người lập tức xoay người đi ra ngoài.

Lần này, nhưng là Bạch Nhạc cũng ngăn không được.

Trên thực tế, Bạch Nhạc cũng căn bản không có thật muốn cản.

"Ta và các ngươi cùng đi!"

Bước ra một bước, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói.

Còn như quỳ trên mặt đất Diệp Hiểu Nhân, Bạch Nhạc nhưng là liền liếc mắt đều không nhìn lâu.

Mắt thấy Bạch Nhạc bọn hắn đi ra ngoài, Diệp Thất nhất thời té đứng lên, một đường hướng ra phía ngoài đuổi theo.

Sự tình, y nguyên vẫn là có chút thoát ly khống chế, hắn nhất định phải ngay đầu tiên đem tin tức truyền đi.

Còn như Diệp Hiểu Nhân, trong mắt lộ ra lau một cái vẻ oán hận, cũng đứng dậy theo đuổi theo.

Vô luận như thế nào, nàng hiện tại đều phải gắt gao theo Bạch Nhạc.

Thẳng đến một kiện sự này kết thúc. . . Trở lại tính sổ cái!

... ...

"Bệ hạ, Bạch Nhạc cùng thợ rèn bọn hắn, đã tại lai lịch bên trên."

Trước tiên, Diệp gia liền đem tin tức truyền hồi trong hoàng cung.

Hơi hơi nhíu mày, hoàng đế cũng không khỏi có chút ngoài ý muốn.

Về Bạch Nhạc tại Diệp phủ cùng thợ rèn bọn hắn đối thoại, bây giờ hắn đã sớm mỗi một lời hỏi thanh thanh sở sở.

Rất hiển nhiên, Bạch Nhạc cũng không có theo chân bọn họ nói chân tướng, bất quá, nếu muốn thư sinh lấy kiểm chứng, cũng thật là một cái phiền phức.

Mấu chốt là, vô luận như thế nào, hắn cũng không khả năng cự tuyệt gặp thợ rèn bọn hắn.

Tỉnh táo lại sau đó, hắn liền rất rõ ràng, Diệp Huyền sau khi chết, những người này đối với Đại Càn Vương Triều đều có tác dụng rất lớn, nếu là có những người này phối hợp, Vương thành đại trận cũng có thể mức độ lớn nhất phát huy ra uy lực đến, có lợi cho hắn kế tiếp đối kháng tam đại thiên tông.

"Bệ hạ. . . Chúng ta cũng không khả năng một mực đem thư sinh xem ra!"

Định Viễn Hầu nhẹ giọng nói, "Bệ hạ chỉ là bởi vì Diệp Huyền đại sư mất, thương tâm quá độ, có chút mất một tấc vuông mà thôi! Không phải đã phong thưởng qua bọn hắn, huống chi. . . Thư sinh cũng không chết a!"

Bị Định Viễn Hầu một chút như vậy, hoàng đế cũng nhất thời phản ứng kịp.

Không phải là diễn kịch sao?

Qua nhiều năm như vậy, hắn tại Diệp Huyền đại sư trước mặt, diễn còn thiếu sao?

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, hoàng đế nhất thời gật đầu, "Đem thư sinh mang tới, còn có đem quốc sư cũng một chỗ mời tới. . . Trẫm tự mình đối bọn hắn giải thích."

Đem Từ Hàng đại sĩ mời tới, chính là để ngừa vạn nhất!

Lấy Từ Hàng đại sĩ thực lực, cho dù là xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, cũng đủ để khống chế cục diện.

Trong chốc lát, Từ Hàng đại sĩ liền chạy tới, ngay sau đó, Bạch Nhạc bọn họ cùng thư sinh liền một chỗ bị mang tới.

Căn bản không chờ người khác nói chuyện, Hoàng đế bệ hạ liền tự mình đứng dậy, hướng về thư sinh khom mình hành lễ, vẻ mặt nước mắt kêu đau, "Thư sinh. . . Là trẫm thật xin lỗi ngươi, thật xin lỗi Diệp Huyền đại sư a!"

Vị này hoàng đế bệ hạ cái này vừa khóc, nhưng là nhất thời để cho thợ rèn bọn hắn đều có chút sững sờ, nửa ngày đều không phản ứng kịp.

"Thư sinh, trẫm biết rõ, sớm đi phản ứng hơi quá kích! Thế nhưng ngươi cũng muốn lý giải trẫm a. . . Đại Càn Vương Triều không thể không có Diệp Huyền đại sư! Trẫm cũng không thể không có hắn!" Nói đến đây, vị này hoàng đế bệ hạ thanh âm, nhất thời lại nghẹn ngào, "Thật là, Diệp Huyền đại sư đúng là vẫn còn bị hại chết a. . . Bây giờ tam đại thiên tông, vẫn còn không chịu từ bỏ ý đồ, muốn huỷ diệt triều đại! Trẫm, đau lòng nhức óc a!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Luân hồi chín kiếp, mỗi một kiếp hắn ta đều đứng ở đỉnh cao giới vực. Không là Thiên Cổ Đệ Nhất Đại Đế thì cũng là Vạn Thế Dược Tổ, Vô Thượng Thánh Chủ, Khí Tông Chi Thần... Đời thứ mười trọng sinh, hắn ta lại lần nữa khuấy đảo phong vân, tạo thêm cho mình một lịch sử cho một thân thế mới. Mời chư vị thư hữu đến với Đế Bá version 2 mang tên: Vạn Đế Độc Tôn.

Link: http://truyencv.com/van-de-doc-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 908: Giấu giếm tin tức người chết [canh thứ tư]

Nhìn khóc ròng ròng Đại Càn Vương Triều hoàng đế, Bạch Nhạc khóe miệng rốt cục vẫn phải hiện lên một tia vẻ khinh thường.

Mặc dù không có gặp qua ngày xưa đỉnh phong Đại Càn Vương Triều là hình dáng gì, có lẽ Thanh Vương trên người, Bạch Nhạc liền có thể chứng kiến cái kia thời đại Đại Càn Vương Triều tự tin cùng khí khái, thật là bây giờ Đại Càn Vương Triều vị này cửu ngũ chí tôn, lại chỉ hội làm hắn cảm thấy ác tâm.

Chỉ là loại thời điểm này, Bạch Nhạc lại một chữ cũng không có nói, tựa như xem một cái tên hề một dạng, nhìn đối phương ra sức biểu diễn.

Cho dù là thư sinh, giờ khắc này cũng không khỏi có chút sững sờ.

Thợ rèn bọn hắn càng là trong nháy mắt liền hồng con mắt, cứ việc trước đó cũng đã Diệp Thất nói, Diệp Huyền đại sư chết.

Nhưng trong lòng cũng vẫn là ôm một tia hy vọng, bây giờ chợt nghe được vị này hoàng đế bệ hạ cũng xác nhận tin tức này, không thể nghi ngờ là ở trong lòng bọn họ hung hăng đập một búa.

"Chủ nhân!"

Trong nháy mắt, mấy người liền hồng viền mắt.

"Chờ một chút, ta không tin chủ nhân cứ như vậy chết! Ta muốn vào bí tàng không gian xem rõ ngọn ngành!"

So với việc ba người hắn, thư sinh hiển nhiên muốn càng lãnh tĩnh nhiều, trầm giọng mở miệng nói.

Thư sinh yêu cầu này, hiển nhiên có chút ngoài vị này hoàng đế bệ hạ dự liệu, trong lúc nhất thời đều không nghĩ kỹ làm như thế nào đáp lại.

Cũng may bên cạnh còn có Từ Hàng đại sĩ tại.

"A di đà phật!"

Chắp tay trước ngực, Từ Hàng đại sĩ lúc này liền tiếp lời, "Bần ni cùng Diệp Huyền đại sư giao nhau nhiều năm, cũng có thể minh bạch các ngươi tâm tình, chỉ là, bây giờ bí tàng không gian đã gần như tan vỡ, chính là bần ni cũng không dám tùy tiện xông vào bên trong, các vị thí chủ căn bản là vô pháp bước vào bên trong."

"Đại sĩ lời này, sợ là vô pháp làm người ta tín phục!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lãnh ý, thư sinh lạnh giọng nói, "Ta mặc dù bất tài, nhưng cũng còn có mấy phần tự tin! Cho dù là chết, ta cũng nhất định muốn đi xem rõ ngọn ngành, bằng không, cho dù là đại sĩ cùng bệ hạ nói chuyện, ta cũng không thể tin được."

Đối với chuyện như thế này, thư sinh vẫn như cũ biểu đạt ra nhất thái độ cứng rắn.

Mặc dù mấy năm nay tại Đại Càn Vương Triều không sai, thật là, trên thực tế, ở trong lòng hắn, tín nhiệm cùng đi theo lại vĩnh viễn chỉ là Diệp Huyền đại sư, về phần người khác, hắn căn bản cũng không quan tâm.

Cũng chính bởi vì vậy, trước đó hắn mới thậm chí không tiếc chống đối vị này hoàng đế bệ hạ.

Bây giờ nghe được Diệp Huyền đại sư tin tức người chết sau đó, thái độ

lại quả thực so lúc kia càng cường ngạnh hơn.

Trong con mắt lộ ra lau một cái kiên quyết chi sắc, thư sinh lạnh lùng nói rằng, "Đại sĩ cùng bệ hạ nếu như cố ý không cho phép, sợ là muốn để ta hoài nghi, trong lúc này có ẩn tình khác!"

"A di đà phật!"

Lần nữa tuyên một tiếng phật hiệu, giờ khắc này, cho dù là Từ Hàng đại sĩ cũng không khỏi có chút hơi khó.

Hắn vô luận như thế nào, cũng không nghĩ ra, thư sinh vậy mà biết cứng rắn như thế.

Nếu là quả thật như hắn cùng với vị này hoàng đế bệ hạ trong kế hoạch một dạng, giết thư sinh diệt khẩu, cũng không có gì lớn lắm, có thể hỏi đề ở chỗ. . . So với hắn ai cũng rõ ràng, vị kia Diệp Huyền đại sư bây giờ khủng bố đến mức nào, loại tình huống này, chính là mượn nàng hai cái lá gan, nàng thì như thế nào dám giết Diệp Huyền đệ tử diệt khẩu.

Trong lúc nhất thời, tâm niệm thay đổi thật nhanh, Từ Hàng đại sĩ không thể không mở miệng nói, "Thí chủ nếu như cố ý như vậy, bần ni có thể tiễn ngươi vào bí tàng không gian, chỉ là. . . Sinh tử, bần ni vô pháp cam đoan!"

Đem thư sinh đưa vào bí tàng không gian, cũng không có hắn chuyện gì, đến lúc đó Diệp Huyền đại sư tự nhiên sẽ có quyết đoán, chỉ là, có thể tùy ý mở ra bí tàng không gian cái miệng này vừa mở, phía sau tất nhiên sẽ còn diễn sinh ra hắn phiền phức đến, đây đã là không có biện pháp biện pháp.

"Không ổn!"

Ánh mắt có chút âm trầm, Hoàng đế bệ hạ trực tiếp cự tuyệt nói, "Bây

giờ tam đại thiên tông cao thủ, tùy thời đều có thể chạy tới, loại thời điểm này, tùy tiện bại lộ bí tàng không gian. . . Ngươi là sợ, triều đại vong còn chưa đủ nhanh sao?"

Những lời này, không thể nghi ngờ có lý có cứ!

Hóa Hư cường giả một khi chạy tới Vương thành , bất kỳ cái gì một điểm dị thường đều có thể nhạy cảm nhận thấy được.

Loại tình huống này, tùy tiện mở ra bí tàng không gian, tự nhiên sẽ bị đối phương phát hiện, đến lúc đó, sẽ phát sinh cái gì, khả năng liền rất khó nói.

Thất phu vô tội hoài bích tội!

Đại Càn Vương Triều cho tới nay, đều ẩn dấu một cái như vậy bí tàng không gian, một khi bị phát hiện, đối phương sẽ tạo ra chuyện gì nữa, khả năng liền không thể nào đoán trước.

Hơn nữa , dựa theo Từ Hàng đại sĩ thuyết pháp, nàng cũng còn cần một thời gian ngắn, mới có thể triệt để khống chế bí tàng không gian, lần nữa trước đó, tuyệt đối không thể tự nhiên đâm ngang.

"Nếu là như vậy, bệ hạ nên giấu giếm Diệp Huyền đại sư tin tức người chết!"

Nói đến đây, Bạch Nhạc đột nhiên chen lời nói.

"Bây giờ biết rõ Diệp Huyền đại sư tin tức người chết, cũng chỉ có bây giờ trong điện mấy người này, người khác mặc dù có chút suy đoán, cũng không dám xác định!" Con mắt hơi hơi nheo lại, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Qua nhiều năm như vậy, tam đại thiên tông thủy chung không dám bước vào Vương thành, cũng là bởi vì Diệp Huyền đại sư tồn tại! Chỉ cần bọn hắn không dám xác định Diệp Huyền đại sư tin tức người

chết, liền tất nhiên không dám bước vào Vương thành."

Những lời này vừa ra, tất cả mọi người không khỏi hơi chậm lại.

Vị hoàng đế kia bệ hạ, tự nhiên cũng hiểu được loại này kéo dài thời gian biện pháp không sai.

Nhưng chân chính biết rõ nội tình Từ Hàng đại sĩ, nhưng là quả thực hận không thể gõ Bạch Nhạc cái đầu nhìn một chút, bên trong rốt cuộc cái gì.

Rất hiển nhiên, sở dĩ để cho nàng đi ra, Diệp Huyền đại sư, chính là vì đem tam đại thiên tông cao thủ dẫn vào Vương thành, một lưới bắt hết.

Dù sao, Diệp Huyền đại sư lực lượng là dựa vào cùng bí tàng không gian, vô pháp ly khai Vương thành.

Nếu không như vậy, cần gì phải phí khí lực lớn như vậy.

Lúc này, Bạch Nhạc đưa ra loại này kiến nghị, không phải rõ ràng tìm việc sao?

Chỉ tiếc, loại thời điểm này, nàng chẳng những không có cách nào khác chất vấn Bạch Nhạc, thậm chí ngay cả ý kiến phản đối đều không thể đưa ra.

"Lời ấy có lý!"

Định Viễn Hầu cũng phản ứng đầu tiên, mở miệng phụ họa nói, "Bệ hạ, thần tán thành!"

Bạch Nhạc như thế vì Đại Càn Vương Triều suy nghĩ, Định Viễn Hầu tự nhiên cũng là không tin, chỉ là, nghĩ lại liền phản ứng kịp.

Bạch Nhạc tất nhiên là bởi vì Vân Mộng Chân an toàn, bởi vì chỉ có để

cho tam đại thiên tông không dám hành động thiếu suy nghĩ, mới có thể mức độ lớn nhất cam đoan Vân Mộng Chân an toàn, kể từ đó, Bạch Nhạc làm ra loại này lựa chọn cũng liền chẳng có gì lạ.

Thậm chí ở trong lòng, hắn còn muốn nhịn không được khen Bạch Nhạc một tiếng, si tình chủng tử.

Bạch Nhạc cũng không biết người khác trong lòng là nghĩ như thế nào, hoặc có lẽ là, căn bản cũng không quan tâm.

Nói xong một câu nói này, Bạch Nhạc liền bình tĩnh đứng ở cái kia, lại không nói một lời.

"Chuẩn tấu! Từ giờ trở đi, phong tỏa tất cả tin tức, nghiêm cấm tin tức bên ngoài truyền, có rải lời đồn người, giết không tha!"

Trong mắt lộ ra một tia màu sắc trang nhã, vị này hoàng đế bệ hạ lúc này liền làm ra quyết đoán, trầm giọng mở miệng nói.

"Ây!"

Định Viễn Hầu lúc này xuống dưới truyền chỉ.

Ngay tại lúc đó, Hoàng đế bệ hạ lần nữa chuyển hướng thư sinh nói rằng, "Trẫm biết rõ trong lòng các ngươi còn có nghi ngờ, bất quá, bây giờ tam đại thiên tông uy hiếp phía trước, chúng ta trước hết đồng tâm hiệp lực vượt qua trước mắt cửa ải khó khăn! Đợi được vượt qua lần này uy hiếp, trẫm tự nhiên sẽ để cho quốc sư mở ra bí tàng không gian, trẫm với các ngươi cùng đi vào, tìm hiểu ngọn ngành. . . Cũng vì Diệp Huyền đại sư cử hành một trận thịnh đại nhất tang lễ!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Luân hồi chín kiếp, mỗi một kiếp hắn ta đều đứng ở đỉnh cao giới

vực. Không là Thiên Cổ Đệ Nhất Đại Đế thì cũng là Vạn Thế Dược Tổ, Vô Thượng Thánh Chủ, Khí Tông Chi Thần... Đời thứ mười trọng sinh, hắn ta lại lần nữa khuấy đảo phong vân, tạo thêm cho mình một lịch sử cho một thân thế mới. Mời chư vị thư hữu đến với Đế Bá version 2 mang tên: Vạn Đế Độc Tôn.

Link: http://truyencv.com/van-de-doc-ton/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 909: Tam đại thiên tông giá lâm

Thư sinh có chút do dự, nhưng lại đúng là vẫn còn không có cự tuyệt.

Hắn xác thực không quan tâm vị này hoàng đế bệ hạ, thật là có một chút nói không sai, Đại Càn Vương Triều, thật là Diệp Huyền một đời tâm huyết, bọn hắn những người này một đời đi theo Diệp Huyền tự nhiên biết, hơn nữa, bọn hắn rõ ràng hơn, Bạch Nhạc thật là Diệp Huyền chọn lựa người thừa kế.

Hơn nữa, bây giờ cái này ý kiến cũng chính là Bạch Nhạc đưa ra, như vậy hắn tự nhiên cũng liền không có cự tuyệt lý do.

Nhìn thấy thư sinh phản ứng, vị này hoàng đế bệ hạ trong lòng cũng nhất thời vui vẻ, lúc này mở miệng nói, "Đã như vậy, vẫn là từ thư sinh ngươi phối hợp Diệp gia một chỗ khống chế vương thành cấm chế."

"Là ta, không phải Diệp gia!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, thư sinh vừa mở miệng liền cường thế cự tuyệt, "Vương thành đại trận là chủ nhân một đời tâm huyết, không tới phiên ngoại nhân nhúng tay."

Ngoại nhân!

Cứ việc Diệp gia thật là Diệp Huyền đại sư hậu nhân, thật là Diệp gia làm cái gì, thư sinh trong lòng bọn họ lại làm sao có thể không rõ ràng.

Ở trong lòng bọn họ, Diệp gia xác thực chính là ngoại nhân.

"Cái này. . ."

Nghe thế, hoàng đế cũng không khỏi có chút do dự.

Thư sinh rõ ràng với hắn không phải một lòng, bây giờ lại đem vương thành đại trận một mình giao cho thư sinh, hắn thật là có chút không yên lòng.

"Hoặc là ta tới khống chế, như vậy, liền do Diệp gia khống chế, không có thương lượng."

Căn bản không cho chút nào cò kè mặc cả chỗ trống, thư sinh lần nữa mở miệng nói.

"A di đà phật! Bần ni cũng chống đỡ từ thư sinh chống đỡ đại trận."

Khẽ vuốt cằm, Từ Hàng đại sĩ phụ họa theo nói.

Từ Hàng đại sĩ cái này vừa mở miệng, nhất thời liền kiên định hoàng đế lòng tin.

"Đã như vậy, liền theo ngươi mời."

Rất nhiều chuyện, thật chỉ là nhất thời không nghĩ ra mà thôi, thật buông ra, cũng liền thanh thanh sở sở.

Đừng xem bây giờ Diệp gia khống chế vương thành đại trận, nhưng trên thực tế, chỗ có thể phát huy ra uy lực lại thực sự là có hạn, đối phó Tinh Hải Cảnh còn có thể, một khi đối mặt Hóa Hư cường giả, căn bản không có ý nghĩa gì.

Chỉ khi nào giao cho thư sinh bọn hắn, tình thế lập tức liền không giống nhau.

Đây cũng là hoàng đế thủy chung muốn lôi kéo bọn hắn nguyên nhân.

Những thứ này Diệp Huyền đại sư tự tay dạy dỗ đi ra đệ tử, mỗi một vị đều phi thường xuất sắc, e tại loại này nguy nan trước mắt, không thể nghi ngờ tồn tại tác dụng lớn nhất.

Quan trọng hơn là, chỉ cần vượt qua nguy cơ trước mắt, Từ Hàng đại sĩ tồn tại, liền đủ để đơn giản áp chế thư sinh bọn hắn.

Đến lúc đó lại giết thư sinh, hoặc là đoạt hồi đại trận quyền khống chế, đều không phải là việc khó.

"Thảo dân, cáo từ!"

Nên nói, đã nói xong, thư sinh cũng không muốn nói cái gì nữa lời khách sáo, thẳng xoay người cáo từ.

"Trẫm đã phong các ngươi bốn vị hầu tước, thảo dân hai chữ không cần nhắc lại."

Trên mặt lộ ra một tia ôn hòa nụ cười, hoàng đế khoát tay giải thích.

Nếu như không biết người, tuyệt đối không nghĩ tới, trước đó vị này hoàng đế bệ hạ, đối đãi thư sinh lúc, là một bộ thế nào mặt.

... . .

Bí tàng không gian.

Trong hoàng cung tất cả, còn như một loại nước gợn, rõ ràng hiển hiện tại Diệp Huyền đại sư cùng Vân Mộng Chân trước mặt.

Nhìn lấy đây hết thảy, Diệp Huyền đại sư hơi hơi lắc đầu, thở dài nói, "Bây giờ Đại Càn Vương Triều, thật là từ trên rễ mục nát a!"

Mặc dù trong lòng đã sớm đã có quyết đoán, có thể làm chứng kiến vị này hoàng đế bệ hạ biểu hiện như thế về sau, Diệp Huyền đại sư lại y nguyên vẫn là có chút thổn thức.

Ngược lại là Vân Mộng Chân, từ đầu tới cuối duy trì lấy bình tĩnh, "Đạo Lăng Thiên Tông cũng tốt, Đại Càn Vương Triều cũng được, cuối cùng chạy không khỏi sa đọa luân hồi. . . Phân biệt chỉ là ai có thể một lần nữa đứng lên mà thôi, đại sư muốn hoán huyết , khiến cho Đại Càn Vương Triều trọng sinh, sợ cũng không có dễ dàng như vậy."

"Tước mất thịt thối, cuối cùng là sẽ có chút đau, chỉ bằng bọn họ là không có dũng khí này! Cũng may lão phu còn sống, vậy thì do lão phu tới ra tay tốt." Thần sắc ung dung, Diệp Huyền đại sư nhẹ giọng nói, "Ngược lại là Bạch Nhạc, thật đúng là lại để cho lão phu có chút ngoài ý muốn. . . Thân là Ma Quân truyền nhân, tâm hắn, đúng là vẫn còn có chút quá mềm yếu."

Bạch Nhạc kiến nghị ẩn dấu tin tức người chết, tự nhiên là mang theo một phần, muốn để cho tam đại thiên tông lùi một bước tâm tư.

Nói đến, Bạch Nhạc y nguyên vẫn là không muốn, để cho Diệp Huyền đại sư cùng tam đại thiên tông thật liều mạng.

Càng có khuynh hướng dùng phương thức đàm phán, tới hóa giải trước mắt cục diện.

Chỉ tiếc, tại Diệp Huyền đại sư trong mắt, ý nghĩ như vậy, đúng là vẫn còn quá ngây thơ.

Ánh mắt rơi vào Bạch Nhạc trên người, Vân Mộng Chân trong mắt, lộ ra một tia vẻ ôn nhu, nhưng lại cuối cùng không nói gì.

... ...

Ùng ùng!

Trong bầu trời, chợt vang lên một hồi kinh lôi thanh âm, toàn bộ vương thành, phảng phất đều bị bao phủ bên trong.

Trong hư không, ba bóng người chậm rãi nổi lên, trực tiếp đem toàn bộ vương thành phong kín.

Tam đại thiên tông chưởng giáo chân nhân tới đông đủ, không thể nghi ngờ cũng đã đủ để chứng minh chuyện này nghiêm trọng tính.

"Diệp Huyền, ai cho ngươi lá gan bắt ta tam tông đệ tử?"

Gào to một tiếng, liền như kinh lôi nổ vang, khủng bố thanh âm chợt xuyên thấu toàn bộ vương thành, đủ để cho trong vương thành, dù là mỗi một cái bình thường bách tính, đều nghe thanh thanh sở sở.

"Từ Hàng, không ở tại ngươi Nam Hải, ai cho ngươi lá gan, bước vào Trung Nguyên chi địa? Cho ngươi nửa ngày thời gian, không lăn ra đây, ta liền đoạn ngươi Phổ Đà sơn nhất mạch truyền thừa!"

"Nửa ngày bên trong, không thả ta tam tông đệ tử, hôm nay liền hủy ngươi Đại Càn Vương Triều đế vị!"

Ba vị chưởng giáo chân nhân, liên tiếp mở miệng, toàn bộ đều là cường ngạnh nhất tìm từ.

Cái này hơn ngàn năm đến, tam đại thiên tông cũng có tuyệt đối thống trị lực, cho tới bây giờ không ai dám đụng vào.

Bây giờ, Từ Hàng đại sĩ vào vương thành, lại vẫn dám giữ hạ tam tông đệ tử, thậm chí giết chết Đạo Lăng Thiên Tông thái thượng trưởng lão, cái này không thể nghi ngờ đã là từ ngàn năm nay, chưa từng thấy qua

khiêu khích.

Nếu như không thể cho cho Đại Càn Vương Triều bén nhọn nhất phản kích, sợ là tam đại thiên tông uy danh coi như thật muốn không còn sót lại chút gì.

Ngắn ngủi trong chốc lát, toàn bộ vương thành liền triệt để rơi vào trong hỗn loạn.

Cho dù là những người bình thường kia, giờ khắc này, cũng đồng dạng bị sợ hoảng hốt.

Tình huống bình thường xuống, vô luận những người tu hành này làm sao lẫn nhau là địch, đều sẽ không dễ dàng thương tổn người phàm tục, thật là, một khi tăng lên đến Đại Càn Vương Triều cùng tam đại thiên tông trong chiến tranh, nhưng là không còn đơn giản như vậy.

Chiến tranh, cho tới bây giờ đều là tàn khốc nhất.

Một khi thật khai chiến, chỉ là chiến đấu dư ba, đối với những thứ này vương thành bách tính mà nói, tiếp theo đã là tính hủy diệt đả kích.

Trong lúc nhất thời, vô số tấu, như là hoa tuyết mảnh nhỏ đồng dạng bay vào trong hoàng cung.

Lúc này, tất cả mọi người hy vọng, Hoàng đế bệ hạ cùng Diệp Huyền đại sư có thể đứng đi ra, yên ổn lòng người, nói cho tất cả mọi người, phải làm gì.

Diệp Huyền đại sư vẫn chưa hiện thân, mà trong cung cũng đã truyền ra ý chỉ, toàn thành giới nghiêm!

Ngự Lâm Quân dốc toàn bộ lực lượng, trực tiếp tiếp nhận toàn thành phòng thủ nhiệm vụ.

Ngay sau đó, vương thành đại trận triệt để mở ra, toàn bộ vương thành, phảng phất đều bao phủ lên một lớp ánh sáng vàng nhàn nhạt, cũng biểu thị công khai Đại Càn Vương Triều thái độ cứng rắn.

Mặc dù như trước lòng người bàng hoàng, có ở loại này cưỡng chế phía dưới, bên trong thành cục diện, lại đúng là vẫn còn bị ổn định lại.

Ngay tại lúc đó, trong hoàng cung, cũng phái ra một vị hoàng gia cung phụng, bay ra Hoàng thành, cùng tam đại thiên tông người đàm phán.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 910: Bá đạo Đạo Lăng Thiên Tông

Trương Thần Diễm có chút tê cả da đầu.

Mặc dù rất sớm cũng đã là Tinh Hải đỉnh phong cường giả, thậm chí tại Đại Càn Vương Triều hoàng thất cung phụng bên trong bài danh, cũng là cao nhất ba người một trong, nhưng là phải để cho hắn đối mặt Hóa Hư cường giả, lại đúng là vẫn còn có chút quá miễn cưỡng.

Riêng là, hôm nay là phải đồng thời đối mặt tam đại thiên tông chưởng giáo chân nhân a!

Cái này đã không chỉ là ba vị Hóa Hư cường giả, mà là đối mặt tam đại thiên tông áp lực a!

Nhưng hắn đồng dạng không có lựa chọn, tại Đại Càn Vương Triều hưởng nhiều năm như vậy phúc, bây giờ nếu nói là không đi, chỉ sợ không cần tam đại thiên tông người động thủ, vị hoàng đế kia bệ hạ liền muốn động thủ trước làm thịt hắn.

Nơm nớp lo sợ, như đạp băng mỏng!

Từ bay ra vương thành một khắc này, đây cũng là Trương Thần Diễm tâm tình chân thật nhất miêu tả.

"Vãn bối Trương Thần Diễm, bái kiến ba vị tiền bối!"

Bay vào không trung, hướng về đối phương khom người cúi đầu, Trương Thần Diễm mạnh mẽ kiềm nén một chút tâm tình, chậm rãi mở miệng nói.

"Để cho Diệp Huyền lăn ra đây cho ta!"

Chân mày chợt vẩy một cái, Ninh Giang lành lạnh mở miệng nói.

Cố thu nhiếp một chút tâm thần, Trương Thần Diễm mạnh mẽ để cho mình tỉnh táo lại, cái này mới mở miệng nói, "Ninh tông chủ nói giỡn, Diệp Huyền đại sư tọa trấn vương thành, há có thể mạo hiểm, nếu như Ninh tông chủ thật muốn thấy, có thể tự vào thành muốn gặp là được."

Sợ về sợ, có thể loại tình huống này, tất nhiên đến, nhất định phải lấy ra chút khí thế đến, một vị tỏ ra yếu kém, sẽ chỉ làm hắn chết nhanh hơn.

Dù sao cũng là Tinh Hải đỉnh phong tồn tại, điểm ấy sức quyết đoán cũng hầu như vẫn có.

"Làm càn!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, trong tích tắc, Trương Thần Diễm chợt cảm thấy một cổ khủng bố áp lực đánh tới, một loại không gian đảo lộn cảm giác, suýt nữa để cho hắn trực tiếp phun ra máu tới.

"Ninh tông chủ là muốn giết ta sao? Cũng không nên quên, thánh nữ vẫn còn ở trong vương thành!"

Cái cổ vặn một cái, Trương Thần Diễm cũng triệt để bất cứ giá nào, lớn tiếng quát lên!

Oanh!

Trong hư không, một cái đại thủ chợt lộ ra, hung hãn bắt lại Trương Thần Diễm cái cổ, trực tiếp đưa hắn nhắc tới.

Giờ khắc này, Ninh Giang trong mắt hiện lên, là lau một cái lạnh lẻo thấu

xương.

Dùng Vân Mộng Chân tính mệnh tới uy hiếp hắn, không thể nghi ngờ là chạm được hắn nghịch lân!

Đối với Đạo Lăng Thiên Tông mà nói, Vân Mộng Chân chính là tương lai hy vọng, vô luận ai dám đụng, đều sẽ nghênh đón Đạo Lăng Thiên Tông không chết không thôi trả thù.

Không thể không nói, Trương Thần Diễm ánh mắt rất chính xác!

Bắt lại Vân Mộng Chân, chính là bắt lại Đạo Lăng Thiên Tông mạng môn.

Nhưng hắn lại đúng là vẫn còn coi khinh Ninh Giang khí phách, hoặc có lẽ là, coi khinh Đạo Lăng Thiên Tông bá đạo.

Cầm lấy Trương Thần Diễm bàn tay dùng sức buộc chặt, Ninh Giang khóe miệng lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, lành lạnh mở miệng nói, "Thánh nữ tại Diệp Huyền trong tay không sai, bất quá, ngươi cho rằng ngươi tính là cái gì đồ vật? Cũng xứng cùng thánh nữ đánh đồng?"

Một câu nói này nói xong lời cuối cùng, Ninh Giang thanh âm chợt đề thăng, đủ để cho một câu nói này, rõ ràng truyền vào trong vương thành trong tai mỗi người.

"Đạo Lăng Thiên Tông không tiếp thụ bất luận cái gì áp chế! Diệp Huyền, có gan ngươi liền giết thánh nữ. . . Thử nhìn một chút, bản tọa có dám hay không san bằng vương thành!"

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, bàn tay chợt dùng sức, thương cảm Trương Thần Diễm, thậm chí ngay cả nhiều một câu cầu xin tha thứ lời nói, đều không tới kịp nói ra, liền trực tiếp bị Ninh Giang bóp vỡ!

Quyết tâm muốn lập uy, Ninh Giang xuất thủ không có nửa điểm do dự, trong tích tắc, Trương Thần Diễm cả người liền trên không trung nổ thành huyết vụ.

Thậm chí ngay cả thần hồn cũng không có trốn đi cơ hội, trực tiếp chôn vùi!

Nháy mắt giết!

Căn bản không có mảy may phản kháng chỗ trống, vị này hoàng gia cung phụng liền trực tiếp bị giết.

Giờ khắc này, toàn bộ vương thành tựa hồ cũng rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch bên trong!

Đừng nói là, hoàng đế cùng Định Viễn Hầu bọn hắn, coi như là Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung người, cũng căn bản không nghĩ tới, Ninh Giang vậy mà biết có bực này quyết đoán.

Mặc dù ở trên thực lực, Ninh Giang còn thua xa Diệp Lăng Vân, phần này quả đoán cùng tàn nhẫn, lại hiển nhiên muốn so với Diệp Lăng Vân càng đáng sợ hơn.

Đạo Lăng Thiên Tông!

Làm tên này, xuất hiện lần nữa ở trước mắt, ngươi mới hiểu, đó là một cổ kinh khủng bực nào lực lượng!

..

"Quốc sư!"

Ở trong hoàng cung, nhìn tận mắt đây hết thảy, vị này hoàng đế bệ hạ cũng rốt cục có chút hoảng sợ.

Qua nhiều năm như vậy, Diệp Huyền đại sư cùng Đạo Lăng Thiên Tông lượn quanh, thậm chí trước đó, tại Đạo Lăng sơn bên trên, Diệp Huyền mạnh mẽ xuất thủ, cứu Bạch Nhạc, cũng làm cho hắn vô ý thức sản sinh một loại, Đạo Lăng Thiên Tông cũng không gì hơn cái này ấn tượng.

Thật là, thật coi Diệp Huyền đại sư không có ở đây, yêu cầu hắn đối mặt Đạo Lăng Thiên Tông thời điểm, hắn mới chính thức ý thức được, đó là một loại bực nào làm người tuyệt vọng sợ hãi!

Hắn thực có can đảm hạ lệnh, để cho Từ Hàng đại sĩ giết Vân Mộng Chân sao?

Hắn không dám!

Chỉ bằng Ninh Giang lúc này quyết đoán, hắn liền minh bạch, một khi dám giết Vân Mộng Chân, sợ là Ninh Giang thực có can đảm san bằng vương thành!

Dù là vì vậy sẽ chết mất vô số dân chúng vô tội, dù là sẽ để cho Đạo Lăng Thiên Tông trên lưng một cái thô bạo tên, Đạo Lăng Thiên Tông vị này chưởng giáo chân nhân, chỉ sợ cũng sẽ không nháy một chút con mắt.

Qua nhiều năm như vậy, hắn đã sớm đã thành thói quen có Diệp Huyền đại sư đứng ra để giải quyết mấy vấn đề này.

Bây giờ, khi hắn phát hiện cục diện thoát ly khống chế thời điểm, cũng đồng dạng ngay đầu tiên đem thực hiện nhìn về phía Từ Hàng đại sĩ.

Hy vọng vị quốc sư này có thể vì hắn giải quyết tất cả vướng tay chân phiền phức.

"A di đà phật!"

Đến loại thời điểm này, Từ Hàng đại sĩ cũng rốt cục ngồi không yên, nhẹ tuyên một tiếng phật hiệu, một bước ở giữa, liền trực tiếp bay vào không trung!

Bất quá, cho dù là Từ Hàng đại sĩ, cũng không dám tùy tiện bước ra vương thành.

Đồng thời đối mặt ba vị Hóa Hư cường giả, nàng thật đúng là không có cái này khí.

"Ngã phật từ bi!"

Chậm rãi mở miệng, Từ Hàng đại sĩ thanh âm cũng đồng dạng vang vọng vương thành.

"Ninh tông chủ, thượng thiên có đức hiếu sinh, nếu như giết chóc tái khởi, không biết dân chúng vô tội lại bởi vậy bỏ mình, Ninh tông chủ, nỡ lòng nào?"

Không thể không nói, Từ Hàng đại sĩ những lời này, nhất thời thắng trong vương thành, sở hữu bách tính ủng hộ.

Trong lúc nhất thời, đoàn người nhất thời cổ võ, chỉ tiếc, những người này người tiếng hô, nhưng căn bản không truyền ra đi, cũng căn bản không bị Ninh Giang để ý.

"Từ Hàng, phật đạo sớm đã xuống dốc, ngươi mạnh mẽ xuất thế, thậm chí không tiếc vì thế khuấy động phong vân, lại chưa bao giờ muốn sẽ hay không có bách tính vì vậy lâm nạn? Ngươi cùng Diệp Huyền cấu kết, chém giết bổn tông thái thượng trưởng lão, giam bổn tông thánh nữ cùng tam đại thiên tông đệ tử lúc, làm sao liền không muốn sẽ có bao nhiêu người, vì vậy vô tội hi sinh?"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, cách lấy vương thành đại trận, Ninh Giang lạnh lùng nói rằng, "Cho tới bây giờ, ngươi lại tới theo ta nói chuyện gì nỡ lòng nào. . . Còn muốn một điểm khuôn mặt sao?"

Những lời này, Ninh Giang mắng cực kỳ thống khoái.

Đừng xem tựa hồ Từ Hàng đại sĩ nói êm tai, nhưng trên thực tế, sẽ có bây giờ kết quả này, sẽ có vương thành một kiếp này, chính là bởi vì nàng từ Nam Hải mà ra, bước vào vương thành, đồng thời tiếp thu Đại Càn Vương Triều vị hoàng đế kia bệ hạ cái này phong quốc sư mà dẫn tới.

Không hề nghi ngờ, nàng mới là người khởi xướng.

Bây giờ bị Ninh Giang tốt như vậy lưu tình vạch trần, cho dù là Từ Hàng đại sĩ, trên mặt cũng không khỏi có chút khó chịu.

"A di đà phật, Ninh tông chủ lời ấy sai lớn! Ninh tông chủ muốn nhấc lên sát nghiệt, lại đem tội lỗi quy về bần ni, hơi bị quá mức gượng ép! Huống chi, triều đại cũng chưa từng muốn cùng tam đại thiên tông là địch, chỉ là, mới vừa phái ra sứ giả đàm phán, liền bị Ninh tông chủ chém giết, là ai không có nói gì thành ý, vừa nhìn thấy ngay."

Biện luận mới, xuất thân phật đạo Từ Hàng đại sĩ, hiển nhiên không thua bất luận kẻ nào.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 911: Cường ngạnh

Chém giết Trương Thần Diễm, mặc dù là vì cường thế tuyên bố Đạo Lăng Thiên Tông thái độ.

Thật là điểm này, nhưng cũng đồng dạng có thể trở thành bị công kích lấy cớ.

Chỉ tiếc, Ninh Giang lại hiển nhiên chưa cùng hắn tiếp tục nói nhảm ý tứ.

"Từ Hàng, không cần nhiều lời, trước tiên đem thánh nữ cùng ta tam tông đệ tử phóng xuất, bằng không, liền không cần đàm luận."

Mặc cho ngươi vô cùng dẻo miệng, ta chỉ lấy thực lực tuyệt đối nghiền ép, đây cũng là Ninh Giang thái độ!

Tam đại thiên tông tới đông đủ, trừ phi là Thông Thiên Ma Quân phục sinh, bằng không, ai có thể ngăn trở?

Có dạng này thực lực tuyệt đối tại, hà tất cùng đối phương nói nhảm.

Đây cũng là trực tiếp nhất lấy thế đè người.

"Ninh tông chủ, xem ra là thật muốn cá chết lưới rách."

Bình tĩnh nhìn lấy Ninh Giang, Từ Hàng đại sĩ bình tĩnh nói rằng, "Ninh tông chủ có thể không quan tâm thánh nữ sinh tử, thật là cũng có thể thay Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung làm chủ sao?"

Cái này một lời khả năng liền rất tru tâm!

Trước đó, Ninh Giang lấy tư thái cường thế, trực tiếp chém giết Trương

Thần Diễm, chính là bày ra một bộ cự tuyệt đàm phán tư thế đến, nỗ lực bức bách Đại Càn Vương Triều đi vào khuôn khổ.

Thật là, bây giờ Từ Hàng đại sĩ đứng ra, khả năng liền hoàn toàn không phải Trương Thần Diễm có khả năng bằng được.

Muốn giết Từ Hàng đại sĩ, khả năng liền quá khó khăn.

Huống chi, đối phương bây giờ vẫn còn ở vương thành trong đại trận.

Hơn nữa, câu nói kia nói rất đúng, tam đại thiên tông mặc dù dắt tay nhau mà đến, nhưng là phải nói thật đồng tâm hiệp lực, vậy thì chỉ là vớ vẩn.

Phải biết, thượng cổ cấm địa đánh một trận, tam đại thiên tông thiên tài, vốn là tử thương thảm trọng, bây giờ bị vây ở trong vương thành, một dạng đều là các tông tinh nhuệ, nếu là thật chết ở trong Vương Thành, chính là lấy tam đại thiên tông súc tích, sợ là sẽ phải đối mặt nhân tài đứt gãy nguy hiểm.

Quan trọng hơn là, cho tới hôm nay mới thôi, người trong ma đạo, cũng đều còn không có lộ diện đâu a!

Nếu thật là cùng Đại Càn Vương Triều liều mạng một cái cá chết lưới rách, chẳng phải là không duyên cớ tiện nghi những cái kia ma đạo cao thủ.

Cái giá này, ai lại gánh vác?

"Từ Hàng, ngươi dám!"

"A di đà phật!"

"Phật Tổ từ bi, cũng có kim cương trừng mắt!" Chắp tay trước ngực, Từ

Hàng đại sĩ vẻ mặt trách trời thương dân dáng dấp mở miệng nói.

". . ."

Một câu nói này, nhưng là nhất thời đem Ninh Giang ế không nhẹ.

Vô luận ngoài miệng dù nói thế nào không quan tâm, hắn thì như thế nào có thể thật không quan tâm Vân Mộng Chân chết sống.

Sợ ném chuột vở đồ!

Không thể không nói, trước đó để cho Vân Mộng Chân bước vào vương thành đi ngăn cản Từ Hàng đại sĩ Thủy Lục Đại Hội, thật sự là một cái nét bút hỏng.

Chỉ là, khi đó, thì như thế nào có thể nghĩ đến, tại có Mã Minh Trạch vị này thái thượng trưởng lão tọa trấn tình huống dưới, lại vẫn liền tự bảo vệ mình đều làm không được.

Mặc dù còn không rõ ràng lắm, trước đó đến phát sinh cái gì, thế nhưng dùng đầu ngón chân muốn, cũng biết, bên trong tất nhiên thiếu không Diệp Huyền thủ bút, bằng không, chỉ bằng Từ Hàng một cá nhân, còn không có bản sự kia chém giết Mã Minh Trạch.

"Để cho Diệp Huyền đi ra!"

Mắt thấy cục diện có cứng đờ khuynh hướng, Thái Cực Đạo chưởng giáo chân nhân rốt cục nhịn không được chen lời nói.

Mặc dù từ nhìn bề ngoài, Từ Hàng mới là Hóa Hư cường giả, bây giờ cũng là Đại Càn Vương Triều quốc sư, nhưng trên thực tế, tất cả mọi người rất rõ ràng, Diệp Huyền mới là chuyện này hạch tâm.

Rất nhiều chuyện, cũng chỉ có Diệp Huyền đàm luận, mới có bay lượn

chỗ trống.

"A di đà phật!"

Lắc đầu, Từ Hàng đại sĩ nhẹ giọng nói, "Diệp Huyền đại sư sớm đã không để ý tới tục sự, việc này từ bần ni toàn quyền quyết định, chư vị có lời gì, đối bần ni nói là được."

"Ngươi?"

Nghe nói như thế, tất cả mọi người không khỏi hơi nghi hoặc một chút.

Diệp Huyền đem Từ Hàng đại sĩ đẩy ra không khó lý giải, nhưng nếu nói, hết thảy đều từ Từ Hàng đại sĩ tới quyết định, cũng có chút khó có thể khiến người khác tin tưởng.

"Đã như vậy, có điều kiện gì, ngươi trực tiếp nói đi."

Thật sâu xem Từ Hàng đại sĩ liếc mắt, Tiên Du Kiếm Cung chưởng giáo chân nhân cũng theo mở miệng nói.

Nhắc tới cái này, Từ Hàng đại sĩ cũng không khỏi có chút đau đầu!

Quỷ muốn cùng các ngươi đàm luận a!

Nếu là có khả năng, nàng hận không thể Diệp Huyền chính mình đi ra giải quyết đâu, nhưng hôm nay, những phiền toái này cũng không nghi ngờ đều đắp đến trước mặt nàng.

Bết bát hơn đúng, nàng vẫn không thể tùy tiện ra điều kiện liền dàn xếp ổn thỏa.

Diệp Huyền để cho nàng đi ra, chính là muốn làm tức giận tam đại thiên tông, đem đối phương dẫn vào vương thành, điểm này, nàng so bất luận

kẻ nào đều biết.

"A di đà phật!"

Nhẹ tuyên một tiếng phật hiệu, Từ Hàng đại sĩ chậm rãi mở miệng nói, "Truyền giáo sự tình, cùng tam đại thiên tông không quan hệ! Bần ni nên vì phật đạo tranh một chỗ cắm dùi, từ nay về sau, tam đại thiên tông không được nhằm vào Phật Môn đệ tử!"

Cứ việc đã sớm đoán được Từ Hàng đại sĩ yêu cầu, có thể nghe thế, Ninh Giang nhưng không khỏi vẫn là nhíu nhíu mày.

Thành thật mà nói, chuyện này, nếu như tự mình thương nghị, tam đại thiên tông chưa chắc không thể bằng lòng.

Dù sao, bây giờ ma đạo phục hưng, cho dù là tam đại thiên tông cũng căn bản không đè ép được, loại tình huống này, nhiều hơn nữa một cái phật đạo cũng không cái gì không thể tiếp thu.

Thật là, bây giờ Từ Hàng đại sĩ lại ngay trước nhiều người như vậy mặt đưa ra, không thể nghi ngờ là đang ép tam đại thiên tông nhượng bộ.

Bằng lòng điều kiện này cũng không khó, thật là giả sử, để cho người ta vì vậy cho rằng tam đại thiên tông nhận túng, bị bức lui co lại, khả năng liền có một chuyện khác.

Trong lúc này then chốt, hắn không tin Từ Hàng đại sĩ nhân vật như vậy hội không rõ.

Nhưng dù cho như thế, Từ Hàng đại sĩ lại hay là cố ý nói như thế. . . Đây là, căn bản liền không muốn nói?

Tựa hồ cũng không để ý tới người khác nghĩ như thế nào, Từ Hàng đại sĩ tiếp tục nói, "Còn có, từ nay về sau, tam đại thiên tông đệ tử, không được

lại tự ý bước vào Ung châu nửa bước! Chỉ cần tam đại thiên tông có thể bằng lòng bần ni điều kiện, bần ni cam đoan, thánh nữ cùng tam đại thiên tông đệ tử, đều có thể không phát hiện chút tổn hao nào ly khai vương thành."

"Điều đó không có khả năng!"

Lần này không cần Ninh Giang hồi đáp, Thái Cực Đạo chưởng giáo chân nhân, liền trực tiếp một tiếng cự tuyệt.

Đây quả thực là tại trần trụi đánh tam đại thiên tông khuôn mặt!

Nếu như bằng lòng điều kiện như vậy, tam đại thiên tông về sau, tiện lợi thật không có khuôn mặt lại nói mình là chính đạo nhân tài kiệt xuất, thống lĩnh thiên hạ đạo môn.

"Đã như vậy. . . Vậy liền không có gì có thể đàm luận!"

Lắc đầu, Từ Hàng đại sĩ bình tĩnh nói rằng, "Bần ni cũng cho ba vị nửa ngày thời gian suy nghĩ, hòa hay chiến, cũng xin ba vị tông chủ tự động quyết đoán!"

Nói xong những lời này, Từ Hàng đại sĩ trực tiếp tự lạc xuống dưới, lại không cùng đối phương nói chuyện với nhau.

Nửa ngày!

Cái này vốn là bọn hắn nói ra bức bách Đại Càn Vương Triều đi vào khuôn khổ uy hiếp, nhưng không nghĩ bây giờ ngược lại bị Từ Hàng đại sĩ dùng để uy hiếp ngược lại bọn hắn.

Ngông cuồng như thế, xác thực để bọn hắn có chút phẫn nộ.

Thật là, thật muốn đánh vào vương thành, đây cũng không phải là thả

một đôi lời ngoan thoại sự tình, đảm nhiệm dù ai cũng không cách nào đơn giản quyết đoán.

Dù sao, bây giờ cũng không có vị kia Đạo Lăng bất bại Đạo Lăng Thánh Nữ, thực lực suy sụp, mới là đối phương có can đảm tam đại thiên tông gọi nhịp chỗ căn nguyên.

Trong lúc nhất thời, ba vị này chưởng giáo chân nhân, sắc mặt không khỏi đều tùy theo âm trầm xuống.

Một cái Từ Hàng không đáng để lo, thật là, Diệp Huyền đại sư trấn thủ vương thành, lại phối hợp Từ Hàng thực lực, khả năng liền để cho người ta không thể không do dự.

Huống chi, thật đến vạn bất đắc dĩ thời điểm, đối phương còn có một tay cá chết lưới rách điên cuồng, thật muốn bả tam đại thiên tông bị bắt đệ tử toàn bộ giết, đó mới thực sự là chuyện cười lớn.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 912: Hư giả thực chi?

"Quốc sư, dạng này có phải hay không quá cường ngạnh?"

Từ Hàng đại sĩ vừa trở về, hoàng đế liền dẫn đầu chào đón, có chút lo lắng hỏi.

"Binh pháp có nói, hư giả thực chi, thực giả hư chi. Bệ hạ, ta cho rằng quốc sư làm không sai, chúng ta càng là cường ngạnh, bọn hắn liền càng không dám xằng bậy."

Hơi hơi ôm quyền, Định Viễn Hầu trầm giọng mở miệng nói.

"A di đà phật!"

Nhẹ tuyên một tiếng phật hiệu, Từ Hàng đại sĩ nhưng chưa đáp lại.

Ngay tại lúc đó, vương thành ở ngoài, tam đại thiên tông người cũng rốt cục ngồi vào cùng nhau thương nghị.

Mặc dù trước đó đứng ra là tam đại thiên tông chưởng giáo chân nhân, nhưng lại cũng không có nghĩa là, lần này cũng chỉ tới đây ba vị chưởng giáo chân nhân, các tông thật đều mang không ít trưởng lão đồng hành.

"Từ Hàng phản ứng có chút kỳ quái, tựa hồ là tại cố ý dẫn chúng ta động thủ."

Hơi hơi nhíu mày, Thái Cực Đạo chưởng giáo chân nhân mở miệng nói.

"Từ Hàng không đáng để lo, có thể Diệp Huyền cũng rất phiền phức. . . Người này xưa nay gian xảo, hơn nữa tri giao khắp thiên hạ, cùng ma đạo cũng nhiều có liên hệ, sợ là sợ, hắn nhân cơ hội cấu kết ma đạo, dẫn

chúng ta vào cái tròng."

Lắc đầu, Ninh Giang trầm giọng đáp.

Đạo Lăng Thiên Tông cùng Đại Càn Vương Triều tiếp xúc là tối đa, đối với Diệp Huyền, hắn tự nhiên cũng so người khác càng nhiều vài phần giải.

Đời trước thánh nữ mất đi trước đó, đã từng căn dặn, đơn giản không nên trêu chọc Diệp Huyền.

Tựa hồ Diệp Huyền muốn so với nhìn bề ngoài đến đáng sợ hơn.

Trước đó Đạo Lăng sơn trận chiến kia, cũng đồng dạng nói rõ điểm này.

"Nhất định phải muốn biết rõ ràng, hắn đến tột cùng muốn làm gì!"

Khẽ vuốt cằm, Tiên Du Kiếm Cung chưởng giáo chân nhân phụ họa nói, "Tới mức này, cũng đều không được giấu giếm, chúng ta các tông, ai tại trong vương thành, còn không có mấy cái đệ tử? Để bọn hắn đem tin tức tìm hiểu rõ ràng đi."

Tam đại thiên tông cùng Đại Càn Vương Triều ở giữa, thật ít nhiều đều có một ít liên hệ, chôn ở trong vương thành một ít thám tử, cũng là chuyện đương nhiên sự tình.

Liền lấy Tiên Du Kiếm Cung mà nói, trước đây Ngô Tuyết Tùng vị hoàng tử kia, còn kiêm nhiệm Thanh Châu phủ chủ, không phải cũng cũng là Tiên Du Kiếm Cung đệ tử.

"Đợi một chút!"

Trong mắt hiện lên một tia tinh mang, Thái Cực Đạo chưởng giáo chân nhân tiếp lời nói, "Theo ta được biết, Bạch Nhạc đã ở trong vương thành.

. . Ninh tông chủ, vì sao không thử liên lạc một chút hắn?"

Sắc mặt có chút khó coi, Ninh Giang mãnh mẽ vẫy vẫy tay áo, "Bổn tông cùng cái kia tiểu ma đầu có quan hệ gì?"

Nhún nhún vai, chứng kiến Ninh Giang mãnh liệt như vậy phản ứng, Thái Cực Đạo chưởng giáo chân nhân, cũng không nhắc lại, chỉ là trong mắt lại khó tránh khỏi vẫn là lộ ra vài phần vẻ mỉa mai.

... . . .

"Bạch Nhạc, ngươi nói thật với ta, ngươi đến tột cùng còn biết chút gì?"

Trở lại Diệp phủ, thư sinh thậm chí cố ý đẩy ra thợ rèn bọn hắn, lúc này mới tìm được một cái cùng Bạch Nhạc một chỗ cơ hội, trầm giọng hỏi.

"Tiền bối đây là ý gì?"

Hơi chậm lại, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi ngược lại.

Đè thấp vài phần thanh âm, thư sinh nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt nói rằng, "Thợ rèn bọn hắn không biết, thế nhưng ta nhưng là mơ hồ biết rõ, bí tàng không gian vốn là chủ nhân, cho dù là Hóa Hư cường giả, tại bí tàng không gian bên trong, cũng không khả năng giết chết chủ nhân."

So với việc ba người hắn, hiển nhiên thư sinh biết rõ muốn càng nhiều hơn một chút.

Đây cũng là trước đây, ở trong hoàng cung, hắn nhận thấy được Diệp Huyền đại sư khả năng xảy ra ngoài ý muốn, nhưng trên thực tế, lại cũng không là quá lo lắng, thậm chí có lúc rỗi rãi chống đối vị hoàng đế kia bệ hạ nguyên nhân vị trí.

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi thầm than một tiếng, đều không đơn giản a!

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc khẽ lắc đầu, nhẹ giọng nói, "Tai nghe là giả, mắt thấy mới là thật! Nhìn không thấy, liền đều không đếm."

Nghe được Bạch Nhạc một câu nói này, thư sinh nhất thời thở ra một hơi thật dài!

Mặc dù Bạch Nhạc cũng không nói gì rất thẳng bạch, nhưng là lại cũng đã đủ đủ để cho hắn hiểu được bên trong hàm nghĩa.

Chỉ cần Diệp Huyền đại sư an toàn, sự tình khác, liền đều không là vấn đề.

"Bạch công tử, Diệp gia nhị gia cầu kiến!"

Trong lúc nói chuyện, nhất thời có hạ nhân hồi đưa tin.

"Là tới tìm tiền bối." Nhếch miệng lên một nụ cười, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

Ở trong hoàng cung, thư sinh cường ngạnh cự tuyệt cùng Diệp gia cộng chưởng vương thành đại trận đề nghị, cũng làm cho Diệp gia càng phát ra bất an, tự nhiên liền ngồi không yên.

"Vậy cũng chưa chắc!"

Biết được Diệp Huyền đại sư không việc gì, thư sinh hiển nhiên ung dung rất nhiều, nhịn không được trêu ghẹo nói, "Ta còn phải một lần nữa khống chế vương thành đại trận, những thứ này không quan hệ sự tình, ngươi đi xử lý liền tốt."

". . ."

Thoáng do dự một chút, Bạch Nhạc lập tức cười lạnh nói, "Lạnh nhạt thờ ơ hắn đi, không cần để ý."

.. .

Tam đại thiên tông cùng Từ Hàng đại sĩ cho ra đều là nửa ngày thời gian.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ vương thành cuồn cuộn sóng ngầm.

Không rõ chân tướng người, nghĩ hết biện pháp tìm hiểu tin tức, những cái kia giấu ở trong vương thành các tông đệ tử, nghĩ hết biện pháp đem tin tức truyền trở về.

Trừ cái đó ra, còn có Ngự Lâm Quân người, không ngừng đàn áp, duy trì trật tự, đuổi bắt rải lời đồn người.

Qua nhiều năm như vậy, toàn bộ vương thành, tựa hồ cũng không có náo nhiệt như thế qua.

Không chỉ là Diệp gia, trên thực tế, toàn bộ vương thành sở hữu gia tộc, đủ loại thế lực, bây giờ cũng đều tại tận lực tìm hiểu tin tức, hướng mỗi người lựa chọn thế lực dựa.

Mặc dù bí tàng không gian sự tình là bí mật, cuối cùng đến tột cùng phát sinh cái gì, không ai biết rõ, thật là trước đó, tại Đại Từ Ân Tự phát sinh tất cả, nhưng là rõ ràng, chỉ bằng những thứ này, cũng đã đủ để cho người làm ra rất nhiều phán đoán.

... . .

Nhiều nhất một cái canh giờ thời gian, tam đại thiên tông liền mỗi người đạt được mình muốn tin tức.

"Diệp Huyền không có ở đây vương thành!"

Ba vị chưởng giáo chân nhân lần nữa chạm mặt thời điểm, liền rất dễ dàng tính ra kết quả này.

Trong lúc nhất thời, trong mắt ba người cũng không khỏi hiện lên một tia tinh mang.

Vô luận Diệp Huyền vì sao không có ở đây vương thành, chỉ cần Diệp Huyền không có ở đây, cái này vương thành, liền không có gì có thể sợ.

Vấn đề duy nhất ở chỗ. . . Làm sao cam đoan đối phương sẽ không tức nước vỡ bờ!

Trong lúc nhất thời, hai người khác ánh mắt liền lần nữa rơi vào Ninh Giang trên người.

Lần này từ vương thành nhận được tin tức bên trong, có một cái trọng yếu phi thường.

Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ, cùng Bạch Nhạc ở giữa, cũng không phải thật đã triệt để quyết liệt, tương phản, còn có rất cảm giác sâu sắc tình.

Như vậy, Bạch Nhạc dĩ nhiên là liền được có thể lợi dụng, hoặc có lẽ là, chí ít có thể lấy tranh thủ.

Thượng cổ cấm địa bên trong, Bạch Nhạc vì Vân Mộng Chân không tiếc hi sinh chính mình tình cảnh, vẫn như cũ rõ mồn một trước mắt.

Kể từ đó, nói với Bạch Nhạc coi như nội ứng, giải cứu Vân Mộng Chân, liền chưa chắc là không có khả năng sự tình.

... . . .

"Thanh châu cố nhân tới thăm, cầu kiến Bạch phủ chủ!"

Diệp phủ ngoài cửa, thanh niên đơn giản liền gõ khai phủ môn, nhìn thấy Bạch Nhạc.

Đương nhiên, cái này cái gọi là cố nhân, Bạch Nhạc cũng không nhận ra.

Chỉ là, đối phương bước vào trong phủ sau đó, trên người lộ ra khí tức, cũng đã đủ để cho Bạch Nhạc minh bạch đối phương thân phận.

Thậm chí không đợi Bạch Nhạc đặt câu hỏi, thanh niên kia tiện lợi tức hướng về Bạch Nhạc cúi đầu.

"Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, Vũ Cương gặp qua Bạch phủ chủ!"

Đạo Lăng Thiên Tông!

Nhìn đối phương, Bạch Nhạc con ngươi hơi hơi co rụt lại, trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái thâm thúy chi sắc.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 913: Ngạnh hám vương thành đại trận

"Bạch mỗ cùng ngươi Đạo Lăng Thiên Tông ở giữa, tựa hồ không có giao tình gì đi."

Nhìn lấy Vũ Cương, Bạch Nhạc bình thản mở miệng nói.

"Bạch phủ chủ cùng bổn tông tự nhiên không có giao tình gì, thật là. . . Thánh nữ đâu?"

Bị Đạo Lăng Thiên Tông chọn kỹ lựa khéo đi ra, không có chỗ nào mà không phải là xuất sắc nhất nhân vật, đây cũng là Đạo Lăng Thiên Tông súc tích.

"Ta ta cũng không gạt Bạch phủ chủ, mười năm này tới nay, ta vẫn luôn nằm vùng ở trong vương thành, Đại Từ Ân Tự trận chiến kia, ta cũng là tận mắt nhìn thấy! Bạch phủ chủ cùng thánh nữ cảm tình, thật khiến cho người ta ước ao."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Vũ Cương thẳng thắng nói, "Bây giờ, tam đại thiên tông giá lâm vương thành, trước đó cùng Từ Hàng đại sĩ đã gần như đàm phán không thành, tầm nửa ngày sau, có thể liền có đánh một trận! Bổn tông tự nhiên không quan tâm Đại Càn Vương Triều phản công, thật là. . . Thánh nữ an toàn, lẽ nào Bạch phủ chủ cũng không quan tâm sao?"

Thần sắc vẫn như cũ có chút nhạt, Bạch Nhạc bình tĩnh đáp, "Các ngươi nếu là quả thật quan tâm thánh nữ, liền nên bằng lòng Từ Hàng đại sĩ yêu cầu, dùng hòa bình phương thức, hóa giải trước mắt tình thế nguy hiểm, mà không phải tới theo ta nói mấy cái này."

"Đối với bổn tông mà nói, thánh nữ an nguy, tự nhiên cao hơn tất cả! Thật là. . . Bây giờ tại vương thành bên ngoài, lại không cũng chỉ có bổn tông!" Vũ Cương lắc đầu, trầm giọng nói rằng, "Chúng ta cũng không cần Bạch phủ chủ tham gia tam đại thiên tông cùng Đại Càn Vương Triều trong tranh đấu, chỉ cần Bạch phủ chủ có thể dành cho chúng ta một điểm trợ giúp, bảo hộ thánh nữ an toàn, liền đủ đủ."

"Một trận chiến này, vô luận thắng bại, Bạch phủ chủ đều có thể sống chết mặc bây!"

Không thể không nói, Vũ Cương xác thực rất có đàm phán thiên phú, ngay từ đầu liền vững vàng đem quyền chủ động nắm ở trong tay mình.

Ước chừng yên lặng một chén trà thời gian, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi lắc đầu nói, "Ta cam đoan không được thánh nữ an toàn."

"Thánh nữ bây giờ bị nhốt địa phương, căn bản không có người có thể tiếp cận. . . Ta cũng không được!" Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói.

... ...

"Cự tuyệt?"

Đạt được Vũ Cương truyền hồi tin tức, Ninh Giang không khỏi gắt gao nhíu mày.

Kết quả này, là hắn cũng thật không ngờ.

Mặc dù hắn chán ghét tại Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc cái kia cái gọi là cảm tình, thật là tại quyền lợi trước mặt, hắn cũng không quan tâm tạm thời lợi dụng một chút phần cảm tình này, chỉ là không nghĩ tới, dĩ nhiên y nguyên vẫn là bị Bạch Nhạc cự tuyệt.

"Bất quá, cái này cũng chưa hắn là chuyện xấu."

Trong mắt hiện lên một tia tinh mang, Thái Cực Đạo chưởng giáo chân nhân chậm rãi mở miệng nói.

"Diệp Huyền đối Bạch Nhạc coi trọng, có thể nói là thiên hạ đều biết. . . Nếu như Diệp Huyền tại trong vương thành, Bạch Nhạc không có khả năng vô pháp tiếp cận Vân Mộng Chân! Nói như vậy, cũng có thể xác định, Diệp Huyền xác thực không có ở đây vương thành bên trong."

Giựt giây Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử đi tìm Bạch Nhạc, thật bản thân sẽ không có ôm Bạch Nhạc hội bằng lòng ý niệm trong đầu.

Ở mức độ rất lớn, cái này bản thân liền là một lần dò xét, hơn nữa, đã được đến muốn kết quả.

Nếu như trực tiếp hỏi Bạch Nhạc, Diệp Huyền có hay không tại trong vương thành, coi như Bạch Nhạc nói bọn hắn cũng chưa chắc dám tin.

Có thể dùng loại này nói bóng nói gió phương thức, suy đoán ra tới kết quả, độ tin cậy liền muốn cao nhiều.

"Vậy thì. . . Động thủ đi!"

Ngẩng đầu, Ninh Giang chậm rãi mở miệng nói.

"Một khi phá trận, ta đi ngăn chặn Từ Hàng, các ngươi một cái đi tìm bị nhốt đệ tử, một cái khác trực tiếp xông vào hoàng cung, bắt lại vị hoàng đế kia, trực tiếp ép hỏi hạ lạc!"

Ba vị Hóa Hư cường giả cường đại, tuyệt đối vượt quá tưởng tượng.

Cái gọi là bó tay bó chân, thật ở mức độ rất lớn, đều chẳng qua là bọn hắn cố ý lộ cho đối phương kẽ hở mà thôi.

Chỉ cần đạt được mang tính then chốt tin tức, cũng đã đủ đủ để bọn hắn động thủ.

Mặc dù Từ Hàng thái độ rất cứng rắn, nhưng trên thực tế, ai cũng rõ ràng, Từ Hàng bất quá là vừa mới đến vương thành mà thôi, đối Đại Càn Vương Triều cũng căn bản không có khả năng có cái gì lòng trung thành.

Thật đến cuối cùng, Từ Hàng lựa chọn, sợ rằng tuyệt đối không phải giết chết tam đại thiên tông đệ tử, cùng đối phương liều cái đồng quy vu tận, mà là trực tiếp chạy trốn!

Dù sao, đối Từ Hàng đại sĩ tới chỗ, Nam Hải mới là nàng căn cơ.

Thật làm tức giận tam đại thiên tông, đến lúc đó, bước vào Nam Hải, biến mất Phổ Đà sơn truyền thừa uy hiếp, khả năng liền không chỉ có chỉ là uy hiếp.

Không cần hoài nghi, bị làm tức giận tam đại thiên tông, tuyệt đối có thực lực này.

... ...

Ùng ùng!

Thời gian mới vừa mới qua đi hai canh giờ, trời còn chưa tối hạ xuống, tam đại thiên tông chưởng giáo, liền đồng thời xuất thủ, lấy thực lực kinh khủng, ngạnh hám vương thành đại trận!

Trong tích tắc, khủng bố kim quang đâm thủng thiên địa, phảng phất toàn bộ thế giới đều chỉ còn lại cái này một loại nhan sắc.

Toàn bộ vương thành run lẩy bẩy, giống như là một trận động đất một dạng, người thường thậm chí ngay cả đứng cũng không vững.

Trong vương thành tu hành giả, giờ khắc này, càng là hù dọa khuôn mặt đều bạch.

Bọn hắn so bất luận kẻ nào đều biết, dạng này động tĩnh ý vị như thế nào.

Gần từ ngàn năm nay, vương thành chưa từng có gặp qua uy hiếp gì, cho dù là ngẫu nhiên có một hai đui mù ma đầu tại vương thành tác loạn, vương thành cấm chế áp chế dưới, cũng đủ để đơn giản nghiền ép thủ thắng.

Nhưng hôm nay, nhưng là ba vị Hóa Hư cường giả đồng thời xuất thủ, ngạnh hám vương thành đại trận, dạng này lực lượng, đủ để khiến bất luận kẻ nào bị run rẩy.

"Phốc!"

Cơ hồ là trong nháy mắt, thư sinh trong miệng liền đột nhiên phun ra một búng máu.

Bây giờ vương thành đại trận từ hắn chưởng khống, một khi gặp công kích, hắn tự nhiên cũng sẽ trước tiên lọt vào đại trận phản phệ.

Cứ việc, vương thành đại trận đã hóa giải được đại bộ phận lực lượng, có thể trong chớp nhoáng này phản phệ, cũng y nguyên vẫn là để cho hắn mắt tối sầm lại, có một loại thiên toàn địa chuyển cảm giác, cả người khó khống chế run rẩy.

Quá mạnh mẽ!

Nếu như một vị Hóa Hư cường giả xuất thủ, hắn có thể còn có thể nỗ lực chống đỡ, thật là ba người đồng loạt ra tay, cũng đã vượt xa khỏi hắn có khả năng thừa nhận phạm trù.

Trừ phi là Diệp Huyền đại sư tự mình thao túng đại trận, bằng không, không ai có thể đỡ kinh khủng như vậy công kích!

"Tiền bối!"

Cảm thụ được đại trận bị công kích trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền trực tiếp bay đến thư sinh bên người.

"Trăm hơi thở!"

Ngẩng đầu, thư sinh trầm giọng nói rằng, "Vương thành đại trận tối đa còn có thể kiên trì trăm hơi thở thời gian. . . Không cần phải để ý đến ta, đi làm ngươi muốn làm sự tình!"

Nghe được ngươi thư sinh lời nói, Bạch Nhạc trong lòng hơi hơi trầm xuống, nhưng lại đúng là vẫn còn dùng chút sức gật đầu.

Công kích này tới quá đột ngột, thế cho nên Bạch Nhạc đến nay đều không phản ứng kịp, tại mình đã minh xác cự tuyệt tình huống dưới, tam đại thiên tông vì sao còn dám kiên quyết như thế xuất thủ.

Bất quá, này cũng đã không trọng yếu.

Cái này chính là Diệp Huyền đại sư muốn kết quả, Bạch Nhạc cũng không lo lắng những thứ này.

Thật là, hắn lại như cũ không yên lòng Vân Mộng Chân!

Một khi Diệp Huyền đại sư lộ diện, liền tất nhiên sẽ có một trận chân chính ác chiến, đến lúc đó, sẽ có bao nhiêu người bị tác động đến, Bạch Nhạc cũng không dám khẳng định.

Tối trọng yếu là, đến lúc đó Vân Mộng Chân, sẽ làm ra thế nào lựa chọn?

Vô luận như thế nào, hắn nhất định phải nhanh nhìn thấy Vân Mộng Chân, mới có thể an tâm.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc chợt gia tốc, cả người trực tiếp hướng về hoàng cung phương hướng bay đi.

Kịch liệt tiếng oanh minh không ngừng vang lên, cho dù là Bạch Nhạc, tại loại này trùng kích phía dưới, đều có chút khó có thể ổn định thân hình, chớ đừng nói chi là người khác, toàn bộ vương thành, bây giờ đều triệt để rơi vào trong hỗn loạn.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 914: Ma đạo nhúng tay

Thư sinh nói trăm hơi thở thời gian, nhưng trên thực tế, hắn lại y nguyên vẫn là đánh giá thấp đối phương thực lực.

Ba vị Hóa Hư cường giả toàn lực ứng phó công kích phía dưới, mặc dù hắn đem hết toàn lực, cũng vẻn vẹn chỉ là ngăn trở không đến năm mươi hơi thở thời gian, thậm chí không đến mong muốn thời gian phân nửa.

Không có Diệp Huyền đại sư chủ trì, vương thành đại trận, cũng bất quá chỉ là một cái cái thùng rỗng, thiếu khuyết cốt lõi nhất linh hồn.

Trên không bên trong truyền đến cái kia một tiếng thanh thúy vỡ vụn thanh âm, bao phủ tại vương thành phía trên kim quang triệt để tan vỡ thời điểm, Bạch Nhạc thậm chí mới vừa chạy tới hoàng cung bên cạnh, căn bản không tới kịp bước vào bên trong.

Theo sát, sau một khắc, Bạch Nhạc liền cảm nhận đến một cổ khủng bố lực áp bách đập vào mặt, hai màu đen trắng trên không trung ngưng tụ thành một cái đồ án thái cực, trực tiếp áp hướng trong hoàng thành, Càn Thanh Cung vị trí.

Quá nhanh, nhanh đến thậm chí Bạch Nhạc đều phản ứng không kịp nữa, đối phương cũng đã rơi vào Càn Thanh Cung bên trong!

Thái Cực Đạo chưởng giáo chân nhân!

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc tiện lợi tức phản ứng kịp, cũng đồng thời bỏ đi chạy tới ý niệm trong đầu.

Bây giờ loại tình huống này, Thái Cực Đạo chưởng giáo hiển nhiên là hướng về phía vị hoàng đế kia bệ hạ đi, Bạch Nhạc cũng không hứng thú

đi vì hắn ngăn cản tai họa, huống chi, cho dù là muốn ngăn cản, Bạch Nhạc cũng không cho rằng, mình có thể chống đỡ được vị kia chưởng giáo chân nhân.

Cơ hồ là đồng thời, Từ Hàng đại sĩ thân ảnh cũng xuất hiện ở không trung, cái kia một vòng phật quang bao phủ xuống, chỉ là còn chưa tới cùng bao phủ Càn Thanh Cung, trực tiếp từ bị lau một cái khủng bố kiếm quang chém vỡ!

Một màn kia kiếm quang, phảng phất quán triệt thiên địa, xé rách trời cao!

Ninh Giang!

Vẻn vẹn liếc một cái, thậm chí đều không thấy rõ người, Bạch Nhạc cũng đã nhận ra đối phương thân phận.

Đạo Lăng thiên hạ!

Mặc dù thực lực còn thua xa trước đây Đạo Lăng Thánh Nữ, có thể Ninh Giang thực lực, nhưng cũng đồng dạng có thể nói kinh diễm, Nhất Kiếm Hoành Không, liền có vô địch phong thái.

"Từ Hàng, có dám cùng bản tọa đánh một trận?"

"Kết trận!"

Cũng ngay lúc đó, nhốt tam đại thiên tông đệ tử cung điện, cũng đồng dạng bị tìm được, Tiên Du Kiếm Cung chưởng giáo cũng đồng thời chạy tới, một kiếm hung hăng chém xuống đi.

Những cái kia hoàng gia cung phụng, hầu như toàn bộ đều thủ tại chỗ này, trong nháy mắt kết trận.

Những thứ này đệ tử, hầu như chính là Đại Càn Vương Triều cùng đối đàm phán duy nhất lợi thế, loại tình huống này, những thứ này hoàng gia cung phụng, tự nhiên là liều mạng bảo hộ.

Chín vị hoàng gia cung phụng đồng thời kết trận xuất thủ, uy lực cũng đồng dạng kinh thiên động địa!

Dù cho là đối mặt Tiên Du Kiếm Cung chưởng giáo chân nhân, một kiếm này, dĩ nhiên cũng ngạnh sinh sinh vẫn bị đở được.

Chỉ là làm giá, những thứ này hoàng gia cung phụng, nhưng là không khỏi đồng thời phun ra một búng máu, toàn bộ cung điện cũng đồng thời hóa thành một vùng phế tích.

Những cái kia bị giam lỏng ở chỗ này đệ tử, trong mắt nhất thời lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, mặc dù bây giờ bọn hắn đều bị phong bế Tinh Hải, thậm chí bên người còn có tinh nhuệ Ngự Lâm Quân uy hiếp, nhưng lại vẫn như cũ vô pháp che lấp trong mắt bọn họ hưng phấn.

"Dừng tay cho ta! Trần Ngự Phong, ngươi nếu dám động thủ nữa, lão phu liền tự bạo Tinh Hải, mang theo các ngươi những thứ này đệ tử đồng quy vu tận!"

Dẫn đầu lão cung phụng khuôn mặt trắng như tờ giấy, khàn cả giọng quát lên.

Ngay tại lúc đó, hắn Tinh Hải cũng đồng thời đem tất cả mọi người bao phủ đi vào.

Đây cũng là hắn quyết tâm!

Bản thân liền là Tinh Hải đỉnh phong cường giả, tại đã trước một bước phóng xuất ra Tinh Hải tình huống dưới, đối phương muốn giết hắn dễ dàng, có thể muốn ngăn cản hắn tự bạo Tinh Hải khả năng liền không dễ

dàng như vậy.

Trong tích tắc, Tiên Du Kiếm Cung chưởng giáo chân nhân sắc mặt liền có chút khó coi.

"Đỗ sư đệ!"

Con mắt hơi hơi nheo lại, cơ hồ là đồng thời, hắn cũng giống vậy nhận ra đối phương thân phận.

Thân là Tiên Du Kiếm Cung chưởng giáo chân nhân, trên đời này biết rõ tên hắn người đã không nhiều, có thể trước mặt lão giả này, lại hiển nhiên chính là bên trong một trong!

Đạo lý rất đơn giản, vị này Đại Càn Vương Triều hoàng gia cung phụng, bản thân liền là xuất từ Thái Cực Đạo, chỉ là năm đó liền phản bội tông môn mà thôi!

Qua nhiều năm như vậy, hắn vẫn luôn cho rằng đối phương đã sớm chết, lại không nghĩ rằng, dĩ nhiên hội gặp lại ở nơi này!

Hơn nữa, vừa thấy mặt, chính là tại loại cục diện này phía dưới.

"Trần Ngự Phong, từ lúc ba trăm năm trước, ta cũng đã phản bội Tiên Du Kiếm Cung, sư đệ hai chữ, không cần nhắc tới!"

Sắc mặt có chút âm trầm, lão giả kia lạnh giọng nói rằng.

Thở dài một tiếng, Trần Ngự Phong chậm rãi mở miệng nói, "Đỗ Duyên Trạch, coi như ngươi phản bội tông môn, đều cũng nên có chút hương khói tình mới là, lấy bọn tiểu bối này tính mệnh tới uy hiếp ta, ngươi không cảm thấy quá đáng thẹn sao?"

"Đáng thẹn?" Nghe vậy, Đỗ Duyên Trạch nhất thời cười ha hả, cười ra

nước mắt loại kia.

"Trần Ngự Phong, các ngươi ban đầu là làm sao đối ta, lẽ nào ngươi quên sao?"

"Từ ta bước ra Tiên Du Kiếm Cung ngày đó, ta liền tự nói với mình, cả đời này, sẽ cùng Tiên Du Kiếm Cung lại không bất luận cái gì liên quan! Ngươi ta, cũng lại không là đồng môn, mà là cừu địch!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Đỗ Duyên Trạch lành lạnh mở miệng nói, "Ta chờ nhiều năm như vậy, chính là muốn chờ một cái cơ hội! Có thể quang minh chính đại bước vào sơn môn, đòi lại trước đây cái kia một khoản nợ!"

"Cho nên. . . Ngươi cho rằng, hiện tại chính là cơ hội sao?" Khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, Trần Ngự Phong nhàn nhạt mở miệng nói.

Vương thành đại trận đã bị đánh vỡ, Diệp Huyền chẳng biết đi đâu, chỉ bằng Từ Hàng một người, căn bản là vô pháp ngăn cản tam đại thiên tông công kích, cho dù là Đỗ Duyên Trạch lúc này lấy đồng quy vu tận tới uy hiếp hắn, cũng vẫn như cũ cải biến không cục diện!

Bởi vì. . . Vân Mộng Chân không ở nơi này!

Từ cung điện đổ, hắn thì nhìn thanh thanh sở sở, Vân Mộng Chân cũng không trong đám người.

Mặc dù không muốn thừa nhận, thế nhưng không có Vân Mộng Chân ở bên trong, những thứ này đệ tử phân lượng liền đúng là vẫn còn không đủ.

Huống chi, cho dù là hiện tại, hắn cũng không phải là hoàn toàn không có hi vọng ngăn cản Đỗ Duyên Trạch Tinh Hải tự bạo!

Không dám nói trăm phần trăm, bảy thành nắm chặt, thật vẫn có.

Chỉ là, bởi vì Đỗ Duyên Trạch thân phận, hắn nhờ vậy mới không có lập tức động thủ mà thôi.

"Kiệt kiệt! Thật náo nhiệt vương thành, Diệp Huyền dĩ nhiên thật không có ở đây vương thành bên trong. . . Vị này hoàng đế lão nhi đầu óc nước vào sao?"

Một mảnh mây đen chợt bao phủ tại hoàng cung bầu trời, truyền đến một hồi âm u tiếng cười, nhưng là trong nháy mắt, làm cho tất cả mọi người trong lòng đều đột nhiên vừa nhảy.

Ma đạo!

Vốn chỉ là tam đại thiên tông cùng Đại Càn Vương Triều tranh đấu, nhưng hôm nay, ma đạo cường giả nhúng tay, cũng không nghi ngờ nhất thời để cho tình thế lần nữa phát sinh kịch biến!

Trong mây đen, lộ ra một cái thân ảnh mơ hồ, một tay một trảo, liền nhất thời có trên trăm Ngự Lâm Quân thân thể chợt nổ lên, hóa thành một mảnh nhỏ hắc sắc mưa máu, lộ ra một cổ sa đọa mùi vị, tràn ngập ở trong không khí.

"Yêu Đạo Long Uyên!"

Trong mắt lộ ra một vẻ lạnh như băng, trong nháy mắt, Ninh Giang thanh âm liền chợt vang lên, một ngụm nói toạc ra đối phương thân phận.

Từ lúc nghìn năm trước đó, đối phương cũng đã là Hóa Hư cường giả, mặc dù bị Đạo Lăng Thánh Nữ áp không dám thò đầu ra, nhưng lại không thể nghi ngờ cũng là thời gian đáng sợ nhất ma đầu một trong!

Bây giờ lựa chọn vào lúc này xuất thế, hiển nhiên tính toán không nhỏ!

Đây cũng là trước đây, Đạo Lăng Thiên Tông thần thoại bị phá vỡ sau đó, tất cả mọi người lo lắng nhất vấn đề.

Một khi Đạo Lăng Thiên Tông vô lực trấn áp tứ phương, những thứ này lánh đời ma đầu liền sẽ một người tiếp một người nhô ra, họa loạn thế gian!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 915: Loạn tượng lộ ra

"Thiên hạ này, thật là mấy hôm không có náo nhiệt như thế qua!"

Trên không trung hiện thân, Long Uyên trong mắt lộ ra lau một cái tà mị chi sắc, thong thả mở miệng nói.

"Nghìn năm không xuất thế, ngươi cái lão ma này lại vẫn còn sống!"

Trong mắt lộ ra một tia vẻ âm trầm, Ninh Giang lạnh lùng nói rằng.

"Tiểu tử kia, không được giả trang ra một bộ ngươi theo ta rất quen dáng vẻ, lão phu tung hoành thiên hạ thời điểm, ngươi sợ là còn chưa ra đời đâu!"

Trên mặt lộ ra vẻ khinh miệt nụ cười, Long Uyên nghiêng lấy mắt mở miệng nói.

Bây giờ Ninh Giang mặc dù thân là Đạo Lăng Thiên Tông chưởng giáo chân nhân, thật là, luận bối phận, lại như cũ rất nhỏ.

Yêu Đạo Long Uyên tính ra, chắc là cùng Diệp Lăng Vân, Mặc Kình đồng lứa nhân vật, tự nhiên có tư cách coi thường Ninh Giang.

"Tung hoành thiên hạ? Ngươi là chỉ, bị thánh nữ một câu nói hù dọa chui vào Mạc Bắc Chi Địa, không dám bước vào bên trong một bước, vẫn là chỉ bị Mặc Kình đánh tới quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, kéo dài hơi tàn thời điểm?" Không có chút nào cho đối phương mặt mũi ý tứ, Ninh Giang cười lạnh châm chọc nói.

Bị chọc vào chỗ đau, Yêu Đạo Long Uyên sắc mặt nhất thời thay đổi khó coi dị thường.

Sống tại trước đây cái kia thời đại, đối với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là một loại bi ai.

Không có Hóa Hư thực lực, nhưng lại vẫn như cũ bị áp không dám ngẩng đầu.

Chỉ là, chỉ một lát sau ở giữa, Long Uyên liền lần nữa tỉnh táo lại, lành lạnh mở miệng nói, "Thì tính sao? Bây giờ lão phu còn sống, thật là. . . Bọn hắn ở đâu?"

Sống được lâu, chính là ưu thế!

Bây giờ, chẳng những Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Thông Thiên Ma Quân không có ở đây, ngay cả Diệp Lăng Vân, Mặc Kình cũng chết!

Thời khắc thế này, hắn Long Uyên xuất thế lần nữa, liền không thể nghi ngờ là nhất đứng đầu cường giả.

Co được dãn được!

Đây cũng là hắn Long Uyên một đời ưu điểm lớn nhất.

"Nói như thế nào bối phận sao? Bản vương ngược lại muốn nhìn một chút, các ngươi ai có tư cách tại bản vương trước mặt tự xưng lão phu!"

Trong lúc nói chuyện, một đời hừ lạnh vang lên, bên hông buộc lấy một thanh kiếm, Bất Tử Thanh Vương đồng thời xuất hiện ở không trung.

Mặc dù bây giờ Đại Càn Vương Triều sớm đã không phải là trước đây Đại Càn Vương Triều, có thể Bất Tử Thanh Vương lại như cũ không có khả năng hoàn toàn buông xuống, vương thành loạn thành cái dạng này, hắn nếu như còn không lộ diện, cũng liền không phải Bất Tử Thanh Vương.

Bằng vào U Minh quyết tại lăng tẩm bên trong, chống đỡ ba ngàn năm, bây giờ đoạt xá trọng sinh, trên đời này, nếu bàn về bối phận, ai dám nói so với hắn bối phận già hơn?

Luận thực lực, bây giờ Bất Tử Thanh Vương thậm chí cũng còn không có khôi phục lại Hóa Hư Cảnh, thật là Thanh Vương Kiếm trong tay, thiên hạ này, ai dám khinh thường?

"Lão nhi không chết vị chi tặc! Bất Tử Thanh Vương, lúc nào, ngươi khôi phục trạng thái đỉnh phong, trở lại kêu gào không muộn."

Thái Cực Đạo chưởng giáo chân nhân lạnh lùng mở miệng nói.

Thái Cực Đạo cùng Đại Càn Vương Triều ở giữa, vốn là có mối thù truyền kiếp rất sâu, bây giờ nhìn thấy Bất Tử Thanh Vương, hắn tự nhiên không có gì hảo sắc mặt.

Quá loạn!

Giờ khắc này, trừ những thứ này Hóa Hư cường giả bên ngoài, tất cả mọi người không khỏi có chút tê cả da đầu.

Tam đại thiên tông chưởng giáo, còn có Từ Hàng, Yêu Đạo Long Uyên, Bất Tử Thanh Vương, chỉ là bây giờ ở đây Hóa Hư cường giả, liền chừng sáu vị nhiều.

Đây là một loại kinh khủng bực nào tràng diện!

Đại Càn Vương Triều lần này là đâm thế nào tổ ong vò vẽ a.

Vị hoàng đế kia bệ hạ, bây giờ hầu như đã bị dọa sợ, loại kia sinh tử toàn bộ tại người khác khống chế cảm giác sợ hãi, đã sớm đánh nát hắn sở hữu kiêu ngạo!

Cái gì cửu ngũ chí tôn, cái gì Hoàng đế bệ hạ, cái gì phục hưng Đại Càn Vương Triều mộng đẹp, vào giờ khắc này, hết thảy đều được bọt nước!

Cho đến giờ phút này, hắn mới thật không gì sánh được hoài niệm Diệp Huyền đại sư!

Nếu như Diệp Huyền đại sư còn sống, nơi nào có thể tha cho bọn hắn đánh vỡ vương thành đại trận, xông đến trong hoàng cung tới? !

Giờ khắc này, tâm hắn mới chính thức bắt đầu sinh một chút hối hận!

Chỉ là. . . Đến thời khắc thế này, lại nói hối hận lại còn có ý nghĩa gì?

Trên thực tế, bây giờ ở đây những thứ này Hóa Hư cường giả, cũng căn bản là không có nhiều người nhìn hắn liếc mắt.

Cục diện tới mức này, sớm đã không phải là hắn vị này cái gọi là Hoàng đế bệ hạ, có thể khống chế.

"Bên kia cái kia, ngươi không phải muốn tự bạo Tinh Hải à, làm sao lại không bạo? Yêu cầu lão phu tới giúp ngươi sao?"

Lạnh rên một tiếng, Long Uyên ánh mắt chợt rơi vào Đỗ Duyên Trạch trên người, tràn đầy khinh miệt mở miệng nói.

Đối với loại này ma đầu mà nói, tự nhiên là cam tâm tình nguyện chứng kiến tam đại thiên tông đệ tử bị chém giết, thậm chí không chỉ có là nhìn náo nhiệt, lúc cần thiết, hắn tuyệt không chú ý tự mình xuất thủ.

Trước đó Đỗ Duyên Trạch còn hận không được một bộ cùng những thứ này đệ tử đồng quy vu tận dáng dấp, nhưng hôm nay chứng kiến Yêu Đạo Long Uyên, nhưng trong lòng thì không khỏi đột nhiên một nhéo.

Bây giờ cục diện này, dù cho là hắn cũng không khỏi có chút triệt để há hốc mồm. . . Đây nên lựa chọn thế nào?

"Từ Hàng, thánh nữ ở đâu?"

Chân mày đột nhiên vừa nhảy, Ninh Giang cũng không thể không làm ra nhượng bộ đạo, "Giao ra thánh nữ cùng ta tam đại thiên tông đệ tử, việc này đến đây thì thôi!"

Không phải hắn không muốn vì Mã Minh Trạch báo thù, thật sự là bây giờ cục diện, đã quá loạn, loạn đến tam đại thiên tông thậm chí đã không hề ưu thế.

Nếu thật là liều chết đến, chỉ sợ cho là thật muốn rơi một cái cá chết lưới rách!

Đại Càn Vương Triều tuy rời huỷ diệt không xa, bọn hắn tam đại thiên tông cũng đồng dạng rơi không đến bất luận cái gì chỗ tốt.

"Hoàng thúc, cứu trẫm! Cứu trẫm a!"

Nhìn xa xa Bất Tử Thanh Vương, vị này hoàng đế bệ hạ không ngừng bận rộn la lên.

Người khác không rõ ràng tình huống, hắn chính là biết rõ, nhiều cao thủ như vậy tại, Từ Hàng đại sĩ căn bản là không có cách tự lực chống đỡ, vô luận là không phải thả ra tam đại thiên tông đệ tử, chỉ sợ hắn đều không có kết quả gì tốt.

Bây giờ duy nhất hy vọng, chính là đem Bất Tử Thanh Vương lôi kéo tới, như vậy mới có thể có một chút hi vọng sống.

Chỉ tiếc , mặc cho hắn thế nào kêu gọi, vị kia Bất Tử Thanh Vương cũng đều lại nhìn lâu hắn liếc mắt, càng chưa nói xuất thủ cứu người.

Đối với Bất Tử Thanh Vương mà nói, vị này không biết được bao nhiêu đời con cháu, căn bản đã không có tình cảm gì đáng nói.

Hắn để ý bất quá là Đại Càn Vương Triều kéo dài, còn như ai là hoàng đế, với hắn không có chút quan hệ nào.

"Diệp Huyền ở đâu?"

Bất Tử Thanh Vương ánh mắt đồng dạng rơi vào Từ Hàng đại sĩ trên người, lạnh lùng hỏi.

So với việc vị này không có một chút tác dụng nào hoàng đế, Diệp Huyền đại sư tồn tại, mới là then chốt.

Bây giờ Vân Mộng Chân cũng không ở, Diệp Huyền cũng không ở, rất dễ dàng để cho người ta bả hai cái này liên hệ tới.

Giờ khắc này, cho dù là Long Uyên cũng không khỏi nhỏ bé hơi nheo mắt lại , đồng dạng bả lực chú ý đặt ở Từ Hàng đại sĩ trên người.

"A di đà phật!"

Chắp tay trước ngực, Từ Hàng đại sĩ nhẹ tuyên một tiếng phật hiệu, cái này mới mở miệng nói, "Ngã phật từ bi, chư vị mạnh mẽ xông vào vương thành, tạo hạ sát nghiệt, bây giờ còn không biết hối cải sao?"

"Hối cải? Chẳng lẽ ngươi cái này tặc ni cũng điên hay sao?"

Cười lạnh một tiếng, Long Uyên khinh thường mở miệng nói, "Nhìn ngược lại cũng có vài phần tư sắc, cũng không biết, làm thời điểm, còn có thể hay không hô A di đà phật! Ha ha ha ha ha!"

Cho dù là đối mặt Từ Hàng đại sĩ, Yêu Đạo Long Uyên cũng đồng dạng

không có chút nào cố kỵ, mở miệng nói bẩn, nói không nên lời hoành hành ngang ngược.

Trong tích tắc, Từ Hàng đại sĩ trong mắt đột nhiên lộ ra vẻ sát cơ, "Nghe tiếng đã lâu yêu đạo tên, bần ni đang muốn lĩnh giáo!"

Mở miệng đồng sự, Từ Hàng đại sĩ trên người lộ ra một vòng phật quang, nhẹ nhàng một chưởng vỗ ra, thẳng đến Long Uyên mà đi!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 916: Một tiếng thở dài

Mặc dù vẫn luôn ẩn cư tại Nam Hải Phổ Đà sơn, có thể đây cũng không có nghĩa là Từ Hàng liền mềm yếu có thể bắt nạt.

Thậm chí vừa vặn tương phản, có can đảm phản bội Diệp Huyền đại sư, cùng vị hoàng đế kia bệ hạ đạt thành hợp tác, Từ Hàng đại sĩ tính khí vốn là phi thường quả quyết.

Trên đời này không phải ai đều là Đạo Lăng Thánh Nữ, hoặc là Thông Thiên Ma Quân.

Yêu Đạo Long Uyên mặc dù thành danh đã lâu, nhưng nếu luận thực lực, Từ Hàng đại sĩ thật đúng là cũng không sợ hãi.

Huống chi, bây giờ cục diện mặc dù từ mặt ngoài xem, nguy nếu che trứng, nhưng trên thực tế, chân tướng như thế nào, Từ Hàng đại sĩ so với bất luận kẻ nào đều biết.

Loại tình huống này, nàng bằng lòng nhịn xuống cái này một hơi thở mới gặp quỷ.

Trên thực tế, Từ Hàng đại sĩ cái này vừa động thủ, không chỉ là Long Uyên có chút kinh ngạc, người khác không khỏi hơi kinh ngạc.

Tình huống bình thường xuống, Từ Hàng đại sĩ không phải cần phải hướng Long Uyên lấy lòng, cùng nhau đối phó tam đại thiên tông sao?

Coi như là Long Uyên miệng xú một điểm, cũng không trở thành lập tức trở mặt đi.

"Ngươi cái này tặc ni, chớ không phải là điên hay sao?"

Cùng Từ Hàng đại sĩ ngạnh bính một cái, Long Uyên cũng không nhịn được lần nữa tức miệng mắng to.

Hắn miệng hoa hoa quen, chính mình cũng cũng không tưởng đại sự gì, hơn nữa, cái này vừa động thủ, hắn mới phát hiện, Từ Hàng đại sĩ thực lực, so với hắn trong dự đoán mạnh hơn nhiều, giả sử cho là thật một đấu một giao phong, hắn thật đúng là không chiếm được nửa điểm tiện nghi.

"Ngã phật từ bi, cũng có kim cương trừng mắt!"

Chắp tay trước ngực, Từ Hàng đại sĩ nhẹ giọng nói, "Như ngươi bực này ma đầu, chính là bách tử cũng khó chuộc tội!"

Trả lời như vậy, càng là làm cho tất cả mọi người cũng vì đó kinh ngạc.

Đây là ý gì?

Chẳng lẽ tới mức này, Từ Hàng đại sĩ cũng còn vẫn như cũ không chịu cúi đầu, muốn thủ vững cái gọi là chính đạo, tru diệt ma đầu hay sao?

"Tặc ni, ta xem ngươi là thật điên! Ninh Giang, lão phu cùng các ngươi liên thủ, trước hết giết cái này tặc ni, lại diệt Đại Càn Vương Triều như thế nào?"

Long Uyên mới thực sự là cũng bị tức điên.

Hắn vốn là thích giết chóc, lần này đến, cũng không hảo tâm gì, bây giờ bị Từ Hàng đại sĩ như thế ép một cái, nhưng là ngay lập tức sẽ ngã về phía tam đại thiên tông.

Ngược lại chỉ là cướp lấy quyền lợi mà thôi, với ai hợp tác không phải hợp tác?

Ngược lại là Ninh Giang mí mắt hơi hơi vừa nhảy!

Cùng Yêu Đạo Long Uyên loại này ma đầu hợp tác, cố nhiên là có chút mất mặt, thật là như vậy cần gì nhất định phải phải đáp ứng, chỉ nếu không thừa nhận, liền không có quan hệ.

Hơn nữa, nhân cơ hội này diệt Đại Càn Vương Triều, tựa hồ cũng không phải chuyện gì xấu.

Vấn đề duy nhất là. . . Diệp Huyền cùng Vân Mộng Chân ở đâu?

Trong đầu hiện lên vô số ý niệm trong đầu, thần niệm lộ ra, Ninh Giang nhưng là trước tiên liền tìm được Bạch Nhạc.

Bực này Hóa Hư cường giả thần niệm quét ra đi, muốn tìm được Bạch Nhạc thực sự quá dễ dàng bất quá.

Trong một chớp mắt, Ninh Giang chính là bước ra một bước, thẳng đến Bạch Nhạc ẩn thân vị trí mà đi, một chưởng lộ ra, liền muốn đem Bạch Nhạc bắt lại.

Chỉ là, cơ hồ là đồng thời, Bất Tử Thanh Vương cũng đồng thời động.

Thanh Vương Kiếm ra khỏi vỏ, lau một cái chói mắt Thanh Quang chợt chém rụng, trực tiếp ngăn ở Bạch Nhạc trước người.

"Ninh tông chủ, ngươi cái này ỷ lớn hiếp nhỏ khuyết điểm là một chút cũng không có đổi a! Muốn động thủ, bản vương cùng ngươi!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ cười lạnh, Bất Tử Thanh Vương khinh thường mở miệng nói.

Vô luận là Diệp Huyền đối Bạch Nhạc coi trọng, hay là hắn bản thân đối Bạch Nhạc hảo cảm, đều để hắn không có khả năng nhìn lấy Bạch Nhạc

rơi vào Ninh Giang trong tay.

"Bất Tử Thanh Vương, ngươi đừng tưởng rằng, dựa vào một thanh Thanh Vương Kiếm, liền thật có thể muốn làm gì thì làm!"

Bị Bất Tử Thanh Vương ngăn lại, Ninh Giang trong mắt sát khí quá thịnh.

Vô luận ngày xưa Bất Tử Thanh Vương đến tột cùng thật lợi hại, có thể chí ít bây giờ còn không có khôi phục trạng thái đỉnh phong, chỉ bằng lấy một thanh Thanh Vương Kiếm, mặc dù có thể phát huy ra Hóa Hư chiến lực, nhưng lại thật đến sinh tử tương bác thời điểm, cũng vẫn như cũ khó tránh khỏi sẽ lộ ra sơ hở.

"Nói cho ta biết, Diệp Huyền cùng Vân Mộng Chân ở đâu?"

Từ Hàng đại sĩ bị Long Uyên ngăn chặn, Thái Cực Đạo chưởng giáo chân nhân, nhất thời xuất thủ, trực tiếp đem vị này hoàng đế bệ hạ nắm lên đến, nói trên không trung, bàn tay hơi hơi dùng sức, vị này thương cảm Hoàng đế bệ hạ bả vai liền nhất thời bị bóp nát, phát sinh một tiếng hét thảm, lại không nửa điểm tôn nghiêm đáng nói.

"Chết! Diệp Huyền đã chết a!"

Đau nhức phía dưới, vị này hoàng đế bệ hạ, nhưng là nửa điểm xương cứng cũng không có, nước mắt nước mũi đồng thời chảy xuống, không ngừng gọi ra.

"Ngươi nói cái gì?"

Cho dù là cầm lấy hắn Thái Cực Đạo chưởng giáo, nghe nói như thế, cũng không khỏi sửng sốt, hầu như không thể tin được chính mình nghe được đáp án.

Liền xem như là Bất Tử Thanh Vương cùng Ninh Giang hai người, cũng đồng thời ngừng tay, đem ánh mắt nhìn về phía vị này hoàng đế bệ hạ.

Tin tức này cũng không tránh khỏi quá chấn động a!

"Diệp Huyền đã chết, chết ở bí tàng không gian bên trong! Là Từ Hàng cùng Mã Minh Trạch liên thủ giết hắn, Vân Mộng Chân đã ở bí tàng không gian bên trong! Các ngươi đi tìm Từ Hàng hỏi, cùng trẫm không có quan hệ."

Tử vong uy hiếp phía dưới, vị này hoàng đế bệ hạ không ngừng bận rộn đem Từ Hàng đại sĩ bán.

Cái gì bí tàng không gian tầm quan trọng, cái gì Đại Càn Vương Triều số mệnh, những thứ này tại tử vong trước mặt, đều trở nên không chút nào trọng yếu.

Mấy năm nay cái gọi là lý tưởng hào hùng, tựa hồ cũng đều vào giờ khắc này, trở thành một chê cười.

". . ."

Trong tích tắc, toàn bộ hoàng cung phảng phất đều rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch ở giữa.

Vô luận là tam đại thiên tông người, vẫn là Long Uyên, lại hoặc là chỉ là những cái kia phổ thông Ngự Lâm Quân, nghe được tin tức này không khỏi đều có chút ngốc.

Diệp Huyền đại sư chết?

Điều này sao có thể? !

"Ngươi dám gạt ta?"

Một cước hung hăng đạp cho đi, Thái Cực Đạo chưởng giáo chân nhân, trực tiếp đem vị này hoàng đế bệ hạ một chân đạp gãy, lành lạnh chất vấn.

"Trẫm không có! Không có a! Là trẫm cùng Từ Hàng đại sĩ bày cuộc, cố ý bại lộ bí tàng không gian vị trí, dẫn Mã Minh Trạch tiến vào bên trong, cùng Từ Hàng liên thủ giết chết Diệp Huyền về sau, lại giết chết Mã Minh Trạch!"

Thống khổ dằn vặt xuống, cho dù ai cũng cũng nhìn ra được, vị này hoàng đế bệ hạ, cũng không có đang nói láo.

Kết hợp với chuyện khi trước, tựa hồ. . . Không phải là không có cái khả năng này a!

Chỉ là vị này hoàng đế bệ hạ đầu óc nước vào sao? Lại muốn bày cuộc giết chết Diệp Huyền đại sư, vị này Đại Càn Vương Triều thần hộ mệnh? !

Lần này không đợi đối phương đặt câu hỏi, vị này hoàng đế bệ hạ liền giành trước giải thích đi ra.

"Là Diệp Huyền hắn tự tìm chết! Hắn là thần, ta là quân! Nhưng hắn đâu, đều nhanh muốn chết, còn muốn nhúng tay trẫm thiên hạ! Bạch Nhạc là ai? Bất quá là một cái tiểu tử nghèo mà thôi, cũng bởi vì bị hắn Diệp Huyền nhìn trúng, là có thể một bước lên mây, tiếp quản trẫm vương triều?" Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ oán độc, hoàng đế lớn tiếng quát ầm lên, "Dựa vào cái gì? Đây là trẫm Đại Càn Vương Triều, không phải hắn Diệp Huyền!"

". . ."

Xa xa nhìn vị này Đại Càn Vương Triều hoàng đế, Bạch Nhạc trong mắt

đột nhiên lộ ra một tia thương xót.

Ngô Văn Uyên bọn hắn những hoàng tử này hao tổn tâm cơ muốn tranh vị trí này, nhưng lại lại nơi nào biết, dù là thật ngồi trên vị trí này, cũng vẫn như cũ như vậy vô lực!

Diệp Huyền đại sư tuy thành tựu Đại Càn Vương Triều, nhưng lại cũng đồng dạng bao trùm tại hoàng quyền tối cao.

Thật là. . . Đại Càn Vương Triều thật có thể mất đi Diệp Huyền sao?

Làm vị này hoàng đế bệ hạ, vốn dĩ cho rằng có thể diệt trừ Diệp Huyền, mở ra một cái Tân Vương Triều thời đại thời điểm, kết quả đây?

Chính là trước mắt cái này tàn tạ khắp nơi!

Chính là cái này. . . Ngay cả sinh mạng đều khó bảo toàn bi ai.

Hắn đáng trách sao? Bạch Nhạc không biết, nhưng hắn thật rất thương cảm!

Tất cả mọi thứ, vào giờ khắc này, phảng phất đều hóa thành một tiếng thở dài.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 917: Diệp Huyền gặt hái, lật tay thành mây

Một tiếng thở dài!

Lại phảng phất, toàn bộ thiên địa đều vào giờ khắc này, tùy theo chấn động.

Đó cũng không phải Bạch Nhạc thở dài, mà là từ bí tàng không gian bên trong truyền ra thanh âm.

Ngay tại lúc đó, nguyên bổn đã tan vỡ vương thành đại trận, giờ khắc này dĩ nhiên lần nữa toát ra chói mắt kim quang, phảng phất trong nháy mắt, làm cho cả vương thành đều sáng lên.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người con ngươi cũng không khỏi đột nhiên co rụt lại.

"Vương thành đại trận? !"

Ý niệm trong đầu tại trong đầu hơi hơi lóe lên, tất cả mọi người liền phản ứng kịp, không khỏi thất thanh nói.

Sau một khắc, tất cả mọi người liền rõ ràng chứng kiến, hoàng cung bầu trời xuất hiện một khe hở không gian.

Bí tàng không gian!

Trước đó hoàng đế đã nói qua, có bí tàng không gian tồn tại.

Bây giờ biến hóa, cũng rất hiển nhiên xác minh trước đó lời nói, thật là. .

. Cái này bí tàng không gian như vậy đột ngột xuất hiện, nhưng bây giờ có chút quá khác thường.

Tối trọng yếu là, vương thành đại trận dĩ nhiên không hề có điềm báo trước lần nữa mở lại.

"Diệp Huyền? ! ! !"

Gắt gao nhìn chằm chằm cái kia không gian liệt phùng cửa vào, Ninh Giang trầm giọng mở miệng nói.

"Bệ hạ, Đại Càn Vương Triều là ai, có trọng yếu như vậy sao?"

Thở dài một tiếng, Diệp Huyền đại sư thân ảnh, nhất thời từ không gian liệt phùng bên trong bước ra, rõ ràng xuất hiện ở tất cả mọi người trước mặt.

"Diệp Huyền? ! Không có khả năng, ngươi làm sao có thể còn sống?"

Nguyên bổn đã bị dằn vặt sắp tan vỡ hoàng đế, lúc này nhìn thấy Diệp Huyền dĩ nhiên còn sống xuất hiện ở trước mắt mình, nhất thời trợn to hai mắt, hầu như không thể tin được chính mình chứng kiến tất cả.

Giờ khắc này hắn, mới chân tướng là gặp quỷ một dạng!

"Từ Hàng!"

Vừa chuyển động ý nghĩ, vị này hoàng đế bệ hạ liền rốt cục triệt để phản ứng kịp, trong mắt tràn đầy vẻ oán độc, gắt gao nhìn chằm chằm Từ Hàng đại sĩ giận dữ hét.

"A di đà phật!"

Chắp tay trước ngực, Từ Hàng đại sư tuyên một tiếng phật hiệu, nhưng

lại vẫn như cũ cũng không nói gì.

"Nên kết thúc."

Thở dài một tiếng, Diệp Huyền đại sư nhẹ giọng nói, "Tam đại thiên tông cũng tốt, ma đạo dư nghiệt cũng tốt. . . Không bằng đều theo lão phu một chỗ an nghỉ a!"

Nghe được Diệp Huyền lời nói, tất cả mọi người đồng thời biến sắc.

"Diệp Huyền, ngươi cho rằng bằng vào một cái vương thành đại trận, ngươi là có thể đồng thời ứng phó mọi người chúng ta hay sao?" Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Ninh Giang lành lạnh mở miệng nói, "Ngươi cho rằng ngươi là thông thiên sao?"

"Lão phu tự nhiên không phải thông thiên!" Lắc đầu, Diệp Huyền đại sư nhẹ giọng nói, "Có thể ngươi cũng không phải Đạo Lăng Thánh Nữ! Huống chi, các ngươi không nên bước vào vương thành, lại càng không nên bước vào trong hoàng cung này."

Trong lúc nói chuyện, Diệp Huyền đại sư bàn tay hơi hơi lộ ra, chuyển lật trời tư thế, bàn tay lật qua đồng sự, nhất thời liền lộ ra lau một cái ngập trời kiêu căng, phảng phất toàn bộ vương thành vào giờ khắc này đều cùng Diệp Huyền đại sư hòa làm một thể.

Lật tay thành mây, trở tay thành mưa!

Cái này tựa như chính là đối Diệp Huyền đại sĩ tốt nhất miêu tả.

Giờ khắc này, cho dù là những thứ này Hóa Hư cường giả, cũng đồng dạng cảm thụ được một cổ cường liệt cảm giác nguy cơ,

"Ngươi căn bản cũng không phải là Tinh Hải Cảnh!"

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, Yêu Đạo Long Uyên phản ứng đầu tiên, gắt gao nhìn chằm chằm Diệp Huyền đại sư mở miệng nói.

Đối với Diệp Huyền đại sư, Long Uyên thật vẫn có chỗ giải, trước đây cái kia thời đại, Diệp Huyền cũng đã rất nổi danh.

Chỉ là, cho dù là hắn, cũng căn bản không nghĩ tới, vị này vẫn luôn lấy luyện khí cùng trận pháp lấy xưng Diệp Huyền đại sư, dĩ nhiên giấu sâu như vậy.

Lúc này cảm thụ được khí tức, hiển nhiên đã đạt được một loại không thể tưởng tượng nổi cảnh giới, cái này khiến hắn ẩn nhiên cảm thụ được một tia trước đây đối mặt Đạo Lăng Thánh Nữ cảm giác đè nén.

"Không tầm thường, ha ha! Không nghĩ tới bản vương dĩ nhiên cũng có nhìn lầm thời điểm!"

Nhìn lấy Diệp Huyền đại sư, Bất Tử Thanh Vương trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang.

Trước đó Diệp Huyền đại sư vì hắn đúc lại Thanh Vương Kiếm thời điểm, hắn liền mơ hồ cảm thụ được Diệp Huyền đại sư so biểu hiện ra lợi hại hơn, chỉ là nhưng cũng không nghĩ tới, dĩ nhiên sở hữu bực này thực lực ngập trời.

Trước đó, cho dù là hắn chạy tới nơi này, trong lòng thật cũng vẫn còn có chút kiêng kỵ.

Dù sao, vô luận là tam đại thiên tông, vẫn là Yêu Đạo Long Uyên, đều có rất mạnh thực lực, không có khôi phục Hóa Hư Cảnh Giới, hắn cũng không dám nói có thể thắng dễ dàng!

Tối đa, cũng bất quá chỉ là có thể miễn cưỡng thoát thân mà thôi.

Thật là, bây giờ Diệp Huyền lộ diện, nhưng là trong nháy mắt liền lệnh thế cục triệt để xoay chuyển qua đây.

"Diệp Huyền, ta thừa nhận coi khinh ngươi! Bất quá. . . Ngươi thực có can đảm động thủ, ta liền dám hủy ngươi vương thành!" Yêu Đạo Long Uyên trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, lành lạnh mở miệng nói.

So với việc người khác, hắn ưu thế lớn nhất chính là ở chỗ, không kiêng nể gì cả!

Hắn không có buồn phiền ở nhà, không cần bảo hộ bất luận kẻ nào, thậm chí đánh không lại tình huống dưới, còn có thể dùng trong vương thành những cái kia bách tính tính mệnh tới uy hiếp đối phương!

Một khi thật đến yêu cầu liều mạng bước, so với hắn bất luận kẻ nào đều càng tàn nhẫn, điên cuồng hơn!

Liếc Long Uyên liếc mắt, Diệp Huyền đại sư nhàn nhạt mở miệng nói, "Ngươi nếu có thể chạy ra hoàng cung, chính là tha cho ngươi một mạng thì như thế nào?"

Giờ khắc này Diệp Huyền đại sư nhưng là nhất thời cho thấy cực kỳ mạnh mẽ tự tin!

Đó là Long Uyên loại này ma đầu, cũng căn bản không bị hắn để vào mắt.

Mặc dù là thuận thế làm, nhưng trên thực tế, từ vừa mới bắt đầu, Bạch Nhạc cùng Từ Hàng đại sĩ còn không có bước vào vương thành lúc, hắn cũng đã đang bố trí!

Đây hết thảy, thật đều tại hắn trong kế hoạch.

Cái này tổng thể, đến thời khắc này, mới chính thức đến giai đoạn kết thúc.

Đại thế trong tay, một tay liền có thể đỉnh định càn khôn!

Toàn thân tóc gáy phảng phất đều trong nháy mắt nổ lên đến, giờ khắc này Yêu Đạo Long Uyên nhất thời lại không một chút do dự, bước ra một bước, liền muốn xé rách hư không, trực tiếp thoát đi hoàng cung!

Chỉ là, hắn bước này, mới vừa bước ra đi, liền chợt có một thanh kim sắc kiếm quang, từ không trung chém rụng, trong tích tắc, liền ngạnh sinh sinh đem Long Uyên bức trở về!

Vương thành đại trận, chỉ có tại Diệp Huyền đại sư trong khống chế, mới là thật hoàn chỉnh vương thành đại trận, đủ để lay động Hóa Hư cường giả chí cường đại trận!

"Mọi người liên thủ, xông ra!"

Cảm thụ được Diệp Huyền đại sư cái kia ngập trời lực lượng, giờ khắc này, ai cũng không đoái hoài tới cứu người, duy nhất ý niệm trong đầu, chính là chạy đi!

Ninh Giang thậm chí ngay cả nghĩ cách cứu viện Vân Mộng Chân kế hoạch, đều không thể không buông tha.

Thân hình thoắt một cái, liền chợt hướng về bên ngoài bỏ chạy!

"Bây giờ muốn đi, sợ là chậm!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Diệp Huyền đại sư bình tĩnh mở miệng nói, "Ngươi làm cái này vương thành là địa phương nào, cho phép các ngươi nói đến là đến, nói đi là đi!"

Bá đạo!

Giờ khắc này, Diệp Huyền trên người lộ ra bá đạo chi ý, quả thực cùng trước đây Thông Thiên Ma Quân không có sai biệt!

Cho dù là đồng thời đối mặt nhiều như vậy Hóa Hư Cảnh cao thủ, Diệp Huyền cũng vẫn như cũ tràn ngập tự tin.

Thiết hạ cục này, hắn mục chính là đem cái này những người này một lưới bắt hết!

Triệt để chung kết cái này thời đại, tới vì Bạch Nhạc lát thành một cái con đường thông thiên.

Ai dám ngăn cản ở trên con đường này, hắn liền sẽ không chút do dự giết chết ai!

Từ trước đây hắn quyết tâm ẩn giấu tu vi, ngủ đông hạ xuống bắt đầu, hắn chờ chính là ngày này.

Người thường nói, mười năm mài một kiếm!

Có thể Diệp Huyền chờ, lại đâu chỉ là mười năm!

Đây là dùng ngàn năm thời gian, đổi cơ hội, tại hắn sinh mạng này gần đi tới phần cuối thời điểm, toát ra nhất huyễn lệ quang mang.

Cvt: Bộ này mà tụi kia nó dở thì ko biết nó nói dở chỗ nào nữa. Haizzz.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Pr truyện: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn

Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 918: Thế Giới Cảnh

Đứng thành hàng rất trọng yếu!

Từ Hàng cũng không cần nói, từ tại bí tàng không gian cảm thụ được Diệp Huyền khủng bố bắt đầu, nàng cũng đã làm ra quyết đoán, loại thời điểm này, đương nhiên sẽ không phản bội, hơn nữa, nàng là cho là thật não tại Yêu Đạo Long Uyên nói ra vô trạng, nhận đúng Long Uyên, trực tiếp giết đi qua.

Bất Tử Thanh Vương cầm trong tay Thanh Vương Kiếm, thì là trước tiên tìm tới Thái Cực Đạo chưởng giáo chân nhân.

Đại Càn Vương Triều cùng Thái Cực Đạo bản thân liền là kẻ thù truyền kiếp, loại này cơ hội tốt, hắn đương nhiên sẽ không buông tha.

Kể từ đó, trên thực tế, Diệp Huyền đại sư muốn đối mặt cũng bất quá chỉ là Ninh Giang cùng Trần Ngự Phong hai người này mà thôi.

Mặc dù Ninh Giang cùng Trần Ngự Phong bọn hắn phản ứng cũng cũng rất nhanh, nhưng lại đúng là vẫn còn không kịp.

Đang lúc trở tay, khắp trời ánh kiếm màu vàng óng, cũng đã đem cái này hai người đường chạy trốn triệt để phong kín.

Toàn bộ hoàng cung, bây giờ tựa như cùng tọa ngục giam, đem tất cả mọi người nhốt vào tới , mặc cho ở bên trong làm sao giày vò, cũng căn bản không đả thương được bên ngoài chút nào.

Trừ mấy vị này Hóa Hư cường giả ở ngoài, người khác căn bản cũng không chen được tay.

Vô luận là những cái kia hoàng gia cung phụng, vẫn là Định Viễn Hầu, hay là Bạch Nhạc, lúc này đều có vẻ nhỏ bé không gì sánh được.

Bên ngoài hoàng cung, nhìn lấy lại xuất hiện vương thành cấm chế, toàn bộ vương thành bách tính cũng không nhịn được hoan hô lên.

Bọn hắn cũng không biết, trong lúc này nhiều như vậy cong cong nhiễu nhiễu.

Đối với bọn hắn mà nói, làm vương thành rơi vào nguy cơ thời điểm, Diệp Huyền chính là bọn họ duy nhất hy vọng.

Mà giờ khắc này, một lần nữa mở ra vương thành đại trận, đối với bọn hắn mà nói, chính là sinh hy vọng!

Trong lúc nhất thời, toàn bộ trong vương thành, khắp nơi đều là bách tính tiếng hoan hô.

Thư sinh bốn người bọn họ cũng đồng thời nhịn không được rơi lệ, trước đó trong lòng mỗi người tâm thần bất định, phảng phất đều vào giờ khắc này hóa thành hư vô.

Mặc dù bọn hắn bây giờ cũng đồng dạng vào không hoàng cung, nhưng lại y nguyên vẫn là tự giác đứng ra đi ra, dùng mỗi người phương thức giữ gìn vương thành trật tự.

Thư sinh, càng là lần nữa trợ giúp lấy khống chế vương thành đại trận.

Từ chủ đạo vị trí lui xuống, biến thành từ bên cạnh phụ trợ, mới càng phát thuận buồm xuôi gió.

Đối với thư sinh mà nói, phụ trợ khống chế vương thành đại trận, mới là hắn quen thuộc nhất phương thức, những cái kia thừa dịp nghĩ lung tung muốn tại trong vương thành tác loạn các tông thám tử, cũng trong nháy

mắt liền bị trấn áp xuống.

Lúc này, không ai có thể với ngươi nói đạo lý gì.

Một khi khác thường hình, chính là tàn khốc nhất thiết huyết trấn áp!

... ...

"Diệp Huyền, ngươi không nên ép ta!"

Liên tục mấy lần giao phong, Ninh Giang liền dĩ nhiên minh bạch, nếu bàn về thực lực, bây giờ cho dù là hắn cùng với Trần Ngự Phong hai người liên thủ, cũng căn bản là không có cách cùng Diệp Huyền chống lại!

Nếu không phải Diệp Huyền phải phân tâm khống chế vương thành đại trận, phòng ngừa có người thừa dịp loạn chạy đi, có thể bọn hắn đã sớm không nhịn được.

Dưới tình huống như vậy, kéo dài nữa, chỉ biết hình thành tuần hoàn ác tính, càng phát ra tìm không được chạy trốn hy vọng.

Loại tình huống này, hắn duy nhất có thể nghĩ đến phương thức, chính là liều mạng!

Hơn nữa, cũng không phải là Diệp Huyền liều mạng, mà là lôi kéo người khác một chỗ chôn cùng.

Hóa Hư thực lực triệt để triển khai, lực lượng kinh khủng, dường như muốn đem toàn bộ hoàng cung đều bao phủ đi vào đồng dạng.

"Diệp Huyền, ngươi nếu lại dồn ép không tha, ta liều mạng cái mạng này không được, cũng muốn đem toàn bộ hoàng cung hóa thành phế tích! Đến lúc đó, những người này, ai cũng không nên nghĩ sống!"

Ngay tại lúc đó, Yêu Đạo Long Uyên cũng đồng thời mở miệng uy hiếp nói.

"Một cái hoàng cung tổn thất, lão phu còn chịu đựng nổi, ngươi nếu như không muốn sống, tận có thể tự bạo, đem cái này hoàng cung san thành bình địa!"

Trong mắt không hoảng hốt chút nào chi sắc, Diệp Huyền bình tĩnh hồi đáp nói.

Từ không nắm giữ binh!

Đến Diệp Huyền loại tầng thứ này, ai nếu như còn tưởng rằng Diệp Huyền không nỡ giết người, không nỡ làm ra hi sinh, vậy thì quá ngây thơ!

Cho dù là toàn bộ trong hoàng cung, tất cả mọi người tất cả đều bỏ mình, Diệp Huyền sợ rằng cũng sẽ không nháy một chút con mắt.

"Người khác người không quan tâm đâu? Bạch Nhạc đâu? Ngươi cũng không quan tâm sao?"

Trong mắt lộ ra lau một cái nồng đậm sát khí, Ninh Giang lành lạnh mở miệng nói, "Diệp Huyền, có thể ta không phải đối thủ của ngươi, thế nhưng, ta nếu đánh bạc tính mệnh, ngươi không che chở được Bạch Nhạc!"

Giờ khắc này, Ninh Giang trong mắt lộ ra là một loại triệt để bất cứ giá nào dứt khoát.

Điên cuồng!

Giống như là trước đó tại Đạo Lăng sơn thượng một dạng, khi hắn chân

chính hoành hạ tâm lai, nhất định phải kéo Bạch Nhạc chôn cùng thời điểm, coi như là Diệp Huyền chỉ sợ cũng ngăn không được.

"Thật sao?"

Trong mắt lộ ra một tia vẻ khinh miệt, Diệp Huyền nhàn nhạt mở miệng nói, "Xem ra, các ngươi vẫn là chưa từ bỏ ý định, cũng được. . . Lão phu, liền để cho các ngươi nhìn một chút, cái gì là chân chính tiểu thế giới!"

"Mở cho ta!"

Lạnh lùng từ trong miệng phun ra ba chữ này, trong tích tắc, không trung cái kia một khe hở không gian chợt mở, cơ hồ là tại mấy hơi thở ở giữa, toàn bộ không gian xung quanh phảng phất đều bị triệt để tách rời đi ra ngoài.

Bí tàng không gian!

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp, bây giờ toàn bộ hoàng cung đều đã bị bí tàng không gian bao phủ đi vào.

Đây mới là Diệp Huyền đại sư chân chính lá bài!

Không, có thể không nên nói là bí tàng không gian, mà là. . . Tiểu thế giới!

Hô hấp ở giữa, tất cả mọi người liền rõ ràng cảm thụ được loại kia như Thế Giới Quy Tắc đồng dạng áp chế lực, cơ hồ khiến người thở không nổi, đó là một loại tuyệt vọng cảm giác đè nén!

"Không có khả năng!"

Trong nháy mắt, Ninh Giang sắc mặt liền chợt thay đổi.

Trước đó cho dù là phát hiện trung kỳ Huyền cái tròng, hắn cũng không có bắt đầu sinh qua tuyệt vọng như vậy ý niệm trong đầu!

Đó là. . . Hóa Hư phía trên lực lượng a!

Lẽ nào Diệp Huyền dĩ nhiên đã bước ra một bước cuối cùng, trở thành Hóa Hư phía trên nhân vật vô địch hay sao? Điều đó không có khả năng!

Trên thực tế, cũng không chỉ là Ninh Giang, tất cả mọi người vào giờ khắc này, cũng biết tích ý thức được bên trong then chốt!

Chỉ là, chỉ là trong khoảnh khắc, những thứ này Hóa Hư cường giả, liền nhất thời tỉnh táo lại.

"Không đúng. . . Đây không phải là ngươi thế giới, chỉ là thượng cổ lưu truyền tới nay bí tàng không gian mà thôi! Ngươi là đem chính mình cùng cái này bí tàng không gian dung hợp?"

Có thể bước vào Hóa Hư, không có người nào là kẻ ngu dốt, chỉ cần một chút xíu manh mối, liền đủ để cho bọn hắn suy đoán ra chân tướng!

"Không gian loại thuyết pháp này cũng không xác thực!"

Mắt lạnh nhìn người khác, Diệp Huyền đại sư bình tĩnh giải thích, "Ta càng có khuynh hướng xưng là, tiểu thế giới! Tự thành thế giới, tự thành quy tắc. . . Đây mới là Hóa Hư phía trên lực lượng!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ tự tin, Diệp Huyền đại sư tiếp tục nói, "Cái gì tiên đạo, thần đạo, đều chẳng qua đều là nghe nhầm đồn bậy thuyết pháp mà thôi! Hóa Hư phía trên, nói cho đúng, chắc là Thế Giới Cảnh!"

Thế Giới Cảnh!

Nói ra ba chữ này thời điểm, Diệp Huyền đại sư trong mắt cũng khó mà ức chế lộ ra lau một cái vẻ cuồng nhiệt.

Đây là hắn một đời truy cầu!

Mặc dù cùng Thông Thiên Ma Quân, Đạo Lăng Thánh Nữ lựa chọn phương thức khác biệt, thật là trăm sông đổ về một biển, làm đến cuối cùng, bước ra một bước kia, thành tựu, liền chắc là Thế Giới Cảnh!

Cũng chỉ có thể là Thế Giới Cảnh!

Cái gọi là Bán Thần Lĩnh Vực, trên thực tế, chính là tiểu thế giới hình thức ban đầu mà thôi!

Chờ đến chân chính có thể diễn hóa hoàn chỉnh, hình thành tiểu thế giới thời điểm, chính là cái gọi là thần linh!

Còn như tiên đạo, cũng giống như vậy, những cái được gọi là thượng cổ cấm địa, trên thực tế, bất quá chỉ là thượng cổ đại phái bên trong, chân chính đứng đầu cường giả, diễn hóa ra tiểu thế giới mà thôi!

Cũng chỉ có sở hữu tiểu thế giới, mới có thể gọi là thượng cổ đại phái!

Đây cũng là Hóa Hư phía trên bản chất!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 919: Thế gian không Hóa Hư

Chấn động!

Đối mặt lúc này Diệp Huyền, tất cả mọi người liền tựa hồ cũng còn lại cái này một loại cảm xúc.

Mặc dù những thứ này Hóa Hư Cảnh cường giả đều rất rõ ràng, Diệp Huyền bản thân cũng không có đạt được như thế cấp độ, thậm chí bởi vì luyện hóa tiểu thế giới này nguyên nhân, thậm chí vĩnh viễn cũng không thể lại đột phá, có thể chỉ có bằng phần này kiến giải, là có thể trở thành đại tông sư.

Đây mới thực là khai sáng tính kiến giải, có thể nói, từ thượng cổ tới nay, Hóa Hư phía trên đại đạo đoạn tuyệt, liền lại không người có thể đột phá, mà bây giờ, Diệp Huyền đại sư nhưng là ngạnh sinh sinh vì hậu nhân, lộ ra con đường.

Chỉ này một điểm, đối với tu hành giới mà nói, chính là công đức vô lượng.

Đương nhiên, tất cả mọi người cũng đều vô cùng rõ ràng, những lời này, Diệp Huyền có thể không phải nói cho bọn hắn nghe, mà là nói cho Bạch Nhạc.

Mặc dù, những cái kia giam lỏng ở trong hoàng cung những cái kia tam đại thiên tông thiên tài, cũng đồng dạng có thể nghe được, chứng kiến, có thể hiển nhiên, Diệp Huyền cũng không để bụng, hoặc có lẽ là, đối với Bạch Nhạc tồn tại lòng tin tuyệt đối.

Khi bọn hắn thế hệ này người tất cả đều vẫn lạc, cái kia mới thời đại, liền lại không người có thể cùng Bạch Nhạc tranh phong.

Tiểu thế giới bao phủ phía dưới, cho dù là Hóa Hư lực lượng, cũng rất khó lại cấu thành uy hiếp gì.

Chỉ là ngay tại lúc đó, nguyên bản tại bên trong tiểu thế giới Vân Mộng Chân cũng đồng dạng hiện ra thân hình.

Nhưng mà, giờ khắc này, cho dù là Vân Mộng Chân cũng không thể không trầm mặc xuống.

Trước đó tại bên trong tiểu thế giới, Vân Mộng Chân trên thực tế, cũng đã cùng Diệp Huyền đại sư từng có một ít nói chuyện với nhau, đối với Thế Giới Cảnh khái niệm, đã có một ít giải, nhưng lại cuối cùng không có bây giờ, Diệp Huyền đại sư tự mình biểu hiện ra phần lực lượng này lúc, tới càng trực tiếp.

"Diệp Huyền đại sư!"

Ngẩng đầu, Vân Mộng Chân đột nhiên mở miệng nói, "Ta có một cái nghi hoặc, ngươi rốt cuộc khi nào bước vào loại cảnh giới này! Nếu là ngươi sớm đã có cảnh giới bực này, coi như là sư tôn cùng Thông Thiên Ma Quân, sợ cũng chưa hẳn là đối thủ của ngươi a?"

Người khác đắm chìm tại phần lực lượng này trong rung động, có thể Vân Mộng Chân lại chứng kiến càng nhiều.

Đời trước Đạo Lăng Thánh Nữ, cùng với Thông Thiên Ma Quân, nàng từng thấy.

Đạo Lăng sơn đánh một trận, hắn cũng tận mắt thấy Thông Thiên Ma Quân xuất thủ, mặc dù cường đại, nhưng lại cũng đồng dạng không có cường đại đến mức độ này, bằng không, tại Đạo Lăng Thánh Nữ đã vẫn

lạc tình huống dưới, Thông Thiên Ma Quân liền đủ để quét ngang Đạo Lăng Thiên Tông, căn bản sẽ không vẫn lạc.

"Ta là lúc nào bước vào loại cảnh giới này?" Trong mắt lộ ra một tia ôn hòa nụ cười, Diệp Huyền nhẹ giọng mở miệng nói, "Ngay tại lúc này a!"

Một câu nói này ra miệng, người khác còn chưa kịp phản ứng, thật là Vân Mộng Chân cũng đã triệt để hiểu được.

Diệp Huyền đại sư, cũng muốn qua đời a!

"Diệp Huyền đại sư!"

Trong mắt lộ ra lau một cái bi thương sắc, Bạch Nhạc cũng đồng thời ý thức được bên trong hàm nghĩa, hướng về Diệp Huyền đại sư khom người cúi đầu.

"Người, vốn có lúc chết! Nếu như liền sinh tử đều nhìn không thấu, lão phu cả đời này cũng liền sống uổng phí."

Bật cười lớn, Diệp Huyền đại sư nhìn lấy Bạch Nhạc, nhẹ giọng giải thích, "Lão phu ngày xưa, liền từng cùng thông thiên, Đạo Lăng Thánh Nữ thảo luận qua khả năng này, chỉ là. . . Thông thiên khinh thường dung hợp tiểu thế giới phương thức, mà Đạo Lăng Thánh Nữ thì là không đành lòng hủy diệt Đạo Lăng Thiên Tông thượng cổ cấm địa."

"Huống hồ, nếu là bọn họ hai người còn ở. . . Lão phu cái này nửa bước đột phá, sợ là căn bản là vô pháp hoàn thành!"

Bây giờ người khác cảm thấy, Diệp Huyền đại sư lực lượng, đã siêu việt Hóa Hư, đạt được Hóa Hư phía trên cảnh giới, nhưng trên thực tế, cái kia bất quá là bởi vì bọn hắn cảnh giới quá thấp mà thôi.

Nếu như Đạo Lăng Thánh Nữ, hoặc là Thông Thiên Ma Quân tại, liền

một dạng khả năng dòm ra bên trong kẽ hở, để cho hắn vô pháp đem tiểu thế giới lực lượng triệt để điều động, liền có thể chém giết hắn!

Đây cũng là trong cảnh giới chênh lệch.

Thở dài một tiếng, Diệp Huyền đại sư tiếp tục nói, "Lão phu thật là không bằng thông thiên! Bây giờ đi tới cuối cùng, cũng rốt cục vẫn phải xác minh hắn lời nói, mượn ngoại lực đột phá, cuối cùng chỉ là thủy nguyệt kính hoa, tựa như phù dung sớm nở tối tàn. . ."

Nói đến đây, không biết là Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân, tất cả mọi người cũng đều hiểu được.

Đối với Thế Giới Cảnh tìm hiểu, không hề chỉ chỉ là Diệp Huyền một cá nhân công lao, Thông Thiên Ma Quân, Đạo Lăng Thánh Nữ, hai vị này đạp ở thế gian đỉnh phong nhân vật, đã từng một chỗ tham dự thôi diễn cùng tìm hiểu!

Chỉ là, ba người làm ra lựa chọn lại không hoàn toàn giống nhau.

Thông Thiên Ma Quân, tin tưởng vững chắc muốn bằng mượn chính mình lực lượng mở tiểu thế giới, không mượn vật ngoài, chỉ là vẫn không có thể đi tới một bước kia, liền trước vẫn lạc.

Mà Đạo Lăng Thánh Nữ, thân phận Đạo Lăng Thiên Tông trách nhiệm, cũng không thể như Diệp Huyền đại sư một dạng tùy hứng.

Chỉ có Diệp Huyền đại sư, lựa chọn dung hợp bí tàng không gian tiểu thế giới con đường này.

Chỉ là cho tới nay, cũng không có triệt để thành công.

Cho tới giờ khắc này, hắn lấy mạng sống ra đánh đổi, mạnh mẽ điều động tiểu thế giới lực lượng, triệt để cùng mình hòa làm một thể!

Có thể nói, giờ khắc này Diệp Huyền đại sư, liền chân chính đã nửa chân đạp đến vào Thế Giới Cảnh!

Chỉ là, cái này bước ra một bước, tánh mạng hắn cũng liền đi tới phần cuối!

Hơn nữa, theo lấy hắn vẫn lạc, đổ còn có cái này đã bị hắn luyện hóa tiểu thế giới.

Thông Thiên Ma Quân, Đạo Lăng Thánh Nữ, Diệp Huyền!

Cái này ba người, mới là trước đó cái kia thời đại, tột cùng nhất ba người.

Mặc dù mỗi người lựa chọn phương hướng cũng không tương đồng, đi đường cũng không giống nhau, nhưng bọn họ nhưng đều là hoàn toàn xứng đáng đỉnh phong cường giả.

Đây mới thực sự là tông sư cấp nhân vật!

"Không, Diệp Huyền! Chúng ta có thể bằng lòng ngươi tất cả điều kiện!"

Đột nhiên biến sắc, đến giờ phút nầy, làm ý thức được Diệp Huyền sinh mệnh chạy tới phần cuối thời khắc, Ninh Giang bọn hắn mới chính thức ý thức được, Diệp Huyền căn bản không phải muốn theo chân bọn họ đàm luận điều kiện gì, chính là đơn thuần muốn giết chết tất cả mọi người bọn họ mà thôi!

Chính như ngay từ đầu, Diệp Huyền hiện thân lúc cũng đã nói lời nói.

"Tam đại thiên tông cũng tốt, ma đạo dư nghiệt cũng tốt. . . Không bằng đều theo lão phu một chỗ an nghỉ a!"

Ý thức được điểm này, mặc dù cường ngạnh như Ninh Giang, cũng không khỏi sợ hãi.

Diệp Huyền chạy tới sinh mệnh phần cuối, không có bất kỳ hy vọng, thật là hắn có a!

Hắn thọ mệnh còn rất dài, riêng là có như bây giờ Diệp Huyền những lời này, tiếp tục tu hành, sau này, chưa chắc liền không có thể đột phá một ngày.

Huống chi, không đề cập tới những thứ này. . . Hắn cũng không nguyện ý chết a!

Có thể tưởng tượng, một khi hắn chết ở chỗ này, đối với Đạo Lăng Thiên Tông mà nói, lại lại là một loại trình độ nào đả kích.

Chỉ tiếc. . . Những thứ này rồi lại nơi nào là hắn có thể khống chế.

"Sinh tử có số!"

Nhàn nhạt liếc Ninh Giang liếc mắt, Diệp Huyền đại sư nhàn nhạt mở miệng nói, "Lão phu muốn đi, đều cũng không thể quá mức cô độc! Sau ngày hôm nay, liền lệnh trên đời này, lại không Hóa Hư a!"

Một câu nói này ra miệng, mới chính thức là long trời lở đất!

Bây giờ trên đời này Hóa Hư cường giả, xác thực hầu như đã chết không sai biệt lắm, nếu là bọn họ cũng đều toàn bộ chết ở chỗ này, sợ là cho là thật muốn làm, trên đời lại không Hóa Hư.

Mở ra một cái mới thời đại!

Đây mới là Diệp Huyền đại sư chân chính dã vọng!

Hắn phải để lại cho Bạch Nhạc, là một cái triệt để bị rõ ràng qua thời đại, một cái chân chính thuộc về Bạch Nhạc bọn hắn thời đại!

Cvt: Hãy quá pepsi ơi!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 920: Một bí mật

Toàn thân tóc gáy, phảng phất đều trong nháy mắt nổ dựng lên.

Giờ khắc này, cảm thấy sợ hãi, khả năng liền không chỉ là tam đại thiên tông người cùng Yêu Đạo Long Uyên, Từ Hàng đại sĩ cùng Bất Tử Thanh Vương, cũng đồng dạng ngửi được Diệp Huyền đại sư trong giọng nói sát khí.

"Diệp Huyền đại sư, ngươi đây là ý gì?"

Cảnh giác nhìn lấy Diệp Huyền đại sư, Từ Hàng cũng không lại dây dưa Long Uyên, trầm giọng hỏi.

"Dĩ nhiên chính là mặt chữ ý tứ!"

Bình tĩnh nhìn lấy Từ Hàng đại sĩ, Diệp Huyền đại sư nhàn nhạt mở miệng nói.

Hời hợt trong giọng nói, lại lộ ra một cổ thu hút tâm thần người ta sát khí.

Cho đến giờ phút này, Từ Hàng đại sĩ mới chính thức ý thức Diệp Huyền vô tình!

Từ vừa mới bắt đầu, nàng phản bội Diệp Huyền đại sư, xông vào bí tàng không gian đối Diệp Huyền xuất thủ thời điểm trở đi, Diệp Huyền liền đã không có định bỏ qua cho hắn.

Vô luận nàng trước đây lựa chọn phối hợp, vẫn là cự tuyệt, kết cục đều không có bất kỳ cải biến.

So với việc người khác, Diệp Huyền lạnh lùng mới là chân chính khắc vào khung cùng trong linh hồn.

Chỉ là, Diệp Huyền đối với Bạch Nhạc ôn hòa, để cho người ta vô ý thức quên lãng hắn lãnh khốc.

Tưởng tượng cũng có thể biết rõ, cái này từ ngàn năm nay, một tay khống chế Đại Càn Vương Triều, đối ngoại, để cho Đạo Lăng Thiên Tông đều không dám tùy tiện xuất thủ, đối bên trong, cho dù là vị hoàng đế kia bệ hạ, đều đối hắn tràn ngập kỵ hận, nhân vật như vậy, tại sao có thể là tính cách ôn hòa, không quả quyết hạng người.

Đáng tiếc, lúc này vừa nghĩ đến, nhưng là hiển nhiên đã có chút muộn!

Nếu như sớm biết đây hết thảy, nàng liền nên tại Diệp Huyền bại lộ trước đó, liều lĩnh chạy ra vương thành.

Bí tàng không gian tính đặc thù, liền quyết định, Diệp Huyền không có khả năng rời xa vương thành đi đến Nam Hải truy sát nàng.

"Ba, ba, ba!"

Nhẹ nhàng vỗ tay, Bất Tử Thanh Vương nhìn lấy Diệp Huyền, trên mặt lại nhất thời lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ.

"Ác! Thật mẹ nó ác! Diệp Huyền, bản vương thực sự là càng ngày càng thích ngươi!"

Rõ ràng đã rơi vào Diệp Huyền trong bẫy rập, thậm chí biết rõ, Diệp Huyền dự định không phân địch bạn đưa hắn một chỗ chém giết ở đây, có thể Bất Tử Thanh Vương lại vẫn không có nửa điểm sợ hãi, thậm chí cười vỗ tay tán thưởng.

"Thanh Vương khen nhầm!" Đem ánh mắt hướng về Bất Tử Thanh

Vương, Diệp Huyền vẫn như cũ bình tĩnh mở miệng nói, không đau khổ không vui.

"Diệp Huyền, trên đời này Hóa Hư cường giả, ngươi giết hết sao?"

Lắc đầu, Bất Tử Thanh Vương thong thả mở miệng nói, "Chỉ là bản vương biết rõ bọn lão quái vật, liền có ít nhất bốn người còn sống! Ngươi mặc dù đem hôm nay ở đây người, toàn bộ giết sạch, lại có thể thay đổi gì?"

"Thanh Vương lo ngại!"

Vẫn như cũ không hề bị lay động, Diệp Huyền đạm nhiên nói rằng, "Ẩn thế cường giả, tự nhiên còn sẽ có, ta giết không được tuyệt, đời này người cũng không người có thể giết sạch! Thật là. . . Thì tính sao?"

"Thúc lấy bọn hắn, chỉ có quyền lợi!"

"Tam đại thiên tông sụp đổ, đạo môn sự suy thoái, đây cũng là lợi ích lớn nhất! Mấy ngàn năm qua này, chính đạo nuốt vào quyền lợi quá lớn! Chỉ cần thụ thương, như vậy vô luận nó trước đó khổng lồ cở nào, những cái kia ngửi được mùi máu tươi cá mập, liền sẽ một người tiếp một người nhào lên cắn xé!"

Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Diệp Huyền đại sư không chậm không chậm tiếp tục nói, "Ta chính là muốn thiên hạ này loạn, đem cái này đạo môn nhất thống thiên hạ bố cục triệt để đánh nát, trọng tố một cái mới thời đại!"

Nhãn giới cùng bố cục!

Diệp Huyền vị này từng cùng Thông Thiên Ma Quân, Đạo Lăng Thánh Nữ ngồi mà nói suông tồn tại, so với trong mắt thế nhân chứng kiến, càng rộng lớn nhiều.

Lấy Đại Càn Vương Triều bày cuộc, chôn giết tam đại thiên tông còn sót lại Hóa Hư cường giả, đánh nát thiên hạ bố cục, lấy quyền lợi ép buộc hắn ẩn thế cường giả xuất thế, chia cắt tam đại thiên tông sụp đổ lưu lại trống rỗng, như vậy, liền có thể vì Bạch Nhạc đổi một cái hoàn toàn trống không.

Đem thiên hạ đùa bỡn trong lòng bàn tay, đây mới là Diệp Huyền khí phách.

"Không tầm thường!"

Nghĩ vậy tầng một, cho dù là Bất Tử Thanh Vương cũng không khỏi lần nữa tán thán một câu.

Việc này, cho dù là lấy hắn nhãn giới, cũng rất khó nói rõ ràng, tại đây một cấp độ, thật là hắn lại bại bởi Diệp Huyền một bậc!

"Bất quá, ngươi nhưng cũng một dạng coi khinh bản vương!"

Ngẩng đầu, Bất Tử Thanh Vương mặt tươi cười mở miệng nói, "Diệp Huyền, ngươi cũng biết, bản vương vẫn chưa bước vào Hóa Hư! Cái này cố nhiên có nghĩa là, bản vương thực lực, xa còn không có khôi phục lại đỉnh phong, nhưng ngươi có hay không, cũng nghe qua một câu nói? Thuyền nhỏ hơn quay đầu lại!"

"Bản vương ngủ say ba ngàn năm, mới thật không dễ dàng đạt được một cái đoạt xá trọng sinh cơ hội! Ngươi cho rằng. . . Bản vương liền sẽ bả toàn bộ hy vọng đặt ở cái này một bức trên thân hình sao?"

Nói đến đây, Bất Tử Thanh Vương nhất thời cười lạnh.

"Ngươi cũng biết bản vương vì sao được xưng không chết? ! Chính là bởi vì bản vương đủ đủ cẩn thận, vĩnh viễn sẽ không tin tưởng bất luận

kẻ nào!"

Chân mày chợt vẩy một cái, Diệp Huyền trong mắt rốt cục lộ ra một tia ngoài ý muốn.

Không thể không nói, hắn đúng là vẫn còn có chút xem thường vị này Bất Tử Thanh Vương.

Năm đó cái kia tung hoành thiên hạ Bất Tử Thanh Vương, thật là một đời kiêu hùng.

Nhiều người như vậy đều sớm đã hóa thành cốt khô trong mộ, chỉ có Bất Tử Thanh Vương có thể đang ngủ say ba ngàn năm sau đoạt xá trọng sinh, tỉnh lại!

Chỉ bằng điểm này, cũng đã chứng minh hắn cường hãn.

Diệp Huyền cũng không hoài nghi Bất Tử Thanh Vương những lời này chân thực tính, hạng nhân vật này, liền còn có bực này thủ bút, mới xứng với loại kia tuyệt thế phong tư.

"Thanh Vương, đến tột cùng muốn nói điều gì?"

Diệp Huyền đồng dạng cũng không cho rằng, Bất Tử Thanh Vương nói như thế lời nói, vẻn vẹn chỉ là vì tự nói với mình, giết chết hắn vô ích, hoặc là khoe khoang hắn cơ trí cùng thủ đoạn.

Bởi vì cái kia không có chút ý nghĩa nào!

Nói ra như thế mấy câu nói đến, liền tất nhiên tồn tại cấp độ càng sâu dụng ý.

Quả nhiên, nghe được Diệp Huyền lời nói, Bất Tử Thanh Vương trên mặt cũng lộ ra vẻ đắc ý, chậm rãi mở miệng nói, "Diệp Huyền, bản

vương lần này đến, là có một bí mật muốn nói cho ngươi! Thời kỳ thượng cổ, những cái kia tuyệt thế cường giả, có thể. . . Cũng không có thật chết hết!"

Long trời lở đất!

Bất Tử Thanh Vương những lời này, không thể nghi ngờ lần nữa nhấc lên một hồi sóng to gió lớn.

Dạng này tin tức, quả thực so Diệp Huyền ẩn giấu thực lực, càng nổ mạnh.

Bởi vì cái kia có nghĩa là, chân chính Hóa Hư phía trên tồn tại, khả năng còn sống, vượt qua cái kia năm tháng rất dài, vẫn luôn sống đến hiện tại.

Vô luận là ai, phản ứng đầu tiên, đều là điều đó không có khả năng.

Nhưng khi ánh mắt lần nữa rơi vào Bất Tử Thanh Vương trên người thời điểm, loại này hoài nghi liền không khỏi lần nữa dao động.

Bất Tử Thanh Vương, còn có thể bằng vào bí pháp, ngủ say ba ngàn năm sau đó tỉnh lại, như vậy, ai dám nói, thời đại thượng cổ, những cái kia chân chính siêu việt Hóa Hư cường giả, liền tuyệt đối không có khả năng lấy phương thức nào đó sống sót đến bây giờ?

Giả như đây là thật, như vậy bây giờ Diệp Huyền làm ra đây hết thảy, liền hầu như mất đi ý nghĩa!

Bởi vì một khi có cường giả như vậy xuất thế, vô luận trên đời còn còn có nhiều ít Hóa Hư cường giả, đều không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Cái gọi là khai sáng một cái mới thời đại, cũng căn bản không thể nào nói đến.

Thậm chí có thể sẽ đưa đến phản tác dụng!

Bởi vì, một khi không có tam đại thiên tông coi là bia ngắm, rất nhanh liền sẽ lan đến gần Đại Càn Vương Triều, lan đến gần Bạch Nhạc bản thân.

Bí mật này, đủ để phá vỡ Diệp Huyền toàn bộ kế hoạch.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 921: Giết chết

"Ta dựa vào cái gì tin tưởng ngươi?"

Không giống với người khác, cho dù là chợt nghe thế dạng tin tức, Diệp Huyền cũng vẫn như cũ vẫn duy trì bình tĩnh, nhàn nhạt hỏi ngược lại.

Chỉ tốt ở bề ngoài tin tức thực sự quá nhiều, thế cho nên không ai biết rõ thật giả.

Vô luận là Thông Thiên Ma Quân, vẫn là Đạo Lăng Thánh Nữ lúc còn sống, cũng không thiếu tìm hiểu dạng này tin tức, nhưng cuối cùng nhưng cũng một dạng đều là không thu hoạch được gì.

Bất Tử Thanh Vương, muốn bằng vào dạng này ăn nói suông đả động Diệp Huyền, tự nhiên không có bất kỳ khả năng.

"Bằng cái này, có đủ hay không?"

Tựa hồ sớm đoán được Diệp Huyền phản ứng, Bất Tử Thanh Vương bàn tay chợt một phen, một viên như ngôi sao xán lạn tinh thạch nhất thời di chuyển trong lòng bàn tay.

Từ Bất Tử Thanh Vương trong lòng bàn tay lộ ra, cái kia tinh thạch liền nhất thời lộ ra một cổ đặc biệt khí tức, phảng phất trong nháy mắt liền đem tất cả mọi người lực chú ý toàn bộ đều hấp dẫn tới.

"Cái đó là. . . Tinh tinh?"

Con ngươi chợt co rụt lại, Ninh Giang nhất thời nhịn không được kinh hô thành tiếng.

Chỉ có bước vào Hóa Hư, mới có thể hiểu, vô luận linh lực cũng tốt, ma khí cũng tốt, thật cũng chỉ là một loại tương đối cấp thấp lực lượng, ở chỗ này phía trên, còn có một loại càng thuần túy lực lượng, chính là thuần túy nhất tinh lực.

Trong truyền thuyết, thời đại thượng cổ, liền có một loại Hóa Hư phía trên tồn tại, sử dụng cùng loại linh thạch tinh thạch, liền tên là tinh tinh!

Bây giờ trên đời này, tinh tinh đã sớm tuyệt tích.

Nói cách khác, có tinh tinh tồn tại địa phương, liền rất có thể hữu hóa hư phía trên cường giả tồn tại.

Cũng không đợi Diệp Huyền gửi công văn đi, Bất Tử Thanh Vương cũng đã nói tiếp, "Lục Âm sơn, ta giết Âm Sơn Lục Ma, lại ngoài ý muốn phát hiện một cái bí tàng không gian, không dám vào đi, nhưng lại tại bí tàng không gian cửa vào phụ cận, phát hiện cái này. . . Diệp Huyền, bằng cái này, có đủ hay không!"

Lục Âm sơn, nguyên bổn chính là ngày xưa nổi danh một chỗ tuyệt địa.

Lúc trước, Thông Thiên Ma Quân đã từng đi trước Lục Âm sơn tìm kiếm qua manh mối, đáng tiếc lại không công mà lui.

Có thể nói ra cái chỗ này, đồng thời xuất ra tinh tinh đến, xác thực cũng đã có rất lớn độ tin cậy.

Nhìn lấy Bất Tử Thanh Vương trên tay tinh tinh, Diệp Huyền đại sư khẽ thở dài một cái một tiếng, "Thiên ý trêu người. . . Ngươi đúng là vẫn còn tới chậm một bước."

Nếu tại Diệp Huyền động thủ trước đó, Bất Tử Thanh Vương bả tin tức này truyền đến, Diệp Huyền có lẽ sẽ lựa chọn dừng tay, tự mình đi một chuyến Lục Âm sơn xem đến tột cùng, nhưng hôm nay, nhưng là tất cả

cũng không kịp.

Đã triệt để dung hợp tiểu thế giới, bây giờ Diệp Huyền, đã không có đường quay về có thể đi.

Thậm chí còn liền Bất Tử Thanh Vương đều còn chưa kịp phản ứng, một mảnh khủng bố kim sắc lợi kiếm, liền chợt từ không trung rơi rụng, đồng thời hướng về tam đại thiên tông chưởng giáo chân nhân, cùng với Yêu Đạo Long Uyên hạ xuống.

Cho dù là Từ Hàng đại sĩ cùng Bất Tử Thanh Vương cũng đồng dạng không thể chạy trốn, một dạng bị bao phủ tại Diệp Huyền công kích phía dưới.

Quả đoán, tàn nhẫn!

Từ vừa mới bắt đầu, Diệp Huyền liền từng nói qua, hắn tâm chí, không phải ngoại nhân có khả năng đơn giản dao động.

Dù là Bất Tử Thanh Vương xác thực xuất ra chứng cứ, chứng minh xác thực khả năng hữu hóa hư phía trên tồn tại còn sống, cũng vẫn như cũ không thể thay đổi Diệp Huyền tâm ý!

Giết!

Khủng bố dưới áp lực, cái kia kim sắc lợi kiếm, liền như một trận thiên phạt, dù cho là lấy Ninh Giang thực lực bọn hắn, tại dạng này công kích đến, cũng đồng dạng khó có thể chống cự, rất ngắn trong khoảnh khắc, liền chợt bị trọng thương, phun ra máu tới.

Ngay tại lúc đó, cái này kim sắc mưa kiếm, cũng đồng dạng lan đến gần tam đại thiên tông trưởng lão khác, cùng với những cái kia hoàng gia cung phụng!

Trừ Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân, cùng với tam đại thiên tông những cái kia vẫn như cũ bị phong bế Tinh Hải đệ tử bên ngoài, hầu như tất cả mọi người bị bao phủ tại đây kim sắc mưa kiếm công kích phía dưới.

Trong khoảnh khắc, cái này to như vậy hoàng cung liền phảng phất hóa thành một mảnh nhỏ tu la địa ngục.

Người điên!

Giờ khắc này, cho dù là Bất Tử Thanh Vương cũng không khỏi hiện lên một tia kinh hãi.

Trước đó rất nhiều người nói, Bạch Nhạc là người điên!

Thật là, cùng bây giờ Diệp Huyền so với, Bạch Nhạc điểm này điên mới tính được là cái gì?

"Diệp Huyền, Thanh Vương nói không sai, hiện tại giết chúng ta, không có bất kỳ chỗ tốt! Lưu lại chúng ta, mới có hy vọng chống đỡ Lục Âm sơn cường giả."

Trong mắt lộ ra lau một cái hoảng loạn chi sắc, Trần Ngự Phong gấp giọng mở miệng nói.

"Chỉ bằng các ngươi?"

Cười lạnh một tiếng, Diệp Huyền trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, "Trừ đùa bỡn quyền mưu, khi dễ vãn bối, các ngươi còn biết cái gì?"

Đó là một loại từ trong xương lộ ra khinh miệt.

Đứng ở Diệp Huyền cao độ, cũng thật có tư cách coi thường bọn hắn.

Tam đại thiên tông lũng đoạn thiên hạ lâu lắm, đã sớm đã sa đọa.

Tựu như cùng cái này an nhàn hồi lâu Đại Càn Vương Triều một dạng.

Diệp Huyền muốn chính là tới một lần đại thanh tẩy, đem cái này chút sa đọa huyết dịch đều thả, thay máu mới, mở ra một cái mới thời đại.

Ùng ùng!

Thoại âm rơi xuống đồng thời, kèm theo cái kia khủng bố kim sắc mưa kiếm, không trung lại đồng thời nảy sinh một mảnh tử sắc lôi đình.

Trên đời này, hầu như có rất ít người gặp qua Diệp Huyền xuất thủ.

Bây giờ một màn này, liền hầu như dừng lại tại mỗi người trong lòng.

Cùng dạng này Diệp Huyền là địch, tựa như cùng tồn tại tại một thế giới là địch.

Nghiền ép!

Lúc trước tại bí tàng không gian bên trong thời điểm, Từ Hàng đại sĩ liền từng cảm thụ qua sợ hãi như vậy, bây giờ, Diệp Huyền đại sư lực lượng, càng là so khi đó kinh khủng hơn nhiều, hầu như căn bản cũng không có cho bất luận kẻ nào lưu lại một điểm thở dốc cơ hội!

Cho dù là bọn hắn những thứ này Hóa Hư cường giả, đã toàn bộ liên thủ lại, cũng vẫn như cũ vô pháp đối kháng dạng này lực lượng.

Bất quá rất ngắn trong khoảnh khắc, không trung liền nổ lên một màn mưa máu.

Bao quát Bất Tử Thanh Vương cùng Từ Hàng đại sĩ ở bên trong, tất cả mọi người đều vẫn lạc.

Chỉ còn lại có thần hồn chạy ra, nỗ lực làm cuối cùng vùng vẫy giãy chết.

Nếu tại địa phương khác, bọn hắn có thể còn có chạy trốn khả năng, có ở tiểu thế giới này bao phủ phía dưới, có thể chạy trốn tới đâu đây?

"Chết đi, cùng chết a!"

Thân thể bị trảm, Ninh Giang cũng triệt để điên cuồng lên, hung hãn hướng về Bạch Nhạc nhào qua, nỗ lực đem Bạch Nhạc một chỗ giết chết ở chỗ này.

Chỉ là, hắn không đúng Bạch Nhạc xuất thủ còn tốt, bây giờ như thế vừa ra tay, ngược lại càng phát ra gia tốc chính mình tử vong!

Một tay lộ ra, một con bàn tay to lớn trong nháy mắt liền ngăn ở Bạch Nhạc trước người, dễ dàng đem Ninh Giang thần hồn bắt lại.

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Diệp Huyền lành lạnh mở miệng nói, "Ngươi cho rằng ngươi thì tính là cái gì? Không có Đạo Lăng Thánh Nữ, lại bị thông thiên huyết tẩy một lần, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông, tại lão phu trong mắt, cũng bất quá chỉ là một truyện cười mà thôi!"

"Ngay trước lão phu mặt sát nhân, ngươi cũng xứng!"

Trong lúc nói chuyện, Diệp Huyền bàn tay chợt dùng sức, nhưng là trong nháy mắt, liền trực tiếp đem Ninh Giang thần hồn bóp vỡ.

Thương cảm Ninh Giang, đường đường Hóa Hư cường giả, lại là Đạo Lăng Thiên Tông chưởng giáo chân nhân, nhưng hôm nay tại Diệp Huyền trước mặt, nhưng ngay cả một tia giãy dụa cơ hội cũng không có.

Nhìn tận mắt một màn này, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng cũng là một

loại thật lớn chấn động!

Hắn không biết, ngày xưa đỉnh phong Thông Thiên Ma Quân là cường đại cở nào, thật là, bây giờ Diệp Huyền, lại cho là thật cho hắn một loại tuyệt thế vô địch cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 922: Một cái thời đại kết thúc (thượng)

Theo lấy Ninh Giang thần hồn chôn vùi, toàn trường nhất thời lần nữa rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch bên trong!

Chết, dĩ nhiên chết thật!

Ai có thể tưởng tượng, Đạo Lăng Thiên Tông chưởng giáo chân nhân, dĩ nhiên cũng làm thật như vậy chết, không có dù là một chút xíu giãy dụa chỗ trống.

Luận thân phận, luận bối cảnh, thậm chí luận thực lực, bọn hắn ai dám nói so Ninh Giang càng mạnh?

Thật là, Ninh Giang cứ như vậy bị giết, Diệp Huyền thậm chí ngay cả con mắt đều không nháy một chút, thật giống như giết một con gà một dạng.

Giờ khắc này, tất cả mọi người tâm tất cả đều bốc lên thấy lạnh cả người, phảng phất loại kia băng hàn là từ sâu trong linh hồn nhô ra đồng dạng.

Trước đó vô luận cục diện có vẻ cỡ nào nguy hiểm, bọn hắn tâm thật cũng còn mang theo một tia lòng cầu gặp may, cho rằng Diệp Huyền chưa chắc thực biết thống hạ sát thủ, cái gọi là uy hiếp, bất quá là dùng để bàn điều kiện lợi thế mà thôi.

Bọn hắn thậm chí còn ở trong lòng cân nhắc, muốn làm ra bao lớn nhượng bộ, đem đổi lấy thoát thân cơ hội.

Nhưng này một khắc, tất cả tuy nhiên cũng thay đổi!

Mỗi người đều biết ý thức được, Diệp Huyền không phải tại đe dọa ai, mà là thật định đem bọn hắn một lưới bắt hết!

"Ha ha ha ha, ngươi điên rồi! Diệp Huyền, bản vương cho ngươi viết một chữ phục!"

Giờ khắc này, Bất Tử Thanh Vương lại ngược lại cất tiếng cười to, "Đáng tiếc! Tương lai, ngươi xem không đến!"

Cùng người khác hoàn toàn khác biệt, Bất Tử Thanh Vương là thật sớm cũng đã có chuẩn bị, dù là bây giờ , đồng dạng thân thể bị trảm, chỉ còn một luồng thần hồn, cũng vẫn như cũ không có sợ hãi chút nào, thậm chí ngược lại có chút khoái ý!

Áp chế tất cả mọi người trên đầu mấy nghìn năm Đạo Lăng Thiên Tông, rốt cuộc phải đổ nát.

Chỉ tiếc, tự tay chung kết Đạo Lăng Thiên Tông huy hoàng người, cũng không phải hắn, mà là Diệp Huyền.

"Tương lai, tự nhiên là thuộc về những người tuổi trẻ này tương lai."

Ánh mắt rơi vào Bất Tử Thanh Vương trên người, Diệp Huyền đại sư thần sắc không thay đổi, nhẹ giọng mở miệng nói.

Hắn cũng không phải không tin Bất Tử Thanh Vương lời nói, nhưng lại vẫn như cũ sẽ không vì vậy mà nhân từ nương tay.

"Ha ha, nói xong! Có thể bản vương không chịu nhận mình già, Bạch Nhạc, dùng không bao lâu, chúng ta sẽ còn gặp lại, bản vương Thanh Vương Kiếm, tạm thời đặt ở ngươi cái này, ngươi cũng không nên cho bản vương làm mất!"

Trong miệng phát sinh một hồi tùy ý cười to, sau một khắc, Bất Tử Thanh Vương thần hồn trực tiếp từ tan vỡ.

Chỉ là cho dù ai cũng có thể cảm giác được, Bất Tử Thanh Vương vỡ nát thần hồn, vẻn vẹn chỉ là một bộ phận mà thôi, trước hắn tuyệt đối không phải nói ngoa, hắn là chân chính còn lưu lại chuẩn bị ở sau.

Có khởi thác tên, không có để cho làm biệt hiệu!

Không chết hai chữ, tại Bất Tử Thanh Vương trên người, cho là thật hiện ra vô cùng nhuần nhuyễn.

Keng một tiếng, Thanh Vương Kiếm rơi trên mặt đất, phát sinh một tiếng giòn vang, cũng ký hiệu, một trận chiến này cô đơn!

Ùng ùng!

Kim sắc mưa kiếm cùng tử sắc lôi đình lần nữa rơi xuống, khắp toàn bộ hoàng cung, toàn bộ tiểu thế giới.

Yêu Đạo Long Uyên, Thái Cực Đạo, Tiên Du Kiếm Cung chưởng giáo, Từ Hàng đại sĩ, đều không ngoại lệ, tất cả đều vẫn lạc.

Coi là Ninh Giang, đây là trọn năm vị Hóa Hư cường giả vẫn lạc!

Dù cho là Bạch Nhạc, giờ khắc này cũng không khỏi bị chấn động có chút nói không ra lời.

Chỉ là, làm xong đây hết thảy, trong bầu trời tiểu thế giới cũng phát sinh một hồi tiếng sấm, phảng phất toàn bộ tiểu thế giới đều tùy theo tan vỡ.

Không cần bất luận kẻ nào giải thích, Bạch Nhạc cũng có thể minh bạch, Diệp Huyền đại sư sinh mệnh cũng đồng dạng chạy tới phần cuối.

Cái này là chính bản thân hắn lựa chọn, cầu nhân được nhân!

"Diệp Huyền đại sư!"

Ngẩng đầu, nhìn lấy Diệp Huyền đại sư, lúc này Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng tràn ngập tâm tình rất phức tạp.

Giết chết những người này, tuy có Diệp Huyền đại sư bố cục nhân tố, thật là Bạch Nhạc lại không thừa nhận cũng không được, Diệp Huyền đại sư thật là đang vì hắn lót đường.

Đạo Lăng sơn đánh một trận, Bạch Nhạc tuy danh động thiên hạ, nhưng lại cũng đồng dạng đưa tới tam đại thiên tông sát khí.

Bạch Nhạc vẫn luôn đứng ở vương thành, có thể còn không có nguy hiểm gì, thật là một khi ly khai, liền lúc nào cũng có thể sẽ gặp phải tam đại thiên tông cao thủ vây giết.

Cái này tựa hồ chính là vẫn luôn treo ở Bạch Nhạc đỉnh đầu lợi kiếm.

Nhưng mà, Diệp Huyền đại sư lại lấy phương thức này, giúp hắn đánh nát cái chuôi này treo ở đỉnh đầu kiếm, thì như thế nào có thể làm cho Bạch Nhạc không cảm động.

"Hà tất làm chỗ này nữ hình thái, lão phu là ở giúp ngươi, nhưng cũng là tại quán triệt lão phu một đời lý niệm!"

"Tương lai đường, muốn thế nào đi, hay là muốn xem chính ngươi."

Bật cười lớn, cứ việc tiểu thế giới đang không ngừng tan vỡ, mỗi thời mỗi khắc, Diệp Huyền đại sư đều có thể cảm nhận được sinh cơ mình trôi qua, nhưng này một khắc hắn, cảm thụ được lại vẫn không có một tia sợ hãi, tới thản nhiên cùng ung dung.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc không khỏi lần nữa nhớ tới trước đó Diệp Huyền đại sư từng nói.

"Ngươi chuẩn bị xong sao?"

Làm cái này tất cả cô đơn, làm cái này chút ngày xưa cường giả, đều vẫn lạc, chờ lấy Bạch Nhạc, chính là một cái hoàn toàn mới thời đại.

Vô luận hắn là hay không chuẩn bị xong, cái này thời đại, liền muốn mở ra.

"Bệ hạ!"

Diệp Huyền đại sư ánh mắt lần nữa hướng về vị kia đã sớm hù dọa tê liệt trên mặt đất Hoàng đế bệ hạ.

Trước đó nhiều như vậy Hóa Hư cường giả giao thủ, cũng căn bản không ai lo lắng hắn.

Trên thực tế, hắn cũng thủy chung đều rúc cái đầu, hận không thể tất cả mọi người đem hắn quên.

Thật là, giờ khắc này, Diệp Huyền đại sư lại đúng là vẫn còn nhớ tới.

Mặc dù chỉ là đơn giản một cái xưng hô, thậm chí ngay cả giọng nói đều cùng đi qua mấy năm nay không có biến hóa chút nào, đây là giờ khắc này, đối mặt Diệp Huyền đại sư, hắn cảm thụ được cũng chỉ có sợ hãi!

"Diệp Huyền đại sư. . . Trẫm sai! Trẫm hướng ngươi nhận sai, trẫm nhất định dựa theo ngươi phân phó, dẫn dắt Đại Càn Vương Triều tiếp tục đi tới đích. . ."

Thân là cửu ngũ chí tôn, nhưng này một khắc, vị này hoàng đế bệ hạ vẫn là rất không có cốt khí quỳ xuống.

Cái kia cái gọi là hoàng đế kiêu ngạo, tại Diệp Huyền đại sư loại này tồn tại trước mặt, căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

"Bệ hạ!"

Nhìn lấy vị này hoàng đế bệ hạ, Diệp Huyền đại sư cũng không khỏi có chút thổn thức, "Từng ấy năm tới nay, ta vốn tưởng rằng, chúng ta có thể quân thần thích hợp. . . Dù sao, giữa chúng ta, vốn không nên có mâu thuẫn gì."

"Không có, ngươi ta quân thần ở giữa, không ai bất kỳ xung đột nào! Trẫm chỉ là nhất thời bị hiếp nịnh mê hoặc, Diệp Huyền đại sư, ngươi phải tin tưởng trẫm a!"

"Quá trễ!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Diệp Huyền đại sư nhẹ giọng nói, "Đã ngươi làm ra lựa chọn, liền tổng yếu vì ngươi lựa chọn mà gánh chịu đại giới. . . Ngươi yên tâm, Đại Càn Vương Triều vẫn là Đại Càn Vương Triều, lão phu cam đoan, Bạch Nhạc cũng giống vậy không có mưu triều soán vị chi tâm."

Cứ việc không hỏi qua Bạch Nhạc, nhưng Diệp Huyền đại sư lại như cũ có thể làm ra loại này hứa hẹn.

Bởi vì Bạch Nhạc đứng muốn so với cái này một cái cái gọi là hoàng đế, càng cao nhiều!

Song phương truy cầu, vốn cũng không tại một cấp bậc bên trên.

Tựa như hắn Diệp Huyền mặc dù khống chế Đại Càn Vương Triều nhiều năm như vậy, nhưng cũng từ đầu đến cuối không có nghĩ tới muốn soán vị một dạng, vậy căn bản không có chút ý nghĩa nào.

"Liền để đây hết thảy tội lỗi, tất cả thuộc về lão phu a!"

Thở dài một tiếng, Diệp Huyền đại sư nhẹ giọng nói.

"Không được. . ."

Sợ hãi phía dưới, vị này hoàng đế bệ hạ còn muốn cầu xin tha thứ, chỉ là lần này lời còn chưa nói hết, mi tâm phía trên, liền nhiều một chút đỏ tươi.

Nhẹ nhàng chỉ điểm một chút rơi, Diệp Huyền đại sư liền tự tay giết chết vị này hoàng đế bệ hạ!

Nhiều như vậy Hóa Hư cường giả đều giết, làm thế nào có thể quan tâm như thế một vị cái gọi là hoàng đế.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 923: Một thời đại kết thúc (hạ)

Huyết sắc mông lung!

Toàn bộ Hoàng thành, lúc này đều tràn ngập đầy tiên huyết mùi vị.

Diệp Huyền ánh mắt chậm rãi đảo qua, bây giờ trong cả hoàng thành, trừ Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân bên ngoài, liền chỉ còn lại có những cái kia bị phong bế Tinh Hải tam đại thiên tông đệ tử!

Trừ cái đó ra, vô luận là những cái kia hoàng gia cung phụng, vẫn là Định Viễn Hầu, thậm chí những cái kia canh giữ ở trong hoàng thành Ngự Lâm Quân đều đã bị triệt để giết một cái sạch sẽ!

Cái kia một mảnh kim sắc mưa kiếm cùng tử sắc lôi đình không khác biệt công kích phía dưới, trừ Diệp Huyền có ý định tách ra, bằng không, liền không có bất kỳ người nào có thể may mắn tránh khỏi.

Đây mới là một trận chân chính huyết tẩy!

Còn sót lại những cái kia tam đại thiên tông thiên tài, bị Diệp Huyền ánh mắt quét đến, cũng đồng dạng lạnh run.

Vô luận trên người bọn họ từng có huy hoàng như thế nào cùng vòng sáng, giờ khắc này ở Diệp Huyền trước mặt, cũng bất quá giống như là một đám đợi làm thịt cừu con đồng dạng.

Cũng may, Diệp Huyền đại sư cũng không có đối bọn hắn ra tay ý tưởng, mà là đem ánh mắt một lần nữa rơi vào Bạch Nhạc trên người.

"Chuyện còn lại. . . Giao cho ngươi tới quyết định!"

Trong mắt lộ ra lau một cái ôn hòa chi sắc, Diệp Huyền đại sư nhẹ giọng nói, "Tam đại thiên tông người cũng tốt, Đại Càn Vương Triều sự tình cũng tốt. . . Đều do ngươi tới quyết định!"

"Thời đại trước, đã kết thúc. . . Từ giờ trở đi, cái này đúng là thuộc về các ngươi thời đại, thuộc về ngươi thời đại!"

Cơ hồ là một câu nói này nói xong trong nháy mắt, toàn bộ tiểu thế giới chợt tan vỡ, Diệp Huyền đại sư cả cá nhân trên người chợt lộ ra lau một cái chói mắt kim quang, trên mặt lộ ra nụ cười rực rỡ, cứ như vậy tại Bạch Nhạc trước mắt, hóa thành hư vô.

"Diệp Huyền đại sư!"

Thanh âm có chút nghẹn ngào, phù phù một tiếng, Bạch Nhạc nhất thời té quỵ dưới đất.

Mặc dù không có thầy trò danh phận, thật là cái này cúi đầu, Bạch Nhạc lại một dạng bái thật tình thành ý.

"Chủ nhân!"

Trên hoàng thành bao phủ màn sáng tiêu thất trong nháy mắt, thư sinh bốn người bọn họ liền chạy tới, cũng vừa vặn thấy Diệp Huyền đại sư thân hình tiêu thất.

Trong nháy mắt, liền như một kích búa tạ hung hăng nện ở bọn hắn miệng ngực, mắt tối sầm lại, bốn người đồng thời quỳ xuống, khàn cả giọng kêu khóc lên tiếng.

So với việc Bạch Nhạc, bọn hắn mới là đối Diệp Huyền đại sư cảm tình sâu nhất người, cũng là Diệp Huyền đại sư chân chính trên ý nghĩa đệ tử.

Sau một khắc, Tam hoàng tử, Ngô Văn Uyên, Thư Khánh Dương, Thập Tam hoàng tử, người Diệp gia bao quát trong vương thành, sở hữu thế lực đại biểu, lúc này đều đồng dạng dũng mãnh vào trong hoàng cung!

Bọn hắn cũng không biết đến tột cùng phát sinh cái gì, thế nhưng cái kia đập vào mặt mùi máu tươi, nhưng là trong nháy mắt làm cho tất cả mọi người cũng không khỏi có chút run chân.

Nhát gan một ít, càng là có người nhịn không được trực tiếp nhổ ra.

... ...

Thiên hạ chấn động!

Từ tam đại thiên tông vây khốn vương thành bắt đầu, khắp thiên hạ lực chú ý, liền đều hướng về vương thành.

Mặc dù bọn hắn cũng không biết trong vương thành đến tột cùng phát sinh cái gì.

Nhưng là lại khả năng chứng kiến kết quả!

Tam đại thiên tông chưởng giáo chân nhân, Yêu Đạo Long Uyên, Từ Hàng đại sĩ, thậm chí Bất Tử Thanh Vương, mỗi một cái tên, đều đủ để lệnh thiên hạ chấn động, nhưng những này người, lại toàn bộ đều chết ở vương thành bên trong!

Vị kia Diệp Huyền đại sư cũng đồng dạng qua đời!

Dạng này tin tức, quả thực đủ để khiến toàn bộ tu hành giới kịch liệt chấn động.

Riêng là, rất nhanh tam đại thiên tông bên kia, cũng đã xác định ba vị

chưởng giáo chân nhân qua đời tin tức, cái này cũng đã đủ để chứng thực tất cả.

Trước đó, trong hoàng cung, đến tột cùng phát sinh cái gì, liền trở thành một thật lớn bí ẩn.

Tất cả mọi người nhịn không được muốn tìm kiếm!

Đương nhiên, quan trọng hơn là. . . Tam đại thiên tông a!

Mấy ngàn năm qua này, Đạo Lăng thiên hạ, Đạo Lăng Thiên Tông nhất gia độc đại, tam đại thiên tông chính là thiên hạ chính đạo đại biểu.

Trước đó Đạo Lăng Thiên Tông xuống dốc thời điểm, không chỉ một đang suy đoán, tương lai, hoặc là đúng là tam đại thiên tông tạo thế chân vạc kết quả, có thể ai có thể nghĩ tới, trong vòng một đêm, tam đại thiên tông chưởng giáo chân nhân dĩ nhiên liền đồng thời vẫn lạc.

Toàn bộ thiên hạ ma đạo, nhất thời rục rịch, đối với bọn hắn mà nói, đây cũng là lớn nhất cơ hội.

... ...

Vô luận bên ngoài làm sao náo nhiệt, toàn bộ vương thành, bây giờ đều đắm chìm tại một mảnh trong đau buồn!

Hoàng đế bệ hạ cùng Diệp Huyền đại sư đồng thời qua đời, đối toàn bộ Đại Càn Vương Triều mà nói, thì như thế nào không phải thật lớn chấn động.

Cả nước cùng bi thương!

Bây giờ đặt tất cả mọi người trước mặt đại sự hạng nhất, chính là cử hành một trận long trọng tang lễ, đem Hoàng đế bệ hạ cùng Diệp Huyền

đại sư hậu táng.

Mà, tại trước đây, liền nhất định muốn tuyển ra vị kế tiếp quốc quân.

Chỉ có trước có người kế thừa đế vị, mới có thể danh chính ngôn thuận cử hành quốc tang, hoàn thành tang lễ.

Bạch Nhạc cũng không có đối tam đại thiên tông những cái kia thiên tài đệ tử động thủ.

Vân Mộng Chân tiếp nhận chuyện này, đem tất cả mọi người một chỗ mang rời khỏi vương thành.

Toàn bộ quá trình, không có bất cứ người nào đưa ra bất kỳ ý nghĩa gì.

Bọn hắn chính mắt thấy tất cả, tự nhiên hiểu hơn, bây giờ tam đại thiên tông gặp phải bực nào hiểm trở tình thế, bọn hắn những người này, chính là tam đại thiên tông hy vọng!

Mà cái này hy vọng, là Vân Mộng Chân bảo vệ tới.

Không có những người này, toàn bộ vương thành lại là cuồn cuộn sóng ngầm.

Sở hữu có hi vọng hoàng tử đều liều mạng tranh thủ tất cả thế lực, nỗ lực leo lên đại bảo.

Chỉ là, đối với đây hết thảy, Bạch Nhạc nhưng thủy chung từ chối cho ý kiến.

Hầu như tất cả thời gian, đều ở lại Diệp phủ bên trong, nắm đệ tử lễ, vì Diệp Huyền đại sư thủ linh.

...

"Khánh Dương huynh, Bạch Nhạc hắn nói như thế nào?"

Chứng kiến Thư Khánh Dương trở về, Ngô Văn Uyên nhất thời lo lắng mở miệng hỏi.

Cười khổ một tiếng, Thư Khánh Dương bất đắc dĩ lắc đầu hồi đáp đạo, "Giống như trước đó, Bạch Nhạc vẫn là cái gì cũng không nói, chỉ nói bảy ngày sau đó, tất cả tự có định số."

"Bảy ngày sau đó?"

Nghe được Bạch Nhạc lời này, Ngô Văn Uyên quả thực đầu cũng phải lớn hơn.

Thủ linh bảy ngày, thật là bảy ngày sau đó, chính là lễ lên ngôi, khác lập tân quân, sau đó mới là phong cảnh đại táng.

Bạch Nhạc cái này điệu bộ, hiển nhiên là nên vì Diệp Huyền đại sư thủ đầy bảy ngày.

Thật là không có Bạch Nhạc chống đỡ, đến bảy ngày sau đó, sợ là cái này đế vị, liền căn bản không phải hắn, cái thời gian đó, một khi tân quân đăng cơ, khả năng liền cái gì đều trễ.

Cười khổ một tiếng, Thư Khánh Dương bất đắc dĩ nói rằng, "Cái này xác thực chính là Bạch Nhạc nguyên thoại! Bây giờ hắn một mực tại Diệp Huyền đại sư trong linh đường, rất nói nhiều, ta đều không có cách nào khác nói. . . Sợ là không khuyên nổi."

Định thần một chút, Ngô Văn Uyên cắn răng nói, "Thôi, chúng ta làm tốt xấu nhất dự định a! Vô luận như thế nào, cũng không thể chịu thua! Diệp gia bên kia thế nào?"

"Người Diệp gia, đã triệt để ngã về phía Tam hoàng tử!"

Sắc mặt nghiêm túc vài phần, Thư Khánh Dương trầm giọng nói, "Nếu như không phải thư sinh bọn hắn tại, bọn hắn bây giờ tư thế, sợ là đều muốn trực tiếp tiếp quản Diệp phủ!"

"Những thứ này vô liêm sỉ!"

Nghe thế, Ngô Văn Uyên cũng không nhịn được chửi một câu.

Diệp Huyền đại sư qua đời, những thứ này Diệp gia hậu nhân, chẳng những không ai thành tâm đi tế điện thủ linh, ngược lại thừa dịp cơ hội này hô phong hoán vũ, tranh quyền đoạt lợi, Diệp Huyền đại sư nếu như ở dưới suối vàng có biết, chết tiệt bực nào thất vọng.

Tối trọng yếu là, người Diệp gia, tại trong mắt người khác, chính là Diệp Huyền đại sư hậu nhân, sở hữu ảnh hưởng cực lớn lực, một khi đối phương ngã về phía Tam hoàng tử, cục diện đối hắn mà nói, liền càng phát ra bất lợi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 924: Phong hậu?

Thời gian là một cái tương đối khái niệm.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này bảy ngày thời gian tựa hồ bất quá chỉ là nhoáng lên thần công phu, thật là, đối với Ngô Văn Uyên, Tam hoàng tử bọn hắn những thứ này có ý định cùng tranh đoạt ngôi vị hoàng đế người mà nói, lại có vẻ cực kỳ dài lâu.

Từ tiền triều lão thần, đến các đại gia tộc, chỉ nếu có thể nghĩ đến, có thể sẽ hữu dụng, liền ắt sẽ tốn hết tâm tư liên hệ.

Nói là có rất nhiều hoàng tử cạnh tranh, nhưng trên thực tế, chân chính có thực lực tranh đoạt cái này ngôi vị hoàng đế, cũng bất quá chỉ là Tam hoàng tử, cùng Thất hoàng tử hai người mà thôi.

Chỉ là, hai người này từ thật lâu trước đó, liền lựa chọn con đường khác nhau, tới bây giờ, loại này lựa chọn sai biệt tính, cũng liền mức độ lớn nhất hiển hiện ra.

Ngô Văn Uyên, thủy chung đi là tiếp cận Diệp Huyền đại sư con đường, cùng Diệp gia quan hệ thủy chung có vẻ hơi xa lánh, như Định Viễn Hầu, loại này rõ ràng vị hoàng đế kia bệ hạ tâm tư lão thần, tự nhiên cũng liền tự nhiên cùng hắn xa lánh.

Tương phản, Tam hoàng tử lựa chọn lại cùng Ngô Văn Uyên tuyệt nhiên tương phản, Tam hoàng tử bản thân không có gì xuất sắc thiên phú, tính cách cũng càng âm ngoan, rất khó chiếm được Diệp Huyền đại sư đồng ý, cho nên, hắn đi vẫn luôn là quyền mưu đường đi.

Tại Ngô Văn Uyên bước vào Duyện châu trở thành phủ chủ, tăng thực lực lên thời điểm, hắn thủy chung đều tại trong vương thành, cùng các

đại gia tộc, đủ loại thế lực liên hệ mật thiết, tự mình, cũng một mực tại phỏng đoán vị hoàng đế kia bệ hạ tâm tư.

Bình thường mà nói, hai người này ai có thể chiếm giữ ưu thế rất khó nói, bởi vì Diệp Huyền đại sư mặc dù có nhất ngôn cửu đỉnh tác dụng, nhưng lại rất ít đối với chuyện như thế này phát ra tiếng.

Thật là, bây giờ lại không giống nhau.

Diệp Huyền đại sư qua đời, cục diện liền trực tiếp thoát ly khống chế.

Cho dù là một ít nguyên bản trung với Diệp Huyền đại sư thế lực, bây giờ cũng phát sinh lắc lư.

Diệp Huyền đại sư còn sống thời điểm, đủ để một lời đỉnh định càn khôn.

Thật là không có Diệp Huyền đại sư, dựa vào thư sinh mấy người bọn hắn, còn có thể sở hữu lớn như vậy lực ảnh hưởng sao?

Phải biết, thư sinh bọn hắn vẫn luôn đi theo Diệp Huyền đại sư, là rất ít tham dự vào thế tục, thậm chí ngay cả trên người hầu tước, cũng là vị hoàng đế kia trước đó, vừa mới tứ phong, không có bất kỳ quyền lực đáng nói.

Còn như Bạch Nhạc. . . Nguyên bản bằng vào Bạch Nhạc danh tiếng cùng thực lực, tựa hồ cũng là có nhất định ảnh hưởng.

Chỉ là, mấy ngày qua, Bạch Nhạc nhưng thủy chung đều tại Diệp phủ thủ linh, liền cũng không có cửa ra khỏi, chớ đừng nhắc tới nhúng tay chuyện này.

Kể từ đó, còn có người Diệp gia triệt để ngã về phía Tam hoàng tử, cục diện rất nhanh liền bày biện ra nghiêng về một bên tình thế.

Vô luận Ngô Văn Uyên cùng Thư Khánh Dương, lại cố gắng thế nào, có khả năng đưa đến tác dụng đều đã cơ hồ nhỏ bé.

Trong vương phủ, Diệp gia nhị gia tự thân lên môn, cũng đại biểu cho Tam hoàng tử một phương, đối Ngô Văn Uyên, hạ tối hậu thư.

"Điện hạ!"

Hơi hơi ôm quyền, Diệp gia nhị gia nhàn nhạt mở miệng nói, "Cho tới bây giờ tình trạng này, tình thế, ngài cũng cũng đã thấy rõ ràng! Vị trí kia, đã định trước cùng ngài vô duyên, lão thần hôm nay đến, là muốn cho ngài một cái kiến nghị."

Dừng một cái, Diệp gia nhị gia tiếp tục nói, "Hồi Duyện châu đi thôi, lễ lên ngôi sau đó, bệ hạ sau đó chỉ, phong ngài là vua, vĩnh trú Duyện châu, tựu như cùng ngày xưa vị kia Thanh Vương một dạng! Từ nay về sau, ngài tại Duyện châu tiêu diêu tự tại, chẳng phải là chuyện đẹp?"

"Làm càn!"

Ngô Văn Uyên còn không có trả lời, Thư Khánh Dương liền đã giận tím mặt, lạnh giọng chất vấn, "Diệp nhị gia, lễ lên ngôi còn chưa bắt đầu, bây giờ ai thắng ai thua, còn không có định luận, là ai cho ngươi lá gan, gọi hắn là bệ hạ?"

Cười lạnh một tiếng, đối với Thư Khánh Dương loại này chất vấn, Diệp gia nhị gia, không có sợ hãi chút nào, thậm chí tràn đầy khinh thường nói châm chọc, "Cho tới bây giờ còn thấy không rõ lắm tình thế, Khánh Dương công tử, ngươi cho rằng, dựa vào Tinh Hải Cảnh thực lực, là có thể không kiêng nể gì cả sao?"

Mặc dù những cái kia hoàng gia cung phụng đều đã chết, có thể Đại Càn Vương Triều các đại gia tộc, từng cái trong thế lực, cũng đều không

thiếu Tinh Hải Cảnh cường giả, những người này bản thân chính là Đại Càn Vương Triều súc tích.

Bây giờ, Tam hoàng tử đã đem những người này đại đa số mượn hơi đi qua, tự nhiên không quan tâm Thư Khánh Dương một cái như vậy vừa mới bước vào Tinh Hải Cảnh tồn tại.

"Bạch Nhạc là Diệp Huyền đại sư tự mình chỉ định người thừa kế, ngươi Diệp gia thân là Diệp Huyền đại sư hậu nhân, không trước hỏi qua ý hắn, không cùng thư sinh tiền bối bọn hắn thương nghị, liền tự ý làm chủ, còn mặt mũi nào tự xưng Diệp gia hậu nhân?"

"Bạch Nhạc?" Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Diệp gia nhị gia khinh thường nói rằng, "Lão tổ khi nào chỉ định hắn vì người thừa kế? Ta làm sao không biết? Ta chỉ biết rõ, hắn bất quá là dựa vào lão tổ nhất thời tin một bề, may mắn bước vào vương thành tiểu nhân mà thôi! Bây giờ giả mù sa mưa tại Diệp phủ thủ linh, làm cho ai xem? Hắn bất quá chỉ là một ngoại nhân, chúng ta mới là lão tổ tử tôn! Hắn dựa vào cái gì phượng hoàng chiếm tổ chim gáy?"

"Đủ!"

Sầm mặt lại, Ngô Văn Uyên lạnh giọng mở miệng nói, "Diệp nhị gia, ngươi chủ nhân còn không có leo lên ngôi vị hoàng đế đâu, ngươi gấp gáp như vậy nhảy ra bề ngoài trung thành không khỏi sớm đi!"

"Điện hạ lời này liền không đúng, Tam hoàng tử đăng cơ chính là mục đích chung, thiên hạ cộng chủ! Ta Diệp gia trung với hắn, có gì không ổn?" Diệp gia nhị gia phe phẩy cái đầu bác bỏ nói.

"Cũng không biết là ai, trước đó vội vàng lên đem nữ nhi mình đưa cho Bạch Nhạc! Bây giờ, rồi lại thành ngoại nhân."

Thư Khánh Dương lần nữa châm chọc nói.

"Tiểu Nhân bất quá là nhất thời chịu che đậy mà thôi! Bây giờ, Tam hoàng tử đã hứa hẹn, sau này, hội phong tiểu Nhân làm hậu, mẫu nghi thiên hạ!" Liếc Thư Khánh Dương liếc mắt, Diệp gia nhị gia đắc ý mở miệng nói.

Trước đó, Diệp gia có thể còn không có trọng yếu như vậy, có thể hoàng cung cái kia một trận đại chiến phía sau, Diệp gia khả năng liền tồn tại hết sức quan trọng tác dụng.

Coi đây là bằng, còn có Diệp Hiểu Nhân bản thân mị lực, không khó để cho Tam hoàng tử làm ra nhượng bộ.

Một khi Tam hoàng tử đăng cơ, phong Diệp Hiểu Nhân là hoàng hậu, sau đó sự tình, liền bất quá chỉ là nhất thời mà thôi.

Còn như nói, trước đó không ít người đều biết Diệp Hiểu Nhân cùng Bạch Nhạc quan hệ, cũng không có gì lớn lắm, ngược lại Diệp Hiểu Nhân cũng Bạch Nhạc ở giữa cũng không có chính thức hôn ước, thế nhân càng sẽ không biết Bạch Nhạc cùng Diệp Hiểu Nhân ở giữa, rốt cuộc có bao nhiêu thân mật.

Thậm chí tin tức truyền ra, ngược lại sẽ để cho Bạch Nhạc trở thành chê cười, liền một cái nữ nhân đều không thủ được, bất quá là một phế vật a.

"Diệp lão nhị, ngươi còn muốn khuôn mặt sao?"

Nghe được Diệp gia nhị gia lời nói, cho dù là Ngô Văn Uyên cũng không khỏi thốt nhiên biến sắc.

Vô luận Diệp Hiểu Nhân cùng Bạch Nhạc có phải hay không phát sinh mâu thuẫn, nhưng khi đó Diệp Hiểu Nhân thật là bị đưa vào Bạch Nhạc trong phòng, nhưng là không tranh sự thực!

Bây giờ, Diệp gia dĩ nhiên vô sỉ đến, để cho Diệp Hiểu Nhân lần nữa gả vào hoàng cung, trở thành hoàng hậu, cái này há chẳng phải là đối Bạch Nhạc trần trụi nhục nhã?

"Điện hạ nói cẩn thận!"

Sắc mặt biến thành hơi hàn, Diệp gia nhị gia trầm giọng nói, "Ngươi nhục chuyện ta nhỏ, nếu như làm nhục ta Diệp gia danh dự, chính là ta Diệp gia kẻ thù sống còn! Mặc dù ngươi là hoàng tử, ta Diệp gia cũng muốn thảo một cái công đạo!"

"Cút!"

Chợt ngẩng đầu, cơ hồ là từ trong hàm răng phun ra một chữ này, Ngô Văn Uyên lành lạnh mở miệng nói, "Diệp lão nhị, kể từ hôm nay, ngươi còn dám bước vào bản vương quý phủ nửa bước, bản vương liền làm thịt ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 925: Lễ lên ngôi

"Tiểu nhân đắc chí!"

Từ trong miệng phun ra bốn chữ này, Ngô Văn Uyên sắc mặt vẫn như cũ cực kỳ khó coi.

Hắn xem thường người Diệp gia, từ rất sớm cái kia còn không biết Bạch Nhạc thời điểm, cũng đã như vậy, đã nhiều năm như vậy, hắn càng ngày càng thành thục, nhưng này phần khinh miệt lại vẫn không có bất kỳ thay đổi nào.

Nhưng mà để cho hắn có chút không còn chút sức lực nào đúng, những thứ này vô sỉ người, lại ngược lại qua càng ngày càng tốt, từng cái ngồi ở vị trí cao, một bước lên trời.

Thở dài một tiếng, Thư Khánh Dương nhẹ giọng nói, "Đáng tiếc, đến bây giờ, cũng không biết, trước đây trong hoàng cung đến tột cùng phát sinh cái gì. . . Chúng ta quá bị động."

Thực lực càng mạnh, liền càng minh bạch trước đây trong hoàng cung trận chiến kia, rốt cuộc kinh khủng bực nào.

Có thể hết lần này tới lần khác, bây giờ duy nhất biết rõ chân tướng Bạch Nhạc, nhưng thủy chung ngậm miệng không nói.

"Vì sao?"

Ngẩng đầu, nhìn lấy Thư Khánh Dương, Ngô Văn Uyên có vẻ hơi đắng chát, "Vì sao đột nhiên, liền sẽ biến thành dạng này. . . Còn có Bạch Nhạc, hắn vì sao cũng sẽ biến thành hiện tại cái dạng này? Cái này không phải chúng ta nhận thức cái kia hắn a!"

"Cái kia không tin số mệnh, không thỏa hiệp Bạch Nhạc. . . Đi đâu?"

Nhắc tới cái này, Thư Khánh Dương nhưng trong lòng không khỏi hơi hơi vừa nhảy!

Giờ khắc này, trong đầu hắn lần nữa hiện ra ban đầu ở thượng cổ cấm địa bên trong, đối mặt tuyệt cảnh, Bạch Nhạc dáng dấp!

Nghĩ đến cái kia tắm máu mà chiến, biết rõ hắn phải chết, vẫn như cũ ngửa mặt lên trời thét dài, huy kiếm mà chiến Bạch Nhạc.

Dạng này người. . . Thực biết dạng này chán chường xuống dưới sao?

"Điện hạ. . . Có thể, chúng ta cần phải đánh cuộc một lần nữa!"

Ngẩng đầu, nhìn lấy Ngô Văn Uyên, Thư Khánh Dương chậm rãi mở miệng nói.

"Đổ?" Trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc, Ngô Văn Uyên không hiểu hỏi.

"Không sai!"

Dùng chút sức gật đầu, Thư Khánh Dương trầm giọng nói rằng, "Đổ Bạch Nhạc, y nguyên vẫn là cái kia chúng ta chỗ quen thuộc Bạch Nhạc!"

"Đổ hắn. . . Vẫn như cũ đáng giá chúng ta tín nhiệm!"

... .

Thời gian như mặt nước chậm rãi trôi qua, cũng không lấy bất luận kẻ nào ý chí vì dời đi.

Bảy ngày thời gian, thoáng qua rồi biến mất!

Nguyên bản rung chuyển vương thành, tựa hồ cũng đã triệt để bình tĩnh trở lại.

Từ sáng sớm, trong vương thành, sở hữu lão thần, các đại gia tộc đại biểu, cùng với các vị hoàng tử liền nhao nhao bước vào trong hoàng cung.

Hôm nay, không chỉ là Hoàng đế bệ hạ cùng Diệp Huyền đại sư tang lễ, cũng cũng là tân hoàng lễ lên ngôi.

Đối với tất cả mọi người mà nói, này cũng có nghĩa là Đại Càn Vương Triều một lần nữa xào bài, ký hiệu, Đại Càn Vương Triều sẽ tiến vào một cái thời đại mới.

Lúc này Tam hoàng tử, có thể nói là đắc ý vô cùng.

Cái này bảy ngày thời gian, tại Diệp gia phối hợp xuống, hắn thuận lợi thu được hơn phân nửa thế lực ủng hộ cùng chống đỡ, đem Ngô Văn Uyên vị này mạnh mẽ đối thủ cạnh tranh, chèn ép liền khí không kịp thở.

Cái này cũng đã có nghĩa là, trong đại điện, cái kia một tấm ghế rồng, hầu như đã ván đã đóng thuyền chính là hắn.

Chỉ cần qua hôm nay, hắn chính là Đại Càn Vương Triều tân quân!

Hơn nữa, không có Diệp Huyền đại sư, liền lại không có bất kỳ cản trở, hắn mới là chân chính quân lâm thiên hạ, nắm quyền cửu ngũ chí tôn.

Loại kia sở hữu muốn quyền lực nhìn, để cho hắn tràn ngập tự tin.

Khí thôn thiên hạ!

"Điện hạ, Thất hoàng tử cũng tới."

Lễ lên ngôi đã trù bị không sai biệt lắm, có thể Diệp gia lão thất, nhưng vẫn là mang đến một cái làm hắn có chút bất mãn tin tức.

Rõ ràng đã để Diệp gia nhị gia lại cho qua cảnh cáo, nhưng ai nghĩ được, Ngô Văn Uyên cái kia không biết sống chết đồ vật, lại vẫn dám bước vào hoàng cung, tới tham gia cái này lễ lên ngôi!

Hắn đương nhiên sẽ không cho rằng, vị kia Thất đệ là tới biểu thị thần phục.

Trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, Tam hoàng tử cười lạnh nói, "Thật đúng là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ! Tất nhiên cho hắn khuôn mặt, hắn không được, vậy ta đem hắn triệt để giẫm tại dưới chân!"

"Phân phó, lễ lên ngôi sau đó, lập tức đưa hắn cầm xuống! Đợi tang lễ sau khi hoàn thành. . . Tiễn hắn lên đường!"

"Điện hạ, không, bệ hạ yên tâm! Ta nhất định an bài thỏa đáng."

Diệp Thất vẻ mặt nịnh nọt mở miệng nói.

Bệ hạ!

Nghe được cái này xưng hô, Tam hoàng tử trong lòng nhất thời lại là một hồi sảng khoái.

Cái khác không nói, Diệp gia những người này vuốt mông ngựa bản lĩnh, quả nhiên là mười phần a!

Trước đó, đưa ra để cho Diệp Hiểu Nhân vào cung, trở thành hoàng hậu thời điểm, Tam hoàng tử ban đầu cũng là có chút mâu thuẫn, chẳng qua

là khi Diệp Thất đổi một góc độ, nhắc nhở hắn, Diệp Hiểu Nhân từng là Bạch Nhạc nữ nhân, chỉ cần hắn phong Diệp Hiểu Nhân làm hậu, liền có thể trọn đời làm cho tất cả mọi người biết rõ, hắn đoạt Bạch Nhạc nữ nhân, ngủ Bạch Nhạc nữ nhân.

Đây đối với vẫn luôn đối Bạch Nhạc tồn tại cực đại địch ý Tam hoàng tử mà nói, quả thực giống như là ăn Nhân Sâm Quả một dạng sảng khoái.

Nếu không phải bây giờ vẫn còn ở tang kỳ, không tốt quá mức đáng chú ý, để tránh khỏi bị một ít lão thần mâu thuẫn lời nói, hắn quả thực đều muốn sớm bả Diệp Hiểu Nhân tìm đến thị tẩm.

Bất quá. . . Vậy cũng không có gì, cũng nhanh!

Chỉ cần hôm nay đi qua, không chỉ là Diệp Hiểu Nhân người nữ nhân này, toàn bộ Đại Càn Vương Triều, thậm chí toàn bộ thiên hạ, đều là hắn!

... ...

Diệp phủ!

Diệp phủ hạ nhân giơ lên quan tài kiếng, một đường hướng về hoàng cung đi tới.

Diệp Huyền thân thể đã theo lấy tiểu thế giới một chỗ tan vỡ, bây giờ trong quan tài kiếng, thả lấy cũng vẻn vẹn chỉ là Diệp Huyền lúc còn sống y phục mà thôi.

Thư sinh bốn người bọn họ toàn thân để tang, cho dù là Bạch Nhạc, cũng thay bạch y, coi chừng quan tài một đường chậm rãi hướng trong hoàng cung bước đi.

Tân hoàng lễ lên ngôi, cũng không có người mời Bạch Nhạc bọn hắn đi

phía trước, rất hiển nhiên, Bạch Nhạc cùng thư sinh bọn hắn cũng cũng không để bụng những thứ này.

Cái gọi là lễ lên ngôi, đối bọn hắn mà nói, căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Đến hoàng cung đến, duy nhất mục, chính là để cho Diệp Huyền đại sư có thể lấy tối cao quy tắc lễ nghi hạ táng!

Mặc dù thật Diệp Huyền đại sư cũng căn bản không quan tâm những thứ này, thế nhưng coi như đệ tử, coi như hậu bối, bọn hắn lại có cái này nghĩa vụ, để cho thiên hạ đều nhớ kỹ tên này.

"Bạch công tử, lễ lên ngôi, đã bắt đầu."

Bước vào hoàng cung, lúc này liền có người đến đây hồi đưa tin.

Trên mặt vẫn như cũ lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Bạch Nhạc chỉ là bình tĩnh một chút gật đầu, tựa hồ cái này chính là một kiện không quan hệ đau khổ việc nhỏ mà thôi.

"Đi thôi!"

Yên lặng chốc lát, thư sinh đi tới Bạch Nhạc trước người mở miệng nói.

"Không sao!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Trước đem Diệp Huyền đại sư quan tài đánh đi qua."

Lễ lên ngôi đã chính thức bắt đầu, có thể Bạch Nhạc lại như cũ không để ý, lẳng lặng theo đội ngũ chậm rãi hướng trong cung đi tới, đưa xong Diệp Huyền đại sư đoạn đường cuối cùng này.

... ...

"Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

Càn Thanh Cung bên trong, Tam hoàng tử đã thay long bào, ngồi vào trên ghế rồng, cao cao tại thượng, bao quát chúng sinh!

Bên trong đại điện, tất cả mọi người đồng thời quỳ gối, ba quỳ chín lạy!

Nghe cái kia sơn hô vạn tuế, Tam hoàng tử hưng phấn trong lòng, quả thực đã vô pháp diễn tả bằng ngôn từ.

Ngày này, hắn rốt cục đợi được!

Ngoài điện, Ngô Văn Uyên đã bị người đẩy ra đại điện, cục diện như vậy xuống, mất đi sở hữu chống đỡ, hắn mặc dù không có một thân thực lực, cũng dám làm tiếp phản kháng!

Trong thoáng chốc, hắn phảng phất có thể chứng kiến vị kia Tam ca khinh miệt ánh mắt.

Chứng kiến Diệp gia lão nhị, lão thất cái kia khinh thường nụ cười.

Núi kêu biển gầm vạn tuế trong tiếng, Ngô Văn Uyên đột nhiên nắm chặt quả đấm, móng tay đâm vào trong thịt, cũng vẫn như cũ hồn nhiên không cảm giác.

Đau lòng phảng phất tại rỉ máu!

Có thể lộ ra càng nhiều, lại y nguyên vẫn là vô lực!

"Bạch Nhạc. . . Đây chính là ngươi nghĩ chứng kiến kết quả sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 926: Hành thích vua

Đùng, đùng!

Ngay tại người khác sơn hô vạn tuế đồng thời, một loạt tiếng bước chân chậm rãi vang lên, cái này thanh thúy tiếng bước chân, trong đại điện này, có vẻ cực không hài hòa.

Nguyên bổn đã tuyệt vọng Ngô Văn Uyên, nghe được tiếng bước chân này, chợt ngẩng đầu, trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, gắt gao nhìn thẳng người đến phương hướng.

Bạch Nhạc!

Đem Diệp Huyền đại sư quan tài phóng tới vị trí, Bạch Nhạc lúc này mới bình tĩnh hướng đi Càn Thanh Cung.

Không thể không nói, Bạch Nhạc xuất hiện, vẫn là trong nháy mắt hấp dẫn đến tất cả mọi người ánh mắt.

Vô luận là vị kia đã đăng cơ Tam hoàng tử, vẫn là trong đại điện, những cái kia chúc mừng tân hoàng đăng cơ đại thần, lúc này đồng loạt đưa mắt hướng về Bạch Nhạc.

"Bạch Nhạc, tất nhiên đến, còn không bái kiến tân hoàng? !"

Chợt bước ra một bước, Diệp Thất lớn tiếng quát lên.

Nghe được Diệp Thất một câu nói này, Tam hoàng tử trong lòng cũng nhất thời thả lỏng không ít.

Mặc dù hắn đánh tâm thật là có chút sợ hãi Bạch Nhạc, có thể Bạch

Nhạc lại đúng là vẫn còn tới chậm a!

Nếu là ở lễ lên ngôi trước đó, Bạch Nhạc chạy tới, lấy Diệp Huyền đại sư thân phận người thừa kế, có thể vẫn có thể ảnh hưởng đến một bộ phận phán đoán, thật là bây giờ, hắn đã thuận lợi đăng cơ, cái kia còn có cái gì có thể sợ sao?

Dù cho là những cái kia chưa từ bỏ ý định, vẫn như cũ muốn chống đỡ Ngô Văn Uyên các lão thần, chẳng lẽ còn dám vọng ngôn, khác lập tân quân sao?

Nghĩ vậy, Tam hoàng tử trầm giọng mở miệng nói, "Bạch Nhạc, trẫm hiểu ngươi tâm tình, không cần đa lễ! Trẫm nhất định sẽ cho Diệp Huyền đại sư một cái long trọng tang lễ."

Tam hoàng tử cũng không trông cậy vào, Bạch Nhạc sẽ cho hắn quỳ lạy, đơn giản trực tiếp mở miệng, lấy rộng lượng giọng điệu, đem sự tình định tính.

Hắn thấy, Bạch Nhạc bây giờ đến, bất quá chỉ là vì Diệp Huyền đại sư tang lễ mà thôi.

Mặc dù thật, đánh tâm hắn đối với vị kia thủy chung không chào đón Diệp Huyền đại sư cũng không có hảo cảm, có thể Diệp Huyền tại Đại Càn Vương Triều lực ảnh hưởng nhưng bây giờ quá mạnh, hắn không thể không làm nhượng lại bước.

Ngược lại Diệp Huyền đại sư đã chết, bất quá là một trận tang lễ mà thôi, chỉ cần vì vậy có thể thu mua lòng người, cho dù là diễn một tuồng kịch đâu, có cái gì to tát đâu?

Chỉ tiếc, đối với hắn nhượng bộ, Bạch Nhạc lại căn bản không có làm ra bất kỳ phản ứng nào.

Phảng phất căn bản không có nghe được bất luận kẻ nào lời nói, Bạch Nhạc liền trực tiếp như vậy bước vào trong đại điện.

"Lớn mật! Ai cho ngươi lá gan như vậy làm càn?"

Sầm mặt lại, Diệp gia nhị gia cũng theo đó đứng ra, lớn tiếng mắng.

"Ba!"

Hầu như ngay tại Diệp gia nhị gia thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, tất cả mọi người liền chợt nghe được một cái thanh thúy bạt tai âm thanh!

Bạch Nhạc xuất thủ là ở quá nhanh, thế cho nên đại đa số người thậm chí đều căn bản không có chứng kiến Bạch Nhạc là thế nào xuất thủ, Diệp gia nhị gia liền trực tiếp bị đánh bay ra ngoài!

Tũm một tiếng, Diệp gia nhị gia cả người hung hăng đập xuống đất, đại điện mặt đất cũng bị đập một mảnh nứt ra!

Vù vù!

Trong nháy mắt, toàn bộ đại điện chợt sôi trào, một màn này, xác thực kinh ngạc đến ngây người tất cả mọi người.

Lễ lên ngôi a!

Bạch Nhạc dĩ nhiên cũng làm như thế ngay trước tất cả mọi người mặt, tại đây tân quân lễ lên ngôi thượng trực tiếp xuất thủ, quất bay Diệp gia nhị gia!

Ở nơi này là tại rút một cái Diệp gia lão nhị khuôn mặt, cái này căn bản là đang đánh Diệp gia, đánh vị này vừa mới đăng cơ Hoàng đế bệ hạ khuôn mặt!

Đừng nói là người khác, coi như là Ngô Văn Uyên cùng Thư Khánh Dương, giờ khắc này cũng đồng dạng bị sợ trợn mắt hốc mồm.

Bạch Nhạc đây là muốn làm gì?

Quất bay Diệp gia nhị gia, Bạch Nhạc lại phảng phất chỉ là làm một kiện bé nhỏ không đáng kể việc nhỏ một dạng, thậm chí ngay cả con mắt cũng không có nháy một chút, nhàn nhạt mở miệng nói, "Cái gì tân quân, ta không thấy được!"

". . ."

Vù vù!

Một câu nói này, mới thật là một đá giật mình thiên tầng lãng!

Tất cả mọi người mộng!

Bên này mới vừa hoàn thành lễ lên ngôi a, Bạch Nhạc một tấm miệng, chính là không có chứng kiến tân quân, đây là ý gì?

"Làm càn! Ngươi cái này lớn mật cuồng đồ, nghĩ muốn cái gì?"

Vẻ mặt triều hồng, một vị tiền triều lão thần lớn tiếng mở miệng mắng.

Đối với bọn hắn những thứ này rốt cục hoàng đế người mà nói, đây là đối với hoàng quyền lớn nhất đạp lên.

Oanh!

Trong vương thành, các đại thế lực cường giả bây giờ đều đã tới tham gia lễ lên ngôi.

Bây giờ, không chút nào khoa trương nói, trong điện có ít nhất bảy tám

vị Tinh Hải Cảnh cường giả.

Trước đó là không phản ứng kịp, nhưng đến bây giờ loại tình trạng này, thì như thế nào còn có thể tọa ở.

Trong lúc nhất thời, sở hữu Tinh Hải Cảnh cường giả, hầu như đồng loạt đứng ra, đem Bạch Nhạc vây quanh ở hạch tâm.

Người dẫn đầu, đương nhiên đó là vị kia Diệp gia lão tổ!

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Diệp gia lão tổ lành lạnh mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ngươi quá càn rỡ! Ngươi làm nơi đây là địa phương nào, có thể tha cho ngươi như vậy làm càn? Đừng tưởng rằng, dựa vào lão tổ lúc còn sống đối ngươi cưng chiều, liền có thể như vậy làm càn! Hôm nay, chính là liều mạng thẹn đối lão tổ, lão phu cũng muốn trảm ngươi."

"Cút!"

Đối mặt Diệp gia lão tổ chất vấn, Bạch Nhạc thậm chí ngay cả con mắt đều không nháy một chút, giơ tay lên ở giữa, liền lại một cái tát rút ra ngoài.

Diệp gia lão tổ cuối cùng là Tinh Hải đỉnh phong cường giả, hoàn toàn không phải Diệp gia lão nhị có khả năng bằng được, trong nháy mắt liền phản ứng kịp, trực tiếp tế xuất Tinh Hải.

Chỉ là, hắn lại y nguyên vẫn là đánh giá thấp Bạch Nhạc cái kia thực lực kinh khủng.

Mặc dù không có xuất kiếm, có thể một tát này, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là đánh ra ngu kiếm khí thế.

Mặc dù đối phương đã có chuẩn bị, một tát này cũng y nguyên vẫn là rút

được Tinh Hải phía trên, trực tiếp đem đối phương đánh bay ra ngoài.

To như vậy Càn Thanh Cung, trong nháy mắt liền bị đánh xuyên qua!

Nguyên bản trang nghiêm lễ lên ngôi, phảng phất trong nháy mắt, thì trở thành vừa ra náo kịch.

Vị này vừa mới đăng cơ Tam hoàng tử, càng là khuôn mặt đều bị khí xanh.

Ai có thể nghĩ tới, tại hắn vốn cho là hết thảy đều đã bụi bậm lắng xuống thời điểm, Bạch Nhạc cũng dám làm ra như vậy đại nghịch bất đạo sự tình tới.

"Cầm xuống, cho trẫm bắt hắn lại!"

Từ trên long ỷ đứng dậy, vị này tân quân khàn cả giọng gầm hét lên.

"Coong!"

Nhận thấy được hắn Tinh Hải Cảnh cường giả địch ý, Bạch Nhạc lật bàn tay một cái, trong nháy mắt liền trực tiếp cầm Nghịch Ma Kiếm, một màn kia kiếm khí màu tím xuất hiện trong nháy mắt, cũng đã trực tiếp rơi vào trước ghế rồng!

Đơn chưởng lộ ra, tựu như cùng bắt con gà con một dạng, Bạch Nhạc một thanh liền đem vị này tân quân nhắc tới!

Yết hầu bị bắt, vị này Tam hoàng tử lúc này sắc mặt phồng hồng, nhưng là liền một cái lời không có cách nào khác nói ra, chỉ có thể liều mạng trên không trung giãy dụa!

Chỉ là, bằng cái kia chút thực lực, nơi nào còn có thể đối Bạch Nhạc tạo thành nửa điểm uy hiếp.

"Dừng tay! Bạch Nhạc, ngươi là muốn cùng toàn bộ Đại Càn Vương Triều là địch sao? Buông ra bệ hạ, bằng không, ta Đại Càn Vương Triều cùng ngươi không chết không thôi!"

Diệp gia lão tổ mặc dù vừa mới bị đánh đầy bụi đất, nhưng này một khắc lại y nguyên vẫn là đứng ra.

Hắn Tinh Hải Cảnh lão tổ, mặc dù cũng có tâm đối Bạch Nhạc xuất thủ, nhưng khi nhìn đến bị Bạch Nhạc nắm trong tay Tam hoàng tử, lại cũng không thể không sợ ném chuột vở đồ, chỉ có thể xa xa vây quanh Bạch Nhạc uy hiếp.

"Tân quân? Ta vì sao không nhìn thấy tân quân?"

Trong mắt lộ ra một tia đạm mạc chi ý, Bạch Nhạc tin miệng mở miệng nói, "Diệp Huyền đại sư cùng Hoàng đế bệ hạ, trước khi lâm chung, nhất trí lưu lại di chiếu, chọn lập Thất hoàng tử Ngô Văn Uyên vì tân hoàng!"

"Nói bậy!"

Ai cũng nhìn ra, Bạch Nhạc hôm nay là đang nói hưu nói vượn, nhất thời liền có người đứng ra, chỉ vào Bạch Nhạc mắng, " Diệp Huyền đại sư cùng tiên hoàng nếu có di chiếu, ngươi vì sao không nói sớm? Bây giờ lễ lên ngôi đã kết thúc, tân quân đã lập, không tha thay đổi!"

"Thật sao?"

Trong mắt lộ ra một tia vẻ trào phúng, Bạch Nhạc cổ tay chợt một phen, Nghịch Ma Kiếm nhẹ nhàng nhất chuyển, liền trực tiếp chém xuống Tam hoàng tử đầu lâu!

Tiên huyết chợt phun trào ra ngoài, văng đầy ghế rồng!

Một tay dẫn theo vị này tân hoàng đầu lâu, Bạch Nhạc trực tiếp ném tới trên đại điện, nhàn nhạt mở miệng nói, "Hiện tại. . . Có thể khác lập tân quân a? !"

Cvt: Wtf!!! Kích thích vcl =))

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 927: Thế không Hóa Hư, nhân gian vô địch

Vắng vẻ giống như chết!

Làm nhìn lấy Tam hoàng tử đầu lâu bay tới, như là bóng cao su một dạng trong đại điện lăn, thi thể không đầu cụt hứng té ngã tại trên ngai vàng, bắn tung tóe đầy đất tiên huyết, tất cả mọi người như là ngốc một dạng, đầu óc trống rỗng.

Cho dù là Ngô Văn Uyên, giờ khắc này cả người cũng mộng tại nguyên chỗ.

Mặc dù hắn vẫn luôn kỳ vọng Bạch Nhạc có thể tại đây trong tuyệt cảnh, vì hắn mang đến hy vọng, nhưng lại cũng làm sao cũng không nghĩ tới, lại là dạng này một loại kết quả.

Tiên huyết ở tại bạch y phía trên, giờ khắc này Bạch Nhạc, mang đến là một loại hít thở không thông cảm giác đè nén.

Qua nhiều năm như vậy, hắn vẫn luôn mộng tưởng ngồi trên vị trí kia, tựa hồ đó chính là hắn một đời truy cầu cùng hy vọng.

Nhưng hắn chưa từng có nghĩ tới, tọa ở vị trí này bên trên, dĩ nhiên cũng vẫn như cũ như vậy yếu đuối. . . Tấm kia ngai vàng, cũng không có mang đến tuyệt đối quyền lực, thậm chí ngay cả trụ cột nhất an toàn cũng không thể bảo đảm.

Giờ khắc này Ngô Văn Uyên đột nhiên có chút trái tim băng giá.

Giả sử trước đây cùng Bạch Nhạc giao hảo người, là Tam hoàng tử mà

không phải hắn.

Giả sử, bây giờ đạt được đại đa số người chống đỡ mà leo lên ngôi vị hoàng đế người, cũng không phải Tam hoàng tử, mà là hắn!

Như vậy, bây giờ ngã vào trong vũng máu thi thể, có thể cũng giống vậy lại là hắn.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, ai tọa ở vị trí này bên trên, đều căn bản không có khác nhau chút nào.

"Giết hắn! Vì ngô hoàng báo thù!"

Ngắn ngủi thất thần, sau một khắc Diệp gia lão tổ liền nhất thời phản ứng kịp.

Bạch Nhạc liền tân quân cũng dám giết, chẳng lẽ còn sẽ quan tâm Diệp gia sao?

Diệp gia cùng Bạch Nhạc ở giữa mối thù truyền kiếp đã sâu, căn bản không phải chịu thua là có thể hóa giải, như vậy biện pháp duy nhất, chính là giết chết Bạch Nhạc.

Bằng vào Diệp gia lực lượng, là khó có thể cùng Bạch Nhạc chống lại.

Như vậy, bây giờ đây chính là duy nhất cơ hội!

Hắn thấy, Bạch Nhạc đã điên, cho dù là vì Đại Càn Vương Triều mặt mũi, tất cả mọi người cũng đều sẽ liên hợp một chỗ, một chỗ vây giết Bạch Nhạc.

Dù là cuối cùng, tại Tam hoàng tử đã chết tình huống dưới, nhất định phải khác lập tân hoàng, cũng nhất định phải là đang giết chết Bạch Nhạc sau đó.

Không thể không nói, Diệp gia lão tổ đối với thế cục phán đoán là cực kỳ tinh chuẩn.

Cơ hồ là tại hắn mở miệng đồng thời, ở đây sở hữu Tinh Hải Cảnh cường giả, trừ Thư Khánh Dương bên ngoài, người khác liền đồng thời xuất thủ hướng về Bạch Nhạc giết đi qua.

Bây giờ trong đại điện, có ít nhất bảy tám vị Tinh Hải Cảnh cường giả, bên trong không thiếu Tinh Hải đỉnh phong hạng người, lúc này liên thủ khuynh lực một kích, mang đến lực đánh vào cùng cảm giác chấn động, quả thực khó có thể diễn tả bằng ngôn từ.

Mặc dù Bạch Nhạc lại như thế nào mạnh, đối mặt kinh khủng như vậy công kích, chỉ sợ cũng chỉ có nhượng bộ lui binh.

Nhưng mà, ngay tại những này người xuất thủ trong nháy mắt, trong bầu trời, lại chợt xuất hiện một mảnh màn ánh sáng màu vàng, lộ ra lau một cái uy áp kinh khủng, hung hãn hướng về những thứ này Tinh Hải Cảnh cường giả nghiền ép mà đi!

Sở hữu Đại Càn Vương Triều người, đối với cổ lực lượng này đều tuyệt không xa lạ!

Bởi vì, cái kia bản chính là bọn họ chỗ quen thuộc nhất vương thành cấm chế lực lượng.

Chỉ là, cho dù ai cũng không nghĩ tới, vương thành cấm chế lực lượng, dĩ nhiên chẳng những không có hạn chế Bạch Nhạc, thậm chí trái lại bảo hộ Bạch Nhạc, hướng bọn hắn làm ra phản kích.

"Bạch Nhạc là chủ nhân người thừa kế! Chủ nhân thi cốt chưa lạnh, liền có người dám hướng hắn truyền nhân xuất thủ. . . Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ai có gan này!"

Cơ hồ là đồng thời, thư sinh thanh âm nhất thời từ bên ngoài đại điện vang lên.

Bạch Nhạc mặc dù là Diệp Huyền đại sư tuyển định người thừa kế, tuy nhiên lại không thông trận pháp, tự nhiên không có khả năng khống chế vương thành đại trận.

Thậm chí khống chế được vương thành đại trận lực lượng làm ra phản kích người, đương nhiên đó là thư sinh.

"Thư sinh! Ngươi làm cái gì?"

Gắt gao nhìn chằm chằm thư sinh, Diệp gia lão tổ lớn tiếng chất vấn.

"Ngươi xem không đến sao? Là hắn lại dám phạm thượng, trước hết giết tân quân! Hành thích vua tội, nên trảm cửu tộc!"

Hành thích vua, vô luận từ lúc nào, tự nhiên đều là nghiêm trọng nhất tội danh, nói một câu giết cửu tộc, cũng không quá đáng.

"Tân quân, không phải đang yên đang lành tại đây sao?"

Không nhúc nhích chút nào, thư sinh đưa ngón tay ra lấy Ngô Văn Uyên nhàn nhạt mở miệng nói.

". . ."

Đương nhiên sẽ không có người tin tưởng, thư sinh không biết trước đó phát sinh tất cả, không biết Tam hoàng tử đã hoàn thành lễ lên ngôi, trở thành tân quân!

Nhưng dù cho như thế, thư sinh lại như cũ còn muốn điên đảo như vậy hắc bạch, lập trường cũng đã lại rõ ràng bất quá.

Ngô Văn Uyên cuống họng có chút phát sáp, lúc này tấm kia ngai vàng tựa hồ đã có thể đụng tay đến, có thể chẳng biết tại sao, hắn lại tựa hồ như đã mất đi trước đó, loại kia hưng phấn cùng vui sướng.

Người khác, lúc này cũng đều đã ngốc ngay tại chỗ.

Có thể Bạch Nhạc lại vẫn không có lúc đó bỏ qua ý tứ.

Như là đã động thủ, Bạch Nhạc liền đã chuẩn bị tâm lý thật tốt.

Bước ra một bước, Bạch Nhạc trong tay Nghịch Ma Kiếm đã lần nữa hướng về Diệp gia lão tổ chém tới.

Trong tích tắc, Diệp gia lão tổ toàn thân tóc gáy phảng phất đều trong nháy mắt nổ dựng lên.

Loại kia vô hạn gần sát cảm giác tử vong, để cho hắn lạnh cả người, phảng phất tháng chạp thiên lý, bị một thùng nước đá, từ đầu giội đến chân.

Không dám có chút do dự, cơ hồ là trong nháy mắt, Diệp gia lão tổ liền trực tiếp tế xuất Tinh Hải.

Chỉ là Bạch Nhạc lại phảng phất căn bản không có chịu đến bất kỳ ảnh hưởng gì, Nghịch Ma Kiếm thuận thế mà xuống, trực tiếp chém vào đối phương Tinh Hải, như một đạo huyễn lệ tử sắc lưu tinh xẹt qua chân trời, xuyên qua Tinh Hải!

Kiếm khí thành biển ba nghìn trượng!

Cứ việc còn vẻn vẹn chỉ là Tinh Hải sơ kỳ, có thể Bạch Nhạc lại đã sớm thành tựu hoàn mỹ Tinh Hải, thực lực cũng không tại bình thường Tinh Hải đỉnh phong cường giả phía dưới, quan trọng hơn là, Bạch Nhạc căn

cơ đánh thực sự quá tốt, Tinh Hải chất lượng, so với hắn Tinh Hải Cảnh cường giả cường quá nhiều.

Huống chi, Bạch Nhạc trên tay còn có Nghịch Ma Kiếm!

Bước vào Tinh Hải Cảnh sau đó, cái chuôi này Diệp Huyền đại sư tự tay chế tạo thu sơn chi tác uy lực, cũng triệt để thể hiện ra.

Kiếm phong sở chỉ, dễ như trở bàn tay, cắt vào đối phương Tinh Hải, liền như cắt đậu hủ đồng dạng.

Diệp gia lão tổ thực lực mặc dù không yếu, có thể tối đa cũng bất quá chỉ là tương đương với Tinh Hà lão tổ trình độ, xưng bá một phương có thể đủ đủ, nhưng nếu là phóng nhãn thiên hạ, khả năng liền còn thiếu rất nhiều xem.

Như Diệp gia lão tổ những người này, căn bản không biết, lúc đầu trong hoàng cung phát sinh cái gì, dĩ nhiên là càng không rõ, Diệp Huyền đại sư không tiếc hi sinh chính mình ý nghĩa vị trí.

Thế không Hóa Hư!

Đây cũng là Diệp Huyền đại sư phải để lại cho Bạch Nhạc trống không!

Đổi một câu nói, có thể liền dễ hiểu hơn nhiều.

Thế không Hóa Hư, nhân gian vô địch!

Thật bất hạnh, vô luận là Tam hoàng tử vị này tân hoàng, vẫn là Diệp gia lão tổ, hiển nhiên đều trở thành nhóm đầu tiên vật hi sinh.

"Ùng ùng!"

Kiếm khí màu tím hung hãn chém vào Tinh Hải, cơ hồ là trong một chớp

mắt, liền đem Tinh Hải trực tiếp chém ra, mang đến là tuyệt đối dễ như trở bàn tay lực lượng!

Người khác thậm chí đều còn chưa phản ứng kịp đâu, Bạch Nhạc cũng đã một kiếm chém rụng đến Diệp gia lão tổ trên người.

Trong nháy mắt, Diệp gia lão tổ trên người liền chợt xuất hiện một đạo khủng bố vết thương, từ cái cổ thẳng đến bắp đùi, tiên huyết phun trào ra ngoài, cả người suýt nữa bị trực tiếp chém thành hai nửa!

Hơn nữa, đó cũng không phải bởi vì Diệp gia lão tổ thực lực cường hãn, ngăn trở Bạch Nhạc một kiếm này, chỉ là Bạch Nhạc cố ý thủ hạ lưu tình mà thôi.

"Quỳ xuống cho ta!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, kiếm phong chợt ép xuống, Diệp gia lão tổ không kìm lại được liền trực tiếp quỳ xuống.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 928: Nam nhân, đều là giống nhau mặt hàng!

Cái quỳ này, phảng phất cũng triệt để quỳ xuống Diệp gia sở hữu kiêu ngạo.

Diệp Huyền đại sư không tính, vị này Diệp gia lão tổ, chính là một mực là Diệp gia hạch tâm, cũng là Diệp gia tất cả mọi người tín ngưỡng, phảng phất vô luận gặp phải khó khăn gì, chỉ cần có vị lão tổ này tại, Diệp gia thì có Định Hải Thần Châm.

Nhưng hôm nay, liền trong đại điện này, ngay trước tất cả mọi người mặt, vị này Diệp gia lão tổ lại bằng khuất nhục tư thế bị buộc quỳ xuống, loại kia cảm giác sỉ nhục thấy, đủ để cho Diệp gia tất cả mọi người điên cuồng!

Thật là. . . Mặc dù lại như thế nào thống khổ, bọn hắn lại có thể thế nào?

Liền vị này Diệp gia lão tổ đối mặt Bạch Nhạc, đều cơ hồ không có chống đỡ chi lực, bọn hắn người khác có thể làm những gì?

Hơi hơi nghiêng người, mặc dù lấy kiếm phong bức Diệp gia lão tổ quỳ xuống, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là tách ra đối phương, ý bảo không nhận cái quỳ này.

Ngược lại không phải là quan tâm Diệp gia phản ứng, mà là bởi vì đối phương thân phận.

Vô luận như thế nào, đối phương cũng đều là Diệp Huyền đại sư hậu nhân, dù là lại như thế nào bất hiếu, huyết thống cuối cùng là vô pháp ma diệt.

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Bạch Nhạc nhìn lấy Diệp gia lão tổ chậm rãi mở miệng nói, "Ta không giết ngươi, là bởi vì hôm nay là Diệp Huyền đại sư hạ táng ngày! Thân là Diệp Huyền đại sư hậu nhân, các ngươi đã nhiều ngày, không biết vì đại sư thủ linh, đầy đầu đều là truy danh trục lợi ý niệm trong đầu, xác thực làm người ta ác tâm."

"Đã như vậy, liền dùng ngươi quãng đời còn lại vì Diệp Huyền đại sư thủ linh a!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc kiếm phong vẩy một cái, kiếm khí chợt vào cơ thể, trực tiếp cắn nát Diệp gia lão tổ Tinh Hải!

Tinh Hải phá toái, trong tích tắc, Diệp gia lão tổ liền phảng phất chợt già nua hơn mười tuổi, tóc tất cả đều hóa thành xám trắng, trong ánh mắt cũng mất đi thần thái.

Từ Tinh Hải đỉnh phong cường giả, biến thành một cái tu vi mất hết phế nhân, dạng này đả kích, đối với hắn mà nói, cũng cũng là cực kỳ trí mạng.

"Lão tổ!"

Trong nháy mắt, Diệp gia nhị gia, Diệp Thất cũng nhất thời hồng con mắt, một chỗ quỳ gối Diệp gia lão tổ trước mặt.

Dạng này bầu không khí, phảng phất để cho người ta tất cả mọi người cảm thấy một hồi khó diễn tả được tim đập nhanh.

Chỉ là, đối cái này Bạch Nhạc lại vẫn không có bất kỳ bày tỏ gì.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc trên người nhiều hơn là một loại trước đó chưa từng thấy qua lãnh khốc.

Rất hiển nhiên, Diệp Huyền đại sư chết, đối với Bạch Nhạc tạo thành một loại ảnh hưởng cực lớn, phảng phất cái kia ngày xưa tính cách ôn hòa Bạch Nhạc, càng ngày càng rời tất cả mọi người đi xa.

Giờ khắc này Bạch Nhạc, mới càng giống như vị kia Ma Quân truyền nhân!

"Ta phụng Diệp Huyền đại sư cùng tiên hoàng di mệnh, lập Thất hoàng tử Ngô Văn Uyên vì tân quân. . . Ai phản đối?"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc thậm chí không tiếp tục đi nhìn nhiều Diệp gia lão tổ liếc mắt, ánh mắt nhìn chung quanh toàn trường, lạnh lùng mở miệng nói.

". . ."

Tĩnh!

Vắng vẻ giống như chết!

Vô luận trước đó có bao nhiêu bất mãn, vô luận Bạch Nhạc những lời này là cỡ nào rõ ràng, giờ khắc này, làm Nghịch Ma Kiếm trong tay, liền không có người nào dám phản đối!

"Nguyện phụng Thất hoàng tử vì tân quân!"

Hơi hơi khom người, thư sinh dẫn đầu mở miệng nói.

Một câu nói này, phảng phất chính là một cái lời dẫn, trong tích tắc, tất cả mọi người đồng thời biến sắc.

Nếu như nói, Bạch Nhạc một cá nhân uy hiếp, còn để cho con những người này trong lòng còn có may mắn, như vậy làm thư sinh cũng đứng ra thời điểm, liền đủ để đè xuống tất cả mọi thứ bất đồng thanh âm.

Bởi vì, lúc này thư sinh, đại biểu cho, chính là vương thành cấm chế quyền khống chế!

"Bọn thần. . . Bái kiến tân quân!"

Ngắn ngủi yên lặng phía dưới, bao quát Diệp gia lão tổ ở bên trong, tất cả mọi người tại chỗ đồng thời quỳ xuống!

...

Lễ lên ngôi đúng hạn tiến hành!

Trước đó tất cả, phảng phất chính là một trận náo kịch, không có người để ý chết đi Tam hoàng tử.

Lịch sử, chỉ tin tưởng người thắng!

Đương nhiên, so với việc kế tiếp tang lễ, trận này lễ lên ngôi, liền có vẻ đơn giản quá nhiều.

Lấy tân hoàng chi danh, Ngô Văn Uyên lấy tối cao quy cách hoàn thành tiên hoàng cùng Diệp Huyền đại sư tang lễ.

Bình tĩnh nhìn lấy đây hết thảy, Bạch Nhạc yên lặng nhìn lấy Diệp Huyền đại sư hạ táng.

Đương nhiên, tang lễ kết thúc, cũng không có nghĩa là, tất cả kết thúc.

Mặc dù Bạch Nhạc cũng không có lại xuất thủ, nhưng này một trận tẩy trừ, cũng không có kết thúc.

Chỉ là, kế tiếp tẩy trừ, liền hoàn toàn do Ngô Văn Uyên cùng Thư Khánh Dương hai người hoàn thành.

Bất quá, so với việc Bạch Nhạc, Ngô Văn Uyên tẩy trừ, không muốn ôn hòa rất nhiều.

Hơn nữa, lúc này Bạch Nhạc đã hoàn toàn không quan tâm những thứ này.

Tang lễ kết thúc, Bạch Nhạc liền trực tiếp bước vào Diệp gia đại môn.

Phế bỏ Diệp gia lão tổ, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, đối với Diệp gia xử trí lại như cũ vẫn chưa kết thúc.

Quả thật, Diệp gia trước đó cử động, để cho Bạch Nhạc rất là phẫn nộ.

Có thể tưởng tượng đến Diệp Huyền đại sư, phần ân tình này tự lại đúng là vẫn còn bị Bạch Nhạc đè xuống, vô luận như thế nào, hắn cũng không khả năng giết sạch người Diệp gia, để cho Diệp Huyền đại sư huyết mạch đoạn tuyệt.

Đã như vậy, nghĩ như vậy biện pháp tẩy trừ Diệp gia, để cho Diệp gia một lần nữa trở về quỹ đạo, chính là chọn lựa duy nhất.

Cùng trước kia khác biệt, lần này Bạch Nhạc lại bước vào cũng Diệp gia thời điểm, liền đạt được tối cao quy tắc lễ ngộ, toàn bộ Diệp gia sở hữu dòng chính toàn bộ xuất hiện ở trong sân, nghênh tiếp Bạch Nhạc.

Mặc dù rất nhiều người rõ ràng hận Bạch Nhạc hận muốn chết, nhưng lại vẫn như cũ không có bất kỳ biện pháp nào.

"Bạch công tử!"

Hạ thấp người làm lễ, Diệp Hiểu Nhân đứng ở đoàn người trước mặt nhất.

Ánh mắt rơi vào Diệp Hiểu Nhân trên người, Bạch Nhạc trên mặt hiện lên một tia vẻ trào phúng, nhàn nhạt mở miệng nói, "Bạch mỗ thật là không gánh nổi hoàng hậu lễ!"

Nói đến hoàng hậu hai chữ, Bạch Nhạc trong giọng nói, tràn đầy đùa cợt.

"Tũm!"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Diệp Hiểu Nhân trực tiếp quỳ xuống.

Từ nàng lựa chọn đứng ra thời điểm, nàng liền đã làm tốt chuẩn bị.

Diệp gia cùng Bạch Nhạc ở giữa mối thù truyền kiếp, ở mức độ rất lớn, đều đến từ lấy phản bội, kể từ đó, tại dưới tình huống như vậy, nàng liền nhất định phải đứng ra, gánh chịu dạng này trách nhiệm.

Đây là thân là Diệp gia con cháu sứ mệnh!

"Công tử, hết thảy đều là tiểu Nhân sai, tiểu Nhân không dám khẩn cầu công tử tha thứ! Chỉ cầu công tử không được giận chó đánh mèo ta Diệp gia."

Dùng sức trên mặt đất dập đầu một cái đầu, Diệp Hiểu Nhân nghẹn ngào mở miệng nói.

Tinh xảo trên gương mặt, bây giờ tràn đầy nước mắt, điềm đạm đáng yêu.

Phảng phất bất kỳ người đàn ông nào, chứng kiến dạng này Diệp Hiểu Nhân, cũng sẽ nhịn không được nhẹ dạ.

Chỉ là, lúc này Bạch Nhạc trên mặt lại như cũ tràn đầy đạm mạc.

Cảm thụ được Bạch Nhạc lạnh lùng, Diệp Hiểu Nhân mãnh mẽ khẽ cắn

môi, lật bàn tay một cái, nhất thời liền từ trong tay áo, lấy ra môt cây chủy thủ.

Hàn quang lấp lóe!

Nhưng lúc này đây, Diệp Hiểu Nhân nhưng không phải là muốn đánh lén Bạch Nhạc.

Trên thực tế, đừng nói là nàng, coi như là Tinh Hải đỉnh phong cường giả, cũng không khả năng tại đối mặt Bạch Nhạc thời điểm đánh lén đắc thủ!

Nàng dùng chủy thủ này, là dùng để tự sát!

"Công tử, nếu như còn không chịu tha thứ ta, tiểu Nhân nguyện ý đã chết tạ tội, chỉ cầu công tử buông tha Diệp gia!"

Vừa nói, Diệp Hiểu Nhân đột nhiên huy động dao găm hướng về chính mình yết hầu xóa đi!

Không thể không nói, Diệp Hiểu Nhân vẫn rất có sự tàn nhẫn, một đao này không có chút nào lưu lực, cứ như vậy hung hăng hướng về cổ mình xóa đi!

Lần này nếu như chứng thực, chắc chắn phải chết!

"Đinh!"

Ngay tại dao găm gần cắt đứt Diệp Hiểu Nhân yết hầu trong nháy mắt, Bạch Nhạc đầu ngón tay khẽ búng, trong nháy mắt, dao găm liền trực tiếp bị cắt đứt.

Mặc dù còn có một tia phong mang rơi vào trên da, nhưng lại hiển nhiên đã không có vết thương trí mệnh.

Trong chớp nhoáng này, nếu như tỉ mỉ quan sát, liền sẽ phát hiện, Diệp Hiểu Nhân đôi mắt chỗ sâu, lộ ra một tia đùa cợt.

Nam nhân. . . Đều là giống nhau mặt hàng!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thiếu niên mang trong người Lôi Viêm Thiên Bằng cùng Cửu Dương Tuyệt Hồn, đời này thiêu trụi hồng trần thôn phệ thế gian. Một đường tu luyện gian khổ, minh tranh ám đấu... một mình chống lại bọn Thôn Phệ Nhất Tộc. Truyện vừa hay vừa hài, main từ khi bị gái dụ thì khôn hẳn ra, đặc biệt rất thích cầm củ cải thông ass người khác. Hãy đến với Cửu Dương Tuyệt Hồn để cùng thưởng thức.

Link: http://truyencv.com/cuu-duong-tuyet-hon/

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 929: Bóc trần

Diệp Hiểu Nhân tâm tư là khinh miệt.

Từ vừa mới bắt đầu, nàng sẽ không có thật muốn qua cái gì lấy cái chết tạ tội, nàng chính là đang đánh cuộc, cược Bạch Nhạc sẽ không để cho nàng chết, cũng không nỡ để cho nàng chết.

Một cái nữ nhân, riêng là một người phi thường xinh đẹp nữ nhân, chỉ cần nguyện ý cúi đầu, buông xuống tự tôn, liền đủ để cho nam nhân quên mất ngươi sở hữu không tốt.

Vô luận làm gì sai, nàng thủy chung đều tin tưởng, nàng bản thân liền là đối phó nam nhân tốt nhất vũ khí.

Bây giờ kết quả, cũng xác thực chứng minh điểm này.

Bạch Nhạc không nỡ giết nàng.

Chỉ là, đắc ý như vậy, vẻn vẹn chỉ duy trì trong nháy mắt, khi nàng lần nữa ngẩng đầu lên, đón nhận Bạch Nhạc cái kia như băng tuyết ánh mắt lúc, trong lòng rồi đột nhiên run lên, bản năng ngửi được một tia khủng bố nguy cơ.

Một ngón tay đàn đoạn dao găm đao phong, Bạch Nhạc ngón tay nhẹ nhàng lộ ra, trên không trung liền trực tiếp đem đứt lưỡi kẹp ở đầu ngón tay.

Lưỡi đao sắc bén tại Bạch Nhạc trong tay, liền như là món đồ chơi đồng dạng đơn giản, nhẹ nhàng tại đầu ngón tay phía trên nhảy.

"Không nên hiểu lầm, ta cũng không muốn ngăn cản ngươi tự sát, bất

quá, tại ngươi chết trước đó, có mấy lời, luôn là trước phải nói rõ ràng."

Khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Tỷ như. . ."

"Từ đầu tới đuôi, ngươi cũng theo ta không có bất cứ quan hệ gì, cũng không nhất định bằng vào ta nữ nhân mà tự cho mình là!"

Một câu nói này, nhưng là nhất thời để cho Diệp Hiểu Nhân sắc mặt có chút khó coi, hít sâu một hơi, Diệp Hiểu Nhân lạnh giọng mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ngươi có thể hận ta, có thể hèn hạ ta. . . Cũng có thể giết ta! Nhưng ngươi không có tất phải nói dạng này lời nói dối."

Chỉ mình, Diệp Hiểu Nhân chậm rãi nói rằng, "Người thường nói, một ngày phu thê bách nhật ân, chúng ta mặc dù cũng chưa thành hôn, thật là. . . Ta thuần khiết thân thể, chẳng lẽ không phải cho ngươi sao? Ta một đứa con gái gia, vốn không nên nói lời như vậy, có thể ngươi cũng không thể như vậy vô sỉ a?"

"Ta biết, ngươi oán hận, ta đáp ứng Tam hoàng tử, làm hoàng hậu sự tình! Thật là, hắn là tân quân a, không có lão tổ. . . Chúng ta Diệp gia có thể làm sao? Chúng ta muốn còn sống, nhất định phải đón ý nói hùa hắn."

Viền mắt thông hồng, nước mắt không gãy xuống, Diệp Hiểu Nhân ủy khuất nói lần nữa.

"Huống chi, cái này môt cây chủy thủ, ta vẫn luôn giấu ở trong tay áo! Ta đã sớm đối mình nói qua, cả đời này đều sẽ vì ngươi thủ thân, đợi cho đại hôn đêm. . . Ta tất nhiên dùng cái này dao găm tự sát, lấy minh tâm trí!"

Cái này tự nhiên biết là nói bậy lời nói dối.

Thật là. . . Như vậy có quan hệ gì?

Nàng muốn biểu đạt chính là một cái thái độ, hoặc có lẽ là, dùng cái này đến từ biện nàng thuần khiết.

Bạch Nhạc có tin tưởng hay không nàng lời nói, cũng không trọng yếu đúng, trọng yếu là, nàng nhất định phải nói cho Bạch Nhạc, Tam hoàng tử không có chạm qua nàng, nàng vẫn là trong sạch thân thể.

Cái này bản thân liền là có lực nhất lợi thế.

"Bạch công tử, điểm này, ta có thể vì tiểu Nhân làm chứng! Tiên hoàng qua đời, Tam hoàng tử mặc dù lại không phải thứ gì, cũng không dám tại tang kỳ ở giữa có cái gì không an phận ý niệm trong đầu!" Đứng ra, Diệp Thất cúi đầu, nhẹ giọng giải thích.

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp đạo, "Xem ra các ngươi vẫn là không có minh bạch ta ý tứ. . . Ta nói, ta theo Diệp Hiểu Nhân ở giữa, cho tới bây giờ liền không có bất cứ quan hệ gì! Nàng là hay không cùng Tam hoàng tử phát sinh quan hệ, có hay không suýt chút nữa trở thành hoàng hậu, đều không liên quan gì tới ta."

"Bạch Nhạc!"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Diệp Hiểu Nhân nhất thời nhịn không được lần nữa ngắt lời nói.

Trong chuyện này, nàng thực sự không thể nhịn được nữa, đối với một cái nữ nhân mà nói, tối trọng yếu, chính là thuần khiết, đây cũng là nàng cho tới nay dựa vào khí.

Có thể Bạch Nhạc nhưng ngay cả cùng với nàng từng có quan hệ đều muốn phủ nhận, như vậy sao được?

"Diệp cô nương, ngươi quá tự cho là đúng!"

Trong mắt lộ ra một tia đạm mạc, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói, "Ngươi vĩnh viễn không rõ, ngươi ta ở giữa, có bao nhiêu thật lớn khoảng cách, càng không rõ. . . Muốn khống chế ngươi tư tưởng, thật rất đơn giản!"

"Đã ngươi không tin, ta liền chứng minh cho ngươi xem, cũng làm cho bọn hắn nhìn một chút, ngươi cho rằng có quan hệ tới ta, là dạng gì trạng thái!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc bước ra một bước, Diệp Hiểu Nhân thậm chí đều căn bản không có phản ứng kịp, một ngón tay cũng đã rơi vào nàng mi tâm phía trên.

"Đại mộng. . . Nghìn thu!"

Lần này, Bạch Nhạc không có tránh bất luận kẻ nào, liền trực tiếp như vậy ngay trước Diệp gia tất cả mọi người mặt, thi triển ra Đại Mộng Thiên Thu!

Đối mặt dạng này thần thông, Diệp Hiểu Nhân căn bản không có chút nào chống cự chỗ trống, liền trực tiếp bị kéo vào trong ảo cảnh.

"Không muốn, không muốn ở chỗ này. . . Bạch Nhạc, van cầu ngươi, không phải ở chỗ này, chuyển sang nơi khác, ngươi muốn thế nào đều có thể."

Tê liệt ngã xuống đất, Diệp Hiểu Nhân phát sinh một hồi cầu xin thanh âm, chỉ là rất nhanh, liền hóa thành một hồi kiều. Thở gấp thanh âm, liền phảng phất thật cùng Bạch Nhạc phát sinh chút gì một dạng, khắp khuôn mặt là triều hồng sắc!

Một màn này, cho dù là bên cạnh những thứ này người Diệp gia chứng

kiến, cũng không khỏi mặt đỏ tim run.

Có thể càng nhiều, lại y nguyên vẫn là một cổ từ tâm mọc lên hàn khí!

Ảo cảnh!

Đến giờ phút này, tất cả mọi người thanh thanh sở sở, Diệp Hiểu Nhân từ vừa mới bắt đầu đã bị Bạch Nhạc lừa dối, nàng vẻn vẹn chỉ là lần lượt rơi vào Bạch Nhạc trong ảo cảnh, đồng thời đem ảo cảnh bên trong tất cả, trở thành hiện thực mà thôi.

Cần phải biết rằng, Diệp Hiểu Nhân bản thân thì có Tinh Cung Cảnh thực lực, thậm chí ngay cả một tia chống cự đều không có thể làm ra, hoàn toàn rơi vào trong ảo cảnh, thậm chí không phân rõ hiện thực cùng ảo cảnh, dạng này thần thông, cũng hơi bị quá mức đáng sợ a?

Mắt thấy, Diệp Hiểu Nhân đã không nhịn được đi xé rách trên người mình quần áo, Bạch Nhạc ngón tay lần nữa điểm rơi, trực tiếp liền tán đi ảo cảnh.

Hắn chỉ là muốn làm cho tất cả mọi người minh bạch chân tướng, cũng không có thật coi chúng nhục nhã Diệp Hiểu Nhân ý tứ.

Dù là trong lòng đối với Diệp Hiểu Nhân lại như thế nào chán ghét, Bạch Nhạc cũng làm không ra loại này bỉ ổi sự tình.

Thoát ly ảo cảnh, chỉ là mấy hơi thở thời gian, Diệp Hiểu Nhân liền phản ứng kịp.

Nhìn chính mình trò hề, lại nghĩ tới vừa mới ảo cảnh bên trong tất cả, Diệp Hiểu Nhân lần này mới là thật xấu hổ hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

Nhưng mà, kèm theo loại này cảm giác nhục nhã, càng nhiều vẫn là sợ

hãi!

"Không, không phải như vậy!"

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Diệp Hiểu Nhân từ trong tay trong giới chỉ, lấy ra một đoạn ga giường, phía trên huyết sắc vẫn như cũ đã khô cạn, nhưng lại cũng vẫn như cũ có thể làm cho người rõ ràng biết rõ đó là cái gì.

Đó là. . . máu trinh!

"Bạch Nhạc, ta không tin, ngươi cũng không có làm gì! Cái này, ngươi nói thế nào?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Diệp Hiểu Nhân sắc mặt trắng bệch hô.

Đến lúc này, nàng đã sớm bất chấp cái gì cảm thấy thẹn chi tâm, chỉ có thể đem hết toàn lực, vì mình, vì Diệp gia tranh thủ một điểm hy vọng cuối cùng.

Ánh mắt lần nữa rơi vào Diệp Hiểu Nhân trên người, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái vẻ coi thường, nhàn nhạt mở miệng nói, "Diệp cô nương, ta vẫn luôn cho rằng, ngươi mặc dù có dã tâm, có thể chí ít vẫn là có điểm đầu óc! Hiện tại, nhưng là liền đầu óc cũng không có sao?"

Đầu ngón tay nhẹ nhàng tại trên lòng bàn tay rạch một cái, kiếm khí bắt đầu khởi động đầu ngón tay, Bạch Nhạc trên bàn tay nhất thời lộ ra một đạo vết máu, tiên huyết thuận thế chảy ra, rơi trên mặt đất phát sinh một hồi tí tách thanh âm!

Trong mắt lộ ra một tia thương xót, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Để cho mình lưu một điểm máu. . . Rất khó sao?"

PS: Ta tiếp tục viết, hôm nay đổi mới sắp tối một ít.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 930: Lập quy củ

Không chỉ là Diệp Hiểu Nhân, giờ khắc này, toàn bộ Diệp gia phảng phất đều tùy theo thất thanh.

Trước đó, mặc dù đã bị bức đến tuyệt cảnh phía trên, có thể người Diệp gia, nhưng chưa tuyệt vọng, bởi vì bọn họ thủy chung tin tưởng, Bạch Nhạc cùng Diệp Hiểu Nhân quan hệ, lại là bảo toàn Diệp gia lớn nhất hy vọng.

Bọn hắn đối với Diệp Hiểu Nhân tồn tại đủ đủ lòng tin, khi thấy Bạch Nhạc xuất thủ cắt đứt dao găm thời điểm, tất cả mọi người cho rằng chuyện này đã đến đây kết thúc.

Nhưng hôm nay Bạch Nhạc những lời này, lại lần nữa để bọn hắn cảm thụ được tuyệt vọng!

"Giả, nguyên lai đều là giả. . ."

Trên mặt lộ ra lau một cái màu xám trắng, Diệp Hiểu Nhân cười thảm một tiếng, huy động trong tay nửa đoạn dao găm, lần nữa hướng về chính mình lòng ngực đâm vào.

Lần này không thể là giả, mà là thật bắt đầu sinh ra tử ý.

Sở hữu mặt mũi cùng tôn nghiêm, đều vào giờ khắc này bị Bạch Nhạc đạp lên vào trong bùn đất, loại kia triệt để tuyệt vọng, rốt cục để cho nàng tan vỡ.

Vô luận nàng trước đó biểu hiện như thế nào kiên cường, như thế nào lãnh khốc, có thể quy về kết quả, nàng cũng cuối cùng chỉ là một cái vừa mới hai mươi tuổi nữ hài mà thôi.

Trên thực tế, từ trên bản chất mà nói, nàng cũng vẫn như cũ vô cùng đơn giản, tinh thuần!

Nếu không như vậy, cũng không trở thành bị Bạch Nhạc một cái ảo cảnh liền che lại.

"Đinh!"

Đầu ngón tay khẽ búng, vừa mới bị cắt đứt, bóp tại Bạch Nhạc trong tay đứt lưỡi lần nữa bay ra ngoài, tinh chuẩn không có lầm đánh tới Diệp Hiểu Nhân trong tay cái kia nửa đoạn trên chủy thủ, trực tiếp đem dao găm đánh bay ra ngoài.

"Còn nhỏ tuổi, động một chút là tìm cái chết. . . Lại là hà tất!"

Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc lắc đầu, lần nữa cứu Diệp Hiểu Nhân tính mệnh.

Trên thực tế, cho tới bây giờ trước đó, hắn liền không có tính toán đối Diệp gia chém tận giết tuyệt, làm ra như thế một loại tư thế, chỉ là muốn phá huỷ Diệp gia cuối cùng tự tin mà thôi.

"Bạch Nhạc, ngươi đến tột cùng muốn thế nào?"

Đột nhiên ngẩng đầu, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Diệp Hiểu Nhân có chút tuyệt vọng gào thét nói.

"Ta muốn ngươi trở thành Diệp gia tân nhậm gia chủ!"

Trong mắt lộ ra một tia bình tĩnh chi sắc, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ngươi còn rất trẻ, kinh lịch lần này đả kích, đối ngươi mà nói, cũng chưa chắc không là một chuyện tốt."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Hơn nữa, ta yêu cầu cho thế nhân một cái, buông tha Diệp gia lý do!"

Một câu nói này, mới là chân chính lý do.

Hôm nay tại Diệp gia chuyện phát sinh, chỉ cần người Diệp gia không nói, liền không có ngoại nhân biết.

Nhưng khi ban đầu hắn ở trong hoàng cung, phế bỏ Diệp gia lão tổ tu vi, trước mặt mọi người nhục nhã Diệp gia, nhưng là tất cả mọi người xem thanh thanh sở sở.

Bây giờ, Bạch Nhạc vẫn còn ở vương thành, tự nhiên tất cả mọi người cho rằng Bạch Nhạc sẽ đích thân giải quyết Diệp gia vấn đề, sẽ không nhúng tay.

Nhưng nếu là Bạch Nhạc ly khai vương thành, khó tránh khỏi sẽ có cuộc đời hắn ra bên cạnh tâm tư tới.

Dù sao, bây giờ Diệp gia đã không phải là trước đây Diệp gia.

Diệp Huyền đại sư không có ở đây, Diệp gia lão tổ cũng đã bị phế tu vi, tại tranh đoạt dòng chính bên trong, lại sai lầm chống đỡ Tam hoàng tử, những thứ này đều là không thể gạt được người.

Dù là Bạch Nhạc thật không truy cứu nữa, Diệp gia cũng sẽ tiếp tục không hạ xuống.

Cái này cũng là chiều hướng phát triển.

Bạch Nhạc cũng không muốn muốn để Diệp Huyền đại sư huyết mạch thật vì vậy đoạn tuyệt, cho nên, muốn bảo toàn Diệp gia, hắn nhất định phải nhúng tay bên trong, hơn nữa, nhất định phải cho thế nhân một hợp lý giải thích, cho là hắn thực biết trợ giúp Diệp gia, mà không phải một

cước mái chèo gia triệt để giẫm nát!

Không hề nghi ngờ, Diệp Hiểu Nhân chính là đơn giản nhất giải thích.

Bạch Nhạc háo sắc a!

Dạng này quan niệm, từ Thanh châu bắt đầu, đã sớm đã thâm nhập lòng người, hầu như muốn trở thành Bạch Nhạc nhãn hiệu.

". . ."

Nguyên bổn đã hôi bại trên gương mặt, đột nhiên lần nữa sinh ra một con đường sống, Diệp Hiểu Nhân, hầu như khó có thể tin nhìn về phía Bạch Nhạc.

Không chỉ là Diệp Hiểu Nhân, lúc này sở hữu người Diệp gia, đồng loạt nhìn về phía Bạch Nhạc, thậm chí có chút hoài nghi mình có phải hay không sản sinh ảo giác nghe lầm.

"Ba cái!"

Cũng không để ý gì tới hội người khác, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói, "Diệp gia lão nhị, lão thất, tự phế tu vi, từ đó về sau, cùng Diệp gia lão tổ cùng đi vì Diệp Huyền đại sư thủ linh chuộc tội!"

Không có chút nào cấp cho người khác tiêu hóa, thậm chí làm ra hồi đáp cơ hội, Bạch Nhạc liền tiếp tục mở miệng nói, "Đệ nhị, trước đây sở hữu tham dự chống đỡ Tam hoàng tử đăng cơ người, đều phải trả giá thật lớn! Tổng yếu có người đổ máu. . . Các ngươi yêu cầu cho Ngô Văn Uyên một câu trả lời thỏa đáng!"

Không có nửa điểm đình trệ, Bạch Nhạc liền nói tiếp, "Đệ tam. . . Kể từ hôm nay, Diệp gia nhất định phải triệt để chỉnh đốn và cải cách, nếu lại có người đánh Diệp gia danh nghĩa vi phạm pháp lệnh, chính các ngươi

không thanh tẩy, ta liền thay các ngươi tẩy trừ, thậm chí là. . . Để cho Diệp gia triệt để tiêu thất!"

Nói đến đây, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát khí.

"Bằng lòng, chúng ta bằng lòng!"

Phục hồi tinh thần lại, Diệp Hiểu Nhân nhất thời khôi phục bình tĩnh, trên mặt lộ ra vẻ khổ sở nụ cười, nhưng lại đúng là vẫn còn trước tiên đáp ứng.

Vô luận Diệp Hiểu Nhân có bao nhiêu khuyết điểm, có thể nàng thật là Diệp gia trong thế hệ này xuất sắc nhất nhân vật.

Rõ ràng hơn, loại tình huống này, vì Diệp gia kéo dài, vô luận Bạch Nhạc đưa ra bất kỳ điều kiện gì, nàng chỉ có bằng lòng phần.

"Động thủ đi!"

Ánh mắt rơi vào Diệp gia nhị gia, cùng Diệp Thất trên người, Bạch Nhạc không đau khổ không vui nhàn nhạt mở miệng nói.

May là Diệp Hiểu Nhân làm sao lãnh khốc, giờ khắc này, trong lòng cũng không khỏi đột nhiên run lên!

Diệp gia nhị gia là cha nàng, mà Diệp Thất thì là từ nhỏ đã yêu thương nàng Thất thúc.

Hai người này, đều là nàng thân nhất người, nhưng hôm nay, nàng lại nhất định muốn tự tay phế bỏ bọn hắn tu vi.

Viền mắt hiện lên hồng, Diệp Hiểu Nhân lần nữa rơi lệ, nhưng lại đúng là vẫn còn dứt khoát xuất thủ, tự mình phế bỏ Diệp gia nhị gia cùng Diệp

Thất tinh cung.

Giờ khắc này, phảng phất Diệp Hiểu Nhân lần nữa hoàn thành một lần tâm linh trui luyện.

Từ cái kia Diệp gia tiểu thư, chân chính biến thành Diệp gia gia chủ.

Rất đau, nhưng này chính là hiện thực.

Liếc mọi người liếc mắt, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Trước đó, ta vừa tới vương thành thời điểm, có người đối ta nói, ở chỗ này, quy củ tối trọng yếu!"

"Ta hiện tại liền đem câu nói này trả lại cho các ngươi! Ta lập quy củ, chính là Diệp gia kéo dài tiếp điều kiện!"

"Nếu như các ngươi có người bất mãn, muốn trả thù ta! Ta tùy thời xin đợi!"

"Chỉ là, tại các ngươi có năng lực giết chết ta trước đó. . . Liền tốt nhất cho ta thu liễm, ta có thể bỏ qua cho bọn ngươi một lần, nhưng tuyệt sẽ không bỏ qua lần thứ hai!"

Nói xong những lời này, Bạch Nhạc thẳng xoay người mà đi.

Hắn cũng không có hứng thú thật đi vào Diệp phủ, nghe những người này ca tụng công đức, xem cái kia từng cái dối trá mặt!

Hắn cũng biết, người Diệp gia, chưa chắc sẽ thật ăn năn.

Nhưng hắn thật cũng không để bụng!

Hôm nay, hắn cũng đã cho Diệp gia lập xuống quy củ, chỉ cần người Diệp gia, sợ hắn, liền không có can đảm vi phạm hắn lập xuống quy củ.

Cái này liền đủ đủ!

Tựu như cùng trước đây Diệp Huyền đại sư một dạng, hắn căn bản không cần với ai nói quy củ, giảng đạo lý, hắn ý chí, chính là quy tắc, chính là đạo lý.

Trên đời này, chân chính có thể tín nhiệm cũng không phải là quy củ. . . Mà là thực lực!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 931: Muốn là cái gì

Ba ngày sau, Bạch Nhạc lần nữa bước vào trong hoàng cung.

Ba ngày nay, Ngô Văn Uyên đã ung dung hoàn thành đại thể tẩy trừ, triệt để củng cố hoàng quyền.

Chỉ là, không biết vì sao, chỉ cần nghĩ đến, trước đó, Bạch Nhạc một kiếm chém rụng Tam hoàng tử đầu lâu một màn kia, trong lòng hắn liền cũng lại không đề được loại kia hưng phấn tới.

Diệp Huyền đại sư tại thời điểm, hắn chưa từng có ý thức được, có người có thể dễ dàng như vậy uy hiếp, thậm chí chém giết Đại Càn Vương Triều hoàng đế.

Mặc dù Tam hoàng tử vừa mới hoàn thành lễ lên ngôi đã bị giết, về sau sợ cũng sẽ không lưu lại chân thực ghi chép.

Có thể không thể nghi ngờ, tại bị giết một khắc này, hắn chính là Đại Càn Vương Triều hoàng đế!

"Bệ hạ, Bạch Nhạc xin gặp!"

Ngay tại Ngô Văn Uyên có chút xuất thần thời điểm, người hầu nhẹ giọng mở miệng nói.

Nghe được người hầu lời nói, Ngô Văn Uyên lúc này mới rốt cục tỉnh táo lại, vô ý thức đứng dậy, có vẻ hơi khẩn trương, "Mời, mau mời tiến đến."

Sau một lát, Bạch Nhạc lúc này mới bước vào trong đại điện.

"Bạch Nhạc, gặp qua bệ hạ!"

Khẽ khom người, Bạch Nhạc đơn giản hành lễ nói.

Cũng không như trong tưởng tượng lên mặt nạt người, Bạch Nhạc tựa hồ vẫn là trước đây cái kia Bạch Nhạc, thật là Ngô Văn Uyên lại y nguyên vẫn là khó tránh khỏi có chút hoảng hốt, "Không cần đa lễ, tọa, nhanh tọa!"

"Người đến, mau mang trà!"

Xem Ngô Văn Uyên liếc mắt, Bạch Nhạc theo lời ở bên trong hầu đưa đến ghế trên ngồi xuống , chờ đợi người hầu dâng trà, lui xuống đi sau đó, Bạch Nhạc lúc này mới thở dài một tiếng, nhẹ nhàng mở miệng nói, "Bệ hạ tựa hồ có chút khẩn trương."

"Ta không khẩn trương. . . Không khẩn trương!"

Cười gượng một chút, Ngô Văn Uyên có chút bối rối hồi đáp nói.

Tựa hồ chính mình cũng cảm thụ được loại này hoảng loạn, Ngô Văn Uyên cười khổ một tiếng, lúc này mới ở bên cạnh ngồi xuống, nhẹ giọng mở miệng nói, "Bạch Nhạc. . . Nói thật, ta là thật có chút khẩn trương! Không, là có chút sợ ngươi. . . Ngươi biết không, mấy ngày nay, ngươi chém giết Tam hoàng huynh một màn kia, đều thủy chung tại ta trong đầu, lái đi không được."

Có mấy lời, nói ra, ngược lại sẽ không khẩn trương như vậy.

Chứng kiến Ngô Văn Uyên có thể nói thẳng ra, Bạch Nhạc trên mặt cũng rốt cục lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ.

"Ta biết, cho nên ta tới."

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ phức tạp, Ngô Văn Uyên có chút cụt hứng nói rằng, "Bạch Nhạc, nói thật, có đôi khi, ta thật không biết, ta là cần phải cảm tạ ngươi, hay là hận ngươi!"

"Có thể, cái kia cũng không trọng yếu."

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ngươi cũng là tu hành giả, như vậy, thật, ngươi nên đã sớm nhìn thấu thế giới này bản chất!"

"Không quan trọng quy tắc, không quan trọng đúng sai. . . Chỉ có thực lực, mới là vĩnh hằng!"

Nói đến đây, Bạch Nhạc chính mình cũng không khỏi lộ ra vẻ tự giễu chi sắc, "Ngươi biết không? Ban đầu ở Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, ta vĩnh viễn cũng không nghĩ ra chính mình sẽ có một ngày như vậy, không nghĩ tới, ta vậy mà biết trở thành Ma Quân truyền nhân. . . Trở thành một ma tu!"

Nhắc tới Linh Tê Kiếm Tông sự tình, Ngô Văn Uyên cũng thả lỏng rất nhiều, khẽ cười nói, "Thế sự khó liệu, ai có thể nghĩ tới, bất quá là ngắn ngủi này thời gian mấy năm, ngươi dĩ nhiên liền có thể từ cái kia bừa bãi vô danh tiểu tạp dịch, biến thành danh động thiên hạ Ma Quân truyền nhân, Thanh Châu phủ chủ."

"Đúng vậy, thế sự khó liệu. . . Tương lai sẽ như thế nào, ai có thể biết rõ đâu?"

Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói, "Ta biết, ngươi có rất nhiều chuyện cũng muốn hỏi, muốn hỏi cái gì, hỏi đi!"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Ngô Văn Uyên hơi trầm mặc một chút, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Ta muốn biết rõ, có một ngày, nếu là ngươi cùng ta lập trường trái ngược, ngươi có thể hay không cũng hướng ta rút kiếm?"

Bạch Nhạc vốn tưởng rằng, Ngô Văn Uyên sẽ vì đêm hôm ấy, trong hoàng cung đến tột cùng phát sinh cái gì, có thể lại không nghĩ rằng, từ Ngô Văn Uyên trong miệng, nói ra, vậy mà biết là một câu nói như vậy.

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra một nụ cười, lắc đầu, lúc này mới bình tĩnh hồi đáp nói.

"Hội!"

Hội!

Liền một chữ này, lại phảng phất trong nháy mắt để cho trong đại điện nhiệt độ đều hạ xuống rất nhiều.

Ngô Văn Uyên tựa hồ cũng cứng ở tại chỗ, chỉ là, yên lặng hồi lâu sau, hắn lại ngược lại cũng thở ra một hơi dài.

"Hiện tại, ta cảm thấy. . . Chúng ta thật có thể hảo hảo nói một chút."

Từ bình thường ăn khớp mà nói, Bạch Nhạc làm ra lãnh khốc như vậy hồi đáp, hắn cần phải phẫn nộ mới đúng.

Nhưng trên thực tế, lại hoàn toàn không phải chuyện như thế.

Bởi vì cái này một cái hồi đáp, để cho Ngô Văn Uyên có thể rõ ràng ý thức được, Bạch Nhạc không có lừa dối hắn.

Có thể bình đẳng, chân thành đối thoại, đây mới là hai người có thể ngồi xuống nói chuyện với nhau cơ sở.

Bằng không, vô luận hắn hỏi cái gì, đều không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Tựu như cùng hắn hỏi Bạch Nhạc cái kia một vấn đề, nếu như đổi chỗ

mà xử, lập trường trái ngược, mà hắn có năng lực giết chết Bạch Nhạc, như vậy chỉ sợ hắn cũng sẽ không có bất kỳ do dự nào.

Cái này tựa hồ rất tàn khốc, nhưng này mới là hiện thực.

"Cho nên. . . Đêm hôm ấy, tất cả mọi người là Diệp Huyền đại sư giết sao?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Ngô Văn Uyên nhẹ giọng hỏi.

"Vâng!"

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Bao quát tiên hoàng!"

". . ."

Nghe được một câu nói này, Ngô Văn Uyên lần nữa trầm mặc xuống.

Mặc dù thật trong lòng hắn đã sớm đã có dạng này suy đoán, nhưng khi Bạch Nhạc chân chính nói ra thời điểm, lại y nguyên vẫn là để cho hắn cảm thụ được một loại giống như núi nặng nề cảm giác!

Nguyên lai, cái này cái gọi là Hoàng đế bệ hạ, thật chẳng đáng là gì.

"Bây giờ nghĩ lại, thật đúng là nực cười a. . . Vì một vị trí như vậy, ta dốc hết một đời tâm huyết, nhưng cuối cùng đạt được, nhưng là một cái như vậy tàn khốc hiện thực."

Cười khổ một tiếng, Ngô Văn Uyên có chút thống khổ nói rằng.

"Vậy phải xem ngươi nghĩ như thế nào!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Liền lấy Diệp Huyền đại sư mà nói, hắn chưa từng có nghĩ tới muốn giết tiên hoàng, càng không có nghĩ tới

thay đổi triều đại. . . Nếu như không phải tiên hoàng trước đối hắn lên sát khí, hơn nữa, đem cục diện đẩy tới một cái vô pháp vãn hồi cấp độ, có thể chờ lấy, chính là hai cái kết quả."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Mỗi người truy cầu đồ vật, cũng không giống nhau!"

"Trong mắt ngươi đồ vật trọng yếu nhất, tại trong mắt người khác, có thể thật. . . Không đáng một đồng!"

Tự giễu cười cười, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Vân Mộng Chân nói, tuyệt tình vì tiên! Nếu là thật yêu cầu tuyệt tình tuyệt tính, mới có thể thành tiên, mới có thể siêu thoát. . . Cần gì phải thành tiên!"

"Ngươi xem , đồng dạng sự tình , đồng dạng đạo lý. . . Người khác nhau, lựa chọn cũng không giống nhau!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ suy tư, Ngô Văn Uyên lúc này mới mơ hồ minh bạch Bạch Nhạc ý tứ, "Cho nên, ngươi là muốn nói, ngươi theo ta không có xung đột?"

"Chưa chắc không có xung đột, nhưng ít ra. . . Ta nghĩ muốn, với ngươi muốn cũng không giống nhau!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta đối với quyền lực, không có bất kỳ dục vọng!"

"Mỗi người cũng không giống nhau! Thật là, lại như cũ có thể có một dạng mộng tưởng."

"Tựa như tiên hoàng, hắn căn bản không rõ Diệp Huyền đại sư, muốn là cái gì! Cho nên, hắn chỉ là cố chấp chứng kiến trong mắt hắn Diệp Huyền đại sư."

"Ta tới, chính là không muốn ngươi lại giẫm lên vết xe đổ."

"Ta tới nói cho ngươi, Diệp Huyền đại sư muốn là cái gì, mà ta. . . Muốn, vậy là cái gì!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 932: Cự tuyệt phong vương

Giao lưu cùng câu thông, nghe tựa hồ đơn giản, nhưng trên thực tế, lại thường thường là trên đời này khó khăn nhất sự tình.

Bạch Nhạc dù sao trước đó liền cùng Ngô Văn Uyên có giao tình, tương đối mà nói, tự nhiên thuộc về một cái so sánh dễ dàng câu thông quan hệ.

Bằng không, nếu như đổi một cái khác cũng không quen thuộc hoàng tử tọa vị hoàng đế này vị trí, chỉ sợ cũng không có cách nào khác giao lưu.

Tựa như trước đó nói rằng, thẳng thắn thành khẩn cùng có thể đạt thành trụ cột nhất tín nhiệm, mới là ngồi xuống nói chuyện với nhau điều kiện tiên quyết.

Trên thực tế, đây cũng chính là trước đây, Bạch Nhạc không chút do dự lựa chọn giết chết Tam hoàng tử, trợ giúp Ngô Văn Uyên leo lên ngôi vị hoàng đế một trong những nguyên nhân.

Chính như Bạch Nhạc nói, nếu như trước đây Diệp Huyền đại sư có thể cùng hoàng đế, người Diệp gia có càng nhiều câu thông cùng giao lưu, có thể, liền sẽ có không đồng dạng kết quả.

Nhưng tiếc là, đủ loại nhân tố, quyết định Diệp Huyền đại sư không có khả năng cùng người khác có câu thông.

Nhưng bây giờ, Bạch Nhạc không thể nghi ngờ là có điều kiện này.

Lúc này, đối mặt Ngô Văn Uyên, Bạch Nhạc cũng không có gì giấu giếm, đem trước đây trong hoàng cung phát sinh tất cả, cùng với Diệp

Huyền đại sư sở dĩ không tiếc hi sinh tính mệnh, cũng muốn giết chết tam đại thiên tông chưởng giáo nguyên nhân, đều đều giải thích đi ra.

Việc này, Ngô Văn Uyên mặc dù bản thân đoán được một bộ phận, nhưng là chân chính khi hắn từ Bạch Nhạc đem cái này tất cả nói liên tục thời điểm, loại kia chấn động cùng trùng kích, cũng y nguyên vẫn là để cho hắn có một loại hít thở không thông cảm giác áp bách.

"Cho nên. . . Ngươi là nói, Diệp Huyền đại sư chân chính mục, là muốn để cho Đại Càn Vương Triều phục hưng, kết thúc Đạo Lăng thiên hạ thời đại?"

Ngô Văn Uyên có chút phát sáp hỏi.

"Vâng!"

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Chống đỡ Đại Càn Vương Triều đi về phía trước, mặc dù là Diệp Huyền đại sư một đời tâm huyết, nhưng trên thực tế, ta vẫn như cũ cho rằng đổi một câu trả lời hợp lý thích hợp hơn!"

"Lòng mang thiên hạ!"

Nhìn lấy Ngô Văn Uyên, Bạch Nhạc nghiêm túc giải thích.

"Diệp Huyền đại sư muốn, là một cái chân chính thịnh thế, vô luận đối với phàm tục trong người vẫn là tu hành người mà nói, đều tốt đẹp hơn thiên hạ!"

"Không có đạo ma ranh giới, không có chính tà tranh luận, chỉ có thiện ác đúng sai."

"Đại Càn Vương Triều, chính là hắn thực hiện loại này lý tưởng phương tiện! Cho nên hắn, cũng không để bụng là Đại Càn Vương Triều, vẫn là

Đại Chu Vương Triều, không quan tâm ngồi ở trên ngai vàng người rốt cuộc ai."

Lúc này Bạch Nhạc có vẻ hơi hào hiệp, cũng cũng không thèm để ý Ngô Văn Uyên vị này hoàng đế tâm tình.

"So với việc cái lý giải này, cho dù là huyết mạch kéo dài, cũng bị hắn hờ hững mà đợi, cho nên, tại khi tất yếu ở giữa, cho dù là hi sinh Diệp gia, để cho Diệp gia triệt để huỷ diệt, hắn cũng sẽ không tiếc."

Nghe thế, Ngô Văn Uyên cũng không khỏi lần nữa trầm mặc xuống.

Từ tiên hoàng góc độ mà nói, Diệp Huyền đại sư tự nhiên là đại nghịch bất đạo, ỷ vào thực lực cường đại, bằng lãnh khốc phương thức, đạp lên tất cả, hủy diệt tất cả!

Thật là, nếu như từ càng cao góc độ tới lý giải, lại không thừa nhận cũng không được, Diệp Huyền đại sư cao thượng.

Ở trong lòng hắn, mặc dù là chính bản thân hắn cũng là có thể hi sinh, chớ đừng nói chi là người khác, làm tâm bên trong lý tưởng, vì thiên hạ, dốc hết một đời tâm huyết.

Cái này rất phức tạp, nhưng lại lại làm người ta khó tránh khỏi có chút thổn thức!

"Cho nên. . . Ngươi muốn đâu?"

Ngẩng đầu, nhìn lấy Bạch Nhạc, Ngô Văn Uyên hỏi lần nữa.

Tương đối mà nói, so với việc Diệp Huyền đại sư, Ngô Văn Uyên hiển nhiên quen thuộc hơn Bạch Nhạc, nhưng cũng đúng là như vậy, hắn mới rõ ràng hơn, Bạch Nhạc cùng Diệp Huyền đại sư không phải cùng một loại người, muốn truy cầu, tự nhiên cũng sẽ không hoàn toàn tương

đồng.

Hơi trầm mặc một chút, Bạch Nhạc lập tức sái nhiên mở miệng nói, "Ta trước đó từng tại Đạo Lăng sơn bên trên, nói qua hai câu, có thể, Diệp Huyền đại sư cũng chính bởi vì hai câu này, mới lựa chọn ta, coi như hắn người thừa kế, thay hắn thực hiện, hắn chưa kịp thực hiện lý tưởng."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói.

"Tu ma, cũng không phải vì ma xứng danh, mà là nói thiên hạ biết, cái gì gọi là ma!"

"Cầm kiếm, cũng không phải lấy kiếm tranh phong, mà là báo cho biết thế nhân, như thế nào kiếm!"

"Cái gì gọi là ma, như thế nào kiếm. . ." Chậm rãi lặp lại một chút, cái này sáu cái chữ, Ngô Văn Uyên, phảng phất lần đầu tiên nhìn thấy Bạch Nhạc một dạng, lần nữa một lần nữa quan sát cái này quen thuộc vừa xa lạ bằng hữu.

"Cùng đạo môn, ta là Bạch Nhạc, tại ma đạo, ta là Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần! Ta xuất thân đạo môn, rồi lại là thân ở ma đạo. . . Đạo ma song tu, mang đến không chỉ là trên thực lực cường đại, càng nhiều là hai loại quan niệm xung đột cùng giao hòa."

Nôn một hơi thở, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Đạo ma bất lưỡng lập, câu nói này nói mấy nghìn năm, cũng là thời điểm sửa lại."

"Trước đây, thời đại kia, không ai có thể cải biến đây hết thảy. . . Nhưng bây giờ, có thể có thể thử một lần."

Nghe thế, Ngô Văn Uyên trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái tinh mang, "Cho nên, để cho Đại Càn Vương Triều phục hưng, một lần nữa vấn đỉnh thiên hạ, chấp chưởng cửu châu, có thể mới là lựa chọn tốt

nhất!"

"Vâng!"

Gật đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp đạo, "Lúc còn tấm bé sau khi, ta không có tiếp xúc tu hành sự tình, ngược lại thục thi thư! Có đôi khi ngẫm lại, nếu là không có nhiều như vậy ngoài ý muốn, ta có lẽ sẽ là nhất giới bố y, một cái đơn giản nhất thư sinh."

Bật cười lớn, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Cho nên. . . Ta cần để cho ngươi minh bạch, ta đối với ngươi không có địch ý, đối với Đại Càn Vương Triều cũng không có địch ý! Vô luận ta làm sao cường đại, Đại Càn Vương Triều cũng vẫn là thuộc về ngươi Đại Càn Vương Triều, thuộc về người trong thiên hạ. . . Đại Càn Vương Triều!"

Bỗng nhiên đứng dậy, giờ khắc này Ngô Văn Uyên, mới rốt cục rộng mở trong sáng.

Hơi hơi ôm quyền, Ngô Văn Uyên hướng về Bạch Nhạc cúi đầu, "Trẫm, thay người trong thiên hạ, bái tạ Diệp Huyền đại sư, cũng bái tạ ngươi!"

Từ Bạch Nhạc bước vào hoàng cung đến bây giờ, đây là Ngô Văn Uyên lần đầu tiên tại Bạch Nhạc trước mặt xưng trẫm.

Cái này đơn giản một cái xưng hô, cũng liền có nghĩa là, Ngô Văn Uyên đã mở ra khúc mắc, cũng sẽ không khẩn trương, chân chính tiếp thu vị hoàng đế này thân phận, đồng thời lấy cái thân phận này tới cùng Bạch Nhạc gặp nhau.

Khóe miệng lộ ra một tia ôn hòa nụ cười, Bạch Nhạc đồng dạng đứng dậy theo, hạ thấp người hoàn lễ, "Bạch Nhạc, gặp qua bệ hạ!"

"Bạch Nhạc, lấy ngươi thân phận hôm nay cùng thực lực, trẫm phong ngươi làm Vương, cũng không quá đáng! Không bằng, vẫn là phong

ngươi làm Thanh Châu Vương a!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Ngô Văn Uyên lần nữa mở miệng nói.

"Không cần!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc từ tốn nói, "Ta nói, ta đối với quyền lực, đối với thanh danh, không có gì dục vọng! Phong vương đối ta tới nói, không có ý nghĩa thực tế gì! Ta cũng không muốn lại cuốn vào vương thành đấu tranh quyền lực bên trong. . . Huống chi, Thanh Vương cũng chưa chết!"

"Có thể không cần bao lâu, thế nhân liền sẽ lần nữa chứng kiến Bất Tử Thanh Vương xuất thế, hơn nữa, ta có dự cảm. . . Lần này Bất Tử Thanh Vương, có thể sẽ thật khôi phục đỉnh phong thực lực."

Bất Tử Thanh Vương còn chưa khôi phục đỉnh phong, là bởi vì hắn vẫn luôn chưa từng bước vào Hóa Hư.

Trước đó, Diệp Huyền đại sư từng nói qua, Bất Tử Thanh Vương là không dám tùy tiện đột phá, thật là Bạch Nhạc lại có thể cảm nhận được, Bất Tử Thanh Vương có thể muốn so với Diệp Huyền đại sư trong tưởng tượng càng tự tin, cường đại hơn.

Khi hắn lần nữa khi đi tới sau khi, chính là chân chính Bất Tử Thanh Vương trở về.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 933: Ly khai vương thành

"Ngươi phải ly khai vương thành?"

Nhận được tin tức vội vã chạy tới, thư sinh thậm chí không kịp uống một miệng trà, liền trực tiếp mở miệng hỏi.

"Luôn là phải ly khai."

Thả ra trong tay cuốn sách, Bạch Nhạc ngẩng đầu nhìn thư sinh, nhẹ giọng hồi đáp nói.

Từ ngày đó gặp qua Ngô Văn Uyên trở về, Bạch Nhạc lại tại vương thành ngây người một tháng, trong vòng một tháng này, Bạch Nhạc tiến vào Đại Càn Vương Triều mật khố, đối với đủ loại linh dược trân quý cùng bảo vật có mắt không tròng, ngược lại đem toàn bộ tinh lực toàn bộ đều dùng ở đối với hoàng gia loại này bí tàng điển tịch duyệt bên trên.

Bây giờ Bạch Nhạc trong tay cầm, chính là hắn từ trong mang ra ngoài một bộ phận có giá trị nhất điển tịch.

"Bạch Nhạc, chủ nhân đem toàn bộ Đại Càn Vương Triều đều giao phó cho ngươi, lúc này mới vừa mới đã qua một tháng, ngươi làm sao có thể nhanh như vậy liền phủi mặc kệ."

Thư sinh có chút kích động chất vấn.

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Diệp Huyền đại sư giao phó cho ta, là cái này thời đại mới, mà không phải Đại Càn Vương Triều. . . Ngươi cũng không tránh khỏi bả Diệp Huyền đại sư xem quá nông cạn."

". . ."

Chậm rãi đứng dậy, Bạch Nhạc đi tới thư sinh trước mặt, lúc này mới tiếp tục nói, "Đại Càn Vương Triều cũng không cần ta, ta cũng cũng không thích hợp vẫn luôn ở lại trong vương thành. . . Ta có ta yêu cầu làm việc, mà không phải một mực tại cái này dưỡng lão."

Nói xong lời cuối cùng, Bạch Nhạc khóe miệng cũng không khỏi lần nữa lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ.

"Hơn nữa, thật ngươi cũng chứng kiến, một tháng này tới nay. . . Có ta không có ta, thật cũng không có gì hai loại."

Đây cũng không phải có lệ.

Trên thực tế, một tháng này tới nay, Bạch Nhạc mỗi ngày trừ lật xem những thứ này điển tịch bên ngoài, xác thực chuyện gì cũng không có làm.

Chân chính làm cho cả Đại Càn Vương Triều lần nữa ổn định lại người, là Ngô Văn Uyên vị này hoàng đế, là Thư Khánh Dương, là Ngư Tiều Canh bốn người bọn họ, là trong vương thành các đại gia tộc!

Những thứ này, mới là cấu thành toàn bộ Đại Càn Vương Triều căn cơ, mà không phải Bạch Nhạc.

". . ."

Cái này sanh dã rốt cục dần dần bình tĩnh trở lại.

"Xin lỗi, là ta cảm xúc hơi không khống chế được."

Có chút cụt hứng thở dài một tiếng, thư sinh ở bên cạnh ghế trên ngồi

xuống, lúc này mới nhẹ giọng nói, "Những ngày gần đây, ta gần như không dám chợp mắt, phảng phất chỉ cần nhắm mắt lại, là có thể chứng kiến chủ nhân, giống như là hắn vẫn luôn chính ở chỗ này nhìn ta."

Bạch Nhạc cũng không tiếp lời, trên thực tế, loại thời điểm này, thư sinh cũng cũng không cần hắn hồi đáp cái gì, tự mình đã nói xuống dưới.

"Có đôi khi, ta thật muốn, còn không bằng thẳng thắn đi theo chủ nhân mà đi."

"Ngươi nói đúng, tóm lại là muốn ly khai, thật từ rất sớm thời điểm, chúng ta cũng biết. . ." Nói đến đây, thư sinh tự giễu cười cười.

"Diệp Huyền đại sư nếu như ở dưới suối vàng có biết, ta tin tưởng, hắn cũng không muốn nhìn thấy ngươi như vậy chán chường."

Nhìn lấy thư sinh, Bạch Nhạc nhẹ giọng khuyên lơn.

"Yên tâm đi, không cần phải lo lắng ta, ta còn không có yếu ớt như vậy!"

Ngẩng đầu lên, thư sinh trên mặt lần nữa lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, "Còn không có tận mắt thấy chủ nhân nguyện vọng thực hiện, ta sẽ không dễ dàng nhắm mắt."

Cảm thụ được thư sinh tâm tính biến hóa, Bạch Nhạc cũng thả lỏng rất nhiều, "Vương thành sự tình, liền giao phó cho tiền bối! Sáng sớm ngày mai, ta liền sẽ ly khai vương thành."

"Ngươi ly khai vương thành, tin tức sợ là không gạt được người. . . Đoạn đường này, sợ là sẽ không quá sang bằng."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, thư sinh lần nữa mở miệng nói.

Tại trong vương thành, có vương thành đại trận, cho dù là lại hận Bạch

Nhạc người, cũng không dám tùy tiện động thủ, thật là một khi Bạch Nhạc ly khai vương thành, có thể cũng không giống nhau.

"Nào có cái gì thái bình!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc ung dung mở miệng nói, "Nên làm, Diệp Huyền đại sư đã giúp ta làm, nếu như dạng này còn chết ở trên tay những người này. . . Vậy ta cũng không tránh khỏi quá vô dụng."

Cảm thụ được Bạch Nhạc trên người tự tin, thư sinh cũng theo gật đầu, "Nói chung, chính ngươi cẩn thận."

"Đa tạ!"

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Diệp gia sự tình, cũng xin ngươi nhiều tốn chút tâm tư nhìn chằm chằm. . . Nếu như Diệp gia còn dám có dị tâm, liền do ngươi thay Diệp Huyền đại sư thanh lý môn hộ a!"

Mặc dù trước đó Bạch Nhạc đã nhằm vào Diệp gia làm rất nhiều an bài, chỉ khi nào ly khai vương thành, phải hay không phải có thể tiếp tục uy hiếp Diệp gia, Bạch Nhạc cũng không dám khẳng định.

"Tốt!"

Gật đầu, thư sinh một ngụm liền đáp ứng.

Vương thành đại trận khống chế ở trong miệng, bây giờ thư sinh thật có cái này khí.

Thư sinh sau khi rời khỏi, không bao lâu, Thư Khánh Dương liền lần nữa tới cửa.

Loại thời điểm này, Thư Khánh Dương coi như Ngô Văn Uyên tín nhiệm nhất người, tự nhiên không có khả năng ly khai vương thành, Duyện

châu sự tình, cũng chỉ có thể tạm thời gác lại, còn tốt, Thanh Duyện hai châu vốn là rời gần, có thể tất cả giao phó cho Bạch Nhạc.

Thư Khánh Dương cùng Bạch Nhạc trong phủ trò chuyện hồi lâu, không ai biết rõ hai người đến nói cái gì.

Trừ cái đó ra, Bạch Nhạc lại không có gặp bất luận kẻ nào, sáng sớm ngày thứ hai, âm thầm lặng lẻ ly khai vương thành.

Thẳng đến ba ngày sau, người khác mới rốt cục ý thức được, Bạch Nhạc đã ly khai vương thành.

... ...

Một đường từ vương thành đi ra, Bạch Nhạc cũng không có lập tức phản hồi Thanh châu.

Thanh châu thế cục rất ổn định, điểm này mặc dù thân ở vương thành, Bạch Nhạc rành mạch từng câu.

Trên thực tế, hắn biểu hiện càng là cường thế, Thanh châu cục diện liền sẽ càng ổn định, cái này chính là rất đơn giản đạo lý.

Thúc đẩy Bạch Nhạc nhanh như vậy ly khai vương thành, nguyên nhân thực sự, thật vẫn là Vân Mộng Chân.

Cứ việc Bạch Nhạc tựa hồ cái gì đều không thèm để ý dáng vẻ, nhưng trên thực tế, hắn lại như cũ đều tại xuyên thấu qua đủ loại cách, tìm hiểu Đạo Lăng Thiên Tông tin tức.

Một tháng này thời gian, vương thành thế cục dần dần ổn định, thật là nơi này tương phản, tam đại thiên tông tình cảnh, nhưng là càng ngày càng nguy hiểm.

Tam đại thiên tông chưởng giáo chân nhân đồng thời vẫn lạc, còn có chuyện khi trước, liền đưa tới, tam đại thiên tông bên trong, bây giờ thậm chí đã không có bất luận một vị nào Hóa Hư cường giả tồn tại.

Riêng là Đạo Lăng Thiên Tông, thậm chí hộ tông đại trận đều tại trước đó Đạo Lăng sơn trong trận chiến ấy tan vỡ, vô pháp lại điều động.

Nếu như ma đạo cao thủ, tới mức này, đều không tầm thường tâm tư, vậy cũng không khỏi đánh giá quá thấp những ma đạo cao thủ này thông minh.

Chính như Diệp Huyền đại sư nói, đích thân hắn chung kết một thời đại.

Bây giờ, tam đại thiên tông chẳng những không cách nào nữa mang đến áp chế lực, thậm chí ngược lại, trở thành ai cũng trông mà thèm thịt béo.

Tình huống bình thường xuống, Bạch Nhạc tự nhiên cũng không để bụng những thứ này.

Thật là, Bạch Nhạc lại cũng không có thể không lo lắng Vân Mộng Chân.

Bây giờ Vân Mộng Chân, rất có thể chính là độc lập chống đỡ Đạo Lăng Thiên Tông duy nhất hy vọng, một khi ma đạo cao thủ, đại cục xâm lấn Đạo Lăng Thiên Tông, Vân Mộng Chân liền nhất định sẽ gặp nguy hiểm.

Cho nên, Bạch Nhạc từ vương thành đi ra, chính là muốn tại ma đạo bên kia tìm hiểu tin tức, thậm chí là, trực tiếp đi Đạo Lăng Thiên Tông.

Chỉ là những lời này, Bạch Nhạc cũng không có đối bất luận kẻ nào nhắc tới.

Thậm chí coi như là đối thư sinh cùng Thư Khánh Dương, cũng không có nói qua.

Mấy ngày nay, kiểm tra Đại Càn Vương Triều đủ loại điển tịch, Bạch Nhạc liền cường điệu kiểm tra, đủ loại ma đạo cao thủ tin tức, so với việc trước đó, trong lòng cũng đã có rất nhiều, hơn nữa, ở trong lòng cũng đã mơ hồ có một cái đại thể kế hoạch.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 934: Mang sơn gặp bạn cũ

Thiên hạ cửu châu, ma đạo thế lực tối cường, chính là Dự châu, Từ châu, Dương châu ba châu chi địa.

Bên trong Dự châu vị trí đặc thù nhất, bởi vì cùng là cùng tam đại thiên tông vị trí khu vực đều có giáp giới, nếu như mở bản đồ, liền sẽ phát hiện, Dự châu cái gọi là vị trí, mới là chân chính cửu châu khu vực trung tâm nhất.

Trước đó tam đại thiên tông cường thịnh thời điểm, Dự châu cũng bởi vì cùng khắp nơi đều có giáp giới, ngược lại thành một cái việc không ai quản lí khu vực, bây giờ, ma đạo nỗ lực đối tam đại thiên tông ra tay, tự nhiên cũng đồng dạng chọn Dự châu, coi như nơi tụ tập.

Mà Bạch Nhạc, muốn đánh vào trong ma đạo, thám thính tin tức, lựa chọn tốt nhất, tự nhiên cũng cũng là Dự châu.

Mang sơn!

Tại Dự châu, nổi danh nhất nhất định là Mang sơn, không chỉ có bởi vì nơi này địa thế hiểm trở, càng bởi vì, nơi đây từ trước chính là ma đầu căn cứ phương.

Cho dù là tại Đạo Lăng Thiên Tông nhất thời kỳ tột cùng, cũng không thể triệt để đem Mang sơn quần ma dẹp yên.

Ngược lại không phải là bởi vì Đạo Lăng Thiên Tông không đủ mạnh, thật sự là Mang sơn phân đoạn quá phức tạp, một khi ý định ẩn dấu, ngoại nhân muốn đem người lấy ra tới khả năng liền thực sự quá khó

khăn.

Ngược lại là trước đây vị kia Mang sơn lão ma, danh tiếng quá vang dội, trực tiếp bị Đạo Lăng Thánh Nữ chém giết, từ đó Mang sơn là được một cái Hỗn Loạn Chi Địa, lại không có ai có thể thống nhất Mang sơn quần ma.

Bây giờ Mang sơn, ngược lại là sát vì náo nhiệt.

Không chỉ là Mang sơn quần ma, bên ngoài ma đạo cao thủ, cũng đồng dạng nhao nhao chạy tới Mang sơn bên trong, thương nghị vây công Đạo Lăng Thiên Tông hành động vĩ đại.

"Ta và các ngươi nói, không phải ta Bách Sự Thông thổi ngưu bức! Thiên hạ này cao thấp chuyện, thật đúng là ít có ta Bách Sự Thông không biết, những cái kia ma đạo thiên kiêu, ta cũng rất quen thuộc!"

Ngồi ở bên đống lửa, ôm một bầu rượu, Trần Minh Dương dương dương đắc ý mở miệng nói.

Xung quanh tụ lại chí ít hơn mười vị ma tu, mặc dù tu vi cũng không tính là rất cao, phần lớn chỉ là Linh Phủ Cảnh thực lực, nhưng bầu không khí lại có vẻ cực kỳ náo nhiệt.

"Ngươi thì khoác lác a! Bách Sự Thông, ta cũng đã nghe nói qua tên ngươi, cũng liền tại Duyện châu còn nhỏ có điểm danh tiếng, muốn nói ngươi gặp qua Duyện châu mấy cái ma đạo thiên tài, ta ngược lại còn tin tưởng, nói cái gì thiên hạ ma đạo thiên kiêu ngươi cũng quen thuộc, chính ngươi tin sao?"

Bên cạnh có nhận thức Bách Sự Thông người, lúc này ồn ào lên nói.

"Này, lời này của ngươi, ta khả năng liền không thích nghe!" Bĩu môi, Bách Sự Thông khinh thường nói rằng, "Ta hỏi ngươi, Ma Quân truyền

nhân có tính không ma đạo thiên kiêu?"

"Ma Quân truyền nhân? Ngươi là nói, Yến Bắc Thần?"

Nghe được Bách Sự Thông lời nói, người chung quanh nhất thời tới tinh thần.

Mặc dù Bạch Nhạc mới là tên thật, nhưng đối với những thứ này người trong ma đạo mà nói, lại như cũ càng muốn xưng hô Bạch Nhạc vì Yến Bắc Thần.

"Không sai, chính là Yến Bắc Thần!"

Bách Sự Thông đắc ý nói rằng, "Đương nhiên, hắn tên thật gọi là Bạch Nhạc, chúng ta mọi người cũng đều biết, thật là, trước đây, Đông Hải đánh một trận, hắn khả năng liền có lấy Yến Bắc Thần tên sát nhập Quảng Hàn Thiên Cung."

Nói đến đây, Bách Sự Thông vỗ vỗ chính mình miệng ngực, vẻ mặt được nước nói rằng, "Không dối gạt các ngươi nói, trước đây, ta vừa may ngay tại Đông Hải, hơn nữa, không những thấy qua vị này Ma Quân truyền nhân, còn với hắn giữ rượu ngôn hoan, xưng huynh gọi đệ."

"Xuy! Ngươi thì khoác lác đi, ngươi gặp qua Yến Bắc Thần ta còn tin ba phần, còn giữ rượu ngôn hoan, Bách Sự Thông, ngươi cái này không biết xấu hổ công lực, mới là đệ nhất thiên hạ." Vừa mới nói chuyện cái kia ma tu nhất thời trêu ghẹo nói.

"Này, ngươi thật đúng là khác biệt không tin!"

Rung đùi đắc ý, Bách Sự Thông mang theo trong tay bầu rượu nói rằng, "Luận thực lực, ta Bách Sự Thông tự nhiên cùng Ma Quân truyền nhân không cách nào so sánh được, thật là hắn Yến Bắc Thần cũng là người a, hơn nữa còn là hảo tửu chi nhân! Ta cái này có hảo tửu, hắn cự tuyệt

sao?"

"Như thế, ngươi cái tên này rượu ngược lại là thật không sai!"

Nghe được Bách Sự Thông lời nói, nhất thời liền có người phụ họa nói.

"Đúng nha, có phải hay không, vẫn có người sáng suốt nha." Mãnh mẽ vỗ đùi, Bách Sự Thông đắc ý nói rằng, "Trước đây, chúng ta an vị tại trên một con thuyền, trừ ta theo Yến Bắc Thần bên ngoài, còn có hai người, các ngươi khẳng định cũng đã nghe nói qua."

"Một cái đại danh đỉnh đỉnh La Sát Ẩn Tâm, một cái khác, thì là Quỷ Diễm Tông thiếu chủ, Chung Diễm!"

"Hoắc, ngươi là càng ngày càng có thể thổi a, La Sát Nữ, Quỷ Diễm Kiếm, lại là hai cái ma đạo thiên kiêu a, cũng đều với ngươi ngồi ở trên một cái thuyền uống rượu? Ngươi cũng không sợ gió lớn tránh đầu lưỡi."

"Ngươi đây cũng không biết a! Trước đây, bọn hắn còn không biết tại như vậy đại danh tiếng đâu! Lại nói, ta rượu tốt!"

"Ha ha ha!"

Nghe được Bách Sự Thông lại khoe khoang chính mình rượu tốt, mọi người nhất thời lần nữa cười vang.

Vốn là nghe một cái việc vui, cũng không ai thật coi thật, càng sẽ không thật đi theo Bách Sự Thông tích cực.

"Trộn nước vào rượu, cũng có thể nói là hảo tửu sao?"

Trong lúc nói chuyện, bên cạnh đột nhiên vang lên một cái hơi tiếng đùa cợt âm.

"Nói bậy, ta Bách Sự Thông rượu làm sao lại trộn nước!" Nghiêng đầu lại, Bách Sự Thông nhất thời thề thốt phủ nhận nói.

Chỉ là, ánh mắt rơi vào đối phương trên người thời điểm, Bách Sự Thông thân thể nhưng là không khỏi hơi hơi cứng đờ, suýt chút nữa không có cắn đầu lưỡi.

Mặc dù thời gian trôi qua thật lâu, thật là vô luận như thế nào, Bách Sự Thông cũng sẽ không quên gương mặt này a!

"Thật sao?"

Khóe miệng mỉm cười, thanh niên thong thả ở bên cạnh ngồi xuống, "Cũng cho ta một bầu nếm thử thấy thế nào?"

"Ai u, yến. . . Nghiêm huynh đệ, ngươi tại sao lại ở chỗ này! Có, có rượu, cam đoan là hảo tửu, tuyệt không trộn nước!" Trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, Bách Sự Thông suýt chút nữa không có hưng phấn nhảy dựng lên, bất quá, cuối cùng cũng nghĩ đến cái gì, lời mới vừa ra miệng, liền bị hắn mạnh mẽ xoay trở về.

"Vị bằng hữu này là?"

Chứng kiến Bách Sự Thông cùng đối phương nhận thức, xung quanh ma tu cũng không khỏi có chút ngạc nhiên hỏi.

Xem Bách Sự Thông cái này điệu bộ, tựa hồ là có điểm hưng phấn a, mà lại nói lời nói lúc, rõ ràng mang theo vài phần lấy lòng, cái này có thể cùng bình thường hắn không giống nhau lắm.

Cái này họ Nghiêm thanh niên, rốt cuộc là thân phận gì?

Xem khí tức, cũng không đủ chính là Linh Phủ Cảnh mà thôi a, cũng không cái gì một cách lạ kỳ phương.

"Vô danh tiểu tốt, không cần nói đến!"

Cười khẽ một chút, thanh niên tùy ý mở miệng nói, "Xem như là Bách Sự Thông quen biết cũ đi, ngày xưa đã từng cạ vào hắn uống rượu, bất quá, cái này gia hỏa không chân chính, cho ta trộn nước rượu mạnh."

Nghe được thanh niên lời nói, Bách Sự Thông trên mặt nhất thời đỏ lên, "Bao lâu trước đó chuyện xấu, ngài còn vội vã a! Hiện tại ta cái này, có thể cam đoan đều là hảo tửu, không lừa già dối trẻ!"

Tiện tay tiếp nhận Bách Sự Thông đưa qua bầu rượu, thanh niên tùy ý nói rằng, "Đừng động ta, nói tiếp a, ta vừa mới nghe nói, ngươi thật là cùng La Sát Nữ, Quỷ Diễm Tông thiếu chủ, còn có Yến Bắc Thần đều xưng huynh gọi đệ từng uống rượu, cái này có thể hiếm có vô cùng."

". . ."

Trong nháy mắt, Bách Sự Thông quả thực hận không thể đập đầu tự tử một cái tại đây trên núi đá mới tốt, không mang theo ngươi khi dễ như vậy người a.

Trong ngày thường thổi ngưu bức cũng liền thôi, bây giờ ngay trước chính chủ mặt, chính là Bách Sự Thông lại không cần thể diện, cũng nghiêm chỉnh lại thổi xuống đi a!

Cái gì giữ rượu ngôn hoan, rõ ràng là một mình hắn bị ném xuống biển, chỉ có thể moi mép thuyền cùng đi theo được không.

"Này, đều là chút chuyện cũ năm xưa, có gì có thể nói! Uống rượu uống rượu."

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 935: Đã nói không thể thổi ngưu bức a

Bạch Nhạc cũng bất quá chỉ là chế giễu một câu, cũng không có thật muốn cho Bách Sự Thông khó chịu ý tứ, tự nhiên cũng liền thuận thế bỏ qua cái đề tài này.

Đều là ma tu, không muốn để lộ tính danh cũng không phải cái gì khó hiểu sự tình, rất nhanh bầu không khí liền lần nữa nồng đậm lên.

Chỉ là, lần này lại đã không còn người hỏi Bách Sự Thông chuyện khi trước, mà là đem lời đề chuyển tới Mang sơn phía trên.

Bách Sự Thông trong lòng rành mạch từng câu, Bạch Nhạc đến Mang sơn đến, tất nhiên cũng là muốn hỏi thăm Mang sơn tình huống, kể từ đó, giải thích tự nhiên càng ra sức.

Đương nhiên, có Bạch Nhạc tại đây, hắn cũng không dám nói hưu nói vượn nữa, những cái kia thiếp mỡ thêm dấm đồ vật, hầu như hết thảy đều bị hắn ném xuống.

Không thể không nói, Bách Sự Thông ở phương diện này vẫn rất có một tay, mặc dù hắn trên thực tế đến Mang sơn cũng không nhiều ít, nhưng lại y nguyên vẫn là bả tình huống đại thể thăm dò rõ ràng.

Đi qua Bách Sự Thông như thế một phen giải thích, Bạch Nhạc lúc này mới rốt cục đối Mang sơn có một cái đại thể đường nét.

Bây giờ tại Mang sơn bên trong, tổng cộng có ba đợt thế lực.

Bên trong lợi hại nhất một lớp, nhắc tới cũng là người quen, người cầm

đầu là Đạp Thiên Ma Quân, trừ bản thân hắn bên ngoài, bên người còn có sáu vị Tinh Hải Cảnh cường giả, cùng xưng Đạp Thiên Thất Ma!

Mặt khác một lớp có thể cùng Đạp Thiên Ma Quân chống lại, thì là Mang sơn bản thân cường giả, mặc dù chỉ có bốn vị Tinh Hải Cảnh cường giả, thật là mỗi một vị đều là Tinh Hải đỉnh phong, hơn nữa, đối với Mang sơn rất tinh tường, tồn tại địa lợi chi tiện.

Cuối cùng một lớp người, thân phận cực kỳ thần bí, tựa hồ cho đến bây giờ, cũng không người biết, bọn hắn rốt cuộc là thân phận gì! Hơn nữa, những người này xuất thủ vô cùng tàn nhẫn nhất cay, tinh thông ngụy trang, ám sát thủ đoạn, tự xưng là cái gì Hắc Ám Thiên.

Những người này ở giữa, mặc dù cũng có một chút xung đột, thật là mọi người lần này tụ tập đến Mang sơn mục, lại đúng là vẫn còn tam đại thiên tông, chỉnh thể mà nói, cũng coi như bình tĩnh.

Trừ cái đó ra, mỗi ngày cũng đều sẽ có không ít ma tu chạy tới tham gia náo nhiệt.

Đem những này người toàn bộ coi là, sở hữu thế lực, khả năng liền cực kỳ khổng lồ.

Đáng tiếc duy nhất đúng, từ đầu đến cuối không có Hóa Hư Cảnh cường giả lộ diện, cũng làm cho người khác tại đối phó tam đại thiên tông thời điểm, khó tránh khỏi có chút khí chưa đủ.

Dù sao, mặc dù trên danh nghĩa, tam đại thiên tông chưởng giáo chân nhân đều vẫn lạc, lại không có Hóa Hư cường giả, thật là lấy tam đại thiên tông súc tích, có thể hay không lưu lại một ít chuẩn bị ở sau, nhưng cũng cũng rất khó nói.

Cho nên, bây giờ, cái này tam phương thế lực, thật cũng còn đang là trước phải hướng cái nào tông môn động thủ mà tranh luận không ngớt.

Đương nhiên, chi tiết cụ thể, thì không phải là Bách Sự Thông loại tầng thứ này đủ khả năng nghe được.

Bất quá, mặc dù chỉ là Bách Sự Thông biết rõ cái này một bộ phận, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng đã phi thường hữu dụng.

Thổi nữa đêm thượng da trâu, đoàn người cũng rốt cục dần dần tán đi, chỉ còn lại có Bạch Nhạc cùng Bách Sự Thông hai người.

"Yến đại ca, ngươi tại sao sẽ đột nhiên đến Mang sơn đến, không phải nghe đồn, ngươi từ Ung châu ly khai, hồi Thanh châu đi không?"

Cười hì hì tiến đến Bạch Nhạc bên người, Bách Sự Thông lần nữa mở miệng hỏi.

Đối với những thứ này người trong ma đạo, càng muốn gọi mình là Yến Bắc Thần cách làm, Bạch Nhạc cũng không để ý, theo miệng nói rằng, "Ma đạo tụ hội sự tình, làm xôn xao, nếu biết, tự nhiên là muốn tới xem náo nhiệt một chút, vẫn tốt hơn trở lại Thanh châu không có việc gì."

"Yến đại ca, ngươi lần này tại vương thành thật là uy phong chặt a! Ta nghe nói, trước đó vị kia tân quân, gọi ngươi một kiếm liền làm thịt! Sách sách, không nổi a!" Nhắc tới cái này, Bách Sự Thông không khỏi vẻ mặt tỏa ánh sáng.

Bạch Nhạc giết chết vừa mới đăng cơ Tam hoàng tử, chuyện này cuối cùng là bị nhiều người như vậy nhìn ở trong mắt, mặc dù lại như thế nào ước thúc, cũng không khả năng đem tin tức triệt để giấu giếm đứng lên.

Bách Sự Thông vốn là chuyên môn hỏi thăm việc này, biết rõ tự nhiên không tính ngoài ý muốn.

Chỉ là, đối cái này Bạch Nhạc lại từ chối cho ý kiến, chỉ là nhàn nhạt mở

miệng nói, "Bất quá là tình thế bức bách thôi, không có gì lớn lắm."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Ngược lại là lần này, ta đến Mang sơn đến, không muốn quá sớm bại lộ thân phận, mượn trước thân phận ngươi đánh yểm hộ."

Trước đó, Bạch Nhạc cũng không nghĩ đến lại ở chỗ này gặp phải Bách Sự Thông, có thể tất nhiên đụng tới, hơn nữa phát hiện, Bách Sự Thông cây không ít người đều rất quen, tự nhiên liền bắt đầu sinh một cái ý niệm như vậy.

Chỉ là lời này, nhưng là nhất thời đem Bách Sự Thông dọa cho giật mình.

"Ta Yến gia a, ngươi để cho ta hỗ trợ hỏi thăm điểm tin tức không thành vấn đề, thật là cuốn vào loại đại sự này bên trong, ta cũng không dám."

Từ dưới đất đứng lên, Bách Sự Thông không ngừng bận rộn khoát tay nói.

Cái này cũng không phải là thổi ngưu bức, lại ngón chân muốn cũng có thể minh bạch, Bạch Nhạc tới tất nhiên là muốn gây sự tình, một khi xảy ra vấn đề, lấy Bạch Nhạc thực lực, tự nhiên không có quan hệ gì, cùng lắm phủi mông một cái đi.

Thật là hắn lại gánh không được a, một khi bị lan đến gần, dù là chỉ là bị giận chó đánh mèo, hắn sợ cũng được biến thành pháo hôi.

"Cái này sợ là khả năng liền không phải do ngươi."

Khóe miệng lộ ra lau một cái nghiền ngẫm nụ cười, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói, "Cho ngươi hai lựa chọn, như vậy đàng hoàng phối hợp ta, ta sẽ tận lực cam đoan ngươi an toàn."

"Hoặc là. . . Ta giết ngươi, lấy thân phận ngươi chui vào, chính ngươi

chọn tốt."

Lười biếng duỗi cái lưng mệt mỏi, Bạch Nhạc cũng không để ý Bách Sự Thông sắc mặt có nhiều đặc sắc, hai tay đặt ở sau đầu, tùy ý tựa ở bên cạnh dưới cây, nheo mắt lại.

Giờ khắc này Bách Sự Thông, mới thực sự là khóc không ra nước mắt.

Lần trước hắn gặp phải Bạch Nhạc, cũng không rơi cái gì tốt a.

Loại kia bị ngâm ở trong nước, moi mép thuyền tư vị, còn rõ mồn một trước mắt đây.

Hơn nữa, nghe được Bạch Nhạc lời nói, Bách Sự Thông mới ý thức tới, Bạch Nhạc thật là có thể đơn giản cải biến dung mạo cùng khí tức, muốn ngụy trang thành hắn dáng dấp, thật không phải là việc khó gì.

Nói cách khác, hắn hoàn toàn không có lấy bóp Bạch Nhạc vốn liếng a!

Cảm giác này, giống như là dính trên nền ức hiếp, chỉ có thể mặc người chém giết.

"Này, Yến đại ca, ngươi đây là nói chỗ nào lời nói, có thể giúp ngươi một tay, là tiểu đệ vinh hạnh! Ta nhất định hảo hảo phối hợp ngươi, ngươi chỉ đông ta tuyệt không đánh tây, ngươi nói bắt con thỏ, ta tuyệt không đánh kê."

Nghe được Bách Sự Thông phen này không biết xấu hổ lời nói, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi bị chọc cười.

"Tốt, không cần bề ngoài trung thành, nghỉ ngơi một ngày cho khỏe muộn đi, ngày mai, chúng ta liền vào núi đi chiếu cố những ma đạo cao thủ này."

". . ."

Nghe được ngày mai sẽ phải lên đường, Bách Sự Thông trên mặt nhất thời lộ ra lau một cái so với khóc còn khó coi hơn nụ cười.

Không mang theo khi dễ như vậy người a!

Đây là liền một điểm thời gian chuẩn bị cũng không cho a.

Nếu là có khả năng, hắn quả thực hận không được tìm một cái lổ đễ chui xuống, lần nữa không xuất hiện.

Nhưng hôm nay loại tình huống này, nhưng nơi nào còn tùy vào hắn.

Đừng xem Bạch Nhạc tựa hồ híp mắt ngủ, có thể Bách Sự Thông lại dám khẳng định, chỉ cần mình muốn chạy trốn, sợ rằng đối phương kiếm trong tay, trước tiên, liền sẽ đuổi tới, trực tiếp chém đứt đầu mình.

Cái này thật sự là đen đủi a!

Đã nói không thể thổi ngưu bức a!

Lúc này mới mới vừa trang bức, lập tức liền gặp báo ứng đúng không? !

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 936: Đãng Mang nhai

Bách Sự Thông cả đêm đều ngủ không được ngon giấc.

Cũng may đối với tu hành giả mà nói, giấc ngủ bản thân liền không phải trọng yếu như thế, bằng không, chỉ bằng hắn buổi tối loại kia trằn trọc dáng vẻ, ngày thứ hai liền muốn chịu lấy vành mắt đen đứng lên.

So sánh dưới, Bạch Nhạc ngủ phi thường an ổn, lúc nửa đêm sau khi, Bách Sự Thông thậm chí có thể nghe được hơi hơi tiếng ngáy, loại kia muốn chạy trốn lại không dám cảm giác, không thể nghi ngờ mới là nhất dằn vặt người.

"Yến đại ca, không, Yến gia, chúng ta muốn từ nơi nào vào tay?"

Chứng kiến Bạch Nhạc tỉnh lại, Bách Sự Thông cũng triệt để đoạn tuyệt một điểm cuối cùng niệm tưởng, đàng hoàng lại gần mở miệng hỏi.

"Liền từ Mang sơn bản thân ma tu bắt đầu tiếp xúc đi."

Không quan trọng nhíu nhíu mày, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói.

"Cái kia. . . Yến gia, ngài có muốn hay không. . . Đổi lại cái dáng dấp?" Nhìn lấy Bạch Nhạc, Bách Sự Thông cẩn thận từng li từng tí thử dò xét nói.

Mặc dù bây giờ Bạch Nhạc đã biến thành Yến Bắc Thần dáng dấp, nhưng hôm nay Bạch Nhạc danh tiếng nhưng bây giờ quá vang dội, cho dù là Yến Bắc Thần dáng vẻ, gặp qua người cũng không ít, ngày hôm qua chút bình thường tu hành giả có thể không nhận ra, có thể một khi thật đi vào Mang sơn chỗ sâu, khả năng liền chưa chắc sẽ không bị người nhận ra.

"Không cần!"

Đạm nhiên lắc đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng, "Chúng ta tạm thời sẽ không tiếp xúc được Tinh Hải Cảnh cường giả, hơn nữa, chỉ tiếp tiếp xúc Mang sơn bản địa ma tu, cùng kia là cái gì Hắc Ám Thiên người, sẽ không có người chú ý tới ta."

Bạch Nhạc mặc dù đã danh động thiên hạ, mà dù sao lúc thành danh ở giữa còn rất ngắn, trước đây thực sự được gặp Yến Bắc Thần dáng vẻ người, thật cũng không coi là nhiều, chỉ cần không bại lộ thực lực, tình huống bình thường xuống, là rất khó bị người nhận ra.

Huống chi, Bạch Nhạc trong lòng vốn là mang theo một ít tâm tư khác, cũng không có muốn triệt để che giấu tung tích, không lưu một điểm kẽ hở.

Chỉ là những lời này, nhưng là không cần thiết cùng Bách Sự Thông nói.

Trên thực tế, Bách Sự Thông cũng vẻn vẹn chỉ là thăm dò một chút mà thôi, Bạch Nhạc cự tuyệt, hắn cũng sẽ không nhắc lại.

"Vậy ta ngay trước ngoại nhân xưng hô ngươi như thế nào?"

"Ngươi ngày hôm qua không phải xưng hô thật tốt sao, cứ như vậy kêu to lên." Không quan trọng khoát khoát tay, Bạch Nhạc tùy ý hồi đáp nói.

Yến gia, Nghiêm gia? !

Được, vị này chủ, là bả người khác cũng làm nhược trí sao?

Nghĩ vậy, Bách Sự Thông sắc mặt nhất thời càng khổ vài phần.

Mang sơn rất lớn, trước đó Bạch Nhạc tại Mang sơn phía ngoài nhất thời

điểm, vẫn không cảm giác được được, thật bước vào Mang sơn bên trong, mới chính thức có thể cảm thụ được nơi đây hoàn cảnh phức tạp cùng hiểm trở, nếu không phải Bách Sự Thông dẫn đường, ở trong núi sợ là đều có thể đem chính mình chuyển ngất.

Không thể không thừa nhận, Bách Sự Thông tại loại phương diện này, thật có lấy viễn siêu thường nhân thiên chất.

Mặc dù hắn trước kia cũng chưa từng tới Mang sơn, có thể dựa vào trước đó khắp nơi hỏi thăm, cùng với một phần đơn sơ địa đồ, liền ngạnh sinh sinh có thể đi ra vài phần người địa phương tư thế đi ra.

"Phía trước là Đãng Mang nhai, cũng là Mang sơn ma tu tiếp đãi hắn người địa phương, nếu như từ chỗ khác địa phương tiến vào Mang sơn chỗ sâu, liền sẽ bị cho rằng là đối Mang sơn quần ma khiêu khích, gặp phải, liền sẽ bị trực tiếp công kích."

Chỉ vào phía trước vách núi, Bách Sự Thông hướng Bạch Nhạc giải thích.

"Tới nơi này nhiều người sao?"

Liếc liếc mắt, Bạch Nhạc theo miệng hỏi.

"Trước đó rất nhiều, bất quá, đoạn này thời gian nhưng là giảm rất nhiều." Bách Sự Thông kiên trì giải thích, "Bây giờ bọn hắn ba đợt thế lực, lẫn nhau có chút căm thù, vừa tới Mang sơn ma tu, nhất định muốn lựa chọn một phương gia nhập, mới có thể tại Mang sơn đứng vững gót chân."

"Bọn họ là Mang sơn bản địa ma tu, sợ là không dễ dàng như vậy tiếp thu ngoại nhân a?"

"Vâng!" Gật đầu, Bách Sự Thông tiếp tục giải thích, "Nói như vậy, về

sau ma tu, tối đa đều là gia nhập Đạp Thiên Ma Quân bên kia thế lực! Bất quá, ma tu trước đó vốn là có xung đột, Đạp Thiên Ma Quân đắc tội với người, cũng không tại số ít! Chỉ có những cái kia cùng bên kia có cừu oán, mới có thể lựa chọn mặt khác hai phe thế lực."

"Mang sơn bản địa ma tu, mặc dù cũng hà khắc tất cả, thế nhưng ỷ vào địa lợi chi tiện, chỉ cần có thể bị tiếp nhận, an toàn bên trên, ngược lại cũng cực kỳ có cam đoan! Riêng là đối những cái kia thực lực không đủ tu hành giả mà nói, rất nhiều đều là chết ở Mang sơn bản thân một ít trong hiểm cảnh."

Ngay tại hai người vừa nói chuyện đồng thời, cũng đã có Mang sơn ma tu chứng kiến bọn hắn, nhất thời liền cản lên đây.

"Người nào?"

Nhìn thấy đối phương, Bách Sự Thông nhất thời liền cười hì hì nghênh đón, "Vị huynh đệ kia, chúng ta là từ Duyện châu đến, ta gọi Trần Minh Dương, biệt hiệu Bách Sự Thông! Đó là đại ca của ta, họ Nghiêm."

"Ngươi chính là Bách Sự Thông?"

Quan sát Bách Sự Thông cùng bạch nhãn liếc mắt, dẫn đầu ma tu hiếu kỳ nhìn lấy Bách Sự Thông hỏi.

"Ai u, vị huynh đệ kia, nghe nói qua ta?"

Đánh rắn thượng côn, Bách Sự Thông nhất thời liền tiến lên trước cười theo nói.

"Nghe mấy cái trước đó vừa tới chúng ta người này đề cập qua, ngươi không phải một mực tại ngoại vi pha trộn à, chạy đến nơi này làm cái gì?"

Mang sơn ma tu tự nhiên không biết Bách Sự Thông, nhưng bọn họ tại Hắc Ám Thiên, cùng với Đạp Thiên Ma Quân bọn hắn uy hiếp xuống, cũng không thể không tiếp nhận một ít bên ngoài tới ma tu, kể từ đó, Bách Sự Thông tên, tự nhiên cũng liền theo truyền vào.

"Này, đây không phải là muốn để sát vào điểm, tìm hiểu một chút tin tức sao! Ngài nếu biết ta, cũng biết, ta người này, không có khác biệt khuyết điểm, chính là tốt hỏi thăm! Đó là đại ca của ta, hắn đối với lần này chúng ta ma đạo thịnh hội rất có hứng thú, liền cùng ta cùng đi nhìn náo nhiệt."

Khi đang nói chuyện, Bách Sự Thông lại đem rượu lấy ra, "Một điểm rượu, cho các huynh đệ ấm áp thân thể, không được kính ý!"

Chứng kiến Bách Sự Thông lấy rượu, người kia sắc mặt cũng hòa hoãn rất nhiều, đã sớm nghe nói Bách Sự Thông rượu không sai, hơn nữa, người này có thể chọc cười tử, cũng có thể để cho cái này chán nản sinh hoạt càng thú vị một ít.

Kể từ đó, đối phương cũng không có làm khó Bách Sự Thông ý tứ, khoát khoát tay, "Được, tới đi! Đừng gây chuyện, liền sẽ không có nguy hiểm gì."

"Huynh đệ trượng nghĩa, đa tạ!"

Cười hì hì chắp tay làm lễ, Bách Sự Thông cùng Bạch Nhạc, rất dễ dàng liền trà trộn tới.

Đối cái này Bạch Nhạc đồng dạng từ chối cho ý kiến, toàn bộ quá trình liếc mắt không phát, giống như là một cái tiểu tùy tùng một dạng, cũng không người quá chú ý hắn.

Thượng Đãng Mang nhai, rất nhanh thì có người đi ra lần nữa xác nhận Bách Sự Thông thân phận, cho hắn cùng Bạch Nhạc an bài ở địa

phương.

Chỉ là, còn chưa kịp giải tình huống chung quanh, đoàn người liền nhất thời một hồi ồn ào náo động, theo sát liền có người nghĩ vách núi bên kia chạy tới.

"Địch tấn công! Là Hắc Ám Thiên người đến."

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót, Bạch Nhạc cùng Bách Sự Thông cũng liền theo sát đoàn người đi về phía trước.

"Hắc Ám Thiên người, theo chân bọn họ có xung đột?"

Hạ giọng, Bách Sự Thông vừa đi, một bên giải thích, "Đãng Mang nhai bên này, có một mảnh hắc chiểu trạch, bên trong có một loại Tử Linh Cô, là Hắc Ám Thiên người bên kia một mực tại tìm, cho nên, hai bên liền tổng hội lên tất cả ma sát, mặc dù Tinh Hải Cảnh lão tổ sẽ không xuất thủ, có thể phổ thông tu hành giả ở giữa tranh đấu, nhưng là thường xuyên đều sẽ có."

Tử Linh Cô? !

Nghe được ba chữ này, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 937: Tử Linh Cô

Nếu là ở trước đó, Bạch Nhạc tự nhiên không có khả năng biết rõ Tử Linh Cô là cái gì.

Có thể trước đó vài ngày, tại Đại Càn Vương Triều đọc qua đại lượng điển tịch, nhưng là để cho Bạch Nhạc đối với Tử Linh Cô có cực kỳ ấn tượng sâu sắc.

Loại này Tử Linh Cô bình thường mà nói, chỉ là một loại luyện chế đan dược thuốc phụ, mặc dù cũng coi như trân quý, thế nhưng nhu cầu suy tính nhưng cũng không lớn, chân chính đáng sợ địa phương ở chỗ, Tử Linh Cô có một loại cực kỳ hiệu quả đặc biệt, chính là có thể tẩm bổ thi thể, để cho thi thể mức độ lớn nhất bảo trì lúc còn sống hoạt tính.

Loại này hiệu dụng, nguyên bản cũng không có được người coi trọng qua.

Thẳng đến, ba ngàn năm trước, Tử Linh Ma Quân đột nhiên xuất hiện, lấy luyện thi phương pháp, hợp thành một con khủng bố âm binh đại quân, tàn sát bừa bãi thiên hạ!

Những cái kia âm binh, chính là từ tu hành giả thi thể luyện chế, không có người sống cảm nhận sâu sắc, nhưng lại có thể mức độ lớn nhất bảo trì sức phản ứng cùng tốc độ, thực lực so với còn sống thời điểm cường đại hơn nhiều.

Tối trọng yếu là, những thi thể này sẽ còn đang không ngừng giết chóc bên trong tiến hóa, cuối cùng hình thành nhất tôn thực lực đủ để lay động Hóa Hư Ma Thi!

Mà muốn luyện chế dạng này âm binh, tối trọng yếu một loại tài liệu,

chính là Tử Linh Cô!

Năm đó, Đạo Lăng Thánh Nữ vô địch thiên hạ, tự tay trảm Tử Linh Ma Quân cùng đã bước ra Hóa Hư Ma Thi, cũng làm cho loại này luyện thi phương pháp đoạn tuyệt, hầu như đã bị người quên.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc lại lần nữa nghe được Tử Linh Cô tên, hơn nữa, biết được Hắc Ám Thiên người, một mực tại thu thập Tử Linh Cô, thì như thế nào có thể làm cho Bạch Nhạc không sản sinh liên tưởng.

Chốc lát trước đó, Bạch Nhạc bọn hắn liền đi theo đoàn người đến Đãng Mang nhai bên.

Phía dưới lan tràn gần trăm dặm chính là hắc chiểu trạch.

Bây giờ, đứng ở Đãng Mang nhai bên trên, liền có thể rất rõ ràng chứng kiến Hắc Ám Thiên người, liền tụ tập tại hắc chiểu trạch biên giới.

Đại thể liếc một cái, đối phương người đến cũng không tính quá nhiều, chỉ có chừng trăm người, hơn nữa, thực lực nhiều lấy Linh Phủ Cảnh làm chủ, Tinh Cung Cảnh cường giả đều cũng chỉ có bốn người.

Thật là, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là từ đối phương trên người cảm thụ được một loại nồng đậm tử khí.

Riêng là cái kia bốn cái đầu lĩnh Tinh Cung Cảnh, mỗi cá nhân trên người đều có một cổ nồng tan không ra tử khí, mặc dù không có có gì ngoài ý muốn, bốn người này chỉ sợ cũng không bao lâu thọ mệnh.

"Giết cho ta! Bước vào hắc chiểu trạch người giết hết không xá! Giết chết một cái Linh Phủ Cảnh, thưởng một ngàn linh thạch, có thể giết chết Tinh Cung Cảnh, thưởng mười vạn linh thạch, trên người bọn họ đồ vật, cũng toàn bộ về các ngươi, không cần nộp lên."

Nhìn đối phương đã xông vào hắc chiểu trạch, Mang sơn bên này thanh niên đầu lĩnh lành lạnh hạ lệnh.

Đây cũng không phải là Hắc Ám Thiên người lần đầu tiên xông vào hắc chiểu trạch, song phương đều đã có kinh nghiệm, căn bản không cần nói nhảm, trực tiếp liền hạ mệnh lệnh.

Có trọng thưởng tất có người dũng cảm!

Vô luận là Mang sơn bản thân ma tu, vẫn là những thứ này tìm nơi nương tựa mà đến, vì không đều là tu hành tài nguyên sao?

Song phương thực lực vốn là chênh lệch không lớn, hơn nữa, Mang sơn bên này người, đối với hắc chiểu trạch muốn càng quen thuộc, ra tay đương nhiên sẽ không có bất kỳ do dự nào, chỉ chớp mắt ở giữa, liền có hơn mười người dẫn đầu từ Đãng Mang nhai hạ nhảy xuống đi, thẳng đến Hắc Ám Thiên những người này giết đi qua.

Loại cảnh giới này người chém giết lẫn nhau, tự nhiên hấp dẫn không Bạch Nhạc chú ý, Bạch Nhạc ánh mắt thủy chung đều chỉ ở đối phương dẫn đầu cái kia bốn cái Tinh Cung Cảnh trên người.

Đối phương một thân hắc bào, có vẻ cực kỳ âm trầm, ngay cả khuôn mặt cũng thủy chung che tại trong bóng ma, nhìn không rõ.

Thật là xuất thủ lại cực kỳ tàn nhẫn, chết ở trên tay bọn họ người, thậm chí ngay cả toàn thây đều khó lưu lại, rất nhanh thi thể liền sẽ thối rữa, thậm chí, thậm chí sẽ trực tiếp hóa thành một bãi thịt vụn , khiến cho người buồn nôn!

Cùng Mang sơn bên này người không giống nhau, đối phương xông vào hắc chiểu trạch, hiển nhiên cũng không phải là vì sát nhân, chỉ là vì hái Tử Linh Cô!

Chỉ có đắc thủ, liền lập tức trốn ra phía ngoài, toàn bộ quá trình, có thể không động thủ, liền tận lực không động thủ.

Rất hiển nhiên, Hắc Ám Thiên bên kia khen thưởng, là có thể mang về nhiều ít Tử Linh Cô, mà không phải có thể giết bao nhiêu người.

Chứng kiến cái này, Bạch Nhạc nhưng trong lòng càng phát ra xác định chính mình phán đoán.

Những thứ này Hắc Ám Thiên người, tất phải cùng trước đó vị kia Tử Linh Ma Quân có quan hệ, cướp đoạt Tử Linh Cô, sợ là chính là vì luyện chế âm binh, thậm chí là cái kia đủ để lay động Hóa Hư Ma Thi.

Chỉ bằng điểm này, Bạch Nhạc đối với Hắc Ám Thiên người, liền sinh ra cực độ chán ghét chi ý.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc đạp chân xuống, lăng không dựng lên, cũng theo hướng về hắc chiểu trạch bên trong nhảy tới.

"Nghiêm gia!"

Bạch Nhạc động tác, nhưng là nhất thời hù dọa Bách Sự Thông vừa nhảy.

Nguyên bản Bách Sự Thông một mực là đang nhìn náo nhiệt, hơn nữa, cũng căn bản không có bả một màn này coi ra gì, càng không nghĩ tới, Bạch Nhạc vậy mà biết chủ động xuất thủ.

Đùa gì thế!

Bạch Nhạc hôm nay là thực lực gì?

Đó là thật Tinh Hải Cảnh cường giả a, hơn nữa, nghe nói là đủ để chém giết Tinh Hải đỉnh phong cường giả tồn tại.

Dạng này thực lực, cùng những thứ này Tinh Cung Cảnh, thậm chí là Linh Phủ Cảnh người xem náo nhiệt gì, đây không phải là xả đản sao?

Giờ khắc này, Bách Sự Thông quả thực đều muốn hoài nghi mình có phải hay không nhận lầm người, đối phương căn bản là giả mạo Bạch Nhạc.

Bạch Nhạc cũng không biết Bách Sự Thông trong lòng những thứ này loạn thất bát tao ý tưởng, trên thực tế, cũng căn bản không quan tâm.

Từ Đãng Mang nhai thượng bay xuống, Bạch Nhạc liền thẳng đến bên trong một vị Tinh Cung Cảnh cường giả bay qua.

Lấy Bạch Nhạc bây giờ cảnh giới, muốn ẩn giấu thực lực thực sự quá đơn giản, đem lực lượng khống chế đang tầm thường Tinh Cung Cảnh trình độ, một quyền trực tiếp đập tới.

Mặc dù lực lượng khống chế, hơn nữa liền kiếm đều vô dụng, chỉ lấy quyền cước công kích, chỉ khi nào động thủ, Bạch Nhạc mang đến áp lực, lại như cũ cực kì khủng bố.

Người chưa đến, đối phương cũng đã ngửi được tử vong áp lực.

Đột nhiên ngẩng đầu, một tay một trảo, một cây hắc sắc trường mâu chợt hướng về Bạch Nhạc đâm tới.

Con mắt cũng không có nháy một chút, Bạch Nhạc trong tích tắc, thay đổi quyền vì chưởng trực tiếp hướng về kia hắc sắc trường mâu đập tới.

Tốc độ nhanh đến mức khó mà tin nổi, đang lúc trở tay, Bạch Nhạc bàn tay liền trực tiếp vỗ tới đối phương hắc sắc trường mâu phía trên, chỉ là tại va chạm vào cái kia màu đen trường mâu trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền chợt cảm thụ được một cổ nồng nặc tử khí theo hắc sắc trường mâu,

xâm nhập trong cơ thể mình.

Mặc dù điểm ấy tử khí, đối Bạch Nhạc căn bản không có khả năng tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì, có ở che giấu tung tích cùng thực lực tình huống dưới, Bạch Nhạc lại cũng không khả năng biểu hiện quá mức khoa trương, cảm thụ được trong nháy mắt, tựa như cùng bình thường Tinh Cung Cảnh một dạng, bàn tay đột nhiên co rụt lại, trực tiếp liền tách ra tới.

Chỉ là ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc một cước theo sát đạp ra, người chưa rơi xuống đất, liền trực tiếp đạp đến đối phương trên người.

Oanh!

Bạch Nhạc là bực nào lực đạo, dù là đã khống chế thực lực, chỉ bằng Thông Thiên Ma Thể lực lượng, một cước này đạp cho đi, đối phương cũng căn bản chịu không được a!

Trong tích tắc, cái kia Hắc Ám Thiên Tinh Cung Cảnh cường giả liền hung hăng ngã tại trong ao đầm.

Chỉ là tại rơi xuống đất trong nháy mắt, đối phương trên người liền chợt bốc lên một mảnh hắc vụ, đưa hắn bao phủ đi vào.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc cũng không có truy vào đi, chỉ là thuận thế đem đối phương vừa định thu thập Tử Linh Cô bắt lại.

Vừa chạm vào tay, Bạch Nhạc liền đơn giản đoán được, đây chính là Đại Càn Vương Triều trong điển tịch ghi chép loại kia Tử Linh Cô.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 938: Người chết

"Giết!"

Trong miệng phát sinh một tiếng nặng nề tiếng kêu, trong nháy mắt, mặt khác ba cái Hắc Ám Thiên Tinh Cung Cảnh cao thủ, cũng đồng thời hướng về Bạch Nhạc giết tới.

Dạng này biến cố, nhưng là nhất thời để cho Bạch Nhạc chân mày đột nhiên vừa nhảy.

Một cái Tử Linh Cô mà thôi, cần phải còn không đến mức làm cho đối phương điên cuồng như vậy.

Ánh mắt lần nữa rơi vào cái kia trốn ở trong hắc vụ Tinh Cung Cảnh cao thủ trên người, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái cười nhạt, không lùi mà tiến tới, trực tiếp hướng về trong hắc vụ xông vào.

Cơ hồ là nhận thấy được Bạch Nhạc động tác đồng thời, cái kia mặt khác ba cái Tinh Cung Cảnh cao thủ chợt gia tốc, một chỗ hướng về Bạch Nhạc giết tới.

"Quả nhiên!"

Trong mắt hiện lên một luồng tinh mang, Bạch Nhạc nhất thời liền xác định chính mình phán đoán.

Vấn đề nằm ở chỗ bị chính mình thương tổn được trên người người này.

Nếu như đổi người khác, bản năng nhất phản ứng, dĩ nhiên chính là né tránh, tách ra đối phương phong mang.

Có thể Bạch Nhạc nhưng nơi nào sẽ quan tâm những thứ này, đối phương phản ứng quá khích, ngược lại càng phát ra để cho Bạch Nhạc tò mò, thân hình thoắt một cái, trực tiếp từ xông vào cái kia trong hắc vụ.

"Trở về, không muốn đi vào!"

Cơ hồ là đồng thời, Mang sơn bên này nhất thời có người cao giọng hô.

Bọn họ cùng Hắc Ám Thiên người giao thủ cũng không chỉ một hai lần, trước kia cũng có người từng làm bị thương đối phương, có thể chỉ cần đối phương trên người lộ ra đen như vậy sương mù, cả gan truy vào đi người, liền sẽ thất thủ bị bắt, không có ngoại lệ.

Mang sơn bên này thủy chung hoài nghi, cái kia hắc vụ là một loại cực kỳ lợi hại mê dược.

Chỉ tiếc, Mang sơn cùng Hắc Ám Thiên cao thủ đạt thành ăn ý, thủy chung đem cái này loại xung đột hạn chế tại Tinh Cung Cảnh phía dưới, hơn nữa thiên tài chân chính, cũng tuyệt đối sẽ không tùy tiện ra tay.

Đi qua nhiều lần như vậy giao thủ, Mang sơn bên này Tinh Cung Cảnh cao thủ, trong lòng cũng đều biết, sẽ không có người lỗ mãng xông vào đối phương bên người trong hắc vụ.

Chỉ có Bạch Nhạc là mới tới, cái gì cũng không biết, lần đầu tiên liền trực tiếp xuất thủ, căn bản không kịp cho hắn nhắc nhở cần thiết phải chú ý sự tình, liền đâm đầu xông thẳng vào đi.

Mang sơn bên kia cao thủ tiếng gọi ầm ĩ Bạch Nhạc tự nhiên cũng đồng dạng nghe được, chỉ là, Bạch Nhạc rồi lại nơi nào quan tâm cái này.

Vô luận đối phương có thủ đoạn gì, nếu như Tinh Cung Cảnh người, đều có thể làm bị thương hắn, vậy hắn cũng không cần sống, trực tiếp chết mới sạch sẽ.

Cơ hồ là xông vào hắc vụ phạm vi trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền chợt cảm thụ được một hồi phát ra từ linh hồn đau đớn cảm giác, hiển nhiên cái này trong hắc vụ ẩn chứa, trực tiếp nhằm vào công kích linh hồn.

Nếu như bình thường Tinh Cung Cảnh cường giả, chỉ sợ không chống nổi mấy hơi thở, liền sẽ trực tiếp đã hôn mê.

Thật là điểm ấy lực lượng, muốn thương tổn được Bạch Nhạc, lại hiển nhiên là một chê cười.

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Bạch Nhạc trực tiếp liền rơi vào cái kia Tinh Cung Cảnh cường giả bên người, đầu ngón tay vẩy một cái, trực tiếp liền xốc lên đối phương mũ áo, rõ ràng chứng kiến đối phương mặt!

Nhưng cũng chính là cái này thoáng nhìn, đột nhiên để cho Bạch Nhạc trong lòng một hồi run rẩy dữ dội!

Đó là một tấm xám trắng mặt, nhìn không thấy nửa điểm huyết sắc, tối trọng yếu là. . . Đối phương trong mắt sớm đã không có nửa điểm sinh cơ!

Người chết!

Đúng, cái này cái gọi là Hắc Ám Thiên cao thủ, dĩ nhiên căn bản là một cái sớm đã chết tu hành giả thi thể.

Chỉ là, nếu không có đi tới bên người, cho dù là lấy Bạch Nhạc thực lực, dĩ nhiên có không thể nhận ra thấy điểm này!

Kết hợp với Tử Linh Cô sự tình, trong nháy mắt Bạch Nhạc liền phản ứng kịp.

Cái này bốn cái Hắc Ám Thiên Tinh Cung Cảnh cao thủ, sợ rằng đều là người chết!

Là đối phương chuyên môn luyện thi luyện ra âm binh, hoặc có lẽ là, chính là đối phương luyện chế Ma Thi, chỉ là còn chưa cuối cùng thành hình mà thôi.

Cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc đột nhiên cảm thụ được, cái kia mặt khác ba cái Hắc Ám Thiên cao thủ cũng đồng dạng xông tới, hướng về chính mình công tới.

Trong mắt sát khí lóe lên một cái rồi biến mất, trong miệng phát sinh hét to một tiếng, Bạch Nhạc vừa tung người liền trực tiếp từ trong hắc vụ xông ra, ngay tại lúc đó, đầu ngón tay gảy nhẹ, một luồng kiếm khí chợt đánh ra, đồng thời đem đối phương bức lui!

Cứ như vậy tốc độ ánh sáng ở giữa, Bạch Nhạc đã lui ra, cũng không để ý hội người khác, trực tiếp hướng về Đãng Mang nhai thượng bay đi.

Một kích không ăn thua, những cái kia Hắc Ám Thiên cao thủ cũng đồng dạng không dám tiếp tục truy kích Bạch Nhạc, ngược lại trực tiếp phát sinh rút lui tín hiệu, nắm lên bị Bạch Nhạc thương tổn được người kia, trực tiếp rời khỏi đầm lầy đen, hướng xa xa thối lui.

"Nghiêm gia, ngươi hù chết ta!"

Chứng kiến Bạch Nhạc bay trở về, Bách Sự Thông nhất thời cái thứ nhất xông lại, vẻ mặt thân thiết hỏi.

Đương nhiên, loại này thân thiết hiển nhiên chính là giả ra tới.

Biết rõ Bạch Nhạc thân phận, Bách Sự Thông đương nhiên sẽ không lo lắng Bạch Nhạc an toàn, hắn chân chính lo lắng là Bạch Nhạc quá dụ cho người chú ý, bị nhận ra thân phận.

Cũng may, Bạch Nhạc thủy chung khống chế được lực lượng cùng khí tức, ngược lại là không ai nhìn ra cái gì tới.

"Ngươi làm sao làm được?"

Cơ hồ là đồng thời, Mang sơn bên này một thanh niên đi thẳng qua đến, nhìn chằm chằm Bạch Nhạc hỏi.

"Cái gì?"

Xoay đầu lại, Bạch Nhạc không hiểu nhìn về phía đối phương.

"Ngươi là làm sao từ đối phương trong hắc vụ đi tới."

Thanh niên kia nhìn lấy Bạch Nhạc, hỏi lần nữa.

Lắc đầu, Bạch Nhạc sắc mặt hơi trắng bệch giải thích, "Trong hắc vụ ẩn chứa có công kích linh hồn, bất quá, ta trước đó từng phục qua tăng cường linh hồn linh dược, thần hồn viễn siêu thường nhân, rồi mới miễn cưỡng trốn ra được."

Đây là Bạch Nhạc đã sớm đã nghĩ tới đáp án, cũng căn bản không sợ người khác nhìn ra sơ hở gì tới.

Nghe vậy, thanh niên kia lúc này mới khẽ vuốt cằm, "Xem ra ngươi thần hồn, đã sắp đạt được Tinh Hải Cảnh trình độ, không tầm thường! Tại hạ Lưu Thủy, không biết các hạ xưng hô như thế nào?"

"Ta họ Nghiêm."

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp đạo, lại vẫn không có nói ra tên mình ý tứ.

"Nguyên lai là Nghiêm huynh!"

Đối với Bạch Nhạc giấu giếm, đối phương cũng không thèm để ý chút nào, tùy ý mở miệng nói, "Nghiêm huynh không cần có băn khoăn gì, vô luận trước ngươi là thân phận gì, đến ta Mang sơn, liền đều xóa bỏ! Chỉ bằng hôm nay ngươi biểu hiện, ngươi người bạn này ta Lưu Thủy giao định!"

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc vẫn chưa trả lời, chỉ là đem Tử Linh Cô nắm ở trong tay, "Hắc Ám Thiên người tại sao muốn đoạt cái này? Không biết Lưu huynh có được hay không giải thích cho ta?"

"Không cần khách khí như vậy, các huynh đệ cũng gọi ta Thủy ca, nếu là không ghét bỏ, ngươi cũng có thể gọi ta một tiếng Thủy ca!"

Bật cười lớn, Lưu Thủy cười mở miệng nói, "Thứ này, gọi Hắc Tử Cô, là dùng để luyện dược, cụ thể có công hiệu gì ta cũng không rõ lắm, Hắc Ám Thiên người tại sao muốn đoạt, chúng ta đã ở tra, bất quá tạm thời còn không có kết luận."

Nhìn đối phương con mắt, Bạch Nhạc có thể cảm giác được, đối phương vẫn chưa nói sạo.

Nói cách khác, Mang sơn người, cũng không nhận ra Tử Linh Cô, hoặc có lẽ là. . . Chí ít phía dưới những người này, cũng không nhận ra.

"Đã như vậy, một buội này Hắc Tử Cô có thể hay không cho ta?"

"Đương nhiên!"

Cười khẽ một chút, Lưu Thủy tự tay làm một cái mời thủ thế, "Nơi đây không phải nói chuyện địa phương, không bằng chúng ta chuyển sang nơi khác uống rượu, vừa uống vừa trò chuyện như thế nào?"

"Chủ muốn thế nào thì khách thế đó, Lưu huynh, mời!"

Mỉm cười, Bạch Nhạc cũng đồng dạng vẫn chưa cự tuyệt, chỉ là nhưng cũng không có vào đối phương yêu cầu như thế xưng hô Thủy ca , đồng dạng bảo trì khoảng cách nhất định cảm giác.

"Thủy ca, tại hạ Bách Sự Thông, là Nghiêm gia bằng hữu, có thể hay không mang ta lên một chỗ?"

Tận dụng mọi thứ, Bách Sự Thông nhất thời một chỗ lại gần.

Xem Bạch Nhạc liếc mắt, gặp Bạch Nhạc không có cự tuyệt, Lưu Thủy lúc này sảng khoái đáp ứng nói, "Nếu là Nghiêm huynh bằng hữu, vậy thì cùng đi uống chén rượu a!"

"Cảm ơn Thủy ca, Thủy ca đại khí!"

Nhanh như chớp theo kịp, Bách Sự Thông nịnh bợ nhưng là há mồm liền ra, chỉ là hợp với cái kia hài hước cảm làn điệu, ngược lại cũng không chọc người chán ghét.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 939: Phiền phức tới cửa

"Tra, không dùng được biện pháp gì, nhất định phải cho ta tra rõ!"

Trên mặt lộ ra một tia vẻ âm trầm, trung niên khàn khàn tiếng nói trầm giọng mở miệng nói.

"Đã phân phó, Mang sơn bên kia cũng có chúng ta người, tra ra đối phương thân phận sẽ không rất khó, hiện tại vấn đề là. . . Hắn đến tột cùng có hay không phát hiện Ma Thi bí mật!"

Bên cạnh thanh niên nhẹ giọng mở miệng nói.

"Phiền phức là ngươi gây ra, ngươi tốt nhất tự tay giải quyết đi, bằng không. . . Một khi thật xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, không ai bảo trụ ngươi."

Quét thanh niên liếc mắt, cái kia trung niên trầm giọng nói rằng.

"Chung thúc nói như thế liền không đúng, ngươi ta vốn là trên một sợi thừng châu chấu, ta muốn là xảy ra sự cố, ngươi cho rằng ngươi chạy thoát sao?" Nhếch miệng lên, thanh niên lộ ra vài phần vẻ khinh miệt, "Tàn hại đồng môn loại chuyện như vậy, mặc dù tại bổn tông cũng là tối kỵ, huống chi là luyện thành Ma Thi. . . Ta một cá nhân cũng không bản lĩnh bả ba vị sư huynh toàn bộ giết chết luyện thành Ma Thi!"

"Vô liêm sỉ!"

Nghe được thanh niên lời nói, trung niên nhất thời giận tím mặt, bỗng nhiên từ trên ghế đứng lên.

"Ha ha, Chung thúc, xin bớt giận, nhưng đừng khí hư thân thể."

Cười ha ha một tiếng, thanh niên tiếp tục nói, "Tiểu chất bất quá là cùng ngài chỉ đùa một chút thôi, yên tâm đi, chuyện này ta sẽ xử lý! Vô luận hắn là hay không phát hiện vấn đề, ta cam đoan, hắn nhìn không thấy ngày mai thái dương."

Nói xong một câu nói này, thanh niên nhất thời xoay người đi ra ngoài.

Sắc mặt có chút âm trầm, cái kia trung niên khóe miệng nhưng cũng không khỏi lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc.

"Tự cho là đúng! Thật đúng là cho rằng, dựa vào cha ngươi điểm này tình cảm, là có thể để cho ta bốc lên nguy hiểm lớn như vậy giúp ngươi không được. . . Ngu xuẩn!"

... ...

"Thủy ca, trước khi tới, ta chợt nghe nói, ngài là Mang sơn trong thế hệ trẻ xuất sắc nhất thiên tài, hơn nữa, làm người đó là nổi danh đại khí, trượng nghĩa! Tiểu đệ trước mời ngài một ly, ta uống trước rồi nói!"

Vừa mới ngồi xuống, Bách Sự Thông liền cười hì hì tiến đến Lưu Thủy trước mặt, ngược lại vừa mãn ly rượu, rầm một tiếng trực tiếp rót hết.

Ở phương diện này, Bách Sự Thông tuyệt đối là vô sự tự thông, đối với tất cả mọi người tâm lý, bắt chẹt vừa đúng.

Mặc dù nguyên bản Lưu Thủy cũng không thèm để ý hắn, bây giờ cũng không khỏi đối hắn bằng thêm vài phần hảo cảm.

"Đều là bằng hữu, không cần khách khí như vậy!"

Theo uống một chén rượu, Lưu Thủy lúc này mới tiếp tục nói, "Bằng Nghiêm huynh thực lực, vô luận đi tới đâu, đều có thể đạt được tốt nhất

đãi ngộ, có thể lựa chọn chúng ta Mang sơn, ta thật là cao hứng vô cùng."

"Ta cùng với Đạp Thiên Ma Quân bọn hắn không phải người cùng một đường, còn như Hắc Ám Thiên, trên người tử khí quá nặng, ta không thích." Lắc đầu, Bạch Nhạc tin miệng đáp.

Nhắc tới Hắc Ám Thiên, Lưu Thủy sắc mặt hơi hơi trầm xuống, "Đạp Thiên Ma Quân bọn hắn cũng còn thôi, thật là Hắc Ám Thiên những người này lai lịch thập phần thần bí, cũng không biết là từ từ đâu xuất hiện, xuất thủ cực kỳ ác độc, chỉ là bây giờ đối phó tam đại thiên tông mới là chính sự, lúc này mới nhẫn cái này một hơi thở, bằng không, tất nhiên bọn hắn ra không cái này Mang sơn."

Rất hiển nhiên, mấy ngày qua, Mang sơn những người này cũng không thiếu chịu Hắc Ám Thiên khí.

Chỉ là, phía trên Tinh Hải Cảnh lão tổ không phát lời nói, phía dưới những người này tối đa cũng chính là có một ít ma sát, là không dám ghê gớm thật quy mô khai chiến.

"Lưu huynh đối Hắc Ám Thiên giải nhiều ít?"

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng hỏi.

"Chưa nói tới có cái gì giải!" Lắc đầu, Lưu Thủy giải thích, "Bất quá, Hắc Ám Thiên bên kia có một tên, tên là Chung Ly, rất quỷ dị, chẳng những thực lực cực mạnh, hơn nữa âm hiểm xảo trá, ta từng cùng hắn từng có mấy lần giao thủ, đều ăn một điểm nhỏ thua thiệt."

"Hôm nay hắn cũng tới sao?"

Trong lòng hơi động một chút, Bạch Nhạc lần nữa hỏi tới.

"Tới!" Gật đầu, Lưu Thủy giải thích, "Hoàn hảo hôm nay ngươi giao thủ người không phải hắn, bằng không, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy toàn thân trở ra! Hơn nữa, ngươi cũng chứng kiến, đối phương phi thường đoàn kết, một khi có người gặp nạn, người khác liền sẽ toàn lực cứu viện."

"Còn có cái kia quỷ dị hắc vụ, tại trước ngươi, có không ít cao thủ đều gãy tại trong hắc vụ."

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, tới mức này, Bạch Nhạc trong lòng tự nhiên cũng cũng đã có một cái rõ ràng ý nghĩ.

Rất hiển nhiên, Hắc Ám Thiên hôm nay tới cái kia bốn cái Tinh Cung Cảnh cường giả, cũng không đều là người chết, mà là từ Lưu Thủy nói tới cái kia Chung Ly khống chế, mặt khác ba cái bất quá chỉ là hắn luyện chế Ma Thi mà thôi.

Chỉ là, lấy Lưu Thủy bọn hắn nhãn lực, tự nhiên là nhìn không ra bên trong phân biệt.

"Đúng, Nghiêm huynh, hôm nay ngươi cũng theo chân bọn họ đã giao thủ, có biện pháp nào không có thể khắc chế cái kia đáng chết hắc vụ?" Nhìn lấy Bạch Nhạc, Lưu Thủy hỏi lần nữa, "Mấy ngày nay, chúng ta xác thực ăn không ít thua thiệt, chung quy muốn giết hai người bọn họ mới có thể ra khẩu khí này."

"Không có cách nào!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc trực tiếp phủ định đạo, "Trong hắc vụ, ẩn chứa có thần hồn công kích, trừ phi có tinh thông thần hồn pháp môn cao thủ, có thể hạn chế đối phương lực lượng, bằng không, một khi rơi vào trong hắc vụ, liền rất khó thương tổn được đối phương."

"Ta mặc dù có thể ngăn trở thần hồn công kích, chỉ là. . . Thực lực đồng

dạng sẽ bị hạn chế, nếu như rơi vào trong vây công, một dạng vô cùng nguy hiểm."

Lấy Tinh Cung Cảnh thực lực, không phải hoàn toàn không cách nào đối phó đối phương Ma Thi, có thể chí ít, vậy cũng phải là Đạo Môn đại hội tiến lên trăm thực lực, mới có cơ hội chống lại, muốn thắng dễ dàng, kia liền càng khó.

Bạch Nhạc cũng không cho rằng Mang sơn bên trong, có bực thiên tài này, hoặc có lẽ là, chí ít loại thiên tài này, tuyệt đối sẽ không đơn giản cuốn vào cùng Hắc Ám Thiên trong tranh đấu.

Còn như Bạch Nhạc chính mình, còn không muốn để cho chính mình có vẻ như vậy đẹp mắt.

Nghe thế, Lưu Thủy trong mắt cũng khó tránh khỏi lộ ra một tia thất vọng.

Trên thực tế, hắn sở dĩ như thế lễ ngộ Bạch Nhạc, chính là mang theo muốn lợi dụng Bạch Nhạc, phá giải đối phương hắc vụ che, chém giết một hai người cao thủ tâm tư.

Bây giờ mắt thấy Bạch Nhạc cũng hết cách rồi, hắn tự nhiên lại hứng thú giảm đi.

Bất quá, dù sao Bạch Nhạc thực lực ở đâu bày, hắn cũng không tiện biểu hiện quá mức rõ ràng, lại cùng uống một trận rượu, lúc này mới mượn cớ ly khai, khiến người khác bồi Bạch Nhạc cùng Bách Sự Thông uống rượu.

Đối cái này Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có hứng thú gì, tìm một lấy cớ ly khai, chỉ có Bách Sự Thông vẫn như cũ tràn đầy phấn khởi cùng người khác huyên thuyên trò chuyện không ngừng.

Chỉ là, ngay tại Bạch Nhạc ly khai trở lại đối phương an bài nơi ở đồng thời, nhưng trong lòng thì chợt cảm thụ được một tia nhàn nhạt tử khí.

Mặc dù đối phương che giấu tốt, nhưng lại vẫn như cũ vô pháp giấu diếm được Bạch Nhạc nhận biết.

Trong lòng âm thầm cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc cũng không có biểu hiện ra cái gì dị dạng, càng không làm kinh động bất luận kẻ nào, cứ như vậy lửng thững bước vào trong sơn động.

Cơ hồ là Bạch Nhạc bước vào sơn động trong nháy mắt, liền nhất thời có pháp trận bị phát động, trực tiếp phong bế cửa động, đem khí tức ngăn cách.

Toàn bộ sơn động, càng là tùy theo rơi vào trong một mảng bóng tối, thấy không rõ bất kỳ vật gì.

"Đừng nhúc nhích, tuyệt đối đừng động, bằng không. . . Ta cũng chỉ có thể trực tiếp giết chết ngươi! Hiểu sao?"

Trong bóng tối, một cái hơi tiếng giễu cợt âm chậm rãi vang lên, sau một khắc, Bạch Nhạc liền cảm nhận đến một cổ nồng nặc tử khí bao phủ mà đến, đem chính mình cuốn vào.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 940: Bị bắt

"Chung Ly?"

Chậm rãi từ trong miệng phun ra hai chữ này, Bạch Nhạc lạnh giọng hỏi.

"Không tệ a, ngắn như vậy thời gian, dĩ nhiên cũng đã nghe được tên của ta."

Mang theo vài phần trêu tức chi ý, Chung Ly thong thả mở miệng nói.

"Dấu đầu lộ đuôi, ngay cả ánh sáng cũng không dám thấy, có gì tài ba?" Không nhúc nhích chút nào, Bạch Nhạc cười lạnh nói.

"Khéo ăn khéo nói, đáng tiếc a. . . Ngươi về sau không có loại cơ hội này!"

Trong giọng nói lộ ra một tia gảy nhẹ chi ý, Chung Ly thong thả mở miệng nói.

"Giống như là, hôm nay ta thương tổn được cái kia người chết giống nhau sao?"

Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

Trong tích tắc, xung quanh nhiệt độ phảng phất chợt rơi chậm lại rất nhiều, khủng bố sát khí đập vào mặt, Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm thụ được một bàn tay hướng về cổ mình bắt tới.

Chỉ là Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là không tránh không né, cố ý làm cho đối phương bắt lại cổ mình.

"Ngươi quả nhiên nhìn ra!"

Trong nháy mắt, đối phương trong giọng nói liền lại không có trước đó tùy ý, tràn ngập băng lãnh hàn ý, phảng phất chợt hóa thành tháng chạp phong tuyết.

"Cho nên, ngươi dự định giết ta diệt khẩu sao?"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc tia không thèm quan tâm nói rằng, "Ta bây giờ còn chưa bả chuyện này nói ra, bất quá, ta cam đoan, chỉ cần ngươi giết ta, dùng không hai ngày, tin tức này liền sẽ truyền khắp Mang sơn!"

"Ngươi là trông cậy vào cái kia Bách Sự Thông sao? Ngươi cho rằng, ta giết ngươi sau đó, sẽ không một chỗ giết hắn diệt khẩu sao?" Chung Ly lần nữa uy hiếp nói.

"Ngươi có thể thử nhìn một chút." Không để ý nhún nhún vai, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng, "Tử Linh Cô, luyện thi. . . Tin tức này chỉ cần truyền đi, thiên hạ này ai có thể cho các ngươi?"

". . ."

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc chợt cảm giác được cổ mình lần nữa chặt lại, đối phương thủ sẵn cổ mình bàn tay thậm chí đã có một tia hơi run rẩy.

Nếu như nói, trước đó đối phương còn ôm một bộ không quan trọng thái độ, cũng không có quá đem cái này sự kiện để ở trong lòng lời nói, như vậy Tử Linh Cô cùng luyện thi, hai cái này từ vừa ra, lại hiển nhiên chọc vào đối phương chỗ đau!

"Ngươi rốt cuộc ai?"

Âm u thanh âm, mang theo nồng nặc tử khí, chợt hướng về Bạch Nhạc cuốn tới.

"Ta là ai không quan trọng, trọng yếu là. . . Các ngươi có thể cho ta cái gì?" Bạch Nhạc trong thanh âm cũng đồng dạng tràn ngập mị hoặc chi ý, "Chỉ cần các ngươi có thể đả động ta, ta chẳng những có thể lấy giữ bí mật tuyệt đối, thậm chí còn có thể bang trợ các ngươi một chỗ luyện thi!"

". . ."

Trong chớp nhoáng này, Chung Ly trong lòng đột nhiên hiện lên một chút do dự chi ý.

Trên thực tế, trước khi tới, hắn vẻn vẹn chỉ là muốn giết đối phương diệt khẩu mà thôi, thật là, bây giờ đối phương lời nói, lại làm cho hắn cảm thụ được cực đại sợ hãi, cái kia thậm chí đã không đơn thuần là một mình hắn sinh tử, mà là quan hệ toàn bộ Hắc Ám Thiên an toàn.

Chuyện này quá lớn, lớn đến hắn đã không dám tự ý làm quyết định.

"Ta cho ngươi hai lựa chọn, hoặc là theo ta trở về, hoặc là. . . Ta hiện tại giết ngươi!"

Trong mắt hiện lên một tia vẻ ác liệt, Chung Ly lành lạnh mở miệng nói.

Vô luận như thế nào, hắn cũng không khả năng mặc kệ một cái như vậy uy hiếp thoát ly khống chế, nhưng đồng dạng, hắc vụ khống chế không đối phương, hắn cũng không nắm chặt đơn giản bắt đi một cái như vậy cao thủ.

Như vậy biện pháp duy nhất, chính là làm cho đối phương phối hợp chính mình, hoặc là. . . Mạo hiểm giết chết đối phương!

"Tốt!"

Gật đầu, Bạch Nhạc bình thản nói rằng, "Ngươi không làm chủ, liền đổi một cái có thể làm chủ nhân đi theo ta đàm luận! Ta có thể trở về với ngươi, ngươi cũng có thể đoán được, sau lưng ta một dạng có người, là địch là bạn, các ngươi Hắc Ám Thiên chính mình cân nhắc."

... ...

Trong màn đêm, Bạch Nhạc theo Chung Ly đồng thời ly khai sơn động.

Bên ngoài sớm có người tiếp ứng, Bạch Nhạc liếc một cái, hiển nhiên cũng là gương mặt quen, hôm nay tại Mang sơn thượng gặp qua.

Rất hiển nhiên, đối phương là đã sớm đã tại Mang sơn bên trong chôn xuống cái đinh, bằng không, Chung Ly cũng không khả năng như vậy lặng yên không một tiếng động tìm được chính mình nơi ở.

Chứng kiến Bạch Nhạc lại vẫn còn sống, người kia hiển nhiên cũng bị dọa cho giật mình, muốn nói điều gì, nhưng lại bị Chung Ly sắc bén ánh mắt, mạnh mẽ bức trở về.

Ra ngoài môn, Bạch Nhạc cũng rốt cục thấy rõ Chung Ly tướng mạo.

Bất quá là một cái hai mươi bảy hai mươi tám tuổi tả hữu thanh niên, mũi ưng, có vẻ hơi sắc bén, sắc mặt có chút không bình thường ảm đạm, ánh mắt âm trầm.

Chung Ly thủy chung đi theo Bạch Nhạc bên người, căng thẳng thần kinh, e sợ cho Bạch Nhạc đột nhiên loạn hô kêu loạn, hoặc là nỗ lực thoát đi.

Cũng may, đoạn đường này Bạch Nhạc đều xứng vô cùng hợp, chẳng những không có tìm bất cứ phiền phức gì, ngược lại chủ động thu liễm

khí tức, mượn lấy bóng đêm, lặng yên ly khai Đãng Mang nhai.

Ly khai Đãng Mang nhai phạm vi, Chung Ly liền chợt gia tốc, mang theo Bạch Nhạc một đường bay ra trên trăm dặm khoảng cách, rơi vào một thung lũng bí ẩn bên trong.

Mới vừa bước vào nơi đây, Bạch Nhạc liền rõ ràng cảm thụ được xung quanh cái kia nồng nặc tử khí.

Đục lỗ quét qua, Bạch Nhạc liền phát hiện không ít tử thi.

Chỉ là so với việc ban ngày chính mình bản thân nhìn thấy ba cái kia tồn tại Tinh Cung Cảnh thực lực Ma Thi, những tử thi này liền có vẻ quá thô ráp, liếc mắt là có thể nhìn ra không phải người sống.

Hơn nữa, ở chỗ này, Bạch Nhạc cũng không thấy bất kỳ một cái nào bình thường tu hành giả.

Hiển nhiên cho dù là tại Hắc Ám Thiên bên trong, đây cũng tính là một chỗ địa phương bí mật, những cái kia đầu nhập vào Hắc Ám Thiên người, là tuyệt đối đến không nơi đây.

"Ai?"

Bạch Nhạc mới vừa rơi xuống, liền có một người trung niên lách mình đi ra, gắt gao nhìn thẳng Bạch Nhạc cùng Chung Ly, phẫn nộ mở miệng nói, "Chung Ly, ngươi lại dám mang ngoại nhân trở về?"

Nhàn nhạt liếc liếc mắt, Bạch Nhạc liền từ đối phương trên người cảm thụ được một tia Tinh Hải Cảnh khí tức.

Rất hiển nhiên, trung niên này là Tinh Hải Cảnh cường giả, đây là nơi đây chân chính có thể làm chủ nhân.

"Chung thúc, cái này con người thật kỳ quái, hắn chẳng những nhận thức Tử Linh Cô, hơn nữa biết rõ chúng ta luyện thi sự tình! Ta nhất định phải đưa hắn mang về." Loại thời điểm này, Chung Ly cũng không dám lại theo trung niên tranh luận, đơn giản rõ ràng nói tóm tắt đem sự tình nói ra.

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, giờ khắc này, trung niên cũng rốt cục ý thức được vấn đề nghiêm trọng tính, lạnh giọng mở miệng nói, "Các hạ rốt cuộc ai?"

"Có thể nên trước tiên ta hỏi các ngươi!"

Lười biếng quét chung quanh một cái, Bạch Nhạc hồn nhiên không có nửa điểm thân là bắt tù binh giác ngộ, vẻ mặt ghét bỏ mở miệng nói, "Loại này hư thối xác thối vị, thật là khiến người buồn nôn!"

". . ."

"Vù vù!"

Trong tích tắc, cái kia trung niên lật bàn tay một cái, một thanh trường kiếm màu đen chợt tới tay, lạnh lùng chỉ vào Bạch Nhạc, "Các hạ nếu như còn không chịu nói thật, cũng đừng trách ta không khách khí."

Cứ việc từ nhìn bề ngoài, bây giờ Bạch Nhạc cũng vẻn vẹn chỉ là Tinh Cung Cảnh, tuy nhiên lại thủy chung cho hắn một loại nhìn không thấu cảm giác.

Hơn nữa, chỉ bằng Bạch Nhạc bây giờ biểu hiện, hắn cũng căn bản không tin tưởng Bạch Nhạc chỉ là Tinh Cung Cảnh.

Đó là một loại gần như bản năng trực giác!

"Chung thúc, ngươi làm cái gì vậy?" Chung Ly có chút ngạc nhiên nhìn

lấy trung niên, tựa hồ khó có thể tin, trung niên thậm chí ngay cả Tử Hồn Kiếm đều bày ra, đây là đem đối phương coi là sinh tử đại địch a!

Bất quá là một cái Tinh Cung Cảnh mà thôi, còn như khoa trương như vậy sao?

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 941: Ma Thi

"Ngu xuẩn!"

Giờ khắc này, trung niên quả thực hận không thể bả Chung Ly bóp chết mới tốt, cái này ngu xuẩn dĩ nhiên đến bây giờ, còn không biết gặp phải bao lớn phiền phức.

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Chung Ly trong lòng cũng không khỏi có chút sợ hãi đứng lên.

Những năm gần đây, đây là đối phương lần đầu tiên như vậy mắng hắn, trước đó cho dù là hắn xông thiên đại họa, đối phương cũng bất quá chỉ là nhẹ nhàng trách cứ vài câu liền đi qua, thậm chí hắn một lần còn cho rằng tự có thể lấy bóp một chút đối phương.

Nhưng một khắc này, làm đối phương chân chính tức giận thời điểm, hắn mới rõ ràng ý thức được, song phương thực lực có bao nhiêu chênh lệch.

Quan trọng hơn là. . . Lần này sợ rằng gặp phải phiền phức ghê gớm thật đến khó lấy xong việc.

"Là có chút ngu xuẩn, bất quá, ngươi không phải cũng chính là đang lợi dụng hắn ngu xuẩn?"

Ung dung cười, Bạch Nhạc khinh miệt mở miệng nói, "Trên người hắn đồng dạng tử khí nồng nặc, dùng không bao lâu liền muốn hóa thành Ma Thi a? Bốn cỗ Tinh Cung Cảnh Ma Thi, đủ để tiến hóa ra Tinh Hải Cảnh Ma Thi a?"

"Ngươi nói cái gì?"

Trung niên còn không có phản ứng gì, cái này một khắc đồng hồ rời nhưng là chợt sắc mặt đại biến, trong mắt lộ ra lau một cái khó có thể tin sợ hãi.

Mặc dù đối phương chỉ là một ngoại nhân, thật là không biết vì sao, hắn đó là có thể cảm giác được, đối phương bây giờ nói mới là nói thật.

Vị này Chung thúc, dĩ nhiên thẳng đến tại coi hắn là làm Ma Thi.

"Nói bậy, ngươi đến tột cùng là ai?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, cái kia trung niên lớn tiếng quát mắng.

"Nói một chút đi, các ngươi đến tột cùng là ai, cùng vị kia Tử Linh Ma Quân có quan hệ gì?"

Không trả lời mà hỏi lại, Bạch Nhạc nhẹ nhàng mở miệng nói.

"Giết!"

Mắt thấy Bạch Nhạc điểm ra càng ngày càng nhiều bí mật, cái kia trung niên cũng rốt cục không kềm được, bước ra một bước, lộ ra một cổ nồng nặc tử khí, một kiếm hướng về Bạch Nhạc chém tới.

Trong mắt không có chút nào vẻ sợ hãi, Bạch Nhạc y nguyên vẫn là một bộ không để ý dáng vẻ, đối mặt với đối phương công kích, vẻn vẹn chỉ là đưa ra một ngón tay!

Nhẹ nhàng một chỉ điểm ra, liền nhất thời có một cổ khủng bố kiếm khí phá không mà ra, tinh chuẩn điểm rơi vào đối phương trên mũi kiếm.

"Oanh!"

Trong tích tắc giao phong, cái kia trung niên liền nhất thời cảm thụ một cổ hít thở không thông cảm giác áp bách.

Vẻn vẹn chỉ là lấy chỉ thay mặt kiếm, liền có thể tóe ra kinh khủng như vậy kiếm khí, thậm chí mơ hồ có thể áp chế hắn, phần thực lực này, cũng không tránh khỏi quá kinh khủng a?

"Kiếm khí hỗn tạp bất thuần, vẫn còn mưu toan đem chết khí dung nhập trong kiếm ý, bắt chước bừa!"

Trong mắt lộ ra một tia vẻ khinh thường, Bạch Nhạc hời hợt phê bình nói.

Cứ việc đối phương cũng là Tinh Hải Cảnh cường giả, có thể thực lực lại hiển nhiên cũng không cường đại, đối với Bạch Nhạc mà nói, căn bản chưa nói tới bất cứ uy hiếp gì.

"Chết đi cho ta!"

Hai mắt hiện lên hồng, trung niên trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi, nhưng lại cũng càng điên cuồng lên đứng lên.

Không có đường lui, hắn nhất định phải liều mạng giết chết đối phương.

Trong tích tắc, Tinh Hải chợt tế xuất, tràn ngập tại trên sơn cốc không, như một mảnh mây đen bốc lên không thôi.

"Liền nghìn trượng Tinh Hải cũng chưa tới sao?"

Nhìn đối phương Tinh Hải, Bạch Nhạc lần nữa lắc đầu, luận cảnh giới, đối phương coi như là Tinh Hải trung kỳ, có thể Tinh Hải thậm chí cũng chưa tới nghìn trượng, dạng này thiên phú, dạng này súc tích, tại Tinh Hải Cảnh cường giả bên trong, chỉ sợ cũng chỉ có thể coi là đệm tồn tại.

Đối mặt dạng này đối thủ, Bạch Nhạc thậm chí ngay cả tế xuất Tinh Hải hứng thú cũng không có, bước ra một bước, tùy ý từ trong không gian giới chỉ lấy ra một thanh kiếm, nắm trong tay, trực tiếp hướng về đối phương Tinh Hải chém tới.

Kiếm khí thành biển!

Chỉ dựa vào bằng vào kiếm trong tay, Bạch Nhạc liền đơn giản lệnh kiếm khí thành biển, hóa thành một đạo khủng bố kiếm quang, hướng về đối phương chém tới.

Bạch Nhạc vừa mới bước vào Tinh Hải Cảnh thời điểm, liền ngưng tụ thành ba nghìn trượng Tinh Hải.

Cho dù là chỉ dựa vào kiếm khí cũng có thể ngưng tụ ra nghìn trượng Tinh Hải, dạng này lực lượng là kinh khủng bực nào.

Trước đó, Bạch Nhạc đối mặt đối thủ, chí ít cũng đều là Tinh Hải đỉnh phong cường giả, vô luận là Tinh Hà lão tổ, vẫn là Bắc Đẩu lão tổ, lại hoặc là hoàng gia cung phụng, cũng còn loại cảnh giới này tồn tại.

Ngược lại là bình thường Tinh Hải Cảnh cường giả, căn bản là không có giao thủ.

So sánh dưới, cái này Hắc Ám Thiên Tinh Hải Cảnh, liền thực sự có vẻ quá hơi yếu một chút.

Oanh!

Kiếm khí trong nháy mắt liền chém vào đối phương Tinh Hải bên trong, phát sinh một tiếng bạo liệt thanh âm, dễ như trở bàn tay, hầu như căn bản là không có cách đưa đến bất kỳ ngăn trở nào hiệu quả, một kiếm này liền thẳng đến đối phương mà đi!

Một kiếm này nếu như trảm thật, tất nhiên có thể một kiếm đem đối phương chém làm hai đoạn!

Tử vong uy hiếp phía dưới, cái kia trung niên cũng nhất thời hoảng hốt, cũng không dám có chút nào ẩn dấu, trong tích tắc, trong miệng chợt phát sinh một tiếng kêu to, xung quanh những cái kia tử thi nhất thời bay lên, điên cuồng hướng về Bạch Nhạc xung phong liều chết mà đi!

Âm binh!

Liếc một cái, Bạch Nhạc liền minh bạch, những thứ này phổ thông tử thi, chính là trụ cột nhất âm binh!

Luyện thi a!

Đối phương loại này phương pháp tu hành, chân chính mạnh mẽ cho tới bây giờ đều không phải mình, mà là luyện thi, chỉ có luyện chế ra lợi hại Ma Thi đến, mới có thể chân chính đem uy lực phát huy được.

Nếu như tình huống bình thường xuống, loại thời điểm này, tất nhiên phải đem hết toàn lực, lấy tốc độ nhanh nhất chém giết đối phương, ngăn cản đối phương khống chế âm binh cùng Ma Thi tiến hành vây công.

Chỉ là, Bạch Nhạc rồi lại nơi nào quan tâm những thứ này.

Hắn sở dĩ làm bộ bị bắt, theo Chung Ly tới nơi này, chính là vì tìm hiểu Hắc Ám Thiên hư thực.

Bằng không, nếu muốn sát nhân, lại nơi nào yêu cầu phiền toái như vậy.

Hắn chân chính quan tâm, là bóng tối này Thiên Cứu lại là lai lịch gì, tại đây những người này phía sau, cường giả chân chính, vừa có cái dạng gì thực lực.

Hai tay cõng ở phía sau, Bạch Nhạc khóe miệng chứa đựng một nụ cười lạnh lùng, không có chút nào cắt đứt đối phương ý tứ, nhàn nhạt mở miệng nói, "Cuối cùng là có điểm dáng vẻ, bất quá, những thứ này còn chưa đủ! Còn có thủ đoạn gì nữa, cứ việc lấy ra đi. . . Để cho ta nhìn một chút, ngươi có không có tư cách biết rõ ta là ai."

"Ngươi sẽ hối hận a!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, cái kia trung niên không ngừng giận dữ hét, "Ta sẽ đem ngươi luyện thành Ma Thi, để ngươi hối hận sinh trên cái thế giới này! ! !"

Cứ như vậy trong chốc lát, ba bóng người chợt từ trong trời đêm bay tới.

Vẻn vẹn liếc một cái, Bạch Nhạc liền nhận ra, ba người này, chính là ban ngày mình từng ở hắc trong ao đầm đã giao thủ cái kia ba bộ Ma Thi!

"A a a! Chung Bất Nhị, ngươi đối với ta làm cái gì?"

Cơ hồ là đồng thời, Chung Ly trong miệng nhất thời phát sinh một hồi kêu thê lương thảm thiết âm thanh.

Liền trong nháy mắt này, hắn đột nhiên phát hiện, chính mình dĩ nhiên mất đi đối với quyền khống chế thân thể, như là cái kia ba bộ Ma Thi một dạng, không kìm lại được bay ra vào, gia nhập đối đối phương trong vây công!

Bản thân liền luyện chế qua Ma Thi, hắn tự nhiên biết điều này có ý vị gì a!

Chuyện này căn bản là có nghĩa là, bản thân hắn cũng đã bị luyện thành Ma Thi, chỉ là chính bản thân hắn còn hồn nhiên không cảm giác mà thôi, loại kia thân thể hoàn toàn không bị khống chế cảm giác, để cho hắn hầu như điên mất!

"Ngu xuẩn, ngươi nghĩ rằng ta dựa vào cái gì giúp ngươi giết chóc đồng môn? ! Ta chỉ là yêu cầu một cái kẻ chết thay mà thôi, hơn nữa. . . Từ ta ngày đầu tiên tìm được ngươi thời điểm, ngươi chính là ta chọn lựa ra Ma Thi! Ngươi yên tâm, ta sẽ để ngươi tiếp tục bảo trì thần chí, rất nhanh cắn nuốt hết ba người bọn hắn, ngươi là có thể tiến hóa đến Tinh Hải Cảnh, trở thành ta chân chính bản mạng Ma Thi!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ hung lệ, trung niên điên cuồng cười to nói.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 942: Bản mạng ma thi

Trung niên Tinh Hải lần nữa sôi trào.

Chỉ là đây hết thảy lại cùng trước kia hoàn toàn khác biệt, vô luận là những cái kia âm binh, vẫn là Chung Ly cùng mặt khác ba bộ ma thi, một khi thấm vào Tinh Hải bên trong, thực lực đều sẽ tăng lên gấp đôi.

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc lúc này mới ý thức được, vì sao trước đó đối phương Tinh Hải có vẻ yếu ớt như vậy, thậm chí có thể nói, chính là không chịu nổi một kích.

Hắc Ám Thiên phương pháp tu hành, từ vừa mới bắt đầu, chính là vì luyện thi mà tồn tại.

Ma thi mới là đối phương thực lực hạch tâm, cũng chỉ có tại ma thi phối hợp xuống, mới có thể phát huy ra lớn nhất thực lực tới.

Cũng chính bởi vì vậy, dù là chính mình trước đó đã cho thấy nghiền ép tính thực lực, đối phương cũng vẫn như cũ có thể thờ ơ, thậm chí có lòng tin, có thể trái lại chém giết chính mình.

"Đi chết đi!"

Trong mắt loé lên vẻ điên cuồng, trong tích tắc, sở hữu âm binh, cùng với cái kia bốn cỗ ma thi cùng nhau hướng về Bạch Nhạc nhào tới, kèm theo không ngừng bốc lên Tinh Hải, hình thành một cổ khủng bố Thi Triều.

"Những thứ này. . . Còn chưa đủ!"

Một tay một trảo, vô căn cứ mọc lên lau một cái khủng bố kiếm quang,

chợt hướng về trước mặt âm binh chém tới!

Bất quá là chỉ chớp mắt ở giữa, liền có ít nhất hơn mười âm binh trực tiếp bị chém giết.

Nhưng mà, ngay tại chém giết đồng thời, Bạch Nhạc lại đột nhiên nhận thấy được một tia dị dạng!

Những cái kia bị giết chết âm binh, trong cơ thể tử khí cũng không có tiêu tán theo, ngược lại sẽ tiêu tán đi ra, dung nhập hắn âm binh, cùng với cái kia bốn cỗ ma thi bên trong.

Cái này như là nuôi sâu độc một dạng, không ngừng có cổ trùng chết đi, sau đó bị cái khác cổ trùng thôn phệ, cuối cùng mới có thể hình thành cường đại nhất Cổ Vương!

Đến một bước này, Bạch Nhạc trong lòng đối với Hắc Ám Thiên loại này luyện thi thủ đoạn, cũng đã có một cái đại thể suy đoán.

"Chung Bất Nhị, ngươi chết không yên lành!"

Không ngừng thôn phệ xung quanh tử khí, có thể Chung Ly lại không có nửa điểm hài lòng chi ý, ngược lại trong lòng tràn đầy nồng đậm sợ hãi.

Trước đó hắn không ngừng cướp đoạt Tử Linh Cô, gây nên càng nhiều tử thi tới luyện thi, cũng là bởi vì ba bộ Tinh Cung Cảnh ma thi còn chưa đủ để lấy tiến hóa ra Tinh Hải Cảnh vốn tên là ma thi.

Hắn đang đợi, các loại (chờ) ma thi tiến hóa, cũng đồng thời thôi động chính mình đột phá!

Thật là, hắn lại tính sót chính hắn.

Những thứ này âm binh cùng hắn ba bộ ma thi bản thân là không đủ tiến

hóa, có thể nếu là lại tăng thêm chính hắn, có thể cũng không giống nhau.

Rất hiển nhiên, vị này Chung thúc là đã sớm đã bày ra tốt đây hết thảy, chỉ là đang đợi một cái thích hợp hơn cơ hội mà thôi.

Bây giờ ở nơi này cao thủ thần bí bức bách xuống, sớm thôi động ma thi tiến hóa, tuy hội bốc lên nguy hiểm tương đối, thật là đối hắn mà nói, kết quả lại là một dạng.

Vô luận thành bại, hắn đều ắt sẽ trong quá trình này, biến thành chân chính ma thi, không quay đầu lại nữa cơ hội!

Đối với hắn mà nói, đó là so tử vong càng đáng sợ hơn sợ hãi.

"Giết ta! Họ Nghiêm a, hắn tại luyện thi, một khi ngươi giết hắn âm binh cùng ma thi, liền sẽ hình thành vốn tên là ma thi, đao thương bất nhập, nước lửa bất xâm, đến lúc đó ngươi cũng sẽ chết! Nhanh giết ta, ta mới là hắn luyện chế vốn tên là ma thi then chốt, giết ta, liền sẽ để hắn thất bại trong gang tấc!"

Tới mức này, Chung Ly tự nhiên biết, cầu Chung Bất Nhị là căn bản sẽ không có bất kỳ chỗ dùng nào, không muốn biến thành ma thi, duy nhất cơ hội, chính là làm cho đối phương trước một bước giết chết chính mình!

So với việc bị luyện thành ma thi sợ hãi, hắn thà rằng chết!

Tiểu súc sinh, ngươi cả gan tiết lộ bổn tông cơ mật?"

Nghe được Chung Ly lời nói, Chung Bất Nhị trong mắt nhất thời phun ra lửa, ngay tại lúc đó, cũng không thể không điều khiển Chung Ly thân thể thối lui vài phần.

Vốn tên là ma thi cùng bình thường ma thi lớn nhất khác biệt chính là, vốn tên là ma thi nhất định phải bảo trì ý thức thanh tỉnh, không thể triệt để tử vong.

Cũng chỉ có dạng này, mới có thôn phệ cái khác thây ma, tiếp tục tiến hóa khả năng!

"Thật sao?"

Không nhúc nhích chút nào, Bạch Nhạc tiếp tục huy động kiếm trong tay, tùy ý chém giết trước mặt âm binh, phảng phất hoàn toàn không có đem Chung Ly lời nói để ở trong lòng.

"Nếu như, ta chính là muốn nhìn một chút bản mạng ma thi thật lợi hại đâu?"

Lúc này Bạch Nhạc trên người lộ ra là một loại tuyệt đối tự tin.

Loại kia ở trên cao nhìn xuống cảm giác, vô luận là Chung Ly vẫn là Chung Bất Nhị, trong lòng cũng không khỏi lộ ra lau một cái tim đập nhanh.

"Người điên, ngươi cái người điên này! Ngươi sẽ hối hận!"

Rõ ràng đã vạch trần yếu hại, có thể Bạch Nhạc vẫn không có xuất thủ ý tứ, cái này khiến Chung Ly triệt để rơi vào trong tuyệt vọng.

Nhưng hắn trừ như điên chửi bậy bên ngoài, hoàn toàn không có bất kỳ khác biện pháp.

"Ngươi là ai? Ngươi rốt cuộc ai?"

Cùng Chung Ly khác biệt, giờ khắc này Chung Bất Nhị là thật có chút sợ hãi, loại kia cường đại tự tin, thậm chí để cho có một loại đối mặt Hóa

Hư cường giả lúc cảm giác sợ hãi.

Dù là bản mạng ma thi luyện chế phi thường thuận lợi, mắt thấy dùng không bao lâu, là có thể thành công, nhưng lại cũng vẫn như cũ không thể thoát khỏi tâm hắn sự sợ hãi ấy.

"Quá chậm, ta giúp ngươi chỉ điểm tốc độ a!"

Trong mắt hiện lên một tia vẻ không kiên nhẫn, Bạch Nhạc thân hình thoắt một cái, chợt lần nữa xông vào đối phương Tinh Hải bên trong, kiếm trong tay thẳng đến cái kia mặt khác ba bộ ma thi mà đi!

Những thứ này âm binh cùng ma thi tự giết lẫn nhau tốc độ quá chậm, hắn đã không có tính nhẫn nại chậm rãi chờ xuống dưới.

Cùng như vậy, chẳng thà chủ động xuất kích, dứt khoát chém giết hắn ba bộ ma thi, để cho Chung Ly đi thôn phệ những cái kia tử khí, mau sớm hình thành cái gọi là vốn tên là ma thi, xem kết quả một chút!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, vô luận là Chung Ly vẫn là Chung Bất Nhị đều quá yếu, hơn nữa, đối với người như thế hắn không có chút nào lòng thương hại.

Xuyên thấu qua bọn hắn tới quen thuộc Hắc Ám Thiên thủ đoạn, tương lai cùng Hắc Ám Thiên cao thủ chân chính thời điểm giao thủ, mới có thể chiếm giữ chủ động.

Quá nhanh!

Một kiếm trong tay, Bạch Nhạc đem ngu kiếm uy lực phát huy đến cực hạn, những thứ này cũng chỉ có Tinh Cung Cảnh ma thi, căn bản cũng không có chút nào ngăn cản cơ hội, trong khoảnh khắc liền bị trực tiếp giết một sạch sẻ!

Ma thi bên trong tử khí điên cuồng tuôn ra, hướng về Chung Ly trong cơ thể đánh tới.

Đại lượng tử khí dũng mãnh vào, trong nháy mắt liền để cho Chung Ly khuôn mặt thay đổi dử tợn, vô luận là ngũ quan vẫn là thân thể, đều tùy theo vặn vẹo, cả người lộ ra một cổ khí tức âm trầm.

"Rống!"

Trong miệng phát sinh một tiếng phi nhân loại gào thét thanh âm, trong tích tắc, Chung Ly trên người khí tức liền chợt thành gấp mười lần tăng vọt, mãnh liệt tử khí, chợt cuộn sạch mà ra, phảng phất trong nháy mắt hình thành một cổ khủng bố phong bạo!

Tinh Hải!

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Bạch Nhạc liền đoán được, thôn phệ cái khác thây ma lực lượng sau đó, Chung Ly đã mạnh mẽ đột phá, nhảy vào Tinh Hải Chi Cảnh, chỉ là trên người hắn nguyên bản thuộc về người sống sinh cơ, cũng theo đó triệt để tiêu tán!

Trên thân thể làn da, huyết quản, thậm chí trong cơ thể nội tạng đều tùy theo bạo liệt.

Trong miệng phát sinh một hồi thống khổ gào thét, có thể hết lần này tới lần khác vô luận như thế nào thống khổ, Chung Ly ý thức đều vô cùng rõ ràng, liền đã hôn mê đều làm không được.

"Ngưng!"

Từ trong tay trong giới chỉ, bắn ra một mảnh Tử Linh Cô, trên không trung nổ lên, hóa thành một cổ kỳ dị lực lượng, cực nhanh hướng về Chung Ly trong cơ thể dung đi.

Nhìn tận mắt đây hết thảy, Bạch Nhạc đối với ma thi hình thành cũng nhiều hơn vài phần giải.

Những thứ này Tử Linh Cô lực lượng, dung nhập trong cơ thể, liền có thể mức độ lớn nhất che lấp tử khí, đem loại kia thi thể mùi hôi thối cũng cùng nhau che lấp, hình thành một loại đối phương còn sống biểu hiện giả dối.

Đến một bước này, không cần bất luận kẻ nào giải thích, Bạch Nhạc cũng có thể minh bạch, lần này bản mạng ma thi luyện chế đã muốn thành công.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 943: Bái kiến chủ nhân

"Vù vù!"

Kiếm phong lần nữa chém rụng đến Chung Ly trên người, nhưng mà cùng trước kia hoàn toàn khác biệt, lần này, Bạch Nhạc lại như là chém tới kim thạch thượng một dạng, phát sinh một hồi thanh âm chói tai, chẳng những không có thể gây tổn thương cho đến đối phương chút nào, thậm chí ngược lại kiếm trong tay trực tiếp bị chấn đoạn.

"Ha ha ha ha ha!"

Nhìn lấy một màn này, Chung Bất Nhị trong miệng nhất thời phát sinh một hồi hưng phấn cười to thanh âm, tràn đầy khoái ý!

"Ngu xuẩn, ngươi sẽ vì chính mình ngu xuẩn trả giá thật lớn, ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi chết quá dễ dàng, ta muốn đưa ngươi luyện thành ma thi, trọn đời không được siêu sinh!"

Trong mắt lộ ra lau một cái không ngừng điên cuồng, Chung Bất Nhị chỉ một ngón tay, khủng bố tử khí mãnh liệt mà đến, ngay tại lúc đó Chung Ly chợt gia tốc, hung hăng hướng về Bạch Nhạc đụng tới.

Cái này một khắc đồng hồ rời cũng đồng dạng đã triệt để tuyệt vọng.

Chỉ là, ánh mắt hướng về Bạch Nhạc lúc, lại như cũ lộ ra lau một cái oán độc chi ý.

Nguyên bản hắn đã đem luyện chế ma thi tối trọng yếu kẽ hở nói cho đối phương biết, chỉ cần đối phương đúng lúc giết chết hắn, liền có thể tránh cho hắn bị triệt để luyện vì bản mệnh ma thi thảm kịch, thật là thằng ngu này lại không nên trang bức, bây giờ hết thảy đều đã trễ.

Hắn bây giờ cuối cùng ý niệm trong đầu, chính là tự tay giết chết đối phương, không, là sống bắt cặp phương, làm cho đối phương cùng chính mình một dạng được luyện chế vì ma thi, cũng thể nghiệm một chút loại này sống không bằng chết cảm giác.

Rống!

Trong miệng phát sinh gầm lên giận dữ, Chung Ly hung hãn hướng về Bạch Nhạc nhào qua, thậm chí trong miệng đã dài ra sắc bén răng nanh!

Kiếm trong tay bị chấn đoạn, có thể Bạch Nhạc trên mặt lại vẫn như cũ không có sợ hãi chút nào chi sắc.

Vô luận là Chung Ly trong mắt oán độc, vẫn là Chung Bất Nhị tùy ý cười to, đều không thể để cho trong lòng hắn có chút ba động.

"Nguyên tới đây chính là vốn tên là ma thi à. . . Đem cả hai Tinh Hải hợp lại làm một, ngược lại là rất đặc biệt ý nghĩ."

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói.

Vốn tên là ma thi bản thân đao thương bất nhập thân thể cường hãn, thật chỉ là bé nhỏ không đáng kể một bộ phận hiệu quả mà thôi, bản mệnh ma thi chân chính đáng sợ địa phương ở chỗ, cùng bản thân nhất mạch lẫn nhau liên, ma thi Tinh Hải có thể hoàn mỹ cùng bản thân Tinh Hải dung hợp!

Nếu như nói, trước đó Chung Bất Nhị Tinh Hải không trả chưa đủ nghìn trượng, như vậy tại bây giờ luyện chế ra bản mệnh ma thi sau đó, lẫn nhau phối hợp phía dưới, Tinh Hải liền trong nháy mắt tăng vọt đến gần hai ngàn trượng cấp độ.

Hơn nữa, Tinh Hải lực lượng, muốn so với trước đó càng cường hãn

hơn!

Có thể nói, chỉ có sở hữu bản mệnh ma thi, đối phương thực lực mới chính thức có thể phát huy được.

Tại bình thường giao phong bên trong, như vậy chợt để cho thực lực tăng lên không chỉ gấp đôi thủ đoạn, tự nhiên vô cùng lợi hại.

Chỉ tiếc. . . Hắn gặp phải người là Bạch Nhạc!

Từ vừa mới bắt đầu, liền đã định trước kết quả, đây hết thảy quá trình, tại Bạch Nhạc trong mắt, đều chẳng qua vẻn vẹn chỉ là một truyện cười mà thôi.

"Như vậy. . . Kết thúc a!"

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Chính mắt thấy được đối phương luyện chế bản mệnh ma thi, cũng minh bạch bên trong tinh túy, như vậy kể từ đó, đối phương cũng liền lại không có tồn tại giá trị.

Hô hấp ở giữa, Nghịch Ma Kiếm chợt tới tay, lộ ra lau một cái huyễn lệ tử mang.

Trong đêm tối, một màn kia yêu dị tử sắc, cũng có vẻ cực kỳ chói mắt.

Phảng phất trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên người khí tức liền chợt đại biến, cơ hồ là trong nháy mắt, liền lệnh Chung Bất Nhị đầu óc vù vù một tiếng, dường như muốn nổ tung đồng dạng.

Dù là Hắc Ám Thiên lại như thế nào thần bí, cũng không khả năng một điểm không biết Bạch Nhạc tin tức.

Nghịch Ma Kiếm vào tay trong nháy mắt, cũng đã đủ để khiến Chung Bất Nhị phản ứng kịp!

Họ Nghiêm?

Nghiêm cái rắm a! Đó là yến!

"Ngươi là. . . Yến Bắc Thần!"

Cơ hồ là đồng thời, Chung Bất Nhị cùng Chung Ly hai người đồng thời phản ứng, không khỏi thất thanh nói.

"Đáp đúng, đáng tiếc. . . Không có khen thưởng!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, cơ hồ là trong nháy mắt, Nghịch Ma Kiếm chợt xuất thủ, trực tiếp hướng về Chung Bất Nhị chém tới!

Kiếm khí thành biển ba nghìn trượng!

Giờ khắc này Bạch Nhạc, mới đưa thực lực chân chính bày ra.

Một kiếm phá không!

Liền giống như một đạo huyễn lệ tinh thần từ phía chân trời hoa rơi, ầm ầm chém vỡ đối phương Tinh Hải!

Dễ như trở bàn tay!

Dù là đã luyện thành bản mệnh ma thi , khiến cho thực lực gấp bội đề thăng, có thể đối mặt ra tay toàn lực Bạch Nhạc, Chung Bất Nhị cũng căn bản không có chút nào hoàn thủ chỗ trống, cơ hồ là trong tích tắc, Tinh Hải liền chợt vỡ nát.

Cả người trực tiếp bị Nghịch Ma Kiếm chém làm hai đoạn!

Tiên huyết phun tung toé mà ra trong nháy mắt, Chung Bất Nhị thần hồn mới vừa bay ra, liền bị kiếm khí thôn phệ, trong nháy mắt cắn giết!

Nháy mắt giết!

Dù là tồn tại Tinh Hải Cảnh thực lực, bây giờ tại Bạch Nhạc trước mặt, cũng căn bản đỡ không được một kiếm!

Oanh!

Trong nháy mắt, Chung Ly cả người chợt từ không trung rơi xuống, trên mặt lộ ra một vẻ dữ tợn chi sắc, quỳ trên mặt đất, liều mạng giãy dụa.

Coi như Chung Bất Nhị luyện chế bản mệnh ma thi, Chung Bất Nhị vẫn lạc, hắn liền cần phải theo tất cả tử vong mới là.

Chỉ là, thời gian dù sao quá gấp gáp, Chung Bất Nhị mặc dù vội vã hoàn thành luyện chế, nhưng lại cuối cùng vẫn không có thể triệt để hoàn thành luyện hóa, thần hồn vẫn chưa cùng Chung Ly liên tiếp, kể từ đó, Chung Ly mặc dù đồng dạng chịu đến phản phệ, nhưng lại vẫn chưa tử vong.

Hơn nữa, kể từ đó, Chung Ly ngược lại trở thành một cái cực kỳ đặc thù tồn tại!

Hắn đã triệt để mất đi sức sống, trở thành bản mệnh ma thi, nhưng lại có hết lần này đến lần khác không có theo lấy Chung Bất Nhị chủ nhân này cùng chết đi, trở thành một là đặc biệt nhất ma thi!

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc trong đầu nhất chuyển, liền mơ hồ đã đoán được vài phần.

Nguyên bổn định lần nữa chém ra Nghịch Ma Kiếm, nhưng là nhất thời đình không trung, chỉ là lạnh lùng nhìn lấy Chung Ly.

Giết chết Chung Ly đơn giản tự nhiên, có thể kể từ đó, rất nhanh Hắc Ám Thiên người liền sẽ phát hiện dị thường, đến lúc đó, cẩn thận thăm dò điều tra hạ xuống, không khó tìm được trên người hắn tới.

Mặc dù Bạch Nhạc bản thân cũng không sợ hãi Hắc Ám Thiên, thật là nếu như có thể có tốt hơn lựa chọn. . . Thì tại sao không tuyển chọn đâu?

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trong đầu liền hiện lên một cái thú vị ý niệm trong đầu.

Sau một khắc, Bạch Nhạc liền thu hồi Nghịch Ma Kiếm, lặng yên không một tiếng động rơi vào Chung Ly bên người.

"Ngươi còn muốn sống sót sao?"

Một câu đơn giản lời nói, rơi vào Chung Ly trong tai, lại phảng phất một đạo kinh lôi đồng dạng.

Sống sót!

Từ hắn được luyện chế thành bản mệnh ma thi một khắc này, hắn cũng đã triệt để tuyệt vọng.

Có thể hết lần này tới lần khác, tại loại này ngoài ý muốn xuống, hắn vẫn chưa theo lấy Chung Bất Nhị cùng chết đi, cái này liền phảng phất để cho hắn níu lại một cái phao cứu mạng cuối cùng.

Chết tử tế không bằng kém còn sống!

Bây giờ mặc dù đã mất đi sức sống, nhưng hắn ý thức lại cuối cùng còn cất giữ, chỉ cần không có người thao túng, bản thân liền là ma thi, tựa hồ

cũng không có gì lớn lắm.

Hơn nữa, chỉ cần có thể sống được. . . Chưa chắc liền không có trọng sinh qua đây hy vọng.

Giờ khắc này, trong lòng hắn cái kia nguyên bổn đã tuyệt vọng tâm, trong nháy mắt lần nữa toát ra hy vọng.

"Chung Ly bái kiến chủ nhân!"

Không có bất kỳ do dự nào, trong nháy mắt, Chung Ly liền trực tiếp làm ra lựa chọn, quỳ gối Bạch Nhạc trước mặt biểu thị thuần phục.

Chứng kiến Chung Ly phản ứng, Bạch Nhạc khóe miệng chậm rãi hiện lên lau một cái nụ cười rực rỡ.

"Không, ngươi chủ nhân vẫn là Chung Bất Nhị!"

Cvt: Lại chơi trò dịch dung biến thành Chung Bất Nhị a =))

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 944: Tử Linh tông

"Cái gì?"

Vô cùng ngạc nhiên nhìn lấy Bạch Nhạc, Chung Ly nửa ngày đều không phản ứng kịp.

Cũng không có trả lời ngay Chung Ly, Bạch Nhạc chỉ là nhàn nhạt liếc Chung Ly liếc mắt, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Thiên cơ!"

Trong tích tắc, ngay tại Chung Ly nhìn soi mói, Bạch Nhạc cả người liền chợt phát sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa, trong khoảnh khắc, vô luận là bề ngoài vẫn là khí tức, đều thay đổi cùng Chung Bất Nhị không khác nhau chút nào.

Nhìn tận mắt đây hết thảy, Chung Ly trong lòng đột nhiên vừa nhảy, lúc này mới rốt cục phản ứng kịp.

Thiên Cơ Biến!

Trước đó liền nghe đồn, Bạch Nhạc tinh thông huyễn thuật, có thể ung dung biến hóa dung mạo cùng khí tức.

Cũng chính là vì vậy, mới có Yến Bắc Thần cùng Bạch Nhạc hai cái này thân phận phân biệt.

Chỉ là, đối với Chung Ly mà nói, những thứ này lại dù sao cũng chỉ là nghe đồn, cũng không có chân thực cảm xúc, cho đến giờ phút này, Bạch Nhạc ngay trước hắn mặt, trực tiếp biến thành Chung Bất Nhị dáng dấp, mới chính thức chấn động đến hắn.

Quá kinh khủng!

Tại Hắc Ám Thiên bên trong, hắn vẫn luôn cũng đều tự xưng là thiên tài, nhưng hôm nay hồi quay đầu lại xem, chính hắn quả thực ngây thơ ngay cả mình đều không đành lòng nhớ lại.

Chớ đừng nói chi là cùng Bạch Nhạc nhân vật như vậy so sánh.

Thiên kiêu vô song a!

Tại dạng này mặt người trước, đừng nói đố kỵ, thậm chí ngay cả một tia tranh đua tâm tư đều không thể mọc lên.

Chốc lát thất thần sau đó, Chung Ly liền nhất thời phản ứng kịp.

"Chủ nhân là muốn lấy Chung Bất Nhị thân phận, lẫn vào Hắc Ám Thiên?"

"Không sai!"

Gật đầu, Bạch Nhạc tùy ý đáp, "Đối với Hắc Ám Thiên, ta xác thực tràn ngập hiếu kỳ, đã có dạng này cơ hội, tự nhiên không thể bỏ qua! Chỉ cần ngươi phối hợp ta, ta liền chưa chắc không thể từ Hắc Ám Thiên bên trong, tìm được để ngươi khôi phục lại biện pháp."

Từ Chung Ly cái gì cũng không biết, liền bị Chung Bất Nhị luyện thành ma thi, liền có thể biết rõ, Chung Ly đối với Hắc Ám Thiên công pháp cùng thần thông, mà biết cực kỳ hữu hạn.

Muốn từ Chung Ly trong miệng biết được Hắc Ám Thiên chân chính tình huống, cũng không hiện thực.

Bất quá, nếu là có Chung Bất Nhị thân phận, còn có Chung Ly phối hợp,

có thể liền có hy vọng có thể thật biết rõ ràng Hắc Ám Thiên bên trong tình huống.

Hơn nữa, bây giờ đã mất đi sinh cơ biến thành ma thi Chung Ly, khả năng này cũng là hắn cuối cùng sinh cơ vị trí.

Quả nhiên, nghe được Bạch Nhạc lời nói, Chung Ly trong mắt nhất thời lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc.

"Ta nguyện ý toàn lực phối hợp chủ nhân!"

"Tốt!"

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Như vậy, hiện tại, trước tiên đem ngươi biết về Hắc Ám Thiên tin tức toàn bộ đều nói cho ta biết đi."

"Vâng!"

Tới mức này, Chung Ly tự nhiên cũng sẽ không còn có bất kỳ do dự nào.

Trên thực tế, mặc dù ở Chung Bất Nhị trong chuyện, hắn bị lừa, nhưng từ thiết kế giết chết đồng môn luyện chế ma thi bắt đầu, chính là hắn một tay bày ra, nếu là không có quyết đoán, thì như thế nào có thể làm ra loại chuyện này tới.

Chung Ly bản thân liền là một cái phi thường xuất sắc thiên tài, điểm này không thể nghi ngờ.

"Hắc Ám Thiên, thật cũng không phải là bổn tông tên, mà là một chỗ Bán Thần Lĩnh Vực!" Sửa sang một chút ý nghĩ, Chung Ly lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Bổn tông trên thực tế, tên là Tử Linh tông, vị kia bán thần cường giả, chính là Tử Linh Thần! Truyền thuyết, trước đây Tử Linh Ma Quân, thật liền vẻn vẹn chỉ là Tử Linh Thần lựa chọn sử dụng tín đồ mà thôi, hắn chết, có thể Tử Linh Thần truyền thừa nhưng

chưa ngừng tuyệt, chỉ là ngủ đông hạ xuống."

"Việc này, bằng vào ta thực lực, không biết thực hư, thế nhưng vị kia Tử Linh Thần nhưng là chân thực tồn tại, Hắc Ám Thiên, chính là Bán Thần Lĩnh Vực! Mà bổn tông người, trước kia cũng đều giấu ở Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, lúc này mới có thể tách ra Đạo Lăng Thiên Tông tai mắt."

Bán Thần Lĩnh Vực!

Nghe thế, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì không khỏi đột nhiên vừa nhảy!

Bán thần, nếu như nghe đồn là thật, như vậy cái này Hắc Ám Thiên bên trong, liền rất có thể cất giấu một vị có thể có thể so với Hóa Hư đỉnh phong nhân vật khủng bố.

Cái này có thể tuyệt đối không phải tin tức tốt gì.

Chung Ly cũng không biết Bạch Nhạc trong lòng những ý nghĩ này, tự mình giải thích một chút.

"Bổn tông lần này đến Mang sơn Tinh Hải cường giả tổng cộng có ba vị, Chung Bất Nhị chỉ là bên trong yếu nhất một cái, hai vị khác lão tổ, đã sớm đã luyện thành bản mệnh ma thi, hơn nữa, sở hữu Tinh Hải đỉnh phong thực lực."

"Chỉ là, hai vị khác lão tổ, thường ngày cũng không lộ diện, cùng Đạp Thiên Ma Quân cùng với Mang sơn mấy vị lão tổ can thiệp, cũng đều là từ bọn hắn hoàn thành!"

"Bọn hắn ngẫu nhiên cũng sẽ cùng Chung Bất Nhị liên hệ, bất quá, cụ thể nói cái gì, ta lại cũng không rõ ràng."

Nói đến đây, Chung Ly chỉ vào Chung Bất Nhị thi thể nói rằng, "Đúng, Chung Bất Nhị trong không gian giới chỉ, cần phải liền có liên hệ bọn hắn phương thức! Chỉ tiếc. . . Hắn trên mặt nhẫn, có cực kỳ lợi hại cấm chế, nghe đồn là Tử Linh Thần tự mình hạ cấm chế, bây giờ hắn chết, nhưng là vô pháp mở ra."

"Ồ?"

Lông mày nhíu lại, một bước ở giữa, Bạch Nhạc liền rơi vào Chung Bất Nhị bên cạnh thi thể, liếc mắt liền liếc về đối phương trên tay cái kia màu đen không gian giới chỉ.

Cúi người đến, đem không gian giới chỉ nắm tới trong tay, thoáng lấy thần niệm dò xét một chút, Bạch Nhạc liền nhất thời cảm thụ được một cái cực kỳ phức tạp cấm chế.

Bạch Nhạc cũng không hiểu cấm chế cùng trận pháp, nhưng lại cũng có thể cảm nhận được bên trong ẩn chứa lực lượng, căn bản là không có cách bằng cậy mạnh phá giải.

"Vô pháp mạnh mẽ phá giải. . ."

Chỉ là, loại này không có khả năng, đối với Bạch Nhạc mà nói, nhưng bây giờ không có gì có thể để ý.

Trong tích tắc, Thông Thiên Ma Công chợt thi triển ra, chỉ là trong nháy mắt, trên mặt nhẫn cấm chế liền trực tiếp bị Thông Thiên Ma Công thôn phệ, tiêu thất sạch sẽ!

Vừa mới nói được nửa câu, thấy như vậy một màn, Chung Ly càng là suýt chút nữa không có cắn phải đầu lưỡi mình.

Có muốn hay không biến thái như vậy? !

Rất tùy ý đem giới chỉ đeo lên trên tay mình, Bạch Nhạc không để ý tiếp tục mở miệng nói, "Còn có cái gì, nói tiếp."

". . ."

Trong miệng có chút đắng chát, Chung Ly cười khổ một tiếng, cái này mới mở miệng nói, "Ta biết hữu hạn, còn lại, sợ rằng được chủ nhân chính ngươi tra xét! Bất quá, những cái kia xin vào dựa vào tu hành giả, đều là ta phụ trách khống chế, bằng thực lực bọn hắn, cũng nhìn không ra trên người ta dị dạng tới. . . Trong khoảng thời gian ngắn, sẽ không xảy ra bất cứ vấn đề gì."

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói, "Tốt! Đêm nay sự tình, coi như chưa từng xảy ra, một hồi ngươi đưa hắn thi thể xử lý xong, không nên để lại hạ bất cứ dấu vết gì, có tin tức thời điểm, ngươi có thể lại đến Đãng Mang nhai cùng ta liên hệ."

"Ngươi phải đi về?"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Chung Ly cũng không khỏi cả kinh.

"Tự nhiên là phải đi về." Liếc Chung Ly liếc mắt, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Trong ngày thường, Chung Bất Nhị cũng sẽ không dễ dàng lộ diện a?"

"Vâng!"

"Vậy là tốt rồi!" Gật đầu, Bạch Nhạc bằng vào nói rằng, "Tất cả như cũ đi, ngươi thường ngày làm cái gì, kế tiếp cứ tiếp tục làm cái gì! Còn lại không cần ta giao ngươi đi?"

"Đúng, chủ nhân!"

Cung kính lần nữa hành lễ, Chung Ly vội vã đáp ứng nói.

Lạnh lùng liếc Chung Ly liếc mắt, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Không nên động cái gì ý đồ xấu, bằng không. . . Cho dù là ngươi trốn hồi Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, ta cũng có thể giết ngươi! Không muốn nghi vấn năng lực ta, minh bạch chưa?"

"Không dám!" Lần nữa quỳ xuống, Chung Ly có thể rõ ràng cảm thụ được Bạch Nhạc sát khí, vội vã lần nữa hồi đáp nói.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 945: Phản kích Hắc Ám Thiên

Đối với Chung Ly mà nói, lén vào Đãng Mang nhai còn cần nội ứng phối hợp, thật là đối Bạch Nhạc mà nói, lại quả thực không nên quá đơn giản.

Căn bản không có tốn hao bất luận khí lực gì, Bạch Nhạc âm thầm lặng lẻ trở lại chỗ ở bên trong, bình yên nằm ngủ.

Giữa trưa ngày thứ hai, say rượu Bách Sự Thông đi tìm tới thời điểm, Bạch Nhạc đều đã bắt đầu đả tọa tu hành.

"Nghiêm gia, ta đã nói với ngươi, tối hôm qua ra đại sự!"

Không thể không nói, Bách Sự Thông tinh thần là thật tốt, tối hôm qua mới say rượu bất tỉnh, hôm nay vừa mở mắt chuyện thứ nhất chính là hỏi thăm bát quái, đến Bạch Nhạc lúc này, trên mặt cũng còn có chút không bình thường ảm đạm đâu, có thể một tấm miệng nói bát quái, liền lại thay đổi thần thái sáng láng.

"Ồ?"

Mở mắt, Bạch Nhạc không hề bị lay động hỏi, "Chuyện gì?"

"Tối hôm qua Hắc Ám Thiên bên kia nội chiến, chết thật là nhiều người, trước đó đã giao thủ cái kia bốn cái Tinh Cung Cảnh cao thủ, chết ba người, chỉ còn lại có một cái Chung Ly." Trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, Bách Sự Thông tiếp tục nói, "Có người nói, liền bên kia Tinh Hải Cảnh lão tổ đều kinh động, bây giờ cũng còn lộn xộn đây."

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Mang

sơn bên này có tính toán gì không?"

"Tạm thời còn không biết, bất quá, ta xem Lưu Thủy là muốn thừa dịp loạn làm ồn ào, đến lúc đó, chúng ta cũng có thể cùng đi tham gia náo nhiệt."

"Không có hứng thú!"

Không để ý đáp một câu, Bạch Nhạc lửng thững đi ra ngoài, trực tiếp vứt xuống Bách Sự Thông.

Vốn chuẩn bị đâu có từ, đều bị câu này không có hứng thú ế trở về, Bách Sự Thông nhất thời trợn mắt một cái, nhẹ nhàng tại trên mặt mình phiến một cái tát.

"Mẹ, ta còn thực sự là rượu không có tỉnh. . . Suýt chút nữa quên vị này chủ là ai."

Đối với Bách Sự Thông mà nói, đây là đại nhiệt náo, nhưng là muốn đến Bạch Nhạc thân phận, Bách Sự Thông cũng chỉ có thể chửi mình ngu xuẩn.

Tinh Cung Cảnh chém giết, Bạch Nhạc nếu có thể cảm thấy hứng thú mới có quỷ đâu.

Cũng may Bách Sự Thông phản ứng rất nhanh, hơn nữa cũng đủ không biết xấu hổ.

Nếm mùi thất bại, cũng không có để cho hắn nhiệt tình giảm thiểu nửa phần, tiếp tục hướng về Bạch Nhạc đuổi theo.

"Nghiêm gia, ngươi hãy nghe ta nói a, ta cái này còn có hắn tin tức. . ."

... ...

"Thủy ca, không cần do dự! Đây chính là ngàn năm mới có cơ hội tốt a, chỉ cần bắt được, chúng ta chẳng những có thể bả trước đó cái kia một hơi thở ra, còn có thể để cho lão tổ đang cùng Hắc Ám Thiên đàm phán thời điểm chiếm giữ chủ động, đến lúc đó, từ trên xuống dưới đều thiếu không ban thưởng."

Mấy cái Lưu Thủy thân tín bây giờ đều tụ tập ở Lưu Thủy chỗ ở, ra sức nhảy lên xui khiến nói.

"Chỉ sợ bên trong có gạt a!"

Lưu Thủy vẫn như cũ có chút do dự, mặc dù có tin tức truyền về, nhưng hắn lại y nguyên vẫn là cảm thấy Hắc Ám Thiên người đột nhiên nội đấu tựa hồ không lớn hợp tình lý do.

"Chúng ta tam phương ước định, Tinh Hải Cảnh lão tổ không thể nhúng tay, có thể có cái gì gạt?"

Lắc đầu, Lưu Thủy bên cạnh thanh niên khinh thường nói rằng, "Lẽ nào liền cho phép hắn Hắc Ám Thiên người đánh tới, không cho phép chúng ta phản kích hay sao?"

Một câu nói này nhưng là nhất thời nói đến Lưu Thủy trong tâm khảm.

Vừa nghĩ đến đây, Lưu Thủy trong lòng nhất thời đưa ngang một cái, trầm giọng nói, "Tốt, đã như vậy, chúng ta liền liên thủ tới một lần phản kích, tốt cho hắn biết, chúng ta Mang sơn không phải dễ khi dễ."

"Nói thật hay!"

Nghe được Lưu Thủy bằng lòng, mọi người chung quanh nhất thời theo ồn ào, la lớn.

Một khi làm ra quyết đoán, Lưu Thủy chấp hành lực vẫn là rất mạnh, trong chốc lát, tất cả mọi chuyện liền ngay ngắn rõ ràng an bài xong xuôi.

Thoáng do dự một chút, Lưu Thủy vẫn là xoay người đi ra, thẳng đến Bạch Nhạc vị trí chỗ ở mà đi.

Mặc dù đối phương không chịu để lộ tính danh, nói thẳng là họ Nghiêm, mà dù sao thực lực đặt cái kia, loại thời điểm này, tự nhiên là yêu cầu mượn hơi đối tượng.

Hơn nữa, từ hôm qua tiếp xúc nhìn lên, Lưu Thủy cho rằng, đối phương có thể phải so mặt ngoài nhìn qua càng mạnh.

Trong chốc lát, Lưu Thủy liền tìm được Bạch Nhạc.

"Nghiêm huynh!"

Hơi hơi ôm quyền, Lưu Thủy cười mở miệng nói.

"Lưu huynh!"

Xoay người lại, Bạch Nhạc bình tĩnh ôm quyền hoàn lễ.

"Thủy ca!"

Cười hì hì lại gần, Bách Sự Thông vội vã theo thi lễ nói.

Chỉ là Lưu Thủy nhưng cũng không để ý hắn, đi thẳng vào vấn đề mở miệng nói, "Nghiêm huynh vậy cũng nghe nói, Hắc Ám Thiên bên kia tối hôm qua lên nội chiến, bây giờ chính là chúng ta phản kích thời cơ tốt! Ta đã quyết định, lần này nhất định phải cho bọn hắn một bài học, chuyên tới để mời Nghiêm huynh viện thủ."

Cũng không đợi Bạch Nhạc hồi đáp, Lưu Thủy liền tiếp tục nói, "Nghiêm huynh yên tâm, ta sẽ không để cho Nghiêm huynh giúp không vội vàng, vô luận thành bại, ta đều nguyện ý dâng hai mươi vạn linh thạch đáp tạ, nếu có thể cầm xuống Chung Ly, tự nhiên còn có khác hậu báo!"

Về phương diện này, Lưu Thủy làm vẫn là hết sức đúng chỗ, tựa như Bách Sự Thông trước đó nói tới một dạng, trượng nghĩa, đại khí!

Hai người bất quá chỉ là mới quen, chưa nói tới cái gì giao tình, tự nhiên liền chỉ có đàm luận quyền lợi!

Vô luận là người thường vẫn là tu hành người, quyền lợi động nhân, đây đều là không thể bàn cãi chân lý.

Chỉ tiếc, những thứ này đối với Bạch Nhạc mà nói, lại thực sự không có ý nghĩa gì.

Cho dù là Lưu Thủy toàn bộ tài sản, cũng căn bản vào không được Bạch Nhạc mắt.

"Linh thạch cũng không cần, ta cũng không thiếu linh thạch."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta có thể với các ngươi vừa động thủ một cái, bất quá, nếu như được chuyện, Hắc Ám Thiên bên kia chiến lợi phẩm, ta muốn phân một phần."

"Ha ha, cái này hiển nhiên không thành vấn đề!"

Không có bất kỳ do dự nào, Lưu Thủy trực tiếp liền đáp ứng.

So với việc linh thạch, một ít linh dược trân quý cùng bảo vật, mới là đối với loại này cường giả cực kỳ có sức dụ dỗ, bởi vì khả năng này quan hệ đột phá Tinh Hải Cảnh cơ duyên.

Bất quá, dù sao cũng Hắc Ám Thiên đồ vật, Lưu Thủy đương nhiên sẽ không có cái gì không nỡ.

Chỉ cần chân chính có thể đắc thủ, hắn thu hoạch, có thể so với những thứ này phải nhiều hơn.

Thuyết phục Bạch Nhạc, Lưu Thủy nhất thời liền rời đi, muốn công kích Hắc Ám Thiên, hắn cũng đồng dạng còn rất nhiều chuẩn bị muốn làm.

Chứng kiến Lưu Thủy sau khi rời khỏi, Bách Sự Thông lúc này mới nhịn không được mở miệng nói, " Nghiêm gia, ngài thật muốn đối Hắc Ám Thiên ra tay?"

Cái gì phân một phần chiến lợi phẩm loại chuyện hoang đường này, cũng liền không thể làm gì khác hơn là dụ dỗ một chút Lưu Thủy, Bách Sự Thông tự nhiên biết, Bạch Nhạc không có khả năng để ý những thứ này.

"Bọn hắn thắng không!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta chỉ là muốn nhìn một chút. . . Mang sơn còn có cái gì chuẩn bị ở sau."

"A?"

Nhất thời trợn to hai mắt, Bách Sự Thông có chút không rõ nhìn lấy Bạch Nhạc.

Từ hắn nhận được tin tức, Hắc Ám Thiên bên kia cần phải thực lực đại tổn mới đúng a, không có Tinh Hải Cảnh lão tổ tham dự tình huống dưới, hắn thực sự không nghĩ ra, Chung Ly còn có biện pháp nào có thể chuyển bại thành thắng.

Lời này nếu như từ trong miệng người khác nói ra, hắn cũng chính là

làm một câu chê cười nghe.

Có lẽ Bạch Nhạc trong miệng nói ra, vậy dĩ nhiên liền hoàn toàn khác nhau.

"Nghiêm gia, ngài nói cho ta một chút, đây tột cùng là đạo lý gì?"

Bách Sự Thông nhịn không được lại gần, hỏi lần nữa.

"Một hồi đánh nhau, ngươi tự nhiên sẽ biết rõ." Liếc Bách Sự Thông liếc mắt, Bạch Nhạc cũng không có với hắn giải thích ý tứ, chỉ là nhẹ nhàng nói rằng, "Còn có, một khi đánh nhau, ngươi tốt nhất rời Chung Ly xa xa, hiểu sao?"

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, Bách Sự Thông nhất thời liền biết, vấn đề chính là xuất hiện ở cái này Chung Ly trên người.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 946: Vây giết

"Chung huynh, Mang sơn người muốn công qua đây!"

So với việc Mang sơn bên kia xoa tay náo nhiệt, lúc này Hắc Ám Thiên bên này, lại rõ ràng có vẻ hơi hoảng loạn.

Chân chính Hắc Ám Thiên người bản thân thì ít, Chung Ly bốn người bọn họ nguyên bản một mực là cùng đối phương tranh đấu chủ lực, bây giờ ba người khác tất cả đều vẫn lạc, chỉ còn lại có Chung Ly một cái, tự nhiên tranh luận miễn sẽ để cho những người này sản sinh một loại khủng hoảng cảm xúc.

"Ngu xuẩn, vội cái gì?"

Sắc mặt có chút âm trầm, Chung Ly lành lạnh mở miệng nói, "Bất quá là một ít gà đất chó sành, có gì có thể sợ? Tới một người, liền giết một cái, tới hai cái liền giết một đôi! Giết đến bọn hắn sợ mới thôi!"

So với việc người khác, lúc này Chung Ly cũng không nghi ngờ là khí mười phần.

Phúc họa tương y, có được có mất!

Đối với hắn mà nói, tối hôm qua tuy xem như là một cơn ác mộng, nhưng đồng dạng, hắn nhưng cũng bởi vì đạt được cực đại thu hoạch.

Không nói đến hắn, chỉ bằng chính hắn bây giờ thực lực, chẳng lẽ còn có thể sợ Mang sơn những cái kia đám ô hợp sao?

Chung Ly thái độ mặc dù ác liệt, có thể không hề nghi ngờ, loại tự tin này thái độ, lại y nguyên vẫn là cảm hoá rất nhiều người, những cái kia

tìm nơi nương tựa mà người tới, phảng phất cũng đều tìm được chủ kiến, cảm xúc rất nhanh liền tùy theo ổn định lại.

"Đi thôi, cho những thứ này ngu xuẩn một chút giáo huấn!"

Cười lạnh một tiếng, Chung Ly nhất thời đi nhanh bước ra đi.

... ...

Theo Lưu Thủy bọn hắn một chỗ, Bạch Nhạc có vẻ không tầm thường chút nào, bất quá, cùng nhau đi tới, Bạch Nhạc lại phát hiện, Lưu Thủy bọn hắn biết rõ Hắc Ám Thiên cứ điểm, hiển nhiên cùng tối hôm qua hắn nhìn thấy hoàn toàn bất đồng.

Muốn cũng thế, luyện thi loại chuyện như vậy, xưa nay là vì người chỗ không tha, cho dù là ma đạo cũng sẽ không dễ dàng tha thứ bực này hành vi, tự nhiên không có khả năng bộc đi ra.

Xa xa mới vừa bước vào sơn cốc, liền chứng kiến Chung Ly bọn hắn, đã canh giữ ở nơi đó.

Căn bản không dư thừa chút nào nói nhảm, trong nháy mắt, song phương liền trực tiếp xung phong liều chết đến một chỗ.

Mang sơn bên này theo Lưu Thủy cùng đi người, không sai biệt lắm cũng chính là khoảng hai trăm người, đối phương nhân số cũng không kém nhiều, hơn nữa, đa số cũng chỉ là Linh Phủ Cảnh tu vi.

Trong nháy mắt, Lưu Thủy liền trực tiếp hướng về Chung Ly phương hướng giết đi qua.

Trước đó đối phương tới đầm lầy đen, hắn cùng với Chung Ly cũng đã từng có rất nhiều lần giao thủ, tự nhiên rất rõ ràng , bình thường Tinh Cung Cảnh cao thủ, thì không cách nào ứng phó Chung Ly, chỉ có hắn tự

mình xuất thủ, lại mượn giúp người số ưu thế vây công, mới có thể giết chết Chung Ly.

Trên thực tế, hắn lần này đến, mục chính là Chung Ly, chỉ cần có thể giết chết Chung Ly, chính là hoàn toàn thắng lợi.

Còn như những cái kia song phương mỗi người mời chào tới tu hành người ở giữa thắng bại, căn bản cũng không trọng yếu.

Một khi bọn hắn quyết ra thắng bại, tự nhiên tất cả cũng liền đều kết thúc.

Bước ra một bước, Lưu Thủy xung quanh liền nhất thời xuất hiện vô số dòng sông, một chỗ hướng về Chung Ly đánh tới!

Đạo pháp!

Trước đó Bạch Nhạc cũng không có chú ý tới, bây giờ mới tính là lần đầu tiên nhìn thấy Lưu Thủy ra tay toàn lực.

Không thể không nói, lấy Tinh Cung Cảnh tiêu chuẩn để cân nhắc, Lưu Thủy đã coi như là rất xuất sắc, cho dù là đặt ở Đạo Môn đại hội phía trên, cũng có trùng kích Top 100 cơ hội.

Dạng này thiên phú cùng thực lực, cũng liền không kỳ quái hắn có thể đủ tại Đãng Mang nhai chủ trì cục diện.

Nếu như ngày hôm qua Chung Ly, tại không có ma thi phối hợp tình huống dưới, sợ rằng thật đúng là không phải đối thủ của hắn.

Nhưng hôm nay, lại đã sớm không giống nhau.

Oanh!

Đấm ra một quyền, Chung Ly căn bản cũng không có chút nào né tránh dự định, trực tiếp lấy thân thể ngạnh kháng Lưu Thủy một kích này.

Nói đùa, bây giờ Chung Ly trên thực tế đã bị luyện thành ma thi, thân thể cực kỳ mạnh mẽ.

Tối hôm qua đối mặt Bạch Nhạc thời điểm, có ở đây không vận dụng Nghịch Ma Kiếm tình huống, thậm chí đều đánh gãy Bạch Nhạc kiếm trong tay, có cỡ nào thực lực cường hãn, bởi vậy liền có thể thấy được lốm đốm.

Từ trình độ nào đó mà nói, bây giờ Chung Ly, đã sở hữu Tinh Hải Cảnh cường giả chiến lực, mặc dù hạn chế tại ma thi cực hạn tính, không so được chân chính Tinh Hải Cảnh cường giả, nhưng lại cũng hoàn toàn không phải Tinh Cung Cảnh người có khả năng chống lại.

Một quyền trực tiếp đánh tan, Lưu Thủy toàn lực đánh ra đạo pháp thần thông, cũng thật đem Lưu Thủy dọa cho giật mình.

Chỉ là tới mức này, hắn nhưng cũng đã không có đường lui.

Cơ hồ là đồng thời, mấy cái khác theo sát Lưu Thủy thân tín, cũng rốt cục chạy tới, tất cả hướng về Chung Ly vây giết mà đi!

Trước đó, đối diện với mấy cái này người vây công, Chung Ly vẫn luôn là dựa vào cái kia ba bộ ma thi tới một chỗ ngăn cản, bây giờ chứng kiến Chung Ly quả thực chỉ có một người, những người này cũng đồng dạng tinh thần đại chấn, vốn dĩ cho rằng đủ để đem Chung Ly chém giết.

Nhưng mà, hầu như cũng ngay lúc đó, Chung Ly trong mắt lại chợt lộ ra lau một cái vẻ hung lệ, trong tích tắc, trên người khí thế chợt tăng vọt.

"Các ngươi tính là cái gì đồ vật, cũng dám hướng ta duỗi móng vuốt? Tất nhiên cũng không muốn sống, vậy thì cho ta cùng chết a!"

Mặc dù còn vẫn duy trì ý thức, chỉ khi nào hóa thành ma thi, trong cơ thể cái kia một cổ hung lệ chi khí, liền rất khó lại chịu chính mình khống chế.

Một khi rơi vào trong vây công, Chung Ly liền lập tức rơi vào một loại gần như điên trạng thái!

Thân hình thoắt một cái, trực tiếp liền đụng vào gần nhất trên người một người, cánh tay chợt dùng sức, trong một chớp mắt, liền trực tiếp đem đối phương cánh tay giật xuống tới.

Tiên huyết văng khắp nơi!

Loại này máu tanh tràng diện, chẳng những hù được người khác, cũng đồng dạng lệnh Chung Ly trong lòng càng nhiều vài phần thị huyết chi ý!

"Chết, chết đi cho ta!"

Trong miệng phát sinh một hồi phẫn nộ gào thét, Chung Ly chợt gia tốc, một chưởng hung hăng vỗ vào một cái khác thằng xui xẻo trên người, trực tiếp đem đối phương chấn thổ huyết, cái này cũng chưa tính, trong tích tắc, liền chợt đổi thành chưởng vì bắt, bỗng nhiên xuyên thấu đối phương lồng ngực, đem trái tim lấy ra đến, trực tiếp bóp vỡ.

Điên cuồng như vậy chém giết, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi hơi nhảy nhót chân mày.

Không cần hướng Chung Ly cầu thực, Bạch Nhạc cũng có thể ý thức được, Chung Ly tâm trí tất nhiên đã chịu ảnh hưởng, lớn như vậy xuống dưới, sợ rằng liền thật muốn bại lộ hắn đã hóa thành ma thi chân tướng.

Chỉ là, sớm như vậy bại lộ chân tướng, lại cũng không tại Bạch Nhạc kế hoạch trong phạm vi.

Chí ít, vẫn không thể sớm như vậy liền bị Mang sơn người đạt được quả thực tin tức.

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Nhạc cũng theo bước ra một bước đi, gia nhập đối với Chung Ly trong vây công.

Một tay một trảo, vừa mới chết đi cái kia thằng xui xẻo trong tay nắm kiếm, liền chợt bay lên, rơi vào Bạch Nhạc trong tay.

Nhẹ nhàng vãn một cái kiếm hoa, Bạch Nhạc một kiếm liền trực tiếp đã đâm đi.

Cũng không có làm hoa gì trạm canh gác, thậm chí cũng không phải bất luận cái gì một chiêu kiếm pháp, có thể Bạch Nhạc bây giờ kiếm đạo cảnh giới, dù là chỉ là hạ bút thành văn, cũng đồng dạng có được cực kỳ đáng sợ uy lực!

Trong nháy mắt liền trực tiếp sát nhập chiến cuộc, một kiếm đi về phía lấy Chung Ly trước ngực điểm tới!

"Oanh!"

Vô ý thức một quyền đập ra, trực tiếp đem Bạch Nhạc một kiếm này đập bay, nhưng mà, ngay tại Chung Ly muốn thừa cơ truy kích trong nháy mắt, lại chợt đón nhận Bạch Nhạc cái kia băng tuyết đồng dạng ánh mắt!

Trong tích tắc, nguyên bản hầu như đã muốn không khống chế được Chung Ly, tâm nhưng là chợt dâng lên lau một cái khó diễn tả được sợ hãi!

Trong nháy mắt, liền trực tiếp tỉnh táo lại.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 947: Tan tác

Có một chút sợ hãi, thậm chí có thể siêu việt sinh mệnh bản năng.

Dù là Chung Ly đã bị ma thi lệ khí ăn mòn ý thức, có thể chỉ cần còn có một chút bản năng, tại hắn đối mặt Bạch Nhạc thời điểm, cũng vẫn như cũ có thể cảm thụ được sự sợ hãi ấy.

Đây không chỉ là Bạch Nhạc thực lực bản thân mạnh bao nhiêu vấn đề.

Mà là bởi vì Chung Bất Nhị chính là bị Bạch Nhạc tự tay giết chết.

Mặc dù Chung Ly bây giờ tựa hồ còn ý thức, nhưng trên thực tế, từ trên bản chất mà nói, hắn chính là Chung Bất Nhị vốn tên là ma thi, tận mắt thấy Chung Bất Nhị bị giết, sự sợ hãi ấy, liền phảng phất đã thật sâu cắm rễ tại hắn tâm.

Oanh!

Ngay tại Chung Ly cái này hơi hơi thất thần trong nháy mắt, Lưu Thủy bọn hắn công kích cũng theo nhau mà tới, hung hăng nện ở Chung Ly trên người.

Nếu như ngày hôm qua Chung Ly, chịu như thế một chút, chỉ sợ liền thật muốn chết hắn.

Nhưng hôm nay Chung Ly lại vẻn vẹn chỉ là bị đánh lảo đảo một cái, trong nháy mắt liền khôi phục lại.

"Không có khả năng!"

Đã từng thấy như vậy một màn, Lưu Thủy bọn hắn quả là nhanh sắp

điên.

Nào có Tinh Cung Cảnh người, thân thể có thể mạnh mẽ tới mức này, chẳng lẽ Chung Ly còn tu hành lợi hại gì luyện thể thần thông hay sao? Nhưng này cũng quá biến thái a?

Hơn nữa, trước đó cùng Chung Ly cũng có qua giao thủ, lúc kia, nhưng cũng không có phát hiện a!

Muốn nói là giấu một tay, cái kia Chung Ly cũng không tránh khỏi giấu quá sâu đi.

"Giết, không tiếc bất cứ giá nào, giết hắn cho ta!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Lưu Thủy lần nữa quát lên.

Ngay tại lúc đó, Lưu Thủy cũng đồng dạng dẫn đầu tế xuất chính mình tinh cung.

Đến loại thời điểm này, đã không có cách nào khác lui, dù là lúc này Chung Ly có vẻ hơi quỷ dị, cũng không người lui lại.

Mấy cái Lưu Thủy thân tín cũng đồng dạng tế xuất tinh cung, một chỗ hướng về Chung Ly đụng tới!

Cho dù là trả giá lớn hơn nữa đại giới, cũng nhất định muốn giết chết đối phương.

Hơn nữa, bọn hắn cũng có tự tin này.

Vô luận cái dạng gì luyện thể pháp môn cũng cuối cùng không thể nào là vô địch, dạng này luân phiên công kích phía dưới, nhất định có thể đánh nát đối phương thân thể.

Ý nghĩ như vậy tự nhiên không có sai.

Cho dù là chân chính ma thi, thân thể cũng không phải là tuyệt đối vô pháp phá hủy, chỉ nhìn song phương thực lực sai biệt mà thôi.

Thậm chí coi như là Thông Thiên Ma Thể, cũng tuyệt đối vô pháp làm được thật vô địch.

Chỉ là, vấn đề ở chỗ, từ vừa mới bắt đầu, bọn hắn liền đoán sai Chung Ly thực lực.

Muốn đánh nát Chung Ly thân thể, chí ít cũng phải Tinh Hải Cảnh cường giả mới có thể làm được, còn như Tinh Cung Cảnh. . . Cho dù là đứng tại chỗ để bọn hắn đánh, chỉ sợ cũng căn bản không đả thương được ma thi căn bản.

Nhỏ không thể thấy len lén liếc mắt nhìn Bạch Nhạc sắc mặt, xác định Bạch Nhạc cũng không có chân chính ngăn cản ý hắn.

Chung Ly lúc này mới yên lòng lại.

"Ngu xuẩn, chết hết cho ta a!"

Trong tích tắc, Chung Ly xung quanh nhất thời bốc lên một mảnh hắc vụ.

Cái này hắc vụ, trên thực tế, Lưu Thủy bọn hắn cũng không xa lạ, trước đó tại đầm lầy đen thời điểm giao thủ, bọn hắn liền gặp được, chỉ là lúc kia, cái này hắc vụ đều là bị dùng cho phòng ngự, nhưng hôm nay tại Chung Ly khống chế xuống, cái này hắc vụ lại dĩ nhiên có thể chủ động công kích.

Vội vàng phía dưới, mấy người nhưng là căn bản không kịp né tránh, liền trực tiếp bị cuốn vào trong hắc vụ.

Cái này bản thân liền là Hắc Ám Thiên một môn đặc biệt thần thông pháp môn, trực tiếp công kích thần hồn, dùng cho bảo hộ ma thi, bây giờ Chung Ly thi triển ra, chỉ là muốn dùng cái này tới che giấu tai mắt người mà thôi!

Dù sao, bây giờ bước vào Tinh Hải, hắn đã không có tinh cung có thể tế xuất đến, nếu như không dựa vào tinh cung, liền có thể đánh chết đối phương, vậy cũng không khỏi quá khoa trương, rất nhanh liền có thể bị người đoán được chân tướng.

Phải biết, hắn ngày hôm qua mặc dù đột phá, nhưng lại là coi như ma thi mạnh mẽ đột phá, cũng không phải là bản thân cảnh giới đột phá, căn bản không có đưa tới thiên kiếp!

Chỉ bằng dạng này điểm, chỉ cần hắn dám bộc lộ ra Tinh Hải Cảnh thực lực, liền tất nhiên sẽ bị người phát giác dị thường tới.

Trong khoảnh khắc, bao quát Bạch Nhạc ở bên trong, mấy người đều bị cuốn vào trong hắc vụ.

Khủng bố thần hồn công kích đồng thời đánh tới.

Chung Ly mặc dù đột phá đến Tinh Hải, nhưng lại cũng biến thành ma thi, thần hồn cũng không cường đại, thần hồn uy lực công kích, cùng trước kia cũng không khác nhau gì cả, thậm chí bởi vì đồng thời đối phó nhiều người như vậy, uy lực còn khó hơn miễn đánh một ít chiết khấu.

Kể từ đó, Lưu Thủy bọn hắn mặc dù cảm thụ được thần hồn đau đớn, tuy nhiên lại vẫn chưa như trước đó một dạng, một quyển vào trong hắc vụ, liền trực tiếp đã hôn mê!

Chỉ là, Chung Ly cũng căn bản không nghĩ tới, bằng vào hắc vụ là có thể đánh chết đối phương!

Hắc vụ tác dụng lớn nhất thật chính là che đậy ánh mắt cùng khí tức!

Trong nháy mắt, Chung Ly cái kia Tinh Hải Cảnh thực lực chợt bộc phát ra, cả người phảng phất trong nháy mắt hóa thành một đạo tàn ảnh, trực tiếp hướng về mấy người này giết đi qua.

Nháy mắt giết!

Tinh Hải Cảnh ma thi là kinh khủng bực nào, dùng để đối phó Lưu Thủy bọn hắn, căn bản không có áp lực chút nào.

Chỉ là mấy hơi thở thời gian, trừ Lưu Thủy ở ngoài, người khác liền tất cả đều bị Chung Ly chém giết!

Cho dù là Lưu Thủy, cũng không phải là bởi vì hắn bản thân có thể ngăn cản Chung Ly công kích, mà là Bạch Nhạc tại bước vào hắc vụ trong nháy mắt, liền trực tiếp lấy Đại Mộng Thiên Thu thần thông khống chế Lưu Thủy, đồng thời bảo vệ Lưu Thủy.

"Chủ nhân!"

Giết sạch người khác, Chung Ly nhất thời rơi vào Bạch Nhạc bên người, cung kính mở miệng nói.

"Cẩn thận Hắc Ám Thiên, hôm nay một trận chiến này, sợ rằng Hắc Ám Thiên đã có người muốn hoài nghi ngươi." Nheo mắt lại, Bạch Nhạc nhàn nhạt phân phó một câu, cũng không có cùng Chung Ly nhiều lời ý tứ, trực tiếp cầm lấy Lưu Thủy hướng hắc vụ bên ngoài bay đi.

Một trận chiến này kết quả, cho tới bây giờ trước đó, Bạch Nhạc cũng đã đoán được.

Chỉ là, Lưu Thủy bây giờ đối với hắn mà nói còn hữu dụng, không thể bị Chung Ly giết chết, lúc này mới thuận thế cứu Lưu Thủy.

Từ trong hắc vụ bay ra ngoài, Bạch Nhạc cũng cố ý giả trang ra một bộ dáng vẻ chật vật, cấp tốc hướng hồi bay đi!

"Giết!"

Từ trong hắc vụ bước ra, Chung Ly trong mắt lộ ra lau một cái huyết sắc, lành lạnh mở miệng nói.

Mắt thấy hắc vụ tiêu thất, mấy cái kia vây công Chung Ly người hầu như tất cả đều bị giết, Hắc Ám Thiên bên này người nhất thời tinh thần đại chấn, một phát hướng về Bạch Nhạc bọn hắn xung phong liều chết mà đi!

Tan tác!

Từ trước đó hùng hổ vây công, cho tới bây giờ tan tác, cũng bất quá chỉ là như thế thời gian ngắn ngủi mà thôi.

Bách Sự Thông toàn thân tóc gáy phảng phất đều muốn nổ tung.

Mặc dù hắn đồng dạng nhìn không thấy trong hắc vụ phát sinh cái gì, có thể nhưng cũng có thể đoán được vài phần.

Lại nghĩ tới Bạch Nhạc trước khi tới lời nói, bây giờ càng là trốn so con thỏ đều nhanh.

Bây giờ ngẫm lại đều có chút nghĩ mà sợ, nếu không phải Bạch Nhạc nhắc nhở, nói không chừng hắn vì biểu hiện mình, cũng sẽ đi vây công Chung Ly, vậy coi như thật sinh tử khó liệu.

Còn tốt, vẻn vẹn ôm Bạch Nhạc bắp đùi, sớm cũng đã đoán được kết quả, này mới khiến hắn thủy chung nắm quyền chủ động, cũng không có chân chính gặp phải nguy hiểm gì.

Mặc dù thực lực thật cũng không được tốt lắm, có thể qua nhiều năm như vậy, Bách Sự Thông chân mạt du bản lĩnh nhưng cũng không nhỏ, bây giờ càng là thủy chung theo sát Bạch Nhạc, nhanh như chớp đã chạy ra đi.

Còn như lần này tới phản kích Hắc Ám Thiên, hội chết bao nhiêu người, hắn lại đã từ lâu không để ý tới.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 948: Y Xuyên lão tổ

Thảm bại!

Chung Ly mang người thậm chí một đường đuổi giết được Đãng Mang nhai xuống, thẳng đến Mang sơn người phản ứng kịp, phái ra nhân thủ tới trợ giúp, lúc này mới thôi.

Nguyên bản gần hai trăm người đội ngũ, cuối cùng trốn về, vẻn vẹn chỉ còn lại không tới năm mươi người.

Lưu Thủy thần hồn bị hao tổn hôn mê, bốn cái Tinh Hải Cảnh thân tín tất cả đều vẫn lạc, cái này vừa nói, một trận chiến này, liền phá huỷ Lưu Thủy qua nhiều năm như vậy, thật vất vả bồi dưỡng thế lực.

Nghiêm trọng như vậy thảm bại, trong nháy mắt liền làm cả phóng túng Mang sơn đều loạn đứng lên, có cơ linh, trực tiếp liền đem tin tức truyền hồi Mang sơn.

Nghỉ ngơi tiểu nửa ngày thời gian, Lưu Thủy lúc này mới khoan thai tỉnh dậy.

Phụ thuộc hạ bên kia biết được tình huống, Lưu Thủy trên mặt một mảnh lộ vẻ sầu thảm, nghĩ đến những cái kia chết thảm huynh đệ, không khỏi bi thương từ trong đến, khóc rống không thôi.

Nghe tin chạy tới, Bách Sự Thông đi theo Bạch Nhạc phía sau, cho tới giờ khắc này vẫn lòng còn sợ hãi.

"Nghiêm huynh đệ!"

Chứng kiến Bạch Nhạc, Lưu Thủy nhất thời giùng giằng đứng dậy, khom

người hướng về Bạch Nhạc cúi đầu, "Ân cứu mạng, không thể báo đáp, xin nhận ta cúi đầu!"

"Lưu huynh xin đứng lên!"

Tự tay đỡ lấy Lưu Thủy, Bạch Nhạc lắc đầu nói, "Xin lỗi, năng lực hữu hạn, chỉ có thể miễn cưỡng mang ngươi đi ra. . . Chung Ly trên người khí tức rất quỷ dị, tuyệt đối không phải bình thường Tinh Cung Cảnh."

"Ta minh bạch!"

Khẽ cắn môi, Lưu Thủy trầm giọng nói, "Việc này ta sẽ hồi bẩm lão tổ, nhất định sẽ tra một cái rõ ràng! Nghiêm huynh đại ân, có lẽ về sau lại báo!"

Phản ứng kịp sau đó, Lưu Thủy cũng đồng dạng minh bạch cái gì mới trọng yếu nhất, lúc này liền có trở về xin giúp đỡ lão tổ ý niệm trong đầu.

Trên thực tế, Lưu Thủy bản thân liền là Mang sơn một vị Tinh Hải lão tổ đệ tử, vị kia Tinh Hải lão tổ tên là Y Xuyên, tại Mang sơn vốn là một vị súc tích sâu đậm cường giả, tồn tại Tinh Hải đỉnh phong tu vi, cực kỳ mạnh mẽ.

Hầu như ngay tại Bạch Nhạc cùng Lưu Thủy vừa nói, đột nhiên cảm thụ được trong giới chỉ truyền đến một hồi tín hiệu.

Trong lòng hơi động một chút, Bạch Nhạc lúc này liền phản ứng kịp.

Trên mặt không có bất kỳ biến hóa nào, Bạch Nhạc lại cùng Lưu Thủy nói chuyện phiếm hai câu, lúc này mới đứng dậy cáo từ.

Lúc này Lưu Thủy tự nhiên không để ý tới đi quản Bạch Nhạc, thay quần áo xong, lúc này liền thẳng đến Y Xuyên lão tổ cái kia mà đi.

Trở lại trong động phủ, Bạch Nhạc thuận tay bố trí một cái đơn giản cấm chế, lúc này mới đem Chung Bất Nhị giới chỉ lấy ra.

Giết chết Chung Bất Nhị sau đó, Bạch Nhạc cũng chỉ là tùy ý liếc một cái, cũng không có tới cùng cẩn thận kiểm tra.

Bây giờ một lần nữa mở ra giới chỉ, lúc này mới phát hiện, bên trong có một viên hắc sắc cốt phù.

Lật bàn tay một cái, đem cái này hắc sắc cốt phù nắm đến tay, Bạch Nhạc lúc này liền cảm thụ được một đoạn đối phương truyền đến tin tức.

Tin tức vô cùng đơn giản, chính là ước định tối nay canh ba, tại chôn cất hồn cốc gặp nhau.

Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc liền cũng có thể đoán được, cái gọi là chôn cất hồn cốc, tất nhiên chính là trước đó Chung Bất Nhị luyện thi cái kia một chỗ sơn cốc.

Đem cốt phù thu, Bạch Nhạc lại lần nữa quan sát một chút Chung Bất Nhị trong giới chỉ đồ vật.

Trừ linh thạch cùng đơn giản một chút đan dược, linh dược bên ngoài, trong giới chỉ thật nhiều nhất chính là Tử Linh Cô.

Duy nhất có chút tiếc nuối đúng, Bạch Nhạc cũng không thể tại trong giới chỉ phát hiện bất luận cái gì phương pháp tu hành, vô luận là Chung Bất Nhị tu hành công pháp, vẫn là luyện chế thủ đoạn, đều không có để lại chút nào ghi chép.

Ngược lại là trong góc, có một viên lệnh bài màu xám, dẫn tới Bạch Nhạc chú ý.

Đem cái kia lệnh bài màu xám cầm trong tay, Bạch Nhạc liền lập tức

cảm thụ được một cổ khí tức tử vong, phảng phất chỉ cần đem cái này lệnh bài nắm tay bên trong, sinh mệnh lực liền sẽ chậm rãi trôi qua đồng dạng.

Quan sát tỉ mỉ một chút, Bạch Nhạc rất nhanh liền tại trên lệnh bài, chứng kiến tử linh hai chữ!

Chính diện là linh, mặt trái là chết!

Bằng trực giác, Bạch Nhạc liền cảm nhận đến một quả này lệnh bài tất nhiên cất giấu cực đại bí mật, hơn nữa cũng có thể là Chung Bất Nhị chiếc nhẫn này bên trong, chân chính tối trọng yếu bảo vật.

Làm xong đây hết thảy, Bạch Nhạc liền trực tiếp trong động phủ nghỉ ngơi một chút tới.

Ngay tại lúc đó, Lưu Thủy cũng đã từ phóng túng Mang sơn ly khai, chạy tới Y Xuyên lão tổ ở lại trên ngọn núi.

Không có dư thừa nói nhảm, Lưu Thủy trực tiếp đem cái này hai ngày nhận được tin tức, đã hôm nay từ cùng Chung Ly giao thủ, đến bị cuốn vào trong hắc vụ, thần hồn bị thương đã hôn mê tình huống tỉ mỉ giải thích một lần.

Trong thời gian này, mỗi một chi tiết nhỏ Lưu Thủy đều nói thanh thanh sở sở.

"Sư tôn, chính là như vậy. . . Ta chỉ là thực sự không nghĩ ra, cái kia Chung Ly, tại sao sẽ đột nhiên thay đổi lợi hại như vậy! Cái kia căn bản cũng không phải là Tinh Cung Cảnh có khả năng có được lực lượng a!"

Bình tĩnh nghe xong Lưu Thủy miêu tả, Y Xuyên khẽ nhíu mày, "Ngươi nói, cái kia họ Nghiêm thanh niên, đưa ngươi cứu trở về, vì sao hắn có thể không nhận hắc vụ ảnh hưởng?"

"Người này thần hồn cực mạnh, hơn nữa khả năng chuyên môn tu có thần hồn pháp môn, luyện hóa thần hồn! Trước đó tại đầm lầy đen cùng Hắc Ám Thiên người giao thủ lúc, liền từng từ trong hắc vụ toàn thân trở ra, là cái không tầm thường nhân vật."

Nhắc tới Bạch Nhạc, Lưu Thủy cũng đồng dạng không tiếc lời ca tụng.

Lắc đầu, Y Xuyên lão tổ bình tĩnh hồi đáp đạo, "Có thể làm cho ngươi ngay cả năng lực phản ứng cũng không có, trực tiếp đã hôn mê, đối phương thần hồn cường độ công kích, tất phải đã có thể so với Tinh Hải, hơn nữa còn nhất định phải là am hiểu thần hồn công kích Tinh Hải Cảnh cường giả mới được."

"Ngươi nói hắn có thể đủ tại trong hắc vụ, cứu ngươi ra tới. . . Nói rõ, hắn thần hồn tất phải đã đạt được Tinh Hải Cảnh cấp độ!"

Dừng một cái, Y Xuyên lão tổ tiếp tục nói, "Hơn nữa, ta có một cái suy đoán, giả sử là thật lời nói. . . Hắn có thể đủ đưa ngươi cứu được thì càng khó tin!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Y Xuyên lão tổ trầm giọng nói rằng, "Cái này nhân loại, ta muốn gặp một lần!"

"Chuyện này có khó khăn gì, ngày mai ta liền dẫn hắn tới gặp sư tôn là được."

Gật đầu, Lưu Thủy một ngụm liền đáp ứng.

"Hà tất ngày mai!"

Cười lạnh một tiếng, Y Xuyên lão tổ chậm rãi mở miệng nói, "Tối nay, ta liền tùy ngươi một chỗ hồi Đãng Mang nhai, tự mình đi nhìn một chút tên tiểu tử này."

Tối nay? !

Nghe được hai chữ này, Lưu Thủy trong lòng liền không khỏi đột nhiên vừa nhảy, "Lão tổ là hoài nghi hắn cùng với Hắc Ám Thiên có cấu kết?"

"Không sai!"

Gật đầu, Y Xuyên lão tổ chậm rãi nói rằng, "Ngươi a, vẫn là quá dễ dàng tin tưởng người khác! Trên đời này am hiểu Thần Hồn Chi Đạo cường giả, vốn là cực nhỏ, chớ đừng nói chi là, có thể tại Tinh Cung Cảnh liền sở hữu Tinh Hải Cảnh thần hồn thiên tài."

"Nếu có, người này tất phải sớm đã danh động thiên hạ, hắn liền theo miệng biên một cái tên cũng không chịu, liền đủ để chứng minh người này cực độ tự phụ, thậm chí khinh thường dùng giả danh."

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Y Xuyên lão tổ trầm giọng nói rằng, "Người này nếu không phải cùng Hắc Ám Thiên có liên quan, chính là chân chính cao cấp nhất thiên tài, có mưu đồ khác. . . Dạng này người, ngươi khống chế không! Vô luận như thế nào, lão phu cũng muốn trước gặp hắn một lần, xác định thân phận của hắn mới được."

"Không đến mức a!" Lưu Thủy có chút do dự nói rằng, "Nếu như hắn thật cùng Hắc Ám Thiên có cấu kết, giết chết ta bất quá là đang lúc trở tay sự tình, cần gì phải cứu ta trở về?"

"Ngươi đánh giá quá cao chính ngươi. . . Ngươi sinh tử, sợ rằng còn không bị người nhìn vào mắt!"

Lắc đầu, Y Xuyên lão tổ chậm rãi nói rằng.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 949: Hắc Ám Thiên người đến

Có mấy lời nghe rất không thoải mái, có thể trên thực tế, khả năng này mới là đúng.

Nếu như người khác nói lời như vậy, Lưu Thủy khả năng còn muốn cãi một phen, có lẽ Y Xuyên lão tổ trong miệng nói ra, hắn nhưng là một điểm tính khí cũng không có.

Đương nhiên, lúc này Lưu Thủy, tâm cũng y nguyên vẫn là có chút xem thường.

Thật là, làm trong đêm khuya, hắn theo Y Xuyên lão tổ trở lại Đãng Mang nhai, mở ra động phủ, phát hiện thật đã không có đối phương hình bóng thời điểm, mới chính thức là bị hù được.

Nhàn nhạt liếc Lưu Thủy liếc mắt, Y Xuyên lão tổ cũng không có mở miệng trách cứ.

Kết quả này, vốn là trước khi hắn tới, cũng đã nghĩ đến.

Bây giờ chính là muốn cho vị này đệ tử học một khóa, để cho hắn biết rõ, thế giới này phức tạp, cùng với chính hắn bé nhỏ không đáng kể.

"Bách Sự Thông! ! !"

Trong mắt tuôn ra lau một cái hoảng sợ tinh mang, Lưu Thủy lành lạnh mở miệng nói.

Trở về thời điểm, hắn liền nhận được tin tức, mặc dù cái kia họ Nghiêm

tiểu tử chạy không thấy, có thể Bách Sự Thông vẫn còn tại.

Bây giờ hắn đầy ngập lửa giận, liền đều muốn trút xuống đến Bách Sự Thông trên người.

Chỉ là, Lưu Thủy lời vừa mới ra miệng, thậm chí còn không chờ hắn xoay người đi ra ngoài tìm Bách Sự Thông phiền phức, liền chợt đón nhận Y Xuyên lão tổ băng lãnh ánh mắt.

Trong nháy mắt, Lưu Thủy liền chợt đánh một cái giật mình, đàng hoàng lui về.

"Ngươi muốn làm gì?"

Lạnh lùng nhìn lấy Lưu Thủy, Y Xuyên lão tổ trầm giọng hỏi.

"Đệ tử, muốn đem Bách Sự Thông chộp tới, hỏi một cái đến tột cùng!"

Cúi đầu, Lưu Thủy thành thật trả lời nói.

"Nếu như hắn không chịu nói đâu?"

Y Xuyên lão tổ hỏi lần nữa.

"Không phải do hắn!" Nhắc tới cái này, Lưu Thủy e có chút tức giận, "Hắn là cùng cái kia họ Nghiêm cùng đi, không có thể không biết hắn mánh khóe, chỉ cần nghiêm hình tra tấn, liền nhất định có thể đủ ép hỏi ra đối phương thân phận."

"Ngu xuẩn!"

Trong mắt lộ ra vẻ thất vọng, Y Xuyên lão tổ lạnh giọng nói rằng, "Ta xem nhiều năm như vậy, đầu óc ngươi là vừa được thân chó đi lên, nhỏ như vậy đầu óc, sớm làm bò trở lại cho ta bế quan tu hành, cũng lại đừng

đi ra gây chuyện thị phi!"

Những lời này khả năng liền nói quá nặng, trong tích tắc để cho Lưu Thủy cả người như rơi vào hầm băng, trực tiếp liền quỳ xuống.

"Đệ tử biết sai, mời sư tôn thứ tội!"

"Biết sai?" Lạnh lùng nhìn lấy Lưu Thủy, Y Xuyên lão tổ thản nhiên nói, "Sai ở nơi nào?"

". . ."

Cái này vừa hỏi, nhưng là nhất thời để cho Lưu Thủy trố mắt đứng nhìn, nửa ngày nói không ra lời.

Hắn có thể cảm nhận được Y Xuyên lão tổ là thật tức giận, thật là thật muốn nói hắn sai ở đâu, hắn còn thật không rõ.

"Ngu xuẩn!"

Lại mắng một câu, Y Xuyên lão tổ lúc này mới giải thích, "Đối phương lặng yên không một tiếng động ly khai, chính là không muốn bị người phát hiện hắn ly khai, cái kia liền có nghĩa là, hắn không nghĩ tới thân phận của hắn hội bại lộ, dùng không bao lâu hắn liền nhất định sẽ trở về."

"Loại thời điểm này, ngươi bắt bạn hắn, trừ rút dây động rừng, còn có ý nghĩa gì?"

Nhìn lấy Lưu Thủy, Y Xuyên lão tổ tiếp tục nói, "Còn có, ngươi làm sao dám khẳng định, cái kia Bách Sự Thông liền nhất định biết rõ hắn thân phận chân thật, làm sao dám khẳng định, hắn sẽ quan tâm như thế một tiểu nhân vật sinh tử?"

". . ."

Những lời này, nhưng là nhất thời để cho Lưu Thủy chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Chỉ là cái này còn vẫn không có kết thúc.

Y Xuyên lão tổ tiếp tục nói, "Vô luận đối phương là cùng Hắc Ám Thiên có cấu kết, hay là có mưu đồ khác, dám nhúng tay vào, liền nhất định tồn tại cực mạnh bối cảnh. . . Thật làm tức giận hắn, ngươi cân nhắc qua, ngươi có thể không thể gánh chịu cái này hậu quả?"

"Đệ tử biết sai!"

Lần nữa cúi đầu, Lưu Thủy lần nữa nhận sai, chỉ là lần này nhưng là thật vui lòng phục tùng.

"Đứng lên đi!"

Chậm rãi xoay người, Y Xuyên lão tổ trực tiếp xoay người mà đi.

Mặc dù giáo huấn Lưu Thủy một phen, nhưng trên thực tế, Y Xuyên đối với cái này đệ tử vẫn là cực kỳ bảo vệ, cũng không có thật muốn trách phạt ý tứ, thậm chí còn cái này tương phản, hắn hiện tại vẫn chưa lựa chọn rời đi, mà là tọa trấn Đãng Mang nhai, cũng vì vị này đệ tử thu thập tàn cục.

... ...

Trăng đen gió lạnh đêm giết người!

Một thân hắc bào, bước vào chôn cất hồn cốc trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền rõ ràng cảm thụ được một cổ nhàn nhạt uy áp.

Cứ việc liền mọi người còn không có nhìn thấy, Bạch Nhạc liền ý thức được Hắc Ám Thiên người đến, tất phải là Tinh Hải đỉnh phong cường giả.

Ngón tay nhẹ nhàng sờ sờ giới chỉ, Bạch Nhạc xa xa liền mở miệng nói, "Bái kiến đại nhân!"

"Hừ!"

Không trung chợt vang lên một tiếng hừ lạnh, sau một khắc, một người trung niên liền chậm rãi hiện thân.

"Chung Bất Nhị, ngươi thật lớn mật!"

"Không biết đại nhân là chỉ cái gì?" Không thay đổi chút nào, Bạch Nhạc bình tĩnh hỏi ngược lại.

"Còn dám cùng ta giả vờ ngốc, Chung Bất Nhị, ngươi là chán sống a? !"

Trong mắt sát khí tăng vọt, cái kia trung niên lành lạnh mở miệng nói.

"Đại nhân nói quá lời."

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Chẳng qua là ta sinh tử, chỉ ở Tử Linh Thần nhìn soi mói, cũng không tại đại nhân trong lòng bàn tay."

"Đồ hỗn trướng!"

Bị Bạch Nhạc một câu nói này khí xanh cả mặt, cái kia trung niên lạnh lùng mở miệng nói, "Ai cho ngươi lá gan, tự ý luyện hóa bản mệnh ma thi, hơn nữa còn là lấy bổn tông đệ tử tính mệnh làm giá luyện chế?"

"Đại nhân lời này không khỏi quá gượng ép."

Không chút phật lòng, Bạch Nhạc đối chọi gay gắt phản chế giễu, "Chẳng lẽ đại nhân liền không có bản mệnh ma thi hay sao?"

Không thể không nói, Bạch Nhạc một câu nói này là có chút cược.

Hắn thậm chí cũng không biết đối phương thân phận, càng không biết đối phương có hay không luyện hóa bản mệnh ma thi.

Hắn chính là đang đánh cuộc, Hắc Ám Thiên Tinh Hải đỉnh phong cường giả, không có khả năng không có bản mệnh ma thi.

"Chung Bất Nhị, ngươi biết ngươi tại nói chuyện với người nào sao?"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ giận dữ, trung niên lớn tiếng chất vấn.

"Tử Linh Thần phía dưới , bất kỳ cái gì mọi người là bình đẳng."

Bước ra một bước, Bạch Nhạc trên người đồng dạng lộ ra lau một cái khí tức kinh khủng, ngạo nghễ mở miệng nói.

". . ."

Hắc Ám Thiên người, câu nói này bản thân liền là không thể nào phản bác.

Có thể thực lực càng mạnh, trên thực tế, đối với Tử Linh Thần kính sợ liền càng thấp, có thể hết lần này tới lần khác, làm Bạch Nhạc nói ra những lời này thời điểm, mặc dù hắn biết rõ là ở cố ý nói mò, cũng căn bản không thể nào phản bác.

Tối trọng yếu là, lúc này hắn từ Bạch Nhạc trên người cảm thụ được một loại cực kỳ mạnh mẽ tự tin.

Tự tin là vì thực lực!

Luyện hóa bản mệnh ma thi, lúc này Chung Bất Nhị xác thực đã cùng trước đó hoàn toàn khác biệt, mặc dù thực lực cũng không như hắn, mà dù sao bọn hắn không có khả năng thật sự ở nơi này động thủ.

"Chung Bất Nhị, ngươi ngay cả cháu mình đều không buông tha, phần tâm tư này ngược lại thật là ác độc rất! Bất quá, lần này ngươi gặp phải phiền phức nhưng cũng không nhỏ. . . Chúng ta có thể nhận thấy được Chung Ly trên người dị thường, ngươi cho rằng Mang sơn người liền đều là kẻ ngu si sao?"

Làm mình tỉnh táo lại, trung niên lần nữa tìm về chủ động, "Ngươi không nên cao hứng quá sớm, bằng không một khi ảnh hưởng bổn tông kế hoạch, ai cũng cứu không được ngươi!"

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, đối phương một câu nói này nhưng cũng đồng dạng để lộ ra không ít tin tức, ý niệm trong đầu bay lộn, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói, "Ma thi sự tình, cho là thật liền ẩn dấu tốt như vậy sao? Ta xem sợ rằng chưa chắc a?"

Sắc mặt càng phát ra âm trầm vài phần, trung niên trầm giọng nói, "Làm tốt ngươi nên làm việc, đây không phải là ngươi có thể đo lường được. . . Đừng nghĩ rửa chính mình, ngươi đã có lá gan tự ý động thủ, liền nên làm tốt gánh chịu đại giới chuẩn bị."

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 950: Ta chờ hắn

"Câu nói này vừa lúc trả lại cho đại nhân."

Thần sắc hơi lộ ra đạm mạc, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi ứng đạo, "Làm tốt ngươi nên làm việc, ta rõ ràng bản thân đang làm cái gì, chỉ sợ đại nhân ngươi không rõ ràng."

"Hảo hảo hảo!" Sắc mặt tái nhợt, cái kia trung niên liên tiếp nói ba chữ "tốt", trong mắt tràn đầy vẻ giận dữ, nhưng lại đúng là vẫn còn ngạnh sinh sinh đem trong lồng ngực lửa giận đè xuống.

"Chung Bất Nhị, ngươi tốt nhất mãi mãi cũng có thể cứng như thế khí xuống dưới."

"Cái này không nhọc đại nhân hao tâm."

Giang tay ra, Bạch Nhạc thong thả hồi đáp nói.

Bỗng nhiên giậm chân một cái, cái kia trung niên nhất thời trực tiếp tiêu thất ở trong màn đêm.

Sau một lát, Chung Ly thân hình cũng theo đó hiển hiện ra.

"Chủ nhân!"

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng, "Ngươi làm tốt."

"Người này tên là Dương Nhạc, tâm tư âm ngoan, thật là thực lực cực mạnh, tự xưng Nhạc Thiên lão tổ, hơn nữa tục truyền, người này hỉ nộ không lộ, được xưng là nham hiểm." Chung Ly có chút lo lắng mở miệng nói, "Đêm nay ngươi như vậy làm tức giận hắn, hắn sợ là tuyệt đối

không chịu làm nghỉ."

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi sắc, thong thả mở miệng nói, "Ta chờ hắn."

... ...

Mang sơn chỗ sâu.

Từ chôn cất hồn cốc đi ra, Dương Nhạc nhất thời liền thay đổi mặt khác một bức khuôn mặt.

Nếu như Bạch Nhạc còn ở nơi này, liền có thể phát hiện, đối phương trên mặt lại không có trước đó loại kia tức giận, chiếm lấy, thì là lau một cái che lấp cười nhạt.

"Chung Bất Nhị đã bị ngươi giết à. . . Thật là lợi hại thủ đoạn, thậm chí ngay cả luyện thi thủ đoạn đều có thể ép hỏi ra đến, chỉ là, ngươi sợ rằng cũng không biết, coi như là Chung Bất Nhị luyện thi phương pháp, cũng là sai lầm đi."

Từ đối phương lấy đại nhân tương xứng thời điểm, hắn cũng đã đoán được trước mặt cái này Chung Bất Nhị là giả.

Có một số việc là có rất ít người biết, nói thí dụ như. . . Hắn cùng với Chung Bất Nhị tự mình có thật nhiều liên hệ, thậm chí Chung Bất Nhị muốn giết chết Chung Ly tới luyện chế ma thi sự tình, hắn từ một sớm đã biết.

Đơn giản một ít thăm dò, cũng đã đủ để chứng minh đối phương là giả phẫn Chung Bất Nhị không thể nghi ngờ.

Vấn đề then chốt ở chỗ. . . Đối phương rốt cuộc ai? !

Có thể giết chết Chung Bất Nhị, cũng đã yêu cầu không kém thực lực, còn có thể từ Chung Bất Nhị trong miệng ép hỏi ra luyện thi phương pháp, đem Chung Ly luyện hóa thành ma thi, thì càng khó.

Chỉ là muốn nghiệm chứng đối phương thân phận, còn cần nhiều đầu mối hơn mới được.

Trên thực tế, vừa mới hắn cũng không phải là không có nghĩ tới trực tiếp xuất thủ bắt giữ, hoặc là giết chết đối phương.

Chỉ cần động thủ, hắn liền có tuyệt đối nắm chặt đoán được đối phương thân phận.

Nhưng mà, dạng này ý niệm trong đầu mới vừa mới lên liền bị ngạnh sinh sinh đè nén xuống.

Đối phương quá trấn định!

Loại kia trấn định tuyệt đối không phải giả ra tới giả vờ trấn định, mà là xuất xứ từ thực lực cường đại tuyệt đối tự tin.

Hắn đã cố ý mượn lấy tức giận cơ hội, bộc lộ ra Tinh Hải đỉnh phong thực lực, nhưng đối phương còn dám tự tin như vậy, liền không phải do hắn không cẩn thận một chút.

... ...

"Sư tôn, hắn trở về."

Trời có chút sáng lên, Lưu Thủy liền cảm thấy Y Xuyên lão tổ chỗ ở, cung kính hồi đưa tin.

Trong tích tắc, Y Xuyên lão tổ trong mắt liền nhất thời hiện lên lau một cái khiếp người tinh mang.

"Trở về?"

"Vâng!" Lưu Thủy ngược lại là không có suy nghĩ nhiều như vậy, thành thật trả lời đạo, "Vừa mới Bách Sự Thông đi tìm hắn, ta mới phát hiện, hắn đã trở về. . . Đêm qua ta vẫn luôn chú ý, có thể vẫn không thể nào phát hiện hắn là khi nào trở về."

Bỗng nhiên đứng dậy, giờ khắc này Y Xuyên lão tổ trong mắt mới chính thức hiện lên một tia vẻ kiêng kỵ.

Đêm qua vẫn luôn chú ý lại đâu chỉ là Lưu Thủy, hắn cũng đồng dạng một đêm không ngủ, nhưng lại một dạng không có phát hiện đối phương khí tức.

Điều này có ý vị gì?

Có nghĩa là, đối phương có năng lực đơn giản tách ra hắn nhận biết, đó là kinh khủng bực nào thực lực?

Dù là hắn vẻn vẹn chỉ là phân ra một điểm tâm thần, vẫn chưa đầu nhập quá nhiều lực chú ý, có thể làm được điểm này, cũng đã đủ đủ kinh người.

"Hắn không phải Tinh Cung Cảnh!"

Trong miệng phun ra một ngụm trọc khí, Y Xuyên lão tổ như đinh đóng cột nói rằng, "Không có Tinh Cung Cảnh người có thể tách ra ta nhận biết!"

". . ."

Trái tim đột nhiên vừa nhảy, giờ khắc này Lưu Thủy nhất thời cảm giác được sau lưng mình đã bị mồ hôi lạnh thấm thấu.

Hoàn hảo ngày hôm qua không có đối với Bách Sự Thông ra tay, bằng không, chỉ sợ cũng thực sự là chọc đại phiền toái.

Ai có thể nghĩ tới, cái này hai lần cùng hắn đồng loạt ra tay hơn người, dĩ nhiên là Tinh Hải Cảnh lão tổ!

Hơn nữa, niên kỷ còn như vậy nhẹ.

"Ngươi đi mời hắn qua đây, không muốn lộ hành tích, coi là cái gì cũng không biết, minh bạch chưa?"

Hơi trầm ngâm một chút, Y Xuyên lão tổ lần nữa mở miệng nói.

Gật đầu, Lưu Thủy bình ức một chút tâm tình, không sai biệt lắm chờ một chén trà thời gian, lúc này mới khống chế tốt cảm xúc, bước ra Y Xuyên lão tổ chỗ ở.

"Nghiêm huynh, ngươi tỉnh sao? Mau cùng ta tới!"

Một đường đi vội đến Bạch Nhạc chỗ ở, Lưu Thủy trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, cũng không đợi đối phương trả lời, liền giành trước mở miệng nói.

Cái gì cũng còn không có hiểu rõ đâu, liền bị Lưu Thủy lôi kéo đi, Bạch Nhạc cũng có chút kinh ngạc.

"Lưu huynh, ngươi làm cái gì vậy?"

"Y Xuyên lão tổ tới."

Hạ giọng, Lưu Thủy nhìn lấy Bạch Nhạc nói rằng, "Ta ngày hôm qua cùng lão tổ nói, là ngươi cứu ta, hơn nữa có thể chống đỡ đối phương hắc vụ, lão tổ cố ý phân phó để cho ta dẫn ngươi đi gặp hắn, đi nhanh đi,

cũng đừng làm cho lão tổ đợi lâu."

Mí mắt nhỏ không thể thấy nhảy nhót, Bạch Nhạc vẻn vẹn chỉ là do dự trong nháy mắt, liền sảng khoái đáp ứng, "Tốt!"

Dạng này lưu loát hồi đáp, cũng thật bả Lưu Thủy dọa cho giật mình.

Mặc dù trên mặt vẫn như cũ tràn đầy nụ cười, vừa ý nhảy nhưng là chợt gia tốc, trong lòng bàn tay cũng thấm đầy mồ hôi lạnh.

Chỉ là tới mức này, việc này, nhưng cũng đã không phải là hắn có thể khống chế, chỉ có thể buồn bực đầu, một đường đem đối phương hướng về Y Xuyên lão tổ chỗ ở dẫn đi.

Bước vào bên trong, Bạch Nhạc liếc mắt liền chứng kiến Y Xuyên lão tổ, chỉ là lại đồng dạng vẫn chưa hành lễ, chỉ là nhếch miệng lên vẻ tươi cười, nhẹ giọng mở miệng nói, "Gặp qua Y Xuyên lão tổ!"

"Đồ nhi này của ta không hiểu chuyện, đã nhiều ngày chậm trễ tiểu hữu, mong rằng tiểu hữu đừng nên trách."

Chỉ vào Lưu Thủy, Y Xuyên lão tổ nhẹ giọng nói.

Những lời này, lần nữa đem Lưu Thủy hù dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Hắn cũng căn bản không nghĩ tới, đối phương mới vừa thấy mặt, dĩ nhiên liền lưu loát như vậy tháo xuống ngụy trang, không có chút nào phải tiếp tục làm bộ xuống dưới ý tứ.

Cái này cũng không kỳ quái.

Bạch Nhạc cũng không phải là Dạ Nhận, rất khó làm được thật triệt để che dấu hơi thở, mặc dù có thể giấu diếm được Lưu Thủy, nhưng khi đối

mặt Tinh Hải đỉnh phong cường giả thời điểm, nếu nói là vẫn có thể ẩn giấu thực lực, làm cho đối phương cho là mình chỉ có Tinh Cung Cảnh thực lực, cũng quá giả.

Trên thực tế, từ vừa mới bắt đầu, Bạch Nhạc cũng không có thật dự định giấu quá sâu, bằng không, hắn căn bản cũng sẽ không xuất đầu tới dẫn tới người khác chú ý.

Chỉ có thể nói, ở phương diện này, Lưu Thủy vẫn là quá ngây thơ.

"Tiểu đồ nói, tiểu hữu tự xưng họ Nghiêm, bây giờ không biết phải chăng là có thể báo cho biết lão hủ thân phận?"

Nheo mắt lại, nhìn lấy Bạch Nhạc, Y Xuyên lão tổ lần nữa mở miệng nói.

Cvt: Mọi người vào forum theo đường link ở phía dưới bình chọn giúp cho Lu một phiếu với nha. Cảm ơn mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 951: Hắc Ám Thiên sát cục

Y Xuyên lão tổ thần sắc rất ngưng trọng, nguyên do bởi vì cái này vấn đề xác thực trọng yếu phi thường.

Một cái Tinh Hải Cảnh cường giả, lại nguyện ý ngụy trang thành một cái Tinh Cung Cảnh người, giấu ở Đãng Mang nhai bên trong, bản thân này cũng rất quỷ dị, nếu như không làm rõ được đối phương thân phận, đối với hắn mà nói, quả thực ăn ngủ không yên.

Đón nhận Y Xuyên lão tổ ánh mắt, Bạch Nhạc thần tình có chút nhạt.

Hắn có thể đủ minh bạch đối phương ý tứ, nhưng lại vẫn không có báo ra thân phận ý tứ.

"Đến phải biết thời điểm, Y Xuyên lão tổ tự nhiên sẽ biết rõ."

Lắc đầu, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Về phần hiện tại, ta cho rằng, Hắc Ám Thiên tình huống, mới là Y Xuyên lão tổ quan tâm nhất vấn đề mới đúng."

Con ngươi chợt co rụt lại, Y Xuyên lão tổ chậm rãi mở miệng nói, "Ngươi là Hắc Ám Thiên người?"

Trên mặt lộ ra một tia giễu cợt chi sắc, Bạch Nhạc thậm chí lười nhác hồi đáp, cứ như vậy lẳng lặng nhìn lấy Y Xuyên lão tổ.

Nếu là đối phương ngu xuẩn tới mức này, cái kia cũng thì không cần bàn lại xuống dưới.

Trên thực tế, Y Xuyên lão tổ hỏi lên, cũng bất quá liền vẻn vẹn chỉ là một cái thăm dò mà thôi, cũng không tin tưởng, Bạch Nhạc thực sự là Hắc Ám Thiên người.

Chứng kiến Bạch Nhạc biểu tình, Y Xuyên lão tổ cũng không cái gì để ý, từ tốn nói, "Hôm qua, ngươi mang theo tiểu đồ cùng Hắc Ám Thiên người giao thủ, cuối cùng lại thảm bại mà về! Tuy ngươi cứu tiểu đồ một mạng, nhưng muốn nói ngươi cùng Hắc Ám Thiên ở giữa không có bất cứ quan hệ gì, chỉ sợ cũng khó mà thủ tín a?"

"Ngươi biết luyện thi sao?"

Không trả lời mà hỏi lại, Bạch Nhạc chăm chú nhìn Y Xuyên lão tổ con mắt hỏi.

Trong nháy mắt, Y Xuyên lão tổ thần tình liền chợt ngưng trọng.

Hắn đương nhiên biết rõ luyện thi, thậm chí biết rõ bên trong đầm lầy đen chính là Tử Linh Cô.

Những thứ này Lưu Thủy mặc dù không biết, nhưng hắn thân là Mang sơn chân chính chủ sự Tinh Hải lão tổ một trong, lại cũng không có thể ngu xuẩn tới mức này!

Hắn biết rõ Hắc Ám Thiên người tại luyện thi, thậm chí có thể đoán được đối phương có thể cùng ba ngàn năm trước vị kia Tử Linh Ma Quân có quan hệ, thật là rất nói nhiều, nhưng là có thể nhìn thấu, không thể nói phá.

Bây giờ, vô luận là Đạp Thiên Ma Quân bên kia, vẫn là Hắc Ám Thiên, hay là Mang sơn, cùng nhau mục đều là tam đại thiên tông!

Tại cái tiền đề này phía dưới, hợp tác mới là duy nhất!

Còn như lẫn nhau ở giữa có chút xấu xa, cũng đều tại có thể dễ dàng tha thứ trong phạm vi.

Đương nhiên, đối phương có thể nói thẳng ra luyện thi hai chữ, cũng liền đủ để chứng minh, cùng Hắc Ám Thiên không có bất cứ quan hệ gì.

Mặc dù nói lý ra tất cả mọi người có thể đoán được một ít, thật là trên mặt nổi, Hắc Ám Thiên người nhưng là vô luận như thế nào cũng sẽ không thừa nhận.

"Ngươi quả nhiên là biết rõ."

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đùa cợt, "Xem ra, các ngươi vì tiến đánh tam đại thiên tông thật đúng là cái gì đều được thỏa hiệp."

"Chúng ta?"

Một câu đơn giản lời nói, lại nhất thời để cho Y Xuyên lão tổ nhạy cảm ý thức được bên trong then chốt.

Trong đầu hiện lên một đạo linh quang, Y Xuyên lão tổ lúc này liền phản ứng kịp, "Ngươi là Đại Càn Vương Triều người?"

Hôm nay thiên hạ ma tu tề tụ Mang sơn, mặc dù mỗi người lựa chọn lập trường khác biệt, có thể quy về kết quả, đều muốn đối phương coi là một chỗ, mục nhất trí.

Loại thời điểm này, còn có loại này không đếm xỉa đến tâm tư ma tu, chỉ sợ cũng chỉ có Đại Càn Vương Triều cái này một phe thế lực.

Chỉ là, Đại Càn Vương Triều không phải mới vừa kinh lịch một trận náo động à, bây giờ lúc này, làm sao lại đem bàn tay đến Mang sơn tới?

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc cũng không ngờ tới đối phương phản ứng thật không ngờ cực nhanh, chính mình vẻn vẹn chỉ là vô ý thức nói sai một câu nói, ngay lập tức sẽ bị bắt.

Bất quá, Bạch Nhạc nhưng cũng chưa quá coi ra gì.

"Ta là người nào cũng không trọng yếu, trọng yếu là, Hắc Ám Thiên cường đại tại phía xa các ngươi phỏng chừng phía trên! Luyện thi phương pháp khủng bố, cũng càng tại các ngươi nhận thức phía trên."

Lắc đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng, "Ngày hôm qua, cái kia Chung Ly, mặc dù có thể cường hãn như vậy, là bởi vì hắn đã chết, ngày hôm qua Lưu Thủy gặp phải Chung Ly, vẻn vẹn chỉ là Hắc Ám Thiên cao thủ Chung Bất Nhị luyện chế vốn tên là ma thi mà thôi!"

". . ."

Vù vù!

Trong nháy mắt, Lưu Thủy đầu óc nhất thời vù vù một tiếng.

Có thể ở lại chỗ này, bản thân liền là Y Xuyên lão tổ ngầm đồng ý.

Trước đó đối phương cùng Y Xuyên lão tổ nói chuyện, hắn đều không biết rõ, cái gì luyện thi, hắn nghe mặc dù cảm thấy khủng bố, nhưng lại cuối cùng không có một loại cắt chân trãi nghiệm.

Thật là Bạch Nhạc một câu nói này, hắn nhưng là nghe hiểu!

Ngày hôm qua nhiều người như vậy vây công Chung Ly, lại thậm chí vô pháp đánh vỡ đối phương phòng ngự, để cho hắn cảm thụ được một loại gần như tuyệt vọng cảm giác đè nén.

Hắn cho tới giờ khắc này đều không hiểu rõ, vì sao đang yên đang lành,

Chung Ly lại đột nhiên cường đại tới mức này.

Cho tới hôm nay nghe được Bạch Nhạc lời nói, mới rốt cục phản ứng kịp.

Ma thi!

Khi đó Chung Ly, dĩ nhiên đã chết, chỉ là một cỗ thi thể mà thôi? !

"Điều này sao có thể? Chung Ly hắn rõ ràng còn có thể nói chuyện, còn có ý nhân thức!"

Vô ý thức thốt ra, Lưu Thủy trong mắt tràn đầy vẻ chấn động.

"Cho nên nói, ngươi cũng không lý giải, cái gì là bản mệnh ma thi!"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Ngày xưa Tử Linh Ma Quân truyền thuyết, các ngươi vậy cũng cũng ít nhiều nghe qua một ít, chân chính ma thi, đều là do bản mệnh ma thi không ngừng thôn phệ giết chóc, tiến hóa đi ra, giống như là nuôi sâu độc một dạng."

"Mà bản mệnh ma thi bên trong, đáng sợ nhất một điểm chính là, sở hữu bản mệnh ma thi đều sẽ ý thức, ở bề ngoài, ngươi thậm chí căn bản là vô pháp phát hiện, hắn đã chết."

". . ."

Bạch Nhạc nói hời hợt, nhưng vô luận là Lưu Thủy, vẫn là Y Xuyên lão tổ tuy nhiên cũng minh bạch, đối phương nói là lời nói thật.

"Trước đó, ngươi nhận được tin tức nói Hắc Ám Thiên nội đấu, trên thực tế, bất quá là Chung Bất Nhị hạ sát thủ, đem Chung Ly luyện chế thành bản mệnh ma thi mà thôi! Về phần hắn ba cái kia với các ngươi đã giao thủ Hắc Ám Thiên cường giả. . . Thật, đã sớm đã chết!"

". . ."

Giờ khắc này, Lưu Thủy là thật cảm thụ được một loại khó diễn tả được cảm giác sợ hãi.

Nghĩ đến chính mình trước đó, chỉ là cùng một ít thi thể giao thủ, trong lòng loại kia chán ghét lại cảm giác sợ hãi, liền không cách nào nữa kiềm nén xuống dưới.

"Cho nên, ngươi là muốn chúng ta đối Hắc Ám Thiên động thủ?"

Mặc dù những lời này, cũng đồng dạng để cho Y Xuyên lão tổ có chút rung động, có thể chỉ dựa vào những thứ này, liền muốn để cho hắn cùng với Hắc Ám Thiên trở mặt, thậm chí nói với toàn bộ Mang sơn cùng Hắc Ám Thiên là địch, lại như cũ là không có khả năng.

"Ta chỉ là muốn để cho các ngươi minh bạch Hắc Ám Thiên đến tột cùng muốn làm gì."

Sắc mặt vẫn như cũ không có bất kỳ biến hóa nào, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Lẽ nào các ngươi cho tới bây giờ đều không có nghĩ qua, lần này cổ động sở hữu ma tu một chỗ tiến đánh tam đại thiên tông, bản thân liền là Hắc Ám Thiên bày ra sát cục sao?"

"Bản mệnh ma thi, xưa nay sẽ không bịa đặt! Mỗi một bộ ma thi, đều tất nhiên có nghĩa là một cái tu hành giả sinh mệnh! Thực lực càng mạnh bản mệnh ma thi, yêu cầu giết chết tu hành giả liền càng mạnh! Hắc Ám Thiên bản thân là không có nhiều như vậy thi thể có thể dùng. . . Thật là một khi bạo phát đại chiến, mỗi người trận vong tu hành giả, vô luận chính ma, đều sẽ trở thành bọn hắn luyện chế ma thi tài liệu!"

"Nếu là quả thật đến cuối cùng, đang không ngừng giết chóc bên trong, bị bọn hắn luyện chế ra hữu hóa hư thực lực, thậm chí càng mạnh ma thi.

. . Ai dám khẳng định, Hắc Ám Thiên sẽ không đột nhiên trở mặt?"

"Cái kia đại giới, các ngươi gánh vác sao?"

PS : Hôm nay dọn nhà, đổi một hòm case, trực tiếp mở không mấu chốt. Ngày mai thu thập xong, bắt đầu ngày mốt bạo phát.

Cvt: Mọi người vào forum theo đường link ở phía dưới bình chọn giúp cho Lu một phiếu với nha. Cảm ơn mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 952: Liên quan gì ta

Gánh vác sao?

Giả sử Bạch Nhạc nói những thứ này đều là thật, đừng nói một cái Y Xuyên lão tổ, coi như là bả Mang sơn người, Đạp Thiên Ma Quân bọn hắn toàn bộ coi là, cũng căn bản không gánh nổi.

Vấn đề ở chỗ.

"Bất quá là ngươi phỏng đoán mà thôi, không có chứng cứ, ta dựa vào cái gì tin tưởng ngươi, dựa vào cái gì thuyết phục người khác tin tưởng ngươi? Chỉ bằng ngươi ngay cả tên cũng không dám nói tờ này lợi miệng sao?"

Cứ việc trong lòng đồng dạng rung động, có thể Y Xuyên lão tổ trên mặt lại như cũ vẫn chưa biểu lộ ra cái gì dị dạng đến, ngược lại cười lạnh hỏi ngược lại.

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Y Xuyên lão tổ, ta nghĩ ngươi hiểu lầm."

Khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Là ngươi muốn tới gặp ta, không phải ta xin ngươi."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Các ngươi sống hay chết, liên quan gì ta!"

". . ."

Một câu nói này cũng là thật vượt quá Y Xuyên lão tổ tưởng tượng, trong lúc nhất thời không khỏi có chút trợn mắt hốc mồm.

Nhưng là ngẫm lại, lại có thật tìm không ra nói cái gì tới phản bác.

Từ vừa mới bắt đầu, hắn chính là mình chạy tới, hơn nữa tối hôm qua còn uổng công vô ích, nói rõ đối phương áp căn bản không hề muốn gặp hắn.

Hôm nay nói cái này một ít lời, nghiêm ngặt trên ý nghĩa mà nói, cũng đều là hắn dẫn tới tới.

Căn bản không cho Y Xuyên lão tổ tiếp lời cơ hội, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Ta bất quá là tạm thời mượn Đãng Mang nhai đặt chân mà thôi, nếu như không muốn ta dừng lại, Mỗ gia tự sẽ ly khai, còn như chuyện khác. . . Các ngươi yêu xử lý như thế nào, đều là các ngươi sự tình, không có quan hệ gì với ta."

Nói xong những lời này, Bạch Nhạc nhất thời trực tiếp xoay người mà đi.

Dứt khoát, không chút dông dài.

Chờ đến Y Xuyên lão tổ cùng Lưu Thủy khi phản ứng lại sau khi, Bạch Nhạc cũng đã ly khai.

Qua nhiều năm như vậy, Y Xuyên lão tổ cũng chưa có như thế lúng túng thời điểm.

Nguyên bản bất quá là muốn cầm bóp một chút, nhưng ai nghĩ được, chỉ chớp mắt ở giữa, tình thế dĩ nhiên liền toàn bộ thay đổi, đối phương đi dứt khoát, ngược lại là hắn có chút há hốc mồm.

Hiện tại nên xử lý như thế nào?

Đương nhiên, tới mức này, hắn là không có khả năng thật đuổi đối phương đi, vô luận như thế nào, một vị Tinh Hải Cảnh cường giả, hơn

nữa khả năng vẫn là Đại Càn Vương Triều cao thủ, cũng không tiện đơn giản đắc tội a.

Ngược lại là làm cho đối phương ở lại chỗ này, mới có thể nghĩ biện pháp tra xét ra đối phương thân phận tới.

Còn như Hắc Ám Thiên sự tình. . . Mặc kệ trong miệng hắn nói như thế nào chẳng thèm ngó tới, nhưng trong lòng, hắn so với ai cũng rõ ràng, đối phương vừa mới suy đoán sự tình, thật là có thể phát sinh, hơn nữa, tỷ lệ tuyệt đối cũng không tiểu.

"Sư tôn. . ."

Yên lặng chốc lát, vẫn là Lưu Thủy dẫn đầu mở miệng nói.

Khoát khoát tay, Y Xuyên lão tổ sắc mặt hơi có chút xấu xí, trầm giọng nói rằng, "Ngươi trước xuống dưới, hôm nay sự tình, không muốn cùng bất luận kẻ nào nhắc tới, cũng không cần biểu hiện ra cái gì khác biệt, tựa như trước đó một dạng. . . Vô luận hắn muốn làm gì, đều do cho hắn."

"Vâng!"

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, Lưu Thủy cũng đã mơ hồ minh bạch Y Xuyên lão tổ ý tứ, lúc này liền lui xuống đi.

Chỉ là lần nữa đi ra, nhìn về phía Bạch Nhạc chỗ ở thời điểm, nhưng trong lòng khó tránh khỏi có chút nói không nên lời phức tạp cảm giác a.

Nguyên bản còn muốn cùng người ta xưng huynh gọi đệ đâu, bây giờ mới phát hiện, chính mình quả thực liền một cái cùng đối phương nói chuyện ngang hàng cơ hội cũng không có.

. . .

"Nghiêm gia!"

Bạch Nhạc vừa mới trở về, Bách Sự Thông liền lại gần.

Bách Sự Thông cũng có vẻ hơi khẩn trương, hắn tin tức vốn là linh thông, cứ như vậy một hồi thời gian, liền đã biết Y Xuyên lão tổ tới.

Hơn nữa, tối trọng yếu là, hắn biết rõ Bạch Nhạc thân phận.

Nếu như bại lộ, Bạch Nhạc muốn đi tự nhiên không khó, nhưng hắn tên đồng bọn này, khả năng liền phiền toái lớn.

Quét Bách Sự Thông liếc mắt, Bạch Nhạc liền minh bạch đối phương tâm tư, cười khẽ một chút, "Yên tâm đi, từ hôm nay trở đi, sẽ không liên lụy đến ngươi, ngươi muốn làm gì làm cái gì, nếu như không muốn ngây người, tùy thời có thể ly khai."

Y Xuyên lão tổ mặc dù còn không biết thân phận, nhưng cũng bất quá cũng chỉ là một cái vấn đề thời gian.

Hơn nữa, chỉ cần hắn không có ngu quá mức, liền sẽ không sinh ra dùng Bách Sự Thông tới uy hiếp chính mình ý niệm trong đầu, ngược lại không phải là nói Y Xuyên lão tổ nhân từ nương tay, chỉ là ai cũng sẽ không tin tưởng, như thế một tiểu nhân vật có thể ảnh hưởng đến một vị Tinh Hải Cảnh cường giả sức phán đoán.

Bách Sự Thông cũng không ngốc, trước tiên liền minh bạch Bạch Nhạc ý tứ.

Chỉ là đối với hắn mà nói, muốn lại hiển nhiên muốn càng nhiều.

"Nghiêm gia, ngươi cái này nói chuyện gì, ta Bách Sự Thông mặc dù chỉ là một tiểu nhân vật, nhưng cũng tuyệt đối không phải cái kia nhát gan

sợ phiền phức hạng người a! Chỉ cần Nghiêm gia ngài không chê ta phiền, Bách Sự Thông nguyện ý vẫn luôn đi theo Nghiêm gia."

Vỗ bộ ngực, Bách Sự Thông tin tin mỗi ngày tỏ thái độ nói.

Cứ việc trên thực tế, những lời này, chỉ sợ hắn mình cũng không nhất định tin tưởng.

Bật cười lớn, Bạch Nhạc cũng không cự tuyệt, "Đi nghỉ đi, có việc ta tự nhiên sẽ tìm ngươi."

Đạt được Bạch Nhạc cái này cam chịu đáp án, Bách Sự Thông nhất thời tinh thần đại chấn, thí điên thí điên chạy.

...

"Ngươi là nói, Chung Bất Nhị đã chết?"

Hắc Ám Thiên, Tử Linh tông Đại trưởng lão ánh mắt hơi hơi chút ngưng, chậm rãi lập lại.

"Vâng!"

Gật đầu, Dương Nhạc trầm giọng đáp, "Đã nghiệm chứng qua, bây giờ Chung Bất Nhị là giả mạo, chắc là một vị tinh thông huyễn thuật chi đạo cao thủ, không có dám rút dây động rừng, chỉ bằng mở miệng, phán đoán không ra đối phương lai lịch, bất quá, hắn luyện hóa Chung Ly vì ma thi, hiển nhiên cũng là người trong ma đạo."

"Như thế kỳ."

Hơi kinh ngạc, Đại trưởng lão con mắt hơi hơi nheo lại, chậm rãi mở miệng nói, "Trên đời này tinh thông huyễn thuật chi đạo cao thủ, bản thân liền là phượng mao lân giác, vẫn là ma tu thì càng thiếu, không có

đạo lý hội đơn giản chuyến nước đục này mới đúng."

"Đạo Lăng sơn trận chiến kia, thượng cổ cấm địa bên trong mặc dù tử thương vô số, có thể sống hạ xuống, lại đều có hy vọng trùng kích Tinh Hải, có phải hay không là một cái tân tấn ma đạo thiên tài."

"Vậy thì tra đi, có thể có được phần thực lực này, không phải là bình thường tu hành giả, chỉ cần dùng tâm, luôn có thể tra được manh mối."

"Vâng!"

"Còn có, cùng Mang sơn, Đạp Thiên Ma Quân bọn hắn đàm phán phải gia tốc. . . Thời gian đã không nhiều, không thể cho tam đại thiên tông quá nhiều khôi phục thời gian, bằng không, một trận chiến này nắm chặt chỉ biết thấp hơn!" Con mắt hơi hơi nheo lại, Đại trưởng lão lần nữa phân phó nói.

"Đại trưởng lão yên tâm, ta sẽ mau sớm đàm luận tốt."

"Ngươi làm việc, ta còn là yên tâm! Đi thôi, dụng tâm làm việc, Tử Linh Thần ở trên, tóm lại là sẽ không bạc đãi ngươi." Khẽ vuốt cằm, Đại trưởng lão bình tĩnh mở miệng nói.

"Cẩn tuân Đại trưởng lão phân phó."

Khom người cúi đầu, Dương Nhạc lúc này lui ra ngoài.

Thẳng đến Dương Nhạc sau khi rời khỏi, cái kia Đại trưởng lão trong mắt lúc này mới lộ ra lau một cái thâm thúy chi sắc.

"Lại là nhất tôn bản mệnh ma thi a. . . Thật đúng là một cái so một cái sốt ruột!"

Giễu cợt một tiếng, Đại trưởng lão sờ sờ có chút khuôn mặt già nua,

trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, lẩm bẩm, "Không nóng nảy, dùng không bao lâu. . . Lão phu ta có thể hay không nghịch thiên cải mệnh, tựu xem các ngươi."

Cvt: Mọi người vào forum theo đường link ở phía dưới bình chọn giúp cho Lu một phiếu với nha. Cảm ơn mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 953: Mùng chín tháng tư

Đối với Chung Ly, Lưu Thủy bọn hắn mà nói, Bạch Nhạc xuất hiện tự nhiên là đại sự, nhưng trên thực tế, cất cao đến một cái khác cao độ, cũng bất quá chỉ là một việc nhỏ xen giữa mà thôi.

Mang sơn, Hắc Ám Thiên, còn có Đạp Thiên Ma Quân liên minh bọn họ hợp thành tự xưng tân giáo.

Ba cái này lẫn nhau nhiều lần thăm dò sau đó, rốt cục đạt thành ăn ý, mở ra tam phương hội đàm.

Có tư cách tham gia lần này hội đàm, cũng chỉ có Tinh Hải Cảnh cường giả.

Cụ thể nói chuyện gì, ngoại nhân không được biết.

Nhưng rất nhanh thì có tin tức truyền ra, tam phương tuyển định Đạo Lăng Thiên Tông vì đối tượng công kích, hơn nữa nghị định vây công Đạo Lăng sơn thời kì, ngay tại ngày mùng 7 tháng 4!

Ngày mùng 7 tháng 4!

Đây là một cái rất có ý nghĩa thời gian.

Mấy năm trước, chính là tại một ngày này, Thông Thiên Ma Quân thượng Đạo Lăng sơn , khiến cho trời giáng mưa máu, tự tay đánh vỡ Đạo Lăng bất bại thần thoại, để cho Đạo Lăng Thiên Tông từ cái kia không thể lay động thần đàn rơi xuống.

Bây giờ, bọn hắn lần nữa tuyển định ngày này, chính là dự định dùng cái này tới triệt để chung kết Đạo Lăng Thiên Tông, mở ra một cái thời đại

mới.

Thuộc về thiên hạ ma tu thời đại!

Hơn nữa, tin tức này, cũng không có che lấp, mà là công khai truyền tới, rất có dùng cái này tới truyền khắp thiên hạ mùi vị.

Bây giờ, khoảng cách ngày mùng 7 tháng 4 còn có không đến hai tháng.

Cái này hai tháng, cũng đã đủ đủ lệnh tin tức truyền khắp thiên hạ.

Nhưng mà, làm Bạch Nhạc thu được tin tức này thời điểm, phản ứng đầu tiên, lại tuyệt đối không phải cái gì ngày mùng 7 tháng 4 ý nghĩa, mà là cái này phía sau để lộ ra mùi âm mưu.

Hầu như không cần hỏi, Bạch Nhạc liền dám xác định, cái này nhất định là Hắc Ám Thiên ý tứ.

Dạng này lựa chọn, cũng đồng dạng càng phát ra xác minh Bạch Nhạc trước đó suy đoán.

Hắc Ám Thiên người, chính là muốn làm cho cả tu hành giới đều tùy theo động, cũng chỉ có dạng này mới có thể tạo nên đủ rất lớn tiếng thế, hấp dẫn đủ quá nhiều cao thủ, lấy giết chóc tới bồi dưỡng chân chính ma thi!

Diệp Huyền đại sư trước khi vẫn lạc, từng nói thế không Hóa Hư.

Nhưng trên thực tế, ai cũng rõ ràng, Hóa Hư cường giả không có khả năng một cái đều không lưu lại, điểm này, Bạch Nhạc cũng tin tưởng, Hắc Ám Thiên người không phải không biết đạo.

Nhưng dù cho như thế, đối phương còn dám như vậy trắng trợn động thủ, liền chỉ có một lời giải thích!

Vị kia đang nắm trong tay Bán Thần Lĩnh Vực Tử Linh Thần là thật tồn tại.

Hóa Hư cường giả hoặc là thật không chết hết, nhưng là chân chính nhất đứng đầu cường giả, cũng không nghi ngờ đã đều không còn tại thế.

Đạo Lăng Thánh Nữ, Thông Thiên Ma Quân, Diệp Huyền đại sư!

Cái này ba người mới là trước đó thời đại kia, chân chính nhân vật hàng đầu.

Bọn hắn vẫn lạc, liền ký hiệu thời đại trước đã chung kết.

Trừ cái đó ra, Mặc Kình, Diệp Lăng Vân hạng nhân vật này, cũng đã lần lượt qua đời, còn lại Hóa Hư cường giả, mặc dù có, cũng đã cũng không có loại kia thống trị lực.

Lúc này, một khi bán thần lâm thế, liền không thể nghi ngờ sở hữu nghiền ép tính thực lực.

Riêng là. . . Nếu như có thể tế luyện ra chân ma thi!

Vậy liền thật có khả năng làm cho cả tu hành giới lật trời.

Dựa theo Diệp Huyền đại sư ý tứ, Bạch Nhạc là không cần nhúng tay đến việc này bên trong, liền để ma đạo đi cùng tam đại thiên tông tranh đấu, vô luận ai thắng ai thua, đều có thể vì Bạch Nhạc tranh thủ được một cái tương đối an toàn thời gian, đợi được thiên hạ đại loạn, đợi được Bạch Nhạc thực lực lần nữa làm ra đột phá, khi đó, mới là Bạch Nhạc dẫn dắt Đại Càn Vương Triều đi ra thu thập tàn cục thời điểm.

Đương nhiên, trong quá trình này, ắt sẽ chết rất nhiều người.

Thật là. . . Ai quan tâm đâu?

Trước đó Bạch Nhạc chứng kiến, cũng chỉ là Diệp Huyền đại sư ôn hòa một mặt, có thể hoàng cung trận chiến kia, Diệp Huyền đại sư nhưng là bố cục thiên hạ, máu tanh giết chóc, để cho Bạch Nhạc rõ ràng ý thức được Diệp Huyền đại sư tàn nhẫn quyết tuyệt một mặt.

Không hề nghi ngờ, loại này lạnh lùng cục diện, Diệp Huyền đại sư tất nhiên có thể tiên đoán được, chỉ là hắn căn bản không thèm quan tâm mà thôi.

Bạch Nhạc mặc dù là Diệp Huyền đại sư tuyển định truyền nhân.

Nhưng hắn cùng Diệp Huyền đại sư lại cuối cùng là không giống nhau.

Diệp Huyền đại sư có thể hờ hững lấy đối sự tình, hắn nhưng chưa chắc có thể.

Riêng là. . . Trong lúc này còn liên lụy đến Vân Mộng Chân!

... ...

Đạo Lăng sơn!

Mặc dù liên tiếp bị thương phía dưới, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông đã mất đi nắm thiên hạ người cầm đầu tư cách, có thể lên vạn năm súc tích lại vẫn còn đang.

Mang sơn bên này tin tức, rất nhanh liền truyền tới Đạo Lăng Thiên Tông.

Đương nhiên, Đạo Lăng Thiên Tông có khả năng nhận được tin tức, vẻn vẹn chỉ là một phần nhỏ, về Hắc Ám Thiên bộ phận, cơ hồ là hai mắt tối thui.

Không ai biết rõ Hắc Ám Thiên rốt cuộc cái gì thế lực, phía sau chân chính Chưởng Khống Giả là ai, nhưng này lại cũng không ảnh hưởng Đạo Lăng Thiên Tông cảm thụ được loại kia bức thiết cảm giác nguy hiểm.

"Thánh nữ, đã liên hệ Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung, chỉ là đối phương bây giờ vẫn không có thể làm ra quyết định cuối cùng! Tựa hồ cũng còn có điều do dự."

Mới vừa từ mặt khác hai đại thiên tông gấp trở về, Tử Dương Chân Nhân cười khổ mở miệng nói.

Mặc dù trước đó, Tử Dương Chân Nhân cùng Vân Mộng Chân ở giữa, cũng có một chút không hợp, nhưng lại cuối cùng là việc nhỏ, so với việc người khác, Tử Dương Chân Nhân đã coi như là tương đối có thể tin.

Hơn nữa, thân là Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên một trong, Tử Dương Chân Nhân cũng có đủ đủ thực lực tới kinh sợ bọn đạo chích.

Tại bây giờ cái này Đạo Lăng Thiên Tông đã không có Hóa Hư cường giả tình huống dưới, Tử Dương Chân Nhân liền đã coi như là nhất đứng đầu cường giả một trong.

"Ngu xuẩn!"

Nghe được Tử Dương Chân Nhân lời nói, Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra lau một cái vẻ chán ghét, trực tiếp mở miệng mắng.

"Đến lúc này, vẫn còn ở lục đục với nhau, muốn bàng quan. . . Đơn giản là một đám ngu xuẩn!"

Cười khổ một tiếng, Tử Dương Chân Nhân lắc đầu nói, "Không chỉ là

như vậy, bọn hắn bây giờ vẫn còn ở mê tín bọn hắn hộ tông đại trận."

Muốn xem Đạo Lăng Thiên Tông chê cười, nhìn lấy Đạo Lăng Thiên Tông vẫn lạc, chỉ là một bộ phận nguyên nhân.

Còn có một bộ phận rất lớn nhân tố, cũng là bởi vì hộ tông đại trận!

Ở nơi này không có Hóa Hư cường giả tồn tại tình huống dưới, chỉ có hộ tông đại trận mới có thể chống lại Hóa Hư Cảnh tồn tại.

Trước đó Đạo Lăng sơn đánh một trận, Diệp Lăng Vân mạnh mẽ điều động đại trận chi lực, đã để Đạo Lăng Thiên Tông trong vòng trăm năm, đều mất đi hộ tông đại trận che chở, trực tiếp bại lộ tại tất cả mọi người trước mắt.

Có thể mặt khác hai tông, nhưng là đều có hộ tông đại trận tồn tại, dưới cái nhìn của bọn họ, chỉ cần trốn ở hộ tông đại trận bên trong, mặc dù những ma đạo cao thủ này lại như thế nào kiêu ngạo, cũng vô pháp đánh vỡ hộ tông đại trận, có thể khiến bọn hắn đứng ở bất bại chi địa.

Trên thực tế, tất cả mọi người cũng đều cho rằng, Mang sơn quần ma, sở dĩ lựa chọn Đạo Lăng Thiên Tông tới công kích, nguyên nhân trọng yếu nhất, cũng là bởi vì bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông đã mất đi đại trận che chở.

"Môi hở răng lạnh, trận là chết, người là sống. . . Nếu như chính đạo rơi vào tay giặc, chính là một tòa tử trận, có thể ngăn trở bao lâu công kích?"

Trong mắt lộ ra vẻ thất vọng, Vân Mộng Chân nhẹ giọng thở dài nói, "Đại Càn Vương Triều giáo huấn còn chưa đủ sao?"

"Không có Diệp Huyền. . . Cái gọi là vương thành đại trận, lại có ý nghĩa gì?"

Nhìn lấy Vân Mộng Chân, Tử Dương Chân Nhân cũng chỉ có thể là báo lấy cười khổ.

Những đạo lý này, hắn cũng minh bạch, nhưng hắn lại không có cách nào để cho mặt khác hai đại thiên tông người cũng minh bạch tin tưởng.

Người a, cái mông quyết định lập trường.

Đây là dù ai cũng không cách nào cải biến sự tình, bây giờ bọn hắn, đã không có loại kia có Đại Bá Lực, đại trí tuệ cường giả dẫn dắt.

Cvt: Mọi người vào forum theo đường link ở phía dưới bình chọn giúp cho Lu một phiếu với nha. Cảm ơn mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 954: Vong Ưu lão yêu

"Chung Bất Nhị, đêm nay canh ba, Táng Hồn cốc nghe lệnh!"

Trong giới chỉ cốt phù hơi hơi lấp lóe, Bạch Nhạc chân mày chợt vẩy một cái, mở ra cốt phù, nhìn lấy dạng này tin tức, trong lòng cũng không khỏi có chút kinh ngạc.

Trước đó tam phương hội đàm thời điểm, Chung Bất Nhị thân là Tinh Hải Cảnh cường giả, cũng không có thu được đưa tin.

Bạch Nhạc một lần cho rằng cái thân phận này đã phế bỏ, nhưng hôm nay, rồi lại chợt nhận được tin tức, thì như thế nào có thể làm cho Bạch Nhạc không kinh ngạc.

Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn thu hồi cốt phù.

Mặc dù trong lòng rất rõ ràng, trong lúc này tất có huyền cơ, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là quyết định phó ước.

Đạo lý rất đơn giản. . . Chỉ cần vị kia cảnh giới Bán Thần Tử Linh Thần không tự mình xuất thủ, Bạch Nhạc liền không cho rằng Hắc Ám Thiên bây giờ có ai có thể uy hiếp được chính mình, cho dù là cái bẩy rập, hắn cũng cũng không để bụng.

... . . .

Canh ba!

Dương Nhạc đã sớm chờ ở chỗ này, chỉ là lần này hắn lại cũng không là một cá nhân đến, bên người đồng dạng còn có một vị Tinh Hải Cảnh cường giả.

"Cực Lạc, ngươi xác định đối phương sẽ còn bị lừa? Tam phương hội đàm thời điểm, ngươi cố ý không có thông tri hắn, lẽ nào hắn sẽ còn không hề phát hiện sao?" Bên người lão giả thanh âm có chút khàn khàn mở miệng nói.

"Trừ phi hắn chịu bỏ qua cái kia một bản mệnh ma thi, bằng không, hắn liền không thể không đến."

Cười lạnh một tiếng, Dương Nhạc khinh thường nói rằng, "Ta đã xác nhận qua, Chung Ly không hề rời đi, nếu như tối nay hắn không xuất hiện, chính là kháng lệnh, chúng ta trực tiếp chạy đi giết chết hắn bản mệnh ma thi."

"Bất quá là một ma thi mà thôi, có cái gì không nỡ."

Lão giả theo miệng nói rằng.

"Không phải ma thi, là bản mệnh ma thi!" Lắc đầu, Dương Nhạc chậm rãi nói rằng, "Ngươi không phải ta Hắc Ám Thiên người, tự nhiên không rõ bản mệnh ma thi ý vị như thế nào, một khi luyện thành bản mệnh ma thi, cái kia liền có nghĩa là tương lai con đường tu hành, trừ phi là chết, bằng không không ai nguyện ý bỏ qua bản mệnh ma thi."

"Không rõ, cũng không muốn minh bạch." Nhún nhún vai, lão giả không để ý nói rằng, "Nói thật, Cực Lạc, ta còn thực sự coi thường các ngươi loại này luyện thi thủ đoạn, ác độc liền không nói, chẳng những ác tâm, hơn nữa uy lực cũng không thấy mạnh bao nhiêu, cái được không bù đắp đủ cái mất."

"Ngươi không biết."

Liếc đối phương liếc mắt, Dương Nhạc cũng không nhiều giải thích, chỉ là nhàn nhạt mở miệng nói.

"Tới!"

Cơ hồ là đồng thời, lão giả kia ánh mắt hơi hơi chút ngưng, trầm giọng mở miệng nói.

Sau một khắc, Dương Nhạc cũng liền đồng dạng cảm thụ được đối phương khí tức.

Mặc dù đều là Tinh Hải đỉnh phong, thế nhưng lão giả này lại cực kỳ am hiểu huyễn thuật chi đạo, thần hồn so với người bình thường cường đại hơn nhiều, cảm giác lực cũng muốn nhanh hơn hắn.

Chậm rãi bước vào trong cốc, Bạch Nhạc liếc mắt liền chứng kiến Dương Nhạc cùng lão giả kia, chỉ là nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là liếc một cái, vẫn chưa lùi bước, thẳng đi tới.

"Gặp qua đại nhân!"

Hơi hơi chắp tay, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói.

Mặc dù hắn đã đi qua Chung Ly biết rõ Dương Nhạc thân phận, tuy nhiên lại vẫn không có cải biến xưng hô.

"Chung Bất Nhị, vị này chính là Vong Ưu lão nhân, còn không mau tới chào."

Nghe được đối phương tên trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong đầu liền chợt hiện lên đối phương tư liệu.

Trừ Hắc Ám Thiên loại này thế lực thần bí, hắn lợi hại một điểm cường giả, đều tại Đại Càn Vương Triều bên trong có ghi chép, Bạch Nhạc đem cái này chút cõng đến, tự nhiên trong nháy mắt liền có thể phản ứng kịp.

Vong Ưu lão nhân là hắn tự xưng, trên thực tế, bên ngoài đối hắn gọi pháp, có thể không phải như vậy.

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc nhíu mày, khinh thường nói rằng, "Vong Ưu lão yêu tính là cái gì đồ vật, cũng có tư cách để cho ta chào?"

Vẻn vẹn một câu nói, liền chợt để cho Vong Ưu sắc mặt lão nhân âm trầm ba phần.

"Như người tuổi trẻ, liền một điểm Tôn lão cũng đều không hiểu, cũng không biết lông dài đủ không có, liền dám lớn lối như vậy?"

"Lão nhi không chết là vì tặc!"

Con mắt đều không nháy một chút, Bạch Nhạc vừa mở miệng liền trực tiếp một câu nói chống trở về.

"Không có giáo dục đồ vật, không ai dạy ngươi, lão phu liền thay cha mẹ ngươi dạy dỗ ngươi cái gì gọi là lễ nghi!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Vong Ưu lão nhân bước ra một bước, trong nháy mắt liền phảng phất có vô số huyễn ảnh đập vào mặt, câu nói kia càng là phảng phất xuất hiện vô số giấy gấp âm, như ma âm rót vào tai, hướng về Bạch Nhạc trong tai chui vào.

Thần hồn công kích!

Vong Ưu lão nhân tại trong ma đạo, cũng thủy chung là một cái cực kỳ đặc thù tồn tại.

Trong tin đồn, Vong Ưu lão nhân tinh thông huyễn thuật cùng thần hồn công kích thần thông pháp môn, hơn nữa dễ giết người tìm niềm vui, có thể để người ta rơi vào nhất sung sướng trong hoan lạc, sau đó bằng thê thảm phương thức chết đi!

Hơn nữa, Vong Ưu lão nhân đều sẽ làm người ta tại tử vong trước trong nháy mắt thức tỉnh, tại trước khi chết, ý thức được trước đó chính mình kinh lịch kinh khủng bực nào dằn vặt!

Nghe đồn, Vong Ưu lão nhân từng diệt qua một cái tu hành giả gia tộc.

Hắn làm đối phương rơi vào ảo cảnh, tại trong gia tộc mình, bắt người cướp của, làm bẩn tỷ tỷ mình, tẩu tử, thậm chí còn có không thành niên muội muội, giết chết cha mẹ mình, sở hữu gia tộc người thân cận người, rơi vào một loại điên trong vui mừng.

Nhưng lại hết lần này tới lần khác tại cuối cùng gần tử vong trong nháy mắt thức tỉnh, nhớ lại lên trước đó làm ra mọi chuyện, chính mắt thấy còn lại tất cả mọi người thân nhân chết ở trước mắt, thần hồn triệt để tan vỡ mà chết!

Nói đơn giản, cái này chính là một cái người điên, một cái biến thái ác ma!

Nhưng lại hết lần này tới lần khác thực lực cực mạnh, hơn nữa lại tinh vu ngụy trang ẩn dấu, mặc dù làm ác vô số, nhưng lại vẫn như cũ thủy chung có thể ung dung ngoài vòng pháp luật, bị tam đại thiên tông phát lệnh truy nã mấy trăm năm, vẫn như cũ lông tóc không hư hại.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đây là so Hắc Ám Thiên những người này càng đáng chết hơn tồn tại.

Nếu như nói, trước đó Dương Nhạc nói ra đối phương thân phận thời điểm, Bạch Nhạc vẫn không thể hoàn toàn xác định đối phương thân phận lời nói, cái này vừa ra tay, liền lập tức xác định đối phương thân phận!

Trong nháy mắt đó, Bạch Nhạc liền trực tiếp bị kéo vào trong ảo cảnh,

phảng phất đưa thân vào một loại cực độ vui thích trong mộng cảnh, mơ hồ có thể chứng kiến Bạch phủ đại môn.

Rất hiển nhiên, đối phương là muốn đi qua phương thức như vậy, đem Bạch Nhạc dẫn vào chính mình cấu tạo trong ảo cảnh, bất tri bất giác ở giữa đem thân phận bạo lộ ra!

Lấy phương thức này đánh cắp ký ức sau đó , dựa theo Vong Ưu lão yêu thói quen, liền sẽ nghĩ hết biện pháp, tại trong hiện thực, gây nên một trận như ảo cảnh bên trong một dạng giết chóc thịnh yến, làm cho đối phương tại trong tuyệt vọng chết đi.

Mơ hồ chứng kiến Bạch phủ đại môn trong nháy mắt, Bạch Nhạc tâm liền đột nhiên bốc lên lau một cái khủng bố sát khí!

Nghĩ đến nếu như chậm nữa một ít, bị đối phương tìm được về Thanh Nhã tỷ hồi ức, sẽ cho Bạch Thanh Nhã mang đến cái dạng gì nguy hiểm, Bạch Nhạc tựa như cùng bị va chạm vào nghịch lân long, chợt nổi giận!

Trong tích tắc, ảo cảnh liền trực tiếp bị Bạch Nhạc đập vỡ vụn!

Thông Thiên Ma Thể đến cuối cùng, bản thân thì có luyện hồn thủ đoạn, Bạch Nhạc thần hồn có thể chút nào cũng không so Vong Ưu lão yêu yếu.

Tối trọng yếu là, Đại Mộng Thiên Thu thần thông, thực sự quá cường đại.

Thực lực càng mạnh, Bạch Nhạc mới càng có thể cảm nhận được, Mộng Thiên Thu cái kia biến thái thiên phú, nếu như không phải là rơi vào xuất thân, nếu như không phải không chiếm được đủ đủ tài nguyên, lại không chịu phóng túng chính mình làm ác, Mộng Thiên Thu chỉ sợ sớm đã trở thành kinh khủng nhất huyễn thuật đại sư.

So sánh dưới, cho dù là cái này Vong Ưu lão yêu thủ đoạn, cũng căn bản không tính là cái gì.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 955: Sát khí lên [canh thứ nhất]

Ảo cảnh bị đập vỡ vụn, Vong Ưu lão nhân trong lòng cũng không khỏi nghiêm nghị cả kinh.

Quá nhanh, ảo cảnh mới vừa triển khai, liền bị trực tiếp đập vỡ vụn, đối phương phản phệ mà đến thần hồn công kích, hầu như làm hắn tâm thần thất thủ.

Mặc dù trước khi tới, là hắn biết đối phương là cái huyễn thuật cao thủ, có thể không hề vết tích ngụy trang thành Chung Bất Nhị dáng vẻ, thậm chí coi như là hắn, cũng chỉ có thể đoán được đối phương biến ảo dung mạo, mà nhìn không ra đối phương tướng mạo sẵn có.

Nhưng dù cho như thế, hắn cũng không có quá để ở trong lòng, bởi vì từ chứng kiến đối phương thời điểm, hắn liền xác định, đối phương tuổi rất trẻ, khí tức cùng dung mạo đều có thể ngụy trang, thật là loại kia thuộc về thanh niên nhân tinh thần phấn chấn cùng sinh cơ, nhưng là yểm không đi.

Tại Vong Ưu lão nhân xem ra, đối phương cũng bất quá chỉ là một cái vừa mới bước vào Tinh Hải Cảnh ma đạo thiên tài mà thôi.

Loại này dựa vào vài phần vận khí may mắn bước vào Tinh Hải, căn bản không có cái gì căn cơ đáng nói tiểu tử kia, tại Vong Ưu lão nhân trong lòng, chính là tốt nhất tìm niềm vui món đồ chơi, cho nên trên thực tế, hắn vừa mới xuất thủ thời điểm, sẽ không quá cho là thật, thậm chí muốn lấy phương thức này trực tiếp đánh cắp đối phương ký ức, tới do thám đối phương thân phận, thậm chí là gây nên một trận giết chóc thịnh yến.

Chỉ là, không nghĩ tới, mới vừa đem đối phương kéo vào ảo cảnh, chỉ mơ hồ chứng kiến một cái phủ đệ đại môn, ảo cảnh liền bị trực tiếp đập vỡ vụn.

Thu hồi vài phần lòng khinh thị, Vong Ưu lão nhân nhìn lấy Bạch Nhạc, chậm rãi mở miệng nói, "Thanh niên nhân ngược lại cũng có vài phần bản lĩnh, nói ra thân phận ngươi đi, nếu như cùng lão phu có chút sâu xa, ngược lại cũng không phải không thể tha cho ngươi một mạng, bằng không. . . Nhưng là không còn vừa mới đơn giản như vậy."

"Theo ta leo sâu xa, ngươi xứng à?"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, "Vong Ưu lão yêu, ngươi hai tay dính đầy tiên huyết, nghiệp chướng nặng nề, qua nhiều năm như vậy, liền thiên kiếp cũng không dám đối mặt, bất quá là phế nhân một cái, ai cho ngươi lòng tin ở trước mặt ta diễu võ dương oai?"

Trong lòng sát khí đã lên, Bạch Nhạc tự nhiên càng sẽ không đối hắn có chút khách khí.

Bây giờ còn không thích hợp triệt để cùng Hắc Ám Thiên vạch mặt, cho nên, vị này Cực Lạc lão tổ tạm thời vẫn không thể giết, có thể Vong Ưu lão yêu đến, lại hiển nhiên chỉ là Cực Lạc lão tổ chính mình ý tứ, sẽ không đạt được Hắc Ám Thiên chống đỡ, giết cũng liền giết.

Vấn đề duy nhất ở chỗ, không thể tại giết người thời điểm, bị Cực Lạc lão tổ xem xuất thân phần tới.

Ngay tại Bạch Nhạc trong lòng vẫn còn ở cân nhắc thời điểm, Vong Ưu lão yêu đã xuất thủ lần nữa.

Lần nữa bị Bạch Nhạc mở miệng nhục nhã, cũng thật để cho Vong Ưu lão yêu triệt để phẫn nộ.

E một câu kia không dám độ kiếp, càng là chọc vào hắn chỗ đau.

Luận tích lũy, luận thiên phú, luận thực lực, hắn đều đã đến đủ để trùng kích Hóa Hư cấp độ, khả năng liền có hết lần này tới lần khác không dám bước ra một bước kia, cũng là bởi vì sát nghiệt triền thân, một khi đưa tới thiên kiếp, ắt sẽ đưa tới nghiệp hỏa đốt người, đó là hắn cội nguồn vốn không dám thể nghiệm khủng bố.

Oanh!

Trong nháy mắt, phảng phất chợt bốc lên lau một cái khủng bố liệt diễm.

Hô hấp ở giữa, liền trước mặt hướng về Bạch Nhạc nhào tới, như ảo thật đúng là, loại kia cường liệt cảm thụ, cho dù là Bạch Nhạc, tâm cũng không khỏi sinh ra một loại cực kỳ nguy hiểm cảm giác.

"Nghiệp hỏa?"

Từ trực giác đến xem, đối phương làm ra liệt diễm, giống như là nghiệp hỏa một dạng, trực tiếp cháy linh hồn.

Thật là Bạch Nhạc nhưng trong lòng so bất luận kẻ nào đều biết, Vong Ưu lão yêu những loại người này căn bản không có khả năng khống chế nghiệp hỏa, duy nhất giải thích, chính là chỗ này nghiệp hỏa cũng là đối phương lấy ảo thuật chế tạo ra biểu hiện giả dối!

Chỉ là, bản thân tu hành huyễn thuật, Bạch Nhạc liền rất rõ ràng, một khi tu hành tới trình độ nhất định, cho dù là giả tạo ảo giác, cũng có có thể sẽ diễn biến thành chân thực.

Đây cũng là huyễn thuật chân chính kinh khủng nhất địa phương.

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng không cho rằng Vong Ưu lão yêu thật có

thể lệnh hư huyễn biến thành chân thực, thật là dù là chỉ là một điểm rất giống, cũng đã phi thường khủng bố.

Trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi sắc, Bạch Nhạc không dám tiếp tục do dự, trực tiếp một chỉ điểm ra đi.

Đại mộng. . . Nghìn thu!

Trong tích tắc, Vong Ưu lão yêu liền trực tiếp bị kéo vào trong ảo cảnh.

Đại Mộng Thiên Thu, là Mộng Thiên Thu một đời tâm huyết, cũng là hắn đối với huyễn thuật chi đạo, sâu nhất lý giải.

Cứ việc, giới hạn trong thực lực, Mộng Thiên Thu bản thân đối với một thức này thần thông, cũng nhiều hơn chỉ là thôi diễn, cũng không có chân chính thực tiễn qua, có thể loại kia kiểu loại yêu nghiệt thiên phú, cũng đã hiển hiện ra.

Bạch Nhạc sớm nhất liền từ Mộng Thiên Thu cái kia học được Thiên Cơ Biến, có thể nói về huyễn thuật một đạo truyền thừa, chính là truyền từ Mộng Thiên Thu.

Trước đó không thể bước vào Tinh Hải thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã có thể nhìn trộm ra một bộ phận Đại Mộng Thiên Thu uy lực, bây giờ bước vào Tinh Hải, theo lấy cảnh giới đề thăng, thần hồn cường độ đề thăng, đối với Đại Mộng Thiên Thu lý giải càng là đề thăng một cấp bậc.

Lúc trước tại vương thành thời điểm, Bạch Nhạc lợi dụng giáo này giáo huấn qua Diệp Hiểu Nhân, có thể vậy cũng bất quá chỉ là đơn giản nhất ứng dụng, cho tới giờ khắc này, đối mặt Vong Ưu lão yêu, Bạch Nhạc mới chính thức đem Đại Mộng Thiên Thu uy lực phát huy được.

Trong tích tắc, Vong Ưu lão yêu liền trực tiếp bị đẩy vào trong ảo cảnh.

Chỉ là, không thể không thừa nhận, Vong Ưu lão yêu cũng xác thực vượt qua xa nhân vật tầm thường có thể so với, cho dù là bị Bạch Nhạc mạnh mẽ kéo vào trong ảo cảnh, xung quanh huyễn hóa ra nghiệp hỏa cũng đồng dạng vẫn chưa tiêu tán.

Kể từ đó, mặc dù Bạch Nhạc bây giờ đã chiếm hết thượng phong, có thể cũng không thể không tiếp tục đối mặt Vong Ưu lão yêu phản kích.

Nếu như hắn không kháng nổi cái này nghiệp hỏa đốt cháy, đi đầu thần hồn tan vỡ, liền sẽ lệnh Vong Ưu lão yêu thoát khốn.

Mặt khác cũng đồng dạng cũng thế.

Giả sử chỉ có Bạch Nhạc cùng Vong Ưu lão yêu hai người, tự nhiên sẽ biến thành một trận lực ý chí khảo nghiệm, ai chống đỡ càng lâu, liền tất nhiên sẽ trở thành thắng lợi sau cùng người.

Nhưng tiếc là, bây giờ ở đây không chỉ có riêng chỉ có Bạch Nhạc cùng Vong Ưu lão yêu!

Mắt thấy Vong Ưu lão yêu tự mình xuất thủ, thậm chí còn rơi vào hạ phong, Dương Nhạc cũng rốt cục ngồi không yên.

Vong Ưu lão yêu là hắn tìm đến, một khi xảy ra chuyện, trách nhiệm cũng đồng dạng phải do hắn tới gánh chịu.

Vong Ưu lão yêu sinh tử, hắn có thể còn có thể không quan tâm, thật là một khi xảy ra ngoài ý muốn, làm cho đối phương chạy thoát, Đại trưởng lão là sẽ không để cho hắn tốt hơn.

Bước ra một bước, Dương Nhạc bàn tay đột nhiên vỗ, trong tích tắc, liền phảng phất có một cái hắc sắc minh hà cuốn ngược mà ra, nồng nặc khí tức tử vong, để cho người ta hầu như không thể thở nổi.

Nếu như tình huống bình thường xuống, đối mặt Dương Nhạc dạng này công kích, Bạch Nhạc cũng cũng không biết có nguy hiểm gì.

Thật là, bây giờ loại tình huống này có thể cũng không giống nhau, hắn nhất định muốn phân ra một bộ phận lớn tinh lực duy trì Đại Mộng Thiên Thu thần thông, còn phải đồng thời thừa nhận nghiệp hỏa đốt cháy, loại tình huống này, lại chia thần ngăn cản Dương Nhạc, khả năng liền có vẻ hơi gian nan.

"Cút!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, như là xuân lôi nổ vang, cái này một cái lăn chữ, liền còn dường như sấm sét hướng về Dương Nhạc hung hăng đập tới.

Ngay tại lúc đó, thần niệm khẽ nhúc nhích, lau một cái khủng bố kiếm ý chợt phóng lên cao.

"Giết!"

Cách đó không xa, Chung Ly trên người lộ ra lau một cái dày đặc sát ý, xé rách hư không, hung hãn hướng về bên này xông lại, thẳng đến Dương Nhạc mà đi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 956: Cực Lạc, ngươi đúng là ngu xuẩn [canh thứ 2]

Chung Ly xuất thủ, là Bạch Nhạc cũng không nghĩ đến.

Theo lý mà nói, Chung Ly đã rời xa Dương Nhạc loại nguy hiểm này nhân vật mới đúng, trước đó Bạch Nhạc có thể làm cho Chung Ly hợp tác, cũng bất quá là uy hiếp lợi dụ mà thôi, cũng không phải là thật có cái gì tình nghĩa, tại Bạch Nhạc xem ra, gặp phải nguy hiểm thời điểm, Chung Ly cần phải trước một bước đào tẩu, cam đoan chính hắn an toàn mới đúng.

Nhưng một khắc này, làm Bạch Nhạc rơi vào Dương Nhạc cùng Vong Ưu lão yêu trong vây công thời điểm, Chung Ly lại trước tiên liền tốt không do dự lao tới, trực tiếp hướng về Dương Nhạc giết đi qua.

Cái này khiến Bạch Nhạc có chút kinh ngạc, đối với Chung Ly ấn tượng cũng theo đó có chút đổi mới.

Đương nhiên, Chung Ly phản ứng, tại Dương Nhạc xem ra, nhưng bây giờ quá bình thường bất quá.

Hắn vẫn luôn cho rằng, đối phương giết Chung Bất Nhị, lại ép hỏi ra luyện thi pháp môn, đem Chung Ly luyện thành bản mệnh ma thi, kể từ đó, tại tao ngộ nguy hiểm thời điểm, điều động bản mệnh ma thi đến giúp đỡ liền thực sự quá bình thường bất quá.

Trong mắt hiện lên một luồng tinh mang, Dương Nhạc cười lạnh nói, "Không biết tự lượng sức mình, ngươi cho rằng chỉ có ngươi có bản mệnh ma thi sao?"

Trong tích tắc, Dương Nhạc đầu ngón tay bắn ra, nhất thời có một bản mệnh ma thi từ trong tay hắn trong không gian giới chỉ bay ra ngoài.

Bản mệnh ma thi mặc dù cũng vẫn như cũ còn cất giữ ý thức, nhưng trên thực tế, cũng đã là người chết, tự nhiên đồng dạng có thể thu vào trong không gian giới chỉ.

Trong tích tắc, mới vừa từ Dương Nhạc trong giới chỉ bay ra vốn tên là ma thi, liền đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, trực tiếp đánh về phía Chung Ly.

Chỉ là, khi nhìn rõ Dương Nhạc vốn tên là ma thi trong nháy mắt, Chung Ly trong mắt lại đột nhiên lộ ra vẻ kinh hãi chi sắc.

Mặc dù đã chết, có thể vốn tên là ma thi đặc điểm chính là vẫn duy trì lúc còn sống dung mạo cùng khí tức, nếu như người quen biết, liếc mắt là có thể nhận ra đối phương thân phận.

Rất hiển nhiên, Chung Ly liền nhận thức đối phương.

Dương Nhạc luyện chế vốn tên là ma thi, là một cái nữ nhân!

Một người phi thường xinh đẹp nữ nhân, cũng là một cái cùng nàng hết sức quen thuộc nữ nhân!

Cái kia căn bản là Dương Nhạc đạo lữ!

Trước đó Chung Ly đi theo Chung Bất Nhị bên người thời điểm, không chỉ một lần gặp qua người nữ nhân này, thậm chí ngay tại trước đây không lâu, bọn hắn vẫn là song vào song ra, ở trong mắt người ngoài, bọn hắn chính là một đôi ân ái phi thường phu thê.

Thật là ai có thể nghĩ tới, Dương Nhạc dĩ nhiên đã tự tay đem chính mình nữ nhân luyện chế thành bản mệnh ma thi.

Hơn nữa, rất hiển nhiên, Dương Nhạc tất nhiên không phải mới vừa luyện chế, mà là sớm cũng đã đem đối phương luyện chế thành bản mệnh ma thi, chỉ là trừ phi hắn nguyện ý bạo lộ ra, trong ngày thường, ai cũng phát hiện không mà thôi.

Nghĩ vậy, đang nhớ tới Chung Bất Nhị, Chung Ly cũng liền thoải mái.

Dương Nhạc ngay cả mình nữ nhân đều có thể nhẫn tâm sát hại, luyện thành bản mệnh ma thi, Chung Bất Nhị luyện hóa hắn đứa cháu này lại có gì có thể kỳ quái?

Tình cảm gì, tại lực lượng, tại quyền lợi trước mặt, tựa hồ cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là một truyện cười.

Nghĩ vậy, Chung Ly trong lòng càng là không hiểu sinh ra một loại bi phẫn cảm xúc, trong miệng phát sinh một tiếng kêu to, hung hăng hướng về đối phương đụng tới.

Mặc dù đều là bản mệnh ma thi, có thể so sánh dưới, hắn nhưng so với đối phương may mắn nhiều.

Chí ít bây giờ hắn còn có thể vẫn duy trì tuyệt đối thanh tỉnh, không có trở thành người khác khống chế hạ giết chóc phương tiện.

Miễn là còn sống, liền chung quy còn có hy vọng!

Đối với hắn mà nói, đây chính là nhất vật trân quý.

Chỉ là, vô luận Chung Ly làm sao bi phẫn, làm sao liều mạng, thực lực chính là thực lực.

Dương Nhạc là thực lực cỡ nào, đã sớm đã bước vào Tinh Hải đỉnh phong, hơn nữa, hắn bản mệnh ma thi đã sớm đã luyện hóa nhiều năm

qua, xa muốn so với Chung Ly lợi hại nhiều, bất quá là trong khoảnh khắc, Chung Ly liền bị triệt để áp chế!

Hắn thậm chí có thể rõ ràng cảm thụ được, trong cơ thể mình lực lượng đang bị đối phương thôn phệ.

Bản mệnh ma thi ở giữa chém giết, bản thân liền là một trận tiến hóa tranh đoạt, người thắng trận, có thể đơn giản cắn nuốt hết đối phương lực lượng, tiến hóa thành lợi hại hơn ma thi, thậm chí dùng cái này tới tiếp tục đột phá cảnh giới.

Những thứ này Chung Ly cũng đồng dạng cảm thụ thanh thanh sở sở.

Có thể tới mức này, hắn cũng đồng dạng đã không có đường lui, chỉ có liều mạng!

"Cực Lạc lão tổ, ngươi không phải là muốn biết ta là ai không?"

Mắt thấy Chung Ly gần như rơi vào trong tuyệt cảnh, Bạch Nhạc hít sâu một hơi, trong mắt nhất thời lộ ra vẻ sát cơ.

Trước đó hắn không muốn đối Dương Nhạc ra tay, là bởi vì còn muốn mượn lấy đầu manh mối này, giải Hắc Ám Thiên tình huống, nhưng hôm nay, xem ra chính mình kế hoạch quá nhiều, có thể cũng chưa hẳn là chuyện gì tốt.

E khi thấy Dương Nhạc cùng Vong Ưu lão yêu loại này mất đi nhân tính ma đầu cấu kết, muốn tra xét thân phận mình, bây giờ lại gặp được Chung Ly vì tới cứu mình mà rơi vào trong hiểm cảnh, rốt cục kích khởi Bạch Nhạc trong lòng sát ý.

"Diệp Huyền đại sư từng nói, đây là một cái thời đại mới. . . Một cái thuộc về ta thời đại!"

"Chỉ là, cho tới nay, ta tựa hồ cũng còn không có thích ứng loại này thời đại chuyển biến! Có lẽ là ta nghĩ quá phức tạp. . . Trên đời này đạo lý, xưa nay không là nói ra, mà là tuôn ra tới."

Chậm rãi mở miệng, Bạch Nhạc thanh âm không lớn, nhưng lại lộ ra lau một cái trước đó chưa bao giờ có kiên quyết.

Bàn tay nhỏ bé lật, trong tích tắc, Nghịch Ma Kiếm chợt tới tay, lộ ra lau một cái yêu dị tử mang!

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc trên người khí tức đột nhiên biến đổi, trong một chớp mắt, lộ ra lau một cái không gì sánh kịp nhuệ khí.

Trên thực tế, làm Bạch Nhạc cầm lấy Nghịch Ma Kiếm thời điểm, Dương Nhạc trong lòng rồi đột nhiên vừa nhảy, mơ hồ nhớ tới cái gì, chỉ là lại vẫn luôn vẫn không có thể bắt lại then chốt!

Nhưng mà, kế tiếp một màn này, nhưng là rõ ràng nói cho hắn biết, không cần lao lực suy nghĩ.

Đối phương đã biết rõ đem thân phận biểu lộ ra.

"Thôn thiên!"

Cùng trước kia hoàn toàn khác biệt, giờ khắc này Bạch Nhạc, đã căn bản không còn đi ngăn cản bên người thiêu đốt nghiệp hỏa, trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, hai chữ ra miệng, trực tiếp liền thi triển ra Thôn Thiên Quyết!

Quản ngươi là thật nghiệp hỏa còn tốt, huyễn hóa ra tới thần thông cũng tốt, giờ khắc này đều đã không quan trọng.

Tại Thôn Thiên Quyết trước mặt, không có lực lượng gì thì không cách nào thôn phệ.

Chỉ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc bên người nghiệp hỏa liền nhất thời bị cắn nuốt, ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc bước ra một bước, trong tay Nghịch Ma Kiếm chợt lộ ra một vẻ khủng bố kiếm khí màu tím, như một viên từ không trung hoa rơi lưu tinh, hung hăng hướng về Dương Nhạc chém xuống đi.

Chỉ là Bạch Nhạc bên này ra tay toàn lực đồng thời, cũng rốt cục vô pháp hoàn mỹ đến đâu khống chế Đại Mộng Thiên Thu thần thông, cơ hồ là một kiếm này xuất thủ trong nháy mắt, Đại Mộng Thiên Thu cấu tạo ảo cảnh chợt vỡ nát, Vong Ưu lão yêu nắm lấy cơ hội, gắng gượng tránh thoát đi ra.

"Cực Lạc, ngươi đúng là ngu xuẩn! Đại Mộng Thiên Thu, hắn là Ma Quân truyền nhân Yến Bắc Thần!"

Trong miệng phát sinh một tiếng kêu to, Vong Ưu lão yêu lớn tiếng quát mắng.

Cứ như vậy một hồi thời gian, hắn rơi vào Đại Mộng Thiên Thu trong ảo cảnh, cũng đã ước chừng mấy tháng, loại kia dùng hết tất cả thủ đoạn, cũng vẫn như cũ vô pháp tránh thoát ảo cảnh ràng buộc cảm giác, hầu như đã lệnh Vong Ưu lão tổ triệt để tuyệt vọng.

Bây giờ chợt tránh thoát được, có thể mới vừa mở miệng chửi một câu, hắn liền rõ ràng chứng kiến chính mình thi triển nghiệp hỏa ngạnh sinh sinh bị đối phương cắn nuốt, ngay tại lúc đó, cái kia khủng bố kiếm khí màu tím đã chém về phía Cực Lạc lão tổ.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 957: Liên thủ vây giết [canh thứ ba]

Oanh!

Huyễn lệ kiếm khí màu tím chém rụng đến Dương Nhạc trước người, trong nháy mắt liền chém vỡ Dương Nhạc trước người ngưng tụ khí tức tử vong, cơ hồ là bản năng, căn bản không kịp nghĩ nhiều, Dương Nhạc liền trực tiếp tế xuất Tinh Hải.

May là như vậy, một kiếm này rơi vào Tinh Hải bên trong, cũng y nguyên vẫn là dẫn tới một hồi chấn động.

Quá kinh khủng!

Rất khó tưởng tượng, Bạch Nhạc dĩ nhiên mới bất quá vừa mới bước vào Tinh Hải Cảnh mà thôi.

Trước đó không biết Bạch Nhạc thân phận, rất nhiều chuyện, hắn không nghĩ ra, có thể đến giờ phút này, tất cả tuy nhiên cũng đã có vẻ thanh thanh sở sở.

Trách không được Chung Bất Nhị không hề hoàn thủ chỗ trống, trực tiếp liền bị chém giết, thậm chí ngay cả luyện thi phương pháp đều không có thể thủ ở.

Đối mặt vị này Ma Quân truyền nhân, Chung Bất Nhị loại rác rưởi kia chống đỡ được mới gặp quỷ.

"Yến Bắc Thần, hiểu lầm, đây là một trận hiểu lầm, chúng ta hảo hảo nói một chút."

Ngăn cản Bạch Nhạc một kiếm, Dương Nhạc nhất thời liền vội âm thanh mở miệng giải thích.

Đạo Lăng sơn đánh một trận, Bạch Nhạc lấy Tinh Cung Chi Cảnh, liền có thể chém giết Tinh Hải Cảnh cường giả.

Sau đó bước vào Tinh Hải, lấy sức một mình, áp đảo Thanh châu, Duyện châu, bức Tinh Hà lão tổ cùng Bắc Đẩu lão tổ bực này lão bài cường giả đều không thể không nhượng bộ, càng là danh động thiên hạ.

Đến loại thời điểm này, cho dù là những cái kia lâu không xuất thế cường giả, cũng không khả năng không chú ý Bạch Nhạc tin tức.

Sau đó, Đại Càn Vương Triều trận chiến kia, tam đại thiên tông chưởng giáo chân nhân cùng Diệp Huyền đại sư đồng thời vẫn lạc, nghe đồn Bạch Nhạc càng là một kiếm giết tân hoàng, khác lập tân quân, uy lăng thiên hạ.

Đến loại trình độ này, vô luận là ai cũng đã không thể không thừa nhận, tại bất tri bất giác ở giữa, Bạch Nhạc vị này Ma Quân truyền nhân, đã chân chính lớn lên thành thế gian đứng đầu cường giả.

Dương Nhạc mặc dù lại như thế nào tự phụ cũng minh bạch, tùy tiện vì Hắc Ám Thiên trêu ra một cái như vậy cường địch, tuyệt đối là chuyện ngu xuẩn.

Không nói Bạch Nhạc như thế nào, một khi bị Đại trưởng lão biết rõ, hắn cũng tuyệt đối sẽ chịu đến trừng phạt nghiêm khắc.

Còn như Bạch Nhạc cướp đoạt phương pháp luyện chế, luyện thành bản mệnh ma thi, giết chết Chung Bất Nhị loại chuyện như vậy, liền bất quá cũng chỉ là bé nhỏ không đáng kể việc nhỏ.

Thực lực quyết định địa vị!

Lấy Bạch Nhạc thân phận hôm nay, một khi lộ diện, liền không thể nghi ngờ đã có hết sức quan trọng tác dụng, đáng giá bất luận kẻ nào , bất kỳ cái gì thế lực coi trọng.

Nếu như sớm biết Bạch Nhạc thân phận, hắn căn bản cũng sẽ không đến tra xét, càng sẽ không tự ý tìm cái gì Vong Ưu lão nhân cùng đi đối phó đối phương.

Tới mức này, Dương Nhạc trong đầu, hiện lên ý niệm đầu tiên chính là nghị hòa.

Nếu như có thể hóa giải can qua, thậm chí nghĩ biện pháp đem Bạch Nhạc lôi kéo tới, trở thành Hắc Ám Thiên minh hữu, chỉ này một cái, cũng đã đủ để cho hắn lập xuống đại công.

Chỉ tiếc, Dương Nhạc muốn hóa giải ân oán, có thể Bạch Nhạc lại hiển nhiên chưa cùng hắn bắt tay giảng hòa hứng thú!

Từ bại lộ thân phận trong nháy mắt đó, Bạch Nhạc cũng đã lên sát khí, căn bản sẽ không cho thêm Dương Nhạc bất cứ cơ hội nào.

"Hiểu lầm?"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói, "Vậy thì đến dưới đất lại đi nói đi!"

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc cũng đồng dạng tế xuất Tinh Hải!

Cực Lạc lão tổ cũng không phải là Chung Bất Nhị, mặc dù Bạch Nhạc lại như thế nào khinh thường đối phương, không thừa nhận cũng không được, đối phương thực lực tuyệt đối là Tinh Hải Cảnh bên trong đỉnh tiêm.

Trong tích tắc, Tinh Hải sôi trào!

Kiếm khí thành biển ba nghìn trượng!

Giờ khắc này Bạch Nhạc, mới chính thức đem thực lực triệt để hiện ra, huy động Nghịch Ma Kiếm lần nữa hướng về Dương Nhạc giết đi qua.

Không cần quá nhiều mở miệng, một kiếm này, chính là Bạch Nhạc thái độ.

"Bạch Nhạc, ngươi đừng tưởng rằng ta sợ ngươi!"

Mắt thấy Bạch Nhạc một điểm mặt mũi cũng không cho, Dương Nhạc cũng đồng dạng có chút quê quá hóa khùng.

Hắn cuối cùng là thành danh nhiều năm cường giả, mặc dù nguyện ý cầu hoà, nhưng lại cũng cuối cùng không có khả năng tại Bạch Nhạc loại này mao đầu tiểu tử trước mặt nhận túng chịu thua.

Huống chi, hắn mặc dù đối Bạch Nhạc có chút kiêng ky, nhưng lại cũng cuối cùng chưa nói tới sợ hãi.

Huống chi, bây giờ bên người còn có một cái Vong Ưu lão nhân.

"Oa táo!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ chán ghét, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói, "Cực Lạc lão tổ, ngươi coi như là thành danh nhiều năm nhân vật, hà tất nói nhảm nhiều như vậy, trong tay hạ xem hư thực là được! Sinh tử có số, thành bại tại thiên! Xuất thủ là được!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc đã điều khiển Tinh Hải, hướng về Dương Nhạc vị trí cuốn qua đi!

Nghịch Ma Kiếm trong tay, kiếm ý cửu trùng, ba nghìn trượng Tinh Hải, tại Bạch Nhạc trong tay, liền như một thanh tinh quang chi kiếm, dễ như trở bàn tay, chém giết tất cả trở ngại.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, lần này Dương Nhạc cũng đồng dạng không tiếp tục lùi bước, hai người Tinh Hải hung hãn va vào nhau!

Dương Nhạc mặc dù có Tinh Hải đỉnh phong thực lực, có thể Tinh Hải cũng bất quá chỉ là bốn ngàn trượng lúc trái phải, đối mặt Bạch Nhạc lúc, thật cũng chẳng có bao nhiêu ưu thế.

Nghịch Ma Kiếm trong tay, một kiếm này, liền chợt đem Dương Nhạc Tinh Hải chém ra một kẽ hở, hung hãn đụng đi.

"Bạch Nhạc, đây là ngươi buộc ta!"

Trong mắt lộ ra vẻ tàn khốc, Bạch Nhạc lần nữa bức bách phía dưới, Dương Nhạc cũng rốt cục bị kích khởi sát ý.

Mượn hơi Bạch Nhạc cố nhiên là công lao, có thể nếu là có thể giết chết Bạch Nhạc, thu được quyền lợi, nhưng cũng đồng dạng phong phú dọa người.

Phải biết, bây giờ Bạch Nhạc phía sau, có thể đã lại không có Diệp Huyền đại sư chỗ dựa.

Nói dễ nghe là Ma Quân truyền nhân, nhưng nếu khó mà nói nghe, không phải là không chỗ nương tựa tán tu sao, treo một cái Thanh Châu phủ chủ danh tiếng thì như thế nào? Còn chưa phải là xám xịt ly khai vương thành? !

Huống chi, trước đó một kiếm này mặc dù bị áp chế, có thể cái kia lại căn bản không phải Dương Nhạc chân chính phải có thực lực.

Hắc Ám Thiên người, một khi luyện thành bản mệnh ma thi, hơn phân nửa thực lực, cũng là muốn tin tức tại bản mệnh ma thi bên trên.

Trong miệng phát sinh một tiếng kêu to, trong một chớp mắt, Dương Nhạc vốn tên là ma thi liền chợt buông ra Chung Ly, chợt bay ngược hồi Tinh Hải, trên người lộ ra một cổ hắc vụ cuồn cuộn, trong nháy mắt, liền dung nhập Tinh Hải bên trong!

Giờ khắc này, có bản mệnh ma thi phối hợp, Dương Nhạc thực lực chân chính, mới chính thức hiển hiện mà ra!

Vốn là gần bốn ngàn trượng Tinh Hải, bây giờ còn có bản mệnh ma thi phối hợp, nhưng là chợt đem tinh hải đề thăng tới bảy ngàn trượng hơn cấp độ!

Kể từ đó, không muốn so Bạch Nhạc Tinh Hải nhiều hơn gấp đôi, đây mới là nghiền ép tính thực lực áp chế.

Hơn nữa, Dương Nhạc vẫn không chịu bỏ qua!

Có thể tu hành tới mức này, không người nào là tâm chí kiên định, thủ đoạn tàn nhẫn hạng người!

Nếu biết nói gì vô vọng, như vậy Dương Nhạc liền ngược lại buông ra tất cả ràng buộc, trực tiếp đem tâm tính biến thành dùng hết tất cả phương pháp giết chết Bạch Nhạc!

"Vong Ưu lão tổ, ngươi ta liên thủ, một chỗ giết hắn, đến lúc đó trên người hắn bảo vật, chúng ta chia đều, như thế nào?"

Dương Nhạc một câu nói này, liền nhất thời làm vừa mới còn có chút do

dự, tại bàng quan Vong Ưu lão nhân kéo qua.

Phải biết, hắn hôm nay theo Dương Nhạc cùng đi, chính là vì liên thủ vây giết đối phương, bức bách đối phương lộ ra thân phận chân thật mà thôi!

Chỉ là ai cũng không nghĩ tới, giả trang Chung Bất Nhị người lại là Bạch Nhạc mà thôi.

Bây giờ, chứng kiến Dương Nhạc bày ra thực lực, Vong Ưu lão nhân cũng không khỏi tâm động.

"Nghe tiếng đã lâu Ma Quân truyền nhân tên, hôm nay lão phu liền cũng cùng nhau lãnh giáo một chút a!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, Vong Ưu lão nhân liếm liếm môi, tiếp tục mở miệng nói, "Trước đó ta thấy Bạch phủ. . . Ngay tại Thanh châu đi, cũng không biết, Bạch phủ chơi có vui hay không!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 958: Quá yếu [canh thứ tư]

Bạch phủ!

Trước đó Vong Ưu lão yêu nỗ lực lấy ảo cảnh khống chế Bạch Nhạc thời điểm, liền thấy Bạch phủ hai chữ này, lúc kia, Vong Ưu lão yêu vẫn không rõ đây là ý gì.

Thật là bây giờ khi biết Bạch Nhạc thân phận sau đó, một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, hắn liền dĩ nhiên minh bạch qua đây.

Cái kia Bạch phủ, chính là Thanh châu Bạch Nhạc gia!

Cho dù đối với Bạch Nhạc tình huống cụ thể, vẫn không tính là quá rõ, thế nhưng chỉ bằng Bạch phủ hai chữ này, cũng đã đủ đủ để cho hắn làm ra uy hiếp.

Chỉ tiếc, liền một câu nói này, cũng không nghi ngờ sẽ trở thành đời này của hắn hối hận nhất một câu nói.

Nếu như nói, trước đó Bạch Nhạc thần tình vẫn là đạm mạc, như vậy Vong Ưu lão yêu một câu nói này nói ra miệng, liền triệt để hóa thành lạnh lùng sát khí!

Giờ khắc này Bạch Nhạc, liền như một thanh ra khỏi vỏ bảo kiếm, đủ để cho bất luận kẻ nào từ tâm tuôn ra vẻ lạnh lẻo.

Cho dù là Vong Ưu lão ma, đón nhận Bạch Nhạc ánh mắt trong nháy mắt, trong lòng cũng không khỏi đánh một cái đột.

"Tiểu Bạch!"

Bàn tay chợt mở, trong tích tắc, một tiếng rồng gầm chợt vang lên.

Trong nháy mắt, Tiểu Bạch Long liền trực tiếp từ trong tay Thiên Cung bay ra ngoài.

Chân long!

Thấy rõ Tiểu Bạch Long trong nháy mắt, Vong Ưu lão tổ liền không khỏi thầm kêu một tiếng không xong.

Trước đó chỉ muốn phối hợp Dương Nhạc một chỗ vây giết Bạch Nhạc, lại quên, Bạch Nhạc bên người vẫn luôn có một con như vậy khủng bố bạch long.

Đã vượt qua Thiên Nhai, hóa thành chân long, Tiểu Bạch Long bản thân liền đủ để chém giết Tinh Hải Cảnh cường giả.

Hơn nữa, đối với Vong Ưu lão tổ loại này dựa vào huyễn thuật cùng thần hồn công kích tới chiến đấu người mà nói, Tiểu Bạch Long nhất định chính là thiên địch.

Linh mẫn khứu giác, cùng với đối với khí tức phán đoán, có thể cho Tiểu Bạch Long không chút nào cố sức kham phá hắn sở hữu ngụy trang!

Long uy tồn tại, lại có thể để cho Tiểu Bạch Long miễn dịch đại bộ phận thần hồn công kích!

Kể từ đó, Vong Ưu lão tổ am hiểu nhất thủ đoạn, liền hầu như đã bị khắc chế sạch sẽ, loại tình huống này, hắn lấy cái gì chiến đấu?

"Tiểu Bạch, giết hắn!"

Chỉ vào Vong Ưu lão tổ, Bạch Nhạc cái kia tràn ngập sát khí thanh âm vang lên lần nữa, một câu nói này, cũng liền tuyên cáo Vong Ưu lão tổ ác mộng bắt đầu.

Ngao ô!

Trong nháy mắt, Tiểu Bạch Long liền trực tiếp đập ra đi, hung hăng hướng về Vong Ưu lão tổ nhào qua.

Vẫn luôn đứng ở Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, Tiểu Bạch Long bản thân cũng đã buồn bực lắm, bây giờ lại cảm thụ được Bạch Nhạc tức giận cùng sát khí, tự nhiên càng bất dung tình, mở bồn máu miệng lớn liền trực tiếp cắn lên đi.

Ngay tại lúc đó, Chung Ly cũng lần nữa đuổi tới, rơi vào Bạch Nhạc bên người.

Mặc dù hắn cũng không phải là Bạch Nhạc bản mệnh ma thi, có thể Chung Ly cũng rất rõ ràng, cho tới bây giờ, lợi ích của hắn cùng tương lai, đã cùng Bạch Nhạc buộc chung một chỗ.

Hơn nữa, loại kia bản mệnh ma thi bản năng, cũng đồng dạng thúc lấy hắn muốn lần nữa khiêu chiến đối phương ma thi, thôn phệ lực lượng để hoàn thành tiến hóa.

"Giết!"

Trong mắt lộ ra vẻ lo lắng, giờ khắc này Dương Nhạc cũng đồng dạng cảm thụ được áp lực thật lớn.

Hắn không biết Vong Ưu lão tổ có thể tại Tiểu Bạch Long công kích đến chống đỡ bao lâu, giả sử Vong Ưu lão tổ chết, hoặc là trốn, như vậy một khi Tiểu Bạch Long trái lại công kích hắn, chính là hắn rơi vào trong vây công.

Hắn sẽ không đem hy vọng ký thác vào Vong Ưu lão tổ trên người, như vậy biện pháp duy nhất, chính là trong thời gian ngắn nhất, đánh bại, thậm chí chém giết Bạch Nhạc.

Hơn nữa, hắn cũng có lòng tin này!

Bảy ngàn trượng Tinh Hải lan tràn ra, đem toàn bộ Táng Hồn cốc bầu trời bầu trời đều triệt để che đậy, vô luận là ánh trăng vẫn là tinh quang, đều bị triệt để ngăn che, chỉ còn lại có đưa tay không thấy được năm ngón hắc ám.

Mà ở cái này trong bóng tối, Dương Nhạc công kích lần nữa đánh tới!

Nồng nặc lực tử vong chợt hóa thành khủng bố sóng triều đánh ra mà đến, tại đây Tinh Hải bên trong, hắn bản mệnh ma thi lực lượng, cũng đồng dạng sẽ nhận được gấp bội đề thăng!

Đây cũng là hắn ưu thế!

Dù sao, mặc dù Bạch Nhạc cũng luyện hóa bản mệnh ma thi, thế nhưng Bạch Nhạc lại cũng không có thể thay đổi tu Tử Linh tông công pháp, không có thể cùng bản mệnh ma thi bổ sung Tinh Hải, liền vô pháp đem bản mệnh ma thi uy lực triệt để phát huy được.

Xung quanh hắc ám, đối với bản mệnh ma thi không có bất kỳ ý nghĩa gì, trong nháy mắt, Dương Nhạc bản mệnh ma thi liền chợt bay lên, một đôi lợi trảo, như lưỡi dao đồng dạng hung hăng cắt vào Bạch Nhạc yết hầu.

Đối mặt dạng này công kích, Bạch Nhạc sắc mặt vẫn không có chút nào biến hóa.

Trước đó hắn liền cùng Chung Bất Nhị từng có giao thủ, đối với Hắc Ám

Thiên những người này phương thức công kích tồn tại đủ đủ lý giải.

Mặc dù Dương Nhạc thực lực muốn so với Chung Bất Nhị mạnh hơn nhiều, có ở Bạch Nhạc xem ra, cả hai phương thức công kích không có khác nhau chút nào.

Đổi một câu nói. . . Dạng này phương thức công kích thái tử bản, không có bất kỳ chuyện xấu.

Đối với cao thủ chân chính mà nói, liền căn bản không có khả năng sản sinh bất cứ uy hiếp gì.

Vù vù!

Nghịch Ma Kiếm chợt phát sinh một tiếng kiếm minh, nhìn cũng không nhìn, Bạch Nhạc giơ tay lên chính là một kiếm chém ra đi.

Xem núi như kiếm!

Một kiếm này, liền tựa như là núi rất nặng!

Bạch Nhạc nhìn không thấy Dương Nhạc ra chiêu, cũng căn bản không cần thấy rõ, chỉ cần dùng cái này đơn giản nhất thô bạo phương thức, đánh lại liền đủ đủ.

Oanh!

Ngay lập tức trước đó, Dương Nhạc công kích liền rơi xuống, mang theo toàn bộ Tinh Hải khủng bố trùng kích, một kích này Dương Nhạc có thể nói là tình thế bắt buộc.

Nhưng mà, ngay tại hắn tiếp cận Bạch Nhạc đồng thời, một kiếm này trước mặt chém rụng, liền như đụng đầu vào trên núi đá , mặc cho Dương Nhạc làm sao điên cuồng trùng kích, cũng căn bản là không có

cách đột phá đối phương phòng ngự một bước.

Cái kia bản mệnh ma thi cũng đồng dạng đánh vào Nghịch Ma Kiếm bên trên, chỉ là nàng nhưng liền không có may mắn như vậy!

Nghịch Ma Kiếm là bực nào sắc bén, tại Bạch Nhạc trong tay thi triển ra, cho dù là ma thi cái kia mạnh mẽ thân thể cũng không khả năng ngăn cản, va chạm ở giữa, trong nháy mắt da tróc thịt bong, tiên huyết văng khắp nơi!

Mặc dù phần lớn thời điểm, bản mệnh ma thi đều có thể bảo trì người bình thường dáng vẻ, thật là chết liền là chết, trong cơ thể lại không sinh cơ, cũng liền không có khả năng tái tạo ra máu mới!

Nếu như không phải là xung quanh như vậy hắc ám, liền có thể rõ ràng chứng kiến, đối phương vết thương chảy ra huyết sắc, đã chuyển màu đen đậm.

Hơn nữa, dạng này tiên huyết lộ ra một cổ thường nhân khó có thể tưởng tượng tanh hôi vị.

Vừa lúc đó, Chung Ly lại phảng phất ngửi được mùi cá mập, hung hăng hướng về kia bản mệnh ma thi nhào qua.

Tình huống bình thường xuống, Chung Ly là đánh không ăn đối phương, thật là đối phương đã bị Bạch Nhạc thương tổn được tình huống dưới, khả năng liền biến thành hắn chiếm hết ưu thế.

Trong nháy mắt, Dương Nhạc vốn tên là ma thi liền Chung Ly nhào tới trên mặt đất, hai người điên cuồng xoay đánh nhau, không ngừng thôn phệ đối phương lực lượng, dạng này khác loại chém giết đồng dạng kịch liệt cực kỳ.

"Quá yếu!"

Ung dung ngăn lại Dương Nhạc công kích, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói, "Xem ra ngươi căn bản không tính là Hắc Ám Thiên chân chính hạch tâm, dạng này lực lượng. . . Cùng Chung Bất Nhị cũng không có quá lớn phân biệt, thật là khiến ta thất vọng."

Nghe được Bạch Nhạc thanh âm, Dương Nhạc bản có thể cảm nhận được một tia ý sợ hãi, nhưng lại vẫn như cũ không chịu nhận mệnh, lớn tiếng tiếng rít đạo, "Bạch Nhạc, không muốn cố lộng huyền hư, ngươi bất quá là mới vào Tinh Hải mà thôi, nếu không phải ỷ vào thần kiếm sắc bén, ngươi căn bản không có theo ta đánh một trận tư cách!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 959: Giết chết [canh thứ năm]

Âm thanh cao không nhất định là có lý, cũng có khả năng xuất xứ từ sợ hãi!

Đối với lúc này Dương Nhạc mà nói, chính là như vậy.

Trước đó, hắn chưa bao giờ nghĩ tới một cái vừa mới bước vào Tinh Hải Cảnh thiên tài, lại có thể đưa hắn bức tới mức này, để cho người ta từ tâm sản sinh sợ hãi như vậy cảm giác.

Càng đáng sợ hơn đúng, loại này cảm giác sợ hãi, rất nhanh liền chuyển hóa thành hiện thực.

"Chính là không có Nghịch Ma Kiếm. . . Thì như thế nào?"

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc trong mắt tràn đầy vẻ khinh miệt.

"Thôn thiên!"

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc trong miệng nhất thời vang lên hai chữ này.

Trong tích tắc, Thông Thiên Ma Công liền bị Bạch Nhạc vận chuyển tới cực hạn, cái kia khủng bố hấp lực, liền còn giống như cá voi hút nước, điên cuồng cắn nuốt xung quanh tất cả lực lượng, vô luận là cái kia tràn ngập khí tức tử vong, vẫn là Dương Nhạc Tinh Hải lực lượng, đối mặt Thôn Thiên Quyết, đều không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Trong bóng tối, Bạch Nhạc nhìn không thấy, thật là Dương Nhạc lại có thể chứng kiến.

Ngay tại Bạch Nhạc thi triển ra Thôn Thiên Quyết đồng thời, phía sau liền xuất hiện nhất tôn thân ngoại hóa thân, điên cuồng thôn phệ tất cả lực lượng, hơn nữa, theo lấy không ngừng thôn phệ, cái kia thân ngoại hóa thân dáng dấp cũng theo đó càng ngày càng rõ ràng.

Đây hết thảy, phảng phất đều tùy theo đánh thức tâm hắn chỗ sâu nhất sợ hãi!

Thông Thiên Ma Quân!

Tử Linh tông người mặc dù vẫn luôn trốn ở Hắc Ám Thiên bên trong, nhưng là lại cũng không phải hoàn toàn chưa cùng bên ngoài tiếp xúc qua, trước đây Thông Thiên Ma Quân còn chưa chân chính thành danh trước đó, Hắc Ám Thiên người liền từng gặp qua Thông Thiên Ma Quân.

Lúc trước Thông Thiên Ma Quân, liền từng dưới cơn nóng giận, đuổi theo Tử Linh tông cao thủ, sát nhập Hắc Ám Thiên!

Trận chiến kia, Thông Thiên Ma Quân hầu như đem Hắc Ám Thiên đánh tan vỡ, cuối cùng nể tình đều là ma tu phân thượng, lúc này mới dừng tay, ly khai Hắc Ám Thiên.

Không chút nào khoa trương nói, trước đây Thông Thiên Ma Quân một cá nhân liền hầu như diệt Hắc Ám Thiên!

Lúc trước Dương Nhạc còn vẻn vẹn chỉ là Tinh Cung Cảnh, căn bản không có tư cách cùng Thông Thiên Ma Quân giao thủ, nhưng lại nhớ rõ trận chiến kia lúc tình cảnh.

Lúc trước, vô số Hắc Ám Thiên cao thủ vây công Thông Thiên Ma Quân lúc, Thông Thiên Ma Quân thi triển ra chính là dạng này thần thông, ngạnh sinh sinh nuốt trọn sở hữu công kích, hung hãn cuốn ngược mà ra, lấy sức một mình đánh tan toàn bộ Hắc Ám Thiên.

Đã cách nhiều năm, hắn đã từ trước đây cái kia bừa bãi vô danh Tinh Cung Cảnh, biến thành bây giờ Cực Lạc lão tổ, nhưng này phần sợ hãi, nhưng thủy chung lái đi không được.

Ma Quân truyền nhân!

Đến giờ phút này, hắn mới chính thức nhớ tới, Bạch Nhạc trừ là Thanh Châu phủ chủ, đạt được Diệp Huyền đại sư ưu ái bên ngoài, vẫn là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân!

Ùng ùng!

Thậm chí không kịp sợ hãi, trong nháy mắt, Tinh Hải lực lượng liền bị thôn phệ gần một nửa, đợi được hắn tỉnh táo lại thời điểm, cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân đã bước ra một bước, trên không trung chợt nổ lên!

Lực lượng kinh khủng, cơ hồ là trong nháy mắt liền xé rách xung quanh hắc ám, nổ tung tất cả lo lắng.

Tinh quang cùng ánh trăng một lần nữa nổi lên, soi sáng ra Dương Nhạc cái kia ảm đạm như tuyết khuôn mặt.

"Phốc!"

Phun ra một ngụm máu, Dương Nhạc chợt từ không trung rơi xuống, trùng điệp đập xuống đất, quỳ một chân trên đất, trên mặt sớm đã lại nhìn không ra kiêu ngạo chút nào cùng tự tin.

"Chính là không có Nghịch Ma Kiếm, thì như thế nào?"

Lập lại lần nữa một lần câu nói này, Bạch Nhạc bình tĩnh đứng ở Dương Nhạc trước mặt, ở trên cao nhìn xuống hỏi.

". . ."

Trong nháy mắt, Dương Nhạc trên mặt nhất thời lộ ra lau một cái lộ vẻ sầu thảm nụ cười.

"Bạch Nhạc, không, Yến Bắc Thần!"

So với việc Bạch Nhạc, những thứ này người trong ma đạo, thật vẫn như cũ càng muốn xưng hô Bạch Nhạc vì Yến Bắc Thần, riêng là lúc này Dương Nhạc thua ở Thôn Thiên Quyết phía dưới, liền càng làm cho hắn chỉ nguyện ý thừa nhận cùng thất bại tại Ma Quân truyền nhân thủ hạ.

Hơi có chút thở dốc, Dương Nhạc lần nữa mở miệng nói, "Hắc Ám Thiên vô ý đối địch với ngươi, chuyện lần này, thật chỉ là một cái ngoài ý muốn. . . Ta nguyện ý làm ra cái gì bồi thường, nếu như ngươi còn chưa hài lòng, ta có thể dẫn ngươi đi gặp Đại trưởng lão! Đạo tiêu ma mạnh, ngươi thân là Ma Quân truyền nhân, bây giờ chính cần phải cùng chúng ta một chỗ liên thủ huỷ diệt tam đại thiên tông, vì Ma Quân báo thù mới là!"

Đánh thì đánh bất quá, Thôn Thiên Quyết triệt để thi triển ra, cũng làm cho Dương Nhạc tâm tràn ngập sợ hãi, hoàn toàn không có giết chết Bạch Nhạc ý tưởng.

"Với các ngươi một chỗ luyện thi, để cho các ngươi tiến hóa ra có thể so với trước đây Tử Linh Ma Quân bản mệnh ma thi, sau đó sẽ giết ta sao?"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đùa cợt, Bạch Nhạc khinh thường hỏi ngược lại.

Giờ khắc này, Dương Nhạc trong mắt rốt cục lộ ra vẻ kinh hoảng.

Bản mệnh ma thi sự tình, cho dù là hắn, cũng vẻn vẹn chỉ là có biết một

... hai ..., mơ hồ có một cái suy đoán mà thôi, Chung Bất Nhị biết rõ thì càng thiếu.

Hơn nữa, vẻn vẹn chỉ bằng một chút như vậy manh mối, Bạch Nhạc cũng đã đoán ra bọn hắn kế hoạch, bản thân này cũng rất khủng bố.

Quan trọng hơn là, hắn có thể đủ cảm thụ được, Bạch Nhạc là thật lên sát khí, căn bản không có chút nào với hắn bàn điều kiện ý tứ, đây mới thực sự là để cho hắn sợ hãi căn nguyên.

"Không muốn!"

Cơ hồ là Dương Nhạc mở miệng trong nháy mắt, Bạch Nhạc bàn tay đã nhẹ nhàng vỗ xuống.

Ầm!

Trong nháy mắt, bàn tay rơi vào Dương Nhạc đỉnh đầu, phát sinh một tiếng phá nhứ thanh âm, thất khiếu chảy máu, Dương Nhạc cả người nhất thời khí tuyệt!

Ngay tại lúc đó, cái kia bản mệnh ma thi cũng đồng thời phát sinh một tiếng kêu thê lương thảm thiết, từ Chung Ly vướng víu bên trong giãy dụa đi ra, hướng về Bạch Nhạc đánh tới.

Thân thể vẫn lạc, có thể Dương Nhạc lại vẫn không có buông tha.

Đối với hắn mà nói, bản mệnh ma thi chính là bây giờ duy nhất còn sống hy vọng, cứ việc đau lòng, nhưng hắn lại y nguyên vẫn là không cần suy nghĩ bỏ qua cái này một bản mệnh ma thi, mượn lấy bản mệnh ma thi đánh về phía Bạch Nhạc cơ hội, điên cuồng thôi động thần hồn hướng về xa xa bỏ chạy.

Chỉ cần một chút xíu thời gian, chỉ cần bản mệnh ma thi liều mạng phía

dưới, có thể làm cho Bạch Nhạc xuất thủ ngăn cản trong nháy mắt, hắn thì có hy vọng chạy đi.

Dù là không có thân thể, bằng vào Hắc Ám Thiên bí pháp, hắn cũng có nắm chặt trọng sinh qua đây.

Chỉ tiếc, hắn lại y nguyên vẫn là đánh giá thấp Bạch Nhạc giết hắn quyết tâm!

Nhìn cũng chưa từng nhìn nhào tới bản mệnh ma thi liếc mắt, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, một ngón tay xa xa điểm ra!

"Đại mộng. . . Nghìn thu!"

Trong tích tắc, vừa mới chạy đi thần hồn liền chợt bị ảo cảnh bao phủ, bất quá là trong chốc lát, thần hồn liền lập tức tan vỡ.

Nhưng mà, cũng cơ hồ là đồng thời, nhận thấy được Dương Nhạc rơi vào tuyệt cảnh Vong Ưu lão nhân trên người liền đột nhiên tuôn ra lau một cái khủng bố thần hồn phong bạo, cho dù là lấy Tiểu Bạch Long cường hãn, cũng không khỏi có trong nháy mắt thất thần.

Dương Nhạc muốn lấy bản mệnh ma thi vì hắn chính mình tranh thủ một cái chạy thoát thân cơ hội không thể thực hiện được, nhưng lại tại khách quan bên trên, vì Vong Ưu lão nhân gây nên một cái đào tẩu cơ hội!

Chờ Bạch Nhạc phát hiện đối phương đào tẩu thời điểm, vừa vặn Dương Nhạc bản mệnh ma thi đã nhào tới Bạch Nhạc trước người, hung hăng va chạm phía dưới, Bạch Nhạc mặc dù dựa vào Thông Thiên Ma Thể cường hãn, gượng chống hạ xuống, nhưng lại cũng y nguyên vẫn là bị đụng lảo đảo một cái, không thể đúng lúc xuất thủ.

"Gào!"

Bị đối phương chạy trốn, Tiểu Bạch Long nhất thời thẹn quá thành giận, trong miệng phát sinh một tiếng kêu to, cũng không đợi Bạch Nhạc phân phó, liền theo sát đuổi tiếp.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 960: Truy tìm Vong Ưu lão yêu [canh thứ sáu]

"Phốc!"

Theo lấy Dương Nhạc vẫn lạc, cái kia một bản mệnh ma thi cũng rốt cục hồi quang phản chiếu tại trước khi chết tỉnh lại.

Trong nháy mắt, một chuyến huyết lệ từ trong mắt nàng hoa rơi, cả người quỳ gối tại Bạch Nhạc trước người.

Nguyên bản tinh xảo mỹ lệ khuôn mặt, vào giờ khắc này có vẻ không gì sánh được thê mỹ!

"Đa tạ công tử giúp ta giải thoát. . ."

Cuối cùng để lại một câu nói, nàng liền triệt để thần hồn vỡ nát, ầm ầm té xuống đất, không tiếng thở nữa.

Ngay tại lúc đó, trong cơ thể nàng khí tức tử vong, cũng theo đó hóa thành một đoàn hắc vụ, không ngừng hướng về Chung Ly trong cơ thể vọt tới.

Bản mệnh ma thi ở giữa chém giết lẫn nhau thôn phệ, vốn là bản năng.

Cứ việc Chung Ly cũng có cảm giác cho nàng thê thảm, nhưng lại y nguyên vẫn là thân thể không bị khống chế nhào tới, điên cuồng thôn phệ đối phương trong cơ thể mỗi một phần lực lượng.

Nhìn đối phương trước khi chết, cuối cùng cái kia thoải mái ánh mắt, Bạch Nhạc cũng không khỏi khẽ thở dài một cái một tiếng.

Lại là một kẻ đáng thương a.

Đem rõ ràng người luyện vì ma thi, thậm chí còn lấy ý thức, trở thành giết chóc phương tiện, tu hành như vậy phương thức thực sự quá tàn khốc!

So sánh dưới, Bạch Cốt Thần Giáo loại kia giết người lấy xương, luyện hóa Bạch Cốt Hóa Thân cách làm, liền quả thực quá ôn hòa.

Chỉ là, vô luận là Bạch Cốt Thần cũng tốt, vị kia Tử Linh Thần cũng tốt, đều truyền xuống phương pháp này, sợ rằng cũng sẽ không là không có chút ý nghĩa nào.

Lúc trước Bạch Cốt phu nhân từng nói qua, Bạch Cốt Thần Giáo không ngừng cử hành huyết tế, giết người luyện chế Bạch Cốt Hóa Thân, là vì cho Bạch Cốt Thần cung cấp sinh cơ, để cho hắn từ trong ngủ mê tỉnh lại.

Như vậy, bây giờ Tử Linh Thần, khuynh hướng Hắc Ám Thiên người luyện chế ma thi, có thể hay không cũng giống như vậy dụng ý!

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc trong đầu nhất thời hiện lên vô số ý niệm trong đầu.

Cứ như vậy trong chốc lát, Chung Ly cũng triệt để cắn nuốt hết Dương Nhạc bản mệnh ma thi lực lượng, chỉ là nhìn đối phương thi thể, Chung Ly trong mắt nhưng cũng không khỏi lộ ra lau một cái phức tạp mà thần sắc sợ hãi!

Lần này mặc dù là hắn thôn phệ đối phương lực lượng, thật là ai dám nói, lần tiếp theo bị cái khác thây ma thôn phệ, liền sẽ không là hắn đâu?

Sinh tử ở giữa có vô cùng sự sợ hãi, huống chi là chết như vậy pháp.

"Nàng là Cực Lạc lão tổ đạo lữ, đã từng là Hắc Ám Thiên bên trong, vô số người mến mộ đối tượng. . . Không nghĩ tới, dĩ nhiên sớm đã bị Cực Lạc lão tổ luyện thành ma thi!"

Trong miệng có chút đắng chát, Chung Ly có chút không khống chế được tâm tình mình, nhẹ giọng nói.

Nghe được Chung Ly lời nói, Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi chậm lại.

Tới hắn mặc dù cảm thấy nữ tử kia là người đáng thương, nhưng lại cũng không nghĩ đến, vẫn còn có thân phận như vậy, trong lúc nhất thời, đối với Dương Nhạc, đối với Hắc Ám Thiên chán ghét liền lại vài phần.

"Chủ nhân, ngươi nói. . . Ta sẽ có hay không có một ngày cũng biến thành cái bộ dáng này, nếu là như vậy, ta còn không bằng chết ngay bây giờ tốt."

Nhìn lấy nữ nhân kia thi thể, Chung Ly lần nữa mở miệng nói.

Hơi trầm mặc chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Chung Bất Nhị đã chết, ngươi không phải ai ma thi. . . Ngươi chính là chính ngươi! Cho nên, dù là đã không có sinh cơ, ngươi cũng vẫn như cũ còn sống, còn sống. . . Thì có hy vọng!"

Trước đó, Bạch Nhạc cũng không để bụng Chung Ly sinh tử, nhưng hôm nay, Chung Ly tự lựa chọn đứng ra giúp hắn, liền để cho Bạch Nhạc đối hắn bằng thêm vài phần hảo cảm, cái này mới mở miệng nói.

"Ngươi nếu biết ta, liền nên biết, ta không biết bao nhiêu lần đều đã rơi vào trong tuyệt cảnh, nhưng lại y nguyên vẫn là sống đến hiện tại."

Một câu nói này, nhất thời để cho Chung Ly hai mắt tỏa sáng.

Bây giờ Bạch Nhạc, cũng không phải là trước đây cái kia không có tiếng tăm gì Bạch Nhạc, về Bạch Nhạc nghe đồn, trò gian trá phong phú, đủ loại phiên bản đều có.

Thật là vô luận loại nào phiên bản, Bạch Nhạc đều là vô số lần tại không thể có thể phía dưới, tuyệt cảnh trọng sinh, lúc này mới đứng ở chỗ này, đứng ở bây giờ độ cao này.

Tại thượng cổ cấm địa bên trong, Bạch Nhạc tới gần tuyệt cảnh, lại như cũ hô lên một câu kia, ta không tin mệnh, càng là lưu truyền rộng rãi, để cho vô số người sùng bái!

Bây giờ, lời như vậy từ Bạch Nhạc trong miệng nói ra, không thể nghi ngờ là tồn tại cực đại sức thuyết phục.

Chung Ly ngẩng đầu lên, muốn hướng Bạch Nhạc nói lời cảm tạ, lúc này mới phát hiện, Bạch Nhạc đã sớm bay ra ngoài.

Đổi ý một cái, Chung Ly liền phản ứng kịp.

Vong Ưu lão nhân!

Cực Lạc lão tổ mặc dù chết, có thể Vong Ưu lão nhân lại nhân cơ hội trốn, Tiểu Bạch Long một đường đuổi theo, cũng không biết là hay không đuổi theo, có thể rất hiển nhiên, Bạch Nhạc là cũng không tính buông tha Vong Ưu lão nhân.

Vô luận là vì che giấu tung tích, vẫn là trảm thảo trừ căn, miễn trừ hậu hoạn, Bạch Nhạc đều có lý do đuổi theo, giết chết Vong Ưu lão nhân.

... ...

"Ngao ô!"

Nhìn trước mắt sơn lâm, Tiểu Bạch Long nhất thời phát sinh một tiếng tức giận tiếng gầm gừ.

Hắn một đường đuổi theo Vong Ưu lão yêu đi ra, vốn dĩ cho rằng có thể ung dung giết chết đối phương, đem thi thể mang về cho Bạch Nhạc, nhưng không ngờ, cái kia Vong Ưu lão yêu cực kỳ gian hoạt, dĩ nhiên sớm tại đây trong rừng núi có bày trận pháp, nó mới vừa vừa xông vào bên trong, liền mất phương hướng.

Mặc dù bằng vào nó cái kia thực lực cường hãn, rất nhanh thì đánh vỡ trận pháp, có thể đợi được nó đi ra thời điểm, Vong Ưu lão yêu lại dĩ nhiên mất đi tung tích.

Ngay tại Tiểu Bạch Long tiếng gầm gừ ở giữa, Bạch Nhạc cũng đồng dạng đuổi tới.

Cho tới bây giờ, Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Giao ở giữa, đã rất có ăn ý, mặc dù nhỏ bạch long không thể mở miệng nói chuyện, nhưng lại cũng đủ làm cho Bạch Nhạc đại thể minh bạch ý hắn.

Rơi vào giữa rừng núi, Bạch Nhạc trong mắt hiện lên một tia tinh mang, nhưng trong lòng thì nhất thời hiện lên một loại nguy hiểm ý niệm trong đầu.

Tiểu Bạch Long đã mất tích đối phương, là hắn trước kia cũng không nghĩ tới, cái này không thể trách Tiểu Bạch Long, chỉ có thể nói Vong Ưu lão yêu so trong dự đoán, khó đối phó hơn nhiều.

Bạch Nhạc mặc dù cường đại, nhưng lại cũng cuối cùng không phải thần.

Dưới tình huống như vậy, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có khả năng tại đây trong rừng núi, đem Vong Ưu lão yêu tìm ra, e một khi đối phương thoát đi, chỉ cần tùy ý biến ảo một chút dung mạo cùng khí tức,

còn muốn bắt lại, thật có thể là khó như lên trời.

Nếu như tình huống bình thường xuống, đuổi không kịp cũng liền a.

Bạch Nhạc đến Mang sơn đến, vốn cũng không có nghĩ tới triệt để che giấu tung tích, hơn nữa, không phải là giết một cái Chung Bất Nhị mà thôi, đối phương cũng không biết, hắn tại Đãng Mang nhai bên trong, cho dù là tin tức truyền tới Hắc Ám Thiên đi, ảnh hưởng cũng đồng dạng hữu hạn.

Còn như nói, cùng Hắc Ám Thiên là địch, Bạch Nhạc thật đúng là không quan tâm.

Có thể hỏi đề ở chỗ. . . Vong Ưu lão yêu trước đó từng cầm Bạch phủ uy hiếp qua hắn.

Hơn nữa, trước đó tại Đại Càn Vương Triều điều tra Vong Ưu lão yêu tư liệu, Bạch Nhạc rất rõ ràng, đối phương căn bản là một cái có thù tất báo biến thái, hơn nữa, tự giữ năng lực tự vệ cực mạnh, căn bản không quan tâm cùng bất luận kẻ nào kết thành hận thù!

Sau giết người, chẳng mấy chốc sẽ tiêu thất trong biển người, cũng lại khó có thể tìm được.

Dưới tình huống như vậy, Vong Ưu lão yêu đang ăn thua thiệt sau đó, liền rất có thể đến Thanh châu đi trả thù, bây giờ Bất Tử Thanh Vương cũng không biết là hay không khôi phục lại, sợ rằng rất khó bảo vệ Bạch phủ.

Hơn nữa, Vong Ưu lão yêu thủ đoạn quỷ dị, thật muốn muốn hạ sát thủ, căn bản khó lòng phòng bị.

Tinh thông huyễn thuật chi đạo, hắn rất dễ dàng là có thể từ dưới Bạch phủ nhân khẩu bên trong biết mình cùng Bạch Thanh Nhã quan hệ, thậm

chí coi như là Tô Nhan cũng giống vậy khó thoát độc thủ.

Uy hiếp như vậy, đối với Bạch Nhạc mà nói, thực sự quá nghiêm trọng, nếu như không thể giải quyết, quả thực làm hắn ăn ngủ không yên!

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền quyết định, vô luận đuổi tới chân trời góc biển, hắn đều nhất định muốn giết chết Vong Ưu lão yêu chấm dứt hậu hoạn.

Bây giờ vấn đề duy nhất là được. . . Làm như thế nào bả Vong Ưu lão yêu tìm ra.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 961: Thanh châu!

"Đại trưởng lão, Cực Lạc đêm qua. . . Vẫn lạc."

Sáng sớm ngày thứ hai, liền có người đem mang tới Hắc Ám Thiên trước mặt Đại trưởng lão.

Nguyên bản híp mắt chợt mở ra, Đại trưởng lão trầm giọng mở miệng nói, "Người nào làm?"

"Là Chung Bất Nhị!" Thoáng do dự một chút, người kia mình cũng có chút khó có thể tin.

Chung Bất Nhị là thực lực gì, ai cũng rõ ràng, có thể nói là Hắc Ám Thiên những thứ này Tinh Hải Cảnh lão tổ bên trong yếu nhất một cái, muốn nói Chung Bất Nhị giết chết Dương Nhạc, xác thực để cho người ta có chút khó có thể tin.

Có thể sự thực liền đặt cái kia, Chung Bất Nhị mặc dù không có lộ diện, thế nhưng Hắc Ám Thiên cao thủ điều tra phía dưới, lại không khó phát hiện, Chung Ly này là bản mệnh ma thi thực lực tăng vọt, hiển nhiên là cắn nuốt hết Dương Nhạc bản mệnh ma thi tiến hóa sau kết quả.

"Chung Bất Nhị!"

Lặp lại một chút tên này, Đại trưởng lão trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, nhàn nhạt mở miệng nói, "Còn có cái gì manh mối?"

Lúc trước Chung Bất Nhị bị giết, bị huyễn thuật cao thủ ngụy trang tin tức là Dương Nhạc truyền về, cũng chưa nói cho hắn biết người.

Nhưng hắn nhưng là biết rõ, chỉ là không biết xuất phát từ cái dạng gì

suy nghĩ, hắn lại cũng không có nói ra, chỉ là bình tĩnh mở miệng hỏi.

"Vong Ưu lão nhân cũng tới Mang sơn, hơn nữa cùng Cực Lạc tự mình vẫn luôn có liên hệ, đêm qua sự tình, Vong Ưu lão nhân vậy cũng có tham dự." Dừng một cái, người kia chậm rãi nói rằng, "Đại trưởng lão, ta hoài nghi Chung Bất Nhị bên người cũng có cao thủ hỗ trợ, bằng không, Vong Ưu lão nhân cùng Cực Lạc liên thủ, hắn căn bản không có phản kháng tư cách."

"Vong Ưu lão nhân chết sao?"

"Không có!" Lắc đầu, người kia trầm giọng đáp, "Vong Ưu lão nhân cần phải chạy thoát."

"Vậy liền đem hắn tìm ra, ta muốn biết, là ai ra tay."

Ngẩng đầu, Đại trưởng lão nhàn nhạt mở miệng nói.

"Vâng!"

... .

Cơ hồ là đồng thời, Cực Lạc lão tổ vẫn lạc sự tình, liền cũng đồng dạng truyền tới Mang sơn, cùng với tân giáo bên kia.

Mặc dù bọn hắn nhận được tin tức, không có Hắc Ám Thiên như thế tường tận, nhưng có cao thủ thần bí xuất thủ, đánh chết Cực Lạc lão tổ, dọa lui Vong Ưu lão nhân tin tức, nhưng vẫn là lan truyền nhanh chóng.

Dạng này tin tức, làm cho cả Mang sơn bên trong, sở hữu ma tu đều tùy theo sôi trào.

Vô luận là Cực Lạc lão tổ, vẫn là Vong Ưu lão nhân đều là Tinh Hải Cảnh bên trong không tầm thường cao thủ, hai người này liên thủ phía

dưới, lại vẫn rơi một cái vừa chết vừa trốn kết cục, thì như thế nào có thể khiến người ta không kinh hãi, trên đời này, bây giờ có thể làm được điểm này cao thủ, sợ cũng không phải rất nhiều a.

"Sư tôn. . . Nghiêm công tử thật là đêm qua liền đi ra ngoài, đến nay không về!"

Đãng Mang nhai, Lưu Thủy trong miệng có chút phát sáp, nhẹ giọng mở miệng nói.

". . ."

Cứ việc trước đó cũng đã đoán được kết quả này, có thể làm Y Xuyên lão tổ nghe được tin tức này thời điểm, trong lòng cũng y nguyên vẫn là khó tránh khỏi có chút chấn động.

Thượng gặp lại lần nữa sau khi, hắn cũng đã cảm thụ được đối phương thực lực rất mạnh, nhưng lại làm sao cũng không nghĩ ra, vậy mà biết mạnh tới mức này!

Cái này cũng không khỏi quá hoảng sợ a!

Đại Càn Vương Triều bây giờ, vẫn còn có cường giả như vậy tại?

"Tra ra chút manh mối sao?" Y Xuyên lão tổ hỏi lần nữa.

"Tạm thời còn không có." Cười khổ một tiếng, Lưu Thủy lắc đầu nói, "Đại Càn Vương Triều trước kia cũng tổn thất nặng nề, hoàng gia cung phụng chết hết, còn lại các đại gia tộc người, mặc dù cũng có một chút xuất sắc, nhưng lại chưa từng nghe nói, có bực này cao thủ tồn tại."

"Không có. . ."

Hơi trầm ngâm một chút, Y Xuyên lão tổ không khỏi lần nữa gắt gao

nhíu mày.

Trong tích tắc, Y Xuyên lão tổ trong đầu không khỏi hiện lên một đạo linh quang, "Đi thăm dò, vị kia Ma Quân truyền nhân có phải hay không đã trở lại Thanh châu!"

"Ma Quân truyền nhân?"

Nghe được cái này xưng hô, Lưu Thủy trong lòng đột nhiên vừa nhảy, nhất thời phản ứng kịp, "Sư tôn, ngươi là nói. . . Hắn là Bạch Nhạc? !"

"Là Yến Bắc Thần!"

Nặng thêm vài phần giọng nói, Y Xuyên lão tổ chậm rãi mở miệng nói, "Họ Nghiêm, họ Yến. . . Ta sớm nên nghĩ đến, nếu không phải hắn, còn có người phương nào có thể tự tin như vậy!"

Trước đó gặp thời điểm, Y Xuyên lão tổ liền có thể cảm nhận được, đối phương mặc dù cho người ta mang đến áp lực rất lớn, nhưng trên thực tế, khí tức lại vẻn vẹn chỉ là mới vào Tinh Hải mà thôi.

Vô ý thức, hắn cho rằng đối phương là che dấu hơi thở, nhưng hôm nay nhớ lại đứng lên, nhưng là đột nhiên thức tỉnh, vậy căn bản không phải che dấu hơi thở, mà là đối phương xác thực liền vẻn vẹn chỉ là mới vào Tinh Hải mà thôi.

Cũng chỉ có vị này Ma Quân truyền nhân, mới dám như vậy tự phụ, thậm chí ngay cả một cái tên giả lời khinh thường báo.

Kể từ đó, tự nhiên tất cả liền đều đối đầu.

Hiện tại chỉ cần tra một chút, Bạch Nhạc có phải hay không tại Thanh châu, liền có thể xác định đối phương thân phận.

... ...

"Bạch Nhạc! Ngươi chờ ta, nếu không giết sạch Bạch phủ người, lão phu danh hào từ nay về sau viết ngược lại!"

Từ trong rừng núi trốn ra được, Vong Ưu lão nhân sắc mặt âm trầm, mỗi chữ mỗi câu thề thề.

Qua nhiều năm như vậy, hắn còn không có ăn xong bị thua thiệt lớn như vậy đây.

Cho dù là trước đây Đạo Lăng Thiên Tông, đã từng truy sát qua hắn, có thể chỉ cần hắn chuyên tâm che lấp thân phận, giấu, chính là Đạo Lăng Thiên Tông cũng bắt hắn không có bất kỳ biện pháp nào.

Bạch Nhạc bất quá là một cái chưa dứt sửa tiểu tử thôi, dĩ nhiên liền đem hắn bức tới mức này, nếu không phải Cực Lạc tên xui xẻo kia ngăn ở phía trước, chỉ sợ bây giờ chết liền muốn là hắn.

Chỉ cần nghĩ đến loại kia tiếp cận tử vong cảm giác sợ hãi, liền để cho hắn hận hàm răng ngứa.

Bây giờ đắc tội Bạch Nhạc, hắn đã không dám ở Mang sơn tiếp tục ở lại, bằng không, một khi lộ hành tích, lần tiếp theo lại bị Bạch Nhạc đụng phải khả năng liền chưa chắc có vận khí tốt như vậy.

Tả hữu phải ly khai, Vong Ưu lão nhân quyết tâm trong lòng, nhưng là càng ngày càng bạo, trực tiếp liền bắt đầu sinh trả thù ý niệm trong đầu.

Ngươi Bạch Nhạc xác thực lợi hại, có thể bên cạnh ngươi người, chung quy sẽ không cũng giống như ngươi lợi hại a?

Biết rõ Bạch Nhạc thân phận, còn có ban đầu lúc giao thủ, từ ảo cảnh trông được đến Bạch Nhạc trong trí nhớ Bạch phủ, cũng đã đủ để cho

Vong Ưu lão nhân tìm được Bạch Nhạc nhược điểm.

Quyết tâm trong lòng, Vong Ưu lão nhân nhưng là lúc này che giấu khí tức, một đường hướng về Thanh châu mà đi.

... .. .

"Thanh châu!"

Từ Mang sơn đi ra, Bạch Nhạc cũng đồng dạng thật dài nôn một ngụm trọc khí.

Tại Mang sơn hắn tìm không được Vong Ưu lão nhân tung tích, hơn nữa hắn cũng liệu định, Vong Ưu lão nhân tất phải không còn dám tại Mang sơn xuất hiện, muốn đem đối phương lấy ra đến, liền tất nhiên đứng ở Vong Ưu lão nhân trên lập trường tới suy tư hắn đi hướng.

Nếu như dựa theo người bình thường tư duy, lúc này Vong Ưu lão nhân tự nhiên là trốn đi thật xa, ẩn núp không có ở đây lộ diện.

Trên thực tế, nếu là không có trước đó tại Đại Càn Vương Triều xem qua Vong Ưu lão nhân tư liệu, Bạch Nhạc đồng dạng sẽ làm ra dạng này phán đoán.

Nhưng bây giờ lại không giống nhau!

Đại Càn Vương Triều đối với Vong Ưu lão nhân ghi chép phi thường tường tận, cũng liền để cho Bạch Nhạc rất dễ dàng đối hắn tâm tính làm ra phán đoán.

Vong Ưu lão nhân liền Đạo Lăng Thiên Tông truy sát đều không để ý, chẳng lẽ còn hội sợ hãi hắn sao?

Chỉ có Thanh châu!

Đây là Vong Ưu lão nhân muốn trả thù hắn, đường tắt duy nhất, cũng là hắn có khả năng dự liệu được duy nhất kết quả.

Nếu như Vong Ưu lão nhân cho là thật không có đi Thanh châu, như vậy cho dù là tha cho hắn một mạng cũng không có gì.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 962: Cái này kịch bản dường như không đúng

Mang sơn khoảng cách Thanh châu cực xa, nếu như chỉ có Linh Phủ Cảnh thời điểm, sợ là lấy đi mấy tháng mới có thể chạy tới.

Nhưng đối với Vong Ưu lão nhân cùng Bạch Nhạc mà nói, nhưng là không còn khoa trương như vậy.

Bất quá rất ngắn bảy ngày thời gian, Vong Ưu lão nhân liền chạy tới Thanh châu.

Rất nhiều năm trước, hắn đã từng đã tới Thanh châu, nhưng hôm nay lần nữa lúc chạy đến, chứng kiến cũng không nghi ngờ là mặt khác một bức quang cảnh.

Thanh Châu thành đã bị trùng kiến qua, mặc dù không dám cùng vương thành so sánh, nhưng lại cũng đã tương đương xinh đẹp, từ đằng xa nhìn lại, nghiễm nhiên chính là một tòa nguy nga thành phố nổi tiếng khí tượng.

Quan trọng hơn là, Thanh Châu thành có vẻ cực kỳ phồn vinh, vô luận là người thường, vẫn là tu hành người đều lộ ra một cổ tinh thần phấn chấn bồng bột.

Hơn nữa, ở chỗ này, căn bản không phân đạo ma, thực hiện là cùng Đại Càn Vương Triều một dạng chính sách, cho dù là ma tu, ở chỗ này chỉ cần trái pháp luật, cũng giống vậy có thể được bình đẳng đãi ngộ, sẽ không bị bất luận kẻ nào khinh thị.

Thường thường sẽ ở trong thành tuần tra Thanh Vân Kỵ, càng là lộ ra

một cổ thiết huyết cường quân khí thế.

Cho dù là Vong Ưu lão nhân cũng không khỏi không bội phục Bạch Nhạc thủ đoạn.

Phải biết, Thanh Châu thành biến hóa, chính là từ Bạch Nhạc trở thành Thanh Châu phủ chủ sau đó phát sinh, tính toán đâu ra đấy cũng không mấy năm, phần này chưởng khống lực, coi như là rất nhiều xưng bá một phương lão tổ, cũng phải mặc cảm.

Vong Ưu lão nhân bản thân liền là ma tu, hơn nữa còn là sống thật lâu ma tu, tự nhiên biết trong lúc này độ khó.

Nhưng một khắc này, trong lòng hắn cũng không có chút nào thưởng thức, thậm chí ngược lại tràn ngập thô bạo cảm xúc.

Hắn đã quyết định, lần này giết chết người nhà họ Bạch sau đó, còn muốn đem cái này Thanh Châu thành cũng một chỗ hủy diệt.

Hắn không làm gì được Bạch Nhạc, thật là chỉ cần hủy diệt Thanh Châu thành, hủy diệt Bạch Nhạc tất cả tâm huyết cùng nỗ lực, cũng đã đủ đủ để cho Bạch Nhạc đau lòng.

Chỉ cần làm xong vụ này, hắn liền lập tức rời xa Thanh châu thay hình đổi dạng, đến lúc đó, cho dù là Bạch Nhạc khí giơ chân, lại có thể đem hắn như thế nào?

Nghĩ đến đắc ý chỗ, Vong Ưu lão nhân trên mặt không khỏi lộ ra một tia đùa cợt.

Đương nhiên, Vong Ưu lão nhân cũng không có sốt ruột động thủ.

Từng ấy năm tới nay, Vong Ưu lão nhân mặc dù liên tiếp có làm ác, nhưng lại thủy chung có thể thoát thân, thậm chí Đạo Lăng Thiên Tông

đều không thể làm gì được hắn, cũng là bởi vì đủ đủ cẩn thận, hơn nữa chưa bao giờ thiếu kiên trì.

Vong Ưu lão nhân tại Thanh Châu thành ngây người trọn một ngày tới trong tối thám thính tin tức.

Liền đại thể đã đem Bạch Nhạc tại Thanh châu quan hệ, tìm tòi một cái rõ ràng.

Trừ Bạch phủ nhóm người bên ngoài, Bạch Nhạc còn có một cái hồng nhan, tên là Tô Nhan, tồn tại Tinh Cung Cảnh thực lực, tại Bạch Nhạc không có ở đây thời điểm chấp chưởng Thanh châu sự vụ lớn nhỏ, một tay khống chế Thanh Vân Kỵ.

Nói lý ra, Thất Tinh Tông, Huyết Ảnh Ma Tông đều cùng Bạch Nhạc có nhất định liên hệ, một khi nhận thấy được hắn đối Bạch phủ, đối Thanh Châu thành động thủ, vô luận là vị kia Tinh Hà lão tổ, vẫn là Huyết Ảnh Ma Quân, cũng có thể tới cứu viện tay.

Cho nên một khi xuất thủ, tốc độ nhất định phải nhanh, trước ở đối phương còn chưa kịp phản ứng trước đó, tiêu ra máu tẩy trắng phủ, giết chết tất cả cùng Bạch Nhạc có quan hệ người, sau đó rời đi đồng thời, hủy diệt Thanh Châu thành.

Đương nhiên, nguyên bản nguy hiểm nhất đúng, sẽ ngụ ở Thanh Châu thành vị kia Bất Tử Thanh Vương.

Giả sử Bất Tử Thanh Vương vẫn còn, sợ rằng Vong Ưu lão nhân chọn lựa duy nhất chính là xa xa né ra, căn bản không dám ở Thanh Châu thành làm ác!

Nhưng, cũng may, trước đó vương thành chi chiến, Bất Tử Thanh Vương cũng đồng dạng đã chết ở trong hoàng cung.

Kể từ đó, tự nhiên sẽ không có đáng sợ.

Lẳng lặng đợi được trong đêm khuya, Vong Ưu lão nhân lúc này mới lặng yên đi tới Bạch phủ trước cửa, lấy hắn cẩn thận tính khí, thậm chí không có trước tiên bước vào Bạch phủ, mà là lấy ảo thuật trực tiếp khống chế một cái thủ vệ dưới Bạch phủ người.

Tại Vong Ưu lão nhân huyễn thuật khống chế phía dưới, lần này người tự nhiên không thủ được bất luận cái gì bí mật.

Chẳng những nói cho Vong Ưu lão nhân Bạch Nhạc không có ở đây trong phủ, hơn nữa, đem bên trong phủ tình hình nói nhất thanh nhị sở.

Đừng xem to như vậy một cái Bạch phủ, Bạch Nhạc chân chính quan tâm nhất, như trước chỉ có Bạch Thanh Nhã người tỷ tỷ này một người mà thôi.

Chiếm được tin tức này, Vong Ưu lão nhân cũng rốt cục ý thức được, trước đây vì sao Bạch Nhạc bị đẩy vào trong ảo cảnh, sẽ thấy Bạch phủ, nghĩ đến, chính là bởi vì vị tỷ tỷ này!

Cười lạnh một tiếng, đạt được mình muốn tin tức sau đó, Vong Ưu lão nhân liền con mắt đều không nháy một chút, liền trực tiếp giết chết cái kia hạ nhân, trực tiếp xông vào Bạch phủ bên trong.

Bạch phủ phụ cận, mặc dù cũng có Thanh Vân Kỵ tuần thú, nhưng những này người đối với Vong Ưu lão nhân mà nói, lại căn bản là không có cách tạo thành bất cứ uy hiếp gì.

Tùy tiện khống chế một cái thị nữ, Vong Ưu lão nhân liền đơn giản làm cho đối phương dẫn nàng hướng đi Bạch Thanh Nhã ở lại gian phòng.

Đêm đã khuya, thế nhưng Bạch Thanh Nhã lại cũng không có nghỉ ngơi.

Bởi vì bên cạnh có một cái tiểu tử kia đang quấy rối.

"Tiểu Bạch, không cho ngươi lại theo ta quấy rối a! Mới thêu hoa, đều để ngươi làm loạn."

Nhìn lấy ghé vào bên giường tiểu tử kia, Bạch Thanh Nhã nhẹ giọng nói, "Tiểu Nhạc cũng thế, thời gian dài như vậy đều không tin tức, cũng không biết lại đi nơi nào, cũng không biết sẽ cho người lo lắng! Cũng không biết, làm sao để ngươi chính mình chạy trở lại."

Mặc dù Tiểu Bạch Long vô pháp cùng Bạch Thanh Nhã giao lưu, có thể Bạch Thanh Nhã lại y nguyên vẫn là nói lải nhải nhắc tới không ngừng.

Dưới ánh nến, một màn này có vẻ cực kỳ ấm áp.

Nhưng đối với vừa mới đi tới trước cửa sổ Vong Ưu lão nhân mà nói, cái này cũng không nghi ngờ là tốt nhất tin tức.

Cái này khiến hắn càng xác định Bạch Nhạc cũng không trở về, dạng này cơ hội, nếu như không bắt được, tới một trận hoàn mỹ giết chóc thịnh yến, hắn liền cũng không phải Vong Ưu lão nhân.

"Két!"

Trong nháy mắt đẩy cửa ra, Vong Ưu lão nhân liền như vậy ngênh ngang xông tới.

Hơn nữa, tại vào cửa trong nháy mắt, hắn liền huyễn hóa thành Bạch Nhạc dáng vẻ.

"Ngươi là ai?"

Nghe được cửa phòng mở, Bạch Thanh Nhã nao nao, nhất thời ngẩng đầu hướng đối phương nhìn lại, chỉ là vẻn vẹn liếc mắt nhìn, Bạch Thanh

Nhã trong lòng liền không khỏi đột nhiên trầm xuống, lạnh giọng chất vấn.

"Thanh Nhã tỷ, làm sao ngươi không biết ta sao?"

Vong Ưu lão nhân có chút không hiểu hỏi.

Đối với chính hắn huyễn thuật, hắn cũng đồng dạng tồn tại cực đại tự tin, vậy căn bản không phải như thế một người bình thường có khả năng phân biệt , dựa theo lẽ thường mà nói, Bạch Thanh Nhã không phải cần phải vẻ mặt kinh hỉ tưởng Bạch Nhạc trở về mới đúng hả?

Cái này kịch bản dường như không đúng!

Dạng này ý niệm trong đầu mới vừa mới lên, liền trực tiếp Bạch Thanh Nhã trực tiếp tự tay bóp nát trong tay tín phù, lạnh giọng nói rằng, "Các hạ rốt cuộc ai? Ta Bạch phủ mặc dù không phải cái gì không tầm thường địa phương, có thể nhưng cũng không phải là ngươi có thể tùy ý làm bậy địa phương!"

Tín phù bị bóp nát, trong nháy mắt, trên Bạch phủ liền chợt tuôn ra một làn khói hoa.

Bạch phủ xung quanh tuần thú Thanh Vân Kỵ trong nháy mắt liền phản ứng kịp, cực nhanh hướng về Bạch phủ chạy tới, trong phủ liền có thể nghe được cái kia cấp tốc tiếng bước chân.

Vong Ưu lão nhân, tự nhiên không biết, hắn sở dĩ bại lộ nhanh như vậy, là bởi vì lúc trước hắn nhìn thấy Bạch Nhạc, là Yến Bắc Thần dáng dấp, mà không phải Bạch Nhạc tướng mạo sẵn có.

Bạch Thanh Nhã mặc dù cũng đã gặp Bạch Nhạc lấy Yến Bắc Thần dáng vẻ xuất hiện, thế nhưng vô duyên vô cớ, Bạch Nhạc tự nhiên không có khả năng về nhà, còn lấy Yến Bắc Thần khuôn mặt tới gặp nàng.

Nhưng mà, đối với Vong Ưu lão nhân mà nói, ác mộng đến tận đây mới bất quá mới vừa bắt đầu mà thôi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 963: Vong Ưu lão yêu ác mộng

Mặc dù không biết nơi nào xảy ra vấn đề, nhưng khi nhìn đến Bạch Thanh Nhã phản ứng, Vong Ưu lão nhân liền minh bạch, nhất định là bị đối phương nhìn thấu.

Trong tích tắc, Vong Ưu lão nhân liền chợt xòe bàn tay ra, trực tiếp hướng về Bạch Thanh Nhã nắm tới.

Mặc dù bị nhìn thấu thân phận, hội một chút nhiều niềm vui, thật là vậy thì thế nào đâu?

Bạch Thanh Nhã bất quá chính là một cái bình thường nữ nhân mà thôi, có thể lật lên cái gì đợt sóng tới?

Thậm chí còn, vô luận là tại đây chạy tới Thanh Vân Kỵ, vẫn là khả năng chạy tới cứu viện Thanh Châu phủ cao thủ, hắn đều không để ý, Tinh Hải đỉnh phong thực lực, để cho hắn có đủ đủ tư cách bảo trì dạng này kiêu ngạo.

Nhưng mà, ngay tại hắn xuất thủ trong nháy mắt, lớn hơn ác mộng chợt phủ xuống!

Cơ hồ là trong nháy mắt, nguyên bản ghé vào bên giường, chỉ lớn chừng bàn tay, nhìn người hiền lành tiểu tử kia, chợt bạo khởi, đem cả phòng trực tiếp xanh bạo, lộ ra dữ tợn răng nanh!

"Ngao ô!"

Một tiếng rồng gầm vang lên, Tiểu Bạch Long nhất thời hiện ra nguyên

hình.

"Bạch long!"

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, trong nháy mắt, Vong Ưu lão nhân liền nhận thấy được việc lớn không tốt.

Ngày đó ban đêm, Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Long liên thủ mà chiến, để lại cho hắn quá ấn tượng sâu sắc, riêng là Tiểu Bạch Long, đối với hắn mà nói, nhất định chính là khắc tinh đồng dạng tồn tại, nếu như không phải là Tiểu Bạch Long hóa thành chân long thời gian còn quá ngắn, vẫn chưa đạt được đỉnh phong, hắn căn bản ngay cả chạy trốn cơ hội cũng sẽ không có.

Quan trọng hơn là, Tiểu Bạch Long xuất hiện, cũng liền có nghĩa là Bạch Nhạc tất phải đang ở phụ cận!

Mặc dù hắn lần này tới chính là trả thù Bạch Nhạc, có thể đó là xây dựng ở Bạch Nhạc không có ở đây trên căn bản, giả sử lần nữa trước mặt đối mặt Bạch Nhạc, hắn nơi nào còn có nửa điểm cùng Bạch Nhạc đấu pháp ý niệm trong đầu.

Trên thực tế, không chỉ là Vong Ưu lão nhân, Bạch Thanh Nhã giờ khắc này cũng đồng dạng có chút há hốc mồm.

Thời gian dài như vậy tới nay, nàng cho rằng Tiểu Bạch Long bất quá chỉ là một cái sủng vật một dạng tiểu tử kia, thật là, ai có thể nghĩ tới, ngày xưa ôn hòa tiểu tử kia, dĩ nhiên là một cái bạch long, có được kinh khủng như vậy thực lực.

Trước đó nàng cũng không hiểu, vì sao Tiểu Bạch Long đột nhiên chính mình trở về, lại không nhìn thấy Bạch Nhạc người.

Bây giờ, thấy như vậy một màn, nàng mới rõ ràng, tiểu tử kia trở về, bản

thân liền là Bạch Nhạc tiên đoán được có thể sẽ gặp nguy hiểm, chuyên môn phái tới bảo hộ nàng.

Trốn!

Chứng kiến Tiểu Bạch Long trong nháy mắt, Vong Ưu lão nhân liền nhất thời lại không có khác biệt ý niệm trong đầu, lúc này một đường hướng về Bạch phủ ở ngoài chạy như điên.

So với việc trả thù Bạch Nhạc, tự nhiên là tính mạng hắn trọng yếu hơn!

Miễn là còn sống, sau này liền chung quy còn có cơ hội trả thù lại, nhưng nếu là chết, vậy coi như tất cả đều là nghỉ.

Nhưng mà, muốn từ Tiểu Bạch Long trong tay đào tẩu, ở đâu có đơn giản như vậy.

Lần trước, tại Mang sơn bị Vong Ưu lão nhân đào tẩu, Tiểu Bạch Long cũng đã rất phẫn nộ, bây giờ nhìn thấy lão gia hỏa này lại vẫn dám chạy đến Bạch phủ đến, mưu toan thương tổn Bạch Thanh Nhã, càng là kích khởi Tiểu Bạch Long lửa giận.

Một ngụm hơi thở của rồng phun ra, Nhất Nguyên Trọng Thủy lực lượng cũng theo đó bộc phát ra, hung hăng hướng về Vong Ưu lão nhân đập tới.

Toàn lực bạo phát Tiểu Bạch Long, cho dù là Bạch Nhạc đều muốn kiêng kỵ ba phần, chớ đừng nói chi là là Vong Ưu lão nhân.

Người trên không trung, liền bị Nhất Nguyên Trọng Thủy đập trúng, cả người trực tiếp từ không trung ngã xuống.

Oanh!

Thu được tín phù tín hiệu, bên ngoài Thanh Vân Kỵ đã ngay đầu tiên

chạy tới, trong nháy mắt kết trận, bảo vệ đại môn, lộ ra một cổ tận trời sát ý, trực tiếp hướng về Vong Ưu lão nhân đánh tới.

Ngay tại lúc đó, Tô Nhan cũng đồng dạng nhận thấy được nguy hiểm, chạy tới, chứng kiến Tiểu Bạch Long, Tô Nhan liền ý thức được tình thế hiểm trở.

Tiểu Bạch Long thực lực, Tô Nhan là vô cùng rõ ràng, nếu như Tiểu Bạch Long đều ngăn không được đối phương, nàng xuất thủ cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Thân hình thoắt một cái, Tô Nhan liền trực tiếp tách ra đối phương, rơi vào Bạch Thanh Nhã bên người.

"Thanh Nhã tỷ, chuyện gì xảy ra?"

"Ta cũng không biết, vừa mới người kia ngụy trang thành Yến Bắc Thần dáng vẻ tới muốn gạt ta, bị ta nhìn thấu, liền trực tiếp xuất thủ, muốn bắt ta! May mắn tiểu tử kia sáng sớm hôm nay sẽ trở lại, vẫn luôn cùng ở bên cạnh ta."

Bạch Thanh Nhã lắc đầu, đơn giản rõ ràng nói tóm tắt giải thích.

"Súc sinh, ngươi muốn chết!"

Bị Tiểu Bạch Long từ không trung đánh xuống, cũng triệt để kích khởi Vong Ưu lão nhân tức giận, phát sinh gầm lên giận dữ, chợt hình thành một cổ khủng bố thần hồn phong bạo, hướng về xung quanh tàn sát bừa bãi mà đi.

Dạng này công kích, có thể đối Tiểu Bạch Long rất khó tạo thành cái gì tính thực chất uy hiếp, thật là toàn bộ Bạch phủ, tại dạng này không khác biệt công kích phía dưới, chỉ sợ tất cả mọi người muốn chết tuyệt!

Vô luận là Bạch Thanh Nhã vẫn là Tô Nhan, đều căn bản đỡ không được Vong Ưu lão nhân cái này một kích toàn lực.

Nhưng mà, ngay tại Vong Ưu lão nhân xuất thủ đồng thời, hư không chợt bị xé nứt, lau một cái huyết sắc không tiếng động xuất hiện ở trong trời đêm.

Bàn tay đột nhiên một phen, nhất thời liền có tầng một màn ánh sáng màu đỏ ngòm, bao phủ trong sân, đem Vong Ưu lão nhân cùng Tiểu Bạch Long một chỗ phong kín ở bên trong.

"Huyết Ảnh Ma Quân! Ngươi dám ngăn trở ta? !"

Trong mắt lộ ra vẻ hung quang, Vong Ưu lão nhân điên cuồng giận dữ hét.

Huyết Ảnh Ma Quân mặc dù ở Thanh châu uy danh hiển hách, nhưng trên thực tế, nếu như phóng nhãn thiên hạ, cũng không tính chân chính cao thủ hàng đầu.

Nếu là 1 vs 1 giao thủ, Vong Ưu lão nhân thậm chí có nắm chặt toàn thắng.

"Vong Ưu lão yêu, ngươi tại nơi khác dương oai cũng liền thôi, cái này Thanh châu, không phải ngươi có thể làm càn địa phương."

Mắt lạnh nhìn Vong Ưu lão yêu, Huyết Ảnh Ma Quân không có sợ hãi chút nào, khinh thường mở miệng nói.

Nếu là hắn tự mình một người, tự nhiên là không nguyện ý trêu chọc Vong Ưu lão nhân, thật là Thanh châu phía sau, nhưng là có Bạch Nhạc tại.

Người khác không biết bây giờ Bạch Nhạc rốt cuộc có bao nhiêu khủng

bố, hắn chính là thanh thanh sở sở.

Riêng là vương thành sau trận chiến ấy, Bạch Nhạc liền nghiễm nhiên đã trở thành thế gian này tồn tại khủng bố nhất một trong.

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên, hắn mới có thể tại nhận thấy được Thanh Châu phủ có biến hóa trong nháy mắt, liền trực tiếp xé rách hư không chạy tới cứu viện.

Huống chi, hắn đều không nói, bây giờ thật là có Tiểu Bạch Long tại, chỉ bằng điểm này, hắn tự tin đủ để cùng đối phương lượn quanh.

Bên này Huyết Ảnh Ma Quân tiếng nói còn không có rơi xuống, một bên khác bầu trời đêm lần nữa bị xé nứt, một thanh huyễn lệ Tinh Hà Chi Kiếm, chợt để ngang bầu trời, thậm chí so Huyết Ảnh Ma Quân càng thẳng thắn, trực tiếp liền hướng về Vong Ưu lão nhân chém tới.

Tinh Hà lão tổ!

Huyết Ảnh Ma Quân có thể nhận thấy được sự tình, hắn tự nhiên cũng đồng dạng có thể nhận thấy được, không có bất kỳ do dự nào, hắn liền làm ra cùng Huyết Ảnh Ma Quân một dạng lựa chọn.

Hắn rất hiểu Bạch Nhạc đối Bạch Thanh Nhã coi trọng, giả sử để cho Bạch Thanh Nhã tại Thanh châu xảy ra sự cố, hắn lại không có thể kịp thời tới cứu viện, chỉ sợ đến lúc đó, Bạch Nhạc tất nhiên sẽ giận chó đánh mèo toàn bộ Thất Tinh Tông.

Không ai nguyện ý đối mặt một cái nổi giận Bạch Nhạc, cho nên tại nhận thấy được có dị dạng trong nháy mắt, hắn liền trực tiếp chạy tới.

Hai vị Tinh Cung Cảnh cường giả đồng thời xuất hiện, còn có Tiểu Bạch Long, đối với Vong Ưu lão nhân mà nói, cái này liền hầu như đã là tử cục.

Trên mặt lộ ra một vẻ dữ tợn chi sắc, Vong Ưu lão nhân điên cuồng mở miệng uy hiếp được, "Huyết Ảnh, Tinh Hà, ta với các ngươi xưa nay không oán không cừu, các ngươi nếu như bức bách ta, cho dù chết, lão phu cũng tất nhiên muốn kéo các ngươi một cái chôn cùng!"

"Nếu ta có thể còn sống, ta chính là đem hết toàn lực, cũng muốn đem bọn ngươi tông môn nhổ tận gốc!"

Giờ khắc này Vong Ưu lão nhân đã có chút không ngừng, loại này vô hạn tới gần cảm giác tử vong, để cho hắn hầu như đã không cách nào khống chế tâm tình mình, hắn nhất định muốn mở ra một vết thương, bằng không, chỉ sợ liền thật có thể phải vẫn lạc nơi này.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 964: Một tòa thành trọng lượng

Đối mặt đã triệt để rơi vào trong điên cuồng Vong Ưu lão nhân, vô luận là Tinh Hà lão tổ vẫn là Huyết Ảnh Ma Quân, cũng không khỏi đều khẽ nhíu mày.

Mặc dù tiếp tục đấu, Vong Ưu lão nhân tất nhiên sẽ chết, nhưng đồng dạng, chính như đối phương nói, nếu như hắn quyết tâm muốn đồng quy vu tận, thật là có cơ hội kéo một cá nhân chôn cùng.

Một vị chuyên tu huyễn thuật cùng thần hồn Tinh Hải đỉnh phong cường giả, không thể nghi ngờ là có thực lực này.

Vô luận là Tinh Hà lão tổ vẫn là Huyết Ảnh Ma Quân, mặc dù lựa chọn đứng thành hàng tại Bạch Nhạc bên này, giúp đỡ Bạch Nhạc bảo hộ Bạch gia, nhưng lại cũng không có nghĩa là, bọn hắn liền nguyện ý vì cái này liều lên tính mệnh.

Tả hữu bây giờ, Bạch gia đã bị bảo vệ đến, thả Vong Ưu lão nhân một con đường sống, tựa hồ cũng không phải cái gì không thể nào tiếp thu được sự tình.

"Sợ là ngươi không có cơ hội này."

Ngay tại trong lòng hai người có chút chần chờ đồng thời, xa xa một bóng người chậm rãi từ trong màn đêm đi ra, hời hợt mở miệng nói.

Thanh âm rất nhẹ, giống như là dưới bóng đêm côn trùng kêu vang, lộ ra vài phần thong thả chi ý.

Có thể rơi vào Vong Ưu lão nhân trong tai, thanh âm này lại quả thực giống như kinh lôi!

"Bạch Nhạc! ! !"

Cứ việc bây giờ Bạch Nhạc dáng vẻ, cùng trước kia hắn tại Mang sơn lúc nhìn thấy hoàn toàn khác nhau, nhưng hắn lại y nguyên vẫn là liếc mắt liền có thể nhận ra Bạch Nhạc thân phận tới.

Cũng trong nháy mắt liền ý thức được, trước đó vì sao Bạch Thanh Nhã trong nháy mắt liền có thể nhận thấy được nguy hiểm, nhìn thấu thân phận của hắn.

Nguyên lai, bây giờ mới là Bạch Nhạc chân thực dung mạo.

"Vong Ưu lão yêu, ta cho qua ngươi cơ hội. . . Là ngươi muốn tới chịu chết, chẳng trách người khác."

Bình tĩnh từ ánh trăng bên trong đi ra, Bạch Nhạc trên mặt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, nhàn nhạt mở miệng nói.

Đồng dạng từ Mang sơn chạy trở về, có Tiểu Bạch Long tại, Bạch Nhạc tốc độ tự nhiên muốn bức Vong Ưu lão nhân nhanh hơn nhiều.

Chỉ là, trở lại Thanh châu sau đó, Bạch Nhạc cũng không có lộ diện, mà là tại trong tối làm an bài.

Để cho Tiểu Bạch Long trở lại Bạch phủ, đi theo Bạch Thanh Nhã bên người, đồng thời chính mình trong tối theo Tô Nhan, phòng ngừa Vong Ưu lão nhân tại Thanh châu nhận được tin tức, ngược lại trước đối Tô Nhan ra tay.

Hơn nữa, Bạch Nhạc cũng muốn nhìn một chút, tại chính mình không có ở đây tình huống dưới, Bạch phủ có bao nhiêu bảo hộ biện pháp.

Rất hiển nhiên, kết quả này, vẫn là rất lệnh Bạch Nhạc thoả mãn.

Tại có Tiểu Bạch Long tình huống dưới, mặc dù hắn không lộ diện, cũng đủ để tại Tinh Hải đỉnh phong cường giả công kích đến, cam đoan an toàn, đối với hắn mà nói, cái này đủ đủ.

Còn như nói, Huyết Ảnh Ma Quân cùng Tinh Hà lão tổ có thể hay không tại Vong Ưu lão nhân uy hiếp phía dưới, lựa chọn lùi bước, thả đối phương ly khai.

Bạch Nhạc đã không muốn nhìn kết quả.

Đối với hắn mà nói, Huyết Ảnh Ma Quân cùng Tinh Hà lão tổ có thể làm đến bước này, liền đã coi như là hết lòng quan tâm giúp đỡ, thật muốn bức đối phương tại loại này trước mắt xuống, làm ra lựa chọn, hơi bị quá mức ép buộc, hơn nữa, chỉ sợ cũng phải cho đối phương lưu lại không tốt ấn tượng, cái được không bù đắp đủ cái mất.

Nhân tính rất nhiều tình huống xuống, thật là không chịu nổi khảo nghiệm, cũng không cần phải nhất định phải xem rõ ngọn ngành.

Chứng kiến Bạch Nhạc hiện thân, vô luận là Tinh Hà lão tổ vẫn là Huyết Ảnh Ma Quân, cũng đều không khỏi thở phào một cái.

Riêng là Huyết Ảnh Ma Quân, khóe miệng càng là nổi lên lau một cái vẻ đùa cợt.

Trên thực tế, coi như Bạch Nhạc không có đúng lúc hiện thân, hắn cũng đồng dạng hội ra tay toàn lực ngăn cản Vong Ưu lão nhân ly khai, ngược lại không phải là bởi vì hắn thật nguyện ý phục dụng đi cược, mà là bởi vì, từ chứng kiến Tiểu Bạch Long lên, là hắn biết, Bạch Nhạc tất nhiên đang ở phụ cận.

Đã làm ra nhiều như vậy an bài, tới cam đoan Bạch Thanh Nhã an toàn, lấy Bạch Nhạc tính khí, là không có khả năng không lưu lại chuẩn bị ở sau.

Có thể nói, từ Vong Ưu lão nhân quyết định động thủ, bị Tiểu Bạch Long cản lại một khắc này, hắn cũng đã chết chắc.

"Không có khả năng, làm sao ngươi biết ta sẽ đến Thanh châu tới? Ta không có nói với bất kỳ người nào, ngươi làm sao đoán được?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Vong Ưu lão nhân có chút không ngừng quát ầm lên.

Chứng kiến Bạch Nhạc một khắc này, trong lòng hắn rành mạch từng câu, lần này sợ là thật muốn tai kiếp khó thoát.

"Ngươi quá mê tín chính ngươi chạy thoát thân năng lực." Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ thương hại, Bạch Nhạc lạnh lùng nói rằng.

Tự tin tự nhiên là chuyện tốt, có thể hầu hết thời gian, quá độ tự tin, lại ngược lại là đưa tới hủy diệt đầu nguồn.

Đương nhiên, trong lúc này, Vong Ưu lão nhân vô cùng khinh thị Bạch Nhạc cũng là một trong những nguyên nhân.

Bằng không, nếu như Vong Ưu lão nhân thật triệt để trốn, mặc dù Bạch Nhạc có lớn hơn nữa bản lĩnh, cũng không khả năng từ trong biển người mênh mông đưa hắn lấy ra tới.

Tính cách quyết định vận mệnh!

Tại Đại Càn Vương Triều xem nhiều như vậy về Vong Ưu lão nhân ghi chép, Bạch Nhạc tự nhiên có thể đơn giản suy đoán ra hắn tính cách đến, coi đây là manh mối, ngược thiết hạ sát cục, tự nhiên cũng liền không có

khó khăn như vậy.

Chỉ là những đạo lý này, Bạch Nhạc nhưng là sẽ không giải thích cho hắn nghe.

"Chết? Ha ha! Bạch Nhạc, ngươi nghĩ rằng ta là ai?"

Triệt để đoạn tuyệt sinh hy vọng, Vong Ưu lão nhân lại ngược lại càng điên cuồng lên đứng lên, ngẩng đầu, trên mặt lộ ra một vẻ dữ tợn nụ cười.

"Nhiều người như vậy, ngươi có thể bảo vệ mấy cái?"

Hô hấp ở giữa, Vong Ưu lão nhân trên người ma khí chợt sôi trào, Tinh Hải tùy theo hiển hiện mà ra, đạt hơn hơn sáu ngàn trượng Tinh Hải, ẩn tinh tế tháng, đừng nói là một tòa Bạch phủ, bây giờ toàn bộ Thanh Châu thành phảng phất đều bị bao phủ đi vào.

"Bạch Nhạc, ta không làm gì được ngươi, thế nhưng ta nhưng có thể hủy ngươi Thanh Châu thành! Ta muốn một thành người, vì ta chôn cùng!"

Trong mắt lộ ra lau một cái điên chi sắc, Vong Ưu lão nhân chợt bay vào không trung, liền muốn trực tiếp làm nổ Tinh Hải!

Lấy tánh mạng mình làm giá, trực tiếp tự bạo Tinh Hải tới thi triển thần thông, lấy Vong Ưu lão nhân thực lực, là cho là thật khả năng hủy diệt toàn bộ Thanh Châu thành.

Mỗi một vị Tinh Hải đỉnh phong cường giả, đều là chân chính cao thủ hàng đầu, riêng là ở chỗ này thế không Hóa Hư thời đại, bọn hắn liền hầu như đại biểu thế gian sức chiến đấu cao nhất.

Trong tích tắc, vô luận là Tinh Hà lão tổ vẫn là Huyết Ảnh Ma Quân cũng không khỏi hơi hơi biến sắc.

Đều là Tinh Hải Cảnh cường giả, bọn hắn rất rõ ràng Vong Ưu lão nhân tuyệt đối không phải tại vọng ngôn, cũng biết, một khi trở thành sự thật, sẽ cho Thanh Châu thành mang đến bực nào tính hủy diệt đả kích.

Cho dù là Bạch Nhạc, cũng đồng dạng thật không ngờ, Vong Ưu lão nhân thật không ngờ điên cuồng!

"Bạch Nhạc, ngươi không phải Thanh Châu phủ chủ sao? Ta cho ngươi một lần cuối cùng cơ hội lựa chọn, là muốn giết ta, hay là muốn đảm bảo cái này Thanh Châu thành một thành bách tính tính mệnh? !"

Trong mắt hiện lên lau một cái thâm độc chi sắc, Vong Ưu lão nhân lớn tiếng hô lớn.

Tại đây cuối cùng, Vong Ưu lão nhân vẫn còn do dự.

So với việc đồng quy vu tận, thật hắn càng muốn đúng, là bức Bạch Nhạc làm ra nhượng bộ.

Hắn không muốn chết, cho nên, mặc dù bày ra tự bạo Tinh Hải tư thế, cũng không có lập tức làm nổ Tinh Hải, mà là lưu cho Bạch Nhạc một điểm phản ứng thời gian, chờ mong Bạch Nhạc nhượng bộ, thả hắn rời đi!

Đây là tại dùng một thành tánh mạng người vì lợi thế, bức bách Bạch Nhạc nhượng bộ.

Hắn vốn là người điên, là biến thái, cho nên không kiêng kỵ.

Cho dù là thân hãm tuyệt cảnh, hắn cũng vẫn như cũ có thể lợi dụng tất cả có thể lợi dụng cơ hội, vì mình xây dựng sinh cơ cùng hy vọng.

Đây mới là hắn Vong Ưu lão yêu phải có phong thái!

Dù là tan mất hạ phong, hắn cũng có lòng tin, có thể bức Bạch Nhạc làm ra nhượng bộ!

Tựa như Bạch Nhạc giải hắn, thật hắn cũng đồng dạng giải Bạch Nhạc.

Mặc dù thân là Ma Quân truyền nhân, nhưng Bạch Nhạc tâm, thực sự quá mềm yếu, không phải là Thông Thiên Ma Quân, cũng không phải Diệp Huyền.

Dạng này nhẹ dạ, chính là hắn duy nhất sinh cơ.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 965: Tuyệt sát

Vong Ưu lão nhân xem rất chính xác.

Bạch Nhạc xác thực không có như vậy lòng dạ ác độc, nếu là thật muốn tại đây một thành bách tính, cùng giết chết Vong Ưu lão nhân ở giữa làm ra lựa chọn, Bạch Nhạc tất nhiên sẽ lựa chọn dừng tay, thả hắn ly khai!

Đáng tiếc, hắn tính đúng Bạch Nhạc tâm tính, lại tính sai Bạch Nhạc thực lực.

Hắn muốn cầu sinh, loại này cầu sinh ý niệm trong đầu, đối với hắn mà nói, chính là lớn nhất kẽ hở.

Nếu như hắn trực tiếp tự bạo Tinh Hải, Bạch Nhạc thật đúng là chưa chắc phản ứng kịp, có thể ngăn cản hắn.

Nhưng hắn hết lần này tới lần khác còn muốn ra miệng uy hiếp Bạch Nhạc, ngạnh sinh sinh vì Bạch Nhạc tranh thủ được cái này mấy hơi thở thời gian.

Mà mấy hơi thở thời gian, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng đã đủ đủ!

Trong mắt hiện lên lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc cũng không có lãng phí thời gian đi hồi đáp đối phương vấn đề, tương phản, hầu như ngay tại Vong Ưu lão nhân thoại âm rơi xuống đồng thời, Bạch Nhạc nhưng là theo sát bước ra một bước, Tinh Hải sôi trào, ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc trực tiếp một chỉ điểm ra!

"Đại Mộng Thiên Thu!"

Từ Bạch Nhạc từ Mộng Thiên Thu cái kia học được cái môn này thần

thông bắt đầu, chưa bao giờ một khắc , khiến cho Bạch Nhạc ngưng trọng như thế qua.

Thần hồn lực lượng bị Bạch Nhạc thôi động đến mức tận cùng, Tinh Hải sôi trào, một chỉ này, có thể nói ngưng tụ Bạch Nhạc toàn bộ tâm huyết cùng ý chí, đánh ra siêu việt cực hạn công kích!

Oanh!

Trong tích tắc, còn chưa kịp tự bạo Tinh Hải, Vong Ưu lão nhân liền trực tiếp bị mạnh mẽ kéo vào trong ảo cảnh.

Đại Mộng Thiên Thu.

Nhất mộng liền nghìn năm!

Nếu như tình huống bình thường xuống, Bạch Nhạc chưa chắc có thể dễ dàng như vậy đem Vong Ưu lão nhân kéo vào bên trong, nhưng hôm nay Vong Ưu lão nhân tâm thần xao động, đã gần như nửa điên điên, dưới tình huống như vậy, tự nhiên dễ dàng hơn tâm thần thất thủ.

Trong nháy mắt, liền bị kéo vào trong ảo cảnh.

Ngay tại lúc đó, Tiểu Bạch Long cũng theo sát xông ra, bằng vào cái kia cường hãn thân thể, vọt thẳng vào Vong Ưu lão nhân Tinh Hải bên trong, một trảo phía dưới, liền trực tiếp đem Vong Ưu lão nhân thân thể xé thành hai nửa.

Thân thể bị hủy, chỉ còn thần hồn, Vong Ưu lão nhân ý thức kịch liệt xao động, dĩ nhiên ngạnh sinh sinh từ Đại Mộng Thiên Thu thần thông bên trong, tránh thoát được.

Chỉ là, bây giờ chỉ còn lại có một điểm thần hồn, cho dù là hắn lại như thế nào điên cuồng cũng đã căn bản không có ý nghĩa.

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, bàn tay hơi hơi một phen, Nghịch Ma Kiếm chợt mang theo lau một cái tím sẫm kiếm mang, trong nháy mắt rơi xuống, trực tiếp giết chết Vong Ưu lão nhân cuối cùng thần hồn.

Tuyệt sát!

Một vị đã chuẩn bị tự bạo Tinh Hải liều mạng đỉnh cấp cường giả, tại Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Long phối hợp phía dưới, thậm chí ngay cả giãy dụa chỗ trống cũng không có, liền trực tiếp như vậy không có giết chết, một màn này, cũng đồng dạng rung động thật sâu đến Tinh Hà lão tổ cùng Huyết Ảnh Ma Quân.

Nguyên lai, trước đây thiếu niên kia, bây giờ dĩ nhiên thật đã trưởng thành đến bực này đáng sợ cấp độ.

"Liền sinh tử đều nhìn không thấu, ngươi có cái gì tư cách nói điều kiện với ta?"

Chém giết Vong Ưu lão nhân đồng thời, Bạch Nhạc thanh âm cũng theo đó lần nữa rơi xuống, tràn đầy vẻ khinh miệt.

Lời này là Diệp Huyền đại sư từng nói qua, cũng chỉ có tới mức này, Bạch Nhạc mới có thể lý giải trước đây Diệp Huyền đại sư tâm lý.

Thế không Hóa Hư, nhân gian vô địch!

Đây cũng là Diệp Huyền đại sư không tiếc lấy mạng sống ra đánh đổi, cấp cho hắn.

Thần sắc có chút phức tạp, Tinh Hà lão tổ cùng Huyết Ảnh Ma Quân hai người nhìn lấy Bạch Nhạc, đồng thời hơi hơi ôm quyền, "Gặp qua Bạch phủ chủ!"

Hạ thấp người hoàn lễ, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Đa tạ hai vị viện thủ, Bạch Nhạc vô cùng cảm kích!"

Cứ việc cuối cùng vẫn là Bạch Nhạc tự mình ra tay chém giết Vong Ưu lão nhân, thế nhưng phần ân tình này, Bạch Nhạc lại tất nhiên muốn thừa.

Dù sao, chưa chắc mỗi một lần gặp nguy hiểm thời điểm, hắn đều có thể kịp thời gấp trở về, có thể có Tinh Hà lão tổ cùng Huyết Ảnh Ma Quân che chở Bạch phủ cùng Thanh Châu thành, hắn mới càng có thể yên tâm.

"Chuyện bổn phận, Thanh châu cũng là mọi người chúng ta Thanh châu."

Lắc đầu, Tinh Hà lão tổ nhẹ giọng đáp.

"Việc nơi này, ta còn có chuyện phải xử lý, không thể tại Thanh châu ở lâu, tất cả phải làm phiền nhị vị."

Lần nữa khom người, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Ổn thỏa làm hết sức!"

Những lời khách sáo này nói xong, Tinh Hà lão tổ cùng Huyết Ảnh Ma Quân tiện lợi tức cáo từ.

Bạch Nhạc từ hướng Bạch Thanh Nhã cùng Tô Nhan bồi tội, nhưng cũng không cần nói thêm.

Trong vòng một đêm, Vong Ưu lão nhân bỏ mình Thanh châu tin tức tựa như như gió truyền đi, lần nữa chấn kinh thiên hạ.

Chính như trước đây Thông Thiên Ma Quân một dạng, Bạch Nhạc bây

giờ sở hữu danh tiếng, đều không phải là không duyên cớ có được, mà là đạp đối thủ tiên huyết cùng thi thể đi tới.

Rất nhanh, tin tức cũng liền đi theo truyền hồi Mang sơn.

Không biết nội tình, tự nhiên chỉ là nhìn náo nhiệt, cảm thán Vong Ưu lão nhân cũng dám chọc tới Bạch Nhạc trên đầu đi, lần nữa thành tựu Bạch Nhạc uy danh.

Có thể những cái kia chân chính người biết nội tình, như Hắc Ám Thiên Đại trưởng lão, Y Xuyên lão tổ, tuy nhiên cũng xác định Bạch Nhạc thân phận.

Cứ việc bây giờ Bạch Nhạc đưa về Thanh châu đi giết chết Vong Ưu lão nhân, ai có thể đều biết, một kiện sự này cũng không có lúc đó kết thúc.

Lấy Bạch Nhạc thân phận cùng thực lực, một khi hắn nhúng tay vào, liền sẽ không dễ dàng dừng tay.

Hơn nữa, không thể nghi ngờ, Bạch Nhạc có được ảnh hưởng cực lớn lực, thậm chí đủ để tả hữu có chút sự tình hướng đi.

Rất có ăn ý, Hắc Ám Thiên cùng Mang sơn đồng dạng đều có người chạy tới Thanh châu, nỗ lực cùng Bạch Nhạc bắt được liên lạc.

... ...

Trở lại Thanh châu, Bạch Nhạc tự nhiên cũng không khả năng giết người liền đi.

Luôn có một sự tình, là yêu cầu chỗ hắn lý do, hơn nữa, hắn cũng nhất định muốn lộ ra một cái người khác vẫn còn ở Thanh châu biểu hiện giả dối đến, mới rất có lợi cho hắn kế tiếp hành sự.

Vào lúc ban đêm Huyết Ảnh Ma Quân sau khi rời khỏi, hôm sau liền lần nữa chạy tới Thanh Châu phủ, tự mình cùng Bạch Nhạc gặp mặt.

Cần, cũng đồng dạng chính là ngày mùng 7 tháng 4, quần ma vây công Đạo Lăng Thiên Tông sự tình.

"Bạch Nhạc, ngươi nên là mới vừa từ Mang sơn trở về a?"

Không có gì thăm dò, Huyết Ảnh Ma Quân liền trực tiếp vạch trần.

Vong Ưu lão nhân không có khả năng vô duyên vô cớ tìm tới Bạch Nhạc, hơn nữa, tối hôm qua cái kia tất cả, hiển nhiên đều là Bạch Nhạc thiết kế tỉ mỉ qua, loại tình huống này, Bạch Nhạc là từ đâu chỗ mà đến, tự nhiên không cần nói cũng biết.

"Vâng!"

Xem Huyết Ảnh Ma Quân liếc mắt, Bạch Nhạc cũng không che lấp, trực tiếp thừa nhận.

"Vây công Đạo Lăng Thiên Tông sự tình, ngươi có tham dự sao?"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, Huyết Ảnh Ma Quân trầm giọng hỏi.

"Ma Quân hy vọng ta tham dự sao?" Ngẩng đầu, Bạch Nhạc không trả lời mà hỏi lại nói.

Hơi trầm ngâm một chút, Huyết Ảnh Ma Quân rồi mới hồi đáp, "Nửa tháng trước, Đạp Thiên Ma Quân tới tìm ta, mời ta tới Mang sơn thương nghị tiến đánh tam đại thiên tông sự tình! Ta không có bằng lòng, chính là tại chờ ngươi trở về."

Dừng lại một chút, Huyết Ảnh Ma Quân tiếp tục nói, "Ngươi tại vương

thành, giết chết vừa mới kế vị tân hoàng, khác lập tân quân. . . Nếu như không có đoán sai lời nói, bây giờ ngươi, đối với Đại Càn Vương Triều mà nói, giống như là trước đó Diệp Huyền đại sư a?"

"Sự tình khác, ta không hỏi! Thật là. . . Nếu như, ngươi bây giờ thật có thể đại biểu Đại Càn Vương Triều, như vậy ngươi là có hay không nghĩ tới, tại trận sóng gió này bên trong, ngươi cũng không phải lẻ loi một mình, lấy Đại Càn Vương Triều tên, ngươi một dạng có thể mượn hơi rất nhiều cường giả, cùng Mang sơn quần ma, địa vị ngang nhau!"

"Như vậy. . . Bây giờ ngươi là có hay không thật đã quyết định tốt?"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 966: Phe thứ tư thế lực

Những lời này, nhưng là để cho Bạch Nhạc triệt để trầm mặc xuống.

Không thể không nói, Huyết Ảnh Ma Quân thật xúc động hắn, để cho hắn phảng phất chứng kiến mặt khác một mảnh không giống nhau thiên địa.

Bạch Nhạc rất xuất sắc, có thể tại ngắn như vậy ngắn trong vòng mấy năm trưởng thành đến bây giờ tình trạng này, Bạch Nhạc xác thực có rất nhiều thường nhân vô pháp với tới phẩm chất, vô luận là thiên phú, vẫn là tâm trí đều cực kỳ mạnh mẽ.

Thật là, có chút một sự tình, lại cuối cùng là yêu cầu tuế nguyệt lắng đọng.

Bạch Nhạc vẫn như cũ chỉ là một người trẻ tuổi, hơn nữa, hắn từ nhỏ kinh lịch, liền quyết định, hắn nhãn giới còn xa không như trong tưởng tượng cao như vậy.

Bạch Nhạc vẫn cho là, hắn đã lý giải Diệp Huyền đại sư ý tứ.

Nhưng hôm nay, theo lấy Huyết Ảnh Ma Quân một câu nói này, nhưng là để cho Bạch Nhạc lần nữa ý thức được bên trong huyền cơ.

Diệp Huyền đại sư lưu cho hắn, không chỉ là thế không Hóa Hư, còn có toàn bộ Đại Càn Vương Triều!

Tự tay giết chết vị hoàng đế kia bệ hạ, chính là tại tự tay đem Đại Càn Vương Triều giao cho Bạch Nhạc trong tay.

Bạch Nhạc khác lập tân quân, cùng Ngô Văn Uyên tâm tình.

Thật là quy về kết quả, Bạch Nhạc xuất thân cùng nhãn giới, vẫn là quyết định, hắn không thể chân chính đem Đại Càn Vương Triều coi là thuộc về mình lực lượng, càng không có chân chính ý thức được, Diệp Huyền đại sư người thừa kế cái thân phận này, có thể vì hắn mang đến cái dạng gì lực lượng.

Nhưng này tất cả, đều vào giờ khắc này, đều Huyết Ảnh Ma Quân đánh thức!

Bây giờ hắn, cũng không cần đơn đả độc đấu, không cần làm can đảm anh hùng, chỉ cần lợi dụng được trên tay lực lượng, hắn đồng dạng có thể có được không thua bởi tam đại thiên tông thế lực, có thể công khai ngồi ở bàn cờ trước, nhúng tay thiên hạ đại thế.

"Ta làm quyết định gì, ngươi cũng nguyện ý đi theo sao?"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc nhìn lấy Huyết Ảnh Ma Quân con mắt, chậm rãi mở miệng hỏi.

Nghe được một câu nói này, Huyết Ảnh Ma Quân trong mắt nhất thời tuôn ra lau một cái tinh mang, trầm giọng đáp, "Ta nhớ được, trước đó ngươi nói câu nào! Trong thiên hạ tất cả là đất của vua, đất ở xung quanh, đều là vương thần!"

"Địa phương khác, không dám nói, nhưng ít ra Thanh Duyện hai châu chi địa. . . Sở hữu tông môn, sở hữu cường giả, đều sẽ mặc cho ngươi điều khiển! Bản quân thân ở bên trong, tự nhiên cũng nguyện ý nghe từ điều khiển!"

Khom người cúi đầu, Huyết Ảnh Ma Quân nghiêm túc làm ra hồi ứng.

Mặc dù hắn bản thân liền là tung hoành thiên hạ ma đạo cự phách, nhưng hôm nay loại tình huống này, đi theo Bạch Nhạc, cũng đã xa xa không

tính là mất mặt.

Luận thực lực, bây giờ hắn, đã sớm so ra kém Bạch Nhạc.

Luận thân phận, Bạch Nhạc thân là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, Diệp Huyền đại sư người thừa kế, chấp chưởng Đại Càn Vương Triều con đường.

Luận tương lai, đạo ma song tu, súc tích thâm hậu, có thể nói thiên kiêu vô song, ai dám nói Bạch Nhạc sau này, không thể bước ra một bước cuối cùng, siêu thoát Hóa Hư, vấn đỉnh thiên hạ? !

Dạng này người, làm sao không đáng giá để cho người ta đi theo?

Chậm rãi đứng dậy, giờ khắc này, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi sinh ra một cổ hào tình vạn trượng.

Đến giờ phút này, hắn tựa hồ mới chính thức có thể lý giải Diệp Huyền đại sư thâm ý.

Chỉ có chân chính bước ra bước này, hắn có thể xem như là chân chính đi ở Diệp Huyền đại sư muốn hắn đi ra trên đường, thôi động thế giới, hướng về Diệp Huyền đại sư muốn phương hướng cải biến.

Như vậy, liền từ chuyện lần này bắt đầu đi!

... ...

"Huyết Ảnh Ma Tông, Bạch Cốt Thần Giáo, còn có Thất Tinh Tông cùng Bắc Đẩu Tinh Cung, cùng với Thanh Vân Kỵ, đây đã là phi thường cường đại lực lượng!"

Đứng ở Bạch Nhạc bên người, Tô Nhan bài đầu ngón tay tính sổ nói.

Dừng một cái, Tô Nhan ngẹo đầu hỏi, "Diệp Huyền đại sư bên người, Ngư Tiều Canh bốn vị tiền bối, còn có Khánh Dương công tử. . . Những người này, cũng có thể tính đi vào đi?"

Xoa xoa huyệt thái dương, Bạch Nhạc bất đắc dĩ hồi đáp đạo, "Cũng có thể đi."

"Kia liền càng đơn giản."

Trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, Tô Nhan tiếp tục nói, "Công tử trước đó nói, Mang sơn bên kia ma tu, cũng còn phân tam phương thế lực, bây giờ chúng ta thế lực, đã rất nhẹ nhàng là có thể so sánh với, thậm chí là siêu việt bọn hắn bất kỳ bên nào. . . Hà tất còn muốn hồi cái gì đồ bỏ Mang sơn đi."

"Hiện tại trọng yếu là, công tử rốt cuộc thái độ gì?"

Đi tới Bạch Nhạc bên người, vì Bạch Nhạc thay trà mới, Tô Nhan lúc này mới tiếp tục nói, "Nếu như công tử có lòng, ta xem huỷ diệt tam đại thiên tông cũng không phải việc khó gì."

Nghe thế, Bạch Nhạc rốt cục lắc đầu, chậm rãi mở miệng nói, "Đạo tiêu Ma mạnh, hoặc là Ma tiêu Đạo mạnh, đều không phải là chuyện gì tốt, chỉ biết làm sâu sắc song phương mâu thuẫn! Tam đại thiên tông, mặc dù cũng có xấu xa chỗ, có thể tổng thể mà nói, những năm gần đây, nhưng cũng đúng là vẫn còn đại thể duy trì thế gian cân bằng."

"Thật nếu như tam đại thiên tông diệt vong, Đạo tiêu Ma mạnh phía dưới, như Vong Ưu lão yêu loại này ma đầu, chỉ biết càng ngày càng nhiều, càng ngày càng làm càn!"

Trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Ta mặc dù là Ma Quân truyền nhân, nhưng lại cũng đồng dạng xuất thân đạo môn. . . Thất Tinh Tông, Bắc Đẩu Tinh Cung bọn hắn nguyện ý tin tưởng ta,

cũng là bởi vì Đại Càn Vương Triều cũng không bài xích đạo môn, giả sử, ta cho là thật chỉ là Ma Quân truyền nhân, chỉ sợ bọn họ thà rằng chết trận, cũng sẽ không hướng ta thỏa hiệp, càng không thể nào theo ta mà chiến!"

"Đạo ma song tu, không chỉ có riêng chỉ là trên tu hành khác biệt, còn có quan niệm. . . Đây mới là Diệp Huyền đại sư lựa chọn ta nguyên nhân! Có thể, cũng là sư tôn chân chính muốn truyền nhân."

"Đứng càng cao, xem liền càng xa. . . Ta không còn là trước đây cái kia tiểu tạp dịch, chứng kiến, tự nhiên cũng không phải chỉ là lợi ích trước mắt, ân oán cá nhân."

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng, "Để cho người ta truyền lời cho tam đại thiên tông. . . Có thể, ta cũng có thể theo chân bọn họ nói một chút."

Trong lúc nói chuyện, liền có Thanh Vân Kỵ đi tới hồi bẩm.

"Đại nhân, có người tự xưng là Hắc Ám Thiên trong người, cầu kiến đại nhân!"

Chợt ngẩng đầu, Bạch Nhạc trong mắt cũng không khỏi hiện lên lau một cái tinh mang, "Qua đây vẫn là đến, tốt. . . Ta cũng đang muốn biết rõ, Hắc Ám Thiên còn có cái gì trò gian trá."

Trước đó Bạch Nhạc giết Vong Ưu lão nhân sau đó, ở lại Thanh châu, cũng rất rõ ràng, biết rõ nội tình Hắc Ám Thiên, cùng với Mang sơn ắt sẽ phái người tới cùng chính mình tiếp xúc.

Chỉ là không nghĩ tới, Hắc Ám Thiên đến vẫn là so Mang sơn nhanh hơn một bước.

"Mời hắn vào a!"

Trở lại trước bàn ngồi xuống, Bạch Nhạc trầm giọng phân phó nói.

"Vâng!"

Tại Bạch Nhạc đứng bên người, Tô Nhan nhẹ giọng nói, "Công tử, có muốn hay không trực tiếp đem đối phương lưu lại?"

"Không cần!"

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Còn chưa tới vạch mặt thời điểm, huống chi, bây giờ, ta cũng không muốn khiến người khác hiểu rõ ta chân thực ý đồ, chờ lấy xem đi, Hắc Ám Thiên người chỉ là trước hết đến mà thôi. . . Tiếp đó, Mang sơn, Tân giáo người bên kia, cũng đều sẽ tới."

Trong lúc nói chuyện, một người trung niên cũng đã đi vào trong đại sảnh, khẽ khom người, mở miệng nói, "Hắc Ám Thiên, Đổng Nguyên Xương gặp qua Bạch phủ chủ!"

Đối mặt Bạch Nhạc, Hắc Ám Thiên cũng đồng dạng cấp đủ tôn trọng, dù là chỉ là phái ra cùng Bạch Nhạc tiếp xúc người, cũng giống vậy là Tinh Hải Cảnh cường giả.

Trên thực tế, nếu không có dạng này thực lực, chỉ sợ cũng không có tư cách cùng Bạch Nhạc bàn điều kiện.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 967: Bạch Nhạc thái độ

"Đổng tiên sinh, xin thứ cho Bạch mỗ kiến thức nông cạn, không biết Hắc Ám Thiên là cái gì tông môn?"

Tọa trên ghế, vẫn chưa đứng dậy, Bạch Nhạc vẻ mặt không hiểu hỏi.

Hơi chậm lại, Đổng Nguyên Xương nguyên bản lí do thoái thác, tại một câu nói này ở giữa, nhưng là tất cả đều bị chận trở về.

Tới thời điểm, cũng biết Bạch Nhạc sợ rằng không dễ nói chuyện như vậy, nhưng cũng không nghĩ tới, lên đây một câu nói, Bạch Nhạc liền trực tiếp biến thành không biết Hắc Ám Thiên.

Ngài đi điểm tâm được không?

Coi như không đề cập tới Vong Ưu lão nhân cùng Cực Lạc lão tổ sự tình, ngày mùng 7 tháng 4 tiến đánh Đạo Lăng Thiên Tông sự tình, đã truyền sôi sùng sục, đầu lĩnh chính là Mang sơn, Hắc Ám Thiên, Tân giáo cái này tam phương thế lực, cái này ngươi cũng không biết sao?

Đạo lý là đạo lý này, có thể lời lại không thể nói như thế.

"Bạch phủ chủ nói giỡn, Hắc Ám Thiên không phải cái gì tông môn, chỉ là một ít cùng chung chí hướng bằng hữu tụ tập tại Mang sơn, thương nghị tại mùng chín tháng tư tiến đánh Đạo Lăng Thiên Tông, vì chúng ta ma tu ra một hơi thở." Lắc đầu, Đổng Nguyên Xương cười mở miệng nói, "Bạch phủ chủ, là Ma Quân truyền nhân, chúng ta những người này đối với Thông Thiên Ma Quân cũng là ngưỡng mộ đã lâu, lần này cố ý chọn tại mùng chín tháng tư, chính là vì kỷ niệm Ma Quân."

Dừng một cái, Đổng Nguyên Xương tiếp tục nói, "Bạch phủ chủ thân là

Ma Quân truyền nhân, bây giờ phải nên đi Mang sơn tham gia lần này tụ nghĩa, tin tưởng Bạch phủ chủ chỉ cần đăng cao nhất hô, tất phải người đi theo như lưu, vì bọn ta khai sáng ma đạo huy hoàng."

Những lời này Đổng Nguyên Xương nói dõng dạc, nghiễm nhiên một bộ thành tâm thành ý dáng vẻ.

Nếu như không biết, sợ là thật đúng là cho là hắn là tới ủng hộ Ma Quân truyền nhân đây.

"Lời này khả năng liền qua."

Giang tay ra, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Sợ là ta thật đến Mang sơn liền chưa chắc có thể còn sống trở về, Vong Ưu lão nhân trước đó không phải vừa mới tập kích qua ta sao? Nếu không phải Huyết Ảnh Ma Quân cùng Tinh Hà lão tổ xuất thủ tương trợ, sợ là ta hôm nay đã sớm chết ở Vong Ưu lão nhân trong tay."

Đem lời đề nhiễu trở lại Vong Ưu lão nhân trên người, Đổng Nguyên Xương chân mày cũng không khỏi hơi hơi vừa nhảy.

"Vong Ưu lão yêu xưa nay hành vi ác liệt, dù cho là tại ma đạo, cũng là có tiếng xấu, người như thế chỉ là số ít! Mời Bạch phủ chủ yên tâm, ta Hắc Ám Thiên nhất định cùng loại này ma đầu phân rõ giới hạn."

Trợn tròn mắt nói mò, nhưng lại không thể nghi ngờ cho thấy Hắc Ám Thiên thái độ.

Cực Lạc lão tổ không phải cùng Vong Ưu lão nhân cấu kết sao?

Vô luận trước đó, là vì cái gì nổi lên va chạm, đến chỗ này đều xóa bỏ, coi là chưa từng xảy ra chuyện gì.

Ngươi Bạch Nhạc không phải nói, không biết Hắc Ám Thiên là cái gì

không?

Tốt, vậy thì một lần nữa xào bài, chúng ta bắt đầu lại.

Không thể không nói, Đổng Nguyên Xương thật là có chút bản lĩnh, cứ như vậy hai câu ba lời ở giữa, liền đem sự tình lau sạch, cho dù là Bạch Nhạc còn có bất mãn, cũng không tiện lại bắt ở đây một điểm cùng Hắc Ám Thiên ra điều kiện.

"Đổng tiên sinh thật là bản lãnh."

Mỉm cười, Bạch Nhạc nhẹ giọng phân phó nói, "Tiểu Nhan, dâng trà."

Tô Nhan theo lời vì Đổng Nguyên Xương dâng trà, sau đó sẽ lần lui trở về Bạch Nhạc phía sau.

"Vị này nói vậy chính là Tô Nhan, Tô cô nương đi, quả nhiên là thiên sinh lệ chất." Cười khẽ một chút, Đổng Nguyên Xương lúc này mới ở bên cạnh ngồi xuống, xem như là chính thức phân chủ khách ngồi xuống.

"Đổng tiên sinh, về ngày mùng 7 tháng 4 sự tình, Bạch mỗ xác thực cũng đã nghe nói, bất quá. . . Chuyện này, Bạch mỗ cũng vẫn còn ở cân nhắc."

Nâng chung trà lên uống một ngụm, Bạch Nhạc lúc này mới tiếp tục nói, "Đổng tiên sinh cũng biết, Bạch mỗ là Thanh Châu phủ chủ, hơn nữa được Diệp Huyền đại sư thiên vị, cùng Đại Càn Vương Triều quan hệ không cạn, trong chuyện này, liền không vẻn vẹn chỉ là ta một cá nhân có khả năng quyết định, còn đại biểu Đại Càn Vương Triều thái độ, không thể không thận trọng a."

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Đổng Nguyên Xương nhưng cũng nghe hiểu Bạch Nhạc ý tứ, nhưng cũng chính là vì vậy, trong lòng hắn mới càng ngưng trọng thêm vài phần.

Rất hiển nhiên, bây giờ Bạch Nhạc là đã đem Đại Càn Vương Triều cuốn vào, nói êm tai, nhưng trên thực tế, chính là tại nói cho hắn biết, Bạch Nhạc thái độ, chính là Đại Càn Vương Triều thái độ.

Kể từ đó, Bạch Nhạc tầm quan trọng, khả năng liền càng tăng lên trên hơn một tầng thứ.

"Ngày xưa Đại Càn Vương Triều vấn đỉnh cửu châu, không phải cũng chính là cái kia Đạo Lăng Thiên Tông mạnh mẽ nhúng tay, lúc này mới đưa tới Đại Càn Vương Triều không thể không khiến bước, bây giờ chỉ còn Ung châu một chỗ sao?"

"Trong thiên hạ tất cả là đất của vua, đất ở xung quanh đều là vương thần."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc tùy ý nói rằng, "Xa không nói, chí ít, Thanh, Duyện hai châu, bây giờ cũng đều là Đại Càn Vương Triều chi địa."

Thanh châu, Duyện châu!

Nghe thế, Đổng Nguyên Xương chính mình tâm cũng không khỏi tùy theo run lên!

Đúng vậy a, trước đây chính là Bạch Nhạc lấy sức một mình, áp đảo Thanh châu, trở thành Thanh châu chi chủ.

Duyện châu cũng đã biểu thị thần phục, chỉ dựa vào cái này hai châu chi lực, Bạch Nhạc cũng đã là hoàn toàn xứng đáng bá chủ một phương, còn có Đại Càn Vương Triều, bây giờ vô luận là ma đạo thế lực, vẫn là tam đại thiên tông, ai còn dám coi khinh vị trẻ tuổi này?

. . .

Đổng Nguyên Xương vẫn chưa có thể cùng Bạch Nhạc đạt thành ăn ý,

bất quá, bởi vì Vong Ưu lão nhân gặp phải phiền phức, Bạch Nhạc nhưng cũng đã biểu thị không truy cứu nữa.

Ngày thứ hai, Mang sơn người cũng đồng dạng chạy tới Thanh Châu thành, dẫn đầu chính là cùng Bạch Nhạc đã gặp mặt Y Xuyên lão tổ.

Đương nhiên, cùng trước kia một dạng, Bạch Nhạc vẫn là thẳng thắn phủ nhận đi qua Mang sơn sự tình, không mặn không nhạt ứng phó vài câu, vẫn chưa nói ra cái gì tính thực chất kết quả.

Ngay sau đó, Đạp Thiên Ma Quân hợp thành Tân giáo cũng có người chạy tới.

Thanh Châu thành nhưng là càng ngày càng náo nhiệt đứng lên.

Mười ngày sau, Ngư Tiều Canh bốn người cũng từ vương thành mà đến, thư sinh tự mình làm Thanh Châu thành bố trí phòng ngự đại trận, để phòng ngừa, lại có cường giả lấy hủy diệt Thanh Châu thành làm uy hiếp.

Ngay tại lúc đó, Duyện châu cao thủ cũng nhao nhao chạy tới, biểu thị chống đỡ Bạch Nhạc bất kỳ quyết định gì.

Như một cái lưới lớn, vào giờ khắc này rốt cục chân chính tạo ra.

Nhưng mà, ngay tại người khác tại Thanh châu chờ lấy Bạch Nhạc làm ra lựa chọn thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã lại một lần nữa lặng yên ly khai Thanh Châu thành.

Bạch Nhạc tất nhiên cũng không muốn tiêu diệt tam đại thiên tông, như vậy cùng tam đại thiên tông người nói một chút, liền thành phi thường có cần phải sự tình.

Đạo Lăng Thiên Tông tạm thời không nói, Thái Cực Đạo cùng Tiên Du

Kiếm Cung thái độ, liền có vẻ rất là trọng yếu.

Lần này ma đạo khí thế hung hung, muốn duy trì đạo ma ở giữa cân bằng, nhất định phải để cho tam đại thiên tông một lần nữa đứng chung một chỗ.

Tại đây hai tông bên trong, Bạch Nhạc cân nhắc hồi lâu, đúng là vẫn còn trước lựa chọn Tiên Du Kiếm Cung.

So với việc Thái Cực Đạo, Tiên Du Kiếm Cung cùng Đại Càn Vương Triều quan hệ, tương đối mà nói, muốn có vẻ ôn hòa hơn một ít, trước đây Ngô Tuyết Tùng chính là bái tại Tiên Du Kiếm Cung môn hạ.

Hơn nữa, Bạch Nhạc trong tay cũng còn có một phần lễ vật, có thể trả lại cho Tiên Du Kiếm Cung để bày tỏ thiện ý.

Mặc dù tam đại thiên tông chưởng giáo chân nhân, đều chết tại Diệp Huyền đại sư trong tay, đối với Đại Càn Vương Triều, đối với Bạch Nhạc vị này Diệp Huyền đại sư tuyển định truyền nhân cũng sẽ không có hảo cảm gì, nhưng bây giờ dưới loại cục diện này, sợ rằng, quyền lợi mới là đối phương càng coi trọng đồ vật mới đúng.

Huống chi, mặc dù lui một vạn bước nói, dù cho là trở mặt, bây giờ Bạch Nhạc, cũng là có khí toàn thân trở ra.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 968: Một người, một kiếm, một áo trắng

Thái Cực Đạo tại Lương châu, cùng Ung châu giáp giới, ngay tại Ung châu phía nam, có thể cùng Thanh châu khả năng liền cách xa nhau khá xa.

Cũng may mà là Bạch Nhạc bây giờ đã bước vào Tinh Hải Cảnh, bằng không chỉ là chạy đi, sợ là cũng phải mấy tháng.

Tiên Du Kiếm Cung tại Lương châu nhất phía nam, xuống chút nữa chính là Miêu Cương Man Hoang Chi Địa, không có ở đây cửu châu bên trong.

Tiên Du Kiếm Cung trước đây lựa chọn ở chỗ này lập tông, bản ý thì có kinh sợ Miêu Cương ý tứ, qua nhiều năm như thế, cũng xác thực không có Miêu Cương cao thủ dám bước vào bên trong nửa bước, bản thân này chính là Tiên Du Kiếm Cung công lao.

Rất nhiều chuyện, không đến nhất định cấp độ là rất khó giải.

Trên thực tế, nếu không phải trước đó, Bạch Nhạc tại Đại Càn Vương Triều lật xem rất nhiều điển tịch, đối cái này cũng đồng dạng sẽ không giải.

Vô luận là trước đây Đại Càn Vương Triều cũng tốt, tam đại thiên tông cũng tốt, thậm chí là ma tu, những người này lẫn nhau tranh đấu là thái độ bình thường, thật là tại đối ngoại trong chuyện, nhưng là vẫn duy trì cao độ nhất trí!

Miêu Cương cùng bắc phương man di, cho tới bây giờ đều là cấm bước

vào bên trong một bước, nếu có kẻ tự tiện đi vào, cho tới bây giờ cũng chỉ có một chữ "giết"!

Đến Tiên Du Kiếm Cung đến, Bạch Nhạc cũng không có che lấp thân phận ý tứ.

Một bộ trắng như tuyết y, một thanh kiếm tùy ý thắt ở bên hông, nói không nên lời phiêu dật xuất trần.

Tây nam chi địa, vốn là quần sơn vờn quanh.

Tiên Du Kiếm Cung liền ở vào đám này Sơn ở giữa, chỉ là toàn bộ Tiên Du Kiếm Cung, tuy nhiên cũng trôi nổi tại quần sơn ở giữa trong bầu trời, chỉ có Tinh Cung Cảnh phía trên đệ tử, mới có tư cách bước vào bên trong, hắn đệ tử, cũng chỉ có thể ở ngoại vi trong dãy núi ở lại.

Vãng lai đệ tử, đều có một tay ngự kiếm phi hành thủ đoạn, hiệu quả chưa chắc cho là thật xuất sắc, nhưng lại không thể nghi ngờ cực kỳ trang bức.

Muốn nói đùa bỡn chơi, chỉ sợ phóng nhãn thiên hạ, cũng không ra phải.

Bạch Nhạc cái này một thân trang phục, nếu là ở nơi khác đều sẽ có vẻ cực kỳ chói mắt, có thể hết lần này tới lần khác tại Tiên Du Kiếm Cung, nhưng là qua quýt bình bình, hoàn toàn không có người nào hội chú ý tới.

"Vị sư đệ này, ngươi là cái nào nhất phong? Không phải ta nói ngươi, ngươi bên hông kiếm, thắt quá thô ráp, không có một chút mỹ cảm! Còn có búi tóc, quá có lệ, dạng này còn sao được xuống núi."

Mới vừa đi tới Tiên Du Kiếm Cung ngoại vi, liền có đệ tử đi tới, chỉ vào Bạch Nhạc vẻ mặt ghét bỏ chỉ trích nói.

Mặc dù Bạch Nhạc nghĩ tới rất nhiều đi tới Tiên Du Kiếm Cung gặp được tình cảnh, cũng không nghĩ ra, lại là dạng này một loại khác thường phương thức.

Bật cười lớn, Bạch Nhạc khẽ cười nói, "Thỉnh giáo vị sư huynh này, kiếm cần phải làm sao thắt mới đúng?"

"Ân, dạng này!"

Cái kia đệ tử cởi xuống bên hông mình bội kiếm, một lần nữa thắt một lần, cho Bạch Nhạc làm làm mẫu.

Chuyện này còn liền thật sợ so với, nguyên bản Bạch Nhạc cũng không cảm thấy có cái gì, nhưng hôm nay chứng kiến đối phương một lần nữa thắt một lần, liền thật cảm thấy, dạng này xác thực sẽ có vẻ càng mỹ quan hơn nhiều.

Chỉ là, loại này rườm rà thủ pháp, Bạch Nhạc lại hiển nhiên là không nhớ được.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc bất đắc dĩ giang tay ra, ý bảo chính mình nhìn không hiểu.

Cái kia đệ tử, tức giận trợn mắt một cái đạo, "Thôi đi, bổn tông tại sao có thể có ngươi đần như vậy đệ tử, ta tới giúp ngươi thắt đi."

Khi đang nói chuyện, cái kia đệ tử đi thẳng tới Bạch Nhạc bên người, đem kiếm cởi xuống.

Một bên giúp Bạch Nhạc một lần nữa làm dây buộc, một bên mở miệng nói, "Ngươi là cái nào nhất phong đệ tử, ngươi đồng môn đều không có dạy qua ngươi sao? Chút chuyện nhỏ như vậy cũng làm không được, làm sao lại có thể cho phép ngươi xuống núi?"

Nhìn đối phương nghiêm túc giúp mình một lần nữa cột chắc bội kiếm, Bạch Nhạc khóe miệng cũng không khỏi hiện lên một tia nụ cười rực rỡ.

"Sư huynh hảo nhãn lực, ta à, cái nào nhất phong đệ tử đều không phải là, lần này đến, là tới bái sơn."

"Không phải bổn tông đệ tử?"

Nghe vậy cái kia đệ tử cũng nhất thời dọa cho giật mình, "Làm sao có thể, vỏ kiếm này tuyệt đối là bổn tông đặc chế a, bằng không căn bản là thắt không lên. . ."

Nói được nửa câu, cái kia đệ tử trong lòng đột nhiên run lên, vô ý thức rồi đột nhiên thối lui hết mấy bước, trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái địch ý, "Ngươi giết bổn tông đệ tử?"

Tiên Du Kiếm Cung đệ tử, đối với bội kiếm đều cực kỳ coi trọng, có thể nói là người tại kiếm tại.

Đối phương rõ ràng mang theo bổn tông bội kiếm, cũng không phải bổn tông chi nhân, vậy liền chỉ có một loại giải thích đối phương giết chết bổn tông đệ tử, cướp đoạt bội kiếm!

Cái kia đệ tử cũng bất quá chỉ là tuần thú sơn môn mà thôi, thực lực bản thân thậm chí cũng còn không đến Tinh Cung Cảnh, bây giờ nhận thấy được dị thường, trong lòng tự nhiên khẩn trương.

Chỉ là, đang khẩn trương hơn, nhưng cũng không khỏi cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi.

Đùa gì thế!

Nơi này là Tiên Du Kiếm Cung a!

Cho dù là có người thật giết bổn tông đệ tử, cướp đoạt bội kiếm, chẳng lẽ không phải cần phải trốn xa xa sao? Ở đâu có chính mình tìm tới cửa đạo lý, đây không phải là rõ ràng chịu chết sao?

"Chớ khẩn trương, ta đến quý tông đến, cũng không địch ý."

Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc mỉm cười nói, "Thỉnh cầu thay ta thông truyền đi, liền nói. . . Bạch Nhạc đến đây bái sơn!"

"Thông truyền cái gì thông truyền, ngươi ngay cả ngươi lai lịch đều không nói, ta làm sao thông truyền?" Cái kia đệ tử vô ý thức bác bỏ đạo, chỉ là lời mới vừa mới vừa nói phân nửa, hắn rồi đột nhiên phản ứng kịp, sau một khắc, cái kia đệ tử thanh âm cũng không khỏi có chút run lên, "Ngươi nói. . . Ngươi vừa mới nói, nói ngươi tên gì?"

Khóe miệng lộ ra một nụ cười, Bạch Nhạc nhẹ giọng lập lại lần nữa đạo, "Bạch Nhạc, đến đây bái sơn!"

Vù vù!

Lần nữa nghe được cái tên này, cái kia đệ tử cái đầu nhất thời vù vù một tiếng, chợt trống rỗng!

Bạch Nhạc!

Đối phương xác thực không có miêu tả bất luận cái gì lai lịch, cũng không nói gì là cái nào nhất tông đệ tử, cũng không nói gì sư phó người phương nào, thậm chí ngay cả từ đâu tới cũng không có nói.

Thật là. . . Cái này một cái tên liền đủ đủ a, nơi nào còn cần gì dư thừa giải thích.

"A a a!"

Cái kia đệ tử nhất thời kêu lên sợ hãi, lập tức đột nhiên tự tay che miệng, có chút khó có thể tin nhìn chằm chằm Bạch Nhạc.

"Ngươi, ngươi, ngươi, thực sự là Bạch Nhạc?"

Mang trên mặt lau một cái nghiền ngẫm nụ cười, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Không thể giả được, trên đời này gọi Bạch Nhạc không ít người, có dám đến Tiên Du Kiếm Cung tới bái sơn. . . Khoảng chừng cũng chỉ có ta một cái đi."

Lần này, cái kia đệ tử rốt cục triệt để phản ứng kịp, cũng không đoái hoài tới đang cùng Bạch Nhạc nói chuyện, trực tiếp xoay người sang chỗ khác, gân giọng hô lớn, "Đi nhanh hồi bẩm trưởng lão, không, hồi bẩm chưởng giáo chân nhân, Bạch Nhạc đến đây bái sơn!"

Ban đầu chỉ có một mình hắn hô, thật là rất nhanh liền có hắn Tiên Du Kiếm Cung đệ tử phản ứng kịp, trong nháy mắt, một truyền mười, mười truyền một trăm, tin tức cực nhanh truyền vào Tiên Du Kiếm Cung đồng sự, câu này Bạch Nhạc đến đây bái sơn, cũng đồng dạng vang vọng quần sơn!

Hai tay thả lỏng phía sau, gió núi hiu hiu mà qua, bạch y theo gió mà phát động, bên hông trường kiếm, cũng mới vừa mới thắt phân nửa, rất tùy ý treo, nhưng một khắc này, cái kia nguyên bản tựa hồ cũng không thu hút thân ảnh, lại chợt thay đổi phong tư tuấn dật , khiến cho người trông đã khiếp sợ.

Trên đời này nhất tuấn dật xuất trần, cho tới bây giờ thì không phải là làm sao ghim búi tóc, không phải làm sao hệ trường kiếm, mà là người!

Một người, một kiếm, một áo trắng!

Như vậy. . . Chính là có một không hai!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 969: Đại lễ

"Không biết Bạch phủ chủ giá lâm, không có từ xa tiếp đón!"

Trong một chớp mắt, không trung Tiên Du Kiếm Cung chợt toát ra một hồi tia sáng kỳ dị, hô hấp ở giữa, có vài chục vị đệ tử ngự kiếm phi hành, trên không trung hình thành kiếm trận, từ mặt ngoài xem là ở nghênh tiếp, nhưng trên thực tế, chỉ cần một ý niệm, liền có thể hóa thành sát trận, vây công Bạch Nhạc.

Ngay tại lúc đó, Tiên Du Kiếm Cung tân nhậm chưởng giáo chân nhân, cùng với mấy vị trưởng lão, cũng đều theo bay ra ngoài.

Tân nhậm chưởng giáo chân nhân, niên kỷ cũng không lớn, nhìn chỉ là một cái bình thường trung niên, manh mối ở giữa lộ ra vài phần hòa khí, thiếu vài phần nhuệ khí, nhưng lại có vẻ càng ung dung.

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Bạch Nhạc gặp qua chưởng giáo chân nhân."

"Bạch phủ chủ không xa vạn dặm chạy tới bổn tông, không biết có gì chỉ giáo?"

Đối mặt Bạch Nhạc, đối phương hiển nhiên cũng không có hảo cảm gì, không đợi chưởng giáo chân nhân nói chuyện, bên cạnh một vị trưởng lão liền dẫn đầu mở miệng chất vấn.

Chân mày khẽ nhếch, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Đường đường tam đại thiên tông một trong, xin hỏi, đây cũng là quý tông đạo đãi khách sao?"

Đối mặt với đối phương chất vấn, Bạch Nhạc có vẻ bình tĩnh, nhẹ nhàng

một câu nói liền trực tiếp hận trở về.

"Có khách nhân đến, chúng ta tự nhiên hoan nghênh, có thể các hạ thân là Ma Quân truyền nhân, lại là không mời mà tới, thù biết không phải ác khách lâm môn?"

Trưởng lão kia lạnh rên một tiếng, thẳng phản bác.

"Hảo một cái ác khách lâm môn!"

Khóe miệng khẽ nhếch, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói, "Đã như vậy, ta cái này ác khách, tự nhiên xoay người rời đi. . . Chỉ tiếc, phần đại lễ này, nhưng là không biết nên đưa về nơi nào."

"Đại lễ? Ngươi có thể tiễn cái gì đại lễ?"

Trưởng lão kia vô ý thức phản bác một câu, chỉ là tiếng nói mới vừa rơi xuống, ánh mắt liền rơi vào Bạch Nhạc bên hông buộc lấy cái kia một thanh kiếm bên trên, trong nháy mắt, sắc mặt nhất thời cứng đờ.

"Lui ra!"

Khoát khoát tay, chưởng giáo chân nhân chậm rãi mở miệng nói, "Bạch phủ chủ ở xa tới là khách, mời vào Tông một lần."

Lạnh rên một tiếng, trưởng lão kia vẫn có chút mạnh miệng, "Bạch Nhạc, liền để cho ngươi tiến đến, ngươi dám vào sao?"

Bây giờ Tiên Du Kiếm Cung bên trong, cũng đồng dạng không có Hóa Hư cường giả tồn tại, nếu là ở tông môn trước đó, bọn hắn còn cái này cầm Bạch Nhạc không có biện pháp gì, nhưng nếu là một khi Bạch Nhạc dám bước vào tông môn, bằng vào hộ tông đại trận, khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

Câu này nghe là ở đâm Bạch Nhạc, nhưng trên thực tế, nhưng cũng là một loại thăm dò.

Giả sử Bạch Nhạc là mang theo ác ý mà đến, sợ là nói cái gì cũng không dám bước vào bên trong.

Nhẹ nhàng liếc đối phương liếc mắt, Bạch Nhạc khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ đùa cợt, cũng không để ý hội đối phương, ngón tay nhẹ nhàng một dẫn, bên hông trường kiếm chợt ra khỏi vỏ, rơi vào Bạch Nhạc dưới chân.

"Nhập gia tùy tục, chưởng giáo chân nhân, mời!"

Ngự kiếm phi hành!

Vẻn vẹn chiêu thức ấy, liền lệnh xung quanh một mảnh xôn xao, những cái kia Tiên Du Kiếm Cung đệ tử, nhìn về phía Bạch Nhạc trong ánh mắt, cũng nhiều hơn vài phần vẻ sùng bái.

Mặc dù ở tông môn cấp độ bên trên, Tiên Du Kiếm Cung cùng Bạch Nhạc chưa nói tới hòa thuận, thật là đối với có chút tuổi trẻ đệ tử mà nói, lại như cũ đối Bạch Nhạc có một loại cực kỳ phức tạp sùng bái cảm xúc.

Trên thực tế, trên đời này sở hữu tuổi trẻ tu hành giả, vô luận đạo ma, có bao nhiêu người có thể không sùng bái Bạch Nhạc?

Ai cũng nhìn ra, Bạch Nhạc cũng không hiểu Tiên Du Kiếm Cung thuật ngự kiếm, có thể hết lần này tới lần khác Bạch Nhạc liền có thể mở một con đường khác , đồng dạng đạt được ngu kiếm phi hành hiệu quả, dạng này thiên phú kiếm đạo, dạng này thực lực, thì như thế nào có thể khiến người ta không sùng bái.

Kiếm quang như hồng!

Chốc lát trước đó, Bạch Nhạc liền theo lấy Tiên Du Kiếm Cung chưởng giáo chân nhân một chỗ, bay vào Tiên Du Kiếm Cung trong chính điện.

Mặc dù đã không có Hóa Hư cường giả, nhưng hôm nay, vẻn vẹn chỉ là tại đây bên trong đại điện Tinh Hải Cảnh cường giả liền đạt hơn bảy tám người, Tinh Hải đỉnh phong cũng có bốn vị, dạng này thực lực, đã không hỗ là thiên tông tên.

Ánh mắt từ trên người mọi người đảo qua, rất nhanh Bạch Nhạc liền liếc về một cái khuôn mặt quen thuộc!

Thanh niên kia cũng đồng dạng chứng kiến Bạch Nhạc, trong mắt lộ ra lau một cái vẻ phức tạp, lúc này tiến lên trước một bước, hơi hơi ôm quyền, hướng Bạch Nhạc thi lễ nói, "Tiên Du Kiếm Cung, Trương Côn, gặp qua Bạch phủ chủ."

Trương Côn, tên này lại nói tiếp tự nhiên không có ấn tượng gì, nhưng khi đó tại vương thành, Thủy Lục Đại Hội phía trên, chính là Trương Côn đại biểu Tiên Du Kiếm Cung cái thứ nhất đứng ra xuất thủ ngăn cản Từ Hàng đại sĩ, mặc dù không địch lại, nhưng lại cũng giống vậy làm người ta khắc sâu ấn tượng.

Mấu chốt nhất đúng, cuối cùng bị nhốt ở trong hoàng cung lúc, Trương Côn đồng dạng chính mắt thấy, Diệp Huyền đại sư cùng tam đại thiên tông chưởng giáo chân nhân trận chiến kia, chứng kiến Diệp Huyền đại sư cái kia có thể xưng vô địch thực lực, dễ dàng chém giết tất cả mọi người.

Cũng đồng dạng minh bạch, cuối cùng bọn hắn có thể còn sống, chính là bởi vì Vân Mộng Chân, bởi vì Bạch Nhạc nhất niệm nhân.

Từ loại này góc độ mà nói, hắn thật là thiếu Bạch Nhạc một cái mạng!

Trương Côn mặc dù kiêu căng, tuy nhiên lại cũng làm không được trở

mặt không quen biết, cái này một phần tình, hắn thừa, liền được nhận thức.

"Nguyên lai ngươi tên là Trương Côn."

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc hời hợt mở miệng nói, "Biệt lai vô dạng."

"Đa tạ Bạch phủ chủ ân không giết, nhưng hôm nay, ngươi ta có lập trường, nếu có giao phong, ta sẽ không thủ hạ lưu tình." Ngẩng đầu, Trương Côn trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, trầm giọng mở miệng nói, "Nếu ngươi chết ở bổn tông, ta cái mạng này, trả lại ngươi là được."

Những lời này, nhưng là để cho Bạch Nhạc đối hắn bằng thêm vài phần hảo cảm, "Không cần phải lo lắng, ta nói, lần này ta tới bái sơn, là tới tặng lễ."

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc thuận tay cởi xuống bên hông bội kiếm, như là tống xuất một kiện quà nhỏ, thuận tay liền đem kiếm ném cho Trương Côn.

"Tất nhiên xem như là quen cũ, phần lễ vật này, liền do ngươi chuyển giao quý tông a!"

Bạch Nhạc lúc mở miệng, vẫn như cũ có vẻ hời hợt, phảng phất chỉ là đang nói một chuyện nhỏ đồng dạng.

Nhưng mà, làm Trương Côn vô ý thức tiếp được Bạch Nhạc ném quá tới bảo kiếm, con ngươi nhưng là không khỏi đột nhiên co rụt lại, lộ ra lau một cái vẻ khó tin.

Tuyệt Tiên Kiếm!

Tiên Du Kiếm Cung chí bảo, cũng là chân chính cao cấp nhất thần binh.

Lúc trước Đạo Môn đại hội lúc, Lâm Tuyết Dật cầm Tuyệt Tiên Kiếm vào thượng cổ cấm địa, nhưng không ngờ, cuối cùng vì Bạch Nhạc giết chết, Tuyệt Tiên Kiếm, cũng liền rơi vào Bạch Nhạc trong tay.

Trên thực tế, trước đó, tam đại thiên tông chưởng giáo chân nhân vào vương thành, Tiên Du Kiếm Cung chưởng giáo, trong lòng liền mang theo vài phần, muốn mượn cơ hội bức Bạch Nhạc đem Tuyệt Tiên Kiếm giao ra đây tâm tư.

Chỉ là không nghĩ tới, Diệp Huyền đại sư bố một cái sát cục, đưa bọn họ toàn bộ khốn đi vào!

Tam đại thiên tông chưởng giáo tất cả đều vẫn lạc, Trương Côn bọn hắn những thứ này tam đại thiên tông đệ tử, cũng là Bạch Nhạc thả đi, như vậy tình huống dưới, cho dù là Tiên Du Kiếm Cung lại như thế nào da mặt dày, cũng nghiêm chỉnh lại đi tìm Bạch Nhạc thỉnh cầu Tuyệt Tiên Kiếm.

Huống chi, bây giờ Bạch Nhạc danh chấn thiên hạ, nắm quyền lớn, cho dù là Tiên Du Kiếm Cung, cũng căn bản không có cái kia khí đi hỏi Bạch Nhạc thỉnh cầu.

Cho dù là Tiên Du Kiếm Cung nội bộ, cũng đã cam chịu Tuyệt Tiên Kiếm đánh rơi.

Nhưng không ngờ, bây giờ Bạch Nhạc dĩ nhiên thật đem Tuyệt Tiên Kiếm trả lại, hơn nữa, căn bản không có nói bất kỳ điều kiện gì, cứ như vậy trò đùa, trực tiếp đem Tuyệt Tiên Kiếm trả lại cho Trương Côn.

Trong nháy mắt, toàn bộ đại điện một mảnh xôn xao!

Tất cả mọi người lần nữa nhìn về phía Bạch Nhạc ánh mắt, cũng đã lần nữa thay đổi.

Trừ cái kia một phần Tuyệt Tiên Kiếm mất mà được lại kinh hỉ, càng nhiều, vẫn là đối với Bạch Nhạc cái kia phần kiêng kỵ sâu đậm.

Có thể như vậy hời hợt đem Tuyệt Tiên Kiếm trả lại, cũng đã đủ để chứng minh, bây giờ Bạch Nhạc, cho là thật đã đứng ở một cái khác trên độ cao.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 970: Làm cậy già lên mặt đụng phải đơn giản thô bạo [canh thứ nhất]

"Bạch phủ chủ, đại lễ như vậy, sợ không phải tặng không a?"

Vừa mới nói chuyện trưởng lão kia lần nữa mở miệng nói.

"Lễ hạ tại người tất có sở cầu, Bạch phủ chủ có lời gì, không bằng vẫn là nói thẳng đi."

"Ngươi là ai?"

Ba phen mấy bận bị đối phương khiêu khích, Bạch Nhạc rốt cục có chút không kiên nhẫn, hơi nhíu mày, nhàn nhạt mở miệng hỏi.

"Lão phu. . ."

Trưởng lão kia vừa muốn nói chuyện, lại chỉ cảm thấy một đạo tàn ảnh hiện lên, lấy thực lực của hắn, thậm chí đều không tới kịp phản ứng kịp, trên mặt liền đập một bàn tay, cả người bị đánh lảo đảo một cái, nửa bên mặt đều trực tiếp sưng lên tới.

Một màn này, đồng thời để cho vị trí sở hữu một hồi náo động, trong tích tắc, tất cả mọi người tại chỗ không khỏi đồng thời rút kiếm, nhắm thẳng vào Bạch Nhạc.

"Không cần báo, ngươi còn không có tư cách để cho ta nhớ kỹ tên ngươi."

Vẫn như cũ đứng tại chỗ, Bạch Nhạc giống như là căn bản không có động tới một dạng, vỗ nhè nhẹ vỗ tay, không nhìn mọi người địch ý, hời hợt mở miệng nói, "Đúng, ngươi không phải nói, lễ không phải tặng không đó sao? Ta cũng cảm thấy như vậy, Tuyệt Tiên Kiếm coi như là một tát này nhận đi. . . Chư vị cho rằng, có đủ hay không?"

". . ."

Trong nháy mắt, bao quát vị kia chưởng giáo chân nhân ở bên trong, tất cả mọi người không khỏi hơi chậm lại, lập tức nhất thời nở nụ cười khổ.

Vị trưởng lão kia, chỉ là già đời một ít, trên thực tế, thực lực mới bất quá là mới vào Tinh Hải mà thôi, Tinh Hải triển khai mới bất quá mấy trăm trượng, dạng này thực lực, tại Bạch Nhạc trước mặt, nhất định chính là một truyện cười.

Mấy ngày nay, đời trước chưởng giáo chân nhân mất đi, tông môn có vẻ hơi rắn mất đầu, lúc này mới cho hắn cậy già lên mặt cơ hội, khắp nơi khoa tay múa chân.

Nhưng không nghĩ, lần này nhưng là thật đá trúng thiết bản bên trên.

Nếu là không có Tuyệt Tiên Kiếm, Bạch Nhạc như thế quất hắn một cái tát, tự nhiên vô pháp hòa hợp, nhưng hôm nay Bạch Nhạc lại cầm đã tống xuất Tuyệt Tiên Kiếm làm lý do, nắm một cái nhận tên, nhưng là nhất thời liền đem bọn hắn miệng chặn kịp.

Bất quá là tát một cái mà thôi, cũng chỉ có thể nói là hắn tài nghệ không bằng người, vô luận như thế nào, một thanh Tuyệt Tiên Kiếm coi như nhận, cũng tận đủ.

"Bạch Nhạc tiểu nhi, lão phu với ngươi hợp lại!"

Phục hồi tinh thần lại, trưởng lão kia khí toàn thân phát động, trở tay một

trảo, liền rút kiếm trong tay, chỉ vào Bạch Nhạc tức miệng mắng to.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát khí.

Bước ra một bước, lành lạnh mở miệng nói, "Xem ra ngươi là không phục, lễ, ta đã thường cho quý tông, nếu là không phục khí, chính là chúng ta ân oán cá nhân! Không bằng ở nơi này động thủ, liều mạng tranh đấu, mọi người sinh tử là do thiên mệnh như thế nào?"

Từ Bạch Nhạc đến Tiên Du Kiếm Cung đến, dọc theo con đường này thủy chung, đều có vẻ nho nhã lễ độ, này mới khiến người sơ xuất, vị chủ này, nhưng cho tới bây giờ đều không phải là cái gì ông ba phải, mà là trên tay dính đầy tiên huyết tuyệt thế thiên kiêu!

Vô luận là Thông Thiên Ma Quân, vẫn là Diệp Huyền, không người nào là thủ đoạn độc ác hạng người.

Bạch Nhạc trừ là vị kia Thanh Châu phủ chủ bên ngoài, nhưng đồng dạng vẫn là Ma Quân truyền nhân!

Cho dù là trưởng lão kia, bị Bạch Nhạc trên người sát khí như thế vọt một cái, cũng không khỏi xanh cả mặt, mạnh miệng lời nói, nhưng là ngạnh sinh sinh lại không dám nói ra miệng.

"Đủ, Tôn trưởng lão! Bạch phủ chủ nguyên lai là khách, một chút việc nhỏ, liền lúc đó bỏ qua đi."

Quét đối phương liếc mắt, vị này chưởng giáo chân nhân lần nữa mở miệng, cũng vì chuyện này định tính.

Dù sao, vô duyên vô cớ thu Bạch Nhạc nặng như vậy lễ, hắn trong lòng cũng là có chút quấn quýt, e sợ cho Bạch Nhạc đưa ra cái gì quá phận yêu cầu đến, bây giờ dùng cái này xuống thang, mặc kệ nghe lý do có

quá vô lý, nhưng có lý do, liền tự nhiên so không có cường.

"Chưởng giáo!"

Âm thầm lắc đầu, Trương Côn có chút thương hại xem vị kia Tôn trưởng lão liếc mắt, thẳng đang cầm kiếm, đi tới chưởng giáo chân nhân trước mặt.

Người khác đối với Bạch Nhạc giải, có thể cũng chỉ là tại trong đồn đãi, nhưng hắn nhưng là tại trong vương thành, thấy tận mắt Bạch Nhạc, tự nhiên biết, giấu ở phần này ôn hòa bề ngoài hạ là một tấm bực nào điên cuồng tâm.

Mặc dù Trương Côn trong ngày thường như vậy kiêu căng, đối mặt Từ Hàng đại sĩ cũng dám dẫn đầu xuất thủ người, lúc này đối mặt Bạch Nhạc đều thu liễm tài năng, lẽ nào cho là thật chỉ là bởi vì thiếu Bạch Nhạc nhân tình sao?

Hắn vĩnh viễn nhớ kỹ Diệp Huyền đại sư giết chết người khác lý do.

Thế không Hóa Hư a!

Ở nơi này thế không Hóa Hư thời đại, Bạch Nhạc chính là chân chính tồn tại khủng bố nhất.

Khoát khoát tay, chưởng giáo chân nhân nhàn nhạt mở miệng nói, "Tất nhiên Bạch phủ chủ cho ngươi, ngươi liền trước thu đi, nếu có thể tìm hiểu Tuyệt Tiên Kiếm thần thông, kiếm này liền ban cho ngươi."

Trương Côn bản thân liền là cực kỳ xuất sắc thiên tài, bản thân liền là Tiên Du Kiếm Cung bây giờ trọng điểm bồi dưỡng hạch tâm đệ tử.

Bây giờ mượn cơ hội này, đem Tuyệt Tiên Kiếm ban cho Trương Côn, cũng là hợp tình hợp lý sự tình.

Huống chi, bây giờ hắn trực tiếp mở miệng, đem Tuyệt Tiên Kiếm ban thưởng, cho dù là kế tiếp cùng Bạch Nhạc không thể đồng ý, Bạch Nhạc sợ cũng nghiêm chỉnh sẽ đem Tuyệt Tiên Kiếm phải đi về a?

"Đa tạ chưởng giáo chân nhân!"

Khom mình hành lễ, Trương Côn trầm giọng nói tạ ơn.

Để ý như vậy nghĩ, tự nhiên cũng đồng dạng không thể gạt được Bạch Nhạc, chỉ là đối cái này Bạch Nhạc cũng bất quá chỉ là cười bỏ qua.

Tất nhiên đem Tuyệt Tiên Kiếm lấy ra, hắn không có ý định lại thu hồi lại, bây giờ đối phương tốn nhiều như vậy tâm tư, nhưng cũng không khỏi quá coi thường hắn.

Đương nhiên, đây là thực lực quyết định.

Nếu như trước đó vị kia chưởng giáo chân nhân tại, chỉ sợ cũng tuyệt đối là một loại khác cục diện

Thực lực quyết định thái độ, cái này cũng rất đơn giản nói lý do.

"Không biết chưởng giáo chân nhân, xưng hô như thế nào?"

Nhìn lấy vị này chưởng giáo chân nhân, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

"Khương Phàm!"

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, vị này tân nhậm chưởng giáo chân nhân chậm rãi đáp.

"Khương tông chủ!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta có chút lời nói, muốn một mình cùng Khương tông chủ nói, không biết có thể?"

"Chuyện gì mà không thể nói với mọi người, Bạch Nhạc, có lời gì, ngươi nói thẳng liền tốt."

Trong mắt lộ ra lau một cái não ý, cái kia Tôn trưởng lão lần nữa chen lời nói.

"Cút!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ chán ghét, Bạch Nhạc chợt quay đầu, lạnh lùng mở miệng nói, "Ngươi tính là cái gì đồ vật, cũng có tư cách nói chuyện với ta? Từ giờ trở đi, ngươi còn dám nhiều lời một chữ, ta liền quất ngươi một bàn tay, lại dám mắng ta một câu, ta liền trảm ngươi! Bạch mỗ nói chuyện cho tới bây giờ giữ lời, nếu ngươi không tin, đại khái có thể thử một lần!"

". . ."

Trong tích tắc, thấy lạnh cả người chợt từ chân bốc lên, cái kia Tôn trưởng lão khí mãn khuôn mặt phồng hồng, có thể đón nhận Bạch Nhạc cái kia tràn đầy sát khí ánh mắt, lại ngạnh sinh sinh hay là đem vốn là muốn mắng chửi người nuốt trở về.

Giờ khắc này, đối mặt Bạch Nhạc, hắn là thật cảm thụ được loại kia tử vong uy hiếp.

Trực giác nói cho hắn biết, Bạch Nhạc không phải tại đe doạ hắn, mà là thật muốn giết hắn.

Hắn mặc dù đã tuổi đã cao, tại bên trong tông tư cách cũng lão, nhưng lại thật đúng là không muốn chết.

Làm cậy già lên mặt mất đi ý nghĩa sau đó, mới có thể rõ ràng cảm thụ được, loại kia tử vong sợ hãi.

Hắn là thật sợ!

Giờ khắc này, hắn tại Bạch Nhạc trên người, phảng phất lần nữa cảm thụ được loại kia thuộc về Thông Thiên Ma Quân khí tức.

"Không sao cả, các ngươi lui xuống trước đi đi, ta cũng muốn cùng Bạch phủ chủ hảo hảo nói một chút."

Khoát khoát tay, Khương Phàm lần nữa mở miệng, cũng cho Tôn trưởng lão một nấc thang hạ.

Cvt: Ngoài đời cũng có nhiều thằng cậy già lên mặt như thế này đâu. Đầu óc thì ngu si tứ chi phát triển, mà lúc nào cũng mở miệng ra mày con nít thì biết cái gì mà nói. Há há =))

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 971: Ai mới là lớn nhất uy hiếp? [canh thứ 2]

Trong chốc lát, đại điện liền triệt để an tĩnh lại, chỉ còn lại có Bạch Nhạc cùng Khương Phàm hai người.

Phương diện an toàn, Khương Phàm cũng không chút nào lo lắng, có thể trở thành Tiên Du Kiếm Cung chưởng giáo chân nhân, hắn bản thân liền là Tinh Hải đỉnh phong thực lực, hơn nữa, thực lực xa muốn so với Bắc Đẩu lão tổ, Đạp Thiên Ma Quân hạng người càng mạnh.

Quan trọng hơn là, nơi này là Tiên Du Kiếm Cung, chỉ cần một ý niệm, hắn liền có thể dẫn động hộ tông đại trận, cho dù là Hóa Hư cường giả cũng chưa chắc có thể chiếm được tốt, nếu như Bạch Nhạc dám tại chuyện này với hắn động thủ, đó mới là tự rước nhục.

"Bạch phủ chủ, hiện tại có lời gì, có thể nói thẳng a?"

Tự tay làm một cái mời thủ thế, Khương Phàm bình tĩnh nói rằng.

"Mùng chín tháng tư, quần ma tụ ở Đạo Lăng sơn. . . Chuyện này, nói vậy Khương tông chủ đã biết a?"

Nhìn lấy Khương Phàm, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng.

Chân mày hơi hơi vừa nhảy, Khương Phàm nhẹ giọng nói, "Bạch phủ chủ là muốn để cho bổn tông không đếm xỉa đến?"

"Không, vừa vặn tương phản!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng, "Ta nghĩ muốn Khương tông chủ

làm viện thủ, tam đại thiên tông hợp lực chống cự ma đạo công kích, đảm bảo Đạo Lăng Thiên Tông an toàn."

Câu trả lời này hiển nhiên là có chút ngoài Khương Phàm dự liệu, yên lặng chốc lát, Khương Phàm lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Vì Vân Mộng Chân?"

Ung dung cười, Bạch Nhạc nhìn lấy Khương Phàm hỏi ngược lại, "Khương tông chủ, chính là như thế xem ta?"

"Thượng cổ cấm địa đánh một trận, Bạch phủ chủ danh chấn thiên hạ, vì thánh nữ làm ra sự tình, tất cả mọi người đều thấy ở trong mắt. . . Vương thành chi chiến, mấy vị Hóa Hư cường giả tất cả đều vẫn lạc, duy chỉ có Vân Mộng Chân bình yên thoát thân, thậm chí còn mang đi tam đại thiên tông sở hữu đệ tử. Những thứ này, còn không đủ để chứng minh, Bạch phủ chủ đối thánh nữ tâm ý sao?"

Thần sắc không thay đổi chút nào, Khương Phàm hỏi ngược lại.

"Ta không phủ nhận ta đối Vân Mộng Chân cảm tình." Lắc đầu, Bạch Nhạc giải thích, "Không chỉ là hiện tại, ta cho tới bây giờ cũng không che giấu ta đối nàng cảm tình, thật là. . . Cái này lại cũng không là ta muốn đảm bảo Đạo Lăng Thiên Tông lý do."

Chậm rãi đứng dậy, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Diệp Huyền đại sư giao cho ta, cái gì gọi là bố cục. . . Hắn xem thiên hạ ánh mắt, từ trước tới giờ không câu nệ cùng, nhất thời một chỗ, càng không thèm để ý nhất thời được mất!"

"Ta mặc dù không dám tự so Diệp Huyền đại sư, nhưng nếu nói, vì tư tình nhi nữ liền làm ra loại này quyết đoán, Khương tông chủ cũng không tránh khỏi quá xem nhẹ ta."

Hai tay thả lỏng phía sau, Bạch Nhạc trong mắt tràn đầy vẻ tự tin, "Diệp

Huyền đại sư nói, đây là một cái thời đại mới! Thật là. . . Đến tột cùng làm sao mới xem như một cái thời đại mới đâu?"

"Thế hệ trước cường giả, phần lớn vẫn lạc, thế cho nên thế không Hóa Hư. . . Sau đó, ta, Vân Mộng Chân, còn có tam đại thiên tông cùng ma đạo thiên tài thực lực càng ngày càng mạnh, dần dần chủ đạo tu hành giới, cuối cùng trưởng thành mới Hóa Hư cường giả? Đây chính là thời đại mới sao?" Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Nếu là quả thật đơn giản như vậy, Diệp Huyền đại sư cần gì phải hi sinh chính mình?"

"Khương tông chủ biết rõ ta là Ma Quân truyền nhân, thật là, lại tựa hồ như quên, ta cũng xuất thân đạo môn! Đạo ma song tu, cho tới bây giờ chỉ không hề chỉ chỉ là đạo ma hai loại lực lượng, mà là tâm tính!"

Nhìn lấy Khương Phàm, Bạch Nhạc trong mắt tràn đầy tự tin, "Ta là ma, nhưng cũng cũng là người trong Đạo môn!"

"Đại Càn Vương Triều không phân đạo ma, đối xử bình đẳng! Khương tông chủ có hay không nghĩ tới. . . Đây mới là Diệp Huyền đại sư muốn kết quả, đây mới là Diệp Huyền đại sư cái gọi là thời đại mới!"

". . ."

Không thể không nói, Bạch Nhạc những lời này, xác thực có chút chấn động đến Khương Phàm.

Trước đó hắn cho là hắn đã đủ đủ lý giải Bạch Nhạc, nhưng hôm nay xem ra, hắn lại đúng là vẫn còn mí mắt quá cạn, xem nhẹ thanh niên nhân này.

"Đạo Lăng Thiên Tông sự suy thoái, Đạo tiêu Ma mạnh, tựa hồ đã thành định cục. . . Nhưng nếu là Đạo Lăng Thiên Tông thật vì ma đạo tiêu diệt, Khương tông chủ có hay không nghĩ tới, cái gọi là tam đại thiên tông,

còn có thể chống đỡ mấy năm?"

Nhìn chằm chằm Khương Phàm con mắt, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Ta cũng không sợ nói cho Khương tông chủ, trước đây không lâu, ta đã từng đi qua Mang sơn, hơn nữa, che giấu tung tích cùng Hắc Ám Thiên người từng có tiếp xúc."

"Cái gọi là Hắc Ám Thiên, thật chính là ba ngàn năm trước, Tử Linh Ma Quân nhất mạch kia truyền thừa, hơn nữa. . . Bọn hắn đã tại luyện thi! Ta trước đó tại Mang sơn, cũng đã tự tay chém giết qua, một vị Tinh Hải Cảnh cường giả, bao quát hắn bản mệnh ma thi!"

Những lời này, thật Bạch Nhạc cũng vẫn là có chỗ bảo lưu, về Hắc Ám Thiên khả năng có bán thần cường giả tồn tại sự tình, Bạch Nhạc liền vẫn chưa để lộ.

Bây giờ, Bạch Nhạc đối với Khương Phàm, hoặc có lẽ là đối với tam đại thiên tông, đều không phải là như vậy tín nhiệm.

Nếu như nói quá nhiều, có thể ngược lại sẽ làm cho đối phương càng thêm kiêng kỵ, khuynh hướng cùng người khôn giữ mình.

Hữu hạn để lộ một bộ phận, làm cho đối phương cảm thụ được áp lực, nhưng lại cảm thấy có thực lực, có thể giải quyết mới là phương thức tốt nhất.

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Ba ngàn năm trước, Tử Linh Ma Quân tàn sát bừa bãi thiên hạ, khi đó, còn có Đạo Lăng Thánh Nữ có thể chém giết hắn! Nhưng hôm nay, để cho như bị Hắc Ám Thiên lần nữa luyện chế ra Hóa Hư Cảnh bản mệnh ma thi, Khương tông chủ cho rằng, còn có ai ngăn trở Hắc Ám Thiên?"

Tử Linh Ma Quân truyền thuyết, Khương Phàm tự nhiên cũng biết, nhưng lại cũng không nghĩ tới, bực này ác độc mà khủng bố luyện thi

phương pháp, lại vẫn sẽ xuất thế!

Hắn nhìn ra, những lời này, tuyệt không phải Bạch Nhạc bịa đặt mà ra.

Giả sử cho là thật như vậy, Hắc Ám Thiên mang đến uy hiếp khả năng liền quá lớn.

"Lần này, ta đem Tuyệt Tiên Kiếm trả lại, chính là bởi vì rõ ràng, có Tuyệt Tiên Kiếm, Tiên Du Kiếm Cung là có thể có thể xuất hiện lần nữa một vị đứng đầu cường giả!"

"Ta cũng không muốn chứng kiến Đạo tiêu Ma mạnh cục diện, giống như là ta không muốn chứng kiến Đạo Lăng Thiên Tông diệt vong một dạng."

"Bạch phủ chủ, là muốn để cho Đại Càn Vương Triều tái hiện huy hoàng, nhất thống cửu châu a?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Khương Phàm đột nhiên mở miệng nói, "Duy trì cân bằng, cho tới bây giờ đều là đế vương tâm thuật! Đạo tiêu Ma mạnh lúc, chống đỡ đạo môn chèn ép ma đạo , đồng dạng nếu như sau này, đạo môn phục hưng, Bạch phủ chủ, sợ là lại muốn chèn ép đạo môn a?"

"Ta dựa vào cái gì tin tưởng , dựa theo Bạch phủ chủ kế hoạch đi xuống, sau này, tam đại thiên tông sẽ không trở thành Đại Càn Vương Triều phụ thuộc? Cái thời gian đó, sợ là thiên hạ này, đều là Bạch phủ chủ, ta nói đúng không?"

Không thể không nói, Khương Phàm ánh mắt cực kỳ lợi hại!

Đem đạo ma từ đầu tới cuối duy trì tại một loại cân bằng bên trên, như vậy, Đại Càn Vương Triều địa vị liền trở nên tế nhị, nếu như thời gian dài quá khứ, liền rất có thể sẽ xuất hiện, Đại Càn Vương Triều một lần nữa nhất thống thiên hạ cục diện, đến lúc đó, sợ là vô luận ma đạo, vẫn

là tam đại thiên tông, cũng phải phụ thuộc.

Cái thời gian đó, trước đây Thông Thiên Ma Quân cùng Diệp Huyền đại sư đều không làm được sự tình, sợ rằng cũng sẽ ở Bạch Nhạc trong tay tái hiện.

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, Khương Phàm lần nữa mở miệng đều, "Bạch phủ chủ nói, Hắc Ám Thiên là uy hiếp thật lớn, thật là, trong mắt ta. . . Trên đời này, chân chính lớn nhất uy hiếp, có thể ngược lại chính là Bạch phủ chủ ngươi!"

Trong tích tắc, Khương Phàm trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, "Bạch phủ chủ đến đây bái sơn, chẳng lẽ liền chưa từng có nghĩ tới, ta sẽ đưa ngươi lưu lại sao?"

"Nếu như Bạch phủ chủ, chết ở chỗ này. . . Cái này thời đại mới, sợ là muốn càng thú vị mới đúng."

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 972: Khương tông chủ cần phải thử xem? [canh thứ ba]

Quyết định lẫn nhau ở giữa quan hệ, là thực lực cùng quyền lợi.

Làm giữa hai cái này so với phát sinh biến hóa, cho dù là nhất mặt mũi hiền lành người, cũng có khả năng hướng ngươi lộ ra răng nanh.

Hiện tại cục diện chính là như vậy.

Khương Phàm tính cách là cực kỳ ôn hòa, tại Tiên Du Kiếm Cung bên trong, cũng luôn là một bộ người hiền lành dáng vẻ, ra mâu thuẫn liền chỉ là đơn giản ba phải.

Vị kia cậy già lên mặt Tôn trưởng lão có thể lớn lối như thế, liền cùng Khương Phàm loại này ôn hòa tính khí có quan hệ rất lớn.

Thật là, dù vậy, làm Bạch Nhạc bước vào Tiên Du Kiếm Cung bên trong, làm giữa hai bên thực lực phát sinh biến hóa, để cho Khương Phàm cho rằng có thể chém giết Bạch Nhạc thời điểm, cũng giống vậy hội không chút do dự lộ ra sát khí.

Đối mặt Khương Phàm uy hiếp, Bạch Nhạc trên mặt lại ngược lại lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ.

Từ mặt ngoài xem, tựa hồ bị Khương Phàm như thế uy hiếp không phải chuyện gì tốt, thật là trái lại muốn, Khương Phàm có can đảm như thế uy hiếp hắn, liền có nghĩa là, Tiên Du Kiếm Cung còn không có triệt để mất đi dũng khí, còn có tâm huyết cùng quyết đoán.

Cái này ngược lại là một chuyện tốt.

"Giết ta, sau đó thì sao?"

Nhìn lấy Khương Phàm, Bạch Nhạc khắp khuôn mặt là nụ cười rực rỡ, chậm rãi nói rằng, "Sau đó, sáu ngàn Thanh Vân Kỵ binh phát Lương châu, Thanh Duyện hai châu, tất cả cao thủ tới đông đủ Tiên Du Kiếm Cung, vì ta báo thù. . . Thiên hạ ma tu, đều là đã cho ta báo thù tên, giết tới Tiên Du Kiếm Cung, đem nguyên bản định ra tiến đánh Tiên Du Kiếm Cung kế hoạch, biến thành tiến đánh Tiên Du Kiếm Cung."

"Trước không nói có thể thắng hay không. . . Chỉ này đánh một trận, Tiên Du Kiếm Cung phải bỏ ra giá cả cao bao nhiêu?"

"Mọi việc luôn có đại giới!"

Khương Phàm vẫn như cũ không hề bị lay động, bình tĩnh nói rằng, "Diệp Huyền chém giết nhiều như vậy Hóa Hư cường giả, mới vì ngươi tạo nên tới cơ hội, nếu là có thể lấy một chút đền bù diệt trừ ngươi, cho dù là bồi thượng tính mạng của ta, ta cho rằng, cũng đáng."

Giờ khắc này Khương Phàm cũng có vẻ cực kỳ bình tĩnh.

Hơn nữa, hắn không phải tại nói sạo đe doạ, mà là thật tại nghiêm túc cân nhắc, giết chết Bạch Nhạc có đáng giá hay không.

"Có lý!"

Gật đầu, Bạch Nhạc khẽ cười nói, "Thật tự ta cũng hiểu được, ta mệnh rất trân quý, so Tiên Du Kiếm Cung nhất tông đều trân quý!"

Dừng một cái, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái ngạo ý, nhìn lấy Khương Phàm lần nữa mở miệng nói, "Vấn đề ở chỗ, Khương tông chủ cho rằng, ngươi liền nhất định có thể đủ giết chết ta sao?"

"Giả sử, ngươi dùng hết thủ đoạn, vẫn bị ta chạy trốn đâu?"

"Giả sử, ta vì vậy triệt để ngã về phía ma đạo, tự mình dẫn người phá vỡ tam đại thiên tông đâu? Khương tông chủ còn tưởng rằng đáng giá không?"

"Bạch phủ chủ, sợ là quá tự tin."

Lạnh lùng nhìn lấy Bạch Nhạc, Khương Phàm trầm giọng nói rằng.

"Có thể quá tự tin người là Khương tông chủ cũng khó nói." Khóe miệng nổi lên mỉm cười, Bạch Nhạc lắc đầu nói, "Tiên Du Kiếm Cung hộ tông đại trận, so với vương thành đại trận như thế nào?"

"Không phân cao thấp!"

Trầm ngâm một chút, Khương Phàm vẫn là bình tĩnh hồi đáp nói.

Vương thành đại trận là Diệp Huyền đại sư tâm huyết, có thể Tiên Du Kiếm Cung hộ tông đại trận, nhưng là Tiên Du Kiếm Cung tổ sư cánh tay, là Tiên Du Kiếm Cung súc tích.

Tại có người thao túng tình huống , đồng dạng đều có thể uy hiếp, thậm chí chém giết Hóa Hư cường giả.

Như vậy, nói một câu không phân cao thấp, tự nhiên không tính khoa trương.

"Trận là chết, người là sống."

Nhìn lấy Khương Phàm, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp đạo, "Không có Diệp Huyền đại sư vương thành đại trận đỡ không được cao thủ công kích , đồng dạng đạo lý, không có Hóa Hư cường giả khống chế hộ tông đại trận, cũng bất quá chỉ là một tòa tử trận thôi, có thể ngăn được người

khác. . . Lại ngăn không được ta!"

"Khương tông chủ, đối với trước đây sự tình, chắc cũng là quen thuộc, có từng nghe nói, trên đời này có trận pháp gì, có thể ngăn được Thông Thiên Ma Quân?"

". . ."

Hơi chậm lại, Khương Phàm rốt cục biến sắc, vừa mới thật vất vả mới quyết định, vào giờ khắc này, không khỏi lần nữa giao động.

Mặc dù trước đây hắn là không có tư cách tại Thông Thiên Ma Quân là địch, thật là nhưng cũng biết, cho dù là Đạo Lăng Thiên Tông hộ tông đại trận, đối với Thông Thiên Ma Quân mà nói, cũng giống vậy thùng rỗng kêu to.

Đương nhiên, bây giờ Bạch Nhạc, tự nhiên là không có khả năng cùng Thông Thiên Ma Quân đánh đồng, nhưng nếu là thầm nghĩ chạy ra trận pháp đi, khả năng liền chưa chắc không có khả năng.

Thông Thiên Ma Công cường đại, đủ để khiến bất luận kẻ nào sinh ra lòng kiêng kỵ.

Giết chết Bạch Nhạc không lỗ, nhưng nếu là cùng Bạch Nhạc kết xuống tử thù, còn để cho Bạch Nhạc chạy thoát, khả năng liền lỗ lớn.

"Khương tông chủ, cần phải thử xem sao?"

Trong mắt lộ ra một nụ cười, Bạch Nhạc mỉm cười hỏi ngược lại.

". . ."

Yên lặng chốc lát, Khương Phàm đúng là vẫn còn buông tha cái này mê người ý niệm trong đầu.

"Bất quá là một câu lời nói đùa, Bạch phủ chủ không cần cho là thật."

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc đồng dạng không thèm quan tâm mở miệng nói, "Nên nói, ta đã nói qua, làm như thế nào cân nhắc, là quý tông sự tình, ta liền không còn nói năng rườm rà."

Bưng lên trên bàn chén trà uống một ngụm, Bạch Nhạc mỉm cười, "Trà cũng đã uống qua, Bạch Nhạc cáo từ."

Tuyệt Tiên Kiếm đã trả lại, Hắc Ám Thiên sự tình cũng đã vạch trần, đối với Bạch Nhạc mà nói, đã làm tất cả có thể làm.

Còn như Tiên Du Kiếm Cung hội lựa chọn như thế nào, tự nhiên cũng liền không phải hắn có thể khống chế.

Huống chi, chuyện lớn như vậy tình, lấy Khương Phàm uy tín, chỉ sợ cũng còn chưa đủ tư cách có thể một lời mà quyết, tổng yếu cho đối phương một cái suy tư thương nghị cơ hội mới là.

"Bạch phủ chủ, mời!"

Đứng dậy đưa tiễn, Khương Phàm chỉ chớp mắt liền lại khôi phục loại kia hảo hảo tiên sinh dáng dấp, nhìn không ra chút nào yên hỏa khí đến, tự mình đem Bạch Nhạc đưa đến ngoài điện.

"Khương tông chủ dừng chân!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

Bao quát vị kia Tôn trưởng lão ở bên trong, trước đó tất cả mọi người trên thực tế, đều canh giữ ở ngoài điện các loại (chờ) một cái kết quả.

Bây giờ chứng kiến Khương Phàm đem Bạch Nhạc đưa ra, mỗi người

đều tâm tư khác biệt, nhưng lại không có cái gì biểu đạt ra ngoài.

Quét mọi người liếc mắt, Bạch Nhạc nhếch miệng lên một nụ cười, dưới chân nhẹ nhàng một bước, cả người chợt bay đi, nhanh nhẹn hướng về dưới núi bay đi.

Bên hông Tuyệt Tiên Kiếm đã không có ở đây, có thể lúc này Bạch Nhạc bày ra phong tư, lại như cũ lỗi lạc , khiến cho người vì thế mà choáng váng.

Thẳng đến Bạch Nhạc thân ảnh biến mất ở chân trời ở giữa, người khác cái này mới phản ứng được, hướng về Khương Phàm vây lại, thất chủy bát thiệt hỏi chuyện khi trước.

Nhìn lấy những người này hỗn loạn dáng dấp, Khương Phàm cảm thấy cũng không khỏi hơi hơi một hồi thở dài.

Trách không được Bạch Nhạc muốn tự mình cùng hắn đàm luận, những người này tâm tư khác biệt, có mấy cái là cho là thật vì tông môn suy nghĩ?

Trước đó cái kia mấy câu nói nếu như truyền đi, lại sẽ khiến bao lớn sóng lớn?

So sánh Bạch Nhạc, so với việc cái kia triều khí phồn thịnh Thanh châu, bây giờ tam đại thiên tông cho là thật đã sa đọa a.

Cùng coi chừng một cái hộ tông đại trận ôm chặt không trọn vẹn, chẳng thà chủ động xuất kích, tới một lần thay máu, có thể, ngược lại có thể làm cho tông môn, toả ra sự sống.

Giờ khắc này, Khương Phàm mới chính thức nghiêm túc bắt đầu suy tính tới Bạch Nhạc đề nghị.

So với việc Bạch Nhạc cùng Đại Càn Vương Triều tương lai khả năng tạo thành uy hiếp, có thể, khốn cảnh trước mắt, mới là lửa sém lông mày yêu cầu giải quyết vấn đề a.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 973: Hắc Ám Thiên chặn giết [canh thứ tư]

Trên đời này không có không lọt gió tường.

Mặc dù không ai biết rõ Bạch Nhạc đến tột cùng cùng Khương Phàm nói chuyện gì, nhưng Bạch Nhạc đi đến Tiên Du Kiếm Cung tin tức nhưng vẫn là lan truyền nhanh chóng, rất ngắn một ngày ở giữa, liền truyền khắp thiên hạ.

Tin tức này mang đến rung động, cũng đồng dạng không thua gì một trận động đất.

Lấy Bạch Nhạc thân phận, vô luận như thế nào, cũng không nên cùng Tiên Du Kiếm Cung có liên quan gì mới đúng a.

Riêng là tại hiện tại loại này mẫn cảm thời gian, Bạch Nhạc cùng Tiên Du Kiếm Cung đạt thành hiệp nghị gì, khả năng liền càng then chốt.

Thậm chí không chỉ là những thứ này người trong ma đạo đang suy đoán, Đạo Lăng Thiên Tông, Thái Cực Đạo bên trong, cũng đồng dạng có đủ loại thanh âm.

Nhưng mà, lúc này Bạch Nhạc cũng đã chọn tuyến đường đi Ung châu, thẳng đến Ký châu Thái Cực Đạo mà đi.

So với việc Tiên Du Kiếm Cung, vẫn luôn cùng Đại Càn Vương Triều có mối hận cũ Thái Cực Đạo, liền muốn phiền phức nhiều.

Cho nên, Bạch Nhạc cố ý đem Thái Cực Đạo đặt ở phía sau, chính là muốn để cho hắn đi hướng Tiên Du Kiếm Cung sự tình trước một bước

truyền tới Thái Cực Đạo, dùng cái này để dẫn dắt Thái Cực Đạo người đánh vỡ sẵn có quan niệm, giảm thiểu địch ý, sau đó sẽ đàm luận.

Chỉ là, sự chậm trễ này, chính là khúc chiết không ngờ.

Bạch Nhạc mới vừa tới gần Thái Cực Đạo sơn mạch, thậm chí cũng còn không đợi tới gần sơn môn, liền bị người cản lại.

"Bạch phủ chủ, biệt lai vô dạng!"

Hơn mười người quần áo đen ngăn ở trước người, người cầm đầu chậm rãi xoay người lại, không ngờ cũng là khuôn mặt quen thuộc.

"Đổng tiên sinh, thực sự là thiên nhai nơi nào không gặp lại a!"

Nhìn đối phương, Bạch Nhạc khóe miệng cũng không khỏi hiện lên lau một cái nụ cười rực rỡ.

Đổng Nguyên Xương, Hắc Ám Thiên trước đó phái đi Thanh châu cùng Bạch Nhạc nói chuyện với nhau Tinh Hải Cảnh cường giả, vô luận là thực lực, vẫn là tâm trí đều để Bạch Nhạc khắc sâu ấn tượng, chỉ là không nghĩ tới, dĩ nhiên tại cái này Thái Cực Đạo ở dưới chân núi lần nữa gặp nhau.

"Bạch phủ chủ khách khí, cái này nhưng không khéo, vì gặp Bạch phủ chủ, Đổng mỗ đã ở chỗ này chờ ba ngày."

Trên mặt đồng dạng lộ ra vẻ tươi cười, Đổng Nguyên Xương lắc đầu, trực tiếp nói rằng.

"Chẳng lẽ, Đổng tiên sinh cũng ưa thích nơi đây nước từ trên núi chảy xuống sao? Đây chính là đúng dịp, không bằng chúng ta cầm tay cùng bơi như thế nào?" Bất động thanh sắc, Bạch Nhạc đồng dạng trợn tròn mắt nói bậy nói bạ.

"Ta còn biết rõ một chỗ nước từ trên núi chảy xuống, so với cái này bên trong càng cho thỏa đáng hơn xem, Bạch phủ chủ có thể nguyện cùng đi?"

"Vậy dĩ nhiên tốt, chúng ta ngày khác hẹn lại như thế nào?" Mặt tươi cười, Bạch Nhạc một bộ tiếc hận dáng vẻ hồi đáp nói.

"Tương thỉnh không bằng vô tình gặp được, tất nhiên có thể tại gặp ở nơi này, chính là duyên phận, Bạch phủ chủ cần gì phải chối từ?"

Tự tay làm một cái mời thủ thế, Đổng Nguyên Xương lần nữa mở miệng nói.

Nói tới mức này, Bạch Nhạc rốt cục nhỏ bé hơi nheo mắt lại, "Đổng tiên sinh đây là muốn cường mời a! Nếu là ta không đáp ứng đâu?"

"Bạch phủ chủ danh động thiên hạ, ta tự nhiên không dám thất lễ, chỉ là. . . Mời Bạch phủ chủ đi một chuyến, là Đại trưởng lão ý tứ, Đổng mỗ cũng bất quá là phụng mệnh làm việc! Nếu như làm không xong, sợ là phải bị trách phạt, Bạch phủ chủ liền không nên làm khó ta, như thế nào?" Nhìn lấy Bạch Nhạc, Đổng Nguyên Xương nói khách khí, vừa vặn hình nhưng là không hề động một chút nào, không có chút nào nhượng bộ ý tứ.

Quét chung quanh một cái hắn hắc y nhân, Bạch Nhạc trên mặt lộ ra vài phần giễu cợt chi sắc, "Muốn cường mời ta, chỉ bằng những người này, sợ là không đủ a?"

Mặc dù theo Đổng Nguyên Xương có mười mấy người, nhưng trên thực tế, những người này tuy nhiên cũng bất quá chỉ là Tinh Cung Cảnh mà thôi, đối mặt Bạch Nhạc căn bản không tạo thành uy hiếp gì.

"Bạch phủ chủ nói là bọn hắn sao?"

Mỉm cười, Đổng Nguyên Xương lắc đầu nói, "Bạch phủ chủ hiểu lầm, bọn hắn cũng không phải là người. . . Chỉ là ma thi mà thôi!"

Trong lúc nói chuyện, cái kia hơn mười người quần áo đen trên người đột nhiên lộ ra một cổ nồng nặc tử khí, đem Bạch Nhạc vây quanh ở hạch tâm.

Ma thi!

Nghe được hai chữ này, cho dù là Bạch Nhạc, trong lòng cũng không khỏi khẽ run lên.

Mười mấy cái Tinh Hải Cảnh ma thi, tự nhiên không tính là gì uy hiếp, thật là đối phương có can đảm ở trước mặt hắn trực tiếp bại lộ ma thi, liền có nghĩa là, chuyện này đã vô pháp hòa hợp.

Chỉ là, biểu hiện ra, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là không hề bị lay động giả vờ ngây ngốc.

"Ma thi, đó là cái gì? Đổng tiên sinh lời này, ta có thể nghe không hiểu."

"Bạch phủ chủ hà tất biết rõ còn hỏi!"

Thở dài một tiếng, Đổng Nguyên Xương chậm rãi nói rằng, "Bạch phủ chủ chỉ biết đạo, ma thi là luyện chế vốn tên là ma thi dùng, lại không biết, bọn hắn thật còn có một cái tác dụng, chính là hiến tế mở ra đi thông Hắc Ám Thiên đại môn."

Trong lúc nói chuyện, vây quanh Bạch Nhạc cái kia mười mấy bộ ma thi thân thể đồng thời nổ lên, hóa thành một trận hắc vụ, không ngừng bốc lên ở giữa, đem không gian xung quanh triệt để phong kín.

Mơ hồ trong đó, Bạch Nhạc cũng đã có thể cảm thụ được bên trong một

màn kia không gian liệt phùng khí tức.

Rất hiển nhiên, những thứ này hắc vụ, chính là Hắc Ám Thiên thủ đoạn đặc biệt, một khi mở ra, nối thẳng Hắc Ám Thiên.

Đến một bước này, Bạch Nhạc trong lòng đồng dạng mọc lên lau một cái báo động.

Lúc trước từng đình trệ tại Bạch Cốt Thần Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, Bạch Nhạc tự nhiên vô cùng rõ ràng một khi rơi vào Bán Thần Lĩnh Vực là nguy hiểm bực nào.

Mặc dù hắn bây giờ đã bước vào Tinh Hải Cảnh, có thể đối mặt bán thần cường giả, lại vẫn không có cái gì phản kháng chỗ trống.

Lúc trước đình trệ tại Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, là có Từ Hàng đại sĩ phá vỡ không gian, xông vào bên trong cứu hắn, nhưng hôm nay, nếu như lại rơi vào Hắc Ám Thiên Bán Thần Lĩnh Vực, nhưng là không còn người có thể cứu cho hắn.

Sinh tử thời khắc, Bạch Nhạc phản ứng cực nhanh, một tay một trảo, Nghịch Ma Kiếm chợt tới tay, lộ ra lau một cái huyễn lệ tử mang, hung hăng hướng về trước mặt hắc vụ chém tới.

Trước đó, tại Mang sơn thời điểm, Bạch Nhạc liền từng có rơi vào trong hắc vụ tinh lực, cho dù đối với bình thường tu hành giả mà nói, trong hắc vụ thần hồn công kích đủ để trí mạng, có thể đối Bạch Nhạc mà nói, nhưng không nghiêm trọng như vậy.

Một kiếm trong tay, Bạch Nhạc vẫn có niềm tin rất lớn có thể xông ra đi.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc xuất thủ đồng sự, Đổng Nguyên Xương cũng đồng dạng động.

"Bạch phủ chủ, cứ như vậy đi, cũng không lễ phép!"

Hô hấp ở giữa, Đổng Nguyên Xương trong mắt đã lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Tinh Hải sôi trào, trong nháy mắt, xung quanh hắc vụ liền phảng phất nồng nặc vô số lần.

Ngay tại lúc đó, Đổng Nguyên Xương thần thông cũng đồng thời thi triển mà ra!

"Tử Linh Cấm Cố!"

Băng lãnh bốn chữ từ trong miệng phun ra, trong thoáng chốc, Bạch Nhạc liền phảng phất nghe được vô số oan hồn tiếng khóc, thẳng vào thần hồn.

Tối trọng yếu là, xung quanh những cái kia hắc vụ, phảng phất trong nháy mắt này có linh tính, hóa thành từng đạo dây thừng, hướng về Bạch Nhạc ràng buộc mà đến.

Dạng này công kích không vì đả thương người, chỉ là muốn đem Bạch Nhạc cầm cố tại nguyên chỗ, vô pháp chạy trốn.

Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm thụ được, không gian xung quanh ba động đang không ngừng tăng lên, tối đa bất quá mười tức thời gian, đi thông Hắc Ám Thiên không gian liệt phùng liền sẽ mở ra, trực tiếp đưa hắn nuốt đi, cái thời gian đó, khả năng liền nói cái gì đều đã trễ.

Toàn thân tóc gáy phảng phất đều vào giờ khắc này nổ dựng lên, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không còn dám khinh thường chút nào, Thông Thiên Ma Công chợt vận chuyển tới cực hạn, Tinh Hải trực tiếp tế xuất, lộ ra một cổ khủng bố hấp lực, hướng về xung quanh hút vào mà đi!

"Thôn thiên!"

Bình thường thủ đoạn, tại cục diện như vậy xuống, đã căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì, duy nhất thoát khốn hy vọng, chính là Thôn Thiên Quyết.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 974: Mỹ Nhiêm đạo trưởng

Thôn phệ thiên địa!

Trong tích tắc, thân ngoại hóa thân nhất thời hiển hiện mà ra, đem Thông Thiên Ma Công thi triển đến mức tận cùng, Thôn Thiên Quyết cái kia bá đạo hiệu quả, liền lần nữa hiện ra.

Không nhìn tất cả ràng buộc, đạp lên tất cả quy tắc.

Vô luận là xung quanh hắc vụ cũng tốt, vẫn là những cái kia oan hồn tiếng khóc, tất cả mọi thứ, thấy được, nhìn không thấy lực lượng, tại Thôn Thiên Quyết phía dưới, đều bị thôn phệ đi vào, hóa thành một mảnh hư vô.

Tử Linh Cấm Cố thần thông, cơ hồ là trong nháy mắt liền bị triệt để hướng vỡ.

Nguyên bổn đã bị hãm hại sương mù khóa kín không gian, đã ở Thôn Thiên Quyết xé rách phía dưới, ngạnh sinh sinh bị xé mở một vết thương.

Nghịch Ma Kiếm trong tay, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, thúc giục Tinh Hải chi lực, hung hãn một kiếm chém rụng.

Mặc dù Thôn Thiên Quyết xé rách Tử Linh Cấm Cố, nhưng là bây giờ Bạch Nhạc lại hoàn toàn không có nửa điểm nhân cơ hội công kích đối phương dự định, hắn có thể đủ cảm thụ được, không gian xung quanh khe hở vẫn chưa vì vậy mà tiêu thất, thậm chí loại kia khủng bố hấp lực

vẫn còn ở đề thăng.

Hắn nhất định muốn mau sớm tránh thoát được, mới có thể tránh miễn bị cuốn vào Hắc Ám Thiên bên trong.

"Mở cho ta!"

Trong miệng phát sinh quát to một tiếng, kiếm khí màu tím lần nữa tăng vọt, hóa thành một cổ kinh khủng xung lượng, ngạnh sinh sinh dắt Bạch Nhạc thân thể, từ cái kia một mảnh trong hắc vụ lao tới!

Cái này một một chuỗi động tác, nói rất dài dòng, nhưng trên thực tế, cũng bất quá chỉ là trong nháy mắt sự tình mà thôi.

Thậm chí Đổng Nguyên Xương cũng còn không kịp phản ứng kịp, Bạch Nhạc cũng đã xông ra.

Mặc dù trước đó cũng đã nghe qua Thông Thiên Ma Công cường đại, cũng đã tận lực đánh giá cao Bạch Nhạc thực lực, có thể Đổng Nguyên Xương lại vẫn không có nghĩ đến, chính mình trăm phương ngàn kế gây nên sát cục, vậy mà biết lấy một loại phương thức như vậy, bị Bạch Nhạc phá vỡ.

Quan trọng hơn là, nơi này cách Thái Cực Đạo quá gần!

Trước đó, hắn động thủ, nhân thể tất đã bị Thái Cực Đạo cao thủ phát hiện, bây giờ Bạch Nhạc đánh vỡ hắc vụ ràng buộc, lao tới, cái kia khí tức kinh khủng, cũng đồng dạng sẽ bị Thái Cực Đạo phát hiện, sợ rằng tối đa trăm hơi thở thời gian, Thái Cực Đạo cao thủ cũng đã muốn chạy đến.

Cái thời gian đó, hắn coi như là còn muốn chạy, chỉ sợ cũng căn bản không kịp.

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Đổng Nguyên Xương cuối cùng không có dám lao tới, nhẹ giọng nói, "Thông Thiên Ma Công, quả nhiên có một không hai! Bạch phủ chủ, chúng ta sau này còn gặp lại!"

Quẳng xuống một câu nói này trong nháy mắt, Đổng Nguyên Xương thân hình triệt để biến mất ở trong hắc vụ, thuận thế tiến vào không gian liệt phùng.

Bất quá rất ngắn trong khoảnh khắc, tất cả liền đều đã triệt để tiêu tán, giống như là cái gì cũng không có xảy ra một dạng.

"Oanh!"

Ngay tại lúc đó, xung quanh hư không chợt bị xé nứt, hai cái thân mang thái cực đạo bào lão giả, đồng thời xuất hiện ở Bạch Nhạc trước người.

Con ngươi hơi hơi chút ngưng, nhất thời liền nhận ra Bạch Nhạc, cũng đồng dạng cảm thụ được có không gian liệt phùng khí tức.

"Bạch Nhạc!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ cảnh giác, bên trong một người nhất thời bắt lại tùy thân bội kiếm, nhìn chằm chằm Bạch Nhạc mở miệng nói.

Bây giờ Bạch Nhạc danh động thiên hạ, vô luận là ai thấy, cũng sẽ trước xưng một tiếng Bạch phủ chủ, tỏ vẻ tôn trọng.

Có thể hết lần này tới lần khác Thái Cực Đạo cao thủ, lại như cũ gọi thẳng tên.

Chỉ bằng điểm này, là có thể biết Thái Cực Đạo đối với Bạch Nhạc thái độ.

Liếc một cái, Bạch Nhạc ánh mắt rơi vào đối phương cái kia một bộ mỹ

nhiêm phía trên, lúc này liền đoán được đối phương thân phận, hơi hơi ôm quyền nói, "Vị này nói vậy chính là Mỹ Nhiêm đạo trưởng, Hồ Đỉnh Quân, Hồ lão đạo trưởng a?"

Đại Càn Vương Triều đối với tam đại thiên tông cao thủ ghi chép cũng không tính nhiều, nhưng này vị Mỹ Nhiêm đạo trưởng cũng tuyệt đối là bên trong một trong!

Ngược lại không phải là đối phương thực lực thật có rất mạnh, mà là bởi vì người này đối Đại Càn Vương Triều vô cùng cừu hận, có người nói trước đây, hắn một nhà già trẻ đều là chết ở Đại Càn Vương Triều quan lại cực hình phía dưới, Hồ Đỉnh Quân cũng vì vậy xuất gia thành đạo, cuối cùng bái nhập Thái Cực Đạo môn hạ, trở thành một đời cường giả.

Hay bởi vì hắn thủy chung giữ lại đại hồ tử, đều là xinh đẹp, vì vậy lại được xưng là Mỹ Nhiêm đạo trưởng.

Chỉ tiếc, trước đây có Diệp Huyền đại sư tọa trấn Đại Càn Vương Triều, cho dù không phải hắn đủ khả năng chống lại, hơn nữa, người thường tính mệnh hữu hạn, chờ hắn tu vi đại thành thời điểm, trước đây hại chết nhà hắn người quan lại, đã sớm chết.

Chỉ là, cái này một phần đối với Đại Càn Vương Triều hận ý, nhưng thủy chung bị ghi khắc hạ xuống.

Hồ Đỉnh Quân từng nhiều lần cùng Đại Càn Vương Triều làm khó dễ, cũng là Đại Càn Vương Triều phi thường chán ghét, cảnh giác một vị cao thủ.

Cũng chính là vì vậy, đối phương mới đối Bạch Nhạc gọi thẳng tên, mà không phải lấy Bạch phủ chủ tương xứng.

"Bạch Nhạc, nơi đây không phải Thanh châu, cũng không chào đón ngươi, ngươi có thể đi."

Lạnh rên một tiếng, thậm chí tới Bạch Nhạc tại sao tới cũng không hỏi, Hồ Đỉnh Quân liền trực tiếp quát lớn nói.

Chân mày chợt vừa nhảy, Bạch Nhạc thái độ cũng đồng dạng cường ngạnh, "Xin hỏi chuyện gì, Mỹ Nhiêm đạo trưởng, trở thành Thái Cực Đạo chưởng giáo chân nhân?"

Trước đó khách khí, là bởi vì Bạch Nhạc cũng không muốn cùng Thái Cực Đạo là địch.

Nhưng này lại cũng không có nghĩa là, Bạch Nhạc liền có thể thừa nhận đối phương khinh thị cùng chửi rủa.

Dù là vị này Mỹ Nhiêm đạo trưởng lại như thế nào cường thế, bây giờ cũng đồng dạng cũng không bị Bạch Nhạc không coi vào đâu.

"Ngươi!"

Bạch Nhạc một câu nói này, nhưng là nhất thời đem Hồ Đỉnh Quân hận không nhẹ.

Mặc dù bây giờ Hồ Đỉnh Quân tại Thái Cực Đạo bên trong, vô luận là bối phận hay là thực lực, đều là cao cấp nhất, có thể quy về kết quả, hắn cũng không phải là Thái Cực Đạo chưởng giáo, cũng không tư cách đại biểu Thái Cực Đạo.

Đột nhiên phẩy tay áo một cái, Bạch Nhạc ngạo nghễ mở miệng nói, "Bạch mỗ thân là Thanh Châu phủ chủ, đại biểu Đại Càn Vương Triều mà đến, là không thấy ta, cũng chỉ có Thái Cực Đạo chưởng giáo có tư cách cự tuyệt ta! Mỹ Nhiêm đạo trưởng làm như thế, sợ là bao biện làm thay."

"Bạch phủ chủ nói là, bất quá, Hồ trưởng lão, cũng bất quá là nhất thời

nói lỡ mà thôi, cũng không nhất định thượng cương thượng tuyến, Bạch phủ chủ đến ta Thái Cực Đạo đến, có lời gì, không ngại vẫn là nói thẳng đi." Hồ Đỉnh Quân bên cạnh trưởng lão kia cản nói chuyện đầu, nhẹ giọng nói.

"Bạch mỗ theo lễ đến đây bái sơn, chỉ là trên đường tao ngộ Hắc Ám Thiên người công kích, bây giờ các hạ không nên trước hết mời ta nhập tông sao? Chẳng lẽ đây cũng là Thái Cực Đạo đạo đãi khách?"

Vẫn chưa hồi đáp đối phương vấn đề, Bạch Nhạc trực tiếp mở miệng nói.

Hơi trầm mặc chốc lát, cái kia một vị trưởng lão khác, rốt cục vẫn phải tự tay làm một cái mời thủ thế, "Bạch phủ chủ, mời!"

Hồ Đỉnh Quân bị khí râu mép liên tục run run, nhưng lại cũng cuối cùng không tiếp tục mở miệng ngăn cản.

Vô luận hắn lại như thế nào khó chịu Bạch Nhạc, nhưng lại cũng cuối cùng không có tư cách, đem Bạch Nhạc chận ngoài cửa.

Bây giờ Bạch Nhạc, có thể cũng không tiếp tục là cái kia bừa bãi hạng người vô danh, mà là chân chính danh động thiên hạ một trong cường giả, vô luận là thực lực, vẫn là thân phận, đều đủ để đạt được bất luận kẻ nào , bất kỳ cái gì tông môn coi trọng.

Vô luận là có hay không ưa thích, đối mặt Bạch Nhạc thời điểm, cũng đều nhất định muốn bảo trì đủ đủ tôn trọng.

Phất ống tay áo một cái, Bạch Nhạc cũng không để ý hội đối phương, trực tiếp hướng về Thái Cực Đạo sơn môn bay đi.

Trước đó Hắc Ám Thiên như thế nháo trò, mặc dù cho Bạch Nhạc gây nên không ít phiền phức, thật là đồng dạng, nhưng cũng để cho Bạch

Nhạc tại đối mặt Thái Cực Đạo thời điểm, càng nhiều vài phần chủ động.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 975: Tiêu Dật Phong khiêu chiến

Bạch Nhạc bọn hắn vẫn còn ở phản hồi tông trên đường, tin tức cũng đã trước một bước truyền hồi Thái Cực Đạo.

Mấy cái Thái Cực Đạo trưởng lão, cùng với Tinh Hải Cảnh đệ tử cũng đều đồng dạng đã chạy tới bên trong đại điện.

"Hồ trưởng lão bọn hắn vừa mới truyền hồi tin tức, Bạch Nhạc tại bổn tông phụ cận lọt vào Hắc Ám Thiên cao thủ tập kích, Hồ trưởng lão bọn hắn lúc chạy đến, đối phương trốn vào Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, Bạch Nhạc muốn tới bái sơn."

Lý Tường chậm rãi quét mắt trong đại điện mọi người, trầm giọng mở miệng nói, "Mặc dù không biết Bạch Nhạc muốn làm gì, thế nhưng nói vậy cùng hắn trước đó đi Tiên Du Kiếm Cung sự tình có quan hệ. . . Bây giờ, để cho mọi người qua đây, chính là muốn trước phải thương nghị một chút, chúng ta nên lấy thái độ gì đối hắn."

Vừa mới tiếp nhận chức vụ chưởng giáo, Lý Tường còn không có loại kia một lời mà quyết quyền uy, rất nhiều chuyện, đều nhất định muốn trước cùng các trưởng lão thương nghị, mới có thể làm ra quyết định.

Ánh mắt từ trên người mọi người đảo qua, Lý Tường tiếp tục nói, "Ta biết, bổn tông cùng Đại Càn Vương Triều xưa nay không hợp, như Hồ trưởng lão như vậy thái độ người, cũng không phải số ít. . . Thế nhưng, bây giờ dù sao khác biệt, Bạch Nhạc cường thế, chư vị vậy cũng minh bạch. Ta cho rằng, bổn tông không nên lại thụ dạng này đại địch."

"Đương nhiên. . . Đến tột cùng phải làm sao, cũng vẫn là mọi người

thương lượng một chút, lấy mọi người ý kiến làm chủ."

"Bạch Nhạc cái này đến, chỉ sợ là vì mời chúng ta xuất thủ, viện trợ Đạo Lăng Thiên Tông."

Đột nhiên, trong đám người, Tiêu Dật Phong trầm giọng mở miệng nói.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người ánh mắt cũng không khỏi đồng thời rơi vào Tiêu Dật Phong trên người.

Đạo Môn đại hội lúc, Tiêu Dật Phong vẫn chỉ là một thiên tài mà thôi, cũng không hề nói gì quyền.

Thật là, trước đây thượng cổ cấm địa chuyến đi, vô luận đạo ma, các tông xuất sắc nhất đệ tử, hầu như đều chết hết, chỉ có Tiêu Dật Phong sống sót.

Sau đó, Tiêu Dật Phong thuận lợi bước vào Tinh Hải, thực lực tăng vọt, nguyên bổn đã bị khâm định vì đời tiếp theo chưởng giáo chân nhân, chỉ là, vương thành trận chiến kia, tam đại thiên tông chưởng giáo chân nhân đồng thời vẫn lạc, Tiêu Dật Phong dù sao mới vừa bước vào Tinh Hải, không đủ để phục chúng, này mới khiến Lý Tường tiếp chưởng Thái Cực Đạo.

Bất quá, dù vậy, Tiêu Dật Phong tại tông môn cũng có cực cao danh vọng.

Tiêu Dật Phong cái này vừa mở miệng, nhất thời đem người khác lực chú ý đều hấp dẫn tới.

Trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, Tiêu Dật Phong chậm rãi nói rằng, "Ta giải Bạch Nhạc, hắn đối với Vân Mộng Chân cảm tình sâu đậm, bây giờ quần ma tụ ở Mang sơn, ước định ngày mùng 7 tháng 4 tiến đánh Đạo Lăng Thiên Tông, Vân Mộng Chân tất nhiên sẽ gặp nguy hiểm. . . Bây

giờ, chỉ dựa vào Bạch Nhạc lực lượng, là không đủ để đối kháng Mang sơn quần ma, cho nên, muốn cứu Vân Mộng Chân, cứu Đạo Lăng Thiên Tông, liền chỉ có để cho bổn tông cùng Tiên Du Kiếm Cung đồng loạt ra tay, tam đại thiên tông cùng chống chọi với ma đạo."

"Vẻn vẹn là một cái Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc liền nguyện ý bốc lên nguy hiểm lớn như vậy? Phải biết, hắn vốn là Ma Quân truyền nhân, tiêu diệt Đạo Lăng Thiên Tông, không phải là hắn muốn kết quả?" Bên cạnh một vị trưởng lão có chút chần chờ đặt câu hỏi.

"Trước đây, Bạch Nhạc vì Vân Mộng Chân, thậm chí ngay cả mệnh đều có thể không muốn. . . Bốc lên một ít phiêu lưu đây tính toán là cái gì?" Lắc đầu, Tiêu Dật Phong trầm giọng giải thích.

"Ngây thơ!"

Cười lạnh một tiếng, trưởng lão kia khinh thường nói rằng, "Bạch Nhạc cho là mình là ai? Chỉ bằng há miệng, là có thể thuyết phục chúng ta cùng Tiên Du Kiếm Cung sao? Đạo Lăng Thiên Tông thời đại đã qua, bằng dù ai cũng không cách nào nghịch thiên."

Trước đó Đạo Lăng Thiên Tông cũng đã phái người tới nói qua chuyện này, vô luận là Tiên Du Kiếm Cung vẫn là Thái Cực Đạo đều không chút do dự cự tuyệt.

Bây giờ Bạch Nhạc trở lại nói chuyện này, liền chỉ có thể nói là ngây thơ.

"Ý ngươi đâu?"

Cũng không để ý gì tới hội người khác, Lý Tường nhìn lấy Tiêu Dật Phong chậm rãi hỏi.

Bước ra một bước, Tiêu Dật Phong bình tĩnh mở miệng nói, "Ta trước

gặp một lần Bạch Nhạc đi, cũng thử xem hắn cân lượng! Nếu như ngay cả ta đều đánh không thắng, cũng không cần thấy, bằng không. . . Liền nói một chút tốt."

"Có lý!"

Tiêu Dật Phong những lời này, nhưng là nhất thời thắng đại đa số người tán thành.

Từ Đạo Lăng sơn đánh một trận xong, mặc dù có không ít về Bạch Nhạc nghe đồn, nhưng lại cuối cùng cũng không có chính mắt thấy!

Đối với Bạch Nhạc, vẫn là có rất nhiều người ôm ý khinh miệt.

Tương phản, Tiêu Dật Phong thực lực, mọi người nhưng là đều biết, liền để cho Tiêu Dật Phong đi thử một chút Bạch Nhạc thực lực, lại quyết định thái độ tốt.

Trên đời này, thực lực quyết định tất cả.

Chỉ có sở hữu đủ đủ thực lực, mới được tương ứng tôn trọng.

Đạo lý này rất tới cũng rất đơn giản.

"Bạch Nhạc, chuyên tới để bái sơn!"

Cơ hồ là tại đồng thời, bên ngoài Bạch Nhạc thanh âm chợt vang lên, hiển nhiên đã đến sơn môn trước đó.

Trong mắt hiện lên lau một cái tinh mang, trong nháy mắt, Tiêu Dật Phong cả người liền trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Trước sơn môn!

Bạch Nhạc đứng chắp tay, bình tĩnh nhìn lấy Thái Cực Đạo sơn môn, chờ lấy đối phương hồi ứng.

Lấy Bạch Nhạc thân phận hôm nay, đã không có khả năng tùy tiện bước vào đối phương tông môn.

"Bạch Nhạc, Đạo Lăng sơn đánh một trận, đã lâu không gặp. . . Hôm nay gặp lại, có dám đánh một trận?"

Người chưa đến, Tiêu Dật Phong thanh âm cũng đã trước truyền tới.

Trong nháy mắt, toàn bộ Thái Cực Đạo đều tùy theo chấn động.

Vô luận là Bạch Nhạc danh tiếng, vẫn là Tiêu Dật Phong uy vọng, đều đủ để kích động lên sở hữu Thái Cực Đạo đệ tử hứng thú.

Mặc dù Hồ Đỉnh Quân sớm cũng đã đem tin tức truyền về, nhưng cũng giới hạn tại Tinh Hải Cảnh những cao thủ kia biết rõ, đại đa số Thái Cực Đạo đệ tử, cũng còn căn bản không biết rõ làm sao hồi chuyện đây.

Bạch Nhạc đột nhiên đến thăm, bản thân tới khiến bọn hắn rất là vô cùng kinh ngạc, bây giờ Tiêu Dật Phong chủ động ước chiến, càng là làm cho tất cả mọi người đều trở nên hưng phấn.

Trong khoảnh khắc, Tiêu Dật Phong liền xuất hiện ở Bạch Nhạc trước mặt.

"Tiêu huynh, biệt lai vô dạng!"

Thần sắc không có biến hóa chút nào, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói, trên mặt thậm chí còn lộ ra một vẻ nụ cười rực rỡ.

Đến Thái Cực Đạo trước đó, Bạch Nhạc cũng biết, tất nhiên sẽ gặp lại Tiêu Dật Phong, chỉ là lại không nghĩ rằng, Tiêu Dật Phong thật không

ngờ gấp gáp, hắn thậm chí ngay cả sơn môn cũng còn không có bước vào đâu, Tiêu Dật Phong cũng đã dẫn đầu khiêu chiến.

"Bạch Nhạc, muốn vào sơn môn, trước hết đánh bại ta! Bằng không, liền không có tư cách bước vào ta Thái Cực Đạo sơn môn."

Chỉ vào phía sau sơn môn, Tiêu Dật Phong ngạo nghễ mở miệng nói.

So với việc tại thượng cổ cấm địa thời điểm, Tiêu Dật Phong hiển nhiên càng tự tin nhiều.

Bước vào Tinh Hải Cảnh, đối với thực lực đề thăng, không thể nghi ngờ là một loại có tính lẫn lộn.

Trước đó Tinh Cung Cảnh lúc thắng thua, đều đã căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Trong lịch sử, Tinh Cung Cảnh lúc lợi hại, có thể bước vào Tinh Hải sau đó, lại bị đối thủ phản siêu ví dụ quả thực vô số kể.

Nhìn lấy Tiêu Dật Phong, Bạch Nhạc nhếch miệng lên lau một cái nụ cười rực rỡ, lắc đầu, "Tiêu huynh, ngươi ta cũng coi như quen biết cũ, hà tất như vậy. . . Ngươi thắng không ta."

Đối mặt Tiêu Dật Phong, Bạch Nhạc không có chút nào khiêm nhượng chi ý, thậm chí ngược lại có vẻ vô cùng cao điệu.

Đó cũng không phải Bạch Nhạc coi thường Tiêu Dật Phong, mà là đối phương lựa chọn một cái như vậy thời cơ tới khiêu chiến, liền có nghĩa là chưa cho chút nào đường lui.

Bạch Nhạc thân phận hôm nay, cùng với lần này tới mục, đều không cho phép hắn thất bại.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 976: Thái Cực Đồ

Ngươi thắng không ta.

Lời này rất ngông cuồng, phảng phất để cho người ta hận không thể đưa hắn hung hăng đánh một trận, giẫm tại dưới chân, hung hăng ở trên mặt đạp.

Có thể hết lần này tới lần khác, lời này từ Bạch Nhạc trong miệng nói ra, lại có vẻ tự nhiên như thế.

Bởi vì hắn vốn là xuất sắc như thế.

Vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Yến Bắc Thần, từ tên này xuất hiện ở mọi người trong tầm mắt bắt đầu, đến bây giờ, con đường đi tới này, cùng thế hệ chi chiến, Bạch Nhạc chưa từng thua qua một lần?

Mặc kệ ngươi đứng ở cái dạng gì lập trường, cũng đều phải thừa nhận, Bạch Nhạc thật là trên đời này xuất sắc nhất thiên tài!

"Mọi việc, luôn có kỳ tích!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Tiêu Dật Phong trong mắt cũng không có não ý, ngược lại lộ ra một loại khác bình tĩnh.

"Không tin số mệnh, Bạch Nhạc, đây là ngươi dạy ta."

Ta không tin mệnh!

Thượng cổ cấm địa bên trong, Bạch Nhạc mấy lần bị ép vào tuyệt cảnh, tựa hồ lại nhìn không đến một tia còn sống hy vọng, khả năng liền có dựa vào cái này một hơi thở, một câu nói này, ngạnh sinh sinh chống đỡ

hạ xuống, thành tựu cái này truyền kỳ đồng dạng tên.

Kể từ ngày đó, tất cả mọi người cũng đều nhớ kỹ Bạch Nhạc tên này, nhớ kỹ bốn chữ này!

Bây giờ câu nói này từ Tiêu Dật Phong trong miệng nói ra, cũng đồng dạng lộ ra một loại làm người nhiệt huyết sôi trào lực lượng.

Nhìn lấy Tiêu Dật Phong, Bạch Nhạc đột nhiên cười rộ lên.

Không thể không thừa nhận, kinh lịch thượng cổ cấm địa bên trong đánh bại, bây giờ Tiêu Dật Phong xác thực muốn so với trước đây mạnh hơn, vô luận là thực lực hay là tâm chí đều đạt được một cái khác cấp độ.

Giả sử tại thượng cổ cấm địa bên trong, Tiêu Dật Phong có thể có hiện tại tâm chí, sợ rằng kết cục thì chưa chắc là như thế này.

Thời khắc sinh tử ma luyện, đối với mỗi người mà nói, đều là một lần thật lớn cơ hội, có thể làm người ta phát sinh chất bay vọt.

Chỉ tiếc. . . Quá trễ!

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc nhìn lấy Tiêu Dật Phong, nhẹ giọng thở dài nói.

"Ra tay đi, Tiêu huynh. . . Ta cho ngươi một cái ra tay toàn lực cơ hội!"

Hai tay thả lỏng phía sau, Bạch Nhạc thậm chí không có một tia rút kiếm ý tứ.

Gió núi gào thét, thổi lất phất cái kia trắng như tuyết y, như phùng hư ngự phong , khiến cho người không tự giác liền sẽ sinh ra một loại tự ti mặc cảm cảm giác.

Bức cách mười phần!

Không nói đến Tiêu Dật Phong như thế nào, bây giờ ở bên cạnh nhìn lấy một màn này Thái Cực Đạo đệ tử, không một cái hận đến hàm răng ngứa, nếu không phải biết rõ không địch lại, bọn hắn quả thực đều hận không thể tự mình xuất thủ đem cái này trang bức hỗn đản đánh thành đầu heo.

Đem cái này những người này ánh mắt thu hết mắt, có thể Bạch Nhạc lại như cũ không thèm quan tâm.

Không, hoặc có lẽ là, cái này chính là hắn muốn kết quả.

Cùng tại Tiên Du Kiếm Cung thời điểm hoàn toàn khác biệt, đối mặt thủy chung đối với hắn ôm địch ý Thái Cực Đạo, dụ dỗ cái kia một bộ thủ đoạn là không có hữu dụng, nếu như hiện tại còn làm cái gì khiêm tốn cái kia một bộ, khả năng thật liền Thái Cực Đạo sơn môn đều đạp không đi vào.

Cho nên, hắn biện pháp duy nhất, chính là cao điệu!

Lấy một loại kiêu ngạo nhất, nhất trang bức phương thức, triệt để đánh nát những thứ này Thái Cực Đạo đệ tử trong lòng kiêu ngạo cùng tự tin, lấy ngưỡng mộ ánh mắt, đến xem hắn!

Chỉ có như vậy, hắn có thể để cho Thái Cực Đạo người, nghe hắn nói, đồng thời nghiêm túc suy nghĩ hắn nói tới mỗi một câu.

"Oanh!"

Dưới chân đột nhiên một bước, Tiêu Dật Phong trên người đột nhiên lộ ra lau một cái lực lượng kinh khủng, không có bất kỳ thăm dò, động thủ trong nháy mắt, Tiêu Dật Phong liền trực tiếp tế xuất Tinh Hải.

Lúc này lần nữa đối mặt Bạch Nhạc, Tiêu Dật Phong trong lòng, sớm đã

không có mảy may lòng khinh thị.

Thậm chí cùng với tương phản, tại hắn tâm, thủy chung là đem chính mình đặt một cái người khiêu chiến tư thế bên trên, xuất thủ, chính là toàn lực ứng phó, không lưu chút nào chỗ trống.

Trong một chớp mắt, không trung chợt hiển hiện ra hai màu đen trắng, thẳng hình thành một cái huyễn lệ đồ án thái cực.

Hai ngàn trượng Tinh Hải, âm dương giao hòa, tựa hồ hình thành một loại gần như trạng thái hoàn mỹ!

Hoàn mỹ Tinh Hải!

Dạng này thực lực, cho dù là tại Thái Cực Đạo từ trước, sở hữu thiên tài bên trong, cũng đủ để xếp vào ba vị trí đầu.

Trong nháy mắt, sở hữu Thái Cực Đạo đệ tử cũng không khỏi tùy theo hoan hô lên.

Cho tới nay, Tiêu Dật Phong đều là bọn hắn kiêu ngạo, thậm chí bọn hắn một lần cho rằng, coi như là Đạo Lăng Thánh Nữ cũng chưa hẳn là Tiêu Dật Phong đối thủ.

Thẳng đến, Đạo Lăng sơn thượng cổ cấm địa đánh một trận, mới đánh vỡ chỗ có người trong lòng huyễn tưởng.

Để bọn hắn biết rõ, nguyên lai trên đời này, dĩ nhiên thật có loại kia nghiền ép tất cả vô song thiên kiêu.

Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân, Dạ Nhận!

Tại đây ba người trước mặt, tựa hồ tất cả mọi người biến thành làm nền.

Bây giờ, lần nữa chứng kiến Tiêu Dật Phong ra tay toàn lực, loại kia lực lượng cường đại, không thể nghi ngờ lần nữa để bọn hắn hoan hô lên, phảng phất đã thấy Tiêu Dật Phong đem Bạch Nhạc hung hăng giẫm tại dưới chân một màn kia.

Nhưng mà, lúc này Bạch Nhạc, trên mặt lại thậm chí không có mảy may biến hóa.

"Nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật! Hảo một cái thái cực, quả nhiên không tầm thường."

Tán thán một tiếng, Bạch Nhạc mở miệng đồng thời, trên người đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố kiếm ý, xông thẳng lên trời.

Kiếm khí thành biển ba nghìn trượng!

Không có chút nào bảo lưu, trong tích tắc, Bạch Nhạc liền trực tiếp đem thực lực hoàn mỹ bạo lộ ra.

Đạo ma song tu, còn có cái kia khủng bố kiếm đạo, ba cái này lẫn nhau giao hòa, lúc này mới chân chính hình thành bực này khủng bố Tinh Hải!

Liền như một thanh lợi kiếm, chợt xé rách trời cao, chỉ hướng một cái kia đồ án thái cực!

"Tê!"

Trong nháy mắt, lúc này Thái Cực Đạo tất cả mọi người không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh!

Ba nghìn trượng Tinh Hải!

Dù là cái gì cũng đều không hiểu, chỉ nhìn cái này Tinh Hải cao thấp so với, cũng có thể minh bạch, tại một dạng mới vào Tinh Hải Cảnh giới

phía dưới, Bạch Nhạc cùng Tiêu Dật Phong ai mạnh ai yếu.

Không phải Tiêu Dật Phong quá yếu, mà là Bạch Nhạc thực sự quá mạnh mẽ!

"Thái Cực Đồ!"

Trong tích tắc, Tiêu Dật Phong hai mắt chợt cũng hóa thành hai màu đen trắng, búi tóc tản ra, tóc dài không gió mà bay, lộ ra lau một cái thần ma đồng dạng uy áp.

Toàn bộ Tinh Hải chợt tùy chi phát sinh biến hóa, không trung vậy quá cực đột nhiên phảng phất trong nháy mắt liền động, không, hoặc là phải nói là sống lại.

Động tĩnh ở giữa, âm dương chi biến!

Lúc trước tại thượng cổ cấm địa lúc, Vân Mộng Chân liền từng cùng Bạch Nhạc từng có Thái Cực Chi Luận, cũng là lúc kia, Bạch Nhạc thậm chí bắt đầu quen thuộc quá cực lực suy tính.

Mà bây giờ, Thái Cực Đồ thần thông, lần nữa từ Tiêu Dật Phong trong tay thi triển ra, nhưng là để cho Bạch Nhạc phảng phất lần nữa trở lại trước đây cùng Vân Mộng Chân đàm luận thái cực thời điểm, chân chính lần nữa tới cảm thụ cái kia lực lượng kinh khủng.

Tinh Hải cao thấp, tự nhiên là thực lực mạnh yếu phán đoán, nhưng này trên đời chém giết, nhưng xưa nay thì không phải là đơn thuần từ tu hành cảnh giới quyết định.

Bằng không, như vậy hà tất tu luyện thần thông gì, học cái gì chém giết thủ đoạn, chỉ cần buồn bực đầu tu luyện, động thủ, so một lần ai Tinh Hải lớn hơn, ai cảnh giới càng thăng chức hơn đi.

Tinh Hải so Bạch Nhạc thiếu một nghìn trượng, có thể Tiêu Dật Phong lại vẫn không có lùi bước chút nào chi ý, thậm chí ngược lại chiến ý dâng cao!

Thái Cực Đồ một thành, liền phảng phất có một bộ thật lớn họa quyển hướng về Bạch Nhạc bao phủ tới.

Cho dù là lấy Bạch Nhạc thực lực, dĩ nhiên cũng vô pháp tránh thoát Thái Cực Đồ khống chế, cả người trực tiếp rơi vào Thái Cực Đồ bên trong, nếu như từ bên ngoài xem, liền phảng phất Bạch Nhạc chợt thu nhỏ lại, bị vây ở bên trong, lúc nào cũng có thể sẽ theo lấy Thái Cực Đồ xoay tròn bị mài nhỏ, hóa thành hư vô.

PS: Trạng thái không tốt, viết có điểm chậm, một chương này xem như là ngày hôm qua.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 977: Kiếm như xé vải

"Thắng định!"

Thái Cực Đạo, xung quanh vô số đệ tử nhìn lấy Bạch Nhạc bị cuốn vào Thái Cực Đồ bên trong, nhất thời hưng phấn nhảy dựng lên.

Thân là Thái Cực Đạo đệ tử, bọn hắn tự nhiên rõ ràng Thái Cực Đồ thần thông khủng bố đến mức nào, bất kể là ai, muốn cùng Thái Cực Đồ chống lại, biện pháp duy nhất, chính là không để cho mình rơi vào bên trong, tại Thái Cực Đồ bên ngoài lượn quanh, cùng cuốn vào Thái Cực Đồ bên trong, tuyệt đối là hai cái hoàn toàn khác biệt khái niệm.

Trên thực tế, lấy Bạch Nhạc thực lực, nếu như không muốn, Tiêu Dật Phong chỉ sợ cũng không có biện pháp đơn giản đem Bạch Nhạc cuốn vào bên trong.

Chỉ là, Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn quá khinh thường.

Trước đó hắn nói, cho Tiêu Dật Phong một cái ra tay toàn lực cơ hội, liền thật không hề chống cự , mặc cho Thái Cực Đồ đem chính mình cuốn vào.

"Quá càn rỡ!"

Ở bên cạnh nhìn lấy, Hồ Đỉnh Quân khinh thường mở miệng nói, "Không cho hắn một điểm nếm mùi đau khổ, thật đúng là coi mình là Thông Thiên Ma Quân."

Từ vừa mới bắt đầu, Hồ Đỉnh Quân đối với Bạch Nhạc liền tràn đầy chán ghét, bây giờ chứng kiến Bạch Nhạc chịu thiệt, nhất thời nhịn không được châm chọc khiêu khích đứng lên, cũng không lo xung quanh

lại có bao nhiêu người nghe, hết sức trào phúng khả năng, "Trời làm bậy còn có thể thứ cho, tự mình làm bậy thì không thể sống được! Ta muốn là hắn, liền một đầu quấn tới dưới đất, cũng lại không mặt mũi gặp người."

"Mỹ Nhiêm đạo trưởng, nói cẩn thận!"

Khẽ nhíu mày, bên cạnh trưởng lão trầm giọng mở miệng nói.

Mặc dù bây giờ Bạch Nhạc rơi vào hạ phong, có thể bọn hắn nhãn lực, tự nhiên nhìn ra, Bạch Nhạc là cố ý đem chính mình đặt loại này bị động hoàn cảnh.

Trước không nói, bây giờ thật còn thắng bại chưa phân, cho dù là thật thắng, cũng bất quá là bởi vì Bạch Nhạc quá mức tự phụ thôi, cũng không thể thật chứng minh, Tiêu Dật Phong liền so Bạch Nhạc cường.

Bây giờ nhiều người nhiều miệng, vô luận thắng bại, tin tức đều sẽ truyền đi.

Hồ Đỉnh Quân như thế cười nhạo Bạch Nhạc, cũng tất nhiên sẽ truyền đi, đến lúc đó, đắc tội khả năng liền không chỉ có chỉ là một cái Bạch Nhạc.

Thái Cực Đạo không muốn cùng Bạch Nhạc có qua lại gì, thật là bây giờ dưới loại cục diện này, cũng tuyệt đối không muốn triệt để cùng Bạch Nhạc trở mặt.

Bạch Nhạc bây giờ sở hữu có thể không hề chỉ chỉ là thực lực bất phàm , đồng dạng còn chấp chưởng toàn bộ Đại Càn Vương Triều, cùng với Thanh Duyện hai châu quyền lực, thế lực ngập trời, cũng không tại tam đại thiên tông phía dưới.

Hừ nhẹ một tiếng, Hồ Đỉnh Quân cũng ý thức được, chính mình phản ứng hơi quá kích, mặc dù như trước xem thường, nhưng lại cuối cùng

không nói tiếp nữa.

"Đại đạo, tại thái cực phía trên mà không làm cao; tại lục cực phía dưới mà không làm sâu; trước thiên địa mà không làm lâu; dài hơn thượng cổ mà không làm lão!"

Trong đầu lần nữa hiện lên Vân Mộng Chân trước đó nói chuyện nhiều, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi một hồi thở dài.

Đối mặt Tiêu Dật Phong, chính mình thật là có chút khinh thường, vị này ngày xưa thiên tài, bây giờ xác thực có được cực kì khủng bố thực lực.

Chỉ là, muốn nói bại... Nhưng cũng đúng là vẫn còn quá sớm.

"Coong!"

Trong tích tắc, một tiếng kiếm minh chợt vang lên, như tiếng long ngâm, thật lâu không dứt.

Cơ hồ là đồng thời, tất cả mọi người có thể rõ ràng chứng kiến, Thái Cực Đồ bên trong đột nhiên bốc lên lau một cái tím sẫm kiếm mang.

Nghịch Ma Kiếm!

Cứ việc cái kia tím sẫm kiếm mang, rất nhanh liền sẽ bị ma diệt tại Thái Cực Đồ bên trong, nhưng lại y nguyên vẫn là cho mọi người mang đến áp lực cực lớn.

Còn như Tiêu Dật Phong bản thân, càng là tại Bạch Nhạc rút kiếm trong nháy mắt, liền ngửi được một loại cực kỳ nguy hiểm khí tức.

"Trấn!"

Lạnh lùng từ trong miệng phun ra một chữ này, Tiêu Dật Phong nhất thời

đem Thái Cực Đồ lực lượng thôi động đến mức tận cùng, đồ án thái cực tốc độ vận chuyển chợt đề thăng mấy trăm, mỗi thời mỗi khắc đều tại hóa giải đối phương lực lượng.

Tiêu Dật Phong rõ ràng nhớ kỹ, tại thượng cổ cấm địa bên trong, Bạch Nhạc tìm hiểu một chiêu kiếm nhận phong bạo Kiếm Đạo Thần Thông, có thể dẫn động thiên địa chi lực, thi triển ra viễn siêu bản thân lực lượng tới.

Nhưng hắn tất nhiên dám ra tay, cũng đã đem chi suy nghĩ ở bên trong.

Thái Cực Đồ một khi thành hình, đem đối phương bao phủ đi vào, liền căn bản sẽ không cho đối phương bất cứ cơ hội nào!

Kiếm nhận phong bạo mặc dù mạnh, tuy nhiên lại yêu cầu một đoạn không ngừng thời gian tới súc tích lực lượng, mà ở Thái Cực Đồ toàn lực vận chuyển phía dưới, lại căn bản sẽ không cho Bạch Nhạc dạng này thời gian.

Hắn chân chính cảnh giác, vẫn là Thôn Thiên Quyết!

Cứ việc Thái Cực Đồ cực kỳ mạnh mẽ, có thể nếu là đối đầu Thông Thiên Ma Quân cái kia Tuyệt Thế Ma Công, lại vẫn không có nhiều ít khí.

Dù là đã vật đổi sao dời, bây giờ nhắc tới vị kia Thông Thiên Ma Quân, cũng vẫn như cũ không ai dám có chút khinh thường.

Chỉ là, bây giờ Bạch Nhạc lại căn bản không có nửa điểm thi triển Thôn Thiên Quyết ý tứ.

Mặc dù, Bạch Nhạc thật có nắm chặt, có thể lấy Thôn Thiên Quyết đánh vỡ Thái Cực Đồ, nhưng hắn muốn, nhưng không phải như vậy thủ thắng phương thức.

Tiêu Dật Phong tại tiến bộ, thật là trong khoảng thời gian này tới nay, Bạch Nhạc làm sao không phải là một mực tại tiến bộ.

Tinh Cung Cảnh cùng Tinh Hải Cảnh, tuyệt đối là hai việc khác nhau.

Trước đó, Bạch Nhạc cùng người khác giao thủ, thủy chung đều là lấy Thôn Thiên Quyết để thủ thắng, nhưng này lại cũng không ngoài ý lấy, hắn cũng chỉ có Thôn Thiên Quyết.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, kiếm đạo mới là hắn chân chính am hiểu nhất.

Trong tích tắc, toàn bộ Tinh Hải phảng phất đều tùy theo sôi trào.

Một màn kia tím sẫm kiếm mang, tại trong nháy mắt tăng vọt, tràn ngập toàn bộ Tinh Hải.

Kiếm khí thành biển ba nghìn trượng!

Bạch Nhạc Tinh Hải, bản thân liền có một bộ phận rất lớn là do kiếm khí ngưng tụ thành, khi hắn yêu cầu trong nháy mắt, vẻn vẹn một ý niệm, Tinh Hải liền có thể hóa thành kinh thiên kiếm khí.

Tại Tinh Cung Cảnh thời điểm, kiếm nhận phong bạo, xác thực yêu cầu rất dài một thời gian ngắn tích lũy, mới có thể dẫn động thiên địa chi lực, hình thành đủ để lay động thiên địa kiếm khí thần thông, thật là tại bây giờ thành tựu Tinh Hải sau đó, lại liền còn lâu mới có được phiền toái như vậy.

Một ý niệm, Bạch Nhạc Tinh Hải liền chợt bốc lên, trực tiếp hình thành một đạo khủng bố kiếm khí vòng xoáy!

Đối với bây giờ Bạch Nhạc mà nói, hắn Tinh Hải, chính là lực lượng đầu

nguồn.

Oanh!

Rất ngắn trong khoảnh khắc, một màn kia tím sẫm kiếm mang, liền chợt hóa thành một cổ kinh khủng kiếm khí phong bạo, tại đây Thái Cực Đồ bên trong rõ ràng hiển hiện mà ra!

Thái Cực Đồ lực lượng, có thể đơn giản hóa giải đại bộ phận lực lượng, có thể lại cuối cùng không có khả năng trực tiếp ma diệt Bạch Nhạc Tinh Hải.

Nguyên bản vận chuyển lưu loát, gần như hoàn mỹ Thái Cực Đồ, tại cái kia một cổ kiếm khí vòng xoáy thành hình trong nháy mắt, liền phảng phất bị đánh nát loại kia hoàn mỹ ý cảnh!

Kiếm như xé vải!

Trong tích tắc, liền phảng phất có thứ gì vỡ một dạng.

Nguyên bản hoàn mỹ Thái Cực Đồ, dĩ nhiên ngạnh sinh sinh bị xé nứt!

Kinh khủng hơn đúng, bị đập vỡ vụn Thái Cực Đồ lực lượng, tất nhiên cũng đồng thời không bị khống chế dũng mãnh vào kiếm khí trong nước xoáy, ngược lại trở thành kiếm nhận phong bạo một bộ phận, tiến thêm một bước gia tốc đối Thái Cực Đồ phá hủy!

Rất ngắn trong chốc lát, Tiêu Dật Phong vừa mới thật vất vả tạo nên cục diện thật tốt, liền như thế sụp đổ.

Tử sắc kiếm nhận phong bạo tàn sát bừa bãi thiên địa, cái kia khí tức kinh khủng, phảng phất tại Thái Cực Đạo bầu trời, bịt kín một tầng bóng ma!

Một màn này, càng là thật sâu khắc vào từng cái Thái Cực Đạo đệ tử trong lòng.

"Phốc!"

Kiếm nhận phong bạo tàn sát bừa bãi phía dưới, Thái Cực Đồ triệt để bị cắn nát, phản phệ phía dưới, Tiêu Dật Phong phun ra một ngụm máu, cả người bay ngược mà ra, trùng điệp ngã trên mặt đất, trong mắt cũng không khỏi lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Quá mạnh, dù là hắn đã đem hết toàn lực, nhưng hắn cùng Bạch Nhạc ở giữa khoảng cách, lại chẳng những không có thu nhỏ lại, ngược lại càng lúc càng lớn, loại kia cảm giác vô lực , khiến cho người từ tâm nảy sinh một loại tuyệt vọng.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 978: Có dám đánh một trận?

Kiếm chỉ trời cao!

Tử sắc kiếm nhận phong bạo duy trì mấy trăm hơi thở thời gian, lúc này mới theo lấy Bạch Nhạc thu hồi Tinh Hải mà dần dần tiêu tán.

Đem Nghịch Ma Kiếm thu hồi, Bạch Nhạc bình tĩnh rơi xuống đất, thậm chí quần áo trên người cũng không có đinh điểm lộn xộn, chỉ là lúc này Thái Cực Đạo, lại triệt để rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch ở giữa.

Vô luận là Tiêu Dật Phong, vẫn là những cái kia quan chiến đệ tử, thậm chí là Hồ Đỉnh Quân vị này vẫn luôn căm thù Bạch Nhạc trưởng lão, giờ khắc này tâm cũng không khỏi nổi lên lau một cái thật sâu hàn ý.

Vừa mới Bạch Nhạc một kiếm kia, nếu như vẫn chưa tán đi, mà là thuận thế hướng về Thái Cực Đạo sơn môn chém xuống đi, ai có thể ngăn trở?

Nếu không muốn sơn môn bị hủy, sợ rằng biện pháp duy nhất chính là mở ra hộ tông đại trận!

Con mẹ hắn đây mới vẻn vẹn chỉ là mới vào Tinh Hải a, liền có kinh khủng như vậy lực lượng, sau này đợi Bạch Nhạc bước vào Tinh Hải đỉnh phong, thậm chí Hóa Hư Chi Cảnh, lại nên kinh khủng bực nào?

Trước đó bị nhốt ở trong hoàng cung Thái Cực Đạo đệ tử, trở về thời điểm, cũng đã đem trước đây Diệp Huyền cùng tam đại thiên tông chưởng giáo đối thoại thuật lại qua một lần.

Chỉ là, trước đó, cũng không có người thật đem những này coi ra gì.

Cho tới giờ khắc này, rõ ràng chứng kiến Bạch Nhạc thực lực, bọn hắn mới chính thức ý thức được, Diệp Huyền đại sư không tiếc đồng quy vu tận, cũng muốn chém hết Hóa Hư cao thủ dụng ý!

Thế không Hóa Hư, nhân gian vô địch!

Đây cũng là Diệp Huyền đối với Bạch Nhạc mong đợi!

Loại này gần như cố chấp lòng tin, vào giờ khắc này, rốt cục sơ lộ tài năng.

Có thể bây giờ Bạch Nhạc, còn không dám nói vô địch, có thể chí ít, đương đại phía trên đã ít ỏi có người có thể cùng hắn chống lại.

Đây mới thực sự là thiên kiêu vô song.

"Bạch phủ chủ giá lâm, không có từ xa tiếp đón! Mời vào Tông một lần!"

Cơ hồ là đồng thời, trong sơn môn, một cái trong sáng thanh âm lập tức vang lên.

Thái Cực Đạo chưởng giáo chân nhân!

Trước đó Bạch Nhạc cùng Tiêu Dật Phong một trận chiến này, hiển nhiên cũng đồng dạng bị Thái Cực Đạo chưởng giáo cùng với hắn Tinh Hải Cảnh trưởng lão nhìn ở trong mắt, lúc này mới mở miệng mời.

Cho dù là tại Thái Cực Đạo, đối phương cũng đồng dạng đối Bạch Nhạc biểu đạt đủ đủ kính ý!

Phần này tôn trọng, cùng thân phận danh khí không quan hệ, hoàn toàn chính là Bạch Nhạc một kiếm này chém ra tới.

"Có mong muốn vậy!"

Bật cười lớn, Bạch Nhạc xa xa ôm quyền hoàn lễ, lập tức cũng không để ý hội người khác, trực tiếp một bước bước vào trong sơn môn!

Thẳng đến Bạch Nhạc thân ảnh biến mất, xung quanh Thái Cực Đạo đệ tử, mới chợt phát sinh một hồi ồn ào náo động thanh âm, phảng phất vỡ tổ đồng dạng.

Trước đó, ai có thể nghĩ tới, Bạch Nhạc lại có thể cường tới mức như thế!

Cái kia phần thiên tông đệ tử kiêu ngạo, phảng phất cũng đều theo lấy một kiếm này bị trảm phá thành mảnh nhỏ.

... . . .

Hồ Đỉnh Quân há hốc mồm, cả người sững sờ ở tại chỗ, phình lên khuôn mặt thông hồng, thật là với hắn đồng hành trưởng lão lại không ngốc.

Một đường dẫn Bạch Nhạc hướng chính điện mà đi, tối đa bất quá một chén trà thời gian, Bạch Nhạc liền bước vào chính điện.

"Bạch Nhạc, gặp qua chưởng giáo chân nhân!"

"Bạch phủ chủ khách khí, bản tọa Lý Tường, vừa mới tiếp chưởng Thái Cực Đạo."

Cùng Bạch Nhạc gặp qua lễ, Lý Tường chậm rãi mở miệng nói.

Mặc dù đã vừa mới kiến thức đến Bạch Nhạc thực lực cường đại, nhưng hôm nay chân chính đối mặt Bạch Nhạc thời điểm, Lý Tường cũng vẫn như cũ vẫn duy trì thiên tông chi chủ ung dung.

Nhìn đối phương, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi thầm khen một tiếng.

Vô luận là Tiên Du Kiếm cũng tốt, Thái Cực Đạo cũng tốt, dù là gặp lớn như vậy đả kích, cũng giống vậy đều có hạng nhân vật này có thể tiếp chưởng tông môn, súc tích sâu, xác thực hoàn toàn không phải tông môn tầm thường có khả năng bằng được.

"Gặp qua Lý tông chủ!"

Lần nữa ôm quyền, Bạch Nhạc mở miệng nói, "Lần này đến đây, ta không phải lấy Ma Quân truyền nhân, mà là lấy Thanh Châu phủ chủ, đạo môn đệ tử thân phận đến đây, cũng mời Lý tông chủ, cùng với các vị trưởng lão tạm thời thu hồi đối ta địch ý, Bạch mỗ cái này đến, tuyệt vô ác ý."

Trước đó đã hiện ra thực lực, lúc này Bạch Nhạc cũng liền lần nữa thu liễm tài năng.

Con mắt hơi hơi nheo lại, Lý Tường nhưng là trong nháy mắt liền nhớ tới trước đó Bạch Nhạc cùng Tiêu Dật Phong lúc giao thủ tình cảnh.

Bạch Nhạc từ đầu đến cuối đều vẻn vẹn chỉ là lấy kiếm đạo nghênh chiến, vẫn chưa sử dụng Thông Thiên Ma Công.

"Vô luận là Ma Quân truyền nhân, vẫn là Thanh Châu phủ chủ, lại hoặc là người trong Đạo môn, đều là giống nhau."

Lắc đầu, Lý Tường bình tĩnh nói rằng, "Bạch phủ chủ có lời gì, không ngại nói thẳng đi."

"Ta tới trước đó, từng tại quý tông trước cửa, lọt vào Hắc Ám Thiên cao thủ tập kích, chưởng giáo cũng biết vì sao?"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi.

"Không biết!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Lý Tường nhàn nhạt đáp.

"Lý tông chủ còn nhớ được Tử Linh Ma Quân?" Từ lúc dự liệu bên trong, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

Lần này, không chỉ là Lý Tường, toàn bộ bên trong đại điện, tất cả mọi người con ngươi cũng không khỏi hơi hơi co rụt lại.

Bạch Nhạc cũng không lại bán cái nút, trực tiếp giải thích, "Hắc Ám Thiên, chính là Tử Linh Ma Quân truyền thừa, lần này bày ra Mang sơn quần ma, vây công Đạo Lăng Thiên Tông, chính là vì luyện thi! Một khi để bọn hắn thành công, liền sẽ tái hiện Tử Linh Ma Quân thần thoại, chỉ là. . . Bây giờ, cũng không có vị kia vô địch Đạo Lăng Thánh Nữ có thể tru ma."

Lời ít mà ý nhiều trực tiếp làm rõ ý đồ đến, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, chậm rãi nói rằng.

Vù vù!

Trong lúc nhất thời, trong điện mọi người nhất thời một mảnh ồn ào náo động.

Không thể không nói, Bạch Nhạc những lời này xác thực đối bọn hắn tạo thành cực đại trùng kích.

Mặc dù thời gian qua đi lâu đời, thế nhưng Tử Linh Ma Quân truyền thuyết, những thứ này Tinh Hải Cảnh các lão tổ, lại lớn nhiều đều là biết rõ.

Đương nhiên, Bạch Nhạc bây giờ phản ứng, cũng đồng dạng chứng minh trước đó Tiêu Dật Phong phỏng đoán.

Bạch Nhạc thật là vì Đạo Lăng Thiên Tông mà đến.

"Vẻn vẹn chỉ bằng Bạch phủ chủ lời nói của một bên, liền muốn để cho ta tin tưởng, Hắc Ám Thiên cùng Tử Linh Ma Quân có quan hệ. . . Sợ rằng còn chưa đủ đi."

Bình tĩnh nhìn lấy Bạch Nhạc, Lý Tường chậm rãi nói rằng, "Thế nhân đều biết, Bạch phủ chủ cùng Đạo Lăng Thánh Nữ cảm tình, thật tình không biết Bạch phủ chủ chỉ là nói chuyện giật gân, muốn lợi dụng bổn tông vì Đạo Lăng Thiên Tông giải vây?"

Một câu nói này đã nói đến giờ tử bên trên.

Hắc Ám Thiên thủy chung đều ẩn dấu tốt, bây giờ cũng không lộ ra sơ hở gì đến, muốn để cho người ta tin tưởng Hắc Ám Thiên chính là Tử Linh Ma Quân truyền thừa, cũng không dễ dàng như vậy.

Huống chi, nếu như đối phương từ vừa mới bắt đầu liền không có ý định thừa nhận đâu?

"Môi hở răng lạnh, Đạo Lăng Thiên Tông huỷ diệt, Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung thì như thế nào có thể tự bảo vệ mình?" Lắc đầu, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng, "Còn có, Lý tông chủ tựa hồ hiểu lầm! Bạch mỗ cái này đến, cũng không phải là yêu cầu quý tông xuất thủ."

Khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Bạch mỗ đến, bất quá chỉ là thông tri quý tông một tiếng thôi, còn như quý tông làm cái gì dạng lựa chọn, không có quan hệ gì với ta."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Chỉ là, ta xấu nói trước, nên nói,

ta đã nói qua, nếu như Lý tông chủ không nghe, đến lúc đó, ma thi tái hiện thiên hạ, đánh tới Thái Cực Đạo đến, cũng không nên nói không người đến cứu."

"Không nhọc Bạch phủ chủ quan tâm, ta Thái Cực Đạo điểm ấy năng lực tự vệ vẫn có." Lạnh rên một tiếng, Hồ Đỉnh Quân lúc này vừa mới từ sơn môn chỗ chạy tới, người mới vừa tiến đến, trực tiếp thẳng bả Bạch Nhạc hận trở về.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên hiện lên lau một cái khủng bố sát khí.

"Nghe tiếng đã lâu Mỹ Nhiêm đạo trưởng tên, có dám đánh một trận? !"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 979: Giết gà dọa khỉ

Một câu nói, chính là sát khí lộ!

Từ tại Thái Cực Đạo bên ngoài gặp mặt bắt đầu, Hồ Đỉnh Quân liền nhiều lần khiêu khích, bây giờ lại nhảy ra, nhưng là triệt để chọc giận Bạch Nhạc.

Bại Tiêu Dật Phong lập uy, bây giờ xem ra còn chưa đủ.

Tất nhiên đối phương muốn chính mình đụng vào, Bạch Nhạc tự nhiên cũng sẽ không khách khí với hắn.

Vô luận là Tiên Du Kiếm Cung cũng tốt, Thái Cực Đạo cũng tốt, luôn có như thế một ít đại biểu cho cũ kỹ thủ cựu người từ trong gây chuyện, bây giờ Bạch Nhạc cũng xem rất rõ ràng, muốn thuyết phục Thái Cực Đạo xuất thủ, người như thế nhất định phải trước hung hăng đạp xuống đi.

Hơi chậm lại, Hồ Đỉnh Quân mí mắt đột nhiên vừa nhảy, nhưng lại cuối cùng không dám tiếp lời.

Mặc dù xem Bạch Nhạc tràn đầy khó chịu, nhưng vừa vặn Bạch Nhạc cùng Tiêu Dật Phong trận chiến kia, hắn cũng đồng dạng xem thanh thanh sở sở, hắn thật đúng là không thể trêu vào Bạch Nhạc.

Chỉ là, tại trong tông môn, Hồ Đỉnh Quân nơi nào bằng lòng bị thua lỗ.

Hơi dừng lại, tiện lợi tức cười lạnh, mở miệng châm ngòi đạo, "Bạch phủ chủ thật lớn uy phong, tại ta Thái Cực Đạo bên trong, uy hiếp ta. . . Đây là, không có chút nào đem bổn tông để vào mắt?"

"Ngươi thì tính là cái gì, cũng có thể đại biểu Thái Cực Đạo?"

Không chút nào cho đối phương mặt mũi, Bạch Nhạc khinh thường đùa cợt nói, "Cho ngươi mặt mũi ngươi không muốn, vậy cũng chớ muốn!"

"Làm càn!"

Bị Bạch Nhạc dạng này đùa cợt, bên cạnh nhất thời có cùng Hồ Đỉnh Quân thân cận trưởng lão nhìn không được, theo đứng ra mắng, "Bạch Nhạc, ngươi làm nơi đây là địa phương nào, có thể mặc cho ngươi ngông cuồng như thế?"

"Ngươi làm các ngươi là thứ gì, có tư cách nói chuyện với ta như vậy?"

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc ngạo nghễ mở miệng nói, "Ta từ lúc Lý tông chủ nói chuyện, ở đâu có các ngươi cắm miệng tư cách?"

"Muốn chết!"

Thấy có người lên tiếng ủng hộ chính mình, Hồ Đỉnh Quân dũng khí cũng không khỏi trở nên một tráng, lớn tiếng mắng.

"Chư vị cùng ta đồng loạt ra tay, đem cái này lớn mật cuồng đồ cầm xuống!"

Trong lúc nói chuyện, Hồ Đỉnh Quân nhất thời dẫn đầu xuất thủ, hướng về Bạch Nhạc đánh tới.

Hồ Đỉnh Quân như thế khẽ động, xung quanh hai cái trưởng lão cũng đồng thời theo động.

Dưới chân một điểm, Bạch Nhạc cả người chợt chợt lui, trong tích tắc, liền rời khỏi đại điện, bay thẳng nhập không bên trong.

"Đuổi theo! Đừng để cho hắn chạy!"

Chứng kiến Bạch Nhạc lùi ra ngoài đi, Hồ Đỉnh Quân cho rằng Bạch Nhạc là khiếp đảm, trong mắt càng là lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, lớn tiếng hô lớn.

Chỉ là, hắn cùng với cái kia hai vị khác trưởng lão, mới vừa bay đại điện, liền phát hiện, Bạch Nhạc căn bản không có đào tẩu ý tứ, ngược lại, cứ như vậy đạp ở trước điện không trung, khắp khuôn mặt là vẻ đùa cợt.

"Bạch mỗ là khách, không muốn tổn thương hòa khí! Đã các ngươi muốn động thủ, liền tại đây trước điện đánh một trận, cũng không cần chọn, các ngươi ba cái cùng tiến lên là được!"

Một tay một trảo, Nghịch Ma Kiếm chợt tới tay, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái kiêu căng chi sắc, bá khí lộ ra ngoài!

Bá đạo!

Trước đó trong đại điện, chỉ cần có giới hạn mấy người có thể chứng kiến, nhưng hôm nay, đến đại điện trước trong bầu trời, nhưng là nhất thời kinh động xung quanh sở hữu đệ tử, trong lúc nhất thời, tất cả mọi người ánh mắt đều rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Thấy rõ trên trận cục diện sau đó, tất cả mọi người càng là không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Lấy một địch ba a!

Đây là có nhiều cuồng? !

Không chỉ là Hồ Đỉnh Quân, mặt khác hai cái trưởng lão, lúc này cũng bị Bạch Nhạc một câu nói này khí xanh cả mặt.

Hỗn đản này còn có thể càng tức người sao?

"Giết!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, ba người đồng thời tế xuất Tinh Hải, hướng về Bạch Nhạc giết tới.

Cái khác không nói, chỉ bằng cái này một hơi thở, cũng đem Bạch Nhạc phế tài đi.

Ba vị Thái Cực Đạo trưởng lão, từng cái đều là Tinh Hải Cảnh thực lực, tối cường Hồ Đỉnh Quân càng là tồn tại Tinh Hải đỉnh phong tu vi, liên thủ phía dưới, uy thế có thể nói kinh thiên động địa.

Toàn bộ trước đại điện bầu trời, phảng phất đều trong nháy mắt bị Tinh Hải che đậy.

Riêng chỉ là loại khí thế này, cũng đã để cho xung quanh quan chiến những cái kia đệ tử trố mắt đứng nhìn.

"Gà đất chó sành!"

Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Bạch Nhạc vẫy tay một cái, trong tay Thiên Cung chợt hiển hiện mà ra, sau một khắc, liền chỉ nghe một tiếng rồng gầm vang lên!

"Ngao ô!"

Từ trong tay Thiên Cung bên trong bay ra, Tiểu Bạch Long lúc này phát sinh gầm lên giận dữ, trực tiếp hướng về gần nhất một vị Tinh Hải Cảnh trưởng lão tiến lên.

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Hồ Đỉnh Quân bọn hắn nhất thời nhớ lại, Bạch Nhạc bên người còn có một con như vậy chân long tồn tại.

Chỉ là, trước đó, Bạch Nhạc đối mặt Hắc Ám Thiên cao thủ tập kích thời điểm, đều không thấy, bây giờ theo chân bọn họ động thủ lại đem Tiểu Bạch Long phóng xuất, cái này cũng không khỏi quá khi dễ người a?

Đương nhiên, cho dù là có bất mãn, bọn hắn bây giờ cũng căn bản không cách nào phát tác ra.

Bọn hắn bản thân liền là ba người liên thủ vây công người ta, chẳng lẽ còn không cho phép người ta thả Ma Sủng đi ra hay sao?

Vù vù!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc bên người liền nhất thời xuất hiện vô số kiếm quang, tại Tinh Hải chống đỡ dưới, trong khoảnh khắc, liền hóa thành một mảnh mưa kiếm, hung hăng hướng về đối phương hạ xuống.

Kiếm Linh Vũ!

Xuất thủ chính là Kiếm Đạo Thần Thông, loại kia khủng bố cảm giác áp bách, cũng làm cho trong lòng ba người cũng không khỏi hơi hơi rùng mình.

Nhưng mà, cái này còn vẫn như cũ cũng không tính kết thúc!

Xuất thủ đồng thời, Bạch Nhạc đầu ngón tay khẽ búng, trong một chớp mắt, liền lại có bảy chuôi bảo kiếm bay ra, trong nháy mắt thành trận, hướng về một cái khác trưởng lão bao phủ tới!

Bắc Đẩu Kiếm Trận!

So với việc tại Tinh Cung Cảnh thời điểm, Bạch Nhạc bây giờ thực lực mạnh quá nhiều, cho dù là phân tâm thao túng Bắc Đẩu Kiếm Trận cũng căn bản không có bất cứ vấn đề gì.

Nếu như Tinh Hải đỉnh phong cường giả, chỉ bằng vào Bắc Đẩu Kiếm Trận, chưa chắc vây khốn, thật là chỉ là bình thường Tinh Hải Cảnh, vậy sẽ phải dễ dàng nhiều.

Bạch Nhạc muốn cũng không phải là đánh bại đối phương, mà là lấy Bắc Đẩu Kiếm Trận hơi chút kiềm chế mà thôi.

Cứ như vậy chỉ chớp mắt thời gian, Tiểu Bạch Long dẫn đi một cái, Bắc Đẩu Kiếm Trận vây khốn một cái, bây giờ tại Bạch Nhạc trước mặt, cũng liền vẻn vẹn chỉ còn một cái Hồ Đỉnh Quân.

Khóe miệng chứa đựng một nụ cười lạnh lùng, Bạch Nhạc khinh thường mở miệng nói, "Lão tạp mao, cho ngươi mặt mũi không tốt, hôm nay ta liền đem ngươi tầng này da mặt kéo xuống tới."

Trận chiến này, Bạch Nhạc bản ý chính là muốn lập uy, giết gà dọa khỉ.

Hắn hai cái trưởng lão mặc dù cũng tham dự, có thể Bạch Nhạc nhưng không có ý định miệt mài theo đuổi, chỉ cần đánh cho tàn phế Hồ Đỉnh Quân vị này Mỹ Nhiêm đạo trưởng cũng đã đủ đủ.

Ba nghìn trượng Tinh Hải sôi trào!

Cầm trong tay Nghịch Ma Kiếm, phảng phất trong nháy mắt, cái kia ba nghìn trượng Tinh Hải liền hóa thành một thanh huyễn lệ kiếm quang, trực tiếp trước mặt hướng về Hồ Đỉnh Quân chém xuống tới.

Kiếm khí thành biển!

Trước đó chỉ là xem Tiêu Dật Phong cùng Bạch Nhạc giao thủ, bây giờ thật sự đối đầu Bạch Nhạc, Hồ Đỉnh Quân mới có thể cảm nhận được loại kia tuyệt vọng sợ hãi.

Mặc dù bản thân hắn thì có năm ngàn trượng Tinh Hải, tựa hồ muốn so

với Bạch Nhạc mạnh hơn, thật là so với việc Tiêu Dật Phong loại kia thiên tài chân chính, Hồ Đỉnh Quân súc tích liền muốn kém nhiều, Tiêu Dật Phong có thể bằng vào Thái Cực Đồ thần thông, cùng Bạch Nhạc lượn quanh, thật là hắn nhưng căn bản đỡ không được Bạch Nhạc một kích!

Oanh! ! !

Nghịch Ma Kiếm thượng lộ ra lau một cái tím sẫm kiếm mang, dễ như trở bàn tay, trực tiếp xé rách Tinh Hải, trong nháy mắt, Nghịch Ma Kiếm cũng đã chém tới Hồ Đỉnh Quân trước mặt!

Một kiếm này, Bạch Nhạc tràn ngập sát khí, nhưng là vẫn chưa lưu thủ, ý định muốn chém Hồ Đỉnh Quân thân thể!

Nhưng mà, ở nơi này một kiếm, gần chém tới Hồ Đỉnh Quân trên người trong nháy mắt, Lý Tường rốt cục nhịn không được.

Từ Hồ Đỉnh Quân bắt đầu khiêu khích Bạch Nhạc, hắn liền không nói một lời!

Hơn nữa, hắn cũng xác thực không quen nhìn Hồ Đỉnh Quân, thật là cái này lại cũng không có nghĩa là, hắn có thể mắt mở trừng trừng nhìn lấy Hồ Đỉnh Quân bị giết chết ở trước mặt hắn!

Một bước ở giữa, liền có một cổ kinh thiên kiếm ý phóng lên cao, trực tiếp ngăn ở Hồ Đỉnh Quân trước người.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 980: Một cái lý do

"Bạch phủ chủ, dừng lại đúng lúc a!"

Kiếm chưa ra khỏi vỏ, vẻn vẹn một cái lên tay tư thế, liền ngăn trở Bạch Nhạc một kiếm này.

Cố nhiên là bởi vì một kiếm này đã trảm phá Hồ Đỉnh Quân Tinh Hải, đã gần như lực kiệt, có thể Lý Tường thực lực bản thân, nhưng cũng đồng dạng có thể thấy được lốm đốm.

Có thể trở thành Thái Cực Đạo tân nhậm chưởng giáo, thực lực tự nhiên không thể nghi ngờ.

Cứ việc chỉ là trong nháy mắt va chạm, có thể Bạch Nhạc lại vẫn có thể cảm thụ được, đối phương cường đại.

Bạch Nhạc gặp được Tinh Hải đỉnh phong cường giả cũng đồng dạng số lượng cũng không ít, từ Tinh Hà lão tổ, Huyết Ảnh Ma Quân, đến Nguyệt Lâm Tiên, Bắc Đẩu lão tổ, lại hoặc là Đại Càn Vương Triều hoàng gia cung phụng, tuy nhiên lại từ không ai cho qua Bạch Nhạc dạng này cảm giác.

Đó là một loại, dù là đem hết toàn lực, cũng chưa chắc có thể thắng dễ dàng cảm giác đè nén.

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Một trận tỷ thí mà thôi, Lý tông chủ tùy tiện nhúng tay, sợ là có kéo lệch đỡ hiềm nghi a?"

"Đã là một trận tỷ thí mà thôi, Bạch phủ chủ ra tay cũng không tránh khỏi quá nặng."

Không chút nào lui, Lý Tường nhàn nhạt mở miệng nói, "Bạch phủ chủ, mặc dù ở xa tới là khách, nhưng cũng không muốn lấy khách lấn chủ mới tốt."

"Lấn chủ chưa nói tới, bất quá là cho hắn một chút giáo huấn thôi, tất nhiên Lý tông chủ muốn nhúng tay, cũng liền thôi."

Cổ tay khẽ đảo, đem Nghịch Ma Kiếm thu, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói.

Trước đó muốn giết Hồ Đỉnh Quân, bản thân liền là cố ý giả ra đến, cho dù là Lý Tường không xuất thủ, tại cuối cùng trong nháy mắt, Bạch Nhạc cũng sẽ thay đổi chém làm đánh, đem đối phương đánh bay ra ngoài chuyện.

Bằng không, nếu thật là giết Hồ Đỉnh Quân, chính là cùng Thái Cực Đạo kết xuống tử thù, dù là chỉ là vì mặt mũi, Thái Cực Đạo cũng tất phải với hắn không chết không thôi.

Cái này coi như cũng không phải Bạch Nhạc bản ý.

"Tiểu Bạch, trở về."

Thở nhẹ một tiếng, nguyên bổn đã chiếm hết thượng phong Tiểu Bạch Long nhất thời cũng theo bay trở về, tại Bạch Nhạc đỉnh đầu xoay quanh, trong miệng còn phát sinh một hồi tiếng long ngâm, tỏ vẻ uy hiếp.

Cái kia hai cái cùng Hồ Đỉnh Quân đồng loạt ra tay trưởng lão, lúc này sắc mặt cũng đồng dạng liền cực vi khó coi, nói không nên lời một câu.

Đương nhiên, chứng kiến Bạch Nhạc thu kiếm, trong lòng bọn họ cũng không khỏi nhỏ bé khẽ thở phào một cái.

Chân chính cùng Bạch Nhạc đối đầu thời điểm, mới có thể cảm nhận được loại kia áp lực thật lớn.

Chỉ có Hồ Đỉnh Quân cho dù là đến thời khắc này, cũng vẫn như cũ không chịu bỏ qua.

Sắc mặt có chút dữ tợn, Hồ Đỉnh Quân chỉ vào Bạch Nhạc chửi ầm lên, "Tiểu súc sinh, ngươi không phải kiêu ngạo sao? Làm sao kinh sợ? Có bản lĩnh giết ta, ta với ngươi đồng quy vu tận!"

Đừng bảo là Bạch Nhạc, cho dù là xung quanh hắn Thái Cực Đạo người, nghe được Hồ Đỉnh Quân lời này, cũng không khỏi có chút ngốc.

Cái này gia hỏa chớ không phải là điên hay sao?

Coi như là cùng Đại Càn Vương Triều có huyết hải thâm cừu, nhưng vừa vặn mới tại Bạch Nhạc trên tay thiệt thòi lớn, suýt chút nữa bị giết, hiện tại không phải cũng cần phải thành thật hạ xuống mới đúng hả?

Như thế kêu gào là muốn làm cái gì?

Chẳng lẽ thông minh đều bị chó ăn không?

Vẫn là nói, hắn thật sự cho rằng ỷ vào tại Thái Cực Đạo bên trong, Bạch Nhạc liền thật không thể làm gì được hắn?

"Hồ Đỉnh Quân, ngươi muốn làm gì?"

Trong nháy mắt, Lý Tường cũng không khỏi giận tím mặt, hắn mặc dù xuất thủ cứu Hồ Đỉnh Quân, có thể đó cũng không có nghĩa là, hắn đối Hồ Đỉnh Quân có hảo cảm, mà là có chút bất đắc dĩ.

Tối trọng yếu là, hắn cũng không có cùng Bạch Nhạc vạch mặt dự định.

Nhưng hôm nay Hồ Đỉnh Quân như thế một trộn lẫn, cũng không nghi ngờ là ở bả Bạch Nhạc vào chỗ chết đắc tội a!

Dưới sự phẫn nộ, Lý Tường thậm chí ngay cả một tiếng Hồ trưởng lão cũng không xưng, trực tiếp chỉ mặt gọi tên mắng.

"Phi!"

Phun mạnh một ngụm đàm, Hồ Đỉnh Quân khinh thường nói rằng, "Chưởng giáo, người như thế, hà tất cho hắn sắc mặt tốt, khi chúng ta Thái Cực Đạo là địa phương nào, có thể tha cho hắn tùy ý dương oai! Các ngươi đều sợ chết, ta không sợ chết, có gan, hắn liền giết ta."

Con mắt hơi hơi nheo lại, giờ khắc này, Bạch Nhạc cũng đồng dạng ngửi được bên trong không đúng.

Hồ Đỉnh Quân phản ứng quá khác thường, đây căn bản không giống một cái Tinh Hải lão tổ bình thường ý nghĩ, ngược lại như là cố ý châm ngòi, buộc mình cùng Thái Cực Đạo kết xuống tử thù!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trong đầu đột nhiên hiện lên vô số ý niệm trong đầu.

Có thể loại thời điểm này, cũng không được phép hắn nhiều hơn nữa suy tư.

Bây giờ một màn này, quá nhiều người chứng kiến, nếu như cứ như vậy dừng tay, chẳng phải là thành tựu Hồ Đỉnh Quân tên?

Danh tiếng loại vật này, trong ngày thường, Bạch Nhạc là cũng không để bụng.

Nhưng là bây giờ không được.

Bây giờ hắn tại lấy thân phận mình làm hiệu cho đòi lực, hấp dẫn thiên hạ khắp nơi cao thủ đến Thanh Châu thành, thành lập thuộc về hắn thế lực tới nhúng tay Mang sơn quần ma vây công Đạo Lăng Thiên Tông sự tình.

Loại tình huống này, nếu là bị người cho là hắn khiếp đảm, thực lực không đủ, như vậy lọt vào đả kích chính là trí mạng.

Cho nên, vô luận là tại Tiên Du Kiếm Cung, vẫn là Thái Cực Đạo, Bạch Nhạc vẫn luôn đều bảo trì cao điệu phương thức làm việc.

Trước đó Lý Tường nhúng tay, Bạch Nhạc có thể thừa cơ dừng tay, nhưng hôm nay, Hồ Đỉnh Quân đem lời nói tới mức này, Bạch Nhạc liền không thể không làm ra biểu thị.

"Vù vù!"

Trong tích tắc, Nghịch Ma Kiếm xuất thủ lần nữa, Bạch Nhạc nhỏ bé hơi nheo mắt lại, "Hồ Đỉnh Quân, ngươi thật sự cho rằng ta không dám giết ngươi?"

"Phi!"

Trong mắt hiện lên lau một cái nhỏ không thể thấy vẻ đắc ý, Hồ Đỉnh Quân không chút do dự mở miệng mắng, " Bạch Nhạc, ngươi cho rằng ngươi là ai, có thể tại Thái Cực Đạo làm càn? Nơi đây không phải Thanh châu, ngươi cũng không phải Thông Thiên Ma Quân, ở chỗ này giết ta. . . Ngươi có lá gan kia cùng năng lực sao?"

"Dừng tay!"

Nhận thấy được Bạch Nhạc trong mắt sát khí, Lý Tường chân mày đột nhiên vừa nhảy, theo bước ra một bước, trầm giọng mở miệng nói, "Bạch phủ chủ, có chuyện hảo hảo nói, không nên động thủ! Hồ trưởng lão nhất

thời hồ đồ, những lời này, ngươi không cần để ở trong lòng, bổn tông tự sẽ xử trí hắn cuồng bội."

Giờ khắc này, Lý Tường là thật giết Hồ Đỉnh Quân tâm đều có, thật là vô luận như thế nào, hắn đều nhất định muốn trước bảo vệ Hồ Đỉnh Quân đến, đây là vấn đề lập trường, không lấy hắn chủ quan ý chí vì dời đi.

Ánh mắt rơi vào Lý Tường trên người, yên lặng trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên mặt nhất thời lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ.

Bạch Nhạc cười rất vui vẻ, giống như là gặp phải cái gì hài lòng sự tình đồng dạng.

Nhưng mà, giờ khắc này, vô luận là Lý Tường, vẫn là xung quanh những người kia đều đồng dạng cảm thụ được một cổ áp lực cực lớn.

Cũng không có lại để ý tới Lý Tường, Bạch Nhạc chậm rãi đem ánh mắt chuyển tới Hồ Đỉnh Quân trên người, nhẹ giọng mở miệng nói."Mỹ Nhiêm đạo trưởng, ngươi là cùng ma đạo có cấu kết a? Nếu như không có đoán sai, Hắc Ám Thiên bằng lòng ngươi điều kiện gì đúng không?"

Hồ Đỉnh Quân đoạn đường này phản ứng đều có chút quá khác thường, khi thấy đối phương vừa mới trong mắt cái kia lóe lên một cái rồi biến mất vẻ đắc ý, Bạch Nhạc trong lòng liền phảng phất xẹt qua một đạo thiểm điện.

Bây giờ cái nhân tài nào muốn nhất hắn chết?

Hoặc có lẽ là, muốn nhất ngăn cản hắn thuyết phục Thái Cực Đạo là ai?

Không hề nghi ngờ, tất nhiên là Hắc Ám Thiên!

Hơn nữa, vừa may, trước đó Bạch Nhạc Thái Cực Đạo phụ cận liền gặp Hắc Ám Thiên phục giết, hai hạng liên hệ tới, liền có khả năng rất lớn,

Hồ Đỉnh Quân cùng Hắc Ám Thiên có liên hệ.

Đương nhiên, về điểm này, Bạch Nhạc cũng không dám khẳng định, chớ đừng nói chi là chứng cớ gì.

Chỉ là, thì tính sao đâu?

Bạch Nhạc muốn chỉ là một cái lý do, một cái đem ra được lấy cớ mà thôi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 981: Thế không Hóa Hư, nhân gian vô địch [hai hợp một]

Một viên đá làm dấy lên sóng lớn ngập trời!

Bạch Nhạc những lời này tận lực nói rất lớn tiếng, để cho xung quanh sở hữu Thái Cực Đạo đệ tử đều nghe thanh thanh sở sở, trong lúc nhất thời, đoàn người nhất thời một mảnh xôn xao.

"Tiểu súc sinh, không muốn ăn nói bừa bãi, ta theo Hắc Ám Thiên có quan hệ gì? Ngươi có chứng cứ sao?"

Trên trán nổi gân xanh, Hồ Đỉnh Quân lớn tiếng mắng to.

Nếu như nói, trước đó Hồ Đỉnh Quân thủy chung đều là một bộ nắm chắc phần thắng dáng vẻ, như vậy giờ khắc này hắn là thật cảm thụ được sợ hãi.

Không phải nói sợ Bạch Nhạc đem hắn thế nào.

Cùng Hắc Ám Thiên cấu kết, dạng này tội danh một khi trúng phải, liền rất khó tẩy trắng.

Bạch Nhạc muốn tìm hắn để gây sự, yêu cầu chứng cứ, thật là một khi để cho Lý Tường tìm được cơ hội, bên trong tông tìm hắn để gây sự, nhất định phải để cho chính hắn từ kiểm chứng thuần khiết.

Vô luận kết quả như thế nào, đều sẽ đối hắn tại bên trong tông địa vị, tạo thành đả kích rất lớn.

Chỉ là, Hồ Đỉnh Quân lại đúng là vẫn còn đánh giá thấp chuyện này lực

ảnh hưởng, hoặc có lẽ là, đánh giá thấp Bạch Nhạc sát tâm.

Cơ hồ là tại Hồ Đỉnh Quân thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong tay Nghịch Ma Kiếm cũng đã theo chém ra tới.

Sát khí tăng vọt, thẳng đến Hồ Đỉnh Quân yếu hại mà đi.

Ai cũng không nghĩ tới, ở loại tình huống này xuống, Bạch Nhạc dĩ nhiên thật còn dám xuất thủ, hơn nữa, vừa động thủ chính là sát chiêu.

Oanh!

Chỉ nghe một tiếng vang trầm thấp, bị kiếm khí quét, Hồ Đỉnh Quân trong nháy mắt liền bị đập bay đi ra ngoài, phun ra một ngụm máu đến, toàn thân mồ hôi lông đều dựng lên.

Quá nhanh!

Thậm chí nhanh đến, bình thường Thái Cực Đạo đệ tử liền Bạch Nhạc một kiếm này vết tích đều đánh bắt không đến.

Ngu kiếm!

So với việc người khác, Tiêu Dật Phong đối với Bạch Nhạc mới là nhất giải, ban đầu ở Đạo Môn đại hội bên trên, Bạch Nhạc liền từng lấy chiêu thức ấy ngu kiếm uy hiếp tứ phương, bây giờ, lấy Tinh Hải Cảnh thực lực, lần nữa thi triển mà ra, còn có Nghịch Ma Kiếm bản thân uy lực thì càng khủng bố.

Đây là Hồ Đỉnh Quân bản thân liền là Tinh Hải đỉnh phong cường giả, lại thủy chung căng thẳng thần kinh, bằng không đổi người khác, chỉ sợ liền không chỉ có chỉ là nôn một búng máu đơn giản như vậy.

"Dừng tay!"

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Lý Tường nhất thời lần nữa đứng ra, vô luận như thế nào, hắn không thể để cho Hồ Đỉnh Quân chết ở Bạch Nhạc trong tay, mặc dù trong lòng hắn đồng dạng hận không thể làm thịt Hồ Đỉnh Quân, lúc này cũng nhất định muốn đứng ra giữ gìn đối phương.

Khủng bố kiếm khí lần nữa bốc lên, thẳng đến Bạch Nhạc mà đi, chỉ là lần này, tại Bạch Nhạc sát khí đã lên tình huống dưới, có thể sẽ không có dễ dàng như vậy ngăn lại Bạch Nhạc.

Kiếm quang tăng vọt, Bạch Nhạc thậm chí ngay cả xem đều không quay đầu nhìn liếc mắt, một ý niệm liền lần nữa tế xuất Tinh Hải, hung hãn hướng về Hồ Đỉnh Quân lướt đi.

Còn như phía sau, Bạch Nhạc nhưng là hoàn toàn giao cho Tiểu Bạch Long.

"Gào!"

Căn bản không cần Bạch Nhạc phân phó, nhận thấy được Lý Tường động tác, Tiểu Bạch Long trước tiên liền trực tiếp xông ra, hung hãn hướng về Lý Tường nắm tới.

Oanh! ! !

Dưới một tiếng vang thật lớn, Tiểu Bạch Long móng vuốt chợt cùng Lý Tường trong tay chưa ra khỏi vỏ kiếm va vào nhau, phát sinh một hồi khủng bố tiếng nổ.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng đã theo giết đến Hồ Đỉnh Quân trước người, mang theo Tinh Hải chi uy, hung hãn hướng về Hồ Đỉnh Quân đụng tới.

"Không!"

Trong miệng phát sinh một tiếng sợ hãi gào thét, Hồ Đỉnh Quân mặc dù cũng đồng dạng từ tạo ra Tinh Hải, thật là lúc trước cũng đã bị Bạch Nhạc sáng tạo tình huống, bây giờ hắn, lại nơi nào chống đỡ được Bạch Nhạc cái này một kích toàn lực!

Trong nháy mắt, Tinh Hải liền lần nữa bị phá ra, khủng bố kiếm quang, vẫn như cũ trực tiếp rơi vào trước mặt hắn.

"Coong!"

Nhận thấy được nguy hiểm, Lý Tường cũng mặc kệ quá nhiều, cổ tay hơi hơi run lên, trường kiếm chợt ra khỏi vỏ, cả người hóa thành một đạo tàn ảnh, hướng về Bạch Nhạc đuổi theo!

Tiểu Bạch Long mặc dù cường hãn, mà dù sao chỉ là vừa mới hóa long không bao lâu, vô luận là thực lực, vẫn là kinh nghiệm chiến đấu, so với Lý Tường bực này cường giả, cũng đều vẫn là kém không chỉ một bậc.

Lý Tường toàn lực bạo phát xuống, nhưng là trong nháy mắt liền trực tiếp bỏ qua Tiểu Bạch Long.

Cứu người là tới không kịp, nhưng này một kiếm, Lý Tường nhưng là nhắm thẳng vào Bạch Nhạc yếu hại.

Sinh tử thời khắc, Lý Tường cũng đồng dạng không có chút nào lưu thủ, sát khí nghiêm nghị.

Hắn cũng không phải là thật muốn giết Bạch Nhạc, mà là phải lấy một kiếm này, bức Bạch Nhạc cất kiếm lui về phòng thủ, bằng không, chính là lưỡng bại câu thương, thậm chí là cùng Hồ Đỉnh Quân đồng quy vu tận cục diện.

Chỉ tiếc, Bạch Nhạc lại hiển nhiên, hoàn toàn không phải người bình

thường có khả năng bằng được.

Liều mạng tranh đấu thời khắc, Bạch Nhạc vốn là nổi danh người điên.

Sát ý đã quyết, cho dù là cảm thụ được Lý Tường một kiếm này uy hiếp, Bạch Nhạc cũng không có chút nào cất kiếm ý tứ, thậm chí ngược lại chợt gia tốc, để cho một kiếm này nhanh hơn ba phần!

"Phốc!"

Trong tích tắc, lau một cái huyết sắc phóng lên cao.

Tinh Hải bị chém vỡ, Hồ Đỉnh Quân căn bản không tới kịp phản ứng kịp, đầu lâu liền trực tiếp bay ra ngoài, tiên huyết phun trào ra ngoài, trông rất đẹp mắt.

Ngay tại lúc đó, Lý Tường một kiếm này cũng theo rơi xuống.

Một kiếm ở giữa Bạch Nhạc lưng!

Nhưng mà, ở nơi này một kiếm chém rụng đồng thời, Bạch Nhạc trên người nhưng là đồng thời bốc lên mấy đạo quang mang!

Tức Thổ, Cực Hàn Băng Hoa, Địa Hỏa Chi Tâm, những thứ này tất cả lực lượng, đều trong nháy mắt bộc phát ra, tại Bạch Nhạc phía sau hình thành một đạo bức tường ngăn cản!

Mặc dù dưới một kiếm này, dạng này lực lượng, đã không có khả năng triệt để ngăn trở đối phương, có thể chí ít cũng làm cho một kiếm này lực lượng suy yếu hơn phân nửa, đợi được chân chính rơi vào Bạch Nhạc trên người thời điểm, tối đa cũng chỉ còn lại có ba phần lực đạo.

Thông Thiên Ma Thể tự nhiên vận chuyển, Bạch Nhạc trên người đột nhiên lộ ra lau một cái bạo tạc tính chất lực lượng, một kiếm này, mặc dù

trảm phá quần áo, tại Bạch Nhạc trên người lưu lại một đạo thật dài vết máu, nhưng lại đúng là vẫn còn không thể cho Bạch Nhạc tạo thành uy hiếp trí mạng.

"Phốc!"

Bị thương phía dưới, Bạch Nhạc cũng đồng dạng phun ra một búng máu, chỉ là, giờ khắc này Bạch Nhạc lại nghiễm nhiên điên cuồng hơn, căn bản không có chút nào dừng tay ý tứ.

Nhìn lấy Hồ Đỉnh Quân thần hồn bay ra ngoài, Bạch Nhạc theo sát liền lần nữa nâng kiếm giết đi qua.

"Bạch Nhạc, ngươi không nên ép ta giết ngươi!"

Lý Tường trong mắt cũng đồng dạng lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, trong hai mắt lộ ra lau một cái huyết sắc.

Nếu là thật để cho Bạch Nhạc ngay trước hắn mặt, tại Thái Cực Đạo bên trong giết chết Hồ Đỉnh Quân, vô luận có lý do gì, đều là một loại sỉ nhục, là hắn vị này chưởng giáo vô năng.

Trong tích tắc, trong bầu trời, phong vân biến sắc.

Phảng phất tại không trung xuất hiện hai thanh kiếm báu, chuyển hai màu đen trắng, thoáng như thiên phạt, treo ở không trung.

Rất hiển nhiên, chỉ dựa vào bản thân mình lực lượng, Lý Tường đã không nắm chắc ngăn lại Bạch Nhạc, giờ khắc này, hắn nhưng là trực tiếp lựa chọn dẫn động hộ tông đại trận lực lượng, dùng cái này tới uy hiếp Bạch Nhạc.

Ngay tại lúc đó, xung quanh những cái kia Thái Cực Đạo trưởng lão cũng nhao nhao phản ứng kịp, đồng thời hướng về Bạch Nhạc cản đi.

Hồ Đỉnh Quân thân thể đã bị trảm, bọn hắn vô luận như thế nào, cũng không thể nhìn lại Hồ Đỉnh Quân thần hồn bị diệt.

Trong lúc nhất thời, xung quanh vô số công kích như cuồng phong mưa to hướng về Bạch Nhạc rơi xuống, phong kín Bạch Nhạc lối đi, vô luận Bạch Nhạc lại như thế nào cường hãn, giả sử dám chịu lấy nhiều như vậy Tinh Hải Cảnh cao thủ vây công đuổi theo giết Hồ Đỉnh Quân, chỉ sợ cũng khó thoát khỏi cái chết.

Chỉ là, cho dù là đến thời khắc này, Bạch Nhạc sắc mặt thần sắc, cũng vẫn không có nửa điểm động dung.

Chạy theo tay thời điểm, Bạch Nhạc liền đã nghĩ đến đối phương tất cả phản ứng, tự nhiên cũng minh bạch, chính mình muốn đối mặt cường đại cở nào áp lực, thật là, dù vậy, thì như thế nào có thể làm cho hắn lùi bước.

Tất nhiên động thủ, liền không có đường quay về có thể đi!

Trong mắt hiện lên một luồng tinh mang, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói, "Ta Bạch Nhạc muốn giết người, các ngươi đỡ không được!"

Cơ hồ là vừa nói, Bạch Nhạc theo sát một ngón tay xa xa điểm ra!

Đại Mộng Thiên Thu!

Những thứ này Tinh Hải Cảnh cường giả công kích, mặc dù có thể phong kín không gian, để cho Bạch Nhạc không còn dám tiếp tục truy kích, nhưng lại đỡ không được cái này vô thanh vô tức huyễn thuật thần thông.

Giả sử thân thể vẫn còn, Bạch Nhạc là không có khả năng đơn giản lấy Đại Mộng Thiên Thu thần thông giết chết một vị Tinh Hải đỉnh phong

cường giả, thật là ở đối phương chỉ còn lại có thần hồn trốn đi tình huống dưới, khả năng liền hoàn toàn là một chuyện khác.

Cơ hồ là Bạch Nhạc thoại âm rơi xuống đồng thời, Đại Mộng Thiên Thu thần thông cũng đã bao phủ Hồ Đỉnh Quân thần hồn, trong nháy mắt, cái kia yếu đuối thần hồn trực tiếp thẳng tan vỡ!

Không có tan hư thực lực, cho dù là thần hồn trốn ra, cũng căn bản không có gì lực lượng phòng ngự, yếu đuối không chịu nổi!

Cứ như vậy xa xa một ngón tay, Bạch Nhạc liền ngạnh sinh sinh tại Thái Cực Đạo tất cả cao thủ ngăn cản phía dưới, ngạnh sinh sinh giết chết Hồ Đỉnh Quân, thậm chí ngay cả một luồng thần hồn đều không có thể lưu lại.

Mắt mở trừng trừng nhìn lấy một màn này, tất cả mọi người tựa hồ cũng xem ngốc!

Điên cuồng!

Ai có thể nghĩ tới, Bạch Nhạc dĩ nhiên điên cuồng tới mức này, hơn nữa cường hãn tới mức như thế!

Một kiếm này không chỉ có riêng chỉ là giết chết Hồ Đỉnh Quân, mà là thuận thế tại Thái Cực Đạo chỗ có người trên mặt hung hăng tát một cái a.

Đường đường tam đại thiên tông một trong, nhưng hôm nay Thái Cực Đạo lại thậm chí tại tông môn của mình bên trong, đều không gánh nổi tông môn một vị trưởng lão, đây là bực nào mất mặt sự tình.

"Giết!"

Trong nháy mắt, hai mắt thông hồng, Lý Tường lửa giận trong lòng đã

ức chế không được, triệt để phun trào ra ngoài.

Giờ khắc này, hắn đã hậu quả gì đều không để ý tới, cho dù là dẫn động hộ tông đại trận chi lực, cũng nhất định phải đem Bạch Nhạc chém giết ở đây, cho dù là bởi vì nhấc lên cùng Đại Càn Vương Triều chiến tranh cũng sẽ không tiếc.

Cảm thụ được Lý Tường phẫn nộ, trong bầu trời, cái kia hai thanh kiếm quang cũng thuận thế rơi xuống, khuấy động thiên địa, lộ ra lau một cái hủy diệt tất cả lực lượng!

Mượn hộ tông đại trận, tại Thái Cực Đạo bên trong, Lý Tường là thật có thể điều động đủ để lay động Hóa Hư lực lượng.

Cái này cũng là bọn hắn cự tuyệt cứu viện Đạo Lăng Thiên Tông, mà là muốn cố thủ bổn tông nguyên nhân.

Chỉ cần có hộ tông đại trận tại, cho dù là Mang sơn quần ma đánh tới, cũng hướng không vào sơn môn tới.

Dạng này lực lượng, quả thực có thể nói hủy thiên diệt địa, cho dù là Bạch Nhạc, cũng căn bản không thể có thể đở nổi.

Chỉ là, Bạch Nhạc tất nhiên dám động thủ, nhưng nơi nào không nghĩ tới, làm tức giận phía dưới Lý Tường khả năng làm ra phản ứng, hầu như giết chết Hồ Đỉnh Quân trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền trực tiếp bước ra một bước, rơi vào Tiểu Bạch Long trên người.

"Tiểu Bạch, đi!"

Nghe được Bạch Nhạc bắt chuyện, Tiểu Bạch Long trong miệng nhất thời phát sinh hét dài một tiếng, lấy tốc độ nhanh nhất hướng về Thái Cực Đạo dưới núi bỏ chạy!

"Trốn? Ngươi có thể chạy trốn tới đi đâu?"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, trong tích tắc, toàn bộ trên bầu trời liền đột nhiên bốc lên một màn ánh sáng, trực tiếp phong tỏa toàn bộ Thái Cực Đạo.

Cho dù là Hóa Hư cường giả, cũng đừng nghĩ tại đơn giản đánh vỡ hộ tông đại trận thoát thân mà đi.

Tiểu Bạch Long tốc độ cực nhanh, phảng phất trong nháy mắt, liền muốn đụng vào cái kia màn sáng phía trên.

Nhưng mà, ngay tại Tiểu Bạch Long gần đụng vào trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên người lại đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố ma khí!

Thông Thiên Ma Công chợt vận chuyển tới cực hạn, Bạch Nhạc trong mắt cũng đồng dạng loé lên vẻ điên cuồng.

"Thôn thiên!"

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trước người liền chợt xuất hiện nhất tôn nhân hình hóa thân, giang hai tay ra, hung hãn hướng về không trung cái kia màn sáng xé đi qua!

Thôn Thiên Quyết bá đạo, vào giờ khắc này, lần nữa hiển lộ không lừa bịp!

Cho dù là Hóa Hư cường giả đều khó đánh bại cấm chế màn sáng, tại Thôn Thiên Quyết trước mặt, cũng vẫn như cũ yếu đuối như một lớp giấy đồng dạng.

Bạch Nhạc căn bản cũng không cần đánh vỡ cấm chế, không cần đánh vỡ đối phương hộ tông đại trận, chỉ cần trực tiếp cắn nuốt hết trước mặt cái này một phần lực lượng, xé mở một vết thương, để cho mình cùng

Tiểu Bạch Long có thể vượt qua cấm chế liền đủ đủ.

"Ngao ô!"

Đem cấm chế xé mở một vết thương, Tiểu Bạch Long linh xảo từ trong đi xuyên qua, thoát thân sau đó, nhất thời phát sinh một tiếng đắc ý hí!

Tiếng long ngâm, vang vọng thiên địa, phảng phất cũng là nhất Thái Cực Đạo nhất cực hạn trào phúng.

Thân ở không trung, Bạch Nhạc đạm mạc thanh âm lần nữa truyền đến.

"Hồ Đỉnh Quân cùng Hắc Ám Thiên cấu kết, ta đã giúp các ngươi giết, không cần cảm tạ ta!"

"Lý tông chủ, trận là chết, người là sống, vương thành đại trận tại không có Diệp Huyền đại sư tình huống dưới, còn không phải vô địch, huống chi các ngươi hộ tông đại trận!"

"Thiên hạ này, ta Bạch Nhạc muốn tới thì tới, muốn đi liền đi, bằng các ngươi còn ngăn không được ta!"

Lưu lại những lời này, sau một khắc, Bạch Nhạc liền cùng Tiểu Bạch Long hóa thành một đạo tàn ảnh, triệt để tiêu thất chân trời ở giữa.

Chờ đến Lý Tường bọn hắn phản ứng kịp, đuổi tới trước sơn môn thời điểm, nơi nào còn có Bạch Nhạc tung tích.

"Oanh!"

Một kiếm chém tới sơn môn mặt đất, Lý Tường cơ hồ bị tức hộc máu.

"Thông Thiên Ma Công! ! !"

Lúc trước Thông Thiên Ma Quân độc thân thượng Đạo Lăng sơn thời điểm, chính là bằng vào Thông Thiên Ma Công đơn giản xé mở Đạo Lăng Thiên Tông hộ tông đại trận, chỉ là hắn lại không nghĩ rằng, bây giờ Bạch Nhạc, dĩ nhiên cũng đồng dạng có thể dễ dàng như vậy phá vỡ hộ tông đại trận, nghênh ngang mà thôi.

Cho dù là đến bây giờ, hắn cũng vẫn như cũ không thể nào hiểu được, Thông Thiên Ma Công rốt cuộc một dạng gì công pháp, lại có thể bá đạo đến mức độ này.

"Thế không Hóa Hư, nhân gian vô địch a!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc tiêu thất vị trí, Tiêu Dật Phong cười khổ một tiếng, có chút vô lực thở dài nói.

Cứ việc không muốn thừa nhận, có thể đến một bước này, hắn lại không thừa nhận cũng không được, hắn cùng với Bạch Nhạc ở giữa chênh lệch, đã lớn đến làm người tuyệt vọng cấp độ!

Dạng này Bạch Nhạc, mới là cái kia để cho Diệp Huyền đại sư không tiếc hi sinh chính mình, cũng muốn giết chết nhiều như vậy Hóa Hư cường giả, chung kết một thời đại ý nghĩa.

Hôm nay một trận chiến này, tất nhiên sẽ để cho Bạch Nhạc lần nữa danh động thiên hạ!

Mà Thái Cực Đạo cũng không nghi ngờ trở thành Bạch Nhạc thành danh đá đặt chân.

Nếu không có Hóa Hư cường giả hiện thế, bây giờ thiên hạ này, còn có ai có thể làm gì Bạch Nhạc?

Nếu như sớm biết như vậy, cho dù là chính mình tự tay làm thịt Hồ Đỉnh Quân, cũng tuyệt đối không thể để cho Hồ Đỉnh Quân dạng này hồ đồ a.

Hít sâu một hơi, Lý Tường trầm giọng mở miệng nói, "Hồ Đỉnh Quân cấu kết ma đạo, chết chưa hết tội. . . Hắn môn hạ sở hữu đệ tử, giáng chức tông môn!"

Bạch Nhạc trước khi rời đi, lần nữa hô to Hồ Đỉnh Quân cùng Hắc Ám Thiên cấu kết, không chỉ là cho chính hắn tìm một cái lấy cớ, cũng là cho Thái Cực Đạo một nấc thang hạ.

Mặc dù lại như thế nào biệt khuất, bây giờ cái này bậc thang Lý Tường cũng không thể không hạ.

Đừng nói trước, Hồ Đỉnh Quân thái độ khả năng bản thân liền thật có vấn đề, cho dù là không có, Bạch Nhạc oan uổng hắn, bây giờ cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Thực lực quyết định tất cả!

Bây giờ Bạch Nhạc, thật có thực lực này, để cho người ta cúi đầu.

Một cái thời đại mới, tựa hồ cũng từ nơi này một khắc, chính thức mở màn.

P/s: Hai chương này nối liền, không có phân ra. Vì vậy hôm nay chỉ có hai chương.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 982: Chưa chắc giết không chết

Trong vòng một đêm, Thái Cực Đạo đánh một trận truyền vang thiên hạ!

Cái kia nguyên bổn đã yên lặng một thời gian ngắn tên, lần nữa lấy phương thức này chấn động thế gian.

Đương nhiên , đồng dạng làm người ta khiếp sợ còn có Bạch Nhạc thái độ.

Bạch Nhạc dĩ nhiên tại nỗ lực thuyết phục Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung viện trợ Đạo Lăng Thiên Tông, dạng này cử động, càng làm cho đại đa số người đều khó hiểu.

Phải biết, Bạch Nhạc thật là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân a!

Mà lúc trước, Đạo Lăng Thiên Tông sở dĩ bắt đầu suy sụp, cũng là bởi vì Thông Thiên Ma Quân độc thân thượng Đạo Lăng sơn đánh vỡ Đạo Lăng bất bại thần thoại , khiến cho Đạo Lăng Thiên Tông tử thương thảm trọng.

Đương nhiên, một kiện sự này, ảnh hưởng lớn nhất, tự nhiên vẫn là Mang sơn!

Vô luận là Hắc Ám Thiên, vẫn là Mang sơn, hoặc là Tân giáo, bây giờ đều có chút loạn.

Trước đó bọn hắn đi Thanh châu bái phỏng Bạch Nhạc thời điểm, Bạch Nhạc còn vẻn vẹn chỉ là từ chối cho ý kiến, không có bằng lòng viện thủ mà thôi, nhưng hôm nay, Bạch Nhạc lại tự mình đi thuyết phục Thái Cực

Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung, điều này đại biểu ý nghĩa, khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

Phải biết, dù là thuyết phục chưa thành công, chỉ bằng Bạch Nhạc bản thân bây giờ lực ảnh hưởng, cùng với thế lực, một khi trợ giúp Đạo Lăng Thiên Tông, cũng có thể mang đến ảnh hưởng cực lớn a.

Bất đắc dĩ phía dưới, tam phương cường giả không thể không vì vậy lần nữa tụ tập lại, thương nghị xử trí phương án.

"Giết, nhất định phải giết chết Bạch Nhạc, răn đe!"

Hắc Ám Thiên cao thủ con mắt đều không nháy một chút, liền trực tiếp mở miệng nói.

Hắc Ám Thiên trước đó cũng đã trực tiếp phái người xuất thủ, nỗ lực tập sát Bạch Nhạc, Thái Cực Đạo bên trong, Bạch Nhạc thoát thân trước đó càng là minh xác nói xấu Hồ Đỉnh Quân cùng Hắc Ám Thiên cấu kết, rất hiển nhiên, Hắc Ám Thiên cùng Bạch Nhạc quan hệ đã chuyển biến xấu đến vô pháp vãn hồi cấp độ.

"Giết, giết thế nào?"

Cười lạnh một tiếng, Y Xuyên lão tổ khinh thường nhìn đối phương mở miệng nói, "Bạch Nhạc không có phòng bị tình huống dưới, các ngươi đánh lén đều không có thể thành công, bây giờ hắn chỉ lát nữa là phải trở lại Thanh châu, ngươi theo ta nói giết hắn, đi Thanh Châu thành giết hắn sao?"

Y Xuyên lão tổ trước đó chính là tự mình đi qua Thanh Châu thành, tự nhiên rất rõ ràng, bây giờ Thanh Châu thành có bao nhiêu cao thủ, còn có vị kia thư sinh đã chạy tới Thanh châu bắt đầu bố trí trận pháp, muốn tại Thanh châu giết chết Bạch Nhạc, liền chỉ có cường công một đường, đại chiến phía dưới, không biết sẽ có nhiều ít tử thương.

Quả thật, ma đạo cho tới bây giờ liền không quan tâm nhân sinh bình thường chết, như Huyết Ảnh Ma Tông, Bạch Cốt Thần Giáo loại này tông môn, động một tí tàn sát một thành người, cũng không nháy mắt một chút con mắt.

Thật là, bây giờ ở nơi này gần vây công Đạo Lăng Thiên Tông tình huống dưới, một khi gây ra loại này đại quy mô tàn sát thế gian, sẽ chỉ làm càng nhiều nguyên bản trung lập tu hành giả, gia nhập vào Đạo Lăng Thiên Tông một chỗ chống cự ma tu.

Huống chi, mặc dù không đề cập tới những thứ này, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, muốn đánh xuống Thanh châu, yêu cầu trả giá bực nào giá thảm trọng?

Đến lúc đó, còn có bao nhiêu dư lực đi tiến đánh Đạo Lăng Thiên Tông? !

"Trước không nói có thể thắng hay không vấn đề, nếu như tình thế bất lợi, hắn muốn chạy trốn, có đầu kia bạch long tại, ai có thể làm gì hắn?" Lắc đầu, Tân giáo bên kia một vị Tinh Hải Cảnh lão tổ nói theo.

"Còn như cái gì bố trí cấm chế, vây khốn hắn lời nói, liền càng không cần phải nói. . . Liền Thái Cực Đạo hộ tông đại trận đều không có thể vây khốn hắn, thiên hạ này còn có cái gì trận pháp cấm chế, có thể ngăn được hắn?" Xoa xoa huyệt thái dương, người kia tiếp tục nói, "Giết không chết, làm ra tất cả, liền đều không có ý nghĩa, chỉ có thể không duyên cớ suy yếu chúng ta thực lực."

"Chưa chắc giết không chết!"

Nghe thế, Hắc Ám Thiên vị đại trưởng lão kia rốt cục chậm rãi mở miệng nói.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người ánh mắt cũng không khỏi hướng về đối phương chuyển đi.

Có chút già nua ngón tay nhẹ nhàng trên bàn điểm một cái, Hắc Ám Thiên Đại trưởng lão chậm rãi mở miệng nói, "Thật cũng có rất nhiều người đoán được, Hắc Ám Thiên tên này, liền là vì một chỗ thượng cổ không gian, nhiều năm như vậy, ta Hắc Ám Thiên có thể tại Đạo Lăng Thiên Tông truy sát hạ bình yên tránh thoát, cũng là bởi vì trốn chỗ này thượng cổ không gian, mà chúng ta, liền xưng là Hắc Ám Thiên!"

Ánh mắt từ trên người mọi người đảo qua, Hắc Ám Thiên Đại trưởng lão tiếp tục nói, "Bạch Nhạc thật cũng không có cường đại như vậy, hắn có thể đủ từ Thái Cực Đạo thoát thân, bất quá là ỷ vào Thông Thiên Ma Công cùng Thôn Thiên Quyết cái kia bá đạo đặc tính mà thôi, nếu thật là động thủ. . . Cho dù là một đối một giao phong, ngay trong chúng ta, cũng chưa chắc liền không ai thắng được hắn."

"Cho nên, chỉ cần tìm cơ hội, để cho hắn khốn vào Hắc Ám Thiên. . . Chúng ta liền nhất định có thể đủ liên thủ vây giết hắn!"

Nói đến đây, Hắc Ám Thiên Đại trưởng lão trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái tinh mang, "Đương nhiên, muốn giết hắn cũng không dễ dàng, thế nhưng đồng dạng. . . Nếu như có thể thành công, chúng ta có thể có được chỗ tốt, cũng to lớn giống vậy!"

"Ta có thể tỏ thái độ, chỉ cần có thể giết chết Bạch Nhạc, ta Hắc Ám Thiên có thể chủ động buông tha tất cả chỗ tốt, từ trên người hắn đạt được tất cả bảo vật, toàn bộ từ hắn tham dự vây giết đồng đạo chia đều."

Một câu nói này, rốt cục để cho ánh mắt của hắn một lần, trong ánh mắt phảng phất đều càng thêm ra hơn vài phần nóng bỏng.

Quyền lợi động lòng người a!

Hắn cái gì đại nghĩa, cái gì đại cục đều là vô nghĩa, chân chính có thể làm cho những thứ này ma tu liên hợp lại, liền chỉ có quyền lợi!

Giống như là vây công Đạo Lăng sơn, thậm chí huỷ diệt tam đại thiên tông, chân chính khiến cái này ma tu không tiếc liều chết công kích, là những cái kia quang minh chính đại lý do, là ma đạo phục hưng sao?

Không, là trần trụi quyền lợi!

Là huỷ diệt tam đại thiên tông khả năng mang đến cái kia làm người ta điên cuồng tu hành tài nguyên cùng bảo vật.

Bây giờ, Bạch Nhạc cũng giống vậy!

Đương nhiên, Hắc Ám Thiên có thể xuất ra giết chết Bạch Nhạc biện pháp, lại có lợi ích to lớn thôi động tình huống dưới, liền đủ để cho bọn hắn liên thủ lại.

"Vẫn là vấn đề kia!"

Lắc đầu, Y Xuyên lão tổ vẫn như cũ vẫn duy trì một tia lý trí, trầm giọng nói rằng, "Chúng ta không thể đến Thanh châu đi giết hắn, bây giờ sự tình náo lớn như vậy, chỉ sợ hắn sẽ không lại tự ý ly khai Thanh châu, cho chúng ta vây giết hắn cơ hội."

"Vậy cũng chưa chắc!"

Lắc đầu, Hắc Ám Thiên Đại trưởng lão chậm rãi mở miệng nói, "Ta vẫn là câu nói kia, trên đời này không có gì hoàn toàn không có khả năng sự tình, chỉ nhìn có phải hay không tìm đối biện pháp."

"Cơ hội này, ta tới cho các ngươi tìm, chỉ cần các ngươi chuẩn bị sẵn sàng, đến lúc đó, đưa hắn đẩy vào Hắc Ám Thiên, chuyện này liền coi như là thành."

"Cơ hội gì?"

Y Xuyên lão tổ không hiểu hỏi.

"Không cần sốt ruột, ta còn yêu cầu làm một ít chuẩn bị. . . Đến lúc đó, các ngươi sẽ biết."

Lắc đầu, Hắc Ám Thiên Đại trưởng lão bình tĩnh mở miệng nói.

Có một số việc không thích hợp nói ra, cũng không thể nói rõ.

Thế nhưng, chỉ phải bố trí làm, liền có thể lấy được tốt nhất hiệu quả.

Đôi mắt chỗ sâu hiện lên lau một cái không vì người phát hiện vẻ cuồng nhiệt, Hắc Ám Thiên Đại trưởng lão nhất thời đứng dậy mà đi.

Nhìn đối phương rời đi thân ảnh, người khác cũng không khỏi nhỏ bé hơi nheo mắt lại.

Mặc dù chuyện lần này, là tất cả người cùng nhau thương nghị, có lẽ trước mắt cục diện nhìn lên, Hắc Ám Thiên tựa hồ xác thực muốn so với bọn hắn chuẩn bị càng đầy đủ.

Lại thêm chút có chút nghe đồn, cũng đồng dạng để bọn hắn tâm mọc lên một tia kiêng kỵ chi ý.

Còn có Đạo Lăng Thiên Tông, bây giờ nhận được tin tức Đạo Lăng Thiên Tông, lại sẽ làm ra cái dạng gì phản ứng?

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 983: Đại thế khó nghịch a

"Làm bộ làm tịch!"

Đem trên tay cái chén đập đi, Phan Thích Bân cơ hồ là từ trong hàm răng tóe ra bốn chữ này.

"Đúng vậy, người này quen hội làm bộ làm tịch, chính là muốn lừa gạt thánh nữ tín nhiệm! Hắn tính là thứ gì, cũng có tư cách đi thuyết phục Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung?" Bên cạnh trung niên phụ họa theo nói, "Theo ta thấy, thánh nữ đối hắn còn dư tình chưa, nhất định không thể giúp phồng hắn kiêu căng, chỉ sợ tông môn bên trong, có chút không rõ chân tướng trưởng lão cùng đệ tử, bị hắn lừa dối."

"Tử Dương đâu?"

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Phan Thích Bân lạnh lùng hỏi.

"Tử Dương Chân Nhân đã đi Thanh châu, nói là muốn cùng Bạch Nhạc nói chuyện."

Cười khổ một tiếng, cái kia trung niên có chút bất đắc dĩ nói rằng, "Tử Dương Chân Nhân, mấy ngày nay cùng thánh nữ đi quá gần, sớm đã không phải là trước đây Tử Dương."

Rất sớm trước đó, Tử Dương Chân Nhân, cũng là phản đối thánh nữ, cũng tích cực thôi động qua đoạn tuyệt thánh nữ nhất mạch truyền thừa sự tình.

Chỉ là, theo lấy thời gian đưa đẩy, cùng với Bạch Nhạc quật khởi mạnh mẽ, Tử Dương Chân Nhân liền dần dần thay đổi thái độ, bây giờ, theo lấy chưởng giáo chân nhân vẫn lạc, càng là triệt để ngã về phía Vân

Mộng Chân, trở thành thánh nữ có lực nhất kẻ ủng hộ.

"Còn có vị trí chưởng giáo, Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung đều đã tuyển ra tân nhậm chưởng giáo, chỉ có bổn tông, bởi vì Vân Mộng Chân tồn tại, dĩ nhiên kéo dài tới hiện tại, cũng không có tuyển ra chưởng giáo chọn người!" Xem Phan Thích Bân liếc mắt, cái kia trung niên tiếp tục nói, "Phan trưởng lão, không thể lại như thế mang xuống. . . Phải sớm làm quyết đoán a!"

Nghe được đối phương lời nói, Phan Thích Bân mí mắt đột nhiên vừa nhảy.

Lần này hắn thật chính là có hy vọng nhất kế thừa vị trí chưởng giáo một trong những người được lựa chọn, chỉ là lại ngạnh sinh sinh bị quấy nhiễu.

Hơn nữa, trong lúc này có một bộ phận rất lớn nhân tố cũng là bởi vì Tử Dương Chân Nhân phản đối.

Tử Dương Chân Nhân thái độ đúng, thà rằng đem vị trí chưởng giáo tạm thời không công bố, cũng nhất định phải tuyển ra một vị chân chính có tư cách chấp chưởng Đạo Lăng Thiên Tông chọn người đi ra, hơn nữa, có khuynh hướng từ tuổi trẻ trong hàng đệ tử đời thứ nhất, chọn lựa một cá nhân trong tương lai tiếp chưởng Đạo Lăng Thiên Tông.

Mà liền hầu như đoạn tuyệt Phan Thích Bân trở thành chưởng giáo hy vọng.

Bây giờ chợt nghe được trung niên lời nói, Phan Thích Bân nhưng là không khỏi tim đập thình thịch.

"Đây là một cái cơ hội a!"

Chứng kiến Phan Thích Bân biểu tình, cái kia trung niên tiếp tục nói, "Ta

Đạo Lăng Thánh Nữ cả đời phụng đạo, làm sao có thể có tư tình nhi nữ. . . Bây giờ Bạch Nhạc đem cái này sự kiện náo sôi sùng sục, vừa lúc có thể mượn cơ hội đề nghị, mau sớm tuyển ra chưởng giáo, chế ước thánh nữ. . ."

"Còn như Tử Dương Chân Nhân."

Cái kia trung niên trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, "Nếu như hắn chết tại Thanh châu. . ."

"Nói cẩn thận!"

Nghe thế, Phan Thích Bân ánh mắt đột nhiên rùng mình, lớn tiếng mắng.

"Phải phải!"

Cái kia trung niên liên tục gật đầu, chỉ là nhưng chưa lúc đó đình chỉ, mà là tiếp tục nói rằng, "Phan trưởng lão đây cũng không phải là ta nguyền rủa hắn, Bạch Nhạc gây ra động tĩnh lớn như vậy, ta coi lấy, ma đạo những người kia chắc chắn sẽ không buông tha hắn. . . Tử Dương Chân Nhân loại thời điểm này đi đến Thanh châu, rất có thể cũng đồng dạng lọt vào ma đạo cao thủ chặn giết a."

Trong mắt hiện lên một tia giãy dụa, Phan Thích Bân nhẹ giọng nói, "Bây giờ bổn tông chính trực bấp bênh thời khắc, nếu như lại xảy ra cái gì ngoài ý muốn. . . Sợ là, thật muốn xuống dốc a!"

"Phan trưởng lão, lời nói không dễ nghe lời nói. . . Mặc dù hắn Tử Dương Chân Nhân tại, chẳng lẽ bổn tông liền chống đỡ được ma đạo cái này khí thế hung hung công kích sao?" Lắc đầu, trung niên nhẹ giọng nói, "Trên đời này, nào có cái gì là trường thịnh bất suy, trước đây Đại Càn Vương Triều cực thịnh một thời, không phải cũng đồng dạng xuống dốc sao?"

"Diệp Huyền nói không sai, đây là một cái thời đại mới! Cùng ở vào thời điểm này, cùng ma đạo ngạnh bính, chẳng thà chủ động lùi một bước, nguyên khí, mưu đồ sau này trở lại ngày xưa a!"

". . ."

Những lời này nói thật là có chút đại nghịch bất đạo.

Cho tới nay, Đạo Lăng Thiên Tông ngạo khí, đều đưa tới, Đạo Lăng Thiên Tông tuyệt không hướng bất kỳ ai , bất kỳ cái gì thế lực thỏa hiệp.

Lúc trước Thông Thiên Ma Quân thượng Đạo Lăng sơn lúc, cho dù là muốn đánh đến Đạo Lăng Thiên Tông cao thủ gần như chết hết, cũng không nhân tuyển trạch lùi bước thỏa hiệp.

Loại này kiêu ngạo, phảng phất đã thật sâu khắc đến từng cái Đạo Lăng đệ tử trong xương.

Giả sử là trước một đời chưởng giáo vẫn còn ở thời điểm, chỉ dựa vào những lời này, liền có thể trực tiếp bị trục xuất tông môn.

Thật là. . . Đây chính là hiện thực a!

"Phan trưởng lão, đại thế khó nghịch a!" Đi tới Phan Thích Bân trước mặt, cái kia trung niên trầm giọng nói rằng, "Chúng ta tu hành giả, không phải là thuận ứng thiên mệnh sao? Nhất thời ẩn nhẫn lại coi là cái gì? Ta tin tưởng, chỉ cần vượt qua trước mắt đạo cửa ải khó này, ngài nhất định có thể dẫn dắt bổn tông lại sáng lập huy hoàng."

Lại sáng lập huy hoàng?

Lời này sợ là lừa quỷ, quỷ đều không tin!

Đại Càn Vương Triều chưa từng rơi vào hiện tại, đi qua trọn ba ngàn

năm, thậm chí có thể chống đỡ đến bây giờ, đều là bởi vì ra Diệp Huyền một cái như vậy như vậy kinh tài diễm diễm nhân vật tuyệt thế!

Thật là, hắn Phan Thích Bân thì ra so Diệp Huyền sao?

Chỉ là, đây hết thảy đều không quan trọng, hắn muốn chỉ là một cái có thể lừa mình dối người lấy cớ mà thôi.

Dù là biết rõ là giả, vậy cũng không có quan hệ.

". . . Tốt!"

Yên lặng chốc lát, Phan Thích Bân rốt cục trùng điệp gật đầu, "Tôn trưởng lão, vậy thì làm phiền ngươi đi một chuyến Thanh châu đi."

Nghe được Phan Thích Bân lời nói, trung niên nhất thời một hồi đại hỉ, lúc này khom người cúi đầu, "Phan trưởng lão yên tâm, ta Tôn Bân Cường tất nhiên không phụ nhờ vả!"

"Đi thôi, nhớ kỹ, nhất định phải cẩn thận, ngàn vạn lần không thể lộ hành tích, bị người ta tóm lấy nhược điểm."

Gật đầu, Phan Thích Bân lần nữa phân phó nói.

"Phan trưởng lão yên tâm, không có ngoài ý muốn!" Vỗ vỗ miệng ngực, Tôn Bân Cường vẻ mặt tự tin hồi đáp nói.

. . .

Cơ hồ là cùng một thời gian, ngồi ở Thánh Nữ phong trước, Vân Mộng Chân cắn chặt môi, hầu như nhịn không được muốn rơi lệ.

Trong tin đồn, Bạch Nhạc tự xông Thái Cực Đạo, ngay trước Thái Cực Đạo tất cả mọi người mặt, chém giết Thái Cực Đạo trưởng lão, sau đó

lấy Thôn Thiên Quyết đánh vỡ hộ tông đại trận, nghênh ngang mà đi, tràn đầy đều là anh hùng khí khái.

Thật là, khi nàng nghe được những lời này thời điểm, lại tràn đầy tất cả đều là không nỡ.

Thế nhân chứng kiến, đều là Bạch Nhạc phong cảnh một mặt, nhưng lại có rất ít người chú ý tới, tại đây phía sau, ẩn hàm rất lớn nguy hiểm.

Giả sử có một chút xíu sai lầm, khả năng Bạch Nhạc liền muốn triệt để chết ở Thái Cực Đạo bên trong.

Mà hết thảy này, chính là vì nàng a!

Nàng so bất luận kẻ nào đều biết, Bạch Nhạc làm đây hết thảy mục.

Diệp Huyền đại sư trước đây giết chết tam đại thiên tông chưởng giáo, chính là vì giết đến thế không Hóa Hư, để cho ma đạo xuất thủ cùng tam đại thiên tông giao phong, dùng cái này đem đổi lấy một cái tương đối an toàn thời gian cho Bạch Nhạc tu hành.

Ma đạo những người kia cùng tam đại thiên tông đánh thành bộ dáng gì nữa, đối Bạch Nhạc, đối Đại Càn Vương Triều mà nói, đều không có ảnh hưởng gì, trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi, mới là lựa chọn tốt nhất.

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc vẫn là đứng ra, dùng hết tất cả biện pháp ngăn cản những cái kia ma tu!

Dạng này cảm tình, thì như thế nào có thể làm cho nàng không cảm động, không đau lòng.

Cả đời này, có thể có một người như thế thích, sủng ái lấy. . . Đủ đủ!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 984: Hàn Sơn báo nguy

"Đại trưởng lão, Chung Ly đã thoát đi Mang sơn, tại hướng Thanh châu phương hướng đi."

Hắc Ám Thiên, tin tức trước tiên liền tiễn trở lại trước mặt Đại trưởng lão.

"Không ngoài sở liệu."

Cười nhạt một chút, Đổng Nguyên Xương chen lời nói, "Bạch Nhạc quả nhiên vẫn không nỡ bỏ cái này một vốn tên là ma thi."

Thả tay xuống bên nước trà, Đại trưởng lão chậm rãi mở miệng nói, "Bản mệnh ma thi luyện chế không dễ, hơn nữa tồn tại cực đại trưởng thành tính, tối trọng yếu là, trăm phần trăm trung thành! Hắn như là đã từ Chung Bất Nhị cái kia ép hỏi ra bản mệnh ma thi phương pháp luyện chế, biết rõ những thứ này nội tình, tựu không khả năng chịu buông tha."

Nói đến đây, Đại trưởng lão khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, nhàn nhạt mở miệng nói, "Hám lợi đen lòng, xưa nay như thế, hắn Bạch Nhạc thì như thế nào có thể ngoại lệ."

"Đại trưởng lão anh minh!"

Hơi hơi ôm quyền, Đổng Nguyên Xương cười lớn cung duy nói.

"Được, đi xuống đi, cẩn thận theo dõi hắn, ngàn vạn lần chớ bị hắn phát hiện. . . Mặt khác, truyền lệnh xuống, hiện tại bắt đầu thăm dò Mang sơn, đem Chung Ly định là phản bội Tông, giết không tha!"

Khoát khoát tay, Đại trưởng lão trầm giọng phân phó nói.

Nao nao, Đổng Nguyên Xương lúc này liền phản ứng kịp.

"Đại trưởng lão yên tâm, ta cái này đi làm!"

... .

Chật vật chạy ra Mang sơn phạm vi, Chung Ly trong lòng tràn đầy sợ hãi.

Hắc Ám Thiên phái người chặn giết Bạch Nhạc tin tức vừa truyền tới, hắn liền lập tức ý thức được nguy hiểm, suốt đêm chạy ra Mang sơn, nếu không phải hắn bây giờ đã có Tinh Hải Cảnh thực lực, sợ rằng căn bản là trốn không thoát Mang sơn đi.

Hắc Ám Thiên mọi người cho là hắn là Bạch Nhạc bản mệnh ma thi, có thể chỉ có chính hắn rõ ràng, hắn cùng Bạch Nhạc nửa điểm quan hệ cũng không có.

Cho nên, Bạch Nhạc chỉ sợ cũng căn bản sẽ không quan tâm hắn chết sống.

Dưới tình huống như vậy, hắn nào dám chờ mong Bạch Nhạc trở về cứu hắn, biện pháp duy nhất chính là trốn, một đường chạy trốn tới Thanh châu đi, như vậy có thể mới có hy vọng sống sót.

Bằng không, một khi bị Hắc Ám Thiên người bắt lại, liền tuyệt đối chỉ có một con đường chết.

Còn như nói, thẳng thắn chạy thoát, tìm một không người địa phương giấu, hắn cũng đồng dạng không dám nghĩ.

Hắn bây giờ trên thực tế cũng đã chết, chỉ là trong khoảng thời gian ngắn, còn chưa có xuất hiện cái gì vấn đề nghiêm trọng mà thôi, thật là

nếu như thời gian dài, tử khí liền sẽ càng lúc càng nồng nặc, tiến thêm một bước ăn mòn ý thức của hắn, cuối cùng để cho hắn triệt để chết đi, biến thành cái xác không hồn.

Muốn thoát khỏi loại số mạng này, hắn duy nhất cơ hội, chính là theo Bạch Nhạc, nghĩ biện pháp từ Hắc Ám Thiên bên trong, tìm kiếm khôi phục lại, hoặc là tiếp tục tu hành phương thức.

Cơ hội đều là chính mình tranh thủ!

Điểm này, Chung Ly cũng đồng dạng nhận thức cực kỳ rõ ràng.

Hắn tính khí tàn nhẫn, tuy nhiên lại cũng cho tới bây giờ liền không thiếu khuyết quả quyết một mặt.

Chỉ là dọc theo con đường này, hắn không dám quá bại lộ chính mình hành tích, mỗi ngày chỉ ở trong đêm khuya chạy đi, kể từ đó, từ Mang sơn đến Thanh châu đoạn đường này, hắn liền đã đi bảy ngày thời gian.

Thẳng đến bước vào Thanh châu cảnh nội, Chung Ly trong lòng mới rốt cục thở phào một cái.

Thanh châu vốn là Bạch Nhạc địa bàn, Hắc Ám Thiên mặc dù lợi hại, cũng là ngoài tầm tay với, đến nơi đây, cũng đã vượt qua lớn nhất nguy hiểm.

Còn lại, chính là tìm được Bạch Nhạc.

Còn tốt, bản mệnh ma thi trên người tử khí là có thể thu liễm , dưới tình huống bình thường, không ai có thể phát hiện chân tướng.

Hơn nữa, tại Thanh châu muốn tìm Bạch Nhạc thực sự quá dễ dàng, chỉ cần thẳng đến Thanh Châu thành mà đi liền đủ đủ.

... ...

"Đổng tiên sinh, phía trước không xa chính là Thanh Châu thành. . . Chúng ta muốn không nên động thủ?"

Một chỗ theo Đổng Nguyên Xương, còn có hai vị Tinh Hải Cảnh cao thủ cùng với, hơn mười cái Tinh Cung Cảnh người, cũng chỉ có như vậy, mới có thể cam đoan sẽ không bị Chung Ly bỏ rơi.

Trong mắt hiện lên một tia tàn khốc.

Đổng Nguyên Xương lạnh giọng phân phó nói, "Động thủ đi, đưa hắn vây ở phía trước dãy núi kia bên trong, nhớ kỹ. . . Vây mà không giết, đừng để cho hắn chạy, nhưng cũng đồng dạng không nên ép thật chặt, để cho hắn mất đi hy vọng!"

"Minh bạch!"

Cơ hồ là trong nháy mắt, hai vị kia Tinh Hải Cảnh cao thủ liền trực tiếp phá không mà ra, hướng về Chung Ly giết đi qua!

Từ đối phương xuất hiện trong nháy mắt, Chung Ly cũng đã nhận thấy được nguy hiểm, trong nháy mắt con ngươi chợt chặt lại, cực nhanh hướng về Thanh Châu thành phương hướng bay đi.

Mặc dù cũng là Tinh Hải Cảnh, thế nhưng Chung Ly là bản mệnh ma thi, không có Tinh Hải Cảnh lực lượng, có thể cũng không có chân chính Tinh Hải Cảnh rất nhiều thủ đoạn, xé rách hư không loại bản lãnh này, chính là không có, chỉ có thể dựa vào bản thân tốc độ trốn.

Chỉ là, Chung Ly chính mình cũng không nghĩ ra, Hắc Ám Thiên người thật không ngờ điên cuồng, mặc dù hắn đã trốn vào Thanh châu, dĩ nhiên cũng vẫn là đuổi theo.

"Trốn? Ngươi có thể chạy trốn tới đi đâu? Chung Ly, ta khuyên ngươi hay là thúc thủ chịu trói a!"

Cười lạnh một tiếng, hai vị kia Tinh Hải lão tổ đồng thời hướng về Chung Ly đuổi theo, khủng bố công kích thuận thế rơi xuống, trong nháy mắt liền phong kín Chung Ly lối đi.

Trước đó tại Mang sơn thời điểm, thôn phệ một cái bản mệnh ma thi, Chung Ly thực lực cũng đã đề thăng rất nhiều, nếu như chỉ có một cái Tinh Hải Cảnh cường giả, hắn còn có thể liều một phen, xem xem có thể hay không giết chết đối phương, nhưng hôm nay đồng thời đối mặt hai cái hắn cũng chỉ có đào tẩu con đường này.

Đi đến Thanh Châu thành phương hướng bị đóng chặt, bất đắc dĩ phía dưới, Chung Ly cũng cũng chỉ có thể thả người hướng về phía trước dãy núi này bỏ chạy.

Nếu như Thanh châu người địa phương, liền sẽ phân biệt ra được, bây giờ Chung Ly chạy trốn phương hướng đương nhiên đó là Hàn Sơn!

Hàn Sơn Tông vị trí cái kia Hàn Sơn!

Xa xa, trong bóng đêm nhìn lấy Chung Ly trốn vào cái kia trong một vùng núi, Đổng Nguyên Xương cũng đồng dạng thở phào một cái.

Kế hoạch đến bây giờ, có thể nói tất cả thuận lợi.

Chỉ là, còn lại, liền không phải hắn có thể khống chế, hắn có thể làm liền chỉ có chờ.

Chờ Bạch Nhạc làm ra lựa chọn!

... ...

"Đại nhân, Hàn Sơn báo nguy!"

Trời vừa sáng, liền có Thanh Vân Kỵ đem tin tức truyền hồi Thanh Châu thành, nửa quỳ tại Bạch Nhạc trước mặt báo cáo.

"Hàn Sơn?"

Nao nao, Bạch Nhạc có chút không hiểu hỏi.

"Vâng!"

Gật đầu, cái kia Thanh Vân Kỵ hồi đáp đạo, "Ngày hôm qua ban đêm, có ba vị Tinh Hải Cảnh ma đạo cường giả xông vào Hàn Sơn phụ cận bên trong dãy núi, bên trong hai người đang đuổi giết một cái, toàn bộ Hàn Sơn đã loạn thành nhất đoàn! Hàn Sơn không có sức chống cự, chỉ có thể phong sơn, bây giờ đã mở ra hộ tông đại trận, đồng thời phát sinh cầu cứu tín hiệu."

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc con mắt liền nhỏ bé hơi nheo lại.

Loại thời điểm này, đột nhiên có ma đạo cao thủ xông vào Thanh châu, vốn là không tầm thường, bây giờ càng là hai người truy sát một cái, hơn nữa vừa may chạy trốn tới Hàn Sơn cái kia trong một vùng núi, cái này sợ rằng tuyệt đối không phải nhìn bề ngoài đơn giản như vậy.

"Công tử!"

Trong lúc nói chuyện, Tô Nhan cũng cùng đi theo tiến đến, sắc mặt có chút ngưng trọng mở miệng nói, "Vừa mới nhận được tin tức, trốn tới Thanh châu, chắc là Hắc Ám Thiên người, tên là Chung Ly."

"Ngươi nói cái gì?"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên vừa nhảy, trầm giọng

hỏi tới.

"Là Hắc Ám Thiên người, tên là Chung Ly. . . Công tử biết hắn?" Nao nao, Tô Nhan hơi kinh ngạc hỏi.

"Chung Ly!"

Lập lại lần nữa một lần tên này, Bạch Nhạc trong mắt nhất thời lộ ra vẻ lạnh như băng nụ cười.

"Hảo một cái Hắc Ám Thiên. . . Đây là bả chủ ý đánh tới trên đầu ta a! Rất tốt!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 985: Tới cứu viện

"Là khổ nhục kế?"

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Tô Nhan lúc này mở miệng hỏi.

"Đó cũng không phải." Lắc đầu, Bạch Nhạc nhàn nhạt hồi đáp đạo, "Chỉ là bọn hắn cho rằng bắt được ta nhược điểm mà thôi."

Chỉ cần đầu óc thoáng nhất chuyển, Bạch Nhạc liền có thể suy nghĩ cẩn thận trong lúc này then chốt.

Một vòng trừ một vòng, quả thực giống như là trước tập luyện xong một dạng.

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Tô Nhan nhất thời liền yên tâm không ít, "Đã như vậy, công tử cũng không cần phạm hiểm, liệu bọn hắn cũng không dám đến Thanh Châu thành tới."

"Đi hay là phải đi vào, cũng không thể phất người ta ý tốt."

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Hắc Ám Thiên đây là gấp gáp, nhất định phải giết ta cho thống khoái. . . Nếu như không cho bọn hắn cơ hội, chỉ biết liên tục khó khăn."

"Chỉ tiếc, bọn hắn đến bây giờ cũng còn không có hiểu rõ tình thế."

Chậm rãi đứng dậy, Bạch Nhạc bình tĩnh phân phó nói, "Thông tri một chút đi, mời Tinh Hà lão tổ cùng Huyết Ảnh Ma Quân một chỗ theo ta đi một chuyến Hàn Sơn a!"

"Công tử, Hắc Ám Thiên trăm phương ngàn kế bố cục dẫn ngươi đi

trước, tất nhiên còn có chuẩn bị ở sau, chỉ mời Tinh Hà lão tổ cùng Huyết Ảnh Ma Quân, sợ rằng hiệu quả quá nhỏ a, nếu là thật muốn đi, không bằng mời Ngư Tiều Canh bốn vị tiền bối cùng đi."

Đứng ở Bạch Nhạc bên người, Tô Nhan lần nữa mở miệng nói.

"Nếu là thật đem người toàn bộ kêu lên, làm được vạn vô nhất thất mới được, ta cần gì phải đi qua?" Bật cười lớn, Bạch Nhạc khẽ cười nói, "Bây giờ, ta chính là muốn cho bọn hắn hy vọng, mới có thể để cho bọn hắn xuất thủ! Yên tâm đi, chỉ bằng bọn hắn những phế vật này, còn không làm gì được ta."

Nói được cái này, Bạch Nhạc trong mắt tràn đầy vẻ tự tin.

"Công tử!"

Tô Nhan vẫn là có chút không yên lòng, lần nữa mở miệng khuyên nhủ.

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc mỉm cười nói, "Tin tưởng ta, ta có đúng mực! Thái Cực Đạo truyền ra qua một câu nói, thế không Hóa Hư, nhân gian vô địch!"

"Lời này mặc dù có vài phần muốn phủng sát ta mùi vị, nhưng trên thực tế. . . Cũng không tính sai!"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Đây cũng là Diệp Huyền đại sư lưu cho ta thời đại!"

". . ."

Cảm thụ được Bạch Nhạc tâm ý đã quyết, Tô Nhan cũng cuối cùng không tiếp tục khuyên.

Mặc dù nguy hiểm một ít, có thể xác thực, dạng này thần thái phi dương

Bạch Nhạc, mới là nàng muốn gặp được Bạch Nhạc, mới là nàng nguyện ý vẫn luôn đi theo người!

... ...

Tựa ở trên cây khô, Chung Ly cả người đều lộ ra cực kỳ uể oải, loại này uể oải cũng không phải là trên thân thể, mà là tâm lý.

Thân là ma thi, Chung Ly sớm đã không có cảm giác mệt mỏi, thậm chí không có cảm giác đau, cũng chính bởi vì vậy, hắn có thể ở đối phương loại này cường độ cao truy sát phía dưới chống đỡ hạ xuống, thật là tâm sự sợ hãi ấy nhưng thủy chung lái đi không được.

Ai cũng không có chính hắn rõ ràng, hắn chết, căn bản sẽ không cho Bạch Nhạc mang đến bất luận cái gì tổn thất, Hắc Ám Thiên cao thủ không ngừng truy sát phía dưới, hắn bị ngạnh sinh sinh vây ở Hàn Sơn.

Hắn có thể đủ cảm giác được, đối phương cũng không phải là giết không chết hắn, chỉ là muốn lợi dụng hắn làm mồi, dụ dỗ Bạch Nhạc tới mà thôi.

Nhưng hắn không biết Bạch Nhạc đến tột cùng sẽ tới hay không cứu hắn, cho nên hắn duy nhất có thể làm, chính là tận lực chạy, liều mạng chạy!

Hắn không dám để cho chính mình thật rơi vào đối phương trong tay, bằng không liền chết thật định.

Chỉ là. . . Hắn đến tột cùng còn có thể trốn bao lâu, hắn trong lòng mình cũng không có.

Trên thực tế, bây giờ hắn có thể hoạt động phạm vi, đã nhỏ vô cùng.

Hắn có thể đủ cảm giác được, Hắc Ám Thiên người là đang cố ý, đưa hắn hướng Hàn Sơn Tông vị trí đuổi.

Chung Ly cũng không biết Hàn Sơn Tông đến tột cùng là dạng gì tông môn, không, phải nói, trước hắn thậm chí cũng không biết, còn có dạng này một cái tông môn!

Một cái huyền cấp tông môn mà thôi, ly khai Thanh châu, căn bản cũng không có người nào biết rõ.

Mặc dù Hàn Sơn Tông đã mở ra hộ tông đại trận, thật là, loại này môn phái nhỏ hộ tông đại trận, đối với Tinh Hải Cảnh cường giả mà nói, thật là không chịu nổi một kích.

Oanh!

Cứ như vậy một hồi thất thần công phu, đối phương liền lại cùng qua đây, lần nữa đưa hắn hướng về Hàn Sơn Tông sơn môn phương vị xua đuổi mà đi.

Không có cách nào, Chung Ly chỉ có thể tiếp tục hướng về Hàn Sơn vị trí bỏ chạy!

Rất nhanh hắn liền bay đến Hàn Sơn Tông bầu trời, Hắc Ám Thiên cao thủ công kích cũng theo tới, thuận thế oanh kích đến Hàn Sơn Tông hộ tông phía trên đại trận.

Bất quá là trong chốc lát, bao phủ tại Hàn Sơn phía trên hộ tông đại trận liền bị nổ nát.

Bay ở không trung, Chung Ly có thể rõ ràng nghe được Hàn Sơn Tông bên trong ồn ào náo động cùng kinh hô, cảm thụ được những cái kia Hàn Sơn đệ tử sợ hãi.

"Các hạ có mâu thuẫn gì, đều mời ly khai Hàn Sơn! Ta Hàn Sơn tuy là tiểu tông, nhưng lại cũng là Thanh châu tông môn, chịu Bạch phủ chủ

che chở!"

Hộ tông đại trận tan vỡ, Hàn Sơn tông chủ cũng không thể không đón lấy da đầu đứng ra, bay vào không trung cao giọng hô.

Bản thân hắn cũng chỉ có Tinh Cung Cảnh tu vi, thậm chí không cần đối phương tận lực ghim hắn, chỉ là chiến đấu dư ba, liền đủ để nháy mắt giết hắn.

Có thể loại tình huống này, thân là tông chủ, hắn đã không có lựa chọn, cho dù là lại như thế nào sợ hãi, cũng nhất định muốn đứng ra.

"Bạch phủ chủ? Hắc!"

Nghe được Hàn Sơn tông chủ lời nói, bên trong một vị Tinh Hải lão tổ lúc này cười lạnh nói, "Bất quá là một cái huyền cấp tông môn mà thôi, là có thể mạnh mẽ cùng Bạch Nhạc kéo lên quan hệ sao? Huống chi, cho dù là Bạch Nhạc ở chỗ này, thì như thế nào?"

Trong giọng nói tràn đầy khinh miệt, thậm chí đối với Bạch Nhạc cũng không có nửa điểm có ý tôn trọng.

Trả lời như vậy, nhất thời để cho Hàn Sơn tông chủ tâm triệt để lạnh thấu.

Hắn duy nhất trông cậy vào, chính là đối phương cố kỵ Bạch Nhạc thực lực, có thể có chỗ thu liễm, có thể ai có thể nghĩ tới, đối phương nhưng ngay cả Bạch Nhạc đều không để ý, loại này thực lực tuyệt đối chênh lệch phía dưới, hắn giống như là một con giun dế một dạng, bé nhỏ không đáng kể!

Cũng căn bản lên không đến bất luận cái gì lực ảnh hưởng.

Nhưng mà, ngay tại Hàn Sơn tông chủ hầu như đã tuyệt vọng thời điểm,

không trung lại chợt xẹt qua lau một cái khủng bố kiếm quang, như Tinh Hà Đảo Quyển, hung hãn hướng về đối phương chém tới.

"Lấy ở đâu ma tể tử, dám tại Thanh châu làm càn! Bất quá là hai cái phế vật mà thôi, làm sao cần phải Bạch phủ chủ xuất thủ!"

Lạnh rên một tiếng, sau một khắc, Tinh Hà lão tổ thân ảnh liền nhất thời hiển hiện mà ra.

Cùng lúc đó, một cái khác phương hướng, lau một cái huyết sắc cũng đồng thời nổi lên.

"Đúng dịp, bản tọa cũng muốn nhìn một chút, người nào lớn lối như thế, cũng dám đến Thanh châu mà nói coi thường Bạch phủ chủ."

Huyết Ảnh Ma Quân!

Cứ việc trước đó Hàn Sơn từng cùng Huyết Ảnh Ma Tông phát sinh qua không chỉ một lần xung đột, thật là giờ khắc này, làm Hàn Sơn tông chủ chứng kiến Huyết Ảnh Ma Quân cùng Tinh Hà lão tổ lúc chạy đến sau khi, nhưng vẫn là kích động suýt chút nữa không có rơi nước mắt.

Hàn Sơn cùng Thất Tinh Tông quan hệ cũng không tệ, thật là loại tình huống này, muốn mời được Tinh Hà lão tổ lại như cũ cũng không dễ dàng.

Bây giờ có hai vị này Tinh Hải Cảnh lão tổ tọa trấn, cục diện nhất thời liền ổn định nhiều.

Quan trọng hơn là, hai người này dắt tay nhau mà đến, liền có nghĩa là, tất nhiên là Bạch Nhạc bày mưu đặt kế.

Bây giờ vô luận là ai, cũng đều không thể không thừa nhận, Bạch Nhạc tồn tại, mới là Thanh châu Định Hải Thần Châm.

Cho dù là Chung Ly, chứng kiến hai vị này Tinh Hải Cảnh lão tổ, cũng nhất thời hưng phấn, trước khi hắn tới, liền đối Thanh châu từng có giải, mặc dù không biết Hàn Sơn, nhưng lại không có thể không biết Tinh Hà lão tổ cùng Huyết Ảnh Ma Quân.

Bạch Nhạc không có vứt bỏ hắn, mặc dù với hắn cũng không có quan hệ gì, cũng y nguyên vẫn là không hề từ bỏ hắn, chỉ bằng điểm này, liền đủ để cho Chung Ly cảm động.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 986: Ngươi còn không có tư cách ở trước mặt ta giết người

"Huyết Ảnh, ngươi ngày xưa coi như là bá chủ một phương, bây giờ lại nghe từ một cái mồm còn hôi sữa điều khiển, thật là lăng nhục."

Vừa mới nói chuyện cái kia Hắc Ám Thiên Tinh Hải lão tổ khinh thường giễu cợt nói.

Nheo mắt lại, Huyết Ảnh Ma Quân cười lạnh nói, "Ta tưởng là ai, nguyên lai là ngươi cái này không có can đảm chuột chết, làm sao, Hắc Ám Thiên chính là ngươi hang chuột sao? Hiện tại dám ra đây thò đầu ra?"

Thân phận bị nhìn thấu, trên mặt người kia nhất thời lộ ra một vẻ dữ tợn chi sắc, hận không thể đem Huyết Ảnh Ma Quân ăn sống nuốt tươi.

Nguyên lai, người này tên là Hoàng Thứ, ban đầu là một cái thế tục đạo quan tiểu đạo sĩ, có thể bước lên con đường tu hành, cũng là bởi vì tham ăn ăn một con thông linh lão chuột, cũng liền đưa tới hắn từ nay về sau trong cơ thể, đều có một tia yêu khí, còn có, tên cùng chuột hoang hài âm, thay đổi bị người trào phúng vì Chuột Hoang đạo nhân.

Về sau, Hoàng Thứ thực lực càng ngày càng mạnh, thậm chí bước vào Tinh Hải Chi Cảnh, thật là chuột hoang cái danh hiệu này nhưng là thủy chung đều hái không xong.

Đương nhiên, có rất ít người dám ở trước mặt hắn, gọi thẳng tên!

Như Huyết Ảnh Ma Quân dạng này trực tiếp mắng hắn chuột chết, thì càng thiếu.

Đối với Hoàng Thứ mà nói, đây quả thực là lớn nhất nhục nhã.

Có thể hết lần này tới lần khác, từ trước đây, Huyết Ảnh Ma Quân vẫn đè nặng hắn đánh, hai người mấy lần giao phong, hắn cho tới bây giờ cũng không có chiếm được qua tiện nghi.

"Huyết Ảnh, đã nhiều năm như vậy, ngươi miệng vẫn là thúi như vậy, không quan hệ. . . Lần này, ta sẽ đưa ngươi miệng xé rách!" Trong mắt lộ ra vẻ hung quang, Chuột Hoang đạo nhân lành lạnh mở miệng nói.

"Trốn ở trong hang chuột nhiều năm như vậy, ngươi là thật tiền đồ a!" Cười lạnh một tiếng, Huyết Ảnh Ma Quân khinh thường nói rằng, "Hà tất nói nhảm nhiều như vậy, hiện tại liền tới đánh qua một trận."

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Huyết Ảnh Ma Quân cây vốn là không chút do dự nào, bước ra một bước, chính là một đạo Huyết Ảnh, trực tiếp hướng về Chuột Hoang đạo nhân giết đi qua.

Chẳng ai nghĩ tới, Huyết Ảnh Ma Quân dĩ nhiên nói đánh là đánh, một điểm lưỡng lự cũng không có.

"Nguyên lai là Hắc Ám Thiên người, nhiều năm như vậy cũng không dám thấy hết, hiện tại ngược lại đi ra kiêu ngạo, lão phu cũng muốn lãnh giáo một chút thủ đoạn các ngươi!"

Cười ha ha một tiếng, Tinh Hà lão tổ cũng theo xuất thủ, huyễn lệ tinh quang chi kiếm thuận thế rơi xuống, hướng về một vị khác Tinh Hải Cảnh lão tổ giết đi qua.

Mắt nhìn đối phương bị bắt ở, Chung Ly trong mắt vậy đột nhiên lộ ra lau một cái hung mang.

Lần này đuổi giết hắn, trừ hai cái này Tinh Hải Cảnh cường giả bên

ngoài, còn có hơn mười cái Tinh Cung Cảnh người, đương nhiên, bên trong có không ít thật đều là ma thi, bây giờ chính là cơ hội, thân hình thoắt một cái, Chung Ly liền nhất thời quay người hướng về kia chút Hắc Ám Thiên Tinh Cung Cảnh người giết đi qua.

Trong nháy mắt, toàn bộ cục diện liền phảng phất chợt nghịch chuyển qua đây.

"Huyết Ảnh, các ngươi không phải muốn đảm bảo Hàn Sơn sao? Hôm nay ta liền hủy cái này Hàn Sơn! Ha ha!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Chuột Hoang đạo nhân đột nhiên mở miệng nói.

Cũng cơ hồ là tại đồng thời, Chuột Hoang đạo nhân liền chợt phóng xuất ra Tinh Hải, một mảnh hoàng sắc mây đen tràn ngập tại Hàn Sơn bầu trời, đồng thời hình thành một mảnh hoàng sắc sương mù, hướng về Hàn Sơn thổi đi!

Chuột Hoang đạo nhân thành danh nhiều năm, kinh khủng nhất địa phương, chính là ở chỗ độc!

Đương nhiên, đối với Huyết Ảnh Ma Quân mà nói, điểm ấy độc tính không tính là gì, căn bản không có khả năng làm gì được hắn.

Thật là đối với Tinh Hải Cảnh phía dưới người mà nói, loại kịch độc này, khả năng liền quá kinh khủng. ,

E Hàn Sơn hộ tông đại trận đều đã bị phá vỡ, vừa không có Tinh Hải Cảnh lão tổ bảo vệ, toàn bộ Hàn Sơn cứ như vậy bại lộ ở đối phương kịch độc phía dưới, căn bản ngay cả chạy trốn đều trốn không, không cần nhiều, tối đa một nén nhang thời gian, sợ rằng toàn bộ Hàn Sơn Tông phải triệt để diệt tuyệt.

Nguyên bản bởi vì Huyết Ảnh Ma Quân cùng Tinh Hà lão tổ bọn hắn chạy tới, mới vừa thở phào một cái Hàn Sơn tông chủ giờ khắc này, càng là nhất thời mục tỳ sắp nứt, hầu như điên mất!

"Không muốn! Chuột Hoang đạo nhân, ta Hàn Sơn Tông cùng ngươi không oán không cừu, ngươi vì sao như vậy ác độc?"

"Ha ha, không oán không cừu?" Trong miệng phát sinh một hồi càn rỡ tiếng cười, Chuột Hoang đạo nhân điềm nhiên nói, "Đạo gia ta muốn giết người, nơi nào còn quản như vậy rất nhiều? Quái thì trách các ngươi vận khí không tốt, không nên cùng Bạch Nhạc cái kia mồm còn hôi sữa dính líu quan hệ đi."

"Gào!"

Hầu như ngay tại Chuột Hoang đạo nhân mở miệng đồng thời, một tiếng rồng gầm thanh âm chợt từ trong mây vang lên.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người không khỏi hơi chậm lại, nguyên bổn đã tuyệt vọng Hàn Sơn tông chủ, giờ khắc này trong mắt cũng không khỏi lần nữa sinh ra lau một cái hy vọng chi sắc.

Trong khoảnh khắc, Tiểu Bạch Long liền như một đạo bạch sắc thiểm điện, từ trong mây chui ra, xuất hiện ở Hàn Sơn phía trên.

Ngay tại lúc đó, tất cả mọi người thanh thanh sở sở chứng kiến, Bạch Nhạc cứ như vậy tùy ý đạp ở Tiểu Bạch Long trên lưng, một bộ bạch y, hai tay thả lỏng phía sau, nói không nên lời phiêu dật.

Liếc liếc mắt chính hướng Hàn Sơn thổi đi hoàng sắc khói độc, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc.

"Tàn hại vô tội, tâm tư ác độc, chỉ bằng điểm này, ngươi liền chết tiệt!"

Đừng xem Chuột Hoang đạo nhân trước đó nói kiêu ngạo, thật là chính nhìn thấy Bạch Nhạc thời điểm, tâm lại y nguyên vẫn là khó tránh khỏi có chút phát lạnh.

Chỉ là tới mức này, hắn tự nhiên là không có khả năng nhận túng.

Trừng mắt, cười lạnh nói, "Bạch Nhạc, có gì có thể giả trang, coi như ta không phải đối thủ của ngươi, ta muốn diệt Hàn Sơn ngươi ngăn lại sao?"

Dừng một cái, Chuột Hoang đạo nhân tiếp tục nói, "Không chỉ là Hàn Sơn, còn có Thanh Châu thành, ta cũng như thế có thể tại trong trở bàn tay diệt tuyệt! Bạch Nhạc, những người này chính là bởi vì ngươi mà chết, thế nào, ngươi làm khó dễ được ta?"

Trong lúc nói chuyện, Chuột Hoang đạo nhân trong mắt lần nữa hiện lên vẻ hung quang, bỏ qua Huyết Ảnh lão tổ hung hãn thôi động cái này Tinh Hải hướng về Hàn Sơn phóng đi, liền mang theo để cho cái kia khói độc khuếch tán tốc độ nhanh hơn vài phần.

"Không biết tự lượng sức mình!"

Lạnh lùng liếc Chuột Hoang đạo nhân liếc mắt, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Bằng ngươi còn không có tư cách ở trước mặt ta giết người!"

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Bạch Nhạc phía sau đột nhiên xuất hiện nhất tôn thân ngoại hóa thân, trong nháy mắt, liền trực tiếp trực tiếp Đạp Phá Hư Không, trực tiếp xuất hiện tại Chuột Hoang đạo nhân Tinh Hải bên trong!

"Thôn thiên!"

Từ trong miệng phun ra hai chữ này, trong tích tắc, cái kia bay vào Chuột

Hoang đạo nhân Tinh Hải bên trong thân ngoại hóa thân, chợt sinh ra một cổ khủng bố Thôn Hấp Chi Lực, vô luận là Chuột Hoang đạo nhân Tinh Hải chi lực, vẫn là xung quanh thổi hướng Hàn Sơn hoàng sắc khói độc, liền đồng thời hóa thành một đạo vòng xoáy, điên cuồng hướng về kia nhất tôn thân ngoại hóa thân vọt tới.

Một màn này, nhưng là nhất thời đem Chuột Hoang đạo nhân dọa sợ.

Hắn Tinh Hải có kịch độc, cho dù là Tinh Hải Cảnh tồn tại, cũng không dám tùy tiện bước vào hắn Tinh Hải bên trong, cũng chính là dựa vào dạng này thủ đoạn, hắn có thể đủ nhiều lần lấy yếu thắng mạnh, bức lui những cái kia càng mạnh Tinh Hải Cảnh cường giả.

Thật là, ai có thể nghĩ tới, Bạch Nhạc dĩ nhiên hóa ra nhất tôn thân ngoại hóa thân, trực tiếp thôn phệ hắn Tinh Hải lực lượng.

Con mẹ hắn đây là kịch độc a, cho dù là đối thần hồn cũng đồng dạng có tác dụng, làm sao có thể như vậy hời hợt cắn nuốt?

Trên thực tế, không chỉ là Chuột Hoang đạo nhân, bây giờ tất cả mọi người lại nhìn về phía Bạch Nhạc ánh mắt đều tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Mắt thấy mới là thật tai nghe là giả!

Trước đó mặc dù cũng nghe qua Bạch Nhạc nghe đồn, thật là vô luận cái gì đồn đãi, cũng không có bây giờ một màn này, tới càng chấn động.

Con mẹ hắn đây mới là Thông Thiên Ma Công a, bá đạo đến làm người tuyệt vọng Thông Thiên Ma Công!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 987: Sát khí lên

"Bạo cho ta!"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Bạch Nhạc trong miệng phát sinh một tiếng hừ lạnh, trong tích tắc, cái kia nhất tôn nhân hình hóa thân chợt tại Chuột Hoang đạo nhân Tinh Hải bên trong nổ lên.

Cắn nuốt hết Chuột Hoang đạo nhân Tinh Hải lực lượng, cùng với những thứ kịch độc kia sương mù, đồng thời tại hắn Tinh Hải bên trong nổ lên, nghịch tập mà hồi, mang đến khủng bố trùng kích không thể nghi ngờ đủ để khiến Chuột Hoang đạo nhân cảm thụ được nguy cơ trí mạng.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Tinh Hải lọt vào phản phệ, toàn bộ Tinh Hải hầu như tan vỡ, Chuột Hoang đạo nhân khóe miệng tràn ra lau một cái huyết sắc, thất khiếu chảy máu, cả người có vẻ vô cùng thê thảm.

Kinh khủng nhất đúng, cơ hồ là tại đồng thời, Tiểu Bạch Long trong miệng phát sinh một tiếng kêu to, theo sát hung hãn hướng hắn nắm tới.

Tiểu Bạch Long bản thân ác khủng bố, cho dù là Chuột Hoang đạo nhân tại trạng thái đỉnh phong xuống, sợ rằng cũng chưa hắn là Tiểu Bạch Long động thủ, bây giờ tại Tinh Hải bị thương tình huống, căn bản Tiểu Bạch Long công kích, hầu như căn bản cũng không có bất luận cái gì hoàn thủ chỗ trống.

Mắt thấy Chuột Hoang đạo nhân sẽ bị Tiểu Bạch Long bắt lại trong nháy mắt, bôi đen tối chợt phủ xuống!

Chuột Hoang đạo nhân cả người bị bóng tối bao trùm, ngay tại lúc đó, Tiểu Bạch Long lại phảng phất đụng vào tầng một vô hình bức tường ngăn cản phía dưới, ngạnh sinh sinh bị đụng trở về.

"Ngao ô!"

Nhất định phải được một kích bị đối phương đở được, Tiểu Bạch Long nhất thời giận dữ, trên không trung quay người lại, mở miệng lớn liền lần nữa hướng về kia một vùng tăm tối bên trong tiến lên.

Nhưng mà, cũng cơ hồ là tại đồng thời, một màn kia hắc ám chợt tăng vọt, trong nháy mắt, liền bành trướng đến năm, sáu ngàn trượng cao thấp.

Hắc ám Tinh Hải!

Đối với dạng này thủ đoạn, Bạch Nhạc có thể không chút nào xa lạ, rất hiển nhiên, Hắc Ám Thiên cao thủ chân chính, đã sớm đã chờ ở chỗ này, thẳng đến Bạch Nhạc hiện thân, lúc này mới hiển hiện mà ra.

Tiểu Bạch Long bị cuốn vào đối phương Tinh Hải, cũng đồng dạng nhận thấy được nguy hiểm, không thể không buông tha đối Chuột Hoang đạo nhân công kích, hóa thành một đạo bạch sắc thiểm điện, lui trở về Bạch Nhạc bên người.

"Bạch phủ chủ, chúng ta lại gặp mặt."

Chậm rãi hiện thân, Đổng Nguyên Xương khóe miệng lộ ra một vẻ vui vẻ, khẽ khom người nói.

"Quả nhiên là đang chờ ta a, Đổng tiên sinh đây là không giết chết ta, thề không bỏ qua."

Chứng kiến Đổng Nguyên Xương, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có chút nào ngoài ý muốn, trong mắt lộ ra vẻ châm chọc, từ tốn nói.

"Bạch phủ chủ nói quá lời, bổn tông đã rất có thành ý, chỉ là Bạch phủ

chủ đốt đốt bức bách, cái này mới không thể không xung đột vũ trang, bây giờ kết quả, thật không phải ta mong muốn."

Lắc đầu, Đổng Nguyên Xương bình tĩnh mở miệng nói.

"Hảo một cái người gây sự!"

Nghe được Đổng Nguyên Xương lời nói, Bạch Nhạc không khỏi bật cười, "Đổng tiên sinh quả nhiên là tài hùng biện vô song a."

"Bạch phủ chủ thân là Ma Quân truyền nhân, lại chịu Diệp Huyền đại sư đại ân, bây giờ lại chỉ vì nhi nữ tình nhi, mà đưa đại cục tại không để ý." Lắc đầu, Đổng Nguyên Xương thở dài nói, "Làm lòng người đau nhức a, nếu như hai vị tiền bối ở dưới suối vàng có biết, sợ cũng muốn đối ngươi thất vọng."

"Xảo ngôn lệnh sắc!"

Trong mắt lộ ra lau một cái nhàn nhạt sát khí, Bạch Nhạc lạnh lùng nói rằng, "Ngươi Tử Linh tông, lấy luyện thi vì phương pháp tu hành, tàn hại vô tội, dự trữ nuôi dưỡng ma thi, bực này tàn bạo tu hành phương thức, chính là ma đạo cũng không thể tương dung, trước đây Tử Linh Ma Quân chính là một ví dụ."

"Bạch Nhạc tuy là ma tu, nhưng lại cũng khinh thường cho các ngươi người bậc này làm bạn!"

Nhìn lấy Đổng Nguyên Xương, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Như Chuột Hoang đạo nhân loại này cặn bã, đã sớm chết tiệt, nhưng lại hết lần này tới lần khác có thể tại ngươi Hắc Ám Thiên ẩn thân, theo ta nhìn, các ngươi Hắc Ám Thiên chính là thiên hạ nhất đẳng tàng ô nạp cấu chi địa! Ý đồ hoắc loạn thương sinh, vô luận đạo ma, phàm ta tu hành giả, người người phải trừ diệt."

Mí mắt đột nhiên nhảy nhót, Đổng Nguyên Xương thở dài nói, "Bạch phủ chủ, nói ta tài hùng biện vô song, có thể Đổng mỗ xem ra, Bạch phủ chủ mới là sinh ra được một bộ ba tấc không nát miệng lưỡi, cũng được. . . Đạo bất đồng, bất tương vi mưu! Lần này ta tới, liền không có nghĩ qua Bạch phủ chủ có thể thay đổi chủ ý, đã như vậy. . . Vậy liền động thủ đi, người thắng làm vua!"

Nói chuyện trước đó, Đổng Nguyên Xương phía sau Tinh Hải lần nữa sôi trào, như một mảnh khủng bố hải dương màu đen, hung hãn hướng về Bạch Nhạc nghiền ép mà đến.

Nói không thông, tự nhiên liền chỉ có đánh!

Trên thực tế, từ lựa chọn đến Thanh châu đến, Hắc Ám Thiên liền lại không có nghĩ qua cùng Bạch Nhạc hoà giải, chỉ có giết chóc, mới là đạo lý.

Đối mặt Đổng Nguyên Xương, Bạch Nhạc căn bản không động dung chút nào, thậm chí đeo ở sau lưng tay, cũng không có lấy ra, lạnh lùng nói, "Đổng tiên sinh, có bài gì, không ngại vẫn là một chỗ bày ra đi, chỉ bằng một mình ngươi, còn không có tư cách đối địch với ta."

Dù là Đổng Nguyên Xương bản thân liền là Tinh Hải đỉnh phong tu vi, Bạch Nhạc cũng không có chút nào nhìn vào mắt, nếu như Hắc Ám Thiên trăm phương ngàn kế bố trí lâu như vậy sát cục, cũng chỉ có như thế chút bản lãnh, cũng không tránh khỏi quá buồn cười.

"Để cho Bạch phủ chủ bị chê cười."

Cũng không có bởi vì Bạch Nhạc lời nói mà tức giận, Đổng Nguyên Xương mỉm cười mở miệng nói, "Ma Quân truyền nhân, thiên kiêu vô song, ta tự vấn là không có bản sự này thắng được, vậy cũng cũng chỉ có thể lấy nhiều là thắng, cũng xin Bạch phủ chủ thứ lỗi!"

Trong lúc nói chuyện, bầu trời xa xa bên trong, đột nhiên hiện lên mấy bóng người, đồng thời hướng về bên này chạy tới.

Chỉ bằng khí tức, liền có thể đoán được, bây giờ đến, từng cái đều là Tinh Hải Cảnh cường giả, hơn nữa, có ít nhất bảy tám vị nhiều.

Thấy như vậy một màn, cho dù là Tinh Hà lão tổ cùng Huyết Ảnh Ma Quân cũng không khỏi thốt nhiên biến sắc.

Nguyên bản bọn hắn cho rằng, tại đây Thanh châu bên trong, cho dù là Hắc Ám Thiên lại như thế nào kiêu ngạo, cũng không khả năng mang đến uy hiếp gì, nhưng hôm nay xem ra, lại hiển nhiên căn bản không phải chuyện như thế.

Nhiều như vậy Tinh Hải Cảnh cường giả, nếu như liên thủ lại, trừ phi có Hóa Hư cường giả tại, bằng không sợ là cho dù ai cũng ngăn cản không.

"Bạch Nhạc, đi mau! Trước hồi Thanh Châu thành!"

Trong mắt lộ ra vẻ lo lắng, Huyết Ảnh Ma Quân vội vã mở miệng nói.

Thừa dịp những thứ này Tinh Hải Cảnh cường giả còn chưa tới cùng hình thành vây kín, bằng vào Tiểu Bạch Long cái kia tốc độ kinh khủng vẫn có cơ hội xông ra.

Chỉ cần có thể trở lại Thanh Châu thành, theo thành mà thủ, đối phương uy hiếp liền muốn giảm mạnh.

Phải biết, Bạch Nhạc bản thân liền có được cực kỳ khổng lồ thực lực, chỉ là chuyện đột nhiên xảy ra, căn bản không có thể tới được đến điều động mà thôi.

Chỉ cần trở lại Thanh Châu thành, có Ngư Tiều Canh bốn vị này cường giả tại, còn có hắn cùng với Tinh Hà lão tổ, dù là đối phương cường

thịnh trở lại, cũng đủ để kéo dài.

Tin tức một khi truyền đi, tối đa hai ngày thời gian, Duyện châu bên kia cao thủ cũng sẽ chạy tới, đến lúc đó, dù là Hắc Ám Thiên lại như thế nào kiêu ngạo, cũng phải thất bại tan tác mà quay trở về!

Chỉ là, rất hiển nhiên, Hắc Ám Thiên muốn chính là loại thời giờ này kém, tại Bạch Nhạc có thể điều động người khác đến giúp đỡ trước đó, liền triệt để đánh chết Bạch Nhạc.

"Muốn chạy trốn? Sợ là không kịp!"

Liếc liếc mắt Huyết Ảnh Ma Quân, Đổng Nguyên Xương khinh thường giễu cợt nói, "Bạch Nhạc, cam chịu số phận đi! Ngày này sang năm, chính là ngươi ngày giỗ!"

Vừa nói, Đổng Nguyên Xương đã thúc giục Tinh Hải, hướng về Bạch Nhạc bao phủ mà đến.

"Tử Linh Cấm Cố!"

Lực lượng kinh khủng ầm ầm bạo phát, hung hăng oanh kích mà đến, hắn thậm chí căn bản không cần đánh thắng Bạch Nhạc, chỉ cần có thể kéo dài mấy hơi thở thời gian, đợi được hắn cao thủ chạy tới, cũng đã đủ đủ.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 988: Không gì hơn cái này

Vù vù!

Theo lấy Đổng Nguyên Xương xuất thủ, kiếm minh thanh âm chợt vang lên, trong tích tắc, Bạch Nhạc trên người liền đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố kiếm ý, kiếm khí cửu trùng, chợt trên không trung hình thành một đạo khủng bố kiếm khí vòng xoáy!

Kiếm nhận phong bạo!

Bạch Nhạc cũng không định trốn, nhưng lại cũng đồng dạng không có chút nào buông tha ý tứ.

Đối với Hắc Ám Thiên người mà nói, một trận chiến này là mưu đồ đã lâu, nhưng đồng dạng, đối với Bạch Nhạc mà nói, trong lòng cũng đã sớm đã có chuẩn bị.

Cho dù là muốn đối mặt rất nhiều Tinh Hải Cảnh cường giả vây công, thì như thế nào?

Nếu như nói, Thái Cực Đạo trận chiến kia, còn chưa đủ làm cho người rung động, không đủ để uy hiếp bọn đạo chích, như vậy hôm nay một trận chiến này, Bạch Nhạc chính là muốn triệt để phá huỷ tất cả mọi người dũng khí, để bọn hắn lại không có lá gan dám đến Thanh châu tới dương oai.

Trốn?

Bạch Nhạc từ vừa mới bắt đầu sẽ không nghĩ tới muốn chạy trốn!

Một kiếm này chém ra, chính là toàn lực ứng phó!

Ùng ùng!

Chỉ chớp mắt ở giữa, Bạch Nhạc liền đồng dạng phóng xuất ra Tinh Hải, lấy toàn bộ Tinh Hải làm trụ cột, dẫn động thiên địa chi lực, lộ ra một hồi khủng bố tiếng sấm, nhấc lên thật lớn kiếm khí vòng xoáy, không ngừng lớn mạnh!

Thốt nhiên biến sắc!

Bao quát Đổng Nguyên Xương ở bên trong, tất cả mọi người giờ khắc này cũng không khỏi thốt nhiên biến sắc, nhìn lấy cái này thoáng như thiên uy kiếm khí vòng xoáy, đánh tâm dâng lên lau một cái ý sợ hãi.

Cái này gia hỏa, rốt cuộc có bao nhiêu cường? !

Tất cả mọi người cho rằng, Bạch Nhạc có thể từ Thái Cực Đạo thoát thân, bất quá là ỷ vào Thông Thiên Ma Công cái kia bá đạo đặc tính, có thể không nhìn Thái Cực Đạo hộ tông đại trận cấm chế chi lực, lúc này mới may mắn chạy trốn.

Thật là, giờ khắc này, khi thật sự chứng kiến một kiếm này thời điểm, mới đột nhiên thức tỉnh, dù là không có Thông Thiên Ma Công, không có Thôn Thiên Quyết, Bạch Nhạc cũng đồng dạng tồn tại cực kỳ kinh khủng lực lượng, đủ để uy hiếp tứ phương!

Thế không Hóa Hư, nhân gian vô địch!

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người trong đầu cũng không khỏi hiện lên dạng này ý niệm trong đầu, nhớ tới cái này tám chữ!

"Răng rắc!"

Chỉ là mấy hơi thở thời gian, Đổng Nguyên Xương Tử Linh Cấm Cố liền trực tiếp bị kiếm khí cắn nát, căn bản không cách nào nữa ngăn cản Bạch Nhạc chút nào.

Chỉ là, có như thế mấy hơi thở kéo dài, hắn Tinh Hải Cảnh cường giả cũng đồng dạng chạy tới.

Không chút do dự nào, tất cả mọi người đồng thời xuất thủ, hướng về kia khủng bố kiếm khí vòng xoáy oanh kích mà đi.

Có thể tu hành tới mức này, không có người nào là đứa ngốc, tự nhiên có thể nhìn ra, kiếm khí này vòng xoáy lực lượng là tại không ngừng tăng lên, không ngừng dẫn động thiên địa chi lực, theo lấy thời gian đưa đẩy, một thức này thần thông uy lực chỉ biết càng ngày càng mạnh!

Nếu như kéo lâu, sợ là thật mặc dù bọn hắn liên thủ lại, cũng chỉ có bại vong một đường.

Cho nên, biện pháp duy nhất, chính là một kiếm này uy lực còn không có đạt được đỉnh phong trước đó, liền mạnh mẽ xuất thủ cắt đứt, đánh nát kinh khủng này kiếm khí vòng xoáy.

Không thể không nói, những người này ánh mắt là cực chuẩn!

Rất ngắn mấy hơi thở thời gian, cho dù là lấy bản thân Tinh Hải vì thôi động, Bạch Nhạc cũng không khả năng chân chính đem cái này kiếm nhận phong bạo uy lực thôi động đến mức tận cùng, loại tình huống này, kiếm nhận phong bạo tự nhiên căn bản là không có cách thừa nhận nhiều cường giả như vậy liên thủ một kích.

Chỉ cần phá kiếm nhận phong bạo, như vậy Bạch Nhạc ngay lập tức sẽ rơi vào một cái cực kỳ tình cảnh lúng túng, đến lúc đó, coi như là muốn trốn, sợ rằng cũng không kịp.

Nhưng mà, bọn hắn lại đúng là vẫn còn đánh giá thấp Bạch Nhạc.

Mắt thấy gần rơi vào trong tuyệt cảnh, Bạch Nhạc trong mắt lần nữa lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, lạnh giọng mở miệng nói.

"Thôn thiên!"

Thôn Thiên Quyết!

Vô luận là ai, tựa hồ chứng kiến, cũng chỉ là Bạch Nhạc một mặt, vô luận là Thôn Thiên Quyết cũng tốt, kiếm nhận phong bạo cũng tốt, đều vẻn vẹn chỉ là Bạch Nhạc một phần lực lượng mà thôi.

Đạo ma song tu!

Làm cái này hai loại lực lượng đồng thời thi triển ra thời điểm, mới là Bạch Nhạc chân chính đáng sợ nhất thời điểm.

Trong tích tắc, thân ngoại hóa thân xuất hiện lần nữa, đột nhiên hút một cái, liền còn giống như cá voi hút nước, điên cuồng thôn phệ mọi người chung quanh Tinh Hải chi lực.

Vô luận là ai, vô luận cái dạng gì lực lượng, tại Thôn Thiên Quyết trước mặt, đều không có ý nghĩa!

Quan trọng hơn là, cái này một phần lực lượng, Bạch Nhạc thậm chí căn bản chẳng phải không cần chính mình đi gánh chịu, trực tiếp liền có thể hóa vào kiếm nhận phong bạo bên trong.

Từ thượng cổ cấm địa đánh một trận xong, trước đây sở hữu sống sót những thiên tài thực lực đều tại cực nhanh đề thăng.

Thật là. . . Bạch Nhạc lại làm sao nhàn rỗi!

Bước vào Tinh Hải Cảnh, đối với Bạch Nhạc mà nói, bất quá vẻn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi.

Vô luận là tại vương thành thời điểm, vẫn là về sau tại Mang sơn, hay hoặc giả là tại Thái Cực Đạo cùng Thái Cực Đạo cao thủ thời điểm giao thủ, Bạch Nhạc tựu như cùng một khối hải miên một dạng, không ngừng hấp thu xung quanh chất dinh dưỡng, thực lực mỗi một ngày đều đang tăng lên!

Có thể nói, giờ khắc này, Bạch Nhạc mới chính thức đem thực lực hoàn mỹ bày ra.

Đem đạo ma hai loại lực lượng, cùng với kiếm đạo chân chính bắt đầu dung hợp được, hóa thành kinh khủng nhất kiếm đạo chi lực, bộc phát ra.

Điên cuồng!

Giờ khắc này, toàn bộ Hàn Sơn phía trên, sở hữu nhìn tận mắt một màn này người, hầu như đều bị chấn động không thể thở nổi.

Riêng là những cái kia Hàn Sơn đệ tử, từ dưới đất xa xa nhìn không trung cái kia như là thần linh đồng dạng thân ảnh, cũng làm cho bọn hắn lần đầu tiên ý thức được, nguyên lai thật có người có thể cường đại đến mức độ này!

"Bạo cho ta!"

Rơi vào đối phương trong vây công, một màn kia tử sắc kiếm nhận phong bạo lại vẫn lộ ra một loại điên cuồng lực lượng, đem xung quanh tất cả lực lượng xé nát.

Theo lấy Bạch Nhạc tiếng quát to này, đã thôn phệ đến mức tận cùng thân ngoại hóa thân chợt nổ lên, vừa mới thôn phệ tới lực lượng, cơ hồ là

trong nháy mắt, liền hoàn mỹ cùng kiếm nhận phong bạo lực lượng dung hợp một chỗ, điên cuồng hướng về xung quanh cuộn sạch mà đi.

Ùng ùng!

Sơn rung địa động, toàn bộ thiên địa, phảng phất đều vào giờ khắc này run rẩy, rung động mỗi người tâm linh!

Bao quát Đổng Nguyên Xương ở bên trong, trọn tám vị Tinh Hải Cảnh cao thủ liên thủ một kích, tại đây khủng bố kiếm nhận phong bạo phía dưới, dĩ nhiên cũng ngạnh sinh sinh bị đập vỡ vụn!

Xung quanh trong vòng mấy dặm sơn lâm đều bị triệt để san thành bình địa!

"Phốc!"

Một ngụm máu tươi từ Bạch Nhạc trong miệng phun ra, văng đến bạch y phía trên, có vẻ vô cùng dữ tợn.

Khổng lồ như vậy lực lượng, cũng đồng dạng đã vượt qua Bạch Nhạc có khả năng khống chế cực hạn, vẻn vẹn chỉ là một phần nhỏ lực lượng phản phệ, liền đủ để khiến hắn bị thương, nếu không phải Thông Thiên Ma Thể đủ quá cường hãn, sợ rằng bây giờ cả người hắn đều đã tùy theo nổ lên.

Thậm chí dù vậy, nếu như nhìn kỹ, vẫn có thể phát hiện, Bạch Nhạc trên da xuất hiện vô số thật nhỏ vết thương, không ngừng có máu tươi từ bên trong chảy ra.

Sống hay chết ở giữa, là điên cuồng nhất chém giết, cũng là cực hạn nhất khiêu chiến!

Một kiếm này, hầu như đã tiếp cận Hóa Hư lực lượng, nếu như không

phải là Bạch Nhạc chưởng khống lực không đủ, thậm chí có khả năng đem tất cả mọi người một chỗ chém giết!

Chỉ là, may là như vậy, Đổng Nguyên Xương bọn hắn cũng đồng dạng tại kiếm nhận phong bạo trùng kích phía dưới, thu được bị thương nặng, mỗi cá nhân trên người đều tràn đầy vết kiếm, máu me đầm đìa, như từng cái huyết nhân!

Một tay cầm kiếm, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái điên ý, cất tiếng cười to!

"Đây cũng là các ngươi sát cục sao? Không gì hơn cái này!"

"Bạch Nhạc ở đây, ai dám tới chiến? !"

Kiếm phong chợt giơ lên, Bạch Nhạc trong mắt lần nữa lộ ra vẻ sát cơ, lớn tiếng quát lên.

Gió núi gào thét, nhuốm máu bạch y theo gió mà phát động, phong cảnh như tranh vẽ.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 989: Khinh thường

Đạo Lăng sơn bên trên, Bạch Nhạc trước đây từ thượng cổ cấm địa mà ra, bị nhìn thấu thân phận sau đó, chính là một câu nói này, sau đó kiếm trảm Tinh Hải, chấn kinh thiên hạ.

Bây giờ, Bạch Nhạc một kiếm bại tám vị Tinh Hải Cảnh cường giả sau đó, lần nữa nói ra một câu nói này, mang đến, lại là một loại khác khác chấn động.

"Ba! Ba! Ba!"

Không trung, một vị thân mang hắc bào lão giả từng bước đạp không mà đến, nhẹ nhàng vỗ tay.

Thanh thúy tiếng vỗ tay, trong nháy mắt vang vọng Hàn Sơn.

Trên người lão giả vẫn chưa lộ ra khí tức gì đến, trong đôi mắt, phảng phất nhìn không thấy chút nào sát khí.

Nhưng khi hắn lúc xuất hiện, tất cả mọi người tuy nhiên cũng đồng thời cảm thụ được lau một cái nhàn nhạt áp lực.

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, không cần người bên ngoài giải thích, Bạch Nhạc cũng có thể minh bạch, tất nhiên là Hắc Ám Thiên chân chính nhân vật trọng yếu xuất hiện.

Trước đó, vô luận là Chuột Hoang đạo nhân, vẫn là Đổng Nguyên Xương, thậm chí là những cái kia tới vây công hắn Tinh Hải Cảnh cao thủ, thật đều chẳng qua chỉ là đối phương thăm dò mà thôi, xa không tính là chân chính đòn sát thủ.

Có thể tại đỉnh phong Đạo Lăng Thiên Tông uy áp phía dưới, chống đỡ đến bây giờ, Hắc Ám Thiên súc tích đồng dạng viễn siêu thường nhân tưởng tượng.

E ở đối phương phía sau khả năng có một vị bán thần tình huống dưới, nếu như chỉ có như thế điểm uy hiếp, vậy cũng không khỏi quá buồn cười.

Bạch Nhạc một mực chờ đợi, chính là đang đợi đối phương thật nhân vật trọng yếu xuất hiện.

Rất hiển nhiên, tại Đổng Nguyên Xương sau khi thất bại, vị này vẫn giấu kín tại phía sau màn cường giả, cũng rốt cục nhịn không được hiện thân.

"Thế không Hóa Hư, nhân gian vô địch! Nói thật tốt, cái này hơn ngàn năm đến, lão phu cũng coi như thấy qua vô số anh kiệt, nhưng lại chưa từng có bất kỳ một cái nào có thể cùng ngươi bằng được!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, cái kia hắc bào lão giả khàn khàn tiếng nói, chậm rãi mở miệng nói.

"Ngươi thiên tài như vậy, nghìn năm khó gặp!"

Nghìn năm!

Nghe được cái này thời gian, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy!

Trên đời này tất cả mọi người thọ mệnh đều là hữu hạn, không có bước vào Hóa Hư, liền gần như không thể có thể sống quá ngàn năm thời gian.

Nhưng này hắc bào lão giả lại hiển nhiên vẫn chưa bước vào Hóa Hư Chi Cảnh.

Diệp Huyền đại sư là nhân vật nào, không phải cũng đồng dạng khó có thể chạy trốn sinh tử, lẽ nào lão giả này còn có thể so Diệp Huyền đại sư lợi hại hơn sao?

Luyện thi!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhất thời liền phản ứng kịp, đối phương có thể sống đến bây giờ, tất nhiên cùng luyện thi thủ đoạn có quan hệ.

Hơn nữa, không hề nghi ngờ, đối phương thọ giới hạn đã sắp đến, đổi một góc độ tới muốn!

Có thể, lần này Hắc Ám Thiên toàn lực thôi động tiến đánh Đạo Lăng Thiên Tông, chính là hắn toàn lực thôi động.

Trong lúc này, còn có cái gì tân bí, Bạch Nhạc bây giờ còn nghĩ không ra, có thể chỉ cần có đủ đủ thời gian, đối phương liền nhất định sẽ lộ ra càng nhiều sơ hở.

Cái kia hắc bào lão giả hiển nhiên cũng không nghĩ ra, chỉ đơn giản như vậy một câu nói, dĩ nhiên liền để cho Bạch Nhạc suy đoán ra nhiều tin tức như vậy.

Khàn khàn tiếng nói, lão giả tiếp tục nói, "Giới thiệu lần nữa một chút, lão phu Triều Bằng Phi, Hắc Ám Thiên Đại trưởng lão."

Triều Bằng Phi!

Tên này nói ra, vô luận là Bạch Nhạc, hay là tại tràng người khác căn bản không có người nghe nói qua.

Dù là trước đó, Bạch Nhạc tại Đại Càn Vương Triều đã lật khắp đủ loại điển tịch, bên trong cũng không có chỉ tự nói đề cập tới tên này, tựa như là người này, căn bản là vô căn cứ sinh ra một dạng, không có quá khứ.

Bản thân này cũng quá khác thường.

Một nhân vật lợi hại, vô luận hắn lại như thế nào am hiểu ẩn nhẫn, cũng không khả năng không lưu lại bất cứ dấu vết gì.

Dạ Nhận có lợi hại hay không?

Ngươi có thể không biết Dạ Nhận ở đâu, thậm chí coi như hắn đứng ở trước mặt ngươi, ngươi cũng có thể căn bản không nhận ra hắn đến, thật là ngươi lại không có thể không biết Dạ Nhận tên này.

Như vậy, nếu như đối phương không phải là đang nói lời nói dối, trong lúc này ý tứ hàm xúc khả năng liền càng ý vị sâu xa.

Có thể vô luận như thế nào, Bạch Nhạc cũng nhất định muốn thừa nhận, cái này Hắc Ám Thiên Đại trưởng lão, có thể phải so với nhìn bề ngoài, kinh khủng hơn nhiều.

"Đại trưởng lão, nghĩ đến ngươi chính là Hắc Ám Thiên bây giờ chân chính Chưởng Khống Giả a?"

Nhìn đối phương con mắt, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng hỏi.

"Xem như thế đi."

Nhẹ nhàng cười, Triều Bằng Phi chậm rãi mở miệng nói, "Bạch phủ chủ, ta còn là câu nói kia, ta không muốn đối địch với ngươi, chỉ cần ngươi bằng lòng buông tha cùng ta Hắc Ám Thiên làm địch, buông tha trợ giúp Đạo Lăng Thiên Tông, lão phu xoay người rời đi."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Triều Bằng Phi trong mắt đồng dạng lộ ra lau một cái vẻ nghiêm túc.

Đồng dạng lời nói, có lẽ Triều Bằng Phi vị này Đại trưởng lão trong miệng nói ra, cùng từ Đổng Nguyên Xương trong miệng nói ra, ý nghĩa dĩ nhiên là hoàn toàn khác nhau.

Bạch Nhạc có thể từ đối phương trong ánh mắt nhìn ra cái kia phần thành ý, hiển nhiên đó cũng không phải theo miệng nói một chút, mà là thật mở cho hắn ra điều kiện.

Khóe miệng khẽ nhếch, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Đại trưởng lão sẽ không sợ, ta bên này bằng lòng, đến lúc đó lại đổi ý?"

Khẽ lắc đầu, Triều Bằng Phi chỉ mình con mắt nói rằng, "Lão phu cả đời này, nhất tự ngạo chính là một đôi mắt này, chưa từng có nhìn lầm qua bất cứ người nào! Bạch phủ chủ chỉ cần một câu hứa hẹn, lão phu liền có thể vô điều kiện tin tưởng."

Nhìn đối phương tự tin thần thái, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút tán thán.

Nhân vật như vậy, vô luận lập trường như thế nào, vô luận thiện ác, đều sẽ làm người ta sinh ra một loại khó diễn tả được kính phục cảm giác.

Chỉ tiếc. . . Đạo bất đồng!

"Tất nhiên Đại trưởng lão như thế tín nhiệm chính mình con mắt, liền nên biết ta hồi đáp."

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói.

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Triều Bằng Phi nhẹ nhàng thở dài một tiếng, rồi mới lên tiếng, "Đúng vậy, lão phu trước khi tới liền đã biết! Đạo bất đồng, mưu cầu khác nhau a!"

Giờ khắc này, Bạch Nhạc là thật từ đối phương trong giọng nói, nghe ra

chút tiếc hận chi ý.

Quan trọng hơn là, cứ như vậy trong nháy mắt, đối phương trên người đột nhiên bốc lên lau một cái kinh thiên sát khí.

Oanh!

Cái kia già nua bàn tay chợt đưa ra, liền có bôi đen tối tùy theo phủ xuống, hóa thành một chỉ kình thiên chi thủ, hướng về Bạch Nhạc đè xuống tới.

Không có dùng Tinh Hải, khả năng liền vẻn vẹn chỉ là một chưởng này, liền để cho Bạch Nhạc rõ ràng cảm thụ được một cổ cực kỳ kinh khủng áp lực, thậm chí muốn so với đối mặt cái kia tám vị Tinh Hải lão tổ lúc, cảm giác nguy cơ mãnh liệt hơn.

"Coong!"

Đang lúc trở tay, Nghịch Ma Kiếm chợt thượng thiêu, mang theo lau một cái tím sẫm kiếm mang, hung hãn hướng về cánh tay kia chưởng ngăn cản đi qua.

Ngay tại lúc đó, một tiếng rồng gầm vang lên.

Cảm thụ được Triều Bằng Phi trên người cảm giác áp bách, Tiểu Bạch Long cũng đồng dạng phát sinh rít lên một tiếng, cùng theo một lúc giết tới.

Oanh!

Trong nháy mắt, cái kia kình thiên chi thủ cùng Nghịch Ma Kiếm đụng va vào nhau, bất ngờ đúng, Bạch Nhạc dĩ nhiên ngạnh sinh sinh bị một chưởng này đánh lùi một bước, đồng thời cùng lúc bị đánh bay ra ngoài, còn có Tiểu Bạch Long!

Lực lượng kinh khủng!

Tu hành Thông Thiên Ma Thể, Bạch Nhạc vẫn cảm thấy, tại sức mạnh thân thể bên trên, chính mình muốn so với hắn tu hành giả cường hãn quá nhiều, thật là bây giờ tại đối đầu Triều Bằng Phi thời điểm, Bạch Nhạc lại rõ ràng cảm thấy, đối phương nhục thân chi lực, thậm chí muốn so với chính mình kinh khủng hơn nhiều.

Trong chớp nhoáng này giao phong, Bạch Nhạc mặc dù không có chịu thiệt, thật là cái loại cảm giác này lại rõ ràng nói cho hắn biết, mặc dù đều là Tinh Hải, thật là đối phương thực lực, cũng đối cùng bình thường Tinh Hải đỉnh phong, căn bản không có ở đây một cấp bậc bên trên.

Cho dù là một đối một giao thủ, chính mình chỉ sợ cũng không có quá nhiều phần thắng.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc là cho là thật ý thức được, chính mình lần này sợ là cho là thật có chút khinh thường.

PS: Ngày hôm qua có người nói với ta, chương một chương bổ canh không có ý nghĩa, còn không bằng một lần bạo phát nhiều một chút.

Ta suy nghĩ cũng hiểu được có đạo lý, vậy liền để ta lại tồn vài ngày bản thảo đi, sau đó tiếp tục đại bạo phát tới tu bổ thiếu, ân, cứ như vậy đi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 990: Ngươi hát xong ta gặt hái

"Không tầm thường!"

Cùng Bạch Nhạc qua một chiêu, như là Bạch Nhạc một dạng, Triều Bằng Phi cũng giống vậy cảm thụ được loại kia cường đại lực áp bách, nhịn không được nhẹ giọng thở dài nói, "Từ xưa anh hùng xuất thiếu niên a! Quả nhiên là lão, lão phu tu hành cả đời, bây giờ nhưng chưa chắc thắng ngươi một người thiếu niên như vậy người, thiên kiêu vô song, thật là danh bất hư truyền."

Nghe được đối phương lời nói, Bạch Nhạc chẳng những không có vui sướng chút nào, ngược lại trong lòng mọc lên lau một cái càng sâu kiêng kỵ chi ý.

Nếu thật là một đối một giao phong, Bạch Nhạc thật đúng là không sợ, dù là đối phương thực lực kinh người, có thể chỉ cần không vào Hóa Hư, liều mạng tranh đấu phía dưới, hắn vẫn như cũ vẫn có niềm tin.

Thật là, vấn đề ở chỗ, đối phương làm nhiều như vậy chuẩn bị, nơi nào sẽ cho hắn đơn đấu cơ hội a.

"Người già, sẽ không có lòng hiếu thắng, chỉ cầu kết quả."

Già nua trên mặt lộ ra lau một cái ôn hòa nụ cười, thật giống như đang nói chuyện nhà việc vặt một dạng, không có chút rung động nào.

"Tới đi, một chỗ tiễn Bạch phủ chủ lên đường."

Khoát khoát tay, Triều Bằng Phi nhẹ giọng nói.

Cơ hồ là đồng thời, vừa mới những cái kia bị Bạch Nhạc gây thương tích Tinh Hải Cảnh cường giả liền lần nữa tràn lên, thành vây kín tư thế, đem Bạch Nhạc vây ở hạch tâm.

Thậm chí ngay tại lúc đó, cách đó không xa còn có một chút Tinh Hải Cảnh lão tổ, tại hướng về bên này chạy tới.

Đương nhiên, những người này không có khả năng đều là Hắc Ám Thiên, Hắc Ám Thiên còn không có sâu như vậy súc tích.

Mang sơn, Tân giáo, đều có Tinh Hải Cảnh lão tổ đến đây.

Trong đám người, Bạch Nhạc cũng đồng dạng chứng kiến không ít khuôn mặt quen thuộc.

Đạp Thiên Ma Quân, Y Xuyên lão tổ cũng đều ở chính giữa, nhìn về phía Bạch Nhạc ánh mắt có chút phức tạp, nhưng lại cuối cùng không có ai lui ra phía sau.

Giết chết Bạch Nhạc, vốn là tam phương trước đó cũng đã nghị định sự tình tốt.

Dù là Bạch Nhạc thực lực đủ quá cường hãn, cho người ta mang đến thật lớn chấn động, nhưng lại cũng vẫn như cũ cải biến không giải quyết, cái này bản thân liền là một cái bẫy chết.

Từ Bạch Nhạc từ Thanh Châu thành mà ra, bước vào cái này Hàn Sơn bắt đầu, tử cục liền đã thành.

Vô luận Bạch Nhạc thế nào giãy dụa, đều như cũ tốn công vô ích, căn bản cải biến không kết quả.

"Bạch Nhạc!"

Giờ khắc này, vô luận là Huyết Ảnh Ma Quân vẫn là Tinh Hà lão tổ cũng đều không khỏi có chút nóng nảy.

Loại tình huống này, nếu như Bạch Nhạc chết, bọn hắn cũng đồng dạng sẽ không có kết quả tử tế.

Đây cũng là lựa chọn đứng thành hàng đại giới.

Cứ việc vô luận là Thanh Châu thành, vẫn là Duyện châu, Bạch Nhạc đều còn rất nhiều có thể điều động lực lượng, nhưng hôm nay dưới loại cục diện này, lại cũng đã là ngoài tầm tay với.

Bây giờ lựa chọn tốt nhất chính là trốn!

Bọn hắn chưa chắc chạy thoát, thật là có Tiểu Bạch Long tại, nếu như Bạch Nhạc chuyên tâm muốn chạy trốn, có thể cũng còn có thể có như thế một hai phần còn sống hy vọng.

Chỉ là, cái ý niệm này, mới vừa mới lên, còn chưa tới cùng truyền ra khỏi miệng, liền lần nữa bị bóp chết.

Cơ hồ là đồng thời, Triều Bằng Phi trên người đột nhiên lộ ra lau một cái hắc ám chi quang, trong nháy mắt hướng về xung quanh tràn ngập ra, ngạnh sinh sinh đem Bạch Nhạc khốn đi vào!

Một màn kia trong bóng tối, lộ ra một khe hở không gian khí tức.

Hầu như không cần muốn, tất cả mọi người rồi đột nhiên phản ứng kịp.

Hắc Ám Thiên!

Đây là thượng cổ không gian, cũng là Hắc Ám Thiên tên này khởi nguồn, thậm chí có nhạy cảm một ít, có thể trực tiếp đoán được, cái kia

căn bản là Bán Thần Lĩnh Vực!

Nguyên lai, đây mới là Hắc Ám Thiên lá bài!

Một khi để cho Bạch Nhạc bị cuốn vào Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, khả năng liền thật là chết chắc.

Ở nơi này không có tan hư thời đại, căn bản cũng không khả năng có người đánh vỡ Bán Thần Lĩnh Vực cứu người, một khi rơi vào bên trong, chính là ngay cả chạy trốn hy vọng đều đoạn tuyệt, chắc chắn phải chết!

Cho tới giờ khắc này, toàn bộ sát cục mới rốt cục triệt để rõ ràng.

Những người này căn bản cũng không có dự định cùng Bạch Nhạc liều mạng, lấy Hắc Ám Thiên Bán Thần Lĩnh Vực tới khốn sát Bạch Nhạc, mà sao nhiều Tinh Hải Cảnh cường giả, bất quá vẻn vẹn chỉ là từ bên cạnh hiệp trợ, vây khốn phòng ngừa Bạch Nhạc bỏ chạy.

Đây mới thực sự là thiên la địa võng, căn bản không cho chút nào bỏ chạy cơ hội!

Vẻ lạnh lẻo từ tâm mọc lên, giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc, cũng không khỏi cảm thụ được một loại gần như tuyệt vọng cảm giác đè nén.

"Bạch phủ chủ, lên đường bình an!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Triều Bằng Phi thong thả mở miệng nói, phảng phất tại làm một vị bằng hữu tiễn đưa một dạng.

"Oanh!"

Nhưng mà, hầu như cũng ngay lúc đó, lau một cái tử sắc chợt nổ lên, như một vòng tử nhật lên không, chiếu rọi thiên địa.

"Còn thật là náo nhiệt a! Mấy trăm năm qua, còn chưa từng thấy náo nhiệt như thế thời điểm."

Lạnh rên một tiếng, cái kia một vòng tử nhật phía dưới, Tử Dương Chân Nhân phá không tới!

"Tử Dương!"

Trong nháy mắt, tất cả mọi người ánh mắt cũng không khỏi tùy theo rơi đi qua.

Tử Dương Chân Nhân bản thân cũng không tính là gì, bất quá chỉ là một cái Tinh Hải đỉnh phong cường giả mà thôi, cho dù là mạnh, cũng cường hữu hạn, xa không đạt được có thể xoay chuyển càn khôn cấp độ.

Thật là, Tử Dương Chân Nhân đạo tràng, cũng không nghi ngờ có nghĩa là, Đạo Lăng Thiên Tông nhúng tay.

Tục ngữ nói, lạc đà gầy so ngựa còn lớn, dù là Đạo Lăng Thiên Tông bây giờ đã sự suy thoái, thật là thật coi Đạo Lăng Thiên Tông nhúng tay thời điểm, vô luận là ai, trong lòng chỉ sợ cũng phải hơi hồi hộp một chút.

Cùng Tử Dương Chân Nhân cùng đi, còn có năm người!

Ngày xưa Đạo Lăng sơn đánh một trận, Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên, bốn chết ba tổn thương, cuối cùng khôi phục lại, cũng bất quá chỉ là sáu người mà thôi, nhưng hôm nay còn lại sáu người, bao quát Tử Dương Chân Nhân ở bên trong, nhưng là đều chạy tới Thanh châu, chạy tới nơi này.

Người có tên cây có bóng!

Lúc trước Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên liên thủ, mượn Đạo Lăng đại

trận, thậm chí là có thể cùng Thông Thiên Ma Quân giao thủ, bây giờ dù là lại như thế nào sự suy thoái, một khi xuất hiện, mang đến áp lực cũng đồng dạng cực kỳ to lớn.

Nao nao, cho dù là Bạch Nhạc, cũng đồng dạng thật không ngờ, Tử Dương Chân Nhân bọn hắn vậy mà biết chạy tới Thanh châu tới.

Riêng là tại loại này trước mắt, Đạo Lăng Thiên Tông những cường giả này chạy tới, nhất định chính là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi a.

"Hảo một cái Đạo Lăng Thiên Tông, chúng ta còn không có đánh lên đi, chính các ngươi ngược lại là trước đưa tới cửa."

Quét đối phương liếc mắt, Triều Bằng Phi lúc này hừ lạnh nói.

"Tà ma ngoại đạo, chỗ này dám với ta Huyền môn chính tông là địch." Lạnh lùng quét Triều Bằng Phi liếc mắt, Tử Dương Chân Nhân ngạo nghễ mở miệng nói, "Thật nghĩ đến đám các ngươi có thể làm mưa làm gió, ta Đạo Lăng Thiên Tông liền không dám chủ động xuất kích?"

"Tử Dương, lúc nào, Đạo Lăng Thiên Tông muốn cùng Ma Quân truyền nhân quan hệ mật thiết?"

Bước ra một bước, Đổng Nguyên Xương nhất thời giễu cợt.

"Ta không biết cái gì Ma Quân truyền nhân, chỉ biết là Thanh Châu phủ chủ!" Con mắt đều không nháy một chút, Tử Dương Chân Nhân thẳng nói rằng, "Đại Càn Vương Triều vốn là ta đạo môn nhất mạch, Hàn Sơn càng là đạo môn tông phái, làm sao có thể cho các ngươi những thứ này tà ma ngoại đạo tùy ý làm bậy."

Bạch Nhạc mặc dù là Ma Quân truyền nhân, nhưng lại cũng là Đại Càn Vương Triều Thanh Châu phủ chủ, đừng xem trước đó Diệp Huyền đại sư trắng trợn giết chóc, tam đại thiên tông chưởng giáo chân nhân tất cả

đều bỏ mạng ở Diệp Huyền trong tay, nhưng này lại như cũ là không thể bày ra trên mặt bàn nói.

Bạch Nhạc thả đi Vân Mộng Chân cùng tam đại thiên tông đệ tử, chính là một phần nhân quả.

Vì Đạo Lăng Thiên Tông bôn tẩu khắp nơi, cũng là nhân quả.

Vừa nuốt vừa mổ, chẳng lẽ định số.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 991: Sát ý đã quyết

Lòng người tản ra, đội ngũ liền không tốt mang.

Đạo Lăng Thiên Tông chạy tới, thật cũng bất quá chỉ là sáu vị Tinh Hải đỉnh phong cao thủ mà thôi, không có Đạo Lăng đại trận, cũng góp không đủ Thập Nhị Kim Tiên, Tử Dương Chân Nhân bọn hắn đủ khả năng phát huy được thực lực, trên thực tế liền vẫn như cũ vẫn là có hạn.

Nếu thật là động thủ, chiếm giữ nhân số ưu thế, bọn hắn một dạng vẫn là chiếm thượng phong.

Thật là đạo lý cũng không phải tính như vậy.

Triều Bằng Phi như thế lần tập hợp ma đạo cao thủ mặc dù nhiều, nhưng trên thực tế, những người này là từ Mang sơn, Tân giáo, cùng với Hắc Ám Thiên tất cả cao thủ hiểu ra, chiếm thượng phong thời điểm, bọn hắn có thể ung dung tụ tập cùng một chỗ, bởi vì tồn tại quyền lợi ép buộc.

Thật là một khi cục diện rơi vào bất lợi, yêu cầu khổ chiến, yêu cầu trả giá giá rất lớn, mới có thể thủ thắng thời điểm, lòng người khả năng liền tản ra.

Những người này mỗi người có mỗi người tính toán, căn bản cũng không khả năng làm được trên dưới chuyên tâm, là một cái mục cùng nhau nỗ lực, bất kể đại giới, bất kể tử thương!

Đây cũng là vấn đề lớn nhất vị trí.

Tử Dương Chân Nhân bọn hắn chạy tới, trực tiếp lệnh song phương trong tay, đạt được một loại tương đối cân bằng cục diện bên trên, loại tình huống này, còn phải kiên trì xuất thủ, liền rất có thể chỗ tốt không có

mò được, ngược lại đem tánh mạng mình hầu ở nơi đây.

Bất tri bất giác ở giữa, liền có rất nhiều người lặng yên lui lại một chút khoảng cách, mặc dù không có nói rõ, nhưng trên thực tế, chính là nói rõ dự định khoanh tay đứng nhìn.

Khóe mắt liếc qua quét qua, những người này phản ứng thu hết mắt, giờ khắc này, cho dù là Triều Bằng Phi, trong lòng cũng không khỏi nhiều mấy phần khó chịu chi ý.

Chuyện lần này, thật ra quá nhiều biến cố, thế cho nên, cục diện đã có chút thoát ly hắn chưởng khống.

"Đại trưởng lão, xem ra muốn giết ta, còn giống như thật không dễ dàng như vậy."

Từ trong bóng tối đi tới, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, khóe miệng mang theo vài phần vẻ đùa cợt.

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Triều Bằng Phi dừng một cái, cái này mới mở miệng nói, "Bạch phủ chủ không nên cao hứng quá sớm, không đến cuối cùng một khắc, không ai nói rõ được đến ai thắng ai thua!"

Sát khí lần nữa hiện lên trong lòng, giờ khắc này Triều Bằng Phi trong lòng lần nữa có chút chần chờ.

Tình huống bình thường xuống, một trận chiến này có thể nói, đã bại, nhất lý trí lựa chọn, chính là mang người lập tức ly khai Thanh châu.

Mặc dù bây giờ tình thế nguy hiểm đã giải, thật là Bạch Nhạc rồi lại đồng dạng xuống dốc đến chỗ tốt gì.

Chỉ cần tách ra ngày này, tiếp tục dựa theo kế hoạch tiến hành tiếp, ngày mùng 7 tháng 4, Đạo Lăng sơn đánh một trận, vẫn như cũ tồn tại khả

năng thành công.

Thật là, cứ như vậy ly khai, Triều Bằng Phi nhưng trong lòng thủy chung có chút không cam lòng.

Bạch Nhạc thực sự quá xuất sắc, lần này là đánh Bạch Nhạc một trở tay không kịp, thật là lần tiếp theo, còn muốn tạo nên cơ hội tốt như vậy đến, khả năng liền thực sự quá khó khăn.

Hắn làm quá lâu thời gian, xem người cũng cực chuẩn!

Thế không Hóa Hư, nhân gian vô địch!

Một câu nói này, có thể tuyệt đối không phải cái gì khen tặng, mà là thật gần biến thành sự thật tiên đoán!

Hơn nữa, một khi tiếp tục như thế tùy ý Bạch Nhạc tiếp tục tu hành, đợi được Bạch Nhạc thực lực lần nữa đột phá, lúc kia, cho dù là hắn kế hoạch thành công, cho dù là những cái kia lánh đời Hóa Hư cường giả hiện thân, chỉ sợ cũng chưa chắc chống đỡ được Bạch Nhạc.

Không hề nghi ngờ, đây chính là một cái khác Thông Thiên Ma Quân!

Thậm chí khả năng trò giỏi hơn thầy!

Dạng này Bạch Nhạc, đã định trước muốn đi tại đối lập mặt, cái kia chính là một cái lớn nhất uy hiếp.

Lựa chọn tốt nhất , đồng dạng là thừa dịp đối phương còn không có chân chính lớn lên trước đó, liền triệt để đem chi bóp chết.

Hơn nữa. . . Tối trọng yếu là, hắn xác thực còn có lá bài, đủ để xoay chuyển càn khôn!

Ma thi!

Hắc Ám Thiên truyền thừa chính là đến từ Tử Linh Thần, có thể nói, sở hữu Hắc Ám Thiên cao thủ, chân chính lớn nhất ỷ vào, chính là ma thi, cũng chỉ có tại đem ma thi bạo lộ ra tình huống dưới, Hắc Ám Thiên cái kia lực lượng kinh khủng, mới có thể chân chính hiển hiện mà ra.

Đừng xem bây giờ, tựa hồ theo lấy Tử Dương Chân Nhân bọn hắn mang đến, đã để hắn rơi vào bị động bên trong.

Có thể chỉ cần dám sử dụng ma thi, như vậy liền lại là một trận giết chóc thịnh yến!

Không dám nói có thể đem tất cả mọi người bộ phận lưu lại, có thể chí ít cũng có thể giết chết nhất đại phân bộ, càng không thể nào để cho Bạch Nhạc chạy trốn.

Vấn đề duy nhất ở chỗ. . . Một khi động thủ, như vậy ma thi bí mật liền cũng lại không giấu được, ắt sẽ truyền khắp thiên hạ!

Đến lúc đó, Hắc Ám Thiên sợ rằng sẽ trở thành tất cả mọi người công địch, tại không có luyện thành chân chính ma thi, đạt thành trước mắt hắn, Hắc Ám Thiên chỉ sợ là không có tư cách kia cùng toàn bộ thế giới là địch.

Sắc mặt có chút âm trầm, Triều Bằng Phi trong lòng hiện lên vô số ý niệm trong đầu, trong lúc nhất thời căn bản khó có thể lựa chọn.

"Đại trưởng lão!"

Phảng phất cảm thụ được Triều Bằng Phi tâm tư, Đổng Nguyên Xương chậm rãi hướng về Triều Bằng Phi tới gần mấy bước, nhẹ giọng mở miệng nói, "Chung Ly vẫn còn ở cái kia!"

Nghe được Đổng Nguyên Xương lời nói, Triều Bằng Phi trong lòng đột nhiên rùng mình, nhưng là trong nháy mắt liền triệt để phản ứng kịp.

Chung Ly!

Chung Ly bản thân liền là ma thi, mặc dù là Bạch Nhạc luyện hóa, thật là nếu như đến lúc cần thiết, ai dám khẳng định, Bạch Nhạc sẽ không bỏ qua cái này một ma thi? !

Đến lúc đó, có Chung Ly cái này ma thi làm chứng cớ, rất dễ dàng liền có thể để cho tin tức truyền khắp thiên hạ!

Lúc kia, Hắc Ám Thiên cũng tương tự vô pháp lại ẩn giấu đi.

Nơi này như vậy, chẳng thà thẳng thắn buông tay đánh cược một lần.

"Giết!"

Vừa nghĩ đến đây, Triều Bằng Phi trong lòng nhất thời quyết định, lành lạnh từ trong miệng phun ra cái này một chữ "giết"!

Trong nháy mắt, sở hữu Hắc Ám Thiên trong lòng người không khỏi đều đột nhiên rùng mình, lập tức liền ý thức được Triều Bằng Phi ý tứ.

"Tử Dương, đây là ngươi tự tìm!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng sát khí, trong tích tắc, Đổng Nguyên Xương chợt bước ra một bước, đầu ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, nhất thời liền có một ma thi từ trên tay trong giới chỉ bay ra, rơi vào tất cả mọi người trước mặt.

Cơ hồ là đồng thời, Đổng Nguyên Xương trên người khí tức chợt tăng vọt, Tinh Hải tăng vọt, nồng nặc tử khí ùn ùn kéo đến dũng mãnh tiến ra.

Trên thực tế, cũng không biết là Đổng Nguyên Xương, giờ khắc này, sở hữu Hắc Ám Thiên cao thủ đồng thời tế xuất chính mình ma thi, lẫn nhau khí tức cấu kết, toàn bộ bầu trời vào giờ khắc này, phảng phất đều triệt để hóa thành hắc sắc.

Cái kia nồng nặc tử khí, để cho người ta không thở nổi.

Không chút nào khoa trương nói, nếu như người thường ở chỗ này, chỉ là xung quanh kinh khủng này tử khí, cũng đã đủ để trí mạng!

"Vù vù!"

Một màn này, cũng đồng dạng kinh ngạc đến ngây người tất cả mọi người, cho dù là một ít theo Hắc Ám Thiên cùng đi ma tu, giờ khắc này cũng đều không phản ứng kịp.

Đang yên đang lành người, làm sao có thể giấu ở trong không gian giới chỉ?

Hơn nữa, không có đạo lý, mỗi người Hắc Ám Thiên người thực lực đều tùy theo tăng vọt a, chuyện này căn bản là không phù hợp lẽ thường!

Chỉ có chân chính biết rõ vài phần nội tình, như Y Xuyên lão tổ, Đạp Thiên Ma Quân bọn hắn những người này, mới có thể hiểu, Hắc Ám Thiên đây là muốn bí quá hoá liều, trực tiếp hạ sát thủ.

Trong lúc nhất thời, bọn hắn tâm cũng không khỏi có vài phần do dự.

Dưới tình huống như vậy, bọn hắn còn phải tiếp tục lựa chọn cùng Hắc Ám Thiên đứng chung một chỗ sao?

"Ma thi!"

Cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc con ngươi cũng không khỏi đột nhiên co

rụt lại, từ trong miệng phun ra hai chữ này.

Cho dù là Bạch Nhạc cũng không nghĩ đến, đối phương sát ý thật không ngờ kiên quyết, thà rằng bại lộ ma thi bí mật, cũng nhất định phải đánh chết chính mình.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 992: Tuyệt cảnh cùng. . . Trốn chết

Phong vân biến sắc!

Toàn bộ Hàn Sơn một mảnh tình cảnh bi thảm, trước đó Chuột Hoang đạo nhân xuất thủ thời điểm, Bạch Nhạc vẫn có thể lấy Thôn Thiên Quyết hóa giải đối phương công kích, cứu Hàn Sơn Tông đệ tử, nhưng hôm nay làm cái này chút Hắc Ám Thiên cao thủ, đồng thời gọi ra ma thi, phóng xuất ra tử khí thời điểm, chính là Bạch Nhạc cũng căn bản không có bất kỳ biện pháp nào.

Muốn không chịu tử khí ăn mòn, chí ít cũng có lấy Tinh Cung Cảnh thực lực mới được.

Thật là Hàn Sơn Tông bên trong, có mấy vị Tinh Cung Cảnh tồn tại?

Trừ một ít trưởng lão, cùng chân truyền đệ tử bên ngoài, đại đa số đệ tử, đều vẻn vẹn chỉ là linh phủ, thậm chí là Linh Phủ Cảnh cũng chưa tới, so với người bình thường cũng cường không bao nhiêu.

Dưới tình huống như vậy, tử khí bao phủ mà đến, chính là một trận triệt để tàn sát.

Vẻn vẹn mấy chục giây thời gian, liền có ít nhất hơn trăm người tử vong, đây mới là thời gian quá ngắn, tử khí còn không có chân chính tràn ngập ra, bằng không, mấy cái chữ này tất nhiên sẽ tăng lên gấp đôi!

Những cái kia Linh Phủ Cảnh đệ tử, còn có giãy dụa cơ hội, thật là những cái kia Linh Phủ Cảnh đều không có ở đây người, nhưng là căn bản không có chút nào phản kháng chỗ trống, chỉ cần bị tử khí ăn mòn

đến, liền lập tức bị mất mạng!

Kinh khủng hơn đúng, những người này cho dù là chết, cũng căn bản không được an bình!

Đã bộc lộ ra luyện thi bí mật đến, Hắc Ám Thiên người xuất thủ căn bản là không kiêng nể gì cả.

Sở hữu chết ở tử khí ăn mòn phía dưới người, toàn bộ sẽ bị luyện hóa thành thi thể, không ý thức chút nào hướng về người chung quanh cắn xé mà đi!

Trong khoảnh khắc, toàn bộ Hàn Sơn Tông liền nghiễm nhiên trở thành một mảnh nhân gian luyện ngục.

Không chỉ là Hàn Sơn Tông tông chủ cùng trưởng lão xem mục tỳ sắp nứt, cho dù là Bạch Nhạc bọn hắn, giờ khắc này cũng đồng dạng cảm thụ được một loại khó diễn tả được kiềm nén cùng phẫn nộ.

Luyện thi phương pháp, sở dĩ vẫn luôn là cấm kỵ, sẽ gặp phải toàn bộ tu hành giới chống lại, chính là bởi vì tu hành như vậy pháp môn, thực sự quá độc ác, nếu như không thêm ngăn cản, toàn bộ nhân gian đều sẽ tùy theo hóa thành luyện ngục.

"Giết!"

Giờ khắc này, không chỉ là Triều Bằng Phi lên sát khí, Bạch Nhạc cùng Tử Dương Chân Nhân bọn hắn, tâm cũng đồng dạng nổi lên khủng bố sát khí.

Trong nháy mắt, một trận hỗn chiến liền triệt để kéo ra màn che!

Có ma thi phối hợp, sở hữu Hắc Ám Thiên Tinh Hải Cảnh lão tổ thực lực, đều cơ hồ tăng lên gấp đôi, trong nháy mắt liền lệnh trên trận thế cục

triệt để sửa.

"Huyết Ảnh, ngươi không phải phải cùng ta đánh một trận sao? Đến, nhà ngươi đạo gia hôm nay không lột ngươi da, liền thực sự là chuột!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng sát ý, Chuột Hoang đạo nhân trực tiếp hướng về Huyết Ảnh Ma Quân giết đi qua!

Lúc trước hắn bị Huyết Ảnh Ma Quân áp chế bao nhiêu năm, từng có mấy lần giao thủ, cho tới bây giờ đều là lấy thất bại mà kết thúc, nhưng bây giờ, sở hữu ma thi, thực lực tăng vọt, nhưng là sớm đã không đem Huyết Ảnh Ma Quân để vào mắt.

Triều Bằng Phi đồng ý phóng xuất ma thi, hắn mới là hưng phấn nhất một cái!

Nhiều năm như vậy mai danh ẩn tích, hắn kiềm nén quá ác, cũng xác thực yêu cầu như thế một trận giết chóc tới thả ra ác tâm ý, cùng tức giận.

Điên cuồng!

Mỗi người đều liều mạng!

Dù là bây giờ Đạp Thiên Ma Quân bọn hắn thậm chí cũng còn không có xuất thủ, chỉ dựa vào Hắc Ám Thiên cao thủ phối hợp ma thi, cũng đã thu được áp chế tính ưu thế.

Mắt thấy Tử Dương Chân Nhân bọn hắn rơi vào ác chiến, Đạp Thiên Ma Quân trong mắt hiện lên vẻ hung quang, cũng theo sát nhập chiến trường.

"Đạp thiên! Ngươi dám tại những thứ này luyện thi súc sinh liên thủ?"

Chợt lọt vào Đạp Thiên Ma Quân đánh lén, Tử Dương Chân Nhân phẫn nộ gào thét lên tiếng.

"Đạo ma bất lưỡng lập! Hắc Ám Thiên có chuyện, cũng là ta ma đạo bản thân sự tình, cùng ngươi Đạo Lăng Thiên Tông là hai việc khác nhau!"

Cười lạnh một tiếng, Đạp Thiên Ma Quân khinh thường mở miệng nói.

Một câu nói này, phảng phất cũng vì hắn người trong ma đạo tìm được lý do, chỉ chớp mắt ở giữa, liền lại có hai vị Tinh Hải lão tổ tố vào trong cuộc chiến.

"Thôn thiên!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng sát ý, Bạch Nhạc lần nữa thi triển ra Thôn Thiên Quyết, đồng thời cầm trong tay Nghịch Ma Kiếm, lấy Tinh Hải khuấy động kiếm khí vòng xoáy, thi triển ra kiếm nhận phong bạo!

Đây đã là Bạch Nhạc công kích mạnh nhất thủ đoạn!

Bây giờ loại này hỗn chiến phía dưới, cũng đồng dạng đem Bạch Nhạc bức đến cực hạn.

Chỉ là, muốn chân chánh đem kiếm nhận phong bạo uy lực phát huy đến cực hạn, nhưng cũng còn vẫn như cũ cần thời gian.

Có thể Triều Bằng Phi lại hiển nhiên sẽ không cho hắn thời gian này!

Sở dĩ thà rằng bại lộ ma thi cũng muốn sẽ ra tay, chính là vì chém giết Bạch Nhạc, diệt trừ cái này tai hoạ ngầm, loại tình huống này, Triều Bằng Phi xuất thủ đương nhiên sẽ không có bất kỳ do dự nào!

Triều Bằng Phi ma thi vẫn luôn phối hợp người khác vây giết Bạch Nhạc.

Đây là Triều Bằng Phi bản thân không có gia nhập bên trong kết quả, bằng không, mặc dù Bạch Nhạc lại như thế nào cường hãn, chỉ sợ cũng căn bản không nhịn được.

Nhiều người như vậy bên trong, thực lực tối cường bản thân liền là Triều Bằng Phi vị này Đại trưởng lão, tại ma thi phối hợp xuống, căn bản không có bất luận cái gì có thể ngăn trở hắn công kích.

Chỉ là, đứng ở Triều Bằng Phi trên lập trường, đã căn bản không quan tâm người nào sinh tử, hắn muốn, là triệt để thắng lợi!

"Bạch Nhạc, ngươi trốn không thoát! Các ngươi tất cả mọi người chạy không thoát, đều đi vào cho ta a!"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Triều Bằng Phi lần nữa mở ra Hắc Ám Thiên không gian liệt phùng, mạnh mẽ đem Bạch Nhạc hướng về Hắc Ám Thiên bên trong túm đi.

Loại tình huống này, Triều Bằng Phi xem vô cùng rõ ràng, muốn trước hết hạn độ rơi chậm lại bại lộ ma thi nguy hiểm, hắn nhất định phải tận khả năng diệt khẩu!

Đừng xem bây giờ chiếm hết thượng phong, thật là, lấy Bạch Nhạc lấy Tử Dương Chân Nhân thực lực bọn hắn, một khi buông tha lựa chọn đào tẩu, bọn hắn chưa chắc phải nhất định có thể ngăn được.

Cho nên, biện pháp tốt nhất chính là mở ra Hắc Ám Thiên, đem tất cả mọi người một tia ý thức cuốn vào Bán Thần Lĩnh Vực bên trong.

Sau đó tại Bán Thần Lĩnh Vực bên trong hoàn thành diệt khẩu!

Không thể không nói, Triều Bằng Phi ánh mắt cực kỳ tinh chuẩn, cho dù là tại loại này hỗn chiến phía dưới, cũng đồng dạng tìm được nhất

phương pháp hữu hiệu.

Trong khoảnh khắc, liền có một cái không kịp phòng bị Đạo Lăng Kim Tiên trực tiếp bị cuốn vào không gian liệt phùng bên trong.

Thậm chí coi như là Bạch Nhạc, giờ khắc này cũng đồng dạng cảm thụ được áp lực cực lớn, nếu như không phải là bị kiếm nhận phong bạo bao vây lấy, chỉ sợ cũng rất khó chống đở tiếp.

"Trốn!"

Xem Bạch Nhạc liếc mắt, Tử Dương Chân Nhân mãnh mẽ khẽ cắn môi, phát sinh một tiếng quát chói tai, nhất thời xoay người trốn ra phía ngoài đi.

Dưới loại cục diện này, đánh tiếp nữa căn bản không có khả năng có chút phần thắng, bất quá là hi sinh vô ích tính mệnh mà thôi.

Hắn không sợ chết, thật là, loại này không có chút ý nghĩa nào tử vong lại hiển nhiên không phải hắn có khả năng tiếp thu.

Giờ khắc này, cho dù là buông tha sở hữu, cũng nhất định phải phải nghĩ biện pháp chạy đi, đem tin tức tiễn hồi Đạo Lăng Thiên Tông, đưa vào Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung bên trong.

Vì thế, hắn thậm chí không tiếc buông tha đối Bạch Nhạc viện thủ!

Bây giờ, rất hiển nhiên Hắc Ám Thiên vị đại trưởng lão kia lực chú ý, đại bộ phận tại Bạch Nhạc trên người, cũng chỉ có thừa dịp cơ hội này, hắn mới có thoát thân cơ hội.

Trên thực tế, không chỉ là Tử Dương Chân Nhân, giờ khắc này Bạch Nhạc, cũng đồng dạng đã làm ra đồng dạng phán đoán!

Thật sâu xem Tử Dương Chân Nhân liếc mắt, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói, "Tiểu Bạch, mang Tử Dương Chân Nhân đi ra ngoài!"

Triều Bằng Phi toàn bộ chú ý lực, đều tại trên người mình, Bạch Nhạc rất rõ ràng, cho dù là Tiểu Bạch Long mang theo chính mình, cũng căn bản không trốn thoát được, bây giờ duy nhất có hy vọng, chạy đi, chính là Tử Dương Chân Nhân!

Nơi này như vậy, chẳng thà để cho Tiểu Bạch Long mang theo Tử Dương Chân Nhân chạy đi!

Chỉ cần đem tin tức truyền hồi Đạo Lăng Thiên Tông, Vân Mộng Chân là có thể có chỗ phòng bị, đến lúc đó, có một trận chiến này giáo huấn, tam đại thiên tông liền rất có thể liên hợp lại, ngăn trở Hắc Ám Thiên công kích.

Bạch Nhạc không thèm để ý Tử Dương Chân Nhân sinh tử, nhưng là lại minh bạch, tại loại này dưới tuyệt cảnh, khả năng này là hắn duy nhất có thể đến giúp Vân Mộng Chân sự tình.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 993: Máu nhuộm Hàn Sơn

"Ngao ô!"

Tiểu Bạch Long trong miệng phát sinh rít lên một tiếng âm thanh, phần đuôi súy lai súy khứ, hiển nhiên là không chịu nghe Bạch Nhạc lời nói.

Đối Tiểu Bạch Long mà nói, Bạch Nhạc là nó duy nhất quan tâm người, thà rằng cùng Bạch Nhạc cùng chết, cũng không muốn một mình chạy trốn, huống chi là mang một cái căn bản không biết lão đầu đào tẩu.

"Đi! Mang Tử Dương Chân Nhân bả tin tức truyền đi, mới có hy vọng có thể cứu ta!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Bạch Nhạc lần nữa lớn tiếng hô lớn.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cả người đã thúc giục kiếm nhận phong bạo chủ động hướng Triều Bằng Phi, cùng với đi thông Hắc Ám Thiên không gian liệt phùng đụng tới.

Lấy Tử Dương Chân Nhân cùng Tiểu Bạch Long thực lực, chỉ cần ngăn chặn Triều Bằng Phi thì có đào tẩu hy vọng, mà cơ hội này, cũng chỉ có Bạch Nhạc mới có thể vì bọn họ tranh thủ.

Ùng ùng!

Kiếm nhận phong bạo hung hăng đánh vào cái kia không gian liệt phùng phía trên, kiếm khí triệt để nổ lên, tàn sát bừa bãi thiên địa, dường như muốn bả toàn bộ vùng không gian này toàn bộ phá hủy đồng dạng.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc khoảng cách không gian liệt phùng quá gần, cũng đồng dạng vô lực lại tránh thoát cái kia khủng bố hấp lực, cả người thuận thế hướng về Hắc Ám Thiên bay qua.

"Ngao ô!"

Trong miệng phát sinh rên rỉ một tiếng, Tiểu Bạch Long cũng nhất thời hồng con mắt.

Chỉ là Bạch Nhạc cái kia câu nói sau cùng, lại y nguyên vẫn là đưa đến hiệu quả.

Tiểu Bạch Long cũng không ngốc, tương phản phi thường thông minh!

Nó rất rõ ràng, loại tình huống này, hắn mặc dù theo Bạch Nhạc một chỗ nhảy vào Bán Thần Lĩnh Vực, cũng căn bản cứu không Bạch Nhạc, tương phản, tìm người tới cứu viện, có thể mới là biện pháp tốt nhất.

Dù sao, trước đó, Bạch Nhạc là có qua một lần rơi vào Bán Thần Lĩnh Vực kinh lịch.

Cuối cùng không phải là Từ Hàng đại sĩ xuất thủ, đánh vỡ Bán Thần Lĩnh Vực đem Bạch Nhạc cứu ra sao?

Bây giờ, cũng giống như vậy đạo lý.

Lão nhân này mặc dù thực lực không ra thế nào tích, thật là khó tránh liền biết hắn lợi hại cao thủ, loại tình huống này, Tiểu Bạch Long cũng cũng chỉ có thể dựa theo Bạch Nhạc phân phó đi làm.

Trong tích tắc, Tiểu Bạch Long rồi đột nhiên bay đến Tử Dương Chân Nhân bên người , mặc cho Tử Dương Chân Nhân rơi vào trên người mình, hóa thành một đạo bạch sắc thiểm điện, hướng Hàn Sơn bên ngoài bay đi.

Tiểu Bạch Long là bực nào tốc độ, tại Triều Bằng Phi vô pháp xuất thủ tình huống dưới, người khác là rất khó ngăn lại Tiểu Bạch Long.

Đây cũng là trước đó, vì sao Triều Bằng Phi muốn thiết kế tỉ mỉ dạng này bẩy rập, đem Bạch Nhạc khốn vào Hắc Ám Thiên nguyên nhân, chỉ có như vậy, hắn có thể cam đoan sẽ không để cho Bạch Nhạc chạy thoát.

"Giết!"

Tử Dương Chân Nhân đào tẩu, cũng đồng dạng kích thích đến người khác, hắn mấy cái Đạo Lăng Thiên Tông cao thủ cũng đồng dạng liều mạng trốn ra phía ngoài đi.

Chỉ là, không có Tiểu Bạch Long tại, tại nhiều cao thủ như vậy vây công xuống, muốn chạy trở về, nhưng căn bản cũng là không có khả năng hoàn thành sự tình.

So sánh dưới, Huyết Ảnh Ma Quân phản ứng liền muốn quả đoán nhiều.

Cơ hồ là chứng kiến Bạch Nhạc rơi vào Hắc Ám Thiên đồng thời, Huyết Ảnh Ma Quân liền ý thức được, lần này căn bản trốn không thoát.

Bây giờ duy nhất sinh cơ, ngược lại chính là Hắc Ám Thiên bên trong!

Vô luận Hắc Ám Thiên Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, đến tột cùng có nguy hiểm gì, cũng hầu như so với bị chận chờ chết ở đây tốt.

Chợt cắn răng một cái, trong nháy mắt, Huyết Ảnh Ma Quân trực tiếp thẳng hướng về trong cái khe không gian bay qua.

Muốn chạy, khắp nơi đều có người vây công, nhưng là phải hướng trong cái khe không gian chạy, cũng quá dễ dàng, hầu như căn bản không có bất kỳ người nào hội ngăn cản, chỉ chớp mắt ở giữa, Huyết Ảnh Ma

Quân cũng liền đi theo chạy đến đi.

Cùng lúc đó, một cái nỗ lực trốn ra phía ngoài Đạo Lăng Kim Tiên đã bị một loại ma tu phân thây muôn mảnh, thần hồn câu diệt!

Có hai cái này so sánh rõ ràng, ai cũng không phải người ngu, sau một khắc, bao quát Tinh Hà lão tổ ở bên trong, tất cả mọi người liền đều đi theo hướng về trong cái khe không gian tránh được đi.

Oanh!

Kèm theo một tiếng ầm vang, không trung không gian liệt phùng biến mất theo!

Trong lúc nhất thời, Đạp Thiên Ma Quân bọn hắn sắc mặt cũng đều có chút âm trầm, đồng thời rơi vào Triều Bằng Phi đối diện bọn họ.

"Đại trưởng lão, kế hoạch có thể không phải như vậy."

Lúc trước nhiều như vậy ma tu sở dĩ đáp ứng tới vây công Bạch Nhạc, cũng là bởi vì Triều Bằng Phi bằng lòng, giết chết Bạch Nhạc sau đó, quyền lợi đều là bọn hắn, Hắc Ám Thiên chỉ cần Bạch Nhạc mệnh liền đủ đủ.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc không thể tại chỗ bị giết chết, ngược lại Triều Bằng Phi thuận thế đóng cửa Hắc Ám Thiên.

Tối trọng yếu là, bại lộ ma thi sau đó, Hắc Ám Thiên thực lực tùy theo tăng vọt, loại tình huống này, đã siêu việt hai người bọn họ phương, chiếm giữ tuyệt đối chủ đạo địa vị.

"Bình tĩnh chớ nóng!"

Khoát khoát tay, Triều Bằng Phi chậm rãi mở miệng nói, "Lão phu đã

đáp ứng sự tình, nhất định giữ lời, ta chỉ cần Bạch Nhạc mệnh, Bạch Nhạc trên người cái khác đồ vật, tất cả đều là các ngươi."

Dừng một cái, Triều Bằng Phi tiếp tục nói, "Bất quá, sự tình cũng không đơn giản như vậy, Hắc Ám Thiên không phải tốt như vậy vào, các ngươi cũng chứng kiến, tất cả mọi người bọn họ đều chạy đến đi, bây giờ nếu chúng ta hiện tại liền truy vào đi, cũng vẫn như cũ yêu cầu một trận ác chiến mới có thể giết chết bọn hắn, phải trả giá thật lớn quá lớn."

Chậm rãi từ trên người mọi người đảo qua, Triều Bằng Phi bình tĩnh nói rằng, "Hắc Ám Thiên không giống với địa phương khác, bên trong tràn ngập tử khí, căn bản không thích hợp nhân sinh tồn, bọn hắn không có bổn tông đặc thù tu luyện pháp môn, một khi rơi vào bên trong, chỉ biết càng ngày càng suy yếu. . . Chúng ta chỉ cần chờ thêm mấy ngày, đến lúc đó là có thể không cần tốn nhiều sức giết chết bọn hắn!"

"Tin tưởng ta, chúng ta mục tiêu là nhất trí, lão phu cũng tuyệt đối không phải keo kiệt người! Không chỉ là Bạch Nhạc, bao quát Đạo Lăng Thiên Tông người, cùng với Huyết Ảnh Ma Quân bọn hắn, tất cả mọi người trên người bảo vật đều là các ngươi, ta Hắc Ám Thiên nửa khối linh thạch cũng sẽ không muốn."

Nghe được Triều Bằng Phi dạng này cam đoan, Đạp Thiên Ma Quân bọn hắn sắc mặt lúc này mới hòa hoãn vài phần.

"Để cho Tử Dương chạy thoát, hiện tại làm sao bây giờ?"

"Chạy thoát? Vậy cũng chưa chắc!"

Cười lạnh một tiếng, Triều Bằng Phi nhàn nhạt mở miệng nói, "Lão phu tất nhiên muốn động thủ, tự nhiên đã sớm đã làm tốt vẹn toàn chuẩn bị. . . Hắn trốn không thoát!"

Nao nao, Đạp Thiên Ma Quân cũng không khỏi hơi nghi hoặc một chút.

Theo lý mà nói, Tiểu Bạch Long mang theo Tử Dương Chân Nhân chỉ cần chạy ra Hàn Sơn phạm vi, liền cũng lại khó có thể đuổi theo, chỉ cần tin tức truyền trở về, liền sẽ dẫn tới sóng to gió lớn mới đúng.

Thật là, hết lần này tới lần khác Triều Bằng Phi bây giờ tấm này tự tin dáng vẻ, rồi lại không giống như là ngụy trang đi ra.

Dừng một cái, Đạp Thiên Ma Quân lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Đã như vậy, bản quân liền chờ lấy xem Đại trưởng lão thủ đoạn."

Khoát khoát tay, Triều Bằng Phi vẫn chưa trả lời ngay, liếc mắt nhìn Hàn Sơn, nhàn nhạt phân phó nói, "Toàn bộ giết đi, động tác nhanh một chút!"

"Vâng!"

Được Triều Bằng Phi lời nói, nhất thời liền có Hắc Ám Thiên cao thủ, hướng về Hàn Sơn bay qua, trực tiếp lấy Tinh Hải Cảnh cái kia thực lực kinh khủng, tàn sát toàn bộ Hàn Sơn.

Máu nhuộm Hàn Sơn!

Ngắn ngủi không đến một nén nhang thời gian, to như vậy một cái Hàn Sơn, cũng đã hóa thành một mảnh nhỏ chỗ chết.

Vô luận là Hàn Sơn tông chủ, vẫn là những trưởng lão kia, lại hoặc là vẻn vẹn chỉ là cái gì cũng không biết tạp dịch, toàn bộ Hàn Sơn trên dưới gần mười ngàn người, tất cả đều bị giết, không lưu một cái miệng sống.

Cho dù là đã xem quen sinh tử những thứ này ma tu, nhìn lấy một màn này, cũng không khỏi có chút trái tim băng giá.

PS: Hôm nay đổi mới muốn hơi chậm một chút, đừng có gấp.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 994: Phía sau một đao, Tử Dương vẫn lạc

"Hô!"

Một hơi thở bay ra Hàn Sơn phạm vi, Tiểu Bạch Long lúc này mới đột nhiên đem Tử Dương trưởng lão từ trên lưng bỏ rơi tới.

Trước đó Bạch Nhạc là để nó đem lão gia hỏa này cứu ra, Tiểu Bạch Long cũng vẻn vẹn chỉ là đưa hắn mang ra Hàn Sơn mà thôi, một khi thoát khỏi nguy hiểm, Tiểu Bạch Long cũng sẽ không cho phép Tử Dương Chân Nhân tiếp tục nương nhờ trên lưng mình.

Trong miệng phát sinh rít lên một tiếng, Tiểu Bạch Long dùng sức huy động mấy lần móng vuốt, mở miệng lớn, lộ ra răng nanh tỏ vẻ uy hiếp.

Cười khổ một tiếng, mặc dù mở miệng không thông, có thể Tử Dương Chân Nhân nhưng cũng y nguyên vẫn là minh bạch Tiểu Bạch Long ý tứ.

Chỉ là hắn bây giờ vì trốn ra được, cũng đồng dạng thụ thương không nhẹ, nếu là mình chạy đi, sợ rằng không biết bao lâu mới có thể đưa về Đạo Lăng thiên.

Hơi hơi khom người, Tử Dương Chân Nhân hướng về Tiểu Bạch Long khom người cúi đầu, mở miệng nói, "Đa tạ ân cứu mạng, vốn không nên lại quấy rầy, chỉ là việc này quan hệ trọng đại, ta trước hết đem tin tức truyền hồi Đạo Lăng Thiên Tông, báo cho biết thánh nữ. . ."

"Ngao ô!"

Nghe được Tử Dương Chân Nhân lời nói, Tiểu Bạch Long nhất thời lần

nữa gào thét một tiếng, tỏ vẻ bất mãn.

Nó bất kể đem tin tức truyền hồi làm sao, nó tân tân khổ khổ đem cái này lão đầu mang ra ngoài, là vì làm cho đối phương nghĩ biện pháp đi cứu Bạch Nhạc, mà không phải nghe hắn nói những thứ vô dụng này nói nhảm.

"Tiểu Bạch, ta nghe Bạch Nhạc là như thế gọi ngươi, tạm thời cũng liền như thế gọi ngươi đi."

Lắc đầu, Tử Dương Chân Nhân hiển nhiên cũng đem Tiểu Bạch Long coi là có thể bình đẳng giao lưu tồn tại.

Trên thực tế, mặc dù không thể miệng nói tiếng người, nhưng đến hóa long cảnh giới, Tiểu Bạch Long linh trí, cũng xác thực đã cùng người không có gì khác biệt.

"Ta ta cũng không gạt ngươi, Bạch Nhạc lần này rơi vào Hắc Ám Thiên Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, nói là cửu tử nhất sinh cũng không khoa trương! Ta bây giờ bản thân bị trọng thương, rất khó một mình ly khai, chỉ có thể làm phiền ngươi một hồi trước đem ta mang về Thanh Châu thành, đem tin tức truyền trở về, sau đó lập tức tiễn ta phản hồi Đạo Lăng Thiên Tông, bây giờ, đương đại phía trên. . . Còn có hy vọng cứu người, cũng cũng chỉ còn lại có hai địa phương này."

Ngẩng đầu nhìn liếc mắt Thanh Châu thành phương hướng, Tử Dương Chân Nhân có chút bất đắc dĩ mở miệng nói.

Thanh Châu thành bên trong còn có thư sinh mấy người bọn hắn quanh năm đi theo Diệp Huyền đại sư người bên cạnh, đem tin tức mang cho bọn hắn, nếu là bọn họ còn có thể liên lạc với cái gì Diệp Huyền đại sư quen biết Hóa Hư cường giả, có thể còn có mấy phần cơ hội.

Chỉ là như vậy hy vọng cũng thực sự quá xa vời.

Còn như Đạo Lăng Thiên Tông, bây giờ đồng dạng tổn thất nặng nề, chỉ dựa vào Vân Mộng Chân một người gian nan chống đỡ, muốn nói có biện pháp nào cứu người, chỉ sợ cũng là thủy nguyệt kính hoa.

"Tử Dương Chân Nhân!"

Ngay tại Tử Dương Chân Nhân muốn việc này đồng thời, cách đó không xa nhất thời có phá không tới, vẻ mặt khẩn trương mở miệng hỏi, "Tử Dương Chân Nhân, đến tột cùng xảy ra chuyện gì?"

Nao nao, Tử Dương Chân Nhân nhìn người tới, nhất thời một hồi đại hỉ.

"Tôn trưởng lão, làm sao ngươi tới?"

Người tới chính là Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão, Tôn Bân Cường.

Trong ngày thường, Tử Dương Chân Nhân cùng đối phương quan hệ cũng không tính quá tốt, e mấy ngày nay tới giờ, hắn cùng với Vân Mộng Chân đi quá gần, liền tất phải cùng đối phương càng thêm xa lánh.

Có thể vô luận như thế nào, ở chỗ này có thể chứng kiến bổn tông người, cũng không nghi là thiên đại chuyện tốt.

Rất hiển nhiên, người khác đã bị vây khốn, bây giờ duy nhất có thể đem tin tức truyền đi chính là hắn, hơn nữa hắn bản thân bị trọng thương, cũng không biết có thể hay không cùng Tiểu Bạch Long giảng minh bạch.

Bây giờ Tôn Bân Cường chạy tới, chỉ cần hắn đem tin tức đi qua nói cho Tôn Bân Cường nghe, là có thể làm cho đối phương trước một bước đưa về tông môn, muốn tin tức truyền đi, mà hắn cũng có thể tại Thanh châu ở lâu một ít thời gian, một mặt dưỡng thương, một mặt tìm kiếm khác biện pháp.

Nếu là có tiếp tục, Tử Dương Chân Nhân cũng đồng dạng muốn đi một chuyến Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung, tới mức này, chỉ có tam đại thiên tông liên thủ lại, mới có hy vọng cùng đối phương chống lại.

"Bổn tông nhận được tin tức, Hắc Ám Thiên tựa hồ phải đến Thanh châu tới tập kích Bạch Nhạc, đại cục làm trọng, ta cố ý đề tỉnh Bạch Nhạc cẩn thận, chỉ là lúc này mới vừa mới chạy tới, liền cảm giác được Hàn Sơn bên trong có biến cho nên, cái này không đúng dịp thấy Tử Dương Chân Nhân."

Lắc đầu, Tôn Bân Cường nhẹ giọng giải thích, đồng thời hướng đi Tử Dương Chân Nhân, "Không đúng, Tử Dương Chân Nhân, ngươi thụ thương? Là Hắc Ám Thiên người?"

Đến gần, chứng kiến Tử Dương Chân Nhân cái kia ảm đạm sắc mặt, Tôn Bân Cường nhất thời thân thiết tiến lên đỡ lấy Tử Dương Chân Nhân hỏi.

"Không kịp giải thích, chúng ta trước đó tại Hàn Sơn tao ngộ Hắc Ám Thiên cùng với Mang sơn quần ma, Hắc Ám Thiên là Tử Linh Ma Quân truyền thừa, am hiểu luyện thi phương pháp, bây giờ Bạch Nhạc, còn có mấy vị chân nhân đều bị vây ở Hàn Sơn, hơn nữa khả năng đều bị cuốn vào Hắc Ám Thiên Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, ta cái này chạy tới Thanh châu, Tôn trưởng lão mau đem tin tức truyền hồi bổn tông, mời thánh nữ. . ."

Bên này Tử Dương Chân Nhân cực nhanh giải thích, chỉ là lời còn chưa nói hết, rồi đột nhiên cảm thụ được lưng mát lạnh, phun ra một ngụm máu đến, khó có thể tin chợt quay đầu, "Ngươi. . . Ngươi làm cái gì?"

Con mắt trừng tròn vo, Tử Dương Chân Nhân khó có thể tin nhìn đối phương, khắp khuôn mặt là vẻ hoảng sợ.

"Tử Dương Chân Nhân, ngươi đã bản thân bị trọng thương, việc này

cũng không cần quan tâm. . ."

Bàn tay đột nhiên dùng sức, kiếm phong chợt đâm thủng Tử Dương Chân Nhân trái tim.

"Ngao ô!"

Vừa mới Tiểu Bạch Long vẫn không có thể phản ứng kịp, chỉ là cứ như vậy một cái nháy mắt, đối phương dĩ nhiên liền giết Tử Dương Chân Nhân, một màn này nhưng là để cho Tiểu Bạch Long tùy theo phẫn nộ.

Nó thật vất vả mới đưa Tử Dương Chân Nhân cứu ra a!

Dĩ nhiên không hiểu lắm đã bị đối phương giết.

Cái này nhân loại không phải cũng là Đạo Lăng Thiên Tông, hơn nữa cùng lão nhân này quen biết sao? Làm sao đột nhiên liền hạ sát thủ.

Liếc Tiểu Bạch Long liếc mắt, Tôn Bân Cường cười lạnh một tiếng, "Bất quá là con súc sinh thôi, ngươi có thể làm khó dễ được ta?"

"Tôn Bân Cường, ngươi cấu kết Hắc Ám Thiên?"

Thân thể vẫn lạc, Tử Dương Chân Nhân chỉ còn một luồng thần hồn trốn ra được, chỉ vào Tôn Bân Cường tức miệng mắng to.

"Tử Dương, ngươi lão, không cần giãy giụa nữa! Đạo tiêu Ma mạnh, bây giờ ta Đạo Lăng sự suy thoái đã thành định cục, bây giờ muốn làm, không phải cùng cái gì Bạch Nhạc liên hợp, mà là nghĩ biện pháp tự bảo vệ mình, chỉ có ngủ đông hạ xuống, mới có thể tìm được trở lại ngày xưa cơ hội!"

"Vân Mộng Chân bất quá là cái nữ nhân ngu xuẩn, có cái gì tư cách chấp chưởng Đạo Lăng Thiên Tông? Tử Dương, là ngươi chính mình quá ngu,

cam chịu số phận đi!"

Cười lạnh một tiếng, Tôn Bân Cường lần nữa huy kiếm, hướng về Tử Dương Chân Nhân thần hồn giết tới.

"Ngao ô!"

Chứng kiến đối phương lần nữa động thủ, Tiểu Bạch Long cũng đồng dạng bị làm tức giận, gào thét một tiếng, đột nhiên hướng về Tôn Bân Cường nhào qua.

Chỉ là, Tôn Bân Cường cũng cũng là Tinh Hải đỉnh phong cường giả, cho dù là Tiểu Bạch Long, cũng rất khó thủ thắng, huống chi, Tiểu Bạch Long cho tới bây giờ liền không quen Trường Bảo thủ hộ người.

Sát khí một chỗ, Tôn Bân Cường dễ dàng liền tách ra Tiểu Bạch Long công kích, lần nữa một kiếm chém tới Tử Dương Chân Nhân thần hồn phía trên.

Kiếm khí xoắn một cái, Tử Dương Chân Nhân trong nháy mắt triệt để vẫn lạc.

Ngay tại lúc đó, Tôn Bân Cường nhất thời không tiếp tục để ý Tiểu Bạch Long, xoay người hướng xa xa bỏ chạy.

Thứ nhất, hắn không nắm chắc giết chết Tiểu Bạch Long, vả lại, Tiểu Bạch Long dù sao không thông tiếng người, căn bản không có khả năng truyền tin tức gì đi ra ngoài, tự nhiên cũng không nhất định quá mức để ý tới, chỉ cần thoát thân liền đủ đủ.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 995: Vạn dặm truy sát

Tôn Bân Cường ý tưởng là tốt, chỉ là, lại vẫn vẫn là đánh giá quá thấp làm tức giận Tiểu Bạch Long hậu quả.

Tại Tôn Bân Cường xem ra, Tiểu Bạch Long bất quá chỉ là một con súc sinh, mặc dù có một ít linh trí, cũng không có gì lớn lắm, dễ dàng liền có thể thoát khỏi.

Dù sao, người hắn đều đã giết, Tiểu Bạch Long có thể đem hắn thế nào?

Huống chi, hắn giết cũng chỉ là Tử Dương Chân Nhân, không phải Bạch Nhạc a.

Nhưng mà, Tiểu Bạch Long lại hiển nhiên không phải nghĩ như vậy.

Nó căn bản không quan tâm Tử Dương Chân Nhân có chết hay không, có thể hỏi đề ở chỗ, Bạch Nhạc còn bị vây ở Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, yêu cầu Tử Dương Chân Nhân truyền tin tức đi ra ngoài, nghĩ biện pháp cứu người.

Bây giờ, Tôn Bân Cường lại đem Tử Dương Chân Nhân giết chết, vậy ai tới truyền tin tức?

Nó thật vất vả đem Tử Dương Chân Nhân cứu ra, chính là vì để cho hắn đi cứu Bạch Nhạc a!

Nếu không, nó hà tất cứu lão nhân này đi ra, cùng Bạch Nhạc một chỗ tiến vào Bán Thần Lĩnh Vực không tốt sao?

Hơn nữa, Tiểu Bạch Long cũng không ngốc!

Nó vừa mới thật là nghe được Tử Dương Chân Nhân bả cái gì đều nói cho người trước mặt này, hơn nữa, đối phương cũng cũng là Đạo Lăng Thiên Tông người, chỉ cần gắt gao cắn chặt cái này người không thả, liền luôn sẽ có người nhận thấy được không đúng, đến lúc đó, chỉ cần bả cái này gia hỏa bắt lại, vừa tra hỏi, chẳng phải biến tướng đem tin tức truyền đi sao?

Chính là bởi vì như vậy, Tiểu Bạch Long có thể căn bản không có nửa điểm muốn thả qua Tôn Bân Cường ý tứ.

Dù là đối phương tại đây rời xa Thanh Châu thành, Tiểu Bạch Long cũng căn bản không quan tâm.

Dù sao, nó nói không nói gì, không có Tử Dương Chân Nhân, coi như trở lại Thanh Châu thành cũng không có ý nghĩa gì.

Tiểu Bạch Long là kinh khủng bực nào tốc độ, một khi cắn chết không thả, thiên hạ này, Hóa Hư phía dưới, có ai có thể thoát khỏi Tiểu Bạch Long truy sát.

Ban đầu, Tôn Bân Cường cho rằng, Tiểu Bạch Long tối đa đuổi theo ra Thanh châu, liền nhất định sẽ buông tha!

Nhưng khi hắn ly khai Thanh châu, lại phát hiện Tiểu Bạch Long còn kiên nhẫn đuổi theo thời điểm, liền thật có chút hoảng hốt.

"Ngươi đây nên chết súc sinh là điên sao?"

Buồn bực nhìn lấy Tiểu Bạch Long, Tôn Bân Cường nhất thời nhịn không được tức miệng mắng to.

Chỉ là rất hiển nhiên, dạng này chửi rủa chẳng những sẽ không để cho Tiểu Bạch Long lùi bước, thậm chí ngược lại càng phát ra làm tức giận Tiểu Bạch Long.

Thế là, Tiểu Bạch Long nhất thời liền từ ban đầu vẻn vẹn chỉ là đuổi theo Tôn Bân Cường không thả, biến thành bắt đầu không ngừng công kích đối phương.

Lần này, liền càng làm cho Tôn Bân Cường ăn đủ vị đắng.

Hắn ban đầu cho rằng, Tiểu Bạch Long chỉ là tốc độ nhanh một ít, thật là theo lấy Tiểu Bạch Long bắt đầu công kích hắn, hắn lúc này mới đột nhiên phát hiện, Tiểu Bạch Long công kích cực kỳ cường hãn, chẳng những thực lực không có ở đây hắn phía dưới, hơn nữa thân thể cực kỳ cường hãn, hoàn toàn là tại lấy một loại ngang ngược không biết lý lẽ phương thức tới công kích.

Hắn đánh Tiểu Bạch Long mấy lần, đối phương không đau không ngứa, nhưng nếu là hắn đánh phải Tiểu Bạch Long hai trảo tử, khả năng liền ít nhất là hai đạo sâu thấy được tận xương vết máu.

Nếu không phải hắn thường thường lấy cường hãn thần thông, bức bách Tiểu Bạch Long thối lui một khoảng cách, sợ là cục diện chỉ biết càng khó khăn kham.

Nguyên bản hảo hảo một bộ quần áo, đã sớm bị Tiểu Bạch Long xé loạn thất bát tao, quần áo tả tơi, giống như là ăn mày, khổ không thể tả.

Tôn Bân Cường cứ như vậy một đường mắng một đường trốn, nỗ lực bỏ qua Tiểu Bạch Long, có thể mặc dù hắn đã chạy ra mấy ngàn dặm khoảng cách, cái kia đáng chết Tiểu Bạch Long cũng vẫn không có nửa điểm buông tha ý tứ.

Đương nhiên, trên thực tế, Tôn Bân Cường cũng không biết, chính là bởi vì hắn một đường hướng Đạo Lăng Thiên Tông trốn, Tiểu Bạch Long lúc này mới kiên nhẫn gắt gao truy kích.

Giả sử hắn tùy ý chọn một cái rời xa Đạo Lăng Thiên Tông phương hướng, chỉ sợ Tiểu Bạch Long liền muốn do dự.

Tiểu tử kia thật là nhớ rất rõ ràng, Tử Dương Chân Nhân nói qua, trên đời này còn có thể cứu Bạch Nhạc, cũng chỉ có hai cái địa phương, một cái Thanh châu, một cái khác chính là Đạo Lăng Thiên Tông.

... ...

Tiểu Bạch Long cùng Tôn Bân Cường như thế một đuổi một chạy ở giữa, Hàn Sơn bị máu nhuộm, Bạch Nhạc, Tinh Hà lão tổ, Huyết Ảnh Ma Quân đồng thời mất tích tin tức, cũng đồng thời truyền khắp thiên hạ!

Không chỉ là Thanh châu, toàn bộ thiên hạ, đều tại rất ngắn trong một hai ngày triệt để sôi trào.

Lúc trước Bạch Nhạc thật là liền Thái Cực Đạo cũng dám xông, nhưng mà bình yên thoát thân.

Nhưng hôm nay, ngay tại Thanh châu, tại Bạch Nhạc trên địa bàn, lại có người huyết tẩy Hàn Sơn Tông, thậm chí ngay cả một cái miệng sống đều không lưu lại, tại Bạch Nhạc, Tinh Hà lão tổ, Huyết Ảnh Ma Quân ba vị Tinh Hải Cảnh cao thủ xuất thủ tình huống dưới, vẫn như cũ đắc thủ, thậm chí ngay cả Bạch Nhạc bọn hắn đều biến mất.

Cái này coi như quá dọa người.

Có người cho rằng, Bạch Nhạc đã chết, là không xuất thế Hóa Hư cao thủ làm ra.

Nhưng cũng đồng dạng có người không tin, cho rằng Bạch Nhạc chỉ là truy sát đối phương mà đi, nên vì Hàn Sơn đệ tử thảo một cái công đạo.

Dù sao, Hàn Sơn thảm trạng, cũng đồng dạng quá hoảng sợ , bất kỳ cái gì người chỉ cần xem qua Hàn Sơn cái kia như nhân gian luyện ngục thảm trạng, đều sẽ nhịn không được run rẩy, run rẩy.

Cho là thật có thể nói là người nghe thương tâm, người gặp rơi lệ.

Toàn bộ Thanh Châu thành càng là rơi vào trong một mảnh hỗn loạn.

Tô Nhan điên một dạng tại Hàn Sơn tìm ba ngày ba đêm, không ngủ không nghỉ!

So với việc người khác, nàng là rõ ràng nhất một ít nội tình, cũng biết, Bạch Nhạc là ở biết rõ Hắc Ám Thiên người muốn dẫn hắn đi ra ngoài tình huống dưới, cố ý bước vào bẩy rập.

Tạo thành loại kết quả này, duy nhất khả năng tính, chính là Hắc Ám Thiên muốn so với Bạch Nhạc trong tưởng tượng kinh khủng hơn nhiều, thế cho nên Bạch Nhạc sai lầm phỏng chừng đối phương thực lực, thậm chí ngay cả thoát thân đều làm không được.

Chỉ là, tại xác nhận tại Hàn Sơn không có Bạch Nhạc thi thể sau đó, Tô Nhan rất nhanh lại lần nữa tỉnh táo lại.

Đối với Bạch Nhạc, nàng đồng dạng có một loại khác thường lòng tin!

Chỉ cần không có tận mắt thấy Bạch Nhạc thi thể, nàng cũng không tin Bạch Nhạc sẽ chết.

Mà nàng muốn làm, chính là nghĩ hết tất cả biện pháp trợ giúp Bạch Nhạc.

Thoáng lưỡng lự một chút, Tô Nhan liền lần nữa đưa về Thanh Châu thành, chính thức định ngày hẹn thư sinh, đem trước đây Bạch Nhạc cùng nàng đối thoại, không sót một chữ thuật lại cho thư sinh.

So với việc Tô Nhan, thư sinh nhãn giới không muốn cao nhiều.

Vẻn vẹn trầm ngâm chốc lát, thư sinh liền làm ra phán đoán.

"Là Bán Thần Lĩnh Vực!"

"Cái gì?"

Nao nao, Tô Nhan có chút không hiểu hỏi.

"Trên đời này, có thể tại vô thanh vô tức ở giữa, để cho Bạch Nhạc, Huyết Ảnh Ma Quân, Tinh Hà lão tổ đồng thời tiêu thất, mà không lưu lại bất cứ dấu vết gì. . . Chỉ sợ cũng chỉ có Bán Thần Lĩnh Vực!" Thoáng sửa sang một chút ý nghĩ, thư sinh trầm giọng nói rằng.

"Vậy làm sao bây giờ? Muốn thế nào cứu công tử?"

"Không có cách nào!"

Cười khổ một tiếng, thư sinh có chút đau đầu nói rằng, "Trên đời này, có thể từ chiến đấu trong dư âm, tìm được Bán Thần Lĩnh Vực vết tích cao thủ, ta vẻn vẹn chỉ biết là một vị, chính là Từ Hàng đại sĩ. . . Chỉ là, Từ Hàng cũng đã bị chủ nhân chém giết tại vương thành a!"

". . ."

Về vương thành thời điểm, Tô Nhan cũng biết một ít, có thể cũng chính bởi vì vậy, nghe được thư sinh lời nói, nàng mới càng phát có thể cảm thụ được loại kia cảm giác vô lực.

"Từ Hàng đại sĩ có hay không truyền nhân? Có thể nàng truyền nhân cũng có biện pháp có thể tìm được tung tích đâu?"

"Vô dụng."

Cười khổ một tiếng, thư sinh giải thích, "Trước không nói, Phổ Đà sơn có phải hay không còn có Từ Hàng truyền thừa, có thể tìm được Bán Thần Lĩnh Vực, chỉ bằng Từ Hàng chết ở chủ nhân trong tay, Phổ Đà sơn liền sẽ không có người gặp lại ta, nếu là ta lại bước vào Phổ Đà sơn, chỉ sợ ngay lập tức sẽ lọt vào đối phương công kích."

"Huống hồ. . . Không có tan hư thực lực, cho dù là tìm được Bán Thần Lĩnh Vực, cũng căn bản không có thực lực xé mở không gian liệt phùng, xông vào bên trong cứu người!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 996: Tiểu Bạch, dừng tay

Từ Thanh châu đến Kinh châu, Đạo Lăng Thiên Tông dài đến gần mười vạn dặm.

Đoạn đường này Tôn Bân Cường thật là màn trời chiếu đất, không, so màn trời chiếu đất cũng không bằng, trong thời gian này, hắn thậm chí không dám hợp qua một lần con mắt.

Hơn nữa còn phải không ngừng thừa nhận Tiểu Bạch Long công kích, may là tồn tại Tinh Hải Cảnh thực lực, đoạn đường này trốn về, cũng làm cho Tôn Bân Cường sức cùng lực kiệt.

Cùng với tương phản, Tiểu Bạch Long ngược lại là thần thái sáng láng, đối với Tiểu Bạch Long mà nói, không sợ nhất chính là với ngươi hao tổn, Chân Long Chi Khu, nhường Tiểu Bạch Long tràn ngập tinh lực, thậm chí càng về sau, đã hoàn toàn biến thành Tiểu Bạch Long đơn phương trêu đùa.

Mặc dù nó không làm gì được Tôn Bân Cường, hao tổn cũng bả Tôn Bân Cường hao tổn khóc.

"Người cứu mạng, người cứu mạng a!"

Bay hồi tông môn, Tôn Bân Cường nhất thời gân giọng quát to lên.

Chứng kiến Tiểu Bạch Long dĩ nhiên thực có can đảm đuổi tới Đạo Lăng Thiên Tông đến, Tôn Bân Cường trong lòng cũng đồng dạng một hồi mừng như điên.

Không nói đến hắn đoạn đường này bị đuổi giết có bao nhiêu oán khí, chỉ là giết chết Tiểu Bạch Long có thể thu hoạch đủ loại tài nguyên, liền

đủ để khiến tâm hắn động.

Giao long cũng đã cả người toàn là báu vật, hóa thành chân long sau đó, thì càng khoa trương, cho dù là Hóa Hư cường giả, sợ rằng đều sẽ đỏ mắt.

Nguyên bản Tiểu Bạch Long đuổi theo Tôn Bân Cường trở về, cũng đã đủ đáng chú ý, bây giờ chợt nghe được Tôn Bân Cường tiếng gọi ầm ĩ, nhất thời toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông đều bị kinh động.

Trong khoảnh khắc, mấy vị Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão liền nhất thời một chỗ chạy tới.

"Ngao ô!"

Chỉ chớp mắt ở giữa, Tiểu Bạch Long liền nhất thời bị một đám Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão vây lại, cảm thụ được đối phương trên người địch ý, Tiểu Bạch Long cũng đồng dạng giận tím mặt, phát sinh một tiếng chói tai tiếng long ngâm, trực tiếp tại đối phương giằng co đứng lên.

"Tiểu Bạch Long? Đây không phải là Bạch Nhạc bên người đầu kia bạch long sao?"

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, rất nhanh liền có trưởng lão nhận ra Tiểu Bạch Long thân phận.

Trên đời này bây giờ còn có mấy cái chân long?

Lúc trước Bạch Nhạc tại thượng cổ cấm địa bên trong, Tiểu Bạch Long liền cùng hắn một chỗ kề vai chiến đấu, thậm chí chính là tại thượng cổ cấm địa bên trong hóa long, tất cả mọi người thanh thanh sở sở chứng kiến, bây giờ Tiểu Bạch Long lần nữa trở lại Đạo Lăng Thiên Tông, ai không biết?

Chỉ là. . . Bạch Nhạc không phải đã mất tích sao?

Chớ không phải là Bạch Nhạc dĩ nhiên cũng đến Đạo Lăng Thiên Tông? !

Trong nháy mắt, chỗ có người trong lòng cũng không khỏi đột nhiên một căng.

Một cái Tiểu Bạch Long cũng liền thôi, nhưng hôm nay Bạch Nhạc, uy hiếp khả năng liền quá lớn a.

"Tôn trưởng lão, Bạch Nhạc đâu?"

Trong nháy mắt, liền có trưởng lão mở miệng hỏi.

"Không biết, ta vẫn chưa nhìn thấy Bạch Nhạc." Đoạn đường này, Tôn Bân Cường đã sớm nghĩ tới vô số giải thích cùng đối sách, bây giờ đối phương vừa hỏi, tự nhiên không chút do dự hồi đáp đạo, "Ta đến Thanh châu thời điểm, cảm giác được có người ở Hàn Sơn giao thủ, tranh muốn đi xem cho rõ ngọn ngành, liền chứng kiến Tử Dương Chân Nhân vội vội vàng vàng từ Hàn Sơn trốn ra được, phía sau đuổi theo hắn, chính là chỗ này cái ác long!"

Nói đến đây, Tôn Bân Cường nghiến răng nghiến lợi mắng, " súc sinh này, thừa dịp Tử Dương Chân Nhân trọng thương bất tỉnh lúc, giết chết Tử Dương Chân Nhân, sau đó lại một đường suy nghĩ muốn giết ta, ngạnh sinh sinh từ Thanh châu đuổi tới nơi đây a!"

"Chư vị trưởng lão minh giám, nhanh giết súc sinh này, vì Tử Dương Chân Nhân báo thù a!"

Những lời này, Tôn Bân Cường quả thực nói là một cái than thở khóc lóc, chữ chữ mang máu, nhiều tiếng rưng rưng a!

Đương nhiên, không thể nghi ngờ, lấy Tôn Bân Cường thân phận, lại hợp với hắn bây giờ đây giống như ăn mày đồng dạng hình dạng, rất dễ dàng liền thu được mọi người tín nhiệm, trong lúc nhất thời, toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông quần tình xúc động, không chỉ có chỉ là những trưởng lão này, chính là phổ thông đệ tử, giờ khắc này, cũng là cùng chung mối thù, hận không thể đi lên làm thịt Tiểu Bạch Long mới tốt.

"Ngao ô!"

Nguyên bản Tiểu Bạch Long liền nổi giận đùng đùng, bây giờ được nghe lại Tôn Bân Cường dạng này nói bậy, càng là lửa giận ngút trời, cũng không để ý xung quanh lại có bao nhiêu người, thân hình thoắt một cái, liền hung hãn hướng về Tôn Bân Cường giết đi qua.

"Động thủ!"

Trong nháy mắt, xung quanh sở hữu trưởng lão đồng thời xuất thủ, hướng về Tiểu Bạch Long vây công mà đi!

Bây giờ chạy tới nơi này trưởng lão, cũng có ba, bốn người, mặc dù không có Tinh Hải đỉnh phong, thật là cho dù là bình thường Tinh Hải Cảnh liên thủ lại, uy lực cũng đồng dạng không thể khinh thường a.

Quan trọng hơn là, một khi thấy máu, khả năng liền không đường trở về.

Tôn Bân Cường trước đó nói những lời kia, thật không chịu nổi nghiêm túc cân nhắc, bằng không chính là sơ hở trăm chỗ, vô pháp từ tròn nói.

Có thể chỉ cần bây giờ mượn cơ hội này, dẫn tới người khác hướng Tiểu Bạch Long động thủ, làm tức giận Tiểu Bạch Long, chỉ cần đả thương người, chuyện khi trước liền không quan trọng, ắt sẽ khuynh lực giết chết Tiểu Bạch Long để báo thù.

Đây mới là Tôn Bân Cường chân chính mục, bằng không, hắn đã sớm để cho người ta đi mời Phan Thích Bân đến giúp đỡ.

Oanh!

Trong nháy mắt, rất nhiều trưởng lão công kích liền đánh xuống đến Tiểu Bạch Long trên người.

Mặc dù Tiểu Bạch Long da dày thịt béo, đột nhiên kháng một kích như vậy, cũng đồng dạng bị đánh lảo đảo một cái, trong mắt lộ ra vẻ hung quang.

Tiểu Bạch Long mặc dù thông linh, cũng có như người đồng dạng linh trí, thật là về đến, trên người nó loại kia dã tính cũng chưa tiêu mất.

Vô pháp miệng nói tiếng người, cũng liền không tồn tại giải thích rõ vấn đề.

Tiểu Bạch Long lựa chọn phương thức, mãi mãi cũng là đơn giản thô bạo.

Những người này dám công kích nó, liền muốn làm trầm trọng thêm trả thù trở về, cho dù là đem cái này những người này toàn bộ giết sạch cũng sẽ không tiếc.

Phải biết, Tiểu Bạch Long thực lực, là tuyệt đối có thể so với Tinh Hải đỉnh phong, còn có cái kia thân thể cường hãn, bình thường Tinh Hải Cảnh căn bản là không có cách chống lại, một khi lên sát khí, chính là nghiền ép.

"Ngao ô!"

Lại là một tiếng rồng gầm vang lên, Tiểu Bạch Long đã hướng về bên người gần nhất một cái trưởng lão nhào tới, cường hãn thân thể vọt thẳng

phá đối phương phòng ngự, móng vuốt sắc bén hung hãn đánh ra mà xuống!

Ngay tại lúc đó, người khác công kích cũng đồng dạng rơi xuống, chỉ là ỷ vào Long tộc cái kia thân thể cường hãn, Tiểu Bạch Long nhưng là trực tiếp liền không nhìn những người này công kích, đi về phía lấy trưởng lão kia vỗ xuống!

Một kích này vừa nhanh vừa độc, cái kia bị tập kích trưởng lão, căn bản phản ứng không kịp nữa, Tiểu Bạch Long móng vuốt cũng đã đến trước mắt.

Một trảo này nếu như chứng thực, ắt sẽ rơi một cái mở ngực bể bụng kết quả, thậm chí đối mặt nổi giận Tiểu Bạch Long, liền thần hồn đều trốn không thoát.

Nhưng mà, ở nơi này một trảo gần rơi xuống trong nháy mắt, một cái thanh âm trong trẻo lạnh lùng chợt vang lên.

"Tiểu Bạch, dừng tay!"

Người chưa đến, thanh âm liền đã trước truyền tới.

Nghe được cái này thanh âm, Tiểu Bạch Long thoáng một chút, đúng là vẫn còn tại cuối cùng trong nháy mắt, thay đổi bắt vì đánh, trực tiếp đem trưởng lão kia đánh bay ra ngoài.

Vân Mộng Chân!

Trên đời này, có thể làm cho Tiểu Bạch Long thay đổi chủ ý, cũng chỉ có Bạch Nhạc.

Tình huống bình thường xuống, cho dù là Vân Mộng Chân, Tiểu Bạch Long cũng sẽ không để ý tới, thật là bây giờ lại không giống nhau lắm,

Tiểu Bạch Long còn nhớ rõ, muốn tìm Vân Mộng Chân đi cứu Bạch Nhạc, nếu như hiện tại không nghe Vân Mộng Chân lời nói, sẽ chỉ làm Bạch Nhạc càng thêm nguy hiểm.

Huống chi, Tiểu Bạch Long vô luận lại như thế nào không thích Bạch Nhạc, cũng nhớ kỹ, Bạch Nhạc đối nữ nhân này là vô cùng tốt, thậm chí nguyện ý đánh bạc tính mệnh đi cứu nàng.

Chỉ bằng điểm này, cho dù là có chút bất mãn, có thể Tiểu Bạch Long lại y nguyên vẫn là đang nghe Vân Mộng Chân thanh âm sau đó dừng tay.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 997: Có mất công bằng hợp lý

"Tất cả dừng tay!"

Từ không trung rơi xuống, Vân Mộng Chân trầm giọng mở miệng nói.

"Bái kiến thánh nữ!"

Trong lúc nhất thời, sở hữu trưởng lão cùng với xung quanh đệ tử, đồng thời dừng tay, hướng Vân Mộng Chân hành lễ nói.

Bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông, mặc dù trong tối có chút không phục thanh âm, có thể chí ít tại ngoài sáng bên trên, đã không có người có thể phủ nhận Vân Mộng Chân quyền uy.

Cũng không phải là Vân Mộng Chân có bao nhiêu cường nhân cách mị lực, tin phục bọn hắn, mà là Vân Mộng Chân có được bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông thực lực mạnh nhất.

Từ ban đầu thượng cổ cấm địa đánh một trận xong, Vân Mộng Chân liền thủy chung lại không có chân chính với ai động qua tay chân, thế cho nên, thế nhân tựa hồ cũng quên, vị này Đạo Lăng Thánh Nữ là bực nào kinh diễm tuyệt luân.

Thật là, ngoại nhân không biết, Đạo Lăng Thiên Tông bản thân người nhưng là biết rõ a.

Trước một đời chưởng giáo bỏ mạng ở trong vương thành, Vân Mộng Chân phản hồi tông môn sau đó, liền chịu được đến tông môn không ít trưởng lão làm khó dễ.

Cũng chính là lúc kia, những cái kia động một tí đem huỷ bỏ thánh nữ nhất mạch truyền thừa đọng ở bên mép đạo Lăng trưởng lão, mới chính thức ý thức được, bây giờ Vân Mộng Chân cường đại bao nhiêu.

Được khen là thâm niên già nhất, thực lực cũng tối cường Tinh Hải đỉnh phong trưởng lão tự mình xuất thủ, lại thậm chí không thể đón lấy Vân Mộng Chân một kiếm!

Cầm trong tay Côn Ngô Kiếm, một kiếm kia, liền như phi tinh trảm nguyệt, chấn động tất cả mọi người tâm thần!

Vị kia Tinh Hải đỉnh phong trưởng lão, sau trận chiến ấy, liền bế tử quan, lời thề không bước vào Hóa Hư, liền vĩnh viễn không xuất quan!

Cũng chính là trận chiến kia, nhường nguyên bản còn có chút đung đưa không ngừng Tử Dương Chân Nhân triệt để cải biến lập trường, đứng ở Vân Mộng Chân bên này.

"Thánh nữ, ta bị cái này ác long một đường truy sát gần mười vạn dặm, thật vất vả mới trốn về, mời thánh nữ vì ta làm chủ!"

Cũng không lo bây giờ chật vật hình tượng, Tôn Bân Cường nhất thời hai tay ôm quyền, hướng về Vân Mộng Chân khom người cúi đầu, như đinh đóng cột mở miệng nói.

Nói là muốn vì hắn làm chủ, nhưng trên thực tế, đây cũng là bức vua thoái vị!

Trong lúc nhất thời, bên cạnh mấy vị trưởng lão cũng phụ họa theo nói, "Thánh nữ, không nói đến hắn, chỉ bằng cái này ác long giết Tử Dương Chân Nhân điều này, chính là tội không tha xá, mời thánh nữ xuất thủ, trảm cái này ác long, vì Tử Dương Chân Nhân báo thù."

Có những trưởng lão này phù hợp, bên cạnh đệ tử cũng nhất thời có không ít ra khỏi hàng, trăm miệng một lời mở miệng nói.

Sát khí nghiêm nghị!

Giờ khắc này, cho dù là Tiểu Bạch Long cũng bị dọa cho giật mình, trong mắt lộ ra lau một cái vẻ cảnh giác, nhìn chằm chằm mọi người, trong miệng phát sinh một hồi trầm thấp uy hiếp thanh âm, cuối cùng đồng dạng đưa mắt rơi vào Vân Mộng Chân trên người.

Những thứ này người khác, Tiểu Bạch Long thật là không để vào mắt, thật là Vân Mộng Chân nhưng thủy chung để nó mang theo vài phần kiêng kỵ.

Nó thật là nhớ kỹ thanh thanh sở sở, trước đây Bạch Nhạc trong tay cái kia thanh rất lợi hại bảo kiếm, chính là đưa cho Vân Mộng Chân.

Thân thể hắn mặc dù lại như thế nào cường hãn, cũng đỡ không được sắc bén kia bảo kiếm.

Lạnh lùng quét mọi người liếc mắt, Vân Mộng Chân đạm nhiên mở miệng nói, "Thiên hạ đều biết, Tiểu Bạch Long là theo chân Bạch Nhạc, giả sử Tử Dương Chân Nhân thật là Tiểu Bạch Long giết chết, vậy liền tất nhiên là Bạch Nhạc hạ độc thủ! Oan có đầu nợ có chủ, chúng ta tự nhiên cũng nên tìm Bạch Nhạc báo thù, mà không phải giết một con rồng chuyện."

Bây giờ khống chế Đạo Lăng Thiên Tông, Vân Mộng Chân mặc dù còn có chút non nớt, nhưng khí chất bên trong lại nghiễm nhiên đã càng nhiều vài phần trầm ổn, ẩn nhiên có đại gia chi phong.

Cái này vừa mở miệng, nhưng là nhất thời làm cho tất cả mọi người đều trầm mặc xuống.

So với việc trực tiếp giết chết Tiểu Bạch Long, lời này mới là đúng lý, đảm nhiệm dù ai cũng không cách nào phản bác.

"Tôn trưởng lão, ngươi nói Tiểu Bạch Long giết chết Tử Dương Chân Nhân, thật là ngươi tận mắt nhìn thấy?"

Ánh mắt chuyển hướng Tôn Bân Cường, Vân Mộng Chân lạnh lùng hỏi.

"Vâng!"

Con mắt đều không nháy một chút, Tôn Bân Cường chí khí hùng hồn hồi đáp đạo, "Nếu không phải ta tận mắt thấy Tử Dương Chân Nhân bị cái này ác long giết chết, thì như thế nào sẽ bị súc sinh này một đường truy sát, mưu toan diệt khẩu?"

Lời nói này rất có đạo lý, xung quanh không ít người nghe sau đó, cũng không khỏi âm thầm gật đầu.

"Tiểu Bạch Long mặc dù có linh trí, nhưng lại cuối cùng không phải người." Nhìn lấy Tôn Bân Cường, Vân Mộng Chân bình tĩnh mở miệng nói, "Bản thân nó là không có loại kia cường liệt diệt khẩu ý niệm trong đầu, trên thực tế, tình huống bình thường xuống, ta cho là hắn tối đa đuổi tới Thanh châu biên giới, nếu như giết không được ngươi, liền nên buông tha mới đúng."

Những lời này, cũng đồng dạng nhường không ít người có vẻ xiêu lòng.

Cái này không chỉ có chỉ là Tiểu Bạch Long như vậy, trên thực tế, trên đời này, sở hữu mãnh thú, yêu thú đều là như vậy, cho dù là hung tàn nhất yêu thú, cũng đều là coi chừng một khu vực, tuyệt đối không phải dễ dàng rời đi, càng không thể nào vì truy sát một cá nhân, đuổi theo ra gần mười vạn dặm khoảng cách.

"Thánh nữ là cho là ta đang nói dối?" Chuyện này Tôn Bân Cường

không có cách nào khác giải thích, chỉ có thể kiên trì hỏi ngược lại.

"Tôn trưởng lão hiểu lầm, ta chỉ là ở làm bình thường phỏng đoán mà thôi." Lắc đầu, Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói, "Tất nhiên Tiểu Bạch Long cho là thật đuổi theo ngươi gần mười vạn dặm, vẫn luôn đuổi tới bổn tông, như vậy liền chỉ có một lời giải thích. . . Là Bạch Nhạc sai khiến diệt khẩu."

Tiểu Bạch Long bản thân sẽ không chết mệnh truy sát, thật là nếu là có người chỉ chỉ, vậy cũng cũng không giống nhau.

"Vậy cũng có thể!"

Tôn Bân Cường liền sườn núi xuống lừa, gật đầu theo nói, "Bạch Nhạc cái này chủng ma đầu, chuyện gì làm không được?"

Khẽ vuốt cằm, Vân Mộng Chân bình tĩnh nói rằng, "Bạch Nhạc là Ma Quân truyền nhân, xảy ra chuyện gì đều không kỳ quái, bất quá. . . Ta ngược lại là có một nghi vấn, nếu như trước đây giết chết Tử Dương Chân Nhân lúc, Bạch Nhạc đang ở phụ cận, Tôn trưởng lão bằng cái gì có thể từ Bạch Nhạc dưới kiếm chạy trốn?"

"Nếu như không có ở đây. . . Bạch Nhạc lại là làm sao giật dây Tiểu Bạch Long diệt khẩu?"

". . ."

Cái này lưỡng hỏi nhưng là nhất thời nhường Tôn Bân Cường một hồi nghẹn lời, trong lúc nhất thời, căn bản tìm không đến bất luận cái gì nói tới phản bác.

"Trên đời này, không phải tất cả mọi chuyện đều có ăn khớp, thánh nữ dùng cái này trách móc nặng nề Tôn trưởng lão, không khỏi có mất công bằng hợp lý."

Ngay tại Tôn Bân Cường nghẹn lời đồng thời, một cái đạm mạc thanh âm vang lên theo.

"Phan trưởng lão!"

Trong nháy mắt, mọi người theo ôm quyền hành lễ nói.

Bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông mặc dù là Vân Mộng Chân khống chế, có thể Phan Thích Bân cũng không nghi ngờ cũng đồng dạng tồn tại cực kỳ mạnh miệng nói quyền, hắn lộ diện một cái, tình thế liền lại không giống nhau.

"Phan trưởng lão, ta không có nói sai! Ta không biết, thánh nữ nói, đến là chuyện gì xảy ra, thật là ta thật là tận mắt thấy Tử Dương trưởng lão bị cái này ác long giết chết!"

"Ngao ô!"

Nghe được Tôn Bân Cường lời nói, Tiểu Bạch Long trong miệng nhất thời lần nữa phát sinh rít lên một tiếng, trong mắt tràn đầy hung quang, hận không thể lập tức nhào qua muốn chết tên khốn này.

"Tiểu Bạch!"

Khẽ nhíu mày, Vân Mộng Chân lần nữa quát một tiếng, ngăn lại Tiểu Bạch Long khả năng phát động công kích.

"Thánh nữ, luôn luôn cùng Bạch Nhạc giao hảo, việc này, cũng là thiên hạ đều biết."

Xoay người lại, Phan Thích Bân nhẹ giọng mở miệng nói, "Yêu ai yêu cả đường đi cũng không phải cái gì khó hiểu sự tình, chỉ là, thánh nữ cần phải trước làm rõ ràng bản thân thân phận, ngươi đầu tiên là ta Đạo Lăng

Thiên Tông thánh nữ, sau đó mới là Vân Mộng Chân."

"Bổn tông từ trước quy củ, thánh nữ cả đời phụng đạo, chính là vì phòng ngừa cùng loại thứ tình cảm này nắm quyền bất công."

Dừng một cái, Phan Thích Bân tiếp tục nói, "Công bằng hợp lý lý do, ta cho rằng, việc này thánh nữ cần phải tránh nghi ngờ, từ ta cùng với chư vị trưởng lão toàn quyền xử lý, ắt sẽ đem chân tướng tra một cái tra ra manh mối."

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 998: Bức vua thoái vị

So với việc Tôn Bân Cường, Phan Thích Bân chiêu thức ấy khả năng liền chơi thực sự thật xinh đẹp.

Những lời này liên tước đái đả, chẳng những chống đỡ Tôn Bân Cường thuyết pháp, hơn nữa vừa lên đến, liền muốn đoạt quyền, trực tiếp đem Vân Mộng Chân để tránh ngại vì danh, từ trong chuyện này bóc ra đi.

Tối trọng yếu là, cái này tuyệt đối không phải một cái đơn giản sự kiện, mà là muốn mở một cái tiền lệ!

Chỉ cần Vân Mộng Chân làm ra nhượng bộ, như vậy vô luận sau đó xảy ra chuyện gì, đều có thể tìm lấy cớ đoạt quyền, đem Vân Mộng Chân gạt ra khỏi đi!

Hơn nữa, một khi có tiền lệ này, lại có sự tình khác phát sinh thời điểm, tất cả mọi người liền sẽ vô ý thức cho rằng, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông bên trong giữ lời nói, không chỉ có chỉ là một cái Vân Mộng Chân, còn có hắn Phan Thích Bân.

Ảnh hưởng này khả năng liền quá lớn.

Một khi hình thành lệ cũ, khi hắn lần nữa đề nghị, đề cử chưởng giáo thời điểm, liền sẽ có nhiều người hơn chống đỡ hắn, dần dần mất quyền lực Vân Mộng Chân.

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, có thể nói là trong nháy mắt, Vân Mộng Chân liền cảm thụ được bên trong uy hiếp.

Nguyên bản bình thản ánh mắt, trong nháy mắt này, liền lộ ra lau một cái nghiêm nghị chi ý.

"Phan trưởng lão là ở nghi vấn ta?"

"Không dám!" Khẽ lắc đầu, Phan Thích Bân chậm rãi đáp, "Chỉ là việc này tất nhiên cùng Bạch Nhạc có quan hệ, thánh nữ lại cắm tay, khó tránh khỏi để cho người ta cảm thấy có mất công bằng hợp lý, tuyệt không phải ta có tư tâm."

"Thánh nữ, Phan trưởng lão nói cũng có đạo lý."

Nghe thế, bên cạnh nhất thời có một vị trưởng lão đứng ra, chậm rãi mở miệng nói, "Chúng ta cũng không là không tin thánh nữ, chỉ là, mọi việc cũng phải có quy củ, trước tiên đem quy củ lập tốt, về sau liền bớt việc, mọi người nói, có phải hay không đạo lý này?"

"Không sai, đúng là nên như thế!"

Nói tới mức này, nhất thời lại có không ít người phụ họa theo nói.

Nhìn lấy một màn này, Phan Thích Bân trong lòng cũng không khỏi có vài phần đắc ý.

Mặc dù lần trước đề nghị đề cử chưởng giáo thất bại, có thể thời gian dài như vậy tới nay, hắn lại cũng không có nhàn rỗi, nói lý ra không ít trưởng lão đều đã cùng hắn ăn ý, kém chỉ là một cái cơ hội mà thôi.

Bây giờ, Tôn Bân Cường từ Thanh châu trở về, mặc dù bị Tiểu Bạch Long truy sát, có chút một cách không ngờ, có thể chỉ cần Tử Dương Chân Nhân chết, như vậy Tôn Bân Cường cũng đã hoàn thành hắn sứ mệnh.

Tử Dương Chân Nhân là thế nào chết, hắn lòng biết rõ, thật là tất nhiên không có nhân chứng, như vậy Tôn Bân Cường nói chuyện, chính là chân tướng.

Tiểu Bạch Long cuối cùng chỉ là một cái súc sinh mà thôi, lật không nổi cái gì cuộn sóng tới.

Không có Tử Dương Chân Nhân chống đỡ, Vân Mộng Chân tại tông môn liền thiếu có lực nhất kẻ ủng hộ, hơn nữa, chỉ cần có người tin tưởng Tử Dương Chân Nhân là bị Tiểu Bạch Long hoặc là Bạch Nhạc giết chết, như vậy những cái kia nguyên bản chống đỡ Tử Dương Chân Nhân người liền sẽ phản chiến, trái lại chống đỡ hắn đứng ra giải quyết việc này, giết chết Tiểu Bạch Long vì Tử Dương Chân Nhân báo thù.

Đây cũng là đại thế!

"Ta phản đối!"

Cũng ngay lúc đó, Văn Trạch thanh âm đột nhiên vang lên.

Hai mắt thông hồng, giờ khắc này, Văn Trạch vẫn không có thể từ Tử Dương Chân Nhân vẫn lạc trong thống khổ tránh thoát được, có thể làm chứng kiến Phan Thích Bân bức vua thoái vị, nỗ lực đoạt quyền thời điểm, lại y nguyên vẫn là đứng ra.

"Sư tôn cùng Bạch Nhạc cũng không xung đột, Bạch Nhạc dùng cái gì hội đối sư tôn thống hạ sát thủ?"

Ngẩng đầu đi, Văn Trạch trầm giọng nói rằng, "Huống chi, theo ta nhận được tin tức, lần này là Hắc Ám Thiên tập kích Hàn Sơn, sư tôn cùng mấy vị sư thúc chạy tới Thanh châu, ắt sẽ cứu viện Hàn Sơn, cùng Bạch Nhạc là minh hữu mới đúng!"

"Bây giờ, Bạch Nhạc cùng mấy vị sư thúc tất cả đều tung tích không rõ, loại thời điểm này, chỉ dựa vào Tôn trưởng lão lời nói của một bên, nói là Tiểu Bạch Long giết sư tôn. . . Ta không tin!"

Nếu là người khác đứng ra nói những lời này, chưa chắc sẽ có người nghe, thậm chí khả năng bị Phan Thích Bân trừ một cái dụng tâm kín đáo mũ.

Thật là hết lần này tới lần khác Văn Trạch chính là Tử Dương Chân Nhân chính thống đệ tử, có thể nói, chính là Tử Dương Chân Nhân truyền nhân duy nhất.

Hắn cùng với Tử Dương Chân Nhân thầy trò líu lo thắt, căn bản không tha ngoại nhân nghi vấn.

Lấy hắn lập trường, cho dù là hoài nghi Tôn Bân Cường lời nói, muốn truy tra chân tướng, cũng không ai có thể nói ra cái chữ "không".

"Văn Trạch, ngươi niên kỷ quá nhỏ, căn bản không biết thế sự hiểm ác! Chuyện này, không có ngươi nghĩ đơn giản như vậy."

Nhíu mày, Phan Thích Bân lần nữa mở miệng nói.

Hắn cũng không có vì Tôn Bân Cường biện giải, ngược lại bắt lại Văn Trạch trên người duy nhất uy hiếp niên kỷ!

Tuổi còn nhỏ, kiến thức nông cạn!

Cái mũ này hắn không dám trừ đến Vân Mộng Chân trên đầu, thế nhưng trừ đến Văn Trạch trên đầu, nhưng là lại không quá thích hợp.

"Phan Thích Bân!"

Nghe được Phan Thích Bân lời nói, Văn Trạch nhất thời liền tạc, "Phan Thích Bân, đừng tưởng rằng ta không biết, ngươi muốn làm gì, không phải là muốn đoạt quyền sao? Ngươi có cái gì tư cách mơ ước vị trí chưởng giáo?"

Nếu như bình thường, Văn Trạch sẽ không như vậy cấp tiến, thật là bây giờ, bởi vì Tử Dương Chân Nhân tin tức người chết, Văn Trạch có chút loạn một tấc vuông, căn bản là không có cách khống chế tâm tình mình.

"Ba!"

Cơ hồ là Văn Trạch mở miệng trong nháy mắt, Phan Thích Bân giơ tay lên chính là một cái tát, trực tiếp rút được Văn Trạch trên mặt.

Trong nháy mắt, Văn Trạch nửa bên mặt đều trực tiếp bị quất ra sưng, phun ra hai búng máu tươi, đồng thời phun ra, còn có mấy cái răng!

Văn Trạch mặc dù vẫn luôn rất xuất sắc, mà dù sao thời gian tu hành ngắn ngủi, cũng không phải Bạch Nhạc loại kia cấp độ yêu nghiệt thiên tài, miễn cưỡng chỉ là tinh cung đỉnh phong mà thôi, vẫn chưa thể bước vào Tinh Hải.

Dạng này thực lực, đối mặt Phan Thích Bân căn bản cũng không có hoàn thủ chỗ trống.

"Xem ở Tử Dương Chân Nhân vừa mới mất phân thượng, ta tha thứ ngươi miệng không lựa lời! Lần sau còn dám nói bậy, ta liền thay Tử Dương hảo hảo quản giáo ngươi."

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Phan Thích Bân lạnh lùng mở miệng nói.

Một tát này rút cũng là bạch rút, Đạo Lăng Thiên Tông đẳng cấp sâm nghiêm, Văn Trạch chưa bước vào Tinh Hải, lại là Tử Dương Chân Nhân đệ tử, dám đối Phan Thích Bân nói năng lỗ mãng, bị đánh cũng là đáng đời, cho dù là Vân Mộng Chân cũng nói không ra cái gì tới.

Chịu một tát này, Văn Trạch cũng đồng dạng thanh tỉnh rất nhiều, mặc dù lại như thế nào phẫn nộ, cũng không dám lại tranh luận.

Chỉ là, nhìn về phía Tiểu Bạch Long trong ánh mắt, lại càng nhiều vài phần lo lắng.

Rất hiển nhiên, trong chuyện này ở giữa tất nhiên là có chuyện.

Bây giờ, mấu chốt nhất sự tình, chính là muốn bảo vệ Tiểu Bạch Long.

Bằng không, một khi nhường Phan Thích Bân giết chết Tiểu Bạch Long, như vậy vô luận bất luận cái gì nguyên nhân, đều ắt sẽ cùng Bạch Nhạc kết xuống tử thù!

Văn Trạch rất hiểu Bạch Nhạc, rành mạch từng câu, một khi Tiểu Bạch Long tại Đạo Lăng Thiên Tông bị giết, như vậy cho dù là Vân Mộng Chân cũng ngăn không được Bạch Nhạc báo thù!

Đó là chân chính đem Bạch Nhạc hướng ma đạo thượng bức, muốn cùng Đạo Lăng Thiên Tông không chết không thôi a.

"Thánh nữ, xin đem việc này toàn quyền giao cho ta xử lý, ta tất nhiên sẽ còn Tử Dương Chân Nhân một cái công đạo!"

Khom người lại bái, Phan Thích Bân lần nữa bức vua thoái vị nói.

"Mời thánh nữ nghĩ lại!"

Cơ hồ là cùng một thời gian, những cái kia cùng Phan Thích Bân tự mình có liên hệ trưởng lão cũng đồng thời khom mình hành lễ, một chỗ cho Vân Mộng Chân tạo áp lực.

Chiều hướng phát triển.

Chứng kiến nhiều người như vậy cầm đầu, cũng chứng kiến Phan Thích Bân cường thế, giờ khắc này, cho dù là những cái kia nguyên bản đung đưa không ngừng người, cũng đồng dạng khuynh hướng Phan Thích

Bân, một chỗ hướng Vân Mộng Chân tạo áp lực nói.

Trong nháy mắt, bây giờ ở đây trưởng lão cùng xung quanh đệ tử, hầu như toàn bộ đều ngã về phía Phan Thích Bân.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 999: Dùng cái gì dựng thân

"Các ngươi, đều là ý tứ này?"

Ngẩng đầu, Vân Mộng Chân ánh mắt chậm rãi từ trên người mỗi một người đảo qua, bình tĩnh mở miệng hỏi.

"Mời thánh nữ nghĩ lại!"

Đón nhận Vân Mộng Chân ánh mắt, cho dù là Phan Thích Bân giờ khắc này, trong lòng cũng không khỏi hơi hơi căng thẳng.

Chỉ là sự tình dứt trải qua tới mức này, nhưng là vô luận như thế nào cũng không khả năng quay đầu.

Phan Thích Bân cầm đầu, lần nữa hướng về Vân Mộng Chân khom người cúi đầu.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người cũng đều theo phù hợp nói.

Cơ hồ là đồng thời, Tiểu Bạch Long cũng đem cảnh giác nhắc tới tối cao, toàn thân lân phiến phảng phất đều nổ dựng lên, như lâm đại địch nhìn chằm chằm Vân Mộng Chân.

Nhìn lấy trước mặt những người này , có vẻ như cung kính, nhưng trên thực tế, lại các hoài quỷ thai dáng dấp, Vân Mộng Chân yên lặng hồi lâu, trên mặt lúc này mới lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ.

Thoải mái, lại hoặc giả nói là. . . Dứt khoát!

"Nếu như, ta nói không đâu?"

Khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, Vân Mộng Chân hời hợt mở miệng nói.

Vù vù!

Trong nháy mắt, tất cả mọi người không khỏi có chút mộng.

Vô luận là ai, cũng không nghĩ đến, Vân Mộng Chân vậy mà biết cho ra một cái như vậy đáp án tới.

"Thánh nữ, ngươi nhất định phải khư khư cố chấp sao?"

Sắc mặt cũng đồng dạng trầm xuống, Phan Thích Bân trầm giọng chất vấn, "Chư vị trưởng lão đều đã tán thành, ngươi lại nhất định phải vì một cái như vậy súc sinh, vì ngươi cùng Bạch Nhạc vương vấn không dứt được quan hệ, đưa bổn tông đại cục tại không để ý sao?"

Dừng một cái, Phan Thích Bân trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, lành lạnh mở miệng nói, "Nếu như thánh nữ bởi vì tư tình nhi nữ khư khư cố chấp, ta chỉ có thể cho rằng thánh nữ đã không có tư cách chấp chưởng bổn tông, ta sẽ mời chư vị trưởng lão thương nghị. . . Huỷ bỏ thánh nữ nhất mạch truyền thừa."

"Đây mới là ngươi bản ý a?"

Con mắt hơi hơi nheo lại, Vân Mộng Chân bình tĩnh nói rằng, "Phan trưởng lão, ngươi mơ ước vị trí chưởng giáo hồi lâu a? Rất đáng tiếc, chỉ cần ta còn còn sống một ngày, ngươi liền không có cơ hội nhúng chàm vị trí kia."

Cùng trước kia loại kia so sánh ôn hòa thái độ, hoàn toàn bất đồng, giờ khắc này Vân Mộng Chân trong nháy mắt lộ ra lợi hại phong mang, những câu như đao, chữ chữ trùy tâm.

"Thánh nữ, ngươi không nên ngậm máu phun người!"

Tâm tư bị Vân Mộng Chân trực tiếp đâm thủng, cho dù là Phan Thích Bân cũng không khỏi cảm động có chút khó chịu.

Đồng dạng lời nói, theo văn trạch trong miệng nói ra, hắn có thể dạy giáo huấn, thật là từ Vân Mộng Chân trong miệng nói ra, hắn nhưng là căn bản vô lực cãi lại, đây cũng là địa vị cùng trên thực lực chênh lệch.

"Thật sao?"

Nhìn lấy Phan Thích Bân, Vân Mộng Chân khinh thường mở miệng nói, "Đã như vậy, mời Phan trưởng lão hôm nay ngay trước tất cả mọi người mặt tuyên bố, ngươi vĩnh viễn không nhúng chàm vị trí chưởng giáo, sau đó, ta tự nhiên tránh nghi ngờ, đem việc này giao cho trung lập trưởng lão xử trí. . . Như thế nào?"

Một câu nói này nhưng là thực sự quá ác, trong nháy mắt, liền như một cây đao ghim vào Phan Thích Bân trái tim, nhường hắn không thở nổi, cũng nói không ra lời.

Đánh rắn đánh giập đầu!

Hắn vẫn cho là, mượn lấy cơ hội lần này, đánh tới Vân Mộng Chân uy hiếp, nhưng không nghĩ, một câu nói ở giữa, Vân Mộng Chân liền ngạnh sinh sinh đem thế cục nghịch chuyển qua đây.

Hắn thật quan tâm, ai tới xử trí việc này sao?

Đứng ở hắn lập trường, nhãn giới cùng Tôn Bân Cường sớm đã hoàn toàn khác biệt.

Hắn muốn, là mượn lấy cơ hội lần này, đem Vân Mộng Chân đuổi xuống

thần đàn, chiếm lấy, tìm cơ hội kế nhiệm vị trí chưởng giáo, chấp chưởng Đạo Lăng Thiên Tông.

Kể từ đó, lời này hắn dám đáp ứng không?

Ngay trước nhiều người như vậy mặt, nếu như bằng lòng, chính là triệt để đoạn tuyệt hy vọng, đây là hắn tuyệt đối không thể nào tiếp thu được.

Ngấc đầu lên, Phan Thích Bân đơn giản thu hồi tất cả ngụy trang, trầm giọng nói rằng, "Ta thừa nhận, ta xác thực muốn kế nhiệm chưởng giáo, thật là, cái này có lỗi sao? Vương thành đánh một trận, chưởng giáo chân nhân tai hoạ lâm nạn, bổn tông đã đến nguy cấp tồn vong thời khắc, phải nên có người đứng ra, gánh chịu trách nhiệm, mang theo bổn tông đi ra khốn cảnh."

Nói đến đây, Phan Thích Bân có vẻ càng dõng dạc, vỗ miệng ngực nói rằng, "Bổn tông bên trong, còn có so với ta thích hợp hơn tiếp nhận chức vụ vị trí chưởng giáo chọn người sao?"

Cũng không đợi người khác nói chuyện, Phan Thích Bân tiếp tục nói, "Ngược lại là thánh nữ, ta cho rằng chẳng những muốn tại việc này thượng tránh nghi ngờ, hơn nữa, nhất định muốn rời xa bổn tông hạch tâm, đem tâm tư toàn bộ đặt ở trên tu hành!"

"Chưởng giáo chân nhân chết ở Diệp Huyền chi thủ, ta Đạo Lăng Thiên Tông suy bại, cũng chính là từ Thông Thiên Ma Quân ma đầu kia thượng Đạo Lăng sơn mà sinh!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, Phan Thích Bân tiếp tục nói, "Thật là, thánh nữ ngươi làm cái gì? Ngươi biết rõ Bạch Nhạc là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, biết rõ Bạch Nhạc là Diệp Huyền chọn trúng người thừa kế, lại như cũ không để ý bổn tông đại thù, cùng hắn vương vấn không dứt được!"

Da mặt ngược lại đã xé rách, Phan Thích Bân liền càng là không kiêng nể gì cả, "Vân Mộng Chân, ngươi nói không sai, ta hôm nay chính là muốn mượn cơ hội này tố cáo ngươi, trừ phi ngươi có thể tự tay giết chết Bạch Nhạc, vì chưởng giáo chân nhân, vi bản tông vô số chết ở Thông Thiên Ma Quân thủ hạ trưởng lão báo thù, bằng không, ngươi liền không có tư cách làm cái này thánh nữ, càng không tư cách chấp chưởng bổn tông."

Lộ ra kế hoạch!

Đây là không cho mình lưu bất kỳ đường lui nào.

Tử Dương Chân Nhân vẫn lạc, bây giờ Vân Mộng Chân tại bên trong tông môn, xác thực đã đến thế lực yếu nhất thời điểm, đây chính là cơ hội tốt nhất.

Tất nhiên không thể tới mềm, vậy thì thẳng thắn tuyên bố, bức Vân Mộng Chân thoái vị.

Một câu nói này vừa ra, đám người chung quanh nhất thời liền vỡ tổ.

Vô luận là những trưởng lão kia, vẫn là xung quanh xem náo nhiệt đệ tử, giờ khắc này cũng không khỏi có chút há hốc mồm.

Làm sao lại đột nhiên diễn biến thành cái dạng này?

Chẳng lẽ là muốn bọn hắn tại Vân Mộng Chân cùng Phan Thích Bân giữa hai người làm ra lựa chọn sao?

Đây là xảy ra đại sự a.

Đạo Lăng Thiên Tông bây giờ nguyên bản phân lượng đủ nhất sáu vị Đạo Lăng Kim Tiên, bao quát Tử Dương Chân Nhân ở bên trong, đều không có ở đây bên trong tông, sinh tử khó liệu, loại tình huống này,

người khác muốn đạt thành ý kiến thống nhất, có thể sẽ không có dễ dàng như vậy.

"Tốt!"

Khẽ vuốt cằm, Vân Mộng Chân cái kia thanh âm trong trẻo lạnh lùng vang lên lần nữa, "Cái này đúng, đây mới là Phan trưởng lão lời trong lòng a! Đã như vậy. . ."

Vân Mộng Chân nói được lúc này, hầu như tất cả mọi người cho rằng Vân Mộng Chân là muốn thỏa hiệp.

Nhưng mà, sau đó một khắc, bọn hắn chứng kiến, lại cũng không là Vân Mộng Chân lùi bước, mà là lau một cái tháng ánh kiếm màu trắng!

Cổ tay khẽ đảo, Côn Ngô Kiếm chợt tới tay, Vân Mộng Chân bước ra một bước, cả người liền lơ lửng trên không trung.

"Phan trưởng lão, ngươi nói đều có lý, chỉ là. . . Ta rất ngạc nhiên, ngươi nơi nào đến dũng khí, buộc ta làm ra lựa chọn?"

Sau một khắc, Vân Mộng Chân trên người liền đột nhiên lộ ra lau một cái bá đạo chi ý.

"Phan Thích Bân, xem ra mấy ngày nay, ta là để ngươi qua quá nhàn hạ, vẫn luôn lấy để ngươi quên. . . Lịch đại tới nay, Đạo Lăng Thánh Nữ ra sao lấy dựng thân!"

Chân mày khẽ nhếch, Vân Mộng Chân bá đạo mở miệng nói.

"Sư tôn qua đời, mấy năm nay ở giữa, ta cái này Đạo Lăng Thánh Nữ xác thực rất không đủ tư cách. . . Thế cho nên để cho các ngươi quên, Đạo Lăng Thánh Nữ cần phải là dạng gì!"

"Ngươi không phải là muốn đoạt quyền sao? Tới đi, chỉ cần có thể thắng trong tay ta kiếm, bổn tông liền giao cho ngươi tới chấp chưởng, thì như thế nào?"

Kiếm như hồng, người như tiên!

Giờ khắc này Vân Mộng Chân trên người bộc phát ra, mới là chân chính thuộc về Đạo Lăng Thánh Nữ tự tin cùng bá đạo.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1000: Phản bội Tông

"! ! !"

Bao quát Phan Thích Bân ở bên trong, trong chớp nhoáng này, cái kia Vân Mộng Chân cái kia khủng bố kiếm ý trùng kích phía dưới, tất cả mọi người không khỏi đột nhiên lui lại một bước, lúc này mới ổn định thân hình.

Trước đó, rất nhiều người đều đoán qua Vân Mộng Chân sẽ có cái dạng gì phản ứng, thật là cho dù ai cũng không nghĩ ra, tại Phan Thích Bân đã chiếm hết ưu thế thời điểm, Vân Mộng Chân vậy mà biết dứt khoát như vậy rút kiếm!

Phan Thích Bân sở hữu tính toán, phảng phất đều trong nháy mắt này triệt để vỡ nát, hóa thành hư vô!

Vân Mộng Chân vẫn luôn rất dễ nói chuyện, tại tông môn bày ra cũng hầu như là ôn hòa một mặt, cũng liền để cho người ta vô ý thức quên, làm cái này vị thánh nữ rút kiếm lúc, là kinh khủng bực nào.

Đạo Lăng vô địch!

Bốn chữ này cho tới bây giờ thì không phải là chỉ bọn hắn những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão, hoặc là cái gọi là Thập Nhị Kim Tiên, thậm chí chưởng giáo chân nhân.

Mà là lịch đại uy lăng thiên hạ, tung hoành vô địch Đạo Lăng Thánh Nữ.

Quả thật, bây giờ Vân Mộng Chân còn xa không có đạt được loại kia tung hoành vô địch trình độ, thật là. . . Bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông, nhưng cũng không phải trước đó Đạo Lăng Thiên Tông a!

Hóa Hư Cảnh cường giả tất cả đều vẫn lạc, còn lại những trưởng lão này, trên thực tế, trong ngày thường, tại tông môn bên trong, đều là căn bản không có lời gì nói quyền phổ thông trưởng lão mà thôi, đừng bảo là đời trước thánh nữ tại thời điểm, coi như là Ninh Giang còn sống thời điểm, bọn hắn bao lâu dám tạc mao?

Chính là Ninh Giang chết, mới triệt để châm lửa trong lòng bọn họ dục vọng.

Để bọn hắn cho rằng, có cơ hội có thể thượng vị, kế nhiệm vị trí chưởng giáo.

Giống như là Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung một dạng, tuyển ra tân nhậm chưởng giáo, cũng bất quá chỉ là theo chân bọn họ cùng thế hệ trưởng lão mà thôi.

Thật là, bọn hắn lại quên một điểm. . . Đạo Lăng Thiên Tông cùng mặt khác hai đại thiên tông, khác biệt lớn nhất, chính là ở chỗ vị này Đạo Lăng Thánh Nữ!

"Thánh nữ, bổn tông mấy ngàn năm qua này, chưa bao giờ có thánh nữ hướng bổn tông chi nhân rút kiếm tiền lệ, thánh nữ như vậy làm việc, là muốn hủy diệt bổn tông gần mười ngàn năm danh dự sao?"

Có chút tê dại da đầu, có thể đến một bước này, Phan Thích Bân lại cũng không thể không lần nữa mở miệng cãi chày cãi cối nói.

Chỉ là những lời này, khả năng liền khó tránh khỏi có vẻ hơi ngoài mạnh trong yếu.

"Không sai, thánh nữ chưa từng có hướng bổn tông chi nhân rút kiếm tiền lệ. . . Như vậy, ta lấy Đạo Lăng Thánh Nữ tên tuyên bố, Phan Thích Bân lại dám phạm thượng, ý đồ phản bội Tông!"

Một câu nói này ra miệng, cũng là thật hù dọa Phan Thích Bân.

Hắn vô luận như thế nào cãi chày cãi cối, cũng không nghĩ tới, Vân Mộng Chân lại có lá gan đưa hắn định là phản bội Tông, khu trục xuất tông!

Hậu quả này có thể quá nghiêm trọng.

"Vân Mộng Chân, ngươi dám? !"

Trong nháy mắt, Phan Thích Bân sắc mặt nhất thời trở nên vô cùng dữ tợn, lớn tiếng hô lớn.

"Thân ta là bổn tông thánh nữ, có quyền xử trí bổn tông tông chủ phía dưới bất luận kẻ nào, có gì không dám?" Chân mày gảy nhẹ, Vân Mộng Chân lạnh lùng mở miệng nói, "Rút kiếm đi, ta cũng muốn nhìn một chút, ngươi đến tột cùng có vài phần bản lĩnh, dám phản bội Tông."

". . ."

Những lời này nói ra miệng, Phan Thích Bân mới chính thức là muốn thổ huyết.

Trên lý thuyết, Vân Mộng Chân lời này tự nhiên không thành vấn đề, Đạo Lăng Thánh Nữ địa vị vốn là cực cao, thậm chí trình độ nào đó mà nói, còn muốn áp đảo chưởng giáo chân nhân phía trên.

Thật là, từ trước Đạo Lăng Thánh Nữ đều mặc kệ bên trong tông tục sự, những quyền lực này thủy chung đều là tại chưởng giáo chân nhân trên tay.

Nếu như chưởng giáo còn ở, như vậy lấy chưởng giáo chân nhân thân phận, có thể còn có thể cùng Vân Mộng Chân tranh chấp, thật là, bây giờ

vị trí chưởng giáo không công bố, Vân Mộng Chân vị này thánh nữ nói tới, chính là đạo lý!

Chí ít tại quy củ bên trên, chính là như vậy.

"Vân Mộng Chân, ngươi không nên nói bậy nói bạ, Phan trưởng lão một lòng vì bổn tông suy nghĩ, công tích há là ngươi có thể gạt bỏ? Ngươi nghĩ nói ai phản bội Tông liền phản bội Tông, có còn hay không một điểm quy củ! Chúng ta nhiều người như vậy đều cùng Phan trưởng lão đứng chung một chỗ, có gan, ngươi đem chúng ta tất cả đều định là phản bội Tông!"

Mắt thấy Vân Mộng Chân đã muốn triệt để nắm giữ cục diện, Tôn Bân Cường nhất thời tức miệng mắng to.

Hắn cũng không ngốc, biết rõ đem tất cả mọi người một chỗ kéo lên, dùng cái này đến bức vội vả Vân Mộng Chân nhượng bộ.

Không sai, ngươi là Đạo Lăng Thánh Nữ, thật là, nếu là không có người chống đỡ, ngươi chính là người cô đơn một dạng, lẽ nào ngươi thật đúng là dám bả sở hữu trưởng lão đều trục xuất tông môn hay sao?

Đạo lý là đạo lý này, chỉ tiếc, Tôn Bân Cường vẫn là đánh giá quá thấp Vân Mộng Chân quyết tâm, cũng đánh giá cao hắn cùng với Phan Thích Bân hai người tại bên trong tông ảnh hưởng.

Cơ hồ là Tôn Bân Cường thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Vân Mộng Chân trong mắt nhất thời hiện lên một tia vẻ khinh thường, nhàn nhạt mở miệng nói, "Tôn Bân Cường cùng Phan Thích Bân cấu kết, phạt lấy cùng tội, trục xuất tông môn. . . Còn có ai phản đối?"

". . ."

Căn bản không có nửa điểm nhượng bộ ý tứ, Vân Mộng Chân lạnh lùng

mở miệng nói.

Băng lãnh giọng nói, còn có cái kia khủng bố kiếm ý, giờ khắc này nhưng là triệt để chấn nhiếp mọi người.

"Thánh nữ, Phan trưởng lão cùng Tôn trưởng lão mặc dù lại dám phạm thượng, có chỗ mạo phạm, có sai lầm lớn, thật là. . . Bây giờ, ma đạo nhìn chằm chằm, bổn tông chính trực lúc dùng người, có được hay không suy nghĩ, thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, nhường hai bọn họ, lập công chuộc tội?"

Cảm thụ được Vân Mộng Chân một màn kia kiên quyết chi ý, cuối cùng không người nào dám lại đứng ra khiêu khích.

Cho dù là những cái kia xưa nay cùng Phan Thích Bân giao hảo trưởng lão, giờ khắc này, cũng vẻn vẹn chỉ là thử thăm dò lên tiếng xin xỏ cho.

Trước đó Phan Thích Bân cổ động nhân tâm thời điểm, chỗ có người trong lòng cũng có chút động tâm, thật là, làm Vân Mộng Chân trở mặt thời điểm, bọn hắn mới chính thức có thể ý thức được, Đạo Lăng Thiên Tông có thể không có Phan Thích Bân, có thể không có Tôn Bân Cường, có thể không có bọn hắn bất cứ người nào, nhưng lại tuyệt đối không thể Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ.

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, nên như thế nào lấy hay bỏ, tự nhiên cũng liền lại không có bất kỳ lo lắng.

Trên mặt có chút phồng hồng, nhưng một khắc này, cho dù là Phan Thích Bân lại như thế nào cảm thấy xấu hổ, cũng không dám cường thịnh trở lại chống đỡ xuống dưới.

Trước đó lâu như vậy mưu đồ, tại Vân Mộng Chân kiếm trong tay trước mặt, cũng đều bất quá thành một truyện cười.

"Thánh nữ, ta nhất thời nóng ruột, mạo phạm thánh nữ, cũng xin thánh nữ xử phạt. . . Xin cho ta một cái lập công chuộc tội cơ hội!"

Phù phù một tiếng, Phan Thích Bân nhất thời nửa quỳ hạ xuống, trầm giọng mở miệng nói.

Thật sâu xem Phan Thích Bân liếc mắt, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng không tiếp tục kiên trì.

Quả thật, nàng xác thực hận không thể thẳng thắn làm thịt Phan Thích Bân vĩnh tuyệt hậu hoạn mới tốt.

Thật là, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông đã tổn thất nặng nề, xác thực đã không chịu nổi dạng này tổn thất, chỉ cần Phan Thích Bân không còn ráng chống đỡ xuống dưới, nàng cũng đồng dạng cũng không có chém tận giết tuyệt ý tứ.

"Thánh nữ thứ tội! Ta nguyện lĩnh trách phạt!"

Vân Mộng Chân không có hù dọa, Tôn Bân Cường chứng kiến Phan Thích Bân đều nhận túng, nơi nào còn dám tiếp tục ráng chống đỡ xuống dưới, vội vã quỳ xuống, theo mở miệng nói.

"Mời thánh nữ mở một mặt lưới, nhường việc này dừng ở đây đi."

Bên cạnh, một vị lớn tuổi nhất trưởng lão chậm rãi mở miệng khuyên nhủ.

"Dừng ở đây sao?"

Nhàn nhạt liếc liếc mắt Tôn Bân Cường, Vân Mộng Chân lành lạnh mở miệng nói, "Phan trưởng lão sự tình, ta có thể không truy cứu, thật là. . . Tử Dương Chân Nhân chết, khắp nơi lộ ra kỳ quặc, ta nhất định muốn đem việc này tra một cái tra ra manh mối."

Phan Thích Bân cùng Tôn Bân Cường nhận túng, có thể Vân Mộng Chân nhưng chưa định lúc này đình chỉ.

Tiểu Bạch Long một đường truy sát Tôn Bân Cường gần mười ngàn bên trong, đuổi tới cái này Đạo Lăng Thiên Tông, thậm chí vẫn không chịu bỏ qua, chuyện này bản thân liền rõ ràng lấy lau một cái khí tức quỷ dị, nàng như thế nào bằng lòng nhẹ nhàng buông xuống.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1001: Suy đoán ra chân tướng

Nghe được Vân Mộng Chân lời nói, Tôn Bân Cường trong lòng nhất thời chính là lộp bộp một tiếng.

Hắn vừa hồi tông, liền lớn tiếng ồn ào người cứu mạng, nỗ lực dụ cho người trực tiếp giết chết Tiểu Bạch Long, cũng là bởi vì hắn biết rõ, chuyện này là không chịu nổi cẩn thận tra, cẩn thận cân nhắc.

Hắn vẫn muốn trực tiếp giết chết Tiểu Bạch Long, tạo thành trở thành sự thật, lúc kia, chân tướng như thế nào liền không quan trọng.

Có thể hắn chẳng thể nghĩ tới, Vân Mộng Chân thật không ngờ cường thế, chẳng những hời hợt hóa giải nguy cơ, hơn nữa ngạnh sinh sinh bức Phan Thích Bân cúi đầu, thậm chí còn không chịu bỏ qua, dám muốn theo đuổi tra Tử Dương Chân Nhân chết chân tướng.

Vô luận trong lòng hắn làm sao chột dạ, bây giờ cũng không dám cự tuyệt nữa.

Cũng may, Tiểu Bạch Long cuối cùng là không biết nói chuyện.

Nghĩ vậy, Tôn Bân Cường liền vội vàng nói, "Thánh nữ minh giám, ta vừa mới không kìm chế được nỗi nòng, trong ngôn ngữ có chỗ đắc tội, ta cam nguyện lãnh phạt, thật là về Tử Dương Chân Nhân sự tình, nhưng là chữ chữ là thật, tuyệt vô hư ngôn."

"Ngao ô!"

Trước đó tất cả, Tiểu Bạch Long cũng đồng dạng nhìn ở trong mắt, tự

nhiên biết, Vân Mộng Chân là hướng về nó, kể từ đó, lá gan tự nhiên có đủ vài phần.

Nghe được Tôn Bân Cường còn dám nói bậy, nhất thời lần nữa gầm thét uy hiếp nói.

Cũng không để ý gì tới hội Tôn Bân Cường, Vân Mộng Chân lập tức chuyển hướng Tiểu Bạch Long, chậm rãi hỏi, "Tiểu Bạch, ta tới đoán, nếu như đoán đúng, ngươi liền gật đầu, đoán sai chỉ lắc đầu, minh bạch chưa?"

"Ngao ô!"

Nghe được Vân Mộng Chân lời nói, Tiểu Bạch Long nhất thời đắc ý kêu một tiếng, lập tức gật đầu, ý bảo hiểu rõ.

"Tốt! Ta hỏi ngươi, Tử Dương Chân Nhân là ngươi giết sao?"

Nhìn lấy Tiểu Bạch Long, Vân Mộng Chân chậm rãi mở miệng hỏi.

"Ngao ô!"

Rống một tiếng, Tiểu Bạch Long lắc đầu liên tục, lập tức dương nanh múa vuốt chỉ hướng Tôn Bân Cường!

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Vân Mộng Chân chậm rãi hỏi, "Ngươi là nói, là hắn giết Tử Dương Chân Nhân?"

"Ngao ô!"

Mãnh mẽ gật đầu, Tiểu Bạch Long vẻ mặt hài lòng hô lên.

"Thánh nữ, nó bất quá là một cái súc sinh, nó có thể ngay cả ngươi nói cái gì đều nghe không hiểu, ngươi làm sao có thể nghe nó lời nói?"

Trong lòng một hồi hoảng hốt, Tôn Bân Cường lúc này lớn tiếng hô lớn.

"Gào!"

Lại bị mắng làm súc sinh, Tiểu Bạch Long nhất thời giận tím mặt, cọ một chút, liền hướng về Tôn Bân Cường nhào qua.

"Cứu ta, cứu ta a!"

Loại tình huống này, Tôn Bân Cường cũng không sợ Tiểu Bạch Long, giả trang ra một bộ vô pháp ngăn cản dáng vẻ, khàn cả giọng hô lớn.

Chỉ là, lần này, Vân Mộng Chân nhưng chưa ngăn cản Tiểu Bạch Long, chỉ là lạnh lùng nhìn Tôn Bân Cường.

"Thánh nữ!"

Trong mắt Tôn Bân Cường bị Tiểu Bạch Long đuổi tới chỗ tán loạn, Phan Thích Bân cuối cùng vẫn là không nhịn được mở miệng nói, "Tôn trưởng lão cũng là bổn tông lão nhân, lẽ nào ngươi không tin hắn, ngược lại phải tin tưởng một cái không biết nói chuyện súc sinh sao?"

Liếc Phan Thích Bân liếc mắt, Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói, "Phan trưởng lão, có đôi khi, chúng nó cần phải so với người thành thực nhiều."

"Thánh nữ, chỉ bằng ngươi hỏi mấy câu nói đó, liền cho Tôn trưởng lão định tội, sợ là không ổn."

Lắc đầu, bên cạnh mấy vị trưởng lão cũng rốt cục nhịn không được mở miệng nói.

Nhìn đối phương, Vân Mộng Chân trong lòng cũng không khỏi khe khẽ

thở dài.

Mặc dù nàng rất có nắm chặt, Tiểu Bạch Long sẽ không nói dối, thật là lấy thân phận, lại cuối cùng là không có khả năng quá tùy tâm sở dục.

Bạch Nhạc có thể không cần bất kỳ chứng cớ nào giết người, thật là nàng lại không thể.

Riêng là đối bổn tông trưởng lão, tâm chứng thực tại là không có chỗ nào xài.

Chứng cứ a!

Mặc dù biết rõ Tử Dương Chân Nhân khả năng chính là Tôn Bân Cường giết, không có chứng cứ, nàng liền đã không thể xử trí Tôn Bân Cường.

Đương nhiên, nếu như mạnh mẽ định Tôn Bân Cường tội, cũng không phải không thể, thật là, lại ắt sẽ làm nàng hình tượng tổn hao nhiều, lọt vào trưởng lão khác cùng đệ tử chống lại.

Chấp chưởng Đạo Lăng Thiên Tông lớn như vậy một cái tông môn, cuối cùng không có khả năng chỉ dùng kiếm mà nói chuyện a.

Huống chi. . . Cho dù là sử dụng kiếm, nàng cũng còn lâu mới có được đỉnh phong Đạo Lăng Thánh Nữ loại kia hoành áp tất cả thực lực a.

"Tiểu Bạch, trở về!"

Lần nữa mở miệng, Vân Mộng Chân lần nữa đem Tiểu Bạch Long hô trở về.

Định thần một chút, Vân Mộng Chân rốt cục vẫn phải hỏi ra nhất vấn đề quan trọng, "Tiểu Bạch, Bạch Nhạc đâu?"

Nguyên bản Tiểu Bạch Long đối với Tôn Bân Cường còn có chút không buông tha, thật là nghe được Vân Mộng Chân lời này, nhưng là nhất thời phản ứng kịp, nôn nóng tại Vân Mộng Chân bên cạnh trên nhảy dưới nhảy, không ngừng ra dấu lấy, chỉ là, Vân Mộng Chân cùng nó lại cuối cùng không có Bạch Nhạc loại kia ăn ý, vô luận Tiểu Bạch Long tỷ thí thế nào hoa, Vân Mộng Chân cũng không thể nào hiểu được nó ý tứ.

Đầu óc có chút loạn, có thể Vân Mộng Chân nhưng vẫn là trước tiên, làm rõ ý nghĩ.

"Tiểu Bạch, ngươi nói cho ta biết trước. . . Bạch Nhạc còn sống không?"

Hỏi ra một câu nói này thời điểm, cho dù là Vân Mộng Chân mình cũng không có nhận thấy được, chính mình thanh âm là có chút run rẩy.

Mấy ngày qua, Bạch Nhạc mất tích tin tức, cũng đã sớm truyền hồi Đạo Lăng Thiên Tông, nàng tự nhiên đã sớm nghe nói.

Bây giờ liền Tiểu Bạch Long đều cùng Bạch Nhạc tách ra, thì như thế nào có thể làm cho nàng không lo lắng.

"Ngao ô!"

Mãnh mẽ lắc đầu, Tiểu Bạch Long lo lắng ra dấu lấy.

Chứng kiến Tiểu Bạch Long lắc đầu, Vân Mộng Chân viên kia nâng lấy tâm, mới rốt cục rơi xuống.

Xác nhận Bạch Nhạc còn chưa có chết, Vân Mộng Chân tâm tư nhất thời liền linh hoạt vài phần.

Chứng kiến Tiểu Bạch Long lo lắng dáng vẻ, lần nữa gửi công văn đi đạo, "Ngươi là nói, Bạch Nhạc bây giờ gặp nguy hiểm?"

Lần nữa đạt được khẳng định đáp án, Vân Mộng Chân hỏi lần nữa, "Ngay tại Hàn Sơn?"

"Ngao ô!"

Rốt cục dẫn đạo Vân Mộng Chân biết mình ý tứ, Tiểu Bạch Long cũng đồng dạng thở phào một cái.

"Tiểu Bạch, ngươi có thể tìm được Bạch Nhạc sao?"

Con mắt hơi hơi nheo lại, Vân Mộng Chân hỏi lần nữa.

"Két!"

Trong nháy mắt, Tiểu Bạch Long nhất thời cứng đờ.

Nó có thể tìm tới Bạch Nhạc sao? Đương nhiên tìm không được a!

Nó rất muốn nói cho Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc là rơi vào một cái cùng Bạch Cốt Thần Giáo lúc đó một dạng Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, thật là phức tạp như vậy lời nói, nó nhưng là vô luận như thế nào cũng không khả năng dựa vào ra dấu cùng Vân Mộng Chân nói rõ ràng.

Vân Mộng Chân tự nhiên không rõ Tiểu Bạch Long tâm tính, nàng cũng chỉ có thể bằng đơn giản ý nghĩ tới suy đoán dẫn đạo.

"Là Hắc Ám Thiên người?"

"Ngao ô!"

Nói tới mức này, Vân Mộng Chân liền đại thể minh bạch, rất hiển nhiên, Hắc Ám Thiên là có cái gì đặc thù lá bài, chẳng những tàn sát Hàn Sơn, hơn nữa vây khốn Bạch Nhạc, đem Bạch Nhạc bắt đi, mặc dù Bạch Nhạc tạm thời còn chưa có chết, nhưng lại cũng liền còn giới hạn trong cực đại

trong nguy hiểm.

Mà lúc trước, Tử Dương Chân Nhân tất nhiên đã ở Hàn Sơn gặp phải Hắc Ám Thiên người, chỉ là vẫn như cũ không địch lại, bị ép đào tẩu, thậm chí là tại Tiểu Bạch Long trợ giúp xuống, một chỗ chạy ra.

Tử Dương Chân Nhân vốn là biết rõ chân tướng, thật là, lại vừa may gặp phải Tôn Bân Cường, Tôn Bân Cường cùng Phan Thích Bân hai người muốn nhân cơ hội bức vua thoái vị đoạt quyền, cho nên, chứng kiến trọng thương Tử Dương Chân Nhân liền trực tiếp hạ sát thủ, thậm chí căn bản là tới kịp nhường Tử Dương Chân Nhân nói ra đến tột cùng phát sinh cái gì.

Đến nơi đây, ý nghĩ cũng đã triệt để làm rõ, chỉ là. . . Vẫn như cũ không có bất kỳ ý nghĩa gì!

Tiểu Bạch Long đến, hiển nhiên là cầu viện, thật là, đừng nói trước, bây giờ nàng căn bản không có khả năng tìm được Bạch Nhạc, cho dù là có thể. . . Bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông cũng đã là bấp bênh, tự thân khó bảo toàn, còn làm sao có thể có thừa lực đi cứu Bạch Nhạc?

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1002: Hoặc là không làm

"Phan trưởng lão, chúng ta bây giờ làm sao bây giờ?"

Phan Thích Bân trăm phương ngàn kế bức vua thoái vị, cuối cùng diễn biến thành một trận náo kịch, mặc dù không có chứng cứ, Vân Mộng Chân cũng không thể đem hắn cùng Phan Thích Bân thế nào, có thể không hề nghi ngờ, trải qua chuyện này, hắn cùng với Phan Thích Bân danh vọng tại bên trong tông đều đã xuống dốc không phanh, hầu như đã lại không có nhúng chàm vị trí kia khả năng.

"Đến chuyện gì xảy ra, ngươi nói cho ta rõ, làm sao lại chọc súc sinh kia?"

Sắc mặt có chút âm trầm, Phan Thích Bân lạnh giọng hỏi.

Nghe thế Phan Thích Bân chất vấn, Tôn Bân Cường cũng là không ngừng kêu khổ, lúc này mới đem chuyện đã xảy ra nói một lần.

"Ở nơi này là ta muốn trêu chọc hắn a, ai biết súc sinh này có phải hay không điên, dĩ nhiên một đường đuổi theo hồi bổn tông, ta tìm ai nói rõ lí lẽ đi a."

"Ngươi xác định, Bạch Nhạc chết sao?"

Nheo mắt lại, Phan Thích Bân lạnh giọng hỏi.

"Ta đây sao có thể xác định a." Tôn Bân Cường ánh mắt có chút lấp lóe hồi đáp nói.

Lạnh lùng liếc Tôn Bân Cường liếc mắt, Phan Thích Bân lạnh giọng mắng, " đồ hỗn trướng, đến bây giờ còn không nói thật với ta, ngươi là

muốn chết phải không?"

Bị Phan Thích Bân mắng một cái như vậy, Tôn Bân Cường cũng không khỏi bị sợ vừa nhảy, muốn nói điều gì, nhưng lại đúng là vẫn còn không dám mở miệng.

"Có thể trùng hợp như vậy xuất hiện ở Hàn Sơn ngoại vi, muốn nói chưa cùng Hắc Ám Thiên cấu kết, chính ngươi tin sao?"

Trong mắt lộ ra lau một cái nhàn nhạt sát khí, Phan Thích Bân lành lạnh chất vấn.

". . ."

Trực tiếp bị Phan Thích Bân vạch trần, Tôn Bân Cường cười khổ nhức đầu, lúc này mới giải thích, "Thật đúng là cái gì đều không thể gạt được ngươi, không sai, ta tự mình cùng Hắc Ám Thiên có liên hệ, bất quá, ta có thể cái gì đều nói, cứ việc nói thẳng, Tử Dương có thể sẽ đến Thanh châu. . ."

"Ngu xuẩn!"

Nghe được Tôn Bân Cường chiêu, Phan Thích Bân nhưng là nhất thời giận tím mặt, đột nhiên đứng dậy, một thanh liền tóm lấy Tôn Bân Cường cái cổ, "Chính ngươi muốn chết là ngươi chuyện, không muốn kéo lên ta, tự mình cùng Hắc Ám Thiên liên hệ, ngươi là ngại chính mình chết không được rất nhanh sao?"

Tôn Bân Cường cũng không nghĩ đến Phan Thích Bân phản ứng dĩ nhiên lớn như vậy, có chút nhát gan nói rằng, "Ta không có suy nghĩ nhiều như vậy, liền muốn mau sớm giải quyết Tử Dương. . ."

Nhìn lấy Tôn Bân Cường bộ dáng này, Phan Thích Bân trong lòng một hồi khó chịu, mạnh mẽ đẩy, đem Tôn Bân Cường đẩy ra.

Cái này thật sự là như heo đồng đội a!

Thật sự cho rằng Hắc Ám Thiên là tốt lợi dụng sao? Tự mình liên hệ qua, tất nhiên cũng đã cho Hắc Ám Thiên nhược điểm, đến đối phương tới tiến đánh Đạo Lăng Thiên Tông thời điểm, tất nhiên sẽ coi đây là hiếp, bức bách hắn phản bội tông môn.

Cái này chính là một cái vũng bùn, một khi bước vào, cũng sẽ chỉ càng lún càng sâu.

Giờ khắc này, Phan Thích Bân trong lòng là thật lên một luồng sát khí, muốn thẳng thắn giết chết Tôn Bân Cường diệt khẩu.

Chỉ là như vậy ý niệm trong đầu, vẻn vẹn chỉ là nhất chuyển, cũng đã bị hắn đè xuống.

Không kịp!

Bây giờ tới mức này, cho dù là hắn giết Tôn Bân Cường, sợ cũng đã chuyện vô bổ, hơn nữa, chỉ biết đưa tới càng nhiều phiền phức.

"Phan trưởng lão, Vân Mộng Chân như là đã đoạn chúng ta đường, chẳng thà thẳng thắn một búa chẻ hai!"

Tôn Bân Cường cũng không nhận thấy được Phan Thích Bân trong mắt sát khí, trong mắt lộ ra lau một cái vẻ âm tàn, tiếp tục nói, "Hoặc là không làm, chúng ta thẳng thắn cùng Hắc Ám Thiên liên thủ. . . Phản tông!"

Phản tông!

Hai chữ này vừa ra, cho dù là Phan Thích Bân trong lòng cũng không khỏi hung hăng run lên!

Trước đó, hắn mặc dù muốn đoạt quyền, thật là từ đầu đến cuối nhưng cũng chưa từng nghĩ muốn phản tông.

Thật là hôm nay như thế nháo trò, hắn đã mặt mũi quét rác, căn bản nhìn không thấy hy vọng gì, hai chữ này lần nữa từ trong đầu nhô ra, khả năng liền lộ ra một cổ nói không nên lời mê hoặc!

Trước đó, ngươi Vân Mộng Chân không phải nói ta phản tông sao. . . Vậy ta liền thật phản bội cho ngươi xem, thì như thế nào? !

... ...

"Bạch Nhạc. . . Chúng ta sợ là đã muốn không chịu đựng nổi."

Âm u đại địa, xung quanh trừ nồng nặc tử khí, căn bản không có bất kỳ vật gì.

Tinh Hà lão tổ bọn hắn theo lấy Bạch Nhạc một chỗ xông vào bên trong, mỗi ngày bị tử khí ăn mòn, nhiều ngày như vậy đi qua, chẳng những nguyên bản thương thế không có chút nào hòa hoãn, hơn nữa, không chiếm được bổ sung, thậm chí mơ hồ đã có thể cảm thụ được Tinh Hải héo rút.

Cái này tràn ngập tử khí Bán Thần Lĩnh Vực, đối với bọn hắn mà nói, chính là chân chính tuyệt địa.

Thở dài một tiếng, nhìn lấy mờ mịt thiên, Tinh Hà lão tổ nhẹ giọng mở miệng nói.

Lần này rơi vào Bán Thần Lĩnh Vực nhóm người bên trong, là thuộc thực lực của hắn yếu nhất, bây giờ cũng là người thứ nhất Tinh Hải khô kiệt, muốn không chịu đựng nổi.

Nhìn lấy Tinh Hà lão tổ, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút hổ thẹn.

"Xin lỗi, là ta đánh giá thấp Hắc Ám Thiên thực lực cùng quyết tâm. . ."

"Không có quan hệ gì với ngươi!"

Lắc đầu, Tinh Hà lão tổ ngược lại là xem rất mở, "Ai cũng không nghĩ ra, Hắc Ám Thiên luyện thi phương pháp, thật không ngờ khủng bố. . . Huống chi, bọn hắn lựa chọn Hàn Sơn, chính là đang buộc chúng ta đứng ra, vô luận là ta, cũng là ngươi, cũng không thể ngồi xem Hàn Sơn huỷ diệt."

Đây là đối với nhân tính nắm chặt.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc nhưng cũng đồng dạng không có phủ nhận.

Cho dù là hiện tại, hắn cũng biết, dù là lại một lần, hắn chỉ sợ cũng vô pháp thuyết phục chính mình buông tha đối Hàn Sơn cứu viện.

Dù là, thật vẫn chưa có thể cải biến kết cục, nhưng này nỗ lực quá trình, chính là nhân sinh cùng tín niệm.

Nếu như biết rõ vô pháp cải biến kết cục, liền có thể yên tâm thoải mái buông tha, vậy còn gọi cái gì không nhận mệnh?

"Bạch Nhạc, nếu là ngươi có thể còn sống đi ra ngoài, xin giúp ta chăm sóc Thất Tinh Tông. . . Nhiều năm như vậy cơ nghiệp không thể hủy ở trên tay ta."

Thở dài một tiếng, Tinh Hà lão tổ nhẹ giọng nói.

Đối với bản thân sinh tử, hắn đã sớm đã đã thấy ra, nhưng đối với Thất Tinh Tông nhưng thủy chung không yên lòng.

Những năm gần đây, nhân tài liên tục xuất hiện, có thể Thất Tinh Tông lại vẫn luôn có vẻ hơi yên lặng, đừng bảo là Bạch Nhạc loại này cấp độ yêu nghiệt tồn tại, cho dù là bình thường thiên tài, Thất Tinh Tông cũng căn bản không có!

Bây giờ, duy nhất một cái có thể cầm ra, chỉ sợ sẽ là Hà Tương Tư!

Có thể cho dù là Hà Tương Tư, khoảng cách Tinh Hải Cảnh, còn có một khoảng cách rất lớn.

Nếu như hắn chết ở chỗ này, sợ rằng Thất Tinh Tông liền muốn không thủ được địa cấp tông môn tư cách.

Huống hồ, bây giờ sợ cũng không ai để ý cái này.

Đạo tiêu Ma mạnh, bây giờ ma đạo tàn sát bừa bãi thiên hạ, sớm đã không phải là trước đây cái kia bố cục, so với việc địa cấp tông môn vinh dự, tông môn kéo dài mới là nhất chuyện trọng yếu.

Mà chút, hắn cũng chỉ có thể giao phó cho Bạch Nhạc.

"Không nên bi quan như vậy, Tử Dương tất nhiên đã đem tin tức truyền hồi tông môn, bây giờ Hắc Ám Thiên sợ là đã đã thiên hạ công địch."

Bên cạnh Đạo Lăng Thiên Tông Kim Tiên chen lời nói, "Nhiều ngày như vậy tới nay, Hắc Ám Thiên người, thủy chung không ai dám xông vào cái này Bán Thần Lĩnh Vực tới giết chúng ta, chính là chứng minh! Bây giờ bọn hắn, sợ là đã ốc còn không mang nổi mình ốc, chỉ cần chúng ta chống đở thêm một ít thời gian, liền luôn có thể tìm được cơ hội thoát thân."

Trước đó coi là Tử Dương Chân Nhân, tổng cộng tới sáu vị Đạo Lăng Kim Tiên.

Tử Dương đào tẩu, một vị Kim Tiên bị giết, bây giờ theo Bạch Nhạc một chỗ trốn vào đến, còn có bốn vị Đạo Lăng Kim Tiên.

Những thứ này toàn bộ đều là trước đây Đạo Lăng sơn đánh một trận, từng cùng Thông Thiên Ma Quân từng có giao thủ, vốn nên nên căm thù Bạch Nhạc mới đúng, nhưng hôm nay, tại loại hoàn cảnh này, bọn hắn đối với Bạch Nhạc lại tựa hồ như cũng không có cái gì hận ý.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1003: Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên

"Sợ là sợ, chúng ta chống đỡ không cái thời gian đó."

Cười khổ một tiếng, Tinh Hà lão tổ thở dài nói, "Các ngươi trước kia cũng chứng kiến, Đạp Thiên Ma Quân bọn hắn, ở ngoài sáng biết rõ Hắc Ám Thiên luyện thi tình huống dưới, vẫn như cũ cùng Hắc Ám Thiên liên thủ, là có thể biết, những ma đầu này bây giờ tâm nguyện lớn nhất, chính là phá vỡ ta đạo môn thống trị địa vị. . . Cho dù là tin tức rò rỉ ra ngoài, tam đại thiên tông liên thủ, sợ cũng rất khó trong vòng thời gian ngắn thế nhưng Hắc Ám Thiên a."

"Ha ha, đến ngươi ta cái tuổi này, sinh tử làm sao cần phải lo lắng."

Vừa mới nói chuyện cái kia Đạo Lăng Kim Tiên, cười lớn lắc đầu nói, "Chỉ cần có thể diệt trừ những ma đầu này, còn thiên hạ một cái thái bình, mặc dù chúng ta chết thì thế nào?"

"Nói rất hay! Thế gian này, cuối cùng là tà bất thắng chính!"

Bên cạnh mấy người cũng phụ họa theo nói.

"Đạo Lăng thiên hạ. . . Không tầm thường, lại đâu chỉ là một vị Đạo Lăng Thánh Nữ a!"

Thở dài một tiếng, Huyết Ảnh Ma Quân không khỏi tự giễu lắc đầu.

Lời này là từ trong thâm tâm ca ngợi.

"Thế sự khó liệu, ai có thể nghĩ đến, chúng ta vậy mà sẽ cùng ngươi,

cùng Thông Thiên Ma Quân truyền nhân đứng chung một chỗ." Bật cười lớn, cái kia Đạo Lăng Kim Tiên nhẹ giọng nói, "Bất quá, nói thật. . . Bạch Nhạc, ngươi làm thật là làm cho chúng ta nhìn với cặp mắt khác xưa."

"Tiền bối quá khen! Còn không biết tiền bối xưng hô như thế nào?"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

"Tiền bối không dám nhận, bất quá là ngốc già này mấy tuổi a." Khoát khoát tay, cái kia Đạo Lăng Kim Tiên tùy ý hồi đáp đạo, "Lão phu Đỗ Thanh, tự hào Thanh Tĩnh Tán Nhân."

"Nguyên lai là Thanh Tĩnh Tán Nhân, thất lễ."

Thần sắc hơi hơi chút ngưng, Bạch Nhạc ôm quyền hành lễ nói, "Ba trăm năm trước, Hoàng Hà tràn lan, nước lũ cuồn cuộn, Thanh Tĩnh Tán Nhân ngài không tiếc tổn hao tu vi, lấy Tinh Hải chi lực, trấn thủ Hoàng Hà mười bảy ngày, không ngủ không nghỉ, cứu ven bờ mấy trăm ngàn bách tính, chỉ bằng điểm này, tiện lợi lên được muôn dân cúi đầu."

"Ồ!"

Khẽ di một tiếng, Thanh Tĩnh Tán Nhân không khỏi nao nao, hiển nhiên cũng không nghĩ đến, Bạch Nhạc thậm chí ngay cả chuyện này đều sẽ biết rõ.

Phải biết, Bạch Nhạc bây giờ cũng bất quá là chừng hai mươi mà thôi, ba trăm năm trước sự tình, thực sự quá xa xôi.

Nhìn ra Thanh Tĩnh Tán Nhân nghi hoặc, Bạch Nhạc giải thích, "Ta từng tại Đại Càn Vương Triều đọc qua qua bí tàng điển tịch, bên trong liền có đối với Thanh Tĩnh Tán Nhân ngài cái này công tích miêu tả."

"Đại Càn Vương Triều."

Hơi trầm mặc một chút, Thanh Tĩnh Tán Nhân cũng không khỏi có chút thổn thức.

"Diệp Huyền thật là nhân kiệt a!"

Phải biết, Đại Càn Vương Triều cùng Đạo Lăng Thiên Tông thật cũng không hòa thuận, ở loại tình huống này xuống, còn có thể có bực này ghi chép hắn điển tịch ở lại Đại Càn Vương Triều bí tàng bên trong, là có thể đủ thấy Diệp Huyền phong thái.

Vô luận Đại Càn Vương Triều hoàng đế là ai, trên thực tế, cái này từ ngàn năm nay, Đại Càn Vương Triều vốn là Diệp Huyền một tay khống chế.

"Đạo Lăng thiên hạ, qua nhiều năm như vậy, mặc dù Đạo Lăng Thiên Tông nhất gia độc đại, thật là theo ta nhìn, chính là bởi vì có tiền bối dạng này người tại, mới có thể để cho Đạo Lăng Thiên Tông trường thịnh bất suy, đạt được thiên hạ tôn kính."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Đây cũng là, ta vì sao thân là Ma Quân truyền nhân, lại như cũ nguyện ý vì Đạo Lăng Thiên Tông mà bôn tẩu nguyên nhân."

"Ha ha, thế nhân đều là nghĩ đến ngươi Bạch Nhạc, vì tư tình nhi nữ vây khốn! Bây giờ xem ra, là thế nhân đều là coi khinh ngươi a."

Thanh Tĩnh Tán Nhân cười lớn chỉ vào Bạch Nhạc nói rằng.

"Ngươi xác thực cùng thông thiên, Diệp Huyền cũng không giống nhau!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Thanh Tĩnh Tán Nhân bên cạnh lão giả chậm rãi mở miệng nói.

"Vị này chính là Chính Nhất Chân Nhân, trước đó tích cực nhất thôi động muốn giết ngươi người, chính là hắn." Bật cười lớn, Thanh Tĩnh Tán Nhân chỉ vào đối phương giới thiệu.

"Gặp qua Chính Nhất Chân Nhân!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc lần nữa chào nói.

Chính Nhất Chân Nhân tư liệu hắn cũng tương tự tại Đại Càn Vương Triều thấy qua, vị này Chính Nhất Chân Nhân là nổi danh cương trực công chính, tính cách vội vàng xao động, đối với ma đạo mọi người ra tay vô cùng tàn nhẫn, nhưng lại cũng là tinh thần trọng nghĩa người mạnh nhất.

Ngày xưa làm một câu hứa hẹn, Chính Nhất Chân Nhân tại còn chỉ có Tinh Cung Cảnh thời điểm, liền có thể bôn ba mấy vạn dặm, là một cái bình thủy tương phùng người báo thù, độc thân diệt trừ một cái ma đạo tông môn sào huyệt, giết vết thương mình rầu rĩ, thậm chí rơi xuống đến nay vô pháp khỏi hẳn bệnh căn cũng sẽ không tiếc.

Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên, trừ tu vi cường đại bên ngoài, tối trọng yếu chính là, mỗi người đều ghét ác như cừu, cùng thiên hạ cùng muôn dân có công.

"Lão phu một đời tru ma vô số, có thể lại không nghĩ rằng, gần đến giờ lão, còn có thể gặp được ngươi một cái như vậy đặc thù ma. . . Bạch Nhạc, ngươi từng nói qua, có một ngày, ngươi muốn để thế nhân biết rõ, cái gì gọi là ma, một câu nói này, còn chắc chắn sao?"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, Chính Nhất Chân Nhân chậm rãi hỏi.

"Đương nhiên chắc chắn!"

Không chút do dự nào, Bạch Nhạc trầm giọng đáp, "Trên đời này, vốn cũng không nên có cái gì đạo ma ranh giới, đáng chết là như Hắc Ám Thiên loại này vì lợi ích một người, tàn hại vô tội ma đầu, lại cũng không là ma tu bản thân. . . Ta là ma tu, nhưng đồng dạng nhưng cũng là đạo môn đệ tử! Diệp Huyền đại sư sở dĩ lựa chọn ta, cũng chính bởi vì tin tưởng, ta có thể thủ vững cái này xem một chút niệm! Lần này đi ra ngoài, Chính Nhất Chân Nhân có thể tại Thanh châu, Duyện châu đi chung quanh một chút, ta dám cam đoan, Thanh Duyện hai châu chi địa, không phân đạo ma, chỉ luận thiện ác!"

"Không phân đạo ma, chỉ biện thiện ác!"

Hơi trầm mặc chốc lát, lặp lại một lần cái này tám chữ, Chính Nhất Chân Nhân trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi sắc, chậm rãi mở miệng nói, "Tốt, nếu như lần này có thể sống đi ra ngoài, lão phu tự nhiên sẽ nhìn cho kỹ. . . Nếu như quả thực như lời ngươi nói, lão phu xin lỗi ngươi!"

"Sợ là các ngươi không có cơ hội này."

Ngay tại Chính Nhất Chân Nhân vừa nói, trên bầu trời đột nhiên truyền tới một che lấp thanh âm, sau một khắc, Triều Bằng Phi cái kia một bộ hắc bào thân ảnh, liền trực tiếp xuất hiện tại trong bầu trời.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người thần kinh cũng không khỏi căng thẳng.

Từ ngày đó bị ép nhảy vào cái này Hắc Ám Thiên Bán Thần Lĩnh Vực tới nay, liền vẫn luôn không có Hắc Ám Thiên người xuất hiện, bây giờ, Triều Bằng Phi vị này Đại trưởng lão xuất hiện, không thể nghi ngờ liền có nghĩa là, loại an tĩnh này gần bị phá vỡ!

Còn như tốt hay xấu, bây giờ chỉ sợ cũng không ai có thể nói rõ ràng.

Bất quá, đối phương xuất hiện, cũng không nghi ngờ có nghĩa là cực đại nguy hiểm, điểm này, trong lòng mỗi người đều vô cùng rõ ràng.

"Hắc Ám Thiên bây giờ, sợ là đã ốc còn không mang nổi mình ốc đi, Đại trưởng lão vẫn còn có tâm tư tới nơi này?"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc ngẩng đầu nhìn Triều Bằng Phi mở miệng nói.

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Triều Bằng Phi tự tay sờ sờ chòm râu, nhẹ giọng nói, "Bạch phủ chủ nếu như trông cậy vào Tử Dương Chân Nhân, sợ là dự định chủ ý. . . Bây giờ, Tử Dương Chân Nhân đã sớm đã vẫn lạc."

Một câu nói này ra miệng, nhưng là trong nháy mắt, khiến cho mọi người đồng thời biến sắc.

Mấy ngày nay bị vây ở chỗ này, Tử Dương Chân Nhân liền cơ hồ là bọn hắn duy nhất hy vọng, nhưng hôm nay lại chợt nghe nói Tử Dương Chân Nhân đã chết, thì như thế nào có thể làm cho bọn hắn không chấn động.

"Đại trưởng lão lời này, sợ là nghĩ một đằng nói một nẻo a!"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Hắc Ám Thiên mặc dù cường đại, có thể chỉ cần không có Hóa Hư cường giả xuất thủ, các ngươi sợ là không ai có thể ngăn cản Tiểu Bạch Long."

Đối với Tiểu Bạch Long, Bạch Nhạc tồn tại cực đại lòng tin, chỉ cần không phải rơi vào bẩy rập, bị vây ở Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, trên đời này Hóa Hư phía dưới, sợ là không ai có thể đuổi theo Tiểu Bạch Long.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1004: Sợ hãi đột kích

"Có đôi khi thật không thể không bội phục ngươi số mệnh, dạng này chân long, dĩ nhiên cũng có thể đối ngươi như vậy khăng khăng một mực, xác thực làm người ta ước ao a!"

Nhắc tới Tiểu Bạch Long, vị này Đại trưởng lão cũng không khỏi có chút cảm thán nói rằng.

"Số mệnh?"

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc bản năng nhận thấy được, một câu nói này bên trong khác biệt.

Số mệnh, vận khí, nhìn như chỉ là kém một chữ, có thể bên trong cũng không nghi ngờ tồn tại một trời một vực phân biệt.

"Không sai, số mệnh!"

Gật đầu, Triều Bằng Phi chậm rãi lập lại, "Vô luận là thông thiên, vẫn là Diệp Huyền, trên thực tế, cũng đều là số mệnh gia thân chi nhân! Từ năm đó Đại Càn Vương Triều, cho tới bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông, ngươi cho rằng, bọn hắn tranh là cái gì? Bất quá chỉ là số mệnh hai chữ a."

Mí mắt đột nhiên nhảy nhót, Bạch Nhạc vẫn chưa trả lời, chỉ là trong mắt lại vẫn lộ ra vẻ nghi hoặc.

"Không nhập thần đạo, ngươi thì như thế nào có thể minh bạch số mệnh!"

Lắc đầu, Triều Bằng Phi nhẹ giọng nói, "Bất quá, hết thảy đều phải

chung kết!"

"Chỉ bằng một mình ngươi sao?"

Cười lạnh một tiếng, trong mắt không có sợ hãi chút nào, Bạch Nhạc khinh thường phản chế giễu, "Đại trưởng lão sợ là đánh giá quá cao chính ngươi a?"

Đối với người khác mà nói, cái này Bán Thần Lĩnh Vực thật có lấy cực đại áp chế tác dụng, không chiếm được linh lực bổ sung, thậm chí còn liên tục bị tử khí ăn mòn, vô luận là thân thể, vẫn là Tinh Hải đều sẽ chịu đến ảnh hưởng cực lớn.

Như Tinh Hà lão tổ, bây giờ thực lực sợ là tối đa còn lại 1-2 thành, cho dù là mạnh hơn một chút, Đạo Lăng Kim Tiên cùng Huyết Ảnh Ma Quân, tối đa cũng chỉ còn lại có phân nửa thực lực.

Thật là Bạch Nhạc lại không giống nhau.

"Bạch phủ chủ lo ngại! Thông Thiên Ma Công chấn thước cổ kim, lão phu tự nhiên là không dám coi khinh."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Triều Bằng Phi lắc đầu nói,

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng không khỏi đột nhiên trầm xuống.

Đối phương tất nhiên có thể đoán được, Thông Thiên Ma Công không nhận cảnh vật chung quanh ảnh hưởng, còn dám tự tin như vậy, liền tất phải có nghĩa là, đối phương tồn tại lợi hại hơn lá bài, đủ để xóa đi tất cả hy vọng.

"Ma đầu, ngươi đến tột cùng muốn làm gì?"

Lạnh rên một tiếng, Chính Nhất Chân Nhân trầm giọng chất vấn.

"Chính Nhất Chân Nhân, tên ngươi, lão phu cũng là nghe qua, vốn là không nghĩ tới, sẽ như vậy sớm gặp mặt, chỉ không biết, đưa ngươi luyện thành ma thi sau đó, tự tay hủy diệt Đạo Lăng Thiên Tông lúc, lại là bực nào khoái ý tràng diện."

Trong tích tắc, bao quát Bạch Nhạc ở bên trong, tất cả mọi người nhất thời sắc mặt đại biến.

Ma thi!

Tại Hàn Sơn thời điểm, bọn hắn liền đã từng gặp qua ma thi khủng bố, bây giờ nghe được đối phương muốn đưa bọn họ luyện thành ma thi, lại làm sao có thể không sợ.

Bị vây ở chỗ này lâu như vậy, bây giờ mới lần đầu tiên biết rõ đối phương chân thực mục, chỗ có người trong lòng cũng không khỏi lộp bộp một tiếng.

Cho dù là Thanh Tĩnh Tán Nhân cùng Chính Nhất Chân Nhân loại này, đã sớm đem sinh tử không để ý người, nghĩ đến chính mình có thể sẽ bị luyện thành ma thi, cũng khó tránh khỏi biến sắc.

Điều này hiển nhiên là so chết kinh khủng hơn uy hiếp a!

"Si tâm vọng tưởng! Tử Dương đã đem tin tức truyền đi, luyện thi bực này tàn nhẫn thủ đoạn, cả thế gian cùng giết, cho dù là trong ma đạo, chỉ sợ cũng phải có người cùng ngươi nội bộ lục đục! Ngươi còn dựa vào cái gì kiêu ngạo?"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Thanh Tĩnh Tán Nhân khinh thường mở miệng nói.

"Lão phu nói, Tử Dương đã chết."

Ánh mắt chuyển hướng Thanh Tĩnh Tán Nhân, Triều Bằng Phi nhẹ giọng nói, phảng phất không mang theo bất kỳ tâm tình gì, nhưng lại lại hết lần này tới lần khác lộ ra một loại nói không nên lời lực lượng!

Cũng không đợi người khác đặt câu hỏi, Triều Bằng Phi cũng đã tự mình giải thích một chút.

"Lại nói tiếp, còn muốn cảm tạ các ngươi Đạo Lăng Thiên Tông đâu! Nếu không phải là các ngươi người phối hợp ta ra tay, có đầu kia bạch long tại, ta còn thực sự không làm gì được Tử Dương."

Nói đến đây, Triều Bằng Phi trong mắt lần nữa lộ ra vẻ châm chọc, nhàn nhạt mở miệng nói, "Tôn Bân Cường, Tôn trưởng lão, so sánh mấy vị chân nhân đều là vô cùng quen thuộc a?"

". . ."

Trong nháy mắt, vô luận là Chính Nhất Chân Nhân bọn hắn vẫn là Bạch Nhạc, tâm cũng không khỏi nổi lên vẻ lạnh lẻo.

Mặc dù không có bất luận cái gì chứng minh, nhưng khi đối phương nói ra lời nói này thời điểm, tất cả mọi người liền đều rất rõ ràng, đối phương nói là lời nói thật.

Riêng là Chính Nhất Chân Nhân bọn hắn những thứ này Đạo Lăng Kim Tiên, giờ khắc này, càng là như đồng tâm miệng bị hung hăng ghim một đao, sắc mặt ảm đạm, căn bản nói không ra lời.

Không có gì là so phản bội càng làm cho người ta đau lòng.

Bọn hắn có thể tiếp thu ngoài ý muốn, có thể tiếp thu thất bại, cũng có thể tiếp thu tử vong, tuy nhiên lại không thể nào tiếp thu được phản bội.

Cao lớn Đạo Lăng a!

Tung hoành mấy nghìn năm bất bại Đạo Lăng Thiên Tông, bây giờ lại có trưởng lão cấu kết ma đạo, tập sát Đạo Lăng Kim Tiên. . . Đây là mấy nghìn năm qua, chưa bao giờ có sỉ nhục a.

Cái kia lệnh toàn bộ thế giới bị run rẩy Đạo Lăng Thiên Tông, dĩ nhiên thật muốn trở thành quá khứ sao?

So sánh dưới, ngược lại là Bạch Nhạc, trước hết tỉnh táo lại.

Tử Dương Chân Nhân chết, không thể nghi ngờ là một cái tin dữ, bởi vì cái kia bởi vì lấy, toàn bộ Hàn Sơn sự kiện, duy nhất một cái người biết chuyện, đã bị giết, kể từ đó, tin tức căn bản là không truyền ra đi, bọn hắn cũng liền căn bản sẽ không đạt được bất luận cái gì trợ giúp, chỉ có thể dựa vào bản thân tiếp tục đau khổ chống đỡ.

Quá trình này giống như là một cái mạn tính tử vong quá trình, ngươi rõ ràng đã tiên đoán được kết quả, nhưng lại vẫn như cũ thúc thủ vô sách, chỉ có thể nhìn chính mình chậm rãi chết đi!

Loại kia kiềm nén cùng cảm giác sợ hãi , khiến cho người lái đi không được.

Bất quá, Bạch Nhạc cũng không lo lắng Tiểu Bạch Long an toàn.

Thứ nhất, Đạo Lăng Thiên Tông người cho dù là xuất thủ đánh lén, cũng tối đa chỉ có thể giết chết Tử Dương Chân Nhân, rất khó thế nhưng Tiểu Bạch Long.

Quan trọng hơn là, Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Long là ký kết qua bình đẳng khế ước, lẫn nhau ở giữa, thần hồn là có cảm ứng.

Vô luận là Bạch Nhạc vẫn lạc, vẫn là Tiểu Bạch Long bỏ mình, đối

phương đều sẽ có cảm ứng, tất nhiên Bạch Nhạc không phát giác, như vậy Tiểu Bạch Long liền nhất định còn còn sống.

"Ma đầu, ngươi chết không yên lành!"

Trong mắt lộ ra lau một cái hận ý, Tinh Hà lão tổ lớn tiếng quát mắng.

"Để cho ta nhìn một chút, vị này phải là Thất Tinh Tông Tinh Hà lão tổ đi. . . Hàn Sơn bị diệt, ngươi rất phẫn nộ? Không quan hệ, dùng không bao lâu, chính ngươi liền sẽ biến thành ma thi, sau đó tự tay trở về tiêu diệt ngươi Thất Tinh Tông, ta cam đoan với ngươi, ta sẽ lưu lại cho ngươi một điểm ý thức, để ngươi tận mắt thấy chính ngươi huỷ diệt Thất Tinh Tông."

Trong mắt lộ ra lau một cái lãnh ý, Triều Bằng Phi nhẹ nhàng mở miệng, chỉ là một câu nói này ở giữa, lại lộ ra một loại lái đi không được hung ác cùng băng lãnh, để cho người ta phát ra từ linh hồn run rẩy.

"Vọng tưởng, ma đầu, ta tinh hà cho dù chết, cũng sẽ không để ngươi lợi dụng!"

Trong miệng phát sinh một tiếng phẫn nộ gào thét, sau một khắc Tinh Hà lão tổ liền dẫn động đã suy kiệt Tinh Hải, muốn tự bạo cùng Triều Bằng Phi liều mạng!

Nhưng mà, ngay tại Tinh Hà lão tổ chuẩn bị liều mạng trong nháy mắt, một thanh hắc sắc trường mâu chợt từ không trung ngưng tụ mà ra, trực tiếp xuyên qua Tinh Hà lão tổ trái tim!

Nháy mắt giết!

Triều Bằng Phi thực lực, nguyên bổn chính là Tinh Hải Cảnh bên trong cao cấp nhất tồn tại, trên người lộ ra loại kia ẩn nhiên áp lực, coi như là Bạch Nhạc cũng có thể cảm nhận được một hồi tim đập nhanh, bây giờ

chỉ còn lại có 1-2 thành thực lực Tinh Hà lão tổ, nơi nào là đối thủ của hắn.

Tại đây Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, thậm chí ngay cả giãy dụa chỗ trống cũng không có, trong nháy mắt liền trực tiếp bị miểu sát!

Nhưng mà, cái này vẫn như cũ không tính là gì, chân chính chuyện kinh khủng vẫn còn ở phía sau.

Rõ ràng đã bị xuyên qua trái tim, chết hắn Tinh Hà lão tổ thần hồn lại căn bản là không có cách tránh thoát thân thể mình, ngạnh sinh sinh bị vây chết trong thân thể.

Càng đáng sợ hơn đúng, sau một khắc hắn liền nhận thấy được, hắn căn bản đã vô pháp khống chế nữa thân thể mình.

Xòe bàn tay ra nhẹ nhàng ấn tại cái kia một cây xuyên qua trái tim của hắn hắc sắc trường mâu phía trên, nhẹ nhàng vuốt ve, giống như là đang vuốt ve tình nhân thân thể một dạng, nói không nên lời quỷ dị.

"Không!"

Trong miệng phát sinh một tiếng thét kinh hãi, Tinh Hà lão tổ điên cuồng gào thét, nỗ lực đoạt hồi quyền khống chế thân thể, thật là đây hết thảy nhưng đều là tốn công vô ích.

"Muốn chết? Có dễ dàng sao như vậy?"

Khóe miệng lộ ra lau một cái châm chọc nụ cười, Triều Bằng Phi khinh thường nói rằng, "Từ các ngươi bước vào Hắc Ám Thiên bắt đầu, tử linh khí tức mỗi thời mỗi khắc đều tại ăn mòn thân thể các ngươi cùng linh hồn, từ một khắc kia trở đi, luyện thi cũng đã bắt đầu. . . Chết? Ngươi cho rằng, các ngươi sinh tử, còn có thể từ bản thân điều khiển sao?"

Triều Bằng Phi trên người lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, lành lạnh mở miệng nói, "Sợ hãi đi, tinh hà, ngươi là người thứ nhất. . . Tiếp đó, các ngươi hội một người tiếp một người chết đi, toàn bộ biến thành ta ma thi, theo ta tung hoành thiên hạ!"

". . ."

Tim đập nhanh!

Giờ khắc này, nhìn lấy Tinh Hà lão tổ, chỗ có người trong lòng cũng không khỏi sinh ra một loại khó diễn tả được cảm giác sợ hãi.

Đây là so tử vong càng đáng sợ hơn kết quả a!

"Giết ta! Bạch Nhạc, giết ta!"

Đôi mắt chỗ sâu lộ ra lau một cái khó diễn tả được ý sợ hãi, Tinh Hà lão tổ điên cuồng kêu gào.

Muốn chết!

Giờ khắc này hắn, chỉ cầu giải thoát!

Chỉ cần có thể thoát khỏi ma thi vận mệnh, hắn nguyện ý trả bất cứ giá nào.

Cơ hồ là vô ý thức, Bạch Nhạc liền muốn xuất thủ, chỉ là trong tích tắc, Bạch Nhạc trong đầu liền hiện lên một cái đáng sợ ý niệm trong đầu.

Đối phương cố ý ngay trước tất cả mọi người mặt nói ra, liền dễ dàng như vậy giết chết Tinh Hà lão tổ, luyện thành ma thi, lẽ nào liền không có nghĩ qua, chính mình sẽ ra tay, giết chết Tinh Hà lão tổ, giúp hắn giải thoát sao?

Cái này căn bản là không có khả năng sự tình.

Có thể thiết hạ một cái như vậy sát cục, đối phương không có khả năng nhược trí tới mức này.

Duy nhất khả năng, chính là bên trong có gạt, hiện tại triệt để giết chết Tinh Hà lão tổ khả năng chẳng những không có một chút tác dụng nào, ngược lại sẽ đưa đến hiệu quả ngược.

Con mắt hơi hơi mị đến tất cả, Bạch Nhạc lạnh lùng nhìn lấy Triều Bằng Phi mở miệng nói, "Giết chết hắn, căn bản giải thoát không, hoặc có lẽ là. . . Ngươi chính là phải chờ chúng ta giết hắn a?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Triều Bằng Phi trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái vẻ tán thưởng.

"Bạch phủ chủ, quả nhiên tâm trí hơn người!"

Không có chút nào che giấu ý tứ, Triều Bằng Phi thong thả mở miệng nói, "Nếu là ở bên ngoài, giết hắn, dĩ nhiên là giải thoát. . . Có thể đây là nơi nào? Đây là Hắc Ám Thiên, là Tử Linh Thần Bán Thần Lĩnh Vực, chết? ! Không có ta cho phép, các ngươi ai cũng chết không được!"

Sát khí nghiêm nghị, Triều Bằng Phi lành lạnh mở miệng nói, "Tới đi, bắt đầu tự giết lẫn nhau đi, ta rất vui lòng chứng kiến dạng này tràng diện, ta cũng muốn nhìn một chút. . . Các ngươi đến tột cùng ai có thể sống đến cuối cùng!"

Khóe miệng chứa đựng một nụ cười lạnh lùng, Triều Bằng Phi lần nữa mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ta rất xem trọng ngươi, ngươi có thể ngàn vạn lần không nên khiến ta thất vọng a. . . Trong nhiều người như vậy, ngươi mới là ta nhất chung ý hoàn mỹ ma thi, ha ha ha ha ha! Tới đi, ta chờ xem, các ngươi còn có thể giãy dụa bao lâu, hưởng thụ tử vong sợ hãi a!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1005: Duy dồn vào tử địa, mới có thể hậu sinh

"Đi chết đi!"

Oanh một tiếng, Thanh Tĩnh Tán Nhân một kiếm hướng về Triều Bằng Phi chém tới, ngay tại lúc một kiếm này chém ở đối phương trên người thời điểm, đối phương thân thể lại chợt nổ lên, hóa thành một mảnh hư vô!

"Giả?"

Nhìn lấy Triều Bằng Phi thân thể tan vỡ tiêu thất, trong nháy mắt, chỗ có người trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Phải biết, mới ngay vừa rồi, Triều Bằng Phi thật là còn đơn giản liền nháy mắt giết Tinh Hà lão tổ a, khả năng liền như thế chỉ chớp mắt ở giữa, thì trở thành giả? Điều này sao có thể!

Muốn nói một cái giả thân là có thể giết chết Tinh Hà lão tổ, vậy cũng quá khoa trương đi.

"Không phải giả, là thần hồn hóa thân!"

Ánh mắt hơi hơi chút ngưng, Chính Nhất Chân Nhân chậm rãi mở miệng nói.

"Thần hồn hóa thân?"

Bạch Nhạc không hiểu hỏi.

Những phương diện này, Bạch Nhạc thực sự không có gì kiến thức.

"A a a!"

Trong miệng phát sinh một hồi chói tai tiếng gầm gừ, Tinh Hà lão tổ giống như là điên một dạng, nghĩ bên người Thanh Tĩnh Tán Nhân nhào qua, bằng không sợ chết phương thức tiến công, tư thế kia giống như là muốn cùng Thanh Tĩnh Tán Nhân đồng quy vu tận một dạng.

"Đồng loạt ra tay, trước đem hắn trấn trụ, khống chế được hắn."

Trong mắt hiện lên vẻ hàn quang, Chính Nhất Chân Nhân cũng không đoái hoài tới lại theo Bạch Nhạc giải thích, dẫn đầu xuất thủ hướng về Tinh Hà lão tổ nắm tới.

Bây giờ Tinh Hà lão tổ đã hoàn toàn không khống chế được, hơn nữa hóa thành ma thi sau đó, đã khôi phục toàn bộ thực lực, lại không triệt để giết chết đối phương tình huống dưới, muốn khống chế được hắn, thật đúng là cũng không dễ dàng.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đồng thời xuất thủ, rồi mới miễn cưỡng trấn áp Tinh Hà lão tổ, phong bế hắn Tinh Hải, vây ở tại chỗ.

Chỉ là, Tinh Hà lão tổ lại vẫn không ngừng giãy dụa.

"Tinh Hà, bình tĩnh chớ nóng, chúng ta nhất định sẽ nghĩ biện pháp giúp ngươi, coi như vô pháp cứu hồi ngươi, ít nhất cũng phải để ngươi giải thoát."

Chính Nhất Chân Nhân nhìn lấy Tinh Hà lão tổ, vẻ mặt nghiêm túc cam kết.

Đây cũng là Chính Nhất Chân Nhân làm người phương thức, hắn hầu hết thời gian, có vẻ cực kỳ cũ kỹ, có thể cũng tuyệt đối là một lời hứa ngàn

vàng, làm một câu hứa hẹn, cho dù là liên lụy tánh mạng mình cũng sẽ không tiếc.

Tinh Hà lão tổ thân thể vẫn không ngừng giãy dụa, thật là trong mắt lại có nước mắt không ngừng hoa rơi.

"Nói hồi vừa mới trọng tâm câu chuyện, thần hồn hóa thân, chỉ chỉ thần hồn ngưng tụ thành thực chất, có thể thoát ly thân thể đơn thuần sinh tồn, tại thượng cổ ghi chép bên trong, thậm chí có cường giả chính là chủ động bỏ qua thân thể, lấy hồn thể tu hành."

Khống chế được Tinh Hà lão tổ, chậm một hơi thở, Chính Nhất Chân Nhân tiếp tục giải thích, "Đương nhiên, Hắc Ám Thiên vị này Đại trưởng lão, còn xa không đạt được loại kia hồn thể cảnh giới, nếu là ở ngoại giới, hắn căn bản là không có cách lấy thần hồn hóa thân phát huy ra thực lực gì đến, thế nhưng nơi này là Bán Thần Lĩnh Vực. . . Ta thậm chí hoài nghi, hắn tại đây nỗ lực luyện hóa cái này Bán Thần Lĩnh Vực, chỉ là vẫn không có thể thành công mà thôi."

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên vừa nhảy, nhưng là nhất thời vang lên Bạch Cốt phu nhân!

Lúc trước cũng là tại Bán Thần Lĩnh Vực, Bạch Cốt phu nhân cùng hắn một chỗ thí thần, tránh thần chi bản nguyên, lúc này mới luyện hóa Bán Thần Lĩnh Vực, chiếm lấy, trở thành mới Bạch Cốt Thần.

Chỉ là, Bạch Cốt phu nhân cũng đã vì vậy rơi vào trạng thái ngủ say bên trong.

Bởi vậy tới suy đoán, vị này Hắc Ám Thiên Đại trưởng lão, có thể cũng chính là muốn đi dạng này đường đi, luyện hóa Bán Thần Lĩnh Vực.

Trước đó Bạch Nhạc hoài nghi Hắc Ám Thiên Bán Thần Lĩnh Vực bên trong có bán thần cường giả, bây giờ xem ra, cũng đồng dạng vô cùng có

khả năng, chỉ là bởi vì có chút tình huống, như là trước đây Bạch Cốt Thần một dạng, trong trạng thái mê man, vô pháp tỉnh lại mà thôi.

Nghĩ đến Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc cũng không khỏi thở một hơi thật dài.

Lúc trước, Bạch Cốt phu nhân tại để lại cho hắn Thần Hồn Ấn Ký, chỉ cần hắn làm nổ Thần Hồn Ấn Ký, là có thể nhường Bạch Cốt phu nhân phát hiện khác nguy hiểm đến giúp hắn giải vây.

Thật là, cho tới bây giờ, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là hạ không quyết tâm này.

Phải biết, trước đây Bạch Cốt phu nhân nói rất rõ ràng, nàng yêu cầu ngủ say một thời gian ngắn, mới có thể tỉnh lại, thuận thế bước vào Hóa Hư!

Thời gian này, ngắn thì mấy tháng, lâu là hai ba năm.

Có lẽ lúc kia đến bây giờ, cũng bất quá chỉ là chừng nửa năm thời gian mà thôi, thực sự quá ngắn ngủi.

Mặc dù Bạch Cốt phu nhân xác thực hứa hẹn qua, nếu như Bạch Nhạc có nguy hiểm tánh mạng, có thể làm nổ Thần Hồn Ấn Ký, để cho nàng biết rõ, thật là Bạch Nhạc lại rành mạch từng câu, dạng này cơ hội đối Bạch Cốt phu nhân mà nói, ý vị như thế nào, một khi bởi vì mình, nhường Bạch Cốt phu nhân sớm thức tỉnh, tất nhiên sẽ đối nàng tồn tại ảnh hưởng cực lớn, thậm chí khả năng để cho nàng mất đi bước vào Hóa Hư cơ hội.

Phải biết, Bạch Cốt phu nhân vốn là nói qua, một khi nàng thức tỉnh tự nhiên sẽ tìm đến Bạch Nhạc, nhưng bây giờ còn không tin tức, vậy liền nhất định là còn chưa thức tỉnh.

Dưới tình huống như vậy, nếu không phải thật vạn bất đắc dĩ, Bạch Nhạc

thì như thế nào nhẫn tâm, đi quấy rối nàng.

Huống chi, bây giờ bị vây ở Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, nếu là không có Hóa Hư thực lực, coi như là đến, sợ rằng cũng giúp không được gấp cái gì, khó mà nói, sẽ còn bởi vì một chỗ rơi vào trong hiểm cảnh.

Bạch Nhạc cho tới bây giờ thì không phải là một cái ích kỷ người, riêng là đối với những cái kia hắn đã nhận định người.

Chỉ là. . . Bây giờ cục diện này, lại nên kết thúc như thế nào?

"Tinh Hà chỉ là một cái bắt đầu, nếu như tìm không được biện pháp, theo lấy thời gian đưa đẩy, chúng ta cũng sẽ càng ngày càng suy yếu. . . Đến lúc đó, rất có thể sẽ cùng Tinh Hà một cái kết cục, hiện tại mấu chốt nhất đúng, chúng ta nên như vậy tự cứu."

Nhìn lấy Chính Nhất Chân Nhân, Huyết Ảnh Ma Quân chậm rãi nói rằng.

Tử Dương Chân Nhân bỏ mình, cũng liền có nghĩa là, tin tức căn bản không có khả năng truyền đi, bọn hắn không trông cậy nổi bất luận kẻ nào cứu viện, chỉ có thể dựa vào chính mình.

"Ta có một cái ý nghĩ."

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Các ngươi biết rõ, ta đã từng rơi vào Bạch Cốt Thần Bán Thần Lĩnh Vực."

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, tất cả mọi người lực chú ý, không khỏi đều bị hấp dẫn qua đây.

Lúc trước Bạch Nhạc rơi vào Bán Thần Lĩnh Vực, Từ Hàng đại sĩ ra Nam Hải, đem Bạch Nhạc cứu ra, lúc này mới có vào vương thành, sau đó cái này một dãy chuyện phát triển, điểm này, người thường không rõ

ràng, thật là lấy bọn hắn thân phận, lại là không có khả năng không có nghe thấy.

"Triều Bằng Phi chỉ là Hắc Ám Thiên Đại trưởng lão, bản thân không phải là Hóa Hư cường giả, cũng không phải bán thần cường giả. . . Tựa như Chính Nhất Chân Nhân nói, Triều Bằng Phi chí ít bây giờ vẫn không có thể chân chính luyện hóa Bán Thần Lĩnh Vực! Hơn nữa, cái này Bán Thần Lĩnh Vực thời gian tồn tại, đã thật lâu! Đổi một câu nói. . . Cái này Bán Thần Lĩnh Vực chân chính chủ nhân, vị kia Tử Linh Thần rất có thể còn sống, chỉ là rơi vào trạng thái ngủ say bên trong mà thôi."

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng, "Tất nhiên chúng ta thúc thủ vô sách, như vậy vì sao, không thử đem cái này vị Tử Linh Thần đánh thức!"

"Đánh thức Tử Linh Thần? Không được, cái này quá nguy hiểm!"

Bạch Nhạc lời mới vừa nói ra miệng, Thanh Tĩnh Tán Nhân trực tiếp thẳng phản bác.

"Nguy hiểm?" Lắc đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng, "Chúng ta bây giờ bản thân cũng đã đủ nguy hiểm, nhìn một chút Tinh Hà lão tổ, kết quả là tính xấu nữa, chẳng lẽ còn có thể so sánh kết quả này kém hơn sao?"

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Chúng ta sớm đã không có đường lui, chỉ có thể liều mạng đi xuống!"

"Duy dồn vào tử địa, mới có thể hậu sinh!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1006: Triều Bằng Phi sát khí

Duy dồn vào tử địa, mới có thể hậu sinh!

Bạch Nhạc một câu nói này, mang cho người khác một loại khác chấn động.

Vô luận trước đó nghe qua nhiều ít Bạch Nhạc nghe đồn, cũng đều vô pháp cùng tận mắt nhìn thấy lúc, tới càng chấn động.

Không nhận mệnh!

Ba chữ này nói đến đơn giản, tựa hồ hầu hết thời gian, giống như là một câu chỗ trống khẩu hiệu một dạng, nhưng khi ba chữ từ Bạch Nhạc trong miệng nói ra thời điểm, lại phảng phất liền xác minh một loại khác khác hàm nghĩa, kinh tâm động phách.

Mỗi người thành công đều tuyệt không phải ngẫu nhiên.

Làm ngươi ước ao người khác thời điểm, lại thường thường sơ xuất đối phương vì thế trả giá nhiều ít nỗ lực cùng gian khổ.

"Hướng chết mà sinh. . . Không nổi a!"

Yên lặng chốc lát, Chính Dương Chân Nhân rốt cục mở miệng nói.

Quen thuộc Chính Dương Chân Nhân mọi người biết rõ, Chính Dương Chân Nhân cực nhỏ khích lệ người khác, cho dù là lại như thế nào xuất sắc, có thể có được hắn một câu không sai đánh giá, cũng đã rất không dễ dàng.

Nhưng hôm nay, Chính Dương Chân Nhân nhưng là không chút do dự nào, lấy không tầm thường ba chữ này để hình dung Bạch Nhạc, là có thể biết hắn đối với Bạch Nhạc đồng ý.

Đương nhiên, bây giờ Bạch Nhạc, cũng xác đáng lên được dạng này thừa nhận, điểm này, vô luận là dù ai cũng không cách nào phủ nhận.

"Hảo một cái cố tìm đường sống trong chỗ chết, tiểu tử, lần này nếu có thể còn sống đi ra ngoài, chúng ta liền nhận thức hạ ngươi cái này bạn vong niên, thu hồi ngày xưa đối ngươi tất cả thành kiến."

Cười ha ha một tiếng, một cái khác thủy chung không chút lái qua miệng Đạo Lăng Kim Tiên nhẹ giọng nói.

Tại Thanh Tĩnh Tán Nhân giới thiệu, rất nhanh, Bạch Nhạc cũng liền nhớ kỹ hai vị này tên.

Huyền Thủ Chân Nhân, Định Nhất Chân Nhân.

So với việc Chính Nhất Chân Nhân, hai người này danh tiếng nhỏ hơn nhiều, nhưng lại đồng dạng vì thiên hạ, vì muôn dân làm quá rất nhiều chuyện tốt, đáng giá bị người ghi khắc.

Dựa theo Bạch Nhạc suy đoán, mấy người không ngừng hướng về tử khí nồng nặc nhất vị trí đi tới.

Mặc dù như thế, ắt sẽ khiến người khác bị tử khí ăn mòn càng nghiêm trọng hơn, có thể từ đầu đến cuối, chưa bao giờ có bất cứ người nào nói qua dù là một chữ.

. .

"Đại trưởng lão, một cái chớp mắt ấy đã bảy ngày trôi qua, ngươi đáp

ứng ta nhóm sự tình, còn không có làm được a."

Trở lại Mang sơn bên trong không bao lâu, Đạp Thiên Ma Quân liền lần nữa tìm tới cửa.

Về Hàn Sơn sự tình, cho dù là bọn hắn cũng đồng dạng phong miệng không nói, nhưng đối với Bạch Nhạc khả năng lưu lại bảo vật, nhưng là vẫn đỏ mắt không thôi, từ Đạp Thiên Ma Quân xuất đầu, lần nữa đưa ra việc này.

"Không dễ dàng như vậy!"

Lắc đầu, Triều Bằng Phi giải thích, "Bị vây ở Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, toàn bộ đều là Tinh Hải Cảnh cường giả, cái kia Bạch Nhạc thực lực, nghĩ đến các ngươi rành mạch từng câu, muốn không trả bất cứ giá nào giết chết bọn hắn, có thể tuyệt đối không phải một chuyện dễ dàng, "

Dừng một cái, Triều Bằng Phi tiếp tục nói, "Đương nhiên, nếu như Ma Quân thực sự sốt ruột, cũng có thể dẫn người bước vào Hắc Ám Thiên đi giết người, ta vẫn là câu nói kia, trên người bọn họ đồ vật, ta Hắc Ám Thiên không lấy một xu, chỉ cần đưa bọn họ thi thể lưu lại là được."

Thi thể?

Nghe được cái từ này, Đạp Thiên Ma Quân trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Nếu như nói, trước đó hắn còn có chút không quá xác định, Triều Bằng Phi ý tứ lời nói, như vậy bây giờ một câu nói này, nhưng là cũng đã triệt để minh bạch.

Đối với Hắc Ám Thiên mà nói, chân chính trân quý cũng không phải là Bạch Nhạc bọn hắn mang theo trong người bảo vật, mà là thi thể bản thân!

Những thứ này có thể toàn bộ đều là Tinh Hải Cảnh cường giả a, giả sử có thể đem cái này chút toàn bộ luyện hóa thành ma thi, thật là là kinh khủng bực nào sự tình.

Bất quá, biết rõ ràng điểm này, Đạp Thiên Ma Quân lại ngược lại không nóng nảy.

Hắc Ám Thiên thực lực, hắn từ lúc Hàn Sơn liền đã từng gặp qua, nếu như hiện tại cùng Hắc Ám Thiên trở mặt, cần phải trả giá thật lớn thực sự quá nặng nề, căn bản là không có cách gánh chịu.

Hơn nữa, Hắc Ám Thiên tất nhiên có khác mục, liền sẽ không bởi vì nhỏ mất lớn, hắn đạt được Bạch Nhạc trên người bảo vật nắm chặt tự nhiên liền lại hơn phân.

"Đại trưởng lão nói giỡn, điểm ấy tín nhiệm, chúng ta vẫn có."

Lắc đầu, không hề nghĩ ngợi, Đạp Thiên Ma Quân liền trực tiếp cự tuyệt tiến vào Hắc Ám Thiên đề nghị.

Nói đùa, trước không nói đối phương chưa chắc thật có đổi ý ý tứ, cho dù là có, bọn hắn cũng phải ở bên ngoài cùng Hắc Ám Thiên động thủ a, tùy tiện bước vào đối phương Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, đây không phải là muốn chết sao?

Đuổi đi Đạp Thiên Ma Quân, Triều Bằng Phi sắc mặt cũng đồng dạng có chút âm trầm xuống.

Trước đó hắn cố ý lộ diện một lần, chính là muốn đánh tan Bạch Nhạc bọn hắn tâm phòng, để bọn hắn tự giết lẫn nhau, lấy gia tốc quá trình này, nhưng lại không ngờ, đối phương lại tựa hồ như căn bản cũng không có thu được hắn ảnh hưởng một dạng, chẳng những không có nội chiến, ngược lại càng đoàn kết.

Tất cả mọi người liên thủ chế trụ Tinh Hà lão tổ, hiện tại thậm chí bắt đầu nỗ lực tìm kiếm ngủ say Tử Linh Thần.

Cái này khiến Triều Bằng Phi tâm nổi lên một cổ cực kỳ nồng nặc sát khí.

Mặc dù hắn xác thực cho Tử Linh Thần gian lận, phương diện lý trí, cũng không tin tưởng Bạch Nhạc bọn hắn có thể tìm được ngủ say Tử Linh Thần, càng chưa nói đánh thức.

Thật là, Bạch Nhạc tên này, vốn là với hắn tất cả người cũng không giống nhau.

Vô luận là Thông Thiên Ma Quân, vẫn là Diệp Huyền, đều có thể cho người ta mang đến áp lực quá lớn, từng ấy năm tới nay, hắn đều thủy chung ngủ đông tại Hắc Ám Thiên bên trong, không dám lộ diện, không dám động tâm, chính là kiêng kỵ hai vị này tồn tại.

Có thể Bạch Nhạc, nhưng là hai người này đồng thời nhìn trúng truyền nhân a.

Nhân vật như vậy, thì như thế nào có thể làm cho hắn không kiêng kỵ!

Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất!

Giả sử, thật làm cho Bạch Nhạc lấy phương thức nào đó đánh thức Tử Linh Thần, hắn nhiều năm như vậy khổ tâm kinh doanh khả năng liền toàn bộ hủy trong chốc lát, thậm chí bản thân còn sẽ có nguy hiểm trí mạng.

Tới mức này, cũng liền chỉ có đi hiểm đánh cược một lần.

Cũng may, Bạch Nhạc bọn hắn mặc dù nhiều người, nhưng hôm nay đi

qua nhiều ngày như vậy, tử khí ăn mòn, tất cả mọi người thực lực đều đã suy giảm đến một cái cực thấp trình độ, uy hiếp đã sớm đã cùng trước đó không thể so sánh nổi.

Nghĩ vậy, Triều Bằng Phi trong mắt không khỏi hiện lên một tia hàn mang.

"Người đến, bả Chung Ly mang cho ta qua đây."

Đạt được Triều Bằng Phi mệnh lệnh, bất quá một chén trà thời gian, Chung Ly liền trực tiếp bị áp giải qua đây.

Một tháng này thời gian, Chung Ly đều bị nhốt tại không có thiên lý trong phần mộ, không ngừng bị cái khác thây ma hấp thu trong cơ thể lực lượng, giống như là những thứ này ma thi hình người linh thạch, sống không bằng chết!

Triều Bằng Phi sở dĩ còn lưu hắn một cái mạng, không có trực tiếp giết chết hắn, cũng là bởi vì, lần này đem Chung Ly bắt trở lại sau đó, Triều Bằng Phi nhận thấy được, Chung Ly căn bản không phải Bạch Nhạc ma thi, hơn nữa bởi vì Chung Bất Nhị chết, biến thành một loại cực kỳ trạng thái đặc thù.

Mà cái này đối hắn mà nói, rất có giá trị.

"Chung Ly, muốn sống sao?"

Con mắt hơi hơi nheo lại, Triều Bằng Phi chậm rãi mở miệng nói.

"Muốn!"

Sắc mặt ảm đạm, Chung Ly kích động gật đầu, gấp giọng đáp.

Con kiến hôi còn sống tạm bợ, hắn mặc dù đã biến thành ma thi, thật là

trạng thái lại cực kỳ đặc thù, xen vào thời khắc sinh tử, tự nhiên cũng liền còn còn có một tia hy vọng.

"Tất nhiên muốn sống. . . Ta liền sẽ cho ngươi một cái cơ hội, chỉ cần ngươi làm tốt chuyện này, ta liền cho ngươi một cái mạng sống cơ hội!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1007: Binh phát Đạo Lăng sơn

"Công tử từng nói, tuyệt không nhận mệnh! Lực chỗ khó đạt đến, cũng không có nghĩa là liền muốn buông tha hy vọng."

Khẽ khom người làm lễ, cho dù là đối mặt thư sinh bọn hắn những cường giả này, lúc này Tô Nhan cũng đồng dạng có vẻ không kiêu ngạo cũng không hèn mọn.

Mặc dù nàng vẻn vẹn vẫn còn là Tinh Cung Cảnh tu vi, có thể lúc này trên người cái kia phần phong thái phong thái, nhưng là những cái kia Tinh Hải Cảnh cường giả cũng chưa từng sở hữu.

"Bây giờ đã đã mười bảy tháng ba, khoảng cách ngày mùng 7 tháng 4, chỉ còn lại có cuối cùng hai mươi ngày thời gian."

Ngẩng đầu, Tô Nhan nhẹ giọng nói, "Công tử mặc dù bây giờ không có ở đây, có thể việc này tất nhiên cùng Hắc Ám Thiên có quan hệ, ta cho rằng, chỉ cần nhìn thẳng Hắc Ám Thiên liền nhất định có thể tìm được công tử hạ lạc."

"Công tử trước kia cũng từng nói qua, phải toàn lực cứu viện Đạo Lăng Thiên Tông. . . Cho nên, ta quyết ý, sáng sớm ngày mai , khiến cho Thanh Vân Kỵ đi Kinh châu, cùng Đạo Lăng sơn cùng Hắc Ám Thiên đánh một trận!"

Những lời này nói ra, nhưng là nhất thời khiến cho mọi người một mảnh xôn xao!

Cho dù là thư sinh bọn hắn cũng không nghĩ đến, Tô Nhan vậy mà biết

làm ra quyết định như vậy, liền chớ đừng nói chi là người khác.

Thoáng lưỡng lự một chút, vẫn có một vị Thanh Vân Kỵ thống lĩnh mở miệng nói, "Tô cô nương, binh phát Đạo Lăng sơn là đại sự, phủ chủ đại nhân không có ở đây, làm như thế, khó tránh khỏi có chút qua loa a? Ta cho rằng, chúng ta hay là phải trấn thủ Thanh châu , chờ đợi công tử trở về là hơn."

Tô Nhan trong ngày thường tại Thanh Vân Kỵ bên trong uy vọng cực cao, có thể là chuyện này lại dù sao quá lớn.

"So với việc công tử an nguy, trấn thủ Thanh châu lại coi là cái gì?"

Lắc đầu, Tô Nhan như đinh đóng cột mở miệng nói, "Công tử đi đến Tiên Du Kiếm Cung cùng Thái Cực Đạo thuyết phục lúc, từng nói qua, môi hở răng lạnh! Nếu là để cho từ Đạo Lăng Thiên Tông bị diệt, tam đại thiên tông chỉ sợ liền muốn sụp đổ, bị đối phương tiêu diệt từng bộ phận. Thật cái thời gian đó, Thanh châu thì như thế nào có thể không đếm xỉa đến?"

"Những năm gần đây, Thanh châu có thể có dạng này phát triển, tụ tập nhiều cao thủ như vậy, là bởi vì có công tử tại. . . Giả sử công tử không có ở đây, chúng ta chính là lúc này đem Thanh châu thủ cho dù tốt, lại có ý nghĩa gì?"

"Ta biết, chúng ta lực lượng, so với việc tam đại thiên tông, Hắc Ám Thiên mà nói, có thể căn bản là như muối bỏ biển, thật là. . . Cái này vẫn như cũ không phải chúng ta lùi bước lý do!"

"Hàn Sơn thảm kịch, đang ở trước mắt! Tự chúng ta là căn bản không có sức chống cự Hắc Ám Thiên, cho nên, gấp rút tiếp viện Đạo Lăng sơn, theo Đạo Lăng Thiên Tông một chỗ đánh tan Hắc Ám Thiên, đánh tan Mang sơn quần ma công kích, tìm về công tử, mới là chọn lựa duy nhất."

Khoát tay, Tô Nhan nhất thời vung lên Thanh Vân Lệnh, "Công tử cho ta Thanh Vân Lệnh , khiến cho ta chấp chưởng Thanh Vân Kỵ, chính là cho ta gặp thời độc đoán quyền!"

"Ta cũng không phải là tại thương lượng với các ngươi. . . Đây là quân lệnh!"

Trong nháy mắt, ở đây sở hữu Thanh Vân Kỵ thống lĩnh nhất thời đồng thời quỳ xuống.

"Ây!"

Quân Lệnh Như Sơn!

Trước đó bọn hắn có thể nghi vấn, có thể cùng Tô Nhan cải cọ, nhưng khi Tô Nhan cầm trong tay Thanh Vân Lệnh, phát ra mệnh lệnh thời điểm, liền lại không dung bất luận kẻ nào nghi vấn.

Lúc trước Thanh Vân Kỵ chính là một con cường quân, đối mặt Huyết Ảnh Ma Tông lúc công kích sau khi, liền từng cùng Bạch Nhạc kề vai mà chiến, tử chiến đến.

Bây giờ, đi qua thời gian dài như vậy huấn luyện, càng là chân chính đã trở thành thiên hạ cường quân, binh phong sở chỉ, chưa từng có từ trước đến nay!

Cảm thụ được Tô Nhan trên người một màn kia quả quyết sát phạt khí chất, giờ khắc này, cho dù là thư sinh bọn hắn cũng không khỏi có chút cảm thán.

Khăn trùm bất nhượng tu mi a!

Không thể không thừa nhận, Tô Nhan bản thân liền cực kỳ xuất sắc, cho dù là đặt ở tam đại thiên tông bên trong, cũng tất nhiên sẽ là không tầm

thường nhân vật.

"Mời các vị tiền bối làm viện thủ, cứu viện công tử!"

Chờ đến những thứ này Thanh Vân Kỵ thống lĩnh lui xuống đi, Tô Nhan lúc này mới chuyển hướng thư sinh mấy người bọn họ khom mình hành lễ nói.

"Tô cô nương không cần đa lễ!"

Khoát khoát tay, tự tay hư đỡ, thư sinh nhẹ giọng nói, "Bạch Nhạc là chủ nhân truyền nhân, hắn gặp nguy hiểm, chúng ta tự nhiên bụng làm dạ chịu!"

"Đa tạ!"

Khom người lại bái, Tô Nhan trịnh trọng cảm ơn.

"Tô cô nương, ngươi cũng không nhất định lo lắng quá mức, ta tin tưởng cát nhân tự có thiên tướng! Huống chi, nhiều lần như vậy nguy cơ sinh tử, Bạch Nhạc đều xông tới, chính là một cái Hắc Ám Thiên, chẳng lẽ liền có thể đẩy hắn vào chỗ chết hay sao? Chúng ta cũng nên đối hắn có chút lòng tin mới đúng."

Những lời này, không chỉ có riêng chỉ là an ủi Tô Nhan, trên thực tế, thư sinh xác thực chính là như thế muốn.

Bọn hắn theo Diệp Huyền lâu lắm, đối với Diệp Huyền cũng có một loại sùng bái mù quáng.

Bạch Nhạc là Diệp Huyền tuyển định người thừa kế, chịu lấy Diệp Huyền hy vọng.

Bọn hắn mặc dù là không tin Bạch Nhạc, cũng muốn tín nhiệm Diệp

Huyền đại sư ánh mắt.

"Tiền bối yên tâm, ta cũng không có nản lòng, tương phản, ta cũng như thế đối công tử tràn ngập lòng tin, cũng chính bởi vì vậy, ta mới nhất định phải binh phát Đạo Lăng sơn! Đây là công tử thật sớm cũng đã làm ra quyết đoán, mặc dù hắn bây giờ người không có ở đây, ta cũng nhất định sẽ quán triệt hắn ý chí!"

Nói đến đây, Tô Nhan trong mắt lần nữa lộ ra lau một cái vẻ kiên nghị.

Khẽ vuốt cằm, thư sinh nhẹ giọng nói, "Tốt, đã như vậy, ta liền thay ngươi đi một chuyến Duyện châu! Không chỉ là Thanh Vân Kỵ, ta sẽ tận lực nói với Duyện châu tất cả lực lượng, cùng ngươi một chỗ gấp rút tiếp viện Đạo Lăng sơn!"

Bạch Nhạc nói là Thanh Châu phủ chủ, nhưng trên thực tế, Duyện châu cũng đồng dạng nghe theo Bạch Nhạc điều khiển.

Chỉ là, Tô Nhan lực ảnh hưởng, lại không đủ để ảnh hưởng đến Duyện châu.

Có thể thư sinh khác biệt, thân phận của hắn liền quyết định, hắn đủ để câu thông Duyện châu sở hữu tông môn, từ hắn đứng ra, không dám nói Duyện châu toàn bộ nghe lệnh, có thể chí ít đại bộ phận thế lực, đều sẽ không cự tuyệt.

Cái này không chỉ có chỉ là Bạch Nhạc cá nhân ảnh hưởng lực, cũng đồng nghĩa với Đại Càn Vương Triều ý chí!

Mặc dù bây giờ Bạch Nhạc tung tích không rõ, có thể chỉ cần không ai có thể chứng minh Bạch Nhạc chết thật, toàn bộ Đại Càn Vương Triều liền không ai dám làm trái Bạch Nhạc ý tứ.

"Đa tạ tiền bối!"

Trong mắt lộ ra vẻ vui mừng, Tô Nhan nhất thời khom người lại bái.

"Tốt, đều là người mình, không cần đa lễ như vậy!"

Cười cười, thư sinh nhẹ giọng nói, "Yên tâm đi, chúng ta không bị thua."

... ...

Đạo Lăng sơn!

Ngồi ở Thánh Nữ phong bên trên, nhìn trước mắt hải vân, Vân Mộng Chân trầm mặc, có thể trong mắt lại như cũ lộ ra lau một cái thâm thúy chi ý.

Tiểu Bạch Long lười biếng tại trong mây ngủ gật.

Mặc dù bây giờ Tiểu Bạch Long không còn căm thù Vân Mộng Chân, nhưng lại cũng sẽ không quá thân cận.

Tiểu tử kia sở dĩ ở lại chỗ này, mà không phải phản hồi Thanh châu, là bởi vì Vân Mộng Chân nói cho hắn biết, Hắc Ám Thiên tất nhiên sẽ tại ngày mùng 7 tháng 4 tiến đánh Đạo Lăng Thiên Tông, chỉ phải ở lại chỗ này, liền nhất định có thể thấy được Hắc Ám Thiên người, tìm được Bạch Nhạc.

Tiểu tử kia mặc dù không lớn ưa thích Vân Mộng Chân, nhưng lại cũng minh bạch, Vân Mộng Chân sẽ không đối Bạch Nhạc bất lợi.

Chỉ là, vô luận Vân Mộng Chân tại trước mặt người khác, biểu hiện ra bực nào tự tin, thật là một người chính mình một chỗ thời điểm, tâm cái kia phần sầu lo vẫn như cũ yểm chi không đi.

Lần này ma đạo khí thế hung hung, thậm chí Bạch Nhạc đều thất thủ, rơi

vào trong hiểm cảnh, cửu tử nhất sinh.

Bây giờ một cái như vậy cơ hồ bị đánh nát Đạo Lăng Thiên Tông, thật có thể tiếp tục chống đỡ sao?

Nàng trong lòng mình, cũng không có đáp án.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1008: Tiêu thất cung điện

"Công tử!"

Bạch Nhạc bọn hắn đã tại mảnh này tử khí nồng nặc nhất địa phương quanh quẩn một chỗ hai ngày, nhưng lại vẫn như cũ không thể tìm được chút nào manh mối.

Nhưng mà, ở nơi này một lần đi tới lúc, mặt đất lại đột nhiên rạn nứt, từ đất bò ra ngoài một cá nhân.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người thần kinh liền căng thẳng, nhưng mà, không đợi người khác động thủ, cái kia vừa mới từ dưới đất bò ra ngoài người, liền trước mở miệng nói.

"Đợi một chút!"

Giơ tay người khác, thoáng ngưng thần vừa nhìn, Bạch Nhạc liền nhận ra đối phương.

"Chung Ly? Ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

Đối ngoại, Hắc Ám Thiên người vẫn luôn cho rằng Chung Ly là hắn luyện ma thi, trước đó Hàn Sơn đánh một trận, Hắc Ám Thiên đại thắng, loại tình huống này, Chung Ly căn bản trốn đều không địa phương trốn, lẽ ra, đã sớm đã nên bị Hắc Ám Thiên người tóm lại mới là, làm sao lại đột ngột xuất hiện ở nơi này, hay là từ dưới đất bò ra ngoài?

"Hồi công tử lời nói, ta là bị Đại trưởng lão đánh vào Hắc Ám Thiên."

Trên mặt lộ ra lau một cái màu xám trắng, Chung Ly tràn đầy đắng chát mở miệng nói."Hắn phát hiện trên người ta dị thường, nói ta phản bội Hắc Ám Thiên, bị đánh vào nơi đây, coi là phần mộ, cùng ngươi một chỗ mai táng ở chỗ này. . ."

Chân mày đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc trong lòng có chút bất an, nhưng lại tìm không được loại bất an này đầu nguồn.

Chung Ly cũng không có phát hiện Bạch Nhạc biểu tình, nói tiếp, "Ta vốn cho là ta đã chết chắc, ta bị chôn dưới đất, toàn thân cứng ngắc căn bản là không có cách nhúc nhích, trên người lực lượng mỗi thời mỗi khắc đều tại trôi qua, bây giờ đã chỉ còn lại có tối đa ba phần lực lượng."

"Chỉ là không biết vì sao, vừa mới đột nhiên khôi phục năng lực hoạt động, ta giùng giằng bò ra ngoài, liền thấy công tử."

Bước ra một bước, Bạch Nhạc nhất thời xuất hiện ở Chung Ly bên người, ngón tay dựng đến đối phương trên người, một chút cảm xúc, liền nhận thấy được, chính như Chung Ly nói, bây giờ hắn lực lượng đã suy nhược cực kỳ.

"Bạch Nhạc, đây là chuyện gì xảy ra?"

Hơi hơi nhíu mày, Chính Nhất Chân Nhân trầm giọng hỏi.

Phục hồi tinh thần lại, Bạch Nhạc cái này mới mở miệng nói, "Chính Nhất Chân Nhân, người này tên là Chung Ly, vốn là Hắc Ám Thiên đệ tử. . ."

Sửa sang một chút ý nghĩ, Bạch Nhạc cũng không giấu giếm, đem về Chung Ly sự tình, không sót một chữ giải thích một lần.

Bao quát, trước đây Hắc Ám Thiên nghĩ lầm Chung Ly là hắn ma thi, đồng thời lấy Chung Ly làm mồi dẫn Bạch Nhạc chí hàn Sơn sự tình,

toàn bộ đều nói ra.

Nguyên bản một mực không phản ứng chút nào Tinh Hà lão tổ, nghe thế, trong mắt nhưng là không khỏi lần nữa tóe ra hy vọng chi sắc.

Chung Ly tình huống, so với việc hắn đã tốt, nếu như có thể biến thành Chung Ly loại trạng thái này, hắn cũng đã cảm thấy mỹ mãn.

"Liền đối cháu mình, đạo lữ đều có thể hạ độc thủ như vậy. . . Những ma đầu này, chính là chết một vạn lần, cũng là chết chưa hết tội!"

Nghe qua Chung Ly kinh lịch, Chính Nhất Chân Nhân nhất thời khinh thường mắng.

"Luyện thi phương pháp, vốn là mất đi nhân tính, huống chi là lấy người sống luyện thi. . . Hắc Ám Thiên xác thực chết không có gì đáng tiếc! Lần này nếu có thể đi ra ngoài, ta tất đem hết toàn lực, huỷ diệt Hắc Ám Thiên, đem cái này tà ác tông môn triệt để diệt tuyệt."

Gật đầu, Thanh Tĩnh Tán Nhân theo mở miệng thề nói.

"Tu hành luyện thi phương pháp người, tự nhiên chết tiệt, chỉ là. . . Cho dù là Hắc Ám Thiên người, tu có luyện thi phương pháp cũng vẻn vẹn chỉ là số rất ít, đại bộ phận phổ thông đệ tử, căn bản hoàn toàn không biết gì cả!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Những cái kia dẫn đầu làm ác tự nhiên chết tiệt, có thể phổ thông đệ tử, ngược lại cũng chưa chắc không thể cho bọn hắn một cái một lần nữa đối nhân xử thế cơ hội."

So với việc Chính Nhất Chân Nhân bọn hắn, Bạch Nhạc hiển nhiên phải ôn hòa nhiều.

"Ta đây lời ngươi nói, hắn biết rõ luyện thi phương pháp, cũng ra tay tàn

hại đồng môn, một dạng chết tiệt!"

Chỉ vào Chung Ly, Chính Nhất Chân Nhân lạnh lùng nói rằng.

Nghe thế, Bạch Nhạc cũng không khỏi cười khổ một tiếng.

Muốn thật theo sự thực đến phân tích, xác thực như vậy, trước đây Chung Ly cũng không phải là người tốt lành gì, chỉ là chính mình cũng bị chẳng hay biết gì, cuối cùng rơi một kết quả như vậy mà thôi.

Nếu như Chung Bất Nhị không có tính toán hắn, như vậy Chung Ly cũng cùng Hắc Ám Thiên những người kia không có gì hai loại.

"Chân nhân, ta biết sai! Ta hiểu biết chính xác sai, ta chỉ cầu có thể thoát khỏi Hắc Ám Thiên, một lần nữa đối nhân xử thế, cầu chân nhân cho ta một cái cơ hội a!"

Nghe được Chính Nhất Chân Nhân lời nói, tũm một tiếng, Chung Ly liền quỳ trên mặt đất dập đầu cầu xin tha thứ.

Chỉ là Chung Ly bộ dáng này, nhưng cũng chưa nhường Chính Nhất Chân Nhân có chút thương hại, thậm chí ngược lại bởi vì đối phương loại này sợ chết thái độ, càng thêm khinh thường vài phần.

Trừ ma vệ đạo, sớm đã trở thành dung nhập Chính Nhất Chân Nhân khung cùng trong huyết dịch quan niệm.

Trừ Bạch Nhạc loại này đặc thù tồn tại, lấy từng món một chân thực sự tình, cải biến hắn quan điểm bên ngoài, người khác, căn bản không khả năng có được Chính Nhất Chân Nhân đồng ý, chớ nói chi là Chung Ly loại này tồn tại tàn hại đồng môn tiền án người.

"Tốt, biết sai có thể thay đổi không gì tốt hơn! Chính nhất, ngươi cũng không cần nhéo không thả! Hắn coi như là chết qua một lần, cũng nên

cho hắn một cái hối cải để làm người mới cơ hội."

Khoát khoát tay, Huyền Thủ Chân Nhân chen lời nói, cũng cho Chung Ly một nấc thang hạ.

Nếu như tại địa phương khác, thời điểm khác, sợ rằng Huyền Thủ Chân Nhân cũng sẽ không giúp Chung Ly nói chuyện, nhưng hôm nay vây ở Hắc Ám Thiên, thêm một người, liền nhiều một phần lực lượng, huống chi, Chung Ly tất nhiên xuất thân Hắc Ám Thiên, tự nhiên là có thể có thể nhiều hơn chút giải, có thể có thể bang trợ mọi người đi ra Hắc Ám Thiên.

"Dạ dạ dạ! Ta đã hối cải để làm người mới, một lần nữa đối nhân xử thế!"

Lại dập đầu hai cái đầu, Chung Ly lúc này mới đứng lên.

"Chung Ly, ta nhớ được, các ngươi trước đó đều là trốn ở Hắc Ám Thiên bên trong sinh hoạt, thật là nơi đây một mảnh hoang vu, cũng không thích hợp người ở lại a?"

Nhìn lấy Chung Ly, Bạch Nhạc rốt cục hỏi ra trong lòng mình cho tới nay nghi hoặc.

Phải biết, trước đó Đạo Lăng Thiên Tông vẫn còn ở đỉnh phong thời điểm, Hắc Ám Thiên là căn bản không dám ló đầu, chỉ có thể vẫn luôn trốn ở Hắc Ám Thiên cái này Bán Thần Lĩnh Vực bên trong.

Cái này trốn một chút cũng không phải là một hai năm, mà là dài đến mấy nghìn năm a!

Ba ngàn năm trước, Tử Linh Ma Quân chết bởi Đạo Lăng Thánh Nữ dưới kiếm, cũng là từ lúc kia bắt đầu, Tử Linh tông dư nghiệt liền cần phải vẫn luôn trốn ở Hắc Ám Thiên bên trong mới đúng.

Ba ngàn năm thời gian, không biết mấy đời mọi người, Hắc Ám Thiên người, mặc dù ngẫu nhiên có thể len lén chạy ra ngoài, nhưng nơi này hoàn cảnh sống, cũng không phải không chịu được như thế mới đúng.

"Trước đó nơi này là có một tòa cung điện khổng lồ, mọi người chúng ta đều dựa theo tại bên trong tông địa vị, phân biệt ở tại cung điện các ngõ ngách. . ."

Gật đầu, Chung Ly giải thích, "Ta lúc đầu ly khai Hắc Ám Thiên thời điểm, cung điện vẫn còn ở đó. . ."

Nghe được Chung Ly lời nói, tất cả mọi người mí mắt cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy!

To như vậy một cái cung điện, tự nhiên không có khả năng hư không tiêu thất, như vậy duy nhất giải thích, chính là tòa cung điện kia bị ẩn núp.

Mà cái này, có thể chính là ly khai Hắc Ám Thiên chỗ mấu chốt!

"Cung điện ở đâu?"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Thanh Tĩnh Tán Nhân trầm giọng hỏi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1009: Bẩy rập cùng. . . Phản bội

Ngẩng đầu, Chung Ly nỗ lực nhận rõ một chút cảnh vật chung quanh, rốt cục vẫn phải lắc đầu, cười khổ nói, "Chân nhân, nơi đây theo ta trong trí nhớ Hắc Ám Thiên không giống nhau, bây giờ ta trong lúc nhất thời cũng không cách nào nhận ra, ta nhất định muốn đi chung quanh một chút, nhìn một chút có cái gì không quen thuộc vết tích, mới có thể biết rõ."

Chung Ly lời này rất có đạo lý, cho dù ai cũng nói không ra cái gì dị nghị tới.

Khẽ vuốt cằm, Huyền Thủ Chân Nhân nói rằng, "Không sai, ngươi mới vừa thức tỉnh, xác thực cần nghỉ ngơi một thời gian ngắn mới được, không quan hệ, cũng không kém cái này một chút thời gian, ngươi trước nghỉ ngơi một chút, sau đó sẽ dẫn chúng ta tìm tòa cung điện kia vị trí."

"Đa tạ chân nhân!"

Gật đầu, Chung Ly cảm kích hồi đáp nói.

Bất quá, Chung Ly cũng không dám thật nghỉ ngơi, tối đa bất quá một nén nhang thời gian, Chung Ly liền chủ động đứng dậy, hướng về bốn phía đi tới.

Vừa đi, một bên tỉ mỉ quan sát cảnh vật chung quanh.

Quá trình này ước chừng duy trì ba canh giờ thời gian, đi ra hơn mười dặm đường, Chung Ly lúc này mới xoay người lại, khẳng định mở miệng nói, "Công tử, mấy vị chân nhân, chính là chỗ này! Nguyên lai cung

điện, ở nơi này, hắn cái gì đều thay đổi, thế nhưng cái này sẽ không. . . Các ngươi xem, nơi này có một gốc cây chết héo thụ! Hắc Ám Thiên bên trong tràn ngập tử khí, là căn bản sẽ không có thụ có thể còn sống, chỉ có Đại trưởng lão nơi ở địa phương, mới có một con đường sống, có thể lệnh cây cối sống sót."

Theo Chung Ly ánh mắt, Bạch Nhạc bọn hắn cũng rất mau nhìn đến cái kia một gốc cây chết héo rễ cây vết tích.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người tinh thần cũng không khỏi vì đó rung một cái.

"Một tòa cung điện sẽ không hư không tiêu thất, trừ phi là. . ."

Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Lời còn chưa nói hết, liền bị Chính Nhất Chân Nhân tiếp theo, "Trừ phi là chìm vào dưới mặt đất!"

Một tòa cung điện chìm vào trong đất, đây đối với chính người thường mà nói, khó hiểu sự tình, đối với thượng cổ tu hành giả mà nói, lại cũng không là cái gì cùng lắm sự tình.

Cái khác không nói, Bạch Nhạc trong tay Quảng Hàn Thiên Cung, trước đây không phải cũng chính là chìm ở Đông Hải phía dưới sao?

"Tìm không đến bất luận cái gì khí tức, cũng nhìn không ra chút nào vết tích. . ." Từ dưới đất bóp một nắm đất, Thanh Tĩnh Tán Nhân trầm giọng nói rằng.

"Muốn đem cái này bao lớn một tòa cung điện chìm vào mặt đất, còn chưa phải là Hắc Ám Thiên hiện tại những người kia có thể có thể, tất nhiên là thượng cổ tu hành giả, hoặc có lẽ là. . . Vị kia Tử Linh Thần thủ đoạn!" Chính Nhất Chân Nhân trầm giọng nói rằng.

Biết rõ, manh mối khả năng ở nơi này dưới đất trong cung điện, có thể hết lần này tới lần khác lại kẹt ở chỗ này, hết đường xoay xở, không thể nghi ngờ cũng đồng dạng hội làm người ta nôn nóng.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Để cho ta tới thử xem đi."

Bình thường thủ đoạn, là căn bản sẽ không có bất kỳ ý nghĩa gì, coi như là đào ba thước đất, cũng chưa chắc có thể tìm tới vết tích, chỉ có lấy thủ đoạn đặc biệt dẫn động, mới có thể có hiệu lực.

Mà bây giờ, duy nhất có thể đưa tới dị thường thủ đoạn. . . Chính là Thôn Thiên Quyết!

Đứng ở Chung Ly sở chỉ vị trí, Bạch Nhạc chậm rãi nhắm mắt lại, trong tích tắc, xung quanh tử khí lợi dụng một loại cực kỳ nhanh chóng độ hướng về Bạch Nhạc bên người vọt tới!

Cách đó không xa, Chung Ly không khỏi dùng sức nắm chặt bàn tay, móng tay đâm vào làn da, chảy ra một tia hắc dòng máu màu tím.

Chung Ly thân thể có chút run rẩy, nhưng lại đúng là vẫn còn gắt gao cắn chặt hàm răng, chưa từng mở miệng.

"Thôn thiên!"

Thoáng thích ứng một chút cảnh vật chung quanh, Bạch Nhạc liền trực tiếp thi triển ra Thôn Thiên Quyết.

Trong tích tắc, xung quanh tử khí nhất thời bị khuấy động, lấy một loại tốc độ kinh khủng, hướng về Bạch Nhạc vọt tới.

Mấy hơi thở ở giữa, thân ngoại hóa thân cùng Tinh Hải liền đồng thời

xuất hiện.

Muốn lấy sức một mình khiêu động cảnh vật chung quanh, lấy Bạch Nhạc thực lực, cũng nhất định phải toàn lực ứng phó mới có hy vọng có thể có thể.

Ùng ùng!

Tử khí không ngừng hội tụ, dũng mãnh vào cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân thân thể, cũng đồng dạng dũng mãnh vào Bạch Nhạc Tinh Hải bên trong, rất ngắn trong chốc lát, phảng phất toàn bộ Tinh Hải đều bị bịt kín tầng một hắc sắc.

Cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân càng là trông rất sống động, liền giống như một chân nhân một dạng, hơn nữa đã có không ổn định dấu hiệu!

Cho dù là bước vào Tinh Hải, Thôn Thiên Quyết cũng cuối cùng không có khả năng không hạn chế cắn nuốt.

Chí ít bây giờ Bạch Nhạc, còn xa không đạt được loại cảnh giới đó.

Chỉ là. . . Dù vậy, cũng đã đủ đủ!

Xung quanh tử khí điên trào tới, rất nhanh liền đánh loạn vùng này cân bằng.

Chỉ nghe một tiếng ầm vang tiếng nổ, dưới chân đại địa chợt run rẩy, như Địa Long xoay người, xé mở một đạo thật lớn lỗ hổng.

Trong nháy mắt, bao quát Bạch Nhạc ở bên trong, tất cả mọi người đồng thời bay vào không trung.

Bực này thiên uy phía dưới , bất kỳ cái gì người cũng vô pháp coi như

không quan trọng.

Hầu như mọi người ở đây nhìn kỹ phía dưới, nứt ra dưới mặt đất, đột nhiên xuất hiện một tòa cung điện khổng lồ, kéo trên trăm dặm khoảng cách!

Cái này cũng đồng dạng xác minh Chung Ly trước đó nói tới.

Tất cả mọi người vào giờ khắc này, tinh thần cũng không khỏi vì đó rung một cái.

"Cung điện, quả nhiên là cung điện, ha ha!"

Thanh Tĩnh Tán Nhân nhịn không được cất tiếng cười to.

Rơi vào Hắc Ám Thiên nhiều ngày trôi qua như vậy, bọn hắn căn bản nhìn không thấy một tia hy vọng, bây giờ xuyên thấu qua Chung Ly, phát hiện như thế một tòa cự đại dưới đất cung điện, không thể nghi ngờ liền khiến cho mọi người trong lòng nhiều hơn một cổ hy vọng.

Sinh hy vọng!

Nhưng mà, Thanh Tĩnh Tán Nhân tiếng cười thậm chí còn không đình chỉ, cái kia dưới đất trong cung điện, liền đột nhiên bay ra vô số thi thể!

Cho dù là đục lỗ đảo qua, cũng có thể chứng kiến, chí ít đạt hơn hơn một ngàn bộ!

Những thi thể này đồng thời hướng về mọi người vọt tới, lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, hung hăng rung động tất cả mọi người tâm linh.

"Chết tiệt!"

Trong nháy mắt, Chính Nhất Chân Nhân rồi đột nhiên ý thức được nguy

hiểm, trong mắt lộ ra lau một cái vẻ kiêng kỵ, lớn tiếng hô lớn, "Trốn, ly khai vùng này!"

Những thứ này bay ra ngoài ma thi, mặc dù từng cái đều chỉ có Tinh Cung Cảnh tu vi, thật là một khi đạt hơn hơn một nghìn số lượng thời điểm, khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

Riêng là, bây giờ trừ Bạch Nhạc bên ngoài, người khác tu vi đều đã suy giảm đến cực thấp cấp độ, thì càng khó có thể ngăn cản.

Chỉ là, không đợi Chính Nhất Chân Nhân bọn hắn chạy đi, liền có bôi đen chỉ từ địa (mà) nổi lên, trong nháy mắt hóa thành một đạo khủng bố cấm chế, đem cái này toàn bộ khu vực đều bao phủ lại.

Cùng lúc đó, có một cổ hắc quang dũng mãnh vào Tinh Hà lão tổ trong cơ thể, nguyên bổn đã bị phong bế Tinh Hải trong nháy mắt bị giải khai, trong mắt lộ ra vẻ hung quang, không nhận chính mình khống chế, lần nữa hướng về gần nhất Thanh Tĩnh Tán Nhân nhào qua.

Vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, Thanh Tĩnh Tán Nhân căn bản phản ứng không kịp nữa, liền chịu Tinh Hà lão tổ một chưởng, phun ra một ngụm máu, cả người chợt rơi xuống, rơi vào vô số ma thi trong vòng vây!

"Thanh tĩnh!"

Mắt mở trừng trừng nhìn lấy Thanh Tĩnh Tán Nhân rơi vào vây quanh, trong nháy mắt, Chính Nhất Chân Nhân bọn hắn liền hồng con mắt.

Chỉ là, loại tình huống này, bọn hắn cho dù là tự thân đều khó bảo toàn, liền chớ đừng nói chi là là cứu viện Thanh Tĩnh Tán Nhân.

"Chung Ly, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Huyền Thủ Chân Nhân hai mắt thông hồng, bắt lại bên người Chung Ly, lớn tiếng chất vấn.

"Ta không biết. . ." Chung Ly vẻ mặt sợ hãi hồi đáp đạo, chỉ là ngay tại mở miệng đồng thời, Chung Ly trong mắt đột nhiên lộ ra vẻ hung quang, giơ tay lên ở giữa, một cây hắc sắc trường mâu chợt xuyên qua Huyền Thủ Chân Nhân thân thể!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1010: Bước đường cùng cùng. . . Hứa hẹn

Phản bội!

Đảm nhiệm chẳng ai nghĩ tới, Chung Ly vậy mà biết phản bội, mặc dù Huyền Thủ Chân Nhân chất vấn Chung Ly, trên thực tế, cũng nhiều hơn chỉ là một loại phẫn nộ phát tiết, cũng không có nghĩa là hắn thật hoài nghi Chung Ly.

Nhưng này chợt nhất mâu, nhưng là không thể nghi ngờ tuyên bố Chung Ly phản bội!

"Chung Ly! ! !"

Trong miệng phát sinh quát to một tiếng, người trên không trung, Bạch Nhạc trong mắt liền lộ ra lau một cái lãnh khốc sát khí.

Chung Ly xuất hiện, là hắn cam chịu, cũng chờ thế là hắn đảm bảo.

Nếu không như vậy, Huyền Thủ Chân Nhân bọn hắn tuyệt đối sẽ không tín nhiệm Chung Ly, càng sẽ không rơi vào bây giờ loại kết cục này.

Chung Ly cái này nhất mâu, không chỉ là đâm vào Huyền Thủ Chân Nhân trên người, cũng đồng dạng đâm vào Bạch Nhạc trên người!

"Cút ngay!"

Một chưởng hung hăng vỗ xuống, Huyền Thủ Chân Nhân mắt hổ trợn tròn, dùng hết sở hữu khí lực, một chưởng đánh tới Chung Ly trên người, đem Chung Ly hung hăng vỗ xuống.

Chỉ là Huyền Thủ Chân Nhân bây giờ thực lực, đã sớm suy giảm đến thời kỳ tột cùng không đến ba thành, cho dù là nén giận xuất thủ, cũng căn bản là không có cách cho Chung Ly tạo thành cái gì thương thế trí mạng, chỉ là nhường Chung Ly hung hăng té hướng những cái kia ma thi!

Chỉ là, Chung Ly có thể cùng Thanh Tĩnh Tán Nhân không giống nhau, Chung Ly bản thân liền là ma thi, những thứ này ma thi căn bản sẽ không công kích hắn, cũng bất quá chỉ là hung hăng trên mặt đất té một chút mà thôi, đối với ma thi cái kia cứng cỏi thân thể mà nói, căn bản là không tạo thành uy hiếp gì.

"A a a!"

Trong miệng phát sinh một tiếng phẫn nộ gào thét, Bạch Nhạc trước người thân ngoại hóa thân chợt nổ lên, hóa thành một cổ kinh khủng trùng kích, hung hăng hướng về phía dưới những cái kia ma thi đập tới.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc căn bản không để ý tới điều tức, lật bàn tay một cái, Nghịch Ma Kiếm chợt tới tay, hung hãn chính là một kiếm thẳng đến Chung Ly mà đi!

Hận ý ngập trời!

Dạng này phản bội, không thể nghi ngờ xúc động Bạch Nhạc thần kinh, nhường hắn triệt để nổi giận.

Một màn kia kiếm khí màu tím, chợt xuyên qua thiên địa, dường như muốn đem trước mặt thiên địa trảm phá đồng dạng.

Người khác thực lực đều đã suy kiệt, thật là Bạch Nhạc nhưng là căn bản không nhận bất kỳ ảnh hưởng gì, một kiếm này nén giận xuất thủ, rõ ràng là muốn đem Chung Ly trực tiếp trảm cùng dưới kiếm.

Không chút nào khoa trương nói, cái này chém xuống một kiếm tới trong nháy mắt, Chung Ly liền chợt cảm thụ được một cổ ùn ùn kéo đến áp lực, một màn kia khủng bố kiếm khí, hầu như làm hắn bắt đầu sinh một loại cảm giác tuyệt vọng thấy!

Mặc dù hắn sớm đã biết Bạch Nhạc khủng bố, thật là cái kia cùng chân chính đối mặt Bạch Nhạc lúc cảm giác, lại hiển nhiên là hoàn toàn khác biệt.

Hóa Hư phía dưới, nhân gian vô địch!

Một kiếm này, Hóa Hư phía dưới, cho dù ai cũng phải bị run rẩy.

Nhưng mà, ở nơi này một kiếm chém rụng trong nháy mắt, một đạo thân ảnh thình lình xuất hiện ở không trung, giơ tay lên ở giữa, liền có vô số hắc ám chi mâu hướng về Bạch Nhạc bay đi!

Oanh!

Kiếm khí màu tím chém ở những thứ này hắc mâu phía trên, cơ hồ là thế như chẻ tre chém vỡ trước mặt những thứ này trở ngại, nhưng mà, cho dù là lại như thế nào cường hãn, lực lượng cũng cuối cùng không phải vô hạn!

Đi qua cái này trùng điệp trở ngại, một kiếm này lực lượng cũng rốt cục suy kiệt, không thể rơi vào Chung Ly trên người.

Mượn cơ hội này, bị sợ bể mật Chung Ly, đã sớm đã lẫn vào cái khác thây ma bên trong, né tránh đi.

"Bạch phủ chủ, ta làm chuẩn bị phần đại lễ này, ngươi có thể có hài lòng không?"

Trên không trung ngưng tụ ra thân hình, Triều Bằng Phi cười lớn mở miệng nói.

Ánh mắt như điện, Bạch Nhạc gắt gao nhìn thẳng Triều Bằng Phi, lành lạnh mở miệng nói, "Triều Bằng Phi, ngươi tốt nhất đem ta giết chết ở chỗ này, bằng không, ta Bạch Nhạc thề, nếu có thể thoát thân, chắc chắn ngươi Hắc Ám Thiên diệt tuyệt!"

Chỉ thiên vì thề!

Nửa câu sau, Bạch Nhạc cơ hồ là mỗi chữ mỗi câu nói ra, trong lời nói lộ ra sát khí, hầu như lệnh thiên địa biến sắc!

"Ngươi không có cơ hội!"

Nhìn lấy nổi giận Bạch Nhạc, Triều Bằng Phi không hoảng hốt chút nào, đạm mạc mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ta tất nhiên dám đối ngươi động thủ, liền tất nhiên tồn tại vẹn toàn nắm chặt! Ngươi bây giờ không trốn thoát được, liền mãi mãi cũng không trốn thoát được, lẽ nào ngươi còn không nhìn ra sao? Tiến đánh Đạo Lăng Thiên Tông lúc, chính là Ma Thi Vương chân chính xuất thế lúc, đến lúc đó, thiên hạ này, không có ai lại là ta đối thủ! Người chết càng nhiều, Ma Thi Vương thực lực liền càng mạnh. . . Bạch Nhạc, đến lúc đó, ta sẽ tới tự tay lấy đi tính mệnh của ngươi!"

"Ta sẽ để ngươi tận mắt thấy Đạo Lăng Thiên Tông huỷ diệt, nhìn lấy một người tiếp một người người quen biết ở trước mặt ngươi chết đi, biến thành ma thi! Bây giờ cái này bất quá chỉ là vừa mới bắt đầu thôi, hưởng thụ trận này giết chóc thịnh yến a!"

Cơ hồ là thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, căn bản không cần Bạch Nhạc động thủ, Triều Bằng Phi thân ảnh liền lần nữa tan vỡ!

Cùng trước kia một dạng, xuất hiện ở nơi này, vẫn như cũ chỉ là Hồn

Khu.

Triều Bằng Phi phi thường cẩn thận, rành mạch từng câu, bây giờ lấy thực lực của hắn, rất khó thế nhưng có thể luyện hóa tử khí đem trạng thái từ đầu tới cuối duy trì tại đỉnh phong Bạch Nhạc.

Cho nên hắn từ đầu đến cuối, đều không có muốn dễ dàng như vậy liền giết chết Bạch Nhạc.

Thật là, đối với Bạch Nhạc mà nói, nguy hiểm cùng thống khổ cho dù không có kết thúc!

Chung Ly phản bội, đưa bọn họ đơn giản dẫn vào trong bẫy rập!

Thanh Tĩnh Tán Nhân rơi vào ma thi trong vây công, Huyền Thủ Chân Nhân bị Chung Ly đánh lén, hầu như căn bản không có cái gì phản kháng chỗ trống, hai người liền trước sau vẫn lạc!

Kinh khủng hơn đúng, tử vong cũng không phải là chung kết!

Thanh Tĩnh Tán Nhân cùng Huyền Thủ Chân Nhân hai người rất nhanh liền bị tử khí ăn mòn, như đồ Tinh Hà lão tổ một dạng, hóa thành ma thi, căn bản là không có cách khống chế thân thể mình, trái lại hướng về đồng bạn tập sát mà đến!

Kể từ đó, công thủ tư thế liền triệt để nghịch chuyển qua đây.

Nhìn trước mắt tất cả, Bạch Nhạc hai mắt thông hồng, hầu như muốn nhỏ máu.

"Chung Ly, ta phải giết ngươi!"

Trong miệng phát sinh một thân phẫn nộ gào thét, Bạch Nhạc lớn tiếng quát lên, thanh âm lạnh như băng xuyên qua thiên địa, phảng phất làm

cho cả Hắc Ám Thiên, toàn bộ thế giới đều nghe thanh thanh sở sở.

"Phốc!"

Cứ như vậy chỉ chớp mắt thời gian, Định Nhất Chân Nhân cũng đồng dạng rơi vào trong vây công, Tinh Hà lão tổ, Huyền Thủ Chân Nhân, Thanh Tĩnh Tán Nhân, ba người toàn bộ đều trái lại, biến thành địch nhân, hơn nữa theo lấy bọn hắn bỏ mình, tử khí khắp toàn thân, còn để bọn hắn hồi phục thực lực, mặc dù đã không thi triển được nguyên bản thần thông đến, nhưng lại vẫn như cũ tồn tại cực thực lực kinh khủng!

Định Nhất cùng Chính Nhất Chân Nhân hai người làm sao có thể đủ ngăn cản!

Chỉ chớp mắt ở giữa, Định Nhất Chân Nhân liền bị vây công đến thổ huyết.

Cũng có tiền lệ tử, Định Nhất Chân Nhân vô luận như thế nào cũng không muốn tiếp thu chính mình biến thành ma thi kết quả, trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, "Chết đi, cùng chết đi, ta cứu không được bọn ngươi, liền dẫn các ngươi một chỗ giải thoát!"

Oanh!

Cơ hồ là trong nháy mắt, Định Nhất Chân Nhân liền trực tiếp nổ lên Tinh Hải, cả người kể cả Tinh Hải một chỗ vỡ nát, hóa thành một mảnh nhỏ huyết vụ, thần hồn câu diệt!

"Ha ha ha ha, nói rất hay, Tinh Hà, lão phu đáp ứng ngươi, không nhất định có thể cứu ngươi, nhưng lại nhất định giúp ngươi giải thoát, hiện tại là thời điểm thực tiễn lời hứa!"

Dưới tuyệt cảnh, hắn làm không được chạy trốn, nhưng lại chí ít có thể lấy quyết định chính mình sinh tử!

"Không muốn, Chính Nhất Chân Nhân, ta mang ngươi chạy đi, cấm chế này trói không được chúng ta!"

Hai mắt thông hồng, Bạch Nhạc gấp giọng hô.

Hắn vô pháp đem tất cả mọi người mang ra ngoài, thế nhưng chỉ còn lại có Chính Nhất Chân Nhân một cái, chỉ cần thoáng kiên trì một hồi, hắn liền có thể bằng vào Thôn Thiên Quyết mở ra cấm chế, chạy đi, chỉ cần không có cấm chế ràng buộc, liền có cơ hội có thể còn sống.

"Ha ha ha, Bạch Nhạc, đại trượng phu chết thì chết thôi, nhiều như vậy lão huynh đệ đều không có ở đây, lão phu lại có thể sống một mình? ! Đạo Lăng sơn đánh một trận, ta liền chết tiệt, sống tạm đến nay, đã là kiếm được! Lão phu một lời hứa ngàn vàng, cuộc đời chưa bao giờ thất ước, chẳng lẽ ngươi muốn cho lão phu thất tín hay sao?"

Tiếng cười to ở giữa, Chính Nhất Chân Nhân cũng đồng dạng làm nổ Tinh Hải.

"Bạch Nhạc, giống như một nam nhân một dạng sống sót! Chúng ta làm không được sự tình, ngươi nhất định phải giúp chúng ta làm được. . . Huyết hải thâm cừu này nếu không thể báo, lão phu chính là thành quỷ, cũng coi thường ngươi!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1011: Chúng ta. . . Còn có thể chiến!

"Chính Nhất Chân Nhân!"

Hai mắt thông hồng, nước mắt nhịn không được từ trong mắt hoa rơi, giờ khắc này Bạch Nhạc tâm phảng phất đều nhanh muốn nổ mạnh, phảng phất có một hơi thở giấu ở miệng ngực, nhường hắn không thể thở nổi.

Lẽ ra, Bạch Nhạc cùng Chính Nhất Chân Nhân bọn hắn thật không có giao tình gì, trước đây Đạo Lăng Thiên Tông muốn giết hắn, Chính Nhất Chân Nhân bọn hắn, cũng là dốc hết sức chủ trương, thật là từ Đại Càn Vương Triều trong điển tịch, chứng kiến những thứ này Đạo Lăng Kim Tiên ghi chép, còn có đã nhiều ngày tiếp xúc, Bạch Nhạc trong lòng đối với Chính Nhất Chân Nhân quan hệ bọn hắn, đã như là nhiều năm lão hữu đồng dạng.

Chung Ly phản bội, là ở Bạch Nhạc trong lòng cắm một đao.

So sánh dưới, Chính Nhất Chân Nhân một lời hứa ngàn vàng, buông tha cuối cùng chạy trốn cơ hội, cũng phải giúp Tinh Hà lão tổ, trợ giúp những bằng hữu kia, một chỗ giải thoát, dạng này ý chí, dạng này phẩm tính, có thể nào không khiến người khâm phục?

Oanh! ! !

Định Nhất cùng Chính Nhất Chân Nhân hai vị Tinh Hải đỉnh phong cường giả, tại sinh mệnh phần cuối, lựa chọn tự bạo Tinh Hải, cái kia lực lượng kinh khủng, nhưng là trong nháy mắt cuộn sạch toàn bộ khu vực, vô luận là Tinh Hà lão tổ, vẫn là Thanh Tĩnh Tán Nhân, Huyền Thủ Chân Nhân cũng đều đều bị cuốn vào bên trong, kèm theo cái này Tinh

Hải tự bạo triệt để vẫn lạc.

Xung quanh những cái kia bình thường ma thi, tại loại này trùng kích phía dưới, cũng bị ngạnh sinh sinh bức lui, một ít còn chưa kịp chạy ra ma thi, cũng tận số tại đây Tinh Hải tự bạo ở giữa, hôi phi yên diệt.

"Đi a!"

Cách đó không xa, Huyết Ảnh Ma Quân cả người đã hóa thành một đạo Huyết Ảnh, cấp tốc hướng về Bạch Nhạc xông lại.

Luận thực lực, Huyết Ảnh Ma Quân thì không bằng Chính Nhất Chân Nhân bọn hắn, nhưng là phải nói trường thi phản ứng cùng với bảo mệnh năng lực, Huyết Ảnh Ma Quân cũng không nghi ngờ là trong mấy người tối cường.

Vừa mới mắt thấy không đúng, Huyết Ảnh Ma Quân liền trực tiếp hóa thành một đạo Huyết Ảnh, tách ra nguy cấp, chỉ là, bây giờ bị vây ở cái này trong cấm chế, Huyết Ảnh Ma Quân chính mình có thể không trốn thoát được.

Trong mắt chứa đựng nước mắt, nhưng một khắc này, Bạch Nhạc nhưng cũng rốt cục phản ứng kịp.

Hắn đã vô pháp cứu Chính Nhất Chân Nhân bọn hắn, nhưng lại còn có thể cứu Huyết Ảnh Ma Quân, có thể mang theo Huyết Ảnh Ma Quân một chỗ chạy ra kinh khủng này bẩy rập.

Hắn nhất định phải sống sót, chỉ có sống sót, mới có thể nghĩ biện pháp, giết chết Chung Ly, huỷ diệt toàn bộ Hắc Ám Thiên, vì Chính Nhất Chân Nhân bọn hắn báo thù!

Chính như Chính Nhất Chân Nhân cuối cùng nói, huyết hải thâm cừu này nếu như không thể được báo, cho dù là Bạch Nhạc chính mình cũng

muốn coi thường chính mình.

"Thôn thiên!"

Trong mắt hiện lên lau một cái dứt khoát chi sắc, Bạch Nhạc theo Huyết Ảnh Ma Quân trong nháy mắt vọt tới cấm chế biên giới, lần nữa thi triển ra Thôn Thiên Quyết, ngạnh sinh sinh đem cấm chế xé mở một kẽ hở chạy đi!

Ùng ùng!

Theo lấy Bạch Nhạc ly khai, cấm chế lần nữa khôi phục, đem sở hữu ma thi vây ở bên trong.

Chỉ là, Bạch Nhạc cũng không có phát hiện, trận này giết chóc, vẫn chưa theo lấy hắn ly khai mà kết thúc.

Những thứ này ma thi không có mục tiêu, liền bắt đầu tự giết lẫn nhau, liền như vô số cổ trùng, chém giết lẫn nhau, thôn phệ, hình thành một màn tàn khốc nhất hình tượng.

Trước đó trốn đi Chung Ly, giờ khắc này rốt cục lần nữa có ngọn, điên cuồng giết chóc xung quanh ma thi, tham lam thôn phệ xung quanh tử khí, cắn nuốt từng cái chết đi ma thi trong cơ thể lực lượng.

So với việc xung quanh những thứ này bình thường ma thi, Chung Ly ưu thế khả năng liền thực sự quá lớn.

Đối với hắn mà nói, đây quả thực là một trận Thao Thế thịnh yến.

Vừa mới Chính Nhất Chân Nhân bọn hắn mặc dù tự bạo Tinh Hải, trợ giúp người khác một chỗ giải thoát, nhưng là bọn họ trong cơ thể lực lượng, nhưng chưa vì vậy mà tiêu thất, ngược lại hóa thành thuần túy lực lượng, bị cái khác thây ma thôn phệ!

Đây cũng là vì sao trước đó, Triều Bằng Phi thậm chí không quan tâm hóa thành ma thi Tinh Hải bị Bạch Nhạc bọn hắn giết chết nguyên nhân.

Người có thể chết, thật là thuộc về ma thi lực lượng, lại cũng không tiêu thất, ngược lại sẽ tiêu tán đi ra, tiến thêm một bước thôi động người khác nhanh hơn bị tử khí ăn mòn tốc độ, biến thành mới ma thi!

Triều Bằng Phi muốn, cũng không phải là những thứ này phổ thông ma thi, mà là tại chém giết lẫn nhau cùng thôn phệ bên trong, cuối cùng sống sót Ma Thi Vương!

... ...

Ầm!

Quăng mạnh xuống đất, Huyết Ảnh Ma Quân cùng Bạch Nhạc lúc này đều có vẻ cực kỳ chật vật, riêng là Huyết Ảnh Ma Quân, quả thực có thể nói là cửu tử nhất sinh, hơn nữa, chính mắt thấy Chính Nhất Chân Nhân bọn hắn chết thảm, cũng làm cho hắn có vẻ hơi nói không nên lời cảm giác đè nén.

Đạo ma bất lưỡng lập, qua nhiều năm như vậy, hắn không ít chịu Đạo Lăng Thiên Tông khí, nhưng là thật đang nhìn Chính Nhất Chân Nhân không tiếc tự bạo Tinh Hải, buông tha sinh cơ tới giải thoát người khác thời điểm, dù cho là Huyết Ảnh Ma Quân cũng không khỏi trở nên động dung.

"Thật có lỗi!"

Nhìn lấy Huyết Ảnh Ma Quân bây giờ dáng vẻ chật vật, Bạch Nhạc nhịn không được nhẹ giọng nói áy náy.

Hàn Sơn đánh một trận, Tinh Hà lão tổ cùng Huyết Ảnh Ma Quân chính

là hắn mời đi qua, có thể lại không nghĩ rằng, Hắc Ám Thiên thực lực, muốn so với trong dự tính cường đại quá nhiều, vẫn luôn lấy nhường Tinh Hà lão tổ cùng Huyết Ảnh Ma Quân một chỗ đi theo hắn rơi vào hiểm cảnh.

Tinh Hà lão tổ đã bỏ mình, Huyết Ảnh Ma Quân bây giờ cũng đã thực lực đại tổn, hơn nữa nhìn không đến một điểm sinh cơ, cái này khiến Bạch Nhạc lòng có một loại nói không nên lời cảm giác áy náy.

"Bạch Nhạc!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Huyết Ảnh Ma Quân thanh âm có chút trầm thấp, chậm rãi mở miệng nói.

"Ngươi không cần muốn nói với ta thật có lỗi, cũng không cần đối Chính Nhất Chân Nhân, hoặc là Tinh Hà bọn hắn ôm hổ thẹn."

Giờ khắc này, chứng kiến Bạch Nhạc cái kia thất lạc trầm thấp dáng vẻ, Huyết Ảnh Ma Quân mới chính thức có thể cảm giác được, Bạch Nhạc không còn là cái kia kinh tài diễm diễm thiên tài, mà là trước đây cái kia đơn giản thiếu niên!

Vô luận Bạch Nhạc lại như thế nào xuất sắc, hắn cũng cuối cùng cũng chỉ có vừa mới hai mươi tuổi a.

So với việc bọn hắn loại chuyện lặt vặt này mấy trăm năm lão gia hỏa, Bạch Nhạc tâm tính đúng là vẫn còn có vẻ quá non nớt.

Lắc đầu, Huyết Ảnh Ma Quân tiếp tục giải thích, "Tu hành giới, bản thân thì không phải là nơi sung sướng, sinh tử bất quá thái độ bình thường! Đạo Lăng Thiên Tông sự suy thoái, ma đạo một lần nữa nổi lên mặt nước, như Hắc Ám Thiên dạng này ma đầu xuất thế, vốn là không thể ngăn cản sự tình."

"Mặc dù không có ngươi, lần này tránh được đi, cũng sẽ tại thời điểm khác, gặp phải một dạng nguy hiểm! Giống như là Hàn Sơn một dạng. . . Có thể chết chỉ biết so hiện tại nhanh hơn!"

"Ngươi theo chúng ta không giống nhau!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Huyết Ảnh Ma Quân trầm giọng nói, "Vô luận là Thông Thiên Ma Quân, vẫn là Diệp Huyền đại sư, lựa chọn ngươi, đều là hy vọng có thể cho ngươi mượn tay, chung kết cái này phân loạn cục diện, mở ra một cái thời đại hoàn toàn mới. . . Đây là thuộc về ngươi thời đại!"

"Ngươi đã từng hào ngôn chí khí, lẽ nào cũng bởi vì như thế một lần thất bại, liền buông tha sao?"

Đứng dậy, Huyết Ảnh Ma Quân hướng về Bạch Nhạc xòe bàn tay ra, "Bạch Nhạc, ngươi còn không có bại! Chỉ cần không chết, chúng ta liền vẫn như cũ còn có hy vọng, đắm chìm tại bi thương cùng trong thống khổ, cho tới bây giờ đều chuyện vô bổ, sẽ chỉ làm ngươi càng thêm nhu nhược!"

"Ta Huyết Ảnh nguyện ý đi theo ngươi kết thúc cái loạn thế này, mở ra thời đại mới, muốn thấy được, có thể không phải như vậy ngươi, mà là cái kia tại thượng cổ cấm địa bên trong, đối mặt tuyệt cảnh, vẫn như cũ dám hô lên ta không nhận mệnh Ma Quân truyền nhân!"

"Là cái kia bước ra thượng cổ cấm địa, lấy Tinh Cung Chi Cảnh, dám đối toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông rút kiếm, hô lên ai dám tới chiến Bạch Nhạc!"

"Đứng lên, thu hồi ngươi nước mắt. . . Nắm chặt ngươi kiếm!"

"Chúng ta. . . Còn có thể chiến!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1012: Một đường rạng đông

"Đại cục đã định!"

Từ Hắc Ám Thiên lui ra ngoài, Triều Bằng Phi trên mặt lộ ra lau một cái vẻ hài lòng, nhẹ giọng lẩm bẩm.

Tất cả mọi người hầu như đều đã chết hết, chỉ còn lại có Bạch Nhạc cùng Huyết Ảnh Ma Quân hai người, hơn nữa lọt vào Chung Ly phản bội, rất hiển nhiên đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng là một cái thật lớn đả kích, lòng dạ chỉ cần bị đánh xuống, còn lại liền bất quá chỉ là kéo dài hơi tàn mà thôi.

Hơn nữa, Chung Ly cũng như hắn dự tính một dạng, bắt đầu thôn phệ cái khác thây ma lực lượng, hướng về Ma Thi Vương phương hướng phát triển, đợi được đem cái này chút ma thi lực lượng toàn bộ thôn phệ, riêng chỉ là Chung Ly một cá nhân, liền có thể sở hữu tiếp cận Hóa Hư lực lượng, đại thế sắp thành!

Đạo Lăng sơn đánh một trận, chính là Hắc Ám Thiên danh động thiên hạ, hắn Triều Bằng Phi bước vào Hóa Hư, quân lâm thiên hạ thời khắc.

"Người đến!"

Ngẩng đầu, Triều Bằng Phi đắc ý vô cùng mở miệng nói, "Đi đem Mang sơn lão tổ, còn có Đạp Thiên Ma Quân bọn hắn mời tới."

Mặc dù Bạch Nhạc còn chưa có chết, thật là bốn vị Đạo Lăng Kim Tiên, còn có Tinh Hà ngũ cá nhân trên người bảo vật, nghĩ đến đã đủ để làm yên lòng Đạp Thiên Ma Quân bọn hắn cảm xúc.

Từ hắn đáp ứng ban đầu đối phương thời điểm, sẽ không nghĩ tới đổi ý, những thứ này thấy được quyền lợi, hắn đã sớm đã không thèm quan tâm.

... .. .

Không thể không nói, Huyết Ảnh Ma Quân những lời này đối với Bạch Nhạc ảnh hưởng là cực đại.

Cảm xúc ổn định lại, Bạch Nhạc rất nhanh thì khôi phục lý trí.

"Đa tạ Ma Quân giáo huấn!"

Lôi kéo Huyết Ảnh Ma Quân tay đứng dậy, Bạch Nhạc trịnh trọng khom người nói tạ ơn.

"Hà tất nói cảm ơn, ngươi vừa mới cứu mạng ta, ta không phải cũng một dạng chưa từng nói cảm ơn." Lắc đầu, Huyết Ảnh Ma Quân chậm rãi nói rằng, "Chính Nhất Chân Nhân một lời hứa ngàn vàng, chính là ta cũng theo đó bội phục, ngươi tất nhiên bằng lòng Chính Nhất Chân Nhân nên vì bọn hắn báo thù, cũng không nên nuốt lời a?"

Bị Huyết Ảnh Ma Quân vừa nói như vậy, Bạch Nhạc nhất thời dùng chút sức gật đầu, "Nhưng khiến cho ta Bạch Nhạc còn có một hơi thở tại, thù này tất báo!"

Lần nữa làm ra hứa hẹn, Bạch Nhạc trong giọng nói tràn đầy kiên quyết.

"Có dự định sao?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Huyết Ảnh Ma Quân hỏi lần nữa.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc nhưng là nhất thời đưa mắt lần nữa

rơi vào cái kia một mảnh phía trên cung điện.

Trước đó biến cố, mặc dù đưa tới cái này thảm liệt kết quả, có thể cái kia một mảnh Địa Cung lại xác thực xác thực tồn tại, cái này tuyệt đối không phải một cái bẫy đơn giản như vậy.

"Chúng ta trước đó phán đoán không có sai, muốn đánh vỡ bây giờ cục diện bế tắc, nhất định phải nghĩ biện pháp tìm được ngủ say Tử Linh Thần! Cái này chìm vào trong đất cung điện, ta cho rằng, chính là Tử Linh Thần ngủ say chi địa!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng, "Chung Ly mặc dù phản bội ta, thật là, ta lấy nói chuyện cho hắn, cũng không hoàn toàn đều là lời nói dối, bằng không. . . Chúng ta cũng sẽ không dễ dàng bị lừa!"

"Sinh cơ, tất nhiên liền cái này đắm chìm trong cung điện!

Những lời này, cũng làm cho Huyết Ảnh Ma Quân triệt để yên tâm lại, đơn giản như vậy đạo lý, hắn tự nhiên cũng đồng dạng nghĩ đến, sở dĩ không có nói thẳng, mà là muốn hỏi Bạch Nhạc, chính là muốn nhìn một chút, Bạch Nhạc có phải là thật hay không đã khôi phục lý trí.

Bây giờ xem ra, kết quả tốt.

"Không sai, mặc dù nguy hiểm, thế nhưng ta cho rằng, chúng ta nhất định phải còn muốn trở lại nơi đó, ngươi có Thông Thiên Ma Công, tùy thời có thể xé mở cấm chế, tiến thối như thường! Cái này bản thân liền là phá cuộc then chốt."

Gật đầu, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Còn có, ta cho rằng, chuyện này sẽ không như thế đơn giản! Trước đây Triều Bằng Phi hiện thân thời điểm, liền từng nói qua, hắn căn bản không sợ chúng ta giết chết Tinh Hà, thậm chí là đang chọn xui khiến chúng ta đối Tinh Hà ra tay. . . Trong này nhất

định có chuyện."

"Chính Nhất Chân Nhân bọn hắn, vẫn là chết quá dễ dàng! Nếu như Triều Bằng Phi thật không muốn để cho bọn hắn chết, e là cho dù là muốn tự bạo Tinh Hải, cũng không có dễ dàng như vậy."

Ý nghĩ càng ngày càng thuận, Bạch Nhạc tiếp tục nói.

"Chung Ly! ! !"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong đầu đột nhiên hiện lên một tia sáng!

Chung Ly sẽ không không hề lý do phản bội, trừ phi đối phương có thể xuất ra cái gì Chung Ly căn bản là không có cách cự tuyệt mê hoặc, hoặc là nhường Chung Ly ý thức được, vô luận như thế nào, mình cũng không có thủ thắng hy vọng!

Chỉ có dạng này, mới có thể để cho Chung Ly không chút do dự lựa chọn phản bội.

Trước đó, Bạch Nhạc là từng gặp ma thi ở giữa lẫn nhau thôn phệ, Chung Ly trước đó thực lực mặc dù có thể tăng vọt, cũng là bởi vì hắn thôn phệ qua một ma thi!

Như vậy. . . Bây giờ, một trận chiến này, những cái kia sao nhiều ma thi, có thể hay không cũng lại lẫn nhau thôn phệ?

Chính Nhất Chân Nhân bọn hắn vừa chết, trong cơ thể tử khí tự nhiên sẽ bị cái khác thây ma thôn phệ, so với việc những cái kia chỉ có Tinh Cung Cảnh ma thi, Chung Ly ưu thế khả năng liền quá lớn.

Chỉ cần cho hắn thời gian, hắn hoàn toàn có thể dù bận vẫn ung dung giết chết hắn ma thi, thôn phệ đối phương lực lượng, thắng đến. . . Chỉ còn lại có một mình hắn ma thi!

Lại nghĩ tới Triều Bằng Phi đề cập qua Ma Thi Vương.

Bạch Nhạc cũng đã đoán được đối phương dụng ý!

Chung Ly, chính là Triều Bằng Phi chọn trúng Ma Thi Vương!

"Chết tiệt!"

Phản ứng kịp trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong mắt liền hiện lên lau một cái khiếp người sát khí.

Hắn đã sớm nghe qua Tử Linh Ma Quân ngày xưa truyền thuyết, tự nhiên biết, một khi luyện thành Ma Thi Vương là kinh khủng bực nào.

Nói trước Ma Thi Vương, cho dù là Chung Ly, một khi hoàn mỹ cắn nuốt hết cái khác thây ma lực lượng, đến lúc đó thực lực lại hội tăng vọt đến mức nào.

Cái thời gian đó, cho dù là một đối một giao thủ, mình còn có nắm chặt, nhất định có thể đủ thắng quá Chung Ly sao?

Luyện thi phương pháp mặc dù tàn nhẫn, thật là hiệu quả cũng tuyệt đối là kinh khủng nhất.

Một cái tồn tại ý thức tự chủ Ma Thi Vương. . . Dạng này mê hoặc, trách không được Chung Ly chịu không nổi, thậm chí không tiếc phản bội chính mình.

Đương nhiên, Chung Ly bản tính cũng cũng là vô cùng trọng yếu nhân tố.

Chính Nhất Chân Nhân liền từng nói qua, có thể làm ra vì tăng cao tu vi, tàn sát đồng môn loại chuyện như vậy đến, Chung Ly bản thân thì không

phải là người tốt lành gì, hắn chỉ là gặp rủi ro, mới hiển lên rõ như vậy thương cảm!

Có thể chỉ cần một khi có cơ hội, hắn liền sẽ bản tính lộ!

Nghĩ đến trước đây, chính là Huyền Thủ Chân Nhân nói chuyện cho hắn, nhưng hắn nhưng ở cuối cùng, vẫn như cũ không chút do dự lựa chọn hướng Huyền Thủ Chân Nhân thống hạ sát thủ, liền có thể biết rõ Chung Ly bản tính.

Hắn tồn tại cứng cỏi tâm trí, tàn nhẫn tâm tư, cùng với cực mạnh sức quyết đoán!

Nhưng lại chưa từng có một viên thiện lương tâm!

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Không thể để cho hắn như thế không kiêng nể gì cả trưởng thành tiếp, thời gian kéo càng lâu, đối chúng ta mà nói, liền càng nguy hiểm. . . Ta nhất định phải lập tức phản hồi cung điện, nghĩ biện pháp giết chết Chung Ly."

Chứng kiến Bạch Nhạc đã làm ra quyết đoán, Huyết Ảnh Ma Quân trong mắt cũng lộ ra một tia vui mừng.

"Đi thôi, không cần quản ta! Ta một thân một mình, nghĩ đến cũng sẽ không có nguy hiểm gì. . . Bạch Nhạc, ta tin tưởng ngươi, lần này một dạng có thể sáng tạo kỳ tích!"

Tự tay vỗ vỗ Bạch Nhạc bả vai, Huyết Ảnh Ma Quân trầm giọng nói rằng.

Từ Bạch Nhạc còn phi thường nhỏ yếu thời điểm, là hắn biết Bạch Nhạc, như thế cùng nhau đi tới, có thể nói, hắn chính là tận mắt chứng kiến Bạch Nhạc, lần lượt đánh vỡ cực hạn, sáng tạo kỳ tích, đây cũng là hắn cuối cùng lựa chọn Bạch Nhạc nguyên nhân.

Dù là đã là bước đường cùng, đã xem không đến bất luận cái gì hy vọng, chỉ cần không buông bỏ, không nhận mệnh. . . Liền nhất định còn có một đường rạng đông!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1013: Bằng ngươi cũng xứng!

Mới vừa trốn ra được, tối đa bất quá gần nửa canh giờ thời gian, Bạch Nhạc liền lần nữa xông trở về.

Toàn bộ quá trình, Bạch Nhạc hầu như cũng không có điều tức thời gian.

Cũng may mà là Thông Thiên Ma Công quá mức nghịch thiên, bằng không Bạch Nhạc căn bản cũng không khả năng tiếp tục chống đỡ.

Hướng hồi cấm chế bên trong, Bạch Nhạc lúc này mới phát hiện, chính như chính mình dự liệu một dạng, những thứ này ma thi đang không ngừng chém giết lẫn nhau thôn phệ, cả vùng không gian bên trong, khắp nơi tràn đầy điên cuồng khí tức.

Hơn nữa, căn bản vô dụng bao lâu, Bạch Nhạc liền liếc nhìn Chung Ly!

So với việc cái khác thây ma, Chung Ly thực sự quá cường thế, hoàn toàn chính là tại ma thi trong đám đấu đá lung tung, tùy ý cắn nuốt đối phương lực lượng.

Vẻn vẹn gần nửa canh giờ thời gian, Chung Ly trên người liền đã sớm không có trước đó loại kia cảm giác suy yếu, thậm chí còn cách lấy cực xa khoảng cách, Bạch Nhạc cũng đã có thể cảm thụ được một cổ nhàn nhạt áp lực.

So với việc trước đó, Chung Ly thực lực, đâu chỉ đề thăng mấy lần.

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Bạch Nhạc một tay một phen, Nghịch Ma Kiếm chợt tới tay, không nhìn xung quanh cái khác thây ma, hung hãn

hướng về Chung Ly xung phong liều chết mà đi.

Trước đó Bạch Nhạc xông vào tiến đến, Chung Ly vẫn không có thể phát hiện, nhưng này một kiếm chém tới, cái kia khủng bố kiếm ý, nhưng là trong nháy mắt đưa hắn thức tỉnh.

Xoay người lại, thấy rõ Bạch Nhạc trong nháy mắt, Chung Ly nhất thời cảm thấy cả viên tim cũng nhảy lên đến cuống họng!

Dù là hắn bây giờ đã biến thành ma thi, loại kia xuất phát từ bản năng sợ hãi, cũng căn bản là không có cách khống chế.

"Bạch Nhạc!"

Trong miệng phát sinh một tiếng bén nhọn tiếng rống, Chung Ly vô ý thức liền xoay người muốn chạy trốn.

Chỉ là Bạch Nhạc tốc độ cho dù so với hắn trong tưởng tượng nhanh hơn nhiều, không đợi hắn thoát thân, một kiếm này cũng đã chém xuống tới.

"Oanh!"

Cơ hồ là bản năng, Chung Ly đột nhiên nắm lên bên người hai cỗ ma thi hướng về Bạch Nhạc ném qua!

Không có chút nào lo lắng, trong nháy mắt cái kia hai cái ma thi liền chợt tại Nghịch Ma Kiếm hạ hóa thành bốn đoạn, hắc dòng máu màu tím bắn tung tóe chung quanh đều là, kiếm thế chưa tiêu, tiếp tục hướng về Chung Ly chém xuống đi.

Chỉ là có một cái như vậy hoà hoãn thời gian, Chung Ly liền có cơ hội có thể phản ứng kịp, giơ tay lên chính là một chưởng hung hăng vỗ vào Bạch Nhạc trên mũi kiếm.

Đây hoàn toàn chính là một cái vô ý thức bản năng phản ứng.

Nhưng mà nhường Chung Ly thật không ngờ đúng, một chưởng này dĩ nhiên liền thật ngăn trở một kiếm này!

Trong nháy mắt, Chung Ly trong mắt đột nhiên lộ ra vẻ hưng phấn quang mang, khó có thể tin nhìn chính mình hai tay.

Một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, Chung Ly liền phản ứng kịp.

Cái này gần nửa canh giờ bên trong, đích thân hắn giết chết ma thi, cũng đã đạt hơn trên trăm cái, thôn phệ lực lượng, đã làm hắn thực lực đề thăng tới một cái khác cấp độ, cho dù là đối mặt Bạch Nhạc, cũng sẽ không giống như trước đó một dạng không hề hoàn thủ chỗ trống.

"Bạch Nhạc, chúng ta nói một chút!"

Thối lui một khoảng cách, Chung Ly gấp giọng hô.

Mặc dù ngăn trở Bạch Nhạc một kiếm này, thế nhưng hắn vẫn như cũ rất rõ ràng, thật nếu như liều mạng tranh đấu, hắn vẫn như cũ không phải Bạch Nhạc đối thủ, có thể lấy phương thức đàm phán, nhường Bạch Nhạc dừng tay liền tốt nhất.

"Đàm luận?"

Trong mắt hiện lên lau một cái hàn mang, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói, "Đàm luận ngươi làm sao lại phản bội ta một lần?"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc theo sát lại là một kiếm chém ra!

Ngu kiếm!

Kiếm quang chớp động ở giữa, cũng đã lần nữa rơi vào Chung Ly trước

mắt.

"Bạch Nhạc, ta cũng là bất đắc dĩ a!"

Bạch Nhạc kiếm rất nhanh, thật là bây giờ Chung Ly lại phát hiện, chính mình phản ứng cũng so với trước kia, nhanh quá nhiều, mặc dù có chút luống cuống tay chân, nhưng lại đúng là vẫn còn tách ra Bạch Nhạc công kích.

"Hàn Sơn đánh một trận, ngươi bị nhốt vào Hắc Ám Thiên, ta căn bản không có hoàn thủ chỗ trống, đã bị Đại trưởng lão bắt lại."

Một bên tránh né Bạch Nhạc công kích, Chung Ly một bên cực nhanh giải thích.

"Ta bị bắt, hắn rất nhanh liền nhìn thấu, ta không phải là bị ngươi luyện hóa ma thi chân tướng, sau đó đem ta khốn vào nghĩa địa bên trong, bị cái khác thây ma không ngừng thôn phệ lực lượng, sống không bằng chết! Ta cũng không biện pháp a, hắn buộc ta lừa gạt ngươi. . . Ta không có lựa chọn!"

"Cho nên, nhìn thấy ta sau đó, ngươi cũng không dám nói thật?" Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Bạch Nhạc băng lãnh mở miệng nói, "Ngươi đem ta nhóm lừa gạt vào trong bẫy rập cũng liền thôi, Huyền Thủ Chân Nhân trước đó một mực tại thay ngươi nói chuyện, ngươi lại hạ sát thủ, giết chết Huyền Thủ Chân Nhân. . . Cũng là bị buộc sao?"

Hơi chậm lại, một câu nói này, nhưng là nhất thời nhường Chung Ly trong lòng căng thẳng.

Hắn đều có thể giải thích, thật là chỉ có điểm này, hắn căn bản là không có cách nói sạo.

"Bạch Nhạc, Đạo Lăng Thiên Tông người, với ngươi không thân chẳng quen, hà tất để ý tới bọn hắn chết sống?"

Dừng một cái, Chung Ly tiếp tục giải thích, "Ta hiện tại thôn phệ những thứ này ma thi lực lượng, rất nhanh thì có thể lần nữa đột phá, đến lúc đó, ta có thể giúp ngươi một chỗ đối phó Hắc Ám Thiên, giết sạch Hắc Ám Thiên người, chúng ta liên thủ, toàn bộ thiên hạ đều là chúng ta."

Theo lấy thực lực đề thăng, Chung Ly trong lòng cũng đồng dạng mọc lên dạng này dã vọng.

Hắn không muốn chịu bất luận kẻ nào khống chế, bao quát vị đại trưởng lão kia, thật là hắn lại không rõ ràng, đối phương trong tay có phải hay không còn có ngăn được hắn thủ đoạn, cho nên, nghĩ biện pháp nhường Bạch Nhạc cùng hắn liên thủ, giết chết Đại trưởng lão, thậm chí huỷ diệt toàn bộ Hắc Ám Thiên mới là phù hợp nhất lợi ích của hắn.

Hắn cũng tin tưởng, Bạch Nhạc có đủ đủ thực lực, có thể giết chết vị đại trưởng lão kia.

"Thiên hạ!"

Nghe được Chung Ly phun ra hai chữ này, Bạch Nhạc trong mắt nhất thời lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc.

"Bằng ngươi, cũng xứng theo ta nói chuyện gì thiên hạ?"

Cảm thụ được Bạch Nhạc trong mắt cái kia vẻ khinh thường, Chung Ly nhất thời chịu đến cực đại kích thích.

Hắn bây giờ mặc dù thực lực không biết so với lúc trước mạnh bao nhiêu, thật là hắn bỏ mình, biến thành ma thi sự tình, nhưng thủy chung là trong lòng lớn nhất đau nhức.

"Dựa vào cái gì không xứng? Bạch Nhạc, ta nơi nào so ngươi kém? Nếu như không có Thông Thiên Ma Quân, ngươi cho rằng ngươi tính là gì? Ngươi bất quá cũng chỉ là Linh Tê Kiếm Tông một cái tiểu tạp dịch mà thôi, ngươi dựa vào cái gì coi thường ta?"

"Chỉ cần ta thôn phệ những thứ này ma thi, tiêu diệt Hắc Ám Thiên, ta là có thể trở thành Ma Thi Vương! Ta thậm chí có thể không nhận thọ nguyên hạn chế, bất tử bất diệt! Ta có cái gì không bằng ngươi?"

Cái này một khắc đồng hồ rời, có vẻ hơi không ngừng.

"Bằng ngươi viên kia dơ bẩn tâm, liền không xứng cùng ta đánh đồng!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lãnh ý, Bạch Nhạc khinh thường mở miệng nói, "Chịu chết đi, hôm nay ta liền vì Huyền Thủ Chân Nhân, Chính Nhất Chân Nhân bọn hắn báo thù! Ta muốn đưa ngươi viên kia lòng dạ hiểm độc móc ra, tế điện bọn hắn trên trời có linh thiêng!"

Sát khí nổi dậy, Bạch Nhạc nhưng là căn bản lại không muốn cùng Chung Ly nói hơn một câu.

Trong tích tắc, Tinh Hải chợt tế xuất, hóa thành một cổ bàng bạc kiếm khí, hung hăng hướng về Chung Ly chém xuống đi!

Kiếm khí thành biển ba nghìn trượng!

Toàn lực bạo phát xuống, Bạch Nhạc cái kia thực lực kinh khủng mới triệt để hiển hiện mà ra, lộ ra lau một cái nghiền ép tất cả lực lượng, oanh kích mà xuống!

"Đi chết đi! Bạch Nhạc, đây là ngươi buộc ta!"

Trong mắt loé lên vẻ điên cuồng, Chung Ly cũng triệt để buông tha cùng Bạch Nhạc đàm luận ý tưởng, đồng thời phóng xuất ra chính mình Tinh

Hải, chính diện hướng về Bạch Nhạc đụng tới.

Bây giờ hắn, cho dù là chính diện ngạnh hám, hắn cũng không phải hoàn toàn không có bất kỳ khí!

Quan trọng hơn là, tại hắn xung quanh còn có rất nhiều ma thi, đối mặt Bạch Nhạc thời điểm, những thứ này ma thi cũng là nhất trí đối ngoại, một mảnh đen kịt, đã hướng về Bạch Nhạc bao vây.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1014: Dầu sôi lửa bỏng, hoa tươi lấy cẩm

Hơn một ngàn bộ ma thi, chém giết lẫn nhau thôn phệ, bây giờ còn lại tối đa chỉ có ba thành.

Nhưng này ba thành ma thi uy hiếp, cho dù muốn so với trước đây lớn hơn.

Cái khác không nói, chỉ là Tinh Hải Cảnh ma thi, cũng đã tiến hóa ra năm sáu cái.

Chờ rỗi rãnh Tinh Cung Cảnh ma thi, đối Bạch Nhạc hình thành không uy hiếp gì, thật là một khi có Tinh Hải Cảnh thực lực, vậy cũng không thể nghi ngờ chính là một chuyện khác.

Đương nhiên, Chung Ly khống chế không những thứ này ma thi, thật là tại có việc nhân tình huống xuống, cũng căn bản không cần hắn khống chế, những thứ này ma thi bản năng đến tột cùng đem người sống coi là đệ nhất mục tiêu công kích.

Oanh! ! !

Một tiếng vang thật lớn, Bạch Nhạc Tinh Hải cùng Chung Ly va vào nhau, khủng bố trùng kích như từng tầng một sóng lớn, không ngừng hướng về xung quanh chậm rãi lan tràn ra.

Chỉ là một kích này ở giữa, xung quanh liền có gần mười bộ ma thi chết ở trùng kích trong dư âm!

Nhưng mà, kinh khủng hơn đúng, những thứ này vừa mới chết đi ma thi

trong cơ thể lực lượng, liền trong nháy mắt hóa thành một đoàn hắc vụ, hướng về xung quanh cái khác thây ma trong cơ thể vọt tới.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc con ngươi liền không khỏi đột nhiên co rụt lại!

Tương phản, lúc này Chung Ly trong mắt lại lộ ra lau một cái dã tính quang huy!

Nếu như nói, ngay từ đầu nhìn thấy Bạch Nhạc thời điểm, hắn nghĩ tới chỉ là chạy trốn, hoặc là cùng Bạch Nhạc đàm phán lời nói, như vậy giờ khắc này, Chung Ly trong lòng cũng không khỏi hiện lên một tia giết chết Bạch Nhạc ý niệm trong đầu.

Hơn nữa, dạng này ý niệm trong đầu một khi nảy sinh liền rất khó lại bị đè nén xuống.

"Bạch Nhạc, ngươi thắng không ta! Đây là ngươi buộc ta, tới đi, tốn thời gian càng dài, ngươi liền khoảng cách tử vong gần hơn!"

Trong mắt hiện lên vẻ hưng phấn tàn nhẫn, Chung Ly lớn tiếng quát lên.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc tâm niệm thay đổi thật nhanh, nhất thời liền đem ánh mắt lần nữa nhìn về phía toà kia đắm chìm phía trên cung điện.

Bây giờ Chung Ly thực lực đại tăng, trong khoảng thời gian ngắn, cho dù là Bạch Nhạc cũng vô pháp tại nhiều như vậy ma thi ảnh hưởng dưới giết chết Chung Ly, nhưng nếu là giết chết hắn ma thi, liền như không ngừng tại giúp Chung Ly tăng thực lực lên đồng dạng.

Chết ma thi càng nhiều, Chung Ly lực lượng liền càng khủng bố hơn, lại như thế đánh tiếp, chỉ sợ dùng không bao lâu, Chung Ly liền sẽ trở thành Ma Thi Vương.

Quả thật, Bạch Nhạc tin tưởng Triều Bằng Phi nhất định sẽ lưu lại chế ước Chung Ly biện pháp, có thể cái kia cũng đã với hắn không có bất cứ quan hệ gì.

Mà bây giờ, biện pháp duy nhất chính là tạm thời tách ra Chung Ly, tại đây đắm chìm trong cung điện tìm kiếm manh mối, dạng này mới có thể hạn chế Chung Ly thực lực đề thăng, nghĩ biện pháp phá cuộc!

Cởi chuông phải do người buộc chuông!

Chuyện này, bản cũng là bởi vì cái này đắm chìm cung điện dựng lên, bây giờ muốn hóa giải, biện pháp tự nhiên cũng cũng chỉ có thể từ bên trong cung điện này đi tìm.

Chợt lách người ở giữa, tách ra xung quanh ma thi, Bạch Nhạc bỏ Chung Ly, cả người hóa thành một đạo tàn ảnh chợt hướng về dưới chân địa Cung bay qua.

... ...

"Đại trưởng lão trượng nghĩa!"

Nhận lấy Triều Bằng Phi đưa tới đồ vật, Đạp Thiên Ma Quân trên mặt nhất thời lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, "Đây là một cái tốt đẹp bắt đầu, ta tin tưởng, chúng ta kế tiếp hợp tác, nhất định sẽ càng tốt hơn."

Khoát khoát tay, Triều Bằng Phi chậm rãi nói rằng, "Ta Hắc Ám Thiên lâu không ra mắt, lực hiệu triệu xác thực hữu hạn, không so được Ma Quân! Lần này tiến đánh Đạo Lăng Thiên Tông, còn cần Ma Quân nhiều hơn tương trợ mới là."

"Cái này hiển nhiên!"

Cầm đến chỗ tốt, Đạp Thiên Ma Quân tự nhiên một ngụm liền đáp ứng,

"Bất quá, vẫn là câu nói kia, chúng ta xấu nói trước. Đánh xuống Đạo Lăng Thiên Tông sau đó, quyền lợi phân phối, cũng nhất định muốn công chính mới được."

"Yên tâm đi, bất quá là một ít vật ngoài thân, lão phu si sống nhiều năm như vậy, còn không đến mức tại phương diện này lừa gạt ...." Khoát khoát tay, Triều Bằng Phi nhẹ giọng đáp.

Hơi trầm ngâm một chút, Đạp Thiên Ma Quân hỏi lần nữa, "Đại trưởng lão, không cần quản ta nói nhiều. . . Cái kia Bạch Nhạc, ngươi đến tột cùng nắm chắc được bao nhiêu phần có thể giết chết?"

Cũng không biết vì sao, chỉ cần nghĩ đến Bạch Nhạc, Đạp Thiên Ma Quân trong lòng liền đã vẫn còn có chút chột dạ!

Lúc trước tại Đông Hải, Bạch Nhạc chính là ngụy trang thành Thông Thiên Ma Quân dáng vẻ, dọa lui hắn.

Chuyện này, mặc dù cho đến ngày nay, đã ở Đạp Thiên Ma Quân trong lòng lưu lại một khó có thể ma diệt ấn tượng.

"Ngày mùng 7 tháng 4 trước đó, Đạo Lăng sơn bên trên, ta tất nhiên nhường mọi người thấy Bạch Nhạc thi thể!"

Gật đầu, Triều Bằng Phi vẻ mặt nghiêm túc hồi đáp nói.

... ...

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Chỉ chớp mắt, chính là hơn mười ngày thời gian trôi qua.

Mang sơn quần ma, đã lần lượt đạt được Kinh châu, tựu như cùng trước đây Đạo Môn đại hội bắt đầu trước tình cảnh một dạng, rất nhiều ma tu,

đã trước sau đạt được Đạo Lăng sơn phụ cận, mặc dù cũng không lên Sơn, nhưng trên thực tế, cũng đã muốn xung quanh sở hữu thông đạo, toàn bộ phong tỏa.

Trong thời gian này, còn không ngừng có ma tu gia nhập đội ngũ, mặc dù những thứ này về sau gia nhập ma tu, rất nhiều tu hành rất đều bình thường, thậm chí chỉ có Linh Phủ Cảnh.

Nhưng dạng này thanh thế, cũng không nghi ngờ là mấy ngàn năm qua này, chưa bao giờ phát sinh qua sự tình.

Tương phản, chính đạo bên kia, lại phảng phất đều mai danh ẩn tích đồng dạng.

Toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông bế Tông không ra, tựa hồ đã ngồi xong tử thù dự định.

Thái Cực Đạo cùng Tiên Du Kiếm Cung cũng thủy chung đều bảo trì yên lặng, không có chút nào làm viện thủ dáng vẻ.

Thậm chí coi như là Đạo Lăng Thiên Tông người, tựa hồ cũng đã mất đi ý chí chiến đấu, thường thường thậm chí có nghe đồn nói, có Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, len lén xuống núi, rời tông mà đi.

To như vậy một cái Đạo Lăng Thiên Tông, lại ngạnh sinh sinh lộ ra lau một cái mặt trời sắp lặn thê lương cảm giác tới.

Đạo tiêu Ma mạnh, bây giờ ma đạo, liền như dầu sôi lửa bỏng, hoa tươi lấy cẩm!

Nhưng mà, cũng chính là ở loại tình huống này xuống, Tô Nhan dẫn sáu ngàn Thanh Vân Kỵ, một đường từ Thanh châu chạy tới, lặng yên bước vào Kinh châu cảnh nội!

"Tô cô nương, vừa mới nhận được tin tức, phía trước trấn nhỏ đã bị ma đạo chiếm giữ. . . Trấn nhỏ nguyên bản cư dân, hầu như đã bị tàn sát gần nửa, còn lại, không phải đầu nhập vào đối phương, chính là bị sợ bể mật, nhẫn nhục chịu đựng cung bọn hắn nô dịch!"

Dò đường Thanh Vân Kỵ ở phía trước đi một vòng, liền đem tình huống tìm tòi rõ ràng, trở về hồi bẩm.

Tin tức truyền về, không chỉ là Tô Nhan, tất cả mọi người không khỏi một mảnh xôn xao.

Những thứ này ma tu vào Kinh châu tới tiến đánh Đạo Lăng Thiên Tông, tất cả mọi người là rõ ràng, tuy nhiên lại tàn nhẫn đến như vậy tùy ý tàn sát, nô dịch bách tính liền thật là khiến người giận sôi.

Những năm gần đây, toàn bộ Thanh châu đều bị thống trị ngay ngắn rõ ràng, Thanh Vân Kỵ tồn tại, chính là duy trì trật tự, riêng lớn một cái Thanh châu, sớm đã không có người dám như vậy làm ác, bây giờ đạt được dạng này tin tức, những thứ này Thanh Vân Kỵ thống lĩnh cũng đều khí lòng đầy căm phẫn.

Nếu là ở Thanh châu, căn bản không cần xin chỉ thị, bọn hắn cũng đã xuất thủ chém giết đối phương.

Nhưng hôm nay tại Kinh châu, bọn hắn nhưng cũng không dám tự ý hành động, nhất định muốn xin chỉ thị Tô Nhan mới được.

"Đối phương là tu vi gì?"

Hơi trầm ngâm một chút, Tô Nhan hỏi lần nữa.

"Trước mắt còn không rõ lắm, nhưng theo phỏng đoán, tất nhiên có Tinh Hải Cảnh cường giả!"

Dò đường Thanh Vân Kỵ lúc này hồi bẩm.

"Tiền bối?"

Nghe được có Tinh Hải Cảnh cường giả, Tô Nhan cũng không khỏi có chút do dự, chuyển hướng thư sinh hỏi dò.

Nhìn lấy Tô Nhan, thư sinh có vẻ cực kỳ ôn hòa, mỉm cười hỏi, "Tô cô nương khăn trùm bất nhượng tu mi, trước đây hạ lệnh gấp rút tiếp viện khí phách đi đâu?"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1015: Thanh Vân Thiết Kỵ chấn thiên hạ

Nghe được thư sinh lời nói, Tô Nhan trên mặt đỏ lên, nhất thời có chút lúng túng.

Lúc trước tại Thanh châu, chỉ là một lòng nghĩ chỉ có thể là trợ giúp Bạch Nhạc, căn bản không rảnh đi nhớ hắn sự tình, bây giờ bị thư sinh nhắc tới, cũng là thật để cho nàng có chút cảm thấy khó xử.

Chỉ là, Tô Nhan lại cuối cùng là ma tu xuất thân, chỉ một lát sau ở giữa, liền đem tâm tính điều chỉnh xong, cũng minh bạch thư sinh ý tứ.

Không đề cập tới Bạch Nhạc như thế nào, chí ít thư sinh đối nàng là, hoàn toàn coi là một cái hậu bối đến xem.

Chỉ là đối với chuyện này, Tô Nhan đúng là vẫn còn có chút do dự.

"Tiền bối, cái này không chỉ có chỉ là trước mắt những thứ này ma tu sự tình. . . Bây giờ, rút giây động rừng, nếu như gây ra động tĩnh quá lớn, sợ là sẽ phải rước lấy phiền phức."

Lắc đầu, thư sinh nhẹ giọng nói.

"Trên đời này, chỉ có kẻ yếu mới có phiền phức, cường giả. . . Không có phiền phức!"

"Tô cô nương, lần này đến Kinh châu đến, là ngươi dốc hết sức chủ trương, cho nên hết thảy đều từ ngươi tới quyết đoán, vô luận ngươi làm lựa chọn gì, chúng ta đều ủng hộ ngươi."

Đối với Tô Nhan, thư sinh là thật phi thường thưởng thức.

Cái này không chỉ có xuất xứ từ tại Tô Nhan cùng Bạch Nhạc quan hệ, càng nhiều vẫn là Tô Nhan bản thân phẩm tính.

"Đa tạ tiền bối!"

Hạ thấp người hành lễ, Tô Nhan lần nữa nói tạ ơn.

Hít sâu một hơi, có thư sinh chống đỡ, Tô Nhan rất nhanh liền làm ra quyết đoán!

"Truyền lệnh xuống, Luật cùng Thanh châu, giết không tha!"

"Ây!"

Trong nháy mắt, sở hữu Thanh Vân Kỵ thống lĩnh cùng kêu lên đồng ý.

Trong nháy mắt, Thanh Vân Kỵ cái kia cường đại tính kỷ luật liền bày ra, bất quá là rất ngắn không tới thời gian một phút, mệnh lệnh cũng đã truyền xuống.

Mấy ngàn Thanh Vân Kỵ, một khi động, lại giống như tất cả, như một cổ khủng bố dòng lũ bằng sắt thép, trong nháy mắt liền hướng về trấn nhỏ vị trí chỗ ở xung phong liều chết mà đi.

Ùng ùng!

Nặng nề tiếng vó ngựa, phảng phất nhịp trống đồng dạng hung hăng nện xuống, nện ở tất cả mọi người trong lòng.

Trong nháy mắt, trấn nhỏ bên trong ma tu liền nhận thấy được dị thường, đi ra kiểm tra.

Chỉ là, đối phương quát mắng cùng chất vấn âm thanh, nhưng là trong nháy mắt liền bị bao phủ tại tiếng vó ngựa bên trong.

Đạt được giết không tha mệnh lệnh, Thanh Vân Kỵ căn bản cũng không có cùng bất luận kẻ nào can thiệp dự định, giống như một thật lớn bánh xe, hung hăng nghiền ép mà qua.

"Người nào?"

Trong khoảnh khắc, trấn nhỏ bên trong, liền lộ ra một cổ khí tức kinh khủng, bay vào không trung, phát sinh gầm lên giận dữ, trong một chớp mắt, liền tế xuất Tinh Hải.

Xa xa nhìn đối phương cũng chỉ có mấy trăm trượng Tinh Hải, thư sinh không khỏi lắc đầu, trực tiếp buông tha xuất thủ dự định.

Quá yếu!

Mặc dù là Tinh Hải Cảnh, nhưng lại vẻn vẹn chỉ là loại kia yếu nhất Tinh Hải, nếu như đụng phải loại kia cao cấp nhất Tinh Cung Cảnh thiên tài, đều đủ để ung dung vượt cấp chém giết!

Đừng bảo là Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân, trước đây thượng cổ cấm địa bên trong , bất kỳ cái gì một cái có thể đi tới cuối cùng thiên tài, đều đủ để chém giết dạng này Tinh Hải.

Huống chi, đối với Thanh Vân Kỵ, thư sinh cũng là có chỗ giải.

Thanh Vân Kỵ toàn bộ trang bị đều là do thợ rèn tự mình Đốc tạo, bản thân liền sở hữu cực mạnh thực lực, còn có chiến trận gia trì, liền như một thanh lợi kiếm ra khỏi vỏ, chỉ cần không phải chân chính Tinh Hải Cảnh bên trong cao thủ hàng đầu, liền đủ để chém bằng tất cả.

Một trận chiến này, cũng cũng là một lần kiểm nghiệm!

Phải biết, lần này Tô Nhan suất Thanh Vân Kỵ đến đây, là muốn thượng Đạo Lăng sơn, ngạnh hám Hắc Ám Thiên, giả sử liền một cái như vậy yếu nhất Tinh Hải Cảnh ma tu, đều không thể đối phương, Thanh Vân Kỵ bôn tập gần đây mười vạn dặm khoảng cách, liền căn bản không có chút ý nghĩa nào, còn không bằng sớm làm dẹp đường hồi phủ, thiếu mất mặt xấu hổ.

"Giết!"

Mấy ngàn Thanh Vân Kỵ hồn như là tất cả, căn bản không chút do dự nào, trong nháy mắt liền triển khai chiến trận, sát ý cửu trùng, trực tiếp chính diện hướng về đối phương Tinh Hải đụng tới!

Ùng ùng!

Cái kia khủng bố trùng kích, phảng phất lệnh đại địa đều tùy theo run rẩy.

Linh lực cùng sát khí hòa làm một thể, trên không trung hình thành một cổ khủng bố thanh sắc lưỡi dao, dễ như trở bàn tay nghiền ép mà xuống.

Chỉ là trong nháy mắt giao phong, đối phương Tinh Hải liền ngạnh sinh sinh bị chém vỡ!

Một màn này, nhưng là trong nháy mắt lệnh xung quanh những cái kia ma tu bị sợ bể mật!

Mấy ngày nay tới giờ, bọn hắn khắp nơi tàn sát bừa bãi, tồn tại dạng này một vị Tinh Hải Cảnh thủ lĩnh, căn bản cũng không có gặp được cái gì chống cự, có thể trước mặt kinh khủng này quân đội cái gì?

Cũng chưa từng nghe qua Kinh châu có kinh khủng như vậy quân đội a.

Đơn giản mấy lần trùng kích, những thứ này ma tu trận hình cũng đã bị hướng phá thành mảnh nhỏ, hầu như căn bản tái sinh không tầm thường chống cự ý niệm trong đầu, cực nhanh hướng xa xa bỏ chạy.

Chỉ là, Thanh Vân Kỵ tại Thanh châu thời điểm, cũng đã huấn luyện qua vô số lần, lẫn nhau phối hợp cực kỳ ăn ý, cây vốn là không chút do dự nào, chỉ chớp mắt ở giữa, trực tiếp tự đánh giá trận, hóa thành một cổ cổ quy mô nhỏ kỵ binh, tiếp tục đuổi giết mà đi.

Ngay tại lúc đó, đại đoàn đội cũng vẫn không chịu bỏ qua, tiếp tục hướng về kia Tinh Hải Cảnh cường giả truy sát mà đi!

Trong nháy mắt trùng kích, liền trực tiếp bị đụng nát Tinh Hải, cái kia Tinh Hải Cảnh ma tu, cũng đồng dạng bị sợ bể mật, căn bản không còn dám dừng lại, liền muốn đào tẩu.

Chỉ là lấy thực lực của hắn, nhưng là căn bản không có xé rách hư không năng lực, chỉ có thể muốn Tinh Cung Cảnh một dạng phi hành.

Thanh Vân Kỵ bên trong mặc dù không có Tinh Hải Cảnh cường giả, nhưng hôm nay từng cái Thanh Vân Kỵ thống lĩnh cũng đều là Tinh Cung Cảnh cao thủ, cộng thêm chiến trận gia trì, vốn lấy tốc độ mà nói, căn bản cũng không bại bởi đối phương!

Vẻn vẹn mấy hơi thở thời gian liền lần nữa xông lên, hung hăng xung phong liều chết mà đi.

Từ Thanh Vân Kỵ nhảy vào trấn nhỏ, đến toàn bộ kết thúc chiến đấu, cũng bất quá vẻn vẹn chỉ dùng một nén nhang thời gian mà thôi.

Nhưng này đánh một trận kết quả, cũng không nghi ngờ đủ để chấn kinh thiên hạ!

Thanh Vân Kỵ lấy tổn thất không đến một trăm bởi vì đại giới, chém giết

Tinh Cung Cảnh cao thủ mười ba người, Tinh Hải Cảnh cường giả một người, Linh Phủ Cảnh cường giả gần trăm người.

Đối phương cũng chỉ có không đến mười người, may mắn chạy đi.

Chiến tích này, cho dù là Tô Nhan cùng những thứ này Thanh Vân Kỵ bản thân, cũng tràn ngập kiêu ngạo.

Thiên hạ cường quân!

Bây giờ Thanh Vân Kỵ, coi như là so với Đại Càn Vương Triều tinh nhuệ nhất cấm vệ quân cũng đã không kém chút nào, thậm chí là còn hơn.

Ngắn ngủi không đến một ngày ở giữa, một trận chiến này truyền khắp toàn bộ Kinh châu, đồng thời lấy cực nhanh tốc độ, hướng về toàn bộ thiên hạ lan tràn.

Thanh Vân Kỵ!

Cái này nguyên bản chỉ có Thanh châu bản địa người mới biết tên, đánh một trận ở giữa, danh truyền thiên hạ!

Dù là Bạch Nhạc vị này Thanh Châu phủ chủ bây giờ tung tích không rõ, Thanh Vân Kỵ cũng đồng dạng có được chấn động thiên hạ lực lượng.

Quan trọng hơn là, tại thời gian này điểm, Thanh Vân Kỵ như thế cường thế bước vào Kinh châu, đồng thời trực tiếp xuất thủ tàn sát những cái kia tùy ý làm bậy ma tu, bản thân liền như chinh lấy, một cổ cực kỳ mạnh mẽ lực lượng, cuốn vào trận này đại mạc bên trong.

Thanh Vân Kỵ danh động thiên hạ, cũng làm cho nhiều người hơn bắt đầu suy tư một vấn đề!

Bạch Nhạc bây giờ đến tột cùng ở đâu? !

Chỉ có Thanh Vân Kỵ cũng đã có kinh khủng như vậy lực lượng, giả sử Bạch Nhạc vị này Thanh Châu phủ chủ hiện thân lần nữa, sợ rằng tiện lợi thật có lấy không kém gì tam đại thiên tông thực lực.

Huống chi, Bạch Nhạc phía sau, khả năng còn có, toàn bộ Đại Càn Vương Triều!

Dạng này lực lượng đi lên võ đài, ai có thể không ghé mắt? !

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1016: Không dám đánh cược

Hắc Ám Thiên!

Xông vào Địa Cung Bạch Nhạc, cũng không biết, chính mình một tay chế tạo Thanh Vân Kỵ, đã tại Kinh châu sơ lộ tài năng , khiến cho thiên hạ kinh hãi.

So với việc Thanh Vân Kỵ uy phong, bây giờ Bạch Nhạc, khả năng liền có vẻ không gì sánh được gian nan.

Mấy ngày qua, Bạch Nhạc một mực tại địa cung bên trong tìm kiếm manh mối, tuy nhiên lại vẫn như cũ không thu hoạch được gì.

Ngược lại là những cái kia ma thi, đi qua thời gian dài như vậy chém giết, Tinh Cung Cảnh ma thi triệt để chết hết, còn lại bốn cái Tinh Hải Cảnh ma thi, từng cái đều có Tinh Hải đỉnh phong thực lực, lẫn nhau ở giữa, đã rất khó làm sao đối phương.

Duy nhất có ưu thế Chung Ly, bây giờ cũng rất khó tìm đối phương đánh chết.

Bạch Nhạc có một loại trực giác, làm Chung Ly cùng cái này bốn cái ma thi phân ra thắng bại, cắn nuốt hết đối phương sau đó, liền có thể chân chính sinh ra Ma Thi Vương.

Bây giờ Bạch Nhạc một mình đối đầu đối phương, còn có thể chiếm giữ nhất định ưu thế, chỉ khi nào đồng thời tao ngộ, đối phương liền sẽ buông tha chém giết lẫn nhau liên thủ đối phó Bạch Nhạc.

Tối trọng yếu là, một khi đối phương lần nữa lẫn nhau thôn phệ thành công, liền sẽ đánh vỡ cân bằng, rất nhanh đản sinh ra Ma Thi Vương.

Đến lúc đó, đối mặt tồn tại Hóa Hư thực lực Ma Thi Vương, Bạch Nhạc thật có thể nguy hiểm.

Bạch Nhạc một mực tại yên lặng tính toán tính toán thời gian, bây giờ lưu cho hắn cơ hội, thật đã không nhiều.

Khoảng cách ngày mùng 7 tháng 4, đã vẻn vẹn chỉ còn lại có năm ngày thời gian!

Mà cái này chút ma thi chém giết lẫn nhau, cuối cùng đản sinh ra Ma Thi Vương thời gian, thậm chí có thể sẽ ngắn hơn.

Giả sử sẽ tìm không đến biện pháp, chỉ sợ hắn liền căn bản không sống tới ngày mùng 7 tháng 4.

Toàn bộ Địa Cung, mấy ngày nay, Bạch Nhạc hầu như đã tra xét một lần.

Bên trong thật có Hắc Ám Thiên cường giả, đã từng ở lại vết tích, thật là, bây giờ lại sớm đã người đi nhà trống, nửa điểm manh mối đều không lưu lại.

Nhiễu một vòng lớn, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn đi vào địa cung bên trong, lớn nhất trong một tòa cung điện.

Trước mắt tòa đại điện này, tên là tử linh điện!

Dựa theo bình thường tư duy tới suy đoán, nơi đây nguyên bản phải là vị kia Tử Linh Thần nơi ở địa phương, cũng có thể là khống chế toàn bộ địa cung bên trong khu.

Nếu như đổi tinh thông trận pháp đại sư đến, có thể có thể từ trong tìm

được một ít vết tích.

Thật là, Bạch Nhạc đối với trận pháp nhưng là dốt đặc cán mai.

Dù là biết rõ then chốt khả năng ở nơi này, cũng vẫn như cũ hết đường xoay xở.

Nhưng này trên đời sự tình, lại thường thường rất có ý tứ.

Ngay tại Bạch Nhạc lần nữa trở lại tử linh điện đồng thời, vẫn luôn chú ý Hắc Ám Thiên Triều Bằng Phi, tâm nhưng là đột nhiên nắm chặt.

Bạch Nhạc căn bản không thông trận pháp, hoàn toàn phát hiện không bất cứ dị thường nào.

Thật là. . . Triều Bằng Phi lại cũng không biết a!

Đối với Bạch Nhạc, Triều Bằng Phi thủy chung có một loại nói không nên lời kiêng kỵ!

Phải biết, Diệp Huyền lúc còn sống tại luyện khí cùng trận pháp phương diện, đều là cao cấp nhất đại sư, mà Bạch Nhạc lại là Diệp Huyền chỉ định người thừa kế, loại tình huống này, trừ phi là hoàn toàn biết rõ nội tình, bằng không, ai dám khẳng định, Bạch Nhạc liền nhất định không thông trận pháp chi đạo?

Mấu chốt nhất đúng, Tử Linh Thần xác thực liền ngủ say tại tử linh điện bên trong, chỉ là bị Triều Bằng Phi lấy đặc thù trận pháp che đậy tất cả khí tức mà thôi.

Kể từ đó, Triều Bằng Phi liền có chút hoảng hốt.

Lúc trước bại lộ Địa Cung, chính là bị bất đắc dĩ, muốn đi hiểm triệt để đánh tan Bạch Nhạc tâm phòng, có thể lại không nghĩ rằng, rõ ràng đã

chém giết Đạo Lăng Thiên Tông tất cả mọi người, đem Bạch Nhạc dọa lui tình huống dưới, Bạch Nhạc lại vẫn dám quay người trở về.

Hắn không sợ Bạch Nhạc đi giết này chút ma thi, cũng không quan tâm Chung Ly chết sống!

Hắn muốn chỉ là những thứ này ma thi chém giết lẫn nhau thôn phệ, cuối cùng hình thành Ma Thi Vương mà thôi, còn như là ai đi tới cuối cùng, hắn đều căn bản không quan tâm.

Thật là, Tử Linh Thần cũng không nghi ngờ là hắn mạng môn!

Tại không có triệt để làm tốt tất cả chuẩn bị trước đó, hắn không dám để cho Tử Linh Thần tỉnh lại, bằng không, Bạch Nhạc tuy chết chắc, hắn nhiều năm tâm huyết đồng dạng hội hủy trong chốc lát, thậm chí trực tiếp bị Tử Linh Thần chém giết, ngay cả chạy trốn đi đều làm không được.

Quyết tâm trong lòng, Triều Bằng Phi nhưng cũng không dám đem hy vọng cược tại vận khí bên trên, thẳng lần nữa ngưng tụ Hồn Khu, bước vào Hắc Ám Thiên bên trong.

Ùng ùng!

Trong nháy mắt, trong bầu trời vang lên một hồi Kinh Lôi thanh âm, nồng nặc tử khí ùn ùn kéo đến vượt trên đến, bóng tối bao trùm mà xuống, không gặp lại một tia sáng.

Đột nhiên ngẩng đầu, Bạch Nhạc trong mắt không khỏi hiện lên lau một cái tinh mang!

Đi đến một bước này, hắn cũng không sợ nguy hiểm, tương phản ngược lại là sợ hãi nhất thành bất biến, tìm không đến bất luận cái gì cơ hội.

Trong lòng hiện lên vô số ý niệm trong đầu, Bạch Nhạc nhưng là nhất thời cười lạnh, "Đại trưởng lão, làm sao ngồi không yên sao? Dùng không bao lâu, ta là có thể đánh thức Tử Linh Thần, đến lúc đó, ta ngược lại muốn nhìn một chút, hắn là trước hết giết ta, vẫn là giết ngươi."

"Bạch Nhạc! Không cần cố lộng huyền hư, ngươi nếu là thật có thể đánh thức Tử Linh Thần, đã sớm động thủ, hà tất còn theo ta nói nhảm."

Cười lạnh một tiếng, Triều Bằng Phi khinh thường mở miệng nói.

Chân mày chợt thượng thiêu, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói, "Chút tài mọn, bất quá chỉ là một cái ẩn nặc trận pháp mà thôi, nếu không phải ta được đến Diệp Huyền đại sư truyền thừa thời gian ngắn ngủi, không cần lãng phí thời gian dài như vậy."

Nói ra một câu nói này thời điểm, Bạch Nhạc tinh thần cũng đồng dạng căng thẳng đến mức tận cùng.

Hắn căn bản cũng không hiểu trận pháp gì, cũng không xác định đối phương lưu lại thủ đoạn, thì nhất định là trận pháp, nhưng hắn nhất định muốn cược!

Chỉ có như vậy, mới có thể để cho đối phương hoảng sợ, bằng không, một khi bị nhìn thấu, chính mình căn bản thúc thủ vô sách, đối phương sợ là trực tiếp liền rời đi, tốn thời gian, cũng có thể dây dưa đến chết chính mình.

Bạch Nhạc cố ý nhắc tới Diệp Huyền đại sư, cũng cũng là tại nặng thêm lợi thế.

Cũng may, lần này, Bạch Nhạc đồng dạng vẫn là cược đối.

Diệp Huyền đại sư am hiểu nhất, chính là luyện khí cùng trận pháp, đối phương kiêng kỵ như vậy, liền trực tiếp hướng trên trận pháp dẫn, liền có

ít nhất năm phần chắc chắn.

Ùng ùng!

Trong tích tắc, ẩn dấu trong bóng đêm Triều Bằng Phi trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, triệt để tập trung Bạch Nhạc.

Hắn không dám khẳng định Bạch Nhạc là đang nói hưu nói vượn, hay là thật có nắm chắc.

Có thể hỏi đề ở chỗ, Bạch Nhạc dám cược, hắn cũng không dám cược!

Cược thua đại giới, là ở quá lớn.

Nhận thấy được điểm này biến hóa rất nhỏ, Bạch Nhạc trong lòng càng là chắc chắc vài phần, cười lạnh nói, "Đại trưởng lão, ngươi đem ta khốn vào Hắc Ám Thiên, tuy có thể mang lực lượng ngươi hoàn mỹ bày ra, thật là. . . Tối cường địa phương, thường thường chính là lớn nhất kẽ hở! Ngươi không nên vì giết chết Chính Nhất Chân Nhân bọn hắn đem ta dẫn tới nơi này."

Hơi trầm mặc mấy hơi thở, Triều Bằng Phi thanh âm nhất thời vang lên lần nữa đến, "Bạch Nhạc, chúng ta nguyên bản có thể không thành địch nhân! Ta sẽ cho ngươi một lần cuối cùng cơ hội, chỉ cần ngươi buông tha cùng ta Hắc Ám Thiên là địch, buông tha cứu viện Đạo Lăng Thiên Tông. . . Thiên hạ này, ta với ngươi chia đều!"

"Thiên hạ, lại là thiên hạ!"

Khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ đùa cợt, Bạch Nhạc khinh thường nói rằng, "Ngươi nuôi ra cái kia Chung Ly, trước kia cũng là như thế nói với ta. . . Ngươi biết ta là trả lời thế nào hắn sao?"

Chợt nghe được Bạch Nhạc lời nói, Chung Ly nhưng là trong nháy mắt

liền sợ mất mật.

Hắn có lòng muốn giết chết Đại trưởng lão không sai, có thể ý nghĩ thế này cũng đối không dám biểu lộ ra a.

"Nói bậy, Bạch Nhạc, ta đối Đại trưởng lão, đối bổn tông trung thành tận tâm!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1017: Duy nhất sơ sẩy

Chung Ly sợ hãi đều có chút nói năng lộn xộn, có thể trên thực tế, vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Triều Bằng Phi đều căn bản không có chút nào phản ứng đến hắn ý tứ, giống như là căn bản không có nghe được hắn nói chuyện, thậm chí không nhìn thấy hắn cái này nhân loại một dạng.

"Hắn cũng xứng?"

Lắc đầu, Triều Bằng Phi hờ hững mở miệng nói, "Bất quá là một cái phế vật mà thôi, liền con chó cũng không tính! Ta để hắn sống, hắn có thể sống, ta muốn hắn chết, hắn liền phải chết!"

Miệng ngực đột nhiên bị kiềm hãm, trong chớp nhoáng này, Chung Ly hầu như muốn chọc giận điên, thật là càng nhiều lại y nguyên vẫn là loại kia xuất xứ từ nội tâm sợ hãi.

Môi run rẩy run rẩy, có thể Chung Ly lại rốt cục nói cái gì đều không dám nói.

So với việc ra một hơi thở, hiển nhiên đối với hắn mà nói, còn sống mới trọng yếu hơn.

Có người có thể coi nhẹ sinh tử, một lời hứa ngàn vàng, bách tử không hối hận, tỷ như Chính Nhất Chân Nhân.

Thật là càng nhiều nhưng vẫn là càng gần kề cùng tử vong, liền càng sợ hãi tại tử vong, giống như là Chung Ly.

Hắn đã chết qua một lần, cứ việc hóa thành ma thi, tuy nhiên lại hiển nhiên nếu so với trước kia, càng sợ hãi tử vong.

So sánh dưới, trước mắt điểm ấy vũ nhục căn bản là tính không cái gì.

"Đúng vậy, bất quá là một con chó cũng không bằng đồ vật, nực cười ta lại dĩ nhiên tin tưởng hắn. . . Thế cho nên rơi vào trong hiểm cảnh, Huyền Thủ, Định Nhất, chính nhất ba vị chân nhân cùng Thanh Tĩnh Tán Nhân đều là bởi vì hắn mà chết."

Khóe miệng lộ ra lau một cái đùa cợt nụ cười, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Là hắn để cho ta nhận rõ hiện thực. . . Cho nên, ta càng sẽ không lại tin tưởng ngươi! Ngươi với hắn, các ngươi trên bản chất, thật căn bản không có bất kỳ khác biệt nào."

Từ thân phận cùng thực lực góc độ lên đây nói, Triều Bằng Phi vị này Đại trưởng lão là Hắc Ám Thiên trên thực tế Chưởng Khống Giả, hoàn toàn không phải Chung Ly loại này kẻ đáng thương có thể so sánh với.

Thật là, từ trên bản chất mà nói, hai cái này, thật đều là một loại người.

Đồng dạng không từ thủ đoạn , đồng dạng tàn nhẫn lãnh huyết, vì đạt được mục, có thể không tiếc trả bất cứ giá nào.

Tựu như cùng không thể tin tưởng Chung Ly một dạng, nếu như tin tưởng Triều Bằng Phi cũng đồng dạng không khác nào bảo hổ lột da.

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, yên lặng chốc lát, Triều Bằng Phi lúc này mới ngẩng đầu mở miệng nói, "Không sai, ngươi không tha cho ta, ta cũng giống vậy chứa không nổi ngươi."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Triều Bằng Phi cũng đồng dạng thu hồi tất cả dối trá!

Chớ nhìn hắn trước đó ngoài miệng nói dễ nghe, có thể trên thực tế, hắn từ đầu tới đuôi, căn bản cũng không có nghĩ tới muốn cùng Bạch Nhạc hợp tác, càng không cần phải nói cái gì chia đều thiên hạ loại chuyện

hoang đường này.

Hắn sở dĩ nguyện ý cùng Bạch Nhạc bàn điều kiện, bất quá là bởi vì bây giờ hắn không có đơn giản giết chết Bạch Nhạc nắm chặt a.

Chỉ là, bây giờ đã đàm phán không thành, tự nhiên liền không có bất kỳ ngụy trang xuống dưới cần phải.

Oanh!

Bàn tay chậm rãi giơ lên, trong nháy mắt, bao quát Chung Ly ở bên trong, sở hữu ma thi đồng thời bay lên.

Giờ khắc này, Chung Ly trong mắt mới lần nữa bốc lên một vẻ sợ hãi.

"Không, Đại trưởng lão, ta đối tông môn, đối ngươi trung thành tận tâm a!"

Chung Ly khống chế không cái khác thây ma, thật là Triều Bằng Phi lại không giống nhau, những thứ này ma thi bản thân liền là hắn chuẩn bị, hắn tự nhiên có khống chế sở hữu ma thi thủ đoạn, dù là Chung Ly cũng không phải là hắn luyện chế ma thi, cũng không ngoại lệ.

"Bạch Nhạc, lão phu hôm nay tự tay tiễn ngươi lên đường! Ngươi chết cũng có thể nhắm mắt."

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Triều Bằng Phi lành lạnh mở miệng nói.

Cơ hồ là trong nháy mắt, bao quát Chung Ly ở bên trong, cái kia năm cái Tinh Hải đỉnh phong ma thi, đồng thời hướng về Bạch Nhạc xông lại.

Vây kín!

Nếu như một đối một giao phong , bất kỳ cái gì một ma thi, cũng căn bản không có khả năng cùng Bạch Nhạc chống lại, nhưng khi bọn hắn liên thủ lại, tình thế khả năng liền lập tức nghịch chuyển qua đây.

Toàn thân tóc gáy, phảng phất đều trong nháy mắt nổ dựng lên, Bạch Nhạc rõ ràng cảm thụ được loại kia gần sát tử vong áp lực.

Chỉ là cả người khác biệt, dạng này áp lực cũng không thể cho Bạch Nhạc mang đến sợ hãi cùng khiếp đảm, tương phản, lại ngược lại kích thích Bạch Nhạc tiềm lực , khiến cho hắn hết sức chăm chú đem sở hữu lực chú ý toàn bộ dời đi qua đây, ép khô trong cơ thể sở hữu tiềm năng.

Vù vù!

Trong nháy mắt, kiếm minh thanh âm chợt vang lên, Tinh Hải trực tiếp mở, hóa thành một đạo khủng bố kiếm khí vòng xoáy!

Kiếm nhận phong bạo!

Rơi vào trong vây công, đây đã là Bạch Nhạc tối cường thủ đoạn phản kích.

Cố ý đem Triều Bằng Phi dẫn ra, Bạch Nhạc muốn chính là phục dụng tới cược một cái cơ hội!

Trong tích tắc, vô luận là Chung Ly bọn hắn cái này ngũ bày đủ ma thi, vẫn là Triều Bằng Phi bản thân, đều một chỗ mà bị cuốn vào kiếm nhận phong bạo trong phạm vi.

Kiếm khí gào thét, phảng phất một hồi khủng bố cơn lốc, nhường mỗi người đều không kìm lại được sinh lòng sợ hãi.

Oanh!

Không có bất kỳ lo lắng, trong nháy mắt, kiếm nhận phong bạo liền chợt cùng cái này ngũ bày đủ ma thi công kích va vào nhau.

Không thể không thừa nhận, những thứ này ma thi lực lượng muốn so với Bạch Nhạc trong tưởng tượng càng mạnh!

Chỉ là trong nháy mắt giao phong, mới vừa ngưng tụ thành kiếm nhận phong bạo liền hầu như cũng bị trực tiếp đánh nát.

Khí tức nghịch loạn phản phệ phía dưới, một tấm miệng, Bạch Nhạc chính là phun ra một ngụm máu tới.

Lấy một địch năm, dù là không có Triều Bằng Phi nhúng tay, Bạch Nhạc cũng căn bản sẽ không có chút phần thắng.

Nhưng mà, Bạch Nhạc cũng cho tới bây giờ liền không có nghĩ qua có thể chính diện cùng đối phương chống lại!

Mạo hiểm bỏ mình nguy hiểm, Bạch Nhạc bức Triều Bằng Phi hiện thân, cũng không phải là vì lấy loại này ngu xuẩn phương thức cùng đối phương liều mạng.

Trong mắt lộ ra một vẻ lạnh như băng, vô luận là ở vào nguy hiểm bực nào trong cảnh địa, Bạch Nhạc thần chí đều vô cùng thanh tỉnh, bằng vào kiếm nhận phong bạo hóa giải một bộ phận công kích, đồng thời, Bạch Nhạc nhưng là thuận thế hướng về Triều Bằng Phi vị trí đụng tới.

Căn bản không quản Chung Ly bọn hắn công kích, tới gần Triều Bằng Phi trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, theo sát chỉ điểm một chút sai!

"Đại mộng. . . Nghìn thu!"

Không chút do dự nào, Bạch Nhạc trực tiếp ngay đầu tiên thi triển ra Đại

Mộng Thiên Thu thần thông, đem Triều Bằng Phi mạnh mẽ quăng vào trong ảo cảnh.

Triều Bằng Phi vẫn luôn rất cẩn thận!

Cho dù là loại này chiếm hết thượng phong tình huống dưới, hắn lần này tiến đến, cũng y nguyên vẫn là lấy hồn thể phương thức mà đến, nếu như gặp phải cái gì ngoài ý muốn, chỉ cần cùng trước đó hai lần đó một dạng, tản mất chính mình hồn thể, liền có thể ung dung thoát thân.

Thật là, Đại Mộng Thiên Thu loại thần thông này, đối với hồn thể mà nói, cũng không nghi ngờ là trí mạng.

Trong tích tắc, Triều Bằng Phi thậm chí cũng còn không có tỉnh lại thần đến, cả người cũng đã rơi vào trong ảo cảnh.

Đại Mộng Thiên Thu, nhất mộng nghìn năm!

Triều Bằng Phi dù sao chỉ là ở Hắc Ám Thiên, đối với Bạch Nhạc giải hữu hạn, trên thực tế, hắn cũng căn bản không có chân chính trầm xuống tới trước đi nghiên cứu Bạch Nhạc thực lực cùng thủ đoạn.

Hắn chỉ biết là, Bạch Nhạc là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, cũng là Diệp Huyền đại sư tuyển định Người thừa kế,

Tùy ý, hắn phòng bị Thôn Thiên Quyết, phòng bị Bạch Nhạc có thể sẽ tinh thông trận pháp, nhưng lại căn bản không biết Mộng Thiên Thu một người như vậy, càng không biết, cái này không có danh tiếng gì thần thông, là kinh khủng bực nào.

Chờ đến hắn rơi vào ảo cảnh thời điểm, tất cả liền đều đã có chút quá trễ.

Trong nháy mắt, công thủ tư thế liền chợt đảo ngược lại.

Ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc tại không thể có thể ở giữa, bắt lại một cái cơ hội, đem cục diện san đều tỉ số qua đây.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1018: Đàm phán

Sở hữu ma thi đều là Triều Bằng Phi khống chế, bây giờ hắn rơi vào ảo cảnh, liền lại không cách nào khống chế những thứ này ma thi, trong nháy mắt, Bạch Nhạc áp lực liền giảm bớt rất nhiều.

Chỉ là Triều Bằng Phi thần hồn chi lực, muốn so với người khác mạnh hơn, Bạch Nhạc nhất định muốn toàn lực duy trì Đại Mộng Thiên Thu ảo cảnh, mới có thể không còn như bị đối phương tránh thoát.

"Bạch Nhạc! Chúng ta làm một cái giao dịch a!"

Ánh mắt lấp lóe, Chung Ly lần nữa mở miệng nói.

Cũng không đợi Bạch Nhạc hồi đáp, Chung Ly cũng đã tự mình nói xong.

"Ngươi giúp ta giết chết hắn, ta nghĩ biện pháp thả ngươi ly khai Hắc Ám Thiên!"

Vừa mới bị Triều Bằng Phi khống chế, nhường Chung Ly sản sinh quá lớn sợ hãi, bây giờ thật vất vả chứng kiến một tia rạng đông tự nhiên muốn liều mạng bắt lại.

Liếc một cái, xung quanh mặt khác bốn cỗ ma thi, Chung Ly lần nữa mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ngươi rành mạch từng câu, những thứ này ma thi mặc dù không ai khống chế tình huống dưới, sẽ có vẻ ngu xuẩn một điểm, tuy nhiên lại hội bản năng tập kích người sống. . . Nếu như ta theo chân bọn họ cùng một chỗ công kích ngươi, ngươi còn có thể vây khốn Đại trưởng lão bao lâu?"

"Tương phản, chỉ cần chúng ta hợp tác, ta có thể giúp ngươi ngăn cản

bọn hắn công kích! Chỉ cần ngươi triệt để giết chết Đại trưởng lão, bọn hắn liền sẽ tan vỡ, ta cắn nuốt hết bọn hắn lực lượng, trở thành Ma Thi Vương, liền nhất định có thể tiễn ngươi ly khai Hắc Ám Thiên!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Chung Ly vắt hết óc khuyên.

Càng là đến loại thời điểm này, hắn mới càng rõ ràng, đây đã là hắn duy nhất cơ hội.

Cứ việc không nguyện ý, nhưng hắn xác thực đã cùng Bạch Nhạc đứng ở mặt trận thống nhất bên trên, một khi Bạch Nhạc chết, nhường Triều Bằng Phi tỉnh lại, hắn căn bản cũng không có phản kháng cơ hội.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc, cũng không khỏi hơi có chút tâm động.

Hắn tự nhiên thì không muốn cùng Chung Ly lại có bất kỳ hợp tác, thật là, bây giờ loại cục diện này, phối hợp Chung Ly, lại phảng phất trở thành chọn lựa duy nhất.

Thật vất vả mới bắt lại một cái như vậy đối phương không hiểu hắn cơ hội, vây khốn Triều Bằng Phi, giả sử bỏ qua, chỉ sợ liền thật lại không có bất kỳ cơ hội.

. . .

"Bạch Nhạc, chúng ta nói chuyện a!"

Bị vây ở trong ảo cảnh, ngắn ngủi giãy dụa sau đó, Triều Bằng Phi liền cảm nhận đến cái này thần thông khủng bố, trong khoảng thời gian ngắn, hắn căn bản không có khả năng tránh thoát đi ra ngoài!

Hắn bây giờ duy nhất trông cậy vào, chính là bên ngoài những cái kia ma thi, có thể cho Bạch Nhạc đủ khá lớn áp lực, bức Bạch Nhạc vô lực duy

trì nữa dạng này ảo cảnh.

Nếu như tình huống bình thường xuống, hắn tự nhiên không cần bối rối, thật là bên ngoài lại còn có một cái Chung Ly tại.

Cứ việc từ tâm coi thường Chung Ly, nhưng hắn lại không thừa nhận cũng không được, bây giờ còn ôm ý thức tự chủ Chung Ly, xác thực trở thành hắn lớn nhất uy hiếp.

Vốn cho là lấy hồn thể tiến đến, cũng đã rất cẩn thận, nhưng ai có thể đến, Bạch Nhạc vẫn còn có như vậy biến thái thần thông, ngạnh sinh sinh đánh hắn một trở tay không kịp.

Cũng may, Triều Bằng Phi cũng cũng rất nhanh liền tĩnh táo lại.

Mặc dù bị vây ở trong ảo cảnh, thật là xuyên thấu qua thần hồn, hắn lại nhất định có thể mang muốn nói chuyện, truyền vào Bạch Nhạc trong đầu.

"Giết ta, đối ngươi không hề chỗ tốt! Chung Ly là ai, ngươi nên vô cùng rõ ràng, hắn có thể đủ phản bội ngươi một lần, là có thể phản bội lần thứ hai! Một khi ngươi giết chết ta, nhường hắn đạt được cơ hội, thôn phệ cái khác thây ma, hắn liền có thể tiến hóa thành Ma Thi Vương! Đến lúc đó, ngươi sinh tử, liền toàn bộ tại hắn một ý niệm."

. . .

Tin tưởng ai?

Đây không thể nghi ngờ là một cái gian nan vấn đề!

Từ trên bản chất nói, hai người này đều đồng dạng không chút nào đáng giá tín nhiệm.

Thật là, cục diện như vậy lại quyết định Bạch Nhạc nhất định muốn làm ra lựa chọn.

Đây tựa hồ là hắn duy nhất sinh cơ.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc trong đầu hiện lên vô số ý niệm trong đầu.

. . .

"Nói cho ta biết, làm sao ly khai Hắc Ám Thiên?"

Ngắn ngủi sau khi trầm mặc, Bạch Nhạc thanh âm nhất thời tại trong ảo cảnh vang lên.

Nghe được Bạch Nhạc thanh âm, Triều Bằng Phi trong lòng nhất thời buông lỏng, hắn sợ nhất chính là Bạch Nhạc không có trả lời, chỉ cần nguyện ý với hắn đàm luận, liền có nghĩa là, sự tình còn có bay lượn chỗ trống.

"Thả ta đi ra ngoài, ta có thể hứa hẹn, mang ngươi ly khai."

Không hề nghĩ ngợi, Triều Bằng Phi liền trực tiếp hồi đáp đạo, "Ta có thể dùng thần hồn thề, nhất định thả ngươi ly khai."

"Ta không tin ngươi."

Căn bản không chút do dự nào, Bạch Nhạc một câu nói liền trực tiếp hận trở về.

Vô luận là Triều Bằng Phi vẫn là Chung Ly, đều không đáng được tín nhiệm, sở dĩ lựa chọn cùng Triều Bằng Phi đàm luận, mà không phải Chung Ly, là bởi vì tương đối mà nói, Triều Bằng Phi có thể tìm được điều hoà phương thức có thể sẽ lớn hơn.

"Chính ngươi không có khả năng ly khai Hắc Ám Thiên, không có tan hư thực lực, mặc dù không ai ngăn cản, cũng không khả năng xé rách hư không! Ngươi nếu là không tin ta, cũng giống vậy sẽ bị vây chết ở chỗ này." Triều Bằng Phi trầm giọng hồi đáp nói.

"Đó là ngươi sự tình."

Không nhúc nhích chút nào, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp đạo, "Ta không tin được ngươi, cho nên, nếu như ngươi không cầm ra có thể lấy tin ta phương thức. . . Cái kia thì cùng chết ở chỗ này đi."

". . ."

Cảm thụ được Bạch Nhạc kiên quyết, Triều Bằng Phi không khỏi đột nhiên bị kiềm hãm, trong lòng cũng không khỏi cười khổ một hồi.

Cái này thật sự là trộm gà không thành lại mất nắm thóc!

Giả sử hắn không phải vì an toàn suy nghĩ, chỉ lấy hồn thể tiến đến, lấy thực lực của hắn, làm sao cũng không khả năng dễ dàng như vậy đã bị Bạch Nhạc khốn vào trong ảo cảnh, có thể hết lần này tới lần khác bây giờ, thần hồn bị nhốt, chính là hắn có muôn vàn thủ đoạn, cũng căn bản không thi triển được.

Ánh mắt một hồi lấp lóe, Triều Bằng Phi bất đắc dĩ phía dưới, lúc này mới mở miệng nói, "Ta để ngươi đánh thức Tử Linh Thần, đến lúc đó, Tử Linh Thần thức tỉnh đồng thời, Hắc Ám Thiên không gian liệt phùng liền sẽ mở ra, đến lúc đó, ta nhất định phải ép chết linh thần, ngươi liền có thể nhân cơ hội thoát thân, như thế nào?"

Một câu nói này nhưng là nhất thời nhường Bạch Nhạc trong lòng hơi động!

So với việc trước đó, Triều Bằng Phi những cái kia lí do thoái thác, bây

giờ đề nghị này, không thể nghi ngờ tràn ngập thành ý.

Trước đó Bạch Nhạc mặc dù có thể đem Triều Bằng Phi bức ra, cũng là bởi vì đối phương sợ hãi hắn đánh thức Tử Linh Thần.

Bây giờ Triều Bằng Phi nguyện ý chủ động giao ra đánh thức Tử Linh Thần phương pháp, sau đó tại hắn đi ngăn cản Tử Linh Thần sống lại đồng thời, nhường Bạch Nhạc nhân cơ hội thoát đi Hắc Ám Thiên, đây cũng là song toàn đẹp biện pháp, mọi người theo như nhu cầu, đều thối lui một bước.

Rất hiển nhiên, đây mới là Bạch Nhạc chỗ cam tâm tình nguyện tiếp thu phương thức.

"Làm sao đánh thức Tử Linh Thần?"

"Rất đơn giản, đại điện chính vị trí trung ương, đỉnh đầu có chín viên hắc sắc minh châu, lấy thần hồn phân biệt đâm vào bên trong đệ tam, đệ nhất, đệ thất khỏa bên trong, liền có thể bài trừ trận pháp , khiến cho Tử Linh Thần sống lại!" Tới mức này, Triều Bằng Phi cũng đồng dạng không có gì giấu giếm, trực tiếp mở miệng nói.

Triều Bằng Phi vừa nói như vậy, Bạch Nhạc nhưng là đột nhiên nhớ lại.

Trước đó hắn cũng không phải là không có chú ý tới cái kia chín viên hắc sắc minh châu, chỉ là trong đại điện, cùng loại đồ chơi nhỏ có ít nhất mười mấy nơi, căn bản không có chỗ đặc biệt, hơn nữa, Bạch Nhạc đã từng cùng thần hồn dò xét qua, căn bản không có bất luận phát hiện gì, lúc này mới sơ xuất đi qua.

Bây giờ Triều Bằng Phi vừa nói như vậy, Bạch Nhạc lúc này liền minh bạch, đối phương nói là nói thật.

"Tốt, ta tin ngươi một lần! Bất quá, ta xấu nói trước, nếu như ta phát hiện

ngươi dám gạt ta. . . Ta liền sẽ không đi cùng ngươi đàm phán, trực tiếp đồng quy vu tận!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1019: Ngươi lừa ta gạt

"Yên tâm, ta còn rất nhiều việc cần hoàn thành, sẽ không muốn với ngươi đồng quy vu tận."

Triều Bằng Phi tiếp tục nói, "Ngươi đánh giá thấp ta, cho nên bị vây ở Hắc Ám Thiên bên trong , đồng dạng, ta cũng đánh giá thấp ngươi, cho nên bị ngươi nghịch chuyển cục diện. . . Mọi người huề nhau, lần này ra ngoài sau khi, chúng ta làm lại lần nữa, ngày mùng 7 tháng 4 tại Đạo Lăng sơn bên trên, lại chia cái sinh tử là được!"

Những lời này Triều Bằng Phi nói cực kỳ hào hiệp, thực cũng đã Bạch Nhạc cao nhìn liếc mắt.

So với việc Chung Ly loại này ngụy cường giả, loại này chân chính đứng đầu cường giả, vô luận lập trường, trên người loại kia ung dung tự tin khí chất, đều càng làm cho người ta thưởng thức.

Đây cũng là vì sao, Bạch Nhạc tình nguyện cùng sức uy hiếp lớn hơn Triều Bằng Phi đàm phán, cũng cự tuyệt cùng Chung Ly hợp tác nguyên nhân.

Một ý niệm, Bạch Nhạc thần niệm liền rời khỏi ảo cảnh, ngẩng đầu một cái, liền chứng kiến đỉnh đầu cái kia chín viên hắc sắc minh châu.

Nhìn cũng chưa từng nhìn Chung Ly liếc mắt, Bạch Nhạc trực tiếp liền đem thần niệm hướng về bên trong tìm kiếm!

Dựa theo Triều Bằng Phi lời nói, Bạch Nhạc thần niệm lần lượt thăm dò vào đệ tam, đệ nhất, đệ thất khỏa hắc sắc minh châu bên trong.

Trong tích tắc, một cổ khủng bố hấp lực chợt bạo phát, phảng phất trong

nháy mắt, Bạch Nhạc thần hồn rồi đột nhiên hướng về bên trong vọt tới, căn bản không nhận chính mình khống chế!

Oanh!

Theo sát, toàn bộ đại điện chợt truyền đến một hồi tiếng oanh minh, phảng phất trong nháy mắt, cái này bình thường đại điện, liền hóa thành một phương đặc biệt không gian, thiên toàn địa chuyển, cũng không còn trước đó dáng dấp.

Chỉ là ngay tại lúc đó, thần hồn bị kéo vào bên trong, cũng đối Bạch Nhạc tạo thành cực đại tiêu hao, căn bản là không có cách duy trì nữa Đại Mộng Thiên Thu ảo cảnh, trong tích tắc, Triều Bằng Phi rồi đột nhiên tránh thoát được.

Đây cũng là Triều Bằng Phi căn bản không lo lắng Bạch Nhạc đổi ý nguyên nhân.

Ùng ùng!

Trong hư không phảng phất truyền đến một hồi kịch liệt ầm vang bên trong, cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc rồi đột nhiên chứng kiến một đạo hư không liệt phùng!

Ngay tại lúc đó, cái này trong một mảng bóng tối, nhất tôn thật lớn bóng người cũng theo đó xuất hiện ở Bạch Nhạc trước mắt!

Cứ việc chỉ là xa xa liếc một cái, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là có thể đoán được, đột nhiên này xuất hiện bóng người, tất nhiên chính là vị kia rơi vào trạng thái ngủ say Tử Linh Thần.

Ly khai Hắc Ám Thiên hư không liệt phùng, ngủ say Tử Linh Thần!

Cái này liền giống như là đặt Bạch Nhạc trước mặt một câu hỏi trắc

nghiệm, chờ lấy hắn làm ra lựa chọn!

Khác biệt lựa chọn, liền ắt sẽ mang đến hoàn toàn khác nhau kết quả.

Tình huống như vậy, căn bản là không kịp suy tư, cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc cũng đã làm ra lựa chọn!

Nghịch Ma Kiếm chợt ra khỏi vỏ, Bạch Nhạc không chút suy nghĩ, chính là hung hăng một kiếm hướng về Tử Linh Thần chém tới.

So với việc chạy khỏi nơi này, rất hiển nhiên, triệt để đánh thức Tử Linh Thần, giết chết Triều Bằng Phi mới là tốt hơn lựa chọn.

Bạch Nhạc đã từng gặp qua Hắc Ám Thiên thực lực, tự nhiên biết, nếu như bỏ mặc không quan tâm, cho dù là chính mình chạy đi, Đạo Lăng sơn đánh một trận, chỉ sợ cũng vẫn như cũ không phải Hắc Ám Thiên đối thủ!

Phải biết, Triều Bằng Phi thật là đã sắp muốn để ma thi nhóm chém giết lẫn nhau tiến hóa ra Hóa Hư Cảnh Ma Thi Vương a.

So với việc trốn tránh, hiển nhiên Bạch Nhạc càng muốn lựa chọn chủ động xuất kích, một lần vất vả suốt đời nhàn nhã giải quyết vấn đề.

Nhưng mà, cũng cơ hồ là tại đồng thời, mới vừa từ trong ảo cảnh thoát khốn Triều Bằng Phi, cũng không có đi qua bất luận cái gì suy nghĩ, giơ tay lên ở giữa, liền gọi ra vô số hắc sắc cốt mâu, hung hãn hướng về hư không liệt phùng vị trí oanh kích mà đi, nỗ lực phong kín Bạch Nhạc chạy trốn lộ tuyến!

Hai người phản ứng đều là nhất trí lạ thường, căn bản không có đi qua bất luận cái gì suy tư bản năng phản ứng!

Nhưng lại cũng chính bởi vì vậy, ngược lại dịch ra.

Oanh!

Hư không liệt phùng vị trí bị đóng chặt, ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc một kiếm này, cũng đã chém tới Tử Linh Thần trên người, chỉ là kiếm khí màu tím kia, lại bị tầng một vô hình màn ánh sáng màu đen đở được!

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc cùng Triều Bằng Phi hai người cách không đối mặt, trong mắt cũng không khỏi hiện lên một tia hân thưởng.

Vô luận trước đó tại trong ảo cảnh, đàm luận thật tốt, nhưng trên thực tế, làm thoát khốn trong nháy mắt, trước đó tất cả liền cũng không tính là số.

Chính như Triều Bằng Phi nói, trước đó, hắn cùng với Bạch Nhạc một người sai lầm một lần, cho nên xem như là huề nhau.

Lần này lẫn nhau lộ ra kẽ hở, chính là một lần nữa xào bài!

Cái gì đến ngày mùng 7 tháng 4 sẽ ở Đạo Lăng sơn thượng phân cái sinh tử, đều là gạt người chuyện ma quỷ!

Hai người đồng dạng lẫn nhau kiêng kỵ, căn bản cũng không khả năng mặc kệ đối phương đơn giản thoát thân!

Phải biết, đối với bọn hắn mà nói, đây đều là một lần giết chết đối phương cơ hội tốt nhất.

"Ha ha ha, thống khoái! Bạch Nhạc, nếu không có ngươi ta lập trường khác biệt, ta ngược lại là muốn kết giao ngươi người bạn này!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Triều Bằng Phi nhịn không được cất tiếng cười to.

"Bằng hữu liền miễn, đạo bất đồng, mưu cầu khác nhau! Như ngươi như vậy tùy ý làm bậy, tàn hại người vô tội vật, ta khinh thường là bạn."

Nửa điểm không có cho Triều Bằng Phi mặt mũi, Bạch Nhạc hờ hững mở miệng nói.

"Hảo một cái đạo bất đồng, mưu cầu khác nhau!"

Nhẹ khen một tiếng, Triều Bằng Phi tiếp tục nói, "Bạch Nhạc, ngươi nguyên bản có một cái cơ hội thật tốt, có thể giết chết ta. . . Đáng tiếc ngươi quá tham lam! Cho nên, ta sẽ không lại cho ngươi cơ hội thứ hai!"

Nếu như trước đó, đưa hắn vây ở trong ảo cảnh lúc, Bạch Nhạc có can đảm hắn đồng quy vu tận, hắn thật đúng là không có bất kỳ biện pháp nào.

Nhưng hôm nay, một khi thoát thân đi ra, có chuẩn bị, hắn liền tuyệt đối sẽ không đi cho Bạch Nhạc vây khốn hắn cơ hội.

"Ai thắng ai thua, bây giờ sợ còn nói chi còn sớm. . . Đại trưởng lão, cho rằng tầng này bức tường ngăn cản, liền ngăn được ta sao?"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc liền rơi vào tầng kia màn ánh sáng màu đen trước đó, khinh thường phản kích nói.

Đối với người khác mà nói, tầng này màn ánh sáng màu đen, có thể chính là rãnh trời, căn bản không có khả năng trong vòng thời gian ngắn đánh vỡ.

Thật là đối với Bạch Nhạc mà nói, lại căn bản cũng không phải là vấn đề gì.

Thôn Thiên Quyết bá đạo, nhường hắn tồn tại mười phần lòng tin.

"Thôn thiên!"

Trong tích tắc, Bạch Nhạc liền trực tiếp thi triển ra Thôn Thiên Quyết, trực tiếp hướng về trước mặt tầng kia màn ánh sáng màu đen xé đi qua.

Thông Thiên Ma Công cái kia khủng bố hiệu quả, trong nháy mắt liền hiển hiện ra, hô hấp ở giữa, tầng kia không thể phá vở màn ánh sáng màu đen, liền ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc xé mở một đạo trong miệng.

Chỉ là nhìn lấy Bạch Nhạc xé mở màn ánh sáng màu đen, Triều Bằng Phi trong mắt lại vẫn như cũ không có sợ hãi chút nào, thậm chí tràn đầy vẻ đùa cợt.

Hầu như ngay tại xé mở cái kia một đạo ánh sáng màu đen trong nháy mắt, một cổ khủng bố thần uy chợt phủ xuống, trực tiếp hướng về Bạch Nhạc nghiền ép mà đi.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trong đầu liền trở nên hoảng hốt, căn bản là không có cách khống chế thần hồn!

Ngủ say Tử Linh Thần, dù là chưa từng thức tỉnh, có thể làm có người tới gần lúc, cũng sẽ tự nhiên làm ra phản kích.

Không có tan hư thực lực, không thông trận pháp chi đạo, chỉ dựa vào cậy mạnh là căn bản không có khả năng đánh thức Tử Linh Thần, thậm chí ngược lại sẽ trực tiếp chết ở Tử Linh Thần phản kích phía dưới.

Trước đó, Triều Bằng Phi là lo lắng Bạch Nhạc đạt được Diệp Huyền đại sư chân truyền, tinh thông trận pháp chi đạo, có thể dòm ra bên trong huyền cơ.

Thật là, chỉ bằng Bạch Nhạc mở ra cái kia màu đen minh châu ẩn chứa trận pháp lúc phản ứng, Triều Bằng Phi cũng đã có thể kết luận, Bạch Nhạc căn bản không thông trận pháp chi đạo.

Kể từ đó, hắn căn bản cũng không đang sợ Bạch Nhạc đánh thức Tử Linh Thần, lúc này mới dám ngay đầu tiên, trực tiếp lựa chọn phong kín hư không liệt phùng lối ra, ngăn cản Bạch Nhạc thoát đi.

Bây giờ chứng kiến, Bạch Nhạc muốn chỉ bằng Thôn Thiên Quyết liền mạnh mẽ đánh vỡ trận pháp, đánh thức Tử Linh Thần, hắn tự nhiên liền chỉ là cười nhạt.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1020: Thần Chi Bản Nguyên

Bạo lực có thể giải quyết tất cả.

Nhưng cái này bạo lực nhất định phải đủ đủ đến đủ để không nhìn tất cả cấp độ, mới có thể đạt tới cái này dạng hiệu quả.

Cũng tỷ như, nếu như lúc này thi triển Thôn Thiên Quyết người, không phải Bạch Nhạc, mà là Thông Thiên Ma Quân.

Như vậy cái gọi là phản kích liền căn bản chỉ là một truyện cười, tất cả lực lượng, đều sẽ ngay đầu tiên trực tiếp bị Thông Thiên Ma Công cắn nuốt hết.

Có thể Bạch Nhạc dù sao không phải là Thông Thiên Ma Quân, cho nên tại xé rách cái kia màu đen bức tường ngăn cản trong nháy mắt, liền trực tiếp bị Tử Linh Thần phản kích thần hồn công kích hướng mất đi ý thức.

Cái kia lực lượng kinh khủng, cơ hồ là trong nháy mắt, liền trực tiếp nhảy vào Bạch Nhạc trong óc, hung hăng nghiền ép mà đi.

Tử Linh Thần là chân chính bán thần cường giả, dù là đã không biết ngủ say bao nhiêu năm, thần hồn trùng kích cũng giống vậy khủng bố đến mức tận cùng, đối với Bạch Nhạc mà nói, loại công kích này không thể nghi ngờ là đủ để trí mạng.

Trên thực tế, nếu là không có Hóa Hư thực lực, liền căn bản không có khả năng có người có thể tiếp nhận được dạng này công kích.

Thần hồn mạnh hơn một chút, chỉ là thần hồn bị trọng thương, bị đuổi ra

ngoài.

Nhưng nếu là thần hồn yếu, sợ là trong nháy mắt liền thức hải tan vỡ, trực tiếp bị xóa đi ý thức, hóa thành vô ý thức thi thể.

Nhìn lấy Bạch Nhạc thất thần đã hôn mê, Triều Bằng Phi khóe miệng tràn đầy cười nhạt chi ý.

Nguyên bản tình huống bình thường xuống, hắn tức mà có thể thắng được Bạch Nhạc, cũng căn bản không có khả năng đem Bạch Nhạc luyện thành ma thi, thật là, bây giờ không tìm đường chết thì không phải chết, Bạch Nhạc chính mình đụng vào, thức hải bị bị thương nặng, cho dù là không chết, cũng phải đi nửa cái mạng, dưới tình huống như vậy, hắn dễ dàng là có thể khống chế Bạch Nhạc, đem Bạch Nhạc luyện chế thành ma thi.

Bước ra một bước, cơ hồ là trong nháy mắt, Triều Bằng Phi liền hướng về Bạch Nhạc bay qua.

Nhưng mà, ngay tại hắn bay qua trên đường, nhưng là biến cố nảy sanh!

Trong tích tắc, nguyên bổn đã rơi vào hôn mê Bạch Nhạc, trên người đột nhiên lộ ra lau một cái khí tức kinh khủng, quét ngang mà ra, ngạnh sinh sinh ngăn trở Tử Linh Thần phản kích.

Một màn này mới chính thức là bả Triều Bằng Phi xem ngốc.

Vô luận như thế nào, hắn cũng không nghĩ đến, vậy mà biết có như thế một loại kết quả, đó là dạng gì lực lượng?

Oanh!

Ngay tại Tử Linh Thần công kích đánh vào Bạch Nhạc thức hải trong nháy mắt, nguyên bản một mực tại Bạch Nhạc trong óc Thần Hồn Ấn

Ký, nhất thời thu được xúc động, chợt nổ lên.

Chính là Bạch Cốt phu nhân trước đây lưu cho Bạch Nhạc Thần Hồn Ấn Ký!

Chỉ là, Bạch Cốt phu nhân cũng không có nói cho Bạch Nhạc, trừ Bạch Nhạc chủ động làm nổ Thần Hồn Ấn Ký bên ngoài, tại Bạch Nhạc chân chính đến thời khắc nguy hiểm, thậm chí ngay cả thần hồn đều chịu đến uy hiếp thời điểm, liền sẽ trực tiếp làm nổ, đem tin tức rõ ràng truyền cho Bạch Cốt phu nhân.

Đương nhiên, nếu như vẻn vẹn như vậy, vậy cũng tối đa chỉ là làm được một cái báo động trước hiệu quả, tịnh không đủ để cứu Bạch Nhạc.

Thật là, Bạch Nhạc lại cùng hắn tu hành giả hoàn toàn khác biệt.

Lúc trước giết chết Bạch Cốt Thần, có thể nói là Bạch Nhạc dốc hết sức nghịch thiên, cuối cùng hoàn thành thí thần, cũng đồng dạng vì vậy thôn phệ một bộ phận thuộc về Bạch Cốt Thần Thần Chi Bản Nguyên.

Cũng chính bởi vì những thứ này Thần Chi Bản Nguyên, Bạch Nhạc mới có thể tại làm sao trong khoảng thời gian ngắn trực tiếp đột phá, đưa tới thiên kiếp.

Lúc trước Bạch Nhạc cho rằng Thần Chi Bản Nguyên đều đã tại bang trợ hắn đột phá bên trong tiêu thất.

Thật là, rồi lại nơi nào đơn giản như vậy.

Thần Chi Bản Nguyên loại này đã siêu việt Hóa Hư lực lượng, căn bản cũng không phải là người bình thường có khả năng tưởng tượng.

Bình thường thời gian, cho dù là Bạch Nhạc chính mình cũng không phát hiện được, thật là một khi khi hắn rơi vào nguy hiểm, riêng là hắn bán

thần cường giả để mắt tới thời điểm khác, cái này một bộ phận Thần Chi Bản Nguyên lực lượng, liền sẽ tự động phát động, hình thành phản kích.

Nếu như Tử Linh Thần tự mình xuất thủ, chỉ dựa vào một chút như vậy Thần Chi Bản Nguyên tự nhiên là căn bản là không có cách ngăn cản.

Có thể hỏi đề ở chỗ, Tử Linh Thần bây giờ cũng trong trạng thái mê man, chỉ là bản năng làm ra phản kích mà thôi, lúc này mới có thể bị ngăn cản hạ xuống.

Quan trọng hơn là. . . Cái này một bộ phận Thần Chi Bản Nguyên, thật sâu kích thích đến chết linh thần, cơ hồ là sau một khắc, nguyên bản ngủ say Tử Linh Thần trên người liền lộ ra một cổ khí tức kinh khủng, ẩn nhiên có một loại muốn tỉnh lại vết tích.

Lần này thật sự là không tầm thường, Triều Bằng Phi cả người cơ hồ bị hù dọa mộng.

Thậm chí căn bản không để ý tới đi quản Bạch Nhạc chết sống, trong nháy mắt, một cổ khủng bố thần hồn chi lực chợt tuôn ra, phối hợp xung quanh trận pháp, trực tiếp hướng về Tử Linh Thần bao phủ tới.

So với việc Tử Linh Thần khả năng thức tỉnh, Bạch Nhạc uy hiếp căn bản cũng không ở một cái lượng cấp bên trên.

Hắn nhất định phải đem hết toàn lực đi ngăn cản Tử Linh Thần thức tỉnh.

Rất ngắn trong khoảnh khắc, Triều Bằng Phi liền một hơi thở đánh ra tới hơn mười đạo thủ ấn, từng đạo hắc sắc Phong Cấm Chi Lực, không ngừng hướng về Tử Linh Thần bay đi.

Mới vừa vừa có một chút thức tỉnh dấu hiệu Tử Linh Thần chịu đến những thứ này Phong Cấm Chi Lực dẫn đạo, phảng phất lại dần dần khôi phục trạng thái ngủ say.

Không thể không nói, Triều Bằng Phi kiêu ngạo suy tính chuẩn bị, một khi Tử Linh Thần phát sinh bất luận cái gì thức tỉnh dấu hiệu, hắn đều luôn có thể ngay đầu tiên, làm ra chính xác phản ứng.

Nếu để cho hắn lại như thế khống chế xuống dưới, dùng không bao lâu, Tử Linh Thần liền sẽ lần nữa triệt để rơi vào trạng thái ngủ say bên trong.

Nhưng mà, cứ như vậy chỉ chớp mắt thời gian, Bạch Nhạc cũng rốt cục tùy theo tỉnh lại.

Tử Linh Thần thần hồn công kích, bị trong óc Thần Hồn Ấn Ký hóa giải, Bạch Nhạc bản thân cũng không có bị tổn thương gì.

Trước tiên, Bạch Nhạc liền chú ý đến, Triều Bằng Phi lúc này, căn bản là không để ý tới phản ứng chính mình.

Ly khai Hắc Ám Thiên hư không liệt phùng cũng vẫn như cũ rõ ràng ở lại nơi đó, tựa hồ chỉ muốn lắc người một cái, là hắn có thể ung dung thoát đi Hắc Ám Thiên.

Nhưng mà, vẻn vẹn chỉ là quét cái kia hư không liệt phùng liếc mắt, Bạch Nhạc liền buông tha dạng này ý niệm trong đầu.

Hắn sở dĩ mạo hiểm lưu lại, chính là vì đánh thức Tử Linh Thần, giết chết Triều Bằng Phi, phá hư Ma Thi Vương luyện chế.

Bây giờ thật vất vả tranh ra một cái như vậy cơ hội, làm sao có thể buông tha.

Sau một khắc, Bạch Nhạc ánh mắt liền lần nữa rơi vào Triều Bằng Phi trên người.

"Đại trưởng lão, ta nói, chưa tới một khắc cuối cùng, thắng bại chưa phân, cũng không nên quá lạc quan."

... . .

Trong hư không.

Nguyên bản một mực đang ngủ say Bạch Cốt phu nhân trong đầu chợt hiện lên một màn hình tượng , khiến cho nàng từ ngủ say bên trong chợt thức tỉnh!

Giờ khắc này, nàng liền phảng phất tận mắt thấy Bạch Nhạc bên kia phát sinh tất cả, Thần Hồn Ấn Ký vết tích, cũng biết để cho nàng cảm giác được Bạch Nhạc vị trí chỗ ở!

Ùng ùng!

Không trung truyền đến một tiếng vang thật lớn, cơ hồ là trong nháy mắt, toàn bộ Bán Thần Lĩnh Vực lực lượng, phảng phất đều tại cực nhanh hướng trong cơ thể nàng tụ đến.

Sau một khắc, Bạch Cốt phu nhân rồi đột nhiên mở mắt.

Thức tỉnh!

Thần Hồn Ấn Ký đang công kích phía dưới bị xóa đi, cũng làm cho nàng vô cùng rõ ràng chứng kiến Bạch Nhạc bây giờ đối mặt cục diện nguy hiểm cỡ nào.

Dù là nàng biết rõ, bây giờ tỉnh lại, ắt sẽ lưu lại rất nhiều di chứng, có thể loại tình huống này, nhưng cũng đồng dạng không có bất kỳ do dự nào.

Đứng dậy trong nháy mắt, Bạch Cốt phu nhân trên người khí tức liền thuận thế tùy theo tăng vọt, trong nháy mắt liền phá tan nguyên bản gông

cùm xiềng xiếc, hướng về Hóa Hư Cảnh Giới đánh tới.

Cứ việc, chỉ là xuyên thấu qua Thần Hồn Ấn Ký nhìn liếc qua một chút, Bạch Cốt phu nhân rành mạch từng câu, uy hiếp được Bạch Nhạc địa phương, tất nhiên là Bán Thần Lĩnh Vực!

Trong tích tắc, Bạch Cốt phu nhân trong mắt liền lộ ra lau một cái khủng bố sát khí.

PS: Hôm nay đổi mới sắp tối một ít.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1021: Ngạnh hám

"Bạch Nhạc, theo ta tiếp tục đấu, đối ngươi không có bất kỳ chỗ tốt."

Sắc mặt có chút âm trầm, ngăn ở Bạch Nhạc trước người, Triều Bằng Phi lành lạnh mở miệng nói.

Chỉ vào cách đó không xa không gian liệt phùng lối ra, Triều Bằng Phi tiếp tục nói, "Lối ra là ở chỗ này, ngươi bây giờ có thể dễ dàng rời đi, ta chẳng những sẽ không ngăn cản, thậm chí có thể đối ngươi làm ra bồi thường. . . Tỷ như, ta có thể bảo đảm, tương lai vô luận như thế nào, ta Hắc Ám Thiên không bước vào Thanh châu, không chủ động cùng Đại Càn Vương Triều là địch."

Đây là Triều Bằng Phi lần đầu tiên minh xác biểu thị, đối Bạch Nhạc làm ra nhượng bộ.

Đương nhiên, đây cũng là đối với Bạch Nhạc thực lực tôn trọng.

Bạch Nhạc có thể cảm giác được, đối phương vẫn chưa dối trá, chỉ là, cái này lại cũng không đại biểu Bạch Nhạc liền sẽ lựa chọn tiếp thu.

"Ngươi có thể không đối địch với ta, ta lại không thể cùng ngươi bắt tay giảng hòa."

Trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng chi ý, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp đạo, "Ngươi muốn giết ta, là giữa chúng ta ân oán, thật là Hàn Sơn trên dưới cùng ngươi không oán không cừu, lại đều lọt vào tàn sát. . . Thân ta là Thanh Châu phủ chủ, thù này, nếu không có thể vì bọn họ báo, còn có mặt mũi nào phản hồi Thanh châu?"

Giờ khắc này Bạch Nhạc, không che giấu chút nào đối với Hắc Ám

Thiên, đối với Triều Bằng Phi chán ghét.

"Ngươi giật dây Chung Ly dẫn chúng ta vào bẩy rập, giết chết bốn vị chân nhân, ta từng đã đáp ứng Chính Nhất Chân Nhân, nhất định vì bọn họ báo huyết hải thâm cừu này! Ngươi có thể nói ra lời nói làm đánh rắm, ta có thể Bạch Nhạc đã đáp ứng sự tình, lại chưa từng có đổi ý tiền lệ."

"Động thủ đi, hà tất nhiều lời, bỗng dưng để cho ta coi thường ngươi!"

Cổ tay khẽ đảo, Nghịch Ma Kiếm lần nữa tới tay, Bạch Nhạc lạnh lùng nhìn lấy Triều Bằng Phi mở miệng nói.

"Đây là ngươi tự tìm."

Đàm phán thất bại, Triều Bằng Phi cũng liền lại không tồn bất luận cái gì lòng cầu gặp may.

Đơn giản chính là phân cái sinh tử mà thôi!

Huống chi, cho dù là đến bây giờ, hắn cũng vẫn như cũ không cho là mình thất bại, chỉ là yêu cầu trả giá giá cả cao bao nhiêu mà thôi.

Trong mắt hiện lên vẻ tàn khốc, giơ tay lên ở giữa, lại là một đạo cấm chế đánh ra, cơ hồ là trong một chớp mắt, một đạo thân ảnh chợt xông vào, theo sát, không trung cái kia một khe hở không gian liền chậm rãi khép lại, lại không có một chút dấu vết.

Cũng cơ hồ là đồng thời, không trung Triều Bằng Phi hồn thể chợt tán loạn, sau một khắc, bản thể liền trực tiếp xuất hiện tại Bạch Nhạc trước mặt!

Đây là Triều Bằng Phi lần đầu tiên lấy bản thể phương thức bước vào Hắc Ám Thiên tới đối mặt Bạch Nhạc.

Trước đó tại Đại Mộng Thiên Thu thần thông chi hạ thiệt thòi lớn, bây giờ lần nữa cùng Bạch Nhạc giao thủ, Triều Bằng Phi hiển nhiên không muốn cho thêm Bạch Nhạc chút nào cơ hội.

Bản thể bước vào Hắc Ám Thiên, cũng liền ký hiệu hắn quyết tâm.

Vô luận như thế nào, lần này cũng nhất định phải giết chết Bạch Nhạc.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc phản ứng cũng đồng dạng phi thường trực tiếp.

Mặc dù hắn rất muốn giết chết Triều Bằng Phi, có thể Bạch Nhạc đối với mình định vị cũng đồng dạng vô cùng rõ ràng, cho dù là không có cái khác thây ma hỗ trợ, một đối một giao thủ, bây giờ hắn sợ rằng cũng chưa hẳn là Triều Bằng Phi đối thủ, huống chi là tại Hắc Ám Thiên loại địa phương này.

Cho nên, hắn duy nhất có thể lựa chọn phương thức, chính là tiếp tục công kích Tử Linh Thần, đem Tử Linh Thần từ trong ngủ mê đánh thức, nhường Tử Linh Thần đến giết chết Triều Bằng Phi!

Đối phương càng sợ hãi sự tình, liền chắc là hắn càng phải làm sự tình.

Vù vù!

Kiếm phong khẽ run lên, Bạch Nhạc thẳng lần nữa huy kiếm chém về phía Tử Linh Thần.

Chỉ là lần này, Triều Bằng Phi đã có phòng bị, khả năng liền lại không có trước đó dễ dàng như vậy.

Dù sao, trước đó rất dễ dàng tiếp cận là bởi vì Triều Bằng Phi căn bản không tin tưởng Bạch Nhạc có thể đánh thức Tử Linh Thần, thậm chí có

thể nói, chính là đang đợi Bạch Nhạc chính mình đi chịu chết.

Nhưng hôm nay, mặc dù hắn còn không rõ ràng lắm, Bạch Nhạc rốt cuộc làm sao làm được, nhưng lại đã tia không ảnh hưởng chút nào hắn phán đoán.

"Lên!"

Trong tích tắc, xung quanh trong hư không, phảng phất trong nháy mắt xuất hiện vô số hắc ám chi mâu, như một hồi mưa rền gió dữ, hung hăng hướng về Bạch Nhạc chém giết mà đi.

Cùng trước kia chỉ có hồn thể thời điểm hoàn toàn khác biệt, giờ khắc này Triều Bằng Phi có vẻ cường đại dị thường!

Cái kia khủng bố lực áp bách, đủ để cho bất luận một vị nào Tinh Hải đỉnh phong cường giả sợ hãi.

Đến giờ phút này, Bạch Nhạc cái kia thực lực kinh khủng cũng đồng dạng bày ra.

Hóa Hư phía dưới, nhân gian vô địch!

Cái này tám chữ đánh giá, liền không thể nghi ngờ đã đủ để chứng minh Bạch Nhạc cường đại.

Thông Thiên Ma Thể vận chuyển tới cực hạn, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc!

"Thôn thiên!"

Không chút do dự nào, lần nữa thi triển ra Thôn Thiên Quyết, Bạch Nhạc nhưng là không có chút nào tránh né dự định, cứ như vậy ngạnh kháng đối phương công kích, thẳng đến Tử Linh Thần mà đi.

Trong tích tắc, Tinh Hải lần nữa bị thi triển mà ra, ba nghìn trượng Tinh Hải, như một thanh lợi kiếm phá không mà ra.

Thôn phệ!

Vô luận là thân ngoại hóa thân, vẫn là Tinh Hải bản thân, đều tại điên cuồng xung quanh những cái kia khủng bố hắc ám chi mâu, hơn nữa trong quá trình này, Bạch Nhạc thân hình thủy chung cũng không có chậm lại quá phận chút nào.

Thôn Thiên Quyết tuy cường đại, thật là đối mặt Triều Bằng Phi cái này một kích toàn lực, nhưng cũng cuối cùng không có khả năng triệt để hóa giải hạ xuống, riêng là tại loại này Bạch Nhạc căn bản không có chút nào dừng lại cùng ngăn cản tình huống dưới, tối đa cũng bất quá chỉ là đưa đến một cái suy yếu tác dụng.

Thôn Thiên Quyết hiệu quả, không thể nghi ngờ có thể nói biến thái, tại thân ngoại hóa thân cùng Tinh Hải điên cuồng thôn phệ phía dưới, chí ít bảy thành lực lượng bị hóa giải!

Còn lại lực lượng không có bất kỳ ngăn cản, liền trực tiếp như vậy rơi vào Bạch Nhạc trên người!

Cứ việc chỉ còn lại có ba phần sức mạnh, nhưng này sao không có bất kỳ ngăn cản rơi vào trên thân, đổi một cái Tinh Hải Cảnh cao thủ, sợ rằng cũng là một con đường chết.

Có thể Bạch Nhạc lại không giống nhau!

Vô số hắc ám trường mâu bị suy yếu sau đó, rơi vào Bạch Nhạc trên người, nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là đem Bạch Nhạc quần áo đâm thủng, làm rách rách rưới rưới, làm rơi vào Bạch Nhạc trên người thời điểm, liền lần nữa bị đở được.

Nếu như một số ít hắc ám trường mâu loại tình huống này, thậm chí căn bản là không có cách đâm rách Bạch Nhạc làn da, nhưng khi đại lượng công kích tích lũy thời điểm, hiệu quả khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

"Phốc!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên người ít nhất bị mấy trăm hắc ám trường mâu đâm trúng, mặc dù Thông Thiên Ma Thể lại như thế nào cường hãn, Bạch Nhạc cũng đúng là vẫn còn vô pháp hoàn toàn ngăn cản hạ xuống, phun ra một ngụm máu đến, trên người làn da, càng là xuất hiện vô số vết máu!

Nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là như vậy mà thôi!

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc kiếm trong tay, cũng lần nữa chém rụng đến Tử Linh Thần trên người!

Oanh!

Vừa mới thật vất vả mới bị Triều Bằng Phi trấn áp Tử Linh Thần, chợt lọt vào Bạch Nhạc công kích, nhưng là lần nữa táo động, ẩn nhiên lần nữa có nhanh tỉnh lại dấu hiệu!

"Không có khả năng!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Triều Bằng Phi gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, khó có thể tin hô lên âm thanh.

Ma thi thân thể bản thân cũng đã đủ quá cường hãn, nhưng vừa vặn hắn công kích, cho dù là rơi vào Tinh Hải Cảnh ma thi trên người, cũng không khả năng chỉ có một chút như vậy thương tổn, thậm chí tối đa chỉ là đâm rách một ít làn da, liền đầu khớp xương đều không có thể thương

tổn được.

Đây quả thực phá vỡ hắn nhận thức!

Hắn vẫn luôn biết rõ Bạch Nhạc rất mạnh, thật là lần lượt giao thủ, nhưng cũng lần lượt đổi mới hắn đối Bạch Nhạc nhận thức!

Đây nên chết gia hỏa, rốt cuộc mạnh bao nhiêu?

PS: Tạp văn, hôm nay chỉ có hai canh, một đoạn này tình tiết ta muốn lại lý do một chút, cam đoan chất lượng làm đầu.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1022: Ma Thi Vương (thượng)

Nếu như không phải Bạch Nhạc thần thông quá mức kinh người.

Nếu như không phải từ vết thương chảy ra máu vẫn như cũ tiên hồng.

Nếu như không phải Bạch Nhạc trên người vẫn như cũ tràn ngập sinh cơ.

Triều Bằng Phi quả thực đều muốn hoài nghi, Bạch Nhạc có phải hay không đem chính mình luyện thành ma thi, nếu không như vậy, thì như thế nào có thể có kinh khủng như vậy thân thể? Cái này cũng không khỏi quá biến thái.

"Không có gì không có khả năng, giậm chân tại chỗ, trốn ở cái này Hắc Ám Thiên bên trong, ếch ngồi đáy giếng, ngươi bao lâu có thể minh bạch, thế giới này rốt cuộc có bao nhiêu đại?"

Trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, Bạch Nhạc hờ hững mở miệng nói.

Cứ việc Triều Bằng Phi rất mạnh, thật là tại Bạch Nhạc trong mắt, lại như cũ không đáng giá nhắc tới!

Đối phương sở hữu thực lực, đều là bắt nguồn từ loại này tàn nhẫn tu hành phương thức, bắt nguồn ở loại kia biến thái sinh hoạt.

Ba ngàn năm nay, Hắc Ám Thiên tất cả cao thủ, đều bị vây ở chỗ này Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, quả thực so ngồi tù còn muốn thương cảm.

Liền lấy trước mắt vị này Đại trưởng lão mà nói, hắn sống gần nghìn

năm, nhưng lại cũng vẫn luôn sinh hoạt tại Hắc Ám Thiên loại tình trạng này, mỗi ngày vắt óc tìm mưu kế luyện chế ma thi, đối lấy vô số thi thể giao tiếp.

Nói một câu không dễ nghe lời nói, hắn chính là vẫn luôn sống tại chính mình trong mộng.

Hắn căn bản không biết, chân chính nhất đứng đầu cường giả là hình dáng gì.

Đừng bảo là, Diệp Huyền, Thông Thiên Ma Quân cùng Đạo Lăng Thánh Nữ, cho dù là Mặc Kình, Diệp Lăng Vân sáng có một người trên đời, hắn há lại dám mạo hiểm đầu? !

Cũng mấy ngày nay tới giờ, từng cái Hóa Hư cường giả trước sau vẫn lạc, đưa tới đời này không Hóa Hư cục diện, này mới khiến hắn có gan nhảy ra, làm mưa làm gió.

Bạch Nhạc không chỉ một lần cùng Hắc Ám Thiên đã giao thủ.

Thậm chí cũng bao quát vừa mới cùng Triều Bằng Phi giao thủ.

Nói một câu khinh miệt lời nói, trừ luyện thi thủ đoạn bên ngoài, đối phương thực lực căn bản là không đáng giá nhắc tới.

Nhưng nếu không có ma thi, đừng bảo là tiến công Đạo Lăng sơn, huỷ diệt tam đại thiên tông, cho dù là Bạch Nhạc trên tay mình lực lượng, sợ là đều đủ để san bằng Hắc Ám Thiên.

Nhiều như vậy hắc ám chi mâu đập vào mặt, nhìn tựa hồ thanh thế hạo đại, thật là trên thực tế, uy lực đến tột cùng như thế nào đây?

Tại Bạch Nhạc trong mắt, cái kia bất quá chỉ là cùng Kiếm Linh Vũ tương đương thần thông mà thôi.

Đối với bình thường Tinh Hải Cảnh cường giả mà nói, có thể đã coi như là rất tốt, thật là đối với chân chính cao thủ hàng đầu mà nói, căn bản là chưa nói tới uy hiếp gì.

Hơn nữa, Triều Bằng Phi bản thân cũng y nguyên vẫn là Tinh Hải Cảnh phạm trù.

Dạng này thực lực, nếu như cũng có thể đơn giản giết chết Bạch Nhạc, cái kia Bạch Nhạc sợ là sớm chết một trăm lần, nơi nào còn đến phiên hắn tới uy hiếp.

"Làm càn! Bạch Nhạc, ngươi quá làm càn!"

Bị Bạch Nhạc một câu nói này khí toàn thân run, Triều Bằng Phi hầu như đã nếu không khống chế được tâm tình mình.

Đương nhiên, trừ phẫn nộ ở ngoài, cũng vẫn như cũ xen lẫn một chút sợ hãi cảm xúc.

Mặc dù rất không muốn thừa nhận, nhưng sâu trong nội tâm hắn nhưng cũng vô cùng rõ ràng, so với việc Bạch Nhạc loại này chân chính thiên kiêu, hắn có thể đủ cầm ra lá bài, cũng chỉ chỉ có ma thi mà thôi.

Trong tích tắc, Triều Bằng Phi trong miệng đột nhiên phát sinh một tiếng rít.

Cái kia thanh âm chói tai, phảng phất có thể hợp kim có vàng nứt đá, xé rách hư không.

Cơ hồ là đồng thời, Chung Ly cùng với mặt khác bốn cái ma thi đồng thời bay tới, hung hăng hướng về Bạch Nhạc giết đi qua.

Ngay tại lúc đó, Triều Bằng Phi lần nữa đánh ra liên tiếp thủ ấn, hướng

về Tử Linh Thần trên người rơi đi.

"Cút ngay!"

Trong mắt lộ ra vẻ hàn quang, Bạch Nhạc dưới chân đột nhiên một bước, căn bản cũng không để ý tới những thứ này ma thi, trực tiếp huy kiếm lần nữa hướng về Tử Linh Thần chém tới.

"Ngăn lại hắn, không tiếc bất cứ giá nào, ngăn hắn lại cho ta, ta liền để ngươi trở thành Ma Thi Vương, cùng ta cộng chưởng Hắc Ám Thiên!"

Trong mắt lộ ra vẻ lo lắng, Triều Bằng Phi lớn tiếng hô.

So với việc cái khác thây ma, Chung Ly loại này bảo lưu hoàn chỉnh ý thức tồn tại, mới là chân chính trở thành Ma Thi Vương thí sinh tốt nhất.

Triều Bằng Phi mặc dù cũng có thể xuyên thấu qua Chung Ly trong cơ thể tử khí khống chế Chung Ly thân thể, nhưng dạng này khống chế, cũng rất khó nhường Chung Ly phát huy ra thực lực chân chính đến, chỉ có buông tay, nhường Chung Ly chính mình chủ động đi ngăn cản Bạch Nhạc, mới có thể hóa giải nguy cơ trước mắt.

Quả nhiên, nghe được Triều Bằng Phi lời nói, Chung Ly trong mắt đột nhiên hiện lên vẻ vui mừng, căn bản không chút do dự nào, quay người lại liền chủ động hướng về Bạch Nhạc nhào qua.

Trong mắt hắn, căn bản cũng không có cái gì tình cảm, cái gì đúng sai đáng nói.

Ai có thể cho hắn lớn hơn quyền lợi, hắn liền sẽ không chút do dự với ai hợp tác.

Xuất thân Hắc Ám Thiên, Chung Ly tự nhiên rất rõ ràng, chỉ cần có thể trở thành Ma Thi Vương, liền có thể thoát khỏi Triều Bằng Phi khống

chế, hoặc có lẽ là, chí ít cũng có thể cùng Triều Bằng Phi địa vị ngang nhau.

Đây cũng là hắn cho tới nay muốn truy cầu kết quả!

Từ loại này góc độ lên đây nói, hắn thậm chí còn muốn cảm tạ Bạch Nhạc.

Nếu như không phải là Bạch Nhạc cường hãn đến, đem Triều Bằng Phi đẩy vào dạng này tuyệt cảnh, hắn cũng căn bản cũng sẽ không có cơ hội, nhường Triều Bằng Phi làm ra dạng này nhượng bộ.

Oanh!

Trực tiếp lấy thân thể ngăn ở Bạch Nhạc trước người, Chung Ly trên người lộ ra vẻ lạnh lẻo, lành lạnh mở miệng nói, "Đại trưởng lão yên tâm, ta nhất định liều mạng ngăn lại hắn!"

"Bằng ngươi, cũng xứng?"

Trong mắt hiện lên vẻ khinh miệt chi sắc, Bạch Nhạc một tay cầm kiếm, sát khí lộ, giơ tay lên liền lại là chém xuống một kiếm đi!

Xem núi như kiếm!

Một kiếm này, liền như một tòa núi lớn trực tiếp đè xuống, muốn đem Chung Ly trực tiếp nghiền bạo.

"Bạo cho ta!"

Trong mắt loé lên vẻ điên cuồng, Triều Bằng Phi cũng đồng thời lành lạnh mở miệng chợt quát lên.

Chung Ly chủ động đi theo Bạch Nhạc liều mạng, tự nhiên muốn so với

hắn khống chế thời cơ đến hữu hiệu nhiều, thật là dù vậy, Triều Bằng Phi rành mạch từng câu, Chung Ly là không có khả năng ngăn được Bạch Nhạc.

Bây giờ mắt thấy Tử Linh Thần đã có muốn thức tỉnh dấu hiệu, hắn căn bản không rảnh đi cùng Bạch Nhạc giao phong.

Như vậy biện pháp duy nhất, chính là trợ giúp Chung Ly thu được càng nhiều lực lượng, thậm chí là. . . Trực tiếp đột phá làm Ma Thi Vương.

Đối với Chung Ly mà nói, cái này tự nhiên là tha thiết ước mơ.

Có thể đối Triều Bằng Phi mà nói, muốn làm được điểm này, lại cũng không như trong tưởng tượng khó khăn như vậy!

Giống như là nuôi sâu độc một dạng, Chung Ly bản thân liền là một đường bồi dưỡng ra, cường đại nhất cái kia cổ trùng, mà bây giờ, hắn bất quá là cho Chung Ly một điểm nho nhỏ trợ giúp, gia tốc cái này tiến trình mà thôi!

Ngay tại Triều Bằng Phi mở miệng trong nháy mắt, khoảng cách Chung Ly gần nhất một ma thi liền chợt nổ lên.

Trong tích tắc, cỗ kia ma thi trong cơ thể cái kia một cổ nồng nặc tử khí liền chợt hướng về Chung Ly vọt tới.

Ma thi ở giữa lực lượng thôn phệ cùng luyện hóa, căn bản cũng không cần thời gian nào đi thích ứng, trong khoảnh khắc, Chung Ly thực lực liền tùy theo tăng vọt!

Nguyên bản Bạch Nhạc một kiếm kia, đã đủ để áp chế Chung Ly, nhưng có cái này một cổ lực lượng dũng mãnh vào, Chung Ly nhưng là dễ dàng liền trực tiếp đánh bay kiếm phong, ngạnh sinh sinh ngăn trở một kích này!

Cảm thụ được thực lực đề thăng, Chung Ly cũng liền lập tức minh bạch Triều Bằng Phi ý tứ!

Rất hiển nhiên, Triều Bằng Phi vì ngăn cản Bạch Nhạc, đã không tiếc bất cứ giá nào, thậm chí không tiếc nhúng tay giết chết hắn ma thi, để đề thăng hắn lực lượng.

Không hề nghi ngờ, Triều Bằng Phi cũng không có lừa dối hắn, chí ít lại giết chết hắn ba bộ ma thi, hắn liền thật có hy vọng đột phá làm Ma Thi Vương!

Vừa nghĩ đến đây, Chung Ly nhất thời tinh thần đại chấn, khóe miệng lộ ra một tia nhe răng cười.

"Bạch Nhạc, chịu chết đi!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1023: Ma Thi Vương (trung)

Phàm đạt được tất có đại giới.

Đối với Chung Ly mà nói, muốn có được lực lượng cường đại hơn, đột phá làm Ma Thi Vương, trọng sinh khống chế chính mình nhân sinh, liền nhất định muốn giết chết Bạch Nhạc.

Dù là biết rõ Bạch Nhạc cực kỳ mạnh mẽ, trong quá trình này, hơi không cẩn thận liền sẽ để cho mình rơi vào trong nguy hiểm, thậm chí vẫn lạc, cũng đồng dạng không thể lui lại nửa bước.

Điên cuồng!

Đúng, đây cũng là lúc này Chung Ly chân thật nhất miêu tả.

Từ hắn hóa thành ma thi bắt đầu từ ngày đó, tâm hắn lý do cũng đã bắt đầu vặn vẹo, mặc dù còn sống, nhưng lại cũng vẫn luôn chỉ là cái xác không hồn đồng dạng còn sống, hắn liều mạng muốn giãy dụa, chính là muốn một cái cơ hội, một cái có thể một lần nữa sống lại cơ hội.

Vô luận là khúm núm nhận thức Bạch Nhạc làm chủ, vẫn là phản bội Bạch Nhạc, giết chết Huyền Thủ Chân Nhân, lại hoặc là cùng Bạch Nhạc nói gì, muốn giết chết Triều Bằng Phi, thật chính là vì cái này một cái mục!

Căn bản không quan trọng trung thành cùng chữ tín, hắn chỉ là đang điên cuồng giãy dụa cầu sinh!

Mà bây giờ, bởi vì Bạch Nhạc không ngừng công kích, nỗ lực đánh thức

Tử Linh Thần, nhưng là thanh thanh sở sở đem cơ hội này bày ở trước mặt hắn!

Hắn cho tới bây giờ không có cảm giác được, cơ hội cách hắn là gần như vậy, gần như là chỉ cần đưa tay là có thể va chạm vào.

Cho nên, vì thế, hắn cũng nguyện ý trả giá bất cứ giá nào, bằng phương thức điên cuồng tới đi hết bước cuối cùng này.

Oanh!

Tinh Hải sôi trào, Chung Ly một lần lại một lần không sợ chết hướng về Bạch Nhạc phát động công kích, thậm chí là dùng lưỡng bại câu thương đấu pháp, cũng căn bản sẽ không tiếc.

Không thể không nói, điên cuồng như vậy, cho dù là đối Bạch Nhạc, cũng tạo thành ảnh hưởng cực lớn.

Cứ việc cường đại, nhưng hắn cũng cuối cùng chỉ là Tinh Hải Cảnh mà thôi.

Chung Ly hóa thành ma thi, mất đi thi triển thần thông năng lực, thật là , đồng dạng cũng đổi có thể so với Thông Thiên Ma Thể thân thể cường hãn, cho dù là chịu đến Bạch Nhạc công kích, cũng giống vậy vô pháp cho đối phương mang đến cái gì công kích trí mạng.

Một cỗ thi thể bên trên, ngươi có thể tìm được cái gì yếu hại?

Quan trọng hơn là, thời gian cũng không đứng ở Bạch Nhạc bên này.

Cứ như vậy bị bắt diên một hồi thời gian, Tử Linh Thần xao động cũng đã lại bị Triều Bằng Phi đè xuống không ít, một khi kéo dài tới Tử Linh Thần lần nữa triệt để rơi vào trạng thái ngủ say, Triều Bằng Phi rảnh tay, là có thể đồng loạt ra tay vây công, cái thời gian đó, Bạch Nhạc thật có

thể chết chắc.

"Đốt huyết!"

Trong mắt hiện lên vẻ tàn khốc, giờ khắc này Bạch Nhạc, cũng đồng dạng đã ý thức được tình thế hiểm trở, căn bản không còn dám có chút lòng cầu gặp may!

Liều mạng a!

Cái này chính là chân chính liều mạng tranh đấu, ai cũng không có một chút xíu đường lui.

Đốt Huyết Thuật!

Đây là trước đây Bạch Nhạc từ Huyết Ảnh Ma Tông học được thủ đoạn, nguyên bản bình thường mà nói, đến loại cảnh giới này, đã căn bản không hiệu quả gì, thật là Bạch Nhạc lại không giống nhau, Thông Thiên Ma Thể cho hắn thân thể cường hãn, cũng đồng dạng có thể lệnh Đốt Huyết Thuật phát huy ra lớn hơn uy lực tới.

Cái gì là liều mạng?

Chính là đem tất cả có thể lợi dụng thượng lực lượng, toàn bộ thi triển ra, bất kể bất luận cái gì tổn thất, cũng không thả qua bất luận cái gì một tia có thể tăng thực lực lên thủ đoạn.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc toàn thân huyết dịch phảng phất đều tùy theo bốc cháy lên.

Trong tay Nghịch Ma Kiếm, phảng phất cũng cảm thụ được Bạch Nhạc loại kia điên cuồng, phát sinh một hồi khinh minh, kiếm ý dâng trào!

Tinh Hải sôi trào, phảng phất trong nháy mắt này, toàn bộ Tinh Hải bên

trong mỗi một phần lực lượng, đều bị Bạch Nhạc triệt để điều động.

"Kiếm nhận phong bạo!"

Kiếm khí sôi trào, trong khoảnh khắc, toàn bộ Tinh Hải đều tùy theo động!

Thật là, cái này vẫn như cũ chưa đủ!

Trong mắt đồng dạng lộ ra một màn điên cuồng chi sắc!

"Thôn thiên!"

Thông Thiên Ma Công bị vận chuyển tới cực hạn, Bạch Nhạc lần nữa thi triển ra Thôn Thiên Quyết, điên cuồng thôn phệ xung quanh mỗi một phần lực lượng, đồng thời đều đem chi chuyển hóa thành kiếm nhận phong bạo lực lượng!

Chậm quá thăm dò căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì!

Giờ khắc này Bạch Nhạc, cũng đồng dạng lựa chọn được ăn cả ngã về không!

Một kiếm này, không phải là thắng tức bại, không chết tức sinh!

Hắn nguyện ý đánh bạc tánh mạng mình, lấy một kiếm này, làm một cái đoạn.

Nếu như không thể chém giết Chung Ly, đánh thức Tử Linh Thần, vậy liền triệt để chết ở chỗ này tốt.

Lau một cái tử mang chiếu rọi thiên địa!

Kiếm khí màu tím kia vòng xoáy, xuyên qua thiên địa, hung hãn hướng

về Chung Ly, hướng về Tử Linh Thần chém rụng mà đi.

"Bạo, đều bạo cho ta!"

Cảm thụ được Bạch Nhạc dứt khoát, giờ khắc này Triều Bằng Phi cũng đồng dạng không còn dám có chút do dự, trực tiếp khống chế được, còn lại ba bộ ma thi, một tên tiếp theo một tên tự bạo tại kiếm nhận phong bạo trước đó, chẳng những đưa đến ngăn cản kiếm nhận phong bạo tác dụng, cũng đồng dạng có thể lấy những thứ này ma thi chết, lần nữa đề thăng Chung Ly thực lực.

Kiếm nhận phong bạo uy lực đang không ngừng dẫn động xung quanh thiên địa chi lực mà tăng cường, có thể một dạng, Chung Ly thực lực, cũng giống vậy đang không ngừng thôn phệ cái khác thây ma trong quá trình không ngừng tăng lên.

"A a a!"

Quá nhiều lực lượng nhanh chóng dũng mãnh vào, cũng đồng dạng có chút vượt qua Chung Ly chịu tải cực hạn, thân thể lần nữa nổ lên, chảy ra dòng máu màu đen, đồng thời trong miệng phát sinh một hồi không ngừng tiếng gào thét, để phát tiết loại đau khổ này cùng kiềm nén trạng thái.

Nhưng mà, vô luận như thế nào thống khổ, có thể Chung Ly lại y nguyên vẫn là cắn chết khớp hàm, chưa từng buông tha!

Tinh Hải điên cuồng bành trướng, ba nghìn trượng, năm ngàn trượng, tám ngàn trượng. . . Chín ngàn trượng!

Những lực lượng này có thể có vẻ hơi hỗn tạp bất thuần, thật là về số lượng, lại xác thực đã đạt được Tinh Hải Cảnh có thể làm đến cực hạn.

Nguyên bản đã là Tinh Hải đỉnh phong, điên cuồng như vậy thôn phệ lực

lượng, rất nhanh liền ngạnh sinh sinh thôi động Chung Ly thực lực, phát sinh chất biến.

Ùng ùng!

Một tiếng khủng bố kinh lôi âm thanh chợt vang lên.

Ngay tại lúc đó, đạt được cực hạn Tinh Hải cũng rốt cục lần nữa phát sinh chất biến, hóa thành một vùng tăm tối hư không!

Hóa Hư!

Cái này một khắc đồng hồ rời, rốt cục tránh thoát Tinh Hải Cảnh ràng buộc, đột phá đến Hóa Hư Chi Cảnh, cũng đồng nghĩa với hắn chân chính tiến hóa đến Ma Thi Vương cảnh giới!

Phảng phất trong nháy mắt, Chung Ly liền chứng kiến một cái khác hoàn toàn khác biệt thiên địa!

Cũng cơ hồ là tại đồng thời, Bạch Nhạc kiếm nhận phong bạo cũng rốt cục rơi vào Chung Ly trước mặt.

Oanh!

Không có bất kỳ do dự nào, kiếm nhận phong bạo lực lượng liền cùng Chung Ly va vào nhau!

Cái kia một vùng tăm tối hư không, phảng phất chợt nứt ra, điên cuồng cắn nuốt kiếm nhận phong bạo lực lượng!

Nhưng mà, cái này vừa mới hình thành hư không lại cuối cùng còn xa không có đạt được ổn định trình độ, tại kiếm nhận phong bạo điên cuồng xé rách phía dưới, cũng đồng dạng xuất hiện lần nữa khe hở, dường như muốn triệt để tan vỡ đồng dạng.

"Phốc!"

Lại là phun ra một ngụm máu tươi, Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm thụ được, chính mình tựa hồ đã sắp muốn chống được cực hạn, lại chống đỡ xuống dưới, không cần người khác xuất thủ, chính hắn là có thể có thể vô pháp chịu tải kinh khủng như vậy lực lượng, trực tiếp nổ lên.

Chỉ là, loại này hầu như tuyệt cảnh tình huống dưới, Bạch Nhạc lựa chọn lại như cũ không phải lùi bước, mà là điên cuồng!

Nhận mệnh? !

Con đường đi tới này, Bạch Nhạc bao nhiêu lần từng tới gần tuyệt cảnh, có thể chỉ cần không có nuốt xuống một hơi thở cuối cùng, làm sao từng buông tha cho hy vọng? !

Chết thì như thế nào? !

Chính là chết, cũng muốn chiến đến cuối cùng một hơi thở, chết oanh oanh liệt liệt, đây mới là một cái Kiếm giả, phải có phong tư!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1024: Ma Thi Vương (hạ)

Người điên!

Đây cũng là Triều Bằng Phi bây giờ trong đầu duy nhất ý niệm trong đầu.

Mặc dù hắn một mực tại trấn áp Tử Linh Thần, thật là khóe mắt liếc qua nhưng cũng thủy chung đều tại quét Bạch Nhạc bên này.

Tận mắt thấy Chung Ly cắn nuốt hết cái khác thây ma lực lượng, đột phá làm Ma Thi Vương, cũng tận mắt thấy Bạch Nhạc điên cuồng nhất một mặt, cho dù là tới mức này, Bạch Nhạc dĩ nhiên cũng y nguyên vẫn là xét ở, cũng không lui lại một bước, càng không có chút nào với hắn thỏa hiệp ý tứ.

Đây mới thực là người điên!

Dạng này người điên, khả kính, cũng có thể bố!

Đứng ở Triều Bằng Phi trên lập trường, hắn cả đời cũng không muốn gặp dạng này người điên.

Cũng may, đây hết thảy đều nhanh phải kết thúc.

Vô luận lại như thế nào điên cuồng, nhưng cũng cuối cùng là đánh không lại hiện thực.

Bạch Nhạc lại như thế nào điên cuồng, cũng không khả năng nhường thực lực của hắn tăng vọt, có thể làm đến bước này, cũng đã là cực hạn.

Có thể đoán được, kiếm nhận phong bạo tan vỡ thời điểm, chính là Bạch

Nhạc vẫn lạc thời điểm!

Đương nhiên, rất có thể cũng sẽ lôi kéo Chung Ly cùng chết!

Mặc dù vừa mới đột phá thành Ma Thi Vương, thật là Chung Ly lại cuối cùng không có cái kia phần súc tích, cũng căn bản không rõ, cần phải làm sao lợi dụng dạng này lực lượng, cùng Bạch Nhạc cùng chết, liền trở thành có khả năng nhất phát sinh kết quả.

Nhưng mà, hầu như cũng ngay lúc đó, toàn bộ Hắc Ám Thiên lại chợt một hồi run rẩy dữ dội, phảng phất cả phiến thiên địa đều tùy theo chấn động đứng lên.

Trước đó, Triều Bằng Phi mới thật không dễ dàng trấn áp xuống, gần triệt để rơi vào trạng thái ngủ say Tử Linh Thần, cũng vì vậy lần nữa có thức tỉnh dấu hiệu!

Lần này, nhưng là nhất thời đem Triều Bằng Phi hù dọa sắc mặt đều bạch.

Điều này sao có thể? !

Muốn cái gì dạng tồn tại, mới có thể lay động toàn bộ Hắc Ám Thiên? !

Hầu như liền ở trong đầu hắn hiện lên toàn bộ ý niệm trong đầu đồng thời, trong bầu trời, đột nhiên xuất hiện một đạo khủng bố khe hở, ngay tại lúc đó, một thanh ảm đạm Bạch Cốt Kiếm, thình lình từ trong cái khe chém xuống đến, ngạnh sinh sinh đem cái này Bán Thần Lĩnh Vực xé mở một kẽ hở!

Sau một khắc, một cái tuyệt mỹ dáng người liền thình lình vượt qua không gian liệt phùng, trực tiếp xuất hiện tại Hắc Ám Thiên bên trong.

Hóa Hư? !

Trong tích tắc, Triều Bằng Phi con ngươi chính là đột nhiên co rụt lại, hầu như khó mà tin được chính mình con mắt!

Có thể lấy như vậy bạo lực phương thức, trực tiếp xé rách đen tối bầu trời ở giữa, mạnh mẽ xông tới, cũng chỉ có thể là Hóa Hư cường giả, hơn nữa. . . Còn nhất định phải có thể tại trong hư không, chuẩn bị tìm tới nơi này vị trí, đây cơ hồ chính là căn bản không có khả năng chuyện phát sinh!

Thật là, bây giờ sự thực cứ như vậy đặt trước mắt, từ làm sao có thể nhường hắn không tin? !

So với việc Triều Bằng Phi kinh ngạc, giờ khắc này Bạch Nhạc, cảm thụ được nhưng là một cổ khó diễn tả được cảm động, liền phảng phất một dòng nước ấm dũng mãnh vào trái tim.

Bạch Cốt phu nhân!

Thậm chí không cần ngẩng đầu, không cần nhận biết đối phương khí tức cùng lực lượng, Bạch Nhạc cũng có thể đơn giản đoán được, người đến tất nhiên là Bạch Cốt phu nhân!

Trước đó xúc động Tử Linh Thần, trong óc Thần Hồn Ấn Ký tan vỡ, Bạch Nhạc thì biết rõ, Bạch Cốt phu nhân đã cảm thụ được.

Chỉ là, hắn cũng không biết, Bạch Cốt phu nhân bây giờ đến tột cùng như thế nào!

Càng không nghĩ đến, đối phương dĩ nhiên tại ngắn như vậy trong thời gian, liền ngạnh sinh sinh xé rách hư không chạy tới.

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, trong tích tắc, Bạch Cốt phu nhân thân ảnh liền trực tiếp biến mất ở tại chỗ, sau một khắc, liền trực tiếp

vượt qua hư không, trực tiếp rơi vào Bạch Nhạc trước người, một tay giơ lên, hóa thành một chỉ thật lớn Bạch cốt chưởng, hung hăng bóp nát Chung Ly mới vừa hình thành hắc ám hư không!

Một cái tát, Chung Ly liền trực tiếp bị đánh bay ra ngoài!

Vẻn vẹn chỉ bằng một chưởng này, liền có thể làm cho tất cả mọi người rõ ràng ý thức được, bây giờ Bạch Cốt phu nhân xác thực đã bước vào Hóa Hư, thậm chí muốn so với bình thường Hóa Hư, càng mạnh nhiều.

Chỉ có tài như thế có thể như vậy hời hợt đánh tan vừa mới đột phá làm Ma Thi Vương Chung Ly.

Oanh!

Chung Ly bị đánh tan, Bạch Nhạc trong lòng cái kia một hơi thở tản ra, kiếm nhận phong bạo cũng rốt cục theo tiếng tán loạn, một búng máu phun ra, Bạch Nhạc trên mặt một mảnh lộ vẻ sầu thảm, hầu như đứng không vững thân hình.

Đưa tay liền trực tiếp ôm lấy Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân trên mặt lộ ra lau một cái giận dữ chi sắc.

"Không phải đã nói với ngươi, gặp phải nguy hiểm tánh mạng liền trực tiếp làm nổ Thần Hồn Ấn Ký sao! Nếu là ta lại trễ tới một bước, ngươi chẳng phải là liền phải chết ở chỗ này?"

"Xin lỗi. . ."

Trên mặt lộ ra một nụ cười khổ chi sắc, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Đến một bước này, Triều Bằng Phi nơi nào vẫn không rõ, cái này cường giả khủng bố, dĩ nhiên là Bạch Nhạc đưa tới.

Còn có trước đó những tin tức kia, trong nháy mắt, Triều Bằng Phi rồi đột nhiên tỉnh ngủ qua đây, cũng đoán được đối phương thân phận!

"Bạch Cốt phu nhân. . . Ngươi luyện hóa Bán Thần Lĩnh Vực? !"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Cốt phu nhân, Triều Bằng Phi lớn tiếng hô.

Đột nhiên xoay người lại, Bạch Cốt phu nhân trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, chỉ là thoáng nhìn, liền đem ánh mắt rơi vào Triều Bằng Phi phía sau, ngủ say Tử Linh Thần trên người.

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Bạch Cốt phu nhân liền hiểu được.

"Ngươi muốn thí thần, luyện hóa cái này Bán Thần Lĩnh Vực là ngươi sự tình. . . Vì sao phải đem Bạch Nhạc vây ở chỗ này?"

Thanh âm lãnh ba phần, Bạch Cốt phu nhân tiếp tục nói, "Ngươi tất nhiên biết thân phận ta, liền phải biết, ta cùng với Bạch Nhạc quan hệ. . . Đã ngươi muốn chết, ta sẽ giúp đỡ ngươi!"

Sát ý ngập trời!

Căn bản không có một câu dư thừa nói nhảm, Bạch Cốt phu nhân lật bàn tay một cái, Bạch Cốt Kiếm lần nữa chém ra, xé rách hư không, thẳng đến Triều Bằng Phi mà đi!

"Răng rắc!"

Bạch Cốt phu nhân một kiếm này là uy lực bực nào, Triều Bằng Phi hầu như căn bản không có chút nào chống cự chỗ trống, liền trực tiếp bị Bạch Cốt Kiếm chém ở trên người, trong nháy mắt, trên người liền phát sinh một hồi giòn vang, đầu khớp xương trực tiếp bị chém rách!

Nhưng mà, lại cũng không có trong dự đoán một kiếm mà chém, Triều Bằng Phi dĩ nhiên cũng đồng dạng ngạnh sinh sinh kháng trụ Bạch Cốt phu nhân một kiếm này!

Trong tích tắc, xung quanh hắc quang chợt dũng mãnh vào Triều Bằng Phi thân thể, thương thế trên người phảng phất trong nháy mắt, liền đều khỏi hẳn.

Tối trọng yếu là, vô luận là Bạch Cốt phu nhân, vẫn là Bạch Nhạc, đều xem thanh thanh sở sở, từ Triều Bằng Phi trong vết thương, chảy ra máu, cũng không phải là tiên hồng, mà là tím đen!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trong đầu liền không khỏi đột nhiên hiện lên một đạo thiểm điện, phảng phất sở hữu sương mù, đều trong nháy mắt này bị xé mở, thay đổi thanh thanh sở sở!

Con ngươi co rụt lại, Bạch Nhạc không khỏi thất thanh nói, "Ma Thi Vương. . . Nguyên lai, ngươi đã sớm chết, ngươi mới là chân chính Ma Thi Vương!"

Cái gì Đại trưởng lão, cái gì nhường Chung Ly đột phá, trở thành Ma Thi Vương, căn bản đều là giả!

Từ vừa mới bắt đầu, đây hết thảy, liền đều là Triều Bằng Phi thiết kế!

Nhấc lên như thế một trận khủng bố giết chóc, như nuôi sâu độc một dạng, nhường Hắc Ám Thiên cường giả đi luyện hóa ma thi, thật đây hết thảy, đều chẳng qua vẻn vẹn chỉ là vì hắn làm giá y!

Trách không được tại cái kia địa cung bên trong, cất giấu nhiều như vậy ma thi!

Trách không được, hắn căn bản không quan tâm Chung Ly sinh tử, cũng

không quan tâm, Chung Ly có phải hay không có thể đột phá!

Trách không được hắn có thể đủ sống ngàn năm lâu dài!

Nguyên lai, hắn đã sớm đã chết, chỉ là hắn đem chính mình luyện thành ma thi, không ngừng thôn phệ cái khác thây ma lực lượng lấy duy trì sinh mệnh!

Trách không được trước đó, hắn có thể đủ lấy hồn thể phương thức xuất hiện.

Hắn mình mới là chân chính Ma Thi Vương.

Vô luận Chung Ly vẫn là bất kỳ một cái nào cái khác thây ma thắng được, cũng đều bất quá chỉ là hắn chất dinh dưỡng mà thôi, thôn phệ những thứ này ma thi lực lượng, hắn có thể chân chính tiến hóa, trở thành Ma Thi Vương!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1025: Bất Tử Chi Thân?

"Vì sao? Vì sao nhất định phải buộc ta?"

Từ dưới đất bò dậy, Triều Bằng Phi sắc mặt dữ tợn mở miệng nói, "Bạch Cốt phu nhân, ta Hắc Ám Thiên cùng ngươi không oán không cừu, vì sao ngươi nhất định phải nhúng tay vào?"

"Còn ngươi nữa, hảo hảo làm ngươi Thanh Châu phủ chủ, ta tiến đánh Đạo Lăng Thiên Tông có quan hệ gì tới ngươi?"

Trong mắt lộ ra lau một cái lệ mang, Triều Bằng Phi trên người lộ ra một cổ khủng bố sát khí, lành lạnh mở miệng nói, "Các ngươi ngăn không được ta, trên đời này cũng không người có thể ngăn được ta!"

Bị Bạch Nhạc bóc trần thân phận, cũng làm cho Triều Bằng Phi triệt để điên cuồng lên.

Còn sống, chính là trong lòng hắn duy nhất chấp niệm.

"Tới đây cho ta!"

Một tay một trảo, trong nháy mắt, cách đó không xa Chung Ly liền căn bản không bị khống chế bay ngược mà hồi, trực tiếp hướng về Triều Bằng Phi trong lòng bàn tay bay đi.

Đừng xem trước đó Chung Ly vừa mới đột phá, thậm chí bây giờ đã có Hóa Hư thực lực, thật là tại Triều Bằng Phi trước mặt, lại vẫn như cũ không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Từ bị luyện thành ma thi một ngày kia trở đi, hắn duy nhất sứ mệnh, chính là vì Triều Bằng Phi vị này Ma Thi Vương cung cấp chất dinh

dưỡng.

Đó là một loại cấp bậc thượng sai cách, như một đạo thật lớn khoảng cách, căn bản không có vượt qua khả năng.

"Không! Ta mới là Ma Thi Vương, ngươi không thể giết ta!"

Thân thể không bị khống chế hướng về Triều Bằng Phi bay đi, Chung Ly trong mắt tràn đầy vẻ sợ hãi, khàn cả giọng la lên.

"Bằng ngươi, cũng xứng?"

Trên mặt lộ ra một vẻ dữ tợn chi sắc, Triều Bằng Phi cười lạnh nói.

Từ vừa mới bắt đầu, hắn liền chưa từng có coi trọng qua Chung Ly.

"Ngươi cho rằng ngươi thì tính là cái gì? Bất quá chỉ là một cái phế vật mà thôi, liền con chó cũng không tính! Ta để ngươi sinh, ngươi khả năng sống, ta muốn ngươi chết, ngươi liền phải chết!"

Lời này trước đây đối mặt Bạch Nhạc thời điểm, Triều Bằng Phi liền từng nói qua một lần.

Lúc kia, Chung Ly mặc dù cảm thấy nhục nhã, nhưng lại cũng vì cảm thụ được quá lớn sợ hãi.

Nhưng hôm nay không giống nhau, cái này một khắc đồng hồ rời, đã căn bản không để ý tới cái gì cảm giác nhục nhã, còn sống, chính là lớn nhất hy vọng xa vời.

"Cứu ta! Bạch Nhạc, cứu ta. . . Công tử, cứu ta a!"

Mắt nhìn chính mình rơi vào Triều Bằng Phi trong lòng bàn tay, Chung Ly đã có chút cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng.

"Ngăn cản hắn!"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói, "Đừng cho hắn thực hiện được!"

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc nhưng cũng đồng dạng phản ứng kịp.

Hắn dĩ nhiên không phải muốn cứu Chung Ly, chỉ là, Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, một khi nhường Chung Ly chết, Triều Bằng Phi là có thể rất dễ dàng luyện hóa Chung Ly lực lượng, chân chính lột xác thành Ma Thi Vương, cái thời gian đó, cho dù là Bạch Cốt phu nhân tại, cũng chưa chắc có thể thắng được đối phương.

Phải biết, nơi đây dù sao cũng là Hắc Ám Thiên, là thuộc về Tử Linh tông Bán Thần Lĩnh Vực.

Bạch Cốt phu nhân cũng không biết cái gì là Ma Thi Vương, nàng bước vào Bạch Cốt Thần Bán Thần Lĩnh Vực thời điểm, Hắc Ám Thiên còn không có xuất thế đâu, tự nhiên không hiểu tình huống cụ thể.

Thật là cái này lại cũng không ảnh hưởng, nàng cảm thụ được bên trong uy hiếp.

Huống chi, nàng cũng phi thường nguyện ý lựa chọn tin tưởng Bạch Nhạc sức phán đoán.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Cốt Kiếm liền lần nữa chém ra đi, thẳng đến Triều Bằng Phi thủ cấp.

Vừa mới một kiếm kia không thể giết chết Triều Bằng Phi, cũng làm cho Bạch Cốt phu nhân có một chút tỉnh ngủ, lần này nàng lựa chọn ổn thỏa hơn phương thức, trực tiếp chém rụng đối phương thủ cấp, dù sao cũng

nên có thể giết chết a?

Nếu như là bình thường ma thi, chỉ cần một ý niệm, Triều Bằng Phi liền có thể làm đối phương tự bạo.

Nhưng hôm nay Chung Ly lại không giống nhau, liên tục thôn phệ cái khác thây ma lực lượng, nhường Chung Ly lần nữa làm ra đột phá, mặc dù Ma Thi Vương là giả, có thể cái kia phần có thể so với Hóa Hư thực lực, lại cũng không là giả.

Chỉ lấy thực lực mà nói, hiện tại Chung Ly thậm chí muốn so với Triều Bằng Phi càng mạnh!

Cho dù là bởi vì ma thi cấp bậc thượng sai cách, nhường Chung Ly vô pháp phản kháng, thật là, muốn giết chết Chung Ly, lại cũng không có dễ dàng như vậy.

"Phốc!"

Bạch Cốt phu nhân kiếm thực sự quá nhanh, thế cho nên Triều Bằng Phi căn bản là phản ứng không kịp nữa qua đây.

Hóa Hư cùng Tinh Hải ở giữa khoảng cách, cơ hồ là không thể vượt qua, chí ít bằng Triều Bằng Phi thủ đoạn, căn bản không thể vượt qua.

Trong tích tắc, Triều Bằng Phi đầu lâu liền trực tiếp bay lên!

Một kiếm bêu đầu!

Cái kia u lãnh Bạch Cốt Kiếm, lộ ra một cổ cường đại lực lượng, cơ hồ là trong nháy mắt, liền đem chém xuống địa vị sọ cắn nát!

Cũng có lúc trước một lần thất lợi kinh nghiệm, Bạch Cốt phu nhân ra tay cực kỳ cẩn thận.

Nhưng mà, tức đã là như thế, có thể nàng nhưng cũng y nguyên vẫn là đánh giá quá thấp Ma Thi Vương khủng bố.

Đầu lâu bị chém bay, thậm chí triệt để nổ lên, thật là Triều Bằng Phi lại vẫn không có chịu đến bất kỳ ảnh hưởng gì, thi thể không đầu bàn tay vẫn như cũ nắm thật chặc Chung Ly cái cổ, điên cuồng cắn nuốt Chung Ly trên người lực lượng.

Quan trọng hơn là, xung quanh còn không ngừng có hắc quang dũng mãnh vào Triều Bằng Phi trong thân thể, cái kia khủng bố tử khí, dĩ nhiên ngạnh sinh sinh làm hắn vết thương khép lại, thậm chí là. . . Một lần nữa dài ra một cái cái đầu tới.

Nhìn thấy mà giật mình!

Dù là Bạch Cốt phu nhân cùng Bạch Nhạc, đã coi như là kiến thức rộng rãi, nhưng cũng y nguyên vẫn là bị một màn này rung động thật sâu.

Đoạn chi Tái Sinh cũng đã phi thường khủng bố, thật là bây giờ, Triều Bằng Phi lại thậm chí ngay cả bị chém rụng cái đầu đều có thể mọc ra lần nữa, cái này cũng không khỏi quá kinh người đi.

"Bất Tử Chi Thân? !"

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, Bạch Cốt phu nhân lạnh giọng nói rằng.

"Ha ha ha ha, ta nói rồi, các ngươi ngăn cản không ta! Trên đời này không ai có thể ngăn cản ta!"

Trong miệng phát sinh một hồi tùy ý tiếng cười, Triều Bằng Phi khinh thường mở miệng nói, "Tại Hắc Ám Thiên bên trong, các ngươi coi như là đem ta thân thể triệt để hủy diệt, ta cũng có thể giống vậy trọng sinh qua đây! Trừ phi các ngươi có thể hủy cái này Hắc Ám Thiên, bằng

không liền vĩnh viễn không có khả năng giết chết ta!"

"Không phải cái gì Bất Tử Chi Thân, hắn đã sớm đã chết! Cái gọi là thân thể, bất quá chỉ là một cái chịu tải đồ đựng dụng cụ mà thôi, chỉ cần có đủ đủ lực lượng, tự nhiên liền có thể vô hạn phục hồi như cũ."

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Bạch Nhạc lạnh giọng mở miệng nói.

So với việc Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc càng giải ma thi, phán đoán tự nhiên cũng liền càng chuẩn xác.

Cái gì chó má Bất Tử Chi Thân, nghe tựa hồ rất cao thượng, nhưng trên thực tế, bất quá chỉ là một truyện cười mà thôi.

"Đại trưởng lão, không nên quá đánh giá cao chính ngươi, ngươi là ngươi, Hắc Ám Thiên là Hắc Ám Thiên. . . Ngươi không phải Tử Linh Thần, cũng giống vậy có nhược điểm!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói, "Lại chém hắn một lần, ta tới phối hợp ngươi!"

"Tốt!"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Bạch Cốt phu nhân không chút do dự nào, lúc này liền lần nữa chém ra trong tay Bạch Cốt Kiếm!

Mới vừa mọc ra đầu lâu, nhất thời lại là theo tiếng mà rơi!

Chỉ là, lần này, ngay tại đầu lâu bị chém xuống tới trong nháy mắt, Bạch Nhạc đã theo sát một chỉ điểm ra đi.

"Đại mộng. . . Nghìn thu!"

Trước đó, Triều Bằng Phi lấy hồn thể tiến vào Hắc Ám Thiên thời điểm, Bạch Nhạc liền từng lấy cái này một thần thông, vây khốn qua hắn.

Chỉ là, ở đối phương có người thân khống chế tình huống dưới, Bạch Nhạc rất khó mạnh mẽ đem Triều Bằng Phi kéo vào ảo cảnh mà thôi.

Nhưng hôm nay mượn lấy Bạch Cốt phu nhân chém xuống đầu hắn trong nháy mắt, lần nữa thi triển, không thể nghi ngờ liền có thể lần nữa vây khốn đối phương thần hồn!

Ma thi thân thể có thể tại Hắc Ám Thiên bên trong không ngừng trọng sinh, thật là thần hồn lại cũng không có thể trọng sinh!

Chỉ cần xóa đi đối phương thần hồn, liền có thể triệt để giết chết đối phương.

Đối với Triều Bằng Phi mà nói, đây cũng là hắn bây giờ lớn nhất kẽ hở.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1026: Tử Linh Thần thức tỉnh

Đại Mộng Thiên Thu!

Cái này nguyên bản không có danh tiếng gì thần thông, bây giờ nhưng là lần nữa rực rỡ hào quang, ngạnh sinh sinh đem Triều Bằng Phi lần nữa kéo vào trong ảo cảnh.

Chỉ là lần này, Triều Bằng Phi phản kháng nhưng là dị thường cường liệt, khủng bố thần hồn ba động hầu như khó khống chế, cho dù là Bạch Nhạc, sắc mặt cũng thay đổi một mảnh trắng bệch, thần hồn ẩn nhiên có bất ổn khuynh hướng.

Ngay tại lúc đó, Chung Ly nhưng là hai mắt thông hồng, trong nháy mắt liền trực tiếp nhào tới Triều Bằng Phi trên người, bắt đầu trái lại điên cuồng thôn phệ đối phương lực lượng.

Tình huống bình thường xuống, Chung Ly là căn bản là không có cách phản kháng Triều Bằng Phi, thật là bây giờ Triều Bằng Phi bị vây ở trong ảo cảnh, cũng không nghi ngờ là cho hắn một cái tuyệt hảo cơ hội.

Gà lấy thóc trong lửa, đoạt thức ăn trước miệng cọp, tựa hồ cũng không đủ để lúc này Chung Ly điên cuồng!

Đó là một loại mãnh thú tại dưới tuyệt cảnh liều mạng một lần điên cuồng.

"Giết hắn!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Bạch Nhạc gian nan mở miệng nói.

Hắn tuy muốn giết chết Triều Bằng Phi, tuy nhiên lại cũng tuyệt đối không nguyện ý chứng kiến Chung Ly đảo khách thành chủ, cắn nuốt hết Triều Bằng Phi, biến thành mới Ma Thi Vương.

Bây giờ hắn ngăn chặn Triều Bằng Phi, Chung Ly cũng không Triều Bằng Phi bản lĩnh, muốn giết hắn không chút nào trắc trở.

Trên thực tế, không cần Bạch Nhạc nói, Bạch Cốt phu nhân cũng đồng dạng có thể cảm thụ được Chung Ly cùng Triều Bằng Phi ở giữa dị thường, khẽ gật đầu, Bạch Cốt Kiếm lần nữa nhắc tới, liền muốn hướng Chung Ly chém tới.

Nhưng mà, liền trong nháy mắt này.

Không gian xung quanh chợt một hồi chấn động, nguyên bản một mực đang ngủ say bên trong Tử Linh Thần dĩ nhiên, vào giờ khắc này, chậm rãi tỉnh lại!

Trên thực tế, từ Bạch Cốt phu nhân bước vào Hắc Ám Thiên bắt đầu, cũng đã kinh động Tử Linh Thần.

Nguyên bản có Triều Bằng Phi trấn áp, Tử Linh Thần còn không đến mức tỉnh lại, nhưng hôm nay, Triều Bằng Phi bị vây ở ảo cảnh, căn bản không người có thể ngăn cản Tử Linh Thần, nhưng là nhường Tử Linh Thần chân chính tỉnh lại!

Trong tích tắc, cái kia yên lặng thần lực, liền chợt sôi trào, toàn bộ Hắc Ám Thiên phảng phất đều trong nháy mắt tỉnh lại!

Giờ khắc này, Bạch Cốt phu nhân nơi nào còn nhớ được đi quản Chung Ly!

So với việc thức tỉnh Tử Linh Thần, vô luận là Chung Ly, vẫn là Triều

Bằng Phi đều chẳng qua chỉ là không đáng giá nhắc tới tiểu nhân vật.

Bạch Cốt phu nhân là có qua đối phó nửa bước thần linh kinh nghiệm.

Dù sao, trước đây Bạch Cốt Thần, chính là nàng cùng Bạch Nhạc liên thủ chém giết.

Vừa mới tỉnh lại thời điểm, chính là đối phương suy yếu nhất thời điểm, cũng là duy nhất có cơ hội, giết chết đối phương thời điểm.

Nếu như một khi nhường Tử Linh Thần triệt để tỉnh lại, chiếm giữ Hắc Ám Thiên địa lợi, tất cả mọi người chỉ sợ đều phải chết ở chỗ này.

Trong tích tắc, Bạch Cốt phu nhân trên người chợt lộ ra lau một cái trong suốt xanh ngọc, trong tay Bạch Cốt Kiếm, cũng lộ ra lau một cái khiếp người xanh ngọc, thẳng đến Tử Linh Thần mà đi.

Oanh! ! !

Một kiếm chợt đứng ở Tử Linh Thần trên người, lộ ra một cổ khủng bố trùng kích , khiến cho toàn bộ Hắc Ám Thiên đại địa đều tùy theo run rẩy.

"Là ai. . . Đem ta thức tỉnh?"

Lấy Bạch Cốt phu nhân bây giờ thực lực, một kiếm đứng ở Tử Linh Thần trên người, thậm chí đều không có thể tạo thành cái gì vết thương trí mệnh, chỉ bằng phần thực lực này, cũng đã làm người ta sợ hãi.

"Tử Linh Thần, là ngươi chính mình tín đồ, đưa ngươi vây ở chỗ này hơn ngàn năm, không được thức tỉnh!"

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Bạch Cốt phu nhân trầm giọng mở miệng nói.

"Tín đồ?"

Trong tích tắc, Tử Linh Thần ánh mắt liền chợt rơi vào Triều Bằng Phi trên người, vẻn vẹn chỉ là liếc một cái, Tử Linh Thần sắc mặt liền thay đổi cực kỳ âm trầm!

Trước đó đang ngủ say bên trong, hắn cái gì cũng không biết, nhưng hôm nay tỉnh lại, ý niệm trong đầu một lần, liền đủ để minh bạch Triều Bằng Phi làm qua cái gì.

"Một nho nhỏ ma thi, dĩ nhiên cũng dám mưu toan phệ chủ!"

Sát khí nghiêm nghị, vẻn vẹn chỉ một cái liếc mắt, liền phảng phất có một cổ lực lượng kinh khủng, ầm ầm vỗ xuống, như cơn sóng thần, hung hăng hướng về Triều Bằng Phi!

Đừng bảo là là Triều Bằng Phi, cho dù là Bạch Nhạc, giờ khắc này cũng đồng dạng lọt vào tác động đến, trong tích tắc, trước đó tỉ mỉ chuẩn bị Đại Mộng Thiên Thu ảo cảnh, liền căn bản là không có cách duy trì tiếp.

Oanh một tiếng!

Ảo cảnh chợt tan vỡ, lọt vào phản phệ, Bạch Nhạc nhịn không được phun ra hai búng máu tươi, sắc mặt trắng bệch!

Cũng cơ hồ là tại đồng thời, Bạch Cốt phu nhân thân hình thoắt một cái, đã ngăn ở Bạch Nhạc trước người.

"Tử Linh Thần, ngươi muốn thế nào đối phó ngươi tin đồ, là ngươi sự tình, nhưng lại không cho phép thương tổn hắn chút nào."

Chân mày chợt thượng thiêu, Bạch Cốt phu nhân lành lạnh uy hiếp nói.

Nghe thế, Tử Linh Thần cũng rốt cục đưa mắt nhìn sang Bạch Cốt phu nhân.

"Ngươi là Bạch Cốt Thần? Không, ngươi khí tức quá yếu. . . Ngươi chỉ là đạt được một bộ phận Thần Chi Bản Nguyên, kế thừa Bạch Cốt Thần thần đạo mà thôi."

Thoáng quan sát vài lần, Tử Linh Thần trực tiếp thẳng mở miệng nói.

Cứ việc bây giờ Bạch Cốt phu nhân đã bước vào Hóa Hư, thế nhưng rất hiển nhiên Tử Linh Thần căn bản không quan tâm hắn, thậm chí coi như là ngày xưa vị kia Bạch Cốt Thần, cũng căn bản không bị Bạch Cốt phu nhân nhìn vào mắt.

"Chủ nhân!"

Từ ảo cảnh bên trong thanh tỉnh trong nháy mắt, Triều Bằng Phi rồi đột nhiên phản ứng kịp, không chút do dự nào, trong nháy mắt liền trực tiếp quỳ xuống.

Vô luận trước đó hắn làm cái gì, nhưng khi Tử Linh Thần thức tỉnh trong nháy mắt đó, liền có nghĩa là hắn đã triệt để mất đi lật bàn cơ hội.

Ngay tại Triều Bằng Phi mở miệng đồng thời, Chung Ly trong mắt cũng lộ ra một vẻ sợ hãi, chặt cùng theo một lúc quỳ xuống.

"Tử Linh Thần, chúng ta nước giếng không phạm nước sông! Nhà của một mình ngươi chuyện, ta không muốn quản, đã ngươi đã thức tỉnh, những người này vẫn là giao cho ngươi xử trí chỉ cần ngươi mở ra đường hầm không gian, chuyện này lúc đó xóa bỏ!" Trong mắt lộ ra lau một cái cảnh giác chỉ là, Bạch Cốt phu nhân trầm giọng mở miệng nói.

"Nếu là lúc trước Bạch Cốt Thần thân chí, ta tự nhiên là cấp cho vài phần mặt mũi. . . Thật là, các ngươi tính là cái gì đồ vật, con kiến hôi đồ vật

bình thường, có cái gì tư cách nói điều kiện với ta! Hiện tại quỳ xuống, thần phục với ta, ta còn có thể cho các ngươi một cái cơ hội! Bằng không, cho dù ai cũng đừng nghĩ sống qua hôm nay."

Trong mắt hiện lên một tia vẻ khinh miệt, Tử Linh Thần khinh thường mở miệng nói.

Cho dù là vừa mới thức tỉnh, Tử Linh Thần cũng tràn ngập kiêu ngạo!

Hắn là đường đường bán thần cường giả, đạp ở thế gian này đỉnh phong, không cần hướng bất kỳ ai thỏa hiệp.

Tới mức này, vô luận là Bạch Cốt phu nhân, vẫn là Bạch Nhạc trong lòng đều rất rõ ràng, chuyện này đã vô pháp hòa hợp.

Duy nhất sinh cơ, chính là tiếp tục đấu!

Đánh tan, hoặc là ít nhất là đánh đau những thứ này Tử Linh Thần, song phương mới có ngồi xuống đàm luận khả năng!

Trong nháy mắt, Bạch Cốt phu nhân trong mắt đột nhiên hiện lên lau một cái hung mang, lành lạnh mở miệng nói, "Tử Linh Thần, ngươi sợ là ngủ say lâu lắm, căn bản vẫn không rõ phát sinh cái gì! Đã ngươi không muốn cùng giải. . . Vậy liền đánh đi, ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi khôi phục vài phần thực lực."

Trong tay Bạch Cốt Kiếm nhoáng lên, Bạch Cốt phu nhân đã dẫn đầu hướng về Tử Linh Thần đánh tới.

Trên đời này tất cả đạo lý, có nên nói hay không không thông thời điểm, liền chỉ có người thắng làm vua.

Lúc trước còn cũng chỉ có Tinh Hải Cảnh tu vi thời điểm, Bạch Cốt phu nhân liền dám đưa ra thí thần, bây giờ luyện hóa Thần Chi Bản Nguyên,

bước vào Hóa Hư, lại nơi nào sẽ bị một cái vừa mới tỉnh lại Tử Linh Thần dọa lui.

PS: Hôm nay có điểm vội vàng, trở về quá muộn, liền hai canh đi, ngày mai canh tư tu bổ.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1027: Thí thần (thượng)

Một kiếm ở giữa, liền như một mảnh Bạch Cốt Trủng chợt từ dưới chân dựng lên.

Vô số bạch cốt từ trong hư không nổi lên, hóa thành đầy trời mưa kiếm, một chỗ hướng về Tử Linh Thần hạ xuống.

Đây mới là Bạch Nhạc lần đầu tiên nhìn thấy bây giờ Bạch Cốt phu nhân ra tay toàn lực.

Bán Thần Lĩnh Vực!

Cho dù là tại đây Hắc Ám Thiên bên trong, Bạch Cốt phu nhân cũng y nguyên vẫn là dẫn động bản thân Bán Thần Lĩnh Vực, hướng về Tử Linh Thần bao phủ tới.

Mặc dù nói là Hóa Hư Cảnh, nhưng trên thực tế, Bạch Cốt phu nhân chỗ đi con đường tu hành, lại cùng bình thường tu hành giả hoàn toàn khác biệt.

Cùng nói là Hóa Hư, chẳng thà nói là bán thần.

Là một loại giới hồ vu Hóa Hư cùng thần linh cường giả ở giữa đặc biệt cảnh giới, chỉ là, bây giờ Bạch Cốt phu nhân mới vừa bước ra bước này, còn xa vô pháp cùng chân chính bán thần cường giả so sánh.

Bất quá, dù vậy, cũng đồng dạng có được cực mạnh thực lực.

Đừng bảo là, bình thường Tinh Hải Cảnh, cho dù là Bạch Nhạc, mặt độ loại này cường giả, cũng căn bản không có bất luận cái gì giãy dụa chỗ trống.

Oanh!

Trong tích tắc, Bạch Cốt phu nhân cùng Tử Linh Thần cũng đã đánh tới một chỗ.

Loại trình độ này giao phong, cho dù là hiện tại Bạch Nhạc, cũng căn bản không có nhúng tay tư cách.

Ánh mắt khẽ nhúc nhích, Bạch Nhạc liền lần nữa đưa mắt, rơi vào Triều Bằng Phi cùng Chung Ly trên người.

Ngẩng đầu, giờ khắc này Triều Bằng Phi nhìn về phía Bạch Nhạc trong con mắt, tràn ngập oán độc chi ý.

Nhiều năm như vậy tâm huyết, nhiều năm như vậy chuẩn bị, cứ như vậy bị Bạch Nhạc hủy trong chốc lát, hắn làm sao có thể đủ không hận?

"Bạch Nhạc, đây là ngươi tự tìm!"

"Đem ta bức đến loại trình độ này, đối ngươi có chỗ tốt gì? !"

Cơ hồ là từ trong hàm răng phun ra như thế hai câu, Triều Bằng Phi tràn đầy oán độc mở miệng nói, "Đi chết đi!"

Tử Linh Thần thức tỉnh, đã không thể nghịch!

Hắn sẽ không còn có cơ hội thứ hai, điều này cũng làm cho Triều Bằng Phi rơi vào một loại triệt để trong tuyệt vọng, kiềm nén phía dưới, hắn yêu cầu đem loại tâm tình này phát tiết đi ra.

Không hề nghi ngờ, trước mặt Bạch Nhạc, chính là một cái tốt nhất phát tiết đối tượng.

Trong nháy mắt, Triều Bằng Phi cũng đã lần nữa hướng về Bạch Nhạc nhào tới.

Vừa mới bị hủy diệt thân thể, giờ khắc này lại đồng dạng khôi phục lại, thấu cái này một màn điên cuồng chi ý, hung hăng đánh về phía Bạch Nhạc.

Trong tích tắc, cho dù là Bạch Nhạc, trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy, không thể không lần nữa rút kiếm.

Oanh!

Trong nháy mắt va chạm, liền nhường Bạch Nhạc khí huyết có chút bất ổn.

Chân chính bắt đầu liều mạng Triều Bằng Phi xác thực là có chút khủng bố, cứ việc không thể thi triển bất luận cái gì thần thông, thật là ma thi bản thân cái kia gần như Bất Tử Chi Thân đặc tính, liền đủ đủ làm người nhức đầu.

Ánh mắt có chút lấp lóe!

Mắt thấy Bạch Nhạc cùng Triều Bằng Phi tranh đấu đứng lên, Chung Ly ở trong lòng thoáng làm một chút cân nhắc, liền lập tức làm ra quyết đoán.

Hắn không quan tâm Triều Bằng Phi quan điểm, cũng căn bản không thèm để ý đối phương chết sống.

Thật là, bây giờ tất nhiên Tử Linh Thần đã thức tỉnh, hắn liền tuyệt đối không thể khoanh tay đứng nhìn!

Chính như Triều Bằng Phi trước đó nhìn hắn với hắn ma thi đều không cái gì không cùng một loại, bây giờ Tử Linh Thần, nhìn hắn cùng Triều

Bằng Phi, chỉ sợ cũng căn bản sẽ không có khác nhau chút nào.

Tử Linh Thần hiển nhiên đã chán ghét Triều Bằng Phi, chỉ là bây giờ bị Bạch Cốt phu nhân thoát ở tạm thời đằng không ra tay tới.

Chỉ chờ tới lúc Tử Linh Thần giải quyết Bạch Cốt phu nhân, đến lúc đó, ắt sẽ giết chết Triều Bằng Phi.

Mà hắn rất tự nhiên là có thể thôn phệ Triều Bằng Phi lực lượng!

Tử Linh Thần xưa nay là bất kể là chuyện, chỉ cần hắn có thể thành công tiến hóa thành Ma Thi Vương, liền có thể trở thành Tử Linh Thần trên tay mới thuộc hạ.

Vừa nghĩ đến đây, Chung Ly cũng liền thuận thế sát nhập chiến đoàn, thẳng đến Bạch Nhạc mà đi.

Phải biết, trước đó hai người này rõ ràng là đối thủ, có chút cơ hội, liền sẽ công kích lẫn nhau,

Nhưng hôm nay, lại ngược lại liên thủ lại, công kích Bạch Nhạc, không thể không nói, đây quả thực giống như là một loại chê cười đồng dạng.

Nhưng này chính là hiện thực!

Tinh Hải lần nữa tế xuất, chỉ chớp mắt ở giữa, Bạch Nhạc liền cơ hồ bị bức đến tuyệt cảnh.

Hai người này bất kỳ một cái nào, bây giờ đều khó đối phó, huống chi vẫn là hai người đồng thời liên thủ.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc cũng đã bị giết mồ hôi đầm đìa.

So với việc Bạch Nhạc bên này, Bạch Cốt phu nhân tình thế, mặc dù tốt

một ít, nhưng lại cũng đồng dạng không thể lạc quan!

Phải biết, nơi này là Hắc Ám Thiên, chính là Tử Linh Thần Bán Thần Lĩnh Vực bên trong.

Mặc dù bây giờ, Tử Linh Thần mới bất quá vừa mới thức tỉnh, căn bản không có thể tới cùng hoãn quá thần lai, không đủ để hoàn mỹ kéo Hắc Ám Thiên lực lượng, trực tiếp đánh tan Bạch Cốt phu nhân.

Có thể theo lấy thời gian đưa đẩy, thực lực của hắn, nhưng là một chút tại khôi phục.

Bây giờ Bạch Cốt phu nhân có thể còn có thể áp chế hắn, có thể chỉ cần mấy trăm hơi thở sau đó, là có thể có thể bất phân thắng bại, đợi được sau một nén nhang, ưu thế là có thể có thể đảo.

So với việc loại này chính quy bán thần cường giả, bây giờ Bạch Cốt phu nhân cũng đúng là vẫn còn có vẻ quá mức non nớt.

Huống chi, giao thủ đồng thời, Bạch Cốt phu nhân cũng đồng dạng tại phân thần quan tâm Bạch Nhạc bên này tình huống.

Một lòng, không khỏi lại chìm xuống lần nữa nửa phần.

... .. .

"Triều Bằng Phi, hiện tại ngươi giết ta, lại có chỗ tốt gì?"

Nhằm vào Triều Bằng Phi trước đó câu nói kia, Bạch Nhạc cũng đồng dạng làm ra hồi ứng, "Tử Linh Thần thức tỉnh, ở trước mặt hắn, giống như là tự ngươi nói một dạng. . . Ngươi có thể liền một con chó cũng không sánh nổi!"

". . ."

Một câu nói này nhưng là cho là thật nhói tim!

Trước đó Triều Bằng Phi chính là như thế đối Chung Ly nói chuyện, thật là có thể nghĩ đến, câu này trào phúng lời nói, lại có một ngày hội rơi vào hắn trên người mình.

Hơn nữa tốc độ vẫn là như thế cực nhanh.

"Triều Bằng Phi, qua nhiều năm như vậy, ngươi nghĩ làm, không phải là thí thần sao?"

Nhìn chằm chằm Triều Bằng Phi con mắt, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói, "Coi như là thần linh, cũng không phải vô địch, cũng giống vậy sẽ vẫn lạc!"

"Không cần nghi vấn, trước đây Bạch Cốt Thần, chính là bị ta cùng với Bạch Cốt phu nhân một chỗ chém giết. . . Cho nên, mới có hôm nay Bạch Cốt phu nhân!"

"Dạng này kết quả, không phải là ngươi hướng tới sao?"

". . ."

Mí mắt đập mạnh, giờ khắc này, đừng bảo là là Triều Bằng Phi, cho dù là Chung Ly, trong lòng cũng không khỏi hung hăng run lên!

Thí thần a!

Cái ý niệm này, chỉ cần một khi nảy sinh, liền sẽ để cho người ta lộ ra một loại không thể cự tuyệt dục vọng cảm giác.

Bất tri bất giác ở giữa, trong tay hai người công kích, cũng đã chậm hạ xuống.

Chứng kiến hai người thái độ có chỗ buông lỏng, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi một hồi đại hỉ, rèn sắt khi còn nóng tiếp tục nói, "Bỏ qua hôm nay, các ngươi liền sẽ không còn có cơ hội thứ hai!"

"Bạch Cốt phu nhân thực lực, các ngươi cũng đã thấy! Cho dù là không địch lại, cũng có hy vọng mang ta đi chung thoát đi Hắc Ám Thiên. . . Thật là các ngươi thì sao! Các ngươi cũng có thể chạy thoát sao?"

"Đây là các ngươi duy nhất cơ hội!"

Bạch Nhạc trong giọng nói phảng phất tràn ngập mê hoặc lực, để cho người ta khó có thể tự kềm chế.

"Giữa chúng ta ân oán, có thể dịch ra hôm nay, sau đó mới tính. . . Cho nên, các ngươi quyết định được không?"

Trong lúc nói chuyện, dẫn đầu thay đổi kiếm phong, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, căn bản không có chờ đợi bọn hắn đáp lại, liền đi trước một bước, trực tiếp hướng về Tử Linh Thần giết đi qua.

Bây giờ cục diện, cùng trước đây giết chết Bạch Cốt Thần thời điểm rất giống!

Chỉ có có thể làm cho tất cả mọi người liên thủ lại, sau này mới có thể thấy được một tia thắng lợi hy vọng.

Thí thần!

Chỉ có trải qua người, mới hiểu, hai chữ này là bực nào nặng nề!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1028: Thí thần (trung)

"Ngu xuẩn, các ngươi đang làm cái gì?"

Bạch Nhạc đột nhiên đánh lén, nhường Tử Linh Thần giận tím mặt, lớn tiếng quát mắng.

Rõ ràng đã là cục diện thật tốt, chỉ cần giết chết Bạch Cốt phu nhân, hắn liền có thể nhân cơ hội cướp đoạt đối phương trên người Thần Chi Bản Nguyên , khiến cho chính mình khôi phục rất nhanh đến trạng thái đỉnh phong.

Có thể hết lần này tới lần khác, cái kia hai cái ngu xuẩn ma thi, lại ngay cả một người đều không nhìn chằm chằm được, lại để cho hắn làm sao có thể đủ không phẫn nộ?

Nguyên bản là có chút chần chờ, bây giờ chứng kiến Tử Linh Thần chỉ là lăng nhục, cũng không có tính thực chất ngăn được thủ đoạn, vô luận là Triều Bằng Phi vẫn là Chung Ly, không khỏi cũng có chút động tâm.

Nếu như chỉ có chính bọn nó, bọn hắn tự nhiên vô pháp phản kháng Tử Linh Thần, thật là bây giờ, có Bạch Nhạc, có Bạch Cốt phu nhân, cục diện khả năng liền không giống nhau lắm.

Bọn họ là ma thi không sai, nhưng lại cũng không phải Tử Linh Thần luyện chế ma thi.

Cũng không có trực tiếp lệ thuộc quan hệ!

Hơn nữa, bọn hắn còn không phải bình thường ma thi, mà là Ma Thi Vương!

Đối với Ma Thi Vương, cho dù là vị này Tử Linh Thần, ước thúc thủ đoạn, chỉ sợ cũng không có như vậy trực tiếp.

Vô luận Triều Bằng Phi, vẫn là Chung Ly đều là tàn nhẫn quả đoán chi nhân, vừa nghĩ đến đây, nhất thời lại không có bất kỳ do dự nào, đồng thời hướng về Tử Linh Thần giết đi qua.

Một màn này, đừng nói là Tử Linh Thần, cho dù là Bạch Cốt phu nhân cũng có chút không phản ứng kịp.

"Ngu xuẩn, hai người các ngươi ngu xuẩn muốn làm gì?"

Bị Triều Bằng Phi cùng Chung Ly hai cái ma thi công kích, Tử Linh Thần khí toàn thân run, lớn tiếng lăng nhục.

"Tử Linh Thần, ngươi ngủ say lâu lắm, cái này sớm đã không phải là ngươi thời đại!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói.

Đến một bước này, hắn tự nhiên rất rõ ràng, đối với Hắc Ám Thiên mà nói, Tử Linh Thần mới là chân chính lớn nhất u ác tính, chỉ có giết chết Tử Linh Thần, mới có thể triệt để phá vỡ Hắc Ám Thiên căn cơ!

Hơn nữa, không nói hắn, chỉ nói trước mắt cục diện, cũng chỉ có giết chết Tử Linh Thần, mới là duy nhất sinh cơ!

Kiếm nhận phong bạo!

Không chút do dự nào, Bạch Nhạc lần nữa thi triển ra kiếm nhận phong bạo thần thông.

Đối mặt Tử Linh Thần loại này nhân vật khủng bố, chỉ có đem hết toàn

lực, mới có thể hoàn thành thí thần.

"Bạch Cốt Tù Lung!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, trong nháy mắt, Bạch Cốt phu nhân liền chợt biến chiêu, lấy Bạch Cốt Lĩnh Vực bao phủ Tử Linh Thần, đồng thời thi triển ra Bạch Cốt Tù Lung thần thông!

Chỉ có một mình nàng thời điểm, đây căn bản không có chút ý nghĩa nào, nhưng hôm nay, nếu là vây công, như vậy loại này hạn chế đối phương thủ đoạn, không thể nghi ngờ mới là hữu hiệu nhất.

Oanh!

Cơ hồ là trong nháy mắt, Tử Linh Thần liền rơi vào Bạch Cốt Tù Lung bên trong, bị vây ở bên trong căn bản không thể động đậy.

Ngay tại lúc đó, Chung Ly cùng Triều Bằng Phi hai cái ma thi cũng đồng thời xông lên, hung hăng hướng về Tử Linh Thần cắn xé mà đi.

Bọn hắn lực lượng, vốn là cùng Tử Linh Thần đồng nguyên, tại Bạch Cốt phu nhân đã hạn chế lại đối phương tình huống dưới, liền có thể trái lại, thôn phệ Tử Linh Thần lực lượng, lớn mạnh chính mình!

Trên thực tế, tại nguyên bổn Triều Bằng Phi trong kế hoạch, khi hắn thực sự trở thành Ma Thi Vương, đi qua giết chóc, thu được đủ đủ lực lượng sau đó, cũng phải cần trở về, giết chết Tử Linh Thần, thôn phệ đối phương Thần Chi Bản Nguyên, chiếm lấy, trở thành bán thần cường giả.

Kể từ đó, bây giờ liền chỉ tính là kế hoạch sớm mà thôi.

"Rống!"

Liên tiếp bị trọng thương, Tử Linh Thần nhất thời phát sinh một tiếng

phẫn nộ tiếng gào thét, nỗ lực muốn đem Chung Ly cùng Triều Bằng Phi hai cái ma thi ném ra!

Chỉ là hắn vừa mới một động tác, liền có vô số bạch cốt đâm vào, đâm vào trong cơ thể hắn, nhường hắn không thể động đậy.

Mặc dù Bạch Cốt phu nhân cũng bất quá là mới vừa đột phá, thực lực kém xa hắn, nhưng hắn dù sao cũng là vừa mới thức tỉnh, không kịp khôi phục toàn bộ thực lực, này lên kia xuống phía dưới, muốn thắng được Bạch Cốt phu nhân liền cũng không phải cái gì chuyện dễ dàng!

"Chết tiệt, các ngươi đều đáng chết, các ngươi đều đáng chết!"

Trong miệng phát sinh một hồi điên cuồng gào thét, trong tích tắc, toàn bộ Hắc Ám Thiên phảng phất đều tùy theo chấn động đứng lên, nồng nặc tử khí, chợt hóa thành vô số hắc ám chi mâu, từ bốn phương tám hướng vọt tới, không khác biệt công kích!

Tử Linh Thần thật sự là bị tức giận vô cùng, cho dù là thi triển loại này tự mình hại mình thần thông cũng sẽ không tiếc!

Lực lượng kinh khủng ầm ầm rơi xuống, Bạch Cốt Tù Lung theo tiếng mà nát, bức Bạch Cốt phu nhân không thể không cất kiếm tự bảo vệ mình, mà Triều Bằng Phi cùng Chung Ly hai người nhưng là không còn vận tốt như vậy, khủng bố hắc ám chi mâu chợt đâm thủng thân thể bọn họ, quả là nhanh muốn đem hai người ghim thành con nhím.

Cũng may mà là hai người này đều là ma thi, căn bản không có cái gì vết thương trí mệnh thuyết pháp, cho dù là thân thể bị đánh nát, cũng giống vậy không quan hệ. Bằng không, chỉ bằng một kích này, liền đủ để giết chết bọn hắn.

Đương nhiên, ngay tại lúc đó, hắc ám chi mâu cũng đồng dạng có rất nhiều rơi vào Tử Linh Thần trên người mình, đối chính hắn, cũng đồng

dạng tạo thành nhất định thương tổn!

Chỉ là tới mức này, Tử Linh Thần nơi nào còn quan tâm những thứ này!

Thừa dịp Bạch Cốt phu nhân bị bức lui trong nháy mắt, Tử Linh Thần chợt xòe bàn tay ra đem Chung Ly cùng Triều Bằng Phi đồng thời bắt lại, hung hăng hướng mặt đất té tới!

Ùng ùng!

Trước đó, nhìn lấy Bạch Cốt phu nhân bọn hắn vây khốn Tử Linh Thần, Bạch Nhạc vẫn luôn chịu đựng không có xuất thủ, chính là đang đợi cơ hội!

Bây giờ, mắt thấy Tử Linh Thần tránh thoát được, Bạch Nhạc cũng theo xuất thủ, khủng bố kiếm nhận phong bạo chính diện đụng tới, thẳng đến Tử Linh Thần mà đi!

Kiếm nhận phong bạo bản thân liền là càng ngày càng mạnh, thời gian dài như vậy nổi lên, uy lực cũng đồng dạng đạt được tiếp cận Hóa Hư cấp độ, cắm ở Tử Linh Thần bận về việc đối phó người khác thời điểm, oanh kích mà đến, căn bản không có chịu đến cái gì ngăn cản, liền trực tiếp như vậy rơi vào Tử Linh Thần trên người.

Tử Linh Thần cái kia riêng lớn thân thể, tại dưới một kích này, cũng nhất thời vỡ nát một mảng lớn, phát sinh một hồi hét thảm, rồi mới miễn cưỡng ổn định thân hình!

"A a a!"

Trong miệng phát sinh một thân điên cuồng gào thét, Tử Linh Thần trong thân thể chợt phun ra một cổ ánh sáng màu đen, chợt xuyên qua kiếm khí phong bạo, âm âm rơi vào Bạch Nhạc trên người!

"Phốc!"

Vô luận Bạch Nhạc có cái gì dạng chuẩn bị, thực lực tuyệt đối chênh lệch vẫn như cũ bày ở nơi đó.

Tinh Hải Cảnh thực lực, tại Tử Linh Thần trước mặt thật sự là quá yếu!

Oanh!

Đem Triều Bằng Phi cùng Chung Ly bọn hắn ngã trên mặt đất, rảnh tay, Tử Linh Thần theo chính là một quyền đập đến Bạch Nhạc trên người, trong nháy mắt, Bạch Nhạc cả người liền bay thẳng đi ra ngoài.

Phun ra một ngụm máu tươi, Bạch Nhạc trên người sở hữu đầu khớp xương, phảng phất đều ở đây một quyền phía dưới rạn nứt, ngũ tạng lục phủ đồng thời bị bị thương nặng, chảy máu không ngừng.

"Bạch Nhạc!"

Trong miệng phát sinh một tiếng rít, Bạch Cốt phu nhân nhất thời rơi vào Bạch Nhạc bên người, trên không trung đem Bạch Nhạc kế tiếp.

"Phốc!"

Lại là phun ra một ngụm máu, Bạch Nhạc toàn thân trên dưới, duy nhất còn vẫn duy trì bình thường, liền chỉ còn lại có cầm kiếm tay!

Cho dù là tới mức này, một con kia cầm kiếm tay, cũng vẫn như cũ trầm ổn như núi, không có chút nào run rẩy.

"Yên tâm, còn chết không được!"

Khóe miệng dắt một cái so với khóc còn khó coi hơn nụ cười, Bạch Nhạc giùng giằng mở miệng nói.

Mặc dù máu me khắp người, thật là Thông Thiên Ma Thể cái kia hiệu quả lớn cũng không nghi ngờ lần nữa hiển hiện mà ra, ngạnh sinh sinh giúp đỡ Bạch Nhạc chống đỡ cái này một hơi thở, không có trực tiếp bị Tử Linh Thần một kích này đánh chết.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1029: Thí thần (hạ)

Nhìn thấy Bạch Nhạc còn có thể nói chuyện, Bạch Cốt phu nhân trong lòng liền không khỏi thở phào một cái.

Thông Thiên Ma Thể cường hãn, xác thực vượt quá tất cả mọi người tưởng tượng.

Trong mắt lộ ra vẻ tàn khốc, Bạch Cốt phu nhân trong lòng sát khí càng tăng lên, nhất thời lần nữa đi vòng vèo, cầm trong tay Bạch Cốt Kiếm hướng về Tử Linh Thần giết đi qua.

Mặc dù bị thương nặng Bạch Nhạc bọn hắn, thế nhưng Tử Linh Thần nhưng cũng đồng dạng trả giá không nhẹ đại giới.

Hơn nữa, chỉ cần người không có chết, một trận chiến này sẽ trả còn lâu mới có được kết thúc!

"Không có khả năng!"

Bạch Cốt phu nhân đánh trở lại, Tử Linh Thần cũng đồng dạng xem thanh thanh sở sở, giờ khắc này trong mắt hắn đồng dạng tràn đầy khó tin chấn động!

Một kích kia rốt cuộc có bao nhiêu khủng bố, so với hắn bất luận kẻ nào đều biết.

Đừng bảo là là bình thường người, coi như là ma thi, chịu một kích như vậy, cũng muốn thân thể nổ tung!

Nếu không phải Bạch Nhạc vết thương tiên huyết là rõ ràng huyết sắc, hắn quả thực đều muốn hoài nghi Bạch Nhạc cũng là ma thi.

"Giết!"

So với việc Bạch Nhạc, Triều Bằng Phi cùng Chung Ly tình huống liền muốn thật nhiều.

Thân thể bọn họ có thể chưa chắc có Thông Thiên Ma Thể cường đại, nhưng là bọn họ vốn là người chết, căn bản không có bất luận cái gì yếu hại, chỉ cần một điểm cuối cùng thần hồn bất diệt, liền căn bản sẽ không chết.

Hơn nữa, thân là Ma Thi Vương, Hắc Ám Thiên phân đoạn, cũng đồng dạng có thể cho bọn hắn mang đến trị hết hiệu quả.

Trong chốc lát, liền lần nữa khôi phục năng lực hành động, không chút do dự nào lần nữa hướng về Tử Linh Thần giết đi qua.

Đã động thủ, liền không quay đầu lại nữa đường có thể đi!

Bạch Cốt Lĩnh Vực lại xuất hiện!

Vô số bạch cốt giăng khắp nơi, lộ ra trong suốt xanh ngọc, hung hăng hướng về Tử Linh Thần đâm vào, ngay tại lúc đó, Bạch Cốt phu nhân trong tay Bạch Cốt Kiếm, thuận thế chém rụng, kiếm khí tung hoành, sát ý sôi trào.

Điên cuồng, thảm liệt!

Phảng phất chỉ có hai cái này từ mới có thể hình dung, bây giờ tràng diện!

Triều Bằng Phi cùng Chung Ly như là đánh cái thằng sống dai, một lần tiếp một lần bị quất ra bay, sau đó lao xuống, tiếp tục điên cuồng cắn xé, thôn phệ Tử Linh Thần lực lượng!

Bạch Cốt phu nhân trong tay Bạch Cốt Kiếm, thậm chí đều bị đánh nát năm sáu lần!

Có thể vô luận như thế nào, đối với Tử Linh Thần vây công, nhưng thủy chung cũng không có dừng nghỉ qua.

Tử Linh Thần, mặc dù được xưng thần linh, nhưng lại cũng cuối cùng không phải chân thần!

Như thế liên tiếp không ngừng vây công, cũng rốt cục nhường hắn lộ ra một tia mệt mỏi.

Hắn cũng tương tự có chút sắp không chịu đựng nổi.

Xa xa, lấy kiếm phong chống đất, Bạch Nhạc giùng giằng nhường tự mình đứng lên đến, ánh mắt cũng thủy chung đều tại chiến cuộc phía trên.

Thông Thiên Ma Thể sở hữu cực kỳ cường hãn tự lành năng lực, bây giờ Bạch Nhạc dáng vẻ nhìn qua mặc dù thảm, nhưng trên thực tế, cho dù không như trong tưởng tượng nghiêm trọng như vậy.

Sở dĩ vẫn luôn không có gia nhập đối Tử Linh Thần vây công, là bởi vì Bạch Nhạc rất rõ ràng, dạng này tiêu hao bên trong, nhiều hắn một cái căn bản không có chút ý nghĩa nào.

Mặc dù Bạch Nhạc cũng không phải là sát thủ!

Thật là hắn lại nhớ rõ Dạ Nhận mỗi một lần động thủ tình cảnh.

Hắn nhất định muốn các loại (chờ)!

Chờ một cái hoàn mỹ nhất cắt vào thời cơ, bằng lạnh lùng công kích,

chung kết đây hết thảy!

"Con kiến hôi, các ngươi những con kiến hôi này một dạng tồn tại! Các ngươi làm tức giận ta!"

Bạch Cốt phu nhân bọn hắn không biết mệt mỏi, lần lượt công kích, cũng làm cho Tử Linh Thần cảm thụ được áp lực, nhường hắn ẩn nhiên ngửi được một loại tử vong uy hiếp.

Hắn đã vô pháp dễ dàng tha thứ chính mình lại như thế hao tổn nữa.

Nhất định muốn mau sớm kết thúc đây hết thảy, dù là nhất định muốn đánh đổi một số thứ, cũng sẽ không tiếc.

Ùng ùng!

Trong nháy mắt, trong bầu trời, đột nhiên vang lên một hồi Kinh Lôi thanh âm, nặng nề bầu trời chợt xuất hiện vô số khe hở, phảng phất toàn bộ Hắc Ám Thiên trong nháy mắt này, đều sống lại, lộ ra lau một cái không gì sánh được lực lượng kinh khủng, như thiên địa chi uy, nghiền ép mà đến.

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, giờ khắc này Bạch Cốt phu nhân cũng rốt cục cảm thụ được một cổ nguy cơ trí mạng cảm giác!

Thần Chi Bản Nguyên!

Bị buộc thúc thủ vô sách, Tử Linh Thần rốt cục vẫn phải dẫn động Thần Chi Bản Nguyên lực lượng!

Đối với bán thần cường giả mà nói, Thần Chi Bản Nguyên mới là tất cả lực lượng chi nguyên.

Chỉ cần Thần Chi Bản Nguyên không tiêu tan, như vậy vô luận chịu

nặng vô cùng thương thế, thậm chí thân thể bị người đánh nát, thần hồn bị xóa đi đều không tính là gì, luôn sẽ có một điểm thần hồn giấu vào Thần Chi Bản Nguyên, mang theo hắn rơi vào trạng thái ngủ say!

Ngắn thì mấy năm, lâu là hơn ngàn năm, liền tổng hội lần nữa khôi phục qua đây!

Bây giờ bị buộc đến tuyệt cảnh Tử Linh Thần, hiển nhiên đã nếu không quan tâm tất cả, dẫn động Thần Chi Bản Nguyên, tiến tới điều động toàn bộ Bán Thần Lĩnh Vực lực lượng, là muốn tới một trận triệt để hủy diệt, đem toàn bộ Hắc Ám Thiên triệt để hủy diệt, hóa thành ban đầu trạng thái hư vô!

Liên quan chính hắn tất cả hủy diệt, chỉ còn lại có một điểm thần hồn theo Thần Chi Bản Nguyên rơi vào trạng thái ngủ say.

Giờ khắc này, Bạch Cốt phu nhân trong mắt cũng đồng dạng lộ ra một vẻ sợ hãi!

"Sợ hãi sao? Ha ha, ngươi không phải Bạch Cốt Thần, ngươi căn bản vẫn không có thể triệt để khống chế Thần Chi Bản Nguyên. . . Vô luận ngươi là làm sao giết chết Bạch Cốt Thần, nhưng này Thần Chi Bản Nguyên chẳng mấy chốc sẽ thuộc về ta!"

Nhìn lấy Bạch Cốt phu nhân, Tử Linh Thần phát sinh một hồi càn rỡ tiếng cười, khinh thường nói rằng.

Không ngừng cùng Bạch Cốt phu nhân giao thủ, cũng làm cho hắn thăm dò Bạch Cốt phu nhân.

Cái này kế thừa Bạch Cốt Thần Thần Chi Bản Nguyên người, vẫn không có thể triệt để khống chế Thần Chi Bản Nguyên, trở thành bán thần.

Đây cũng là lớn nhất kẽ hở!

Chỉ cần hủy diệt Hắc Ám Thiên , khiến cho Bán Thần Lĩnh Vực tất cả Quy Khư, đối phương sau khi chết, vô chủ Thần Chi Bản Nguyên liền sẽ tự nhiên bị hắn hấp thu, hóa thành hắn một bộ phận, kể từ đó, dùng không bao lâu, hắn liền có thể lần nữa tỉnh lại!

Khi đó, không có bất kỳ uy hiếp, hắn dễ dàng liền có thể khôi phục đỉnh phong, thậm chí lần nữa làm ra đột phá.

Trong lòng khẽ run lên, Bạch Cốt phu nhân sắc mặt cũng không khỏi hơi đổi!

Nàng vốn cũng không phải là bình thường thức tỉnh, mà là bởi vì Bạch Nhạc tao ngộ nguy hiểm, Thần Hồn Ấn Ký vỡ nát, này mới khiến nàng sớm tỉnh lại, không thể triệt để khống chế Thần Chi Bản Nguyên, chính là lớn nhất tai hoạ ngầm một trong!

Tình huống bình thường xuống, không ai có thể bắt được loại này tai hoạ ngầm, thật là Tử Linh Thần lại bất đồng!

Đều là bán thần cường giả, Tử Linh Thần tại trong lúc giao thủ, rất dễ dàng liền có thể cảm nhận được nàng nhược điểm, đồng thời làm ra tàn nhẫn nhất ứng đối.

"Chết đi! Đều chết cho ta a!"

Mi tâm lộ ra một điểm hắc quang, lộ ra lau một cái vô cùng vô tận áp lực, trong chớp nhoáng này, Triều Bằng Phi cùng Chung Ly hai người, nhất thời bị áp chế không thể động đậy, đó là một loại bản nguyên nhất áp chế!

Bọn hắn không gì sánh được khát cầu cái kia Thần Chi Bản Nguyên lực lượng, nhưng lại căn bản vô lực phản kháng!

Đây là thâm trầm nhất tuyệt vọng cùng sợ hãi.

Kết thúc!

Vô luận như thế nào giãy dụa, làm Tử Linh Thần thức tỉnh, tựa hồ tất cả liền đều đã kết thúc!

Cái gọi là thí thần, cuối cùng cũng chỉ là không biết tự lượng sức mình vọng tưởng mà thôi.

Nhưng mà, giờ khắc này, vô luận là ai, cũng không có chú ý tới, ngay tại Tử Linh Thần mi tâm xuất hiện cái kia một điểm hắc quang trong nháy mắt, nguyên bản một mực đều không có bất kỳ phản ứng Bạch Nhạc, chợt động.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc cả người phảng phất hóa thành một đạo kiếm ảnh, chợt hướng về Tử Linh Thần mi tâm bay qua!

"Không biết tự lượng sức mình!"

Ánh mắt rơi vào Bạch Nhạc trên người, Tử Linh Thần trong mắt tràn đầy khinh thường, căn bản cũng không có chút nào ngăn cản Bạch Nhạc ý tứ , mặc cho Bạch Nhạc như là thiêu thân lao đầu vào lửa một dạng, xông về phía mình Thần Chi Bản Nguyên!

Con kiến hôi đồng dạng tồn tại a, căn bản cũng không minh bạch cái gì là Thần Chi Bản Nguyên!

Dù là chỉ là một điểm Thần Chi Bản Nguyên lực lượng, cũng đã đủ để đem đối phương giết chết vô số lần.

PS: Còn có một chương, ta tiếp tục viết.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1030: Tuyệt sát cùng tan vỡ

Thiêu thân lao đầu vào lửa!

Giờ khắc này Bạch Nhạc, giống như là một con phi nga đánh về phía ngọn đèn dầu, xinh đẹp ngu xuẩn!

Tại chỗ trong mắt mọi người, Bạch Nhạc đều đã điên.

Trừ Bạch Cốt phu nhân!

Thậm chí cùng tất cả mọi người không giống nhau, giờ khắc này Bạch Cốt phu nhân trái tim chợt gia tốc, nàng so bất luận kẻ nào đều muốn rõ ràng, Bạch Nhạc muốn làm gì, tại loại này dưới tuyệt cảnh, Bạch Nhạc phản kích, có vẻ dị thường tinh chuẩn tàn nhẫn.

Dạng này thiêu thân lao đầu vào lửa, cũng không phải là ngu xuẩn, mà là. . . Hy vọng!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc cũng đã bay đến Tử Linh Thần mi tâm, không có bất kỳ do dự nào, trong nháy mắt, Bạch Nhạc trực tiếp đánh thẳng vào hào quang màu đen kia bên trong!

Thần Chi Bản Nguyên, đây là bán thần cường giả tối cường địa phương, cũng là yếu ớt nhất địa phương.

Bình thường cường giả, nếu như tùy tiện đụng vào Thần Chi Bản Nguyên bên trên, căn bản liền một tia giãy dụa cơ hội cũng sẽ không có, trực tiếp liền hồi chôn vùi, thần hồn câu diệt loại kia!

Nhưng mà, nếu như Hóa Hư đỉnh phong cường giả, có thể chạm tới Thần Chi Bản Nguyên, liền cũng có hy vọng có thể đánh nát Thần Chi Bản Nguyên, trực tiếp chém giết bán thần cường giả.

Nếu như Bạch Cốt phu nhân, Tử Linh Thần căn bản cũng sẽ không để cho nàng tiếp cận chính mình Thần Chi Bản Nguyên.

Trên thực tế cũng là như vậy, Tử Linh Thần hầu như đem toàn bộ chú ý lực đều đặt ở phòng bị Bạch Cốt phu nhân phía trên, còn như Bạch Nhạc cùng Triều Bằng Phi bọn hắn, căn bản cũng không tại Tử Linh Thần trong mắt.

Nhưng cũng chính là khinh thị như vậy, mang đến cho hắn tính hủy diệt đả kích!

Hầu như ngay tại Bạch Nhạc đụng vào Thần Chi Bản Nguyên trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên người đột nhiên lộ ra một cổ khủng bố Thôn Phệ Chi Lực!

"Thôn thiên!"

Vậy đơn giản hai chữ, lại phảng phất từ trên chín tầng trời truyền đến, từ U Minh phía dưới tuôn ra, trong nháy mắt , khiến cho long trời lở đất!

Thôn Thiên Quyết!

Từ Tử Linh Thần thức tỉnh vừa đến, Bạch Nhạc ở chỗ đối phương trong lúc giao thủ, liền chưa từng có thi triển qua Thôn Thiên Quyết, thậm chí ở giữa, thi triển kiếm nhận phong bạo lúc công kích sau khi, Bạch Nhạc thà rằng hi sinh một phần lực lượng, cũng y nguyên vẫn là giấu kín Thôn Thiên Quyết.

Ngủ say ba ngàn năm Tử Linh Thần, căn bản cũng không biết biết rõ trên đời có Thông Thiên Ma Quân một người như vậy, tự nhiên càng

không thể nào biết rõ, sẽ có Thông Thiên Ma Công như thế công pháp nghịch thiên, cùng với Thôn Thiên Quyết loại này đủ để đạp lên tất cả Quy Tắc Thần Thông.

Liền như xuất sắc nhất sát thủ một dạng, Bạch Nhạc lựa chọn một cái tốt nhất thời gian, vừa đúng đánh ra đủ nhất lấy một kích trí mạng.

Trong tích tắc, Thần Chi Bản Nguyên lực lượng, liền bị Bạch Nhạc điên cuồng thôn phệ đi vào!

Lúc trước tập sát Bạch Cốt Thần thời điểm, cuối cùng có thể hoàn thành thí thần, mấu chốt nhất một điểm, chính là Thôn Thiên Quyết!

Thảng nếu không phải là có Thôn Thiên Quyết, thôn phệ đối phương Thần Chi Bản Nguyên, xé mở một kẽ hở, Bạch Cốt Thần tối đa cũng chỉ là ngủ say, căn bản không có khả năng bị chém giết.

Bây giờ, Tử Linh Thần cũng gặp cảnh như nhau một dạng vận rủi!

Đối với những thứ này bán thần cường giả mà nói, Bạch Nhạc nhất định chính là lớn nhất ác mộng.

Đáng sợ nhất đúng, vừa mới thức tỉnh bọn hắn, căn bản cũng không biết, thế gian còn có dạng này thần thông pháp môn!

"Không!"

Nhận thấy được Thần Chi Bản Nguyên điên cuồng trôi qua, giờ khắc này Tử Linh Thần mới là chân chính cảm thụ được sợ hãi, điên cuồng giằng co, thậm chí không tiếc trực tiếp tự tay chụp vào chính mình mi tâm, nỗ lực đem Bạch Nhạc từ Thần Chi Bản Nguyên bên trong lấy ra tới!

Chỉ là, tới mức này, Bạch Cốt phu nhân nơi nào còn hồi cho hắn cơ hội này!

Từ Bạch Nhạc như thiêu thân lao đầu vào lửa một dạng, nhằm phía Tử Linh Thần Thần Chi Bản Nguyên thời điểm, Bạch Cốt phu nhân cũng đã đoán được Bạch Nhạc mục, tự nhiên sớm cũng đã chuẩn bị xong ứng phó thủ đoạn!

Cơ hồ là tại Tử Linh Thần xuất thủ trong nháy mắt, Bạch Cốt Kiếm cũng đã như bóng với hình đuổi kịp xuống dưới, hung hăng chém ở Tử Linh Thần trên cánh tay!

"A a a!"

Trong miệng phát sinh một tiếng hét thảm, Tử Linh Thần ầm ầm ngã xuống đất, vẫn điên cuồng tự tay chụp vào chính mình mi tâm, chỉ là, hắn như thế loạn một cái, căn bản không cách nào nữa duy trì đối Triều Bằng Phi cùng với Chung Ly áp chế, để cho hai người đạt được thở dốc cơ hội!

Thừa dịp ngươi bệnh, đòi mạng ngươi!

Vô luận là Triều Bằng Phi vẫn là Chung Ly, cũng không thiếu liều mạng một kích dũng khí!

Cái này còn có cái gì do dự, trong nháy mắt liền lần nữa nhào tới Tử Linh Thần trên người, điên cuồng thôn phệ đối phương lực lượng.

Luân phiên bị thương nặng phía dưới, Tử Linh Thần cũng không còn cách nào thừa nhận dạng này công kích, cả người chợt nổ lên, hóa thành một trận tính hủy diệt phong bạo, tàn sát bừa bãi toàn bộ Hắc Ám Thiên!

Đây đã là Tử Linh Thần cuối cùng phản kích!

Hắn không e ngại thân thể bị phá hủy, lấy cuối cùng này điên cuồng, đổi tuyệt mệnh một kích, ngón tay trực tiếp xen vào mi tâm, rơi vào Bạch

Nhạc trên người!

Một chỉ này, hầu như ẩn chứa Tử Linh Thần toàn bộ lực lượng!

Thậm chí Thần Chi Bản Nguyên đều vì vậy bị trọng thương.

Trong tích tắc, cho dù là Bạch Nhạc sở hữu Thông Thiên Ma Thể cũng căn bản là không có cách thừa nhận dạng này lực lượng, huyết nhục chi khu ầm ầm tan vỡ, chỉ còn một luồng thần hồn bay ra.

Chỉ là, cho dù là đến giờ phút này, Bạch Nhạc cũng căn bản không có buông tha!

Bản thân thân thể tan vỡ, thật là thân ngoại hóa thân lại vẫn còn đang điên cuồng thôn phệ Thần Chi Bản Nguyên lực lượng!

Ùng ùng!

Toàn bộ Hắc Ám Thiên đều tại tan vỡ, trong bầu trời, xuất hiện vô số hư không liệt phùng.

"Bạo cho ta!"

Dù là chỉ còn một luồng thần hồn, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ tràn ngập sát ý!

Một ý niệm, thân ngoại hóa thân ầm ầm nổ lên, vừa mới thôn phệ tới Thần Chi Bản Nguyên chợt cuốn ngược mà ra, như một hồi khủng bố phong bạo, hung hăng oanh kích đến Tử Linh Thần tàn dư Thần Chi Bản Nguyên phía trên!

Oanh!

Trong tích tắc, nguyên bản đã bị thương nghiêm trọng Thần Chi Bản

Nguyên rốt cục không cách nào nữa chống đỡ, vỡ nát vì vô số hắc quang, đồng thời hướng về tất cả mọi người tại chỗ trong cơ thể vọt tới!

Ngay tại lúc đó, toàn bộ Hắc Ám Thiên cũng bắt đầu tan vỡ!

Thần Chi Bản Nguyên tan vỡ, cũng liền có nghĩa là Tử Linh Thần vẫn lạc, cùng với cái này Bán Thần Lĩnh Vực đổ!

"Bạch Nhạc!"

Chỉ còn một luồng thần hồn, Bạch Nhạc có vẻ cực kỳ yếu đuối, tại loại này Bán Thần Lĩnh Vực tan vỡ trùng kích phía dưới, căn bản là không có cách còn sống!

Cơ hồ là đồng thời, Bạch Cốt phu nhân chợt xuất hiện ở Bạch Nhạc thần hồn bên cạnh, ôm đồm vào Bạch Nhạc thần hồn, lộ ra một hồi sợ hãi tiếng hô, không kịp có bất kỳ do dự nào, trong nháy mắt nhảy vào một cái không gian liệt phùng bên trong, biến mất ở Hắc Ám Thiên ở ngoài!

Ùng ùng!

Toàn bộ Hắc Ám Thiên không ngừng tan vỡ, thật là Triều Bằng Phi cùng Chung Ly hai người, nhưng cũng cuối cùng không có chết đi!

Tương phản, thôn phệ một bộ phận Thần Chi Bản Nguyên, hai người tinh thần đồng thời vì đó rung một cái, cực nhanh hướng về Hắc Ám Thiên chạy ra ngoài.

Cơ hồ là cùng một thời gian, toàn bộ Mang sơn hoàn toàn đại loạn!

Mang sơn phía trên, trong bầu trời xuất hiện một mảnh khủng bố cơn lốc, không gian vỡ nát, lộ ra vô số tử khí, tàn sát bừa bãi toàn bộ Mang sơn!

Tất cả mọi người Mang sơn ma tu, giờ khắc này đều có vẻ không gì sánh được hoảng loạn.

Có chút thằng xui xẻo, càng là cái gì cũng không biết, đã bị cuốn tới bên trong, cả người bay ở không trung, trực tiếp nổ lên, hóa thành một mảnh nhỏ huyết vụ, thần hồn câu diệt.

Những cái kia chân chính biết rõ một ít nội tình Tinh Hải Cảnh lão tổ, giờ khắc này nhưng là không hẹn mà cùng nhìn thẳng cái kia một mảnh hư không!

Hắc Ám Thiên!

Bây giờ bọn hắn đều rất rõ ràng, Hắc Ám Thiên là sở hữu một mảnh Bán Thần Lĩnh Vực, mà bây giờ kinh khủng này tràng diện, cũng chỉ có Bán Thần Lĩnh Vực tan vỡ, mới có thể giải thích.

Không phải nói, Bạch Nhạc đã sắp cũng bị vây tại Hắc Ám Thiên bên trong sao?

Đây tột cùng là phát sinh cái gì? !

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1031: Tin tức người chết

"Ngao ô!"

Cơ hồ là Hắc Ám Thiên tan vỡ cùng một thời gian, Đạo Lăng sơn bên trên, nguyên bản một mực tại hải vân bên trong chơi đùa Tiểu Bạch Long, phảng phất trong nháy mắt cảm ứng được cái gì, chợt phát sinh rên rỉ một tiếng, phóng lên cao, chợt hướng về Đạo Lăng sơn hạ bay đi.

Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, đều biết Tiểu Bạch Long tại bên trong tông, mỗi lần đi ngang qua Thánh Nữ phong thời điểm, cũng đều cẩn thận.

Thật là mấy ngày qua, trừ ban đầu lúc lên núi sau khi, Tiểu Bạch Long cũng chưa từng có dị thường gì, đột nhiên này rên rĩ, nhưng là nhất thời kinh động toàn bộ Đạo Lăng sơn!

Nghe được Tiểu Bạch Long rên rĩ, Vân Mộng Chân trong lòng đột nhiên lộp bộp một tiếng, một bước ở giữa, cả người liền trực tiếp bước ra động phủ, bay vào hải vân ở giữa.

Tiểu Bạch Long tốc độ thực sự quá nhanh, từ phát sinh cái kia rên rỉ một tiếng, đến Vân Mộng Chân đi ra, tối đa bất quá ba năm hơi thở thời gian, nhưng mà Tiểu Bạch Long lại cũng đã bay ra trên trăm dặm khoảng cách.

Cũng may mà là nơi này là Đạo Lăng sơn, Vân Mộng Chân quen thuộc hơn hoàn cảnh, chợt xé rách hư không, lúc này mới đuổi theo.

"Tiểu Bạch!"

Chứng kiến Tiểu Bạch Long thân ảnh, Vân Mộng Chân gấp giọng hô.

"Ngao ô!"

Nghe được Vân Mộng Chân thanh âm, Tiểu Bạch Long rốt cục vẫn phải hơi chậm lại, dừng lại thân hình, chỉ là trong miệng vẫn phát sinh một hồi rên rĩ, giọt lớn nước mắt từ trong mắt chảy xuống.

Nhìn lấy Tiểu Bạch Long nước mắt, Vân Mộng Chân sắc mặt chợt thay đổi trắng bệch, hầu như không vững vàng thân hình, liền âm thanh đều run rẩy.

"Bạch Nhạc hắn. . ."

"Ngao ô!"

Lần nữa phát sinh rên rỉ một tiếng, Tiểu Bạch Long nhất thời rơi vào Vân Mộng Chân bên người, lo lắng vung móng vuốt.

"Tiểu Bạch, ta hỏi ngươi. . . Bạch Nhạc, chết sao?"

Ngẩng đầu, hỏi ra một câu nói này, Vân Mộng Chân cảm giác phảng phất đã bị tranh thủ sở hữu khí lực, chăm chú nhìn Tiểu Bạch Long, e sợ cho đạt được cái kia đáng sợ nhất đáp án.

... ...

Bạch Nhạc chết!

Hai mươi bảy tháng ba, Thông Thiên Ma Quân truyền nhân Bạch Nhạc, tại Hắc Ám Thiên, bị thương nặng Hắc Ám Thiên Đại trưởng lão, trảm Tử Linh Thần tại Bán Thần Lĩnh Vực, vỡ nát Hắc Ám Thiên, vẫn lạc vào hư không!

Rất ngắn một ngày ở giữa, tin tức này cũng đã truyền khắp thiên hạ.

Khó có thể tưởng tượng, một cái như vậy tin tức truyền ra, cho thiên hạ mang đến bực nào chấn động.

Bán thần cường giả a!

Đối với tất cả mọi người mà nói, vậy cũng là một cái thần thoại, là không thể kháng cự vô địch cường giả.

Thật là, bây giờ Bạch Nhạc dĩ nhiên ngạnh sinh sinh chém giết một vị bán thần cường giả, thậm chí đánh nát đối phương Bán Thần Lĩnh Vực, dạng này thực lực, ai có thể không chấn động theo? !

Hóa Hư phía dưới, nhân gian vô địch!

Đến giờ phút này, lại không ai dám nghi vấn một câu nói này chân thực tính, hung hãn như vậy chiến tích, cũng đã lệnh Bạch Nhạc phong thần!

Đây là một cái vốn nên thuộc về Bạch Nhạc thời đại!

Chỉ tiếc, Bạch Nhạc lại vẫn lạc.

Tựu như cùng trước đây Thông Thiên Ma Quân một dạng , khiến cho vô số người bóp cổ tay thở dài.

Nhưng lại cũng đồng dạng lệnh vô số người trong lòng vui vẻ.

... .

"Phốc!"

Kinh Châu thành!

Thu được tin tức này, Tô Nhan sững sờ ước chừng hơn mười hơi thở thời gian, một ngụm nghịch huyết phun ra, nếu không phải thư sinh phản ứng

nhanh, liền muốn trực tiếp té lăn trên đất.

"Chỉ là đồn đãi, Tô cô nương không cần quá mức thương tâm."

Đỡ lấy Tô Nhan, thư sinh nhẹ giọng mở miệng nói.

Một câu nói này, liền phảng phất nhường Tô Nhan tìm được chủ kiến một dạng, gắt gao bắt lại thư sinh cánh tay, "Đồn đãi, không sai! Chỉ là đồn đãi. . . Đồn đãi chưa đủ để tin!"

"Công tử nhất định không có việc gì."

Nhìn lấy Tô Nhan như vậy đau lòng dáng dấp, thư sinh không khỏi lần nữa nhớ tới, trước đây Diệp Huyền đại sư mất đi thời điểm.

Loại kia trùy tâm đến xương đau nhức, sợ cũng chính như Tô Nhan lúc này tâm tình đồng dạng đi.

Âm thầm thở dài một tiếng, thư sinh cũng không khỏi có chút thương cảm.

Mặc dù hắn an ủi Tô Nhan nói chỉ là đồn đãi, thật là theo hắn nhận được tin tức, sợ rằng tin tức này chín thành là thật!

Mang sơn bầu trời hư không vỡ nát, loại kia khủng bố thiên uy, chỉ có thể là Bán Thần Lĩnh Vực tan vỡ, mới có thể phát sinh.

Bán Thần Lĩnh Vực tan vỡ, chính là bình thường Hóa Hư cường giả, cũng là chắc chắn phải chết, Bạch Nhạc bằng cái gì có thể chạy đi?

Hơn nữa, toàn bộ Mang sơn đã sớm bị tìm khắp, căn bản không có Bạch Nhạc tung tích, liền càng chứng thực điểm này.

Trừ cái đó ra, Tiểu Bạch Long cũng đã hiện tung tích.

Ngay tại xảy ra sự cố cùng ngày, Đạo Lăng sơn bên trên truyền đến rên rỉ một tiếng, toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông sở hữu đệ tử đều nghe thanh thanh sở sở.

Tiểu Bạch Long cùng Bạch Nhạc tâm ý tương thông, nếu không phải Bạch Nhạc cho là thật vẫn lạc, Tiểu Bạch Long thì như thế nào sẽ như thế rên rĩ!

Chỉ là. . . Đối mặt Tô Nhan, lời như vậy, hắn thì như thế nào có thể nói ra miệng.

Trong tuyệt vọng, dù là chỉ là một chút xíu hy vọng, cũng hầu như là tốt.

Thời gian, mới là trị hết tất cả thuốc tốt.

Chỉ là, nghe đồn, Hắc Ám Thiên vị đại trưởng lão kia, mặc dù bị thương nặng, nhưng lại cũng nhân họa đắc phúc, bước vào Hóa Hư Chi Cảnh.

Kể từ đó, ngày mùng 7 tháng 4, Đạo Lăng sơn đánh một trận. . . Còn có thể chống đỡ sao?

... ...

Bạch Cốt Thần Vực!

Ngoại giới tất cả phản ứng, Bạch Cốt phu nhân cũng không biết, cũng căn bản không quan tâm.

Đối với nàng mà nói, bây giờ cứu hồi Bạch Nhạc, mới là nhất chuyện trọng yếu.

Bạch Nhạc mặc dù không chết, nhưng lúc này đây nhưng cũng thật là tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc.

Thân thể tan vỡ, thậm chí ngay cả thần hồn cũng bị thương nặng, nếu như không phải là Bạch Nhạc lấy Thôn Thiên Quyết thôn phệ một bộ phận Thần Chi Bản Nguyên, cái kia một luồng thần hồn, căn bản cũng không khả năng tiếp tục chống đỡ.

Không có bước vào Hóa Hư, thần hồn đúng là vẫn còn quá yếu đuối.

Trong hỗn loạn, cũng là nàng không tiếc lấy chính mình thụ thương làm giá, gắt gao bảo vệ Bạch Nhạc điểm này thần hồn, Bạch Nhạc cũng đã sớm đã chết.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc còn lại điểm này thần hồn, cũng đã rơi vào trong hôn mê, không chút nào khoa trương nói, mỗi thời mỗi khắc, Bạch Nhạc cuối cùng này một luồng thần hồn cũng có thể triệt để tiêu tán.

Duy nhất tin tức tốt đúng, trước đó Bạch Nhạc liền luyện có Bạch Cốt Hóa Thân!

Mặc dù khi đó, Bạch Nhạc thực tế còn yếu, hơn nữa cho tới nay, cũng không có chân chính tế luyện cẩn thận qua Bạch Cốt Hóa Thân, có thể chỉ cần có Bạch Cốt Hóa Thân, liền luôn có khởi tử hồi sinh hy vọng.

Tối trọng yếu là, trước đây chém giết Bạch Cốt Thần thời điểm, Bạch Nhạc liền từng luyện hóa một bộ phận Thần Chi Bản Nguyên, bây giờ chém giết Tử Linh Thần, cũng chiếm đoạt giống vậy một bộ phận Thần Chi Bản Nguyên, coi đây là căn cơ, còn có Bạch Cốt Hóa Thân, liền có hy vọng.

Lật bàn tay một cái, Bạch Cốt phu nhân trong mắt liền lộ ra lau một cái u lãnh hỏa diễm!

Ngọn lửa này, cũng không phải là phàm hỏa, mà là nàng bản mạng chi hỏa, cũng là Thần Chi Bản Nguyên vị trí, có thể nói là nàng trân quý

nhất bổn nguyên.

Nhưng mà, giờ khắc này Bạch Cốt phu nhân lại không có bất kỳ do dự nào, trực tiếp liền tế xuất bản mạng chi hỏa!

Một tay một trảo, Bạch Nhạc không gian tùy thân giới chỉ đụng tới cái kia khủng bố hỏa diễm, trong nháy mắt liền triệt để tan vỡ, cái kia một đã sớm đã bị Bạch Nhạc quên Bạch Cốt Hóa Thân, thình lình xuất hiện ở Bạch Cốt phu nhân trước mặt!

Cẩn thận đem Bạch Nhạc thần hồn, dung nhập cái này Bạch Cốt Hóa Thân bên trong, Bạch Cốt phu nhân lúc này mới dẫn động bản thân bản mạng chi hỏa, cẩn thận từng li từng tí tới gần Bạch Cốt Hóa Thân, lại tế luyện cái này một Bạch Cốt Hóa Thân.

Bây giờ, mỗi một bước nàng nhất định phải làm vô cùng cẩn thận , bất kỳ cái gì một chút xíu sơ xuất, liền đủ để cho Bạch Nhạc thần hồn câu diệt!

Hơn nữa, quá trình này, đối với nàng bản thân cũng có tổn thương rất nặng, trực tiếp tổn thương tới bổn nguyên, nếu như một cái không cẩn thận, thậm chí nàng bản thân đều có Thần Chi Bản Nguyên tan vỡ nguy hiểm.

PS: Hôm nay đổi mới hay là muốn trễ một chút, đừng có gấp, khẳng định sẽ có canh ba.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1032: Trọng tố Tinh Hải

Mờ mịt Bán Thần Lĩnh Vực, phảng phất liền chỉ có cái kia một điểm u lãnh hỏa diễm.

Nếu như bình thường mượn Bạch Cốt Hóa Thân trọng tố thân thể, cũng không trắc trở, thật là Bạch Cốt phu nhân cũng rất rõ ràng, loại kia lấy bình thường phương thức trọng tố thân thể, tất nhiên sẽ lưu lại cực đại tai hoạ ngầm, có thể nói là hội hủy diệt Bạch Nhạc sở hữu căn cơ.

Nàng không chỉ có là muốn giúp Bạch Nhạc trọng tố thân thể, hơn nữa, nhất định muốn lấy một loại hoàn mỹ nhất phương thức, trợ giúp Bạch Nhạc trọng sinh.

Không dám nói có thể đạt được cùng trước kia một dạng cảnh giới, có thể chí ít, cũng không thể lưu lại tai họa ngầm gì tới.

Mà duy nhất có khả năng đạt tới cái này một hiệu quả biện pháp, chính là Thần Chi Bản Nguyên.

Đó là một loại siêu thoát Hóa Hư lực lượng, coi đây là căn cơ, trọng tố thân thể, liền nhường tất cả trở thành khả năng.

Cái này một Bạch Cốt Hóa Thân bên trên, mỗi một tấc xương cốt đều phải lấy Thần Chi Bản Nguyên trọng tố.

Thậm chí là không chỉ một lần trọng tố, trong quá trình này, tiêu hao không chỉ có riêng chỉ là Bạch Nhạc Thần Chi Bản Nguyên , đồng dạng còn có nàng.

Mỗi một hơi thở, phảng phất đều dài dằng dặc như là trăm năm!

Thời gian tí tách trôi qua, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Bạch Cốt phu nhân, tựa hồ cũng đã không cảm giác được khái niệm thời gian, có thể chống đỡ hạ xuống, bằng liền vẻn vẹn chỉ là một hơi thở, một loại dẫu có chết không buông bỏ ý chí.

Cũng không biết đi qua bao lâu.

Theo lấy thần hồn không ngừng cùng Bạch Cốt Hóa Thân dung hợp, Bạch Nhạc ý thức cũng rốt cục dần dần tỉnh lại.

Vô ý thức mở mắt, Bạch Nhạc lần đầu tiên nhìn thấy, chính là Bạch Cốt phu nhân cái kia tái nhợt không thấy một tia huyết sắc sắc mặt, chỉ là liếc mắt, Bạch Nhạc liền phảng phất cảm thụ được một loại trùy tâm đến xương đau.

Tử Linh Thần vẫn lạc lúc trước tuyệt mệnh một kích, khủng bố đến mức nào, Bạch Nhạc so với ai khác đều biết, thậm chí cũng tận mắt thấy Hắc Ám Thiên tan vỡ, loại tình huống này, Bạch Nhạc trong lòng, thật đã sớm đã làm tốt tử vong chuẩn bị.

Có thể tại dưới tình huống đó, giùng giằng sống sót, Bạch Cốt phu nhân vì thế trả giá giá cả cao bao nhiêu, Bạch Nhạc cho dù là vô pháp tận mắt nhìn thấy, cũng đồng dạng có thể đoán được.

Bạch Nhạc há hốc mồm, muốn nói, lúc này mới phát hiện, chính mình căn bản là vô pháp phát ra cái gì thanh âm!

Dưới ánh mắt ý thức dời xuống, lúc này mới đột nhiên phát hiện, bây giờ mình đã biến thành một bộ xương trắng.

Nhận thấy được Bạch Nhạc dị dạng, Bạch Cốt phu nhân cũng đồng dạng mở mắt.

"Thử khống chế chính mình đầu khớp xương, rất dễ dàng là có thể làm

được phát ra tiếng."

Ngẩng đầu, nhìn lấy Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng nói, tái nhợt trên mặt, cũng đồng dạng nhiều mấy phần vẻ vui thích.

Bạch Nhạc có thể tỉnh lại, liền có nghĩa là đã sống quá gian nan nhất một cửa.

Vô luận như thế nào, chí ít tính mệnh đã không lo.

"Đa. . . Đa tạ!"

Thoáng điều chỉnh một chút trạng thái, Bạch Nhạc có chút gian nan mở miệng nói.

Không có huyết nhục, chỉ còn lại có một bộ bạch cốt, Bạch Nhạc thanh âm có vẻ hơi tối nghĩa, khàn khàn.

"Không cần phải nói tạ ơn, trước đây nếu là không có ngươi, ta cũng đã sớm đã chết! Cái mạng này, là ta thiếu ngươi." Nhìn lấy Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng đáp.

Cũng không đợi Bạch Nhạc nói chuyện, Bạch Cốt phu nhân liền nói tiếp.

"Trước không cần nói, ngươi hãy nghe ta nói, chuyện này đối với ngươi rất trọng yếu!"

Trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, Bạch Cốt phu nhân nghiêm túc mở miệng nói, "Thân thể ngươi đã vẫn lạc, chỉ còn một luồng thần hồn, hơn nữa bị hao tổn cực kỳ nghiêm trọng, ta chỉ có thể lấy Thần Chi Bản Nguyên cùng với Bạch Cốt Hóa Thân, vì ngươi trọng tố thân thể!"

"Thần Chi Bản Nguyên lực lượng cực kỳ mạnh mẽ, ngươi mặc dù không phải đi thần đạo, thế nhưng lần này phá rồi lại lập, lại ngược lại có thể

mượn cơ hội triệt để luyện hóa Thần Chi Bản Nguyên lực lượng! Có thể khôi phục tới trình độ nào, ta không dám khẳng định!"

"Ta đã dùng bản mạng chi hỏa giúp ngươi rèn luyện qua câu này Bạch Cốt Hóa Thân, thế nhưng muốn lệnh tái sinh máu thịt, trọng tố thân thể, còn cần một cái quá trình khá dài! Ngươi bây giờ đầu tiên muốn làm, là muốn biện pháp một lần nữa vận chuyển Thông Thiên Ma Công, lấy Thông Thiên Ma Công lực lượng, tới thôn phệ xung quanh lực lượng, khôi phục Tinh Hải!"

Đối với Tinh Hải Cảnh tu hành giả mà nói, tối trọng yếu vĩnh viễn không phải thân thể, mà là Tinh Hải!

Một khi thân thể vẫn lạc lâu lắm, Tinh Hải cũng sẽ tán loạn, đến một bước kia, tức mà có thể trọng tố thân thể, thực lực cũng sẽ suy yếu đến một cái khó khôi phục trình độ.

Bạch Cốt Hóa Thân sở dĩ cường đại, cũng là bởi vì nó cùng ngươi là tất cả, chỉ cần có Bạch Cốt Hóa Thân, liền có thể tại trong khoảng thời gian rất ngắn trọng tố thân thể, mức độ lớn nhất giảm thiểu đối thực lực yếu bớt.

Trên thực tế, chân chính Bạch Cốt Thần Giáo cường giả, đều sẽ nhường Bạch Cốt Hóa Thân cùng mình bảo trì ở một cái bằng nhau trong cảnh giới, một khi thân thể vẫn lạc, thần hồn rơi vào Bạch Cốt Hóa Thân bên trong, liền có thể nhanh chóng khôi phục.

Chỉ là, Bạch Nhạc lại cũng chưa chân chính tế luyện qua Bạch Cốt Hóa Thân, bây giờ cái này một Bạch Cốt Hóa Thân cũng vẻn vẹn bảo trì Tinh Cung Cảnh thực lực.

Nếu như tình huống bình thường xuống, Bạch Nhạc dạng này mượn Bạch Cốt Hóa Thân trọng sinh, liền ắt sẽ lệnh thực lực rơi chậm lại tới Tinh Cung Cảnh.

Thật là, Thần Chi Bản Nguyên tồn tại, cùng với Bạch Cốt phu nhân bất kể tổn hao tế luyện, nhưng là ngạnh sinh sinh đem cái này bên trong tai hoạ ngầm, giúp Bạch Nhạc lau sạch.

Đương nhiên, đến tột cùng có thể khôi phục bao nhiêu, cũng y nguyên vẫn là muốn xem Bạch Nhạc bản thân.

Mà Bạch Cốt phu nhân đối với Bạch Nhạc, lớn nhất lòng tin, liền ở chỗ Thông Thiên Ma Công.

Thoáng trì trệ trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền hiểu được, khẽ vuốt cằm, lần nữa nhắm mắt lại!

Một ý niệm, Thông Thiên Ma Công liền lần nữa tại Bạch Cốt Hóa Thân bên trong vận chuyển, trong chốc lát, Bạch Nhạc trên người liền bao vây thượng tầng một nồng nặc ma khí.

Thôn phệ!

Thậm chí không cần thi triển Thôn Thiên Quyết, Thông Thiên Ma Công tất cả đều là thi triển ra, cũng đã tại trực tiếp thôn phệ xung quanh lực lượng.

Nếu như nói, ngay từ đầu, xung quanh lực lượng, chỉ là như tích thủy đồng dạng chậm rãi hội tụ, như vậy bất quá rất ngắn sau một canh giờ, liền hóa thành giòng suối róc rách, không ngừng dũng mãnh vào Bạch Nhạc thân thể.

Cho tới giờ khắc này, Bạch Cốt phu nhân nâng lấy tâm, lúc này mới rốt cục rơi xuống.

Toàn bộ kế hoạch bên trong, tối trọng yếu một vòng, chính là Thông Thiên Ma Công.

Bạch Nhạc dù sao không phải là Bạch Cốt Thần Giáo người, tu hành cũng không phải Bạch Cốt Thần Quyết, đến tột cùng có thể khôi phục lại một bước kia, trong lòng nàng cũng không, chỉ có thể đem toàn bộ hy vọng ký thác vào Thông Thiên Ma Công tiến lên!

Cũng may, Thông Thiên Ma Công vẫn chưa khiến người ta thất vọng!

Thông Thiên Ma Quân sáng chế cái này Thông Thiên Ma Công, quả thực có thể nói vang dội cổ kim, cái kia nghịch thiên năng lực, đủ để khiến bất kỳ một cái nào tu hành giả ước ao đố kị.

Cái kia nhất định chính là không chút nào giảng đạo lý đạp lên tất cả quy tắc.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Bạch Nhạc bên người đã hình thành một cái khủng bố vòng xoáy linh khí, ngay tại lúc đó, mi tâm chợt lộ ra một điểm linh quang, trong tích tắc, liền có lau một cái kiếm ý phóng lên cao, tại Bạch Nhạc đỉnh đầu hình thành lau một cái huyễn lệ kiếm khí vòng xoáy!

Một điểm tử mang chợt phóng lên cao, bay thẳng kiếm khí kia trong nước xoáy!

Nghịch Ma Kiếm!

Thân thể tan vỡ, thật là chỉ cần còn có một chút thần hồn bất diệt, Nghịch Ma Kiếm liền vẫn là Bạch Nhạc Nghịch Ma Kiếm, không rời không bỏ!

Lúc này, cảm ứng được Bạch Nhạc thần hồn sống lại, Nghịch Ma Kiếm liền lần nữa bay ra , khiến cho kiếm khí lần nữa tăng vọt.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc đỉnh đầu liền đột nhiên xuất hiện một mảng

nhỏ Tinh Hải!

Mặc dù cái này Tinh Hải bây giờ cực tiểu, thậm chí chỉ có khoảng một trượng cao thấp, nhưng này cũng không nghi ngờ có nghĩa là, Bạch Nhạc đã tại bắt đầu trọng tố Tinh Hải.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1033: Không kịp

"Thôn thiên!"

Cứ việc chỉ còn lại có một bộ bạch cốt, thậm chí ngay cả đỉnh đầu Tinh Hải, đều vẻn vẹn chỉ còn lại có một trượng cao thấp, có thể làm Bạch Nhạc từ trong miệng phun ra hai chữ này thời điểm, lại như cũ đủ để khiến thiên địa biến sắc!

Bạch Cốt phu nhân đã không phải là lần đầu tiên nhìn thấy Bạch Nhạc thi triển Thôn Thiên Quyết.

Thật là vô luận lúc nào, chứng kiến dạng này thần thông, cũng đều không khỏi sẽ để cho nàng sinh ra một loại kinh diễm cảm giác.

Hơn nữa, nàng thực lực càng là cường đại, liền càng có thể cảm nhận được Thông Thiên Ma Công khủng bố!

Thế cho nên, sẽ để cho nàng sinh ra một loại ngẩn ngơ cảm giác, có thể sáng chế bực này ma công Thông Thiên Ma Quân, làm sao lại vẫn lạc?

Từ một trượng đến hai trượng, ba trượng, quá trình này có vẻ cực kỳ dài lâu, thật là sau đó tốc độ nhưng là càng lúc càng nhanh, đơn giản là tại lấy gấp bao nhiêu lần tốc độ tăng vọt.

Vẻn vẹn tiểu nửa ngày thời gian, Bạch Nhạc đỉnh đầu Tinh Hải cũng đã khôi phục lại hơn một ngàn trượng trình độ.

"Kiếm tới!"

Đột nhiên mở mắt ra, Bạch Nhạc một tay một trảo, Nghịch Ma Kiếm chợt bay vào trong tay, cái kia khủng bố kiếm ý dường như muốn đem

toàn bộ thiên địa đều cắn nát đồng dạng.

Nguyên bổn đã gần như đình trệ tăng trưởng Tinh Hải, vào giờ khắc này lần nữa tăng vọt!

Chỉ chớp mắt lại là một canh giờ trôi qua, đợi được Tinh Hải dần dần tán đi lúc, cũng đã khôi phục lại gần ba ngàn trượng trình độ.

"Hô!"

Thở ra một hơi thật dài, Bạch Nhạc có chút uể oải ngồi sập xuống đất.

Có thể đem tinh hải khôi phục lại ba ngàn trượng cấp độ, xác thực có chút ngoài Bạch Nhạc dự liệu, phải biết, trong quá trình này, hắn mượn vẻn vẹn chỉ là Thông Thiên Ma Công lực lượng, cùng với kiếm đạo chi lực, còn như cái kia một thân khổ tu đi ra chính đạo công pháp, cho dù không có dễ dàng như vậy khôi phục lại.

Nói cách khác, bây giờ Bạch Nhạc, tại không có đạo môn linh lực chống đỡ tình huống dưới, cũng đã khôi phục lại ba ngàn trượng Tinh Hải, một khi triệt để khôi phục, thực lực sẽ còn lần nữa tăng vọt , khiến cho Tinh Hải đạt được gần năm ngàn trượng trình độ.

Cùng Tử Linh Thần một trận chiến này, mặc dù tổn thất nặng nề, thật là cắn nuốt hết đối phương một bộ phận Thần Chi Bản Nguyên, còn có Bạch Cốt phu nhân bất kể tổn hao trợ giúp, không thể nghi ngờ lệnh Bạch Nhạc phá rồi lại lập, tại Tinh Hải Cảnh bên trong lại bước ra một bước dài.

"Thật là khủng khiếp Thông Thiên Ma Công!"

Đi tới Bạch Nhạc trước người, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng thở dài nói.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lắc đầu nói, "Ta cũng chưa từng nghĩ tới,

Thông Thiên Ma Công dĩ nhiên cường đại đến mức độ này. . . Chỉ là, phía sau sự tình, nhưng là không còn đơn giản như vậy."

Đừng xem tựa hồ từ mặt ngoài xem, Bạch Nhạc thực lực thậm chí còn có đề thăng, thật là trên thực tế, đối với Bạch Nhạc mà nói, lần này lại y nguyên vẫn là tổn thất nặng nề.

Vô luận là Tức Thổ, Địa Hỏa Chi Tâm, vẫn là Cực Hàn Băng Hoa những thứ này nguyên bản nấp trong Tinh Hải bên trong bảo vật, đều đã tùy theo Hắc Ám Thiên tan vỡ mà tiêu thất.

Thậm chí ngay cả không gian tùy thân giới chỉ, đã ở Bạch Cốt phu nhân cứu hắn thời điểm, lấy bản mạng chi hỏa mạnh mẽ phá hủy, bên trong hết thảy đều đã triệt để vỡ nát là giả không.

Cho dù là trong tay Thiên Cung, cũng đã đổ!

Bây giờ, Bạch Nhạc duy nhất còn để lại, liền chỉ còn lại có Nghịch Ma Kiếm.

Những thứ này vật ngoài thân cũng liền thôi, tối trọng yếu là. . . Thông Thiên Ma Thể!

Lúc trước vì tu hành Thông Thiên Ma Thể, Bạch Nhạc tiêu hao vô số tài nguyên, lao lực khổ công, lúc này mới rốt cục tu thành.

Nhưng hôm nay, đây hết thảy lại hầu như đều hóa thành hư không.

Cái này tổn thất khả năng liền quá lớn!

Hơn nữa, cái kia một thân đạo môn tu vi, muốn một lần nữa tu trở về , đồng dạng yêu cầu tốn hao cực kỳ dài lâu thời gian, những thứ này đều căn bản không phải có thể một lần là xong.

Nhìn ra Bạch Nhạc cụt hứng, Bạch Cốt phu nhân lắc lắc đầu nói, "Cái này cũng không giống như ta biết Bạch Nhạc, bây giờ tình huống mặc dù không tính là tốt, có thể chí ít cũng hầu như so với lúc trước cái kia Linh Tê Kiếm Tông tiểu tạp dịch cường a?"

"Miễn là còn sống, liền tất cả cũng có thể!"

Nao nao, Bạch Nhạc lập tức liền cảm nhận đến Bạch Cốt phu nhân trong giọng nói cái kia một phần an ủi chi ý, trong lòng dâng lên một dòng nước ấm, nhẹ nhàng gõ đầu đạo, "Yên tâm đi, ta không có yếu ớt như vậy! Ta mới bất quá vừa mới hai mươi mốt tuổi. . . Coi như là bắt đầu lại, cũng không có gì lớn lắm."

Hai mươi mốt tuổi!

Nghe được một câu nói này, cho dù là Bạch Cốt phu nhân cũng không khỏi trở nên hoảng hốt.

Thanh Châu phủ chủ danh động thiên hạ , khiến cho toàn bộ thế giới đều bị run rẩy!

Thật là, cũng rất dễ dàng cũng làm người ta sơ xuất, vị này danh chấn thiên hạ Thanh Châu phủ chủ, mới bất quá vừa mới hai mươi mốt tuổi mà thôi!

Hơn bốn năm trước đó, hắn thậm chí còn vẻn vẹn chỉ là một cái liền con đường tu hành đều không bước lên tiểu tạp dịch.

Hơi có chút thất thần, chợt Bạch Cốt phu nhân liền khôi phục lại, khẽ cười nói, "Tốt, biết rõ ngươi lợi hại còn không được sao? Ngươi còn muốn hay không khôi phục huyết nhục chi khu?"

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc cũng không khỏi không còn gì để nói a!

Chỉ cần nghĩ đến bây giờ, vẫn chỉ là một bộ bộ xương trắng, Bạch Nhạc liền xác thực có một loại cảm giác vô lực, nửa điểm trang bức khí chất cũng không có.

Chứng kiến Bạch Nhạc cảm thấy khó xử, Bạch Cốt phu nhân cũng không khỏi bật cười.

Nụ cười này, cũng không nghi ngờ là phong tình vô hạn, cho dù là Bạch Nhạc sớm đã thành thói quen phần này mỹ lệ, cũng không khỏi có chút thất thần!

"Ngốc tử!"

Giận chửi một câu, Bạch Cốt phu nhân lập tức giơ ngón tay lên, nhẹ nhàng chọn một hạ Bạch Nhạc hàm dưới, khẽ cười nói, "Chờ ngươi khôi phục lại, muốn làm cái gì đều được."

". . ."

Lại bị đùa giỡn!

Giờ khắc này Bạch Nhạc, mới chính thức là quẫn hận không thể tìm một kẽ đất khoan xuống mới tốt.

"Khôi phục huyết nhục chi khu biện pháp, ta ngược lại là có, bất quá. . . Ta kiến nghị, ngươi cũng không cần quá gấp khôi phục cho thỏa đáng, trước ngươi tu có Thông Thiên Ma Thể, cực kỳ mạnh mẽ, bây giờ chẳng thà thừa dịp cơ hội này, một lần nữa đem Thông Thiên Ma Thể tu trở về, ta có thể nghĩ biện pháp vì ngươi đi tìm cần thiết tất cả linh dược! Kể từ đó, lâu là một hai năm, nhanh thì mấy tháng, ngươi liền có hy vọng lần nữa tu thành Thông Thiên Ma Thể."

"Trước đây gian nan, nhưng trên thực tế, chỉ cần tài nguyên đầy đủ, lấy ngươi bây giờ cảnh giới, một lần nữa tu luyện trở về, cũng không trắc

trở!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng nói.

Nhưng mà, chính là một câu nói này, lại làm cho Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên rùng mình!

"Đi qua bao lâu?"

"Cái gì?"

Nao nao, Bạch Cốt phu nhân có chút không biết vì sao hỏi.

"Từ chúng ta ly khai Hắc Ám Thiên đến bây giờ. . . Đi qua bao lâu?" Trong lòng có chút bất an, Bạch Nhạc lần nữa gấp giọng hỏi tới.

"Nhớ kỹ không phải quá rõ, ước chừng mười ngày a!"

Bạch Cốt phu nhân vẫn như cũ vẫn không hiểu, Bạch Nhạc vì sao đột nhiên lo lắng như thế, theo miệng đáp.

"Mười ngày?"

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái nôn nóng chi ý, "Không kịp, ta nhất định phải hiện tại liền rời đi. . . Lập tức!"

"Ngươi điên sao?"

Khó có thể tin nhìn lấy Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân buồn bực nói rằng, "Ngươi bây giờ căn bản còn không có khôi phục, trong khoảng thời gian ngắn, thậm chí ngay cả huyết nhục chi khu đều khó khôi phục! Bạch Cốt Hóa Thân mặc dù đi qua rèn luyện, chỉ khi nào cùng người giao thủ, vẫn như cũ cực kỳ yếu đuối! Ngươi bây giờ đi ra ngoài, chính là tại cầm tánh mạng mình nói đùa, ngươi hiểu sao?"

Nhìn lấy Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc yên lặng chốc lát, nhưng lại y nguyên vẫn là kiên định hồi đáp đạo, "Thật có lỗi, ta biết cái này rất nguy hiểm. . . Thế nhưng, ta có ta lý do! Ta nhất định muốn lập tức ly khai, vô luận kết quả như thế nào!"

Cvt: phải cố tình tạo tình tiết cho main ly khai thôi, chứ nếu hắn mà trọng tu Thôn Thiên Ma Thể thì bá chết mịa luôn.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1034: Hai chúng ta sạch

"Cho ta một cái lý do!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc con mắt, Bạch Cốt phu nhân chậm rãi mở miệng nói, "Ta hao hết tâm lực đưa ngươi cứu trở về, không phải vì để ngươi tao đạp như vậy chính mình, nếu như ngươi không thể cho ta một cái tín phục lý do, ta sẽ không để ngươi ly khai."

Những lời này Bạch Cốt phu nhân nói như đinh đóng cột, không có chút nào bay lượn chỗ trống.

Dựng lên nàng cũng có cái này khí nói lời như vậy.

Đây là nàng Bán Thần Lĩnh Vực, đừng nói là Bạch Nhạc, coi như là Hóa Hư cường giả, không có nàng đồng ý, cũng đừng nghĩ dễ dàng rời đi.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói.

"Năm năm!"

"Năm năm trước ngày mùng 7 tháng 4, sư tôn độc thân thượng Đạo Lăng sơn, đánh vỡ Đạo Lăng bất bại thần thoại." Nhìn lấy Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Lần này, Hắc Ám Thiên lựa chọn vẫn là ngày mùng 7 tháng 4 tiến đánh Đạo Lăng Thiên Tông. . . Hôm nay, hắn là ngày mùng 7 tháng 4."

"Đạo Lăng Thiên Tông cùng ngươi có quan hệ gì?"

Hơi nhíu mày, Bạch Cốt phu nhân trầm giọng nói rằng, "Ngươi là Thanh Châu phủ chủ, là Ma Quân truyền nhân, nhưng lại duy chỉ có cùng Đạo Lăng Thiên Tông không có bất cứ quan hệ gì."

Dừng một cái, Bạch Cốt phu nhân tiếp tục nói, "Tử Linh Thần vẫn lạc, thật là cái kia hai cái ma thi, lại cũng chưa chết đi, tương phản, thôn phệ một bộ phận Tử Linh Thần Thần Chi Bản Nguyên, thực lực bọn hắn chỉ biết lần nữa tăng vọt. . . Dù cho là ngươi tại trạng thái đỉnh phong xuống, cũng căn bản không phải đối thủ, hiện tại cái trạng thái này đi trêu chọc Hắc Ám Thiên, cùng chịu chết khác nhau ở chỗ nào?"

Tử Linh Thần vẫn lạc, Thần Chi Bản Nguyên vỡ nát, đồng thời bị nàng, Bạch Nhạc, cùng với cái kia hai cỗ ma thi thôn phệ chia cắt, mỗi người đều được chỗ tốt.

Chỉ là, Bạch Nhạc thân thể tan vỡ, tổn thất nặng nề, mà nàng vì cứu Bạch Nhạc, cũng đồng dạng tổn thất đại lượng lực lượng bản nguyên, chỉ có cái kia hai cỗ ma thi, mới là chân chính lớn nhất được lợi người.

Luyện hóa Tử Linh Thần Thần Chi Bản Nguyên, đó chính là hai cỗ Ma Thi Vương, tồn tại Hóa Hư thực lực, hơn nữa, còn có thể theo lấy giết chóc, tiếp tục tăng thực lực lên Ma Thi Vương!

"Chính là bởi vì như vậy, ta mới càng phải đi."

Không có chút nào lùi bước ý tứ, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Đạo Lăng sơn đánh một trận, ắt sẽ tụ tập, thiên hạ đạo ma tất cả cao thủ, nếu là để cho từ Hắc Ám Thiên huyết tẩy Đạo Lăng sơn, thực lực bọn hắn chỉ biết càng ngày càng mạnh. . . Vậy đối với ngày kế tiếp nói, đều là một trận hạo kiếp."

"Cái gì hạo kiếp không hạo kiếp!"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Cốt phu nhân khinh thường nói rằng, "Không có Tử Linh Thần, ngươi thật coi cái kia hai cỗ ma thi liền có thể lật trời hay sao? Trên đời này cao thủ đều chết hết sao? Trước không nói khác biệt, ngươi làm tam đại thiên tông chưởng giáo đều là ăn chay sao?"

"Tam đại thiên tông chưởng giáo. . . Đã chết!"

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc bất đắc dĩ mở miệng nói.

". . ."

Nghe nói như thế, cho dù là Bạch Cốt phu nhân cũng không khỏi sững sờ tại chỗ, nhịn không được lần nữa hỏi tới, "Ngươi nói cái gì?"

"Tam đại thiên tông chưởng giáo chân nhân, kể cả Từ Hàng đại sĩ, Yêu Đạo Long Uyên, năm vị Hóa Hư cường giả, đều bị Diệp Huyền đại sư trảm cùng vương thành. . . Cứ thế, thế không Hóa Hư!"

". . ."

Những lời này nhưng là triệt để nhường Bạch Cốt phu nhân há hốc mồm.

Trước đó nàng chém giết Bạch Cốt Thần sau đó, liền một mực tại ngủ say, thẳng đến cảm ứng được Bạch Nhạc gặp nạn, lúc này mới chạy đi cứu viện, còn như trong khoảng thời gian này, thế gian phát sinh cái gì, nàng căn bản cũng không biết.

Thật là, lúc này mới bao lâu thời gian a?

Làm sao vậy mà biết có lớn như vậy biến hóa, đây quả thực là long trời lở đất a!

Đừng bảo là người khác, cho dù là Bạch Cốt phu nhân giờ khắc này, cũng không khỏi có trong nháy mắt tâm động!

Thế không Hóa Hư a!

Cái kia lấy thực lực, bây giờ không phải cũng là đi ngang?

Chỉ là trong nháy mắt, Bạch Cốt phu nhân liền đem cái ý niệm này, triệt để đè xuống đến, không phải hoài nghi mình năng lực, mà là rất rõ ràng, Bạch Nhạc sẽ không cho phép nàng làm như vậy.

Trừ phi nàng nguyện ý cùng Bạch Nhạc trở mặt thành thù, bằng không cũng chỉ có thể tắt cái ý niệm này.

"Vậy cũng với ngươi không có quan hệ gì! Ngươi làm ngươi là cứu thế chủ sao?"

Trọng tâm câu chuyện lại vòng trở về, Bạch Nhạc yên lặng chốc lát, lúc này mới nhẹ giọng thở dài nói, "Ta làm không được! Ta tận mắt thấy Hắc Ám Thiên đem người luyện thành ma thi tàn bạo, cũng biết Chung Ly cùng Triều Bằng Phi hai người ác độc."

"Trước đó, ta cũng đã đáp ứng Chính Nhất Chân Nhân, sẽ vì bọn hắn báo thù. . ."

Không đợi Bạch Nhạc nói hết lời, Bạch Cốt phu nhân liền lạnh giọng cắt đứt hạ xuống.

"Không muốn tìm lấy cớ. . . Vô luận ngươi là muốn cứu người, vẫn là báo thù, chí ít cũng đều nên hiểu được, lượng sức mà đi! Ngươi nói nhiều như vậy, thật bất quá cũng chỉ là lấy cớ mà thôi, ngươi chân chính liều lĩnh, cũng muốn đi Đạo Lăng sơn nguyên nhân. . . Chính là Vân Mộng Chân, có đúng hay không?"

". . ."

Lần này, nhưng là đến phiên Bạch Nhạc yên lặng.

Cứ việc không muốn thừa nhận, thế nhưng có thể làm cho hắn loại tình huống này, trước tiên phản ứng kịp, không tiếc bất cứ giá nào, chạy tới

Đạo Lăng sơn, tuyệt đối không phải những đạo lý lớn này, mà là bởi vì Vân Mộng Chân.

Trên đời này, có thể thật có loại kia đại công vô tư, một lòng vì muôn dân chờ lệnh thánh nhân.

Nhưng dạng này thánh nhân, lại tuyệt đối không phải Bạch Nhạc.

Bị Bạch Cốt phu nhân một lời vạch trần, Bạch Nhạc yên lặng mấy hơi thở, rốt cục vẫn phải chậm rãi ngẩng đầu, trầm giọng hồi đáp đạo, "Vâng!"

"Ta không thể biết rõ nàng gặp nguy hiểm, mà thờ ơ! Đó là nữ nhân ta, cũng là ta nữ nhân yêu mến. . . Vô luận kết quả gì, ta nhất định phải theo nàng cùng nhau đối mặt."

Nói ra những lời này, Bạch Nhạc cả người phảng phất đều ung dung rất nhiều.

"Dù là biết rõ không có chút ý nghĩa nào, chỉ là theo nàng cùng chết?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân hỏi lần nữa.

"Thật có lỗi!"

Hơi hơi khom người, hướng về Bạch Cốt phu nhân cúi đầu, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng, "Xin lỗi, cô phụ ngươi hảo ý! Có thể làm người, luôn là phải có điều kiên trì. . . Đây là tự ta lựa chọn con đường, có chết không hối hận!"

Bây giờ Bạch Nhạc, vẻn vẹn chỉ là một bộ bạch cốt, có thể hết lần này tới lần khác chính là như thế một bộ bạch cốt khom mình hành lễ dáng vẻ, mới càng phát kinh tâm động phách.

Phảng phất có thứ gì, ngăn ở lòng ngực, muốn ói phun không ra, muốn nuốt lại không nuốt trôi.

Từ vừa mới bắt đầu, nàng cũng rất rõ ràng Bạch Nhạc đối Vân Mộng Chân cảm tình, cũng vẫn cho rằng, mình có thể không quan trọng coi nhẹ.

Thật là, làm cái này một khắc chân chính đã tới thời điểm, nhưng vẫn là sẽ để cho nàng sản sinh một loại, khó diễn tả được đau đớn cùng cảm giác bị thất bại.

"Oanh!"

Một tay một trảo, Bạch Cốt Kiếm chợt tới tay, trên không trung nhẹ nhàng rạch một cái, liền lộ ra một khe hở không gian!

Quay lưng lại, Bạch Cốt phu nhân chậm rãi mở miệng nói, "Bạch Nhạc, một mạng còn một mạng. . . Hai chúng ta sạch."

Bạch Cốt phu nhân cõng lấy thân, Bạch Nhạc nhìn không thấy nàng biểu tình, nhưng một khắc này, Bạch Nhạc lại như cũ có thể cảm thụ được, đối phương cái kia một loại thất lạc cùng lạnh lùng.

Chỉ là. . . Hắn không có lựa chọn!

Hướng về Bạch Cốt phu nhân lần nữa khom người cúi đầu, Bạch Nhạc nói cái gì đều không có nói nữa, thân ảnh nhoáng lên, liền như thế hướng về không gian liệt phùng bên ngoài bay đi!

Bay vào không trung đồng thời, Bạch Nhạc nhẹ nhàng từ trong miệng phun ra hai chữ.

"Thiên cơ!"

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trên người liền huyễn hóa ra huyết nhục, từ bên ngoài nhìn vào, cùng trước kia không khác nhau chút nào.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1035: Ma lâm Đạo Lăng sơn

Ngày mùng 7 tháng 4, vạn chúng chú mục!

Toàn bộ Kinh châu phảng phất đều tùy theo sôi trào, Đạo Lăng sơn phụ cận tức thì bị vây chật như nêm cối, vô luận là đạo ma, lúc này đều tụ tập đến Đạo Lăng sơn phụ cận, chờ lấy xem một trận chiến này kết quả.

Cái này đã không chỉ là Hắc Ám Thiên hoặc là Mang sơn quần ma, cùng Đạo Lăng Thiên Tông ở giữa vấn đề thắng bại, thậm chí đủ để quyết định, từ nay về sau, toàn bộ tu hành giới, toàn bộ thiên hạ bố cục.

Đạo Lăng Thiên Tông uy phong thực sự lâu lắm, thế cho nên, vô luận cùng Đạo Lăng Thiên Tông ở giữa, có hay không thù hận, tựa hồ cũng đang chờ nó không may, chờ lấy nó triệt để ngã xuống thần đàn.

Một tiếng nặng nề tiếng kèn vang lên.

Hắc Ám Thiên, Mang sơn, Tân giáo tam phương thế lực, đồng thời hướng về Đạo Lăng sơn chạy về thủ đô đi.

So với việc trong vòng năm năm, Thông Thiên Ma Quân độc thân lên đường lăng cao ngạo, lúc này ma đạo nhưng là như mây đen áp thành, lộ ra một cổ nghiền ép khí tức, chậm rãi hướng về Đạo Lăng sơn áp đi.

Chỉ là, so với việc trước đây Đạo Lăng Thiên Tông kiêu ngạo, giờ khắc này, toàn bộ Đạo Lăng sơn lại phảng phất đều đắm chìm tại một loại kiềm nén cùng trong khủng hoảng.

Vô luận là trưởng lão vẫn là đệ tử, giờ khắc này đều cảm thụ được vô

cùng to lớn áp lực, nếu như từng ấy năm tới nay, Đạo Lăng Thiên Tông kiêu ngạo chống đở bọn hắn, nếu không phải còn có Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ tại, sợ rằng một trận chiến này còn không có đánh, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử liền muốn tan vỡ.

"Thánh nữ, Tiên Du Kiếm Cung cùng Thái Cực Đạo vẫn là không có bất kỳ đáp lại nào. . ."

"Thánh nữ, ma đạo người đã tại trên núi."

"Thánh nữ, bổn tông sở hữu đệ tử đã tập kết hoàn tất, tùy thời có thể nghênh chiến!"

"Thánh nữ. . ."

Thánh Nữ phong bên trên, không ngừng có người đem tin tức truyền lại trở về.

Vân Mộng Chân liền bình tĩnh như vậy đứng ở đỉnh núi, có vẻ cực kỳ bình tĩnh, cứ việc nàng cũng không có làm gì, không nói lời nào, có thể chỉ cần nàng đứng ở cái kia, liền phảng phất có thể cho người ta một loại yên tĩnh cảm giác, phảng phất nhiều hơn nữa bất an, cũng sẽ tiêu tán theo.

Ngẩng đầu, cuối cùng quay đầu liếc mắt một cái Thánh Nữ phong, Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, nhẹ nhàng một bước ở giữa, liền trực tiếp từ vân hải ở giữa bay xuống.

"Kết trận!"

Đơn giản hai chữ, lại phảng phất lộ ra vạn quân chi lực, rõ ràng tại mỗi người vang lên bên tai.

Nguyên bản có chút gây rối đoàn người, cũng giống như đều theo lấy hai

chữ này mà an định lại!

Rất ngắn trong khoảnh khắc, toàn bộ Đạo Lăng sơn hơn vạn đệ tử, tất cả đều động , dựa theo mỗi người phương vị kết trận, khủng bố sát khí đột nhiên chọc tan bầu trời!

Dù là không có hộ tông đại trận, làm cái này chút Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, trên dưới một lòng tụ tập lại lúc, cũng đồng dạng hồn như là tất cả, lộ ra một cổ nghiêm nghị không thể xâm phạm uy phong tới.

Đây cũng là vạn năm Đạo Lăng súc tích!

Gió lạnh rít gào!

Cơ hồ là tại đồng thời, trong bầu trời đột nhiên bay tới một mảnh mây đen, gió lạnh rít gào, vô số ma tu vào giờ khắc này, cũng rốt cục đạt được Đạo Lăng sơn.

"Kiệt kiệt! Vạn năm Đạo Lăng, quả nhiên danh bất hư truyền, chỉ tiếc. . . Chỉ còn lại có nhiều ... thế này xú cá nát vụn tôm, không chịu nổi một kích!"

Mây đen bên trong, Triều Bằng Phi một bộ hắc bào, từ trong mây hiện thân, vẻ mặt khinh miệt nhìn về phía Đạo Lăng Thiên Tông mọi người.

Ngay tại lúc đó, Chung Ly, Đạp Thiên Ma Quân, Mang sơn quần ma cũng nhao nhao hiện thân!

Rất có ăn ý, những người này cũng đồng dạng đều phóng xuất ra chính mình Tinh Hải, toàn bộ Đạo Lăng sơn bầu trời, phảng phất đã bị cái này rậm rạp Tinh Hải che khuất thiên nhật!

Không chút nào khoa trương nói, bây giờ đột kích ma đạo cao thủ, riêng là Tinh Hải Cảnh lão tổ, liền đạt hơn hai mươi, ba mươi người nhiều.

Dẫn đầu Triều Bằng Phi trên người, càng là lộ ra một tia thuộc về Hóa Hư khí tức, bao trùm cùng người khác phía trên!

Một màn này, cũng đồng dạng khiến cái này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử một hồi tim đập nhanh!

Đạo Lăng Thiên Tông sở hữu Tinh Hải Cảnh cường giả đều bay vào không trung, nhưng hôm nay tính toán đâu ra đấy, cũng cũng chỉ có không đến mười vị Tinh Hải Cảnh cường giả, liền có vẻ càng thương cảm.

Dạng này so sánh thực lực, cho là thật hội làm người ta sinh ra một loại cảm giác tuyệt vọng tới.

Tối trọng yếu là, bây giờ ma đạo người còn xa không chỉ điểm này mà thôi, bây giờ lộ diện, còn vẻn vẹn chỉ là cái này tam phương thế lực, bản thân cao thủ, còn có càng nhiều ma đạo cao thủ, cũng đều tụ tập ở Đạo Lăng sơn bên trên, bây giờ mặc dù không có đứng ra, thật là một khi Đạo Lăng Thiên Tông lộ ra xu hướng suy tàn, những người này liền sẽ như là ngửi được mùi máu tươi cá mập một dạng, chen nhau lên!

"Ta Đạo Lăng Thiên Tông lập tông vạn năm, gió to sóng lớn gì chưa từng thấy qua?"

Cười lạnh một tiếng, Vân Mộng Chân một bước bước vào không trung, lạnh lùng nhìn đối phương ngạo nghễ mở miệng nói, "Bất quá là một ít trong ngày thường, chỉ dám giấu ở trong cống ngầm lão chuột, bây giờ ngược lại dám nhảy ra! Ta ngược lại muốn nhìn một chút, các ngươi có vài phần bản lĩnh, dám đến ta Đạo Lăng sơn tới làm càn!"

Trong cống ngầm lão chuột!

Lời này mắng không chút khách khí, thật là. . . Ai có thể phản bác?

Không cần xa, năm năm trước đó, thiên hạ này, trừ vị kia Thông Thiên Ma Quân bên ngoài, có người nào người trong ma đạo, dám nghênh ngang xuất hiện ở thế gian, chớ đừng nói chi là là bước lên Đạo Lăng sơn.

Sở hữu người trong ma đạo đều bị áp không giơ nổi, mãi mãi cũng tại trốn trốn tránh tránh bên trong vượt qua, cùng trong cống ngầm lão chuột, có cái gì khác nhau chớ?

"Tốt một vị miệng lưỡi bén nhọn Đạo Lăng Thánh Nữ!"

Cười lạnh một tiếng, Triều Bằng Phi lành lạnh mở miệng nói, "Trên đời này, vương triều thay đổi, cường giả vẫn lạc, bất quá như nhật xuất nguyệt ẩn! Ngươi Đạo Lăng Thiên Tông uy phong lâu lắm, bây giờ cũng là thời điểm thoái vị, nhường cho ta ma đạo!"

"Không sai, năm năm trước đó, Thông Thiên Ma Quân độc thân lên đường lăng, đánh vỡ ngươi nói lăng bất bại thần thoại, liền tiêu chuẩn lấy, thuộc về ngươi Đạo Lăng Thiên Tông thời đại, đã muốn kết thúc!"

Bước ra một bước, Đạp Thiên Ma Quân theo mở miệng nói, "Đại thế khó nghịch, bọn ngươi cần gì phải nghịch thế làm! Bản quân, cho các ngươi thêm một cái cơ hội, phàm là hiện tại rời khỏi Đạo Lăng Thiên Tông chi nhân, tùy thời có thể xuống núi ly khai, bọn ta tuyệt không ngăn trở!"

Dừng một cái, Đạp Thiên Ma Quân tiếp tục nói, "Ta cho các ngươi một nén nhang thời gian, sau một nén nhang, huyết tẩy Đạo Lăng Thiên Tông, không chừa một mống!"

Lời này nói xong lời cuối cùng, đã thay đổi đằng đằng sát khí, lộ ra lau một cái nhìn không thấy mùi máu tươi , khiến cho người không rét mà run.

"Vù vù!"

Những lời này lối ra, mặc dù tự tin như Đạo Lăng Thiên Tông, những thứ này đệ tử ở giữa cũng không khỏi truyền ra một hồi rối loạn thanh âm.

Con kiến hôi còn sống tạm bợ!

Bây giờ người trong ma đạo, đại binh tiếp cận, Đạo Lăng Thiên Tông đã là bốn bề thọ địch, loại tình huống này, hầu như đã nhìn không thấy nửa điểm phần thắng, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, cũng cuối cùng là người, làm sao có thể không sợ chết?

Trong lúc nhất thời, khó khống chế, đoàn người liền có chút rối loạn lên.

Nguyên bản hoàn mỹ chiến trận, giờ khắc này, phảng phất cũng đều tùy theo có chút hỗn loạn lên.

Nhìn trước mắt đây hết thảy, Đạp Thiên Ma Quân khóe miệng cũng không khỏi lộ ra vẻ đắc ý.

Công tâm là thượng sách!

Lần này tiến đánh Đạo Lăng Thiên Tông, vì bất quá chỉ là huỷ diệt Đạo Lăng Thiên Tông, cướp đoạt cái kia phần thuộc về Đạo Lăng Thiên Tông tài nguyên mà thôi, cũng không phải là thật không nên bả Đạo Lăng Thiên Tông giết một sạch sẻ.

Hắn đã biết, Hắc Ám Thiên luyện thi sự tình, tự nhiên rành mạch từng câu, thật rơi vào hỗn chiến, đối Hắc Ám Thiên mới có lợi nhất, nếu là có thể trực tiếp tan rã Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử ý chí chiến đấu, không chiến mà khuất nhân chi binh, tự nhiên mới là kết quả tốt nhất.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1036: Đạo Lăng bất bại

"Vù vù!"

Một tiếng kiếm minh, kiếm khí màu xanh ánh Diệu Thiên địa, Côn Ngô Kiếm tới tay, Vân Mộng Chân trên người lộ ra một cổ khí tức kinh khủng, trong nháy mắt, tất cả mọi người không khỏi đều an tĩnh lại, đưa mắt một lần nữa rơi vào Vân Mộng Chân trên người.

"Có chết trận thánh nữ, không có đầu hàng Đạo Lăng!"

Trong mắt lộ ra lau một cái kiêu căng chi ý, Vân Mộng Chân lạnh giọng mở miệng nói, "Ta Vân Mộng Chân còn chưa có chết, ai dám nói Đạo Lăng Thiên Tông đại thế đã mất?"

Một tay cầm kiếm, Vân Mộng Chân ngạo nghễ mở miệng nói, "Vân Mộng Chân ở đây, ai dám đánh một trận?"

Đơn giản nói mấy câu, nhưng trong nháy mắt, châm lửa sở hữu Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử nhiệt huyết.

"Đạo Lăng bất bại! ! !"

"Đạo Lăng bất bại! ! !"

"Đạo Lăng bất bại! ! !"

Trong nháy mắt, cũng không biết ai ngẩng đầu lên, sở hữu Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử đồng thời sôi trào, cùng kêu lên hô to, chiến ý dâng cao.

Cái này biến cố đột nhiên, nhất thời đánh tất cả mọi người một trở tay

không kịp.

Đạp Thiên Ma Quân sắc mặt càng là triệt để âm trầm.

Vô luận đối mặt cái dạng gì nghịch cảnh, Đạo Lăng Thiên Tông dù sao cũng là Đạo Lăng Thiên Tông.

Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ, liền như là Đạo Lăng Thiên Tông một lá cờ, không đánh trước đoạn cái này một mảnh cờ xí, liền không có khả năng triệt để tan rã Đạo Lăng Thiên Tông ý chí chiến đấu.

"Nghe tiếng đã lâu Đạo Lăng Thánh Nữ tên, bản quân tới trước lãnh giáo!"

Lạnh rên một tiếng, Đạp Thiên Ma Quân thân hình thoắt một cái, trực tiếp một quyền hướng về Vân Mộng Chân đập tới.

Nếu như đỉnh phong Đạo Lăng Thánh Nữ, hắn tự nhiên là có thể chạy được bao xa chạy bao xa, có thể Vân Mộng Chân lại cuối cùng chỉ là vừa mới bước vào Tinh Hải mà thôi, nói một câu không dễ nghe, chính là một cái con nhóc.

Đối với Vân Mộng Chân, không chỉ là Đạp Thiên Ma Quân, hầu như sở hữu ma đạo cự phách, trong lòng đều là có chút khinh thị.

Bây giờ Vân Mộng Chân ngăn ở trước mặt, ngay trước nhiều người như vậy mặt, chẳng phải chính là dương danh cơ hội? !

Nếu là có thể tự tay đánh bại vị này Đạo Lăng Thánh Nữ, tất phải danh động thiên hạ, hơn nữa cái này huỷ diệt Đạo Lăng Thiên Tông mỹ danh, cũng ắt sẽ rơi vào trên đầu hắn, loại chuyện tốt này đặt trước mặt, Đạp Thiên Ma Quân nơi nào còn nhịn xuống.

Phải biết, hắn vốn là Tinh Hải đỉnh phong cường giả, bây giờ càng là dốc hết sức sáng tạo Tân giáo, là trận đại chiến này chính yếu nhất Kẻ thôi động một trong.

Oanh!

Một quyền đập ra, liền phảng phất đập ra một hồi tiếng nổ đùng đoàng, ma khí ngập trời, hung hãn hướng về Vân Mộng Chân đập tới.

Chỉ dựa vào một quyền này, Đạp Thiên Ma Quân cũng đã đánh ra khí thế tới.

Nếu như bình thường Tinh Hải Cảnh, sợ là một quyền liền sẽ bị đánh bay, trực tiếp bại vong.

Chỉ tiếc, bây giờ Đạp Thiên Ma Quân muốn đối mặt người, nhưng là Vân Mộng Chân.

Mấy ngày nay vừa đến, Bạch Nhạc danh động thiên hạ, được khen là Hóa Hư phía dưới người, nhân gian vô địch.

Tuy nhiên lại hầu như không ai biết rõ, cho dù là Bạch Nhạc, đối mặt Vân Mộng Chân sợ cũng chưa chắc dám nói thắng chữ.

Đạo Lăng bất bại!

Nếu như nói, trước đây, Diệp Huyền đem hy vọng đều đặt ở Bạch Nhạc trên người, như vậy, Diệp Lăng Vân liền đem Đạo Lăng Thiên Tông, thậm chí chính đạo sở hữu hy vọng đều ký thác vào Vân Mộng Chân trên người.

Vô luận Vân Mộng Chân lại như thế nào khiêm tốn, nàng cũng y nguyên vẫn là vị kia độc nhất vô nhị Đạo Lăng Thánh Nữ!

"Cút!"

Mắt thấy Đạp Thiên Ma Quân hướng về chính mình giết tới, Vân Mộng Chân nhưng là liền con mắt cũng không có nháy một chút, giơ tay lên chính là một kiếm chém ra đi.

Không có chút nào muốn hồi tránh ý tứ, cứ như vậy một kiếm trực tiếp hướng về Đạp Thiên Ma Quân chém tới!

Không có mưu lợi, cũng khinh thường mưu lợi!

Một trận chiến này, Vân Mộng Chân xem so bất luận kẻ nào đều biết, Đạo Lăng Thiên Tông đã bị đẩy vào tuyệt cảnh, mà nàng chính là hy vọng cuối cùng!

Vô luận đối mặt bất luận kẻ nào, nàng đều nhất định muốn thắng!

Chỉ có nàng một mực thắng xuống dưới, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử cùng trưởng lão, mới có thể kiên trì, bằng không, lòng tin một khi bị phá huỷ, chính là văn chương trôi chảy triệt để tan vỡ.

Đạp Thiên Ma Quân chủ động đụng vào, một trận chiến này, nàng chẳng những muốn thắng, hơn nữa nhất định phải là bằng sạch sẽ gọn gàng phương thức thủ thắng, chỉ có như vậy, mới có thể kinh sợ quần ma, mới có thể cho những thứ này đã gần như muốn tan vỡ Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử lấy lòng tin.

Đạo Lăng bất bại!

Bốn chữ này, cho tới bây giờ nói đều không phải là Đạo Lăng Thiên Tông người khác, mà là lịch đại Đạo Lăng Thánh Nữ!

Chỉ cần có Đạo Lăng Thánh Nữ tại, Đạo Lăng Thiên Tông chính là tất cả mọi người vĩnh viễn không cách nào vượt qua đại sơn.

Nhanh!

Nhanh đến cực hạn!

Lúc trước, Đạp Thiên Ma Quân liền từng gặp Bạch Nhạc ngu kiếm, cũng đã rất nhanh.

Nhưng hôm nay, một kiếm này từ Vân Mộng Chân trong tay thi triển mà ra lại, quả thực muốn so với ngu kiếm nhanh hơn, thậm chí ngay cả kiếm ảnh đều thấy không rõ, một kiếm này cũng đã rơi xuống.

Thế như chẻ tre!

Cái kia ngập trời ma khí, trong nháy mắt bị một kiếm mà chém, Đạp Thiên Ma Quân thậm chí đều còn chưa kịp phản ứng, ra quyền cái này một cánh tay liền chợt bị kiếm phong mở ra.

"A!"

Trong miệng phát sinh một thân hét thảm, chỉ thấy tiên huyết vẩy ra, nửa đoạn cánh tay liền trực tiếp như vậy bị đồng loạt chém xuống đến, vết thương san bằng trong như gương.

"Ngươi tính là cái gì đồ vật, cũng xứng cùng ta giao thủ?"

Một tay cầm kiếm, áo trắng như tuyết.

Vân Mộng Chân trên người lộ ra lau một cái màu xanh nhạt diệt sạch, khuôn mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng, như trăng sáng.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh!

Chứng kiến Đạp Thiên Ma Quân một con kia bị ngạnh sinh sinh lột bỏ

phân nửa cánh tay, trước đó còn rục rịch, cảm thấy bị Đạp Thiên Ma Quân giành trước ma đạo cao thủ, giờ khắc này nhưng là không khỏi nhất tề nuốt nước miếng một cái, lưng tràn đầy mồ hôi lạnh.

Khủng bố!

Trong thoáng chốc, phảng phất trước đây vị kia Đạo Lăng bất bại thánh nữ, lại xuất hiện ở tất cả mọi người trước mặt.

"Đạo Lăng bất bại!"

"Đạo Lăng bất bại!"

"Đạo Lăng bất bại!"

Trong nháy mắt, trên núi Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, không khỏi lần nữa phát sinh một hồi núi kêu biển gầm la lên thanh âm, toàn bộ Đạo Lăng sơn, phảng phất đều phải bị tiếng này dạo chơi bao phủ.

Từ Đạo Lăng Thiên Tông lập tông tới nay, lịch đại Đạo Lăng Thánh Nữ, làm sao từng làm người ta thất vọng qua? !

"A a a! Ta giết ngươi!"

Nhất thời sơ suất bị trảm nửa đoạn cánh tay, Đạp Thiên Ma Quân đã đau đớn, vừa thẹn não, trong miệng phát sinh một hồi gào thét, trong nháy mắt tế xuất Tinh Hải, trên người bốc lên một mảnh ma khí, ngạnh sinh sinh lấy ma khí một lần nữa ngưng tụ ra cánh tay, đột nhiên một trảo một cây trường thương chợt tới tay, cuốn Tinh Hải một chỗ hung hãn hướng về Vân Mộng Chân giết tới.

Mặc dù đã cảm thụ được Vân Mộng Chân cường hãn, có thể đến nước này, cái này nhân loại hắn đã ném không nổi, cho dù là liều chết, cũng muốn chống đỡ xuống dưới, đem cái này một hơi thở tranh trở về.

Hai mắt huyết hồng, giờ khắc này Đạp Thiên Ma Quân tựa như cùng một đầu bị làm tức giận mãnh thú, gầm thét hướng về Vân Mộng Chân xung phong liều chết mà đi.

"Huyền Nguyệt Biến!"

Ánh mắt lạnh lùng, từ trong miệng phun ra ba chữ này, trong tích tắc, Vân Mộng Chân phía sau liền chợt xuất hiện một vòng trăng tròn, chiếu rọi thiên địa!

Ngay tại lúc đó, Tinh Hải chợt nổi lên!

Ba ngàn trượng Tinh Hải, cùng cái kia một vòng trăng lạnh hợp lại làm một, theo Vân Mộng Chân kiếm trong tay, thình lình chém xuống.

Ùng ùng!

Căn bản không có cho Đạp Thiên Ma Quân bất kỳ phản ứng nào thời gian, hai cái Tinh Hải liền chợt va vào nhau!

Từ mặt ngoài xem, Đạp Thiên Ma Quân Tinh Hải đạt hơn năm ngàn trượng, nhưng khi cả hai gặp nhau thời điểm, cái kia một vòng trăng lạnh lại dễ như trở bàn tay, trực tiếp trảm phá Đạp Thiên Ma Quân Tinh Hải, khủng bố kiếm quang thẳng đến Đạp Thiên Ma Quân mặt mà đi!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1037: Tới chiến

Một kiếm toái tinh hải!

Cái kia một vòng trăng lạnh xuyên qua Đạp Thiên Ma Quân thân thể, mang theo lau một cái đỏ tươi huyết sắc, cũng chính là một kiếm này, mới chính thức nhường thế người ý thức được, vị này tuổi trẻ Đạo Lăng Thánh Nữ, cho tới bây giờ đều không phải là bình hoa, mà là đủ để khiến cho mọi người chấn động cường giả khủng bố.

"Cứu ta!"

Thân thể bị một kiếm mà chém, ngay cả Tinh Hải cũng theo đó tan vỡ, chỉ còn một luồng thần hồn trốn đi, Đạp Thiên Ma Quân giờ khắc này mới chính thức cảm thụ được sự sợ hãi ấy, điên cuồng gào thét đi ra.

Đạp Thiên Ma Quân cái này bại một lần, cũng đồng dạng nhường hắn ma đạo cao thủ, có một loại bầu bí thương nhau cảm giác, trong nháy mắt, nhưng là nhất thời có ba bốn vị Tinh Hải Cảnh lão tổ đồng thời hướng về Vân Mộng Chân xuất thủ, cứu viện Đạp Thiên Ma Quân.

Chỉ là giờ khắc này Vân Mộng Chân lại y nguyên vẫn là không có nửa phần lui lại ý tứ.

Trong mắt lộ ra lau một cái sát ý, kiếm trong tay thuận thế tiếp tục trảm xuống, người theo kiếm đi, trong nháy mắt liền hóa thành lau một cái trăng lạnh, theo sát Đạp Thiên Ma Quân thần hồn mà đi.

"Dừng tay!"

Mắt thấy đến Vân Mộng Chân lại vẫn muốn theo đuổi giết, mấy cái kia xuất thủ Tinh Hải lão tổ cũng không khỏi giận tím mặt, mở miệng quát

chói tai đồng thời, cũng đều mỗi người thi triển ra thần thông, hướng về Vân Mộng Chân oanh kích mà đi.

Bốn vị Tinh Hải Cảnh cường giả đồng thời thi triển thần thông công kích, liền phảng phất tại Đạp Thiên Ma Quân trước người bày thiên la địa võng, triệt để chặn Vân Mộng Chân truy kích đường.

Cho dù là Đạp Thiên Ma Quân chính mình, trong lòng cũng không khỏi thở phào một cái.

Mặc dù lần này tổn thất nặng nề, có thể chí ít vẫn là sống sót, cái này so với cái gì đều trọng yếu.

Chỉ là đảm nhiệm không ai từng nghĩ tới, cho dù là ở loại tình huống này xuống, Vân Mộng Chân cũng vẫn như cũ căn bản không có buông tha đối Đạp Thiên Ma Quân truy sát.

Quần ma tụ tập Đạo Lăng sơn, mấy ngàn năm qua này, Đạo Lăng Thiên Tông chưa bao giờ có nguy cấp như vậy thời khắc, cũng chính là vì vậy, Vân Mộng Chân mới rõ ràng hơn lập uy tầm quan trọng.

Đạp Thiên Ma Quân là người thứ nhất nhảy ra, trước mắt bao người, đây cũng là hắn tất cả mọi người tấm gương, nếu như liền Đạp Thiên Ma Quân đều giết không chết, người khác liền chỉ biết học theo, không kiêng nể gì cả tiếp tục khiêu khích.

Cơ hồ là trong tích tắc, Vân Mộng Chân trên người chợt huyễn hóa ra mấy đạo hư ảnh mơ hồ, tốc độ quá nhanh, hơn nữa động tác khác nhau, thế cho nên căn bản là không có người có thể phân biệt ra được, đến tột cùng cái nào mới là Vân Mộng bản thể.

Cứ như vậy nhoáng lên thần công phu, Vân Mộng Chân liền ngạnh sinh sinh xuyên qua đối phương phong tỏa, một kiếm chém ở Đạp Thiên Ma Quân cuối cùng thần hồn phía trên!

Cho tới giờ khắc này, những bóng mờ kia mới rốt cục tiêu tán.

"Đây là thần thông gì?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Vân Mộng Chân, giờ khắc này, chỗ có người trong lòng cũng không khỏi khẽ run lên.

Trong nháy mắt huyễn hóa ra ngũ sáu bóng người, hơn nữa để cho người ta căn bản là không có cách phân biệt ra được cái kia một đạo mới là bản thể, dạng này thần thông, xác thực có chút quá kinh khủng.

Nhiều như vậy Tinh Hải Cảnh cường giả liên thủ, lại bị Vân Mộng Chân như là trò khỉ một dạng, đùa giỡn xoay quanh, đây đối với bọn hắn mà nói, không thể nghi ngờ là một loại sỉ nhục.

Có thể càng nhiều, nhưng vẫn là sợ hãi.

Vốn cho là liền hộ tông đại trận cũng không có Đạo Lăng Thiên Tông là một quả hồng mềm, dễ dàng là có thể cầm xuống, có thể hiện tại xem ra, lại hoàn toàn không phải chuyện như vậy, lại không nói những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử liều mạng phía dưới, sẽ có cường đại cở nào thực lực.

Mặc dù chỉ bằng vào Vân Mộng Chân một cái, liền có thể làm bọn hắn trả giá nặng nề!

Đạp Thiên Ma Quân thực lực, tại trong bọn họ, liền đã coi như là cao cấp nhất nhân vật một trong, nhưng dù cho như thế, Đạp Thiên Ma Quân tại Vân Mộng Chân trong tay, lại thậm chí ngay cả hoàn thủ chỗ trống cũng không có, liền bị trực tiếp chém giết, như thế máu chảy đầm đìa giáo huấn đặt trước mắt, cho dù ai có thể không tim đập nhanh?

Trong lúc nhất thời, ma đạo tất cả mọi người ánh mắt, không khỏi đều

rơi vào Triều Bằng Phi trên người.

Mặc dù ngay từ đầu chuyện này là Đạp Thiên Ma Quân thôi động, thật là dần dần, Hắc Ám Thiên cũng đã tại bên trong chiếm giữ tuyệt đối chủ đạo địa vị.

Đạp Thiên Ma Quân chết, cũng làm cho tất cả mọi người rõ ràng ý thức được, bây giờ muốn phá cuộc, cũng chỉ có thể xem vị này Hắc Ám Thiên Đại trưởng lão.

Cứ việc trước đó Bạch Nhạc chết, náo sôi sùng sục, đến nay cũng không ai biết chân tướng.

Có thể kết quả lại là không cần nói cũng biết.

Bạch Nhạc chết, nhưng này vị Hắc Ám Thiên Đại trưởng lão vẫn còn còn sống.

Cái này so với cái gì đều càng có sức thuyết phục.

Cảm thụ được người khác ánh mắt, Triều Bằng Phi rốt cục chậm rãi ngẩng đầu, "Lớn tuổi, đã sớm không có gì lòng hiếu thắng."

Thanh âm có chút khàn khàn, Triều Bằng Phi chậm rãi nhìn về phía Vân Mộng Chân mở miệng nói, "Đạo Lăng Thánh Nữ quả nhiên danh bất hư truyền, lão hủ bội phục."

Dừng một cái, Triều Bằng Phi tiếp tục nói, "Chỉ là, đại thế khó nghịch, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông đã là mặt trời sắp lặn, chỉ bằng thánh nữ một người, có thể giết mấy người?"

Chỉ mình phía sau, Triều Bằng Phi chậm rãi nói rằng, "Đạo tiêu Ma mạnh, thuộc về Đạo Lăng Thiên Tông thời đại đã qua, thánh nữ cần gì phải ráng chống đỡ? Chỉ cần thánh nữ bằng lòng buông tha, hôm nay

Đạo Lăng sơn bên trên, sở hữu Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, tận có thể tự có rời đi, lão hủ cam đoan, bọn ta tuyệt không ngăn trở, thánh nữ nghĩ như thế nào?"

Những lời này có thể nói là từng chữ đâm thẳng vào tim gan.

Từ mặt ngoài nghe, tựa hồ hắn một bộ vì Đạo Lăng Thiên Tông, vì Thiên Hạ Đại Cục suy nghĩ tư thế, không muốn thêm phần giết chóc.

Thật là, Đạo Lăng Thiên Tông lập tông vạn năm, bây giờ nếu như bất chiến mà hàng, cái này tội danh, ai có thể gánh vác?

Là Vân Mộng Chân, vẫn là bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông những trưởng lão này?

Chân chính vì vậy dao động, sợ rằng chỉ có những cái kia bình thường Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử.

Nhìn lấy Triều Bằng Phi, Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra lau một cái nồng đậm vẻ trào phúng.

"Là ai nói Đạo tiêu Ma mạnh?"

"Cho dù là ta Đạo Lăng Thiên Tông thời đại, thật muốn chung kết, cũng không tới phiên các ngươi những thứ này tà ma ngoại đạo diễu võ dương oai. . . Ta người trong chính đạo, cũng còn chưa chết hết đâu!"

"Ha ha ha ha!"

Nghe vậy, Triều Bằng Phi nhưng là nhất thời phát sinh một hồi tùy ý cười to.

Hồi quá thân, Triều Bằng Phi chỉ vào khắp nơi đều là ma tu Đạo Lăng sơn, làm càn giễu cợt nói, "Người trong chính đạo còn chưa có chết tuyệt

sao? Nhưng bọn họ ở chỗ nào?"

"Tỉnh lại đi, mở ra các ngươi mắt nhìn thấy rõ ràng, những thứ này vì tư lợi ngụy quân tử, chỉ biết vì mình suy nghĩ, không ai lo lắng các ngươi, không ai quan tâm cái gì chính đạo!"

"Không có ai hội tới cứu các ngươi, cũng không có ai dám đến! !"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Triều Bằng Phi lành lạnh mở miệng nói, "Cái gọi là chính đạo, bất quá là năm bè bảy mảng! Thời đại này, cuối cùng là thuộc về chúng ta!"

Trong nháy mắt, Triều Bằng Phi thanh âm không ngừng ở trong núi vọng lại, lộ ra lau một cái tùy ý đường hoàng mùi vị.

Phảng phất một mình hắn liền áp toàn bộ chính đạo, không người dám ngẩng đầu!

Gió núi gào thét!

Riêng lớn một cái Đạo Lăng sơn, bây giờ lại thậm chí không có bất cứ người nào có thể đứng đi ra.

Sở hữu Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử trong lòng, giờ khắc này cũng không khỏi sinh ra một loại hoang vắng chi ý, phảng phất bị toàn bộ thế giới vứt bỏ đồng dạng.

Nhưng mà, từ đầu đến cuối, Vân Mộng Chân biểu tình lại vẫn như cũ không có bất kỳ biến hóa nào.

Giơ tay lên, kiếm phong hơi hơi giơ lên.

Trong trẻo nhưng lạnh lùng kiếm quang, như cái kia một tấm trong trẻo nhưng lạnh lùng khuôn mặt.

Giờ khắc này, phảng phất toàn bộ thiên địa, liền chỉ còn lại có nàng một thân một mình, nhưng một khắc này, lộ ra lại cũng không là cô đơn cùng tuyệt vọng, mà là một loại cực hạn tự tin!

Phảng phất nàng một cá nhân đứng ở cái kia, chính là thiên địa toàn bộ.

Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Vân Mộng Chân bình tĩnh mở miệng nói.

"Tới chiến!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1038: Tinh Hải chiến Hóa Hư

Tới chiến!

Vẻn vẹn hai chữ, liền lệnh Triều Bằng Phi trước đó tất cả lí do thoái thác, đều mất đi ý nghĩa.

Kiêu ngạo, tự tin!

Giờ khắc này Vân Mộng Chân từ trong tới ngoài lộ ra một loại cực hạn mị lực, lập loè thế gian.

Ban đầu Bạch Nhạc thanh danh không hiển hách, tất cả mọi người cho rằng Bạch Nhạc loại này tiểu nhân vật không xứng với Vân Mộng Chân, thật là theo lấy thời gian đưa đẩy, làm Bạch Nhạc danh động thiên hạ, lại có người cảm thấy, Bạch Nhạc dạng này vì Vân Mộng Chân trả giá không đáng.

Nhưng khi giờ khắc này, Đạo Lăng Thiên Tông quang mang đã không có ở đây, Vân Mộng Chân một cá nhân khởi động Đạo Lăng Thiên Tông thời điểm, mới khiến cho người lần nữa chứng kiến Vân Mộng Chân mị lực!

Vô luận là dung mạo, khí chất, còn là năng lực.

Dạng này Vân Mộng Chân đều có thể nói có một không hai!

Vô luận đứng ở cái dạng gì lập trường, cũng đều nhất định muốn thừa nhận, hai người kia đều thực sự quá xuất sắc, thế cho nên để cho người ta liền lòng ghen tỵ nghĩ, đều khó sinh ra.

Chỉ tiếc. . . Bầu trời đố kỵ dạng này hoàn mỹ.

Bạch Nhạc đã vẫn lạc, mà Vân Mộng Chân vô luận lại như thế nào kinh diễm, chỉ sợ cũng chống đỡ bất quá trước mắt cửa ải khó khăn.

... ...

Đạo Lăng sơn hạ!

Thanh Vân Kỵ đã sớm đã đến, chỉ là lại cũng chưa bước vào Đạo Lăng sơn, mà là đứng ở dưới núi.

Mặc dù Tô Nhan đã nghiêm cấm rải lời đồn, thật là Bạch Nhạc vẫn lạc sự tình, truyền quá rộng, cho dù ai cũng cũng không khả năng triệt để phong tỏa, kể từ đó, Thanh Vân Kỵ mặc dù không đến mức tan vỡ, tuy nhiên lại cũng đã không có trước đó ý chí chiến đấu.

Tô Nhan tùy theo một mực thống lĩnh Thanh Vân Kỵ, nhưng lại cuối cùng không phải Bạch Nhạc!

Đối với những thứ này Thanh Vân Kỵ mà nói, Bạch Nhạc mới là chân chính lãnh tụ tinh thần.

Lúc trước bôn ba mười vạn dặm đi Đạo Lăng sơn, là bởi vì Tô Nhan nói, đây là Bạch Nhạc mệnh lệnh, hơn nữa, tới cùng Hắc Ám Thiên giao phong, chính là cứu viện Bạch Nhạc, cho nên những thứ này Thanh Vân Kỵ, mới có thể không oán không hối bôn ba đến tận đây.

Thật là, làm Bạch Nhạc chết. . . Tất cả khả năng liền cũng không giống nhau.

Thậm chí đừng bảo là người khác, coi như là Tô Nhan chính mình, lúc này đến tột cùng còn có mấy phần ý chí chiến đấu?

Nếu là ở Thanh châu cũng liền thôi, bọn hắn vốn là Thanh châu chi nhân, bảo vệ Thanh châu, đã từ lâu trở thành in vào trong cốt tử trách nhiệm, thật là. . . Kinh châu cùng bọn chúng có quan hệ gì?

Đạo Lăng Thiên Tông lại cùng bọn hắn có quan hệ gì?

"Tiền bối!"

Nhìn Đạo Lăng sơn phương hướng, cho dù là Tô Nhan, giờ khắc này cũng không khỏi có vẻ hơi tiều tụy.

Nhìn lấy Tô Nhan, thư sinh cũng không khỏi khe khẽ thở dài một hơi.

Hắn rất muốn đứng ra, thế nhưng càng là đến loại thời điểm này, hắn mới càng có thể minh bạch, mình cùng Bạch Nhạc ở giữa chênh lệch.

Mặc dù hắn đi theo Diệp Huyền đại sư cả đời, tuy nhiên lại vĩnh viễn chỉ là loại kia hiệp trợ nhân vật, vô pháp trở thành thủ lĩnh nhân vật.

Ván này. . . Hắn giải không!

Trước đó lấy Bạch Nhạc cùng Đại Càn Vương Triều tên, hắn nguyên bổn đã nói với Duyện châu cao thủ, nhưng khi Bạch Nhạc tin tức người chết truyền ra một khắc này, trước đó tất cả nỗ lực liền triệt để tan thành bọt nước!

Thậm chí coi như là Đại Càn Vương Triều nội bộ, cũng đồng dạng liên tục khó khăn!

Theo hắn nhận được tin tức, nguyên bản những cái kia bị Bạch Nhạc áp chế không dám nhúc nhích thế lực, bây giờ lại lần nữa rục rịch, thế cho nên Ngô Văn Uyên vị này tân hoàng đều có chút không áp chế được, bị ép nhường Thư Khánh Dương phản hồi vương thành.

"Chờ một chút đi, hiện tại coi như là nhường Thanh Vân Kỵ xuất thủ, cũng không có chút ý nghĩa nào, không phải là hi sinh vô ích tánh mạng bọn họ mà thôi."

Lắc đầu, thư sinh nhẹ giọng nói.

... ...

Thở dài một tiếng, Triều Bằng Phi chậm rãi lắc đầu, nhẹ giọng mở miệng nói, "Thánh nữ nếu như khư khư cố chấp, vậy lão hủ cũng cũng chỉ có thể ứng chiến."

Nói chuyện đồng sự, Triều Bằng Phi nguyên bản cong lưng chợt thẳng tắp, khí tức trong nháy mắt tăng vọt, khủng bố khí tức tử vong lan tràn ra, tại trong bầu trời, hình thành một mảnh khủng bố Hắc Ám Không Gian!

Vù vù!

Trong nháy mắt, toàn bộ Đạo Lăng sơn nhất thời một mảnh xôn xao.

Vô luận là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, vẫn là những cái kia theo Hắc Ám Thiên cùng đi ma tu, giờ khắc này đều bị trước mắt một màn này triệt để kinh ngạc đến ngây người!

Hóa Hư!

Một tay che trời!

Như hôm nay không cái kia một vùng tăm tối, cũng không phải là Tinh Hải, mà là chân chính hắc ám hư không, đủ để cải biến quy tắc lực lượng.

Ai có thể tưởng tượng, vị này Hắc Ám Thiên Đại trưởng lão, dĩ nhiên bước vào Hóa Hư Chi Cảnh!

Thế thì còn đánh như thế nào?

Bằng tâm mà nói, Triều Bằng Phi bây giờ cho thấy thực lực, thật cũng không tính quá mạnh, đừng bảo là là Diệp Lăng Vân, coi như là Ninh Giang tại thời điểm, cũng đủ để ung dung ứng phó.

Có thể hỏi đề ở chỗ. . . Bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông, đã sớm đã không phải là trước đó Đạo Lăng Thiên Tông.

Toàn bộ trong tông môn, có thể đem ra được, cũng cũng chỉ còn lại có Vân Mộng Chân cái này một vị Đạo Lăng Thánh Nữ.

Cho dù là Vân Mộng Chân, giờ khắc này cũng không khỏi hơi hơi nhíu nhíu mày.

Bất quá, nàng lại cũng không phải là đặc biệt ngoài ý muốn.

Từ truyền ra Bạch Nhạc tin tức người chết thời điểm, nàng cũng biết, Hắc Ám Thiên bên trong, tất nhiên có Hóa Hư cường giả, bằng không lấy Bạch Nhạc thực lực, tuyệt đối sẽ không vẫn lạc.

Bây giờ nhìn thấy Triều Bằng Phi triển lộ ra Hóa Hư thực lực, Vân Mộng Chân trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái khủng bố sát khí.

Nhỏ bé khẽ nhắm mắt lại, không để cho mình cảm xúc lộ ra ngoài.

Sau một lát, mở mắt lần nữa, Vân Mộng Chân trên mặt đã lại không có một chút xíu người bình thường cảm xúc.

Tuyệt tình vì tiên!

Đây là trước đây Vân Mộng Chân tại thất thải tiên cung bên trong, suýt nữa bị đoạt xá đổi tiên đạo pháp môn.

Chỉ có khi nàng vứt bỏ tất cả cảm xúc thời điểm, mới là có thể đem thực lực hoàn mỹ phát huy được thời điểm.

Đối mặt đã bước vào Hóa Hư Triều Bằng Phi, nếu muốn chiến, đây là biện pháp duy nhất.

Kiếm khí màu xanh phóng lên cao, Côn Ngô Kiếm cái kia uy lực kinh khủng, vào giờ khắc này mới chính thức hiển lộ cao vút.

Thần kiếm Côn Ngô!

Một kiếm này chém ra, khủng bố kiếm quang chợt xé rách hư không, phảng phất nhường không gian xung quanh đều vặn vẹo.

Cho dù là đối mặt lúc này Triều Bằng Phi, Vân Mộng Chân cũng vẫn không có nửa điểm lùi bước dự định, thậm chí ngược lại trực tiếp nghênh đón, kiếm phong nhắm thẳng vào cái kia một vùng tăm tối hư không.

Oanh!

Đấm ra một quyền, quyền kiếm tấn công, trên không trung chợt nổi lên từng cơn sóng lớn, toàn bộ hư không phảng phất đều ở đây một kích ở giữa, bị đánh nát.

Vân Mộng Chân hơi hơi lui nửa bước, nhưng này một kích, lại đúng là vẫn còn đở được!

Vù vù!

Trong nháy mắt, toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông chợt sôi trào, sở hữu Đạo

Lăng Thiên Tông đệ tử trong mắt, giờ khắc này, cũng không khỏi tràn ngập vẻ sùng bái!

"Đạo Lăng vô địch!"

"Đạo Lăng vô địch!"

"Đạo Lăng vô địch!"

Trong khoảnh khắc, liền lần nữa truyền đến cái này núi kêu biển gầm tiếng hô!

Sở hữu Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, giờ khắc này phảng phất đều điên cuồng lên, trước đó tất cả kiềm nén, sợ hãi, phảng phất đều theo lấy Vân Mộng Chân một kiếm này phát tiết ra ngoài.

Lấy Tinh Hải chiến Hóa Hư, giờ khắc này Vân Mộng Chân lần nữa sáng tạo một cái truyền kỳ.

Hóa Hư phía dưới, nhân gian vô địch!

Nguyên bản một câu nói này là miêu tả Bạch Nhạc, thật là bây giờ, Vân Mộng Chân lại ở dùng sự thực chứng minh, nàng vị này Đạo Lăng Thánh Nữ, có thể so Bạch Nhạc càng mạnh!

Chứng minh, vì sao mấy ngàn năm qua này, vô luận ra qua bao nhiêu ngày mới, đều từ đầu đến cuối không có có thể dao động Đạo Lăng bất bại thần thoại.

Côn Ngô Kiếm trong tay, vị này Đạo Lăng Thánh Nữ, chính là tuyệt thế vô địch.

Có dạng này Đạo Lăng Thánh Nữ tại, ai dám nói Đạo Lăng Thiên Tông liền đã xuống dốc?

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1039: Ma thi xuất thế, giết chóc thịnh yến

"Tuyệt tình vì tiên! Vân Mộng Chân, ngươi mạnh mẽ điều động Tiên Đạo Chi Lực, liền không sợ thật mất đi sở hữu cảm tình, tuyệt tình tuyệt tính?"

Nhìn chằm chằm Vân Mộng Chân, Triều Bằng Phi lành lạnh mở miệng nói.

Tình huống bình thường xuống, Vân Mộng Chân căn bản cũng không khả năng sở hữu lay động Hóa Hư thực lực.

Một cảnh giới lớn chênh lệch, hoàn toàn không phải dễ dàng như vậy vượt qua.

Có thể hết lần này tới lần khác Vân Mộng Chân đạt được tiên đạo truyền thừa, bằng vào phần này truyền thừa, có thể tại thực lực bản thân chưa đủ tình huống, mạnh mẽ điều động Tiên Đạo Chi Lực, phải biết, đây chính là muốn vượt qua Hóa Hư lực lượng, dù là chỉ là điều động một tia, cũng nhất định muốn trả giá nặng nề đại giới.

Còn có thần kiếm Côn Ngô, như vậy, Vân Mộng Chân mới có thể sở hữu cùng hắn chống lại thực lực.

Trước không nói thắng bại, một khi Vân Mộng Chân rơi vào loại trạng thái này lâu lắm, liền tất nhiên sẽ triệt để quên xuống sở hữu cảm xúc, cuối cùng thay đổi chân chính tuyệt tình tuyệt tính, chỉ hỏi tiên đạo tồn tại.

Đương nhiên, Đạo Lăng Thánh Nữ cả đời phụng đạo, nguyên bản cũng

chính là tu hành bực này Tuyệt Tiên đạo, nhân tuyển tốt nhất.

Chỉ là, thế nhân đều biết Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc cảm tình, tự nhiên cũng minh bạch, Vân Mộng Chân cùng lịch đại thánh nữ cũng không tương đồng.

Nghe được Triều Bằng Phi lời nói, cho dù là đã tiến vào tuyệt tình trạng thái Vân Mộng Chân, trong mắt cũng không khỏi hiện lên một tia giãy dụa.

Chỉ là, loại tâm tình này giãy dụa, cũng rất nhanh liền bị áp chế một cách cưỡng ép xuống dưới.

"Đây chẳng phải là bái Đại trưởng lão ban tặng sao?"

Lạnh lùng từ trong miệng phun ra một câu nói này, Vân Mộng Chân trong mắt càng là sát khí tăng vọt, lần nữa cầm kiếm hướng về Triều Bằng Phi giết đi qua.

Bạch Nhạc nguyên bổn chính là trong lòng nàng duy nhất kẽ hở.

Có thể Bạch Nhạc chết, cũng không nghi ngờ chẳng khác nào bù đắp thượng nàng cuối cùng tâm linh kẽ hở.

Bạch Nhạc đều đã chết, trên đời này còn có cảm tình gì là đáng giá nàng quyến luyến đâu?

Hơi chậm lại, một câu nói này nhưng là cũng đồng dạng đem Triều Bằng Phi ế nói không ra lời.

Bạch Nhạc tin tức người chết, bản thân liền là hắn có ý định để cho người ta truyền đi, có thể là chính bản thân hắn cũng rất rõ ràng, Bạch Nhạc sợ rằng hơn phân nửa là không có chết.

Có vị kia Bạch Cốt phu nhân bảo vệ, dù là chỉ còn một luồng thần hồn, Bạch Nhạc hơn phân nửa cũng có thể khôi phục lại, chỉ là khả năng yêu cầu thời gian rất lâu mà thôi.

Từ tâm mà nói, hắn một mực đối với Bạch Nhạc tồn tại một loại khó diễn tả được kiêng kỵ cảm giác!

Thế nhân đều nghe đồn là hắn cùng Bạch Nhạc đánh một trận, đánh nát Hắc Ám Thiên, nhưng cuối cùng nhưng là hắn sống sót.

Có thể chỉ có chính hắn rõ ràng, nếu như không phải là Tử Linh Thần sống lại, hắn cùng với Chung Ly hai người, đã sớm đã chết.

Đem Bạch Nhạc đẩy vào loại kia tuyệt cảnh người, cũng là Tử Linh Thần, mà không phải hắn!

Chỉ cần muốn trận chiến kia, hắn liền đánh sinh lòng ra một loại run rẩy cảm giác!

Cho nên, dù là hắn rõ ràng muốn huyết tẩy Đạo Lăng Thiên Tông, cũng vẫn như cũ vẫn là không nhịn được muốn nỗ lực thuyết phục Vân Mộng Chân, chính là không muốn thật cùng Bạch Nhạc kết xuống tử thù!

Chỉ là, Vân Mộng Chân bất ngờ quật cường cùng cường hãn, lại lần nữa ngoài hắn dự liệu.

Đây cũng không phải là, có hay không kiêng kỵ Bạch Nhạc tương lai trả thù vấn đề, tiếp tục như thế, sợ rằng Vân Mộng Chân hắn đều chưa chắc có thể chống đỡ được a!

Nói là Hóa Hư, thật là trên thực tế, hắn căn bản cũng không phải là chân chính Hóa Hư cường giả!

Mặc dù bằng vào thôn phệ cái kia một bộ phận Thần Chi Bản Nguyên,

mạnh mẽ đưa hắn đẩy vào Hóa Hư Chi Cảnh, nhưng đồng dạng, Chung Ly cũng nhận được chỗ tốt cực lớn, thế cho nên, hắn bây giờ đã căn bản không làm gì được Chung Ly, phản bội cùng đối phương đạt thành hoà giải.

Nói cách khác, nguyên bản Ma Thi Vương lực lượng , chẳng khác gì là bị hắn cùng với Chung Ly hai người chia đều.

Loại tình huống này, hắn căn bản cũng không xem như là chân chính Hóa Hư cường giả.

Đối với Ma Thi Vương mà nói, thực lực bản thân, hoàn toàn là dựa vào ma thi mà tồn tại, không điều động ma thi lực lượng, đối mặt dạng này Vân Mộng Chân, hắn thật đúng là không có quá đại thắng tính.

Nghĩ vậy, Triều Bằng Phi trong mắt, rốt cục hiện lên vẻ hung quang!

Chạy tới bước này, nơi nào còn có cái gì quay đầu đường có thể đi.

Cùng nhìn trước ngó sau, chẳng thà đơn giản buông ra tất cả cố kỵ, tới một trận thống khoái tàn sát, kể từ đó, thực lực của hắn, ngược lại có thể đi qua trận này giết chóc lần nữa đề thăng, đến lúc đó, vô luận là đối mặt Vân Mộng Chân vẫn là tương lai khả năng trở về báo thù Bạch Nhạc, cũng đều còn có lực đánh một trận.

So với việc sự tình khác, thực lực bản thân, mới là mấu chốt nhất a!

"Tê!"

Trong tích tắc, Triều Bằng Phi trong miệng chợt phát sinh một tiếng rít!

Cái kia gai nhọn thanh âm, tràn ngập lực xuyên thấu, phảng phất trong nháy mắt, vang vọng toàn bộ Đạo Lăng sơn.

Cũng cơ hồ là đồng thời, sở hữu Hắc Ám Thiên cường giả, đồng thời mở ra không gian giới chỉ, từng cổ một ma thi chợt bay ra, rậm rạp, hầu như đem bầu trời che đậy!

"Giết!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Triều Bằng Phi lớn tiếng tiếng rít nói.

Hô hấp ở giữa, cái kia khắp trời ma thi, liền trực tiếp hướng về Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử giết đi qua.

Cái này biến cố đột nhiên, không chỉ có lệnh Đạo Lăng Thiên Tông những thứ này đệ tử có chút trở tay không kịp, cho dù là hắn ma tu, cũng đồng dạng kinh ngạc đến ngây người.

Lúc trước Hàn Sơn cái kia một trận giết chóc, chân chính chứng kiến chỉ là số rất ít một bộ phận ma đạo cao thủ.

Đối với đại đa số ma tu mà nói, bọn hắn căn bản cũng không minh bạch Hắc Ám Thiên ý vị như thế nào, tự nhiên cũng liền căn bản không biết mình tại bất tri bất giác ở giữa, cũng đã rơi vào phong bạo trong nước xoáy.

Tên đã trên dây, không phát không được!

Giờ khắc này, đối với Mang sơn quần ma mà nói, cũng đã không được phép lùi bước.

Huỷ diệt Đạo Lăng Thiên Tông cơ hội liền đặt trước mắt, lúc này, nếu như lùi bước, chẳng phải là không duyên cớ mất đi dạng này cơ hội thật tốt?

Huống chi, tế xuất ma thi Hắc Ám Thiên thật quá mạnh, mặc dù bọn hắn

khoanh tay đứng nhìn, Đạo Lăng Thiên Tông cũng căn bản không đở được.

Cùng như vậy, ngược lại vẫn không bằng tham dự vào, chia một chén súp đây.

Cũng không thể tới mức này, bọn hắn còn trái lại giúp đỡ Đạo Lăng Thiên Tông đi đối phó Hắc Ám Thiên a?

Ngắn ngủi do dự, những thứ này Tinh Hải Cảnh lão tổ liền làm ra quyết đoán, ra lệnh một tiếng, càng nhiều ma tu liền cũng theo tham dự trận này điên cuồng giết chóc thịnh yến.

Ùng ùng!

Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử kết thành đại trận, đối mặt dạng này trùng kích, cũng căn bản không thể chống đỡ bao lâu, tối đa không hơn trăm hơi thở thời gian, liền tuyên cáo tan vỡ, những thứ này đệ tử, chỉ có thể phụ cận tìm kiếm đồng bạn kết trận ngăn cản đối phương xung phong liều chết!

Toàn bộ Đạo Lăng sơn trong nháy mắt liền dính vào tầng một huyết sắc, khắp nơi đều tràn đầy điên cuồng giết chóc, như một trận huyễn lệ thịnh yến.

"Ma thi! Tử Linh Ma Quân? !"

Chốc lát trì trệ sau đó, liền có người phản ứng kịp, chỉ là đến một bước này, phản ứng kịp, cũng bất quá là càng thêm sâu loại kia cảm giác tuyệt vọng mà thôi!

"Chết đi, toàn bộ chết hết cho ta a! Vân Mộng Chân, ngươi ngăn không được ta, trên đời này không ai có thể ngăn lại ta!"

"Hôm nay, chính là ngươi Đạo Lăng Thiên Tông tận thế!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, trong tích tắc, Triều Bằng Phi trên người, cũng nhất thời lộ ra nồng nặc hơn khí tức tử vong.

Phía sau cái kia một vùng tăm tối hư không, giờ khắc này cũng đồng dạng như chợt mở hư không, cuồn cuộn khí tức tử vong không ngừng từ trong tuôn ra!

Đối với Ma Thi Vương mà nói, hắn lực lượng, bản thân thì không phải là dùng cho trực tiếp chiến đấu, mà là gia trì, gây nên càng nhiều ma thi đến giết chóc, tiện đà tiếp tục thôn phệ cái khác thây ma lực lượng, cũng đề thăng thực lực của chính mình.

Giờ khắc này, phóng xuất ra ma thi Triều Bằng Phi, mới chính thức cho thấy Ma Thi Vương cái kia thực lực kinh khủng.

Liền như một trận cuồn cuộn dòng nước lũ, ngập trời mà đến, đủ để hướng hủy trước mặt tất cả trở ngại.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Mấy bữa nay bận học thi nên không thể convert đều đều được, và tình trạng sẽ vẫn kéo dài đến đầu tháng 1 năm sau. Mong mọi người thông cảm.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1040: Nội gian

Nếu như tình huống bình thường xuống, điên cuồng như vậy giết chóc phía dưới, Vân Mộng Chân ắt sẽ phẫn nộ nôn nóng, thật là giờ khắc này Vân Mộng Chân lại thậm chí ngay cả một điểm cảm xúc thượng ba động cũng không có.

Tuyệt tình vì tiên, câu nói này cũng không phải là nói vô ích.

Tất cả sướng vui đau buồn, đều đã tan biến không còn dấu tích, cũng chỉ có tài như thế có thể sở hữu tỉnh táo nhất, chính xác nhất phán đoán.

Cục diện như vậy xuống, phẫn nộ không có chút ý nghĩa nào, tương phản, muốn muốn cuối cùng đây hết thảy, biện pháp tốt nhất chính là trực tiếp giết chết Triều Bằng Phi!

Vân Mộng Chân thậm chí ngay cả con mắt đều không nháy một chút, kiếm trong tay, cũng đã lần nữa hướng về Triều Bằng Phi đưa ra.

Kiếm khí như hồng, trăng lạnh treo cao!

Chỉ là, bây giờ Triều Bằng Phi lại đã sớm không có cùng Vân Mộng Chân ngạnh bính dự định.

Có được Hóa Hư thực lực, hắn nếu như chuyên tâm muốn hồi tránh, cho dù là Vân Mộng Chân, cũng rất khó làm bị thương hắn chút nào.

Huống chi, trong lúc này, sẽ còn không ngừng có ma thi đi quấy rối Vân Mộng Chân.

Không quan trọng sinh tử, những thứ này ma thi cho dù là chết nhiều hơn nữa, Triều Bằng Phi cũng sẽ không có chút nào không nỡ, thậm chí,

từng cái ma thi chết đi, đều sẽ hóa thành một phần lực lượng, dung nhập trong cơ thể hắn, giết càng nhiều, chết càng nhiều, thực lực của hắn liền càng mạnh!

Trên chiến trường, tồn tại quá nhiều Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, những người này mỗi chết đi một cái, liền sẽ nhiều hơn một ma thi tới.

Trên thực tế, nếu không phải cố kỵ hắn ma tu cảm thụ, cho dù là những cái kia ma tu, chỉ cần chết đi, cũng đồng dạng có thể biến thành ma thi.

Chỉ là, bây giờ dưới loại cục diện này, nếu để cho những thứ này ma tu cũng biến thành ma thi, sợ rằng sẽ hù dọa người khác, khiến cái này ma tu không còn dám động thủ.

"Giết!"

Toàn bộ Đạo Lăng sơn lúc này đều tràn đầy tiếng hò giết, tiên huyết cùng thô bạo, liền trở thành duy nhất giọng chính.

"Dừng tay! Dừng tay, Đại trưởng lão, bọn ta nguyện hàng!"

Trong chốc lát, Đạo Lăng Thiên Tông trong trận doanh, liền vang lên đầu hàng thanh âm.

Mặc dù lúc này Vân Mộng Chân, đã tiến vào tuyệt tình tuyệt tính trạng thái, nghe thế dạng lời nói, trong mắt cũng không khỏi nổi lên lau một cái khủng bố sát khí.

"Đại trưởng lão, bọn ta nguyện hàng a!"

Từ trong đám người bay ra ngoài, Tôn Bân Cường cao giọng la lên.

"Tôn trưởng lão, ngươi làm cái gì?"

Không đợi Vân Mộng Chân lên tiếng, thấy rõ người nói chuyện trong nháy mắt, liền có Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão lớn tiếng quát mắng.

"Đại trưởng lão, ngươi còn nhớ rõ ta đi? Chúng ta gặp qua!"

Căn bản không quản người khác nghĩ như thế nào, Tôn Bân Cường gấp giọng mở miệng nói.

"Ha ha ha ha!"

Nghe vậy, Triều Bằng Phi nhất thời một hồi cười to, "Nhớ kỹ, lão phu tự nhiên nhớ kỹ! Nếu không phải Tôn trưởng lão giết chết Tử Dương Chân Nhân, hôm nay bọn ta công thượng Đạo Lăng sơn, cũng sẽ không dễ dàng như vậy! Tôn trưởng lão, cùng bổn tông có công lớn, lão phu tự nhiên nhớ kỹ!"

Vù vù!

Những lời này vừa ra, toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông nhất thời vỡ tổ, vô luận là những trưởng lão kia, vẫn là bình thường Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, cũng không nhịn được chửi ầm lên!

"Tôn Bân Cường, ngươi chết không yên lành!"

"Súc sinh, nguyên lai là ngươi hại chết Tử Dương Chân Nhân!"

"Không bằng cầm thú, ta muốn tự tay giết ngươi!"

". . ."

Tử Dương Chân Nhân tại tông môn bên trong uy vọng xưa nay cực cao, bây giờ bị tuôn ra là Tôn Bân Cường giết chết Tử Dương Chân Nhân, đoàn người tự nhiên liền tạc.

Thậm chí cho dù là Tôn Bân Cường chính mình cũng không nghĩ tới, Triều Bằng Phi vậy mà biết đem những này nói đi ra.

Lúc trước, hắn thật là cùng Hắc Ám Thiên có liên hệ, cũng tự mình gặp qua vị này Đại trưởng lão, nhưng khi ban đầu nhưng là ước định cẩn thận, chuyện này nhất định phải nát vụn chết ở trong bụng, tuyệt đối không thể nói ra tới.

Chỉ là, rất hiển nhiên, tới mức này, Triều Bằng Phi đổi ý.

So với việc cái gọi là hứa hẹn, trước mắt đại cục mới trọng yếu hơn.

Hắn chính là muốn tan rã Đạo Lăng Thiên Tông lòng tin, triệt để đánh tan những người này lòng phản kháng.

Mà Tôn Bân Cường, không thể nghi ngờ chính là đánh tan những người này tâm phòng nhất thủ đoạn hữu hiệu một trong!

Còn như Tôn Bân Cường bản thân, có thể hay không vì vậy thanh danh mất sạch, thậm chí là bị phẫn nộ đoàn người trực tiếp giết chết, căn bản cũng không tại hắn suy nghĩ trong phạm vi.

Trong lòng đột nhiên căng thẳng, Tôn Bân Cường tâm cũng không khỏi chửi ầm lên.

Thật là, cho tới bây giờ loại tình trạng này, hắn nhưng là đã sớm không để ý tới những thứ này.

Đạo Lăng Thiên Tông rõ ràng đại thế đã mất, như thế chống cự xuống dưới, cũng bất quá chỉ là nhiều chống đỡ một thời gian ngắn mà thôi, tất cả mọi người phải chết!

Hắn không muốn chết, cho nên, đầu hàng chính là chọn lựa duy nhất!

"Là ta, Đại trưởng lão! Ta nguyện ý hàng a, ngài huỷ diệt Đạo Lăng Thiên Tông, mới là chiều hướng phát triển! Những người này không biết tự lượng sức mình, dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, mới là chết chưa hết tội!"

Không có chút nào tôn nghiêm.

Giờ khắc này Tôn Bân Cường sắc mặt, quả thực làm người ta buồn nôn.

"Vô sỉ!"

Lạnh lùng từ trong miệng phun ra hai chữ này, Vân Mộng Chân lạnh giọng mở miệng nói, "Tôn Bân Cường, ta sớm liền đáng chết ngươi!"

"Phi, Vân Mộng Chân! Ngươi giả trang cái gì, ngươi bất quá cũng chính là một cái kỹ nữ mà thôi! Trước đây, ngươi đuổi theo Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, cũng đã cùng Bạch Nhạc tiểu tử kia quan hệ bất chính a? Ta Đạo Lăng Thánh Nữ, trọn đời phụng đạo, nào có loại người như ngươi đãng phụ!"

Ngược lại cũng đã vạch mặt, Tôn Bân Cường đơn giản một điểm chỗ trống cũng không để lại, tức miệng mắng to.

Một câu nói này lối ra, may là Vân Mộng Chân rơi vào tuyệt tình trạng thái, cũng bị khí loạn tâm tự, ngạnh sinh sinh từ loại kia tuyệt tình trong trạng thái tránh thoát được.

Vù vù!

Kiếm phong nhoáng lên, tháng ánh kiếm màu trắng chợt chém xuống, thẳng đến Tôn Bân Cường mà đi.

So với việc địch nhân, loại này nội gian mới càng làm cho người ta phẫn nộ.

Sát khí sôi trào, giờ khắc này Vân Mộng Chân cho là thật có bả Tôn Bân Cường thiên đao vạn quả kích động.

"Ha ha ha ha, Vân Mộng Chân, cần gì phải gấp gáp giết người! Ngươi cùng Bạch Nhạc quan hệ thiên hạ đều biết, chính là giết hắn, thì như thế nào có thể ngăn chặn mỗi ngày lâu dài miệng đời?"

Thân hình thoắt một cái, nhất thời liền có một cổ khủng bố ma khí bốc lên dựng lên, trong khoảnh khắc, Triều Bằng Phi liền ngăn cản đến Tôn Bân Cường trước người, giúp hắn ngăn lại Vân Mộng Chân một kiếm này!

Dù là đánh tâm, Triều Bằng Phi cũng căn bản coi thường Tôn Bân Cường người như thế, có thể tư thế này hắn lại nhất định muốn làm được.

Bằng không, nếu như Tôn Bân Cường cái này chủ động quy phục mọi người không gánh nổi, chỉ sẽ làm Đạo Lăng Thiên Tông người khác, đều triệt để tuyệt đầu hàng ý niệm trong đầu, sinh ra liều mạng chi tâm tới.

Huống chi, Vân Mộng Chân bản thân gây áp lực cho hắn, cũng đồng dạng cực đại!

Nhưng hôm nay, cái này không thể nghi ngờ chính là một cái tốt nhất đả kích Vân Mộng Chân cơ hội.

Nếu là có thể đánh tan Vân Mộng Chân tâm phòng, nhường Vân Mộng Chân triệt để tuyệt vọng, tan vỡ, vậy liền hết thảy đều đáng giá.

"Nói bậy! Tôn Bân Cường, ngươi chết tiệt!"

Trong nháy mắt, nhất thời liền có rất nhiều Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão cùng đệ tử, hướng về Tôn Bân Cường giết đi qua.

Chỉ là những người này nhưng cũng đồng dạng vô pháp phá tan ma thi phong tỏa, ngược lại vì vậy chết không được ít người.

Chứng kiến dạng này kết quả, Tôn Bân Cường càng là yên tâm có chỗ dựa chắc.

"Các ngươi từng cái nguyện ý nâng nàng Vân Mộng Chân chân thúi, ta cũng không nguyện ý! Loại này kỹ nữ một dạng nữ nhân, có cái gì tư cách làm Đạo Lăng Thánh Nữ? Nàng chỉ biết cùng với nàng cái kia chết nhân tình một dạng, mang theo các ngươi hướng đi hủy diệt!"

"Các ngươi mở mắt nhìn một chút rõ ràng, Đạo Lăng Thiên Tông đã không phải là quá khứ Đạo Lăng Thiên Tông! Mọi người hà tất cùng với nàng liều chết xuống dưới? !"

Cvt: Mọi người vào forum bình chọn Convert cuối tháng, hãy vote cho Lucario 1 phiếu với, Lu cảm ơn nhiều. Link đây http://forum.truyencv.com/showthread.php?t=4758

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1041: Một cá nhân Đạo Lăng thiên hạ

Tôn Bân Cường người như thế rất bị người hận, thậm chí vô luận lập trường gì, cũng không người hội coi trọng hắn.

Thật là ngươi nhưng lại không thể không thừa nhận, người như thế tại có chút tình huống dưới, lại vẫn cứ là năng lực sinh tồn tối cường, dễ dàng nhất sống sót người.

Hắn không biết xấu hổ, thật là cũng chính là loại này không biết xấu hổ, vốn có cực đại giới trị lợi dụng!

Nhân tính rất cổ quái, chính mình rất chán ghét loại này không biết xấu hổ người, nhưng khi có người cầm đầu sau đó, lại có thể một bên lên án mạnh mẽ người như thế, một bên yên tâm thoải mái làm đồng dạng sự tình.

Có người lăng nhục, có người động thủ, có thể cũng có một ít người tim đập thình thịch.

"Thôi, liền để đây hết thảy tội danh, đều do ta gánh a!"

Thở dài một tiếng, Phan Thích Bân bước ra một bước, chậm rãi mở miệng nói, "Cũng xin Đại trưởng lão dừng tay đi, ta Đạo Lăng Thiên Tông nguyện hàng!"

Vù vù!

Trong tích tắc, đoàn người nhất thời lần nữa một mảnh xôn xao.

Cùng Tôn Bân Cường khác biệt, Phan Thích Bân tại trong tông môn uy vọng sẽ phải cao nhiều, bây giờ từ Phan Thích Bân mở đầu đầu hàng, phân lượng khả năng liền cùng Tôn Bân Cường hoàn toàn khác biệt.

"Phan trưởng lão!"

Trong lúc nhất thời, trong đám người nhất thời lại một hồi khuyên can thanh âm.

"Không thể a, Phan trưởng lão, ta Đạo Lăng Thiên Tông lập tông vạn năm, mặc dù chiến tới người cuối cùng, chảy đến giọt máu cuối cùng, thì như thế nào có thể đầu hàng?"

Một cái cùng Phan Thích Bân quen biết trưởng lão gấp giọng la lên.

"Sư tôn, chúng ta nguyện ý chiến đến cuối cùng!"

"Đủ!"

Lạnh rên một tiếng, Phan Thích Bân mạnh mẽ xua tay, trầm giọng nói rằng, "Trên đời này nào có cái gì trường thịnh bất suy tông môn, các ngươi có thể không thương tiếc tánh mạng mình, nhưng ta không thể! Chỉ cần các ngươi có thể sống được, cái này một thân tội lỗi ta Phan Thích Bân một vai gánh, thì như thế nào?"

Những lời này, Phan Thích Bân nói như đinh đóng cột, hiên ngang lẫm liệt!

Dạng này thủ đoạn, so với Tôn Bân Cường đến, khả năng liền lại không biết cao hơn nhiều ít cấp bậc.

"Ngươi tính là cái gì đồ vật, cũng có tư cách đại biểu Đạo Lăng Thiên Tông?"

Cơ hồ là đồng thời, Vân Mộng Chân tiếng cười lạnh cũng đã vang lên lần nữa tới.

Vô luận là Tôn Bân Cường loại kia trực tiếp đầu hàng, vẫn là Phan Thích Bân loại này làm bộ, nói cái gì gánh chịu chịu tội chuyện ma quỷ, trên thực tế, dụng ý đều giống nhau, chính là sợ chết!

Loại chuyện hoang đường này, cũng chỉ có thể dỗ dành loại kia ngốc nghếch ngu xuẩn, đối Vân Mộng Chân mà nói, căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Vô luận là đối với Tôn Bân Cường, vẫn là Phan Thích Bân, Vân Mộng Chân đều căn bản không có cái gì dễ dàng tha thứ độ.

Một câu nói này vừa ra, nhưng là nhất thời nhường Phan Thích Bân sắc mặt trở nên tái nhợt.

Mặc dù hắn biết rõ, đứng ra nhân thể tất có nghĩa là đứng ở Vân Mộng Chân đối lập mặt, nhưng lại cũng vẫn là vô luận như thế nào đều không nghĩ đến, cho dù là tới mức này, Vân Mộng Chân đối hắn cũng vẫn là nửa điểm mặt mũi cũng không lưu lại!

Mấu chốt nhất đúng, một câu nói này xác thực đánh tới hắn đau đớn phía trên.

Tại Đạo Lăng Thiên Tông, hắn vẻn vẹn chỉ là một vị trưởng lão mà thôi, mặc dù trong ngày thường danh vọng rất cao, có thể quy về kết quả, hắn cũng vẻn vẹn chỉ là một vị trưởng lão mà thôi, cho tới bây giờ cũng không có đại biểu Đạo Lăng Thiên Tông tư cách.

"Vân Mộng Chân, đến loại này sống còn thời điểm, ngươi còn muốn vì ngươi cái kia cái gọi là mặt mũi liều chết xuống dưới, tới tông môn tất cả mọi người tính mệnh tại không để ý sao?"

Sắc mặt tái xanh, Phan Thích Bân lớn tiếng chất vấn.

Tới mức này, hắn cũng chỉ có thể cột lên tất cả mọi người tính mệnh tới làm lợi thế, cùng Vân Mộng Chân giằng co.

Hắn ưu thế duy nhất liền ở chỗ, chắc chắc tới mức này, trong tông môn, nhiều người hơn sợ rằng đều là không muốn chết!

Chỉ cần có cầu sinh ý niệm trong đầu, tại loại này dưới tuyệt cảnh, liền ắt sẽ đứng ở Vân Mộng Chân đối lập mặt.

Đây cũng là đại thế!

Nhìn lấy Phan Thích Bân, Vân Mộng Chân trên mặt lần nữa lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, chỉ là cái này trong tươi cười, lại tràn ngập khinh miệt.

Giờ khắc này, không hiểu, Phan Thích Bân cảm giác mình giống như là một cái hèn mọn tên hề, loại kia cảm giác nhục nhã, thậm chí nếu so với trước kia Vân Mộng Chân mở miệng quát lớn thời điểm càng sâu.

Thậm chí xem cũng không có lại nhìn Phan Thích Bân liếc mắt, Vân Mộng Chân xoay người lại, nhìn lấy sở hữu Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử mở miệng nói.

"Các ngươi sợ chết sao?"

Cũng không có chờ hắn người hồi đáp, Vân Mộng Chân liền nói tiếp, "Ta biết các ngươi sợ chết, con kiến hôi còn tham sanh, huống chi là người! Ta cũng sợ chết, thật là, trên đời này, luôn có một ít gì đó, là so sinh mệnh quan trọng hơn!"

"Tỷ như, tôn nghiêm, tỷ như, trách nhiệm. . ."

"Tôn trưởng lão nói không sai, ta xác thực cùng Bạch Nhạc có tư tình!"

Ngẩng đầu, Vân Mộng Chân trong mắt cũng không có chút nào hổ thẹn, thậm chí ngược lại lộ ra lau một cái khác quang thải.

Trong lúc nhất thời, không chỉ là Đạo Lăng Thiên Tông người, cho dù là xung quanh ma tu, giờ khắc này cũng không khỏi tạm thời dừng tay, đưa mắt hướng về Vân Mộng Chân.

Lúc trước tại Đạo Môn đại hội kết thúc, tại Đạo Lăng sơn bên trên, Vân Mộng Chân cũng không có thừa nhận qua cùng Bạch Nhạc quan hệ.

Bây giờ, đây mới là Vân Mộng Chân lần đầu tiên, ngay trước thế nhân mặt, thừa nhận Bạch Nhạc cùng nàng cảm tình.

Giờ khắc này, tất cả mọi người không khỏi trở nên yên lặng.

Cùng trước đây khác biệt, giờ khắc này, làm Vân Mộng Chân thừa nhận cùng Bạch Nhạc quan hệ thời điểm, đã lại không có loại kia chửi bới cùng khinh thị, ngược lại, lộ ra một loại để cho người ta ước ao mùi vị.

Đương nhiên, cũng có chút cho phép tiếc nuối cùng thổn thức!

Bởi vì. . . Bạch Nhạc đã chết a!

Cũng không để ý gì tới hội người khác phản ứng, Vân Mộng Chân đã tự mình nói xong, "Ta cùng với Bạch Nhạc có tư nhân, ta có thể vẫn như cũ không thẹn với lòng! Thân là Đạo Lăng Thánh Nữ, ta chưa bao giờ làm quá một kiện thật có lỗi tông môn, thật có lỗi cái thân phận này sự tình."

"Ta biết, hôm nay có thể, vô luận chúng ta lại cố gắng thế nào, cũng khó đạo huỷ diệt chi kiếp! Thật là. . . Thì tính sao?"

Ngấc đầu lên, giờ khắc này Vân Mộng Chân có vẻ càng tự tin, cũng càng

vì kiên quyết.

"Thân là Đạo Lăng Thánh Nữ, ta còn chưa chết, Đạo Lăng Thiên Tông liền không có bại!"

"Ta không yêu cầu các ngươi cùng ta cùng nhau chịu chết! Ta có thể lại nhất định hứa hẹn, cùng Đạo Lăng Thiên Tông cùng tồn vong!"

"Dù là chỉ còn lại có ta một cá nhân, ta cũng sẽ chiến đến cuối cùng một hơi thở, chảy đến giọt máu cuối cùng!"

"Đây là ta thân là Đạo Lăng Thánh Nữ trách nhiệm, cũng là ta Đạo Lăng Thiên Tông tôn nghiêm!"

"Đạo Lăng thiên hạ! Ta Đạo Lăng Thiên Tông, có thể vong, không thể hàng!"

Coong!

Bàn tay nhỏ bé lật, Côn Ngô Kiếm lần nữa giơ lên, phát sinh một tiếng thanh thúy kiếm minh thanh âm.

Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra lau một cái vẻ lẫm nhiên, kiếm phong chỉ phía xa Triều Bằng Phi, lạnh lùng mở miệng nói.

"Vân Mộng Chân ở đây, ai dám tới chiến? !"

Oanh!

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân thanh âm phảng phất tại trong núi nổ tung, khiến thiên địa cũng phải biến sắc.

Giờ khắc này, toàn bộ thế giới, liền phảng phất chỉ còn lại có nàng một cá nhân.

Cái kia tuyệt thế phong tư , khiến cho ở đây mỗi người cũng không khỏi sinh ra một loại sùng kính chi ý.

Đây mới là vị kia Đạo Lăng bất bại Đạo Lăng Thánh Nữ!

Cũng chỉ có dạng này người, mới có thể đại biểu Đạo Lăng Thiên Tông khí khái!

Trong tích tắc, nguyên bản những cái kia đã có chút dao động Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, trong cơ thể nhiệt huyết cũng giống như vào giờ khắc này bị triệt để châm lửa!

"Đạo Lăng bất bại!"

"Đạo Lăng bất bại!"

"Đạo Lăng bất bại!"

Trong khoảnh khắc, cái kia núi thở dào dạc, biển thét gầm lên âm, tùy theo vang lên lần nữa, cùng xung quanh huyết sắc cùng mặt trời chiều, có vẻ vô cùng sáng lạn.

Đây mới là cái kia bao trùm cùng sở hữu tông môn phía trên Đạo Lăng Thiên Tông!

Dù là đã đến tuyệt cảnh, cũng chỉ hội đứng chết, sẽ không quỳ mà sống!

Đạo Lăng. . . Thiên hạ!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Mọi người vào forum bình chọn Converter cuối tháng, hãy vote cho

Lucario 1 phiếu với, Lu cảm ơn nhiều. Link đây
http://forum.truyencv.com/showthread.php?t=4758

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1042: Là ai nói nàng nam nhân chết? !

"Vân Mộng Chân, ngươi sẽ hối hận! Mỗi một vị chết thảm bổn tông đệ tử, đều là ngươi tội nghiệt!"

Nhìn chằm chằm Vân Mộng Chân, Phan Thích Bân không ngừng giận dữ hét.

Mặc dù đã biết rõ đại thế đã mất, thật là chuyện cho tới bây giờ, hắn cũng nhất định phải phải kiên trì, cho dù là diễn, hắn cũng nhất định phải diễn thôi, bằng không cái này ô danh liền thật tắm chi không đi.

"Giả trang thánh nhân gì, Vân Mộng Chân, ngươi bất quá là nhân tình chết, chính mình cũng không muốn sống mà thôi! Ngươi cái này kỹ nữ, ngươi muốn chết là ngươi việc của mình, không muốn kéo lên chúng ta!"

Chỉ vào Vân Mộng Chân, Tôn Bân Cường lần nữa chửi ầm lên.

Hắn vô pháp dễ dàng tha thứ thất bại như vậy, đây là muốn bị đinh tại sỉ nhục bên trên, vô luận bao nhiêu năm qua đi, chỉ cần nhắc tới Đạo Lăng Thiên Tông, nhắc tới hôm nay, hắn đều hội trở thành một tên hề, một cái bị người thóa mạ tiểu nhân.

Đối với tử vong sợ hãi, đối với loại sỉ nhục này cảm giác nhục nhã, vào giờ khắc này, đều toàn bộ biến thành đối Vân Mộng Chân oán hận!

Hắn nhất định muốn mắng, hơn nữa còn là dùng bẩn thỉu nhất hạ lưu nhất lời nói tới mắng, chỉ có dạng này, mới có thể giảm thiểu trong lòng hắn loại kia cảm thấy thẹn cảm giác, mới có thể để cho hắn chí khí hùng hồn sống sót.

"Giết, giết nàng, giết cái này kỹ nữ!"

"Vân Mộng Chân, ngươi người nữ nhân hạ tiện này, ngươi cho rằng ngươi là ai? Ngươi bất quá chỉ là một cái thấp hèn kỹ nữ, một cái chết nam nhân, không muốn sống người điên!"

"Không, ngươi vẫn không thể chết! Loại người như ngươi tiện nữ nhân, nên bị ngàn người cưỡi vạn người nhảy qua!"

Đủ loại dơ bẩn chữ, không ngừng từ Tôn Bân Cường trong miệng toát ra, trước không nói Vân Mộng Chân bản thân, những cái kia Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, cũng đã trước bị triệt để châm lửa phẫn nộ!

"Súc sinh, loại người như ngươi nên bầm thây vạn đoạn súc sinh, đi chết đi!"

Trong lúc nhất thời, có ít nhất hơn mười người hướng về Tôn Bân Cường giết đi qua.

Chỉ là, xung quanh ma thi nhưng cũng một dạng lập tức làm ra phản kích, cho dù là những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông người, lại như thế nào phẫn nộ cũng căn bản hướng không đến Tôn Bân Cường trước mặt.

"Mắng a, nhảy a! Các ngươi những phế vật này, chỉ biết quỳ xuống thêm nữ nhân chân phế vật! Các ngươi có thể làm gì ta?"

Nụ cười trên mặt đã có chút dữ tợn, Tôn Bân Cường không ngừng tiếp tục đại mắng, " ta chính là phải mắng tiện nhân này, cái này chết nam nhân kỹ nữ! Nàng đáng đời cùng Bạch Nhạc tên ngu ngốc kia cùng chết, các ngươi những thứ này ngu xuẩn, cũng xứng đáng cùng với nàng cùng chết!"

Mắt thấy Tôn Bân Cường đủ loại kêu gào, nhưng không ai làm sao hắn.

Chân trời ở giữa, lại chợt bạo khởi lau một cái khủng bố kiếm khí màu tím!

"Là ai nói nàng nam nhân chết? !"

Cơ hồ là một màn kia kiếm quang xuất hiện ở không trung đồng thời, tất cả mọi người liền rõ ràng nghe được một cái lãnh khốc thanh âm.

Quá nhanh!

Một màn kia huyễn lệ kiếm quang, liền phảng phất một viên tử sắc lưu tinh chợt xé rách bầu trời, cực nhanh rơi rụng.

Chữ thứ nhất lối ra trong nháy mắt, một màn kia tử mang liền xuất hiện ở mọi người trong tầm mắt, làm một chữ cuối cùng lúc rơi xuống sau khi, một màn kia kiếm quang, cũng đã rơi vào Tôn Bân Cường trước mắt!

Trong thời gian này, có ít nhất mấy chục cổ ma thi, nỗ lực ngăn ở Tôn Bân Cường trước người.

Chẳng qua là cho Đạo Lăng Thiên Tông những người kia hoàn toàn khác biệt, căn bản không có bất luận cái gì ma thi, có thể ngăn cản một kiếm này, thậm chí thoáng ngăn cản chốc lát đều làm không được.

"Phốc!"

Trong nháy mắt, tiên huyết vẩy ra, Tôn Bân Cường trên mặt liền chợt nhiều một đạo khủng bố vết kiếm, da thịt bốc lên, tiên huyết văng khắp nơi, lộ ra lành lạnh bạch cốt.

Cho đến giờ phút này, người khác mới chính thức thấy rõ người tới dáng dấp!

Một bộ trắng như tuyết y, một thanh chói mắt trường kiếm màu tím.

Cho tới giờ khắc này, Tôn Bân Cường tiếng kêu thảm thiết mới chợt vang lên.

Chỉ là đến thời khắc này, lại đã sớm không ai để ý hắn hét thảm, trong nháy mắt, tất cả mọi người ánh mắt cũng không khỏi rơi vào trên người vừa tới!

"Bạch Nhạc! ! !"

Cũng không biết là ai trước gọi ra, trong nháy mắt, toàn bộ Đạo Lăng sơn phảng phất đều vào giờ khắc này sôi trào.

"Là ai nói nàng nam nhân chết? !"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, nhìn chằm chằm Tôn Bân Cường, Bạch Nhạc lần nữa ép hỏi.

"Ngao ô!"

Cơ hồ là Bạch Nhạc xuất hiện đồng thời, Thánh Nữ phong hải vân ở giữa, chợt truyền đến một tiếng rồng gầm, trong nháy mắt, Tiểu Bạch Long liền còn giống như là một tia chớp xuất hiện ở Bạch Nhạc bên người!

Cái này một tiếng rồng gầm bên trong, tràn đầy vui thích chi ý!

Trước đó, ma đạo chi nhân tiến đánh Đạo Lăng Thiên Tông, Tiểu Bạch Long là căn bản không có phản ứng.

Trên thực tế, mấy ngày qua, Tiểu Bạch Long vẫn luôn buồn bã ỉu xìu, ai cũng không để ý tới, một mực giấu ở trong mây, tựa như Dữ Thế Cách

Ly đồng dạng.

Không tiếp tục để ý tới Tôn Bân Cường, một bước ở giữa, Bạch Nhạc liền xuất hiện ở Vân Mộng Chân bên người, nhẹ nhàng tự tay đem Vân Mộng Chân ôm vào trong ngực.

Bốn mắt tương đối.

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân nói không ra bất kỳ nói tới, chỉ là trong mắt nước mắt, nhưng là không ngừng được rơi xuống.

Trước đó vô luận thừa nhận bao lớn áp lực, gặp phải thế nào tuyệt cảnh, Vân Mộng Chân cũng chưa bao giờ có chốc lát mềm yếu, thật là, bây giờ làm Bạch Nhạc xuất hiện trong nháy mắt, Vân Mộng Chân lại rốt cục nhịn không được rơi lệ, lộ ra nhu nhược một mặt tới.

"Thật có lỗi, là ta tới chậm."

Nhìn lấy Vân Mộng Chân, giờ khắc này Bạch Nhạc trong mắt sát khí chợt tiêu tán, hóa thành một xóa sạch tan không ra ôn nhu.

Thấy rõ Bạch Nhạc trong nháy mắt, Tôn Bân Cường trong lòng liền mọc lên lau một cái thật lớn khủng hoảng, thậm chí không để ý tới hét thảm, liền nhân cơ hội muốn trốn.

"Coong!"

Kiếm trong tay run lên, Bạch Nhạc thậm chí đều không quay đầu lại, liền nhất thời có một ánh kiếm phá không mà ra, dứt khoát lần nữa chém tới Tôn Bân Cường trên người, hầu như đem Tôn Bân Cường cả người chém thành hai khúc!

"Tiểu Bạch!"

Lạnh rên một tiếng, trong nháy mắt Tiểu Bạch Long liền chợt bay ra ngoài, thừa dịp Tôn Bân Cường bị Bạch Nhạc gây thương tích cơ hội, trực tiếp bắt lại Tôn Bân Cường, dùng sức đem huyết nhục từ Tôn Bân Cường trên người kéo xuống tới!

Tiên huyết văng khắp nơi!

Đối với Tôn Bân Cường, Tiểu Bạch Long cũng cũng là hận cực.

Lúc trước hắn truy sát Tôn Bân Cường mười vạn dặm, một đường từ Thanh châu đuổi tới Đạo Lăng sơn, nhưng lại cuối cùng cũng không thể làm gì Tôn Bân Cường.

Nhưng hôm nay, Tôn Bân Cường bị Bạch Nhạc gây thương tích, loại này ra sức đánh chó rơi xuống nước cơ hội, mặc dù Bạch Nhạc không nói, hắn cũng căn bản sẽ không buông tha.

Tiểu tử kia bản thân liền mang thù, bây giờ đạt được cơ hội, cái kia còn có cái gì do dự, cắn xé gãi, trong chốc lát, Tôn Bân Cường liền bị dằn vặt không thành hình người.

Trên thực tế, nguyên bản Tôn Bân Cường thực lực, cũng chưa đến nổi không chịu được như thế.

Chỉ là, Bạch Nhạc mang đến lực uy hiếp thực sự quá mạnh, lại bị đánh lén một kiếm, khí thế bị đoạt, một lòng chỉ nghĩ chạy trốn, căn bản cũng không có phản kháng lá gan.

Kể từ đó, đợi được Tiểu Bạch Long lúc động thủ sau khi, hắn cũng đã như là trên thớt thịt, chỉ có thể mặc người chém giết.

Không trung, Tôn Bân Cường hét thảm không ngừng truyền ra, huyết nhục vẩy ra, nhất định chính là một trận khủng bố hành hạ đến chết.

Chỉ là, giờ khắc này, vô luận là ai, cũng đều không có tâm tình đi quản hắn.

Cho dù là Triều Bằng Phi, giờ khắc này cũng căn bản không để ý tới hắn, so với việc Bạch Nhạc đột nhiên xuất hiện mang đến chấn động, chết như thế một tiểu nhân vật căn bản liền không đáng giá nhắc tới.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Mọi người vào forum bình chọn Converter cuối tháng, hãy vote cho Lucario 1 phiếu với, Lu cảm ơn nhiều. Link đây http://forum.truyencv.com/showthread.php?t=4758

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1043: Nguyện vì đại nhân quên mình phục vụ

"Ngươi không có chết? !"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Phan Thích Bân trầm giọng hỏi.

Một câu nói này, cũng đồng dạng hỏi ra tất cả mọi người tiếng lòng.

Ngay tại trước đây không lâu, Mang sơn đánh một trận, Bán Thần Lĩnh Vực vỡ nát, nửa cái Mang sơn đều bị liên lụy, hầu như tất cả mọi người cho rằng Bạch Nhạc đã chết, đây là lúc này mới cách bao lâu thời gian, Bạch Nhạc dĩ nhiên cứ như vậy bình yên vô sự xuất hiện ở tất cả mọi người trước mặt, đây cũng quá kinh người đi.

"Thế nào, các ngươi đều rất hy vọng ta chết sao?"

Nửa ôm Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc hồi quay đầu lại, khóe miệng hơi hơi giơ lên, cười lạnh hỏi ngược lại.

Một câu nói này, nhưng là nhất thời nhường Phan Thích Bân bị nghẹt thở.

Mặc dù hắn rất muốn nói, chính là hy vọng Bạch Nhạc chết, thật là Tôn Bân Cường vết xe đổ liền đặt cái kia, lời này hắn như thế nào còn dám nói ra miệng?

Cũng may, Phan Thích Bân rất nhanh thì phản ứng kịp, nhất thời bãi chánh tâm tính.

"Bạch Nhạc, ngươi không chết quá tốt, vừa lúc tới giúp ta khuyên một

chút thánh nữ! Chúng ta có thể không sợ chết, nhưng là lại không thể dùng Đạo Lăng Thiên Tông nhiều như vậy đệ tử tính mệnh, đi cược một hơi thở a!"

Bạch Nhạc mặc dù chạy tới, thật là Phan Thích Bân vẫn như cũ không cho rằng Bạch Nhạc một cá nhân có thể thay đổi gì.

Vân Mộng Chân không cường sao?

Cho dù là Hắc Ám Thiên vị này Hóa Hư Cảnh Đại trưởng lão, cũng muốn đối Vân Mộng Chân nhượng bộ lui binh, thật là thì tính sao?

Ma thi tàn sát bừa bãi phía dưới, Vân Mộng Chân cứu không bất luận kẻ nào!

Bạch Nhạc cũng giống vậy!

Lấy hắn cùng với Vân Mộng Chân thực lực, có thể đủ để tự bảo vệ mình, nhưng là phải nói có thể bảo vệ toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông, cũng quá nực cười.

Ngắn ngủi sợ hãi sau đó, Phan Thích Bân rất nhanh thì tỉnh táo lại.

Bạch Nhạc có thể giết Tôn Bân Cường, bởi vì Tôn Bân Cường xác thực đối Vân Mộng Chân nói năng lỗ mãng, chỉ bằng điểm này, Bạch Nhạc muốn giết hắn, sẽ không người ngăn được.

Thật là, hắn lại không đối Vân Mộng Chân nói năng lỗ mãng.

Tại cộng thêm bây giờ những lời này, chống đại cũng chính là để cho người ta cảm thấy hắn cùng với Vân Mộng Chân lập trường khác biệt mà thôi, chỉ cần hắn cắn chết, hắn là vì Đạo Lăng Thiên Tông nhiều như vậy vô tội đệ tử tính mệnh suy nghĩ, liền không ai có thể đem hắn thế nào.

Vô luận là Vân Mộng Chân vẫn là Bạch Nhạc, cũng không thể tại đây trước mắt bao người giết hắn.

Không thể không nói, so với việc Tôn Bân Cường loại kia ngu xuẩn, Phan Thích Bân thực sự muốn khôn khéo quá nhiều.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người ánh mắt lại tùy theo rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Trước đó Tôn Bân Cường miệng đầy ô ngôn uế ngữ tự nhiên khó có thể khiến người khác tin tưởng, thật là, bên trong lại có một câu nói, rất dễ dàng dụ cho người suy nghĩ sâu xa.

Tôn Bân Cường nói, Vân Mộng Chân là bởi vì Bạch Nhạc chết, lúc này mới bắt đầu sinh tử chí, thậm chí Vân Mộng Chân không tiếc bất cứ giá nào cùng Hắc Ám Thiên liều mạng, chính là vì cho Bạch Nhạc báo thù.

Nói nhiều như vậy dõng dạc lời nói, cũng bất quá là muốn Đạo Lăng Thiên Tông người theo nàng một chỗ liều mạng mà thôi, cũng không phải là thật vì Đạo Lăng Thiên Tông tôn nghiêm, nguyện ý ung dung chịu chết.

Trước đó, tất cả mọi người cho rằng Bạch Nhạc chết, những lời này thật giả tự nhiên không đoán ra được, cũng không có ý nghĩa quá lớn.

Thật là bây giờ, tất nhiên Bạch Nhạc hiện thân, vậy dĩ nhiên cũng không giống nhau.

Bây giờ chỉ cần nhìn một chút , đồng dạng đối mặt cái này tuyệt cảnh thời điểm, Vân Mộng Chân là không thay đổi ban đầu tâm, vẫn là cùng Bạch Nhạc một chỗ chạy trốn, cũng đủ để phán đoán thật giả.

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân nhẹ nhàng đẩy ra Bạch Nhạc, tự tay lau đi trên mặt nước mắt, nhẹ giọng nói, "Cảm ơn ngươi, Bạch Nhạc!

Biết rõ ngươi không có chết, hơn nữa có thể chứng kiến ngươi vì ta chạy tới Đạo Lăng sơn đến, ta đã rất thoả mãn."

Trên mặt một màn kia nhu nhược, hôm nay đã sớm triệt để thu lại, Vân Mộng Chân lần nữa khôi phục trước đó cái kia phần vắng vẻ dáng dấp.

"Ngươi đi đi, một mình ngươi cải biến không kết quả! Ta là Đạo Lăng Thiên Tông thánh nữ, thủ hộ Đạo Lăng Thiên Tông là ta trách nhiệm, ta nhất định phải cùng tông môn cùng tồn vong!"

Một câu đơn giản lời nói, sở hữu lời đồn cùng nghi hoặc, liền đều hóa thành hư không!

Tại loại này dưới tuyệt cảnh, dù là Bạch Nhạc chạy tới, Vân Mộng Chân lựa chọn cũng vẫn như cũ không phải cùng Bạch Nhạc ly khai, mà là thề sống chết thủ vệ Đạo Lăng Thiên Tông, cái này liền đủ để chứng minh tất cả.

Chính như Vân Mộng Chân trước đó nói, mặc dù thân là Đạo Lăng Thánh Nữ, nàng cùng Bạch Nhạc có tư tình, nhưng là lại vẫn chưa vì vậy làm quá bất luận một cái nào thật có lỗi tông môn, thật có lỗi cái thân phận này sự tình.

Nhìn lấy Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc cũng không có chút nào để ý, nhẹ giọng mở miệng nói, "Kinh lịch, nhiều như vậy, ngươi còn tưởng rằng, ta ngay cả sinh tử đều nhìn không thấu sao?"

Mang trên mặt vẻ tình cảm, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ngươi phải bảo vệ Đạo Lăng, là ngươi trách nhiệm, thật là, ta cũng có ta hứa hẹn!"

"Xin cho ta chết tại ngươi phía trước!"

Bạch Nhạc giọng nói rất nhẹ, thật là một câu nói này lại nhất thời nhường Vân Mộng Chân thật vất vả mới dừng nước mắt lần nữa chảy

xuống.

Từ năm năm trước đó, tại Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi, nàng bị Dạ Nhận đánh lén gặp nạn, Bạch Nhạc nói ra một câu nói này tới nay, Bạch Nhạc đã dùng vô số lần sự thực, chứng minh một câu nói này.

"Người điên! Hai người các ngươi đều điên!"

Cho dù là Phan Thích Bân cũng hoàn toàn không nghĩ tới, Bạch Nhạc vậy mà biết nói ra một câu nói như vậy.

Hai người kia đều không sợ chết sao?

Hai cái rõ ràng đều là này thời gian cao cấp nhất thiên tài, dùng không bao lâu, liền có thể vững vàng bước vào Hóa Hư, tạm thời ẩn nhẫn, đợi được về sau sau khi đột phá, rồi trở về báo thù không được sao?

Tại sao phải lựa chọn như thế ngu xuẩn phương thức!

Phan Thích Bân hận không thể chửi ầm lên!

"Hai người các ngươi không sợ chết là các ngươi chuyện, các ngươi có cái gì tư cách, kéo lên toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông sở hữu đệ tử chôn cùng?"

"Ai nói chỉ có Đạo Lăng Thiên Tông người? !"

Phảng phất chuyên môn vì đánh Phan Thích Bân khuôn mặt một dạng, hầu như ngay tại hắn thoại âm rơi xuống đồng thời, một cái khinh thường thanh âm đột nhiên nghĩ tới.

Chợt, liền có một hồi như sấm nổ tiếng vó ngựa chợt vang lên.

Đạo Lăng sơn địa thế vốn là không hiểm yếu, bây giờ bọn hắn cũng

không phải là tại đỉnh núi, mà là tại sơn môn phụ cận trên sườn núi, đủ để cho người phóng ngựa lên núi.

Thanh Vân Kỵ!

Hơn nữa còn là trọn sáu ngàn Thanh Vân Kỵ!

Trong khoảnh khắc, thư sinh thân ảnh liền dẫn đầu xuất hiện tại trong tầm mắt mọi người.

Sau một lát, Tô Nhan cùng dẫn đầu mấy vị Thanh Vân Kỵ thống lĩnh, cũng đã theo chạy tới, người còn chưa tới, thanh âm cũng đã trước truyền tới.

"Tô Nhan suất sáu ngàn Thanh Vân Thiết Kỵ, nguyện vì đại nhân quên mình phục vụ!"

Từ trên ngựa nhảy xuống, Tô Nhan cùng những thứ này Thanh Vân Kỵ thống lĩnh đồng thời một gối quỳ gối, cao giọng mở miệng nói!

Bên này Tô Nhan bọn hắn vừa mở miệng, câu nói này liền như quân lệnh đồng dạng truyền ra, trong nháy mắt, liền hội tụ thành trọn sáu ngàn Thanh Vân Kỵ hò hét.

"Thanh Vân Thiết Kỵ, nguyện vì đại nhân quên mình phục vụ!"

So với việc Đạo Lăng Thiên Tông người, cái này sáu ngàn Thanh Vân Kỵ quả thực hồn như là tất cả, đồng thời mở miệng hò hét, càng là oanh như sấm rền, rung động thiên địa!

Giờ khắc này, vô luận là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, hay là tại tràng những thứ này ma tu cũng không khỏi đồng thời động dung.

Thanh Vân Kỵ!

Trước đó vừa mới bước vào Kinh châu thời điểm, Thanh Vân Kỵ không phải liền từng xuất thủ một lần, tập sát rất nhiều làm ác ma đạo cao thủ sao?

Cũng chính là trận chiến kia, nhường Thanh Vân Thiết Kỵ danh chấn thiên hạ!

Chỉ là, mấy ngày nay, nghe đồn Bạch Nhạc bỏ mình, Thanh Vân Kỵ lúc này mới mất đi tin tức.

Bây giờ làm Bạch Nhạc lần nữa trở về, mới khiến cho thế nhân chợt nhớ tới, Bạch Nhạc có thể đã sớm đã không phải là lẻ loi một mình, mà là danh động thiên hạ Thanh Châu phủ chủ.

Bên này Phan Thích Bân miệng mồm nhiều tiếng nói, Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc không có tư cách kéo lên Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử cùng chết, có thể chỉ chớp mắt, cái này sáu ngàn Thanh Vân Thiết Kỵ liền tuyên thệ nguyện làm Bạch Nhạc quên mình phục vụ!

Một tát này, quả thực muốn đem hắn khuôn mặt đều quất sưng!

PS: Yên lặng bổ canh một chút.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Mọi người vào forum bình chọn Converter cuối tháng, hãy vote cho Lucario 1 phiếu với, Lu cảm ơn nhiều. Link đây http://forum.truyencv.com/showthread.php?t=4758

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1044: Điên cuồng giết chóc

Nhìn lấy cái này khắp núi Thanh Vân Kỵ, Triều Bằng Phi ánh mắt cũng không khỏi có chút lấp lóe.

Cùng Phan Thích Bân không giống nhau, Triều Bằng Phi căn bản không thèm để ý cái gì đánh mặt không đánh mặt, thậm chí những thứ này Thanh Vân Kỵ chạy tới, đối hắn mà nói, ngược lại là một loại vui mừng ngoài ý muốn.

Những thứ này Thanh Vân Kỵ khí thế như hồng, mang đến lực đánh vào xác thực cực mạnh, cũng làm cho Đạo Lăng Thiên Tông những thứ này đệ tử càng nhiều vài phần liều mạng chi tâm.

Thật là vậy thì thế nào đâu?

Hắn thật quan tâm sao?

Không, hắn không quan tâm!

Hắn để ý căn bản cũng không phải là Đạo Lăng Thiên Tông có hay không huỷ diệt, cũng căn bản không quan tâm, vì vậy hội chết bao nhiêu người!

Thậm chí có thể nói là, người chết càng nhiều càng tốt, vô luận là Đạo Lăng Thiên Tông người hay là hắn ma tu, hoặc là Thanh Vân Kỵ!

Có người chết, thì có càng nhiều ma thi, loại này điên cuồng giết chóc bên trong, thực lực của hắn liền đề thăng càng nhiều.

Những thứ này Thanh Vân Kỵ bên trong căn bản cũng không có Tinh Hải Cảnh cường giả, càng nhiều cũng chỉ là Linh Phủ Cảnh người mà thôi, những thứ này đối hắn mà nói, nhất định chính là lý tưởng nhất ma thi tài liệu.

Chỉ là, trong lòng hắn đối với Bạch Nhạc vẫn như cũ có chút kiêng kỵ mà thôi.

"Bạch phủ chủ, chúng ta lại gặp mặt."

Yên lặng hồi lâu, Triều Bằng Phi rốt cục vẫn phải chậm rãi mở miệng nói.

"Quý nhân hay quên chuyện, ta đạo Đại trưởng lão đã không nhớ rõ ta đây." Khóe miệng nổi lên một nụ cười lạnh lùng, Bạch Nhạc nhàn nhạt giễu cợt nói.

Từ hắn lộ diện đến bây giờ, thời gian dài như vậy, Tôn Bân Cường, Phan Thích Bân đều nhảy ra, có thể hết lần này tới lần khác Triều Bằng Phi vị này chính chủ, thủy chung cũng không có mở miệng.

Cho tới giờ khắc này, Thanh Vân Kỵ chạy tới, Triều Bằng Phi lúc này mới mở miệng.

"Bạch phủ chủ nói giỡn, chẳng qua là ta thực sự không muốn đối địch với ngươi a."

Bật cười lớn, Triều Bằng Phi chậm rãi mở miệng nói.

"Đại trưởng lão lời này sợ là nghĩ một đằng nói một nẻo đi."

Nhìn đối phương, Bạch Nhạc nhẹ nhàng mở miệng nói, "Nếu như không muốn đối địch với ta, chỉ cần Đại trưởng lão dẫn người ly khai Đạo Lăng sơn chính là, chung quy sẽ không cho rằng, ta sẽ dẫn Thanh Vân Kỵ truy

sát a?"

Những lời này, Bạch Nhạc nói hời hợt, nhưng lại lại khắp nơi lộ ra đùa cợt chi ý.

"Không biết Bạch Cốt phu nhân ở đâu?"

Triều Bằng Phi lần nữa mở miệng nói, "Thực sự là ước ao Bạch phủ chủ a, một bên có Bạch Cốt phu nhân loại này không tiếc vì ngươi đặt mình vào nguy hiểm hồng nhan tri kỷ, một bên lại có Đạo Lăng Thánh Nữ dạng này người yêu."

"! ! !"

Trong nháy mắt, toàn trường nhất thời một mảnh xôn xao.

Bạch Cốt phu nhân!

Bình thường tu hành giả, đối với tên này có thể còn không quá mẫn cảm, thế nhưng chân chính ma đạo cao thủ, cùng với Đạo Lăng Thiên Tông bên này trưởng lão, thì như thế nào có thể không biết, vị này Bạch Cốt Thần Giáo giáo chủ.

Sẽ liên lạc lại chuyện khi trước, rất dễ dàng liền sẽ để cho người ta cảm thụ được Triều Bằng Phi những lời này bên trong bén nhọn chi ý.

Cái này tỏ rõ chính là đang mắng Bạch Nhạc bắt cá hai tay a

Đương nhiên, đối với phàm tục trong người mà nói, ba vợ bốn nàng hầu cho tới bây giờ đều không cái gì sự tình hiếm lạ, thật là tu hành giả rồi lại không giống nhau, tu hành giả thân phận là xấp xỉ, giữa nam nữ một khi kết làm đạo lữ, địa vị cũng là bình đẳng.

Bạch Nhạc thân là Thanh Châu phủ chủ, danh động thiên hạ, tuy không

tầm thường, thật là, giả sử đối phương là Vân Mộng Chân, còn muốn như thế bắt cá hai tay khả năng liền khó tránh khỏi có chút quá phận.

Căn bản không cho Bạch Nhạc phản ứng cơ hội, Triều Bằng Phi liền nói tiếp, "Xin lỗi, ta ngược lại là quên! Bạch phủ chủ phong lưu tên, sớm đã thiên hạ biết rõ, vị này suất Thanh Vân Kỵ gấp rút tiếp viện mà đến Tô cô nương, cũng là Bạch phủ chủ hồng nhan a?"

Phong lưu tên, đó là hướng êm tai nói.

Bạch Nhạc háo sắc danh tiếng, mới là thiên hạ biết rõ.

Từ Thanh châu, lại đến Duyện châu, thậm chí Đại Càn Vương Triều. . . Bạch Nhạc tình yêu, truyền có thể tuyệt không thiếu.

Ở vào thời điểm này làm rõ điểm này, dụng ý tự nhiên không cần nói cũng biết.

"Việc này cùng Bạch Cốt phu nhân không quan hệ, Đại trưởng lão cũng không nhất định cố ý châm ngòi! Muốn chiến liền chiến, hà tất nhiều lời?"

Chân mày chợt thượng thiêu, Bạch Nhạc lạnh lùng mắng.

"Đường đường Đạo Lăng Thiên Tông, bây giờ lại luân lạc tới, chỉ có thể dựa vào thánh nữ cùng Ma Quân truyền nhân cấu kết cấp độ, thương hại đáng tiếc! Chỉ là, Bạch phủ chủ, chỉ bằng ngươi những thứ này hồng nhan tri kỷ, có thể còn chưa đáng kể!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Triều Bằng Phi bàn tay đột nhiên hạ vung, "Đã các ngươi muốn chôn cùng, ta sẽ giúp đỡ các ngươi! Giết cho ta!"

Đem sự tình, trọng tân định nghĩa tại tư tình phía trên, Triều Bằng Phi mục cũng đã đạt được.

Tối trọng yếu là, như thế một phen thăm dò, cũng làm cho hắn xác định, Bạch Cốt phu nhân vẫn chưa chạy tới.

Cái này liền đủ đủ!

"Giết!"

Phản ứng kịp trong nháy mắt, Tô Nhan trong mắt cũng đồng dạng lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Thanh Vân Kỵ lần nữa động, còn như một dòng lũ bằng sắt thép, hung hãn hướng về Hắc Ám Thiên người xung phong liều chết mà đi.

Bạch Nhạc còn sống, đối với những thứ này Thanh Vân Kỵ mà nói, liền chờ thế là tìm về chủ kiến, thậm chí là tìm về linh hồn!

Dù là biết rõ, đây là một cuộc ác chiến, thậm chí là tử chiến, cũng đồng dạng không có bất cứ người nào sau đó lui!

Chính như bọn hắn vừa mới hô lên lời nói một dạng.

Thanh Vân Kỵ sứ mệnh, chính là vì Bạch Nhạc quên mình phục vụ, dù là toàn bộ chết trận tại đây Đạo Lăng sơn bên trên, cũng giống vậy không oán không hối.

Thanh Vân Thiết Kỵ danh động thiên hạ, bây giờ tại đây Đạo Lăng sơn bên trên, vẻn vẹn chỉ là một lần xung phong, Thanh Vân Thiết Kỵ liền lần nữa chứng minh bọn hắn cường hãn!

Sáu ngàn Thanh Vân Thiết Kỵ hồn như là tất cả, như sắt thép đồng dạng ý chí, lợi hại như đao!

Hắc Ám Thiên trận thế, trong nháy mắt liền bị tách ra, nếu không phải là có rất nhiều ma thi không sợ chết xông lên, sợ là lần này xung phong,

Hắc Ám Thiên người liền muốn tan vỡ.

"Đi chết đi!"

Chỉ chớp mắt ở giữa, Chung Ly chợt từ trong đám người phóng lên cao, trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, tràn đầy oán độc hướng về những thứ này Thanh Vân Kỵ giết đi qua.

Đối với Bạch Nhạc, Chung Ly trong lòng là cực kỳ phức tạp, có thể nói, nếu là không có Bạch Nhạc, hắn đã sớm đã bị Triều Bằng Phi giết chết.

Nhưng hắn trở thành Ma Thi Vương sau đó, Bạch Nhạc rồi lại thủy chung đều là tâm hắn bóng ma, nếu như không thể giết chết Bạch Nhạc, hắn liền thủy chung vô pháp giải thoát.

Bây giờ, hắn cùng với Triều Bằng Phi hai người liên thủ, trước đó hắn một mực ẩn nhẫn không ra, chính là đề phòng bị ngoài ý muốn.

Lúc này, Thanh Vân Kỵ cường thế trùng kích, nhưng cũng đồng dạng nhường hắn sinh ra sát khí!

Những thứ này Thanh Vân Kỵ đối hắn mà nói, cũng cũng là tốt nhất ma thi tài liệu, hắn không có khả năng nhìn lấy Triều Bằng Phi một cá nhân độc chiếm tốt như vậy chỗ.

Thanh Vân Kỵ trùng kích, đối mặt Tinh Hải Cảnh phía dưới tồn tại, có được nghiền ép lực đánh vào, thật là đối mặt Tinh Hải Cảnh cường giả lúc, liền sẽ có rất lớn tử thương, một khi đối mặt Hóa Hư cường giả, căn bản là không có gì hoàn thủ chỗ trống.

Chứng kiến Chung Ly trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong mắt cũng đồng dạng tuôn ra lau một cái khủng bố sát khí.

"Chung Ly!"

So với việc Triều Bằng Phi, hắn càng muốn giết chết Chung Ly, bây giờ lại là Chung Ly nhảy ra tàn sát Thanh Vân Kỵ, hắn làm sao có thể đủ không hận.

Nghịch Ma Kiếm tới tay, trong nháy mắt, kiếm trong tay liền hóa thành một đạo tử mang, hung hãn hướng về Chung Ly giết đi qua.

"Bạch Nhạc, ngươi không làm gì được ta! Ta muốn để ngươi nhìn tận mắt những thứ này Thanh Vân Kỵ chết thảm, biến thành ma thi! Bọn hắn không phải nguyện ý vì ngươi quên mình phục vụ sao? Vậy liền để bọn hắn đi tìm chết tốt!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ oán độc, Chung Ly căn bản không có cùng Bạch Nhạc giao thủ dự định, thân hình thoắt một cái liền lần nữa sát nhập Thanh Vân Kỵ trận hình, điên cuồng giết chóc.

Tồn tại Hóa Hư thực lực, một lòng chỉ giết chóc những thứ này Thanh Vân Kỵ, cho dù là Bạch Nhạc, bắt hắn cũng rất khó có biện pháp nào.

PS: Có việc phải ra ngoài một chuyến, bồi người ăn một bữa cơm, chờ trở về tiếp tục viết, hôm nay đổi mới phỏng chừng sắp tối một điểm.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1045: Băng lãnh bạch cốt

Đạo Lăng Thiên Tông người chết không chết, Bạch Nhạc còn có thể không quá quan tâm, thật là, Thanh Vân Kỵ lại không giống nhau.

Những thứ này là Bạch Nhạc một tay bồi dưỡng ra người, hơn nữa, đối với Bạch Nhạc cũng vô cùng trung thành, Bạch Nhạc vô luận như thế nào cũng vô pháp dễ dàng tha thứ, những thứ này Thanh Vân Kỵ bị Chung Ly, ngay trước chính mình mặt tàn nhẫn như vậy giết chóc.

"Tiểu Bạch!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Bạch Nhạc chợt mở miệng nói.

Trước đó hành hạ đến chết Tôn Bân Cường, Tiểu Bạch Long liền một mực tại bên cạnh nhìn chằm chằm, bây giờ nghe được Bạch Nhạc lời nói, nhưng là trong nháy mắt liền bay tới.

Chỉ bằng Bạch Nhạc mình là rất khó ngăn lại Chung Ly giết chóc, thế nhưng có Tiểu Bạch Long hỗ trợ, có thể cũng không giống nhau.

Tiểu Bạch Long cái kia tốc độ kinh khủng, tại gần gũi bên trong, quả thực có thể nói thiên hạ vô song.

Chân chính Hóa Hư cường giả có thể hay không vượt lên trước Tiểu Bạch Long rất khó nói, thật là chỉ bằng Chung Ly cái này gà mờ Hóa Hư thực lực, lại hiển nhiên là còn thiếu rất nhiều.

Trong tích tắc, Tiểu Bạch Long liền đuổi theo Chung Ly, một đôi lợi trảo chợt chụp vào Chung Ly.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc kiếm trong tay phong, cũng thình lình theo

kịp, ngu kiếm tốc độ bị Bạch Nhạc phát huy đến cực hạn, trước mặt hướng về Chung Ly chém xuống đi.

Tiểu Bạch Long cùng Bạch Nhạc loại này ăn ý phối hợp, hiển nhiên là Chung Ly tuyệt đối không ngờ rằng, cái này vừa ra tay, liền chợt đánh Chung Ly một trở tay không kịp.

Chỉ là, bây giờ trở thành Ma Thi Vương Chung Ly, nhưng lại từ lâu không phải ngày xưa tên ngây ngô gà mờ, cho dù là mất trên nước, cũng y nguyên vẫn là ngay đầu tiên phản ứng kịp.

Tử khí phun trào ra ngoài, Chung Ly trên mặt lộ ra một vẻ dữ tợn chi sắc, hung hãn hướng về Tiểu Bạch Long đụng tới.

Ngay tại lúc đó, lộ ra bàn tay mãnh mẽ hướng về Bạch Nhạc chém rụng kiếm phong vỗ tới!

Oanh!

Tốc độ ánh sáng ở giữa, Chung Ly cũng đã hung hăng đụng vào Tiểu Bạch Long trên người.

Ma thi bản thân liền là lấy thân thể mạnh mẽ mà xưng, bọn hắn vô pháp thi triển thần thông, nhưng này cường hãn thân thể, chính là có lực nhất vũ khí.

Tiểu Bạch Long mặc dù cũng đồng dạng tồn tại thân thể cường hãn, thật là trong cảnh giới lại đúng là vẫn còn kém một bậc, khoảng cách gần như vậy ngạnh bính, nơi nào là Chung Ly đối thủ, trong nháy mắt liền ngạnh sinh sinh bị đánh bay đi ra ngoài.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc kiếm trong tay cũng đồng dạng rơi vào Chung Ly trên người.

Nghịch Ma Kiếm uy lực, lúc này cũng đồng dạng thể hiện ra, cho dù là lấy Chung Ly thân thể độ bền bỉ, cũng rất khó ngăn cản Nghịch Ma Kiếm sắc bén, trong nháy mắt, Chung Ly cánh tay liền bị cắt một đường vết thương, tử hắc huyết dịch theo vết thương chảy ra, lộ ra một cổ mùi hôi thối.

Nhưng mà, ma thi là căn bản không có cảm nhận sâu sắc, cho dù là cánh tay bị cắt, cũng căn bản không ảnh hưởng Chung Ly làm ra phản kích!

Một chưởng này đúng là vẫn còn chịu lấy kiếm phong, vỗ tới Bạch Nhạc trên người.

"Răng rắc!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên người nhưng là chợt truyền đến một hồi tiếng xương nứt âm, cả người đồng dạng bị đánh bay ra ngoài.

Một kích này, cho dù là Chung Ly chính mình cũng bị sợ vừa nhảy.

Tại Hắc Ám Thiên thời điểm, hắn liền từng cùng Bạch Nhạc đã giao thủ, rành mạch từng câu Bạch Nhạc thực lực, mặc dù đột phá Hóa Hư bên trong, hắn có thể đủ chiếm giữ nhất định ưu thế, nhưng là phải nói thương tổn được Bạch Nhạc, có thể xa không có đơn giản như vậy.

Thông Thiên Ma Thể cường hãn, là muốn so ma thi thân thể càng cường hãn hơn.

Hắn một chưởng này, thật cũng căn bản không có nghĩ tới có thể thương tổn được Bạch Nhạc, chỉ là trong nháy mắt làm ra bản năng phản ứng mà thôi, mục chỉ là bức lui Bạch Nhạc mà thôi.

Thật là, một chưởng này hiệu quả, xác thực có chút quá ngoài dự đoán mọi người.

Trên thực tế, một màn này, cũng đồng dạng rơi vào Triều Bằng Phi cùng trong mắt người khác!

Phải biết, Bạch Nhạc danh chấn thiên hạ, tại đây một lần Vân Mộng Chân xuất thủ trước đó, thậm chí là được khen là Hóa Hư phía dưới nhân vật vô địch!

Trước đó, Vân Mộng Chân thật là cũng có thể đè nặng Triều Bằng Phi đánh, bây giờ Bạch Nhạc cùng Chung Ly giao thủ, mới bất quá như thế trong nháy mắt giao phong, thậm chí đã bị trực tiếp cắt đứt đầu khớp xương, cái này cũng không khỏi quá không thể tưởng tượng nổi a!

Chẳng lẽ, trước đó Bạch Nhạc danh tiếng đều là thổi ra hay sao?

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người ánh mắt không khỏi đều rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Thật là như Vân Mộng Chân cùng Triều Bằng Phi loại này chân chính quen thuộc Bạch Nhạc người, nhưng là trước tiên liền nhận thấy được bên trong huyền cơ.

"Ha ha ha ha, Bạch Nhạc, thân thể ngươi đã hủy, Thông Thiên Ma Thể đã tản ra, khôi phục thực lực vài phần? Liền dám đến Đạo Lăng sơn tới làm rối?"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Triều Bằng Phi trong nháy mắt liền đoán được chân tướng, nhất thời cười to lên.

Thân thể đã hủy? !

Bốn chữ này vừa ra, nhất thời làm cho tất cả mọi người trở nên biến sắc.

Trước đó Hắc Ám Thiên đổ, nửa cái Mang sơn đều bị liên lụy, Bạch Nhạc cũng vì vậy mất tích, đến mức bị người cho rằng Bạch Nhạc đã vẫn

lạc.

Bây giờ nghe được Triều Bằng Phi lời nói, lúc này mới làm cho tất cả mọi người đem tất cả tin tức xâu.

Nguyên lai Bạch Nhạc vẫn lạc tin tức, quả thực không phải không có lửa thì sao có khói, liền thân thể đều tại trong trận chiến ấy bị hủy diệt.

"Bạch Nhạc, ngươi chớ không phải là cũng đoạt xá trọng sinh a?"

Cười lạnh một tiếng, Chung Ly bước ra một bước, theo sát một quyền hướng về Bạch Nhạc đánh.

Nguyên bản hắn đối với Bạch Nhạc là cực kỳ kiêng kỵ, thật là lần này giao phong, lại làm cho hắn rõ ràng ý thức được Bạch Nhạc nhược điểm, cái kia còn có không ra sức đánh chó rơi xuống nước.

"Ngao ô!"

Không đợi Bạch Nhạc phản ứng, Tiểu Bạch Long cũng đã trước tạc.

Trước đó nó xác thực cảm thụ được Bạch Nhạc chết, chỉ còn lại có một tia cực kỳ yếu ớt thần hồn liên hệ, bây giờ nghe được Triều Bằng Phi bọn hắn lời nói, Tiểu Bạch Long lúc này mới ý thức được, Bạch Nhạc chỉ sợ là thật bị thương nặng.

Nằm trong loại trạng thái này, Chung Ly còn muốn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, làm sao có thể để nó không giận.

Giống như một đạo bạch sắc thiểm điện, Tiểu Bạch Long cũng đã trước một bước hướng về Chung Ly nhào qua.

Chỉ là, đối mặt đã coi như là miễn cưỡng bước vào Hóa Hư Cảnh Chung Ly, Tiểu Bạch Long nơi nào là đối thủ, trong nháy mắt Tiểu Bạch Long

bị lần nữa bị đánh bay ra ngoài, trên người lân phiến thậm chí đều bị trực tiếp đánh bể mở, tiên huyết trong nháy mắt liền nhiễm hồng lân phiến.

"Tiểu Bạch!"

Chứng kiến Tiểu Bạch Long bị tổn thương, Bạch Nhạc cũng không khỏi lo lắng kinh hô thành tiếng.

"Bạch Nhạc!"

Cứ như vậy trong nháy mắt thời gian, Vân Mộng Chân cũng đã chạy tới Bạch Nhạc bên người, tự tay đi đỡ Bạch Nhạc.

Trước đó, bị Bạch Nhạc ôm lấy thời điểm, Vân Mộng Chân có chút thất thần, khi đó còn không có chú ý, thật là lần này khi nàng lần nữa bắt lại Bạch Nhạc cánh tay thời điểm, lúc này mới đột nhiên phát hiện, Bạch Nhạc trên người căn bản không có nửa điểm huyết nhục.

Chỗ tay chạm, liền chỉ có băng lãnh bạch cốt.

Nhìn bề ngoài tới như thường dáng dấp, bất quá vẻn vẹn chỉ là huyễn thuật huyễn hóa ra tới mà thôi.

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân nước mắt liền không ngừng được rơi xuống.

"Bạch Cốt Hóa Thân, hắc! Bạch Nhạc, ngươi căn bản cũng không có khôi phục huyết nhục, chỉ là mượn Bạch Cốt Hóa Thân phục sinh mà thôi, cho ta hiện hình!"

Trong mắt lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, Triều Bằng Phi trên người đột nhiên lộ ra bôi đen mang, chợt hướng về Bạch Nhạc bao phủ tới, thân hình bị hãm hại mang bao phủ trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên người huyễn thuật liền tiêu tán theo, rõ ràng lộ thân hình ra.

Không có huyết nhục, cũng không có quần áo, vẻn vẹn liền vẫn là một bộ xương trắng mà thôi.

Tận mắt thấy đây hết thảy, tất cả mọi người tại chỗ trong lòng cũng không khỏi đột nhiên run lên.

Tô Nhan bọn hắn những thứ này Thanh Vân Kỵ càng là nhịn không được tất cả đều oanh viền mắt, rơi lệ.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1046: Ma, không nên là cái dạng này

Vân Mộng Chân cầm lấy Bạch Nhạc cánh tay tay cũng không khỏi run nhè nhẹ đứng lên.

Giờ khắc này, Vân Mộng Chân cảm thụ được là một loại trùy tâm đến xương không nỡ, cùng với hầu như muốn hòa tan đến khung cùng trong linh hồn cảm động.

Trước đó, tại Hắc Ám Thiên trận chiến kia, cũng là bởi vì muốn giúp nàng, Bạch Nhạc mới cùng Hắc Ám Thiên trở mặt, liền thân thể đều hủy, trước đây trận chiến kia nên bực nào thảm liệt, nàng thậm chí cũng không dám tưởng tượng.

Từ thân thể bị hủy đến bây giờ, mới bất quá thời gian mười ngày, Bạch Nhạc phải trải qua thế nào thống khổ, mới có thể tại ngắn như vậy trong thời gian, khôi phục tu vi, thậm chí ngay cả khôi phục thân thể cũng không kịp, liền chạy tới Đạo Lăng ngày qua cứu nàng.

Đây là bực nào thâm tình.

Cho dù là như vậy, Bạch Nhạc cũng không muốn để cho nàng lo lắng, lấy ảo thuật thần thông biến ảo thành nguyên bản dáng dấp, thậm chí chạy tới sau đó, chứng kiến Tôn Bân Cường nói năng lỗ mãng nhục nhã nàng lúc, còn hướng nàng nói áy náy.

Nghĩ đến Bạch Nhạc chạy tới lúc, đối nàng nói, thật có lỗi tới chậm lúc tâm tình, loại kia đau lòng liền khó có thể ức chế.

Ôm Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân không khỏi thất thanh khóc rống.

Từ nàng tu hành tới nay, qua nhiều năm như vậy, vô luận chịu cái dạng gì khổ, gặp phải bao lớn nguy hiểm, nàng cũng chưa từng có như vậy thất thanh khóc rống qua.

Nhưng một khắc này, nhìn lấy Bạch Nhạc cái kia một thân bạch cốt, thậm chí bởi vì cùng Chung Ly giao thủ, bị cắt đứt đầu khớp xương, nàng lại cũng không khống chế mình được nữa cảm xúc.

Có dạng này một người nam nhân yêu lấy, che chở lấy, cuộc đời này hà cầu? !

"Bạch Nhạc, chúng ta đi. . ."

Giờ khắc này, Vân Mộng Chân thậm chí có một loại liều lĩnh, theo Bạch Nhạc ly khai kích động.

Cái gì Đạo Lăng Thánh Nữ trách nhiệm, cái gì Đạo Lăng Thiên Tông kéo dài, những thứ này hết thảy đều có thể ném xuống.

Giờ khắc này, chỉ có trước mặt người nam nhân này mới là nàng toàn bộ.

Tự tay ôm lấy Vân Mộng Chân, dù là lúc này đã chỉ còn lại có một bộ bạch cốt, căn bản là không có cách làm ra bất kỳ biểu lộ gì đến, Bạch Nhạc thanh âm, cũng vẫn như cũ lộ ra một vẻ nói không nên lời ôn nhu.

"Đứa ngốc, ngươi có ngươi trách nhiệm, không cần vì ta mà hi sinh!"

"Ta đáp ứng ngươi, hội ngay trước người trong thiên hạ mặt, bước lên Đạo Lăng sơn mang ngươi ly khai, cũng không phải là muốn ngươi hi sinh nguyên tắc cùng tôn nghiêm, ta biết Vân Mộng Chân, không phải như vậy."

Hơi hơi đẩy ra Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc lần nữa nắm chặt Nghịch

Ma Kiếm, nhẹ giọng nói.

"Vân Mộng Chân, ta nói rồi, ta không tin mệnh!"

"Không phải vì Đạo Lăng Thiên Tông, cũng không phải là ngươi, dù là chỉ là vì kiếm trong tay, vì cái kia vô số uổng mạng oan hồn, một trận chiến này, ta cũng nhất định muốn chiến đến!"

Từ vừa mới bắt đầu hàm tình mạch mạch, đến cuối cùng, vẫn như cũ hóa thành một xóa sạch cương liệt.

Đẩy ra Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng, "Ta tới nơi này, xác thực là bởi vì ngươi, nhưng lại cũng không chỉ có chỉ là bởi vì ngươi!"

"Vì lợi ích một người, ta có thể chính mình cùng ngươi chết, nhưng lại sẽ không để cho cái này sáu ngàn Thanh Vân Kỵ, theo ta cùng chết!"

"Ta là Ma Quân truyền nhân, cũng là ma tu, có thể ma, không nên là cái dạng này!"

Cầm kiếm tay chợt vung lên, chỉ hướng Triều Bằng Phi cùng Hắc Ám Thiên những người này, Bạch Nhạc lạnh giọng nói rằng.

"Ta nói rồi. . ."

"Tu ma, cũng không phải vì ma xứng danh, mà là nói thiên hạ biết, cái gì gọi là ma!"

"Cầm kiếm, cũng không phải lấy kiếm tranh phong, mà là báo cho biết thế nhân, như thế nào kiếm!"

Trong tích tắc, kiếm ý phóng lên cao, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng.

"Ta không tin, loại này hành sự hèn hạ, làm người ác độc, súc sinh không bằng đồ vật, có thể cười đến cuối cùng."

"Ta không tin, trên đời này ma tu, đều là hạng nhân vật này!"

"Trên đời này, có thể không phân đạo ma, nhưng lại luôn có thiện ác!"

"Ta Bạch Nhạc, thuở nhỏ Thánh Hiền Chi Thư! Cũng thủy chung tin tưởng, này thời gian. . . Tà bất thắng chính!"

Oanh!

Trong tích tắc, phảng phất toàn bộ thiên địa đều vang lên Bạch Nhạc thanh âm.

Những lời này, mỗi chữ mỗi câu, đều tựa như thật sâu khắc ở chỗ có người trong lòng.

Vô luận là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, vẫn là những cái kia theo Hắc Ám Thiên cùng đi ma tu, giờ khắc này cũng không khỏi trở nên động dung.

Nếu như nói, trước đó vì tư tình nhi nữ mà cùng Hắc Ám Thiên tử chiến Bạch Nhạc, chỉ là để cho người ta tiếc hận, như vậy giờ khắc này, dám vì muôn dân chờ lệnh, dám hô lên tà bất thắng chính Bạch Nhạc, lại đủ để cho bất luận kẻ nào cảm thấy kính nể.

Trong chớp nhoáng này, trước đó còn giúp trợ Hắc Ám Thiên đồng loạt ra tay tàn sát Đạo Lăng Thiên Tông ma tu, trong lòng cũng không khỏi sinh ra một loại xấu hổ chi ý!

Bọn họ là ma tu, bọn hắn cho tới bây giờ không chiếm được thế nhân đồng ý, tựu như cùng tại trong bóng tối tham sống sợ chết lão chuột, tựa hồ vô luận đi tới đâu, đều là người người kêu đánh!

Có thể đây cũng không có nghĩa là, bọn hắn liền đều mất đi nhân tính!

Bọn họ là ma tu, nhưng bọn họ càng là người!

Cái gì gọi là ma!

Chưa bao giờ có một khắc, để bọn hắn cảm thấy câu có lời nói, là như thế tuyên truyền giác ngộ.

Không có huyết nhục thân thể, huyễn thuật cũng bị Triều Bằng Phi bóc trần, giờ khắc này Bạch Nhạc, chỉ là một bạch cốt, có thể hết lần này tới lần khác chính là chỗ này một bức bạch cốt, lúc này, lại có vẻ không gì sánh được cao to, vĩ ngạn!

Nhìn lấy trước mặt những thứ này ma tu, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

"Ta biết, mấy ngàn năm qua này, các ngươi không bị người coi trọng! Đạo môn càng là một mực được xưng, đạo ma bất lưỡng lập, trong lòng các ngươi đều có oán khí, hận đem Đạo Lăng Thiên Tông người toàn bộ đều giết sạch sành sanh!"

"Thật là, các ngươi mở mắt nhìn một chút, nhìn một chút những cái kia liền chết đều không được an bình, bị luyện thành ma thi người! Các ngươi muốn, chính là như vậy kết quả sao?"

Chỉ vào Triều Bằng Phi cùng Hắc Ám Thiên những người kia, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ ác liệt chi sắc.

"Xem bọn hắn, vì quyền lợi không từ thủ đoạn, thậm chí không tiếc đem chính mình đều luyện chế thành ma thi, người không ra người quỷ không ra quỷ, các ngươi muốn theo chân bọn họ thông đồng làm bậy, cũng biến thành dạng này người sao?"

"Ta không tin!"

"Sư tôn, năm năm ở giữa, độc thân thượng Đạo Lăng sơn, lấy mạng sống ra đánh đổi, đánh vỡ Đạo Lăng bất bại thần thoại, muốn chung kết cái này Đạo Lăng thiên hạ thời đại!"

"Ta có thể không tin, hắn muốn là như thế này một loại kết quả!"

"Ta không tin, hắn sẽ cùng loại này súc sinh không bằng đồ vật thông đồng làm bậy!"

"Ma, không nên là cái dạng này!"

"Ta mặc kệ trước đây ma là dạng gì, có lẽ ta bắt đầu, từ nơi này một khắc bắt đầu, ma, nên sống ra bản thân phong thái!"

"Đại Càn Vương Triều xưa nay không phân đạo ma! Ta Thanh châu bên trong, càng là bao dung cũng súc, từ trước tới giờ không kỳ thị bất luận cái gì ma tu!"

"Ta Bạch Nhạc, thân là Thông Thiên Ma Quân đệ tử, nhưng lại cũng xuất thân đạo môn, xuất thân Linh Tê Kiếm Tông!"

"Có người nói, đây là một cái thời đại kết thúc, một cái thời đại mới bắt đầu!"

"Hôm nay, ta lấy ma tu thân phận, đứng ở chỗ này, trợ giúp Đạo Lăng Thiên Tông, không phải vì đạo môn, cũng không phải vì ta nữ nhân, mà là vì nói cho thế nhân!"

"Ma, không nên là cái dạng này!"

"Ta nếu bỏ mình, cũng mời các ngươi nhớ kỹ, ma, nên là dạng gì!"

Một bước đạp thiên, trong tích tắc, Tinh Hải sôi trào!

Bạch Nhạc một tay cầm kiếm, khủng bố kiếm ý xông thẳng lên trời, tại đây mặt trời chiều bên trong, lộ ra lau một cái khác lừng lẫy!

"Tới chiến!"

Đơn giản hai chữ, lại lộ ra một loại xé rách thiên địa hào hùng, lộ ra một loại duy ngã độc tôn kiệt ngạo!

Mặt trời chiều bên trong, một cái kia kiêu ngạo bướng bỉnh, tùy ý làm bậy, đạm mạc sinh tử thân ảnh, mới nên ma phải có dáng vẻ.

PS: Một chương này viết có điểm chậm, bất quá, cũng may xem như là viết ra ta nghĩ muốn cảm giác.

Ân, từ trước đây Thông Thiên Ma Quân ra thi đấu thời điểm bắt đầu, đây cũng là ta nghĩ muốn ma dáng vẻ.

Ta viết rất thoải mái, cũng hi vọng các ngươi có thể cảm thấy rất thoải mái.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1047: Bát phương tới cứu viện

"Tới chiến!"

Làm Bạch Nhạc lần nữa cầm kiếm hướng về Chung Ly giết đi qua, hai chữ này liền chợt làm cả Đạo Lăng sơn đều sôi trào.

Vô luận là Thanh Vân Kỵ vẫn là Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, thậm chí là những cái kia hắn ma tu, phảng phất đều vào giờ khắc này triệt để sôi trào.

Cũng không biết ai ngẩng đầu lên, những cái kia nguyên bản còn giúp lấy Hắc Ám Thiên tập sát Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử ma tu, giờ khắc này lại chợt phản chiến, hướng về bên người ma thi, cùng với những cái kia Hắc Ám Thiên người giết đi qua.

Bạch Nhạc vì bọn họ vẽ bề ngoài cái kia thuộc về ma dáng vẻ, nhường mỗi người đều cảm xúc dâng trào, phảng phất ma, vốn là liền cái dạng này.

Nguyên bản chiếm hết ưu thế Hắc Ám Thiên, ở nơi này rất ngắn trong chốc lát, liền triệt để rơi vào hoàn cảnh xấu bên trong.

Chỉ là, những cái kia Tinh Hải Cảnh ma đạo lão tổ, giờ khắc này, nhưng cũng còn vẫn như cũ có chút do dự.

So với việc những cái kia bình thường ma tu, bọn hắn tâm chí càng kiên định, cũng càng khó chịu đến người khác ảnh hưởng.

Cứ việc Bạch Nhạc cái kia mấy câu nói, xác thực rất có kích động tính,

có thể hiện thực lại càng bị bọn hắn coi trọng.

Đừng xem bây giờ, tựa hồ chiếm giữ nhân số ưu thế, thật là đối với Hắc Ám Thiên mà nói, cái này lại cũng không là cái gì trí mạng vấn đề!

Chung Ly cùng Triều Bằng Phi hai vị này tồn tại Hóa Hư thực lực nhân vật khủng bố không chết, liền vẫn như cũ nắm giữ ưu thế tuyệt đối.

Hơn nữa, không ngừng trong kịch chiến, chỉ cần có người chết đi, không phân địch ta, đều sẽ hóa thành ma thi, trở thành Hắc Ám Thiên lực lượng.

Thậm chí coi như là những cái kia chết đi ma thi, lực lượng cũng sẽ bị cái khác thây ma thôn phệ, một trận chiến này, cho dù là đánh tới hiện tại, cũng vẫn là Hắc Ám Thiên nắm trong tay toàn bộ cục diện.

"Bạch Nhạc, ngươi thắng không!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng sát khí, Chung Ly hung hãn hướng về Bạch Nhạc lướt đi, căn bản cũng không quản hắn bất luận kẻ nào.

Trong mắt hắn, bây giờ cái này toàn bộ Đạo Lăng bên trên, lớn nhất uy hiếp, chính là Bạch Nhạc.

Chỉ cần có thể giết chết Bạch Nhạc, cho dù là hôm nay có thể huỷ diệt Đạo Lăng Thiên Tông, cũng đều là đáng giá.

Huống chi, những cái kia ma tu bây giờ phản chiến, cũng bất quá là bởi vì Bạch Nhạc kích động mà thôi, một khi Bạch Nhạc bỏ mình, bọn hắn nhiệt huyết liền sẽ rất nhanh lạnh hạ xuống, đến lúc đó, mới yếu đuối đồng minh tự nhiên không công mà phá.

Không chút nào khoa trương nói, Bạch Nhạc chính là bây giờ đây hết thảy, tối trọng yếu tiết điểm.

Mấu chốt nhất đúng, bây giờ Bạch Nhạc thật rất yếu đuối!

Không có Thông Thiên Ma Thể, chỉ bằng như thế một yếu đuối Bạch Cốt Hóa Thân, bây giờ Bạch Nhạc, nhược điểm thực sự quá rõ ràng, cho dù là liều mạng chịu Bạch Nhạc mấy kiếm, chỉ cần có thể gần người, liền có thể cho Bạch Nhạc mang đến đả kích trí mạng.

"Oanh!"

Trong nháy mắt trùng kích, Chung Ly trên người lần nữa chịu Bạch Nhạc một kiếm, trước ngực bị chém ra một đạo sâu triệt để thấy xương vết thương, nhưng mà ngay tại lúc đó, hắn cũng một quyền hung hăng oanh đến Bạch Nhạc trên người.

Thanh thúy cốt liệt thanh âm vang lên lần nữa, Bạch Nhạc cả người hung hăng té xuống đất, trước ngực đầu khớp xương thượng xanh ngọc đều bị đánh tan, rậm rạp khe hở giăng khắp nơi, dường như muốn bị triệt để vỡ nát đồng dạng.

Hóa Hư lực lượng thực sự quá mạnh, bây giờ Bạch Nhạc, căn bản nhìn không thấy chút nào phần thắng.

Nói là tới chiến, nhưng trên thực tế, đối với Bạch Nhạc mà nói, dạng này chiến đấu, chính là chịu chết.

"Cút ngay!"

Mắt thấy Bạch Nhạc lần nữa gặp nạn, Vân Mộng Chân hồng viền mắt, nỗ lực muốn hướng tới trợ giúp, chỉ là, Triều Bằng Phi nhưng thủy chung gắt gao kéo nàng, mặc dù nàng lại như thế nào lo lắng, cũng căn bản là không có cách phá tan Triều Bằng Phi phong tỏa!

Hơn nữa, bởi vì Bạch Nhạc chạy tới, Vân Mộng Chân căn bản là vô pháp

duy trì nữa loại kia tuyệt tình tuyệt tính trạng thái, tự nhiên liền có vẻ càng không chịu nổi.

"Lấy ở đâu ma tể tử, cho lão phu cút ngay!"

Cũng ngay lúc đó, không trung đột nhiên truyền đến một tiếng sét rống giận.

Cơ hồ là đồng thời, trong bầu trời chợt rơi xuống bảy đạo huyễn lệ kiếm quang, chợt thành trận, ngăn cản đến Bạch Nhạc trước người.

Bắc Đẩu Kiếm Trận!

Bảy vị Bắc Đẩu Tinh Cung trưởng lão, liên thủ bày trận, còn có Bắc Đẩu lão tổ dẫn đạo, cho dù là đối mặt Chung Ly một kích này, cũng giống vậy ngạnh sinh sinh đở được.

"Bạch phủ chủ, ta Bắc Đẩu Tinh Cung tới chậm!"

Đứng ở Bạch Nhạc trước mặt, Bắc Đẩu lão tổ cười to nói, "Bạch phủ chủ vừa mới cái kia mấy câu nói, lão phu dưới chân núi liền nghe được, nói thống khoái! Đạo ma bất lưỡng lập quy củ, xác thực nên sửa lại, bất quá, như Hắc Ám Thiên những súc sinh này, nhưng là chết chưa hết tội!"

"Chúng ta mặc dù không có ở đây Thanh châu, nhưng lại cũng là Đại Càn Vương Triều trì hạ, làm sao có thể nhường Bạch phủ chủ một mình chiến đấu hăng hái? !"

"Ha ha, nói rất hay! Bạch phủ chủ, giáo chủ không có ở đây, chúng ta Bạch Cốt Thần Giáo, liền duy ngài như thiên lôi sai đâu đánh đó!"

Ngay tại lúc đó, Bạch Cốt Thần Giáo người cũng đồng dạng chạy tới.

Lúc ngẩng đầu lên, Bạch Nhạc lúc này mới phát hiện, Duyện châu cao

thủ, cũng đồng dạng đã chạy tới.

Giờ khắc này, nhìn lấy những người này, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời mọc lên một cổ tình cảm ấm áp.

Hắn vốn là không phải lẻ loi một mình.

Duyện châu những người này có thể thực lực cũng không tính quá mạnh, thật là những người này chạy tới, cũng không nghi ngờ càng có thể phấn chấn lòng người.

Ngay tại lúc đó, chân trời ở giữa, lại là một mảnh huyễn lệ kiếm quang hiện lên.

Mấy trăm vị bạch y kiếm tu, đạp kiếm mà đến, nhanh nhẹn như tiên.

"Tam đại thiên tông đồng khí liên chi, há có thể nhường Bạch phủ chủ giành mất danh tiếng, Bạch phủ chủ, ngươi bây giờ bộ dáng này, biệt lai vô dạng bốn chữ này, bản tọa thật là nói không miệng a! Ha ha ha ha ha!"

Trong tiếng cười lớn, một cái thanh âm quen thuộc chợt vang lên, nhưng cũng ký hiệu Tiên Du Kiếm Cung cũng rốt cục nhúng tay vào.

"Đa tạ Khương tông chủ viện thủ!"

Từ dưới đất đứng lên, Bạch Nhạc ôm quyền hoàn lễ nói.

Lúc trước Bạch Nhạc trước sau thuyết phục Tiên Du Kiếm Cung cùng Thái Cực Đạo, vì thế thậm chí đem Tuyệt Tiên Kiếm đều đưa đi coi như lễ vật, trả lại cho Tiên Du Kiếm Cung, giờ khắc này, cũng rốt cục thu được hiệu quả.

"Gặp qua Bạch phủ chủ! Đa tạ Bạch phủ chủ, trả lại kiếm chi ân!"

Ngay tại lúc đó, Trương Côn cũng theo rơi xuống hạ xuống, hướng về Bạch Nhạc khom người cúi đầu, trầm giọng mở miệng nói.

Mặc dù Tuyệt Tiên Kiếm là Khương Phàm vị này chưởng giáo làm chủ ban cho hắn, nhưng này trả lại kiếm tình, hắn cũng vẫn như cũ phải trả.

"Lý tông chủ, chẳng lẽ ngươi Thái Cực Đạo còn không lộ diện hay sao?"

Trong lúc nói chuyện, Khương Phàm nhìn về phía bầu trời, lần nữa cao giọng mở miệng nói.

Theo lấy Khương Phàm thoại âm rơi xuống, không trung truyền đến một hồi hừ lạnh, sau một khắc, một cái đồ án thái cực chợt xuất hiện, Thái Cực Đạo đệ tử cũng theo từ đồ án thái cực bên trong bước ra.

"Bổn tông đến, là tới cứu viện Đạo Lăng Thiên Tông, cùng vị này Bạch phủ chủ có thể không có bất cứ quan hệ gì."

Lạnh rên một tiếng, Lý Tường lập tức mở miệng nói.

Lúc trước Bạch Nhạc tại Thái Cực Đạo cái kia nháo trò, có thể nói là nhường Thái Cực Đạo thanh danh mất sạch, đạp Thái Cực Đạo danh tiếng, thành tựu Bạch Nhạc thế không Hóa Hư, nhân gian vô địch tên!

Dù là cho đến ngày nay, hắn cũng giống vậy khó có thể tiêu tan.

Lần này đi Đạo Lăng sơn tới cứu viện tay, trên thực tế, chân thực nguyên nhân, mặc dù cũng là bởi vì Bạch Nhạc, tuy nhiên không chịu thả lỏng miệng.

Đây mới thực sự là bát phương tới cứu viện!

Trên thực tế, vô luận là Thái Cực Đạo, vẫn là Tiên Du Kiếm Cung, thậm

chí là Bắc Đẩu lão tổ bọn họ đều là thật sớm cũng đã đến Đạo Lăng sơn, chỉ là lại một mực chưa từng hiện thân, nếu như không phải là Bạch Nhạc xuất hiện, không phải Bạch Nhạc ngạnh sinh sinh đem thắng lợi Thiên Bình, kéo hướng Đạo Lăng Thiên Tông, bọn hắn cũng đồng dạng sẽ không lộ diện.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1048: Thịnh cực mà suy, giết người tru tâm

Trong lòng hơi hơi trầm xuống.

Theo lấy Tiên Du Kiếm Cung cùng Thái Cực Đạo nhúng tay, vô luận là Triều Bằng Phi vẫn là Chung Ly, trong lòng đều rất rõ ràng, đại thế đã mất.

Vô luận như thế nào, lần này cũng không khả năng huỷ diệt Đạo Lăng Thiên Tông.

Tối trọng yếu là, ma đạo đã ly tâm.

Trước đó tại Mang sơn thật vất vả ký kết đứng lên đồng minh, bây giờ đã triệt để tan vỡ, theo lấy thời gian đưa đẩy, Hắc Ám Thiên tình cảnh chỉ biết càng ngày càng gian nan!

Càng đáng sợ hơn địa phương ở chỗ, liền Hắc Ám Thiên cái này Bán Thần Lĩnh Vực đều đã tan vỡ, bây giờ đơn giản là liền lùi lại đường cũng không có.

Chỉ chớp mắt ở giữa, Hắc Ám Thiên tất cả mọi người liền bị bao bọc vây quanh, trừ Chung Ly cùng Triều Bằng Phi bên ngoài, người khác trên mặt lúc này đều tràn đầy khủng hoảng chi sắc.

Cái này cùng nguyên bản nói thật không tầm thường a!

Rõ ràng là bọn họ cùng ma đạo cao thủ tới vây công Đạo Lăng Thiên Tông, chia cắt Đạo Lăng thiên quyền lợi a, làm sao chỉ chớp mắt ở giữa, thì trở thành dạng này!

Bạch Nhạc!

Cũng bởi vì một người như vậy a!

Tất cả biến hóa đều xuất xứ từ tại Bạch Nhạc xuất hiện, một mình hắn liền ngạnh sinh sinh nhường nguyên bản cục diện thật tốt hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Nếu là có khả năng, bọn hắn quả thực hận không thể một người một ngụm, nuốt sống Bạch Nhạc!

Trừ bọn hắn ở ngoài, Phan Thích Bân bây giờ sắc mặt càng là ảm đạm đến mức tận cùng.

Nói rất hay chiều hướng phát triển đâu?

Hắn vì mạng sống, chờ lấy Tôn Bân Cường một chỗ đứng ra, nỗ lực thuyết phục Vân Mộng Chân buông tha, nhường Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử đầu hàng!

Thật là kết quả đây?

Nếu như sớm biết như vậy, hắn hà tất nhảy ra cùng Vân Mộng Chân phân cao thấp?

Bây giờ, Hắc Ám Thiên rất rõ ràng bại cục đã định, cái này khiến hắn thì như thế nào tự xử?

Vô luận trước đó biên đi ra cái dạng gì lý do, làm Đạo Lăng Thiên Tông bảo vệ phần cơ nghiệp này, liền đã định trước hắn chắc chắn bị ném bỏ, trục xuất tông môn, đã là kết quả tốt nhất.

Có thể, chuyện cho tới bây giờ, cho dù là hắn thoát đi Đạo Lăng sơn, lại

có thể thế nào đâu?

Thiên hạ này to lớn, nơi nào còn có hắn chỗ dung thân?

Nghĩ vậy, Phan Thích Bân nhìn về phía Bạch Nhạc trong con mắt, cũng đồng dạng tràn ngập vẻ oán độc.

"Ha ha ha ha ha!"

Chạy tới tuyệt cảnh, Phan Thích Bân có chút không ngừng cười to nói, "Các ngươi đều tin tưởng hắn sao?"

Chỉ vào Bạch Nhạc, Phan Thích Bân lớn tiếng quát lên, "Nực cười, đường đường tam đại thiên tông, lại liền hắn một cái như vậy Thông Thiên Ma Quân truyền nhân ép buộc! Tam đại thiên tông đã vong!"

"Các ngươi có người hay không nghĩ tới, một khi nhường hắn khôi phục tu vi, thiên hạ này, lại lại là một bộ thế nào quang cảnh?"

"Cái gì không phân đạo ma chuyện ma quỷ, lừa quỷ đi thôi!"

"Vân Mộng Chân cùng hắn có tư tình, Đại Càn Vương Triều chịu hắn chưởng khống, ma đạo mặc hắn chấp chưởng! Chỉ cần nhường hắn khôi phục tu vi, thiên hạ này liền chỉ ở hắn vỗ tay bên trong, cái gì đạo ma, cái gì tam đại thiên tông, ta nhổ vào! Lúc kia, thiên hạ liền chỉ có hắn Bạch Nhạc, duy ngã độc tôn! ! !"

Hai mắt huyết hồng, Phan Thích Bân điên cuồng quát âm lên, "Cái này chính là các ngươi muốn kết quả sao?"

"Trước đây Diệp Huyền cùng thông thiên đều không làm thành chuyện, liền muốn ở trong tay hắn thực hiện! Cái gì tam đại thiên tông, cái gì ma đạo cự kình, các ngươi ở trước mặt hắn, cũng phải như con chó còn sống, phụ thuộc! Đáng thẹn a! Đáng thẹn!"

"Phan Thích Bân! ! !"

Trong tích tắc, Vân Mộng Chân trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát khí!

Trước đó Phan Thích Bân phản bội tông môn thời điểm, nàng không có tức giận như thế qua!

Phan Thích Bân đây là đem Bạch Nhạc đưa vào chỗ chết a.

Vừa nói, Vân Mộng Chân thân hình thoắt một cái, kiếm trong tay đã nhàn rỗi Phan Thích Bân chém xuống đi.

Nàng đã không dám để cho Phan Thích Bân nói thêm gì đi nữa.

Một kiếm này, thẳng đến Phan Thích Bân thủ cấp!

"Vân Mộng Chân, ngươi nghĩ rằng ta còn sợ chết sao?"

Trên mặt lộ ra một vẻ dữ tợn chi sắc, Phan Thích Bân căn bản không có chút nào muốn né tránh ý tứ, điên cuồng quát ầm lên.

"Tôn Bân Cường mắng không sai, ngươi chính là một cái kỹ nữ! Ha ha ha ha! Ngươi cho rằng ngươi cứu Đạo Lăng Thiên Tông sao? Không, là ngươi tự tay chôn vùi Đạo Lăng Thiên Tông! Cái gì, Đạo Lăng Thánh Nữ, ta nhổ vào! Ngươi chính là một cái kỹ nữ. . ."

Phan Thích Bân điên cuồng mắng to, có thể những lời này còn không có mắng xong, liền bị một kiếm bêu đầu!

Đầu lâu phóng lên cao, Phan Thích Bân gần như điên cuồng cười to thậm chí cũng không có chung kết.

Kiếm khí màu xanh chợt lóe lên, Côn Ngô Kiếm phía dưới, Phan Thích Bân căn bản không có phản kháng, liền trực tiếp thần hồn câu diệt.

Vân Mộng Chân phản ứng đã quá nhanh.

Chỉ là, nhưng lại một dạng vẫn là muộn.

Vẻn vẹn cứ như vậy một hồi thời gian, người khác nhìn về phía Bạch Nhạc ánh mắt cũng đã thay đổi.

Một màn kia xuất xứ từ ở sâu trong nội tâm sợ hãi, phảng phất như rắn độc, cắn xé lấy mỗi người tâm.

Mặc dù không ai coi trọng Phan Thích Bân, thật là, Phan Thích Bân nói những chuyện kia, liền thật không có khả năng biến thành sự thật sao?

Chỉ phải suy nghĩ một chút, loại kia khả năng liền sẽ làm người ta không rét mà run!

Trên trời dưới đất, duy ngã độc tôn!

Lúc trước liền Thông Thiên Ma Quân đều không có thể làm được sự tình, nếu như như thế tiếp tục phát triển tiếp, liền thật có khả năng tại Bạch Nhạc trong tay thực hiện.

Cẩn thận suy nghĩ lại một chút!

Lúc trước Diệp Huyền đại sư sau khi ngã xuống, Đại Càn Vương Triều rõ ràng đã lập tốt tân hoàng, có thể là như thế nào đâu?

Bạch Nhạc một kiếm liền trảm vị kia tân hoàng đầu người, ngạnh sinh sinh buộc tất cả mọi người khác lập tân quân!

Bây giờ, toàn bộ Đại Càn Vương Triều trên dưới, nơi nào còn có người

dám làm trái Bạch Nhạc ý tứ?

Giả sử, nhường Bạch phủ khôi phục lại, thậm chí tu vi tiến hơn một bước. . .

Thiên hạ này, chẳng phải là đang cùng trước đây Đại Càn Vương Triều một dạng? !

Vô luận là ma đạo cũng tốt, tam đại thiên tông cũng tốt, còn có ai có thể ngăn lại Bạch Nhạc? !

Tru tâm nói như vậy a!

Phan Thích Bân trước khi chết những lời này, mới là chân chính tru tâm nói như vậy.

Bạch Nhạc trước đó biểu hiện càng xuất sắc, lúc này tất cả mọi người tâm đối với Bạch Nhạc kiêng kỵ liền càng sâu.

Dạng này kiêng kỵ, thậm chí đã đủ để cải biến bọn hắn nguyên bản lập trường.

Mặc dù không có người mở miệng, thật là giờ khắc này, ai cũng rõ ràng, cục diện đã hoàn toàn khác nhau.

Cảm thụ được người khác ánh mắt, giờ khắc này Bạch Nhạc đột nhiên cười rộ lên.

Cười cực kỳ bi thương!

Trước đó, như vậy không có ai tới cứu viện tay, đối mặt Chung Ly, rất có thể chết trận thời điểm, Bạch Nhạc cũng tràn ngập hào khí, chiến ý trùng tiêu, dù chết không hối hận!

Nhưng hôm nay, rõ ràng thắng cuộc đã định, nhưng hắn cảm thụ được cũng chỉ có qua cầu rút ván bi thương!

Nguyên lai, cái này, cũng là nhân tính!

"Ha ha ha ha, Bạch Nhạc! Ngươi vắt óc tìm mưu kế đến giúp bọn hắn, thật là, vậy thì thế nào đâu?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Chung Ly nhất thời phát sinh một trận cười điên cuồng chi sắc, trong giọng nói tràn ngập đùa cợt chi ý.

"Tại trong mắt những người này, ngươi giống như là một cái cái bô! Chỉ có tại lúc cần sau khi, mới có thể mang ơn, một khi dùng xong. . . Liền sẽ không chút do dự vứt bỏ, ngươi được đến, sẽ chỉ là tất cả mọi người ghét bỏ, ha ha ha ha ha! Ngươi dùng hết toàn bộ khí lực, có thể kết cục lại thậm chí còn không ta!"

"Bạch Nhạc, đến bây giờ, ngươi còn có thể một bộ một bộ theo ta nói ngươi đạo lý lớn sao? Ta nhổ vào!"

"Giết người tru tâm, ha ha! Ngươi lấy tru tâm phía dưới, hủy ta Hắc Ám Thiên, bây giờ, chính mình cũng sẽ chết tại cái này tru tâm nói như vậy phía dưới, đây cũng là nhân quả, ha ha ha ha!"

"Báo ứng, đây chính là báo ứng!"

"Bạch Nhạc, ta tới tiễn ngươi lên đường! Trên hoàng tuyền lộ, ngươi lên đường bình an!"

Trong tiếng cười lớn, Chung Ly bước ra một bước, lại đấm một quyền đập về phía Bạch Nhạc.

Dù là hắn lúc này đã sớm bị bao vây, nhưng một khắc này, lại dĩ nhiên lại không có bất kỳ người nào đứng ra ngăn cản ở trước mặt hắn.

Ánh mặt trời lặn, máu đồng dạng thê lương đại địa!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1049: Bạch Nhạc ở đây, ai dám tới chiến? !

"Đại nhân!"

"Công tử!"

Trong nháy mắt, Tô Nhan cùng Thanh Vân Kỵ bọn hắn đồng thời kinh hô thành tiếng, so với việc người khác, chỉ có những thứ này Thanh Vân Kỵ đây mới thực là trung với Bạch Nhạc, vô luận người khác nói cái gì, đều không thể ảnh hưởng bọn hắn tâm chí.

Chỉ là, so với việc Chung Ly, Triều Bằng Phi hạng nhân vật này, thực lực bọn hắn, thực sự quá bé nhỏ không đáng kể.

Đừng bảo là là cứu Bạch Nhạc, bọn hắn thậm chí ngay cả nhúng tay cơ hội cũng không có.

"Ngao ô!"

Tốc độ ánh sáng ở giữa, Tiểu Bạch Long trong miệng phát sinh một tiếng rồng gầm, lần nữa bay đến Bạch Nhạc trước người.

Cho dù là trên đời này, tất cả mọi người phản bội Bạch Nhạc, nó cũng giống vậy không rời không bỏ!

Đáng tiếc, như là trước đó một dạng, Tiểu Bạch Long căn bản đỡ không được Chung Ly công kích, trong nháy mắt liền bị đập bay đi ra ngoài.

Chỉ là, Tiểu Bạch Long xuất thủ, lại rốt cục vẫn phải vì Bạch Nhạc, thắng một chút thời gian.

"Coong!"

Một tiếng kiếm minh vang lên, Vân Mộng Chân tay cầm Côn Ngô Kiếm xuất thủ lần nữa, lo lắng phía dưới, nàng thậm chí căn bản không để ý tới đi quản Triều Bằng Phi công kích, trên lưng cứng rắn chịu Triều Bằng Phi một quyền, rồi mới miễn cưỡng mượn lấy xung lượng bay ra ngoài, ngăn lại Chung Ly một kích này.

Chỉ là, đầu tiên là chịu Triều Bằng Phi một quyền, lại vội vàng phía dưới, đón đỡ Chung Ly một kích, dù cho là lấy Vân Mộng Chân thực lực, cũng căn bản nhịn không được, phun ra một ngụm máu, cả người đụng vào Bạch Nhạc trên người.

"Vân Mộng Chân!"

Nóng nảy, Bạch Nhạc kinh hô thành tiếng, tự tay ôm lấy Vân Mộng Chân, bàn tay nhưng cũng không khỏi nhịn không được run rẩy.

Thấy như vậy một màn, vô luận là Bắc Đẩu lão tổ, hay là hắn cùng Bạch Nhạc từng có giao tế người, trong lòng cũng không khỏi khẽ run lên.

Bằng tâm mà nói, bây giờ đi đến một bước này, bọn hắn cự tuyệt xuất thủ tương trợ, trong lòng xác thực là có vài phần cảm giác áy náy.

Chỉ là. . . Phần này cảm giác áy náy, lại cuối cùng không chống nổi quyền lợi.

Cái này không chỉ có chỉ là kiêng kỵ tương lai Bạch Nhạc như là Phan Thích Bân nói tới như thế, quan trọng hơn là, bây giờ, nhường Bạch Nhạc chết, đã trở thành tất cả mọi người một loại ăn ý, nếu là bọn họ có người dám ra tay, đánh vỡ loại này ăn ý.

Như vậy chờ đợi bọn hắn, rất có thể chính là hợp nhau tấn công.

Là cùng Bạch Nhạc một chỗ vẫn lạc kết cục.

Đây là dù ai cũng không cách nào tiếp thu kết quả.

Oanh!

Trong nháy mắt, thư sinh chợt bước ra một bước, trực tiếp xuất hiện tại Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân trước mặt.

Giờ khắc này, thư sinh trong mắt cũng đầy là hàn ý!

"Thế đạo hiểm ác, lòng người khó dò, các ngươi bây giờ, ngược lại là đem cái này tám chữ diễn dịch vô cùng nhuần nhuyễn!"

So với việc người khác, bây giờ thư sinh có vẻ càng thuần túy.

Nếu lấy giao tình mà nói, hắn mặc dù thưởng thức, cũng nguyện ý giúp trợ Bạch Nhạc, nhưng lại xác thực không có đến loại này có thể không tiếc tử sinh cấp độ!

Trên đời này, trừ đã qua đời Diệp Huyền đại sư, cũng không người có thể làm cho hắn làm như thế.

Nhưng hôm nay, không đứng ra, trong lồng ngực cái kia một hơi thở liền khó có thể nhổ ra.

Bạch Nhạc làm ra tất cả, hắn là mắt mở trừng trừng nhìn lấy, so với hắn ai cũng rõ ràng, Bạch Nhạc vì thế trả giá bao nhiêu đánh đổi!

Nếu như liền hắn cũng không muốn đứng ra, nhìn lấy Bạch Nhạc giống như một bi tình anh hùng một dạng kết thúc, trong lòng hắn đều khó tha thứ chính mình.

Cho dù là chết, giờ khắc này, hắn cũng nhất định muốn đứng ra.

Đây là hắn bản tâm!

Diệp Huyền đại sư sau khi chết, hắn đã sớm coi nhẹ sinh tử, bây giờ liền chỉ nguyện theo lấy bản tâm hành sự.

"Nói không sai, chúng ta cùng chủ nhân cả đời, bây giờ chủ nhân không có ở đây, chúng ta những lão gia hỏa này, cũng đã sớm chết tiệt! Muốn chết, hôm nay liền chết cùng một chỗ tốt."

Cười to một tiếng, thợ rèn ba người bọn họ cũng theo bay ra ngoài,

Ngư Tiều Canh!

Ngày xưa Diệp Huyền đại sư bên người bốn vị đệ tử, cũng là trợ thủ đắc lực nhất, bây giờ vào giờ khắc này, cũng đồng dạng làm ra một dạng lựa chọn.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc nguyên bổn đã băng hàn tâm, rốt cục có chút ấm áp.

Loại thời điểm này, dù là chỉ là một chút xíu chống đỡ, đều đủ để nhường hắn ghi khắc.

Luôn sẽ có người nhớ kỹ.

Thở một hơi dài nhẹ nhõm, Bạch Nhạc trên mặt lần nữa lộ ra vẻ tươi cười, cứ việc nụ cười này, bây giờ căn bản không có người có thể xem tới được.

"Đa tạ tiền bối!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc khom người cúi đầu.

"Hà tất khách khí như vậy, ngươi là chủ nhân tuyển định truyền nhân, mấy ngày nay làm ra tất cả, chúng ta đều thấy ở trong mắt! Ngươi không có cô phụ chủ nhân kỳ vọng, không chỉ là chúng ta, toàn bộ thiên hạ, đều muốn lấy ngươi làm vinh!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, thư sinh nhẹ giọng nói.

Lần nữa khom người cúi đầu, lần này, Bạch Nhạc cũng không nói gì nữa lời khách khí, cũng không có nói nhường thư sinh bọn hắn ly khai lời nói.

Đến một bước này, đây hết thảy đã sớm không có ý nghĩa gì.

Sinh tử cũng bất quá chính là nhất thời.

Có thể làm được đây hết thảy, có thể cùng Vân Mộng Chân cùng chết, lại có gì có thể tiếc nuối?

Cầm Vân Mộng Chân tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Vân Mộng Chân, chúng ta lần trước liên thủ, hay là tại thượng cổ cấm địa thời điểm. . . Bây giờ, cũng ở đây Đạo Lăng sơn bên trên, liền để cho chúng ta liên thủ tiếp một lần! Cho dù là chết, chúng ta cũng hầu như muốn để thế giới này nhìn một chút, chúng ta tồn tại bực nào phong thái!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân nhịn không được lần nữa rơi lệ.

"Tốt!"

Không có gì phiến tình lời nói, chính là một chữ này, chính là sống chết có nhau hứa hẹn.

"Ngao ô!"

Ngay tại lúc đó, Tiểu Bạch Long lần nữa phát sinh rít lên một tiếng, biểu thị công khai nó tồn tại!

"Ha ha ha, tốt! Tiểu Bạch, còn ngươi nữa! Chúng ta liên thủ đánh một trận!"

Một hồi tiếng cười cởi mở truyền ra, trước đó sở hữu lo lắng phảng phất đều quét một cái sạch, giờ khắc này Bạch Nhạc, lần nữa sinh ra hào tình vạn trượng.

Một tay cầm kiếm, Bạch Nhạc ngấc đầu lên, lộ ra lau một cái bễ nghễ thiên hạ khí thế, mắt lạnh đánh giá tất cả mọi người.

"Từ trước, ta một mực không hiểu, vì sao sư tôn tình nguyện độc thân thượng Đạo Lăng sơn, cũng khinh thường cùng các ngươi làm bạn! Hôm nay, mới xem như minh bạch."

Trong mắt lộ ra một tia vẻ khinh miệt, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

"Như các ngươi bực này bè lũ xu nịnh hạng người, không có tư cách cùng sư tôn kề vai!"

Những lời này, nhưng là đem sở hữu người trong ma đạo đều mắng đi vào.

Tất cả mọi người sắc mặt đều có chút khó coi, có thể đối mặt dạng này Bạch Nhạc, lại có ai có thể nói ra một câu phản bác chi từ?

Ánh mắt lần nữa hướng về Chung Ly, Bạch Nhạc cười lạnh nói, "Còn ngươi nữa, Chung Ly! Người bên ngoài ta không dám nói, nhưng hôm nay. . . Ta phải giết ngươi!"

Dù là rõ ràng thực lực không bằng Chung Ly, dù là bây giờ chỉ còn lại có cái này một bộ bạch cốt thân thể, nhưng một khắc này, Bạch Nhạc trên

người lộ ra tới cái kia phần tự tin, lại như cũ đủ để khiến bất luận kẻ nào tim đập nhanh.

Hóa Hư phía dưới, nhân gian vô địch!

Cái này tám chữ, nói không chỉ có chỉ là thực lực, càng là một loại quyết đoán, một loại bỏ ta ai bá khí!

Giờ khắc này Bạch Nhạc, làm cho tất cả mọi người cũng không khỏi lần nữa nhớ tới vị kia Thông Thiên Ma Quân.

Cho dù là đối mặt cái chết, cũng có thể ung dung chịu chết, uy hiếp thiên hạ.

Năm năm trước đó, tại đây Đạo Lăng sơn bên trên, Thông Thiên Ma Quân làm được qua.

Hôm nay, Bạch Nhạc cũng đồng dạng muốn làm.

Chỉ bằng cái này một phần phong thái, liền có thể nói có một không hai!

Rõ ràng vẻn vẹn chỉ là mấy người như vậy, nhưng một khắc này, lại phảng phất đem toàn bộ tu hành giới giẫm tại dưới chân!

Kiếm phong hơi hơi thượng thiêu, Bạch Nhạc ngạo nghễ quát lên.

"Bạch Nhạc ở đây. . . Ai dám tới chiến? ! ! !"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1050: Hoàn mỹ nhất phương thức chiến đấu

Bè lũ xu nịnh hạng người!

Lời này Bạch Nhạc mắng là những thứ này ma tu, nhưng trên thực tế, cho dù là tam đại thiên tông những người này, cũng không tự giác đem chính mình đại nhập đi vào.

Ai dám tới chiến?

Bạch Nhạc một câu nói này, liền như là một cái tát, hung hăng rút được chỗ có người trên mặt.

Bọn hắn mặc dù tâm đối Bạch Nhạc tràn ngập kiêng kỵ, nhưng hôm nay. . . Ai dám đứng ra ứng chiến? !

Muốn giết người, tuy nhiên cũng chỉ dám dùng mượn đao giết người loại thủ đoạn này, chửi một câu bè lũ xu nịnh hạng người, quá đáng sao?

"Bạch Nhạc! Ngươi làm ra tất cả, chúng ta đều nhớ, nhưng ngươi thân phận, liền đã định trước. . . Chúng ta lập trường khác biệt!"

Chậm rãi nhìn lấy Bạch Nhạc, Khương Phàm trầm giọng mở miệng nói.

Thân là Tiên Du Kiếm Cung chưởng giáo chân nhân, lúc này, Khương Phàm lời nói không thể nghi ngờ là rất có phân lượng.

Cũng làm cho tất cả mọi người đều tùy theo an tĩnh lại.

Đạo ma bất lưỡng lập, đây là mấy nghìn năm qua truyền thống, không

phải ai nói phải cải biến, một câu nói ở giữa, là có thể triệt để cải biến.

Muốn chân chánh sửa loại này bố cục, còn cần rất dài một thời gian ngắn!

Chí ít, bây giờ Bạch Nhạc, còn không có loại kia nghiền ép tất cả thực lực tuyệt đối.

Lấy Khương Phàm thân phận mà nói những lời này, cũng không quá đáng.

Tiên Du Kiếm Cung cùng Thái Cực Đạo tới trợ giúp Đạo Lăng Thiên Tông, mặc dù Bạch Nhạc tại bên trong lên tính quyết định tác dụng, thật là, quy về kết quả, bọn họ là vì cứu viện Đạo Lăng Thiên Tông, mà không phải cứu Bạch Nhạc.

Từ trên lập trường mà nói, bọn hắn không xuất thủ đối phó Bạch Nhạc, liền đã coi như là hết lòng quan tâm giúp đỡ.

"Không cần người khác động thủ?"

Chân mày chợt vẩy một cái, Triều Bằng Phi trầm giọng nói rằng, "Bổn tông đại kế, tất cả đều bị hủy bởi ngươi một người chi thủ! Bạch Nhạc, đây là chúng ta thù riêng, hôm nay liền nhường người trong thiên hạ làm chứng. . . Sinh tử không oán!"

Mắt thấy khí thế vì Bạch Nhạc sở đoạt, Triều Bằng Phi lần nữa mở miệng nói.

Mặc dù hắn cũng hận không thể Bạch Nhạc cùng tam đại thiên tông, thậm chí là tất cả mọi người tại chỗ đối đầu, giết lung tung một trận.

Nhưng hắn nhưng trong lòng rất rõ ràng, hôm nay loại cục diện này, vô luận người khác suy nghĩ nhiều giết Bạch Nhạc, đều sẽ không dễ dàng

động thủ.

Muốn diệt trừ Bạch Nhạc, liền chỉ có thể dựa vào bọn hắn chính mình.

Bằng tâm mà nói, bây giờ dưới loại cục diện này, bọn hắn lập tức xoay người đào tẩu, có thể mới là lựa chọn tốt nhất.

Nhưng loại này giết chết Bạch Nhạc cơ hội nhưng bây giờ quá khó được.

Không có trải qua Hắc Ám Thiên sự tình, liền sẽ không lý giải, Bạch Nhạc có được kinh khủng bực nào tiềm lực, dù là cho đến ngày nay, chỉ cần nhớ lại lên, Hắc Ám Thiên bên trong phát sinh tất cả, trong lòng hắn cũng đầy là run rẩy.

Không thể không nói, Triều Bằng Phi những lời này, cũng đồng dạng nói đến người khác trong lòng đi.

Bọn hắn muốn Bạch Nhạc chết, cũng đồng dạng hy vọng Hắc Ám Thiên huỷ diệt.

Nếu là có thể thừa dịp cơ hội này, trước hết để cho Bạch Nhạc cùng Hắc Ám Thiên liều cái lưỡng bại câu thương, vô luận ai thắng ai thua, đối bọn hắn mà nói, đều là một người vui vẻ tiếp thu kết quả.

"Oa táo!"

Lạnh rên một tiếng, Bạch Nhạc nhưng là hoàn toàn không có nửa điểm lại theo hắn dong dài ý tứ, một bước đạp thiên, giơ tay lên chính là một kiếm hướng về Chung Ly chém tới.

Có chiến mà thôi!

Tới mức này, dư thừa lời nói sớm đã không có bất cứ ý nghĩa gì, chỉ có tử chiến.

"Giết!"

Trong miệng phát sinh quát to một tiếng, Triều Bằng Phi cùng hắn Hắc Ám Thiên cao thủ, cũng đồng thời chào đón.

Một trận điên cuồng chém giết, trong nháy mắt liền mở màn!

Hắc Ám Thiên cao thủ, mặc dù trước đó tử thương không ít, nhưng lại vẫn như cũ chiếm cứ tuyệt đối nhân số ưu thế.

Xuất thủ toàn bộ đều là Tinh Hải Cảnh cao thủ, bọn hắn duy nhất mục, chính là ngăn cản người khác trợ giúp Bạch Nhạc.

Trên thực tế, Bạch Nhạc cũng căn bản cũng không có trông cậy vào bất luận kẻ nào có thể giúp hắn.

Vốn là đối phương bố trí xuống tất sát chi cục, mỗi người đều sẽ bị đẩy vào tuyệt cảnh, loại thời điểm này, nếu như còn trông cậy vào người khác, vậy còn không như thẳng thắn trực tiếp chịu thua lãnh cái chết tính.

"Thôn thiên!"

Tinh Hải sôi trào, ma khí ngập trời!

Cũng có hai lần trước cùng Chung Ly giao thủ chịu thiệt kinh nghiệm, bây giờ Bạch Nhạc lại xuất thủ, tự nhiên cũng liền tùy theo cải biến phương thức chiến đấu.

Không có Thông Thiên Ma Thể, thân thể yếu đuối liền trở thành hắn nhất nhược điểm trí mạng.

Cùng Chung Ly loại này Ma Thi Vương giao thủ, biện pháp duy nhất,

chính là tận lực rời xa đối phương, không cho đối phương gần người cơ hội.

Cái này cùng trước đó, Bạch Nhạc thói quen phương thức chiến đấu không giống nhau lắm, nhưng lại cũng không có nghĩa là, Bạch Nhạc liền sẽ không lấy phương thức này để chiến đấu.

Trong nháy mắt, ngưng tụ ra thân ngoại hóa thân, Bạch Nhạc thậm chí chủ động lấy Tinh Hải cuốn vào không ít ma thi cùng hắn Hắc Ám Thiên cao thủ, trực tiếp cùng Thôn Thiên Quyết tới thôn phệ đối phương lực lượng.

Ngay tại lúc đó, Nghịch Ma Kiếm chợt rời tay, hóa thành một xóa sạch huyễn lệ tử mang, hung hăng hướng về Chung Ly chém tới!

Phi Kiếm Thuật!

Lúc trước Bạch Nhạc thôi diễn Bắc Đẩu Kiếm Trận thời điểm, liền từng lấy nghiên cứu ra khỏi, bực này ngự kiếm phương thức.

Mặc dù không phải Tiên Du Kiếm Cung loại kia sẵn có truyền thừa, nhưng lại cũng tự thành nhất phái, có được uy lực cực lớn.

Bây giờ bị bất đắc dĩ phía dưới, Bạch Nhạc lần nữa thi triển ra, cũng giống vậy ở trong tay hắn toát ra không giống nhau mị lực.

"Oanh!"

So với việc Bạch Nhạc, Chung Ly phương thức chiến đấu, liền muốn có vẻ đơn giản thô bạo nhiều.

Trở thành ma thi, tuy cho hắn cứng cỏi thân thể, sức mạnh cường hãn, nhưng lại cũng đồng dạng đưa tới, hắn cũng không còn cách nào thi triển thần thông.

Cũng may, Bạch Nhạc dạng này xuất kiếm phương thức, cũng đưa tới uy lực giảm nhiều, cho dù là Nghịch Ma Kiếm trảm ở trên người hắn, cũng rất khó đối hắn tạo thành quá lớn uy hiếp.

Một quyền trực tiếp nện ở trong kiếm phong, nhưng là ngạnh sinh sinh đem Nghịch Ma Kiếm đập bay đi ra ngoài.

Ngay tại lúc đó, Chung Ly nhưng là không quan tâm, ngạnh sinh sinh muốn phá tan kiếm thế phong tỏa, lấn người mà vào.

Không có Thông Thiên Ma Thể, cho dù là tốc độ, Bạch Nhạc bây giờ cũng căn bản không phải Chung Ly đối thủ, Phi Kiếm Thuật vô pháp cho Chung Ly mang đến quá lớn uy hiếp, liền rất khó thoát khỏi Chung Ly truy sát.

"Tiểu Bạch!"

Cơ hồ là tại Chung Ly xông lại đồng thời, Bạch Nhạc trầm giọng hô.

Trong nháy mắt, Tiểu Bạch Long liền trực tiếp quẳng ra trước mặt đối thủ, trực tiếp rơi vào Bạch Nhạc bên người, đem Bạch Nhạc nhận được trên lưng.

Mới vừa đuổi tới Chung Ly, nhưng là trong nháy mắt này lần nữa bị mạnh mẽ kéo dài khoảng cách!

Bạch Nhạc đáng sợ nhất địa phương, cũng không ở chỗ hắn thực lực bản thân cường đại bao nhiêu, mà là hắn có được không gì sánh được bình tĩnh đầu óc, luôn có thể trong chiến đấu, làm ra chính xác nhất phán đoán, cái này ở đánh giết chết sống, liền đủ để cho Bạch Nhạc đem trạng thái hoàn mỹ nhất bày ra.

Dù là đã thân lâm tuyệt cảnh, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không hề từ bỏ

qua hy vọng.

Chính như trước hắn nói qua câu nói kia!

Không tin số mệnh!

Ba chữ này, chính là hoàn mỹ nhất miêu tả!

Từ quyết tâm muốn lần nữa động thủ bắt đầu, Bạch Nhạc cũng đã ở trong lòng buộc vòng quanh một loại hoàn mỹ nhất phương thức chiến đấu, kết quả không dám nói, có thể cũng tuyệt đối là bây giờ thích hợp hắn nhất phương thức chiến đấu.

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói, "Trở lại! Loại người như ngươi ngu xuẩn vật, cho dù là sở hữu lại lực lượng cường đại, cũng vẫn như cũ chỉ là ngu xuẩn!"

Cho dù là đến thời khắc này, Bạch Nhạc nhìn về phía Chung Ly trong con mắt, cũng như trước tràn đầy khinh miệt.

Hóa thân ma thi, thực lực đề thăng mặc dù nhanh, thật là không có đủ đủ súc tích, liền vĩnh viễn không có thể trở thành cao thủ hàng đầu nhất.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1051: Sát chiêu cùng. . . Ngạnh hám

"Ngao ô!"

Phối hợp gào thét một tiếng, Tiểu Bạch Long dương dương đắc ý trên không trung vẫy đuôi, lộ ra vẻ đắc ý, phảng phất đã ở chế ngạo lấy Chung Ly đồng dạng.

"Ngươi muốn chết! ! !"

Trong miệng phát sinh một tiếng phẫn nộ gào thét, Chung Ly dưới chân đột nhiên giẫm một cái, cái kia lực lượng kinh khủng, phảng phất nhường dưới chân đại địa cũng vì đó run lên.

Trong lòng đối với Bạch Nhạc đã hận cực, Chung Ly hầu như đã muốn chọc giận điên.

"Lên!"

Một tay một trảo, trong tích tắc, ma khí bốc lên, kèm theo Nghịch Ma Kiếm, trên không trung lần nữa ngưng tụ ra sáu thanh trường kiếm màu tím, một chỗ hướng về Chung Ly rơi đi.

Một kiếm này chém rụng, nhưng là nhất thời nhường toàn trường lần nữa một mảnh xôn xao.

Bắc Đẩu Kiếm Trận!

Bắc Đẩu lão tổ tại thiên hạ, vẫn là cực kỳ nổi danh, Bắc Đẩu Kiếm Trận cũng giống vậy quảng làm người biết!

Có thể cho dù là Bắc Đẩu lão tổ bản thân, cũng nhất định muốn phối hợp trưởng lão trong môn phái, mới có thể bố trí xuống Bắc Đẩu Kiếm Trận, nhưng hôm nay Bạch Nhạc nhưng là vẻn vẹn một người liền bố trí xuống Bắc Đẩu Kiếm Trận, dạng này thủ đoạn, cho dù ai xem có thể không vì chi tán thán.

Nguyên bản tất cả mọi người cho rằng, một trận chiến này tất nhiên sẽ cực kỳ bi tráng, thậm chí căn bản chống đỡ không bao lâu, Bạch Nhạc liền sẽ bị Chung Ly chém giết.

Nhưng hôm nay kết quả này, nhưng là lần nữa phá vỡ tất cả mọi người nhận thức.

Rõ ràng đã chỉ còn lại có một bộ bạch cốt, bị ép vào trong tuyệt cảnh, nhưng vì cái gì, luôn giống như là một vũng nhìn không thấy hồ nước đồng dạng.

Cái này gia hỏa, rốt cuộc mạnh bao nhiêu? !

"Đi!"

Lạnh rên một tiếng, Bạch Nhạc ngón tay điểm nhẹ, Bắc Đẩu Kiếm Trận chợt triển khai, phảng phất một tấm võng kiếm, ngạnh sinh sinh đem Chung Ly vây ở bên trong.

Chung Ly mặc dù lực lớn vô cùng, lại gần như đao thương bất nhập thịt thô thịt dày, thật là bây giờ đối mặt Bạch Nhạc, nhưng cố có một loại mạnh mẽ không có chỗ sử dụng cảm giác đè nén.

Nhất lệnh Chung Ly điên cuồng đúng, Tiểu Bạch Long tốc độ thực sự quá nhanh.

Đạp ở Tiểu Bạch Long trên người, Bạch Nhạc nhất định chính là hoạt bất

lưu thủ , mặc cho hắn làm sao phẫn nộ, cũng căn bản sờ không tới một cọng tóc gáy.

Rõ ràng hắn chiếm hết ưu thế, có thể lúc này lại như cũ có một loại bị hí lộng cảm giác, nhường hắn phát điên.

... ...

"Không tầm thường!"

Nhìn xa xa Bạch Nhạc cùng Chung Ly một trận chiến này, cho dù là Khương Phàm cũng không nhịn được mở miệng thở dài nói.

Tiên Du Kiếm Cung đắc ý nhất chính là kiếm đạo truyền thừa, cũng tự xưng là tại kiếm đạo phía trên, Tuyệt Thế Vô Song, cho dù là đỉnh phong Đạo Lăng Thiên Tông, chỉ lấy kiếm đạo thượng tạo nghệ mà nói, cũng căn bản không phát sinh cùng bọn chúng so sánh.

Thật là, bây giờ chứng kiến Bạch Nhạc dạng này thủ đoạn, nhưng cũng không khỏi trở nên tán thán.

So với việc Tiên Du Kiếm Cung thuật ngự kiếm, Bạch Nhạc Phi Kiếm Thuật, hoặc là cũng không phải là như vậy hoàn mỹ, thật là vô luận là đối với lực lượng khống chế, vẫn là đối với kiếm ý cảm ngộ, Bạch Nhạc đều đã đạp ở một cái địa vị cực kỳ cao đưa bên trên.

Dù là ban đầu cũng không như vậy hoàn mỹ, tồn tại phần thực lực này, cùng với đối với kiếm đạo lý giải, cũng đủ để nâng lên.

Mặc dù không có Thông Thiên Ma Công, Bạch Nhạc nhân vật như vậy, chuyên đi kiếm đạo đường, cũng có thể giống vậy sở hữu kinh sợ thiên hạ thực lực.

Giả sử Bạch Nhạc trước đây có thể bái tại Tiên Du Kiếm Cung môn hạ,

bây giờ làm sao buồn Tiên Du Kiếm Cung không thể ngạo thị thiên hạ.

Chỉ là, nghĩ đến Bạch Nhạc xuất thân, Khương Phàm nhưng cũng không khỏi một hồi thổn thức.

Ai có thể nghĩ đến, trước đây cái kia tam lưu tông môn tiểu tạp dịch, dĩ nhiên có thể tại ngắn ngủi này năm năm ở giữa, nghịch tập đến mức độ này!

Chỉ sợ cũng chỉ có vị kia Thông Thiên Ma Quân, có dạng này tự tin, dạng này khí phách đi.

"Chưởng giáo chân nhân, đánh như vậy xuống dưới, mặc dù Bạch Nhạc có thể chiếm giữ nhất định ưu thế, cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì a! Dạng này công kích, căn bản không đủ để cho đối phương tạo thành vết thương trí mệnh! Tương phản, nếu như kéo dài thời gian lâu dài. . . Vân Mộng Chân cùng người khác sợ là liền muốn trước nhịn không được."

Đứng ở Khương Phàm bên người, Trương Côn nhịn không được mở miệng hỏi.

Chỉ lấy kiếm đạo luận, Bạch Nhạc xác thực đã phi thường xuất sắc, nhưng là muốn phải lấy cái này thủ thắng, lại hiển nhiên còn thiếu rất nhiều a.

Lắc đầu, Khương Phàm chỉ hướng Bạch Nhạc bên người cách đó không xa, nhẹ giọng mở miệng nói, "Ngươi quên cái kia sao?"

Theo Khương Phàm ánh mắt nhìn sang, trong nháy mắt, Trương Côn sắc mặt liền không khỏi đột nhiên biến đổi!

Thân ngoại hóa thân!

... ...

Thôn Thiên Quyết!

Quá khứ, Bạch Nhạc lấy Thôn Thiên Quyết đối địch, đều là trực tiếp thôn phệ đối phương lực lượng, bộc phát ra cường đại uy lực tới.

Bây giờ Bạch Nhạc không dám gần người, liền rất khó lấy Thôn Thiên Quyết đi thôn phệ Chung Ly lực lượng, thật là, cái này lại cũng không có nghĩa là Bạch Nhạc liền thúc thủ vô sách.

Lấy Tinh Hải bao phủ hắn Hắc Ám Thiên cao thủ, không ngừng lấy thân ngoại hóa thân thôn phệ đối phương lực lượng, nhường thân ngoại hóa thân không ngừng lớn mạnh.

Bạch Nhạc lấy Bắc Đẩu Kiếm Trận ngăn chặn Chung Ly, đánh mười phần đặc sắc, có thể từ đầu đến cuối, Bạch Nhạc đều thủy chung phân một bộ phận tinh lực khống chế được cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân, không ngừng tích góp lực lượng.

"Hủy hắn thân ngoại hóa thân!"

Khương Phàm có thể thấy rõ ràng điểm này, Triều Bằng Phi tự nhiên cũng đồng dạng thấy rõ ràng.

Loại tình huống này, Triều Bằng Phi tự nhiên là cùng Chung Ly tại cùng một trận chiến tuyến thượng.

Mặc dù mình bị Vân Mộng Chân cuốn lấy rất khó thoát thân, nhưng lại vẫn như cũ có thể sai khiến Hắc Ám Thiên cao thủ cùng ma thi đi công kích cái kia nhất tôn thân ngoại hóa thân.

"Hiện tại mới phát hiện, sợ là hơi chậm một chút!"

Nghe được Triều Bằng Phi lời nói, Bạch Nhạc nhưng là nhất thời cười

lạnh một tiếng.

Từ vừa mới bắt đầu động thủ bắt đầu, trong lòng hắn cũng đã chế định ra toàn bộ kế hoạch, nơi nào là người khác tùy ý có thể phá hư.

"Bạo cho ta!"

Mắt thấy người khác hướng về thân ngoại hóa thân đánh tới, Bạch Nhạc trong miệng quát to một tiếng, trong tích tắc, đã thôn phệ nửa ngày lực lượng thân ngoại hóa thân chợt nổ lên, hóa thành một cổ kinh khủng ma khí, cuốn ngược mà ra.

Kinh khủng nhất đúng, cái này một cổ lực lượng, cũng không có trực tiếp tán loạn, mà là trong nháy mắt hóa thành một cổ kiếm khí vòng xoáy!

Kiếm nhận phong bạo!

Lấy thân ngoại hóa thân thôn phệ lực lượng, coi như dẫn động kiếm nhận phong bạo đầu nguồn, kiếm nhận phong bạo thành hình trong nháy mắt, xung quanh hơn mười bày đủ ma thi, cùng với hai cái phản ứng không kịp nữa Tinh Hải Cảnh trưởng lão, liền trực tiếp bị cắn nuốt, hóa thành kiếm nhận phong bạo một bộ phận, thuận thế hướng về Chung Ly cuốn qua tới!

Trước đó tất cả kéo dài, trên thực tế, đều là trong chớp nhoáng này phản kích!

Kiếm nhận phong bạo!

Từng cái trước đây, thấy qua thượng cổ cấm địa hành trình tình cảnh người, đối với một thức này thần thông cũng sẽ không xa lạ!

Lúc trước còn chưa bước vào Tinh Hải Bạch Nhạc, tại thượng cổ cấm

địa bên trong, liền từng bằng vào cái này một thần thông vượt cảnh mà chiến.

Bây giờ bước vào Tinh Hải, lần nữa dẫn động kiếm nhận phong bạo, uy thế càng là kinh thiên động địa.

Cũng chính là Chung Ly dạng này đã có Hóa Hư thực lực Ma Thi Vương, đổi người khác, đối mặt kinh khủng như vậy một kích, chỉ sợ là đều căn bản không có bất luận cái gì hoàn thủ chỗ trống.

Chỉ là, giờ khắc này, chứng kiến kiếm nhận phong bạo, Chung Ly nhưng là không những không giận mà còn lấy làm mừng!

Trước đó hắn làm sao đều không thể tiếp cận Bạch Nhạc, xác thực đã để hắn phát điên, bây giờ Bạch Nhạc muốn khống chế kiếm nhận phong bạo, nhưng là cũng không còn cách nào phân tâm, hơn nữa, cho dù là Tiểu Bạch Long cũng vô pháp tại kiếm nhận phong bạo bên trong dừng lại, chỉ có thể cùng Bạch Nhạc tách ra!

Kể từ đó, cái này mặc dù là Bạch Nhạc một kích mạnh nhất, nhưng lại cũng đồng dạng hội lệnh Bạch Nhạc lộ ra lớn nhất kẽ hở.

Hắn căn bản cũng không quan tâm hội có nguy hiểm gì, cho dù là đối mặt kiếm nhận phong bạo, sở hữu Hóa Hư thực lực, hắn cũng đồng dạng có can đảm đánh một trận.

Tương phản, chỉ cần lấn người đi vào, chỉ cần một kích, hắn liền có nắm chặt đánh nát Bạch Nhạc Bạch Cốt Hóa Thân!

Cho dù là lưỡng bại câu thương, cũng cũng là đáng giá.

Trong mắt lộ ra lau một cái một hung quang, cái này một khắc đồng hồ rời trên mặt thấu hiện ra vẻ dử tợn, nhưng là không tránh không né, liền trực tiếp như vậy chịu lấy kiếm nhận phong bạo hướng về Bạch Nhạc

đụng tới.

PS: Hôm nay tinh thần không tốt, có điểm không viết nổi, liền hai chương đi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1052: Chém giết cùng. . . Dung hợp

Sinh tử chỉ ở một đường ở giữa!

Mà hiện trong nháy mắt này va chạm, chính là cái này một đường, không phải sinh tức là tử!

Phân ra sinh tử trước đó, vô luận dù ai cũng không cách nào đoán được kết cục.

Bạch Nhạc không thể, Chung Ly không thể, ở đây quan chiến mỗi người cũng không thể.

Đây mới thực sự là liều mạng tranh đấu.

Kiếm nhận phong bạo tàn sát bừa bãi, giống như là có vô số lưỡi dao cắt cái Chung Ly trên người một dạng, loạn nhận gia thân, miệng lưỡi sắc sảo!

Lấy Phi Kiếm Thuật công kích, rất khó cho Chung Ly mang đến uy hiếp gì, thật là kiếm nhận phong bạo lại không giống nhau, mặc dù Chung Ly ma thân lại như thế nào cường hãn, tại loại này khủng bố công kích phía dưới, cũng không khả năng bình yên vô sự!

Tím đen máu me tung tóe, trên người thịt thối cũng theo đó rơi rụng, lộ ra một mùi tanh hôi.

Huyết nhục bóc ra, thậm chí là trên người đầu khớp xương, cũng đã sa đọa, lộ ra lau một cái hư thối u lục chi sắc.

Từ Chung Ly đụng vào kiếm nhận phong bạo đến vọt tới Bạch Nhạc trước người, tối đa bất quá hơn hai mươi mét khoảng cách, nguyên bản khoảng cách này, thậm chí ngay cả một hơi đều dùng không đến, trong nháy mắt liền có thể chạy tới, nhưng hôm nay chính là vì đột phá cái này 20m khoảng cách, Chung Ly trên người huyết nhục chí ít tổn thất một phần tư, cả người có vẻ cực kỳ dữ tợn, gần như đã bị quả không thành hình người.

Cũng may mà là ma thi không có cảm nhận sâu sắc, bằng không, chỉ là cái này thiên đao vạn quả thống khổ, liền đủ để khiến người tan vỡ.

Chỉ là trả giá trầm trọng như vậy đại giới, cũng cũng là có giá trị.

Cứ việc kiếm nhận phong bạo cực mạnh, nhưng hôm nay Bạch Nhạc lại cuối cùng không có ở đây đỉnh phong, hơn nữa, luận thực lực Chung Ly đã miễn cưỡng xem như là Hóa Hư, chỉ bằng điểm ấy công kích, cũng còn căn bản không đủ để đánh chết hắn!

Trên cánh tay mặc dù cũng tổn thất rất nhiều huyết nhục, thậm chí lộ ra xương ngón tay, nhưng này một quyền, lại đúng là vẫn còn đập phải Bạch Nhạc trước mặt!

Quyền chưa đến, khủng bố quyền phong cũng đã lệnh Bạch Nhạc trước đó liền bị thương qua một lần xương sườn lần nữa phát sinh nứt ra, chí ít ba, bốn cây bị hao tổn nghiêm trọng xương sườn trực tiếp rạn nứt, rơi xuống.

Nhưng mà, cũng cơ hồ là tại đồng thời, Bạch Nhạc ngón tay cũng thuận thế điểm hướng Chung Ly mi tâm.

Bắc Đẩu Kiếm Trận cũng tốt, kiếm nhận phong bạo cũng tốt, đối với Chung Ly loại này Ma Thi Vương mà nói, đều giống nhau không được tính hủy diệt đả kích.

Chỉ có cuối cùng này một ngón tay, mới là Bạch Nhạc sát chiêu chân chính!

"Đại mộng. . . Nghìn thu!"

Mặc dù thân thể tan vỡ, thật là thần hồn phía trên, cũng đã khôi phục lại, thậm chí bởi vì thôn phệ một bộ phận Thần Chi Bản Nguyên nguyên nhân, bây giờ Bạch Nhạc thần hồn, muốn so với thụ thương trước đó càng mạnh.

Mà thần hồn chi lực, mới là thi triển huyễn thuật thần thông then chốt!

Đại Mộng Thiên Thu!

Thật rất nhiều quen thuộc Bạch Nhạc người, đều rất rõ ràng một thức này thần thông.

Truyền từ Mộng Thiên Thu cái này một thần thông, ban đầu ở Đạo Môn đại hội lúc, liền từng rực rỡ hào quang.

Thật là, cũng rất ít có năng lực ý thức được, cho dù là bước vào Tinh Hải sau đó, một thức này thần thông, cũng vẫn như cũ có thể có được kinh khủng như vậy lực sát thương.

E đối với ma thi mà nói, dạng này nhắm thẳng vào linh hồn huyễn thuật thần thông, không thể nghi ngờ mới là chân chính đáng sợ nhất, nhất công kích trí mạng.

Oanh!

Cơ hồ là cái này một chỉ điểm ra trong nháy mắt, Chung Ly một quyền này cũng rốt cục đập phải Bạch Nhạc trên người, trong tích tắc, một hồi cốt liệt thanh âm chợt vang lên, Bạch Nhạc toàn bộ Bạch Cốt Hóa Thân thượng xuất hiện vô số khe hở, phảng phất cả phó bạch cốt lúc nào cũng

có thể triệt để tan vỡ!

Chỉ cần một quyền này nhiều hơn nữa một phần lực đạo, Bạch Nhạc cái này một Bạch Cốt Hóa Thân liền sẽ triệt để đổ.

Có thể hết lần này tới lần khác, chính là chỗ này cuối cùng một phần lực lượng, Chung Ly nhưng là vô luận như thế nào cũng không phát ra được.

Chứng kiến Bạch Nhạc cái kia một ngón tay thời điểm, Chung Ly trong lòng liền đột nhiên mọc lên lau một cái thật lớn sợ hãi.

Đột nhiên nhớ lại, tại Hắc Ám Thiên thời điểm, Triều Bằng Phi chính là suýt nữa chết lấy một thức này thần thông chi hạ.

Chỉ là, lúc này mới thanh tỉnh lại, lại hiển nhiên đã quá trễ.

Trong tích tắc, Chung Ly liền triệt để rơi vào trong ảo cảnh!

Xung quanh tất cả, tựa hồ cũng không có bất kỳ biến hóa nào, có thể hết lần này tới lần khác, tất cả mọi người không thấy, cả phiến thiên địa chỉ còn lại có một mình hắn.

Vô luận hắn làm sao phát cuồng, cũng căn bản đi không ra Đạo Lăng sơn, tìm không được ly khai lối ra.

Một tháng, ba tháng. . . Một năm. . . Mười năm!

Thời gian không ngừng trôi qua, có thể xung quanh trừ hắn bên ngoài, lại không có bất kỳ biến hóa nào.

Mặc dù hắn tồn tại đủ để lay động Hóa Hư lực lượng, giờ khắc này cũng đã căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì!

Đại Mộng Thiên Thu, nhất mộng nghìn năm!

Loại này hít thở không thông cảm giác cô độc, mới là chân chính đáng sợ nhất tuyệt vọng.

... ...

Ầm!

Chỉ là trong khoảnh khắc, Chung Ly cả người liền chợt ngửa mặt ngã xuống, trùng điệp té xuống đất, kích khởi một mảnh bụi bặm, cùng hắc sắc huyết nhục dung hợp vào một chỗ, lộ ra lau một cái sa đọa mùi vị.

Thuộc về Chung Ly khí tức, tại rất ngắn trong chốc lát liền triệt để chôn vùi.

Vù vù!

Trong nháy mắt, toàn bộ Đạo Lăng sơn phảng phất đều sôi trào.

Rất nhiều thực lực không đủ người, thậm chí căn bản cũng không biết đến tột cùng phát sinh cái gì, cũng không biết, Chung Ly vì sao rõ ràng đã nắm chắc phần thắng, lại đột nhiên vẫn lạc!

Thật là cái này lại cũng không ảnh hưởng bọn hắn chứng kiến kết quả!

Chung Ly. . . Bại a!

Loại này căn bản không người xem trọng đánh giết chết sống, thình lình vẫn là Bạch Nhạc đi tới cuối cùng, lấy loại này không thể tưởng tượng nổi phương thức, thắng sạch sẽ gọn gàng!

Ngắn ngủi trong trầm mặc, toàn bộ Đạo Lăng sơn phảng phất đều rơi vào một loại trong điên cuồng!

Muốn giết chết Bạch Nhạc, đây là những cái kia Tinh Hải Cảnh lão tổ, đạt thành ăn ý, đối với đại đa số phổ thông đệ tử mà nói, bọn hắn căn bản là vô pháp nhúng tay đây hết thảy, bọn hắn đối với Bạch Nhạc, cũng không có loại kia sợ hãi, tương phản, đối với bọn hắn mà nói, Bạch Nhạc giống như là một cái anh hùng, là chỗ có người trong lòng thần tượng!

Bây giờ tận mắt thấy, Bạch Nhạc tại loại này gần như không có khả năng dưới tuyệt cảnh, ngạnh sinh sinh chém giết Chung Ly, lại để cho bọn hắn làm sao có thể không điên cuồng.

"Bạch Nhạc! Bạch Nhạc! Bạch Nhạc!"

Trong nháy mắt, đối với Bạch Nhạc tiếng hô liền bao phủ tất cả.

Giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc, cũng không khỏi có một loại muốn rơi lệ cảm giác.

Nguyên lai, hắn vẫn chưa bị thế giới này vứt bỏ, cho tới bây giờ cũng không có!

Mặc kệ những người đang nắm quyền kia, ôm cái dạng gì tâm tư, là bực nào nham hiểm lòng người tính toán, những thứ này bình thường tu hành giả, người trong thiên hạ này con mắt cuối cùng là sáng như tuyết.

Công đạo tự tại lòng người!

Có thể nghe thế dạng tiếng hô, cho dù là hôm nay thật vẫn lạc lần nữa, cũng đã chết cũng không tiếc.

Chính như Bạch Nhạc trước đó nói, cho dù là hắn hiện tại chết, cũng sẽ làm cho tất cả mọi người, nhường thế giới này nhớ kỹ, cái gì gọi là ma!

"Ha ha ha ha ha cáp!"

Cũng cơ hồ là tại đồng thời, cách đó không xa, Triều Bằng Phi chợt phát sinh một hồi gần như điên cuồng tiếng cười to.

"Đa tạ Bạch phủ chủ thành toàn, lão phu mưu đồ gần nghìn năm, hôm nay rốt cuộc phải công thành!"

Cơ hồ là đồng thời, Triều Bằng Phi trên người khí thế chợt tăng lên gấp đôi, trong tích tắc, mây đen che trời, cái kia khủng bố tử khí bốc lên phía dưới, dường như muốn đem thiên nhật đều triệt để che đậy đứng lên!

Cũng cho tới giờ khắc này, người khác mới chú ý tới, Chung Ly sau khi chết, hóa thành một cổ nồng nặc hắc mang, lặng yên không một tiếng động hướng về Triều Bằng Phi trong cơ thể vọt tới.

Bởi vì Bạch Nhạc trước đó tại Hắc Ám Thiên cản trở, Chung Ly ngạnh sinh sinh cướp đoạt phân nửa lực lượng, đưa tới hai cái Ma Thi Vương đồng thời xuất hiện cục diện khó xử.

Có thể cũng chính bởi vì loại này phân tách, đưa tới Triều Bằng Phi căn bản là không có cách chân chính dung hợp, hóa thành chân chính Ma Thi Vương!

Nhưng này tất cả, tuy nhiên cũng theo lấy Chung Ly bỏ mình, triệt để giải quyết.

Triều Bằng Phi bản thân vô pháp giết chết Chung Ly thôn phệ cái này một phần lực lượng, thật là một khi Chung Ly bỏ mình, cái này một cổ vốn là thuộc về hắn lực lượng, liền sẽ tự nhiên dũng mãnh vào trong cơ thể hắn, giúp hắn hoàn thành dung hợp!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1053: Khủng bố Ma Thi Vương

Vù vù một tiếng!

Đoàn người nhất thời hoàn toàn đại loạn, không chỉ là những thứ này bình thường tu hành giả, coi như là những cái kia Tinh Hải Cảnh các lão tổ, giờ khắc này, nhìn lấy Triều Bằng Phi trên người bộc phát ra cái kia một cổ khí thế kinh khủng, trong lòng cũng không khỏi đột nhiên run lên!

Hóa Hư!

Nếu như nói trước đó Triều Bằng Phi cùng Chung Ly, chỉ có thể coi là sở hữu Hóa Hư lực lượng, miễn cưỡng xem như là nửa bước Hóa Hư lời nói, như vậy bây giờ, dung hợp Chung Ly lực lượng, Triều Bằng Phi liền chân chính đã sở hữu Hóa Hư Cảnh thực lực, ma uy ngập trời.

Tinh Hải đỉnh phong cùng Hóa Hư, nghe tựa hồ chỉ là một bước ngắn, có thể bên trong chênh lệch cũng tuyệt đối là thiên địa khác biệt.

Loại lực lượng kia chênh lệch, căn bản cũng không phải là nhân số có khả năng bù đắp.

Không chút nào khoa trương nói, một vị Hóa Hư cường giả, dễ dàng liền có thể triệt để huỷ diệt một cái Địa Cấp tông môn!

Tam đại thiên tông mặc dù có thể cao cao tại thượng, chính là bởi vì, chỉ có thiên tông mới sở hữu Hóa Hư cường giả.

Trừ cái đó ra, cũng chỉ có thể là dựa vào bổn tông hộ tông đại trận mới

có thể cùng Hóa Hư cường giả chống lại!

Đạo Lăng Thiên Tông súc tích tự nhiên thâm hậu, thật là lần nữa gặp nạn phía dưới, lại đã từ lâu đem lá bài đào sạch sẽ, chính là hộ tông đại trận trước đây cũng bị Mặc Kình phá hỏng, trong vòng trăm năm căn bản là không có cách khôi phục.

Kể từ đó, dạ đạt đến một cái Đạo Lăng sơn bên trên, cao thủ tuy nhiều, có thể trước mặt đối Triều Bằng Phi vị này chân chính Ma Thi Vương, lại một dạng có vẻ cực kỳ yếu đuối, hầu như không còn sức đánh trả chút nào!

Giờ khắc này, lại hồi tưởng trước đó, đối với Bạch Nhạc kiêng kỵ cùng đề phòng, liền quả thực như là một cái thiên đại chê cười.

Chỉ là, đến một bước này, lại nói hối hận, lại còn có ý nghĩa gì?

"Giết!"

So với việc người khác, Vân Mộng Chân phản ứng nhanh nhất, cơ hồ là trong nháy mắt, liền giơ lên trong tay Côn Ngô Kiếm hướng về đối phương giết đi qua.

Đừng xem bây giờ Triều Bằng Phi ma uy ngập trời, nhưng trên thực tế, mới vừa cắn nuốt hết Chung Ly lực lượng, hắn còn xa không có triệt để dung hợp đạt được đỉnh phong, muốn giết Triều Bằng Phi, bây giờ cái này sợ rằng cũng đã là cuối cùng cơ hội.

"Giết!"

Hơi do dự trong nháy mắt, thư sinh bốn người bọn họ, cũng đúng là vẫn còn theo Vân Mộng Chân đồng loạt ra tay.

Mặc dù bằng tâm mà nói, bọn hắn đối với những thứ này ý định muốn

đẩy Bạch Nhạc vào tử địa người căn bản không có bất luận cái gì hảo cảm, có thể nhìn Triều Bằng Phi hóa thân chân chính Ma Thi Vương, tàn sát bừa bãi thiên hạ, cũng cuối cùng không đành lòng.

Huống chi, Vân Mộng Chân đã dẫn đầu xuất thủ, dù là vẻn vẹn chỉ là vì bảo vệ Vân Mộng Chân, bọn hắn cũng nhất định phải xuất thủ.

Trong nháy mắt, năm người này liền dẫn đầu xuất thủ, thẳng đến Triều Bằng Phi mà đi.

Một màn này, vào giờ khắc này có vẻ cực kỳ trào phúng!

Trước đó, đối mặt Hắc Ám Thiên, người khác sống chết mặc bây, muốn xem của bọn hắn cùng Bạch Nhạc một chỗ vẫn lạc,

Nhưng hôm nay, làm Triều Bằng Phi hóa thành Ma Thi Vương, xuất thủ trước nhất nỗ lực chém giết vị này Ma Thi Vương, cũng đồng dạng hay là bọn hắn.

Dạng này phản, đủ để làm cho tất cả mọi người đều xấu hổ không thôi tự dung.

"Cút ngay cho ta!"

Chứng kiến Vân Mộng Chân bọn hắn công qua đây, Triều Bằng Phi trong mắt lộ ra vẻ hung quang, vỗ xuống một chưởng, chính là phong vân biến sắc.

Thân là ma thi, trước đó Triều Bằng Phi cũng hầu như cùng Chung Ly không có khác biệt quá lớn, chỉ có thể dựa vào ma thi bản thân cái kia sức mạnh cường hãn, cùng với tất cả đơn giản nhất hắc ám chi mâu loại này thô bạo phương thức tới công kích.

Nhưng hôm nay chân chính hóa thân Ma Thi Vương, lại phảng phất

nhường hắn lần nữa trọng sinh qua đây, trong lúc phất tay, có thể giống vậy dẫn động thiên địa chi lực!

Oanh!

Tử khí ầm vang, phảng phất tại không trung chợt hóa thành một chỉ kình thiên cự chưởng, không khác biệt hướng về Vân Mộng Chân bọn hắn vỗ xuống tới.

Khủng bố trùng kích, trong nháy mắt trên không trung hình thành một trận nổ lớn, không có bất kỳ lo lắng, bao quát Vân Mộng Chân ở bên trong, năm người đồng thời bị một chưởng này trực tiếp đánh bay, thậm chí trên mặt đất, đều theo lấy một chưởng này, lưu lại năm cái rõ ràng dấu tay!

Lật trời cự chưởng!

Một kích này, liền làm cho tất cả mọi người lần nữa rõ ràng ý thức được chân chính Hóa Hư cường giả, tồn tại kinh khủng bực nào thực lực.

Chỉ là, cái này cũng vẫn chỉ là mới bắt đầu mà thôi.

Triều Bằng Phi cũng không phải là Chung Ly có thể so sánh với, vì ngày này, hắn ước chừng ẩn nhẫn thượng ngàn năm thời gian, hết thảy đều tồn tại chu đáo chặt chẽ kế hoạch!

Đánh bay Vân Mộng Chân bọn hắn trong nháy mắt, Triều Bằng Phi trên người chợt dũng mãnh vào vô số mây đen đồng dạng tử khí, như sóng triều, hướng về toàn bộ Đạo Lăng sơn lan tràn mà đi.

"Tử linh lâm thế!"

Trong miệng phát sinh một tiếng rít, cái kia cuồn cuộn sóng triều bên trong, phảng phất chợt lao ra vô số oan hồn, điên cuồng hướng về ở đây

mỗi người đánh tới.

Thần thông!

Giờ khắc này, tất cả mọi người không khỏi thốt nhiên biến sắc!

Cho dù là Bạch Nhạc, giờ khắc này cũng đồng dạng cảm thụ được một cổ thật sâu hàn ý!

Hóa thành chân chính Ma Thi Vương sau đó, Triều Bằng Phi dĩ nhiên đã có thể lần nữa thi triển ra thần thông, chỉ bằng điểm này, liền đủ để đem Triều Bằng Phi thực lực, đề thăng tới một loại làm người tuyệt vọng cấp độ.

"Gào thét!"

Trong nháy mắt, trong đám người, liền đột nhiên truyền đến một hồi điên cuồng tiếng gầm!

Cứ như vậy một chút xíu trong thời gian, có ít nhất hơn ngàn người vẫn lạc, kinh khủng hơn đúng, những thứ này chết đi người, vẫn chưa triệt để chết đi, mà là bị tử khí ăn mòn, hóa thành ma thi, phát cuồng hướng về xung quanh hắn người sống nhào qua.

Đến một bước này, Triều Bằng Phi đã căn bản không quan tâm cái gì đạo ma.

Vô luận là tam đại thiên tông đệ tử, vẫn là Thanh Vân Kỵ, hoặc là những cái kia cùng hắn một chỗ chạy tới Đạo Lăng sơn tới ma tu, hết thảy cũng không chiếm được may mắn tránh khỏi.

Tất cả mọi người trong mắt hắn, cũng có thể tùy ý giết chóc đối tượng, đều là luyện hóa thành ma thi tài liệu!

Cái này bản thân liền là một cái khủng bố tuần hoàn!

Hắn lấy cái chết linh chi lực trắng trợn giết chóc, chế tạo ra đại lượng ma thi, đồng thời những thứ này ma thi tiếp tục giết chóc nhiều người hơn, cảm hoá càng nhiều ma thi, trong lúc này, nếu là có ma thi tử vong, lực lượng liền sẽ lần nữa trở về!

Phản quay đầu lại, hắn có thể đơn giản lần nữa giết chết những thứ này ma thi, thôn phệ đối phương lực lượng, đề thăng thực lực của chính mình.

Lòng vòng như vậy đền đáp lại, chính là hắn tăng thực lực lên phương thức.

Trong lúc nhất thời, người khác có thể vẫn không có thể phản ứng kịp, thế nhưng Bạch Nhạc nhưng là trước tiên liền minh bạch trong lúc này then chốt!

Trách không được trước đây Tử Linh Ma Quân tàn sát bừa bãi thiên hạ thời điểm, có thể nói thiên hạ công địch!

Tu hành như vậy phương thức, căn bản là ở chỗ toàn bộ thế giới là địch!

Nếu để cho hắn như thế tùy ý giết chóc đi, đối với toàn bộ thiên hạ mà nói, đều là một trận hạo kiếp.

Trước đó chém giết Chung Ly thời điểm, Bạch Nhạc trong lòng liền có chút bất an, nhưng lại cũng không nghĩ đến, giết chết Chung Ly, Triều Bằng Phi thực lực sẽ nhận được khổng lồ như vậy đề thăng.

Dạng này lực lượng, quả thực đủ để làm người tuyệt vọng!

Đừng nói là hắn bây giờ người bị thương nặng, chỉ còn lại có như thế một bộ tàn phá Bạch Cốt Hóa Thân, cho dù là hắn khôi phục đỉnh phong

thực lực, cũng căn bản là không có cách cùng dạng này Ma Thi Vương chống lại a.

"Tất cả mọi người đồng loạt ra tay, chỉ cần giết hắn cái này Ma Thi Vương, tất cả liền sẽ kết thúc!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, không để ý tới thương thế trên người, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng hô.

Tru diệt Ma Thi Vương, đây mới là biện pháp duy nhất, bằng không, cái khác thây ma cho dù là giết nhiều hơn nữa cũng căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1054: Bạch cốt hoa nở

Mặc dù đã bản thân bị trọng thương, nhưng một khắc này, Bạch Nhạc lựa chọn lại như cũ không phải thừa dịp loạn chạy trốn, mà là lần nữa cầm lấy Nghịch Ma Kiếm.

Không phải không sợ chết, mà là luôn có đồ vật, so sinh mệnh quan trọng hơn.

Đó cũng không phải thổi ra khẩu hiệu, vô luận là Vân Mộng Chân cũng tốt, Bạch Nhạc cũng tốt, đều là thật đang dùng sinh mệnh tới thực tiễn một câu nói này.

Lúc này, lòng người không thể tản ra.

Nếu như liền Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân đều trốn, tiếp đó, chính là một trận triệt để tàn sát, cái này Đạo Lăng sơn thượng có thể chạy đi người, sợ rằng liền 1% cũng không có.

Hơn nữa, chính như Vân Mộng Chân phán đoán một dạng, Bạch Nhạc cũng đồng dạng minh bạch, lúc này mới là Triều Bằng Phi yếu ớt nhất thời điểm, bỏ qua thời gian này, liền thật lại không có hi vọng có thể giết chết đối phương.

"Muốn chết!"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Triều Bằng Phi lành lạnh mở miệng nói.

"Bạch Nhạc, xem ở ngươi giúp ta giết chết Chung Ly phân thượng, vốn là muốn để ngươi sống lâu mấy ngày, đã ngươi chính mình muốn tìm chết. . . Ta thành toàn ngươi!"

Một tay một trảo, nhất thời liền có một cổ khủng bố ma khí ngưng tụ mà ra, hóa thành năm cái như là hắc ám trường mâu đồng dạng ngón tay, hung hăng hướng về Bạch Nhạc chộp tới.

So với việc Bạch Nhạc, Triều Bằng Phi căn bản cũng không quan tâm người khác!

Vô luận là tam đại thiên tông cũng tốt, những cái kia ma đạo cao thủ cũng tốt, tại Triều Bằng Phi trong mắt, đều chẳng qua là con kiến hôi bình thường nhân vật.

Chỉ có Bạch Nhạc!

Dù là hắn lúc này chiếm hết ưu thế, cũng nhất định phải giết chết, mới có thể an lòng.

Oanh!

Trong khoảnh khắc, bao quát Vân Mộng Chân ở bên trong, ở đây chí ít hai mươi vị Tinh Hải Cảnh cường giả đồng thời xuất thủ, thi triển tuyệt kỹ, hung hăng hướng về trong bóng tối Triều Bằng Phi oanh kích mà đi.

Nhưng mà, Triều Bằng Phi lại quả thực tựa như căn bản không có chứng kiến bọn hắn một dạng, không có chút nào phản ứng đối phương ý tứ, bàn tay thẳng đến Bạch Nhạc mà đi!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc liền cảm nhận đến một loại gần sát tử vong cảm giác sợ hãi.

Đối mặt dạng này lực lượng, tất cả thủ đoạn phảng phất cũng chỉ là một truyện cười.

"Thôn thiên!"

Không còn dám có chút do dự, sinh tử thời khắc, Bạch Nhạc trong miệng phát sinh gầm lên giận dữ, trực tiếp thi triển ra Thôn Thiên Quyết!

Ngay tại lúc đó, Tinh Hải triệt để triển khai, điên cuồng cắn nuốt xung quanh mỗi một điểm lực lượng.

Không có Thông Thiên Ma Thể, Bạch Nhạc căn bản không dám để cho chính mình tấm này Bạch Cốt Hóa Thân thôn phệ đối phương nửa điểm lực lượng, đem chính mình hoàn toàn giấu ở Tinh Hải bên trong.

Thôn Thiên Quyết tuy có thể thôn phệ tất cả lực lượng, tuy nhiên lại giống nhau là có chịu tải cực hạn.

Đối mặt lúc này Triều Bằng Phi cái kia Hóa Hư lực lượng, cho dù là Thôn Thiên Quyết, cũng căn bản không kịp thôn phệ đối phương lực lượng, bất quá là trong nháy mắt, cái kia khủng bố năm ngón tay liền chợt đâm rách Tinh Hải, hướng về Bạch Nhạc chộp tới!

Một kích này nếu như bắt thật, chỉ bằng Bạch Nhạc bây giờ cái này một bộ Bạch Cốt Hóa Thân, căn bản liền mảy may giãy dụa chỗ trống cũng không có, trong nháy mắt liền sẽ hóa thành bột mịn, thậm chí ngay cả thần hồn đều chưa chắc có thể chạy trốn.

"Bạch Nhạc!"

Giờ khắc này, vô luận là Vân Mộng Chân vẫn là sách sinh ánh mắt bọn họ không khỏi đều hồng đứng lên.

Bọn hắn công kích đều đã rơi vào Triều Bằng Phi trên người, chỉ có một là Triều Bằng Phi bên người cái kia nồng nặc tử khí, cũng đã trung hoà gần nửa lực lượng, đợi được còn lại lực lượng oanh kích đến Triều Bằng Phi trên người thời điểm, nhưng là đã sớm vô pháp mang đến bất cứ uy hiếp gì.

Ma Thi Vương, cường hãn nhất cũng y nguyên vẫn là thân thể lực lượng.

Không có tan hư thực lực, căn bản là đừng nghĩ xúc phạm tới hắn chút nào.

Mặc cho bọn hắn nhiều người như vậy ở đây, mắt mở trừng trừng nhìn lấy, cũng căn bản là không có cách giúp đỡ Bạch Nhạc nửa điểm vội vàng.

Nhưng mà, ngay tại cái kia năm cái như hắc ám chi mâu một dạng ngón tay gần chạm tới Bạch Nhạc trong nháy mắt, không gian nhưng là chợt vặn vẹo, trong tích tắc, một đóa bạch cốt hoa chợt tại Bạch Nhạc bên người nở rộ!

Phảng phất không gian trong nháy mắt bị xé nứt, Triều Bằng Phi cái kia lực lượng kinh khủng, trong nháy mắt đều thuận thế rơi vào trong hư không.

Bạch cốt vì hoa, vào đêm nở rộ!

Tại đây trong một mảng bóng tối, cái kia một đóa bạch cốt hoa không thể nghi ngờ có vẻ vô cùng chói mắt.

Ngay tại lúc đó, một đạo thân ảnh chợt từ hư không bước ra, rơi vào cái kia một đóa bạch cốt hoa phía trên!

"Bạch Cốt phu nhân!"

Trong mắt chợt hiện lên lau một cái hàn mang, Triều Bằng Phi lành lạnh mở miệng nói.

Hóa Hư!

Có thể ở loại tình huống này xuống, ngăn trở hắn công kích, liền chỉ có Hóa Hư cường giả!

Huống chi, cái kia một đóa nở rộ bạch cốt hoa, cũng đã đủ để chứng minh đối phương thân phận.

Trên đời này, cũng chỉ có Bạch Cốt phu nhân có thể như vậy tinh chuẩn xé rách hư không, trực tiếp xuất hiện tại Bạch Nhạc trước mặt.

"Ngươi muốn giết người, là ngươi sự tình, không có quan hệ gì với ta, có thể ngươi muốn giết Bạch Nhạc. . . Hỏi qua trong tay ta Bạch Cốt Kiếm sao?"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Bạch Cốt phu nhân lạnh lùng mở miệng nói.

Mặc dù nói cái gì thanh toán xong, nhưng trên thực tế, nàng lại nơi nào thật có thể yên tâm hạ Bạch Nhạc.

Bạch Nhạc ly khai lúc, Bạch Cốt phu nhân liền tại Bạch Nhạc trên người lưu lại bạch cốt ấn ký, một khi Bạch Nhạc thật gặp phải đủ để nguy hiểm trí mạng, ấn ký liền sẽ tự động phát động, hóa thành bạch cốt hoa cứu Bạch Nhạc.

Phải biết, Bạch Nhạc bây giờ cái này một bộ Bạch Cốt Hóa Thân, bản thân liền là nàng lấy bản mạng chi hỏa giúp đỡ một lần nữa cô đọng qua, muốn ở phía trên làm một điểm tay chân, quả thực không nên quá dễ dàng.

"Bạch. . ."

Há hốc mồm, giờ khắc này Bạch Nhạc trong miệng tràn đầy đắng chát, nhưng lại lại tràn đầy cảm động.

Chỉ là hiện tại Bạch Cốt phu nhân lại hiển nhiên không muốn cho hắn

một điểm sắc mặt tốt.

"Câm miệng!"

". . ."

Đã có bao lâu không có bị người như thế quát lớn qua, Bạch Nhạc lời nói đều không nói ra miệng, đã bị đánh đoạn, cũng không khỏi có chút cảm thấy khó xử, không thể làm gì khác hơn là ngượng ngùng im lặng không nói.

"Bạch Cốt phu nhân, ngươi căn bản còn chưa tới cùng triệt để khống chế Thần Chi Bản Nguyên, lúc này lại động thủ với ta. . . Ngươi sẽ không sợ, mãi mãi cũng không có bước vào Bán Thần Cảnh cơ hội?" Trong mắt lộ ra lau một cái não ý, Triều Bằng Phi trầm giọng uy hiếp nói.

Một câu nói này vừa ra, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì không khỏi đột nhiên căng thẳng.

Mặc dù biết Bạch Cốt phu nhân lúc này chạy tới, tất nhiên sẽ có một chút ảnh hưởng, có thể lại không nghĩ rằng, vậy mà biết nghiêm trọng đến mức độ này.

"Ta có thể hay không bước vào Bán Thần Chi Cảnh là ta sự tình, có thể ngươi nếu dám tiếp tục xuất thủ, ta cam đoan có thể đoạn ngươi tấn chức đường. . . Tử Linh Thần Thần Chi Bản Nguyên, ngươi một dạng không thể hoàn toàn đạt được, mọi người bất quá tám lạng nửa cân, ai cũng không cần chê cười ai."

Cười lạnh một tiếng, Bạch Cốt phu nhân lần nữa mở miệng nói.

Tựu như cùng Triều Bằng Phi cởi nàng một dạng, nàng cũng đồng dạng có thể liếc mắt xem thấu Triều Bằng Phi hư thực.

Hít sâu một hơi, Triều Bằng Phi nhìn chằm chằm Bạch Cốt phu nhân, yên lặng mấy hơi thở, rốt cục vẫn phải làm ra nhượng bộ, "Ngươi có thể mang Bạch Nhạc đi, nhưng chỉ giới hạn một mình hắn!"

Mặc dù phi thường muốn giết chết Bạch Nhạc, thật là Triều Bằng Phi nhưng cũng rõ ràng, Bạch Cốt phu nhân là quyết tâm muốn đảm bảo Bạch Nhạc, trừ phi hắn thật muốn cùng Bạch Cốt phu nhân hợp lại một cái lưỡng bại câu thương, bằng không, liền nhất định muốn làm ra nhất định nhượng bộ.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Cốt phu nhân trong lòng có chút không thoải mái, nhưng lại đúng là vẫn còn đưa ra hai ngón tay, "Hai người, ta muốn mang Vân Mộng Chân cùng rời đi!"

Bằng tâm mà nói, Bạch Cốt phu nhân quả thực hận không thể Vân Mộng Chân sớm chết mới tốt.

Thật là mấy ngày nay tới giờ, nàng nhưng cũng đã rất rõ ràng Bạch Nhạc tâm tính, nếu như không cứu Vân Mộng Chân, chỉ sợ Bạch Nhạc là tuyệt đối không chịu cùng với nàng đi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1055: Yêu một người cảm giác

Hai người!

Câu nói này lối ra, tất cả mọi người không khỏi hơi có chút sững sờ.

Chẳng những là Triều Bằng Phi thật không ngờ, bao quát Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân ở bên trong, tất cả mọi người không nghĩ tới Bạch Cốt phu nhân vậy mà biết đưa ra dạng này yêu cầu.

Nhưng mà, ngắn ngủi trì trệ sau đó, Bạch Nhạc trong lòng dâng lên nhưng là một loại nói không nên lời cảm động.

Hắn đương nhiên biết rõ, Bạch Cốt phu nhân vì sao lại đưa ra dạng này yêu cầu, cái kia cùng Vân Mộng Chân bản thân không có bất cứ quan hệ gì, vẻn vẹn chỉ là vì hắn mà thôi.

Bạch Nhạc có thể nghĩ đến, Vân Mộng Chân tự nhiên cũng đồng dạng có thể nghĩ đến.

Nhìn lấy Bạch Cốt phu nhân, Vân Mộng Chân cũng không khỏi hơi có chút thất thần.

Bằng tâm mà nói, vị này Bạch Cốt phu nhân đồng dạng phi thường xuất sắc, tồn tại không chút nào bại bởi nàng dung nhan, còn có được Hóa Hư thực lực, thậm chí coi như là đối với Bạch Nhạc cảm tình, đối phương cũng chưa chắc bại bởi nàng.

Cho dù là lấy Vân Mộng Chân tâm tính, đối mặt với đối phương thời điểm, trong lòng cũng đồng dạng không có gì cảm giác về sự ưu việt.

Chỉ là, đây cũng không có nghĩa là, Vân Mộng Chân liền sẽ tiếp thu dạng này kết quả.

"Đợi một chút!"

Không đợi Triều Bằng Phi làm ra hồi đáp, Vân Mộng Chân liền đã giành trước một bước mở miệng nói.

"Cám ơn hảo ý của ngươi, nhưng ta. . . Không thể đi."

Trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, có thể Vân Mộng Chân lại y nguyên vẫn là như đinh đóng cột hồi đáp nói.

Đi đến một bước này, Bạch Nhạc đã làm được cực hạn, nhưng nàng còn không có.

Đạo Lăng Thánh Nữ cái thân phận này, nhìn như quang mang vạn trượng, nhưng đồng dạng nhưng cũng là giống như một tòa núi lớn một dạng gánh vác.

Trước đó chứng kiến Bạch Nhạc chỉ còn một bộ bạch cốt còn phải kiên trì tới cứu nàng lúc, nàng đã từng nhất thời kích động nói qua, cùng Bạch Nhạc cùng đi, cái gì đều mặc kệ lời nói.

Thật là, cái kia cuối cùng chỉ là nhất thời kích động, khi nàng tỉnh táo lại, liền cũng không còn cách nào làm ra dạng này sự tình tới.

Tối trọng yếu là, bây giờ có Bạch Cốt phu nhân tại, Bạch Nhạc an toàn đã có cam đoan.

"Vân Mộng Chân. . ."

Bạch Nhạc mới vừa mở miệng, còn chưa tới cùng nói chuyện, liền chợt

cảm giác được một cổ cường đại sức trói buộc chợt đánh tới, sau một khắc, Tinh Hải cũng đã bị phong bế!

Vân Mộng Chân!

Có thể tại vô thanh vô tức ở giữa, nhường Bạch Nhạc căn bản không có bất kỳ phòng bị nào, thậm chí vô pháp làm ra bất kỳ phản ứng nào, liền chế trụ Bạch Nhạc, cũng liền chỉ có Vân Mộng Chân.

Nhẹ nhàng ôm Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân trong mắt nhịn không được lần nữa rơi lệ.

"Bạch Nhạc, ngươi vì ta làm đã đủ quá nhiều, ta không thể như thế ích kỷ, để cho các ngươi theo ta một chỗ chết ở chỗ này. . ."

Dưới chân hơi hơi một điểm, Vân Mộng Chân ôm Bạch Nhạc trực tiếp rơi vào Bạch Cốt phu nhân bên người, đem Bạch Nhạc giao cho Bạch Cốt phu nhân.

"Bạch Cốt phu nhân, xin mang hắn ly khai đi. . . Còn lại, là ta trách nhiệm, cùng các ngươi không quan hệ!"

Ngấc đầu lên, Vân Mộng Chân đã lau đi sắc mặt nước mắt, lần nữa khôi phục trước đó một màn kia trong trẻo nhưng lạnh lùng dáng dấp.

Lần này đều phát sinh thực sự quá nhanh, thế cho nên căn bản không người có thể tới cùng phản ứng kịp.

Nhìn lấy Vân Mộng Chân, giờ khắc này, cho dù là Bạch Cốt phu nhân cũng không khỏi có chút xuất thần.

Trước đó, nàng vẫn cho rằng, đều là Bạch Nhạc đang vì Vân Mộng Chân trả giá, thật là giờ khắc này, nàng mới rõ ràng ý thức được, Vân Mộng Chân đối với Bạch Nhạc tình yêu, cũng không ít mảy may.

Bạch Nhạc đã bị Vân Mộng Chân chế trụ, thậm chí ngay cả lời đều không nói được.

Giờ khắc này, nàng có thể đơn giản mang Bạch Nhạc ly khai, cho dù là sau đó Bạch Nhạc lại như thế nào phẫn nộ, cũng không trách được trên người nàng.

Đối với nàng mà nói, cái này tựa hồ cũng chính là kết quả tốt nhất.

Vân Mộng Chân bỏ mạng ở Đạo Lăng sơn, cũng chặt đứt cùng Bạch Nhạc tất cả liên hệ, chỉ có như vậy, nàng cảm tình, mới có chốn trở về.

Đối với nàng, đối Bạch Nhạc, cái này tựa hồ cũng là lựa chọn tốt nhất.

Chỉ là, bước này, nàng lại vẫn cứ có chút đạp không đi ra.

"Bạch Cốt phu nhân, ngươi mục đã đạt được, hiện tại có thể rời đi."

Ánh mắt hơi hơi lóe lên, Triều Bằng Phi lần nữa mở miệng nói.

"Vù vù!"

Trong tích tắc, dưới chân Bạch Cốt Hoa lần nữa nở rộ, Bạch Cốt phu nhân trên mặt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, bàn tay hơi hơi giơ lên, Bạch Cốt Kiếm lộ ra lau một cái hàn mang, trong nháy mắt, liền khóa kín Triều Bằng Phi khí cơ!

"Ngươi làm cái gì?"

Bạch Cốt phu nhân đột nhiên xuất thủ, nhất thời nhường Triều Bằng Phi giận tím mặt, lớn tiếng mắng.

"Không làm gì, ta đổi chủ ý!"

Chân mày chợt bốc lên, Bạch Cốt phu nhân bình tĩnh mở miệng nói.

". . ."

Giờ khắc này Triều Bằng Phi kiên trì suýt chút nữa không có bị tức chết.

Nói đổi chủ ý liền đổi chủ ý, ngươi làm đây là thái gia gia đâu?

Oanh!

Trong tích tắc, trong bầu trời mây đen bốc lên, lộ ra lau một cái khủng bố sát khí.

"Bạch Cốt phu nhân, ngươi đừng tưởng rằng ta thật sợ ngươi!"

"Không có gì có sợ không, bất quá đánh một trận mà thôi!"

Lạnh lùng nhìn lấy Triều Bằng Phi, Bạch Cốt phu nhân chậm rãi mở miệng nói.

"Vì sao?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Cốt phu nhân, Triều Bằng Phi phẫn nộ gầm hét lên, "Ta rõ ràng đã bằng lòng để ngươi mang Bạch Nhạc ly khai, ngươi nhúng tay vào, không phải là vì hắn sao? Vì sao nhất định phải theo ta làm địch? Lưỡng bại câu thương, đối ngươi có chỗ tốt gì? !"

"Ngươi vĩnh viễn cũng sẽ không hiểu."

Nhìn lấy Triều Bằng Phi, Bạch Cốt phu nhân bình tĩnh nói rằng, "Ngươi vĩnh viễn cũng sẽ không hiểu, yêu một người là dạng gì cảm giác!"

"Ta không có trách nhiệm gì cảm giác, cũng không quan tâm ngươi đem

cái này thế gian biến thành bộ dáng gì nữa, thật là. . . Ta cũng hiểu được, nếu như hôm nay, ta cứ như vậy dẫn hắn đi, hắn vĩnh viễn cũng sẽ không vui sướng! Nếu để cho Vân Mộng Chân chết ở chỗ này, sẽ trở thành đời này của hắn tiếc nuối!"

"Vậy ta vĩnh viễn cũng thắng bất quá một người chết!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khác thần thái, Bạch Cốt phu nhân tiếp tục nói, "Ta yêu hắn, cho nên, ta sẽ đem hết toàn lực, giúp hắn làm được tất cả hắn muốn làm việc!"

Đem Bạch Nhạc ngăn ở phía sau, Bạch Cốt phu nhân cũng không có xuất thủ cởi ra Bạch Nhạc trên người cấm chế, là bởi vì, nàng không muốn để cho Bạch Nhạc làm ra loại này lựa chọn khó khăn.

Đây là nàng tự quyết định, cho dù là vì vậy chết ở chỗ này, cũng là nàng quyết định, không cần Bạch Nhạc tới gánh chịu phần này hổ thẹn.

Bạch Cốt Kiếm chợt vung lên, Bạch Cốt phu nhân lạnh lùng mở miệng nói, "Tới đi, ngươi tới chọn, là hiện tại liền cùng ta phân một cái sinh tử, vẫn là. . . Rời khỏi Đạo Lăng sơn!"

". . ."

Chứng kiến Bạch Cốt phu nhân cái kia một bộ dứt khoát dáng dấp, vô luận là Triều Bằng Phi, hay là tại tràng người khác, giờ khắc này cũng không khỏi trầm mặc xuống.

Khi tất cả người, đều đang vì mình quyền lợi, nham hiểm lòng người tính toán thời điểm, chứng kiến dạng này cảm tình, lại làm sao có thể không để cho người ta ước ao.

Vô luận là Vân Mộng Chân, vẫn là Bạch Cốt phu nhân, cũng biết tích đem cái kia phần yêu, biểu lộ ra.

Dạng này nữ nhân, có thể có được một cá nhân ưu ái, cũng đã đủ để khiến nhân đố kỵ, huống chi, Bạch Nhạc là đồng thời đạt được hai người kia yêu.

Nhìn lấy ngăn ở trước người mình Bạch Cốt phu nhân cùng Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc muốn rơi lệ, nhưng hôm nay cái này một bức bạch cốt thân thể, lại làm cho hắn liền nước mắt cũng không có.

Nếu là ngày trước, Bạch Nhạc còn có thể bằng vào Thông Thiên Ma Công phá vỡ trên người cấm chế, thật là mất đi Thông Thiên Ma Thể, bây giờ cái này lần nữa bị thương Bạch Cốt Hóa Thân, nhưng căn bản không đủ để gánh chịu loại kia thôn phệ cấm chế mang đến gánh vác, nhường hắn căn bản là không có cách làm ra bất luận cái gì phản kháng.

Chưa bao giờ một khắc, nhường Bạch Nhạc cảm thấy như vậy không nỡ, lại như thế cảm động cùng thỏa mãn.

Vô luận kết quả cuối cùng như thế nào, giờ khắc này, đối với Bạch Nhạc mà nói, đều đã đủ đủ.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1056: Vậy thì chiến!

"Vậy thì. . . Chiến!"

Trong mắt loé lên vẻ điên cuồng, Triều Bằng Phi lành lạnh mở miệng nói.

Ngay tại lúc đó, không trung mây đen cũng lần nữa sôi trào.

Hắn cho dù đối với Bạch Cốt phu nhân sở hữu kiêng kỵ, nhưng là lại cũng còn chưa tới, chân chính có thể bị trực tiếp bức lui cấp độ, bây giờ vừa mới trở thành Ma Thi Vương, đúng là hắn yêu cầu củng cố tu vi thời điểm, Đạo Lăng sơn thượng những người này, chính là hắn tốt nhất chất dinh dưỡng.

Chỉ bằng Bạch Cốt phu nhân một câu nói, tựa như nhường hắn buông tha dạng này cơ hội, cái này căn bản là không có khả năng.

Cho dù là thật động thủ, một trận chiến này thắng bại, cũng vẫn còn ở cái nào cũng được ở giữa!

Quan trọng hơn là, hắn không có kẽ hở, có thể Bạch Cốt phu nhân lại có!

Bạch Nhạc bản thân liền là lớn nhất kẽ hở!

Cơ hồ là mở miệng đồng thời, Triều Bằng Phi liền lần nữa giơ bàn tay lên hướng về Bạch Nhạc nắm tới.

Cái gì cường giả tôn nghiêm, cái gì công bằng tỷ thí, những thứ này đối với Triều Bằng Phi mà nói, đều căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Hắn muốn vẻn vẹn chỉ là thắng lợi kết quả, còn như thủ đoạn, hắn căn

bản cũng không quan tâm.

Oanh!

Một chưởng ở giữa, liền có một loại hít thở không thông áp lực đập vào mặt, dù là có Bạch Cốt phu nhân ngăn ở trước người, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là có thể cảm thụ được cái kia phần khủng bố uy hiếp cảm giác.

"Vù vù!"

Trong tay Bạch Cốt Kiếm run lên, trong tích tắc liền có ngàn vạn Bạch Cốt Kiếm ảnh tuôn ra, chính diện nghênh hướng Triều Bằng Phi một chưởng này.

Ùng ùng!

Bạch Cốt Kiếm ảnh không ngừng tại đây một chưởng phía dưới tan vỡ, có thể ngay tại lúc đó, không trung cái kia thật lớn thủ đoạn, cũng trong quá trình này không ngừng bị suy yếu, một con kia kình thiên cự chưởng, cuối cùng rơi xuống thời điểm, đã biến thành chỉ có khoảng ba, năm mét cao thấp!

Chưởng kiếm giao kích, Triều Bằng Phi bàn tay tại kiếm khí phía dưới tán loạn, có thể ngay tại lúc đó, Bạch Cốt phu nhân cũng ngạnh sinh sinh bị bức lui một bước!

Tối trọng yếu là, cánh tay kia chưởng vỡ nát trong nháy mắt, hóa thành vô số thật nhỏ hắc ám chi mâu, lách qua Bạch Cốt phu nhân hướng về Bạch Nhạc đâm tới.

Bất đắc dĩ phía dưới, Bạch Cốt phu nhân chỉ có thể ngạnh sinh sinh lấy thân thể mình ngạnh kháng đối phương công kích.

Cũng may đi qua trùng điệp suy yếu, cuối cùng rơi xuống lực lượng đã không mạnh, này mới khiến Bạch Cốt phu nhân vững vàng đón đỡ lấy tới.

Ngay tại lúc đó, tử khí bao phủ phía dưới, những cái kia ma thi cũng điên cuồng giết chóc, toàn bộ Đạo Lăng sơn đều tùy theo lần nữa rơi vào trong điên cuồng, mỗi thời mỗi khắc đều có người chết đi, vô luận là những cái kia bình thường tu hành giả, vẫn là Tinh Hải lão tổ, giờ khắc này đều vội vàng mệt mỏi.

Còn như Bạch Cốt phu nhân cùng Triều Bằng Phi một trận chiến này, căn bản cũng không có người khác có thể nhúng tay vào.

Triều Bằng Phi ra tay cực kỳ ác độc, mỗi nhất kích đều là lách qua Bạch Cốt phu nhân thẳng đến Bạch Nhạc mà đến, làm cho Bạch Cốt phu nhân không thể không một lần lấy thân thể mình đến giúp Bạch Nhạc ngăn cản hắn công kích!

Mặc dù mỗi một lần tạo thành thương thế cũng không tính là nghiêm trọng, thật là gom ít thành nhiều, như thế không ngừng chịu thiệt, cũng nhất thời nhường Bạch Cốt phu nhân rơi vào hạ phong bên trong.

Lợi dụng đúng cơ hội, Vân Mộng Chân rốt cục lần nữa rơi vào Bạch Nhạc bên người, khoát tay, liền cởi ra Bạch Nhạc trên người cấm chế.

Tới mức này, mỗi người đều rất nguy hiểm, nàng nhất định muốn nhường Bạch Nhạc có nhất định năng lực tự vệ, bằng không, sẽ chỉ làm thế cục rơi vào vòng lặp vô hạn bên trong.

Thời gian eo hẹp thúc, lúc này, Bạch Nhạc cũng căn bản không để ý tới trước đó Vân Mộng Chân xuất thủ chế trụ sự tình khác.

Lật bàn tay một cái, Nghịch Ma Kiếm liền lần nữa vào tay.

Chỉ là, lấy Bạch Nhạc bây giờ trạng thái, cũng đã rất khó nhúng tay đến loại này cấp bậc trong chiến đấu đi.

"Lui! Tất cả mọi người lập tức rời khỏi Đạo Lăng sơn, không cần quản những cái kia ma thi, sở hữu Tinh Hải Cảnh người lưu lại, một chỗ vây giết Triều Bằng Phi, Ma Thi Vương vừa chết, nguy cơ tự giải!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc thanh âm liền còn dường như sấm sét, chợt trong đám người nổ vang.

Bạch Nhạc từng có mấy lần cùng Hắc Ám Thiên giao thủ kinh nghiệm, tự nhiên biết, loại tình huống này, ở lại Đạo Lăng sơn càng nhiều người, ngược lại sẽ đưa đến phản tác dụng.

Ma Thi Vương tàn sát bừa bãi thiên hạ, không sợ nhất chính là vây công.

Chỉ cần Ma Thi Vương không chết, là có thể liên tục không ngừng thả ra tử khí, gây nên ma thi, sau đó sẽ giết chết ma thi, thôn phệ ma thi lực lượng trả lại tự thân, hình thành một cái tuần hoàn , khiến cho thế cục càng ngày càng ác liệt!

Tương phản, nếu là có thể khiến người khác tất cả trốn rời, Ma Thi Vương có thể khống chế phạm vi, chỉ để lại Tinh Hải Cảnh ở trên cao thủ vây công, có thể ngược lại có thể hạn chế lại đối phương lực lượng, hoàn thành đánh chết.

"Đi!"

Trong nháy mắt, trong mắt hiện lên lau một cái vẻ giằng co, Tô Nhan cũng như trước vẫn là thứ nhất cắn răng xoay người.

Thanh Vân Kỵ kỷ luật nghiêm minh, nhận được mệnh lệnh, lại có Tô Nhan cầm đầu, liền cái thứ nhất hành động, như một dòng lũ lớn, trong nháy mắt hướng về Đạo Lăng sơn hạ bỏ chạy.

"Lui! Sở hữu đệ tử toàn bộ rời khỏi Đạo Lăng sơn!"

Bị Bạch Nhạc một chút như vậy, Khương Phàm cùng Lý Tường bọn hắn cũng phản ứng kịp, nhất thời trầm giọng hạ lệnh.

Bao quát Đạo Lăng Thiên Tông ở bên trong, tam đại thiên tông đệ tử đều hướng về dưới núi bỏ chạy!

Những cái kia ma tu liền càng không cần phải nói, trong nháy mắt liền làm chim muông chi tản ra, liều mạng hướng về dưới núi bỏ chạy.

Thậm chí cho dù là Tinh Hải Cảnh cường giả, cũng đồng dạng có không ít thừa dịp loạn trốn ra phía ngoài đi.

Chân chính có lá gan lưu lại, một chỗ vây giết Triều Bằng Phi Tinh Hải Cảnh cao thủ, tối đa cũng bất quá chỉ có không đến hai mươi người mà thôi.

Nhưng mà, cuối cùng lưu lại những người này, mỗi người nhưng đều là tâm chí kiên định hạng người.

Trong lúc nhất thời, tại cái kia một mảnh mây đen bao phủ phía dưới, hơn hai mươi cái Tinh Hải, hoà lẫn, hình thành một bức, chấn nhiếp nhân tâm hình tượng.

Theo lấy thời gian đưa đẩy, sắc trời cũng dần dần tối lại!

Vật đổi sao dời, mặt trời chiều triệt để hạ xuống, một vòng trăng tròn đã chậm rãi bò lên trên đầu cành.

Vào đêm, cũng làm cho một trận chiến này, bằng thêm vài phần xơ xác tiêu điều chi ý.

"Đây là các ngươi buộc ta!"

Một bên bị Bạch Cốt phu nhân kềm chế, mặt khác một lần, lại tụ tập nhiều cao thủ như vậy vây công, mặc dù mạnh như Triều Bằng Phi, giờ khắc này cũng không khỏi cảm thụ được một tia áp lực, trong mắt loé lên vẻ điên cuồng, lành lạnh mở miệng nói.

"Bạo cho ta!"

Trong nháy mắt, trong khoảng thời gian này chết ở tử khí ăn mòn phía dưới, hóa thành ma thi cái kia hơn ngàn người, nhưng là trong cùng một lúc tự bạo.

Hơn một ngàn bộ ma thi, cái này một cái thân thể bên trong, đều ẩn chứa một cổ nồng nặc tử khí, tách ra thời điểm, vẫn không cảm giác được được, thật là một khi cùng một thời gian tự bạo, đem cái này một cổ lực lượng, đồng thời bộc phát ra, khả năng liền hoàn toàn là một cái khác khái niệm.

"Tử Linh Tế!"

Cái kia vô số ma thi trong cơ thể tuôn ra tử linh chi lực, tràn ngập toàn bộ Đạo Lăng sơn, trong khoảnh khắc, liền trên không trung buộc vòng quanh một cái tế đàn đường nét.

Ngay tại lúc đó, Triều Bằng Phi trong cơ thể Thần Chi Bản Nguyên cũng theo đó sôi trào!

Tử Linh Tế thần thông, nguyên bổn chính là dùng cho đánh thức Tử Linh Thần lực lượng, bây giờ mặc dù Tử Linh Thần đã chết, tuy nhiên lại một dạng có thể châm lửa Thần Chi Bản Nguyên lực lượng!

Chính như Bạch Cốt phu nhân không thể triệt để khống chế Thần Chi Bản Nguyên một dạng, Triều Bằng Phi cũng đồng dạng không thể triệt

để luyện hóa Thần Chi Bản Nguyên, chỉ có thể lấy phương thức này tới mạnh mẽ điều động Thần Chi Bản Nguyên.

Trong tích tắc, toàn bộ không gian đều tùy theo vặn vẹo, phảng phất lấy tế đàn này vì đường nét, Thần Chi Bản Nguyên làm trụ cột, muốn bằng không tại đây Đạo Lăng sơn bên trên, ngưng tụ thành một cái cỡ nhỏ Bán Thần Lĩnh Vực.

Hóa Hư cũng đã rất khủng bố, một khi hình thành Bán Thần Lĩnh Vực, chỉ sợ là bây giờ ở đây, trừ Bạch Cốt phu nhân ở ngoài, ai đều chớ nghĩ sống hạ xuống.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1057: Xanh bạo

"Ngăn cản hắn!"

Nhìn lấy không trung tế đàn gần hóa thành Bán Thần Lĩnh Vực, cho dù là Bạch Cốt phu nhân cũng không khỏi có chút gấp!

Trước đó Triều Bằng Phi giết quá nhiều người, lấy bể mất những thứ này ma thi làm giá, hình thành lực lượng, cho dù là nàng cũng căn bản khó có thể ngăn cản, một khi thật thành hình, nàng tối đa chỉ có thể chính mình thoát thân, liền bảo vệ Bạch Nhạc đều làm không được, chớ đừng nói chi là người khác.

Nói muốn ngăn cản, nhưng hôm nay, liền nàng vô pháp ngăn cản, trông cậy vào người khác, làm sao có thể ngăn cản!

"Bảo vệ ta!"

Không cần người khác nói, Bạch Nhạc cũng có thể minh bạch tình thế nguy cấp.

Bây giờ, duy nhất một cái có hi vọng ngăn cản Triều Bằng Phi người, liền chỉ có hắn.

"Thôn thiên!"

Không chút do dự nào, Bạch Nhạc liền trực tiếp bước ra một bước, lần nữa thi triển ra Thôn Thiên Quyết.

Trong tích tắc, Tinh Hải chợt lần nữa hiển hiện mà ra, ngay tại lúc đó, thân ngoại hóa thân cũng xuất hiện ở Bạch Nhạc trước người, giống như cá voi hút nước, điên cuồng cắn nuốt xung quanh tử linh chi lực.

Vẻn vẹn trong khoảnh khắc, nguyên bổn đã sắp thành hình tế đàn, bị Bạch Nhạc như thế một trộn, nhất thời xuất hiện khe hở, có tán loạn dấu hiệu!

"Ngươi muốn chết!"

Nhận thấy được Bạch Nhạc cử động, Triều Bằng Phi nhất thời nổi giận, trong tích tắc, xung quanh hắc vụ chợt ngưng tụ ra vô số hắc ám chi mâu, điên cuồng hướng về Bạch Nhạc công tới!

Toàn lực duy trì Thôn Thiên Quyết, lúc này Bạch Nhạc, đã căn bản không tỳ vết đi cố kỵ những công kích này.

Cũng may, đến thời khắc thế này, ai cũng biết nặng nhẹ, không cần ai nói, tất cả mọi người liền tự phát ra tay toàn lực, tại Bạch Nhạc bên người tầng hình thành tầng bức tường ngăn cản, ngăn cản những cái kia hắc ám chi mâu!

Một hai người là căn bản là không có cách ngăn trở những thứ này hắc ám chi mâu, nhưng khi hơn hai mươi vị Tinh Hải Cảnh cường giả liên thủ thời điểm, cho dù là mạnh như Triều Bằng Phi, cũng rất khó trong vòng thời gian ngắn đánh tan!

Dù sao, cùng lúc hắn yêu cầu duy trì Tử Linh Tế, ở một phương diện khác, đại bộ phận tinh lực, cũng đều nhất định phải dùng để ngăn cản Bạch Cốt phu nhân công kích, có thể phân ra tới lực lượng, cuối cùng hữu hạn!

Chỉ là, dù vậy, đối với Bạch Nhạc bọn hắn mà nói, áp lực cũng đã mười phần khủng bố.

Bất quá là rất ngắn mấy chục giây thời gian, liền có sáu bảy vị Tinh Hải Cảnh cường giả Tinh Hải tan vỡ, trực tiếp vẫn lạc.

Vì không để cho mình hóa thành ma thi, những thứ này Tinh Hải Cảnh cường giả, cũng đều đều không ngoại lệ lựa chọn tự bạo Tinh Hải, hóa thành một kích tối hậu, tiếp tục ngăn cản Triều Bằng Phi công kích.

Nhìn tận mắt một màn này, cho dù là Bạch Nhạc, cũng không khỏi hồng con mắt.

Nhưng hôm nay hắn, nhưng căn bản bất lực!

Hắn duy nhất có thể làm, chính là đem hết toàn lực thi triển Thôn Thiên Quyết, tận khả năng nhanh phá hư đối phương thần thông!

Sinh tử chỉ ở một đường!

"Nuốt? Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi có thể nuốt bao nhiêu!"

Mắt thấy tại đây chút Tinh Hải Cảnh cường giả không sợ chết bảo hộ phía dưới, rất khó thương tổn được Bạch Nhạc, Triều Bằng Phi đơn giản chuyển biến sách lược!

Trong nháy mắt, xung quanh tử linh chi lực chợt tăng vọt, lấy một loại tốc độ kinh khủng, chủ động hướng về Bạch Nhạc vọt tới.

Nếu như ngang hàng cảnh giới phía dưới, phương thức này, tự nhiên không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Nhưng hôm nay Triều Bằng Phi lấy Hóa Hư lực lượng, mạnh mẽ thôi động, liền không thể nghi ngờ tồn tại xanh bạo Bạch Nhạc năng lực!

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc bây giờ cũng không có Thông Thiên Ma Thể, chỉ còn như thế một yếu đuối không chịu nổi Bạch Cốt Hóa Thân, chỉ cần gánh chịu không được phù hợp, Bạch Cốt Hóa Thân tan vỡ, liền đủ để ung dung hóa giải cái này khốn cục.

Trong nháy mắt, tại Triều Bằng Phi chủ động rót phía dưới, Bạch Nhạc thôn phệ tốc độ, chợt đề thăng gần thập bội!

Trong khoảnh khắc, Tinh Hải liền có bất ổn dấu hiệu!

Cái kia một thân ngoại hóa thân, cũng đồng dạng có tan vỡ dấu hiệu.

Bình thường mà nói, bằng vào Tinh Hải cùng thân ngoại hóa thân, Bạch Nhạc cũng đã đủ để thi triển Thôn Thiên Quyết, cũng không cần bản thân tới thừa nhận dạng này áp lực, thật là, làm Tinh Hải cùng thân ngoại hóa thân đều đã muốn chống được cực hạn thời điểm, quá nhiều lực lượng, liền nhất định muốn từ chính hắn tới gánh vác.

Nếu là ở trạng thái đỉnh phong phía dưới, có Thông Thiên Ma Thể cũng liền thôi, bây giờ cái này đã không chịu nổi gánh nặng Bạch Cốt Hóa Thân, nơi nào còn gánh chịu, kinh khủng như vậy trùng kích!

Trong khoảnh khắc, cái này một Bạch Cốt Hóa Thân phía trên liền chợt xuất hiện vô số tinh mịn nứt ra!

Như thế chống đỡ xuống dưới, khả năng liền không chỉ có chỉ là gảy mấy cái xương sự tình, toàn bộ Bạch Cốt Hóa Thân đều sẽ trực tiếp bị xanh bạo, hóa thành bột mịn!

Đến một bước này, có thể đã căn bản không có người có thể giúp đỡ Bạch Nhạc.

Đây mới thực sự là tuyệt cảnh!

Vô luận là tiếp tục cắn nuốt, vẫn là buông tha đều cũng là một con đường chết!

Trong chớp nhoáng này, đứng ở Bạch Nhạc bên cạnh Vân Mộng Chân,

cũng không khỏi lần nữa hồng viền mắt, nước mắt không ngừng được rơi xuống.

Tuyệt vọng sao? !

Thật là ta không nhận mệnh a!

"Ta! Không! Nhận! Mệnh!"

Trong miệng phát sinh một hồi không ngừng rống giận, cho dù là đến một bước này, Bạch Nhạc cũng căn bản không có chút nào buông tha ý tứ, thậm chí ngược lại tiến thêm một bước buông ra tất cả ràng buộc, đem xung quanh tử linh chi lực, chủ động hướng về cái này một Bạch Cốt Hóa Thân bên trong dẫn đi!

Loại này cực hạn phía dưới, thậm chí cho dù là ý thức, cũng mơ hồ có chút mơ hồ!

Chỉ là, không hiểu, Bạch Nhạc lại đột nhiên cảm giác được, trong óc, phảng phất có thứ gì nứt ra, vô số mảnh vụn dũng mãnh vào chính mình trong thần hồn!

Thông Thiên Ma Công!

Từ ban đầu, Bạch Nhạc đạt được Thông Thiên Ma Công truyền thừa thời điểm, thì biết rõ, có rất nhiều thứ thật cũng còn phủ đầy bụi tại trong biển ý thức của hắn, chỉ có đạt đến tới trình độ nhất định, mới có thể mở ra.

Thông Thiên Ma Công chính là Thông Thiên Ma Quân một đời tâm huyết, làm thế nào có thể cũng chỉ có một cái Thôn Thiên Quyết đơn giản như vậy!

Chỉ là, cho tới nay, Bạch Nhạc thực lực, khoảng cách phá vỡ những thứ này phong ấn thu được truyền thừa trình độ, cũng còn tồn tại một khoảng

cách.

Tình huống bình thường xuống, Bạch Nhạc yêu cầu đạt được Tinh Hải đỉnh phong, gần trùng kích Hóa Hư thời điểm, mới có thể tự nhiên giải khai phong ấn!

Thật là, bây giờ tại loại này điên cuồng thôn phệ phía dưới, Bạch Nhạc đã hoàn toàn chống được cực hạn, thậm chí ngay cả thần hồn đều nhanh muốn tan vỡ, cái này một bộ phận phong ấn tại trong óc truyền thừa, cũng rốt cục đánh vỡ phong ấn, dung nhập Bạch Nhạc trong thần hồn.

Oanh!

Cơ hồ là tại đồng thời, cái kia một Bạch Cốt Hóa Thân rốt cục không chịu nổi gánh nặng, ầm ầm vỡ nát!

Cả người xương cốt, trong nháy mắt triệt để đổ, hóa thành nhỏ vụn bạch cốt cặn bã, hướng về bốn phía vẩy ra mà đi.

"Bạch Nhạc!"

Trong nháy mắt, Bạch Cốt phu nhân cùng Vân Mộng Chân hai người, đồng thời phát sinh một tiếng thét kinh hãi, trong mắt lộ ra lau một cái nồng đậm vẻ tuyệt vọng.

Cái này có thể cùng trước đó khác biệt, lần này, Bạch Cốt Hóa Thân lần nữa vỡ nát, đã không chỉ là mất đi thân thể đơn giản như vậy, Bạch Nhạc thần hồn, căn bản cũng không đủ để tại loại này trùng kích phía dưới còn sống.

Chỉ cần trong khoảnh khắc, mất đi dựa vào thần hồn, liền sẽ triệt để tan vỡ, thần hồn câu diệt.

Đến một bước này, vô luận là Vân Mộng Chân, vẫn là Bạch Cốt phu

nhân đều đã không thể cứu vãn.

Còn lại chỉ là thấu xương tuyệt vọng!

Nhưng mà, ở nơi này loại đang lúc tuyệt vọng, Bạch Nhạc đổ thân thể, lại phảng phất trong nháy mắt trên không trung ngưng tụ!

Cơ hồ là cùng một thời gian, cái kia nhất tôn nhân hình hóa thân, nhưng là chợt mở mắt.

Trong tích tắc, toàn bộ thiên địa, phảng phất đều trong nháy mắt này tĩnh lại.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1058: Thông Thiên Đạo Thể

Đại đạo thông thiên!

Lúc trước Thông Thiên Ma Quân, sở dĩ cho mình lên một cái tên như vậy, chính là lấy đại đạo thông thiên chi ý.

Vô luận cái dạng gì nghe đồn, vô luận là ai, cũng rất khó minh bạch, trước đây cái kia Thông Thiên Ma Quân rốt cuộc kinh khủng bực nào.

Bạch Nhạc thân là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, nhưng đối với vị sư tôn này thủ đoạn, cũng giống vậy vẫn là kiến thức nửa vời.

Dù là thu được Thông Thiên Ma Công truyền thừa, cho dù là đã bước vào Tinh Hải, so với trước đây vị kia Thông Thiên Ma Quân đến, cũng vẫn như cũ còn có khó có thể tưởng tượng chênh lệch.

Cho đến giờ phút này, Bạch Nhạc bị ép vào tuyệt cảnh, trong óc phong ấn rốt cục bị mở ra.

Phảng phất toàn bộ thức hải bị tạc mở, những cái kia truyền thừa căn bản cũng không cần Bạch Nhạc đi tìm hiểu, trong nháy mắt liền hoàn mỹ dung nhập Bạch Nhạc trong thần hồn!

Phảng phất có Đại Đạo Chi Âm chợt vang lên, trong tích tắc, cũng đã minh ngộ.

Hồn thể!

Trước đó tại Hắc Ám Thiên thời điểm, Triều Bằng Phi ban đầu chính là

lấy hồn thể phương thức xuất hiện, lúc kia, Bạch Nhạc liền ý thức được hồn thể cường đại.

Chỉ là, Bạch Nhạc nhưng vẫn không có nghĩ qua, chính mình cũng có thể thành tựu hồn thể!

Mà giờ khắc này, từ Thông Thiên Ma Quân trong truyền thừa thu được, chính là hồn thể tu hành cùng vận chuyển pháp môn!

Dạng này hồn thể, thật vốn là cùng Thông Thiên Ma Thể nhất mạch tương thừa, đại thành lúc, bị Thông Thiên Ma Quân xưng là, Thông Thiên Đạo Thể!

Trên thực tế, nếu như tình huống bình thường xuống, cho dù là Bạch Nhạc đến tuyệt cảnh, xúc động Thông Thiên Ma Quân truyền thừa, cũng căn bản không kịp, bởi vì căn bản liền tới không kịp thi triển, liền sẽ trực tiếp vẫn lạc!

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc sở dĩ tan vỡ Bạch Cốt Hóa Thân, là bởi vì tại dưới tuyệt cảnh, hắn lựa chọn cũng không phải là lùi bước, nhận mệnh, mà là điên cuồng thi triển Thôn Thiên Quyết, thà rằng đem chính mình xanh bạo, cũng muốn chiến đến cuối cùng một hơi thở.

Kể từ đó, thi triển Thôn Thiên Quyết quá trình, trên thực tế, cũng đã là tại súc tích lực lượng.

Cũng chính bởi vì vậy, tại thu được truyền thừa trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền có thể tỉnh lại, đồng thời bản năng trực tiếp đem cái này truyền thừa thần thông thi triển ra!

Sở hữu hóa thân, đều có một loại ban đầu năng lực, chính là thay thế bản thể!

Bạch Cốt Hóa Thân đã là như thế, Triều Bằng Phi đem trực tiếp luyện

thành ma thi, trên thực tế, cũng là lấy ma thi làm một loại hóa thân thủ đoạn!

Thôn Thiên Quyết diễn hóa ra thân ngoại hóa thân, trên thực tế, cũng là đạo lý giống vậy!

Từ trước đây Bạch Nhạc lần đầu tiên thi triển Thôn Thiên Quyết, ngưng tụ ra mờ nhạt thân ngoại hóa thân bắt đầu, trên thực tế, cũng đã tại tu hành cái này đạo thể, chỉ là, cảnh giới không đến, cho dù là Bạch Nhạc chính mình, cũng chỉ là tỉnh tỉnh mê mê thi triển, căn bản không rõ, cái kia đến tột cùng ý vị như thế nào.

Thông Thiên Ma Thể tối cao thẳng đến luyện hồn, thật là luyện hồn chi cảnh, nhưng thủy chung tiến triển hữu hạn, căn bản không có đưa đến loại kia có tính lẫn lộn hiệu quả.

Bạch Nhạc vẫn luôn không có nghĩ qua, chân chính luyện hồn thủ đoạn, chính là cái này mỗi một lần thi triển Thôn Thiên Quyết lúc ngưng tụ ra thân ngoại hóa thân thủ đoạn.

Cái này nhất tôn thân ngoại hóa thân, thôn phệ lực lượng càng nhiều, liền càng có thể rõ ràng cho thấy Bạch Nhạc dáng dấp sao, trông rất sống động, đạo lý rất đơn giản, bởi vì cái kia vốn là là Bạch Nhạc ngưng tụ ra hồn thể.

Lúc này Bạch Cốt Hóa Thân vỡ nát, có thể thân ngoại hóa thân lại đã sớm thôn phệ đủ đủ lực lượng, căn bản không cần lãng phí một chút xíu thời gian, một ý niệm, Bạch Nhạc liền có thể nhập chủ hồn thể, một lần nữa tỉnh lại!

Thân ngoại hóa thân mở mắt trong nháy mắt, liền có nghĩa là Bạch Nhạc thức tỉnh!

"Nuốt. . . Thiên!"

Trong miệng lần nữa phun ra hai chữ này, phảng phất trong nháy mắt , khiến cho phong vân biến sắc!

Nguyên bổn đã chống được cực hạn, thậm chí trực tiếp đem Bạch Nhạc xanh bạo Thôn Thiên Quyết, lần nữa thi triển mà ra, phảng phất trong nháy mắt, trên không trung hình thành một cái vòng xoáy khổng lồ, điên cuồng đem xung quanh tất cả lực lượng cắn nuốt.

Không có sự trói buộc của thân thể, lấy hồn thể tới thi triển Thôn Thiên Quyết, mới chính thức có thể đem cái này nhất thức thần thông uy lực phát huy đến cực hạn.

Xung quanh tử linh chi lực không ngừng dũng mãnh vào, Bạch Nhạc hồn thể cũng vì vậy bộc phát ngưng thật, chống trời đạp đất!

Dựa theo Thông Thiên Ma Quân thôi diễn, đem Thôn Thiên Quyết tu hành đến mức tận cùng, là có thể đem thiên đô nuốt vào, vô luận thân thể cỡ nào cứng cỏi, cũng vĩnh viễn không có khả năng chịu tải kinh khủng như vậy lực lượng!

Thật là, hồn thể nhưng có thể!

Thần hồn chi lực, vốn là có thể không nhận bất kỳ trói buộc nào điên cuồng tăng trưởng, bành trướng xuống dưới!

Thông Thiên Đạo Thể!

Thân thể rèn luyện chỉ là cơ sở, thần hồn cô đọng mới là hạch tâm, chỉ có làm cái này cả hai, toàn bộ tu hành đến mức tận cùng, mới có thể chế tạo ra thật Thông Thiên Đạo Thể!

Cũng là Thông Thiên Ma Quân trong lý tưởng, có thể chân chính thôn thiên dựa vào.

Trên thực tế, muốn chân chánh tu thành Thông Thiên Đạo Thể, chí ít cũng phải bước vào Hóa Hư Cảnh mới được, đây cũng là tình huống bình thường xuống, Bạch Nhạc phải đến nhanh bước vào Hóa Hư trình độ, mới có thể phá vỡ phong ấn thu được truyền thừa nguyên nhân.

Đương nhiên, bây giờ Bạch Nhạc bởi vì thân thể tan vỡ, sớm đánh vỡ phong ấn, cũng liền đưa tới căn cơ bất ổn, dạng này Thông Thiên Đạo Thể cũng không hoàn mỹ, chỉ là, dù là chỉ là như vậy, cũng đã đủ đủ!

Trong tích tắc, Thôn Thiên Quyết thôn phệ tốc độ, lần nữa đề thăng không chỉ gấp mười lần!

Nguyên bổn đã sắp thành hình Tử Linh Tế Đàn, cứ như vậy trong nháy mắt, liền ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc xé nát.

"Điều đó không có khả năng! ! !"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc cái kia một thân ngoại hóa thân, Triều Bằng Phi điên cuồng gào thét, trong mắt tràn đầy không thể tin tưởng điên cuồng.

Trên thực tế, cũng không chỉ là Triều Bằng Phi, giờ khắc này, tất cả mọi người tại chỗ đều bị một màn này kinh ngạc đến ngây người.

Cho dù là Vân Mộng Chân, cùng Bạch Cốt phu nhân, cũng căn bản là không có cách tưởng tượng dạng này thủ đoạn!

"Chết đi cho ta!"

Tuôn ra mà vào lực lượng, nhường Bạch Nhạc có một loại bạo tạc tính chất lực lượng, phảng phất vào giờ khắc này, toàn bộ thiên địa đều chỉ đang vỗ tay ở giữa!

Oanh!

Bước ra một bước, căn bản không có bất luận cái gì hoa xảo, Bạch Nhạc chính là dứt khoát như vậy một quyền đập xuống!

Loại kia bạo tạc tính chất lực lượng, quả thực quá kinh khủng, căn bản không cần bất luận cái gì dư thừa kỹ xảo, một quyền này, liền phảng phất có thể đem trước mặt hết thảy đều triệt để đánh bể.

Ùng ùng!

Căn bản không có trốn tránh chỗ trống, Triều Bằng Phi cả người chợt bị một quyền này đập bay đi ra ngoài!

Cái kia cuồng bạo tử linh chi lực, vốn là hắn thả ra ngoài, nhưng hôm nay lại trái lại, trở thành hủy diệt hắn lực lượng!

Trong nháy mắt, cho dù là Triều Bằng Phi cái kia khủng bố Ma Thi Vương thân thể, dĩ nhiên cũng ngạnh sinh sinh bị một quyền này đập đứt gân gãy xương!

Ngay tại lúc đó, rốt cục phục hồi tinh thần lại Vân Mộng Chân bọn hắn, cũng tận đều là thi triển thần thông, hung hăng hướng về Triều Bằng Phi đập tới!

Trong lúc nhất thời, Triều Bằng Phi hầu như cả người đều bị đủ loại khủng bố công kích bao phủ.

Chỉ là, dạng này lực lượng đối với Ma Thi Vương mà nói, vẫn như cũ không đủ để trí mạng!

Chỉ cần trong chốc lát, Triều Bằng Phi là có thể khôi phục lại.

Nhưng mà, Bạch Nhạc cũng sớm không là lần đầu tiên cùng Triều Bằng

Phi giao thủ, một quyền này đập ra trong nháy mắt, Bạch Nhạc cũng liền đồng thời ý thức thanh tỉnh đến điểm này, một quyền đập ra trong nháy mắt, cũng đã biến quyền làm chỉ.

Một ngón tay hướng về Triều Bằng Phi mi tâm!

"Đại mộng. . . Nghìn thu!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1059: Dạ Nhận gặt hái

Đại Mộng Thiên Thu, nhất mộng nghìn năm!

Từ xưa tới nay chưa từng có ai nghĩ tới, một cái liền Tinh Hải Cảnh đều không bước vào tu hành giả, cũng có thể sáng chế bực này khủng bố thần thông tới.

Mộng Thiên Thu, mặc dù thực lực không mạnh, thật là tại huyễn thuật một đạo thượng tạo nghệ, cũng đúng đúng lên được đại sư tiếng xưng hô này.

Bây giờ, Bạch Nhạc một chỉ này, càng là lần nữa lệnh một thức này thần thông, danh chấn thiên hạ.

Cơ hồ là trong nháy mắt, vừa mới còn hung uy hiển hách Triều Bằng Phi liền nhất thời mất đi khí tức, thẳng tắp từ không trung té xuống.

Dù là đã bước vào Hóa Hư, Ma Thi Vương nhược điểm lớn nhất, cũng y nguyên vẫn là thần hồn!

Loại này trực tiếp nhằm vào thần hồn công kích thần thông, mới là trí mạng nhất!

Chỉ là, tình huống bình thường xuống, Bạch Nhạc căn bản cũng không có cơ hội đánh vỡ quanh người hắn phòng ngự, thi triển ra cái môn này thần thông mà thôi.

Hơn nữa, cho dù là lúc này, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ vô pháp trực tiếp gạt bỏ Triều Bằng Phi thần hồn, chỉ là miễn cưỡng đưa hắn vây ở trong ảo cảnh mà thôi.

Một khi bước vào Hóa Hư Chi Cảnh, Triều Bằng Phi thần hồn chi lực cũng đồng dạng tăng vọt, nếu như không phải là mượn lấy vừa mới đánh nát Tử Linh Tế cơ hội, không phải Bạch Nhạc mượn Thôn Thiên Quyết, ngưng tụ ra Thông Thiên Đạo Thể, cũng căn bản liền trói không được đối phương.

Cái này vẫn như cũ thành một trận ý chí đọ sức, nếu như Bạch Nhạc trước không nhịn được, liền đồng dạng sẽ làm đối phương tránh thoát được, thậm chí bản thân thần hồn, cũng sẽ lọt vào phản phệ!

"Chịu đựng, cho ta một nén nhang thời gian sao, ta liền có thể diệt hắn thần hồn!"

Trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, Bạch Cốt phu nhân trầm giọng mở miệng nói.

Đều là Hóa Hư cường giả, muốn đem Triều Bằng Phi loại này Ma Thi Vương đưa vào chỗ chết, cũng chỉ có Bạch Cốt phu nhân mới có thể làm đến.

Đầu ngón tay điểm nhẹ, trong tích tắc, vừa mới chết đi những cái kia ma thi thân thể đồng thời bạo liệt, hóa thành vô số bạch cốt, theo Bạch Cốt phu nhân thủ thế, tụ tập ở Triều Bằng Phi bên người, lấy bạch cốt dựng tế đàn!

Bạch Cốt Tế Đàn!

Lúc trước, dựng tạo Bạch Cốt Tế Đàn, là vì đánh thức Bạch Cốt Thần, nhưng hôm nay, đối với Bạch Cốt phu nhân mà nói, dựng Bạch Cốt Tế Đàn, thì là vì tiến thêm một bước khống chế Thần Chi Bản Nguyên lực lượng.

Đối với Triều Bằng Phi mà nói, Thần Chi Bản Nguyên mới là mấu chốt nhất lực lượng, chỉ có triệt để hủy diệt hắn Thần Chi Bản Nguyên, mới

có thể triệt để giết chết đối phương.

Rất ngắn trong chốc lát, Bạch Cốt Tế Đàn cũng đã thành hình, ngạnh sinh sinh đem Triều Bằng Phi khốn vào bên trong.

Thôn Thiên Quyết lực lượng, đã dần dần tán đi, Bạch Nhạc thân thể xuất hiện lần nữa hơi run rẩy, phảng phất tùy thời đều có thể tan vỡ!

Dù là Thông Thiên Đạo Thể, trên thực tế, cũng cần dựa vào thân thể mà tồn tại, mới có thể đạt được hoàn mỹ.

Không có thân thể, cũng chỉ có thể trong khoảng thời gian ngắn duy trì loại trạng thái này.

Hơn nữa, muốn vây khốn Triều Bằng Phi, Bạch Nhạc thần hồn tiêu hao cũng đồng dạng cực đại, cứ như vậy một hồi thời gian, đã xuất hiện bất ổn dấu hiệu.

Vân Mộng Chân bọn hắn người khác, lúc này cũng đồng dạng khẩn trương nhìn chằm chằm Bạch Cốt Tế Đàn.

Giả sử Bạch Nhạc vô pháp chèo chống, bọn hắn liền nhất định muốn ngay đầu tiên đẩy lên.

Cũng may, Bạch Nhạc ý chí đồng dạng cực kỳ kiên định, cái nào đánh là ở loại tình huống này xuống, cũng vẫn như cũ cắn chặt răng, gắt gao tiếp tục chống đỡ.

"Bạch Nhạc!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc thống khổ dáng dấp, Vân Mộng Chân trong lòng một hồi như kim đâm thống khổ, nhưng lại một dạng bất lực.

Một nén nhang!

Cái này cũng không tính thời gian dài, bây giờ đối với Bạch Nhạc mà nói, lại quả thực dài dằng dặc đáng sợ.

Hắn thậm chí đã không cảm giác được thời gian trôi qua, cũng không phát hiện được xung quanh phát sinh tất cả, chỉ bằng một hơi thở liều chết.

"Thật là khiến người ta nhịn không được muốn tán thán a. . . Cư nhiên dạng này, còn có thể không chết."

Ngay tại tất cả mọi người khẩn trương nhìn chằm chằm Bạch Cốt Tế Đàn đồng thời, trong hư không, lại chợt vang lên một cái đạm mạc thanh âm, mang theo vài phần ngả ngớn, lại lộ ra vài phần đùa cợt chi ý.

Đột nhiên này vang lên thanh âm, nhưng là trong nháy mắt làm cho tất cả mọi người sắc mặt đại biến!

Cho dù là tại tại đây dựng Bạch Cốt Tế Đàn Bạch Cốt phu nhân trái tim cũng không khỏi đột nhiên níu chặt đứng lên.

Bây giờ chính là thời khắc mấu chốt nhất, cho dù là nàng cũng căn bản là không có cách phân thần.

"Dạ Nhận!"

Trong mắt lộ ra vẻ hàn quang, Vân Mộng Chân chợt đem kiếm để ngang trước ngực, gắt gao nhìn chằm chằm đối phương!

Cũng cơ hồ là tại Vân Mộng Chân thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Dạ Nhận cũng theo đó chậm rãi hiện thân, cái kia như mực đao, lộ ra lau một cái lăng liệt sát ý, làm người sợ run.

"Chớ khẩn trương, ta nếu muốn xuất thủ. . . Hắn đã sớm chết!"

Khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, Dạ Nhận quét Vân Mộng Chân liếc mắt, nhàn nhạt mở miệng nói.

Dạ Nhận vốn là trên đời cao cấp nhất sát thủ!

Ẩn nấp hành tích tình huống dưới, cho dù là Bạch Cốt phu nhân cùng Triều Bằng Phi, trong lúc nhất thời đều không có thể phát hiện, càng không cần phải nói là người khác.

Nếu như lựa chọn ở nơi này trước mắt, xuất thủ đánh lén, vô luận ai cũng không thể phản ứng kịp.

"Dạ Nhận, ngươi đến tột cùng muốn làm gì?"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Vân Mộng Chân lần nữa mở miệng nói.

"Tự nhiên là giết chết ngươi, huỷ diệt Đạo Lăng Thiên Tông."

Hời hợt mở miệng, Dạ Nhận tùy ý nói rằng.

Một câu nói này, nhưng là nhất thời lại làm cho tất cả mọi người tâm đều nhắc tới, ngược lại không phải là thật tất cả mọi người quan tâm Vân Mộng Chân sinh tử, chỉ là bây giờ loại tình huống này, nếu như Dạ Nhận đối Vân Mộng Chân xuất thủ, ảnh hưởng khả năng liền thực sự quá lớn.

"Yên tâm đi, ta đổi chủ ý."

Cười khẽ một chút, Dạ Nhận tiếp tục nói, "Ta muốn giết, là đỉnh phong Đạo Lăng Thánh Nữ, không phải bây giờ ngươi! Còn như Đạo Lăng Thiên Tông. . ."

Trong mắt tràn đầy vẻ khinh miệt, Dạ Nhận từ tốn nói, "Bây giờ đã không có để cho ta xuất thủ tư cách!"

". . ."

Một câu nói này nhường Vân Mộng Chân trong lòng hung hăng tê rần, nhưng lại lại không thể không thừa nhận, đối phương nói là tình hình thực tế.

Riêng lớn một cái Đạo Lăng Thiên Tông, bây giờ đến bây giờ, còn có mấy phần súc tích?

Không chút nào khoa trương nói, toàn bộ tông môn trừ nàng vị này thánh nữ bên ngoài, hầu như đã không có bất kỳ một cái nào có thể cầm ra người.

Đạo Lăng Thiên Tông. . . Đã xuống dốc.

"Tất nhiên, ngươi không muốn ra tay, hiện tại đây cũng là đang làm gì?"

Nhìn chằm chằm Dạ Nhận, Vân Mộng Chân hỏi lần nữa.

"Rất đơn giản, ta muốn với ngươi đi với ta một chỗ!"

Chân mày chợt bốc lên, Dạ Nhận chậm rãi mở miệng nói.

"Có ý gì?"

Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra lau một cái lãnh ý, trầm giọng hỏi.

"Đổi một câu trả lời hợp lý a!"

Nhún nhún vai, Dạ Nhận tiếp tục nói, "Ta phát hiện một chỗ, cần người phối hợp, mới có thể bước vào bên trong. . . Nguyên bản ta nhất chung ý chọn người là Bạch Nhạc, đáng tiếc, hiện tại hắn tự thân khó bảo toàn."

"Địa phương nào?"

Vân Mộng Chân lần nữa hỏi tới.

"Không cần nỗ lực kéo dài thời gian, Vân Mộng Chân. . . Ta chỉ cho ngươi cuối cùng mười tức thời gian suy nghĩ, hoặc là theo ta đi! Hoặc là. . . Ta xuất thủ, giết Bạch Nhạc, phóng xuất cái này Ma Thi Vương!"

Đầu ngón tay nhẹ nhàng tại cái kia như mực đao phong phía trên đàn đánh, Dạ Nhận chậm rãi mở miệng nói.

"Phóng xuất Ma Thi Vương, ngươi sẽ không sợ vì vậy sinh linh đồ thán?"

Lần này không đợi Vân Mộng Chân mở miệng, xung quanh cũng đã có người mắng lên.

"Cùng ta có quan hệ gì đâu?"

Khinh miệt quét đối phương liếc mắt, Dạ Nhận lạnh lùng hỏi ngược lại.

". . ."

"Ngươi chí ít cũng phải để ta biết, muốn đi địa phương là đây?" Trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, Vân Mộng Chân lần nữa mở miệng nói.

"Còn có cuối cùng ba hơi!"

Căn bản không có phản ứng Vân Mộng Chân ý tứ, Dạ Nhận nhàn nhạt mở miệng nói.

". . ."

"Hai hơi!"

Trong nháy mắt, Dạ Nhận trên người đã bốc lên lau một cái khủng bố sát khí.

Một đao này vận sức chờ phát động, loại tình huống này, nếu là đối phương liều lĩnh xuất thủ, Vân Mộng Chân tự nghĩ chưa chắc có thể ngăn trở, cái này đại giới rất cao!

"Ta đáp ứng!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1060: Kết thúc

Dạ Nhận đáng sợ nhất địa phương ở chỗ, hắn luôn có thể tìm được hoàn mỹ nhất thời cơ xuất thủ.

Từ trước đây lần đầu tiên cùng Dạ Nhận gặp nhau bắt đầu, Dạ Nhận mỗi một lần xuất thủ, đều ắt sẽ cho Vân Mộng Chân mang đến uy hiếp trí mạng.

Trước đó xuất thủ, đều bởi vì Bạch Nhạc nhúng tay mà phá giải.

Nhưng lúc này đây, Dạ Nhận lại đem mục tiêu đặt ở Bạch Nhạc trên người.

Cắm ở một cái như vậy then chốt trên thời gian, Vân Mộng Chân căn bản cũng không có cự tuyệt chỗ trống.

Vô luận là vì cứu Bạch Nhạc, vẫn là ngăn cản Triều Bằng Phi tàn sát bừa bãi Đạo Lăng Thiên Tông, nàng đều nhất định muốn bằng lòng.

Cứ việc, cái này ắt sẽ đưa nàng chính mình đẩy tới một cái cực kỳ cảnh hiểm nguy.

"Thông minh lựa chọn!"

Khóe miệng hiện lên vẻ tươi cười, Dạ Nhận thẳng thắn thu hồi trong tay đao.

"Hiện tại ngươi có thể nói cho ta biết, muốn đi đâu?"

Sắc mặt hơi rét, Vân Mộng Chân hỏi lần nữa.

"Tới chỗ, ngươi tự nhiên sẽ biết rõ."

Cũng không trả lời Vân Mộng Chân ý tứ, tương phản, Dạ Nhận lật bàn tay một cái, bàn tay liền nhiều một mặt khí tức âm lãnh lệnh bài , lệnh bài không biết là làm bằng vật liệu gì luyện chế, thần hồn cũng vô pháp thấm vào.

Sau một khắc, không trung liền chợt bị xé nứt một khe hở không gian.

Chân mày đột nhiên vừa nhảy, Vân Mộng Chân liền rõ ràng, cái này không gian liệt phùng là do tấm lệnh bài kia xé rách, nối thẳng lệnh bài kia vị trí chỗ ở.

Trách không được Dạ Nhận căn bản cũng không sợ nàng đổi ý.

Hít sâu một hơi, Vân Mộng Chân quay đầu cuối cùng xem Bạch Nhạc liếc mắt, lại không có bất kỳ một câu dư thừa lời nói, trực tiếp liền bước vào không gian liệt phùng bên trong.

Bật cười lớn, Dạ Nhận cũng đồng dạng quay đầu liếc Bạch Nhạc liếc mắt, trong nháy mắt liền đi theo bước vào bên trong!

Hai người tiêu thất trong nháy mắt, không trung cái kia một khe hở không gian liền chợt tiêu thất, liền như căn bản chưa từng xuất hiện!

"Oanh!"

Cơ hồ là đồng thời, một tiếng vang thật lớn, Bạch Cốt phu nhân đánh ra cuối cùng một cái thủ ấn, Bạch Cốt Tế Đàn chợt thành hình!

Sau một khắc, Triều Bằng Phi sở hữu khí tức liền chợt bị cắt đứt!

"Bạch Nhạc!"

Trong nháy mắt, Bạch Cốt phu nhân liền rơi vào Bạch Nhạc bên người, lo lắng nhìn về phía Bạch Nhạc.

Triều Bằng Phi bị phong nhập Bạch Cốt Tế Đàn, Bạch Nhạc cũng rốt cục tỉnh táo lại, chỉ là cả người đều có vẻ hơi mơ hồ, hiển nhiên, thần hồn cũng đồng dạng lọt vào tổn thương rất nặng.

"Gào thét!"

Cơ hồ là đồng thời, Bạch Cốt Tế Đàn bên trong đột nhiên truyền đến một hồi điên cuồng tiếng gào thét!

Thoát ly ảo cảnh, Triều Bằng Phi cũng đồng dạng tỉnh lại.

Chỉ là, đến lúc này, rơi vào Bạch Cốt Tế Đàn bên trong, tất cả tuy nhiên cũng đã quá trễ!

"Kết thúc!"

Trong mắt lộ ra một hơi khí lạnh, Bạch Cốt phu nhân ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, trong tích tắc, Bạch Cốt Tế Đàn phía trên liền chợt mọc lên lau một cái u lãnh bạch sắc hỏa diễm!

Bạch Cốt Chân Hỏa!

Mượn Bạch Cốt Tế Đàn, Bạch Cốt phu nhân lúc này mới chân chính điều động Thần Chi Bản Nguyên, lấy bản mạng chi hỏa, mạnh mẽ luyện hóa Triều Bằng Phi thần hồn!

Trong nháy mắt, Bạch Cốt Tế Đàn bên trong liền truyền đến Triều Bằng Phi tuyệt vọng kêu rên cùng chửi rủa.

Chỉ là cái này kêu rên cùng tiếng chửi rủa âm cũng càng ngày càng yếu, tối đa không hơn trăm hơi thở thời gian, liền triệt để tiêu tán!

Cho đến giờ phút này, vị kia kiêu căng ngập trời Ma Thi Vương, mới chính thức triệt để vẫn lạc!

Một điểm hắc mang từ Bạch Cốt Tế Đàn bên trong mọc lên!

Căn bản không chút do dự nào, bàn tay đột nhiên vừa nhấc, cái kia một điểm hắc mang liền chợt hướng về Bạch Nhạc bay đi, trực tiếp dung nhập Bạch Nhạc hồn thể bên trong!

"Bạch. . . Ngươi làm cái gì vậy?"

Vốn là muốn hô Bạch Cốt phu nhân, chỉ là mở miệng trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền ý thức được không đúng, cười khổ một tiếng, nhẹ giọng mở miệng nói.

Điểm này tựa hồ nổi lên mắt hắc mang, trên thực tế chính là Triều Bằng Phi trong cơ thể Thần Chi Bản Nguyên!

Đối với Bạch Cốt phu nhân mà nói, những thứ này Thần Chi Bản Nguyên không gì sánh được trân quý, không thể nghi ngờ đủ để khiến nàng tu vi tiến hơn một bước, thậm chí đủ để đưa nàng trực tiếp đẩy vào Bán Thần Chi Cảnh.

Chỉ là loại tình huống này, lại y nguyên vẫn là con mắt cũng không có nháy, liền trực tiếp tặng cho Bạch Nhạc.

Bất quá, hiệu quả nhưng cũng đồng dạng cực kỳ rõ ràng, nguyên bản Bạch Nhạc đã mờ nhạt thân hình, theo lấy điểm này Thần Chi Bản Nguyên dung nhập, lần nữa ổn định lại.

"Ngươi so với ta càng cần nữa nó."

Lắc đầu, Bạch Cốt phu nhân phảng phất chỉ là đang nói một kiện bé nhỏ

không đáng kể sự tình một dạng.

"Vân Mộng Chân đâu?"

Phục hồi tinh thần lại, Bạch Nhạc nhất thời liền nhận thấy được xung quanh dị thường, trầm giọng mở miệng hỏi.

"Vừa mới ta bố trí Bạch Cốt Tế Đàn đánh chết Ma Thi Vương thời điểm, Dạ Nhận xuất hiện. . ."

Nghe được Bạch Nhạc phục hồi tinh thần lại sau đó, câu nói đầu tiên chính là hỏi Vân Mộng Chân, Bạch Cốt phu nhân trong lòng cũng không khỏi hơi hơi miệng khô khốc, chỉ là lại y nguyên vẫn là không có gì do dự, mở miệng đem vừa mới sự tình giải thích một lần.

"Dạ Nhận!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, Bạch Nhạc trên người sát khí hầu như đã ngưng tụ như thật.

"So với việc Vân Mộng Chân, ngươi mình bây giờ trạng thái mới càng là vấn đề."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân trầm giọng nói rằng, "Có thể lệnh Dạ Nhận cũng không dám một mình đi xông, cần dùng loại thủ đoạn này, hiếp bức Vân Mộng Chân hỗ trợ địa phương, tất phải nguy cơ cực kỳ, nếu như ngươi thật muốn đi cứu nàng. . . Liền cần phải trước hết để cho chính ngươi khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, bằng không, cho dù là ngươi có thể đủ đuổi theo, cũng bất quá là tìm cái chết vô nghĩa mà thôi!"

". . ."

Hơi chậm lại, Bạch Nhạc lập tức chậm rãi ngẩng đầu, "Yên tâm đi, ta sẽ

không kích động. . . Lần này, đa tạ ngươi!"

Riêng lớn Đạo Lăng sơn, bây giờ đã thay đổi tàn tạ khắp nơi, cũng trong màn đêm, có vẻ cực kỳ thê lương!

"Bạch phủ chủ! Viện thủ tình, ta tam đại thiên tông ghi nhớ trong lòng!"

Hơi hơi ôm quyền, Khương Phàm cùng Lý Tường hai người đồng thời mở miệng nói.

Mặc dù trước đó, bọn hắn thật có mượn cơ hội giết chết Bạch Nhạc ý niệm trong đầu, nhưng hôm nay tới mức này, bọn hắn lại không thừa nhận cũng không được, nếu là không có Bạch Nhạc, đừng bảo là Đạo Lăng Thiên Tông, toàn bộ thiên hạ, đều sẽ rơi vào Hắc Ám Thiên tàn sát bên trong, hai người bọn họ đại thiên tông cũng đồng dạng vô pháp may mắn tránh khỏi!

Còn như nói giết chết Bạch Nhạc. . . Bây giờ có Bạch Cốt phu nhân ở bên, bọn hắn nơi nào còn dám sinh ra dạng này ý niệm trong đầu.

Ánh mắt hướng về Khương Phàm cùng Lý Tường, Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi hơi yên lặng chốc lát.

Chuyện khi trước, muốn nói trong lòng hắn đối với Khương Phàm bọn hắn hoàn toàn không có hận ý, tự nhiên là không có khả năng, chỉ là, bây giờ loại tình trạng này, Bạch Nhạc tự nhiên cũng sẽ không lại đem phẫn nộ nghiêng đến trên người bọn họ.

Khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói.

"Đạo bất đồng, bất tương vi mưu. . . Hai vị tông chủ, nhiều hơn bảo trọng, sau ngày hôm nay, chỉ sợ, là địch không phải bạn! Lại gặp nhau ngày, Bạch mỗ sẽ không thủ hạ lưu tình!"

Trước đó, Bạch Nhạc còn ngây thơ cho rằng, có thể dùng tương đối bình thản phương thức, để hoàn thành Diệp Huyền đại sư nguyện vọng, có thể chuyện hôm nay, lại làm cho hắn biết rõ, đạo ma ranh giới, hoàn toàn không phải dễ dàng như vậy phân cách rõ ràng.

Muốn chân chánh hình thành một cái không phân đạo ma thịnh thế, còn rất dài con đường muốn đi.

Rất nhiều chuyện, cho dù là hắn, cũng rất khó khống chế.

Hôm nay mặc dù xem như là bảo vệ Đạo Lăng Thiên Tông, có thể Vân Mộng Chân theo Dạ Nhận ly khai, đối với Đạo Lăng Thiên Tông mà nói, không thể nghi ngờ lại là một đòn nặng nề.

Loạn thế bố cục, đã thành hình, không ai có khả năng vãn hồi.

Mặc dù Triều Bằng Phi thất bại, bỏ mạng ở cái này Đạo Lăng sơn bên trên, một trận chiến này đã hạ màn kết thúc, có thể không hề nghi ngờ, một cái thời đại mới, từ giờ khắc này, đã thật đã tới. . .

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1061: Lục Âm sơn

Trên đời này an toàn nhất địa phương, liền không ai bằng Bạch Cốt phu nhân Bạch Cốt Thần Vực.

Từ Đạo Lăng sơn ly khai, Bạch Nhạc liền trực tiếp bị Bạch Cốt phu nhân mang về Bạch Cốt Thần Vực bên trong, mặc dù từ Triều Bằng Phi cái kia đạt được một bộ phận Thần Chi Bản Nguyên , khiến cho Bạch Nhạc thương thế ổn định rất nhiều, có thể loại trạng thái này, lại cuối cùng không dám ở bên ngoài dừng lại lâu, thậm chí ngay cả cùng Tô Nhan bọn hắn chào hỏi một tiếng thời gian cũng không có.

Cũng may, cuối cùng một trận chiến này, người bên cạnh cũng số lượng cũng không ít, không cần Bạch Nhạc nói, tin tức cũng sẽ tự nhiên truyền ra, ngược lại cũng chưa đến nổi nhường Tô Nhan bọn hắn lo lắng quá mức!

Còn như vấn đề an toàn, thì càng không lo lắng.

Không nói đến, thư sinh bọn họ cùng Thanh Vân Kỵ một chỗ, bản thân liền sở hữu cực kỳ mạnh mẽ chiến lực.

Chỉ bằng Bạch Nhạc còn chưa chết điểm này, liền không người lại dám cùng bọn họ làm khó dễ.

Đừng xem trước đó, tựa hồ rất nhiều người đều hận không thể Bạch Nhạc chết mới tốt, có thể chỉ cần Bạch Nhạc không chết, Thanh châu là có thể vững như bàn thạch!

Ngược lại là tam đại thiên tông, bởi vì một trận chiến này, làm cho tất cả mọi người đều mất đi kính úy chi tâm.

Không có Hóa Hư cường giả tọa trấn, cũng không có Vân Mộng Chân loại này nghịch thiên tồn tại, cái gọi là tam đại thiên tông, cũng bất quá cũng chỉ là súc tích càng sâu một ít địa cấp tông môn mà thôi!

Vô luận là ma đạo, hay là hắn ngày xưa bị tam đại thiên tông áp không ngốc đầu lên được chính đạo tông môn, cũng bắt đầu xuẩn xuẩn dục động.

Chỉ là, những thứ này cùng Bạch Nhạc, đều tạm lúc không có bất cứ quan hệ gì.

... ...

Bạch Cốt Thần Vực!

Từ Đạo Lăng sơn trở về, đã ước chừng nửa tháng.

Trong thời gian này, Bạch Cốt phu nhân rời đi hai lần, vì Bạch Nhạc mang về rất nhiều linh dược trân quý, cũng chính là tại những linh dược này trợ giúp xuống, Bạch Nhạc một chút khôi phục thần hồn, củng cố hồn thể.

Bây giờ, cho dù là không có thân thể, chỉ cần không còn kinh lịch đại chiến, Bạch Nhạc cũng có thể bằng vào hồn thể sống sót xuống dưới.

Đến một bước này, Bạch Cốt phu nhân cũng coi như yên lòng.

Chỉ cần không có nguy hiểm đến tánh mạng, sự tình khác, liền bất quá chỉ là vấn đề thời gian a.

"Cần ta một lần nữa giúp ngươi luyện chế một Bạch Cốt Hóa Thân sao?"

Tại Bạch Nhạc bên cạnh ngồi xuống, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng hỏi.

Luyện chế Bạch Cốt Hóa Thân quá trình bản thân là một cái cực kỳ tàn khốc quá trình, chỉ là đến Bạch Cốt phu nhân bây giờ cấp độ, lại cũng không cần phiền toái như vậy, dù là chỉ là tầm thường nhất một bộ bạch cốt, chỉ cần đi qua Bạch Cốt Chân Hỏa rèn luyện, cũng có thể sở hữu hoàn mỹ nhất phẩm chất.

Huống chi, cho dù là thật muốn giết người, Bạch Cốt phu nhân cũng căn bản không quan tâm những thứ này.

"Không cần!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Bạch Cốt Hóa Thân cũng không thích hợp ta, hơn nữa, Thông Thiên Đạo Thể tu luyện pháp môn bên trong, có một lần nữa cô đọng thân thể thủ đoạn, cũng không cần phiền toái như vậy."

Nghe thế, Bạch Cốt phu nhân nhưng là không khỏi nao nao, lập tức mở miệng nói, "Đã có loại thủ đoạn này, trước đây Thông Thiên Ma Quân, như thế nào lại bỏ mạng ở Linh Tê Kiếm Tông?"

"Sư tôn trước đây đến Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, đã thanh âm một luồng thần hồn, bằng không, nếu có thể duy trì Thông Thiên Đạo Thể, Vân Mộng Chân đã sớm chết, nơi nào còn có thể đuổi theo ra xa như vậy đi." Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng giải thích.

Chỉ là, lời này nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là giải thích cho Bạch Cốt phu nhân nghe.

Cho tới bây giờ, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng tràn ngập nghi hoặc.

Thực lực càng mạnh, hắn liền càng là có thể minh bạch, trước đây Thông Thiên Ma Quân rốt cuộc có bao nhiêu cường.

Ngay cả mình bây giờ cảnh giới, tại thân thể đổ tình huống dưới, còn có thể ngưng luyện ra Thông Thiên Đạo Thể, lấy hồn thể phương thức sinh tồn, thậm chí có thể trọng tố thân thể, như vậy trước đây, Thông Thiên Ma Quân, liền thật không có thủ đoạn bảo vệ tánh mạng sao?

Đạo Lăng Thiên Tông mặc dù cường đại, nhưng khi ban đầu, Đạo Lăng Thánh Nữ đã vẫn lạc, một người không có Đạo Lăng Thánh Nữ Đạo Lăng Thiên Tông, thật có thể đem Thông Thiên Ma Quân, bức đến loại kia hoàn cảnh sao?

Lúc trước Bạch Nhạc tin tưởng không nghi ngờ, nhưng bây giờ. . . Nhưng cũng không khỏi hiện lên vẻ nghi hoặc!

Diệp Huyền đại sư từng nói, Thông Thiên Ma Quân là chết bởi cực độ tự phụ, bỏ mạng ở Đạo Lăng sơn, là bởi vì quá mức khinh thường.

Thật là. . . Cho là thật như vậy sao?

Bạch Nhạc gặp qua Ma Thi Vương, cũng trước sau chém giết Bạch Cốt Thần cùng Tử Linh Thần, cũng đã gặp Diệp Huyền đại sư đỉnh phong đánh một trận phong thái.

Thông Thiên Ma Quân có thể danh chấn thiên hạ, đem những cường giả này đều áp không dám ngẩng đầu, rốt cuộc có bao nhiêu khủng bố, sợ là bây giờ chính mình, đều khó có thể tưởng tượng.

Dạng này Thông Thiên Ma Quân, chết cũng không khỏi quá dễ dàng.

Trong lúc này tất có ẩn tình!

Chỉ là, có thể rõ ràng trước đây ẩn tình người, bây giờ đều đã chết, bây giờ còn muốn cởi ra bí ẩn này, liền thực sự quá khó khăn.

Lắc đầu, đem cái này chút loạn thất bát tao ý niệm trong đầu, đuổi ra

ngoài.

Bạch Nhạc lúc này mới lần nữa mở miệng nói, "Ta nghĩ hồi một chuyến Đại Càn Vương Triều."

"Hiện tại?"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Bạch Cốt phu nhân không khỏi nao nao.

"Vâng!"

Gật đầu, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Muốn trọng tố thân thể, thậm chí tiến hơn một bước, ngưng luyện ra chân chính Thông Thiên Đạo Thể, còn cần rất nhiều tài liệu trân quý! Cũng chỉ có Đại Càn Vương Triều mới có thể dễ dàng nhất sưu tập thiên hạ linh dược trân quý."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Mặt khác, ta còn cần phải đi Đại Càn Vương Triều bí tàng bên trong, tra tìm một ít tư liệu."

Ngẩng đầu, Bạch Cốt phu nhân nhìn lấy Bạch Nhạc nói rằng, "Về Vân Mộng Chân cùng Dạ Nhận hướng đi?"

"Vâng!"

Gật đầu, Bạch Nhạc trầm giọng đáp.

"Nói như thế, ngươi biết, Dạ Nhận mang Vân Mộng Chân đi đâu?" Bạch Cốt phu nhân tiếp tục hỏi.

"Có một cái suy đoán, mặc dù còn không có chứng cứ, thế nhưng cần phải. . . Chỉ có khả năng này!" Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

"Là đây?"

Hơi nhíu mày, Bạch Cốt phu nhân cũng không khỏi có chút ngạc nhiên hỏi.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi đáp.

"Lục Âm sơn!"

... ...

"Lục Âm sơn!"

Từ trong miệng phun ra ba chữ này, Trương Côn sắc mặt ngưng trọng mở miệng nói.

Lúc trước vương thành đánh một trận, Trương Côn liền từng bị phong bế tu vi, khốn ở trong hoàng cung, đối với hắn mà nói, đó là một đoạn khuất nhục kinh lịch, thật là, cũng chính bởi vì vậy, trước đây hoàng cung đánh một trận, cũng làm cho hắn thấy rõ tất cả.

Trong lúc này liền bao quát, Bất Tử Thanh Vương từng đề cập tới, Lục Âm sơn!

Dựa theo Bất Tử Thanh Vương thuyết pháp, hắn từng tại Lục Âm sơn phát hiện một chỗ ẩn nấp bí tàng không gian, lấy Bất Tử Thanh Vương thực lực, đều không dám đơn giản bước vào bên trong, hơn nữa, tại phụ cận tìm tinh tinh! Cũng dưới đây hoài nghi, khả năng có Thượng Cổ Cường Giả chưa từng vẫn lạc, liền giấu ở Lục Âm sơn cái này bí tàng không gian bên trong.

Dạ Nhận mặc dù cực nhỏ lộ diện, thật là thực lực cũng đối cũng không tại Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân phía dưới, có thể làm cho Dạ Nhận đều thúc thủ vô sách, không thể không mạo hiểm xuất thủ, bức bách Vân Mộng Chân với hắn liên thủ đi xông địa phương, sợ rằng trừ cái này thần

bí Lục Âm sơn bên ngoài, lại không có bất kỳ hắn khả năng.

Mấy ngày nay, không biết bao nhiêu người đang khắp nơi tra xét Vân Mộng Chân cùng Dạ Nhận hướng đi, chỉ là lại không thu hoạch được gì!

Bây giờ biết mấy chỗ cái gọi là tuyệt địa, cũng đều đã bị tra xét một cái liền, vẫn không có bất kỳ kết quả gì.

Loại tình huống này, liền không thể nghi ngờ đem tầm nhìn, trực tiếp chỉ hướng Lục Âm sơn.

Trên đời này, biết rõ Lục Âm sơn bí mật này, trừ Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân bên ngoài, liền chỉ có trước đây từ trong hoàng cung còn sống rời đi những cái kia tam đại thiên tông đệ tử.

Trương Côn đương nhiên đó là bên trong một trong.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1062: Trở về vương thành, quyền hành ngập trời

"Vô luận là Bạch Nhạc cũng tốt, Vân Mộng Chân cũng tốt, thậm chí là cái kia Dạ Nhận."

Sửa sang một chút ý nghĩ, Trương Côn lần nữa giải thích.

"Bọn hắn sở dĩ xuất sắc như thế, trừ bọn hắn bản thân đủ đủ ưu tú ở ngoài, còn có vô cùng trọng yếu một điểm, chính là bọn hắn xem thủy chung so với chúng ta xa hơn."

Nói đến đây, cho dù là Trương Côn, cũng không khỏi nôn một ngụm trọc khí.

Có mấy lời không nhả ra không thoải mái, nói ra, ngược lại có một loại ung dung cảm giác.

Làm một kiêu ngạo người, muốn thừa nhận mình không bằng người khác, vốn là một kiện rất gian nan sự tình, có thể tỉnh táo lại, phân tích bên trong nguyên nhân, mà không phải một vị đem đối phương xuất sắc, quy về vận khí hoặc là ngẫu nhiên, thì càng trắc trở.

"Ý ngươi là, ngươi muốn đi Lục Âm sơn?"

Nhìn lấy Trương Côn, Khương Phàm chậm rãi hỏi.

"Vâng!"

Gật đầu, đối với vị này chưởng giáo chân nhân, Trương Côn cũng đồng dạng không có gì giấu giếm, bình tĩnh hồi đáp đạo, "Tam đại thiên tông

nhất thống thiên hạ thời đại đã qua, bây giờ nếu chúng ta còn giậm chân tại chỗ, liền chỉ biết dần dần bị loại bỏ. . . Đến bây giờ, chúng ta nếu như còn chỉ mắt tại lợi ích trước mắt, liền không có tư cách oán giận người khác đem chúng ta càng kéo càng xa."

Nghe Trương Côn những lời này, Khương Phàm trên mặt rốt cục lộ ra một nụ cười.

Trong khoảng thời gian này tới nay, hắn gian nan chống đỡ Tiên Du Kiếm Cung, nhưng trong lòng lại rất rõ ràng, tương lai là thuộc về thanh niên nhân.

Tiên Du Kiếm Cung đệ tử mặc dù nhiều, thật là bên trong cũng không có chân chính xuất sắc nhân vật.

Bây giờ, Trương Côn biểu hiện, rốt cục nhường hắn cảm thấy hài lòng.

"Lục Âm sơn là Bất Tử Thanh Vương cũng không dám xông vào, lấy ngươi bây giờ thực lực, một khi bước vào bên trong, tất nhiên sẽ gặp nguy hiểm, thậm chí khả năng vẫn lạc bên trong. . . Ngươi làm thật cân nhắc kỹ sao?"

Hơi hơi ôm quyền, hướng về Khương Phàm khom người cúi đầu, Trương Côn trầm giọng nói rằng, "Trên đời này cường giả, không có chỗ nào mà không phải là từ núi thây biển máu bên trong bước ra đến, nếu như sợ hãi nguy hiểm, thì như thế nào có tư cách cùng những cường giả này sánh vai?"

"Đệ tử không dám cùng Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân so sánh, có thể chí ít, cũng nguyện ý đuổi theo bọn hắn cước bộ, không đến mức sống uổng thời gian!"

"Không dám nói nhất định có thể thành công, nhưng đệ tử nguyện ý thử một lần, có chết không hối hận!"

... ...

Ba ngày sau.

Bạch Nhạc xuất hiện lần nữa tại Đại Càn Vương Triều trong vương thành.

Bạch Nhạc lộ diện, trong nháy mắt liền dẫn tới toàn bộ vương thành rung động, thậm chí tin tức tại rất trong thời gian ngắn, liền truyền khắp thiên hạ!

Kinh lịch Đạo Lăng sơn đánh một trận, Bạch Nhạc đã hoàn toàn xứng đáng trở thành thế gian nhất đứng đầu cường giả một trong!

Quan trọng hơn là, lần này theo Bạch Nhạc đồng thời trở về, còn có vị kia đã bước vào Hóa Hư Bạch Cốt Thần Giáo giáo chủ.

Coi như bây giờ thế gian biết, một vị duy nhất Hóa Hư cường giả, Bạch Cốt phu nhân xuất hiện, đủ để oanh động thiên hạ.

Ngô Văn Uyên vị này tân hoàng tự mình đứng ra, lấy lễ nghi cao nhất, nghênh tiếp Bạch Nhạc cùng Bạch Cốt phu nhân đến.

Ngay tại lúc đó, trước đó bởi vì truyền ra Bạch Nhạc tin tức người chết, mà rục rịch những người kia, trong nháy mắt liền lần nữa lọt vào tàn khốc nhất trấn áp cùng huyết tẩy.

Trong lúc này, đặc biệt Diệp gia huyết tẩy, nhất triệt để!

Diệp Hiểu Nhân tự mình xuất thủ, Diệp gia phàm là có liên lụy người, giết hết không xá!

Bất quá là một trận tiệc rượu thời gian, toàn bộ vương thành cũng đã bị

giết đầu người cuồn cuộn, riêng là có thể đếm hết, liền chí ít có mấy ngàn người chết thảm.

Mà toàn bộ quá trình, Bạch Nhạc thậm chí không có nói câu nào, không hề có một chữ hỏi.

Đây mới thực sự là quyền hành ngập trời.

Bạch Nhạc vẫn chưa tham gia tiệc rượu, bây giờ chỉ có hồn thể trạng thái, cũng căn bản không có khả năng ăn uống, chỉ là đơn giản đi một cái đi ngang qua sân khấu, Bạch Nhạc liền trực tiếp bước vào Đại Càn Vương Triều Mật Các bên trong, bắt đầu đọc qua những cái kia bí tàng điển tịch.

Ngay tại lúc đó, Bạch Cốt phu nhân thì là lấy Bạch Nhạc tên, bắt đầu hạ lệnh sưu tập tất cả có trợ giúp Bạch Nhạc trọng tố thân thể linh dược trân quý.

Có Bạch Cốt phu nhân tại, cũng căn bản không cần giấu giếm Bạch Nhạc vẫn chưa hoàn toàn khôi phục tin tức.

Phóng nhãn thiên hạ, bây giờ cũng không ai dám tới trêu chọc vị này tồn tại Hóa Hư thực lực Bạch Cốt phu nhân.

... ...

Những thứ này tục sự, Bạch Nhạc sớm đã không có ở đây tham dự vào, từ bước vào Mật Các sau đó, trọn ba tháng, Bạch Nhạc liền lại cũng không có đi ra.

Đại Càn Vương Triều những thứ này bí tàng, cơ hồ bị Bạch Nhạc đọc qua một lần.

Trừ Lục Âm sơn tin tức bên ngoài, Bạch Nhạc cũng trọng tra tìm tất cả

từng về Thông Thiên Ma Quân ghi chép, từ trong câu chữ tìm kiếm tất cả có thể hữu dụng manh mối.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cần thiết tất cả tài liệu, cũng đều như là như nước chảy, bị đưa vào vương thành, đưa đến Bạch Cốt phu nhân trong tay.

Một ngày này, sở hữu yêu cầu linh dược tất cả đều góp đủ, Bạch Cốt phu nhân lúc này mới bước vào Mật Các bên trong.

"Thế nào, tìm được manh mối sao?"

Đứng ở Bạch Nhạc bên người, nhìn lấy bên cạnh chồng chất như núi điển tịch, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng hỏi.

"Không có!"

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lắc đầu nói, "Về Lục Âm sơn tin tức, đều vẻn vẹn chỉ là hợp với mặt ngoài đồ vật, chân chính liên quan đến thượng cổ sự tình ghi chép, cơ hồ không có."

"Tìm không được cũng là bình thường, trước đây liền Diệp Huyền đại sư cũng không biết Lục Âm sơn sự tình, bí tàng trong điển tịch, tự nhiên cũng sẽ không có đầu mối gì."

Gật đầu, Bạch Cốt phu nhân an ủi.

"Ngươi muốn sở hữu linh dược cùng tài liệu đều đã góp đủ, chuẩn bị lúc nào trọng tố thân thể?"

Nghe thế, Bạch Nhạc cũng không khỏi nao nao, "Tất cả đều góp đủ?"

Cũng không trách Bạch Nhạc hơi kinh ngạc, phải biết, lần này hắn đòi tài liệu bên trong, không thiếu một ít cực kỳ trân quý, thậm chí gần như

thất truyền linh dược, bình thường mà nói, chính là mấy năm thu thập không đủ, Bạch Nhạc cũng không ngoài ý liệu.

Nhưng hôm nay, mới bất quá ba tháng ngắn ngủi thời gian, dĩ nhiên liền góp đủ, lại để cho hắn làm sao có thể không vô cùng kinh ngạc.

"Trước khác nay khác vậy!"

Cười khẽ một chút, Bạch Cốt phu nhân lắc đầu nói, "Ngươi chính là quá coi thường, Đại Càn Vương Triều súc tích, cũng tiểu xem chính ngươi bây giờ lực ảnh hưởng! Bây giờ ra lệnh một tiếng, thiên hạ cửu châu, đều văn phong cùng theo, cho dù là ma đạo, vẫn là tam đại thiên tông cũng sẽ không có chút làm khó dễ."

Nghe thế, Bạch Nhạc cũng không khỏi bật cười lớn.

Trên đời này, cho tới bây giờ đều là hiện thực như vậy, tựu như cùng trước đây đỉnh phong Đạo Lăng Thiên Tông một dạng, những cái kia Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, sở dĩ có thể được tốt nhất tài nguyên, chính là bởi vì, những thứ này đệ tử, có thể nói chính là đủ để cử thiên hạ chi lực tới cung cấp nuôi dưỡng.

Bạch Nhạc bây giờ lực ảnh hưởng, không dám nói có thể vượt lên trước đỉnh phong Đạo Lăng Thiên Tông, có thể chỉ là thu thập tất cả linh dược cùng tài liệu, cũng đã đủ đủ.

"Lúc nào hồi Bạch Cốt Thần Vực?"

Thoáng do dự một chút, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Không cần, ngay tại trong vương thành đi. . . Bây giờ không biết nhiều ít ánh mắt nhìn ta chằm chằm đâu! Đơn giản liền sau đó bọn hắn nguyện, để bọn hắn nhìn ta trọng tố thân thể, khôi phục thực lực."

Trở lại Bạch Cốt Thần Vực tu luyện tuy an toàn nhất, nhưng hôm nay,

Bạch Nhạc phải cân nhắc lại hiển nhiên càng nhiều.

Hắn yêu cầu rõ ràng nói cho thế nhân, hắn khôi phục đỉnh phong tu vi, thậm chí so với trước kia mạnh hơn, chỉ có như vậy, mới có thể kinh sợ thiên hạ, dù là tại hắn không có ở đây thời điểm, cũng có thể khiến cho mọi người không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1063: Đêm trăng tròn, trên đỉnh vương thành

Đêm trăng tròn, trên đỉnh vương thành!

Bạch Nhạc phải ngay tất cả mọi người mặt trọng tố thân thể, vô luận là Đại Càn Vương Triều người, hay là hắn chính ma hai đạo tu hành giả, lại nguyện ý đến xem, ai đến cũng không có cự tuyệt!

Tin tức như là mọc cánh một dạng, cực nhanh truyền đi.

Không hề nghi ngờ, tin tức này, không thể nghi ngờ lại một lần nữa chấn động thiên hạ.

Trước đó, tại Đạo Lăng sơn bên trên, Bạch Nhạc liền Bạch Cốt Hóa Thân đều hủy, tin tức này vừa truyền ra, liền đưa tới vô số không phải chê.

Có người cho rằng, Bạch Nhạc có thể khôi phục đỉnh phong, có thể một dạng có rất nhiều người nghi vấn, Bạch Nhạc bị thương nghiêm trọng như vậy, có thể rất dài trong một thời gian ngắn, đều căn bản không có khả năng khôi phục, thậm chí là. . . Mãi mãi cũng vô pháp khôi phục.

Bạch Nhạc phản hồi vương thành, nhưng lại chỉ có hồn thể, thậm chí yêu cầu Bạch Cốt phu nhân đi theo bảo hộ, càng làm cho loại thuyết pháp này, xôn xao.

Nhưng hôm nay, mới bất quá vừa mới qua đi ba tháng, Bạch Nhạc liền tuyên bố muốn trọng tố thân thể, hơn nữa, không cự tuyệt bất luận kẻ nào tới quan sát, cái này bản thân liền là một lần hung hăng đánh mặt.

Quan trọng hơn, vẫn là trong lúc này lộ ra thâm ý!

Bạch Nhạc cử động này, là ở tuyên cáo chính mình cường thế trở về, có thể đồng dạng cũng là đang gây hấn với!

Tại yêu cầu trọng tố thân thể, cái này yếu ớt nhất thời điểm, Bạch Nhạc vẫn như cũ dám ngay trước tất cả mọi người mặt, dám nghênh tiếp bất luận kẻ nào khiêu chiến, thậm chí là đánh lén.

Cái này rất kiêu ngạo, nhưng lại lại hết lần này tới lần khác lộ ra một loại khó diễn tả được bá khí.

Từ Bạch Nhạc tuyên bố tin tức này, đến đêm trăng tròn, cũng chỉ có không đến thời gian mười ngày.

Có thể chỉ là thu được tin tức này, chạy tới vương thành tu hành giả liền đạt hơn hơn vạn!

Thậm chí rất nhiều người đều rất rõ ràng, chính mình căn bản không tư cách tới gần hoàng cung, chỉ có thể xa xa nhìn liếc mắt, cũng vẫn như cũ không muốn buông tha cơ hội này.

Trăng sáng treo cao!

Bạch Nhạc bình tĩnh tọa ở trong hoàng cung, tối cao Thái Cực Điện chống.

Thái Cực Điện trước, trưng bày lấy vô số linh dược trân quý, mặc dù chỉ là cách lấy rất xa khoảng cách, cũng có thể để cho người ta cảm thụ được cái kia linh khí nồng nặc.

Không chút nào khoa trương nói, trong này bất luận cái gì một buội linh dược, xuất ra đi, đều có thể dẫn tới tranh mua.

Nhưng hôm nay, lại căn bản không có bất kỳ người nào dám có nửa điểm lòng mơ ước.

Liền cách đó không xa, Bạch Cốt phu nhân vô căn cứ mà đứng, dưới ánh trăng, có vẻ vô cùng động nhân, mặc dù thu liễm sở hữu khí tức, có thể sở hữu biết rõ thân phận nàng người, nhưng trong lòng tuyệt đối cũng không dám có nửa điểm bất kính chi tâm, thậm chí ngay cả nhìn nhiều cũng không dám!

Ngay tại lúc đó, thư sinh cũng đồng dạng thủ cách đó không xa.

Hắn thực lực bản thân, mặc dù cũng không tính quá kinh khủng, có thể thư sinh nhưng có thể điều động vương thành đại trận.

Không có tan hư thực lực, ai dám không nhìn vương thành đại trận uy lực?

Đứng ở trong đám người, Trương Côn ngẩng đầu nhìn Thái Cực Điện thượng Bạch Nhạc, cũng không khỏi có chút thổn thức.

Quá mạnh mẽ!

So với việc những cái kia xem náo nhiệt người, hắn mới thật sự hiểu, đây hết thảy ý vị như thế nào.

Đây không chỉ là Bạch Nhạc hiện ra hắn năng lực mình, cũng là tại hướng thế nhân biểu hiện ra, Đại Càn Vương Triều lực lượng!

Một vị Hóa Hư cường giả, một tòa vương thành đại trận, còn có Đại Càn Vương Triều hơn vạn ngàn súc tích.

Dạng này Đại Càn Vương Triều, nào chỉ là sở hữu sánh vai tam đại thiên tông lực lượng, quả thực đã đủ để bao trùm cùng sở hữu tu hành giả phía trên.

Một đêm này, chỉ cần Bạch Nhạc thuận lợi trọng tố thân thể, khôi phục thực lực, chính là Đại Càn Vương Triều bành trướng bắt đầu.

Điểm này, thật rất nhiều người đều biết, tự nhiên cũng bao quát tam đại thiên tông!

Nhưng hôm nay. . . Cho dù là đem cái này hết thảy đều rõ ràng mở ở trước mặt ngươi, còn có ai dám tới ngăn cản sao?

Lúc trước Từ Hàng đại sĩ tại vương thành bị phong quốc sư, trên thực tế, chính là một lần Đại Càn Vương Triều ý đồ khoa trương nếm thử, lúc kia, Trương Côn cái thứ nhất nhảy ra, nghi vấn ngăn cản.

Nhưng hôm nay. . . Hắn vẫn như cũ đứng ở trong đám người, lại hiển nhiên đã lại không có ngăn cản dũng khí!

... .. .

Ngồi ở tại chỗ, chạy xe không tâm thần.

Bạch Nhạc rất rõ ràng, bây giờ có vô số ánh mắt nhìn mình chằm chằm, có thể cũng có rất nhiều người, muốn chính mình chết!

Nhưng này hết thảy đều không quan trọng.

Hóa Hư phía dưới, nhân gian vô địch!

Một câu nói này truyền hồi lâu, hôm nay, Bạch Nhạc chính là phải ngay tất cả mọi người mặt, lại một lần nữa hướng thế nhân biểu hiện ra, cái gì là nhân gian vô địch!

Đạo Lăng sơn bên trên, rất nhiều người kiêng kỵ hắn tương lai quá mức cường thế, đủ để khống chế toàn bộ tu hành giới bố cục, cho nên muốn

muốn mượn đao giết người!

Có thể kết quả, lại như cũ là hắn chém giết Ma Thi Vương, sống đến hiện tại.

Hiện tại. . . Y nguyên vẫn là có rất nhiều người muốn giết hắn!

Thật là, ai dám xuất thủ?

Lực lượng tuyệt đối, mới là nghiền ép tất cả căn bản, cũng là chế định quy tắc căn bản.

Lúc trước Bạch Nhạc sát hại tân hoàng, trợ giúp Ngô Văn Uyên leo lên ngôi vị hoàng đế, liền từng định qua một lần quy củ.

Bây giờ, là lần thứ hai!

Oanh!

Dưới ánh trăng, Bạch Nhạc chợt mở mắt, trong tích tắc, liền có một cổ khí tức kinh khủng từ Bạch Nhạc trên người bốc lên!

Tinh Hải sôi trào!

Ba ngàn trượng Tinh Hải, rõ ràng nói cho tất cả mọi người, cho dù là bây giờ, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ sở hữu cực kì khủng bố thực lực.

Trong tích tắc, Thông Thiên Ma Công chợt vận chuyển toàn thân.

Bạch Nhạc trên người, cũng đồng thời lộ ra lau một cái huyễn lệ quang mang, không tiếng động cắn nuốt xung quanh sở hữu linh lực.

Sau một khắc, xung quanh cái kia như là biển linh dược liền tùy theo không bị khống chế bay vào không trung, phảng phất tại cái này dưới

bóng đêm, lát thành một mảnh linh dược hải dương!

Linh dược bay lên, tất cả mọi người lúc này mới chú ý tới, tại những linh dược này phía dưới, còn có đạt hơn trên một triệu linh thạch.

Làm che đậy khí tức trận pháp bị phá ra, cái này một cổ bàng bạc linh khí, liền đủ để khiến thiên địa biến sắc.

Ầm!

Trong nháy mắt, liền có bao lớn mấy ngàn khỏa linh thạch chợt nổ lên, hóa thành một cổ linh khí nồng nặc, hướng về Bạch Nhạc vọt tới.

Nhưng mà, cái này cũng còn không qua vẻn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi!

Mỗi thời mỗi khắc đều có linh thạch nổ lên, hóa thành thuần túy nhất linh khí tràn ngập trên không trung, bất quá ngắn ngủi không đến một chén trà thời gian, cả vùng không gian phảng phất liền hóa thành một mảnh linh khí hải dương!

Những linh khí này ngưng tụ như thật, thậm chí đủ để che đậy ánh mắt!

Không chút nào khoa trương nói, cho dù là một cái bình thường Linh Phủ Cảnh, giả sử có thể tại đây một mảnh linh trong khí hải tu hành một hồi, sợ cũng có hy vọng đột phá!

Nhưng mà, đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này cũng mới bất quá chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi.

"Ngưng!"

Một chữ lối ra, một sát ở giữa, toàn bộ linh khí chi hải, liền chợt khuấy động đứng lên, trong nháy mắt liền hóa thành một cái khủng bố vòng

xoáy linh khí!

Những cái kia vô số trân quý linh dược, cũng trong quá trình này vỡ nát, phóng xuất ra thấm vào ruột gan mùi thuốc!

Một bước đạp không, sau một khắc Bạch Nhạc thân thể rồi đột nhiên bay lên!

"Thôn thiên!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, Bạch Nhạc lần nữa trên không trung trực tiếp thi triển ra Thôn Thiên Quyết!

Xung quanh những thứ này khủng bố linh khí cùng dược lực, nếu như tình huống bình thường xuống, sợ là mấy năm đều luyện hóa không hết, thật là bằng vào Thôn Thiên Quyết, Bạch Nhạc nhưng có thể trong thời gian ngắn nhất, đem những lực lượng này đều luyện hóa!

Oanh! ! !

Chỉ là không đến trăm hơi thở thời gian, cái kia khủng bố linh khí liền chợt xé rách Bạch Nhạc thân thể, nhường cái này một hồn thể chợt nổ lên!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1064: Phá rồi lại lập, vô thượng đạo thể (thượng)

"Đây là muốn thất bại?"

Chứng kiến Bạch Nhạc hồn thể vỡ nát, trong đám người nhất thời truyền đến một hồi tiếng ồn ào.

"Nhường hắn trang bức, ngay trước nhiều người như vậy mặt, trọng tố thân thể, hắc! Lần này coi như không chết, khuôn mặt cũng ném sạch sẽ!"

"Hóa Hư phía dưới, nhân gian vô địch? Cũng thua thiệt hắn dám thổi!"

". . ."

Nghĩ đến nhiều ít ca ngợi, liền muốn thừa nhận bao lớn chửi bới.

Xưa nay như vậy!

Bạch Nhạc mặc dù danh động thiên hạ, có thể tưởng tượng muốn xem hắn chê cười người, nhưng cũng cho tới bây giờ liền số lượng cũng không ít.

Trong ngày thường không dám biểu hiện ra ngoài, thật là một khi gặp rủi ro, hoặc là rơi vào khốn cảnh, liền luôn sẽ có người nhảy nhìn ra, chờ lấy chế giễu.

Nhẹ thì châm chọc khiêu khích, nặng thì bỏ đá xuống giếng.

Chỉ là, dạng này trào phúng, căn bản không có thể duy trì bao lâu, liền

đều bị ế trở về.

Trước đó, trong đám người trào phúng vui mừng nhất thật mấy người, càng là như là bị người bóp cuống họng, trướng vẻ mặt thông hồng!

Không trung, Bạch Nhạc hồn thể mới vừa vỡ nát, liền vô căn cứ ngưng tụ ra một bộ tinh xảo bộ xương.

Cái này lại bất đồng tại Bạch Cốt Hóa Thân, mà là chân chính lấy vô thượng ma công, mượn xung quanh kinh khủng này linh khí cùng dược lực, ngưng tụ mà xuất đạo xương.

Cho dù là cái gì cũng đều không hiểu, chỉ là nhìn náo nhiệt người, cũng có thể cảm thụ loại kia cường đại.

Cao thủ chân chính, càng là có thể từ trong cảm thụ được cái kia phần đáng sợ đạo vận.

Thông Thiên Đại Đạo!

Thông Thiên Ma Công vốn là chân chính nhắm thẳng vào đại đạo vô thượng ma công, làm Bạch Nhạc phá vỡ trong óc phong ấn, chân chính thu được phần này truyền thừa thời điểm, cũng đã chân chính phá vỡ sương mù, nhìn trộm Đại Đạo Chi Lộ.

Thông Thiên Đạo Thể cùng Thông Thiên Ma Thể, nhìn như chỉ là kém một chữ, có thể bên trong phát hiện cũng không nghi ngờ là cách biệt một trời!

Cái này cái gọi là đạo, không phải cái gọi là đạo ma ranh giới, mà là chân chính đại đạo, thiên đạo!

Quá mạnh mẽ!

Giờ khắc này, mỗi người chân chính có thể xem hiểu bên trong thâm ý người, trong lòng cũng không khỏi sinh ra một loại dạng này cảm khái.

Đại đa số người, thật cũng không chân chính lý giải, trước đây Thông Thiên Ma Quân rốt cuộc cường đại cở nào.

Cái kia tựa hồ liền vẻn vẹn chỉ là một cái nhãn hiệu.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc lại ở lấy hành động thực tế, rõ ràng hướng thế nhân chứng minh, hắn cường đại, Thông Thiên Ma Công cường đại.

Tâm thần toàn bộ đắm chìm ở Thông Thiên Đạo Thể ngưng tụ bên trong, Bạch Nhạc căn bản cũng không biết người khác là thế nào muốn, cũng căn bản cũng không quan tâm, hắn vẻn vẹn chỉ là dựa theo chính mình bước đi, không nhanh không chậm tu hành lấy.

Đạo cốt dần dần thành hình, có ở đây không đến một chén trà trong thời gian, cũng đã triệt để hoàn thành!

Nhưng mà, ngay tại tất cả mọi người cho rằng, Bạch Nhạc sắp sửa ngưng tụ huyết nhục, trọng tố thân thể thời điểm, cái này một bộ đạo cốt, dĩ nhiên lại một lần nữa không hề có điềm báo trước lần nữa tan vỡ!

Cái này biến cố đột nhiên, lần nữa dẫn tới một tràng thốt lên!

Những cái kia vừa mới bị đánh khuôn mặt người, tựa hồ lại lấy được hy vọng mới, lần nữa hưng phấn nhảy ra kêu gào.

Nhưng mà, chính như trước đó một dạng, lần này , đồng dạng cũng đã định trước sẽ để cho bọn hắn khuôn mặt lại bị rút một lần!

Đạo cốt vỡ nát đồng thời, liền có vô số linh khí cùng dược lực bổ sung bên trên, một lần nữa lần nữa ngưng tụ thành hình!

Giống như một tuần hoàn, lại là một chén trà thời gian trôi qua, lần nữa ngưng tụ đạo cốt, cũng theo đó lần nữa tan vỡ!

Như thế lặp lại, đến lần thứ ba thời điểm, cho dù là trễ nải nữa người, cũng rốt cục ý thức được bên trong có vấn đề.

"Phá rồi lại lập. . . Vô thượng đạo thể!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc không ngừng ngưng tụ đạo cốt, Trương Côn nhịn không được nôn một ngụm trọc khí, có chút sáp nhiên lẩm bẩm.

Xuất thân Tiên Du Kiếm Cung, Trương Côn kiến thức, xa muốn so với thường nhân cao hơn rất nhiều, dạng này lặp lại ba lần sau đó, hắn cũng rốt cục đoán được Bạch Nhạc dụng ý, có thể cũng chính bởi vì vậy, mới khiến cho hắn khó có thể ức chế sinh ra một loại cảm giác bị thất bại!

Trách không được yêu cầu nhiều như vậy linh thạch cùng linh dược, cái người điên này căn bản cũng không phải là bình thường trọng tố thân thể, mà là dùng cái này tu luyện, truy cầu cực hạn a!

Trước đó, mặc dù hắn đã nguyện ý thừa nhận mình cùng Bạch Nhạc ở giữa chênh lệch, thật là từ tâm, nhưng cũng y nguyên vẫn là ôm một tia muốn đuổi kịp tâm tư, cho nên, hắn mới có thể chủ động yêu cầu đi trước Lục Âm sơn, đi tìm cơ duyên.

Thật là, bây giờ tại đây trong vương thành, chính mắt thấy được Bạch Nhạc rèn luyện Thông Thiên Đạo Thể quá trình, lại phảng phất lần nữa hung hăng cho hắn một kích, đó là một loại chân chính tuyệt vọng chênh lệch!

Đổi bất cứ người nào, tại mất đi thân thể sau đó, có cơ hội trọng tố thân thể, liền sẽ mừng rỡ, đừng bảo là có thể tiến hơn một bước, dù là trọng tố thân thể, so với trước kia phải kém, cũng sẽ không chút do dự tiếp thu.

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc căn bản không vừa lòng tại bình thường trọng tố thân thể, hắn thậm chí không hài lòng cùng so với trước kia mạnh hơn, mà là nỗ lực lần nữa đánh vỡ cực hạn, mượn lấy dạng này cơ hội, đắp nặn vô thượng đạo thể!

Riêng chỉ là phần này tâm chí cùng đảm phách, cũng đã đủ để khiến người cam bái hạ phong.

Phải biết, cái này có thể tuyệt đối không phải cắn răng một cái giậm chân một cái, là có thể kiên trì.

Mỗi một lần trọng tố thân thể, thật đều là có nguy hiểm, hơi không cẩn thận, là có thể có thể hội sắp thành lại bại, đến lúc đó, khả năng liền không phải một lần nữa ngưng tụ một lần sự tình, mà là triệt để thất bại, nhẹ thì hủy diệt lần này trọng tố thân thể cơ hội, nặng thì lọt vào phản phệ, cũng không còn cách nào trọng tố thân thể, thậm chí là. . . Triệt để vẫn lạc!

Hơn nữa, mỗi một lần trọng tố đạo cốt quá trình, cũng không có khác cùng một tràng cực hình!

Một cá nhân, toàn thân đầu khớp xương đều bị đánh nát, là một loại bực nào thống khổ quá trình?

Cho dù là có thể đang đánh vỡ bên trong phục hồi như cũ, lại mấy người có thể thừa nhận thống khổ như vậy mà không tan vỡ? !

Thật là, Bạch Nhạc nhưng là toàn bằng một hơi thở, một loại ý chí, lần lượt chính mình đánh nát vừa mới ngưng tụ đạo cốt, không ngừng lặp lại quá trình này!

Trong lúc này thống khổ cùng dày vò, chỉ cần suy nghĩ một chút, đều sẽ người sợ hãi.

Cho dù là bị động thừa nhận quá trình này, chỉ sợ đều có thể hiểu ý chí tan vỡ.

Nhưng mà, Bạch Nhạc lại cố chấp lần lượt lặp lại quá trình này, đây là bực nào điên cuồng cùng kiên nghị?

Từ vừa mới bắt đầu, đại đa số người chỉ là đến xem náo nhiệt, thậm chí ôm vài phần chờ lấy chế giễu tâm tính, cho tới bây giờ, chỗ trong mắt mọi người vẻ trào phúng, đều đã biến mất theo, chiếm lấy, thì là một loại xuất phát từ nội tâm kính sợ hoặc là. . . Sợ hãi!

Dạng này cứng cỏi, đáng giá lệnh bất luận kẻ nào sùng bái!

Một lần, hai lần, ba lần. . . Năm lần, mười lần!

Làm cái này cái tuần hoàn, lặp lại đến lần thứ hai mươi thời điểm, những cái kia nguyên bản đùa cợt Bạch Nhạc người, đã sớm sắc mặt thay đổi ảm đạm, lại nói không ra một câu.

Lúc đạt tới lần thứ ba mươi thời điểm, có một chút người thậm chí đã không nhịn được trốn, toàn bộ vương thành đều rơi vào một mảnh trong trầm mặc, chỉ còn lại có tiếng gió rít gào!

Lúc đạt tới lần thứ bốn mươi thời điểm, chân trời đã trắng bệch, một đêm thời gian, cứ như vậy không tiếng động đi qua!

Cách đó không xa, yên lặng nhìn lấy Bạch Nhạc, cho dù là Bạch Cốt phu nhân cũng không khỏi hồng viền mắt!

Mặc dù nàng bản thân quá trình tu luyện, cũng chưa từng thiếu qua thống khổ, nhưng khi nàng nhìn tận mắt, Bạch Nhạc như thế một lần tiếp tục đấu, chỉ vì truy cầu cực hạn, thành tựu vô thượng đạo thể thời điểm, cũng vẫn như cũ để cho nàng không nỡ muốn rơi lệ.

Trên đời này thành công, chưa từng có ngẫu nhiên.

Tu hành vốn là một kiện rất khổ sự tình, muốn đi xa hơn, nhất định phải trả giá so với thường nhân lớn hơn nỗ lực!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1065: Phá rồi lại lập, vô thượng đạo thể (hạ)

"Trẫm từng ước ao qua, đã từng đố kị qua. . . Nhưng bây giờ, trẫm không thể không thừa nhận, Diệp Huyền đại sư là đúng, chúng ta cũng không bằng hắn!"

Đứng cách đó không xa trước cung điện, Ngô Văn Uyên nhìn lấy Bạch Nhạc, nhẹ giọng mở miệng nói.

Sáng sớm sương sớm có chút trọng, đã thấm thấu Ngô Văn Uyên quần áo.

Mặc dù quý vi Đại Càn Vương Triều hoàng đế, có thể Ngô Văn Uyên lại y nguyên vẫn là đứng ở chỗ này suốt cả đêm.

Có đôi khi, cảm xúc thật rất phức tạp!

Đến giờ phút này, Ngô Văn Uyên rốt cục có thể lý giải chính mình vị kia phụ hoàng trước đây đối mặt Diệp Huyền đại sư tâm tình.

Đại Càn Vương Triều phát triển không thể rời bỏ Bạch Nhạc, giống như là trước đó Đại Càn Vương Triều không thể rời bỏ Diệp Huyền đại sư một dạng.

Ngô Văn Uyên rất rõ ràng, chỉ có Bạch Nhạc mạnh hơn, Đại Càn Vương Triều mới có thể như nguyện khoa trương, thậm chí hoàn thành lần nữa nhất thống cửu châu mộng tưởng.

Thật là. . . Ai nguyện ý trên đầu mình thêm một người đâu? !

Vô luận Bạch Nhạc đối với Đại Càn Vương Triều mà nói, trọng yếu dường nào, đều cải biến không một sự thật.

Chỉ cần Bạch Nhạc còn sống, như vậy Bạch Nhạc liền tất nhiên là Đại Càn Vương Triều quyền hành nặng nhất người.

Mặc dù hắn thân là đế vương, cũng vô pháp cải biến điểm này.

Một đêm này, mỗi một lần Bạch Nhạc đạo cốt vỡ nát, trọng tố thời điểm, trong lòng hắn đều sẽ kinh lịch một lần dày vò, hy vọng Bạch Nhạc thành công, lại phảng phất hy vọng Bạch Nhạc thất bại, thậm chí cứ như vậy chết đi.

Cho đến giờ phút này, mặt trời mới mọc chậm rãi mọc lên, xua tan đêm tối, cũng giống như xua tan trong lòng hắn tất cả âm u.

"Khánh Dương, ta nói. . . Nếu như thời gian có thể đảo lưu, ngươi còn nguyện ý lựa chọn cái này con đường đường sao?"

Đứng ở Ngô Văn Uyên bên người, Thư Khánh Dương yên lặng chốc lát, lúc này mới nhẹ giọng hồi đáp đạo, "Nguyện ý!"

Đơn giản hai chữ, Thư Khánh Dương lại nói cực kỳ trầm trọng, cũng cực kỳ kiên quyết!

Trong nháy mắt, Ngô Văn Uyên lập tức nhoẻn miệng cười, "Đúng vậy, nguyện ý. . . Trẫm cũng nguyện ý!"

Ngẩng đầu, Ngô Văn Uyên chậm rãi mở miệng nói, "Phân phó đi, tất cả dựa theo kế hoạch tiến hành. . . Bạch Nhạc trọng tố vô thượng đạo thể lúc, chính là triều đại bắt đầu bành trướng lúc!"

"Thần Đệ. . . Tuân chỉ!"

... ...

Đại Diễn Chi Số năm mươi, dùng 49!

Bạch Nhạc đối với đạo cốt rèn luyện, cũng đang hợp Đại Diễn Chi Số, đến lần thứ bốn mươi chín, liền tùy theo kết thúc!

Mặt trời mới mọc, ánh nắng ấm áp chậm rãi rơi xuống, phảng phất xuân hồi đại địa, mang đến Vô Hạn Sinh Cơ!

Kinh lịch bốn mươi chín lần trọng tố, cái này một bộ đạo cốt đã sớm óng ánh trong suốt, khắp nơi lộ ra đạo vận, lộ ra một loại cực hạn mỹ cảm.

"Ngưng!"

Lại là một chữ phun ra miệng, phảng phất Đại Đạo Chi Âm ban đầu vang, Bạch Nhạc trên người mỗi một cái đạo cốt đều nhẹ nhàng run rẩy, cái kia nhỏ bé run rẩy âm thanh, phảng phất cũng đang hợp Đại Đạo Chi Âm, lộ ra một loại khó diễn tả được đẹp!

Đạo vận do trời sinh, huyết nhục tự sinh!

Đạo cốt cô đọng mà thành, huyết nhục nảy sinh, liền bất quá chỉ là nước chảy thành sông sự tình, căn bản không cần phải hao phí bao nhiêu tâm tư!

Trong chốc lát, Bạch Nhạc liền hoàn thành đối với thân thể trọng tố, khôi phục huyết nhục chi khu.

Thiên Cơ Biến thần thông tự nhiên vận chuyển, huyễn hóa ra cái kia một bộ trắng như tuyết y, nhanh nhẹn như tiên!

Linh khí quanh quẩn, làm Bạch Nhạc mở mắt ra một khắc này, liền phảng phất tự nhiên trở thành toàn bộ thế giới trung tâm!

Trong tích tắc, thư sinh liền trước một bước khom mình hành lễ.

"Chúc mừng Bạch phủ chủ, phá rồi lại lập, ngưng tụ vô thượng đạo thể!"

Thư sinh mở miệng, cũng nhất thời khiến người khác như ở trong mộng mới tỉnh, trong nháy mắt, xung quanh vô số thủ hộ tại trong hoàng cung thị vệ liền theo sát quỳ gối.

"Chúc mừng Bạch phủ chủ, phá rồi lại lập, ngưng tụ vô thượng đạo thể!"

Trong lúc nhất thời, sở hữu Đại Càn Vương Triều tu hành giả, những cái kia ở bên cạnh vây xem người trong các đại gia tộc, cũng theo sát quỳ gối, loại thời điểm này, chính là bề ngoài trung thành thời điểm, ai sống không kiên nhẫn, dám nghịch tới?

Tựa như cùng đẩy tới cờ Domino một dạng, trong nháy mắt, liền như sóng triều, những cái kia đến đây quan sát người, cũng đều không phân đạo ma, đồng thời khom mình hành lễ!

Những người này mặc dù không có như Đại Càn Vương Triều những người kia một dạng trực tiếp quỳ gối, nhưng lại cũng đồng dạng khom người, biểu đạt kính ý cùng thuận theo!

Tận mắt chứng kiến một đêm này, Bạch Nhạc cái kia cực hạn thối thể, cảm thụ được Bạch Nhạc bây giờ cái kia thực lực kinh khủng, cái này cúi đầu, không dám nói tất cả mọi người thật tình thành ý, có thể chí ít trong lòng đều tràn đầy kính sợ!

"Chúc mừng Bạch phủ chủ, phá rồi lại lập, ngưng tụ vô thượng đạo thể!"

Cái này núi kêu biển gầm đồng dạng thanh âm, tựa như cùng sóng triều, hướng về toàn bộ vương thành lan tràn mà đi!

Trong chốc lát, liền vang vọng toàn bộ vương thành.

Ánh mắt chậm rãi từ trên người mọi người đảo qua, cuối cùng rơi vào Bạch Cốt phu nhân trên người!

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Đa tạ, Đổng Thục Nghi!"

Đây cũng là Bạch Nhạc lần đầu tiên ngay trước thế nhân mặt, không có xưng hô Bạch Cốt phu nhân, mà là nói ra nàng tên thật.

Bốn mắt tương đối, giờ khắc này, Bạch Cốt phu nhân trong lòng cũng không khỏi dâng lên một giòng nước ấm.

Toàn bộ đều không nói cái gì bên trong!

... ...

Phá rồi lại lập, ngưng tụ vô thượng đạo thể!

Dạng này thanh âm, không chỉ truyền khắp toàn bộ vương thành, hơn nữa, tiến thêm một bước hướng về toàn bộ thiên hạ lan tràn ra!

Tối đa bất quá rất ngắn một ngày thời gian, tin tức này, liền truyền khắp cửu châu!

Bạch Nhạc tên này, xuất hiện lần nữa ở trước mặt người đời.

Hơn nữa, cùng trước kia so sánh, giờ khắc này tới càng chấn động.

Cho dù là tam đại thiên tông, như vậy đối mặt tên này, cũng không thể không giữ yên lặng.

Ngay tại lúc đó, Đại Càn Vương Triều quân đội cũng đồng thời nhận

được mệnh lệnh, bắt đầu hướng ra phía ngoài bành trướng.

Từ Ung châu mà ra, hướng về gần sát các châu hành quân!

Các đại tông môn, đều đã nhận được tin tức, thật là đối cái này lại ăn ý giữ yên lặng.

Mặc dù không có biểu thị thần phục, có thể chỉ cần Đại Càn Vương Triều quân đội không có bước vào bọn hắn sơn môn, liền cam chịu Đại Càn Vương Triều một lần nữa tiếp chưởng cửu châu sự thực.

Đương nhiên, những thứ này liền đều là Ngô Văn Uyên cùng Thư Khánh Dương sự tình.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, hắn cũng không quan tâm những thứ này, cũng không cần quan tâm những thứ này.

Khôi phục lại, Bạch Nhạc cũng không có tại hoàng cung dừng lại lâu, mà là trở lại phủ đệ mình.

"Kế tiếp ngươi định làm như thế nào?"

Tiêu hao nhiều như vậy linh dược cùng linh thạch, không chỉ có riêng chỉ là khôi phục thân thể đơn giản như vậy, ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc nguyên bản tổn thất đạo môn tu vi, cũng đều đã khôi phục lại, bây giờ thực lực, thậm chí nếu so với trước kia càng mạnh nhiều.

Đột phá Tinh Hải trung kỳ, cũng bất quá chỉ ở mười ngày ở giữa.

Trả giá cùng thu hoạch tóm lại là sẽ trở thành có quan hệ trực tiếp.

Kể từ đó, lại tiếp tục đứng ở Đại Càn Vương Triều, cũng liền không có ý nghĩa gì.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc không trả lời mà hỏi lại đạo, "Gần nhất bên ngoài có hay không tin tức gì?"

Trong khoảng thời gian này, Bạch Nhạc một mực tại giở Đại Càn Vương Triều bí tàng điển tịch, vẫn chưa quan tâm bên ngoài sự tình, bây giờ tu vi khôi phục lại, lúc này mới mở miệng hỏi.

"Tạm thời không có tin tức gì, tam đại thiên tông người, tựa hồ cũng biết Lục Âm sơn sự tình, mấy ngày nay, đều phái một số người đi Lục Âm sơn, tra xét tin tức." Xem thư sinh liếc mắt, Bạch Cốt phu nhân nhàn nhạt đáp.

Mặc dù người tại Đại Càn Vương Triều, thế nhưng Bạch Cốt Thần Giáo người, lại đã sớm bị Bạch Cốt phu nhân tràn ra đi, xuyên thấu qua đủ loại con đường tra xét tin tức, tin tức cũng không so Đại Càn Vương Triều chậm.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1066: Đem tin tức truyền đi

"Ta cũng nhận được tin tức, chỉ là, còn không rõ lắm, bọn hắn vì sao đi Lục Âm sơn, đó là một chỗ tuyệt địa, bất quá, đối với Tinh Hải Cảnh cường giả mà nói, tựa hồ cũng chưa nói tới quá nguy hiểm. . . Ý ngươi là nói, Vân Mộng Chân cùng Dạ Nhận phải đi Lục Âm sơn?"

Về Lục Âm sơn sự tình, Bạch Nhạc trước đó cũng không có cùng thư sinh đề cập qua.

Chỉ là thư sinh lại cuối cùng là tâm tư linh xảo chi nhân, nói được nửa câu, cũng đã phản ứng kịp.

Gật đầu, Bạch Nhạc cũng không có giấu giếm thư sinh ý tứ.

"Không sai, trước đó Hoàng thành đánh một trận, Diệp Huyền đại sư chém giết tam đại thiên tông chưởng giáo chân nhân, trước đây Bất Tử Thanh Vương đã ở bên trong, chỉ là, Bất Tử Thanh Vương cũng không có vẫn lạc, mà là có khác bí pháp có thể thoát thân."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Hơn nữa, Bất Tử Thanh Vương cũng để lộ ra một tin tức, thế gian này khả năng còn có Hóa Hư phía trên thượng cổ cường giả còn sống, vị trí. . . Ngay tại Lục Âm sơn một chỗ bí tàng không gian bên trong, chẳng qua là khi đó Bất Tử Thanh Vương không có khôi phục lại đỉnh phong tu vi, cũng giống vậy không dám xông vào đi vào."

"Chuyện này, trừ ta cùng với Vân Mộng Chân bên ngoài, trước đây bị nhốt ở trong hoàng cung tam đại thiên tông đệ tử, cũng đồng dạng nghe được! Bây giờ Dạ Nhận hiếp bức Vân Mộng Chân mà đi, đoán được có

thể là tại Lục Âm sơn cũng không tính trắc trở."

Những lời này, là ở cho thư sinh giải thích, cũng cũng là tự cấp chính mình chỉnh lý ý nghĩ.

"Tam đại thiên tông nhiều thiên tài như vậy, đều đã chạy đi, nhưng lại vẫn như cũ không thể tìm được manh mối, đã nói, chỗ này bí tàng không gian cửa vào, tất phải rất khó phát hiện. . . Cho dù là ta đi, cũng chưa chắc có thể tìm được."

Khi đang nói chuyện, Bạch Nhạc lần nữa nhìn về phía Bạch Cốt phu nhân, "Lấy thực lực ngươi, nếu như đến Lục Âm sơn, có nắm chắc có thể tìm được sao?"

"Không có!"

Lắc đầu, Bạch Cốt phu nhân giải thích, "Ta mặc dù bước vào Hóa Hư, thật là trên thực tế, súc tích vẫn như cũ có thiếu sót, so với không được Bất Tử Thanh Vương hạng nhân vật này! Huống chi, trước ngươi nói qua, Thông Thiên Ma Quân lúc còn sống đã từng dò xét qua Lục Âm sơn, đều không có thể phát hiện, liền đủ để chứng minh. . . Cho dù là Bất Tử Thanh Vương, trước đây có thể phát hiện, chỉ sợ cũng là trên tay nắm manh mối, hoặc là cơ duyên xảo hợp đánh vỡ!"

"Vô luận là loại nào, chúng ta dạng này không có đầu mối tìm đi qua, có thể phát hiện tỷ lệ, cũng cơ hồ có thể không cần tính."

Nghe thế, cho dù là Bạch Nhạc, cũng không khỏi xoa xoa chân mày, "Đã như vậy. . . Dạ Nhận lại là làm sao tìm được?"

"Rất khó nói, nhưng ta có khuynh hướng. . . Dạ Nhận đi qua cửa ngõ nào đó, đạt được một ít manh mối." Thoáng suy tư một chút, thư sinh nói theo, "Đạo Lăng sơn lúc, ta cũng ở tại chỗ, trước đây Dạ Nhận ly khai lúc, là mượn một mặt lệnh bài, xé rách không gian trực tiếp ly khai. . .

Tấm lệnh bài kia, phải là manh mối."

So với việc Bạch Cốt phu nhân, hiển nhiên thư sinh tâm tư muốn càng kín đáo một ít.

"Vấn đề là, hiện tại chúng ta đi cái nào tìm manh mối?"

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc có chút đau đầu hỏi.

"Bất Tử Thanh Vương!"

Ngẩng đầu, nhìn lấy Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân chậm rãi nói rằng, "Tất nhiên trước đây Lục Âm sơn bí mật, chính là Bất Tử Thanh Vương phát hiện, muốn tìm đi qua, đơn giản nhất phương thức, tự nhiên là trước một bước tìm được Bất Tử Thanh Vương."

"Vấn đề ở chỗ, Bất Tử Thanh Vương có phải hay không cũng đồng dạng đã bước vào Lục Âm sơn?" Thư sinh hỏi ngược lại.

"Không có khả năng!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng, "Thân thể bị hủy, cho dù là Bất Tử Thanh Vương có bí pháp có thể thoát thân, thực lực cũng nhất định sẽ chịu ảnh hưởng, không dễ dàng như vậy khôi phục, quan trọng hơn là. . . Trước đó, Bất Tử Thanh Vương cũng dám trực tiếp bước vào, như vậy dựa theo Bất Tử Thanh Vương cẩn thận tính khí, không khôi phục Hóa Hư thực lực, hắn là sẽ không bước vào bên trong."

Mặc dù cùng Bất Tử Thanh Vương cũng vẻn vẹn chỉ đã gặp mặt vài lần, thật là Bạch Nhạc đối với Bất Tử Thanh Vương tính cách, nắm chặt lại cực kỳ tinh chuẩn!

Bất Tử Thanh Vương được xưng không chết, vô luận là tính cách, vẫn là hành sự đều tất phải cực kỳ cẩn thận, hơn nữa, rất có kiên trì, đơn giản

tuyệt đối sẽ không mạo hiểm, bằng không, cũng căn bản không có khả năng chết đi ba ngàn năm về sau, vẫn có thể tìm được cơ hội đoạt xá trọng sinh.

"Dù vậy. . . Lại nên đi cái nào tìm Bất Tử Thanh Vương?"

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc ngón tay nhẹ nhàng ở trên bàn gõ đánh một hồi, cái này mới mở miệng nói.

"Chúng ta muốn tìm Bất Tử Thanh Vương trắc trở, thế nhưng chỉ cần đem tin tức truyền đi, nhường hắn tới tìm ta, liền dễ dàng nhiều."

Bạch Nhạc ở ngoài sáng, Bất Tử Thanh Vương ở trong tối.

Chỉ cần xoay chuyển một chút, sự tình tự nhiên cũng liền giải quyết dễ dàng.

Ý nghĩ đến nơi đây, cũng đã bỗng nhiên rộng rãi.

"Có chuyện gì, có thể hấp dẫn Bất Tử Thanh Vương, nhường hắn hiện thân?"

"Tự nhiên vẫn là Lục Âm sơn!"

Cơ hồ là không cần nghĩ ngợi, Bạch Nhạc lần nữa hồi đáp nói.

Có thể có thượng cổ cường giả sống sót bí tàng không gian, đối với Bất Tử Thanh Vương người như thế mà nói, tất phải tồn tại cám dỗ trí mạng lực.

"Bả tin tức truyền đi!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói, "Tất nhiên tam đại thiên tông đều đã đoán được, ẩn giấu đi căn bản

không có bất kỳ ý nghĩa gì, chẳng thà thẳng thắn đem tin tức triệt để truyền ra, dụ dỗ người trong thiên hạ cùng đi tìm. . . Kể từ đó, cho dù là Bất Tử Thanh Vương không chịu lộ diện, có nhiều người như vậy đi đụng vận khí, cũng chỉ có hy vọng có thể phát hiện."

"Ý kiến hay!"

Gật đầu, thư sinh nhịn không được thở dài nói, "Tin tức truyền ra, căn bản không cần bọn hắn mạo hiểm, chỉ cần có người có thể tại Lục Âm sơn tìm được bí tàng không gian cửa vào, là có thể trực tiếp phong hầu, ban thưởng năm mươi vạn linh thạch, mở ra hoàng gia bảo khố, mặc hắn chọn lựa một môn phương pháp tu hành, hoặc là thần thông!"

Những điều kiện này, đối với Tinh Hải Cảnh cường giả có thể sức dụ dỗ cũng không tính quá lớn, thật là đối với Tinh Cung Cảnh tu hành giả mà nói, khả năng liền quá mê người!

Bọn hắn bản thân căn bản không có tra xét bí tàng không gian năng lực, thật là chỉ cần đem tin tức truyền hồi Đại Càn Vương Triều, có thể có được phong phú hồi báo, cái này liền đủ để cho vô số người chạy theo như vịt.

Huống chi, Đại Càn Vương Triều ưu thế lớn nhất, chính là ở chỗ không phân đạo ma!

Vô luận là ma tu, hay là đạo môn tu hành giả, đều có thể tín nhiệm Đại Càn Vương Triều, tín nhiệm Bạch Nhạc, sẽ không ở nhận được tin tức sau đó giết người diệt khẩu.

Kể từ đó, liền không sợ không có ai bằng lòng báo lại tin.

"Cứ như vậy định!"

Gật đầu, Bạch Nhạc mở miệng nói, "Phiền phức tiền bối đem tin tức

truyền trở về, ngày mai ta liền phản hồi Thanh châu! Nếu như Bất Tử Thanh Vương nhận được tin tức, nguyện ý hiện thân, liền để hắn đến Thanh châu tới tìm ta. . . Cũng tiết kiệm hắn hoài nghi, ta muốn mượn vương thành đại trận đối hắn bất lợi."

"Tốt!"

Gật đầu, thư sinh lúc này đáp ứng nói, "Lâu như vậy không có hồi Thanh châu, ngươi cũng có thể trở về nhìn một chút, Thanh châu, cũng cần ngươi vị này lãnh tụ tinh thần!"

Thương nghị tốt những thứ này, thư sinh liền rất nhanh xoay người mà đi, trước đây hắn chính là phụ tá Diệp Huyền đại sư xử lý những thứ này việc vặt vãnh, bây giờ xử lý, tự nhiên vẫn như cũ thuận buồm xuôi gió.

"Ngươi đây?"

Chuyển hướng Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

"Ta cũng cần hồi Bạch Cốt Thần Vực tu hành một thời gian ngắn, củng cố tu vi, nếu như tìm được Lục Âm sơn manh mối, ngươi sẽ liên lạc lại ta."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng đáp.

Từ Bạch Nhạc tại Hắc Ám Thiên bên trong gặp nạn, nàng gián đoạn tu hành chạy tới, Bạch Nhạc vẫn luôn chỗ ở trong nguy hiểm, nàng căn bản không tỳ vết phân thân.

Bây giờ Bạch Nhạc đã khôi phục, tạm thời cũng sẽ không có nguy hiểm gì, nàng tự nhiên liền yêu cầu phản hồi Bạch Cốt Thần Vực củng cố tu vi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1067: Phản hồi Thanh châu

Bạch Nhạc muốn hồi Thanh châu tin tức rất nhanh thì truyền ra đi.

Chẳng qua là cho trước đó khác biệt, lần này sớm đã không có bất kỳ người nào muốn thử đồ tìm Bạch Nhạc phiền phức, vô luận là Đại Càn Vương Triều những thế lực này, vẫn là chính ma hai đạo, bây giờ không khoa trương nói, gặp Bạch Nhạc cũng phải đi vòng.

Riêng là những cái kia chính mắt thấy, Bạch Nhạc trọng tố thân thể quá trình người, càng là từ sinh lòng ra một loại cảm giác sợ hãi, cuối cùng một đời, cũng không dám sẽ cùng Bạch Nhạc là địch.

Diệp Hiểu Nhân tại Bạch phủ trạm kế tiếp ba ngày thời gian, Bạch Nhạc lúc này mới để cho nàng đi vào, gặp một lần.

Cùng lúc, là bởi vì lúc trước Bạch Nhạc tin tức người chết truyền ra lúc, Diệp gia thật có dị động, Diệp Hiểu Nhân mặc dù không có tham dự, nhưng lại cũng không có ngăn cản!

Cho nàng một cái khó chịu, cũng là một cái tỉnh ngủ.

Chỉ là, Bạch Nhạc nhưng cũng cuối cùng không có triệt để cự tuyệt gặp mặt, dù sao, bây giờ trong vương thành không biết được bao nhiêu ánh mắt nhìn chằm chằm đâu, nếu thật là liền một mặt cũng không thấy liền rời đi, Diệp gia chỉ sợ cũng liền muốn xong.

"Hiểu Nhân bái kiến công tử!"

Vừa thấy được Bạch Nhạc, Diệp Hiểu Nhân trực tiếp liền quỳ xuống.

Cho tới bây giờ, nàng đã sớm lại không có nửa điểm khoe khoang chi tâm, đem tư thế phóng tới thấp nhất.

Tọa trên ghế, Bạch Nhạc cũng không có đứng dậy, nhàn nhạt xem Diệp Hiểu Nhân liếc mắt, "Diệp tiểu thư không cần như vậy, Bạch mỗ không đảm đương nổi!"

Câu này không đảm đương nổi, nhưng là nhất thời nhường Diệp Hiểu Nhân hù dọa mồ hôi lạnh đều rơi xuống.

"Công tử thứ tội!"

Cũng không có đứng dậy, Diệp Hiểu Nhân quỳ trên mặt đất, dùng sức dập đầu một cái đầu, run giọng mở miệng nói, "Diệp gia bên trong, có tham dự náo động người, dòng chính sáu người, chi mạch mười một bốn người, cùng với hạ nhân 221 người, đã đều bị chém giết, cũng xin công tử bớt giận."

Rất tinh chuẩn chữ số, mặc dù Bạch Nhạc cũng không có hạch đúng, nhưng lại cũng minh bạch, Diệp Hiểu Nhân không có can đảm ở nơi này phía trên làm bộ.

Trên thực tế, trước đó hắn cũng đã từ thư sinh cái kia đạt được Diệp gia nội bộ tẩy trừ tin tức, bằng không, cũng căn bản sẽ không gặp Diệp Hiểu Nhân.

Có một cái như vậy tư thế, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng đã đủ đủ.

"Thôi, đứng lên đi."

Nhấc nhấc tay, nhất thời có một cổ nhu hòa lực lượng đem Diệp Hiểu Nhân nâng lên tới.

"Diệp gia đã sớm yêu cầu một lần tẩy trừ, lần trước, ngươi lo ngại mặt mũi, không có ra tay độc ác, ta cũng liền mở một con mắt nhắm một con mắt! Lần này, liền coi như là một bài học thôi, bằng vào ta danh nghĩa tẩy trừ một lần, ngươi mới có thể chân chính khống chế Diệp gia. . . Ta còn là câu nói kia, chỉ cần ngươi theo ta quy củ tới làm, ta liền lại đảm bảo ngươi Diệp gia, nghìn năm phú quý."

"Đa tạ công tử!"

Nghe vậy, Diệp Hiểu Nhân cái kia một tảng đá lớn mới rốt cục buông xuống, lần nữa hướng về Bạch Nhạc khom người cúi đầu, lúc này mới tiến lên, ân cần vì Bạch Nhạc một lần nữa pha nước trà.

"Ngày mai ta liền ly khai Thanh châu, trong vương thành, nếu có cái gì vướng tay chân sự tình. . . Có thể đi tìm thư sinh tiền bối."

Nâng chung trà lên uống một ngụm, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Vâng! Hiểu Nhân đa tạ công tử!"

"Còn có, nếu có người thích hợp, ngươi liền gả đi." Nhìn lấy Diệp Hiểu Nhân, Bạch Nhạc cuối cùng có chút nhẹ dạ, thở dài một tiếng, chậm rãi mở miệng nói.

Nghe nói như thế, Diệp Hiểu Nhân nao nao, viền mắt không khỏi có chút phát hồng, cái gì đều lời nói đều không nói được.

Lúc trước như vậy nháo trò, nàng danh tiếng đã sớm đã hủy, hơn nữa, cũng căn bản không ai dám mới lấy nàng.

Yên lặng chốc lát, Diệp Hiểu Nhân lần nữa quỳ gối, nhẹ giọng nói, "Đa tạ công tử hảo ý, chỉ là, Diệp gia. . . Cần ta cả đời không gả!"

Lập gia đình?

Diệp Hiểu Nhân không phải là không có nghĩ tới, thật là, đối với nàng mà nói, lại sớm đã là hy vọng xa vời.

Dù là Bạch Nhạc cũng không ngăn cản, thậm chí là chống đỡ, có thể chỉ cần nàng dám lập gia đình, Diệp gia cũng liền hủy.

Bây giờ Diệp gia duy nhất còn có thể duy trì đại gia tộc thanh danh dựa vào, chính là nàng cùng Bạch Nhạc ở giữa cái kia một phần quan hệ mập mờ.

Cứ việc, chân chính người biết nội tình đều hiểu, cái này bất quá chỉ là nghe nhầm đồn bậy, có thể chỉ cần lời đồn đãi này tại, Diệp gia liền có thể kiên trì.

Phần này trọng trách, bây giờ cũng đã rơi vào Diệp Hiểu Nhân trên vai.

Nhìn lấy Diệp Hiểu Nhân, yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc cũng cuối cùng không tiếp tục khuyên.

"Đi xuống đi, hôm nay không cần đi, ngay tại trong phòng khách nghỉ ngơi một đêm đi."

Có thể minh bạch Diệp Hiểu Nhân ý tứ, Bạch Nhạc cũng liền đơn giản lại giúp nàng một tay.

Còn như danh tiếng loại vật này. . . Ngược lại cũng đã sớm đã không có, Bạch Nhạc đã sớm không quan tâm.

"Đa tạ công tử!"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Diệp Hiểu Nhân trên mặt nhất thời hiện lên vẻ mừng như điên, lần nữa khom người nói tạ ơn.

Một đêm này, đối với Diệp gia thật sự mà nói quá trọng yếu.

Nếu như khả năng, nàng cũng đồng dạng muốn thật phục hầu Bạch Nhạc tu hành, chỉ là, gặp qua Vân Mộng Chân cùng Bạch Cốt phu nhân sau đó, nàng nhưng trong lòng thì đã sớm không còn dám có dạng này hy vọng xa vời.

So với việc hai nữ nhân kia, chính nàng quả thực giống như là cái kia vịt con xấu xí một dạng.

... ...

Trời mới vừa tờ mờ sáng, Bạch Nhạc âm thầm lặng lẻ ly khai vương thành!

Không làm kinh động bất luận kẻ nào, trở về thanh thế, cũng đã khá lớn, lúc rời đi sau khi, nếu như còn mở lớn như vậy phổ, liền khó tránh khỏi có chút thật không có ý nghĩa.

Trực tiếp xé rách hư không, tối đa bất quá tiểu nửa ngày thời gian, Bạch Nhạc cũng đã trở lại Thanh Châu thành bên trong.

Đồng dạng không làm kinh động bất luận kẻ nào, Bạch Nhạc tự nhiên trở lại Bạch phủ bên trong, trừ Tô Nhan cùng Bạch Thanh Nhã bên ngoài, Bạch Nhạc không có gặp bất luận kẻ nào, cứ như vậy tại Thính Hương Thủy Tạ bên trong ở lại.

Thẳng đến bảy ngày sau đó, Bạch Nhạc lúc này mới chính thức tại trong phủ thành chủ lộ diện, tiếp thu mọi người quỳ lạy, cũng tuyên cáo, vị này Thanh Châu phủ chủ cường thế trở về.

Không chỉ là Thanh châu người, Duyện châu các tông người, cũng lần nữa chạy tới bái kiến Bạch Nhạc.

Lệnh Bạch Nhạc có chút kinh hỉ tin tức là. Huyết Ảnh Ma Quân vẫn chưa vẫn lạc!

Lúc trước Hắc Ám Thiên vỡ nát lúc, Huyết Ảnh Ma Quân lấy Huyết Độn Bí Pháp chạy trốn, mặc dù bị thương nặng, cũng lại đúng là vẫn còn sống sót, Đạo Lăng sơn đánh một trận, Huyết Ảnh Ma Quân thương thế chưa hồi phục, không có dám lộ diện.

Bây giờ Bạch Nhạc vừa về tới Thanh châu, Huyết Ảnh Ma Quân liền tự thân lên môn giải thích nguyên do.

Đối với Huyết Ảnh Ma Quân, Bạch Nhạc là có chút hổ thẹn, dù sao trước đây nếu không phải hắn khinh thường, Huyết Ảnh Ma Quân cũng sẽ không bị liên lụy, bây giờ đương nhiên sẽ không trách cứ.

Trừ cái đó ra, Hà Tương Tư ngày gần đây rốt cục bước vào Tinh Hải.

Tinh Hà lão tổ mặc dù bỏ mình, có thể Hà Tương Tư đột phá, là một Thất Tinh Tông lần nữa bảo lưu một tia nguyên khí, vẫn như cũ vẫn duy trì địa cấp tông môn tôn nghiêm.

Cùng những người này đều gặp mặt sau đó, Bạch Nhạc liền an tâm tại Thanh Châu thành ở lại, lẳng lặng cùng đợi Lục Âm sơn tin tức lên men.

Mặc dù không có đạo lý gì, có thể Bạch Nhạc lại có một loại trực giác, Bất Tử Thanh Vương khả năng ngay tại Thanh châu.

Bây giờ loại tình huống này, Bạch Nhạc không thể nghi ngờ so bất luận kẻ nào đều muốn gặp lại Bất Tử Thanh Vương.

Rất ngắn nửa tháng ở giữa, Lục Âm sơn tin tức cũng đã truyền khắp thiên hạ, thư sinh truyền về tin tức, cứ như vậy rất ngắn nửa tháng ở giữa, có ít nhất hơn ngàn người chạy tới Lục Âm sơn, mặc dù tạm thời còn không có tìm được manh mối.

Có thể dựa theo khuynh hướng này tìm tiếp, toàn bộ Lục Âm sơn sợ rằng cũng phải bị lật một cái hướng lên trời.

Cho dù là Bất Tử Thanh Vương không lộ diện, dùng không bao lâu, chỉ sợ cũng có thể tìm tới cái kia bí tàng không gian cửa vào.

PS: Có việc, trở về muộn, ta tiếp tục viết.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1068: Bất Tử Thanh Vương giá lâm

Một tháng đi qua, nguyên bản được khen là tuyệt địa Lục Âm sơn, đã triệt để náo nhiệt lên.

Cũng lần nữa xác minh một sự thật, chỉ cần quyền lợi đủ khá lớn , bất kỳ cái gì tuyệt địa đều có thể biến thành chợ bán thức ăn.

Theo lấy thời gian đưa đẩy, Bạch phủ cũng rốt cục nghênh đón một vị đặc thù khách nhân.

Người đến là cái một bộ thanh sam trung niên, dung mạo tuấn dật, tinh mi kiếm mục, cả người lộ ra một loại ung dung hoa quý khí chất, mặc dù không có một tia khí tức tiết ra ngoài, vô luận là Thanh Vân Kỵ, vẫn là dưới Bạch phủ người, dĩ nhiên không ai dám ngăn đón hắn bước vào Bạch phủ.

Cũng căn bản không cần hỏi người, trung niên liền như thế lửng thững đi tới Thính Hương Thủy Tạ bên hồ, thong thả đạp hồ nước, như lửng thững sân vắng đồng dạng đi tới.

"Ngao ô!"

Nguyên bản chính ghé vào Bạch Thanh Nhã trên người ngủ gật Tiểu Bạch Long, trong nháy mắt liền trực tiếp bay ra ngoài, trong miệng phát sinh một tiếng rồng gầm, trên không trung khôi phục bổn tướng, dương nanh múa vuốt phát sinh một hồi trầm thấp uy hiếp thanh âm.

"Tiểu Bạch, trở về! Có khách quý lâm môn, không thể không lễ phép như vậy!"

Thả ra trong tay cuốn sách, hướng về Bạch Thanh Nhã mỉm cười, khoát khoát tay, ý bảo không có việc gì, Bạch Nhạc lúc này mới lửng thững bước ra gian phòng, một dạng rơi vào trên mặt hồ.

Ánh mắt rơi vào cái kia trung niên trên người, Bạch Nhạc xa xa cúi đầu, khẽ cười nói, "Chúc mừng Thanh Vương đại công cáo thành, vãn bối Bạch Nhạc, bái kiến Thanh Vương!"

"Ha ha ha ha ha!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, trung niên một hồi cười to, trên mặt lộ ra vài phần tùy ý nụ cười, chỉ vào Bạch Nhạc mở miệng nói, "Ngươi hỗn tiểu tử này, cố ý phóng xuất Lục Âm sơn tin tức, không phải là muốn dụ bản vương tới sao?"

Bạch Nhạc điểm này mánh khóe nhỏ tự nhiên không gạt được Bất Tử Thanh Vương, chỉ là rất hiển nhiên, bây giờ vị này Bất Tử Thanh Vương tâm tình thật tốt, cũng không có cùng Bạch Nhạc tính toán ý tứ.

Trong lúc nói chuyện, Tô Nhan cũng đã từ trong phòng đi tới, khom mình hành lễ đạo, "Tô Nhan bái kiến Thanh Vương điện hạ!"

Quét Tô Nhan liếc mắt, Bất Tử Thanh Vương mở miệng nói, "Ta coi lấy ngươi so với cái này tiểu tử thuận mắt, ta xem, cái này Thanh Châu phủ chủ vị trí, về sau không bằng liền do ngươi tới ngồi đi."

"Tiểu nữ tử có tài đức gì, có thể làm cho Thanh Vương ưu ái như thế!"

Mỉm cười, Tô Nhan không kiêu ngạo cũng không hèn mọn hồi đáp nói.

"Thanh Vương, mời!"

Tự tay làm một cái mời thủ thế, Bạch Nhạc mỉm cười mở miệng nói.

Mấy bước ở giữa, Thanh Vương liền bước vào Thính Hương Thủy Tạ bên trong.

Bạch Thanh Nhã cũng hạ thấp người hành lễ, Thanh Vương khẽ vuốt cằm, xem như là hoàn lễ.

"Tiểu Bạch, ngươi theo Thanh Nhã tỷ đi chơi đi."

Hướng về Bạch Thanh Nhã gật đầu, Bạch Nhạc lập tức phân phó nói,

Ý thức được Bất Tử Thanh Vương là bạn không phải địch, Tiểu Bạch Long liền lần nữa co lại hồi lớn chừng bàn tay, một bộ người hiền lành dáng vẻ, ngoắc cái đuôi một lần nữa rơi vào Bạch Thanh Nhã trên người.

Chờ đến Bạch Thanh Nhã sau khi rời khỏi, Bạch Nhạc lúc này mới cùng Bất Tử Thanh Vương phân chủ yếu và thứ yếu ngồi xuống.

Tô Nhan tự mình làm Bạch Nhạc cùng Bất Tử Thanh Vương dâng trà, sau đó liền như thế lẳng lặng đứng ở Bạch Nhạc phía sau.

"Đạo Lăng sơn sự tình, bản vương nghe nói, rất tốt, chưa cho Thông Thiên cùng Diệp Huyền mất mặt."

Xem Bạch Nhạc liếc mắt, Bất Tử Thanh Vương nhẹ giọng thở dài nói.

"Tiền bối nếu biết, lại không chịu xuất thủ tương trợ, thật có chút không tử tế a!"

Bật cười lớn, Bạch Nhạc theo cười giỡn nói.

"Tương trợ?"

Cười lạnh một tiếng, Bất Tử Thanh Vương khinh thường mở miệng nói,

"Nếu như nhìn Đạo Lăng sơn bây giờ chỉ còn lại có cái này mèo lớn mèo nhỏ hai ba chích thương cảm dáng dấp, bản vương liền tự mình đi diệt Đạo Lăng Thiên Tông, ngươi đi cứu ngươi tiểu tình nhân, còn trông cậy vào bản vương hỗ trợ hay sao?"

Nghe thế, Bạch Nhạc cũng chỉ được cười khổ.

Bất Tử Thanh Vương trước đây chính là bị Đạo Lăng Thánh Nữ gây thương tích, Đại Càn Vương Triều tức thì bị Đạo Lăng Thiên Tông áp không ngốc đầu lên được, Bất Tử Thanh Vương không đúng Đạo Lăng Thiên Tông xuất thủ, liền đã coi như là rất nhân từ, tự nhiên không có khả năng trông cậy vào hắn hỗ trợ.

Còn như nói, Ma Thi Vương tàn sát bừa bãi, càng là căn bản không bị Bất Tử Thanh Vương nhìn vào mắt.

Trước không nói, hắn tính khí căn bản cũng không quan tâm người khác chết sống, cho dù là lấy thực lực mà nói, trước đây đỉnh phong Bất Tử Thanh Vương, cũng chưa chắc bại bởi Tử Linh Ma Quân, chính là một cái Ma Thi Vương, cũng còn không đến mức nhường Bất Tử Thanh Vương kiêng kỵ.

"Bạch Nhạc, bản vương Thanh Vương Kiếm đâu?"

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Bất Tử Thanh Vương mí mắt một phen, vươn tay nói rằng.

Vừa nói như vậy, Bạch Nhạc nhưng là không khỏi nhất thời có chút lúng túng.

Lúc trước hoàng cung đánh một trận, Bất Tử Thanh Vương bị Diệp Huyền đại sư chém rụng cái kia một khối thân thể, trước khi đi, liền từng nói qua, nhường Bạch Nhạc vì hắn Thanh Vương Kiếm.

Chỉ là, Hắc Ám Thiên đánh một trận, Bạch Nhạc thân thể tan vỡ, trong không gian giới chỉ đồ vật cũng tận đều là vỡ nát.

Liền Quảng Hàn Thiên Cung đều hủy, chỉ còn lại có một thanh Nghịch Ma Kiếm, nơi nào còn có Thanh Vương Kiếm trả lại cho đối phương.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc ôm quyền nói, "Thật có lỗi, vãn bối tại Hắc Ám Thiên đánh một trận, bị đánh nát thân thể, liền mang theo Thanh Vương Kiếm cũng một chỗ đánh rơi!"

Lạnh rên một tiếng, Bất Tử Thanh Vương khinh thường nói rằng, "Ngoài miệng không có lông làm việc không tốn sức! Bản vương cũng biết ngươi không đáng tin cậy."

Trong lúc nói chuyện, Bất Tử Thanh Vương lật bàn tay một cái, Thanh Vương Kiếm nhưng là thình lình xuất hiện lần nữa tại trong bàn tay hắn!

Chứng kiến cái này, Bạch Nhạc con ngươi đột nhiên co rụt lại, lúc này liền phản ứng kịp.

Hắc Ám Thiên vỡ nát, Thanh Vương Kiếm cho dù là không có hủy diệt, cũng ắt sẽ đánh rơi tại Hư Không Loạn Lưu bên trong, muốn men theo dạng này vết tích tìm được, không có tan hư thực lực, là căn bản không có khả năng làm được.

"Thanh Vương ngươi khôi phục Hóa Hư Chi Cảnh?"

"Ha ha ha ha!"

Chứng kiến Bạch Nhạc nhanh như vậy liền phản ứng kịp, Bất Tử Thanh Vương nhịn không được lần nữa cất tiếng cười to.

Một lần nữa bước vào Hóa Hư, đây chính là hắn đắc ý nhất sự tình, bây giờ tại như vậy trong lúc lơ đãng, khoe khoang đi ra, không thể nghi ngờ

làm hắn cực kỳ sung sướng.

"Ngươi tiểu tử này, thật đúng là quỷ tinh quỷ tinh!"

Lần này, Bạch Nhạc nhất thời nhịn không được lần nữa đứng dậy, hướng về Bất Tử Thanh Vương khom người cúi đầu, "Tiểu tử chúc mừng Thanh Vương!"

"Miễn, miễn!"

Khoát khoát tay, Bất Tử Thanh Vương không để ý mở miệng nói, "Bất quá chỉ là vừa mới bước vào Hóa Hư mà thôi, khoảng cách khôi phục trước đây thực lực cũng còn rất xa, liền chớ đừng nói chi là là đuổi theo Diệp Huyền bọn hắn cảnh giới."

"Đã như vậy, Thanh Vương điện hạ là chuẩn bị lần nữa bước vào Lục Âm sơn?"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

Nhắc tới chính sự, Bất Tử Thanh Vương sắc mặt cũng ngưng trọng vài phần, "Không sai! Trước đó, bản vương tu vi chưa hồi phục, không dám bước vào bên trong, nhưng không nghĩ, bị một tên tiểu bối đoạt một bước tiên cơ!"

Nghe thế, Bạch Nhạc nhất thời liền minh bạch, Bất Tử Thanh Vương cũng biết, Dạ Nhận bước vào Lục Âm sơn cái kia bí tàng không gian sự tình.

"Tiểu tử thật tò mò, cái kia một chỗ bí tàng không gian cửa vào cần phải mười phần che giấu mới đúng, Dạ Nhận là như thế nào tìm được?"

Nhìn lấy Bất Tử Thanh Vương, Bạch Nhạc rốt cục hỏi ra trong lòng, cái này lớn nhất nghi hoặc.

Phải biết, trước đây vương thành đánh một trận, Dạ Nhận thật là không có ở đây, thậm chí còn, Dạ Nhận căn bản cũng không nên biết Lục Âm sơn sự tình mới đúng.

Lạnh rên một tiếng, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng mở miệng nói, "Bản vương lần trước đã nói qua, trên đời này chí ít còn có bốn vị Hóa Hư Cảnh lão gia hỏa còn sống, Dạ Nhận chính là bái nhập bên trong một người môn hạ, bằng không. . . Ngươi cho rằng, hắn bằng cái gì có thể thực lực bực này."

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1069: Lục Âm sơn bí mật

"Thanh Vương cùng đối phương từng có giao thủ?"

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc lập tức liền nhạy cảm ý thức được bên trong vi diệu, lần nữa mở miệng hỏi.

"Xem như thế đi!"

Nhắc tới cái này, Thanh Vương sắc mặt có chút âm trầm, "Trước đây bản vương tu vi chưa hồi phục, bại một chiêu, bây giờ đang muốn lại đi Lục Âm sơn tìm hắn lấy lại công đạo."

Nói đến đây, lập tức Thanh Vương theo cười lạnh nói, "Bất quá, bản vương ngược lại cũng còn muốn tạ ơn hắn đâu, nếu không phải hắn, bản vương cũng sẽ không như thế nhanh liền đột phá Hóa Hư!"

Mặc dù Thanh Vương nói hời hợt, có thể Bạch Nhạc lại như cũ có thể ngửi được những lời này bên trong nồng nặc sát khí!

Lúc trước Diệp Huyền liền từng nói qua, Thanh Vương muốn lần nữa bước vào Hóa Hư cực kỳ gian nan, thậm chí nói, Bất Tử Thanh Vương không dám độ kiếp đột phá Hóa Hư.

Rất hiển nhiên, lần này, Bất Tử Thanh Vương cũng là thụ đối phương kích thích, lúc này mới quyết định đột phá!

"Đối phương là ai?"

Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

"Một cái tử nhân yêu, tự xưng Thập Yêu Hoa Gian cư sĩ, thật mẹ nó ác

tâm, một đại nam nhân xuyên yêu bên trong yêu khí, lấy hoa vì y, tô son điểm phấn!"

Nhắc tới đối phương, Bất Tử Thanh Vương trong mắt tràn đầy chán ghét chi sắc.

Nghe thế, cho dù là Bạch Nhạc trong mắt cũng không khỏi lộ ra vẻ lúng túng.

Chỉ nghe Bất Tử Thanh Vương miêu tả, Bạch Nhạc cũng đã có chút nổi da gà.

Lại nghĩ tới, giả sử Dạ Nhận cũng biến thành loại dáng vẻ này, quả thực không rét mà run.

Chỉ là, cũng không nghe bọn hắn nói, Dạ Nhận tại Đạo Lăng sơn thượng lúc, biến thành cái dạng này a.

"Dạ Nhận thật bái nhập hắn môn hạ?"

"Lợi dụng lẫn nhau thành phần cần phải chiếm đa số!"

Lắc đầu, Bất Tử Thanh Vương mở miệng nói, "Dạ Nhận truyền thừa từ xưa đến nay, bản vương trước đây đã từng nghe qua, nghe đồn Dạ Nhận truyền thừa cũng là từ thời đại thượng cổ, liền lưu truyền đến nay, sơ đại Dạ Nhận thậm chí chém giết qua thần linh, nghe rõ, là thần linh, không phải ngươi giết qua loại kia bán thần!"

Nghe thế, mặc dù Bạch Nhạc có nhất định chuẩn bị tâm lý, trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Trách không được ban đầu ở Đạo Lăng sơn bên trên, vô luận là bước vào Hóa Hư Ma Thi Vương Triều Bằng Phi, vẫn là Bạch Cốt phu nhân đều không có thể phát hiện Dạ Nhận tồn tại, cũng chỉ có loại này nghịch

thiên truyền thừa, mới có thể đạt tới cái này loại khủng bố hiệu quả.

"Lục Âm sơn bên trong, đến tột cùng có cái gì?"

Bạch Nhạc nhịn không được hỏi lần nữa.

"Không rõ ràng!"

Khẽ lắc đầu, Bất Tử Thanh Vương giải thích, "Thế nhưng theo bản vương suy đoán, bên trong tất nhiên có sơ đại Dạ Nhận truyền thừa, bằng không, cái kia Tử Nhân Yêu, sẽ không hảo tâm như vậy dẫn Dạ Nhận đi vào."

Gật đầu, loại thuyết pháp này, hiển nhiên càng gần kề hiện thực, cũng càng có thể làm người tin tưởng.

"Người kia. . . Cái kia Hoa Gian cư sĩ, cũng bước vào cái kia bí tàng không gian sao?"

Bạch Nhạc vô ý thức cũng thiếu chút nữa hô nhân yêu, chỉ là nghĩ đến đối phương dù sao cũng là Hóa Hư cường giả, đúng là vẫn còn nhịn xuống.

"Cái kia Tử Nhân Yêu nếu là có gan này, còn có thể đợi được bản vương phát hiện?"

Cười nhạt một chút, Bất Tử Thanh Vương trong mắt tràn đầy vẻ khinh miệt, không chút khách khí giễu cợt nói.

Cũng không đợi Bạch Nhạc đặt câu hỏi, Bất Tử Thanh Vương cũng đã nói tiếp, "Bản vương nói qua, cái kia bí tàng không gian, là khả năng có thượng cổ cường giả tồn tại! Các ngươi những tiểu tử này đi vào có thể, còn không biết bị phát hiện, nhưng nếu là Hóa Hư cường giả bước vào bên trong, thì nhất định sẽ bị phát hiện! Đừng nói là cái kia Tử Nhân

Yêu, cho dù là bản vương tại trạng thái đỉnh phong, thậm chí là ngươi vị sư tôn kia, Thông Thiên Ma Quân, hoặc là Diệp Huyền cùng Đạo Lăng Thánh Nữ thân chí, cũng chưa chắc dám nói có thể đủ toàn thân trở ra."

"Còn như ngươi phóng xuất tin tức để cho người ta đi Lục Âm sơn tra xét, thì càng nực cười, muốn phát hiện cái kia một chỗ bí tàng không gian, là muốn đi qua một chỗ vặn vẹo không gian, không có Tinh Hải đỉnh phong thực lực, cho dù là từ cái kia vặn vẹo trong không gian bay qua, đều căn bản phát hiện không."

". . ."

Bị Bất Tử Thanh Vương như thế trào phúng một câu, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút lúng túng, cũng may đối mặt Bất Tử Thanh Vương nhân vật như vậy, Bạch Nhạc bản chính là một cái vãn bối, chỉ cần da mặt dày một điểm, vậy cũng không có gì lớn lắm.

"Thanh Vương chuẩn bị làm như thế nào?"

Sờ mũi một cái, Bạch Nhạc thẳng thắn nói sang chuyện khác.

"Ta dẫn ngươi đi Lục Âm sơn, ta sẽ cùng cái kia Tử Nhân Yêu tái chiến một trận, đến lúc đó, ngươi có thể nhân cơ hội bước vào bí tàng không gian, đi tìm Dạ Nhận cùng Đạo Lăng Thiên Tông cái kia tiểu thánh nữ! Đương nhiên, bản vương xấu nói trước, cái kia bí tàng không gian bên trong, tất phải vô cùng nguy hiểm! Ngươi nếu như chết ở bên trong, cũng không nên oán bản vương!"

Nghe thế, Bạch Nhạc lần nữa đứng dậy, trịnh trọng hướng về Bất Tử Thanh Vương thi lễ một cái, "Đa tạ Thanh Vương tương trợ, tiểu tử lần này đi, vô luận sinh tử, cũng chỉ có cảm kích phần, tuyệt không e oán!"

"Được, đi!"

Không kiên nhẫn khoát khoát tay, Bất Tử Thanh Vương tức giận mở miệng nói, "Phiền nhất những thứ này nghi thức xã giao, bản vương trước đây bị người hành lễ còn chưa đủ nhiều sao? Yêu cầu ngươi mà nói những thứ này nghi thức xã giao."

"Lễ không thể bỏ!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc kiên trì nói.

Hừ nhẹ một tiếng, Bất Tử Thanh Vương lười nhác hồi ứng, nhưng lại cũng cuối cùng không tiếp tục ngăn cản , mặc cho Bạch Nhạc đem cái này thi lễ đi xong.

"Thật, vẫn là quá sớm một ít, nếu như chờ ngươi bước vào Tinh Hải đỉnh phong lại tiến vào mới là ổn thỏa nhất! Chỉ tiếc, Tử Nhân Yêu cái kia ngu xuẩn, dĩ nhiên sớm như vậy liền nhường Dạ Nhận tiểu gia hỏa kia tiến vào, nếu như lại kéo dài, chỉ sợ càng biết tự nhiên đâm ngang."

Thở dài một tiếng, Bất Tử Thanh Vương tiếp tục nói, "Huống chi, ngươi cái kia tiểu tình nhân cũng đi vào, phỏng chừng ngươi cũng không chịu chờ đợi thêm nữa."

"Vâng!"

Gật đầu, Bạch Nhạc thừa nhận nói, "Vô luận như thế nào, ta không thể nhìn Vân Mộng Chân mạo hiểm, chuyến này, vô luận có nguy hiểm gì, ta đều nhất định muốn đi."

"Được, đi!"

Khoát khoát tay, Bất Tử Thanh Vương nhàn nhạt mở miệng nói, "Bản vương cho ngươi ba ngày thời gian, tới xử lý những thứ này loạn thất bát tao sự tình, ba ngày sau, bản vương mang ngươi đi trước Lục Âm sơn!"

Đứng dậy, Bất Tử Thanh Vương lại liếc Tô Nhan liếc mắt, tiếp tục nói, "Còn có, bản vương không có đùa giỡn với ngươi! Chuyến này tất phải cửu tử nhất sinh, nếu là ngươi không nghĩ, ngươi tại Thanh châu lập nên cục diện thật tốt, bởi vì ngươi mà bị hủy xuống, liền nhường tiểu nha đầu này trở thành Thanh Châu phủ chủ đi."

"Danh không chánh, tất ngôn không thuận! Một thân phận cũng không có, nếu là ngươi chết thật tại Lục Âm sơn, ngươi để cho nàng như thế nào tự xử?"

Nói xong những lời này, Bất Tử Thanh Vương cũng không tiếp tục để ý Bạch Nhạc, trực tiếp bước ra gian phòng, cũng không để ý Bạch Nhạc có hoan nghênh hay không, tùy ý tìm một căn phòng bay qua.

"Bản vương liền ở lại nơi này, không có chuyện không nên tới phiền bản vương!"

". . ."

Nhìn lấy Bất Tử Thanh Vương rời đi bóng lưng, Bạch Nhạc cũng không nhịn được cười khổ lên.

"Công tử. . . Ngươi đừng nghe Thanh Vương điện hạ nói lung tung, ta không có những thứ này tâm tư, hơn nữa, ta cũng không làm được! Tô Nhan chỉ nguyện vĩnh viễn hầu ở công tử bên người, làm một đứa nha hoàn liền tốt."

Trên mặt có chút hồng, Tô Nhan nhẹ giọng giải thích.

Nhìn lấy Tô Nhan, Bạch Nhạc trong lòng có chút cảm động, nhẹ giọng mở miệng nói, "Thanh Vương điện hạ nói không sai, ta thật là nên cho ngươi một câu trả lời thỏa đáng. . ."

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Ngươi tâm ý, ta biết,

nhưng cảm tình phương diện, ta xác thực vô pháp cho ra hứa hẹn! Ngày mai ta sẽ tuyên bố, từ ngươi tiếp nhận chức vụ Thanh Châu phủ chủ. . . Nếu ta lần này về không được, Thanh châu liền do ngươi tiếp chưởng!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1070: Hoa Gian cư sĩ

Bạch Nhạc cấp cho Tô Nhan một câu trả lời thỏa đáng, hơn nữa, không hề chỉ chỉ là một cái Thanh Châu phủ chủ đơn giản như vậy.

"Thế giới này thực lực vi tôn, cái dạng gì thân phận, thật cũng không bằng thực lực tuyệt đối."

Nhìn lấy Tô Nhan, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ngày xưa, ta từng thay Thiên Thu đại sư truyền thụ Huyễn Thuật Chi Đạo, cùng Đại Mộng Thiên Thu thần thông cùng Hà Tương Tư! Ngươi quá khứ đã từng tu luyện mị thuật, huyễn thuật một đạo bên trên, coi như là rất có căn cơ, ta liền đem Đại Mộng Thiên Thu truyền cho ngươi, ngươi có bằng lòng hay không?"

Nghe được Bạch Nhạc lời này, Tô Nhan không khỏi nao nao, "Công tử, Đại Mộng Thiên Thu là Thiên Thu đại sư sáng tạo, ta không phải là Thất Tinh Tông chi nhân, có chỗ không tiện a?"

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc giải thích, "Thất Tinh Tông mục đích, vốn là bao dung tịnh súc, ngày xưa ta đã từng vào Thất Tinh Tháp, thu được Thất Tinh Tông truyền thừa! Tinh Hà lão tổ vẫn lạc, bây giờ Thất Tinh Tông chỉ dựa vào Hà sư tỷ gượng chống, nàng mặc dù bước vào Tinh Hải. . . Thế nhưng, ngươi ta tuy nhiên cũng trong lòng biết, nàng mạnh mẽ đột phá, thật là bất đắc dĩ cử chỉ, thực lực cùng súc tích, đều có chưa đủ, chỉ sợ là rất khó gánh vác cái này gánh nặng."

"Ngươi mặc dù không phải Thất Tinh Tông người, nhưng nếu được Thiên Thu đại sư truyền thừa, cũng liền coi như là cùng Thất Tinh Tông có một phần khói lửa chi tình! Cùng tồn tại Thanh châu, phần nhân tình này, tóm lại là có hy vọng trả lại." Dừng một cái, Bạch Nhạc ngẩng đầu lên tiếp tục nói, "Huống chi, vô luận là vâng theo Diệp Huyền đại sư

nguyện vọng, hay là ta bản tâm, đều hy vọng có thể đánh vỡ môn hộ góc nhìn, đạo ma ranh giới! Ta hy vọng về sau Thanh châu, lại không có đạo ma hai loại thân phận phân biệt. . . Việc này, không ngại liền từ ngươi cùng Thất Tinh Tông thủy!"

"Sau này, chờ cơ hội thành thục, ngươi có thể Thiên Thu đại sư đệ tử thân phận, bái nhập Thất Tinh Tông! Dùng cái này tới triệt để đánh vỡ đạo ma ranh giới!"

Phen này giải thích, nhưng là nhất thời nhường Tô Nhan triệt để minh bạch Bạch Nhạc tâm tư.

Hơi trầm ngâm một chút, Tô Nhan lúc này quỳ gối, "Tô Nhan nguyện bái nhập Thiên Thu đại sư môn hạ!"

..

Ba ngày thời gian rất ngắn.

Trừ sạch tâm chỉ điểm Tô Nhan tu hành Đại Mộng Thiên Thu ở ngoài, Bạch Nhạc cũng lần nữa định ngày hẹn Hà Tương Tư, cùng với Thanh châu đại tiểu tông môn tông chủ, bên trong cũng bao quát Huyết Ảnh Ma Quân.

Thứ nhất là tuyên bố, từ Tô Nhan tiếp chưởng Thanh châu, trở thành tân nhậm Thanh Châu phủ chủ.

Ở một phương diện khác, cũng là nói cho những người này, chính mình gần đi xa.

Bây giờ Lục Âm sơn sự tình, đã náo sôi sùng sục, cùng giấu giếm, chẳng thà thẳng thắn công bằng, nói cho người khác biết, mình chính là muốn đi trước Lục Âm sơn.

Đem lời nói rõ ràng ra, cũng tiết kiệm những người này đoán, ngược lại có thể giảm thiểu phiền phức.

Đương nhiên, Bất Tử Thanh Vương trở về tin tức, Bạch Nhạc là không có có nói.

Bất Tử Thanh Vương tại Bạch phủ ở lại, chính là không muốn quá sớm bại lộ thân phận, tùy tiện tiết lộ Bất Tử Thanh Vương tin tức, có thể tuyệt đối không phải chuyện gì tốt.

Nói lý ra, Bạch Nhạc cũng đem chính mình bả Đại Mộng Thiên Thu truyền cho Tô Nhan sự tình, nói cho Hà Tương Tư, cũng bao quát sau này dự định.

Làm xong đây hết thảy, Bạch Nhạc âm thầm lặng lẻ cùng Bất Tử Thanh Vương cùng rời đi Thanh châu.

Đi dứt khoát, không có chút nào dài dòng.

...

Lục Âm sơn ở vào cửu châu tận cùng bắc phương, thậm chí đã ra cửu châu, ở vào Ký châu phía bắc địa phương.

Cái gọi là Lục Âm, cũng không phải là chỉ Lục Âm sơn bên trong có sáu tòa núi, mà là chỉ vờn quanh tại Lục Âm sơn sơn mạch ở giữa sáu cái âm hà!

Âm hà trên thực tế, chính là sông ngầm, nước ấm lạnh vô cùng, lại nấp trong dưới đất, suốt năm không thấy ánh mặt trời, lộ ra một cổ âm hàn chi ý.

Lục Âm sơn cực kỳ hoang vắng, sinh vật rất thưa thớt, bên trong có nhiều oan hồn, hơn nữa địa thế cực kỳ hiểm yếu, vùng đất lạnh bao trùm

phía dưới, nếu như một cái sơ sẩy, là có thể có thể hội rơi vào âm hà, chết không minh bạch!

Cũng chính bởi vì vậy, Lục Âm sơn quá khứ mới được gọi là tuyệt địa.

Đương nhiên, đối với Bạch Nhạc cùng Bất Tử Thanh Vương mà nói, những thứ này cái gọi là nguy hiểm, liền xa chưa nói tới uy hiếp gì.

Tả hữu, Hóa Hư Cảnh cường giả cũng vô pháp bước vào cái kia bí tàng không gian, Bạch Nhạc cũng liền không có quấy rầy Bạch Cốt phu nhân.

Còn như nói, vị kia Hoa Gian cư sĩ, Bất Tử Thanh Vương thủy chung ghi hận trong lòng, há lại dung người bên ngoài nhúng tay.

Cũng không có nhiễu cái gì phạm vi, Bất Tử Thanh Vương liền trực tiếp mang theo Bạch Nhạc, bước vào Hoa Gian cư sĩ ẩn cư chi địa.

Đừng xem Lục Âm sơn cực kỳ hoang vắng, có thể Hoa Gian cư sĩ chỗ ở trong sơn cốc, nhưng là linh khí đầy đủ, khắp nơi chim hót hoa nở, lộ ra sinh cơ bừng bừng, cùng cảnh vật chung quanh, hình thành so sánh rõ ràng.

Nếu như không biết, sợ rằng còn muốn cho rằng, đây là một chỗ phúc địa đây.

"Oanh!"

Căn bản không có chút nào khách khí, Bất Tử Thanh Vương mới vừa bước vào sơn cốc, trong tay Thanh Vương Kiếm liền chợt lộ ra lau một cái khủng bố kiếm quang, xa xa trực tiếp hướng về trong sơn cốc trong buội hoa chém xuống đi!

"Tử Nhân Yêu, cho bản vương lăn ra đây!"

Quát to một tiếng, như xuân lôi chợt vang, đem toàn bộ sơn cốc đều chấn một hồi run rẩy.

"Bất Tử Thanh Vương, ngươi cái này bại tướng dưới tay, lại vẫn dám lên môn? Lần trước nếu không phải là ngươi trốn nhanh, ta đã sớm đem ngươi băm làm phân bón hoa!"

Sau một khắc, một cái âm nhu thanh âm liền vang lên theo tới.

Cứ việc còn không có gặp người, có thể chỉ có cái này âm nhu thanh âm, cũng đã nhường Bạch Nhạc có một loại toàn thân nổi da gà cảm giác.

Một thân vừa được lau nhà váy đỏ, một tấm thậm chí so nữ nhân càng tinh xảo khuôn mặt, khắp khuôn mặt là son phấn, quả nhiên chính như Bất Tử Thanh Vương nói, tô son điểm phấn.

May là Bạch Nhạc đã có nhất định chuẩn bị tâm lý, chứng kiến đối phương thời điểm, cũng không khỏi sinh ra một loại khó diễn tả được cảm giác khó chịu.

"U, tiểu gia hỏa này là ai, ngược lại là cố gắng nhận người ưa thích, làm sao, Thanh Vương đây là chuyên môn cho ta bắt nam sủng tới bồi tội sao?"

Khanh khách một tiếng, Hoa Gian cư sĩ che miệng nói rằng.

Chỉ là, Bạch Nhạc lại có thể rõ ràng cảm thụ được, đối phương trong mắt chỗ sâu cái kia vẻ lạnh như băng sát khí.

Dạng này ánh mắt, cũng làm cho Bạch Nhạc chợt tỉnh ngủ.

Vô luận đối phương như thế nào trang phục, nói ra cái dạng gì nói tới, đều không thể cải biến, đối phương là Hóa Hư cường giả sự thực.

Ai nếu là bởi vì coi khinh đối phương, sợ là chết liền mảnh xương vụn cũng sẽ không còn lại.

Bất quá, may là như vậy, nam sủng thuyết pháp, cũng vẫn là nhường Bạch Nhạc có một loại buồn nôn cảm giác.

Chân mày chợt thượng thiêu, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói, "Vãn bối Bạch Nhạc, gặp qua Hoa Gian cư sĩ!"

Nghe được Bạch Nhạc tự giới thiệu, Hoa Gian cư sĩ chân mày cũng không khỏi lựa chọn, nhẹ giọng mở miệng nói, "Nguyên lai ngươi chính là Bạch Nhạc, ngược lại cũng có vài phần danh tiếng, làm ta nam sủng, không tính thật giả lẫn lộn."

"Kẻ đáng ghét đồ vật, bản vương hôm nay nếu không cho ngươi một bài học, ngươi thật đúng là coi mình là nhân vật số một! Nếu tại trước đây, bản vương một tay là có thể đem ngươi cái này ác tâm đồ vật chặt!"

Không có chút nào khách sáo, Bất Tử Thanh Vương trong tay Thanh Vương Kiếm chặn lại, trực tiếp chính là một kiếm hướng về Hoa Gian cư sĩ chém tới.

"Tử Nhân Yêu, tới phiên ngươi tiếp bản vương một kiếm thử xem!"

Trước đó thua ở Hoa Gian cư sĩ trận chiến kia, hiển nhiên lệnh Bất Tử Thanh Vương canh cánh trong lòng, bây giờ khôi phục Hóa Hư tu vi, đâu còn bình tĩnh nói nhảm với hắn, gặp mặt liền trực tiếp thống hạ sát thủ.

Đây cũng là Bạch Nhạc lần đầu tiên nhìn thấy Bất Tử Thanh Vương khôi phục Hóa Hư tu vi sau đó xuất thủ.

Vẻn vẹn chỉ là một kiếm, liền nhường Bạch Nhạc trong lòng rùng mình, nghiêm túc nhìn.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1071: U Minh Thiên Công

Bạch Nhạc mặc dù được xưng Hóa Hư phía dưới, nhân gian vô địch.

Chỉ khi nào gặp phải Hóa Hư cường giả, thực lực lại y nguyên vẫn là còn thiếu rất nhiều.

Lúc trước tại Đạo Lăng sơn, có thể giết chết Ma Thi Vương Triều Bằng Phi, ở mức độ rất lớn là bởi vì có Bạch Cốt phu nhân cùng với Vân Mộng Chân bọn hắn nhiều người như vậy phối hợp, nói trắng ra, đó là một trận vây giết! Bằng không, nếu như cũng chỉ có Bạch Nhạc một cá nhân, là vô luận như thế nào cũng không khả năng giết chết Triều Bằng Phi.

Bây giờ, vô luận là Bất Tử Thanh Vương, vẫn là Hoa Gian cư sĩ, đều là chân chính Hóa Hư cường giả, hơn nữa còn là loại kia không biết sống bao nhiêu năm cường giả, dạng này đánh một trận, đối với Bạch Nhạc mà nói, tự nhiên rất có ý nghĩa.

Huống chi, Bất Tử Thanh Vương cũng cũng là sử dụng kiếm, đây đối với Bạch Nhạc tại kiếm đạo tiến thêm một bước, liền còn có trợ giúp.

"Hóa Hư? ! Ngươi dĩ nhiên nhanh như vậy khôi phục Hóa Hư Chi Cảnh?"

Vừa mới vừa động thủ, Hoa Gian cư sĩ liền nhất thời nhận thấy được Bất Tử Thanh Vương thực lực biến hóa, mí mắt hơi hơi vừa nhảy, có chút kinh dị mở miệng nói.

"Tử Nhân Yêu, lãnh cái chết a!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Bất Tử Thanh Vương kiếm trong tay trực tiếp chém rụng, phảng phất trong nháy mắt, bổ ra thiên địa.

Một kiếm này, như chậm thật nhanh, nhìn tựa hồ còn rất xa, còn không chờ ngươi phản ứng kịp, một kiếm này, là có thể có thể đã rơi xuống.

Chỉ bằng một kiếm này, Bạch Nhạc liền có thể minh bạch, Bất Tử Thanh Vương trên kiếm đạo lĩnh ngộ, xa muốn so với chính mình càng tinh thâm nhiều.

Không chút nào khoa trương nói, chỉ một kiếm này, Bạch Nhạc liền căn bản là không có cách đón lấy.

Hơn nữa, là ở đối phương vẫn chưa dùng Hóa Hư Cảnh thực lực áp chế tình huống dưới.

Kém như vậy cách, cũng làm cho Bạch Nhạc lần nữa tỉnh ngủ.

Trên đời này cao thủ xuất hiện lớp lớp, chính mình cũng không có gì kiêu ngạo vốn liếng, đối mặt loại này Hóa Hư cường giả, càng không thể có mảy may sơ suất.

"Lãnh cái chết? Chỉ bằng ngươi bây giờ chút thực lực ấy sao? Thanh Vương, ngươi không khỏi cũng quá coi trọng chính ngươi."

Cười lạnh một tiếng, Hoa Gian cư sĩ trong mắt tràn đầy vẻ khinh miệt.

Tại Bạch Nhạc trong mắt hầu như khó giải một kiếm, tại Hoa Gian cư sĩ trước mặt, nhưng căn bản không coi là lợi hại gì uy hiếp.

Xuất thủ chống đỡ đồng thời, nàng thậm chí còn có lúc rỗi rãi có thể mở miệng châm chọc.

Một ý niệm, xung quanh biển hoa chợt động, phảng phất trong nháy mắt, bay lên vô số cánh hoa, mỗi một cánh hoa trên không trung, đều như một mảnh xoay tròn lưỡi dao, đánh toàn nhi, hướng về Bất Tử Thanh Vương cuốn tới.

Bất Tử Thanh Vương một kiếm này chém vào trong cánh hoa, liền như là chém vào một mảnh lầy lội bên trong, gặp phải cực đại ngăn cản, mỗi muốn đẩy về phía trước vào một tấc đều phải trả giá cực đại đại giới.

Nhập vi khống chế!

Lúc trước thực lực còn nếu thời điểm, Bạch Nhạc đã từng chạm tới nhập vi cảnh giới cánh cửa, nhưng hôm nay, gần gũi quan sát một trận chiến này, Bạch Nhạc mới có thể rõ ràng cảm thụ được, cái gì gọi là nhập vi!

Mỗi một cánh hoa giống như là độc lập, mỗi một điểm lực lượng đều có thể có được hoàn mỹ nhất khống chế, một khi rơi vào cái này cánh hoa trong mưa, liền phảng phất bốn phương tám hướng toàn bộ đều là địch nhân, mệt mỏi.

Dạng này thủ đoạn, lúc trước, đơn giản là khó có thể tưởng tượng.

Ùng ùng!

Kiếm khí cùng cái kia khắp trời cánh hoa hung hăng đụng vào nhau, lộ ra một loại khác mỹ cảm.

Cánh hoa không ngừng bị chém vỡ, nhưng này một kiếm lực lượng, cũng vì vậy bị không ngừng suy yếu, căn bản không có tiếp tục chém xuống đi lực lượng.

"Bất Tử Thanh Vương, đây cũng không phải là thuộc về ngươi thời đại! Nếu ngươi có thể khôi phục đỉnh phong thực lực, ta còn sợ hãi vài phần, nhưng bây giờ. . . Ngươi một dạng thắng không ta!"

Nhìn Bất Tử Thanh Vương, Hoa Gian cư sĩ khắp khuôn mặt là vẻ đùa cợt, "Ta khuyên ngươi chính là ngoan ngoãn từ bỏ đi, đem tên tiểu tử này lưu lại cho ta, làm nam sủng, ta liền miễn gây chuyện tha thứ trước ngươi vô lễ."

"Thật đúng là người không biết can đảm!"

Cười khẩy, Bất Tử Thanh Vương ngạo nghễ mở miệng nói, "Bản vương ngày xưa tung hoành thiên hạ thời điểm, ngươi còn chưa ra đời đâu! Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi còn có thể ngăn cản ta mấy kiếm!"

Đối mặt Hoa Gian cư sĩ trào phúng, Bất Tử Thanh Vương căn bản không có chút nào nổi giận.

So với việc hắn trước đây huy hoàng, bây giờ Hoa Gian cư sĩ thật đúng là không tính là gì.

"Nếu ngươi thật là có can đảm, đời trước Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Thông Thiên còn sống thời điểm, có thể nào không dám ló đầu? Bây giờ, cao thủ bị Diệp Huyền hầu như giết sạch, ngược lại là đến phiên ngươi nhảy ra?"

Trong lúc nói chuyện, Bất Tử Thanh Vương trên người đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố hư ảnh, trong tích tắc, hư không chợt vỡ nát, kiếm phong chỉ phía xa, trước mặt không gian, phảng phất đều bị kiếm ý tách rời, để cho người ta đánh tâm lộ ra vẻ lạnh lẻo!

Kiếm Toái Hư Không!

Một kiếm này, Bất Tử Thanh Vương mới chính thức thi triển ra thực lực chân chính.

Hóa Hư, bên trong rất lớn một cái tiêu chí, mà có thể đánh nát hư không.

Hư không đối với bực này cường giả mà nói, đã vô pháp hình thành trở ngại, loại kia lực lượng kinh khủng, dù là vẻn vẹn chỉ là tác động đến, cũng đủ làm cho bình thường Tinh Hải Cảnh trọng thương, thậm chí trực tiếp tử vong.

Trong tích tắc, trước mặt những cái kia tiên diễm cánh hoa, liền đều bị kiếm khí cắn nát, hoa rụng rực rỡ, nhao nhao rơi xuống đất phía trên, như một bức tuyệt mỹ họa quyển!

Rất đẹp, nhưng lại cũng rất trí mạng!

Bạch Nhạc tự vấn, cho dù là lấy chính mình bây giờ trạng thái, giả sử rơi vào cái kia một mảnh kiếm ý cắn nát trong hư không, sợ cũng căn bản không nhịn được, cho dù là thành tựu Thông Thiên Đạo Thể, cũng khó mà ngăn cản!

Quá mạnh mẽ!

Hai vị lão bài Hóa Hư cường giả giao phong, mang đến trùng kích, không thể nghi ngờ đủ để khiến bất luận kẻ nào sợ hãi.

Bất Tử Thanh Vương trước đó nói, trước hắn không có khôi phục trước đó, chỉ bại một chiêu, chỉ sợ cũng là nói sạo.

Rất hiển nhiên, cái này Hoa Gian cư sĩ mặc dù người ác tâm, có thể thực lực cũng không nghi ngờ là thiên hạ nhất đẳng, cũng chỉ có như vậy nhân vật, mới có thể làm Dạ Nhận hạng nhân vật này, đều không thể không làm ra nhượng bộ, thậm chí là bái nhập đối phương môn hạ.

"Hoa Chi Hư Không, lên cho ta!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lãnh ý, tinh tế ngón tay nhẹ nhàng vẩy một cái, không gian xung quanh liền phảng phất chợt vặn vẹo, đem Bất Tử

Thanh Vương trực tiếp trùm vào bên trong.

"Mưa hoa đầy trời, giết!"

Đại đạo tự nhiên!

Giờ khắc này, tại đây hoa tươi đan dệt trong lĩnh vực, Hoa Gian cư sĩ, liền giống như là không gì làm không được thần linh, quét ngang tất cả!

"U Minh!"

Trong hai mắt, chợt nổi lên lau một cái u lãnh hắc sắc, phảng phất tại trong tích tắc, treo lên một hồi âm phong!

Xung quanh không ngừng rơi xuống cánh hoa, một khi rơi vào cái này U Minh bao phủ bên trong, liền nhao nhao héo rũ, mất đi tất cả sinh mệnh khí tức!

"U Minh Thiên Công? !"

Con ngươi chợt co rụt lại, Hoa Gian cư sĩ liền chợt phản ứng kịp.

Mặc dù niên kỷ của hắn còn lâu mới có được Bất Tử Thanh Vương lớn, nhưng khi ban đầu U Minh Tông truyền thuyết, hắn nhưng cũng là nghe nói qua.

Bất Tử Thanh Vương ra tay độc ác, tàn sát U Minh Tông, chính là vì cướp đoạt U Minh Thiên Công!

Cuối cùng, Bất Tử Thanh Vương không có vẫn lạc, mà là tại chính mình lăng tẩm bên trong ngủ say ba ngàn năm thời gian, đợi được một cái đoạt xá trọng sinh cơ hội, cũng là bởi vì U Minh Thiên Công.

Bây giờ, cùng Hoa Gian cư sĩ một trận chiến này, Bất Tử Thanh Vương

lúc này mới rốt cục đem U Minh Thiên Công thi triển mà ra.

Trong nháy mắt, liền chợt nghịch chuyển chiến cuộc.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái tinh mang!

Phải biết, bây giờ trên đời này, nhưng vẫn là có U Minh Tông truyền nhân, vị kia Dạ Thần Hi, cũng không chính là tâm tâm niệm niệm muốn giết chết Bất Tử Thanh Vương sao?

Chỉ không biết, tại Dạ Thần Hi vị này U Minh Tông chính quy truyền nhân trong tay, U Minh Thiên Công lại lại là kinh khủng bực nào.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1072: Ngạnh hám

"Làm tức giận bản vương, đúng là ngươi cả đời này hối hận nhất sự tình!"

Trong mắt lộ ra lau một cái u mang, Bất Tử Thanh Vương lành lạnh mở miệng nói.

Hoa Gian cư sĩ rất mạnh, có thể Bất Tử Thanh Vương nhân vật như vậy, không thể nghi ngờ kinh khủng hơn, dù là ngủ say ba ngàn năm thời gian, bây giờ thực lực cũng còn xa không có khôi phục đỉnh phong, có thể Bất Tử Thanh Vương súc tích cũng không nghi ngờ là người ngoài căn bản khó có thể tưởng tượng.

Kinh khủng nhất địa phương, ở chỗ trọng sinh một lần, Bất Tử Thanh Vương chỗ truy cầu, cũng không phải là đơn giản khôi phục tu vi, mà là bù đắp trước đó chỗ thiếu hụt, hắn không phải đơn giản khôi phục thực lực, mà là tại kiên trì không ngừng tu hành!

Một khi có thể khôi phục tu vi, thực lực không thể nghi ngờ lại so với trước đó kinh khủng hơn!

Hóa Hư phía trên!

Đối với từng cái chân chính đỉnh tiêm tu hành giả mà nói, đó mới là bọn hắn mục tiêu duy nhất.

Đây mới là Bất Tử Thanh Vương dã vọng!

So sánh dưới, Hoa Gian cư sĩ mặc dù rất mạnh, thật là vô luận là nhãn giới, vẫn là bố cục, giả sử cùng Bất Tử Thanh Vương so với, cũng vẫn như cũ kém không chỉ một bậc.

Trước đó, Bất Tử Thanh Vương không thể khôi phục Hóa Hư Chi Cảnh thời điểm, hắn có thể bằng vào thực lực mạnh mẽ nghiền ép , khiến cho Bất Tử Thanh Vương ảm đạm, chỉ có thể chật vật chạy trốn.

Thật là, một khi làm Bất Tử Thanh Vương đột phá, giao thủ lần nữa thời điểm, giữa hai bên chênh lệch, liền dần dần hiển hiện ra.

Lúc này cảm thụ được U Minh Thiên Công mang đến cái kia cường đại áp lực, cho dù là Hoa Gian cư sĩ, trong lòng cũng không khỏi hơi có chút hoảng sợ.

Ánh mắt hơi hơi nhất chuyển, Hoa Gian cư sĩ liền nhất thời đưa mắt rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Trước đó mặc dù chế giễu nói cái gì Bạch Nhạc là Bất Tử Thanh Vương cho hắn tìm đến bồi tội nam sủng, nhưng trên thực tế, tới mức này, Hoa Gian cư sĩ làm sao có thể đoán không được Bạch Nhạc ý đồ đến.

Bây giờ, đơn thuần giao thủ, hắn đã tại Bất Tử Thanh Vương trong tay rơi xuống hạ phong, ngạnh hám xuống dưới, tất phải không có kết quả gì tốt.

Nơi này như vậy, chẳng thà thẳng thắn mở một con đường khác, lấy Bạch Nhạc vì chỗ đột phá, bức bách Bất Tử Thanh Vương làm ra nhượng bộ!

"Thanh Vương, ngươi lao lực tâm tư, không phải là muốn đem cái này tiểu tử đưa vào bí tàng không gian sao? Bây giờ ta liền cho ngươi một cái phủ rút lương!"

Cười lạnh một tiếng, Hoa Gian cư sĩ cổ tay đột nhiên một phen, nhất thời liền có một mảnh khủng bố biển hoa, hóa thành một cái nộ long, hướng về Bạch Nhạc gào thét mà đi.

Lấy cánh hoa vì thân thể, điều này nộ long , đồng dạng có vẻ cực kì khủng bố, cái kia một hoa mảnh nhỏ, đều tựa như long lân đồng dạng lợi hại, hung hăng hướng về Bạch Nhạc xông lại.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền chợt cảm thụ được một cổ khủng bố áp lực, phảng phất trong nháy mắt liền bị bức đến bên cạnh vách núi, có thể rõ ràng ngửi được khí tức tử vong.

"Ngu xuẩn!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, đối mặt Hoa Gian cư sĩ phân tâm, Bất Tử Thanh Vương nhưng là nửa điểm không có xuất thủ đi cứu Bạch Nhạc ý tứ, trong tay Thanh Vương Kiếm hung hãn hướng phía dưới chém rụng, thẳng đến Hoa Gian cư sĩ mà đi.

U Minh Thiên Công vận chuyển tới cực hạn, kiếm ý lộ ra U Minh Chi Lực, như là dễ như trở bàn tay, hủy diệt tất cả ngăn ở kiếm phong trước lực lượng.

Kiếm khí cùng U Minh Chi Lực dung hợp một chỗ, phảng phất chợt chém ra một cái minh hà, hung hăng rơi vào Hoa Gian cư sĩ trên người!

Oanh!

Một trong một chớp mắt, Hoa Gian cư sĩ trên người váy đỏ chợt bị một kiếm này chém rách, lộ ra như tuyết da thịt, mặc dù là thân nam nhi, thật là Hoa Gian cư sĩ trên người da thịt lại quả thực muốn so với nữ nhân còn nhỏ hơn chán, một kiếm này chém rụng, nhưng là trong nháy mắt liền xé rách hắn da thịt, tiên huyết tuôn ra, có vẻ vô cùng chói mắt.

"Thanh Vương, ngươi lại muốn nhìn lấy hắn chết? !"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ khó tin, Hoa Gian cư sĩ bên người chợt

xoáy lên một hồi hoa tươi bình chướng, không ngừng bay lượn, ngăn cản Bất Tử Thanh Vương một kiếm này lực lượng!

Chỉ là, cho dù là đến bây giờ, hắn cũng vẫn như cũ khó mà tin được, Bất Tử Thanh Vương dĩ nhiên thực có can đảm tổn hại Bạch Nhạc chết sống!

Bất Tử Thanh Vương cùng Hoa Gian cư sĩ ở giữa đánh cờ, Bạch Nhạc nhưng là đã sớm đã không để ý tới.

Loại kia tử vong uy hiếp, tới không gì sánh được chân thực, cũng làm cho hắn căn bản không còn dám phân thần lo lắng bất luận cái gì sự tình khác.

Còn như nói, Bất Tử Thanh Vương hội viện thủ, loại chuyện như vậy, Bạch Nhạc càng là căn bản đều không có nghĩ qua.

Tại nguy cơ phía dưới, Bạch Nhạc nghĩ đến, vĩnh viễn không phải dựa vào hắn bất luận kẻ nào, mà là tin tưởng mình!

Coong!

Trong nháy mắt, Nghịch Ma Kiếm chợt ra khỏi vỏ, lộ ra lau một cái huyễn lệ tử mang!

Căn bản không có bất kỳ do dự nào, hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc liền trực tiếp tế xuất Tinh Hải!

Kiếm khí thành biển!

Lúc trước Bạch Nhạc không có thụ thương trước đó, chính là ba ngàn trượng Tinh Hải, bây giờ kinh lịch nhiều như vậy, trọng tố Thông Thiên Đạo Thể, cũng làm cho Bạch Nhạc theo thôn phệ rất nhiều linh lực, mạnh mẽ thôi động tu vi đạt được tiếp cận Tinh Hải trung kỳ cấp độ.

Bây giờ tại đây nguy cơ sinh tử phía dưới, Bạch Nhạc đem hết toàn lực thả ra Tinh Hải, nhưng là trong nháy mắt, ngạnh sinh sinh đem tinh hải chống được năm ngàn trượng!

Năm ngàn trượng Tinh Hải!

Cho dù là những cái kia Tinh Hải đỉnh phong cường giả, Tinh Hải cũng bất quá chỉ là loại trình độ này mà thôi, hơn nữa, tại Tinh Hải về chất lượng, còn xa xa vô pháp cùng Bạch Nhạc so sánh.

Không chút nào khoa trương nói, bây giờ Bạch Nhạc, cho dù là đơn thuần so sánh thực lực, cũng đã đủ để đạt được Tinh Hải đỉnh phong hoàn cảnh.

Nhưng mà, dạng này lực lượng, muốn ngăn cản Hoa Gian cư sĩ một kích này lại như cũ còn thiếu rất nhiều.

"Thôn thiên!"

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trong miệng đột nhiên phát sinh quát to một tiếng, Thông Thiên Ma Công bị vận chuyển tới cực hạn, Thôn Thiên Quyết tự nhiên thi triển mà ra, hóa thành một cổ kinh khủng hấp lực, chợt hướng về trước mặt cái kia một cái nộ long xé rách mà đi!

Thôn Thiên Quyết!

Thành tựu Thông Thiên Đạo Thể, thi triển Thôn Thiên Quyết lúc, đã sẽ không lại huyễn hóa ra thân ngoại hóa thân, thế nhưng, Bạch Nhạc bản thân cũng đã đủ để thừa nhận cái kia lực lượng kinh khủng, vô luận là thân thể vẫn là Tinh Hải, đều tại đồng thời thôn phệ đối phương cái kia lực lượng kinh khủng.

Hơn nữa thôn phệ tốc độ cùng trước kia so sánh, càng là phải nhanh không chỉ gấp mấy lần!

Trong tích tắc, cái kia nguyên bản đủ để trong nháy mắt xé nát Bạch Nhạc hoa cơn giận long liền bị ngạnh sinh sinh đở được!

Chỉ là, cái này vẫn như cũ còn chưa đủ!

Một vị Hóa Hư cường giả công kích, dù là bởi vì bị Bất Tử Thanh Vương kiềm chế đại bộ phận tinh lực, không có có thể phát huy ra toàn bộ uy lực, cũng tuyệt đối không phải Tinh Hải Cảnh người có thể ngăn trở.

Thôn Thiên Quyết tuy bá đạo, thật là Bạch Nhạc thực lực bản thân lại còn thiếu rất nhiều, cho dù có thể thôn phệ cái kia nộ long lực lượng, cũng căn bản không đủ để chân chính đem đối phương xé nát.

Nhưng mà, cũng ngay lúc đó, Bạch Nhạc Tinh Hải nhưng cũng theo chợt động!

Kiếm nhận phong bạo!

Lấy Tinh Hải làm căn cơ, trực tiếp thi triển kiếm nhận phong bạo, những cái kia Thôn Thiên Quyết cắn nuốt lực lượng, cũng đồng dạng dung nhập bên trong, hóa thành một trận khủng bố kiếm khí phong bạo, hung hãn hướng về kia một cái nộ long đụng tới!

Ùng ùng!

Trong tích tắc, liền có một hồi khủng bố tiếng sấm vang lên, không gian xung quanh, cũng ở đây một kích ở giữa vỡ nát!

Cái kia một cái nộ long, tại chạm tới kiếm nhận phong bạo trong nháy mắt, liền ngạnh sinh sinh bị xé nứt thân thể, mặc dù vẫn ở chỗ cũ vọt tới trước, có thể đại đa số lực lượng, tuy nhiên cũng đã ngạnh sinh sinh bị kiếm nhận phong bạo hóa giải!

Cuối cùng rơi vào Bạch Nhạc trên người thời điểm, tối đa chỉ còn lại có một phần lực lượng, quần áo trên người trong nháy mắt bị xé nát, nhưng mà rơi vào Thông Thiên Đạo Thể phía trên, lại đã sớm vô pháp tạo thành uy hiếp trí mạng.

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng tràn đầy kinh hỉ.

Mặc dù đã sớm biết, ăn nhiều như vậy vị đắng, rèn luyện Thông Thiên Đạo Thể cường đại, có thể Bạch Nhạc chính mình, cũng không nghĩ đến, lại có thể cường hãn tới mức này.

Hoa Gian cư sĩ một kích này, dĩ nhiên thật ngạnh sinh sinh bị hắn đở được, hơn nữa, hầu như căn bản không có thu được bất cứ thương tổn gì!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1073: Không gian vặn vẹo

"Ngu xuẩn, nếu như hắn dễ dàng như vậy bị giết, bản vương còn dẫn hắn tới làm cái gì."

Trong mắt tràn đầy vẻ khinh miệt, Bất Tử Thanh Vương khinh thường châm chọc nói.

So với việc Hoa Gian cư sĩ kinh dị, Bất Tử Thanh Vương đối với Bạch Nhạc loại này kinh diễm biểu hiện nhưng là đã sớm đã có dự tính.

Từ trước đây lần đầu tiên nhìn thấy Bạch Nhạc thời điểm, hắn liền phi thường thưởng thức Bạch Nhạc.

Sự thực, cũng đã chứng minh hắn ánh mắt.

Đừng xem bây giờ Bạch Nhạc tựa hồ còn chỉ có không đến Tinh Hải trung kỳ thực lực, thật là nếu bàn về chiến lực, cũng đối đã muốn tới gần bình thường Hóa Hư cường giả, chỉ cần hắn có thể ở bên cạnh có chỗ kiềm chế, Hoa Gian cư sĩ liền không có khả năng giết chết Bạch Nhạc.

Hoa Gian cư sĩ mạnh mẽ xuất thủ công kích Bạch Nhạc, nhưng là không thể nghi ngờ cho hắn một lần tuyệt hảo cơ hội.

Chịu Bất Tử Thanh Vương một kiếm, mặc dù còn chưa đủ để lấy trí mệnh, nhưng lại cũng làm cho Hoa Gian cư sĩ cảm thụ được tử vong áp lực.

"Thanh Vương, ngươi đắc ý không khỏi quá sớm!"

Ánh mắt lần nữa hướng về Bạch Nhạc, Hoa Gian cư sĩ trong mắt tràn đầy sát khí.

"Ngươi không phải là muốn nhường hắn tiến vào bí tàng không gian sao? Ta cho hắn cái này liền sẽ, thì nhìn hắn chống đỡ không chịu đựng được!"

Mặc dù chỉ là giao thủ ngắn ngủi, có thể Hoa Gian cư sĩ nhưng trong lòng cũng đã rất rõ ràng, mình là đánh không lại Bất Tử Thanh Vương, loại tình huống này, mặc dù lại chống đỡ xuống dưới, cũng căn bản là không có cách ngăn cản Bạch Nhạc bước vào bí tàng không gian.

Cùng như vậy, ngược lại vẫn không bằng đem quyền chủ động bắt ở trong tay mình.

Chủ động thả Bạch Nhạc tiến vào bí tàng không gian, chỉ là nhưng có thể tại bên trong gây nên trở ngại, tranh thủ nhường Bạch Nhạc chết ở tiến vào bí tàng không gian trên đường, hoặc là nhường Bạch Nhạc chủ động lùi bước, buông tha dạng này ý niệm trong đầu.

Qua nhiều năm như vậy, mặc dù Hoa Gian cư sĩ chính mình không dám bước vào bí tàng không gian, thế nhưng đối với cảnh vật chung quanh cùng bố trí, lại đã sớm chuẩn bị mười phần đầy đủ.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc liền chợt cảm giác được trên người hơi không khống chế được, phảng phất trong nháy mắt chợt hạ xuống, rơi vào một mảnh không gian vặn vẹo bên trong.

Nguy hiểm!

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền ngửi được bên trong cảm giác nguy cơ, nỗ lực muốn khống chế được thân hình.

Chỉ là, một vị Hóa Hư cường giả thực lực, nhưng so với Bạch Nhạc

trong tưởng tượng kinh khủng hơn nhiều.

Chỉ chớp mắt, Hoa Gian cư sĩ liền khống chế toàn bộ cục diện.

Dưới chân địa phương phảng phất cũng chợt rạn nứt, căn bản phản ứng không kịp nữa, vùng đất lạnh liền vỡ vụn, Bạch Nhạc mắt tối sầm lại, trực tiếp liền rớt xuống đi!

Vùng đất lạnh phía dưới, chính là âm hà!

Đối với tu hành giả mà nói, rơi vào âm hà hầu như chính là cửu tử nhất sinh, thậm chí là mười phần chết chắc.

Kinh khủng hơn đúng, vùng không gian này phía dưới âm hà, càng là cùng bí tàng không gian cửa vào chặt chẽ tương liên, nhường bên trong nguy hiểm, vô căn cứ liền lại đề thăng mấy cái đẳng cấp.

Vùng không gian này, Hoa Gian cư sĩ thật sự là quá quen thuộc, cho dù là Bất Tử Thanh Vương, cũng căn bản là không có cách ngăn cản.

"Cửa vào ở nơi này âm hà bên trong, ngươi có bản lãnh liền chính mình tìm đi!"

Cười lạnh một tiếng, Hoa Gian cư sĩ thanh âm lần nữa truyền đến, thậm chí không kịp làm ra bất kỳ đáp lại nào, liền chỉ nghe tũm một tiếng, Bạch Nhạc trực tiếp rơi vào âm hà bên trong!

Trong tích tắc, cái kia băng hàn nước sông liền chợt đem Bạch Nhạc bao phủ, xung quanh cũng đồng thời rơi vào trong một mảng bóng tối, lại nhìn không đến chút nào sáng.

Phảng phất có một cổ vô hình lực lượng, dùng sức đem Bạch Nhạc thân thể hướng phía dưới kéo!

Không kịp suy tư, bản năng, Bạch Nhạc liền trực tiếp ngừng thở, theo âm hà dòng sông chậm rãi đi về phía trước.

Nhưng mà, xung quanh nhiệt độ lại phảng phất càng ngày càng thấp, dường như muốn đem toàn thân huyết dịch đều đông lại đồng dạng.

Đây còn là bởi vì Bạch Nhạc người mang Thông Thiên Đạo Thể, bằng không, đổi đồng dạng Tinh Hải Cảnh cường giả, sợ là trực tiếp liền muốn chết cóng tại đây âm hà bên trong.

Mấu chốt nhất là. . . Căn bản tìm không được sinh lộ!

Thậm chí ngay cả muốn từ âm hà bên trong tránh thoát được, đều căn bản làm không được.

Điều này âm hà, liền như là nối thẳng hoàng tuyền, tìm không được phần cuối.

.. .

"Không gian vặn vẹo! Đây không phải là ngươi có thể có được lực lượng!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ âm trầm, Bất Tử Thanh Vương lạnh giọng mở miệng nói.

Trước hắn liền rõ ràng, bí tàng không gian cửa vào ngay tại vùng không gian này bên trong, hơn nữa, người thường cho dù là tới hồi không ngừng đi qua từ nơi này cũng căn bản tra không đến bất luận cái gì dị thường, thật là, nhưng cũng thật không ngờ, vùng không gian này lại có thể lần nữa vặn vẹo.

Giờ khắc này, cho dù là hắn, cũng đã mất đi Bạch Nhạc khí tức!

Rất hiển nhiên, cái này tuyệt đối không phải Hoa Gian cư sĩ có khả năng có được lực lượng, bằng không, bây giờ bại người, liền tất nhiên là hắn.

Loại này cường hạng không gian vặn vẹo thủ đoạn, sợ là đã là Hóa Hư phía trên lực lượng.

"Thanh Vương hảo nhãn lực, cái này xác thực không phải ta có thể làm được, ta bất quá vẻn vẹn chỉ là phát sinh bí tàng không gian cửa vào mà thôi!"

Cười lạnh một tiếng, Hoa Gian cư sĩ nhàn nhạt mở miệng nói, "Bí tàng không gian có hai loại tiến vào phương thức, một loại là đạt được Không Gian Ấn Ký, trực tiếp bước vào bên trong! Một loại khác, thì là mạnh mẽ xông tới! Ta thủ tại chỗ này mấy trăm năm thời gian, đã sớm mò thấy bên trong quy luật."

"Tất nhiên Thanh Vương muốn dẫn người xông vào, ta liền nhường hắn xông vào tốt, làm sao. . . Thanh Vương, cũng muốn thử xem xông vào sao?"

Khóe miệng lộ ra một tia đùa cợt, Hoa Gian cư sĩ ngạo mạn hỏi ngược lại.

Giờ khắc này, Bất Tử Thanh Vương trong mắt lần nữa hiện lên vẻ sát cơ!

Lấy thực lực của hắn, nếu là muốn xông vào, tự nhiên không có bất kỳ trắc trở, thật là bên trong nguy hiểm, hắn cũng vô cùng rõ ràng, nếu như dám vào đi, Hoa Gian cư sĩ đã sớm đi vào, nơi nào còn có thể chờ tới bây giờ.

Thật là, rõ ràng lúc này, Bạch Nhạc đã bị dẫn vào cái kia một mảnh không gian vặn vẹo, nếu như không phải xông vào bên trong, hắn liền căn bản tìm không được Bạch Nhạc, cũng căn bản không thể giúp gấp cái gì!

Ngắn ngủi sau khi trầm mặc, Bất Tử Thanh Vương lại ngược lại cười rộ lên.

"Tử Nhân Yêu, ngươi đã ăn một lần thua thiệt, lại còn không chịu hấp thụ giáo huấn a!"

Chân mày chợt thượng thiêu, Bất Tử Thanh Vương lạnh lùng nói, "Bạch Nhạc rơi vào cái này không gian vặn vẹo, có thể hay không chết ở bên trong, bản vương không biết, nhưng ngươi lúc này, nhưng cũng không trốn ra ngoài được?"

"Ngươi đây là đem chính mình rơi vào tuyệt địa bên trong. . . Tử Nhân Yêu, ngươi cho rằng, bản vương tiện lợi thật giết không được ngươi sao?"

Giờ khắc này, Bất Tử Thanh Vương nhưng là lần nữa lên sát khí.

Còn như Bạch Nhạc, Bất Tử Thanh Vương vẫn như cũ tồn tại cực đại lòng tin.

Chỉ cần không phải đối mặt Hóa Hư cường giả, dù là lại như thế nào nguy hiểm, lấy Bạch Nhạc thực lực, hơn phân nửa cũng có thể xông qua!

Huống chi, lùi một bước nói. . . Giả sử mình có thể trước một bước chém giết cái này Tử Nhân Yêu, hơn phân nửa cũng đồng dạng có thể đánh nát cái này không gian vặn vẹo, đem Bạch Nhạc cứu ra.

Đây cũng là một trận đánh bạc!

Cùng thời gian thi chạy

Nhìn một chút, rốt cuộc Bạch Nhạc chết trước tại bên trong, vẫn là chính mình trước một bước chém giết cái này Hoa Gian cư sĩ.

Bất Tử Thanh Vương kiêu ngạo, cũng làm cho hắn rất vui lòng cùng đối phương cược thanh này!

Oanh!

Trong nháy mắt, U Minh Thiên Công lần nữa vận chuyển tới cực hạn, Thanh Vương Kiếm chợt giơ lên, sát khí điên cuồng lan tràn!

Bất Tử Thanh Vương lạnh lùng mở miệng nói.

"Ba ngàn năm, từ bản vương trọng sinh tới nay, còn chưa bao giờ tự tay chém giết qua Hóa Hư cường giả, hôm nay lợi dụng ngươi tế kiếm!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1074: Sinh tử, một đường ở giữa

Bình tĩnh!

Ngâm tại băng hàn trong nước sông, Bạch Nhạc không thể không một lần nhắc nhở chính mình, đồng thời nỗ lực để cho mình triệt để tỉnh táo lại.

Cái này tựa hồ chỉ là một kiện rất đơn giản sự tình, hầu như tất cả mọi người biết rõ, nhưng là thật gặp ngay phải nguy hiểm thời điểm, lại cực ít có người có thể làm được.

Yên lặng ở trong lòng mình đếm hết, trăm hơi thở sau đó, Bạch Nhạc lúc này mới triệt để tỉnh táo lại.

Đầu tiên, Bạch Nhạc liền bài trừ ảo cảnh khả năng.

Tồn tại Đại Mộng Thiên Thu dạng này thần thông, Bạch Nhạc tại huyễn thuật một đạo bên trên, tồn tại sâu đậm tạo nghệ, không dám nói, hoàn toàn không có khả năng rơi vào trong ảo cảnh, nhưng muốn chế tạo ra nhường Bạch Nhạc không có chút nào phát hiện ảo cảnh đến, sợ rằng thấp nhất cũng phải là loại kia chuyên tu Huyễn Thuật Chi Đạo Hóa Hư cường giả mới được.

Rất hiển nhiên, Hoa Gian cư sĩ mặc dù cường đại, nhưng là lại cũng không phải là chuyên tu Huyễn Thuật Chi Đạo cường giả, cái này từ hắn cùng với Bất Tử Thanh Vương trước đó trong lúc giao thủ, liền có thể phát giác ra được.

Xác định điểm này, ý nghĩ liền rõ ràng rất nhiều.

Trước khi tới, Bạch Nhạc cũng đã điều tra rất nhiều về Lục Âm sơn tư liệu, cũng bao quát Bất Tử Thanh Vương miêu tả.

Âm hà tồn tại, ở chỗ này, cũng không tính là cái gì bí mật, cũng chưa nói tới ngoài ý muốn.

Chỉ là, thảng nếu là bình thường âm hà, đừng bảo là là vây khốn Bạch Nhạc, cho dù là bình thường Tinh Hải Cảnh cường giả, chỉ sợ cũng có thể ung dung thoát thân.

Bây giờ chân chính vây khốn Bạch Nhạc, là cái kia một cổ trong chỗ u minh không ngừng đưa hắn đi xuống túm lực lượng.

Bạch Nhạc thử tế xuất Tinh Hải, mà ở cái này âm hà bên trong, lại phảng phất có một loại trở ngại, nhường Tinh Hải căn bản là không có cách thành hình!

Ngay sau đó, Bạch Nhạc liền ý thức được, không chỉ là vô pháp điều động Tinh Hải vấn đề, trong cơ thể linh lực phảng phất cũng bị phong bế, tại đây âm hà bên trong, căn bản là không có cách điều động chút nào lực lượng, có khả năng bằng vào, vẻn vẹn chỉ là thân thể bản thân lực lượng.

Một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, Bạch Nhạc liền ý thức được, cái này tuyệt đối không phải bình thường âm hà.

Sẽ liên lạc lại đến, cái kia khả năng có thượng cổ cường giả tồn tại bí tàng không gian, nhất thời liền nhường Bạch Nhạc tỉnh táo lại.

Cái này âm hà, khả năng chính là đi thông cái kia bí tàng không gian cửa vào vị trí.

Thậm chí còn cái này âm hà, có thể chính là cái kia bí tàng không gian

bên trong lực lượng, cũng là đối với sở hữu muốn bước vào bí tàng không gian người một lần khảo nghiệm.

Nơi đây cắt đứt khí tức, Bạch Nhạc đã sớm vô pháp cảm giác được Bất Tử Thanh Vương cùng Hoa Gian cư sĩ khí tức.

Ngược suy tư, Bạch Nhạc rất nhanh liền ý thức được, Bất Tử Thanh Vương có thể cũng đồng dạng mất đi chính mình khí tức, bởi vậy, liền càng có thể xác định trước đó phán đoán.

Không thể dựa vào bất luận kẻ nào!

Bạch Nhạc cũng cho tới bây giờ sẽ không có đem hy vọng ký thác vào trên người người khác thói quen.

Sau một khắc, Thông Thiên Ma Công liền tự nhiên vận chuyển.

Vô luận cái này âm hà bên trong có cái gì dạng lực lượng, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ đối với Thông Thiên Ma Công tràn ngập lòng tin, trên đời này, không có lực lượng gì là Thông Thiên Ma Công vô pháp thôn phệ!

Chỉ là, rất nhanh, Bạch Nhạc liền phát hiện, Thông Thiên Ma Công mặc dù cũng đồng dạng có thể thôn phệ âm hà lực lượng, thật là thôn phệ tốc độ lại thật chậm!

Cái loại cảm giác này, giống như là. . . Nơi đây ẩn chứa, đã là một cái khác cấp độ lực lượng!

Tinh tinh!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc rồi đột nhiên nhớ tới trước đây Bất Tử Thanh Vương xuất ra làm chứng cớ cái kia một khối tinh tinh!

Tinh lực!

Đó là chỉ có Hóa Hư cường giả, mới có thể luyện hóa lực lượng!

"Quá chậm!"

Trong lòng thoáng cân nhắc một chút, Bạch Nhạc liền minh bạch, nếu là lấy Thông Thiên Ma Thể tự nhiên thôn phệ tốc độ, sợ rằng chính mình đông lạnh chết ở chỗ này, đều không thể thôn phệ đến đủ đủ lực lượng!

Loại tình huống này, chỉ có thể đi hiểm đánh cược một lần!

"Thôn thiên!"

Tâm niệm vừa động, Bạch Nhạc lúc này liền làm ra quyết đoán!

Thôn Thiên Quyết!

Muốn thôn phệ cái này gần như một tầng khác lực lượng, tất phải tồn tại cực đại nguy hiểm, có thể đến một bước này, cho dù là mạo hiểm, Bạch Nhạc cũng nhất định muốn đánh cuộc một lần, bằng không, liền thực sự là một con đường chết!

Trong tích tắc, Thôn Thiên Quyết vận chuyển lên đến, âm hà bên trong lực lượng, liền điên cuồng dũng mãnh vào Bạch Nhạc trong cơ thể!

Không có Tinh Hải trợ giúp, Bạch Nhạc cũng chỉ có thể dựa vào thân thể mình tới thừa nhận Thôn Thiên Quyết áp lực, cái kia lực lượng kinh khủng, không ngừng vọt tới, hàn ý cũng theo đó tăng lên!

Trong chốc lát, Bạch Nhạc huyết dịch trong cơ thể phảng phất đã bị đông lại, hàn ý đến xương, dường như muốn đem đầu khớp xương băng toái!

Cho dù là lấy Thông Thiên Đạo Thể cường hãn, giờ khắc này, tựa hồ

cũng đã có chút không chịu nổi.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc không gì sánh được may mắn, trước đây trọng tố thân thể lúc, chính mình không tiếc thừa nhận thật lớn thống khổ, lần lượt rèn luyện đạo cốt, luyện thành cái này vô thượng đạo thể, bằng không, nếu như lúc đó ôm may mắn, không thể rèn luyện ra hoàn mỹ đạo cốt, sợ rằng lúc này thân thể liền thật muốn tan vỡ.

Hầu hết thời gian, sinh tử, phảng phất cũng chỉ tại một đường ở giữa!

... ...

"Phốc!"

Tiên huyết văng khắp nơi, Hoa Gian cư sĩ thực lực vốn cũng không như Bất Tử Thanh Vương, trước đó lại thụ thương, này lên kia xuống phía dưới, một khi Bất Tử Thanh Vương thật động sát khí, cuộc sống của hắn liền thay đổi bước đi liên tục khó khăn.

Cứ như vậy không tới thời gian một phút bên trong, trên người hắn liền chí ít nhiều bảy tám đạo vết thương, mặc dù mỗi một đạo đều cũng không trí mạng, có thể tích luỹ lại đến, nhưng cũng nhường hắn trong lòng càng khủng hoảng đứng lên.

Nguyên bản cái kia xinh đẹp dáng dấp, đã từ lâu không phục tồn tại, chỉ còn lại có chật vật!

"Không có khả năng! Hắn làm sao có thể kiên trì lâu như vậy? !"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Hoa Gian cư sĩ khàn cả giọng hô.

Xúc động bí tàng không gian lực lượng, mở ra cửa vào, đưa tới không gian vặn vẹo, cái này vốn cũng không phải là hắn lực lượng, trực tiếp

đưa tới hậu quả xấu chính là, hắn cũng đồng dạng không cách nào khống chế, vô pháp gián đoạn!

Muốn nhường không gian vặn vẹo hồi phục, chỉ có hai loại khả năng, hoặc là Bạch Nhạc chết ở bên trong, khảo nghiệm thất bại, hoặc là Bạch Nhạc thuận lợi bước vào bí tàng không gian!

Chỉ có hoàn thành quá trình này, tất cả mới có thể khôi phục nguyên dạng!

Tình huống bình thường xuống, Hoa Gian cư sĩ mặc dù không phải Bất Tử Thanh Vương đối thủ, thật là giả sử muốn chạy trốn, Bất Tử Thanh Vương cũng rất khó ngăn lại hắn!

Muốn giết chết một vị Hóa Hư cường giả, cho tới bây giờ đều là một kiện cực kỳ gian nan sự tình.

Có thể hết lần này tới lần khác, bây giờ, hắn chờ thế là cho mình đào một cái hố, đoạn tuyệt có thể chạy trốn.

Có thể điều này cũng không có thể trách hắn a!

Phải biết, xông vào bí tàng không gian muốn kinh lịch nguy hiểm, hắn là vô cùng rõ ràng, không chút nào khoa trương nói, không có tan hư thực lực, căn bản là mười phần chết chắc!

Cho dù là Dạ Nhận, cũng căn bản không dám nếm thử trực tiếp xông vào!

Tình huống bình thường xuống, tối đa một chén trà thời gian, liền chắc chắn phải chết!

Nhưng hôm nay, đã qua một khắc đồng hồ còn nhiều hơn, Bạch Nhạc lại vẫn không có chết ở bên trong, đây cơ hồ triệt để phá vỡ hắn nhận thức!

"Trên đời này không có gì không có khả năng sự tình! Như loại người như ngươi ngu xuẩn, làm sao có thể minh bạch, thiên tài chân chính, là bực nào kinh tài diễm diễm!"

Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Bất Tử Thanh Vương lạnh lùng mở miệng nói.

"Bản vương dù là ngủ say ba ngàn năm, đi ra đoạn này thời gian, đối với vị kia Thông Thiên Ma Quân, cũng đầy là kính phục! Ngươi cái này Tử Nhân Yêu, tính là cái gì đồ vật, cũng dám khinh thường Thông Thiên truyền nhân?"

PS: Hơi mệt, hôm nay liền 2 chương.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1075: Cửa vào

Bất Tử Thanh Vương có nhiều kiêu ngạo?

Năm đó hắn, thậm chí có can đảm lựa chọn cùng đỉnh phong Đạo Lăng Thánh Nữ giao thủ, mà không phải lùi bước, chỉ bằng điểm này, là có thể nhìn ra Bất Tử Thanh Vương kiêu ngạo.

Có thể kiêu ngạo cũng không có nghĩa là ngu xuẩn cùng tự đại!

Cho dù là trước đây, Bất Tử Thanh Vương cùng Đạo Lăng Thánh Nữ giao thủ trước đó, đã từng làm chuẩn bị chu đáo, bằng không, cũng không khả năng tại sau khi thất bại, còn có thể còn sống sót.

Bây giờ cũng giống như vậy!

Tại Thanh Vương lăng tẩm bên trong đoạt xá trọng sinh, Bất Tử Thanh Vương liền ý thức được Bạch Nhạc bất phàm, sau khi rời khỏi, càng là cẩn thận sưu tập rất nhiều, về đương đại cường giả tin tức.

Thông Thiên Ma Quân cùng Diệp Huyền liền bỗng nhiên cũng ở trong hàng ngũ đó.

Mặc dù kiêu ngạo cùng Bất Tử Thanh Vương, đối với Diệp Huyền cùng Thông Thiên Ma Quân cũng cực kỳ kính phục, e kinh lịch vương thành trận chiến kia, chính mắt thấy được Diệp Huyền cái kia thực lực kinh khủng, cũng làm cho hắn đối với Diệp Huyền cùng Thông Thiên Ma Quân đánh giá càng cao.

Cũng đúng là như vậy, Bất Tử Thanh Vương mới có thể đối Bạch Nhạc tràn ngập lòng tin.

Không chỉ có bởi vì Bạch Nhạc bản thân xuất sắc, cũng bởi vì Thông Thiên Ma Quân cái kia truyền thừa mạnh mẽ.

Cơ duyên, còn có bản thân xuất sắc thiên phú cùng ý chí, liền đủ để chế tạo ra một vị cường giả chân chính.

Rất hiển nhiên, ở trong lòng hắn, Bạch Nhạc chính là như vậy tồn tại.

Bây giờ, sự thực cũng lần nữa chứng minh hắn phán đoán.

Mà cái này đối hắn mà nói, cũng cũng là một cái cơ hội, một cái chém giết Hoa Gian cư sĩ cơ hội!

Kiếm phong chợt thượng thiêu, không chút do dự nào, Bất Tử Thanh Vương liền lần nữa hướng về đối phương giết đi qua.

... . . .

Lạnh vô cùng, có thể hàn đến mức tận cùng, liền ngược lại sẽ xuất hiện một loại nóng!

Hiện tại Bạch Nhạc chính là như vậy một loại cảm thụ.

Nguyên bản hầu như đã đem đầu khớp xương đông cứng cảm giác, theo lấy Thôn Thiên Quyết vận chuyển, không ngừng thôn phệ âm hà bên trong lực lượng, cũng làm cho Bạch Nhạc dần dần tỉnh lại.

Loại này lạnh vô cùng phía dưới sản sinh nóng, tự nhiên không phải nóng quá, mà là ký hiệu, Bạch Nhạc thân thể đã dần dần thích ứng loại này lạnh lẽo, hơn nữa. . . Đã muốn đạt tới thân thể hắn có khả năng chịu tải cực hạn.

Nếu như không thể mượn lấy này nháy mắt tỉnh lại thời gian tìm được bí tàng không gian cửa vào, rời đi nơi này, như vậy cho dù là có Thông

Thiên Ma Công, cũng nhất định sẽ chết ở chỗ này!

Cơ hồ là một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, Bạch Nhạc cũng đã khôi phục bình tĩnh!

Loại này dưới tuyệt cảnh, dù là một chút xíu mất lý trí hành vi, đều sẽ đem chính mình đẩy vào không trong vực sâu, triệt để mất đi còn sống hy vọng.

Âm hà là lưu động, mà không phải tĩnh.

Trên thực tế, mặc dù vẫn không nhúc nhích, cũng sẽ lẳng lặng theo lấy dòng sông di chuyển về phía trước.

Thật là thời gian dài như vậy trôi qua, Bạch Nhạc tình cảnh lại vẫn không có bất kỳ thay đổi nào, liền đủ để chứng minh, cái này tuyệt đối không phải một mực phiêu phù ở âm hà bên trong, là có thể được cứu trợ!

Căn bản không cần thời gian quá dài suy tư, Bạch Nhạc liền khẳng định, bí tàng không gian cửa vào, cần phải ngay tại nghịch nước sông lưu động phương hướng!

Hoặc có lẽ là, ở nơi này âm hà đầu nguồn!

Ý thức được điểm này, Bạch Nhạc nhất thời liền động.

Trước đó tại loại này lạnh vô cùng phía dưới, hắn hầu như không thể động đậy, nhưng bây giờ, bằng vào Thôn Thiên Quyết thôn phệ âm hà lực lượng, nhưng là nhường Bạch Nhạc tại cực hạn phía dưới, dần dần thích ứng cái này lạnh vô cùng, kể từ đó, đây cũng là hắn duy nhất chạy trốn cơ hội!

Thân hình hơi chậm lại, Bạch Nhạc nhất thời liền dùng sức, hướng về

tương phản phương hướng bơi đi.

Nghịch sông phương hướng đi khắp, tự nhiên cực kỳ gian nan, nhưng may mắn, Bạch Nhạc cũng không phải là người thường, chỉ cần thân thể khôi phục hành động lực, liền đủ để cho hắn đi ngược dòng nước.

Tối trọng yếu là, Thôn Thiên Quyết thôn phệ tới lực lượng, là có thể thả ra!

Bạch Nhạc rất rõ ràng, bây giờ đến sống chết trước mắt, loại thời điểm này, kéo dài thời gian sẽ chỉ làm chính mình càng ngày càng nguy hiểm, cùng lề mề chậm chạp, chẳng thà thẳng thắn buông tay đánh cược một lần!

"Bạo!"

Yên lặng ở trong lòng phun ra một chữ này, trong tích tắc, vừa mới bị Bạch Nhạc cắn nuốt lực lượng, chợt trong nháy mắt bộc phát ra.

Phảng phất một cổ khủng bố cự lực chợt đánh tới, Bạch Nhạc cả người nhất thời lộ ra một cổ lực lượng kinh khủng, như là mũi tên, ngược bắn vọt mà đi!

"Còn chưa đủ nhanh!"

Cảm thụ được trong cơ thể lực lượng trôi qua, Bạch Nhạc trong lòng đồng dạng tràn đầy cảm giác khẩn trương.

Hắn không biết, nơi này cách bí tàng không gian cửa vào có còn xa lắm không, có thể chỉ là trong khoảng thời gian này xuôi dòng phiêu lưu khoảng cách, sợ là liền không ngắn, muốn ngược hướng trở về, lấy bây giờ sợ rằng còn còn thiếu rất nhiều.

Dưới tuyệt cảnh, có vài người hội cảm xúc tan vỡ, mà có vài người thì có

thể nghiền ép ra bên trong thân thể sở hữu tiềm lực, lần lượt đánh vỡ cực hạn!

Rất hiển nhiên, Bạch Nhạc một mực là thằng kia!

Vù vù!

Trong tích tắc, Nghịch Ma Kiếm chợt tới tay, mượn lấy Thôn Thiên Quyết bộc phát ra lực lượng, Bạch Nhạc nhất thời nâng tay lên bên trong Nghịch Ma Kiếm, khủng bố kiếm ý tuôn trào ra, trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc cả người liền phảng phất cùng kiếm hòa làm một thể, phá vỡ dòng sông, chợt hướng về âm hà đầu nguồn vị trí phóng đi!

Một kiếm phân thủy!

Cảnh giới bực này phía dưới, Bạch Nhạc cái kia khủng bố kiếm đạo nhưng cũng lần nữa hiển hiện ra uy lực.

Ngắn ngủi không đến một chén trà thời gian, Bạch Nhạc liền mơ hồ từ đen kịt âm hà bên trong, chứng kiến một điểm sáng!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhất thời tinh thần đại chấn!

Điểm này sáng, chính là hy vọng rạng đông!

Khởi động tàn dư tất cả lực lượng, Bạch Nhạc hung hãn hướng về phía trước xông qua.

Một màn kia lợi hại kiếm khí, liền như phách dạo chơi đoạn thủy lưỡi dao, mạnh mẽ vì Bạch Nhạc triển khai trước mặt tất cả trở ngại.

...

"Phốc!"

Kiếm phong vào thịt, trong tích tắc, Thanh Vương Kiếm liền chợt xuyên thủng Hoa Gian cư sĩ trái tim!

Dài đến gần nửa canh giờ điên cuồng chém giết, cũng rốt cục nhường Bất Tử Thanh Vương chiếm được đủ đủ ưu thế, một kiếm này, căn bản không lưu chút nào chỗ trống, trong nháy mắt, liền trực tiếp xuyên thủng đối phương trái tim!

"Ta sẽ không thua! Ta sẽ không thua!"

Trong miệng phát sinh một hồi khó có thể tin la lên thanh âm, Hoa Gian cư sĩ trong mắt tràn đầy vẻ oán độc, vừa ý bẩn chợt bị đâm xuyên, nhưng cũng có nghĩa là, cái này một khối thân thể đã tan vỡ!

Cũng may, đối với Hóa Hư cường giả mà nói, thần hồn đã đủ để đơn giản ngưng tụ thành hình, thoát khỏi sự trói buộc của thân thể.

Bỏ cái này một khối thân thể, Hoa Gian cư sĩ thần hồn nhất thời thành hình!

Cũng cơ hồ là tại đồng thời, vô luận là Hoa Gian cư sĩ vẫn là Bất Tử Thanh Vương, đều cảm giác được rõ ràng, xung quanh cái kia không gian vặn vẹo, đang dần dần khôi phục!

"Ha ha ha, chết! Chết! Thanh Vương, cuối cùng là ngươi thua! Bạch Nhạc chết!" Nhận thấy được xung quanh biến hóa, Hoa Gian cư sĩ hưng phấn hô lên âm thanh, phảng phất thân thể bị trảm phiền muộn, đều vào giờ khắc này quét một cái sạch.

"Ngươi giết không ta! Ha ha ha, Bất Tử Thanh Vương, ngươi vĩnh viễn cũng sẽ không hiểu, bí tàng không gian bên trong có cái gì! Dùng không bao lâu, ta quân cờ, liền sẽ tại bí tàng không gian bên trong đột phá, đem thượng cổ truyền thừa mang cho ta, ta mới là cái kia có thể đột phá Hóa

Hư người! Đến lúc đó, hôm nay bút trướng này, ta sẽ tìm ngươi cùng nhau đòi lại!"

Nhìn lấy Hoa Gian cư sĩ có vẻ hơi điên cuồng nụ cười, Bất Tử Thanh Vương vẻn vẹn chỉ là lưỡng lự trong nháy mắt, liền đi theo cười lạnh.

"Ngươi làm sao sẽ biết là hắn chết, cũng có thể là. . . Hắn đã bước vào bí tàng không gian cửa vào!"

"Tối trọng yếu là. . . Ngươi trốn không thoát! Vô luận Bạch Nhạc sống hay chết, ngươi cũng trốn không!"

Trong mắt bốc lên lau một cái khủng bố sát khí, trong tích tắc, Bất Tử Thanh Vương thân thể liền chợt hóa thành một mảnh nhỏ u ám, trực tiếp dung nhập xung quanh trong hư không.

Một kiếm này, từ hư không mà đến, thẳng đến thần hồn!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1076: Thần Điện

Oanh!

Tiếng sóng biển âm vang lên, từ từ mở mắt, Bạch Nhạc lúc này mới phát giác, chính mình tại xông vào bí tàng không gian thời điểm, bất tri bất giác đã hôn mê.

Liền giống như là nước sông chảy vào đại hải, Bạch Nhạc cứ như vậy theo âm hà tiến vào đại hải, sau đó bị nước biển vọt tới trên bờ biển, lúc này mới dần dần tỉnh lại.

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc từ dưới đất ngồi dậy đến, vô ý thức quan sát xung quanh tất cả.

Mặt trời mới mọc, phảng phất đang muốn từ trên mặt biển đứng lên, nhu hòa ánh mặt trời rơi tại trên người, có vẻ cực kỳ ấm áp.

Trước đó những cái kia khí tức âm lãnh, phảng phất đều giống như ảo giác một dạng, cũng lại không cảm giác được.

Ý niệm trong đầu hơi đổi, Bạch Nhạc lúc này liền cảm thụ được linh khí nồng nặc, thậm chí được không khoa trương nói, nơi đây linh lực, là ngoại giới gấp trăm lần, thậm chí Bạch Nhạc mơ hồ có thể cảm thụ được, chung quanh là có tầng thứ cao hơn lực lượng tồn tại.

Tinh lực, trước đây Bạch Nhạc từng nghe Bất Tử Thanh Vương nói qua, mặc dù không có xác minh, cũng có thể ý thức được, cái này tất nhiên chính là Thanh Vương nói tới tinh lực.

Thử vận chuyển một chút Thông Thiên Ma Công, nếu như cũng đã hoàn toàn khôi phục lại.

Dưới chân nhẹ nhàng một bước, Bạch Nhạc nhất thời liền muốn muốn bay đứng lên.

Chỉ là, thân thể còn không có cách mặt đất, Bạch Nhạc trong lòng liền chợt sinh ra một loại báo động, ngạnh sinh sinh nhường hắn ngừng lại thân hình!

Không có bất kỳ đạo lý, thế nhưng loại kia trực giác lại có vẻ không gì sánh được rõ ràng.

Phảng phất chỉ cần bay vào không trung, thì nhất định sẽ có cực đại nguy hiểm phát sinh.

Mạnh mẽ nhịn xuống bay vào không trung kích động, Bạch Nhạc xoay người lại, hướng về bốn phía trông về phía xa.

Lúc này mới phát hiện, phía sau có thể chứng kiến chồng chất sơn mạch, kéo không dứt.

Từ bờ biển đến bên trong dãy núi, khoảng chừng cũng chỉ có chừng trăm dặm khoảng cách.

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc mơ hồ có thể chứng kiến, cái kia lan tràn bên trong dãy núi, phảng phất còn đứng vững một tòa thật lớn Thần Điện, xa xa nhìn lại, vừa tựa hồ cùng sơn mạch hòa làm một thể, hoặc là, thần điện kia, chính là dãy núi này cấu thành.

Đúng, Thần Điện, không phải cung điện!

Bởi vì dù là còn cách lấy trên trăm dặm khoảng cách, Bạch Nhạc cũng có thể giống vậy cảm thụ được một loại cảm giác đè nén thấy, phảng phất muốn hướng về kia một vùng núi quỳ xuống!

Trước sau chém giết qua Bạch Cốt Thần cùng Tử Linh Thần, Bạch Nhạc thậm chí bản thân liền thôn phệ qua một bộ phận Thần Chi Bản Nguyên, đối với loại lực lượng này, tồn tại cực kỳ nhạy cảm phán đoán.

Đó là thần tính lực lượng!

Ở chỗ này, Bạch Nhạc cũng sẽ không ngây thơ cho rằng, đó là như Bạch Cốt Thần một dạng bán thần!

Có thể xuất hiện ở nơi này, thần điện kia chủ nhân, tất nhiên là chân chính thần linh!

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc liền không khỏi một hồi tê cả da đầu.

Giả sử như Bạch Cốt Thần cùng Tử Linh Thần một dạng đang ngủ say bên trong cũng liền thôi, có thể nếu là có thể tỉnh lại, vậy liền tất nhiên là một trận chân chính tai nạn.

Bạch Nhạc mặc dù lại như thế nào tự phụ, cũng tuyệt đối không cho rằng, mình có thể từ nơi này các loại (chờ) tồn tại trong tay chạy trốn.

Giả sử là ở địa phương khác, Bạch Nhạc khoảng cách nhất định loại này Thần Điện càng xa càng tốt, nhưng hôm nay, hắn vốn là hướng về phía cái này đến, thì như thế nào có thể lùi bước?

Bằng bản năng, Bạch Nhạc liền có thể ý thức được, Dạ Nhận cùng Vân Mộng Chân, rất có thể ngay tại bên trong thần điện này.

Chỉ bằng vào điểm này, Bạch Nhạc liền rất rõ ràng, cho dù là nguy hiểm nữa, chính mình cũng nhất định muốn xông vào một lần.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc nhất thời bước chân, hướng về dãy núi kia vị trí đi tới.

Mặc dù rất lo lắng Vân Mộng Chân bây giờ tình huống, có thể Bạch Nhạc lại cũng không có loạn một tấc vuông.

Đoạn đường này, Bạch Nhạc đều đi cực kỳ cẩn thận, tốc độ liền liền giống như người bình thường, cái này chừng trăm dặm khoảng cách, Bạch Nhạc liền đã đi đại nửa ngày thời gian.

Chờ đến đi tới cái này một vùng núi lúc trước sau khi, đã là lúc xế chiều.

"Tíu tíu!"

Mới vừa đi tới sơn mạch biên giới, Bạch Nhạc liền chợt nghe được một hồi chói tai tiếng hí, sau một khắc, liền ở giữa một con màu xám chim to từ không trung bay qua!

Bạch Nhạc mục tiêu rất nhỏ, hiển nhiên cũng không có bị cái kia màu xám chim to chú ý tới.

Có thể Bạch Nhạc lại rõ ràng cảm thụ được, cái kia màu xám chim to, thực lực cực mạnh, nếu lấy thực lực mà nói, chí ít cũng là Tinh Hải đỉnh phong.

Không chút nào khoa trương nói, cho dù là Tiểu Bạch Long, cũng chưa hẳn là đối phương đối thủ.

Nghĩ đến Tiểu Bạch Long, Bạch Nhạc cũng không khỏi lắc đầu.

Lần này đến bí tàng không gian đến, sinh tử chưa biết, Bạch Nhạc vẫn chưa mang theo Tiểu Bạch Long.

Trên thực tế, trong tay Thiên Cung tan vỡ, bây giờ Bạch Nhạc cũng căn bản không có có thể mang theo Tiểu Bạch Long biện pháp.

Định thần một chút, Bạch Nhạc đem những ý niệm này khu trục ra trong

đầu, lần nữa trở lại hiện thực, nhưng cũng không khỏi thở một hơi thật dài.

Trách không được trước đó, muốn bay vào không trung thời điểm, trong lòng sẽ sinh ra báo động!

Trên mặt đất, mục tiêu không lớn, sẽ không bị chú ý tới, chỉ khi nào bay vào không trung, lại ắt sẽ bị loại thú dữ này để mắt tới, nếu như chỉ có một con cũng còn thôi, nhưng nếu có hầu hết thời gian, e là cho dù là trốn cũng không kịp.

Nhìn lấy gần ngay trước mắt sơn mạch, giờ khắc này, dù cho là lấy Bạch Nhạc tự tin, cũng không khỏi có chút tê cả da đầu.

Chỉ mong cái này bên trong dãy núi, không có quá nhiều, loại này thú kinh khủng đi, bằng không, chỉ sợ liền bước vào Thần Điện đều khó khăn.

... ...

Trong thần điện!

Dạ Nhận chợt mở mắt, trong lòng bàn tay, một đóa tiên diễm đóa hoa, đã triệt để héo rũ.

Nhìn lấy cái này một đóa héo rũ đóa hoa, Dạ Nhận không khỏi chợt nhướng mày.

Cái này một đóa hoa, nhìn như rất bình thường, nhưng trên thực tế, nhưng là hắn cùng với Hoa Gian cư sĩ ước định cẩn thận tín hiệu.

Một khi hắn tại trong thần điện thu được truyền thừa, liền sẽ bóp nát cái này một đóa hoa, đem tin tức truyền lại cho Hoa Gian cư sĩ!

Đóa hoa này, trên thực tế là Hoa Gian cư sĩ lấy thần hồn chi lực luyện chế mà sinh, một khi héo rũ, duy nhất giải thích là được. . . Hoa Gian cư sĩ đã chết!

Vẻn vẹn chỉ là ngắn ngủi yên lặng, Dạ Nhận liền xác nhận tin tức này.

Đối với kết quả này, hắn có thể nói là buồn thích nửa nọ nửa kia!

Hắn cùng với Hoa Gian cư sĩ quan hệ rất phức tạp, có lợi dụng lẫn nhau một mặt, nhưng lại cũng cũng là có một chút cảm tình!

Hắn từ đối phương trên người đạt được rất nhiều chỗ tốt, cũng bao quát lần này bước vào bí tàng không gian thu hoạch sơ đại Dạ Nhận truyền thừa cơ hội.

Nhưng đồng dạng, hắn nhưng cũng có thể cảm thụ được, chính mình vẫn luôn bị đối phương coi là quân cờ!

Hắn muốn tránh thoát quân cờ thân phận, nhưng lại lại nhất định muốn mượn đối phương lực lượng!

Loại này quan hệ phức tạp, nhường Dạ Nhận bản thân cũng có chút quấy nhiễu.

Bây giờ, Hoa Gian cư sĩ ngoài ý muốn chết đi, đối với hắn mà nói, là một loại giải thoát, nhưng lại cũng cũng là một cái khảo nghiệm to lớn, bởi vì hắn không cách nào nữa từ Hoa Gian cư sĩ nơi đó đạt được bất kỳ trợ giúp nào, phía sau đường. . . Chỉ có thể dựa vào chính mình đi xuống.

Nghĩ vậy, Dạ Nhận chậm rãi ngẩng đầu, liếc mắt nhìn cách đó không xa Vân Mộng Chân, chậm rãi mở miệng nói, "Vân Mộng Chân, ngươi có thể ở chỗ này dừng lại rất nhiều ngày, hiện tại có nắm chắc không?"

Nghe được Dạ Nhận lời nói, Vân Mộng Chân chậm rãi ngẩng đầu, trong

mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi ý, "Thế nào, gặp phải phiền phức?"

"Nói bậy, ta chỉ là không có tính nhẫn nại!"

Nhìn lấy Vân Mộng Chân, Dạ Nhận lạnh lùng nói rằng, "Không muốn nỗ lực kéo dài thời gian, không có bất kỳ ý nghĩa gì, ta cho ngươi cuối cùng ba ngày thời gian, ngươi không xông. . . Ta liền buộc ngươi xông!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1077: Chém giết

Khoảng cách thành công gần nhất thời khắc, thường thường cũng là khoảng cách tử vong gần nhất thời điểm.

Thời gian lui trở về Bạch Nhạc xông vào bí tàng không gian trước đó.

Bạch Nhạc đã có thể rõ ràng chứng kiến bí tàng không gian cửa vào, cách xa nhau tối đa bất quá ba thước khoảng cách, phảng phất có thể đụng tay đến.

Nhưng mà, Thôn Thiên Quyết thôn phệ tới lực lượng, nhưng cũng đã tiêu hao hầu như không còn.

Âm hàn nước sông, phảng phất cũng vào giờ khắc này chợt tăng vọt, nổi lên một cái đợt sóng, trực tiếp nện tại Bạch Nhạc trên mặt, đến xương hàn ý lần nữa vọt tới, trong tích tắc, Bạch Nhạc cả người phảng phất đều bị đông cứng.

Vẻn vẹn vẫn là một cái hoảng thần công phu, Bạch Nhạc chẳng những không thể tiếp cận cửa vào, thậm chí ngược lại bị nước sông đẩy trở về.

Thần kinh trong nháy mắt căng thẳng đến mức tận cùng, giờ khắc này Bạch Nhạc, rõ ràng cảm thụ được tử vong mùi vị.

Kiên trì đến bây giờ, hầu như đã triệt để sức cùng lực kiệt, giả sử không xông qua được, một khi bị đẩy xa, liền không bao giờ còn có thể có thể xông lại, bị cuốn vào âm hà xuôi dòng chảy xuống , chờ đợi lấy hắn liền chỉ có chết, hơn nữa, cũng không biết cách xa nhau rất xa.

"Đốt huyết!"

Dưới tuyệt cảnh, Bạch Nhạc đầu óc có vẻ vô cùng rõ ràng, đang cảm thụ đến đợt sóng đánh tới đồng thời, liền trực tiếp thi triển ra Đốt Huyết Thuật.

Vốn chỉ là Huyết Ảnh Ma Tông một cái tiểu bí thuật, có ở thỏa đáng thời điểm, cũng không nghi ngờ có thể phát huy ra, thần thông đều khó với tới tác dụng!

Tại loại này hầu như sức cùng lực kiệt, chỉ có thể dựa vào thân thể lực lượng thời điểm, huyết dịch bốc cháy lên, chỗ bộc phát ra lực lượng, liền có vẻ vô cùng trọng yếu!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền ngạnh sinh sinh kéo hồi bị thối lui khoảng cách, lần nữa hướng về cửa vào phóng đi.

Rất ngắn ba thước khoảng cách, tại ngày xưa bất quá chỉ là vừa tung người sự tình, có thể lúc này, lại quả thực như rãnh trời.

Đốt Huyết Thuật hiệu quả, là cùng ẩn chứa tại trong huyết dịch lực lượng mật thiết tương quan.

Thông Thiên Đạo Thể là cường đại cở nào, dù là vẻn vẹn chỉ là huyết dịch thiêu đốt, cũng đủ để vì Bạch Nhạc đổi lực lượng cực lớn, huống chi, ở loại tình huống này xuống, Bạch Nhạc hoàn toàn là bất kể tổn hao liều mạng!

Một ý niệm, trên người huyết dịch liền có ít nhất một phần tư bốc cháy lên!

Cũng chính là dựa vào cái này một hơi thở, Bạch Nhạc ngạnh sinh sinh vượt qua cuối cùng này ba thước khoảng cách, bước vào vào trong miệng!

... ...

Bạch Nhạc xông vào bí tàng không gian, cũng liền thuận thế đưa tới không gian vặn vẹo tiêu thất, nguyên bản hạn chế Hoa Gian cư sĩ không gian vặn vẹo bắt đầu tan vỡ.

Đối với đã toàn diện rơi vào hạ phong hắn mà nói, đây đã là hy vọng cuối cùng!

Thân thể bị trảm, có thể thần hồn bỏ chạy tốc độ, chỉ biết nhanh hơn, thậm chí chỉ cần một hơi thời gian, chỉ cần chạy ra cái này không gian vặn vẹo phạm vi, hắn liền có thể ung dung bỏ chạy!

Hắn thần hồn vẫn chưa chịu đến tổn thương gì, đối với một vị Hóa Hư cường giả mà nói, cái này xa xa không tính là trí mạng!

Nhưng mà, thiên đường cùng địa ngục, thường thường liền chỉ trong một ý nghĩ!

Bất Tử Thanh Vương cũng không có bị lời hắn ảnh hưởng, thậm chí ngược lại vì vậy nổi lên càng nồng nặc sát khí.

Giả sử thật là Bạch Nhạc thành công bước vào bí tàng không gian cũng liền thôi, nếu như Bạch Nhạc chết thật tại bên trong, như vậy một khi nhường Hoa Gian cư sĩ chạy trốn, liền ắt sẽ lưu lại thật lớn hậu hoạn, đây là Bất Tử Thanh Vương tuyệt đối không thể chịu đựng.

Trước đó mặc dù cùng Hoa Gian cư sĩ giao thủ, có thể Bất Tử Thanh Vương thủy chung là nắm chắc phần thắng, cũng không có chân chính muốn liều mạng.

Thật là giờ khắc này, làm Bất Tử Thanh Vương ngửi được khả năng nguy hiểm lúc, một khi chân chính bất kể tổn thất liều mạng, thực lực liền hoàn toàn không phải trước đó biểu hiện ra ngoài đơn giản như vậy.

Chính như Bất Tử Thanh Vương trước đó nói, Hoa Gian cư sĩ không có tư cách khinh thường Thông Thiên Ma Quân một dạng.

Ba ngàn năm trước, liền dám cùng Đạo Lăng Thánh Nữ tranh phong, hơn nữa tại chiến bại sau đó, còn có thể lưu lại một cái mạng, nhân vật như vậy, dù là bây giờ thực lực chưa hồi phục, lại có thể không có chân chính áp rương tuyệt kỹ!

Hoa Gian cư sĩ mặc dù coi như là một phương cường giả, thật là, khoảng cách bực này chân chính cao cấp nhất nhân vật, chênh lệch làm sao ngăn vạn dặm!

Hư Không chi Kiếm!

Kiếm vào hư không, không nhìn khoảng cách trở ngại, trong tích tắc, một kiếm này liền trực tiếp rơi vào Hoa Gian cư sĩ thần hồn phía trên!

Khủng bố kiếm quang, phảng phất trong nháy mắt mở bồn máu miệng lớn mãnh thú, không có chút nào thương hại chi ý, trong tích tắc, liền trực tiếp xuyên thấu Hoa Gian cư sĩ thần hồn!

Trên mũi kiếm lộ ra lau một cái u ám quang mang, trong nháy mắt, thần hồn liền trực tiếp tan vỡ!

Thậm chí không có một tia thần hồn có thể chạy trốn, đều bị Thanh Vương Kiếm cắn nuốt.

Sau một khắc, Bất Tử Thanh Vương thân ảnh, mới chậm rãi từ hư không mà ra, một bộ thanh sam, nho nhã phong lưu, sắc mặt hơi có chút trắng bệch, nhưng lại lộ ra một loại nói không nên lời vẻ tự tin.

Ngón tay nhẹ nhàng tại Thanh Vương Kiếm thượng an ủi động, Bất Tử Thanh Vương nhẹ giọng lẩm bẩm.

"Ba ngàn năm, bản vương rốt cục có thể lần nữa thi triển ra Hư Không chi Kiếm. . . Ông bạn già, ngươi hưng phấn sao?"

Thanh Vương Kiếm phảng phất cũng cảm thụ được Bất Tử Thanh Vương vui sướng chi ý, phát sinh một hồi run rẩy!

Liếc liếc mắt Hoa Gian cư sĩ thi thể, phảng phất giống như là đang nhìn một cái ác tâm rác rưởi, Bất Tử Thanh Vương ánh mắt nhất thời liền dời đi!

Cho tới giờ khắc này, cái kia không gian vặn vẹo mới rốt cục triệt để khôi phục!

Thần niệm chợt đảo qua toàn bộ không gian, cũng không có phát hiện nửa điểm Bạch Nhạc khí tức, càng không có thi thể!

Hơi nhíu mày, phảng phất trong nháy mắt thần tình liền triệt để thư giãn qua đây.

Khóe miệng nổi lên lau một cái nụ cười rực rỡ, Bất Tử Thanh Vương nhàn nhạt mở miệng nói, "Hảo tiểu tử, quả nhiên không làm bản vương thất vọng! Tốt. . . Tiếp đó, chính là ngươi biểu diễn thời gian!"

PS: Hôm nay làm kiện rất trêu chọc chuyện, một chương này cùng trước đó thứ tự điên đảo!

Còn tốt, không ảnh hưởng duyệt, coi như là nghịch thuật đi.

Che mặt, nửa đêm chuẩn bị ngủ mới phát hiện, liền nói, làm sao hôm nay thiếu một chương

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1078: Xông vào

Mộng đẹp chưa chắc trở thành sự thật, nhưng vận rủi lại thường thường như bóng với hình.

Lúc trước lấy một cái tiểu tạp dịch thân phận, gặp phải Thông Thiên Ma Quân cùng Vân Mộng Chân, tựa hồ cũng đã dùng hết Bạch Nhạc sở hữu vận may.

Bất Tử Thanh Vương nói, tiếp đó, xem muốn Bạch Nhạc biểu diễn.

Có thể Bạch Nhạc bây giờ lại tuyệt không cảm thấy ung dung, ở nơi này là biểu diễn, nhất định chính là ác mộng!

Từ Bạch Nhạc bước vào trước mắt dãy núi này bắt đầu, đã tao ngộ năm lần mãnh thú vây công!

Nơi đây yếu nhất mãnh thú, cũng có Tinh Hải Cảnh thực lực, hơn nữa , bình thường đều là thành quần kết đội xuất hiện, ngẫu nhiên có độc hành mãnh thú, liền tất nhiên là Tinh Hải đỉnh phong tồn tại, mặc dù là 1 vs 1 giao thủ, Bạch Nhạc cũng chưa chắc dám nói nhất định có thể đủ thủ thắng, huống chi, tại đây bên trong dãy núi, nơi nào sẽ có một đấu một giao thủ cơ hội!

Một khi động thủ, liền ắt sẽ trong vòng thời gian ngắn đưa tới hắn mãnh thú.

Bất quá rất ngắn nửa ngày thời gian, Bạch Nhạc cũng đã bị đuổi theo mệt mỏi.

Bết bát hơn là. . . Bóng đêm đã tại không tiếng động ở giữa phủ xuống.

Sở hữu từng có dã ngoại sinh tồn kinh nghiệm mọi người sẽ minh bạch, tại trong rừng núi, buổi tối muốn so với ban ngày nguy hiểm nhiều.

Lý do an toàn, Bạch Nhạc không thể không lựa chọn rời khỏi mảnh rừng núi này.

Nhưng mà, mới vừa bước ra sơn mạch phạm vi, Bạch Nhạc liền chợt cảm thụ được một hồi đến xương hàn ý.

Luồng không khí lạnh!

Hơn nữa, cái này luồng không khí lạnh, đương nhiên đó là từ bờ biển truyền đến, càng đến gần cạnh biển, hàn ý liền càng đâm xương.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp.

Chỉ có trốn bên trong dãy núi, mới có thể chống đỡ luồng không khí lạnh, nhưng đồng dạng, bước vào sơn mạch, liền tất nhiên muốn thừa nhận mãnh thú công kích, cái này liền như là một cái vòng lặp vô hạn, ngạnh sinh sinh đem người đẩy vào tuyệt cảnh!

Không có đường quay về!

Từ bước vào cái này bí tàng không gian bắt đầu, nhất định phải một đường đi phía trước xông, vô luận gặp phải nguy hiểm gì, đều phải một mực xông ra đi, thẳng đến thành công, hoặc là tử vong!

... .. .

"Không có đường quay về có thể đi!"

Nhìn lấy Dạ Nhận, Vân Mộng Chân bình tĩnh mở miệng nói, "Một khi bước ra bước này, bắt đầu xông, vô luận là ta, cũng là ngươi, đều không có đường quay về! Không vượt qua nổi, chính là chết. . . Cho nên, ngươi

thật đã chuẩn bị xong sao?"

Từ Dạ Nhận một chỗ bước vào cái này bí tàng không gian đến bây giờ, đã gần bốn tháng.

Nhưng cũng mới bất quá vừa mới bước vào bên ngoài thần điện điện bên trong mà thôi, chỉ là phá giải ngoại điện bên trong cấm chế, tìm được đi thông bên trong điện con đường, liền hoa Vân Mộng Chân trọn ba tháng!

Lúc trước Dạ Nhận chính là bị vây ở cấm chế này trước, mới không thể không dùng hết duy nhất một lần ly khai bí tàng không gian cơ hội, bức bách Vân Mộng Chân đến giúp hắn phá giải cấm chế.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Dạ Nhận nhàn nhạt mở miệng nói, "Những thứ này không cần ngươi nhắc nhở!"

Vân Mộng Chân có thể minh bạch đạo lý, Dạ Nhận tự nhiên biết, có thể Hoa Gian cư sĩ chết, lại mang cho hắn áp lực quá lớn, hắn không dám khẳng định, rốt cuộc ai bước vào cái này bí tàng không gian, cho nên, biện pháp duy nhất, chính là trước ở đối phương đến nơi đây trước đó, trước một bước hướng vào xông, đạt được sơ đại Dạ Nhận truyền thừa.

Còn như nói, như vậy tùy tiện xông vào có thể sẽ gặp nguy hiểm, Dạ Nhận cũng đã không để ý tới.

Nhân sinh giống như là một trận đánh bạc, tổng yếu có bước ra bước này dũng khí, mới có thể thu hoạch hy vọng.

"Bạch Nhạc tiến đến, có đúng hay không?"

Nhìn lấy Dạ Nhận, Vân Mộng Chân nhẹ giọng hỏi ngược lại.

Nghe được Vân Mộng Chân lời nói, Dạ Nhận sắc mặt nhất thời lạnh xuống.

Không thể không nói, Vân Mộng Chân phản ứng quá nhạy cảm!

Căn bản không có bất kỳ đầu mối nào, vẻn vẹn bằng hắn nói mấy câu, liền đoán ra vấn đề chỗ ở.

Mặc dù không biết, xông tới người, có phải hay không Bạch Nhạc, thế nhưng Dạ Nhận lại không thừa nhận cũng không được, Bạch Nhạc thật là có khả năng nhất chạy tới người.

Chỉ là, giết chết Hoa Gian cư sĩ, lại hiển nhiên vượt qua Bạch Nhạc năng lực, điểm này, nhường hắn có chút vô pháp xác định.

Đương nhiên, những thứ này hắn là sẽ không đối Vân Mộng Chân nói.

"Ngươi nghĩ quá nhiều."

Sắc mặt có chút lạnh, Dạ Nhận hờ hững mở miệng nói, "Ta trước đó ngược lại là không có phát hiện, thánh nữ còn có nhỏ như vậy nữ nhân một mặt, trông cậy vào Bạch Nhạc giống như anh hùng một dạng tới cứu ngươi sao?"

"Ta không cần ai tới cứu, ngươi cũng uy hiếp không ta."

Cũng không để ý gì tới hội Dạ Nhận, Vân Mộng Chân chỉ là nhàn nhạt mở miệng nói, "Chỉ là, trong lòng ngươi tại kiêng kỵ cái gì, chính ngươi rành mạch từng câu."

Đối mặt Dạ Nhận trào phúng, Vân Mộng Chân có vẻ cực kỳ ung dung.

Vô luận tại tình huống gì xuống, vị này Đạo Lăng Thánh Nữ đều hoàn toàn không phải cô gái tầm thường có thể so sánh.

"Cùng ở chỗ này suy đoán ta nghĩ cái gì, chẳng thà dùng nhiều chút tâm

tư ở trước mắt cục diện bên trên, thánh nữ nghĩ sao?"

Lông mày nhíu lại, Dạ Nhận nhàn nhạt hồi đáp đạo, cũng ý bảo cái đề tài này dừng ở đây.

... ...

Trăng sáng treo cao!

Đứng ở sơn mạch biên giới, ngẩng đầu, Bạch Nhạc đột nhiên phát hiện lúc ban ngày sau khi, cái kia loáng thoáng Thần Điện, giờ khắc này thay đổi vô cùng rõ ràng.

Tâm niệm vừa động, Bạch Nhạc nhất thời liền phản ứng kịp.

Buổi tối, là dãy núi này nguy hiểm nhất thời điểm, nhưng đồng dạng, nhưng cũng là dễ dàng nhất tìm được Thần Điện cửa vào, tiến vào Thần Điện thời điểm.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc dưới chân đột nhiên một bước, nhất thời lần nữa hướng về Thần Điện vị trí chạy đi.

Như là đã không có hắn lựa chọn, vậy liền thẳng thắn bằng đơn giản bạo lực phương thức. . . Sát tiến đi!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trên người đột nhiên dâng lên lau một cái khủng bố kiếm khí!

Tinh Hải sôi trào, phảng phất trong nháy mắt, hóa thành một cổ kinh khủng kiếm khí vòng xoáy, lộ ra kinh thiên kiếm ý, hướng về trong rừng núi phóng đi!

"Kiếm nhận phong bạo!"

Bạch Nhạc lúc ban ngày sau khi, cũng đã thử qua, vô luận như thế nào cẩn thận, cũng không khả năng tách ra những hung thú kia, xông vào trong thần điện!

Kể từ đó, chẳng thà triệt để vứt bỏ tất cả may mắn tâm tư, liền ngay thẳng như vậy, đem thực lực mạnh nhất, bộc phát ra, mạnh mẽ sát nhập trong thần điện!

Kiếm nhận phong bạo, bản thân liền là dẫn động thiên địa chi lực thần thông!

Bản thân lực lượng, bất quá vẻn vẹn chỉ là một cái lời dẫn.

Tựu như cùng ban đầu ở Đạo Lăng sơn thượng cổ cấm địa bên trong xông cửa thời điểm một dạng, một khi chân chính nhường kiếm nhận phong bạo vận chuyển, chỗ có thể phát huy ra, chính là viễn siêu Bạch Nhạc bản thân lực lượng!

Dạng này lực lượng, thậm chí có thể đột phá Tinh Hải Cảnh cực hạn, đạt được tiếp cận Hóa Hư cấp độ!

Mà cái này, có thể mới là xông vào Thần Điện biện pháp duy nhất!

Đương nhiên, quá trình này cũng ắt sẽ gặp nguy hiểm, nếu như đưa tới quá nhiều, hoặc là cái này bên trong dãy núi, có Hóa Hư Cảnh mãnh thú, như vậy gây ra động tĩnh lớn như vậy đến, Bạch Nhạc liền chắc chắn phải chết!

Có thể, bây giờ, Bạch Nhạc lại nhất định muốn đánh cuộc một lần!

Tựu như cùng xông vào bí tàng không gian lúc, đối mặt cái kia khủng bố âm hà một dạng, nếu như không đem chính mình lực lượng, phát huy đến cực hạn, đánh vỡ cực hạn, thì như thế nào có thể thành công?

Vốn là một cái chỉ có tiến không có lùi đường, lại có gì có thể do dự?

Ùng ùng!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc liền chợt động khởi thân, mang theo kinh khủng này kiếm nhận phong bạo, hung hãn tại đây dưới ánh trăng, thẳng đến Thần Điện mà đi.

Kiếm nhận phong bạo những nơi đi qua, cát bay đá chạy, thụ đoạn chi gãy, tàn sát bừa bãi thiên địa!

Tại trong đêm tối này, toàn bộ sơn lâm phảng phất đều theo lấy Bạch Nhạc một kiếm này, tỉnh lại!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1079: Hai tòa pho tượng khảo nghiệm

Xu cát tị hung, há lại chỉ là người bản năng!

Đối với mãnh thú mà nói, lúc này mới càng là bản năng phản ứng.

Bạch Nhạc trước đó tiến vào sơn lâm thời điểm, sẽ gặp phải chúng nó công kích, là bởi vì chúng nó cảm thấy một người như vậy loại rất dễ khi dễ, nhưng khi Bạch Nhạc mang theo kiếm nhận phong bạo mà đến, cục diện khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

Kiếm nhận phong bạo khủng bố đến mức nào?

Chờ rỗi rãnh Tinh Hải Cảnh mãnh thú, chỉ cần đi vào kiếm nhận phong bạo trong phạm vi, trong khoảnh khắc, liền sẽ hóa thành huyết vụ, liền giãy dụa chỗ trống cũng sẽ không có!

Còn như những thứ này Tinh Hải đỉnh phong mãnh thú, một khi đụng vào, cũng đồng dạng hội bị thương nặng, trốn đúng lúc còn tốt, nếu như trốn chậm, cũng giống vậy sẽ vẫn lạc tại kiếm nhận phong bạo bên trong!

Đương nhiên, nếu như những thú dử này có thể không sợ chết không ngừng xông lên công kích, cuối cùng chết thì nhất định là Bạch Nhạc!

Chỉ là, những thú dử này, cũng không phải ai bị cầm tù, công kích bất quá là dựa vào bản năng, làm sao có thể không sợ chết xông lên, dùng tính mệnh đi ngăn cản Bạch Nhạc.

Theo lấy thời gian đưa đẩy, đợi được Bạch Nhạc tiếp cận thần điện thời

điểm, kiếm nhận phong bạo thậm chí đều đã thoát ly Bạch Nhạc khống chế.

Lúc này, trừ phi có Hóa Hư cường giả tự mình xuất thủ, bằng không, đã căn bản không có khả năng ngăn cản Bạch Nhạc công kích.

Một đường vọt tới Thần Điện trước đó, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên lần nữa sinh ra một tia báo động, phảng phất trong chỗ u minh, có một đôi mắt nhìn thẳng hắn, nhường hắn toàn thân chấn động, không có bất kỳ do dự nào, Bạch Nhạc lúc này buông tha đối kiếm nhận phong bạo khống chế, tại Thần Điện trước đó rơi xuống.

Ngay tại lúc đó, đã không khống chế được kiếm nhận phong bạo nhất thời lần nữa hướng về Thần Điện đánh tới.

Nhưng mà, còn chưa kịp đụng vào Thần Điện, trong hư không, liền lộ ra một đôi mắt, căn bản không có bất kỳ động tác gì, vẻn vẹn chỉ là liếc mắt nhìn.

Cái kia thậm chí đã đủ để lay động Hóa Hư kiếm nhận phong bạo liền ngạnh sinh sinh dừng lại, tại Thần Điện trước đó tan vỡ, đừng nói là trùng kích Thần Điện, thậm chí ngay cả nửa điểm bụi bặm đều không có thể bắn tung tóe vào trong thần điện.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc lưng không khỏi tràn đầy mồ hôi lạnh!

Giả sử vừa mới không phải cái kia chợt Như Lai báo động, nhường hắn trước một bước thoát ly kiếm nhận phong bạo, chỉ sợ bây giờ hắn cũng muốn cùng kiếm nhận phong bạo một chỗ tan vỡ.

Ở chỗ này, thật là một bước đạp sai, cũng có thể lọt vào tai họa ngập đầu.

Định thần một chút, Bạch Nhạc lúc này mới đem lực chú ý, phóng tới Thần Điện cửa vào phía trên.

Thần Điện đại môn là mở rộng, chỉ là bên trong lại có vẻ đen kịt một màu, không nhìn rõ thứ gì, tại trước đại môn, đứng vững hai tòa pho tượng, nhất Long nhất Phượng, ở riêng tả hữu, rõ ràng chỉ là vật chết, nhưng lại hết lần này tới lần khác cho người ta một loại phảng phất tùy thời cũng có thể có thể sống lại cảm giác.

Loại kia khí tức kinh khủng, xa muốn so với trước đây Bạch Nhạc tại Quảng Hàn Thiên Cung gặp phải chân long chi hồn kinh khủng hơn nhiều.

Cứ việc không có bất kỳ đạo lý, có thể Bạch Nhạc nhưng vẫn là có một loại trực giác, cái này nhất Long nhất Phượng, tuyệt đối không phải cái gì thạch điêu, mà là chân chính thần thú biến thành, trấn thủ tại đây Thần Điện trước đó.

Phải biết, chân long cùng Chân Phượng, đều có Hóa Hư thực lực, có thể ép buộc dạng này thần thú trấn thủ sơn môn, thần điện này chủ nhân thân phận, sợ rằng thật là lớn hơn dọa người.

Sửa sang một chút quần áo, Bạch Nhạc hướng về Thần Điện cửa vào cái kia hai tòa pho tượng khom người cúi đầu, cao giọng mở miệng nói.

"Vãn bối Bạch Nhạc, muốn vào Thần Điện bái kiến, cũng xin tiền bối sự chấp thuận!"

Nếu như đổi người khác, thấy như vậy một màn, sợ là đều muốn bả Bạch Nhạc làm kẻ ngu si xem.

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc trong lòng rất rõ ràng, cái này hai tòa pho tượng chỉ sợ là cho là thật có linh trí, có thể nghe hiểu mình nói.

Một câu nói này, Bạch Nhạc liên tục nói ba lần, cung kính một trận!

Giữa lúc Bạch Nhạc mình cũng có chút hoài nghi, là không phải mình nghĩ quá nhiều thời điểm, cái kia hai tòa pho tượng lại phảng phất trong nháy mắt, thật sống lại.

"Tên tiểu tử này, so với trước kia cái kia biết lễ phép nhiều."

Cái kia thật khắc hình rồng giống như, đột nhiên mở miệng nói.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong lòng không khỏi đột nhiên vừa nhảy, nhất thời ý thức được, chính mình khả năng đoán đúng.

"Vãn bối Bạch Nhạc, bái kiến tiền bối!"

"Cái gì tiền bối không tiến bối phận, chúng ta bất quá là trấn thủ Thần Điện mà thôi, chỉ là. . . Nơi đây cũng đã có trên vạn năm không có ai đã tới!"

Bên cạnh phượng hoàng cũng theo mở miệng nói.

Trên vạn năm!

Chỉ nghe được cái này thời gian, Bạch Nhạc trong lòng liền không khỏi đột nhiên vừa nhảy!

Bất Tử Thanh Vương mượn Thanh Vương lăng tẩm, ngủ say ba ngàn năm thời gian, cũng đã đủ biến thái, tại Bạch Nhạc trong mắt, cái này cũng đã là sống sót lâu nhất, nhưng hôm nay cái này nhất Long nhất Phượng lại một tấm miệng chính là trên vạn năm!

Hơn nữa, xin chú ý, đây không phải là nói bọn hắn cũng chỉ có vạn năm thọ mệnh, là trên vạn năm cũng không có người đến qua!

Nói cách khác, vạn năm trước đó, bọn hắn khả năng cũng đã thủ tại chỗ

này.

"Tiền bối nói, trước đó có người đã tới? Không biết là ai?"

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc nhất thời hỏi ra chính mình nhất vấn đề mấu chốt.

"Là một cái với ngươi niên kỷ không sai biệt lắm người, trên người hắn có sát thần khí tức, còn có lệnh bài thân phận, chỉ là rất không có lễ phép!" Cái kia thật khắc hình rồng giống như trầm giọng mở miệng nói, "Về sau, hắn lại mang một cái nữ nhân tới, tính toán thời gian, đi vào đã ba tháng đi."

Nghe thế, Bạch Nhạc liền hầu như đã có thể khẳng định, đối phương nhìn thấy, tất nhiên là Dạ Nhận cùng Vân Mộng Chân.

Cái gọi là sát thần, chỉ sợ sẽ là trước đây sơ đại Dạ Nhận.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời có chút khẩn trương, "Xin hỏi tiền bối, bọn hắn bây giờ như thế nào?"

"Không biết!"

Chân long pho tượng theo miệng nói rằng, "Chúng ta chỉ phụ trách trấn thủ Thần Điện, tay hắn cầm lệnh bài thân phận, có tư cách bước vào Thần Điện, về phần hắn đi vào làm cái gì, chúng ta không xen vào."

Không thể đạt được tin tức xác thật, Bạch Nhạc trong lòng hơi có chút thất vọng, chỉ là nhưng cũng rất nhanh liền ổn định cảm xúc.

Khom người lại bái, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói, "Xin hỏi tiền bối, có thể hay không cho ta vào điện bái kiến?"

"Không thể!"

Bạch Nhạc lời vừa mới nói xong, cái kia thật khắc hình rồng giống như liền trực tiếp cự tuyệt.

"Ngươi không có thân phận lệnh bài, không được tự tiện vào Thần Điện!"

Trước đó nhắc tới Dạ Nhận thời điểm, liền từng nói qua lệnh bài thân phận, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã có một chút suy đoán, bây giờ nghe được đối phương lời nói, càng là xác định ý nghĩ của mình, cũng không có khí tuy, lần nữa mở miệng nói, "Ta tất nhiên có thể đến nơi đây, liền là có tư cách tiếp thu khảo nghiệm, không biết hai vị tiền bối, tiến vào Thần Điện, yêu cầu đi qua cái dạng gì khảo nghiệm?"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, cái kia phượng hoàng pho tượng nhất thời mở miệng nói, "Thông minh tiểu tử kia!"

"Ngươi tới thời điểm, chứng kiến những hung thú kia sao? Ta muốn ngươi mang một trăm khỏa mãnh thú nội đan trở về, liền coi như là thông qua khảo nghiệm!"

Mãnh thú nội đan? !

Chỉ có Tinh Hải Cảnh mãnh thú, trong cơ thể mới có thể ngưng tụ ra nội đan!

Cái này liền có nghĩa là, Bạch Nhạc ít nhất phải giết chết 100 con mãnh thú, mới có thể góp đủ nhiều như vậy nội đan.

Phải biết, cái này lại bất đồng tại trước đó mượn kiếm nhận phong bạo xông tới đơn giản như vậy, đây là nhất định muốn Bạch Nhạc tự mình động thủ, cùng những thú dử này ngạnh hám, mới có thể làm đến.

"Tiền bối, không thể dàn xếp sao?"

Bạch Nhạc cau mày một cái, lần nữa mở miệng hỏi.

"Có thể!"

Ngoài Bạch Nhạc dự liệu, cái kia thật khắc hình rồng giống như một ngụm liền đáp ứng, chỉ là lời kế tiếp, nhưng là nhường Bạch Nhạc càng nhức đầu.

"Đánh bại chúng ta, tự nhiên không ai có thể ngăn đón ngươi tiến vào Thần Điện!"

"Xem ở ngươi coi như thuận mắt phân thượng, ngươi chỉ cần tại trong chúng ta, lựa chọn một cái đánh bại, coi như là đi qua khảo nghiệm!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1080: Ăn thống khoái

Đánh rắm a!

Nhìn đối phương, Bạch Nhạc quả thực có chửi đổng kích động.

Mặc dù không có giao thủ, thật là có thể trấn thủ tại đây Thần Điện trước đó, chí ít cũng có Hóa Hư thực lực, trừ phi là Hóa Hư cường giả, bằng không, liền căn bản không cần suy nghĩ, lấy phương thức này đi qua khảo nghiệm.

Trên mặt lộ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn nụ cười, Bạch Nhạc bất đắc dĩ hồi đáp đạo, "Vậy ta vẫn lựa chọn loại thứ nhất phương thức a!"

"Thật là khiến người thất vọng lựa chọn!"

Bĩu môi, cái kia thật khắc hình rồng giống như thất vọng hồi đáp nói.

"Lệnh long thất vọng, ngươi chừng nào thì cũng biến thành người?" Phượng hoàng pho tượng tận hết sức lực đả kích nói.

"Một vạn năm đi qua, ngươi chính là như thế không nhận người. . . Không nhận long ưa thích!"

Hừ nhẹ một tiếng, chân long pho tượng theo oán giận nói.

"Ta còn có một cái vấn đề."

Mắt thấy hai cái này pho tượng bắt đầu đấu võ mồm, Bạch Nhạc bất đắc dĩ chen lời nói.

"Vấn đề gì?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, cái kia phượng hoàng pho tượng thái độ hiển nhiên càng tốt hơn một chút, hỏi ngược lại.

"Nếu như gặp phải đánh không lại tình huống. . . Ta có thể hay không hồi tới nơi này tị nạn?"

Giang tay ra, Bạch Nhạc bất đắc dĩ hỏi.

Trước đó, Bạch Nhạc đã thử qua, tự nhiên biết trong núi này mãnh thú thật lợi hại, nếu là có thể lui trở về Thần Điện phụ cận, tự nhiên liền muốn dễ dàng nhiều.

"Trên nguyên tắc thì không được. . . Bất quá ta tâm tình tốt, đồng ý!"

Cười ha ha một tiếng, cái kia thật khắc hình rồng giống như theo hồi đáp nói.

"Đa tạ tiền bối!"

Đạt được đối phương sự chấp thuận, Bạch Nhạc lúc này khom người nói tạ ơn.

Thoáng điều tức một chút, Bạch Nhạc cũng không dây dưa, lúc này liền lần nữa ly khai Thần Điện phạm vi, hướng về phụ cận mãnh thú giết đi qua.

Có chân long pho tượng cho phép, đối với Bạch Nhạc mà nói, Thần Điện vị trí chỗ ở, giống như là khu an toàn một dạng, chỉ cần đem mãnh thú dẫn tới phụ cận nơi đây tới giết, đợi được hắn mãnh thú nhận thấy được dị thường chạy tới thời điểm, Bạch Nhạc liền lui trở về Thần Điện trong phạm vi.

Vô luận cỡ nào hung tàn mãnh thú, cũng căn bản không dám bước vào Thần Điện xung quanh.

Kể từ đó, liệp sát đứng lên, dĩ nhiên là thay đổi dễ dàng rất nhiều.

Rất nhanh, Bạch Nhạc liền chém giết con thứ nhất mãnh thú, thuận lợi từ đối cái này trong cơ thể đào ra một viên xích sắc nội đan!

Đem nội đan giữ tại trên tay, Bạch Nhạc nhất thời liền cảm nhận đến một cổ cường đại lực lượng, phảng phất nhường hắn muốn đem cái này nội đan một ngụm nuốt vào đồng dạng.

Đem nội đan thu vào trong không gian giới chỉ, Bạch Nhạc cũng không buông tha cái này hung thú thi thể.

Rất nhanh, liền tại Thần Điện phụ cận mọc lên một đống lửa, sử dụng kiếm đem cái kia hung thú thi thể mở ra, tại trên lửa nướng chín, cũng không cần gia vị gì, cứ như vậy ăn một cái thống khoái.

Đối với người bình thường mà nói, nhiều như vậy mãnh thú thịt, nhất định là ăn không trôi.

Thật là đối Bạch Nhạc mà nói, cái này lại căn bản đã không phải vấn đề gì.

Thông Thiên Ma Công một chút vận chuyển, mãnh thú trong thịt tinh tuý liền sẽ bị cắn nuốt xuống, vô luận nhiều hơn nữa thịt, đều có thể ăn sạch sẽ.

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc rất nhanh liền phát hiện, những thú dử này trong cơ thể ẩn chứa cực đại lực lượng khổng lồ, mượn Thông Thiên Ma Công, Bạch Nhạc có thể đang ăn xuống những thú dử này đồng thời, tăng thực lực lên!

Cứ như vậy một đầu mãnh thú trong cơ thể ẩn chứa lực lượng, thậm chí bù đắp được Bạch Nhạc một năm khổ tu!

Phát hiện như vậy, nhất thời nhường Bạch Nhạc trong lòng tràn đầy kinh hỉ!

Nếu như nói, ban đầu Bạch Nhạc chỉ là muốn mau sớm lấy được nội đan lời nói, như vậy lúc này, Bạch Nhạc lại quả thực có một loại muốn đem trong núi này mãnh thú, toàn bộ đều thủ tiêu kích động.

Nguyên bản coi là khổ sai chuyện phiền phức, một khi có lợi ích ép buộc, rất nhanh liền sẽ làm người ta tràn ngập động lực!

Biến mất khóe miệng mỡ, Bạch Nhạc nắm lên Nghịch Ma Kiếm, liền lần nữa hướng về hắn mãnh thú tiến lên.

Chờ đến trời sáng thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã lại liệp sát hai đầu mãnh thú trở về.

... ...

Ba ngày thời gian thoáng qua rồi biến mất!

Mở mắt, Dạ Nhận nhìn về phía Vân Mộng Chân trong con mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, lạnh lùng mở miệng nói, "Vân Mộng Chân, ba ngày kỳ hạn đã đến, là ngươi chính mình xông, hay là muốn ta xuất thủ buộc ngươi xông?"

Chậm rãi ngẩng đầu, Vân Mộng Chân nhìn lấy Dạ Nhận cười lạnh nói, "Xem ra ngươi là thật không dằn nổi, ta cũng không sợ nói thật cho ngươi biết, bên trong điện trận pháp, ta bây giờ tối đa ngộ ra ba phần, nói cách khác, hiện tại bước vào bên trong, xúc động trận pháp, tối đa chỉ có ba phần sinh cơ! Ngươi cho dù có lệnh bài thân phận, cũng tối đa chỉ có năm phần. . . Ngươi nhất định phải hiện tại xông?"

Dừng một cái, Vân Mộng Chân tiếp tục nói, "Còn có, đừng dùng loại này uy hiếp giọng điệu nói chuyện với ta, bằng không, ta không ngại với ngươi đồng quy vu tận."

". . ."

Vân Mộng Chân thái độ cứng rắn, cũng không khỏi nhường Dạ Nhận có chút thúc thủ vô sách!

Nói là bức Vân Mộng Chân xông, nhưng trên thực tế, hắn cùng với Vân Mộng Chân ở giữa, bản thân liền là quan hệ hợp tác, mặc dù hắn chiếm giữ chủ động, nhưng nếu là Vân Mộng Chân cho là thật đánh bạc tính mệnh không muốn với hắn làm địch, cũng giống vậy sẽ đem hắn kéo vào trong hiểm cảnh.

Nói một câu đồng quy vu tận, thật đúng là không phải nói sạo đe doạ.

Hơi trầm mặc chốc lát, Dạ Nhận cái này mới mở miệng nói, "Vân Mộng Chân, ta cũng không sợ nói cho ngươi lời nói thật! Canh giữ ở bí tàng không gian bên ngoài Hoa Gian cư sĩ chết, bây giờ rất có thể đã có Hóa Hư cao thủ, bước vào bí tàng không gian, nếu như lại tiếp tục quấy rầy xuống dưới! Giả như đụng vào cái kia xông vào Hóa Hư cường giả, lại là kết quả gì, ngươi so với ta rõ ràng."

"Hai người chúng ta, hiện tại chính là buộc ở trên một sợi thừng châu chấu!"

"Ta vẫn là câu nói kia, ngươi giúp ta phá vỡ bên trong điện trận pháp, để cho ta thu được truyền thừa, trước đó ân oán lúc đó xóa bỏ! Ngươi ở đây trong thần điện, một dạng có thể được cơ duyên, đến lúc đó. . . Ta tự nhiên có biện pháp, đưa ngươi mang ra nơi đây đi cùng Bạch Nhạc đoàn tụ!"

"Hợp tác cùng có lợi, bại thì hai thương. . . Nên làm như thế nào, chính ngươi chọn!"

Nhìn lấy Dạ Nhận, giờ khắc này, cho dù là Vân Mộng Chân cũng không khỏi tùy theo trầm mặc xuống.

Nàng không sợ Dạ Nhận uy hiếp, có thể làm Dạ Nhận chân chính nói ra, nàng lại cũng không thể không làm ra nhượng bộ.

Nàng mặc dù cũng không sợ chết, nhưng lại cũng không có nghĩa là, nàng liền nguyện ý chết.

Vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Đạo Lăng Thiên Tông, còn rất nhiều đồ vật là nàng dứt bỏ không được, nếu không như vậy, nàng trước đây cũng sẽ không trực tiếp từ Đạo Lăng sơn cùng Dạ Nhận bước vào cái này bí tàng không gian.

"Bảy ngày! Ta còn yêu cầu bảy ngày thời gian!"

Ngẩng đầu, Vân Mộng Chân chậm rãi hồi đáp đạo, "Không có phá giải trận pháp tình huống dưới, xông vào bên trong điện, căn bản là cửu tử nhất sinh! Không phải vạn bất đắc dĩ, ta sẽ không dùng mệnh đi mạo hiểm. . ."

"Tốt, liền bảy ngày!"

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Dạ Nhận cũng đúng là vẫn còn làm ra nhượng bộ, "Ta đợi thêm ngươi bảy ngày!"

Mặc dù đoán được có người khả năng bước vào bí tàng không gian, thật là Dạ Nhận nhưng cũng đồng dạng minh bạch, không có thân phận lệnh bài tình huống dưới, muốn bước vào Thần Điện trắc trở, vô luận là ai, cũng rất khó tại ngắn như vậy trong thời gian bước vào Thần Điện.

Hơn nữa, bây giờ hắn, thật có chút không thua nổi!

Xem Dạ Nhận liếc mắt, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng không nói gì thêm.

"Bảy ngày. . . Bạch Nhạc, đây là ta cuối cùng có thể tranh thủ được thời gian, nếu quả thật là ngươi tới. . . Ngàn vạn lần không nên khiến ta thất vọng a!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1081: Đột phá, Tinh Hải trung kỳ

Năm đó tại Linh Tê Kiếm Tông làm tạp dịch thời điểm, Bạch Nhạc cũng thỉnh thoảng tại hậu sơn đánh chút món ăn thôn quê.

Vật đổi sao dời, Bạch Nhạc sớm đã không có dạng này cảm thụ, nhưng hôm nay, tại đây Thần Điện trước đó, rồi lại khôi phục dạng này Thao Thế thịnh yến.

Từng cái mãnh thú bị Bạch Nhạc nướng chín ăn đi, hóa thành tinh túy lực lượng, chẳng những thỏa mãn miệng bụng ham muốn, hơn nữa thực lực cũng tại tùy theo không ngừng tăng lên.

Rất ngắn ba ngày ở giữa, Bạch Nhạc ăn đi mãnh thú, cũng đã đạt hơn hai mươi ba con, con số tốt tính toán, bởi vì nội đan ngay tại trong tay.

Nhưng loại này ngày lành cũng rốt cục chấm dứt.

Những thú dử này cũng cũng là có linh trí, cũng sẽ không vĩnh viễn ngây người tại đó, ngây ngốc cho ngươi giết.

Ba ngày giết chóc, nhường sở hữu mãnh thú đều vô ý thức rời xa Thần Điện phụ cận, coi chừng cái này khu an toàn, Bạch Nhạc đã căn bản là không có cách lại săn giết được mãnh thú.

Bất đắc dĩ phía dưới, Bạch Nhạc chỉ có thể rời xa Thần Điện, hướng về sơn lâm thâm xử xông vào!

Cũng chính là đến lúc này, khảo nghiệm mới chính thức bắt đầu.

Bạch Nhạc không thể không một mình đối mặt càng nhiều mãnh thú, ở đối phương vây công cùng truy sát phía dưới liệp sát!

Kể từ đó, tốc độ nhất thời liền giảm xuống.

Thậm chí có mấy lần, Bạch Nhạc đều không thể không chật vật không chịu nổi trốn hoàn hồn trước điện khôi phục tu vi.

Sau đó bốn ngày, Bạch Nhạc vẻn vẹn chỉ giết chết bảy con mãnh thú, bất quá, trong lúc này lại bao quát hai con Tinh Hải đỉnh phong mãnh thú, bên trong liền có trước đây Bạch Nhạc gặp phải loại kia màu xám chim to.

Mặc dù gian nan rất nhiều, có thể đối Bạch Nhạc mà nói, thu hoạch lại càng thật lớn.

Từ ban đầu chật vật, đến dần dần thích ứng loại này liệp sát phương thức, ở chỗ hung tay trong quá trình, tự nhiên tôi luyện kiếm đạo!

Mỗi một trận đều có vẻ vô cùng gian nan, nhưng loại này tàn khốc chiến đấu, cũng không nghi ngờ cũng là tốt nhất tu luyện phương thức.

Từ ban đầu tiêu ép tới hiện tại dần dần bình tĩnh, Bạch Nhạc tâm tính cũng càng ngày càng bình ổn.

Không ngừng cùng những thú dử này chém giết quá trình, cũng lần nữa nhường Bạch Nhạc ý thức được, rất nhiều chuyện không thể sốt ruột, nếu như không chiếm được đủ đủ đề thăng, như vậy, cho dù là xông vào trong thần điện, cũng căn bản là không có cách ứng phó phía sau khảo nghiệm.

Cùng như vậy, chẳng thà thẳng thắn tĩnh tâm xuống, vững vàng đề thăng thực lực của chính mình, tìm cơ hội.

... ...

Bảy ngày thời gian chậm rãi trôi qua!

Vân Mộng Chân đúng là vẫn còn không có thể chờ đợi đến Bạch Nhạc.

Cái này khiến Vân Mộng Chân hơi có chút thất vọng, trên đời này, cuối cùng không phải mỗi một sự kiện đều có thể vừa đúng tâm tưởng sự thành.

"Ta nói rồi, ngươi nghĩ quá nhiều."

Dạ Nhận cũng đồng dạng nhìn ra Vân Mộng Chân thất vọng, mang theo vài phần châm chọc chi ý, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Cho nên, ta nên chúc mừng ngươi sao?"

Ngẩng đầu, nhìn lấy Dạ Nhận, Vân Mộng Chân trả lời lại một cách mỉa mai nói.

"Là chúc mừng chúng ta!"

Không quan trọng nhún nhún vai, Dạ Nhận tùy ý mở miệng nói, "Ta trước đó nói, chúng ta bây giờ là xuyên tại trên một sợi thừng châu chấu, ta có thể đạt được chỗ tốt, liền tuyệt đối thiếu không ngươi cái kia một phần! So với việc chân chính đại đạo, trước đó sở hữu xung đột cùng ân oán, đều chẳng qua chỉ là việc nhỏ. . . Ngươi nghĩ sao?"

"Đi thôi!"

Cũng không trả lời Dạ Nhận, Vân Mộng Chân hít sâu một hơi, nhất thời cất bước hướng về bên trong điện bước vào!

Một bước ở giữa, liền phảng phất long trời lở đất, vô số khủng bố cấm

chế đồng thời bị phát động, Vân Mộng Chân một đôi tay trong nháy mắt lôi ra vô số tàn ảnh, từng đạo thủ ấn đánh ra, cũng rốt cục tại đây khủng bố cấm chế công kích đến, tiếp tục chống đỡ.

... ...

Oanh!

Một cổ linh khí phóng lên cao, huyễn lệ Tinh Hải, tại đây trong rừng núi chợt bạo phát!

Nếu như ngày xưa, xung quanh mãnh thú cảm thụ được dạng này khí tức, tất phải chen chúc tới, nhưng bây giờ, ngửi được Bạch Nhạc khí tức, những thú dử này chẳng những không có đi lên dựa vào ý tứ, ngược lại chạy tứ phía, muốn rời Bạch Nhạc càng xa càng tốt!

Một tháng này thời gian, toàn bộ sơn mạch, đều bị Bạch Nhạc tàn sát bừa bãi một lần, không biết nhiều ít mãnh thú chết thảm tại Bạch Nhạc dưới kiếm, bây giờ Bạch Nhạc khí tức, đã sớm bị những thú dử này nhớ kỹ, gặp phải sau đó, phản ứng đầu tiên chính là trốn!

Phảng phất Bạch Nhạc mới là hung ác nhất ác độc mãnh thú.

Một tháng, Bạch Nhạc không ngừng giết chóc, nuốt ăn những thú dử này, cũng rốt cục nhường Bạch Nhạc làm ra đột phá, bước vào Tinh Hải trung kỳ!

Nguyên bản năm ngàn trượng Tinh Hải, lần nữa tăng vọt, một hơi thở đạt được bảy ngàn trượng!

Trọn nửa canh giờ thời gian, Tinh Hải mới lần nữa bình tĩnh lại!

Trong miệng phát sinh hét to một tiếng, sơn dã rung động!

Mở mắt, Bạch Nhạc trong mắt tràn đầy vẻ mừng rỡ.

Ở chỗ này dừng lại một tháng, nhưng này phần đột phá vui sướng, lại đủ để lau sạch trước đó tất cả gian khổ.

Hơn nữa, thực lực của chính mình càng mạnh, cứu ra Vân Mộng Chân hy vọng mới càng lớn, cái này chính là rất đơn giản đạo lý.

Hít sâu một hơi, dưới chân đột nhiên một điểm, Bạch Nhạc nhất thời hướng về Thần Điện phương hướng chạy đi.

Bây giờ, Bạch Nhạc tại đây trong rừng núi, đã có thể nói là đi ngang, căn bản không có bất luận cái gì mãnh thú đui mù dám đến tìm Bạch Nhạc phiền phức.

Bất quá trong chốc lát, Bạch Nhạc cũng đã lần nữa trở lại Thần Điện trước đó!

"Bái kiến hai vị tiền bối!"

Khẽ khom người, cũng không có chút nào kiêu căng chi sắc, Bạch Nhạc giống như một Nguyệt chi trước một dạng, lần nữa hướng về kia hai tòa pho tượng hành lễ nói.

"Sách sách, mới bất quá một tháng, trên người liền nhiều một cỗ sát khí, nhìn ngươi là đã góp đủ một trăm miếng nội đan?"

Cái kia thật khắc hình rồng giống như tỉnh lại, xem Bạch Nhạc liếc mắt, nhẹ giọng thở dài nói.

"Vâng!"

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc giải thích, "Không chỉ là nội đan, một tháng này, tiểu tử thu hoạch cực đại, còn phải đa tạ tiền bối ân chỉ điểm!"

"Nội đan đem ra a!"

Đưa ra móng vuốt, cái kia thật khắc hình rồng giống như lười biếng mở miệng nói.

Cũng không có gì có thể do dự, Bạch Nhạc lúc này đem đã sớm chuẩn bị xong một trăm miếng nội đan lấy ra, phóng tới chân long pho tượng trước mặt!

Thoáng quét một chút, trọn một trăm khỏa nội đan, không nhiều không ít.

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, bên cạnh phượng hoàng pho tượng chen lời nói, "Chỉnh tề như vậy chữ số? Sợ là không đúng sao, thành thật mà nói, ngươi có hay không dùng mãnh thú nội đan?"

Cảm thụ được phượng hoàng pho tượng trong giọng nói ý nghi ngờ, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi hơi động một chút.

"Xin hỏi tiền bối, nếu là người dùng yêu thú nội đan sẽ như thế nào?"

"Không được tốt lắm, chính là trên người nhiều hơn một luồng vĩnh viễn tản ra không xong yêu khí mà thôi, đương nhiên nếu như nuốt nhiều, bên trong cơ thể ngươi Tinh Hải, liền đồng dạng hội hóa thành yêu đan, từ người. . . Hóa yêu!"

Lạnh lùng nhìn lấy Bạch Nhạc, cái kia phượng hoàng pho tượng nhàn nhạt hồi đáp nói.

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy!

Lúc trước, liệp sát con thứ nhất mãnh thú thời điểm, Bạch Nhạc cũng đồng dạng mọc lên qua, muốn trực tiếp đem nội đan nuốt trọn ý niệm

trong đầu, chỉ là lại không nghĩ rằng, nuốt vào trong lúc này đan, vậy mà biết có nghiêm trọng như vậy hậu quả.

"Sở dĩ muốn ngươi giao một trăm miếng mãnh thú nội đan, chính là ngăn cản ngươi dùng yêu thú nội đan! Thật là, ngươi tựa hồ vẫn không thể nào khắc chế bên trong trong lòng tham dục a!"

Nheo mắt lại, nhìn lấy Bạch Nhạc, cái kia thật khắc hình rồng giống như chậm rãi mở miệng nói, "Ngươi trở về đi, nhiễm yêu khí người, là không được bước vào Thần Điện!"

Lần này, chân long pho tượng trên người đã lại không có trước đó tùy ý, ngược lại lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí.

Rất hiển nhiên, đó cũng không phải hắn cố ý làm khó dễ, mà là Thần Điện bản thân quy tắc đã là như thế, không tha thay đổi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1082: Đây là lưu cho Tiểu Bạch Long

"Tiền bối nghĩ là hiểu lầm, ta cũng không có dùng nội đan!"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp nói.

"Còn muốn dối trá? Trên người ngươi lộ ra mãnh thú khí tức, cho rằng có thể giấu diếm được đi không?"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, phượng hoàng pho tượng lạnh lùng hỏi ngược lại.

"Trong vòng một tháng này, ta cuối cùng cộng liệp sát 137 chỉ mãnh thú, còn lại nội đan toàn ở đây bên trong."

Bàn tay hơi hơi một phen, còn lại ba mươi bảy khỏa nội đan nhất thời xuất hiện ở Bạch Nhạc trước mặt.

137 khỏa mãnh thú nội đan, mấy cái chữ này sớm đã vượt qua cái kia thật khắc hình rồng như muốn cầu.

Chứng kiến cái này một đống nội đan, cái này hai tòa pho tượng cũng không khỏi có chút kinh ngạc.

Có chút không hiểu nhìn lấy Bạch Nhạc.

Nếu như không phải dùng nội đan, cái kia Bạch Nhạc tư tàng những thứ này nội đan làm cái gì?

Lắc đầu, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Còn như nói trên người mãnh thú khí

tức. . . Khoảng chừng cùng cái này có quan hệ!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc lần nữa mở ra một mai không gian giới chỉ, bên trong thả đầy đủ loại mãnh thú thịt.

"Ăn mãnh thú thịt, sẽ không nhiễm yêu khí a?"

". . ."

"Ngươi lưu lại những thứ này là muốn làm gì?" Hồ nghi nhìn lấy Bạch Nhạc, chân long pho tượng trầm giọng hỏi.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói.

"Đây là lưu cho Tiểu Bạch Long."

Lần này không thể mang theo Tiểu Bạch Long, có thể thứ đồ tốt này, Bạch Nhạc lại vẫn chưa quên tiểu Bạch.

Mấy ngày này Bạch Nhạc không có gấp ly khai, trừ đang đợi tu vi đột phá bên ngoài, chính là muốn muốn giúp tiểu Bạch thu thập những vật này.

"Tiểu Bạch Long, là một cái bạch long, đã vượt qua thiên kiếp, hóa giao thành rồng, bây giờ cũng là Tinh Hải Cảnh thực lực, nó cùng ta cùng nhau xuất sinh nhập tử! Ta phát hiện những thịt thú dữ này, có thể tăng thực lực lên, liền lên ý niệm trong đầu, muốn làm nó chuẩn bị một phần lễ vật, những thịt thú dữ này, cùng nội đan, đều là lưu cho nó."

"Ta xác thực từng động tới thôn phệ nội đan tâm tư, chỉ là. . . Ta cho rằng, Tiểu Bạch Long so với ta càng cần nữa những thứ này, cho nên, mới toàn bộ đều lưu lại."

Những lời này nói xong, vô luận là chân long pho tượng, vẫn là phượng

hoàng pho tượng, cũng không khỏi trở nên động dung.

Mặc dù không có gì trực quan chứng cứ, thế nhưng chỉ bằng những thứ này nội đan cùng mãnh thú thịt, liền đủ để chứng minh Bạch Nhạc những lời này chân thực tính.

Hơn nữa, lấy bọn hắn nhãn lực , bình thường cũng rất khó có người nào có thể đã lừa gạt bọn hắn.

Đương nhiên, Bạch Nhạc bản thân không có thôn phệ mãnh thú nội đan cũng không tính là gì, thật là có thể đối một con rồng, có loại này tình nghĩa, khả năng liền quá khó được.

E bọn hắn vốn cũng không phải là người, liền càng có thể lý giải trong lúc này ý nghĩa.

"Nhân loại, là ta coi khinh ngươi!"

Yên lặng chốc lát, cái kia thật khắc hình rồng giống như chậm rãi mở miệng nói, "Cho dù là tại thời đại thượng cổ, có thể như ngươi như vậy, bình đẳng đối đãi chủng tộc khác người, cũng là số rất ít! Chúc mừng ngươi, ngươi đi qua chúng ta khảo nghiệm!"

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng lúc này mới rốt cục thở phào một cái.

Vân Mộng Chân vẫn còn ở trong thần điện, vô luận như thế nào, hắn cũng không khả năng buông tha, giả sử đối phương cố ý không cho hắn tiến vào Thần Điện, coi như là thật xông vào, hắn cũng muốn thử một lần, chỉ là khả năng thành công tính không thể nghi ngờ cực thấp.

Bây giờ có thể thuận lợi đi qua khảo nghiệm, tự nhiên tốt nhất.

Xưng hô từ nhỏ tử, biến thành nhân loại, đây cũng không có nghĩa là, đối phương đối Bạch Nhạc hảo cảm rơi chậm lại, tương phản, đang dùng

một loại nhất chính thức giọng nói tới cùng Bạch Nhạc đối thoại.

"Đa tạ tiền bối!"

Khẽ khom người, trở tay đem còn lại nội đan cùng mãnh thú thịt thu sạch đứng lên, Bạch Nhạc lần nữa nói tạ ơn.

"Không cần phải khách khí, ngươi hoàn mỹ đi qua khảo nghiệm, đây là ngươi nên được khen thưởng!"

Lắc đầu, chân long pho tượng lập tức mở miệng nói, "Bất quá, ta hay là muốn khuyên ngươi một câu, ly khai đi, đây là một tòa bỏ hoang Thần Điện, bên trong thần linh sớm đã vẫn lạc! Trong này bây giờ lưu lại, chỉ là sát thần truyền thừa, ngươi đi vào, khả năng được không đến bất luận cái gì cơ duyên, tương phản, sẽ còn tao ngộ thật lớn nguy hiểm. . . Cửu tử nhất sinh!"

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

"Xin hỏi tiền bối, trước đó tiền bối nói, có một nam một nữ tiến vào Thần Điện, là thật sao?"

"Tự nhiên là thật!"

Gật đầu, phượng hoàng pho tượng theo mở miệng nói, "Đối phương trên người có sát thần khí tức, chắc là sát thần truyền nhân, hắn tiến vào Thần Điện, là muốn tiếp thu sát thần truyền thừa! Nhưng này đối ngươi mà nói, không có chút ý nghĩa nào!"

Những lời này, nguyên bản bọn họ là tuyệt đối sẽ không cùng Bạch Nhạc nói.

Có thể Bạch Nhạc đối Tiểu Bạch Long cảm tình, để bọn hắn rất có cảm xúc, lúc này mới mở miệng nhắc nhở.

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng cười khổ một hồi, yên lặng nửa ngày, lúc này mới khom người hướng về cái này hai tòa pho tượng cúi đầu.

"Đa tạ tiền bối hảo ý, nhưng ta có không thể không đi vào lý do. . . Với hắn cùng đi nữ nhân, là ta đạo lữ! Vô luận nguy hiểm cỡ nào, ta nhất định phải đưa nàng cứu ra."

"Dù là ngươi lại bởi vậy chết ở trong thần điện?"

Phượng hoàng pho tượng lần nữa hỏi tới.

"Vâng!"

Dùng chút sức gật đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp đạo, "Đây là ta đối nàng hứa hẹn, chết không hối hận!"

Nghe được Bạch Nhạc kiên quyết hồi đáp, cái kia phượng hoàng pho tượng nhất thời xoay người sang chỗ khác, nhẹ nhàng vừa phun, nhất thời có một vệt kim quang từ trong miệng bay ra, hướng về Thần Điện cửa vào!

Ngay tại lúc đó, cái kia thật khắc hình rồng giống như cũng đồng dạng xoay người vừa phun!

Trong nháy mắt, phảng phất có nhất Long nhất Phượng kim sắc quang ảnh tại Thần Điện cửa vào xoay quanh, phá vỡ một màn kia hắc ám, xuất hiện một cái kim sắc dây dẫn quang học!

"Vậy thì đi thôi! Nhớ kỹ. . . Một đường về phía trước, vô luận gặp phải bất kỳ nguy hiểm nào, tuyệt đối không nên quay đầu lại! Cái này trong thần điện. . . Không có đường quay về!"

Chân long pho tượng thanh âm vang lên lần nữa.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc khom người lại bái, trực tiếp đi nhanh hướng về trong thần điện đi tới.

"Tiểu tử kia, nếu ngươi có thể sống mà đi ra Thần Điện. . . Hai chúng ta liền có thể với ngươi cùng rời đi, cũng coi như thiếu ngươi một phần nhân tình!"

Bước vào Thần Điện trước đó, Bạch Nhạc trong tai vang lên lần nữa chân long pho tượng thanh âm.

Trên vạn năm một mực trấn thủ tại đây Thần Điện trước đó không thể ly khai, ai có thể cam tâm?

Làm Bạch Nhạc nghe nói, ngôi thần điện này đã bỏ hoang thời điểm, liền dĩ nhiên minh bạch, cái này hai tòa pho tượng chỉ sợ là bị vây ở chỗ này, không thể không một mực trấn thủ tại Thần Điện trước đó.

Mà bọn hắn ly khai cơ hội, có thể cũng đang cái này trong thần điện!

Mặc dù biết, đối phương đã chưa chắc nghe được, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là trịnh trọng hồi ứng nói.

"Bạch Nhạc, nhất định làm hết sức!"

... ...

Nhìn lấy Bạch Nhạc bước vào Thần Điện, phượng hoàng pho tượng trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái thâm thúy chi ý.

"Trên vạn năm. . . Ngươi cảm thấy, hắn thật có thể đánh vỡ Thần Chi Trớ Chú sao?"

"Ta không biết hắn có thể làm được hay không, nhưng ta biết, hắn nhất

định sẽ tận lực đi làm!" Nhìn về phía Thần Điện chỗ sâu, chân long pho tượng chậm rãi mở miệng nói, "So với việc cái kia sát thần truyền nhân, ta càng muốn tin tưởng hắn. . ."

"Chỉ hy vọng như thế, ta đã chán ghét. . . Dù là vừa ra liền chết, ta cũng nguyện ý ly khai cái này chết tiệt Thần Điện!"

"Đúng vậy, ai mà không đâu!"

Thở dài một tiếng, chân long pho tượng chậm rãi nói rằng, "Chỉ cần hắn có thể còn sống đi ra, chúng ta liền lại giúp hắn một chút thì như thế nào?"

Một tấm miệng, Bạch Nhạc vừa mới đưa tới một trăm miếng nội đan, nhất thời có phân nửa trực tiếp rơi vào trong miệng hắn!

Sau một khắc, cái kia hóa đá thân thể, liền lộ ra một vầng sáng, phảng phất lại linh động không ít.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1083: Bước vào Thần Điện

Một bước ở giữa, chính là thiên địa khác biệt!

Từ bên ngoài xem, toàn bộ Thần Điện đen kịt một màu, có thể làm Bạch Nhạc bước vào bên trong, chứng kiến, lại khắp nơi đều là nguy nga lộng lẫy.

Xa hoa!

Đây là Bạch Nhạc chứng kiến đại điện này ý niệm đầu tiên.

Toàn bộ đại điện sở hữu vách tường đều là do linh thạch cực phẩm chế tạo, phía trên còn khảm tinh tinh cùng đủ loại bảo thạch trân quý, thậm chí Bạch Nhạc đều căn bản không nhận ra.

Phải biết, bây giờ Bạch Nhạc, cũng không phải là trước đó kia là cái gì không biết Bạch Nhạc a, tại Đại Càn Vương Triều bên trong, Bạch Nhạc đọc qua vô số điển tịch, xem như là hung hăng bù lại một chút thường thức, loại tình huống này, trừ Vân Mộng Chân hoặc là Bất Tử Thanh Vương loại này tồn tại bên ngoài, người khác hầu như đã không có người nào dám nói so Bạch Nhạc kiến thức càng nhiều.

Hầu như vô ý thức, Bạch Nhạc trong đầu liền hiện lên một cái ý niệm trong đầu, đem những này tinh tinh cùng đủ loại bảo thạch toàn bộ móc đi!

Không, liền vách tường đều không thể bỏ qua!

Chỉ là, cái ý niệm này vừa mới từ Bạch Nhạc trong đầu hiện lên, liền bị

bóp chết!

Ngược lại không phải là Bạch Nhạc giác ngộ đột nhiên cao, mà là nguy hiểm đã đến!

Trong tích tắc, kim sắc tràn ngập, toàn bộ trong đại điện chợt xuất hiện vô số khủng bố kim sắc sợi tơ, từ bốn phương tám hướng hướng về Bạch Nhạc bao phủ mà đến.

Dù là Bạch Nhạc phản ứng lại như thế nào chậm chạp, cũng có thể cảm nhận được cái kia kim sắc sợi tơ khủng bố.

"Vù vù!"

Trong tích tắc, Bạch Nhạc rồi đột nhiên rút ra Nghịch Ma Kiếm, mang theo lau một cái huyễn lệ kiếm khí màu tím, hung hăng hướng về trước mặt sợi tơ chém tới.

Bây giờ Bạch Nhạc là thực lực cỡ nào, một kiếm này chém ra, chính là dễ như trở bàn tay, mặc dù trước mặt có một tòa núi nhỏ cũng chém vỡ.

Nhưng mà, Bạch Nhạc vạn không nghĩ tới đúng, một kiếm này chém ra, kiếm quang chạm tới cái kia kim sắc sợi tơ thời điểm, dĩ nhiên trực tiếp vỡ nát, giống như là bị cái kia kim sắc sợi tơ cắt nhỏ!

Cho dù là Nghịch Ma Kiếm kiếm phong chém tới cái kia kim sắc sợi tơ bên trên, cũng vô pháp một kiếm mà chém, giống như là một thanh Độn Kiếm, chém tới lưới sắt thượng một dạng, phát sinh một hồi thanh âm chói tai, lại căn bản là không có cách đâm thủng.

Lần này, nhưng là chợt đem Bạch Nhạc hù dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người!

Quá kinh khủng!

Căn bản không cần nghĩ, kinh khủng như vậy kim sắc sợi tơ, cho dù là Thông Thiên Đạo Thể cũng căn bản là không có cách chống lại.

"Thôn thiên!"

Không chút do dự nào, trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền trực tiếp thi triển ra Thôn Thiên Quyết.

Trong tích tắc, Tinh Hải chợt mở, Thôn Thiên Quyết phía dưới, cái kia vô số kim sắc sợi tơ cũng ngạnh sinh sinh bị cắn nuốt!

Nguy cơ phía dưới, Thôn Thiên Quyết lần nữa cho thấy bá đạo nhất một mặt.

Vô luận cái dạng gì lực lượng, đối mặt Thôn Thiên Quyết, đều có thể giống vậy bị cắn nuốt!

Chỉ là, cái này kim sắc sợi tơ lực lượng, hiển nhiên cao hơn nữa, cho dù là Thôn Thiên Quyết, cũng không khả năng rất nhanh thôn phệ, cũng may, cái này kim sắc sợi tơ, một khi rơi vào Tinh Hải bên trong, tốc độ liền chậm chạp rất nhiều, cho Bạch Nhạc rất nhiều phản ứng thời gian.

Tinh Hải triển khai, Bạch Nhạc mới ý thức tới, cái này kim sắc sợi tơ nhược điểm, bằng không, căn bản cũng không cần giãy dụa, tiến đến bao nhiêu người phải chết bao nhiêu người.

Thở nhẹ một hơi, Bạch Nhạc lấy Tinh Hải lùi lại những thứ này kim sắc sợi tơ tốc độ, đang tránh né đồng thời, tiếp tục lấy Thôn Thiên Quyết thôn phệ.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc quan sát tỉ mỉ toàn bộ đại điện, cũng không có phát hiện Dạ Nhận cùng Vân Mộng Chân thân ảnh.

Rất nhanh, Bạch Nhạc ánh mắt liền rơi vào phía sau đại điện thông đạo phía trên!

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp.

Nơi đây chỉ là bên ngoài thần điện điện mà thôi, chân chính bí mật, chắc là ở bên trong trong nội điện mới đúng.

Vô ý thức hướng về bên trong điện phương hướng di động. Nhưng mà, mới đi mấy bước, Bạch Nhạc rồi đột nhiên phát hiện, càng là về phía sau điện phương hướng đi, xung quanh kim sắc sợi tơ liền càng nhiều, hơn nữa tốc độ nhanh hơn, thậm chí là Tinh Hải, cũng rất khó trì hoãn tốc độ.

Bất đắc dĩ phía dưới, Bạch Nhạc chỉ phải rút lui trở về.

Bạch Nhạc không biết Vân Mộng Chân cùng Dạ Nhận là thế nào xông vào bên trong điện, thế nhưng hắn cũng rất rõ ràng, nếu như không thể phá giải cái này kim sắc sợi tơ lực lượng, hắn liền căn bản không có khả năng bước vào trong nội điện.

Hồi quay đầu lại, Bạch Nhạc lúc này mới phát hiện, phía sau Thần Điện cửa vào, đã sớm biến mất không thấy gì nữa, căn bản nhìn không thấy bên ngoài.

"Nhớ kỹ. . . Một đường về phía trước, vô luận gặp phải bất kỳ nguy hiểm nào, tuyệt đối không nên quay đầu lại! Cái này trong thần điện. . . Không có đường quay về!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong đầu liền vang lên cái kia thật khắc hình rồng giống như thanh âm.

Hít sâu một hơi, để cho mình lần nữa tỉnh táo lại, Bạch Nhạc lập tức bắt đầu thử thăm dò lấy thần niệm đụng vào cái này kim sắc sợi tơ, tìm kiếm trong lúc này bí mật!

... ...

Thanh châu!

Bạch Cốt phu nhân bước vào Bạch phủ, lại phát hiện Bạch Nhạc đã sớm không có ở đây Thanh châu.

"Tô Nhan bái kiến Bạch Cốt phu nhân!"

Chân mày chợt vẩy một cái, Bạch Cốt phu nhân lạnh giọng hỏi, "Bạch Nhạc đâu?"

"Hồi giáo chủ lời nói, công tử hắn hơn một tháng trước đó, cũng đã theo Thanh Vương điện hạ chạy tới Lục Âm sơn. . . Bây giờ, sợ là đã tiến vào bí tàng không gian!"

Cười khổ một tiếng, Tô Nhan lập tức cung kính hồi đáp nói.

"Hỗn đản này!"

Mặc dù trong lòng đã có suy đoán, có thể nghe được Tô Nhan lời nói, Bạch Cốt phu nhân lại vẫn là không nhịn được mắng ra âm thanh.

Trước đó nàng trở lại Bạch Cốt Thần Vực bên trong củng cố tu vi, cũng một mực chờ đợi Bạch Nhạc tin tức, lâu như vậy đi qua, còn không có phản ứng, nàng ý thức được có chút không đúng, nhưng không nghĩ chạy tới Thanh châu thời điểm, Bạch Nhạc vẫn là đã không có ở đây.

"Công tử biết rõ giáo chủ sẽ tìm đến, cố ý phân phó ta, nói cho giáo chủ, Lục Âm sơn quá mức nguy hiểm, hắn là vì cứu Vân tiên tử mà đi, phu nhân lại không cần phải một chỗ mạo hiểm!" Lắc đầu, Tô Nhan tiếp tục giải thích, "Không chỉ là phu nhân, lần này, công tử liền tiểu Bạch cũng không có mang."

Nghe được Bạch Nhạc liền Tiểu Bạch Long cũng không có mang, Bạch Cốt phu nhân sắc mặt lúc này mới hòa hoãn vài phần.

Chỉ là nhưng cũng vì vậy để cho nàng càng ý thức được chuyến này nguy hiểm.

"Ngao ô!"

Cơ hồ là tại đồng thời, Tiểu Bạch Long phát sinh một tiếng rồng gầm, nhất thời bay vào được, mặc dù vẫn như cũ chỉ lớn chừng bàn tay, có thể Bạch Cốt phu nhân nhưng cũng có thể từ Tiểu Bạch Long trong sự phản ứng, cảm thụ được tiểu tử kia bất mãn.

Khóe miệng nổi lên mỉm cười, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng mở miệng nói, "Tiểu tử kia, Bạch Nhạc cái kia hỗn đản một mình đi mạo hiểm, không mang tới chúng ta, ta hiện tại muốn đi tìm hắn. . . Ngươi có muốn hay không theo ta cùng đi?"

"Ngao ô!"

Nghe được Bạch Cốt phu nhân lời nói, Tiểu Bạch Long trong mắt nhất thời lộ ra ánh sáng, hưng phấn quát ầm lên.

Lúc trước Bạch Nhạc lúc rời đi sau khi, lừa nó cùng Bạch Thanh Nhã chơi, đợi được nó nhận thấy được thời điểm, đã mất đi Bạch Nhạc tung tích, chỉ có thể ở lại Thanh châu.

Bây giờ nghe được Bạch Cốt phu nhân muốn dẫn nó đi tìm Bạch Nhạc, cái kia còn có cái gì do dự.

Vô luận là Tô Nhan cũng tốt, Bạch Thanh Nhã cũng tốt, Vân Mộng Chân cũng tốt, tiểu tử kia mặc dù không cự tuyệt cùng với các nàng chơi đùa, có thể là tiểu gia hỏa chân chính nhận thức, vẫn như cũ chỉ có Bạch Nhạc

một cái.

"Giáo chủ!"

Nghe được Bạch Cốt phu nhân lời nói, Tô Nhan nhất thời có chút lo lắng, "Giáo chủ mời thận trọng, công tử lần nữa phân phó không cho ngài cùng tiểu Bạch đi tìm hắn!"

Liếc Tô Nhan liếc mắt, Bạch Cốt phu nhân nhàn nhạt mở miệng nói, "Ngươi có thể đối hắn nói gì nghe nấy, nhưng không quản được trên người ta! Hắn nói cái gì, là hắn sự tình, ai nói ta liền nhất định phải theo ý hắn làm?"

Tay áo phất một cái, Bạch Cốt phu nhân nhưng là căn bản không tiếp tục để ý Tô Nhan, mang theo Tiểu Bạch Long trực tiếp phá không mà đi.

Vô luận tại Bạch Nhạc trước mặt thời điểm, có vẻ làm sao tiểu nữ nhân, có lẽ trong xương, Bạch Cốt phu nhân nhưng xưa nay thì không phải là loại kia nhẫn nhục chịu đựng tiểu nữ nhân, chính như Bạch Nhạc bởi vì lo lắng nàng, có thể không thông tri nàng một dạng, nàng đi tìm Bạch Nhạc, cũng giống vậy không cần đạt được Bạch Nhạc đồng ý.

Một vị Hóa Hư cường giả, ai dám làm bình thường tiểu nữ nhân đối đãi?

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1084: Biết rõ không thể làm mà thôi

Thần niệm va chạm vào cái kia kim sắc sợi tơ, Bạch Nhạc rất nhanh thì nhận thấy được một tia cảm giác quen thuộc.

Loại cảm giác này, nhường hắn rất nghi hoặc.

Rất rõ ràng, hắn tuyệt đối không có khả năng gặp được dạng này lực lượng, có thể hết lần này tới lần khác, loại kia cảm giác quen thuộc cũng tuyệt đối không phải ảo giác.

Tĩnh tâm xuống, Bạch Nhạc rất vui sướng biết đến, toàn bộ ngoại điện thật đều bao phủ ở một tòa trong trận pháp, chỉ cần có thể phá trận, liền có thể đơn giản phá giải những thứ này kim sắc sợi tơ.

Thật là, cái này đối Bạch Nhạc mà nói, lại căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Mặc dù trong khoảng thời gian này tới nay, Bạch Nhạc tại Đại Càn Vương Triều đã bù lại rất nhiều thường thức tính tri thức, có thể trận pháp lại tuyệt đối không phải trong vòng thời gian ngắn, là có thể đưa đến hiệu quả, nếu như tùy tiện lật qua điển tịch, là có thể biến thành trận pháp đại sư, vậy cái này trận pháp đại sư cũng không tránh khỏi quá không đáng tiền.

Đến thời khắc này, Bạch Nhạc dĩ nhiên minh bạch, Vân Mộng Chân cùng Dạ Nhận là thế nào ly khai, có thể phương thức như vậy, cũng đối không thích hợp hắn.

Hắn nhất định muốn tĩnh tâm xuống, từ căn nguyên nhúng tay vào, phá

giải cái này kim sắc sợi tơ lực lượng, mới có thể đi qua cái này ngoại điện khảo nghiệm.

... ...

Lục Âm sơn!

Bất Tử Thanh Vương cũng không có tận lực che dấu hơi thở, bình thường tu hành giả hoặc là không phát hiện được, thật là như Bạch Cốt phu nhân loại này Hóa Hư cường giả, cũng rất dễ dàng là có thể tìm được Bất Tử Thanh Vương vị trí.

"Ngao ô!"

Một bước vào sơn cốc, Tiểu Bạch Long liền ngửi được Bất Tử Thanh Vương khí tức, nhất thời liền hưng phấn.

Nó mặc dù cùng Bất Tử Thanh Vương không thể nào thục, có thể nhưng cũng biết, Bạch Nhạc chính là cùng Bất Tử Thanh Vương cùng rời đi, tìm được Bất Tử Thanh Vương, là có thể tìm được Bạch Nhạc.

Ngẩng đầu, đối với Bạch Cốt phu nhân cùng Tiểu Bạch Long đến, Bất Tử Thanh Vương cũng không khỏi nhỏ bé hơi kinh ngạc.

"Gặp qua Thanh Vương!"

Tại Bất Tử Thanh Vương trước mặt rơi xuống, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng mở miệng nói.

"Ngươi tìm đến Bạch Nhạc?"

Lông mày nhíu lại, Bất Tử Thanh Vương liền phản ứng kịp.

"Vâng!"

Gật đầu, Bạch Cốt phu nhân cũng không giấu giếm, thẳng hồi đáp đạo, "Bạch Nhạc đã bước vào bí tàng không gian sao?"

"Không sai!"

Nhắc tới cái này, Bất Tử Thanh Vương mỉm cười thở dài nói, "Sự thực chứng minh, so với hắn bản vương trong tưởng tượng xuất sắc hơn."

"Cũng xin Thanh Vương nói rõ!"

Hơi nhíu mày, Bạch Cốt phu nhân trầm giọng hỏi.

Đối với Bất Tử Thanh Vương, Bạch Cốt phu nhân cũng không chút nào sợ hãi, là lấy, trong lời nói, thậm chí còn có vài phần không hài lòng vị.

Chỉ là Bất Tử Thanh Vương lại cũng không để bụng, nhẹ giọng mở miệng nói, đem chuyện khi trước giải thích một lần.

"Bản vương có thể tru diệt cái kia Tử Nhân Yêu, còn phải đa tạ hắn tương trợ! Bây giờ, hắn đã thuận lợi bước vào bí tàng không gian, hiện tại chính là hắn biểu diễn thời gian."

Nghe thế, Bạch Cốt phu nhân sắc mặt nhưng là nhất thời xấu xí vài phần.

Cứ việc không có kinh nghiệm bản thân, có thể nàng nhưng cũng có thể minh bạch, tại dưới tình huống đó, Bạch Nhạc xông vào bí tàng không gian là khó khăn bực nào cùng nguy hiểm.

Cho dù là bước vào bí tàng không gian, chỉ sợ cũng tuyệt đối sẽ không dễ dàng, nàng có thể cùng Bất Tử Thanh Vương không giống nhau, không có khả năng như thế tùy ý nói cái gì, chờ lấy xem Bạch Nhạc biểu diễn lời nói.

Đối với Bất Tử Thanh Vương, nàng cũng là có chút bất mãn, chỉ là nàng nhưng cũng minh bạch, phần này bất mãn, cũng vô pháp hướng Bất Tử Thanh Vương phát tiết.

Cũng không phải là nàng sợ hãi Bất Tử Thanh Vương, mà là song phương lập trường khác biệt, Bất Tử Thanh Vương cùng Bạch Nhạc ở giữa, càng nhiều là quan hệ hợp tác, cũng chẳng có bao nhiêu cảm tình, tự nhiên không thể nhận cầu đối phương, lấy Bạch Nhạc an toàn làm trung tâm.

Huống chi, chém giết Hoa Gian cư sĩ, Bất Tử Thanh Vương cũng cũng là phải mạo hiểm.

Hít sâu một hơi, Bạch Cốt phu nhân nhường tâm tình mình lần nữa bình phục lại, chậm rãi mở miệng nói, "Làm phiền Bất Tử Thanh Vương chỉ đường, ta nguyện bước vào bí tàng không gian, tìm tòi kết quả!"

Nguyên bản Bất Tử Thanh Vương thủy chung đều lộ ra rất tùy ý, có thể nghe được Bạch Cốt phu nhân lời này, nụ cười trên mặt lại rốt cục chậm rãi thu lại.

"Bạch Cốt phu nhân, ta hiểu ngươi muốn giúp Bạch Nhạc tâm tình, thế nhưng ngươi phải hiểu được! Bí tàng không gian không phải dễ dàng như vậy vào, bằng không, bản vương cũng sẽ không lựa chọn chờ ở bên ngoài, mà không phải bước vào bên trong."

Ngẩng đầu, Bất Tử Thanh Vương chậm rãi nói rằng, "Cái này bí tàng không gian bên trong, là khả năng có thượng cổ cường giả tồn tại, Tinh Hải Cảnh người đi vào không sao cả, chỉ khi nào Hóa Hư cường giả bước vào bên trong, liền rất có thể sẽ dẫn tới đối phương chú ý, đến lúc đó, chẳng những không thể giúp Bạch Nhạc bất luận cái gì vội vàng, sẽ còn không duyên cớ bồi thượng tánh mạng mình, ngươi hiểu sao?"

Dừng một cái, Bất Tử Thanh Vương tiếp tục nói, "Bạch Nhạc trước kia

cũng đề cập với ta ngươi, ta nghĩ, hắn không có gọi ngươi, cần phải cũng chính bởi vì nguyên nhân này!"

Nghe thế, Bạch Cốt phu nhân hơi hơi yên lặng một chút, tựa hồ cũng có chút dao động.

Nàng cũng không hoài nghi Bất Tử Thanh Vương những lời này chân thực tính, Bất Tử Thanh Vương cho đến bây giờ, cũng còn không có dám bước vào bên trong, chính là chứng cứ rõ ràng!

"Theo Thanh Vương xem, chúng ta lúc nào có thể bước vào bên trong?"

Nhìn lấy Bất Tử Thanh Vương, Bạch Cốt phu nhân hỏi lần nữa.

"Chờ đến Bạch Nhạc tra rõ ràng tình huống bên trong, thu được truyền thừa, hoặc là tao ngộ vị kia thượng cổ cường giả mới thôi."

Trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng nói rằng.

"Bản vương tại Bạch Nhạc trên người, lưu lại Thần Hồn Ấn Ký, một khi hắn tao ngộ nguy cơ sinh tử, bản vương tự sẽ biết được!"

Lắc đầu, Bất Tử Thanh Vương tiếp tục nói, "Trừ cái đó ra, một khi có thể thu được bí tàng không gian bên trong truyền thừa, liền sẽ có biện pháp, có thể ly khai bí tàng không gian, hoặc là cùng liên lạc với bên ngoài. . . Trước đây Dạ Nhận có thể đến Đạo Lăng sơn thượng uy hiếp Vân Mộng Chân bước vào bên trong, chính là ví dụ."

"Đây hết thảy đều là Thanh Vương ngươi phỏng đoán!"

Không nhúc nhích chút nào, Bạch Cốt phu nhân trầm giọng nói rằng, "Giả sử Thanh Vương ngươi đoán sai đâu? Giả sử, Bạch Nhạc không có thể thu được được truyền thừa, liền chết tại bên trong đâu?"

Yên lặng chốc lát, Bất Tử Thanh Vương nhìn lấy Bạch Cốt phu nhân nói rằng, "Cái kia chính là mệnh!"

"Muốn trở thành cường giả chân chính, muốn bước ra cái kia một bước cuối cùng, chứng được Đại Đạo, nhất định phải kinh lịch thường nhân không cách nào tưởng tượng nguy hiểm! Nếu như làm không được, vậy thì chết tiệt!"

Giờ khắc này Bất Tử Thanh Vương có vẻ cực kỳ lãnh khốc!

Vô luận trong ngày thường, hắn có vẻ như thế nào ôn hòa, có lẽ trong xương, hắn bản chính là một cái lãnh khốc, thậm chí lạnh lùng người.

Đây là một vị kiêu hùng, mà không phải anh hùng!

"Hô!"

Thở một hơi thật dài, Bạch Cốt phu nhân chậm rãi mở miệng nói, "Bạch Nhạc không tin số mệnh, ta cũng không tin!"

"Bằng không, ta hiện tại vẫn là cái kia bị Bạch Cốt Thần khống chế Bạch Cốt Thần Giáo giáo chủ!"

Trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, Bạch Cốt phu nhân tiếp tục nói, "Còn có, ta không tính là Hóa Hư cường giả, ta đi là Bán Thần Chi Lộ, Thần Chi Bản Nguyên, mới là ta lực lượng chi nguyên! Ngươi không dám bước vào bên trong, ta dám!"

"Cũng xin Thanh Vương chỉ rõ cửa vào, ta nguyện bước vào bên trong!"

Những lời này, Bạch Cốt phu nhân nói như đinh đóng cột, không có bất kỳ do dự nào.

Trong nháy mắt, cho dù là Bất Tử Thanh Vương cũng không khỏi hơi có chút kinh ngạc.

Hắn rõ ràng đã đem nói rất rõ ràng, có thể Bạch Cốt phu nhân vẫn còn cố ý phải mạo hiểm, cái này khiến hắn có chút không hiểu!

Có thể tu hành đến một bước này, Bạch Cốt phu nhân không khó lắm đoán được, hắn nói là tình hình thực tế.

Nhưng dù cho như thế, còn phải kiên trì bước vào bên trong. . . Cái này quả thực có chút điên cuồng!

Chỉ là, nghĩ đến Bạch Nhạc tại Vân Mộng Chân, Bất Tử Thanh Vương cũng liền có chút thoải mái.

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Bất Tử Thanh Vương chậm rãi nói rằng, "Biết rõ không thể làm mà thôi. . . Có ý tứ! Tốt, bản vương bằng lòng!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1085: Hải Thần

Bí tàng không gian cửa vào đối với đã biết vị trí người mà nói, rất dễ tìm.

Đương nhiên, cũng không dễ dàng bước vào bên trong.

Thế nhưng loại này không dễ dàng là nhằm vào Tinh Hải Cảnh người mà nói, đối với Bạch Cốt phu nhân mà nói, lại hầu như không có ảnh hưởng gì.

Bất Tử Thanh Vương chỉ ra cửa vào vị trí, trong chốc lát, Bạch Cốt phu nhân liền dẫn Tiểu Bạch Long mạnh mẽ bước vào bí tàng không gian!

Cùng Bạch Nhạc một dạng, Bạch Cốt phu nhân bước vào bí tàng không gian sau đó, cũng đồng dạng xuất hiện ở cái kia một mảnh trên biển.

Chỉ là, Bạch Cốt phu nhân cũng không có mất đi ý thức.

Bạch Cốt phu nhân bước vào thời gian, chính trực đêm tối, cơ hồ là trong nháy mắt, cái kia thấu xương băng hàn, liền hướng về Bạch Cốt phu nhân cùng Tiểu Bạch Long cuốn tới.

Một ý niệm, Bạch Cốt phu nhân dưới chân, chợt xuất hiện một con thuyền Bạch Cốt Thuyền.

Đạp ở Bạch Cốt Thuyền bên trên, Bạch Cốt phu nhân liếc mắt, liền chứng kiến bên bờ trên núi cái kia một chỗ Thần Điện vị trí.

"Thần linh!"

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, trong tích tắc, Bạch Cốt phu nhân liền

cảm nhận đến cái kia phía trên thần điện thần tính!

Đó cũng không phải là bán thần, mà là chân chính thần linh.

"Ngao ô!"

Tiểu Bạch Long cũng đồng dạng chứng kiến thần điện kia, chỉ là bản năng, Tiểu Bạch Long liền sản sinh một loại sợ hãi cảm xúc, phảng phất muốn rời ngôi thần điện kia càng xa càng tốt.

"Tiểu Bạch, ngươi sợ sao?"

Nhìn lấy Tiểu Bạch Long, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng hỏi.

"Ngao ô!"

Bị Bạch Cốt phu nhân hỏi lên như vậy, Tiểu Bạch Long nhất thời ngấc đầu lên, gào thét một tiếng, ý bảo không sợ.

"Tốt, chúng ta đi!"

Gật đầu, Bạch Cốt phu nhân tay áo phất một cái, Bạch Cốt Thuyền chợt gia tốc, cực nhanh hướng về Thần Điện vị trí bay qua.

Chỉ là vô luận là Bạch Cốt phu nhân, vẫn là Tiểu Bạch Long cũng không có phát hiện.

Ngay tại Bạch Cốt phu nhân hướng về kia Thần Điện bay đi đồng thời, cái này một vùng biển rộng chỗ sâu, có một đôi mắt chợt mở ra!

Cái nhìn kia, liền phảng phất nhìn thấu toàn bộ thế giới!

Ùng ùng!

Trong nháy mắt, đại hải phía trên chợt nổi lên một hồi khủng bố sóng triều, hô hấp ở giữa, trên mặt biển liền chợt hiện lên một cây Tam Xoa Kích!

"Một vạn năm!"

Từ nơi sâu xa, phảng phất có một cái thanh âm trầm thấp vang lên, một câu đơn giản lời nói, liền nhường trên biển nổi lên cơn sóng thần!

Đôi mắt kia chủ nhân, xuyên thấu qua hải dương, đem thực hiện chậm rãi rơi vào cái kia một tòa phía trên thần điện, dừng lại chốc lát, lúc này mới lần nữa nhắm mắt lại.

... . . .

"Ngao ô!"

Phát sinh một tiếng rồng gầm, Tiểu Bạch Long hưng phấn xông vào núi rừng bên trong.

Tiểu Bạch Long cái này ngoại lai giả, đột nhiên xông vào trong rừng núi, nhất thời dẫn tới mãnh thú gây rối, chỉ là, sau một khắc, những thú dữ này liền phát giác đi theo Tiểu Bạch Long bên cạnh Bạch Cốt Thuyền, cùng với cái kia khí tức kinh khủng.

Trong nháy mắt, những thú dữ này liền nhao nhao né tránh, trốn đi.

Những thú dữ này mặc dù lợi hại, nhưng lại cuối cùng không có hóa hư phía trên tồn tại, đối mặt Bạch Cốt phu nhân loại này cường giả, căn bản không dám xông lên.

Bất quá trong chốc lát, Bạch Cốt phu nhân liền rơi vào Thần Điện trước đó!

Chỉ là trong nháy mắt, Thần Điện trước đó cái kia hai tòa pho tượng liền chợt tỉnh lại.

"Ngoại lai giả, cái này là Thần Linh Lĩnh Vực, không được tự tiện xông vào!"

Chân long pho tượng trầm giọng mở miệng nói.

Ánh mắt rơi vào cái này hai tòa pho tượng phía trên, Bạch Cốt phu nhân trong lòng cũng không khỏi hơi hơi vừa nhảy.

"Các ngươi muốn ngăn trở ta?"

"Bán thần cùng Hóa Hư không được bước vào Thần Điện, đây là thiết luật!"

Lạnh lùng nhìn Bạch Cốt phu nhân, chân long pho tượng trầm giọng mở miệng nói.

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Bạch Cốt phu nhân lạnh lùng mở miệng nói, "Nếu như ta nhất định phải vào đâu?"

"Vậy thì chết!"

Không có chút nào bay lượn chỗ trống, chân long pho tượng lành lạnh mở miệng nói.

"Ngao ô!"

Cảm thụ được đối phương sát ý, Tiểu Bạch Long cũng không khỏi phát sinh một tiếng rồng gầm!

"Di?"

Chứng kiến Tiểu Bạch Long, cái kia phượng hoàng pho tượng khẽ di một tiếng mở miệng nói, "Có phải hay không các người tìm đến trước đó tới tiểu tử kia."

"Ngươi gặp qua Bạch Nhạc?"

Nghe được đối phương lời nói, Bạch Cốt phu nhân cũng không khỏi nao nao, mở miệng hỏi.

"Nếu như đầu này bạch long, là theo chân hắn, cái kia nên là."

Nhìn lấy Tiểu Bạch Long, phượng hoàng pho tượng khẳng định nói rằng.

Trước đó chính là bởi vì Bạch Nhạc cho Tiểu Bạch Long lưu lại nội đan cùng mãnh thú thịt, bọn hắn mới tán thành Bạch Nhạc, tự nhiên khắc sâu ấn tượng.

"Ngao ô!"

Nghe được đối phương nhắc tới Bạch Nhạc, Tiểu Bạch Long nhất thời kích động, dương nanh múa vuốt ra dấu lấy.

Nhìn về phía Tiểu Bạch Long, chân long pho tượng ánh mắt cũng nhu hòa rất nhiều, "Xem ra, các ngươi là bạn hắn."

"Vâng!"

Gật đầu, Bạch Cốt phu nhân đáp, "Chúng ta tới, chính là tìm hắn, hắn là đã bước vào Thần Điện sao?"

"Không sai!"

Chân long pho tượng hồi đáp đạo, "Hắn hôm qua mới vừa mới bước vào Thần Điện!"

"Đã như vậy, ta liền càng phải đi vào."

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Bạch Cốt phu nhân trầm giọng nói rằng.

"Không nên bước vào bí tàng không gian, càng không thể bước vào Thần Điện!"

Nhìn lấy Bạch Cốt phu nhân, phượng hoàng pho tượng lắc đầu nói.

"Lẽ nào không có ai đã nói với ngươi, chỗ này bí tàng không gian, cấm chế Hóa Hư bước vào sao?"

Nghe được phượng hoàng pho tượng lời nói, Bạch Cốt phu nhân nhất thời liền nhớ tới Bất Tử Thanh Vương lời nói, trong lòng hơi hơi trầm xuống, "Đến, thì như thế nào?"

"Xem ở tiểu tử kia phân thượng, ta nhắc nhở ngươi một câu! Hải Thần còn sống, ngươi bước vào nơi đây, rất có thể đã kinh động Hải Thần!"

Nhìn lấy Bạch Cốt phu nhân, chân long pho tượng tiếp lời nói, "Ngươi ngay cả cảnh giới Bán Thần cũng còn không có ổn định, một khi tao ngộ thần linh. . . Lại là kết quả gì, chính mình cần phải rõ ràng."

Hải Thần!

Mặc dù chỉ là đơn giản một cái xưng hô, nhưng lại vẫn là để Bạch Cốt phu nhân trong lòng cảm giác nặng nề!

Trước khi tới, Bất Tử Thanh Vương cũng đã nói, nơi đây khả năng có thượng cổ cường giả còn sống, bây giờ nghe được đối phương lời nói, nàng trước tiên liền phản ứng kịp, cái này cái gọi là Hải Thần, tất nhiên là thần linh cường giả.

Chỉ là đến lúc này, coi như là hối hận cũng đã không kịp.

"Ngươi vừa mới nói, xem ở Bạch Nhạc phân thượng, các ngươi với hắn rất quen?" Bạch Cốt Phù người hỏi lần nữa.

"Hắn ở chỗ này, ngây người một tháng , dựa theo chúng ta yêu cầu, tổng cộng liệp sát 137 chỉ mãnh thú, trừ giao ra một trăm miếng nội đan, bước vào Thần Điện ở ngoài, còn để lại ba mươi bảy miếng nội đan, đều là lưu cho cái này Tiểu Bạch Long." Phượng hoàng pho tượng tiếp tục nói.

"Ngao ô!"

Nghe được đối phương lời nói, tiểu bạch kiểm nhất thời kích động quát lên.

Dọc theo con đường này, mặc dù không có mãnh thú dám đến tập kích nàng, có thể Bạch Cốt phu nhân lại như cũ rõ ràng, cái này bên trong dãy núi mãnh thú thật lợi hại, trong vòng một tháng, liệp sát 137 chỉ mãnh thú, dạng này chiến tích, xác thực có chút khủng bố.

Còn có nói muốn đem nội đan lưu cho Tiểu Bạch Long lời nói, liền đủ để cho Bạch Cốt phu nhân xác định, trước đó bước vào Thần Điện chính là Bạch Nhạc.

"Đã như vậy, các ngươi vì sao còn phải ngăn trở ta bước vào Thần Điện?"

"Phụng mệnh trấn thủ Thần Điện, đây là chúng ta sứ mệnh! Bán thần không được bước vào bên trong là thiết luật! Ngươi nếu muốn xông vào, liền trước hết giết chúng ta!"

Chân long pho tượng trầm giọng hồi đáp nói.

Trấn thủ Thần Điện!

Bốn chữ này vừa ra, Bạch Cốt phu nhân liền minh bạch, căn bản không có bay lượn chỗ trống.

"Vù vù!"

Trong nháy mắt, Bạch Cốt Kiếm chợt tới tay, Bạch Cốt phu nhân lạnh lùng nói, "Đã như vậy, vậy liền đánh một trận!"

PS: Bị người gọi lên uống một hồi rượu, hôm nay liền 2 chương, ngày mai canh tư tu bổ.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1086: Gặp lại

Đạo lý nói không thông, vậy thì tự nhiên chỉ có thể nói đánh.

Bạch Cốt phu nhân có thể cùng Bạch Nhạc không giống nhau, Bạch Nhạc căn bản đánh không lại cái này hai tòa pho tượng, thật là Bạch Cốt phu nhân lại không giống nhau, thân là bán thần cường giả, nàng có cái này khí cùng tự tin đối mặt cái này hai con trấn thủ Thần Điện thần thú.

"Ngao ô!"

Bạch Cốt phu nhân cho thấy thái độ, Tiểu Bạch Long cũng nhất thời nóng lòng muốn thử lấy ra móng vuốt.

Quá phức tạp nói lý do, nó không hiểu rõ, thế nhưng Bạch Nhạc bây giờ ngay tại trong thần điện, không cho nó đi vào tìm Bạch Nhạc, dĩ nhiên chính là địch nhân.

Cái này hai tòa pho tượng cũng không nghĩ đến, Bạch Cốt phu nhân dĩ nhiên nói đánh là đánh.

Bạch Cốt Kiếm đánh tới thời điểm, thậm chí đều có chút không phản ứng kịp.

"Ầm!"

Kiếm phong chợt chém ở cái kia thật khắc hình rồng thân tượng bên trên, phát sinh một tiếng sắt thép va chạm chói tai thanh âm!

Cũng may mà cái kia thật khắc hình rồng thân tượng thể cường hãn, bằng không chỉ là một kiếm này, sợ là phải bị thương nặng.

Bạch Cốt phu nhân tính khí vốn là quả đoán, nói đánh là đánh, hoàn toàn không có nửa điểm do dự.

"Gào thét!"

Trong tích tắc, cái kia hai tòa pho tượng cũng chợt bay lên, chợt hiện ra bổn tướng!

Một rồng một phượng, xoay quanh trên không trung, lộ ra một cổ hoang vắng khí tức, một chỗ hướng về Bạch Cốt phu nhân giết tới.

Hóa Hư!

Bọn hắn vốn là chân long cùng chân phượng, mà không phải giả tạo pho tượng, chỉ là bị vây ở Thần Điện trước đó, bị ép trấn thủ Thần Điện mà thôi.

Trong tích tắc, không trung liền tràn đầy xơ xác tiêu điều chi ý!

"Cút ngay cho ta!"

Trong mắt lộ ra vẻ tàn khốc, trong tích tắc, trong hư không chợt bay ra vô số bạch cốt đâm, như trời mưa, hung hăng hướng về đối phương ghim đi qua.

Cường hãn!

Cướp đoạt một bộ phận Tử Linh Thần Thần Chi Bản Nguyên, tại Bạch Cốt Thần Vực tu hành trong khoảng thời gian này, Bạch Cốt phu nhân thực lực, không thể nghi ngờ lại đề thăng một cấp bậc, mặc dù bây giờ lấy một chọi hai, cũng hoàn toàn không có nửa điểm vẻ sợ hãi.

Hô hấp ở giữa, cái kia một rồng một phượng trên người đầu không khỏi lộ ra lau một cái kim quang, tại đây bạch cốt trong mưa có vẻ vô cùng

chói mắt.

Dù sao cũng là thời thượng cổ liền tồn tại thần thú, thực lực đồng dạng cực kỳ cường hãn.

Cho dù là cái này vô số bạch cốt đâm, rơi vào trên người, cũng rất khó đối bọn hắn tạo thành cái gì chân thực thương tổn, cứ như vậy một đường trực tiếp hướng về Bạch Cốt phu nhân đụng tới.

"Lên!"

Đang lúc bọn hắn gần đụng vào Bạch Cốt phu nhân trên người trong nháy mắt, Bạch Cốt phu nhân trong mắt bốc lên vẻ lạnh lẻo, mi tâm chỗ lộ ra lau một cái u ám bạch cốt liệt diễm!

Bạch Cốt Chân Hỏa!

Cái này Bạch Cốt Chân Hỏa bốc lên trong nháy mắt, cho dù là cái này một rồng một phượng, trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái vẻ kiêng kỵ, vô ý thức liền tách ra đi!

Nhưng mà, cũng cơ hồ là tại đồng thời, Bạch Cốt phu nhân thanh âm lạnh như băng vang lên lần nữa.

"Bạch Cốt Tù Lung!"

Hô hấp ở giữa, trong hư không chợt mọc lên hai cái Bạch Cốt Tù Lung, vững vàng đem cái kia một rồng một phượng khốn đi vào!

"Tiểu Bạch, đi!"

Ngay tại lúc đó, Bạch Cốt phu nhân thanh âm chợt vang lên, cơ hồ là trong nháy mắt, Tiểu Bạch Long cũng đã bay đến Bạch Cốt phu nhân dưới chân, trong nháy mắt hướng về trong thần điện xông vào.

Từ vừa mới bắt đầu, Bạch Cốt phu nhân sẽ không có thật muốn cùng cái này hai tòa trấn thủ Thần Điện thần thú liều mạng!

Nàng mục chính là xông vào Thần Điện mà thôi.

Lấy Bạch Cốt Chân Hỏa đem đối phương đẩy vào đã sớm đã chuẩn bị xong Bạch Cốt Tù Lung bên trong, chỉ cần vây khốn đối phương mấy hơi thở thời gian, lấy Tiểu Bạch Long tốc độ cũng đủ để mang theo nàng thuận lợi xông vào trong thần điện.

Chạy theo tay trước đó, trong lòng nàng cũng đã có kế hoạch hoàn hảo.

Cũng cơ hồ là tại Bạch Cốt phu nhân cùng Tiểu Bạch Long xông vào Thần Điện trong nháy mắt, lau một cái chói mắt kim quang chợt bạo phát, nguyên bản vây khốn bọn hắn Bạch Cốt Tù Lung chợt vỡ nát!

Cái kia thật khắc hình rồng giống như trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi ý.

"Ngươi nói, cứ như vậy thả nàng đi qua, tốt hay xấu?"

Bạch Cốt phu nhân mặc dù mạnh, thật là nếu nói là, dễ dàng như vậy là có thể xông qua, vậy cũng không khỏi quá coi thường thực lực bọn hắn.

Có thể trấn thủ Thần Điện , bình thường bán thần, căn bản đừng nghĩ vượt qua bọn hắn.

Sở dĩ dễ dàng như vậy nhường Bạch Cốt phu nhân chui vào chỗ trống, bất quá là bọn hắn có ý định xả nước mà thôi.

"Thần linh sớm đã vẫn lạc, nơi đây bất quá là hoang phế Thần Điện mà thôi. . . Thả nàng đi vào cũng không sao! Bằng không, chỉ có tiểu gia hỏa kia một người, chỉ sợ thật đúng là chưa chắc có thể từ trong thần điện

còn sống đi ra."

Lắc đầu, phượng hoàng pho tượng chậm rãi nói rằng.

"Ngược lại là cái kia Tiểu Bạch Long cho là thật khả ái, nếu như lần này có thể thoát thân. . . Ta liền tốt tốt dạy một chút nó, ha ha."

Nghĩ đến Tiểu Bạch Long hướng mình phát sáng móng vuốt bộ dáng khả ái, cái kia thật khắc hình rồng giống như cũng không nhịn được cười to nói.

Đều là Long tộc, đối với loại này hậu bối, luôn là có càng nhiều cảm giác thân thiết.

"Chỉ hy vọng như thế a! Dù là thần linh đã vẫn lạc, thần điện này, cũng không phải tốt như vậy xông. . . Một cái bán thần, hơn nữa còn là cảnh giới không có triệt để vững chắc bán thần, còn không có tư cách tại bên trong hoành hành."

Nhắc tới cái này, phượng hoàng pho tượng lần nữa nhìn phía hải dương phương hướng, ánh mắt phảng phất có thể xuyên thấu sơn mạch hướng về hải dương một dạng.

"Chỉ mong, Hải Thần không có bị thức tỉnh. . ."

... ...

Ùng ùng!

Xông vào Thần Điện trong nháy mắt, liền chợt dẫn tới một hồi tiếng sấm, phảng phất tại trong tích tắc, toàn bộ Thần Điện lực lượng, đều bị điều động, hóa thành vô số khủng bố kim sắc sợi tơ, trào lên đi!

Dạng này biến cố, cũng đồng dạng bả Bạch Nhạc dọa cho giật mình.

Vô ý thức hồi quay đầu đi, trong nháy mắt, Bạch Nhạc con ngươi liền không khỏi đột nhiên co rụt lại, hiển nhiên hoài nghi mình có phải hay không phát sinh ảo giác.

Coong!

Bạch Cốt Kiếm nhẹ nhàng đảo qua, chém về phía Bạch Cốt phu nhân những cái kia kim sắc sợi tơ phát sinh một hồi chói tai xé rách âm thanh, mặc dù có chút trước mặt, nhưng cái này sợi tơ lại đúng là vẫn còn bị chém đứt!

Bán thần chi lực, cùng Bạch Nhạc cuối cùng là khác biệt.

"Ngao ô!"

Vừa xông vào Thần Điện, Tiểu Bạch Long liền nhất thời ngửi được Bạch Nhạc khí tức, trong miệng phát sinh một tiếng vui sướng tiếng long ngâm, cũng không để ý nguy hiểm gì, nhất thời liền hướng về Bạch Nhạc bay tới.

"Tiểu Bạch, Đổng Thục Nghi, thật đúng các ngươi?"

Trong mắt lộ ra vẻ vui mừng, Bạch Nhạc nhất thời cũng hướng về Bạch Cốt phu nhân bọn hắn nghênh qua đây.

Chứng kiến Bạch Nhạc bình yên vô sự, Bạch Cốt phu nhân trong lòng cũng nhất thời thở phào một cái.

Trước đó, nàng liều lĩnh xông tới, chính là lo lắng Bạch Nhạc gặp nạn, bây giờ chứng kiến Bạch Nhạc không có việc gì, cả người nhất thời liền ung dung rất nhiều.

Chỉ là, nghĩ đến Bạch Nhạc gạt nàng một mình bước vào bí tàng không

gian, lại như cũ không muốn cho Bạch Nhạc hoà nhã.

"Bạch phủ chủ, vô địch thiên hạ, chứng kiến ta cái này liên lụy, sợ là không cao hứng đi."

". . ."

Cảm thụ được Bạch Cốt phu nhân trên người hàn ý, Bạch Nhạc cũng không khỏi co lại rụt cổ.

"Làm sao ngươi tới?"

"Thế nào, cũng chỉ có ngươi Bạch phủ chủ tới, ta liền tới không được sao?"

Vẫn không có cho Bạch Nhạc hoà nhã, Bạch Cốt phu nhân cười lạnh nói.

"Ta không phải ý tứ này. . ."

Có chút lúng túng nhức đầu, Bạch Nhạc có chút bất đắc dĩ nói rằng, "Thanh Vương nói, Hóa Hư cường giả, một khi bước vào bí tàng không gian, có thể sẽ nhường thượng cổ cường giả kinh giác. . . Các ngươi tới, không có gặp phải nguy hiểm gì a?"

"Bạch phủ chủ quan tâm tốt chính ngươi là được, ta sinh tử, cũng không nhọc đến ngươi quan tâm."

Lạnh rên một tiếng, Bạch Cốt phu nhân từ tốn nói.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1087: Thần lực cùng luyện hóa

"Đổng Thục Nghi!"

Nhìn thấy Bạch Cốt phu nhân càng nói càng không có biên, Bạch Nhạc cau mày một cái, trầm giọng quát lên.

Bị Bạch Nhạc quát một tiếng như vậy, Bạch Cốt phu nhân khí thế nhất thời liền yếu ba phần.

Lần nữa nghe được Bạch Nhạc hô tên mình, đầu quả tim phảng phất đều tùy theo khẽ run lên.

Cắn môi, Bạch Cốt phu nhân quay đầu đi, không muốn để ý đến hắn, có thể ngoài miệng nhưng cũng không nói gì nữa làm giận lời nói.

"Còn ngươi nữa, không phải để ngươi thành thật đứng ở Thanh châu sao?"

Chuyển hướng Tiểu Bạch Long, Bạch Nhạc có chút bất đắc dĩ chỉ vào tiểu tử kia nói rằng.

Bị Bạch Nhạc như thế một giáo huấn, Tiểu Bạch Long nhất thời lắc người một cái tử co lại thành lớn chừng bàn tay, đưa ra móng vuốt che chính mình con mắt, một bộ vô tội dáng vẻ.

Chứng kiến tiểu tử kia loại này bán manh dáng vẻ, Bạch Nhạc cũng không khỏi bật cười.

Đi tới Bạch Cốt phu nhân bên người, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng

nói, "Thật có lỗi. . . Cám ơn ngươi, ta rất cảm động."

Câu này thật có lỗi cùng cảm tạ, nhưng là phảng phất nhường Đổng Thục Nghi tâm đều hòa tan đồng dạng.

Xoay đầu lại, nhìn lấy Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng nói, "Ngươi ta ở giữa, không cần phải nói cái này."

Chờ đến cảm xúc dần dần bình tĩnh trở lại, Bạch Cốt phu nhân lúc này mới đưa nàng chạy tới Thanh châu sau đó phát sinh hết thảy đều giải thích một lần.

Cứ việc Bạch Cốt phu nhân nói vô cùng đơn giản, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng vẫn như cũ từ trong cảm thụ được loại kia thật sâu cảm động.

Bạch Cốt phu nhân không biết, tùy tiện bước vào sẽ có nguy hiểm không?

Đương nhiên biết rõ, giống như là hắn biết rõ, bước vào nơi đây sẽ có nguy hiểm, nhưng vì tìm kiếm Vân Mộng Chân vẫn như cũ nghĩa vô phản cố xông tới một dạng.

Mỹ nhân ân trọng!

Dạng này cảm tình, nhường Bạch Nhạc có một loại không thể báo đáp nặng nề cảm giác.

Há hốc mồm, Bạch Nhạc muốn nói điều gì, nhưng lại cuối cùng không thể nói ra miệng.

Có thời gian, nguyên bản rất một câu đơn giản lời nói, cũng sẽ thay đổi không gì sánh được nặng nề.

"Nơi đây khắp nơi đều có kim sắc sợi tơ rất kỳ quái, ta có một loại cảm giác quen thuộc, tuy nhiên lại lại hết lần này tới lần khác tìm không được manh mối! Ta không có trận pháp súc tích, phá trận thì không cần muốn, biện pháp duy nhất, cần phải ở nơi này kim sắc sợi tơ phía trên."

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc liền rất sáng suốt nói sang chuyện khác.

Khẽ vuốt cằm, Bạch Cốt phu nhân bước ra một bước, xòe bàn tay ra, chợt chụp vào trước mặt kim sắc sợi tơ!

"Cẩn thận!"

Bạch Cốt phu nhân phản ứng như vậy, cũng thật hù dọa Bạch Nhạc vừa nhảy.

Mặc dù hắn người mang Thông Thiên Đạo Thể, loại tình huống này, cũng không dám tùy tiện lấy tay đi bắt cái kia kim sắc sợi tơ, một cái sơ sẩy, toàn bộ bàn tay đều sẽ bị cắt đứt.

Oanh!

Cũng không để ý gì tới hội Bạch Nhạc, chỉ là Bạch Cốt phu nhân xòe bàn tay ra, tại sắp va chạm vào kim sắc sợi tơ trong nháy mắt, nhưng là chợt bốc lên lau một cái u lãnh hỏa diễm!

Bạch Cốt Chân Hỏa!

Trong tích tắc, cái kia kim sắc sợi tơ chợt rơi vào Bạch Cốt Chân Hỏa bao phủ phía dưới, cơ hồ là lấy mắt thường có thể thấy phương thức mềm hoá, thậm chí là. . . Trực tiếp dung nhập ngọn lửa bên trong, thay đổi vì chói mắt!

Con ngươi đột nhiên co rụt lại!

Căn bản không cần Bạch Cốt phu nhân giải thích nữa, Bạch Nhạc trong đầu liền chợt hiện lên một đạo linh quang!

"Thần Chi Bản Nguyên!"

Trách không được sẽ có quen thuộc như thế cảm giác, cái này kim sắc sợi tơ, thật căn bản là Thần Đạo Chi Lực, phải biết, Bạch Nhạc bản thân liền luyện hóa một bộ phận Thần Chi Bản Nguyên lực lượng, kể từ đó, hắn tự nhiên hội cảm thấy có chút quen thuộc.

Chỉ là, Bạch Nhạc lại dù sao không có tu hành thần đạo, đối với Thần Chi Bản Nguyên cũng không có loại này trực quan nhận thức, cho nên, hắn mình tại sao muốn cũng đều bắt không được manh mối.

Cho tới giờ khắc này, cái kia kim sắc sợi tơ tại Bạch Cốt Chân Hỏa phía dưới hòa tan, nhưng là chợt nhường hắn tỉnh táo lại.

"Không sai!"

Gật đầu, Bạch Cốt phu nhân trầm giọng nói rằng, "Đây là thần linh chi lực, đối với người khác mà nói, có thể khó có thể vượt qua, nhưng đối với ngươi ta mà nói, cũng không có nguy hiểm như vậy!"

Nói đến đây, Bạch Cốt phu nhân trong mắt thậm chí không khỏi hiện lên vẻ hưng phấn.

Bạch Nhạc tu hành cũng không phải là thần đạo, những thần lực này đối Bạch Nhạc mà nói, tác dụng cũng còn có giới hạn, thật là đối với nàng mà nói, những thần lực này, lại nhất định chính là đại bổ.

Chỉ cần đem những thần lực này toàn bộ cắn nuốt, nàng thực lực liền sẽ tùy theo lần nữa tăng vọt.

Có thể nói, đối với nàng mà nói, thần điện này, nhất định chính là hoàn

mỹ chỗ tu luyện.

Vấn đề duy nhất là. . .

"Thần điện này chủ nhân có phải hay không còn sống?"

Ngẩng đầu, Bạch Cốt phu nhân trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái vẻ kiêng kỵ.

Phải biết, dựa theo Bất Tử Thanh Vương thuyết pháp, bí tàng không gian bên trong, là khả năng có thượng cổ cường giả sống sót.

Mà cái này Thần Điện chủ nhân, không thể nghi ngờ chính là chân chính thần linh, cũng phù hợp thượng cổ cường giả thân phận.

Giả sử thần điện này chủ nhân còn sống, dù là bây giờ còn rơi vào trạng thái ngủ say bên trong không có thức tỉnh, một khi cảm thụ được có người luyện hóa hắn thần lực, cũng nhất định sẽ tỉnh lại, đến lúc đó, đối mặt cường giả như vậy, chỉ sợ tất cả mọi người phải chết ở chỗ này.

"Thần Điện chi chủ đã chết."

Nhìn lấy Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng, "Ngươi còn nhớ rõ, canh giữ ở Thần Điện trước đó cái kia hai tòa pho tượng sao? Bọn hắn trước đó từng nói cho ta biết, nơi đây trên thực tế, chỉ là một chỗ bỏ hoang Thần Điện, trung thần linh sớm đã vẫn lạc."

"Lời ấy thật chứ?"

Nghe vậy, Bạch Cốt phu nhân trong mắt nhất thời tuôn ra lau một cái tinh mang, hưng phấn mở miệng hỏi tới.

"Cũng không giả!"

Gật đầu, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Ta thậm chí hoài nghi, các ngươi có thể dễ dàng như vậy tiến đến, chỉ sợ cũng có bọn hắn cố ý xả nước thành phần, bằng không, cho dù là ngươi chỉ sợ cũng không có dễ dàng như vậy có thể xông tới."

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, bây giờ hồi ức đứng lên, cho dù là Bạch Cốt phu nhân, không thừa nhận cũng không được, Bạch Nhạc nói tới, khả năng rất có đạo lý.

Bất quá, bây giờ lại cũng không đoái hoài tới những thứ này, đối với nàng mà nói, cái này một tòa Thần Điện, bây giờ đã biến thành vùng đất vô chủ, mới là tối trọng yếu, hữu dụng nhất tin tức.

"Vậy thì luyện hóa những thần lực này, thanh ra một con đường tới!"

Nhìn lấy trước mặt cái này vô số kim sắc sợi tơ, Bạch Cốt phu nhân tràn đầy vẻ vui thích, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Tốt!"

Gật đầu, Bạch Nhạc lập tức nói rằng, "Vô luận như thế nào, tăng thực lực lên luôn là không sai! Không cần quá gấp đuổi đi vào, ở nơi này, trước tăng thực lực lên, xuống chút nữa xông, không thể nghi ngờ mới là tốt hơn quyết định."

"Ngươi cảnh giới còn không có triệt để củng cố, mượn nơi đây một lần nữa tu luyện một chút, có thể mới là chuyện tốt!"

Nói đến đây, Bạch Nhạc đầu ngón tay gảy nhẹ, nhất thời từ trong không gian giới chỉ, lấy ra một đống mãnh thú thịt, nhìn lấy Tiểu Bạch Long nói rằng, "Tiểu Bạch, đây là ta chuyên môn cho ngươi lưu lễ vật! Còn có những thú dữ này nội đan. . . Đều là cho ngươi."

Đem còn lại mãnh thú nội đan cũng lấy ra, Bạch Nhạc trong mắt tràn đầy

cưng chìu chi sắc, nhìn lấy Tiểu Bạch Long nhẹ giọng nói.

"Ngao ô!"

Tiểu Bạch Long càng phải đơn giản nhiều, đối nó mà nói, căn bản cũng không cần lo lắng cái nào quá phức tạp sự tình, chỉ cần một mực theo Bạch Nhạc là được.

Những thứ này mỹ vị, đối với nó mà nói, mới có thể trước mắt nhất chuyện trọng yếu.

Phát sinh một tiếng sung sướng tiếng kêu, Tiểu Bạch Long cũng không cùng Bạch Nhạc khách khí, nhất thời liền lộ ra bổn tướng, vui sướng ăn những thú dữ này thi thể, ngay tại lúc đó, cũng có một viên mãnh thú nội đan bị nó nuốt vào.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1088: Bước vào bên trong điện

Tiểu Bạch Long sức ăn cũng đồng dạng kinh người.

Những thịt thú dữ này, ăn cũng không trắc trở, thật là những hung thú kia nội đan, có thể sẽ không có dễ dàng như vậy tiêu hóa.

Phải biết, bị Bạch Nhạc chém giết mãnh thú, mỗi một con đều là Tinh Hải Cảnh, tối cường càng là Tinh Hải đỉnh phong thực lực, muốn so với Tiểu Bạch Long bản thân cảnh giới càng cao.

Hơn nữa, trong quá trình này, Bạch Nhạc cũng đều là cố ý chọn lựa phẩm chất tốt nhất nội đan lưu lại cho Tiểu Bạch Long, kể từ đó, luyện hóa thì càng không dễ dàng.

Đương nhiên, không dễ dàng chỉ là luyện hóa chỗ cần thời gian, mà không phải luyện hóa phương thức.

Tiểu tử kia luyện hóa nội đan phương thức đơn giản thô bạo, ngay cả khi ngủ.

Sau khi ăn xong liền nuốt vào nội đan ngủ, trong giấc mộng, liền có thể tự nhiên hoàn thành luyện hóa, đem trong nội đan lực lượng, hoàn mỹ hóa thành chính mình lực lượng.

Đối với Long tộc mà nói, cái này chính là gặp may mắn bản năng.

Loại bản lãnh này, nhân loại cũng chỉ có nhìn lấy ước ao phần.

Cũng may, ở lại Bạch Nhạc bên người, Tiểu Bạch Long cũng căn bản

không cần lo lắng vấn đề an toàn, sau khi ăn uống no đủ, liền co lại thành lớn chừng bàn tay, trực tiếp trốn được Bạch Nhạc trong tay áo ngủ, hắn cái gì đều không cần nó quản.

Đương nhiên, Bạch Nhạc bản thân cũng không có nhàn rỗi.

Biết rõ ràng cái này kim sắc sợi tơ bản chất, lại đối phó đứng lên liền muốn dễ dàng nhiều.

Bạch Nhạc mặc dù không có tu hành thần đạo, không thể như Bạch Cốt phu nhân một dạng, trực tiếp lấy Bạch Cốt Chân Hỏa luyện hóa, thật là trong cơ thể nhưng cũng đồng dạng có Thần Chi Bản Nguyên, còn có Thôn Thiên Quyết, chậm rãi luyện hóa một phần lực lượng, nhưng cũng không mệt khó.

Thời gian cứ như vậy chậm rãi trôi qua.

Một trong nháy mắt, liền lại là một tháng đi qua.

Trong thời gian này, Tiểu Bạch Long tổng cộng thôn phệ mười ba miếng mãnh thú nội đan, ngay từ đầu tiểu tử kia chí ít yêu cầu ngủ lấy năm sáu ngày mới có thể tiêu tan hóa một viên nội đan lực lượng, có thể không ngừng nuốt ăn quá trình, thực lực cũng tại không ngừng tăng lên, đến phía sau, luyện hóa tốc độ liền càng lúc càng nhanh.

Bây giờ, khí tức cũng đồng dạng đã trực bức Tinh Hải trung kỳ, một khi đem còn lại nội đan toàn bộ luyện hóa, Bạch Nhạc thậm chí hoài nghi, Tiểu Bạch Long có thể một lần hành động đột phá đến Tinh Hải hậu kỳ.

Phải biết, những cái kia Tinh Hải đỉnh phong mãnh thú nội đan, cũng đều ở lại phía sau đây.

Còn như Bạch Cốt phu nhân, trên người Bạch Cốt Chân Hỏa càng ngày càng thịnh vượng, một tháng này ở giữa, toàn bộ ngoại điện bên trong

kim sắc sợi tơ, hầu như đã bị nàng thôn phệ sạch sẽ.

Cho dù là Bạch Nhạc, cũng đồng dạng có thể cảm thụ được Bạch Cốt phu nhân trên người khí tức biến hóa.

Cho tới bây giờ, dùng Bạch Cốt phu nhân mình nói nói, trước đây bởi vì cứu Bạch Nhạc, sớm thức tỉnh mang đến tai hoạ ngầm, hầu như đã bị triệt để lau sạch.

Chớ xem thường những thứ này tai hoạ ngầm, nếu như không phải là tới đến cái này trong thần điện, đừng bảo là một tháng, coi như là thời gian mười năm, Bạch Cốt phu nhân cũng chưa chắc có thể trừ khử những thứ này tai hoạ ngầm.

"Quả nhiên, thu được thu hoạch là cùng gánh chịu phiêu lưu tương đương!"

Từ từ mở mắt, Bạch Cốt phu nhân trong mắt lộ ra vẻ vui sướng chi sắc, nhẹ giọng mở miệng nói.

Xoa xoa huyệt thái dương, Bạch Nhạc nhìn cách đó không xa bên trong điện cửa vào, nhẹ giọng hỏi, "Chuẩn bị xong sao?"

"Đã khẩn cấp!"

Trong mắt lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, Bạch Cốt phu nhân trầm giọng mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ta có một loại cảm giác, lần này tại đây trong thần điện, ta liền có cơ hội có thể thực sự trở thành bán thần, triệt để khống chế Bạch Cốt Thần Vực!"

Bán thần cường giả khủng bố đến mức nào?

Vô luận là Bạch Cốt Thần, vẫn là Tử Linh Thần, trước đây Bạch Nhạc bọn hắn mặc dù có thể sát hại thành công, đều là bởi vì đối phương trong

trạng thái mê man, vừa mới thức tỉnh, căn bản không có thể đem khôi phục thực lực tới đỉnh phong.

Bằng không, Bạch Nhạc bọn hắn sớm chết một trăm lần.

Mà bây giờ, Bạch Cốt phu nhân chính là có hi vọng, trở thành loại kia chân chính nhân vật khủng bố.

"Cẩn thận, mặc dù cái kia thật khắc hình rồng giống như nói, cái này trong thần điện thần linh đã vẫn lạc, thế nhưng, thứ nhất, chúng nó nói, chưa chắc nhất định là thật! Còn nữa, cái này trong thần điện, còn có vị kia sơ đại Dạ Nhận lưu lại truyền thừa, chưa chắc dễ dàng như vậy đối phó."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Yên tâm đi, hiện tại ta, cũng so như ngươi tưởng tượng càng mạnh nhiều! Nếu như gặp phải đêm đó nhận, ta cam đoan, hắn ngay cả chạy trốn cơ hội cũng không có!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Bạch Cốt phu nhân trầm giọng nói rằng.

Bạch Nhạc sở dĩ phải mạo hiểm tới nơi này, quy về kết quả, vẫn là cái kia Dạ Nhận dẫn tới, chỉ cần nghĩ vậy, Bạch Cốt phu nhân liền rất khó khắc chế trong lòng sát ý.

"Đi thôi!"

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc ngẩng đầu, nhìn lấy thông hết bên trong điện thông đạo, nhẹ giọng đáp.

... ...

"Chỉ kém một điểm cuối cùng!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tơ máu, Dạ Nhận nhịn không được liếm liếm môi, nhẹ giọng lẩm bẩm.

Liền ở trước mặt hắn, tối đa còn có mười thước khoảng cách, chính là một tôn trông rất sống động nhân ảnh, cái kia cũng không phải cái gì thần linh pho tượng, mà là sơ đại Dạ Nhận tượng đắp!

Không, cái kia thậm chí khả năng chính là sơ đại Dạ Nhận thi thể, kinh lịch vạn năm mà bất diệt!

Chỉ kém cuối cùng này mười thước khoảng cách, là hắn có thể đi tới đối phương trước mặt, tiếp thu truyền thừa.

Tại sơ đại Dạ Nhận tương phản phương hướng, một bức tượng thần ngửa mặt té trên mặt đất, hai mắt đổ máu, lộ ra lau một cái vẻ oán độc, dù là kinh lịch nhiều năm như vậy, cũng vẫn như cũ thật lâu không tiêu tan!

Vân Mộng Chân bây giờ, liền tại cái kia một bức tượng thần trước mặt.

Thái dương chảy ra một tia mồ hôi lạnh, Vân Mộng Chân sắc mặt có chút tái nhợt, gian nan không ngừng đánh võ ấn, không ngừng chặn xung quanh cái kia khủng bố cấm chế rơi xuống.

Mặc dù đã hiểu thấu đáo một bộ phận trận pháp, có thể khoảng cách chân chính phá trận, lại như cũ tồn tại cực xa khoảng cách.

Dạ Nhận truyền thừa, Vân Mộng Chân không có hứng thú, cũng không khả năng thu được.

Đối với nàng mà nói, từ nơi này chết đi thần linh trên người tìm kiếm di lưu lực lượng, chính là chọn lựa duy nhất.

Đừng xem, bây giờ hắn cùng với Dạ Nhận tựa hồ là quan hệ hợp tác, thật

là, không hề nghi ngờ, một khi nhường Dạ Nhận thu được truyền thừa, chỉ sợ Dạ Nhận ngay lập tức sẽ trở mặt.

Biện pháp duy nhất, chính là nàng cũng đồng dạng từ trong đạt được lợi ích, sau đó lại tìm cơ hội cùng Dạ Nhận giao thủ, không dám nói nhất định giết chết đối phương, ít nhất cũng phải làm cho đối phương còn có kiêng kỵ, như vậy, mới có thể toàn thân trở ra.

Nhưng mà, ngay một khắc này, phía sau lại chợt truyền đến một hồi tiếng sấm!

Trong nội điện, nguyên bổn đã an ổn xuống cấm chế, cũng trong nháy mắt này, lần nữa hỗn loạn đứng lên.

Vô luận là Dạ Nhận, vẫn là Vân Mộng Chân cũng không khỏi đồng thời quay đầu, quên hướng người tới phương hướng!

Trước đó, Vân Mộng Chân cũng biết khả năng có người xông vào bí tàng không gian, chỉ là trong khoảng thời gian này đến, vẫn như cũ không có bất cứ động tĩnh gì, tựa hồ cũng để cho người ta quên chuyện này.

Có thể lúc này, bên trong điện cấm chế lần nữa bị xúc động, cũng rất hiển nhiên, là có người xông tới.

Dẫn đầu in vào mi mắt, là lau một cái u lãnh hỏa diễm!

Dù là chỉ là xa xa liếc mắt nhìn, cũng có thể cảm nhận được cái kia uy lực kinh khủng!

Trong nội điện cấm chế một tia ý thức đập xuống, nhưng lại ngạnh sinh sinh bị một màn kia u lãnh hỏa diễm đở được.

Hầu như không cần động não, liền có thể minh bạch, người đến tất nhiên

là Hóa Hư cường giả, bằng không căn bản không có khả năng ngăn lại kinh khủng như vậy cấm chế công kích.

Cái này khiến Vân Mộng Chân cùng Dạ Nhận tâm cũng không khỏi đột nhiên nắm chặt.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1089: Dạ Nhận khí

"Bạch Cốt phu nhân!"

Sau một khắc, vô luận là Dạ Nhận vẫn là Vân Mộng Chân liền đều nhận ra đối phương thân phận, Vân Mộng Chân cũng còn thôi, Dạ Nhận nhưng trong lòng thì chợt mọc lên lau một cái báo động.

Bạch Cốt phu nhân thân phận bản thân cũng rất vi diệu, Đạo Lăng sơn đánh một trận, càng là vì cứu Bạch Nhạc mà đến, hắn nhớ thanh thanh sở sở.

Kể từ đó, loại tình huống này, Bạch Cốt phu nhân tại sao lại xuất hiện ở nơi đây, liền quá tốt đoán.

Quả nhiên, bất quá là lúc quay người lại ở giữa, Bạch Nhạc thân ảnh liền theo sát xuất hiện ở Bạch Cốt phu nhân bên người.

"Bạch Nhạc!"

Nếu như nói, trước đó chứng kiến Bạch Cốt phu nhân thời điểm, Vân Mộng Chân còn có thể giữ được tĩnh táo lời nói, như vậy chứng kiến Bạch Nhạc, nhưng là trong nháy mắt, liền nhường Vân Mộng Chân có chút nghẹn ngào.

"Vân Mộng Chân!"

Chứng kiến Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc cũng đồng dạng có chút kích động, vô ý thức đã nghĩ bay đến Vân Mộng Chân trước mặt đi, chỉ là mới vừa vừa cất bước, liền cảm nhận đến xung quanh cái kia khủng bố cấm chế.

So với việc ngoại điện thời điểm, nơi đây cấm chế công kích, chí ít đề thăng gấp mười lần!

Loại tình huống này, nếu không phải là có Bạch Cốt phu nhân tại, Bạch Nhạc chính mình căn bản là không nhịn được.

"Cẩn thận!"

Chứng kiến cấm chế có cuồng bạo khuynh hướng, Vân Mộng Chân cũng không khỏi lo lắng mở miệng nhắc nhở.

"Bạch Nhạc, ngươi thật đúng là âm hồn bất tán!"

Lạnh lùng nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Dạ Nhận lành lạnh mở miệng nói.

"Lời này nên ta nói a!"

Đem ánh mắt chuyển hướng Dạ Nhận, Bạch Nhạc nhường cảm xúc lần nữa ổn định lại, chậm rãi mở miệng nói.

"Sớm ngày hôm nay, ta lúc đầu tại Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, nên giết ngươi!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Dạ Nhận trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, lạnh lùng mở miệng nói.

Lúc trước tại Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, Bạch Nhạc cùng hắn chênh lệch, đơn giản là cách biệt một trời!

Hơn nữa, từ lúc trước đây, Dạ Nhận cũng đã nhìn thấu Bạch Nhạc thân phận, chỉ là cũng không có đối Bạch Nhạc hạ sát thủ.

Chỉ là, Dạ Nhận nhưng cũng thật không ngờ, cứ như vậy rất ngắn thời

gian mấy năm, vậy mà biết phát sinh lớn như vậy biến hóa, chẳng những thiên hạ bố cục cải biến, Bạch Nhạc cũng đồng dạng đã trưởng thành đến, dù là cùng hắn chính diện giao thủ, cũng thắng bại khó liệu cấp độ.

"Đáng tiếc trên đời này không có thuốc hối hận có thể ăn."

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc ngược lại là có vẻ vô cùng bình tĩnh, không có chút nào để ý.

"Dạ Nhận, ta vẫn luôn không muốn đối địch với ngươi! Tựu như cùng trước đây, tại Linh Tê Kiếm Tông thời điểm nói một dạng, chúng ta vốn có thể không phải địch nhân."

"Đường là ngươi tự chọn."

Không nhúc nhích chút nào, Dạ Nhận tiếp tục nói, "Hiện tại cũng giống như vậy!"

Đến giờ phút này, Dạ Nhận trên thực tế, đã có chút tỏ ra yếu kém.

Hắn cũng không sợ hãi Bạch Nhạc, thế nhưng Bạch Cốt phu nhân cũng không nghi ngờ cho hắn áp lực cực lớn, mấu chốt nhất đúng, bây giờ hắn chánh xử vào lúc mấu chốt nhất, tối đa lại có nửa ngày, không, chỉ cần nhiều hơn nữa cho hắn một canh giờ thời gian, hắn ắt có niềm tin thu được sơ đại Dạ Nhận truyền thừa.

Chỉ cần thu được truyền thừa, hắn liền có nắm chặt ung dung bỏ chạy, vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Bạch Cốt phu nhân đều ngăn không được hắn.

Nhưng bây giờ, cũng không nghi ngờ là hắn yếu ớt nhất thời điểm, tại đây trong thần điện, trốn cũng không cách nào trốn.

"Đừng nằm mơ, tới mức này, ngươi cho rằng sẽ bỏ qua ngươi sao?"

Cười lạnh một tiếng, không đợi Bạch Nhạc mở miệng, Bạch Cốt phu nhân liền trước một bước mở miệng uy hiếp nói.

"Bạch Cốt phu nhân, ta thừa nhận ngươi bây giờ mạnh hơn ta, chỉ là. . . Ta cũng còn chưa tới sơn cùng thủy tận cấp độ! Không nên ép ta, bằng không, cùng lắm chúng ta đồng quy vu tận."

Chân mày chợt bốc lên, Dạ Nhận trong mắt đồng dạng lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang.

"Ngoan cố chống cự! Dạ Nhận, tới mức này, ngươi cho rằng, ngươi còn có cái gì tư cách uy hiếp ta?"

Nhìn lấy Dạ Nhận, Bạch Cốt phu nhân trong mắt tràn đầy vẻ khinh miệt.

Dạ Nhận xác thực phi thường xuất sắc, vô luận là Vân Mộng Chân, vẫn là Bạch Nhạc, cũng không dám nói có thể thắng dễ dàng.

Có thể đây cũng không có nghĩa là, Dạ Nhận thì có tư cách đối địch với nàng.

Tinh Hải Cảnh cùng Bán Thần Cảnh ở giữa chênh lệch thực sự quá lớn, nếu không phải cố kỵ Bạch Nhạc an toàn, Bạch Cốt phu nhân đã sớm trực tiếp xuất thủ.

"Chỉ bằng nơi này là Mộ Vũ thần linh Thần Điện, chỉ bằng, Mộ Vũ thần linh, ban đầu là bị sư tổ giết chết!"

Trong mắt lộ ra lau một cái ngạo ý, Dạ Nhận khinh thường mở miệng nói.

Một câu nói này vừa ra, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì không khỏi đột nhiên vừa nhảy!

Bạch Nhạc rõ ràng nhớ kỹ, Bất Tử Thanh Vương từng nói qua, Dạ Nhận truyền thừa, chính là xuất xứ từ thượng cổ, sơ đại Dạ Nhận, ban đầu là có thể chém giết thần linh nhân vật khủng bố!

Bây giờ, từ nơi này trong thần điện tình cảnh xem, sợ rằng tuyệt không phải nói sạo!

Mặc dù vừa mới bước vào bên trong điện quá ngắn thời gian, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng thấy rõ sơ đại Dạ Nhận, cùng với vị kia té trên mặt đất thần linh thân thể.

Còn có cái kia hai tòa pho tượng nói, nơi đây thần linh sớm đã vẫn lạc, liền đủ để chứng thực Dạ Nhận lời nói.

"Thì tính sao?"

Bạch Nhạc chen lời nói, "Coi như ngươi nói là thật, vị này Mộ Vũ thần linh, là vì sơ đại Dạ Nhận giết chết, nhưng hắn không phải cũng đồng dạng bỏ mạng ở cái này bên trong thần điện?"

"Ngươi biết cái gì!"

Nhắc tới cái này, Dạ Nhận cảm xúc nhưng là nhất thời kích động, "Nếu không phải trước khi tới đây, sư tổ cũng đã trước sau cùng mấy vị thần linh giao thủ, chiến tới lực kiệt, chỉ bằng cái này một cái nho nhỏ thần linh, làm sao có thể lệnh sư tổ vẫn lạc!"

Những thứ này rất hiển nhiên đều là thượng cổ tân bí, theo lý mà nói, đã nhiều năm như vậy, Dạ Nhận cũng không phải biết rõ mới đúng.

Sẽ liên lạc lại đến trước đây Dạ Nhận là trực tiếp từ Đạo Lăng sơn thượng mang đi Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc nhưng là trong nháy mắt liền phản ứng kịp.

"Ngươi đã được đến một bộ phận truyền thừa?"

Nghe thế, vô luận là Dạ Nhận, vẫn là Vân Mộng Chân cùng Bạch Cốt phu nhân sắc mặt cũng không khỏi hơi đổi.

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Dạ Nhận chậm rãi mở miệng nói, "Không tầm thường! Bạch Nhạc, ngươi là ta cuộc đời thấy, đáng sợ nhất đối thủ! Chỉ hận sinh muộn, chưa từng mắt thấy Thông Thiên Ma Quân phong thái!"

"Vân Mộng Chân, chúng ta ước định vẫn như cũ chắc chắn! Ngươi giúp ta ổn định trận pháp cấm chế, ta thu được truyền thừa sau đó, có thể tiễn các ngươi cùng rời đi cái này bí tàng không gian! Mộ Vũ thần linh trên người truyền thừa cùng lực lượng, cũng đều về các ngươi sở hữu."

"Không cần để ý hắn, Vân Mộng Chân, ngươi muốn ngươi có thể khống chế trận pháp, bảo vệ Bạch Nhạc mười tức thời gian, ta liền có thể chém giết cái này liêu!"

Bạch Cốt phu nhân lạnh giọng mở miệng nói.

"Giết ta? Giết ta thì như thế nào?"

Nghe vậy Dạ Nhận nhưng là không khỏi cười ha hả.

"Duy nhất ly khai cái này bí tàng không gian phương pháp, liền tại sư tổ truyền thừa phía trên! Giết ta, các ngươi ai cũng không khả năng đạt được sư tổ truyền thừa, tất cả mọi người được vây tại đây Thần Điện, vây tại đây bí tàng không gian bên trong!"

"Bạch Cốt phu nhân, ngươi lấy Bán Thần Chi Cảnh, mạnh mẽ bước vào bí tàng không gian, ngươi cho rằng cho là thật không có chút nào hậu quả sao?"

"Còn nhớ rõ, ngươi bước vào lúc vùng biển kia sao? Hải Thần chưa chết, ngươi bước vào lúc, tất nhiên đã kinh động Hải Thần, dùng không bao lâu, Hải Thần liền sẽ triệt để thức tỉnh! Đến lúc đó, nếu như còn vô pháp ly khai cái này bí tàng không gian, ai có thể ngăn trở Hải Thần một kích?"

"Cái này toàn bộ bí tàng không gian, đều sẽ hóa thành Hải Thần Lĩnh Vực, đến lúc đó, tất cả mọi người phải chết!"

"Giết ta! Ta cũng bất quá chỉ là so với các ngươi đi đầu một bước mà thôi. . . Có thể với các ngươi đồng quy vu tận, ta cũng không có gì có thể tiếc nuối!"

"Thế nào, có muốn đánh cuộc hay không một thanh. . . Thử nhìn một chút, sự thực là không phải như ta nói tới?"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1090: Thượng cổ tân bí

Làm một sát thủ, hơn nữa còn là cao cấp nhất sát thủ, Dạ Nhận luôn là tỉnh táo nhất.

Vô luận tại bất kì tình huống gì, Dạ Nhận đều luôn có thể tìm được tốt nhất điểm vào.

Bạch Cốt phu nhân bước vào bí tàng không gian, ở nơi này không có bất kỳ đường lui trong thần điện, nguyên bản Dạ Nhận đã rơi vào trong tuyệt cảnh, có thể hết lần này tới lần khác cho dù là ở loại tình huống này xuống, Dạ Nhận nhưng cũng vẫn như cũ còn lưu lại chuẩn bị ở sau, có thể rất cứng miễn cưỡng đem cục diện mang trở về.

Chỉ là, Bạch Nhạc nhưng cũng có thể cảm giác được, bây giờ Dạ Nhận, nhìn như lãnh khốc, nhưng trên thực tế, nhưng cũng đã có chút kích động, mất đi loại kia nhất nghiêm khắc bình tĩnh.

Có thể, Bạch Nhạc nhưng cũng đồng dạng có thể cảm thụ được, phen này uy hiếp lời nói, vẫn chưa không thối tha.

Giờ khắc này, vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Bạch Cốt phu nhân, lại hoặc là Vân Mộng Chân, cũng không khỏi có chút do dự.

Nếu như chỉ có bất cứ người nào ở đây, lấy bọn hắn tâm tính, sợ rằng cũng sẽ không chịu Dạ Nhận uy hiếp.

Có thể hết lần này tới lần khác, lúc này quyết đoán, lại khả năng quan hệ tất cả mọi người sinh tử!

Loại thời điểm này, căn bản không tha bước sai một bước.

Trong lúc nhất thời, vô luận là Bạch Cốt phu nhân vẫn là Vân Mộng Chân, cũng không khỏi đem ánh mắt rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Tới mức này, các nàng bản thân đều không thể làm ra phán đoán chính xác, liền đem cái này quyết đoán quyền, lần nữa phóng tới Bạch Nhạc trong tay.

Mặc dù không có mở miệng giao lưu, có thể Bạch Nhạc lại như cũ có thể cảm thụ được các nàng tâm ý.

Cùng chết, một chỗ sinh!

Vô luận sinh tử, vô luận Bạch Nhạc làm ra cái dạng gì quyết định, các nàng đều nguyện ý cùng Bạch Nhạc cùng nhau gánh chịu.

Dạng này tín nhiệm, dạng này tâm ý, lại làm sao có thể không nhường Bạch Nhạc cảm động.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, lần nữa đem ánh mắt rơi vào Dạ Nhận trên người.

"Đưa ngươi biết toàn bộ nói ra, bằng không. . . Vậy liền cá chết lưới rách!"

Trước đó mặc dù trong lòng do dự, nhưng chân chính đến yêu cầu đến quyết đoán thời điểm, Bạch Nhạc rồi lại có vẻ vô cùng bình tĩnh.

Những lời này nói như đinh đóng cột, căn bản không cho Dạ Nhận chút nào cò kè mặc cả chỗ trống.

Đón nhận Bạch Nhạc ánh mắt, giờ khắc này, cho dù là Dạ Nhận không khỏi có chút trái tim băng giá!

Bản thân hắn, thật bất quá là muốn nhường Bạch Nhạc cùng Bạch Cốt

phu nhân bọn hắn tự loạn trận cước, chỉ cần bọn hắn vô pháp đạt thành ý kiến thống nhất, như vậy liền ắt sẽ cho hắn tranh thủ được càng nhiều thời gian.

Nhưng hắn làm thế nào cũng không nghĩ đến, vô luận là Bạch Cốt phu nhân vẫn là Vân Mộng Chân, vào giờ phút như thế này, dĩ nhiên có không giữ lại chút nào lựa chọn tín nhiệm Bạch Nhạc.

Trong thời gian này, căn bản không nói lời nào giao lưu, chỉ là mấy lần ánh mắt đụng vào, cũng đã hoàn thành.

Toàn bộ quá trình, tối đa cũng bất quá chỉ là hơn mười hơi thở thời gian.

Cũng làm cho Dạ Nhận có chút kiêng kỵ, cũng có chút ước ao!

Sát thủ cho tới bây giờ đều là độc lai độc vãng, chưa từng có bằng hữu, trừ trong tay mình đao, từ trước tới giờ không tín nhiệm bất luận kẻ nào.

Hắn nhìn quen loại kia sinh tử thời khắc, dưới tuyệt cảnh nhân tính ích kỷ cùng độc ác.

Nhưng cũng nguyên nhân chính là cùng cái này, đối với thứ tình cảm này, mới có một loại nói không nên lời ước ao cùng đố kỵ.

Trong khoảnh khắc, Dạ Nhận liền lần nữa khống chế được tâm tình mình.

"Ngươi muốn biết cái gì?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Dạ Nhận trầm thấp mở miệng nói.

Loại tình huống này, hắn đúng là vẫn còn làm ra thỏa hiệp.

Mặc dù cùng Bạch Nhạc gặp mặt số lần cũng không nhiều, nhưng hắn lại

như cũ tự vấn có thể xem thấu Bạch Nhạc tâm tính.

Loại tình huống này, hắn không có lựa chọn!

Đạo lý rất đơn giản, Bạch Nhạc không tin được hắn!

Những lời này, thậm chí không cần phải nói đi ra, lẫn nhau hiểu lòng là được.

Nhường hắn bả biết sự tình, nói hết đi ra, trên thực tế, chính là một loại thủ tín phương thức, chỉ cần hắn không muốn thật cá chết lưới rách, sẽ không chọn.

"Từ Hải Thần, đến Thần Điện. . . Bao quát cái này bí tàng không gian bí mật, ta muốn biết, toàn bộ sự tình!"

Chân mày gảy nhẹ, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

"Tốt!"

Yên lặng mấy hơi thở, Dạ Nhận liền chậm rãi đáp ứng.

"Bí tàng không gian thuyết pháp, cũng không xác thực! Cần phải xưng là. . . Tiểu thế giới! Diệp Huyền đại sư chém giết nhiều như vậy Hóa Hư cao thủ, ta tin tưởng, hắn cần phải tại sinh mệnh cuối cùng thế giới, cũng đã bước vào cảnh giới này, các ngươi đối với Thế Giới Cảnh, cần phải cũng không xa lạ."

Trong lòng hơi động một chút, Bạch Nhạc tự nhiên nhớ kỹ Diệp Huyền đại sư nói tới!

Hóa Hư phía trên, liền vì Thế Giới Cảnh!

Vô luận là tiên, hoặc là thần linh, thật trên bản chất, cũng chỉ là đối với

Thế Giới Cảnh một loại khác xưng hô phương thức mà thôi.

Bạch Nhạc không có giải thích, Dạ Nhận cũng không cần Bạch Nhạc thừa nhận, tự mình nói xong, "Chỗ này tiểu thế giới, vốn là chư vị Thế Giới Cảnh cường giả, cùng nhau sáng tạo ra, dùng cho giao dịch hỏi ý tác dụng, trước đây trận chiến kia lúc, chỉ là ở lại tiểu thế giới này Thế Giới Cảnh cường giả, liền đạt hơn hơn mười vị!"

"Trước đây, phụ trách trấn thủ chỗ này tiểu thế giới người mạnh nhất, chính là Hải Thần!"

"Cái kia một trận đại chiến, đến tột cùng vì sao dựng lên, đã sớm mất đi ghi chép, thế nhưng, ngày xưa sư tổ lại xác thực lần nữa cùng một loại cao thủ trở mặt, trước sau cùng hơn mười vị cường giả giao thủ, đánh chết mấy vị, bức lui mấy vị. . . Cuối cùng cho dù là Hải Thần, cũng người bị thương nặng rơi vào trạng thái ngủ say bên trong."

"Còn như chỗ này Thần Điện, chính là Mộ Vũ Thần Linh, Mộ Vũ Thần Linh cũng là sư tổ, chém giết vị cuối cùng thần linh! Giết chết đối phương về sau, sư tổ cũng rốt cục lực kiệt, chết ở chỗ này. . . Chỉ là tại trước khi chết, đem Dạ Nhận cùng một bộ phận truyền thừa, đưa đi, đây cũng là ta Dạ Nhận nhất mạch truyền thừa khởi nguồn."

"Ta Dạ Nhận nhất mạch, cái này vạn năm tới nay tâm nguyện, chính là tìm được chỗ này tiểu thế giới, được hồi sư tổ truyền thừa. . . Vì thế, có thể không tiếc bất kỳ giá nào!"

"Sư tổ truyền thừa mở ra lúc, trong tay ta Dạ Nhận sẽ tự động xé rách không gian, chém ra một cái rời đi nơi này đường hầm không gian!"

"Đến lúc đó, các ngươi tự nhiên có thể theo ta cùng rời đi!"

"Trừ cái đó ra, muốn đánh nát không gian ly khai, liền nhất định muốn có Thế Giới Cảnh cường giả thực lực mới được! Coi như Bạch Cốt phu

nhân ngươi thân là bán thần, cũng căn bản là không có cách ly khai, điểm này, ngươi lúc đi vào sau khi, cần phải cũng rất rõ ràng."

"Ta lần này bước vào tiểu thế giới này sau đó, liền đạt được một bộ phận sư tổ truyền thừa, cũng biết, Hải Thần chưa chết tin tức. . . Bao quát, nơi đây không thể có bán thần có thể Hóa Hư cường giả bước vào lệnh cấm!"

"Bây giờ, Hải Thần sợ rằng đã thức tỉnh, dùng không bao lâu, liền có thể phá hải mà ra. . . Tại trước đây, chúng ta nhất định phải rời đi nơi này, bằng không, tất cả mọi người khó thoát Hải Thần truy sát!"

Nói đến đây, Dạ Nhận liền câm miệng.

Nên nói, có thể nói, hắn đều đã nói, còn lại chính là Bạch Nhạc quyết đoán.

Chân mày hơi nhíu lại, giờ khắc này, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng nổi lên một hồi cơn sóng thần.

Dạ Nhận những lời này bên trong, để lộ ra lượng tin tức đã đủ quá nhiều.

Còn có Diệp Huyền đại sư, cùng Bất Tử Thanh Vương lời nói, lẫn nhau xác minh phía dưới, chí ít có thể lấy khẳng định, Dạ Nhận những lời này, đại bộ phận đều là thật, còn như có phải hay không tại có chút địa phương, làm che lấp hoặc là giấu giếm, trong khoảng thời gian ngắn, cũng căn bản là không có cách phán đoán.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1091: Quá trễ

Nên đè lực, đã cho quá nhiều.

Liếc một cái Bạch Cốt phu nhân, Dạ Nhận chỉ vào bên kia Mộ Vũ Thần Linh thi thể, tiếp tục nói, "Theo như nhu cầu, ta chỉ cần sư tổ truyền thừa, hắn không có quan hệ gì với ta! Bạch Cốt phu nhân, ngươi vốn là bán thần, cái này Mộ Vũ Thần Linh thi thể, đối với mà nói , đồng dạng cực kỳ trân quý! Thần Điện vẫn còn, ta tin tưởng, hắn Thần Chi Bản Nguyên sẽ không có tan hết, nơi đây cấm chế chính là chứng cứ rõ ràng! Ngươi sao không mượn cơ hội này, luyện hóa hắn Thần Chi Bản Nguyên?"

"Bạch Nhạc, đối với chúng ta mà nói, đây là một kiện cả hai cùng có lợi sự tình! Còn như nói, rời đi nơi này sau đó, là địch là bạn, đó cũng là tương lai sự tình, ngươi nghĩ sao?"

Có uy hiếp, dĩ nhiên là có lợi dụ!

Chính như cùng trước đó, Dạ Nhận đối phó Vân Mộng Chân thời điểm một dạng, không phải Vân Mộng Chân muốn với hắn hợp tác, mà là từng bước, toàn bộ tại Dạ Nhận trong kế hoạch, thúc Vân Mộng Chân không thể không hợp tác với hắn.

Lúc này cũng giống vậy!

Dạ Nhận chính là đang ép Bạch Nhạc hợp tác với hắn, bởi vì, chỉ có như vậy, mới được kết quả tốt nhất.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc cuối cùng cũng vẫn là tạm thời tiếp thu Dạ Nhận thuyết pháp.

"Đổng Thục Nghi, ngươi thử tiếp cận Mộ Vũ Thần Linh thi thể."

Hướng về Đổng Thục Nghi gật đầu, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói.

"Tốt!"

Không có gì do dự, Bạch Cốt phu nhân nhất thời mang theo Bạch Nhạc một chỗ hướng về Mộ Vũ Thần Linh vị trí đi tới, đồng thời cũng là đang cùng Vân Mộng Chân hội hợp.

Đi tới Vân Mộng Chân trước người, Vân Mộng Chân nhất thời liền đánh ra liên tiếp thủ ấn, bảo vệ Bạch Nhạc, nhường Bạch Cốt phu nhân có thể dành ra tay đi.

Nơi đây cấm chế mặc dù cường đại, nhưng đối với Bạch Cốt phu nhân loại này bán thần cường giả mà nói, cho dù không có nguy hiểm như vậy.

Không cần lại phân tâm che chở Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân rất nhanh liền rơi vào Mộ Vũ Thần Linh thi thể bên cạnh.

Bạch Cốt Chân Hỏa lần nữa dấy lên.

Trong nháy mắt, xung quanh liền có một cổ Thần Chi Bản Nguyên dũng mãnh vào Bạch Cốt Chân Hỏa bên trong, bị Bạch Cốt phu nhân luyện hóa.

Xoay người lại, hướng về Bạch Nhạc khẽ vuốt cằm, ý bảo về điểm này, Dạ Nhận vẫn chưa dối trá.

Đạt được khẳng định đáp án, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi hơi hơi buông lỏng.

Vô luận lúc nào, trước đề thăng thực lực bản thân, đều là không có sai.

Chỉ cần Bạch Cốt phu nhân có thể từ trong được lợi, như vậy cái này một vụ giao dịch không coi là thua thiệt!

Hơn nữa, Dạ Nhận trước đó cái kia mấy câu nói ẩn chứa lượng tin tức quá lớn, hắn cũng cần một thời gian ngắn tới cẩn thận cân nhắc, tìm kiếm bên trong vấn đề!

Bạch Nhạc có thể đoán được, Dạ Nhận tất nhiên ẩn dấu một bộ phận nhất tin tức trọng yếu.

Chỉ là trong khoảng thời gian ngắn, hắn vẫn không có thể phát hiện mà thôi.

Chỉ cần có thể tìm được Dạ Nhận những lời này bên trong kẽ hở, có thể là có thể cởi ra khốn cục trước mắt.

Lần nữa trước đó, tạm thời cùng Dạ Nhận đạt thành hoà giải, cũng chưa chắc đã không phải là một cái biện pháp.

"Cẩn thận Dạ Nhận, thực lực của hắn cực mạnh, cho dù là bước vào bí tàng không gian trước đó, cùng hắn giao thủ, ta cũng không có chút nào phần thắng! Một khi nhường hắn thu được truyền thừa, thực lực tất nhiên lần nữa tăng vọt, đến lúc đó. . . Khả năng liền sẽ không như thế dễ nói chuyện."

Hạ giọng, Vân Mộng Chân cẩn thận nhìn chằm chằm Dạ Nhận, nhẹ giọng nói.

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc ý bảo hiểu rõ.

"Vân Mộng Chân, Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, có không có liên quan tới thượng cổ cường giả ghi chép? Ta cuối cùng cảm thấy, hắn vừa

mới nói có chuyện."

"Không có!"

Lắc đầu, Vân Mộng Chân nhẹ giọng hồi đáp đạo, "Hóa Hư phía trên ghi chép, không biết là Đạo Lăng Thiên Tông, toàn bộ thiên hạ cũng không có! Có thể nói, thượng cổ sau đó, chính là đại đạo đoạn tuyệt, cho dù là lịch đại Đạo Lăng Thánh Nữ, hoặc là Thông Thiên Ma Quân, Diệp Huyền đại sư, loại kia kinh tài diễm diễm nhân vật, cũng khó mà kham phá đại đạo, bước ra Hóa Hư bước này."

"Thần linh, cùng tiên đạo, cũng chỉ là Hóa Hư phía trên một loại thuyết pháp, bất quá, tại thời đại thượng cổ. . . Cần phải thật là thần đạo càng hưng thịnh."

Những thứ này rất nhiều đều là Vân Mộng Chân chính mình phân tích, cũng không phải là đã biết ghi chép.

Bất quá, đối với Bạch Nhạc mà nói, những thứ này đã rất tin cậy.

Chỉ là, từ nơi này bên trong, lại y nguyên vẫn là khó có thể tìm được Dạ Nhận cái kia mấy câu nói bên trong kẽ hở.

Thời gian chậm rãi chuyển dời, trong nháy mắt, chính là nửa canh giờ thời gian trôi qua.

Cái này nửa canh giờ ở giữa, Dạ Nhận lại đi về phía trước 7m khoảng cách, bây giờ, khoảng cách sơ đại Dạ Nhận, đã còn lại cuối cùng ba thước.

Mà Bạch Cốt phu nhân luyện hóa Mộ Vũ Thần Linh Thần Chi Bản Nguyên, cũng có vẻ cực kỳ thuận lợi, bây giờ có ít nhất gần nửa tiêu tán Thần Chi Bản Nguyên bị Bạch Cốt Chân Hỏa luyện hóa.

Nhưng mà, Bạch Nhạc nhưng trong lòng càng phát ra có chút bất an.

"Dạ Nhận trước đó nói, hắn còn phải cần bao nhiêu thời gian?"

Dựa vào Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc không có mở miệng, mà là trực tiếp lấy thần hồn truyền âm nói.

"Tối đa nửa ngày, không, chắc là. . . Một canh giờ!"

Thần sắc không có biến hóa chút nào, thoáng suy tư một chút, Vân Mộng Chân đồng thời lấy thần hồn truyền âm hồi đáp nói.

"Không tốt!"

Hầu như ngay tại Vân Mộng Chân mở miệng đồng thời, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên sinh ra một tia báo động, lần này nhưng là bất chấp truyền âm, trực tiếp mở miệng nói, "Ngăn cản hắn!"

Nao nao, mặc dù không thể minh bạch, Bạch Nhạc tại sao muốn đột nhiên làm khó dễ, có thể Vân Mộng Chân lại y nguyên vẫn là dựa theo Bạch Nhạc phân phó, trước tiên làm ra phản ứng!

Lật bàn tay một cái, trong tích tắc, lại là mấy đạo thủ ấn đánh ra, trong nháy mắt, toàn bộ trong nội điện cấm chế nhất thời liền cuồng bạo, không khác biệt tàn sát bừa bãi mà đến.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân cũng đồng thời tạo ra Tinh Hải, chống đỡ xung quanh cấm chế công kích.

Chỉ là, giờ khắc này, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Vân Mộng Chân cũng biết tích cảm thụ được, xung quanh cấm chế công kích, đã yếu rất nhiều, cho dù là bọn hắn cũng có thể tương đối ung dung chống đỡ!

"Ha ha ha ha, Bạch Nhạc, hiện tại mới phát giác, không cảm thấy quá trễ

sao?"

Nghe được Bạch Nhạc thanh âm, Dạ Nhận nhất thời cười to nói.

Ngay tại lúc đó, Dạ Nhận đã chợt gia tốc, hung hãn hướng về sơ đại Dạ Nhận thi thể xông lại.

Nguyên lai mỗi một tấc đều di động cực kỳ gian nan, nhưng bây giờ, Dạ Nhận nhưng là hầu như triệt để không nhìn cái kia cuối cùng ba thước khoảng cách, cực nhanh tiến lên.

Trước đó sở hữu hoà đàm, trên thực tế, đều chẳng qua là ở kéo dài thời gian mà thôi!

Bạch Nhạc đang trì hoãn, Dạ Nhận cũng đồng dạng đang trì hoãn!

Không chút nào khoa trương nói, từ vừa mới bắt đầu, sẽ không có người nghĩ tới buông tha đối phương, tất cả mọi thứ, đều chẳng qua là dò xét lẫn nhau, tính kế lẫn nhau kết quả mà thôi.

Bạch Cốt phu nhân thuận lợi luyện hóa Thần Chi Bản Nguyên, cũng làm cho Bạch Nhạc vô ý thức thả lỏng cảnh giác.

Nhưng lại quên, cái này trong thần điện cấm chế lực lượng, chính là khởi nguồn cùng những thứ này Thần Chi Bản Nguyên, Bạch Cốt phu nhân liền luyện hóa những thứ này Thần Chi Bản Nguyên đồng thời, cấm chế lực lượng cũng tại lặng yên không một tiếng động không ngừng suy yếu.

Thế cho nên, vẻn vẹn nửa canh giờ thời gian, Dạ Nhận trên thực tế cũng đã đủ để tiếp cận sơ đại Dạ Nhận thi thể, chỉ là hắn cố ý lề mề chậm chạp, vẫn duy trì cuối cùng ba thước khoảng cách, tê dại Bạch Nhạc mà thôi.

Mà Bạch Nhạc trong lòng bất an, cũng chính bởi vì, vô ý thức nhận thấy

được xung quanh cấm chế lực lượng nhược hóa.

Chỉ tiếc, đợi được Bạch Nhạc lúc thức tỉnh sau khi, lại cuối cùng đã chậm một bước.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1092: Sát thần truyền thừa

Ba thước khoảng cách bất quá là chớp mắt đã áp sát!

Chờ đến Bạch Nhạc phản ứng kịp, nỗ lực hướng Dạ Nhận chạy đi thời điểm, Dạ Nhận cũng đã rơi vào sơ đại Dạ Nhận bên người, như mực đao nhẹ nhàng cắt vỡ đầu ngón tay, một điểm tiên huyết rơi xuống, phảng phất một đóa nở rộ hoa hồng.

Trong tích tắc, sơ đại Dạ Nhận trên người đột nhiên lộ ra lau một cái chói mắt huyết sắc, ngay sau đó, toàn bộ Thần Điện cũng không khỏi tùy theo run rẩy!

Xung quanh cấm chế cũng theo lộ ra từng vệt kim quang, hướng về sơ đại Dạ Nhận thân thể rơi đi, phảng phất muốn trấn áp đối phương!

Nhưng mà, Mộ Vũ Thần Linh lực lượng, đi qua nhiều năm như vậy trôi qua, đã sớm suy yếu không biết gấp bao nhiêu lần, Thần Chi Bản Nguyên lại bị Bạch Cốt phu nhân lấy Bạch Cốt Chân Hỏa luyện hóa gần nửa, còn lại lực lượng, nhưng là căn bản là không có cách lại ngăn cản Dạ Nhận.

Ùng ùng!

Trong khoảnh khắc, toàn bộ Thần Điện đều tùy theo chấn động đứng lên, thần lực tan vỡ, nguyên bản phòng thủ kiên cố Thần Điện nhất thời bắt đầu tan vỡ.

"Cẩn thận!"

Phản ứng kịp Bạch Cốt phu nhân, cũng nhất thời chạy tới Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân bên người, vô số bạch cốt chợt từ dưới chân còn lại, ngay tại lúc đó, Bạch Cốt Chân Hỏa lần nữa dấy lên, bảo vệ Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân.

Chỉ là, Dạ Nhận trên người huyết sắc lại càng ngày càng đậm hơn, đã bắt đầu tan vỡ Thần Điện, căn bản là không có cách che cái này chói mắt huyết sắc, trong lúc nhất thời, cái kia chói mắt huyết sắc phóng lên cao, đem nửa bầu trời đều rọi sáng!

"Rống!"

Ngay tại lúc đó, nguyên bản trấn thủ tại bên ngoài thần điện cái kia hai tòa pho tượng cũng đồng thời phóng lên cao, lộ ra lau một cái kim quang, tại đây phía trên thần điện bay lượn!

Chỉ là, vẫn không có thể cái này hai tòa pho tượng thoát thân, trong thần điện một màn kia khủng bố huyết sắc, liền nhất thời hướng về chúng nó lan tràn mà đi, phảng phất có số huyết tuyến vô căn cứ mà sinh, trong khoảnh khắc, liền quấn quanh đến vừa mới thoát thân chân long cùng phượng hoàng trên người!

"Sát thần truyền thừa. . . Chết tiệt, sát thần không phải đã sớm chết, làm sao lại hội lưu lại kinh khủng như vậy lực lượng!"

Nhìn lấy một màn kia huyết sắc, chân long pho tượng trong mắt lộ ra lau một cái khó diễn tả được vẻ sợ hãi.

Chúng nó vốn là từ thời đại thượng cổ sống đến hiện tại, cũng tự mình kinh lịch trước đây cái kia một trận đại chiến, tự nhiên biết trước đây sát thần khủng bố đến mức nào.

Chính là Mộ Vũ Thần Linh còn sống thời điểm, dựa vào Thần Điện đều căn bản không phải đối thủ!

Bây giờ mặc dù trải qua vạn năm, sát thần đã từ lâu vẫn lạc, nhưng cái này một cổ lực lượng, lại xác thực xác thực chính là sát thần còn sót lại lực lượng.

Chúng nó vẫn muốn thoát ly Thần Điện, thoát khỏi cái kia đáng chết Thần Chi Trớ Chú, nhưng lại cũng không nghĩ đến, vậy mà biết là lấy một loại phương thức như vậy!

Tại đây huyết tuyến bao phủ phía dưới, không hề nghi ngờ, dùng không bao lâu, chúng nó liền sẽ chết ở huyết tuyến phía dưới, thậm chí thi thể đều sẽ hóa thành huyết vụ, dung nhập huyết tuyến bên trong, hóa thành sát thần truyền thừa lực lượng.

Tử vong sợ hãi xuống, để chúng nó cũng đồng dạng điên cuồng lên, căn bản không để ý huyết tuyến quấn quanh, đột nhiên hướng về trong thần điện xông vào, nỗ lực giết chết Dạ Nhận, tới ngăn cản sát thần truyền thừa!

Chỉ là, sát thần lực lượng là kinh khủng bực nào, dù là vẻn vẹn chỉ là sau khi chết lưu lại lực lượng, cũng giống vậy không phải chúng nó có khả năng ngăn cản!

Không, xa xa không chỉ hai người bọn họ!

Bây giờ cái kia khủng bố huyết tuyến, thậm chí đã tràn ngập toàn bộ sơn mạch, cái này bên trong dãy núi, sở hữu mãnh thú, đều bị bao phủ tại đây huyết tuyến phía dưới, mỗi một con mãnh thú chết thảm, đều sẽ nhường tơ máu này lực lượng cường đại hơn!

"Giết chết hắn! Nhanh giết hắn, nếu không, tất cả mọi người phải chết!"

Nhảy vào trong thần điện, chân long cùng phượng hoàng rất nhanh liền phát hiện Bạch Nhạc cùng Bạch Cốt phu nhân bọn hắn, điên cuồng gào

thét nói.

Chỉ là, tới mức này, đừng nói là Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân, cho dù là Bạch Cốt phu nhân cũng bị cái kia vô số huyết tuyến vây khốn, đừng nói giết chết Dạ Nhận, coi như là tự bảo vệ mình, đều có vẻ cực kỳ gian nan.

"Ha ha ha ha, Bạch Nhạc! Cuối cùng là ngươi bại! Đây là sát thần truyền thừa, các ngươi tất cả mọi người, đều sẽ trở thành tế phẩm, ta đem đạp các ngươi thi cốt, thành tựu bài vị!"

Ngẩng đầu, trong tay nắm cái kia như mực đao phong, xung quanh huyết sắc cũng tại không ngừng dũng mãnh vào Dạ Nhận thân thể.

Chỉ là, cái này huyết sắc đối với Dạ Nhận không những sẽ không tạo thành bất cứ thương tổn gì, ngược lại Kẻ thôi động Dạ Nhận thực lực, không ngừng tăng vọt, cứ như vậy trong chốc lát, Dạ Nhận khí tức cũng đã đạt được Tinh Hải đỉnh phong, gần đột phá Hóa Hư.

Ùng ùng!

Ngay tại lúc đó, trên mặt biển đột nhiên nhấc lên một hồi khủng bố thuỷ triều lên xuống, cơn sóng thần, chợt rút lên cao mấy trăm thước, chợt hướng về cái này một vùng núi, cùng với cái này tan vỡ Thần Điện đánh ra mà đến!

Trên mặt biển, cái kia một cây Tam Xoa Kích hư ảnh chậm rãi mọc lên, lộ ra lau một cái màu xanh thẳm!

Trong biển sâu, cái kia một bóng người cũng chậm rãi từ trong nước biển hiện lên, chưa mở mắt, cũng đã lộ ra một cổ bễ nghễ thiên hạ khí tức!

Ngủ say trên vạn năm Hải Thần, giờ khắc này, theo lấy sát thần truyền thừa xuất hiện, cũng rốt cục triệt để tỉnh lại.

... ...

Cơn sóng thần cuồn cuộn mà đến, toàn bộ sơn mạch phảng phất đều bị bao phủ!

Cho dù là cái kia vô số huyết tuyến, tại đây cơn sóng thần trùng kích phía dưới, cũng bắt đầu căng đoạn, bao phủ cùng trong biển.

Một màn này, nhường vốn là có chút tuyệt vọng chân long cùng phượng hoàng, càng thêm bắt đầu sợ hãi!

"Hải Thần. . . Hải Thần thức tỉnh!"

Ngẩng đầu, ánh mắt phảng phất có thể vượt qua trùng điệp sóng biển, Dạ Nhận trong lòng cũng đồng dạng mọc lên vẻ lo lắng chi ý.

Tình huống bình thường xuống, Hải Thần là sẽ không nhanh như vậy thức tỉnh.

Có thể Bạch Cốt phu nhân bước vào bí tàng không gian, nhưng là trước một bước kinh động Hải Thần, lúc này mới đưa tới, Hải Thần so mong muốn bên trong sớm thức tỉnh.

Sát thần truyền thừa một khi mở ra, liền căn bản không nhận hắn khống chế!

Giờ khắc này, hắn cũng đồng dạng người trong cuộc, khó có thể thoát thân.

Trước đó hắn cùng Bạch Nhạc nói, rất nói nhiều thật đều là thật, chỉ là giấu giếm thu được truyền thừa sau đó tình cảnh.

Đương nhiên, trên thực tế, Bạch Nhạc lúc đầu cũng không muốn cho hắn

thu được truyền thừa.

Chỉ là, bởi vì tin tức thiếu sót, Bạch Nhạc tính sai một bước, lúc này mới đưa tới cái này kế tiếp phản ứng dây chuyền.

Bây giờ, toàn bộ cục diện đều triệt để không khống chế được.

"Chết đi, chết hết cho ta!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Dạ Nhận giùng giằng gào thét lên tiếng, ngay tại lúc đó, cái kia khủng bố huyết sắc, cũng lần nữa tăng vọt, hung hăng hướng về Bạch Cốt phu nhân cùng Bạch Nhạc bọn hắn đánh tới!

Cho dù là bao phủ ở chung quanh bạch cốt, giờ khắc này cũng tại huyết tuyến ăn mòn phía dưới, bắt đầu phá toái!

Nếu như không phải còn có Bạch Cốt Chân Hỏa có thể đốt gảy xung quanh huyết tuyến, sợ rằng Bạch Nhạc bọn hắn đã sớm đã chống đỡ không nổi đi.

Chỉ là, dù vậy, tử vong cũng bất quá vẻn vẹn cũng chỉ là một cái vấn đề thời gian mà thôi.

Một bước sai, chính là từng bước sai!

Giờ khắc này, cho dù là Bạch Cốt phu nhân, trong lòng cũng không khỏi lộ ra vẻ tuyệt vọng chi ý.

"Còn không có kết thúc. . . Dạ Nhận, còn chưa kết thúc!"

Giờ khắc này, Bạch Nhạc chợt ngẩng đầu, trong mắt đồng dạng tràn đầy tơ máu, nhưng lại lộ ra lau một cái khủng bố bình tĩnh.

"Dạ Nhận, ta còn chưa chết. . . Ván này, ngươi liền không có thắng!"

"Ta mặc kệ cái gì sát thần truyền thừa, đối ta tới nói. . . Bất quá, cũng chỉ là một loại lực lượng mà thôi, ngươi có thể thu được, ta cũng có thể giống vậy thôn phệ!"

Sau một khắc, Bạch Nhạc cũng đã theo bước ra một bước!

Tinh Hải sôi trào, Bạch Nhạc trên người đồng dạng lộ ra lau một cái ngập trời ma khí, bước này, Bạch Nhạc nhưng là trực tiếp bước ra Bạch Cốt Thần hỏa phạm vi bao phủ.

"Nuốt. . . Thiên!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1093: Thần uy như biển

Thôn Thiên Quyết!

Dưới tuyệt cảnh, Bạch Nhạc dứt khoát lựa chọn lần nữa thi triển Thôn Thiên Quyết, cũng không phải là bởi vì hắn thật cho rằng, bằng vào một cái Thôn Thiên Quyết là có thể xoay chuyển càn khôn, mà là phải lấy tánh mạng mình, tới vì Bạch Cốt phu nhân, vì Vân Mộng Chân tranh một chút hi vọng sống!

Cũng thực tiễn chính mình trước đó đối Vân Mộng Chân hứa hẹn.

Dù là thật cái gì đều cải biến không, hắn cũng nhất định phải chết tại Vân Mộng Chân phía trước.

Phật tranh một nén nhang, người cãi nhau từng câu!

Tựu như cùng Bạch Nhạc rất sớm trước đó đã nói qua câu nói kia một dạng!

Ta không tin mệnh!

Cho dù là đi tới sinh mệnh phần cuối, dù là nhất định là mười phần chết chắc giãy dụa!

Chỉ cần ta còn không có nuốt xuống một hơi thở cuối cùng, liền muốn một hồi!

Đây cũng là Bạch Nhạc!

Một trong một chớp mắt, Tinh Hải sôi trào, xung quanh cái kia vô số huyết tuyến, liền như thế gần như điên cuồng bị Tinh Hải thôn phệ, cũng

bị Bạch Nhạc bản thân thôn phệ.

Loại này trước mắt, căn bản không có bất luận cái gì hoà hoãn chỗ trống đáng nói.

Hợp lại chính là một cái mạng.

Thôn Thiên Quyết lần nữa cho thấy bá đạo nhất một mặt!

Chính như Bạch Nhạc nói, trong mắt hắn không có gì cái gọi là sát thần truyền thừa, bất quá chỉ là một loại lực lượng mà thôi!

Trên đời này, không có lực lượng gì là Thôn Thiên Quyết vô pháp thôn phệ.

Đây không chỉ là Bạch Nhạc chính mình tự tin, cũng là Thông Thiên Ma Quân kiêu ngạo.

Oanh!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc Tinh Hải bên trong, liền tràn ngập đầy máu sắc, cái kia vô số huyết sắc sợi tơ, ngạnh sinh sinh bị cắn nuốt như biển sao, mặc dù có một bộ phận xác thực bị luyện hóa, có thể càng nhiều lực lượng, nhưng là Thôn Thiên Quyết cũng căn bản không kịp luyện hóa. Giăng khắp nơi, dường như muốn đem toàn bộ Tinh Hải đều cắt nát đồng dạng.

Nếu như nói, Tinh Hải biến hóa, vẫn không tính là đáng sợ lời nói.

Như vậy ánh mắt trở lại Bạch Nhạc bản thân trên người, thì càng có vẻ nhìn thấy mà giật mình.

Xung quanh huyết tuyến quá nhiều, cho dù là Tinh Hải cũng không khả năng hoàn toàn ngăn cản, vẫn như cũ còn có một bộ phận rơi vào Bạch

Nhạc trên người.

Trong lúc nhất thời, nuốt vào Bạch Nhạc trong cơ thể những thứ này huyết tuyến càng là vô pháp trong vòng thời gian ngắn luyện hóa.

Từ làn da, đến huyết nhục, thậm chí xương cốt, toàn bộ đều quấn lên cái này đáng sợ huyết sắc sợi tơ!

Bạch Nhạc cả người giống như là bị vô số huyết tuyến siết.

Máu me đầm đìa!

Trên người bạch y đã sớm phá toái, tiên huyết không ngừng tuôn ra!

Đây là Thông Thiên Đạo Thể đủ quá cường hãn, bằng không, sợ là Bạch Nhạc cả người đều phải bị tách rời thành vô số cục thịt.

"Bạch Nhạc!"

Máu tanh như thế tràng diện, nhất thời nhường Vân Mộng Chân cùng Bạch Cốt phu nhân hồng viền mắt.

Cái này Thôn Thiên Quyết thôn phệ, nhưng là không thể nghịch.

Đừng nói các nàng căn bản là không có cách ngăn cản cái kia huyết tuyến dũng mãnh vào, cho dù là có thể, lúc này, cũng đã căn bản không kịp!

"Cái kia thì cùng chết a!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, giờ khắc này Bạch Cốt phu nhân cũng cuối cùng từ tâm bắt đầu sinh ra tử chí.

Nàng cứu không Bạch Nhạc, thật là nàng nhưng có thể lựa chọn cùng

Bạch Nhạc cùng chết!

Thậm chí là, kéo dài Dạ Nhận một chỗ chôn cùng!

Trong nháy mắt, khủng bố Bạch Cốt Chân Hỏa lần nữa nổ lên, dường như muốn châm lửa toàn bộ hư không!

Thần Chi Bản Nguyên!

Giờ khắc này, Bạch Cốt phu nhân là cũng định triệt để thiêu đốt Thần Chi Bản Nguyên, cùng Dạ Nhận liều mạng.

Một vị bán thần cường hãn, hiển nhiên hoàn toàn không phải Tinh Hải Cảnh có khả năng bằng được, một khi thật đánh bạc tính mệnh không muốn, dự định liều mạng thời điểm, cho dù ai cũng phải kiêng kỵ ba phần.

Ngay tại lúc đó, Vân Mộng Chân trong tay cũng đồng dạng nắm lên Côn Ngô Kiếm.

Cùng lắm thì chết!

Liền Bạch Cốt phu nhân đều có thể không tiếc liều mạng, nàng còn có cái gì có thể do dự?

Vân Mộng Chân, cho tới bây giờ thì không phải là một cái tích mệnh người.

Bất quá, chính là một chỗ chết ở chỗ này mà thôi!

Bạch Nhạc một câu kia không nhận mệnh, phảng phất cũng châm lửa nàng tâm nóng máu, trong tích tắc, Côn Ngô Kiếm lộ ra lau một cái khủng bố kiếm khí màu xanh, cũng đồng dạng bay khỏi Bạch Cốt Chân Hỏa phạm vi, hung hãn hướng về Dạ Nhận giết đi qua.

Cho dù là chết ở tập sát Dạ Nhận trên đường, cho dù là thần hồn câu diệt, chỉ cần còn có đến hơi thở cuối cùng, một kiếm này, cũng là cần phải chém tới Dạ Nhận trên người.

Điên cuồng!

Dạ Nhận bản thân liền là đỉnh tiêm sát thủ, chém giết lúc, cũng sớm gặp qua đủ loại người dưới tuyệt cảnh phản công, có thể điên cuồng như vậy cử động, nhưng cũng đồng dạng cực kỳ hiếm thấy.

Cho dù là hắn, không thừa nhận cũng không được, Bạch Nhạc bọn hắn thực sự quá xuất sắc, nếu như không phải là sát thần truyền thừa, có thể điều động sát thần lực lượng, người chết, liền tất nhiên sẽ là hắn.

Giờ khắc này, cho dù là hắn, cũng không biết, chính mình đến tột cùng có thể có mấy phần thắng.

Bất quá, hắn cũng giống vậy không có đường lui.

Cái này bản thân liền là một trận ngươi chết ta sống chém giết!

Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc không sợ chết, lẽ nào hắn chỉ sợ không chết được?

"Giết!"

Trong miệng phát sinh một tiếng điên cuồng phẫn nộ, cái kia sát cơ lạnh như băng, phảng phất có thể xuyên qua thiên địa, ngưng tụ như thật, hung hăng hướng về Bạch Nhạc nghiền đi!

Bạch Nhạc có thể không phải cái này trong ba người uy hiếp lớn nhất, có thể cũng tuyệt đối là mấu chốt nhất một vòng!

Chỉ cần có thể giết chết Bạch Nhạc, như vậy vô luận là Bạch Cốt phu nhân, vẫn là Vân Mộng Chân liều mạng quyết tâm, đều sẽ tan rã vài phần.

Một tay một trảo, Dạ Nhận nhưng là ngạnh sinh sinh cầm trong tay như mực đao phong, lăng không một đao hướng về Bạch Nhạc chém tới!

Một đao này, trong nháy mắt liền trên không trung hóa thành một đạo dài đến hơn một trượng ám hồng sắc đao mang, xé rách hư không, trực tiếp hướng về Bạch Nhạc, thề phải đem Bạch Nhạc một đao chém làm hai đoạn!

Đến một bước này, cũng căn bản không có người có thể ngăn cản một đao này!

Tất cả mọi người đang liều mạng, sinh tử, cũng bất quá là là do thiên mệnh!

Ai cũng không có nắm chắc tất thắng, ai cũng đều tuyệt đối không nguyện ý buông tha, nhượng bộ!

Nhưng mà, cũng chính là tại đây một đao, gần rơi vào Bạch Nhạc trên người thời điểm, một cây xanh thẳm Tam Xoa Kích chợt xé rách hư không, phảng phất không nhìn không gian trở ngại, trực tiếp xuất hiện tại Bạch Nhạc trước người!

Cái kia đủ để trong nháy mắt chém giết Bạch Nhạc đao mang, cũng trong nháy mắt này triệt để tan vỡ.

Sau một khắc, liền giống như là thuấn di, mấy đạo tàn ảnh hiện lên, một đạo nhân ảnh liền chợt xuất hiện ở đây vỡ nát phía trên thần điện!

Khủng bố cuộn sóng cuốn tới, trong nháy mắt đem cái này bên trong, biến thành một mảnh đầm nước!

Ngay tại lúc đó, một cổ thê lương khí tức cuốn tới, đơn giản đem tất cả mọi người tại chỗ đều bao phủ bên trong!

Kinh khủng hơn đúng, sở hữu công kích, phảng phất đều ở đây xanh thẳm trong nước biển cứng lại hạ xuống!

Thần uy như biển!

Giờ khắc này, tất cả mọi người tâm cũng không khỏi hiện lên bốn chữ này!

Hải Thần!

Không cần bất luận kẻ nào giải thích, tất cả mọi người rất rõ ràng, người đến tất nhiên chính là vị kia vừa mới thức tỉnh Hải Thần.

Cũng là chân chính từ thượng cổ sống sót đến bây giờ cường giả khủng bố!

Chân chính còn sống thần linh!

Tại dạng này lực lượng trước mặt, mỗi người đều có vẻ nhỏ bé như vậy, cơ hồ không có bất luận cái gì hoàn thủ chỗ trống!

Không, là thậm chí ngay cả một tia chống cự dũng khí đều không thể mọc lên!

"Sát thần, vạn năm trước đó, ngươi đáng chết. . . Cho tới bây giờ, chẳng lẽ còn muốn mượn thân sống lại không? ! Một vạn năm trước, bản thần có thể ngăn cản ngươi, bây giờ, chỉ còn lại có một chút như vậy tàn hồn, dù là ngươi ẩn dấu cho dù tốt, chẳng lẽ cho rằng còn có thể giấu diếm được bản thần sao?"

Nhìn chằm chằm Dạ Nhận!

Không, hoặc là phải nói là, nhìn chằm chằm Dạ Nhận trong cơ thể, xuyên thấu qua huyết sắc truyền thừa, mà dung nhập bên trong một điểm tàn hồn, Hải Thần chậm rãi mở miệng nói.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1094: Định Hải Thần Quang

Những lời này nói ra, đừng nói là Bạch Nhạc bọn hắn, cho dù là Dạ Nhận chính mình, cũng bị hù dọa.

Mượn thân trọng sinh? !

Lời này cứ việc cùng thường nói đoạt xá trọng sinh không giống nhau, có thể chỉ cần không phải kẻ ngu si, đều nghe đi ra, ý là một dạng a.

Nếu như là người khác nói lời này, Dạ Nhận tất phải cười nhạt, căn bản sẽ không tin tưởng.

Có thể hỏi đề ở chỗ, nói lời này người là Hải Thần a!

Chân chính còn sống thần linh cường giả, hơn nữa còn là một vạn năm trước, liền hết sức quen thuộc sát thần thần linh cường giả.

Trên đời này sự tình, thường thường chính là như vậy.

Càng sợ cái gì, cái gì liền càng sẽ đến.

Cơ hồ là tại đồng thời, Dạ Nhận trong cơ thể liền chậm rãi vang lên một cái thanh âm già nua.

"Hải Thần, ngươi mới vừa thức tỉnh, sẽ phải lại đánh với ta một trận sao?"

Một câu nói này, liền triệt để đánh vỡ Dạ Nhận trong lòng tất cả huyễn tưởng.

Vốn cho là, lao lực tâm cơ bước vào cái này bí tàng không gian, được hồi sơ đại Dạ Nhận truyền thừa, là cơ duyên vô cùng to lớn, thậm chí có hy vọng nhường hắn bước vào Hóa Hư phía trên cảnh giới, có thể ai có thể nghĩ tới, đây hết thảy, dĩ nhiên có chỉ là âm mưu!

Mà tính toán người khác, lại chính là vị kia sơ đại Dạ Nhận, bị hắn, không, là bị lịch đại Dạ Nhận coi là sư tổ người.

Bây giờ nhớ lại đứng lên, nhưng là hết thảy đều rõ ràng.

Làm tên sát thần này, ban đầu bị vây ở chỗ này, bị ép lấy cầm trong tay binh khí tống xuất bí tàng không gian, lưu lại truyền thừa thời điểm bắt đầu, cũng đã đang bố trí, các loại (chờ) chính là sau này có cơ hội có thể mượn thân trọng sinh!

Cái này khiến Dạ Nhận đánh sinh lòng ra vẻ lạnh lẻo.

"Ngươi quá nhìn lên chính ngươi, ban đầu là, hiện tại cũng thế."

Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Hải Thần khinh thường hồi ứng đạo, "Trong mắt của ta, ngươi chính là trong cống ngầm lão chuột, trong ao đầm độc xà, trừ núp trong bóng tối đánh lén ở ngoài, cái gì cũng sai! Nếu không phải trước đây, bản thần dễ tin ngươi, bị ngươi đánh lén đắc thủ. . . Ngươi đã sớm đã chết!"

Liếc một cái, dưới thân vỡ nát Thần Điện, Hải Thần tiếp tục nói, "Còn có Mộ Vũ, nếu không phải bị ngươi lừa dối, tại trong thần điện đánh lén. . . Ngươi làm thật giết chết hắn sao?"

Những thứ này tân bí, vô luận là Dạ Nhận bản thân, vẫn là Bạch Nhạc bọn hắn đều nghe trong lòng đập mạnh!

Rất hiển nhiên, trước đây chân tướng, có thể cùng trước đó bọn hắn từ

Dạ Nhận trong miệng nghe được hoàn toàn khác nhau.

"Thắng làm vua thua làm giặc, lại có gì có thể nói?"

Đối với Hải Thần chỉ trích, sát thần không chút phật lòng, "Ban đầu là ta kỳ soa một chiêu, bại cũng không có gì có thể nói! Nhưng hôm nay, vạn năm thời gian trôi qua, ngươi ta đều thật vất vả có được cái này thức tỉnh cơ hội. . . Hà tất lại chém giết lẫn nhau?"

"Hải Thần, ngươi mới vừa thức tỉnh, căn bản cũng không biết, bên ngoài bây giờ thế giới biến thành bộ dáng gì nữa!"

Giơ tay lên, chỉ vào Bạch Cốt phu nhân, sát thần khinh miệt nói rằng, "Chứng kiến sao? Dạng này bán thần, bây giờ ở bên ngoài, dĩ nhiên cũng là nhất đứng đầu cường giả! Đại đạo đoạn tuyệt! Chỉ cần chúng ta đi ra ngoài, ta chính là trên đời này, duy nhất thần linh! Toàn bộ thế giới mặc chúng ta khống chế, thời gian sở hữu tài nguyên, sở hữu tu hành giả đều do chúng ta khống chế!"

Những thứ này đều là sát thần mới vừa từ Dạ Nhận trong trí nhớ đạt được tin tức.

Mặc dù còn chưa xóa đi Dạ Nhận thần hồn, hoàn thành đoạt xá, nhưng đối với hắn mà nói, lấy Dạ Nhận ký ức, đã cũng không phải việc gì khó khăn.

So với việc trước đây, muốn đoạt xá Vân Mộng Chân cái kia thượng cổ tàn hồn, sát thần hiển nhiên cường đại hơn quá nhiều.

Khẽ lắc đầu, đối với sát thần đề nghị, Hải Thần không có chút nào tâm động, thậm chí chỉ có càng thêm khinh miệt.

"Sát thần, ta nói, ngươi giống như là trong cống ngầm lão chuột! Trừ ác tâm bên ngoài, không có bất kỳ giá trị. . . Một vạn năm, trong con mắt

ngươi, chứng kiến, vẫn như cũ chỉ là những thứ này bé nhỏ không đáng kể đồ vật!"

Sát khí tiêu tán, Hải Thần tiếp tục nói, "Trước đây, ngươi trăm phương ngàn kế muốn cướp đoạt Thế Giới Chi Tâm, có thể ngươi biết, Thế Giới Chi Tâm là dùng tới làm gì sao?"

"Đây không phải là dùng để để ngươi khống chế thế giới, mà là mở ra một cánh tân thế giới đại môn!"

Phá vỡ!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc bọn hắn có thể cảm thụ được, là một loại chân chính phá vỡ cùng khủng bố.

Tân thế giới đại môn?

Đây là ý gì?

Vẻn vẹn chỉ là từ trên mặt chữ lý giải, cũng làm cho người có chút không rét mà run.

"Hải Thần, ngươi vẫn là như vậy tự phụ!"

Cười lạnh một tiếng, sát thần khinh thường nói rằng, "Thời đại thượng cổ tại sao lại phá diệt, tại sao muốn đưa tới bây giờ thế giới bên ngoài đại đạo đoạn tuyệt, chẳng phải bởi vì, như ngươi vậy tự phụ quá nhiều người, luôn nghĩ những cái kia không thực tế huyễn tưởng!"

"Trước đây vì vậy mà chết cường giả, chẳng lẽ còn tại số ít sao?"

"Đừng bảo là ngươi ta, cho dù là Thất Tuyệt Tiên, Minh Thần, không phải cũng một dạng chết ở bên trong?"

Trong mắt lộ ra một vẻ lạnh như băng, sát thần tiếp tục nói, "Thế Giới Chi Tâm đã vỡ nát, thành tiểu thế giới này. . . Ngươi mộng còn chưa tỉnh sao?"

"Trùng mùa hạ sao nói được băng!"

Còn như sát thần chất vấn, Hải Thần chỗ liền biểu hiện ra, vẫn như cũ chỉ có khinh miệt.

"Không cần nói những lời nhảm nhí này! Hải Thần, ta chỉ hỏi ngươi một câu. . . Ngươi làm thật, hiện tại sẽ phải lại cùng ta phân cái sinh tử sao?"

Sát khí nghiêm nghị, sát thần lành lạnh mở miệng nói.

"Ngươi đánh giá quá cao chính ngươi!"

Khẽ lắc đầu, Hải Thần bình tĩnh nói rằng, "Những thứ này ngươi xem không tầm thường người, có thể chính là chung kết ngươi sinh mệnh người!"

Nghe thế, sát thần trong lòng đột nhiên rùng mình, phảng phất ý thức được cái gì, lớn tiếng quát lên, "Hải Thần, ngươi còn muốn làm cái gì? Đây là chúng ta ở giữa chiến tranh, ngươi đừng dùng những con kiến hôi này đồ vật bình thường tới vũ nhục ta!"

"Con kiến hôi sao?"

Khẽ lắc đầu, Hải Thần bình tĩnh nói rằng, "Ai mà không từ phàm tục tu luyện mà đến. . . Được chứng bài vị, cũng không phải là ngươi miệt thị nhỏ yếu lý do! Một vạn năm, mượn lấy hậu bối tay, tới chặt đứt ngươi ta ở giữa ân oán, như thế tốt lắm. . ."

Lời nói nói xong lời cuối cùng, Hải Thần lần nữa đưa mắt nhìn sang Bạch Nhạc.

"Tiểu tử kia, ngươi vừa mới thi triển thần thông, rất có ý tứ. . . Hiện tại, các ngươi sinh tử, đem lần nữa nắm giữ ở chính các ngươi trong tay!"

"Bản thần có thể dùng Định Hải Thần Quang, định trụ hắn một khắc đồng hồ thời gian! Cái này một khắc đồng hồ bên trong, nếu như các ngươi giết không chết hắn, bản thần liền cũng vô pháp ngăn cản hắn trọng sinh. . . Đến lúc đó, không ai cứu các ngươi!"

"Các ngươi sinh tử sẽ có chính các ngươi khống chế!"

Nghe được Hải Thần lời nói, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên run lên.

Thời gian cấp bách, lúc này, hắn đã tới không kịp lo lắng Hải Thần những lời này có vài phần chân thực, thậm chí không biết giết chết tên sát thần này sau đó, bọn hắn hội là dạng gì kết quả!

Nhưng hắn đã không có lựa chọn!

Đối mặt sát thần loại này thần linh cường giả, bây giờ hắn chỉ có thể lựa chọn tin tưởng Hải Thần.

Trên thực tế, Hải Thần cũng căn bản không có cho Bạch Nhạc hồi đáp cơ hội.

Cơ hồ là thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Hải Thần trong tay Tam Xoa Kích nhẹ nhàng vung lên, nhất thời có một màn xanh thẳm quang mang bao phủ thiên địa, phảng phất trong nháy mắt, đem xung quanh cùng toàn bộ thế giới tách rời mở ra.

"Định Hải!"

Bị cái này lam quang bao phủ xuống, tất cả mọi thứ phảng phất đều triệt để tĩnh lại.

Cho dù là những cái kia khủng bố huyết tuyến, cũng triệt để bị định trụ, không cách nào nữa nhúc nhích chút nào.

Một khắc đồng hồ thời gian, đã bắt đầu đếm ngược tính theo thời gian.

PS: Có chút việc xuất môn, không nhất định mấy giờ trở về, nếu tới không kịp, liền rõ thiên canh tư tu bổ.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1095: Nên tin ai? (thượng)

Thần thông!

Cái từ này tựa hồ sở hữu tu hành giả đều cũng không xa lạ, tựa hồ cái kia bất quá chỉ là một loại chiêu thức, thủ đoạn, cùng cái gọi là kiếm chiêu, đạo pháp, cũng không khác nhau gì cả.

Thật là chỉ có trong lúc khắc, chân chính nhìn thấy Hải Thần thi triển ra Định Hải Thần Quang thần thông đến, mới có thể để cho Bạch Nhạc bọn hắn rõ ràng ý thức được, đến tột cùng cái gì mới là chân chính thần thông!

Thần uy như biển!

So sánh dưới, đừng bảo là Bạch Nhạc loại này Tinh Hải Cảnh, cho dù là Hóa Hư cùng bán thần, tại dạng này lực lượng trước mặt, cũng bất quá chỉ là một truyện cười mà thôi.

Lần nữa trước đó, Bạch Nhạc gặp qua duy nhất một lần, có uy thế bực này, liền chỉ có Diệp Huyền đại sư trước khi chết, hoàng cung trận chiến kia.

Thật là, cho dù là cái kia đỉnh phong bên trong, đã bước vào Hóa Hư phía trên Diệp Huyền đại sư, cùng Hải Thần so với, cũng giống vậy kém xa tít tắp.

Bất quá, Bạch Nhạc cũng không công phu đi cảm khái những thứ này.

Bây giờ bày ở trước mặt hắn, vấn đề cấp thiết nhất, chính là giết chết sát

thần!

Thật là giết thế nào?

Bây giờ, Hải Thần còn chưa triệt để hoàn thành đoạt xá, lúc này, trong lúc đó là thiên đao vạn quả, giết chết cũng vẻn vẹn chỉ là Dạ Nhận, mà không phải tên sát thần này.

Chỉ có nghĩ biện pháp, tìm được giấu ở Dạ Nhận trong cơ thể sát thần thần hồn, mới có thể giết chết đối phương.

Nghe vào tựa hồ cũng không khó khăn lắm, nhưng trên thực tế, đợi được chân chính lúc động thủ sau khi, Bạch Nhạc bọn hắn mới ý thức tới, căn bản cũng không phải là chuyện như vậy.

Định Hải Thần Quang mặc dù đã định trụ cả vùng không gian, nhường sát thần vô pháp làm ra phản kích, nhưng cái này lại cũng không có nghĩa là, bọn hắn là có thể dễ dàng giết chết đối phương.

Một vị thần linh cường giả, cho dù là đã bị Hải Thần lấy thần thông định trụ, trong cơ thể lực lượng, cũng sẽ tự nhiên làm ra phản kích.

Dẫn đầu xuất thủ Bạch Nhạc, một kiếm chém rụng, Nghịch Ma Kiếm thậm chí đều không thể chém vỡ Dạ Nhận trước người cái kia nồng nặc hồng quang, đem cái này một kiếm rơi vào đối phương trên người, chớ đừng nói chi là cái gì hắn thủ đoạn.

"Dạng này căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì!"

Chân mày chợt bốc lên, Bạch Cốt phu nhân trầm giọng mở miệng nói.

Nghịch Ma Kiếm trảm không đến đối phương trên người, nàng Bạch Cốt Kiếm cũng đồng dạng khó có thể đưa đến hiệu quả, trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Bạch Cốt Chân Hỏa lần nữa dấy lên, trực tiếp hướng về Dạ Nhận

trước mặt lau một cái huyết sắc đốt đi qua.

Bạch Cốt Chân Hỏa dù sao không phải là bình thường công kích có khả năng bằng được, cơ hồ là trong nháy mắt, cái kia một mảnh huyết sắc liền xuy xuy bốc cháy lên.

Vân Mộng Chân cũng đồng dạng nắm Côn Ngô Kiếm không ngừng chém rụng.

Vân Mộng Chân bản thân lực lượng, là rất khó đưa đến tác dụng gì, thế nhưng Côn Ngô Kiếm lực lượng lại cực kỳ mạnh mẽ, mặc dù vô pháp trực tiếp đưa đến uy hiếp trí mạng, nhưng cái này từng kiếm một hạ xuống, nhưng cũng có thể giống vậy đưa đến suy yếu đối phương lực lượng hiệu quả.

Cho dù là Tiểu Bạch Long, cũng từ Bạch Nhạc trong tay áo bay ra ngoài, phun ra Nhất Nguyên Trọng Thủy tới công kích.

Quá mạnh mẽ!

Dù là sát thần đã bị Định Hải Thần Quang thần thông định trụ, căn bản là không có cách phản kháng, có thể muốn giết chết một vị thần linh cường giả, nhưng cũng đồng dạng gian nan cực kỳ.

Dựa theo trước mắt loại tốc độ này, một khắc đồng hồ thời gian đừng bảo là giết chết sát thần, sợ rằng liền đối phương trước người đạo này huyết sắc bức tường ngăn cản cũng chưa chắc đánh vỡ.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong đầu, vang lên lần nữa Hải Thần lời nói!

Tâm niệm hơi động một chút, Bạch Nhạc lần nữa rơi vào cái kia một mảnh huyết sắc bức tường ngăn cản trước đó, chậm rãi xòe bàn tay ra rơi lên trên đi!

"Thôn thiên!"

Trong tích tắc, Thôn Thiên Quyết lần nữa thi triển mà ra, Bạch Nhạc trên người khí tức lần nữa tăng vọt, cái kia huyết quang nhất thời lần nữa dũng mãnh vào Bạch Nhạc trong cơ thể cùng Tinh Hải bên trong!

Chỉ là, cùng trước kia khác biệt, thiếu sát thần bản thân khống chế, cổ này huyết sắc lực lượng, nhất thời liền thiếu vài phần công kích tính, cắn nuốt dễ dàng rất nhiều, cũng lại không có tàn khốc như vậy thống khổ.

Nguyên bản gần như hoàn mỹ huyết sắc bức tường ngăn cản, tại Thôn Thiên Quyết phía dưới, bất quá trong chốc lát, liền nhiều hơn một kẽ hở!

Cho đến giờ phút này, bị vây ở Định Hải Thần Quang bên trong, không thể động đậy sát thần, trong mắt lúc này mới lộ ra một tia ý sợ hãi.

Trước hắn chưa từng có bả Bạch Nhạc bọn hắn những người này đặt ở mắt, cho dù là Hải Thần thi triển ra Định Hải Thần Quang, hắn cũng vẫn như cũ không cho rằng, đối phương có thể tại đây rất ngắn trong vòng một khắc đồng hồ, uy hiếp được hắn an toàn.

Thậm chí cho rằng, Hải Thần làm như vậy căn bản là nực cười lời nói vô căn cứ.

Hắn thậm chí đã làm được chuẩn bị, đợi được thoát khốn bên trong, hảo hảo cười nhạo đối phương.

Thật là cái này tất cả tự tin, trong nháy mắt, tại Thôn Thiên Quyết trước mặt, phảng phất đều đã hóa thành hư không!

... .

Cách đó không xa, Hải Thần ánh mắt đồng dạng rơi vào Bạch Nhạc trên

người.

Trước đó hắn liền nhận thấy được, Bạch Nhạc thi triển thần thông có chút khác biệt, bằng không, hắn cũng căn bản cũng sẽ không nhanh như vậy nhúng tay vào.

Mặc dù hắn cùng với sát thần khác biệt, thật là sống lâu như thế thần linh cường giả, muốn nói trong lòng còn có thể còn có nhiều ít lòng thương hại, liền thuần chúc xả đản.

Đứng ở Hải Thần trên lập trường, Bạch Nhạc bọn hắn có chết hay không, đều căn bản không quan tâm.

Thậm chí, cho dù là bây giờ tiểu thế giới này triệt để hóa thành phế tích, hắn đều không có nửa điểm không nỡ.

Xem hết lần này tới lần khác, chính là Bạch Nhạc thi triển cái kia một loại thần thông, nhường Hải Thần triệt để thay đổi chủ ý.

Lấy Định Hải Thần Quang định trụ sát thần, trên thực tế đi, bản thân hắn cũng không có báo hy vọng quá lớn, chính là muốn nhìn nhìn lại Bạch Nhạc thi triển cái kia môn thần thông mà thôi.

Bây giờ, quả nhiên bất đắc dĩ phía dưới, Bạch Nhạc quả nhiên lần nữa thi triển ra cái môn này thần thông!

Mới vừa thi triển mà ra, liền nhất thời đưa đến dựng sào thấy bóng hiệu quả.

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Hải Thần lần nữa tỉ mỉ quan sát đứng lên.

Cái môn này thần thông rất đặc biệt, mơ hồ cho hắn một loại rất cảm giác quen thuộc, nhưng lại lại hết lần này tới lần khác tìm không được đầu mối gì. . .

... ...

Oanh!

Trong chốc lát, Bạch Nhạc lợi dụng Thôn Thiên Quyết, ngạnh sinh sinh cái kia một mảnh huyết sắc bức tường ngăn cản phía trên, xé mở một vết thương.

Mượn cơ hội này, Bạch Cốt phu nhân không chút do dự đem Bạch Cốt Chân Hỏa theo khe hở tan vào đi.

Trong tích tắc, Dạ Nhận trên người nhất thời bị u lãnh Bạch Cốt Chân Hỏa bao trùm!

"A a a!"

Sau một khắc, Dạ Nhận tiếng kêu thảm thiết liền chợt vang lên.

"Không muốn, các ngươi dạng này chỉ biết giết chết ta, căn bản không làm gì được hắn!"

Bạch Cốt Chân Hỏa cháy phía dưới, Dạ Nhận sắc mặt có vẻ hơi dữ tợn, thê lương gào thét nói.

"Ngươi chết, hắn mất đi đoạt xá hy vọng, tự nhiên cũng sẽ chết!"

Không nhúc nhích chút nào, Bạch Cốt phu nhân thần sắc đạm mạc hồi đáp nói.

Trước không nói sát thần bản thân, Dạ Nhận bản thân cũng đồng dạng chết tiệt!

Phải biết, trước đó không biết sát thần còn sống thời điểm, Dạ Nhận

không phải cũng đồng dạng muốn giết chết Bạch Nhạc bọn hắn sao?

Bất quá là, liền chính hắn đều không nghĩ đến vị sư tổ này, căn bản không có chết, còn mượn hắn bố cục, muốn giết chết tất cả mọi người đoạt xá trọng sinh mà thôi.

"Dừng tay! Ta chết, còn ngươi nữa, còn có Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc. . . Chỉ cần không thể giết chết hắn thần hồn, hắn có thể giống vậy mượn các ngươi đoạt xá trọng sinh, các ngươi một dạng vẫn là sẽ chết!"

Sát thần có thể không dễ dàng như vậy chết, thật là Dạ Nhận lại không giống nhau, bây giờ Bạch Cốt Chân Hỏa đã rơi vào trên người hắn, nếu không phải còn có một chút huyết sắc sợi tơ thiêu đốt thân thể, chỉ sợ hắn cũng đã bị chết cháy.

Loại này dưới tuyệt cảnh, hắn nhất định muốn giành mạng sống!

Chỉ có thuyết phục Bạch Cốt phu nhân cùng Bạch Nhạc, hắn mới có thể có một chút hi vọng sống.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1096: Nên tin ai? (hạ)

Không thể không nói, Dạ Nhận những lời này vẫn rất có hiệu quả.

Nguyên bản sát ý đã quyết Bạch Cốt phu nhân, giờ khắc này cũng không khỏi có chút do dự.

Thí thần lại nói tiếp nhiệt huyết sôi trào, nhưng trên thực tế, độ khó cho dù không phải thường nhân có khả năng tưởng tượng.

Đừng nói là loại này chân chính thần linh, cho dù là bán thần, muốn giết chết cũng đồng dạng cực kỳ gian nan.

Thân thể, thậm chí thần hồn bị hủy diệt, cũng không tính là trí mạng, chỉ có cướp đoạt hoặc là hủy diệt đối phương Thần Chi Bản Nguyên, mới có thể triệt để giết chết đối phương.

Trong lúc này độ khó, Bạch Cốt phu nhân thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ!

Nếu như không phải là Bạch Nhạc, vô luận là Bạch Cốt Thần, vẫn là Tử Linh Thần, cũng không thể giết chết.

Đừng nói bây giờ đối mặt là chân chính thần linh.

Chỉ là, cho dù là nàng tin tưởng Dạ Nhận lời nói, lúc này cũng căn bản không có khác biện pháp.

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Cốt phu nhân trong lòng sát khí liền lần nữa bốc lên.

"Ta có thể giúp các ngươi!"

Tựa hồ xem thấu Bạch Cốt phu nhân tâm tư, căn bản không dám có chút do dự, Dạ Nhận liền đi theo mở miệng nói.

"Hắn lấy ta ký ức, muốn đoạt xá trọng sinh, nhưng hắn nhưng cũng đồng dạng đem nhược điểm bại lộ cho ta! Tình huống bình thường xuống, ta không có bất kỳ phản kháng cơ hội, nhưng bây giờ. . . Ta biết nên làm sao giết chết hắn!"

Những lời này lực hấp dẫn sẽ phải phần lớn.

Bây giờ tất cả mọi người tại trên một sợi thừng, nếu như không thể giết chết sát thần, bao quát Dạ Nhận ở bên trong, tất cả mọi người phải chết, loại tình huống này, xác thực không có lý do gì hoài nghi Dạ Nhận lời nói.

"Nói!"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Bạch Cốt phu nhân lần nữa mở miệng nói.

"Đại Mộng Thiên Thu!"

Ngẩng đầu, nhìn lấy Bạch Nhạc, Dạ Nhận gấp giọng mở miệng nói, "Bạch Nhạc, Đại Mộng Thiên Thu thần thông mới là giết chết hắn phương thức tốt nhất! Hắn chỉ còn lại có một luồng tàn hồn mà thôi, chỉ có thần hồn công kích, đối hắn mới là trí mạng!"

Một câu nói này nói ra miệng, nhưng là chợt nhường Bạch Cốt phu nhân cùng Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy!

Lúc trước đối phương Ma Thi Vương thời điểm, Bạch Nhạc chính là lấy Đại Mộng Thiên Thu thần thông, xoay chuyển cục diện!

Đối với loại này bản thân không có thân thể, chỉ có tàn hồn tồn tại mà nói, không thể nghi ngờ Đại Mộng Thiên Thu, mới là hữu hiệu nhất thần thông!

Đây là có qua tiền lệ!

Trong nháy mắt, cho dù là Bạch Cốt phu nhân cũng không khỏi đưa mắt hướng về Bạch Nhạc.

Đại Mộng Thiên Thu uy lực nàng là rõ ràng, bây giờ loại tình huống này, không thể nghi ngờ là tồn tại vô cùng thành công có khả năng.

Chân mày vừa nhảy, giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi mọc lên một tia kích động.

Cơ hồ là vô ý thức, Bạch Nhạc liền giơ tay lên, muốn gián đoạn Thôn Thiên Quyết, đổi thành thi triển Đại Mộng Thiên Thu.

"Đừng nghe hắn! Bạch Nhạc, ngươi lẽ nào cho rằng, ngươi thần hồn có thể cùng thần linh chống lại sao?"

Ngay tại Bạch Nhạc chuẩn bị xuất thủ trong nháy mắt, Vân Mộng Chân thanh âm nóng nảy chợt vang lên.

Một lời thức tỉnh người trong mộng!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc lưng liền bị mồ hôi lạnh thấm thấu.

Đùa gì thế!

Đại Mộng Thiên Thu thần thông, vô luận có mạnh đến đâu, cũng cuối cùng căn cơ quá cạn, đó là Mộng Thiên Thu lấy Huyễn Thuật Chi Đạo, thôi diễn đi ra thần thông mà thôi, mặc dù đi qua Bạch Nhạc một bộ phận hoàn thiện, tại có chút tình huống dưới, có thể phát huy ra uy lực

cực lớn!

Thật là cái này lại cũng không có nghĩa là Đại Mộng Thiên Thu chính là vạn năng!

Tại thượng cổ truyền thừa đoạn tuyệt, thế không Hóa Hư thế gian, dạng này thần thông, có thể đã cực kỳ mạnh mẽ, thật là, đây cũng không có nghĩa là, dạng này thần thông, liền có thể đối phó chân chính thần linh.

Huống chi, sở hữu thần thông, đều có một cái nhất yếu tố mấu chốt!

Chính là dựa vào cùng thực lực bản thân!

Thần hồn công kích trực tiếp nhất, chỉ khi nào phạm sai lầm, muốn gánh chịu đại giới, cũng không nghi là to lớn nhất.

Lấy Bạch Nhạc bây giờ thần hồn cường độ, nếu như dám đối thần linh khởi xướng thần hồn công kích, tuyệt đối là tự tìm đường chết.

Mấu chốt nhất là. . . Vì sao lại muốn tin tưởng Dạ Nhận lời nói?

Phen này đạo lý, lại nói tiếp phức tạp, thật là trên thực tế, cũng không khó suy nghĩ cẩn thận.

Nhưng vì cái gì, hết lần này tới lần khác Bạch Nhạc cùng Bạch Cốt phu nhân đều không có thể nghĩ tới chỗ này, hầu như vô ý thức liền muốn dựa theo Dạ Nhận nói tới đi làm?

Chính là ý thức được điểm này, mới có thể nhường Bạch Nhạc chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người!

"Ngươi không phải Dạ Nhận, ngươi là sát thần!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói, ngay tại

lúc đó, cũng lần nữa gia tăng Thôn Thiên Quyết độ mạnh yếu, điên cuồng nhất thời đối phương lực lượng.

Rất nhiều chuyện, nghe rất ảo, nhưng trên thực tế, nếu như vạch trần, liền căn bản không đáng một đồng!

Sở dĩ, Bạch Nhạc cùng Bạch Cốt phu nhân đều sẽ tin tưởng đối phương, là bởi vì, nói chuyện với bọn họ, căn bản cũng không phải là Dạ Nhận, mà là vị kia sát thần.

Cũng chỉ có thần linh cường giả, mới có thể tại vô thanh vô tức ở giữa, ảnh hưởng tâm trí người!

Bạch Nhạc cùng Bạch Cốt phu nhân đều khoảng cách đối phương quá gần, trực tiếp tiếp xúc được cái kia thần lực màu đỏ ngòm, lúc này mới bị sát thần đơn giản ảnh hưởng.

Có thể Vân Mộng Chân nhưng chỉ là lấy Côn Ngô Kiếm công kích, tương đối mà nói, dễ dàng hơn bảo trì lý trí!

Cũng chính là vì vậy, mới có thể tại thời khắc mấu chốt nhất phản ứng kịp, nhắc nhở Bạch Nhạc cẩn thận.

Còn như nói, sát thần làm sao biết Đại Mộng Thiên Thu sự tình, kia liền càng đơn giản.

Dạ Nhận đã bị đoạt xá, sở hữu ký ức đều bị sát thần lấy, Bạch Nhạc hội Đại Mộng Thiên Thu sự tình, cũng không phải bí mật gì, Dạ Nhận biết rõ tự nhiên chẳng có gì lạ!

Thân phận bị Bạch Nhạc vạch trần!

Sát thần cũng triệt để điên cuồng.

Bạch Cốt Chân Hỏa đã đột phá cuối cùng một đạo phòng ngự, trực tiếp rơi vào trên người hắn, nhường hắn nhịn không được phát sinh một thân hét thảm.

"Ngu ngốc, các ngươi đều là ngu ngốc! Các ngươi cho rằng giết ta, các ngươi có thể có kết quả gì tốt sao?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, sát thần điên cuồng quát ầm lên, "Ngươi thật sự cho rằng Hải Thần là người tốt lành gì? Hắn bất quá là muốn lợi dụng các ngươi giết chết ta, đã không còn người cùng hắn tranh đoạt Thế Giới Chi Tâm mà thôi, các ngươi đều là con cờ trong tay của hắn, đợi được các ngươi không có giới trị lợi dụng, các ngươi cho rằng còn có thể sống sót sao?"

"Ngu xuẩn, các ngươi đều là ngu xuẩn!"

"Hiện tại giết chết ta, sẽ chỉ làm các ngươi chết nhanh hơn! Chỉ có lưu ta lại, cùng Hải Thần tranh đấu lẫn nhau, các ngươi mới có tồn tại giá trị!"

Không ngừng rống giận, có vẻ hơi điên cuồng, nhưng lại lại hết lần này tới lần khác vô cùng chân thật.

Vô luận là Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân, vẫn là Vân Mộng Chân, giờ khắc này trong lòng cũng không khỏi hung hăng run lên!

Đúng a!

Sát thần không đáng tín nhiệm, thật là lẽ nào Hải Thần đáng giá được tín nhiệm sao?

Thật tình không biết, Hải Thần cũng giống vậy là coi bọn họ là lấy ra trúng đao, tại không muốn theo mình sát thần liều mạng tình huống dưới, đưa bọn họ đẩy ra, làm Sát Nhân Đao!

Chờ đến thật giết chết sát thần, lần nữa đối mặt Hải Thần thời điểm. . . Còn dám nói, Hải Thần liền sẽ không, lật tay một cái trực tiếp diệt bọn hắn? !

Người người là đao thớt, ta là cá thịt!

Cuối cùng, bất quá là đem tất cả mọi người tính mệnh, đặt ở Hải Thần một ý niệm mà thôi.

Dạng này kết quả, vừa lại thật thà là bọn hắn muốn không?

Nên tin ai, lại không nên tin ai. . . Chẳng lẽ vẻn vẹn chỉ bằng Hải Thần cùng sát thần ở giữa, đơn giản như vậy vài câu đối phương là có thể làm ra phán đoán sao?

Cái này như là một trận đánh cược, đánh bạc tất cả mọi người tính mệnh.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1097: Sát thủ cho tới bây giờ vô tình

Thời gian một chút trôi qua, cũng không biết bởi vì bất luận kẻ nào mà dừng lại.

Hải Thần nói chỉ có thể định trụ sát thần một khắc đồng hồ thời gian, mà giờ khắc này, thời gian đã qua nửa.

Nói cách khác, Bạch Nhạc bọn hắn đã căn bản thời gian lại đi cân nhắc lợi hại.

Nhất định phải làm ra một lựa chọn, bằng không, liền căn bản không kịp.

"Bạch Nhạc, bản thần có thể thề, chỉ cần ngươi bây giờ dừng tay, chuyện khi trước xóa bỏ! Bản thần khôi phục sau đó, nhất định tiễn các ngươi ly khai tiểu thế giới này!"

Lúc trước Bạch Cốt phu nhân đã nói qua, thất thần đạo nhân, thề là vốn có rất khoảng chừng bó buộc lực.

Lời nói tới mức này, tựa hồ đã đủ để khiến người tin tưởng sát thần.

Lệnh hai vị thần linh lẫn nhau ngăn được, lẫn nhau kiềm chế, tựa hồ đây mới là Bạch Nhạc bọn hắn điều kiện tốt nhất Tự Bảo Chi Đạo!

Không thể không nói, giờ khắc này tất cả mọi người tâm động.

Cho dù là Vân Mộng Chân, cũng giống vậy không có mở miệng phản đối!

Vô luận là Bạch Cốt phu nhân vẫn là Vân Mộng Chân, cũng rất khó tin tưởng một cá nhân!

Trừ Bạch Nhạc bên ngoài, trên đời này không có bất cứ người nào đáng giá các nàng tín nhiệm.

Loại này sống còn thời điểm, đem hy vọng toàn bộ đặt ở cái này hoàn toàn không hiểu Hải Thần trên người, thật là một kiện rất liều lĩnh sự tình.

Chỉ là, dù vậy, Vân Mộng Chân cùng Bạch Cốt phu nhân cũng vẫn là không có mở miệng, mà là đem quyền lựa chọn lực lưu cho Bạch Nhạc.

Thời gian cấp bách, loại thời điểm này, không được phép mọi người thương lượng.

Lời nói không có lối ra trước đó, cũng không người biết đối phương trong lòng nghĩ cái gì, tùy tiện mở miệng, nếu như ý kiến không hợp nhau, ngược lại sẽ ảnh hưởng phán đoán.

Cùng như vậy, chẳng thà triệt để tín nhiệm Bạch Nhạc.

Ánh mắt hơi hơi đảo qua, mặc dù không có mở miệng giao lưu, có thể Bạch Nhạc nhưng vẫn là cảm thụ được Vân Mộng Chân cùng Bạch Cốt phu nhân ý tứ.

"Ta. . ."

Hé miệng, Bạch Nhạc ta đồng ý ba chữ này, mới vừa khởi đầu, Bạch Nhạc trong đầu liền chợt hiện lên một đạo linh quang!

"Ta cự tuyệt!"

Tốc độ ánh sáng ở giữa, Bạch Nhạc cũng đã làm ra quyết định!

Cự tuyệt!

Vô luận sát thần đề nghị nhìn có bao nhiêu mê người, làm yêu cầu chân chính làm ra quyết định thời điểm, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là cự tuyệt.

Cũng không phải là hắn liền thật có nhiều tin tưởng vị kia Hải Thần, mà là Bạch Nhạc đột nhiên kinh giác, từ đầu đến cuối, vị kia Hải Thần thủy chung cũng không có chơi qua miệng!

Thi triển Định Hải Thần Quang thần thông, định trụ sát thần, bây giờ liền sát thần quốc còn có thể phân thần mà nói chuyện, chẳng lẽ vị kia Hải Thần liền ngay cả chen một câu miệng đều không làm được sao?

Bạch Nhạc tuyệt đối không tin, Hải Thần hội yếu tới mức này!

Như vậy, duy nhất giải thích, chính là Hải Thần căn bản không quan tâm Bạch Nhạc bọn hắn làm ra cái dạng gì lựa chọn!

Điểm này trọng yếu phi thường!

Cái gì mọi việc đều thuận lợi, lẫn nhau ngăn được, nghe tựa hồ rất có đạo lý.

Nhưng trên thực tế, nhưng căn bản cũng là nói nhảm!

Không có thực lực tuyệt đối, dựa vào cái gì đi lẫn nhau ngăn được?

Cái kia cũng không phải cái gì người thường, mà là hai vị chân chính thần linh a.

Thần uy như biển!

Bất quá là cái này tình huống đặc biệt , bất kỳ cái gì một vị, đều có thể đơn giản nghiền chết Bạch Nhạc bọn hắn, như nghiền chết mấy con kiến!

Loại tình huống này, còn nỗ lực đùa giỡn tiểu thông minh, thật mới ngu xuẩn nhất lựa chọn!

Muốn còn sống, nhất định phải đánh cuộc một lần!

Giống như là đứng thành hàng một dạng, nhất định phải kiên định lựa chọn một bên, bằng không là chắc chắn phải chết!

Loại tình huống này, tại Hải Thần cùng sát thần ở giữa, lựa chọn ai, còn cần do dự sao?

"Bạo!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Bạch Nhạc quyết đoán cực kỳ quả đoán, thậm chí căn bản không có cho thêm sát thần nói chuyện cơ hội, liền chợt đem Thôn Thiên Quyết thôn phệ tới lực lượng, triệt để tuôn ra đi, hung hăng đánh vào Dạ Nhận trên người!

Bạch Nhạc như vậy quả đoán cự tuyệt, cho dù là Vân Mộng Chân cùng Bạch Cốt phu nhân cũng có chút thật không ngờ.

Chỉ là, cái này lại cũng không ảnh hưởng các nàng làm ra quyết đoán.

Trong nháy mắt, Bạch Cốt Chân Hỏa liền đi theo rơi vào Dạ Nhận trên người, điên cuồng bốc cháy lên, Vân Mộng Chân Côn Ngô Kiếm cũng thuận thế rơi xuống!

"Phốc!"

Trong nháy mắt, mũi kiếm vào thịt, khủng bố kiếm khí trực tiếp xâm

nhập Dạ Nhận trong cơ thể!

Trong khoảnh khắc, bị xé nứt cuối cùng một đạo phòng ngự, Dạ Nhận thân thể liền chợt bị cắn nát, hóa thành một mảnh nhỏ huyết vụ, rơi vào ngoài khơi bên trong.

Ngay tại lúc đó, hai đạo thần hồn thuận thế từ Dạ Nhận thi thể bên trong bay ra!

Một đạo là Dạ Nhận, một đạo khác huyết sắc tàn hồn, tự nhiên chính là vị kia sát thần.

Trước đó thân thể bị khống chế, Dạ Nhận căn bản là không có cách thoát thân, thật là thân thể vẫn lạc, nhưng cũng đồng dạng lệnh Dạ Nhận giải thoát đi ra.

Chỉ là giờ khắc này, Dạ Nhận phán đoán, nhưng cũng đồng dạng quả đoán không gì sánh được!

Không có chút nào nỗ lực đào tẩu ý tứ, thoát thân trong nháy mắt, Dạ Nhận lấy thần hồn cuốn một cái, không trung cái kia như mực đao phong liền chợt bay lên, hơn nữa, là bị thần hồn khống chế được, hung hăng hướng về sát thần tàn hồn chém tới.

Giết!

Dạ Nhận trong lòng đồng dạng nghẹn một hơi thở, loại tình huống này, hắn nơi nào sẽ còn đối vị sư tổ này có nửa điểm thương hại!

Sát thủ cho tới bây giờ vô tình!

Lúc này, nói chuyện gì cũng không bằng trực tiếp hành động tới mạnh mẽ!

"A a a!"

Thậm chí Bạch Nhạc bọn hắn đều còn chưa phản ứng kịp, Dạ Nhận đao, cũng đã đâm vào sát thần trong thần hồn!

"Súc sinh, ngươi dám khi sư diệt tổ?"

Một màn kia huyết sắc tàn hồn, vẫn còn đang không trung không thể động đậy, lại lớn tiếng mắng to.

"Sát thần nói quá lời, ta truyền thừa, đến từ lịch đại Dạ Nhận, mà không phải ngươi tên sát thần này!"

Dạ Nhận thanh âm vang lên lần nữa.

"Sát thủ cho tới bây giờ vô tình, chỉ có quyền lợi cùng sinh tử!"

"Sát thần, chết ở Dạ Nhận phía dưới, đối ngươi mới là tốt nhất chốn trở về!"

Thanh âm lạnh như băng vang lên lần nữa, như mực ánh đao đã từ sát thần trong cơ thể nổ lên.

Định Hải Thần Quang khủng bố, thậm chí so Bạch Nhạc bọn hắn dự tính cường đại hơn.

Cho dù là cái này một luồng tàn hồn, sát thần cũng căn bản không có chút nào chống cự chỗ trống, Dạ Nhận vào cơ thể, phảng phất một tia màu mực, chợt bị nhuộm đẫm mở ra.

Màu mực xâm nhập trong thần hồn, một màn kia tiên diễm huyết sắc bên trong, cũng lộ ra đen kịt một màu!

So với việc người khác, Dạ Nhận vốn là nhất giải tên sát thần này!

Dạ Nhận bên trong, ẩn chứa lực lượng, đối với chỉ còn tàn hồn sát thần mà nói, cũng là trí mạng nhất.

Một ván này, vốn là bởi vì hắn tính toán Dạ Nhận dựng lên.

Bây giờ, cũng chính là lấy Dạ Nhận tự tay đem đao đâm vào hắn trong thần hồn, hủy diệt hắn trọng sinh hy vọng vì chung kết.

Oanh!

Cuối cùng lau một cái huyết sắc bị ăn mòn, cái kia một luồng tàn hồn chôn vùi, ngay tại lúc đó, xung quanh bị định trụ không gian cùng ngoài khơi cũng thuận thế khôi phục lại.

Như nước thủy triều nước biển rơi xuống, tưới tất cả mọi người một thân.

Ngay tại lúc đó, tất cả mọi người có thể rõ ràng cảm thụ được, vô số Thần Chi Bản Nguyên chi lực, điên cuồng dung nhập trong đại dương, dũng mãnh vào Hải Thần trong cơ thể!

Bất quá rất ngắn trong chốc lát, Hải Thần khí tức cường đại rất nhiều, trong tay Tam Xoa Kích cũng lộ ra lau một cái huyễn lệ quang thải, chiếu rọi thiên địa!

Rất hiển nhiên, giết chết sát thần, đối với vị này Hải Thần mà nói , đồng dạng tương đương với một lần đại bổ, nhường hắn từ vừa mới thức tỉnh loại kia suy yếu bên trong khôi phục lại.

Cũng không để ý gì tới hội Dạ Nhận, Hải Thần ánh mắt thuận thế rơi vào Bạch Nhạc trên người, khóe miệng hơi hơi giơ lên, phảng phất trong nháy mắt, có một cổ khủng bố áp lực đem Bạch Nhạc bao phủ lại, cho dù là lấy Bạch Nhạc cường hãn, cũng không khỏi sắc mặt thay đổi tuyết

trắng, cả người như bị vô số xanh thẳm thủy thừng buộc lại, vẻn vẹn ràng buộc trên không trung!

"Bản thần thật tò mò, ngươi vì sao. . . Không đáp ứng hắn?"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1098: Bị nhốt

Trong nháy mắt, vô luận là Bạch Cốt phu nhân vẫn là Vân Mộng Chân cũng không khỏi trở nên biến sắc!

Chỉ là, đối mặt Hải Thần, các nàng căn bản không có xuất thủ tư cách, chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn lấy Bạch Nhạc bị khốn trụ!

Bị Hải Thần trói chặt, phảng phất tùy thời đều có thể bị giết chết, nhưng một khắc này Bạch Nhạc, lại như cũ không có chút nào câu ý, thậm chí có thể nói là, có vẻ so với trước kia càng bình tĩnh hơn.

"Người người là đao thớt, ta là cá thịt!"

Nhìn lấy Hải Thần, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp nói.

Một câu đơn giản lời nói, cũng đã nói tận bên trong gian nan.

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Hải Thần thần sắc vẫn như cũ lộ ra vài phần đạm mạc, "Không sai, tại bản thần trước mặt, các ngươi bất quá chỉ là trên thớt thịt, không có chút nào phản kháng cơ hội. . . Cho nên, ngươi bây giờ có thể an tâm đi tìm chết!"

Vù vù!

Hải Thần một câu nói này vừa ra, Vân Mộng Chân cùng Bạch Cốt phu nhân hai người nhất thời điên cuồng giằng co, cho dù là Tiểu Bạch Long cũng phát sinh một hồi trầm thấp gào thét, phảng phất tại uy hiếp Hải Thần!

Bạch Cốt Chân Hỏa lần nữa dấy lên, Bạch Cốt phu nhân nghiễm nhiên đã có liều mạng chi ý.

Chỉ là, đối với Hải Thần trước mặt, vẫn như cũ không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Vô luận là Vân Mộng Chân, vẫn là Tiểu Bạch Long, hoặc là Bạch Cốt phu nhân, lúc này phảng phất đều bị một cổ vô hình lực lượng trói buộc, vô luận như thế nào giãy dụa, cũng vô pháp nhúc nhích chút nào, càng không cần phải nói công kích Hải Thần.

"Ngươi còn có di ngôn gì sao?"

Tam Xoa Kích chợt vung lên, chỉ hướng Bạch Nhạc cổ họng yếu hại, lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, Hải Thần nhàn nhạt mở miệng nói.

"Không có di ngôn, bởi vì Hải Thần ngươi sẽ không giết ta."

Nhìn lấy Hải Thần, Bạch Nhạc trong mắt vẫn không có vẻ sợ hãi.

Cũng không đợi Hải Thần hồi đáp, Bạch Nhạc liền tự mình nói xong, "Ta đối với sát thần mà nói, có thể vô dụng, thế nhưng đối ngài mà nói, nhất định hữu dụng!"

"Chê cười, ngươi bất quá chính là một cái Tinh Hải, thậm chí ngay cả Hóa Hư đều không bước vào, bản thần yêu cầu ngươi làm cái gì?"

Cười lạnh một tiếng, Hải Thần không để bụng châm chọc nói.

"Mở ra một cánh tân thế giới đại môn!"

Nhìn chằm chằm Hải Thần con mắt, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng, "Đây là ngài nói, hơn nữa, ta cũng không cho rằng, ngài thật sợ hãi cùng sát thần đánh một trận. . . Không, hoặc là phải nói, ngài sở dĩ lựa chọn vào lúc đó xuất thủ, cũng là bởi vì ta đối với ngươi có giá trị!"

"Thực lực ta đối ngài mà nói, bé nhỏ không đáng kể! Thế nhưng. . . Thôn Thiên Quyết hữu dụng, ta đoán đúng sao?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, ước chừng yên lặng mấy hơi thở thời gian, Hải Thần lúc này mới cất tiếng cười to!

"Ha ha ha ha ha!"

Bàn tay vung lên, Bạch Nhạc nhất thời từ không trung ngã xuống, những trói buộc kia lấy Bạch Nhạc thủy thừng trực tiếp hóa thành nhu nhược dòng sông, ngay tại lúc đó vừa mới bị giam cầm ở Bạch Cốt phu nhân cùng Vân Mộng Chân cũng đồng thời khôi phục lại.

"Có ý tứ, bản thần đột nhiên có điểm thưởng thức ngươi!"

Cười ha ha một tiếng, Hải Thần nhìn lấy Bạch Nhạc nói rằng, "Nói cho bản thân, ngươi tu luyện là công pháp gì, truyền thừa người phương nào?"

Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc mới rốt cục thở phào một cái, biết mình cược đúng!

Đừng xem trước đó, Bạch Nhạc bày ra một bộ chắc chắc dáng dấp, nhưng trên thực tế, đây hết thảy đều chẳng qua vẻn vẹn chỉ là phỏng đoán, coi như là Bạch Nhạc trong lòng mình cũng không có, chỉ có thể cược chiêu thức ấy!

Rất may mắn, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn cược đối.

"Thông Thiên Ma Công, Hải Thần cần phải không biết, sư tôn ta tên là Thông Thiên Ma Quân, chỉ cái này gần ngàn năm qua, mới xuất hiện cường giả! Chỉ tiếc, sư tôn đã tại mấy năm trước, bỏ mạng ở Đạo Lăng sơn bên trên."

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói.

"Thông Thiên Ma Quân?"

Khẽ nhíu mày, tên này Hải Thần xác thực chưa có nghe nói qua, tựa hồ cực kỳ xa lạ, thật chẳng lẽ như Bạch Nhạc nói, sáng chế cái kia thần thông người, cũng chỉ là cái này gần ngàn năm qua, nhân gian tuôn ra một cái hậu bối?

"Không có khả năng!"

Chỉ là trong nháy mắt, Hải Thần liền trực tiếp phủ định loại ý nghĩ này.

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Hải Thần như đinh đóng cột nói rằng, "Loại thần thông này bên trong, có một cổ bản thân rất tinh tường lực lượng, bằng không, bản thần cũng sẽ không chạy tới."

Một câu nói này, cũng liền khẳng định Bạch Nhạc trước đó suy đoán.

Hải Thần như thế đúng lúc chạy tới, cũng không phải là vừa khớp, mà là bị Thôn Thiên Quyết đưa tới.

"Vãn bối nói tới chữ chữ là thật, Hải Thần nếu không tin, chỉ phải rời đi nơi này, đến trong giới tu hành, tùy tiện tìm người hỏi, là có thể xác minh!"

Nhìn lấy Hải Thần, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Hải Thần nhưng là không khỏi lần nữa rơi vào trong trầm tư.

Hắn dám khẳng định, Bạch Nhạc cũng không có lừa hắn.

Tới mức này, Bạch Nhạc cũng không gan này lừa hắn.

Có thể hết lần này tới lần khác cái này là không có khả năng sự tình.

Đối với chính mình phán đoán, Hải Thần tồn tại tuyệt đối tự tin, cái này quan hệ đến Thế Giới Chi Tâm, quan hệ đến trước đây chúng thần duy nhất mục, hắn tuyệt đối không có khả năng nhớ lầm.

Trong lúc nhất thời, trên trận nhất thời lần nữa rơi vào trong yên tĩnh!

Xung quanh chỉ nghe đến ào ào nước biển thanh âm.

"Ngươi nói vị này Thông Thiên Ma Quân, có hay không có khác truyền thừa?"

Suy tư chốc lát, Hải Thần hỏi lần nữa.

"Không có!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc khẳng định hồi đáp đạo, "Thông Thiên Ma Công, chính là sư tôn tự nghĩ ra, trước đây Diệp Huyền đại sư đã từng nói qua, sư tôn sáng lập Thông Thiên Ma Công lúc, còn cùng hắn từng có thảo luận. . . Tuyệt không phải được từ cái gì thượng cổ truyền thừa."

Cái này cũng không đúng, vậy cũng không đúng, sự tình tựa hồ liền rơi vào một cái ngõ cụt ở giữa.

"Xem ra có tất phải đi ra ngoài nhìn một chút."

Hơi trầm ngâm một chút, Hải Thần chậm rãi mở miệng nói.

Hắn tại bên trong thế giới nhỏ này, đã ngủ say lâu lắm, rất nhiều chuyện, chỉ bằng vào hỏi Bạch Nhạc mấy lời như vậy là không phân biệt được thật giả, thật muốn muốn biết rõ ràng, nhất định phải đi ra ngoài, nhìn một chút thế giới bên ngoài.

Còn như nói Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân bọn hắn chết sống, Hải Thần là thật không quan tâm.

Đến hắn loại cảnh giới này, quan tâm Bạch Nhạc bọn hắn sinh tử mới là chê cười.

Ùng ùng!

Hô hấp ở giữa, trong bầu trời chợt nứt ra một cái khe hở, Tam Xoa Kích chặn lại, trên mặt biển nổi lên một hồi cơn lốc!

Cơ hồ là cùng một thời gian.

Toàn bộ Lục Âm sơn thượng trời u ám, chợt hạ lên mưa to, hư không vỡ nát, phảng phất ngày tận thế tới đồng dạng.

Nguyên bản một mực thủ ở trong sơn cốc Bất Tử Thanh Vương, càng là chợt sinh ra một tia báo động, gắt gao nhìn thẳng không gian liệt phùng, Thanh Vương Kiếm chợt bay vào trong tay, như lâm đại địch!

Ùng ùng!

Long trời lở đất!

Phảng phất toàn bộ thiên địa đều tùy theo giao động.

"Chết tiệt!"

Sau một khắc, mới vừa nứt ra không gian liệt phùng liền chợt khép kín!

Nguyên bản Bạch Nhạc bọn hắn đã tại chuẩn bị ly khai, có thể lại không nghĩ rằng, không gian liệt phùng liền chợt khép lại.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người ánh mắt liền đều rơi vào Hải Thần trên người!

Trong lúc nhất thời, Hải Thần sắc mặt chợt thay đổi cực vi khó coi, toàn bộ ngoài khơi theo lấy hắn phẫn nộ sôi trào.

Loại tình huống này, vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Vân Mộng Chân bọn hắn, đảm nhiệm ai đều không dám lên tiếng.

Giờ khắc này, cho dù ai đều cảm thụ được Hải Thần sát khí, cái kia nồng nặc sát khí, dường như muốn đem cả phiến thiên địa bên trong, tất cả mọi thứ đều triệt để phá hủy đồng dạng.

Mặc dù không dám khẳng định đến tột cùng phát sinh cái gì, nhưng Bạch Nhạc nhưng trong lòng ẩn nhiên minh bạch, Hải Thần bây giờ chỉ sợ là bị vây ở chỗ này, căn bản là không có cách đi ra ngoài.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1099: Đại đạo đoạn tuyệt

"Đại đạo đoạn tuyệt, thiên địa quy tắc không được đầy đủ. . . Trách không được, trách không được thế gian dĩ nhiên suy bại đến tận đây!"

Sắc mặt tái xanh, Hải Thần tự lẩm bẩm.

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, Bạch Nhạc chợt ngẩng đầu, "Thiên địa quy tắc không được đầy đủ là có ý gì?"

Đại đạo đoạn tuyệt rất dễ hiểu, trên đời này căn bản cũng không có Hóa Hư phía trên cường giả, tự nhiên xem như là đại đạo đoạn tuyệt, thế nhưng, thiên địa quy tắc không được đầy đủ, khả năng liền hơi doạ người.

Ánh mắt rơi vào Bạch Nhạc trên người, Hải Thần lúc này cười lạnh nói, "Thiên địa quy tắc không được đầy đủ là có ý gì? Hắc, đơn giản lắm, là không phải là các ngươi tu vi đột phá, đều muốn lịch thiên kiếp?"

Một câu nói này lối ra, không chỉ là Bạch Nhạc, bao quát Bạch Cốt phu nhân cùng Vân Mộng Chân ở bên trong, tất cả mọi người sắc mặt cũng không khỏi phải biến đổi.

Cho dù là cách đó không xa Dạ Nhận, cũng không nhịn được nhìn thẳng Hải Thần.

"Lẽ nào đột phá cảnh giới lúc, không cần độ thiên kiếp sao?"

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

"Chê cười! Tu hành chính là tu hành, cùng thiên địa có quan hệ gì đâu? ! Thiên địa vô chủ, càng không có gì ý chí, tại sao thiên kiếp thuyết pháp?

Cái gọi là, thiên kiếp, chỉ có đánh vỡ thiên địa quy tắc lúc, mới có thể sinh ra! Các ngươi liền tiểu thế giới cũng không có, chẳng lẽ cũng có thể đánh vỡ thiên địa quy tắc?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Hải Thần trong mắt tràn đầy vẻ khinh miệt.

". . ."

Cái này vừa hỏi nhưng là nhường Bạch Nhạc bọn hắn tất cả đều thất thanh.

Phải biết, cái này đã qua vạn năm, tu hành giả đột phá lúc yêu cầu độ kiếp, đều đã hình thành thâm căn cố đế quan niệm.

Thậm chí vì thế còn phân ra cái gì, ma tu càng khó độ kiếp, giết chóc quá nhiều, khó có thể độ kiếp thuyết pháp.

Nhưng đến Hải Thần trong miệng, thiên kiếp lại thậm chí sẽ không có?

Đây quả thực là phá vỡ tất cả mọi người nhận thức a.

Trong đầu cấp tốc chuyển động, trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp, "Hải Thần vừa định đi ra ngoài, chính là cảm ứng được thiên kiếp?"

Rất rõ ràng, Hải Thần là bị vây ở chỗ này, bởi vậy suy đoán ra vấn đề đến, cũng không tính trắc trở.

"Thiên kiếp coi là một" bên trong lộ ra vẻ khinh thường, Hải Thần lành lạnh mở miệng nói, "Thiên địa quy tắc không được đầy đủ, bây giờ bản thần một khi bước vào, liền sẽ chịu đến toàn bộ thế giới bài xích, không có Thế Giới Chi Tâm, ai có thể chống lại toàn bộ thế giới áp lực?"

Thế Giới Chi Tâm!

Bạch Nhạc đã không chỉ lần đầu tiên đến cái danh xưng này, bây giờ lần nữa nghe được Hải Thần nhắc tới, trong lòng nhất thời vừa nhảy, "Ta trước đó, nghe sát thần nói, Thế Giới Chi Tâm, đã tan vỡ thành tiểu thế giới này?"

Quét Bạch Nhạc liếc mắt, Hải Thần đạm nhiên nói rằng, "Lỗ tai ngược lại là rất nhạy! Đây chính là ta yêu cầu ngươi làm việc. . . Ta yêu cầu ngươi, lấy vừa mới thần thông, đem tiểu thế giới này nuốt, một lần nữa ngưng tụ ra Thế Giới Chi Tâm tới!"

". . ."

May là Bạch Nhạc nghĩ tới rất nhiều khả năng, nghe được một câu nói này, cũng giống vậy vẫn là suýt chút nữa rẽ qua khí đi!

Đùa gì thế!

Thôn phệ tiểu thế giới? !

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ không kiên nhẫn, Hải Thần khinh thường nói rằng, "Ngươi bây giờ tự nhiên làm không được, cho nên, bản thần vừa muốn muốn tìm ngươi truyền thừa khởi nguồn. . . Đáng tiếc, dĩ nhiên cắt đứt quan hệ tầm."

Nguyên bản Hải Thần còn muốn đi ra ngoài hảo hảo tra xét một chút, nhìn một chút có phải hay không có thể từ bên ngoài, tìm được vị kia Thông Thiên Ma Quân, hoặc là đối phương truyền thừa.

Nhưng hôm nay, nhưng là không dùng!

Đại đạo đoạn tuyệt, thiên địa quy tắc thiếu sót, dưới tình huống như vậy, ngoại giới căn bản cũng không khả năng sinh ra Thế Giới Cảnh cường giả, tự nhiên cũng liền không có khả năng tìm được hắn muốn tìm người.

Đổi một câu nói, trước đó Bạch Nhạc nói chuyện, rất có thể chính là thật.

Hải Thần nghĩ tới những thứ này, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân tự nhiên cũng nghĩ đến.

Trách không được, vô luận là Đạo Lăng Thánh Nữ, vẫn là Thông Thiên Ma Quân, lại hoặc là Diệp Huyền đại sư, vô luận bọn hắn lại như thế nào xuất sắc, cũng căn bản là không có cách bước ra một bước cuối cùng, đột phá Thế Giới Cảnh!

Nguyên lai căn nguyên dĩ nhiên là tại đây!

Đại đạo đoạn tuyệt, cho nên, Thông Thiên Ma Quân mở một con đường khác, sáng chế Thông Thiên Ma Công bực này chấn thước cổ kim vô thượng thiên công, không chút nào khoa trương nói, nếu lấy công pháp uy lực mà nói, Thông Thiên Ma Công tu hành đến mức tận cùng, tuyệt đối không thể so với bất luận cái gì thượng cổ đại phái bên trong truyền thừa yếu.

Có thể cho dù là giải quyết công pháp vấn đề, Thông Thiên Ma Quân nhưng cũng y nguyên vẫn là bị đập tại một bước cuối cùng, căn bản là không có cách đột phá!

Cái này vốn cũng không phải là hắn vấn đề, mà là cái này Thế Giới Quy Tắc đã không được đầy đủ!

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, tất cả liền đều biết.

"Xin hỏi Hải Thần, Thế Giới Chi Tâm, rốt cuộc cái gì?"

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng hỏi.

Xem Bạch Nhạc liếc mắt, Hải Thần lúc này mới chậm rãi nói rằng, "Thế

Giới Chi Tâm, chính là Thế Giới Quy Tắc, là khống chế một thế giới căn nguyên, lẽ nào các ngươi cho tới bây giờ đều không có nghĩ qua, chạy ra thế giới này, nhìn một chút bên ngoài là bộ dáng gì sao?"

". . ."

Lúc này mới thực sự là một viên đá làm dấy lên sóng lớn ngập trời!

Đừng nói là Bạch Nhạc, ngay cả Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ đều ngốc!

Phải biết, lịch đại Đạo Lăng Thánh Nữ tâm nguyện lớn nhất, cũng bất quá chỉ là đột phá Hóa Hư, bước vào Hóa Hư phía trên cảnh giới mà thôi.

Ngay cả Thế Giới Cảnh thuyết pháp này cũng không biết.

Còn như Hải Thần chỗ nhắc tới, nhảy ra thế giới này nhìn một chút, vậy đơn giản là nghĩ cũng không dám nghĩ sự tình.

Thực lực sai biệt cũng không tính là gì, nhãn giới cùng bố cục mới là chân chính quyết định tất cả then chốt!

Có một số việc, thật giống như là cách lấy một lớp giấy, chỉ cần đâm thủng, liền rõ ràng rõ ràng.

Nhưng nếu là đâm không phá, chính là cả đời cũng căn bản không nghĩ tới.

Bí tàng không gian sự tình, đừng bảo là Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân, trên đời này đa số Tinh Hải Cảnh cường giả đều biết.

Thật là có ai nghĩ qua, bản thân vị trí thế giới, có phải hay không chính là một cái lớn hơn bí tàng không gian?

Từ Diệp Huyền đại sư nơi đó, Bạch Nhạc liền đã biết Thế Giới Cảnh, biết rõ cái gọi là Bán Thần Lĩnh Vực, tiến hóa đến cuối cùng chính là tiểu thế giới!

Thật là, tư duy lại như cũ bị hạn chế ở chỗ này.

Chưa bao giờ nghĩ tới, chỗ ở mình thế giới chân thật, có thể cũng bất quá chỉ là một cái càng lớn nhỏ thế giới mà thôi, càng không có nghĩ qua, thế giới này bên ngoài, còn có cái gì!

Vắng vẻ giống như chết!

Giờ khắc này, tất cả mọi người không khỏi sinh ra một loại kính sợ.

"Thôn Thiên Quyết. . . Hắc, đây là ngay cả trời cũng dám nuốt a, phần này khí phách, mới có tư cách cùng bản thân ngồi mà nói suông! Đáng tiếc, đáng tiếc!"

Lắc đầu, Hải Thần nói lần nữa.

Nghe thế, Bạch Nhạc cũng không khỏi chỉ có cười khổ.

Trách không được, cho dù là Diệp Huyền đại sư, cũng tự nhận không bằng Thông Thiên Ma Quân xa rồi.

Chỉ bằng phần này khí phách cùng nhãn giới, liền hoàn toàn không phải người khác có khả năng bằng được a.

"Hải Thần, Bạch Nhạc bây giờ mặc dù thực lực không đủ, thật là, từ hắn tu hành đến nay, cũng bất quá mới rất ngắn năm năm mà thôi! Đợi một thời gian, chưa chắc liền không thể trở thành mới Thông Thiên Ma Quân, thậm chí đạt được ngài yêu cầu, đem tiểu thế giới này thôn phệ!"

Ngẩng đầu, Vân Mộng Chân đột nhiên mở miệng nói.

Những lời này, nhưng là nhất thời làm Hải Thần nao nao, ánh mắt lần nữa hướng về Bạch Nhạc.

Tu hành giả niên kỷ, là rất khó liếc mắt nhìn ra, bất quá, đối với Hải Thần loại này cường giả mà nói, chỉ cần hắn nguyện ý, nhưng là đủ để xem thấu.

Bị Vân Mộng Chân như thế nhắc tới, Hải Thần lúc này mới chú ý tới, Bạch Nhạc dĩ nhiên thật chỉ có chừng hai mươi tuổi, chuyện này với hắn mà nói, thật có thể là vui mừng ngoài ý muốn.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1100: Chúng Tinh Tiểu Thế Giới

Hai mươi mấy tuổi Tinh Hải Cảnh, cho dù là tại thời đại thượng cổ, cũng đã coi như là không tầm thường thiên tài.

"Đợi một chút, ngươi vừa mới nói, hắn mới tu hành năm năm là có ý gì?"

Ánh mắt hướng về Vân Mộng Chân, Hải Thần hỏi lần nữa.

"Năm năm trước, hắn vẫn chỉ là một cái tam lưu tông môn tiểu tạp dịch. . ."

Định thần một chút, Vân Mộng Chân lúc này mới chậm rãi mở miệng nói.

Từ trước đây nàng đuổi theo Thông Thiên Ma Quân hạ Đạo Lăng sơn, một đường chạy tới Linh Tê Kiếm Tông, gặp phải Bạch Nhạc bắt đầu, toàn bộ quá trình không có nửa điểm che giấu, thậm chí cũng bao quát, trước đây Thông Thiên Ma Quân bức bách nàng cùng Bạch Nhạc phát sinh quan hệ, này mới khiến nàng cùng Bạch Nhạc ở giữa, có cảm tình.

Đối với Vân Mộng Chân mà nói, cái này tự nhiên xem như là chuyện xấu, lựa chọn như thế không có chút nào che lấp nói ra, không chỉ là vì thủ tín Hải Thần, còn có một bộ phận rất lớn, là vì hướng Bạch Cốt phu nhân thị uy.

Đoạn thời gian này, Bạch Cốt phu nhân phản ứng, đã đủ để cho nàng minh bạch, đối phương tâm tư.

Loại tình huống này, Vân Mộng Chân tự nhiên không ngại dùng phương thức này đến, muốn Bạch Cốt phu nhân biểu thị công khai chủ quyền.

Vô luận cái dạng gì nữ nhân, tại ái tình trong chuyện này, đều là ích kỷ!

Mí mắt nhảy nhót, Bạch Cốt phu nhân trong lòng tự nhiên cũng minh bạch đối phương ý tứ, nhưng lại vẫn không có cắm miệng.

Vân Mộng Chân cứ như vậy không có chút rung động nào đem sự tình đại thể nói một lần.

Lẳng lặng nghe Vân Mộng Chân nói những thứ này, Hải Thần trong mắt cũng không khỏi lộ ra vài phần kinh ngạc.

Đương nhiên, cũng không phải là vô cùng kinh ngạc cùng Bạch Nhạc thực lực đề thăng, mà là đối với Đạo Lăng Thánh Nữ, Thông Thiên Ma Quân, cùng với Diệp Huyền sản sinh nồng hậu hứng thú.

Chỉ bằng bây giờ chỗ nghe nói cái này đôi câu vài lời, cũng đã đủ để cho Hải Thần cảm thụ được cái này ba người cường đại.

Đây mới thực là trên đời cao cấp nhất nhân vật!

Nếu như không phải là thụ đến thiên địa quy tắc không được đầy đủ ảnh hưởng, hạng nhân vật này, ắt sẽ trở thành đủ để sánh vai cùng hắn thần linh cường giả.

Chỉ tiếc, đúng là vẫn còn thức tỉnh chậm mấy năm, bằng không, cái này ba người chỉ cần có công việc của một người lấy, cũng cũng có thể trợ giúp hắn, đánh vỡ thế giới này bức tường ngăn cản, trọng tố Thế Giới Chi Tâm.

Bất quá, cũng may, còn có một cái Bạch Nhạc tại.

Mặc dù trên thực lực, bây giờ Bạch Nhạc, so sánh với hắn, còn có xa không thể chạm khoảng cách, thật là nếu bàn về thiên phú cùng tài tình, thậm chí là tâm tính, tuy nhiên cũng không thể nghi ngờ là nhân tuyển tốt nhất!

Có thể đồng thời bị Thông Thiên Ma Quân cùng với Diệp Huyền nhìn trúng, cũng đã đủ để chứng minh Bạch Nhạc xuất sắc.

Bây giờ, có thể gặp phải hắn. . . Đây cũng là duyên!

"Thú vị, không nghĩ tới thời gian qua đi vạn năm, trên đời này, vẫn còn có như vậy thú vị người, xác thực lệnh bản thần vui mừng!"

Lắc đầu, Hải Thần tiếp tục nói, "Bạch Nhạc, ngươi từ phàm tục trong người, tu hành đến Tinh Hải, dùng thời gian năm năm! Dạng này, bản thần lại cái ngươi mười năm, trong vòng mười năm, ta muốn ngươi đạt được Hóa Hư đỉnh phong, đủ để trùng kích Thế Giới Cảnh cấp độ!"

"Đến lúc đó, ngươi lại lấy Thôn Thiên Quyết thôn phệ tiểu thế giới này, một lần hành động đột phá Thế Giới Cảnh, trọng tố Thế Giới Chi Tâm!"

Mười năm!

Chợt vừa nghe đi lên, tựa hồ thời gian rất lâu, nhưng nếu là kết hợp với Hải Thần yêu cầu, khả năng liền thực sự quá khó khăn.

Mặc dù Bạch Nhạc bản thân đã phi thường có tự tin, nghe thế, cũng không khỏi cười khổ một hồi.

"Hải Thần cũng không tránh khỏi quá coi trọng vãn bối, nói thật. . . Ta xác thực không có lòng tin gì."

"Không có tiền đồ!"

Lạnh rên một tiếng, Hải Thần khinh thường nói rằng.

". . ."

Đây là có tiền đồ không có tiền đồ vấn đề sao?

Bạch Nhạc rất muốn nhổ nước bọt, nhưng hôm nay lại cũng chỉ có khả năng đem vài lời đàng hoàng nuốt xuống.

"Nếu là ở cái này Thế Giới Quy Tắc thiếu sót trong hoàn cảnh, tự nhiên làm không được, bất quá. . . Tất nhiên bản thần tất nhiên đưa ra dạng này yêu cầu, tự nhiên liền sẽ giúp ngươi một tay!"

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Hải Thần tiếp tục nói, "Thượng cổ chúng thần, chính là bởi vì Thế Giới Chi Tâm mà vẫn lạc, bất quá. . . Mặc dù Thế Giới Chi Tâm vỡ nát, nhưng cũng sẽ không hoàn toàn không thu hoạch được gì!"

"Ngày xưa, thượng cổ chúng thần từng hợp lực sáng tạo một cái tiểu thế giới, nơi đó chẳng những có thích hợp nhất tu hành tài nguyên, thiên địa quy tắc cũng tương đối mà nói, nếu so với phía ngoài thế giới hoàn thiện nhiều. . . Mà đi thông tiểu thế giới kia thông đạo, liền ở chỗ này."

"! ! !"

May là Bạch Nhạc đã có qua vô số suy đoán, có thể làm Hải Thần nói ra những lời này lúc, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là bị hung hăng chấn động một thanh!

Chỉ là, Hải Thần lại không để ý đến Bạch Nhạc dáng vẻ, nhàn nhạt mở miệng nói, "Một cái kia tiểu thế giới, bị chúng ta xưng là Chúng Tinh Tiểu Thế Giới!"

"Bây giờ, ta chính là muốn ngươi bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tu

hành. . ."

Dừng một cái, Hải Thần tiếp tục nói, "Đương nhiên, ngươi cũng không nên cao hứng quá sớm, cái kia cũng không phải bình thường tiểu thế giới, mà là chúng thần dựa theo hiện thực thế giới đắp nặn, trước đây không biết di chuyển rất nhiều mãnh thú, hơn nữa, còn rất nhiều chúng thần môn đồ đệ tử. . . Chỉ tiếc, vạn năm trước đó, trận chiến kia Thế Giới Chi Tâm vỡ nát, vô số cường giả vẫn lạc, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới cửa vào cũng đã bị tắt!"

"Chúng Tinh Tiểu Thế Giới mặc dù cường đại, thật là bởi vì khuyết thiếu Thế Giới Chi Tâm, Thế Giới Quy Tắc vẫn như cũ không được đầy đủ. . . Bất quá, tương đối mà nói, nhưng cũng đã so hiện nay cái này đại đạo đoạn tuyệt thế giới cường đại hơn!"

"Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, mặc dù một dạng không có thần linh sinh ra, nhưng là bởi vì tồn tại chúng thần truyền thừa, sinh hoạt tại bên trong tu hành giả, một dạng thực lực cực mạnh! Bán thần, Hóa Hư cường giả đều tất nhiên số lượng cũng không ít, ngươi bước vào bên trong, đồng dạng sẽ gặp nguy hiểm!"

"Bản thần bây giờ đã vô pháp rời đi nơi này, cho nên, một khi ngươi bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, cũng chỉ có thể dựa vào chính mình. . . Nếu như chết ở bên trong, bản thần một dạng cứu không được ngươi!"

". . ."

"Mười năm, ngươi chỉ có thời gian mười năm, bản thần không có ở đùa giỡn với ngươi! Bởi vì, tối đa còn có thời gian mười năm, Thế Giới Chi Tâm liền sẽ triệt để tan vỡ, đến lúc đó, chỗ này tiểu thế giới cũng đồng dạng hội tan vỡ!"

"Mất đi Thế Giới Chi Tâm lực lượng chống đỡ, Chúng Tinh Tiểu Thế

Giới đồng dạng sẽ tùy theo đổ, đến lúc đó. . . Vô luận là bán thần, vẫn là Hóa Hư, cũng đều chắc chắn phải chết!"

"Trong vòng mười năm, ngươi nhất định phải dựa vào thực lực của chính mình, tu hành đến Hóa Hư đỉnh phong, như vậy mới có thể đánh vỡ thế giới bức tường ngăn cản, hồi tới nơi này! Nghe hiểu sao?"

". . ."

Lần này, Bạch Nhạc mới chính thức là há hốc mồm.

"Đã như vậy, Hải Thần vì sao không thừa dịp hiện tại đả thông Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thông đạo, nhường người bên trong đi ra?"

Lông mày nhíu lại, Vân Mộng Chân trầm giọng hỏi.

"Làm không được!"

Lắc đầu, Hải Thần bình tĩnh hồi đáp đạo, "Chúng Tinh Tiểu Thế Giới là chúng thần hợp lực sáng tạo ra, lấy Thế Giới Chi Tâm vì chống đỡ, cũng là bởi vì Thế Giới Chi Tâm tan vỡ, mới phong bế! Bản thần tối đa có thể tạm thời mở ra, đem người đưa vào đi, lại cũng không có thể làm cho người bên trong đi ra!"

"Trừ phi có thể trọng tố Thế Giới Chi Tâm, bằng không. . . Không ai có thể đem bọn họ cứu ra."

Nghe thế, Vân Mộng Chân cũng rốt cuộc minh bạch được.

Ở nơi này là cơ duyên gì, căn bản là nhường Bạch Nhạc đi liều mạng!

Ngẩng đầu, Vân Mộng Chân lần nữa mở miệng nói, "Xin hỏi Hải Thần, cho dù là mười năm sau đó, Thế Giới Chi Tâm vỡ nát, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới hủy diệt, thế giới chân thật cũng sẽ không phải chịu ảnh hưởng

gì a?"

Cvt: Càng ngày càng hay rồi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1101: Điều kiện

Nói trúng tim đen!

So với việc Bạch Nhạc, lúc này Vân Mộng Chân đầu óc càng thanh tỉnh, trong nháy mắt liền đâm rách then chốt!

Xoay đầu lại, Hải Thần một lần nữa quan sát một chút Vân Mộng Chân, khóe miệng tràn ra vẻ tươi cười, nhẹ giọng nói, "Không sai, tiểu thế giới tan vỡ, cùng thế giới chân thật không quan hệ! Thậm chí Thế Giới Chi Tâm vỡ nát sau đó, mấy ngàn thậm chí trên vạn năm sau đó, nguyên bổn đã thiếu sót thiên địa quy tắc cũng sẽ từng bước khôi phục. . . Nếu như không bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, dĩ nhiên là sẽ không gặp phải nguy hiểm."

Không có chút nào muốn che lấp ý tứ, Hải Thần bình thản hồi đáp nói.

Cười khổ một tiếng, khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Hải Thần, ta nguyện ý tiến vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, nhưng có một cái điều kiện, ngươi nhất định phải làm cho các nàng ly khai."

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc nhìn về phía Hải Thần ánh mắt không gì sánh được nghiêm túc.

Chính mình mạo hiểm không quan hệ, thế nhưng vô luận như thế nào, Bạch Nhạc đều nhất định muốn cam đoan Vân Mộng Chân cùng Bạch Cốt phu nhân cùng với Tiểu Bạch Long an toàn.

Nếu như điểm này không thể đồng ý, Bạch Nhạc liền tuyệt sẽ không đồng ý bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới.

"Ngươi không có tư cách bàn điều kiện!"

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Hải Thần trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Hải Thần tự nhiên có thể mạnh mẽ đem ta đưa vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, ta cũng phản kháng không!"

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói, "Nhưng ta chí ít có thể lấy quyết định, tự ta sinh tử! Nếu là ta chết, Hải Thần ngươi bị vây ở chỗ này. . . Chỉ sợ cũng không hy vọng, trọng tố Thế Giới Chi Tâm a?"

Về điểm này, Bạch Nhạc đồng dạng xem vô cùng rõ ràng.

Hải Thần sở dĩ, không có giết chính mình, cũng là bởi vì Thông Thiên Ma Công!

Nói là chính mình chỉ có mười năm, thật là đối Hải Thần mà nói, làm sao không phải là chỉ có mười năm.

"Ngươi dám uy hiếp bản thần?"

Trong tích tắc, sát khí tăng vọt, toàn bộ hải dương đều tùy theo rống giận, phảng phất trong nháy mắt, là có thể đem Bạch Nhạc nghiền vì bột mịn.

"Hải Thần nói quá lời, ta bất quá chỉ dùng của mình sinh mệnh coi như lợi thế mà thôi, tại sao uy hiếp nói đến?"

Sắc mặt bình tĩnh, Bạch Nhạc không sợ hãi chút nào nhàn nhạt mở miệng nói.

"Ta chỉ là một tiểu nhân vật, sinh tử còn lâu mới có được trọng yếu như vậy. . . Hải Thần ngài nghĩ sao?"

". . ."

Những lời này, nhưng cũng không khỏi làm Hải Thần trầm mặc xuống.

Bạch Nhạc tự nhiên chỉ là một tiểu nhân vật, sinh tử chỉ ở hắn một ý niệm.

Nhưng hôm nay, hắn bị vây ở chỗ này, lại chỉ có thể đem hy vọng ký thác vào Bạch Nhạc trên người.

Nếu như Bạch Nhạc chết, hắn xác thực không có biện pháp khác có thể tưởng tượng.

Chân trần không sợ mang giày, bây giờ Bạch Nhạc chính là bày ra như thế một bộ vô lại tư thế đi ra, hắn thật là có chút không có cách nào.

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Hải Thần lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Có thể, bản thần bằng lòng!"

"Bạch Nhạc!"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Vân Mộng Chân cùng Bạch Cốt phu nhân cùng kêu lên ngăn cản nói.

"Muốn đi cùng đi, ta sẽ không để cho một mình ngươi mạo hiểm."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân kiên định mở miệng nói.

Bạch Cốt phu nhân mặc dù không có nói chuyện, thật là trong ánh mắt lộ ra ý tứ, nhưng là không khác nhau chút nào.

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Đạo Lăng Thiên Tông, bây giờ đã bấp bênh, lúc nào cũng có thể huỷ diệt. . . Nếu như lúc này, ngươi không ở, chỉ sợ dùng không mười năm, Đạo Lăng Thiên Tông liền muốn trở

thành quá khứ."

". . ."

Không thể không nói, Bạch Nhạc những lời này, nhưng là nhất thời đánh tới Vân Mộng Chân yếu hại bên trên.

Nàng mặc dù nguyện ý cùng Bạch Nhạc cùng chết, thật là, nhưng cũng xác thực không bỏ xuống được Đạo Lăng Thiên Tông.

Bây giờ tình thế, không cần phải nói nàng cũng minh bạch, nếu là không có nàng, Đạo Lăng Thiên Tông căn bản là chống đỡ không nổi đi.

"Còn ngươi nữa."

Chuyển hướng Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta làm nhiều như vậy, mới thật không dễ dàng hình thành hôm nay thiên hạ bố cục, ta nếu như thời gian dài không lộ diện, liền yêu cầu một cái để duy trì đại cục. . . Chỉ bằng Tô Nhan, nàng là làm không được, ta yêu cầu ngươi trở về, vì ta ổn định cục diện!"

"Đây là ta đã đáp ứng Diệp Huyền đại sư, cũng là ta bản thân tâm nguyện, thời gian mười năm quá dài. . . Chỉ có thể làm phiền ngươi."

"Bạch Nhạc!"

Vô luận Bạch Nhạc tìm ra cái dạng gì lý do đến, nhưng vô luận là Bạch Cốt phu nhân vẫn là Vân Mộng Chân đều rất rõ ràng, cái này bất quá đều là lấy cớ mà thôi, Bạch Nhạc chân chính mục, chính là ngăn cản các nàng cùng hắn một chỗ phạm hiểm mà thôi.

Mỉm cười, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Yên tâm đi, không có nguy hiểm như vậy! Ta vẫn rất có nắm chặt, tin tưởng ta. . . Mười năm sau đó, ta tất nhiên sẽ công thành mà phản hồi!"

"Bạch Nhạc!"

Trong mắt lộ ra lau một cái nước mắt, Vân Mộng Chân có chút nghẹn ngào mở miệng nói.

Vươn tay, nhẹ nhàng ôm lấy Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Vân Mộng Chân, ta đáp ứng ngươi, ta sẽ ngay trước người trong thiên hạ mặt cưới ngươi! Mười năm sau đó, ta trở về thời điểm, ta liền đi Đạo Lăng sơn cưới ngươi, làm một trận thịnh đại nhất hôn lễ."

Giờ khắc này Bạch Nhạc, có vẻ phi thường ôn nhu.

"Tốt!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân rốt cục vẫn gật đầu.

Chỉ là, dừng một cái, Vân Mộng Chân tiếp tục nói, "Mười năm sau đó, nếu ngươi không trở lại. . . Ta xử lý xong Đạo Lăng Thiên Tông sự tình, cũng giống vậy sẽ không sống một mình!"

". . ."

Nhìn lấy Vân Mộng Chân kiên quyết dáng vẻ, Bạch Nhạc một loại không hiểu cảm động, cũng rốt cục không nói gì nữa cự tuyệt lời nói, chỉ là ôm chặt lấy Vân Mộng Chân.

Đứng ở bên cạnh, giờ khắc này Bạch Cốt phu nhân thần sắc có vẻ hơi phức tạp, cũng nhưng cũng cuối cùng không có chen vào nói.

"Ngao ô!"

Trong miệng phát sinh một tiếng bất mãn gào thét, Tiểu Bạch Long cũng rốt cục bay lên.

"Tiểu Bạch, ngươi trở về giúp ta chăm sóc Thanh Nhã tỷ, có được hay không?"

Nhìn về phía Tiểu Bạch Long, Bạch Nhạc nói lần nữa.

"Ngao ô!"

Lần này, Tiểu Bạch Long nhưng là không hề nghĩ ngợi liền trực tiếp cự tuyệt.

Tiểu Bạch Long mặc dù cùng Bạch Thanh Nhã ở chung cũng không tệ, có thể cái kia lại như cũ thay thế được không Bạch Nhạc.

Trước đó bị Bạch Nhạc ném ở Thanh châu, Tiểu Bạch Long cũng đã rất bất mãn, bây giờ tự nhiên kiên quyết không muốn ly khai.

"Mang theo tiểu Bạch đi."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân đột nhiên mở miệng nói, "Ngươi không ở, tiểu Bạch cũng sẽ không vui vẻ, chẳng thà mang theo hắn một chỗ. . . Nhiều ít cũng có thể có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Nghe được Vân Mộng Chân lời nói, Bạch Nhạc yên lặng chốc lát, cũng rốt cục gật đầu.

"Ngao ô!"

Nhìn thấy Bạch Nhạc đáp ứng, Tiểu Bạch Long nhất thời hưng phấn bay lên, tại Bạch Nhạc xung quanh trên nhảy dưới nhảy.

Xoay người lại, hướng về Hải Thần khom người cúi đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Mời Hải Thần tiễn các nàng ly khai, ta tùy thời có thể bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới!"

Thoả mãn gật đầu, Hải Thần lập tức mở miệng nói, "Không vội! Trước đó trận chiến kia, ngươi thụ thương không nhẹ, trước điều dưỡng mấy ngày lại nói!"

"Hải Thần, ta cũng nguyện ý tiến vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới!"

Một mực tại bên cạnh không nói gì Dạ Nhận, lúc này cũng theo mở miệng nói.

Mặc dù thân thể vẫn lạc, có thể thần hồn e tại, Dạ Nhận cũng vẫn như cũ vẫn chưa buông tha.

Loại tình huống này, hắn tuyệt không muốn đi ra ngoài sự tình, trực tiếp hướng biển Thần nói nói.

Lông mày nhíu lại, Hải Thần liếc Dạ Nhận liếc mắt, lập tức mở miệng nói, "Có chút ý tứ, bản thần chuẩn! Các ngươi một chỗ, cũng tốt có cái bạn, mười năm sau đó nếu có thể trở về, bản thần một dạng sẽ không thiếu ngươi chỗ tốt."

Đối với Dạ Nhận thỉnh cầu, Hải Thần cũng đồng dạng đáp ứng một tiếng .

"Sát thần tự có bí pháp có thể trọng tố thân thể, bản thần có thể truyền cho ngươi. . . Cho các ngươi một tháng, một tháng sau, bản thần tiễn các ngươi tiến vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1102: Trợ thủ

Ánh mắt lấp lóe, Vân Mộng Chân muốn nói điều gì, nhưng lại đúng là vẫn còn nhịn xuống.

Nàng là rất muốn giết chết Dạ Nhận, riêng là bây giờ Dạ Nhận thân thể bị hủy, đang đứng ở yếu ớt nhất thời điểm, nguyên bản nàng dự định chỉ cần vừa rời đi nơi này, liền trước giết chết Dạ Nhận, nhưng không nghĩ, Dạ Nhận phản ứng thật không ngờ cực nhanh.

Bây giờ Hải Thần đã đáp ứng, vô luận nàng có ý kiến gì, cũng đều chỉ có thể nước chảy về biển đông.

Hải triều thối lui, cũng không lâu lắm, cái này một vùng núi liền khôi phục nguyên dạng.

Chỉ là nguyên bản Thần Điện đã sớm đổ.

Nguyên bản bị vây ở trong thần điện chân long cùng phượng hoàng pho tượng cũng đều giải trừ trớ chú.

"Bây giờ suy nghĩ một chút, cũng đều còn cùng giống như nằm mơ!"

Tại Bạch Nhạc bên cạnh rơi xuống, chân long pho tượng nhẹ giọng mở miệng nói.

Không, hiện tại đã không nên xưng là pho tượng.

Thần Chi Trớ Chú đã theo lấy Thần Điện tan vỡ mà tiêu thất, bây giờ hai người bọn họ cũng đã khôi phục thân tự do.

"Xin lỗi, không nghĩ tới sẽ chọc cho đến như vậy đại phiền toái, cuối

cùng cũng vẫn không thể nào giúp đỡ hai vị tiền bối."

Khẽ khom người, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Chuyện này, có thể bài trừ Thần Chi Trớ Chú, chúng ta cũng đã rất thỏa mãn."

Lắc đầu, chân long nhẹ giọng nói, "Nếu không phải ngươi, chúng ta sợ là còn phải bị vây ở chỗ này, mãi cho đến chết."

"Đáng tiếc, ta không có cách nào khác để cho các ngươi rời đi nơi này."

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

Nhường Hải Thần thả Vân Mộng Chân cùng Bạch Cốt phu nhân ly khai, cũng đã rất không dễ dàng, tự nhiên không có khả năng lại bức Hải Thần thả hai người bọn họ đi ra ngoài.

"Vậy cũng chưa chắc!"

Lắc đầu, chân long khẽ cười nói, "Muốn đi ra ngoài không dễ dàng, thế nhưng, nếu là muốn đi Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, có thể chưa chắc làm không được."

Nghe nói như thế, Bạch Nhạc không khỏi nao nao.

"Ngươi chính là đánh giá quá thấp chính ngươi, bây giờ Hải Thần là đem sở hữu hy vọng đều phóng tới trên người ngươi, bằng không, bất luận là cái nào sát thần hậu nhân, hay là chúng ta, sợ rằng đều căn bản là không có cách sống sót!"

Phượng hoàng theo giải thích, "Lấy ngươi bây giờ thực lực, bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, đúng là vẫn còn quá yếu một ít! Chúng ta với ngươi một chỗ bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, cũng có thể nhiều

mấy phần cam đoan, Hải Thần mặc dù chưa nói, nhưng nếu đã lưu lại chúng ta một mạng, ý tứ cũng đã rất rõ ràng."

Nghe thế, Bạch Nhạc cũng không nhịn được cười khổ lên.

Ngược lại là Vân Mộng Chân mí mắt hơi hơi vừa nhảy, giống như là nghĩ đến cái gì, nhưng lại cuối cùng không nói gì.

"Không cần như vậy, chúng ta bị vây ở trong thần điện trên vạn năm, bây giờ có thể có cơ hội đi ra ngoài, cũng đã rất thỏa mãn! Chúng Tinh Tiểu Thế Giới rất lớn, đã có thể ngửi được tự do mùi vị."

Chân long vừa cười vừa nói, "Còn có tên tiểu tử này, thừa dịp trong khoảng thời gian này, ta cũng có thể đem Long tộc chiến pháp, truyền cho nó! Chúng ta là không có hy vọng gì, thế nhưng nó, nếu là có thể với ngươi tiếp tục, sau này không có khó hóa thành thần long, một chỗ bước ra thế giới này cơ hội."

"Ngao ô!"

Tiểu Bạch Long có thể cũng không có gì nhiều tâm tư, có thể một mực theo Bạch Nhạc, cũng đã rất vui vẻ, bây giờ nghe được chân long lời nói, không khỏi đắc ý phát sinh một tiếng rồng gầm.

Cười cười, Bạch Nhạc tự tay sờ sờ tiểu tử kia cái đầu, "Đa tạ tiền bối!"

"Không cần khách khí như vậy, ta đem tiểu gia hỏa này mang đi, các ngươi trò chuyện đi."

Tự tay móng vuốt, đem Tiểu Bạch Long xách đứng lên, chân long cùng phượng hoàng, lúc này liền xa xa bay ra ngoài, lưu cho Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân bọn hắn một cái không gian riêng tư.

Còn một tháng thời gian, Vân Mộng Chân cùng Bạch Cốt phu nhân tự

nhiên cũng không sốt ruột ly khai, cứ như vậy cùng Bạch Nhạc ở lại.

Thời gian chậm rãi trôi qua, chỉ chớp mắt chính là hơn nửa tháng thời gian trôi qua.

Bạch Nhạc thương thế đã sớm triệt để khôi phục lại.

Trong khoảng thời gian này, đối với Bạch Nhạc mà nói, không thể nghi ngờ là một đoạn ấm áp nhất thời gian, có Vân Mộng Chân cùng Bạch Cốt phu nhân cùng, rời xa tất cả phân tranh cùng thế tục phiền não, phảng phất có thể làm cho người ta quên hết mọi thứ phiền phức.

Duy nhất không được hoàn mỹ đúng, Bạch Cốt phu nhân vẫn luôn tại, Bạch Nhạc một mực cũng không thể tìm được cơ hội cùng Vân Mộng Chân ôn chuyện cũ.

Thế nhân đều là gọi là Bạch Nhạc háo sắc, có thể ai nào biết, thật trừ ban đầu ở Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi cùng Vân Mộng Chân một lần kia thân mật ở chung bên ngoài, Bạch Nhạc liền một mực chưa cùng bất luận kẻ nào thân cận qua.

Trên lý thuyết nói, cùng đồng nam nhỏ cũng không bao lớn phân biệt.

Những ngày gần đây, có mấy lời một mực không nói ra miệng, thế nhưng Bạch Nhạc nhưng cũng mơ hồ có thể cảm thụ được.

Vân Mộng Chân thật đã cam chịu hắn cùng với Bạch Cốt phu nhân quan hệ.

Chỉ là, Bạch Nhạc trong lòng mình còn chưa từng có cái kia một cái khe, từ đầu đến cuối không có đâm thủng tầng này cửa sổ mà thôi.

"Bạch Nhạc, thời gian không sai biệt lắm, chúng ta liền rời đi trước. . . Cũng tiết kiệm phân ly lúc không bỏ, nhớ kỹ ngươi nói chuyện, ta tại

Đạo Lăng sơn chờ ngươi."

Khoảng cách ước định thời hạn một tháng, đại khái còn có năm sáu ngày dáng vẻ, Vân Mộng Chân liền dẫn đầu mở miệng cùng Bạch Nhạc nói lời từ biệt.

Mặc dù có chút không nỡ, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng minh bạch, cuối cùng chạy không khỏi phân biệt.

"Mười năm, có thể dùng không mười năm, ta là có thể từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trở về. . . Ta đáp ứng ngươi sự tình, nhất định sẽ làm được."

Ôm Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"Tốt!"

Tựa đầu tựa ở Bạch Nhạc trong lòng, Vân Mộng Chân nhẹ giọng nói, "Chỉ cần ngươi có thể trở về, ta điều kiện gì đều có thể bằng lòng ngươi."

Nghe nói như thế, không chỉ có là Bạch Nhạc, cho dù là bên cạnh Bạch Cốt phu nhân cũng không khỏi hơi hơi cứng đờ.

Lời này xem như là một lời hai ý nghĩa, coi như là mơ hồ làm rõ thái độ.

Chỉ là giờ khắc này, ai cũng không nói gì.

Rất nhanh, Vân Mộng Chân cùng Bạch Cốt phu nhân, liền bay đến trên biển, tìm được Hải Thần.

Bây giờ, Dạ Nhận đã trọng tố thân thể, bây giờ mặc dù còn chưa thức tỉnh, có thể nhưng cũng có thể cảm giác được, Dạ Nhận thực lực đã khôi phục không sai biệt lắm, thậm chí thu được một bộ phận sát thần truyền thừa sau đó, sẽ còn càng tinh tiến.

Lúc trước liền đáp ứng qua Bạch Nhạc, Hải Thần đối với Vân Mộng Chân bọn hắn nghĩ muốn cái gì thời điểm ly khai, tự nhiên không có chút nào ý kiến, không có bất kỳ làm khó dễ, trực tiếp liền mở ra đi thông ngoại giới đường hầm không gian!

Vân Mộng Chân cùng Bạch Cốt phu nhân hai người rất nhanh liền theo thông đạo, ly khai tiểu thế giới này.

Lần này tại Hải Thần khống chế xuống, đường hầm không gian lặng yên mở ra vẫn chưa đưa tới cái gì ba động, lặng yên không một tiếng động ở giữa, hai người liền trực tiếp xuất hiện tại Lục Âm sơn bầu trời.

Rất nói nhiều, trước đó tại Bạch Nhạc bên người thời điểm cũng không nói gì, có thể vừa ra tới, Bạch Cốt phu nhân trực tiếp tự khai miệng nói.

"Ngươi muốn sớm đi ra, là vì Bất Tử Thanh Vương?"

Mí mắt hơi nhíu, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng không có chút nào che lấp, chậm rãi gật đầu nói, "Không sai, tất nhiên chúng ta không thể đi theo, liền dù sao cũng nên cho hắn tìm một lợi hại trợ thủ! Bất Tử Thanh Vương tất nhiên tâm tâm niệm niệm muốn đi vào, liền không bằng đơn giản sau đó hắn nguyện."

"Lúc này trêu chọc Bất Tử Thanh Vương, một khi hắn biết được chân tướng, ngươi có thể cân nhắc qua hậu quả?"

Nhìn lấy Vân Mộng Chân, Bạch Cốt phu nhân trầm giọng hỏi.

"Không có hậu quả gì! Chỉ cần mười năm sau đó, Bạch Nhạc có thể thuận lợi trở về. . . Hậu quả gì, ta đều nguyện ý gánh chịu!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1103: Tính toán được lợi Thanh Vương

"Các ngươi đi ra?"

Ở trong sơn cốc chứng kiến Vân Mộng Chân cùng Bạch Cốt phu nhân trong nháy mắt, Bất Tử Thanh Vương nhất thời một hồi tê cả da đầu, trong mắt lộ ra vẻ kinh hãi chi sắc, hầu như không thể tin được chính mình con mắt.

Vân Mộng Chân cũng liền thôi, Bạch Cốt phu nhân thật là bán thần, bước vào bí tàng không gian bên trong, chẳng những không chết, hơn nữa còn còn sống đi ra, thì như thế nào có thể làm cho hắn không không khỏi kinh hãi.

"Bái kiến Thanh Vương điện hạ!"

Hạ thấp người làm lễ, Vân Mộng Chân nhẹ giọng mở miệng nói.

"Một tháng trước, cái kia một trận thiên biến, là các ngươi dẫn tới?"

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, trong nháy mắt, Bất Tử Thanh Vương liền phản ứng kịp, trầm giọng mở miệng hỏi.

"Vâng!"

Không có bất kỳ do dự nào, Vân Mộng Chân lập tức mở miệng nói, "Ngày đó, Dạ Nhận thu được sơ đại Dạ Nhận, cũng chính là Sát Thần truyền thừa, lại mới đột nhiên phát hiện, sát thần vẫn chưa chết đi, mà là muốn mượn Dạ Nhận trọng sinh. . ."

Nói liên tục, Vân Mộng Chân đưa hắn cùng Dạ Nhận tiến vào bí tàng không gian bên trong, gặp phải sự tình, cơ hồ là từ đầu nói một lần.

Còn có Bạch Cốt phu nhân xác minh, liền đem toàn bộ sự tình đều xâu.

Vấn đề duy nhất ở chỗ, Vân Mộng Chân ẩn dấu Hải Thần thân phận, mà là đem vị kia chết đi Mộ Vũ Thần Linh đẩy ra, coi như bia đở đạn, nói cho Bất Tử Thanh Vương, sát thần đã cùng Mộ Vũ Thần Linh đồng quy vu tận.

"Bạch Nhạc đâu?"

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bất Tử Thanh Vương nhìn chằm chằm Vân Mộng Chân trầm giọng hỏi.

Vân Mộng Chân nói cái này một phần lời nói, hắn đã tin năm phần, vấn đề duy nhất ở chỗ, Bạch Nhạc ở đâu? !

Không biết rõ ràng Bạch Nhạc hướng đi, Bất Tử Thanh Vương là rất khó tin tưởng Vân Mộng Chân các nàng,

Hít sâu một hơi, Vân Mộng Chân chậm rãi mở miệng nói, "Đây chính là chúng ta lần này tìm đến Thanh Vương nguyên nhân."

Nhìn lấy Bất Tử Thanh Vương, Vân Mộng Chân trầm giọng nói rằng, "Dạ Nhận thu được Sát Thần truyền thừa, hơn nữa chúng ta từ Mộ Vũ Thần Linh trong miệng biết được, bí tàng không gian bên trong, cất dấu một bí mật lớn! Bí tàng không gian bên trong, có một cái tiểu thế giới cửa vào. . . Tiểu thế giới kia được xưng là Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, chính là thời đại thượng cổ, rất nhiều thần linh liên thủ sáng chế!"

"Bây giờ, chúng ta vị trí thế giới, đại đạo đoạn tuyệt, thiên địa quy tắc thiếu sót, căn bản là không có cách đột phá Hóa Hư. . . Duy nhất giải quyết vấn đề này phương pháp, liền giấu ở Chúng Tinh Tiểu Thế Giới

bên trong! Bây giờ Bạch Nhạc chính là bị vây ở đi thông Chúng Tinh Tiểu Thế Giới cửa vào chỗ!"

"Cái này gần một tháng thời gian, chúng ta dùng hết tất cả biện pháp, cũng vô pháp nhường hắn thoát khốn, tối đa bất quá mấy ngày ở giữa, Bạch Nhạc liền sẽ bị ép tiến vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới!"

"Mộ Vũ Thần Linh từng nói, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, tồn tại chúng thần truyền thừa, tồn tại càng hoàn chỉnh thiên địa quy tắc, đủ để khiến người đột phá Thế Giới Cảnh! Chỉ là, bên trong nhưng cũng ẩn chứa cực đại nguy hiểm, chỉ bằng Bạch Nhạc một cá nhân, sợ là căn bản là không có cách ứng phó."

"Chúng ta mượn Sát Thần truyền thừa, ly khai bí tàng không gian! Chính là vì mời Thanh Vương tương trợ!"

"Đương nhiên, đối với Thanh Vương mà nói, tiến vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới cũng cũng là một lần cơ duyên vô cùng to lớn! Không biết Thanh Vương có thể nguyện đi trước?"

Nghe thế, dù cho là Bất Tử Thanh Vương, cũng không khỏi rơi vào trong trầm tư.

Những lời này giả giả thật thật, cho dù là Bất Tử Thanh Vương có thể hay không có thể phân biệt ra được thật giả tới.

Nhưng có một điểm!

Đại đạo đoạn tuyệt, thiên địa quy tắc không được đầy đủ, lời như vậy, tuyệt đối không phải Vân Mộng Chân cùng Bạch Cốt phu nhân có khả năng bịa đặt đi ra.

Còn có Chúng Tinh Tiểu Thế Giới!

Những thứ này, tuyệt đối không phải ai có thể theo miệng biên đi ra.

Chỉ bằng điểm này, liền đủ để khiến Bất Tử Thanh Vương tâm động.

Mặc dù hắn cũng có thể đoán được, Vân Mộng Chân những lời này, có thể vẫn có giấu giếm địa phương, thật là, không thể không nói, những lời này, xác thực đã đủ để cho tâm hắn động.

"Các ngươi có thể nguyện theo bản vương một chỗ lần nữa bước vào bí tàng không gian?"

Trong lòng hiện lên vô số ý niệm trong đầu, Bất Tử Thanh Vương chậm rãi mở miệng nói.

Vừa nói, Bất Tử Thanh Vương gắt gao nhìn chằm chằm Vân Mộng Chân con mắt.

Rất nhiều chuyện, hắn rất khó làm ra phán đoán, nhưng là lại có thể từ loại này nhất vấn đề trực tiếp bên trong, đạt được muốn đáp án.

"Không được, lối ra đã phong bế, bây giờ một khi bước vào bên trong, nhân thể cần phải một chỗ bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới! Nhưng ta bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông tình huống, Thanh Vương cần phải so với ta rõ ràng, thân ta là Đạo Lăng Thánh Nữ, có ta chính mình trách nhiệm, không thể vào lúc này, bước vào bên trong."

Con mắt đều không nháy một chút, Vân Mộng Chân trực tiếp từ hồi đáp nói.

Câu trả lời này, nhường Bất Tử Thanh Vương hơi có chút lưỡng lự, nhưng lại không thừa nhận cũng không được, Vân Mộng Chân nói thật là tình hình thực tế!

Từ Đạo Lăng sơn trận chiến kia đến bây giờ, đã lâu như vậy đi qua, nếu

như Vân Mộng Chân lại không trở về, chỉ sợ Đạo Lăng Thiên Tông, liền thật muốn trở thành lịch sử.

"Ta cũng giống vậy, trước khi ra ngoài, Bạch Nhạc cũng đã cùng chúng ta ước định tốt! Hắn vô pháp đi ra, ta liền muốn giúp hắn duy trì Thanh châu ổn định, thôi động đạo ma nhất thống, đây là Diệp Huyền đại sư tâm nguyện, cũng là Bạch Nhạc mộng tưởng."

Bạch Cốt phu nhân theo giải thích.

Con mắt hơi hơi nheo lại, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng nói rằng, "Các ngươi đều không muốn lại bước vào bên trong, nhưng lại muốn bản vương mạo hiểm bước vào? Ngươi cho rằng bản vương hội đáp ứng không?"

"Thanh Vương điện hạ tự nhiên sẽ bằng lòng!"

Không chút do dự nào, Vân Mộng Chân trực tiếp từ hồi đáp đạo, "Vô luận là lịch đại Đạo Lăng Thánh Nữ, vẫn là Diệp Huyền đại sư, hoặc là Thông Thiên Ma Quân, đều không thể bước ra một bước cuối cùng, cũng đã đủ để chứng minh, thế gian này đại đạo đoạn tuyệt, ở lại chỗ này, căn bản không có đột phá Thế Giới Cảnh hy vọng!"

"Thế không Hóa Hư, bây giờ thế giới này, đối với Thanh Vương điện hạ mà nói, còn có cái gì có thể đáng giá quyến luyến? Chẳng lẽ, Thanh Vương còn muốn lưu lại tranh bá thiên hạ hay sao?"

"Đột phá Hóa Hư, đây là các ngươi cái kia một đời người, lớn nhất mộng tưởng! Cũng là Thanh Vương ngài ngủ say ba ngàn năm sau đó, còn sống ý nghĩa!"

"Dạng này cơ hội đặt trước mặt, ngài không có cự tuyệt đạo lý!"

". . ."

Yên lặng chốc lát, Bất Tử Thanh Vương lại không thừa nhận cũng không được, Vân Mộng Chân những lời này, xác thực đánh trúng hắn yếu hại!

Trọng sinh mà đến, hắn duy nhất nguyện vọng, chính là bước ra một bước cuối cùng, thành tựu Thế Giới Cảnh.

Còn như trong thế tục sự tình, vô luận là tu hành tài nguyên cũng tốt, tranh bá thiên hạ cũng tốt, đối với hắn mà nói, đã sớm không có ý nghĩa gì.

Trước đó hắn chờ ở chỗ này, chính là đang đợi Bạch Nhạc khả năng tin tức truyền ra, hơn nữa, hắn ở lại Bạch Nhạc trên người Thần Hồn Ấn Ký, cũng thực sự có thể đủ xác định, Bạch Nhạc vẫn chưa vẫn lạc.

Có điểm này, cũng đã đủ đủ!

Thật sâu xem Vân Mộng Chân liếc mắt, Bất Tử Thanh Vương chậm rãi mở miệng nói, "Mặc kệ ngươi rốt cuộc mục đích gì, nhưng lý do này xác thực đủ đủ đả động bản vương! Tốt, bản vương liền tin ngươi một lần!"

"Bất quá, bản vương xấu nói trước, giả sử ngươi dám gạt ta. . . Chân trời góc biển, bản vương tất phải truy sát các ngươi đến!"

"Thanh Vương yên tâm, ta nguyện lấy Đạo Lăng Thánh Nữ danh nghĩa thề, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sự tình, chữ chữ là thật!"

Nhìn lấy Bất Tử Thanh Vương, Vân Mộng Chân nghiêm túc hồi đáp nói.

"Tốt!"

Bất Tử Thanh Vương vốn là quả đoán chi nhân, một khi làm ra quyết định liền không còn chút nào nữa do dự.

Bước ra một bước, lúc này liền xé rách không gian, hướng về kia bí tàng không gian cửa vào chạy đi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1104: Dạ Nhận sứ mệnh

Oanh!

Mới bất quá vừa mới bước vào bí tàng không gian, Bất Tử Thanh Vương liền chợt cảm thụ được một cổ khủng bố áp lực đập vào mặt, cả người toàn thân tóc gáy phảng phất đều trong nháy mắt nổ dựng lên.

Xa xa, Bất Tử Thanh Vương liền chợt cảm thụ được có một ánh mắt rơi vào trên người mình, như đứng ngồi không yên.

"Vù vù!"

Trong tích tắc, Thanh Vương Kiếm chợt ra khỏi vỏ, khủng bố kiếm khí ngang chém ra, trước mặt đập vào mặt sóng biển, trong nháy mắt liền một kiếm này bổ ra.

Nhưng mà, không đợi Bất Tử Thanh Vương thở gấp qua một hơi thở đến, vừa mới bị bổ ra sóng biển, liền chợt ngưng tụ làm vô số thủy thừng, lần nữa hướng về hắn buộc chặt mà đến.

Không dám có chút do dự, Bất Tử Thanh Vương nhất thời lần nữa huy động trong tay Thanh Vương Kiếm, hung hăng chém xuống đi.

Rút dao chém nước nước càng chảy!

Tại bên trong đại dương này, cái kia khủng bố thủy thừng liền phảng phất vô cùng vô tận, không ngừng hướng về hắn vọt tới, vô luận hắn lại như thế nào ra sức giãy dụa, cũng căn bản là không có cách tránh thoát được.

Kinh khủng hơn đúng, dưới chân sóng biển dĩ nhiên cũng trong nháy mắt

nghịch chuyển, kéo Bất Tử Thanh Vương hướng về hải dương càng thâm nhập mà đi.

Bất quá trong chốc lát, Bất Tử Thanh Vương rồi đột nhiên trên mặt biển, chứng kiến một bóng người.

Đối phương lưng đối mà đứng, phảng phất căn bản cũng không có chú ý tới hắn như vậy.

Cách đó không xa, Dạ Nhận lẳng lặng ngồi ở sóng biển phía trên, trên người bao phủ một tầng nhàn nhạt huyết sắc, trên trán lộ ra vài phần vẻ thống khổ.

Lộp bộp!

Chứng kiến bóng người kia trong nháy mắt, Bất Tử Thanh Vương trong lòng chính là lộp bộp một tiếng, trong tay Thanh Vương Kiếm cũng theo đó đình chỉ huy động, trong lòng đột nhiên sinh ra một cổ tuyệt vọng cảm giác sợ hãi.

Thần linh cường giả!

Thậm chí căn bản không cần đối phương xoay người lại, Bất Tử Thanh Vương trong lòng cũng đã đoán được đối phương thân phận.

Không hề nghi ngờ, đây cũng là chân chính thượng cổ cường giả!

Chớ nhìn hắn bây giờ đã khôi phục Hóa Hư thực lực, nhưng hắn trong lòng vô cùng rõ ràng, sợ là tại trạng thái đỉnh phong xuống, đối mặt cường giả như vậy, hắn cũng căn bản không có chút nào hoàn thủ chỗ trống.

Giờ khắc này, hắn nơi nào vẫn không rõ, hắn là bị Vân Mộng Chân lừa gạt.

Chỉ là, hắn vô luận như thế nào cũng nghĩ không thông, Vân Mộng Chân tại sao muốn lừa hắn.

Đương nhiên, những thứ này đã không quan trọng!

Cười khổ một tiếng , mặc cho cái kia thủy thừng đem chính mình trói buộc lại, Bất Tử Thanh Vương chậm rãi mở miệng nói, "Đại Càn Vương Triều hậu nhân, Ngô Thanh Tùng, bái kiến tiền bối!"

"Đại Càn Vương Triều. . . Nguyên lai là Càn Đế hậu nhân."

Chậm rãi xoay người, Hải Thần đưa mắt rơi vào Bất Tử Thanh Vương trên người nhàn nhạt mở miệng nói, "Ngày xưa, Càn Đế cũng coi như cùng ta có cũ. . . Đại Càn Vương Triều bây giờ, vẫn tồn tại sao?"

Nghe được Hải Thần lời nói, Bất Tử Thanh Vương càng là xác định chính mình suy đoán, lại không may mắn chi niệm, "Đại Càn Vương Triều vẫn còn, chỉ là từ ba ngàn năm trước, Đạo Lăng Thiên Tông quật khởi sau đó, cũng đã chỉ còn Ung châu một châu chi địa."

"Một vạn năm, quả thực đã cảnh còn người mất. . ."

Thở dài một tiếng, Hải Thần nhìn lấy Bất Tử Thanh Vương hỏi, "Ngươi làm sao tiến đến?"

Nhắc tới cái này, Bất Tử Thanh Vương cũng không khỏi cười khổ nói, "Vãn bối là bị Đạo Lăng Thánh Nữ Vân Mộng Chân lừa gạt tiến đến."

"Vân Mộng Chân, chính là mới vừa rời đi nữ nhân kia?"

Lông mày nhíu lại, Hải Thần liền hiểu được.

"Là tiền bối thả các nàng ly khai?"

Nghe được Hải Thần biết rõ Vân Mộng Chân, Bất Tử Thanh Vương liền hiểu được, nhẹ giọng hỏi.

"Các nàng làm sao nói cho ngươi?"

Xem Bất Tử Thanh Vương liếc mắt, Hải Thần không trả lời mà hỏi lại nói.

Loại thời điểm này, Bất Tử Thanh Vương tự nhiên cũng không dám có cái gì giấu giếm, đem Vân Mộng Chân đối hắn nói chuyện, đại thể thuật lại một lần.

Nghe vậy, Hải Thần cũng không khỏi cười khẽ một tiếng, "Thì ra là thế!"

Quan sát Bất Tử Thanh Vương một hồi, Hải Thần lập tức mở miệng nói, "Ngược lại cũng không thể hoàn toàn xem như là lừa ngươi, chỉ là các nàng giấu giếm bản thần tồn tại mà thôi. . . Thôi, thực lực ngươi, ngược lại cũng thật không tệ, theo Bạch Nhạc một chỗ bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, coi như là một phen cơ duyên! Càn Đế tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, cũng lưu lại truyền thừa, ngươi nếu là vận khí tốt, ngược lại cũng chưa chắc không thể đột phá, kế thừa bài vị."

Nghe được những lời này, Bất Tử Thanh Vương nhưng trong lòng thì không khỏi đột nhiên khẽ động, cả người nhất thời hưng phấn.

Mặc dù Vân Mộng Chân lừa hắn tiến đến, có thể chỉ cần Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sự tình không phải giả, vậy cái này một chuyến liền tới có giá trị.

"Thôi, ngươi tự đi tìm Bạch Nhạc đi, nhìn thấy hắn, ngươi tự nhiên sẽ minh bạch chuyện đã xảy ra."

Khoát khoát tay, Hải Thần tùy ý mở miệng nói.

Ngay tại lúc đó, trói buộc Bất Tử Thanh Vương thủy thừng cũng theo đó vỡ nát, hóa thành nhu hòa dòng sông.

Khom người cúi đầu, Bất Tử Thanh Vương hướng biển thần đạo tạ ơn sau đó, lúc này mới xoay người hướng về bên bờ phương hướng bay đi.

Lấy thực lực của hắn, chỉ cần Hải Thần không hẹn bó buộc hắn, liền sẽ không có nguy hiểm gì.

Tối đa bất quá một khắc đồng hồ thời gian, Bất Tử Thanh Vương liền rơi vào trên bờ, dễ dàng liền cảm giác được Bạch Nhạc khí tức, hướng về Thần Điện bên này chạy đi.

"Ừm?"

Bất Tử Thanh Vương mới vừa bay vào bên trong dãy núi này, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp.

Chứng kiến Bất Tử Thanh Vương, cho dù là Bạch Nhạc, cũng không khỏi trợn to hai mắt.

"Thanh Vương điện hạ? Ngài làm sao tiến đến?"

". . ."

Chứng kiến Bạch Nhạc cái này một bộ kinh ngạc dáng vẻ, Bất Tử Thanh Vương không khỏi một hồi nổi nóng lên tuôn.

Hoa gần nửa canh giờ, Bạch Nhạc mới rốt cục cùng Bất Tử Thanh Vương giải thích rõ toàn bộ quá trình.

Đương nhiên, cũng minh bạch, Bất Tử Thanh Vương sở dĩ xuất hiện ở nơi này nguyên nhân.

Khom người cúi đầu, Bạch Nhạc cười khổ nói áy náy, "Thật có lỗi, ta thay các nàng hướng Thanh Vương điện hạ xin lỗi!"

Yên lặng chốc lát, Bất Tử Thanh Vương đưa ngón tay ra hướng về Bạch Nhạc điểm một cái, lại cuối cùng hóa thành một tiếng thở dài.

"Quả thực đều là si tình người a!"

Trước đó mặc dù tức giận, nhưng hôm nay chân chính hiểu rõ tất cả, Bất Tử Thanh Vương nhưng cũng ngược lại thoải mái.

Đứng ở Vân Mộng Chân các nàng trên lập trường, đưa hắn lừa tiến đến, cũng xác thực là sự chọn lựa tốt nhất.

Huống hồ, tại mấu chốt nhất Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trong chuyện, vẫn chưa dối trá, liền cũng chưa đến nổi nhường hắn nổi giận.

Không hề nghi ngờ, mặc dù so sánh lại trong dự đoán càng nguy hiểm, nhưng đối với hắn mà nói, cái này lại thật là một cái cơ hội tốt nhất.

"Còn có vài ngày?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng hỏi.

"Năm ngày!"

Về điểm này không có gì có thể giấu giếm, Bạch Nhạc thành thật trả lời nói.

... ...

Cơ hồ là Bất Tử Thanh Vương ly khai đồng thời, Dạ Nhận cũng đồng dạng tỉnh lại.

Trên thực tế, Bất Tử Thanh Vương lúc chạy đến sau khi, hắn cũng đã khôi phục ý thức, chỉ là vẫn chưa cắm miệng mà thôi.

Bây giờ Bất Tử Thanh Vương ly khai, hắn liền đồng thời đứng dậy, hướng về Hải Thần cúi đầu.

"Đa tạ Hải Thần!"

Khoát khoát tay, Hải Thần nhàn nhạt mở miệng nói, "Không cần cảm tạ ta, ngươi là một người thông minh, tự nhiên biết bản thần muốn là cái gì."

"Hải Thần yên tâm, tiến vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sau đó, ta sẽ làm tận lực bảo vệ Bạch Nhạc!"

"Không chỉ là bảo hộ, bản thần còn cần ngươi hiểu rõ, trên người hắn truyền thừa, đến tột cùng đến từ người nào!" Nhìn lấy Dạ Nhận, Hải Thần chậm rãi nói rằng, "Liền sát thần lực lượng đều có thể thôn phệ, cái kia tuyệt đối không phải cái gì Thông Thiên Ma Quân có khả năng sáng chế. . . Cỗ lực lượng kia, bản thần rất quen thuộc! Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, có chúng thần truyền thừa, bên trong, liền cũng rất có thể sở hữu, trên người hắn loại lực lượng kia truyền thừa. . . Tìm ra!"

"Nếu như có thể đạt được loại kia truyền thừa. . . Cho dù là hắn chết, cũng không quan hệ, hiểu sao?"

"Chỉ cần có thể đem loại kia truyền thừa, hoặc là hắn còn sống mang ra ngoài, bản thần liền tiễn ngươi một trận tạo hóa, nghe hiểu sao?"

"Ây!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1105: Chúng thần pho tượng

Đại hải phía trên, sóng biếc vạn khoảnh!

Không ngừng nổi lên sóng biển, phảng phất tấu lấy một bài vĩnh viễn không có điểm dừng tổ khúc.

Bạch Nhạc, Bất Tử Thanh Vương, Dạ Nhận ba người lúc này đứng tại trên mặt biển, cách đó không xa, Tam Xoa Kích dựng đứng trên mặt biển, lộ ra xanh thẳm quang mang, phảng phất toàn bộ hải dương, đều vây quanh cái kia Tam Xoa Kích mà tồn tại.

Lẳng lặng đạp ở sóng biển phía trên, một đạo thân ảnh, đưa lưng về phía ba người, đứng chắp tay.

Mặc dù mạnh như Thanh Vương, nhìn về phía thân ảnh ấy lúc, cũng đầy là kính sợ.

"Bái kiến Hải Thần!"

Ba người đồng thời khom mình hành lễ nói.

"Đứng lên đi, bản thần không nói những thứ này nghi thức xã giao, các ngươi nỗ lực tu hành, tranh thủ sớm ngày từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trở về, chính là đối bản thần lớn nhất cung kính."

Xoay người lại, Hải Thần ánh mắt chậm rãi từ ba người trên mặt đảo qua, tiếp tục nói.

"Nói nhiều, bản thần liền không nói, nặng nhẹ chính các ngươi rõ ràng. .

. Nếu như vì vậy tư tâm, lầm bản thần chuyện, cũng không cần bản thân trừng phạt các ngươi, mười năm sau đó, một chỗ theo lấy Chúng Tinh Tiểu Thế Giới hủy diệt là được."

Nghe thế, trong lòng ba người không khỏi đều là rùng mình.

Mặc dù trước đó liền đã biết, có thể lần nữa nghe được Hải Thần nói ra, lại y nguyên vẫn là lạnh cả tim.

Thời gian, chính là treo ở bọn hắn trên đầu lợi kiếm, muốn tránh cũng không được!

"Mở!"

Đưa tay chộp một cái, Tam Xoa Kích chợt bay vào Hải Thần trong tay, nhẹ nhàng rạch một cái, ngoài khơi chợt tách ra, nối thẳng biển sâu!

Nước biển cũng không tính quá sâu, cũng bất quá chỉ là vài trăm thước, ngoài khơi sau khi tách ra, liền có thể rõ ràng chứng kiến biển.

Một tòa cổ xưa truyền tống trận đứng vững tại trong biển, xung quanh thẳng đứng mấy chục toà pho tượng.

Dù là kinh lịch vạn năm tuế nguyệt, cũng vẫn như cũ có thể từ những cái này pho tượng thượng cảm thụ được khí tức cường đại.

Ánh mắt đảo qua, Bạch Nhạc rất dễ dàng liền từ bên trong, tìm được Hải Thần pho tượng!

Chúng thần pho tượng!

Không cần giải thích, Bạch Nhạc cũng có thể minh bạch, những thứ này liền cơ hồ là thời đại thượng cổ, sở hữu đứng đầu cường giả, cũng là Hải Thần nói tới chúng thần.

Chỗ này truyền tống trận tại đây chút pho tượng trong vòng vây, cũng vừa lúc xác minh Hải Thần nói tới, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, vốn là chúng thần liên thủ sáng chế.

Bây giờ chúng thần hầu như tất cả đều vẫn lạc, cũng liền chỉ có còn sống Hải Thần, có thể mở ra Chúng Tinh Tiểu Thế Giới.

Hướng về chúng thần pho tượng khom người cúi đầu, Bạch Nhạc ba người lúc này mới bước vào truyền tống trận bên trong.

Hải Thần lần nữa giơ lên Tam Xoa Kích, một cổ xanh thẳm thần quang chợt rơi vào trên truyền tống trận, ngay tại lúc đó, những cái kia rất nhiều đứng vững tại truyền tống trận bên cạnh chúng thần pho tượng trên người cũng đồng dạng lộ ra một hồi quang mang, một chỗ rơi vào trên truyền tống trận.

Một mảnh hào quang bên trong, Bạch Nhạc hầu như đã không mở mắt ra được, sau một khắc, liền chợt cảm thụ được một hồi khủng bố xé rách cảm giác!

Thiên toàn địa chuyển!

Vô luận là không gian vẫn là thời gian, phảng phất trong nháy mắt này, đều đã thác loạn.

Chí ít lấy Bạch Nhạc cảnh giới, đã căn bản là không có cách nhận biết.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, trên truyền tống trận lần nữa khôi phục lại bình tĩnh, Bạch Nhạc ba người bọn họ đã biến mất không còn tăm hơi vô tung, ngay tại lúc đó, xung quanh cái kia vô số chúng thần pho tượng cũng phát sinh một hồi tiếng răng rắc âm, đại đa số pho tượng trực tiếp

vỡ vụn, bây giờ còn thừa lại, bao quát Hải Thần chính mình pho tượng ở bên trong, cũng bất quá vẻn vẹn chỉ còn lại có bảy tòa.

Nhìn lấy trước mặt tất cả, Hải Thần trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái thâm thúy chi sắc.

"Quả nhiên. . . Không có chết cũng không chỉ ta một cái!"

Cũng may mà là Bạch Nhạc bọn hắn đã không có ở đây, bằng không, chỉ bằng một câu nói này, liền được hù dọa mộng.

Bảy tòa pho tượng, cũng liền có nghĩa là, còn có bảy vị thần linh cường giả còn sống.

Mặc dù, có thể hắn thần linh bây giờ cũng vẫn còn ở ngủ say bên trong, thế nhưng một vạn năm thời gian trôi qua. . . Hải Thần đều tỉnh lại, ai lại dám nói, hắn thần linh cường giả sẽ không tỉnh lại?

... ...

Đạo Lăng sơn!

Đứng ở Thánh Nữ phong bên trên, nhìn Lục Âm sơn phương hướng, Vân Mộng Chân trong lòng phảng phất bị kim đâm một chút, đau hầu như rơi lệ.

Thời hạn một tháng đã đến, bây giờ Bạch Nhạc, sợ là đã bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới.

Bằng tâm mà nói, nàng suy nghĩ nhiều liều lĩnh cùng Bạch Nhạc một chỗ bước vào bên trong, một chỗ mạo hiểm, vô luận tử sinh chí ít đều tại một chỗ.

Thật là, hiện thực nhưng là nàng không thể không bỏ xuống Bạch Nhạc,

trở lại cái này Đạo Lăng sơn bên trên, trọng chưởng Đạo Lăng Thiên Tông.

Không phải nàng bạc tình, mà là nàng trên người có quá gánh nặng gánh.

Người không có khả năng vĩnh viễn chỉ vì chính mình mà sống lấy.

Từ lúc vừa ra đời, nàng liền thu được thế gian tốt nhất tài nguyên, đạt được nhất dốc lòng bồi dưỡng, Đạo Lăng Thánh Nữ, cái này một cái không gì sánh được chói mắt vòng sáng, cũng là một cái không gì sánh được gánh nặng cực lớn.

Nàng làm không được ném đây hết thảy, vậy cũng chỉ có thể mang nặng đi về phía trước!

Bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông, đã đến sống còn trước mắt, duy nhất hy vọng, chính là nàng.

"Thánh nữ, trưởng lão cùng đệ tử đã tề tựu. . ."

Gió núi bên trong, một cái thanh âm quen thuộc chậm rãi tại Vân Mộng Chân phía sau vang lên.

Cuối cùng quên liếc mắt phương xa, Vân Mộng Chân chậm rãi xoay người lại, trên mặt đã lại không có chút nào dư thừa cảm xúc, chỉ còn lại có lau một cái núi băng trong trẻo nhưng lạnh lùng.

... ...

Đồng dạng một màn, cũng đồng dạng phát sinh ở trên biển Đông.

Bạch Cốt Thần Giáo đã sớm tại Đông Hải mọc rễ, Bạch Cốt phu nhân phải giúp Bạch Nhạc thôi động đạo ma nhất thống, tự nhiên cũng đồng dạng không có khả năng chỉ dựa vào tự mình một người lực lượng, một

lần nữa khống chế Bạch Cốt Thần Giáo, đồng thời hướng ra phía ngoài bành trướng, chính là tối trọng yếu một vòng.

Nàng không có theo Bạch Nhạc một chỗ bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, cũng không phải là bởi vì sợ chết, hoặc là đơn thuần bởi vì Bạch Nhạc yêu cầu.

Hải Thần còn sống, cái này cho Bạch Cốt phu nhân rất lớn kích thích, cũng làm cho nàng rõ ràng ý thức được, trên đời này, còn sống sót thần linh cường giả, chưa chắc chỉ có Hải Thần một cái.

Nếu như có thể tìm được hắn thần linh cường giả, chưa chắc liền không thể ngăn được Hải Thần!

Cửu châu bên trong, có thể không có thần linh cường giả tồn tại, thế nhưng. . . Cửu châu ở ngoài đâu?

Đương nhiên, trước đó, nàng cũng cần thời gian tới triệt để khống chế Bạch Cốt Thần Vực, lần này tại bí tàng không gian bên trong, nàng chiếm đoạt giống vậy một bộ phận Mộ Vũ Thần Linh Thần Chi Bản Nguyên, đây đối với nàng mà nói , đồng dạng thu hoạch trọng đại.

Đại đạo đoạn tuyệt, thiên địa quy tắc thiếu sót, có thể vô pháp bước vào Thần Linh Chi Cảnh, nhưng ít ra, cũng phải triệt để củng cố tu vi, thực sự trở thành bán thần cường giả.

Vô luận là Diệp Huyền đại sư, vẫn là Thông Thiên Ma Quân, chỉ sợ cũng đều không thể tiên đoán được, cái này thời đại mới, vậy mà biết biến thành dạng này.

Chỉ là, vô luận phát sinh cái gì, thực lực đều là quyết định tất cả then chốt.

Hy vọng, vĩnh viễn không thể thả ở đối phương nhân từ phía trên.

"Giáo chủ, Quảng Hàn Thiên Cung vị trí đã tìm được."

Trong tay Thiên Cung tan vỡ, Bạch Nhạc cũng đã mất đi đối với Quảng Hàn Thiên Cung khống chế, bây giờ, nàng lần nữa trở lại Đông Hải, chuyện thứ nhất, chính là một lần nữa khống chế Quảng Hàn Thiên Cung, chân chính tại đây trên biển Đông, thành lập một cái khổng lồ tông môn.

Bước ra một bước, Bạch Cốt phu nhân trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, trong nháy mắt liền theo cái kia thuộc hạ chỉ dẫn phương hướng bay ra ngoài.

Thần lực sôi trào, trong tích tắc, Bạch Cốt Kiếm chợt chém ra, ngạnh sinh sinh đem ngoài khơi chém ra, lộ ra một tòa chìm vào trong biển cung điện khổng lồ.

Sóng biển bốc lên, cái này một tòa đắm chìm Quảng Hàn Thiên Cung, nhưng là theo lấy Bạch Cốt phu nhân thần lực, một chút từ trong biển nhổ sinh, xuất hiện ở trên mặt biển.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1106: Tử Vi Tinh hàng

Quan Tinh đài!

Trong bầu trời đêm, ba đạo lưu tinh xẹt qua chân trời!

Nguyên bản phụ trách quan trắc tinh tượng tiểu đồng, đã có chút buồn ngủ, nhưng mà cái này chợt xé rách bầu trời đêm ba viên lưu tinh, lại chợt đưa hắn triệt để thức tỉnh!

Thấy rõ ràng trong nháy mắt, tiểu đồng trong lòng nhoáng lên, mãnh mẽ thoan khởi đến, nhất thời vô ý, dĩ nhiên trực tiếp từ trên đài xem sao trượt chân ngã xuống đi.

"Thiên sư, Tử Vi Tinh hàng, loạn ly hiện ra, tiên đoán trở thành sự thật a!"

Rõ ràng từ trên đài xem sao rơi xuống, có thể cái kia tiểu đồng lại thậm chí không kịp nghĩ nhiều, liền trước một bước kinh hô thành tiếng, rất hiển nhiên, cái này chợt hiện tinh tượng, vô cùng trọng yếu, thậm chí đã vượt qua bản thân hắn an nguy.

Ngay tại tiểu đồng gần té xuống đất đồng thời, một cổ nhu hòa lực lượng chợt mọc lên, đem tiểu đồng nâng lên tới.

Lại chỉ gặp một vị lão giả tay áo phất một cái, mang theo cái kia tiểu đồng, lần nữa bay lên Quan Tinh đài.

Nhìn xa tinh cung, lại chỉ thấy, cái kia ba đạo lưu tinh, chuyển một tử, một xanh, đỏ lên tam sắc, phân biệt hướng về đông nam, chính bắc, cực tây ba phương hướng mà đi!

"Tử Vi Đế Tinh vào đông nam, đem ngôi sao vào Bắc vực, yêu tinh vào tây tà. . . Đây là đại loạn hiện ra a!"

Trong mắt lộ ra vẻ lo âu, lão giả nhìn lấy cái này ba đạo lưu tinh tiêu thất cùng chân trời, nhẹ nhàng nhảy lên, liền nhất thời từ trên đài xem sao bay ra ngoài, đồng thời mở miệng phân phó nói.

"Truyền pháp chỉ, Tử Vi Tinh hiện, vạn năm chi kiếp buông xuống. . . Chiêu cáo thiên hạ, có tìm được Tử Vi Tinh Chủ chi nhân, thưởng vạn hộ hầu!"

"Sư phụ, vậy ngươi đi đây?"

Trên đài xem sao, tiểu đồng lo lắng hô.

"Lão phu vào Thần Điện Bói Toán!"

. . .

"Thiên ngoại lưu tinh! Đương gia, chúng ta phát a, có thiên ngoại lưu tinh vẫn lạc, ngay tại đông sơn phía trên a!"

Một cái thân thể xinh đẹp phu nhân trên mặt lộ ra vẻ mừng như điên, một đường từ bên ngoài chạy vào, cao giọng hô.

"Cái gì loạn thất bát tao?"

Nguyên bản tại đây uống rượu đại hán ngẩng đầu lên, nhìn lấy phụ nhân kia bất mãn mắng.

"Thiên ngoại lưu tinh a! Đương gia, ngươi quên, 20 năm trước, có thiên ngoại lưu tinh vẫn lạc, Trương Vũ cái kia sát tài, chính là được thiên ngoại lưu tinh, lúc này mới tu vi tiến nhanh, một lần hành động đột phá Tinh Cung Cảnh? ! Bây giờ rốt cục đến phiên chúng ta, chỉ cần có thể

tìm được cái kia sao băng, đương gia, ngươi cũng giống vậy có hy vọng đột phá Tinh Cung Cảnh a!"

Phụ nhân kia kích động lần nữa mở miệng nói.

"Thiên ngoại lưu tinh? Ngươi thật không có nhìn lầm?"

Nghe vậy, đại hán kia liền trong tay bát rượu đều đánh, vẻ mặt kích động đứng lên.

"Cái kia còn giả bộ, đó là một viên tử sắc lưu tinh đâu, ta xem thật đúng, ngay tại đông sơn bên trên, đương gia, đi mau, trễ nữa khả năng liền không kịp."

"Đại đương gia, đi mau, đây chính là ngàn năm mới có cơ hội, chớ để cho người khác nhặt đi!"

Mấy cái cùng đại hán kia uống rượu người cũng một chỗ đứng lên, la hét đi ra ngoài.

Những người này vốn là một ít đám ô hợp, coi như là có vài phần bản lĩnh, tụ tập cùng một chỗ, tọa cường đạo, bây giờ gặp phải chuyện tốt, nhất thời không để ý tới khác biệt, ầm ầm một đường hướng về đông sơn tiến lên.

Mặc dù chỉ là chút đám ô hợp, có thể đại hán cầm đầu, nhưng cũng tồn tại linh phủ đỉnh phong thực lực, mặc dù không thể phi hành, có thể tốc độ nhưng cũng không chậm.

Tối đa bất quá gần nửa canh giờ thời gian, đại hán kia liền dẫn người nhảy vào đông sơn bên trong.

Thiên ngoại lưu tinh nện ở đông sơn phía trên, khí tức cực kỳ rõ ràng, căn bản không cần lo lắng tìm không được, rất nhanh mấy người liền vọt

tới lưu tinh nện xuống đến địa phương.

Bọn hắn vốn là tại đây đông sơn bên trong đánh cướp, đối với địa thế tự nhiên rất tinh tường.

Nguyên bản cái này một mảnh là một chỗ ngọn núi nhỏ, bây giờ nửa đoạn ngọn núi đều đã bị đập hủy, trên sườn núi, cũng nhiều ra một cái gần mười thước hố to.

Cả đám thét tiến đến trước mặt, lúc này mới phát hiện, trong hố lớn, cũng không có gì thiên ngoại lưu tinh, ngược lại trên mặt đất nằm một người trẻ tuổi.

Đối phương cũng bất quá chỉ là ước chừng chừng hai mươi tuổi niên kỷ, toàn thân áo trắng, có vẻ cực kỳ thanh tú.

Bây giờ thanh niên kia nhắm mắt lại, nằm ở cái kia, hiển nhiên là đã hôn mê.

"Tại sao là cá nhân? Sẽ không phải thiên ngoại lưu tinh đã bị người nhặt đi thôi?"

Xung quanh mấy người, ục ục thì thầm thét.

"Đương gia, người này thân mang đẹp đẽ quý giá, nhìn lấy thân phận cũng không bình thường. . . Coi như không có thiên ngoại lưu tinh, cũng nhất định là chỉ dê béo."

Cái kia xinh đẹp nữ nhân xúi giục nói.

Gật đầu, cái kia đại hán cầm đầu, nhất thời lúc lắc, đạp chân xuống, nhất thời hướng về trong hố lớn thanh niên kia phụ cận nhảy xuống.

Tới gần, đại hán kia lúc này mới phát hiện, cho dù là té được cái này

trong hố sâu, đối phương trên người bạch y vẫn như cũ trắng noãn như tuyết, không nhiễm nửa điểm bụi bậm, xung quanh rõ ràng có không ít bùn đất, nhưng lại nửa điểm cũng không dính vào đối phương trên người.

Trong lòng rùng mình, đại hán kia nhưng là nhất thời ý thức được, đối phương chỉ sợ tất nhiên là cái lợi hại nhân vật.

Ánh mắt thuận thế dời xuống, lúc này mới phát hiện, ngay tại thanh niên kia trong tay, một thanh trường kiếm màu tím thẳng tắp cắm vào mặt đất, lộ ra lau một cái bức người hàn ý.

Dù là vẻn vẹn liếc một cái, cũng có thể biết rõ, tất nhiên là cái bảo bối!

Vừa nghĩ đến đây, đại hán kia nhất thời liếm liếm môi, trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, mãnh mẽ từ trên người quất ra yêu đao, hung hăng hướng về kia thanh niên cái cổ chặt xuống.

Một đao này, vừa nhanh vừa độc, hoàn toàn là muốn trực tiếp đem đối phương cái đầu chặt xuống.

"Coong!"

Một đao này tinh chuẩn rơi vào đối phương trên cổ, nhưng mà, trong dự đoán, một đao bị chém xuống đầu lâu sự tình cũng không có phát sinh, thậm chí ngược lại phát sinh một tiếng sắt thép va chạm thanh âm, phảng phất một đao này, không phải xem ở huyết nhục chi khu phía trên, nhưng là xem ở kim thạch phía trên.

Cái này biến cố đột nhiên nhưng là chợt đem hán tử kia dọa cho giật mình, cả người suýt chút nữa không có té lăn trên đất.

"Tà môn, thật mẹ nó tà môn!"

Miệng lớn thở hổn hển, phát hiện đối phương căn bản không có chút nào thức tỉnh ý tứ, đại hán kia nhất thời tráng lên can đảm, lần nữa nhấc đao lên, hướng về đối phương trên mặt chém tới!

"Coong!"

Lại là một tiếng giòn vang.

Một đao này đại hán kia chặt ác hơn, có thể kết quả lại cũng không có gì khác nhau, đừng nói là chặt xuống đối phương cái đầu, đơn giản là liền một lớp da đều không có thể trầy.

"Mẹ nó, thật đúng là tà môn!"

Nôn một búng nước miếng, đại hán kia nhịn không được tức miệng mắng to.

Chứng kiến quỷ dị như vậy sự tình, người khác cũng nhảy xuống theo đến, vây quanh thanh niên kia xem.

"Đại đương gia, chúng ta vừa động thủ một cái, còn không tin chặt không chết hắn!"

Bên cạnh mấy cái cường đạo theo thét.

Những người này lúc đầu cứ duy trì như vậy là được đầu đao liếm máu buôn bán, tự nhiên lá gan cũng lớn cực kì, trong lúc nhất thời, sáu bảy người đồng loạt rút đao ra, vây quanh thanh niên kia, leng keng thùng thùng một trận chém lung tung!

Chốc lát trước đó, cũng không biết ở đối phương trên người chặt nhiều ít đao, đối phương hoàn hảo không chút tổn hại, nhưng bọn họ đao tuy nhiên cũng chém ra thông suốt miệng!

"Đương gia!"

Mắt thấy không đả thương được đối phương, nữ nhân kia chỉ vào bên cạnh cái kia trường kiếm màu tím, liếc một cái miệng nói rằng, "Chúng ta đao không chém nổi hắn, tại sao không thử một chút cái kia bả kiếm!"

Một câu nói này, nhưng là một lời đánh thức mộng người bên trong.

Đến lúc này, mặc dù có ngốc, cũng có thể minh bạch, nhất định là gặp phải cao thủ.

Nhưng vô luận là đối phương trong tay kiếm, vẫn là trên tay mang không gian giới chỉ đều để người thấy thèm a.

Đao kiếm tầm thường tất nhiên xem không động, cái kia dùng đối phương kiếm tới giết người, chẳng phải là vừa lúc? !

Nghĩ vậy, đại hán kia sự can đảm một tráng, nhất thời tự tay chụp vào, bên người thanh niên trường kiếm màu tím.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1107: Ta tên, Bạch Nhạc

"Động, động!"

Hầu như cũng ngay lúc đó, đột nhiên có người kinh hô thành tiếng, đại hán kia cũng không khỏi dọa cho giật mình.

Định thần vừa nhìn, lúc này mới phát hiện, là thanh niên kia tay áo đang động, chỉ chớp mắt, liền từ trong tay áo bò ra ngoài một con lớn chừng bàn tay bạch xà.

"Mẹ nó, hù chết lão tử, nguyên lai là con súc sinh!"

Vừa mới trước quát lên trên mặt người kia đỏ lên, nhất thời thẹn quá thành giận, rút đao ra, hung hăng hướng về kia tiểu bạch xà chém tới!

"Không chém nổi người, còn không chém nổi ngươi súc sinh này!"

Trong miệng hùng hùng hổ hổ, người kia một đao liền chém tới tiểu bạch xà trên người.

Nhưng mà , khiến cho người bất ngờ đúng, cho dù là cái này tiểu bạch xà, cũng căn bản không phải hắn có thể chém đi, trong nháy mắt, trong tay đao ngược lại trực tiếp bị đứt đoạn.

"Con mẹ hắn đây thật đúng là gặp quỷ!"

Mấy người trợn mắt hốc mồm nhìn lấy một màn này, khắp khuôn mặt là vẻ kinh hãi!

Lắc lắc cái đầu, tiểu gia hỏa kia, phảng phất còn chưa kịp phản ứng, có chút mộng ngẩng đầu nhìn một chút xung quanh những người này.

Ánh mắt rơi vào đối phương trong tay trên đao, phảng phất mới rốt cục ý thức được cái gì, trong nháy mắt, trong ánh mắt đột nhiên lộ ra vẻ hung quang.

"Mẹ, ta tới!"

Mắng to một câu, đại hán kia nhất thời tự tay rút ra cái kia trường kiếm màu tím, giơ tay lên lần nữa hướng về kia tiểu bạch xà chém tới!

Bảo kiếm chính là bảo kiếm, nắm đưa tới tay liền cảm giác không giống nhau, một kiếm này chém ra, đại hán kia nhưng là rất có nắm chặt có khả năng đem chết tiệt bạch xà một kiếm chém làm hai đoạn.

Nhưng mà, ở nơi này một kiếm chém ra trong nháy mắt, màng nhĩ chấn động, chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, cái kia nguyên bản chỉ lớn chừng bàn tay tiểu xà, dĩ nhiên nghênh phong biến dài, trong nháy mắt hóa thành một cái khủng bố bạch long!

"Ngao ô!"

Một tiếng rồng gầm vang lên, khủng bố sóng âm chợt nổ tung, tất cả mọi người tại chỗ đồng thời bị hất bay, mấy cái thực lực kém cõi nhất càng là trực tiếp màng nhĩ vỡ tan, chảy ra máu, trực tiếp liền bị cái này một tiếng rồng gầm chấn điếc!

Tũm một tiếng, cái kia đại hán cầm đầu nhất thời bị sợ trực tiếp quỳ xuống, cả người không bị khống chế đánh bệnh sốt rét.

Ngay tại lúc đó, nghe thế một tiếng rồng gầm, mặt đất thanh niên kia, mí mắt hơi hơi nhảy nhót, phảng phất từ ngủ say bên trong bị đánh thức, từ từ mở mắt.

"Ngao ô!"

Chứng kiến thanh niên kia thức tỉnh, cái kia bạch long trong mắt nhất thời lộ ra vẻ vui mừng, bay đến thanh niên đỉnh đầu, lần nữa gào thét.

"Tiểu Bạch, đây là làm sao?"

Đầu đau muốn nứt, thanh niên chậm rãi từ dưới đất ngồi dậy đến, giơ tay lên, lúc này mới phát hiện, trên người mình quần áo đã vỡ thành từng mảnh một, ngay tại lúc đó, Tiểu Bạch Long co lại hồi lớn chừng bàn tay, rơi vào Bạch Nhạc trước mặt, dương nanh múa vuốt ra dấu.

Con mắt hơi hơi nheo lại, ánh mắt đang rơi xuống đối phương trên tay vỡ thông suốt trên lưỡi đao, trong nháy mắt, thanh niên liền đột nhiên phản ứng kịp.

Trong tích tắc, thanh niên trong mắt liền đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát khí.

"Đại nhân tha mạng!"

Trong nháy mắt, phản ứng kịp đại hán bọn hắn nhất thời hù dọa quỳ xuống, liều mạng dập đầu.

Không có cách nào khác không sợ a!

Đối phương còn hôn mê thời điểm, bọn hắn leng keng thùng thùng một trận chém lung tung, đều không có thể thương tổn được người ta chút nào, bây giờ người ta tỉnh lại, còn có thể có bọn hắn quả ngon để ăn sao?

"Ta kiếm, chơi thật khá sao?"

Lông mày nhíu lại, thanh niên ánh mắt rơi vào đại hán cầm đầu kiếm trong tay bên trên, trong mắt lộ ra một tia vẻ khinh miệt, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Đại nhân tha mạng, tha mạng a! Tiểu nhân là nhất thời bị ma quỷ ám ảnh, cầu xin đại nhân khai ân a!"

Kiếm trong tay tũm một tiếng ngã xuống, trong mắt lộ ra một vẻ sợ hãi, đại hán kia không ngừng bận rộn cầu xin tha thứ, khóc một thanh nước mũi một thanh lệ.

Chậm rãi từ dưới đất, đứng lên, bàn tay nhấc lên một chút, cái kia trường kiếm màu tím liền nhất thời bay lên, trực tiếp rơi vào thanh niên trong tay.

Cũng không để ý gì tới biết những cái này người, thanh niên hơi hơi ngẩng đầu, quan sát bốn phía một cái, vẫn chưa phát hiện người khác, hơi trầm ngâm một chút, cũng đã đoán ra một thứ đại khái.

"Nơi đây là địa phương nào?"

Ngẩng đầu, thanh niên nhàn nhạt mở miệng hỏi.

"Hồi đại nhân lời nói, nơi này là Đông Nam quận, đây là Đông sơn. . ."

Đông Nam quận, Đông sơn!

Những thứ này từ đối với thanh niên mà nói, đều lộ ra cực kỳ xa lạ, bất quá, còn tốt, thời gian tựa hồ còn rất nhiều, luôn có thể biết rõ ràng.

Vừa định mở miệng hỏi lại, thanh niên chân mày nhưng là không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Liền một cái chớp mắt ấy thời gian, hắn liền cảm nhận đã có một cổ khí tức đang nhanh chóng chạy tới nơi đây.

Đối phương khí tức, cũng không tính quá mạnh, nhưng lại cũng có tinh

cung đỉnh phong tu vi.

Cứ như vậy nhoáng lên thần công phu, liền chỉ thấy lau một cái kiếm quang rơi xuống.

"Các ngươi là ai?"

Người đến là một cái mỹ mạo nữ tử, trên mặt lộ ra vài phần cao ngạo, rơi xuống đồng thời, một bộ kiêu căng gặp hạ dáng dấp mở miệng hỏi.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc vẫn chưa trả lời, xung quanh những người kia liền không ngừng bận rộn chuyển hướng nữ tử kia dập đầu nói.

"Thượng sứ minh giám, chúng ta là cái này Đông sơn tu sĩ, vừa mới chứng kiến có thiên ngoại lưu tinh vẫn lạc, mới vừa tìm tới nơi này, liền chứng kiến hắn nuốt riêng thiên ngoại lưu tinh, chúng ta hảo tâm, nói với hắn, thiên ngoại lưu tinh bực này dị bảo, nhất định phải lên giao Chúng Tinh điện, nhưng không ngờ, người này chẳng những cự tuyệt trả, hơn nữa, đối chúng ta đánh đập tàn nhẫn, muốn giết chúng ta diệt khẩu! Mời lên sử dụng làm chủ cho chúng ta a!"

Không đợi hắn người nói chuyện, phụ nhân kia liền không ngừng bận rộn giành trước mở miệng nói.

"Dạ dạ dạ! Thượng sứ minh giám, người này nuốt riêng thiên ngoại lưu tinh! Mời lên sử dụng làm chủ cho chúng ta a!"

Trong lúc nhất thời, xung quanh những người kia, cũng theo thất chủy bát thiệt thét to đứng lên.

Giống như là bọn hắn chịu bao lớn ủy khuất một dạng.

Nguyên bản còn chưa nghĩ ra, làm như thế nào xử lý những người này, bây giờ nghe được phụ nhân kia cư nhiên như thế đổi trắng thay đen,

thanh niên khóe miệng nhưng là nhất thời lộ ra lau một cái vẻ trào phúng.

"Thiên đường có lối ngươi không đi, địa ngục không cửa xông tới. . ."

Lắc đầu, thanh niên trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta người này, từ trước tới giờ không bị người oan uổng, đã các ngươi nói ta muốn giết người diệt khẩu. . . Vậy thì như các ngươi mong muốn!"

Cơ hồ là thanh niên vừa nói, tản mát ở chung quanh những cái kia đao nhất thời bay lên.

Căn bản không chờ cái này những người này phản ứng kịp, cái kia băng lãnh đao phong liền chợt gia tốc, hung hăng hướng về ở đây mỗi người yếu hại bay đi!

Gần gần một cái nháy mắt, vừa mới còn thét cầu Thượng sứ làm chủ những người kia, liền đều bị chính mình đao kiếm giết chết!

Kêu thảm liên miên trong tiếng, tiên huyết chảy dài, trong nháy mắt, trên trận liền chỉ còn lại có nữ tử kia một người!

Rất hiển nhiên, nữ tử kia cũng hoàn toàn không nghĩ tới, đối phương thật không ngờ lớn mật, dám tại trước mắt nàng giết người, căn bản không phản ứng kịp xuất thủ ngăn cản, đợi được tỉnh táo lại thời điểm, nhưng là đã sớm không kịp!

"Lớn mật cuồng đồ, ngươi là người phương nào, cũng dám ngay trước ta Chúng Tinh điện sứ giả mặt giết người diệt khẩu?"

Lật bàn tay một cái, hàn quang thoáng hiện, nữ tử kia lớn tiếng quát mắng.

Bị đối phương sử dụng kiếm phong chỉ vào, thanh niên lại như cũ không

hề bị lay động, trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi ý, nhẹ giọng mở miệng nói, "Ta là người như thế nào à. . ."

Yên lặng chốc lát, thanh niên khóe miệng lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Ta tên, Bạch Nhạc!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1108: Hù dọa

Bạch Nhạc!

Đây là một cái đơn giản cực kỳ tên, đơn giản đến, để cho người ta thậm chí căn bản không nhớ được.

Sở Hân đối với chính mình trí nhớ, tồn tại cực đại tự tin, toàn bộ đông nam bộ, không, toàn bộ thiên hạ đều chưa từng nghe qua một vị cao thủ như vậy tên.

"Dám làm không dám chịu sao? Biên một cái tên giả chữ, ngươi cho rằng là có thể lừa bịp được sao?"

Cười lạnh một tiếng, Sở Hân khinh thường mở miệng nói, "Không thể người giấu diếm được Chúng Tinh điện, ta khuyên ngươi cũng không cần mang lòng chờ may mắn cho thỏa đáng."

"Không phải ngươi chưa từng nghe qua tên, chính là danh tự giả."

Liếc một cái, Bạch Nhạc tự nhiên không khó coi phá đối phương tâm tư, khóe miệng tràn ra mỉm cười, lắc đầu, tiếp tục nói, "Ngươi còn không có tư cách, để cho ta biên một cái tên giả chữ."

"Ngươi muốn chết!"

Một câu nói này, cũng là thật đem Sở Hân phát cáu.

Đối phương cũng bất quá chỉ là cùng với nàng tuổi không sai biệt lắm, có thể vừa mở miệng, lại lớn như vậy khẩu khí, xác thực làm người ta sinh chán ghét.

Cổ tay khẽ đảo, Sở Hân kiếm trong tay, cũng đã hướng về Bạch Nhạc đưa tới.

Não Bạch Nhạc ra tay hung ác, giết nhiều người như vậy, một kiếm này Sở Hân cũng không lưu tình, thẳng đến Bạch Nhạc lòng ngực yếu hại.

Lắc đầu, Bạch Nhạc chỉ là tùy ý bắn ra bàn tay, rõ ràng tựa hồ ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn, có thể vươn tay, lại như là mọc ra mắt một dạng, hời hợt lấy hai ngón tay kẹp lấy đối phương kiếm phong.

Hai ngón tay ở giữa, lại phảng phất gang, lệnh lưỡi kiếm kia mọc rễ.

Vô luận Sở Hân dùng bao nhiêu lực khí, cũng vô pháp lại để cho kiếm phong nhúc nhích chút nào.

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, giờ khắc này, Sở Hân trong lòng mới chợt mọc lên lau một cái khó có thể ức chế sợ hãi.

"Ngươi rốt cuộc ai?"

"Hiện tại nên ta hỏi ngươi!"

Ngón tay hơi hơi dùng sức, trong nháy mắt, bị Bạch Nhạc ngón tay kẹp lấy kiếm phong liền chợt bẻ gẫy.

Đem nửa đoạn mũi kiếm ném xuống đất, Bạch Nhạc lúc này mới nhàn nhạt mở miệng nói.

". . ."

Một thanh kiếm này, thật là nàng cầu đã lâu, mới khiến cho sư tôn bằng lòng, tự tay vì nàng luyện chế, xưa nay quý trọng, bây giờ lại cứ như vậy ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc bẻ gẫy, Sở Hân quả thực không nỡ sắp rơi nước mắt.

Có thể loại thời điểm này, nàng nhưng cũng minh bạch, không phải không nỡ kiếm thời điểm, nếu như một cái sơ sẩy, chỉ sợ mạng nhỏ mình cũng phải bỏ mạng lại ở đây.

"Ta mặc kệ ngươi là, nhưng ta là Chúng Tinh điện chi nhân, ngươi dám tổn thương ta, chính là cùng Chúng Tinh điện là địch!"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Sở Hân có chút ngoài mạnh trong yếu uy hiếp nói.

Rõ ràng chỉ là một cái không thông thế vụ tiểu cô nương, Bạch Nhạc trong lòng không khỏi có chút buồn cười, có lòng bỡn cợt nàng một chút, lúc này liền đem mặt sắc trầm xuống, cười lạnh nói, "Rừng núi hoang vắng, ai biết ngươi là ai? Giết ngươi, cũng bất quá liền giống như bọn hắn!"

Khóe miệng một ra sức, chỉ hướng bên người hố to, tiếp tục nói, "Chứng kiến sao? Hãm hại đều là có sẵn, đem ngươi theo chân bọn họ chôn ở một chỗ, cam đoan ai cũng tìm không được."

Những lời này nhưng là đem Sở Hân khuôn mặt nhỏ nhắn đều hù dọa bạch.

Nàng một cô nương gia, bản thân liền thích sạch sẻ.

Chết cũng liền thôi, nghĩ đến muốn cùng những thứ này xú nam nhân chôn ở một chỗ, liền ác tâm không được.

Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc tiếp tục bỡn cợt đạo, "Xinh đẹp như vậy tiểu cô nương, cứ như vậy chết ngược lại cũng có chút đáng tiếc. . ."

Lời còn chưa dứt, vừa ý nghĩ cũng đã biểu đạt thanh thanh sở sở.

Lần này, Sở Hân mới là triệt để bị hù dọa, không ngừng bận rộn rút lui hai bước, trong mắt tràn đầy vẻ sợ hãi, "Ngươi không được qua đây, ta coi như chết, cũng sẽ không để ngươi được khoe khoang."

Nói đến đây, tiểu cô nương trong mắt thậm chí đều lóe ra nước mắt.

Bạch Nhạc cũng không nghĩ đến, chính mình bất quá là tùy ý hù dọa vài câu, dĩ nhiên thật bả tiểu cô nương hù dọa khóc, cảm thấy cũng không khỏi cười khổ một hồi.

Lắc đầu, Bạch Nhạc cũng không tiện lại trêu cợt đối phương, nhàn nhạt mở miệng nói, "Vậy thì thành thật trả lời ta vấn đề, hiểu sao?"

Mím môi lại không nói lời nào, có thể rõ ràng, tiểu cô nương đã chịu thua.

Tự tay sờ mũi một cái, Bạch Nhạc lúc này mới tiếp tục mở miệng nói, "Đây là nơi nào?"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Sở Hân cũng không khỏi nao nao, hơi kinh ngạc nhìn lấy Bạch Nhạc.

Lẽ nào đối phương thật không biết, đây là đâu?

Nhận thấy được Bạch Nhạc trong ánh mắt lộ ra vẻ bất mãn, Sở Hân bị sợ vừa nhảy, không ngừng bận rộn hồi đáp đạo, "Nơi này là Đông Nam quận, Đông sơn."

Đông Nam quận, Đông sơn, những thứ này Bạch Nhạc đều không hiểu, cau mày một cái, lạnh lùng nói rằng, "Nói rõ ràng hơn một ít!"

Cứ như vậy hù dọa lấy, Bạch Nhạc mất khoảng nửa canh giờ thời gian, mới rốt cục đem tình huống hỏi rõ.

Toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới chia làm, Đông Nam quận, Bắc vực, Cực tây chi địa, cái này tam đại bộ phận, chánh đông cùng hướng chánh nam đều là hải dương.

Đông Nam quận, là từ Đại Càn Vương Triều bên trong độc lập đi ra, quận trưởng từng là Đại Càn Vương Triều trọng thần!

Ít năm như vậy đến, lịch đại quận trưởng đều là cao thủ hàng đầu.

Bắc vực thì là Đại Càn Vương Triều vị trí, mà Cực tây chi địa, lại được xưng là Cực Tây Tà Địa, hỗn loạn nhất, rất nhiều giết người không tính toán ma đầu, đều sinh hoạt tại Cực tây chi địa.

Ban đầu nghe được Đại Càn Vương Triều tên này thời điểm, Bạch Nhạc cũng bị dọa cho giật mình.

Bất quá, chợt cũng liền phản ứng kịp, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới vốn là cùng ngoại giới tồn tại thiên ti vạn lũ liên hệ, vạn năm trước đó, chính là Đại Càn Vương Triều nhất thống thiên hạ thời điểm, cho dù là đến bên trong thế giới nhỏ này, xưng bá một phương cũng không tính là gì chuyện hiếm.

Chân chính lệnh Bạch Nhạc có chút kiêng kỵ, ngược lại là Chúng Tinh điện!

Chúng Tinh điện, cũng không thuộc về bất kỳ thế lực nào, cũng có thể nói, thiên hạ này bất kỳ một xó xỉnh nào, đều có Chúng Tinh điện thế lực!

Nếu bàn về thực lực, cũng cũng là Chúng Tinh điện cường hãn nhất, quang lúc Sở Hân biết rõ, Chúng Tinh điện bên trong, Hóa Hư cường giả liền có chừng bảy vị đông đúc.

Nơi đây vị trí Đông sơn, thuộc về Đông Nam quận xa xôi nhất khu vực,

cũng chính bởi vì vậy, mới có những cường đạo này đóng quân.

Sở Hân chính là tới gần nơi này một mảnh Chúng Tinh điện phân điện trong người, phụ trách tuần thú Đông sơn vùng này!

Tinh cung đỉnh phong thực lực, ở chỗ này, đã không tính yếu, còn có Chúng Tinh điện cứng như thế hậu trường, tự nhiên không sợ hãi.

Chỉ là lại không nghĩ rằng, một cước đá phải Bạch Nhạc khối này trên miếng sắt.

Hơn nữa, sở dĩ, nàng sẽ đến coi, là bởi vì trời giáng sao chổi, có một viên vừa lúc rơi vào Đông sơn phía trên.

Vừa nói như vậy, Bạch Nhạc trong lòng cũng liền minh bạch.

Cái gọi là lưu tinh thật chính là bọn họ ba người, tại rơi vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sau đó, phân biệt rơi vào không cùng vị trí.

Vô luận là Bất Tử Thanh Vương, vẫn là Dạ Nhận tự nhiên đều không cần Bạch Nhạc lo lắng.

Bây giờ, Bạch Nhạc trước hết muốn làm, chính là tại Đông Nam quận bên trong đặt chân, đồng thời nghĩ biện pháp xóa đi vết tích, không cho người khác, riêng là Chúng Tinh điện người nhận thấy được trên người hắn dị thường.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc lại nhìn về phía Sở Hân trong con mắt, liền càng nhiều vài phần sát khí!

Tốt nhất xử lý phương thức, dĩ nhiên chính là giết người diệt khẩu.

Ngược lại nên hỏi tin tức đều đã hỏi rõ, giết chết đối phương, mới là lựa chọn tốt nhất.

Chỉ là, nhìn về phía Sở Hân, chứng kiến tiểu cô nương cái kia điềm đạm đáng yêu dáng dấp, Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng không khỏi cười khổ một hồi.

Những cái kia cùng hung cực ác cường đạo giết cũng liền giết, có thể tiểu cô nương này, lại hiển nhiên không phải cái gì người xấu, nhường hắn như thế nào ra tay.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1109: Ta là thiên tài a

"Ngươi. . . Ngươi đừng có giết ta, ta chết, sư phụ nhất định sẽ biết rõ, ngươi trốn không thoát."

Dầu gì cũng là Tinh Cung đỉnh phong thực lực, Sở Hân đối với sát ý cảm thụ cực kỳ nhạy cảm, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, hàm răng có chút run lên nói rằng.

Nhìn lấy tiểu cô nương, Bạch Nhạc không khỏi âm thầm lắc đầu.

Loại này chỗ trống uy hiếp, nếu là có dùng mới gặp quỷ.

Bất quá, Bạch Nhạc nay đã tắt sát tâm, cũng liền thuận thế chuyển chuyện.

"Ta làm như thế nào tin tưởng ngươi đâu?"

Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng hỏi.

"Ta có thể phát thệ, lấy Chúng Tinh Chi Thần danh nghĩa thề, nếu có một chữ tiết lộ ra ngoài, liền để ta chết không nơi táng thân."

Sở Hân không ngừng bận rộn hồi đáp nói.

Phảng phất e sợ cho Bạch Nhạc không đáp ứng, Sở Hân cái này vừa nói chuyện , bên kia cũng đã bắt đầu phát thệ.

Nhìn lấy Sở Hân phát xong thề, Bạch Nhạc cái này mới mở miệng nói, "Được rồi, ta liền tạm thời tin ngươi một lần."

Gật đầu, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói, "Ngươi trước đem những này

người chôn đi."

Lười biếng từ trong hố lớn bay ra ngoài, Bạch Nhạc tùy ý tìm một cái cành cây ngồi lên.

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Sở Hân nhưng là không khỏi chán nản.

Ngươi giết người, còn muốn ta giúp ngươi chôn, đây coi là cái gì a?

Tiểu cô nương có chút ủy khuất, nhưng lại không dám nói ra miệng, chỉ phải vùi đầu bắt đầu xẻng đất chôn người.

Cũng may nhìn mặc dù nhu nhược, nhưng trên thực tế, nhưng cũng cuối cùng tồn tại Tinh Cung Cảnh thực lực, cũng không tính quá cố sức.

Bất quá, một chén trà thời gian, cũng đã đem hố to san bằng, xóa đi vết tích.

Nhìn lấy Sở Hân làm xong đây hết thảy, Bạch Nhạc lúc này mới nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta giết người, ngươi chôn người, bây giờ chúng ta cũng liền coi như một người, bất quá, ngươi yên tâm, những người này không có gì hay người."

Quỷ mới có thể so với một người đâu!

Trong lòng tàn bạo chửi một câu, Sở Hân lại cuối cùng không dám truyền ra khỏi miệng.

"Ta hiện tại có thể đi không?"

Trợn mắt một cái, Bạch Nhạc khinh thường mở miệng nói, "Đương nhiên không được! Nếu là đồng bọn, tự nhiên là ta đi đâu, ngươi theo tới đâu."

"Như vậy sao được?"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Sở Hân nhất thời khẩn trương, không ngừng bận rộn cự tuyệt nói.

"Vì sao không được?"

Thừa dịp Sở Hân chôn người thời gian, Bạch Nhạc đã một lần nữa thay một thân quần áo sạch, chẳng hề để ý mở miệng nói, "Ngươi không phải Chúng Tinh điện sứ giả sao, ta theo lấy ngươi, chẳng phải là rất an toàn, hơn nữa, có ăn có uống."

". . ."

Trên đời này tại sao có thể có như vậy vô liêm sỉ chi nhân?

Sở Hân quả là nhanh phát điên, ở trong lòng không biết ngăn cản Bạch Nhạc bao nhiêu lần, nhưng lại lại hết lần này tới lần khác cầm đối phương không có bất kỳ biện pháp nào.

Cự tuyệt?

Chỉ bằng đối phương có thể đơn giản bẻ gãy nàng trường kiếm, nàng cũng không dám cự tuyệt a.

"Sắc trời không còn sớm, ngươi đối phụ cận nơi đây quen thuộc, ngươi tìm đến ở địa phương đi."

Lười biếng phân phó một câu, Bạch Nhạc cái này điệu bộ đơn giản là bả đối phương coi là sai bảo nha đầu.

Chứng kiến Bạch Nhạc cái này một bộ đương nhiên dáng dấp, Sở Hân quả thực ủy khuất muốn chảy nước mắt.

Dựa vào cái gì nha!

... ...

Chúng Tinh điện!

Cơ hồ là cùng một thời gian, Chúng Tinh điện mấy vị trưởng lão hầu như đều đã đến kỳ.

"Tân trưởng lão, thế nào?"

Vị này Tân trưởng lão, trên thực tế chính là trên đài xem sao vị quốc sư kia, tại Đại Càn Vương Triều, hắn là quốc sư, nhưng trên thực tế, hắn cũng đồng thời là Chúng Tinh điện trưởng lão.

"Thiên Cơ hỗn loạn, không chỉ là Tử Vi Tinh, Tướng Tinh cùng Yêu Tinh hạ lạc đồng dạng vô pháp dự đoán."

Thở dài một tiếng, Tân trưởng lão lắc đầu nói.

Hắn đã đem hết toàn lực, thậm chí mượn Chúng Tinh điện địa lợi, nhưng lại y nguyên vẫn là không thể bói toán ra kết quả.

"Thiên Cơ không thể coi là a!"

"Cho dù là không tính thì như thế nào, ta Chúng Tinh điện tai mắt khắp thiên hạ, có bất kỳ gió thổi cỏ lay đều tránh bất quá chúng ta truy tra, chỉ cần phân phó, dùng không bao lâu, tự nhiên sẽ có kết quả!" Lạnh rên một tiếng, bên trong một vị trưởng lão khinh thường mở miệng nói.

"Nếu ta nói, cái gì Thiên Cơ không Thiên Cơ! Bất quá đều là truyền thuyết mà thôi, chúng thần đều đã thuộc về quá khứ, nào có cái gì tiên đoán!"

"Trịnh trưởng lão, nói cẩn thận! Chúng thần chỉ là rơi vào trạng thái ngủ say, tại sao thuộc về quá khứ nói đến!"

"Bất kể thế nào nói, chuyện này nhất định muốn dẫn tới coi trọng. . . Phân phó a!"

Khoát khoát tay, Chúng Tinh điện điện chủ trầm giọng mở miệng, giải quyết dứt khoát.

"Vâng!"

Theo lấy điện chủ mở miệng, mọi người đồng thời khom người đáp ứng.

... ...

Lộ trình, đối với Bạch Nhạc cùng Sở Hân mà nói, đều không tính là gì vấn đề.

Từ Đông sơn hạ xuống, Sở Hân liền dẫn Bạch Nhạc đến gần sát một chỗ trấn nhỏ, lấy Sở Hân Chúng Tinh điện sứ giả thân phận, đơn giản liền tìm được một chỗ phủ đệ ở lại.

Cũng chỉ có đến nơi đây, Bạch Nhạc mới có thể thắm thiết ý thức được Chúng Tinh điện cường đại.

Căn bản không cần bất luận cái gì lí do thoái thác, chỉ cần lấy ra thân phận, liền có thể được tất cả mọi người kính sợ.

Chúng Tinh điện thế lực, đã không chỉ ở mặt ngoài, mà là cắm rễ đến chỗ có người trong lòng.

Trên thực tế, đến trấn nhỏ bên trong, Sở Hân đối với Bạch Nhạc sợ hãi, cũng đồng dạng giảm bớt rất nhiều.

Trước đó tại Đông sơn bên trong, bốn bề vắng lặng, nàng sợ hãi Bạch Nhạc giết người diệt khẩu, hoặc là làm ra cái gì càng đáng sợ hơn hành vi man rợ đến, nhưng hôm nay, chỉ cần có người chứng kiến, còn muốn giết nàng, muốn gánh chịu phiêu lưu khả năng liền quá lớn.

Đương nhiên, Sở Hân tư tưởng vẫn là rất đơn thuần, cho dù là thoát ly hiểm cảnh, nàng cũng không nghĩ tới đổi ý.

Bây giờ nàng nguyện vọng lớn nhất, chính là bỏ qua đối phương, làm làm chuyện gì cũng chưa từng xảy ra.

Còn như Bạch Nhạc giết những người kia, nàng bây giờ tỉnh táo lại, cũng muốn minh bạch, đối phương cần phải chính như Bạch Nhạc nói, cũng không phải là người tốt.

Nàng mặc dù có chút đơn thuần, nhưng lại dù sao không phải là ngốc!

Đương nhiên, cái này cũng có một bộ phận rất lớn nhân tố, là bởi vì, lấy thân phận, căn bản là tiếp xúc không đến Chúng Tinh điện chân chính tân bí, cũng căn bản không biết, Bạch Nhạc đột nhiên xuất hiện ở nơi này, đến tột cùng ý vị như thế nào.

Suốt đêm không nói chuyện!

Ngày thứ hai, Bạch Nhạc một mực ngủ thẳng mặt trời lên cao.

Thương cảm Sở Hân nhưng là sáng sớm liền đứng lên, trong lòng càng là không biết bả Bạch Nhạc mắng bao nhiêu lần.

"Bạch. . . Bạch công tử, ta còn có việc, nhất định muốn đưa về Chúng Tinh điện, không bằng chúng ta xin từ biệt?"

Chờ đến Bạch Nhạc tỉnh ngủ, Sở Hân lần nữa thử thăm dò mở miệng nói.

"Ta một mực theo sư tôn tiềm tu, đối với ngoại giới rất nhiều chuyện đều không hiểu. . . Chúng Tinh điện, ta cũng rất tò mò! Không bằng, ngươi mang theo ta một chỗ hồi Chúng Tinh điện tốt, ngô. . . Ta có thể gia nhập Chúng Tinh điện sao?"

Giang tay ra, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói.

"Làm sao có thể!"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Sở Hân không hề nghĩ ngợi liền trực tiếp cự tuyệt, "Ngươi làm Chúng Tinh điện là địa phương nào, là ai muốn vào là có thể vào sao?"

Liếc Sở Hân liếc mắt, Bạch Nhạc chí khí hùng hồn hồi đáp đạo, "Ta là thiên tài a!"

Nhún nhún vai, chỉ lỗ mũi mình, Bạch Nhạc một bộ ngươi là dáng vẽ ngu si tử hồi đáp đạo, "Ngươi gặp qua hai mươi hai tuổi Tinh Hải Cảnh sao? Ta cũng không tin, ta loại thiên tài này, còn không có tư cách gia nhập Chúng Tinh điện!"

". . ."

Một câu nói này, nhưng là suýt chút nữa không có đem Sở Hân nghẹn chết!

Tối trọng yếu là. . . Hỗn đản này nói lại vẫn rất có đạo lý!

Hai mươi hai tuổi a!

So với nàng cũng chỉ lớn hơn một tuổi, cái tuổi này Tinh Hải Cảnh cường giả, cho dù là tại Chúng Tinh điện bên trong, cũng xác thực xem như là không tầm thường thiên tài.

Thật là, tên khốn này nói chuyện làm sao lại có thể như thế làm giận?

Ngươi khiêm tốn một điểm, sẽ chết sao?

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1110: Ghét nhất tiểu bạch kiểm

"Không được, không được, ta làm sao giới thiệu thân phận ngươi a! Chúng Tinh điện sẽ không thu không rõ lai lịch người."

Cái đầu rung cùng trống lắc một dạng, Sở Hân lần nữa cự tuyệt nói.

"Thiên hạ lớn như vậy, xuất hiện mấy cái thiên tài, còn chưa phải là rất bình thường sự tình sao?" Bĩu môi, Bạch Nhạc lười biếng nói rằng, "Đương nhiên, giống ta thiên tài như vậy khẳng định không có, thế nhưng ta cho phép ngươi đem ta nói, yếu một chút như vậy. . . Ân, chính là như vậy."

Cái ý nghĩ này cũng không phải là tâm huyết dâng trào, mà là Bạch Nhạc suy tư một buổi tối kết quả.

Mặc dù tiếp xúc thời gian cũng không tính trưởng, có thể Bạch Nhạc đối với Sở Hân tính khí, cũng đã nắm chặt không sai biệt lắm.

Tiểu cô nương này mặc dù có chút đơn thuần, thật là tâm tư lại cũng không hư, hơn nữa, đối với lời thề loại khả năng này cũng không có quá khoảng chừng bó buộc lực hạn chế, cũng có một loại kính sợ, đơn giản tuyệt đối sẽ không vi phạm lời thề.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, nếu như có thể cùng Sở Hân cài đặt quan hệ, không thể nghi ngờ có thể lấy tốc độ nhanh nhất dung nhập tiểu thế giới này.

Chúng Tinh điện, chỉ sợ cũng là cùng ngày xưa những cái kia chúng thần cực kỳ có quan hệ thế lực!

Bây giờ làm ra thiên ngoại lưu tinh loại chuyện như vậy, nếu như muốn điều tra, chỉ sợ cũng chính là Chúng Tinh điện người đến điều tra.

Đứng ở sau đèn thì tối!

Giấu ở Chúng Tinh điện bên trong, sợ rằng mới là tốt nhất ngụy trang phương thức.

"Không nên không nên, ta sẽ không nhất nói sạo. . . Sư phụ vừa hỏi, ta khẳng định sẽ lộ tẩy!"

Sở Hân có chút lo lắng lần nữa cự tuyệt nói.

"Tin tưởng ta, sẽ không!"

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói, "Ngươi chỉ cần nói, không biết ta là cho tới bây giờ nhô ra, một mực quấn quít lấy ngươi là được. . . Ta tin tưởng, chỉ cần Chúng Tinh điện mắt người không mù, liền sẽ không cự tuyệt ta loại thiên tài này."

". . ."

Sự thực chứng minh, Sở Hân loại này tiểu cô nương, nơi nào là Bạch Nhạc đối thủ, nói ba xạo ở giữa, liền tuyên cáo đầu hàng.

... . . .

Nghiệp thành.

Đông Nam quận phồn hoa nhất mấy tòa thành thị một trong, cũng là Sở Hân trước đó đóng ở Chúng Tinh điện phân điện vị trí.

Cự tuyệt không Bạch Nhạc, Sở Hân cũng chỉ có thể đem Bạch Nhạc

mang về.

Đến chỗ này phân điện, Bạch Nhạc rất dễ dàng liền có thể cảm nhận được Chúng Tinh điện siêu nhiên.

Nghiệp thành vị trí trung tâm nhất, cũng không phải là phủ thành chủ, mà là Chúng Tinh điện!

Hơn nữa , dựa theo Sở Hân thuyết pháp, bên trong thế giới nhỏ này, sở hữu thành thị, chỉ cần có Chúng Tinh điện, liền tất nhiên là tại trung tâm nhất, phồn hoa nhất vị trí.

Đây cũng là Chúng Tinh điện hiện ra một loại thực lực phương thức!

Toàn bộ thiên hạ, đều tại Chúng Tinh điện bao phủ phía dưới!

"Sở sư tỷ!"

Sở Hân mới vừa trở lại trước điện, liền nhất thời có người chào đón.

Đánh giá chung quanh xung quanh, Bạch Nhạc y nguyên vẫn là một bộ mắt cao hơn đầu dáng vẻ, không đợi đối phương gửi công văn đi, liền giành trước mở miệng nói, "Ngươi là cái nào căn thông, làm gì đối tiểu Hân nhiệt tình như vậy."

"Ngươi là ai?"

Nguyên bản đối phương chỉ là bả Bạch Nhạc coi là người qua đường, căn bản là không có nhìn nhiều, nhưng hôm nay nghe được Bạch Nhạc lời nói, nhưng là nhất thời liền nhíu mày, trầm giọng mắng.

"Ngươi quản ta là ai!"

Trợn mắt một cái, Bạch Nhạc khinh thường nói rằng, "Ghét nhất loại

người như ngươi tiểu bạch kiểm, bản lãnh gì cũng không có, liền sẽ lừa nữ nhân, vừa nhìn thì không phải là người tốt!"

". . ."

Tiểu bạch kiểm? Vẫn là chỉ biết lừa nữ nhân tiểu bạch kiểm.

Hách Thiếu Hoa suýt chút nữa không có bị Bạch Nhạc tức chết, nếu không phải cố kỵ đối phương là theo chân Sở Hân trở về, chỉ sợ đều muốn ra tay đánh nhau.

"Thế nào, không phục a?"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc vẻ mặt kiêu căng mở miệng nói, "Đến, ta chấp ngươi một tay!"

"Sở sư tỷ, cái này gia hỏa là ai?"

Hách Thiếu Hoa nghiến răng nghiến lợi chuyển hướng Sở Hân hỏi.

". . ."

Chứng kiến Bạch Nhạc thứ nhất là trêu chọc Hách Thiếu Hoa, Sở Hân cũng không khỏi trên mặt tối sầm lại, đầy sau đầu đều là thống khổ!

Cái này là cái gì a!

"Hách sư đệ, đây là ta mới quen bằng hữu, Bạch Nhạc, hắn đã cứu ta mệnh!"

Đây là trở về trước đó, Sở Hân liền cùng Bạch Nhạc đối tốt miệng cung.

Dù sao, Sở Hân kiếm đều bị Bạch Nhạc bẻ gãy, luôn là muốn tìm một lý do, Bạch Nhạc liền rất không biết xấu hổ, bịa đặt ra một cái cao thủ thần

bí, đồng thời đưa hắn chính mình tạo thành một cái anh hùng cứu mỹ nhân người tốt.

Mặc dù Sở Hân lại như thế nào không nguyện ý, nhưng lại không thừa nhận cũng không được, đây mới là tốt nhất qua loa tắc trách phương thức, chỉ phải đáp ứng.

Nghe được Sở Hân nói, Bạch Nhạc là nàng ân nhân cứu mạng, Hách Thiếu Hoa da mặt không khỏi có chút co lại, chỉ phải mạnh mẽ đem hỏa đè xuống.

"Nguyên lai là Bạch công tử, đa tạ viện thủ, tại hạ Hách Thiếu Hoa, cùng Sở sư tỷ là đồng môn!"

Khẽ khom người, Hách Thiếu Hoa lần nữa hành lễ nói.

Vô luận trong lòng làm sao khí, có thể lễ nghi phương diện, nhưng cũng làm mười phần.

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói, "Nguyên lai là sư đệ a, nói sớm đi! Ta còn tưởng rằng là lấy ở đâu dê xồm đây. . . Tiểu tử, ta xem trọng ngươi!"

". . ."

Hách Thiếu Hoa cảm giác mình sắp thổ huyết!

Này cũng người nào a!

Còn tiểu hỏa tử, ngươi có ta đại sao?

Chớ nhìn hắn hô Sở Hân sư tỷ, nhưng trên thực tế, cũng không phải tính như vậy, niên kỷ của hắn, muốn so với Sở Hân lớn, chỉ là nhập môn trễ hơn, lúc này mới Thành sư đệ mà thôi.

"Bạch Nhạc!"

Ót một đạo hắc tuyến, Sở Hân tức giận mắng.

"Tốt, tốt, tốt! Ta không nói, còn không được sao? Về sau tất cả mọi người là đồng môn, ta sẽ không khi dễ tiểu Hách!"

". . ."

Theo Sở Hân bước vào Chúng Tinh điện, Bạch Nhạc cực nhanh quan sát một chút xung quanh, hoàn cảnh cũng không tính xa hoa, nhưng là lại có vẻ hơi trang nghiêm.

"Tiểu Hân, ngươi trở về!"

Trong lúc nói chuyện, trong nội điện đi ra một người trung niên, trầm giọng mở miệng nói.

"Sư phụ!"

Chứng kiến cái kia trung niên, Sở Hân nhất thời liền như là nhìn thấy thân nhân, ủy khuất trực tiếp khóc lên.

"Làm sao?"

Chứng kiến Sở Hân khóc thành tiếng, trung niên nao nao, sắc mặt lập tức trầm xuống, "Có ai dám khi dễ ngươi? Sư phụ vì ngươi làm chủ!"

Trong lúc nói chuyện, trung niên ánh mắt đột nhiên rơi vào Bạch Nhạc trên người, lộ ra vẻ lạnh như băng hàn ý.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc vẫn chưa trả lời, thật là thần kinh nhưng là chợt căng thẳng.

Mặc dù hắn cảm giác, Sở Hân sẽ không bán đứng hắn, thật là cuối cùng là lòng người khó dò, không có khả năng có hoàn toàn chắc chắn.

"Sư phụ, ta kiếm bị người cắt đứt!"

Nhào tới trung niên trên người, Sở Hân không nỡ bả kiếm lấy ra, đáng thương hồi đáp nói.

"Ừm?"

Ánh mắt rơi vào kiếm gảy phía trên, trung niên con ngươi cũng không khỏi hơi hơi co rụt lại.

Kiếm gảy chỉ đoạn một cái đầu, tối đa một tấc khoảng cách!

Đoạn miệng rất chỉnh tề, nhưng lại không hề giống là bị lợi khí chặt đứt.

"Là bị người lấy tay bẻ gãy?"

"Ừm!"

Gật đầu, Sở Hân nhẹ giọng đáp, "Đối phương hay dùng hai ngón tay liền kẹp lấy ta kiếm, ung dung liền bẻ gãy!"

"Hai ngón tay?"

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, trung niên trầm giọng hỏi, "Là Tinh Hải Cảnh cường giả? Đối phương là ai?"

Bị hỏi cái này, Sở Hân có chút chột dạ, cúi đầu hồi đáp đạo, "Không biết, đối phương một thân áo xanh, tuổi không lớn lắm, tự xưng là cái gì. . . Yến Bắc Thần!"

"Nhờ có, vị này Bạch công tử viện thủ, bằng không, đệ tử sợ sẽ về không được."

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Cvt: Thấy cái tên Yến Bắc Thần là biết mệt mệt rồi đó :v sắp có kịch hay để xem.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1111: Ta muốn nàng

"Tinh Hải?"

Mí mắt hơi nhíu, trung niên lúc này mới đưa mắt lần nữa rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Bạch Nhạc khí tức che lấp tốt, vừa mới hắn cũng không thể ngay đầu tiên phản ứng kịp, bây giờ nghe được Sở Hân nói, là tiểu tử này cứu hắn, liền nhường hắn đột nhiên ý thức được, tiểu tử này chỉ sợ cũng là Tinh Hải Cảnh cao thủ.

Tinh Hải Cảnh không tính là gì, Chúng Tinh điện bên trong Tinh Hải Cảnh cao thủ không biết có bao nhiêu, thật là, trẻ tuổi như vậy Tinh Hải Cảnh khả năng liền không tầm thường.

Trách không được tiểu tử này, vẻ mặt kiêu căng, mặc dù nhìn thấy chính mình, cũng không chủ động hành lễ.

Trẻ tuổi như vậy Tinh Hải Cảnh cao thủ, thật có kiêu ngạo vốn liếng.

"Ngươi tên là gì? Sư thừa người phương nào?"

Hơi trầm ngâm một chút, trung niên chậm rãi mở miệng hỏi.

"Bạch Nhạc, Bạch Nhạc bạch, Bạch Nhạc vui."

Ngấc đầu lên, Bạch Nhạc kiêu ngạo nói đến đây như là nhiễu khẩu lệnh đồng dạng tự giới thiệu.

Đừng nói là trung niên, cho dù là Sở Hân giờ khắc này cũng có một loại che mặt kích động.

Trước đó làm sao không có phát giác, người kia ngu ngốc như vậy.

Bạch Nhạc nếu không sẽ không để ý đối phương tâm tư, ngược lại càng phát ra kiêu ngạo mở miệng nói, "Ta biết ngươi còn không có nghe qua tên này, không quan hệ, dùng không bao lâu, tên này liền sẽ danh động thiên hạ."

Đây là một cái hỗn tiểu tử!

Đây cũng là trung niên ý niệm đầu tiên.

Bất quá, hắn ngược lại không có vì vậy sinh ra ác cảm, ngược lại cảm thấy dạng này hỗn tiểu tử, có vẻ hơi khả ái.

"Ngươi còn không có nói cho ta biết, ngươi sư thừa người phương nào."

Trung niên lần nữa mở miệng hỏi.

"Sư phụ không cho nói!"

Bĩu môi, Bạch Nhạc một bộ đương nhiên dáng vẻ nói rằng, "Sư phụ nói, liền Hóa Hư Cảnh cũng chưa tới, nói ra, chỉ có thể cho hắn mất mặt, không cho nói."

". . ."

Cái gì gọi là liền Hóa Hư cũng chưa tới, nói ra chỉ có thể cho hắn mất mặt?

Cho dù là trung niên cũng không khỏi có một loại muốn mắng chửi người kích động.

Hắn cũng cũng chỉ có Tinh Hải Cảnh thực lực được chứ.

Đương nhiên, dứt bỏ một chút khó chịu ở ngoài, một câu nói này bên trong lộ ra ý tứ hàm xúc, vẫn là rất nhường hắn thưởng thức.

Rất hiển nhiên, tiểu tử này sư phụ tất nhiên là ẩn thế cao nhân.

Cái này ở Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong cũng không cái gì sự tình hiếm lạ.

Trong truyền thuyết chúng thần, trước đây đều lưu lại đủ loại lợi hại truyền thừa, cho dù là Chúng Tinh điện cũng không dám nói toàn bộ biết rõ, ngẫu nhiên đi ra một cái như vậy lợi hại thiên tài, cũng không tính là gì quá khó khăn lý giải sự tình.

"Ngươi cứu tiểu đồ, nghĩ muốn cái gì?"

Khoát khoát tay, trung niên tùy ý mở miệng nói.

Mặc dù đối phương xác thực rất xuất sắc, nhưng hắn thân phận liền quyết định, hắn tuyệt đối sẽ không tại trước mặt tiểu bối rụt rè.

"Cái gì cũng được?"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc vẻ mặt không tin dáng vẻ nhìn lấy trung niên hỏi.

"Tự nhiên!"

Gật đầu, trung niên ngạo nghễ mở miệng nói, "Vô luận là thần binh lợi khí, vẫn là công pháp thần thông, lại hoặc là linh dược trân quý, chỉ cần ngươi nói ra, ta liền có thể lấy ra."

Con mắt đều không nháy một chút, Bạch Nhạc không để ý tí nào trung niên, trực tiếp chỉ hướng Sở Hân đạo, "Ta muốn nàng!"

". . ."

"Bạch Nhạc! ! !"

Trong nháy mắt, trung niên xạm mặt lại, Sở Hân nhưng là nhất thời nổ tung.

Hỗn đản này có muốn hay không khi dễ như vậy người?

Giờ khắc này, Sở Hân là thật cùng Bạch Nhạc đồng quy vu tận tâm đều có.

Trung niên tự nhiên là không có khả năng đem chính mình đệ tử hứa cho Bạch Nhạc, bất quá, Bạch Nhạc như thế nháo trò, hắn nhưng cũng tựa hồ đoán được đối phương tâm tư.

Trách không được đối phương một đường theo Sở Hân trở về.

Người thiếu niên nhớ là rất bình thường sự tình.

Chỉ cần thiện thêm dẫn đạo, không khó khống chế đưa tới tay.

Rất nhiều chuyện đều là dạng này, chỉ cần một cái lời dẫn, liền có thể dẫn đạo đối phương , dựa theo chính mình suy nghĩ phương thức để hoàn thành.

Căn bản đều vô dụng Bạch Nhạc mở miệng, trung niên liền trực tiếp nhường Bạch Nhạc thu vào Chúng Tinh điện.

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng không có bái sư, tự nhiên cũng không khả năng có nhiều tôn sùng địa vị, chỉ tính là một cái Chúng Tinh điện phổ thông đệ tử.

Bất quá, rất hiển nhiên, Bạch Nhạc cũng cũng không để bụng cái này.

Có thể thuận lợi đánh vào Chúng Tinh điện, liền đã coi như là thắng lợi.

... ...

Đem Bạch Nhạc đấu pháp đi ra ngoài, trung niên tự mình lần nữa tìm đến Sở Hân dò hỏi.

"Tiểu Hân, về cái kia Yến Bắc Thần sự tình, ngươi lại nói cẩn thận một điểm."

Rất nhiều chuyện, mặc dù Sở Hân không biết, thế nhưng hắn nhưng là đã được đến tin tức.

Cái kia Yến Bắc Thần thân phận, sợ rằng thật không đơn giản.

"Chính là tại Đông sơn bên kia gặp phải, ta gặp được thiên ngoại lưu tinh bỏ mạng ở Đông sơn phía trên. . ."

Định thần một chút, Sở Hân có chút bối rối giải thích.

Nàng bản thân sẽ không có nói sạo thiên phú, liền đem trước đây nhìn thấy tình cảnh, đàng hoàng tự thuật một lần, chỉ là giết chết những cái kia cường đạo người, từ Bạch Nhạc, biến thành cái kia bịa đặt đi ra Yến Bắc Thần.

Cũng chính bởi vì Sở Hân nói cơ bản đều là lời nói thật, mới có thể đơn giản giấu diếm được trung niên.

Còn như Bạch Nhạc làm sao lại chạy tới, vậy thì dễ hiểu hơn.

Thiên ngoại lưu tinh vẫn lạc, như thế rõ ràng sự tình, tại phụ cận nhận thấy được, chạy tới, tự nhiên không tính là gì chuyện kỳ quái.

Hiểu rõ những thứ này, trung niên cũng liền yên tâm rất nhiều.

"Tiểu Hân, nhớ kỹ, về Yến Bắc Thần chuyện, không cần cùng bất luận kẻ nào nói, bao quát ngươi những cái kia đồng môn sư huynh đệ, hiểu sao?"

Nhìn lấy Sở Hân, trung niên nghiêm túc dặn dò.

"Ừm!"

Đến bây giờ Sở Hân cũng vẫn còn có chút tỉnh tỉnh mê mê, không biết sư phụ vì sao lại đối cái này bịa đặt đi ra Yến Bắc Thần cảm thấy hứng thú. Bất quá, nàng ngược lại đã bằng lòng Bạch Nhạc, đương nhiên sẽ không đổi ý, cũng không dám hỏi nhiều, đàng hoàng bằng lòng một câu liền lui ra ngoài.

Trên thực tế, nàng hiện tại muốn cũng căn bản không phải cái này.

Bạch Nhạc cái kia một trận hồ đồ, hiện tại ngay cả sư phụ đều hiểu lầm mình cùng hắn quan hệ, những cái kia đồng môn còn không biết làm sao truyền đây.

E, Bạch Nhạc cái kia hỗn đản, càng không phải là cái gì đèn cạn dầu, nàng hầu như đã dự cảm thấy mình bị đủ loại lời đồn bao phủ tình cảnh.

Lúc này mới thực sự là khóc không ra nước mắt!

Nếu là có thể cho nàng chọn lại một cơ hội, nàng thà rằng tại Đông sơn thời điểm, liền theo ghê tởm hỗn đản hợp lại.

Đương nhiên, coi như là Sở Hân chính mình cũng không có nhận thấy được.

Cứ như vậy bất tri bất giác ở giữa, nàng đối với Bạch Nhạc địch ý cùng

sợ hãi, cũng đã lặng yên tiêu tán.

... ...

"Họ Bạch, ngươi đừng tưởng rằng vài câu hoa ngôn xảo ngữ, hồ lộng ở sư phụ, là có thể không kiêng nể gì cả! Cũng không chiếu chiếu cảnh giới, nhìn một chút chính mình cái dạng gì, cũng xứng thượng Sở sư muội?"

Xuyên thấu qua Hách Thiếu Hoa miệng, bây giờ chỗ này phân điện bên trong, người khác đã biết Bạch Nhạc đối Sở Hân không có hảo ý.

Sở Hân vốn là xinh đẹp, lại rất được sư tôn sủng ái, vẫn luôn bị mọi người che chở lấy.

Đương nhiên, đổi một câu nói, nói đúng không biết rõ bị bao nhiêu người nhớ cũng được.

Bây giờ đột nhiên tuôn ra tới một người Bạch Nhạc, cứ như vậy trần trụi muốn đuổi theo Sở Hân, bọn hắn nơi nào còn có thể nhịn được.

Lười biếng ngồi ở trong sân trên băng đá, hai chân bắt chéo, Bạch Nhạc liếc mắt nhìn những người này, một bộ tự cao tự đại dáng dấp, nửa điểm dàn xếp ổn thỏa hứng thú cũng không có, trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, khinh thường mở miệng nói.

"Một đám con cóc ghẻ, chính mình không kịp ăn thịt thiên nga, cũng biết trông mà thèm. . . Tiểu gia là các ngươi có thể so sánh sao? Từng cái sớm làm cho tiểu gia cút đi, xem ở tiểu Hân phân thượng, không so đo với các ngươi, bằng không, tiểu gia đem các ngươi mỗi một người đều đánh thành thật con cóc ghẻ."

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1112: Thăm dò, dương danh

"Họ Bạch, ngươi dám cùng ta đánh một trận sao?"

Tượng đất còn có ba phần dáng vẻ quê mùa, chớ đừng nói chi là là những thứ này khí huyết tràn đầy thanh niên.

Bị Bạch Nhạc như thế vũ nhục, là cái người cũng chịu không được a.

Trong nháy mắt, ban đầu gặp phải Bạch Nhạc Hách Thiếu Hoa liền dẫn đầu mở miệng khiêu chiến nói.

"Ô ô, trưởng năng lực, lại vẫn dám khiêu khích ta?"

Con mắt một tà, Bạch Nhạc chẳng hề để ý cười lạnh nói, "Thế nào, không phục a? Tốt, đừng nói ta không cho các ngươi cơ hội."

Ngón tay bả trên trận những người này điểm đi qua, Bạch Nhạc chẳng hề để ý cười lạnh nói, "Tới tới tới, cùng tiến lên, chúng ta ai thua, về sau liền rời tiểu Hân xa xa, thế nào, các ngươi những quỷ nhát gan này dám không?"

"Buồn cười! Ta với ngươi hợp lại!"

Lần nữa bị Bạch Nhạc nhục nhã, Hách Thiếu Hoa tranh một tiếng đem bạt kiếm đi ra, trước mặt hướng về Bạch Nhạc chém tới.

"Chậm, quá chậm, cứ như vậy chậm quá, ngươi lấy cái gì kiếm, đem đi nhóm lửa còn tốt."

Trong miệng như trước châm chọc khiêu khích không ngừng, Bạch Nhạc mãnh mẽ từ trên cái băng nhảy dựng lên, nhưng lại vẫn như cũ đem hai tay thả lỏng phía sau, nửa điểm hoàn thủ dự định cũng không có, cứ như vậy nhẹ nghiêng người, liền dễ dàng tách ra Hách Thiếu Hoa công kích.

Hách Thiếu Hoa cũng là nảy sinh ác độc, một kiếm không ăn thua, không có bất kỳ do dự nào, cùng cái này liền lần nữa biến chiêu, băng lãnh kiếm quang, như bóng với hình, tiếp tục hướng về Bạch Nhạc chuyển tới.

Chỉ tiếc, Tinh Cung Cảnh thực lực, bây giờ tại Bạch Nhạc trong mắt thực sự quá yếu.

Dù là căn bản không sử dụng Tinh Hải, cũng không xuất kiếm hoàn thủ, cũng có thể dễ dàng nhìn thấu đối phương kiếm thế, ung dung né tránh.

Chuyện này căn bản là không tính là cái gì chiến đấu, nhất định chính là đang khi dễ người.

"Mọi người cùng nhau xông lên, cùng loại này tiện nhân không dùng nói cái gì quy củ!"

Mắt thấy Hách Thiếu Hoa liền Bạch Nhạc một mảnh góc áo đều không đả thương được, người khác cũng rốt cục phản ứng kịp.

Bọn hắn mọi người thực lực cũng bất quá chỉ là tám lạng nửa cân, ai cũng ai cũng cường không đến đi đâu, nếu như đơn đả độc đấu, sợ rằng cho dù ai cũng không khả năng so Hách Thiếu Hoa làm càng tốt hơn.

Nếu như ngày xưa, bọn hắn có thể còn kéo không xuống cái mặt này đến, nhưng hôm nay, nhưng bây giờ là bị Bạch Nhạc tức điên, huống chi, để bọn hắn cùng tiến lên lời nói, cũng là Bạch Nhạc tự mình nói.

Kể từ đó, cái nào còn có cái gì do dự, rầm rầm ở đây tám chín người nhất

thời một chỗ hướng về Bạch Nhạc đánh tới!

"Đã sớm để cho các ngươi cùng tiến lên, cái này còn xem như là có chút ý tứ."

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc cười lớn một tiếng, lần nữa mở miệng giễu cợt nói.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc một mực đeo ở sau lưng bàn tay chợt lộ ra.

Còn như điện chớp, khoảng cách Bạch Nhạc gần nhất một cái đệ tử, chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, cái gì cũng còn không nhìn thấy đâu, cổ tay liền chợt đau xót, kiếm trong tay không bị khống chế rời khỏi tay.

Một kiếm trong tay, Bạch Nhạc trên người khí thế, càng phải biến đổi.

"Tới tới tới, đừng nói tiểu gia khi dễ các ngươi, cũng chỉ dùng một cái này tay, các ngươi ai có thể buộc ta ra tay kia, coi như là ta thua!"

Lửa cháy đổ thêm dầu!

Một câu nói này, nhưng là đem tất cả mọi người tức điên.

Trong lúc nhất thời, mỗi người đều riêng ra tuyệt học, cũng mặc kệ cái gì điểm đến thì ngưng, một tia ý thức hướng về Bạch Nhạc đập tới.

Từ mặt ngoài xem, Bạch Nhạc tựa hồ vẫn là một bộ cần ăn đòn đồ phá hoại dáng dấp, nhưng trên thực tế, lại hoàn toàn không phải cái kia hồi chuyện.

Bạch Nhạc nơi nào thật có thời gian rỗi, làm loại này buồn chán sự tình.

Cố ý khích nộ những người này, Bạch Nhạc bất quá là muốn thăm dò một chút cái này Chúng Tinh Tiểu Thế Giới mà thôi.

Những người này đều là Chúng Tinh điện đệ tử, mặc dù không dám nói đỉnh tiêm, có thể chí ít, vô luận là xuất thân vẫn là thiên phú, cũng đều có thể tính là xuất sắc, cùng những người này giao thủ, liền đủ để nhìn ra một ít mánh khóe.

Hải Thần nói, nơi đây thiên địa quy tắc muốn càng hoàn chỉnh một điểm, mặc dù thiếu khuyết Thế Giới Chi Tâm, không có khả năng sinh ra thần linh cường giả, có thể hóa hư cùng bán thần cường giả, sợ rằng đều số lượng cũng không ít!

Huống chi, nơi đây còn có chúng thần truyền thừa.

Chúng Tinh điện địa vị như vậy hiển hách, những thứ này đệ tử cần phải dễ dàng hơn thu được chúng thần truyền thừa mới đúng.

Đem tu vi khống chế tại Tinh Cung Cảnh trình độ, chỉ bằng một thanh kiếm, Bạch Nhạc gặp chiêu phá chiêu, hóa giải đồng thời, cũng tại cảm thụ đối phương trong công kích chỗ bất phàm.

Cứ việc những người này thực lực không mạnh, nhưng lại cũng đồng dạng nhường Bạch Nhạc thật sâu cảm thụ được bên trong bất phàm!

Không chút nào khoa trương nói, những người này tùy tiện cái nào, nếu như đặt ở trước đây Đạo Lăng đại hội phía trên, đều là có hi vọng bước lên Top 100 thiên tài.

Có ở nơi đây, bọn hắn lại mỗi một người đều bừa bãi vô danh.

Cũng chính là Bạch Nhạc bây giờ cảnh giới rất cao, đã sớm không có ở đây một cái lượng cấp bên trên, bằng không, một lần trêu chọc nhiều người như vậy, chỉ sợ người xui xẻo liền nhất định là hắn!

Trong chốc lát, bên này còn không có phân ra thắng bại đến, Bạch Nhạc

liền cảm giác được, có một ánh mắt rơi vào trên người mình.

Căn bản không cần nhận, Bạch Nhạc cũng có thể khẳng định, tất phải là Sở Hân vị sư tôn kia đi ra.

Nếu như trước đó, Bạch Nhạc còn chưa hẳn dám khẳng định nên làm như thế nào, nhưng hôm nay cùng những thứ này đệ tử từng có như thế một phen sau khi giao thủ, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì có nhiều.

Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong tu hành giả, thực lực tổng hợp nếu so với ngoại giới càng mạnh một cấp bậc.

Loại tình huống này, căn bản không có cần phải cố ý giấu dốt.

Cách đó không xa, nhìn lấy Bạch Nhạc cùng những thứ này đệ tử giao thủ, cái kia trung niên trong mắt không khỏi lần nữa lộ ra một vẻ kinh dị.

Trước đó, từ Sở Hân trong miệng biết được Bạch Nhạc tồn tại Tinh Hải Cảnh tu vi, hắn cũng đã rất giật mình.

Bây giờ, Bạch Nhạc hoàn toàn không dựa vào tu vi, chỉ bằng kiếm đạo liền áp những thứ này đệ tử không ngốc đầu lên được, phần này kiếm đạo tu vi, nhưng cũng hoàn toàn không phải bình thường thiên tài có khả năng bằng được a!

Kết hợp với trước đó, Bạch Nhạc nói tới, liền không khó suy đoán, đối phương phía sau tất nhiên tồn tại một vị cao thủ hàng đầu.

"Hết lần này tới lần khác lựa chọn thời gian này xuất thế. . . Hơn nữa cố ý đến ta Chúng Tinh điện đến, sợ không phải hướng về phía Chúng Tinh Thần Vực tới!"

Ngón tay nhẹ nhàng đụng vào đốt ngón tay, trung niên trong mắt lộ ra lau một cái cười nhạt, nhẹ giọng lẩm bẩm, "Ta mặc kệ ngươi là ai, tất

nhiên thật là có bản lĩnh, ta liền không ngại đẩy ngươi một thanh. . . Bất quá, những thứ này cũng không đủ!"

"Ngươi không phải là muốn dương danh à, ta liền lại giúp ngươi một cái!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, trung niên đầu ngón tay khẽ búng, nhất thời có một viên ngọc phù bị bóp nát, hóa thành một đạo thanh sắc lưu quang phá không mà đi!

Đông Nam quận thiên tài cũng không ít, tất nhiên muốn bước vào Chúng Tinh Thần Vực, luôn là trước phải cùng những người này so chiêu một chút.

Còn như bây giờ một trận chiến này kết quả, hắn nhưng là đã hoàn toàn không thèm để ý.

Nếu như liền như thế mấy cái đệ tử đều ứng phó không, đây cũng là không có tư cách nhường hắn hao tốn sức lực.

Huống chi, nhường mấy cái đệ tử ha ha vị đắng cũng tốt, thiếu bọn hắn ỷ vào Chúng Tinh điện thân phận mắt cao hơn đầu, không biết mình bao nhiêu cân lượng!

Còn như an toàn, vậy thì càng không cần lo lắng.

Bạch Nhạc chỉ cần không phải ngu xuẩn, liền tuyệt đối sẽ không thật bị thương người.

Huống chi, một vị Tinh Hải Cảnh thiên tài, còn có cường hãn như vậy kiếm đạo tu vi, khống chế cục diện dư dả, nơi nào còn cần người bên ngoài quan tâm.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1113: Chúng Tinh Thần Vực

Bắc vực!

"Chúng Tinh Thần Vực, đó là cái gì?"

Đầu ngón tay nhẹ nhàng ở trên bàn gõ đánh, Bất Tử Thanh Vương đứng ở một mảnh trong vũng máu, nhàn nhạt mở miệng hỏi.

Bất Tử Thanh Vương đặt chân địa phương là Bắc vực biên giới một chỗ môn phái nhỏ.

Toàn bộ tông môn cơ hồ bị Bất Tử Thanh Vương huyết tẩy một lần, chỉ còn lại có cuối cùng ba bốn người run rẩy quỳ gối Bất Tử Thanh Vương trước mặt.

So với việc Bạch Nhạc loại kia ôn hòa thái độ, Bất Tử Thanh Vương biện pháp, khả năng liền đơn giản thô bạo nhiều.

Từ hắn thức tỉnh tới nay, căn bản là một đường giết tới.

Không ngừng tìm hiểu tin tức, sau đó thẳng thắn giết người diệt khẩu!

Vô luận đối phương có hay không ôm địch ý, chỉ cần hắn cảm giác được có thể tiết lộ thân phận của hắn cùng hành tung, chính là giết hết không xá.

Từ không nắm giữ binh!

Bất Tử Thanh Vương nhân vật như vậy, nhưng cho tới bây giờ đều cùng

từ bi không hợp.

"Hồi. . . Hồi tiền bối lời nói, Chúng Tinh Thần Vực là trong truyền thuyết, chúng thần lưu lại di tích, một mực bị phong ấn lấy, chỉ có Chúng Tinh điện mới có tư cách mở ra!"

"Dựa theo lệ cũ, cách mỗi trăm năm mở ra một lần phong ấn, chỉ cho phép xuất sắc nhất thiên tài bước vào bên trong, thu hoạch chúng thần truyền thừa."

"Bây giờ, thế gian cao cấp nhất mấy vị kia, hầu như toàn bộ đều là ngày xưa từ Chúng Tinh Thần Vực bên trong đi tới."

"Nếu như ta muốn vào đâu?"

Hơi nhíu mày, Bất Tử Thanh Vương nhàn nhạt hỏi.

"Không. . . Không biết!"

Người kia run rẩy hồi đáp đạo, "Cho tới bây giờ chưa nghe nói qua dạng này tiền lệ. . ."

"Cái gì cũng không biết, cái kia còn cần ngươi làm gì!"

Bàn tay đột nhiên tìm tòi, vừa mới nói chuyện người kia nhất thời liền bị vặn gãy cái cổ, trực tiếp văng ra.

"Có, có biện pháp!"

Trong nháy mắt, lại giết một người, người bên cạnh nhưng là nhất thời bị sợ mất mật, e sợ cho đáp chậm, chính mình cũng bước đối phương theo gót, không ngừng bận rộn mở miệng nói, "Chúng Tinh điện! Chúng Tinh điện chưởng quản tất cả, quy củ là bọn hắn thiết, muốn đánh vỡ quy củ, tự nhiên cũng chỉ có thể từ Chúng Tinh điện vào tay."

"Chúng Tinh điện. . ."

Chậm rãi lặp lại một chút tên này, Bất Tử Thanh Vương nhỏ bé hơi nheo mắt lại.

"Quy củ là chết, người là sống, tiền bối thần công vô địch, chỉ phải nghĩ biện pháp cùng Chúng Tinh điện cao thủ đi chung đường, chưa chắc không thể. . ."

Lời còn chưa nói hết, cái kia chỉ cảm thấy một nguồn sức mạnh đánh tới.

Thoáng qua ở giữa, trước mặt cuối cùng này mấy người cũng đồng thời bị giết.

Đạp đối phương thi thể, Bất Tử Thanh Vương chậm rãi đi ra cái này môn phái nhỏ, trong mắt mang theo vài phần lãnh ý, nhẹ giọng lẩm bẩm.

"Chúng Tinh điện hư thực, bản vương còn không mò ra. . . Không quan hệ, trước từ Bắc vực vào tay a!"

"Không nghĩ tới Đại Càn Vương Triều dĩ nhiên tại bên trong thế giới nhỏ này cũng có truyền thừa, tốt. . . Bản vương liền trước chiếm cái này Bắc vực!"

"Ngươi quả nhiên là vì Chúng Tinh Thần Vực tới."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Sở Hân nghiến răng nghiến lợi mở miệng nói.

Hôm nay Bạch Nhạc chỉ bằng một tay, một thanh kiếm liền đánh tan rất nhiều đệ tử, đồng thời buộc đối phương bằng lòng, về sau đều cách xa nàng xa.

Cái này khiến Sở Hân cảm thấy mười phần ủy khuất.

Tối trọng yếu là, trong lòng nàng rất rõ ràng, Bạch Nhạc căn bản không phải vì nàng đến, đó bất quá là biên đi ra vụng về lấy cớ.

Nàng đã vừa mới từ sư phụ nơi đó nghe được Chúng Tinh Thần Vực sự tình, lần này nổi giận đùng đùng tới cửa tới hưng sư vấn tội.

Lười biếng duỗi cái lưng mệt mỏi, Bạch Nhạc trợn mắt một cái, tức giận nói rằng, "Nói nhảm, nếu không ta thực sự là đối ngươi tới sao? Lớn như vậy người, dài một chút đầu óc được chưa, không muốn quang trưởng ngực!"

Bị Bạch Nhạc dùng loại này gần như trần trụi giọng nhạo báng, Sở Hân nhất thời liền vội hồng khuôn mặt.

"Đồ vô sỉ, ta với ngươi liều mạng!"

Trong lúc nói chuyện, Sở Hân liền muốn xông lên cùng Bạch Nhạc liều mạng.

"Uy, ngươi kích động như vậy làm cái gì? Chớ không phải là thật yêu thượng ta đi?"

Cũng không để ý gì tới hội Sở Hân, Bạch Nhạc nhún nhún vai, khóe miệng mang theo mỉm cười trêu nói.

". . ."

Bị Bạch Nhạc vừa nói như vậy, Sở Hân lúc này mới nhận thấy được, chính mình tâm tính không đúng.

Thu hồi quả đấm, Sở Hân sắc mặt cũng lãnh ba phần, "Bạch Nhạc, ngươi muốn làm gì, là ngươi tự do, nhưng ngươi không nên đánh lấy ta danh nghĩa, ta với ngươi không có bất cứ quan hệ gì!"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc lắc đầu, nhẹ giọng nói, "Ta yêu cầu một cái lý do, dù là lại vụng về lý do. . ."

"Ngươi thật sự cho rằng, sư phụ ngươi sẽ tin tưởng, ta là hướng về phía ngươi tới sao?"

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, Sở Hân dù sao không ngốc, một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, liền nhất thời phản ứng kịp.

"Ngươi là nói, sư phụ cũng tại lợi dụng ngươi?"

Dùng xem nhược trí đồng dạng ánh mắt nhìn lấy Sở Hân, Bạch Nhạc tức giận nói rằng, "Nói nhảm, nếu không hắn ăn no căng, để cho ta ở lại Chúng Tinh điện?"

"Làm tốt ngươi bản thân sự tình, ta có vào hay không vào Chúng Tinh Thần Vực, không phải ngươi nên quan tâm sự tình. . . Ngươi chỉ cần minh bạch, ta sẽ không hại ngươi liền đúng! Còn có, ta đối với ngươi không có bất kỳ loạn thất bát tao ý tưởng, đợi được ta xử lý xong việc này, liền sẽ không lại với ngươi có cái gì vướng víu! Ngươi thích ngươi Hách sư đệ cũng tốt, cái gì sư huynh cũng tốt, ta đều sẽ không ngăn lấy ngươi."

"Ngươi hỗn đản!"

Bị Bạch Nhạc khí chửi ầm lên, Sở Hân nhưng cũng không tâm tình lại ở lại hợp lý, nổi giận đùng đùng lao ra gian phòng.

Cũng không để ý gì tới hội Sở Hân cảm xúc, Bạch Nhạc dựa vào ghế, chậm rãi nheo mắt lại.

Chúng Tinh Thần Vực sự tình, hắn chính là vừa mới nghe nói, cụ thể tình huống gì còn không rõ ràng lắm.

Bất quá, cái này không trọng yếu, có cái thân phận này làm che giấu, có là cơ hội thăm dò rõ ràng.

Trên đời này, trừ Sở Hân cái này cô nương ngốc bên ngoài, không có người đó là người ngu!

Đơn giản chính là lợi dụng lẫn nhau sự tình, ai cũng không cần đối ai ôm thua thiệt chi tâm.

Bất quá. . . Giả sử cái này Chúng Tinh Thần Vực, thật như vậy khó vào lời nói, sợ rằng kế tiếp mấy ngày này, sẽ không quá sang bằng.

"Cũng tốt, tổng yếu cùng bên trong thế giới nhỏ này thiên tài chân chính va vào mới tốt!"

... . .

"Yến Bắc Thần? !"

Chúng Tinh điện tin tức truyền lại cực nhanh, bên này xử lý xong Bạch Nhạc sự tình , bên kia trung niên cũng đã đem Yến Bắc Thần tên này báo lên.

Về Tử Vi Đế Tinh sự tình, cho dù là Chúng Tinh điện bên trong cũng là tuyệt mật, chỉ có Hóa Hư cường giả mới rõ ràng, cho dù là hắn vị này phân điện chủ, cũng chỉ biết rõ, chuyện này rất trọng yếu, có thể đến tột cùng như thế nào, nhưng cũng không có quyền biết được.

Bất quá, Yến Bắc Thần tên này báo lên, nhưng là nhất thời liền đạt được Chúng Tinh điện coi trọng.

Mặc dù không dám khẳng định, nhưng cái này cũng không nghi ngờ đã là về Tử Vi Đế Tinh đáng tin nhất một đầu manh mối.

"Tra!"

Tân trưởng lão trầm giọng phân phó nói, "Lập tức để cho người ta chạy tới Đông Nam quận, đi gặp một lần tiểu cô nương kia, coi như là đào ba thước đất, cũng phải đem cái này Yến Bắc Thần tìm cho ta đi ra."

Dừng một cái, Tân trưởng lão tiếp tục nói, "Còn có, Chúng Tinh Thần Vực sự tình, từ ngày hôm nay bắt đầu tuyên bố tuyển chọn. . . Vô luận hắn ở đâu, cái này mê hoặc, hắn đều nhất định cự tuyệt không!"

"Ây!"

Trong nháy mắt, mệnh lệnh liền từ Chúng Tinh điện phát ra ngoài, nhiều nhất nửa ngày ở giữa, liền đủ để truyền khắp thiên hạ!

Nhẹ nhàng tự tay xoa xoa huyệt thái dương, Tân trưởng lão chậm rãi đứng dậy phân phó nói, "Được, có chuyện gì, thông báo tiếp ta! Ta muốn đưa về Quan Tinh đài. . . Thiên biến sẽ không chỉ có điểm này dấu hiệu, lão phu muốn từ tinh tượng tới tay, lần nữa bói toán Thiên Cơ."

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1114: Vân thành, Thiên Tinh tháp

"Nghiệp thành chỉ là một cái thành nhỏ, tài nguyên chưa đủ, nếu như ngươi muốn tốt hơn tu luyện hoàn cảnh, càng nhiều tu hành tài nguyên, cũng chỉ có thể đến Vân thành đi!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Đỗ Thành bình tĩnh mở miệng nói.

Đỗ Thành dĩ nhiên chính là Sở Hân sư tôn, đây cũng là một chỗ Chúng Tinh điện phân điện điện chủ.

"Vân thành là Đông Nam quận trung tâm, cũng là quận trưởng vị trí, toàn bộ Đông Nam quận xuất sắc nhất thiên tài, đều tại Vân thành."

Đỗ Thành giải thích tiếp đạo, "Ta Chúng Tinh điện tại Vân thành bên trong, tu có Thiên Tinh tháp, cung Đông Nam quận sở hữu đỉnh tiêm tu hành giả, tu hành tác dụng! Đương nhiên, tài nguyên hữu hạn, muốn đi vào Thiên Tinh tháp tu hành, nhất định phải sở hữu xuất sắc hơn thiên phú, càng thực lực cường đại."

"Minh bạch!"

Gật đầu, Bạch Nhạc không có bất kỳ do dự nào, thẳng gật đầu nói, "Đa tạ Đỗ điện chủ, ta chỉ yêu cầu một cái có thể bình đẳng cạnh tranh cơ hội liền đủ đủ!"

"Cái này ngươi yên tâm!"

Gật đầu, Đỗ Thành mỉm cười nói, "Ngươi là ta thu vào Chúng Tinh điện, ta tự nhiên đề cử ngươi đi Vân thành, đến lúc đó, có thể hay không bước

vào Thiên Tinh tháp, lại có thể đi thật xa, liền muốn xem chính ngươi."

"Đa tạ Đỗ điểm chủ!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc lúc này liền khom người nói tạ ơn.

Rất nhiều chuyện không cần phải nói phá, lẫn nhau hiểu lòng là được.

Lấy Nghiệp thành danh nghĩa đi trước Vân thành, nếu như Bạch Nhạc có thể xông vào Thiên Tinh tháp, tại Thiên Tinh tháp bên trong dương danh, coi như người đề cử, Đỗ Thành cùng chỗ này Chúng Tinh điện phân điện, đều sẽ đạt được tương ứng chỗ tốt.

Cái này bản thân liền là cộng sinh sự tình, cũng là trước đây Đỗ Thành sở dĩ đáp ứng hắn bái nhập Chúng Tinh điện nguyên nhân.

Không có dư thừa khách sáo cùng nói nhảm.

Bạch Nhạc cũng căn bản không có cùng người khác chỗ quan hệ tốt dự định, khoảng chừng Nghiệp thành dừng lại ba ngày, liền trực tiếp đạp lên hướng Vân thành con đường.

Chỉ là, cũng không biết Đỗ Thành ôm cái dạng gì tâm tư, nhường Sở Hân cùng Hách Thiếu Hoa hai người cùng Bạch Nhạc đồng hành.

Loại chuyện như vậy, tất nhiên Đỗ Thành nói ra, Bạch Nhạc tự nhiên không thể cự tuyệt, cũng may hắn cũng không quan tâm cái này.

Hoa trọn nửa tháng, ba người lúc này mới một đường đến Vân thành.

Ngược lại không phải là đường xá có nhiều xa xôi, chủ yếu là ba người một đường ngồi xe ngựa đi chậm rãi, căn bản không có sốt ruột ý tứ.

Sở Hân cùng Hách Thiếu Hoa tự nhiên là biết rõ Bạch Nhạc muốn đi

Thiên Tinh tháp, cố ý quấy rầy.

Nhưng lại không rõ, Bạch Nhạc cũng cần lợi dụng thời gian này, ven đường càng nhiều giải tiểu thế giới này phân đoạn, giải Thiên Tinh tháp tin tức, tự nhiên đồng dạng cũng không sốt ruột.

Chờ đến chạy tới Vân thành thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã đi qua loại này cách, đem tình huống tìm tòi không sai biệt lắm.

Chúng Tinh Tiểu Thế Giới không giống với ngoại giới, nơi đây cơ hồ không có phàm tục trong người, tất cả mọi người là tu hành giả, mặc dù đại đa số người tu vi cũng đều không đến linh phủ, bất quá số đếm lớn, thiên tài dĩ nhiên là càng nhiều.

Hơn nữa, loại này tu hành hoàn cảnh vô cùng tốt, cái khác không nói, chỉ là Đông Nam quận, chính là nhân tài liên tục xuất hiện.

Tinh Hải Cảnh ở bên ngoài, đã coi như là không tầm thường cường giả, có ở Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, lại cũng không tính nhiều hiếm có.

Bạch Nhạc mặc dù có thể được gọi là thiên tài, ưu thế liền ở chỗ tuổi tác!

Bất quá, cho dù là cùng Bạch Nhạc cùng tuổi Tinh Hải Cảnh thiên tài, cũng không phải là không có, quang lúc mấy ngày này Bạch Nhạc tin vỉa hè, Đông Nam quận, liền có ít nhất hơn mười người, còn có những cái kia niên kỷ lớn hơn một chút lão bài cường giả, thì càng nhiều.

Còn như Thiên Tinh tháp, danh như ý nghĩa, tối đa cũng chỉ có thể dung nạp một ngàn người vào tháp tu hành, nói cách khác, có tư cách vào tháp, liền ít nhất là tại Đông Nam quận xếp vào trước một ngàn cao thủ!

Nghe tựa hồ không nhiều, nhưng nếu là suy nghĩ đến nơi đây tu hành giả số lượng, cái này cũng đã là một cái tương đương khủng bố chữ số.

Hơn nữa, Thiên Tinh tháp chia làm tầng bảy, mỗi lần tầng một, tu hành hoàn cảnh liền sẽ tăng lên gấp đôi, cũng lấy phương thức này, đem người bầy phân hoá, có thể bước vào Thất Tinh Tháp tầng nào, tại Đông Nam quận bản thân liền là một loại thân phận cùng thực lực tượng trưng.

Đương nhiên, lấy Bạch Nhạc Tinh Hải Cảnh thực lực, muốn vào tháp tự nhiên cũng không trắc trở, chỉ là có thể đi thật xa, khả năng liền rất khó nói.

Xe ngựa chậm rãi lái vào Vân thành, xuyên thấu qua cửa sổ xe, Bạch Nhạc nhìn lấy trước mặt thành thị, trong lòng cũng không khỏi một hồi thổn thức.

Nơi đây muốn so với Thanh châu càng phồn hoa nhiều!

Cũng không khoa trương nói, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới súc tích, tựa hồ muốn so với ngoại giới, cường đại hơn nhiều.

Giả sử, có một ngày, thật có thể mở ra đường hầm không gian, nhường Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong tu hành giả trở lại thế giới chân thật, đối với nguyên bản thế lực bố cục, cũng đồng dạng sẽ có một lần thật lớn trùng kích.

Hít sâu một hơi, đem cái này chút loạn thất bát tao ý niệm trong đầu đuổi ra trong đầu, Bạch Nhạc nhưng trong lòng càng phát ra kiên định.

Chỉ có thực lực cường đại, mới là tất cả bảo đảm!

"Nơi đó chính là Thiên Tinh tháp!"

Xuyên thấu qua cửa sổ xe, Sở Hân chỉ vào trong thành cao vót như mây cái kia một tòa tháp nói rằng.

Theo Sở Hân sở chỉ phương hướng, Bạch Nhạc rất dễ dàng liền chứng kiến Thiên Tinh tháp vị trí.

Tại toàn bộ Vân thành bên trong, Thiên Tinh tháp chính là kiến trúc cao nhất!

Hơn nữa, cho dù là nhìn xa xa, cũng có thể cảm nhận được một cổ cực kỳ mạnh mẽ khí tức!

Căn bản không cần bất kỳ giải thích nào, Bạch Nhạc cũng có thể minh bạch, Thiên Tinh tháp bên trong, tất nhiên có cực kỳ mạnh mẽ Hóa Hư cường giả tọa trấn, còn có Thiên Tinh tháp bản thân trận pháp, cho dù là Hóa Hư hoặc là bán thần cường giả dám xông vào Thiên Tinh tháp, cũng tất nhiên là hữu tử vô sinh.

Mà dạng này Thiên Tinh tháp, chính là Chúng Tinh điện sở tu xây, hơn nữa, tại toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, chừng ba tòa đông đúc!

Dạng này súc tích, cho dù là Bạch Nhạc cũng không thể không bảo trì kính sợ.

Xe ngựa chậm rãi lái vào Thiên Tinh tháp phụ cận, Bạch Nhạc bọn hắn mới vừa xuống xe ngựa, liền nhất thời bị người cản lại.

"Nghiệp thành phân điện, Sở Hân, Hách Thiếu Hoa, Bạch Nhạc, bái kiến mấy vị sư huynh!"

Nhìn đối phương, Sở Hân vội vã mở miệng giải thích.

Khoát khoát tay, thanh niên cầm đầu không kiên nhẫn mở miệng nói, "Sở sư muội, nơi đây ngươi sẽ không có việc gì tình, ngươi đi nghỉ ngơi đi, chúng ta là tìm đến cái này Bạch Nhạc."

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì không khỏi một hồi cười nhạt.

Hắn cũng không phải cái gì nổi danh nhân vật, mới vừa đến Vân thành, đã bị nhằm vào, không hề nghi ngờ, tất phải là có người cố ý đem hắn tin tức tiết lộ ra ngoài, khiêu khích đối phương, lúc này mới có như bây giờ cục diện.

Hầu như không cần muốn, Bạch Nhạc liền đem ánh mắt rơi vào Hách Thiếu Hoa trên người.

Trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi sắc, Bạch Nhạc vẫn chưa mở miệng, chỉ là khóe miệng cười nhạt, cũng đã đủ để chứng minh hắn thái độ.

Bị Bạch Nhạc như thế thoáng nhìn, Hách Thiếu Hoa trong lòng cũng không khỏi hơi có chút phát run, chỉ là nghĩ đến đối phương thân phận, nhưng cũng không khỏi cắn chặt răng, vẫn chưa phát ra tiếng.

"Thế nào, đến nơi đây, ngươi còn muốn uy hiếp Hách sư đệ hay sao?"

Dẫn đầu thanh niên kia khinh thường châm chọc nói, "Đã sớm nghe nói, Nghiệp thành bên kia ra một cái hoành hành ngang ngược ngu xuẩn, hiện tại xem ra, so với ta tưởng tượng còn muốn kiêu ngạo a! Hôm nay nếu không hảo hảo dạy một bài học ngươi đối nhân xử thế, sợ ngươi là thật không biết trời cao đất rộng."

Tiến lên trước một bước, thanh niên kia cười lạnh nói, "Nhớ kỹ ta gương mặt này, ta tên Đinh Hạo, nếu là không phục, tùy thời có thể tới tìm ta! Ta cam đoan, từ hôm nay trở đi, ta sẽ trở thành ngươi cả đời này lớn nhất ác mộng."

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1115: Đánh cuộc

"Đinh sư huynh. . ."

Sở Hân vẫn luôn tại Nghiệp thành bên kia ngây ngô, rất ít đến Vân thành đến, cũng chưa thấy qua Đinh Hạo, có thể Đinh Hạo tên, nàng lại hết sức quen thuộc.

Cho dù là tại cao thủ như mây Vân thành, Đinh Hạo cũng là không tầm thường thiên tài.

Một chữ khoái kiếm Đinh Hạo, danh tiếng cực đại, bây giờ đã xông vào Thiên Tinh tháp tầng thứ tư, hơn nữa, niên kỷ cũng cũng chỉ có không đến ba mươi tuổi, là Chúng Tinh điện cường điệu bồi dưỡng thiên tài một trong, cho dù là sư phụ nàng, nhìn thấy Đinh Hạo cũng phải cấp vài phần mặt mũi.

Bạch Nhạc lúc này mới bất quá vừa mới đến Vân thành, làm sao lại chọc hạng nhân vật này.

Mặc dù nàng một mực nói, hận không thể cùng Bạch Nhạc đồng quy vu tận, có thể Sở Hân lại cuối cùng tâm địa thiện lương, lúc này có chút hoảng loạn mở miệng, muốn giúp Bạch Nhạc giải vây.

Chỉ tiếc, không đợi Sở Hân nói hết lời, liền trực tiếp bị Bạch Nhạc cắt đứt hạ xuống.

"Không phải cái gì miêu cẩu đều có tư cách để cho ta nhớ kỹ."

Mí mắt gẩy lên trên, Bạch Nhạc đối chọi gay gắt hận trở về, "Tránh ra, câu có câu nói, chó khôn không cản đường, nghe qua sao?"

"Coong!"

Trong tích tắc, Đinh Hạo kiếm trong tay cũng đã ra khỏi vỏ!

Đinh Hạo tại Vân thành là thân phận gì, đừng nói là Bạch Nhạc loại này vô danh tiểu tốt, cho dù là Vân thành bên trong, những đại nhân vật kia, đối hắn cũng đều là khách khí, chợt bị Bạch Nhạc dạng này trào phúng, nhưng là phổi đều sắp bị tức điên.

Một chữ khoái kiếm!

Chỉ nghe tên này, thì biết rõ Đinh Hạo kiếm thật là nhanh, trong tích tắc, thậm chí người khác còn chưa kịp phản ứng, một kiếm này cũng đã rơi vào Bạch Nhạc trước mắt.

"Đinh!"

Trong nháy mắt, Nghịch Ma Kiếm chợt ra khỏi vỏ, tinh chuẩn để ở đối phương kiếm phong.

Ngu kiếm!

Bạch Nhạc cũng không biết Đinh Hạo là ai, thế nhưng đang cảm giác đến đối phương xuất kiếm trong nháy mắt, cũng đã làm ra bản năng nhất phản ứng.

Lấy nhanh đánh nhanh!

Ngu kiếm bản thân liền là lấy nhanh lấy xưng, mặc dù Đinh Hạo kiếm mau nữa, cũng chưa đến nổi nhường Bạch Nhạc phản ứng không kịp nữa!

Chỉ là trong chớp nhoáng này giao phong, liền chợt lệnh xung quanh tất cả mọi người một mảnh xôn xao!

Bọn hắn cũng không nhận ra Bạch Nhạc, tuy nhiên lại rất rõ ràng Đinh Hạo kiếm thật là nhanh.

Rất khó tưởng tượng, một cái như vậy không có danh tiếng gì tiểu tử, xuất kiếm tốc độ lại có thể cùng Đinh Hạo so sánh, cái này cũng không khỏi quá khoa trương đi.

Cho dù là Đinh Hạo chính mình, trong mắt cũng không khỏi hiện lên vẻ kinh ngạc.

Trước đó chỉ là nghe Hách Thiếu Hoa nói Bạch Nhạc có nhiều kiêu ngạo, nhưng lại cũng không nghĩ đến, đối phương thực lực, dĩ nhiên cũng cường đại như vậy.

Riêng là, đối phương am hiểu dĩ nhiên cũng là khoái kiếm!

Bất quá, Đinh Hạo nhưng cũng chưa vì vậy khí tuy, ngắn ngủi sau khi trầm mặc, trong mắt lần nữa lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, "Như vậy ngu xuẩn sử dụng kiếm phương thức, Đinh mỗ ngược lại cũng là lần đầu tiên chứng kiến, không có chút nào mỹ cảm, hoàn toàn dựa vào thân thể phản ứng. . . Dạng này kiếm quá ngu!"

Vẻn vẹn chỉ bằng một câu nói này, Bạch Nhạc trong lòng đối với Đinh Hạo đánh giá liền chợt đề thăng một cấp bậc!

Ngu kiếm là trước đây Bạch Nhạc còn rất nhỏ yếu thời điểm, nhìn thấy Tiêu Hành Nhất thi triển, lúc này mới ngộ ra.

Lúc kia, tuy có vẻ phi thường cường đại, thật là về đến, ngu kiếm hạn chế tính nhưng bây giờ quá lớn, đây cũng là vì sao, Bạch Nhạc bây giờ đã rất ít khi dùng đến ngu kiếm nguyên nhân!

Theo lấy thực lực đề thăng, ngu kiếm đã theo không kịp nhịp điệu.

Bây giờ đối phương dĩ nhiên chỉ bằng trong nháy mắt giao thủ, là có thể dòm ra ngu kiếm huyền cơ, phần này nhãn lực, liền đủ để chứng minh đối phương bất phàm.

Nguyên bản Bạch Nhạc căn bản không bả đối phương coi là chuyện đáng kể, bây giờ nhưng là không thể không một lần nữa quan sát đối phương.

"Hảo nhãn lực, cái này kiếm vốn là là ngu kiếm, là ta tại Linh Phủ Cảnh lúc sáng tạo!"

Trong lòng cho dù đối với đối phương đánh giá càng kỷ trà cao hơn phân, có thể ngoài miệng Bạch Nhạc vẫn như cũ không chịu tha người.

"Ha ha, như thế ngu xuẩn kiếm, cũng chỉ xứng Linh Phủ Cảnh người đến dùng!"

Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Đinh Hạo khinh thường nói rằng, "Bạch Nhạc, ngươi có dám đánh với ta một trận?"

"Có gì không dám!"

Nhìn thấy Đinh Hạo kiếm, Bạch Nhạc cũng đồng dạng có chút nóng lòng không đợi được!

Mặc dù chỉ là trong nháy mắt giao phong, thế nhưng hắn lại có thể cảm giác được, đối phương khoái kiếm bên trong, súc tích thoáng ánh lên đạo vận, nhanh như vậy, không phải xuất xứ từ tại thần lực lực lượng, mà là xuất xứ từ tại đối với kiếm đạo lý giải.

Trước đó bất quá là đối phương tùy ý xuất thủ mà thôi, muốn chân chánh cảm thụ đối phương khoái kiếm, liền nhất định muốn ở đối phương thi triển ra Tinh Hải sau đó.

Bạch Nhạc lần này, bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bản thân liền là vì mau sớm đề thăng thực lực của chính mình, gặp phải thiên tài như vậy, mặc dù đối phương không đến trêu chọc hắn, hắn sợ là cũng muốn chủ động tìm tới cửa.

Bây giờ đối phương chủ động khiêu chiến, cái kia còn có cái gì có thể do dự.

Bạch Nhạc bằng lòng thống khoái, cũng làm cho Đinh Hạo nhiều mấy phần thưởng thức.

"Ngược lại cũng có vài phần lá gan!"

Xoay người sang chỗ khác, Đinh Hạo nhàn nhạt mở miệng nói, "Nơi đây cấm chỉ đấu nhau, ngươi nếu thật là có can đảm, liền tại Thiên Tinh tháp trước đánh với ta một trận! Ngươi lớn như vậy thật xa chạy tới, không phải là muốn đi vào Thiên Tinh tháp tu hành sao, chỉ cần có thể đánh bại ta. . . Ta vị trí tặng cho ngươi!"

Những lời này Đinh Hạo nói cực kỳ tự tin.

Dù là Bạch Nhạc đã cho thấy thực lực nhất định, Đinh Hạo cũng vẫn như cũ căn bản không có để vào mắt.

"Có mong muốn vậy!"

Khóe miệng nổi lên mỉm cười, Bạch Nhạc tùy ý hồi đáp nói.

"Chớ cao hứng trước quá sớm, ta lời nói có thể còn chưa nói hết."

Cười lạnh một tiếng, Đinh Hạo tiếp tục nói, "Ngươi nếu thắng, có thể trực tiếp thu được ta vị trí, nhưng nếu là thua đâu? Cũng không thể cứ như vậy phủi mông một cái rời đi, không trả bất cứ giá nào a?"

Con mắt hơi hơi nheo lại, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Ngươi muốn đánh cuộc gì?"

"Thống khoái!"

Gật đầu, Đinh Hạo từ tốn nói, "Ngươi nếu thua, ta muốn trong tay ngươi kiếm!"

Không thể không nói, Nghịch Ma Kiếm thực sự quá dụ cho người chú ý.

Diệp Huyền đại sư phong sơn chi tác, thực sự quá trân quý, dù là chỉ là nhìn liếc qua một chút, tại Đinh Hạo loại kiếm đạo này trong mắt cao thủ, cũng có thể đơn giản phân biệt ra được thật xấu đến, nhưng là trước tiên đã nhìn chằm chằm Nghịch Ma Kiếm.

Nghe được đối phương lời nói, Bạch Nhạc nhưng là nhất thời cười lạnh, "Thiên Tinh tháp ta tùy thời có thể xông, đừng nói là ngươi vị trí, coi như là càng địa vị cao đưa, ta cũng có thể chính mình xông tới đi, bất quá là nhiều tốn một chút thời gian thôi, chỉ bằng cái này, ngươi đã nghĩ thắng trong tay ta kiếm. . . Không khỏi cũng quá tiện nghi a?"

"Yên tâm, không chiếm tiện nghi của ngươi!"

Khinh thường rên một tiếng, Đinh Hạo tiếp tục nói, "Ta áp một ngàn tinh tinh, chính là mua xuống trong tay ngươi kiếm, cũng đủ đủ!"

Vù vù!

Một ngàn tinh tinh!

Nghe thấy con số này, mọi người chung quanh lại là một mảnh xôn xao.

Mí mắt hơi nhíu, Bạch Nhạc mặc dù không biết một ngàn tinh tinh đến

cùng là cái gì khái niệm, có thể chỉ bằng xung quanh phản ứng, cũng liền có thể đoán được bên trong giá trị.

Đương nhiên, dù vậy, Bạch Nhạc cũng không cho rằng, có thể bù đắp được Nghịch Ma Kiếm giá trị.

Bất quá. . . Đủ đủ!

Bởi vì, vô luận đánh cuộc gì, Bạch Nhạc đều căn bản không có nghĩ tới thất bại.

Hóa Hư phía dưới, nhân gian vô địch.

Dù là cái này Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tu hành giả thực lực mạnh hơn, Bạch Nhạc cũng vẫn không có kiêng kỵ.

Nếu như liền trước mắt như thế một tiểu nhân vật đều ứng phó không, vậy hắn cũng không cần tìm cách làm sao tại trong vòng mười năm phá vỡ không gian ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, trực tiếp chờ chết liền tốt.

PS: Hôm nay sinh nhật, chỉ chớp mắt đều ba mươi, ngẫm lại trước đây tự viết quyển sách đầu tiên thời điểm, mới mười bảy tuổi, thật là vật thị nhân phi a.

Bình thường có huynh đệ nói với ta, nhìn ta sách lớn lên, bây giờ suy nghĩ một chút, thật đúng là không phải nói xấu ta lão. . . Che mặt!

Cảm ơn mọi người một đường chống đỡ, đa tạ!

Cuối cùng, hôm nay phải ra ngoài sinh nhật, cho nên chỉ có hai canh, ân, hồi báo xong tất!

Cvt: Vãi nồi! Viết truyện 13 năm, oh my cứt!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1116: Sinh Tử đài

"Tốt!"

Khóe miệng khẽ giơ lên, Bạch Nhạc trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, "Ta mới vừa đến Vân thành, Đinh huynh liền muốn tiễn như ta vậy một món lễ lớn, nếu không thu, chẳng phải là cô phụ các ngươi có hảo ý."

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc ánh mắt thuận thế rơi vào mấy người khác trên người, riêng là Hách Thiếu Hoa.

Bây giờ gây ra như thế một bộ cục diện đến, người khởi xướng chính là cái này Hách Thiếu Hoa.

"Hách sư đệ, ta rất thưởng thức ngươi, không quan hệ. . . Chúng ta còn nhiều thời gian!"

Không hiểu, Hách Thiếu Hoa trên người đột nhiên đánh rùng mình một cái.

Rõ ràng dựa vào Đinh Hạo như thế một tòa núi lớn, cũng không biết vì sao, giờ khắc này Hách Thiếu Hoa lại đột nhiên có chút hối hận.

Không có bất kỳ lý do, nhưng hắn chính là có một loại dự cảm không tốt.

Cái này không biết từ nơi này nhô ra Bạch Nhạc, trên người lộ ra khí thế thật đáng sợ!

Cũng không có lại để ý tới Hách Thiếu Hoa, Bạch Nhạc trực tiếp dậm chân hướng về Thiên Tinh tháp đi về trước đi.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Thiên Tinh tháp trước cũng đã triệt để náo nhiệt lên, không biết nhiều ít chờ lấy xem náo nhiệt người, nhao nhao chạy tới.

Đinh Hạo bản thân liền thanh danh tại ngoại, bây giờ càng là không tiếc xuất ra một ngàn tinh tinh tới cùng Bạch Nhạc đánh cuộc.

Dù là Bạch Nhạc chỉ là bừa bãi hạng người vô danh, nhưng có như thế một trận đánh cuộc, cũng đủ làm cho người ghé mắt.

Thiên Tinh tháp hạ bản thân thì có chuyên môn khiêu chiến đài.

Vân thành bên trong, là cấm đấu nhau, có thể Thiên Tinh tháp bên trong, nhiều thiên tài như vậy, lẫn nhau ở giữa, tự nhiên không có khả năng không có ma sát.

Thế là, Chúng Tinh điện liền tại đây Thiên Tinh tháp hạ thiết lập khiêu chiến đài.

Nhiều người hơn, cũng càng ưa thích xưng hô nơi đây vì sinh tử đài!

Bởi vì dựa theo Chúng Tinh điện quy củ, chỉ cần bước lên khiêu chiến đài, chính là sinh tử không oán, cho dù là chết ở khiêu chiến đài bên trên, đối phương cũng căn bản không cần gánh chịu bất cứ trách nhiệm nào!

Một bước ở giữa, Đinh Hạo dẫn đầu nhảy lên khiêu chiến đài.

"Bạch Nhạc, đừng nói ta khi dễ ngươi! Bước lên Sinh Tử đài, chính là sinh tử không oán, không muốn trông cậy vào ta thủ hạ lưu tình!"

Trong mắt lộ ra lau một cái nhàn nhạt sát khí, Đinh Hạo lần nữa mở miệng nói.

"Bạch Nhạc!"

Mắt thấy Bạch Nhạc muốn bước lên Sinh Tử đài, Sở Hân có chút lo lắng mở miệng la lên.

Nàng đối Bạch Nhạc cảm xúc, bây giờ cũng rất phức tạp.

Mặc dù ngay từ đầu, nàng là bị ép bằng lòng Bạch Nhạc điều kiện, mang Bạch Nhạc hồi Chúng Tinh điện, thật là trong khoảng thời gian này tiếp xúc, nàng đối Bạch Nhạc cảm xúc lại thay đổi phi thường vi diệu, bây giờ càng là nàng cùng Bạch Nhạc cùng đi.

Hơn nữa, việc này là Hách Thiếu Hoa bốc lên đến, quy về kết quả, cũng có thể xem như là bởi vì nàng dựng lên, trong lòng cảm xúc dĩ nhiên là phức tạp hơn.

Khóe miệng lộ ra mỉm cười, Bạch Nhạc hồi quay đầu lại, xem Sở Hân liếc mắt, trong lòng đối với tiểu cô nương này nhưng là tăng thêm vài phần hảo cảm.

"Yên tâm đi, không phải cái gì miêu cẩu đều có thể thương tổn được ta!"

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Đưa tới cửa đại lễ, không có không muốn đạo lý, ngươi chờ, cái kia một ngàn tinh tinh, phân ngươi phân nửa!"

Bạch Nhạc cũng không hiểu, một ngàn tinh tinh đến là bao lớn giá trị, đương nhiên, lấy hắn tính khí, cũng căn bản không quan tâm.

Nói xong, một bước ở giữa, Bạch Nhạc liền trực tiếp nhảy lên khiêu chiến đài, căn bản lại không có cho Sở Hân hồi điện thoại sẽ.

Hai người đồng thời nhảy lên khiêu chiến đài sau đó, Thiên Tinh tháp bữa trước lúc rơi vào một đạo huyễn lệ tinh quang, đem khiêu chiến đài bao phủ vào tinh quang bên trong!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền nhất thời cảm thụ được, toàn bộ khiêu chiến đài, đã bị cấm chế đóng lại.

Trên đài bất kể thế nào đánh, cũng sẽ không có lực lượng có thể lan đến gần dưới đài chút nào!

Kiếm trong tay hơi hơi giơ lên ba phần, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, nhẹ giọng mở miệng nói, "Ra tay đi!"

"Đây là ngươi tự tìm chết!"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Đinh Hạo sắc mặt không khỏi lạnh hơn ba phần.

Hắn kiếm bản thân cũng nhanh, đối địch lúc, nếu như lại xuất thủ trước, liền tăng thêm một phần phần thắng.

Bây giờ, Bạch Nhạc ở ngoài sáng biết hắn khoái kiếm tình huống dưới, lại vẫn dám để cho hắn xuất thủ trước, liền không thể nghi ngờ là trần trụi đối nàng một loại miệt thị.

"Coong!"

Trong nháy mắt, Đinh Hạo kiếm trong tay chợt ra khỏi vỏ, hóa thành một đạo tàn ảnh, chợt hướng về Bạch Nhạc đâm tới.

Thực lực yếu một ít, thậm chí ngay cả Đinh Hạo xuất kiếm không có xuất kiếm đều thấy không rõ.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc nhưng là liền con mắt đều không nháy một chút, kiếm trong tay liền đi theo đưa ra.

Lấy nhanh đánh nhanh!

Mặc dù Bạch Nhạc thật cũng biết, ngu kiếm về mặt cảnh giới, thì không bằng đối phương khoái kiếm, có thể Bạch Nhạc cũng muốn thử xem, đối phương kiếm, đến tột cùng có thể nhanh tới trình độ nào!

Hơn nữa, Bạch Nhạc còn có một cái ưu thế lớn nhất, chính là ở chỗ Thông Thiên Đạo Thể!

Ngu kiếm rất đần, hoàn toàn là khảo nghiệm thân thể người sức phản ứng.

Thân thể càng mạnh, phản ứng liền càng nhanh, xuất kiếm tự nhiên cũng càng nhanh.

Nếu như tu thành Thông Thiên Đạo Thể trước đó, thi triển ngu kiếm, chưa chắc có thể đuổi kịp đối phương khoái kiếm, nhưng bây giờ, tình huống nhưng là hoàn toàn khác nhau.

Đinh!

Trong nháy mắt, kiếm phong lần nữa trên không trung giao nhau!

Trước đó Đinh Hạo cùng Bạch Nhạc một lần kia giao phong, còn chỉ có số người cực ít chứng kiến, nhưng hôm nay, khiêu chiến đài xuống, nhưng là đã vây đầy người, một kiếm này, nhất thời liền để đám người cổ võ.

Nguyên bản căn bản không người nhận thức Bạch Nhạc, thậm chí còn có không ít người, cảm thấy Bạch Nhạc căn bản là tại tự tìm chết.

Nhưng hôm nay, một kiếm này, nhưng là rõ ràng nói cho tất cả mọi người Bạch Nhạc cường hãn!

"Trở lại!"

Trong mắt lộ ra vẻ hung quang, trong tích tắc, Đinh Hạo đỉnh đầu chợt xuất hiện một vùng biển sao!

Nhưng chân chính nhường Bạch Nhạc cảm thấy chấn động đúng, theo lấy Đinh Hạo triển khai Tinh Hải, nho nhỏ này một cái khiêu chiến đài, phảng phất không gian cũng theo đó bành trướng.

Năm ngàn trượng Tinh Hải che khuất bầu trời, nhưng lại tựa hồ liền một cái như vậy nho nhỏ khiêu chiến đài đều không điền đầy.

Một sát na này, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên mọc lên vẻ lạnh lẻo!

Đương nhiên, cũng không phải là đối Đinh Hạo, mà là đối Chúng Tinh điện!

Diệp Huyền đại sư đã coi như là chân chính trận pháp đại sư, có thể cho dù là Diệp Huyền đại sư, cũng căn bản là không có cách bố trí ra dạng này trận pháp tới!

Cái này nhìn như đơn giản khiêu chiến đài, bên trong lại ẩn chứa không gian quy tắc!

Phát hiện như vậy, phảng phất một đầu nước lạnh chợt dội xuống.

Cũng làm cho Bạch Nhạc triệt để tỉnh táo lại, nơi đây không phải ngoại giới, mà là tồn tại chúng thần truyền thừa Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, dù là không có thần linh cường giả, nơi đây nhất đứng đầu cường giả thực lực, chỉ sợ cũng tuyệt đối không ở lịch đại Đạo Lăng Thánh Nữ cùng Thông Thiên Ma Quân phía dưới.

Trước đó loại kia kiêu ngạo tâm tính, ở chỗ này nhất định phải thu liễm, bằng không, tất nhiên là phải ăn thiệt thòi!

Những ý niệm này, chợt từ Bạch Nhạc trong đầu hiện lên, cũng làm cho Bạch Nhạc triệt để tỉnh táo lại.

Chỉ là, một màn này rơi vào Đinh Hạo cùng trong mắt người khác, thì trở thành Bạch Nhạc đối với Đinh Hạo sợ hãi.

"Bạch Nhạc, hiện tại quỳ xuống cầu xin tha thứ, nói không chừng ta tâm tình khá một chút, còn có thể tha cho ngươi một mạng! Bằng không, hối hận thì đã muộn!"

Vẻn vẹn Tinh Hải trung kỳ, thì có năm ngàn trượng Tinh Hải, Đinh Hạo tự nhiên có kiêu ngạo vốn liếng!

Chỉ tiếc, hắn lại hiển nhiên tìm lộn khoe khoang đối tượng.

Nguyên bản có chút thất thần Bạch Nhạc, bị hắn một câu nói này chợt thức tỉnh.

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc thần sắc cũng đồng dạng nghiêm túc rất nhiều, chậm rãi mở miệng nói, "Ra tay đi, để cho ta nhìn một chút, ngươi kiếm, đến tột cùng có thể nhanh tới trình độ nào, bằng không. . . Ngươi liền không có cơ hội ra tay!"

PS: Xin phép nghỉ một ngày, ngày mai bắt đầu tu bổ thiếu ân, các ngươi hội tha thứ ta đi?

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1117: Linh Tê lại xuất hiện

Bạch Nhạc cũng không có thi triển ra Tinh Hải, nhưng hôm nay lại hiển nhiên muốn so với thi triển ra Tinh Hải càng nghiêm túc vài phần.

Đương nhiên, phần này nghiêm túc Đinh Hạo không cảm giác, hắn quan chiến người thì càng không cảm giác, bây giờ bọn hắn chỗ có thể cảm nhận được, chính là kiêu ngạo.

"Ngươi muốn chết!"

Miệng ngực một hồi phập phồng, Đinh Hạo đã triệt để bị tức điên.

Chỉ là tới mức này, nhưng cũng đã không cần lại dùng ngôn ngữ để khiêu khích, kiếm trong tay, chính là đạo lý.

Trong tích tắc, Đinh Hạo lần nữa xuất kiếm, băng lãnh kiếm phong phảng phất trong nháy mắt liền xuyên qua không gian, không nhìn khoảng cách hạn chế, nhắm thẳng vào Bạch Nhạc cổ họng yếu hại.

Quá nhanh!

Trước đó Đinh Hạo kiếm cũng đã rất nhanh, bây giờ thi triển ra Tinh Hải sau đó, xuất kiếm tốc độ càng là chợt đề thăng không chỉ gấp mấy lần.

Nếu như nói, trước đó chỉ là những cái kia thực lực yếu người không phản ứng kịp, cho tới bây giờ loại tình trạng này, Tinh Hải phía dưới người, thậm chí đều đã đừng nghĩ chứng kiến xuất kiếm vết tích, thậm chí coi như là bình thường Tinh Hải, bây giờ cũng đã căn bản thấy không rõ kiếm.

Dù cho là Bạch Nhạc, giờ khắc này, cũng đồng dạng cảm thụ được một loại nguy cơ trí mạng cảm giác.

Kiếm quá nhanh, cho dù là lấy ngu kiếm tốc độ, nếu như chờ đến nhìn đối phương xuất kiếm lại ngăn cản, cũng căn bản không kịp.

Trong chớp nhoáng này, Bạch Nhạc có khả năng dựa vào liền vẻn vẹn chỉ là bản năng phản ứng!

Ngu kiếm tốc độ bị Bạch Nhạc triệt để phát huy đến cực hạn.

Nếu không phải là có Thông Thiên Đạo Thể chống, căn bản cũng không khả năng chống đỡ bây giờ độ nhanh.

Nhưng cái này một kiếm, Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn đở được.

Keng một tiếng!

Cái này tất trúng một kiếm, lần nữa bị Bạch Nhạc ngăn trở, Đinh Hạo trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy!

Cũng là am hiểu khoái kiếm người, hắn tự nhiên vô cùng rõ ràng, chỉ bằng thân thể bản năng, muốn làm ra nhanh như vậy phản ứng, yêu cầu kinh khủng bực nào nhục thân chi lực, không thể không nói, giờ khắc này, cho dù là hắn cũng đồng dạng có chút bị Bạch Nhạc hù được.

"Trở lại! Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi có thể ngăn cản ta mấy kiếm!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Đinh Hạo lành lạnh mở miệng nói.

Trong lúc nói chuyện, Đinh Hạo xuất kiếm tốc độ nhanh hơn, một kiếm tiếp một kiếm hướng về Bạch Nhạc đã đâm đi.

Vẻn vẹn hai ba hơi thời gian, Đinh Hạo cũng đã xuất liên tục hai mươi bảy kiếm!

Dạng này kiếm, đã sắp đến vượt qua người phản ứng cực hạn.

Con mắt vào giờ khắc này, đã sớm không có ích gì, thị giác căn bản là không có cách đánh bắt dạng này tốc độ, duy nhất có thể dựa vào, chỉ có bản năng.

"Phốc!"

Mặc dù đã đem ngu kiếm thi triển đến mức tận cùng, nhưng lại đúng là vẫn còn vô pháp làm được trăm phần trăm tinh chuẩn, cái này hai mươi bảy trong kiếm, có ba kiếm, Bạch Nhạc không thể tới kịp ngăn cản, trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên người liền chợt xuất hiện ba đạo vết thương!

Vết thương cũng không sâu, tối đa chỉ có thể xem như là bị thương ngoài da, có thể làm máu tươi từ vết thương chảy ra, nhiễm hồng bạch y, lại y nguyên vẫn là nhường trên trận truyền đến một hồi sôi trào tiếng hoan hô!

Đối với bọn hắn mà nói, Bạch Nhạc chỉ là một người xa lạ, mà Đinh Hạo cũng không nghi ngờ là rất nhiều người trong lòng thần tượng, loại tình huống này, chống đỡ ai, dĩ nhiên là không cần nói cũng biết.

Chỉ là, chân chính có nhãn lực người, nhưng trong lòng rất rõ ràng, sự thực, không hề giống nhìn bề ngoài đơn giản như vậy.

Mặc dù Bạch Nhạc tựa hồ bị Đinh Hạo thương tổn được, nhưng đừng quên, cho tới giờ khắc này mới thôi, Bạch Nhạc thậm chí cũng còn không có tế xuất Tinh Hải.

Xem náo nhiệt người, cảm thấy Đinh Hạo chiếm hết thượng phong, có

thể cao thủ chân chính, cũng hiểu được, Bạch Nhạc chính là cố ý đang nhìn đối phương kiếm thật là nhanh!

Xung quanh tràn ngập huyên náo thanh âm, có thể Bạch Nhạc nhưng căn bản không quan tâm đây hết thảy.

Hắn không quan tâm người khác ánh mắt cùng thái độ, thậm chí đến một bước này, đã không quan tâm một trận chiến này thắng bại.

Thông Thiên Đạo Thể cường hãn, đủ để vượt quá tất cả mọi người tưởng tượng.

Đinh Hạo kiếm mặc dù nhanh, nhưng nếu nói có thể cho Bạch Nhạc mang đến vết thương trí mệnh, nhưng cũng còn còn thiếu rất nhiều.

Dạng này bị thương ngoài da, Bạch Nhạc căn bản không thèm quan tâm!

Hắn chân chính để ý đúng, Đinh Hạo kiếm, đến tột cùng vì sao có thể nhanh như vậy!

Hắn để ý đúng, làm gặp lại nhanh như vậy kiếm thời điểm, yêu cầu làm sao ngăn cản!

Đối Bạch Nhạc mà nói, tìm ra trong lúc này then chốt, mới là nhất chuyện trọng yếu.

Thông Thiên Ma Công tuy cường đại, một khi toàn lực thi triển ra, Đinh Hạo kiếm mặc dù mau nữa, cũng căn bản là không có cách cho Bạch Nhạc tạo thành uy hiếp gì, thậm chí một khi toàn lực vận chuyển Thông Thiên Đạo Thể, cho dù là ngạnh kháng Đinh Hạo kiếm, đều sẽ không thụ thương.

Có thể đơn thuần thắng, lại cũng không là Bạch Nhạc muốn truy cầu.

Nếu là hắn trên kiếm đạo đột phá.

Nhường tâm triệt để yên tĩnh, Bạch Nhạc không còn đi tìm đối phương kiếm phương hướng, mà là chạy xe không hạ xuống, tới nhận biết đối phương kiếm thế.

"Vù vù!"

Kiếm phong khẽ run lên, Bạch Nhạc lần nữa thi triển ra Linh Tê Kiếm Quyết.

Một sát na này, thì dường như hài lòng mắt, mặc dù đối phương kiếm nhanh, có thể Bạch Nhạc lại tựa hồ như chung quy có thể cảm giác được đối phương kiếm là từ nơi nào tới.

Thân vô thải phượng song phi dực, tâm hữu linh tê nhất điểm thông!

Thật lâu cũng không có lại thi triển Linh Tê Kiếm Quyết, phảng phất trong nháy mắt, lần nữa hiện lên Bạch Nhạc trong đầu.

Linh Tê Kiếm Tông tuy chỉ là một cái huyền cấp tông môn, nhưng năm đó Linh Tê lão tổ, nhưng là chỉ thiếu chút nữa là có thể bước vào Hóa Hư, thành tựu thiên tông chi uy đứng đầu cường giả.

Thiên địa quy tắc thiếu sót, thực lực đề thăng cực kỳ trắc trở, cái này khiến Hóa Hư cường giả cực nhỏ, thật là, chỉ lấy đại đạo mà nói, lại có rất nhiều người cảm ngộ, khả năng thậm chí còn muốn vượt qua bình thường Hóa Hư cường giả!

Mộng Thiên Thu Đại Mộng Thiên Thu như thế, Linh Tê lão tổ Linh Tê Kiếm Quyết, cũng đồng dạng như thế.

Dứt bỏ lực lượng gông cùm xiềng xiếc, đưa mắt một lần nữa rơi vào kiếm đạo bản thân phía trên, ngược lại có thể làm cho Bạch Nhạc chứng

kiến càng nhiều đồ vật!

Phật gia nói, xem núi là núi, xem núi không phải núi, xem núi vẫn là núi!

Như vậy nhiều lần, nghe vào tựa hồ không khác nhau gì cả, có thể bên trong chênh lệch cảnh giới, nhưng là không thể lộ trình.

"Đây là cái gì?"

Trong khi giao chiến, Bạch Nhạc cũng không có cảm giác gì, thật là bây giờ quan chiến người, cảm thụ khả năng liền hoàn toàn khác nhau!

Thì dường như, tại chỉ chớp mắt, cục diện liền triệt để thay đổi.

Nguyên bản Đinh Hạo kiếm, Bạch Nhạc ngăn cản đứng lên cực kỳ trắc trở, nhưng bây giờ, lại giống như là Đinh Hạo mỗi một kiếm đều là chạy Bạch Nhạc kiếm đi, vô luận xuất kiếm mau hơn, đều tổng hội đụng vào Bạch Nhạc trên mũi kiếm.

Ngoại nhân xem náo nhiệt cũng liền thôi, giờ khắc này Đinh Hạo bản thân, nhưng là đã sớm đã bị người đổ mồ hôi lạnh.

Qua nhiều năm như vậy, Đinh Hạo tự vấn cũng coi như gặp qua không ít cao thủ, so với hắn thực lực mạnh hơn, cũng đã gặp qua rất nhiều, thật là nhưng chưa từng thấy qua quỷ dị như vậy kiếm!

Bạch Nhạc kiếm mặc dù nhanh, nhưng lại tuyệt đối không có khả năng nhanh hơn hắn!

Có thể hết lần này tới lần khác, cho hắn cảm giác, giống như là Bạch Nhạc vĩnh viễn nhanh hơn hắn một bước một dạng.

Loại cảm giác này, nhường hắn có một loại muốn thổ huyết kích động.

"Đi chết đi!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Đinh Hạo phía sau Tinh Hải lần nữa sôi trào, toàn bộ Tinh Hải hướng về Bạch Nhạc bao phủ mà đến, trong nháy mắt liền đem Bạch Nhạc cuốn vào Tinh Hải bên trong, ngay tại lúc đó, Đinh Hạo kiếm trong tay lần nữa chém ra, toàn bộ Tinh Hải lực lượng, một chỗ theo điều động.

Một kiếm này, như thiên lôi chợt động, từ bốn phương tám hướng mà đến, ngăn cản không thể ngăn cản.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1118: Nghiền ép

Từ biểu hiện ra đến xem, một kiếm này tựa hồ mạnh hơn, có thể rơi vào Bạch Nhạc trong mắt lại hoàn toàn không phải chuyện như thế.

Đinh Hạo khoái kiếm, có thể mang đến cho hắn kiếm đạo thượng cảm ngộ, nhưng loại này bằng vào Tinh Hải mạnh mẽ nghiền ép phương thức, cũng quá ngu xuẩn.

Trong lòng hơi có chút thất vọng, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng mơ hồ minh bạch.

Là mình trước đó muốn rẽ.

Đinh Hạo kiếm mặc dù nhanh, nhưng cái này lại cũng không là hắn bản thân cảm ngộ, mà là đến từ nào đó kiếm đạo truyền thừa!

Đinh Hạo chỉ là thu được loại này truyền thừa mà thôi, cũng không có nghĩa là hắn đối với kiếm đạo cảm ngộ, thì đạt đến loại kia cao độ.

Cho nên, làm chính mình lấy Linh Tê Kiếm Quyết ngăn trở Đinh Hạo khoái kiếm sau đó, hắn nghĩ tới, liền không phải làm sao phá giải Linh Tê Kiếm Quyết, mà là thô bạo dùng Tinh Hải tới nghiền ép.

Đối với người khác mà nói, cái này tự nhiên là một cái lựa chọn chính xác, có thể đối Bạch Nhạc mà nói. . . Liền đần độn vô vị!

Trong tích tắc, Tinh Hải chợt triển khai!

Kiếm khí thành biển!

Bảy ngàn trượng Tinh Hải, trong nháy mắt hóa thành một đạo tinh quang

chi kiếm, dễ như trở bàn tay, nghịch nghênh mà lên!

Tại bí tàng không gian thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã đột phá đến Tinh Hải trung kỳ, bảy ngàn trượng Tinh Hải ngạo thị thiên hạ, tối trọng yếu là, phá rồi lại lập, Bạch Nhạc Tinh Hải phẩm chất cần phải cao hơn người bình thường quá nhiều, bây giờ Tinh Hải hóa thành lợi kiếm, nhưng là trong nháy mắt liền cắn nát Đinh Hạo Tinh Hải.

"Vù vù!"

Trong nháy mắt, toàn bộ Thiên Tinh tháp trước, tất cả mọi người triệt để sôi trào, gắt gao nhìn chằm chằm khiêu chiến bầu trời Bạch Nhạc, trong mắt tràn đầy không thể tin tưởng chấn động!

Đây cũng là Bạch Nhạc lần đầu tiên tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, thi triển ra Tinh Hải tới.

Trước đó, cho dù là Sở Hân, ban đầu nhìn thấy Bạch Nhạc thời điểm, cũng căn bản không có thực sự được gặp Bạch Nhạc xuất thủ.

Cho nên, Sở Hân chỉ là biết Bạch Nhạc rất mạnh, có thể đến tột cùng cường đến mức nào, cũng căn bản không rõ.

Giờ khắc này, chứng kiến cái kia khủng bố Tinh Hải, dù cho là Sở Hân trong lòng cũng không khỏi một hồi rung mạnh.

Mặc dù nàng vẫn chưa bước vào Tinh Hải, nhưng lại cũng minh bạch bên trong lợi hại!

Phải biết, cho dù là nàng vị sư tôn kia, đã bước vào Tinh Hải đỉnh phong, Tinh Hải cũng bất quá cũng chỉ có tám ngàn trượng mà thôi.

Ùng ùng!

Bất quá rất ngắn trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc kiếm trong tay cũng đã rơi vào Đinh Hạo yết hầu trước đó!

Tinh Hải bị phá, Đinh Hạo mặt trắng như tờ giấy, mồ hôi lạnh không ngừng từ trên trán chảy xuống, một kiếm này rơi vào trước mắt thời điểm, còn lại cũng đã chỉ còn lại có tuyệt vọng.

Trên Sinh Tử đài đoạn sinh tử!

Giờ khắc này, hắn phảng phất đã ngửi được tử vong mùi vị.

Nhưng mà, một kiếm này lại cuối cùng vẫn chưa rơi xuống.

Kiếm phong liền treo ở Đinh Hạo yết hầu trước chưa đủ một tấc vị trí, nhưng lại cuối cùng không có đâm xuống.

"Khoái kiếm rất mạnh, đáng tiếc, Đinh huynh lại cũng không thể được tinh túy, xác thực làm ta thất vọng."

Cổ tay khẽ đảo, Nghịch Ma Kiếm chợt thu hồi, Bạch Nhạc bình thản mở miệng nói, "Không biết Đinh huynh sư thừa người phương nào, nếu có cơ hội, Bạch Nhạc nguyện tới cửa thỉnh giáo!"

Vô luận là Đinh Hạo, vẫn là mọi người dưới đài, đều không nghĩ đến, Bạch Nhạc tại loại này chiếm hết ưu thế tình huống dưới, vậy mà biết thủ hạ lưu tình.

Dạng này phong thái, nhưng là nhất thời nhường không ít người sinh lòng hảo cảm, trước đó Bạch Nhạc cái kia một bộ hoành hành ngang ngược ấn tượng, tựa hồ cũng vì vậy làm nhạt không ít.

Sững sờ chốc lát, Đinh Hạo lúc này mới hướng về Bạch Nhạc khom người cúi đầu!

"Đa tạ Bạch huynh thủ hạ lưu tình, ân này, Đinh Hạo tất có hậu báo!"

Dừng một cái, Đinh Hạo từ trên người gỡ xuống một mai không gian giới chỉ, chính mình phá hỏng cấm chế, đưa cho Bạch Nhạc, "Đây là nói rất hay một ngàn tinh tinh, còn có ta tại Thiên Tinh tháp bên trong lệnh bài thân phận, cũng xin Bạch huynh nhận lấy."

Đinh Hạo mặc dù cũng kiêu ngạo, nhưng lại cũng không phải loại kia không nói đạo lý người!

Trên thực tế, thiên tài phần lớn tự phụ, có thể trong tính cách sẽ có đủ loại chỗ thiếu hụt, nhưng lại tuyệt đối sẽ không quỵt nợ, mặt mũi đối với bọn hắn mà nói, có đôi khi thậm chí so sinh tử còn trọng yếu hơn.

Nói xong những lời này, Đinh Hạo nhất thời dẫn đầu nhảy xuống khiêu chiến đài, đầu cũng không quay lại xoay người mà đi.

Vô luận là Hách Thiếu Hoa, vẫn là trước đó đi theo Đinh Hạo bên người những người kia, đều không để ý.

Sau một khắc, dưới đài nhất thời lại vang lên một hồi rung trời tiếng hoan hô!

Cái này hoan hô, chính là đối Bạch Nhạc hoan nghênh!

Vô luận trước đó, Bạch Nhạc thế nào bừa bãi vô danh, sau trận chiến này, Bạch Nhạc tên này, đều đã định trước nổi danh động Vân thành!

Từ trên đài nhảy xuống, Bạch Nhạc không chút suy nghĩ, liền lấy ra phân nửa tinh tinh, phóng tới Sở Hân trước mặt.

"Ân, nói rất hay phân hồng!"

Mỉm cười, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói, lập tức thẳng xoay người

hướng về Thiên Tinh tháp phương hướng đi tới.

Bạch Nhạc cho tùy ý, nhưng cái này năm trăm tinh tinh đặt trước mặt, nhưng là lại đem người khác hung hăng chấn động một thanh!

Năm trăm tinh tinh a, mặc dù đối với Tinh Hải Cảnh cường giả mà nói, đó cũng là một món tiền của khổng lồ, nhưng hôm nay nhưng là liền không hề nghĩ ngợi, cứ như vậy tùy ý cho Sở Hân một cái như vậy chưa bước vào Tinh Hải tiểu cô nương, lại làm sao có thể không để cho người ta trông mà thèm.

Nếu không phải nơi này là Thiên Tinh tháp trước, nếu không phải Sở Hân mặc Chúng Tinh điện y phục, chỉ sợ đã có người nhịn không được muốn giết người cướp đoạt.

Giờ khắc này, Sở Hân vẻ mặt phức tạp, có chút không biết làm sao!

Còn bên cạnh Hách Thiếu Hoa nhưng là mặt như màu đất, tựa hồ liền một bước đều không nhúc nhích.

Bây giờ hắn đầy đầu vọng lại, đều là trước đó Bạch Nhạc đối hắn nói câu nói kia.

"Hách sư đệ, ta rất thưởng thức ngươi, không quan hệ. . . Chúng ta còn nhiều thời gian!"

Còn nhiều thời gian. . .

Còn dài cái rắm a!

Nếu như sớm biết Bạch Nhạc mạnh tới mức này, chính là cho hắn thêm một cái lá gan, hắn cũng không dám đi trêu chọc Bạch Nhạc a!

Nhưng bây giờ, nhưng là nói cái gì đều chậm!

Đinh Hạo chỗ này chỗ dựa vững chắc không, lại cùng Bạch Nhạc kết thành hận thù, hắn bất quá chỉ là một tiểu nhân vật, bây giờ Vân thành tuy lớn, lại nơi nào còn có hắn nơi sống yên ổn!

Nhìn nhìn lại Sở Hân trước mặt cái kia năm trăm tinh tinh, bây giờ Hách Thiếu Hoa mới thật là ruột đều nhanh muốn hối hận xanh.

... ...

"Ngươi thấy thế nào?"

Bên cạnh trong đại điện, hai người xuyên thấu qua cửa sổ nhìn xong một trận chiến này, bên trong một người tùy ý mở miệng dò hỏi.

"Đinh Hạo đúng là vẫn còn mềm điểm, Đinh lão khoái kiếm, tối đa chỉ học ba phần, như vậy khoe khoang, mất mặt xấu hổ cũng là như đã đoán trước! Bất quá, có cái này bại một lần, đối hắn mà nói, ngược lại cũng chưa chắc không là một chuyện tốt."

Lắc đầu, cái kia nho sinh dáng dấp trung niên, rung cổ tay, mở ra quạt xếp, nhẹ nhàng phiến phiến, tùy ý nói rằng, "Ngược lại là cái kia Bạch Nhạc, để cho ta có chút ngạc nhiên! Khó có được hạt giống tốt a, lại là từ Nghiệp thành bên trong địa phương nhỏ đi ra, xác thực để cho ta có chút ngoài ý muốn. . . Để cho người ta đi điều tra một chút hắn! Nhìn một chút, rốt cuộc phương nào cao thủ, đem ra đệ tử."

"Tiên sinh đây là xem trọng hắn?"

"Không vội, đi một chút xem đi! Bây giờ khoảng cách, Chúng Tinh Thần Vực mở ra, còn có thời gian ba năm. . . Lại nhìn một chút, hắn trong ba năm này, tại Thiên Tinh tháp bên trong có thể đi tới một bước nào đi."

"Có thể bị tiên sinh nhìn trúng, nghĩ đến sẽ không sai!"

Mỉm cười, bên cạnh người kia nhẹ giọng nói, "Ta liền liền phái người đi thăm dò, mặt khác, nghe nói Chúng Tinh điện bên kia phái người qua đây, muốn tra Tử Vi Đế Tinh hạ lạc."

"Tử Vi Tinh hiện, thiên hạ loạn, nơi nào là dễ dàng như vậy tìm được. . . Bọn hắn nguyện ý tìm, liền để bọn hắn tìm đi!"

PS: Xuất môn ăn một bữa cơm, buổi tối trở về tiếp tục viết, đổi mới phỏng chừng sắp tối một ít.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1119: Độc tòa tiểu lâu

"Bạch sư huynh trước đó chưa từng tới Thiên Tinh tháp, ta liền nhiều vài câu miệng."

Cũng có lúc trước đánh một trận, bây giờ tiếp đãi Bạch Nhạc Chúng Tinh điện đệ tử cũng có vẻ cực kỳ khách khí, "Thiên Tinh tháp, mặc dù là tu luyện thánh địa, tuy nhiên lại cũng không phải là hoàn toàn không có nguy hiểm, thường cách một đoạn thời gian, sẽ có tinh lực biến hóa, lúc này, chỉ có có thể dừng chân tinh thần, mới là tương đối an toàn vị trí! Toàn bộ Thiên Tinh tháp bên trong, có thể dừng chân tinh thần, tổng cộng có một ngàn khỏa, Thiên Tinh tháp tên, cũng là bởi vậy mà đến."

Chỉ vào Bạch Nhạc mới vừa từ Đinh Hạo trong tay thắng được lệnh bài, cái kia đệ tử tiếp tục nói, "Tại Thiên Tinh tháp bên trong, chiếm giữ một ngôi sao sau đó, liền muốn tại bên trong rơi xuống Thần Hồn Ấn Ký, ghi lại tại lệnh bài thân phận bên trong, cũng chỉ có đi qua lệnh bài thân phận, mới có thể ra vào Thiên Tinh tháp."

"Đinh Hạo chiếm giữ tinh thần, tại tầng thứ tư, Bạch sư huynh có thể đi qua hắn lệnh bài bên trong ấn ký, trực tiếp bước vào tầng thứ tư tinh thần phía trên, sau đó xóa đi đối phương Thần Hồn Ấn Ký, một lần nữa tại thân phận mình lệnh bài bên trong lưu lại ấn ký liền tốt."

"Thiên Tinh tháp bên trong, có thể cướp đoạt người khác dừng chân tinh thần sao?"

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc rất nhanh liền chú ý đến bên trong mấu chốt nhất một điểm.

"Có thể!"

Gật đầu, cái kia đệ tử giải thích, "Bất quá, mỗi người chỉ có thể chiếm theo một ngôi sao, một khi muốn cướp đoạt người khác tinh thần, nhất định phải trước xóa đi chính mình đặt chân tinh thần Thần Hồn Ấn Ký. . . Nếu như khiêu chiến thất bại, liền nhất định phải từ tầng thứ nhất một lần nữa xông lên."

"Tình huống cụ thể, Bạch sư huynh bước vào Thiên Tinh tháp sau đó, tự nhiên liền sẽ minh bạch."

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói cám ơn đạo, "Đa tạ sư huynh nhắc nhở! Bạch Nhạc cảm kích khôn cùng."

Đừng xem những thứ này tựa hồ cũng chỉ là thường thức, có thể nếu là đối phương không nói, chính mình đi lục lọi, cũng đồng dạng yêu cầu lãng phí rất nhiều chuyện.

"Bạch sư huynh khách khí!"

Lắc đầu, cái kia đệ tử vừa cười vừa nói, "Đúng, còn muốn nhắc nhở Bạch sư huynh một chút, cho dù là tại tinh thần phía trên, cũng không phải tuyệt đối an toàn, nếu như mạnh mẽ xông vào tầng cao hơn vị trí, liền vô cùng có khả năng bị đánh rơi xuống tới! Tại Thiên Tinh tháp bên trong tu luyện, rất trọng yếu một điểm, chính là lượng sức mà đi, cũng xin Bạch sư huynh nhất định ghi nhớ."

"Đa tạ!"

Lần nữa nói tạ ơn, Bạch Nhạc lập tức cáo từ ly khai.

Bây giờ Bạch Nhạc cũng không có lựa chọn ngay đầu tiên bước vào Thiên Tinh tháp, bây giờ đối với Vân thành tình huống, hắn còn chưa phải là rất hiểu, hơn nữa, cũng cần một chút thời gian đến đem chính mình trạng thái điều chỉnh đến điều kiện tốt nhất.

Huống chi, tinh tinh là thế nào dùng, cũng đều còn không có biết rõ ràng, những thứ này đều cần tốn hao một chút thời gian tới giải.

Thiên Tinh tháp xung quanh, có thật nhiều chỗ ở, sở hữu tại Thiên Tinh tháp tu luyện người, đều cần thuê một cái chỗ ở, dùng cho nghỉ ngơi.

Những thứ này chỗ ở, từ đơn giản nhất phòng nhỏ, đến độc lập tiểu viện, thậm chí xa hoa độc tòa tiểu lâu, cái gì cũng có!

Đương nhiên, những thứ này cũng không phải là miễn phí cung cấp, mà là thu lệ phí, hơn nữa, giá cả cực kỳ sang quý!

Bình thường phòng nhỏ dùng linh thạch trả, mà tiểu viện cùng độc tòa tiểu lâu, thì nhất định phải dùng tinh tinh trả.

Bạch Nhạc hỏi một chút giá cả, tiểu viện một tháng một viên tinh tinh, mà độc tòa tiểu lâu thì là một ngày một viên tinh tinh.

Bạch Nhạc vốn cũng không phải là cái gì keo kiệt tính khí, ngược lại trên tay tinh tinh cũng nhiều, không có gì do dự, liền trực tiếp chọn một chỗ độc tòa tiểu lâu ở lại.

Sau khi vào ở, Bạch Nhạc mới biết được, cái này độc tòa tiểu lâu là phối hữu hạ nhân, bên trong thậm chí không thiếu xinh đẹp nữ tu.

Trừ phục hầu sinh hoạt thường ngày bên ngoài, chỉ cần ngươi nguyện ý, những thứ này xinh đẹp nữ tu, cũng đồng dạng có thể từ ngươi ta cần ta cứ lấy.

Trừ cái đó ra, trong tiểu lâu còn sắp đặt phòng ngự trận pháp, cho dù là Hóa Hư cường giả, cũng vô pháp đơn giản phá tan cấm chế, chỉ cần mở ra trận pháp, tại trong tiểu lâu, vô luận phát sinh cái gì, ngoại nhân đều không thể biết được.

Mặc dù quý, nhưng lại thật có quý đạo lý, chí ít Bạch Nhạc đối với nơi này là cực kỳ thoả mãn.

Cũng không lâu lắm, Hách Thiếu Hoa cùng Sở Hân liền nghe được Bạch Nhạc vị trí, cùng đi tới cửa bái kiến.

Không cần nghĩ, Bạch Nhạc cũng có thể minh bạch đối phương ý đồ đến.

Sở Hân chỉ sợ là muốn những cái kia tinh tinh trả lại cho mình, mà Hách Thiếu Hoa nhất định là sợ hãi, muốn để xin tha.

Hai chuyện này, Bạch Nhạc cũng không muốn bằng lòng, liền thẳng thắn đơn giản không thấy.

Phân phó, trực tiếp để cho người ta đưa bọn họ ngăn ở tiểu lâu bên ngoài.

Thừa dịp thời gian này, Bạch Nhạc lần nữa đem Tiểu Bạch Long từ trong tay áo phóng xuất.

Trước đó tại bí tàng không gian thu được nội đan, Tiểu Bạch Long còn không có ăn xong, đã nhiều ngày, Tiểu Bạch Long vẫn luôn là nuốt vào nội đan, sau đó núp ở Bạch Nhạc trong tay áo ngủ.

Bây giờ có cái này tương đối an toàn tiểu lâu, Bạch Nhạc liền cũng có thể yên tâm đem Tiểu Bạch Long nghỉ ngơi.

... . . .

"Làm sao bây giờ, Sở sư tỷ. . . Hiện tại ta nên làm cái gì bây giờ?"

Có chút hoảng loạn đứng ở tiểu lâu bên ngoài, Hách Thiếu Hoa nôn nóng mở miệng hỏi.

"Hách sư đệ, ngươi không nên quá lo lắng, Bạch Nhạc hắn. . . Không phải cái gì người xấu, sẽ không cùng ngươi tính toán."

". . ."

Mở rộng miệng, Hách Thiếu Hoa muốn nói điều gì, lại đúng là vẫn còn ngạnh sinh sinh nuốt xuống.

Không phải người xấu? Đó là đối ngươi a!

Hách Thiếu Hoa trong lòng lo nghĩ nửa điểm cũng không có bởi vì Sở Hân lời nói giảm bớt hạ xuống, thậm chí ngược lại càng nhiều vài phần không kiên nhẫn.

Nữ nhân, riêng là nữ nhân xinh đẹp, vô luận lúc nào, đều là được hưởng đặc quyền.

Nhưng hắn cũng đối không thể tin được, Bạch Nhạc cũng có thể nhẹ nhàng như vậy buông tha hắn.

Khẽ cắn môi, Hách Thiếu Hoa lúc này xoay người mà đi.

Tới mức này, đã hết cách rồi, cuối cùng cùng với giải cầu xin tha thứ hy vọng đoạn tuyệt, hắn liền đơn giản hoặc là không làm, lại đi tìm hắn chỗ dựa vững chắc.

Bạch Nhạc mặc dù rất mạnh, nhưng lại cũng không cường đại đến loại kia làm người tuyệt vọng cấp độ.

Cho dù là cái này Vân thành bên trong, liền tuyệt đối có người có thể thu thập.

Đương nhiên, nếu như vô duyên vô cớ đầu nhập vào đi qua, loại kia nhân

vật cũng sẽ không nhìn lên hắn.

Bất quá, bây giờ Bạch Nhạc coi như là dương danh.

Vô luận là những cái kia tinh tinh, vẫn là liền Đinh Hạo đều muốn thắng nổi thanh kiếm kia, đều có cực đại sức dụ dỗ.

Tối trọng yếu là. . . Bạch Nhạc lai lịch!

Đối với người khác mà nói, Bạch Nhạc là từ Nghiệp thành mà đến, là Nghiệp thành Chúng Tinh điện người, thật là trong lòng hắn lại vô cùng rõ ràng, cái này bất quá cũng chỉ là Bạch Nhạc biên đi ra lời nói dối a.

Hắn mơ hồ biết rõ, Chúng Tinh điện cao tầng tựa hồ đang tìm cái gì người, tả hữu Bạch Nhạc cũng là không rõ lai lịch, chẳng thà thẳng thắn vạch trần hắn, nói không chừng cũng có thể dứt khoát vu oan đến Bạch Nhạc trên người!

Còn như nói, Bạch Nhạc đến cùng là đúng hay không đối phương muốn tìm người. . . Mặc kệ nó!

"Bạch Nhạc, đây là ngươi tự tìm, ngươi không niệm tình xưa, cũng đừng trách ta thủ đoạn độc ác."

Cũng không để ý hội Sở Hân la lên, Hách Thiếu Hoa lúc này liền chui ra đi.

"Ta quản bọn người kia làm cái gì, bọn hắn muốn đánh, liền để bọn hắn đánh tốt, đâu có chuyện gì liên quan tới ta!"

Giậm chân một cái, Sở Hân cũng đồng dạng có chút giận dỗi quay đầu mà đi.

Nguyên bản những cái kia nàng muốn nhắc nhở Bạch Nhạc sự tình, cũng

không cần lại nói.

Còn như Hách Thiếu Hoa, hắn muốn làm cái gì, nàng cũng đồng dạng không xen vào, cùng suy nghĩ những thứ này loạn thất bát tao sự tình, chẳng thà nghĩ biện pháp khiêu chiến chính mình trạng thái, thử nhìn một chút, có thể hay không tại Thiên Tinh tháp bên trong đặt chân.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1120: Bước vào Thiên Tinh tháp

Ba ngày thời gian, Bạch Nhạc đã đem trạng thái điều chỉnh tới đỉnh phong.

Còn như nói cùng Đinh Hạo đánh một trận lúc, trên người những cái kia bị thương ngoài da, tại Thông Thiên Đạo Thể cái kia cường đại khép lại năng lực phía dưới, càng là đã sớm đã khôi phục như lúc ban đầu.

Ba ngày thời gian quá ngắn, tịnh không đủ để nhường Bạch Nhạc thăm dò rõ ràng Vân thành cùng Thiên Tinh tháp tình huống, bất quá, tinh tinh giá trị cùng tác dụng nhưng là đã hiểu rõ.

Từ bước vào Tinh Hải Cảnh bắt đầu, sở hữu tu hành giả, đều sẽ thử đem trong cơ thể lực lượng, chuyển hóa thành tinh khiết nhất tinh lực!

Đương nhiên, quá trình này là cực kỳ gian nan, trên thực tế, tình huống bình thường xuống, chỉ có đạt được Tinh Hải đỉnh phong sau đó, mới có thể bắt đầu suy nghĩ vấn đề này, có thể đem tinh hải nội lực suy tính, nhiều ít chuyển hóa thành tinh lực, mới là đột phá Hóa Hư then chốt, cũng đủ để ảnh hưởng đến sau khi đột phá thực lực.

Mà tinh tinh, chính là trực tiếp nhất, đơn giản nhất một loại chuyển hóa tinh lực phương thức!

Đối với Tinh Hải đỉnh phong cường giả mà nói, tối trọng yếu một việc chính là thu thập tinh tinh tới chuyển hóa tinh lực.

Hơn nữa, tinh tinh sản sinh cực kỳ trắc trở, bây giờ biết rõ, tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới chỉ có có thể sản sinh tinh tinh địa phương, cũng chỉ

có Chúng Tinh Thần Vực, cùng với Thiên Tinh tháp!

Chúng Tinh Thần Vực quá mức thần bí chưa kể tới, tại Thiên Tinh tháp bên trong, muốn thu được tinh tinh là cực kỳ trắc trở, chân chính có thể rất lớn suy tính thu được tinh tinh, trên thực tế, cũng chỉ có đỉnh cao nhất tầng kia.

Nhiều người như vậy liều mạng tranh đoạt Thiên Tinh tháp bên trong địa vị cao đưa, trên thực tế, cũng có một bộ phận rất lớn nhân tố, liền bắt nguồn ở đây.

Hiểu rõ điểm này, Bạch Nhạc tinh tinh liền tiêu càng dễ chịu.

Chỉ muốn biết rõ ràng thu được tinh tinh phương thức, tiêu dùng liền tự nhiên không cần hà khắc.

Làm tốt những thứ này công tác chuẩn bị, Bạch Nhạc trực tiếp từ ly khai tiểu lâu, hướng về Thiên Tinh tháp mà đi.

Bạch Nhạc cũng không có trực tiếp xóa đi Đinh Hạo lệnh bài bên trong ấn ký, chiếm giữ Đinh Hạo vị trí, mà là dự định trực tiếp vào tháp, từ tầng thứ nhất bắt đầu quen thuộc Thiên Tinh tháp hoàn cảnh.

Trước đó cũng đã nhận lấy lệnh bài thân phận, bây giờ bước vào Thiên Tinh tháp tự nhiên không có bất kỳ trắc trở.

Một bước ở giữa, Bạch Nhạc liền đi qua truyền tống trận, bước vào Thiên Tinh tháp bên trong!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc liền phảng phất bước vào trong một vùng hư không, xung quanh đen kịt một màu, ngay tại lúc đó, một cổ nhàn nhạt áp lực, đập vào mặt, chỉ là như vậy áp lực, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng là thật không có uy hiếp gì đáng nói.

Nói là tháp, nhưng trên thực tế, dưới chân nhưng là một mảnh hư không, nhất định phải thời khắc tiêu hao lực lượng tới phi hành!

Tinh Hải Cảnh cũng còn thôi, nếu như Tinh Cung Cảnh, chỉ là duy trì loại này thời gian dài phi hành, cũng đã cực kỳ gian nan.

Ánh mắt hơi hơi đảo qua, Bạch Nhạc nhất thời liền chứng kiến, cách đó không xa chỗ, có một viên cực tiểu tinh thần!

Nói là tinh thần, nhưng trên thực tế, giống như là một tảng đá, chỉ có thể dung một người ngồi xếp bằng!

Bây giờ, cái kia một ngôi sao phía trên, cũng xác thực ngồi một cái niên kỷ không lớn thanh niên.

Cảm thụ được có người ở phụ cận, thanh niên kia nhất thời cảnh giác, bàn tay nhỏ bé lật, nhất thời nắm lên trước mặt bội kiếm, tràn đầy uy hiếp nhìn chằm chằm Bạch Nhạc.

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, Bạch Nhạc lăng không mà đi, trực tiếp hướng về kia thanh niên vị trí bay qua.

Nguyên bản đã rất khẩn trương, bây giờ chứng kiến Bạch Nhạc dĩ nhiên thật hướng về hắn bay tới, thanh niên kia nhất thời nhảy dựng lên, tranh một tiếng, đem bạt kiếm đi ra, trầm giọng mở miệng nói, "Vị bằng hữu này, nơi này đã có chủ, ngươi chính là thay nơi khác đi."

Nhìn đối phương, Bạch Nhạc khóe miệng nổi lên một nụ cười, nhẹ giọng mở miệng nói, "Yên tâm, ta chỉ là tạm thời mượn dùng một khắc đồng hồ thời gian, một khắc đồng hồ sau đó, sẽ trả ngươi."

Mượn? !

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, thanh niên kia nhất thời dùng một loại

xem kẻ ngu si một dạng ánh mắt nhìn về phía Bạch Nhạc.

Thiên Tinh tháp tinh thần cũng là có thể mượn sao?

Chỉ là mỗi một lần tại tinh thần phía trên lưu lại chính mình Thần Hồn Ấn Ký, liền cực kỳ gian nan, trong lúc này, cũng là dễ dàng nhất bị người đánh trộm đắc thủ, còn cái gì mượn một khắc đồng hồ, người này sợ không phải người ngu a?

Chứng kiến đối phương ánh mắt, Bạch Nhạc cũng không khỏi nhún nhún vai, "Xem ra ngươi là không tin?"

"Coong!"

Rung cổ tay, thanh niên kia kiếm trong tay chợt phát sinh một tiếng kiếm minh, nhắm thẳng vào Bạch Nhạc, "Không muốn rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, bằng không, ta liền đối ngươi không khách khí."

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, trong tích tắc, liền có một cổ khủng bố hấp lực đánh tới, trong nháy mắt, thanh niên kia kiếm trong tay, liền không bị khống chế rời khỏi tay, sau một khắc, liền té chuyển kiếm phong, trực tiếp chỉ hướng đối phương.

Trong nháy mắt, thanh niên kia cả người đều bị dọa sợ!

Phải biết, bây giờ Bạch Nhạc thậm chí cùng hắn còn cách lấy mấy thước khoảng cách, cứ như vậy lăng không một ngón tay, liền có thể đoạt hắn bội kiếm, phần thực lực này, cũng không tránh khỏi quá kinh người a!

"Tinh Hải, ngươi là Tinh Hải cường giả!"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, thanh niên kia gần như sắp muốn thổ huyết, không mang theo khi dễ như vậy người a!

Ngươi một cái Tinh Hải Cảnh cường giả, tại tầng thứ nhất đảo cái gì loạn, ngươi đi lần thứ hai tầng thứ ba tìm hắn Tinh Hải Cảnh cường giả tranh đoạt tinh thần đi a!

"Ta đếm tới ba, ngươi nếu như còn không xuống, ta cũng chỉ có thể lại giúp ngươi một cái."

Khóe miệng nổi lên mỉm cười, Bạch Nhạc lười biếng mở miệng nói.

". . ."

"Ba!"

Căn bản không có cho đối phương bất kỳ phản ứng nào thời gian, Bạch Nhạc vừa mở miệng, liền trực tiếp hô ba.

Thanh niên kia đầu óc cũng hỗn loạn tưng bừng đâu, liền chợt cảm giác được một nguồn sức mạnh đánh tới, nguyên bản chính hắn bội kiếm, lúc này chợt đường ngang đến, đột nhiên vỗ, trong nháy mắt, trực tiếp đem cả người hắn đánh bay ra ngoài.

Sau một khắc, Bạch Nhạc bước ra một bước, liền trực tiếp rơi vào một khắc này tinh thần phía trên.

Ý niệm trong đầu hơi hơi nhất chuyển, thần niệm quét ngang phía dưới, kia đáng thương thanh niên thậm chí còn chưa hiểu đến tột cùng phát sinh cái gì, giờ khắc này trên ngôi sao Thần Hồn Ấn Ký liền bị trực tiếp xóa đi.

Lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, muốn tại như vậy một viên ngôi sao nhỏ bên trên, lưu lại ấn ký thực sự quá dễ dàng.

Cơ hồ là một cái hô hấp thời gian, Bạch Nhạc trên người lệnh bài thân

phận lóe lên, một ngôi sao này cũng đã đổi chủ.

Cho tới giờ khắc này, thanh niên kia lúc này mới rốt cục phản ứng kịp, liền cách đó không xa nhìn lấy Bạch Nhạc, khóc không ra nước mắt.

Mở miệng, có lòng chửi một câu, có thể loại tình huống này, hắn nơi nào còn dám mắng ra miệng!

"Kiếm trả lại ngươi!"

Phục hồi tinh thần lại, Bạch Nhạc mỉm cười, nhẹ giọng mở miệng nói.

Ngay tại lúc đó, thanh niên kia bội kiếm sưu một tiếng, trực tiếp trên không trung đánh một cái xoáy, tinh chuẩn rơi vào đối phương trong vỏ kiếm.

". . ."

Kiếm phong đánh tới trong nháy mắt đó, thanh niên quả thực cũng bị hù chết, đợi được kiếm phong vào vỏ, lúc này mới rốt cục phản ứng kịp, trên trán tràn đầy mồ hôi lạnh.

Phải biết, Thiên Tinh tháp bên trong, mặc dù đối phương tại cướp đoạt tinh thần trong quá trình giết hắn, cũng không cần gánh vác trách nhiệm gì.

Đối mặt cường giả như vậy, hắn quả thực liền phản kháng cơ hội cũng không có.

"Đừng sợ, ta nói, chỉ mượn một khắc đồng hồ thời gian, đã đến giờ tự nhiên trả lại ngươi!"

Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói, "Đến, cùng ta nói một chút, tầng này bên trong, rốt cuộc có bao nhiêu thiếu ngôi sao. . .

Đúng, ta tên, Bạch Nhạc!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1121: Tinh biến

"Bạch Nhạc? ! Ngươi là Bạch Nhạc!"

Nghe được Bạch Nhạc tên, thanh niên kia suýt chút nữa phun ra một ngụm máu tới.

Mặc dù ngày đó Bạch Nhạc cùng Đinh Hạo đánh một trận thời điểm, hắn cũng không ở tại chỗ, thật là mấy ngày qua, hắn nhưng là đã sớm đã từ người bên ngoài trong miệng, nghe nói Bạch Nhạc tên.

Trước đó còn cảm thán qua, người ta chính là ngưu bức, thứ nhất là có thể trực tiếp chiếm giữ Đinh Hạo vị trí, nhưng lại làm sao cũng không nghĩ đến, Bạch Nhạc dĩ nhiên căn bản không có trực tiếp đi tầng thứ tư, mà là từ tầng thứ nhất xông lên, hơn nữa, không tìm đường chết thì không phải chết, dĩ nhiên vừa tiến đến liền gặp được hắn.

"Xem ra ngươi nghe qua ta."

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói.

". . . Tại hạ, Phi Chấn, gặp qua Bạch công tử!"

Hít sâu một hơi, Phi Chấn lúc này khom mình hành lễ nói.

Tại tu hành giới, thực lực quyết định tất cả, Bạch Nhạc liền Đinh Hạo đều đánh bại, chỉ bằng phần thực lực này, liền nhường hắn không dám vô lễ.

"Không cần đa lễ."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng hỏi, "Nghe nói, tại Thiên

Tinh tháp có thể thu hoạch tinh tinh, là như thế nào thu hoạch pháp?"

"Mỗi tinh biến, sẽ có tinh lực thuỷ triều lên xuống, khi đó, có thể bằng vào dưới chân tinh thần hấp dẫn tinh quang, ngưng tụ tinh tinh."

Nói đến đây, Phi Chấn dừng một cái, cười khổ nói, "Chỉ là, tốc độ thật chậm, nếu là ở cái này trong tầng thứ nhất, cho dù là một năm, chỉ sợ cũng vô pháp ngưng tụ ra nửa viên tinh tinh tới!"

". . ."

May là Bạch Nhạc trong lòng đã có dự cảm, tinh tinh sẽ không dễ dàng như vậy thu được, nghe nói như thế, cũng không khỏi chân mày đập mạnh.

Ôm chút lòng chờ mong vào vận may, Bạch Nhạc hỏi lần nữa, "Nếu như là phía trên mấy tầng đâu?"

"Cũng rất chậm!"

Phi Chấn cũng không biết Bạch Nhạc suy nghĩ trong lòng, thành thật trả lời đạo, "Lấy tầng thứ tư làm thí dụ, dưới tình huống bình thường, một tháng tối đa cũng chỉ có thể ngưng tụ ra một viên tinh tinh tới. .. Còn cao tới đâu, không phải ta loại này tiểu nhân vật có khả năng biết rõ."

". . ."

Lần này, Bạch Nhạc mới là thật muốn thổ huyết.

Đinh Hạo chính là tại tầng thứ tư, phỏng đoán cẩn thận, chính mình bây giờ chỉ sợ cũng chính là ở lại tầng thứ tư tiêu chuẩn, một tháng ngưng tụ một viên tinh tinh. . . Loại tốc độ này, chính là tiểu viện, chính mình cũng không nhất định trụ khởi a!

"Đinh Hạo chẳng phải đang tầng thứ tư sao? Nếu như chậm như vậy tốc độ, hắn tại sao có thể có một ngàn tinh tinh?"

Bạch Nhạc chưa từ bỏ ý định hỏi lần nữa.

Cười khổ một tiếng, Phi Chấn bất đắc dĩ giải thích, "Một chữ khoái kiếm, sư thừa Đinh lão a! Đinh lão mặc dù tại Hóa Hư cường giả bên trong, đều là đỉnh tiêm tồn tại. . . Tự nhiên không thể dùng lẽ thường đo lường được!"

". . ."

Há hốc mồm, Bạch Nhạc muốn nói điều gì, nhưng lại đúng là vẫn còn không thể nói ra tới.

Không tìm đường chết thì không phải chết, cư nhiên đụng vào một cái nhị đại, cái này tìm ai nói rõ lí lẽ đi a?

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhất thời liền muốn muốn lập tức trở về, bả tiểu lâu lui, đổi thành phổ thông gian phòng.

Đây cũng quá bẫy cha a!

Liền đang lúc nói chuyện, toàn bộ hư không chợt sáng lên, huyễn lệ tinh quang chợt từ không trung rơi xuống.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền chợt cảm giác được xung quanh áp lực, đề thăng mấy lần.

"Tinh biến!"

Sắc mặt hơi đổi một chút, Phi Chấn cười khổ mở miệng nói.

Nguyên bản, chiếm cứ một ngôi sao, hắn là không sợ tinh biến, nhưng

hôm nay bị Bạch Nhạc cướp đi, chỉ bằng chính hắn, muốn chống cự tinh biến, khả năng liền gian nan quá nhiều.

Chứng kiến Phi Chấn vẻ mặt đau khổ dáng vẻ, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút ngượng ngùng, "Nếu không, ta bây giờ trả lại ngươi?"

"Không kịp!"

Cười khổ một tiếng, Phi Chấn lắc đầu nói, "Bằng thực lực ta, không có khả năng trong vòng thời gian ngắn tại tinh thần phía trên lưu lại ấn ký. . . Nếu là ta đỡ không được tinh biến, cũng xin Bạch công tử có thể chờ lâu ta một hồi, để cho ta có thể tại tinh biến sau đó tìm trở về."

Chiếm giữ một ngôi sao, đối với Phi Chấn mà nói, là cực kỳ trắc trở sự tình, vì giờ khắc này tinh thần, hắn ăn rất nhiều thua thiệt, lúc này mới may mắn thành công.

Nếu như lúc đó mất đi, chỉ sợ chưa chắc có thể có cơ hội một lần nữa cướp đoạt một ngôi sao.

Không đợi Bạch Nhạc hồi đáp, cái kia ánh sao ngút trời cũng đã rơi xuống.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc lúc này mới phát hiện, dưới chân chính mình tinh thần tùy theo lộ ra tầng một nhàn nhạt màn sáng, có thể ngăn cản đại bộ phận tinh quang!

Lúc này Bạch Nhạc lúc này mới nhớ tới, trước đó lệnh lệnh bài thân phận thời điểm, cái kia Chúng Tinh điện đệ tử là có thể nói qua, tinh biến lúc, dưới chân tinh thần, chính là duy nhất tương đối an toàn khu vực.

Tại đây tầng một bên trong, lấy Bạch Nhạc thực lực, tự nhiên không sao cả, nhưng nếu là tại cao tầng, không có tinh thần vì dựa vào, chỉ sợ coi như là Bạch Nhạc, cũng chưa chắc có thể chèo chống.

Nhỏ bé khẽ nhắm mắt lại, Bạch Nhạc thần niệm thuận thế lộ ra, tự nhiên cảm thụ xung quanh tinh quang lực lượng, rất nhanh liền ý thức được, những thứ này tinh quang, đối với tự có lợi ích rất lớn, cho dù là Thông Thiên Đạo Thể, tại đây tinh quang thấm vào phía dưới, phảng phất cũng có lần nữa đề thăng chỗ trống.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên khẽ động, lặng yên không một tiếng động ở giữa, trực tiếp vận chuyển lên Thông Thiên Ma Công.

Cơ hồ là tại đồng thời, cái kia rơi vào Bạch Nhạc trên người tinh quang, dĩ nhiên liền trực tiếp như vậy bị cắn nuốt.

Mặc dù thôn phệ tốc độ cũng không nhanh, nhưng lại xác thực thật là đang bị Thông Thiên Ma Công cắn nuốt!

Cho dù là cái này Thiên Tinh tháp bên trong lực lượng, tại Thông Thiên Ma Công trước mặt, dĩ nhiên cũng đồng dạng có thể bị cắn nuốt!

Phát hiện như vậy, nhất thời nhường Bạch Nhạc tinh thần đại chấn!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc đột nhiên mở mắt, thần niệm hơi động một chút, ở lại trên hành tinh này ấn ký hơi hơi lóe lên, tầng kia nhàn nhạt màn sáng liền biến mất theo, nhường Bạch Nhạc triệt để rơi vào tinh quang bên trong!

Thông Thiên Ma Công toàn lực vận chuyển phía dưới, Bạch Nhạc cả người liền phảng phất chợt sáng lên, tinh quang lập loè!

Cách đó không xa, Phi Chấn nhìn lấy một màn này, nhưng là trực tiếp xem ngây người.

Nguyên bản hắn tại đây tinh biến bên trong, liền ngăn cản cực kỳ gian

nan, bây giờ chứng kiến Bạch Nhạc trên người cảnh tượng kỳ dị như vậy, nhất thời phân thần, nhất thời cũng nhịn không được nữa, trên người lệnh bài thân phận lóe lên, trực tiếp bị ném ra Thiên Tinh tháp.

Không có Phi Chấn ở bên, Bạch Nhạc càng là đã không kiêng kỵ, trong mắt hiện lên một tia tinh mang, lạnh lùng mở miệng nói.

"Thôn thiên!"

Trong tích tắc, Thôn Thiên Quyết chợt vận chuyển, xung quanh tinh quang càng là chợt lấy gấp mười lần tốc độ ngưng tụ đến!

Cũng không muốn quá dụ cho người chú ý, Bạch Nhạc vẫn chưa phóng xuất ra Tinh Hải, mà là hoàn toàn do thân thể tới thừa nhận phần lực lượng này, cũng tốt tại, Thiên Tinh tháp tầng thứ nhất áp lực cũng không lớn, Bạch Nhạc rất nhẹ nhàng liền tiếp nhận được.

Tinh biến khoảng chừng duy trì một nén nhang thời gian, liền chậm rãi tiêu tán!

Tán đi Thôn Thiên Quyết, Bạch Nhạc bàn tay hơi hơi mở, bên trong cũng đã ngưng tụ một chút xíu tinh tinh vết tích, mặc dù chỉ có bình thường tinh tinh, mấy một phần mười cao thấp, nhưng cái này đối với mà nói, cũng không nghi ngờ là phấn chấn lòng người tin tức!

Bởi vì cái kia có nghĩa là, Bạch Nhạc hoàn toàn có thể dựa vào Thôn Thiên Quyết tới ngưng tụ tinh tinh!

Phải biết, nơi đây mới vẻn vẹn chỉ là tầng thứ nhất mà thôi a, nếu như đến tầng thứ tư, thậm chí càng địa vị cao đưa, còn có thể lấy Thôn Thiên Quyết tới thôn phệ, ngưng tụ tinh tinh tốc độ, khả năng liền hoàn toàn không phải nơi đây có khả năng bằng được!

Giờ khắc này Bạch Nhạc, suýt nữa nhịn không được cất tiếng cười to!

Thiên Tinh tháp!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc mới thật sự hiểu, Thiên Tinh tháp đối với chính mình mà nói ý vị như thế nào, đây mới thực là tu luyện thánh địa a!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1122: Hoài nghi

Tinh biến lực lượng tán đi, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là có thể cảm thụ được xung quanh trong hư không, vẫn như cũ có nhàn nhạt tinh lực lưu chuyển, ở chỗ này tu luyện, rất tự nhiên liền có thể đem tinh hải lực lượng, chuyển hóa thành tinh lực.

Giả sử từ Tinh Cung Cảnh bắt đầu ở nơi này tu hành, đến sáng lập Tinh Hải thời điểm, Tinh Hải phẩm chất không thể nghi ngờ liền sẽ đề thăng rất nhiều.

Bạch Nhạc thậm chí hoài nghi, một ít đỉnh tiêm thiên tài, thậm chí có thể trực tiếp mở ra lấy tinh lực làm căn cơ Tinh Hải, từ bước vào Tinh Hải một khắc này, liền triệt để bỏ qua người khác một tầng thứ.

Đương nhiên, dùng đầu ngón chân muốn, cũng có thể minh bạch, có thể làm được điểm này người, không thể nghi ngờ là phượng mao lân giác, tựu như cùng, tại ngoại giới chuyện hắn cùng với Vân Mộng Chân một dạng.

Bất quá, chỉ cần có loại khả năng này, Bạch Nhạc liền không dám khinh thường!

Ở bên ngoài, hắn dám nói Hóa Hư phía dưới, nhân gian vô địch, nhưng hôm nay, tại đây Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, chỉ sợ cũng tuyệt đối không dám nói.

Bây giờ Bạch Nhạc muốn làm cũng không phải là đường hoàng, mà là đem phần kiêu ngạo kia tạm thời thu liễm, ngủ đông hạ xuống, thu nhỏ lại mình cùng Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, cao cấp nhất thiên tài ở giữa chênh lệch.

Nếu có thể cẩu thả ở, mới có hy vọng hậu tích bạc phát!

Bạch Nhạc là cái rất thủ tín người, trước đó đã đáp ứng Phi Chấn, phải chờ tới hắn trở về, liền không có nuốt lời.

Ước chừng ở chỗ này chờ gần nửa canh giờ, mới mới gặp lại Phi Chấn.

Cũng không phải là Phi Chấn có ý định kéo dài, thật sự là tinh biến lúc, hắn liền tiêu hao rất nhiều, nhất định muốn trước khôi phục một điểm lực lượng, mới dám lần nữa bước vào Thiên Tinh tháp.

Hơn nữa, bị Bạch Nhạc xóa đi trên ngôi sao ấn ký, cũng căn bản là không có cách trực tiếp trở lại tinh thần phía trên, chỉ có thể bước vào Thiên Tinh tháp sau đó, sẽ chậm chậm bay tới.

Kể từ đó, dĩ nhiên là làm lỡ không ít thời gian.

Trên thực tế, đang đuổi trở về trước đó, Phi Chấn trong lòng thủy chung đều là vô cùng tâm thần bất định, hắn không dám khẳng định, Bạch Nhạc đến cùng là đúng hay không còn ở chỗ này chờ hắn.

Dù sao, đối với Bạch Nhạc mà nói, hắn bất quá vẻn vẹn chỉ là một cái bé nhỏ không đáng kể tiểu nhân vật, hắn yêu cầu, căn bản không cần coi là chuyện đáng kể.

Có thể làm chứng kiến Bạch Nhạc tại đứng ở chính mình một khắc này trên ngôi sao thời điểm, Phi Chấn quả thực cảm động sắp khóc.

"Phi Chấn, đa tạ Bạch công tử thành toàn!"

Khom người cúi đầu, Phi Chấn nghiêm túc lên tiếng nói cám ơn.

Cứ việc, hắn rành mạch từng câu, lấy thực lực của hắn, có thể căn bản cũng không có hồi báo Bạch Nhạc thời điểm, có thể phần nhân tình này

nhưng là thật sâu ghi ở trong lòng.

Nhìn lấy Phi Chấn, Bạch Nhạc cũng không khỏi khẽ vuốt cằm.

Phi Chấn loại thái độ này, nhường Bạch Nhạc rất thưởng thức.

Mặc dù một ngôi sao này bản thân liền là Bạch Nhạc từ đối phương trên tay cướp lại, nhưng cái này Thiên Tinh tháp bên trong, vốn là như vậy, kẻ yếu không có tư cách oán giận.

Nếu như Phi Chấn đương nhiên cho rằng, Bạch Nhạc đoạt hắn nên trả lại hắn, như vậy sợ rằng Bạch Nhạc vẫn thật là chưa chắc sẽ để ý tới hắn.

Mỗi khi cần tạm thời không xóa đi trên ngôi sao ấn ký, Phi Chấn liền căn bản không có khả năng đoạt trở về!

Dù sao, muốn xóa đi Bạch Nhạc lưu lại Thần Hồn Ấn Ký, có thể hoàn toàn không phải một cái Tinh Cung Cảnh người có khả năng làm được.

Không cần thật lâu, tối đa nửa ngày thời gian, nhân thể chắc chắn sẽ có người khác phát hiện nơi đây, đến lúc đó, Phi Chấn còn muốn đoạt trở về, khả năng liền khó như lên trời.

"Hôm nay cho ngươi mượn tinh thần, cũng coi như cùng ngươi hữu duyên. . . Có việc, ngươi có thể đến độc tòa tiểu lâu đi tìm ta."

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói.

Đối với hắn mà nói, bất quá là theo miệng một câu nói, có thể đối Phi Chấn mà nói, một câu như vậy hứa hẹn, cũng đã đầy đủ trân quý.

Bước ra một bước, Bạch Nhạc liền trực tiếp tự mình xóa đi ngôi sao này phía trên ấn ký, trực tiếp biến mất ở trong hư không.

... ...

"Ngươi dám xác định, ngươi nói là thật lời nói?"

Bưng chén rượu, trung niên trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, chậm rãi nhìn chằm chằm Hách Thiếu Hoa, nhàn nhạt mở miệng nói.

Tũm một tiếng, Hách Thiếu Hoa nhất thời quỳ xuống.

"Không dám lừa gạt tiền bối! Cái kia Bạch Nhạc xác thực không rõ lai lịch, theo sư muội của ta nói, nàng gặp phải Bạch Nhạc địa phương, chính là Đông sơn, hơn nữa, đêm hôm ấy, vừa lúc có Thiên Ngoại Vẫn Tinh hạ xuống Đông sơn. . ."

"Đứng lên đi!"

Nghe thế, cái kia trung niên cũng đã tin bảy phần!

"Đúng, đúng, là! Đa tạ tiền bối!"

Mãnh mẽ lại tại mặt đất dập đầu mấy cái, Hách Thiếu Hoa lúc này mới từ dưới đất bò dậy.

"Ta sẽ truy tra việc này, giả sử quả như ngươi nói, tất nhiên thiếu không ngươi tốt chỗ! Nhưng nếu là, để cho ta phát hiện, ngươi dám hồ lộng ta. . ."

Cười lạnh một tiếng, trung niên chậm rãi đứng dậy đi tới Hách Thiếu Hoa bên người, nhẹ giọng mở miệng nói, "Ngươi tốt nhất tự lựa chọn một loại tử vong phương pháp!"

"Dạ dạ dạ! Vãn bối tuyệt không một chữ nói sạo!"

"Được, đứng lên đi!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ không kiên nhẫn, trung niên trầm giọng nói rằng, "Trở về đi, làm làm chuyện gì cũng chưa từng xảy ra, ta sẽ tìm người dẫn ngươi vào Thiên Tinh tháp, cho ngươi một chỗ dừng chân tinh thần tu hành! Nhớ kỹ, việc này kết thúc trước đó, không được cùng bất luận kẻ nào để lộ một chữ. . . Càng không cho phép nói thân phận ta, hiểu sao?"

"Vâng!"

Đem Hách Thiếu Hoa đấu pháp đi ra ngoài, trung niên lần nữa bưng lên ly rượu, trong mắt lộ ra vẻ trầm tư.

"Người này cùng Yến Bắc Thần có quan hệ gì. . . Vẫn là nói, thật chỉ là một cái vừa khớp?"

So với việc Hách Thiếu Hoa, hắn biết rõ sự tình, phải nhiều hơn, chỉ là, trước đó, cũng không có bả đây hết thảy cùng Bạch Nhạc liên hệ tới.

Bởi vì, so với việc Tử Vi Đế Tinh hiện ra, bây giờ Bạch Nhạc, thực sự quá yếu.

Dù là Bạch Nhạc đánh bại Đinh Hạo, đã tại Vân thành dương danh, tại loại này trong mắt người, cũng vẫn như cũ quá yếu.

Phải biết, bây giờ, đã truyền đến tin tức, Tướng Tinh cùng Yêu Tinh đều đã nhấc lên thật lớn sóng gió!

Riêng là Bắc vực, mặc dù bây giờ còn không người có thể xác định Tướng Tinh thân phận, thế nhưng bây giờ, đã liên tiếp có ba vị Hóa Hư, xác nhận chết ở Tướng Tinh trong tay.

Chúng Tinh điện chín sao sứ giả đã đến Đông Nam quận, bây giờ tại đây truy tra Tử Vi Đế Tinh manh mối, nếu là có thể tìm được vững tin tin

tức, đạt được chỗ tốt, quả thực khó có thể tưởng tượng.

Đối với hắn mà nói, cái này cũng là một lần thật lớn cơ hội!

Nếu là có thể bắt lại, đủ để khiến hắn bước lên Đông Nam quận Chúng Tinh điện hạch tâm tầng.

Trong lòng cân nhắc nhiều lần, trung niên trong lòng đã có quyết đoán!

"Thiên Tinh tháp. . . Đã có ước chừng hai mươi năm không có bước vào qua, Bạch Nhạc, ngươi có thể ngàn vạn lần không nên nhường bản tọa thất vọng mới là!"

Trong lúc nói chuyện, cái kia trung niên một bước ở giữa, liền bước ra gian phòng, tiêu thất ở trong màn đêm.

... .

Tại Thiên Tinh tháp bên trong, không ngừng đi về phía trước, Bạch Nhạc lúc này mới ý thức được, Thiên Tinh tháp muốn so với chính mình tưởng tượng bên trong, càng đại thể hơn.

Tốn hao trọn ba ngày thời gian, Bạch Nhạc thậm chí cũng còn không tìm được tầng thứ hai cửa vào.

Trong thời gian này, Bạch Nhạc cũng đã gặp qua không ít người, chỉ là, cũng có trước kinh nghiệm, Bạch Nhạc nhưng cũng không có hứng thú lần nữa đoạt ai tinh thần, tầng này đối với Bạch Nhạc mà nói, căn bản không có ý nghĩa quá lớn.

Thoáng điều chỉnh một chút tâm tính, Bạch Nhạc nhất thời xúc động lệnh bài thân phận thượng ấn ký, rời khỏi Thiên Tinh tháp.

Có một số việc, không có một cái quen thuộc tình huống người chỉ điểm,

thật đúng là rất phiền phức.

Cái này khiến Bạch Nhạc lại lần nữa nhớ tới Sở Hân, tiểu cô nương mặc dù có thời điểm có chút ngu xuẩn, thế nhưng tìm nàng tới hỏi thăm tin tức, cũng không nghi ngờ là một cái vô cùng tốt lựa chọn.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1123: Bá đạo Bạch Nhạc

Sở Hân hạ lạc cũng không tốt hỏi thăm, Bạch Nhạc trằn trọc tìm nhiều người, cuối cùng vẫn là đi qua Chúng Tinh điện đệ tử, lúc này mới tìm được Sở Hân.

Cùng Bạch Nhạc loại kia tiêu tiền như nước có thể hoàn toàn bất đồng, mặc dù trong tay có Bạch Nhạc tiễn năm trăm tinh tinh, có thể Sở Hân ở, lại y nguyên vẫn là bình thường nhất gian phòng, hơn nữa, tại phổ thông trong phòng, đều xem như là kém cõi nhất vừa năng, cả phòng mới mấy thước vuông lớn, ngay cả một cái để cho người ta ngay tại chỗ phương cũng không có.

"Không phải cho ngươi tinh tinh? Làm sao lại qua gian khổ như vậy?"

Cau mày một cái, Bạch Nhạc cửa phòng đều không bước vào, liền cau mày một cái hỏi.

"Một mực tìm ngươi đây, nhiều như vậy tinh tinh, ta không thể nhận."

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Sở Hân vội vã mở miệng, lấy ra một cái không gian giới chỉ đưa cho Bạch Nhạc, nhỏ giọng nói rằng.

"Cho ngươi sẽ cầm, ta đưa đi đồ vật, không có thu hồi lại thói quen."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc tức giận nói rằng.

"Ta không thể nhận ngươi đồ vật."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Sở Hân quật cường nói rằng.

Tiểu cô nương ánh mắt, có vẻ cực kỳ kiên định, dù là nhiều như vậy tinh

tinh đặt trước mặt, cũng không thể để nàng có chút tâm động.

"Ngươi vị kia Hách sư đệ đâu?"

Bĩu môi, Bạch Nhạc từ chối cho ý kiến hỏi.

"Không biết, đã nhiều ngày đều không nhìn thấy Hách sư đệ."

Lắc đầu, Sở Hân nhỏ giọng giải thích.

"Được, đi theo ta đi."

Hơi hơi nhíu mày, Bạch Nhạc thẳng mở miệng nói, nói xong cũng không cho Sở Hân cự tuyệt cơ hội, trực tiếp xoay người mà đi.

"Ta đi với ngươi làm cái gì? Ngươi muốn dẫn ta đi đâu?"

Sở Hân có chút do dự, có thể tưởng tượng đến tinh tinh còn chưa trả cho Bạch Nhạc, cũng chỉ có thể như thế một đường đuổi theo, ngoài miệng không ngừng hỏi Bạch Nhạc muốn đi đâu, đáng tiếc, Bạch Nhạc nhưng vẫn không có phản ứng nàng.

Thẳng đến đi tới Bạch Nhạc ở lại tiểu lâu trước, nàng mới rốt cục phản ứng kịp.

"Bạch Nhạc, ngươi dẫn ta tới nơi này làm gì?"

"Ngươi không phải muốn đem tinh tinh trả lại cho ta sao?"

Xoay đầu lại, Bạch Nhạc liếc Sở Hân liếc mắt, từ tốn nói, "Từ giờ trở đi, ngươi ở chung với ta ở chỗ này, tinh tinh xem như là một người phân nửa, ở đến những thứ này tinh tinh toàn bộ dùng hết mới thôi!"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Sở Hân nhất thời dọa cho giật mình,

không ngừng bận rộn khoát tay nói, "Cái này không được, cái này tuyệt đối không được!"

"Ta nói được là được!"

Lật liếc mắt bạch nhãn, Bạch Nhạc tức giận hồi đáp đạo, "Yên tâm, tiểu lâu rất lớn, không thiếu ngươi ở địa phương! Lại nói, liền ngươi cái này không có ngực không mông má tiểu nha đầu, còn sợ ta nhìn trúng ngươi hay sao?"

Căn bản không cho Sở Hân chút nào cự tuyệt cơ hội, Bạch Nhạc bá đạo khoát khoát tay, hướng chào đón hạ nhân mở miệng nói, "Cho nàng an bài ở địa phương, nhất định phải làm cho nàng thoả mãn mới được! Nếu như nàng không hài lòng, hoặc là đi. . . Ngươi liền cũng không cần trở về."

"Đại nhân yên tâm, nô tỳ nhất định khiến cô nương thoả mãn!"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, cái kia hạ nhân nhất thời bị sợ vừa nhảy, sắc mặt đều bạch.

Những thứ này tại trong tiểu lâu phục vụ hạ nhân, toàn bộ đều là chuyên môn bồi dưỡng ra, quyền sanh sát trong tay, toàn bộ tại đối phương một ý niệm, nếu là bị Bạch Nhạc đuổi ra ngoài, cái kia cùng để cho nàng chết cũng không có gì khác biệt.

"Bạch Nhạc!"

Bị Bạch Nhạc loại này bá đạo dáng vẻ khí toàn thân run, Sở Hân buồn bực mở miệng nói.

Căn bản không để ý đến Sở Hân, Bạch Nhạc thẳng xoay người bước vào trong tiểu lâu, nhàn nhạt đáp, "Muốn đi tùy thời có thể đi, nếu như không quan tâm nàng chết sống, ngươi liền cứ việc đi tốt! Bằng không, ngươi

liền ngoan ngoãn đi theo lên, ta còn có lời muốn hỏi ngươi."

". . ."

Qua nhiều năm như vậy, Sở Hân cho tới bây giờ chưa từng gặp qua giống như Bạch Nhạc bá đạo như vậy người, căn bản ngay cả cự tuyệt cơ hội cũng không cho nàng.

Cứ việc rất muốn cứ như vậy ném không gian giới chỉ đập cửa mà đi, có thể nhìn đến thị nữ kia đáng thương ánh mắt, Sở Hân lại cuối cùng chỉ có thể nhịn cơn tức này, đạp đạp theo Bạch Nhạc bước lên tiểu lâu.

Tiến vào phòng khách, nhất thời liền lại có thị nữ tiến lên dâng trà.

Bạch Nhạc tùy ý trên ghế ngồi xuống, lúc này mới phân phó nói, "Các ngươi tất cả đi xuống a!"

"Bạch Nhạc, dùng loại thủ đoạn này, buộc ta lưu lại, ngươi cảm thấy có ý tứ sao?"

Thở phì phì nhìn lấy Bạch Nhạc, Sở Hân tàn bạo mắng.

"Có không có gì hay không quan trọng, trọng yếu là. . . Ta tình nguyện."

Lạnh rên một tiếng, Bạch Nhạc khinh thường nói rằng, "Ngươi vị kia Hách sư đệ, cũng không phải cái gì chim tốt, bây giờ không chừng đang muốn biện pháp gì tới hại ta đâu, để ngươi qua đây ở, cũng là vì bảo đảm tự ta an toàn, bằng không. . . Chớ không phải là, ngươi muốn với hắn một chỗ mưu hại ta sao?"

"Ngươi nói bậy, Hách sư đệ không phải cái loại người này!"

Trừng lấy Bạch Nhạc, Sở Hân buồn bực bác bỏ nói.

"Có phải hay không cái loại người này, chúng ta đi nhìn là được! Trước đó Đinh Hạo sự tình, hắn ở bên trong lên tác dụng gì, ngươi tâm lý phải có số."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc chẳng hề để ý nói rằng, "Ta tìm ngươi đến, không phải nói những lời nhảm nhí này! Về Thiên Tinh tháp, ngươi đến tột cùng biết được bao nhiêu, nói với ta rõ ràng, vì sao ta tại Thiên Tinh tháp bên trong tìm ba ngày, đều không tìm được tầng thứ hai cửa vào?"

"Ta cái gì phải nói cho ngươi?"

Ngửa đầu, Sở Hân thở phì phì nhìn lấy Bạch Nhạc hỏi ngược lại.

"Bởi vì ngươi đánh không lại ta. . . Chẳng lẽ, ngươi còn muốn thử một lần nữa?"

Chân mày chợt thượng thiêu, Bạch Nhạc chí khí hùng hồn hồi đáp nói.

". . ."

Có muốn hay không vô sỉ như vậy? !

Giờ khắc này, Sở Hân nhất thời nhớ tới, ban đầu nàng nhìn thấy Bạch Nhạc lúc tình cảnh, cái này vô liêm sỉ cho tới bây giờ thì không phải là một cái giảng đạo lý người!

Càng đau xót đúng, nàng thật đúng là cầm Bạch Nhạc không có biện pháp gì.

"Ta cho ngươi biết, ngươi để cho ta ly khai."

Mắt thấy cự tuyệt không, Sở Hân liền lần nữa bắt đầu cùng Bạch Nhạc nói đến điều kiện.

"Ngươi không nói, ta có thể tìm người khác hỏi! Thế nhưng, vào cái cửa này, ngươi cũng đừng nghĩ đi ra ngoài, bằng không, không chỉ là vừa mới cái kia hạ nhân, để tránh trừ hậu hoạn, ta cái này đi tìm đến ngươi theo cái Hách sư đệ, đem hắn làm thịt, thiếu các ngươi cấu kết với nhau hãm hại ta."

Không có chút nào nhượng bộ dự định, Bạch Nhạc khắp khuôn mặt là lãnh khốc chi sắc, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Cửa này Hách sư đệ chuyện gì? Ngươi còn có nói đạo lý hay không?"

"Không nói a!"

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc tùy ý hồi đáp đạo, "Quả đấm lớn chính là đạo lý, ngươi nếu là có thể đánh thắng ta, tự nhiên cũng không cần theo ta giảng đạo lý."

". . ."

"Tốt, suy nghĩ cẩn thận, liền có thể trả lời ta vấn đề."

Thản thản nhiên từ trên bàn nâng chén trà lên, nhẹ nhàng thổi thổi, Bạch Nhạc chậm rãi lần nữa mở miệng nói.

Trên trán gân xanh nhảy loạn, có thể do dự một chút sau đó, Sở Hân vẫn là lựa chọn khuất phục.

"Thiên Tinh tháp là căn cứ tinh tượng biến hóa bố trí, mỗi một lần tinh biến thời điểm, đều sẽ hiển hiện ra toàn bộ tinh không địa đồ, cũng chỉ có tại tinh biến thời điểm, mới có thể tìm được tầng tiếp theo cửa vào! Nếu như không đở được tinh biến, liền không thể bước vào tầng tiếp theo."

Mặc dù không có xông vào qua Thiên Tinh tháp, có thể Sở Hân kiến

thức lại hiển nhiên không cạn, hời hợt, liền trực tiếp đem sự tình giải thích rõ.

"Quả nhiên vẫn là cùng tinh biến có quan hệ!"

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc trong lòng cũng tùy theo bỗng nhiên rộng rãi, trước đó nàng liền hoài nghi tới, bây giờ từ Sở Hân hồi đáp nhìn lên, càng là xác minh chính mình phỏng đoán.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1124: Cho ngươi cưỡi

"Đương nhiên cùng tinh tượng có quan hệ, các nơi đều có Quan Tinh đài, Bắc vực vương thành càng là tu kiến có lớn nhất Quan Tinh đài, quốc sư suốt năm đều canh giữ ở Quan Tinh đài tiến! Thiên Tinh tháp, nghe đồn chính là chúng thần căn cứ tinh tượng tu kiến mà thành, ngươi làm sao ngay cả điều này cũng không biết?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Sở Hân một bộ xem nhược trí biểu tình giễu cợt nói.

Trợn mắt một cái, Bạch Nhạc cũng là không còn gì để nói, được rồi, đến cái này Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, mình bị người làm mù chữ.

Cũng may Bạch Nhạc cũng lười giải thích những thứ này.

"Nói ngươi hiểu tinh tượng một dạng, thế nào, có muốn hay không ta đưa đi ngươi Quan Tinh đài, dạ quan thiên tượng?"

Bị Bạch Nhạc hận một câu như vậy, Sở Hân hầm hừ quay đầu đi, mặc kệ hắn.

"Đúng, ngươi biết, bây giờ đương đại, xuất sắc nhất thiên tài là ai?"

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

"Cái kia còn phải hỏi, tự nhiên là ta Chúng Tinh điện thiếu điện chủ, Cố Vong Tình!"

"Cố Vong Tình?"

Lặp lại một chút tên này, Bạch Nhạc tùy ý hỏi, "Rất lợi hại phải không?

So với ta như thế nào?"

"Ngu ngốc, chớ tự yêu! Ngươi ngay cả thiếu điện chủ một ngón tay cũng không sánh nổi!"

May là Bạch Nhạc đã dự cảm đến, cái này Cố Vong Tình tất phải cực kỳ xuất sắc, nhưng hôm nay nghe được Sở Hân loại này miêu tả, cũng vẫn là suýt chút nữa không đem Bạch Nhạc khí rẽ qua khí đi, có như thế so với sao?

Chứng kiến Bạch Nhạc trên mặt bất thiện, Sở Hân cũng nửa điểm không có biết sai ý tứ, chẳng thèm ngó tới lần nữa đả kích đạo, "Thiếu điện chủ, trời sinh tóc bạc, sinh ra được Tiên Thiên Đạo Thể! Mười bảy tuổi phá Tinh Hải, phá cảnh lúc, liền đem Tinh Hải chi lực đều hóa thành không tỳ vết tinh lực. Hai mươi bốn tuổi bước vào Tinh Hải đỉnh phong, lẻ loi một mình vào Cực Tây Chi Địa, trước sau chém giết yêu ma hơn một nghìn, lấy Tinh Hải Chi Cảnh vượt cảnh bại Hóa Hư cường giả tại Băng Nguyên, cùng năm nhập hóa hư, là khen là có hy vọng nhất đánh vỡ cực hạn, trở thành trên đời thần linh thiên tài!"

"Chính ngươi cảm thấy, ngươi có tư cách cùng thiếu điện chủ đánh đồng sao?"

". . ."

Nghe được Sở Hân như thế thuộc như lòng bàn tay lưng ra Cố Vong Tình cuộc đời, Bạch Nhạc trong lòng chính là chợt căng thẳng.

Cứ việc trước đó mặt tại Thiên Tinh tháp thời điểm, hắn liền đoán được, nhất định có thiên tài, tại thành tựu Tinh Hải lúc, liền hoàn thành tinh lực chuyển hóa, thực lực tất nhiên cực mạnh, nhưng hôm nay nghe thế vị Cố Vong Tình sự tích thời điểm, cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Trước đó, Bạch Nhạc vẫn cảm thấy, Vân Mộng Chân mới là được trời cao chiếu cố thiên tài, nhưng hôm nay, cùng Cố Vong Tình so với, sợ là Vân Mộng Chân cũng căn bản không chiếm ưu thế!

Đây mới thực sự là hô chìa khóa vàng sinh ra vô song thiên kiêu.

Hai mươi bốn tuổi Hóa Hư cường giả a!

Chỉ dựa vào bây giờ tình huống tới so với, chính mình tựa hồ thật đúng là chưa cùng Cố Vong Tình đánh đồng tư cách, cũng không trách Sở Hân tiểu cô nương này như thế mặt coi thường một cố dáng vẻ.

Chỉ là, cũng bất quá chỉ là trong chốc lát, Bạch Nhạc liền điều chỉnh tốt tâm tính.

"Sách sách, Tiên Thiên Đạo Thể, lại là Chúng Tinh điện thiếu điện chủ, chính là cho một đầu heo điều kiện như vậy, cũng có thể trở thành thiên tài."

"Ngươi mới là heo ngươi đây, cả nhà các ngươi đều là heo!"

Nghe được Bạch Nhạc vũ nhục trong lòng thần tượng, Sở Hân nhất thời liền tạc mao, tàn bạo trừng lấy Bạch Nhạc mắng.

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc cũng không lại biện, "Sống có khúc người có lúc, tiểu nha đầu, chớ đem người nhìn dẹt, không ngoài mười năm, ngươi nhất định bả câu nói này thu hồi đi."

"Nói khoác mà không biết ngượng!"

Sở Hân vẻ mặt khinh thường châm chọc nói.

"Không bằng chúng ta tới đánh một cái cược?"

Khóe miệng nổi lên mỉm cười, Bạch Nhạc tự nhiên nói ra.

"Đánh cuộc gì?"

"Liền cược mười năm này ước hẹn, nếu như mười năm sau đó, ta còn kém hơn hắn! Ta liền thật biến thành tiểu trư tới cho ngươi cưỡi, nhưng nếu là ta thắng đâu?" Giang tay ra, Bạch Nhạc nghiêng lấy mắt hỏi ngược lại.

"Vậy ta liền thừa nhận ta mới là có mắt không tròng tiểu trư! Mặc cho ngươi xử trí!"

Nghễnh đầu, Sở Hân được không do dự hồi đáp nói.

"Thôi đi, ta còn tưởng rằng, ngươi cũng cho ta cưỡi đâu!"

Khóe miệng khẽ nhếch, Bạch Nhạc theo miệng trêu nói.

Nao nao, Sở Hân trong lúc nhất thời còn chưa kịp phản ứng, "Cái gì cho ngươi cưỡi. . ."

Sau một lát, chứng kiến Bạch Nhạc khóe miệng một màn kia cười bỉ ổi, Sở Hân lúc này mới rốt cục phản ứng kịp.

"Bạch Nhạc, ta muốn giết ngươi! ! !"

... . . .

Mặc dù không thể nào tình nguyện, có thể Sở Hân lại đúng là vẫn còn tại trong tiểu lâu ở lại.

Nơi đây hoàn cảnh, thực sự nếu so với trước kia địa phương tốt quá nhiều.

Hơn nữa, mặc dù Bạch Nhạc thường xuyên mở miệng chế giễu, có thể Sở Hân nhưng cũng minh bạch, Bạch Nhạc cũng không phải là loại kia háo sắc lưu manh, hơn nữa, đối nàng cũng căn bản loại kia ý tứ, có lấy cớ, tự nhiên cũng liền yên tâm thoải mái ở lại.

Đừng xem Hách Thiếu Hoa từ nhỏ liền cùng nàng nhận thức, thật là, trong khoảng thời gian này tiếp xúc hạ xuống, Sở Hân lại cảm giác, tựa hồ Hách Thiếu Hoa cùng với nàng còn không có Bạch Nhạc thân cận hơn đây.

Cái này rất không có đạo lý, nhưng cái này trên đời chuyện, lại ở đâu có nhiều như vậy đạo lý có thể giảng.

So với việc Sở Hân, Bạch Nhạc thì càng không quan trọng, cũng không lâu lắm, hắn thậm chí liền quên còn có Sở Hân một người như vậy.

Nghe Sở Hân nói tinh tượng sự tình, Bạch Nhạc liền chuyên môn đi ra ngoài sưu tập rất nhiều về tinh tượng tư liệu trở về nghiên cứu.

Đối với người khác mà nói, đây có lẽ là một cái cực kỳ khô khan quá trình, có thể đối Bạch Nhạc mà nói, lại cũng không tính là gì.

Tiêu xài không hơn nửa tháng, Bạch Nhạc lúc này mới đại thể đem có quan hệ tinh tượng vấn đề, hiểu rõ một thứ đại khái.

Làm xong đây hết thảy, Bạch Nhạc lúc này mới lần nữa bước vào Thiên Tinh tháp.

Lần này, có những thứ này về tinh tượng thường thức, Bạch Nhạc rất dễ dàng liền tại Thiên Tinh tháp bên trong, biết rõ ràng phương vị.

Tinh biến lúc, mạnh mẽ ghi lại cái kia tránh dập tinh tượng đồ, men theo những thứ này không ngừng thôi diễn, cùng mình chỗ kiểm tra tinh tượng tư liệu lẫn nhau xác minh, kể từ đó, tìm được đi đến tầng thứ hai

cửa vào, liền lại không có khó khăn gì.

Bạch Nhạc cũng không có gấp bước vào tầng tiếp theo, mà là mượn lấy thời gian này, không ngừng thôi diễn, tìm hiểu.

Bạch Nhạc giống như là một khối hải miên một dạng, điên cuồng hấp thu tất cả tri thức, đề thăng chính mình súc tích.

Chỉ là, ngay tại lúc đó, về Bạch Nhạc không dám bước vào Thiên Tinh tháp cao tầng tin tức cũng xôn xao, từ ban đầu đánh bại Đinh Hạo kinh diễm, cho tới bây giờ, lần nữa bị người đùa cợt vì, nhát gan bọn chuột nhắt, cũng bất quá chỉ là ngắn ngủi không đến hai tháng mà thôi.

Bây giờ khắp nơi đều nghe đồn, đường đường Tinh Hải Cảnh cao thủ, lại chỉ dám tại Thiên Tinh tháp tầng thứ nhất quanh quẩn một chỗ, đây cơ hồ đã truyền vi tiếu đàm.

Thậm chí còn, Sở Hân cùng Bạch Nhạc ở cùng nhau tại tiểu lâu sự tình, cũng bị người móc ra.

Thế là, lại có một cái khác phiên bản lời đồn, nói cái gì Bạch Nhạc mỗi ngày đều ghé vào trên người nữ nhân, tận tình thanh sắc, đã sớm bị hút khô người, đắm mình các loại.

Ngay cả Sở Hân đều không thắng phiền, tới chất vấn Bạch Nhạc, đáng tiếc, ngay cả lời đều không nói xong, liền bị Bạch Nhạc trợn mắt một cái, trực tiếp đuổi ra khỏi phòng.

Liền Sở Hân trước mặt chất vấn đều không để ý, liền chớ đừng nói chi là chủ động đứng ra cùng người khác giải thích.

Đối mặt đây hết thảy lời đồn đãi, Bạch Nhạc đều không nhúc nhích chút nào, chỉ là đơn giản dựa theo chính mình kế hoạch cùng bước đi tu luyện, thể ngộ.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1125: Người sắp chết

"Thì ra là thế!"

Lại kinh lịch một lần tinh biến, Bạch Nhạc nhìn lấy trong tinh không tinh đồ, trong lòng một hồi minh ngộ, nhẹ giọng lẩm bẩm.

Hơn hai tháng tìm hiểu, cũng làm cho Bạch Nhạc triệt để hiểu được.

Thiên Tinh tháp tinh đồ, trên thực tế chính là dựa theo Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tinh tượng xây dựng, mà Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tinh tượng, mặc dù cũng tồn tại một ít biến hóa, tuy nhiên lại cuối cùng là hữu hạn, thua xa thế giới chân thật cái kia mênh mông vô số sao trời.

Kể từ đó, đối với cái này một bộ phận tinh tượng nghiên cứu, dĩ nhiên là dễ dàng hơn nhiều.

Thậm chí Bạch Nhạc trong lòng mơ hồ có một cái suy đoán, nếu là thật có thể đem Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong tinh tượng nghiên cứu triệt để, đồng thời dùng cái này tới khung chính mình Tinh Hải, thậm chí là bước vào Hóa Hư sau đó, dùng cái này xây dựng hư không, liền có thể đạt được đến gần vô hạn Thần Linh Cảnh giới.

Lúc trước chúng thần liên thủ sáng chế Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, chính là muốn coi đây là căn cơ, sáng tạo một cái thế giới chân thật!

Lúc trước, chúng thần có thể cũng đã nếm thử đem Thế Giới Chi Tâm, dung nhập Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, đắp nặn một cái hoàn mỹ thế giới chân thật, đáng tiếc lại y nguyên vẫn là thất bại.

Mà cái này, đối với Bạch Nhạc mà nói, không thể nghi ngờ chính là một cái thật lớn dẫn dắt!

Đơn thuần Tinh Hải bành trướng, đối với Bạch Nhạc mà nói, đã xa xa vô pháp thỏa mãn, hắn nhất định muốn để cho mình Tinh Hải càng đặc biệt, chuyển hóa thành tinh lực, chỉ là một bộ phận, một phần khác, chính là dựa theo tinh tượng tới một lần nữa xây dựng Tinh Hải.

Cho dù đối với bây giờ Bạch Nhạc mà nói, cái này còn vẻn vẹn chỉ là một cái phỏng đoán, nhưng lại cũng đã cho hắn vô cùng động lực.

Bất quá, đến một bước này, cái này Thiên Tinh tháp tầng thứ nhất, cũng đã xa xa vô pháp thỏa mãn hắn nhu cầu.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, lần nữa đưa mắt hướng về trong tinh không.

Đinh Hạo lưu cho hắn tinh thần, cho tới bây giờ, cũng là thời điểm đi tiếp thu.

Thời gian dài như vậy yên lặng, nghĩ đến tầng thứ tư bên trong, cũng đã có thật nhiều người tại mơ ước cái kia một chỗ tinh thần, chờ đợi mình đưa đi lên cửa a?

Tốt, vậy lần này liền tới chơi một thanh đại đi, cũng làm cho những người này hảo hảo thanh tỉnh một chút.

"U, đây không phải là danh chấn Vân thành Bạch Nhạc, Bạch công tử sao? Làm sao, mỗi ngày ở chỗ này Dạ Quan Tinh Tượng, có thu hoạch sao? Có muốn hay không ta chỉ điểm ngươi một chút!"

Ngay tại Bạch Nhạc trong đầu hiện lên những ý niệm này đồng thời, bên tai một cái tràn đầy tiếng đùa cợt âm lập tức vang lên.

Mí mắt hơi nhíu, Bạch Nhạc chậm rãi xoay người lại, nhất thời chứng kiến một cái vẻ mặt kiêu căng thanh niên, phía sau cách đó không xa thì

có một ngôi sao, Hách Thiếu Hoa thình lình liền tại cái kia tinh thần phía trên.

Cùng người bình thường không giống nhau, cái kia vẻ mặt kiêu căng thanh niên, cũng giống vậy tồn tại Tinh Hải Cảnh tu vi.

"Ngươi là ai?"

"Ta là ai cũng không nhọc đến Bạch công tử quan tâm, nghe nói ngươi may mắn đánh bại Đinh Hạo, sách sách, bây giờ xem ra, Đinh Hạo không khỏi có điểm nói không thực a!" Khinh thường nhìn lấy Bạch Nhạc, thanh niên kia khóe miệng tràn đầy vẻ cười lạnh.

Từ đối phương giọng điệu bên trên, Bạch Nhạc liền minh bạch, đối phương thực lực, chỉ sợ cũng không tại Đinh Hạo phía dưới, thậm chí có thể cùng Đinh Hạo, còn có qua giao thủ.

Ánh mắt lại chuyển đến Hách Thiếu Hoa trên người, Bạch Nhạc trong lòng liền hiểu hơn.

Lấy Hách Thiếu Hoa thực lực, đừng nói là từ trong tay người khác cướp đoạt tinh thần, coi như là cho hắn, hắn cũng chưa chắc có thể thủ được, bây giờ có thể như vậy ngênh ngang chiếm giữ một viên, tại tầng thứ nhất coi như không tệ tinh thần, không thể nghi ngờ là có người trong tối hỗ trợ kết quả.

Bây giờ thanh niên này, chỉ sợ sẽ là hắn mới tìm chỗ dựa vững chắc.

Bất quá. . . Thì tính sao?

Bạch Nhạc cho tới bây giờ thì không phải là loại kia bị người khi dễ, còn chịu đựng nhường lấy tính khí, trước đó đối mặt những lời đồn đại kia chuyện nhảm, không thêm giải thích, là bởi vì lại giải thích, cũng không cần dùng cái này tới nâng lên thân phận.

Nhưng hôm nay, đối phương chủ động chọc tới trên đầu đến, lại trông cậy vào Bạch Nhạc tính khí tốt đánh không hoàn thủ, mắng không trả miệng, vậy thì quá ngây thơ.

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Ngươi nói không sai, ngươi là ai, xác thực không cần ta quan tâm. . . Bất quá là một kẻ hấp hối sắp chết a!"

Vừa nói, Bạch Nhạc trên người sát khí, vẫn còn đang không tiếng động ở giữa tản mạn ra.

Người sắp chết!

Cái này đơn giản bốn chữ, nhất thời nhường thanh niên kia thốt nhiên biến sắc.

"Làm càn, ngươi thật đúng là đem mình làm nhân vật số một! Lúc đầu thầm nghĩ cắt đứt chân ngươi, bây giờ xem ra, là ta quá nhân từ!"

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra một tia thương xót, chuyển hướng Hách Thiếu Hoa nói rằng.

"Đây chính là ngươi mới tìm chủ tử sao? Ánh mắt là càng ngày càng kém!"

Cũng không biết vì sao, nguyên bản rất nhiều lời muốn mắng, có thể làm đón nhận Bạch Nhạc cái kia băng tuyết đồng dạng ánh mắt trong nháy mắt, Hách Thiếu Hoa liền cảm nhận đến toàn thân rùng mình, miệng đầy thô tục, ngạnh sinh sinh bị hắn nuốt hồi trong bụng.

Cũng không để ý gì tới hội Hách Thiếu Hoa, Bạch Nhạc cổ tay hơi hơi một phen, Nghịch Ma Kiếm chợt vào tay.

"Không có di ngôn gì sao? Vậy thì đi tìm chết tốt!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc bước ra một bước, kiếm trong tay vẫn như cũ dẫn đầu hướng về kia thanh niên chém tới.

Ngu kiếm!

Không có chút nào hoa xảo, như là cùng Đinh Hạo trận chiến kia thời điểm một dạng, Bạch Nhạc chỉ là bằng đơn giản ngu kiếm lên tay.

Khoái kiếm!

Mặc dù cùng Đinh Hạo khoái kiếm so với, ngu kiếm tốc độ còn chưa đủ nhanh, có thể đối đầu người khác thời điểm, ngu kiếm cũng đã phi thường khủng bố.

Riêng là, cùng Đinh Hạo sau trận chiến ấy, Bạch Nhạc đối với ngu kiếm khống chế càng sâu vài phần, bây giờ mượn Thông Thiên Đạo Thể, xuất kiếm tốc độ, không thể nghi ngờ phải nhanh hơn nhiều.

"Càn rỡ, Đinh Hạo kiếm, ta đều không sợ, chẳng lẽ ngươi còn có thể mau hơn hắn sao?"

Cười lạnh một tiếng, thanh niên kia khinh thường mở miệng giễu cợt nói.

Ngay tại lúc đó, Tinh Hải chợt tế xuất, bên người hình thành một mảnh kim sắc Tinh Hải.

Sấp sỉ sáu ngàn trượng Tinh Hải, cho dù là so với Đinh Hạo đến, cũng muốn mạnh hơn không ít.

Ngu kiếm mặc dù nhanh, có ở chém vào đối phương Tinh Hải phạm vi trong nháy mắt, tốc độ liền diện rộng hạ thấp hạ xuống.

Mặc dù miệng tiện, thật là đối phương thực lực, lại xác thực cũng không yếu.

Đây là một cái chân chính đủ để cùng Đinh Hạo chống lại cao thủ.

Chỉ tiếc, đối với Bạch Nhạc mà nói, dạng này thực lực, còn còn thiếu rất nhiều xem.

"Ngu xuẩn!"

Chậm rãi phun ra hai chữ này, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ châm chọc, trong nháy mắt, kiếm khí thành biển, huyễn lệ Tinh Hải đồng thời thi triển mà ra.

Ngay tại lúc đó, thần niệm hơi động một chút, Tinh Hải bên trong, nhất thời lấy tinh quang ngưng tụ thành, bảy chuôi tinh quang chi kiếm.

Hơn hai tháng thời gian, Bạch Nhạc vẫn luôn đang nghiên cứu tinh tượng, nhưng nếu là ai cho rằng, cái này hai tháng, bị Bạch Nhạc cứ như vậy lãng phí, khả năng liền quá ngây thơ.

Từ bắt đầu nghiên cứu tinh tượng thời điểm, Bạch Nhạc ngay tại thôi diễn, thử thay đổi Bắc Đẩu Kiếm Trận.

Bây giờ, đối phương đụng vào, nhưng là vừa lúc nhường Bạch Nhạc dùng hắn thí chiêu!

Trong tích tắc, bảy chuôi tinh quang chi kiếm trong nháy mắt ngưng tụ thành kiếm trận, đem thanh niên kia phong kín tại bên trong.

Cơ hồ là trong nháy mắt, thanh niên kia liền cảm nhận đến một cổ khủng bố áp lực!

Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong người, đối với tinh tượng ít nhiều đều có một điểm nghiên cứu, tự nhiên cũng càng dễ dàng cảm thụ được Bắc Đẩu Kiếm Trận uy lực.

Trước đó cái kia một điểm lòng khinh thường, nhưng là đã sớm đã bị hắn vứt xuống Trảo Oa quốc đi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1126: Chính là bắt nạt ngươi, thì như thế nào?

Bị khóa ở trong kiếm trận, thanh niên kia toàn thân tóc gáy không khỏi đều nổ dựng lên, cứ việc Bạch Nhạc còn không có phát động công kích, hắn cũng đã có thể ngửi được nguy hiểm mùi vị.

Cái gì loạn thất bát tao đồn đãi, dắt hắn mẹ đản!

Ngươi theo ta nói, nhân vật như vậy không dám bước vào tầng tiếp theo, chỉ dám ở chỗ này pha trộn?

Căn bản không kịp nghĩ nhiều, Bạch Nhạc công kích cũng đã rơi xuống.

Bạch Nhạc nhưng cho tới bây giờ thì không phải là cái gì nhân từ nương tay hạng người, một khi làm ra quyết đoán, liền không còn chút nào nữa do dự.

Bảy chuôi tinh quang chi kiếm chợt rơi xuống, hướng về đối phương quấn giết tới!

Đây là Bạch Nhạc lần đầu tiên tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong thi triển Bắc Đẩu Kiếm Trận, hơn nữa còn là đi qua hắn một lần nữa thôi diễn thay đổi Bắc Đẩu Kiếm Trận.

Kiếm trận khẽ động đứng lên, liền chợt rõ ràng cho thấy cái kia uy lực đáng sợ tới.

Lấy kiếm đạo căn cơ, bảy chuôi kiếm quang vì Bắc Đấu Thất Tinh, điều động toàn bộ Tinh Hải lực lượng nghiền ép mà xuống, đó là kinh khủng bực nào.

Chỉ là trong nháy mắt giao phong, đối phương Tinh Hải liền chợt bị kiếm trận tạc mở, hung hăng hướng về đối phương giết đi qua.

Không nói đến thanh niên kia như thế nào, giờ khắc này, ngay ở bên cạnh trên ngôi sao quan chiến Hách Thiếu Hoa, nhưng là đã triệt để xem ngốc.

Kinh khủng như vậy kiếm trận, quả thực chưa bao giờ nghe!

Hơn nữa, kiếm trận cũng là một cá nhân là có thể thi triển?

Thấy lạnh cả người lần nữa đánh tâm dâng lên, giờ khắc này Hách Thiếu Hoa trong lòng đã sớm bị sợ hãi tràn đầy.

Hắn thậm chí đã không dám nhìn nữa xuống dưới, một ý niệm, thừa dịp Bạch Nhạc còn không có chú ý tới hắn, liền trực tiếp dẫn động lệnh bài thân phận bên trong lực lượng, trực tiếp chạy ra Thiên Tinh tháp, thậm chí ngay cả cái kia thật vất vả mới ở đối phương trợ giúp hạ đoạt đến tinh thần cũng căn bản không để ý tới.

Trên thực tế, Hách Thiếu Hoa cũng quá đánh giá cao chính hắn!

Vô luận đối với Bạch Nhạc vẫn là cái kia thanh niên mà nói, hắn đều bất quá vẻn vẹn chỉ là không có chút nào uy hiếp tiểu nhân vật, thậm chí căn bản cũng không có người nhớ tới hắn, chớ đừng nói chi là là ngăn cản hắn đào tẩu.

Bắc Đẩu Kiếm Trận triển khai, Bạch Nhạc trong đầu rất nhiều ý niệm trong đầu, đều vào giờ khắc này tùy theo rõ ràng!

So với việc thanh niên kia, lúc này Bạch Nhạc nhưng là càng đánh càng tiện tay, đem kiếm trận mỗi một phần tiềm lực đều moi ra, hóa thành khủng bố sát trận, nghiền ép mà đi!

"Dừng tay! Bạch Nhạc, ta cũng là Chúng Tinh điện người. . ."

Cảm thụ được Bắc Đẩu Kiếm Trận cái kia khủng bố áp lực, thanh niên kia cũng rốt cục kinh sợ, không ngừng bận rộn mở miệng nói.

Chỉ là, tới mức này, Bạch Nhạc nơi nào sẽ còn tùy vào hắn rời khỏi.

"Nói đánh là đánh, nói dừng tay liền dừng tay, ngươi thì tính là cái gì, cái gì đều do một mình ngươi quyết định?"

Căn bản không chờ đối phương nói hết lời, Bạch Nhạc liền cười lạnh cắt đứt.

Còn như cái gì đối phương cũng là Chúng Tinh điện người, đối với Bạch Nhạc sẽ không càng không có ảnh hưởng gì.

Trước không nói, Bạch Nhạc bản thân đối với Chúng Tinh điện sẽ không có lòng trung thành, Chúng Tinh điện lớn như vậy, đệ tử ở giữa lẫn nhau không có tranh đấu mới gặp quỷ! Huống chi, Thiên Tinh tháp bên trong , bất kỳ cái gì người cạnh tranh cùng chém giết, đều là cho phép, ai cũng đừng nghĩ cầm cái này nói chuyện.

"Người điên, ngươi cái người điên này! Ta cái này tới là phụng. . ."

Đối phương còn muốn nói, có thể Bạch Nhạc lại cũng không tính cho hắn cơ hội này.

Từ đối phương lúc động thủ sau khi, Bạch Nhạc trong lòng thật thì có suy đoán!

Người này thực lực cùng Đinh Hạo, cũng bất quá ngay tại sàn sàn với nhau, thật động thu, không nhất định là ai chiếm tiện nghi, mình đã đánh bại Đinh Hạo, không có đạo lý, người như thế liền sẽ không hiểu lắm tìm

tới cửa.

Hách Thiếu Hoa cũng không phải người ngu, không có khả năng bả hy vọng toàn bộ ký thác vào một người như vậy trên người.

Huống chi, vừa mới Hách Thiếu Hoa thật là trực tiếp chạy trốn, loại này tư thế, hiển nhiên đối với thanh niên này, cũng không có quá nhiều sợ hãi.

Đây hết thảy, liền đều nói rõ lấy, thanh niên này, cũng bất quá chỉ là bị đẩy ra một con cờ mà thôi.

Sau lưng của hắn, hoặc có lẽ là, Hách Thiếu Hoa tìm nơi nương tựa, tất nhiên có người khác!

Chỉ là, những lời này, Bạch Nhạc trong lòng minh bạch liền tốt, nhưng lại không thể vạch trần, chí ít hiện tại không thể.

Không cho đối phương nói xuất thân hậu nhân, sự tình sẽ trả có bay lượn chỗ trống, cho dù là giả bộ hồ đồ cũng có thể trang tiếp, nhưng nếu là một khi đâm thủng tầng này cửa sổ, nhất định phải đối mặt đối phương người sau lưng, đây cũng không phải là Bạch Nhạc muốn kết quả.

Cũng chính bởi vì vậy, Bạch Nhạc căn bản cũng không định cho đối phương biện giải chỗ trống, thúc giục Bắc Đẩu Kiếm Trận lần nữa tập sát mà đi, mạnh mẽ bức bách đối phương, đem cái kia nửa câu không nói ra miệng lời nói, nuốt trở về.

Oanh!

Cơ hồ là đồng thời, tinh biến lần nữa bạo phát, huyễn lệ tinh quang rơi xuống, trên không trung hiển hiện ra một mảnh rõ ràng bức tranh các vì sao, ngay tại lúc đó, cũng chỉ dẫn ra đi thông tầng tiếp theo con đường!

Bắc Đẩu Kiếm Trận cũng bởi vì tinh biến xuất hiện, xuất hiện trong nháy mắt đình trệ, cho đối phương cơ hội!

Trong tích tắc, thanh niên kia liền chợt nhân cơ hội lao ra kiếm trận, trực tiếp hướng về tầng tiếp theo bỏ chạy.

"Chạy? Ngươi có thể chạy đi đâu đi?"

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, không chút do dự nào, dưới chân đột nhiên một bước, Bạch Nhạc liền theo sát đuổi theo.

Nếu như trước đó, Bạch Nhạc chưa chắc nguyện ý bởi vì một người như vậy, phá hư chính mình kế hoạch cùng tu hành, nhưng bây giờ, nhưng là đã căn bản không quan tâm.

Mặc dù không có đối với phương xuất hiện, bại cũng đã chuẩn bị xông ra đi, đương nhiên sẽ không lại có chút do dự.

Tầng thứ nhất tinh biến, đối với hai người mà nói, đều không có áp lực gì, bất quá là thoáng qua ở giữa, hai người liền trước sau xông vào tầng tiếp theo.

Chỉ là, Bạch Nhạc truy sát lại cũng không có vì vậy mà ngưng hẳn.

Bước vào tầng thứ hai không gian trong nháy mắt, Bạch Nhạc lật bàn tay một cái, Nghịch Ma Kiếm vẩy một cái, liền theo sát hướng về đối phương giết đi qua.

Đối phương một mực tại trốn, Bạch Nhạc không kịp thi triển Bắc Đẩu Kiếm Trận, đem đối phương khốn vào bên trong, nhưng đồng dạng, Bạch Nhạc như thế một đường truy sát, cũng làm cho hắn căn bản tìm không được một cái thời gian ở không, có thể mượn lệnh bài thân phận thoát đi Thiên Tinh tháp.

Phải biết, vì giúp Hách Thiếu Hoa cướp đoạt tinh thần, hắn là buông tha chính mình tinh thần một lần nữa từ tầng thứ nhất xông lên, không có chính mình tinh thần chống đỡ, ra vào Thiên Tinh tháp liền cũng gian nan hơn nhiều.

"Bạch Nhạc, chuyện khi trước, ta xin lỗi ngươi, việc này dừng ở đây như thế nào?"

Một đường chạy trốn, thanh niên kia cũng rốt cục nhịn không được, hướng Bạch Nhạc cầu hoà nói.

Hắn là thật có một số người bị Bạch Nhạc đánh sợ, tả hữu nhường hắn dò xét, cũng đã dò xét không sai biệt lắm, bây giờ chỉ cần rời khỏi Thiên Tinh tháp, đem tin tức truyền trở về, liền đã coi như là hoàn thành, tự nhiên lại càng không có liều mạng ý tưởng.

"Ngươi đã nói lời nói, có thể coi là chó má! Ta có thể lời nói, nhưng xưa nay chắc chắn!"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc khinh thường phản chế giễu.

"Bạch Nhạc, ngươi đừng khinh người quá đáng!"

Đối mặt thanh niên loại này ngoài mạnh trong yếu uy hiếp, Bạch Nhạc cũng là nửa điểm phản ứng cũng không có.

Nếu như như thế dễ dàng đã bị người hù dọa, sợ là Bạch Nhạc bây giờ đã sớm đã không biết chết bao nhiêu lần.

"Chính là bắt nạt ngươi, thì như thế nào?"

Sắc mặt lộ ra một tia đạm mạc, Bạch Nhạc khinh thường mở miệng nói, "Người sắp chết, hà tất nhiều lời!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1127: Liên phá tam trọng thiên

Bạch Nhạc cùng thanh niên kia cái này một đuổi một chạy, nhất thời liền dẫn tới không ít người chú ý.

Có thể xông vào tầng thứ hai, trừ số rất ít Tinh Cung Cảnh thiên tài bên ngoài, cơ bản liền đều là Tinh Hải Cảnh tồn tại, mặc dù nhân số ít một ít, có thể tương đối mà nói, lẫn nhau đấu tranh tần suất liền muốn thấp hơn, cũng càng muốn nhàn rỗi tới quan tâm khác sự tình.

Đương nhiên, lá gan cũng lớn rất nhiều, trong lúc nhất thời, không ít người thậm chí đều ly khai chỗ ở mình tinh thần đi quan chiến.

Cái này hơn hai tháng tới nay, Bạch Nhạc mặc dù một mực bị người giễu cợt, tựa hồ truyền đều là bêu danh, cũng mặc kệ cái gì tên, nhận thức Bạch Nhạc người, nhưng cũng càng ngày càng nhiều.

Tại cộng thêm rất nhiều người đều tại suy đoán, Bạch Nhạc lúc nào mới có thể xông vào tầng thứ hai, tầng thứ hai này bên trong, liền có rất nhiều người đều đang đợi lấy xem náo nhiệt.

Kể từ đó, nhận ra Bạch Nhạc tự nhiên không khó.

Chỉ là, Bạch Nhạc một bước vào tầng thứ hai, tìm lấy người truy sát, việc này khả năng liền tân tiên ngận.

Chờ đến tới gần một điểm, có người nhận ra thanh niên kia thân phận, liền nhất thời nhấc lên một hồi triều dâng!

Nếu như nói, Bạch Nhạc lúc thành danh ngày còn thiếu lời nói, thanh

niên kia cũng không đồng dạng.

... . .

"Ta không nhìn lầm a?"

"Không nhìn lầm, thực sự là Yêu Sát Trương Liệt!"

"Tê!"

"Điều này sao có thể, Yêu Sát nghe đồn không phải một mực tại tầng thứ tư bên trong sao?"

". . . Không phải nói, Bạch Nhạc chỉ dám tại tầng thứ nhất pha trộn, có tiếng mà không có miếng sao?"

"Vô nghĩa, có thể đánh bại Đinh Hạo, có thể là trái hồng mềm sao?"

"Lần này việc vui có thể đại!"

..

Cùng Đinh Hạo một dạng, Trương Liệt vốn là Vân thành nổi danh cao thủ, hơn nữa xuất thân Chúng Tinh điện, tính khí quái đản thô bạo, hành tích giống như yêu, so Đinh Hạo càng khiến người ta sợ hãi, vì vậy được xưng là Yêu Sát.

Bây giờ bị Bạch Nhạc như thế một đường đuổi theo, như chó nhà có tang, cứ việc thật căn bản nghe không được người khác nghị luận, có thể Trương Liệt nhưng cũng có thể đoán được đối phương lời nói.

Trong lúc nhất thời, da mặt một hồi nóng lên, loại kia cảm thấy thẹn cảm giác, nhường Trương Liệt hận không thể lúc đó thay đổi thân hình, cùng Bạch Nhạc liều mạng!

Nhưng hắn thật không dám!

Cái kia quỷ dị kiếm trận thực sự quá dọa người, một khi bị cuốn vào bên trong, liền sẽ bị vây chết tại bên trong, ngay cả chạy trốn đều khó khăn.

Cứ việc không muốn thừa nhận, nhưng hắn tâm nhưng cũng vô cùng rõ ràng, hắn xác thực không phải Bạch Nhạc đối thủ.

Hơn nữa, hắn còn biết, cho dù là vị đại nhân kia, đối với Bạch Nhạc cũng mười phần coi trọng, lần này chủ động khiêu khích, có thể nói, chính là vị đại nhân kia một lần dò xét, loại tình huống này, hắn thì càng kiêng kỵ.

Trước đó bị buộc gấp gáp, hắn suýt nữa để lộ vị đại nhân kia thân phận, vừa nói miệng, hắn liền hối hận.

Cũng may, Bạch Nhạc cũng cắt đứt hắn, không có nhường hắn bả câu nói kia nói xong.

Bây giờ hắn duy nhất niệm tưởng, chính là bỏ qua Bạch Nhạc chạy đi, đem tin tức truyền trở về, giao cho vị đại nhân kia định đoạt.

Đáng tiếc, Bạch Nhạc cái này chết tiệt, thậm chí ngay cả dạng này cơ hội cũng không cho hắn!

Nguyên bản, Trương Liệt cho rằng, chính mình đối với Thiên Tinh tháp càng quen thuộc, mà Bạch Nhạc trước đó thậm chí ngay cả tầng thứ hai đều không bước vào qua, bỏ qua Bạch Nhạc cũng không trắc trở.

Có thể ai có thể nghĩ tới, cái này chết tiệt Bạch Nhạc, căn bản không có chịu đến bất kỳ ảnh hưởng gì, dù là hắn đã đem hết toàn lực, cũng căn bản là không có cách bỏ qua đối phương.

Hai người tốc độ đều cực nhanh, đợi được lại một lần nữa tinh biến lúc xuất hiện ở giữa, cũng đã tới gần tầng thứ ba cửa vào.

Không có bất kỳ do dự nào, Trương Liệt lần nữa nhảy vào tầng thứ ba!

Tình huống bình thường xuống, lần đầu chứng kiến tầng tiếp theo tinh đồ, muốn phán đoán chính xác xuất nhập miệng, là có chút trắc trở, cũng không phải nói, chỉ cần một mực theo ai, là có thể thuận lợi xông vào bên trong.

Trương Liệt cũng đầy nghi ngờ hy vọng, cho rằng Bạch Nhạc sẽ bị ngăn ở tầng này!

Đáng tiếc, hiện thực rồi lại hung hăng phiến hắn một lần khuôn mặt.

Căn bản không có tốn hao thời gian nào, Bạch Nhạc liền như đã đi rất nhiều lần một dạng, cứ như vậy dễ dàng xông vào tầng thứ ba!

Cùng đại đa số loại kia trông mèo vẽ hổ phương thức khác biệt, Bạch Nhạc tại Thiên Tinh tháp tầng thứ nhất cái kia hơn hai tháng, tốn hao nhiều ít tâm tư đẩy Diễn Tinh Đồ, không dám nói, toàn bộ Thiên Tinh tháp tinh tượng đều đã nhớ kỹ trong lòng, có thể chí ít mấy tầng trước cửa vào loại vấn đề này, đối với Bạch Nhạc mà nói, đã hoàn toàn không phải trở ngại gì.

... . . .

"Đại nhân, vừa mới đến tin tức, Bạch Nhạc đuổi theo Trương Liệt, một hơi thở liên phá nhị trọng thiên, bây giờ, đã đuổi vào Thiên Tinh tháp tầng thứ ba, hướng về tầng thứ tư cửa vào tới gần!"

Có người nhận ra Trương Liệt cùng Bạch Nhạc thân phận, tin tức tự nhiên liền truyền ra Thiên Tinh tháp.

Đứng ở độc tòa tiểu lâu tầng chót, trung niên hai tay thả lỏng phía sau, trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, bình tĩnh mở miệng nói, "Bố trí đi không?"

"Đã bố trí xong, chỉ cần Bạch Nhạc có thể đuổi vào tầng thứ tư, liền sẽ có người tiếp ứng Trương Liệt!"

Dừng một cái, người kia tiếp tục mở miệng nói, "Chỉ là, Bạch Nhạc hôm nay nếu như liên phá tam trọng thiên, ắt sẽ dẫn tới mấy vị kia chú ý. . . Lúc này, để cho người ta xuất thủ vây công, sợ là sẽ phải đưa tới bất mãn."

Mí mắt nhảy nhót, nghe thế trung niên một mực giống như bàn thạch trên mặt, rốt cục xuất hiện một tia ba động.

"Chín sao sứ giả đã đến Vân thành, bây giờ, chính là cơ hội tốt nhất! Giả sử Bạch Nhạc thật cùng Tử Vi Đế Tinh có quan hệ. . . Ai cũng cứu không hắn!"

Ngẩng đầu, trung niên nhàn nhạt mở miệng nói, "Lấy hắn làm mồi nhử, nếu là có thể dẫn Tử Vi Đế Tinh, liền cái gì đều đáng giá!"

"Vâng!"

... ...

Bước vào tầng thứ ba sau đó, Bạch Nhạc rõ ràng liền có thể cảm giác được áp lực lớn rất nhiều.

Nếu như nói tầng thứ nhất, tầng thứ hai, đối hắn hầu như không có ảnh hưởng gì lời nói, như vậy tầng thứ ba, cũng đã đủ để cho hắn sinh ra một tia báo động.

Đương nhiên, cũng không chỉ là hắn, Trương Liệt tốc độ, cũng rõ ràng

chậm lại.

Từ bước vào tầng thứ ba đến tới gần tầng thứ tư cửa vào, như thế một đuổi một chạy, ước chừng lãng phí một canh giờ thời gian!

Trong thời gian này, kinh lịch ba lần tinh biến.

Không có tinh thần vì dựa vào, vô luận là Trương Liệt, vẫn là Bạch Nhạc tại tinh biến phía dưới, đều không nhẹ nhàng như vậy.

Đuổi tới cái này, Bạch Nhạc tâm cũng đã rất rõ ràng, tầng thứ tư, trước mắt mới chỉ liền đã coi như là cực hạn.

Một khi đuổi vào tầng thứ tư, Trương Liệt liền trốn không thoát, thế tất yếu cùng hắn liều mạng đánh một trận.

Hơn nữa, cùng trước kia khác biệt, tầng thứ tư cao thủ, khả năng liền sở hữu nhúng tay cùng làm rối năng lực.

Giả sử Trương Liệt thật liều mạng, thật có khả năng sẽ bị người khác thừa lúc vắng mà vào, ngư ông đắc lợi.

Ổn thỏa nhất phương thức, không ai bằng thả Trương Liệt, tạm thời buông tha bước vào tầng thứ tư, tại đây tầng một chiếm giữ một ngôi sao, điều chỉnh một chút trạng thái, lại tìm cơ hội lặng yên bước vào tầng thứ tư, tốt nhất trước một bước chiếm giữ Đinh Hạo lưu lại cái ngôi sao kia, liền có thể tại tầng thứ tư đứng vững gót chân.

Đuổi theo như thế một đường, cũng đã nhường Trương Liệt mất hết người, cái kia một hơi thở coi như là đi công tác không nhiều.

Muốn tìm hắn để gây sự, cũng chưa chắc nóng lòng nhất thời, chỉ cần có thể tại tầng thứ tư đứng vững gót chân, có là cơ hội.

Giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc chính mình, trong lòng cũng không khỏi hơi có chút dao động.

Chỉ là, tựa hồ cũng đồng dạng nhận thấy được Bạch Nhạc thối ý, nguyên bản một mực đang lẩn trốn Trương Liệt, giờ khắc này nhưng là lần nữa mở miệng giễu cợt nói.

"Không được sao? Ta cho là có khả năng bao lớn đâu, Bạch Nhạc, ngươi chờ ta, mối thù hôm nay, ta Trương Liệt tất có hậu báo!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1128: Bước vào bẩy rập

Mí mắt hơi nhíu, Bạch Nhạc lòng đang cái này nổi lên vẻ sát cơ.

Chỉ là, ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng sinh ra một tia báo động.

Trước đó đối phương vẫn luôn đang cầu xin hòa, có thể thấy được, chính là vẫn muốn chạy đi, nhưng hôm nay, làm sao lại đột nhiên biến thái độ, dĩ nhiên lần nữa mở miệng khiêu khích, cái này không phù hợp lẽ thường.

Bạch Nhạc cũng không phải là loại kia đầu óc nóng lên, liền cái gì đều không quan tâm người, tương phản, vô luận cái dạng gì tình huống dưới, Bạch Nhạc đều luôn có thể giữ được tĩnh táo.

Đơn giản như vậy phép khích tướng, muốn là liền có thể nhường Bạch Nhạc bị lừa, chỉ sợ Bạch Nhạc sớm không biết chết qua bao nhiêu lần.

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, giờ khắc này Bạch Nhạc tâm nhất thời hiện lên vô số ý niệm trong đầu.

Rất nhiều manh mối, đều vào giờ khắc này xâu.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền có thể khẳng định, cái này tất nhiên là một cái bẫy.

Chỉ là, Bạch Nhạc đồng thời nghĩ đến, còn muốn càng nhiều!

Nếu như đối phương phía sau, thật còn có người, như vậy cho dù là tránh thoát hôm nay bẩy rập, đối phương cũng nhất định sẽ sẽ tìm hắn cơ hội, tránh là tránh không thoát.

Đã như vậy, chẳng thà thẳng thắn hiện tại liền xông vào một lần.

Thứ nhất, loại tình huống này, xông vào đối phương bẩy rập, tất nhiên sẽ làm cho đối phương vô ý thức cho rằng, chính mình là cái không có đầu óc ngu xuẩn, rơi chậm lại đối phương lòng cảnh giác.

Ở một phương diện khác, trước đó Trương Liệt loại kia khủng bố hiển nhiên cũng không phải là giả trang, đổi một câu nói, rất có thể là bởi vì mình một đường xông đến nơi đây, mới khiến cho đối phương không thể không tạm thời bố trí bẩy rập, kể từ đó, cho dù là có một chút nguy hiểm, trình độ nguy hiểm, có thể cũng sẽ không quá cao.

Huống chi, mãi cho tới bây giờ, Bạch Nhạc trên thực tế, vẫn luôn tại ẩn giấu thực lực!

Vô luận là Tinh Hải, vẫn là kiếm đạo, đều là Bạch Nhạc cố ý bạo lộ ra cho đối phương xem.

Mà Bạch Nhạc bây giờ, lớn nhất ỷ vào, y nguyên vẫn là Thông Thiên Ma Công.

Dù là thật có nguy hiểm, ở đối phương đối thực lực của chính mình phỏng chừng chưa đủ tình huống dưới, Bạch Nhạc cũng có nắm chặt có thể thoát thân.

Tại đây Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, Bạch Nhạc có thể không có gì buồn phiền ở nhà, thật đến vạn bất đắc dĩ thời điểm, nghĩ biện pháp thoát thân, ly khai Vân thành cũng chính là.

Thiên Cơ Biến tồn tại, cũng làm cho Bạch Nhạc tồn tại thoát thân tự tin.

Những thứ này nói đến phức tạp, nhưng trên thực tế, tại Bạch Nhạc trong đầu cũng bất quá chỉ là chợt lóe lên, tối đa bất quá mấy hơi thở thời gian,

Bạch Nhạc cũng đã làm ra quyết đoán.

"Ta mặc kệ ngươi là ai, hôm nay, ta phải giết ngươi!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, nguyên bổn đã dừng bước Bạch Nhạc lần nữa chợt gia tốc, hướng về đối phương giết đi qua.

Cái này một đuổi theo, liền lại là một nén nhang tả hữu thời gian!

Tinh biến xuất hiện lần nữa, khủng bố tinh quang chợt rơi xuống, vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Trương Liệt tốc độ đều không thể không lần nữa hạ, toàn lực tạo ra Tinh Hải, ngăn cản tinh biến áp lực.

Chỉ là, cho dù là ở loại tình huống này xuống, hai người cũng cũng không có dừng xuống, một đường tiếp tục hướng về tầng thứ tư xông vào!

Oanh!

Cơ hồ là đè nặng tinh biến kết thúc trong nháy mắt, Trương Liệt cùng Bạch Nhạc hai người, trước sau phá tan không gian, xông vào Thiên Tinh tháp tầng thứ tư!

Thiên Tinh tháp bên trong, mỗi một tầng áp lực, đều là tăng lên gấp đôi!

Mới vừa bước vào tầng thứ tư, Bạch Nhạc liền rõ ràng cảm thụ được một cổ khủng bố áp lực, dù là không phải tinh biến lúc, muốn tại đây tầng thứ tư bên trong tiếp tục chống đỡ, cũng đồng dạng cũng không dễ dàng, dù cho là lấy Bạch Nhạc thực lực, cũng không thể không thủy chung duy trì Tinh Hải, mới có thể hóa giải cái kia phần áp lực.

Quan trọng hơn là, chính như Bạch Nhạc trong lòng dự liệu một dạng!

Ngay tại hắn bước vào tầng thứ tư về sau, không đến trăm hơi thở ở

giữa, xung quanh liền có ít nhất bốn năm đạo thân hình hóa thành lưu quang, hướng về quanh hắn long mà đến, hình thành vây kín!

Những người này thực lực, chưa chắc sẽ so Đinh Hạo cùng Trương Liệt mạnh hơn, nhưng lại cũng sẽ không yếu đi nơi nào!

Một đối một giao thủ, Bạch Nhạc hoàn toàn không có bất luận cái gì áp lực, thật là một khi liên thủ lại, khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

"Ha ha ha, Bạch Nhạc, ngươi thật đúng là quá ngu, dạng này cũng dám đuổi theo!"

Nhận thấy được những người này chạy tới, Trương Liệt trên mặt nhất thời lộ ra lau một cái càn rỡ nụ cười, cất tiếng cười to.

"Thế nào, liên phá tam trọng thiên, rất chảnh a? Trở lại giết ta a! Ngu xuẩn!"

Trong lòng không gì sánh được bình tĩnh, nhưng một khắc này, Bạch Nhạc trên mặt vẫn là lộ ra một vẻ bối rối chi sắc, nhìn lấy cái kia chạy tới mấy người, trầm giọng hỏi, "Các ngươi là ai?"

"Chúng ta là Trương Liệt bằng hữu!"

Bên trong một người, nhàn nhạt mở miệng đáp, "Ngươi bất quá mới tới Vân thành, may mắn thắng Đinh Hạo, liền nên cụp đuôi đối nhân xử thế! Có vài người, không phải ngươi có thể đắc tội, quá kiêu ngạo, là ăn thiệt thòi!"

Nghe được đối phương lời nói, Bạch Nhạc cũng rất nhanh ổn định cảm xúc, lập tức cười lạnh, "Ta ngược lại là cái gì không tầm thường nhân vật đâu, nguyên lai bất quá là muốn lấy nhiều là thắng a! Hà tất nói nhảm nhiều như vậy, ta ngược lại cũng muốn nhìn một chút, cái phế vật này bằng hữu, có phải hay không cũng giống như vậy phế vật!"

Vừa nói, ý niệm trong đầu khẽ nhúc nhích, Bạch Nhạc lần nữa bày ra Bắc Đẩu Kiếm Trận, lạnh lùng nhìn đối phương.

Dù là vẻn vẹn chỉ là chính mình một người, giờ khắc này Bạch Nhạc, cũng có vẻ cực kỳ kiêu căng.

"Chết đã đến nơi, còn dám mạnh miệng!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Trương Liệt không khỏi tức miệng mắng to, "Hôm nay nếu không đưa ngươi rút gân lột da, sợ là để cho người ta khinh thường ta Yêu Sát tên!"

... ...

"Đại nhân, Bạch Nhạc đã vào cốc!"

Cơ hồ là đồng thời, tin tức cũng đã truyền tới Thiên Tinh tháp bên ngoài độc tòa tiểu lâu phía trên.

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót, trung niên chậm rãi ngẩng đầu, "Không cần lưu thủ, để bọn hắn toàn lực ứng phó!"

Nghe được trung niên lời nói, người kia trong mắt không khỏi hiện lên một chút do dự, "Đại nhân, giả sử người này cùng Tử Vi Đế Tinh không có quan hệ đây. . . Bây giờ, Giang tiên sinh ngay tại Thiên Tinh tháp, tin tức sợ là không thể gạt được hắn, nếu là không có chứng cứ, chỉ sợ, không tốt giao phó."

Nhắc tới Giang tiên sinh, trung niên sắc mặt biến thành hơi ngưng, lập tức mở miệng nói, "Giả sử cùng Tử Vi Đế Tinh không quan hệ, vậy liền bất quá chỉ là một tiểu nhân vật mà thôi. . . Chết như thế một tiểu nhân vật, lấy Giang tiên sinh thân phận, không gặp qua hỏi!"

"Nếu như đoán sai. . . Để bọn hắn đi Chúng Tinh điện nhận tội, cho một câu trả lời thỏa đáng là được!"

"Ây!"

Đạt được khẳng định đáp án, người kia đáp một tiếng, lúc này xoay người mà đi.

Chỉ là nhưng trong lòng cũng không khỏi có chút thở dài.

Lại là một vị kinh tài diễm diễm thiên tài a, đáng tiếc.

Rất nói nhiều, lấy thân phận của hắn không có cách nào khác nói, nhưng hắn lại như cũ cảm thấy, lần này đại nhân khó tránh khỏi có chút quá nóng ruột, muốn nói, một cái như vậy tiểu tử kia cùng Tử Vi Đế Tinh có quan hệ, đừng nói là vị kia chín sao sứ giả, hoặc là Chúng Tinh điện những trưởng lão kia, cho dù là hắn cũng không tin a!

Giang tiên sinh ngay tại Thiên Tinh tháp, nếu như lệnh Giang tiên sinh sinh lòng bất mãn, sự tình, có thể không dễ dàng như vậy đi qua.

Phải biết, vị kia trong mắt thật là nhào nặn không được hạt cát.

Chỉ tiếc, thân phận của hắn, liền đã định trước hắn không quyền lên tiếng, chỉ có thể thi hành mệnh lệnh.

Trong vòng một ngày, liên phá tam trọng thiên!

Cái này Bạch Nhạc, cũng không tránh khỏi quá kiêu căng.

Cây có mọc thành rừng, gió vẫn thổi bật rễ, đây là số mệnh a!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1129: Vây công

Vây quanh Bạch Nhạc, coi là Trương Liệt tổng cộng có sáu người.

Chỉ là Bạch Nhạc bố trí xuống Bắc Đẩu Kiếm Trận sau đó, chân chính xuất thủ nhưng thủy chung chỉ có hai người, đối phương thay phiên xuất chiến, tựa hồ là tại thăm dò Bạch Nhạc thực lực, hoặc như là không muốn thật rơi một cái lấy nhiều là thắng bêu danh.

Có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì một mảnh sáng như tuyết, đối phương vẻn vẹn chỉ là muốn đem chính mình vây ở chỗ này mà thôi, không có ra tay toàn lực, vẻn vẹn chỉ là đang đợi người sau lưng hạ lệnh mà thôi.

Bị người tính toán không đáng sợ, đáng sợ đúng, đến chết đều không biết rõ ràng, đến tột cùng vì sao bị mưu hại.

Đừng xem Bạch Nhạc hai tháng này tại Vân thành tựa hồ cũng coi như thanh danh vang dội, có thể quy về kết quả cũng còn vẻn vẹn chỉ là một tiểu nhân vật, còn lâu mới có được đến loại kia bị đại nhân vật để mắt tới cấp độ.

Có thể tại ngắn như vậy trong thời gian, liền điều động nhiều thiên tài như vậy xuất thủ, người sau lưng thân phận tuyệt đối không đơn giản.

Trong lúc nhất thời, vô số ý niệm trong đầu từ Bạch Nhạc trong đầu hiện lên.

Hách Thiếu Hoa!

Lực chú ý lần nữa rơi trở lại tên này bên trên, liền giống như một đạo thiểm điện, chợt xé rách đêm tối!

Lúc trước tiến vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thời điểm, ba người bọn họ, tựa như cùng ba đạo giống như sao băng, phân biệt hướng về Chúng Tinh Tiểu Thế Giới ba cái phương vị.

Vô luận là những cái kia muốn đồ tiền cường đạo, vẫn là đi trước Đông sơn tra xét Sở Hân, thật đều là bởi vì tinh tượng biến hóa.

Lúc trước, bọn hắn nói là cái gì thiên ngoại lưu tinh!

Nhưng cái này hiển nhiên cũng bất quá chỉ là những tiểu nhân vật này quan điểm mà thôi!

Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong cao thủ chân chính, có thể chưa chắc nghĩ như vậy.

Riêng là, một khi Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận tại nơi khác gây ra đại động tĩnh sau đó, muốn không bị người chú ý đều khó khăn.

Mặc dù cho đến bây giờ, Bạch Nhạc cũng đều vẫn chưa nghe nói Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận tin tức, thế nhưng, coi như là dùng đầu ngón chân muốn, cũng có thể minh bạch, hai vị kia đều không phải là có thể an phận hạ xuống người.

Lúc trước không có giết chết Sở Hân diệt khẩu, mà là tìm một cái lấy cớ, lẫn vào Chúng Tinh điện.

Việc này, căn bản không tính bí mật, chỉ cần dùng tâm tra xét, liền có thể điều tra ra.

Huống chi, chính mình còn hư cấu một cái Yến Bắc Thần thân phận.

Kể từ đó, Hách Thiếu Hoa nếu là có tâm, tự nhiên khó có thể đây là lấy cớ, hãm hại chính mình.

Bây giờ. . . Đây là có người ta nghi ngờ a!

Trong chốc lát, Bạch Nhạc cũng đã triệt để phản ứng kịp, mặc dù không dám nói đoán trúng hoàn toàn, nhưng trong lòng lại cũng minh bạch, đại thể đã là như thế, không có quá lớn sai lệch.

Hầu như cũng ngay lúc đó, bên trong trên người một người tín phù sáng lên.

Vẻn vẹn liếc một cái, trên mặt người kia liền đã phủ đầy sát cơ.

Bàn tay hơi hơi hướng phía dưới tất cả, làm một cái trảm thủ động tác, trầm giọng mở miệng nói, "Không cần phiền toái như vậy, vừa động thủ một cái, tiễn hắn lên đường đi!"

Nghe vậy, chỗ có người trong lòng hơi hơi rùng mình, lúc này không do dự nữa, một chỗ hướng về Bạch Nhạc giết tới.

Sinh tử một đường!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc rành mạch từng câu, đối phương người sau lưng, sợ rằng đã hạ mệnh lệnh.

Đối với hắn mà nói, chân chính nguy hiểm, đến giờ phút này, mới chính thức đã tới.

"Giết!"

Trong nháy mắt, tiếng hô "Giết" rung trời, sáu người đồng loạt ra tay, toàn lực vây công, dạng này thế tiến công, khả năng liền hoàn toàn không phải trước đó loại kia tiểu đả tiểu nháo có khả năng bằng được.

Nguyên bản phòng thủ kiên cố Bắc Đẩu Kiếm Trận, tại dạng này công

kích phía dưới, bất quá trong khoảnh khắc, liền hầu như triệt để tan vỡ.

...

"Tiên sinh, có người không giữ được bình tĩnh! Mới ngay vừa rồi, cái kia Bạch Nhạc đuổi kịp Trương Liệt, liên phá tam trọng thiên, lại ở Thiên Tinh tháp tầng thứ tư rơi vào bẩy rập, đã rơi vào vây công!"

Tin tức truyền rất nhanh , bên kia mới vừa động thủ, tin tức cũng đã truyền tới Giang Nhược Hư trong tai.

"Giải Khôn lá gan là càng lúc càng lớn a!"

Thả ra trong tay cuốn sách, Giang Nhược Hư nhẹ giọng mở miệng nói.

"Quyền lợi động nhân thôi, chín sao sứ giả đã đến Vân thành, chính là vì truy tra Tử Vi Đế Tinh hạ lạc, lúc này, chỉ cần có thể tìm được một điểm manh mối, hắn đều khả năng tiến hơn một bước, loại tình huống này, bí quá hoá liều cũng không cái gì khó hiểu."

Bên người mặt mày tuấn tú nam nhân tùy ý mở miệng nói, "Bất quá, biết rõ tiên sinh tại đây, còn dám động thủ, liền có chút quá liều lĩnh, tổng yếu cho hắn một bài học mới được."

"Hàn Tinh đại nhân nói không sai, đừng nói là một cái Giải Khôn, coi như là Đông Nam quận vị kia quận trưởng, hoặc là vị điện chủ kia, cũng không tư cách trước đây sinh trước mặt làm càn."

Vừa mới truyền tin tức trở về người kia hai tay ôm quyền, trầm giọng mở miệng nói, "Chỉ cần tiên sinh một câu nói, một nén nhang ở giữa, ta liền đem Giải Khôn đầu người thu hồi lại."

"Hồ đồ!"

Hơi nhíu mày, Giang Nhược Hư nhẹ giọng mắng.

"Giải Khôn là ở truy tra Tử Vi Đế Tinh hạ lạc, chuyện này quan hệ ta Chúng Tinh Thế Giới an nguy, ai cũng không thể phản đối! Nếu như vì vậy xuất thủ, chẳng phải là rơi tiếng người chuôi! Một cái Giải Khôn tự nhiên không đáng để lo, nhưng nếu là truyền ra ta cùng với Chúng Tinh điện không hợp tin tức, chẳng phải là tự tìm phiền phức?"

"Huống chi, một chút việc nhỏ mà thôi, cần gì đại động binh khí như vậy?"

Lắc đầu, Giang Nhược Hư nhàn nhạt mở miệng nói, "Một tiểu nhân vật mà thôi, chết cũng liền chết!"

Dừng một cái, Giang Nhược Hư tiếp tục nói, "Bất quá, nếu không chết. . . Vô luận hắn là hay không cùng Tử Vi Đế Tinh có quan hệ, cái này Bạch Nhạc, ta đều đảm bảo! Đến lúc đó, mới có náo nhiệt có thể nhìn!"

"Tiên sinh cho rằng, Bạch Nhạc có thể chống đỡ hạ xuống?"

"Lần trước hắn cùng với Đinh Hạo lúc động thủ sau khi, tiên sinh thì nhìn tốt hắn! Có thể bị tiên sinh mắt xanh, há là thường nhân."

"Tốt, chờ lấy chính là, không ra một nén nhang thời gian, tất có kết quả!"

... ...

"Bạch Nhạc, thúc thủ chịu trói đi, có thể còn có thể tha cho ngươi một mạng!"

Trương Liệt trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn, phá hỏng Bắc Đẩu Kiếm Trận sau đó, lần nữa mở miệng giễu cợt nói.

Bên này gây ra động tĩnh hơi lớn, xung quanh cũng đã có không ít người

xa xa bàng quan.

Chỉ là Trương Liệt bọn hắn thân phận bất phàm, bây giờ, tự nhiên cũng sẽ không có người vô duyên vô cớ xuất thủ ngăn cản.

Đối với bọn hắn mà nói, đây chính là một trận náo nhiệt mà thôi.

"Chỉ bằng các ngươi?"

Bắc Đẩu Kiếm Trận bị phá, có thể Bạch Nhạc lại vẫn không có chút nào để ở trong lòng, nhìn phía Trương Liệt, trong mắt lần nữa lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, "Ta nói rồi, hôm nay phải giết ngươi! Vô luận ngươi lĩnh bao nhiêu người đến, đều là giống nhau!"

Chân mày gảy nhẹ, Bạch Nhạc đạm mạc mở miệng nói, "Các ngươi lá bài, ta đã biết rõ, thật là. . . Các ngươi biết rõ ta sao?"

Trong lúc nói chuyện, phía sau Tinh Hải chợt sôi trào, phảng phất trong nháy mắt, hóa thành một cổ kinh khủng kiếm khí phong bạo!

"Đã các ngươi muốn tìm chết, ta liền tự mình tiễn các ngươi lên đường!"

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong tay Nghịch Ma Kiếm chợt vung lên, trong tích tắc, khủng bố kiếm khí phong bạo chợt tàn sát bừa bãi mở ra.

"Kiếm nhận phong bạo!"

Trước đó giao thủ, đã để Bạch Nhạc lấy ra những người này, mặc dù thực lực không tệ, nhưng nếu nói có thể giết chết Bạch Nhạc, vậy cũng không khỏi quá ngây thơ.

Duy nhất phải chú ý chính là, không thể đơn giản thi triển ra Thông Thiên Ma Công tới.

Mặc dù không biết vì sao, thế nhưng Bạch Nhạc nhưng trong lòng luôn có một loại cảm giác, một khi bại lộ Thông Thiên Ma Công, sợ rằng liền trốn nữa không ra người có quyết tâm ánh mắt.

Cũng may, đối phó những người này. . . Dù là không có Thông Thiên Ma Công, cũng đã đủ đủ!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1130: Uy chấn Thiên Tinh tháp

Kiếm nhận phong bạo!

Đây là Bạch Nhạc lần đầu tiên tại đây Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong thi triển thần thông, cũng là lần đầu tiên nhường kiếm nhận phong bạo bại lộ tại thế nhân trong tầm mắt.

Vô luận là Trương Liệt cũng tốt, hắn mấy cái được phái tới vì sao Bạch Nhạc người cũng tốt, trên thực tế, đều chẳng qua chỉ là bình thường thiên tài.

Tình huống bình thường xuống, bọn hắn đã đủ đủ xuất sắc, thật là cự ly này loại chân chính đỉnh tiêm thiên tài, lại như cũ tồn tại xa không thể chạm khoảng cách.

Chỉ có thể dừng lại ở Thiên Tinh tháp tầng thứ tư cũng đã đủ để chứng minh bọn hắn cấp độ.

Kiếm nhận phong bạo dạng này thần thông, bọn hắn vẻn vẹn chỉ là nghe nói, căn bản cũng không có gặp qua bực này khủng bố thần thông.

Chớ đừng nói chi là, nghĩ đến một ngày kia sẽ cùng hạng nhân vật này giao phong.

Làm Bạch Nhạc Tinh Hải sôi trào, hóa thành khủng bố phong bạo thời điểm bắt đầu, tất cả mọi người liền không khỏi thốt nhiên biến sắc.

"Giết!"

Những người này đều không phải là kẻ ngu dốt, liếc mắt liền có thể nhìn ra kiếm nhận phong bạo khủng bố, cũng minh bạch, muốn đánh chết Bạch Nhạc, nhất định phải mau sớm, tại đây một môn thần thông uy lực, vẫn không có thể chân chính phát huy được trước đó, liền trực tiếp chém giết Bạch Nhạc!

Chỉ là, ý tưởng tự nhiên là đúng, nhưng bọn họ lại y nguyên vẫn là đánh giá quá thấp kiếm nhận phong bạo uy lực.

Bạch Nhạc là cường đại cở nào!

Không chút nào khoa trương nói, tất cả đều là toàn lực làm, hiện tại Bạch Nhạc, cho dù là đối mặt Hóa Hư cường giả, đều có cùng đánh một trận tư cách, cho dù là không động Thông Thiên Ma Công, cũng hoàn toàn không phải bình thường Tinh Hải Cảnh có khả năng bằng được.

Trương Liệt bọn hắn những người này, đối với Bạch Nhạc mà nói, vẫn là quá yếu!

Lấy bản thân Tinh Hải làm trung tâm, bàng bạc kiếm khí chợt bộc phát ra, dẫn động thiên địa chi lực, xung quanh lực lượng càng mạnh, kiếm nhận phong bạo uy lực liền đề thăng càng nhanh!

Nơi đây là địa phương nào?

Thiên Tinh tháp a!

Hơn nữa đã là tầng thứ tư, dù là không phải tinh biến lúc, xung quanh ẩn chứa tinh lực, cũng đã phi thường cường đại.

Loại tình huống này, mỗi thời mỗi khắc kiếm nhận phong bạo lực lượng đều tại không ngừng tăng lên!

Phải biết, nguyên bản Bạch Nhạc thực lực, ngay tại Trương Liệt bọn hắn

phía trên, một đối một giao phong, ai cũng không phải Bạch Nhạc đối thủ, còn có kiếm nhận phong bạo thần thông, quả thực chính là dễ như trở bàn tay!

Ùng ùng!

Trong hư không, vang lên một hồi khủng bố phong bạo thanh âm, Trương Liệt mấy người bọn họ công kích mới vừa rơi xuống, còn chưa tới cùng triệt để thành hình, cũng đã trực tiếp bị kiếm nhận phong bạo xé rách.

Kinh khủng hơn đúng, đối phương lực lượng, đang bị kiếm nhận phong bạo xé rách sau đó, những cái kia tiêu tán mà ra lực lượng, cũng đồng dạng sẽ bị kiếm nhận phong bạo cuốn vào, càng phát ra lớn mạnh kiếm nhận phong bạo lực lượng, kể từ đó, liền càng là này lên kia xuống!

Cái gọi là một trận vây giết, tại kiếm nhận phong bạo xé rách phía dưới, trong nháy mắt liền biến thành một trận chê cười!

Khoảng cách Bạch Nhạc gần nhất một người, thậm chí ngay cả phản ứng cơ hội cũng không có, Tinh Hải liền chợt bị kiếm nhận phong bạo cắn nát, cả người hoàn toàn không kịp chạy trốn, liền một chỗ bị cuốn vào bên trong, hóa thành huyết vụ đầy trời.

Thân thể tan vỡ, chỉ còn một luồng thần hồn giùng giằng muốn chạy đi, chỉ là, cho dù là thần hồn, tại đã cuốn vào kiếm nhận phong bạo phạm vi tình huống, lại nơi nào còn kịp thoát thân!

Bất quá là trong nháy mắt, liền một chỗ bị cắn nát, nửa điểm vết tích đều không có thể lưu lại.

"Trốn!"

Chỉ là trong nháy mắt tiếp xúc, liền đem Trương Liệt bọn hắn sợ mất

mật!

Trong nơi này vẫn là vây giết, nhất định chính là đưa đi lên cửa bị người ta tàn sát a!

Sống còn, thời khắc thế này, cái gì mệnh lệnh cũng đều căn bản bất chấp, ai cũng sẽ không có liều mạng chi tâm, đầy đầu muốn, liền chỉ có chạy đi cái này một cái ý niệm trong đầu!

Dù sao đều là Tinh Hải Cảnh thiên tài, một khi xoay người chạy trốn, cho dù là lấy Bạch Nhạc cường hãn, cũng không khả năng giết sạch!

Chỉ là, Bạch Nhạc cũng căn bản không có nghĩ tới muốn đem tất cả mọi người giết!

Chạy theo tay thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã muốn vô cùng rõ ràng.

Một trận chiến này, chính là muốn lập uy, hơn nữa, còn muốn giả ngu!

Đối phương phía sau có người điểm này, không có ai vạch trần, chính mình cũng đã muốn giả vờ không biết!

Không phải nói, những người kia đều là Trương Liệt bằng hữu sao?

Vậy thì tốt, liền tóm lấy Trương Liệt một cá nhân tới làm kẻ chết thay tốt!

Người khác có thể trốn, chỉ cần chém giết Trương Liệt, liền đủ để kết thúc trận này giết chóc!

Căn bản không nhìn người khác, kiếm phong nhoáng lên, Bạch Nhạc trực tiếp từ thúc giục kiếm nhận phong bạo hướng về Trương Liệt giết đi qua.

Giờ khắc này Trương Liệt, nhưng là đã sớm bị sợ sợ vỡ mật.

Đùa gì thế!

Trước đó Bắc Đẩu Kiếm Trận, đối với hắn mà nói, cũng đã đủ rất khủng bố, bây giờ cái này thần thông, càng làm cho hắn liền một chút xíu phản kháng ý niệm trong đầu đều sinh không nổi tới!

Đinh Hạo?

Đinh Hạo nhằm nhò gì a!

Đối mặt bực này khủng bố thần thông, Đinh Hạo cũng sớm không biết chết bao nhiêu lần!

Muốn là sớm biết Bạch Nhạc có bực này thực lực kinh khủng, mượn hắn hai cái lá gan, hắn cũng tuyệt đối không dám tới trêu chọc Bạch Nhạc a.

Từ Thiên Tinh tháp tầng một, một đường liên phá tam trọng thiên, ngạnh sinh sinh đuổi theo tới nơi này, cái này gia hỏa căn bản là một cái rất rõ đầu rõ đuôi người điên.

Chỉ là, vô luận hắn lúc này trong lòng làm sao chửi rủa, nhưng là đều đã có chút không kịp.

Kiếm nhận phong bạo đã thành hình, Bạch Nhạc căn bản không quản người khác, liền đuổi theo hắn giết, mặc dù hắn lại như thế nào liều mạng, cũng căn bản là không có cách tránh thoát!

"Bạch Nhạc, chúng ta không oán không cừu, ngươi hà tất như vậy đuổi tận giết tuyệt? !"

Một đường điên cuồng chạy trốn, ngay tại lúc đó, Trương Liệt cũng không quên mở miệng cầu xin tha thứ.

Không phải hắn nhát gan, thật sự là dạng này Bạch Nhạc quá kinh khủng a!

Loại tình huống này, chính là hắn không muốn nhận túng cũng không được a!

"Hiện tại hối hận không chê quá trễ sao?"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc có thể căn bản không có chút nào phản ứng đến hắn ý tứ, tiếp tục đuổi giết đi qua!

"Bạch Nhạc! Ta bất quá là phụng mệnh hành sự. . . Muốn đối ngươi động thủ có người khác, chỉ cần ngươi buông tha ta, ta sẽ nói cho ngươi biết chủ sử sau màn, bằng không, cho dù là ngươi giết ta, cũng căn bản không có ý nghĩa!"

Nhận thấy được kiếm nhận phong bạo đã càng ngày càng gần, lúc này Trương Liệt nhưng là cái gì đều không để ý tới, cho dù là bán đứng Giải Khôn, cũng sẽ không tiếc!

Mặc dù bán đứng Giải Khôn ắt sẽ có vô số phiền phức, có thể chí ít cũng phải sống sót, mới có tư cách suy nghĩ phiền toái gì không phiền phức a!

Chỉ tiếc, hắn lại y nguyên vẫn là đánh giá thấp Bạch Nhạc!

Bạch Nhạc không biết đối phương có người sau lưng sao?

Làm sao có thể!

Hắn rõ ràng biết rõ, nhưng cũng rõ ràng hơn, loại tình huống này, bả người sau lưng dây dưa đi ra căn bản không có chút ý nghĩa nào, sẽ chỉ làm chính mình rơi vào càng thêm cảnh hiểm nguy!

"Chết đã đến nơi, còn dám hồ ngôn loạn ngữ! Chết đi cho ta!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ hung lệ, Bạch Nhạc lớn tiếng quát mắng, ngay tại lúc đó, kiếm nhận phong bạo chợt gia tốc, trong nháy mắt liền đem Trương Liệt thôn phệ đi vào!

Phốc!

Trong nháy mắt, Trương Liệt cả người liền chợt bị kiếm nhận phong bạo cắn nát!

"Bạch Nhạc, muốn giết ngươi là giải. . ."

Trước khi chết, Trương Liệt điên cuồng gào thét, chỉ tiếc, một câu nói này, cuối cùng cũng vẫn là chỉ nói, liền bị kiếm nhận phong bạo bao phủ, thần hồn câu diệt!

Trong mắt bên trong lộ ra vẻ lạnh lùng, ngay tại lúc đó, kiếm nhận phong bạo cũng lập tức tan vỡ.

Một tay cầm kiếm, giờ khắc này Bạch Nhạc thoáng như thị huyết ác ma , khiến cho người từ trong cốt tử lộ ra lau một cái vẻ sợ hãi!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1131: Hàn Tinh

Vù vù!

Trong nháy mắt, xung quanh những cái kia xem náo nhiệt, cũng chợt vỡ tổ!

Đây hết thảy đều phát sinh thực sự quá nhanh, nhanh đến rất nhiều người thậm chí cũng còn không kịp phản ứng kịp, một trận chiến này cũng đã kết thúc!

Dù là kiếm nhận phong bạo bây giờ đã tan vỡ, có thể cái kia hủy thiên diệt địa một màn, nhưng cũng vẫn như cũ thật sâu in vào mỗi người tâm!

Tất cả mọi người không tự giác lui lại một ít, e sợ cho một cái không cẩn thận, dẫn tới Bạch Nhạc bất mãn, bị coi là có địch ý, cùng một chỗ công kích.

Không ai nguyện ý trêu chọc địch nhân như vậy!

"Chúc mừng Bạch huynh, trong vòng một ngày liên phá tam trọng thiên, uy chấn Thiên Tinh tháp!"

Ngắn ngủi vắng vẻ sau đó, bên trong một người trực tiếp ôm quyền, cao giọng mở miệng nói.

Chân mày hơi nhíu, Bạch Nhạc ánh mắt lập tức rơi vào đối phương trên người.

Người nói chuyện, là một cô gái, dung mạo bất quá bình thường, chỉ là trên trán, lại lộ ra một tia hùng khí, một thân hồng sắc hoa phục, khăn trùm bất nhượng tu mi.

Yên lặng trong nháy mắt, đem trong lòng sát ý thu liễm, Bạch Nhạc lúc này mới ôm quyền hoàn lễ nói.

"Không dám, đa tạ cô nương! Không biết cô nương xưng hô như thế nào?"

"Tiểu nữ tử, Viên Trinh, gặp qua Bạch huynh!"

Trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, Viên Trinh nhẹ giọng mở miệng nói.

"Gặp qua Viên cô nương!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Cứ như vậy hai câu ba lời ở giữa, trên trận bầu không khí nhất thời liền hoà hoãn lại.

Có Viên Trinh cái này ví dụ, bên cạnh xem náo nhiệt người, cũng đều nhao nhao bay tới, tiến lên cùng Bạch Nhạc chào nói.

... ...

"Bại?"

Ngay tại lúc đó, đào tẩu những người kia, cũng đã đem tin tức truyền ra Thiên Tinh tháp, trực tiếp truyền tới Giải Khôn bên tai!

Trong tích tắc, Giải Khôn trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái tinh mang!

Một bước ở giữa, cả người liền trực tiếp biến mất ở tại chỗ, thẳng đến Thiên Tinh tháp mà đi!

Giờ khắc này Giải Khôn trong lòng có một loại nói không nên lời kích động!

Mặc dù Trương Liệt cùng một người khác bỏ mình, có thể Bạch Nhạc bộc phát ra kinh khủng như vậy thực lực, nhưng cũng đồng dạng làm hắn tim đập thình thịch, dù sao, Bạch Nhạc thực lực càng mạnh, liền càng nói rõ, tin tức kia có thể là thật!

Tử Vi Đế Tinh a!

Giả sử Bạch Nhạc thật cùng Tử Vi Đế Tinh có quan hệ, chết như thế hai người tính là gì!

Trước đó, hắn cũng đã có chuẩn bị, từ lúc Thiên Tinh tháp tầng thứ tư bên trong, chiếm giữ một ngôi sao, bây giờ bất quá một ý niệm, liền trực tiếp xuất hiện tại Thiên Tinh tháp tầng bốn bên trong!

Bất quá trong chốc lát, Giải Khôn cũng đã chạy tới địa điểm xảy ra chuyện!

Mà giờ khắc này, Bạch Nhạc thậm chí cũng còn không có cùng người khác hàn huyên xong đâu!

"Bái kiến Giải đại nhân!"

Nhận thấy được Giải Khôn đến, trong nháy mắt, mọi người chung quanh liền theo sát hành lễ nói.

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy!

Mặc dù không biết đối phương là ai, có thể chỉ bằng một tiếng này Giải đại nhân, cũng đã đủ để cho Bạch Nhạc đoán được đối phương thân phận.

"Vãn bối Bạch Nhạc, gặp qua Giải đại nhân!"

Khẽ khom người, Bạch Nhạc cũng học người khác dáng dấp, trầm giọng mở miệng chào nói.

Trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, Giải Khôn trầm giọng mở miệng nói, "Bạch Nhạc, ngươi sư thừa người phương nào, từ chỗ nào mà đến?"

Hất tay áo một cái, Giải Khôn nhìn chằm chằm Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã có tính toán, ngấc đầu lên, chậm rãi mở miệng nói, "Đại nhân là lấy thân phận gì tới thẩm vấn ta? Không biết ta lại phạm, Thiên Tinh tháp cái nào một quy củ?"

Bạch Nhạc rất rõ ràng, đối phương tất nhiên là đã bắt đầu hoài nghi thân phận của hắn.

Chỉ là, loại tình huống này, hắn càng không thể tỏ ra yếu kém, bằng không liền chỉ biết rơi vào đối phương nhịp điệu bên trong, tương phản, một mực phủ nhận, thậm chí trực tiếp hận quay đầu, mới có thể có vẻ trong lòng không quỷ.

Đối phương trước đó, cũng chỉ là bày cuộc, mà không phải là tự mình xuất thủ, liền đủ để chứng minh, đối phương cũng vẻn vẹn chỉ là hoài nghi, cũng không có gì thực tế chứng cứ!

Dưới tình huống như vậy, liền xa không như trong tưởng tượng đáng sợ.

"Làm càn!"

Nghe được Bạch Nhạc lại vẫn dám trái lại chất vấn hắn, Giải Khôn nhất thời giận tím mặt, "Bản quan chính là quận trưởng đại nhân khâm phong

tuần tra sứ, vẫn là Chúng Tinh điện Vân thành trưởng lão, ngươi đây là thái độ gì?"

Nghe được Giải Khôn tự bộc thân phận, Bạch Nhạc y nguyên vẫn là không hề sợ hãi, "Tuần tra sứ thì như thế nào, Vân thành trưởng lão thì như thế nào? Ta theo quy củ, tại Thiên Tinh tháp tu hành, vô duyên vô cớ, chính là quận trưởng đại nhân hoặc là Vân thành Chúng Tinh điện điện chủ, cũng không thể vô cớ thêm tội a?"

"Làm càn! Bản quan hoài nghi thân phận ngươi không thật, lập tức thúc thủ chịu trói, bằng không, đừng trách bản quan xuất thủ vô tình!"

Bước ra một bước, Giải Khôn trên người khí tức chợt bạo phát!

Chỉ là, cảm thụ được đối phương khí tức sau đó, Bạch Nhạc cảm thấy lại càng là một hồi cười nhạt!

Vốn cho là là cái gì không tầm thường đại nhân vật đâu, bây giờ xem ra, ngược lại là chính mình quá mức cẩn thận!

Bất quá là một cái Tinh Hải đỉnh phong tồn tại mà thôi, cho dù là thân phận bất phàm, cũng căn bản không coi là cái gì.

Chỉ là, lần này, không đợi Bạch Nhạc nói chuyện.

Trong hư không, liền xuất hiện một đạo thân ảnh, mang theo vài phần hàn ý, lạnh lùng mở miệng nói, "Giải Khôn, ngươi thật lớn mật! Thiên Tinh tháp là địa phương nào, làm sao có thể từ ngươi làm càn!"

Nghe thế hơi lộ ra thanh âm lạnh như băng, Giải Khôn nhưng là chợt sắc mặt đại biến!

"Hàn Tinh đại nhân!"

Lạnh lùng nhìn Giải Khôn, người đến chậm rãi hiện thân, tuấn dật khuôn mặt có vẻ hơi thanh tú, chỉ là trên trán kiêu căng, nhưng là để cho người ta không rét mà run.

Quan trọng hơn là, cho dù là Bạch Nhạc, cũng căn bản không cảm giác đối phương thực lực.

Hóa Hư!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong đầu liền hiện lên dạng này ý niệm trong đầu.

Không hề nghi ngờ, đối phương tất nhiên là Hóa Hư cường giả, hơn nữa, chỉ sợ vẫn là thân phận cực kỳ bất phàm Hóa Hư cường giả.

Rung cổ tay, Hàn Tinh trong lòng bàn tay nhất thời xuất hiện một khối lệnh bài màu trắng, phía trên rõ ràng có khắc một cái giang tự.

"Giải đại nhân không cần theo ta giải thích, có lời gì, tự đi tìm tiên sinh nói cũng chính là!"

Nói xong những lời này, Hàn Tinh cũng không tiếp tục để ý Giải Khôn, mà là đưa mắt hướng về Bạch Nhạc, "Bạch tiểu tử, tiên sinh muốn gặp ngươi, nơi này cách tháp, theo ta đi gặp tiên sinh a!"

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, bị đối phương ánh mắt để mắt tới, Bạch Nhạc khó có thể ức chế từ sinh lòng ra một loại ý sợ hãi.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc thậm chí muốn quay đầu chạy trốn!

So với việc Giải Khôn, vị chủ này gây áp lực cho hắn khả năng liền quá lớn!

Tối trọng yếu là, nhân vật như vậy, tựa hồ cũng chỉ là đang vì vị kia cái

gì tiên sinh làm việc, đối phương thân phận, khả năng liền càng kinh người.

Loại tình huống này, đối mặt loại này đại nhân vật, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng tràn đầy cảnh giác.

Chỉ là, rất nhanh, Bạch Nhạc liền mạnh mẽ đè xuống trong lòng những tâm tình này, bình phục một chút tâm tình, hướng về Hàn Tinh khom người cúi đầu, "Đa tạ tiền bối, vãn bối tuân mệnh!"

Chạy là căn bản chạy không thoát!

Trước không nói nơi này là Thiên Tinh tháp, căn bản không dễ dàng như vậy thoát thân, bị như thế một vị cường giả nhìn chằm chằm, chỉ cần lộ ra một điểm kẽ hở, chính là tai họa ngập đầu.

Huống chi, đối phương xuất môn là giúp đỡ chính mình, nghĩ đến đối phương cần phải không có có ác ý gì!

Loại tình huống này, một động không bằng một tĩnh, chẳng thà thẳng thắn theo đối phương đi, xem kết quả một chút là ai chú ý tới mình.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1132: Giang Nhược Hư

"Bạch công tử, mời tới bên này!"

Bạch Nhạc mới mới vừa rời đi Thiên Tinh tháp, nhất thời liền có người chào đón, vì Bạch Nhạc dẫn đường.

Mặc dù Hàn Tinh nói muốn dẫn Bạch Nhạc đi gặp vị tiên sinh kia, có thể rất hiển nhiên, Bạch Nhạc cũng không có thật làm cho Hàn Tinh tự mình dẫn đường tư cách.

Theo cái kia hạ nhân, Bạch Nhạc rất nhanh liền đi vào một gian trong biệt viện, nơi đây cùng hắn độc tòa tiểu lâu, cùng với tiểu viện đều là tách ra, vị trí càng tốt hơn , cũng càng thanh tĩnh, trong sân, hòn non bộ, có dòng sông, xung quanh bố trí cũng có vẻ cực kỳ dụng tâm.

Chỉ là Bạch Nhạc nhưng cũng chú ý tới, canh giữ ở cái này trong biệt viện, cũng không phải là Chúng Tinh điện đệ tử, mà là một ít tất cả đều thân mang bạch y nhân.

Những thứ này bạch y nhân không chỉ có thực lực không tầm thường, hơn nữa hiển nhiên đều đi qua nghiêm ngặt huấn luyện, lộ ra vài phần tử sĩ mùi vị.

Cẩn thận đánh giá cảnh vật chung quanh, có thể Bạch Nhạc nhưng thủy chung vẫn chưa nói chuyện.

Cứ như vậy một đường đi tới một chỗ rừng trúc trước, còn không có bước vào bên trong, Bạch Nhạc liền ngầm trộm nghe đến một hồi tiếng đàn.

Không tự giác cảm xúc liền sẽ bị tiếng đàn lay động, sinh ra một loại yên

tĩnh thanh tịnh và đẹp đẽ cảm giác, phảng phất tất cả tạp niệm cũng sẽ ở tiếng đàn này bên trong bị rửa sạch sẽ.

Hạ nhân dẫn đường, cũng chỉ dẫn tới phòng trúc trước đó liền lui xuống đi.

Bạch Nhạc cẩn thận bước vào trong nhà trúc, liền chứng kiến một vị mặc áo xanh nho nhã trung niên, an vị ở trong phòng, thong thả đánh đàn.

Vừa mới tại Thiên Tinh tháp bên trong, gặp qua vị kia Hàn Tinh, lúc này liền lẳng lặng đứng ở trung niên phía sau, đạm mạc ánh mắt chậm rãi từ Bạch Nhạc trên người đảo qua, mang đến một hồi áp lực vô hình!

Liền cách đó không xa, vị kia Giải Khôn Giải đại nhân, cũng đồng dạng đứng ở nơi đó, cúi đầu không dám mở miệng.

Khẽ khom người, hướng về kia trung niên khom người cúi đầu, chỉ là ngại vì tiếng đàn chưa tuyệt, Bạch Nhạc liền chỉ là hành lễ, vẫn chưa mở miệng.

Khoảng chừng hơn mười hơi thở sau đó, tiếng đàn thong thả mà thôi, cái kia trung niên khóe miệng nổi lên vẻ tươi cười, nhẹ giọng nói.

"Nhất thời có chút vong tình, nhưng là chậm trễ nhị vị, mời ngồi!"

Đẩy ra cầm, nhất thời liền có thị nữ tiến lên đem cầm thu, đồng thời dâng trà.

"Không dám!"

Cái trán có chút đổ mồ hôi, Giải Khôn vội vã từ chối nói, "Hạ quan suy nghĩ không chu đáo, chuyên tới để nhận tội, cũng xin tiên sinh trách phạt."

Khóe mắt liếc về Giải Khôn biểu tình, Bạch Nhạc trong lòng chính là hơi động một chút.

Phần này cung kính có thể tuyệt đối không phải giả ra đến, rõ ràng Giải Khôn là thật phi thường sợ hãi đối phương.

Thoáng suy nghĩ một chút, Bạch Nhạc cũng không có như Giải Khôn, mà là theo lời đi tới phía trái trước cái ghế, trực tiếp ngồi xuống.

"Đa tạ tiên sinh!"

Kể từ đó, Giải Khôn cùng Bạch Nhạc, trạm này ngồi xuống, liền không thể nghi ngờ hình thành so sánh rõ ràng.

Chỉ là, cái kia trung niên lại phảng phất căn bản không có chú ý tới những thứ này một dạng, thẳng mở miệng nói, "Các ngươi có người nhận thức ta, có người khả năng còn không biết, ta liền trước giới thiệu một chút tự ta tốt."

Ánh mắt rơi vào Bạch Nhạc trên người, trung niên nhẹ giọng nói, "Ta tên Giang Nhược Hư, bất quá là nhàn vân dã hạc chi nhân, không quan không chức! Chỉ là ngày xưa từng khai sáng qua một gian thư viện, thua qua một chút đệ tử, vì vậy, rất nhiều người đều cùng theo một lúc gọi ta là tiên sinh."

Phen này tự giới thiệu có vẻ cực kỳ bình thản, nếu như không biết người, chỉ sợ căn bản không ngửi được cái gì khác biệt mùi vị.

Nhưng hôm nay, cho dù là lại kẻ ngu dốt, cũng minh bạch, đối phương thân phận tuyệt không phải đơn giản như vậy.

Đơn giản nhất nói, đối phương thu qua một ít đệ tử, những thứ này đệ tử, bây giờ lại đều là người nào?

Bạch Nhạc đối với Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tình huống, cũng không phải là rất rõ ràng, thật là nghe được những lời này, nhưng cũng mơ hồ có thể đoán được, sợ rằng, bây giờ rất nhiều đại nhân vật, đều là từng xuất phát từ đối phương môn hạ, chỉ bằng điểm này, liền đủ để cho đối phương tồn tại cực kỳ tôn cao địa vị.

"Giải đại nhân sự tình, trước không nóng nảy. . . Ngươi là gọi Bạch Nhạc a? Không ngại nói cho ta một chút, ngươi đến tột cùng sư thừa người phương nào, làm sao lấy qua nhiều năm như vậy, đều bừa bãi vô danh."

Giang Nhược Hư giọng nói rất nhẹ, phảng phất chỉ là nhàn thoại bình thường, có thể hết lần này tới lần khác từ trong miệng hắn nói ra, liền có chứa một loại không thể nghi ngờ lực lượng.

Mí mắt đột nhiên nhảy nhót, Bạch Nhạc phảng phất cảm giác được trái tim chợt bị người nắm chặt một dạng.

Nguyên bản hồ lộng Sở Hân cùng Đỗ Thành cái kia một bộ, lúc này lại nghiễm nhiên cũng lại nói không được.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Sư tôn ta tên là Thông Thiên, chỉ là sư tôn đã qua đời, còn như vì sao bừa bãi vô danh. . . Tiên sinh cần phải nhìn ra, ta mới bất quá vừa mới hai mươi hai tuổi."

Đối mặt Giang Nhược Hư nhân vật như vậy, là không thể dối trá, hoặc có lẽ là, chí ít Bạch Nhạc còn không có nắm chắc, có thể ngay trước đối phương mặt, dối trá mà không bị phát hiện.

Kể từ đó, lựa chọn tốt nhất, nói đúng là nói thật, lại tách ra nhất bộ phận trọng yếu.

"Thông Thiên? Đó là người phương nào?"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Giang Nhược Hư không khỏi khẽ nhíu mày.

Đối với trên đời này cao thủ, Giang Nhược Hư có thể nói là như lòng bàn tay, nhưng lại xác thực chưa từng nghe thấy Thông Thiên tên này.

Từ Bạch Nhạc trên người đó có thể thấy được, có thể dạy dỗ nhân vật như vậy, tuyệt đối không thể nào là bừa bãi hạng người vô danh!

Trừ phi. . . Đối phương từ vừa mới bắt đầu liền vẫn chưa xuất thế, hoặc là, thẳng thắn được từ một vị thần linh truyền thừa.

Trong lúc này vấn đề quá phức tạp, trong lúc nhất thời là căn bản không có khả năng hiểu rõ.

Hơn nữa, Giang Nhược Hư tồn tại đủ đủ tự tin, Bạch Nhạc không có khả năng ngay trước hắn mặt nói sạo.

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Giang Nhược Hư khẽ vuốt cằm, nhưng cũng chưa tiếp tục hỏi nữa.

"Giải đại nhân, ngươi nói thế nào?"

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Giải Khôn lập tức khẽ cắn môi, trầm giọng mở miệng nói, "Hồi tiên sinh lời nói, lai lịch người này không rõ, ta hoài nghi hắn cùng với Tử Vi Đế Tinh có quan hệ!"

Tại Thiên Tinh tháp nội thiết cục, thậm chí không tiếc tự mình động thủ, việc này, đều đã vượt biên.

Những thứ này là không có khả năng giấu diếm được Giang Nhược Hư, Giải Khôn cũng muốn rất rõ ràng, hắn nhất định phải cho ra một cái thích hợp lý do, bằng không, cái kia đại giới hắn không gánh nổi.

"Tử Vi Đế Tinh!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Giang Nhược Hư vẫn chưa trả lời, chỉ là chậm rãi lặp lại một chút bốn chữ này.

"Lấy thân phận ngươi, là không đủ tư cách biết rõ chuyện này. . . Ai nói cho ngươi?"

Không đợi Giang Nhược Hư mở miệng, Hàn Tinh lợi dụng lạnh giọng chất vấn.

Tử Vi Đế Tinh sự tình, biết rất ít, có thể nói, chỉ có Hóa Hư Cảnh cường giả, mới có thể biết rõ nội tình.

Có lẽ Giải Khôn trên nét mặt xem, lại tuyệt đối không phải vẻn vẹn chỉ biết là tên này, cái này đơn giản, hắn là biết rõ chuyện này tầm quan trọng.

Trên trán chảy ra lau một cái mồ hôi, Giải Khôn há hốc mồm, muốn nói điều gì, nhưng lại cuối cùng không thể nói ra miệng.

"Giang tiên sinh chớ trách, là ta nói cho hắn biết."

Trong lúc nói chuyện, phòng trúc bên ngoài, một cái trong sáng thanh âm vang lên theo.

Trong chốc lát, liền có một thanh niên bước vào phòng trúc.

Khẽ khom người, hướng Giang Nhược Hư hành lễ, thanh niên kia lúc này mới tiếp tục mở miệng nói, "Vãn bối Lạc Cửu U, phụng mệnh điều tra Tử Vi Đế Tinh sự tình, chuyên tới để bái kiến tiên sinh."

Chúng Tinh điện chín sao sứ giả Lạc Cửu U, cũng là Chúng Tinh điện thế hệ này xuất sắc nhất thiên tài một trong.

Mới bất quá ba mươi mấy tuổi, cũng đã bước vào Hóa Hư Chi Cảnh, cũng chỉ có hạng nhân vật này, mới có tư cách đại biểu Chúng Tinh điện, tới cùng Giang Nhược Hư đối thoại.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1133: Tử Vi Đế Tinh

"Tiểu Lạc đến, không cần giữ lễ tiết, ngồi đi."

Mỉm cười, Giang Nhược Hư chỉ chỉ bên người cái ghế, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Đa tạ tiên sinh!"

"Không cần đa lễ, Quỷ Vương được chứ?"

Khẽ vuốt cằm, Giang Nhược Hư hỏi lần nữa.

"Hồi tiên sinh lời nói, sư tôn tất cả mạnh khỏe, chính là thường xuyên nói, muốn tìm tiên sinh đánh cờ, trước đây bại bởi tiên sinh, sư tôn thật là một mực canh cánh trong lòng."

Cười khẽ một chút, Lạc Cửu U cười hồi đáp nói.

Ở bên cạnh, nhìn lấy Lạc Cửu U cùng Giang Nhược Hư hàn huyên, Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng đồng dạng có chút khẩn trương.

Tử Vi Đế Tinh thuyết pháp này, thật là hắn hôm nay lần đầu tiên nghe nói, thật là chỉ bằng mặt chữ lý giải, nhưng cũng đại thể có thể đoán được, cái này Tử Vi Đế Tinh, sợ rằng nói chính là mình.

Bây giờ vấn đề duy nhất ở chỗ, đối phương làm sao phán đoán, đến tột cùng ai là Tử Vi Đế Tinh?

Không làm rõ được điểm này, Bạch Nhạc tâm vẫn nâng lấy.

Bây giờ Lạc Cửu U cùng Giang Nhược Hư nói chuyện với nhau, hiển

nhiên Bạch Nhạc là không có tư cách xen mồm.

Vị kia Giải Khôn cũng giống vậy không có tư cách.

Đợi thị nữ vì Lạc Cửu U phụng qua trà sau đó, Giang Nhược Hư lúc này mới nhẹ giọng mở miệng nói, "Thế nào, tiểu Lạc cũng cho rằng, hắn cùng với Tử Vi Đế Tinh có quan hệ?"

Mặc dù không có chỉ rõ, nhưng vô luận ai cũng rất rõ ràng, cái này hắn, chỉ dĩ nhiên chính là Bạch Nhạc.

"Việc này quan hệ trọng đại, tự nhiên được cẩn thận một chút, Giải Khôn hoài nghi hắn, cũng là có căn cứ, chuyện này, ta đã hỏi, lại có chỗ khả nghi."

Gật đầu, Lạc Cửu U nhẹ giọng nói, "Chỉ là, Giải Khôn làm việc khó tránh khỏi có chút nóng nảy, lúc này mới gặp phải nhiều chuyện như vậy bưng tới."

"Quyền lợi ép buộc, ngược lại cũng không phải không thể lý giải."

Cũng không có cho Giải Khôn mặt mũi ý tứ, Giang Nhược Hư nhàn nhạt mở miệng nói.

"Thế nào, tiên sinh đối với hắn cũng cảm thấy hứng thú?"

Lạc Cửu U trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, nhẹ giọng hỏi.

"Coi như là a!"

Mỉm cười, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Nhân tài khó có được, còn có ba năm, chính là Chúng Tinh Thần Vực mở ra lúc, Quan Lan thư viện, bây giờ thật là có chút thời kì giáp hạt, nhìn thấy xuất sắc thiếu niên, tự nhiên khó tránh khỏi có chút nóng lòng không đợi được."

Trong lúc nói chuyện, Giang Nhược Hư lập tức chuyển hướng Bạch Nhạc đạo, "Bạch Nhạc, Quan Lan thư viện, là ta một tay sáng tạo, ngươi có thể nguyện bái nhập thư viện?"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc tâm niệm thay đổi thật nhanh, lúc này liền minh bạch vừa ý nghĩ.

Không có bất kỳ do dự nào, Bạch Nhạc lúc này khom người quỳ gối, "Học sinh gặp qua tiên sinh!"

Chứng kiến Bạch Nhạc bằng lòng sảng khoái, Giang Nhược Hư khóe miệng vui vẻ càng đậm, tùy ý mở miệng nói, "Trẻ con là dễ dạy!"

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót, Lạc Cửu U lập tức cười chắp tay nói, "Chúc mừng tiên sinh, lại vì thư viện tìm được nhân tài."

Khoát khoát tay, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Thanh niên nhân, cần được giới kiêu giới táo, được chưa, ba năm sau đó, mới thấy rõ ràng."

"Có tiên sinh dạy dỗ, tự nhiên một khi lên tiếng ai nấy đều kinh ngạc!"

Mỉm cười, Lạc Cửu U lập tức đứng lên nói, "Vãn bối mới tới Vân thành, còn có rất nhiều thế tục phải xử lý, sẽ không quấy rầy tiên sinh! Giải Khôn chuyện này làm xúc động, trở về ta tự sẽ trừng phạt nghiêm khắc, cũng xin tiên sinh mở một mặt lưới, bỏ qua cho hắn một lần."

"Ha ha, hắn nếu là Chúng Tinh điện người, tự nhiên cũng nên từ Chúng Tinh điện tới trừng phạt mới là, ta liền không bao biện làm thay."

Cười khẽ một chút, Giang Nhược Hư tùy ý hồi đáp nói.

"Vãn bối cáo từ!"

Lần nữa hạ thấp người thở dài, Lạc Cửu U lập tức mang theo Giải Khôn xoay người mà đi.

Thẳng đến đối phương rời khỏi gian phòng, Bạch Nhạc lúc này mới lần nữa quỳ gối, "Đa tạ tiên sinh cứu giúp!"

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Giang Nhược Hư khoát tay một cái nói, "Ngươi tất nhiên vào ta Quan Lan thư viện, Chúng Tinh điện sự tình liền không nên dính vào, làm tốt ngươi nên làm việc."

"Vâng!"

Khom người đáp ứng, Bạch Nhạc đàng hoàng gật đầu nói.

"Thôi, ngươi trở về a! Thiên Tinh tháp tu hành cơ hội khó được, không muốn lãng phí. . . Lúc nào, ngươi lên đỉnh Thiên Tinh tháp, trở lại gặp ta."

Khoát khoát tay, Giang Nhược Hư thẳng hạ lệnh trục khách.

Lần nữa hành lễ sau đó, Bạch Nhạc lúc này mới lui ra.

"Tiên sinh vì sao phải đảm bảo hắn?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc rời đi bóng lưng, Hàn Tinh có chút không hiểu mở miệng hỏi.

Lạc Cửu U tự mình đến đây, thứ nhất là vì mang đi Giải Khôn, ở một phương diện khác, chính là vì Bạch Nhạc mà đến.

Có thể Giang Nhược Hư lại thậm chí cũng không có chờ đối phương mở miệng, liền trực tiếp đem Bạch Nhạc thu vào Quan Lan thư viện, liền chờ thế là mạnh mẽ bảo vệ Bạch Nhạc.

Phải biết, lúc này, Lạc Cửu U đến đây, trình độ nhất định, cũng đã đại biểu Chúng Tinh điện ý tứ.

Yêu tài loại này nói chuyện, hiển nhiên chỉ là lấy cớ mà thôi.

"Cái này Bạch Nhạc, ta có chút nhìn không thấu."

Nâng chén trà lên uống một ngụm, Giang Nhược Hư lúc này mới nhẹ giọng mở miệng nói, "Đó là một cái thú vị tiểu tử kia, ta cũng rất tò mò, hắn có thể đi thật xa."

Khẽ nhíu mày, suy tư một hồi, Hàn Tinh cái này mới phản ứng được, "Tiên sinh, cũng cho là hắn cùng Tử Vi Đế Tinh có quan hệ?"

Lắc đầu, Giang Nhược Hư bình tĩnh hỏi.

"Cái gọi là Tử Vi Đế Tinh, bất quá chỉ là tiên đoán mà thôi, cho dù là Tử Vi Đế Tinh chân chính gần ngay trước mắt, thì như thế nào có thể chứng minh?"

". . . Cái này!"

"Đi tới xem đi, vô luận có hay không có, ba năm sau đó, Chúng Tinh Thần Vực bên trong, tự có kết quả."

... ...

"Vị này Giang tiên sinh. . . Có chút bất phàm a!"

Trở lại chính mình độc tòa tiểu lâu bên trong, Bạch Nhạc cũng lần nữa rơi vào trong trầm tư.

Lúc trước, nhất niệm chi nhân, buông tha Sở Hân, bây giờ đúng là vẫn còn lưu lại hậu hoạn a.

Đương nhiên, mặc dù không có Sở Hân sự tình, một khi Bạch Nhạc xuất hiện ở tầm mắt mọi người bên trong, cũng giống vậy hội đưa tới hoài nghi, bất quá, chí ít cũng có thể kéo thêm một thời gian ngắn, không đến mức nhanh như vậy liền bị nhiều đại nhân vật như vậy chú ý nói.

Bây giờ cẩn thận suy tư chuyện này, Bạch Nhạc trong lòng cũng ẩn nhiên có chút minh bạch, sở dĩ, Lạc Cửu U cùng Giang Nhược Hư đều tạm thời buông xuống chuyện này, sợ rằng cũng không phải là đối phương bỏ đi đối hắn nghi ngờ, mà là bởi vì tạm thời không có cách nào chứng minh Tử Vi Đế Tinh thân phận mà thôi.

Thậm chí, có thể bọn hắn chính là đem mình làm làm mồi dụ, muốn dẫn Tử Vi Đế Tinh chủ động bại lộ.

Đương nhiên, trong lúc này then chốt một điểm liền ở chỗ, vô luận là Lạc Cửu U, vẫn là Giang Nhược Hư, chỉ sợ đều sẽ không nghĩ tới, hắn chính là Tử Vi Đế Tinh.

Dù sao, tương đối mà nói, bây giờ chính mình, thực lực hay là quá yếu.

Hít sâu một hơi, đem những ý niệm này đuổi ra trong đầu, Bạch Nhạc tâm tính cũng dần dần bình thản.

Bất kể thế nào nói, tăng thực lực lên mới là nhất chuyện trọng yếu.

Thời gian ba năm, chính mình chí ít cũng phải đạt được có tư cách, cùng Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong những cái kia cao cấp nhất thiên tài tranh phong cảnh giới mới được.

Cho dù đối với cái gọi là Chúng Tinh Thần Vực còn có một chút nghi ngờ, có thể bằng trực giác, Bạch Nhạc cũng có thể minh bạch, chuyện này tất nhiên vô cùng trọng yếu, thậm chí là có thể có thể quyết định chính mình Chúng Tinh Tiểu Thế Giới chuyến đi này thành bại.

"Bạch Nhạc, ngươi thế nào?"

Ngay tại Bạch Nhạc trong đầu suy nghĩ những thứ này đồng thời, một hồi đạp đạp tiếng bước chân lập tức vang lên, nhưng là Sở Hân nhận được tin tức trở về.

"Ta nghe nói, ngươi xông vào Thiên Tinh tháp tầng bốn, còn giết người?"

Chứng kiến Sở Hân thân thiết ánh mắt, Bạch Nhạc trong lòng có chút ấm áp, cũng không uổng mình ban đầu mạo hiểm tha cho nàng tính mệnh.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1134: Gặp lại Đinh Hạo

"Quan Lan thư viện? !"

Trong nháy mắt, Sở Hân thanh âm chợt đề thăng tốt tám cái đê-xi-ben, cái kia thanh âm chói tai, thậm chí nhường Bạch Nhạc một lần hoài nghi, chính mình lỗ tai có thể hay không điếc.

Về Giang Nhược Hư sự tình, Bạch Nhạc cũng không có giải thích quá cặn kẽ, chỉ nói là, chính mình bái nhập Quan Lan học viện.

Thật là dù vậy, đã lệnh Sở Hân ước ao đỏ mắt.

"Quan Lan thư viện làm sao? Rất không tầm thường sao?"

Bĩu môi, Bạch Nhạc cố ý xếp đặt làm ra một bộ xem thường dáng vẻ nói rằng.

"Ngươi, ngươi, ngươi!"

Chỉ vào Bạch Nhạc, Sở Hân hiển nhiên đã bị Bạch Nhạc phần này không quan trọng dáng vẻ khí sắp thổ huyết.

"Quan Lan thư viện, là Giang tiên sinh, tự tay sáng lập! Trái lại có thể bái nhập Quan Lan thư viện, đều không ngoại lệ, xa không đều là cao cấp nhất thiên tài, chỉ cần không có chính đồ chết non, bước vào Hóa Hư chính là nhất định sự tình! Ngay cả thiếu điện chủ, trước đây đã từng là Quan Lan thư viện học sinh, ngươi, ngươi, ngươi! Quả thực cũng bị ngươi tức chết, loại người như ngươi, làm sao cũng có thể bái nhập Quan Lan thư viện?"

"Ta đã rất điệu thấp được rồi, làm sao thiên tài quang mang là không che

giấu được."

Khóe miệng lộ ra mỉm cười, Bạch Nhạc có ý định trêu nói.

". . ."

Mãnh mẽ quay đầu, Sở Hân bạch bạch bạch một đường chạy chậm quay đầu chạy xuống lầu, nếu như không đi nữa, nàng quả thực hoài nghi mình thật muốn bị cái này gia hỏa tức chết.

Vị kia trong tin đồn, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đệ nhất thiên kiêu, Cố Vong Tình cư nhiên đã từng vào qua Quan Lan thư viện, chỉ bằng điểm này, cũng đã đủ để chứng minh Quan Lan thư viện cường hãn, vị kia Giang tiên sinh, chỉ sợ ở so chính mình tưởng tượng bên trong, lợi hại hơn a.

Cũng không lâu lắm, liền có bạch y nhân tới cửa, vì Bạch Nhạc đưa tới Quan Lan thư viện sĩ tử phục, cùng với lệnh bài.

Nếu như nói, trước đó còn có rất ít người biết đến tột cùng phát sinh cái gì.

Làm cái này bạch y nhân tới cửa tin tức truyền đi, cũng đã đủ để cho toàn bộ Thiên Tinh tháp xung quanh tu hành giả đều sôi trào.

Giang Nhược Hư ngay tại Thiên Tinh tháp tin tức, rất nhiều người đều biết, thật là, lấy bọn hắn thân phận, nhưng là liền xa xa gặp Giang Nhược Hư một mặt tư cách cũng không có.

Ai biết Bạch Nhạc làm sao lại dẫm nhằm cứt chó, lại bị Giang tiên sinh coi trọng, thu vào Quan Lan thư viện.

Ước ao, đố kỵ, còn có oán hận, đủ loại cảm xúc không phải trường hợp cá biệt.

Có thể bất kể dạng nào, Bạch Nhạc tên này, nhưng là lần nữa vang vọng Vân thành!

Đương nhiên, trước đó, từng tại Thiên Tinh tháp tầng bốn gặp qua Bạch Nhạc trận chiến kia người, đối cái này ngược lại là không có bất kỳ ngoài ý muốn.

Chỉ bằng Bạch Nhạc trận chiến kia lúc, bày ra thực lực kinh khủng, được thu vào Quan Lan thư viện cũng liền không tính là gì quá khó khăn lý giải sự tình.

Viên Trinh cùng với mấy cái khác trước đó cùng Bạch Nhạc đã gặp mặt người, cũng đều tìm cơ hội tới cửa bái kiến lấy lòng.

Đối diện với mấy cái này người, Bạch Nhạc cũng không có giả bộ cái gì lạnh lẽo cô quạnh, ngược lại cũng thắng được không ít hảo cảm.

Những thứ này chuyện vặt vãnh, tự nhiên cũng không nhất định lắm lời.

Nghỉ ngơi hai ngày sau, Bạch Nhạc liền lần nữa bước vào Thiên Tinh tháp.

Lần này, Bạch Nhạc không tiếp tục chậm rãi từ tầng thứ nhất xông lên, mà là trực tiếp xóa đi Đinh Hạo lệnh bài thân phận bên trong vết tích, trực tiếp xuất hiện tại Đinh Hạo nguyên bản cái ngôi sao kia bên trên.

Nếu như trước đó, Bạch Nhạc xuất hiện, tự nhiên sẽ có người nhân cơ hội nghĩ cách cướp đoạt.

Nhưng bây giờ, tầng thứ tư bên trong, cũng đã lại không người nào nguyện ý đi trêu chọc Bạch Nhạc.

Không có tốn bao nhiêu thời gian, Bạch Nhạc liền thuận lợi tại tinh thần

phía trên lưu lại ấn ký, chân chính chiếm giữ một ngôi sao này.

So với việc tầng thứ nhất thời điểm, bây giờ một ngôi sao này đã rất nhiều, ước chừng có chừng mười thước phạm vi, có thể thích ý ở phía trên nghỉ ngơi, đả tọa tu hành!

Thừa dịp cái này khó có được thanh tĩnh lúc, Bạch Nhạc cũng rốt cục lần nữa tĩnh tâm xuống tu hành.

Mặc dù không dám thi triển Thôn Thiên Quyết, thế nhưng Thông Thiên Ma Công tự nhiên vận chuyển phía dưới, Bạch Nhạc thực lực nhưng cũng đồng dạng, mỗi thời mỗi khắc đều tại chậm rãi đề thăng, coi như là tinh tinh, cô đọng tốc độ, cũng muốn so người khác nhanh hơn nhiều.

Thời gian chậm rãi trôi qua, chỉ chớp mắt lại là hơn ba tháng thời gian trôi qua.

Coi là ban đầu cái kia hơn hai tháng, bây giờ Bạch Nhạc đến Thiên Tinh tháp đến, đã ước chừng thời gian nửa năm.

Trong thời gian này, Tiểu Bạch Long cũng đồng dạng đã luyện hóa hết còn lại nội đan, một hơi thở đem thực lực đề thăng tới Tinh Hải hậu kỳ.

Sau đó, Bạch Nhạc mỗi lần vào Thiên Tinh tháp tu hành thời điểm, liền cũng sẽ mang theo Tiểu Bạch Long một chỗ.

Chỉ là, Tiểu Bạch Long đại đa số thời điểm, cũng đều là lấy rồng tí hon tư thế xuất hiện, nhưng cũng không có dẫn tới người bên ngoài chú ý.

Tu hành lâu như vậy thời gian, Bạch Nhạc cũng đã không có ở đây thỏa mãn cùng tầng thứ tư, dự định tiếp tục hướng thượng tẩu.

Dựa theo Giang Nhược Hư nói, đợi được lên đỉnh Thiên Tinh tháp thời điểm, liền có tư cách lại đi gặp hắn.

Muốn cũng minh bạch, muốn lên đỉnh tự nhiên cực kỳ trắc trở.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc chuẩn bị trùng kích tầng thứ năm thời điểm, trước đây thua ở Bạch Nhạc trong tay Đinh Hạo, nhưng là lần nữa trở lại Vân thành, hơn nữa thẳng đến Thiên Tinh tháp mà đến.

"Bạch Nhạc, có dám lại đánh với ta một trận?"

Tinh thần trước đó, Đinh Hạo thanh âm chợt vang lên, cũng làm cho Bạch Nhạc hơi có chút kinh ngạc.

Thời gian nửa năm không gặp, Đinh Hạo khí tức rõ ràng đề thăng rất nhiều, khí chất cũng trầm ổn nhiều.

"Đinh huynh, biệt lai vô dạng!"

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc chậm rãi đứng dậy, nhẹ giọng hô.

"Bạch Nhạc, đánh với ta một trận! Ta mất đi đồ vật, sẽ đích thân cầm về!"

Nhìn về phía Bạch Nhạc, Đinh Hạo trầm giọng mở miệng nói.

Nghe vậy, Bạch Nhạc nhưng là không khỏi có chút bật cười.

Cho tới bây giờ, hắn cũng đã không có sẽ cùng Đinh Hạo tranh đấu tâm tư, lắc đầu, "Đinh huynh, giao thủ cũng không cần! Một ngôi sao này, ta còn cho ngươi là được."

Bạch Nhạc nay đã dự định ly khai, bây giờ tự nhiên không có gì không nỡ, trong lúc nói chuyện, liền dự định xóa đi ấn ký.

"Bạch Nhạc!"

Chứng kiến Bạch Nhạc tấm này không quan trọng dáng vẻ, Đinh Hạo nhưng cũng không khỏi có chút tức giận, "Không cần ngươi nhường, ta muốn đồ vật, sẽ đích thân cầm về."

"Đinh huynh cần gì phải tìm ta vướng víu."

Lắc đầu, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói, "Ta cầm kiếm, cũng không phải lấy kiếm tranh phong!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc liền dự định ly khai Thiên Tinh tháp.

Có tinh thần lấy dựa vào, nếu như Bạch Nhạc dự định bỏ qua một ngôi sao này, không muốn cùng Đinh Hạo giao thủ, hắn thật đúng là không có biện pháp gì.

"Bạch Nhạc, ngươi không phải là muốn biết rõ ta khoái kiếm là theo ai học sao?"

Mắt thấy Bạch Nhạc muốn đi, Đinh Hạo trầm giọng mở miệng nói, "Chúng ta đánh một trận nữa, bất luận thực lực, chỉ lấy kiếm đạo phân cao thấp!"

"Sư tôn nói, ngươi nếu có thể lại thắng ta, liền có thể để cho ta dẫn ngươi đi gặp hắn!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong mắt chợt lộ ra lau một cái tinh mang!

Bây giờ Bạch Nhạc đã sớm biết rõ ràng, Đinh Hạo sư phó Đinh lão, đó là Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, cao thủ chân chính chi nhân.

Đối phương xuyên thấu qua Đinh Hạo, truyền một câu nói như vậy, nhưng là nhường Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút tâm động.

Bây giờ, chính mình như thế mò mẫm, muốn tại kiếm đạo tiến thêm một bước, cũng đã cực kỳ trắc trở, nếu có cơ hội có thể thấy được bực này kiếm đạo cao thủ, đạt được đối phương chỉ điểm, đối với Bạch Nhạc mà nói, không thể nghi ngờ được ích lợi vô cùng.

Hơn nữa, xem Đinh Hạo bây giờ cái này một bộ lòng tin mười phần dáng vẻ, cũng làm cho Bạch Nhạc hơi có chút tâm động.

Dù sao, Đinh Hạo nói tới là luận kiếm, mà không phải tranh đấu.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1135: Tái chiến Đinh Hạo

"Luận kiếm?"

"Luận kiếm!"

Lần nữa đạt được Đinh Hạo khẳng định hồi đáp, Bạch Nhạc nhỏ bé hơi nheo mắt lại, gật đầu, "Tốt, vậy thì luận kiếm!"

Một bước ở giữa, Bạch Nhạc liền trực tiếp bước ra tinh thần.

Nếu là nếu bàn về kiếm, tự nhiên liền muốn truy cầu tuyệt đối công bằng, nếu như dựa vào tinh thần, khó tránh khỏi có chút bất công.

"Không phải ở chỗ này!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Đinh Hạo trầm giọng đáp, "Tại trên Sinh Tử đài! Ta nói rồi, ta mất đi đồ vật, muốn đích thân cầm về."

Ở nơi nào té ngã, ngay tại nơi nào đứng lên.

Đinh Hạo, không khỏi là muốn thắng, mà là phải ngay tất cả mọi người mặt thủ thắng, cũng chỉ có như vậy, hắn có thể cọ rửa trên người sỉ nhục.

"Tốt!"

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn đáp ứng.

Ngược lại không phải là hắn muốn nổi danh, chẳng qua là cảm thấy nên cho Đinh Hạo dạng này một cái cơ hội.

Đương nhiên, trừ cái đó ra, Bạch Nhạc trong lòng rành mạch từng câu,

một trận chiến này ắt sẽ có rất nhiều người quan tâm, vô luận là Giang Nhược Hư vẫn là vị kia chín sao sứ giả Lạc Cửu U, tả hữu chỉ là luận kiếm, liền không bằng thẳng thắn để bọn hắn cũng xem thanh thanh sở sở.

Kể từ đó, cũng có thể càng đại nạn hơn độ ẩn dấu Thông Thiên Ma Công tồn tại, bỏ đi đối phương nghi ngờ.

"Tốt! Ngày mai vào lúc giữa trưa, chúng ta trên Sinh Tử đài, phân cái cao thấp!"

Ánh mắt lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, Đinh Hạo trầm giọng đáp.

Tin tức truyền cực nhanh.

Thời gian qua đi nửa năm, Đinh Hạo muốn lần nữa khiêu chiến Bạch Nhạc, cái này bản thân liền là một cái tin tức lớn, huống chi, lần này vẫn là nói rõ, không lấy tu vi thủ thắng, chỉ lấy kiếm đạo phân cao thấp.

Kể từ đó, toàn bộ Thiên Tinh tháp, không, thậm chí có thể nói là, toàn bộ Vân thành, sở hữu tu hành giả đều nghe tin lập tức hành động, sớm chờ lấy một trận chiến này.

Trong thời gian này, rất nhiều người đều muốn tới cửa tới gặp Bạch Nhạc, lại bị Bạch Nhạc toàn bộ đều cự tuyệt.

Cũng không phải là sợ hãi cùng những người này nói chuyện với nhau, sẽ ảnh hưởng trạng thái, mà là Bạch Nhạc bây giờ không có có lệ những người này tâm tư.

... . . .

"Tiên sinh, một trận chiến này, ngươi muốn đi xem sao?"

"Tự nhiên!"

Khẽ vuốt cằm, Giang Nhược Hư thong thả mở miệng nói, "Tiểu tử kia, bằng lòng thượng Sinh Tử đài, chính là vì cho ta xem, nếu là ta không đi, chẳng phải là cô phụ hắn một phen tâm tư."

Chân mày hơi nhíu, Hàn Tinh lập tức hỏi, "Tiên sinh cho rằng Bạch Nhạc chắc thắng?"

"Trên đời này nào có thắng dễ dàng sự tình."

Lắc đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng đáp, "Phần thắng thật nhiều cũng chính là, làm sao, ngươi có muốn hay không theo ta cược? Ta một bồi ba!"

Trợn mắt một cái, Hàn Tinh nhất thời xoay người sang chỗ khác, không để ý tới hắn.

Đối với Giang Nhược Hư hắn thực sự quá quen thuộc, nói cái gì một bồi ba, coi như là một bồi mười, một bồi một trăm, vậy cũng phải có thể thắng mới tính.

Lúc trước mới vừa quen Giang Nhược Hư thời điểm, loại này thua thiệt, hắn ăn cũng không ít, đã sớm đã hạ quyết tâm, tuyệt đối không cùng vị tiên sinh này đánh cược.

Chứng kiến Hàn Tinh cũng không phản ứng chính mình, Giang Nhược Hư nhưng cũng không khỏi có chút đần độn.

Bây giờ người bên cạnh, thật là càng ngày càng khó lừa gạt.

Bật cười lớn, Giang Nhược Hư thong thả mở miệng nói, "Xem ra, Đinh lão cũng đối tiểu gia hỏa này cảm thấy hứng thú, ngược lại cũng thú vị!"

Khẽ nhíu mày, Hàn Tinh nhất thời liền minh bạch Giang Nhược Hư ý tứ.

Chỉ là yên lặng chốc lát, lại cuối cùng vẫn chưa tiếp lời.

.. .

Thời gian gần sát chính ngọ, Sinh Tử đài trước đã sớm vây đầy người, hầu như có thể nói là chật như nêm cối.

Ngay tại lúc đó, ngoại vi đánh cuộc cũng đã sớm đã lái.

Chỉ là, bất ngờ đúng, mặc dù Bạch Nhạc thắng một lần, nhưng cái này đánh một trận, Bạch Nhạc tỷ số bồi vẫn như cũ rất cao, hiển nhiên, có rất nhiều người đều cho rằng, một trận chiến này Đinh Hạo tất thắng.

"Bạch Nhạc, ngươi thật có thể thắng?"

Nháy mắt, Sở Hân vẫn là có chút không yên lòng hỏi.

Lần nữa nghe được Sở Hân thanh âm, Bạch Nhạc quả thực cảm giác mình ót đau.

Từ sòng bạc bên kia khai ra một bồi ba tỷ số bồi sau đó, tiểu cô nương này liền cùng cử chỉ điên rồ một dạng, nhớ mãi không quên đuổi theo Bạch Nhạc ép hỏi phần thắng.

Thân hình thoắt một cái, Bạch Nhạc trực tiếp vượt qua Sở Hân, trực tiếp hướng về trên Sinh Tử đài bay đi.

Bĩu môi, Sở Hân bất mãn rên một tiếng, lập tức tựa hồ lấy hết dũng khí, hướng về sòng bạc bên kia đi tới.

Khai chiến trước đó, đây đã là một lần cuối cùng rót thêm cơ hội.

"Ta mua năm trăm tinh tinh! Bạch Nhạc thắng!"

Trùng điệp đem sở hữu tinh tinh lấy ra, Sở Hân nghiến răng nghiến lợi mở miệng nói.

Tả hữu tiểu cô nương cũng đã hạ quyết tâm, nếu như thắng, chẳng những bả năm trăm tinh tinh bản trả lại cho Bạch Nhạc, hơn nữa, còn có thể bả kiếm được tinh tinh cũng chia Bạch Nhạc phân nửa!

Nhưng nếu là thua, cái kia nàng khả năng liền hạ quyết tâm quỵt nợ.

Dù sao cũng Bạch Nhạc nói có thể thắng, cái kia năm trăm tinh tinh chính là hắn cũng nửa dưới chú tốt.

... . . .

Bạch Nhạc cũng không tâm tư suy nghĩ những thứ này.

Mặc dù thật hắn cũng rất muốn bả sở hữu tinh tinh đều áp lên đi, được lợi một thanh, có thể tới mức này, những thứ này đối với Bạch Nhạc mà nói, đã không có trọng yếu như vậy.

"Đinh huynh, mời!"

Tự tay làm một cái mời thủ thế, Bạch Nhạc bàn tay đặt tại Nghịch Ma Kiếm bên trên, bình tĩnh mở miệng nói.

Như vậy trước đây trận chiến kia một dạng, lần này, Bạch Nhạc vẫn như cũ còn lựa chọn, nhường Đinh Hạo xuất thủ trước.

"Vù vù!"

Không có bất kỳ dư thừa lời nói, trong nháy mắt, Đinh Hạo cũng đã rút kiếm ra khỏi vỏ, trực tiếp hướng về Bạch Nhạc chém tới.

Khoái kiếm!

So với việc nửa năm trước đó, Đinh Hạo kiếm, nhanh ước chừng gấp đôi!

Không chỉ có bởi vì hắn trên kiếm đạo tiến bộ cực đại, còn có một bộ phận nguyên nhân, là hắn đồng dạng tham khảo ngu kiếm thủ đoạn, đem thân thể phản ứng cũng bám vào đến một kiếm này bên trong.

Ngu kiếm bản thân cũng rất đơn giản, trước đây Bạch Nhạc còn rất nhỏ yếu thời điểm, là có thể từ Tiêu Hành Nhất xuất thủ bên trong ngộ ra, lấy Đinh Hạo thực lực, muốn ngộ ra tự nhiên không khó.

Ngu kiếm, chân chính khó địa phương, ở chỗ lần lượt cứng nhắc lặp lại, ở chỗ thân thể cái kia cường đại sức phản ứng.

Mà cái này chút, tại Đinh Hạo trở về khổ tu trong nửa năm này, cũng đã toàn bộ bù vào!

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền minh bạch, đối mặt bây giờ Đinh Hạo, chỉ bằng ngu kiếm, mình đã đỡ không được.

Trong tích tắc, Tinh Hải sôi trào!

Lần này, nhưng là Bạch Nhạc, trước một bước triển khai Tinh Hải!

Trong tích tắc, bảy chuôi kiếm quang chợt xuất hiện ở Bạch Nhạc chung quanh thân thể, tự nhiên hóa thành Bắc Đẩu Kiếm Trận, phong tỏa không gian, cũng ngăn trở một kiếm này!

Trong nháy mắt, dưới đài nhất thời một mảnh xôn xao!

Bắc Đẩu Kiếm Trận!

Hơn nữa còn là một cá nhân Bắc Đẩu Kiếm Trận!

Trước đó, Bạch Nhạc tại Thiên Tinh tháp bên trong, lấy Bắc Đẩu Kiếm Trận ngăn địch, nhìn thấy dù sao vẫn chỉ là số ít, mà bây giờ, chân chính ngay trước tất cả mọi người mặt, lần nữa thi triển ra Bắc Đẩu Kiếm Trận đến, nhưng là không thể nghi ngờ khiến cho mọi người đều trở nên hưng phấn.

"Tốt!"

Trong mắt lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, Đinh Hạo chẳng những không có mảy may bất mãn, ngược lại càng phát ra phấn chấn.

Trước khi tới, Đinh lão liền từng đối hắn nói chuyện, chỉ lấy xuất kiếm tốc độ mà nói, Hóa Hư phía dưới, thiên hạ không ra phải, cho dù là Bạch Nhạc lại như thế nào nhanh, cũng không khả năng nhanh hơn hắn!

Bây giờ, Bạch Nhạc buông tha lấy ngu kiếm đối phó với địch, liền chờ thế là xác minh Đinh lão lời nói.

Lúc này, hắn mới chính thức có một loại nhiệt huyết sôi trào cảm giác!

Vô luận Bạch Nhạc còn có thủ đoạn gì nữa, hắn đều có lòng tin, bằng vào trong tay, bằng vào cái này thiên hạ vô song tốc độ, chiến thắng.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1136: Một kiếm

"Thật là lợi hại kiếm trận!"

Bắc Đẩu Kiếm Trận một khi thi triển mà ra, liền nhất thời nhường rất nhiều người trở nên tán thán.

"Kiếm đạo cùng tinh tượng kết hợp, dạng này thủ đoạn, có chút giống quốc sư a!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Lạc Cửu U nhẹ giọng mở miệng nói.

Đoạn thời gian này, mặc dù nhìn như gió êm sóng lặng, nhưng trên thực tế, hắn nhưng cũng một mực tại trong tối truy tra Bạch Nhạc thân phận, chỉ là, sở hữu điều tra đều không có có kết quả gì.

Bây giờ, mới gặp lại Bạch Nhạc xuất thủ, cũng không nghi nhường hắn vô cùng hiếu kỳ.

Hắn cũng muốn nhìn một chút, làm Bạch Nhạc bị buộc đến cực hạn tình huống dưới, hội bộc lộ ra một ít gì dạng thủ đoạn tới.

Muốn nói, đối với tinh tượng thăm dò cùng ứng dụng, thiên hạ không người có thể so với thượng vị kia tọa trấn Quan Tinh đài quốc sư.

Nếu như đổi một cái tình cảnh, hắn thậm chí hội hoài nghi, Bạch Nhạc cùng quốc sư có liên quan.

Chỉ là, hiện ở loại tình huống này xuống, cũng đối không có khả năng.

"Rất lợi hại kiếm trận, nhưng cái này, còn chưa đủ!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Đinh Hạo trầm giọng mở miệng nói.

Tinh Hải tùy theo triển khai, sau một khắc, Đinh Hạo kiếm, phảng phất trong nháy mắt mơ hồ, tại đây Tinh Hải bên trong, vẽ ra một cái một chữ!

Một chữ khoái kiếm!

Từ trước đây gặp phải Đinh Hạo thời điểm, Bạch Nhạc cũng biết, Đinh Hạo có một cái ngoại hiệu như vậy!

Cho tới bây giờ chỉ có lấy sai tên, không có lấy sai biệt hiệu.

Một kiếm này chân chính thi triển ra thời điểm, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi trở nên kinh diễm!

Bắc Đẩu Kiếm Trận đi qua lần này thay đổi sau đó, uy lực đã đề thăng rất nhiều, lúc trước đối mặt Trương Liệt thời điểm, chỉ dựa vào Bắc Đẩu Kiếm Trận, cũng đã đủ để đè chết đối phương, nhưng hôm nay, khi lại một lần nữa đối mặt Đinh Hạo thời điểm, Bạch Nhạc lại đột nhiên phát hiện, nhanh như vậy kiếm, đối với Bắc Đẩu Kiếm Trận mà nói, là thiên địch!

Quá nhanh!

Phàm tục bên trong câu có lời nói.

Thiên hạ võ công, duy khoái bất phá!

Cho dù đối với tu hành giả mà nói, lời này ý nghĩa tựa hồ không phải rất lớn, nhưng khi nhanh tới trình độ nhất định sau đó, đạo lý nhưng là tương thông.

Lúc trước, Bạch Nhạc ngộ ra ngu kiếm thời điểm, liền từng đối Tiêu Hành Nhất nói qua lời như vậy.

Chỉ là, ngu kiếm tốc độ, nhưng là tồn tại cực hạn.

Làm tới trình độ nhất định sau đó, tốc độ liền vô pháp lại làm ra đột phá, cái này cũng đưa tới ngu kiếm cực hạn tính!

Sai cũng không phải là nhanh, mà là còn chưa đủ nhanh!

Lần này, gặp phải Đinh Hạo sau đó, Bạch Nhạc mới ý thức tới, nguyên lai kiếm còn có thể nhanh hơn, không phải dựa vào thân thể cùng phản ứng, mà là ẩn chứa tại nói.

Lúc này, Đinh Hạo một kiếm này, càng là trong nháy mắt liền xé rách Bắc Đẩu Kiếm Trận!

Không phải Bắc Đẩu Kiếm Trận không mạnh, mà là tại đối mặt một kiếm này thời điểm , bất kỳ cái gì biến hóa cũng không kịp thi triển ra, đối phương kiếm cũng đã đến.

Dưới tình huống như vậy, Bắc Đẩu Kiếm Trận, tự nhiên cũng liền mất đi ý nghĩa.

"Đinh!"

Bạch Nhạc phản ứng cũng đồng dạng cực nhanh, ý thức được Bắc Đẩu Kiếm Trận mất đi hiệu lực trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền quả đoán tán đi Bắc Đẩu Kiếm Trận, trong tay Nghịch Ma Kiếm chợt giơ lên, phảng phất thần giao cách cảm, vô cùng tinh chuẩn ngăn trở Đinh Hạo một kiếm này.

Con ngươi chợt co rụt lại!

Một kiếm này, Đinh Hạo cũng đồng dạng nhớ kỹ, trước đó trận chiến kia, cũng là bởi vì Bạch Nhạc quỷ dị này kiếm pháp, mới khiến cho tâm hắn hình thái mất thăng bằng, muốn trực tiếp dựa vào thực lực tuyệt đối nghiền ép thủ thắng, chỉ là không nghĩ tới, lại bại nhanh hơn.

Cho dù là bây giờ, Đinh Hạo trong lòng cũng rõ ràng, nếu là lấy thực lực liều mạng, hắn cũng tự nhiên không phải Bạch Nhạc đối thủ.

Huống chi, một trận chiến này, vốn là kiếm đạo chi tranh!

Đồng dạng chuyện ngu xuẩn, hắn đương nhiên sẽ không tái phạm lần thứ hai.

Chỉ là, dạng này kiếm, muốn thế nào phá?

Đinh Hạo có thể cảm thụ được, phảng phất trong nháy mắt, Bạch Nhạc cả người trạng thái đều đã không giống nhau.

Hắn kiếm rất nhanh, thật là hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc lại phảng phất có thể hiểu rõ hắn ý nghĩ trong lòng một dạng, mỗi một kiếm đều rơi vào hắn muốn điểm công kích bên trên, giống như là hắn chủ động đem kiếm đưa lên phối hợp Bạch Nhạc một dạng.

Dạng này chiến đấu, nhường hắn có một loại muốn thổ huyết kích động.

Nửa năm trước đó, hắn thất bại về sau, trở về liền hỏi qua sư tôn, dạng này kiếm làm như thế nào phá.

Đối với cái này, Đinh lão hồi đáp chỉ có hai chữ!

"Nhanh hơn!"

Giờ khắc này, hai chữ này, liền phảng phất lạc ấn, nóng tại Đinh Hạo trong lòng, nhường hắn vứt bỏ tất cả tạp niệm!

Mau một chút, mau một chút, nhanh một chút nữa, còn có thể mau hơn một chút!

Đây cũng là trong lòng hắn duy nhất ý niệm trong đầu!

Đến giờ phút này, phảng phất thắng bại cũng đã bị hắn ném sau ót, chỉ còn lại có cái này duy nhất chấp niệm!

... ...

"Không tầm thường!"

Nhìn xa xa một trận chiến này, Giang Nhược Hư cũng không khỏi nhẹ giọng thở dài nói.

Câu này không tầm thường, cũng không phải là tán thưởng Bạch Nhạc, mà là tán thưởng Đinh Hạo!

Nửa năm trước, Bạch Nhạc cùng Đinh Hạo trận chiến kia, Giang Nhược Hư liền xem qua.

Lúc kia Đinh Hạo, căn bản không vào hắn mắt!

Giang Nhược Hư trước đây đánh giá là, Đinh lão khoái kiếm, hắn liền ba phần tinh túy đều không học được.

Đối với Đinh Hạo, Giang Nhược Hư vẫn luôn không có rất cao đánh giá, thậm chí cho rằng, Đinh Hạo liền vào Quan Lan tư cách cũng không có.

Có thể đánh một trận, lại làm cho Giang Nhược Hư cải biến thái độ.

"Hàn Tinh, sau trận chiến này, bất luận thắng bại. . . Tiễn một phần thư mời, thu hắn vào Quan Lan."

"Tốt!"

Gật đầu, Hàn Tinh nhàn nhạt đáp.

"Bạch Nhạc kiếm, là ở cược! Chỉ cần Đinh Hạo có thể duy trì loại này xuất kiếm tốc độ, hắn thì nhất định sẽ lộ ra kẽ hở!"

Nghĩ đến trước đó Giang Nhược Hư từng nói, Bạch Nhạc phần thắng lớn hơn, Hàn Tinh nhịn không được lần nữa mở miệng nói.

Nhận thấy được Hàn Tinh dụng ý, Giang Nhược Hư không khỏi có chút mỉm cười.

"Thế nào, còn không phục, có muốn hay không theo ta cược? Một bồi ba, ta lời nói, vẫn như cũ chắc chắn."

"Không cá cược!"

Lạnh như băng từ trong miệng phun ra hai chữ này, Hàn Tinh nhất thời xoay người sang chỗ khác, không tiếp tục để ý hắn.

Nói không đánh cược thì không cá cược!

Đây là huyết giáo huấn.

... ...

Tâm kiếm!

So với việc Đinh Hạo, Bạch Nhạc lúc này xác thực mệt mỏi hơn nhiều.

Đinh Hạo tại công, cho nên cho dù là có sai lầm, cũng không nguy hiểm đến tính mạng, thật là đối hắn mà nói, chỉ cần phán đoán sai lầm một lần,

liền sẽ trúng kiếm!

Đó cũng không phải liều mạng tranh đấu, mà là luận kiếm!

Loại tình huống này, chỉ cần trúng kiếm, một trận chiến này coi như là bại.

Đương nhiên, đơn thuần thắng bại, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng không tính là gì, hắn cũng không quan tâm những thứ này.

Thật là Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, một trận chiến này đối với chính mình mà nói, cũng là một bước ngoặt.

Chỉ cần có thể phá đối phương khoái kiếm, chính mình trên kiếm đạo, liền có thể tiến hơn một bước.

Đây đối với Bạch Nhạc trên kiếm đạo tu hành mà nói, cực kỳ trọng yếu.

Linh Tê Kiếm Quyết, Bạch Nhạc đã sớm thuộc nằm lòng, thậm chí Bạch Nhạc tự vấn, coi như là Linh Tê lão tổ phục sinh, tại Linh Tê Kiếm Quyết bên trên, cũng chưa chắc có thể thắng được hắn.

Đây không phải là cuồng vọng, mà là một loại cường đại tự tin!

Một loại thuộc về cường giả kiêu ngạo!

Chờ một hồi!

Nghĩ đến Linh Tê Kiếm Quyết, Bạch Nhạc trong đầu nhưng là không khỏi hiện lên một đạo linh quang.

Linh Tê Kiếm Quyết tu hành đến cuối cùng, trước đó sở hữu kiếm chiêu cũng đã đều không có ở đây trọng yếu.

Linh Tê Kiếm Quyết, nói đến, chính là một kiếm!

Linh Tê Nhất Kiếm!

Cái này một chữ, mới là Linh Tê Kiếm Quyết chân chính chỗ tinh túy.

Cao thủ giao phong, cũng không cần ngươi tới ta đi giao phong nhiều ít hiệp đấu, trong nháy mắt, chính là ngay lập tức phân thắng thua.

Tựu như cùng Đinh Hạo kiếm, nếu như có thể nhanh hơn một phần một dạng, một kiếm, liền đủ để quyết định thắng bại!

PS: Bồi người nhà năm mới, hôm nay chỉ có 2 càng!

Cũng chúc mọi người chúc mừng năm mới, ngày mai sẽ là năm đầu, ân, năm đầu, ta hẳn là sẽ chăm chỉ hơn, ân, liền làm dạng này.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1137: Lấy công đối công [chúc mừng năm mới]

Linh Tê trong lòng!

Một kiếm này, chính là tâm kiếm.

Tâm kiếm, là một loại kiêu ngạo, một loại tự tin!

Đối với một vị kiếm tu mà nói, công phạt mới là vị thứ nhất.

Kiếm giả, hung binh vậy!

Đinh Hạo kiếm quá nhanh, thế cho nên Bạch Nhạc vẫn luôn tại hạ ý thức phòng thủ, thật là hoàn mỹ đến đâu phòng thủ cũng hầu như sẽ xuất hiện khe hở, xuất hiện kẽ hở.

Tâm kiếm tuy huyền diệu, thật là nếu là không ngừng lặp lại xuống dưới, không ai có thể cam đoan chính mình vẫn luôn là đối.

Một trận chiến này, cũng đúng là như vậy.

Đừng xem lúc này, Bạch Nhạc tựa hồ một mực chiếm cứ thượng phong, nhường Đinh Hạo không chỗ bắt tay vào làm, nhưng nếu là lại đánh như vậy xuống dưới, bại người thì nhất định là Bạch Nhạc.

Muốn hóa giải loại cục diện này, biện pháp duy nhất chính là đối công!

Lấy công đối công!

Làm như thế, tuy có chút hung hiểm, nhưng lại là đối mặt khoái kiếm,

duy nhất Thủ Thắng Chi Đạo.

Ngộ đến điểm này, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì nhất thời bỗng nhiên rộng rãi.

Từng ấy năm tới nay, Bạch Nhạc từ đầu đến cuối đều cảm thấy, chính mình tại kiếm đạo phía trên, kém một điểm gì đó, nhưng lại thủy chung không bắt được bên trong yếu hại.

Cho đến giờ phút này, Bạch Nhạc mới rõ ràng ý thức được, chính mình thiếu chính là như thế một loại kiên quyết tiến thủ, lấy công đối công quyết đoán!

Từ tu hành tới nay, Bạch Nhạc mặc dù tiến bộ thần tốc, thật là quy về kết quả, đều là đang bị người khác buộc đi.

Vì còn sống, vì cứu Vân Mộng Chân, vì hoàn thành Diệp Huyền đại sư nguyện vọng!

Quá đa số, nhưng lại đều là bị thúc đi, chưa từng có mình muốn như thế nào.

Cho dù là bây giờ bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, cũng chỉ là một loại bất đắc dĩ phía dưới lựa chọn, dạng này tâm tính, có thể tạo nên một vị thiên tài, nhưng lại vĩnh viễn cũng vô pháp thành tựu một vị cường giả chân chính!

Như Thông Thiên Ma Quân, Diệp Huyền đại sư, hoặc là Đạo Lăng Thánh Nữ như thế cao thủ tuyệt thế.

Nếu như dạng này tâm tính không thay đổi, đừng nói là mười năm, cho dù là nhiều hơn nữa cho hắn gấp mười lần thời gian, hắn cũng chưa chắc có thể phá vỡ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trở về.

Rất nhiều chuyện, cũng không phải là ngươi hạ quyết tâm, liền nhất định dùng được, bằng không, nhân sinh như thế nào lại có nhiều như vậy tiếc nuối.

Tình huống bình thường xuống, Bạch Nhạc rất khó ý thức được điểm này, thật là tại Đinh Hạo cái này khoái kiếm bức bách xuống, nhưng là nhường Bạch Nhạc chợt tỉnh ngộ.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trên người khí thế chợt đại biến.

Nếu như nói, Bạch Nhạc giống như là một thanh bảo kiếm, như vậy trước đó chính là một mực giấu ở trong vỏ, bị phủ đầy bụi lấy, mà cái này một khắc, nhưng là bảo kiếm ra khỏi vỏ, khí trùng ngưu đấu!

Trong khi giao chiến, Đinh Hạo là người thứ nhất cảm thụ được loại biến hóa này.

Không hiểu, giờ khắc này trong lòng hắn đột nhiên sinh ra một loại tim đập nhanh cảm giác.

Loại cảm giác này nhường hắn càng phát ra bất an, vô ý thức lần nữa huy kiếm, loại này cực hạn phía dưới phản kích, có vẻ vô cùng khủng bố.

Một kiếm này tốc độ, thậm chí nếu so với trước kia nhanh hơn!

Đối với Đinh Hạo mà nói, cái này cũng là một loại đột phá, tại không thể có thể ở giữa, ngạnh sinh sinh nhường một kiếm này tốc độ nhanh hơn một phần!

Nhưng mà, cũng cơ hồ là tại đồng thời, Đinh Hạo chỉ cảm giác mình thấy hoa mắt, thậm chí cũng còn không kịp phản ứng kịp, Bạch Nhạc một kiếm này, liền cũng đồng dạng đã rơi xuống!

Lấy công đối công!

"Phốc!"

Cơ hồ là trong nháy mắt, kiếm phong chợt vào thịt!

Cũng cơ hồ là tại đồng thời, hai người đồng thời thu tay lại.

Chẳng qua là khi lẫn nhau chứng kiến một kiếm này rơi xuống vị trí thời điểm, Đinh Hạo liền minh bạch, một trận chiến này, là hắn bại!

Hắn kiếm, rơi vào Bạch Nhạc ngực phải phía trên, kiếm phong vào thịt, nhưng lại cũng vẻn vẹn vẫn là bị thương ngoài da, cho dù là đâm xuống, cũng tối đa chỉ là đâm thủng lá phổi, cũng không phải là vết thương trí mệnh!

Bạch Nhạc kiếm, đứng ở trước người hắn, vẫn chưa đâm vào, có thể Bạch Nhạc kiếm đâm địa phương, nhưng là hắn vị trí trái tim, chỉ cần kiếm phong vào sâu hơn ba phần, liền có thể dễ dàng đâm thủng trái tim của hắn.

Đương nhiên, đến loại cảnh giới này, cho dù là thân thể bị trảm, cũng chưa đến nổi vạn kiếp bất phục, thật là nếu như một kiếm này thật hạ xuống.

Bạch Nhạc chỉ là thụ thương, mà hắn nhưng là thân thể bị trảm, ai thắng ai thua, còn cần giải thích sao?

Quan trọng hơn là, lấy Đinh Hạo thực lực, đối với một kiếm này chân tướng xem cực kỳ minh bạch.

Hắn là đem hết toàn lực xuất kiếm, cho nên một kiếm này nhanh hơn!

Thật là Bạch Nhạc nhưng là từ vừa mới bắt đầu cũng đã đoán được hắn xuất kiếm phương vị, cố ý tránh ra yếu hại, lấy chịu một kiếm này làm

giá làm ra tinh chuẩn phản kích.

Từ mặt ngoài xem, tựa hồ là hắn tổn thương tới Bạch Nhạc, mà chính mình lại không phát hiện chút tổn hao nào, nhưng trên thực tế, nhưng là sống hay chết khoảng cách.

"Ta bại!"

Ánh mắt có chút cô đơn, Đinh Hạo yên lặng mấy hơi thở, lại phảng phất đi qua một thế kỷ đồng dạng dài dằng dặc.

Lần trước thua ở Bạch Nhạc, hắn còn có thể tìm được rất nhiều lý do vì mình giải vây, lần này luận kiếm bại, nhưng là nhường hắn triệt để tâm phục khẩu phục.

Vô luận là kiếm đạo, vẫn là tu vi, hắn xác thực cũng không bằng Bạch Nhạc.

Thu hồi kiếm trong tay, cũng đồng thời thu liễm khí tức.

Thối lui một bước, Bạch Nhạc lập tức khom người hướng về Đinh Hạo cúi đầu, "Một trận chiến này, Bạch Nhạc được lợi rất nhiều! Còn phải đa tạ Đinh huynh mới là!"

Cười khổ một tiếng, Đinh Hạo có chút sáp nhiên mở miệng nói, "Có thể hay không nói cho ta biết, một kiếm này tên gọi là gì?"

"Linh Tê Nhất Kiếm!"

Nhìn lấy Đinh Hạo, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Một kiếm này, là một vị tiền bối sáng tạo, ta mặc dù tu tập đã lâu, nhưng lại một mực không thể lên được tinh túy, cũng là một trận chiến này, mới khiến cho ta rộng mở trong sáng."

Yên lặng chốc lát, Đinh Hạo cuối cùng thật dài thở dài!

"Bạch huynh không cần khiêm tốn, là ta không bằng ngươi!"

Cười khổ một tiếng, Đinh Hạo lập tức mở miệng nói, "Thật trước khi tới, ta thì có cảm giác, sư tôn mặc dù không có nói rõ, ta có thể cảm giác được. . . Hắn là cho là ta thắng không ngươi! Ta gấp gáp như vậy tới tìm ngươi, cũng chính bởi vì trong lòng không phục, nhưng hôm nay. . . Ta thua tâm phục khẩu phục."

Cũng không đợi Bạch Nhạc trả lời, Đinh Hạo liền tự mình nói xong, "Sư tôn ta, tên là Đinh Bất Nhị, thế nhân đều là xưng Đinh lão! Nghĩ đến mấy ngày nay, ngươi cũng đã nghe qua."

"Sư tôn ngay tại Đông Nam quận, nếu là có hứng thú, ta liền dẫn ngươi đi gặp sư tôn!"

Đinh Bất Nhị!

Trước đó mặc dù cũng nghe qua Đinh lão, nhưng cái này nhưng là Bạch Nhạc lần đầu tiên biết rõ đối phương tên.

Cũng không có gì do dự, Bạch Nhạc lúc này mở miệng nói, "Có mong muốn vậy, thỉnh cầu Đinh huynh vì ta dẫn tiến!"

Cùng Đinh Hạo một trận chiến này, cho dù đối với Bạch Nhạc mà nói, cảm ngộ rất lớn, thật là loại này có thể tự mình đạt được kiếm đạo đại sư chỉ điểm cơ hội, Bạch Nhạc đương nhiên sẽ không buông tha.

Một trận chiến này, mặc dù thắng, lại cũng không có nghĩa là, Linh Tê Nhất Kiếm liền thắng được đối phương một chữ khoái kiếm!

Thắng là bởi vì, Đinh Hạo còn chưa đủ mạnh.

Điểm này Bạch Nhạc trong lòng đồng dạng vô cùng rõ ràng.

"Tốt!"

Gật đầu, Đinh Hạo đáp một câu, lập tức xoay người rơi xuống khiêu chiến đài.

Cho đến giờ phút này, đám người chung quanh phảng phất mới chợt tỉnh táo lại, phát sinh một hồi rung trời tiếng hô.

Trước đó cái kia tất cả phát sinh thực sự quá nhanh, một mực lấy, rất nhiều người cũng còn không có biết rõ ràng, rốt cuộc ai thua.

Thẳng đến Đinh Hạo mở miệng chịu thua, chủ động ly khai khiêu chiến đài, mới khiến cho một trận chiến này kết quả, chân chính có định luận.

Bạch Nhạc!

Cái này một cái tên, phảng phất đã trở thành gần đây nửa năm qua, Vân thành hiếu kỳ nhất tích!

Cvt: Chúc mọi người một năm mới thật vui vẻ.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1138: Chỉ tu một kiếm, chỉ điểm một kiếm

Thu được Quan Lan thư mời, giờ khắc này Đinh Hạo trong lòng cũng cũng là ngũ vị tạp trần.

Mặc dù có Đinh lão lợi hại như vậy sư tôn, thật là qua nhiều năm như vậy, hắn nhưng vẫn không cái gì thành tựu, đừng bảo là đỉnh tiêm thiên tài, coi như là hạng hai cũng cũng không tính, tại Thiên Tinh tháp bên trong, cùng những cái kia căn bản bừa bãi vô danh người lẫn nhau tranh đấu.

Thậm chí coi như là chính bản thân hắn, cũng có chút đắm mình.

Thật là từ nửa năm trước, cùng Bạch Nhạc sau trận chiến ấy, hắn liền phảng phất chịu đến thật lớn kích thích, nửa năm khổ tu, nhường chính hắn đều có một loại thoát thai hoán cốt cảm giác.

Chỉ là lại không nghĩ rằng, dù vậy, một trận chiến này vẫn là bại!

Nhưng ngay khi hắn cảm thấy có chút chán nản thời điểm, lại ngoài ý muốn đạt được Quan Lan tán thành.

Riêng là, đưa tới cho hắn thư mời người, lại chính là Hàn Tinh, cái này cũng liền có nghĩa là, đây là tối cao tán thành, bởi vì cái kia có nghĩa là Giang Nhược Hư tán thành.

Loại này buồn vui nảy ra cảm giác, quả thực khó có thể dùng ngôn ngữ để miêu tả.

...

So với việc Đinh Hạo cái kia phức tạp tâm tình, lúc này Sở Hân lại quả thực hạnh phúc sắp ngất đi.

1500 tinh tinh a!

Nàng cả đời cũng chưa từng thấy lớn như vậy một món tiền bạc.

Hơn nữa, không giống với lần trước Bạch Nhạc cho nàng năm trăm tinh tinh, cái này nhưng đều là nàng tự mình thắng được.

Coi như là căn cứ thiện lương bản tính, phải hào phóng phân cho Bạch Nhạc phân nửa, vậy cũng vẫn như cũ còn có bảy trăm năm mươi miếng tinh tinh đâu!

Trở lại độc tòa tiểu lâu bên trong, đem cái này chút tinh tinh toàn bộ phô khai, Sở Hân nằm ở những thứ này tinh tinh bên trên, quả thực cảm giác mình chính là trên đời hạnh phúc nhất người.

Thẳng đến. . . Bạch Nhạc trở về, chứng kiến cái này nhược trí một màn, dùng một loại xem đứa ngốc một dạng ánh mắt nhìn lấy nàng, đồng thời vẻ mặt ghét bỏ thời điểm!

Loại kia cảm giác vui sướng, mới chợt bị cắt đứt!

"Ngươi đây là cái gì ánh mắt?"

Như là bị giẫm phần đuôi con mèo nhỏ một dạng, Sở Hân trong nháy mắt liền tạc mao, từ dưới đất nhảy dựng lên, tàn bạo trừng lấy Bạch Nhạc chất vấn.

"Có thể hay không đừng biểu hiện cùng một cái nhà giàu mới nổi một dạng? Đương nhiên, ta biết, ngươi chính là! Nhưng cũng chí ít thu liễm một chút như vậy, không muốn có vẻ mất mặt như vậy."

Vẻ mặt ghét bỏ nhìn lấy Sở Hân, Bạch Nhạc quẳng xuống câu nói này sau đó, liền lại lại để ý đến nàng, thẳng xoay người lên lầu đi.

Nhà giàu mới nổi? ! Mất mặt? !

Yên lặng trong nháy mắt, Sở Hân lập tức mãnh mẽ từ dưới đất thoan khởi đến, phát sinh một hồi chói tai tiếng thét chói tai!

"Nhà giàu mới nổi? Ngươi mới là nhà giàu mới nổi! Bạch Nhạc, ngươi trở lại cho ta! Ta muốn giết ngươi! ! !"

... . .

Vẻn vẹn nghỉ ngơi một ngày, Bạch Nhạc liền đi theo Đinh Hạo cùng rời đi Vân thành.

Đinh lão nơi ở địa phương, ở một cái bên hồ bên trên, khoảng cách Vân thành, cũng bất quá chỉ là không đến hai trăm dặm khoảng cách.

Đến bên hồ bên trên, Bạch Nhạc mới phát hiện, Đinh lão tựa như cùng bình thường lão nhân một dạng, không có chút nào khí tức lộ ra ngoài, một thân vải thô đoản sam, cứ như vậy tùy ý ngồi ở hồ nước thả câu!

Bên cạnh, còn có mấy cái bình thường lão nhân hầu ở bên cạnh nói giỡn.

Vẻn vẹn liếc một cái, Bạch Nhạc liền minh bạch, những thứ này chỉ là tầm thường nhất lão nhân, liền Linh Phủ Cảnh cũng chưa tới, tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, liền cùng phàm tục không khác nhau gì cả.

Xem bọn hắn cùng Đinh lão thục lạc dáng vẻ, hiển nhiên cũng không biết Đinh lão thân phận.

"Đinh lão!"

Khẽ khom người, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"U, lão Đinh, tôn tử của ngươi tới a!"

Những lão nhân này cũng không nhận ra Bạch Nhạc, nhưng lại nhận ra Đinh Hạo, cười ha hả chào hỏi.

"Trương gia gia, Lưu gia gia tốt."

Cười hì hì tiến lên hành lễ, hiển nhiên Đinh Hạo cũng đã thành thói quen dạng này sự tình.

"Được, lão Đinh, tôn tử của ngươi dẫn người tới thăm ngươi, chúng ta sẽ không quấy rầy các ngươi."

Cười nói vài câu, cái kia mấy ông lão liền lần lượt rời đi.

Chờ đến sau khi bọn hắn rời đi, Bạch Nhạc lúc này mới một lần nữa hướng Đinh lão chào.

"Vãn bối Bạch Nhạc, bái kiến tiền bối!"

Đem cần câu buông xuống, Đinh lão chậm rãi mở miệng nói, "Ngắn ngủi này thời gian nửa năm, hắn tiến bộ cực đại, đều là bởi vì ngươi dựng lên, lão phu còn phải cám ơn ngươi mới đúng."

"Đinh lão khen nhầm, là Đinh huynh chính mình bằng lòng nỗ lực."

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Không cần quá khiêm tốn, lão phu gặp ngươi, là ngươi thật có gặp lão phu tư cách."

Xoay người lại, Đinh lão tùy ý mở miệng nói, "Hạo nhi có thể mang ngươi đến, nói rõ lần này hắn thua tâm phục khẩu phục, ngươi dùng vẫn là lần trước kiếm pháp sao?"

"Vâng!"

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp, "Chiêu này tên là, Linh Tê Nhất Kiếm, lấy tâm hữu linh tê nhất điểm thông chi ý."

Cũng không có gì giấu giếm, Bạch Nhạc cung kính giải thích.

"Thần giao cách cảm. . . Hảo ý cảnh!"

Chỉ là sau một khắc, Đinh lão thanh âm liền dần dần chuyển lạnh, "Lão phu kiến thức nông cạn, làm sao không biết, trên đời này, vẫn còn có dạng này một loại kiếm đạo, chớ không phải là ngươi tự nghĩ ra hay sao?"

Chân mày đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc yên lặng một chút, lúc này mới chậm rãi đáp, "Linh Tê Kiếm Quyết, chính là Linh Tê lão tổ sáng tạo, vãn bối tu hành sự tình, lão tổ cũng đã qua đời."

Nheo mắt lại, nhìn lấy Bạch Nhạc, Đinh lão nhàn nhạt gật đầu.

Mặc dù hắn vẫn chưa nghe qua Linh Tê lão tổ, nhưng là lại có thể cảm giác được, Bạch Nhạc nói thật là lời nói thật.

"Nửa năm trước đó, ta liền từng nghe Hạo nhi nói, ngươi muốn gặp ta, có cái gì muốn hỏi, hỏi đi."

Đưa ánh mắt về phía mặt hồ, Đinh lão từ tốn nói.

Trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc cái này mới mở miệng nói, "Vãn bối là

muốn hướng tiền bối thỉnh giáo kiếm đạo."

"Ta mặc dù may mắn thắng Đinh huynh một chiêu, nhưng lại cũng minh bạch, đây cũng không phải là Linh Tê Nhất Kiếm so tiền bối khoái kiếm cao minh, chẳng qua là ta chiếm Đinh huynh tiện nghi."

Lời nói chưa nói quá rõ, vừa ý nghĩ cũng đã hết sức rõ ràng.

Bạch Nhạc vẫn chưa lúc đó đình chỉ, tiếp tục nói, "Thật không dám giấu giếm, vãn bối ngày xưa đã từng sửa qua khoái kiếm, đặt tên là ngu kiếm! Chỉ là, ngu kiếm tốc độ lại cuối cùng là có cực hạn! Lần này nhìn thấy Đinh huynh, ta liền thủy chung có một loại nghi hoặc!"

"Kiếm tốc độ, cho là thật có thể một mực nhanh xuống dưới sao? Lấy tiền bối đến xem, loại này nhanh, có hay không có cực hạn!"

Khom người cúi đầu, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói.

Những lời này, nghe tựa hồ đơn giản, nhưng lại nhắm thẳng vào bản chất.

Nghe xong Bạch Nhạc những lời này, Đinh lão không khỏi khẽ thở dài một cái, lần nữa xoay người lại, "Hạo nhi, thua ở dạng này người, ngươi bại không oan!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Đinh lão chậm rãi hỏi ngược lại, "Thanh niên nhân, ngươi cho rằng. . . Đạo có điểm dừng sao?"

". . ."

Hơi chậm lại, Bạch Nhạc mí mắt hơi hơi vừa nhảy, nhưng là nhất thời minh bạch Đinh lão ý tứ.

Cũng không có nhường Bạch Nhạc hồi đáp, Đinh lão bình tĩnh tiếp tục

hỏi ngược lại, "Đạo Vô Chỉ Cảnh, kiếm tốc độ, vì sao lại có chừng mực?"

Đạo Vô Chỉ Cảnh, Kiếm Vô Chỉ Cảnh!

Lắc đầu, Đinh lão nhẹ giọng nói, "Tu hành bên trong, tự nhiên tổng hội gặp phải bình cảnh, há lại độc kiếm đạo một đường, há chỉ lão phu chi đạo!"

"Lão phu tên, là mình lấy! Bởi vì, lão phu cuộc đời liền chỉ tu một kiếm, cùng người đối địch lúc, cũng chỉ ra một kiếm!"

Đinh lão tên là, Đinh Bất Nhị!

Đây cũng là tên này ý nghĩa!

Giờ khắc này, nhìn lấy Đinh lão, Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm thụ được đối phương trên người cái kia cổ ngạo khí.

Chỉ tu một kiếm, chỉ điểm một kiếm!

Cũng chỉ có hạng nhân vật này, mới có thể sáng chế kinh khủng như vậy khoái kiếm tới.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1139: Nhìn không thấu

"Đạo Vô Chỉ Cảnh, Kiếm Vô Chỉ Cảnh!"

Yên lặng lặp lại một lần cái này tám chữ, Bạch Nhạc hướng về Đinh lão khom người cúi đầu.

"Đa tạ Đinh lão chỉ giáo! Vãn bối vô cùng cảm kích."

Khoát khoát tay, Đinh lão chậm rãi nói rằng, "Bất quá là vài câu rỗi rãnh nói mà thôi, không tính là cái gì chỉ giáo."

"Ngươi trước khi tới, lão phu từng muốn thu ngươi làm đồ, chỉ là bây giờ nhìn tới. . . Lão phu giáo không ngươi."

Thở dài một tiếng, Đinh lão lần nữa mở miệng nói.

Nghe vậy, Bạch Nhạc rồi lại không khỏi nao nao.

Tới thỉnh giáo là có, nhưng nếu nói thật làm cho hắn bái Đinh lão vi sư, hắn chỉ sợ cũng là hơn phân nửa không muốn, Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, không có như vậy không đáng tiền.

Chỉ là, lời này từ Đinh lão nói ra, đối với Bạch Nhạc mà nói, tự nhiên liền có một phen đặc biệt tư vị ở trong lòng.

Ngắn ngủi thất thần, Bạch Nhạc rất nhanh liền phản ứng kịp, "Là vãn bối phúc bạc, vô duyên bái nhập tiền bối môn hạ."

"Lão phu si sống hơn tám trăm năm, những thứ này có lệ lời nói, liền không cần phải nói."

Lắc đầu, Đinh lão nhẹ giọng nói, "Lão phu kiếm đạo không thích hợp ngươi, cũng giáo không ngươi. . . Bất quá, ngươi hôm nay tất nhiên đến, chính là một phần nhân quả!"

Nhìn lấy mặt hồ, Đinh lão tiếp tục nói, "Hạo nhi gần bái nhập Quan Lan sự tình, lão phu cũng đã biết, đây cũng là duyên! Ngươi xem rõ ràng, lão phu chỉ điểm một kiếm, có thể có bao nhiêu lĩnh ngộ, chính là ngươi bản thân sự tình."

"Cái này. . ."

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, nghe được Đinh lão lời nói, mà lấy Bạch Nhạc định lực, cũng không khỏi có chút thất thần.

"Không muốn phân thần, thấy rõ ràng!"

Lần nữa căn dặn một câu, tại mở miệng đồng thời, Đinh lão tùy ý nắm lên trong tay cần câu, coi đây là kiếm, nhẹ nhàng một kiếm chém ra.

Một kiếm này rất chậm, tựa hồ dù là chỉ là một cái người phàm tục đều có thể nhìn rõ biết.

Nhưng cái này một kiếm rồi lại rất nhanh, bởi vì xuất thủ trong nháy mắt, toàn bộ mặt hồ liền phảng phất cũng bị người một kiếm mở ra.

Bình tĩnh trơn bóng mặt hồ chợt bên trong phân, lộ ra một cái sâu tới hơn mười mét khe rãnh.

Một kiếm kia, phảng phất vẫn còn ở lão tử trong tay, hoặc như là đã phá không mà ra, xuất hiện ở bờ hồ bên kia.

Ngay tại lúc đó, Đinh lão cùng Đinh Hạo thân ảnh cũng biến mất theo vô tung vô ảnh.

Chờ đến Bạch Nhạc phục hồi tinh thần lại thời điểm, quanh thân cũng đã chỉ còn lại có một mảnh hoang vu!

Oanh!

Trong nháy mắt, sóng nước lần nữa đánh ra mà xuống, vừa mới bị một kiếm chém ra mặt hồ, đã triệt để khôi phục!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc phảng phất đầy đầu đều chỉ còn lại một kiếm kia!

... .

"Chúc mừng Đinh lão vào Quan Lan dạy học!"

Bờ sông bên kia, Giang Nhược Hư đã chờ ở chỗ này, một bộ đạm bạch sắc điêu cừu trường bào, Giang Nhược Hư hơi hơi chắp tay.

Hàn Tinh lạc hậu một bước, đứng tại Giang Nhược Hư bên người.

"Cái gì cũng không chạy khỏi Giang tiên sinh pháp nhãn."

Chứng kiến Giang Nhược Hư, Đinh lão cũng không khỏi cười khổ một tiếng, "Chỉ cần Giang tiên sinh không chê, lão hủ nguyện vào Quan Lan, lược tẫn miên lực."

"Như một khoái kiếm danh động thiên hạ, có thể được Đinh lão gia nhập liên minh, là Quan Lan vinh quang."

Mỉm cười, Giang Nhược Hư nhẹ giọng mở miệng nói.

Cho tới giờ khắc này, Đinh Hạo lúc này mới rốt cục phản ứng kịp, không khỏi có chút trố mắt đứng nhìn, nửa ngày cũng không nói ra lời tới.

Phảng phất xem thấu Đinh Hạo tâm tư, Hàn Tinh lạnh lùng mở miệng nói, "Thu hồi ngươi điểm này tâm tư xấu xa, Quan Lan có Quan Lan quy củ, sẽ không bởi vì ngươi cùng Đinh lão quan hệ liền nới lỏng tiêu chuẩn, nếu là ngươi không đủ tư cách, ta cũng sẽ tùy thời đuổi ngươi ra Quan Lan, tuyệt sẽ không bởi vì Đinh lão tại Quan Lan, liền làm nhượng lại bước."

Trong nháy mắt, Đinh Hạo nhất thời vẻ mặt thông hồng, sâu khom người bái thật sâu, "Học sinh không dám!"

"Không cần tự coi nhẹ mình, nửa năm trước ngươi, xác thực không có tư cách vào Quan Lan! Nhưng hôm nay, phần vinh dự này, là ngươi tự kiếm tới."

Mang trên mặt một tia ôn hòa nụ cười, Giang Nhược Hư nghe vậy đạo, "Trở về thu thập một chút, tháng sau liền vào Quan Lan tu hành đi."

"Đúng, tiên sinh!"

Đối mặt Giang Nhược Hư, Đinh Hạo cũng không dám có chút bất kính, đàng hoàng khom người đáp ứng.

Cũng không có lại để ý tới Đinh Hạo, Giang Nhược Hư lập tức đưa mắt nhìn sang bờ sông bên kia, "Đinh lão cho rằng, tiểu tử kia, có thể ngộ ra nhiều ít?"

"Lão phu. . . Không biết!"

Cười khổ một tiếng, Đinh lão thở dài nói, "Lão phu bình sinh coi như là quen biết bao người, có thể hết lần này tới lần khác, cái này Bạch Nhạc, lão phu nhìn không thấu."

"Ồ?"

Nghe được Đinh lão lời nói, Giang Nhược Hư so với có hứng thú nhìn đối phương hỏi tới.

"Trên người hắn phảng phất có tầng một sương mù, để cho người ta thấy không rõ lắm! Lão phu từng muốn thu hắn làm đồ, chỉ là, nhìn thấy thời điểm khác, lão phu thì biết rõ, giáo không hắn, hắn cũng sẽ không bái nhập lão phu môn hạ!" Lắc đầu, Đinh lão tiếp tục nói, "Lão phu vừa mới đã từng xuất lời dò xét, xác thực chính như lão phu suy đoán, hắn căn bản vô ý bái nhập lão phu môn hạ."

Khẽ vuốt cằm, Giang Nhược Hư không nói một lời, nhưng trong lòng cũng minh bạch, Đinh lão nói không giả.

Trên thực tế, không chỉ là Đinh lão, Giang Nhược Hư cho rằng, mặc dù là chính bản thân hắn đưa ra cành ô-liu, Bạch Nhạc cũng sẽ không tiếp nhận.

Bái nhập Quan Lan, cũng đã là Bạch Nhạc cực hạn.

"Hắn sở tu hành Linh Tê Kiếm Quyết, cực kỳ tuyệt diệu, theo chính hắn nói, là từ một vị tên là Linh Tê lão tổ cao nhân nơi nào học được, chỉ là hắn tu hành lúc, đối phương cũng đã không còn tại thế! Lão phu cũng coi như biết nhiều cường giả ghi chép, có thể ngu ngốc sống hơn tám trăm năm, cũng chưa từng nghe qua người này! Thậm chí cái này Linh Tê Kiếm Quyết, cũng là lần đầu tiên nghe nói." Có chút đau đầu tiếp tục nói, "Đáng sợ nhất đúng, lão phu cho rằng. . . Hắn nói khả năng vẫn là tình hình thực tế."

"Linh Tê lão tổ. . . Thông Thiên! Thật đúng là càng ngày càng thú vị."

Bật cười lớn, Giang Nhược Hư tùy ý mở miệng nói, "Không ngại, đi một chút lại nhìn, ta cũng biết, trên người hắn đến tột cùng còn có bí mật gì."

Giang Nhược Hư cùng Đinh lão nói chuyện với nhau, Đinh Hạo chỉ là ở

bên cạnh nghe, không dám cắm miệng.

Có thể chỉ là nghe đến mấy cái này, cũng đã đủ để khiến trong lòng hắn nhấc lên cơn sóng thần.

Hắn mặc dù tự nhận xác thực không bằng Bạch Nhạc, nhưng lại cũng không nghĩ đến, vô luận là Đinh lão vẫn là Giang tiên sinh, đều đối Bạch Nhạc có như thế cao chăm chỉ đánh giá.

Đinh lão cũng liền thôi, tối trọng yếu là Giang tiên sinh a!

Quan Lan, Giang Nhược Hư, tên này, trên thế gian, chính là một cái thần thoại.

Trong thiên hạ, thiên tài chi nhân đếm không hết, thật là lại có bao nhiêu người có thể được Giang Nhược Hư chú ý như vậy?

Cho dù là, vị kia được khen là đệ nhất thiên hạ thiên kiêu Cố Vong Tình, sợ cũng không gì hơn cái này mà thôi a?

Hơn nữa, nghe đồn, vị kia chín sao sứ giả Lạc Cửu U, đã từng gặp qua Bạch Nhạc. . .

Nhiều cao thủ như vậy, sẽ không vô duyên vô cớ để mắt tới cùng một người.

Cái này tuyệt đối không phải một cái đơn giản vừa khớp có khả năng giải thích.

Trừ phi, Bạch Nhạc trên người thật có cái gì cùng người thường hoàn toàn khác biệt địa phương.

Đinh Hạo thực lực mặc dù không tốt, thật là một mực đi theo ở Đinh lão bên người, đối với rất nhiều tân bí, nhưng là muốn so với người bình

thường rõ ràng hơn nhiều.

Trong nháy mắt, Đinh Hạo trong đầu đột nhiên hiện lên một cái ý niệm trong đầu, phảng phất một đạo thiểm điện chợt xé rách trời cao.

Há hốc mồm, Đinh Hạo muốn đặt câu hỏi, nhưng lại cuối cùng không dám hỏi lối ra.

Chỉ là thấy lại hướng bờ sông bên kia thời điểm, nhưng trong lòng càng nhiều rất nhiều tâm tình rất phức tạp.

Đó là. . . Tử Vi Đế Tinh a!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1140: Bờ sông ngộ kiếm

Một kiếm khô cũng không có gì không tầm thường.

Đến Hóa Hư cảnh giới, một kiếm bổ ra đại giang đại hà, cũng bất quá chỉ làm bình thường.

Cho dù là Bạch Nhạc chính mình, nếu như toàn lực làm, chặt đứt sông, cũng không phải là không có khả năng làm được.

Nhưng chân chính nhường hắn chấn động, nhưng là Đinh lão tốc độ.

Nếu như nói Đinh Hạo kiếm, vẫn có thể phát giác vết kiếm tích, có thể bằng vào Linh Tê Nhất Kiếm để ngăn cản, phán đoán, như vậy Đinh lão kiếm, nhưng là nhường Bạch Nhạc nhìn liền đều thấy không rõ.

Không chút nào khoa trương nói, nếu như Bạch Nhạc cùng Đinh lão là địch, một kiếm này chém ra, khả năng đầu hắn rơi xuống đất, đều còn chưa kịp phản ứng, đến tột cùng phát sinh cái gì!

Chỉ tu một kiếm, chỉ điểm một kiếm!

Bạch Nhạc cho tới bây giờ đều không nghĩ tới, kiếm dĩ nhiên thật có thể nhanh đến mức độ này.

Quan trọng hơn là, Bạch Nhạc từ trong cảm thụ được không gian ba động!

Không gian!

Ý thức được cái này một cái từ, Bạch Nhạc mới chính thức phản ứng kịp.

Đinh lão một kiếm này, mặc dù có thể nhanh tới mức này, không chỉ là bởi vì một kiếm này bản thân, mà là bởi vì một kiếm này bên trong, ẩn chứa không gian đại đạo, có thể trực tiếp vượt qua không gian!

Khoảng cách, tại đây một kiếm trước mặt, không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Đổi một cái đơn giản hơn điểm giải thích.

Vô luận ngươi cùng hắn ở giữa, cách xa nhau ba thước năm thước, vẫn là mười thước trăm mét, lại hoặc là, kiếm phong đã gác ở ngươi trên cổ.

Đối với Đinh lão mà nói, đều không có khác nhau chút nào!

Đương nhiên, cái này đủ khả năng không nhìn khoảng cách, tự nhiên cũng là có hạn mức cao nhất.

Bạch Nhạc cũng không biết trong khoảng cách này giới hạn là bao nhiêu, nhưng ít ra tại cái phạm vi này bên trong, khoảng cách đối với Đinh lão mà nói, không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Con mắt là hội gạt người.

Chứng kiến Đinh lão ra một kiếm kia thời điểm, tựa hồ cảm giác rất chậm, nhưng loại này chậm, vẻn vẹn chỉ là một loại ảo giác.

Hoặc có lẽ là, vẻn vẹn chỉ là không gian ba động mang đến biểu hiện giả dối.

Chân chính muốn tu thành nhanh như vậy kiếm, căn nguyên thực sự tại đối với không gian nắm chặt, đối với Không Gian Pháp Tắc tìm hiểu.

Đương nhiên, muốn để Bạch Nhạc trực tiếp tìm hiểu Không Gian Pháp Tắc, đạt được loại cảnh giới này tự nhiên là không có khả năng.

Bất quá, chỉ cần minh bạch bên trong then chốt, tìm hiểu liền có manh mối.

Lẳng lặng đứng ở bên bờ, Bạch Nhạc trong đầu lại hiện ra cùng Đinh Hạo lúc giao thủ tình cảnh.

Đinh Hạo hiển nhiên cũng xa không đạt được Đinh lão loại kia đối với Không Gian Pháp Tắc cảm ngộ, có thể Đinh Hạo kiếm đồng dạng rất nhanh, ít nhất phải so Bạch Nhạc nhanh nhiều, trước đó thời điểm giao thủ, Bạch Nhạc chỉ có thể cảm nhận được đối phương kiếm bên trong ẩn chứa đạo vận, thật là đến tột cùng vì sao có thể nhanh như vậy, nhưng là hoàn toàn không biết gì cả.

Nhưng hôm nay, lại không giống nhau.

Bây giờ lại hồi ức lại cùng Đinh Hạo lúc động thủ mỗi một chi tiết nhỏ, liền có thể nhẹ dễ dàng phát giác được, Đinh Hạo kiếm, chính là đối không gian nắm chặt mạnh hơn, loại này đối với không gian nắm chặt, chính là nửa đường vận!

Chỉ chớp mắt ở giữa, Bạch Nhạc liền lần nữa lâm vào trầm tư bên trong.

Đối với tu hành giả mà nói, bước vào Tinh Hải bản thân liền là một cái cực kỳ then chốt tiết điểm.

Bởi vì bước vào Tinh Hải sau đó, liền có ban đầu đối với Không Gian Pháp Tắc cảm ngộ, cũng đang bởi vì như vậy, cho nên Tinh Hải cường giả mới có thể xé rách hư không.

Mà cái này, bản thân liền là một loại đối với không gian nắm chặt, đối với Không Gian Pháp Tắc cảm ngộ.

Bạch Nhạc bước vào Tinh Hải Cảnh thời gian, thật còn rất đoạn, ở

phương diện này, ở vào tương đối yếu kém trạng thái, thật là, chỉ cần đầu nhập tâm thần đi cảm ngộ, liền dễ dàng có thể tìm được phương hướng.

Giờ khắc này Bạch Nhạc, phảng phất đã không cảm giác được thời gian trôi qua, cũng căn bản không quan tâm đây là địa phương nào, cứ như vậy tự mình tại bờ sông ngồi xuống.

...

Bờ sông bên kia, Giang Nhược Hư cùng Đinh lão bọn hắn thật vẫn luôn chú ý Bạch Nhạc trạng thái.

Bây giờ, chứng kiến Bạch Nhạc cứ như vậy ngồi trên chiếu, rơi vào tìm hiểu tu hành trong trạng thái, vô luận là Giang Nhược Hư vẫn là Đinh lão cũng không khỏi trở nên tán thán.

"Mới bất quá rất ngắn một khắc đồng hồ thời gian, tiểu tử kia cũng đã ngộ đến Đinh lão khoái kiếm tinh túy, phần này ngộ tính, không tầm thường lắm nha."

"Xác thực rất không tầm thường!"

Gật đầu, Đinh lão thở dài nói, "Hạo nhi nếu có thể có hắn phân nửa ngộ tính, qua nhiều năm như vậy, cũng sớm nên danh động thiên hạ."

Nghe thế, Đinh Hạo nhất thời vẻ mặt vẻ xấu hổ.

Hắn mặc dù là Đinh lão tôn tử, thuở nhỏ tại Đinh lão bên người lớn lên, thật là vô luận là thiên tư vẫn là ngộ tính, cũng đều bất quá chỉ là trung nhân chi tư, mặc dù không tính là kém, nhưng lại cũng cùng thiên tài hoàn toàn không có quan hệ gì.

So với việc Đinh lão chỉ điểm Bạch Nhạc cái này đơn giản một kiếm, đối với hắn, lại có thể nói là lời nói và việc làm đều mẫu mực!

Thật là, dù vậy, hắn đối với khoái kiếm lĩnh ngộ, cũng vẻn vẹn chỉ là bình thường, còn lâu mới có được đạt được có thể khống chế không gian cảnh giới, nếu không như vậy, cho dù là thiên tư bình thường, một tay khoái kiếm cũng đủ để bước lên đỉnh tiêm thiên tài hàng ngũ, cần gì tại liền gia nhập Quan Lan đều gian nan như vậy.

"Một người tự có một người tạo hóa, ngộ tính sự tình không cưỡng cầu được."

Lắc đầu, Giang Nhược Hư từ tốn nói, "Ngươi nói Hạo nhi ngộ tính không cao, lại chẳng phải biết, thiên hạ lại có bao nhiêu người ước ao hắn ngộ tính cùng xuất thân mà không được!"

"Huống chi, tu hành sự tình, thành tựu như thế nào, há lại độc do trời chi phí cùng ngộ tính quyết định! Đại lãng đào sa, trên đời này, không biết nhiều ít thiên tài tuyệt thế chết non, như thế nào một người ngộ tính, có khả năng định luận."

"Đa tạ tiên sinh chỉ điểm!"

Nghe được Giang Nhược Hư lời nói, Đinh Hạo nhất thời lần nữa quỳ gối, sắc mặt phồng hồng hành lễ nói.

Giang Nhược Hư mấy câu nói nhìn như là ở cùng Đinh lão nói, nhưng trên thực tế, từng câu từng chữ nhưng đều là nói cho hắn nghe.

"Giang tiên sinh, dạy người phương pháp, thật không phải lão hủ có thể so với! Lão hủ bội phục!"

Cười khổ một tiếng, Đinh lão cũng đồng dạng chắp tay nói tạ ơn.

"Ta thiết Quan Lan thư viện, tự nhiên liền có giáo thụ chi trách, đã vào ta Quan Lan, chính là Quan Lan học sinh, chuyện đương nhiên."

Khoát khoát tay, Giang Nhược Hư bình thản mở miệng nói.

Lời này Đinh Hạo cùng Đinh lão đều không nghe ra cái gì đến, có thể Hàn Tinh nghe vậy nhưng là không khỏi hơi hơi nhíu mày, chỉ là nhưng cũng cuối cùng vẫn chưa mở miệng.

... . . .

"Vù vù!"

Kiếm phong khẽ run lên, Bạch Nhạc mở mắt, từ dưới đất nhảy lên, tự nhiên lấy ra Nghịch Ma Kiếm, một kiếm tiếp một kiếm chém ra, nhưng là tại đây bên bờ bắt đầu luyện kiếm!

Nếu như từ ngoại nhân đến xem, bây giờ Bạch Nhạc xuất kiếm tốc độ thật chậm, hơn nữa hoàn toàn không có cái gì mỹ cảm, đáng nói, quả thực giống như là một cái cái gì cũng sẽ không ngoan đồng đồng dạng.

Nhưng nếu là có cao thủ ở bên, liền có thể nhận thấy được, Bạch Nhạc mỗi một kiếm đâm ra, đều là tại nếm thử nắm chặt không gian cảm giác!

Vì thế, Bạch Nhạc cố ý bỏ qua tất cả bên ngoài ảnh hưởng, chỉ là đơn thuần xuất kiếm, theo không gian cảm giác.

Có ở đây không hiểu người, xem ra, một kiếm này kiếm có vẻ cực kỳ nực cười khôi hài.

Nhưng trên thực tế, đối với Bạch Nhạc mà nói, mỗi một kiếm đâm ra, đều là một lần đề thăng!

Đối với không gian nắm chặt, chính là tại đây nhìn như nực cười trong quá trình không ngừng tăng lên.

Mỗi một kiếm đều so với trước kia nhanh hơn, bất quá rất ngắn nửa canh giờ thời gian, liền khó hơn nữa thấy rõ Bạch Nhạc xuất kiếm vết tích.

Mặc dù còn xa vô pháp cùng Đinh lão kiếm so sánh, nhưng so với Đinh Hạo đến, nhưng là đã chênh lệch không bao nhiêu.

Hậu tích mà bạc phát!

Đây không chỉ là ngộ tính vấn đề, đây là qua nhiều năm như vậy, Bạch Nhạc một mực kiên trì tu hành kiếm đạo, chưa từng có một ngày đoạn tuyệt hồi báo.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1141: Thiên Tinh tháp tầng thứ năm

"Hô!"

Thở một hơi thật dài, Bạch Nhạc khắp khuôn mặt là vẻ vui thích, rung cổ tay, trường kiếm nhất thời phát sinh một tiếng khinh minh, như long ngâm!

Ngẩng đầu, lại nhìn mặt sông, sớm đã không có Đinh lão tung tích.

Chỉ là may là như vậy, Bạch Nhạc cũng đồng dạng vẫn chưa thất lễ, chỉnh quần áo một chút, Bạch Nhạc khom người hướng về mặt sông cúi đầu, cao giọng mở miệng nói, "Vãn bối Bạch Nhạc, đa tạ Đinh lão chỉ điểm tình!"

Khom người tam bái, Bạch Nhạc lúc này mới đi vòng vèo, hướng về Vân thành phương hướng bay đi.

Chỉ là, Bạch Nhạc lại cũng không biết, một màn này, nhưng là bị bờ bên kia Giang Nhược Hư cùng Đinh lão bọn hắn xem một cái thanh thanh sở sở.

Lấy Bạch Nhạc tu vi không cảm giác Giang Nhược Hư bọn hắn tồn tại, nhưng đối phương muốn nhìn rõ hắn nhưng bây giờ quá dễ dàng.

"Thanh niên nhân, có thể như vậy biết lễ, đã không nhiều a! Chúc mừng Đinh lão!"

Mỉm cười, Giang Nhược Hư nhẹ giọng mở miệng nói.

Biết hơi thấy lấy, từ loại chuyện nhỏ này bên trên, liền không khó coi ra một tính cách cá nhân.

Tại Đinh lão đã ly khai tình huống dưới, còn có thể như vậy nhận quà cảm tạ, đã nói, cái này một phần tình cảm, Bạch Nhạc đã ghi tạc tâm!

Đương nhiên, Đinh lão bản thân chưa chắc yêu cầu phần nhân tình này, có thể phần nhân tình này cũng rất dễ dàng rơi vào Đinh Hạo trên người.

Trên thực tế, Đinh lão nhường Đinh Hạo dẫn Bạch Nhạc đến, bản thân liền là mang theo phần tâm tư này.

Bằng không, không thân chẳng quen, hắn cần gì phải chỉ điểm Bạch Nhạc.

Cái gọi là kết một phần thiện duyên, đã là như thế.

Mà bây giờ Bạch Nhạc phản ứng, hiển nhiên là minh bạch hắn dùng ý, đối với Đinh lão mà nói, cái này tự nhiên là đáng giá chúc mừng sự tình.

"Tiên sinh, không muốn gặp hắn một chút sao?"

Chắp tay một cái, Đinh lão lập tức hỏi.

Có thể tại ngắn như vậy trong thời gian, minh ngộ khoái kiếm chi ý, liền đủ để chứng minh Bạch Nhạc trên kiếm đạo thiên phú, loại tình huống này, nếu như Giang Nhược Hư nguyện ý giúp Bạch Nhạc một thanh, dẫn Bạch Nhạc vào Quan Lan, đạt được càng nhiều kiếm đạo cao thủ chỉ điểm, Bạch Nhạc trên kiếm đạo đề thăng, tất phải lần nữa đột nhiên tăng mạnh.

Bạch Nhạc biết lễ, hiển nhiên cũng làm cho Đinh lão hảo cảm sinh nhiều, lúc này mới có câu hỏi này.

"Không vội!"

Lắc đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Ta nói, mọi người tự có mọi người duyên phận, đến hắn yêu cầu vào Quan Lan thời điểm, tự nhiên sẽ dẫn hắn vào Quan Lan, hiện tại. . . Còn không phải lúc."

Đối đãi người khác nhau, Giang Nhược Hư giáo thụ phương thức, cho tới bây giờ liền mỗi người không giống nhau.

Cho dù là tại Quan Lan học viện bên trong, cũng là như vậy.

Hắn nhường Đinh Hạo vào Quan Lan học viện tu hành, nhưng lại mặc kệ Bạch Nhạc ở lại Vân thành, trong lúc này tự nhiên có hắn suy nghĩ, những lời này, hắn không nói, người khác liền không tiện hỏi.

Cho dù là Đinh lão, cũng bất quá là điểm đến thì ngưng, vẫn chưa truy vấn nguyên do.

Mang theo Đinh Hạo lần nữa hành lễ, lập tức Đinh lão trực tiếp kèm theo lấy Đinh Hạo ly khai nơi đây.

Thẳng đến những người ngoài này toàn bộ ly khai, Hàn Tinh lúc này mới chậm rãi mở miệng hỏi, "Tiên sinh không cho hắn hiện tại vào Quan Lan, là lo lắng hắn thật cùng Tử Vi Đế Tinh có quan hệ?"

Đối với Hàn Tinh, Giang Nhược Hư cũng không có gì có thể giấu giếm, lắc đầu, nhẹ giọng đáp, "Tử Vi Đế Tinh bản bất quá chỉ là tiên đoán, cho dù là thật đứng ở trước mặt, thì như thế nào có thể nhận rõ, ta cũng không phải vị quốc sư kia, xem sao nói đến, không có trong phạm vi suy nghĩ của ta."

Dừng một cái, Giang Nhược Hư tiếp tục nói, "So với việc Quan Lan dạy bảo, ta cho rằng, Thiên Tinh tháp bây giờ mới là thích hợp hắn nhất chỗ tu hành, đợi hắn có thể lên đỉnh Thiên Tinh tháp, đem Tinh Hải Chi Lực,

đều hóa thành tinh lực, khi đó. . . Lại vào Quan Lan không muộn."

"Tiên sinh lời này, hơi bị quá mức có lệ! Ta chỉ là muốn biết rõ, tiên sinh cho rằng. . . Hắn là thật hay không cùng Tử Vi Đế Tinh có quan hệ."

Bĩu môi, Hàn Tinh bất mãn hồi đáp nói.

Cười ha ha một tiếng, Giang Nhược Hư lắc đầu nói, "Tử viết, không thể nói, không thể nói vậy!"

. . .

Lần nữa trở lại Thiên Tinh tháp, Bạch Nhạc vẻn vẹn nghỉ ngơi một ngày, liền lần nữa bắt đầu đối Thiên Tinh tháp tầng thứ năm trùng kích.

Mười năm ước hẹn rõ mồn một trước mắt!

Nếu bàn về cảm giác cấp bách, sợ rằng toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới cũng lại không có ai so Bạch Nhạc cảm giác cấp bách mãnh liệt hơn.

Mỗi một chút thời gian, đều phải hoàn mỹ lợi dụng, chỉ có như vậy, mới có thể mức độ lớn nhất tăng thực lực lên, tăng sống sót hy vọng.

Thiên Tinh tháp, mỗi lần tầng một, áp lực đều sẽ tăng lên gấp đôi, đương nhiên, trong người số cũng sẽ dần dần rơi chậm lại.

Đến tầng thứ năm, tối đa cũng chỉ là có hai mươi, ba mươi người tồn tại.

Hơn nữa, những người này đã hầu như rất ít tại Thiên Tinh tháp lộ ra ngoài mặt.

Cho dù là trước đó Đinh Hạo cùng Bạch Nhạc tranh đấu, những người này cũng rất ít quan tâm, tối đa chỉ là biết có Bạch Nhạc một người như

vậy, sự tình khác, căn bản thờ ơ!

Đừng xem chỉ có tầng một chênh lệch, tuy nhiên lại không thể nghi ngờ là nhân vật tầm thường, cùng thiên tài chân chính phân biệt.

Toàn bộ Đông Nam quận xuất sắc nhất thiên tài, hầu như toàn bộ đều ở chỗ này.

Trước đó tại tầng thứ tư, Bạch Nhạc chiếm giữ Đinh Hạo vị trí, thật là một khi bước vào tầng thứ năm, nhưng liền không có loại chuyện tốt này.

Không phải tinh biến thời điểm còn tốt, một khi tinh biến, không có tinh thần chống đỡ, cho dù là Bạch Nhạc, cũng rất khó thừa nhận cái kia khủng bố tinh lực trùng kích.

Cho nên, đối Bạch Nhạc mà nói, bây giờ, cấp thiết nhất sự tình, chính là tìm một cái tại tầng thứ năm mới khiêu chiến, đánh bại đồng thời cướp đoạt đối phương tinh thần tu luyện.

Đối với sở hữu tại Thiên Tinh tháp người tu hành mà nói, đây mới là nhất gian khổ, cũng nhất thời khắc nguy hiểm.

Bước vào tầng thứ năm trước đó, thật Bạch Nhạc cũng tìm người nghe qua tầng thứ năm tình huống.

Đáng tiếc, vô luận là Sở Hân, Viên Trinh loại này tại tầng thứ tư tu hành nhiều năm người, đối với tầng thứ năm đều biết rất ít.

Duy nhất biết rõ tin tức đúng, ba năm trước đó, từng có một người xông vào tầng thứ năm, chỉ là vẻn vẹn cách không đến nửa tháng, liền bị người bị thương nặng, ly khai Thiên Tinh tháp, đồng thời từ nay về sau, một mực không có trở về qua.

Nghe đồn là tu vi bị phế, đã hầu như không có gì khôi phục hy vọng.

Thậm chí ngay cả là bị ai gây thương tích cũng không biết.

Theo Viên Trinh phỏng đoán, là một cái tên là Đái Chấn người, người này hành sự tàn nhẫn, giết người không tính toán, đã từng bị toàn bộ Đông Nam quận phát lệnh truy nã qua, chỉ là về sau không biết làm sao, bị quận trưởng thu làm môn hạ, từ nay về sau liền một mực tại Thiên Tinh tháp tu luyện.

Toàn bộ Đái Chấn, thiên phú cùng thực lực chưa chắc là đỉnh tiêm, thế nhưng ra tay hung ác, cực kỳ am hiểu liều mạng tranh đấu, sức uy hiếp, cũng so với người khác càng cao nhiều.

Chỉ là, các loại (chờ) Bạch Nhạc chân chánh bước vào tầng thứ năm sau đó, mới phát hiện, tình thế so với trong tưởng tượng, càng nghiêm trọng nhiều.

Mới vừa bước vào tầng thứ năm không tới thời gian một phút, thậm chí Bạch Nhạc cũng còn không có thích ứng tầng thứ năm hoàn cảnh đâu, liền gặp phải Đái Chấn.

"Ngươi chính là cái kia Bạch Nhạc? Ta nghe nói qua ngươi, nghĩ đến, ngươi cũng nghe qua tên của ta."

Vẻ mặt dữ tợn, tướng mạo cực kỳ hung ác, có thể nói, Đái Chấn chính là ít có loại kia, chỉ nhìn tướng mạo, cũng biết là ác nhân cực phẩm.

Hơn nữa, đối với phần này xấu, Đái Chấn căn bản không thêm chút nào che giấu.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc nguyên bản trên mặt mang nụ cười cũng theo đó dần dần thu lại, "Nói như vậy, ba năm trước đó, bị phế tu vi người, chính là ngươi ra tay?"

"Không sai, chính là Đái mỗ gây nên!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1142: Ngạnh hám, Thông Thiên Đạo Thể

Đối mặt Bạch Nhạc chất vấn, Đái Chấn hoàn toàn không có nửa điểm che lấp ý tứ, cười lạnh một tiếng, chí khí hùng hồn hồi đáp nói.

"Thế nào, chẳng lẽ ngươi còn muốn thay hắn giữ gìn lẽ phải?"

Liếc mắt nhìn Bạch Nhạc, Đái Chấn khinh thường hỏi ngược lại.

"Không có hứng thú!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Không thân chẳng quen, thậm chí ta ngay cả hắn là ai cũng không biết, còn không có buồn chán tới mức này."

"Ha ha, coi như thức thời!"

Cười ha ha một tiếng, Đái Chấn kiều một ngón tay cái nói rằng, "Tiểu tử, xem ở ngươi thức thời như vậy phân thượng, Đái gia liền không làm khó dễ ngươi! Tầng này quy củ, ở lại chỗ này tu hành, mỗi ngày một viên tinh tinh, muốn chiếm giữ một ngôi sao, mỗi ngày mười viên tinh tinh, nghe hiểu sao?"

Con mắt hơi hơi nheo lại, nhìn lấy Đái Chấn, Bạch Nhạc ung dung mở miệng nói, "Đái gia, ngài thật là bản lĩnh a! Toàn bộ tầng thứ năm, cũng phải nghe ngươi phân phó?"

Nhận thấy được Bạch Nhạc giọng nói có chút không đúng, Đái Chấn lập tức cười lạnh nói, "Tiểu tử, không muốn cho thể diện mà không cần! Không muốn giao tinh tinh, liền cút ra ngoài cho ta, bất quá, về tầng thứ

năm sự tình, ngươi nếu như dám để lộ một chữ đi ra ngoài. . . Chân trời góc biển, ta cam đoan ngươi chết không nơi táng thân."

Chân mày nhẹ nhàng thượng thiêu, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Thiên Tinh tháp bên trong, như vậy làm càn. . . Nếu là ta đưa ngươi bẩm báo Chúng Tinh điện, ngươi liền không sợ sao?"

"Ngu xuẩn!"

Cười lạnh một tiếng, Đái Chấn khinh thường nói rằng, "Ngươi đại khái có thể thử nhìn một chút, ngươi có đi hay không đi ra ngoài!"

Nói chuyện trước đó, Đái Chấn trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, trong tích tắc, Tinh Hải chợt triển khai, có chừng gần tám ngàn trượng.

Đây đã là nhất trần trụi uy hiếp.

Không có tinh thần vì dựa vào, Thiên Tinh tháp cũng lui không quay về, loại thời điểm này, cho dù là muốn rời đi Thiên Tinh tháp cũng cực kỳ trắc trở.

Loại tình huống này, nếu như không chịu khuất phục, chỉ sợ liền thật phải bị giết ở chỗ này.

Chỉ tiếc, uy hiếp như vậy đối với Bạch Nhạc mà nói, thực sự không có ý nghĩa gì.

Khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Có ý tứ, đường đường Thiên Tinh tháp, vẫn còn có loại này tàng ô nạp cấu địa phương. . . Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi có tức giận gì, dám kiêu căng như thế!"

"Không biết điều!"

Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Đái Chấn bước ra một bước, một quyền trực tiếp hướng về Bạch Nhạc đập tới.

Sa oa quả đấm to, lộ ra lau một cái kim loại sáng bóng, một quyền này đánh xuống, liền giống như là có một ngọn núi cũng có thể một quyền đánh nát đồng dạng.

Tinh Hải sôi trào, Đái Chấn phía sau cái kia khủng bố Tinh Hải, trong nháy mắt liền đi theo nghiền ép mà xuống, phảng phất đem toàn bộ không gian đều phong kín hạ xuống, nhường Bạch Nhạc căn bản không chỗ có thể trốn.

Cường hãn!

Vẻn vẹn chỉ là một quyền, cũng đã có thể làm cho Bạch Nhạc cảm thụ được đối phương trên người loại kia sức mạnh cường hãn!

Không chỉ có chỉ là Tinh Hải ràng buộc, đối phương thân thể, cũng đã rèn luyện đến mức tận cùng, đủ để ngạnh hám lưỡi dao.

Một sát na này, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên mọc lên một loại kích động, muốn đơn thuần lấy Thông Thiên Đạo Thể cùng đối phương va vào, xem kết quả một chút ai mạnh hơn hãn!

Nhất niệm tức sinh, Bạch Nhạc càng là không chút do dự, giơ tay lên chính là một quyền hướng về đối phương nghênh đón!

Oanh! ! !

Không có chút nào hoa xảo, trong nháy mắt, hai người quả đấm liền trên không trung va chạm đứng lên.

Cái kia khủng bố trùng kích, phảng phất trong nháy mắt, liền làm cho cả

không gian đều chấn động đứng lên.

"Răng rắc!"

Sau một khắc, thanh thúy tiếng xương nứt liền chợt vang lên.

Chỉ là, đầu khớp xương bị cắt đứt người, lại cũng không là Bạch Nhạc, mà là Đái Chấn!

"Điều đó không có khả năng!"

Trong nháy mắt, Đái Chấn trong mắt đột nhiên lộ ra một vẻ sợ hãi, một kích này, nhưng là nhường hắn đánh sinh lòng ra một loại vẻ sợ hãi.

Qua nhiều năm như vậy, hắn không phải chưa bao giờ gặp cao thủ.

Những cái kia đỉnh tiêm thiên tài, có thể đánh bại hắn, tuyệt đối không ở số ít.

Thật là đối với thân thể mình, hắn lại có tuyệt đối tự tin!

Cho dù là những cái kia thiên tài, dùng binh khí, hắn đều dám dùng tay đi bắt.

Loại này cường hãn, là hắn tự tin khởi nguồn.

Thật là, ai có thể nghĩ tới, cho dù là tại loại này chính diện oanh kích bên trong, cái này nhìn lấy gầy yếu tiểu tử, dĩ nhiên có có thể một quyền cắt đứt hắn đầu khớp xương, loại này tại tối cường trên một điểm bị đánh tan cảm giác sợ hãi, mới là nhất làm người tuyệt vọng.

Cúi đầu nhìn một chút quả đấm mình, một kích này không giữ lại chút nào đập đi, cho dù là Bạch Nhạc bàn tay mình thượng cũng bị rung ra tiên huyết, da tróc thịt bong!

Thông Thiên Đạo Thể vì Bạch Nhạc chế tạo vô thượng đạo thể, nhưng chân chính đi qua lần lượt rèn luyện, cũng chỉ có đạo cốt!

Đái Chấn mặc dù kiêu ngạo một ít, thế nhưng thực lực lại xác thực vẫn có, nếu như không phải là Bạch Nhạc đạo cốt quá mức cường hãn, cho dù là tu thành Thông Thiên Đạo Thể, tại loại này trực tiếp trong đụng chạm, chỉ sợ cũng đừng nghĩ chiếm được tiện nghi gì.

Trên đỉnh vương thành, đêm hôm ấy, Bạch Nhạc ăn nhiều đại khổ đầu, ngoại nhân không cách nào tưởng tượng, nhưng cũng chính là vì vậy, mới đổi cái này vô thượng đạo thể.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc nhìn lấy Đái Chấn, chậm rãi mở miệng nói, "Thân thể nhưng thật ra vô cùng mạnh, đáng tiếc. . . Đầu khớp xương không rất cứng!"

"Trở lại!"

Bước ra một bước, Bạch Nhạc cũng cũng là sát khí tăng vọt, Thông Thiên Đạo Thể liền bị Bạch Nhạc toàn lực thôi động đứng lên.

So với việc Đái Chấn, Bạch Nhạc muốn có thể cũng không phải là đơn giản thủ thắng!

Đối phương thân thể cường hãn, cũng thật có chút ngoài Bạch Nhạc dự liệu.

Trên nắm tay bị đánh da tróc thịt bong, cũng làm cho Bạch Nhạc lần nữa ý thức được chính mình chưa đủ, đạo cốt mặc dù cường hãn, thật là so sánh dưới, huyết nhục liền không đủ cứng cỏi.

Tối trọng yếu là. . . Bạch Nhạc từ đối phương trên người nhạy cảm ý thức được, dù là tu thành Thông Thiên Đạo Thể, thân thể mình cũng vẫn

như cũ còn có đề thăng chỗ trống.

Tựu như cùng từ Đinh Hạo khoái kiếm bên trong, phát hiện ngu kiếm chưa đủ một dạng, Bạch Nhạc lúc này cũng đồng dạng hy vọng, đi qua đối phương, tìm được thối luyện thân thể tu hành phương thức, có thể làm cho chính mình Thông Thiên Đạo Thể càng hoàn mỹ hơn.

Bạch Nhạc mặc dù kiêu ngạo, tuy nhiên lại cũng đồng dạng khiêm tốn.

Hắn giống như là một khối hải miên một dạng, nguyện ý hấp thu tất cả đối mình hữu dụng tri thức.

Rầm rầm rầm!

Liên tiếp tiếng oanh kích bên trong, hai người đã qua gắt gao vướng víu đến một chỗ, từng cú đấm thấu thịt!

Bạch Nhạc đã hồi lâu chưa cùng người như vậy niềm vui tràn trề giao thủ qua.

Loại này tựa hồ thô bạo nhất, đơn giản nhất phương thức chiến đấu, khắp nơi đều lộ ra một loại dã tính.

Bạch Nhạc đánh niềm vui tràn trề, thật là Đái Chấn nhưng là càng đánh càng kinh hãi!

Thực lực của hắn mặc dù cũng không tính đỉnh tiêm, thật là cái này một thân khổ luyện công phu, nhưng là một mực tự xưng là thiên hạ vô song!

Phải biết, cái này một phần luyện thể tu hành phương thức, bản thân liền là được từ tổ tiên bí truyền, nghe nói là thần linh truyền xuống phương pháp tu hành, cho tới nay, hắn cũng từ trước tới nay chưa từng gặp qua bất luận kẻ nào, tại cường độ thân thể thượng có thể so sánh với hắn.

Lúc trước vị kia quận trưởng cũng chính là nhìn trúng hắn điểm này, lúc này mới giúp hắn tẩy đi tội danh, đưa hắn đưa vào Thiên Tinh tháp bên trong.

Nhưng hôm nay, cái này đáng giá nhất kiêu ngạo một điểm, dĩ nhiên cũng bị Bạch Nhạc phấn vụn vỡ, cái này khiến hắn làm sao có thể đủ tiếp chịu?

Đương nhiên, bây giờ cũng không phải có thể hay không tiếp thu vấn đề, cứ như vậy một hồi giao phong, trên người hắn dĩ nhiên có ít nhất mười mấy cây đầu khớp xương bị Bạch Nhạc ngạnh sinh sinh cắt đứt.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1143: Ép hỏi cùng kéo dài

"Dừng tay!"

Liên tiếp chịu thiệt, cũng làm cho Đái Chấn trong lòng sinh ra một loại vẻ sợ hãi, vội vã mở miệng hô ngừng nói.

"Thế nào, còn có cái gì uy hiếp thủ đoạn, nói nghe một chút."

Trong mắt tràn đầy vẻ châm chọc, Bạch Nhạc cười lạnh nói.

Hít sâu một hơi, Đái Chấn trầm giọng mở miệng nói, "Là ta coi khinh ngươi, bất quá, trong lòng ngươi cần phải rõ ràng, chuyện lớn như vậy, không phải ta một cá nhân gánh vác, ngươi đánh thắng ta cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì."

Khẩu khí mặc dù còn có chút cường ngạnh, nhưng trong lòng thật cũng đã là kinh sợ.

"Ta cũng tò mò, rốt cuộc ai gan to như vậy!"

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc tiếng nói nhưng là chợt chuyển lạnh, "Nhưng cái này không thể trở thành ta không giết ngươi lý do."

Một câu nói này lối ra, Bạch Nhạc đồng dạng sát khí lộ.

Không hiểu lạnh cả tim, Đái Chấn có thể rõ ràng cảm giác được, đối phương cũng không phải tại đe doạ, mà là thật có giết hắn dự định.

"Bạch Nhạc, ta thừa nhận ngươi so trong tưởng tượng lợi hại nhiều, có

thể ngươi cũng không cần quá kiêu ngạo! Sau lưng ta có Linh công tử, thậm chí còn có quận trưởng đại nhân!"

Có chút tê dại da đầu, Đái Chấn trầm giọng uy hiếp nói.

"Ngươi là nói, ngươi tại Thiên Tinh tháp đánh cướp tu hành giả, là quận trưởng giật dây tới vơ vét của cải?"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Bạch Nhạc lúc này cười lạnh nói, "Chỉ bằng nói xấu quận trưởng điều này, ngươi nói, ta đem ngươi đầu người đưa đến quận thủ phủ, là bị trách phạt vẫn là lĩnh thưởng?"

Bạch Nhạc cũng không dám khẳng định đối phương nói chuyện, rốt cuộc thật, vẫn là đang nói hưu nói vượn.

Có thể cái kia không quan trọng, loại chuyện như vậy, cho dù là thật, cũng là chỉ có thể làm, không thể nói, một khi bày ra trên mặt bàn, liền sẽ không có người thừa nhận.

Đái Chấn ở trước mặt người khác hung ác, nhưng đối với quận trưởng mà nói lại coi là cái gì?

Bất quá chỉ là một tiểu nhân vật mà thôi, giết cùng giết con chó cũng không khác nhau gì cả.

Huống chi, đánh tâm, Bạch Nhạc cũng không cho rằng chuyện này thật cùng vị kia quận trưởng có quan hệ.

Cái này người không liên quan phẩm, thật sự là đẳng cấp quá thấp.

"Ngươi muốn thế nào?"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Đái Chấn trầm giọng hỏi.

Như thế một hồi thời gian, hắn cũng đồng dạng phản ứng kịp, Bạch Nhạc nếu là thật muốn giết người, đã sớm trực tiếp động thủ, căn bản không cần nói nhảm nhiều như vậy.

Với hắn nói chuyện với nhau, liền có nghĩa là, Bạch Nhạc là có điều kiện nói!

Vô luận là bởi vì kiêng kỵ, vẫn là quyền lợi, chỉ cần bằng lòng đàm luận, dĩ nhiên chính là chuyện tốt.

"Ngươi nói chuyện này, ngươi không làm chủ, vậy chúng ta liền tới nói điểm, ngươi có thể đủ làm chủ." Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta muốn ngươi công pháp tôi luyện thân thể."

"Điều đó không có khả năng!"

Bạch Nhạc lời vừa mới nói ra miệng, Đái Chấn liền ngay cả vội vàng cự tuyệt nói.

"Coong!"

Trong nháy mắt, Nghịch Ma Kiếm chợt ra khỏi vỏ, Bạch Nhạc lạnh lùng nhìn lấy Đái Chấn nói rằng, "Đái gia tựa hồ tính sai, ta không có ở thương lượng với ngươi! Minh bạch chưa?"

". . ."

Trong nháy mắt, Đái Chấn suýt chút nữa bị một câu nói này nghẹn chết.

Thường ngày đây chẳng phải là hắn thường nhất nói một câu sao?

Đối với những cái kia bước vào tầng thứ năm tân nhân mà nói, cũng chỉ có hai loại lựa chọn, hoặc là đàng hoàng giao ra tinh tinh, hoặc là. . . Đánh chết đánh cho tàn phế!

Nhưng hôm nay, hiển nhiên Bạch Nhạc đánh liên tục tàn tuyển hạng cũng sẽ không cho hắn, cái kia vẻ ác liệt sát khí, nhường hắn thanh thanh sở sở minh bạch, chỉ cần hắn dám mở miệng cự tuyệt, liền tất phải khó thoát khỏi cái chết!

"Ngươi công pháp luyện thể mạnh hơn ta, cần gì phải ta?"

Cảm thụ được Bạch Nhạc mang đến áp lực, Đái Chấn đắng chát mở miệng hỏi.

"Đó là chuyện của ta."

Lạnh lùng nhìn lấy Đái Chấn, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Trừ công pháp ở ngoài, còn có trên thân ngươi sở hữu tinh tinh. . . Ta đếm tới ba!"

"Ba!"

Căn bản không chờ Đái Chấn phản ứng kịp, Bạch Nhạc liền trực tiếp mở miệng đếm ra ba!

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc trong tay Nghịch Ma Kiếm chợt đâm ra đi, trong nháy mắt, kiếm phong chợt vào cơ thể, trực tiếp đem Đái Chấn thân thể đâm thủng, mặc dù cũng không phải là yếu hại, nhưng cái này một chút, nhưng vẫn là đau nhức Đái Chấn kêu thảm lên.

Đái Chấn thân thể mặc dù cường hãn, thật là tại loại này hoàn toàn không có phòng bị tình huống dưới, muốn nói có thể ngăn trở Nghịch Ma Kiếm, vậy thì quá khoa trương.

Một kiếm này, Bạch Nhạc đâm sạch sẽ gọn gàng, cũng chính là tại lấy phương thức này cảnh cáo Đái Chấn, không muốn ôm bất luận cái gì may mắn, chỉ cần nguyện ý, tùy thời có thể giết chết hắn.

"Ta đáp ứng, ta đáp ứng!"

Không chần chờ chút nào, kiếm phong vào cơ thể trong nháy mắt, Đái Chấn liền nhất thời nhận túng.

Vô luận thường ngày cỡ nào hung hãn, có ở sống chết trước mắt, loại kia đối với tử vong sợ hãi, cũng y nguyên vẫn là áp đến tất cả.

So với việc mạng nhỏ, vô luận là công pháp truyền thừa, vẫn là tinh tinh đều căn bản tính không cái gì.

.. .

"Công tử, Đái Chấn xảy ra sự cố!"

Cơ hồ là tại đồng thời, cũng đồng dạng có người nhận thấy được Đái Chấn cùng Bạch Nhạc bên này tình huống, nhanh chóng đem tin tức truyền trở về.

"Chuyện gì?"

Nguyên bản khoanh chân ngồi ở tinh thần phía trên tu hành thanh niên nghe vậy chợt mở mắt, trầm giọng hỏi.

"Đái Chấn ngã xuống, xuất thủ là mới vừa xông vào tầng này tân nhân, không dám áp quá gần, nhưng nhìn dáng vẻ, chắc là cái kia Bạch Nhạc."

"Bạch Nhạc. . ."

Chậm rãi lặp lại một lần tên này, thanh niên kia lúc này cười lạnh, "Nguyên lai là hắn! Ta còn không có đi tìm hắn để gây sự, hắn ngược lại là trước tìm tới cửa. . . Dẫn người đem hắn cho ta mệt ở, không có quy củ như vậy, chúng ta liền nên dạy một chút hắn quy củ."

"Vâng!"

Nghe vậy, người kia tinh thần nhất thời một hồi, liền vội vàng khom người đáp.

... . .

Tinh tinh tốt lục soát, Đái Chấn cũng không dám chơi trò gian trá, trên người không đến một ngàn tinh tinh, một hơi thở toàn bộ đều phun ra.

Bất quá mấy cái chữ này, nhưng cũng xác thực nói rõ, Đái Chấn tại trong chuyện này, xác thực không phải chủ đạo địa vị, bằng không, tuyệt đối không đến mức chỉ có như thế điểm tinh tinh.

Còn như công pháp, có thể sẽ không có dễ dàng như vậy.

Loại công pháp này truyền thừa, Đái Chấn là không có khả năng mang theo người, chỉ có thể toàn bằng hắn miệng thuật.

Đái Chấn cũng không phải cái gì người thành thật, mặc dù bị buộc bất quá, có thể lỗi thời sau khi y nguyên vẫn là chậm rãi thôn thôn, rất nhiều nơi, cố ý nói không phải rất rõ ràng, dùng cái này tới kéo dài thời gian.

Đối cái này, Bạch Nhạc cũng đồng dạng từ chối cho ý kiến.

Không cần Đái Chấn nói, Bạch Nhạc trong lòng cũng minh bạch, chuyện này không có đơn giản như vậy.

Đái Chấn mặc dù nhìn như nhận túng, nhưng trên thực tế, nhưng trong lòng vẫn chưa tư tâm, một mực tại cố ý kéo dài.

Chỉ là, Bạch Nhạc nhưng cũng căn bản không quan tâm.

Trên thực tế, trước đó, cách đó không xa có người rình, Bạch Nhạc liền

đã phát hiện, chỉ là chưa lộ ra, toàn làm không có nhìn thấy một dạng.

Đái Chấn đang chờ người đến cứu hắn, Bạch Nhạc cũng đồng dạng đang chờ, nhìn một chút sẽ là ai đứng ra.

Đánh bại một cái Đái Chấn, còn còn thiếu rất nhiều, muốn thật tại tầng thứ năm đứng vững gót chân, thậm chí là đánh vỡ tầng thứ năm bố cục, hắn còn cần một trận đại thắng, có thể đem đối phương triệt để đánh đau đại thắng.

Hơn nữa, Bạch Nhạc luôn cảm thấy chuyện này rất kỳ quặc.

Cái khác không nói, chỉ là vị kia Giang tiên sinh, Giang Nhược Hư bây giờ ngay tại Thiên Tinh tháp bên ngoài, sợ cũng không được phép loại chuyện này đi.

Cho dù là vị kia quận trưởng thật không có phổ đến cam chịu loại chuyện như vậy, Giang Nhược Hư sợ rằng cũng sẽ không nhượng bộ.

Mặc dù cùng Giang Nhược Hư chỉ tiếp tiếp xúc một lần, có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng rất rõ ràng, vị kia Giang tiên sinh năng lượng muốn so với trong tưởng tượng kinh khủng hơn nhiều.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1144: Quận trưởng con trai độc nhất

Đái Chấn đem công pháp lưng một cái thất thất bát bát thời điểm, xa xa rốt cục hiện lên mấy đạo lưu quang, thẳng đến bên này mà đến.

Trong mắt hiện lên vẻ vui mừng, Đái Chấn cũng xác thực lúc đó câm miệng.

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, Bạch Nhạc cũng không để ý hội người khác, trong tay Nghịch Ma Kiếm chợt giơ lên, thậm chí Đái Chấn căn bản đều không phản ứng kịp, một kiếm này liền lần nữa đâm vào Đái Chấn bắp đùi bên trong.

"A!"

Trong nháy mắt, Đái Chấn trong miệng nhất thời phát sinh một hồi hét thảm.

Chỉ là hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, rõ ràng viện binh đã tới, vì sao Bạch Nhạc lại vẫn dám không kiêng nể gì như thế.

"Bạch Nhạc, ngươi dám! ! !"

Tận mắt thấy Bạch Nhạc cử động, những cái kia vừa mới chạy tới người nhất thời vừa kinh vừa sợ, người cầm đầu, càng là phẫn nộ lớn tiếng chửi bậy đứng lên.

Một thân cạn trường sam màu vàng, người kia một bộ ăn mặc nho sinh, ước chừng hơn ba mươi tuổi niên kỷ, lưu lại nhỏ bé râu, bên hông buộc lấy trường kiếm, cả người lộ ra lau một cái lãnh ý.

Chậm rãi từ Đái Chấn trên đùi đem bạt kiếm đi ra, thậm chí không có lau khô phía trên vết máu, Bạch Nhạc chậm rãi xoay người lại, nhìn về phía đối phương, thong thả mở miệng nói.

"Ngay cả ta thân phận đều tra rõ, xem ra các ngươi cũng không thiếu bỏ công sức a!"

"Thằng nhãi ranh thì mới dám càn rỡ như thế!"

Nộ phát râu trương, dẫn đầu cái kia nho sinh dáng dấp người lớn tiếng quát mắng.

"Ngươi lại tính là cái gì đồ vật, dám theo ta nói như thế?" Chân mày chợt thượng thiêu, Bạch Nhạc cười lạnh phản trào phúng.

Đối chọi gay gắt!

Cho dù là đối mặt nhiều cao thủ như vậy, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ không hề sợ hãi, thậm chí có thể nói càng phát ra khinh miệt.

"Thằng nhãi ranh, có dám đánh với ta một trận?"

Bị Bạch Nhạc như vậy đùa cợt, người kia nhất thời giận tím mặt, hung hãn nhắc tới kiếm trong tay, chỉ phía xa Bạch Nhạc quát hỏi.

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Thế nào, các ngươi còn có theo ta đơn đấu dũng khí?"

"Thằng nhãi ranh càn rỡ, ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi có vài phần bản lĩnh!"

Trong lúc nói chuyện, cái kia nho sinh dáng dấp người, đã đi trước một bước, nâng kiếm hướng về Bạch Nhạc giết tới.

"Cổ huynh cẩn thận, thân thể người này cực kỳ cường hãn, không nên bị hắn gần người!"

Cứ như vậy một hồi thời gian, Đái Chấn cũng rốt cuộc tìm được cơ hội, né ra một khoảng cách, mắt thấy đối phương muốn cùng Bạch Nhạc giao thủ, vội vàng mở miệng nhắc nhở.

Khóe miệng nổi lên một nụ cười lạnh lùng, Bạch Nhạc nhưng là nửa điểm phản ứng đối phương ý tứ cũng không có, ngược lại dù bận vẫn ung dung xoay người lại, nhìn Đái Chấn mở miệng nói.

"Đái gia, ngươi nghĩ là hiểu lầm. . . Ra gần người bên ngoài, ta còn có kiếm!"

Vừa nói, cái kia nho sinh đã đánh tới Bạch Nhạc trước người chừng ba thước vị trí.

Ngược lại, chính là chỗ này ba thước khoảng cách, lại phảng phất một đạo rãnh trời, làm người tuyệt vọng.

Hầu như cũng ngay lúc đó, Bạch Nhạc chậm rãi xoay người, thậm chí ngay cả động tác ra tay đều thấy không rõ, một kiếm này cũng đã trực tiếp chém ra đi.

Khoái kiếm!

Ngu kiếm còn có, vừa mới cảm ngộ không bao lâu khoái kiếm, đồng thời toàn lực thi triển mà ra, loại kia xuất kiếm tốc độ, thực sự quá nhanh.

Đái Chấn không nhắc nhở mới tốt, bị Đái Chấn một nhắc nhở như vậy, cái kia nho sinh vô ý thức muốn phòng ngừa Bạch Nhạc gần người, nhưng là hoàn toàn không nghĩ tới, Bạch Nhạc sẽ có nhanh như vậy kiếm!

Chờ đến hắn khi phản ứng lại sau khi, nhưng là đã sớm không kịp.

Một kiếm này, sớm đã đâm thủng ngực mà qua.

"Cút!"

Trong miệng phát sinh gầm lên một tiếng, kiếm phong đâm thủng ngực mà qua trong nháy mắt, Bạch Nhạc theo sát một cước đạp ra ngoài, ở giữa đối phương lồng ngực, trực tiếp đem cái kia nho sinh đạp bay đi ra ngoài.

Cái này một một chuỗi động tác, có thể nói là động tác mau lẹ, người khác thậm chí đều còn chưa kịp phản ứng đâu, cũng đã kết thúc.

"Như một thần kiếm!"

Trong hư không, chợt đưa ra một bàn tay, vô căn cứ nâng lên một chút, nhất thời đem cái kia nho sinh tiếp được.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, ánh mắt thuận thế rơi đi qua, Bạch Nhạc thì biết rõ, chính chủ tới.

Một thân áo bào tím, bên hông bội ngọc, hiện ra hết đẹp đẽ quý giá chi khí.

"Công tử!"

Trong nháy mắt, tất cả mọi người tại chỗ nhất thời đồng thời hướng cái kia thanh niên áo bào tím hành lễ nói.

"Ngươi cùng Đinh lão là quan hệ như thế nào?"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, thanh niên kia trầm giọng hỏi.

"Không có quan hệ gì."

Nhìn đối phương, Bạch Nhạc nhàn nhạt đáp, "Bất quá là may mắn, được Đinh lão chỉ điểm một kiếm mà thôi."

Bạch Nhạc nói hời hợt, có thể thanh niên kia lại hiển nhiên không có dễ dàng như vậy hồ lộng, nhỏ bé hơi nheo mắt lại, xem Bạch Nhạc một hồi, lúc này mới nhẹ giọng mở miệng nói, "Tất nhiên cùng Đinh lão có vài phần sâu xa, cũng liền thôi , dựa theo quy củ tới đi, ngươi thắng Đái Chấn, liền thay thế được hắn tinh thần a! Tinh tinh cũng dựa theo tiêu chuẩn thấp nhất đến, mỗi ngày một viên tinh tinh!"

"Công tử!"

Nghe được thanh niên kia lời nói, Đái Chấn gấp giọng hô.

Chỉ là không đợi hắn kháng nghị, Bạch Nhạc cũng đã trước cười lạnh.

"Nếu như ta không nói gì?"

Trong mắt đột nhiên lộ ra vẻ sát cơ, thanh niên kia lành lạnh mở miệng nói, "Cái kia chính là không biết điều, đừng tưởng rằng cùng Đinh lão có chút sâu xa liền có thể không kiêng nể gì như thế, Đông Nam quận, không phải ngươi có thể làm càn địa phương."

"Ôi, các hạ khẩu khí thật là lớn, ngươi thì là người nào?"

Nheo mắt lại, Bạch Nhạc không mặn không nhạt hỏi ngược lại.

"Tốt gọi ngươi biết được, công tử nhà ta, chính là quận trưởng con trai độc nhất, Kỷ Linh, Linh công tử! Còn không mau hành lễ? !"

Không đợi thanh niên kia hồi đáp, bên người liền nhất thời có người

đứng ra, trầm giọng mở miệng nói.

Quận trưởng con trai độc nhất!

Cái thân phận này, cũng là thật nhường Bạch Nhạc có chút thật không ngờ.

Trước đó Đái Chấn liền từng kéo quận trưởng da hổ, khi đó, Bạch Nhạc còn không có không quá để ý, nhưng hôm nay nghe được Kỷ Linh thân phận, nhưng trong lòng thì mơ hồ minh bạch.

Trách không được những người này dĩ nhiên không kiêng nể gì như thế, dựa lưng vào vị này quận trưởng con trai độc nhất, thật có kiêu ngạo tư cách.

Trước kia cũng không phải không người bị thua thiệt, có thể mặc dù bị phế tu vi, cũng đều thủy chung không dám tiết lộ đối phương thân phận, sợ rằng nguyên nhân cũng đúng là như vậy.

Bất loạn nói chuyện, còn không qua chỉ là tiểu bối ở giữa mâu thuẫn, Thiên Tinh tháp bên trong xung đột.

Nhưng nếu là làm lớn chuyện, chính là miệt thị quận trưởng.

Đông Nam quận có thể độc lập cùng bên ngoài, trở thành Chúng Tinh Tiểu Thế Giới ba thế lực lớn một trong, liền đủ để chứng minh vị này quận trưởng cường hãn.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc là xác thực hơi có chút do dự.

Ngược lại không phải là sợ Kỷ Linh, mà là tại cân nhắc, bây giờ sớm như vậy liền trêu chọc tới vị kia quận trưởng đại nhân, có phải hay không quá sớm!

Chỉ là, Bạch Nhạc do dự, rơi vào đối phương trong mắt, khả năng liền thành sợ hãi.

"Bạch Nhạc, nếu biết công tử nhà ta thân phận, còn không mau mau quỳ xuống hành lễ!"

Đái Chấn theo sát lớn tiếng quát lên.

Đái Chấn không hô, Bạch Nhạc còn có một chút do dự, có thể một câu như vậy uy hiếp vừa nói, nhưng là nhất thời nhường Bạch Nhạc giựt mình tỉnh lại.

Cân nhắc biết được, bản thân cũng đã mất đi kiên quyết lòng tiến thủ.

Trước đó, ở chỗ Đinh Hạo trận chiến kia thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã tỉnh ngủ qua đây, nếu là không có một viên kiên quyết tiến thủ cường giả chi tâm, liền vĩnh viễn không có thể trở thành Thông Thiên Ma Quân, Diệp Huyền đại sư như thế đứng đầu cường giả, càng không thể nào đột phá, bước vào Thần Linh Lĩnh Vực.

Rất nhiều chuyện chính là như vậy, chỉ cần lùi một bước, là có thể lui bước thứ hai, bước thứ ba. . . Thẳng đến cũng không có tiếp tục tiến lên dũng khí.

Nghĩ rõ ràng điểm này, Bạch Nhạc trong mắt lần nữa tuôn ra lau một cái cường liệt chiến ý.

"Ngăn trở ta kẻ thành đạo, liền vì tử địch của ta, chớ nói ngươi chính là quận trưởng con trai độc nhất, cho dù là quận trưởng thân chí, Bạch mỗ há lại sợ hãi đánh một trận!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1145: Nghiền ép

Một câu nói ở giữa, tất cả mọi người thốt nhiên biến sắc.

Coi thường Kỷ Linh cũng liền thôi, bây giờ Bạch Nhạc một câu nói này, nhưng là liền quận trưởng đều tiện thể đi vào, thì như thế nào có thể làm người không thốt nhiên biến sắc.

"Thằng nhãi ranh chỗ này dám vô lễ như thế!"

Mới vừa nho sinh mới vừa bị Kỷ Linh cứu được, bây giờ nghe được Bạch Nhạc như vậy đại nghịch bất đạo lời nói, nhưng là suýt chút nữa không có rẽ qua khí đi.

"Đại nghịch bất đạo! Đại nghịch bất đạo!"

"Chê cười, tu hành vốn là Nghịch Thiên chi Sự! Nếu như theo khuôn phép cũ, cần gì phải tu hành!"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc khinh thường hồi đáp đạo, "Ngươi như vậy ngu xuẩn vật, còn dám có một chữ nhiều lời, ta liền cắt đầu lưỡi ngươi!"

". . ."

Nếu như trước đó, hắn đương nhiên sẽ không bị Bạch Nhạc hù dọa, nhưng vừa vặn chịu một kiếm kia, cũng là thật làm hắn có chút sợ hãi.

Trong nháy mắt, trên mặt phồng thông hồng, lại vẫn cứ một chữ đều không nói được.

"Cho ta phế hắn!"

Trong mắt hiện lên một tia phẫn nộ, Kỷ Linh lành lạnh hạ lệnh.

Trong nháy mắt, bao quát Đái Chấn cùng cái kia nho sinh ở bên trong, ở đây trừ Kỷ Linh bên ngoài, người khác đồng thời hướng về Bạch Nhạc giết tới, trong lúc nhất thời tiếng hô "Giết" rung trời!

Tổng cộng bảy người, từng cái đều có tiếp cận Tinh Hải đỉnh phong thực lực, trong ngày thường, bất cứ người nào đi ra ngoài, cũng có thể coi là là không tầm thường cao thủ, bây giờ nhiều người như vậy đồng thời vây công, càng là thanh thế to lớn, phảng phất một kích ở giữa, liền có thể đem Bạch Nhạc oanh sát tới cặn bã.

Chỉ là, giờ khắc này Bạch Nhạc, chẳng những không có sợ hãi chút nào, thậm chí ngược lại có một loại nhiệt huyết sôi trào cảm giác.

Có chiến mà thôi!

Từ bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tới nay, hắn còn không có chân chính niềm vui tràn trề đấu qua một trận.

Đoạn thời gian này tới nay, thực lực mỗi ngày đều đang tăng lên, thậm chí còn ngộ ra khoái kiếm, điều này cũng làm cho Bạch Nhạc có một loại không hiểu hưng phấn.

Cứ việc không thể vận dụng Thông Thiên Ma Công, nhưng hắn nhưng cũng nghĩ kỹ tốt kiểm nghiệm một chút, bây giờ thực lực của chính mình, đến tột cùng đề thăng bao nhiêu.

Vù vù!

Trong nháy mắt, Tinh Hải sôi trào, Tinh Hải bên trong, bảy chuôi kiếm quang đồng thời ngưng tụ mà ra, trong nháy mắt, Bắc Đẩu Kiếm Trận cũng đã thành hình.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc bước ra một bước, trong tay Nghịch Ma Kiếm như thiểm điện đánh úp về phía vừa mới cái kia nho sinh.

Bất Nhị Thần Kiếm!

Mặc dù Bạch Nhạc đạt được vẻn vẹn chỉ là chỉ vào điểm, nhưng cái này một điểm minh ngộ, cũng không nghi ngờ lệnh Bạch Nhạc trên kiếm đạo đề thăng một cấp bậc.

Đinh lão Bất Nhị Thần Kiếm, tinh túy liền ở chỗ đối không gian nắm chặt bên trên.

Mặc dù Bạch Nhạc còn xa không đạt được Đinh lão loại trình độ đó, nhưng đối với không gian nắm chặt, một khi đề thăng, trong chiến đấu, đối với tốc độ, khoảng cách khống chế, lại nghiễm nhiên đề thăng một cấp bậc.

Thậm chí coi như là Bắc Đẩu Kiếm Trận uy lực, cũng đồng dạng tùy theo đề thăng.

Lúc này Bạch Nhạc không lưu tay nữa, chân chính đem toàn bộ thực lực bộc phát ra, cho là thật có thể nói cực kỳ kinh khủng!

Trong tích tắc, Nghịch Ma Kiếm liền lần nữa chém tới cái kia nho sinh trước mặt.

Kiếm quang quá nhanh, trước đó cái kia nho sinh liền tránh không thoát Bạch Nhạc kiếm, bây giờ Bạch Nhạc toàn lực làm, lại nơi nào là hắn có khả năng ngăn cản.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc kiếm liền lần nữa đâm vào hắn lồng ngực, kiếm khí tại trong lồng ngực chợt nổ lên, cứ việc Bạch Nhạc đã tách ra đối phương yếu hại, nhưng cái này một kiếm hạ xuống, lại y nguyên vẫn

là lệnh cái kia nho sinh tiên huyết phun mạnh, cả người nhất thời uể oải xuống dưới, cũng lại vô lực tiến công, trực tiếp hướng về hư không rơi xuống.

Nhưng mà, đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này nhưng cũng mới vẻn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi.

Chém trúng cái kia nho sinh đồng thời, bên cạnh cũng đã có một người công qua đây, Bạch Nhạc thậm chí căn bản không kịp đem bạt kiếm đi ra, đối phương công kích cũng đã rơi vào Bạch Nhạc trên lưng.

"Cút ngay!"

Căn bản không có chút nào né tránh ý tứ, Thông Thiên Đạo Thể toàn lực vận chuyển, Bạch Nhạc ngạnh sinh sinh kháng đối phương một chưởng, ngay tại lúc đó, thân thể chợt sau đụng!

Chỉ nghe răng rắc một tiếng, người kia cánh tay dĩ nhiên ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc như thế đụng gảy.

Thế đi chưa tiêu, Bạch Nhạc cả người trực tiếp đụng vào người kia trong lòng, loại kia khủng bố cự lực chợt đánh tới, liền như bị một ngọn núi đụng vào liếc mắt, đối phương toàn bộ miệng ngực đều sụp đổ đi vào, đầu khớp xương không biết gảy mất nhiều ít, cả người như đoạn tuyến phong tranh, bay thẳng đi ra ngoài.

Lúc này mới bất quá một trong chớp mắt, Bạch Nhạc liền trực tiếp phế bỏ hai người, bực này thực lực kinh khủng, nhưng là hung hăng chấn trụ người khác, vô thanh vô tức ở giữa, một cổ khí tức kinh khủng, chợt tràn ngập ra.

Quá mạnh mẽ!

Trong nơi này vẫn là mới vừa từ Thiên Tinh tháp tầng thứ tư lên đây

người, thực lực bực này, quả thực đã nghiền ép bọn hắn một cấp bậc, lưu cho bọn hắn chỉ có nồng đậm cảm giác tuyệt vọng!

Oanh!

Cơ hồ là đồng thời, tinh biến chợt bạo phát!

Từ Bạch Nhạc bước vào tầng này đến bây giờ, đã qua gần nửa canh giờ thời gian, lúc này mới xuất hiện tinh biến, đã coi như là tới chậm vô cùng.

Trong nháy mắt, khủng bố tinh quang nhất thời không khác biệt hướng về ở đây mỗi người rơi đi.

Chạy tới nơi này, tất cả mọi người không có tinh thần dựa vào, loại tình huống này, tinh biến đối với mỗi người mà nói, đều là một loại áp lực thật lớn.

Cho dù là Bạch Nhạc, giờ khắc này, cũng đồng dạng cảm thấy một loại cường liệt cảm giác đè nén!

Tinh Hải lực lượng tự nhiên vận chuyển lên đến, ít nhất phải phân ra phân nửa lực lượng để chống đở tinh quang mang đến áp lực.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc có một loại cường liệt kích động, muốn thi triển Thôn Thiên Quyết.

Đừng xem bây giờ khó có thể ngăn cản, có thể chỉ cần một khi thi triển Thôn Thiên Quyết, kinh khủng này tinh quang liền nhất thời có thể biến thành của bản thân!

Chỉ là, dạng này ý niệm trong đầu mới bất quá vừa mới nhất chuyển, liền ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc đè nén xuống.

Trong lòng hắn thủy chung đều có một loại báo động, phảng phất từ nơi sâu xa có một loại dự cảm, chỉ cần bại lộ Thông Thiên Ma Công, thì nhất định sẽ rước lấy thiên đại phiền phức!

Trừ phi đến sống còn thời khắc, bằng không, tuyệt đối không thể đơn giản vận dụng Thông Thiên Ma Công.

Cũng may, lúc này chịu ảnh hưởng cũng không hề chỉ chỉ có Bạch Nhạc một người.

Lông mày nhíu lại, nhìn lấy người khác, Bạch Nhạc trong lòng cũng lần nữa bốc lên lau một cái lãnh ý!

"Kiếm nhận phong bạo!"

Trong tích tắc, Tinh Hải chợt sôi trào, hóa thành một cổ kinh khủng kiếm khí vòng xoáy, điên cuồng xé rách xung quanh tất cả lực lượng!

Mặc dù không thể thi triển Thôn Thiên Quyết, có thể kiếm nhận phong bạo nhưng cũng đồng dạng có thể đưa đến mệt chết hiệu quả.

Lấy bản thân Tinh Hải vi dẫn, dẫn dắt xung quanh thiên địa lực lượng, đây mới là kiếm nhận phong bạo chân chính đáng sợ địa phương.

Những thứ này tinh quang mặc dù đáng sợ, nhưng lại cũng đồng dạng có thể bị kiếm nhận phong bạo lực lượng lôi kéo.

Bất quá rất ngắn hơn mười hơi thở thời gian, kiếm nhận phong bạo liền đã thành hình, hóa thành một đạo cao tới mấy chục thước thật lớn kiếm khí vòng xoáy, điên cuồng hướng về Kỷ Linh bọn hắn những người này cuốn tới.

Cuồng bạo!

Nếu như nói trước đó Bạch Nhạc xuất thủ, chỉ là kinh sợ lời nói, như vậy bây giờ dạng này lực lượng, liền biến thành chân chính sợ hãi.

Nhưng nếu không có tinh biến, đối mặt nhiều người vây công như vậy, Bạch Nhạc mặc dù chiếm nhất thời trên nước, cũng rất khó thắng lợi, thật là bây giờ cái này tinh biến, lại ngược lại trở thành Bạch Nhạc trợ lực , khiến cho kiếm nhận phong bạo nhanh hơn thành hình.

Giờ khắc này, cho dù là Kỷ Linh sắc mặt cũng không khỏi thay đổi.

Vô luận là ai, cũng không nghĩ đến, bất quá chỉ là vừa mới xông vào Thiên Tinh tháp tầng thứ năm mà thôi, Bạch Nhạc lại có thể mạnh tới mức này.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1146: Kỷ Linh xuất thủ

"Dừng tay!"

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Kỷ Linh bước ra một bước, một tay một trảo, một cây Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao chợt tới tay, lộ ra lau một cái chói mắt hàn quang, lớn tiếng quát lên.

Người khác vây công Bạch Nhạc, có thể Kỷ Linh nhưng thủy chung đều là sống chết mặc bây, cũng không có nhúng tay ý tứ.

Cho tới giờ khắc này nhìn thấy kiếm nhận phong bạo, Kỷ Linh nhưng là cũng không ngồi yên được nữa.

Trước đó giao thủ, Bạch Nhạc cũng chỉ là đả thương người, lại chưa giết người, nhưng hôm nay cái này kiếm nhận phong bạo lực lượng, lại hiển nhiên đã hơi không khống chế được, loại tình huống này, một khi bị cuốn vào bên trong, liền không chỉ có chỉ là thụ thương vấn đề, sợ là được thần hồn câu diệt.

"Bây giờ nói dừng tay, không chê quá trễ sao?"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc nhưng là nửa điểm cũng không có dừng tay ý tứ, theo cười lạnh nói.

"Bạch Nhạc, ngươi không nên ép ta!"

Trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy sát khí, Kỷ Linh lành lạnh mở miệng nói.

"Linh công tử khẩu khí thật là lớn, đang muốn lĩnh giáo cao chiêu!"

Lạnh rên một tiếng, Bạch Nhạc nhất thời thúc giục kiếm nhận phong bạo cải biến phương hướng, thẳng đến Kỷ Linh mà đến.

"Phá cho ta!"

Trong mắt không sợ hãi chút nào, Kỷ Linh trong miệng phát sinh quát to một tiếng, trong tay Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao đưa ngang một cái, trong nháy mắt hướng về trước mặt kiếm nhận phong bạo chém xuống đi!

Một kích này, dù cho là Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi hơi biến sắc.

Có thể tu hành đến loại cảnh giới này, Kỷ Linh đương nhiên sẽ không là ngu xuẩn, có thể loại tình huống này, cũng dám chính diện ngạnh hám kiếm nhận phong bạo, cái này cũng không khỏi quá khoa trương a?

Kỷ Linh mặc dù một mực không có xuất thủ, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng ẩn nhiên có thể nhận thấy được đối phương khí tức.

So với Đái Chấn cùng với cái kia nho sinh bọn hắn, Kỷ Linh thực lực tự nhiên là mạnh hơn nhiều, tình huống bình thường xuống, cho dù là Bạch Nhạc, không có động thủ trước đó, cũng chưa chắc dám nói thắng dễ dàng.

Thật là mượn tinh biến, thi triển ra kiếm nhận phong bạo có thể cũng không giống nhau.

Cho dù là Bạch Nhạc không có thi triển Thôn Thiên Quyết, lực lượng yếu nhược rất nhiều, có thể hóa hư phía dưới, sợ rằng cũng không có người nào có thể ngạnh kháng một kích này!

Đương nhiên, có thể cái này Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, cao cấp nhất thiên mới có thể có thể, nhưng trong lúc này, hiển nhiên cũng không bao quát Kỷ Linh loại này quần áo lụa là.

Chỉ là, loại tình huống này, cũng đã căn bản không kịp suy tư, Bạch Nhạc cũng không có chút nào lưu thủ, cứ như vậy hung hãn trực tiếp hướng về Kỷ Linh đụng tới.

Nhưng mà, ngay tại kiếm nhận phong bạo gần bả Kỷ Linh cuốn vào trong nháy mắt, Kỷ Linh trong tay Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao thượng nhưng là chợt bộc phát ra lau một cái huyễn lệ thanh mang, phảng phất trong nháy mắt, cái kia thanh mang lực lượng liền chợt nổ lên, mặc dù mạnh như kiếm nhận phong bạo, dĩ nhiên cũng ngạnh sinh sinh tại đây thanh mang một kích phía dưới vỡ nát.

Xung quanh vỡ nát kiếm khí điên cuồng tàn sát bừa bãi, hình thành một cổ khủng bố cơn lốc.

Cho dù là cái này tàn sát bừa bãi cơn lốc, cũng đồng dạng không phải bình thường Tinh Hải đỉnh phong có khả năng bằng được.

Nhưng mà, cũng cơ hồ là tại đồng thời, Kỷ Linh trên người bội ngọc cũng theo đó sáng lên, hóa thành một đạo thanh sắc bức tường ngăn cản, vững vàng đem Kỷ Linh bảo hộ ở bên trong.

Con ngươi chợt co rụt lại, Bạch Nhạc liền nhất thời phản ứng kịp.

Quận trưởng!

Không hề nghi ngờ, những cái này mới là vị kia quận trưởng lưu cho vị này con trai độc nhất thủ đoạn bảo vệ tánh mạng.

Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao bên trong ẩn chứa đao mang, chủ công phạt, mà hộ thân ngọc bội lực lượng, mới có thể cam đoan Kỷ Linh sẽ không gặp phải nguy hiểm trí mạng.

Dạng này hoàn mỹ bảo hộ, xác thực làm người ta ước ao.

Có thể tưởng tượng nghĩ đối phương thân phận, cũng liền thoải mái.

Đông Nam quận quận trưởng đại nhân con trai độc nhất, thân phận như vậy, tùy tiện bước vào Thiên Tinh tháp, nếu là không có một ít bảo hộ thủ đoạn, cái kia sợ rằng mới là một trận chê cười.

Kiếm nhận phong bạo tan vỡ, Bạch Nhạc chính mình cũng đồng dạng rơi vào kiếm khí trong nước xoáy, toàn thân áo trắng nhất thời bị vắt lộn xộn không chịu nổi, trên người cũng lần nữa chảy ra một vệt máu, chỉ là Thông Thiên Đạo Thể quá mức cường hãn, những thứ này cũng tối đa vẻn vẹn chỉ là một ít biểu hiện ra, vẫn chưa tổn thương tới gân cốt, càng uy hiếp không được tính mệnh.

Bất quá, may là như vậy, cũng đã đủ để làm cho tất cả mọi người biến sắc.

Tay cầm Nghịch Ma Kiếm, Bạch Nhạc cũng không có lại tiếp tục truy kích.

Kỷ Linh trên người thanh sắc bức tường ngăn cản còn không có tiêu thất, loại tình huống này, mặc dù hắn lại đuổi giết cũng căn bản không có ý nghĩa gì.

Về phần người khác, thì càng không bị Bạch Nhạc suy nghĩ ở bên trong.

Bắt giặc bắt vua, Kỷ Linh mới là cái này một chỗ căn nguyên, giải quyết không Kỷ Linh, người khác coi như là toàn bộ giết, ý nghĩa cũng không lớn.

"Linh công tử quả nhiên không hổ là quận trưởng con trai độc nhất a!"

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc nhẹ giọng đùa cợt nói.

"Bạch Nhạc, dừng tay như vậy đi, ngươi đã chứng minh thực lực ngươi, ta cho phép ngươi tại đây tầng một bên trong tự do tu hành."

Sắc mặt có chút âm trầm, Kỷ Linh trầm giọng nói rằng.

Tất phải người mạnh, bây giờ loại tình huống này, cho dù là hắn cũng không thể không làm ra nhượng bộ.

Dù sao, vô luận là Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao bên trong lực lượng, vẫn là hộ thân ngọc bội lực lượng, cũng đều không phải vô cùng vô tận, có thể tùy ý kích phát,

Kể từ đó, hắn thái độ tự nhiên cũng liền cường không cứng nổi.

"Kêu đánh kêu giết là ngươi, bây giờ nói cái gì dừng tay cũng là ngươi. . . Trọng điểm đúng, ngươi còn không dùng trả bất cứ giá nào, Linh công tử chẳng lẽ cho rằng Bạch mỗ dễ bắt nạt sao?"

". . ."

Trong mắt lộ ra vẻ tức giận, Kỷ Linh trừng lấy Bạch Nhạc, nhưng lại đúng là vẫn còn không thể nói ra cái gì phản bác lời nói.

Ngay tại lúc đó, lần này tinh biến cũng chậm rãi tùy theo kết thúc.

Xung quanh khôi phục lại bình tĩnh, những cái kia vừa mới may mắn tránh được một kiếp người, trong lòng cũng không khỏi một hồi thổn thức.

Cho dù là tất cả đã qua, có thể chỉ cần nghĩ đến cái kia khủng bố kiếm nhận phong bạo, mỗi người tâm nhưng cũng đều y nguyên vẫn là có chút phát lạnh.

"Ngươi muốn thế nào?"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Kỷ Linh trầm giọng hỏi.

"Các ngươi không phải muốn ta giao tinh tinh sao? Vậy thì tìm các ngươi nói làm đi, một hai ba bốn năm. . . Sáu bảy, ân, thêm bạn tám người! Yên tâm, ta cũng không hỏi các ngươi muốn nhiều hơn, mỗi người mỗi ngày cho ta một viên tinh tinh là được, thế nào, không tính quá phận a?"

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc không để ý hồi đáp nói.

Cái kia một phần thờ ơ dáng vẻ, nhưng là để cho người ta hận không thể đưa hắn hung hăng đánh một trận mới tốt.

Nhưng mà bi thảm đúng, tất cả mọi người ý thức thanh tỉnh đến, bọn hắn thật đúng là không phải Bạch Nhạc đối thủ.

"Bạch Nhạc, ngươi đừng khinh người quá đáng!"

Cơ hồ là từ trong hàm răng tóe ra mấy chữ này, Kỷ Linh cảm giác mình toàn thân đều khí phát run.

"Một thù trả một thù thôi, các ngươi ngăn ở nơi đây nhiều năm như vậy, không biết vơ vét tài sản bao nhiêu người, bây giờ bất quá là để cho các ngươi thoáng nôn một điểm đi ra, xem như là quá phận sao?" Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc nhàn nhạt hồi đáp đạo, "Linh công tử, ngươi nghĩ sao?"

". . . Cho hắn!"

Trong mắt đột nhiên vừa nhảy, Kỷ Linh lúc này xoay người mà đi.

Bây giờ hắn nhưng là một chữ cũng không muốn lại theo Bạch Nhạc nhiều lời, gặp gỡ loại này vô liêm sỉ, hắn cũng chỉ có thể tự nhận không may.

Hảo hán không ăn thua thiệt trước mắt, tổng yếu trước vượt qua trước mắt cửa ải này còn muốn đối sách, lấy lại danh dự.

Bên trong một người thở phì phì ném một mai không gian giới chỉ, lúc này dẫn người khác theo Kỷ Linh xoay người mà đi.

Nhưng mà, nhìn lấy Kỷ Linh bọn hắn bóng lưng, Bạch Nhạc khóe miệng nhưng là không khỏi lại hiện lên lau một cái nụ cười rực rỡ.

Nếu như nói, ngay từ đầu hắn vẫn chỉ là hoài nghi lời nói, như vậy bây giờ đến một bước này, hắn đã hoàn toàn có thể khẳng định, Kỷ Linh bọn hắn những người này, hoặc có lẽ là cái này Thiên Tinh tháp tầng thứ năm nhất định có chuyện.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1147: Không may Đái Chấn

"Người khác đều có thể đi, Đái Chấn nhất định phải lưu lại."

Ngay tại Kỷ Linh bọn hắn gần triệt để ly khai Bạch Nhạc ánh mắt trước đó, Bạch Nhạc thanh âm vang lên lần nữa tới.

"Bạch Nhạc! Ngươi không muốn được voi đòi tiên, ta nhường ngươi, không phải thật sợ ngươi!"

Chợt hồi quay đầu lại, Kỷ Linh lành lạnh quát lên.

Kỷ Linh cảm giác mình nhẫn nại đã phải đến cực hạn, nếu như Bạch Nhạc còn cắn không thả, hắn mặc dù đánh bạc tất cả, cũng muốn cùng Bạch Nhạc không chết không thôi!

"Linh công tử hiểu lầm."

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc không quan trọng nói rằng, "Ta nhớ được, trước đó Linh công tử nói qua, ta đánh bại Đái Chấn, hắn tinh thần liền quy ta, nếu là không có hắn dẫn đường. . . Ta cũng không tìm được hắn tinh thần, đến lúc đó, nói không chừng lại được đoạt người khác, vậy coi như không tốt a?"

Bạch Nhạc giọng nói rất ngả ngớn, cũng không cố kỵ chút nào lộ ra một tia ý uy hiếp.

"Cho hắn!"

Mí mắt đập mạnh nhảy, Kỷ Linh xem Đái Chấn liếc mắt, lúc này xoay

người mà đi.

Đái Chấn nguyên bản tràn đầy chờ mong nhìn lấy Kỷ Linh, bây giờ nghe được Kỷ Linh một câu nói này, nhưng là suýt chút nữa không có khóc lên.

Nguyên bản hắn hùng hổ muốn đi đánh Bạch Nhạc khuôn mặt, có thể ai có thể nghĩ tới, nhiễu một vòng, dĩ nhiên là hắn bị đùng đùng đánh một trận khuôn mặt, bây giờ còn phải tiếp tục tiến tới cho người ta đánh.

Thẳng đến người khác ly khai, Đái Chấn cái này mới không thể không vẻ mặt cầu xin bay đến Bạch Nhạc bên người.

"Bạch công tử."

Cười khổ ôm quyền, Đái Chấn bất đắc dĩ mở miệng nói.

"Không muốn vẻ mặt đau khổ, trước lạ sau quen có đúng hay không? Thật con người của ta rất dễ nói chuyện."

Trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, Bạch Nhạc hài lòng nói rằng.

... ...

"Tiên sinh, Kỷ Linh bại."

Bước vào thư phòng, bạch y vệ người nhẹ giọng mở miệng nói.

Trong tay cầm cuốn sách, vẫn không có để xuống ý tứ, hiển nhiên tin tức này vốn là ở trong dự liệu, Giang Nhược Hư thản nhiên nói, "Bại là tất nhiên, tiểu tử kia từ Đinh lão cái kia học được khoái kiếm, thực lực đã cùng Kỷ Linh bọn hắn không cùng đẳng cấp! Bất quá, Kỷ Linh trong tay lá bài cũng không ít, nhanh như vậy liền buông tha?"

"Kỷ Linh vận dụng Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao bên trong đao mang, cùng với hộ thân ngọc bội."

"Xem ra, hắn không giết người."

Để sách xuống quyển, Giang Nhược Hư hơi có chút ngoài ý muốn, "Không, chắc là liền sát mấu chốt đều không động! Bằng không, Kỷ Linh thủ hạ những người kia, sợ là đỡ không được hắn một kiếm. . . Có ý tứ, tiểu gia hỏa này, nhận thấy được cái gì không?"

"Còn không rõ ràng lắm!"

Lắc đầu, cái kia bạch y vệ hồi đáp đạo, "Bất quá, ở chỗ Kỷ Linh những người kia giao thủ lúc, Bạch Nhạc lại bộc lộ ra một ít gì đó, thân thể hắn cực kỳ cường hãn, thậm chí đủ để tại cứng đối cứng bên trong, dùng quả đấm cắt đứt Đái Chấn đầu khớp xương."

"Ồ?"

Nghe thế, Giang Nhược Hư lúc này mới thật dẫn lên hứng thú.

"Ta nhớ được, cái này Đái Chấn tựa hồ không đơn giản a?"

"Đái Chấn thiên phú mặc dù bình thường, tuy nhiên lại có thể chịu khổ cực, tu hành Thiên Ưng Đấu Thể, nghe đồn là được từ Thiên Ưng thần linh truyền thừa, cực kỳ cường hãn, đồng cảnh giới bên trong, lấy cường độ thân thể mà nói. . . Đái Chấn có thể nói vô song!"

Nhìn lấy Giang Nhược Hư, Hàn Tinh nhẹ giọng chen lời nói.

Khẽ vuốt cằm, đối với Đái Chấn Giang Nhược Hư nguyên bản là có chút ấn tượng, nghe được Hàn Tinh lời nói, Giang Nhược Hư liền nhất thời nhớ lại.

"Có thể đánh vỡ Thiên Ưng Đấu Thể. . . Xem ra, hắn truyền thừa thật không đơn giản a, kiếm đạo có thể, chỉ là cố ý bại lộ cho chúng ta xem đồ vật mà thôi."

Nhếch miệng lên một nụ cười, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói.

"Tiên sinh ý là?"

"Chờ lấy xem đi." Khoát khoát tay, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Kỷ Linh không dễ dàng như vậy từ bỏ ý đồ, không cần nhúng tay, nhường Kỷ Linh lại dò dò xét hắn tốt."

... ...

"Bạch công tử, ta tu hành công pháp tên là Thiên Ưng Đấu Thể, chẳng qua là ta đạt được liền không phải hoàn chỉnh, mà là tàn thiên, bây giờ đều đã khiêng ra đến, ngươi chính là giết ta, ta cũng không khác biệt có thể nói."

Đàng hoàng xóa đi chính mình Thần Hồn Ấn Ký, nhường tinh thần tặng cho Bạch Nhạc, Đái Chấn hôm nay đã sớm trải qua không có trước đó loại kia hung ác dáng dấp, ngay cả trước đó giấu giếm không chịu nói ra công pháp, cũng tận số khiêng ra đến, thậm chí đều vô dụng Bạch Nhạc nhắc lại.

"Tốt!"

Gật đầu, Bạch Nhạc trong lòng cũng rõ ràng, tới mức này, Đái Chấn tất phải đã không dám dối trá.

Cũng không có đối với chuyện này làm nhiều vướng víu, Bạch Nhạc tùy ý ngồi dưới đất, mở miệng nói, "Đái gia, đến, chúng ta nói một chút nhàn thoại."

"Bạch công tử, gọi ta tiểu Đái là được, tiểu Đái là được."

Là một cái như vậy xưng hô, nhưng là hù dọa Đái Chấn suýt chút nữa không có nhảy lên, không ngừng bận rộn khoát tay nói.

"Đừng kích động, bất quá là một cái xưng hô mà thôi."

Chứng kiến Đái Chấn phản ứng, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút bật cười.

Hơi trầm ngâm một chút, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Ta hôm nay chứng kiến, các ngươi đối ta xuất thủ lúc, thủy chung cũng không có nhúc nhích sát khí. . . Còn có trước đó nghe đồn, cũng chỉ là bị đánh tàn hoặc là phế bỏ tu vi, không có giết người a?"

Nheo mắt lại, Bạch Nhạc chăm chú nhìn Đái Chấn hỏi.

Trên thực tế, Bạch Nhạc hôm nay vô luận là cùng Đái Chấn xuất thủ thời điểm, vẫn là về sau Kỷ Linh bọn hắn chạy tới sau đó, Bạch Nhạc xuất thủ thủy chung đều rất khắc chế, vẫn chưa hạ sát thủ, quy về kết quả, cũng là bởi vì đối phương thủy chung đối hắn cũng không có động sát khí.

Cho dù là Kỷ Linh bị tức điên, kêu đánh kêu giết thời điểm, Bạch Nhạc cũng có thể cảm giác được, đối phương trên người vẫn như cũ cũng không có chân chính sát khí.

Bạch Nhạc con đường đi tới này, trải qua quá nhiều nguy cơ sinh tử, loại chuyện như vậy, là tuyệt đối không gạt được hắn.

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Đái Chấn trong lòng một hồi rung mạnh, ánh mắt có chút lấp lóe, "Nơi đây dù sao cũng là Thiên Tinh tháp, xảy ra án mạng đến, không tốt giao phó, không phải vạn bất đắc dĩ, chúng ta sẽ không giết người."

"Lời này sợ rằng không thật a?"

Cười nhạt một chút, Bạch Nhạc nhìn chằm chằm Đái Chấn nói rằng, "Ai còn không phải từng bước từ phía dưới xông tới đến, dù là là tầng thứ nhất trong xung đột, giết người cũng không phải số ít! Tại Thiên Tinh tháp quy củ lập, đây là cam chịu. . . Làm sao đến nơi đây, quy củ liền biến sao?"

"Đó là bởi vì có thể xông đến nơi đây, đều là thiên tài, khó tránh ai phía sau thì có cường giả, ăn chút thua thiệt cũng liền thôi, nếu như tổn thương tính mệnh, gặp phải đối phương phía sau cao thủ, không tốt xong việc." Đái Chấn lần nữa giải thích.

"Phế bỏ tu vi, cùng giết chết. . . Kết xuống thù, bao lớn phân biệt?"

Nhìn lấy Đái Chấn, Bạch Nhạc ung dung hỏi ngược lại.

"Cái này. . . Cái này, tự nhiên vẫn là, vẫn có phân biệt."

Đái Chấn ánh mắt có chút lấp lóe hồi đáp nói.

"Không có đơn giản như vậy đi."

Ngón tay nhẹ nhàng khoát lên Nghịch Ma Kiếm bên trên, nhẹ nhàng gõ đánh, Bạch Nhạc thản nhiên nói, "Đái gia, ngươi vốn cũng không phải là hội bịa đặt người, lời này, sợ là không tốt biên tiếp a?"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc trong mắt lần nữa lộ ra vẻ sát cơ, lành lạnh uy hiếp nói, "Đái gia, chớ quên, ta cũng không có các ngươi loại kia quy củ. . . Nếu như không cẩn thận, không khống chế được cảm xúc, làm ra cái gì kích động sự tình, vậy coi như không tốt."

Kiếm phong đem tinh quang phản xạ đến Đái Chấn trên mặt, lộ ra lau

một cái lãnh ý, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Hôm nay ở chỗ này nói chuyện nhiều, trời biết đất biết, Ngươi biết Ta biết! Ta cam đoan không được hội có một chữ tiết ra ngoài. . . Đái gia, ngươi cảm thấy thế nào?"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1148: Nhẫn không dưới cái này một hơi thở

"Bạch công tử, ngươi cũng không cần làm ta sợ."

Cười khổ một tiếng, Đái Chấn lắc đầu nói, "Ngươi nếu thật có giết người tâm tư, ta đã sớm chết! Linh công tử cũng ngăn không được ngươi giết người."

Mặc dù nhìn vẻ mặt dữ tợn hung hãn dáng dấp, nhưng lại cũng không có nghĩa là Đái Chấn liền thật không có đầu óc.

Tới mức này, hắn đối với cục diện nắm chặt, cũng đồng dạng cực kỳ chuẩn xác.

Bất quá Bạch Nhạc ngoài miệng làm sao đe doạ, nhưng vừa vặn trận chiến kia, cho dù là bị vây công thời điểm, Bạch Nhạc ra tay cũng vẫn như cũ rất có đúng mực, chính là chứng cứ rõ ràng.

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót, Bạch Nhạc cũng không nghĩ đến, Đái Chấn vậy mà biết nói ra lời như vậy tới.

"Có mấy lời có thể nói, có chút không thể nói lời. . . Điểm này, Bạch công tử mới có thể minh bạch."

Đứng dậy hướng về Bạch Nhạc cúi đầu, Đái Chấn cũng không nói thêm gì nữa, lúc này xoay người biến mất ở trong hư không.

Chậm rãi thu hồi Nghịch Ma Kiếm, Bạch Nhạc nhỏ bé hơi nheo mắt lại.

Đều rất là không đơn giản!

Có thể tu hành tới mức này, cũng không một cái dễ sống chung, nhất thời thắng bại, cũng không đủ chứng minh cái gì.

Chuyện này, sợ là sẽ không như thế dễ dàng kết thúc.

Hít sâu một hơi, đem những ý niệm này khu trục ra trong đầu, Bạch Nhạc lần nữa đem tâm thần, toàn bộ đều đặt ở Thiên Ưng Đấu Thể phía trên.

Có thể bởi vì chỉ là tàn thiên quan hệ, Đái Chấn trên một điểm này cũng không có làm bất luận cái gì tay chân.

Ở trong lòng yên lặng đem công pháp đọc thuộc lòng hai lần, Bạch Nhạc liền hầu như có thể khẳng định, Đái Chấn cũng không có tại bên trong làm trò gì.

Còn như nói, Đái Chấn vì sao dứt khoát như vậy, bây giờ, Bạch Nhạc cũng đã triệt để hiểu rõ.

Đạo lý vô cùng đơn giản, Thiên Ưng Đấu Thể mặc dù cường đại, thật là bên trong lại thiếu khuyết tối trọng yếu tâm quyết, Đái Chấn biết rõ, vẻn vẹn chỉ là luyện thể phương thức.

Thiên Ưng Đấu Thể bản thân liền là một loại khổ luyện công pháp, bắt đầu tìm hiểu tới cũng không trắc trở, thật là, muốn chân chánh tu thành, lại nhất định muốn chịu khổ cực.

Giống như là ngu kiếm một dạng, dạy đến cực kỳ đơn giản, đơn giản chính là năm phục một ngày luyện kiếm mà thôi.

Thật là, chân chính muốn tu thành ngu kiếm, không có bao nhiêu năm khổ công, là căn bản không có khả năng đạt thành.

Thiên Ưng Đấu Thể cũng giống như vậy, từ làn da đến huyết nhục, gân cốt, mỗi một bộ phận đều phải dùng tàn khốc nhất phương thức không ngừng rèn luyện, mới có thể đem thân thể rèn luyện vì đấu thể, quá trình này, không ngừng cực kỳ dài lâu, hơn nữa nhất định phải thừa nhận thường nhân không thể chịu đựng thống khổ.

Nếu như làm một cái tương tự, như vậy Thiên Ưng Đấu Thể, giống như là trước đây Bạch Nhạc tu hành Thông Thiên Ma Thể, thiếu khuyết nhất hạch tâm bộ phận, vô pháp tu thành Thông Thiên Đạo Thể, chính là bằng cơ sở phương thức tới rèn luyện thân thể.

Đương nhiên, Thiên Ưng Đấu Thể thối thể phương thức, cần phải so Thông Thiên Ma Công huyền diệu cũng tàn tật khốc nhiều.

Nếu như rơi vào trên tay người khác, thật đúng là không có ý nghĩa gì, bởi vì bình thường tu hành giả, căn bản cũng không khả năng hoành hạ tâm lai, thừa nhận loại đau khổ này tới rèn luyện thân thể!

Cho dù là có thật không sợ đau, không sợ mệt người, tu hành đến Tinh Hải Cảnh, cũng đã có đạo của chính mình, loại tình huống này, buông tha bản thân con đường, lại ngược lại tu luyện Thiên Ưng Đấu Thể cũng là căn bản không thực tế, bởi vì cái kia đồng dạng yêu cầu tiêu tốn rất nhiều thời gian.

Thật là, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng không có khó khăn như vậy.

Thông Thiên Đạo Thể đã vì hắn đánh xuống nhất nền móng vững chắc, đạo cốt cường đại, càng là đã siêu việt Thiên Ưng Đấu Thể cực hạn, bây giờ, chỉ cần bả Thiên Ưng Đấu Thể bên trong rèn luyện huyết nhục bộ phận, cùng Thông Thiên Đạo Thể lẫn nhau đối ứng, hơi thêm tu luyện là được rồi.

Mặc dù cũng cần thừa nhận nhất định thống khổ, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng đã không coi là cái gì.

Bạch Nhạc nội tình thực sự quá mạnh mẽ.

Tạm thời không suy nghĩ Kỷ Linh bọn hắn sự tình, Bạch Nhạc cứ như vậy ở chỗ này tĩnh tâm tu luyện, phảng phất liền thời gian trôi qua đều quên.

..

"Phụ thân, cái này một hơi thở ta nhẫn không."

Quỳ trong thư phòng đã trọn một canh giờ thời gian, Kỷ Thần lúc này mới chậm rãi ngẩng đầu.

"Ngươi muốn thế nào?"

"Chém giết Bạch Nhạc!"

Ngẩng đầu, Kỷ Linh trầm giọng mở miệng nói, "Trước đây bước vào Thiên Tinh tháp thời điểm, ta hứa hẹn qua, sẽ không làm người ta bị thương tính mệnh! Nhưng hôm nay, ta tại tầng thứ năm ngây người cũng đã quá lâu, ta đã đến nên rời đi thời điểm. . . Quy củ này, cũng nên thay đổi một chút."

Trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi ý, Kỷ Thần chậm rãi nói rằng, "Ngươi cũng đã biết, Bạch Nhạc đã bái nhập Quan Lan?"

Nhắc tới cái này, Kỷ Linh càng là hận hàm răng ngứa.

Tại Bạch Nhạc trong tay thiệt thòi lớn, sau khi đi ra, hắn tự nhiên đã tìm người cẩn thận nghe qua Bạch Nhạc sự tình.

Vào Quan Lan, có thể nói là chỗ có người tuổi trẻ mộng tưởng.

Có thể cho dù là hắn thân là quận trưởng con trai độc nhất, Giang Nhược Hư cũng mở một mặt lưới, nhường hắn bái nhập Quan Lan.

Hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc dĩ nhiên là Giang Nhược Hư tự mình thu vào Quan Lan, điều này cũng làm cho Kỷ Linh có một loại nói không nên lời đố kị cùng oán hận.

Thở dài một tiếng, Kỷ Thần nhẹ giọng mở miệng nói, "Linh nhi, ngươi phải hiểu được, ngươi tuân theo quy củ, người khác cũng sẽ tuân theo quy củ. . . Nhưng nếu là, ngươi phá quy củ, như vậy người khác tự nhiên cũng có thể phá!"

"Quan Lan người, không có gì hay giết! Giang Nhược Hư khủng bố, là ngươi không tưởng tượng nổi, không phải vạn bất đắc dĩ, ta thực sự không muốn cùng Giang Nhược Hư là địch."

Hơi trầm ngâm một chút, Kỷ Thần tiếp tục nói, "Bạch Nhạc thân phận, có thể không có đơn giản như vậy. . . Ta không đề nghị ngươi trêu chọc hắn nữa."

"Phụ thân!"

Nghe được Kỷ Thần lời nói, Kỷ Linh nhất thời có chút nóng nảy, "Cái này một hơi thở, nếu như không ra, nhi tử sau này làm sao còn gặp người? !"

Chứng kiến Kỷ Linh dáng vẻ, Kỷ Thần trong lòng cũng không khỏi hơi hơi mềm nhũn.

Hắn liền cái này một đứa con trai, tự nhiên sủng ái lợi hại, từ nhỏ đến lớn, vô luận Kỷ Linh cầu cái gì, hắn đều hội tận lực thỏa mãn.

Bây giờ. . . Mặc dù biết rõ có chút không ổn, hắn cũng y nguyên vẫn là không nhẫn tâm cự tuyệt.

Thở dài một tiếng, Kỷ Thần chậm rãi mở miệng nói, "Nếu như muốn động thủ, nhớ kỹ. . . Ngươi chỉ có một lần cơ hội ra tay! Xuất thủ sau đó, vô luận thành bại, đều phải lập tức rời khỏi Thiên Tinh tháp, trở lại trong phủ đến, đồng thời, bước vào Chúng Tinh Thần Vực trước đó, đều không được lại bước vào cửa phủ nửa bước, ngươi làm được sao?"

"Làm được, làm được!"

Nghe được Kỷ Thần thả lỏng miệng gió, Kỷ Linh nhất thời khẩn trương, không ngừng bận rộn đáp ứng nói.

Bây giờ khoảng cách Chúng Tinh Thần Vực mở ra, cũng bất quá cũng chỉ thừa lại hai năm rưỡi thời gian mà thôi, thành thật trở về ngây người hơn hai năm, cũng không phải là cái gì không thể tiếp thu sự tình.

Chỉ cần có thể giết Bạch Nhạc, ra cái này một hơi thở, chính là đáng giá.

"Đi thôi! Nhớ kỹ, vô luận thành bại. . . Ngươi chỉ có một lần cơ hội ra tay, nếu như thất bại, cũng tuyệt đối không được vướng víu, lập tức kích phát, Tiểu Hư Không Phù, lui về, hiểu sao?"

Nhìn lấy đứa con trai này, Kỷ Thần nhịn không được lần nữa dặn dò.

"Phụ thân yên tâm, ta hiểu được!"

Gật đầu, Kỷ Linh liên tục đáp ứng nói.

Chỉ là nhưng trong lòng vẫn như cũ có chút xem thường, thất bại? Làm sao có thể!

Hắn đã cùng Bạch Nhạc lại qua một lần giao thủ, tự vấn cũng đã thăm dò Bạch Nhạc cuối cùng, mặc dù lợi hại, nhưng lại cũng xa xa vô pháp đạt được loại kia, nhường hắn nhìn mà khư bước cấp độ.

Chỉ cần phụ thân bằng lòng, có thể không hề cố kỵ xuất thủ, nơi nào sẽ có thất bại khả năng.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1149: Lần nữa vây giết

"Công tử, cái kia họ Bạch giảo hoạt lắm, đã rời đi Thiên Tinh tháp nhiều lần, nhưng lại từ đầu đến cuối không có hướng người tiết lộ quá nửa chữ tin tức." Cái kia nho sinh dáng dấp mặt người sắc có chút âm trầm nói rằng, "Ta nghe qua, hắn an toàn sau khi đi ra, không ít tầng thứ tư mọi người đi cái kia nghe qua tin tức, chỉ là, hắn thủy chung không nói gì, đến cuối cùng, thậm chí hết thảy từ chối khéo, liền gặp cũng không thấy."

"Coi như hắn còn không có ngu quá mức."

Lạnh rên một tiếng, Kỷ Linh trong lời nói nhưng cũng không khỏi vẫn là lộ ra vài phần tiếc hận chi ý.

Nếu như Bạch Nhạc không biết sống chết tiết lộ tầng thứ năm bí mật, hắn liền căn bản không cần hao tâm tốn sức, tự sẽ có người xử trí Bạch Nhạc, chỉ cần hắn từ trong nói vài lời nói bậy, liền có thể tại vô thanh vô tức ở giữa muốn Bạch Nhạc mệnh.

Cũng không nghĩ đến, cái này Bạch Nhạc thật không ngờ nhanh nhạy.

"Công tử, vậy chúng ta làm sao bây giờ?"

Có chút do dự, cái kia nho sinh dáng dấp người hỏi lần nữa.

"Yên tâm đi!"

Khóe miệng nổi lên một tia lãnh ý, Kỷ Linh ngạo nghễ mở miệng nói, "Ta đã cầu được phụ thân đồng ý, hiện tại chỉ kém một cái thích hợp ra tay thời cơ mà thôi, ta cam đoan hắn sẽ chết vô cùng thê thảm!"

"Công tử anh minh!"

Nghe được Kỷ Linh lời nói, cái kia nho sinh nhất thời đại hỉ, liền vội vàng khom người tán dương.

Phải biết, trước đó hắn chính là bị Bạch Nhạc nhục nhã không nhẹ, quả thực có thể nói là dẫn vì bình sinh nhục lớn, bây giờ nghe nói, có thể có cơ hội báo thù, lại làm sao có thể không hưng phấn.

"Không cần tại đây vuốt mông ngựa, xuống dưới chuẩn bị đi! Nhớ kỹ, lần này phải vạn vô nhất thất! Phụ thân đã căn dặn ta, Giang Nhược Hư bây giờ ở nơi này, Bạch Nhạc lại là Quan Lan người, cho nên. . . Hoặc là không xuất thủ, xuất thủ nhất định phải nhất kích tất sát!"

Khoát khoát tay, Kỷ Linh trầm giọng phân phó nói.

"Công tử yên tâm, chúng ta lên một lần là quá lơ là, lúc này mới lấy hắn nói, lần này chúng ta chuẩn bị đầy đủ, tất nhiên có thể đem hắn chém thành muôn mảnh!"

Cái kia nho sinh vỗ bộ ngực cam kết.

"Đi thôi, chỉ cần giết hắn, lần này người người có thưởng!"

... ...

"Thật là cái thủy ma công phu a!"

Hít một hơi thật sâu, khống chế được trên người huyết dịch hoàn thành một lần tuần hoàn, trên người mỗi một tấc bắp thịt đều bị Bạch Nhạc lấy tinh lực trui luyện một lần, trên người mất tự nhiên chảy ra một tia vết máu, loại kia đau đớn, may là đã thành thói quen Bạch Nhạc, cũng y nguyên vẫn là cảm thụ được có chút tim đập nhanh.

Tối trọng yếu là, dạng này rèn luyện cũng không phải có thể một lần là xong, cho dù là Bạch Nhạc, cũng cần tốn hao mấy tháng, mới có thể chân chính tu thành.

Bất quá, hiệu quả nhưng là cực kỳ rõ ràng, lúc này mới bất quá đi qua không đến nửa tháng, Bạch Nhạc huyết nhục chi lực liền đề thăng không ít.

Hơn nữa, tại trong quá trình tu luyện, Bạch Nhạc còn phát hiện, dạng này trong quá trình tu luyện, còn có thể đề thăng đối với sức mạnh thân thể lực khống chế.

Loại này khống chế cảm giác, cũng có một cái khác Bạch Nhạc tương đối quen thuộc tên!

Nhập vi!

Đối với Bạch Nhạc mà nói , bất kỳ cái gì đối với thực lực có trợ giúp sự tình, đều là vô cùng trọng yếu.

Rèn luyện huyết nhục, cô đọng tinh lực, tăng cao tu vi, thậm chí còn có thể từ Kỷ Linh bọn hắn cái kia thu tinh tinh, dạng này thời gian qua được quả thực không nên quá đẹp.

Chỉ tiếc, tốt như vậy chuyện, tự nhiên không có khả năng dài lâu như thế tiếp tục nữa.

Luôn có một ít cảm thấy khó chịu người sẽ nhảy ra.

Tỷ như. . . Kỷ Linh!

Vẻn vẹn đã qua một tháng thời gian, Kỷ Linh liền lần nữa đi vòng vèo mà đến.

Hơn nữa, so với việc lần trước, lần này tới người càng nhiều.

Bạch Nhạc thô sơ giản lược quét một chút, liền có ít nhất mười một mười hai người, Bạch Nhạc vị trí tinh thần cái này một mảnh vị trí, đều bị phong kín, khí thế hung hung.

Dựa theo lẽ thường, loại tình huống này, Bạch Nhạc phản ứng đầu tiên liền chắc là nghĩ biện pháp chạy đi.

Dù sao có tinh thần vì dựa vào, muốn rời khỏi Thiên Tinh tháp, cũng không tính quá khó khăn.

Chỉ là, biện pháp như thế lại hiển nhiên là tránh mùng một, tránh không khỏi mười lăm.

Chân mày chau lại, Bạch Nhạc vẫn chưa khởi động lệnh bài thân phận rời khỏi, ngược lại chậm rãi đứng dậy, nhìn về phía đối phương.

"Thật can đảm!"

Mí mắt nhảy nhót, Kỷ Linh cười lạnh nói, "Bạch Nhạc, ngươi thật đúng là cuồng không có biên."

"Sự tình tóm lại là muốn giải quyết."

Không quan trọng nhún nhún vai, Bạch Nhạc nhàn nhạt đáp, "Linh công tử, khí thế hung hung, coi như là ta chạy ra Thiên Tinh tháp, có thể trốn được bao lâu? Huống chi, Thiên Tinh tháp hoàn cảnh tốt, ta còn không nỡ bỏ qua dạng này cơ hội."

"Càn rỡ!"

Lạnh lùng liếc Bạch Nhạc, Kỷ Linh lành lạnh mở miệng nói, "Bất quá là chiếm nhất thời tiện nghi, thật đúng là cho rằng, bản công tử liền không

làm gì được ngươi sao?"

"Linh công tử là chỉ lấy nhiều là thắng sao? Chỉ bằng cái này nhiều mấy người, sợ rằng còn chưa đủ để lấy dọa lui ta!"

Ánh mắt từ trên người người khác đảo qua, Bạch Nhạc khinh thường giễu cợt nói.

Có kiếm nhận phong bạo thần thông tại, Bạch Nhạc thật đúng là không sợ quần chiến.

"Bạch Nhạc, ngươi sẽ vì ngươi cuồng vọng trả giá thật lớn!"

Cười lạnh một tiếng, Kỷ Linh trầm giọng phân phó nói, "Bày trận!"

Trong nháy mắt, Kỷ Linh từ trên người lấy ra một bộ trận kỳ, trực tiếp hất ra, trong chốc lát, những cái kia trận kỳ liền chợt rơi vào trong hư không, lộ ra một cổ nồng nặc tinh lực, phân biệt chấn trụ bát phương.

Ngay tại lúc đó, Kỷ Linh mang đến những cao thủ này, cũng đồng dạng đánh ra ấn quyết, phối hợp trận kỳ bố trí trận pháp.

Đứng ở tinh thần phía trên, Bạch Nhạc cũng đồng dạng có thể cảm giác được trận pháp này cường đại.

Xung quanh toàn bộ vùng không gian này, tựa hồ cũng đã bị trận kỳ ngăn cách, không có chút nào khí tức có thể tiết ra ngoài, cũng phong kín không gian xung quanh, căn bản là không có cách ly khai.

Bàn tay rơi vào lệnh bài thân phận phía trên, Bạch Nhạc chân mày hơi hơi vừa nhảy, lại cuối cùng không có lựa chọn thôi động.

"Thế nào, không thử một chút, có thể trốn ra ngoài hay không sao?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Kỷ Linh trong mắt tràn đầy vẻ đùa cợt.

"Không cần!"

Nhàn nhạt nhìn đối phương, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng, "Linh công tử làm ra tình cảnh lớn như vậy đến, nếu như vẫn có thể dựa vào một khối lệnh bài thân phận, dễ dàng rời đi Thiên Tinh tháp, vậy cũng quá coi thường đầu óc ngươi."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Mặc dù nó ngu xuẩn điểm, nhưng cũng dù sao không phải là óc heo!"

Như vậy trần trụi trào phúng, nhất thời nhường Kỷ Linh giận tím mặt.

"Bạch Nhạc, ngươi chết đã đến nơi, còn dám chuyển miệng lưỡi sắc bén, chẳng lẽ thật cho là ta liền không dám giết ngươi sao?"

Đàn đàn tay áo, Bạch Nhạc ngạo nghễ mở miệng nói, "Ta là Quan Lan học sinh, vào Thiên Tinh tháp tu hành, tất cả dựa theo Thiên Tinh tháp quy củ đến, các ngươi dám tự ý vây công ta, chính là công nhiên đạp lên Chúng Tinh điện cùng Quan Lan thư viện tôn nghiêm. . . Ta ngược lại muốn nhìn một chút, các ngươi bao lớn lá gan!"

"Ha ha ha ha ha!"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Kỷ Linh không khỏi càn rỡ cười to nói, "Ngu xuẩn, thực sự là ngu xuẩn! Bạch Nhạc, ta làm ngươi có khả năng bao lớn đâu, đến bây giờ, lại vẫn gửi hy vọng cùng Chúng Tinh điện cùng Quan Lan học viện. . . Ta xem ngươi mới là óc heo!"

"Lần trước ta đột nhiên dừng tay, ngươi cho rằng thật là sợ ngươi sao? Không, ta chỉ là không dám tùy tiện vi phạm Thiên Tinh tháp quy củ mà thôi!"

Chỉ vào Bạch Nhạc, Kỷ Linh khinh miệt mở miệng nói, "Hiện tại cũng không đồng dạng, ta đã cầu được phụ thân đồng ý! Cái này Thiên Huyễn Trận Kỳ, cũng là phụ thân ban tặng ta, ngăn cản che đậy Thiên Cơ, bây giờ, không có bất kỳ người nào có thể phát hiện nơi đây khí tức, cũng không có nửa điểm tin tức có thể truyền trở về! Giết ngươi. . . Ai biết phát sinh cái gì?"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1150: Thiên Huyễn Sát Trận, giết chóc thịnh yến

Thiên Huyễn Sát Trận!

Hơn nữa còn là vị kia quận trưởng đại nhân, tự mình ban thưởng, chỉ bằng điểm này cũng đã đủ để cho Bạch Nhạc đoán được bên trong lợi hại.

Chỉ là Bạch Nhạc lại không nghĩ rằng, vị kia quận trưởng đại nhân dĩ nhiên thực biết nhúng tay vào.

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót, Bạch Nhạc vẫn chưa nói chuyện.

Cơ hồ là vừa nói, Thiên Huyễn Sát Trận cũng rốt cục bố trí xong, cảnh vật chung quanh nhất thời phải biến đổi, phảng phất vùng không gian này trực tiếp tiêu thất đồng dạng.

Nếu là có người ở bên ngoài, liền sẽ phát hiện, Bạch Nhạc vị trí một ngôi sao này phụ cận, một mảnh yên tĩnh, căn bản xem không đến bất luận cái gì người, chỉ có một cái Bạch Nhạc ngồi ở phía trên đả tọa thân ảnh.

Đây là cực kỳ cao minh huyễn thuật, trừ phi là chân chính huyễn thuật đại sư, bằng không, bình thường tu hành giả, coi như là Hóa Hư cường giả, cũng rất khó nhận thấy được bên trong dị thường.

Bạch Nhạc bản thân liền tinh vu Huyễn Thuật Chi Đạo, tự nhiên xem thanh thanh sở sở.

"Linh công tử, ngươi liền có lòng tin như vậy giết chết ta sao?"

Ngẩng đầu, nhìn đối phương, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi.

"Ngươi đánh giá quá cao chính ngươi, Bạch Nhạc!"

Đắc ý nhìn lấy Bạch Nhạc, Kỷ Linh tiếp tục nói, "Lần trước đánh một trận, ta đã kham phá ngươi sở hữu con bài chưa lật, thực lực ngươi, ta biết rõ vậy, thật là ngươi đây? Ngươi biết, bản công tử còn có bao nhiêu con bài chưa lật sao?"

"Nguyên lai, ngươi từ lần trước lúc rời đi sau khi, không có ý định buông tha ta."

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã nghĩ thông suốt bên trong các đốt ngón tay.

"Tự nhiên!"

Không che giấu chút nào gật đầu, Kỷ Linh ngạo nghễ nói, "Ta cũng không sợ nói cho ngươi, chiếm giữ tầng thứ năm, vốn là đạt được Chúng Tinh điện tán thành, ta ở chỗ này, chính là thiết hạ một đạo khảo nghiệm! Nguyên bản, ta đã cho qua ngươi cơ hội, chỉ cần ngươi đàng hoàng giao tinh tinh, liền coi như là ngươi đi qua khảo nghiệm! Để ngươi chiếm giữ một ngôi sao, cũng bất quá một thiên tài thu ngươi một viên tinh tinh mà thôi, thật là. . . Ngươi hết lần này tới lần khác không biết xấu hổ."

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã hoàn toàn minh bạch.

Trách không được vô luận là Chúng Tinh điện, vẫn là Giang Nhược Hư đều cam chịu Kỷ Linh bọn hắn ở chỗ này làm xằng làm bậy, nguyên lai là, đã sớm đã tại Chúng Tinh điện nộp hồ sơ qua.

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên Kỷ Linh bọn hắn tối đa cũng chính là đánh cho tàn phế, hoặc là phế bỏ đối phương tu vi, căn bản không dám giết chết đối phương.

Đây hết thảy, đều là tại Chúng Tinh điện khống chế bên trong.

Đương nhiên, Kỷ Linh mặc dù có thể đạt được dạng này sự chấp thuận, bên trong chỉ sợ cũng không thể rời bỏ vị kia quận trưởng đại nhân chống đỡ.

Đây cũng là có một cái tốt cha chỗ tốt a!

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã triệt để rõ ràng đứng lên.

"Nguyên lai là ta đắc tội Linh công tử, như vậy Linh công tử, bây giờ dự định xử trí ta như thế nào?"

Nhìn đối phương, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"Ta có thể đem tinh tinh lui về, cũng có thể theo quy củ, cho Linh công tử giao nộp tinh tinh."

"Ha ha ha ha, Bạch Nhạc, ngươi là ngu si sao?"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Kỷ Linh làm càn cười to nói, "Đến bây giờ, ngươi theo ta nói, ngươi nguyện ý dựa theo quy củ tới? Ngươi cho ta là ngu si sao? Ngươi biết, chỉ là cái này Thiên Huyễn Sát Trận, bố trí một lần, yêu cầu lãng phí bao nhiêu tinh tinh sao?"

"Ba ngàn tinh tinh!"

Chỗ sâu ba cái đầu ngón tay, Kỷ Linh kiệt ngạo mở miệng nói, "Bản công tử, lao lực tâm tư, thậm chí không tiếc đi cầu phụ thân, mới đổi lấy một cái như vậy cơ hội ra tay, nếu không giết ngươi, làm sao có thể đủ sang bằng mối hận trong lòng của ta?"

"Ta lớn như vậy, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám vũ nhục ta!"

Chỉ mình, Kỷ Linh lành lạnh mở miệng nói, "Bạch Nhạc, có thể chết ở trong tay ta, là ngươi vinh quang!"

Trong lúc nói chuyện, Kỷ Linh trên người đã tuôn ra lau một cái khủng bố sát khí.

Lần này, cho dù là Bạch Nhạc cũng cảm thụ thanh thanh sở sở, đối phương cùng lần trước hoàn toàn khác nhau, đây mới thực là động sát khí.

Nhìn đối phương, Bạch Nhạc nhẹ nhàng thở dài một tiếng.

"Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng a!"

Cho dù là cho tới bây giờ, loại tình trạng này, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng không có sợ hãi chút nào.

Trước đó, mở miệng nói cái gì nguyện ý đổi tinh tinh, cũng bất quá là thăm dò đối phương thái độ mà thôi.

Bây giờ, Kỷ Linh những lời này, cũng triệt để kích khởi Bạch Nhạc trong lòng sát ý.

"Kỷ Linh, chọc ta, là ngươi cả đời này làm quá chuyện ngu xuẩn nhất!"

Ngẩng đầu, nhìn lấy Kỷ Linh, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói.

Một câu nói này, Bạch Nhạc đồng dạng nói không gì sánh được nghiêm túc.

Nếu là không có Thiên Huyễn Sát Trận cũng liền thôi, nhưng đối phương lại còn bố trí bực này đủ để chặn tất cả khí tức Thiên Huyễn Sát Trận, đối với Bạch Nhạc mà nói, đây quả thực là buồn ngủ gặp chiếu manh.

"Giết, giết hắn cho ta!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng sát khí, Kỷ Linh lớn tiếng kêu gào.

Trong nháy mắt, xung quanh tất cả mọi người đồng thời động, mười mấy người Tinh Hải đồng thời tế xuất, tại trong hư không, hình thành một mảnh tịnh lệ phong cảnh.

Sát khí như nước thủy triều!

Kinh khủng như vậy trùng kích, đủ để trong nháy mắt xé nát Bạch Nhạc phòng ngự.

Hơn nữa, bây giờ không có tinh biến, đối phương thực lực, sẽ không nhận ảnh hưởng, Bạch Nhạc cũng vô pháp nhanh như vậy lệnh kiếm nhận phong bạo thành hình, nghiễm nhiên đã đem Bạch Nhạc đẩy vào trong tuyệt cảnh.

Chỉ tiếc. . .

Hắn không nên bố trí Thiên Huyễn Sát Trận!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trên người đột nhiên lộ ra một cổ ngập trời ma khí.

Ma uy ngập trời!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, hắn thậm chí kinh khủng nhất, cho tới bây giờ đều không phải là hắn thủ đoạn, mà là Thông Thiên Ma Công!

Tình huống bình thường xuống, Bạch Nhạc không muốn bại lộ Thông Thiên Ma Công, sợ hãi trêu chọc ra không tất yếu phiền phức tới.

Nhưng hôm nay, Thiên Huyễn Sát Trận lại hoàn mỹ cắt đứt khí tức.

Chỉ cần đem Kỷ Linh bọn hắn những người này toàn bộ giết chết, liền không có ai biết đến tột cùng phát sinh cái gì.

Hơn nữa, chuyện này, là Kỷ Linh bọn hắn động thủ trước, Bạch Nhạc chiếm lý do.

Cho dù là Chúng Tinh điện, cũng sẽ không thiên vị Kỷ Linh bọn hắn.

Hơn nữa, Bạch Nhạc có thể chắc chắc, chuyện này một khi bạo lộ ra, Giang Nhược Hư ắt sẽ nhúng tay.

Kể từ đó, Bạch Nhạc liền chờ thế là buông ra tất cả cố kỵ.

Ngươi muốn chiến, vậy liền chiến tốt!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc cũng đồng thời đem tinh hải lực lượng triệt để thả ra ngoài, trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, trực tiếp liền đón lấy đối phương công kích, hung hãn xông lên!

"Thôn thiên!"

Không chút do dự nào, trong lòng sát ý đã quyết, Bạch Nhạc vừa ra tay, liền không còn vẫn giữ lại làm cái gì chỗ trống.

Thôn Thiên Quyết thi triển ra, trong nháy mắt liền bộc phát ra cái kia uy lực kinh khủng.

Vô luận là ai công kích, tại Thôn Thiên Quyết phía dưới, cũng bất quá chỉ là một loại có thể thôn phệ lực lượng mà thôi!

Bạch Nhạc am hiểu quần chiến, dựa vào, cũng không hề chỉ chỉ là kiếm nhận phong bạo.

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc Tinh Hải liền phảng phất chợt hóa thành một cái hắc động, điên cuồng cắn nuốt trước mặt tất cả lực lượng, cũng làm cho Bạch Nhạc ngạnh sinh sinh đem đối phương Tinh Hải, xé rách một vết thương!

Trong một chớp mắt, Nghịch Ma Kiếm chợt vào tay.

Giờ khắc này Bạch Nhạc, mới chính thức cho thấy kinh khủng nhất một mặt!

Khoái kiếm!

Mượn Thôn Thiên Quyết xé mở đối phương công kích, ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc lần nữa thi triển khoái kiếm, toàn lực làm phía dưới, tốc độ nhưng là nếu so với trước kia nhanh hơn nhiều!

Khoảng cách Bạch Nhạc gần nhất một cá nhân, thậm chí cũng còn không kịp phản ứng kịp, đầu lâu cũng đã bị Bạch Nhạc một kiếm mà chém!

Tiên huyết phóng lên cao, như nở rộ hoa hồng, lộ ra lau một cái yêu dị đẹp!

Một kiếm này, liền đã kéo ra điên cuồng giết chóc mở màn!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1151: Lưỡng bại câu thương

"Đó là cái gì?"

Con ngươi chợt co rút lại, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Kỷ Linh hầu như đã có chút không dám tin tưởng mình con mắt.

Hơn mười vị Tinh Hải Cảnh cao thủ liên thủ, dĩ nhiên cứ như vậy bị đối phương cái này quỷ dị thần thông, trực tiếp xé mở một vết thương, dạng này thực lực, cũng không tránh khỏi nghe quá kinh người đi.

Trên thực tế, cũng không chỉ là Kỷ Linh, giờ khắc này chỗ có người trong lòng đều không cảm thấy sinh ra một tia khủng hoảng cảm xúc!

Bạch Nhạc kiếm quá nhanh!

Nhanh đến làm người ta đánh đáy lòng sinh ra một loại cảm giác sợ hãi, thì dường như cái kia một thanh kiếm, chính là Tử Thần Triệu Hoán!

"Giết!"

Sợ hãi phía dưới, mỗi người tiềm lực phảng phất đều bị kích thích ra, đối với bọn hắn mà nói, bây giờ duy nhất sinh tồn phương thức, chính là giết chết Bạch Nhạc.

Chỉ là, cho đến giờ phút này, bọn hắn mới đột nhiên phát hiện, lúc này Bạch Nhạc, đã cùng trong trí nhớ cái kia từng cùng bọn chúng đã giao thủ Bạch Nhạc hoàn toàn khác biệt.

Một kiếm giết một người!

Thậm chí là liền thần hồn đều căn bản là không có cách chạy trốn!

Ngắn ngủi không đến trăm hơi thở thời gian, liền liên tiếp có bốn người bị chém giết!

Chỉ là, tới mức này, cho dù là Thôn Thiên Quyết, cũng đã không có khả năng ngăn trở sở hữu công kích, Kỷ Linh bọn hắn rốt cục có người công kích, xé mở phòng ngự, rơi vào Bạch Nhạc trên người!

Nhưng mà, đối với bọn hắn mà nói, chân chính ác mộng, đến thời khắc này, mới bất quá mới vừa bắt đầu!

Thông Thiên Đạo Thể!

Trước đó Bạch Nhạc cùng Đái Chấn thời điểm giao thủ, Thông Thiên Đạo Thể vẫn chỉ là tự nhiên vận chuyển, không có Thông Thiên Ma Công chống đỡ, không đủ để phát huy ra toàn bộ uy lực tới.

Có thể, bây giờ làm Bạch Nhạc không kiêng nể gì cả ra tay toàn lực, Thông Thiên Đạo Thể lực lượng, càng là đề thăng một cấp bậc.

Huống chi, mấy ngày nay tới giờ, Bạch Nhạc tu luyện Thiên Ưng Đấu Thể, huyết nhục chi lực, cũng đồng dạng lần nữa đề thăng.

Đối phương công kích, có thể xé mở Thôn Thiên Quyết phòng ngự, chân chính rơi vào Bạch Nhạc trên người thời điểm, cũng đã bị suy yếu rất nhiều.

Loại trình độ này công kích, nơi nào còn có thể uy hiếp được Bạch Nhạc!

Căn bản không có né tránh, Bạch Nhạc cứ như vậy ngạnh sinh sinh kháng đối phương công kích, nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là mang theo tổn

thương lưu lại một ít nhợt nhạt vết thương, thậm chí ngay cả đầu khớp xương đều không đả thương được.

"Linh công tử, người cứu mạng a!"

Đến một bước này, chỗ có người trong lòng đều đã khó có thể ức chế sinh ra một loại cảm giác sợ hãi, không ngừng bận rộn nhìn về phía Kỷ Linh kêu cứu.

"Đi chết đi!"

Hai mắt một mảnh huyết hồng, Kỷ Linh lớn tiếng hô.

Ngay tại lúc đó, trong tay Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao phía trên, đột nhiên lộ ra lau một cái thanh sắc đao mang, hung hãn hướng về Bạch Nhạc chém xuống đi.

Lúc trước, Bạch Nhạc cùng Kỷ Linh thời điểm giao thủ, liền từng gặp kinh khủng này đao mang!

Đây cũng không phải là Kỷ Linh bản thân lực lượng, mà là vị kia quận trưởng đại nhân phong ấn tại Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao bên trong đao mang, đủ để lực hám Hóa Hư!

Trước đó, chính là dựa vào một đao này, Kỷ Linh là từng chém vỡ qua kiếm nhận phong bạo.

Luận thực lực, Kỷ Linh tự nhiên kém xa Bạch Nhạc, thật là, trên người hắn bảo vật, lưu lại con bài chưa lật, nhưng là xa muốn so với Bạch Nhạc nhiều quá nhiều.

"Bạo cho ta!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Bạch Nhạc trong miệng

phát sinh một tiếng quát chói tai!

Trong tích tắc, Thôn Thiên Quyết lực lượng chợt nổ lên!

Trước đó thời gian dài như vậy, Bạch Nhạc vẫn luôn tại lấy Thôn Thiên Quyết tới thôn phệ đối phương thực lực, bây giờ chỗ thôn phệ lực lượng, đã sớm đến một loại cực kì khủng bố cấp độ, loại tình huống này, cho dù là đối mặt kinh khủng này đao mang, Bạch Nhạc cũng đồng dạng có can đảm ngạnh hám!

Ùng ùng!

Hô hấp ở giữa, cái kia khủng bố tiếng nổ mạnh liền chợt truyền ra.

Cái kia chém về phía Bạch Nhạc thanh sắc đao mang trong nháy mắt này chợt bị Thôn Thiên Quyết lực lượng hướng vỡ.

Ngay tại lúc đó, người khác cũng đều bị vây ở Thiên Huyễn Sát Trận bên trong, căn bản là không có cách tránh né, chỉ là cái này trùng kích dư ba, liền khiến người khác tùy theo bị thương.

Nhưng mà, Bạch Nhạc công kích nhưng cũng còn xa không có dừng ở đây!

Cơ hồ là tại Thôn Thiên Quyết bạo lực đồng thời, Bạch Nhạc liền lần nữa thi triển ra kiếm nhận phong bạo!

Lấy bản thân Tinh Hải làm căn cơ, Thôn Thiên Quyết bộc phát ra lực lượng, cùng với xé nát đối phương Tinh Hải lực lượng, toàn bộ đều vào giờ khắc này hóa thành khủng bố kiếm khí phong bạo, tàn sát bừa bãi mà ra!

Quá kinh khủng!

Không có tự mình kinh lịch, liền rất khó lý giải loại kia bị kiếm khí vòng xoáy cuốn vào bên trong, cũng không đường có thể trốn cảm giác tuyệt vọng.

Rất ngắn trong chốc lát, trừ Kỷ Linh trên người hộ thân ngọc bội lần nữa sáng lên bên ngoài, người khác liền đồng thời thu được trùng kích, hoặc nhiều hoặc ít bị thương.

Khoảng cách Bạch Nhạc gần nhất ba người càng là liền giãy dụa đều không có thể tới được đến, liền trực tiếp bị kiếm nhận phong bạo cắn nát, liền thần hồn đều không có thể lưu lại, trực tiếp thần hồn câu diệt.

Quá mạnh mẽ!

Đó là một loại làm người tuyệt vọng cảm giác đè nén!

"Ngươi rốt cuộc ai?"

Trong mắt lộ ra lau một cái đỏ tươi, Kỷ Linh lớn tiếng quát mắng.

Chỉ là giờ khắc này, cho dù là hắn trong lời nói cũng không khỏi nhiều mấy phần run rẩy.

"Ta là ai không quan trọng, trọng yếu là. . . Ngươi không nên dây vào đến ta!"

Khóe miệng hiện lên một tia vẻ khinh miệt, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói.

"Còn có thủ đoạn gì nữa, một chỗ lấy ra đi, bằng không, ngày này sang năm, sợ là chính là ngươi ngày giỗ!"

"Ngươi thắng không ta! Bạch Nhạc, ngươi vĩnh viễn không cách nào tưởng tượng, ta cường đại bao nhiêu!"

Cho dù là đến một bước này, Kỷ Linh cũng vẫn như cũ cũng không khủng hoảng, trong mắt sát khí không giảm chút nào, trong tay Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao đưa ngang một cái, phảng phất trong nháy mắt, Kỷ Linh khí tức chợt đề thăng không chỉ gấp mười lần!

Trong mắt lộ ra lau một cái ở trên cao nhìn xuống lạnh lùng, phảng phất có một loại bao trùm cùng chúng sinh phía trên khí tức, chợt xuất hiện.

Dạng này cảm giác, Bạch Nhạc cũng không xa lạ!

Tuyệt tình vì tiên!

Trước đó, Vân Mộng Chân tại bước vào Tuyệt Tình Chi Cảnh tình huống dưới, cũng đồng dạng sẽ xuất hiện này chủng loại giống như trạng thái.

Hơn nữa, so với việc Vân Mộng Chân vẻn vẹn đạt được một điểm truyền thừa trạng thái, lúc này Kỷ Linh hiển nhiên có vẻ đáng sợ hơn.

Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao chợt chém rụng, liền phảng phất trong nháy mắt, huyễn hóa ra một mảnh như biển ánh đao!

Dễ như trở bàn tay!

Cho dù là kiếm nhận phong bạo lực lượng, tại đây một đao trước mặt, phảng phất cũng ảm đạm phai mờ.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc có một loại rõ ràng nhận biết.

Phảng phất chém ra một đao này người, đã không còn là Kỷ Linh, mà là vị kia cường đại Đông Nam quận quận trưởng.

Vô địch!

Một đao này, mới là Kỷ Linh chân chính con bài chưa lật!

"Phốc!"

Kiếm nhận phong bạo tan vỡ, ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng rốt cục vô pháp đều hóa giải một đao này lực lượng, trên người chợt bị chém ra một đạo thật lớn vết thương, sâu triệt để thấy xương!

Phảng phất chỉ thiếu một chút xíu, liền có thể đem Bạch Nhạc một đao chém làm hai đoạn.

Tối trọng yếu là, vô thượng đạo cốt khủng bố rốt cục lần nữa hiển hiện mà ra, đã bị kiếm nhận phong bạo suy yếu đại bộ phận đao mang, cho dù là rơi vào trên người, cũng đủ làm cho Bạch Nhạc tiếp tục chống đỡ.

Phun ra một ngụm máu tươi, Bạch Nhạc cả người mặt như giấy vàng!

"Ha ha ha ha ha!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Kỷ Linh trong miệng lần nữa bộc phát ra một hồi làm càn tiếng cười to.

"Bạch Nhạc, ta nói, ngươi thắng không ta! Mặc dù ngươi cường thịnh trở lại thì như thế nào, bây giờ không phải là đồng dạng khó thoát khỏi cái chết? Cam chịu số phận đi, ngươi ta bây giờ đều đã hao hết lực lượng, thật là, ngươi muốn đối mặt, có thể xa xa không phải ta một cá nhân! Mặc dù ngươi cường thịnh trở lại lại có thể thế nào?"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1152: Tiểu Bạch Long nghịch tập

Lưỡng bại câu thương!

Bạch Nhạc cường hãn thực sự có chút ngoài Kỷ Linh dự liệu, tại đây hầu như tình thế chắc chắn phải chết bên trong, ngạnh sinh sinh đưa hắn đẩy vào tuyệt cảnh, bức đến hắn thủ đoạn ra hết, lúc này mới cùng Bạch Nhạc liều mạng một cái lưỡng bại câu thương!

Giả sử là 1 vs 1 giao phong, tới mức này, cũng đã là cực hạn, vô luận là ai cũng không chiếm được tiện nghi!

Thậm chí, lấy Bạch Nhạc cái kia khủng bố thân thể năng lực khôi phục, chống được cuối cùng người, có thể sẽ là Bạch Nhạc, mà không phải hắn!

Chỉ tiếc, đó cũng không phải một trận công bằng tỷ thí, mà là một trận tỉ mỉ bày ra vây giết!

Mặc dù Kỷ Linh cũng đồng dạng đã chống được cực hạn, vô lực lại xuất thủ, nhưng hôm nay còn sống lại không cũng chỉ có Kỷ Linh!

Tình huống bình thường xuống, người khác đối mặt Bạch Nhạc đã hầu như có chút không xen tay vào được.

Thậm chí, trước đó kiếm nhận phong bạo nổ lên thời điểm, còn lại những người này cũng đồng dạng bị thương nặng.

Thật là, tương đối mà nói, những người này lại vẫn vài phần thực lực, tồn tại sức đánh một trận!

Đối với nằm trong loại trạng thái này Bạch Nhạc mà nói, cái này cũng đã đủ đủ!

Trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, cho dù là đến giờ phút này, Bạch Nhạc trong mắt vẫn như cũ không có sợ hãi chút nào!

Cũng không phải là bởi vì hắn có thể coi thường sinh tử.

Mà là bởi vì. . . Bạch Nhạc trong tay vẫn như cũ có dấu hậu chiêu!

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, giờ khắc này Bạch Nhạc, trên mặt lần nữa lộ ra lau một cái nồng đậm vẻ trào phúng.

"Lưỡng bại câu thương. . . Kỷ Linh, ngươi thật sự cho rằng, chỉ có ngươi lưu lại chuẩn bị ở sau sao? !"

Bạch Nhạc là ai?

Từ không quan trọng bên trong từng bước đi tới, có thể nói, là kinh lịch vô số lần liều mạng tranh đấu đi tới!

Từ vừa mới bắt đầu cùng đối phương lúc động thủ sau khi, Bạch Nhạc trong lòng liền đã làm tốt ứng đối đủ loại hậu quả chuẩn bị.

Kỷ Linh cường hãn, xác thực cũng đồng dạng vượt qua Bạch Nhạc ban đầu mong muốn, thế nhưng cái này lại cũng không có nghĩa là, Bạch Nhạc liền thật không có chút nào chuẩn bị, không có bất kỳ chuẩn bị ở sau!

"Tiểu Bạch!"

Tay áo nhẹ nhàng vung, trong tích tắc, một đạo bạch quang chợt từ Bạch Nhạc trong tay áo bay ra, bất quá là trong nháy mắt, thân hình liền chợt

tăng vọt, hóa thành một xóa sạch cầu vồng!

"Ngao ô!"

Trong nháy mắt, tiếng long ngâm chợt vang lên, vang vọng cả vùng không gian!

Tiểu Bạch Long!

Mấy ngày nay, Bạch Nhạc tại Thiên Tinh tháp tu hành thời điểm, trên thực tế đều là mang theo Tiểu Bạch Long một chỗ.

Chỉ là, đại bộ phận thời điểm, Tiểu Bạch Long đều là duy trì rồng tí hon dáng dấp, chỉ lớn chừng bàn tay, hoặc là rơi vào Bạch Nhạc trên vai, hoặc là giấu ở Bạch Nhạc trong tay áo.

Nhận thấy được Kỷ Linh bọn họ đi tới thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã lặng yên đem Tiểu Bạch Long giấu ở trong tay áo, coi như lá bài tẩy cuối cùng!

Luận tốc độ, Tiểu Bạch Long tại Hóa Hư phía dưới, có thể nói là thiên hạ vô song.

Mà Thôn Thiên Quyết tồn tại, lại có thể bảo đảm, vô luận là dạng gì trận pháp cấm chế, cũng căn bản không có khả năng ngăn được Bạch Nhạc!

Giả sử chân lực có thua, đến nguy hiểm nhất thời điểm, Bạch Nhạc vẫn như cũ có thể lựa chọn, xé rách Thiên Huyễn Sát Trận trở ngại, bằng vào Tiểu Bạch Long cái kia tốc độ kinh khủng bỏ qua đối phương thoát đi Thiên Tinh tháp!

Đương nhiên, tại có chút tình huống dưới, Tiểu Bạch Long trừ mang theo Bạch Nhạc chạy trốn bên ngoài, cũng giống vậy có thể giết người!

Cũng tỷ như hiện ở loại tình huống này hạ!

Trong miệng phát sinh một hồi phẫn nộ gào thét, Tiểu Bạch Long trước đó tại Bạch Nhạc trong tay áo, nhìn lấy Bạch Nhạc cùng Kỷ Linh bọn hắn giao thủ, thụ thương, đã sớm đã lửa giận ngút trời, bây giờ Bạch Nhạc đưa hắn phóng xuất tay, cái này đầy ngập lửa giận nhất thời liền phát tiết đến đối phương trên người.

Lúc trước tại bí tàng không gian thời điểm, Tiểu Bạch Long thực lực cũng đã phi thường khủng bố, về sau nuốt trọn nhiều như vậy mãnh thú nội đan cùng thi thể, Tiểu Bạch Long không ngừng ngủ say, cũng ngay tại lúc đó , khiến cho thực lực lần nữa đề thăng, đạt được tiếp cận Tinh Hải trạng thái đỉnh phong!

Huống chi, tại bí tàng không gian bên trong, Tiểu Bạch Long còn được chân long pho tượng truyền thừa, thực lực càng là tùy theo tăng vọt!

Không chút nào khoa trương nói, cho dù là Bạch Nhạc tại trạng thái đỉnh phong phía dưới, bây giờ cũng chưa chắc dám nói, nhất định là tiểu gia hỏa đối thủ.

Đối phó như thế một ít đã bị Bạch Nhạc gây thương tích gia hỏa, đối với Tiểu Bạch Long mà nói, quả thực không nên quá dễ dàng!

Thiên Huyễn Sát Trận phong tỏa không gian, những người này ngay cả chạy trốn đều không trốn thoát được!

Tại Tiểu Bạch Long cái kia tốc độ kinh khủng phía dưới, tối đa bất quá chống đỡ trăm hơi thở thời gian, trừ Kỷ Linh bên ngoài, người khác liền tất cả đều bị Tiểu Bạch Long giết chết!

Một màn này, cũng đồng dạng rung động thật sâu Kỷ Linh!

Chưa bao giờ một khắc, nhường hắn cảm thụ được kinh khủng như vậy.

Trước đó nguy hiểm như vậy tình huống dưới, Bạch Nhạc đều gượng chống lấy không để cho Tiểu Bạch Long lộ diện, lúc này mới đánh hắn một trở tay không kịp, ngạnh sinh sinh đem đánh tốt cục diện bị mất!

Bằng không, nếu như Tiểu Bạch Long sớm lộ diện, tại có chuẩn bị tình huống dưới, tất cả mọi người sẽ có phòng bị, hắn cũng tuyệt đối sẽ không cùng Bạch Nhạc đánh đến mức độ này.

Dạng này Bạch Nhạc, vô luận là thực lực, vẫn là tâm trí, đều để người đánh đáy lòng sinh ra một loại khó diễn tả được cảm giác sợ hãi!

Thật đáng sợ!

Giả sử có lựa chọn, Kỷ Linh tuyệt đối sẽ không kêu thêm chọc dạng này Bạch Nhạc!

Bởi vì vô luận thắng bại, đều quá không có lời!

Đáng tiếc, trên đời này cũng không có bán thuốc hối hận.

Mắt thấy Tiểu Bạch Long đã giết chết người khác, hướng về hắn xông lại, giờ khắc này Kỷ Linh đáy lòng cũng không khỏi lộ ra lau một cái tử vong cảm giác sợ hãi!

Ý niệm trong đầu chuyển động ở giữa, Kỷ Linh trong tay chợt xuất hiện một tấm trong suốt đạo phù!

Trong tích tắc, đạo phù chợt bị kích hoạt, phảng phất tại trong tích tắc, Kỷ Linh cả người liền bị lau một cái trong suốt quang mang bao phủ, cả người chợt cùng toàn bộ thế giới tách rời mở ra!

Cơ hồ là đồng thời, Tiểu Bạch Long lợi trảo đã xuyên qua Kỷ Linh thân thể!

Chỉ là, giờ khắc này, Kỷ Linh lại phảng phất đã không có ở đây cái này trong không gian, Tiểu Bạch Long móng vuốt, ngạnh sinh sinh từ Kỷ Linh trên người xuyên qua đi, lại không có thể gặp được Kỷ Linh chút nào!

Tiểu Hư Không Phù!

Đây mới là vị kia quận trưởng đại nhân, lưu cho người con trai độc nhất này cuối cùng thủ đoạn bảo vệ tánh mạng.

Tiểu Hư Không Phù kích phát, Kỷ Linh liền phảng phất đã tiến vào một vùng hư không khác bên trong , mặc cho Tiểu Bạch Long lại như thế nào lợi hại, cũng đừng nghĩ làm bị thương hắn chút nào.

"Bạch Nhạc, lần này coi như ngươi thắng! Chớ đắc ý. . . Chuyện này không tính kết thúc, ta nhất định sẽ đưa ngươi trên người bí mật móc ra!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Kỷ Linh trong mắt lộ ra vẻ châm chọc, lần nữa mở miệng nói.

Mặc dù chết rất nhiều người, có thể Kỷ Linh rồi lại nơi nào quan tâm những người này chết sống!

Đối với hắn mà nói, lần này mặc dù lại thiệt thòi lớn, cũng lại như cũ tại trong phạm vi có thể tiếp thụ!

Bạch Nhạc cái kia quỷ dị công pháp cùng thần thông, nhường hắn đánh đáy lòng sinh ra một loại kiêng kỵ cảm giác!

Bất quá, không quan hệ!

Hắn không nhận ra, không có nghĩa là cái kia vị phụ thân cũng không nhận ra được, chỉ cần chạy ra Thiên Tinh tháp, hắn liền an toàn, phía sau

chỉ cần đem Bạch Nhạc trên người những bí mật này bộc đi ra ngoài, Bạch Nhạc liền sẽ có đếm không hết phiền phức, cái thời gian đó, cho dù ai cũng cứu không Bạch Nhạc!

Giờ khắc này Kỷ Linh có vẻ vô cùng đắc ý, cái kia khinh miệt ánh mắt, phảng phất hết thảy đều đều nắm trong tay bên trong.

Nhưng mà, ngay tại hắn cho là mình đã có thể thoát thân trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong mắt nhưng là chợt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, xa xa một chỉ điểm ra!

P S: Bằng hữu nữ nhi trăng tròn, người ở bên ngoài, điện thoại di động đuổi ra bản thảo, thực sự không viết nổi, hôm nay liền hai chương.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1153: Ngủ say

Đại Mộng Thiên Thu!

Sát khí một chỗ, Bạch Nhạc liền không có tính toán lại lưu miệng sống.

Bây giờ một trận chiến này, hắn đã bại lộ Thông Thiên Ma Công, một khi nhường Kỷ Linh chạy trốn, đem tin tức truyền tới vị kia quận trưởng trong tai, đối phương có thể nhìn ra chút gì, lại sẽ có cái dạng gì hậu quả, Bạch Nhạc mình cũng căn bản là không có cách dự tính.

Loại tình huống này, cùng đối mặt loại kia không lường được kết quả, chẳng thà thẳng thắn giết người diệt khẩu!

Đương nhiên, trên thực tế, Tiểu Hư Không Phù tồn tại, cũng đồng dạng quá vượt quá Bạch Nhạc dự liệu, Tiểu Bạch Long móng vuốt từ Kỷ Linh trên người xuyên qua đi thời điểm, Bạch Nhạc trong lòng thật liền đã làm tốt xấu nhất dự định.

Chỉ là, lại không nghĩ rằng, Kỷ Linh không tìm đường chết thì không phải chết, lại vẫn dám mở miệng trào phúng hắn.

Kỷ Linh không ra miệng, phảng phất bước vào một cái khác không gian, liền khí tức đều tập trung không, lấy Bạch Nhạc thực lực, căn bản không có khả năng cầm đối phương có bất kỳ biện pháp nào.

Có thể hẻo lánh, Kỷ Linh làm như vậy chết mở miệng khiêu khích, lại chẳng khác gì là chủ động đưa hắn khí tức cùng vị trí bộc lộ ra.

Bình thường công kích, chưa chắc có thể xuyên thấu không gian rơi vào Kỷ Linh trên người, thế nhưng Đại Mộng Thiên Thu lại không giống nhau.

Chỉ cần có thể khóa lại đối phương khí tức, liền đủ để cho Bạch Nhạc đem đối phương quăng vào trong ảo cảnh.

Trong tích tắc, Kỷ Linh liền chợt chìm vào trong ảo cảnh.

Nhất mộng nghìn năm!

Đối với Kỷ Linh mà nói, dạng này công kích, nhất định chính là trí mạng.

Phải biết, hắn mặc dù có thể cùng Bạch Nhạc chống lại, cũng không phải là hắn thực lực bản thân cường đại bao nhiêu, mà là bởi vì hắn có đủ loại bảo vật, tại lúc chiến đấu, những thứ này có thể mang đến cho hắn cực đại trợ giúp, thậm chí một lần nhường hắn sở hữu cùng Bạch Nhạc chống lại thực lực.

Thật là, cái này lại cũng không có nghĩa là, Kỷ Linh liền thật có thể cùng Bạch Nhạc so sánh!

Huyễn thuật thần thông nhắm thẳng vào thần hồn, dạng này công kích, là nhất không giả được, một khi rơi vào bên trong, Kỷ Linh thậm chí ngay cả một điểm phản kháng cơ hội cũng sẽ không có.

Trên không trung tới hồi xoay quanh, Tiểu Bạch Long mấy lần muốn đem Kỷ Linh lấy ra đến, nhưng lại vẫn như cũ không gặp được đối phương chút nào!

Tiểu Hư Không Phù lực lượng tự nhiên thả ra, cứ như vậy đã miễn cưỡng đem Kỷ Linh cắt đứt tại một cái khác không gian.

Chỉ là thời gian này cũng không có duy trì liên tục lâu lắm.

Cơ hồ là đồng thời, quận thủ phủ bên trong, Kỷ Thần lập tức liền nhận

thấy được tình huống dị thường.

Tiểu Hư Không Phù bản thân liền là hắn cho Kỷ Linh Bảo Mệnh Chi Vật, hơn nữa, trở về vị trí nằm đưa ở trong phủ, cũng liền có nghĩa là, vô luận Kỷ Linh gặp phải bao lớn phiền phức, chỉ cần có thể trở về, liền có nghĩa là nguy cơ kết thúc.

Ngay từ đầu, Kỷ Thần thậm chí đều không không quá để ý, vẻn vẹn chỉ là liếc một cái mà thôi.

Dù sao, tại hắn trong phán đoán, một khi Kỷ Linh vận dụng Tiểu Hư Không Phù, liền sẽ không lại có nguy hiểm gì, đơn giản chính là không thể như nguyện giết chết a Bạch Nhạc mà thôi.

Đối với hắn mà nói, một cái Bạch Nhạc sinh tử thật sự là không quan trọng gì.

Chỉ là, chờ trong chốc lát, còn không có nhận thấy được Kỷ Linh trở về, Kỷ Thần trong lòng liền rốt cục mọc lên một tia chẳng lành ý niệm trong đầu.

Bước ra một bước, chợt xé rách hư không, trực tiếp xuất hiện tại Kỷ Linh cần phải trở về vị trí.

Tự tay xa xa một điểm, trong tích tắc, Tiểu Hư Không Phù lực lượng lần nữa kích phát mà ra, mạnh mẽ đem một đầu khác Kỷ Linh lôi trở lại.

Trong khoảnh khắc, Thiên Tinh tháp bên trong, Kỷ Linh liền trực tiếp mất đi tung tích.

Chân mày đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc nhất thời liền phản ứng kịp, chân mày chợt bốc lên tới.

Kỷ Linh thần hồn cũng không tính mạnh, cứ như vậy một hồi thời gian,

Kỷ Linh thần hồn cũng đã bị trọng thương.

Không cần nhiều, tối đa lại có trăm hơi thở thời gian, Bạch Nhạc liền có nắm chặt triệt để xóa đi Kỷ Linh thần hồn, chém giết đối phương.

Nhưng cái này cái trước mắt, Kỷ Linh mạnh mẽ bị kéo vào hư không, biến mất ở Thiên Tinh tháp bên trong, thần hồn bị hao tổn rốt cuộc có bao nhiêu nghiêm trọng, có thể khôi phục hay không đi qua, Bạch Nhạc nhưng cũng đồng dạng không dám xác định.

"Tiểu Bạch, thu đồ vật, chúng ta đi!"

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc lập tức trầm giọng mở miệng phân phó nói.

Giết nhiều người như vậy, phiêu lưu đã gánh chịu, lúc này, tự nhiên không cần khách khí, theo Tiểu Bạch Long một chỗ, đem tất cả mọi người trên thi thể không gian giới chỉ toàn bộ hái xuống, đồng thời, cũng đem mất đi chủ trì Thiên Huyễn Sát Trận trận kỳ thu.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, những thứ này đều là chiến lợi phẩm, tự nhiên không thể đơn giản vứt bỏ.

Nhanh chóng làm xong những thứ này, Bạch Nhạc cũng đồng dạng lại không có bất kỳ do dự nào, đem Tiểu Bạch Long thu vào trong tay áo, lúc này kích hoạt lệnh bài thân phận trực tiếp ly khai Thiên Tinh tháp, trở lại chính mình độc tòa tiểu lâu bên trong.

Cho dù là làm xong những thứ này, Bạch Nhạc vẫn như cũ vẫn chưa yên tâm, thừa dịp người khác còn chưa phản ứng kịp, Bạch Nhạc chưa cùng bất luận kẻ nào chào hỏi, liền trực tiếp ly khai tiểu lâu, tìm một chỗ không người góc, trực tiếp thi triển ra Thiên Cơ Biến, biến ảo dung mạo, ẩn dấu trong đám người, lẳng lặng đợi sự tình lên men, cùng với vị kia quận trưởng phản ứng.

... ...

"Linh nhi!"

Mạnh mẽ thôi động Tiểu Hư Không Phù lực lượng, đem Kỷ Linh mang về, nhưng cái này bên Kỷ Linh trở về trong nháy mắt, Kỷ Thần liền đột nhiên nhận thấy được, Kỷ Linh thần hồn bị thương nặng nghiêm trọng, trong nháy mắt, Kỷ Thần liền chợt thay đổi nhan sắc.

Ôm lấy Kỷ Linh thân thể, Kỷ Thần căn bản không kịp nghĩ nhiều, liền trực tiếp lấy chính mình thần hồn chi lực, đi ôn dưỡng Kỷ Linh thần hồn!

Chỉ là, may là như vậy, thần hồn bị thương nghiêm trọng, Kỷ Linh nhưng cũng căn bản là không có cách tỉnh lại.

Chân chính nhận thấy được Kỷ Linh thương thế nghiêm trọng, Kỷ Thần viên kia tâm nhưng là chợt chìm xuống.

Kỷ Linh từ nhỏ đạt được hắn sủng ái, thiên phú lại rất bình thường, bây giờ tu vi như vậy, đều là không biết dùng nhiều ít thiên tài địa bảo đổi, thần hồn tự nhiên không mạnh, càng không có loại kia ý chí cứng cỏi!

Lúc này, Kỷ Linh thần hồn, nhưng là mơ hồ đã có tan vỡ dấu hiệu!

Giả sử lại phát hiện hơi chậm một chút, chính là thần linh xuất thủ, sợ cũng căn bản cứu không hồi Kỷ Linh.

Thậm chí, cho dù là lúc này, Kỷ Thần cũng căn bản không dám hứa chắc Kỷ Linh có thể tỉnh lại.

Lấy bản thân thần hồn, không ngừng ôn dưỡng đồng thời, Kỷ Thần vẫn như cũ từ trên người lấy ra ôn dưỡng thần hồn linh dược, trực tiếp để vào Kỷ Linh trong miệng.

Bây giờ hắn duy nhất có thể làm, chính là nghĩ biện pháp ổn định Kỷ Linh thần hồn, không cho thương thế tiếp tục chuyển biến xấu xuống dưới.

Thật là, muốn nói nhường Kỷ Linh tỉnh lại, nhưng là hắn cũng căn bản làm không được.

Trọn nửa canh giờ thời gian trôi qua, Kỷ Linh thương thế mới rốt cục ổn định lại, chỉ là cả người nhưng cũng vẫn như cũ rơi vào trạng thái ngủ say bên trong, vô pháp tỉnh lại.

Đến một bước này, Kỷ Thần trong lòng đã rất rõ ràng, có thể hay không chống nổi, chỉ sợ cũng cần nhờ Kỷ Linh chính mình ý chí.

Giả sử ý chí đủ đủ kiên định, như vậy theo lấy thần hồn thương thế khôi phục, liền sẽ tỉnh lại.

Nhưng nếu là ý chí tan vỡ, như vậy sợ rằng liền mãi mãi cũng vô pháp tỉnh lại, dạng này còn sống, cũng cùng chết không có gì khác biệt.

Nhìn lấy con trai độc nhất bây giờ tấm này thương cảm dáng dấp, dù cho là Kỷ Thần định lực, cũng không khỏi rơi lệ.

Chỉ là, sau một khắc, phần này bi thống liền chợt hóa thành thật lớn phẫn nộ cùng sát khí!

"Bạch Nhạc!"

Trong miệng phát sinh một tiếng phẫn nộ gào thét, một bước ở giữa, Kỷ Thần liền trực tiếp xé rách hư không, thẳng đến Thiên Tinh tháp mà đi.

PS: Hôm nay đổi mới phỏng chừng muốn hơi chậm một chút, ta mới vừa trở lại gia, nghỉ ngơi một chút, buổi tối tiếp tục viết.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1154: Hàn Tinh phán đoán

Đối với người khác mà nói, Thiên Tinh tháp cũng không tốt vào, cho dù là muốn bước vào bên trong, cũng nhất định muốn theo quy củ đến, thật là, đối với Kỷ Thần mà nói, những quy củ này cũng không nghi ngờ toàn bộ thùng rỗng kêu to!

Thậm chí căn bản cũng không có cùng Chúng Tinh điện người chào hỏi, Kỷ Thần liền trực tiếp xé rách không gian, mạnh mẽ xông vào Thiên Tinh tháp tầng thứ năm.

Men theo khí tức, căn bản cũng không có tốn hao khí lực gì, Kỷ Thần liền tìm được xảy ra sự cố địa điểm.

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, chứng kiến vẫn như cũ trôi nổi ở trong hư không rất nhiều thi thể, giờ khắc này, cho dù là Kỷ Thần trong lòng cũng không khỏi trầm xuống!

Trước đó, hắn vô ý thức cho rằng, chỉ là Kỷ Linh khinh thường, lúc này mới vì Bạch Nhạc gây thương tích.

Nhưng hôm nay, chứng kiến cái này thi thể đầy đất, thậm chí còn có thể cảm nhận được Thiên Huyễn Sát Trận lưu lại khí tức ba động, nhưng là nhường hắn triệt để lật đổ trước đó suy đoán.

Kỷ Linh cũng không có sơ suất, thậm chí có thể nói, là đã làm xong toàn bộ chuẩn bị, làm được có thể làm đến mức tận cùng!

Nhưng dù cho như thế, lại như cũ thảm bại, thậm chí ngay cả có Tiểu Hư Không Phù hộ thân tình huống dưới, cũng không kịp thoát thân.

Cái này khó tránh khỏi có chút kinh người!

Kỷ Linh trên người bảo vật, đều là đích thân hắn ban thưởng, bao lớn uy lực hắn lòng biết rõ.

Kỷ Linh bên người những người kia, cũng có rất nhiều, là hắn tự mình đi qua đủ loại cách mời chào mà đến, thực lực trong lòng hắn cũng có số.

Mặc dù không dám nói, xem như là chân chính đỉnh tiêm thiên tài, nhưng lại cũng tuyệt đối không phải bình thường Tinh Hải Cảnh có khả năng bằng được.

Hóa Hư phía dưới, Kỷ Thần một mực cực kỳ, vô luận gặp phải cái gì đối thủ, bằng vào những thứ này chuẩn bị, Kỷ Linh chí ít cũng có thể làm được toàn thân trở ra!

Có lẽ bây giờ trên chiến trường vết tích đến xem, nhưng là Kỷ Linh bọn hắn cái này một phương, hầu như có thể nói là không có chút nào hoàn thủ chỗ trống.

Hóa Hư phía dưới, có thể làm được điểm này thiên tài, mặc dù phóng nhãn thiên hạ, chỉ sợ cũng là phượng mao lân giác!

Cái kia lác đác mấy người, Kỷ Thần thậm chí đều có thể bài đầu ngón tay nói ra đối phương tên.

Có thể, chẳng lẽ cái này Bạch Nhạc, lại có thể cùng những thứ này đỉnh tiêm thiên tài so sánh hay sao?

Sắc mặt hết sức âm trầm, Kỷ Thần lập tức bay về phía những thi thể này, kiểm tra cẩn thận không có một cỗ thi thể vết thương, dùng cái này tới thôi diễn trận chiến kia thời điểm tình cảnh.

Cũng cơ hồ là tại đồng thời, hai bóng người đồng thời xuất hiện ở Thiên Tinh tháp bên trong.

Chân mày chợt vẩy một cái, Kỷ Thần băng lãnh ánh mắt chợt chuyển hướng đối phương.

Chỉ là trong nháy mắt, Kỷ Thần liền y nguyên vẫn là đem trong lòng sát khí thu liễm, lạnh lùng mở miệng nói, "Giang tiên sinh tới nơi này làm cái gì?"

"Quận trưởng đại nhân là tại sao tới, ta tự nhiên liền cũng là tại sao đến."

Lắc đầu, Giang Nhược Hư nhàn nhạt hồi đáp nói.

"Giang Nhược Hư, người khôn không nói chuyện dong dài. . . Chuyện này, với ngươi có quan hệ hay không?"

Nghe được Giang Nhược Hư lời nói, Kỷ Thần nhưng là cũng lại không đè ép được lửa giận trong lòng, lành lạnh mở miệng chất vấn.

"Làm càn! Ai cho ngươi lá gan, dạng này cùng tiên sinh nói chuyện!"

Không đợi Giang Nhược Hư mở miệng, Hàn Tinh trong mắt liền đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, khí cơ trực tiếp tập trung Kỷ Thần, lành lạnh mở miệng nói.

"Đã sớm nghe nói Hàn Tinh tên, hôm nay vừa lúc phân cái sinh tử! Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi rốt cuộc có bao nhiêu bản lãnh lớn, dĩ nhiên tại bản tọa trước mặt làm càn!"

Kỷ Thần trong lòng vốn là nghẹn sát ý này, bây giờ Hàn Tinh vừa nói như vậy, nhưng là trong nháy mắt làm tức giận hắn, nửa bước không lùi, lạnh giọng mở miệng nói.

"Lui ra!"

Chân mày hơi nhíu, Giang Nhược Hư trầm giọng mở miệng nói.

Nguyên bổn đã phải ra tay Hàn Tinh, nghe được Giang Nhược Hư lời nói, lạnh rên một tiếng, tựa đầu chuyển tới một bên, nhưng lại đúng là vẫn còn lui nửa bước.

"Quận trưởng đại nhân!"

Hơi hơi ôm quyền, Giang Nhược Hư nhàn nhạt mở miệng nói, "Thiên Tinh tháp bên trong, mặc dù không khỏi giết chóc, tuy nhiên lại cũng muốn cam đoan một cái công bằng! Trước đó , lệnh lang dẫn người phong tỏa cái này tầng thứ năm không gian, mạnh mẽ bức bách người khác giao nộp tinh tinh, cũng đã vượt khuôn! Chỉ là tất nhiên Chúng Tinh điện bằng lòng, ta liền cũng không cần phải nhiều lời nữa."

"Thật là , lệnh lang bây giờ nhưng là dẫn người bố trí xuống sát trận vây công Bạch Nhạc!"

"Bạch Nhạc là ta Quan Lan học sinh, việc này, chỉ sợ ngươi chẳng những phải cho ta một câu trả lời thỏa đáng, cũng phải cho Chúng Tinh điện một câu trả lời thỏa đáng a!"

Giang Nhược Hư thanh âm rất nhẹ, nhưng lại ngôn từ như đao, từng bước ép sát!

"Khuyển tử nếu là có thể tỉnh lại, ta tự nhiên sẽ cho Giang tiên sinh, cho Chúng Tinh điện một câu trả lời thỏa đáng! Chỉ là, bây giờ, hắn thần hồn bị bị thương nặng, không rõ sống chết. . . Hung thủ lại như cũ ung dung ngoài vòng pháp luật, sợ là phải ngươi, cho ta một câu trả lời thỏa đáng a?"

Chợt ngẩng đầu, Kỷ Thần chỉ phía xa Giang Nhược Hư lành lạnh hỏi

ngược lại.

Nghe thế, cho dù là Giang Nhược Hư trong lòng cũng không khỏi hơi hơi vừa nhảy.

Sở dĩ nhanh như vậy chạy tới Thiên Tinh tháp, là bởi vì nhận thấy được Kỷ Thần dị động, thật là đến tột cùng phát sinh cái gì, kết quả thì như thế nào, hắn lại cũng không rõ lắm.

Chỉ là mơ hồ đoán được, tất nhiên là Kỷ Linh chịu thiệt, nhưng lại cũng không nghĩ đến, Kỷ Linh dĩ nhiên đã bị Bạch Nhạc thương tổn được sinh tử chưa biết hoàn cảnh.

Kỷ Thần đối người con trai độc nhất này cưng chiều, Giang Nhược Hư là rất rõ ràng, ở loại tình huống này xuống, Bạch Nhạc vẫn có thể chống nổi Kỷ Linh sát cục, cũng đã rất không tầm thường!

Bây giờ dĩ nhiên chẳng những giết chết hắn tất cả mọi người, hơn nữa liền Kỷ Linh đều khó khăn trốn một kiếp, khả năng liền khó tránh khỏi có chút quá khoa trương.

"Là Thiên Huyễn Sát Trận!"

Cứ như vậy trong chốc lát, Hàn Tinh đã cẩn thận điều tra xung quanh hiện trường, thậm chí một số người thi thể, lui trở về Giang Nhược Hư bên người, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Tổng cộng mười ba người, bên trong bốn người chết bởi kiếm thương, một kiếm mà chém! Chắc là chết bởi Bất Nhị khoái kiếm phía dưới."

Dừng một cái, Hàn Tinh tiếp tục nói, "Người khác nguyên nhân cái chết thì có một ít kỳ quặc, ba người bị kiếm khí cắn giết, thi thể đều không lưu lại, còn lại. . . Thì là chết bởi Long tộc chi thủ!"

"Long tộc? !"

Nghe được cái tên này, đừng nói là Giang Nhược Hư, cho dù là Kỷ Thần cũng không khỏi khẽ nhíu mày.

Long tộc cực nhỏ hiện thế, đừng bảo là là Kỷ Linh, cho dù là lấy bọn hắn thân phận, cũng chỉ biết rõ, chỉ có tại Chúng Tinh Thần Vực bên trong, mới có Long tộc tung tích.

Bạch Nhạc làm sao đột nhiên cùng Long tộc dính líu quan hệ?

Nhưng mà, Hàn Tinh phân tích lại như cũ cũng không có lúc đó kết thúc.

"Còn có, nơi này có Tiểu Hư Không Phù khí tức. . . Kỷ Linh có thể thoát thân, tất nhiên là sử dụng Tiểu Hư Không Phù! Không có hóa hư thực lực, là không có khả năng cắt đứt Tiểu Hư Không Phù thả ra, nếu như quận trưởng không có nói sai, như vậy. . . Duy nhất giải thích, chính là huyễn thuật thần thông!"

Lời nói nói xong lời cuối cùng, Hàn Tinh đã là như đinh đóng cột.

Trong nháy mắt, vô luận là Giang Nhược Hư vẫn là Kỷ Thần, cũng không khỏi gắt gao nhíu mày.

Đây hết thảy khắp nơi lộ ra quỷ dị, phảng phất có một đoàn sương mù bao phủ, để cho người ta nhìn không thấy chân tướng.

Không ai hoài nghi Hàn Tinh phán đoán!

Mặc dù Kỷ Thần hận không thể cùng Hàn Tinh đánh một trận, nhưng trong lòng lại cũng minh bạch, Hàn Tinh phán đoán cực kỳ tinh chuẩn, hầu như chưa từng có phạm sai lầm thời điểm.

Hắn có hay không nói sạo là rất hiển nhiên sự tình, như vậy. . . Chuyện

này cũng quá kỳ quặc!

Chẳng lẽ, còn có người khác nhúng tay bên trong?

Như vậy nhúng tay chi nhân là ai, rốt cuộc có ý gì? !

"Nhất định phải tìm được Bạch Nhạc, mới có thể biết rõ ràng bên trong sự tình."

Nhìn lấy Giang Nhược Hư, Hàn Tinh nhẹ giọng nói.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1155: Cảnh lưỡng nan

Nhất định phải tìm được Bạch Nhạc!

Một câu nói này nhưng là trong nháy mắt nhắc nhở Kỷ Thần!

Nhất định muốn khắp nơi Giang Nhược Hư trước đó bắt lại Bạch Nhạc.

Bạch Nhạc là Quan Lan người, bây giờ lại hiển hiện ra cường đại như vậy thiên phú cùng thực lực, Giang Nhược Hư ắt sẽ đảm bảo Bạch Nhạc.

Vô luận là ai, cũng sẽ không thật muốn cùng Giang Nhược Hư đối đầu.

Một khi bị Giang Nhược Hư trước một bước phát hiện Bạch Nhạc, mang về Quan Lan thư viện, như vậy cho dù là hắn, sợ cũng căn bản đừng nghĩ giết chết Bạch Nhạc.

Đây là hắn vô luận như thế nào cũng vô pháp dễ dàng tha thứ.

Bây giờ Kỷ Linh hoàn sinh chết chưa biết, nếu như không giết chết Bạch Nhạc, hắn làm sao có thể đủ cam tâm?

Cơ hồ là đồng thời, Giang Nhược Hư ánh mắt cũng đã lần nữa rơi vào Kỷ Thần trên người.

"Quận trưởng đại nhân, Bạch Nhạc là ta Quan Lan người, ra chuyện lớn như vậy, làm sao cũng phải cho hắn một cái tự biện cơ hội!"

Cười lạnh một tiếng, Kỷ Thần âm u mở miệng nói, "Giang tiên sinh, không nên quên. . . Nơi này là Đông Nam quận, là ta Vân thành!"

Có mấy lời không cần thiết nói quá rõ, thế nhưng Kỷ Thần cũng đã cho

thấy cái kia cường đại tự tin.

Tại địa phương khác, hắn chưa chắc là Giang Nhược Hư đối thủ, thật là Vân thành dù sao cũng là hắn địa bàn!

"Vân thành không phải ai Vân thành, là người trong thiên hạ Vân thành. . . Quận trưởng đại nhân, hơi bị quá mức tự tin."

Cười khẽ một chút, Giang Nhược Hư tùy ý mở miệng nói.

"Hàn Tinh, chúng ta đi!"

Lạnh lùng liếc Kỷ Thần liếc mắt, Hàn Tinh nhàn nhạt mở miệng nói, "Quận trưởng đại nhân. . . Luôn sẽ có cơ hội thỉnh giáo với ngài, hy vọng ngày này đừng tới quá muộn!"

Nhìn lấy Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh ly khai Thiên Tinh tháp, Kỷ Thần cũng đồng dạng một bước trực tiếp phá không mà đi!

Còn như bây giờ trên trận những người này thi thể, nhưng là lại không thèm liếc mắt nhìn lại!

Từ Thiên Tinh tháp đi ra, vô luận là Kỷ Thần vẫn là Hàn Tinh, đều ngay đầu tiên chạy tới Bạch Nhạc hiện đang ở độc tòa tiểu lâu.

Đương nhiên, chính như dự liệu một dạng, gây ra động tĩnh lớn như vậy, Bạch Nhạc trừ phi là não tàn, bằng không tự nhiên tuyệt đối không có khả năng ở lại trong tiểu lâu.

Liếc một cái, Kỷ Thần tiện lợi tức xoay người đi vòng vèo quận thủ phủ, ra lệnh một tiếng, trong khoảnh khắc, toàn bộ Vân thành liền chợt loạn đứng lên!

Vô luận là Vân thành thủ vệ, vẫn là nuôi dưỡng ở quận thủ phủ khách

khanh, toàn bộ đều động.

Trừ cái đó ra, Kỷ Thần còn trực tiếp phát hạ treo giải thưởng.

Phàm có năng lực đủ cung cấp Bạch Nhạc hạ lạc người, thưởng tinh tinh một vạn!

Bắt hoặc chém giết Bạch Nhạc người, thưởng tinh tinh mười vạn, phong vạn hộ hầu, ban thưởng một thành chi địa!

Có trọng thưởng tất có người dũng cảm!

Đối với Kỷ Thần mà nói, chính là như thế đơn giản thô bạo, tại Vân thành, tại Đông Nam quận, hắn chính là thiên!

Chỉ cần Bạch Nhạc vẫn còn ở Đông Nam quận, hắn liền dám nói, có thể làm cho Bạch Nhạc không chỗ có thể ẩn giấu!

... ...

"Hắn tìm không được."

Trở lại chỗ ở, Giang Nhược Hư sắc mặt bình tĩnh, không có chút nào gấp gáp chi ý, thậm chí thích ý tại trên ghế nằm nằm xuống, nâng chén trà lên nhẹ nhàng xuyết một ngụm.

"Tìm không được?"

Hàn Tinh có chút ngoài ý muốn hỏi.

"Vân thành dù sao cũng là Kỷ Thần địa bàn, hắn nếu quyết tâm muốn tìm, chỉ sợ tiểu tử kia không chỗ có thể ẩn giấu đi."

"Không có đơn giản như vậy!"

Lắc đầu, Giang Nhược Hư từ tốn nói, "Tiểu tử kia không phải kẻ ngu dốt, tất nhiên dám hạ sát thủ, liền tất nhiên có chuẩn bị! Bằng không, lúc này, hắn cần phải đã sớm tới tìm ta! Tại Vân thành, có thể có thực lực này, có cái này động cơ cứu hắn, chỉ có chúng ta."

Dừng một cái, Giang Nhược Hư tiếp tục nói, "Ngươi nói thương tổn được Kỷ Linh người, có huyễn thuật thần thông. . . Một cái am hiểu huyễn thuật thần thông người, bất luận là Bạch Nhạc, vẫn là có người khác, muốn ngụy trang dung mạo cùng khí tức, ngươi cho rằng khó khăn phải không?"

"Huống chi, Bạch Nhạc thân phận sợ rằng không có đơn giản như vậy, nếu như phía sau hắn thực sự có người. . . Liền càng không cần lo lắng hắn an toàn."

"Tiên sinh nói là. . . Tử Vi Đế Tinh?"

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Hàn Tinh trầm giọng hỏi.

"Rất khó nói, nhưng tất nhiên Bạch Nhạc không có tới nơi này. . . Ta cho rằng, Kỷ Thần liền không có khả năng tìm được hắn."

Lắc đầu, Giang Nhược Hư bình tĩnh nói rằng, "Ra chuyện lớn như vậy, ta đoán, Lạc Cửu U cũng muốn ngồi không yên. . . Có chút ý tứ, nếu như Bạch Nhạc, không dựa vào chúng ta, là có thể độ qua một kiếp này, như vậy, ngươi đoán, sợ là chính là thật."

Nghe thế, Hàn Tinh trong mắt đột nhiên hiện lên lau một cái tinh mang.

"Tiên sinh, Tử Vi Đế Tinh tiên đoán, đến tột cùng có vài phần có thể tin?"

"Tiên đoán loại chuyện như vậy ai nói chuẩn. . . Bất quá, ta ngược lại là

rất chờ mong ngày đó! Nơi đây. . . Quá không thú vị!"

... .. .

Trong tửu lâu, Bạch Nhạc đã sớm đã đổi một bộ dung mạo, với hắn tu hành giả nhập bọn với nhau uống rượu.

Bất quá rất ngắn nửa ngày thời gian, toàn bộ Vân thành đều đã loạn thành một đống, trọng thưởng phía dưới, không quan tâm người nào, đều đối tìm Bạch Nhạc tồn tại cực đại tính tích cực, phảng phất cái kia chính là tuyệt bút dễ như trở bàn tay tinh tinh một dạng.

Cho dù là những cái kia Tinh Cung Cảnh, thậm chí tu vi thấp hơn người, cũng đều chung quanh hỏi thăm, muốn phát hiện Bạch Nhạc tung tích đi lĩnh thưởng.

Không thể không nói, vị này quận trưởng đại nhân tại Vân thành lực ảnh hưởng thực sự quá lớn.

Chỉ tiếc, những thứ này đối với Bạch Nhạc mà nói, lại căn bản không có bất kỳ ảnh hưởng gì.

Lấy hắn bây giờ cảnh giới, cùng với đối với Huyễn Thuật Chi Đạo khống chế, trừ phi là tinh thông Huyễn Thuật Chi Đạo đại sư, bằng không, coi như là Hóa Hư cường giả, mặt đối mặt cũng rất khó nhận thấy được cái gì dị dạng tới.

Loại tình huống này, trông cậy vào dùng loại chiến thuật biển người này đem hắn bắt tới, quả thực không khác nào người si nói mộng.

Trên thực tế, vừa lúc tương phản, Bạch Nhạc đối với loại cục diện này, ngược lại vui mừng thành!

Đạo lý rất đơn giản, vị này quận trưởng đại nhân càng là nổi giận, liền

càng là nói rõ, Kỷ Linh tình huống không xong.

Cho dù là còn chưa chết, cũng tất phải thần hồn bị thương nặng, khó có thể tỉnh lại.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, ẩn dấu chân tướng, có thể so với bị Kỷ Thần truy sát quan trọng hơn nhiều.

Ngón tay nhẹ nhàng ở trên bàn gõ đánh.

Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng đang cân nhắc, đi tìm Giang Nhược Hư xin giúp đỡ ý niệm trong đầu.

Không thể không nói, cái này xác thực coi như là một cái biện pháp.

Hơn nữa, Bạch Nhạc có tám thành nắm chặt, Giang Nhược Hư nhất định sẽ che chở hắn.

Chỉ là, cân nhắc phía dưới, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là buông tha cái ý niệm này.

Thứ nhất, là Bạch Nhạc từ trước tới giờ không ưa thích đem chính mình sinh tử, ký thác vào người khác một ý niệm!

Quan trọng hơn là, Giang Nhược Hư cho người ta áp lực quá lớn.

Gây ra động tĩnh lớn như vậy, Bạch Nhạc không dám khẳng định Giang Nhược Hư có thể phát hiện cái gì, loại tình huống này, chẳng thà thẳng thắn từ căn nguyên thượng đoạn tuyệt loại ý niệm này cho thỏa đáng.

Chỉ là, nếu không đi tìm Giang Nhược Hư, tiếp theo nên làm gì, khả năng liền lại thành vấn đề.

Nếu muốn an toàn, chỉ cần ly khai Đông Nam quận cũng chính là, lấy

Thiên Cơ Biến thủ đoạn, làm được điểm này cũng không trắc trở.

Thật là. . . Bây giờ đã từng gặp qua Thiên Tinh tháp hiệu quả, Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, muốn nhanh hơn tăng thực lực lên, có càng nhiều nắm chặt bước vào Chúng Tinh Thần Vực, liền nhất định muốn trở lại Thiên Tinh tháp bên trong.

Đây là hắn cự tuyệt không mê hoặc!

Có thể cải biến thân phận, thì không thể đủ nhường Chúng Tinh điện tán thành thân phận, còn muốn bước vào Thiên Tinh tháp, khả năng liền quá khó khăn.

Trong lúc nhất thời, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi rơi vào cảnh lưỡng nan.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1156: Đái gia

Thiên Tinh tháp cũng không phải chỉ có Đông Nam quận cái này một tòa, vô luận là Bắc Vực vẫn là Tây Cực Chi Địa, cũng đồng dạng đều có Thiên Tinh tháp tồn tại.

Ly khai Đông Nam quận, sau đó đổi một thân phận, nghĩ biện pháp tiến vào mặt khác một tòa Thiên Tinh tháp.

Đây cũng là Bạch Nhạc lúc này trong đầu nhô ra ý niệm đầu tiên.

Không thể không nói, nếu như nguyện ý chịu khổ cực, như vậy biện pháp này, vẫn là vốn có rất đều có thể đi tính.

Chỉ là, trong lúc này lại có hai cái trí mạng vấn đề, nhường Bạch Nhạc không thể không lần nữa bỏ ý niệm này đi.

Đệ nhất, yêu cầu lãng phí thời gian quá nhiều.

Mặc dù đi qua hơn nửa năm đó thời gian, Bạch Nhạc đối với Chúng Tinh Tiểu Thế Giới giải cũng vẫn như cũ rất thấp, chuyển biến thân phận ly khai Đông Nam quận dễ dàng, nhưng là muốn muốn bước vào Thiên Tinh tháp , đồng dạng yêu cầu lãng phí đại lượng thời gian, mới có thể thành công.

Mà bây giờ, khoảng cách Chúng Tinh Thần Vực mở ra, đã chỉ có cuối cùng không đến hai năm rưỡi thời gian!

Dựa theo Giang Nhược Hư nói, cùng với Bạch Nhạc trước mắt đối với Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đỉnh tiêm thiên tài giải, muốn tại bên trong có chỗ hành động, nhất định phải trước một bước đột phá Hóa Hư, mà lên đỉnh Thiên Tinh tháp không thể nghi ngờ chính là trực tiếp nhất phương

thức hữu hiệu.

Còn lại thời gian, mỗi một ngày đối với Bạch Nhạc mà nói, đều vô cùng trọng yếu, đã không được phép hắn tùy ý lãng phí.

Hai, bây giờ Bạch Nhạc đã rõ ràng, Tử Vi Đế Tinh nói đến, đã bị truyền đi, như Giang Nhược Hư, Lạc Cửu U loại này thế giới này cường giả chân chính, tất phải đều tại mật thiết lưu ý, lúc này, một khi quật khởi quá nhanh, liền nhất định sẽ bị hoài nghi.

Cho dù là rời đi nơi này, một khi hắn lấy khác biệt thân phận bước vào Thiên Tinh tháp, cũng có khả năng bị phát hiện.

Hơn nữa, cái thời gian đó, lại bị bộc ra Bạch Nhạc thân phận, chỉ biết phiền toái hơn.

Huống chi, Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận ngay tại hắn hai nơi địa phương, vô luận hắn đi đâu, cũng có thể đụng tới đối phương, loại tình huống này gặp lại, đối với Bạch Nhạc mà nói, có thể chưa chắc nhất định là chuyện tốt!

Cái này không chỉ có chỉ là Bạch Nhạc có phải hay không tín nhiệm đối phương vấn đề, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người không đều là kẻ ngu si, vô luận là hắn, Bất Tử Thanh Vương, vẫn là Dạ Nhận đều có thất thủ bại lộ khả năng, cái thời gian đó, rất có thể cũng sẽ bị đối phương liên lụy, nơi này như vậy, chẳng thà vẫn là tạm thời tách ra cho thỏa đáng.

Nghĩ rõ ràng những thứ này, đặt Bạch Nhạc trước mặt, liền chỉ có trước mắt con đường này.

Hắn nhất định phải nghĩ biện pháp, tách ra vị kia quận trưởng đại nhân truy sát, lừa dối trở lại Thiên Tinh tháp đi, hơn nữa, chí ít tại hắn lên đỉnh Thiên Tinh tháp trước đó, không bị phát hiện.

Còn như lên đỉnh sau đó, nếu như tất cả thuận lợi, đến lúc đó, hắn tất nhiên cũng đã hữu hóa hư thực lực, đến lúc đó, cho dù là không địch lại vị này quận trưởng đại nhân, cũng có ít nhất nhất định sức tự vệ!

Coi đây là bằng, nếu như lại có Giang Nhược Hư hỗ trợ, liền đủ để ung dung thoát thân.

Nói trắng ra, không phải vẫn là bây giờ thực lực quá yếu đưa tới phiền phức mà thôi, tăng thực lực lên mới là trực tiếp nhất phương thức giải quyết.

Hơn nữa. . . Có thể cũng không phải là hoàn toàn không có cách nào.

Một ý nghĩ chợt lóe ở giữa, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên hiện lên một cái ý niệm trong đầu.

Lần này Kỷ Linh bày cuộc vây giết Bạch Nhạc thời điểm, cũng không phải là tất cả mọi người đến, có ít nhất một cái Bạch Nhạc chỗ người quen biết liền chưa từng xuất hiện.

Đái Chấn!

Trước đó trận chiến kia, Đái Chấn bại quá thảm, chẳng những bị đoạt tinh thần, hơn nữa còn bị Bạch Nhạc bức giao ra sở hữu tinh tinh, cùng với Thiên Ưng Đấu Thể phương pháp tu hành.

Loại tình huống này, Đái Chấn mặc dù cuối cùng không có bán đứng Kỷ Linh, nhưng lại cũng đã cùng Kỷ Linh lên khoảng cách.

Sau đó, Đái Chấn liền xa cách Kỷ Linh, mặc dù không có triệt để tách rời, nhưng lại cũng không có xuất hiện ở lần thứ hai vây giết Bạch Nhạc trong đám người.

Trước đó, cho dù là Bạch Nhạc, cũng không nhớ rõ Đái Chấn, bởi vì đối

phương xác thực cũng không tính là gì không tầm thường nhân vật.

Nhưng hôm nay, loại này trong khốn cảnh, Đái Chấn cũng không nghi ngờ trở thành Bạch Nhạc một cái chỗ đột phá!

Tìm được phương hướng, sự tình khác dĩ nhiên là đơn giản nhiều.

Hỏi thăm Đái Chấn hạ lạc, cũng không phải là khó khăn gì sự tình, hơn nữa, Đái Chấn trước đây đắc tội với người quá nhiều, hỏi thăm Đái Chấn tin tức, cũng sẽ không khiến cho cái gì chú ý tới.

Rất nhanh, Bạch Nhạc liền tìm được Đái Chấn chỗ ở.

Bị Bạch Nhạc cướp đi toàn bộ tinh tinh, Đái Chấn tự nhiên không có khả năng lại có xa xỉ sinh hoạt, mặc dù còn ở tại Thiên Tinh tháp, nhưng lại đã ở hồi loại kia tiện nghi nhất trong tĩnh thất.

Bạch Nhạc quanh quẩn ở phụ cận ba ngày thời gian, lúc này mới tìm được một cái tới cửa bái phỏng Đái Chấn cơ hội.

"Ngươi là ai?"

Rất hiển nhiên, Đái Chấn cũng không thể nhận ra Bạch Nhạc đến, bây giờ Bạch Nhạc, có vẻ tướng mạo xấu xí, thực lực cũng bị che lấp, ngụy trang thành chỉ có Tinh Hải sơ kỳ dáng dấp.

Loại tình huống này, Đái Chấn đương nhiên sẽ không bao lớn đề phòng, chỉ là lạnh lùng hỏi ngược lại.

"Đái Chấn, ta có Bạch Nhạc tin tức, chỉ là, ta không dám đi quận thủ phủ. . . Ta có thể đem tin tức bán cho ngươi, đến lúc đó, ngươi lĩnh thưởng, chúng ta một người phân nửa!"

Giả trang ra một bộ cẩn thận chặt chẽ dáng vẻ, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Nói bậy!"

Không hề nghĩ ngợi, Đái Chấn liền trực tiếp cự tuyệt, trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, "Quận trưởng đại nhân thường có hiền danh, ngươi nếu là thật có đầu mối, chẳng lẽ hắn sẽ còn không nỡ điểm ấy khen thưởng sao? Còn dám nói với ta loại chuyện hoang đường này, cẩn thận ta cắt đứt chân ngươi."

"Quận trưởng đại nhân đương nhiên sẽ không tham điểm nhỏ này tiện nghi, có thể xưa nay quyền lợi động nhân, bằng vào ta chút thực lực ấy, một khi thu được lớn như vậy bút tinh quân, không khác nào hài đồng ôm vàng ở chợ, đến lúc đó, sợ rằng chẳng những chỗ tốt không có mò được, sẽ còn vì vậy chết không nơi táng thân!"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc chặt nói theo.

Nghe thế, Đái Chấn con ngươi rốt cục hơi hơi co rụt lại, lần nữa quan sát tỉ mỉ lên Bạch Nhạc, "Ngươi dựa vào cái gì dám tin tưởng ta?"

"Ta tự nhiên cũng không thể tin được!"

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Cho nên, tại nói cho trước ngươi, ta yêu cầu ngươi cho ta một điểm bảo đảm. . . Ngươi nếu là có hứng thú, chúng ta tìm một không người địa phương nói chuyện, bằng không. . . Vậy thì một búa chẻ hai, ta tự đi tìm người khác là được."

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, phảng phất muốn từ trong tìm được sơ hở gì, đáng tiếc, Đái Chấn lại y nguyên vẫn là không thể phát hiện dị thường gì.

Tối trọng yếu là, hắn xác thực thiếu tiền!

Bây giờ cuộc sống của hắn qua được rất gian nan, như thế một số lớn

tinh tinh, thực sự có thể đủ lý giải quyết hắn phiền phức.

Tiền tài động nhân, loại tình huống này, không phải do hắn không động tâm!

"Tốt!"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Đái Chấn trầm giọng đáp, "Bất quá, nếu là ta phát hiện, ngươi dám gạt ta. . . Đừng tưởng rằng, Vân thành bên trong tiện lợi thật giết không được người!"

"Cái này hiển nhiên! Ta có mấy cái mạng dám lừa Đái gia!"

Gật đầu, Bạch Nhạc thành thật trả lời nói.

Xà có Xà Đạo chuột có hang chuột!

Vĩnh viễn không nên coi thường Đái Chấn người như thế, so với việc những cái kia rất cao thượng tồn tại, bọn hắn đối với Vân thành giải, khả năng mới càng cẩn thận.

Bất quá gần nửa canh giờ, Đái Chấn liền dẫn Bạch Nhạc, thất quải bát quải đến một chỗ trong hẻm nhỏ, tại chơi đùa trong đám người đi xuyên qua đi, mang một chỗ hiển nhiên đã hồi lâu không người ở qua tiểu trong phòng.

Đóng cửa lại, liền tựa hồ cùng xung quanh ngăn cách.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1157: Giết người diệt khẩu

Không có gì rất cao thượng trận pháp cấm chế, chính là một cánh cửa, tựa hồ cũng đã bả hết thảy đều ngăn cách.

Sinh sống ở nơi này, hầu như đều là Vân thành tầng dưới chót nhất người, không có ai đi quan tâm người khác nhàn sự, cũng sẽ không có người đi chú ý ngươi làm cái gì, tối trọng yếu là, nơi đây không có cao thủ xuất hiện, tu vi thấp người, một khi tới gần, ngay lập tức sẽ bị phát hiện, như vậy tới nay, lựa chọn nơi đây coi như bàn điều kiện địa phương, ngược lại càng an toàn!

Thoáng quét chung quanh một cái hoàn cảnh, Bạch Nhạc liền dĩ nhiên minh bạch Đái Chấn ý tứ.

Không thể không nói, nơi đây thật là một cái vô cùng tốt địa điểm.

"Hiện tại có thể nói a?"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Đái Chấn trầm giọng mở miệng nói.

Giang tay ra, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Vẫn là vấn đề kia, ta yêu cầu Đái gia cho ta một cái cam đoan, cam đoan ta có thể đạt được ta cái kia một bộ phận, hơn nữa, sẽ không bị giết người diệt khẩu."

Đến nơi đây, Bạch Nhạc vừa mở miệng liền hỏi vấn đề an toàn, ngược lại là nhường Đái Chấn càng tin vài phần.

"Ngươi tất nhiên tìm được trên đầu ta, nói vậy đã có chủ ý, cần gì phải giả mù sa mưa lãng phí thời gian, muốn thế nào, ngươi nói thẳng là

được."

Sắc mặt hơi trầm xuống, Đái Chấn lạnh giọng nói rằng.

Nhìn lấy Đái Chấn, Bạch Nhạc cũng không khỏi tùy theo trầm mặc xuống.

Dĩ nhiên không phải suy tư muốn thế nào thủ tín, mà là tại do dự, có muốn hay không giết chết Đái Chấn.

Từ quá khứ về Đái Chấn nghe đồn đến xem, cái này nhân loại thủ đoạn độc ác, giết tự nhiên cũng không đáng tiếc.

Thật là, nghe đồn dù sao chỉ là nghe đồn.

Trước đó tại Thiên Tinh tháp thời điểm, đối mặt Bạch Nhạc bức bách, Đái Chấn cũng đồng dạng thành thật giao ra Thiên Ưng Đấu Thể pháp môn, từ loại này góc độ lên đây nói, muốn giết chết Đái Chấn, Bạch Nhạc rồi lại hơi có chút không đành lòng.

Giết chóc quả quyết, lại nói tiếp tựa hồ đơn giản, liền như vậy nhẹ nhàng bâng quơ một câu.

Nhưng trên thực tế, cho dù không có nhẹ nhàng như vậy.

Trong lòng thở dài một tiếng, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Đái gia, ta bất quá là một tiểu nhân vật, bây giờ được Bạch Nhạc manh mối, bây giờ cũng là bí quá hoá liều! Muốn nói ta có cái gì hoàn toàn chuẩn bị, ngài tin sao?"

"Ta có thể thề, ta nói hết thảy đều là thật! Làm như thế nào cam đoan ta an toàn, Đái gia ngươi cho một câu đi, vô luận kết quả như thế nào, ta tin ngươi lần này."

Nhìn lấy Đái Chấn, Bạch Nhạc vẻ mặt chân thành nói rằng.

Ánh mắt hơi hơi lấp lóe, Đái Chấn cũng đồng dạng yên lặng chốc lát, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Ta cũng đồng dạng có thể thề, chỉ cần ngươi tin tức là thật, ta lãnh được tiền thưởng sau đó, nhất định đúng hẹn phân ngươi phân nửa! Hay là tại nơi đây. . . Chúng ta gặp lại."

Thề!

Nghe được hai chữ này, Bạch Nhạc trong lòng liền không khỏi khe khẽ thở dài.

Loại này hoàn toàn không có sức ràng buộc lời thề, nơi nào là có thành ý cách làm, huống chi, còn muốn cho chính mình trở lại nơi đây, nghiễm nhiên nói rõ là muốn giết người diệt khẩu a!

Bây giờ không có động thủ, sợ rằng vấn đề duy nhất ở chỗ, hắn không dám khẳng định chính mình tin tức nhất định là thật, hoặc là chính mình sẽ nói lừa gạt hắn.

Thật muốn có thành ý, liền nên trước cho mình mưu một cái xuất thân, để cho mình tiến vào người khác trong tầm mắt, dùng cái này tới cam đoan an toàn.

Kể từ đó, kết quả xấu nhất, cũng bất quá là dùng dạng này một tin tức đổi một cái xuất thân, chí ít không có nguy hiểm đến tánh mạng.

Đái Chấn nhìn đầu óc ngu si, nhưng trên thực tế, chân chánh cùng hắn từng có sau khi tiếp xúc liền sẽ phát hiện, tâm tư khác thâm trầm, tuyệt đối không phải không nghĩ tới hắn chủ ý.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc tâm liền dần dần lạnh xuống.

"Đái gia. . . Nơi đây có thể chính là vô cùng tốt Mai Cốt Chi Địa a!"

Ngẩng đầu, nhìn lấy Đái Chấn, Bạch Nhạc ung dung mở miệng nói.

"Ngươi hoài nghi ta?"

Cười lạnh một tiếng, Đái Chấn lành lạnh mở miệng nói, "Ta Đái Chấn nói chuyện cho tới bây giờ nhất ngôn cửu đỉnh, ngươi nếu như không tin được ta, cần gì phải tìm ta?"

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc khóe miệng nổi lên vẻ lạnh như băng nụ cười.

"Đái gia nghĩ là hiểu lầm, ta ý là. . . Nơi đây có thể làm ngươi Mai Cốt Chi Địa!"

Nói những lời này thời điểm, Bạch Nhạc nhưng là đã khôi phục chính mình lúc đầu thanh âm!

Vẻn vẹn chỉ là trong nháy mắt, Đái Chấn liền đột nhiên nhận ra Bạch Nhạc thanh âm, trong tích tắc con ngươi chợt co rút lại, nhất thời liền muốn muốn xoay người trốn ra phía ngoài.

Chỉ là, Bạch Nhạc như là đã quyết ý động thủ, lại nơi nào sẽ còn cho hắn thoát thân cơ hội!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc đã theo một chỉ điểm ra!

"Đại mộng. . . Nghìn thu!"

Bạch Nhạc cùng Đái Chấn từng có tiếp xúc, tự nhiên biết rõ, Thiên Ưng Đấu Thể không vượt thần hồn, Đái Chấn thần hồn chi lực, thật rất yếu!

Loại tình huống này, đối phó Đái Chấn đơn giản nhất phương thức, thật chính là Đại Mộng Thiên Thu!

Bây giờ gần gũi phía dưới, Đái Chấn căn bản liền tránh né cơ hội cũng không có, trong nháy mắt, cũng đã rơi vào trong ảo cảnh.

Sau một lát, Đái Chấn thần hồn cũng đã hoàn toàn bị xóa đi, chỉ còn lại có một chỗ trống thi thể, thẳng tắp ngã xuống đến trên mặt đất.

Chậm rãi thu tay về, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Ta cho qua ngươi cơ hội. . . Nếu ngươi trong lòng không tầm thường sát niệm, ta có thể sẽ còn lưu ngươi một mạng!"

Cái này ngược lại cũng không phải nói sạo, nếu như Đái Chấn thật không tầm thường sát khí, Bạch Nhạc chỉ cần tạm thời chế trụ hắn, tìm một cơ hội, lấy Đái Chấn thân phận một lần nữa tại Thiên Tinh tháp muốn một cái độc tòa tiểu lâu, đem Đái Chấn phong bế tu vi giam lỏng chính là, chưa chắc nhất định muốn tổn thương tính mạng hắn.

Nhưng hôm nay, Đái Chấn tàn nhẫn, nhưng là cũng đồng dạng chôn vùi hắn tánh mạng mình.

Cúi người, Bạch Nhạc từ Đái Chấn trên thi thể, gỡ xuống hắn không gian giới chỉ, lột bỏ hắn áo khoác thay, đầu ngón tay khẽ búng, trực tiếp đem Đái Chấn thi thể thu vào trong không gian giới chỉ, cũng đã lại không có bất kỳ vết tích.

"Thiên cơ!"

Chậm rãi từ trong miệng phun ra hai chữ này, chỉ chớp mắt ở giữa, Bạch Nhạc liền lần nữa huyễn hóa ra Đái Chấn dáng vẻ, giống như đúc!

Đẩy cửa ra, trong chốc lát, Bạch Nhạc liền lần nữa vượt qua ngõ hẻm, tiêu thất trong biển người.

Không ai hội chú ý tới đi ra thời điểm thiếu một cá nhân, thật giống như không ai hội chú ý mặt đất thiếu một hạt bụi.

Hóa thân làm Đái Chấn, chỉ là Bạch Nhạc lại như cũ cũng không thỏa mãn.

Hắn còn cần trở lại quận thủ phủ đi, một lần nữa dung nhập cái vòng này, xác nhận một chút Kỷ Linh thương thế, sau đó, lấy Đái Chấn thân phận trở lại Thiên Tinh tháp đi!

Đương nhiên, nếu có cơ hội, Bạch Nhạc cũng đồng dạng yêu cầu cái kia một khoản tiền thưởng!

Một vạn tinh tinh!

Đạt được cái này một món tiền bạc, mới có thể để cho Đái Chấn khôi phục hậu đãi sinh hoạt, cũng vì Đái Chấn tăng thực lực lên, xông vào Thiên Tinh tháp tầng thứ sáu làm chăn đệm.

Vị này quận trưởng đại nhân không phải là muốn chính mình tin tức sao?

Tốt, ta liền chính mình nói cho ngươi, sau đó sẽ từ trong tay ngươi nhận lấy tiền thưởng.

Khóe miệng hiện lên một nụ cười lạnh lùng, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Quận trưởng đại nhân. . . Ta cái này tới tự chui đầu vào lưới, ngươi có thể ngàn vạn lần không nên khiến ta thất vọng a!"

"Chúng ta cái này một món nợ, chậm rãi tính. . . Luôn sẽ có tra ra manh mối một ngày."

Ngấc đầu lên, ly khai cái này một mảnh ngõ hẻm, Bạch Nhạc nhất thời đi nhanh hướng về quận thủ phủ phương hướng dám đi qua.

Toàn bộ Vân thành đều ở khắp nơi tìm Bạch Nhạc tung tích, ai có thể có thể nghĩ đến, bây giờ, Bạch Nhạc liền như vậy ngênh ngang trực tiếp

bước vào quận thủ phủ đại môn.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1158: Tự chui đầu vào lưới

Bây giờ quận thủ phủ thật là náo nhiệt phi thường.

Luôn là có người đứng xếp hàng tới tuyên bố biết rõ về Bạch Nhạc manh mối, phàm là có như vậy một chút tin tin tức, liền có người đến đụng vận khí, những người này, đa số đều là tu vi không cao tu hành giả, ôm tìm vận may tâm tính tới.

Nhiều người như vậy, vị kia quận trưởng đại nhân tự nhiên căn bản gặp không đến, toàn bộ đều giao cho người thủ hạ xử lý, chỉ có chân chính đi qua tầng tầng sàng chọn, cảm giác có thể, mới có thể báo lên.

Trừ cái đó ra, vị này quận trưởng đại nhân, còn hạ lệnh điều động toàn bộ Đông Nam quận sở hữu danh y, số tiền lớn thu mua đủ loại đối với khôi phục thần hồn có hiệu quả linh dược.

Chỉ bằng dạng này tràng diện, liền có thể minh bạch, vị này quận trưởng đại nhân đối với người con trai độc nhất này sủng ái.

Đương nhiên, Bạch Nhạc là chịu lấy Đái Chấn thân phận đến, tự nhiên đãi ngộ liền muốn rộng rãi nhiều.

Dù sao, trước đây Đái Chấn chính là theo Kỷ Linh người, vị trí này thật là rất nhiều người đều nhìn chằm chằm, hơn nữa, mặc dù nói riêng về thực lực, có thể bước vào Thiên Tinh tháp tầng thứ năm, Đái Chấn cũng hoàn toàn không phải bình thường tu hành giả có khả năng bằng được.

"Đái Chấn, làm sao ngươi tới?"

Trong lúc nói chuyện, liền có trong phủ người đi theo hầu qua đây ngăn lại Bạch Nhạc hỏi.

"Nghe nói Linh công tử xảy ra sự cố, lòng ta tiếp theo thẳng hổ thẹn, mãi cho đến chỗ tìm kiếm cái kia Bạch Nhạc hạ lạc, đáng tiếc, một mực không có gì tiến triển! Bây giờ, cố ý đến đây vấn an Linh công tử."

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc vẻ mặt hổ thẹn mở miệng nói.

"Ai!"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, cái kia người đi theo hầu cũng không khỏi thở dài một tiếng, "Ngươi sự tình ta nghe nói, chuyện này, thật là Linh công tử có chút quá hà khắc. . . Bây giờ, ngươi có thể có phần này tâm đương nhiên tốt, đi thôi, ta dẫn ngươi đi xem công tử!"

"Đa tạ!"

Lần nữa ôm quyền làm lễ, Bạch Nhạc trầm giọng đáp.

Theo đối phương, cũng không lâu lắm, Bạch Nhạc liền đến bên trong phủ một chỗ yên lặng tòa nhà trước, trước cửa đứng đầy thủ vệ, bất quá, đối phương hiển nhiên cũng nhận ra Đái Chấn, lại có cái kia người đi theo hầu mang theo, tự nhiên không tốn thời gian gì, liền bước vào Kỷ Linh gian phòng.

Bước vào phòng ngủ, Bạch Nhạc liếc mắt liền chứng kiến trong ngủ mê Kỷ Linh.

Mặc dù không dám góp quá gần, có thể mặc dù chỉ là xa xa liếc một cái, Bạch Nhạc cũng có thể nhận thấy được, Kỷ Linh thần hồn trạng thái cực kém, cho dù là có linh dược, chỉ sợ cũng rất khó tỉnh lại.

Xác định điểm này, Bạch Nhạc trong lòng liền nhất thời trở nên buông

lỏng.

Vẻn vẹn dừng lại chốc lát, Bạch Nhạc liền bị mang rời khỏi gian phòng.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói, "Ta nghĩ gặp quận trưởng đại nhân!"

"Ừm?"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, cái kia người đi theo hầu nao nao, lập tức nhẹ giọng nói, "Lão Đái, ngươi điên? Lúc này gặp đại nhân, có thể có ngươi quả ngon để ăn sao?"

"Không nói gạt ngươi, ta tới trước đó, thật vẫn luôn tại thăm dò Bạch Nhạc tin tức! Trước đó có một người tới tìm ta, nói là có Bạch Nhạc manh mối, ta nghe lấy cảm thấy tựa hồ có thể tin, người ta đã xử lý. . . Ta muốn, tổng yếu đi tìm một chút, mới có thể an tâm! Vạn nhất là thật đâu, nếu như giấu giếm không báo, chẳng phải là lệnh cái kia Bạch Nhạc ung dung ngoài vòng pháp luật!"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, mặc dù làm rất nhiều chăn đệm, nhưng đối phương lại y nguyên vẫn là minh bạch Bạch Nhạc ý tứ.

Khoát khoát tay, mang theo Bạch Nhạc đi tới một chỗ yên lặng địa phương, cái kia người đi theo hầu cái này mới mở miệng nói, "Lão Đái, chúng ta nhận thức nhiều năm như vậy, cũng không nhất định giấu giếm. . . Tiền tài động nhân, cái kia một khoản tiền thưởng, lo lắng có thể có khối người! Ngươi vì sao trở về, chúng ta cũng lòng biết rõ."

Dừng một cái, người kia tiếp tục nói, "Manh mối còn không có xác định, ngươi bây giờ đi gặp đại nhân, cũng không có ý gì. . . Không bằng thẳng thắn dạng này, ngươi nói thật với ta, cái này manh mối, đến cùng có vài phần có thể tin? Nếu là có thể có năm phần chắc chắn, chúng ta liền đi liên hệ Tống tiên sinh, mời hắn xuất thủ, nếu là có thể tìm được Bạch

Nhạc, chúng ta cùng Tống tiên sinh đồng loạt ra tay, nhường Tống tiên sinh truyền tin tức cho đại nhân đồng thời, thử xem có thể hay không cầm xuống Bạch Nhạc!"

"Việc này nếu thành, một vạn tinh tinh nhằm nhò gì! Coi như đến lúc đó, Tống tiên sinh cầm đầu, cũng tất phải thiếu không ngươi ta chỗ tốt. . . Ngươi nghĩ như thế nào?"

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì một hồi cười nhạt.

Cái này thật sự là tiền tài động lòng người!

Chính buồn ngủ đâu đã có người tiễn gối đầu, loại chuyện như vậy, Bạch Nhạc nếu như cự tuyệt, mới có quỷ!

"Thật không dám giấu giếm, cái kia Bạch Nhạc, ta cũng là tại hắn trên tay bị nhiều thua thiệt, chỉ sợ là. . ."

Bạch Nhạc lời còn chưa nói hết, cái kia người đi theo hầu liền vỗ miệng ngực bảo đảm nói.

"Lão Đái, Tống tiên sinh thực lực, ngươi còn không tin sao? Lại nói, chúng ta cũng không phải thật muốn cùng Bạch Nhạc phân cái sinh tử, chỉ cần tìm được hắn, liền sẽ lập tức nhường Tống tiên sinh đưa tin cho đại nhân. . . Đến lúc đó, chỉ cần hơi chút kéo dài một chút thời gian, liền đủ đủ nhường đại nhân chạy tới."

Nói đến đây, cái kia người đi theo hầu sắc mặt trầm xuống, "Thế nào, lão Đái, ngươi sẽ không phải là không nỡ phân công lao cho ta đi? Ta Tống Lỗi không tính là gì, nhưng nếu là xấu Tống tiên sinh. . . Hậu quả, ngươi cần phải chính mình suy nghĩ!"

Tựa hồ bị đối phương đả động, Bạch Nhạc lập tức liền nhận túng.

"Tống đại ca đây là nói chỗ nào lời nói, chính chúng ta huynh đệ, phân cái gì lẫn nhau!" Vỗ vỗ miệng ngực, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Linh công tử bây giờ dáng vẻ ngươi cũng chứng kiến, có thể hay không có tỉnh lại ngày đó cũng không biết đây. . . Nếu là có thể đạt được Tống tiên sinh thưởng thức, huynh đệ vô cùng cảm kích!"

"Ha ha, đâu có, đâu có!"

Thoả mãn gật đầu, Tống Lỗi nói theo, "Đã như vậy, vậy thì theo ta cùng đi gặp Tống tiên sinh đi."

"Làm phiền Tống đại ca!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nở nụ cười nịnh nọt nói.

Bây giờ từ nơi này Tống Lỗi biểu hiện nhìn lên, vị kia Tống tiên sinh sợ là cùng cái này Tống Lỗi có chút quan hệ thân thích, cụ thể Bạch Nhạc không rõ ràng, cũng không dám nhiều lời, bất quá. . . Chỉ bằng đối phương loại này diễn xuất, liền cũng có thể minh bạch, vị kia Tống tiên sinh cũng tất nhiên không phải Hóa Hư cường giả.

Chỉ cần không phải Hóa Hư, vậy liền đủ đủ.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng là một hồi cười nhạt, đang lo làm sao thủ tín vị kia quận trưởng đại nhân đâu, những người này liền nhảy ra, rất tốt!

Tối đa bất quá một khắc đồng hồ về sau, Bạch Nhạc liền nhìn thấy vị kia Tống tiên sinh.

Chính như Bạch Nhạc suy đoán một dạng, vị này Tống tiên sinh tên là, Tống Hòa, là Tống Lỗi họ hàng!

Tống Hòa thực lực rất mạnh, có người nói, đã tiếp cận Hóa Hư, hơn nữa, ở trong phủ địa vị rất cao, bây giờ đang cùng một phương khác, tranh đoạt quyền lực.

Lần này Kỷ Linh xảy ra sự cố, ai có thể tìm được trước Bạch Nhạc manh mối, không thể nghi ngờ liền có thể không huyền niệm chút nào cạnh tranh bên trong thắng lợi.

Cũng chính bởi vì vậy, đối phương mới có thể như vậy cấp bách, thậm chí lối ăn khó coi như vậy.

Cũng may, Bạch Nhạc cũng căn bản không quan tâm những thứ này.

"Đái Chấn, nói một chút đi, chuyện này, nếu như làm tốt, ta đảm bảo ngươi tiền đồ không lo!"

Nhìn thấy Bạch Nhạc, vị kia Tống tiên sinh vẻ mặt lãnh ý, lạnh giọng nói rằng.

"Ngay tại Đông sơn!"

Bạch Nhạc cẩn thận từng li từng tí hồi đáp đạo, "Trước đây, cái kia Bạch Nhạc chính là từ Đông sơn đi ra, bây giờ, ta nhận được tin tức, Bạch Nhạc bây giờ liền trốn ở Đông sơn bên trong. . ."

Cvt: Giới thiệu truyện tháng 1 - Cửu U Thiên Đế - khống chế bát đại ma tướng cùng ngàn vạn ma binh, quét ngang Hằng Cổ Đại Lục... cuối cùng cũng chết, nhọ vcl =)) Đùa chớ mọi người ghé qua đọc thử, link ở phía dưới nha.

http://truyencv.com/cuu-u-thien-de/

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1159: Ngươi rốt cuộc ai?

Dối trá cũng là có kỹ xảo.

Tốt nhất lời nói dối, là chín thật một giả, chỉ ở mấu chốt nhất địa phương dối trá, kể từ đó toàn bộ lời nói dối liền sẽ có vẻ nhịp nhàng ăn khớp, có tình có lí, tự nhiên để cho người ta không sinh được hoài nghi chi tâm.

Bây giờ Bạch Nhạc tản chính là như vậy lời nói dối.

Trước đó, Kỷ Linh quyết ý đối Bạch Nhạc lúc động thủ sau khi, liền từng cẩn thận điều tra Bạch Nhạc cuối cùng, bọn hắn những người này tính ra, thật trước đây đều là theo Kỷ Linh, tin tức tương quan, tự nhiên cũng đều vô cùng rõ ràng.

Bạch Nhạc sớm nhất xuất hiện, bản thân ngay tại Đông sơn, hơn nữa, đêm hôm ấy, trời giáng sao băng, Chúng Tinh điện còn từng vì vậy chuyên môn dò xét qua.

Bạch Nhạc cũng chính là vì vậy mới cùng Chúng Tinh điện dính líu quan hệ.

Đông sơn, có thể nói chính là tất cả đầu nguồn.

Bây giờ gây ra chuyện lớn như vậy đến, Bạch Nhạc tránh hồi Đông sơn, tự nhiên cũng không phải cái gì khó hiểu sự tình.

Huống chi, Tống Hòa còn mơ hồ biết rõ một ít, người khác không biết chân tướng.

Kỷ Linh lần này thất thủ, tục truyền, không chỉ là Bạch Nhạc, mà là tại Bạch Nhạc phía sau còn có một vị cường đại tồn tại.

Mà vị kia tồn tại, nếu là thật tại. . . Vậy liền cũng rất có thể liền giấu ở Đông sơn bên trong.

Nhiều đầu mối như vậy chỉ đi qua, làm sao có thể nhường Tống Hòa không tin.

Chỉ là Đông sơn dù sao có chút xa, nếu là có ngoài ý muốn, Kỷ Thần đồng dạng yêu cầu một chút thời gian mới có thể chạy tới, khó tránh khỏi sẽ thêm vài phần nguy hiểm.

Giờ khắc này, Tống Hòa cũng không khỏi có chút do dự.

Chỉ là, nghĩ đến chính mình bây giờ đã tại tại đối phương cạnh tranh bên trong, hoàn toàn ở hạ phong, nếu như chưa trải qua chứng thực, liền đem tin tức báo lên, sai, liền hầu như lại không xoay người chi lực.

Thậm chí cho dù là thật, sớm như vậy báo lên, công lao cũng là Đái Chấn, hắn có khả năng mò được chỗ tốt hữu hạn.

Cầu phú quý trong nguy hiểm!

Trong đầu dạng này ý niệm trong đầu chợt lóe lên, Tống Hòa lúc này liền quyết định.

Đơn giản thu thập một chút, Tống Hòa làm cho dù mang Tống Lỗi, Bạch Nhạc một chỗ thẳng đến Đông sơn mà đi.

Lấy Bạch Nhạc thực lực bọn hắn, từ Vân thành đến Đông sơn, cũng bất quá chỉ là một canh giờ thời gian mà thôi, nếu không phải sợ động tĩnh quá lớn, dẫn tới người khác chú ý, cái tốc độ này còn có thể nhanh hơn nhiều.

Bất quá, may là như vậy, cũng đã đủ đủ!

Mang theo Tống Hòa bọn hắn, Bạch Nhạc rất nhanh liền trở lại ban đầu hắn xuất hiện ở Chúng Tinh Tiểu Thế Giới địa phương.

"Chính là chỗ này?"

Mới vừa rơi xuống, Tống Hòa liền phát hiện dưới chân cái này một mảnh địa phương, có bị người từng đào ra vết tích, chân mày chợt vẩy một cái, trầm giọng hỏi.

"Hồi Tống tiên sinh lời nói, chính là chỗ này! Dựa theo ta được đến manh mối, Bạch Nhạc liền ở phụ cận đây, chỉ là. . . Còn cần phải nghĩ biện pháp đem hắn tìm ra mới được." Gật đầu, Bạch Nhạc thành thật trả lời nói.

"Trước đem nơi đây đào ra!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lãnh ý, Tống Hòa trầm giọng phân phó nói.

Hắn có thể đủ rõ ràng cảm giác được, dưới chân cái này một mảnh địa phương, nhất định là bị người đào ra một lần nữa lấp qua thổ, ở loại địa phương này, xuất hiện loại chuyện như vậy, có thể tuyệt đối không phải cái gì vừa khớp!

"Vâng!"

Tống Lỗi cùng Bạch Nhạc cùng kêu lên bằng lòng một tiếng, lập tức đồng thời bắt đầu đào, lấy hai người thực lực, bất quá là trong chốc lát, mặt đất hố to liền bị đào ra!

"Tống tiên sinh, phía dưới có thi thể!"

Trong chốc lát, Tống Lỗi liền không khỏi kinh hô mà ra.

Lúc trước Bạch Nhạc giết chết những cái kia cường đạo, ngay tại chỗ vùi lấp tại đây trong hố lớn, bây giờ một khi đào ra, tự nhiên liền có thể phát giác.

Trong nháy mắt, Tống Hòa nhất thời nhảy xuống, để sát vào muốn quan sát một chút thi thể.

Nhưng mà, ngay tại Tống Hòa cúi người tới coi thi thể trong nháy mắt, ngay tại Tống Hòa bên người Bạch Nhạc nhưng là chợt làm khó dễ!

Ầm!

Thông Thiên Đạo Thể toàn lực vận chuyển, một chưởng hung hăng đánh vào Tống Hòa dưới lưng, may là Tống Hòa phản ứng đã đủ nhanh, cũng căn bản là không có cách tách ra một chưởng này, cả người ngã tại trong hố lớn, một ngụm nghịch huyết phun ra, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi hồi quay đầu lại.

"Đái Chấn, ngươi làm cái gì?"

Ngay tại lúc đó, phản ứng kịp Tống Lỗi lúc này kinh hô thành tiếng.

Ai cũng không nghĩ ra, Đái Chấn hội vào lúc này đột nhiên ra tay đánh lén.

"Ngươi không phải Đái Chấn! Ngươi là ai?"

So với việc Tống Lỗi, Tống Hòa phản ứng liền muốn nhanh nhiều, một ý nghĩ chợt lóe ở giữa liền đoán được bên trong then chốt.

Khóe miệng tràn ra một nụ cười lạnh lùng, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói, "Người chết không cần biết nhiều như vậy, Tống tiên sinh. . . Ta cái này liền tiễn ngươi lên đường."

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc theo sát lại là đấm ra một quyền, trên người lộ ra lau một cái ngập trời ma khí, thoáng như ma thần phủ xuống!

"Ngươi đắc ý quá sớm!"

Trong nháy mắt, Tống Hòa liền trực tiếp bóp nát trong tay ngọc phù, một đạo linh quang, lúc này phá không mà đi!

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc khóe miệng nụ cười nhưng là càng phát ra rực rỡ.

Hắn sợ Tống Hòa truyền tin tức cho Kỷ Thần sao?

Đương nhiên không sợ!

Dẫn Tống Hòa bọn hắn đến Đông sơn đến, bản thân liền là vì bả tin tức truyền cho Kỷ Thần, dùng cái này truyền lại cho Kỷ Thần một sai lầm tin tức, thậm chí là cho thiên hạ một chỗ truyền lại một sai lầm tin tức.

Vội vàng phía dưới, Tống Hòa căn bản không có khả năng một lần nữa truyền tin tức, chỉ có thể là đem sớm liền chuẩn bị tin tức tốt phát ra ngoài cầu cứu.

Mà đối với Bạch Nhạc mà nói, vấn đề duy nhất chính là, hắn nhất định muốn trước ở Kỷ Thần nhận được tin tức chạy tới trước đó, giết chết Tống Hòa cùng Tống Lỗi, diễn tốt cái này một vỡ tuồng!

Giết!

Một ý niệm, Bạch Nhạc sát khí tăng vọt, Thông Thiên Ma Công toàn lực vận chuyển, trong nháy mắt thôi động đến mức tận cùng, hung hăng hướng về Tống Hòa đánh tới.

Nếu như Tống Hòa không có thụ thương, Bạch Nhạc có ở đây không

động kiếm tình huống dưới, muốn cầm xuống Tống Hòa còn có một chút phiền phức, nhưng hôm nay Tống Hòa đã thụ thương, đó chính là một chuyện khác!

"Ngươi không phải Đái Chấn, cũng không phải Bạch Nhạc. . . Ngươi rốt cuộc ai?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Tống Hòa trầm giọng quát lên.

Hắn mặc dù không có cùng Bạch Nhạc đã giao thủ, tuy nhiên lại từ Kỷ Linh nơi nào nghe nói qua, Bạch Nhạc am hiểu là kiếm đạo, hơn nữa, trên người lộ ra khí tức cũng cùng cái này Đái Chấn hoàn toàn khác biệt.

"Ta nói, người chết, không cần thiết biết rõ nhiều như vậy!"

Căn bản không có cùng Tống Hòa dong dài hứng thú, Bạch Nhạc nhàn nhạt đáp, chỉ là ngay tại lúc đó, xuất thủ lực đạo cũng đồng dạng càng ngày càng nặng, một quyền mau hơn một quyền!

"Ta mặc kệ ngươi là ai, muốn giết ta, ngươi không khỏi muốn quá đơn giản!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lệ mang, trong tích tắc, Tống Hòa phía sau Tinh Hải chợt triển khai, tám ngàn trượng Tinh Hải có vẻ cực kỳ mênh mông, quan trọng hơn là, bây giờ, Tống Hòa Tinh Hải, đã đại bộ phận đều chuyển hóa thành thuần túy tinh lực.

Chỉ cần đem còn lại Tinh Hải Chi Lực, cũng tận số hóa thành tinh lực, Tống Hòa liền vô cùng có khả năng đột phá Hóa Hư Chi Cảnh.

Bây giờ hắn không cầu thắng, chính là phải lấy cái này mênh mông Tinh Hải Chi Lực, cùng Bạch Nhạc ngạnh hám!

Không cần nhiều, mỗi khi cần kéo dài tối đa một khắc đồng hồ thời gian,

Kỷ Thần liền nhất định có thể đủ chạy tới.

Khi đó, chính là tám ngày công lao!

Nghĩ vậy, Tống Hòa thậm chí có vẻ hơi hưng phấn!

Chỉ là, hưng phấn như vậy, cũng vẻn vẹn chỉ duy trì trong chốc lát mà thôi.

Loại này liều mạng tranh đấu, Bạch Nhạc tuyệt đối sẽ không đánh giá thấp bất kẻ đối thủ nào.

Thậm chí tương phản, Bạch Nhạc chính là đang chờ hắn tế xuất Tinh Hải.

Chỉ có như vậy, lần này kế hoạch, mới có thể đạt được hoàn mỹ nhất hiệu quả!

"Thôn thiên!"

Bước ra một bước, Bạch Nhạc căn bản không có chút nào thối ý, liền trực tiếp như vậy đụng vào Tống Hòa Tinh Hải, lạnh lùng mở miệng nói.

Cứ việc chỉ có hai chữ, lại phảng phất chợt vang vọng thiên địa!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1160: Hoàn mỹ ngụy trang

Thôn Thiên Quyết!

Thôn phệ Tinh Hải!

Vô luận cái dạng gì lực lượng, đối mặt Thôn Thiên Quyết, đều là giống nhau, Tống Hòa mặc dù mạnh, thật là đối mặt Thôn Thiên Quyết, cũng giống vậy không có gì phản kháng chỗ trống!

Cũng căn bản không ai có thể nghĩ đến, Bạch Nhạc sẽ có bực này thần thông.

Không vào Hóa Hư, muốn đánh bại toàn lực thi triển Thôn Thiên Quyết Bạch Nhạc, thực sự quá khó khăn.

Chí ít, Tống Hòa còn xa không có đạt được loại kia cấp độ.

Tinh Hải sôi trào, cảm thụ được Tinh Hải lực lượng dĩ nhiên tại không ngừng bị đối phương thôn phệ, Tống Hòa cũng đồng dạng hoảng hốt, loại này sống chết trước mắt, hắn sớm đã không có trước đó sự kích động kia, còn lại chỉ có khủng hoảng!

Cái gì quyền lợi tại sinh tử trước mặt, đều không quan trọng.

Giờ khắc này, hắn không gì sánh được hối hận tự ý theo Đái Chấn đến Đông sơn đến, nhưng cái này tất cả tuy nhiên cũng đã quá muộn.

"Bạo, bạo cho ta!"

Gần như điên cuồng phía dưới, Tống Hòa duy nhất ý niệm trong đầu chính là chạy đi, không tiếc bất cứ giá nào chạy đi.

Lúc này, hắn đã sớm không để ý tới Tống Lỗi sinh tử, trong nháy mắt, dĩ nhiên mạnh mẽ nhường Tinh Hải tự bạo!

Đã có tiếp cận Hóa Hư thực lực, bây giờ cho dù là Tinh Hải tự bạo, hắn cũng có thể bằng vào một tia thần hồn chạy ra thăng thiên, mặc dù kể từ đó tất phải tổn thất nặng nề, cho dù có thể may mắn chạy trốn, cũng căn bản là không có cách khôi phục tu vi, có thể loại thời điểm này, sống sót cũng đã so với cái gì đều trọng yếu.

Trong nháy mắt, bị Tinh Hải tự bạo cuốn vào bên trong, Tống Lỗi sắc mặt đại biến, liều mạng muốn giãy dụa đi ra ngoài, chỉ là mặc cho hắn như vậy giãy dụa, cũng căn bản trốn không thoát Tinh Hải tự bạo dư ba, bất quá trong chốc lát, cả người liền hoàn toàn bị cuốn vào cái kia một mảnh nổ mạnh Tinh Hải bên trong, liền thân thể mang thần hồn, trực tiếp chôn vùi.

Ngay tại lúc đó, tại đây một mảnh tự bạo Tinh Hải bên trong, thân ngoại hóa thân chợt thành hình!

Thân ngoại hóa thân trên thực tế, chính là tu luyện Thông Thiên Đạo Thể quá trình một loại phương thức, Bạch Nhạc tu thành Thông Thiên Đạo Thể sau đó, cũng đã không cần lại mượn thân ngoại hóa thân tới thi triển Thôn Thiên Quyết, nhưng đây cũng không có nghĩa là, Bạch Nhạc liền không thể ngưng tụ ra thân ngoại hóa thân.

Bây giờ, tại đây một trận trong kịch chiến, Bạch Nhạc nhưng là lần nữa vô căn cứ ngưng tụ ra thân ngoại hóa thân.

Chỉ là lần này, thân ngoại hóa thân lại cũng không là dựa theo Bạch Nhạc chính mình nguyên bản dáng dấp ngưng tụ, mà là ngưng tụ ra Yến Bắc Thần dáng vẻ!

Cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc chợt cảm thụ được cách đó không xa hư không chợt bị xé nứt!

Căn bản không cần suy nghĩ nhiều, cũng có thể minh bạch, tất phải là Kỷ Thần chạy tới.

Mặc dù đã lần nữa đánh giá cao Kỷ Thần thực lực, có thể Kỷ Thần chạy tới tốc độ lại y nguyên vẫn là so Bạch Nhạc mong muốn bên trong, nhanh rất nhiều.

Tới mức này, rất nhiều chuyện, hầu như đã trở thành bản năng phản ứng.

Không kịp nghĩ nhiều, Bạch Nhạc liền dựa theo chính mình kế hoạch tiếp tục tiến hành tiếp!

"Bạo!"

Lạnh lùng từ trong miệng phun ra một chữ này, trong tích tắc, đã thôn phệ không ít tinh lực thân ngoại hóa thân chợt nổ lên, trực tiếp hướng về nỗ lực trốn ra phía ngoài Tống Hòa thần hồn cuốn tới!

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cả người cũng đồng dạng thu liễm khí tức, như là tên xui xẻo kia Tống Lỗi một dạng, bị Tinh Hải cùng thân ngoại hóa thân tự bạo tác động đến, cả người bay ngược mà ra, trong miệng phun ra một ngụm tiên huyết, hung hăng quẳng xuống mặt đất!

Cơ hồ là đồng thời, xé rách hư không mà ra Kỷ Thần, cũng đã xuất hiện ở không trung!

Chỉ là, Kỷ Thần nhưng cũng vẻn vẹn chỉ tới kịp chứng kiến cái kia một tôn thân ngoại hóa thân tự bạo, thậm chí ngay cả cứu Tống Hòa cũng không kịp, mắt mở trừng trừng nhìn lấy Tống Hòa cuối cùng một luồng thần hồn chôn vùi!

Cái kia khủng bố trùng kích, hầu như đem một ngọn núi này đầu san bằng!

Trong tích tắc, Kỷ Thần sắc mặt chợt thay đổi không gì sánh được xấu xí, thần niệm quét ngang mà ra, muốn tìm được Bạch Nhạc hoặc là cái kia cường giả bí ẩn khí tức, nhưng lại đã sớm mất đi đối phương tung tích.

Cái này khiến Kỷ Thần vô cùng phẫn nộ!

Rõ ràng đã thấy manh mối, nhưng lại hết lần này tới lần khác vẫn là tới chậm một bước.

"Khụ, khụ!"

Cơ hồ là tại đồng thời, Kỷ Thần đột nhiên nghe được một hồi tiếng ho khan!

Trong nháy mắt, thần niệm chợt đảo qua, nhưng là nhất thời phát hiện, chịu đến vừa mới cái kia một cổ nổ mạnh trùng kích ảnh hưởng Đái Chấn lại vẫn không chết!

Trong nháy mắt, Kỷ Thần liền trực tiếp rơi xuống.

Ngón tay khoát lên Đái Chấn trên người, nhất thời liền nhận thấy được, Đái Chấn trên người đã xuất hiện rất nhiều vết thương, thậm chí ngũ tạng lục phủ đều có chút di vị, trên người lực lượng cũng đã gần như khô kiệt, chỉ là lại y nguyên vẫn là chống đỡ hạ xuống.

Tâm niệm vừa động, Kỷ Thần liền hiểu được, Đái Chấn tu hành Thiên Ưng Đấu Thể, thân thể cường hãn, hoàn toàn không phải bình thường tu hành giả có khả năng bằng được, đối phương lại không chú ý hắn, chỉ là chịu một điểm dư ba trùng kích mà thôi!

Kể từ đó, nguyên bản hắn phải chết Đái Chấn, dĩ nhiên liền dựa vào Thiên Ưng Đấu Thể may mắn sống sót.

"Ho khan. . ."

Lại ho khan một búng máu, Bạch Nhạc giùng giằng đứng dậy muốn hướng Kỷ Thần hành lễ, "Bái kiến quận trưởng đại nhân!"

Bàn tay hơi hơi vỗ, một cổ tinh túy tinh lực chợt rót vào Bạch Nhạc trong cơ thể, trợ giúp Bạch Nhạc ổn định thương thế, ngay tại lúc đó, Kỷ Thần lấy ra một viên đan dược, cho Bạch Nhạc ăn vào, lúc này mới trầm giọng mở miệng nói, "Đến cùng xảy ra chuyện gì?"

Một cái Đái Chấn sinh tử, Kỷ Thần căn bản không quan tâm, thật là coi như bây giờ duy nhất người chứng kiến, Đái Chấn còn sống, liền có thể nhường hắn ở một mức độ nào đó, hiểu được chân tướng!

"Đại nhân. . ."

Ăn vào đan dược, ổn định thương thế, Bạch Nhạc lúc này mới có chút hoảng loạn mở miệng, đưa hắn gặp phải một cá nhân tự xưng có quan hệ với Bạch Nhạc tin tức bắt đầu, toàn bộ sự tình đều đàng hoàng cùng Kỷ Thần nói một lần.

Vô luận là hắn thủ đoạn độc ác giết chết cái kia báo tin người, nỗ lực muốn tham công, vẫn là Tống Lỗi uy hiếp hắn, trước nói cho Tống Hòa, một mình đến đây, quá trình này, Bạch Nhạc đều không có chút nào làm bộ, đàng hoàng nói ra.

Có thể cũng chính bởi vì vậy, mới hiển lên rõ vô cùng có thể tin!

Nghe thế, Kỷ Thần trên thực tế cũng đã tin bảy phần!

"Chúng ta đến Đông sơn sau đó, Tống tiên sinh phát hiện nơi đây tựa hồ bị người từng đào ra, liền lệnh chúng ta đào ra. . . Chỉ là không muốn, nhưng vào lúc này, Tống tiên sinh chợt bị người đánh trộm!"

Đem chính mình xuất đầu đánh lén, biến thành cái kia cường giả bí ẩn, Bạch Nhạc nói vô cùng tự nhiên, cho dù là Kỷ Thần cũng căn bản không thể phát hiện bất cứ dị thường nào.

Sau đó sự tình, liền không cần nói tỉ mỉ, toàn bộ sự việc, đến thời khắc này, liền hầu như đã hoàn chỉnh hiện ra ở Kỷ Thần trước mặt.

Nghĩ đến chính mình chạy tới lúc, cuối cùng chứng kiến cái kia tự bạo hóa thân, Kỷ Thần cũng đã tin chín phần!

"Tử Vi Đế Tinh. . . Yến Bắc Thần!"

Mặc dù Bạch Nhạc cũng không có để lộ Yến Bắc Thần tên này, thật là Kỷ Thần kết hợp chính mình trước đó chỗ nhận được tin tức, nhưng là rất dễ dàng phải ra người thần bí kia thân phận.

Đối cái này, Bạch Nhạc sáng suốt không tiếp tục cắm miệng dù là một chữ.

Trên thực tế, Kỷ Thần cũng căn bản không có phản ứng đến hắn ý tứ.

Tay áo phất một cái, Kỷ Thần xem đều không lại nhìn Tống Hòa thân thể bọn họ liếc mắt, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Ngươi xuống dưới nghỉ ngơi đi, ngươi nói sự tình, ta sẽ để cho người ta thẩm tra. . . Nếu là ngươi nói tới là thật, bản quan đương nhiên sẽ không thiếu ban thưởng!"

"Đa tạ đại nhân, tiểu nhân tuyệt không một chữ nói sạo!"

Vẻ mặt vẻ hưng phấn, Bạch Nhạc lúc này khom mình hành lễ nói.

Lạnh rên một tiếng, Kỷ Thần cũng không lý tới nữa hắn, đạp chân xuống, trực tiếp xé rách hư không trực tiếp phản hồi Vân thành đi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1161: Lừa dối

"Hồi bẩm đại nhân, trải qua tra, Đái Chấn nói tới là thật!"

Quỳ gối Kỷ Thần trước mặt, quận thủ phủ thị vệ trầm giọng mở miệng nói.

Những thị vệ này, mới là Kỷ Thần tín nhiệm nhất người, toàn bộ Vân thành bên trong, vô luận cao thấp chuyện, rất ít có thể chạy trốn bọn hắn ánh mắt.

Ra lệnh một tiếng, từ Đái Chấn bại vào Bạch Nhạc chi thủ, ly khai Thiên Tinh tháp cùng Kỷ Linh xa cách, đến luân lạc tới ở tại tiện nghi nhất trong tĩnh thất, cùng với có người tìm hiểu tìm kiếm Đái Chấn tin tức, toàn bộ đều đưa ra.

Thậm chí cũng bao quát, Đái Chấn về sau trở lại quận thủ phủ về sau, bị Tống Lỗi dẫn tới đi thăm Kỷ Linh, đến cùng đi gặp Tống Hòa, tất cả mọi chuyện, toàn bộ đều xâu.

Có những chứng cớ này, Kỷ Thần mới xem như triệt để tin tưởng Đái Chấn nói tới.

Hơi trầm ngâm một chút, Kỷ Thần trầm giọng phân phó nói, "Phân phó, thưởng Đái Chấn một vạn tinh tinh, đồng thời đem Bạch Nhạc khả năng tại Đông sơn tin tức thả ra ngoài. . . Coi như là đào ba thước đất, cũng nhất định muốn đem người cho ta móc ra!"

Một vạn tinh tinh, đối với Kỷ Thần mà nói không tính là gì, thưởng cho Đái Chấn, coi như là thiên kim mua mã cốt, tất phải có thể lần nữa kích thích người khác tính tích cực!

Chỉ cần là người, liền không có khả năng thật triệt để xa rời quần chúng!

Kể từ đó, đem Bạch Nhạc móc ra hy vọng dĩ nhiên là lớn hơn.

Trừ cái đó ra, hắn còn cần lại đi gặp một chút Lạc Cửu U!

Mặc dù hắn chạy tới Đông sơn thời điểm hơi trễ, tuy nhiên lại vẫn như cũ nhớ kỹ đối phương thân ngoại hóa thân dáng vẻ, chỉ cần gặp lại đối phương, hắn liền nhất định có thể đủ nhận ra.

Hơn nữa, chuyện này tất nhiên có thể cùng cái kia Yến Bắc Thần, hoặc có lẽ là, Tử Vi Đế Tinh có quan hệ, liền tất phải nhiễu không ra Chúng Tinh điện.

Bây giờ hắn chủ động nói ra, nói không chừng còn có thể mượn Chúng Tinh điện lực lượng tới truy xét Bạch Nhạc hạ lạc.

Đây là một công nhiều việc sự tình, tự nhiên không có gì có thể do dự.

. . .

"Tạ ơn quận trưởng đại nhân ban thưởng!"

Trở lại Vân thành không bao lâu, liền có quận thủ phủ người tìm được Bạch Nhạc, trực tiếp đưa lên hứa hẹn một vạn tinh tinh!

Vui tươi hớn hở nhận lấy những thứ này tinh tinh, Bạch Nhạc nhất thời liền một lần nữa đổi một cái độc tòa tiểu lâu ở lại.

Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc mới rốt cục chân chính yên lòng.

Kỷ Thần thưởng xuống tới, liền có nghĩa là, hắn đã bị từ trong chuyện này hái đi ra ngoài.

Hắn không sợ Kỷ Thần tra, đủ loại manh mối đều là cố ý lưu lại, thậm chí còn ngạnh kháng Tống Hòa Tinh Hải tự bạo, tới diễn cái này vừa ra khổ nhục kế, vì chính là triệt để đem chính mình hái đi ra ngoài.

Đứng ở sau đèn thì tối, chỉ cần tách ra một vòng này tra xét, nguy cơ lần này, coi như là tạm thời vượt qua.

Lấy Kỷ Thần thân phận, tự nhiên không có khả năng để ý nữa hắn như thế một tiểu nhân vật, kể từ đó, lần này lừa dối, liền triệt để hoàn thành, còn lại thời gian, chỉ cần tiếp tục mượn Đái Chấn thân phận tại Thiên Tinh tháp bên trong tu hành là được.

Chí ít tại thời gian ngắn đâu, sợ rằng tuyệt đối sẽ không có người phát giác bất cứ dị thường nào.

Còn như Kỷ Thần, lại như thế nào đào ba thước đất tìm. . . Cái kia chính là Kỷ Thần sự tình, cùng hắn không có chút quan hệ nào.

Đẩy cửa sổ ra, Bạch Nhạc tâm tình có vẻ cực kỳ sung sướng.

. . .

"Yến Bắc Thần!"

Chậm rãi lặp lại tên này, Giang Nhược Hư không khỏi hơi hơi nhíu mày.

Căn cứ Hàn Tinh từ Chúng Tinh điện vậy liền tra được tin tức, Kỷ Thần đã xác định Bạch Nhạc phía sau còn có cao nhân, hơn nữa chính là Bạch Nhạc trước đó nói dối nói qua cái kia Yến Bắc Thần, bây giờ, Chúng Tinh điện vậy liền hầu như đã có thể khẳng định, cái này Yến Bắc Thần chính là Tử Vi Đế Tinh.

Không chỉ là quận thủ phủ người, Chúng Tinh điện cũng đồng dạng gia nhập truy tra Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần hạ lạc hàng ngũ.

Lạc Cửu U tự mình hạ lệnh, toàn bộ Đông Nam quận đều đã động.

Thật là, không biết vì sao, Giang Nhược Hư lại y nguyên vẫn là cảm thấy trong lúc này có kỳ quặc.

Chỉ là, hắn bây giờ trong tay tin tức quá ít, rất khó chân chính phân tích ra chân tướng tới.

"Tiên sinh, ngươi cho rằng, Bạch Nhạc bọn hắn có thể chạy thoát sao?"

Chứng kiến Giang Nhược Hư cau mày, Hàn Tinh có chút ngạc nhiên hỏi.

"Nếu thật là Tử Vi Đế Tinh, tự nhiên không dễ dàng như vậy bị tìm được. . . Bắc Vực cùng Cực Tây Chi Địa , bên kia gây ra lớn như vậy động tĩnh, bây giờ cũng không phải là không có tìm được Tướng Tinh cùng Yêu Tinh!"

Lắc đầu, Giang Nhược Hư tiếp tục nói, "Hơn nữa, cái kia Bạch Nhạc, ta cuối cùng cảm thấy sẽ không đơn giản như vậy."

"Tiên sinh vẫn là xem trọng hắn như vậy?"

"Xem như thế đi!"

Mỉm cười, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Không sao cả, để bọn hắn làm ầm ĩ đi thôi, chúng ta ở nơi này an tâm ở lại. . . Ta có một loại cảm giác, Bạch Nhạc sẽ không ly khai Đông Nam quận!"

...

Bên ngoài náo long trời lở đất, có thể Thiên Tinh tháp bên trong lại vẫn không có bất kỳ gợn sóng nào.

Bạch Nhạc mặc dù chịu lấy Đái Chấn thân phận, mà dù sao trước đó, Đái Chấn tinh thần cũng đã bị đoạt, bây giờ từ tầng thứ nhất bắt đầu một lần nữa xông lên, tự nhiên cũng sẽ không khiến cho người nào chú ý.

Bạch Nhạc rất dễ dàng lại lần nữa xông đến tầng thứ năm.

Trước đó trận chiến kia, chết nhiều người như vậy, tầng thứ năm bên trong tự nhiên có thật nhiều tinh thần không hạ xuống, Bạch Nhạc rất dễ dàng liền chiếm giữ một ngôi sao!

Đái Chấn mọi người chết, lệnh bài thân phận bên trong Thần Hồn Ấn Ký, tự nhiên rất dễ dàng là có thể xóa đi.

Bạch Nhạc dễ dàng liền tại bên trong lưu lại chính mình Thần Hồn Ấn Ký, lừa dối.

Cũng không có lại theo người khác tiếp xúc, Bạch Nhạc cứ như vậy yên lặng tại Thiên Tinh tháp bên trong tiến hành tu hành, phảng phất ngoại giới hết thảy đều cùng hắn không có bất cứ quan hệ gì đồng dạng.

Thời gian nhoáng lên, liền lại là nửa năm trôi qua!

Từ ban đầu toàn bộ Đông Nam quận rung chuyển, cho tới bây giờ dần dần lắng đọng xuống, thời gian chính là giải quyết tất cả tốt nhất thuốc tốt.

Thời gian nửa năm, vô luận Kỷ Thần cùng Lạc Cửu U lại như thế nào đào sâu ba thước, cũng thủy chung không thể tìm được Bạch Nhạc cùng Yến Bắc Thần tung tích.

Cho dù là Kỷ Thần cũng không thể không cam chịu, đối phương đã chạy ra Đông Nam quận.

Nguyên bản Kỷ Thần cho rằng, Bạch Nhạc trốn ra ngoài sau khi, nhất

định sẽ đi Quan Lan thư viện, thậm chí một mực phái người canh giữ ở Quan Lan thư viện phụ cận, đáng tiếc, một dạng không có bất kỳ manh mối.

Hơn nữa, nhất lệnh Kỷ Thần không hiểu đúng, bây giờ Giang Nhược Hư dĩ nhiên vẫn như cũ ở lại Vân thành, phảng phất căn bản liền không quan tâm sự tình khác, liền định ở chỗ này ẩn cư đồng dạng.

Cái này khiến Kỷ Thần có chút khí muốn thổ huyết.

Nhưng lại cũng không có biện pháp chút nào, theo lấy thời gian trôi qua, chuyện này ảnh hưởng, cũng rốt cục dần dần nhạt đi.

Càng làm Kỷ Thần đau lòng đúng, trong thời gian này Kỷ Linh không có chút nào tỉnh lại dấu hiệu, thậm chí có không ít tinh vu Huyễn Thuật Chi Đạo cao thủ cũng đồng dạng đã tới, ra kết luận, vẫn là cửu tử nhất sinh!

Kỷ Linh bản thân ý chí không đủ kiên định, đơn thuần dựa vào ngoại lực, là hầu như không có hy vọng gì có thể cứu tỉnh Kỷ Linh.

Nếu nói là hy vọng. . . Duy nhất hy vọng, liền tại Chúng Tinh Thần Vực bên trong!

Vì thế, Kỷ Thần không ngừng tiếp tục vơ vét thiên tài, nỗ lực nhường những người này ở đây hai năm sau đó, bước vào Chúng Tinh Thần Vực đi tìm có thể lệnh Kỷ Linh thức tỉnh thần dược.

Mà ở cái này trước mắt, cái kia nguyên bản hầu như đã sắp cũng bị Kỷ Thần quên Đái Chấn, nhưng là lần nữa rơi vào hắn trong tầm mắt.

Nguyên nhân gây ra rất đơn giản, một cái Kỷ Thần phi thường xem trọng thiên tài, tại Thiên Tinh tháp tầng thứ năm bên trong cùng Đái Chấn nổi lên va chạm, dĩ nhiên rõ ràng bị Đái Chấn dùng quả đấm đánh chết!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1162: Thiên Ưng Đấu Thể đại thành?

"Rất mạnh, trước đó giao phong bên trong, Đái Chấn thậm chí ngay cả Tinh Hải đều không phóng xuất ra, chỉ dựa vào sức mạnh thân thể, liền đánh bạo Khâu Thần! Ta đi quan sát qua, hắn Thiên Ưng Đấu Thể đã đại thành, chỉ bằng thân thể, thậm chí cũng đã có thể kháng trụ tầng thứ năm tinh biến, đã đủ để trùng kích tầng thứ sáu."

Về Đái Chấn tin tức, rất nhanh thì có người hồi báo cáo Kỷ Thần.

Lấy Kỷ Thần thân phận, muốn điều tra một cá nhân quả thực quá dễ dàng, nửa năm này ở giữa, Đái Chấn cùng người nào tiếp xúc qua, bao nhiêu thời gian dùng cho tu luyện, trong lúc đó có hay không cùng người gợi lên xung đột, thắng bại như thế nào.

Không rõ chi tiết, toàn bộ đều tra thanh thanh sở sở.

"Thiên Ưng Đấu Thể đại thành!"

Nghe thế, cho dù là Kỷ Thần cũng không khỏi nhỏ bé hơi kinh ngạc.

Thiên Ưng Đấu Thể hắn là biết rõ, nghe đồn cái kia bản thân liền là thần linh lưu lại phương pháp tu hành, chỉ tiếc, trước đây Đái Chấn đạt được chính là tàn thiên, giá trị dĩ nhiên là giảm bớt nhiều.

Chỉ là không nghĩ tới, nửa năm trước cái kia bại một lần, nhưng là nhường Đái Chấn rút kinh nghiệm xương máu, ngạnh sinh sinh đột phá , khiến cho Thiên Ưng Đấu Thể đại thành.

"Dẫn hắn tới gặp ta."

Trầm ngâm chốc lát, Kỷ Thần chậm rãi mở miệng nói.

Thiên Ưng Đấu Thể chỉ là tàn thiên, cho nên, cho dù là Đái Chấn đột phá, hạn mức cao nhất cũng không cao, thậm chí tương lai bước vào Hóa Hư khả năng cũng đồng dạng không cao.

Thật là tại bây giờ giờ phút quan trọng này, khả năng liền không giống nhau lắm.

Thân thể cường hãn, tại Thần Linh Lĩnh Vực bên trong tồn tại cực đại sinh tồn ưu thế, hắn muốn để cho người ta đi tìm có thể cứu trị Kỷ Linh linh dược, liền yêu cầu người như thế.

Vẻn vẹn đi qua một canh giờ thời gian, liền có người đem Đái Chấn dẫn vào quận thủ phủ.

"Tiểu nhân Đái Chấn, bái kiến quận trưởng đại nhân!"

Mới vừa bước vào phòng khách, Bạch Nhạc liền không ngừng bận rộn cúi người chào đạo, "Đại nhân, ta thật không biết, cái kia Khâu Thần là đại nhân ngươi lựa chọn người. . . Thật, muốn là biết rõ, ta khẳng định không dám động thủ."

Trong mắt lộ ra một vẻ bối rối chi sắc, Đái Chấn có chút nói năng lộn xộn giải thích.

Chứng kiến Đái Chấn bộ dáng này, Kỷ Thần nhưng cũng không khỏi có chút bật cười.

"Không cần câu nệ như vậy, ngồi đi."

Chỉ chỉ bên cạnh cái ghế, Kỷ Thần nhàn nhạt mở miệng nói.

"Không dám, tiểu nhân vẫn là đứng lấy nói chuyện đi." Lắc đầu, Bạch Nhạc cẩn thận từng li từng tí hồi đáp nói.

Khoát khoát tay, Kỷ Thần cũng không cưỡng cầu, theo mở miệng nói, "Khâu Thần sự tình, ta nghe nói, là chính bản thân hắn tài nghệ không bằng người, trách không được ngươi!"

"Đa tạ đại nhân thông cảm, tiểu nhân vô cùng cảm kích!"

"Nửa năm này, thực lực ngươi đề thăng rất nhiều a. . . Là Thiên Ưng Đấu Thể đột phá?" Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Kỷ Thần hỏi lần nữa.

"Vâng!"

Gật đầu, Bạch Nhạc cẩn thận châm chước hồi đáp đạo, "Lại nói tiếp, cũng cùng cái kia Bạch Nhạc có quan hệ, trước đây ta ở trong tay hắn thiệt thòi lớn, quyết tâm trong lòng, liền đè xuống chính mình phỏng đoán gượng ép tu luyện, không nghĩ, chó ngáp phải ruồi, dĩ nhiên thật đột phá."

Đây là Bạch Nhạc tỉ mỉ chuẩn bị lí do thoái thác, tự nhiên cho dù ai cũng nhìn không ra sơ hở gì tới.

Cái gọi là tàn thiên, chính là rất nhiều nơi có chỗ nhưng là, nếu như đặt ở loại kia thiên tài chân chính trong tay, cho dù là từ tàn thiên thôi diễn ra công pháp hoàn chỉnh, cũng chẳng có gì lạ.

Khẽ vuốt cằm, Kỷ Thần nhìn lấy Bạch Nhạc hỏi, "Đái Chấn, ta hỏi ngươi. . . Nếu có một cái có thể cứu Linh nhi cơ hội, ngươi có nguyện ý hay không vì thế mạo hiểm?"

Nghe thế, Bạch Nhạc nhất thời rùng mình, lúc này quỳ một gối xuống, "Đại nhân xin phân phó, chỉ cần ta có thể làm được, máu chảy đầu rơi, sẽ không tiếc!"

"Tốt!"

Đạt được khẳng định hồi đáp, Kỷ Thần trên mặt nhất thời lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ.

"Yên tâm đi, không cần phải ngươi máu chảy đầu rơi. . . Hảo hảo tu hành, hai năm sau đó, ta sẽ tiễn ngươi vào Thần Linh Lĩnh Vực, chỉ cần ngươi có thể từ trong tìm được trị hết Linh nhi linh dược, ta đảm bảo ngươi một đời phú quý không lo! Không, ta đảm bảo ngươi vào chắc Hóa Hư!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Kỷ Thần không chút nào keo kiệt hứa nguyện nói.

"Nguyện vì đại nhân quên mình phục vụ!"

Quỳ một chân trên đất, Bạch Nhạc cũng đồng dạng vẻ mặt kích động hồi đáp nói.

Trò chuyện với nhau thật vui, lúc rời đi sau khi, Kỷ Thần xuất thủ rất rộng rãi, lại thưởng Bạch Nhạc ba ngàn tinh tinh.

Từ trong phủ đi ra, Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng không khỏi hiện lên rất nhiều ý niệm trong đầu.

Nửa năm qua này, hắn một mực rất điệu thấp, cho dù là có người chọc cửa, cũng hơn nửa chọn nhượng bộ, lần này như vậy quả đoán xuất thủ, trên thực tế, chính là vì thăm dò một chút khắp nơi phản ứng, cũng vì bước vào Thiên Tinh tháp tầng thứ sáu làm chuẩn bị.

Bây giờ xem ra, hiệu quả còn là rất không tệ.

Kỷ Thần đã chú ý tới hắn, hơn nữa vẫn chưa sinh nghi, ngược lại, nhường hắn sau này bước vào Chúng Tinh Thần Vực, vì Kỷ Linh tìm

kiếm linh dược, thật là thật là tức cười.

Bất quá, đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này có thể tuyệt đối là chuyện tốt.

Chẳng những cười to Kỷ Thần nghi ngờ, còn phải nhiều như vậy tinh tinh, còn có cái gì không vừa lòng?

Chờ đến sau này Kỷ Thần biết mình thân phận, sợ là cần phải tức chết không thể.

Bất quá. . . Như vậy cùng hắn có quan hệ gì?

... . . .

"Thiên Ưng Đấu Thể đại thành?"

Cùng một thời gian, Kỷ Thần triệu kiến Đái Chấn tin tức, cũng đồng dạng truyền tới Giang Nhược Hư trong tai.

Hơi trầm ngâm chốc lát, Giang Nhược Hư nhưng là nhất thời thấy buồn cười.

"Tiên sinh vì sao cười?"

Hơi kinh ngạc nhìn lấy Giang Nhược Hư, Hàn Tinh không hiểu hỏi.

"Hảo một cái lừa dối. . . Tiểu tử này, không tầm thường lắm nha!"

"Cái gì?"

Lắc đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Ngươi tìm cơ hội đi cho cái này Đái Chấn truyền cái tin tức. . . Không, cũng không cần rút dây động rừng, miễn cho hù được hắn, ngược lại không đẹp!"

Hơi trầm ngâm một chút, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Tiểu Nhã là ở tầng thứ sáu a?"

"Vâng!"

Gật đầu, Hàn Tinh nhẹ giọng nói.

"Chờ hắn bước vào tầng thứ sáu, nhường tiểu Nhã tìm cơ hội tiếp xúc một chút hắn. . . Nhân tiện đem Thiên Tinh tháp bí mật để lộ cho hắn."

Khóe miệng hiện lên mỉm cười, Giang Nhược Hư nhẹ giọng mở miệng nói.

"Lấy cái gì danh nghĩa?" Hàn Tinh hơi hơi cau mày nói.

"Có thể bước vào Thiên Tinh tháp tầng thứ sáu. . . Ta người của Quan Lan tiếp xúc một chút, nhìn một chút có được hay không mời chào vào Quan Lan, cũng không quá đáng a?" Dừng một cái, Giang Nhược Hư tiếp tục nói, "Không muốn cùng tiểu Nhã nói quá nhiều, liền nói để cho nàng dựa vào bản thân phán đoán, có hay không đem Đái Chấn triệu nhập Quan Lan."

"Để cho nàng phán đoán, có hay không thu người vào Quan Lan, có phải hay không quá qua loa?"

"Không ngại, ngươi liền nói là muốn khảo nghiệm hắn ánh mắt. . . Cũng không cực hạn cùng Đái Chấn, sở hữu bước vào Thiên Tinh tháp tầng thứ sáu thiên tài, đều có thể để cho nàng tiếp xúc một chút."

"Tiên sinh, ta vẫn chưa hiểu ý ngươi." Khẽ nhíu mày, Hàn Tinh không hiểu hỏi lần nữa.

"Ha ha, không rõ liền không rõ đi, nghe theo là được!" Khoát khoát tay,

Giang Nhược Hư cũng không có giải thích ý tứ, cười ha ha một tiếng, theo miệng phân phó nói.

Vị tiên sinh này cái gì cũng tốt, chính là nói chuyện chung quy như thế ấp a ấp úng, làm cho người ta chán ghét.

Có thể hết lần này tới lần khác, ngươi còn bắt hắn không có bất kỳ biện pháp nào.

Bất mãn hừ nhẹ một tiếng, có thể Hàn Tinh nhưng vẫn là theo lời mà đi, chỉ là nhưng trong lòng cũng lên tâm tư, muốn tìm cơ hội lại đi tỉ mỉ quan sát một chút cái này Đái Chấn, nhìn một chút có dị thường gì.

Đương nhiên, cái này quan sát chỉ có thể là trong bóng tối, lấy thực lực của hắn, muốn làm được điểm này, cũng đồng dạng dễ dàng vô cùng.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1163: Tiểu Nhã

Tiểu Nhã vẫn luôn biết rõ Giang tiên sinh ngay tại Thiên Tinh tháp phụ cận, ban đầu Giang tiên sinh vừa tới thời điểm, nàng đã từng đi bái kiến qua.

Về sau tiểu Nhã cũng liền đem chuyện này buông xuống, dù sao, nàng chính là một cái bình thường Quan Lan học sinh, khoảng cách Giang tiên sinh thực sự có chút quá xa.

Nhưng lại làm sao cũng không nghĩ đến, đột nhiên hội thu được ra lệnh như vậy!

Để cho nàng thăm dò tiếp xúc Thiên Tinh tháp tầng thứ sáu tu hành giả, đồng thời sở hữu trúng tuyển một người vào Quan Lan tư cách.

Ra lệnh như vậy, nếu không phải Hàn Tinh đại nhân tự mình đến nhắn nhủ, nàng quả thực đều không thể tin được.

Quỷ dị nhất đúng, Hàn Tinh đại nhân lại còn đặc biệt căn dặn, e phải chú ý gần nhất bước vào tầng thứ sáu thiên tài, đồng thời có thể mang Thiên Tinh tháp bí mật nói cho đối phương biết.

Chuyện này, khắp nơi lộ ra dị thường, có thể hết lần này tới lần khác, còn căn dặn nàng không cho phép bên ngoài truyền.

Đối với tiểu Nhã mà nói, loại này hiếu kỳ, liền quả thực như là bách trảo nạo tâm một dạng, để cho nàng muốn tìm tòi kết quả.

Hơn nữa , dựa theo Hàn Tinh nói, đây cũng là một lần đối nàng ánh mắt khảo nghiệm.

Bây giờ tại Thiên Tinh tháp tầng thứ sáu bên trong, coi là chính nàng, tổng cộng chỉ có bảy người.

Trong lúc này, có hai người là Kỷ Thần bồi dưỡng thân tín, hai người khác xuất từ Đông Nam quận Chúng Tinh điện điện chủ môn hạ, bốn người này thân phận, liền quyết định, ở nơi này Chúng Tinh Thần Vực gần mở ra trước mắt, tất phải sẽ không bái nhập Quan Lan thư viện.

Còn lại liền chỉ có hai người, một cái tên là Tư Mã Tuyển, một cái khác tên là Lưu Tùy Vân!

Tư Mã Tuyển cùng nàng một dạng đều là nữ tử, trước đó nàng liền có một ít tiếp xúc, mặc dù không phải quá quen thuộc, nhưng lại cũng có biết một ... hai ..., tại tầm thường người bên trong, xem như là không tầm thường thiên tài, nhưng nếu là muốn vào Quan Lan, lại cuối cùng kém một bậc.

Còn như Lưu Tùy Vân, trước đó ngược lại là không tiếp xúc qua, bây giờ tiểu Nhã liền dự định từ Lưu Tùy Vân vào tay.

... ...

Bạch Nhạc cũng không biết những chuyện này, đâu vào đấy xử lý xong trong tay sự tình, điều chỉnh tốt trạng thái, tiện lợi tức hướng về tầng thứ sáu đánh tới!

Thiên Ưng Đấu Thể đại thành ngược lại cũng không hoàn toàn là lừa gạt, cái này thời gian nửa năm, Bạch Nhạc xác thực một lần nữa hoàn thiện Thiên Ưng Đấu Thể, đồng thời kết hợp Thông Thiên Đạo Thể, ở một mức độ nào đó bù đắp Thiên Ưng Đấu Thể không trọn vẹn bộ phận.

Phân biệt ở chỗ, đối Bạch Nhạc mà nói, Thông Thiên Đạo Thể mới là căn cơ, mà Thiên Ưng Đấu Thể dị tượng, bất quá là hắn cố ý lộ ra che giấu tai mắt người a.

Đương nhiên, bất kể thế nào nói, cái này thời gian nửa năm, đối với Bạch Nhạc mà nói, thực lực đề thăng đều là thật lớn.

Bây giờ chỉ dựa vào nhục thân chi lực, Bạch Nhạc đều đã sở hữu đánh bể Tinh Hải lực lượng.

Thực lực bản thân, cũng đồng dạng đã đề thăng tới tiếp cận Tinh Hải hậu kỳ cấp độ.

Bây giờ xông vào tầng thứ sáu tự nhiên cũng không trắc trở.

Mới vừa bước vào tầng thứ sáu, Bạch Nhạc liền rõ ràng cảm thụ được một cổ cường đại áp lực.

So với việc tầng thứ năm, nơi này là áp lực quả thực đề thăng gấp năm ba lần!

Cho dù là Bạch Nhạc, cũng không thể không triển khai Tinh Hải.

Gần tám ngàn trượng Tinh Hải, rạng ngời rực rỡ.

Cũng may mà là Bạch Nhạc bản thân cảnh giới còn chưa đột phá, mà Đái Chấn bản thân thì có tiếp cận tám ngàn trượng Tinh Hải, trong lúc nhất thời ngược lại cũng không lo lắng người bên ngoài nhìn ra sơ hở.

Ổn định thân hình sau đó, Bạch Nhạc rất nhanh liền phát hiện, cái này tầng thứ sáu, nếu so với trước kia tiểu nhiều.

Trong hư không, tổng cộng bảy ngôi sao rạng ngời rực rỡ, liếc mắt liền có thể chứng kiến.

Tâm niệm hơi hơi nhất chuyển, Bạch Nhạc liền minh bạch, bây giờ cái này tầng thứ sáu, sợ rằng tối đa chỉ có thể dung nạp bảy người tu hành.

Bạch Nhạc đương nhiên sẽ không cho là mình vận khí nghịch thiên đến, một bước vào nơi đây, là có thể khỏe vận chiếm giữ một viên vô chủ tinh thần, muốn phải ở lại chỗ này, vậy thì nhất định phải muốn cùng người tranh đoạt.

Những thiên tài này, mặc dù lợi hại, nhưng nếu là Bạch Nhạc có thể buông tay chân ra, tự nhiên cũng không hề sợ hãi.

Có thể hỏi đề ở chỗ, mượn Đái Chấn thân phận, xuất thủ lúc liền tất nhiên bó tay bó chân, loại tình huống này, còn muốn cướp đoạt đối phương tinh thần, nhưng là không còn dễ dàng như vậy.

Ngay tại Bạch Nhạc trong đầu hiện lên những ý niệm này đồng thời, nhưng là chợt cảm giác được một hồi tinh lực ba động.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp, nơi đây đang có người tại giao thủ.

Vô luận là ai, dạng này chiến đấu, đối với Bạch Nhạc mà nói, tự nhiên đều có cực đại sức dụ dỗ, trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc liền nhất thời men theo khí tức kia chạy tới.

Xa xa, Bạch Nhạc liền chứng kiến có một nam một nữ tại đây tinh thần ở ngoài giao thủ.

Nữ nhân kia một tay nhuyễn kiếm dùng xuất thần nhập hóa, tựa như linh xà, trong lúc giao thủ, không thể nghi ngờ vững vàng chiếm cứ thượng phong.

"Ngừng, ngừng, ngừng!"

Bạch Nhạc chạy tới, hiển nhiên cũng dẫn tới đối phương chú ý, nam tử kia nhất thời mượn sườn núi xuống lừa, liên tục hô ngừng nói.

"Tiểu Nhã tỷ a, ta cô nãi nãi, ta đánh không lại ngươi vẫn không được sao, không mang theo ngươi như thế luôn luôn để giáo huấn ta à!"

"Ngươi đao pháp rất có ý tứ, nếu là có thể tiến thêm một bước, liền có nhìn có thể bái nhập ta Quan Lan thư viện, dạng này cơ hội đặt trước mặt, ngươi chẳng lẽ không động tâm sao?"

Tiểu Nhã khẽ nhíu mày, nhẹ giọng mở miệng nói.

Đây đã là mấy ngày này vừa đến, nàng lần thứ ba tìm đến Lưu Tùy Vân động thủ.

Lưu Tùy Vân thiên phú bình thường, hơn nữa tuổi hơi lớn, tình huống bình thường xuống, là rất khó vào Quan Lan, có thể hết lần này tới lần khác, hắn tự nghĩ ra một tay tùy duyên đao pháp, lại thật có chỗ độc đáo, cái này khiến tiểu Nhã hoài nghi, có phải hay không Giang tiên sinh nhìn trúng Lưu Tùy Vân tiềm lực, lúc này mới lần nữa bức bách, thử nhìn một chút, có thể hay không để cho Lưu Tùy Vân tại dưới áp lực đột phá, đem Lưu Tùy Vân thu vào Quan Lan, hoàn thành nhiệm vụ lần này.

Thật không nghĩ, cái này Lưu Tùy Vân nhưng là cái bại lại tính khí, chẳng những không có biết xấu hổ sau dũng, ngược lại khắp nơi mượn cơ hội xấu lắm, nhường tiểu Nhã xác thực có chút đau đầu.

"Tiểu tử kia, ngươi là vừa mới bước vào tầng thứ sáu sao? Ngươi tên gì?"

Bỏ qua một bên tiểu Nhã, Lưu Tùy Vân nhất thời rơi vào Bạch Nhạc trước mặt, một bộ tự lai thục dáng vẻ, cười mở miệng nói, "Đừng sợ, ta gọi Lưu Tùy Vân, vị này chính là Quan Lan học sinh, tiểu Nhã!"

Nghe được Quan Lan học sinh bốn chữ này, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì không khỏi hơi hơi vừa nhảy.

Hắn cũng đồng dạng xem như là người của Quan Lan, chỉ là, loại tình huống này, nhưng là tự nhiên không có khả năng cùng đối phương leo cái gì giao tình.

Đàng hoàng ôm quyền làm lễ, Bạch Nhạc mở miệng nói, "Tiểu đệ Đái Chấn, bái kiến Lưu đại ca, tiểu Nhã tỷ!"

"Ngươi chính là Đái Chấn?"

Khẽ cau mày, tiểu Nhã trầm giọng hỏi.

Mấy ngày nay, nàng cố ý nghe qua một ít tầng thứ năm tin tức, tự nhiên cũng nghe qua Đái Chấn tên.

Cũng bao quát, trước đây Đái Chấn theo Kỷ Linh tại tầng thứ năm làm xằng làm bậy sự tình.

Đánh đáy lòng, tiểu Nhã là có chút chán ghét cái này Đái Chấn.

Có thể hết lần này tới lần khác, cái này gia hỏa lại vào lúc này đột phá, bước vào tầng thứ sáu bên trong.

Bạch Nhạc tự nhiên cũng có thể nhận thấy được tiểu Nhã trong giọng nói vẻ bất mãn, cẩn thận mở miệng nói, "Chính là tiểu đệ, tiểu Nhã tỷ biết rõ ta?"

"Nghe nói ngươi Thiên Ưng Đấu Thể đại thành, hôm nay vừa lúc để cho ta xem, Thiên Ưng Đấu Thể có cái gì không tầm thường địa phương."

Đối với Đái Chấn cực kỳ bất mãn, tiểu Nhã cũng lười nói nhảm, vừa lúc dự định cơ hội này hảo hảo dạy dỗ đối phương một chút, thậm chí căn bản không cho Bạch Nhạc hồi điện thoại hội, nhuyễn kiếm trong tay cũng đã trước một bước đưa ra.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1164: Cá mè một lứa

Nói đánh là đánh, loại này tác phong, cho dù là Bạch Nhạc cũng bị dọa cho giật mình.

Có thể bái nhập Quan Lan, không có chỗ nào mà không phải là thiên tài chân chính, vừa động thủ, Bạch Nhạc liền nhất thời cảm thụ được một cổ ùn ùn kéo đến áp lực.

Không chút nào khoa trương nói, cho dù là Bạch Nhạc không cần che giấu tung tích, ứng phó, cũng tuyệt đối không dễ dàng, bây giờ loại tình huống này dĩ nhiên là càng gian nan.

Bất quá, cũng may, Bạch Nhạc cũng có thể cảm thụ được, đối phương cũng không sát ý, tối đa chỉ là muốn dạy dỗ hắn một phen.

Trong đầu hiện lên vô số ý niệm trong đầu, Bạch Nhạc lại vẫn là quyết định, cứng rắn chịu đối phương mấy kiếm.

Đối phương nhắc tới Thiên Ưng Đấu Thể, hiển nhiên là biết rõ Đái Chấn, bây giờ Bạch Nhạc còn không quá cầm chuẩn đối phương cùng Đái Chấn đến cùng là quan hệ như thế nào, một động không bằng một tĩnh, đơn giản cứ như vậy nhìn đối phương một cái muốn làm gì cho thỏa đáng.

Huống chi, tất nhiên đối phương không có sát ý, bằng vào Thiên Ưng Đấu Thể cùng Thông Thiên Đạo Thể cường hãn, cho dù là đánh phải mấy lần, cũng không có gì lớn lắm.

Đây hết thảy nói rất dài dòng, nhưng trên thực tế, cũng bất quá chỉ là trong nháy mắt sự tình.

Tiểu Nhã cũng không biết Bạch Nhạc trong đầu đã chuyển qua nhiều như vậy ý niệm trong đầu, thoáng qua ở giữa, một kiếm này cũng đã đâm tới Bạch Nhạc trên người.

Tiểu Nhã là thành tâm muốn cho Đái Chấn một ít khổ sở ăn, một kiếm này mặc dù không có đâm về phía đối phương yếu hại, thật là xuất thủ lúc, nhưng cũng chưa lưu thủ, thành tâm trước tiên phải ở Đái Chấn trên người đâm hai cái lỗ thủng đi ra.

Nhưng mà để cho nàng tuyệt đối không ngờ rằng đúng, Đái Chấn rõ ràng căn bản không kịp né tránh một kiếm này, có thể cho dù là kiếm phong đâm tới đối phương trên người, nhưng cũng quả thực như đâm tới kim thạch phía trên, keng một tiếng, nàng nhuyễn kiếm thậm chí trực tiếp bị bắn ra tới.

Mà Đái Chấn trừ trên y phục phá một cái ngoài động, căn bản không có chịu đến bất luận cái gì tính thực chất thương tổn.

Nguyên bản ở bên cạnh nhìn náo nhiệt Lưu Tùy Vân, giờ khắc này sắc mặt cũng không khỏi ngưng trọng vài phần.

Cường hãn như vậy nhục thân chi lực, xác thực có chút nghe rợn cả người!

"Tiểu Nhã tỷ, ngươi làm cái gì vậy?"

Bạch Nhạc phảng phất bị sợ giật mình, không ngừng bận rộn thối lui một ít, cái này mới mở miệng nói.

"Thiên Ưng Đấu Thể, quả nhiên danh bất hư truyền. . . Bất quá, ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi có thể kháng ta mấy kiếm!"

Ngắn ngủi thất thần sau đó, tiểu Nhã nhưng là nhất thời liền phản ứng kịp, cười lạnh một tiếng, trong nháy mắt liền tế xuất Tinh Hải.

Chín ngàn trượng Tinh Hải!

Đây là trước mắt mới chỉ, Bạch Nhạc gặp qua lớn nhất Tinh Hải, hơn nữa chỉ dựa vào đối phương khí tức, liền có thể minh bạch, đối phương thực lực cực mạnh, tuyệt đối không phải bình thường những cái kia Tinh Hải Cảnh có khả năng bằng được.

May là Bạch Nhạc đã có chút chuẩn bị, nhưng một khắc này, nhưng cũng vẫn như cũ có chút tê cả da đầu.

Một khi thi triển Tinh Hải, uy lực khả năng liền hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Bạch Nhạc trước đó dám ngạnh kháng đối phương công kích, có thể loại tình huống này, nếu như còn ngạnh kháng, chỉ sợ phải cũng bị đâm cái lỗ máu.

Bất đắc dĩ phía dưới, Bạch Nhạc cũng chỉ được tế xuất Tinh Hải, mang theo bọc Tinh Hải Chi Lực, hung hăng một quyền đập về phía tiểu Nhã nhuyễn kiếm!

Ùng ùng!

Một quyền này, Bạch Nhạc xuất thủ cực nhanh, ngạnh sinh sinh trên không trung ngăn trở một kiếm này.

Khủng bố trùng kích, trong nháy mắt lệnh xung quanh hư không cũng vì đó run lên.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc quả đấm chính diện đụng vào đối phương kiếm phong, trên nắm tay cũng đồng dạng bị đâm phá làn da, chảy ra một tia tiên huyết, chỉ là, cũng vẻn vẹn chỉ là như vậy mà thôi, chỉ dựa vào tiểu Nhã kiếm làm sao cường hãn, cũng vô pháp tại loại này chính

diện giao phong bên trong thương tổn được Bạch Nhạc đầu khớp xương.

Còn chưa đủ mạnh a!

Vô pháp vận chuyển Thông Thiên Ma Công, Thông Thiên Đạo Thể uy lực liền vô pháp triệt để phát huy được, bằng không, một kiếm này, chắc là liền Bạch Nhạc làn da đều đâm không phá.

Thông Thiên Đạo Thể tu hành đến mức tận cùng, không thể nghi ngờ là đủ để dùng thân thể lay động binh khí.

Chỉ là, dù vậy, nhưng cũng đủ để cho tiểu Nhã mang đến cực đại chấn động.

Phải biết, một kiếm này, nàng cũng không có gì lưu thủ, trừ phi là thi triển thần thông liều mạng tranh đấu, bằng không, một kiếm này liền đã coi như là cực hạn.

Nhưng dù cho như thế, đối phương lấy nắm đấm đối cứng, nhưng ngay cả đầu khớp xương đều không thương tổn được, thì như thế nào có thể làm cho nàng không chấn động!

Điều này cũng làm cho nàng lần nữa nhớ tới Hàn Tinh lời nói.

Mặc dù nói để cho nàng tiếp xúc tầng thứ sáu bên trong tất cả mọi người, nhưng hôm nay hồi ức đứng lên, nhưng cũng có thể phát hiện, Hàn Tinh chân chính hy vọng nàng tiếp xúc, khả năng chính là mới vừa từ tầng thứ năm đột phá người, nói cách khác. . . Chính là cái này Đái Chấn!

Hơn nữa, mặc dù trơ trẽn Đái Chấn làm người, tiểu Nhã lại không thừa nhận cũng không được, Thiên Ưng Đấu Thể thật có chỗ độc đáo, coi đây là bằng, ngược lại cũng miễn cưỡng xem như là phù hợp Quan Lan tiêu chuẩn.

Bất quá, loại chuyện như vậy, tự nhiên không có khả năng nhanh như vậy liền quyết định.

Còn cần lại quan sát một thời gian ngắn.

Ngay tại tiểu Nhã trong đầu chuyển qua những ý niệm này đồng thời, Bạch Nhạc đã nhân cơ hội lại kéo ra một khoảng cách, "Tiểu Nhã tỷ, ta cũng không phải là đối thủ của ngươi! Ngươi cũng không thể ỷ mạnh hiếp yếu đi."

Ỷ mạnh hiếp yếu tất cả đi ra, tiểu Nhã cũng không khỏi không còn gì để nói.

Cái này gia hỏa bại lại sức mạnh, làm sao cùng Lưu Tùy Vân giống như!

"Ha ha, Đái Chấn đúng không, ta thích ngươi!"

Chứng kiến Bạch Nhạc loại này diễn xuất, Lưu Tùy Vân không khỏi cười ha ha.

"Cá mè một lứa!"

Lạnh rên một tiếng, hai lần xuất thủ đều thất thủ, tiểu Nhã cũng không tiện lại tiếp tục xuất thủ, chỉ phải tạm thời thôi.

Lắc người một cái, tiểu Nhã liền trực tiếp biến mất ở trong hư không.

"Đa tạ Lưu đại ca!"

Hướng về Lưu Tùy Vân liền ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói cám ơn.

"Không cần phải khách khí, không cần phải khách khí!"

Cười tủm tỉm khoát khoát tay, Lưu Tùy Vân mở miệng nói, "Ta vừa mới nghe nàng nói, ngươi tu luyện là Thiên Ưng Đấu Thể?"

"Vâng!"

Gật đầu, Bạch Nhạc cũng không che lấp, thẳng đáp, "Thiên Ưng Đấu Thể là khổ luyện công phu, hơn nữa ta tu hành chỉ là tàn thiên, chỉ có nhục thân chi lực, khó mà đến được nơi thanh nhã! Ngược lại để Lưu đại ca chê cười."

"Nhục thân chi lực làm sao, nhục thân chi lực chỉ cần đủ quá cường hãn, một dạng có thể đánh vỡ hư không, thành tựu Hóa Hư!"

Khoát khoát tay, Lưu Tùy Vân chẳng hề để ý nói rằng.

"Bất quá, ta coi lấy tiểu Nhã dạng như vậy, tựa hồ đối ngươi rất bất mãn a, trước ngươi trêu chọc qua hắn?"

Lưu Tùy Vân hiếu kỳ hỏi.

Đến một bước này, Bạch Nhạc cũng đồng dạng muốn cùng Lưu Tùy Vân trò chuyện nhiều một chút, giải một chút tình huống, hai người ăn nhịp với nhau, lúc này liền trò chuyện.

Dựa theo Bạch Nhạc nói, hắn tự nhiên cũng là thân bất đắc dĩ, bị Kỷ Linh bức bách tại tầng thứ năm hành hung, vì vậy lưu lại bêu danh, bị tiểu Nhã coi thường.

Đối cái này, Lưu Tùy Vân ngược lại là chẳng hề để ý, "Bất quá là chút đi qua chuyện, cái gì đủ lo lắng, phật gia còn nói, bỏ xuống đồ đao, lập địa thành phật, chỉ cần ngươi có thể hối cải để làm người mới, đi qua làm qua cái gì, cũng không trọng yếu."

"Lưu đại ca nhận thức phật đạo người?"

Nghe Lưu Tùy Vân nhắc tới phật gia, Bạch Nhạc trong lòng không khỏi hơi động một chút, mở miệng hỏi.

"Xem như thế đi!"

Lắc đầu, Lưu Tùy Vân giải thích, "Ta ngày xưa từng được một vị đại sư chỉ điểm, vì vậy đao pháp bên trong, nhiễm vài phần phật tính! Cái kia đại sư từng nói qua, ta tối đa chỉ có thể coi như là một ngoài cửa người."

"Ta xem tiểu Nhã tỷ trước hắn đang cùng ngươi giao thủ, lại là bởi vì cái gì?"

Nhiễu một vòng, Bạch Nhạc lúc này thử thăm dò mở miệng hỏi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1165: Gần người

"Nghe qua Quan Lan thư viện a?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Lưu Tùy Vân mở miệng hỏi.

"Cái này hiển nhiên, Quan Lan thư viện là bao nhiêu trong lòng người thánh địa a!" Gật đầu, Bạch Nhạc một bộ đương nhiên dáng vẻ hồi đáp nói.

"Nàng lần này khả năng chính là đại biểu Quan Lan thư viện đến xò xét, nếu là có thể được nàng xem trọng, liền có khả năng bái nhập Quan Lan."

Lưu Tùy Vân nhún nhún vai, tùy ý mở miệng nói.

"A? Cái kia phải chúc mừng Lưu đại ca!"

Nghe thế, Bạch Nhạc nhất thời ôm quyền nói thích.

"Chúc mừng cái gì!" Trợn mắt một cái, Lưu Tùy Vân tức giận nói rằng, "Nàng yêu cầu đao pháp ta tiến hơn một bước, đùa gì thế, nhiều năm như vậy cũng không vào triển khai, hiện tại trong thời gian ngắn, cái nào đột phá dễ dàng như vậy."

Nghe thế, Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi chậm lại.

Cười khẽ một chút, Lưu Tùy Vân đạo, "Không cần phải nói ta, ngược lại là ngươi. . . Thiên Ưng Đấu Thể cường lợi hại a, nếu không phải trước ngươi thanh danh bất hảo, sợ là nàng vừa mới cũng đã đưa ra mời."

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc bất đắc dĩ nói rằng, "Cái này có thể hết

cách rồi, chỉ có thể nói là, ta không có duyên phận này."

Mặc dù ngoài miệng nói không có duyên phận, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc nhưng là hoàn toàn không quan tâm.

Đừng nói tiểu Nhã không có mời hắn, cho dù là mời, hắn cũng không dám bằng lòng a!

Đùa gì thế, bản thân hắn cũng đã là người của Quan Lan, bây giờ lẽ nào lấy Đái Chấn thân phận lại gia nhập một lần sao?

Thiên Cơ Biến thần thông có thể giấu diếm được người khác, thật là giả sử muốn đối mặt Giang Nhược Hư, hắn khả năng liền thực sự không có quá lớn nắm chặt, Giang Nhược Hư cái này nhân loại, mang đến cho hắn áp lực, xác thực hơi lớn, phảng phất bí mật gì đều lừa không được đối phương một dạng.

Cùng Lưu Tùy Vân chuyện phiếm một hồi, vừa may gặp phải tinh biến, Bạch Nhạc bị tinh quang oanh kích chật vật không chịu nổi, nếu không phải Thông Thiên Đạo Thể xác thực cường đại, chỉ sợ đều chưa chắc có thể tiếp tục chống đỡ.

Xuyên thấu qua Lưu Tùy Vân, Bạch Nhạc cũng lớn trí đem bây giờ tầng thứ sáu những ân tình này huống hồ đều giải một ít.

Bây giờ, muốn an tâm ở chỗ này tu luyện, nhất định phải khiêu chiến một cá nhân.

Tiểu Nhã quá khó chơi, hắn là không muốn đi trêu chọc, Lưu Tùy Vân với hắn trò chuyện không sai, tự nhiên cũng không tiện ra tay.

Còn như cái kia hai cái bị Kỷ Thần mời chào người, lấy Bạch Nhạc lập trường, tự nhiên cũng không tiện đi trêu chọc, cũng chỉ có thể đưa mắt, đặt ở cái kia hai cái Chúng Tinh điện đệ tử trên người.

Tại tầng thứ sáu bên trong quanh quẩn một chỗ chừng mấy ngày, Bạch Nhạc lúc này mới biết rõ ràng đối phương tình huống.

Hai cái này Chúng Tinh điện đệ tử, một cái tên là Vương Thông, một cái khác tên là tiền hữu phát sáng, đều là Chúng Tinh điện Đông Nam quận điện chủ, tự mình bồi dưỡng nhân tài, mặc dù không phải thân truyền đệ tử, nhưng lại cũng đều xem như là ký danh.

Kể từ đó, một khi trêu chọc tới một cái, là có thể có thể hội đưa tới một người khác căm thù!

Cho dù là Thiên Tinh tháp quy tắc, không cho phép vây công, muốn cướp đoạt đối phương tinh thần, cũng liền có nghĩa là, hắn nhất định muốn đánh bại trong hai người này càng mạnh một cái mới được!

Trái hồng nhặt mềm bóp, biện pháp như thế, tại nơi đây là gốc rễ vốn không pháp có hiệu quả.

Suy tư nhiều lần, Bạch Nhạc hãy tìm trả tiền hữu phát sáng!

Đối phương tu hành là đạo pháp, tương đối mà nói, hắn chỉ cần có thể chống qua đối phương một vòng công kích, liền rất có hy vọng đánh bại đối phương.

Đem trạng thái điều sổ sách đến tốt nhất, Bạch Nhạc lập tức liền chạy tới tiền hữu phát sáng vị trí tinh thần trước đó.

"Đái Chấn, ta nghe qua tên ngươi."

Bạch Nhạc mới vừa chạy tới, tiền hữu phát sáng liền nhận ra Bạch Nhạc thân phận, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Gặp qua Tiền huynh!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc tùy tiện mở miệng nói, "Lời khách sáo ta liền không nói, mọi người tiến vào Thiên Tinh tháp, đều là tu hành, nắm tay người nào lớn, tài nguyên chính là người đó, chúng ta dưới tay kiếm chân chương đi."

Đối mặt Bạch Nhạc loại này thô bỉ nói thẳng, tiền hữu phát sáng có vẻ hơi không nhanh, lạnh lùng nói, "Tuổi không lớn lắm, khẩu khí cũng không nhỏ! Cho là thật gió lớn tránh đầu lưỡi."

"Oanh!"

Căn bản không dư thừa chút nào nói nhảm, Bạch Nhạc cũng là nói đánh là đánh, bước ra một bước, trong mắt lộ ra vẻ hung quang, lúc này một quyền hướng về tiền hữu phát sáng đập xuống.

Bạch Nhạc loại này nói đánh là đánh phong cách, cũng đồng dạng lệnh tiền hữu phát sáng có chút ngoài ý muốn, cũng may, bản thân hắn tu hành chính là đạo pháp, am hiểu đánh xa, cũng không có quá mức hoảng loạn.

Ý niệm trong đầu chuyển động ở giữa, tiền hữu phát sáng rung cổ tay, nhất thời liền có một thanh đồng tiền hướng về Bạch Nhạc đập tới.

Những thứ này cũng không phải là trong thế tục đồng tiền, mà là hoàn toàn do tinh lực ngưng tụ mà thành, lợi hại không gì sánh được!

Như thế chiếu qua đầu khuôn mặt nện xuống đến, không có quy luật chút nào đáng nói, có thể căn bản không cái gì né tránh chỗ trống.

Cũng may, Bạch Nhạc cũng căn bản cũng không có muốn tránh.

Không tránh không né, cứ như vậy một quyền trực tiếp đập ra, quyền phong phá không, trực tiếp hướng về trước mặt những thứ này đồng tiền

đập tới.

Leng keng!

Trầm xuống giòn vang truyền đến, cái kia một thanh tiền tài đều bị Bạch Nhạc một quyền này đập ra, cứ việc có không ít rơi vào Bạch Nhạc trên người, nhưng lại căn bản không có thể thương tổn được Bạch Nhạc chút nào!

Trước đó, chỉ là nghe nói Thiên Ưng Đạo Thể cường đại, có thể tiền hữu phát sáng lại cũng chưa gặp qua.

Bây giờ lúc này mới mới vừa nộp lên tay, liền nhường tiền hữu phát sáng cảm thụ được một cổ cường đại áp lực.

Trong lòng đột nhiên trầm xuống, không còn dám có chút do dự, sau một khắc, tiền hữu lượng tinh biển liền chợt triển khai, tám ngàn trượng Tinh Hải, bây giờ phảng phất hóa thành khắp trời tiền tài, lộ ra lau một cái ánh sáng màu vàng óng hướng về Bạch Nhạc bao phủ mà đến.

"Đến tốt lắm!"

Nhìn thấy tiền hữu phát sáng thi triển Tinh Hải, Bạch Nhạc nhưng là không kinh sợ mà còn lấy làm mừng!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, cướp đoạt tinh thần tuy trọng yếu, thật là ở chỗ đối phương trong lúc giao thủ, tăng thực lực lên, nhưng cũng trọng yếu giống vậy.

Chỉ tiếc, bây giờ Bạch Nhạc không tiện động kiếm, chỉ có thể bằng vào thân thể ngạnh kháng đối phương công kích.

Tinh Hải sôi trào!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc Tinh Hải cũng đồng thời sáng lên, thần niệm khẽ động, toàn bộ Tinh Hải lực lượng liền chợt sôi trào, phảng phất tại tinh cung bên trong, hình thành một con bay lượn hùng ưng!

Một màn này nhìn lấy dọa người, nhưng trên thực tế, cũng bất quá là cố lộng huyền hư mà thôi!

Bạch Nhạc theo Thiên Ưng Đấu Thể công pháp, thôi diễn một bộ phận tàn thiên bên trong không có pháp môn, nhưng cũng giới hạn tại ngưng tụ ra một cái như vậy hư ảnh mà thôi, cũng không có ẩn chứa lực lượng gì!

Chân chính nhường một kích này có thể phát huy ra lực lượng, trên thực tế, bất quá là mượn cơ hội dẫn động Thông Thiên Ma Công lực lượng mà thôi!

Mặc dù có chút khác biệt, có thể chỉ cần không thi triển Thôn Thiên Quyết lực lượng, không đi thôn phệ đối phương lực lượng, Bạch Nhạc cũng không quá lo lắng bị người phát hiện!

Ùng ùng!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc lấy Tinh Hải ngưng tụ một con kia hùng ưng quang ảnh, hung hăng đụng vào đối phương Tinh Hải bên trong, cái kia khắp trời tiền tài phảng phất mưa rền gió dữ đồng dạng nghiêng mà xuống, không ngừng đánh nát cái kia hùng ưng quang ảnh!

Chờ đến Bạch Nhạc lấn vào đối phương trước người mười thước lúc, hùng ưng quang ảnh cũng đã hoàn toàn tán loạn!

Chỉ là đối với Bạch Nhạc mà nói, mười thước khoảng cách, cũng đã đủ đủ!

Quá xa, hắn không dám thi triển thủ đoạn, nhưng hôm nay loại này

khoảng cách phía dưới, Bạch Nhạc chỉ cần thoáng đem đối với không gian cùng với khoái kiếm lĩnh ngộ biến ảo một chút, liền có thể lệnh lực lượng tăng lên gấp đôi!

Còn lại tiền tài không ngừng rơi vào Bạch Nhạc trên người, đánh Bạch Nhạc trên người tràn ra một mảnh tiên huyết, nhưng mà, ngay tại lúc đó, chợt gia tốc Bạch Nhạc, nhưng cũng ngạnh sinh sinh xông đến đối phương trước người, một quyền oanh đến tiền hữu phát sáng trên thân thể.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1166: Bị nhục

Nguyên bản tại Bạch Nhạc trong ấn tượng, chỉ cần gần người, một kích bại có thể đánh tan đối phương.

Nhưng mà, đợi được một quyền này thật đập đi, Bạch Nhạc lúc này mới ý thức được, chính mình đúng là vẫn còn coi khinh đối phương.

Có thể tại Thiên Tinh tháp tầng thứ sáu đặt chân, hầu như cũng đã là nhất lưu thiên tài, sở dĩ không có bái nhập Quan Lan, một là bởi vì thân phận bối cảnh nguyên nhân, thứ hai là bởi vì tiềm lực vấn đề!

Quan Lan thu vào, chú trọng nhất cũng không phải là thực lực, mà là tiềm lực.

Giống như là Bạch Nhạc cùng Đinh Hạo, trước đây cho thấy thực lực, đều vẫn còn không tính là rất mạnh, nhưng lại bởi vì tiềm lực thật lớn, cho nên được thu vào Quan Lan.

Cùng tiểu Nhã trận chiến kia, nhường Bạch Nhạc sản sinh một loại ảo giác, cho rằng tiểu Nhã thực lực, muốn so với người khác mạnh hơn một đoạn.

Nhưng hôm nay chân chánh cùng Tiễn Hữu Lượng động thủ, Bạch Nhạc mới hiểu được, căn bản không phải chuyện như vậy.

Cơ hồ là tại Bạch Nhạc quả đấm bắn trúng Tiễn Hữu Lượng trong nháy mắt, Tiễn Hữu Lượng thân thể chợt hóa thành một mảnh nhỏ kim sắc đồng tiền, Bạch Nhạc một quyền này, mặc dù đem đồng tiền đánh tan, tuy nhiên lại vẫn chưa thương tổn được Tiễn Hữu Lượng căn cơ, thậm chí, cái kia tản ra tiền tài trong nháy mắt, liền lần nữa hình thành vây kín, hướng về Bạch Nhạc giết tới.

Cái này vội vàng biến cố phía dưới, cho dù là Bạch Nhạc cũng có chút đáp ứng không xuể.

Trong nháy mắt, trên người liền chịu chí ít hơn mười cái tiền tài công kích, cả cá nhân trên người bị đánh máu bắn tung tóe, thậm chí nhìn qua, so với trước kia, hắn cùng với tiểu Nhã trận chiến kia thời điểm thảm hại hơn!

Bất đắc dĩ phía dưới, Bạch Nhạc không thể không mạnh mẽ lui lại, cùng đối phương kéo dài khoảng cách.

Cũng may, Tiễn Hữu Lượng cũng không có truy kích ý tứ, nhìn thấy Bạch Nhạc lui lại, cũng liền lập tức dừng tay.

Vừa mới tản ra thân thể, cũng theo đó một lần nữa ngưng tụ, hoàn hảo không chút tổn hại.

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Tiễn Hữu Lượng nhàn nhạt mở miệng nói, "Thiên Ưng Đấu Thể, ngược lại là danh bất hư truyền, chỉ tiếc. . . Ngươi thu được, cuối cùng chỉ là tàn thiên!"

Nghe vậy Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút chán nản!

Tàn thiên, tàn thiên em gái ngươi a!

Nếu như không phải không dám sử dụng Thông Thiên Ma Công toàn lực thôi động Thông Thiên Đạo Thể, nếu như không phải không dám thi triển Thôn Thiên Quyết tới hóa giải đối phương lực lượng, đối phương căn bản là không đả thương được hắn.

Nhưng bây giờ, những thứ này nếu như đều không có bất kỳ ý nghĩa gì!

Cho dù là bị đối phương trào phúng, Bạch Nhạc cũng chỉ có thể nhẫn

nhịn lấy.

Trợn mắt một cái, Bạch Nhạc khinh thường hồi đánh đạo, "Bất quá là bị thương ngoài da mà thôi, ngươi làm thật có thể uy hiếp được ta sao? Ngươi có bản lãnh đuổi theo ra tới a?"

Đối mặt Bạch Nhạc loại này đùa cợt, Tiễn Hữu Lượng cũng không nhúc nhích chút nào!

Chiếm giữ một ngôi sao này, hắn liền đứng ở bất bại chi địa, nếu như đuổi theo, gặp lại tinh biến, cho dù là hắn cũng sẽ có chút khó có thể chống đỡ, loại này phép khích tướng, căn bản là không có cách dao động hắn tâm chí.

Đương nhiên, Bạch Nhạc tại vừa mới giao phong bên trong, xác thực không có chịu đến vết thương trí mệnh, cũng là yếu tố mấu chốt!

Đừng xem tựa hồ bị đánh máu bắn tung tóe, nhìn như thê thảm, nhưng trên thực tế, chính như Bạch Nhạc nói, chính là bị thương da thịt mà thôi, căn bản không đả thương được đầu khớp xương, đối với loại này không ngừng thối luyện thân thể cường giả mà nói, khôi phục lại, cũng bất quá chỉ là chốc lát sự tình mà thôi.

Mắt thấy đối phương không mắc mưu, Bạch Nhạc cũng liền không lại dây dưa, ngược lại thối lui một khoảng cách, cẩn thận hồi ức trước đó trận chiến kia được mất!

Trước đó Bạch Nhạc từ Bất Nhị khoái kiếm bên trong, lĩnh ngộ được không gian huyền diệu, bây giờ lần nữa cùng Tiễn Hữu Lượng giao phong, nhưng là nhường Bạch Nhạc lần nữa cảm thụ được bên trong chỗ vi diệu!

Mặc dù không thể dùng kiếm, nhưng giả như đối với không gian nắm chặt càng sâu một ít, hắn cũng có nắm chặt làm càng tốt hơn!

Thời gian liền như thế chậm rãi trôi qua!

Sau đó mấy ngày này, Bạch Nhạc liền đem Tiễn Hữu Lượng coi là đá mài đao, chỉ cần có chút cảm ngộ, liền lần nữa tìm Tiễn Hữu Lượng giao thủ, cứ việc, kết quả hơn phân nửa vẫn là bại lui, thật là, cho dù là Tiễn Hữu Lượng cũng kinh giác, Bạch Nhạc bây giờ lần này xuất thủ, đều có thể ở trong tay hắn kiên trì thời gian dài hơn.

Dạng này Tiễn Hữu Lượng trong lòng cũng không khỏi đồng dạng mọc lên một tia kiêng kỵ chi ý.

Rất nhanh, Đái Chấn không ngừng cùng Tiễn Hữu Lượng giao thủ tin tức, liền truyền đi, cũng đồng dạng chấn động đến không được ít người!

Lúc trước vị kia tàn nhẫn Đái gia, bây giờ dĩ nhiên có đánh tới Thiên Tinh tháp tầng thứ sáu, đủ để cùng bên trong cao thủ giao phong, bản thân này cũng đã phi thường chấn động.

Nhưng mà, Bạch Nhạc lại như cũ cũng không có thoả mãn với đó!

Trong lúc nhất thời, vô pháp đánh bại Tiễn Hữu Lượng cướp đoạt tinh thần, Bạch Nhạc liền đơn giản bả loại này giao phong, coi là đối với mình ma luyện!

Chỉ riêng cùng Tiễn Hữu Lượng giao phong đã hoàn toàn vô pháp thỏa mãn Bạch Nhạc.

Bao quát tiểu Nhã cùng Lưu Tùy Vân ở bên trong, tầng thứ sáu bên trong tất cả cao thủ, Bạch Nhạc đều khiêu chiến đi qua.

Những người này, từng cái đều không dễ chọc, lại không có thể thi triển toàn bộ thực lực tình huống dưới, Bạch Nhạc ai cũng đánh không lại.

Thật là, mỗi một lần giao thủ, tuy nhiên cũng có thể cho Bạch Nhạc mang đến nhất định thu hoạch.

Không chút nào khoa trương nói, Bạch Nhạc mỗi một ngày đều tại tiến bộ!

Bảo kiếm phong từ ma luyện ra, hoa mai muốn thơm phải chịu lạnh!

Ngày qua ngày, trọn ba tháng, Bạch Nhạc cơ hồ không có một ngày nghỉ ngơi, thủy chung tại loại này không ngừng khiêu chiến bên trong vượt qua!

Cho tới bây giờ, toàn bộ tầng thứ sáu bên trong, tất cả mọi người nghe được Đái Chấn tên này, đều cảm thấy đau đầu.

So với việc người khác, tiểu Nhã cảm xúc lại hiển nhiên phức tạp hơn.

Nếu như nói ngay từ đầu, nàng căn bản không nhìn trúng Đái Chấn, như vậy bây giờ, ba tháng này thời gian trôi qua, cho dù là nàng, không thừa nhận cũng không được, vị này Đái Chấn trên người có quá nhiều ưu điểm!

Kiên cường, bất khuất!

Hơn nữa, tối trọng yếu là, Đái Chấn mỗi một ngày đều tại tiến bộ!

Mà cái này, chính là Quan Lan thư viện coi trọng nhất tiềm lực!

Nếu như không phải Đái Chấn trước đó danh tiếng thực sự quá xấu, sợ rằng nàng đã sớm đã không chút do dự lựa chọn Đái Chấn, nhưng hôm nay, nàng lại y nguyên vẫn là có chút do dự!

Vì thế, nàng thậm chí lần nữa tới cửa đi cầu kiến Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh.

Đáng tiếc. . . Trực tiếp lọt vào cự tuyệt!

Hàn Tinh truyền lời cho nàng nói, tại nàng hoàn thành lần thi này nghiệm trước đó, sẽ không thấy nàng, cũng sẽ không cho nàng bất luận cái gì kiến nghị, tất cả mọi chuyện, từ nàng tự làm chủ.

Bên này càng thêm trọng nội tâm của nàng quấn quýt.

Trong viện tử trước hòn giả sơn, Giang Nhược Hư tựa ở trên ghế nằm phơi quá xa, nheo mắt lại, một bộ thích ý dáng vẻ, phảng phất bên ngoài sự tình, đều cùng hắn căn bản không có bất cứ quan hệ gì.

"Cái này Đái Chấn có chút bất ngờ. . ."

Đứng ở Giang Nhược Hư trước người, yên lặng hồi lâu, Hàn Tinh đột nhiên mở miệng nói.

"Ồ?"

Vẫn như cũ hí mắt con mắt, Giang Nhược Hư không có trợn mắt, lười biếng hỏi.

"Cái này cùng trong ấn tượng cái kia Đái Chấn, tựa hồ không giống nhau lắm. . . Nếu như nói, vẻn vẹn chỉ là Thiên Ưng Đấu Thể đột phá, sợ rằng làm không được loại trình độ này." Cân nhắc một chút, Hàn Tinh nói lần nữa.

"Vậy ngươi cho rằng, là vì cái gì?" Giang Nhược Hư tùy ý hỏi.

"Ta nói không được, có thể hắn lại có kỳ ngộ gì?" Hơi hơi nhíu mày, Hàn Tinh không giải khai miệng nói.

"Tiểu tử kia vẫn là quá rêu rao. . . Vẫn còn có chút đắc ý vênh váo!"

Khóe miệng hiện lên mỉm cười, Giang Nhược Hư thong thả mở miệng nói, "Thúc giục một chút tiểu Nhã đi, thì nói ta nói. . . Để cho nàng nửa tháng ở giữa, kết thúc lần khảo hạch này!"

Nghe được Giang Nhược Hư lời nói, Hàn Tinh trong mắt lần nữa lộ ra một tia thâm thúy chi ý, yên lặng chốc lát, đúng là vẫn còn theo lời lui xuống đi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1167: Thất Tinh tháp bí mật

Tiểu Nhã cho tới bây giờ không có như thế quấn quýt qua.

Nàng xuất thân vốn là tốt, chính mình thiên phú lại cực kỳ xuất chúng, tuổi còn trẻ liền bái nhập Quan Lan thư viện, có thể nói tiền đồ vô lượng.

Nhưng hôm nay, đang yên đang lành hết lần này tới lần khác liền đụng phải một cái như vậy khảo nghiệm.

Giang tiên sinh cũng không biết là nghĩ như thế nào, hết lần này tới lần khác liền đem loại chuyện như vậy giao cho nàng!

Quan Lan cho tới bây giờ cũng không có nhường học sinh đi chọn lựa học sinh tiền lệ a, đây coi là cái gì.

Nếu như không phải là Hàn Tinh đại nhân tự mình truyền lời, nàng thậm chí căn bản cũng sẽ không tin tưởng.

Thật là, chuyện cho tới bây giờ, oán giận lại cũng vô ích.

Ngẫm lại, tiểu Nhã đúng là vẫn còn quyết định đi tìm Đái Chấn!

Mặc dù thằng nhãi này nhân phẩm không ra hồn, thật là nàng lại không thừa nhận cũng không được, trong khoảng thời gian này tiếp xúc hạ xuống, cái này gia hỏa, thật là phù hợp nhất Quan Lan yêu cầu người, hơn nữa, nghĩ đến trước đó, Hàn Tinh đại nhân yêu cầu qua, muốn đem Thất Tinh tháp bí mật nói cho đối phương biết, cảm thấy cũng liền lại không có gì do dự.

Muốn tìm Đái Chấn cũng không thể nào dễ dàng.

Thứ nhất là Đái Chấn hành tung bất định, hôm nay khiêu chiến cái này, ngày mai khiêu chiến cái kia, một cái nữa, không có thích hợp tinh thần có thể đặt chân, tại Thiên Tinh tháp bên trong liền vô pháp lực lượng khôi phục, một khi linh lực hao hết, liền nhất định phải ly khai Thiên Tinh tháp đi ra ngoài bổ sung.

Cũng may tiểu Nhã đối với tầng này hết sức quen thuộc, vẻn vẹn tốn một ngày, liền trước ở Bạch Nhạc khiêu chiến Lưu Tùy Vân trước đó tìm được Bạch Nhạc.

"Uy, ngươi qua đây, ta có lời nói cho ngươi."

Mặc dù làm ra quyết định, tiểu Nhã đối với Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là không có gì hảo sắc mặt, giọng nói đông cứng mở miệng nói.

Bạch Nhạc cũng không làm sao coi ra gì, mấy ngày này, hắn cũng không thiếu chịu nữ nhân này mắt lạnh, đại nhân không chấp tiểu nhân, không cùng với nàng tính toán là được!

"Tiểu Nhã tỷ, ngọn gió nào đem ngươi thổi tới?"

Vui tươi hớn hở liền ôm quyền, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói.

"Họ Lưu đã đã nói với ngươi a?"

"Cái gì?"

Nhìn lấy tiểu Nhã, Bạch Nhạc không hiểu lắm hỏi ngược lại, "Tiểu Nhã tỷ, ngươi không đầu không đuôi nói những thứ này, ai biết ngươi nói là cái gì a?"

"Quan Lan!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, tiểu Nhã lạnh lùng từ miệng ra phun ra hai chữ này.

Nghe thế, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Chỉ lỗ mũi mình, Bạch Nhạc vẻ mặt vô cùng kinh ngạc nói, "Tiểu Nhã tỷ, ngươi sẽ không phải nói, muốn thu ta vào Quan Lan a?"

Bạch Nhạc cái này một bộ thiếu vẽ mẫu thiết kế tử, nhường tiểu Nhã hận không thể một quyền đem hắn khuôn mặt đánh nở hoa mới tốt.

Nếu không phải nghĩ đến Hàn Tinh đại nhân phân phó, nàng mới lười nhác cùng cái này gia hỏa nhiều lời một chữ.

"Thế nào, ngươi còn không nguyện ý?"

"Không phải ý tứ này!"

Mỉm cười một chút, Bạch Nhạc giang tay ra nói rằng, "Đây không phải là không nghĩ tới sao, ta loại này tiểu nhân vật, cũng có bái nhập Quan Lan cơ hội?"

Hít sâu một hơi, cố nén xoay người rời đi kích động, tiểu Nhã lạnh lùng nói rằng, "Loại người như ngươi phẩm tính, ta là không không cảm thấy có tư cách bái nhập Quan Lan, chỉ là, Thiên Ưng Đấu Thể thật có chỗ thích hợp, ngươi trong khoảng thời gian này cũng coi như chịu khổ. . ."

Nghe thế, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì sợ hãi cả kinh!

Mấy ngày nay, tu luyện là hài lòng, có thể gian nan khổ cực ý thức lại hiển nhiên rơi chậm lại rất nhiều.

Bây giờ nghe được tiểu Nhã lời nói, Bạch Nhạc nhất thời ý thức được,

trong khoảng thời gian này chính mình có chút đắc ý vênh váo, nguyên bản Đái Chấn là đức hạnh gì, sợ rằng người quen biết trong lòng đều có phổ, bây giờ liều mạng như vậy tu hành, thực lực lại càng ngày càng tăng, không làm cho người hoài nghi đều khó khăn.

Bây giờ vấn đề liền ở chỗ, hoài nghi người là tiểu Nhã, vẫn là phía sau vị kia Giang tiên sinh.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc mí mắt nhỏ không thể thấy nhảy một chút, "Tiểu Nhã tỷ, ta nghe nói, Quan Lan thu người, tựa hồ không phải bình thường học sinh có thể quyết định đi? Chớ không phải là Giang tiên sinh ý tứ?"

Hừ nhẹ một tiếng, tiểu Nhã lúc này mới lạnh lùng nói, "Đây là Hàn Tinh đại nhân cho ta khảo nghiệm, không có quan hệ gì với ngươi, không cần tự mình đa tình, loại người như ngươi, còn chưa đủ tư cách nhường Giang tiên sinh quan tâm."

Nghe thế, Bạch Nhạc lúc này mới thoáng buông xuống một ít tâm.

Chỉ là đối với có tiếp nhận hay không tiểu Nhã điều kiện, trong lòng cũng đồng dạng khó tránh khỏi có chút quấn quýt.

Hắn vốn là giả mạo Đái Chấn thân phận, bây giờ nếu như lại bái nhập Quan Lan một lần, chẳng phải là sẽ chọc cho có chuyện rồi?

Chỉ là, nếu như cự tuyệt. . . Vậy cũng quá kỳ quái a!

Đang yên đang lành, có cái gì không bối cảnh thâm hậu, trên đời này có ai có thể cự tuyệt Quan Lan mời?

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Bạch Nhạc nhưng là quyết định hay là trước bả trước mắt cửa ải này lừa bịp được.

"Đa tạ tiểu Nhã tỷ dìu dắt, tiểu đệ nguyện ý!"

Chứng kiến Bạch Nhạc bộ dáng này, tiểu Nhã trong lòng cũng khó tránh khỏi có chút chán ghét, lạnh lùng nói rằng, "Đừng vội cao hứng, ta cũng chỉ là đưa ngươi đề cử đi lên, có thể thông qua hay không, còn phải xem Hàn Tinh đại nhân ý tứ."

Không quan trọng gật đầu, Bạch Nhạc cũng không trả lời.

Tiểu Nhã tiếp tục nói, "Còn có, ngươi nếu là người của Quan Lan, còn có một chút chuyện, cần phải nói cho ngươi."

"Chuyện gì?"

Bạch Nhạc có chút ngạc nhiên hỏi.

"Về Thiên Tinh tháp!" Tiểu Nhã thần sắc có chút ngưng trọng nói rằng, "Thiên Tinh tháp mặc dù có tầng bảy, thế nhưng ta có thể minh xác nói cho ngươi, Thiên Tinh tháp chân chính hạch tâm, chỉ có tầng thứ bảy!"

"Ngươi cũng đã tu hành đến Tinh Hải đỉnh phong a?"

"Vâng!"

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

"Muốn đột phá Hóa Hư, Thiên Tinh tháp tầng thứ bảy, chính là tốt nhất chỗ tu luyện! Từ trước, chỉ cần có thể bước vào Thiên Tinh tháp tầng thứ bảy, không có chỗ nào mà không phải là kinh tài diễm diễm hạng người, tại bên trong đột phá người, chưa từng thất bại tiền lệ!"

Nghe thế, Bạch Nhạc cũng không khỏi vẻ sợ hãi kinh hãi.

Tại Thiên Tinh tháp tầng thứ bảy bên trong đột phá Hóa Hư người, chưa từng thất bại tiền lệ, cái này cũng không khỏi quá khoa trương a?

"Tiểu Nhã tỷ, lấy thực lực ngươi, lẽ nào cũng vô pháp bước vào tầng thứ bảy?"

Sắc mặt có chút khó coi, tiểu Nhã lạnh lùng trả lời đạo, "Ta cuối cùng sẽ làm đạt được."

Nghe thế Bạch Nhạc khóe miệng có chút co lại, lại cũng đã minh bạch, chí ít hiện tại, nữ nhân này còn vô pháp bước vào bên trong, cái này tầng thứ bảy độ khó, sợ rằng so với trước đó, cao hơn một tầng phải gian nan nhiều.

"Ngươi cho rằng rất dễ dàng sao?"

Cười lạnh một tiếng, tiểu Nhã khinh thường nói rằng, "Bước vào tầng thứ bảy độ khó, nếu so với trước kia một hơi thở xông qua tầng sáu độ khó cộng lại đều nhiều hơn nhiều! Bởi vì, tầng thứ bảy cũng đã là một cái khác không gian. . . Có người nói, đó là gần gũi nhất tinh không vị trí!"

Gần gũi nhất tinh không vị trí?

Bạch Nhạc nao nao, theo tức tiện ý thức đến cái gì, sắc mặt hơi đổi một chút!

"Tầng thứ bảy có thể dung mấy người tu hành?"

"Một người!"

"Chỉ có thể một người?"

Bạch Nhạc hô hấp không khỏi gấp vài phần, lần nữa xác nhận nói.

"Vâng!"

Mặc dù khó chịu Bạch Nhạc loại thái độ này, có thể tiểu Nhã vẫn là nghiêm túc hồi đáp đạo, "Mỗi một tòa Thất Tinh tháp đều chỉ có thể chứa một người bước vào tầng thứ bảy tu hành, hơn nữa, một khi có người bước vào bên trong, toàn bộ Thất Tinh tháp liền sẽ đóng cửa! Toàn bộ Thất Tinh tháp tinh lực, toàn bộ cung cái kia một người tu hành tác dụng! Thẳng đến đối phương ly khai Thất Tinh tháp, Thất Tinh tháp mới có thể một lần nữa mở ra!"

"Thậm chí nghiêm chỉnh mà nói, phía trước tầng sáu đều chẳng qua chỉ là sàng chọn, chỉ có xông vào tầng thứ bảy, mới xem như chân chính mở ra Thất Tinh tháp!"

"Một khi mở ra, đảm nhiệm dù ai cũng không cách nào xông vào sao?"

"Đương nhiên, Thất Tinh tháp nghe đồn chính là thần linh sở kiến, cho dù là Hóa Hư cường giả, cũng vô pháp mạnh mẽ xông tới tầng thứ bảy!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1168: Cự tuyệt

Bỗng nhiên biến sắc!

Giờ khắc này Bạch Nhạc, mới chính thức cảm thụ được một loại khủng bố hít thở không thông cảm giác!

Cũng không phải là Thất Tinh tháp bản thân, mà là chuyện này phía sau ẩn chứa ý nghĩa.

Nếu như nói, ngay từ đầu, Bạch Nhạc cho rằng tiểu Nhã tìm tới chính mình chỉ là một loại vừa khớp lời nói, như vậy nghe được một câu nói này, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì chợt minh ngộ, thân phận mình đã bị Giang Nhược Hư nhìn thấu, nhường tiểu Nhã tìm tới chính mình, bất quá là cố ý gây nên mà thôi!

Đương nhiên, tiểu Nhã bản thân chỉ sợ cũng căn bản không biết nội tình!

Bất quá cái này không trọng yếu, trọng yếu là. . . Giang Nhược Hư đến tột cùng là dụng ý gì!

Giờ khắc này Bạch Nhạc cảm thụ được là một loại thấu xương băng hàn!

Qua nhiều năm như vậy, hắn chưa từng có loại này cảm giác đè nén thấy, cho dù là trước đây đối mặt Hải Thần thời điểm, Bạch Nhạc cũng chưa từng có loại này khó có thể giãy dụa cảm giác.

Giang Nhược Hư cái này nhân loại mang đến cho hắn áp lực thực sự quá lớn.

Làm sao bại lộ đã không cần hỏi, trước đó tiểu Nhã trong lời nói, liền đã giải thích rõ ràng.

Chính mình mấy ngày nay quá lộ liễu!

Những thứ này chỗ rất nhỏ, có thể giấu giếm được người khác, nhưng lại tuyệt đối không thể gạt được Giang Nhược Hư.

Duy nhất có thể làm cho Bạch Nhạc nhẹ nhỏm một chút đúng, chí ít từ trước mắt mà nói, Giang Nhược Hư đối hắn cũng không ác ý, thậm chí có thể nói là có ý định đang giúp hắn.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, cái này trong chốc lát, trong đầu chuyển qua ý niệm trong đầu quá nhiều, thế cho nên, Bạch Nhạc thậm chí đều không có thể khống chế ở tâm tình mình cùng sắc mặt.

"Ngươi không cần muốn xa như vậy, bằng ngươi bản lĩnh, khoảng cách bước vào tầng thứ bảy còn sớm đây. . . Đời này, ta xem cũng sẽ không có hy vọng gì."

Lạnh rên một tiếng, tiểu Nhã lần nữa mở miệng châm chọc nói.

Nghe được tiểu Nhã lời nói, Bạch Nhạc lúc này mới phục hồi tinh thần lại, cũng tự nhiên biết tiểu Nhã là hiểu lầm tâm tư khác, bất quá, dạng này hiểu lầm, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng không nghi ngờ là vừa đúng.

"Tiểu Nhã tỷ nói giỡn, tự ta có bao nhiêu cân lượng vẫn là rõ ràng."

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói.

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Đa tạ tiểu Nhã tỷ, Đái Chấn ghi nhớ trong lòng!"

"Không cần cảm tạ ta! Huống hồ, ngươi có thể không thể tiến vào Quan Lan, ta nói cũng không tính!"

Lạnh rên một tiếng, nên làm sự tình xong xuôi, tiểu Nhã lại cũng không có lại phản ứng Bạch Nhạc ý tứ, trực tiếp xoay người mà đi!

... ...

"Đái Chấn. . . Ngươi xác định, ngươi người đề cử là Đái Chấn?"

Ly khai Thất Tinh tháp, tiểu Nhã lần nữa đi tới Giang Nhược Hư ở lại trong biệt viện, lần này không những thấy đến Hàn Tinh, hơn nữa cũng như nguyện nhìn thấy Giang Nhược Hư.

Nghe xong tiểu Nhã lời nói, Hàn Tinh nhàn nhạt hỏi.

"Vâng!"

Hơi trầm mặc một chút, tiểu Nhã hay là cho ra đáp án.

"Trước ngươi không phải là không tốt nhìn hắn sao?" Hàn Tinh hỏi lần nữa.

"Vâng!" Cũng không giấu giếm, tiểu Nhã thành thật trả lời, "Người này vừa mới bước vào tầng thứ sáu, ta liền chú ý tới, Thiên Ưng Đấu Thể thật có chỗ thích hợp, ba tháng này thời gian, cũng chứng minh hắn tiềm lực. . . Nếu chỉ lấy tiềm lực mà nói, xác thực phù hợp vào Quan Lan điều kiện."

"Còn có lời gì, không ngại một lần nói xong."

So với có hứng thú nhìn lấy tiểu Nhã, Giang Nhược Hư nhẹ giọng mở miệng nói.

Giang Nhược Hư mở miệng, tiểu Nhã trong lòng nhất thời rùng mình, thành thật trả lời đạo, "Đệ tử có một chuyện không hiểu! Xin tiên sinh

chỉ giáo!"

"Ồ?"

"Xin hỏi tiên sinh, ta Quan Lan thu đệ tử, rốt cuộc thiên phú cùng tiềm lực trọng yếu, vẫn là phẩm tính quan trọng hơn?"

Cắn răng, tiểu Nhã đúng là vẫn còn bả mình muốn nói chuyện nói ra.

"Nói như thế, ngươi là cảm thấy cái này Đái Chấn phẩm tính không hợp?"

Từ chối cho ý kiến, Giang Nhược Hư nhàn nhạt hỏi ngược lại.

"Vâng!"

Gật đầu, tiểu Nhã không chút do dự nào hồi đáp đạo, "Người này trước đó liền có nhiều việc xấu, về sau bị Kỷ Linh nhìn trúng, lúc này mới tẩy đi chỗ bẩn, thật là, đi theo Kỷ Linh lúc, cũng đồng dạng làm ác rõ ràng, cho dù là bây giờ. . . Hắn phú quý, tục truyền cũng là giết chết cho hắn cung cấp manh mối người, mới đổi, người như thế, đệ tử, xác thực cho rằng, không có bái nhập Quan Lan tư cách, cũng xin tiên sinh dạy ta!"

Khóe miệng hiện lên mỉm cười, Giang Nhược Hư nhẹ giọng mở miệng nói, "Ta Quan Lan học sinh, tự nhiên phẩm tính so thiên phú cùng tiềm lực quan trọng hơn, điểm này không thể nghi ngờ! Chỉ là, đã như vậy. . . Ngươi là còn muốn tiến cử hắn?"

Giang Nhược Hư thanh âm rất nhẹ, nhưng lại y nguyên vẫn là cho tiểu Nhã một loại nói không nên lời cảm giác áp bách.

Ngẩng đầu nhìn Hàn Tinh liếc mắt, tiểu Nhã quyết tâm trong lòng, cái này mới mở miệng nói, "Bởi vì người này tại khác biệt phương diện, xác thực phù hợp yêu cầu, hơn nữa, Hàn Tinh đại nhân yêu cầu, ta trong

vòng nửa tháng nhất định phải cho ra đáp án."

"Cho nên ngươi đề cử hắn. . . Nhưng cũng vẫn như cũ kiên trì cho rằng Quan Lan không nên thu hắn?"

"Vâng!"

Gật đầu, tiểu Nhã khẳng định hồi đáp nói.

"Tốt!"

Khẽ vuốt cằm, Giang Nhược Hư thong thả mở miệng nói, "Vậy liền như ngươi mong muốn!"

"A?"

Nghe được Giang Nhược Hư hồi đáp, cho dù là tiểu Nhã cũng không khỏi có chút mộng, đây là ý gì?

Liếc tiểu Nhã liếc mắt, Giang Nhược Hư lúc này mới tiếp tục nói, "Ta nói, lần này là đối ngươi ánh mắt khảo nghiệm, có hay không thu người vào Quan Lan, thu người nào, đều do ngươi quyết định! Đối ngươi khảo nghiệm, so thu một cá nhân vào Quan Lan quan trọng hơn."

"Đã ngươi cho rằng phẩm tính so thiên phú cùng tiềm lực quan trọng hơn. . . Như vậy tựa như ngươi mong muốn! Ngươi phải nhớ kỹ, Quan Lan không phải ta Quan Lan, mà là các ngươi Quan Lan. . . Mỗi một vị Quan Lan học sinh Quan Lan!"

Chậm rãi đứng dậy, Giang Nhược Hư mỉm cười mở miệng nói.

"Đa tạ tiên sinh!"

Trong nháy mắt, tiểu Nhã nhưng là cảm động viền mắt thông hồng, suýt

nữa rơi lệ.

"Tốt, ngươi đi xuống đi!"

Khoát khoát tay, Giang Nhược Hư hiển nhiên cũng không có lại theo tiểu Nhã nói chuyện ý tứ, trực tiếp hạ lệnh trục khách.

Chờ đến tiểu Nhã sau khi rời khỏi, Hàn Tinh lúc này mới nhịn không được hỏi.

"Tiên sinh, cái kia Đái Chấn không phải. . ."

Mỉm cười, Giang Nhược Hư tùy ý nói rằng, "Ta cho tới bây giờ cũng không nói qua, muốn thu hắn vào Quan Lan, chỉ cần bả Thất Tinh tháp bí mật nói cho hắn biết liền đủ đủ! Huống chi, ta cho rằng, bây giờ Quan Lan cự tuyệt, đối hắn mà nói. . . Khả năng trợ giúp lớn hơn!"

Nao nao, Hàn Tinh tựa hồ nghĩ đến cái gì, cũng theo đó trầm mặc xuống.

"Đi thôi, nên làm đều đã làm. . . Tiếp đó, có thể đi thật xa, liền muốn nhìn chính hắn."

... ...

Trên đời này thống khổ nhất là sự tình, không ai bằng trước dành cho hy vọng, sau đó sẽ dành cho tuyệt vọng!

Bái nhập Quan Lan, đối với bất luận kẻ nào mà nói, đều là một kiện đáng giá hưng phấn sự tình.

Đái Chấn bất quá là một tiểu nhân vật, bằng vào Thiên Ưng Đấu Thể cùng với đoạn thời gian này biểu hiện vào tiểu Nhã vị này Quan Lan học sinh mắt, muốn dẫn vào Quan Lan, chuyện này không biết nhường bao nhiêu người đỏ mắt.

Có thể kết quả cuối cùng, lại cũng chưa như người mong muốn!

Đái Chấn bị cự tuyệt!

Hơn nữa, lý do cự tuyệt tiểu Nhã cũng chưa giấu giếm!

Quan Lan học sinh, phẩm tính so thiên phú cùng tiềm lực trọng yếu hơn.

Một câu nói này đánh giá, càng là nhất thời đem Đái Chấn dẫn vào chỗ vạn kiếp bất phục!

Cho dù là Đái Chấn lại như thế nào kiêu ngạo, bây giờ bị dạng này đả kích xuống đến, cũng triệt để tan vỡ.

Vài ngày ở giữa, nguyên bản lòng tin kia mười phần, kiên cường Đái Chấn liền tiêu thất, biến thành say rượu, lưu luyến son phấn đắp thất bại giả, sống mơ mơ màng màng, rơi xuống bụi bậm, sẽ lại không có nhiều người nhìn liếc mắt.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1169: Nói gì nắm chặt, không chịu nhận mệnh thôi

"Gỗ mục không điêu khắc được vậy!"

Hơi hơi nhắm mắt, Kỷ Thần lạnh như băng mở miệng nói.

Nguyên bản, hắn là đối cái này Đái Chấn ký thác kỳ vọng, thật không nghĩ, bất quá chỉ là bị Quan Lan cự tuyệt, một tí tẹo như thế nho nhỏ thất bại, lại lần nữa nhường tiểu nhân vật này lộ ra nguyên hình.

Suốt ngày say rượu, lưu luyến cùng thanh lâu sở quán ở giữa, quả thực thành một bãi bùn nhão!

Cho dù là hắn phái người lại đi tiếp xúc, cũng vẫn như cũ vô pháp đánh thức Đái Chấn ý chí chiến đấu, cả người phảng phất cứ như vậy triệt để phế bỏ!

Trọn một tháng, Đái Chấn cũng không có bước vào qua Thất Tinh tháp một bước, chớ đừng nói chi là một lần nữa tỉnh lại đi.

Bây giờ nghe được thuộc hạ lần nữa hồi báo, Kỷ Thần cũng đã triệt để đối Đái Chấn mất đi kiên trì.

Trên thực tế, cũng không chỉ là Kỷ Thần, rất nhiều nguyên bản bởi vì Đái Chấn bước vào Thiên Tinh tháp tầng thứ sáu, lực lượng mới xuất hiện quan tâm đến Đái Chấn người, cũng đều nhao nhao buông tha cái này nhân loại.

Thành chỉ có một người rất khó, thật là hủy diệt một cá nhân nhưng phải đơn giản nhiều.

Bất quá rất ngắn một tháng, Đái Chấn liền dần dần phai nhạt ra khỏi tất cả mọi người ánh mắt, không còn có người quan tâm hắn đang làm cái gì.

Tự nhiên, cũng không có ai chú ý tới, bị tất cả mọi người quên lãng Đái Chấn, cũng theo đó lặng yên biến mất ở trong tầm mắt mọi người, thậm chí lần nữa trở về Thiên Tinh tháp!

... . . .

Nếu như nói, trước đó Bạch Nhạc vẫn chỉ là suy đoán thành phần chiếm đa số, như vậy làm Quan Lan cự thu hắn tin tức sau khi truyền ra, Bạch Nhạc liền hoàn toàn có thể xác định.

Sau đó tất cả, bất quá đều là rõ ràng ngủ đông!

Cho dù là nấu gần hai tháng, trở về Thất Tinh tháp, Bạch Nhạc cũng cực kỳ khiêm tốn, căn bản không có lại đi trêu chọc bất luận kẻ nào, liền yên lặng trốn ở không ai quan tâm góc lặng lẽ tu hành!

Mặc dù tiến độ chậm một chút, thật là cũng may trước đó tích lũy đủ đủ, cũng không vội ở nhất thời.

Dục tốc thì bất đạt!

Trước đó có chút đắc ý vênh váo, đây cũng là nhất định phải phải trả giá thật lớn, cũng không có gì có thể oán giận.

Đương nhiên, cũng không phải là tất cả mọi người quên Bạch Nhạc!

Chí ít có một người, cùng người khác cũng không quá tương đồng!

Bạch Nhạc lặng yên trở về Thất Tinh tháp không lâu sau đó, Lưu Tùy

Vân liền đi tìm tới.

"Đái gia, nghe nói ngươi gần nhất thời gian qua được thật dễ chịu a, làm sao không mang tới ta?"

Mới gặp lại Lưu Tùy Vân, lại nghe được loại này trêu tức xưng hô, Bạch Nhạc cũng không nhịn được cười khổ lên.

"Lưu đại ca, ngươi cũng không cần trêu ghẹo ta. . . Ta đã đủ thảm."

"Thảm sao?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Lưu Tùy Vân một lời hai ý nghĩa mở miệng nói, "Ta thế nào cảm giác, ngươi là vui tại bên trong a!"

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc trong lòng liền minh bạch, phen này làm ra vẻ diễn kịch, chỉ sợ là không thể giấu diếm được Lưu Tùy Vân, bất quá, Lưu Tùy Vân hiển nhiên biết hữu hạn, tối đa cảm giác được hắn là có ý định lừa bịp người khác, lại cũng không có thể biết thân phận của hắn.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Bạch Nhạc liền có chủ ý.

"Lưu đại ca, cũng biết không thể gạt được ngươi, chỉ là, có thể tuyệt đối đừng lộ ra đi ra ngoài. . . Ta đầu này mạng nhỏ, khả năng liền nắm chặt ở trong tay ngươi đây."

Bạch Nhạc thống khoái như vậy thừa nhận, nhưng cũng đồng dạng nhường Lưu Tùy Vân hơi có chút giật mình.

Nghĩ lại ở giữa, nhưng là đối Bạch Nhạc càng thưởng thức vài phần.

"Có chút ý tứ a. . . Ta cái kia có rượu, thế nào, đi ta cái kia uống một chút?"

Xem Lưu Tùy Vân liếc mắt, Bạch Nhạc lập tức khom người cúi đầu, "Đa tạ Lưu đại ca!"

"Không cần phải khách khí!"

Cười khẽ một chút, Lưu Tùy Vân lập tức liền đem Bạch Nhạc dẫn tới chỗ ở mình tinh thần phía trên.

"Ta chỗ này, có thể cho ngươi mượn tu hành, bất quá. . . Ngươi sự tình, ta cũng không hỏi, coi như là ta kết giao ngươi người bạn này."

Xuất ra rượu đưa cho Bạch Nhạc, Lưu Tùy ý rất là tùy ý mở miệng nói.

"Đa tạ!"

Lần nữa nói tạ ơn, Bạch Nhạc hơi trầm ngâm một chút, cái này mới mở miệng nói, "Chỉ là tiểu đệ thật tò mò, Lưu đại ca vì sao nguyện ý giúp ta?"

Nội tình Bạch Nhạc nhất định là sẽ không cho Lưu Tùy Vân giải thích, thế nhưng đối phương loại thái độ này, nhưng cũng nhường Bạch Nhạc không khỏi có chút ngạc nhiên.

Mặc dù nói, trước đó hai người xác thực có chút giao tình, nhưng cũng bất quá chỉ là gặp dịp thì chơi, không có gì thật cảm tình.

"Trước đây chỉ điểm ta đại sư từng nói, cái này vạn sự chạy không khỏi một cái duyên phận, ta cùng với phật hữu duyên. . . Ngươi liền chỉ coi, ngươi là cùng ta có duyên đi."

Cười khẽ một chút, Lưu Tùy Vân cũng không nhiều lời, một câu nói hời hợt liền bỏ qua đi.

Lần nữa nói tạ ơn, Bạch Nhạc cũng không có lại truy hỏi căn nguyên.

Vô luận như thế nào, có Lưu Tùy Vân che lấp, đối với hắn tu hành thật có lấy cực đại trợ giúp, cũng sẽ không khiến cho người nào chú ý.

Thời gian liền như thế lặng yên không một tiếng động đi qua.

Chỉ chớp mắt ở giữa, lại là hơn nửa năm trôi qua.

Tính một chút thời gian, khoảng cách Chúng Tinh Thần Vực mở ra, không sai biệt lắm cũng cũng chỉ có cuối cùng đã hơn một năm một chút thời gian.

Hơn nửa năm này ở giữa, Bạch Nhạc tu vi lần nữa đề thăng, đã đến gần sát Tinh Hải hậu kỳ cửa ải!

Chỉ cần Bạch Nhạc nguyện ý, tùy thời đều có thể đột phá!

Tính toán thời gian, Bạch Nhạc cũng minh bạch, chính mình ẩn nhẫn không sai biệt lắm.

Chỉ là, đối với bước vào tầng thứ bảy, Bạch Nhạc nhiều ít vẫn là có chút không có chắc.

Tới mức này, Bạch Nhạc trong lòng rất rõ ràng, một khi một lần nữa bại lộ tại người khác trong tầm mắt, chính mình liền chỉ có một lần cơ hội ra tay, một khi thất bại, liền lập tức hội bại lộ thân phận, đến lúc đó, Kỷ Thần tất phải sẽ không bỏ qua hắn!

Thậm chí cho dù là Giang Nhược Hư cũng sẽ không lại làm viện thủ!

Giang Nhược Hư mượn tiểu Nhã miệng chỉ điểm hắn, đồng thời cự tuyệt hắn lấy Đái Chấn thân phận vào Quan Lan, chẳng khác nào là đã cho ra điều kiện!

Muốn Giang Nhược Hư giúp hắn, nhất định phải lên đỉnh Thất Tinh tháp!

Đây cũng là trước đây, Giang Nhược Hư đã nói với hắn, gặp lại điều kiện.

Nếu như bại. . . Thất bại giả, tự nhiên không để cho người che chở giá trị.

Đang xông tầng thứ bảy trước đó, Bạch Nhạc hay là muốn hướng Lưu Tùy Vân thăm dò kỹ.

"Lưu đại ca, về tầng thứ bảy. . . Ngươi giải nhiều ít?"

Hơn nửa năm qua này, Lưu Tùy Vân cũng xác thực làm được hắn hứa hẹn, từ đầu đến cuối không có hỏi qua Bạch Nhạc nửa chữ, trừ tu hành, cũng chỉ là chuyện phiếm.

Bây giờ, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng, Lưu Tùy Vân khóe miệng cũng không khỏi hiện lên vẻ tươi cười.

"Thế nào, ngươi muốn xông tầng thứ bảy?"

"Tất nhiên bước vào Thất Tinh tháp, tự nhiên luôn có tồn một ít niệm tưởng mới là."

Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc cũng không có chính diện đáp lại.

"Mỗi năm đều có người muốn xông tầng thứ bảy, đáng tiếc. . . Ngươi biết, qua nhiều năm như vậy, có mấy người thành công qua sao?" Lười biếng nhìn lấy Bạch Nhạc, Lưu Tùy Vân nhẹ giọng hỏi ngược lại.

"Không biết! Cũng không nhất định biết rõ, chỉ cần có người từng thành

công đáng giá được thử một lần."

Lắc đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp nói.

"Có chí khí!"

Hướng về Bạch Nhạc dựng thẳng một ngón tay cái, Lưu Tùy Vân khẽ cười nói, "Vậy ta chúc ngươi nhiều may mắn!"

Hơi chậm lại, Bạch Nhạc hỏi dò, "Lưu đại ca cho rằng, lấy ngươi, hoặc có lẽ là, cái này tầng thứ sáu bên trong tất cả mọi người thực lực mà nói, khoảng cách xông vào tầng thứ bảy còn có bao lớn chênh lệch?"

Nheo mắt lại, Lưu Tùy Vân xem Bạch Nhạc nửa ngày lúc này mới mở miệng đáp, "Sai một ly đi nghìn dặm, đạo lý này ngươi nên so với ta rõ ràng. . . Ngươi hỏi như vậy, chính là không có nắm chắc, đã như vậy, hà tất mạo hiểm."

Nghe được Lưu Tùy Vân lời nói, Bạch Nhạc cũng không khỏi yên lặng chốc lát.

Không có nắm chắc sao?

Trên đời này chuyện, lại có vài món là chân chính có nắm chắc mới có thể đi làm?

Hắn con đường đi tới này, một kiện kia chuyện, lại là có nắm chắc? !

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc lại phảng phất nghĩ thông suốt cái gì, trên mặt lần nữa lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, "Mọi việc cũng không có nhất định, nói gì cái gì nắm chặt. . . Không trừ được đã, liền chỉ có một viên không chịu chịu thua, không chịu nhận mệnh tâm a."

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1170: Cả đời này của ta, chưa từng thất bại

"Không chịu thua, không chịu nhận mệnh. . ."

Chậm rãi lặp lại một lần cái này tám chữ, Lưu Tùy Vân trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái vẻ tán thưởng, vỗ tay cười to nói.

"Hay lắm hay lắm! Cái này tám chữ thật là nói đến lòng người cuối cùng đi!"

"Bất quá là ta cả đời này vận mệnh miêu tả a. . ."

Bật cười lớn, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Khóe miệng lộ ra lau một cái nghiền ngẫm nụ cười, "Xem ra, ngươi là quyết định?"

"Không sai!"

Gật đầu, Bạch Nhạc cũng không che lấp, trực tiếp đáp, "Bất quá, tại ta bước vào tầng thứ bảy trước đó, còn có một việc muốn làm!"

"Ồ?"

Nhỏ bé hơi kinh ngạc, Lưu Tùy Vân hiếu kỳ hỏi, "Chuyện gì?"

"Khiêu chiến!"

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, trầm giọng đáp.

Nao nao, chợt Lưu Tùy Vân liền phản ứng kịp, "Ngươi muốn đem những người này lại khiêu chiến một lần?"

"Không sai!"

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói.

"Tất nhiên đều muốn bước vào tầng thứ bảy, làm tiếp chuyện này, lại có ý nghĩa gì?"

Lưu Tùy Vân không hiểu hỏi.

Nhoẻn miệng cười, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái ngạo ý, bình tĩnh mở miệng nói, "Cả đời này của ta, cùng người giao thủ, chưa từng thất bại!"

Một câu nói này nói ra miệng, phảng phất có một hơi thở chợt phun ra, một đoạn này thời gian tới nay, kiềm nén cảm xúc, cũng đều tại một câu nói này bên trong, bộc phát ra!

Con ngươi hơi hơi co rụt lại!

Cứ việc đã sớm đã có một ít suy đoán, có thể làm Bạch Nhạc nói ra một câu nói này thời điểm, Lưu Tùy Vân trong lòng cũng không khỏi đồng dạng vì thế mà kinh ngạc!

Lời này, cũng không tránh khỏi quá nắm nhiều hơn một chút thôi?

Đương đại bên trong, duy nhất xứng đáng câu nói này, chỉ sợ cũng chỉ có vị kia đệ nhất thiên kiêu Cố Vong Tình.

Đối phương khí phách này, có thể so với Cố Vong Tình a!

"Ngươi rốt cuộc ai?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Lưu Tùy Vân chậm rãi hỏi.

"Lưu đại ca chẳng phải đã sớm đoán được sao?"

Khóe miệng lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Trên đời này người thông minh xưa nay không ngừng một cái, từ Bạch Nhạc ý thức được, thân phận mình khả năng bị Giang Nhược Hư kham phá sau đó, liền minh bạch, vô luận che lấp cho dù tốt, cũng không khả năng giấu giếm được tất cả mọi người.

Lưu Tùy Vân cũng cũng là thông minh như vậy người!

Có thể vô pháp cùng Giang Nhược Hư so sánh, nhưng đừng quên, Lưu Tùy Vân cùng Bạch Nhạc tiếp xúc càng nhiều, tự nhiên cũng liền dễ dàng hơn phát hiện dị dạng!

Bạch Nhạc lần nữa trở lại nơi đây, Lưu Tùy Vân làm viện thủ thời điểm, Bạch Nhạc trong lòng thật cũng đã đoán được.

Chỉ là Lưu Tùy Vân không nói, hắn tự nhiên cũng không tiện không đề cập tới.

Bây giờ, Bạch Nhạc trong lòng đã có quyết đoán, tự nhiên biết, vô luận như thế nào, cái thân phận này cũng là ngụy không giả bộ được, phân biệt chỉ là chậm một chút, sớm một ít mà thôi.

Lưu Tùy Vân hơn nửa năm qua này, xác thực giúp hắn rất nhiều vội vàng, bây giờ muốn đi, hắn tự nhiên không ngại trước một bước nói cho đối phương biết thân phận của hắn.

Cái này cũng đồng dạng xem như là một phần không tiếng động hứa hẹn!

"Lưu đại ca từng nói, ngươi ta ở giữa hữu duyên. . . Như vậy, mấy ngày nay, liền coi như là duyên phận a! Ta thiếu ngươi một cái ân huệ, nếu ta không chết, sau này có dùng đến ta chỗ, ta Bạch Nhạc. . . Tuyệt không chối từ!"

Hơi hơi ôm quyền, hướng về Lưu Tùy Vân cúi đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói.

Lần này, Bạch Nhạc nói, liền không còn là Đái Chấn, mà là Bạch Nhạc!

"Bạch Nhạc. . . Ngươi quả nhiên chính là Bạch Nhạc!"

Thở dài một tiếng, Lưu Tùy Vân cũng không khỏi cười khổ nói.

Bật cười lớn, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Nghe tiếng đã lâu Tùy Duyên Đao Pháp tên, hôm nay sắp chia tay, đang muốn hảo hảo lĩnh giáo một phen. . . Lưu đại ca, mời!"

Trong lúc nói chuyện, cổ tay khẽ đảo, Nghịch Ma Kiếm chợt tới tay, Bạch Nhạc tự tay làm một cái mời thủ thế, ý bảo Lưu Tùy Vân xuất thủ trước!

Muốn cùng Lưu Tùy Vân lại giao thủ một lần, ngược lại không vẻn vẹn chỉ là bởi vì muốn theo đuổi toàn thắng, mà là vì cho Lưu Tùy Vân giảm thiểu không tất yếu phiền phức.

Dù sao, Kỷ Thần hận hắn tận xương, lần này một khi hắn bại lộ thân phận, Kỷ Thần không thể giết chết hắn, tất nhiên sẽ vì vậy giận chó đánh mèo!

Giả sử Bạch Nhạc cô đơn buông tha Lưu Tùy Vân không chiến, ngược

lại sẽ vì Lưu Tùy Vân lưu lại mầm tai hoạ, chẳng thà mượn cơ hội này, trước cùng Lưu Tùy Vân phân cái thắng bại!

"Tốt!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khoái ý chi sắc, Lưu Tùy Vân cười ha ha một tiếng, "Vừa lúc, ta cũng muốn mở mang kiến thức một chút, đem Vân thành náo long trời lở đất, còn có thể từ Kỷ Thần truy sát bên trong ung dung thoát thân Bạch Nhạc, có cỡ nào thủ đoạn."

Trong lúc nói chuyện, Lưu Tùy Vân đã dẫn đầu chém ra một đao đi!

Cùng Kỷ Linh trận chiến kia, Bạch Nhạc đã danh chấn Vân thành, Lưu Tùy Vân tự nhiên cũng biết Bạch Nhạc tên.

Trước đó Bạch Nhạc lấy Đái Chấn thân phận lộ diện lúc, mặc dù cũng cùng hắn từng có giao thủ, nhưng lại chỉ là thi triển Thiên Ưng Đấu Thể mạnh bạo kháng hắn công kích, cũng không có chân chính nhường hắn triển khai đao thế, bây giờ, Bạch Nhạc lấy kiếm đạo lần nữa khiêu chiến, nhưng là không thể nghi ngờ muốn cùng hắn đao đạo, kiếm đạo bên trong phân cái cao thấp.

Đây cũng là Lưu Tùy Vân mong muốn kết quả!

Trước đó hắn đã nói qua, Tùy Duyên Đao Pháp ở trong tay hắn đã rơi vào bình cảnh, khó có thể đột phá.

Mà bây giờ, Bạch Nhạc lấy kiếm đạo cùng hắn giao phong, đối hắn mà nói, cũng không nghi là một cơ hội, một lần lệnh đao đạo lần nữa đột phá cơ hội, đối hắn mà nói, cũng giống vậy đầy đủ trân quý!

Đao ra, liền lộ ra một loại như linh dương móc sừng không có dấu vết mà tìm kiếm mùi vị!

Cái gọi là Tùy Duyên Đao Pháp, chính là không có chút nào cố định chiêu thức đáng nói, từ xuất đao đến thu đao, đều là tùy tâm sở dục, từ ra xu hướng tâm lý bình thường!

Trước đó Bạch Nhạc bằng vào Thiên Ưng Đấu Thể cùng Thông Thiên Đạo Thể ngạnh hám thời điểm, tự nhiên không quan trọng, nhưng hôm nay một khi lấy kiếm tranh phong, liền hoàn toàn không là một chuyện.

Bất Nhị khoái kiếm!

Không chút do dự nào, Bạch Nhạc liền trực tiếp triển khai khoái kiếm!

Nói là Bất Nhị khoái kiếm, nhưng trên thực tế, một kiếm này, nhưng là đem ngu kiếm, Bất Nhị khoái kiếm dung hợp làm một, còn có Bạch Nhạc bản thân đối với kiếm đạo lý giải, thoát thai hoán cốt, nghiễm nhiên đã trở thành một môn thuộc về Bạch Nhạc kiếm đạo thần thông.

Tu hành cho tới bây giờ đều là rất khổ sự tình, thật là chỉ cần bằng lòng chịu khổ cực, nhưng cũng xưa nay không không phụ lòng người!

Một kiếm này chém ra đến, chính là khí thế bàng bạc, đem kiếm đạo bên trong hàm xúc phát huy vô cùng nhuần nhuyễn!

Duy mau bất phá!

Bây giờ đối mặt cái này Tùy Duyên Đao Pháp, Bạch Nhạc chính là tại lấy nhanh thủ thắng!

Ngươi đao không có vết tích mà theo, ta liền buộc ngươi lộ ra vết tích!

Ta kiếm đủ rất nhanh, ngươi nhất định phải theo ta kiếm biến hóa, một khi đổi công làm thủ, cái gọi là tùy duyên, liền rơi xuống hạ phong, tự nhiên sẽ lộ ra sơ hở.

Lấy Đái Chấn thân phận xuất hiện, vô luận cùng ai giao thủ, Bạch Nhạc đều luôn là bó tay bó chân, bây giờ một lần nữa nắm lên kiếm, một cổ cường đại tự tin, liền lần nữa trở lại Bạch Nhạc trên người!

Cho dù là lấy Thông Thiên Ma Công cường đại, tại Bạch Nhạc trong lòng, cũng thủy chung đều không phải là hắn nói!

Hắn nói, chỉ ở kiếm trong tay!

Chấn động!

Vô luận trước đó, nghe qua thế nào nghe đồn, cũng cũng không sánh nổi chân chính đối mặt một kiếm này thời cơ đến chấn động.

Trước đó suy đoán Bạch Nhạc thân phận, Lưu Tùy Vân mặc dù nguyện ý kết một phần thiện duyên, nhưng trên thực tế, nhưng cũng không cho rằng, Bạch Nhạc liền nhất định mạnh hơn hắn nhiều ít, cho đến giờ phút này, chân chánh cùng Bạch Nhạc giao thủ, hắn có thể đủ cảm thụ được cái kia phần khủng bố áp lực!

Trong thoáng chốc, Bạch Nhạc vừa mới câu nói kia phảng phất lại lần nữa hiển hiện ở trong đầu hắn.

"Cả đời này của ta, cùng người giao thủ, chưa từng thất bại!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1171: Liên chiến liên thắng, tung hoành bất bại

Lưu Tùy Vân tại Bạch Nhạc trên tay chống đỡ một nén nhang thời gian, đúng là vẫn còn bại.

Lưu Tùy Vân là người thông minh, nhưng lại cũng không phải loại kia cao cấp nhất thiên tài, chính như tiểu Nhã đối hắn đánh giá một dạng, Tùy Duyên Đao Pháp có chỗ độc đáo, thật là chỉ có tiến hơn một bước, mới có thể chân chính đăng đường nhập thất, sở hữu bái nhập Quan Lan tư cách.

Thật là Bạch Nhạc đâu?

Bạch Nhạc là nhân vật nào.

Đó là lệnh Giang Nhược Hư đều cảm thấy có chút không thể phỏng đoán người, là vẻn vẹn liếc mắt nhìn, liền từ Đinh Bất Nhị trong tay tìm hiểu Bất Nhị khoái kiếm thiên tài.

Chỉ bằng Đái Chấn thân phận, lấy thân thể ngạnh hám, cũng có thể bức bình hắn yêu nghiệt tồn tại.

Bây giờ cái này hơn nửa năm thời gian, đối hắn mà nói, thu hoạch không lớn, có thể đối Bạch Nhạc mà nói, thực lực nhưng là mỗi một ngày đều đang tăng lên.

Loại tình huống này, có thể ngăn trở Bạch Nhạc một nén nhang thời gian, cũng đã là bởi vì Tùy Duyên Đao Pháp đặc dị.

Thu hồi Nghịch Ma Kiếm, Bạch Nhạc hướng về Lưu Tùy Vân lần nữa

xin lỗi, "Lưu đại ca, xin lỗi!"

Vì có vẻ càng làm thật hơn thật, cuối cùng một kiếm này, Bạch Nhạc vẫn chưa lưu thủ, tại Lưu Tùy Vân trên người lưu lại một đạo chói mắt vết thương, sâu triệt để thấy xương!

"Tâm phục khẩu phục!"

Thở dài một tiếng, Lưu Tùy Vân cũng lập tức mở miệng nói.

"Lưu đại ca, ngươi đao, quá mức tùy ý!"

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc cái này mới mở miệng nói, "Đao pháp tên là tùy duyên, nhưng lại cũng không phải không có chút nào hành động, hoàn toàn mặc kệ, ngươi đao quá phiêu, liền ngươi chính mình cũng không biết chém về phía đâu, chỗ huyền diệu tuy có, nhưng lại thủy chung thiếu vài phần nhuệ khí."

"Ừm?"

Hơi chậm lại, Lưu Tùy Vân có chút chần chờ hỏi, "Nhưng nếu là không như thế tùy tâm, liền mất đi đao pháp tinh túy, như thế nào còn có thể xưng được tùy duyên chi đao?"

Trên thực tế, Lưu Tùy Vân bản thân cũng không phải hoàn toàn không có ý thức được điểm này, nhưng lại căn bản tìm không được biện pháp giải quyết.

Đây cũng là hắn cảnh giới, thủy chung kẹt ở chỗ này vô pháp đột phá chỗ căn nguyên.

Cho dù là đối mặt tiểu Nhã đại biểu Quan Lan mời, hắn cũng không có tinh thần gì, cũng là bởi vì, nhìn không ra điểm này, hắn đao liền sẽ không có thể lại có đột phá!

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Hữu ý cùng vô ý ở giữa, là có chênh lệch."

"Lưu đại ca cùng phật hữu duyên, chẳng phải nghe thấy, phật gia có lời, cảnh có ba. Một, xem núi là núi, xem nước là nước! Hai, xem núi không phải núi, xem nước không phải nước! Ba, xem núi vẫn là núi, xem nước vẫn là nước. . ."

Lần nữa ôm quyền, Bạch Nhạc cũng không có nhiều hơn nữa qua giải thích, "Nói đến thế thôi, xin từ biệt!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc đạp chân xuống, cả người vẫn như cũ hóa thành một đạo cầu vồng, thẳng đến hư không mà đi.

Thời gian đã rất khẩn cấp.

Bên này bại lộ thân phận, Bạch Nhạc trên thực tế, liền không có bao nhiêu thời gian có thể lãng phí, một khi tin tức truyền đi, dùng không bao lâu, Kỷ Thần liền sẽ kinh giác, đến lúc đó, tất phải tự mình xuất thủ!

Mà Bạch Nhạc, nhất định muốn trước ở Kỷ Thần lần nữa bước vào Thất Tinh tháp trước đó, bước vào tầng thứ bảy!

Đương nhiên, so sánh dưới, trực tiếp bước vào tầng thứ bảy có thể càng an toàn.

Có thể Bạch Nhạc nếu khiêu chiến một lần những người này, rồi lại nơi nào thật chỉ là vì ra một hơi thở đơn giản như vậy.

Một khi bước vào tầng thứ bảy, liền lại không có người khác có thể giao lưu.

Bạch Nhạc trước đây khiêu chiến những người này, vốn nhờ vì tiểu Nhã

nhắc nhở, chưa hết toàn bộ công, bây giờ lần nữa khiêu chiến, cũng là vì xác minh suy nghĩ trong lòng, chỉ có từng cái một lần nữa khiêu chiến đi qua, mới có thể để cho Bạch Nhạc ý niệm trong đầu thông suốt, lấy một loại nhất trạng thái hoàn mỹ bước vào tầng thứ bảy bắt đầu đột phá.

So với việc ở chỗ này cùng Lưu Tùy Vân giao thủ, Bạch Nhạc cùng người khác động thủ, khả năng liền còn lâu mới có được khách khí như vậy.

Bạch Nhạc chỗ truy cầu là toàn thắng, hơn nữa còn là đem đối phương bức đến cực hạn, thủ đoạn ra hết sau đó toàn thắng!

Kể từ đó, xuất thủ tự nhiên liền càng không lưu tình!

Cùng trước đây chọn một dạng, trừ Lưu Tùy Vân bên ngoài, Bạch Nhạc cái thứ nhất liền tìm được Tiền Hữu Lượng!

Lúc trước đây cũng là Bạch Nhạc lựa chọn thứ nhất khiêu chiến đối tượng!

Bây giờ ngóc đầu trở lại, khí thế cũng đã hoàn toàn khác biệt.

"Ngươi không phải Đái Chấn, ngươi rốt cuộc ai?"

Bạch Nhạc cũng không có khôi phục tướng mạo sẵn có, vẫn là lấy Đái Chấn khuôn mặt hiện người, chỉ là một kiếm xuất thủ, kiếm ý liền đã kinh thiên động địa, cho dù là Tiền Hữu Lượng lại ngu xuẩn, tự nhiên cũng có thể minh bạch, bây giờ đối mặt người, tuyệt đối không phải Đái Chấn!

Chỉ tiếc, Bạch Nhạc lại hiển nhiên không trả lời ý hắn.

Muốn từng cái khiêu chiến đi qua, tự nhiên còn đồng dạng yêu cầu một thời gian ngắn, mà Bạch Nhạc bây giờ thiếu nhất chính là thời gian!

Hắn tự nhiên không có khả năng đơn giản chính mình bại lộ!

Phải biết, tầng thứ sáu những người này, trên thực tế cũng không phải là rất giải Bạch Nhạc, rất nhiều chuyện, cũng bất quá đều vẻn vẹn chỉ là nghe nói mà thôi, trong thời gian ngắn ở giữa, cũng không dễ dàng như vậy liền đoán được Bạch Nhạc thân phận chân thật!

Dù sao, Kỷ Linh thực lực bọn hắn, tại Tiền Hữu Lượng bọn hắn trong mắt những người này quá thấp, cũng căn bản không đáng bọn hắn coi trọng.

Tinh Hải thả ra, khắp trời tiền tài cuồn cuộn mà đến!

Lúc trước Bạch Nhạc chính là tại dạng này công kích phía dưới bị thương, bại lui.

Nhưng hôm nay, một khi ra tay toàn lực, dạng này công kích, còn muốn thương tổn được Bạch Nhạc, khả năng liền không khác nào người si nói mộng.

"Vù vù!"

Trong nháy mắt, kiếm trong tay chợt phát sinh một tiếng kiếm minh, trong một chớp mắt, toàn bộ Tinh Hải phảng phất đều hóa thành một thanh mênh mông Tinh Kiếm!

Dễ như trở bàn tay!

Nghịch Ma Kiếm lộ ra lau một cái chói mắt tử mang, dắt toàn bộ Tinh Hải lực lượng, hung hãn chém rụng, khắp trời tiền tài chợt vỡ nát, thậm chí căn bản không kịp làm ra phản ứng, Tiền Hữu Lượng Tinh Hải cũng đã bị phá!

Cũng may, Bạch Nhạc cũng không có sát tâm.

Một kích thành công, đánh tan đối phương sau đó, Bạch Nhạc cũng đồng dạng vẫn chưa dừng lại, theo liền hướng về người kế tiếp vị trí tinh thần chạy tới.

Đương nhiên, mặc dù lưu một cái mạng, Tiền Hữu Lượng cũng đồng dạng thụ thương không nhẹ, loại tình huống này, hắn phản ứng đầu tiên không thể nghi ngờ là chữa thương, mà không phải hướng người nào báo tin!

Kể từ đó, cũng liền vì Bạch Nhạc lần nữa tranh thủ một chút thời gian!

Đang chọn bên trên, Bạch Nhạc cũng cũng là cố ý đem Kỷ Thần hai người kia ở lại cuối cùng xử lý.

Cường thế!

Đây là Bạch Nhạc bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sau đó, lần đầu tiên không kiêng nể gì như thế xuất thủ!

Cái này cùng trước đây tập sát Kỷ Linh bọn hắn thời điểm hoàn toàn khác biệt, Bạch Nhạc cũng không có diệt khẩu, thậm chí là cố ý đem cái này tất cả bại lộ cho thế nhân!

Toàn bộ tầng thứ sáu, căn bản không có bất cứ người nào, có thể tại Bạch Nhạc trong tay chống nổi trăm hơi thở thời gian!

Thắng liên tiếp thắng liên tiếp!

Những người này cũng lần đầu tiên ý thức được, đối phương thực lực, vậy mà biết mạnh hơn bọn họ nhiều như vậy!

Ai cũng không phải người ngu, làm Bạch Nhạc liên tiếp đánh tan bốn

người sau đó, cũng đã có người nhận ra Bạch Nhạc thân phận, tin tức cũng lập tức truyền ra Thất Tinh tháp!

Thậm chí, bọn hắn cũng đều đoán được Bạch Nhạc mục!

Tầng thứ bảy!

Chỉ có sắp sửa bước vào tầng thứ bảy, mới dám không kiêng nể gì như thế!

Chỉ là. . . May là như vậy, Bạch Nhạc dạng này khí phách, cũng đồng dạng làm lòng người gãy!

Phải biết, tại không có thử trước đó, là không có người dám nói mình nhất định có thể xông vào tầng thứ bảy, loại tình huống này, Bạch Nhạc quả thực chính là đang liều mạng!

Đương nhiên, cũng là đối với bản thân cực độ tự tin!

Loại này khí phách, là bọn hắn bất cứ người nào đều chưa từng sở hữu.

PS: Có chút việc, trở về muộn, đổi mới hơi chậm một chút, ta tiếp tục viết.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1172: Vây công? Tới chiến!

"Ngươi là Bạch Nhạc!"

Nhìn lấy trước mặt cái này Đái Chấn, tiểu Nhã thần sắc có chút phức tạp, tựa hồ có một loại nói không nên lời cảm giác.

Lúc trước nàng coi thường Đái Chấn, cũng là nàng về sau tự tay bị mất đối phương bái nhập Quan Lan hy vọng.

Trước đó Đái Chấn cam chịu thời điểm, nàng đã từng có một tia áy náy.

Nhưng hôm nay, nàng lúc này mới đột nhiên phát hiện, đối phương căn bản không phải Bạch Nhạc, mà là cái kia trước đó ngay tại Vân thành nhấc lên sóng to gió lớn Bạch Nhạc, hơn nữa, từ lúc trước đó, đối phương cũng đã bái nhập Quan Lan.

Nàng loại kia thành kiến, hiển nhiên đối với Bạch Nhạc tạo thành ảnh hưởng rất lớn, thế cho nên Bạch Nhạc không thể không lấy loại này cấp tiến phương thức lựa chọn mạnh mẽ xông tới tầng thứ bảy.

Nghĩ vậy, tiểu Nhã nhìn về phía Bạch Nhạc trong con mắt, liền nhiều mấy phần hổ thẹn!

"Tiểu Nhã tỷ!"

Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc đối với tiểu Nhã ngược lại là cũng không có quá nhiều ác cảm, giọng nói giống như quá khứ tùy ý, ung dung.

"Bạch sư đệ. . ."

Cười khổ một tiếng, tiểu Nhã có chút không biết nên nói cái gì cho phải, khẽ khom người, "Thật có lỗi. . ."

"Tiểu Nhã tỷ, ngươi không có thật có lỗi ta, câu nói kia cũng nói tốt! Phẩm tính xác thực so thiên phú cùng tiềm lực quan trọng hơn."

Bật cười lớn, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

Chứng kiến tiểu Nhã vẫn không có nói chuyện, Bạch Nhạc liền nói theo, "Đương nhiên, ta cũng vẫn là có một chút tiểu ý kiến, muốn hướng tiểu Nhã tỷ nói, rất nhiều chuyện, nghe được, chưa chắc phải nhất định là chân thật, so với việc đồn đãi, thật ngươi càng cần phải tin tưởng mình phán đoán."

". . ."

Một câu nói này, nhưng là nhường tiểu Nhã trong lòng khẽ run lên!

Trước đó, nàng mặc dù có chút áy náy, thật là ở sâu trong nội tâm lại như cũ cũng không cho rằng là chính mình sai, có thể Bạch Nhạc bây giờ một câu nói này, nhưng là nhất thời để cho nàng ý thức được chính mình vấn đề ở chỗ nào.

Trước đó Đái Chấn xác thực rất bất kham, thật là Bạch Nhạc ngụy trang Đái Chấn xuất hiện mấy ngày này, Đái Chấn lại từ đầu đến cuối không có cái gì làm ác!

Cứng cỏi, cần cù và thật thà, làm người cũng rất thân mật!

Trong thời gian này, Bạch Nhạc thậm chí chính là lấy Đái Chấn thân phận cùng Lưu Tùy Vân trở thành bạn!

So sánh dưới, nàng loại kia sẵn có quan niệm thâm nhập ảnh hưởng phán

đoán, nhưng là muốn so với Lưu Tùy Vân kém nhiều.

Trước đó, kết thúc chuyện này, Giang Nhược Hư mặc dù nói nàng nói không sai, tuy nhiên lại cũng thủy chung cũng không có gặp lại nàng, cũng không có vì vậy thu được bất kỳ tưởng thưởng gì, điều này cũng làm cho nàng trong lòng có chút không hiểu.

Phải biết, Giang tiên sinh tại Quan Lan cho tới bây giờ đều là thưởng phạt phân minh.

Không có đạo lý nàng đi qua khảo nghiệm, nhưng lại không có được bất kỳ tưởng thưởng gì mới đúng.

Cho tới giờ khắc này, nghe được Bạch Nhạc những lời này, nàng mới ý thức tới, thật nàng căn bản cũng không có đi qua khảo hạch, loại kia cố chấp kiên trì, cũng không được đến Giang tiên sinh thưởng thức.

Ánh mắt!

Tại đây hạng nhất bên trên, nàng thật là thất bại.

"Tiểu Nhã tỷ, muốn cùng ta giao thủ sao?"

Nhìn lấy tiểu Nhã, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi.

Đối với người khác, hắn đều là đánh trước lại nói, có thể đối mặt tiểu Nhã, cũng không tiện tùy tiện xuất thủ, đối phương đã nhận ra thân phận của hắn, đều là Quan Lan học sinh, tự nhiên không tốt lại xuất thủ.

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, tiểu Nhã lúc này mới phục hồi tinh thần lại.

"Bạch sư đệ, ngươi đi mau, tin tức đã bị tiết lộ, tối đa một khắc đồng hồ, Kỷ Thần nhất định sẽ chạy tới, trễ, ngươi sợ là liền đi không xong."

"Không sao cả!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ta tất nhiên dám ra tay, chính là có niềm tin chắc chắn. . . Thời gian đủ đủ!"

"Bạch Nhạc, mau mau thúc thủ chịu trói!"

Cơ hồ là đồng thời, hai bóng người chợt phá không mà đến, người chưa đến, thanh âm lạnh như băng cũng đã trước truyền tới.

Hiển nhiên, cái kia hai cái Kỷ Thần bồi dưỡng thiên tài, đã nhận được tin tức đuổi tới.

Bọn hắn cũng không dự định lại theo Bạch Nhạc đem cái gì quy củ, loại tình huống này, liên thủ giết chết Bạch Nhạc mới là tối trọng yếu.

Kỷ Thần cho ra treo giải thưởng đủ để cho Thiên Tinh tháp bên trong bất luận kẻ nào tâm động, bọn hắn tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Nghiêng người bước ra một bước, Bạch Nhạc trên mặt vẫn như cũ không có sợ hãi chút nào, thậm chí ngược lại lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ.

"Đến tốt lắm, từng cái khiêu chiến, thực sự chán nản. . . Các ngươi cùng lên đi, cũng tốt cho ta tiết kiệm một chút thời gian!"

Ngấc đầu lên, Bạch Nhạc khắp khuôn mặt là ngạo ý!

Thân phận hôm nay đã bị nhìn thấu, lại ngụy trang xuống dưới, tự nhiên cũng đã không có bất cứ ý nghĩa gì, một ý niệm, Thiên Cơ Biến lập tức tán đi, khôi phục nguyên bản khuôn mặt.

"Làm càn, Thất Tinh tháp quy củ, cấm chế vây công, các ngươi chẳng lẽ muốn làm hư quy củ hay sao?"

Trong mắt lộ ra một tia lo lắng, tiểu Nhã trầm giọng mở miệng nói.

"Tiểu Nhã, lời này của ngươi liền không đúng, Thất Tinh tháp quy củ, cũng chưa từng có cho phép người mạo danh bước vào Thất Tinh tháp a! Người này tội ác chồng chất, đã bị quận trưởng đại nhân phát lệnh truy nã, chúng ta cái này tới chỉ là đuổi bắt phạm nhân mà thôi, nói thế nào làm hư quy củ!"

Bên trong một người lạnh lùng mở miệng nói.

Một câu nói này, nhưng là nhất thời làm tiểu Nhã hơi chậm lại!

Phải nói quy củ, tự nhiên là tất cả mọi người được nói, bây giờ Bạch Nhạc giả mạo Đái Chấn, không thể nghi ngờ là trước làm hư quy củ, bọn hắn lại xuất thủ, liền có lí do thoái thác, còn có có Kỷ Thần chỗ dựa, tự nhiên không có sợ hãi.

"Tiểu Nhã, ngươi chẳng lẽ là muốn nhúng tay, đây là ngươi chính mình ý tứ, vẫn là Quan Lan ý tứ?"

Hô hấp ở giữa, một người khác cũng bên âm hiểm mở miệng nói.

Một câu nói này, mới chính thức trí mạng!

Tiểu Nhã cũng không tư cách đại biểu Quan Lan, nhưng nếu là lấy danh nghĩa mình, như thế nào chống đỡ được quận trưởng mệnh lệnh?

"Không sai, đuổi bắt Bạch Nhạc thật là quận trưởng mệnh lệnh, việc này cùng ta Chúng Tinh điện không quan hệ, cùng Quan Lan càng không có quan hệ, tiểu Nhã, ngươi tốt nhất không nên nhúng tay bên trong."

Trong lúc nói chuyện, vừa mới đặt Bạch Nhạc trên tay cái kia hai cái Chúng Tinh điện đệ tử, cũng lần nữa chạy tới, trầm giọng mở miệng nói.

Tình huống bình thường xuống, bọn hắn tự nhiên là không sẽ cùng Kỷ Thần vị này quận trưởng đứng ở cùng một trận chiến tuyến thượng.

Thật là bây giờ lại không giống nhau!

Bọn hắn đã được đến tin tức, Bạch Nhạc là Lạc Cửu U cũng phải đuổi tra người, loại tình huống này, trước đem người lưu lại hiển nhiên mới là tối trọng yếu.

Trong nháy mắt, tiểu Nhã cũng không khỏi chợt biến sắc.

Chúng Tinh điện cùng quận trưởng song phương đồng thời nhúng tay, phân lượng này thực sự quá nặng, cho dù là nàng, cũng đã có chút không dám loạn nhúng tay.

Trong lúc nhất thời, tiểu Nhã trong lòng cũng không khỏi một hồi lo lắng.

Tin tức hắn đã truyền cho Hàn Tinh đại nhân, nhưng hôm nay lại vẫn không có được đáp lại, chuyện này, không có Giang tiên sinh xuất môn, nàng không chặn được tới.

"Ha ha ha ha, như thế tốt lắm, tới tới tới, cùng lên đi, như vậy đánh nhau, mới có tư vị!"

Ngửa mặt lên trời cười to, Bạch Nhạc nhưng là không có sợ hãi chút nào chi sắc.

Cho dù là đối mặt bốn người vây công thì như thế nào?

Giờ khắc này quyết ý ra tay toàn lực Bạch Nhạc, nơi nào còn vì sợ hãi bọn hắn.

Trong một chớp mắt, phía sau Tinh Hải lần nữa sôi trào, nguyên bản một mực đè nặng cảnh giới Bạch Nhạc, vào giờ khắc này chợt bắt đầu đột phá!

Hô hấp ở giữa, Tinh Hải lần nữa tăng vọt!

Tinh Hải hậu kỳ!

Đối diện với mấy cái này người vây công, Bạch Nhạc không chút do dự lựa chọn lần nữa đột phá, hơn nữa là tại đột phá đồng thời dẫn đầu xuất thủ, lấy sức một mình, lực hám bốn người!

Kiêu ngạo? !

Cái này Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người, sợ rằng còn không có thực sự được gặp hắn kiêu ngạo nhất một mặt!

Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, chưa bao giờ sợ hãi đánh một trận? !

Nghịch Ma Kiếm chợt giơ lên, Bạch Nhạc trên người chợt lộ ra lau một cái ngập trời chiến ý.

"Tới chiến!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1173: Giang Nhược Hư, ngươi dám ngăn trở ta?

Lâm chiến đột phá!

Có thể bước vào Thất Tinh tháp tầng thứ sáu, không thể bảo là không phải thiên tài, thật là cho dù là bọn hắn, cũng hầu như chưa bao giờ gặp loại này người điên!

Lâm chiến đột phá, đây cơ hồ đều chỉ truyền lưu cùng trong truyền thuyết sự tình, dĩ nhiên cứ như vậy ra hiện tại bọn hắn trước mắt.

Cái loại cảm giác này, quả thực để bọn hắn có một loại muốn thổ huyết kích động.

Con mẹ hắn đây rốt cuộc là người nào nha!

So với việc thế giới chân thật bên trên, đạo ma bất lưỡng lập chém giết lẫn nhau tàn khốc, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong thật muốn là hòa bình nhiều, riêng là những thứ này có nhất định bối cảnh thiên tài, hầu như liền không thế nào thiếu tu hành tài nguyên, cũng rất ít có loại kia yêu cầu sinh tử tương bác thời điểm.

Bọn hắn giống như là nhà ấm bên trong đóa hoa một dạng, đều có vẻ non nớt nhiều.

Bây giờ làm Bạch Nhạc chân chính trở mặt bạo khởi thời điểm, bọn hắn mới chính thức ý thức được, trêu chọc Bạch Nhạc loại này người điên, là nguy hiểm bực nào sự tình.

Tâm ý đã quyết, Bạch Nhạc so với bọn hắn càng quả đoán!

Đang lúc bọn hắn vẫn còn đang ngẩn ra thời điểm, Bạch Nhạc liền đã đoạt ra tay trước một bước.

Tinh Hải sôi trào, trong nháy mắt cái kia khủng bố kiếm khí, cũng đã đem tất cả mọi người một chỗ cuốn vào!

Lấy một địch bốn thì như thế nào?

Giờ khắc này Bạch Nhạc, vẫn như cũ có can đảm lựa chọn chủ động xuất kích!

"Giang Nhược Hư, ngươi dám ngăn trở ta? !"

Cơ hồ là đồng thời, Thất Tinh tháp bên ngoài, Kỷ Thần đã sắp cũng bị tức điên.

Nhận được tin tức sau đó, hắn liền trước tiên chạy tới Thất Tinh tháp trước, nguyên bản lúc này, cũng đã xông vào Thất Tinh tháp, đem Bạch Nhạc tiểu nhi kia bắt lại chém thành muôn mảnh, có thể hết lần này tới lần khác, ngay tại hắn muốn bước vào trong nháy mắt, Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh ngăn cản đến trước mặt hắn.

Lửa giận công tâm, giờ khắc này Kỷ Thần đã cái gì đều không để ý tới, trực tiếp ngay trước tất cả mọi người mặt, vạch mặt, lớn tiếng quát mắng.

"Ngươi thì tính là cái gì, cũng dám đối tiên sinh kêu la om sòm! Kỷ Thần, nhiều năm như vậy, một cái Đông Nam quận trưởng liền để ngươi quên hết tất cả a!"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Hàn Tinh lành lạnh chất vấn.

Khủng bố sát khí như thủy triều tràn ngập ra, trực tiếp khóa kín Kỷ Thần khí tức.

Bị Hàn Tinh mắng một cái như vậy, Kỷ Thần mặc dù phẫn nộ, nhưng lại cũng đúng là vẫn còn hồi phục vài phần lý trí.

Giang Nhược Hư cái này nhân loại thực sự quá quỷ dị.

Ai cũng biết cái này nhân loại rất lợi hại, thật là đến tột cùng lợi hại đến mức nào, rồi lại tựa hồ không có người nào có thể nói rõ ràng.

Tựa như một vũng sâu suối, để cho người ta căn bản không dò tới đáy!

Thân là Đông Nam quận trưởng, Kỷ Thần biết rõ muốn so với người khác càng nhiều, không phải vạn bất đắc dĩ, hắn thực sự không muốn chính diện cùng Giang Nhược Hư đối đầu!

Không nói đến Giang Nhược Hư thực lực như thế nào, nhưng chỉ là cái này một tấc cũng không rời canh giữ ở Giang Nhược Hư bên người Hàn Tinh, liền để hắn có chút tim đập nhanh.

Hít sâu một hơi, cưỡng chế lửa giận trong lòng, Kỷ Thần trầm giọng mở miệng nói, "Giang tiên sinh, mối thù giết con, không đội trời chung! Không phải ta không nể mặt ngươi, con ta bây giờ còn đang hôn mê, không có chút nào tỉnh lại dấu hiệu, lúc này, vô luận bất luận kẻ nào ngăn trở ta báo thù, đều là ta tử địch!"

Đối mặt Kỷ Thần nguy hiểm, Giang Nhược Hư lại hiển nhiên không chút để ở trong lòng, nhàn nhạt mở miệng nói, "Quận trưởng đại nhân nói quá lời, không ai muốn ngăn cản ngươi báo thù, bất quá. . . Giang mỗ cho rằng, chuyện có kỳ quặc, Bạch Nhạc dù sao cũng là ta Quan Lan đệ tử, cho dù là có lỗi, cũng nên cho hắn một cái nhận cơ hội, không thể chỉ dựa vào lời nói của một bên liền định tội lạm sát."

Những lời này nói quang minh chính đại, nhưng trên thực tế, che chở chi ý cũng đã rõ ràng.

Vô luận như thế nào, Kỷ Thần cũng không khả năng nhịn xuống cái này một hơi thở.

Trong tích tắc, Kỷ Thần trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, "Giang tiên sinh, ta vô ý đối địch với ngươi, bất quá. . . Hôm nay, ngươi nếu lại ngăn trở ta, chính là buộc ta xuất thủ! Đến ngươi ta loại cảnh giới này, không cần thiết vì chút chuyện nhỏ như vậy phân cái sinh tử, ngươi nghĩ sao?"

"Bằng ngươi cũng xứng!"

Cười lạnh một tiếng, Hàn Tinh cổ tay khẽ đảo, băng lãnh kiếm phong chợt tới tay, lộ ra lau một cái khiếp người hàn mang.

"Dừng tay!"

Mắt thấy Kỷ Thần đã có xuất thủ khuynh hướng, lại là hai bóng người phá không tới.

"Giang tiên sinh, quận trưởng đại nhân, xin dừng tay!"

Trong chốc lát, hai người kia liền rơi xuống.

Người tới chính là Chúng Tinh điện Cửu Tinh Sứ người Lạc Cửu U, cùng với cái này Đông Nam quận Chúng Tinh điện điện chủ Ngụy Minh.

Ngụy Minh, Kỷ Thần hai người này có thể nói chính là Đông Nam quận quyền hành nặng nhất hai vị.

Còn có Lạc Cửu U, Giang Nhược Hư bốn người này đồng thời lộ diện, liền đủ để khiến toàn bộ thiên hạ đều run lên một cái.

Ai có thể tưởng tượng, bất quá là muốn giết một cái Hóa Hư Cảnh đều

không bước vào tiểu tử, vậy mà biết rước lấy lớn như vậy phong ba.

"Ngụy điện chủ, Cửu Tinh Sứ!"

Hơi hơi xua tay, ngừng lại Hàn Tinh, Giang Nhược Hư mỉm cười mở miệng nói.

"Giang tiên sinh! Quận trưởng đại nhân, việc này quan hệ trọng đại, nhị vị có thể hay không đem người chuyển giao ta Chúng Tinh điện xử trí?"

Sắc mặt hơi trầm xuống, Lạc Cửu U trầm giọng mở miệng nói.

Luận thân phận cùng địa vị, hắn tại trong mấy người đều là hậu bối, vốn là không biết bao nhiêu quyền phát ngôn, có thể chuyện lần này, lại không giống nhau, hắn phụng mệnh mà đến, tại liên quan đến Tử Vi Đế Tinh trong chuyện, chính là Chúng Tinh điện đại diện toàn quyền.

Loại tình huống này, hắn một khi mở miệng, đại biểu chính là toàn bộ Chúng Tinh điện ý chí.

Vô luận là Kỷ Thần, vẫn là Giang Nhược Hư cũng không thể cùng toàn bộ Chúng Tinh điện chống lại.

Chỉ là, Giang Nhược Hư lại tựa hồ như đã sớm đã ngờ tới kết quả này, cười khẽ một chút, tùy ý mở miệng nói, "Chúng Tinh điện vì sao mà đến, Giang mỗ tự nhiên trong lòng biết, chỉ cần hai vị có thể chứng minh hắn xác thực cùng sự kiện kia có quan hệ. . . Ta Quan Lan tự nhiên cũng sẽ không ngăn cản! Bất quá, trước đó, ta lại nhất định phải bảo đảm, sẽ không có người tự ý ra tay, giết người diệt khẩu!"

"Cái này hiển nhiên!"

Gật đầu, Ngụy Minh trầm giọng nói rằng, "Giang tiên sinh yên tâm, chỉ cần chứng thực hắn cùng với sự kiện kia không quan hệ, ta Chúng Tinh

điện liền tuyệt không nhúng tay việc này!"

"Ta không ý kiến!"

Con mắt đều không nháy một chút, Giang Nhược Hư trực tiếp từ hồi đáp nói.

". . . Ta không ý kiến!"

Cứ việc giết mấu chốt bốn phía, nhưng một khắc này, Kỷ Thần lại cũng không thể không cúi đầu.

"Đã như vậy, vậy liền một chỗ bước vào bên trong đi."

Song phương đạt thành nhận thức chung, Ngụy Minh cùng Lạc Cửu U cũng không khỏi thở phào một cái, đồng thời mở miệng nói.

Ngay tại lúc đó, Thất Tinh tháp thượng chợt xuất hiện một khe hở không gian, trong lúc nhất thời, bốn người nhất thời đồng thời hướng về bên trong đi tới.

Nhưng mà, cũng cơ hồ là tại đồng thời, toàn bộ Thất Tinh tháp chợt một hồi run rẩy, Thất Tinh tháp bầu trời đột nhiên xuất hiện bảy viên rực rỡ tinh thần, phảng phất trong nháy mắt , khiến cho cả phiến thiên địa đều tùy theo vặn vẹo!

"Tầng thứ bảy mở ra!"

Trong nháy mắt, trừ Giang Nhược Hư bên ngoài, tất cả mọi người sắc mặt cũng không khỏi đột nhiên biến đổi!

Lấy bọn hắn thân phận tự nhiên rõ ràng dạng này dấu hiệu ý vị như thế nào!

Cái kia có nghĩa là, thực sự có người phát động cấm chế, thuận lợi mở ra Thất Tinh tháp tầng thứ bảy!

Hoặc là chuẩn xác hơn nói, là có người bước vào chân chính Thất Tinh tháp bên trong!

Mà kẹt vào thời khắc này, là ai xông vào bên trong, còn cần nói sao?

Bạch Nhạc!

Cái này một cái tên, một ngày này đã định trước chấn kinh thiên hạ.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1174: Không kịp

Không kịp!

Trong nháy mắt, dạng này ý niệm trong đầu nhất thời từ mấy người đáy lòng mọc lên.

Thiên Tinh tháp một khi mở ra tầng thứ bảy, liền có nghĩa là, toàn bộ Thiên Tinh tháp lực lượng bị triệt để phát động, vô luận là ở đâu tầng một người, đều sẽ bị khu trục ra tháp, khuynh toàn bộ Thiên Tinh tháp lực lượng là một người sử dụng.

Cái thời gian đó, trừ phi có thần linh hiện thế, bằng không bất luận kẻ nào cũng không thể mạnh mẽ xông tới Thiên Tinh tháp.

Mà Kỷ Thần trước đó bị Giang Nhược Hư như thế khẽ kéo diên, nhưng là ngạnh sinh sinh bỏ qua duy nhất khả năng ngăn cản Bạch Nhạc cơ hội.

Chưa từ bỏ ý định phía dưới, Kỷ Thần trong miệng phát sinh gầm lên giận dữ, muốn thừa dịp Thiên Tinh tháp còn chưa triệt để mở ra, mạnh mẽ xông vào bên trong đánh chết Bạch Nhạc.

Chỉ là, hắn mới vừa xé rách hư không, Thiên Tinh tháp phía trên cái kia bảy viên rực rỡ tinh thần liền chợt lộ ra lau một cái khủng bố quang mang, trong tích tắc, phảng phất có vô cùng tinh lực từ Thiên Tinh tháp bên trong bộc phát ra, hình thành một cổ cực kỳ kinh khủng áp lực, hung hăng hướng về Kỷ Thần nghiền ép mà đến.

"Phốc!"

Bị xé nứt không gian liệt phùng chợt đóng cửa, Kỷ Thần cả người chợt lọt vào đòn nghiêm trọng, phun ra một ngụm máu, nguyên bổn đã bước

ra chân, nhưng là ngạnh sinh sinh bị buộc rút về.

"A a a!"

Trong nháy mắt, Kỷ Thần chợt phát sinh một tiếng điên cuồng gào thét, khủng bố trùng kích chợt cuộn sạch mà ra, toàn bộ Thiên Tinh tháp xung quanh, tất cả mọi người tu hành giả đều chịu đến trùng kích, thực lực yếu một ít, thậm chí hoàn toàn không bị khống chế quỳ xuống.

So với việc Kỷ Thần phẫn nộ, mấy người khác nhưng là biểu tình khác nhau.

Giang Nhược Hư vẫn như cũ một bộ đạm mạc dáng vẻ, phảng phất hết thảy đều với hắn không có quan hệ gì.

Lạc Cửu U cùng Ngụy Minh nhưng là sắc mặt phức tạp, trong mắt lộ ra vài phần thổn thức chi ý.

Thiên Tinh tháp tầng thứ bảy a!

Lần trước có người bước vào tầng thứ bảy, vẫn là Cố Vong Tình đột phá Hóa Hư thời điểm.

Tới mức này, vô luận đứng ở lập trường gì, bọn hắn đều không thể không thừa nhận, cái này Bạch Nhạc, thật là nghìn năm nhất ngộ tuyệt thế thiên kiêu.

Một khi đột phá Hóa Hư, từ Thiên Tinh tháp mà ra, khi đó Bạch Nhạc, cho dù là đối mặt bọn hắn, cũng liền sở hữu nói chuyện ngang hàng tư cách.

Thực lực quyết định tất cả, đây chính là hiện thực!

Nếu như tình huống bình thường xuống, vô luận trước đó Bạch Nhạc đắc

tội qua người nào, đến một bước này, đều đủ để xóa đi tất cả phiền phức, thậm chí một khi từ Thiên Tinh tháp đi ra, liền lập tức sẽ trở thành thế lực khắp nơi đấu võ tranh thủ đối tượng.

Nhưng bây giờ, tình huống nhưng là có chút không giống!

Bởi vì. . . Tử Vi Đế Tinh!

Bạch Nhạc bây giờ biểu hiện quá xuất sắc, mặc dù không có cái gì thiết thực chứng cứ, có thể xuất sắc như vậy biểu hiện, bản thân đã nói lên, Bạch Nhạc rất có thể chính là vị kia dẫn động thiên biến Tử Vi Đế Tinh!

Kể từ đó, tình huống khả năng liền phức tạp hơn!

Không hề nghi ngờ, bên này động tĩnh, ắt sẽ truyền khắp thiên hạ.

Từ nơi này một khắc, Bạch Nhạc khả năng liền không chỉ có chỉ là danh chấn một phương, mà là chân chính chấn động thiên hạ.

Hơi hơi ôm quyền, Lạc Cửu U trầm giọng mở miệng nói, "Thiên Tinh tháp đã mở ra, việc này lớn, Cửu U tuổi trẻ, vô pháp làm chủ, cái này liền phản hồi Chúng Tinh điện, mời chư vị trưởng lão định đoạt!"

Trước đó Lạc Cửu U đến Đông Nam quận đến, chính là thay Chúng Tinh điện tới tra tìm Tử Vi Đế Tinh manh mối.

Bây giờ hầu như đã tập trung Bạch Nhạc thân phận, hơn nữa, Bạch Nhạc bước vào Thiên Tinh tháp, bây giờ cũng không khả năng ly khai, hắn tự nhiên cũng liền nhất định muốn trở về phục mệnh!

Còn như, làm như thế nào xác định Tử Vi Đế Tinh thân phận, cùng với Chúng Tinh điện đến tột cùng sẽ làm ra cái dạng gì quyết đoán, thì không phải là hắn có khả năng quyết định.

Đi lần này, chính là triệt để từ trong chuyện này hái đi ra ngoài, dứt khoát!

Thậm chí căn bản không có chờ bất luận kẻ nào hồi ứng, Lạc Cửu U cũng đã xoay người mà đi.

Thở dài một tiếng, Ngụy Minh chậm rãi nói, "Thiên Tinh tháp tầng thứ bảy mở ra là đại sự, từ hôm nay trở đi, Thiên Tinh tháp phong bế. . . Quận trưởng đại nhân, mời duy trì Vân thành ổn định, phối hợp ta Chúng Tinh điện hành sự!"

Dừng một cái, Ngụy Minh tiếp tục nói, "Giang tiên sinh, cũng xin ngươi phối hợp!"

"Ngụy điện chủ yên tâm, trong vòng nửa tháng, Giang mỗ liền sẽ ly khai Vân thành, phản hồi Quan Lan."

Khẽ vuốt cằm, Giang Nhược Hư nhẹ giọng mở miệng nói.

Hơi hơi ôm quyền, Ngụy Minh cũng theo xoay người rời đi.

Ngay tại lúc đó, Thiên Tinh tháp bên trong tu hành tu hành giả nhóm, cũng đã nhao nhao bị thanh ra Thiên Tinh tháp, toàn bộ Thiên Tinh tháp trước hỗn loạn tưng bừng.

Đứng ở Thiên Tinh tháp trước, tiểu Nhã giờ khắc này trong mắt tràn đầy vẻ phức tạp.

Bạch Nhạc cuối cùng trận chiến kia, nàng mặc dù chưa từng cuốn vào, nhưng lại là tận mắt chứng kiến người.

Bốn vị đỉnh tiêm thiên tài liên thủ vây công, nhưng lại ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc đánh tan, rơi vào một cái hai chết hai thương kết cục!

Chết, tự nhiên là Kỷ Thần bồi dưỡng hai người kia, mà Chúng Tinh điện đệ tử có thể còn sống, cũng không phải là bọn hắn so với đối phương mạnh, mà là Bạch Nhạc thủ hạ lưu tình nguyên do!

Rất hiển nhiên, Bạch Nhạc cũng là đang dùng loại này tới tuyên bố, hắn đối Kỷ Thần thái độ!

Không chết không thôi!

Không có gì đạo lý có thể giảng, cũng không có gì hoà giải chỗ trống, tất nhiên động thủ, chính là không chết không thôi!

Kỷ Thần không có khả năng buông tha cừu hận, Bạch Nhạc cũng không khả năng dừng tay!

Chỉ đợi Bạch Nhạc từ Thiên Tinh tháp đi ra ngày, sợ rằng chính là muốn cùng Kỷ Thần phân cái sinh tử thời điểm.

Tiểu Nhã vĩnh viễn cũng không quên trận chiến kia kinh diễm!

Kiếm khí tung hoành, bừa bãi đường hoàng!

... ...

"Quá mạnh mẽ!"

Chúng Tinh điện bên trong, cái kia hai cái bị Bạch Nhạc gây thương tích Chúng Tinh điện đệ tử, quỳ trên mặt đất, đàng hoàng hướng Ngụy Minh thuật lại trận chiến kia tình cảnh!

Bạch Nhạc lâm chiến đột phá, Tinh Hải ngạnh sinh sinh bành trướng đến một vạn trượng!

Vạn trượng Tinh Hải, vạn sợi kiếm khí!

Kinh khủng nhất đúng, cái kia vạn sợi kiếm khí hình thành một cổ khủng bố kiếm khí vòng xoáy, cuộn sạch thiên địa!

Bọn hắn xuất thân Chúng Tinh điện, không phải là chưa từng thấy qua cường đại thần thông.

Thật là loại kia khủng bố kiếm đạo thần thông, lại y nguyên vẫn là chấn động mỗi người.

Dễ như trở bàn tay!

Đó là một loại không thể địch nổi tuyệt vọng!

Hóa Hư phía dưới, kiếm ra vô địch!

Trừ người trong truyền thuyết kia Cố Vong Tình, liền chưa từng nghe qua, có ai có thể làm được kinh khủng như vậy vô địch.

Mặc cho ngươi muôn vàn thủ đoạn, tại đây một kiếm trước đó, cũng phải ảm đạm phai mờ.

Có thể thoát được một cái mạng, cũng đã là đối phương thủ hạ lưu tình.

"Điện chủ, Bạch Nhạc đối chúng ta lưu thủ, chính là vô ý cùng Chúng Tinh điện là địch. . . Chuyện này, ta cho rằng, chúng ta không có cần thiết sẽ cùng Kỷ Thần trộn lẫn đến một chỗ."

Mí mắt nhảy nhót, bên trong một người nhịn không được mở miệng nói.

"Tử Vi Đế Tinh nói đến. . . Các ngươi thấy thế nào?"

Hơi trầm ngâm chốc lát, Ngụy Minh hỏi lần nữa.

"Đệ tử cũng không rõ ràng Tử Vi Đế Tinh rốt cuộc cái gì, thế nhưng. . . Giả sử người này đột phá Hóa Hư, liền tất nhiên sẽ trở thành không thuộc về Cố Vong Tình cao thủ! Nếu nói là hắn chính là Tử Vi Đế Tinh, cũng thật có vài phần khả năng."

"Đi xuống đi!"

Khoát khoát tay, Ngụy Minh trầm giọng phân phó nói, "Nhớ kỹ, một trận chiến này sự tình, không muốn tiết lộ ra ngoài, riêng là đối Kỷ Thần người!"

"Vâng!"

Gật đầu, hai vị kia Chúng Tinh điện đệ tử cùng kêu lên đáp.

"Điện chủ, chứng kiến trận chiến kia, còn có tiểu Nhã. . ."

Mí mắt nhảy nhót, Ngụy Minh nhàn nhạt mở miệng nói, "Người của Quan Lan, không cần phải đi quản, bằng hắn Kỷ Thần, còn không có bản lĩnh từ Giang Nhược Hư trong tay yếu nhân!"

PS: Hai ngày trước có điểm mộng, Thiên Tinh tháp, viết thành Thất Tinh tháp, đã sửa chữa qua đây.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1175: Thiên tinh

Tinh quang rực rỡ!

Cứ việc bước vào trước đó, Bạch Nhạc cũng đã nghe nói Thiên Tinh tháp tầng thứ bảy lợi hại, nhưng là thật chính bước vào nơi đây sau đó, lại y nguyên vẫn là sinh ra một loại khó có thể diễn tả bằng ngôn từ cảm giác chấn động!

Đứng ở chỗ này, liền như đứng trong tinh không đồng dạng.

Tinh quang rơi xuống, phảng phất không cần tận lực đi tu luyện, thân thể liền sẽ giống như hô hấp một dạng hấp thu xung quanh tinh lực, trui luyện Tinh Hải!

Đến nơi đây, Bạch Nhạc liền minh bạch, không có bất kỳ lo lắng, chỉ cần bước vào cái này Thiên Tinh tháp tầng thứ bảy, chính là tư chất kém đi nữa người, cũng nhất định có thể đủ đem tinh hải bên trong lực lượng, đều hóa thành thuần túy tinh lực, bước vào Hóa Hư.

Nơi đây hoàn cảnh quá tốt.

Từ Bạch Nhạc tu hành tới nay, liền từ trước tới nay chưa từng gặp qua so với cái này bên trong tu hành tốt hơn thánh địa!

Thiên Tinh tháp trước sáu tầng bên trong, còn có áp lực, yêu cầu thừa nhận tinh biến áp lực, mới có thể chiếm giữ tinh thần tu hành.

Thật là đến nơi đây, cũng đã căn bản không có bất luận cái gì áp lực.

Xung quanh tinh quang phảng phất đều thay đổi nhu hòa, không mang theo chút nào công kích tính.

Đương nhiên, có thể bước vào nơi đây, bản thân liền cần kinh nghiệm cực kỳ gian nan khảo nghiệm!

Tư chất không đủ, cũng căn bản không có khả năng bước vào cái này tầng thứ bảy.

Đừng xem Bạch Nhạc tựa hồ tiến đến dễ dàng, nhưng trên thực tế, xông vào trong nháy mắt, loại kia khủng bố áp lực, nhưng cũng cơ hồ khiến hắn tới gần tử vong!

Trong nháy mắt đó, phảng phất thiên tinh lập loè, khủng bố tinh lực trùng kích phía dưới, cơ hồ khiến Bạch Nhạc trong nháy mắt hôi phi yên diệt!

Chỉ là, ngay tại cảm thụ được nguy hiểm trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong cơ thể Thông Thiên Ma Công tự nhiên vận chuyển, như thế áp lực mới vừa đột kích, liền chợt bị hóa giải, Bạch Nhạc còn chưa tới cùng hiểu rõ chuyện gì xảy ra, liền đơn giản bước vào tầng thứ bảy, mở ra Thiên Tinh tháp.

Bây giờ an toàn rồi sau đó, Bạch Nhạc trong đầu, nhưng là không khỏi lần nữa hiện lên một cái ý niệm trong đầu!

Thông Thiên Ma Công, đến tột cùng cùng nơi đây có quan hệ gì?

Cho tới nay, Bạch Nhạc đều cho rằng, Thông Thiên Ma Công là Thông Thiên Ma Quân một tay sáng tạo, cùng cái gì thần linh, truyền thuyết gì đều không có bất cứ quan hệ gì.

Thật là bây giờ, bước vào cái này Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, Bạch Nhạc lại tựa hồ như càng ngày càng có thể cảm thụ được, Thông Thiên Ma Công bất phàm!

Phảng phất trong chỗ u minh có một loại lực lượng, thôi động hắn đi về phía trước!

Dạng này Bạch Nhạc trước đó rất lo xa bên trong sẵn có quan niệm, đều tùy theo giao động.

Hải Thần cũng đã nói, Thông Thiên Ma Công nhường hắn có một loại cảm giác quen thuộc.

Cái này khiến Bạch Nhạc không thể không hoài nghi, Thông Thiên Ma Công có phải là thật hay không còn có cái gì đặc thù lai lịch.

Còn có Tử Vi Đế Tinh truyền thuyết!

Bây giờ, Bạch Nhạc còn không rõ ràng lắm, Tử Vi Đế Tinh nói đến, đến tột cùng ý vị như thế nào.

Nhưng hắn lại mơ hồ cảm giác, tất nhiên cùng Thông Thiên Ma Công có quan hệ.

Chỉ tiếc, những thứ này tạm thời cũng còn vô pháp xác minh!

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc chậm rãi đem cái này chút phức tạp ý niệm trong đầu khu trục ra trong đầu, lần nữa đem lực chú ý vùi đầu vào cảnh vật chung quanh cùng trên tu hành!

Vô luận như thế nào, tăng thực lực lên, đều là hắn bây giờ nhất cần gấp làm việc!

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc lần nữa đưa mắt phóng tới bên người cái này một vùng sao trời bên trong.

Trong chốc lát, Bạch Nhạc liền đoán được, chính như chính mình trước đó suy đoán một dạng, nơi đây tinh không vẫn như cũ không phải chân

thực tinh không, mà là Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đặc biệt có một loại, không hoàn chỉnh tinh không!

Hơn nữa, xung quanh tinh thần nhìn như vô tận, nhưng trên thực tế, nếu như tỉ mỉ quan sát liền sẽ phát hiện, chân thực tinh thần, vẫn như cũ chỉ có một ngàn số!

Thiên Tinh tháp!

Thiên tinh, đây mới là tên này hàm nghĩa chân chính!

...

"Tiên sinh, Kỷ Thần bả Lưu Tùy Vân cùng Tư Mã Tuyển đều mang đi quận thủ phủ."

Thiên Tinh tháp trước hỗn loạn tưng bừng, có ở Chúng Tinh điện cùng quận thủ phủ liên thủ khống chế xuống, vẫn là khôi phục rất nhanh bình tĩnh.

Tỉnh táo lại Kỷ Thần rất nhanh làm rõ ý nghĩ, muốn đem lúc đó Thiên Tinh tháp tầng thứ sáu bên trong tất cả mọi người đi tìm câu hỏi.

Trừ Bạch Nhạc ở ngoài, lúc đó tầng thứ sáu bên trong tổng cộng có bảy người!

Chết hai cái, mặt khác hai cái là Chúng Tinh điện người, còn lại ba người, chính là Lưu Tùy Vân, tiểu Nhã, cùng với Tư Mã Tuyển!

Chúng Tinh điện đã rất rõ ràng cự tuyệt Kỷ Thần yêu cầu, tiểu Nhã lại một mực đi theo Giang Nhược Hư bên cạnh bọn họ, còn lại có thể được Kỷ Thần mang đi, tự nhiên liền chỉ còn lại có Lưu Tùy Vân cùng Tư Mã Tuyển hai cái này không có gì bối cảnh người.

"Tư Mã Tuyển biết hữu hạn, bất quá, Bạch Nhạc cùng Lưu Tùy Vân tiếp xúc rất nhiều, không biết Lưu Tùy Vân biết được bao nhiêu sự tình."

Tiểu Nhã nhẹ giọng nói.

"Không sao cả!"

Khoát khoát tay, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Chuyện này then chốt, không ở nơi này."

"Tiên sinh, ta muốn biết rõ, Tử Vi Đế Tinh, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra."

Nhìn lấy Giang Nhược Hư, tiểu Nhã nhịn không được mở miệng hỏi.

Thật sâu xem tiểu Nhã liếc mắt, Giang Nhược Hư lúc này mới nhẹ giọng mở miệng nói, "Có một số việc, biết rõ nhiều, không nhất định là chuyện tốt."

Dừng một cái, Giang Nhược Hư tiếp tục nói, "Ta biết, Bạch Nhạc sự tình, cho ngươi xúc động rất lớn, bất quá, phần tâm tư này, ngươi nên dùng về việc tu hành, mà không phải bào căn vấn đề tìm Bạch Nhạc thân phận chân tướng, chuyện đó đối với ngươi mà nói, không có chút ý nghĩa nào."

". . . Đa tạ tiên sinh giáo huấn!"

Bị Giang Nhược Hư vừa nói như vậy, tiểu Nhã nhất thời người đổ mồ hôi lạnh, liền vội vàng khom người xin lỗi.

Khoát khoát tay, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Đi thôi, nơi đây đã không thích hợp ở lâu, hồi Quan Lan đi thôi, Chúng Tinh Thần Vực còn có một năm mở ra. . . Ngươi tâm tư, nhiều thả ở trên mặt này, mới là chính đạo."

Khom người đáp ứng, chỉ là nghe thế, tiểu Nhã nhưng cũng từ Giang Nhược Hư trong lời nói, nghe ra một tia dị dạng.

"Tiên sinh không hồi Quan Lan?"

"Làm tốt ngươi nên làm việc." Không đợi Giang Nhược Hư hồi đáp, Hàn Tinh liền đã lạnh lùng mở miệng mắng.

Chờ đến tiểu Nhã lui xuống đi, Hàn Tinh lúc này mới tiếp tục mở miệng hỏi, "Tiên sinh muốn đi Chúng Tinh điện?"

"Không!"

Lắc đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Đi Quan Tinh đài!"

"Trên đời này, còn có một người có thể hiểu rõ Tử Vi Đế Tinh truyền thuyết chân tướng, liền nhất định là vị quốc sư."

Ngẩng đầu, Giang Nhược Hư bình tĩnh mở miệng nói.

"Tiên sinh vì sao nhất định muốn tham gia bên trong?"

Khẽ nhíu mày, Hàn Tinh có chút không hiểu hỏi, "Chúng Tinh điện dù sao cũng là cái này chúa tể thế giới, nếu là thật cùng Chúng Tinh điện nổi lên va chạm. . . Chưa chắc có thể chiếm được tiện nghi."

Bật cười lớn, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Không sao cả! Có thể đi tới hôm nay bước này, trên đời này, có thể tổn thương chúng ta, đã không nhiều. . . Ta muốn một cái chân tướng, cái này chân tướng, coi như là Chúng Tinh điện cũng cho không ta, chỉ có thể dựa vào tự ta đi tìm!"

". . ."

Cười khẽ một chút, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Đi thôi, ngày mai tiễn tiểu Nhã ly khai Vân thành, sau đó. . . Chúng ta liền đi Quan Tinh đài!"

"Ta có dự cảm, lần này. . . Ta khoảng cách chân tướng đã rất gần!"

"Ra chuyện lớn như vậy, tiên sinh cho rằng, hắn sẽ còn tại Quan Tinh đài?" Hàn Tinh hỏi lần nữa.

"Chính là bởi vì xảy ra chuyện, cho nên hắn mới nhất định sẽ tại Quan Tinh đài!"

Trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi ý, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Trên đời này, gần gũi nhất chân tướng địa phương. . . Trừ Chúng Tinh Thần Vực, cũng chỉ có Quan Tinh đài!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1176: Ta đem đi đầu

Vạn trượng Tinh Hải!

Lần nữa đem tinh hải triển khai, Bạch Nhạc cũng không khỏi lần nữa rơi vào trong trầm tư.

Lâm chiến đột phá, Bạch Nhạc cũng không có nhàn rỗi đi tỉ mỉ quan sát chính mình Tinh Hải, thật là bây giờ bước vào tầng thứ bảy sau đó, Bạch Nhạc lúc này mới phát hiện, chính mình Tinh Hải chuẩn xác liền cắm ở vạn trượng phía trên, một tấc không nhiều, một tấc không ít.

Hơn nữa Bạch Nhạc có thể cảm giác được, Tinh Hải đã đạt được cực hạn, mặc dù thực lực vẫn còn chưa đạt được Tinh Hải đỉnh phong, trong tinh hải ẩn chứa lực lượng còn có thể đề thăng, có thể phạm vi lại tựa hồ như đã kẹt chết tại vạn trượng phía trên.

Vạn trượng, phảng phất cũng đã là nào đó cực hạn.

Giống như là đã ẩn chứa trọn vẹn!

Nếu là bình thường người, có thể đạt đến tới mức này, tất phải đã mừng rỡ như điên, có thể Bạch Nhạc lại cũng chưa lúc đó thỏa mãn.

Bạch Nhạc có thể cảm giác được, bây giờ bình thường tiếp tục tu hành, chính là Tinh Hải Chi Lực dần dần hóa thành thuần túy tinh lực, nhường Tinh Hải đạt được một loại tinh thuần trình độ, dùng cái này để đạt tới Tinh Hải đỉnh phong trình độ, sau đó thuận thế đột phá Hóa Hư.

Mặc dù không có gặp qua vị kia Cố Vong Tình, thế nhưng Bạch Nhạc nhưng cũng đoán được, đối phương tất phải chính là lấy hoàn mỹ vạn trượng Tinh Hải đột phá Hóa Hư.

Thật là. . . Cái này thật sự là cực hạn sao?

Bạch Nhạc con đường đi tới này, đạo ma song tu, cho tới bây giờ sẽ không có thoả mãn với qua bình thường cực hạn.

Bây giờ, tự nhiên cũng giống như vậy!

Bạch Nhạc có thể cảm giác được, nếu như bình thường tiếp tục tu hành, cho dù là đột phá Hóa Hư, cũng tối đa bất quá chỉ là đạt được cùng Cố Vong Tình một dạng cảnh giới.

Đương nhiên, bằng vào Thông Thiên Ma Công, có thể sinh tử tương bác lúc, Bạch Nhạc vẫn như cũ có nắm chắc đánh bại đối phương.

Thật là. . . Thì tính sao?

Bạch Nhạc muốn, cho tới bây giờ đều không phải là so với ai khác càng mạnh là được.

Hóa Hư phía dưới, nhân gian vô địch!

Chưa bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trước đó, Bạch Nhạc liền hầu như làm được cái này tám chữ, nếu như lúc kia, có thể làm được bây giờ loại tình trạng này, có thể Bạch Nhạc cũng liền thỏa mãn.

Thật là, Hải Thần lại làm cho Bạch Nhạc rõ ràng ý thức được, Hóa Hư hoàn toàn không phải cái gì tu hành trọng điểm, thậm chí coi như Thần Linh Cảnh đều không phải là!

Hơn nữa, Bạch Nhạc muốn đối mặt đối thủ, cũng căn bản không phải cái gì Hóa Hư cao thủ!

Cái khác không nói, riêng chỉ là tại đây Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên

trong, một khi ly khai Thiên Tinh tháp, Bạch Nhạc muốn đối mặt, chính là chân chính Hóa Hư cường giả.

Nếu chỉ là bình thường đột phá, có thể cùng những thứ này Hóa Hư cường giả chống lại sao?

Cho dù là có thể, nếu không thể từ trên bản chất siêu việt những tồn tại này, lại bằng cái gì có thể đánh vỡ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, trở về thế giới chân thật!

Dựa vào cái gì đi đối mặt Hải Thần, hay hoặc giả là, hắn khả năng tồn tại. . . Thần linh cường giả!

Vị trí không giống nhau, nhãn giới tự nhiên cũng cũng không giống nhau.

Muốn đi xa hơn, thì nhất định phải có lớn hơn bố cục, mà không phải thoả mãn với trước mắt ưu việt.

Vạn trượng Tinh Hải, đối với hắn tu hành giả mà nói, có thể đã là cực hạn.

Có thể đối Bạch Nhạc mà nói, lại còn thiếu rất nhiều!

Hắn nhất định muốn đánh vỡ cực hạn này, sở hữu thâm hậu hơn nội tình, như vậy mới có thể sở hữu cường đại hơn thực lực cùng tiềm lực, ứng đối cái kia gian nan tương lai.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc cũng không có nóng lòng đơn giản như vậy tiếp tục tu hành, mà là đem tâm thần trầm xuống, cẩn thận thể ngộ mỗi một tấc Tinh Hải, tìm kiếm mỗi một đinh điểm đánh vỡ cực hạn khả năng.

... ...

Quan Tinh đài!

Bóng đêm vi lan.

Ngồi ngay ngắn trên đài xem sao Tân Gia rõ ràng từ từ mở mắt, cao giọng mở miệng nói, "Có bằng hữu từ phương xa tới, chẳng mừng lắm sao!"

Cơ hồ là Tân Gia rõ ràng mở miệng đồng thời, trong màn đêm, hai đạo nhân ảnh thẳng đến Quan Tinh đài mà đến.

"Quốc sư tinh thần khỏe mạnh, xem ra vẫn chưa chịu ảnh hưởng a!"

Mỉm cười, tại trên đài xem sao rơi xuống, Giang Nhược Hư nhẹ giọng hồi ứng nói.

"Ha ha, Giang tiên sinh từ Đông Nam quận mà đến, chung quy không phải mà nói những thứ này chua xót lời nói a?"

Trong lúc nói chuyện, đã có tiểu đồng dâng nước trà.

Cũng không cần Tân Gia rõ ràng bắt chuyện, Giang Nhược Hư liền tự động tại trước bàn ngồi xuống tới.

Hàn Tinh lẳng lặng đứng ở Giang Nhược Hư phía sau, tựa như một cái bóng một dạng, không nói được một lời.

Tân Gia rõ ràng cũng không có chào hỏi hắn ý tứ, tùy ý ngồi ở Giang Nhược Hư đối diện, nhẹ giọng nói, "Giang tiên sinh ý đồ đến, ta đã biết, bất quá. . . Ta sợ là cho không ngươi đáp án."

"Ta biết."

Gật đầu, Giang Nhược Hư bình tĩnh hồi đáp đạo, "Ta tới, chỉ là muốn hỏi một chút ngươi. . . Nếu như hắn thực sự là Tử Vi Đế Tinh, ngươi định làm như thế nào?"

"Xem ra ngươi đúng là vẫn còn do dự."

Bật cười lớn, Tân Gia rõ ràng lắc đầu nói, "Tử Vi Đế Tinh nói đến, ngươi ta đều biết, cũng không phải cái gì hoang đường tiên đoán có thể giải thích."

Trong lúc nói chuyện, Tân Gia rõ ràng ngón tay nhẹ nhàng chỉ chỉ bầu trời, từ tốn nói, "Ngươi ta trong lòng đều rất rõ ràng, thần linh là chân thật tồn tại. . . Chúng ta ánh mắt, đều tại thiên ngoại!"

Thiên ngoại!

Hai chữ này vừa ra, cho dù là Hàn Tinh, trong lòng cũng không khỏi khẽ run lên.

Hắn theo Giang Nhược Hư thời gian quá dài, tự nhiên cũng minh bạch, hai chữ này, chính là tất cả chỗ căn nguyên.

Chỉ là, chuyện này, cho dù là Giang Nhược Hư cũng cực nhỏ nhắc tới.

Nhưng không nghĩ, hôm nay tại đây trên đài xem sao, vị quốc sư này dĩ nhiên chủ động nhắc tới tới.

"Kỷ Thần sát ý đã quyết, người này ly khai Thiên Tinh tháp ngày, tất có một trận sát kiếp. . . Huống chi, ngươi nên so với ta rõ ràng, Chúng Tinh điện bên trong, rất nhiều người ý tưởng, cùng ngươi ta là không giống nhau!"

Trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi ý, Giang Nhược Hư chậm rãi mở miệng nói, "Lập trường rất trọng yếu! Ta muốn biết. . . Ngươi hội

đứng ở bên nào."

Nghe vậy, Tân Gia rõ ràng cũng không khỏi tùy theo trầm mặc xuống.

Giang Nhược Hư cũng không thúc giục, cứ như vậy lẳng lặng uống trà.

"Nghe đồn, Tử Vi Đế Tinh phủ xuống, đem nhấc lên vạn năm sát kiếp, cũng đem đâm rách thiên đạo. . . Tối trọng yếu là, thần linh cũng không phải không tồn tại! Ngươi ta đều đã đạt tới cái này thế giới cực hạn, thật là. . . Ngươi ta cũng đều không có phá vỡ càn khôn năng lực!"

"Có một số việc, ngươi là quan tâm sẽ bị loạn. . . Giả sử hắn thực sự là Tử Vi Đế Tinh, thật yêu cầu ngươi ta trợ giúp sao?"

". . ."

Nghe vậy, Giang Nhược Hư cũng rốt cục trầm mặc xuống.

"Đại đạo đoạn tuyệt a! Cái này đã qua vạn năm. . . So ngươi ta xuất sắc hơn người, cũng không phải chưa từng có, thật là kết quả thế nào đâu? Chúng Tinh Thần Vực bên trong, mai táng nhiều ít cường giả thi cốt?"

Ngẩng đầu, Tân Gia rõ ràng tiếp tục nói, "Ngươi dốc hết một đời tâm huyết, sáng tạo Quan Lan, không phải là vì đánh vỡ Chúng Tinh Thần Điện phong tỏa?"

"Tử Vi Đế Tinh đối ngươi ta mà nói, chính là một cái lấy cớ. . . Chúng ta yêu cầu lại vào Chúng Tinh Thần Vực, thừa dịp ngươi ta còn không có già đi, như là những người mở đường kia một dạng, lại liều một lần, nhìn một chút cái kia chúng tinh phía trên thần linh, đến tột cùng còn ở đó hay không, nhìn một chút kia thiên ngoại. . . Có hay không có thiên!"

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Giang Nhược Hư trầm giọng mở miệng nói, "Vì thế, ta không tiếc cùng toàn bộ thế giới là địch! Lần này, ta tâm ý đã

quyết!"

"Ngươi biết, ngươi ta. . . Cùng đạo, không cùng đường!"

Đầu ngón tay gảy nhẹ, Tân Gia rõ ràng nhàn nhạt mở miệng nói, "Không đến cuối cùng một khắc, ta sẽ không cùng ngươi đồng hành!"

"Hà tất đồng hành!"

Bật cười lớn, Giang Nhược Hư khẽ lắc đầu đạo, "Ta tới, chỉ là vì nói cho ngươi. . . Ta đem đi đầu!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1177: Mưa gió sắp đến

"Vạn trượng Tinh Hải là cực hạn, hắn chưa từng đột phá lúc, cũng đã có tám ngàn trượng Tinh Hải, bây giờ sợ là đã tiếp cận cực hạn. . . Tầng thứ bảy tinh lực ồn ào, cho dù là hắn không tu hành, cũng có thể đưa hắn mạnh mẽ đẩy vào Tinh Hải đỉnh phong!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, Kỷ Thần chậm rãi mở miệng nói, "Ngắn ngủi hai ba tháng, lâu là nửa năm. . . Hắn tất nhiên sẽ từ Thiên Tinh tháp mà ra! Ta không muốn lại nghe bất kỳ lý do gì, lần này, ta nâng toàn bộ Đông Nam quận chi lực, cũng muốn đưa hắn chém giết cùng Thiên Tinh tháp hạ!"

Cứ việc không thể nhìn thấy tiểu Nhã cùng Chúng Tinh điện đệ tử, có thể Kỷ Thần lại y nguyên vẫn là từ Lưu Tùy Vân cùng Tư Mã Tuyển trong miệng đạt được muốn tin tức, đồng thời dùng cái này làm ra phán đoán.

Điều động toàn bộ Đông Nam quận chi lực, cũng không phải là một câu nói sạo.

Bây giờ, toàn bộ Vân thành đã bị phong tỏa, Kỷ Thần không tiếc đại giới, tại Thiên Tinh tháp xung quanh, bố trí sát trận, rộng lượng tài nguyên đầu nhập tiến đến, chính là vì phong kín Bạch Nhạc tất cả khả năng chạy trốn khả năng!

Trừ cái đó ra, toàn bộ Đông Nam quận sở hữu có thể liên hệ Hóa Hư cường giả, cũng đều bị hắn mời được Vân thành tới.

Kỷ Thần đã làm tốt xấu nhất dự định!

Lần này không ai có thể cản ngăn hắn giết Bạch Nhạc, cho dù là Giang Nhược Hư nếu nhúng tay, hắn cũng dám cùng đánh một trận.

Dù sao, Giang Nhược Hư sở hữu chỉ là Quan Lan thư viện cùng một cái hư danh, nhưng hắn nhưng là thật khống chế được toàn bộ Đông Nam quận, hơn nữa, hắn cũng đã cùng Chúng Tinh điện thông qua khí, đối cái này Chúng Tinh điện cũng đồng dạng ngầm đồng ý hắn kế hoạch.

Cái này đã không hề chỉ chỉ là giết chết mối thù vấn đề.

Hắn cùng với Bạch Nhạc đã triệt để vạch mặt, không có bất luận cái gì hòa hoãn chỗ trống, đối với hắn mà nói, một khi Bạch Nhạc bước vào Hóa Hư, chính là một cái uy hiếp thật lớn.

Cái này chính là ngươi chết ta sống tàn khốc tỷ thí, không có loại thứ ba lựa chọn.

... ...

Ba tháng, Bạch Nhạc đã đem toàn bộ Tinh Hải đều lý do một lần, hầu như mỗi một tấc Tinh Hải đều đã cực kì mỉ in vào Bạch Nhạc trong lòng, thật là, chính như trước đó phán đoán một dạng, Bạch Nhạc y nguyên vẫn là không có tìm được bất cứ manh mối nào.

Vạn trượng Tinh Hải cực hạn, đưa hắn gắt gao kẹt ở chỗ này!

Mặc dù hắn cũng không có chủ động tu hành, có thể Tinh Hải bên trong lực lượng, lại vẫn như cũ vẫn không tự chủ được hướng về tinh lực chuyển hóa.

Phải biết, Bạch Nhạc Tinh Hải cả người cũng không tương đồng.

Linh lực cùng ma khí đều chiếm phân nửa, hơn nữa, bên trong còn ẩn chứa kiếm khí chi lực!

Không có bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trước đó, Bạch Nhạc

thậm chí vẫn luôn đang suy tư, làm sao có thể đem đạo ma chi lực dung hai là một, thật là đến nơi đây, căn bản không cần lại quan tâm vấn đề này, tất cả lực lượng, đều sẽ chuyển hóa thành thuần túy tinh lực, tựa hồ tại về phẩm chất, đã cao hơn một tầng.

Có thể cũng chính vì vậy như vậy, phảng phất Bạch Nhạc trước đó sở hữu ưu thế, vào giờ khắc này, cũng đều bị xóa đi.

Không quan trọng cái gì đạo ma song tu, làm cái này hết thảy đều hóa thành tinh lực thời điểm, trước đó các loại liền đều đã không quan trọng.

Mà cái này, tựa hồ chính là Bạch Nhạc vô pháp đánh vỡ vạn trượng Tinh Hải cực hạn này chỗ mấu chốt.

Bạch Nhạc luôn cảm thấy, tựa hồ có cái gì bị chính mình sơ xuất, thật là vô luận hắn lại như thế nào vắt hết óc, cũng căn bản tìm không được đầu nguồn.

Thời gian rất chậm, nhưng cũng rất nhanh!

Thậm chí nhường Bạch Nhạc một lần hoài nghi, chính mình thôi diễn có phải hay không sai, có phải hay không vạn trượng Tinh Hải cực hạn, căn bản cũng không khả năng đánh vỡ.

Loại này lòng tin dao động, mới là chân chính trí mạng nhất!

Ở chỗ này, không có bất kỳ người nào có thể cùng Bạch Nhạc thương lượng, thậm chí coi như là Tiểu Bạch Long, đang bị Bạch Nhạc dẫn vào tầng thứ bảy sau đó, cũng rơi vào trạng thái ngủ say bên trong.

Loại này cảm giác cô độc, phảng phất tại cũng thúc giục Bạch Nhạc buông tha không thực tế dự định, cố gắng đột phá, sau đó rời đi nơi đây.

... .

Bắc Vực, Hoàng thành!

"Điện hạ, tất cả chuẩn bị ổn thỏa, tùy thời có thể động thủ."

Trong bóng tối, một cái lão thái giám không tiếng động xuất hiện ở trung niên bên người, nhẹ giọng mở miệng nói.

Hơi hơi ngẩng đầu, trung niên khuôn mặt từ trong bóng ma nổi lên, nhờ ánh trăng lộ ra dung nhan.

Nếu như Bạch Nhạc ở chỗ này, tự nhiên liếc mắt liền có thể nhận ra, trung niên này chính là Bất Tử Thanh Vương!

Ba người phân biệt hướng về Chúng Tinh Tiểu Thế Giới ba cái khu vực, tại trong ba người, Bất Tử Thanh Vương thực lực, bản thân liền là tối cường, nếu như dung nhập bên trong cũng là đơn giản nhất.

Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì Bạch Nhạc cùng Dạ Nhận đều không thể khai báo chính mình xuất thân, thật là Bất Tử Thanh Vương cũng rất dễ dàng.

Đại Càn Vương Triều hoàng thất huyết mạch, chính là hắn có lực nhất chứng minh thân phận!

Hoàng thất huyết mạch, còn có thực lực mạnh mẽ, Bất Tử Thanh Vương rất dễ dàng ngay tại Bắc Vực bên trong dừng bước, thậm chí giết chết một vị nhàn tản Vương gia, chiếm lấy!

Ở ngoài mặt, Bất Tử Thanh Vương liền chỉ là một cái nhàn tản Vương gia, cái gì đều chẳng qua hỏi.

Nhưng trên thực tế, ngầm, hắn cũng đã lấy lôi đình thủ đoạn, khống chế một cổ cực kỳ hung hăng lực, đồng thời nhắm thẳng vào Hoàng thành!

Đương nhiên, muốn làm phản là không có khả năng!

Bắc Vực cao thủ rất nhiều, hơn nữa bây giờ vị này bệ hạ, cùng Chúng Tinh điện có thiên ti vạn lũ quan hệ, dù là hắn sở hữu hoàng thất huyết mạch, cũng không khả năng tạo phản thành công.

Bất quá, chỉ cần không phải mơ ước cái này ngôi vị hoàng đế, mượn hơi khống chế một bộ phận cao thủ, hình thành một cổ thuộc về mình thế lực, nhưng là dễ dàng.

Bây giờ, Bất Tử Thanh Vương đã tích súc đủ đủ lực lượng, không cần lại ngủ đông xuống dưới.

Ngay tại ngày mai, hắn liền sẽ tiến cung, bức bách vị kia bệ hạ sắc phong hắn vì Thanh Vương, chính thức leo lên Bắc Vực võ đài.

Trên thực tế, nguyên bản Bất Tử Thanh Vương còn muốn lại ngủ đông một thời gian ngắn, thật là Đông Nam quận bên kia truyền đến tin tức, lại làm cho hắn cảm thụ được một loại cảm giác cấp bách!

Bạch Nhạc đã bại lộ!

Loại tình huống này, hắn liền nhất định phải phải nghĩ biện pháp bảo toàn Bạch Nhạc.

Một khi Bạch Nhạc chết, hắn bây giờ làm ra tất cả, đều sẽ mất đi ý nghĩa!

Bởi vì, từ bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới một khắc này, hắn liền vô cùng rõ ràng, tiểu thế giới này, chỉ có mười năm vận mệnh, một khi thất bại, chính là tất cả hủy diệt!

Hắn biết rõ, bây giờ bạo lộ ra, vẫn còn có chút quá sớm!

"Cực Tây Chi Địa có tin tức gì không?"

Ngẩng đầu, Bất Tử Thanh Vương nhàn nhạt hỏi.

"Hồi điện hạ, một mực tại điều tra, chỉ là còn không có tin tức truyền về, chỉ biết là, vị kia Yêu Tinh xuất thủ ác độc, giết chóc vô số, có thể thân phận chân thật, cùng với vị trí lại một mực là bí mật!"

Bất Tử Thanh Vương tự nhiên rành mạch từng câu, vị kia Yêu Tinh, chính là Dạ Nhận.

Không thể không nói, Dạ Nhận thủ đoạn cũng giống vậy cực kỳ bất phàm, đem Cực Tây Chi Địa trộn long trời lở đất, lại vẫn cứ còn không người có thể bắt được hắn hành tích.

Bất quá. . . Không quan hệ, dùng không bao lâu, liền sẽ gặp mặt.

Hắn không thể nhìn Bạch Nhạc gặp nạn, Dạ Nhận tự nhiên cũng không thể.

Chỉ không biết, một khi ba người đồng thời bại lộ mà ra, lại hội nhấc lên kinh khủng bực nào phong bạo.

Bất Tử Thanh Vương trong lòng mơ hồ có chút bất an, có thể sự tình đến một bước này, hắn nhưng cũng đồng dạng không có lựa chọn.

Cái này chính là một trận chỉ có tiến không có lùi chiến tranh!

Thân ở trong cuộc, dù ai cũng không cách nào thoát thân, chỉ có thể đem hết toàn lực đi xuống.

Cũng may, thực lực một mực tại đề thăng cũng không chỉ Bạch Nhạc một cá nhân.

Ngón tay rơi vào Thanh Vương Kiếm bên trên, Bất Tử Thanh Vương lần nữa cúi đầu, đem khuôn mặt ẩn vào trong bóng ma, lặng yên không một tiếng động.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1178: Khung Tinh Hải (thượng)

"Tinh tượng!"

Ba tháng không có chút nào tiến thêm, đối với Bạch Nhạc mà nói, không thể nghi ngờ là một trận ma luyện.

Nhưng dạng này thất bại lại hiển nhiên vẫn chưa đem Bạch Nhạc đả đảo.

Không ngừng thôi diễn bên trong, Bạch Nhạc đột nhiên lần nữa nhớ tới Thiên Tinh tháp bên trong tinh tượng.

Lúc trước, Bạch Nhạc mới vừa bước vào Thiên Tinh tháp thời điểm, thậm chí ngay cả bước vào tầng thứ hai đường cũng không tìm tới, cũng chính là lúc kia, Bạch Nhạc bắt đầu nếm thử cái này tìm hiểu tinh tượng biến hóa, chẳng những nhường Bắc Đẩu Kiếm Trận uy lực tăng mạnh, cũng đồng dạng nhường Bạch Nhạc ý thức được tinh tượng đối với Tinh Hải ảnh hưởng.

Lúc kia, Bạch Nhạc thật liền ý thức được, có thể có thể dựa theo tinh tượng tới một lần nữa khung Tinh Hải.

Chỉ là đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này dù sao không phải là hắn quen thuộc lĩnh vực, đi qua thời gian dài như vậy, Bạch Nhạc thậm chí đều đã quên chuyện này.

Bây giờ một mực kẹt ở chỗ này, nếm thử nữa tất cả biện pháp, vẫn như cũ vô pháp sau khi đột phá, Bạch Nhạc nhưng là lần nữa nhớ tới.

Trong tinh hải lực lượng, đã có hơn phân nửa đều chuyển hóa thành

thuần túy tinh lực, cũng làm cho Bạch Nhạc có đủ để một lần nữa khung Tinh Hải sức mạnh.

Trong nháy mắt, trước đó tất cả về tinh tượng ký ức chậm rãi hiển hiện cùng trong đầu, Bạch Nhạc tự nhiên bắt đầu đối với Tinh Hải một lần nữa khung.

Thiên tinh!

Cái này tựa như trong chỗ u minh chính là một loại chỉ dẫn!

Đây là một loại quan niệm thượng triệt để phá vỡ, từ vừa mới bắt đầu, mỗi một chi tiết nhỏ đều cần Bạch Nhạc hoàn toàn đẩy ngã thôi diễn.

Tinh Hải biến ảo, lấy thuần túy tinh lực tại Tinh Hải bên trong ngưng tụ đệ một ngôi sao!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này cũng là một lần thật lớn khiêu chiến!

Nếu như là ở bên ngoài, đây cơ hồ là căn bản không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ.

Có ở Thiên Tinh tháp tầng thứ bảy bên trong, hầu như tồn tại vô cùng vô tận tinh lực có thể điều động, đồng thời chỉ cần vừa nhấc ngẩng đầu lên, là có thể chứng kiến huyễn lệ tinh không, này mới khiến đây hết thảy biến thành khả năng!

Viên thứ nhất, viên thứ hai, viên thứ ba. . .

Chỉ cần khống chế phương pháp, lại có tinh lực chống đỡ, dạng này khung bản thân thật cũng không trắc trở, lấy Bạch Nhạc thực lực, rất nhanh thì hoàn thành ban đầu khung!

Thật là, ngăn tại Tinh Hải bên trong khung tinh thần đủ quá nhiều, độ

khó liền cơ hồ là tại lấy gấp bao nhiêu lần đề thăng!

Mỗi một viên tinh thần đều không phải là cô lập, mà là yêu cầu cùng toàn bộ Tinh Hải đạt thành một loại hoàn mỹ dịu dàng.

Cái này có thể so với Bắc Đẩu Kiếm Trận trắc trở quá nhiều.

Một lần một lần nếm thử, một lần một lần thất bại!

Trong quá trình này, Bạch Nhạc phảng phất đã triệt để quên thời gian, cũng quên hắn tất cả.

Không phong ma không sống được!

Hầu hết thời gian, người điên cùng thiên tài, bản thân cũng chỉ trong một ý nghĩ!

... .. .

"Nửa năm, điều đó không có khả năng!"

Gắt gao nhìn chằm chằm Thiên Tinh tháp vị trí, Kỷ Thần có chút bệnh tâm thần gào thét lên tiếng!

Lúc trước, hắn đối với Bạch Nhạc tại Thiên Tinh tháp bên trong thời gian tu hành, là có qua dự đoán , dựa theo hắn ý tưởng, nhanh thì hai ba tháng, chậm thì nửa năm, Bạch Nhạc nhất định sẽ ly khai Thiên Tinh tháp!

Nhưng bây giờ, thời gian nửa năm đã qua, có thể Thiên Tinh tháp lại như cũ không có thay đổi gì, Bạch Nhạc càng chưa ra dấu hiệu, cái này khiến hắn cảm xúc, đã hơi không khống chế được.

Cùng lúc, vì duy trì sát trận, cùng với mời những cái kia Hóa Hư Cảnh

cao thủ ở lại Vân thành, hắn mỗi ngày đều nhất định phải trả giá thật lớn đại giới, Bạch Nhạc mỗi kéo thêm một ngày, hắn tổn thất là hơn một điểm!

Ở một phương diện khác, Chúng Tinh Thần Vực mở ra gần sát, đối với tất cả mọi người mà nói, vậy theo nhưng là nhất chuyện trọng yếu.

Bạch Nhạc thủy chung không ra, cũng sẽ khiến người khác mất đi tính nhẫn nại, lúc nào cũng có thể hội chọn rời đi.

Quan trọng hơn là, Bạch Nhạc tại Thiên Tinh tháp bên trong thời gian tu hành càng dài, liền có nghĩa là Bạch Nhạc thu hoạch càng lớn, một khi đột phá, thực lực tăng trưởng liền càng khủng bố hơn.

Đây đối với hắn mà nói , đồng dạng là một loại áp lực vô hình!

Có thể hết lần này tới lần khác, hắn đối cái này căn bản không có bất kỳ biện pháp nào!

So với việc Kỷ Thần, Giang Nhược Hư hiển nhiên liền muốn ung dung nhiều.

Từ Quan Tinh đài ly khai, trong lòng hắn cũng đã có quyết đoán, mặc dù không có bước vào Vân thành, nhưng lại cũng thủy chung đang ở phụ cận, thờ ơ lạnh nhạt.

Đối Kỷ Thần mà nói, kéo càng lâu càng nguy hiểm, có thể đối hắn mà nói, nhưng là vừa vặn tương phản.

Thời gian càng dài, hắn liền sở hữu càng nhiều thời gian chuẩn bị.

Giang Nhược Hư cường đại nhất, bản thân thì không phải là thực lực bản thân, mà là đối với thế cục, đối với lòng người nắm chặt năng lực.

"Tiên sinh cho rằng, hắn còn có thể chống bao lâu?"

Nhìn lấy Thiên Tinh tháp phương hướng, Hàn Tinh hiếu kỳ hỏi.

Từ vừa mới bắt đầu, hắn đối với Bạch Nhạc liền cũng không có như vậy xem trọng, tương phản, thậm chí có một loại cùng Giang Nhược Hư giận dỗi tâm tư, hắn vẫn cho rằng, Bạch Nhạc cũng không có Giang Nhược Hư nói xuất sắc như vậy!

Có thể lần lượt sự thực, lại lần nữa chứng thực lấy Giang Nhược Hư phán đoán, điều này cũng làm cho hắn đối với Bạch Nhạc càng phát ra hiếu kỳ vài phần.

"Rất khó nói!"

Lắc đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Theo lý mà nói, vạn trượng Tinh Hải cũng đã là cực hạn, không có khả năng bị phá vỡ! Thời gian nửa năm, đã thật lâu, bất quá. . . Tất nhiên hắn có thể là Tử Vi Đế Tinh, như vậy có một chút dị thường cũng là có thể lý giải, hơn nữa, hắn đối với tinh tượng tựa hồ có độc đáo lĩnh ngộ. . . Lại chống đỡ hai tháng, hắn không có vấn đề quá lớn."

"Tám tháng sao? Đã rất biến thái a, ta nhớ được, trước đây Cố Vong Tình tại Thiên Tinh tháp tầng thứ bảy, cũng bất quá vẻn vẹn chỉ tu hành bảy tháng mà thôi!"

"Cái này không giống nhau!"

Lắc đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Cố Vong Tình là trời sinh đạo thể, tu hành mỗi một bước đều đi cực kỳ vững chắc, thật là cái này Bạch Nhạc, lại hiển nhiên nội tình chưa đủ! Đối hắn mà nói, Thiên Tinh tháp trợ giúp lớn hơn."

"Tiên sinh cho rằng, hắn có thể so Cố Vong Tình mạnh hơn sao?"

Hàn Tinh hỏi lần nữa.

Nghe thế, Giang Nhược Hư khóe miệng không khỏi hiện lên lau một cái nụ cười rực rỡ, "Đương nhiên!"

Nếu như khẳng định hồi đáp, nhưng là nhường Hàn Tinh nao nao, làm sao cũng không nghĩ đến, Giang Nhược Hư vậy mà biết như vậy xem trọng Bạch Nhạc.

Dù sao, Cố Vong Tình hắn là hết sức quen thuộc, cái kia có thể nói là các phương diện đều gần như hoàn mỹ tuyệt thế thiên kiêu!

Cho dù là Hàn Tinh chính mình luôn luôn tự phụ, lại không thừa nhận cũng không được, Cố Vong Tình tiềm lực so với hắn lớn hơn, tương lai thực lực, cũng nhất định sẽ mạnh hơn hắn.

"Ngươi không rõ."

Khẽ lắc đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Cố Vong Tình, chịu lấy, là Chúng Tinh điện hy vọng, cũng là Chúng Tinh điện lựa chọn con đường. . . Nhưng hắn, nhưng cũng đã định trước thoát ly không Chúng Tinh điện cực hạn phạm trù!"

"Nếu là ta có thể đồng ý Chúng Tinh điện con đường, cần gì phải khai sáng Quan Lan, bây giờ làm sao cần phải quan tâm Bạch Nhạc."

Hai tay thả lỏng phía sau, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Không nên gấp gáp, từ từ xem đi. . . Chỉ cần hắn có thể xông qua cửa ải này, tương lai, hai người bọn họ ở giữa, ắt sẽ phân một cái cao thấp."

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót.

Rất nhiều chuyện, Hàn Tinh thật cũng không như vậy giải, tuy nhiên lại

cũng mơ hồ có thể đoán được vài phần.

Còn có trên đài xem sao, nghe được Giang Nhược Hư cùng Tân Gia rõ ràng cái kia một phen đối thoại, nhưng trong lòng thì ẩn nhiên đã có vài phần minh ngộ.

Bây giờ, nói tới mức này, hắn liền không khó đoán được Giang Nhược Hư dụng ý.

Chỉ là. . . Lần này, Giang Nhược Hư thật còn có thể một mực đối xuống dưới sao?

Hắn vẫn luôn tin tưởng vững chắc Giang Nhược Hư lựa chọn, nhưng lúc này đây, cho dù là hắn, tựa hồ cũng không khẳng định như vậy.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1179: Khung Tinh Hải (hạ)

Ùng ùng!

Tinh Hải bên trong một hồi ầm vang, lập tức hóa thành một trận khủng bố hấp lực, xung quanh tinh lực, còn giống như cá voi hút nước, lần nữa điên cuồng dũng mãnh vào Bạch Nhạc Tinh Hải, Tinh Hải bên trong, thiên tinh lấp lóe.

"Thành!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong lòng tràn ngập vui sướng, bàn tay chợt nắm chặt, nhịn không được thở nhẹ ra âm thanh!

Lần lượt thất bại, Bạch Nhạc thậm chí đã không nhớ ra được chính mình thất bại bao nhiêu lần, trùng kiến bao nhiêu lần, nhưng cái này tất cả khổ công, tuy nhiên cũng cuối cùng không có uổng phí.

Toàn bộ Tinh Hải, tại Bạch Nhạc loại kiên trì này không ngừng trùng kiến phía dưới, rốt cục hoàn mỹ đem tinh tượng dung nhập vào.

Bây giờ Tinh Hải bên trong ẩn chứa lực lượng, cùng trước kia so sánh, ước chừng đề thăng gấp mười lần!

Không chút nào khoa trương nói, mặc dù bây giờ Bạch Nhạc vẫn còn đang Tinh Hải Cảnh, có thể cho dù là chính diện giao phong, cũng đã đủ để đơn giản chém giết bình thường Hóa Hư cường giả.

Hoàn mỹ Tinh Hải, đã chân chính đạt được hoàn mỹ nhất cực hạn.

Trong tinh hải tất cả lực lượng đều hóa thành tinh lực, mỗi một tấc Tinh Hải, tựa hồ cũng đã đạt được hoàn mỹ, không thể bắt bẻ!

Có thể không chút nào khoa trương nói, đây chính là hoàn mỹ nhất Tinh Hải!

Cũng là Tinh Hải Cảnh cường giả có khả năng đạt được cực hạn.

Chỉ cần một ý niệm, Bạch Nhạc liền có thể dễ dàng đột phá, bước vào Hóa Hư Chi Cảnh!

Hơn nữa, Bạch Nhạc có thể cảm giác được, tại đây Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, đột phá Hóa Hư, là không cần độ kiếp.

Nhưng mà, dạng này vui sướng vẻn vẹn chỉ duy trì chốc lát, liền phảng phất bị một đầu nước lạnh hung hăng tưới xuống.

Vạn trượng Tinh Hải!

Dù là hết thảy đều đã làm được hoàn mỹ, có thể tỉnh táo lại Bạch Nhạc lại phát hiện, Tinh Hải vẫn như cũ duy trì vạn trượng phạm vi, không có mảy may tăng trưởng!

Dù là so với việc trước đó, Tinh Hải phẩm chất đã được đến hoàn mỹ lột xác, có thể vạn trượng cực hạn này, lại như cũ vô pháp đánh vỡ!

Đối với bất luận kẻ nào mà nói, cái này tựa hồ cũng đã là một cái hoàn mỹ nhất kết quả, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, lại như cũ chưa đủ!

Hắn muốn, cũng không phải là hoàn mỹ, mà là đánh vỡ cực hạn siêu việt!

Bởi vì hắn so bất luận kẻ nào đều biết, đại đạo đoạn tuyệt, thiên địa phép tắc không được đầy đủ, cái này cái gọi là hoàn mỹ, cũng không phải thật

sự là hoàn mỹ.

Dạng này hoàn mỹ vẫn như cũ cực hạn tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới quy tắc phía dưới!

Nếu như dạng này bước vào Hóa Hư, cho dù là hắn có thể đủ làm được vô địch cùng cảnh giới, cho dù là hắn có thể đủ tại đây Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong xưng vương, cũng vẫn như cũ không đủ, vẫn như cũ vô pháp đánh vỡ thế giới bức tường ngăn cản, trở về thế giới chân thật.

Đương nhiên, cũng có thể an ủi mình nói, bây giờ chỉ bất quá vẫn là Tinh Hải, bước vào Hóa Hư sau đó lại nghĩ biện pháp.

Thật là vậy cũng vẻn vẹn chỉ là lừa mình dối người an ủi a.

Bạch Nhạc so với ai khác đều biết trong lúc này gian nan!

Tại Tinh Hải Cảnh thời điểm, đều không thể đánh vỡ cực hạn, chẳng lẽ còn có thể ký thác hy vọng cùng bước vào Hóa Hư sau đó đánh vỡ sao?

Huống chi, hắn chỉ có thời gian mười năm!

Mà bây giờ, đã có gần ba năm qua đi!

Một bước lui, chính là từng bước lui, cũng không có tiến hơn một bước dũng khí.

Hít sâu một hơi, đem trước đó loại kia vui sướng triệt để đuổi ra trong đầu, áp chế một cách cưỡng ép ở đột phá kích động, Bạch Nhạc lần nữa bắt đầu dò xét tự thân, thôi diễn tiến hơn một bước khả năng.

Tỉnh táo lại, Bạch Nhạc rất nhanh liền ý thức được, từ bước vào cái này Thiên Tinh tháp tầng thứ bảy đến bây giờ, đã qua đi tới tám tháng!

Hơn nữa, bởi vì Tinh Hải đã đạt được hoàn mỹ, bây giờ, mình đã khó có thể ngăn chặn tinh lực tăng trưởng.

Tiếp tục như thế, cho dù là chính mình lại như thế nào áp chế, sợ rằng Tinh Hải cũng sẽ không bị khống chế tự nhiên đột phá.

Thời gian, đối với Bạch Nhạc mà nói, đã quá gấp gáp!

Rốt cuộc nơi nào xảy ra vấn đề?

Vô số ý niệm trong đầu, như là như chớp giật không ngừng từ Bạch Nhạc trong đầu hiện lên, phảng phất có một đạo linh quang đang ở trước mắt, có thể Bạch Nhạc nhưng thủy chung đều không bắt được.

Tinh lực vẫn như cũ mỗi thời mỗi khắc đều tại tự nhiên dũng mãnh vào Bạch Nhạc thân thể cùng Tinh Hải bên trong, Bạch Nhạc có một loại dự cảm, tối đa nửa ngày thời gian, chính mình liền muốn không áp chế được tu vi, mạnh mẽ đột phá, bước vào Hóa Hư Chi Cảnh.

Chờ một hồi!

Trong nháy mắt, một cái ý niệm trong đầu chợt tại Bạch Nhạc trong đầu dừng lại!

Khác biệt!

So với việc Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong tu hành giả, Bạch Nhạc khác biệt lớn nhất, chính là ở chỗ hắn không phải Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người, hắn là từ thế giới chân thật mà đến, hắn gặp qua, thế giới chân thật nên là hình dáng gì!

Phảng phất một đạo thiểm điện chợt bổ ra đen kịt đêm!

Tinh tượng, thiên tinh!

Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong tinh tượng là cực hạn, thiên tinh cũng đã là cực hạn!

Thật là, chân thực tinh không đâu?

Lẽ nào thiên tinh cũng là cực hạn sao?

Dĩ nhiên không phải!

Bạch Nhạc rõ ràng nhớ kỹ, chân chính tinh không là mênh mông bực nào.

Chính mình dựa theo Thiên Tinh tháp bên trong tinh không mới trọng tố Tinh Hải, xây dựng cái này hoàn mỹ Tinh Hải, thật là. . . Dạng này hoàn mỹ, chỉ là giả tạo hoàn mỹ, chỉ là thuộc về Chúng Tinh Tiểu Thế Giới quy tắc phía dưới hoàn mỹ a!

Oanh!

Vừa nghĩ đến đây, phảng phất thứ gì nổ tung một dạng, Bạch Nhạc Tinh Hải bên trong, đột nhiên xuất hiện một cái khác điểm!

Đó là một viên, không tồn tại ở Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trong tinh không tinh thần!

Khả năng liền có cái này vừa mới sinh ra một ngôi sao, lại chợt xé rách Tinh Hải, nguyên bổn đã đạt được cực hạn vạn trượng Tinh Hải, vào giờ khắc này chợt lần nữa bành trướng, mặc dù vẻn vẹn chỉ là nhiều một chút xíu, thậm chí chỉ có chừng một thước phạm vi, nhưng cái này lại không hề nghi ngờ có nghĩa là, vạn trượng Tinh Hải cực hạn bị phá vỡ!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên bốc lên vẻ mừng như điên chi ý!

Nhưng mà, cũng cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc rõ ràng nghe được, trong hư không, vang lên một hồi quen thuộc tiếng sấm!

Cho dù là tại đây Thiên Tinh tháp bên trong, Bạch Nhạc cũng giống vậy cảm thụ được cái kia khí tức quen thuộc!

Đó là. . . Thiên kiếp!

... ...

Ùng ùng!

Trong tích tắc, phong vân biến sắc!

Toàn bộ Thiên Tinh tháp phảng phất đều vào giờ khắc này run rẩy, kinh khủng hơn đúng, trong bầu trời, chợt ngưng tụ ra một mảnh mây đen, tử sắc lôi đình tràn ngập cả mảnh trời không!

Trong chốc lát, toàn bộ Vân thành đều rơi vào trong một mảnh hỗn loạn!

Vô số tu hành giả ánh mắt đều không tự giác hướng về Thiên Tinh tháp tiến lên!

Loại kia khí tức kinh khủng, phảng phất nhường mỗi người đều từ đáy lòng nổi lên vẻ lạnh lẻo.

"Đó là cái gì?"

Giờ khắc này, không chỉ là bình thường tu hành giả, cho dù là Kỷ Thần, cùng với hắn tại Vân thành Hóa Hư cường giả, cũng không khỏi gắt gao nhìn thẳng trong bầu trời cái kia quỷ dị mây đen!

Không ai biết rõ cái kia ý vị như thế nào!

Thật là, tất cả mọi người tuy nhiên cũng bản năng ý thức đến, tuyệt đối không thể tới gần cái kia khủng bố mây đen.

Sấm chớp rền vang!

Ngay tại lúc đó, Vân thành ở ngoài, Giang Nhược Hư nhưng là sắc mặt đại biến, gắt gao nhìn thẳng không trung mây đen!

So với việc người khác, Giang Nhược Hư biết rõ đồ vật hiển nhiên càng nhiều!

Quan trọng hơn là, hắn có thể đủ từ trong cảm thụ được một loại hoàn toàn khác biệt lực lượng.

"Tử Vi Đế Tinh. . . Đó là, thiên ngoại chi lực!"

Cơ hồ là cùng một thời gian.

Số ngoài vạn dặm, trên đài xem sao, nguyên bản một mực nhắm mắt Tân Gia rõ ràng giờ khắc này cũng không khỏi đột nhiên mở mắt, bỗng nhiên đứng dậy, gắt gao nhìn thẳng Đông Nam quận phương hướng!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1180: Thiên kiếp, hoàn mỹ đột phá (thượng)

Hải Thần từng nói qua, thiên địa vô chủ, càng không có gì ý chí, tự nhiên cũng liền từ không có thiên kiếp thuyết pháp.

Cái gọi là thiên kiếp, chỉ có đánh vỡ thiên địa quy tắc thời điểm mới có thể sinh ra.

Đánh vỡ thiên địa quy tắc cái gì gian nan, đừng bảo là là Tinh Hải Cảnh, cho dù là Hóa Hư cường giả, cũng xa không đạt được đánh vỡ thiên địa quy tắc cấp độ.

Dựa theo Hải Thần nói, chí ít cũng phải sở hữu tiểu thế giới, mới có đánh vỡ thiên địa quy tắc tư cách.

Đương nhiên, Hải Thần chỉ là hoàn chỉnh thiên địa quy tắc!

Chúng Tinh Tiểu Thế Giới quy tắc, bây giờ muốn so với thế giới chân thật càng đầy đủ một ít, cho nên ở chỗ này, cho dù là đột phá Hóa Hư, cũng căn bản không cần độ thiên kiếp.

Thậm chí, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người, căn bản cũng không biết có thiên kiếp tồn tại.

Nếu như bình thường tu hành, cho dù là sở hữu hoàn mỹ Tinh Hải, cũng căn bản sẽ không đưa tới thiên kiếp.

Thật là, Bạch Nhạc khung Tinh Hải, nhưng là dẫn vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tinh tượng bên trong, căn bản không có tinh thần, dạng này biến hóa, nhường Bạch Nhạc mạnh mẽ đánh vỡ vạn trượng Tinh Hải cực

hạn, nhưng cũng đồng dạng đánh vỡ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thiên địa quy tắc.

Thiên kiếp này, chính là thiên phạt!

Vừa chuyển động ý nghĩ, Bạch Nhạc lúc này liền minh bạch bên trong nguyên do.

Đối với người khác mà nói, đối mặt thiên kiếp có lẽ sẽ tâm sinh sợ hãi, không còn dám kiên trì, thậm chí chủ động hủy diệt nhiều hơn chút Tinh Hải, lấy trừ khử thiên kiếp, thật là Bạch Nhạc nơi nào quan tâm cái này!

Từ hắn tu hành bắt đầu, không biết kinh lịch qua bao nhiêu lần thiên kiếp, đã sớm đã thành thói quen.

Thiên kiếp thì như thế nào?

Chợt ngẩng đầu, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái tinh mang, khóe miệng chứa đựng một nụ cười lạnh lùng, khắp khuôn mặt là ngạo ý.

"Mở cho ta!"

Trong miệng phát sinh quát to một tiếng, Bạch Nhạc căn bản không để ý tới cái gì thiên kiếp, lần nữa khung Tinh Hải, đem càng nhiều thế giới chân thật bên trong tinh thần dẫn vào Tinh Hải bên trong, thôi động Tinh Hải lần nữa bành trướng.

Tận khả năng nhường Tinh Hải không ngừng bành trướng, tu bổ vào càng nhiều tinh thần, đúc thành hoàn mỹ nhất đạo cơ, mới là Bạch Nhạc mục!

Khoảng cách trước đó, Tinh Hải liền ước chừng lại lan tràn ra mười mấy trượng khoảng cách.

Ùng ùng!

Cũng cơ hồ là đồng thời, kiếp vân ngưng tụ thành, khủng bố Tử Tiêu Thiên Lôi xuyên thấu Thất Tinh tháp trở ngại, thẳng đến Bạch Nhạc mà đến!

Cực hạn Tinh Hải đột phá, cũng đồng dạng kèm theo cảnh giới đột phá!

Mặc dù Bạch Nhạc còn chưa có bắt đầu vỡ nát Tinh Hải hóa thành hư không, có thể quá trình này cũng đã là không thể nghịch, mà giờ khắc này thiên kiếp, cũng cũng là nhằm vào đột phá Hóa Hư mà đến.

Không chút nào khoa trương nói, cho dù là Hóa Hư cường giả, tại đây Tử Tiêu Thần Lôi oanh kích phía dưới, cũng phải trong nháy mắt bị trọng thương!

Mà cái này, còn vẻn vẹn chỉ là đạo thứ nhất lôi đình mà thôi!

Đáng tiếc, lần này thiên kiếp muốn oanh kích người nhưng là Bạch Nhạc.

Thông Thiên Ma Công toàn lực vận chuyển, Bạch Nhạc nhưng là căn bản cũng không có phản ứng cái này Tử Tiêu Thần Lôi ý tứ.

Oanh một tiếng, cái kia khủng bố lôi đình chợt rơi vào Bạch Nhạc trên người, nhưng cái này thậm chí đủ để bị thương nặng bình thường Hóa Hư cường giả lôi đình, đối mặt Thông Thiên Đạo Thể, nhưng là căn bản là không có cách cấu thành bất cứ uy hiếp gì, ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc chống được tới.

Tử sắc lôi đình nhảy vào Bạch Nhạc trong cơ thể, Thông Thiên Ma Công vận chuyển phía dưới, nhưng là căn bản không có tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì, trực tiếp liền bị cắn nuốt hết.

Thiên kiếp lực lượng mặc dù là khảo nghiệm cùng nghiêm phạt, có thể chỉ cần chịu đựng được, cũng đồng dạng hội hóa thành thuần túy lực lượng, trợ giúp người tăng thực lực lên.

Rất hiển nhiên, cái này ầm ầm rơi xuống thiên lôi, liền trực tiếp bị Bạch Nhạc coi là thối luyện thân thể chất dinh dưỡng!

Giả sử một màn này bị người chứng kiến, cần phải bả những người tu hành kia xem ngốc không được.

Còn tốt, Thiên Tinh tháp phong bế, bây giờ ngoại nhân vẻn vẹn chỉ là chứng kiến cái kia khủng bố thiên lôi rơi vào Thiên Tinh tháp, có thể bên trong đến tột cùng phát sinh cái gì, nhưng là căn bản không được biết.

Oanh! Oanh! Oanh!

Một đạo tiếp một đạo thiên lôi ầm ầm rơi xuống, Bạch Nhạc lại thậm chí nhìn đều không nhìn liếc mắt, đem toàn bộ tâm thần toàn bộ đặt ở Tinh Hải sáng lập phía trên!

Bạch Nhạc rất rõ ràng, bây giờ lưu cho hắn thời gian đã ít vô cùng.

Chính hắn thậm chí cũng có thể rõ ràng cảm thụ được, Tinh Hải đã đến bên bờ tan vỡ, nếu như không phải hắn thủy chung duy trì Tinh Hải bành trướng, đã sớm đã không thể nghịch vỡ nát Tinh Hải, bước vào Hóa Hư.

Hắn nhất định phải đem hết toàn lực, duy trì Tinh Hải bành trướng, mới có thể tận lực kéo dài đột phá thời gian.

Bạch Nhạc có dự cảm, bây giờ mỗi nhiều một trượng Tinh Hải bành trướng, đều sẽ vì hắn đột phá Hóa Hư sau đó thực lực, mang đến tăng lên cực lớn.

Bây giờ hắn, chính là tại đánh vỡ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới quy tắc cực hạn!

Cùng lúc đó, lôi đình rơi vào trên người, cũng đồng thời thôi động cái này Thiên Ưng Đấu Thể cùng Thông Thiên Đạo Thể đề thăng!

Hai cái này tại tình huống bình thường xuống, cũng đồng dạng đều đã đạt được cực hạn, chỉ có tại đây đánh vỡ thiên địa quy tắc thiên kiếp dưới, mới được tăng thêm một bước.

Đương nhiên, loại này đột phá, cũng đồng dạng gánh vát cực đại phiêu lưu.

Loại này hoàn toàn bằng vào thân thể đi ngạnh kháng thiên kiếp cách làm, tuy có thể mang đến quyền lợi, nhưng lại cũng ẩn chứa tử vong nguy hiểm, một khi thân thể không thể chịu đựng thiên kiếp oanh kích, liền sẽ đưa tới thân thể tan vỡ.

Mà ở loại này đột phá thời khắc mấu chốt, còn có thiên kiếp uy hiếp, một khi thân thể tan vỡ, liền hầu như đã có thể tuyên cáo tử vong.

Đổi hắn bất luận kẻ nào, sợ rằng cũng không dám liều mạng như vậy.

Có thể Bạch Nhạc, lại sớm đã không quan tâm những thứ này.

Đối hắn mà nói, dạng này đột phá, bản thân chính là đang liều mạng!

Từ hắn bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới một khắc này, cũng đã đem chính mình đưa vào chỗ chết, nếu như liền liều mạng dũng khí cũng không có, vậy cũng không cần giãy dụa, đàng hoàng ngây ngốc mười năm, chờ chết là được.

Mười một ngàn trượng!

Điên cuồng bành trướng, bất quá ngắn ngủi không đến một nén nhang thời gian, Bạch Nhạc Tinh Hải, cũng đã tại đánh vỡ cực hạn tình huống dưới, ngạnh sinh sinh bành trướng một ngàn trượng!

Cũng chớ xem thường cái này một ngàn trượng, tại đã đánh vỡ cực hạn tình huống dưới, mỗi nhiều một trượng đột phá, đều là có tính lẫn lộn!

Chỉ là, đến một bước này, Bạch Nhạc nhưng cũng có thể cảm giác được, mình đã chống được cực hạn.

Hắn đối với tinh tượng lý giải, hầu như toàn bộ đều là đến Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sau đó mới nghiên cứu.

Trước đó, hắn duy nhất nghiên cứu, liền tới từ ở trước đây đối Bắc Đẩu Kiếm Trận thôi diễn.

Bù đắp tinh không, bằng vào chỉ là đối với chân thực tinh không ký ức mà thôi, có thể làm đến bước này, cũng đã rất không tầm thường.

Còn muốn tưởng dùng phương thức này tới bành trướng tinh không, đã là căn bản không có khả năng sự tình.

Thật là, đối với Bạch Nhạc mà nói, vẻn vẹn bành trướng một ngàn trượng Tinh Hải, vẫn không có đạt được hắn mong muốn!

Hắn đã làm rất tốt, thật là bản năng lại nói cho hắn biết, hắn còn có thể làm càng tốt hơn.

Muốn trong tương lai sở hữu ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, thậm chí chống lại thần linh thực lực, hắn cũng nhất định muốn làm tốt hơn mới được!

Bỗng nhiên ngẩng đầu, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Tinh Hải lực lượng, phảng phất trong nháy mắt tùy theo triệt để

sôi trào!

"Thôn thiên!"

Thôn Thiên Quyết!

Đã đạt được cực hạn tình huống dưới, hắn cũng vẫn như cũ không chịu bỏ qua, bá đạo đến mức tận cùng Thôn Thiên Quyết, chính là Bạch Nhạc cuối cùng giãy dụa!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1181: Thiên kiếp, hoàn mỹ đột phá (hạ)

Thôn thiên!

Thôn Thiên Quyết ước nguyện ban đầu, chính là đem cái này thiên địa đều cắn nuốt, cũng là Thông Thiên Ma Quân bá đạo nhất thể hiện.

Thiên địa ở giữa, tất cả lực lượng, đều có thể vì Thôn Thiên Quyết thôn phệ.

Tinh lực như thế, thiên kiếp tự nhiên cũng như thế!

Thiên Tinh tháp bên trong tinh lực, thì không cách nào nhường Tinh Hải đánh vỡ cực hạn, thế nhưng thiên kiếp lực lượng lại không giống nhau.

Thiên kiếp vốn là siêu thoát thiên địa quy tắc lực lượng, thôn phệ tiến đến, tự nhiên cũng giống vậy có thể đánh vỡ thiên địa quy tắc.

Nguyên bổn đã đến cực hạn Tinh Hải, theo lấy Thôn Thiên Quyết thi triển, đem thiên kiếp thôn phệ đi vào, nhưng là nhất thời lần nữa tăng vọt.

Thiên lôi, địa hỏa, âm phong, minh thủy!

Thiên kiếp dưới, những thứ này nhất bổn nguyên lực lượng lần lượt đột kích, điên cuồng oanh kích lấy Tinh Hải, cũng đánh thẳng vào Bạch Nhạc thân thể.

Mười một ngàn trượng, mười hai ngàn trượng. . . Mười ba ngàn trượng!

Tinh Hải một lần bành trướng, cũng lần lượt đánh vỡ Bạch Nhạc cực hạn!

Cho dù là Thiên Ưng Đấu Thể cùng Thông Thiên Đạo Thể cả hai đều thôi động đến mức tận cùng, Bạch Nhạc cũng đúng là vẫn còn không thể chịu đựng thiên kiếp này không ngừng oanh kích, cả người bị đánh da tróc thịt bong, cả người thay đổi máu me đầm đìa, hầu như thấy không rõ tướng mạo sẵn có.

Chỉ có đạo cốt như trước trong suốt như ngọc, cũng chống đở Bạch Nhạc thân thể không có triệt để tan vỡ!

Đạo cốt còn có thể chống đỡ, có thể Tinh Hải cũng đã trước một bước bắt đầu tan vỡ.

Mười ba ngàn trượng, đây đã là không thể tưởng tượng cực hạn.

Nhưng mà, ngay tại Tinh Hải vỡ nát trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong mắt lại lần nữa lộ ra một màn điên cuồng chi sắc!

"Trở lại!"

Trong miệng phát sinh một tiếng trầm thấp gào thét.

Cơ hồ là trong tích tắc, khủng bố kiếm khí chợt đâm thủng bầu trời.

Tinh Hải đã bắt đầu vỡ nát, nhưng mà kinh khủng này kiếm khí lại lần nữa đem đã vỡ nát Tinh Hải khuấy động đứng lên, toàn bộ Tinh Hải phảng phất đều ở đây kiếm khí lôi kéo dưới, hóa thành một cái kinh người kiếm khí vòng xoáy!

Kiếm nhận phong bạo!

Thúc giục Tinh Hải, Bạch Nhạc tại đây cực hạn phía dưới, dĩ nhiên

ngạnh sinh sinh lấy cái này kiếm đạo chi lực, đem đã vỡ nát Tinh Hải lần nữa ngưng tụ, xé rách thiên kiếp chi lực, nuốt vào Tinh Hải bên trong!

Mười bốn ngàn trượng, mười lăm ngàn trượng. . . Mười tám ngàn trượng!

Kiếm nhận phong bạo bản thân liền là hấp thụ thiên địa ở giữa lực lượng biến thành của bản thân, tại cộng thêm Thôn Thiên Quyết dẫn đạo, đem uy lực không ngừng tăng lên, thế cho nên đạt được một loại ngoại nhân hầu như không dám tưởng tượng cấp độ!

Oanh!

Ngay tại Tinh Hải đạt được mười tám ngàn trượng trong nháy mắt, Tinh Hải cũng rốt cục chống được cực hạn, triệt để tan vỡ mở ra, hóa thành óng ánh khắp nơi hư không!

Hóa Hư!

Trong tích tắc, phảng phất vô số thiên địa quy tắc dung nhập bên trong, có hình dạng Tinh Hải chợt hóa thành vô hình hư không, tùy ý lan tràn ra!

Đại Đạo Độc Hành!

Bước vào Hóa Hư trong nháy mắt, cũng liền có nghĩa là, tránh thoát thiên địa ràng buộc, chân chính bước lên Đại Đạo Chi Lộ!

Đường này, không giống với bất cứ người nào, cũng sẽ không thuộc về bất luận kẻ nào truyền thừa, mà là hoàn toàn thuộc về mình Thông Thiên Đại Đạo!

Trong hư không, phảng phất thắp sáng một vùng sao trời, hoàn mỹ đem hết thảy đều dung nạp đi vào.

Trong lúc phất tay, đều có đại đạo lực lượng!

Đây là Bạch Nhạc lần đầu tiên rõ ràng cảm thụ được, nguyên lai lực lượng, là có thể lấy phương thức này mà tồn tại.

Thiên địa chi lực!

Phảng phất chỉ là tùy ý rơi, liền có thể dẫn động mênh mông thiên địa chi lực cho mình sử dụng, mà không còn là ép buộc bản thân lực lượng, giờ khắc này, cho Bạch Nhạc ảo giác, giống như là chính mình có thể dùng sở hữu vô cùng vô tận lực lượng đồng dạng.

Đây cũng là chân chính Hóa Hư chi lực!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc phảng phất mới chính thức nhòm ngó thiên địa này bản chất.

Theo lấy Bạch Nhạc đột phá, bầu trời kiếp vân cũng tiêu tán theo, nguyên bản trời u ám, phảng phất tại trong khoảnh khắc, liền hóa thành vạn dặm trời quang!

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng rõ ràng cảm thụ được Thiên Tinh tháp tồn tại!

Cái này Thiên Tinh tháp tầng thứ bảy, trên thực tế, liền tồn tại cùng trong hư không, cùng cái kia một tòa vật chất thượng tháp tách rời mở ra, giống như là một cái độc lập không gian.

Trong thoáng chốc, Bạch Nhạc phảng phất cũng rõ ràng cảm thụ được thiên địa ở giữa, mặt khác hai nơi dạng này không gian tồn tại!

Không cần giải thích, Bạch Nhạc cũng có thể minh bạch, đó chính là mặt khác hai tòa Thiên Tinh tháp!

Ba tòa Thiên Tinh tháp, trên thực tế, là lẫn nhau tương liên!

Hơn nữa, Bạch Nhạc tựa hồ có thể cảm giác được, cái này ba tòa Thiên Tinh tháp, giống như là thiên địa ở giữa ba cái điểm chống đỡ một dạng.

Hô!

Nhẹ nhàng nôn một hơi thở, Bạch Nhạc sau một khắc liền cảm nhận đến một cổ lực bài xích!

Phảng phất có một loại lực lượng cường đại, đưa hắn từ vùng không gian này bên trong đẩy ra ngoài.

Nếu như bình thường Hóa Hư cường giả, thậm chí căn bản không kịp cảm thụ, liền sẽ trực tiếp bị ném ra mảnh không gian này, có thể Bạch Nhạc nội tình nhưng bây giờ quá cường đại, cho dù là đối mặt loại này cường đại lực bài xích, cũng vẫn như cũ có thể tạm thời ổn định thân hình, cùng đối phương đối kháng!

Đương nhiên, cũng vẻn vẹn chỉ là tạm thời mà thôi!

Bất quá, đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này cũng đã đủ đủ!

Hít sâu một hơi, trong một chớp mắt, nguyên bản tại thiên kiếp dưới bị oanh kích vết thương chồng chất thân thể, lợi dụng một loại mắt thường có thể thấy tốc độ khôi phục, toàn thân như ngọc, tràn ngập một loại hoàn mỹ cảm giác mạnh mẽ.

Ngón tay khẽ búng, trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền thay một thân sạch sẽ bạch y.

Tiểu Bạch Long vẫn như cũ ghé vào Bạch Nhạc trong tay áo, trước đó tất cả, phảng phất đều căn bản không có ảnh hưởng đến tiểu tử kia chút nào.

Một bước ở giữa, Bạch Nhạc liền chợt từ Thiên Tinh tháp bên trong bước ra tới!

Một bộ bạch y, đứng chắp tay, cứ như vậy đột nhiên xuất hiện tại Thiên Tinh tháp bầu trời.

Cơ hồ là đi ra trong nháy mắt, tiểu tử kia phảng phất cũng nhận được một cổ trong chỗ u minh lực lượng ảnh hưởng, chợt tỉnh lại.

"Ngao ô!"

Trong nháy mắt, Tiểu Bạch Long chợt phát sinh một tiếng rồng gầm!

Ngay tại lúc đó, thiên địa ở giữa lực lượng, phảng phất chợt sôi trào, chợt hướng về Tiểu Bạch Long trong cơ thể vọt tới!

Bạch Nhạc là mang theo Tiểu Bạch Long một chỗ bước vào Thiên Tinh tháp, mặc dù tựa hồ bởi vì nào đó cổ thì lực lượng, Tiểu Bạch Long vừa tiến vào tầng thứ bảy không gian, liền rơi vào trạng thái ngủ say, nhưng cái này lại cũng không có nghĩa là, Tiểu Bạch Long liền thật không thu hoạch được gì!

Bạch Nhạc tại tầng thứ bảy mấy tháng này, mỗi thời mỗi khắc Tiểu Bạch Long đều sẽ tự nhiên hấp thu một bộ phận tinh lực, rèn luyện thân thể.

Phải biết, Tiểu Bạch Long nguyên bản đã đến Tinh Hải đỉnh phong, bây giờ đi qua Thiên Tinh tháp phen này thanh tẩy, tại tỉnh lại trong nháy mắt, nhưng là nhất thời liền trực tiếp đột phá!

Đương nhiên, dạng này đột phá, vẫn chưa đánh vỡ thiên địa quy tắc, tự nhiên cũng sẽ không đưa tới thiên kiếp!

Mây nổi bốn phía!

Cái này biến cố đột nhiên, một dạng dẫn tới toàn bộ Vân thành lần nữa sôi trào.

Khóe miệng hiện lên vẻ tươi cười, Bạch Nhạc ngẩng đầu, cơ hồ là trước tiên, liền trực tiếp tập trung Kỷ Thần vị trí chỗ ở.

Trên thực tế, cũng căn bản không có chờ Bạch Nhạc trước mở miệng, Kỷ Thần cũng đã trước một bước phản ứng kịp!

"Bạch Nhạc tiểu nhi, hôm nay chính là ngươi tử kỳ!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng sát khí, chứng kiến Bạch Nhạc đi ra trong nháy mắt, Kỷ Thần cũng đã dẫn động sát trận.

Từ Bạch Nhạc bước vào Thiên Tinh tháp, hắn liền đang chờ giờ khắc này, bây giờ dù là xuất hiện một ít ngoài ý muốn, cảm thụ được Bạch Nhạc tựa hồ so trong dự đoán mạnh hơn, cũng vẫn như cũ vô pháp cải biến hắn ước nguyện ban đầu.

Sát cục đã bố trí xuống, ở đâu có dừng tay khả năng!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1182: Vạn Tượng Sát Trận

"Vạn vật, lên!"

Trong miệng phát sinh gầm lên giận dữ, trong tích tắc, sát trận cũng đã bị mở ra, hô hấp ở giữa, toàn bộ Thiên Tinh tháp xung quanh đều bị bao phủ, trong hư không, hiện ra vô số mãnh thú hư ảnh!

Vạn vật, chỉ chính là tất cả ảo giác!

Phảng phất trong nháy mắt, liền đem Bạch Nhạc đưa thân vào một mảnh hư vô ảo giác bên trong, khắp nơi đều là mãnh thú tiếng hí, hướng về Bạch Nhạc quấn giết tới!

Ảo trận!

Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc liền đột nhiên phản ứng kịp, đây là một loại cực kỳ cao minh ảo trận, có thể từ hư hóa thực, một khi rơi vào trong ảo cảnh, những thứ này hư huyễn mãnh thú, liền có thể hóa thành chân thực, đem người bóp chết.

Nhưng mà, Bạch Nhạc bản thân chỉ là Huyễn Thuật Chi Đạo cao thủ, đối phương lấy loại này ảo trận đối phó hắn, ở đâu có dễ dàng như vậy!

"Phá hư!"

Đầu ngón tay chợt điểm ra, nhất thời liền có một cổ cường đại thần hồn chi lực lan tràn ra, mới mạnh mẽ hưng thịnh ảo trận, bất quá tại trong nháy mắt liền bị Bạch Nhạc mạnh mẽ bài trừ!

Nếu như chỉ có Tinh Hải Cảnh, Bạch Nhạc có thể mặc dù có thể xem thấu ảo trận, cũng căn bản là không có cách phá giải, nhưng bây giờ, trên lực lượng lên tới một cái khác cấp độ, tự nhiên liền hoàn toàn bất đồng.

"Ngươi đến tột cùng là ai?"

Ảo trận trong nháy mắt bị phá, Kỷ Thần trong lòng cũng không khỏi hơi hơi trầm xuống.

Trước đó Bạch Nhạc có thể biến ảo thành Đái Chấn dáng dấp đã lừa gạt hắn, hắn liền đã ý thức được, Bạch Nhạc tinh thông tại Huyễn Thuật Chi Đạo, nhưng hôm nay, cho dù là Vạn Tượng Sát Trận bên trong ảo trận, đều có thể bị Bạch Nhạc trong nháy mắt ở giữa bài trừ, khả năng liền nhường hắn có chút chấn động.

Bực này huyễn thuật tạo nghệ, cần phải so với hắn trong tưởng tượng càng sâu nhiều.

"Quận trưởng hà tất biết rõ cố vấn!"

Khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

"Không nên đắc ý quá sớm, ngươi cho rằng tinh thông huyễn thuật, liền có thể phá ta Vạn Tượng Sát Trận sao?"

Cười lạnh một tiếng, Kỷ Thần không thấy chút nào vẻ bối rối, lành lạnh mở miệng nói.

Vạn Tượng Sát Trận!

Bốn chữ này vừa ra, xung quanh xem náo nhiệt đoàn người, nhất thời một mảnh xôn xao.

Trước đó chứng kiến Bạch Nhạc trong lúc phất tay liền phá huyễn trận, còn có người cười trên nỗi đau của người khác muốn xem náo nhiệt, nhưng hôm nay Kỷ Thần nói toạc ra sát trận tên, nhưng là làm cho tất cả mọi người trong lòng cũng không khỏi sợ hãi cả kinh!

Vạn Tượng Sát Trận, vốn là thế gian này kinh khủng nhất sát trận một trong.

Tục truyền, là từ Chúng Tinh Thần Vực bên trong đạt được trận pháp truyền thừa, cho dù là không người chủ đạo, đều đủ để khốn sát bình thường Hóa Hư cường giả.

Bây giờ Kỷ Thần tự mình tọa trấn Vạn Tượng Sát Trận, càng là có thể đem đại trận uy lực triệt để thi triển ra, uy thế càng là kinh thiên động địa.

Ảo trận bất quá chỉ là trụ cột nhất thủ đoạn công kích a.

Phảng phất vì xác minh Kỷ Thần nói tới, trong nháy mắt, liền có một cái hắc long từ trong trận biến ảo mà ra, gầm thét hướng về Bạch Nhạc giết đi qua!

Lần này, cũng không phải là ảo giác, mà là trong sát trận long hồn bị kích phát mà ra, ngưng tụ tinh lực mà thành, gần như có thể phát huy ra lúc còn sống bảy thành thực lực.

Một tay một trảo, Nghịch Ma Kiếm chợt tới tay, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, không tránh không né, cứ như vậy một kiếm ở giữa hướng về kia hắc long chém xuống đi.

Oanh!

Trong nháy mắt, kiếm khí màu tím liền cùng cái kia hắc long va vào nhau.

May là cái kia hắc long lại như thế nào cường đại, thì như thế nào chống đỡ được Bạch Nhạc một kích toàn lực.

Không chút nào khoa trương nói, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, cho dù là cái kia hắc long phục sinh, sợ cũng đỡ không được Bạch Nhạc một kiếm!

Nháy mắt trước đó, cái kia hắc long thân thể liền chợt bị kiếm khí cắn nát.

Nhưng mà, đây hết thảy lại phảng phất đều chẳng qua chỉ là vừa mới bắt đầu!

Cái kia một cái hắc long thân thể còn không có triệt để tan vỡ, quanh thân liền sinh ra một con phượng hoàng, một đầu Kỳ Lân!

Vạn Tượng Sát Trận, ngưng tụ ra mãnh thú, có thể xa xa không chỉ cái kia một cái hắc long.

"Giết!"

Kiếm thế triển khai, Bạch Nhạc không chút do dự nào, kiếm phong lần nữa chém ra, cùng trước kia cái kia hắc long một dạng, phượng hoàng cùng Kỳ Lân cũng đồng dạng, đỡ không được Bạch Nhạc một kích!

Nhưng mà đáng sợ đúng, tại đây trong sát trận, chém giết đối phương, lại căn bản là không có cách trừ tận gốc.

Nhất sinh nhị, nhị sinh tứ, tứ thành bát!

Những thú dữ này, lại đơn giản là càng giết càng nhiều, vô cùng vô tận, mới bất quá rất ngắn trăm hơi thở thời gian, xung quanh sinh ra mãnh thú cũng đã đạt hơn mười mấy con!

Bạch Nhạc mỗi giết một con, liền sẽ nhiều hơn nữa ra hai con, không ngừng gia nhập vây công ở giữa.

Vạn Tượng Sát Trận, chỉ cần đại trận tinh lực không dứt, liền có thể không ngừng sinh ra mãnh thú, tối đa có thể đạt tới hơn vạn đông đúc!

Đây mới là Vạn Tượng Sát Trận tên khởi nguồn!

Một hai con mãnh thú, Bạch Nhạc đối phó đứng lên, không chút nào cố sức, thật là một khi nhiều lên a, dù cho là lấy Bạch Nhạc cường hãn, cũng nhất thời cảm thụ được một cổ khủng bố áp lực!

Khủng bố!

Rơi vào trong trận, thời gian càng dài, sát trận uy lực liền càng khủng bố hơn, giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc cũng đồng dạng ý thức được, lại tiếp tục như thế, chính mình sợ rằng thật muốn bị vây chết tại đây trong sát trận.

"Ngao ô!"

Một tiếng rồng gầm vang lên lần nữa, cứ như vậy một hồi thời gian, Tiểu Bạch Long cũng đã hoàn thành đột phá, gào thét hướng về xung quanh mãnh thú lướt đi.

Tiểu Bạch Long bây giờ cũng đã đột phá, bước vào Hóa Hư cảnh giới, cộng thêm Long tộc cái kia thân thể cường hãn, cực kỳ hung hãn!

Xung quanh những hung thú kia , đồng dạng khó thoát Tiểu Bạch Long chém giết.

Chẳng qua là cho Bạch Nhạc một dạng, Tiểu Bạch Long cũng đồng dạng vô pháp triệt để giết chết những thú dữ này, trong chốc lát, bị rơi vào

trong vây công.

Giờ khắc này, cho dù ai đều nhìn ra, lúc này Bạch Nhạc đã bị Kỷ Thần đẩy vào trong tuyệt cảnh.

Quá mạnh mẽ!

Có thể chiếm giữ Đông Nam quận, Kỷ Thần bản thân liền là đứng đầu cường giả, bây giờ còn có Vạn Tượng Sát Trận, nơi nào là một cái vừa mới đột phá Bạch Nhạc có khả năng chống lại!

Phảng phất giờ khắc này, ai cũng đã có thể đoán được Bạch Nhạc bại vong!

Rõ ràng là một đời thiên tài, nhưng hôm nay, còn chưa kịp nở rộ quang thải, liền muốn bỏ mạng ở cái này Vạn Tượng Sát Trận bên trong, xác thực làm người ta có chút thổn thức.

So với việc Kỷ Thần loại này lão bài cường giả, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn quá non nớt a!

Chỉ là, mọi người dạng này ý niệm trong đầu mới vừa mới lên đến, trên trận tình thế liền lần nữa phát sinh biến hóa.

"Kỷ Thần, đây cũng là tỉ mỉ chuẩn bị sát trận sao? Vậy cũng quá làm ta thất vọng!"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, khinh thường mở miệng nói.

Dạng này sát trận, đối với người khác mà nói, có thể khó có thể hóa giải, thật là đối Bạch Nhạc mà nói, nhưng bây giờ chưa nói tới uy hiếp.

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, bước ra một bước, Bạch Nhạc

trên người chợt lộ ra lau một cái khủng bố hấp lực!

"Thôn thiên!"

Trong một chớp mắt, một cổ khủng bố hấp lực chợt bộc phát ra, vừa mới còn tàn sát bừa bãi mãnh thú, phảng phất trong nháy mắt liền bị thôn phệ đi vào!

Thôn Thiên Quyết!

Đây là Bạch Nhạc lần đầu tiên ngay trước tất cả mọi người mặt, thi triển ra Thôn Thiên Quyết tới.

Trước đó chưa vào Hóa Hư, Bạch Nhạc không dám tùy tiện bại lộ, nhưng hôm nay, theo lấy thực lực đề thăng, nhãn giới tự nhiên cũng đã không giống nhau.

Bộc lộ ra Thôn Thiên Quyết, Bạch Nhạc cũng muốn nhìn một chút, cái này Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người, có biết hay không Thông Thiên Ma Công, xem xem có thể hay không từ trong phát hiện đầu mối gì.

Vạn Tượng Sát Trận mặc dù khủng bố, thật là Thôn Thiên Quyết, lại hiển nhiên là tất cả đại trận khắc tinh!

Thiên địa chi lực, cũng dám thôn phệ, liền chớ đừng nói chi là một tòa đại trận chi lực.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc xung quanh liền hình thành một cơn lốc xoáy, những hung thú kia bị ngạnh sinh sinh đập vỡ vụn nuốt vào, hơn nữa, dạng này thôn phệ, cướp đoạt chính là Vạn Tượng Đại Trận bản thân lực lượng, những thứ này bị nuốt vào đi mãnh thú, khả năng liền lại đừng nghĩ trọng sinh.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1183: Ngạnh hám Kỷ Thần

"Đó là cái gì?"

Trợn to hai mắt, trong lúc nhất thời, tất cả mọi người tại chỗ cũng không khỏi có điểm mộng, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc thân ảnh, hầu như khó mà tin được chính mình con mắt.

Vạn Tượng Sát Trận a!

Trên đời này cao cấp nhất sát trận, lại là từ Kỷ Thần tự mình tọa trấn, vậy mà biết lấy một loại phương thức như vậy bị phá, cái này cũng không khỏi quá khoa trương đi.

Vô luận người khác, nghĩ như thế nào, Bạch Nhạc đương nhiên sẽ không vì vậy ngừng tay!

Bộc lộ ra Thôn Thiên Quyết, Bạch Nhạc liền không có muốn thiện.

Một trận chiến này cố nhiên là Kỷ Thần vì hắn bố trí xuống sát cục, nhưng hắn tại Thiên Tinh tháp bên trong dùng hết tất cả đánh vỡ cực hạn vì phải là cái gì?

Bước vào Hóa Hư, trong lúc phất tay đều có khó lường chi uy, còn có Thôn Thiên Quyết bá đạo, đơn giản là đánh đâu thắng đó!

Chỉ là mấy hơi thở trước đó, Vạn Tượng Sát Trận liền ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc xé mở một vết thương.

"Là ngươi. . . Nguyên lai đều là ngươi làm!"

Giờ khắc này, Kỷ Thần trong mắt cũng không khỏi bạo khởi lau một cái khủng bố sát khí.

Kỷ Linh bị bị thương nặng, đến nay sinh tử chưa biết, trận chiến kia hơn mười vị Tinh Hải Cảnh cường giả bị giết, hắn cũng một lần cho rằng, Bạch Nhạc phía sau có thể có thể còn có người, hơn nữa, rất có thể chính là vị kia theo như đồn đãi Yến Bắc Thần.

Nhưng hôm nay, làm Thôn Thiên Quyết từ Bạch Nhạc trong tay thi triển ra, tất cả liền đều đã có giải thích.

Cho tới bây giờ sẽ không có người khác tồn tại, đây hết thảy đều là Bạch Nhạc một tay tạo thành.

Ý thức được điểm này, Kỷ Thần trong lòng sát khí cũng đã sôi trào tới cực điểm!

"Bạch Nhạc, để mạng lại!"

Vạn Tượng Sát Trận mặc dù bị xé nứt, nhưng cái này lại cũng không có nghĩa là hắn liền thúc thủ vô sách.

Hắn tự mình tọa trấn Vạn Tượng Sát Trận, chính là lớn nhất cam đoan!

Mặc dù không có sát trận, hắn chính là Đông Nam quận quận trưởng, là thiên hạ này, cao thủ hàng đầu nhất một trong.

Mà Bạch Nhạc bất quá là vừa mới đột phá Hóa Hư mà thôi!

Bàn tay đột nhiên một phen, trong nháy mắt, một cây ngân sắc Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao liền chợt rơi vào Kỷ Thần trong tay!

Kỷ Thần thủ đoạn, vốn là từ trên người hắn học được.

Cái này một cây Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao, càng là hắn từ Chúng Tinh Thần Vực bên trong đạt được, uy lực vô cùng.

Đao phong rạch một cái, liền chợt hóa thành một đạo ngân sắc trường hồng, xé rách hư không, thẳng đến Bạch Nhạc mặt mà đến!

"Đến tốt lắm!"

Trong mắt lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, Bạch Nhạc trong lồng ngực cũng đồng dạng kích khởi lau một cái đắt đỏ chiến ý.

Lấy mười tám ngàn trượng Tinh Hải phá vỡ mà vào Hóa Hư, Bạch Nhạc tích lũy đã đạt được một loại không thể tưởng tượng nổi cấp độ, Bạch Nhạc cũng đồng dạng muốn thử nhìn một chút, chính mình đến tột cùng đạt được một dạng gì cảnh giới.

Đối hắn mà nói, Kỷ Thần bản thân liền là một khối đá thử vàng.

Thôn Thiên Quyết lực lượng còn chưa tan đi đi, Bạch Nhạc bây giờ vốn là tại trạng thái đỉnh phong, mặc dù đối mặt Kỷ Thần công kích, cũng không sợ hãi chút nào, bước ra một bước, trong tay Nghịch Ma Kiếm chợt giơ lên, hung hãn đón lấy Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao chém tới.

Ùng ùng!

Trong nháy mắt, một cổ khủng bố trùng kích chợt nổ lên, nguyên bản đã bị Bạch Nhạc xé rách một vết thương Vạn Tượng Đại Trận, tại đây một kích ở giữa, liền hầu như đã hoàn toàn bị hủy!

Vẻn vẹn là cái kia chiến đấu dư ba, Hóa Hư phía dưới liền không ai có thể sinh tồn hạ xuống!

"Điều đó không có khả năng!"

Một kích ở giữa, Kỷ Thần cùng Bạch Nhạc hai người đồng thời đẩy ra thân hình, Kỷ Thần trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin, nhịn không được hô to lên tiếng.

Một kích này, hắn cùng với Bạch Nhạc hai người đồng thời bị đánh lui, mặc dù hắn vẫn như cũ có vài phần ưu thế, nhưng lại cũng vẻn vẹn chỉ là như vậy mà thôi.

Hơn nữa, Bạch Nhạc thân thể xa còn cường hãn hơn hắn nhiều, cho dù là ăn một điểm thua thiệt, cũng hoàn toàn có thể bằng vào thân thể cường hãn bù đắp lại.

Quá mạnh mẽ!

Dạng này lực lượng, hầu như triệt để phá vỡ hắn nhận thức.

Từ xưa tới nay chưa từng có ai mới vừa bước vào Hóa Hư là có thể sở hữu dạng này lực lượng, cho dù là trước đây Cố Vong Tình cũng căn bản làm không được.

Lực lượng này nhưng là tuyệt đối không giả được.

Vô luận hắn lại như thế nào khó có thể tin, cũng nhất định muốn thừa nhận, bây giờ Bạch Nhạc, xác thực đã sở hữu cùng hắn ngang hàng đối thoại tư cách.

"Đông Nam quận trưởng, không gì hơn cái này!"

Cười lạnh một tiếng, trong tay nắm kiếm, Bạch Nhạc chiến ý sôi trào, trong miệng cũng không chút nào tha người.

Một trận chiến này, hắn không chỉ là phá giải Kỷ Thần sát cục, cũng muốn lập uy!

Trước đó ẩn nhẫn thời gian, đã đủ trưởng, từ bước vào Hóa Hư, cũng đã sở hữu cùng trên đời này cường giả chân chính nói chuyện ngang hàng tư cách, đây là hắn liều mạng tranh thủ tới cơ hội!

"A a a!"

Trong miệng phát sinh một hồi phẫn nộ gào thét, Kỷ Thần trong tay Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao chặn lại, nhất thời lần nữa hướng về Bạch Nhạc giết tới.

"Xé trời!"

Ngân quang tràn ngập, xung quanh cái kia một mảnh hư không, phảng phất đều bị nhuộm thành một mảnh ngân sắc!

Hư Không Chi Lực!

Bước vào Hóa Hư sau đó, Tinh Hải mặc dù vỡ nát, tuy nhiên lại cũng không có nghĩa là lực lượng liền tiêu thất, tương phản, cái kia lực lượng khổng lồ liền tùy theo hóa thành Hư Không Chi Lực, một khi điều động, uy thế đủ có thể kinh thiên động địa!

Tinh Hải thời điểm tối đa không hơn vạn trượng, chỉ khi nào hóa thành hư không, chính là trong vòng tới đếm hết.

Kỷ Thần trong cơn giận dữ, đem hết toàn lực xuất thủ, cái kia một mảnh ngân sắc hư không lan tràn gần trăm dặm, hầu như bao phủ hơn nửa Vân thành!

Ngay tại lúc đó, Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao phá không mà ra, phảng phất một đạo xé rách thiên địa thiểm điện, lay động thiên địa!

Xé trời!

Cái này chính là Kỷ Thần nhất cường đại thần thông một trong.

Trong chớp nhoáng này, cho dù là Bạch Nhạc, cũng đồng dạng cảm thụ được một cổ áp lực thật lớn!

Không còn dám có chút do dự, trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền cũng đồng dạng triển khai phía sau mình hư không!

Huyễn lệ tinh không trong nháy mắt hiển hiện mà ra , đồng dạng kéo hơn tám mươi dặm!

Tối trọng yếu là, cái này một mảnh hư không, liền như một mảnh chân thực tinh không, tinh quang rực rỡ!

Cho dù là tại cái kia một mảnh ngân sắc bao phủ phía dưới, cũng vẫn như cũ có thể thấy rõ ràng.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc trong miệng chợt truyền đến một tiếng trầm thấp gầm lên!

"Bạo cho ta!"

Ba chữ lối ra, Thôn Thiên Quyết lực lượng ầm ầm bạo phát, vừa mới tại Vạn Tượng Đại Trận bên trong thôn phệ lực lượng, trong nháy mắt này chợt cuốn ngược mà ra, hóa thành một cổ kinh khủng lực đánh vào, hướng về Kỷ Thần oanh kích mà đi!

Ùng ùng!

Trong nháy mắt, toàn bộ Vân thành phảng phất đều ở đây một kích ở giữa run rẩy.

Cái kia khủng bố uy thế, đủ để làm cho tất cả mọi người từ đáy lòng sinh

ra lau một cái ý sợ hãi.

Giờ khắc này, người khác mới rõ ràng ý thức được, Bạch Nhạc rốt cuộc có bao nhiêu biến thái.

Vẻn vẹn bất quá tám tháng, từ Thiên Tinh tháp bên trong đi ra, Bạch Nhạc dĩ nhiên liền có cùng Kỷ Thần chống lại thực lực, đây là kinh khủng bực nào sự tình!

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, lại có ai có thể tin tưởng, đây hết thảy là thật?

"Phốc!"

Nôn một búng máu, Bạch Nhạc bay ngược mà ra, toàn thân chấn động run rẩy.

Dù sao cũng là thế gian này cao thủ hàng đầu nhất, so sánh dưới, Bạch Nhạc như trước có vẻ hơi non nớt, một kích này cuối cùng nhường Bạch Nhạc thụ thương!

Trên thực tế, nếu không phải Thông Thiên Đạo Thể quá mức cường hãn, lần này Bạch Nhạc, liền muốn bị thương nặng!

Bất quá, vô luận như thế nào, một kích này, Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn đở được.

Cũng tuyên bố, hắn chân chính đã có cùng Kỷ Thần gọi nhịp tư cách!

"Ngao ô!"

Trong miệng phát sinh một tiếng rồng gầm, trong nháy mắt, Tiểu Bạch Long liền rơi vào Bạch Nhạc trước người, nhường Bạch Nhạc rơi vào trên người hắn.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1184: Giang Nhược Hư nhúng tay

Bạch Nhạc một cá nhân đối mặt Kỷ Thần, còn muốn thoáng ăn một ít thua thiệt, thật là nếu là lại tăng thêm Tiểu Bạch Long, khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

Tiểu Bạch Long tốc độ bản thân khủng bố, bây giờ đồng dạng đột phá đến Hóa Hư, tốc độ càng là hầu như có thể nói thiên hạ vô song, có nó phối hợp Bạch Nhạc, liền đủ để cho Bạch Nhạc đứng ở bất bại chi địa.

"Quận trưởng đại nhân! Núi xanh còn đó, nước biếc chảy dài, chúng ta xin từ biệt! Hôm nay tình, Bạch mỗ sau này tất có chỗ báo!"

Đạp ở Tiểu Bạch Long trên lưng, Bạch Nhạc hơi hơi ôm quyền, nhẹ giọng mở miệng nói.

Đã thử đã giao thủ, Bạch Nhạc cũng không có cùng Kỷ Thần cùng chết xuống dưới, hôm nay liền phân cái thắng bại ý tưởng.

Lấy Tiểu Bạch Long tốc độ, chỉ cần Bạch Nhạc muốn đi, Kỷ Thần ngăn không được.

Có thể nói, từ Tiểu Bạch Long đột phá bắt đầu, Bạch Nhạc cũng đã đứng ở bất bại chi địa.

Chỉ là, Bạch Nhạc nhưng cũng đúng là vẫn còn đánh giá thấp Kỷ Thần sát tâm.

Hầu như cũng ngay lúc đó, Kỷ Thần theo cười lạnh nói, "Bạch Nhạc, ngươi không khỏi cũng quá nhìn lên chính ngươi, ngươi cho ta Vân

thành là địa phương nào, để ngươi nói đến là đến, nói đi là đi? !"

"Vạn Tượng Sâm La, lên cho ta!"

Đơn chưởng đột nhiên một trảo, trong tích tắc, Vạn Tượng Sát Trận khí tức lần nữa biến hóa, thoáng qua ở giữa, liền phong tỏa hư không, đem Bạch Nhạc vây ở bên trong.

Vạn Tượng Sát Trận, có thể trở thành thế gian cao cấp nhất đại trận một trong, bên trong biến hóa, xa muốn so với Bạch Nhạc trong tưởng tượng càng nhiều hơn.

Một ý niệm, liền lần nữa diễn sinh ra tất cả biến hóa!

Giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi hơi nhíu mày.

Nhưng mà, cái này cũng vẫn như cũ cũng không phải là kết thúc, Kỷ Thần mặt trầm như nước, lần nữa mở miệng nói, " chư quân, mời cùng bản quan cộng giết cái này liêu!"

Cơ hồ là Kỷ Thần mở miệng đồng thời, xung quanh liền có sáu bóng người hiện thân, trực tiếp bước vào Vạn Tượng Sát Trận bên trong.

Những thứ này, đều là Kỷ Thần trước đó mời tới cao thủ.

Từ Bạch Nhạc bước vào Thiên Tinh tháp tầng thứ bảy bắt đầu, cái này không chỉ có chỉ là mối thù giết con vấn đề, mà là quan hệ đến hắn, quan hệ đến toàn bộ Đông Nam quận an nguy sự tình.

Riêng là bây giờ, lần nữa cùng Bạch Nhạc giao thủ, nhường hắn rõ ràng cảm thụ được Bạch Nhạc mang đến áp lực.

Cho dù là lấy Kỷ Thần tự tin, trong lòng cũng không khỏi lộ ra lau một cái cảm giác sợ hãi!

Bây giờ Bạch Nhạc mới vừa bước vào Hóa Hư mà thôi, cũng đã kinh khủng như vậy, giả sử nhường Bạch Nhạc lại tu hành một thời gian ngắn, lại sẽ có được kinh khủng bực nào thực lực!

Song phương nay đã vạch mặt, một khi nhường Bạch Nhạc lớn lên, cái thời gian đó, hắn lại nên lấy cái gì để ngăn cản Bạch Nhạc?

Hoặc là không làm, hoặc là làm tuyệt!

Kỷ Thần có thể chiếm giữ Đông Nam quận, bản thân liền là kiêu hùng, sát phạt quả quyết, không có nửa điểm dài dòng!

Bây giờ cái này sát cục, chính là hắn cho Bạch Nhạc chuẩn bị tang lễ!

Mặc dù Bạch Nhạc xác thực cường có chút bất ngờ, cục diện cũng vị thoát cách hắn khống chế.

Sáu vị Hóa Hư cường giả, còn có chính hắn, phối hợp Vạn Tượng Sát Trận phong tỏa hư không, Bạch Nhạc chính là có chạy đằng trời.

Giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc, trong lòng cũng không khỏi lộp bộp một tiếng!

Vạn Tượng Sát Trận chưa chắc có thể vây khốn hắn, Thông Thiên Ma Công cường đại, không thể nghi ngờ vượt quá tất cả mọi người tưởng tượng, vô luận trận pháp gì, cấm chế muốn vây khốn Bạch Nhạc, hầu như đều là không có khả năng sự tình.

Có thể hỏi đề ở chỗ, đối phương cao thủ thực sự quá nhiều.

Cho dù là lấy Thôn Thiên Quyết xé rách Vạn Tượng Sát Trận, cũng là cần thời gian, mà thời gian này, rất có thể cũng đã đủ để cho Kỷ Thần bọn hắn giết chết Bạch Nhạc nhiều lần.

Chỉ là, tới mức này, tựa hồ cũng chỉ có thể đụng một cái!

Ỷ vào Tiểu Bạch Long tốc độ, cùng với đối phương không hiểu Thông Thiên Ma Công đặc tính, có thể còn có ba phần hy vọng có thể nhường Bạch Nhạc chạy trốn thăng thiên!

Trong lòng cảm giác nặng nề, Bạch Nhạc liền muốn thôi động Tiểu Bạch Long thoát đi lúc!

Một cái thanh âm quen thuộc chợt vang lên!

"Kỷ Thần, ngươi cũng coi như thành danh nhiều năm, bây giờ chẳng những tự mình xuất thủ đối phương một cái hậu bối, thậm chí không tiếc tìm người vây công. . . Còn muốn chút mặt mặt sao?"

Cười lạnh một tiếng, vẻ hàn quang xé rách bầu trời, trực tiếp xông vào Vạn Tượng Sát Trận!

Hàn Tinh!

Trong nháy mắt, tất cả mọi người liền đều nhận ra Hàn Tinh thân phận.

Tối trọng yếu là, lúc này Hàn Tinh, cũng không phải là một cá nhân đến, tại hắn phía sau, còn có một đạo thân ảnh quen thuộc!

Nhàn nhạt áo xanh, nho nhã phong lưu!

"Giang Nhược Hư!"

Trong nháy mắt, Kỷ Thần con ngươi chợt co rụt lại, gắt gao nhìn thẳng đối phương!

Cho dù là hắn cũng căn bản không nghĩ tới, Giang Nhược Hư dĩ nhiên

thực có can đảm nhúng tay.

Trên thực tế, cũng không chỉ là Kỷ Thần, những cái kia nguyên bản tới cứu viện tay hắn cao thủ, khi nhìn đến Giang Nhược Hư nhúng tay sau đó, trong lòng cũng không khỏi hơi hơi bồn chồn, bắt đầu sinh thối ý!

Một cái Bạch Nhạc bọn hắn không quan tâm, giết cũng liền giết.

Ác danh cũng là Kỷ Thần gánh, chỉ cần có thể thu được đủ đủ quyền lợi, mặt mũi là có thể thích hợp hi sinh.

Riêng là ở nơi này Chúng Tinh Thần Vực gần mở ra thời điểm!

Thật là, một khi Giang Nhược Hư nhúng tay, khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

Không ai nguyện ý đắc tội Giang Nhược Hư!

"Bạch Nhạc là ta người của Quan Lan, Giang mỗ thân là Quan Lan thư viện viện trưởng, tự nhiên có trách bảo hộ Quan Lan học sinh an toàn, đạo lý này, đúng mọi nơi mọi lúc!"

Hai tay thả lỏng phía sau, Giang Nhược Hư nhẹ giọng mở miệng nói, "Quận trưởng đại nhân, là muốn cùng ta Quan Lan là địch sao?"

Một câu nói này, có thể nói là nặng hơn nghìn cân!

Cùng Quan Lan là địch? !

Giang Nhược Hư một tay sáng tạo Quan Lan, qua nhiều năm như vậy, Quan Lan ra qua bao nhiêu thiên tài, những cái kia nhâm giáo tại Quan Lan cường giả, được bao nhiêu.

Cho dù là lấy hắn Đông Nam quận trưởng thân phận, cho là thật liền

dám nói cùng Quan Lan là địch sao?

Cho dù là hắn dám, những cái kia bị hắn mời tới người cũng không dám a!

Bọn hắn vốn cũng không phải là Kỷ Thần thủ hạ, vì quyền lợi, làm một ít không ảnh hưởng toàn cục thuận nước giong thuyền không sao cả, nhưng nếu là muốn cùng Giang Nhược Hư, cùng Quan Lan là địch, ai cũng không ngốc!

"Gặp qua Giang tiên sinh!"

Hơi hơi ôm quyền, nhất thời có người cầm đầu, sáu người kia đồng thời hướng về Giang Nhược Hư chào nói.

"Tất nhiên chuyện vượt Quan Lan, bọn ta tự nhiên không tiện nhúng tay. . . Việc này đến đây thì thôi!"

Cân nhắc lợi hại, những người này rất nhanh liền làm ra lựa chọn, trầm giọng mở miệng nói.

Dù sao, cùng Bạch Nhạc có thù cũng không phải bọn hắn.

"Giang Nhược Hư! Ngươi làm thật muốn cùng ta không chết không thôi sao?"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Kỷ Thần lớn tiếng quát hỏi.

"Quận trưởng nói quá lời, ta bất quá là che chở ta Quan Lan học sinh a! Dựa theo quy củ, Bạch Nhạc bước vào Chúng Tinh Thần Vực sau đó, mới xem như ly khai Quan Lan! Tại cái kia sau đó, quận trưởng đại nhân lại muốn cùng hắn giao thủ, dĩ nhiên chính là các ngươi chuyện khi trước, ta Quan Lan đương nhiên sẽ không nhúng tay."

Lời này Giang Nhược Hư nói quang minh chính đại, có thể nghe được Kỷ Thần trong tai, nhưng là suýt chút nữa không đem Kỷ Thần tức chết!

Cái này nói là cái gì nói nhảm!

Chúng Tinh Thần Vực đối với người thực lực đề thăng, thậm chí muốn so với Thiên Tinh tháp kinh khủng hơn!

Bây giờ hắn vẫn có thể áp chế Bạch Nhạc, thật là một điểm nhường Bạch Nhạc từ Chúng Tinh Thần Vực đi ra, chỉ sợ liền muốn trái lại, trở thành Bạch Nhạc tới tìm hắn để gây sự.

Loại điều kiện này, chỉ cần là người bình thường, đều tuyệt đối không có khả năng bằng lòng.

Cảm thấy hơi hơi buông lỏng, giờ khắc này, Bạch Nhạc trong lòng đối với Giang Nhược Hư cũng đồng dạng tràn ngập vẻ cảm kích!

Cứ việc trước đó tại Thiên Tinh tháp thời điểm, hắn thì có dự cảm, một khi Kỷ Thần đối tự mình ra tay, Giang Nhược Hư có thể sẽ viện thủ, thật là thật đến giờ phút này thời điểm, lại như cũ cảm động vạn phần.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1185: Chúng Tinh điện ý chí

Tích thủy chi ân, làm dũng tuyền tương báo!

Bạch Nhạc cho tới bây giờ đều là tính tình trong người, đối với ân cừu, cũng xem rất nặng.

Từ vẫn chỉ là cái kia tiểu tạp dịch thời điểm, Bạch Nhạc liền xưa nay là ân cừu tất báo.

Vô luận cao thấp chuyện, phàm là đối hắn có ân, hắn đều tất có hồi báo.

Bây giờ tại đây Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, Bạch Nhạc vốn là chưa bao giờ nghĩ tới sẽ có bất luận kẻ nào trợ giúp hắn.

Thiên Tinh tháp bên trong, Lưu Tùy Vân đã giúp hắn, nhường hắn tại tinh thần phía trên một chỗ tu hành, cho nên trước khi rời đi, vì không cho Lưu Tùy Vân gây phiền toái, Bạch Nhạc liền trước một bước cùng Lưu Tùy Vân giao thủ, chẳng những cho đối phương có thể cho Kỷ Thần giao phó lấy cớ, hơn nữa, chỉ điểm Lưu Tùy Vân đao đạo bên trong chỗ thiếu hụt, cho rằng hồi báo.

Thật là Giang Nhược Hư, nhưng thủy chung nhường Bạch Nhạc có một loại đoán không ra cảm giác.

Mặc dù trước đây cũng bái nhập Quan Lan, nhưng trên thực tế, đối với Bạch Nhạc mà nói, cái kia vẻn vẹn chỉ là một loại danh phận, trên thực tế, hắn cho tới bây giờ sẽ không có chân chính đem mình làm làm người của Quan Lan.

Nhưng hôm nay, loại tình huống này, Giang Nhược Hư dứt khoát đứng ra, vì hắn che gió che mưa, nhưng là nhường Bạch Nhạc dưới đáy lòng đồng ý cái thân phận này.

Khom người cúi đầu, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói, "Học sinh, đa tạ Giang tiên sinh!"

Khoát khoát tay, cũng không để bụng, Giang Nhược Hư tùy ý mở miệng nói, "Không cần đa lễ, đã là ta người của Quan Lan, ta liền có trách nhiệm bảo hộ ngươi an toàn! Sau này, nếu là ngươi tu có thành, cũng giống vậy có trách nhiệm thủ hộ Quan Lan, cái này rất công bằng."

Công bằng, hai chữ này, tựa hồ vô cùng đơn giản, có thể hầu hết thời gian, lại chân chính là nặng hơn nghìn cân.

"Ha ha ha ha, Giang tiên sinh, nhiều năm không thấy, ngươi tính khí vẫn là một điểm không thay đổi a!"

Trong lúc nói chuyện, cách đó không xa không trung lại vang lên một hồi tiếng cười cởi mở.

Ngẩng đầu lên, lại chỉ gặp dẫn đầu một vị lão giả, thân mang hắc trường bào màu vàng óng, đạp hư mà đến, đi theo phía sau mấy người, một dạng mặc đạm lam sắc áo choàng.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc con ngươi liền không khỏi hơi hơi co rụt lại.

Hắn cũng không nhận ra dẫn đầu lão giả kia, tuy nhiên lại nhận ra đối phương y phục, cũng nhận ra đi theo cái kia sau lưng lão giả người!

Chúng Tinh điện!

Lúc trước Bạch Nhạc chính là lấy Chúng Tinh điện đệ tử thân phận đi tới Vân thành, chỉ là về sau sự tình, nhường hắn phai nhạt ra khỏi Chúng

Tinh điện, bái nhập Quan Lan.

Có thể Chúng Tinh điện y phục, hắn cũng không nghi ngờ là nhận thức.

Huống chi, cái kia sau lưng lão giả có một thanh niên, Bạch Nhạc càng là ký ức sâu hơn.

Có thể nói, trước đây Bạch Nhạc sở dĩ bái nhập Quan Lan, cũng là bởi vì đối phương mang đến áp lực!

Cửu Tinh Sứ, Lạc Cửu U!

Lúc trước Lạc Cửu U cũng đã là Hóa Hư cường giả, cũng đại biểu Chúng Tinh điện tới cùng Giang Nhược Hư đối thoại.

Nhưng hôm nay, Lạc Cửu U lại đàng hoàng đứng ở lão giả kia thân phận, liền đủ để chứng minh lão giả kia địa vị.

"Cổ trưởng lão!"

Ánh mắt rơi vào cái kia trên người lão giả, Giang Nhược Hư nhẹ giọng mở miệng nói, "Từ biệt hơn trăm năm, Cổ trưởng lão phong thái như trước, chỉ không biết, làm sao sẽ đến cái này Vân thành mà đến."

Nói chuyện trước đó, Giang Nhược Hư mang trên mặt mỉm cười, chuyển hướng Bạch Nhạc đạo, "Bạch Nhạc, Cổ trưởng lão tên là Cổ Tử Húc, năm trăm năm trước, liền bước vào Hóa Hư, là Chúng Tinh điện thân phận tối cao bốn vị trưởng lão một trong, một tay Càn Khôn Đao, quan tuyệt thiên hạ! Ngươi là mạt học hậu bối, còn không bái kiến Cổ trưởng lão."

"Bạch Nhạc, gặp qua Cổ trưởng lão!"

Nghe được Giang Nhược Hư lời nói, Bạch Nhạc lúc này ôm quyền hành

lễ nói.

"Giang tiên sinh, ngươi nói như thế, có thể chính là có lòng làm khó dễ ta à!"

Cười khẽ một chút, Cổ Tử Húc lắc đầu, nhẹ giọng mở miệng nói.

Giang Nhược Hư những lời này, nhìn như là nhường Bạch Nhạc hướng hắn hành lễ, nhưng trên thực tế, nhưng là trực tiếp nói rõ hồi thủ hộ Bạch Nhạc thái độ, biểu thị đón lấy một đoạn này ân oán.

"Cổ trưởng lão nói giỡn."

Mỉm cười, Giang Nhược Hư tùy ý hồi đáp nói.

Khoát khoát tay, Cổ Tử Húc tiếp tục nói, "Giang tiên sinh, cũng không nhất định cho ta trên mặt thiếp vàng! So với việc ngươi, lão phu, cũng không có gì có thể đáng giá khoe, nếu như ngày xưa, ngươi tất nhiên đứng ra, lão phu tự nhiên là muốn nể mặt ngươi, nhưng hôm nay. . . Không được."

Lời nói nói xong lời cuối cùng, Cổ Tử Húc nụ cười trên mặt cũng đã dần dần thu liễm, chiếm lấy, thì là một loại nặng nề kiên định.

"Giang tiên sinh, ngươi tài trí thiên hạ vô song, tự nhiên biết, lão phu lần này đến đây, vẫn chưa lấy danh nghĩa cá nhân, mà là đại biểu cho Chúng Tinh điện ý chí."

Ngẩng đầu, Cổ Tử Húc nghiêm túc nói, "Nhiều năm giao nhau, lão phu cũng biết ngươi thủ đoạn, không muốn đối địch với ngươi. . . Đem người giao cho ta đi, Chúng Tinh Thần Vực bên trong, ta Chúng Tinh điện, tự nhiên sẽ có chỗ hồi báo."

Nếu như đối mặt hắn người, Cổ Tử Húc một câu nói, chính là đạo lý, căn

bản sẽ không cho ngươi cò kè mặc cả chỗ trống.

Thật là đối mặt Giang Nhược Hư, cho dù là hắn, hoặc có lẽ là, cho dù là Chúng Tinh điện cũng nguyện ý làm ra nhất định nhượng bộ.

Chỉ cần Giang Nhược Hư dừng tay, Chúng Tinh Thần Vực bên trong, Quan Lan học sinh, liền có thể đạt được trông nom, đây đã là khá vô cùng điều kiện.

Nhìn lấy Cổ Tử Húc, Giang Nhược Hư nhẹ giọng thở dài nói, "Ta cực kỳ xem trọng người này, nếu như Chúng Tinh điện nguyện ý lùi một bước, Giang mỗ cũng nguyện ý tại Chúng Tinh Thần Vực bên trong, làm ra nhượng bộ. . . Cổ trưởng lão, có thể hay không xem ở Giang mỗ mặt mũi, tạm thời dừng tay, hết thảy chờ đến Chúng Tinh Thần Vực sau đó, gặp lại rõ ràng."

"Giang tiên sinh, cho là thật không nguyện ý nhượng bộ?"

Cũng không trả lời Giang Nhược Hư lời nói, Cổ Tử Húc trên mặt lộ ra mấy phần ngưng trọng, chậm rãi hỏi ngược lại.

"Không phải là không muốn, không thể vậy!"

Ngẩng đầu, Giang Nhược Hư bình tĩnh hồi đáp nói.

Một câu nói này, chính là hắn thái độ!

Sớm trước khi tới, hắn liền biết, chuyến đi này độ khó, nhưng trong lòng lại đã từ lâu hạ quyết đoán!

Ta đem đi đầu!

Đối Tân Gia nói rõ bốn chữ này, chính là tất cả giải thích.

Người mở đường, là được. . . Vô luận tử sinh!

Thở dài một tiếng, Cổ Tử Húc nhẹ giọng mở miệng nói, "Lão phu kết bạn với ngươi nhiều năm, nhưng không ngờ, hôm nay nhưng phải xung đột vũ trang. . . Giang tiên sinh, mời đi!"

Trong lúc nói chuyện, Cổ Tử Húc lật bàn tay một cái, một thanh hắc trường đao màu vàng óng chợt xuất hiện ở bàn tay sau đó, lộ ra lau một cái thâm thúy khí tức, trực tiếp khóa kín Giang Nhược Hư khí cơ!

Càn Khôn Đao!

"Tính một chút, đã có hơn hai trăm năm không có người thấy Cổ trưởng lão xuất đao đi, hôm nay có hạnh lại đổ Càn Khôn Đao phong thái, Giang mỗ hết sức vinh hạnh!"

Bước ra một bước, Giang Nhược Hư trong mắt cũng đồng dạng lộ ra lau một cái lợi hại chi sắc, nửa bước không lùi!

Sau một khắc, đi theo Cổ Tử Húc một chỗ đến đây những cái kia Chúng Tinh điện cao thủ, cũng không âm thanh tản ra, đem Giang Nhược Hư cùng Bạch Nhạc bọn hắn vây vào giữa, lộ ra lau một cái nhàn nhạt sát khí.

"Cửu U, ngươi thân từ xuất thủ, không tiếc bất cứ giá nào, đem Bạch Nhạc bắt giữ. . . Muốn sống!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng chi ý, Cổ Tử Húc trầm giọng phân phó nói.

"Vâng!"

Bước ra một bước, Lạc Cửu U trầm giọng đáp, ngay tại lúc đó, khí cơ cũng đồng dạng khóa kín Bạch Nhạc.

Đến một bước này, vô luận là Kỷ Thần cũng tốt, những cái kia hắn Hóa Hư cường giả cũng tốt, cũng đều không khỏi tự giác đẩy ra một khoảng cách.

Giang Nhược Hư dám cùng Cổ Tử Húc động thủ, bọn hắn cũng không lá gan trộn lẫn đến loại chuyện như vậy bên trong.

Dù là Kỷ Thần hận không thể đem Bạch Nhạc chém thành muôn mảnh, lúc này, cũng căn bản không dám qua quýt xuất thủ, Cổ Tử Húc nói muốn sống, nhất định phải bắt giữ sống Bạch Nhạc, ai dám tự ý nhúng tay, chính là cùng Chúng Tinh điện là địch!

Ở trên đời này, không ai có thể vi phạm Chúng Tinh điện ý chí, cũng không người dám vi phạm Chúng Tinh điện ý chí!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1186: Thiên hạ cùng địch

Có thể cho dù là như vậy, cũng đã gần như tử cục.

Chúng Tinh điện quá cường đại, lần này theo Cổ Tử Húc cùng đi trừ Lạc Cửu U ở ngoài, cũng còn có bốn người, những thứ này, từng cái đều là Hóa Hư cường giả, hơn nữa xa muốn so với Kỷ Thần mời tới những cái kia trợ thủ càng mạnh.

Trong lúc nhất thời, xung quanh tất cả mọi người phảng phất đều ngừng thở.

Ai cũng không muốn đều, Bạch Nhạc từ Thiên Tinh tháp sau khi đi ra, vậy mà biết gặp phải lớn như vậy phiền phức tới.

Giang Nhược Hư đứng ra đảm bảo Bạch Nhạc cũng đã không thể tưởng tượng nổi, bây giờ, Chúng Tinh điện dĩ nhiên cũng nhúng tay vào, liền nhường từng cái đều ngửi được hơi khác nhau ý tứ hàm xúc.

Phải biết, Chúng Tinh điện mặc dù từ trước đều là thế lực mạnh nhất, thật là Chúng Tinh điện nhưng cũng xưa nay không hỏi thế tục.

Kỷ Thần vị này Đông Nam quận trưởng mặc dù không tầm thường, thật là nếu như cùng Chúng Tinh điện so sánh, vẫn như cũ còn thiếu rất nhiều xem, có thể qua nhiều năm như vậy, ngươi bao lâu nghe qua Chúng Tinh điện can thiệp Đông Nam quận sự tình?

Không chỉ là Đông Nam quận, vô luận là Bắc Vực Đại Càn Vương Triều, vẫn là Cực Tây Chi Địa, khắp nơi đều là Chúng Tinh điện tồn tại, có thể Chúng Tinh điện nhưng cũng từ trước tới giờ không nhúng tay việc này.

Bạch Nhạc tuy xuất sắc, nhưng cái này tuyệt đối không phải có thể dẫn động Chúng Tinh điện xuất thủ lý do.

Chuyện nếu khác thường tất có yêu!

Giờ khắc này, mỗi người nhìn về phía Bạch Nhạc ánh mắt tựa hồ đều có chút bất đồng.

"Lạc Cửu U, đối thủ của ngươi là ta."

Trong mắt lộ ra lau một cái lãnh ý, Hàn Tinh nhàn nhạt mở miệng nói.

Hàn Tinh cho tới bây giờ đều là đi theo ở Giang Nhược Hư bên người, một tấc cũng không rời.

Tình huống bình thường xuống, bất luận là ai cùng Giang Nhược Hư là địch, xuất thủ cũng nhất định không phải Giang Nhược Hư mà là Hàn Tinh.

Cũng chính bởi vì Hàn Tinh tồn tại, cho nên, từng ấy năm tới nay, hầu như đã không ai thấy qua Giang Nhược Hư xuất thủ.

Chỉ là, bây giờ Chúng Tinh điện thế lực quá lớn, Cổ Tử Húc tự mình xuất thủ, đã không phải là Hàn Tinh một cá nhân đủ khả năng ngăn cản được.

Loại tình huống này, Hàn Tinh liền không có tổ chức Giang Nhược Hư xuất thủ, mà là dựa theo Giang Nhược Hư ý tứ, đem mục tiêu đặt ở Lạc Cửu U trên người.

Đừng xem bây giờ Chúng Tinh điện ở đây nhiều người như vậy, nhưng trên thực tế, trừ Cổ Tử Húc bên ngoài, thực lực người mạnh nhất, chính là Lạc Cửu U.

Bây giờ Hàn Tinh ngăn lại Lạc Cửu U, liền lại vì Bạch Nhạc chia sẻ hơn phân nửa áp lực!

Bạch Nhạc chỉ cần có thể ngăn trở còn lại bốn người công kích liền đủ đủ.

Lấy một địch bốn, nghe tựa hồ đã rất khó, thật là nếu là ở coi là Tiểu Bạch Long, liền muốn dễ dàng nhiều.

Tiểu Bạch Long bản thân tồn tại Hóa Hư thực lực, huống chi, rất nhiều tình huống xuống, một cộng một là lớn xa hơn hai.

Lấy Tiểu Bạch Long cái kia tốc độ kinh khủng, phối hợp Bạch Nhạc, muốn nói đánh chết đối phương có lẽ có ít trắc trở, nhưng nếu vẻn vẹn chỉ là cẩn thận đọ sức, nhưng là vấn đề không lớn.

Mà cái này bên trong, cửa ải lớn nhất kiện liền ở chỗ.

Vô luận là Giang Nhược Hư vẫn là Hàn Tinh, cũng không thể bại!

Vô luận là Cổ Tử Húc vẫn là Lạc Cửu U, chỉ cần có một người có thể thủ thắng, liền có đủ đủ thực lực, đánh vỡ cân bằng, đạt được thắng lợi!

Đương nhiên, trái lại cũng giống như vậy!

Mặc dù cũng chỉ có hai người, thật là vô luận là ai nhưng cũng đều rất rõ ràng, Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh liên thủ, liền thật có mở ra cục diện khả năng.

"Coong!"

Một đao phá không, phảng phất trong nháy mắt mang theo bôi đen kim sắc quang mang, thẳng đến Giang Nhược Hư mà đi!

Càn Khôn Đao!

Đối với cục diện dưới mắt, tất cả mọi người lòng biết rõ, Cổ Tử Húc cũng sẽ không có bất kỳ do dự nào, dẫn đầu hướng Giang Nhược Hư xuất thủ.

Trong tích tắc, thiên địa biến sắc!

Bạch Nhạc vừa mới cùng Kỷ Thần giao thủ, cũng đã phi thường đáng sợ, nhưng nếu là cùng Cổ Tử Húc một đao này so với, lại như cũ là đại vu gặp tiểu vu, không thể so sánh nổi!

Vẻn vẹn một đao, liền khiến cho mọi người trở nên biến sắc!

Đây mới là Chúng Tinh điện nội tình, đây mới thực sự là thời gian cao thủ hàng đầu nhất thực lực.

So sánh dưới, Kỷ Thần vị này Đông Nam quận quận trưởng liền muốn chỗ thua kém quá nhiều.

Cách đó không xa, Bạch Nhạc chân mày cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng hắn lại không thừa nhận cũng không được, một đao này. . . Hắn đỡ không được!

Cho dù là vận dụng Thôn Thiên Quyết cùng kiếm nhận phong bạo, một đao này, hắn cũng y nguyên vẫn là đỡ không được.

Đều là Hóa Hư, có thể lẫn nhau ở giữa chênh lệch, lại cũng cũng không có vì vậy thu nhỏ lại, mà là lớn hơn.

Bạch Nhạc đỡ không được, lại không có nghĩa là Giang Nhược Hư cũng đỡ không được.

Đối mặt Cổ Tử Húc một đao này, Giang Nhược Hư chút nào khẽ nhúc nhích, đừng bảo là động binh nhận, thậm chí ngay cả hai tay sau phụ tư thế đều không có bất kỳ biến hóa nào, thẳng đến một đao này rơi vào trước mặt hắn, Giang Nhược Hư rồi mới từ phía sau đưa ra một tay.

Căn bản không có gặp làm sao động tác, Giang Nhược Hư cứ như vậy nhẹ nhàng một tay áo vung ra đi.

Nhưng mà, chính là chỗ này vung lên, liền phảng phất vô căn cứ sinh ra một mảnh hư không.

Cổ Tử Húc một đao này liền phảng phất chợt rơi vào trong hư không, rõ ràng khoảng cách Giang Nhược Hư đã cũng chỉ có ba thước không đến khoảng cách, cái này lại giống như rãnh trời, vô luận như thế nào, cũng vô pháp đột phá cuối cùng này ba thước khoảng cách.

"Chỉ xích thiên nhai!"

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Cổ Tử Húc trầm giọng mở miệng nói.

Rất sớm trước đó, hắn liền cùng Giang Nhược Hư quen biết, tự nhiên nhận ra Giang Nhược Hư một thức này thần thông.

Đó là đối với Không Gian Pháp Tắc khống chế đạt được một loại cực hạn thể hiện.

Không phá nổi cái này Không Gian Pháp Tắc, liền đừng nghĩ tiếp cận Giang Nhược Hư chút nào.

Càn Khôn Đao mặc dù cường đại, thật là Không Gian Pháp Tắc, lại xác thực không phải là sở trường của hắn!

Một kích này, cũng đã nhường Cổ Tử Húc lần nữa ý thức được Giang

Nhược Hư cường đại!

Trăm năm trước, hắn liền từng gặp Giang Nhược Hư cùng người giao thủ, trước đây Giang Nhược Hư, chính là bằng vào chiêu thức ấy chỉ xích thiên nhai, làm cho đối phương chùn bước.

Chỉ là, lúc kia, hắn tự vấn, nếu như ra tay toàn lực, vẫn là có hi vọng đánh vỡ cái này chỉ xích thiên nhai thần thông.

Thật là, bây giờ lần nữa đối mặt Giang Nhược Hư thời điểm, hắn lại bị gắt gao ngăn ở cái này ba thước ở ngoài!

Cũng không phải là hắn không bằng trước đây cùng Giang Nhược Hư giao thủ người, mà là cái này trăm năm ở giữa, Giang Nhược Hư thay đổi cường.

Cường đại đến hầu như làm người tuyệt vọng cấp độ.

Vẻn vẹn một đao, Cổ Tử Húc liền minh bạch, một trận chiến này, mình đã bại.

"Giang Nhược Hư, ngươi sao không ra tay toàn lực? Ngươi chống đỡ được ta, lại đỡ không được bọn hắn! Muốn cứu Bạch Nhạc mệnh, chỉ thủ, là làm không được!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Cổ Tử Húc lớn tiếng quát lên.

Đáng tiếc, Giang Nhược Hư lại vẫn không có động thủ dự định, cứ như vậy một tay ngăn trở hắn, tay kia vẫn như cũ bị thua đến phía sau, hời hợt mở miệng nói: "Cổ trưởng lão nói quá lời, Giang mỗ vô ý cùng Chúng Tinh điện là địch, xuất thủ chỉ vì hóa giải can qua, tất nhiên là chỉ thủ chứ không tấn công."

Dừng một cái, Giang Nhược Hư tiếp tục nói: "Còn như nói có thể hay

không cứu người ra, Giang mỗ tận lực liền tốt. . . Trên đời này, vốn là không có gì nhất định sự tình! Huống chi, ta cũng không cho rằng, chỉ bằng bọn hắn, có thể làm gì được Bạch Nhạc."

Giang Nhược Hư y nguyên vẫn là một bộ mây trôi nước chảy biểu tình, có thể trong lời nói, lại tràn ngập vẻ tự tin.

Quan Lan, Giang Nhược Hư!

Cái này một cái tên, vốn là truyền kỳ, bây giờ cho dù là đối mặt Quan Lan, Giang Nhược Hư cũng y nguyên vẫn là cho thấy cường đại nhất một mặt!

Trên đời này không ai có thể vi phạm Chúng Tinh điện ý chí.

Nhưng hắn. . . Không giống nhau!

"Vậy cũng chưa chắc!"

Cười lạnh một tiếng, Cổ Tử Húc nhàn nhạt mở miệng nói.

Bây giờ trên trận cục diện, hắn tự nhiên cũng đồng dạng xem thanh thanh sở sở.

Lạc Cửu U đã xuất thủ, chỉ là đối mặt Hàn Tinh, đừng bảo là thủ thắng, liền duy trì ngang tay đều rất trắc trở, bây giờ đã hoàn toàn bị Hàn Tinh áp chế.

Thậm chí hắn có thể đủ nhìn ra được, Hàn Tinh rõ ràng vẫn là lưu thủ, vẫn chưa vận dụng sát chiêu, bằng không, Lạc Cửu U chỉ sợ căn bản chống đỡ không lâu như vậy.

Còn như truy kích Bạch Nhạc những người kia, nếu như chính diện giao thủ, Bạch Nhạc có thể xa không phải là đối thủ, có thể bằng vào Tiểu

Bạch Long tốc độ, Bạch Nhạc chỉ là trốn tránh, nhưng căn bản chưa nói tới nguy hiểm gì.

Thậm chí, đây là có Vạn Tượng Sát Trận tại, Bạch Nhạc vô pháp ly khai đại trận, bằng không, bằng vào Tiểu Bạch Long tốc độ, Bạch Nhạc sợ là đã sớm đã trốn đi thật xa.

Như thế hao tổn nữa, dùng không bao lâu, Lạc Cửu U liền sẽ bại.

Cái thời gian đó, Giang Nhược Hư trận này, tự nhiên liền coi như là thắng.

Chỉ là, dù là cục diện rơi vào hoàn cảnh xấu bên trong, Cổ Tử Húc cũng vẫn không có nửa điểm vẻ kinh hoảng, thậm chí ngược lại lộ ra vài phần vẻ tự tin.

"Giang tiên sinh, ta nói, không ai có thể vi phạm Chúng Tinh điện ý chí. . . Ngươi chống đỡ được ta, thật là chống đỡ được thiên hạ này sao?"

Lắc đầu, Cổ Tử Húc bình tĩnh thu đao, buông tha tiếp tục đối Giang Nhược Hư xuất thủ dự định, đang lúc trở tay, một viên úy lệnh bài màu xanh lam chợt xuất hiện ở Cổ Tử Húc trong lòng bàn tay.

"Chúng Tinh điện pháp chỉ, bắt Bạch Nhạc, các ngươi còn không xuất thủ?"

Lau một cái úy ánh sáng màu xanh lam từ lệnh bài bên trong lộ ra, ấn chiếu bầu trời.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người tại chỗ không khỏi đồng thời biến sắc!

Vô luận là Kỷ Thần, vẫn là những cái kia bị Kỷ Thần mời tới trợ thủ, giờ khắc này, trong lòng cũng không khỏi đột nhiên trầm xuống!

Chúng Tinh Lệnh!

Phàm chúng tinh bao phủ chi địa, đều là phụng Chúng Tinh Lệnh điều khiển, kẻ trái lệnh, thiên hạ cộng tru chi!

Trước đó Cổ Tử Húc nói, Chúng Tinh điện ý chí, cái này Chúng Tinh Lệnh, chính là Chúng Tinh điện ý chí thể hiện.

Chúng Tinh điện đáng sợ nhất địa phương, liền ở chỗ loại này cường đại thống trị lực!

Một khi Chúng Tinh Lệnh ra, thiên hạ tu sĩ liền nhất định phải phụng mệnh mà đi!

Thiên hạ này, đã có hơn ngàn năm không có người thấy Chúng Tinh Lệnh, có thể sở hữu tu hành giả tuy nhiên cũng không thể nghi ngờ biết rõ Chúng Tinh Lệnh ý nghĩa!

"Ây!"

Hô hấp ở giữa, Kỷ Thần liền phản ứng đầu tiên, trong tay Tam Tiêm Lưỡng Nhận Đao chặn lại, sát khí bốn phía, lần nữa hướng về Bạch Nhạc cùng Hàn Tinh bao phủ tới!

Có Kỷ Thần cầm đầu, hắn sở hữu Hóa Hư cường giả, cũng đồng dạng theo xuất thủ, đem Bạch Nhạc cùng Hàn Tinh gắt gao vây quanh.

Giờ khắc này, dù cho là Giang Nhược Hư cũng không khỏi trầm mặc xuống.

Đây mới là Chúng Tinh điện nội tình a!

Một khi cùng Chúng Tinh điện là địch, chính là cùng thiên hạ này là địch.

Trước hắn, sở dĩ như vậy do dự, thậm chí không xa vạn dặm chạy tới Quan Tinh đài đi gặp Tân Gia rõ ràng vị quốc sư kia, chính là vì vậy!

Chỉ là, khi hắn từ Quan Tinh đài ly khai lúc, trong lòng cũng đã có quyết đoán, đến thời khắc này, tự nhiên cũng sẽ không lùi bước nửa phần!

Thở dài một tiếng, Giang Nhược Hư nhẹ giọng mở miệng nói.

"Cổ trưởng lão. . . Ngươi đây là muốn buộc ta khai sát giới sao?"

Trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi ý, Giang Nhược Hư nhẹ giọng mở miệng nói.

Một câu đơn giản lời nói, nhưng là nhường Cổ Tử Húc cũng không khỏi trở nên biến sắc!

Chúng Tinh Lệnh vừa ra, hắn liền cho rằng, Giang Nhược Hư cũng nên biết khó mà lui, có thể lại không nghĩ rằng, cưỡng chế phía dưới, dĩ nhiên nghênh đón một kết quả như vậy.

Giang Nhược Hư, đến tột cùng muốn làm gì?

Chẳng lẽ thật là muốn cùng thiên hạ này là địch sao?

Ai cho hắn gan to như vậy? !

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1187: Tướng Tinh, Yêu Tinh

Không chỉ là Cổ Tử Húc, giờ khắc này Kỷ Thần cũng không khỏi một hồi đầu phá tê dại.

Phải biết, Chúng Tinh điện nhúng tay trước đó, thật là hắn cố ý muốn giết Bạch Nhạc, khi đó, cho dù là đối mặt Giang Nhược Hư, hắn cũng nửa bước không lùi, muốn lấy thái độ cứng rắn bức bách Giang Nhược Hư nhượng bộ!

Thật là, ai có thể nghĩ tới Giang Nhược Hư thái độ thật không ngờ cường ngạnh!

Hắn cố ý muốn giết Bạch Nhạc, một là mối thù giết con, không thể không báo, ở một phương diện khác thì là xuất xứ từ đối Bạch Nhạc kiêng kỵ.

Thật là từ đầu đến cuối, hắn cũng cũng không nghĩ tới, Bạch Nhạc dĩ nhiên loại này trọng yếu!

Bây giờ, Chúng Tinh điện không tiếc vận dụng Chúng Tinh Lệnh, mà Giang Nhược Hư càng là không tiếc cùng thiên hạ là địch, đều muốn bảo vệ Bạch Nhạc.

Hai cái này thái độ khác biệt, tuy nhiên lại một dạng đều cho thấy Bạch Nhạc tầm quan trọng!

Đến lúc này, chỉ cần không phải kẻ ngu si, liền đều có thể nhìn tính ra bên trong tất có ẩn tình.

Không tìm đường chết thì không phải chết, trận tranh đấu này, dĩ nhiên là từ hắn chọn trước đứng lên, chỉ cần nghĩ tới chỗ này, thì như thế nào có thể làm cho hắn không tê cả da đầu!

Đây quả thực là muốn chết a!

Nếu như sớm biết hôm nay, hắn thật sớm nên ước thúc Kỷ Linh, làm sao cũng sẽ không đi chủ động trêu chọc Bạch Nhạc.

Không, cho dù là Kỷ Linh chết!

Chỉ cần có thể lui về Bạch Nhạc từ Thiên Tinh tháp trước khi ra ngoài, hắn cũng nhất định trốn xa xa, cũng không tiếp tục trêu chọc Bạch Nhạc, tuyệt không cuốn vào trận này thị phi bên trong.

Đáng tiếc, bây giờ nói những thứ này tuy nhiên cũng đã quá muộn.

Tới mức này, cho dù là hắn muốn lùi bước cũng đã muộn.

Chúng Tinh Lệnh đã xuất, người khác có thể còn có lùi bước chỗ trống, thật là hắn cái này Đông Nam quận quận trưởng nhưng là căn bản không có đường lui, nếu như lùi bước, chính là cùng Chúng Tinh điện là địch, chắc chắn phải chết!

"Giang Nhược Hư!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Cổ Tử Húc lành lạnh quát lên: "Ngươi tự tìm chết, chẳng lẽ phải dẫn toàn bộ Quan Lan một chỗ huỷ diệt sao?"

Ngẩng đầu, Giang Nhược Hư bình tĩnh mở miệng nói.

"Cổ trưởng lão nói quá lời, việc này, là ta cá nhân quyết định, cùng Quan Lan không quan hệ! Huống hồ, Quan Lan cũng không phải người nào

muốn động là có thể động."

Như trước đứng chắp tay, Giang Nhược Hư vẫn như cũ sắc mặt bình tĩnh.

Chúng Tinh điện muốn đối hắn động thủ, không có gì hiếm có, nhưng nếu là muốn nói huỷ diệt Quan Lan, vậy thì quá khoa trương!

Quan Lan học sinh cùng thế lực khắp nơi đều có thiên ti vạn lũ quan hệ!

Một khi muốn động Quan Lan, liền đủ để tác động thiên hạ, loại này can hệ, cho dù là Quan Lan cũng không kham nổi.

Cái khác không nói, vị kia Chúng Tinh điện thiếu điện chủ, Cố Vong Tình chính là người của Quan Lan, chẳng lẽ Chúng Tinh điện có thể đem vị kia thiếu điện chủ cũng một chỗ giết sao?

Đương nhiên, một khi cùng Chúng Tinh điện là địch, Giang Nhược Hư tự nhiên cũng đồng dạng không có khả năng điều động Quan Lan lực lượng.

Mặc dù hắn thân là Quan Lan thư viện viện trưởng, cũng không khả năng nhường người của Quan Lan vì hắn cùng Chúng Tinh điện là địch!

Huống chi, là bởi vì Bạch Nhạc, loại lý do này. . . Hắn ai cũng thuyết phục không.

"Giang Nhược Hư, lão phu vẫn cho là ngươi là một người thông minh, có thể ngươi bây giờ dáng vẻ, nơi nào còn có nửa điểm người thông minh phong thái? ! Ngươi đây là tự tìm chết!"

Nộ phát râu trương, Cổ Tử Húc chỉ vào Giang Nhược Hư lớn tiếng mắng to.

Cho dù là không đề cập tới hắn, chỉ có bằng tình cảm riêng tư, trên thực tế, hắn cũng không muốn cùng Giang Nhược Hư sinh tử tương hướng.

Thứ nhất là lòng có không đành lòng, quan trọng hơn là. . . Đại giới quá mức nặng nề!

Giang Nhược Hư dạng này người, một khi quyết tâm sinh tử tương bác, tức mà có thể giết chết, cũng thế tất yếu trả giá nặng nề đại giới, cho dù là Chúng Tinh điện xuất thủ cũng giống như vậy!

"Sinh tử có số, Giang mỗ làm việc, không cần hướng ngươi giao phó!"

Khẽ lắc đầu, Giang Nhược Hư đạm mạc mở miệng nói.

"Cổ trưởng lão, ta lại cuối cùng hỏi ngươi một câu. . . Cho là thật muốn buộc ta khai sát giới sao?"

Sát khí lộ!

Giờ khắc này Giang Nhược Hư trên người lộ ra lau một cái trước đó chưa từng có vẻ ngưng trọng, đó là một loại có can đảm thiên hạ là địch khí phách!

Vô luận địch bạn, giờ khắc này, nhìn về phía Giang Nhược Hư trong ánh mắt, đều tràn đầy vẻ kính nể.

Quan Lan, Giang Nhược Hư, tên này, chính là một cái truyền kỳ!

Có một không hai!

"Ha ha ha ha ha, hảo một cái Giang Nhược Hư, bản vương đã sớm nghe qua tên ngươi, hôm nay gặp mặt, quả nhiên danh bất hư truyền!"

Cũng ngay lúc đó, xa xa đột nhiên vang lên một hồi cười to thanh âm!

Trong nháy mắt, liền có một đạo kiếm khí màu xanh chợt xé rách chân trời.

Người chưa đến, liền có lau một cái kinh thiên kiếm ý phá không mà đến!

Cái kia khủng bố kiếm ý, dù cho là Cổ Tử Húc cùng Kỷ Thần bọn hắn cũng không khỏi âm thầm kinh hãi.

"Ai?"

Trong mắt lộ ra vẻ tàn khốc, Cổ Tử Húc lớn tiếng quát hỏi.

Trong khoảnh khắc, người đến liền hiện thân!

Một tay theo kiếm, một bộ thanh y, cả người lộ ra lau một cái nói ra tuấn dật phong lưu chi sắc.

Bất Tử Thanh Vương!

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc trong mắt nhất thời lộ ra vẻ vui mừng.

"Bái kiến Thanh Vương điện hạ!"

Hai tay ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"Sách sách, bất quá vừa mới đột phá Hóa Hư, liền gây ra như thế đại động tĩnh, tiểu tử kia, ngươi không tầm thường lắm nha!"

Nhìn về phía Bạch Nhạc, Bất Tử Thanh Vương khóe miệng mang theo mỉm cười, thong thả mở miệng nói.

Đối với Bất Tử Thanh Vương mà nói, Bạch Nhạc giống như là hắn hậu

bối một dạng, bây giờ tận mắt thấy Bạch Nhạc bước vào Hóa Hư, chân chánh bước vào cường giả hàng ngũ, trong lòng hắn cũng đồng dạng một hồi thổn thức.

"Thanh Vương? !"

Lông mày nhíu lại, Cổ Tử Húc liền nhất thời phản ứng kịp.

Trước đó, Bắc Vực bên kia thì có tin tức truyền đến, Đại Càn Vương Triều trong hoàng thất, ra một vị không tầm thường cường giả, được sắc phong Thanh Vương, bây giờ tại Bắc Vực bên trong, sở hữu một cổ cực kỳ hung hăng lực!

Chỉ là, hắn làm thế nào cũng không nghĩ đến, vị này Thanh Vương vậy mà biết xuất hiện ở nơi này, hơn nữa cùng Bạch Nhạc quen biết!

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, sau một khắc, Cổ Tử Húc rồi đột nhiên phản ứng kịp.

"Ngươi là Tướng Tinh!"

Hơn 2 năm trước, tinh tượng đại biến, ba sao xẹt qua chân trời!

Tử Vi Đế Tinh, Tướng Tinh, Yêu Tinh, phân biệt nhìn về phía tam địa.

Bây giờ Chúng Tinh điện tất nhiên đoán được Bạch Nhạc chính là Tử Vi Đế Tinh, như vậy một khi Chúng Tinh điện cùng Tử Vi Đế Tinh là địch, Tướng Tinh cùng Yêu Tinh hiện thân, tự nhiên cũng liền chẳng có gì lạ.

Nếu như nói, Bạch Nhạc cái này Tử Vi Đế Tinh chỉ là cho thấy cường đại tiềm lực lời nói, như vậy vị này Tướng Tinh, khả năng liền hoàn toàn khác biệt!

Cho dù là hiện tại, cũng đồng dạng cho thấy thực lực kinh khủng!

Chỉ bằng vào một màn kia kiếm ý, liền có thể nhường Cổ Tử Húc minh bạch, đối phương tuyệt đối là thực lực không có ở đây hắn phía dưới đứng đầu cường giả.

Cường giả như vậy, một cá nhân liền có thể cải biến một phương bố cục!

Một cái Giang Nhược Hư, cũng đã nhường hắn cảm thấy vướng tay chân, bây giờ còn có một cái như vậy không biết sâu cạn Tướng Tinh, cho dù là hắn cũng không khỏi sinh ra lau một cái kiêng kỵ chi ý.

Nhưng mà, cái này còn vẫn như cũ xa xa không phải kết thúc!

Hầu như ngay tại Cổ Tử Húc nói toạc ra Bất Tử Thanh Vương Tướng Tinh thân phận đồng thời, trong hư không đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố hắc ám!

Phảng phất vô căn cứ mà sinh!

Một màn kia như mực ánh đao, liền chợt từ Kỷ Thần phía sau xuất hiện, một đao đâm thẳng lưng!

Cho dù là lấy Kỷ Thần thực lực, cũng căn bản không kịp phản ứng kịp, trong nháy mắt, liền bị đâm thủng trái tim.

Chỉ còn một luồng thần hồn mượn lấy Vạn Tượng Sát Trận trốn xa đi ra ngoài!

"Yêu Tinh!"

Bỗng nhiên quay đầu, mắt thấy Kỷ Thần thi thể từ không trung ngã xuống, lần này, dù cho là Cổ Tử Húc, trong miệng cũng không khỏi có vẻ khổ sở chi ý.

Dạ Nhận!

Trong nháy mắt, xung quanh nhất thời một mảnh xôn xao, sở hữu tu hành giả, nhìn về phía Dạ Nhận thân ảnh, cũng không khỏi tràn đầy sợ hãi!

Ai cũng nhìn ra, luận thực lực, vị này Yêu Tinh thật cũng không tính quá mạnh, nếu như chính diện giao thủ, sợ rằng hơn phân nửa còn chưa hẳn là Kỷ Thần đối thủ, bằng không, Kỷ Thần thần hồn cũng sẽ không dễ dàng như vậy chạy trốn, có thể quỷ dị như vậy ẩn nấp cùng ám sát thủ đoạn, cũng đối có thể nói thiên hạ vô song!

Đây không thể nghi ngờ là thiên hạ cao cấp nhất sát thủ!

Không người nào nguyện ý trêu chọc một vị đỉnh tiêm sát thủ, bởi vì ngươi vĩnh viễn không biết, đối phương đao, hội từ lúc nào xuất hiện!

Tử Vi Đế Tinh, Tướng Tinh, Yêu Tinh ba người đồng thời hiện thế, cái này lần đầu tiên bộc lộ quan điểm, liền làm cho tất cả mọi người ký ức sâu hơn!

Cái này ba người, tùy tiện cái nào đi ra, đều là không tầm thường tồn tại, huống chi là đồng thời xuất hiện!

Còn có Giang Nhược Hư chống đỡ, dù cho là Chúng Tinh điện, đối mặt cục diện như vậy, cũng giống vậy không thể không coi trọng.

Đương nhiên, nếu là có đủ đủ thời gian tới điều động Chúng Tinh điện tất cả lực lượng, Cổ Tử Húc cũng giống vậy có lòng tin đem đối phương toàn bộ tru diệt!

Thật là. . . Bây giờ, nơi nào còn có thời gian cho hắn đi điều động Chúng Tinh điện cao thủ!

Lần này hắn tự mình xuất thủ, thậm chí mang theo Lạc Cửu U bọn hắn một chỗ chạy tới Đông Nam quận, trên thực tế, cũng đã là dự tính đến Giang Nhược Hư khả năng nhúng tay, có thể lại không nghĩ rằng, cục diện so với Giang Nhược Hư nhúng tay, phức tạp hơn nhiều.

Quá mạnh mẽ!

Ai có thể nghĩ tới, cục diện vậy mà biết diễn biến cho tới bây giờ cục diện như vậy? !

Không, hay là có người có thể nghĩ đến.

Sau một khắc, Cổ Tử Húc ánh mắt liền chợt rơi vào Giang Nhược Hư trên người.

"Giang tiên sinh. . . Ngươi đã sớm đã đoán được bây giờ cục diện này a! Đây mới là ngươi dám với ta Chúng Tinh điện gọi nhịp nguyên nhân!"

Nhìn lấy Cổ Tử Húc, Giang Nhược Hư trong mắt vẫn như cũ lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc.

"Cổ trưởng lão nói quá lời!"

"Tử Vi Đế Tinh nếu thật ứng với tiên đoán nói đến, tự nhiên liền không dễ dàng như vậy chết! Giang mỗ cũng bất quá là Miếu tính nhiều hơn chút thôi, không coi là bản lãnh gì!" Dừng một cái, Giang Nhược Hư tiếp tục nói, "Huống chi, mặc dù không có người bên ngoài, ta cũng sẽ không nhìn lấy ngươi giết chết Tử Vi Đế Tinh. . . Có một số việc, cho dù là vị quốc sư kia, cũng không dám nói có thể tính tận, chớ đừng nói chi là là ngươi."

Quốc sư, tự nhiên chỉ chính là trên đài xem sao vị quốc sư kia.

Trên đời này, có thể làm cho Giang Nhược Hư kiêng kỵ người không

nhiều, vị quốc sư kia, tuyệt đối xem như là một cái.

"Cổ trưởng lão, ta rất muốn biết. . . Tử Vi Đế Tinh rốt cuộc cái gì, Chúng Tinh điện thì tại sao, bởi vì ta có thể là Tử Vi Đế Tinh liền thống hạ sát thủ?"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc đứng ở Tiểu Bạch Long trên lưng, trầm giọng mở miệng hỏi.

Rất sớm Bạch Nhạc chợt nghe nói Tử Vi Đế Tinh nghe đồn, tuy nhiên lại một mực không rõ, đây rốt cuộc là có ý gì, cho dù là hắn có lòng điều tra qua, cũng không có được bất kỳ kết quả gì.

Đương nhiên, cái này cũng chẳng có gì lạ!

Về Tử Vi Đế Tinh nói đến, chỉ có cái này Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong cao thủ hàng đầu nhất mới biết được, Chúng Tinh điện có thể nói là nhất giải.

Chỉ là, lấy Bạch Nhạc trước đó thân phận cùng thực lực, xác thực còn không có tư cách tiếp xúc được cấp độ này cao thủ.

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Cổ Tử Húc lạnh lùng nói rằng, "Ngươi nếu thật muốn biết, liền nên theo ta hồi Chúng Tinh điện, đến lúc đó, ngươi vấn đề tự nhiên sẽ có giải đáp!"

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Ta cuộc đời từ trước tới giờ không bị người uy hiếp, Chúng Tinh điện ta sẽ đi, nhưng không phải hiện tại."

PS: Hôm nay hai canh, đều là 3000 chữ chương tiết, tương đương với trước đó ba chương.

Gần nhất phát hiện, vẫn là 3000 chữ chương tiết càng chữa chứng làm

biếng một ít, ta muốn nếm thử khôi phục 3000 chữ chương tiết!

Dạng này mỗi ngày cơ bản đổi mới thì trở thành 2 chương, suy tính là một dạng, bất quá mỗi chương số lượng từ nhiều hơn chút, mọi người nhìn cũng có thể càng lưu loát một ít.

Đương nhiên, nếu như cảm thấy 2000 chữ ba chương nhiều người, cũng có thể nói với ta, có thể thay đổi trở về.

Ân, liền làm dạng này.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1188: Duy nhất nơi đi

Cười nhạt một chút, Cổ Tử Húc chỉ cho là Bạch Nhạc là ở có lệ.

Thật là Bất Tử Thanh Vương nhưng là thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, so với việc người khác, hắn càng giải Bạch Nhạc tính khí, Bạch Nhạc xưa nay sẽ không nói lung tung, huống chi, Chúng Tinh điện cuối cùng là nhiễu không ra, một câu nói này cũng không phải cái gì có lệ chi từ.

"Cổ trưởng lão, việc đã đến nước này, ngươi còn muốn đánh tiếp nữa sao?"

Nhìn lấy Cổ Tử Húc, Giang Nhược Hư bình tĩnh hỏi.

Nói là đang hỏi, nhưng trên thực tế, câu nói này lúc mở miệng sau khi, cũng đã quyết định kết quả.

"Các ngươi đi không nổi, né qua hôm nay, cũng tránh không khỏi ngày mai."

Yên lặng chốc lát, Cổ Tử Húc nhẹ giọng hồi đáp nói: "Giang tiên sinh, ngươi nên minh bạch, Chúng Tinh Lệnh ý vị như thế nào, kể từ hôm nay, thiên hạ này tuy lớn, nhưng cũng lại không các ngươi đất dung thân."

Lời này cũng không khoa trương.

Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, một khi Chúng Tinh điện quyết ý muốn giết một cá nhân, vô luận chạy trốn tới chân trời góc biển đều không hữu dụng.

Hôm nay Cổ Tử Húc tự biết đã không để lại Bạch Nhạc, nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là hôm nay mà thôi.

Bây giờ, Bạch Nhạc bọn hắn có thể nói là con bài chưa lật đều, đợi được Chúng Tinh điện lần sau lại xuất thủ, có chuẩn bị, liền sẽ không lại cho Bạch Nhạc bọn hắn nửa điểm chạy trốn cơ hội.

"Cổ trưởng lão, thiên hạ này. . . Khả năng so như ngươi tưởng tượng lớn hơn."

Không nhúc nhích chút nào, Giang Nhược Hư nhàn nhạt hồi đáp nói.

Thở dài một tiếng, thật sâu xem Giang Nhược Hư liếc mắt, Cổ Tử Húc cũng đồng dạng không cần phải nhiều lời nữa, chuyển hướng Kỷ Thần nhàn nhạt mở miệng nói, "Mở ra đại trận, thả bọn họ đi!"

"Vâng!"

Đối mặt Cổ Tử Húc, cho dù là Kỷ Thần cũng không dám lại có nửa điểm do dự.

Vừa mới chạy đi cái kia một luồng thần hồn lần nữa ở phía xa hiển hiện mà ra, mở ra Vạn Tượng Sát Trận.

Trong chốc lát, Giang Nhược Hư dẫn đầu mở đường, mấy người trong nháy mắt liền biến mất ở chân trời ở giữa.

Cho tới giờ khắc này, đám người chung quanh mới lần nữa oanh động lên, toàn bộ Vân thành đều biến loạn bẩn bẩn.

Chuyện hôm nay, ảnh hưởng thật sự là quá lớn, đối với những thứ này xem náo nhiệt tu hành giả mà nói, càng là xem một trận vở kịch, khả năng cả đời này đều cũng không còn cách nào gặp phải hôm nay như vậy rầm rộ.

Bị hủy thân thể, Kỷ Thần cũng không dám dừng lại lâu, lúc này liền hóa

thành một đạo quang mang, thẳng đến quận thủ phủ mà đi.

Cho dù là tu hành đến Hóa Hư Chi Cảnh, một khi mất đi thân thể, tổn thất cũng cực kỳ thảm trọng, nếu như không thể kịp thời trọng tố thân thể, hoặc là đoạt xá, nhẹ thì một thân tu vi trôi theo nước chảy, nặng thì hồn phi phách tán, thân tử đạo tiêu.

Trở lại quận thủ phủ Kỷ Thần, hầu như không có gì do dự, liền trực tiếp xuất hiện tại Kỷ Linh trong phòng.

Trong nháy mắt, trong cả phòng thị nữ toàn bộ đều quỳ xuống.

Cũng không để ý gì tới biết những cái này người, Kỷ Thần trực tiếp rơi vào Kỷ Linh bên người, trong mắt hiện lên một tia giãy dụa, ước chừng yên lặng gần trăm hơi thở thời gian, trong mắt một màn kia giãy dụa cuối cùng bị ngoan lệ thay thế!

Sau một khắc, Kỷ Thần thần hồn liền trực tiếp bay vào Kỷ Linh trong cơ thể.

Lấy Kỷ Thần thủ đoạn, cũng không phải không có hắn khôi phục thân thể biện pháp, nhưng vô luận loại nào biện pháp, đều sẽ đối hắn tạo thành tổn thất to lớn, hơn nữa, tồn tại thất bại phiêu lưu.

Chỉ có đoạt xá Kỷ Linh, mới là ổn thỏa nhất biện pháp.

Kỷ Linh vốn là hắn con trai độc nhất, huyết mạch tương liên, căn bản sẽ không có bài xích, dễ dàng là có thể chiếm giữ Kỷ Linh thân thể.

Hơn nữa, Kỷ Linh thần hồn bản thân cũng đã bị thương nặng, hầu như không có gì tỉnh lại hy vọng, nói là còn sống, nhưng lại cùng chết không có gì khác biệt.

Loại tình huống này, chiếm giữ Kỷ Linh thân thể, đối hắn mà nói, tự

nhiên liền không có khó như vậy lấy tiếp thu.

Huống chi, Kỷ Thần bản thân liền là kiêu hùng, tâm tư tàn nhẫn, đến loại này sống còn thời khắc, nơi nào sẽ còn bị cái này cái gọi là thân tình ràng buộc.

Nhi tử chết có thể tái sinh, nhưng nếu là hắn chết, liền hết thảy đều không còn tồn tại.

Chỉ một lát sau ở giữa, nằm ở trên giường Kỷ Linh liền từ từ mở mắt!

Chỉ là từ trên giường ngồi xuống Kỷ Linh, trong ánh mắt lại sớm đã không có trước đó dáng vẻ, trên người khí tức cũng đồng dạng tùy theo đại biến!

Trong nháy mắt, trong phòng thị nữ nhất thời bị sợ quỳ xuống, lạnh run!

Các nàng là tận mắt thấy Kỷ Thần thần hồn tiến vào Kỷ Linh thân thể, tự nhiên biết trong thời gian này đến tột cùng phát sinh cái gì.

Chỉ là, cũng không chờ bọn họ nói chuyện, Kỷ Linh ngón tay liền chợt điểm ra, trong khoảnh khắc, những thứ này quỳ trên mặt đất thị nữ liền tất cả đều bị mất mạng.

Chậm rãi đứng dậy, liếc mắt nhìn hai tay mình, Kỷ Thần trong mắt hiện lên cuối cùng một tia thương xót chi sắc, chợt liền hoàn toàn bị lạnh lùng thay thế được.

"Quận trưởng đại nhân!"

Sau một khắc, Cổ Tử Húc liền chậm rãi bước vào trong phòng.

Mặc dù Kỷ Thần là đoạt xá, có ở Cổ Tử Húc người như thế trong mắt, tự nhiên không có gì bí mật, liếc mắt liền có thể xem thấu.

Hơn nữa, Cổ Tử Húc cũng căn bản cũng không có để ý việc này ý tứ.

"Cổ trưởng lão!"

Ngẩng đầu, Kỷ Thần hơi hơi ôm quyền, hướng về Cổ Tử Húc hành lễ nói.

"Hạ lệnh phong tỏa toàn bộ Đông Nam quận, không cần để cho người ta xuất thủ, thế nhưng cần phải muốn biết rõ ràng bọn hắn người ở đâu, ta muốn để bọn hắn, nửa bước khó đi!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Cổ Tử Húc trầm giọng phân phó nói.

"Cổ trưởng lão, bọn hắn chỉ sợ sẽ không tại Đông Nam quận dừng lại. . ."

Do dự một chút, Kỷ Thần mới lên tiếng nói.

"Lão phu tự nhiên biết rõ!"

Lạnh rên một tiếng, Cổ Tử Húc trầm giọng nói rằng, "Trừ Đông Nam quận, lão phu tự nhiên sẽ còn thông tri Bắc Vực cùng Cực Tây Chi Địa, thiên hạ này. . . Là ta Chúng Tinh điện thiên hạ!"

"Vâng!"

Nói tới mức này, Kỷ Thần tự nhiên không còn dám nhiều lời, trực tiếp khom người đáp.

Liếc Kỷ Thần liếc mắt, Cổ Tử Húc tiếp tục nói, "Ngươi tất nhiên đoạt xá thành công, liền không ngại tựu lấy cái thân phận này xuất hiện đi. . . Nếu là bọn họ thật có thể tránh thoát đi, ngươi liền có thể lần nữa bước vào Chúng Tinh Thần Vực, minh bạch chưa?"

"Vâng!"

... ...

"Tiên sinh, chúng ta bây giờ hồi Quan Lan sao?"

Ly khai Vân thành, Hàn Tinh nhịn không được lần nữa mở miệng hỏi.

Mặc dù tạm thời thoát khỏi Cổ Tử Húc, nhưng hôm nay loại tình huống này, đi đâu lại thành vấn đề lớn.

"Sẽ không đi."

Khẽ lắc đầu, Giang Nhược Hư bình tĩnh hồi đáp đạo, "Thiên hạ này đều là Chúng Tinh điện thiên hạ, Quan Lan thì như thế nào có thể ngoại lệ, chúng ta bây giờ nếu như đổi ý Quan Lan, chỉ làm cho Quan Lan gây tai hoạ , khiến cho Quan Lan sụp đổ. . . Đó là ta một đời tâm huyết, ta làm sao có thể chính mình hủy nó."

"Không chỉ là Quan Lan, Bắc Vực bây giờ cũng không trở về."

Bất Tử Thanh Vương chậm rãi mở miệng nói, "Trận chiến ngày hôm nay, ta đã bại lộ thân phận, nếu như không hồi Bắc Vực, trước đó lưu lại thế lực, có thể còn có thể, nếu như trở về. . . Tất cả tận trả chảy về hướng đông! Hơn nữa, Chúng Tinh điện vị quốc sư kia ngay tại Bắc Vực, ta không nắm chắc ứng phó hắn."

Dạ Nhận không có mở miệng, vừa ý nghĩ nhưng cũng rất rõ ràng.

Bây giờ thiên hạ này, hầu như đã không có bọn hắn đất dung thân.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người ánh mắt cũng không khỏi rơi xuống Giang Nhược Hư.

Loại tình huống này, nếu nói là còn có biện pháp, mà thôi liền chỉ có vị này Giang tiên sinh.

"Không có các ngươi trong tưởng tượng gian nan như vậy."

Cười khẽ một chút, Giang Nhược Hư tùy ý mở miệng nói.

Từ hắn quyết ý muốn nhúng tay việc này thời điểm, cũng đã có toàn bộ kế hoạch.

Cái gì cũng không muốn, chỉ biết đánh nhau liều mạng, đó là mãng phu!

Giang Nhược Hư nếu chỉ là mãng phu, đã sớm đã không biết chết bao nhiêu lần.

"Chúng Tinh điện mặc dù cường đại, nhưng lại cũng không có đến chỗ nào cũng nhúng tay vào cấp độ, trên đời này, cho tới bây giờ cũng không thiếu muốn đối phó Chúng Tinh điện người, huống chi, cho dù là Chúng Tinh điện nội bộ, cũng không phải bền chắc như thép."

Ngẩng đầu lên, Giang Nhược Hư tiếp tục nói, "Nếu như thời gian dài giấu kín, có thể làm không được, có thể chỉ là khoảng ba tháng thời gian, muốn tách ra, nhưng là không khó."

"Ba tháng?"

Lông mày nhíu lại, Bất Tử Thanh Vương lúc này liền phản ứng kịp, "Ngươi là nói Chúng Tinh Thần Vực?"

"Tự nhiên!"

Gật đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Trên đời này, duy nhất Chúng Tinh điện vô pháp khống chế địa phương, chính là Chúng Tinh Thần

Vực! Vô luận hắn có phải là thật hay không chính Tử Vi Đế Tinh. . . Chúng Tinh Thần Vực, cũng là duy nhất có thể làm cho hắn lột xác địa phương."

"Không, không chỉ là hắn. . . Phải nói, các ngươi tất cả mọi người."

Trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, Giang Nhược Hư tiếp tục nói, "Đương nhiên, ta nghĩ muốn đáp án. . . Cũng chỉ có ở nơi đó mới có thể tìm được."

"Ba tháng này lại làm như thế nào qua?"

Bất Tử Thanh Vương lần nữa mở miệng nói.

"Bắc Vực!"

Giang Nhược Hư tùy ý mở miệng nói, "Quan Tinh đài!"

Một câu nói này vừa ra, trừ Hàn Tinh bên ngoài, chỗ có người trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Quan Tinh đài, nơi đó khả năng liền có vị quốc sư kia địa phương tu hành.

Cho dù là Bạch Nhạc, bây giờ rành mạch từng câu, cái này Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, cường đại nhất tồn tại bên trong, tất nhiên có vị quốc sư này một chỗ cắm dùi, bây giờ Giang Nhược Hư lại muốn tất cả mọi người chủ động đưa đi lên cửa.

Tựa hồ xem thấu mọi người tâm tư, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Ngọn đèn sáng nhất cấp độ, thường thường chính là người khác nhất nhìn không thấy địa phương. . . Huống chi, đứng cao hơn người, xem sự tình góc độ, có thể thường thường cùng người khác không giống nhau."

"Vị quốc sư kia, cùng Giang tiên sinh là người trong đồng đạo?"

Mí mắt hơi nhíu, Bạch Nhạc nhịn không được mở miệng hỏi.

"Đồng đạo, nhưng không cùng đường."

Ngẩng đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Hắn sẽ không giúp chúng ta, nhưng là chí ít sẽ không làm khó chúng ta. . . Đi thôi, ngươi không phải là muốn biết rõ, Tử Vi Đế Tinh đến tột cùng là có ý gì sao? Thiên hạ này, cũng chỉ có hắn, có thể cho ngươi đáp án."

". . ."

... ...

Toàn bộ thiên hạ phảng phất đều trong một đêm loạn đứng lên.

Chúng Tinh điện người trải rộng thiên hạ, cũng đem toàn bộ thiên hạ lực lượng đều điều động, tất cả mọi người đang tìm Bạch Nhạc cùng Giang Nhược Hư bọn hắn hạ lạc.

Cho dù là rất nhiều ẩn thế cao thủ, cũng đồng dạng vì vậy mà ra.

Ai cũng rõ ràng, một khi Chúng Tinh Thần Vực mở ra, Bạch Nhạc bọn hắn thì nhất định sẽ trốn Chúng Tinh Thần Vực bên trong, mà phải giải quyết Bạch Nhạc bọn hắn, Chúng Tinh Thần Vực mở ra trước cuối cùng này ba tháng, chính là cơ hội tốt nhất.

Chúng Tinh điện có thể so với Kỷ Thần phải hào phóng nhiều.

Đối với bắt, hoặc là giết chết Bạch Nhạc treo giải thưởng, đủ để cho bất cứ người nào tim đập thình thịch.

Dù là chỉ là có thể cung cấp một điểm manh mối, cũng đủ làm cho người

giàu có một đời!

Nhưng mà, đảm nhiệm ai cũng không biết, ngay tại Chúng Tinh điện thừng lớn thiên hạ thời điểm, Bạch Nhạc đã theo Giang Nhược Hư đến Quan Tinh đài trước.

Bóng đêm tịch liêu, tinh quang xán lạn.

Cái kia tinh huy chiếu vào trên mặt mấy người, có vẻ vô cùng trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Ngồi ở trên đài xem sao, Tân Gia rõ ràng từ từ mở mắt, lại cuối cùng đem thiên ngôn vạn ngữ hóa thành một tiếng thở dài.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1189: Kinh thế hãi tục

"Giang Nhược Hư, ngươi là muốn buộc ta xuất thủ sao?"

Ngồi ở trên đài xem sao, quốc sư ở trên cao nhìn xuống nhìn lấy mọi người, chậm rãi mở miệng nói.

"Một mình ngươi không đánh lại được chúng ta, nếu như gọi tới Chúng Tinh điện người. . . Ta liền vén bàn cờ, mọi người một búa chẻ hai."

Không có chút nào chỗ sâu hiểm cảnh tự giác, Giang Nhược Hư hai tay thả lỏng phía sau, thong thả mở miệng nói.

Bất Tử Thanh Vương chân mày hơi hơi vừa nhảy, nhìn về phía Giang Nhược Hư trong con mắt, cũng nhiều vài phần âm lãnh!

Giang Nhược Hư trong miệng vén bàn cờ, tự nhiên chính là chỉ giết Bạch Nhạc, thậm chí là thẳng thắn giết bọn hắn toàn bộ.

Xem lời nói nghe là ở uy hiếp vị quốc sư kia, nhưng trên thực tế, cũng không nghi ngờ là ở coi bọn họ là làm quân cờ, cái này khiến Bất Tử Thanh Vương rất là khó chịu, nếu như không phải là dưới loại cục diện này, hắn không có biện pháp phá cuộc, bây giờ hắn liền muốn trước một bước hướng Giang Nhược Hư động thủ.

"Lời này ngươi sao không đi theo Cổ Tử Húc nói?"

Lạnh lùng nhìn lấy Giang Nhược Hư, quốc sư nhàn nhạt hỏi ngược lại.

"Cổ Tử Húc quá ngu, cảnh giới cũng không đủ. . . Hắn không đủ tư cách bị ta uy hiếp."

Không che giấu chút nào uy hiếp đối phương ý tứ, Giang Nhược Hư tùy ý mở miệng nói.

Sắc mặt khó coi, quốc sư nhưng cũng đồng dạng không có trả lời.

Đương nhiên, đổi bất luận kẻ nào bị uy hiếp, sắc mặt chỉ sợ đều sẽ không quá tốt xem.

Bạch Nhạc sắc mặt thì càng không dễ nhìn, chỉ là loại tình huống này, Bạch Nhạc lại như cũ có thể tốt khống chế tâm tình mình, vẫn chưa trả lời.

"Quốc sư, ngươi nếu không nghĩ thông suốt biết Chúng Tinh điện người, không nên mời chúng ta uống một chén trà sao?"

Ngẩng đầu nhìn Tân Gia rõ ràng, Giang Nhược Hư mỉm cười lần nữa mở miệng nói.

Yên lặng mấy hơi thở, Tân Gia rõ ràng rốt cục bắt đầu chậm rãi mở miệng nói, "Người tới là khách, mời đi!"

Bật cười lớn, Giang Nhược Hư lúc này mang theo Bạch Nhạc bọn hắn bay lên Quan Tinh đài.

Quan Tinh đài cũng không lớn, nhiều người như vậy chen lên liền có vẻ hơi chen chúc, trực tiếp đem tiểu đồng xua đuổi xuống dưới, Tân Gia rõ ràng tự mình cho mọi người pha trà, lại cô đơn không có Giang Nhược Hư phần.

Giang Nhược Hư cũng không thấy bên ngoài, trực tiếp đoạt lấy Tân Gia rõ ràng một chén kia, bức Tân Gia rõ ràng không thể không một lần nữa lại ngâm vào nước một chiếc.

"Nói một chút đi, ngươi tổng yếu cho ta một cái lý do."

Ngồi xuống, Tân Gia rõ ràng bình tĩnh nhìn lấy Giang Nhược Hư nói rằng.

Giang Nhược Hư dạng này thủ đoạn có vẻ hơi vô lại, nhưng hắn cũng không phải có thể bị người uy hiếp, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Quốc sư lời ấy sai vậy!"

Chỉ vào Bạch Nhạc bọn hắn, Giang Nhược Hư lắc đầu nói rằng, "Ngươi nói người tới là khách, ta cũng không phải là người đến, đầy đủ suy tính bất quá xem như là một cái người dẫn đường!"

Ánh mắt có chút thâm thúy, Tân Gia rõ ràng nhìn lấy Giang Nhược Hư nói rằng, "Ta nói rồi, sẽ không cùng ngươi đồng hành!"

"Không cần đồng hành?"

Lắc đầu, Giang Nhược Hư bình tĩnh nói rằng, "Bất quá là cho ngươi mượn Quan Tinh đài tách ra cơ sở ngầm thôi, Chúng Tinh Thần Vực mới là bắt đầu."

Dừng một cái, Tân Gia rõ ràng rốt cục không còn quấn quýt cùng Giang Nhược Hư vấn đề, chậm rãi chuyển hướng Bạch Nhạc.

"Ta cần phải xưng hô ngươi Bạch Nhạc, vẫn là Yến Bắc Thần?"

"Tên bất quá chỉ là một cái xưng hô, Bạch Nhạc cũng tốt, Yến Bắc Thần cũng được. . . Có trọng yếu không?"

Ngẩng đầu, nhìn lấy vị quốc sư này, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi ngược lại.

Mặc dù ở trên thực lực, bây giờ hắn còn thua xa Giang Nhược Hư cùng Tân Gia rõ ràng, có thể Bạch Nhạc trong mắt lại không sợ hãi chút nào,

thậm chí có thể nói, vẫn như cũ mang theo cái kia một phần kiêu ngạo!

"Tên xác thực không quan trọng, trọng yếu là. . . Ngươi đến tột cùng đến từ phương nào."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Tân Gia rõ ràng không đau khổ không vui hồi đáp nói.

Một câu nói này, liền hỏi thẳng mấu chốt nhất trên một điểm.

Cũng không đợi Bạch Nhạc hồi đáp, Tân Gia rõ ràng liền tự mình nói xong: "Lão phu tự vấn, đối với toàn bộ thế giới đều rất tinh tường, nhưng lại chưa từng nghe qua các ngươi tên! Giống như là các ngươi đều là đột nhiên xuất hiện một dạng. . . Ngươi nhưng vì lão phu giải thích nghi hoặc sao?"

Nghe thế, Bạch Nhạc cũng không khỏi trầm mặc xuống.

Cứ tới thời điểm, hắn cũng đã có nhất định chuẩn bị tâm lý, nhưng khi quốc sư thật hỏi ra vấn đề này thời điểm, nhưng cũng không khỏi lần nữa chần chờ.

Quốc sư cùng Giang Nhược Hư nhân vật như vậy, không phải biên cái lời nói dối là có thể lừa đi qua.

Thật là, giả sử nói thật ra, sẽ có cái dạng gì hậu quả. . . Ai có thể cầm chắc?

Nói cho bọn hắn biết, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bất quá chỉ là vạn năm trước đó, chúng thần sáng tạo ra, căn bản không phải thế giới chân thật, hơn nữa, lại có bảy năm, toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới liền sẽ tan vỡ, nếu như không thể lần nữa trước đó, phá vỡ không gian bức tường ngăn cản chạy đi, liền chắc chắn phải chết sao?

Nói cho bọn hắn biết, toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới an nguy, đều chỉ tại hắn trên người một người sao?

Trước không nói, đối phương có thể hay không tin những thứ này, cho dù là tin. . . Đối phương nguyện ý tín nhiệm hắn sao?

Phải biết, Hải Thần trước đây nói, vẻn vẹn chỉ là nhường Bạch Nhạc tu hành đến Hóa Hư đỉnh phong, sau đó từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới chạy đi, lấy Thôn Thiên Quyết đi thôn phệ Thế Giới Chi Tâm mà thôi.

Cho dù là Bạch Nhạc thành công, hắn có thể đủ mang theo Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người cùng đi ra ngoài sao?

Thậm chí là, mặc dù không để ý chúng sinh, hắn có thể đem Giang Nhược Hư cùng quốc sư hai người này mang đi ra ngoài sao?

Nếu như làm không được. . . Nói ra chân tướng, lại dựa vào cái gì làm cho đối phương tin tưởng hắn, thậm chí là trợ giúp hắn? !

Sợ rằng nói ra, liền cùng tự sát không khác nhau gì cả.

Hơi trầm mặc chốc lát, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói: "Tại ta hồi đáp quốc sư trước đó, quốc sư có thể hay không nói cho ta biết trước, Tử Vi Đế Tinh nói đến, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Ta hỏi ngươi một vấn đề, cũng đáp ngươi một vấn đề. . . Ngược lại cũng công bằng."

Khẽ vuốt cằm, quốc sư lại cũng không có tức giận ý tứ, bình tĩnh hồi đáp nói.

"Tử Vi Đế Tinh nói đến, là đã qua vạn năm một mực truyền lưu một cái tiên đoán, nghe đồn, Tử Vi Đế Tinh xuất thế, chính là vạn năm đại kiếp nạn, có nghĩa là toàn bộ thế giới hủy diệt! Không ai biết rõ Tử Vi Đế

Tinh đến tột cùng là ai, cũng không biết một cá nhân, làm sao có thể đủ hủy diệt thế giới. . . Bất quá, cái này tiên đoán nhưng là thần linh lưu lại! Từng ấy năm tới nay, chưa từng có ai từng thấy Tử Vi Đế Tinh, cũng cơ hồ khiến người quên lãng. . ."

"Thẳng đến hơn 2 năm trước, tinh tượng đột biến. . . Mới làm cho tất cả mọi người một lần nữa nhớ tới lời tiên đoán này!"

"Nói cho đúng, không ai biết rõ Tử Vi Đế Tinh đến tột cùng là chuyện gì xảy ra. . . Chúng Tinh điện muốn bắt ngươi, mục chính là vì phá giải lời tiên đoán này."

". . ."

Những lời này nói ra, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi cười khổ một hồi!

Chúng thần!

Cái này cái gọi là tiên đoán, dĩ nhiên là chúng thần lưu lại, hơn nữa còn là từ vạn năm trước đó cũng đã có. . . Đây cũng quá vô nghĩa!

Mặc dù chúng thần có mạnh đến đâu, Bạch Nhạc cũng không tin, chúng thần có thể tại vạn năm trước đó liền biết trước có chính mình một người như vậy.

Bất quá, nếu như ngược thôi diễn một chút, cũng liền không khó tính ra chân tướng.

Thế Giới Chi Tâm vỡ nát, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đúng là vẫn còn thất bại, chúng thần gần như vẫn lạc hầu như không còn, loại tình huống này, chúng thần tiên đoán, có người từ thế giới chân thật bên trong mà đến, tìm kiếm trọng tố Thế Giới Chi Tâm biện pháp, tự nhiên cũng liền không cái gì sự tình hiếm lạ.

Diệt thế tiên đoán, thì càng đơn giản.

Thế Giới Chi Tâm vô pháp một lần nữa ngưng tụ, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới liền đã định trước tan vỡ, cái này cùng có hay không xuất hiện cái gọi là Tử Vi Đế Tinh cũng không phải là trực tiếp quan hệ nhân quả, chỉ là trong lúc này nội tình, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người tự nhiên không biết, muốn đem tưởng tượng vì tất nhiên quan hệ nhân quả, tự nhiên cũng chẳng có gì lạ.

Suy nghĩ cẩn thận những thứ này, đối với cái này cái gọi là tiên đoán, Bạch Nhạc cũng liền thấy đúng.

Chỉ là. . . Hắn lại nên trả lời thế nào?

Bạch Nhạc tựa hồ lại trầm mặc xuống.

Chỉ là vô luận Giang Nhược Hư vẫn là quốc sư, cũng đều cũng không sốt ruột, càng không có mở miệng thúc giục.

Dạ Nhận cùng Bất Tử Thanh Vương hai người, mí mắt nhảy nhót, cũng đồng dạng hiểu được, chỉ là hai người cũng đồng dạng không có mở miệng, cũng không can thiệp Bạch Nhạc lựa chọn.

Không sai biệt lắm qua một nén nhang thời gian, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi ngẩng đầu, nhẹ giọng mở miệng nói: "Quốc sư không biết chúng ta lai lịch, rất đơn giản, bởi vì, chúng ta vốn là đến từ. . . Thiên ngoại!"

Một câu nói này lối ra, nhưng là nhường Giang Nhược Hư cùng Tân Gia rõ ràng hai người đồng thời biến sắc.

Thiên ngoại!

Cứ việc trước đó cũng đã có nhất định suy đoán, nhưng là chân chính nghe được hai chữ này thời điểm, đối với hai người mà nói, cũng không nghi ngờ là một lần thật lớn trùng kích.

"Cho là thật có thiên ngoại?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Tân Gia rõ ràng trầm giọng hỏi.

"Có!"

Gật đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp đạo, "Trên đời này vốn cũng không có trùng hợp như vậy sự tình, ba người chúng ta đồng thời xuất hiện ở cái thế giới này, lại lẫn nhau quen biết, cũng là bởi vì, chúng ta đều là từ trên trời mà đến."

Bỗng nhiên đứng dậy, nghe nói như thế, vô luận Tân Gia rõ ràng vẫn là Giang Nhược Hư, đối với Bạch Nhạc lời nói, đều tin bảy phần.

"Thiên ngoại, đến tột cùng có cái gì?"

"Thế giới chân thật!"

Nhìn lấy Tân Gia rõ ràng, Bạch Nhạc chậm rãi hồi đáp đạo, "Các ngươi vị trí thế giới, là chúng thần sáng tạo ra, tên là Chúng Tinh Tiểu Thế Giới."

". . ."

Rất đơn giản nói mấy câu, có thể cho Tân Gia rõ ràng bọn hắn mang đến trùng kích, cũng không nghi ngờ cực kỳ cường liệt.

Hầu như có thể nói là phá vỡ bọn hắn quá khứ nhận thức.

"Tiểu thế giới?"

Giang Nhược Hư càng là trong nháy mắt liền tóm lấy bên trong then chốt.

"Quốc sư, Giang tiên sinh bây giờ tu vi, cần phải đều đã đạt được cực hạn a? Thật là vô luận các ngươi lại như thế nào kinh tài diễm diễm cũng căn bản là không có cách đột phá, đúng không?"

Bạch Nhạc nói lần nữa.

"Rời đi nơi này, trở lại thế giới chân thật, là có thể đột phá?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Tân Gia rõ ràng hỏi lần nữa.

"Không thể!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc trầm giọng đáp, "Thế giới chân thật, cũng giống vậy xảy ra vấn đề, cùng Chúng Tinh Tiểu Thế Giới một dạng, đại đạo đoạn tuyệt. . . Căn nguyên, liền tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, đây cũng là chúng ta sở dĩ tới nơi này nguyên nhân."

Lời này không tính là giả, tuy nhiên lại tồn tại cực đại nói gạt tính.

Bạch Nhạc không muốn nói cho đối phương biết chân tướng, nhưng lại cũng không khả năng cái gì đều không lộ ra, cũng chỉ có thể dùng phương thức như vậy đến giải thích.

"Ở chỗ này giải quyết?"

"Đáp án, khả năng ngay tại Chúng Tinh Thần Vực bên trong. . . Hiện tại ta cũng không biết, cho nên, nhất định muốn tiến vào Chúng Tinh Thần Vực."

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói.

Trong lúc nhất thời, vô luận là Giang Nhược Hư vẫn là Tân Gia Minh Đô không khỏi trầm mặc xuống.

Cho dù là đem Bạch Nhạc mang tới nơi đây Giang Nhược Hư, cũng hoàn toàn thật không ngờ, vậy mà biết đạt được như vậy kinh thế hãi tục đáp án.

Nếu quả thật như Bạch Nhạc nói, nơi đây liền thế giới chân thật cũng không tính là. . . Như vậy bọn hắn, lại tính là cái gì?

Chúng Tinh Thần Vực!

Đối với Chúng Tinh Tiểu Thế Giới mà nói, vậy cũng thủy chung đều là thần bí nhất địa phương, cho dù là Chúng Tinh điện, đối với nơi đó cũng vẫn như cũ chỉ là kiến thức nửa vời.

Chỉ là, bọn hắn thật có thể tín nhiệm Bạch Nhạc sao?

Những lời này bên trong, đến tột cùng có vài phần chân thực, phải nên làm như thế nào nhận? !

Cvt: Đọc bộ này có thấy hack não ko ae :v

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1190: Xem người tự tin

"Ngươi tin vài phần?"

Đem Bạch Nhạc bọn hắn an bài ở lại, Giang Nhược Hư cùng Tân Gia rõ ràng hai người lần nữa trở lại trên đài xem sao.

Hai người cũng có thể cảm giác được, Bạch Nhạc trong lời nói, vẫn như cũ có rất nhiều bảo lưu, bất quá, cái này cũng hợp tình hợp lý, so với việc bọn hắn, bây giờ Bạch Nhạc xác thực ở vào thế yếu, muốn nhường Bạch Nhạc hoàn toàn tín nhiệm bọn họ, ở đâu có dễ dàng như vậy.

"Năm phần a!"

Thoáng suy tư một chút, Giang Nhược Hư nhẹ giọng hồi đáp đạo, "Nói ra, cũng không giả, bất quá. . . Hắn bảo lưu đồ vật, có thể mới là trọng điểm."

Tránh nặng tìm nhẹ, bất quá là tầm thường nhất nói chuyện thủ đoạn, cái này không thể gạt được Giang Nhược Hư.

"Ngươi muốn làm gì? Tín nhiệm bọn họ?"

Tân Gia rõ ràng hỏi lần nữa.

"Nếu không đâu? Uy hiếp sao?"

Nâng chung trà lên, Giang Nhược Hư Du Du mở miệng nói, "Bạch Nhạc cùng cái kia Yêu Tinh cũng còn thôi, vị kia Thanh Vương, thực lực coi như không bằng ngươi ta, cũng sẽ không chênh lệch quá lớn, thật muốn động thủ. . . Giết người dễ dàng, cần phải lưu miệng sống khả năng liền khó."

Dừng một cái, Giang Nhược Hư tiếp tục nói, "Huống chi, tức mà có thể đưa bọn họ bắt giữ, ngươi cho rằng. . . Nhất định có thể ép hỏi ra chân tướng sao?"

Uống một miệng trà, Giang Nhược Hư từ tốn nói, "Giết người không có chút ý nghĩa nào! Ngươi sẽ không phải cũng giống Chúng Tinh điện những thứ ngu xuẩn kia một dạng a?"

Yên lặng chốc lát, Tân Gia rõ ràng chậm rãi nói rằng, "Bây giờ, ngươi ta vẫn có thể áp chế bọn hắn, thật là một khi để bọn hắn bước vào Chúng Tinh Thần Vực, khả năng liền khó nói. . . Mặc dù bọn hắn thực sự là từ trên trời đến, cũng chưa chắc phải nhất định là bạn không phải địch."

"Vô luận ngươi ta, đều không phải là người bạc tình. . . Thật muốn bỏ thế giới này, ngươi bỏ được sao?"

Thở dài một tiếng, Giang Nhược Hư nhẹ giọng hồi đáp nói.

"Luôn là muốn thử thử một lần."

Chậm rãi đứng dậy, Giang Nhược Hư đứng ở trên đài xem sao , mặc cho gió đêm hiu hiu trên người trường sam, lóe lên như tiên.

"Lần này, ta sẽ lại vào Chúng Tinh Thần Vực. . ."

Nghe vậy, Tân Gia rõ ràng nhất thời thay đổi nhan sắc.

"Mỗi người một đời chỉ có thể bước vào Chúng Tinh Thần Vực một lần, ngươi coi như có thể bước vào bên trong, khả năng cũng mãi mãi cũng ra không được."

Nhìn lấy Giang Nhược Hư, Tân Gia rõ ràng nghiêm túc mở miệng nói.

Mặc dù hắn cùng với Giang Nhược Hư rất ít gặp mặt, có thể hai người nhưng là một đời hiểu nhau lão hữu, loại này chuyện trọng yếu trước mặt, không được phép hắn không thận trọng.

"Giả sử bọn hắn nói chuyện là thật, liền tiểu thế giới này bức tường ngăn cản đều có thể bị phá vỡ, huống chi chính là một cái Chúng Tinh Thần Vực."

Lắc đầu, Giang Nhược Hư bình tĩnh nói rằng, "Người cả đời này, luôn là phải có điều lấy hay bỏ, muốn có được, thì như thế nào có thể không gánh chịu phiêu lưu."

"Ngươi có thể chờ bọn hắn đi ra."

"Chờ không!"

Chân mày khẽ nhếch, Giang Nhược Hư đạm nhiên hồi đáp đạo, "Ngươi ta rõ ràng hơn trong lúc này lợi hại, chuyện này quá lớn, nếu không tự mình nhìn bọn hắn chằm chằm, ta không yên lòng! Ngươi không cần khuyên ta, ta có ta trách nhiệm, ngươi tự nhiên cũng có ngươi đảm đương."

"Chúng ta bây giờ nhất định phải tạm thời tin tưởng bọn họ, thật là. . . Giả sử có biến, ta tại Chúng Tinh Thần Vực bên trong, có thể giải quyết thì thôi, nếu như không thể, liền yêu cầu ngươi điều động toàn bộ thiên hạ lực lượng, đưa bọn họ tru diệt!"

Nói đến đây, Giang Nhược Hư trong mắt cũng đồng dạng lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, "Thân phận ngươi, so với ta thích hợp hơn tọa trấn thiên hạ, cho dù là ta bại. . . Ngươi cũng sở hữu xoay chuyển càn khôn năng lực, chúng ta không muốn đơn giản giết người, nhưng lại cũng không có nghĩa là, chúng ta sẽ không giết người."

Nghe thế, Tân Gia rõ ràng cũng không khỏi tùy theo trầm mặc xuống.

Hai người giao nhau nhiều năm, rất nhiều chuyện, điểm đến thì ngưng, tự nhiên không cần nhiều lời.

Thở dài một tiếng, Tân Gia rõ ràng chậm rãi đứng dậy, hướng về Giang Nhược Hư hạ thấp người cúi đầu, "Quân đem đi đầu, ta lấy trà thay rượu, vì quân tiễn đưa."

Bật cười lớn, hồi xoay người, nâng chung trà lên, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Không cần bi quan như thế, có thể cũng không như trong tưởng tượng như vậy gặp. . . Ta mặc dù không biết bọn hắn giấu giếm cái gì, thật là nhân tính nhưng là tương thông, ta tại Đông Nam quận quan sát hắn hai năm có thừa, điểm ấy xem người tự tin vẫn có, bằng không, cũng sẽ không đưa bọn họ mang đến."

Sự tình đắn đo khó định thời điểm, liền muốn xem người.

Một cái tâm tính thiện lương người, liền sẽ không vì xấu thiên hạ, cũng liền đáng giá tín nhiệm hơn.

. . .

Quan Tinh đài vị trí rất cũng không tính quá hẻo lánh, ngay tại Bắc Vực vương thành vùng ngoại ô, nhưng lại có rất ít người qua đây.

Không có đại sự, không ai dám tới quấy rầy vị quốc sư này.

Vô luận là Đại Càn Vương Triều người, vẫn là Chúng Tinh điện mọi người một dạng.

Phụ cận chỗ ở, cũng toàn bộ đều là Tân Gia người sáng mắt, lấy hắn đối với những người này chưởng khống lực, tự nhiên không lo lắng sẽ có người tiết lộ tin tức.

Toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đều đã lộn xộn, khắp nơi đều là người tìm kiếm Bạch Nhạc bọn hắn hạ lạc, nhưng lại từ đầu đến cuối, không có ai hoài nghi tới Tân Gia rõ ràng vị quốc sư này.

Chính như Giang Nhược Hư nói, cái này ngọn đèn dầu sáng nhất địa phương, lại ngược lại trở thành tất cả mọi người ánh mắt khu không thấy được.

Đoạn thời gian này, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng không nghi thành tốt nhất củng cố tu vi thời gian.

Hơn nữa, có Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận, có thể cùng hắn phá chiêu, tiến hành tu hành tự nhiên càng thuận tiện.

Ba người đều giao lưu một ít tu hành tâm đắc, dù sao, bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sau đó, ba người thực lực đều có đề thăng, cho dù là Bất Tử Thanh Vương, cũng bởi vì đại đạo quy tắc so bên ngoài càng toàn bộ, tu vi đề thăng rất nhiều.

Bất quá, Bạch Nhạc nhưng cũng đồng dạng giấu giếm hắn tại Tinh Hải Cảnh lúc, đánh vỡ vạn trượng Tinh Hải cực hạn sự tình.

Ở trong mắt người ngoài, ba người bọn họ là một chỗ, nhưng trên thực tế, vô luận là Bất Tử Thanh Vương vẫn là Dạ Nhận, Bạch Nhạc cũng không dám hoàn toàn tín nhiệm.

Riêng là Dạ Nhận.

Rỗi rãnh, Bạch Nhạc cũng đi gặp qua Giang Nhược Hư, thỉnh giáo một ít trên tu hành vấn đề, càng nhiều, nhưng vẫn là hỏi Chúng Tinh Thần Vực sự tình.

Trên tu hành sự tình, Giang Nhược Hư cũng không có gì giấu giếm, vô luận Bạch Nhạc hỏi cái gì, đều sẽ tận tâm giải đáp.

Bất quá, về Chúng Tinh Thần Vực sự tình, Giang Nhược Hư liền muốn cẩn thận nhiều, rất nhiều chuyện, đều trực tiếp nói thoái thác không biết.

Trong này rốt cuộc có bao nhiêu thiếu là thật không biết, được bao nhiêu là lừa gạt, Bạch Nhạc không dám khẳng định, có thể nhưng cũng có thể cảm giác được, đối với chuyện này, Giang Nhược Hư cũng vẫn là có chỗ bảo lưu.

Bất quá, cho dù là như vậy, Bạch Nhạc đối với Chúng Tinh Thần Vực cũng có càng nhiều lý giải.

Tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, tất cả mọi người chỉ có một lần bước vào Chúng Tinh Thần Vực cơ hội, tu vi lấy vừa mới bước vào Hóa Hư là tốt nhất, cao, lại nhận Chúng Tinh Thần Vực quy tắc áp chế, thấp, thì thực lực chưa đủ, khó có thể thâm nhập.

Chúng Tinh Thần Vực, trên thực tế cũng không tồn tại ở một cái cố định địa phương, mà là một cái độc lập không gian.

Cho Bạch Nhạc cảm giác, Chúng Tinh Thần Vực, thật giống như là tương tự với bí tàng không gian nhỏ như vậy thế giới.

Dựa theo Giang Nhược Hư thuyết pháp, còn chưa từng có bất cứ người nào, có thể đem Chúng Tinh Thần Vực thăm dò rõ ràng.

Bởi vì, mỗi một lần Chúng Tinh Thần Vực mở ra, đều chỉ hội duy trì thời gian ba năm.

Ba năm sau đó, Chúng Tinh Thần Vực bên trong liền sẽ sinh ra một cổ khủng bố lực áp bách, bức bách tất cả mọi người ly khai.

Nếu như không thể kịp thời ly khai, liền sẽ vây tại Chúng Tinh Thần Vực bên trong.

Trước đó, cũng không phải là không có cường giả đã nếm thử, tại kỳ hạn sau đó, tiếp tục dừng lại ở bên trong, bất quá, không thể nghi ngờ ngoại lệ, lập tức một lần Chúng Tinh Thần Vực mở ra thời điểm, đều sẽ bị phát hiện, đã chết ở bên trong.

Hơn nữa, phàm là đã tiến vào một lần người, đều sẽ chịu đến Chúng Tinh Thần Vực quy tắc bài xích, vô pháp tiến vào bên trong.

Nếu là có cường giả bằng vào tu vi, mạnh mẽ bước vào bên trong, liền sẽ chịu đến ràng buộc, chẳng những tu vi chịu đến áp chế, hơn nữa, cũng không còn cách nào ly khai.

Nói cách khác, mặc dù có cường giả dựa vào tu vi mạnh mẽ xông vào lần thứ hai, cũng có nghĩa là, hắn chỉ có ba năm nay thọ mệnh.

Thời gian chậm rãi trôi qua, chỉ chớp mắt, khoảng cách Chúng Tinh Thần Vực mở ra thời gian, liền chỉ còn lại có cuối cùng ba ngày.

Bạch Nhạc bọn hắn cũng đã sớm đã đình chỉ tu hành, đem trạng thái bảo trì tại đỉnh phong , chờ đợi tiến vào Chúng Tinh Thần Vực.

Cũng tận đến giờ phút này, Bạch Nhạc bọn hắn mới mới gặp lại vị quốc sư này.

Trước đó, vị quốc sư này thủy chung đều ngồi ở trên đài xem sao, không cùng bất luận kẻ nào gặp mặt.

"Ta vừa mới nhận được tin tức, lần này, Chúng Tinh điện sẽ đem tất cả thích hợp cao thủ, toàn bộ phái đi vào, trừ thăm dò Chúng Tinh Thần Vực bên ngoài, tất cả mọi người có một cái sứ mệnh, chính là giết chết các ngươi."

Nhìn lấy Bạch Nhạc bọn hắn, Tân Gia rõ ràng chậm rãi nói rằng.

"Ngươi không có nghe lầm, là giết chết, mà không còn là bắt sống."

Ánh mắt từ Bạch Nhạc ba người bọn họ trên người đảo qua, Tân Gia rõ ràng nói lần nữa: "Trong lúc này, cũng bao quát Cố Vong Tình! Ta thừa nhận ngươi xác thực rất xuất sắc, thật là. . . Ta cũng nhất định muốn nhắc nhở ngươi, Cố Vong Tình, so như ngươi tưởng tượng càng mạnh."

Mí mắt nhảy nhót, Bạch Nhạc nhưng là ở trong lòng lần nữa nhớ kỹ tên này.

Khác không nói, hắn cũng xác thực muốn va vào vị này Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đệ nhất thiên kiêu, nhìn đối phương một cái đến tột cùng có thể cường đại tới trình độ nào.

"Một khi bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, tất cả mọi người xuất hiện vị trí đều là ngẫu nhiên, rất có thể thẳng đến đi ra, đều không gặp được lẫn nhau."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Tân Gia rõ ràng tiếp tục nói, "Bất quá, ở bên trong cũng có một cái quy tắc, vô luận ngươi xuất hiện ở vị trí nào, chỉ cần một mực hướng Chúng Tinh Thần Vực trung tâm đi, liền nhất định có thể đủ gặp nhau! Bất quá, cho đến nay, ta còn chưa từng nghe qua, có người có thể đi tới Chúng Tinh Thần Vực trung tâm."

"Càng là thâm nhập, quy tắc áp chế liền càng mạnh, tồn tại mãnh thú cũng càng khủng bố hơn! Bên trong tối cường mãnh thú, thực lực tuyệt đối không ở ta cùng với Giang tiên sinh phía dưới, cho nên, các ngươi tốt nhất lượng sức mà đi, không muốn cậy mạnh."

"Thời gian ba năm đến, mỗi người đều sẽ cảm ứng được địa điểm lối ra, men theo loại cảm ứng này mau sớm chạy tới lối ra ly khai, chính là đường sống duy nhất, bằng không. . . Một khi vây ở bên trong, liền cũng không thể ra ngoài được nữa."

"Đa tạ quốc sư chỉ điểm!"

Khẽ khom người cúi đầu, Bạch Nhạc lần nữa nói tạ ơn.

"Không cần cảm tạ ta!"

Lắc đầu, Tân Gia rõ ràng từ tốn nói, "Nhớ kỹ ngươi hứa hẹn, từ Chúng Tinh Thần Vực sau khi đi ra, ta muốn biết, sở hữu chân tướng."

"Tốt!"

Gật đầu, Bạch Nhạc nghiêm túc hồi đáp đạo, "Quốc sư yên tâm, vô luận kết quả như thế nào, một khi ta đi ra, liền nhất định đem tất cả mọi chuyện nói ra. . . Nếu như, ta vô pháp giải quyết, đến lúc đó, cũng sẽ mời quốc sư cùng Giang tiên sinh một chỗ nghĩ biện pháp."

"Nơi đây không phải nơi ở lâu, chúng ta nhất định muốn ly khai, đây là chúng ta mọi người cùng nhau mục tiêu."

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Tân Gia rõ ràng khẽ vuốt cằm, cũng không trả lời lại.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1191: Bước vào Chúng Tinh Thần Vực

Chúng Tinh Thần Vực cửa vào ngay tại Bắc Vực!

Bất quá, cũng không phải tại phồn hoa vương thành, mà là tại Bắc Vực tận cùng bắc phương Hoang Nguyên phía trên.

Nơi đây suốt năm bị băng tuyết bao trùm, ngày đông giá rét thời điểm, tuyết sâu có thể đạt đến vài mét sâu, người thường cùng sinh vật, căn bản là vô pháp ở chỗ này sinh tồn.

Chúng Tinh Thần Vực trăm năm mở ra một lần, mỗi một lần mở ra thời điểm, đều tại mùa đông khắc nghiệt, cũng chính là tuyết đọng sâu nhất thời điểm.

Bạch Nhạc cùng Giang Nhược Hư bọn hắn chạy tới Bắc Vực Hoang Nguyên thời điểm, mặt đất tuyết đọng đã sâu tới sáu, bảy mét, một cước đạp lên, cả người đều sẽ trực tiếp bị tuyết đọng bao phủ.

Bất quá, đối với Bạch Nhạc bọn hắn mà nói, cái này tự nhiên đã vô pháp cấu thành bất cứ uy hiếp gì.

Thậm chí không cần phải bay, giẫm tại tuyết đọng phía trên, cũng có thể đem khống chế lực đạo đến hoàn mỹ, chỉ ở phía trên lưu lại một đạo nhợt nhạt vết chân.

Rốt cục Dạ Nhận thì càng khoa trương.

Hắn rõ ràng cũng tại tuyết chạy về thủ đô đi, nhưng lại hết lần này tới lần khác sẽ không lưu lại nửa điểm vết chân, chân chính là đạp Tuyết Vô

Ngân.

Lần này đến cái này Bắc Vực trên cánh đồng hoang đến, Tân Gia rõ ràng cũng không có lại theo Bạch Nhạc bọn hắn một chỗ.

Tân Gia rõ ràng chẳng những là Đại Càn Vương Triều quốc sư, vẫn là Chúng Tinh điện trưởng lão, lấy thân phận của hắn, không có khả năng cùng Bạch Nhạc bọn hắn nhấc lên bất kỳ quan hệ gì, bằng không, liền chờ thế là công khai phản bội Chúng Tinh điện.

Sự tình còn chưa tới một bước kia, Tân Gia rõ ràng đương nhiên sẽ không cho phép loại chuyện như vậy xuất hiện.

Bạch Nhạc bọn hắn chạy tới Chúng Tinh Thần Vực cửa vào thời điểm, xung quanh đã đứng đầy tu hành giả.

Chỉ là, Giang Nhược Hư kẹt thời gian phi thường tốt.

Làm Bạch Nhạc bọn hắn lúc chạy đến sau khi, khoảng cách Chúng Tinh Thần Vực mở ra, cũng đã chỉ còn lại có cuối cùng chừng một khắc đồng hồ thời gian.

Loại tình huống này, cho dù là Chúng Tinh điện người phát hiện bọn hắn, cũng không khả năng tổn hại Chúng Tinh Thần Vực mở ra loại đại sự này, đi trước vây công Bạch Nhạc bọn hắn.

Tại Chúng Tinh điện người bên kia trong đám, Bạch Nhạc liếc mắt liền chứng kiến Cố Vong Tình!

Trời sinh tóc bạc, sinh ra được Tiên Thiên Đạo Thể.

Dạng này Cố Vong Tình, thực sự quá rõ ràng, chỉ cần đánh người trong đám liếc một cái, liền có thể đơn giản muốn ăn đòn vị trí hắn, phảng phất chỉ cần hắn tại, hắn nên là tất cả người chú ý tiêu điểm.

Phảng phất có cảm ứng, làm Bạch Nhạc ánh mắt rơi vào Cố Vong Tình trên người thời điểm, Cố Vong Tình ánh mắt cũng đồng dạng lộn lại, rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Cố Vong Tình một thân hồng y, sấn cái kia mái đầu bạc trắng, có một loại nói không nên lời cảm giác yêu dị, có thể hết lần này tới lần khác, trên người hắn lộ ra khí tức, lại lộ ra có chút trong trẻo nhưng lạnh lùng, đem những nguyên tố này, toàn bộ hoàn mỹ dung trộn chung thời điểm, liền trở thành độc nhất vô nhị Cố Vong Tình.

Đây là một cái rất đặc biệt người, đặc biệt đến, tựa hồ để cho người ta có thể quên hắn tướng mạo, chỉ nhớ rõ cái kia một thân hỏa hồng, cùng với chói mắt tóc bạc.

So sánh dưới, Bạch Nhạc tựa hồ liền có vẻ đơn giản quá nhiều.

Y nguyên vẫn là cái kia một thân trắng như tuyết y, tại đây cánh đồng tuyết phía trên, liền phảng phất cùng tuyết hòa làm một thể, cùng cảnh vật chung quanh hòa làm một thể, không tầm thường chút nào.

"Thiếu điện chủ, cái kia chính là Bạch Nhạc."

Bên người Cổ Tử Húc nhẹ giọng mở miệng nói.

Khẽ vuốt cằm, Cố Vong Tình vẫn chưa trả lời, chỉ là nhàn nhạt quét Bạch Nhạc liếc mắt, liền rất tự nhiên thu hồi ánh mắt.

So với việc Bạch Nhạc, Cố Vong Tình để ý hơn Giang Nhược Hư.

Bước ra một bước, Cố Vong Tình liền trực tiếp xuất hiện trên không trung, hướng về Giang Nhược Hư xa xa hành lễ.

"Gặp qua Giang tiên sinh!"

Giang Nhược Hư mang theo Bạch Nhạc xuất hiện, bản thân liền đã trở thành toàn trường tiêu điểm, bây giờ lại chủ động hướng Giang Nhược Hư hành lễ, tự nhiên càng đem tất cả mọi người lực chú ý đều hấp dẫn tới.

Nhìn lấy Cố Vong Tình, Giang Nhược Hư trên mặt cũng không khỏi lộ ra lau một cái ấm áp nụ cười.

"Thiếu điện chủ, tính ra, chúng ta có mấy năm không thấy đi."

"Ba năm lẻ bảy tháng."

Cố Vong Tình nhẹ giọng hồi đáp đạo, "Tại tiên sinh trước mặt, ta vĩnh viễn là Quan Lan học sinh Cố Vong Tình."

Lấy Cố Vong Tình thân phận, trên thực tế là không cần bái nhập Quan Lan.

Nhưng khi đó Cố Vong Tình lại khư khư cố chấp, cố ý vào Quan Lan, theo Giang Nhược Hư tu hành mấy năm, cũng vì vậy, thủy chung đều đối Giang Nhược Hư nắm đệ tử lễ.

"Tại Quan Lan nhiều năm như vậy, ngươi cũng là ta đắc ý nhất học sinh."

Mỉm cười, Giang Nhược Hư nhẹ giọng hồi đáp nói.

"Vị này chính là Bạch sư đệ đi."

Ánh mắt lần nữa rơi vào Bạch Nhạc trên người, Cố Vong Tình nhẹ giọng mở miệng nói.

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Gặp qua Cố sư

huynh."

"Ngươi tất nhiên gọi ta một tiếng sư huynh, liền luôn có một phần tình cảm! Nếu tại Chúng Tinh Thần Vực bên trong gặp nhau, ta tha cho ngươi ba lần!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Cố Vong Tình nói cực kỳ tự nhiên.

Loại kia ở trên cao nhìn xuống bao quát cảm giác, phảng phất bẩm sinh, phảng phất bất luận cái gì lời nói, từ trong miệng hắn nói ra, đều là đương nhiên.

Chân mày hơi hơi bốc lên, Bạch Nhạc nhìn lấy Cố Vong Tình, bật cười lớn, gật đầu theo nói: "Đa tạ Cố sư huynh, chẳng qua là ta nếu là sư huynh, luôn là muốn chiếm một chút lợi lộc, nếu tại Chúng Tinh Thần Vực bên trong gặp nhau, ta tha sư huynh hai lần."

Đối chọi gay gắt!

Cố Vong Tình nói tha cho hắn ba lần, hắn chỉ nói tha Cố Vong Tình hai lần, nghe tựa hồ là tại tỏ ra yếu kém, nhưng trên thực tế rồi lại nơi nào là chuyện như thế.

Cái này một câu đơn giản lời nói, liền đại biểu nhất thái độ cứng rắn, cùng với cùng so Cố Vong Tình cường đại hơn tự tin.

Ba lần cũng tốt, hai lần cũng được, trên thực tế, đều chẳng qua chỉ là một loại lí do thoái thác mà thôi, trong lúc này chân chính ẩn chứa ý nghĩa, là mình thắng dễ dàng đối phương lòng tin.

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Cố Vong Tình cũng không giận, ngược lại cười khẽ một tiếng nói: "Tiên sinh chọn trúng người, quả nhiên bất phàm."

"Giang tiên sinh, Đông Nam quận sự tình, ngươi cuối cùng là phải cho một câu trả lời thỏa đáng."

Ngẩng đầu, nhìn lấy Giang Nhược Hư, Cổ Tử Húc trầm giọng chen lời nói.

"Tự nhiên sẽ phải bàn giao, nhưng không phải cho ngươi."

Quét Cổ Tử Húc liếc mắt, Giang Nhược Hư nhàn nhạt mở miệng nói, "Để cho các ngươi điện chủ hoặc là quốc sư tới đi, ngươi còn chưa đủ tư cách!"

"Ngươi!"

Bị Giang Nhược Hư như thế trước mặt mọi người đánh mặt, Cổ Tử Húc hầu như cũng bị tức điên, nhưng lại cũng không thể không nhịn xuống cái này một hơi thở.

Đầu tiên hắn xác thực đánh không lại Giang Nhược Hư, điểm này tại Đông Nam quận thời điểm, cũng đã nghiệm chứng qua.

Mặt khác, bây giờ Tân Gia rõ ràng cùng Chúng Tinh điện điện chủ đều tại, cũng xác thực không tới phiên hắn làm chủ.

"Cổ trưởng lão, không được đối Giang tiên sinh vô lễ."

Trong lúc nói chuyện, cả người bảy sao đạo bào lão giả lập tức mở miệng nói.

"Đúng, điện chủ!"

Nghe được đối phương lời nói, Cổ Tử Húc nhất thời khom mình hành lễ, đáp ứng.

"Từ biệt mấy năm, điện chủ tu vi càng phát ra tinh thâm."

Ánh mắt rơi vào đối phương trên người, Giang Nhược Hư mỉm cười mở miệng nói.

"Giang tiên sinh, nhưng có hứng thú đến Chúng Tinh điện bồi lão phu uống một chén trà."

Nhìn lấy Giang Nhược Hư, Chúng Tinh điện điện chủ nhẹ giọng mở miệng nói.

"Điện chủ cho mời, Giang mỗ tự nhiên từ mệnh, chỉ là hôm nay. . . Lại chưa chắc có thể thành hàng."

Mỉm cười, Giang Nhược Hư mang theo ẩn ý mở miệng nói.

Chỉ là, hiển nhiên vị này Chúng Tinh điện điện chủ lại không có thể minh bạch Giang Nhược Hư thâm ý, nhàn nhạt mở miệng nói, "Chúng Tinh Thần Vực tất nhiên mở ra, tiểu bối sự tình, không ngại liền giao cho tiểu bối đi giải quyết a! Giang tiên sinh nghĩ có đúng không?"

"Cái này hiển nhiên!"

Gật đầu, Giang Nhược Hư hồi đáp đạo, "Chúng Tinh điện đạo tử, cùng Tử Vi Đế Tinh ở giữa va chạm. . . Ta cũng rất tò mò a, hai người này đều là ta Quan Lan học sinh, ta đương nhiên sẽ không có chỗ bất công."

"Như vậy liền tốt."

Đạt được muốn đáp án, Chúng Tinh điện điện chủ nhẹ giọng đáp.

Ùng ùng!

Ngay tại mấy người nói chuyện trước đó, trong bầu trời truyền đến nổ

vang, tại đây cánh đồng tuyết phía trên, chợt lộ ra lau một cái khủng bố áp lực, trong bầu trời, đột nhiên xuất hiện một hố đen to lớn.

Phảng phất lộ ra một cổ cường đại hấp lực, đem người hướng bên trong dẫn đi.

Nếu là lần đầu tiên nhìn thấy Chúng Tinh Thần Vực mở ra người, nhìn lấy thần bí này hắc động, càng là sẽ sinh ra một loại hoa mắt thần mê cảm giác.

Cho dù là Bạch Nhạc, giờ khắc này cũng không khỏi cảm thụ được một loại hoàn toàn khác nhau cảm thụ.

Trước đó, Bạch Nhạc cho rằng Chúng Tinh Thần Vực bất quá chỉ là như bí tàng không gian một dạng tiểu thế giới, nhưng khi chứng kiến cái này hắc động thời điểm, Bạch Nhạc liền ý thức được, chính mình trước đó suy đoán sợ rằng không đúng, cái này Chúng Tinh Thần Vực, muốn so với chính mình tưởng tượng bên trong thần bí nhiều.

Chỉ là đến bây giờ loại tình trạng này, cho dù ai cũng không có đường quay về có thể đi.

"Bạch sư đệ, mời!"

Nhìn về phía Bạch Nhạc, Cố Vong Tình nhẹ giọng mở miệng nói.

"Cố sư huynh mời!"

Đồng dạng làm một cái mời thủ thế, Bạch Nhạc theo mở miệng nói.

"Đồng hành a!"

Cười khẽ một chút, Cố Vong Tình lần nữa mở miệng nói.

"Đồng hành!"

Gật đầu, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có ở đây chối từ, trong lúc nhất thời, hai người đồng thời bay lên, hướng về trong hắc động bay đi.

Chỉ là, giấu ở phần lễ này tướng mạo phía dưới, nhưng là một dạng sát khí!

Mặc dù bước vào Chúng Tinh Thần Vực sau đó, xuất hiện vị trí là ngẫu nhiên, thật là nếu như đồng thời tiến vào bên trong, xuất hiện vị trí, liền có thể là gần khu vực.

Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình đồng thời bước vào bên trong, liền có nghĩa là, hai người ngay từ đầu, liền tồn lẫn nhau đọ sức tâm tư.

Những thứ này Bạch Nhạc đã sớm từ Giang Nhược Hư cái kia hiểu được, Cố Vong Tình dĩ nhiên là rõ ràng hơn.

Trong chốc lát, Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình hai người thân ảnh liền đồng thời biến mất ở trong hắc động!

Có hai người này ngẩng đầu lên, người khác cũng liền nhao nhao theo hướng về hắc động bay đi.

Bất quá rất ngắn trăm hơi thở thời gian, bay vào trong hắc động tu hành giả, liền chí ít đạt hơn gần ngàn người!

Đương nhiên, sẽ không có nhiều như vậy Hóa Hư cường giả, phần lớn người cũng chỉ là Tinh Hải Cảnh mà thôi.

Dù sao, Thiên Tinh tháp tầng thứ bảy không phải ai cũng có thể bước vào, mà Chúng Tinh Thần Vực bên trong, cũng đồng dạng có được đột phá cơ hội, rất nhiều cắm ở Tinh Hải đỉnh phong khó có thể đột phá người, đều sẽ bả tiến vào Chúng Tinh Thần Vực cơ hội, coi là duy nhất

đột phá cơ hội.

Bất Tử Thanh Vương, Dạ Nhận cũng đều đã theo bay vào bên trong!

Mắt thấy hắc động kia cũng nhanh muốn tiêu thất.

Giang Nhược Hư trên mặt lần nữa lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, "Điện chủ, hôm nay sợ là không thể hẹn nhau, nếu có duyên. . . Gặp lại ngày, Giang mỗ tự nhiên tự thân lên môn, thảo một ly trà uống!"

Nghe nói như thế, cái kia Chúng Tinh điện điện chủ thậm chí cũng còn không kịp phản ứng kịp, liền chỉ thấy Giang Nhược Hư chợt hướng về kia hắc động bay qua!

Chẳng qua là cho người khác không giống nhau, Giang Nhược Hư loại này đã từng bước vào qua Chúng Tinh Thần Vực người, cảm thụ được khả năng liền không phải hấp lực, mà là khủng bố lực bài xích.

Đổi bình thường Hóa Hư cường giả, tự nhiên là vô pháp chống cự loại này lực bài xích.

Có thể Giang Nhược Hư nhưng nơi nào là bình thường Hóa Hư cường giả có khả năng bằng được, tay áo phất một cái, trong nháy mắt, Giang Nhược Hư trước mặt không gian liền chợt chồng chéo, bước ra một bước, liền phảng phất có vô số hư không vỡ vụn, trong khoảnh khắc, Giang Nhược Hư dĩ nhiên cứ như vậy ngạnh sinh sinh nhìn chằm chằm cái kia khủng bố lực bài xích, xông vào trong hắc động.

Cùng hắn đồng hành, tự nhiên còn có Hàn Tinh, liền phảng phất một thanh lợi kiếm, chém vỡ hư không, men theo Giang Nhược Hư cước bộ, một chỗ xông vào.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1192: Hắc ám phủ xuống

"Hảo một cái Giang Nhược Hư!"

Nhìn lấy Giang Nhược Hư tiêu thất bóng lưng, Chúng Tinh điện điện chủ nhịn không được nhẹ giọng thở dài nói.

Cơ hồ là đồng thời, cả đám người một mảnh xôn xao.

Giang Nhược Hư quá nổi danh, không ai không biết Giang Nhược Hư, có thể cũng chính bởi vì vậy, mới rõ ràng hơn, lúc này, Giang Nhược Hư mạnh mẽ xông vào Chúng Tinh Thần Vực là bực nào kinh thế hãi tục.

Như Chúng Tinh điện điện chủ loại này tồn tại, càng rõ ràng, lúc này Giang Nhược Hư bước vào bên trong ý vị như thế nào.

Đó là chân chính đập nồi dìm thuyền!

Về Chúng Tinh Thần Vực, vẫn luôn có một cái truyền thuyết, chính là chỉ có thần linh, mới có thể tại bên trong tự do quay lại.

Giang Nhược Hư bản thân cũng đã đạp ở thế gian này đỉnh phong, tình huống bình thường xuống, căn bản không có khả năng bước ra một bước cuối cùng.

Chỉ có mạo hiểm bước vào Chúng Tinh Thần Vực mới có cơ hội.

Mà Bạch Nhạc cái này Tử Vi Đế Tinh xuất hiện, cũng không ý nghi ngờ vị lấy thật lớn cơ hội!

Chúng Tinh điện nghĩ là, làm sao từ Bạch Nhạc trên người ép hỏi ra cơ hội này, mà Giang Nhược Hư nhưng là đập nồi dìm thuyền, lựa chọn

cùng Tử Vi Đế Tinh một chỗ bước vào Chúng Tinh Thần Vực đi tìm cơ hội.

Đơn chỉ là như vậy dũng khí, liền đủ để khiến người bội phục.

"Điện chủ, thiếu điện chủ có thể bị nguy hiểm hay không?"

Bên người lão giả có chút lo lắng mở miệng nói.

Một cái Bạch Nhạc, hắn không thể nào quan tâm, cũng không cho rằng Cố Vong Tình thất bại, thật là Giang Nhược Hư bước vào bên trong, có thể cũng không giống nhau, Giang Nhược Hư ngược lại đã đập nồi dìm thuyền, loại tình huống này, không có cái gì có thể ước thúc hắn, cho dù là giết chết Cố Vong Tình cũng không là không có khả năng.

"Không cần đa tâm, Giang Nhược Hư sẽ không đối hắn xuất thủ."

Lắc đầu, Chúng Tinh điện điện chủ khẳng định hồi đáp nói.

Hắn rất quen thuộc Giang Nhược Hư tính tình, Cố Vong Tình bản thân cũng là người của Quan Lan, hơn nữa, đại biểu cho Chúng Tinh điện lựa chọn!

Trừ phi Giang Nhược Hư có nắm chắc, nhất định có thể đủ đột phá, đi ra một cái chưa từng có ai đường tới, bằng không liền sẽ không đối Cố Vong Tình ra tay.

Huống chi, nói đi nói lại, giả sử Giang Nhược Hư có thể đột phá, vậy lại càng không có cần phải đối Cố Vong Tình xuất thủ.

Trong lúc này sự tình, rất phức tạp, hoàn toàn không phải ngoại nhân có thể hiểu được.

"Cái kia Thanh Vương, tại Bắc Vực thế lực, đã tìm ra, phải xử trí sao?"

Lão giả kia tiếp tục mở miệng nói.

Bất Tử Thanh Vương mặc dù ở Bắc Vực xây dựng một bộ phận tương đối thế lực cường đại, thật là đối mặt Chúng Tinh điện mà nói, những thứ này tự nhiên không tính là gì, chỉ cần nguyện ý, câu nói đầu tiên có thể mang đây hết thảy nhổ tận gốc.

"Không cần!"

Khoát khoát tay, Chúng Tinh điện điện chủ nhẹ giọng nói, "Trong chuyện này, hắn quyết định không thắng bại, huống chi là Bắc Vực những người kia. . . Chờ xem, đến bọn hắn từ Chúng Tinh Thần Vực đi ra thời điểm, tóm lại sẽ có một cái kết quả."

Dừng một cái, Chúng Tinh điện điện chủ tiếp tục nói, "Đi mời Tân trưởng lão, ta muốn cùng Tân trưởng lão đàm luận một lần."

Trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi sắc, Chúng Tinh điện điện chủ nhất thời đưa mắt hướng về Tân Gia rõ ràng vị trí phương vị.

Mặc dù không có bất kỳ chứng cớ nào, nhưng hắn vẫn như cũ có một loại cảm giác, Tân Gia rõ ràng vị quốc sư này, cùng chuyện này cũng kéo không can hệ.

Hoặc có lẽ là, chí ít hắn nên biết, Giang Nhược Hư đến tột cùng muốn làm gì.

... ...

Bóng tối bao trùm đại địa, không có thiên lý!

Nghe được Chúng Tinh Thần Vực tên này, Bạch Nhạc nguyên tưởng rằng, nơi đây chắc là cùng loại Thiên Tinh tháp như thế phân đoạn,

nhưng là chân chính bước vào bên trong, Bạch Nhạc mới phát hiện, cùng trong tưởng tượng, hoàn toàn khác nhau.

Ở chỗ này, không có nhật nguyệt, cũng không có tinh thần, thủy chung đều là một vùng tăm tối, căn bản không có cái gì ngày sáng đêm tối phân chia.

Phảng phất sở hữu ánh sáng đều đã bị cắn nuốt.

Con mắt không có bất kỳ ý nghĩa gì, ở chỗ này, hết thảy đều chỉ có thể bằng thần niệm tới cảm ứng, có thể cho dù là thần niệm, cũng vô pháp lan tràn đi ra ngoài, tối đa chỉ có thể thấy rõ xung quanh mười thước bên trong hoàn cảnh.

Hơn nữa, cũng không biết là vô tình hay là cố ý, loại tình huống này, trước đó Giang Nhược Hư cũng không có cùng Bạch Nhạc đề cập qua.

Tiểu Bạch Long đã co lại thành lớn chừng bàn tay, rơi vào Bạch Nhạc trên vai.

Hiển nhiên loại này trong bóng tối, cho dù là Tiểu Bạch Long, cũng cùng Bạch Nhạc một dạng, thấy không rõ cảnh vật chung quanh.

Trừ cái đó ra, Bạch Nhạc cũng đồng dạng có thể cảm thụ được một loại áp lực vô hình, phảng phất thủy chung bao phủ ở trên người hắn, nhường hắn bó tay bó chân.

Hít sâu một hơi, bằng vào áp lực lớn nhỏ, đoán được phương vị, Bạch Nhạc cẩn thận từng li từng tí hướng về Chúng Tinh Thần Vực trung tâm đi tới.

Trên thực tế, Bạch Nhạc cũng không biết, ngay trước một vùng tăm tối lúc xuất hiện, tất cả mọi người bị lộng mộng.

Mặc dù những người này đều là lần đầu tiên tiến vào Chúng Tinh Thần Vực, tuy nhiên lại cũng đều đi qua đủ loại cách từng chiếm được Chúng Tinh Thần Vực tin tức, nơi đây căn bản cũng không chắc là cái dạng này.

Loại này chết một dạng hắc ám, căn bản cũng không có bất luận kẻ nào gặp qua, thậm chí ghi chép qua.

Trong lúc nhất thời, khủng hoảng liền chợt trong đám người lan tràn ra.

.. .

"Hắc ám che đậy tinh thần. . . Đây là tiên đoán lấy mạt thế sao? Tử Vi Đế Tinh, một cá nhân là không có khả năng dẫn tới động tĩnh lớn như vậy. . . Trừ phi, trùng hợp hội!"

Lẳng lặng đứng trong bóng đêm, Giang Nhược Hư nhẹ giọng lẩm bẩm.

So với việc người khác, hắn là trấn định nhất một cái, đương nhiên, cũng là duy nhất một cái trước đó bước vào qua Chúng Tinh Thần Vực, biết rõ nơi đây nguyên vốn hắn nên là hình dáng gì người.

Bất quá, hiển nhiên, Giang Nhược Hư lực chú ý, cũng không ở trên mặt này.

Nếu như Bạch Nhạc ở chỗ này, nghe được Giang Nhược Hư những lời này, ắt sẽ quá sợ hãi.

Vẻn vẹn một cái dị tượng, liền có thể nhường Giang Nhược Hư gần như đoán được chân tướng, dạng này tâm trí, cũng không tránh khỏi quá kinh người một ít.

Thoáng phân rõ một chút phương vị, Giang Nhược Hư chợt gia tốc, trực tiếp hướng về Chúng Tinh Thần Vực chỗ sâu xông qua.

Đối với người khác tranh chấp, hắn căn bản không có hứng thú.

Thậm chí coi như là Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình tranh phong, cũng vô pháp nhường hắn dùng nhiều một chút xíu tâm tư.

So với việc những thứ này, hắn quan tâm hơn, Chúng Tinh Thần Vực xuất hiện loại biến hóa này căn nguyên, mà hết thảy này, chỉ có thâm nhập trung tâm, mới có thể giải!

Lúc trước bước vào Chúng Tinh Thần Vực thời điểm, thực lực của hắn chưa đủ, vô pháp bước vào chân chính trung tâm, nhưng hôm nay, nhưng là có thể thử một chút.

... .

Dọc theo một cái phương hướng, Bạch Nhạc khoảng chừng đi chừng một khắc đồng hồ thời gian, liền cảm nhận đã có chiến đấu ba động.

Cứ việc còn cách lấy một khoảng cách, có thể Bạch Nhạc nhưng vẫn là rõ ràng nghe được mãnh thú tiếng gào thét.

Loại thanh âm này, Bạch Nhạc rất quen thuộc, ban đầu ở bí tàng không gian thời điểm, Bạch Nhạc giết quá nhiều mãnh thú, có thể nói, nếu bàn về đối mãnh thú giải, sợ rằng nơi đây đại đa số người đều cùng Bạch Nhạc không có ở đây một cái cấp độ bên trên.

Chỉ là, nơi đây mãnh thú thực lực, lại hiển nhiên muốn so với bí tàng không gian bên trong Bạch Nhạc gặp được mãnh thú cường đại hơn nhiều.

Sau một khắc, cái kia một khu vực liền chợt sáng lên.

Cái này tự nhiên không phải cái kia một khu vực tự nhiên xuất hiện sáng, mà là cái kia cùng mãnh thú triền đấu người, bức bách phóng xuất ra

Tinh Hải, lấy Tinh Hải thắp sáng vùng này.

Xa xa liếc một cái, Bạch Nhạc liền phát hiện, đối phương Tinh Hải, đại thể có bảy ngàn trượng hơn, cho dù là tại Tinh Hải Cảnh bên trong, cũng không tính là gì cao thủ.

Cùng với tương đối, công kích hắn mãnh thú, lại có Tinh Hải đỉnh phong thực lực, vững vàng chiếm cứ thượng phong.

Bất quá là mấy chục giây thời gian, người kia liền bị đánh, chỉ có chống đỡ chi lực, không có chút nào hoàn thủ công.

Hơn nữa, kể từ lúc này cục diện xem, hắn sợ rằng không chống nổi trăm hơi thở thời gian.

Bạch Nhạc cũng không nhận ra đối phương, tự nhiên cũng không hảo tâm đến, nhúng tay cứu người cấp độ.

Không phải hắn lạnh lùng, mà là ở loại địa phương này, so với hắn bất luận kẻ nào đều biết, hắn không thể đơn giản lộ diện, bằng không, rất có thể dùng không bao lâu, liền sẽ đem hắn cao thủ đưa tới, đem chính mình rơi vào trong hiểm cảnh.

Huống chi, nơi đây vốn là khắp nơi nguy cơ!

Bước vào Chúng Tinh Thần Vực, chính là đến tìm kiếm cơ duyên, muốn thu được, dĩ nhiên là yêu cầu trả giá tương ứng đại giới, cái này chính là rất công bằng sự tình.

Bạch Nhạc tức mà có thể cứu hắn lần này, cũng không khả năng cứu lần thứ hai!

Không có ở nơi này đặt chân thực lực, liền cuối cùng khó thoát khỏi cái chết.

Ở mảnh này trong bóng tối, Bạch Nhạc lại có thể thu liễm khí tức, vô luận là người kia vẫn là mãnh thú, cũng không có nhận thấy được Bạch Nhạc tiếp cận.

Đến gần một chút, Bạch Nhạc lúc này mới phát giác, sự tình muốn so với chính mình tưởng tượng bên trong phức tạp hơn người.

Người kia tồn tại bảy ngàn trượng hơn Tinh Hải, thật là tại đây hắc ám áp chế dưới, Tinh Hải lại phảng phất tại bị hắc ám thôn phệ, cứ như vậy rất ngắn trong chốc lát, chí ít liền thu nhỏ lại gần nghìn trượng phạm vi.

Có thể hết lần này tới lần khác, cho dù là Bạch Nhạc, lúc này cũng không cảm giác được chút nào Thôn Phệ Chi Lực.

Quỷ dị!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đây chính là hắn bây giờ đối với cái này Chúng Tinh Thần Vực ấn tượng đầu tiên.

"Không! Người cứu mạng, người cứu mạng a!"

Theo lấy Tinh Hải thu nhỏ lại, người kia càng là khó có thể ngăn cản mãnh thú công kích, trong miệng hét thảm một tiếng, chỉ nghe phanh một tiếng, cả người thân thể đều bị cái kia mãnh thú đỉnh đầu sừng xuyên qua, tiên huyết tản một chỗ, cũng bắn tung tóe cái kia mãnh thú một thân.

Thân thể bị hủy, người kia thần hồn mới vừa đi ra, thậm chí đều còn đến không kịp bỏ trốn, liền chợt bị hắc ám thôn phệ.

Phảng phất cái này trong bóng tối có lực lượng gì, chuyên môn khắc chế thần hồn đồng dạng.

Một màn này, cho dù là Bạch Nhạc, trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

"Ngao ô!"

Ngửi được mùi máu tươi, Tiểu Bạch Long cũng rốt cục không sống được, trong miệng phát sinh một thân long ngâm, trong nháy mắt liền từ Bạch Nhạc trên vai bay ra ngoài, hóa thành một đạo bạch sắc thiểm điện, thẳng đến cái kia mãnh thú mà đi.

Bay ra ngoài thời điểm, còn chỉ lớn chừng bàn tay, khả năng liền như thế chỉ chớp mắt thời gian, Tiểu Bạch Long thân thể liền chợt tăng vọt, đợi được nó vọt tới cái kia hung thần bên người thời điểm, cũng đã có hơn mười mét trưởng, mở bồn máu miệng lớn, trực tiếp hướng về kia mãnh thú cắn qua đi.

"Răng rắc!"

Bây giờ Tiểu Bạch Long là thực lực cỡ nào, cái kia mãnh thú còn chưa tới cùng phản ứng kịp, cả đầu cũng đã bị Tiểu Bạch Long cắn xuống tới.

Hung tàn!

Trước đó Bạch Nhạc mặc dù cũng cho ăn Tiểu Bạch Long ăn xong mãnh thú nội đan cùng thi thể, nhưng lại cũng vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Tiểu Bạch Long trực tiếp đánh giết mãnh thú, dạng này hung tàn tràng diện, cho dù là Bạch Nhạc, cũng không khỏi có chút tim đập nhanh.

Nhưng mà, quan trọng hơn là, Tiểu Bạch Long như thế rống một cuống họng, nhưng là nhất thời rước lấy phiền phức.

Nguyên bản người kia phóng xuất ra Tinh Hải tới cùng mãnh thú chém giết, cũng đã gây ra không nhỏ động tĩnh, xung quanh mãnh thú cũng tại chạy tới, bây giờ, cái này một tiếng rồng gầm, càng là như trong đêm tối

ngọn đèn sáng!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền cảm nhận đến, có ít nhất sáu, bảy con mãnh thú hướng về bên này xông lại.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng mơ hồ cảm thụ được một đạo cực mạnh khí tức, hiển nhiên đối phương cũng là Hóa Hư cường giả, một đường hướng về bên này chạy tới.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1193: Giao phong

"Gào thét!"

Tiểu Bạch Long cũng đồng dạng cảm thụ được hắn mãnh thú khí tức, chỉ là tiểu gia hỏa, lại như cũ không sợ hãi chút nào, ngược lại phát sinh một tiếng trầm thấp rống giận, phảng phất tại uy hiếp hắn chạy tới mãnh thú.

Trong chốc lát, những thú dữ này liền chạy tới, dẫn đầu hai con mãnh thú, cũng đều tồn tại Hóa Hư thực lực, thẳng cùng Tiểu Bạch Long giằng co đứng lên.

Chỉ là, lúc này Bạch Nhạc lực chú ý, lại hiển nhiên cũng không có đặt ở những thú dữ này trên người.

Ngay tại những này mãnh thú chạy tới đồng thời, cái kia một đạo thân ảnh cũng lặng yên không một tiếng động chạy tới.

Hai người khí cơ lẫn nhau tập trung, cơ hồ là trong nháy mắt liền lẫn nhau xác nhận đối phương thân phận!

Cố Vong Tình!

Bước vào Chúng Tinh Thần Vực thời điểm, Bạch Nhạc chính là cùng Cố Vong Tình đồng thời bước vào bên trong, hơn nữa vừa khớp đúng, hai người xuất hiện ở Chúng Tinh Thần Vực khu vực, xác thực không xa!

Cái kia tìm đường chết phóng xuất ra Tinh Hải tu hành giả, gây ra động tĩnh lớn như vậy, chẳng những kinh động Bạch Nhạc, cũng đồng dạng hấp dẫn Cố Vong Tình chú ý.

Chẳng qua là cho Bạch Nhạc lựa chọn tương đồng, Cố Vong Tình cũng

không có xuất thủ cứu người, ngược lại là thừa dịp Tiểu Bạch Long nhúng tay cơ hội, tập trung Bạch Nhạc vị trí.

Trong bóng đêm, hai người lẫn nhau nhìn không thấy đối phương biểu tình, nhưng lại thông qua khí cơ, khóa kín đối phương phương vị, đồng thời tràn ra nhàn nhạt sát khí.

"Ta rất ngạc nhiên, Tử Vi Đế Tinh rốt cuộc cái gì, ngươi vừa bước vào Chúng Tinh Thần Vực, dĩ nhiên đưa tới hắc ám phủ xuống, thoáng như mạt thế."

Cố Vong Tình dẫn đầu mở miệng nói.

Trong lòng hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc lúc này mới ý thức được, cũng không phải Giang Nhược Hư đối với mình giấu giếm, mà là nguyên bản Chúng Tinh Thần Vực, xác thực không phải là hiện tại dáng vẻ.

Cố Vong Tình nói bóng tối này phủ xuống là mình dẫn phát, có thể Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, căn bản không phải có chuyện như vậy.

"Cố sư huynh nói quá lời, ta người nhỏ, lời nhẹ, chỉ là một tiểu nhân vật mà thôi! Đầy đủ suy tính bất quá trùng hợp hội, muốn nói dẫn tới dạng này thiên biến, sợ là còn không có lớn như vậy bản lĩnh."

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc nhàn nhạt đáp.

"Không sao, cái này không trọng yếu."

Cố Vong Tình đạm nhiên hồi đáp nói.

Chân mày khẽ nhếch, Bạch Nhạc tự nhiên cũng minh bạch Cố Vong Tình trong lời nói ý tứ.

"Không sai, xác thực không quan trọng."

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Nghe tiếng đã lâu Cố sư huynh tên, ta cũng đang muốn thỉnh giáo một phen, Cố sư huynh, mời!"

"Nghe đồn, ngươi từ Đinh lão cái kia đạt được Bất Nhị Khoái Kiếm truyền thừa! Đáng tiếc ngày xưa ta vô duyên gặp Đinh lão, liền xuyên thấu qua tay ngươi, mở mang kiến thức một chút Bất Nhị Khoái Kiếm đi."

Lắc đầu, Cố Vong Tình hời hợt mở miệng nói, "Huống chi, ngươi tất nhiên gọi ta một tiếng sư huynh, tổng yếu để ngươi một cái trên nước cơ hội mới là."

"Tốt!"

Cũng không có cùng Cố Vong Tình tiếp tục nhún nhường ý tứ, Bạch Nhạc lạnh lùng đáp.

Cái này một cái chữ tốt lối ra trong nháy mắt, Nghịch Ma Kiếm cũng đã đâm ra đi.

Khoái kiếm!

Bạch Nhạc một kiếm này, mặc dù nói thu được Đinh lão ảnh hưởng, nhưng lại cũng không phải là đơn thuần Bất Nhị Khoái Kiếm.

Đương nhiên, tên gọi chỉ là một cái xưng hô, trọng yếu là, kiếm thật là nhanh!

Kiếm âm phá không!

Bạch Nhạc mở miệng lúc, mới vừa xuất kiếm, có thể làm một kiếm này đâm tới Cố Vong Tình trước mặt, dạng này một cái chữ tốt tiếng nói thậm chí cũng còn không rơi xuống.

Kiếm muốn so với thanh âm nhanh hơn!

Lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, cho dù là bình thường Hóa Hư cường giả, cũng rất khó ngăn trở một kiếm này.

Không dám nói một kiếm chém giết, có thể chí ít cũng tất nhiên sẽ làm cho đối phương trả giá nặng nề.

Nhưng Bạch Nhạc lúc này đối mặt người nhưng là Cố Vong Tình.

Tên người, bóng cây!

Có thể được khen là đệ nhất thiên hạ nhân vật thiên kiêu, nơi nào là dễ dàng như vậy đối phó.

Ngay tại Bạch Nhạc một kiếm này rơi vào Cố Vong Tình trên người trong nháy mắt, Cố Vong Tình thân thể lại chợt hóa thành một đạo tàn ảnh!

Bạch Nhạc một kiếm này, chém vỡ cũng vẻn vẹn chỉ là một đạo tàn ảnh mà thôi.

"Không đủ nhanh!"

Cơ hồ là đồng thời, Cố Vong Tình thanh âm cũng theo đó vang lên lần nữa tới.

"Thân thể sức bật rất mạnh, đáng tiếc, đối với không gian nắm chặt quá kém!"

Ngay tại lúc đó, lau một cái trong trẻo nhưng lạnh lùng kiếm quang chợt nổ lên, phảng phất trong đêm tối nở rộ đóa hoa, thu hút tâm thần người ta.

Một kiếm này rất đẹp mắt, nhưng lại cũng đồng dạng ẩn chứa cực kì khủng bố lực lượng.

Dù cho là lấy Bạch Nhạc cường hãn, giờ khắc này cũng rõ ràng cảm thụ được tử vong uy hiếp cảm giác.

Phảng phất lúc nào cũng có thể bỏ mạng ở kiếm quang phía dưới.

Trong tích tắc, tinh lực chợt ngưng tụ thành kiếm!

Bảy chuôi tinh quang ở giữa, nhất thời bao phủ tại Bạch Nhạc xung quanh, hóa thành Bắc Đẩu Kiếm Trận, đem cái này một kiếm đở được.

Cố Vong Tình kiếm rất mạnh, nhưng lại cũng không nhanh!

Oanh!

Trong nháy mắt, kiếm quang chợt nổ lên, Bắc Đẩu Kiếm Trận, cũng đồng dạng theo lấy đối phương một kiếm này mà tan vỡ!

Bạch Nhạc công một chiêu, Cố Vong Tình còn một kiếm!

Vẻn vẹn chỉ là cái này trong khoảnh khắc giao phong, cũng đã để cho hai người cảm thụ được đối phương thực lực.

Lần này giao phong, nhìn như là lấy ngang tay mà kết thúc.

Có thể Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, chỉ lấy kiếm đạo mà nói, bây giờ chính mình, thì không bằng Cố Vong Tình.

"Bạch sư đệ, cái này là lần đầu tiên!"

Lặng yên không một tiếng động ở giữa, Cố Vong Tình cũng đã thu kiếm,

nhàn nhạt mở miệng nói.

Bước vào Chúng Tinh Thần Vực trước đó, Cố Vong Tình từng nói, hội tha Bạch Nhạc ba lần.

Bây giờ, Cố Vong Tình hiển nhiên cũng không có thất tín dự định.

Đương nhiên, vô luận là hắn vẫn Bạch Nhạc, trong lòng cũng đều biết, hai người lần này giao phong, lẫn nhau trong lòng đều không có bao nhiêu sát ý.

Bất quá chỉ là dò xét lẫn nhau một chút, tìm tòi một cái cuối cùng mà thôi.

Nếu không thì không chỉ có chỉ là như vậy thử kiếm!

Nếu như sinh tử tương bác, hai người đều lưu lại con bài chưa lật, đến tột cùng ai thắng ai thua, không đến cuối cùng một khắc, chỉ sợ cũng không ai nói minh bạch.

Bất quá, một kiếm này, cuối cùng là Cố Vong Tình thắng nửa chiêu, hắn cường hành yếu thế nói, xem như là tha Bạch Nhạc một lần, cũng không tính quá gượng ép.

"Cố sư huynh, mời!"

Khẽ khom người, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Trong khoảnh khắc, Cố Vong Tình trực tiếp tự quay thân mà đi.

Hắn không phải là không muốn giết Bạch Nhạc, cái gọi là tha Bạch Nhạc ba lần, cũng bất quá chỉ là một cái lấy cớ.

Mọi người lẫn nhau trong lòng đều biết, bây giờ còn chưa phải là phân

cái sinh tử thời điểm.

Chúng Tinh Thần Vực bên trong, bản thân liền ẩn chứa thật lớn cơ duyên, cũng ẩn núp cực đại nguy cơ.

Huống chi, bây giờ lại đột nhiên xuất hiện loại này bóng tối bao trùm ngoài ý muốn.

Loại tình huống này, nghĩ biện pháp biết rõ ràng Chúng Tinh Thần Vực đến tột cùng phát sinh cái gì, tận khả năng trước thu được cơ duyên mới là trọng điểm.

Đương nhiên, quan trọng hơn là, Bạch Nhạc bày ra thực lực cũng đủ rất mạnh mẽ.

Nhường hắn cho rằng, liều mạng tranh đấu phía dưới, tức mà có thể giết chết Bạch Nhạc, cũng tất nhiên sẽ trả giá cực đại đại giới, lúc này mới dừng tay mà đi.

Bên này Cố Vong Tình ly khai, một bên khác, Tiểu Bạch Long cùng những hung thú kia giằng co, cũng đã có kết quả.

Tiểu Bạch Long mặc dù độc thân một thân, nhưng là lại dù sao cũng là Long tộc, trên người lộ ra hung lệ chi khí, so với những hung thú kia càng mạnh.

Có thể có được cường đại như vậy thực lực, mãnh thú bản thân cũng đã sở hữu linh trí, lẫn nhau ở giữa, đơn giản là không nguyện ý liều mạng.

Lẫn nhau uy hiếp một phen sau đó, liền mỗi người thối lui.

Cái này chính là mãnh thú ở giữa cách sinh tồn.

Sống chết để sinh tồn, có ở thực lực lẫn nhau tương đương tình huống

dưới, cũng sẽ làm ra nhượng bộ.

Huống chi, vừa mới Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình giao thủ, cũng đồng dạng nhường những hung thú kia cảm thụ được, đối với loại thực lực này nhân loại, những thú dữ này, cũng đồng dạng có chút trong lòng còn có kiêng kỵ.

"Ngao ô!"

Bức lui đối phương, Tiểu Bạch Long nhất thời lần nữa phát sinh một tiếng rồng gầm, dương dương đắc ý bay trở lại Bạch Nhạc bên người.

Mỉm cười, Bạch Nhạc xòe bàn tay ra sờ sờ Tiểu Bạch Long cái đầu.

"Tiểu Bạch, ở chỗ này phải nhờ vào ngươi!"

Cái kia Tinh Hải Cảnh cường giả giáo huấn, đã rõ ràng.

Ở chỗ này, một khi tu hành giả gây ra động tĩnh quá lớn, liền sẽ lọt vào mãnh thú vây công, cũng dễ dàng đưa tới người khác.

So sánh dưới, mãnh thú ở giữa tranh đấu, liền muốn không đáng chú ý nhiều, cũng khắc chế nhiều.

Chỉ cần đi theo Tiểu Bạch Long, lấy Tiểu Bạch Long long uy đi uy hiếp hắn mãnh thú, đoạn đường này tương đối mà nói, dĩ nhiên là tốt đi nhiều.

Ngồi ở Tiểu Bạch Long trên lưng, nhường Tiểu Bạch Long chậm rãi đi về phía trước, có cơ hội liền liệp sát một ít lạc đàn mãnh thú.

Đối với Tiểu Bạch Long mà nói, nuốt ăn những thú dữ này, bản thân liền là tu hành quá trình.

Mà Bạch Nhạc, thì là thừa dịp cơ hội này, trầm tĩnh lại, không ngừng

thôi diễn cùng Cố Vong Tình trận chiến kia, cảm ngộ kiếm đạo.

Bạch Nhạc rất kiêu ngạo, nhưng là lại tuyệt không tự phụ.

Cố Vong Tình xác thực rất mạnh, Chúng Tinh điện đem hết toàn lực bồi dưỡng ra thiếu điện chủ, sở hữu quá nhiều tu hành tài nguyên, từ lúc vừa ra đời ngay tại tu hành, thừa nhận đối phương cường đại cũng không trắc trở.

Chỉ có thừa nhận loại này cường đại, đồng thời nghĩ biện pháp đề thăng thực lực của chính mình, mới có thể cuối cùng chiến thắng dạng này đối thủ.

.. .

So với việc Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình bọn hắn, Giang Nhược Hư tốc độ liền muốn nhanh quá nhiều.

Bất quá ngắn ngủi không đến nửa canh giờ thời gian, hắn liền thâm nhập mấy trăm dặm khoảng cách, dọc theo con đường này, thậm chí đều không cần hắn tự mình xuất thủ, sở hữu nhảy ra mãnh thú, đều bị Hàn Tinh một kiếm chém giết.

Trong nháy mắt, những thú dữ này thi thể, cũng sẽ bị hắn mãnh thú thôn phệ.

Mà bây giờ, Giang Nhược Hư rốt cục dừng lại.

Tại đây trong một mảng bóng tối, rốt cục có một chỗ lộ ra sáng địa phương.

Đó là một tòa thần linh pho tượng!

Toàn bộ pho tượng phía trên, lộ ra tầng một nhàn nhạt thần quang.

Loại này thần quang cũng không biết cự ly xa truyền bá, chỉ có tiếp cận đến ba năm trăm mét khoảng cách bên trong, mới có thể thấy được.

Tối trọng yếu là, Giang Nhược Hư đã từng tới nơi đây!

Hơn nữa, rõ ràng nhớ kỹ, trước đây hắn đi tới nơi này thời điểm, cái này một tòa thần linh pho tượng không có chút nào dị thường, hắn dùng tận tâm nghĩ, cũng không thể từ trong đến bất kỳ chỗ tốt nào.

Nhưng hôm nay, tầng kia nhàn nhạt thần quang, cũng đã rõ ràng nói cho hắn biết cái này một tòa thần linh pho tượng khác biệt.

Giờ khắc này, Giang Nhược Hư trong lòng cũng đã có một loại suy đoán.

So với việc trước đây, loại kia cái gọi là tình huống bình thường hạ Chúng Tinh Thần Vực, có thể, hiện tại mới là Chúng Tinh Thần Vực lúc đầu dáng vẻ.

Cũng chỉ có ở loại tình huống này xuống, mới có thể thăm dò ra Chúng Tinh Thần Vực chân tướng.

"Tiên sinh, muốn qua xem thử xem sao?"

Nhìn về phía Giang Nhược Hư, Hàn Tinh nhẹ giọng hỏi.

"Làm khó dễ!"

Lắc đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Khoảng cách tượng thần càng gần, chúng ta chịu đến lực bài xích liền càng mạnh, loại tình huống này, coi như là mạnh mẽ tới gần, cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì. . . Ta cuối cùng cảm thấy, có giải trừ loại này lực bài xích phương pháp, chỉ là chúng ta bây giờ còn chưa có tìm được."

Bỗng nhiên liếc mắt, Giang Nhược Hư trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, chậm rãi mở miệng nói, "Chúng ta tiếp tục đi về phía trước. . . Ta có một loại dự cảm, lần này, chúng ta mạo hiểm bước vào Chúng Tinh Thần Vực, chắc là tới đúng."

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1194: Thần linh pho tượng

"Đó là cái gì?"

Không sai biệt lắm quá lớn nửa ngày thời gian, Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Long mới phát hiện một chỗ phát quang pho tượng!

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc tinh thần nhất thời vì đó rung một cái.

Ở loại địa phương này, sợ sẽ là một đời không thay đổi, chỉ cần có dị thường, liền có nghĩa là khả năng có đầu mối.

"Tiểu Bạch, chúng ta đi qua!"

Chỉ huy Tiểu Bạch Long ngang nhiên xông qua, đợi được tiếp cận đến trong vòng trăm thước thời điểm, cho dù là Tiểu Bạch Long cũng cảm thụ được một cổ cường đại lực áp bách, vô pháp lại tùy ý phi hành, Bạch Nhạc cũng đồng dạng từ Tiểu Bạch Long trên lưng nhảy xuống.

Đến khoảng cách này, Bạch Nhạc tự nhiên có thể thấy rõ, cái kia phát quang, là một tòa thần linh pho tượng!

Hơn nữa cái này thần linh pho tượng, tựa hồ cũng không phải là vật chết, khắp nơi lộ ra linh khí.

Một khi tới gần, liền cấm chỉ phi hành, cho dù là Tiểu Bạch Long đều không thể không rơi xuống, liền chớ đừng nói chi là tu hành giả.

Hơn nữa, một khi rơi xuống đất, vừa mới loại kia cảm giác áp bách, liền phảng phất cũng biến mất theo.

Tựa hồ cũng nhận thấy được nguy hiểm, Tiểu Bạch Long nhất thời co lại hồi lớn chừng bàn tay, rơi vào Bạch Nhạc trên vai.

Cẩn thận từng li từng tí tiếp tục hướng phía trước, rất nhanh Bạch Nhạc liền đi tới cái kia một tòa thần linh pho tượng trước đó.

Rõ ràng đã qua vạn năm thời gian, có thể pho tượng kia lại y nguyên vẫn là trông rất sống động.

Thậm chí cảm giác, giống như là đối phương vẫn còn đang xuyên thấu qua pho tượng ngưng mắt nhìn ngươi một dạng.

Đứng ở pho tượng trước đó, Bạch Nhạc hơi hơi khom người, hướng về pho tượng cúi đầu.

Có hay không thần linh tồn tại, cái này đáp án hiển nhiên là khẳng định.

Bạch Nhạc rất rõ ràng, toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới chính là chúng thần sáng tạo, nơi đây lưu lại thần linh pho tượng, tất nhiên chính là trước đây chúng thần một trong.

Đi tới Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tu hành, thậm chí tiến vào cái này Chúng Tinh Thần Vực, tự nhiên chính là chịu chúng thần ân huệ, tự nhiên không thể thất lễ.

Nhưng mà, chính là chỗ này cúi đầu ở giữa, Bạch Nhạc tái khởi thân thời điểm, xung quanh liền phảng phất đã thiên toàn địa chuyển, rơi vào một cái khác trong không gian.

Trước đó xung quanh loại kia hắc ám, phảng phất trong nháy mắt tiêu tán sạch sẽ, ngược lại khắp nơi chim hót hoa nở, sinh cơ bừng bừng.

Duy nhất không thay đổi, liền chỉ là đứng vững ở đó cái kia một tòa thần

linh pho tượng.

Dưới ánh mắt ý thức rơi xuống bả vai, Bạch Nhạc lại phát hiện, liền Tiểu Bạch Long đều đã không có ở đây.

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc liền nhất thời ý thức được, chính mình có thể là rơi vào trong ảo cảnh.

Chỉ là như vậy ảo cảnh nhưng bây giờ quá chân thực, cho dù là lấy Bạch Nhạc tại Huyễn Thuật Chi Đạo thượng tạo nghệ, cũng căn bản là không có cách phát hiện bất cứ dị thường nào, giống như là nơi này chính là chân chính tồn tại một dạng.

... ..

"Ngao ô!"

Hầu như ngay tại Bạch Nhạc rơi vào ảo cảnh đồng thời, Bạch Nhạc thân thể chợt hóa đá, trong khoảnh khắc, liền hóa thành một tòa tượng đá.

Tiểu Bạch Long trước tiên liền nhận thấy được loại này dị dạng, chỉ là nó lại cũng chưa chịu ảnh hưởng.

Tiểu tử kia tại Bạch Nhạc trên vai vừa đi vừa nhảy chân sáo, nỗ lực đánh thức Bạch Nhạc.

Chỉ là đã hóa thành tượng đá Bạch Nhạc, tự nhiên vô pháp hồi ứng nó.

Lo lắng phía dưới, Tiểu Bạch Long nhất thời từ Bạch Nhạc trên vai bay lên, dương nanh múa vuốt hướng về kia thần linh pho tượng bay đi, phảng phất muốn đem cái kia thần linh pho tượng đánh nát đồng dạng.

Nhưng mà, ngay tại Tiểu Bạch Long nhằm phía cái kia thần linh pho tượng trong nháy mắt, lại phảng phất chợt có một nguồn sức mạnh đánh

tới, ngạnh sinh sinh đem Tiểu Bạch Long đè nén xuống.

Tũm một tiếng!

Tiểu Bạch Long một đầu liền ngã xuống đến cái kia thần linh pho tượng dưới chân.

Không chịu bỏ qua Tiểu Bạch Long, từ dưới đất bò dậy, lần này không tiếp tục bay, mà là cực nhanh hướng về kia thần linh pho tượng đánh tới!

Tiểu tử kia tư duy vô cùng đơn giản, không cho bay, vậy thì đụng nát ngươi!

Cứ việc nó không biết Bạch Nhạc đến tột cùng làm sao, tuy nhiên lại cũng minh bạch, vấn đề nhất định ở nơi này thần linh pho tượng phía trên, chỉ cần có thể đụng nát cái này thần linh pho tượng, liền nhất định có thể đủ nhường Bạch Nhạc thoát khốn!

Đáng tiếc, so với việc thần linh lực lượng, lúc này Tiểu Bạch Long lại y nguyên vẫn là quá yếu ớt.

Cái kia thần linh pho tượng trên người lộ ra tầng một nhàn nhạt thần quang, dễ dàng liền ngăn trở Tiểu Bạch Long va chạm, thậm chí trực tiếp đưa nó đánh bay ra ngoài.

"Ngao ô!"

Tiểu Bạch Long phát sinh một tiếng phẫn nộ gào thét, lần nữa xông lên, đáng tiếc, kết quả lại là cùng trước kia không khác nhau chút nào!

Liên tục nếm thử bảy tám lần sau đó, Tiểu Bạch Long cũng rốt cục buông tha đụng nát tượng thần ý niệm trong đầu.

Lần nữa trở lại Bạch Nhạc bên người, Tiểu Bạch Long co lại hồi lớn

chừng bàn tay, vẫn như cũ rơi vào Bạch Nhạc trên vai, cẩn thận coi chừng Bạch Nhạc.

Nó không có cách nào khác đánh thức Bạch Nhạc, cũng chỉ có thể coi chừng Bạch Nhạc, phòng ngừa Bạch Nhạc gặp phải nguy hiểm gì, ở chỗ này chờ Bạch Nhạc thức tỉnh.

... ...

Tượng thần không gian xung quanh, khoảng chừng chỉ có 500m khoảng cách, bên ngoài nhưng là mù mịt một mảnh, hơn nữa, căn bản là không có cách ly khai.

Bạch Nhạc ở chỗ này nửa canh giờ thời gian, liền dĩ nhiên minh bạch bây giờ tình cảnh.

Không hề nghi ngờ, mình là rơi vào cái này thần linh pho tượng xây dựng trong ảo cảnh, mặc dù, bây giờ Bạch Nhạc đã rõ ràng ý thức được điểm này, nhưng lại vẫn như cũ vô pháp tránh thoát ảo cảnh.

Hơn nữa cái này ảo cảnh, tựa hồ cũng cùng thế giới chân thật tồn tại thần bí liên hệ.

Lấy tượng thần làm trung tâm, xung quanh 500m phạm vi, chính là cái này thần linh pho tượng có khả năng duy trì toàn bộ phạm vi.

Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc liền lần nữa đưa mắt phóng tới cái kia thần linh pho tượng phía trên.

Cỡi chuông cần người buộc chuông.

Bây giờ bị vây ở chỗ này, con đường duy nhất cùng hy vọng, cũng vẫn như cũ sẽ chỉ ở cái này thần linh pho tượng phía trên.

Đem tâm thần đặt ở cái này thần linh pho tượng phía trên, rất nhanh, Bạch Nhạc liền phát hiện một ít dị thường.

So với việc thế giới chân thật trông được đến pho tượng, cái này trong ảo cảnh pho tượng, hiển nhiên muốn có vẻ mới nhiều, giống như là cái này một tòa pho tượng mới vừa bị điêu khắc đi ra một dạng.

Quan trọng hơn là, Bạch Nhạc có thể cảm thụ được, cái này thần linh trong pho tượng, ẩn chứa, một cái pho tượng tuyệt đối sẽ không có sinh cơ!

Cảm giác kia, giống như là đối phương vẫn như cũ còn sống một dạng.

Ánh mắt lần nữa hướng về đối phương con mắt, phảng phất trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền cảm nhận đến chính mình thần hồn rơi vào đi!

Oanh!

Phảng phất có thứ gì chợt nổ tung một dạng, Bạch Nhạc rõ ràng chứng kiến trước mặt thần linh pho tượng sống lại, biến thành một cái rõ ràng thần linh!

Xung quanh hoàn toàn u ám, không có cái gì, tựa hồ khắp nơi đều tràn đầy kiềm nén cùng khí tức tử vong.

Bạch Nhạc mở miệng, muốn nói, lúc này mới phát hiện, chính mình hoàn toàn nhúc nhích không, chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn lấy đây hết thảy phát sinh, giống như là người đứng xem, hoàn toàn can thiệp không bất cứ chuyện gì.

Bạch Nhạc thấy rõ vị kia thần linh trong bàn tay kết xuất từng đạo thần ấn, tinh lực không ngừng đánh ra, phảng phất ẩn chứa cái gì huyền diệu lực lượng, xé mở xung quanh sương mù, ngạnh sinh sinh tại đây hoàn toàn u ám bên trong, tạo ra một mảng nhỏ thiên địa.

Cũng không biết quá lâu dài, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi tỉnh lại.

Chính mình vẫn như cũ đứng tại chỗ, xung quanh cũng vẫn như cũ vẫn duy trì 500m phạm vi sinh cơ, vẻ xanh biếc dạt dào.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc cũng rốt cuộc minh bạch được.

Cái này một mảnh phạm vi, chính là cái này thần linh trước đây lấy thần lực tạo ra, cái kia liên tiếp phức tạp thần ấn, trên thực tế, chính là cái này thần linh lưu lại một loại truyền thừa.

Mà muốn phải rời đi nơi này, then chốt liền tại cái kia phức tạp thần ấn phía trên.

Cố gắng nhớ lại lấy trước đó sở hữu chi tiết, Bạch Nhạc cố gắng nhớ lại lấy, một lần nữa thôi diễn đối phương thần ấn, phảng phất rất nhanh liền đắm chìm vào, quên thời gian trôi qua.

... ...

"Ngao ô!"

Không sai biệt lắm ngay tại Bạch Nhạc hóa thành tượng đá hơn một canh giờ sau đó, Tiểu Bạch Long đột nhiên chứng kiến một cái thân ảnh quen thuộc, trong nháy mắt chợt từ Bạch Nhạc trên vai bay lên, trong miệng phát sinh rít lên một tiếng, tràn đầy uy hiếp nhìn chằm chằm đối phương.

Người đến mí mắt hơi hơi vừa nhảy, lúc này liền phát hiện Tiểu Bạch Long.

Cố Vong Tình!

So với việc Bạch Nhạc có Tiểu Bạch Long dẫn đường, Cố Vong Tình

đoạn đường này đi phải gian nan rất nhiều, bất quá, nhưng cũng đúng là vẫn còn tìm tới nơi này.

Nguyên bản Cố Vong Tình còn không có hiểu rõ là chuyện gì xảy ra, thật là nghe được Tiểu Bạch Long cả đời này rống giận, nhưng là nhất thời nhường hắn bả lực chú ý, rơi vào Bạch Nhạc tượng đá phía trên!

Con ngươi chợt co rụt lại, trong nháy mắt, Cố Vong Tình liền ý thức được phát sinh cái gì.

Bạch Nhạc dĩ nhiên hóa thành pho tượng, kết quả này nhất thời liền nhường Cố Vong Tình ý thức được nguy hiểm!

Không có bất kỳ do dự nào, trong nháy mắt, Cố Vong Tình liền chợt đi vòng vèo, hướng về phía sau chạy đi!

Chỉ là, cái này quay người lại, Cố Vong Tình lúc này mới đột nhiên phát hiện, không gian xung quanh đã chịu đến cầm cố, cho dù là hắn cũng căn bản không có khả năng lại lui về.

Trong lòng hơi hơi trầm xuống, Cố Vong Tình ánh mắt lần nữa hướng về cái kia thần linh pho tượng.

Phảng phất trong nháy mắt, cả hai ánh mắt liền trên không trung gặp nhau!

Trong khoảnh khắc, Cố Vong Tình cả người cũng nhất thời hóa thành một tọa giống nhau như đúc tượng đá!

"Ngao ô!"

Trong nháy mắt, Tiểu Bạch Long toàn thân lân phiến phảng phất đều nổ dựng lên.

Lần này, nó nhưng khi nhìn rõ biết, Cố Vong Tình một người lớn sống sờ sờ, dĩ nhiên cứ như vậy tại nó trước mắt biến thành cùng Bạch Nhạc một dạng tượng đá.

Tiểu Bạch Long toàn thân run run một cái, tựa hồ e sợ cho chính mình cũng biến thành dạng này tượng đá.

Chỉ là, hiển nhiên cái kia tượng thần cũng không có phản ứng đến hắn ý tứ, trực tiếp đưa nó không nhìn.

Co lại hồi lớn chừng bàn tay, Tiểu Bạch Long kinh hồn táng đảm chờ nửa ngày, phát hiện trực tiếp cũng không biến thành pho tượng, lá gan lúc này mới rất nhiều, thử thăm dò đi ra ngoài.

Cùng Cố Vong Tình khác biệt, Tiểu Bạch Long phải ly khai, cũng đồng dạng không có chịu đến cái kia thần linh pho tượng làm khó dễ.

Một hơi thở đi ra 500m khoảng cách, thẳng đến đã nhìn không thấy cái kia thần linh pho tượng thần quang, Tiểu Bạch Long lúc này mới thở phào một cái.

Đương nhiên, Bạch Nhạc còn không có khôi phục, Tiểu Bạch Long tự nhiên cũng sẽ không rời xa,

Chỉ là, nghĩ đến Cố Vong Tình cũng biến thành tượng đá một màn kia, Tiểu Bạch Long nhưng cũng không dám trở về nữa, cứ như vậy tại phụ cận bơi lượn qua, thường thường bắt một con mãnh thú tới ăn.

Thời gian, cứ như vậy chậm rãi trôi qua đi qua.

Bất tri bất giác ở giữa, chính là trọn một tháng đi qua.

Một tháng này ở giữa, Tiểu Bạch Long ăn bảy, tám con mãnh thú, cũng đã gặp qua ba bốn người, chỉ là, Tiểu Bạch Long lại trực tiếp đem đối

phương đánh đuổi.

Bị chấn nhiếp bởi Tiểu Bạch Long áp lực, không ai dám tiếp cận nơi đây, tự nhiên cũng không có phát hiện thần linh pho tượng tồn tại.

Đối với bọn hắn mà nói, cũng rất khó nói đây tột cùng là phúc là họa.

Đương nhiên, trên thực tế, toàn bộ Chúng Tinh Thần Vực cũng không hề chỉ chỉ có chỗ này thần linh pho tượng!

Một tháng này ở giữa, chí ít đã có gần trăm người phân biệt gặp phải khác biệt thần linh pho tượng.

Chỉ là đều không ngoại lệ, phàm là tới gần những thần linh này pho tượng người, cũng đều cùng Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình một dạng, hóa thành tượng đá, mất đi tất cả khí tức, giống như là chết một dạng.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1195: Đột phá, Đại Mộng Thiên Thu

"Tiên sinh, sở hữu tới gần tượng thần người, đều đã hóa thành tượng đá, đều không ngoại lệ!"

Lui trở về Giang Nhược Hư bên người, Hàn Tinh sắc mặt ngưng trọng mở miệng nói.

Một tháng này thời gian, Giang Nhược Hư cùng hắn vốn là muốn một mực thâm nhập Chúng Tinh Thần Vực chỗ sâu, nhưng lại đúng là vẫn còn bị đở được, phảng phất có một đạo vô hình bức tường ngăn cản, ngăn trở người khác thâm nhập đồng dạng.

Đang truy xét loại lực lượng này khởi nguồn thời điểm, Giang Nhược Hư phát hiện, tầng này bức tường ngăn cản, khả năng cũng là bởi vì những tượng thần kia dẫn tới.

Không phá trừ tượng thần thượng lực lượng, căn bản là không có cách tiếp tục thâm nhập sâu.

Lui về sau đó, Giang Nhược Hư bọn hắn liền rất nhanh phát hiện, mỗi một chỗ trước tượng thần đều xuất hiện rất nhiều tượng đá, mà cái này chút toàn bộ đều là từ tiếp cận tượng đá tu hành giả biến thành.

Vì nghiệm chứng điểm này, Hàn Tinh chuyên môn tốn hao năm ngày thực lực, chạy sở hữu pho tượng.

Bây giờ có thể phát hiện thần linh pho tượng tổng cộng mười bảy tọa, lấy một loại đặc thù tinh tượng phương thức sắp xếp, hiển nhiên, là lấy những thần linh này pho tượng làm căn cơ, xây dựng một tòa đại trận,

phong bế tiến vào Chúng Tinh Thần Vực chỗ sâu con đường.

Cho dù là lấy Giang Nhược Hư kiến thức, cũng không cách nào phân biệt đây là tinh tượng gì.

Bất quá, biết rõ ràng những thứ này, đối với Giang Nhược Hư mà nói, cũng đã đủ đủ.

"Tìm được Bạch Nhạc vị trí sao?"

"Tìm được!"

Gật đầu, Hàn Tinh nhẹ giọng hồi đáp đạo, "Bạch Nhạc phi thường dễ dàng tìm, cái kia một cái bạch long, ngay tại Bạch Nhạc vị trí toà kia thần linh pho tượng phụ cận, ta cố ý nhìn qua, không chỉ là Bạch Nhạc, Cố Vong Tình vậy cũng tại."

"Có chút ý tứ. . . Đi, chúng ta đi nhìn một chút."

Khẽ vuốt cằm, Giang Nhược Hư lúc này mở miệng nói.

Có Hàn Tinh dẫn đường, nửa ngày ở giữa, Giang Nhược Hư liền chạy tới Bạch Nhạc bọn hắn vị trí toà kia thần linh pho tượng phụ cận.

Nhận thấy được có người tiếp cận, Tiểu Bạch Long nhất thời khẩn trương, chỉ là phát hiện người đến là Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh sau đó, Tiểu Bạch Long nhưng là nhất thời liền kinh sợ.

Nó cũng không ngốc, tự nhiên biết, căn bản không phải người ta đối thủ.

Hơn nữa, Tiểu Bạch Long cũng có thể cảm giác được đến, Giang Nhược Hư đối với Bạch Nhạc cũng không địch ý.

"Tiểu tử kia, ngươi có thể tự do ra vào, thật sao?"

Rơi vào Tiểu Bạch Long trước người, Giang Nhược Hư trên mặt lộ ra một nụ cười, nhẹ giọng dò hỏi.

Cảnh giác nhìn lấy Giang Nhược Hư, Tiểu Bạch Long cuối cùng vẫn gật đầu.

"Quả thế!"

Chân mày hơi hơi bốc lên, Giang Nhược Hư trong lòng cũng đã có phán đoán!

Thần linh pho tượng lực lượng, là chuyên môn nhằm vào tu hành giả, mặc dù có nguy hiểm, tuy nhiên lại cũng nên tính là một loại khảo nghiệm, một khi có thể đi qua khảo nghiệm, liền có thể tự nhiên hóa giải nguy hiểm, đồng thời đạt được lợi ích.

Cũng chính bởi vì là một loại khảo nghiệm, cho nên Tiểu Bạch Long mới có thể may mắn tránh khỏi.

Đối với loại này khảo nghiệm, Giang Nhược Hư trong lòng thậm chí có chút ước ao.

Lấy hắn tu vi cùng tự tin, căn bản không tin tưởng có cái gì khảo nghiệm, có thể làm khó chính mình, nếu như lần trước bước vào Chúng Tinh Thần Vực thời điểm, cũng có thể phát hiện dạng này khảo nghiệm, có thể hắn liền có thể đi xa hơn!

Đáng tiếc. . . Bây giờ hắn, nhưng là chịu đến bài xích, căn bản là không có cách tiếp thu khảo nghiệm.

Hơi trầm mặc một chút, Giang Nhược Hư nhẹ giọng mở miệng nói, "Đi thôi, chúng ta đi vào một ít nhìn một chút."

Trong lòng có phán đoán, Giang Nhược Hư tự nhiên cũng liền không còn sợ hãi.

Mặc dù Giang Nhược Hư bị thần linh pho tượng bài xích, thật là thực lực của hắn, cho dù không phải Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình có khả năng bằng được, trên người lộ ra lau một cái huyền diệu khí tức, cứ như vậy ngạnh sinh sinh chịu lấy thần linh pho tượng áp lực xông vào.

Theo lấy Giang Nhược Hư bước vào trong vòng trăm thước phạm vi, cái kia thần linh pho tượng trên người thần quang chợt tăng vọt, phảng phất cái kia tượng thần trong nháy mắt này, gần tỉnh lại.

Giang Nhược Hư chân nguyên bổn đã nâng lên, nhưng cái này một cước lại đúng là vẫn còn đạp không đi xuống.

Ngược lại không phải là nói, bước ra bước này, liền nhất định sẽ gặp nguy hiểm.

Mà là Giang Nhược Hư có thể cảm thụ được, một khi bước ra bước này, hắn liền tất nhiên sẽ lọt vào tượng thần công kích, cho dù là hắn có thể tiếp được, cũng ắt sẽ ảnh hưởng đến Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình.

Hắn đến, là vì tìm kiếm tượng thần cùng Chúng Tinh Thần Vực bí mật, cũng không phải tới phá hư.

Chậm rãi thu hồi cước bộ, Giang Nhược Hư lần nữa đưa mắt rơi vào Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình trên người.

Chỉ có 100 mét khoảng cách, đối với hắn mà nói, đã đủ để thấy rõ Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình trạng thái.

Hai người mặc dù đều biến thành tượng đá, mất đi tất cả khí tức, thật là nếu như cẩn thận cảm thụ, liền có thể nhận thấy được, hai người trên tượng đá đều có nhàn nhạt thần hồn ba động, cũng chứng minh hai người

mặc dù rơi vào bên trong, nhưng lại vẫn chưa chết đi.

Hơi trầm mặc một chút, Giang Nhược Hư đơn giản ở nơi này dừng lại.

Ngồi trên chiếu, cứ như vậy lẳng lặng chờ lấy Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình thức tỉnh.

... .. .

Ngón tay tung bay, như hồ điệp xuyên hoa!

Mấy ngày nay, Bạch Nhạc đã thử qua vô số lần, loại kia đặc biệt cảnh ngộ, cũng đã đã tiến vào hơn mười lần!

Trên cơ bản, bình quân hai ngày tả hữu, liền sẽ tiến vào một lần loại kia đặc biệt ảo cảnh, nhường hắn có thể đủ gần gũi quan sát một lần cái kia thần linh thi triển thần ấn.

Chỉ là, dù vậy, muốn nắm giữ cái kia phức tạp thần ấn, cũng vẫn như cũ vô cùng khó khăn.

Cũng may, Thiên Cơ Biến cùng Đại Mộng Thiên Thu thần thông, cho Bạch Nhạc đánh xuống phi thường vững chắc nội tình, này mới khiến Bạch Nhạc kiên trì nổi.

Đương nhiên, mặc dù vẫn không có thể hoàn toàn nắm giữ cái này phức tạp thần ấn, thật là Bạch Nhạc nhưng cũng có thể cảm giác được, mấy ngày này, vô luận là tại Huyễn Thuật Chi Đạo bên trên, vẫn là thần hồn chi lực đề thăng bên trên, hắn đều có tiến bộ lớn.

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc mơ hồ từ trong cảm thụ được Thời Gian Pháp Tắc lực lượng!

Thời Gian Pháp Tắc!

Tại sở hữu đại đạo bên trong, này cũng không thể nghi ngờ là khó nhất khống chế một loại sức mạnh quy tắc.

Tại sở hữu Bạch Nhạc thấy qua cường giả bên trong, cũng chưa từng thấy qua, có bất kỳ người có thể nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc, thậm chí ngay cả chạm tới Thời Gian Pháp Tắc biên giới cũng không có.

Đại Mộng Thiên Thu thần thông, sở dĩ kinh khủng như vậy, cũng là bởi vì tới một mức độ nào đó, dính vào một chút xíu bên.

Chỉ là, vô luận là trước đó Bạch Nhạc, vẫn là Mộng Thiên Thu bản thân, tu vi đều quá yếu, căn bản không đủ để chân chính giao thiệp với bên trong.

Bạch Nhạc một mực có một loại ý tưởng, giả sử Thiên Thu đại sư có thể bước vào Hóa Hư Chi Cảnh, tiện lợi thật có khả năng chạm tới Thời Gian Pháp Tắc.

Mà bây giờ, đang không ngừng tìm hiểu cái này thần linh pho tượng thi triển cái kia thần ấn tình huống dưới, Bạch Nhạc lại lần nữa từ trong cảm thụ được một tia Thời Gian Pháp Tắc lực lượng.

Lại một lần nữa tiến vào ảo cảnh, chứng kiến cái kia thần linh thi triển thần ấn, Bạch Nhạc trong đầu nhưng là chợt hiện lên một đạo linh quang!

Lần này, Bạch Nhạc cũng không có lại theo dạng bức tranh hồ lô thi triển thần ấn, mà là chợt đứng dậy, trong tay kết xuất liên tiếp ấn kết, đem cái này đây hết thảy, đều hóa vào một ngón tay ở giữa!

"Đại mộng. . . Nghìn thu!"

Một chỉ này, Bạch Nhạc chợt điểm hướng cái kia thần linh pho tượng mi

tâm.

Phảng phất trong nháy mắt, tại từ nơi sâu xa dẫn động một tia lực lượng, nhường Bạch Nhạc thân thể chợt bay lên!

"Răng rắc!"

Phảng phất trong nháy mắt, có thứ gì vỡ vụn đồng dạng.

Thi triển ra cái môn này thần thông trong nháy mắt, Bạch Nhạc phảng phất cùng thần linh pho tượng hòa làm một thể!

Cơ hồ là tại đồng thời!

Bên ngoài, an vị tại thần linh pho tượng bên ngoài cách đó không xa Giang Nhược Hư đột nhiên mở ra liếc mắt!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc tượng đá phía trên, dĩ nhiên chợt xuất hiện lau một cái nhàn nhạt thần quang.

Giờ khắc này, vô luận là Giang Nhược Hư vẫn là Hàn Tinh, trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy!

Răng rắc!

Một tiếng giòn vang, nguyên bản cái kia thần linh pho tượng cũng đồng thời xuất hiện nứt ra, thần quang không ngừng hướng về Bạch Nhạc trên người vọt tới, theo lấy những thứ này thần quang tiêu thất, cái kia thần linh pho tượng trên người rậm rạp xuất hiện vô số khe hở!

Quá trình này khoảng chừng duy trì liên tục một nén nhang thời gian!

Chỉ nghe oanh một tiếng, cái kia thần linh pho tượng chợt vỡ nát, hóa thành một chỗ toái thạch!

Cũng cơ hồ là tại đồng thời, Bạch Nhạc chợt tỉnh lại, thần quang bao phủ phía dưới, trên người bụi đá không ngừng rơi xuống, hóa thành một tầng nhỏ vụn bột phấn.

Chỉ là, giờ khắc này Bạch Nhạc, thậm chí đều còn chưa kịp phản ứng phát sinh cái gì.

Cũng không đoái hoài tới đi suy nghĩ nhiều!

Đang cảm thụ đến xung quanh hắc ám trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền tự nhiên đánh ra liên tiếp thủ ấn, kèm theo những thứ này thần ấn thi triển, thần quang lần nữa tăng vọt, tại trong hư không, ngưng tụ ra một bức tượng thần.

"Đại mộng. . . Nghìn thu!"

Thần ấn tự nhiên đánh ra, Bạch Nhạc một chỉ điểm ra, lần nữa thi triển ra Đại Mộng Thiên Thu thần thông!

Trong nháy mắt, cái kia lấy thần quang ngưng tụ thần linh pho tượng chợt thành hình, lộ ra vạn trượng quang mang chợt đem xung quanh rọi sáng!

Xung quanh hắc ám phảng phất trong nháy mắt này bị đuổi tản ra, lộ ra nồng nặc sinh cơ!

Hắc ám lui tản ra, hoang vu mặt đất, cũng theo đó dài ra cỏ xanh đóa hoa, sinh cơ bừng bừng.

Chỉ là cái phạm vi này, cũng như tại trong ảo cảnh một dạng, gắt gao chỉ lan tràn ra 500m phạm vi.

500m ở ngoài, vẫn như cũ bị bóng tối bao trùm lấy, cùng trước kia không

khác nhau chút nào!

Ngay tại lúc đó, Cố Vong Tình tượng đá cũng nhận được sinh cơ làm dịu, chậm rãi rút đi cứng nhắc thạch phu, tỉnh lại.

Bỗng nhiên đứng dậy, Giang Nhược Hư trong mắt đột nhiên lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, gắt gao nhìn thẳng Bạch Nhạc.

Đây hết thảy, đối với Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình rất xa lạ, thật là đối hắn mà nói, nhưng bây giờ không thể quen thuộc hơn được.

Lần trước hắn bước vào Chúng Tinh Thần Vực thời điểm, Chúng Tinh Thần Vực chính là như vậy!

Khắp nơi đều là như vậy sinh cơ bừng bừng, căn bản không có bóng tối bao trùm!

Mà cái này một khắc, theo lấy Bạch Nhạc thức tỉnh, cái này thần linh pho tượng xung quanh, dĩ nhiên liền khôi phục lại như trước dáng dấp.

Trong lúc này ẩn chứa ý nghĩa, chỉ cần suy nghĩ một chút, liền có thể làm người ta hưng phấn không thôi.

"Không tầm thường!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Giang Nhược Hư nhịn không được tán thán lên tiếng.

Nghe được Giang Nhược Hư thanh âm, Bạch Nhạc lúc này mới rốt cục triệt để tỉnh táo lại.

Trở về!

Rơi vào trong ảo cảnh hơn một tháng thời gian, hắn đúng là vẫn còn

bằng vào trong đầu cái kia một điểm linh quang, đem thần ấn cùng Đại Mộng Thiên Thu thần thông dung hợp, thuận lợi đột phá, đánh vỡ ảo cảnh!

Cũng cơ hồ là tại đồng thời, cái kia một tòa thần quang ngưng tụ thành tượng thần, cũng dần dần rõ ràng, thình lình cũng đồng dạng hóa thành Bạch Nhạc dáng vẻ.

Sắc mặt có chút khó coi, Cố Vong Tình gắt gao nhìn chằm chằm cái kia một tôn hóa thành Bạch Nhạc dáng vẻ tượng thần, trong lòng đột nhiên sinh ra một loại cảm giác bị thất bại!

Từ nhỏ đến lớn, đây là hắn lần đầu tiên thua!

Quá khứ vô luận đối mặt bất luận kẻ nào, đối mặt bất luận cái gì khảo nghiệm, hắn đều vẫn luôn là xuất sắc nhất một cái, cũng cho tới bây giờ không có thử thất bại tư vị!

Nhưng hôm nay, tại đây một lần cùng Bạch Nhạc đọ sức bên trong, hắn lại rơi sau cùng Bạch Nhạc, đối với hắn mà nói, đây là một loại sỉ nhục.

Nhưng lại hết lần này tới lần khác còn vô pháp truyền ra khỏi miệng.

Đột nhiên xoay người, Cố Vong Tình trực tiếp thẳng đi ra ngoài.

Chỉ là ngay tại hắn ly khai đồng thời, phục hồi tinh thần lại Bạch Nhạc, đưa mắt nhìn sang Cố Vong Tình, khóe miệng hiện lên mỉm cười, nhàn nhạt mở miệng nói, "Cố sư huynh, cái này là lần đầu tiên!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1196: Khủng bố kiếm ý

Cố Vong Tình dưới chân hơi chậm lại, nhưng lại cuối cùng không quay đầu lại.

Thua thì thua, thắng thì thắng, mặc dù có chút không cam lòng, có thể Cố Vong Tình ý chí, lại cũng chưa đến nổi như vậy bụng dạ hẹp hòi.

Hơn nữa, chuyện này, cũng có thể nói là hắn trước dẫn tới.

Một câu nói này, xem như là Bạch Nhạc trả lại hắn.

"Vì sao không nhân cơ hội lưu hắn lại?"

Nhìn lấy Cố Vong Tình tiêu thất trong bóng đêm, Giang Nhược Hư khóe miệng hơi hơi giơ lên, nhẹ giọng hỏi.

"Tiên sinh sẽ để cho ta lưu hắn lại sao?"

Hồi quay đầu lại, Bạch Nhạc không trả lời mà hỏi lại nói.

Trên mặt lộ ra một tia tán thưởng, Giang Nhược Hư cũng không có lệ, mỉm cười hồi đáp đạo, "Sẽ không."

Cũng không phải là Giang Nhược Hư thiên hướng Cố Vong Tình, trên thực tế, nếu như trái lại, Giang Nhược Hư cũng đồng dạng sẽ không để cho Cố Vong Tình đối Bạch Nhạc ra tay.

Cái này không quan hệ thân sơ, mà là bây giờ thế cục quyết định.

Bạch Nhạc biểu hiện xác thực rất xuất sắc, nhưng cũng còn xa không có đạt được, có thể làm cho Giang Nhược Hư hoàn toàn tín nhiệm cấp độ.

"Thu hoạch như thế nào?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Giang Nhược Hư rất tự nhiên chuyển đổi trọng tâm câu chuyện.

"Thu được lợi ích tốt nhiều!"

Gật đầu, Bạch Nhạc hồi đáp đạo, "Dạng này thần linh pho tượng vậy cũng không chỉ chỗ này a?"

"Không sai!"

Gật đầu, Giang Nhược Hư giải thích, "Bây giờ đã phát hiện thần linh pho tượng một loại mười bảy tọa, lấy một loại đặc thù tinh tượng phương thức sắp xếp, chắc là lấy những thần linh này pho tượng làm căn cơ, xây dựng một tòa đại trận, phong bế tiến vào Chúng Tinh Thần Vực chỗ sâu con đường."

Chân mày hơi hơi vừa nhảy, mặc dù Bạch Nhạc có dự cảm dạng này thần linh pho tượng tất nhiên không ít, nhưng lại cũng thật không ngờ, vậy mà biết là một tòa đại trận.

Hơi trầm ngâm chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới tiếp tục nói: "Tiên sinh từng tới nơi đây, lấy tiên sinh ý kiến, bây giờ Chúng Tinh Thần Vực cùng trước kia, có khác biệt gì?"

Một câu nói này hỏi điểm tử thượng.

Giang Nhược Hư trên mặt vẻ tán thưởng càng đậm, "Hiện tại Chúng Tinh Thần Vực, có thể mới là nó phải có dáng vẻ. . . Bí mật, cần phải ngay tại bị phong ấn chỗ sâu nhất, phá vỡ những thần linh này pho tượng đại trận, mới là bây giờ việc cấp bách!"

"Thời gian ba năm quá ngắn, chỉ bằng một mình ngươi, không kịp!"

Một câu nói này, cũng là Giang Nhược Hư hội ngăn cản Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình lúc này phân cái sinh tử một trong những nguyên nhân.

Phải biết, từ Bạch Nhạc phát hiện cái này một tòa thần linh pho tượng bắt đầu thôi đi, đến bây giờ, cũng đã có chừng ba tháng , dựa theo loại tốc độ này tới thôi diễn, trong vòng ba năm, Bạch Nhạc căn bản cũng không khả năng phá vỡ sở hữu thần linh pho tượng.

Huống chi, phá vỡ những thần linh này pho tượng, mở ra tiến vào Chúng Tinh Thần Vực cấm chế, có thể cũng mới vẻn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi.

Những lời này, không cần phải nói quá rõ, Bạch Nhạc cũng đồng dạng có thể minh bạch.

"Đã có mười bảy tọa thần linh pho tượng, nghĩ như vậy tới tìm hiểu người, cũng có rất nhiều. . . Dạng này cơ duyên, xác thực không phải ai một cá nhân có thể độc chiếm! Tiên sinh, lấy gì dạy ta?" Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc cũng đã phản ánh qua đây, nhẹ giọng hỏi.

"Xích có sở đoản, Thốn có sở trường! Ba ngàn đại đạo, ai cũng không khả năng ngộ tận, tổng yếu có chỗ lấy hay bỏ."

Khẽ vuốt cằm, Giang Nhược Hư tiếp tục nói, "Lần này, Cố Vong Tình thua ngươi, cũng không phải là hắn thiên phú cùng ngộ tính không bằng ngươi, mà là ngươi chiếm tinh thông Huyễn Thuật Chi Đạo tiện nghi. . . Ta nói có đúng không?"

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót, Bạch Nhạc lại không thừa nhận cũng không được, Giang Nhược Hư nói mới là tình hình thực tế.

"Lần này ngươi vận khí tốt, thật là, không ai vận khí hội một mực tốt

xuống dưới, giả sử lần tiếp theo, ngươi tìm được thần linh pho tượng, ẩn chứa là đạo pháp truyền thừa đâu? Trận pháp truyền thừa đâu?" Giang Nhược Hư tiếp tục hỏi.

Bạch Nhạc cũng lần nữa trầm mặc xuống.

Nhếch miệng lên một nụ cười, Giang Nhược Hư tiếp tục nói, "Ta có thể giúp ngươi tìm được thích hợp nhất ngươi thần linh pho tượng."

Một câu nói này, mới là trọng điểm!

Giang Nhược Hư sẽ không không thối tha, cũng sẽ không nói những thứ này vô dụng lời nói.

Điểm này, trước đó Bạch Nhạc cũng đã đoán được, cho nên mới sẽ nói, tiên sinh, lấy gì dạy ta.

"Đa tạ tiên sinh!"

Khẽ khom người, hướng về Giang Nhược Hư khom người cúi đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói cám ơn.

"Không cần cảm tạ ta!"

Lắc đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Ta không chỉ sẽ giúp ngươi, cũng sẽ trợ giúp Cố Vong Tình, trợ giúp Tướng Tinh, Yêu Tinh. . . Thậm chí là, từng cái xuất sắc thiên tài, đối với ta tới nói, những thần linh này pho tượng không quan trọng, mở ra tiến vào Chúng Tinh Thần Vực chỗ sâu con đường mới trọng yếu."

"Tiên sinh là cái gì mục không quan trọng, có thể có được tiên sinh trợ giúp, Bạch Nhạc liền túc cảm thịnh tình."

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc nghiêm túc hồi đáp nói.

Đối với Bạch Nhạc trả lời như vậy, Giang Nhược Hư hiển nhiên cũng phi thường hài lòng.

"Ta từng tới nơi đây, hơn nữa, trùng hợp cái này mười bảy tọa thần linh pho tượng, ta đều gặp qua, hơn nữa. . . Biết rõ bọn hắn phân biệt ý vị như thế nào dạng Đại Đạo Truyền Thừa! Bất quá, ngươi được nói cho ta biết trước, ngươi am hiểu nhất, rốt cuộc cái gì?"

Bạch Nhạc thành danh tới nay, bộc lộ ra năng lực xác thực rất nhiều, ngoại nhân rất khó phân biệt, Bạch Nhạc chân chính tinh thông nhất là cái gì!

Huyễn Thuật Chi Đạo, kiếm đạo, Luyện Thể Chi Đạo, còn có Thôn Thiên Quyết loại kia thần bí thần thông.

Cho dù là Giang Nhược Hư, cũng không dám khẳng định, Bạch Nhạc chân chính am hiểu là cái gì, mà cái gì lại là hắn cố ý bạo lộ ra thủ thuật che mắt.

"Kiếm đạo!"

Không có bất kỳ do dự nào, Bạch Nhạc trực tiếp hồi đáp nói.

Đây cũng không phải là giấu dốt thời điểm, hơn nữa, cho tới bây giờ loại tình trạng này, đối với Giang Nhược Hư cũng không có gì có thể giấu giếm.

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Giang Nhược Hư cũng không có nói thêm nữa, gật đầu, "Đã như vậy, ngươi hơi chút điều tức, ba ngày sau, ta liền dẫn ngươi đi."

Bạch Nhạc mặc dù phá vỡ chỗ này thần linh pho tượng, thế nhưng, đối với tinh thần tiêu hao cũng không nghi ngờ cực đại.

Loại tình huống này, Bạch Nhạc xác thực yêu cầu một chút thời gian tới điều chỉnh trạng thái.

Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có cự tuyệt, gật đầu đáp ứng.

... ...

Ba ngày thời gian, bất quá trong chớp mắt.

Giang Nhược Hư rất nhanh liền đem Bạch Nhạc dẫn tới mặt khác một chỗ thần linh pho tượng trước đó.

Đồng dạng vẫn là duy trì ở cách chỉ có 100 mét khoảng cách thời điểm, Giang Nhược Hư liền dừng lại.

"Cái này một vị thần linh, tên là Càn Nguyên! Chúng Tinh điện bên trong, có một môn kiếm đạo thần thông, tên là, Càn Nguyên Thần Kiếm, chính là Càn Nguyên thần linh lưu lại truyền thừa, bất quá, cho dù là Chúng Tinh điện bên trong, cũng chỉ là tàn thiên."

"Ngươi mặc dù muốn đi kiếm đạo chi lộ, liền bắt đầu từ nơi này tìm hiểu a!"

Dừng một cái, Giang Nhược Hư tiếp tục nói, "Cố Vong Tình cũng giống vậy lựa chọn một chỗ kiếm đạo truyền thừa thần linh, cho nên. . . Nếu như, ngươi muốn thu được thêm cơ hội nữa, nhất định phải nhanh hơn tìm hiểu tốc độ! Trong lòng ngươi rành mạch từng câu, những thần linh này pho tượng, tìm hiểu một chỗ, liền sẽ thiếu một chỗ."

Khẽ gật đầu, điểm này Bạch Nhạc tự nhiên biết.

Trước hắn bài trừ cái kia một chỗ thần linh pho tượng, cũng đã vỡ nát, người bên ngoài tự nhiên vô pháp lại tìm hiểu.

Cũng không nói thêm gì, Bạch Nhạc trực tiếp từ bước vào cái kia thần linh pho tượng trong vòng trăm thước.

Mà lúc này, tại đây một chỗ thần linh pho tượng trước đó đã hóa thành tượng đá tu hành giả, cũng đã đạt hơn bảy người.

Trong khoảnh khắc, cái kia thần linh pho tượng phía trên liền lộ ra một vệt thần quang, rơi vào Bạch Nhạc trên người, đảo mắt trước đó, Bạch Nhạc liền lần nữa hóa thành một pho tượng đá, yên tĩnh lại.

... ...

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền lần nữa rơi vào trong ảo cảnh!

Cùng trước kia Bạch Nhạc tìm hiểu tới cái kia một chỗ thần linh pho tượng giống nhau như đúc, xung quanh ảo cảnh, một dạng cực kỳ chân thực, để cho người ta hầu như không phân rõ hiện thực cùng hư huyễn.

Cũng cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc mới xác định, loại này ảo cảnh, cũng không phải là cái kia một tòa thần linh pho tượng có một, mà là một loại đặc thù trận pháp dẫn phát.

Hơn nữa, Bạch Nhạc cũng đã nếm thử, cho dù là hắn lấy tìm hiểu thần ấn lần nữa thi triển Đại Mộng Thiên Thu, cũng đồng dạng không cách nào phá vỡ chỗ này ảo cảnh.

Từng cái thần linh pho tượng trước đó, đều tồn tại đặc biệt sức mạnh quy tắc.

Chỉ có thỏa mãn loại này quy tắc, mới có thể phá vỡ ảo cảnh ly khai.

Đương nhiên, mọi việc đều không phải là tuyệt đối.

Giả sử đối với Huyễn Thuật Chi Đạo lý giải đủ rất mạnh mẽ, tự nhiên liền có thể không nhìn tất cả quy tắc, trực tiếp phá vỡ ảo cảnh.

Chỉ là, chí ít bây giờ Bạch Nhạc còn xa xa không đạt được dạng này trình độ.

Đem cái này chút loạn thất bát tao ý niệm trong đầu khu trục ra trong đầu, Bạch Nhạc lần nữa đem lực chú ý, đặt ở cái kia một tòa thần linh pho tượng phía trên.

Cứ việc còn không có tiến vào sâu tầng một ảo cảnh, có thể mặc dù lúc này, nhìn lấy cái này thần linh pho tượng, Bạch Nhạc đã có thể cảm thụ được một cổ cường đại kiếm ý.

Thử phóng xuất ra một tia chính mình kiếm ý, trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc trước mắt liền chợt tối sầm lại, chợt bị quăng vào trong ảo cảnh!

Trong một vùng hư không, Bạch Nhạc rõ ràng chứng kiến cái kia thần linh pho tượng sống lại, hóa thành một tôn khủng bố thần linh, cùng một đầu cường hãn hung tay.

Cái kia mãnh thú, có thể hoàn toàn không phải Bạch Nhạc trước đó gặp qua mãnh thú có thể so sánh với.

Riêng chỉ là thân thể, liền khổng lồ như một viên ngôi sao nhỏ, phun ra nuốt vào ở giữa, bàng bạc tinh lực, liền có thể lệnh tinh hà đảo ngược, nhật nguyệt vô quang.

Không chút nào khoa trương nói, cho dù là Hóa Hư cường giả, nếu như đối mặt dạng này mãnh thú, sợ là đối phương nôn một hơi thở, là có thể có thể bị trực tiếp nháy mắt giết!

Nhưng mà, cho dù là như vậy cường đại mãnh thú, tại đây một tôn thần linh trước mặt, cũng căn bản không còn sức đánh trả chút nào!

Cái kia thần linh vẻn vẹn chỉ điểm một kiếm.

Khả năng liền có một kiếm này, liền dễ dàng chém giết cái này thú kinh khủng.

Một kiếm này cũng không nhanh, nhưng lại tràn ngập bá đạo chi ý, một kiếm chém ra, liền như càn khôn đảo ngược, nghiền ép tất cả.

"Phốc!"

Chỉ là trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc liền từ cái kia trong ảo cảnh rời khỏi miệng, phun ra một ngụm máu, phảng phất thần hồn đều bị kiếm ý gây thương tích.

Quá mạnh mẽ!

Cường đại như vậy kiếm ý, tu vi chưa đủ người, nhìn liền đều không nhìn nổi, bằng không liền sẽ làm kiếm ý gây thương tích.

Cho dù là lấy Bạch Nhạc kiếm đạo tu vi, đều là như vậy, nếu như yếu một ít, chỉ sợ rất có thể liền sẽ trực tiếp bị kiếm ý thôn phệ.

Giờ khắc này Bạch Nhạc mới ý thức thanh tỉnh đến, dạng này tìm hiểu, cũng không phải là không có chút nào nguy hiểm.

Giả sử một cái sơ sẩy, liền rất có thể trực tiếp thần hồn tan vỡ, chết ở chỗ này, thật hóa thành một ngôi tượng đá, vĩnh viễn ở lại chỗ này.

Loại này tử vong cảm giác nguy cơ, cũng làm cho Bạch Nhạc lần nữa đem tinh thần căng thẳng đến mức tận cùng, không còn dám khinh thường chút nào.

Cũng đồng dạng không dám ở đơn giản thả ra kiếm khí, tiến vào cái kia

khủng bố trong ảo cảnh, quan sát cái kia khủng bố kiếm ý.

Tĩnh tâm xuống, lần nữa quan sát cái kia thần linh pho tượng, Bạch Nhạc lúc này mới phát hiện, mặc dù không tiến vào trong ảo cảnh, cũng có thể giống vậy từ nơi này thần linh pho tượng phía trên quan sát kiếm ý, dạng này mặc dù không có tiến vào ảo cảnh lúc thấy rõ ràng, nguy cơ hiểm nhưng cũng không thể nghi ngờ giảm đi.

PS: Có điểm tạp văn, hôm nay đổi mới sắp tối một ít.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1197: Bất công

"Tiên sinh, có hai tòa tượng đá đã mất đi tất cả khí tức."

Tỉ mỉ quan sát lấy tình huống chung quanh, Hàn Tinh sắc mặt có chút ngưng trọng trở lại Giang Nhược Hư bên người, chậm rãi mở miệng nói.

Khẽ lắc đầu, Giang Nhược Hư đạm nhiên mở miệng nói: "Kiếm đạo vốn là lấy công phạt mà xưng, Càn Nguyên Kiếm Quyết càng là tràn ngập hung lệ sát khí, muốn tìm hiểu bực này kiếm ý, không gánh chịu một điểm phiêu lưu làm sao có thể."

Rất hiển nhiên, Giang Nhược Hư sớm cũng đã dự liệu đến điểm này, nhưng dù cho như thế, hắn cũng không có nhắc nhở Bạch Nhạc.

Tựa hồ đoán được Hàn Tinh đang suy nghĩ gì, Giang Nhược Hư bình tĩnh hồi đáp đạo, "Kiếm tu chi lộ, chính là vượt mọi chông gai, nếu là không có một cỗ kiên quyết tiến thủ, thà gãy không cong khí phách, vĩnh viễn cũng không khả năng thành công."

"Cái này là chính bản thân hắn lựa chọn, cần gì phải người bên ngoài nhắc nhở."

Yên lặng chốc lát, Hàn Tinh cuối cùng không có nói nữa.

Hắn mình chính là đỉnh tiêm kiếm tu, tự nhiên biết Giang Nhược Hư nói không giả, chỉ là. . . Hắn cuối cùng cũng không ngốc, sự tình tự nhiên không phải Giang Nhược Hư nói đơn giản như vậy.

Giang Nhược Hư trước đó cứu Bạch Nhạc không sai, nhưng lại cũng không có nghĩa là, Giang Nhược Hư liền sẽ vô điều kiện tin tưởng Bạch Nhạc.

Chúng Tinh Thần Vực khảo nghiệm, há lại ngăn là nơi đây khảo nghiệm, đối với Bạch Nhạc mà nói, đi qua Giang Nhược Hư khảo nghiệm, cũng cũng rất trọng yếu.

Giang Nhược Hư mấy năm nay rất ít xuất thủ, nhưng lại cũng không có nghĩa là, hắn liền sẽ không xuất thủ.

. . .

Ngồi ở thần linh pho tượng trước đó, Bạch Nhạc hoa bảy ngày thời gian, mới đưa tâm tính triệt để bình phục lại.

Có thể trong đầu lại như cũ không ngừng vọng lại lấy, cái kia khủng bố một kiếm, phảng phất ác mộng đồng dạng lái đi không được.

Phản phệ mà đến kiếm ý rất dễ dàng hóa giải, thật là loại này sau này ảnh hưởng, khả năng liền rất khó triệt để đuổi sạch.

Giống như là một phương không tỳ vết mỹ ngọc, bị chém ra một kẽ hở, muốn lau sạch cái này một vết nứt, sẽ phải gian nan quá nhiều.

Huống chi, cái này vết rách hay là tại tâm linh phía trên.

Cái này dĩ nhiên cũng không phải là bởi vì, Bạch Nhạc so người khác yếu đuối, mà là bởi vì, kiếm đạo tu vi không đủ người, cho dù là rơi vào cái này trong ảo cảnh, cũng vô pháp lấy kiếm ý phát động cấp độ càng sâu ảo cảnh, chứng kiến cái kia khủng bố một kiếm!

Hơn nữa, cho dù là đồng dạng chứng kiến một màn kia, chịu ảnh hưởng, cũng sẽ bởi vì ngộ tính, cùng với kiếm đạo tu vi cao thấp nhân tố mà thay đổi.

Ngộ tính không đủ, kiếm đạo tu vi chưa đủ, liền nhìn không thấy một

kiếm kia bên trong kiếm ý chân chính khủng bố địa phương, tự nhiên cũng liền sẽ không vì kiếm ý gây thương tích, càng sẽ không về mặt tâm cảnh lưu lại thương tích.

Gặp cường tắc cường, cái này chính là rất đơn giản đạo lý.

Nếu có đủ đủ thời gian, Bạch Nhạc tự nhiên có thể từ từ sẽ đến hóa giải phần này áp lực, ngắn ngủi mấy tháng, lâu là mấy năm, tự nhiên liền sẽ bình phục.

Nhưng hôm nay Bạch Nhạc thiếu nhất chính là thời gian.

Hắn không có thời gian có thể lãng phí, cũng liền làm cho hắn không thể không bằng vào cường đại tâm chí tới hóa giải phần này áp lực.

"Phốc!"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc lần nữa đem tâm thần trầm xuống, quan sát cái kia thần linh pho tượng bên trong ẩn chứa kiếm ý, đây là nguyên vốn cũng không có khôi phục trạng thái dưới, lại mạnh mẽ tìm hiểu, nhất thời liền nhường hắn lần nữa làm kiếm ý gây thương tích, phun ra một ngụm máu tươi.

Nhưng mà, dù vậy, Bạch Nhạc cũng vẫn không có buông tha!

Đi nhầm đường tuy hội nguy hiểm hơn, có thể là rất nhiều tình huống xuống, nhưng cũng có thể nhanh hơn đạt được mục!

Lúc này Bạch Nhạc làm ra chính là dạng này lựa chọn!

Mạnh mẽ lần nữa thừa nhận kiếm ý công kích, mạo hiểm thương thế tăng lên phiêu lưu, cũng muốn mạnh mẽ tiếp tục tham ngộ, lấy truy cầu trên kiếm đạo lần nữa làm ra sau khi đột phá, lấy cường đại hơn kiếm đạo tu vi tới hóa giải trong cơ thể tai hoạ ngầm.

Cái này bản thân liền là một thanh kiếm hai lưỡi!

Có thể Bạch Nhạc nhưng lại không thể không liều mạng!

. . .

Hàn Tinh mỗi ngày đều đang quan sát Bạch Nhạc biến thành trên tượng đá mỗi một điểm rất nhỏ biến hóa.

Mặc dù hắn không biết trong ảo cảnh, Bạch Nhạc kinh lịch cái gì, nhưng lại có thể từ trên tượng đá lộ ra khí tức bên trên, để phán đoán Bạch Nhạc trạng thái.

Rất hiển nhiên, một đoạn này thời gian, Bạch Nhạc thần hồn khí tức suy yếu rất nhiều, hơn nữa, nếu như tỉ mỉ quan sát sẽ còn phát hiện, tượng đá phía trên nhiều hơn chút thật nhỏ vết rạn.

Xuyên thấu qua những chi tiết này, Hàn Tinh rất dễ dàng đoán được, Bạch Nhạc gặp phải nguy hiểm, hơn nữa thụ thương không nhẹ.

Do dự một chút, Hàn Tinh rốt cục vẫn là không nhịn được mở miệng nói, "Tiên sinh, Bạch Nhạc đã vì kiếm ý gây thương tích. . ."

"Ngươi cho rằng hắn không chịu đựng nổi sao?"

Giang Nhược Hư nhẹ giọng hỏi.

"Chưa chắc không chịu đựng nổi, thế nhưng trước đó ưu thế, sợ rằng phải đều bị mất." Hàn Tinh trầm giọng đáp.

"Ngươi hôm qua nhìn qua Cố Vong Tình, kết quả như thế nào?"

Cũng không trả lời Hàn Tinh lời nói, Giang Nhược Hư hỏi ngược lại.

"Cố Vong Tình trạng thái rất ổn định."

Lắc đầu, Hàn Tinh trầm giọng nói rằng, "Hắn là Chúng Tinh điện dốc lòng bồi dưỡng thiên kiêu, mặc dù không có bước vào qua Chúng Tinh Thần Vực, đối với những cơ sở này khái niệm, cũng vô cùng rõ ràng, đương nhiên sẽ không đơn giản liều lĩnh."

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Ta nhớ được, trước đó, ngươi là rất không nhìn trúng Bạch Nhạc, làm sao bây giờ lại trái lại? Ngươi là muốn nói, ta đối hắn bất công sao?"

". . ."

Hơi chậm lại, Hàn Tinh trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Giang Nhược Hư không nói, hắn còn chưa phản ứng kịp, còn không phải là dạng này sao?

Từ trước đây căn bản không coi trọng Bạch Nhạc, cho tới bây giờ, dĩ nhiên từ trong lòng bắt đầu có khuynh hướng Bạch Nhạc, loại biến hóa này, mặc dù là chính bản thân hắn, dĩ nhiên có không thể phát giác.

Hàn Tinh cùng Giang Nhược Hư quan hệ, nói là chủ tớ, có thể lại càng giống như bạn thân.

Đối với Giang Nhược Hư loại nhạo báng này, Hàn Tinh cũng cũng không thèm để ý, yên lặng chốc lát, rồi mới hồi đáp: "Thật có chút bất công! Tiên sinh nói ta thái độ phát sinh biến hóa, chẳng lẽ tiên sinh thái độ cũng phát sinh biến hóa sao?"

"Ta thái độ không có biến hóa."

Cười khẽ một chút, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Ta vẫn như cũ xem

trọng Bạch Nhạc, chỉ là. . . Cũng chính bởi vì vậy, cho nên, ta mới càng muốn nhìn xem, hắn hạn mức cao nhất rốt cuộc có bao nhiêu cao."

"Trên đời này vốn cũng không có cái gì là tuyệt đối công bằng."

Trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, Giang Nhược Hư nhàn nhạt mở miệng nói: "Ngươi cho rằng, tại đối mặt Chúng Tinh điện thời điểm, Chúng Tinh điện sẽ cho hắn công bằng sao?"

Chúng Tinh điện sẽ cho Bạch Nhạc công bằng sao?

Đương nhiên sẽ không!

Cho dù là Tân Gia rõ ràng không phải cũng giống vậy không có lựa chọn lập trường sao?

Liền thế cục trước mắt xem, một khi Bạch Nhạc cùng Chúng Tinh điện chân chính đứng ở đối lập nét mặt, Tân Gia rõ ràng lập trường căn bản cũng không cần suy nghĩ, có thể cho Bạch Nhạc một cái tiến vào Chúng Tinh Thần Vực cơ hội, cũng đã là cực hạn.

Tất nhiên nhất định đối mặt không công bằng tương lai, như vậy, muốn đánh vỡ loại này bất công, nhất định phải sở hữu càng thực lực cường đại, cường đại hơn tâm tính.

Huống chi, Bạch Nhạc không phải Tử Vi Đế Tinh sao? Không phải thiên ngoại nhân sao?

Kia liền càng yêu cầu để chứng minh chính mình.

Đây cũng là Giang Nhược Hư bây giờ chân thực tâm tính.

Đương nhiên, có một chút hắn cũng không có nói sai.

Đó chính là hắn vẫn như cũ phi thường xem trọng Bạch Nhạc, dù là bây giờ Bạch Nhạc đã rơi vào khốn cảnh, hắn cũng vẫn như cũ tin tưởng Bạch Nhạc có thể đi tới.

Yên lặng chốc lát, Hàn Tinh cũng rốt cuộc minh bạch Giang Nhược Hư ý tứ.

Do dự một chút, Hàn Tinh lần nữa mở miệng nói, "Nếu như tiên sinh cược sai đâu?"

Nghe được Hàn Tinh lời nói, Giang Nhược Hư trên mặt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, bình tĩnh nói rằng, "Nếu là cược, tự nhiên có thua có thắng! Nếu như hắn thực sự bại, đó chính là hắn nên chết. . . Sớm một chút, chậm một chút cũng không có gì khác nhau."

"Ta tất nhiên dám mạo hiểm bước vào Chúng Tinh Thần Vực, cũng đã đem sinh tử không để ý!"

"Ta ngay cả chính mình sinh tử đều không để ý. . . Chẳng lẽ sẽ còn quan tâm hắn sinh tử sao?"

". . ."

"Ta nói rồi, trên đời này không có gì nhất định sự tình!"

"Phần thắng thật nhiều, cũng liền đủ."

. . .

"Giang Nhược Hư từng nói qua, trên đời này không có gì nhất định sự tình, phần thắng nhiều, cũng liền đủ."

Trên đài xem sao, Tân Gia rõ ràng nhìn lấy tinh tượng, nhàn nhạt mở miệng nói.

Đồng dạng ngồi ở trên đài xem sao, còn có Chúng Tinh điện điện chủ.

Từ Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình bọn hắn bước vào Chúng Tinh Thần Vực đến bây giờ, cũng đã hơn ba tháng thời gian, Chúng Tinh điện cũng rốt cục cho thấy cái kia cường đại nội tình.

Bây giờ đi qua một ít thủ đoạn đặc biệt, Chúng Tinh điện điện chủ liền đã biết, bây giờ Chúng Tinh Thần Vực bên trong dị biến.

Cũng chính bởi vì vậy, hắn mới lần nữa tìm được Tân Gia rõ ràng.

"Xem ra, ngươi từ tinh tượng biến hóa bên trên, cũng sớm đã biết."

Mí mắt nhảy nhót, Chúng Tinh điện điện chủ trầm giọng nói rằng.

"Ta là không phải biết rõ, có trọng yếu không?"

Hồi quay đầu lại, Tân Gia rõ ràng bình tĩnh nói rằng, "Chúng ta cũng không có Giang Nhược Hư dũng khí, cho nên. . . Bây giờ hắn tại Chúng Tinh Thần Vực, mà chúng ta lại chỉ có thể ở chỗ này chờ kết quả."

"Tử Vi Đế Tinh hiện thế, vạn năm đại kiếp nạn phủ xuống. . . Bây giờ Chúng Tinh Thần Vực biến hóa, cũng biết xác minh điểm này, thế nhưng, giết chết Tử Vi Đế Tinh, liền thật có thể giải quyết vấn đề sao?"

Tân Gia rõ ràng chậm rãi mở miệng nói, "Nếu như giết một cá nhân, là có thể hóa giải vạn năm đại kiếp nạn, căn bản không cần chờ chúng ta động thủ, Giang Nhược Hư cái thứ nhất liền sẽ xuất thủ."

"Giang Nhược Hư mấy năm nay không còn ra tay giết người, lại không có nghĩa là, hắn liền sẽ không giết người."

"Ngươi không hiểu hắn. . . Đến lúc cần thiết, hắn so chúng ta bất luận kẻ

nào đều ác!"

Nghe thế, Chúng Tinh điện điện chủ cũng không nhịn được cười khổ lên.

"Cho nên, Giang Nhược Hư có thể mang theo Bạch Nhạc bọn hắn tiêu thất lâu như vậy, là ngươi đang giúp bọn hắn a?"

"Không phải đang giúp bọn hắn, là ở giúp thế giới này!"

Yên lặng chốc lát, Tân Gia rõ ràng khẽ lắc đầu đạo, "Giang Nhược Hư đối cái này Tử Vi Đế Tinh rất có lòng tin, giống như là chúng ta đối với Cố Vong Tình có lòng tin một dạng! Tới mức này, nhiều lời vô ích. . . Chúng ta duy nhất có thể làm, chính là chờ Chúng Tinh Thần Vực sự tình, ra một cái kết quả."

"Cái thời gian đó, lại quyết định, rốt cuộc giết chết Tử Vi Đế Tinh, vẫn là lựa chọn hắn. . . Đi ra một con đường khác tới."

"Tân trưởng lão, ngươi rốt cuộc tin tưởng Giang Nhược Hư, vẫn tin tưởng Chúng Tinh điện?"

"Ta ai cũng không tin!"

Trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, Tân Gia rõ ràng nhàn nhạt hồi đáp đạo, "Ta chỉ tin tưởng kiếm trong tay!"

". . ."

"Ba năm mà thôi, vô luận hắn tại Chúng Tinh Thần Vực bên trong được cái gì. . . Ta cũng vẫn như cũ có lòng tin có thể khống chế toàn cục!"

"Ta đã có mấy trăm năm không có ra tay toàn lực qua. . . Thế cho nên, nhường thế nhân quên, ta cường đại bao nhiêu."

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ tự tin, Tân Gia rõ ràng bình tĩnh hồi đáp đạo, "Trở về đi, theo ngươi nghĩ làm một chút. . . Vô luận ba năm sau đó kết quả như thế nào, ta tới vì ngươi, vì Chúng Tinh điện, vì cái này thiên hạ thương sinh lật tẩy!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1198: Tìm hiểu

Tu hành, tựa như đi ngược dòng nước, không tiến tắc thối!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, càng phải như vậy.

Lần lượt thụ thương, vô luận là thần hồn vẫn là thân thể, thương thế đều đã tích lũy đến một cái, khó có thể chịu đựng cấp độ, hầu như đã đến bên bờ tan vỡ.

Có thể vô luận như thế nào, Bạch Nhạc cũng từ đầu đến cuối không có nghĩ tới buông tha!

Tâm thần chìm ở cái kia thần linh pho tượng phía trên, mỗi thời mỗi khắc, Bạch Nhạc đều đắm chìm tại đối với kiếm ý quan sát phía trên, đó là một loại phong ma tinh thần, là một loại không thành công, thà rằng tử khí phách cùng quyết tâm.

Nhưng mà, mỗi một phần trả giá, cũng cuối cùng đều sẽ có hồi báo.

Gần một tháng đau khổ giãy dụa, tại loại này điên cuồng dằn vặt phía dưới, Bạch Nhạc kiếm đạo cũng rốt cục lần nữa đột phá!

Giống như là linh quang nhất thiểm đốn ngộ.

Trong tích tắc, toàn bộ thế giới phảng phất liền biến không giống nhau.

Nguyên bản những cái kia không ngừng ăn mòn kiếm ý, phảng phất trong nháy mắt, dung nhập Bạch Nhạc trong cơ thể, dung nhập trong thần hồn, biến thành tẩm bổ thân thể lực lượng.

"Phốc!"

Lại là phun ra hai búng máu tươi, chỉ là lần này, phun ra nhưng là tích trong lòng miệng tụ huyết, cái này phun ra hai búng máu tươi, Bạch Nhạc cả người phảng phất đều ung dung rất nhiều.

Bỗng nhiên đứng dậy, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc trên người liền tuôn ra lau một cái cùng thần linh pho tượng trên người giống nhau như đúc kiếm ý tới.

Càn Nguyên Kiếm Ý!

Gần một tháng không phân ngày đêm tìm hiểu, cũng rốt cục nhường Bạch Nhạc thành công ngộ ra cái này Càn Nguyên Kiếm Ý.

Mặc dù quá trình mười phần gian nan khổ cực, thật là loại thu hoạch này cảm giác vui sướng, lại như cũ đủ để áp đảo tất cả.

Loại kia vui sướng cảm giác, nhường Bạch Nhạc hận không thể ngửa mặt lên trời cười to!

Vẻn vẹn dùng nửa ngày thời gian, bằng vào lĩnh ngộ ra Càn Nguyên Kiếm Ý, Bạch Nhạc liền hầu như lệnh thương thế triệt để phục hồi như cũ.

Không chần chờ chút nào, liền khôi phục sau đó, Bạch Nhạc lập tức liền lần nữa dẫn động kiếm ý, tiến vào càng sâu tầng một ảo cảnh, tiếp tục đi tìm hiểu cái kia khủng bố một kiếm!

So với việc lần đầu tiên vừa mới chứng kiến, liền trực tiếp bị kiếm ý phản phệ, lần này lĩnh ngộ Càn Nguyên Kiếm Ý Bạch Nhạc, tiến bộ cực đại, ước chừng tại bên trong kiên trì hơn mười hơi thở thời gian, lúc này mới bị bức lui ra ảo cảnh.

"Phốc!"

Mới vừa khôi phục thương thế, lần nữa bị kiếm ý sáng tạo, lại là một búng máu phun ra, Bạch Nhạc toàn bộ quỳ một chân trên đất, phảng phất thần hồn đều nhanh muốn tan vỡ đồng dạng.

Nhưng mà, vô luận nhiều thống khổ, Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn thừa nhận hạ xuống.

Không để ý tới khôi phục thương thế, e sợ cho chính mình quên mất một kiếm kia bên trong huyền diệu, chính là lấy lại tinh thần trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền lần nữa buộc chính mình bình tĩnh lại tâm thần, lần nữa rơi vào ngộ kiếm trong trạng thái.

Mặc dù thương thế vẫn như cũ không nhẹ, có thể cùng trước đó so với, nhưng cũng đã là cách biệt một trời.

Trước đó là tổn thương càng thêm tổn thương, nhưng hôm nay, nhưng là mỗi thời mỗi khắc đều có thể bằng vào kiếm ý tới khôi phục thương thế, tự nhiên không thể so sánh nổi.

... . .

"Bạch Nhạc thương thế tại khôi phục!"

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, một mực quan sát đến Bạch Nhạc tình huống Hàn Tinh, đột nhiên mở miệng nói.

Chân mày hơi nhíu, chợt thư giản ra.

Giang Nhược Hư trên mặt lộ ra vẻ thư thái chi sắc, nhẹ giọng mở miệng nói, "Mới bất quá ngắn ngủi không đến một tháng, cũng đã gắng gượng qua tử kiếp. . . Tiểu gia hỏa này, quả nhiên không có khiến người ta thất vọng a!"

"Thương thế vẫn còn ở nhiều lần."

Xoay người lại, Hàn Tinh nhẹ giọng nói bổ sung.

"Không sao cả, chỉ cần gắng gượng qua khó nhất một cửa, còn lại, liền bất quá chỉ là vấn đề thời gian a." Khoát khoát tay, Giang Nhược Hư nhàn nhạt mở miệng nói: "Ngươi đi xem một lần nữa, người khác thế nào."

"Tốt!"

Bằng lòng một tiếng, Hàn Tinh nhất thời tiêu thất trong bóng đêm.

Cái này vừa nhìn, Hàn Tinh mới phát hiện, một tháng này thời gian, đã lại có bốn tòa thần linh pho tượng bị phá trừ, khôi phục sinh cơ.

Cùng Giang Nhược Hư suy đoán một dạng, thành công bài trừ bốn tòa trong pho tượng, có hai tòa, là Tướng Tinh cùng Yêu Tinh bài trừ, một lần nữa ngưng tụ ra pho tượng, rõ ràng hiển hiện đối phương dáng vẻ, rất dễ dàng phán đoán.

Còn như mặt khác hai cái, một vị là Bắc Vực Cửu hoàng tử, một cái khác, thì là Cực Tây Chi Địa yêu tu, bản thể là một mực Kim Sí Đại Bằng.

Bốn người này cộng thêm Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình, liền hầu như đã là Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thế hệ này xuất sắc nhất thiên tài.

Đương nhiên, Bất Tử Thanh Vương trên thực tế cũng không tính thế hệ này người, bất quá, bên trong nội tình Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh nhưng là không biết.

Lại qua hơn một tháng thời gian!

Cố Vong Tình dẫn đầu đột phá, vẻn vẹn tốn thời gian hai tháng linh bốn ngày, là thành công bài trừ một tòa thần linh pho tượng, hơn nữa cùng Bạch Nhạc một dạng, Cố Vong Tình bài trừ, cũng cũng là một chỗ kiếm đạo truyền thừa thần linh pho tượng.

... . .

Trảm!

Trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, Bạch Nhạc bước ra một bước, kiếm trong tay chợt hóa thành một đạo cầu vồng, hung hăng hướng về kia thần linh pho tượng chém tới.

Lần lượt nếm thử, Bạch Nhạc vẫn như cũ tìm hiểu Càn Khôn Thần Kiếm, chỉ là lại y nguyên vẫn là cảm thấy so với ảo cảnh bên trong cái kia khủng bố một kiếm, khiếm khuyết một điểm gì đó, đó cũng không phải trên thực lực chênh lệch, mà là một loại ý!

Cuối cùng mấy ngày nay, Bạch Nhạc trên thực tế vẫn luôn đang nỗ lực tìm hiểu loại ý này, đáng tiếc lại một mực không thể như nguyện.

Bạch Nhạc tự nhiên cũng có thể cảm giác được, trong khoảng thời gian ngắn, chính mình sợ rằng không có biện pháp đột phá.

Bất đắc dĩ phía dưới, lúc này mới buông tha tiếp tục tham ngộ ý niệm trong đầu, lấy Càn Nguyên Kiếm Ý, một kiếm chém về phía cái kia thần linh pho tượng!

Ùng ùng!

Trong hư không truyền đến nổ vang, theo lấy Bạch Nhạc một kiếm này, cái kia thần linh pho tượng ầm ầm đổ nát, cùng lúc đó một chỗ tan vỡ, còn có xung quanh ảo cảnh, cùng với trong hiện thực cái kia một tôn thần linh pho tượng.

Trước đó cũng đã từng có một lần kinh nghiệm, lần này tỉnh lại Bạch Nhạc cũng không có gì hoang mang, bình tĩnh nhìn lấy thần linh pho tượng triệt để tan vỡ, cũng nhìn lấy xung quanh năm trong phạm vi trăm thước, lần nữa khôi phục sinh cơ!

Nhưng mà , khiến cho Bạch Nhạc con ngươi chợt chặt lại đúng, lần này, hắn thức tỉnh, cũng không có thể làm cho xung quanh sở hữu biến thành tượng đá mọi người khôi phục lại.

Có ba tòa tượng đá, đều tại đồng thời hóa thành một chỗ toái thạch!

Thậm chí cũng lại không cảm giác được nửa điểm huyết nhục chi khu khí tức, giống như là cái kia vốn là chỉ là ba tòa pho tượng một dạng.

Có thể trên thực tế, Bạch Nhạc so với bất luận kẻ nào đều biết, cái kia có nghĩa là ba cái mạng người!

Tỉnh lại mấy người khác, chứng kiến cái kia một thần linh chi lực một lần nữa ngưng tụ ra Bạch Nhạc dáng dấp pho tượng, trong mắt cũng đồng dạng tràn đầy vẻ hoảng sợ, tỉnh lại trong nháy mắt, liền chợt hóa thành chim muông chi tản ra.

"Lần này, ngươi so Cố Vong Tình chậm ba ngày!"

Nhún nhún vai, Giang Nhược Hư nhẹ giọng mở miệng nói.

Giang tay ra, Bạch Nhạc lại hiển nhiên cũng không có cái gì dư thừa cảm xúc, tùy ý hồi đáp đạo, "Ai nhanh ai chậm không quan trọng, trọng yếu là. . . Đạt được nhiều ít, mấy ngày nay thu hoạch, ta rất hài lòng, không cần cùng người khác so với."

Nghe vậy, Giang Nhược Hư ánh mắt hơi hơi chút ngưng, lập tức trên mặt lần nữa lộ ra nụ cười.

"Không tầm thường! Ngươi tựa hồ so với ta trong tưởng tượng xuất sắc hơn a!"

"Tiên sinh khen nhầm!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi, "Người khác thế nào?"

Đối với Bạch Nhạc, Giang Nhược Hư cũng không cái gì giấu giếm, thẳng đem tin tức nói cho Bạch Nhạc nghe.

"Nói cách khác, bây giờ chỉ còn lại có mười tòa pho tượng?"

Coi là trước đó Bạch Nhạc bài trừ cái kia một tòa pho tượng, cũng đã có bảy tòa thần linh pho tượng truyền thừa bị người thu được, chỉ còn lại có cuối cùng mười tòa.

"Không sai!"

Gật đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng hồi đáp đạo, "Còn lại cái này mười tòa trong pho tượng, còn có hai tòa là kiếm đạo truyền thừa thần linh pho tượng, nếu như tốc độ ngươi rất nhanh lời nói. . . Có thể có thể thu được tất cả."

Lần đầu tiên bài trừ thần linh pho tượng, Bạch Nhạc dùng trọn ba tháng, mới may mắn thành công.

Bây giờ, bài trừ cái này một tòa pho tượng, Bạch Nhạc lại chỉ dùng hơn hai tháng một chút thời gian, đây cũng là am hiểu cùng không am hiểu phân biệt.

Cố Vong Tình tốc độ cũng đồng dạng cực nhanh.

Còn có hắn cũng đều đang cố gắng tìm hiểu, lưu cho Bạch Nhạc cơ hội

xác thực đã không tính quá nhiều.

Nếu như thân mật tính ác độc người, nói không chừng liền sẽ nghĩ biện pháp, giết chết sở hữu cùng chính mình cạnh tranh người, thật là hiển nhiên, Bạch Nhạc còn không làm được loại chuyện như vậy tới.

Hơn nữa, tại thần linh pho tượng trước đó, muốn làm được điểm này cũng cực kỳ gian nan.

Giang Nhược Hư cũng đồng dạng sẽ không cho phép dạng này sự tình phát sinh.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói, "Đã như vậy, xin mời tiên sinh lập tức mang ta đi chỗ tiếp theo đi."

Cứ việc có chút uể oải, thật là Bạch Nhạc nhưng cũng rõ ràng, lúc này không phải nói chuyện những khi này, hắn nhất định muốn giành giật từng giây.

Vẻn vẹn nửa ngày sau đó, Bạch Nhạc liền chạy tới chỗ tiếp theo thần linh pho tượng vị trí, lần nữa hóa thành tượng đá.

Thời gian liền như thế dần dần trôi qua!

Cũng có trước kinh nghiệm, tất cả mọi người tìm hiểu tốc độ tựa hồ cũng đề thăng không ít.

Lần này, Bạch Nhạc vẻn vẹn tốn hao nửa tháng thời gian, thì thành công bài trừ một chỗ thần linh pho tượng!

Mà ngay tại lúc đó, Cố Vong Tình, cùng với Bất Tử Thanh Vương, Dạ Nhận, cùng với hai vị khác Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thiên tài, cũng đều phân biệt lần nữa bài trừ một tòa pho tượng.

Trừ cái đó ra, còn có một vị Chúng Tinh điện thiên tài, vận khí vô cùng tốt, tách ra Bạch Nhạc bọn hắn những thiên tài này, ước chừng hoa thời gian nửa năm , đồng dạng phá vỡ một chỗ thần linh pho tượng.

Kể từ đó, còn lại thần linh pho tượng đã chỉ có ba chỗ!

Hơn nữa, lần này, cuối cùng chỗ này ẩn chứa cái này kiếm đạo truyền thừa thần linh pho tượng, là đồng thời bị, Bất Tử Thanh Vương, Cố Vong Tình, Bắc Vực vị kia Cửu hoàng tử, cùng với Bạch Nhạc bốn người chọn trúng!

Tính một chút thời gian, lần này Bất Tử Thanh Vương là trước hết chạy tới, muốn so với Bạch Nhạc sớm bảy ngày thời gian, sau đó là Cố Vong Tình, so Bạch Nhạc sớm năm ngày thời gian, cuối cùng mới là Bắc Vực vị kia Cửu hoàng tử, hầu như cùng Bạch Nhạc đồng thời chạy tới.

Không hề nghi ngờ, vô luận thành bại, đây đều là mấy người một lần cuối cùng cơ hội.

Hưởng qua thần linh pho tượng ngon ngọt, ai cũng rõ ràng, nhiều tìm hiểu một tòa thần linh pho tượng, có thể mang đến bao lớn chỗ tốt, mà cái này, vô luận cũng là mọi người khác loại một loại đọ sức.

Không có gì có công bình hay không, càng không có trọng tài.

Lặng yên không một tiếng động ở giữa, cái này một lần cuối cùng tỷ thí cũng đã lặng yên bắt đầu.

Đương nhiên, Giang Nhược Hư quan tâm lại cũng không là cái này.

Càng ngày càng nhiều thần linh pho tượng bị phá trừ, Giang Nhược Hư có thể cảm thụ được, ngăn cản cái kia một đạo cấm chế lực lượng, đã càng ngày càng yếu.

Chờ đến sở hữu thần linh pho tượng toàn bộ bị phá trừ, tất cả mọi người, liền đều sẽ tìm được tiến vào Chúng Tinh Thần Vực chỗ sâu con đường.

Mà hắn cũng tất nhiên yêu cầu, đi đầu một bước, chiếm trước tiên cơ.

Kể từ đó, một khi mất đi hắn áp chế, đợi được chỗ này thần linh pho tượng bị phá trừ, Bạch Nhạc giữa bọn hắn, chỉ sợ cũng sẽ không như vậy thái bình.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1199: Ngộ kiếm, kiếm đạo thông thần

Chỉ chớp mắt, lại là hai tháng đi qua.

Cực Tây Chi Địa cái kia Yêu Tu, cùng với Dạ Nhận phân biệt bài trừ mỗi người lựa chọn pho tượng, có thể Bạch Nhạc bọn hắn lựa chọn cái kia một tòa thần linh pho tượng lại như cũ cũng không có kết quả.

Cái này có chút khác thường, nhưng cái này bản thân liền là Giang Nhược Hư muốn kết quả.

Mặc dù đồng dạng đều là thần linh pho tượng, cái này có thể tưởng tượng muốn tìm hiểu độ khó, tự nhiên cũng là không giống nhau!

Chỗ này thần linh pho tượng, bản thân liền là khó khăn nhất một chỗ truyền thừa!

Cũng là Giang Nhược Hư cố ý muốn dẫn Bạch Nhạc bọn hắn ở chỗ này hoàn thành cuối cùng một chỗ thần linh pho tượng tranh đoạt.

Đúng, bây giờ, đây đã là cuối cùng một tòa pho tượng.

Không chỉ là Bạch Nhạc bọn hắn, bây giờ cái khác tu hành giả, cũng đều nhao nhao chạy tới, bất quá, tới mức này, nhưng cũng không ai lại tùy tiện gia nhập đối cuối cùng này một tòa pho tượng tìm hiểu, bởi vì căn bản không có ý nghĩa gì.

Đã hai tháng đi qua, tùy thời đều có thể có người thành công, lúc này cuốn vào, bất quá là không duyên cớ lãng phí thời gian mà thôi.

Hơn nữa, liền Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình loại thiên tài này, cũng rất khó đột phá, có thể thấy được chỗ này thần linh truyền thừa gian nan, một cái sơ sẩy, ngược lại sẽ chết ở chỗ này, cũng không có lời.

Nhìn lấy những người này, Hàn Tinh có chút khinh thường.

Lấy Hàn Tinh tính khí, cho dù là biết rõ tranh bất quá đối phương, nhưng dạng này cơ hội đặt trước mặt, cũng hầu như là muốn tranh một chuyến, không dám nói có thể phát sinh kỳ tích, có thể quá nhiều tìm hiểu một điểm kiếm đạo, cũng hầu như là tốt.

Nếu như là Bạch Nhạc hoặc là Cố Vong Tình rơi vào cuối cùng, Hàn Tinh dám khẳng định, hai người kia nhất định sẽ không buông tha cho.

Nhưng những này người nhưng bởi vì đủ loại nguyên nhân, sợ khó không tiến, hiển nhiên nhường hắn có chút coi thường.

"Không phải mỗi người đều là Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình. . . Bằng không, cũng liền không gọi được thiên kiêu vô song."

Rất dễ dàng liền từ Hàn Tinh trong mắt nhìn ra Hàn Tinh tâm tư, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói.

"Tầm thường hạng người, cần gì phải tiến vào Chúng Tinh Thần Vực!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ chán ghét, Hàn Tinh lạnh lùng nói rằng.

"Nào có nhiều thiên tài như vậy. . . Những người này, mới là hiện thực."

Giống như là Quan Lan, mặc dù thu thiên hạ anh tài, nhưng trên thực tế, cao cấp nhất người, lại như cũ có bối cảnh, không thể hoàn toàn xem như là người của Quan Lan.

Cũng tỷ như, bây giờ Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình, trên thực tế cũng

có thể coi là là người của Quan Lan, thật là, hai người kia lại có người nào có thể chân chánh xem như là Quan Lan học sinh?

Quan Lan thu người, cũng không quan tâm bối cảnh thân phận.

Thật là, phóng nhãn thiên hạ, nắm giữ tối đa tu hành tài nguyên, dễ dàng nhất bồi dưỡng được nhân tài, lại như cũ là Chúng Tinh điện, Bắc Vực, Cực Tây Chi Địa, Đông Nam quận những chỗ này.

Quan Lan bên trong, tối đa, cũng cũng là những thứ này trung tầng thiên tài, bọn hắn mặc dù đều không phải là cao cấp nhất thiên tài, nhưng lại cấu thành một thời đại căn cơ.

Những người này cũng giống như vậy!

Lắc đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Đi thôi, chúng ta không cần ở lại chỗ này nữa."

"Tiên sinh không đợi một cái kết quả?"

Hơi có chút vô cùng kinh ngạc, Hàn Tinh không hiểu hỏi.

"Không cần, cái kia không quan trọng."

Lắc đầu, Giang Nhược Hư bình tĩnh hồi đáp nói.

Đối với hắn mà nói, phá giải đại trận, bước vào Chúng Tinh Thần Vực trung tâm đi tìm chân tướng, mới là nhất chuyện trọng yếu, còn như Bạch Nhạc bọn hắn lẫn nhau, ai thắng ai thua, thật ảnh hưởng không lớn.

Thanh niên nhân, có thể coi trọng những thứ này hư danh, thật là Giang Nhược Hư nhưng là đã sớm không quan tâm những thứ này.

Phóng nhãn một đời người, nhất thời thành bại được mất, bản thân thì

không phải là rất trọng yếu.

Huống hồ, Giang Nhược Hư cũng có tâm khiến cái này người loạn một chút!

Như vậy, mới có thể cho hắn tranh thủ được càng nhiều tiên cơ.

Chúng Tinh Thần Vực bên trong, xưa nay tu hành giả ở giữa chém giết, mới là thường thấy nhất, cũng hung hiểm nhất, bây giờ, bởi vì cái này bóng đêm vô tận, cùng với thần linh pho tượng truyền thừa, đã để những người tu hành này, qua có chút quá thích ý.

Có hắn ở chỗ này đè nặng, tất cả mọi người có chút kiêng kỵ, chỉ khi nào hắn ly khai, nhiều người như vậy tụ chung một chỗ, khả năng liền sẽ không quá an tĩnh.

...

Quá gian nan!

Từ Bạch Nhạc ngày đầu tiên tiếp xúc kiếm đạo bắt đầu, liền từ chưa cảm thụ được gian nan như vậy tối nghĩa.

Cho dù là hắn trước đây không có chút nào căn cơ tình huống dưới, tu hành Linh Tê Kiếm Quyết, đều còn lâu mới có được bây giờ tìm hiểu tới trắc trở.

Cuối cùng này một chỗ thần linh pho tượng, lưu lại cũng không phải là cái gì khủng bố Thần Thông Truyền Thừa, thậm chí vừa vặn tương phản, có chỉ là mười bốn thức cơ sở kiếm chiêu!

Phách, trảm, tiệt, liêu, thiêu, câu, thứ.

Xuyên, mạt, tảo, điểm, băng, quải, vân.

Cái này mười bốn thức trụ cột nhất kiếm chiêu, là mỗi một cái kiếm tu từ ngày đầu tiên tu hành bắt đầu, liền nghe nhiều nên thuộc, tựa hồ không có chút nào chỗ khác thường.

Thật là, khi thật sự đắm chìm đến bên trong thời điểm, Bạch Nhạc mới đột nhiên phát hiện, tựa hồ tất cả kiếm đạo thần thông huyền diệu, đều ở đây mười bốn chiêu ở giữa.

Vô luận lại phức tạp kiếm đạo thần thông, phân giải ra ngoài, cũng bất quá chỉ là những cơ sở này kiếm chiêu tổ hợp mà thôi!

Giống như là ngu kiếm cùng Bất Nhị Khoái Kiếm!

Thật, bất quá chỉ là đem trụ cột nhất kiếm chiêu, kéo dài tới đến mức tận cùng mà thôi.

Những vật này, tựa hồ dễ hiểu, nhưng lại lại dễ dàng bị mỗi người sơ xuất.

Kiếm đạo bên trong, tựa hồ ẩn chứa quá nhiều phức tạp đồ vật, quá nhiều quy tắc.

Thậm chí một lần để cho người ta cảm thấy lệch khỏi quỹ đạo kiếm đạo bản thân.

Nhưng hôm nay, tại đây một tòa thần linh pho tượng trước mặt, Bạch Nhạc lại chợt cảm giác được, tựa hồ chính mình trước đó nhiều năm như vậy kiếm đạo, toàn bộ đều học uổng công, toàn bộ đều đi nhầm phương hướng!

Đây mới thực sự là có tính lẫn lộn!

Trên thực tế, có hai cái kiếm tu, tại từ nơi này thần linh pho tượng bên

trong, cảm thụ được điểm này sau đó, liền trực tiếp thần hồn tan vỡ, loại này phá vỡ, đủ để cho người tự hủy diệt!

Đương nhiên, nếu như kiếm đạo tu vi chưa đủ, căn bản thể ngộ không đến điểm này, liền ngược lại an toàn.

Chỉ là, người như thế, muốn tìm hiểu ra bên trong kiếm đạo, bài trừ cái này một tòa thần linh pho tượng, tự nhiên cũng đồng dạng không có bất kỳ hy vọng.

Bạch Nhạc cũng không biết, lưu lại chỗ này thần linh pho tượng thần linh, chính là ngày xưa một vị duy nhất được tôn là Kiếm Thần nhân vật khủng bố.

Cho dù là sáng chế Càn Nguyên Thần Kiếm vị kia Càn Nguyên thần linh, tại vị này Kiếm Thần trước mặt, cũng chỉ dám nắm vãn bối lễ.

Đương nhiên, so với việc người khác, Bạch Nhạc tìm hiểu tốc độ đã phải nhanh nhiều.

Tựu như cùng trước đây sáng chế ngu kiếm một dạng, Bạch Nhạc chính là trên kiếm đạo ác chịu khổ cực, lúc này mới có thể thành tựu ngu kiếm.

Bây giờ minh ngộ bên trong kiếm đạo, Bạch Nhạc cũng có thể giống vậy bình tĩnh lại, một lần nữa đi tu luyện cái này mười bốn thức trụ cột nhất kiếm chiêu.

Tu hành đến Bạch Nhạc bây giờ cảnh giới, vô luận tu luyện cái gì, tự nhiên đều muốn dễ dàng nhiều.

Đơn giản đem cái này mười bốn thức kiếm chiêu tu hành đến mức tận cùng, cũng không trắc trở, khó là như thế nào đem thông hiểu đạo lí, chân chính đem dung nhập chính mình kiếm đạo bên trong.

Đây mới là, Bạch Nhạc bị kẹt ở chỗ này vô pháp đột phá chỗ mấu chốt.

Trong lúc nhất thời, vô số ý niệm trong đầu, từ Bạch Nhạc trong đầu hiện lên!

Phảng phất trong nháy mắt, Bạch Nhạc lại trở về ban đầu ở bờ sông, chứng kiến Đinh lão thi triển Bất Nhị Thần Kiếm lúc dáng dấp.

Lúc kia, Bạch Nhạc chứng kiến, vẻn vẹn chỉ là Đinh lão đối với không gian nắm chặt.

Nhưng hôm nay, tìm hiểu cái này mười bốn thức cơ sở kiếm chiêu sau đó, Bạch Nhạc lại lại có bất đồng lý giải.

Đâm!

Bất Nhị Khoái Kiếm, trên thực tế, chính là đem đâm một chiêu này đi tới cực hạn kết quả.

Vô luận là ngu kiếm, bắt đầu Bất Nhị Khoái Kiếm, trên thực tế, tinh túy đều ở đây một cái gai bên trên, Bạch Nhạc đối với một thức này cũng là quen thuộc nhất, bây giờ, Bạch Nhạc liền đơn giản buông hắn ra ý niệm trong đầu, đem tâm thần toàn bộ đều đặt ở một thức này phía trên.

Một kiếm tiếp một kiếm đâm ra!

Bạch Nhạc phảng phất đã quên hắn một chỗ, trong mắt, trong lòng đều chỉ còn lại một động tác này.

Trước đó Bạch Nhạc, xuất kiếm chỉ là cầu nhanh!

Vô luận là ngu kiếm, vẫn là Bất Nhị Khoái Kiếm, tựa hồ cũng đều chỉ cầu một cái chữ mau.

Thật là, bây giờ theo lấy Bạch Nhạc chẳng những tìm hiểu cái kia thần linh pho tượng lưu lại kiếm ý, nhưng là dần dần từ trong cảm thụ được một loại không một vật.

Đâm, sở cầu, không chỉ có chỉ là nhanh!

Kiếm cũng không phải vẻn vẹn chỉ còn lại có nhanh một chữ này!

Cái gọi là thiên hạ võ công, duy khoái bất phá!

Nghe tựa hồ rất có đạo lý, thật là nếu như để vào kiếm đạo bên trong, cũng đã là tẩu thiên phong, lệch khỏi quỹ đạo chân chính kiếm đạo.

Dựa theo phương thức như vậy tiếp tục tu hành, cho dù là đi tới cực hạn, cũng bất quá chỉ là lại một cái Đinh lão, vĩnh viễn cũng vô pháp trở thành chân chính Kiếm Đạo Tông Sư, càng không luận thần đạo!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong đầu, phảng phất vô số ý niệm trong đầu chợt nổ tung.

Cũng giống như vì hắn một lần nữa đẩy ra một cánh cửa sổ.

Bạch Nhạc vẫn muốn đi kiếm đạo chi lộ, thật là cho tới nay, kiếm đạo nhưng xưa nay đều không phải là hắn lợi hại nhất thủ đoạn.

Tương phản, vô luận hắn thừa nhận hay không, Thông Thiên Ma Công mới là hắn tất cả tu hành căn cơ, Thôn Thiên Quyết, mới là hắn kinh khủng nhất thần thông.

Bạch Nhạc cho rằng, kiếm đạo mới là dung hợp đây hết thảy lực lượng con đường, cũng là thích hợp hắn nhất con đường.

Hắn cũng một mực ở trên con đường này thăm dò, tuy nhiên lại từ đầu đến cuối không có tìm đối phương hướng!

Cho đến giờ phút này, Bạch Nhạc mới rốt cục rõ ràng ý thức được, chính mình kiếm đạo, cần phải hướng cái dạng gì phương hướng phát triển.

Linh Tê Kiếm Quyết, Quảng Hàn Kiếm Ảnh, Kiếm Nhận Phong Bạo, Bắc Đẩu Kiếm Trận, Kiếm Linh Vũ thậm chí Càn Nguyên Thần Kiếm. . . Những thứ này sở hữu kiếm đạo thần thông, phảng phất đều một chút hiện lên tại Bạch Nhạc trong đầu, lại không ngừng phân giải làm nhất thức thức đơn giản nhất cơ sở kiếm chiêu.

Sau đó, Bạch Nhạc mới thử đem cái này tất cả một lần nữa khâu đứng lên.

Quá trình này quá gian nan, cũng quá thống khổ, phảng phất hao hết Bạch Nhạc sở hữu tâm trí, sở hữu tinh lực!

Nhưng mà, trong quá trình này, Bạch Nhạc nhưng cũng phảng phất phá kén thành bướm, nhường kiếm đạo chân chính hoàn thành một lần hoàn mỹ nhất lột xác.

Ngộ!

Tu hành đến chỗ sâu, trên thực tế, cũng chỉ còn lại có một chữ này!

Cái gì thiên phú đều không có ý nghĩa, chỉ có ngộ tính, mới có thể quyết định một cá nhân hạn mức cao nhất.

May mắn đúng, Bạch Nhạc ngộ tính một mực tốt!

Riêng là tại kiếm đạo phía trên!

Trước đó rất khó thể hiện ra loại ưu thế này đến, nhưng hôm nay tìm hiểu cái này mười bốn thức cơ sở kiếm chiêu, nhưng là nhường Bạch Nhạc triệt để đi lên một cái không giống nhau con đường.

Mặc dù bây giờ, Bạch Nhạc tựa hồ mới vẻn vẹn chỉ tính là mới vừa bước ra bước đầu tiên, có thể đối mặt thiên địa lại tựa hồ như đều từ nơi này một khắc bắt đầu, không giống nhau!

Kiếm đạo thông thần!

Tu hành đến mức tận cùng, tự nhiên là được thần thông.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc phảng phất lại nghĩ đến ban đầu nhìn thấy Thông Thiên Ma Quân thời điểm!

Thông Thiên Ma Quân từng nói, đại đạo thông thiên.

Bạch Nhạc phảng phất cho đến giờ phút này, mới chính thức ý thức được cái gì mới là chân chính Thông Thiên Đại Đạo.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1200: Kim sắc tinh thần

Sở hữu kiếm đạo đều tại đây khắc hòa làm một thể, cũng làm cho Bạch Nhạc bắt đầu sinh ra một cái ý niệm trong đầu.

Sáng tạo nhất thức thuộc về mình kiếm đạo thần thông!

Bạch Nhạc có rất nhiều thần thông, thật là cũng không có chính hắn chân chính sáng tạo ra thần thông.

Thôn Thiên Quyết, truyền từ Thông Thiên Ma Quân, Kiếm Nhận Phong Bạo, trên thực tế, thì là xuất xứ từ tại bí tàng không gian bên trong loạn nhận truyền thừa, còn như Đại Mộng Thiên Thu, Kiếm Linh Vũ, Bắc Đẩu Kiếm Trận những thứ này liền càng không cần phải nói.

Chân chính xem như là Bạch Nhạc chính mình sáng tạo ra, trên thực tế, cũng cũng chỉ có ngu kiếm mà thôi.

Có thể ngu kiếm cũng chỉ dừng lại ở rất nông cạn trình độ, thẳng đến gặp phải Đinh lão, cảm ngộ Bất Nhị Khoái Kiếm, lúc này mới đem ngu kiếm đẩy tới một cái khác trên độ cao.

Mà bây giờ, ở chỗ này, cảm ngộ những cơ sở này kiếm thức, nhưng là nhường Bạch Nhạc chân chính bắt đầu sinh một loại sáng tạo nhất thức kiếm đạo thần thông ý tưởng.

Trong lúc nhất thời, vô số ý niệm trong đầu từ Bạch Nhạc trong đầu chậm rãi nổi lên.

Vô số kiếm chiêu, thần thông chậm rãi hòa làm một thể, trong đầu không ngừng thôi diễn.

... .

Thiên kiêu chi tranh, tranh chính là trong gang tấc.

Bạch Nhạc tại ngộ kiếm, thật là người khác cũng không có dừng lại.

Bây giờ ở chỗ này, mỗi người đều là cao cấp nhất thiên tài, đối mặt cái này mười bốn thức cơ sở kiếm chiêu, mỗi người đều thu được lợi ích tốt nhiều.

Chỉ là, mỗi người lựa chọn phương hướng, cũng không so tương đồng.

Bạch Nhạc lựa chọn lấy bản thân kiếm đạo làm cơ sở, trước nghiên cứu, đâm một thức này, đồng thời nếm thử đem thôi diễn, đem bản thân kiếm đạo dung hợp duy nhất, thi triển ra thần thông tới.

Thật là, Cố Vong Tình lựa chọn nhưng là , dựa theo Kiếm Thần yêu cầu, đồng thời tìm hiểu cái này mười bốn thức kiếm chiêu, đề thăng kiếm đạo cảnh giới.

Lại là nửa tháng đi qua.

Bạch Nhạc đã trong đầu, hình thành nhất thức thần thông, đang tiến hành cuối cùng thôi diễn.

Nhưng mà, ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc lại chợt cảm thụ được một cổ lực lượng kinh khủng chợt đánh tới, toàn bộ ảo cảnh trực tiếp tan vỡ đứng lên.

Chỉ là trong nháy mắt thất thần, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp.

Ngay tại hắn chuyên tâm tìm hiểu thuộc về mình kiếm đạo thần thông thời điểm, đã có người trước một bước phá vỡ chỗ này thần linh pho tượng.

Oanh!

Căn bản không có ở lâu cho Bạch Nhạc trong chốc lát, trước mắt thần linh pho tượng liền đã bắt đầu vỡ nát, trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc liền từ trong ảo cảnh thoát ly, tỉnh lại.

Trên người đá vụn mở tung, khôi phục huyết nhục chi khu!

Vô ý thức ngẩng đầu, Bạch Nhạc liếc mắt liền chứng kiến không trung đang lấy thần lực ngưng tụ pho tượng, cứ việc bây giờ còn có vẻ hơi mờ nhạt, có thể Bạch Nhạc nhưng vẫn là trước tiên, liền phân biệt ra được đối phương thân phận.

Cố Vong Tình!

Vị này Chúng Tinh điện dốc hết bồi dưỡng ra thiên tài, vào giờ khắc này, cũng rốt cục cho thấy, cái kia thiên phú cường đại cùng ngộ tính, vượt lên đầu Bạch Nhạc một bước, phá vỡ thần linh pho tượng.

Bây giờ tại đây một chỗ thần linh pho tượng trước đó tìm hiểu người, có ít nhất hơn hai mươi người, thật là chỉ là chết ở chỗ này, hóa thành tượng đá vỡ vụn, liền có chín người!

Cao như vậy tỉ lệ tử vong, cũng đồng dạng nói rõ chỗ này khảo nghiệm gian nan!

Trong hư không thần quang hình thành pho tượng, hoàn toàn hình thành Cố Vong Tình dáng vẻ, trông rất sống động.

Cũng cơ hồ là trong cùng một lúc, Cố Vong Tình băng lãnh ánh mắt lần nữa rơi vào Bạch Nhạc trên người.

"Bạch sư đệ, lần này là ngươi thua!"

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc nhưng là trong nháy mắt từ Cố Vong Tình trong mắt, cảm thụ được một luồng nồng nặc sát khí.

Vô ý thức quét một chút xung quanh, Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh hai người đã không có ở đây.

Cũng chính là bởi vì như vậy, mới khiến cho bây giờ cục diện có vẻ càng phát ra có chút hỗn loạn lên.

Bạch Nhạc không chút nghi ngờ Cố Vong Tình muốn giết chết tâm tình mình.

Đang lúc trở tay, Nghịch Ma Kiếm liền chợt vào tay.

"Xem ra, Cố sư huynh là muốn lại theo ta thí chiêu."

"Đang có ý này!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, Cố Vong Tình lạnh giọng nói rằng, "Bạch Nhạc, để cho ta nhìn một chút, hơn nửa năm đó đến, ngươi đến tột cùng đề thăng nhiều ít đi. . . Nếu như quá yếu, hôm nay chỉ sợ chính là ngươi tử kỳ."

Cổ tay khẽ đảo, hàn quang lóe lên, lau một cái kiếm quang chợt từ không trung chém rụng.

Vẻn vẹn một kích ở giữa, liền lộ ra lau một cái đại đạo chi vận!

Trảm!

Lúc này Cố Vong Tình dùng, chính là mười bốn thức cơ sở kiếm chiêu bên trong, trụ cột nhất trảm.

Chỉ là bây giờ lại chiêu kiếm tầm thường, từ Cố Vong Tình trong tay thi triển mà ra, cũng đồng dạng lộ ra một cổ lực lượng kinh khủng, phảng phất đủ để nghiền ép tất cả.

Quá mạnh mẽ!

Một kiếm ở giữa, mọi người chung quanh liền không khỏi đồng thời biến sắc!

Riêng là, trước kia cũng một chỗ tìm hiểu tới chỗ này thần linh pho tượng người, càng rõ ràng minh bạch, một kiếm này ý vị như thế nào!

Trời sinh đạo thể!

Cố Vong Tình thực sự quá xuất sắc, xuất sắc đến, để cho người ta thậm chí ngay cả đố kỵ cảm xúc đều không thể sinh ra.

Trong lúc nhất thời, sở hữu ánh mắt, tựa hồ cũng rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Mí mắt hơi nhíu, Bạch Nhạc trong tay Nghịch Ma Kiếm chợt giơ lên, một cái trêu chữ kiếm quyết, liền chợt thi triển mà ra, dễ dàng ngăn trở Cố Vong Tình một kiếm này!

Cùng hắn thần linh pho tượng chỗ khác biệt, ở chỗ này, chỉ cần tìm hiểu, người người đều có thể có chỗ đề thăng.

Bạch Nhạc mặc dù không phải phá vỡ thần linh pho tượng người, thật là kiếm đạo nâng lên thăng, nhưng cũng đồng dạng phi thường khủng bố.

Trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình hai người cũng đã chiến đến một chỗ!

Hai người cũng không có thi triển thần thông gì, chính là lấy cái này cơ

sở mười bốn thức kiếm thức tới giao phong, nhìn tựa hồ không có gì chỗ xuất sắc, nhưng trên thực tế, chân chính có thể xem hiểu người, tuy nhiên cũng có thể minh bạch, trong lúc này ẩn chứa bực nào hung hiểm!

Không chút nào khoa trương nói, nếu như đổi một cái bình thường Hóa Hư Cảnh cao thủ đi vào, chỉ sợ căn bản tiếp không hai ba chiêu, liền sẽ trực tiếp bị chém giết.

Tất cả mọi người đem lực chú ý đặt ở một trận chiến này bên trên, riêng là trước đó những cái kia tìm hiểu tới người, lúc này càng là có thể từ Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình giao phong bên trong, lần nữa xác minh chính mình phỏng đoán.

Đương nhiên, cũng không phải là tất cả mọi người như vậy!

Trong đám người, cũng đồng dạng trong mắt mọi người lộ ra thâm thúy sát khí.

Kỷ Linh, không hoặc giả còn là cần phải gọi là Kỷ Thần!

Vị này Đông Nam quận quận trưởng, bây giờ liền ẩn dấu trong đám người, nhìn về phía Bạch Nhạc ánh mắt càng là tràn đầy cừu hận.

Trước đó, Giang Nhược Hư ở chỗ này, hắn không có cơ hội, cũng không dám động thủ,

Dù sao, đoạt xá Kỷ Linh sau đó, hắn bây giờ thực lực giảm xuống rất nhiều.

Nhưng hôm nay Giang Nhược Hư đã ly khai, Bạch Nhạc lại cùng Cố Vong Tình đánh nhau, đối với hắn mà nói, không thể nghi ngờ chính là một cái cơ hội tốt nhất.

Hơi hơi sử dụng một cái ánh mắt, trong đám người, bảy tám người đồng

thời lại gần, mơ hồ phong tỏa không gian, đem Bạch Nhạc vây ở bên trong.

Chỉ chờ Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình một trận chiến này phân ra thắng bại, liền tùy thời xuất thủ.

... ...

Liền bên này, Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình giao thủ đồng thời.

Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh cũng đã lần nữa chạy tới trước đó cái kia một chỗ ngăn cản bọn hắn bức tường ngăn cản trước đó.

So với việc Bạch Nhạc bọn hắn, Giang Nhược Hư đứng càng cao, tự nhiên chứng kiến, cũng liền càng nhiều.

Mười bảy tọa thần linh pho tượng, đồng thời bài trừ, bây giờ tại đây bức tường ngăn cản trước đó, liền phảng phất có mười bảy ngôi sao ánh sáng, rơi xuống.

Mí mắt hơi nhíu, Giang Nhược Hư khóe miệng không khỏi nổi lên vẻ tươi cười.

Chính như hắn dự tính một dạng, làm cái này mười bảy pho tượng toàn bộ bị phá trừ sau đó, đại trận tất nhiên sẽ phát sinh biến hóa, bây giờ nghĩ đến, Bạch Nhạc bọn hắn khả năng còn không có nhận thấy được loại biến hóa này.

Bất quá, không quan hệ, dùng không bao lâu, bọn hắn liền liền cảm thụ được.

Đại trận bị phá trừ, tự nhiên sẽ mang đến chỗ tốt cực lớn!

Cái thời gian đó, mới là những người kia ắt sẽ lần nữa phát sinh xung đột

thời điểm.

Mà cái này không thể nghi ngờ đúng là hắn muốn.

Ùng ùng!

Trong khoảnh khắc, không trung đột nhiên truyền đến một hồi thật lớn tiếng oanh minh.

Đứng ở chỗ này, Giang Nhược Hư có thể rõ ràng chứng kiến, mỗi một chỗ thần linh pho tượng vị trí, đều tùy theo lộ ra lau một cái huyễn lệ kim sắc quang mang, phá tan chân trời, dường như muốn đem cái này Chúng Tinh Thần Vực hắc ám triệt để dọn sạch đồng dạng.

Cũng cơ hồ là tại đồng thời, ngăn cản tại Giang Nhược Hư trước mặt cấm chế chợt vỡ vụn, trong nháy mắt, Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh hai người liền chợt vọt vào, thẳng đến Chúng Tinh Thần Vực chỗ sâu mà đi.

... ...

"Đó là cái gì?"

Chói mắt kim quang chợt phóng lên cao, làm cho tất cả mọi người cũng không khỏi thốt nhiên biến sắc!

Cái kia giữa kim quang, phảng phất ẩn chứa nồng nặc sinh cơ cùng dâng trào tinh lực , khiến cho mỗi người cũng không nhịn được muốn luyện hóa kim quang này bên trong lực lượng.

Cho dù là trong kịch chiến Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình, giờ khắc này cũng không khỏi đồng thời ngừng tay!

So với việc người khác, hắn cùng với Cố Vong Tình nhãn giới tự nhiên

càng cao.

Lúc này người khác còn chú ý bên này tình huống, Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình cũng đã trước một bước nghĩ đến toàn bộ đại trận!

Sau một khắc, Bạch Nhạc bọn hắn liền đột nhiên phát hiện, cái này mười bảy tọa thần linh pho tượng phía trên, đều xuất hiện một viên kim sắc tinh thần.

Vẻn vẹn liếc một cái, Bạch Nhạc liền có thể cảm giác được, những thứ này kim sắc tinh thần vô cùng trọng yếu.

Không có không kịp nghĩ nhiều, Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình hai người liền đồng thời hướng về đỉnh đầu cái này một viên kim sắc tinh thần bay đi.

"Giết!"

Người khác phản ứng mặc dù chậm một đường, tuy nhiên lại cũng cuối cùng không ngốc, trong nháy mắt rồi đột nhiên phản ứng kịp, chen lấn hướng về kia kim sắc tinh thần phóng đi.

"Cút ngay!"

Trong tích tắc, trong hư không lấy thần quang hình thành cái kia một tòa pho tượng chợt lộ ra lau một cái khí tức kinh khủng.

Chợt hóa thành một thanh kim sắc trường kiếm, hung hãn hướng về trong hư không người khác quét tới.

Bài trừ một chỗ thần linh pho tượng, lưu lại thần quang pho tượng, vốn nhờ để có thể điều động vùng không gian này lực lượng!

500m khoảng cách, cái phạm vi này bên trong, giống như là một mảng

nhỏ lĩnh vực một dạng, có thể làm cho người ta bằng vào pho tượng khống chế cái này một phương không gian.

Cố Vong Tình cái này khẽ động, người khác cũng liền đều phản ứng kịp.

Đoàn người nhất thời liền hỗn loạn lên.

Mười bảy tọa thần linh pho tượng, nghe mặc dù nhiều, nhưng trên thực tế, lại đã sớm đã bị Bạch Nhạc bọn hắn những thứ này cao cấp nhất thiên tài chiếm giữ, loại tình huống này, người khác liền rất khó lại thu được chỗ tốt gì.

Loại cám dỗ này phía dưới, không ai có thể nhịn được!

Nơi này là cái kia?

Chúng Tinh Thần Vực a, ở chỗ này, cho tới bây giờ đều là sinh tử tự phụ, cho dù là giết Cố Vong Tình, đi ra ngoài đều không cần phải lo lắng sẽ có cái gì hậu hoạn.

Trong lúc nhất thời, mọi người nhất thời hướng về Bạch Nhạc bọn hắn giết đi qua.

Đạo lý rất rõ ràng, một đấu một giao phong, những người này tự nhiên không phải Bạch Nhạc đối thủ của bọn họ, chỉ khi nào rơi vào vây công cùng hỗn chiến, vậy coi như không hợp ý nhau, lẫn nhau ở giữa hạ độc thủ, chỉ là trạng thái bình thường, đợi được đem Bạch Nhạc bọn hắn bài trừ thần linh pho tượng người giết xuống, bọn hắn dĩ nhiên là có thể một lần nữa đi tranh thủ những thứ này kim sắc tinh thần.

PS: Cảm mạo nóng sốt, khó chịu một ngày, thực sự không viết nổi.

Năm nay cũng không biết làm sao, chỉ cần một chút tuyết, liền sẽ quan tâm, mới vừa uống thuốc, mí mắt đánh lộn, ta đi ngủ, hôm nay liền

chương một.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1201: Cướp đoạt

Thiên hạ rộn ràng đều vì lợi lai, thiên hạ nhốn nháo đều vì lợi hướng.

Người sống ở trên đời này, không có gì hơn chính là truy danh trục lợi.

Tu hành giả cũng là người, là nhân, tự nhiên cũng liền trốn không thoát cái vòng này.

Hỗn chiến trong nháy mắt liền mở màn.

Không có ăn ý, không có chỉ huy, toàn bộ cục diện triệt để không khống chế được.

Từng cái đều tại tìm cơ hội hạ độc thủ, nhưng trên thực tế, mỗi người cũng đều lúc nào cũng có thể bị người khác hạ độc thủ.

Liền cái này 500m phạm vi, đã sớm loạn thành hỗn loạn.

"Tiểu Bạch!"

Quát chói tai một tiếng, cách đó không xa đột nhiên hiện lên một đạo bạch sắc thiểm điện, trong khoảnh khắc, Tiểu Bạch Long cũng đã rơi vào Bạch Nhạc bên người.

Ngẩng đầu nhìn liếc mắt đỉnh đầu viên kia kim sắc tinh thần, Bạch Nhạc nhưng là trực tiếp buông tha cùng Cố Vong Tình cướp đoạt dự định.

"Chúng ta đi!"

Rơi vào Tiểu Bạch Long trên lưng, Bạch Nhạc trầm giọng phân phó nói.

"Ngăn lại hắn, đừng cho bọn hắn chạy!"

Bạch Nhạc muốn chạy, Bất Tử Thanh Vương bọn hắn, trước đó từng cái đã từng bài trừ thần linh pho tượng người, lúc này đều muốn chạy.

Cùng bả tinh lực lãng phí ở nơi đây, còng không bằng tha bỏ bên này, trước cướp đoạt chính mình viên kia kim sắc tinh thần cho thỏa đáng.

Nhưng hắn người cũng không phải người ngu, chứng kiến Bạch Nhạc bọn hắn muốn chạy, nhất thời cũng liền đi theo phản ứng kịp, lớn tiếng hô lớn.

Cứ như vậy chỉ chớp mắt thời gian, Cố Vong Tình nhưng là đã rơi vào viên kia kim sắc tinh thần bên cạnh, bàn tay chợt lộ ra, rơi vào cái kia kim sắc tinh thần phía trên, phảng phất trong nháy mắt, có vạn đạo kim quang bộc phát ra, đem cái này một mảnh thiên địa chợt rọi sáng.

Chỗ trong mắt mọi người, giờ khắc này, phảng phất đều chỉ còn lại kim sắc, thấy không rõ bất kỳ vật gì.

Nhưng mà, cũng cơ hồ là tại đồng thời, Tiểu Bạch Long cũng đã mang theo Bạch Nhạc xông ra.

Kim quang kia nổ lên trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền rõ ràng cảm thụ được, đó là Thần Chi Bản Nguyên khí tức!

Người khác, có thể cũng không biết điều này có ý vị gì, thật là Bạch Nhạc nhưng là rõ ràng.

Không có bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trước đó, hắn liền cùng Bạch Cốt phu nhân liên thủ, trước sau giết chết hai vị bán thần, cướp đoạt đối phương Thần Chi Bản Nguyên.

Mặc dù phần lớn thật đều bị Bạch Cốt phu nhân lấy được, có thể Bạch

Nhạc nhưng cũng đồng dạng theo thôn phệ không ít Thần Chi Bản Nguyên.

Bằng không, thực lực của hắn cũng không khả năng đề thăng nhanh như vậy!

Trước đó, Bạch Nhạc thật cũng không có quá bả Thần Chi Bản Nguyên coi ra gì, Bạch Cốt phu nhân cái gọi là thần đạo, hắn cũng không có hứng thú, thật là bây giờ lại không giống nhau.

Bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, Bạch Nhạc cũng càng ngày càng cảm thụ được thần linh cường đại.

Hóa Hư phía trên, chính là thần linh!

Cũng là tu hành giới trước đó nghe đồn tiên, cũng là Diệp Huyền đại sư trong miệng cái gọi là Thế Giới Cảnh!

Cái này không trọng yếu!

Tu hành Thông Thiên Ma Công, về điểm này, Bạch Nhạc xem so bất luận kẻ nào đều thấu triệt, cái gọi là Thần Chi Bản Nguyên, trên thực tế, cũng bất quá chỉ là một loại hình thức khác lực lượng mà thôi!

Tựa như trước đây, Bạch Nhạc đạo ma song tu, ma khí cùng linh lực lẫn nhau không dung.

Khi đó, đạo ma tựa hồ là phân biệt rõ ràng, Bạch Nhạc muốn, cũng vẻn vẹn chỉ là làm sao đem đạo ma hai loại lực lượng hợp lại làm một.

Nhưng là chân chính chờ hắn tiếp xúc được tinh lực, sau đó mới phát hiện, căn bản không có vấn đề nói ma dung hợp, làm lột xác đến càng cao hơn một tầng thứ lực lượng thời điểm, giữa hai bên, liền không có khác nhau chút nào.

Bây giờ cũng giống như vậy!

Thần Chi Bản Nguyên, tại Bạch Nhạc xem ra, chính là một loại càng cao cấp hơn lực lượng, so tinh lực cường đại hơn càng thuần túy lực lượng.

Tiểu Bạch Long tốc độ quá nhanh, căn bản không chờ người khác phản ứng kịp, Bạch Nhạc cũng đã dung nhập trong bóng tối, thẳng đến trước đó hắn bài trừ qua thần linh pho tượng mà đi.

Kèm theo Bạch Nhạc rời đi, hỗn loạn cũng không có duy trì liên tục lâu lắm.

Một trận hỗn loạn chém giết, chết mấy chục người, thật là trên thực tế, vô luận là Bạch Nhạc, Cố Vong Tình, vẫn là Bất Tử Thanh Vương bọn hắn, đều đã tìm được cơ hội thoát thân mà đi.

Thành công là không có có may mắn.

Chỉ có sở hữu cường đại hơn lực lượng, mới có thể trổ hết tài năng.

Đương nhiên, cũng không phải tất cả mọi người đặc biệt thuận lợi!

Lúc này Cố Vong Tình liền có chút vô cùng căm tức!

Ở chỗ này, sở hữu cái kia một tòa thần lực ngưng tụ chính mình pho tượng, Cố Vong Tình mới có thể trước một bước đoạt được cái kia kim sắc tinh thần, thật là, tiếp đó, hắn lại đột nhiên phát hiện, muốn luyện hóa cái này kim sắc trong tinh thần lực lượng cũng không dễ dàng.

Nếu như không phải là bởi vì Bạch Nhạc bọn hắn đào tẩu, phân tán rất nhiều người lực chú ý, khiến cái này người theo truy sát tới.

Nếu như không phải là bởi vì, xung quanh có Chúng Tinh điện cao thủ

đứng ra bảo hộ hắn.

Hắn căn bản cũng không khả năng thuận lợi luyện hóa cái này kim sắc tinh thần lực lượng.

Đạp ở trong hư không, luyện hóa cái này kim sắc tinh thần lực lượng, Cố Vong Tình trong đầu lại hiển nhiên nghĩ đến càng nhiều.

Hắn rõ ràng nhớ kỹ, Giang Nhược Hư trước đó là ở nơi đây.

Giang Nhược Hư không có khả năng vô duyên vô cớ tiêu thất.

Nếu như Giang Nhược Hư ở chỗ này, bằng vào Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh cái kia thực lực tuyệt đối, liền đủ để ngăn chặn tất cả mọi người, không đến mức gây ra lớn như vậy náo động tới.

Có thể hết lần này tới lần khác Giang Nhược Hư tiêu thất.

Cố Vong Tình đương nhiên sẽ không cho rằng Giang Nhược Hư thật không ngờ dạng này kết quả.

Nhưng hắn vẫn là làm như thế, liền nhất định có Giang Nhược Hư lý do!

Trong nháy mắt, Cố Vong Tình ánh mắt chợt hướng về Chúng Tinh Thần Vực chỗ sâu. . .

... .. .

"Phát hiện thì như thế nào?"

Lắc đầu, Giang Nhược Hư bình tĩnh mở miệng nói, "Mồi đã ném ra, vô luận trong lòng bọn họ là như thế nào, dạng này quyền lợi đặt trước mặt, không ai có thể cự tuyệt."

Mang theo Hàn Tinh một chỗ phá tan cấm chế trở ngại, tiếp tục hướng về Chúng Tinh Thần Vực chỗ sâu bay đi.

Giang Nhược Hư tiếp tục nói, "Ngươi nhớ kỹ, trên đời này, không có gì hoàn toàn mưu kế, sở hữu tính toán, đều là xây dựng ở thực lực cơ sở phía trên."

"Chúng ta sở dĩ, có thể một mực chiếm tiên cơ, nhanh bọn hắn một bước, cũng không phải là bởi vì ta có nhiều thông minh, mà là bởi vì, chúng ta mạnh hơn bọn họ!"

"Thần Chi Bản Nguyên, đối với bọn hắn mà nói, là cự tuyệt không mê hoặc, nhưng đối với ta mà nói. . . Lại không quá lớn lực hấp dẫn!"

"Cho nên, coi như là Cố Vong Tình hoặc là Bạch Nhạc, xem thấu tâm tư ta, bọn hắn cũng vô lực cải biến!"

"Cũng không là bởi vì bọn hắn ngu xuẩn, mà là bởi vì. . . Bọn hắn còn chưa đủ mạnh!"

... ...

"Còn chưa đủ mạnh a!"

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói.

Có Tiểu Bạch Long hỗ trợ, Bạch Nhạc tốc độ là nhanh nhất, bất quá gần nửa canh giờ thời gian, Bạch Nhạc cũng đã chạy tới Càn Nguyên thần linh vị trí cái kia một chỗ thần linh pho tượng trước đó, dễ dàng liền rơi vào một khắc này kim sắc tinh thần trước đó.

Bạch Nhạc có thể cảm giác được, nếu như dựa theo phương thức bình thường luyện hóa, chí ít yêu cầu hai canh giờ thời gian, hắn có thể đủ hoàn toàn luyện hóa cái này một viên kim sắc tinh thần bên trong Thần

Chi Bản Nguyên!

Thật là, hai canh giờ thời gian, thật quá dài dằng dặc.

Dài dằng dặc đến, đủ để cho người khác đuổi theo, lần nữa quấy rầy hắn.

Dài dằng dặc đến, hắn căn bản không có thực tế đến cướp đoạt càng nhiều đồ vật,

Dài dằng dặc đến, hắn khả năng rất khó lại đuổi thượng Giang Nhược Hư cước bộ.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong mắt liền lộ ra lau một cái lệ mang, trong lòng nhất thời làm ra quyết đoán!

"Thôn thiên!"

Lạnh lùng từ trong miệng phun ra hai chữ này, trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền trực tiếp thi triển ra Thôn Thiên Quyết.

Thông Thiên Ma Công lực lượng bị thi triển đến mức tận cùng, điên cuồng thôn phệ xung quanh mỗi một phần lực lượng.

Thường quy biện pháp, vô pháp trong vòng thời gian ngắn luyện hóa, thế nhưng, Bạch Nhạc cho tới bây giờ đều không phải là người thường.

Thôn Thiên Quyết tồn tại, bản thân liền là hắn lớn nhất ỷ vào.

Trong tích tắc, cái kia kim sắc tinh thần bên trong lực lượng, liền chợt điên dũng mãnh vào Bạch Nhạc thân thể cùng trong thần hồn.

Nếu như nói, tình huống bình thường hạ luyện hóa, là dùng ống nước tới đón thủy, các loại (chờ) cái ao này bên trong thủy tự nhiên lưu xong, như vậy một khi thi triển Thôn Thiên Quyết, liền chờ thế là đem ống nước nổ

tung, trực tiếp nhường trong hồ thủy, từ bốn phương tám hướng chảy ra.

Kể từ đó, Bạch Nhạc luyện hóa tốc độ, đâu chỉ đề thăng gấp mười lần!

Mới bất quá rất ngắn một khắc đồng hồ thời gian, Bạch Nhạc cũng đã ngạnh sinh sinh đem cái này một khắc kim sắc tinh thần luyện hóa xuống dưới.

Quan trọng hơn là, Bạch Nhạc đã không định đàng hoàng lại đi tìm mặt khác một tòa chính mình bài trừ thần linh pho tượng.

Tất nhiên thi triển Thôn Thiên Quyết , bên kia căn bản không quan tâm có hay không ngăn cản.

Nếu bàn về luyện hóa tốc độ, có ai có thể rất nhanh qua Thôn Thiên Quyết trực tiếp thôn phệ?

Trong mắt lộ ra lau một cái lệ mang, Bạch Nhạc lần nữa nhảy lên Tiểu Bạch Long lưng.

"Đi, tiểu tử kia, ta mang ngươi đánh cướp đi!"

... ...

"Bạch Nhạc, ngươi làm cái gì?"

Trước hết tao tai, chính là vị kia Cực Tây Chi Địa Yêu Tu, Kim Sí Đại Bằng.

So sánh dưới, tốc độ của hắn bản thân cũng là nhanh nhất, cùng Tiểu Bạch Long hầu như tương xứng, vốn cho là, dựa vào dạng này ưu thế tốc độ, hắn rất dễ dàng luyện hóa cái này kim sắc tinh thần lực lượng mới đúng.

Nhưng hôm nay, hắn mới vừa luyện hóa phân nửa, liền chợt gặp phải Bạch Nhạc.

Hơn nữa, cái này chết tiệt hỗn đản, dĩ nhiên căn bản không đi tìm chính hắn bài trừ thần linh pho tượng, mà là trực tiếp cướp trắng trợn.

Kinh khủng nhất đúng, cái kia môn hắn xem không hiểu thần thông, phảng phất sinh ra chính là vì cướp đoạt một dạng, ngạnh sinh sinh giữ lại một bộ phận kim sắc tinh thần lực lượng!

Mắt mở trừng trừng nhìn lấy thuộc về mình lực lượng bị Bạch Nhạc cướp đoạt, Kim Sí Đại Bằng gần như sắp cũng bị tức điên.

Mở hai cánh, hung hãn hướng về Bạch Nhạc đánh tới.

Chỉ là, Bạch Nhạc rồi lại nơi nào quan tâm cái này.

Tất nhiên dám động thủ, hắn liền đã làm tốt xấu nhất dự định, lúc này mới cái nào đến đâu a!

"Tiểu Bạch, có muốn ăn hay không cái này Kim Sí Bàng chim to, ta cho ngươi đem ngươi cánh chém xuống đến, làm thành cánh gà nướng!"

Trong mắt lộ ra vẻ tàn khốc, lật bàn tay một cái, Nghịch Ma Kiếm chợt xuất thủ, không hỏi mọi việc, Bạch Nhạc trực tiếp thẳng hướng về Kim Sí Đại Bằng giết đi qua.

Bạch Nhạc cái này vừa động thủ, nhưng là nhất thời đem Kim Sí Đại Bằng hù vừa nhảy.

Trước hắn, chỉ là giận Bạch Nhạc loại này vô sỉ hành vi, lại cũng không phải là thật muốn cùng Bạch Nhạc phân một cái sinh tử.

Huống chi, bây giờ Bạch Nhạc bên người còn có một cái Tiểu Bạch

Long.

Bộ này căn bản là không có cách đánh!

Hơn nữa, trước hắn bài trừ thần linh pho tượng cũng không chỉ cái này một tòa, cho dù là ném khỏi đây một chỗ, cũng vẫn như cũ sẽ không kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Loại tình huống này, hắn nơi nào còn có tâm tư cùng Bạch Nhạc triền đấu, vỗ cánh vung lên, cả người liền chợt hiện ra bổn tướng, hướng về mặt khác một chỗ thần linh pho tượng vị trí bỏ chạy.

"Bạch Nhạc, cái này một món nợ, ta nhớ xuống, sau này tất có hồi báo!"

Không trung lưu lại một câu uy hiếp lời nói, Kim Sí Đại Bằng nhất thời liền biến mất trong bóng đêm.

Chỉ là đối với uy hiếp như vậy, Bạch Nhạc hiển nhiên là căn bản không có để ở trong lòng, con rận nhiều không cắn, cũng không quan tâm thêm một người hận chính mình.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói, "Tiểu Bạch, chúng ta đi!"

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1202: Mộ địa

Thời gian là vàng bạc, thời gian chính là sinh mệnh!

Lúc này, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Cố Vong Tình, tất cả mọi người thật chính là tại đoạt thời gian.

Chạy đi thời gian, còn có luyện hóa kim sắc tinh thần thời gian.

Làm Bạch Nhạc từ Kim Sí Đại Bằng bên này cướp đi phân nửa kim sắc tinh thần bên trong lực lượng lúc, trong bầu trời, cái kia mười bảy khỏa kim sắc tinh thần, cũng đã tiêu thất sáu viên!

Còn lại kim sắc tinh thần ít hơn, cũng liền có nghĩa là, tranh đoạt tất phải kịch liệt hơn.

Đây là người nào đều không thể hồi tránh vấn đề.

Đợi thêm hai canh giờ tả hữu, đợi được người khác mỗi người luyện hóa lại một ngôi sao sau đó, còn lại cuối cùng cái kia mấy viên tinh thần tranh đoạt, mới là chân chính máu tanh nhất.

Điểm này, Bạch Nhạc lòng biết rõ.

Cho nên, hắn bây giờ chính là muốn nắm chặt cơ hội này, tới đoạt thời gian.

Từ Kim Sí Đại Bằng chiếm giữ chỗ này thần linh pho tượng vị trí sau khi rời khỏi, kế tiếp gần nhất thần linh pho tượng là Bất Tử Thanh Vương chiếm giữ, Bạch Nhạc cũng không hứng thú, đi theo Bất Tử Thanh Vương tranh đoạt.

Trước không nói giữa hai người hiện tại là quan hệ hợp tác, hơn nữa, tính ra, Bất Tử Thanh Vương vẫn tính là đối Bạch Nhạc có ân.

Cho dù là rõ ràng đánh minh động tay, bây giờ Bạch Nhạc, chỉ sợ cũng còn chưa phải là Bất Tử Thanh Vương đối thủ.

Lách qua Bất Tử Thanh Vương sau đó, Bạch Nhạc tại đây rất ngắn hai canh giờ ở giữa, lại xuất thủ cướp đoạt hai lần, sau đó lúc này mới trở lại chỗ ở mình cái kia một chỗ thần linh pho tượng trước đó, ở chỗ cái khác tu hành giả một trận đại chiến phía sau, luyện hóa chỗ này kim sắc tinh thần.

Đến đây kết thúc, trong bầu trời, vẫn sáng kim sắc tinh thần, cũng đã vẻn vẹn chỉ còn lại có ba viên!

Nhưng mà, đến lúc này, Bạch Nhạc nhưng là quả đoán lựa chọn buông tay!

Cuối cùng cái này ba viên kim sắc tinh thần, nhìn lấy mê người, thật là nhìn chằm chằm người nhưng bây giờ quá nhiều.

Trên thực tế, trước đó, Bạch Nhạc luyện hóa chính mình viên kia kim sắc tinh thần thời điểm, cũng đã lọt vào vây công, nếu như không phải là Tiểu Bạch Long đủ quá cường hãn, hắn luyện hóa tốc độ vừa nhanh, cũng đã muốn thất thủ.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, thu hoạch đã không nhỏ.

Hai viên hoàn chỉnh kim sắc tinh thần, còn có xuất thủ cướp đoạt ba lần, mặc dù mỗi một lần cướp được cũng chỉ là một phần lực lượng, có thể cộng lại, nhưng cũng tương đương với một viên nhiều hoàn chỉnh tinh thần.

Tổng cộng mới mười bảy khỏa kim sắc tinh thần, Bạch Nhạc một cá

nhân liền độc chiếm ba viên nửa, kết quả này, đã lệnh Bạch Nhạc rất hài lòng.

Bây giờ, chẳng thà thẳng thắn bỏ qua cuối cùng ba viên tinh thần, khiến người khác đi tranh đoạt.

Hơn nữa, so với việc những thứ này, Bạch Nhạc cũng càng quan tâm, Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh, trước một bước ly khai, bước vào Chúng Tinh Thần Vực chỗ sâu, đến tột cùng có mục đích gì.

Không có ai thương lượng, thật là trên thực tế, làm ra dạng này lựa chọn, cũng không chỉ Bạch Nhạc một cá nhân.

Cố Vong Tình, Dạ Nhận, Bất Tử Thanh Vương, thậm chí là vị kia Kim Sí Đại Bằng, cũng đều làm ra tương đồng lựa chọn.

Xác định phương vị, rất nhanh Bạch Nhạc bọn hắn tìm được trước đó ngăn lại Giang Nhược Hư bọn hắn cấm chế.

Bây giờ, theo lấy những cái kia kim sắc tinh thần bị luyện hóa, cấm chế đã hầu như triệt để tan vỡ.

Không có bất kỳ do dự nào, Bạch Nhạc liền dẫn đầu mang theo Tiểu Bạch Long xông qua cấm chế.

Chỉ là, vẻn vẹn chính là vài mét khoảng cách, làm vượt qua cái kia một đạo cấm chế, Bạch Nhạc rồi đột nhiên cảm thụ được trên người căng thẳng, phảng phất xung quanh áp lực, chợt đề thăng gấp mười lần!

Không chút nào khoa trương nói, muốn ở chỗ này còn sống, chí ít cũng có Hóa Hư thực lực.

Đổi Tinh Hải Cảnh cường giả qua đây, quen thuộc ở giữa, Tinh Hải liền sẽ bị kinh khủng này áp lực nghiền nát.

Dạng này áp lực dưới, Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Long cũng căn bản bay không vui.

Thậm chí vì an toàn, Bạch Nhạc đã từ Tiểu Bạch Long trên lưng rơi xuống, cẩn thận tiếp tục tiến lên!

Chỉ là, cùng trước kia một dạng, nơi đây y nguyên vẫn là đen kịt một màu, xem không đến bất luận cái gì đồ vật, thậm chí có một loại nói không nên lời âm lãnh chi ý.

... ...

"Nơi này là. . . Phần mộ a!"

Nhìn trước mắt dưới chân những thứ này mộ bia, Giang Nhược Hư không khỏi hít sâu một hơi, chậm rãi mở miệng nói.

Một đường thâm nhập Chúng Tinh Thần Vực trung tâm, Giang Nhược Hư một mực tại hiếu kỳ, nơi đây đến tột cùng có cái gì, nhưng lại làm sao cũng không nghĩ đến, chân chính đi tới Chúng Tinh Thần Vực trung tâm, chứng kiến, dĩ nhiên là cái này một mảnh mộ địa!

Muốn nói khác biệt.

Nơi đây bất đồng duy nhất chính là, những thứ này trong phần mộ, mai táng toàn bộ đều là thần linh cường giả.

Đây là một chỗ mai táng Chúng Thần Mộ Địa!

Chỉ là trước mắt cái này rậm rạp mộ bia, liền đạt hơn trên trăm, mà cái này, hầu như liền có nghĩa là trăm vị thần linh cường giả vẫn lạc, đây là bực nào nghe rợn cả người sự tình.

Cho dù là Giang Nhược Hư, giờ khắc này cũng có chút khó khống chế ở tâm tình mình.

"Tiên sinh. . . Chúng ta không thể ở lại chỗ này, trên người chúng ta đã nhiễm phải tử khí."

Cơ hồ là đồng thời, Hàn Tinh trầm giọng mở miệng nói.

So với việc Giang Nhược Hư, Hàn Tinh nặng hơn chú một ít tính thực chất đồ vật.

Làm Giang Nhược Hư còn đắm chìm tại nhiều như vậy thần linh trên mộ bia thời điểm, Hàn Tinh cũng đã nhạy cảm ý thức được, thân thể hai người đã bị tử khí ăn mòn.

Lấy hai người thực lực, trong khoảng thời gian ngắn bị tử khí ăn mòn, còn không quan hệ, thật là giả sử tiếp tục lưu lại nơi đây , mặc cho tử khí tiếp tục ăn mòn xuống dưới, khả năng liền phiền phức.

Cái khác không nói, chí ít thân thể thì nhất định sẽ bị hủy diệt.

"Tử khí?"

Lông mày nhíu lại, Giang Nhược Hư nhưng cũng tùy theo phản ứng kịp.

Chỉ là, cùng Hàn Tinh không giống nhau, giờ khắc này Giang Nhược Hư trong đầu lại hiện lên càng nhiều ý niệm trong đầu. . .

... ...

Vô luận nhiều máu tinh tranh đoạt cùng chém giết, cũng cuối cùng là sẽ có kết quả.

Bạch Nhạc bọn hắn buông tha, cũng không có nhường cuối cùng ba viên

kim sắc tinh thần tranh đoạt thay đổi đơn giản, tương phản chỉ biết càng thêm thảm liệt.

Rốt cuộc ai cuối cùng tranh đoạt thành công, Bạch Nhạc cũng không biết.

Thế nhưng tại Bạch Nhạc bọn hắn bước vào Chúng Tinh Thần Vực chỗ sâu nửa ngày sau đó, trong bầu trời, cuối cùng ba viên kim sắc tinh thần cũng biến mất theo.

Xung quanh tất cả, tựa hồ lại quy về hắc ám.

Đương nhiên, dẫn tới Bạch Nhạc chú ý cũng không phải là những thứ này, mà là tùy theo cái kia cuối cùng ba viên tinh thần tiêu thất, xung quanh khí tức, tựa hồ lạnh hơn vài phần.

Phảng phất từ nơi sâu xa, có một cái thanh âm, đang nhắc nhở Bạch Nhạc lập tức lui về, rời xa nơi đây.

Ngay sau đó, toàn bộ Chúng Tinh Thần Vực bên trong, sở hữu mãnh thú, cũng đều theo cuồng bạo.

Vốn chỉ là canh giữ ở chỗ ở mình khu vực mãnh thú, chung quanh chạy trốn tán loạn, công kích tất cả trước mặt địch nhân, vô luận là tu hành giả, vẫn là đồng loại!

Kinh khủng hơn đúng, loại này cuồng bạo, phảng phất còn có cực đại sức cuốn hút, rất nhiều gặp qua mãnh thú công kích người, đang lẩn trốn sau khi đi ra, cũng đồng dạng liền táo bạo dễ nộ, khó khống chế tâm tình mình.

... ...

"Thì ra là thế!"

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, nhìn lên bầu trời bên trong, cuối cùng ba viên kim sắc tinh thần tiêu thất, Giang Nhược Hư trong mắt lộ ra lau một cái minh ngộ chi sắc, nhẹ giọng lẩm bẩm.

Trước đó, Giang Nhược Hư vẫn cho rằng, cái kia mười bảy tọa thần linh pho tượng hợp thành đại trận, thiết hạ cấm chế là vì ngăn cản người tiến vào Chúng Tinh Thần Vực chỗ sâu.

Nhưng hôm nay, hắn mới rốt cuộc minh bạch.

Đại trận kia, thật là vì phòng ngừa người bên trong đi ra ngoài, phòng ngừa nơi đây khí tức tiết ra ngoài.

Đương nhiên, cũng không hoàn toàn là vì ngăn cản bên ngoài người tiến đến.

Bằng không, mỗi một chỗ thần linh pho tượng thượng cũng sẽ không lưu lại truyền thừa.

Cái kia tựa hồ càng giống như là một loại khảo nghiệm, đang chờ một ngày nào đó, một người nào đó đến, tới mở ra phong ấn, tìm được chân tướng!

Rất hiển nhiên, nếu như nói, có một ngày như vậy, có một người như thế.

Vậy liền nhất định cùng Tử Vi Đế Tinh có quan hệ.

Chỉ là, đánh bậy đánh bạ, Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh, lại ngược lại trước một bước chạy tới nơi này.

"Tiên sinh, chúng ta bây giờ làm sao bây giờ?"

"Đã không có đường quay về." Lắc đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng hồi

đáp đạo, "Ta hiện tại cũng càng ngày càng hiếu kỳ, cái này Chúng Tinh Thần Vực đến tột cùng cất dấu bí mật gì!"

"Tất cả vấn đề, đều có đầu nguồn!"

Ngẩng đầu, nhìn trước mắt cái này một mảnh mộ địa, Giang Nhược Hư bình tĩnh mở miệng nói, "Tránh là vô dụng, chỉ có thể đi vào. . . Tìm được đầu nguồn, sau đó giải quyết vấn đề!"

"Thật là. . . Nơi đây tử khí thực sự quá nồng đậm, nếu như vào sâu hơn, chúng ta cũng vô pháp khu trục trong cơ thể tử khí."

Nhíu mày, Hàn Tinh trầm giọng nói rằng.

"Thì tính sao?"

Nhìn lấy Hàn Tinh, Giang Nhược Hư nhẹ giọng hồi đáp đạo, "Từ nơi này một lần bước vào Chúng Tinh Thần Vực, ta sẽ không muốn sống đi ra ngoài. . . Chết còn không sợ, còn sợ điểm ấy tử khí sao?"

". . ."

Yên lặng chốc lát, Hàn Tinh cuối cùng không nói gì thêm, yên lặng theo Giang Nhược Hư bước vào cái này một mảnh trong mộ địa.

Nếu như đã sớm đã bão định một viên lòng liều chết, tự nhiên vô luận cái dạng gì nguy hiểm, cũng đều vô pháp khiến người sợ hãi.

Giang Nhược Hư nói cũng không sai, hai người bọn họ lần này tiến đến, chính là mạo hiểm hẳn phải chết nguy hiểm, đến tìm kiếm chân tướng.

Bây giờ, khoảng cách chân tướng, tựa hồ đã gần hơn một phần, thì như thế nào lại bởi vì nguy hiểm mà lùi bước.

Huống chi, mặc dù dứt bỏ những thứ này không nói, hắn cũng nhất định là muốn đi theo Giang Nhược Hư.

Vô luận tử sinh!

Nhưng mà, nếu là có người ở chỗ này, liền sẽ quỷ dị phát hiện, ngay tại Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh bước vào cái này một mảnh mộ địa trong nháy mắt, bọn hắn thân ảnh liền phảng phất hư không tiêu thất.

... ...

"Ngao ô!"

Theo lấy không ngừng thâm nhập, Tiểu Bạch Long cũng cảm giác càng ngày càng không thoải mái, lắc lắc cái đầu, kêu một tiếng, giống như là đang ngăn trở Bạch Nhạc thâm nhập xuống dưới.

Đối với nguy hiểm, Tiểu Bạch Long tồn tại cực kỳ cảm giác bén nhạy.

"Ngươi cũng cảm giác được sao?"

Nhìn lấy Tiểu Bạch Long, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Nơi đây tử khí quá nồng đậm. . . Ta chưa từng nghĩ tới, Chúng Tinh Thần Vực lại là một cái cái này quỷ dị phương!"

"Ngao ô!"

"Lui về sao? Không, chúng ta đã không có đường lui."

Lắc đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng: "Tất nhiên đến, liền nhất định muốn bả Chúng Tinh Thần Vực bí mật biết rõ ràng, bằng không, cho dù là ba năm kỳ mãn, chúng ta có thể sống ly khai, chờ lấy chúng ta, cũng tuyệt đối không phải an toàn. . . Mà là toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới vây giết."

Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc có vẻ hơi mệt mỏi rã rời.

Những lời này tự nhiên không phải nói cho Tiểu Bạch Long nghe, lấy Tiểu Bạch Long linh trí, còn chưa hiểu rõ, rất phức tạp sự tình.

Những lời này, hắn vốn là nói cho chính mình nghe.

Vốn cho là, Chúng Tinh Thần Vực chính là một cái quý danh Thiên Tinh tháp, có thể ở bên trong chuyên tâm tu hành, nhưng hôm nay xem ra, lại hoàn toàn không phải chuyện như vậy.

So với việc những cái kia thấy được nguy hiểm, loại này nhìn không thấy uy hiếp mới càng trí mạng.

Có thể như là đã đi, vậy cũng chỉ có thể tiếp tục đi tới đích.

Mang theo Tiểu Bạch Long, tiếp tục tiến lên, cũng không lâu lắm, Bạch Nhạc trước mặt liền xuất hiện một mảnh mộ địa, trên trăm khối mộ bia đứng vững, rậm rạp, lộ ra một loại nói không nên lời cảm giác đè nén.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1203: Kiếm Lâm Thiên Hạ

Bạch Nhạc lần nữa dừng bước lại.

Cũng không khỏi hắn không dừng lại, cứ việc còn chưa bước vào trong mộ địa, có thể xung quanh nồng nặc tử khí, đã để người có chút không xuyên thấu qua được khí, bằng bản năng, Bạch Nhạc cũng có thể cảm nhận được một khi bước vào bên trong, nhất định sẽ bị tử khí ăn mòn, cho dù là lấy Thông Thiên Đạo Thể cường đại, chỉ sợ cũng rất khó chống đỡ.

Cũng cơ hồ là tại đồng thời, Bạch Nhạc đột nhiên cảm giác được, trong cơ thể Thần Chi Bản Nguyên hơi động một chút, phảng phất mới vừa thôn phệ kim sắc tinh thần lần nữa từ trong cơ thể nổi lên, lộ ra lau một cái thần quang, xua tan ăn mòn vào bên trong cơ thể tử khí.

Chân mày đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc lúc này liền hiểu được.

Cái kia mười bảy tọa thần linh pho tượng chỗ, ẩn chứa kim sắc tinh thần, chính là dùng để khắc chế nơi đây tử khí, không chút nào khoa trương nói, những thứ này kim sắc tinh thần chính là vé vào sân.

Chỉ có luyện hóa những cái kia kim sắc tinh thần, mới có bước vào mảnh này mộ địa tư cách.

Hơn nữa, luyện hóa kim sắc tinh thần càng nhiều, bước vào mộ địa sau đó, khả năng thì càng an toàn.

Cứ như vậy một hồi suy tư thời gian, theo sát liền lại có hai bóng người chạy tới mộ địa trước đó.

Vô ý thức xoay người, Bạch Nhạc trước tiên liền nhận ra người thân phận.

Kim Sí Đại Bằng, cùng với Cố Vong Tình!

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót, Bạch Nhạc hay là đem lực chú ý phóng tới Cố Vong Tình trên người.

Mặc dù hắn đoạt lấy Kim Sí Đại Bằng hai lần, đối phương đối hắn chính là hận ý ngập trời, có thể rất hiển nhiên, Cố Vong Tình uy hiếp muốn lớn hơn.

"Cố sư huynh, chúng ta lại gặp mặt."

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"Chỉ cần vẫn còn ở Chúng Tinh Thần Vực, chúng ta tự nhiên là hội gặp lại."

Đối mặt Bạch Nhạc, Cố Vong Tình có vẻ rất bình tĩnh, nhàn nhạt hồi đáp nói.

"Thiếu điện chủ, ta giúp ngươi xua đuổi cái kia cái bạch long, giết chết hắn sau đó, trong cơ thể hắn kim sắc tinh thần, còn có đầu này bạch long thi thể, chúng ta một người phân nửa, như thế nào?"

Bên âm hiểm nhìn lấy Bạch Nhạc, Kim Sí Đại Bằng lạnh lùng mở miệng nói.

Hắn cùng Bạch Nhạc từng có hai lần giao thủ, tự nhiên cũng biết, luận thực lực, hắn là có chút không bằng Bạch Nhạc, chớ đừng nói chi là, Bạch Nhạc bên người còn có Tiểu Bạch Long theo.

Thật là, nếu như chỉ đối phó Tiểu Bạch Long, hắn nhưng là rất có tự tin.

Đồng dạng, không có Tiểu Bạch Long hỗ trợ, hắn đối với Cố Vong Tình cũng có cực đại lòng tin, cho rằng Cố Vong Tình nhất định có thể đủ đánh chết Bạch Nhạc.

Chân mày chợt thượng thiêu, giờ khắc này, Bạch Nhạc nhìn về phía Kim Sí Đại Bằng trong con mắt, rốt cục lộ ra lau một cái nhàn nhạt sát khí.

Đối với Kim Sí Đại Bằng đề nghị, Cố Vong Tình từ chối cho ý kiến, chỉ là nhàn nhạt nhìn lấy Bạch Nhạc nói rằng: "Bạch sư đệ, trước đó trận chiến kia, chúng ta vẫn không có thể phân ra thắng bại, không bằng ở nơi này, hoàn thành một trận chiến này, như thế nào?"

"Hoàn thành một trận chiến này, tự nhiên có thể, bất quá. . . Tại trước đây, ta muốn trước hết giết hắn!"

Ánh mắt hướng về Kim Sí Đại Bằng, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

"Vậy phải xem ngươi có bản lãnh này hay không."

Lắc đầu, Cố Vong Tình bình tĩnh hồi đáp nói.

Cơ hồ là mở miệng đồng thời, Cố Vong Tình kiếm cũng đã lần nữa chém tới.

Mặc dù không có hồi đáp Kim Sí Đại Bằng lời nói, nhưng trên thực tế, Cố Vong Tình nhưng cũng đã ngầm đồng ý Kim Sí Đại Bằng kế hoạch.

Nếu như tại thời điểm khác, tình huống không đúng, Bạch Nhạc còn có thể chạy, lấy Tiểu Bạch Long tốc độ, muốn thoát khốn, cũng không tính quá khó khăn.

Nhưng hôm nay lại không giống nhau lắm.

Cái này một mảnh trong nghĩa địa ẩn chứa nồng nặc tử khí, nếu là không có Thần Chi Bản Nguyên lực lượng hóa giải, căn bản là không có cách sinh tồn.

Tiểu Bạch Long trước đó cũng không thôn phệ kim sắc tinh thần lực lượng, lúc này, hắn trốn vào trong mộ địa rất đơn giản, thật là Tiểu Bạch Long lại không có cách nào đi vào, kể từ đó, liền đem Bạch Nhạc bức đến không thể không cùng đối phương đánh một trận cấp độ.

Có một số việc, là tránh không thoát.

Bạch Nhạc bọn hắn đều buông tha cuối cùng ba viên kim sắc tinh thần tranh đoạt, thật không nghĩ đến, cho dù là đến nơi đây, cũng vẫn như cũ còn phải tiếp tục tranh đoạt.

Kim Sí Đại Bằng muốn giết hắn, cướp đoạt kim sắc tinh thần lực lượng, cũng muốn giết chết Tiểu Bạch Long cướp đoạt nội đan, nhưng đồng dạng, hắn cũng giống vậy trở thành Bạch Nhạc con mồi.

Một khi giết chết hắn, liền có thể nhường Tiểu Bạch Long cướp đoạt kim sắc tinh thần, đồng thời nuốt ăn hắn nội đan, liền có thể cùng Bạch Nhạc một chỗ bước vào mảnh này mộ địa.

Vấn đề duy nhất ở chỗ, nên làm sao giết chết Kim Sí Đại Bằng!

Cố Vong Tình đã xuất thủ, loại tình huống này, là không có khả năng nhường Cố Vong Tình phản chiến.

Có thể tưởng tượng muốn lách qua Cố Vong Tình, đi giết Kim Sí Đại Bằng, lại lại nói dễ dàng sao.

Bạch Nhạc rất rõ ràng, phải ra tay liền nhất định muốn nhanh, bằng

không, một khi thật bị Cố Vong Tình cuốn lấy, còn muốn thoát thân khả năng liền quá khó khăn.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc kiếm cũng đã xuất thủ.

Chỉ là một kiếm này, lại cũng không là chém về phía Cố Vong Tình, mà là thẳng đến Kim Sí Đại Bằng mà đi.

Cố Vong Tình thực lực quá mạnh, Bạch Nhạc căn bản không có chút nào thủ thắng nắm chặt, chớ đừng nói chi là là trong vòng thời gian ngắn, đánh bại đối phương.

Bạch Nhạc rất rõ ràng, loại tình huống này, chính mình chỉ có một lần cơ hội ra tay.

Một khi vô pháp đắc thủ, liền tất nhiên sẽ bị Cố Vong Tình ngăn chặn, đến lúc đó, cục diện liền chỉ biết nghĩ tệ hơn phương hướng phát triển, hoàn toàn thoát ly hắn chưởng khống.

Cái thời gian đó, chỉ sợ hắn duy nhất có thể trông cậy vào, chính là Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận chạy tới hỗ trợ.

Kim Sí Đại Bằng cũng không yếu, hơn nữa trước đó liền cùng Bạch Nhạc từng có giao thủ, lẫn nhau ở giữa, xem như là có chỗ giải, tình huống bình thường xuống, Bạch Nhạc là căn bản không có bất kỳ hy vọng nào trong vòng thời gian ngắn trực tiếp đánh tan hắn, nhưng hôm nay lại không giống nhau lắm!

Một kiếm này quá nhanh, thậm chí Kim Sí Đại Bằng cũng còn căn bản không có phản ứng kịp, một kiếm này cũng đã đâm tới trước người hắn.

Một màn kia kiếm khí màu tím, giống như là đột nhiên xuất hiện một dạng, không có dấu hiệu nào, cũng đã đâm thủng Kim Sí Đại Bằng trái tim!

Kiếm Lâm Thiên Hạ!

Từ tại thần linh pho tượng trước đó, tìm hiểu cái kia mười bốn thức cơ sở kiếm chiêu thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã tại thôi diễn, cái kia nhất thức thuộc về mình kiếm đạo thần thông, hơn nữa, hầu như đã đến hoàn thành biên giới!

Chỉ là, còn chưa tới cùng triệt để hoàn thành, liền bị Cố Vong Tình, đi trước một bước, phá huyễn cảnh!

Sau đó, chính là giành giật từng giây cướp đoạt kim sắc tinh thần, dưới tình huống như vậy, Bạch Nhạc căn bản cũng không có thời gian, cũng không có tâm tư đi tiếp tục thôi diễn một thức này kiếm đạo thần thông, thật là cái này lại cũng không có nghĩa là, Bạch Nhạc liền kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Bây giờ, đối mặt loại này tình thế nguy hiểm, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có bất kỳ thời gian đi suy tư, chỉ có bằng vào bản năng, đem cái này một kiếm thi triển ra.

Một màn kia kiếm khí màu tím lúc xuất hiện, liền phảng phất toàn bộ thế giới đều chỉ còn lại một kiếm này!

Kiếm Lâm Thiên Hạ!

Bạch Nhạc từng nói qua, ta cầm kiếm, không phải là lấy kiếm tranh phong, mà là nói cho thế nhân như thế nào kiếm!

Mà cái này một kiếm, liền không thể nghi ngờ chân chính biểu đạt ra Bạch Nhạc dã tâm!

Một thức này thần thông bị sáng chế, cũng có nghĩa là, Bạch Nhạc chân chính bước ra thuộc về mình kiếm đạo chi lộ, độc nhất vô nhị!

Từ giờ khắc này, Bạch Nhạc liền chân chính bước lên trở thành Kiếm Đạo Tông Sư!

Không ai có thể miêu tả một kiếm này, tựu như cùng không ai có thể miêu tả xua tan hắc ám tia ánh sáng mặt trời đầu tiên.

"Ầm!"

Một tiếng nặng nề thanh âm vang lên, Kim Sí Đại Bằng trên không trung hiện ra nguyên hình, hóa thành một chỉ hơn mười mét lớn lên bằng điểu, từ không trung rơi rụng, ngay tại lúc đó một con lớn chừng bàn tay kim sắc chim nhỏ chợt từ thi thể bên trong bay ra, trong miệng ngậm hai viên kim sắc tinh thần, vỗ cánh bay cao, muốn thoát đi vùng này.

Yêu Tu thông thường thần hồn đều rất yếu, một khi thân thể bị trảm, bị đã ký hiệu tử vong, nhưng mà, Kim Sí Đại Bằng nhưng bởi vì thôn phệ kim sắc tinh thần Thần Chi Bản Nguyên, ngạnh sinh sinh ngưng tụ thành thần hồn, tại thân thể bị trảm sau đó, muốn thoát thân mà đi.

Chỉ là, mất đi thân thể, hắn điểm ấy thần hồn lực lượng, nhưng bây giờ quá yếu.

Tiểu Bạch Long sớm ngay ở bên cạnh chờ lấy, nơi nào sẽ còn cho hắn cơ hội.

Một tiếng rồng gầm vang lên, nháy mắt trước đó, Tiểu Bạch Long liền chợt hóa thành một đạo thiểm điện bay ra ngoài, mở miệng lớn, kể cả Kim Sí Đại Bằng thần hồn, cùng cái kia hai viên kim sắc tinh thần một chỗ nuốt vào!

Đây hết thảy thực sự phát sinh quá nhanh, đợi được Cố Vong Tình khi phản ứng lại sau khi, nhưng là đã sớm không kịp ngăn cản.

Trên thực tế, lúc này Cố Vong Tình cũng căn bản không để ý tới Kim Sí Đại Bằng sinh tử.

Trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, Cố Vong Tình gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, "Đây là thần thông gì?"

Xoay người lại, Bạch Nhạc bình tĩnh nhìn lấy Cố Vong Tình mở miệng nói: "Nhường Cố sư huynh bị chê cười, đây là ta vừa mới sáng chế kiếm đạo thần thông, tên là. . . Kiếm Lâm Thiên Hạ!"

"Kiếm Lâm Thiên Hạ!"

Lặp lại một chút tên này, Cố Vong Tình nhưng là nhất thời cười lạnh, "Khẩu khí thật là lớn, bất quá là thoát thai cùng Thứ Kiếm Thức mà thôi, cũng dám vọng ngôn cái gì Kiếm Lâm Thiên Hạ, không biết mùi vị!"

Đồng dạng tìm hiểu cái kia mười bốn thức cơ sở kiếm chiêu, thậm chí Cố Vong Tình vẫn cho rằng, chính mình lý giải muốn so với Bạch Nhạc càng thấu triệt, bây giờ tự nhiên liếc mắt, là có thể nhìn ra Bạch Nhạc một thức này thần thông căn cơ sở tại.

"Kiếm chính là kiếm, Cố sư huynh chấp nhất! Chỉ cần thích hợp, nhất thức cùng mười bốn thức lại có gì khác biệt?"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nghiêm túc hồi đáp nói.

Lúc trước, Bạch Nhạc lý giải còn chưa đủ, nhưng là thật chính thi triển ra một thức này thần thông đến từ về sau, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì bỗng nhiên rộng rãi, lại không có những cái kia loạn thất bát tao ý niệm trong đầu, cũng sẽ không bị bất luận kẻ nào dao động.

"Lần sau gặp nhau, ta sẽ không lại lưu thủ."

Lạnh lùng liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Cố Vong Tình nhất thời một bước

bước vào trong mộ địa.

Mặc dù ngoài miệng không phục, nhưng trên thực tế, cho dù là Cố Vong Tình không thừa nhận cũng không được, Bạch Nhạc một kiếm này, có chút kinh động đến hắn.

Tại hắn đã xuất thủ tình huống dưới, Bạch Nhạc vẫn như cũ có thể tách ra hắn, một kiếm chém giết Kim Sí Đại Bằng, dạng này thực lực, đã có hắn có chút tim đập nhanh.

Đương nhiên, hắn không phải Kim Sí Đại Bằng, mặc dù Bạch Nhạc dùng một kiếm này đi đối phó hắn, hắn cũng có nắm chặt có thể ngăn trở.

Thật là. . . Cũng vẻn vẹn chỉ là chống đỡ được mà thôi.

Trước đó loại kia ở trên cao nhìn xuống tâm tính, đến giờ phút này, đều đã hóa thành hư không!

Cho dù là hắn, không thừa nhận cũng không được, cái này trước hắn, cũng không làm sao coi trọng Bạch Nhạc, bây giờ, xác thực đã có cùng hắn một hồi cao thấp tư cách.

Loại tình huống này, hắn muốn làm, tự nhiên không phải lập tức cùng Bạch Nhạc phân cái sinh tử, mà là tiếp tục đi về phía trước, tìm kiếm máy mới duyên, đem Bạch Nhạc triệt để bỏ lại đằng sau.

Mà Chúng Tinh Thần Vực, không thể nghi ngờ chính là dạng này địa phương.

Cơ hồ là tại Cố Vong Tình bước vào mộ địa đồng thời, cách đó không xa trong bóng tối, chậm rãi hiển hiện ra một đạo thân ảnh quen thuộc.

Không ai biết rõ Dạ Nhận đến tột cùng là lúc nào đến.

Dạ Nhận cũng không có cùng Bạch Nhạc chào hỏi, chỉ là thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, liền theo sát bước vào trong mộ địa.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1204: Chúng thần phần mộ

Vô luận là Cố Vong Tình vẫn là Dạ Nhận, một khi bước vào mảnh này mộ địa, thân ảnh liền chợt hư không tiêu thất.

Hơn nữa, cho dù là lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, cũng căn bản không phát hiện được bất cứ dị thường nào.

Bằng cảm giác, mảnh này mộ địa đang ở trước mắt, căn bản không giống có huyền cơ khác dáng vẻ, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, Bạch Nhạc quả thực đều không thể tin được đây hết thảy.

Hít sâu một hơi, cường đè xuống hiện tại liền truy vào đi kích động, Bạch Nhạc ngược lại bình tĩnh trên mặt đất ngồi xuống.

Thứ nhất, là bởi vì Tiểu Bạch Long mới vừa cắn nuốt hết Kim Sí Đại Bằng thần hồn cùng kim sắc tinh thần, muốn triệt để luyện hóa còn cần thời gian nhất định, ở một phương diện khác, thì là bởi vì, Bạch Nhạc rõ ràng ý thức được, không chỉ là Cố Vong Tình cùng Dạ Nhận, Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh, cũng nhất định đã sớm đi vào.

Chuyện này, sợ rằng tuyệt không chỉ là ai chiếm tiên cơ, người đó liền nhất định có thể đủ đi tới cuối cùng.

Bằng không, ai cũng không cần cùng Giang Nhược Hư đi tranh.

Đã như vậy, cùng vội vàng xông vào, chẳng thà mượn cơ hội này, một lần nữa sửa sang một chút ý nghĩ, điều chỉnh một chút chính mình trạng thái cho thỏa đáng.

Nghĩ rõ ràng những thứ này, Bạch Nhạc lần nữa đứng dậy sạch sẽ gọn gàng đào ra Kim Sí Đại Bằng nội đan, cho dù là thi thể cũng không buông tha, tất cả thu.

Những thứ này đối với Tiểu Bạch Long thực lực đề thăng đều có trợ giúp rất lớn.

Ngay tại Bạch Nhạc sau khi làm xong những việc này, Bất Tử Thanh Vương cũng đồng dạng chạy tới.

Chứng kiến Bạch Nhạc vẫn còn đang mộ địa bên ngoài ngồi, Bất Tử Thanh Vương cũng không khỏi hơi có chút ngoài ý muốn.

"Ngươi không phải là sớm nhất đến người, cho nên. . . Bọn hắn đều đã đi vào?"

"Thanh Vương điện hạ cũng không nên trễ như thế mới đến mới đúng."

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc chuyển hướng Bất Tử Thanh Vương hỏi ngược lại.

"Bản vương chờ ở cấm chế biên giới, lại giết một cái ngu xuẩn, đoạt một viên kim sắc tinh thần." Nhún nhún vai, Bất Tử Thanh Vương không để ý mở miệng nói.

Ai cũng biết, cuối cùng cái kia ba viên tinh thần tranh đoạt tất phải dị thường thảm liệt.

Cho nên, Bạch Nhạc bọn hắn đều buông tha, lựa chọn đoạt một bước tiên cơ, trước xông tới.

Có thể Bất Tử Thanh Vương lại không giống nhau, thực lực của hắn bản thân thì càng mạnh, sức mạnh tự nhiên cũng càng đủ, hắn tách ra máu tanh nhất tranh đoạt, lại lựa chọn há miệng chờ sung, chờ lấy hắn người

đưa tới cửa.

Bất Tử Thanh Vương nguyên bản là chiếm giữ hai viên kim sắc tinh thần, bây giờ lại đoạt một viên, liền không thể nghi ngờ trở thành trong mấy người, sở hữu kim sắc tinh thần nhiều người nhất.

"Chúc mừng Thanh Vương!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc cũng không giấu giếm, giải thích: "Nếu là không có đoán sai, nơi đây, chắc là Chúng Thần Mộ Địa! Bên trong tử khí tràn ngập, chỉ có cái này kim sắc trong tinh thần ẩn chứa Thần Chi Bản Nguyên mới có thể xua tan tử khí."

Liếc một cái Tiểu Bạch Long, lại nhìn một chút Bạch Nhạc, Bất Tử Thanh Vương cũng rốt cục phản ứng kịp.

"Ngươi cũng giết một cái, vì Tiểu Bạch Long đoạt kim sắc tinh thần?"

"Vâng!"

Gật đầu, Bạch Nhạc giải thích, "Tiểu Bạch Long luyện hóa còn cần một thời gian ngắn, ta chỉ có thể tại bực này hắn, Thanh Vương điện hạ mời đi đầu đi."

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót, Bất Tử Thanh Vương có chút ngoài ý muốn hỏi, "Ngươi biết rõ, đã có người khác tiến vào, còn không nóng nảy?"

"Gấp gáp cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc giải thích: "Dục tốc thì bất đạt, xông nhanh, chưa chắc nhất định là chuyện tốt!"

"Có chút ý tứ!"

Xem Bạch Nhạc liếc mắt, Bất Tử Thanh Vương lập tức mở miệng nói, "Đã như vậy, bản vương trước hết một bước."

Mỗi người đều có tự lựa chọn.

Bất Tử Thanh Vương tự nhiên cũng có chính hắn kế hoạch, sẽ không dễ dàng bị Bạch Nhạc ảnh hưởng.

"Thanh Vương mời!"

Nhường ra đường, Bạch Nhạc làm ra một cái mời thủ thế, hồi đáp nói.

Từ Thanh Vương sau đó, vị kia Bắc Vực Cửu hoàng tử, cùng với mặt khác hai cái cướp đoạt đến kim sắc tinh thần thiên tài, cũng lần lượt chạy tới nơi này, cùng những người này Bạch Nhạc cũng không có nói chuyện với nhau, nhưng lại cũng không có xuất thủ ngăn cản.

Thẳng đến hơn hai canh giờ sau đó, Tiểu Bạch Long triệt để luyện hóa cái này hai viên kim sắc tinh thần lực lượng, Bạch Nhạc lúc này mới mang theo Tiểu Bạch Long một chỗ bước vào trước mặt mảnh này trong mộ địa!

Đến lúc này, trong lòng yên lặng tính toán một chút, Bạch Nhạc liền dĩ nhiên minh bạch, có cơ hội cướp đoạt kim sắc tinh thần người, cũng đã toàn bộ bước vào bên trong, tính được, chính mình ngược lại trở thành cuối cùng một cái bước vào bên trong.

Bạch Nhạc không biết, một khi bước vào bên trong, sẽ có cái gì hắn biến hóa, nhưng là lại rất rõ ràng.

Trừ những người này ở ngoài, người khác, cần phải đều đã bị bài trừ lần này Chúng Tinh Thần Vực chân chính hạch tâm ở ngoài.

"Tiểu Bạch, chúng ta đi thôi!"

Nói một tiếng Tiểu Bạch Long, bước ra một bước, Bạch Nhạc cũng theo bước vào cái này một mảnh trong mộ địa!

... ...

Bước ra một bước, liền phảng phất long trời lở đất!

Bạch Nhạc thậm chí không biết là chính mình thu nhỏ lại, vẫn là cái này một mảnh mộ địa bị phóng đại.

Khi hắn khi phản ứng lại sau khi, toàn bộ mộ địa đều đã thay đổi không gì sánh được hùng vĩ.

Những cái kia trước đó tựa hồ cũng không làm sao thu hút mộ bia, mỗi một tòa đều cao tới gần trăm mét, toàn bộ mộ địa tràn ngập hoang vắng cùng cổ xưa khí tức!

Bạch Nhạc cũng không có phát hiện người khác tung tích, mà là thẳng tìm một tòa gần nhất mộ bia ngang nhiên xông qua.

Càng đến gần mộ bia, Bạch Nhạc liền càng là có thể cảm thụ được nồng nặc tử khí.

Thần Chi Bản Nguyên lực lượng, trên thực tế, Bạch Nhạc cũng rất khó triệt để luyện hóa, trước đó cái kia kim sắc tinh thần lực lượng, cũng chỉ là chứa đựng ở trong người mà thôi.

Không chỉ là Bạch Nhạc, tất cả mọi người một dạng!

Cũng chính bởi vì vậy, mới có thể đi qua giết người, để cướp đoạt bị đối phương luyện hóa kim sắc tinh thần!

Mà ở cái này mộ bia trước đó, Bạch Nhạc lại có thể rõ ràng cảm thụ

được, trong cơ thể kim sắc tinh thần lực lượng đang bị chậm rãi tiêu hao.

Có thể ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc nhưng cũng từ mộ bia phía trên, chứng kiến rõ ràng văn tự!

Là mộ bia, dĩ nhiên là có người chết tính danh, cuộc đời, cùng với lập bia nhân tính tên.

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc liền rõ ràng chứng kiến chỗ này mộ bia chủ nhân tên.

"Ngự Linh Thần!"

Nhưng mà, cùng bình thường mộ bia khác biệt, cái này một cái mộ bia phía trên, tại cần phải ghi chép Ngự Linh Thần cuộc đời địa phương, lại biến thành một đoạn truyền thừa khẩu quyết!

Ngự Linh Quyết!

Đại thể liếc một cái, Bạch Nhạc liền minh bạch, phía trên này ghi chép truyền thừa cũng không phải giả tạo, mà là vị kia thần linh chân chính một đời sở học.

Phát hiện như vậy, nhường Bạch Nhạc rất là khiếp sợ!

Cái này một mảnh trong mộ địa, có ít nhất gần trăm tọa mộ bia, nếu như từng cái mộ bia đều đối ứng một vị thần linh cường giả, đều lưu lại công pháp hoàn chỉnh truyền thừa, đây chẳng phải là có nghĩa là, nơi đây lưu lại trên trăm loại nhắm thẳng vào Thần Linh Chi Cảnh công pháp truyền thừa, cái này cũng không khỏi quá kinh người đi.

Vô ý thức đưa mắt rơi đi xuống, chỉ là, Bạch Nhạc lại không có thể tìm tới lập bia tên người chữ cùng thân phận!

"Ngao ô!"

Ngay tại Bạch Nhạc có chút tâm thần thất thủ thời điểm, bên người Tiểu Bạch Long nhưng là đột nhiên phát sinh một tiếng rồng gầm, đem Bạch Nhạc giựt mình tỉnh lại.

Tiểu Bạch Long cũng không phải nhân loại, tự nhiên cũng xem không hiểu những công pháp này truyền thừa ghi chép.

Tiểu Bạch Long chỉ là bản năng cảm thấy những thứ này trước mộ bia tử khí quá nặng, muốn kéo lấy Bạch Nhạc ly khai.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc rồi đột nhiên ý thức được, cứ như vậy một hồi thời gian, trong cơ thể một viên kim sắc tinh thần lực lượng, cũng đã hao hết gần một phần mười!

Phải biết, Bạch Nhạc mới vẻn vẹn chỉ là liếc một cái mà thôi, phía trên kia Ngự Linh Quyết thần thông, Bạch Nhạc thậm chí cũng bất quá tối đa cũng thì nhìn một phần mười tả hữu độ dài mà thôi.

Vừa chuyển động ý nghĩ, Bạch Nhạc liền nhất thời phản ứng kịp.

Tình huống bình thường xuống, tử khí ăn mòn mặc dù cũng sẽ tiêu hao kim sắc tinh thần lực lượng, thật là tiêu hao tốc độ lại không tính là nhanh.

Thật là một khi đi quan sát những thứ này trên mộ bia công pháp truyền thừa, đối với Thần Chi Bản Nguyên tiêu hao, liền sẽ kịch liệt đề thăng!

Nếu như nghiêm túc tìm hiểu, sợ rằng tìm hiểu như thế một cái mộ bia thượng công pháp truyền thừa, liền sẽ hao hết một viên kim sắc tinh thần lực lượng.

Tại tử khí đậm đà như vậy tình huống dưới, một khi kim sắc tinh thần

lực lượng hao hết, tử khí liền sẽ không ngừng ăn mòn vào cơ thể, nếu là có thể tìm được ly khai biện pháp còn tốt, nhưng nếu là tìm không được ly khai biện pháp, chỉ sợ cũng chỉ có một con đường chết.

Ý thức được điểm này, Bạch Nhạc nhất thời bị người đổ mồ hôi lạnh.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền nhất thời thối lui một khoảng cách, rời xa chỗ này mộ bia!

Ngự Linh Quyết mặc dù cũng là thần linh truyền thừa, nhưng lại hiển nhiên cũng không thích hợp Bạch Nhạc, đem Thần Chi Bản Nguyên lãng phí ở loại địa phương này, thật có thể quá lãng phí.

Định thần một chút, Bạch Nhạc cũng đồng dạng buông tha hiện tại liền đi tìm kiếm hắn ghi chép có kiếm đạo truyền thừa mộ bia tâm tư.

Tự nhiên quan sát những thứ này kiếm đạo truyền thừa, cũng tất phải có thể cho Bạch Nhạc mang đến cực đại trợ giúp, nhưng cái này hiển nhiên cũng không phải là hiện tại nhất chuyện trọng yếu.

Bạch Nhạc cũng không nguyện ý bị người khác nắm mũi dẫn đi!

So với việc những thứ này mộ bia phía trên ghi chép công pháp truyền thừa, rõ ràng Bạch Nhạc đối với chỗ này mộ địa hình thành chân tướng, cảm thấy hứng thú hơn.

Thoáng phân rõ một chút phương hướng, Bạch Nhạc nhất thời mang theo Tiểu Bạch Long hướng về mộ địa chỗ sâu hơn bay đi.

Nơi đây tựa hồ cất giấu quá nhiều bí mật, cũng cất giấu quá nhiều nguy hiểm, nhưng Bạch Nhạc từ đầu đến cuối đều có một loại khó diễn tả được cảm giác cấp bách.

... ...

Tại mộ địa phần cuối, có một tòa thật lớn mộ bia, thể tích lớn hẹn là hắn mộ bia gấp mười lần!

Chỉ là chỗ này thật lớn mộ bia lại cùng hắn mộ bia đều không giống nhau, cái này một cái mộ bia phía trên, không có bất kỳ văn tự, là một tòa trống rỗng mộ bia.

Mà giờ khắc này, Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh hai người, đứng ở tòa này mộ bia phía dưới.

Mặc dù trên mộ bia không có cái gì, thật là Giang Nhược Hư lại có thể cảm giác được, đó cũng không phải một tòa không mộ bia, phía dưới sợ rằng đồng dạng mai táng một vị thần linh cường giả, hơn nữa, vị này không có tên thần linh cường giả, rất có thể chính là vì hắn thần linh dập đầu dưới mộ bia người.

Không có bất kỳ lý do, thật là loại dự cảm này, cũng không nghi ngờ mười phần cường liệt.

Giang Nhược Hư đã đứng ở chỗ này nửa ngày thời gian, nhưng lại vẫn không có tìm được cái gì hữu dụng manh mối.

Ngược lại là tử khí chẳng những ăn mòn phía dưới, hắn cùng với Hàn Tinh trên người hai người sinh cơ, phảng phất cũng đã gần phải tiêu hao hầu như không còn.

Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh lúc này trên mặt đều mang một tia hôi bại chi ý, mặc dù không thấy già nua, tuy nhiên lại hiển nhiên đã đến sắp sửa gỗ mục thời khắc, phảng phất lúc nào cũng có thể ngã xuống, không thể dậy được nữa.

Chỉ là tới mức này, Hàn Tinh ngược lại không nói thêm gì nữa, cứ như vậy yên lặng hầu ở Giang Nhược Hư bên người.

Theo Giang Nhược Hư vốn là là chính bản thân hắn lựa chọn, vô luận tử sinh!

Cho dù là thật chết ở chỗ này, hắn cũng giống vậy không oán không hối!

Huống chi, hắn đối với Giang Nhược Hư luôn có một loại không hiểu tín nhiệm, nhường hắn tin tưởng vững chắc, vô luận cỡ nào nguy hiểm, Giang Nhược Hư nhất định sẽ không dễ dàng như vậy chết đi, hắn chỉ cần lẳng lặng chờ lấy Giang Nhược Hư lựa chọn liền đủ đủ.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1205: Vẫn lạc, phong hóa

Sàn sạt tiếng bước chân chậm rãi vang lên, Giang Nhược Hư đã đối mặt với cái kia thật lớn mộ bia, tựa hồ không có chút nào phát hiện, có thể Hàn Tinh lại ngay đầu tiên liền hồi quay đầu lại.

Trước đó, Hàn Tinh cũng nghĩ tới rốt cuộc ai sẽ cái thứ nhất chạy tới.

Nhưng chân chính chứng kiến Bạch Nhạc thời điểm, nhưng vẫn là nhường hắn nao nao, giờ khắc này Hàn Tinh, mới nhớ tới, Giang Nhược Hư rất đã sớm nói, hắn thái độ một mực đều không có thay đổi, hắn coi trọng nhất người, y nguyên vẫn là Bạch Nhạc.

Bây giờ, Bạch Nhạc cái thứ nhất chạy tới nơi này, hiển nhiên cũng xác minh Giang Nhược Hư phán đoán.

Có thể Hàn Tinh vẫn không có nói chuyện, chỉ là lẳng lặng đứng tại chỗ.

Ai cũng không nói gì, không khí phảng phất đột nhiên liền an tĩnh lại.

Bạch Nhạc ánh mắt cũng theo rơi vào cái kia một tòa thật lớn mộ bia phía trên.

Trên mộ bia rõ ràng không hề có một chữ, có thể Giang Nhược Hư lại phảng phất xem cực kỳ nhập thần, cái này khiến Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi hơi hơi vừa nhảy.

Mặc dù tiếp xúc cũng không tính quá nhiều, nhưng Bạch Nhạc tự vấn đối với Giang Nhược Hư cũng vẫn còn có chút giải.

Đây cũng không phải là một cái làm bộ làm tịch người.

Có thể một mực đứng ở chỗ này xem, Giang Nhược Hư thì nhất định là phát hiện cái gì, hoặc là ý thức được cái gì.

Vô ý thức đưa mắt cũng dừng lại ở cái này không có chữ mộ bia phía trên, có thể Bạch Nhạc lại như cũ cái gì đều không có thể phát hiện.

Thời gian chậm rãi trôi qua, không sai biệt lắm cách nửa canh giờ thời gian, bên cạnh vang lên lần nữa một loạt tiếng bước chân.

Nhưng là Cố Vong Tình cũng đã chạy tới.

Tựa hồ là Cố Vong Tình tiếng bước chân hơi lớn, rốt cục thức tỉnh Giang Nhược Hư.

Chậm rãi xoay người lại, Giang Nhược Hư ánh mắt phân biệt từ trên người hai người đảo qua, chậm rãi mở miệng nói: "Nơi này có trên trăm vị thần linh truyền thừa, bên trong không thiếu một ít, so với các ngươi trước đó tìm hiểu thần linh pho tượng càng huyền diệu truyền thừa. . . Các ngươi vì sao phải tới nơi này."

"Tiên sinh không có cướp đoạt kim sắc tinh thần, trên người không có Thần Chi Bản Nguyên, lại vì sao phải cố ý bước vào cái này tử khí nồng nặc trong mộ địa?"

Ngẩng đầu, Cố Vong Tình không trả lời mà hỏi lại nói.

"Ta nghĩ đến ngươi sẽ hỏi ta, vì sao phải mạnh mẽ bước vào Chúng Tinh Thần Vực."

Nhìn lấy Cố Vong Tình, Giang Nhược Hư mang trên mặt vẻ tươi cười, nhẹ giọng hồi đáp nói.

Cố Vong Tình không đáp, chỉ là biểu tình lại như cũ vẫn duy trì bình tĩnh.

"Người tổng hội chết."

Ngẩng đầu, đưa tay bị thua đến phía sau, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Ta cũng tốt, quốc sư cũng tốt, điện chủ cũng tốt. . . Hay hoặc giả là các ngươi."

"Còn sống, cũng không chỉ có chỉ là vì còn sống! Luôn có một ít trách nhiệm yêu cầu nhận, cũng chỉ có một ít chấp niệm, muốn hoàn thành."

Mí mắt nhảy nhót, Cố Vong Tình muốn nói điều gì, nhưng lại cuối cùng không có mở miệng.

"Về cái này một mảnh mộ địa, các ngươi thấy thế nào?"

Tách ra cái đề tài này, Giang Nhược Hư lần nữa mở miệng hỏi.

"Tiên sinh phía sau chỗ này mộ bia, cần phải mới là nơi đây hạch tâm."

Cơ hồ không có suy tư, Cố Vong Tình liền cho ra đáp án.

"Tiên sinh lấy gì dạy ta?"

Cùng Cố Vong Tình khác biệt, Bạch Nhạc cũng không có cho ra chính mình đáp án, nhẹ giọng hỏi ngược lại.

"Mỗi người đều có đạo của chính mình đường, ta thì như thế nào có thể dạy ngươi."

Lắc đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói.

"Ta trước đó, cũng một mực có một cái nghi hoặc, Chúng Tinh Thần Vực đến tột cùng là dạng gì địa phương, bây giờ. . . Tựa hồ đã được đến đáp án."

Chậm rãi xoay người, lần nữa đem ánh mắt rơi xuống toà kia không có chữ mộ bia, Giang Nhược Hư nhẹ giọng mở miệng nói, "Nếu như nơi đây thực sự là chúng thần phần mộ, như vậy chúng thần lại là đến tột cùng vì sao mà chết?"

"Ho khan! Ho khan!"

Trong lúc nói chuyện, Giang Nhược Hư nhưng là đột nhiên ho khan, cả người lộ ra một loại già yếu khí tức.

"Tiên sinh!"

Trong nháy mắt, Hàn Tinh liền nhất thời đỡ lấy Giang Nhược Hư, có chút khẩn trương mở miệng nói.

Khoát khoát tay, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Không sao cả, mặc dù sinh cơ đoạn tuyệt, chống đỡ ta đem những này nói cho hết lời, dù sao vẫn là làm được."

Vô luận là Cố Vong Tình vẫn là Bạch Nhạc, cũng đều nhìn ra, bây giờ Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh, thật là sinh cơ hao hết, đã đến dầu hết đèn tắt thời khắc.

Mặc dù có chút không thể tin được, nhưng bọn họ nhưng cũng phải thừa nhận, nếu như không có có gì ngoài ý muốn lời nói, Giang Nhược Hư sợ rằng thật phải chết ở chỗ này.

Cái này tựa hồ hợp tình hợp lý, nhưng lại lại làm người ta khó có thể tin.

Giang Nhược Hư a, cái này tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, như truyền kỳ bình thường nhân vật, lẽ nào dĩ nhiên thật muốn bỏ mạng ở nơi đây?

Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình cũng không có mở miệng.

Nằm trong loại trạng thái này Giang Nhược Hư, tựa hồ tùy thời đều có thể hội hoàn toàn chết đi.

Tại loại này trước mắt, Giang Nhược Hư còn phải kiên trì nói xong, tất phải trọng yếu phi thường, không phải do bọn hắn không coi trọng.

"Tử Vi Đế Tinh nói đến, ta cho rằng, tiêu chí chắc là một loại tinh tượng, một loại thời khắc đến tiên đoán. . . Còn như ngươi, bất quá chỉ là trùng hợp hội a."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Sinh tức là chết, chết tức là sinh. . . Đại kiếp nạn, làm sao không phải là tân sinh, không cần quá câu chấp."

Nghe nói như thế, Bạch Nhạc còn không có phản ứng gì, Cố Vong Tình nhưng là không khỏi hơi hơi nhíu mày.

Lời này Giang Nhược Hư là ở đối Bạch Nhạc nói, nhưng lại làm sao không phải là tại đối hắn nói, thậm chí là đối Chúng Tinh điện nói.

Chỉ là, lời này, Cố Vong Tình lại cũng không có thể đồng ý.

Thà giết lầm chớ không tha lầm!

Bạch Nhạc tất nhiên cùng Tử Vi Đế Tinh tiên đoán liên lụy, như vậy liền chết tiệt, mặc dù Bạch Nhạc là bị oan uổng, cũng không quan hệ.

Bởi vì, chết một người Bạch Nhạc không quan trọng gì, thế nhưng một khi tiên đoán trở thành sự thật, ảnh hưởng nhưng là toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới.

Đương nhiên, lời này hắn cũng sẽ không nói ra tới.

Hắn mặc dù đối Giang Nhược Hư nắm đệ tử lễ, nhưng lại cũng không có nghĩa là, hắn liền sẽ tán thành Giang Nhược Hư tất cả quan niệm.

Hắn là Chúng Tinh điện thiếu điện chủ, là trời sinh đạo thể, là trên đời này xuất sắc nhất thiên tài!

Đại biểu cho Chúng Tinh điện ý chí, cũng đại biểu cho, toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tương lai.

Chẳng qua là cho Cố Vong Tình khác biệt, Bạch Nhạc lại tựa hồ nghe ra một điểm không một vật, phảng phất có thứ gì, mơ mơ hồ hồ tại trong đầu quanh quẩn một chỗ, nhưng lại lại thủy chung đều không bắt được trọng điểm.

Đáng tiếc, Giang Nhược Hư cũng không có cho Bạch Nhạc tiếp tục suy nghĩ thời gian, tiếp tục nói: "Trên đời này sự tình, luôn là muốn làm ra lấy hay bỏ, cái gì đều muốn, liền thường thường cái gì cũng không chiếm được, đương nhiên, trái lại cũng giống như vậy, nếu như cái gì đều không tranh. . . Cũng giống vậy không có ý nghĩa."

"Như thế nào lấy hay bỏ, chỉ ở chính các ngươi trước đó."

Dừng một cái, Giang Nhược Hư tiếp tục nói, "Tựa như chỗ này Vô Tự Bi. . . Ngươi cho rằng nó là cái gì, nó chính là cái đó, có thể ở phía trên thấy cái gì, cũng đồng dạng là một nhân tạo hóa."

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng hơi động một chút, vô ý thức lần nữa đem ánh mắt rơi vào cái kia gian nhà mộ bia phía trên.

Trên mặt lần nữa lộ ra lau một cái hôi bại chi sắc, Giang Nhược Hư tựa hồ mệt mỏi rã rời đứng cũng đứng không được, cứ như vậy tại trước mộ bia ngồi xuống, Hàn Tinh đỡ hắn, cũng đồng dạng ngồi chung hạ xuống.

Hai người giống như là hai cái chập tối lão nhân, nâng đở lẫn nhau lấy ngồi xuống.

Ngẩng đầu, cuối cùng xem Bạch Nhạc liếc mắt, Giang Nhược Hư trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, nhẹ giọng nói: "Nếu là có thể chôn ở nơi đây, cùng chúng thần làm bạn, ta cả đời này, coi như là vinh quang tột cùng."

Cơ hồ là nói xong câu đó đồng thời, Giang Nhược Hư liền chợt nhắm mắt lại, hạp nhưng mà trôi.

"Tiên sinh!"

Nhìn lấy Giang Nhược Hư mất đi tất cả khí tức, Hàn Tinh phảng phất trong lòng chấp niệm cũng tiêu tán theo, trong mắt rơi xuống hai hàng trọc lệ, đỡ Giang Nhược Hư cánh tay , đồng dạng tùy theo mất đi khí tức.

Phảng phất có gió thổi phất mà qua, lộ ra một hồi sàn sạt tiếng gió.

Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình tiến lên một bước, muốn đi tới bên cạnh hai người, nhưng mà, giống như là theo lấy một trận tiếng gió, Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh thi thể, nhưng là tùy theo hóa thành một mảnh nhỏ bão cát, cứ như vậy lặng yên biến mất, dấu vết gì đều không có thể lưu lại.

Mắt mở trừng trừng nhìn lấy một màn này, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Cố Vong Tình, trong lòng cũng không khỏi đột nhiên run lên.

Nơi đây khắp nơi đều lộ ra quỷ dị!

Người chết sau đó, thậm chí ngay cả thi thể đều không thể lưu lại, mà là trực tiếp phong hóa, cái này cũng không khỏi quá quỷ dị điểm.

Hai người cũng không nhịn được nhìn nhiều cái kia không có chữ mộ bia

một hồi, nhưng lại vẫn không có đạt được bất luận cái gì tin tức hữu dụng.

"Bạch Nhạc, xem ở tiên sinh phân thượng, ta lại tha cho ngươi một lần, đây là lần thứ ba!"

Ngẩng đầu, nhìn về phía Bạch Nhạc Cố Vong Tình trong mắt lộ ra lau một cái đạm mạc chi ý, cao cao tại thượng!

Không cần phải nói, Bạch Nhạc tự nhiên cũng minh bạch, Cố Vong Tình lần thứ hai, chỉ chính là tại cuối cùng một tòa thần linh pho tượng trước, hắn trước một bước đột phá, nhưng lại cuối cùng bị Bạch Nhạc thoát thân sự tình.

Mặc dù, trước đây Cố Vong Tình sở dĩ không tiếp tục truy sát xuống dưới, là bởi vì có quá nhiều người xuất thủ cướp đoạt cái kia kim sắc tinh thần, có thể lúc kia Cố Vong Tình, thật là chiếm thượng phong, nói cứng tha Bạch Nhạc một lần, cũng không tính quá khoa trương.

Huống chi, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Cố Vong Tình đều rất rõ ràng, ba lần cũng tốt, hai lần cũng tốt, bất quá cũng chỉ là một cái lấy cớ mà thôi.

Đến thật yêu cầu phân ra sinh tử thời điểm, dù là trước đó chưa từng xảy ra bất cứ chuyện gì, bọn hắn lẫn nhau cũng căn bản sẽ không lưu thủ.

Nói xong một câu nói này, Cố Vong Tình lúc này xoay người mà đi.

Cái này một tòa không có chữ mộ bia bên trong, có thể thật ẩn dấu bí mật gì, thế nhưng tất nhiên liền Giang Nhược Hư ở chỗ này dừng lại lâu như vậy, đều không có thể phát hiện, như vậy hắn tự nghĩ cũng đồng dạng vô pháp trong vòng thời gian ngắn phát hiện cái gì.

Mà bây giờ, thời gian chính là nhất vật trân quý.

Giang Nhược Hư nói không sai, những thứ này chúng thần trên mộ bia lưu lại truyền thừa, thật có một ít phi thường thích hợp bọn hắn, bây giờ, chẳng thà mượn cơ hội này, tìm hiểu một hai nơi, sau đó nghĩ biện pháp trước tiên lui ra cái này một mảnh mộ địa lại tính toán sau.

Cố Vong Tình đi rất dứt khoát, không có chút nào dài dòng.

Thật là Bạch Nhạc lại như cũ cũng không hề rời đi, ngược lại vẻn vẹn khóa chặt chân mày.

Giang Nhược Hư chết có chút quá đột ngột, mặc dù không có Thần Chi Bản Nguyên, chết ở chỗ này, chết ở tử khí ăn mòn phía dưới, tựa hồ cũng không tính khó hiểu.

Nhưng loại này hợp ăn khớp, lại tựa hồ như bản thân liền là vấn đề lớn nhất.

Giang Nhược Hư nhân vật như vậy, là lẽ thường có khả năng đo lường được sao?

Bạch Nhạc luôn cảm thấy trong này tựa hồ có chuyện, chỉ là rồi lại không bắt được bên trong then chốt, rơi vào đường cùng, chỉ phải đưa mắt lần nữa hướng về cái kia không có chữ mộ bia, nỗ lực từ trong tìm được một điểm gì đó manh mối.

Nếu như là tại sáng chế Kiếm Lâm Thiên Hạ một thức này thần thông ở giữa, Bạch Nhạc có thể cũng sẽ làm ra cùng Cố Vong Tình tương đồng lựa chọn, nhưng hôm nay, Bạch Nhạc lại mơ hồ minh bạch, người khác kiếm đạo chưa chắc là xem càng nhiều liền càng hữu dụng. Hoặc có lẽ là, chí ít chắc là cũng không như trong tưởng tượng như vậy hữu dụng mới đúng.

Hơn nữa, hắn muốn cũng không phải là cùng Cố Vong Tình tranh nhất

thời được mất, càng không phải là trên thực lực một ít đề thăng, mà là một loại bản chất đột phá cùng cải biến!

Mà cái này chút, cái kia chút chúng thần mộ bia đều không thể mang cho hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1206: Tử cực mà sinh

Tại không có chữ mộ bia trước đó, Bạch Nhạc như thế vừa đứng, chính là ước chừng gần nửa canh giờ thời gian.

Đáng tiếc là, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là vô pháp từ trong nhận thấy được bất kỳ khác thường gì.

Kể từ đó, cho dù là Bạch Nhạc chính mình, trong lòng cũng không khỏi có chút dao động.

"Chẳng lẽ thực sự là ta nghĩ nhiều?"

Khẽ nhíu mày, Bạch Nhạc có chút không xác định nhẹ giọng lẩm bẩm.

Nhưng mà, ngay tại cái ý niệm này hiện lên trong nháy mắt, Bạch Nhạc lại đột nhiên cảnh giác, cứ như vậy gần nửa canh giờ thời gian, trên người mình một viên kim sắc tinh thần, dĩ nhiên cứ như vậy ảm đạm xuống.

Lần này thật sự là không tầm thường!

Phải biết, Bạch Nhạc trên người tổng cộng cũng bất quá chỉ là ba viên nửa kim sắc tinh thần lực lượng mà thôi, tìm hiểu một tòa truyền thừa công pháp bi văn, cũng bất quá chỉ là tiêu hao một ngôi sao lực lượng mà thôi, nhưng hôm nay chính mình rõ ràng không có cái gì tìm hiểu đến, cũng chỉ là đứng ở chỗ này gần nửa canh giờ, dĩ nhiên liền tiêu hao một viên kim sắc tinh thần lực lượng, cái này cũng không khỏi quá khoa trương đi.

Phải biết, Bạch Nhạc trước đó đã nếm thử, chỉ cần không tìm hiểu bi văn truyền lên thừa, đối với Thần Chi Bản Nguyên tiêu hao là phi thường

thong thả.

Tổn thất một ngôi sao lực lượng, cũng liền thôi, mặc dù có chút lãng phí, có thể còn không đến mức nhường Bạch Nhạc vẻ sợ hãi kinh hãi!

Chân chính nhường hắn kinh hãi đúng, trong chớp nhoáng này, hắn mới rốt cục ý thức được, trước đó nhìn thấy Giang Nhược Hư thời điểm, rốt cuộc nơi nào xảy ra vấn đề.

Giang Nhược Hư mặc dù so sánh lại bọn hắn tiến đến sớm, thật là cũng tối đa bất quá chỉ là sớm nửa ngày thời gian mà thôi.

Vẻn vẹn nửa ngày thời gian, cho dù là Giang Nhược Hư không có kim sắc tinh thần, chỉ cần không cưỡng ép tìm hiểu trên mộ bia truyền thừa, lấy Giang Nhược Hư thực lực, làm sao cũng chưa đến nổi mới rất ngắn nửa ngày thời gian liền vẫn lạc a.

Rất hiển nhiên, cái này vô tự bia văn khẳng định có vấn đề.

Như vậy lấy Giang Nhược Hư thực lực, tự nhiên cũng không khả năng phát hiện không ăn thua vấn đề.

Giang Nhược Hư là nhân vật nào?

Hắn có thể không sợ chết, thật là nếu nói là hắn liền nguyện ý như thế chịu chết, ai có thể tin tưởng?

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong đầu đột nhiên hiện lên một tia sáng!

Có chuyện!

Trong tích tắc, Giang Nhược Hư trước đó đối hắn cùng với Cố Vong Tình nói qua mỗi một câu, phảng phất đều một lần nữa hiển hiện trong đầu, một chữ không kém.

... ...

"Người tổng hội chết."

"Ta cũng tốt, quốc sư cũng tốt, điện chủ cũng tốt. . . Hay hoặc giả là các ngươi."

"Còn sống, cũng không chỉ có chỉ là vì còn sống! Luôn có một ít trách nhiệm yêu cầu nhận, cũng chỉ có một ít chấp niệm, muốn hoàn thành."

"Mỗi người đều có đạo của chính mình đường, ta thì như thế nào có thể dạy ngươi."

"Ta trước đó, cũng một mực có một cái nghi hoặc, Chúng Tinh Thần Vực đến tột cùng là dạng gì địa phương, bây giờ. . . Tựa hồ đã được đến đáp án."

"Nếu như nơi đây thực sự là chúng thần phần mộ, như vậy chúng thần lại là đến tột cùng vì sao mà chết?"

"Không sao cả, mặc dù sinh cơ đoạn tuyệt, chống đỡ ta đem những này nói cho hết lời, dù sao vẫn là làm được."

"Tử Vi Đế Tinh nói đến, ta cho rằng, tiêu chí chắc là một loại tinh tượng, một loại thời khắc đến tiên đoán. . . Còn như ngươi, bất quá chỉ là trùng hợp hội a."

"Sinh tức là tử, chết tức là sinh. . . Đại kiếp nạn, làm sao không phải là tân sinh, không cần quá câu chấp."

"Trên đời này sự tình, luôn là muốn làm ra lấy hay bỏ, cái gì đều muốn, liền thường thường cái gì cũng không chiếm được, đương nhiên, trái lại cũng giống như vậy, nếu như cái gì đều không tranh. . . Cũng giống vậy

không có ý nghĩa."

"Như thế nào lấy hay bỏ, chỉ ở chính các ngươi trước đó."

"Tựa như chỗ này bia không chữ. . . Ngươi cho rằng nó là cái gì, nó chính là cái đó, có thể ở phía trên thấy cái gì, cũng đồng dạng là một nhân tạo hóa."

"Nếu là có thể chôn ở nơi đây, cùng chúng thần làm bạn, ta cả đời này, coi như là vinh quang tột cùng."

... ...

Trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc trong lòng cái kia một cái ý niệm trong đầu, nhưng là cũng lại khó có thể ức chế hạ xuống.

"Sinh tức là tử, tử đã là sinh!"

Chậm rãi lặp lại một lần cái này tám chữ, Bạch Nhạc trong lòng một hồi đập mạnh, giả sử suy đoán này là thật, vậy coi như thật quá làm người nghe kinh sợ!

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc lần nữa đưa mắt rơi vào cái kia vô tự bia văn bên trên.

Bây giờ mình có thể nghĩ đến loại khả năng này, là bởi vì Giang Nhược Hư cho quá nói thêm thị.

Thật là Giang Nhược Hư bằng cái gì có thể làm ra dạng này phán đoán?

Giả sử đây hết thảy đều xác thực như chính mình phỏng đoán, như vậy, Giang Nhược Hư liền nhất định là từ nơi này vô tự bia văn phía trên, được cái gì manh mối hoặc là chỉ dẫn, bằng không, chỉ bằng suy đoán,

liền làm ra dạng này lựa chọn, khả năng liền quá điên cuồng!

Ngay tại Bạch Nhạc trong đầu nổi lên dạng này ý niệm trong đầu trong nháy mắt, lại nhìn về phía không có chữ mộ bia lúc, phía trên liền chậm rãi hiển hiện ra văn tự tới.

"Sống ở Hỗn Độn, chôn ở U Minh, càn khôn điên đảo, tử cực mà sinh!"

Già nua mà cổ xưa văn tự đập vào mặt, phảng phất trong nháy mắt, liền nhường Bạch Nhạc chứng kiến một cái khác thế giới.

Cái kia một tòa không có chữ mộ bia giống như là một cánh cửa, một chiếc gương, rõ ràng chiếu rọi tất cả, cũng chỉ dẫn phương hướng!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong đầu, đột nhiên liền lần nữa nhớ tới Giang Nhược Hư nói chuyện nhiều,

"Tựa như chỗ này bia không chữ. . . Ngươi cho rằng nó là cái gì, nó chính là cái đó, có thể ở phía trên thấy cái gì, cũng đồng dạng là một nhân tạo hóa."

Nếu như không nghĩ tới những thứ này, như vậy cho dù là đứng ở vô tự bia văn trước đó lại như thế nào xem, cũng không phát hiện được bất cứ dị thường nào, chỉ có nghĩ tới những thứ này, mới có thể từ phía trên chứng kiến văn tự.

Chỉ là, một câu nói này, tựa hồ rồi lại không chỉ có là đơn giản như thế!

Ánh mắt chưa từng chữ trên mộ bia dời đi, Bạch Nhạc lúc này mới đột nhiên phát hiện, cứ như vậy một hồi thời gian, bởi vì từ bi văn nhìn lên đến câu nói kia, trong cơ thể mình kim sắc tinh thần rốt cuộc lại tiêu thất một viên.

Bây giờ, cho dù là Bạch Nhạc, cũng vẻn vẹn chỉ còn lại có một khắc cuối

cùng kim sắc tinh thần lực lượng.

Chậm rãi nhắm mắt lại, Bạch Nhạc không dám nhìn nữa, mà là tại trong lòng yên lặng thôi diễn tất cả khả năng.

Bây giờ, nhìn như tựa hồ kham phá vô tự bia văn bí mật, thật là, ai có thể khẳng định đây hết thảy thì nhất định là thật?

Giả sử đoán sai đâu?

Cái kia phải bỏ ra, khả năng liền có sinh mệnh đại giới!

Ép buộc chính mình tỉnh táo lại, Bạch Nhạc đem trước những ý niệm này triệt để ném ra khỏi đầu, một lần nữa nhớ lại, thôi diễn kiếm đạo thần thông!

Cứ như vậy đứng ước chừng nửa canh giờ thời gian, thẳng đến trong lòng đã lại không có chút nào tạp niệm, chỉ còn lại có đối với kiếm đạo thôi diễn, Bạch Nhạc lúc này mới đột nhiên mở mắt.

Chỉ là, giờ khắc này, cái này không có chữ trên mộ bia văn tự, rồi lại lần nữa phát sinh biến ảo!

Trước đó, Bạch Nhạc chứng kiến về sinh tử cái kia nhất đoạn văn, biến mất theo, chiếm lấy, thì là một phần về kiếm đạo thần thông truyền thừa.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền đắm chìm vào!

Đây là một môn như Càn Nguyên Thần Kiếm một dạng kiếm đạo thần thông, chỗ tinh diệu, cũng không tại bất kỳ một cái nào thần linh truyền thừa phía dưới, hầu như có thể khẳng định, cái này tất nhiên chính là một vị thần linh lưu lại kiếm đạo thần thông, thậm chí rất có thể, chính là chỗ này gần trăm tọa thần linh mộ bia bên trong ghi chép kiếm đạo thần thông.

Cơ hồ là Bạch Nhạc ý thức được điểm này đồng thời, Bạch Nhạc cũng rõ ràng cảm thụ được, trên người mình một khắc cuối cùng kim sắc tinh thần lực lượng cũng tiêu tán theo.

Từ giờ khắc này, đối kháng tử khí ăn mòn, liền biến thành Bạch Nhạc bản thân lực lượng cùng sinh cơ.

"Hô!"

Trong miệng phun ra một ngụm trọc khí, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì một mảnh trong vắt.

Nếu như nói trước đó, Bạch Nhạc còn có một chút dao động lời nói, như vậy lúc này, trong lòng cũng đã có quyết đoán!

Kiếm đạo truyền thừa là thật, như vậy cái kia một phần về sinh tử văn tự, liền chắc cũng là thật, chỉ là nghĩ đến khác biệt, từ nơi này không có chữ mộ bia phía trên chứng kiến đồ vật, liền tự nhiên hoàn toàn khác biệt.

Đương nhiên, cho dù là như vậy, cũng không khả năng cam đoan chính mình phỏng đoán liền nhất định trăm phần trăm là chính xác.

Cược, vẫn là không cá cược?

Cái này cũng không phải cái gì đánh cuộc nhỏ, mà là chân chính yêu cầu đánh bạc tánh mạng mình đánh bạc!

Quan hệ tính mệnh, cho dù là có người như Bạch Nhạc một dạng, tìm hiểu ra bên trong Huyền Cơ, chỉ sợ cũng chưa chắc nhất định dám cược.

Người sợ chết, đây là bản năng!

Chỉ là, đối với Bạch Nhạc mà nói, lại căn bản không có dạng này lo

lắng!

Hắn lần này bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, vốn là cố tìm đường sống trong chỗ chết.

Lần này bước vào Chúng Tinh Thần Vực, hắn mặc dù xác thực thu được cực đại thu hoạch, đối với bất kỳ một cái nào tu hành giả mà nói, cái này tựa hồ cũng đã đủ đủ, có thể duy chỉ có đối với Bạch Nhạc mà nói, còn thiếu rất nhiều!

Hắn nếu không phải như vậy đề thăng cùng đột phá!

Nếu như không thể tại mười năm thời hạn giới hạn bên trong, đạt được Hải Thần yêu cầu, hắn khó thoát khỏi cái chết.

Đã như vậy, như vậy. . . Dựa vào cái gì không dám đánh cược?

Giang Nhược Hư cũng dám cược, chẳng lẽ hắn cũng không dám sao?

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng một mảnh yên tĩnh.

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc trong đầu nhưng là không khỏi lần nữa nhớ tới Giang Nhược Hư trước đó từng nói qua lời nói.

"Trên đời này, vốn cũng không có cái gì nhất định sự tình, phần thắng thật nhiều, cũng chính là!"

Bây giờ tới mức này, Bạch Nhạc chí ít cũng có bảy phần nắm chặt, nhiều hơn cái này hai phần phần thắng, cũng đã đủ đủ hắn đánh cuộc một lần.

Trên đời này sự tình, luôn là phải có điều lấy hay bỏ, muốn đạt được lợi ích, nhưng lại có không nguyện ý gánh chịu phiêu lưu, trên đời ở đâu có tiện nghi như vậy sự tình?

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Nhạc nhưng là không khỏi bật cười lớn, liền bình tĩnh như vậy tại không có chữ mộ bia trước đó ngồi xuống.

Sinh cơ chậm rãi tiêu tán, Bạch Nhạc sắc mặt cũng dần dần biến xám bại, cả người đều bị tử khí quanh quẩn, chỉ là lần này, Bạch Nhạc cũng không có làm tiếp bất kỳ kháng cự nào, cứ như vậy tùy ý sinh cơ chậm rãi trôi qua.

Tiểu Bạch Long cũng đồng dạng ghé vào Bạch Nhạc đầu vai, tiểu tử kia cũng không biết đến tột cùng phát sinh cái gì, thật là Bạch Nhạc không chịu rời đi, nó liền tự nhiên cũng một mực hầu ở nơi đây.

Bạch Nhạc xem cái kia vô tự bia văn thời điểm, Tiểu Bạch Long cũng theo xem, mặc dù không biết tiểu tử kia thấy cái gì, có thể là tiểu gia hỏa trên người sinh cơ nhưng cũng đồng dạng đã cùng Bạch Nhạc một dạng, gần hao hết.

Tự tay sờ sờ Tiểu Bạch Long đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, "Tiểu Bạch, ngươi sợ chết sao?"

Ngấc đầu lên, Tiểu Bạch Long nhìn một chút Bạch Nhạc, tựa hồ muốn rống một cuống họng, chỉ là sinh cơ hao hết, nhưng cũng đã không kêu được, chỉ phải cúi đầu liếm liếm Bạch Nhạc lỗ tai.

Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Long tâm ý tương thông, tự nhiên cũng minh bạch tiểu tử kia ý tứ.

Khóe miệng lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, nụ cười kia, cũng giống như ngay một khắc này dừng lại.

Trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc trên người khí tức liền triệt để tiêu tán, biến thành một băng lãnh thi thể. Ngay tại lúc đó, Tiểu Bạch Long cuối cùng liếm liếm Bạch Nhạc lỗ tai, cũng đồng dạng ghé vào Bạch Nhạc trên người, mất đi sức sống.

Chỉ là, cũng ngay lúc đó, cách đó không xa trong hư không, lại lần nữa hiện ra một đạo thân ảnh, trong mắt lộ ra lau một cái vẻ hoảng sợ, khó có thể tin nhìn chằm chằm Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Long.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1207: Tử cực mà sinh (hạ)

"Người sống chỗ chết, người chết sinh địa, âm dương điên đảo, tử sinh chi cực!"

Thật lớn mộ bia trước đó, Giang Nhược Hư nhẹ giọng mở miệng nói, trong mắt lộ ra lau một cái không che giấu chút nào vẻ tán thưởng.

Đây là Bạch Nhạc sau khi tỉnh lại nghe được câu nói đầu tiên.

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, thậm chí đều còn chưa mở mắt, Bạch Nhạc liền minh bạch, lần này chính mình cược đối.

Từ từ mở mắt, Bạch Nhạc nhất thời liền chứng kiến trước mắt Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh, lúc này trên người hai người nơi nào còn có nửa điểm sinh cơ hao hết suy bại chi ý, thậm chí nếu so với trước kia càng tinh thần nhiều.

Bạch Nhạc thậm chí cũng còn không kịp nói chuyện, chỉ là quét chung quanh một cái phân đoạn, liền không khỏi sững sờ ở tại chỗ.

Mộ địa y nguyên vẫn là cái kia mảnh nhỏ mộ địa, chỉ là lúc này lại sớm đã không có trước đó loại kia hắc ám, xung quanh cũng sẽ không tràn ngập cái này tử khí, mà là khắp nơi lộ ra sinh cơ, từng bãi cỏ xanh, ánh nắng tươi sáng!

"Đây là?"

Trong lòng một hồi run rẩy dữ dội, Bạch Nhạc nhịn không được mở miệng hỏi.

"Ngày đêm có thể thay thế, âm dương có thể điên đảo, sinh tử thì như thế nào không thể luân hồi?"

Cười khẽ một chút, Giang Nhược Hư giải thích: "Bước vào nơi đây, ngươi thì như thế nào có thể biết được, cái gì là chết, cái gì mới là sinh?"

Giang Nhược Hư lời này có chút nhiễu, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là tỉnh ngộ lại.

Cái này một mảnh Chúng Thần Mộ Địa, có thể bản thân liền là một cái cùng loại Bán Thần Lĩnh Vực tồn tại, ở chỗ này, tồn tại sẵn có quy tắc, sinh tử thì như thế nào không thể là một loại đại đạo?

Ở mảnh này trong mộ địa chết, mới là chân chính bước vào nơi đây phương thức.

Tử cực mà sinh!

Lần nữa nghĩ đến bốn chữ này, Bạch Nhạc cũng không khỏi một hồi tán thán.

Như vậy tinh xảo thiết kế, quả thực làm người ta nhìn mà than thở.

Chứng kiến Bạch Nhạc hiểu được, Giang Nhược Hư lúc này mới tiếp tục nói: "Được, không muốn lãng phí thời gian! Thử nhìn một chút, ngươi ở nơi này có thể có bao nhiêu thu hoạch."

Chỉ vào trước mặt cái kia từng ngọn mộ bia, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói.

Nói đến đây, Bạch Nhạc mới phản ứng được, nơi này chính là toà kia Chúng Thần Mộ Địa, như vậy tự nhiên mộ bia cùng với phía trên ghi chép truyền thừa, cũng là thật.

Gần trăm vị thần linh truyền thừa a, đây là bực nào nghe rợn cả người.

Hơn nữa, ở chỗ này, đã lại không có tử khí ăn mòn hạn chế, hoàn toàn có thể tùy ý chính mình quan sát, đây quả thực là thật lớn kinh hỉ.

Bất quá, vẻn vẹn chỉ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp.

"Tiên sinh. . . Nơi đây bí mật, cũng không phải là những thứ này mộ bia a?"

Có thể tìm hiểu những cái kia bi văn, tự nhiên là vô cùng tốt cơ duyên, thật là thiết kế như vậy tinh diệu cửa ải, cần phải để cho người ta chết một chỗ, mới có thể đi vào nơi đây, sợ rằng thu hoạch, liền sẽ không đơn giản như vậy mới đúng.

"Tiểu gia hỏa này, ăn trong bát, còn muốn nhìn trong nồi."

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Giang Nhược Hư không khỏi bật cười, chỉ vào Bạch Nhạc hướng Hàn Tinh nói rằng.

Đối với Giang Nhược Hư loại trình độ này chế giễu, Bạch Nhạc đã sớm miễn dịch, không nhúc nhích chút nào, liền nhìn như vậy Giang Nhược Hư, chờ lấy Giang Nhược Hư giải thích.

"Cơm muốn ăn từng miếng, không cần sốt ruột, tất nhiên tiến đến, liền có bó lớn thời gian chờ lấy ngươi."

Khoát khoát tay, cũng không có cùng Bạch Nhạc giải thích ý tứ, Giang Nhược Hư tùy ý hồi đáp nói.

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Bạch Nhạc khẽ nhíu mày, "Tiên sinh, nếu là không có phát hiện không có chữ mộ bia, liền chết tại bên trong đâu, cũng sẽ tới nơi này sao?"

"Đương nhiên sẽ không!"

Lắc đầu, Giang Nhược Hư nhàn nhạt đáp, "Kham không phá Huyền Cơ, chết, dĩ nhiên chính là chết."

Trong lòng hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc lúc này liền hiểu được, cũng không nói thêm lời, thẳng hướng đi những thần linh kia mộ bia, tìm kiếm thích hợp bản thân truyền thừa tới tìm hiểu.

Nhìn lấy Bạch Nhạc đi xa, Hàn Tinh cái này mới mở miệng nói, "Tiên sinh vì sao phải đẩy ra hắn?"

Bạch Nhạc không rõ ràng, thật là Hàn Tinh nhưng là vô cùng rõ ràng, nơi đây bí mật, xa không chỉ bây giờ nhìn đi lên đơn giản như vậy, then chốt còn ở đây một tòa vô tự bia văn phía trên.

Giang Nhược Hư sau khi đi vào, đã tại chỗ này bi văn trước dừng lại hồi lâu.

Thật là Bạch Nhạc vừa tiến đến, Giang Nhược Hư lại liền trực tiếp đem Bạch Nhạc đẩy ra, trong này khẳng định có vấn đề.

"Lấy hay bỏ ở giữa, không có tuyệt đối đúng sai, thích hợp ta, chưa chắc phải nhất định thích hợp hắn! Thích hợp, mới là tốt nhất."

Lắc đầu, Giang Nhược Hư khẽ lắc đầu nói: "Về điểm này, hắn so ngươi xem thấu triệt, bằng không. . . Ngươi thật cho là, ta nói cái gì, hắn liền sẽ tin cái gì không?"

". . ."

Chân mày đột nhiên vừa nhảy, Hàn Tinh lúc này mới ý thức được, là mình muốn quá ít.

Bạch Nhạc bản cũng là bởi vì cái này không có chữ mộ bia mới tiến vào, bây giờ không có chữ mộ bia còn ở nơi này, muốn là không ý thức được cái này không có chữ mộ bia khả năng mới là bên trong then chốt, cái kia Bạch Nhạc chỉ sợ cũng căn bản cũng không khả năng tiến đến.

Đều là người thông minh a!

... . .

"Không đúng, trong này có chuyện!"

Từ trong hư không hiện ra thân hình, Dạ Nhận trong mắt lộ ra lau một cái tơ máu, rơi vào Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Long phong hóa địa phương, gắt gao khóa lên chân mày.

Hắn không tin Bạch Nhạc hội dễ dàng như vậy chết đi.

Huống chi, chuyện này khắp nơi lộ ra quỷ dị, hơn nữa bản thân liền lưu lại cực đại kẽ hở.

Nếu là bình thường người, bị loại này quỷ dị tràng diện hù dọa, có thể không ý thức được bên trong vấn đề, thế nhưng hắn làm một cao cấp nhất sát thủ, đối với chi tiết nắm chặt, nhưng là khác thường nhạy cảm.

Bạch Nhạc có thể có thể thật tại sau khi chết bị phong hóa xuống, thật là Bạch Nhạc trên người đồ đâu?

Coi như y phục có thể một dạng phong hóa, như vậy chiếc nhẫn trữ vật đâu? Bên trong đồ vật đâu?

Mặc dù không đề cập tới nơi đây, Nghịch Ma Kiếm đâu?

Chẳng lẽ, những vật này, cũng sẽ hao hết sinh cơ một chỗ phong hóa

sao?

Ý thức được điểm này, Dạ Nhận liền nhất thời nhận thấy được trong lúc này Huyền Cơ.

Trong lúc nhất thời, Dạ Nhận cũng không khỏi đồng dạng đưa mắt rơi vào cái kia không có chữ mộ bia phía trên. . .

... . . .

Bạch Nhạc cũng không có nóng lòng tìm hiểu, mà là đại lược đem cái này chút mộ bia toàn bộ đều quét một lần!

Nơi đây mộ bia không nhiều không ít, vừa lúc 99 tọa, mỗi một cái mộ bia trên đều ghi lại một môn truyền thừa, không có bất kỳ lặp lại.

Trong lúc này, cùng kiếm đạo tương quan truyền thừa, tổng cộng hai mươi bảy tọa.

Trừ Bạch Nhạc trước đó tại không có chữ trước mộ bia tìm hiểu tới, còn lại hai mươi sáu loại kiếm đạo truyền thừa mỗi người không giống nhau.

Từ mặt ngoài xem, tựa hồ cái này không có gì đặc biệt, nhưng nếu là nghĩ sâu vào một tầng khả năng liền hoàn toàn không phải chuyện như thế.

Nếu như trước đây sáng tạo Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thần linh phần mộ đều ở chỗ này, như vậy trước đó bọn hắn ở bên ngoài chứng kiến cái kia mười bảy tọa thần linh pho tượng lại nên giải thích thế nào?

Lẽ nào những thần linh kia sẽ không có chết sao?

Cái này quá kỳ quái!

Phát sinh rất nhiều chuyện, nếu như bây giờ, Bạch Nhạc còn không chú ý càng nhiều chi tiết, thật có thể là nhược trí.

Đương nhiên, đối với Bạch Nhạc mà nói, hắn bây giờ cũng chỉ có thể tạm thời đem cái này phần nghi hoặc để ở trong lòng.

Giang Nhược Hư có ý định đưa hắn đẩy ra, Bạch Nhạc lòng biết rõ.

Có thể Bạch Nhạc nhưng cũng không thèm quan tâm, bởi vì đối hắn mà nói, trước mắt những thứ này kiếm đạo truyền thừa thật có lấy cực đại sức dụ dỗ.

Đây đối với hắn hoàn thiện kiếm đạo, không thể nghi ngờ là một cái trợ giúp to lớn.

Bạch Nhạc vẫn luôn rất bình tĩnh, tự nhiên cũng minh bạch, dục tốc thì bất đạt.

Rất nhiều chuyện, quá gấp, chưa chắc là chuyện gì tốt.

Luận trí kế, Bạch Nhạc rất rõ ràng, hắn là kém xa cùng Giang Nhược Hư so sánh.

Giống như là nơi đây, nếu như không phải là Giang Nhược Hư cấp đủ đủ nêu lên, bằng chính hắn, là vô luận như thế nào cũng không khả năng kham phá không có chữ mộ bia bí mật, tiến vào nơi đây.

Bây giờ, tự nhiên cũng giống như vậy.

Giang Nhược Hư vẫn còn ở nghiên cứu cái kia không có chữ mộ bia, hơn nữa, từ tình huống trước mắt đến xem, hiển nhiên còn không tìm ra manh mối tới.

Loại tình huống này, hắn ở lại nơi đó, cũng cũng không có bao nhiêu ý

nghĩa.

Tương phản, mượn cơ hội này đi tìm hiểu kiếm đạo truyền thừa, đem cái này loại phí đầu óc sự tình, giao cho Giang Nhược Hư, mới là sáng suốt nhất lựa chọn.

Giang Nhược Hư muốn kham phá Chúng Tinh Thần Vực bí mật, về điểm này, cùng Bạch Nhạc cũng không có xung đột.

Loại tình huống này, Bạch Nhạc tự nhiên có thể lựa chọn tiếp tục tin tưởng Giang Nhược Hư.

Đem trong đầu những ý niệm này toàn bộ khu trục ra trong đầu, Bạch Nhạc lúc này mới bắt đầu đối với những bia đá này tìm hiểu.

... . .

"Tử cực mà sinh!"

Gắt gao nhìn chằm chằm trước mặt bia đá, giờ khắc này Dạ Nhận, rốt cục đoán được bên trong bí mật, nhưng trong lòng thì không khỏi một hồi run rẩy dữ dội.

Dạ Nhận bản thân liền là quả đoán chi nhân, trong lòng một khi có quyết đoán, liền đồng dạng lại không bất kỳ do dự nào.

Trong nháy mắt, Dạ Nhận trên người sinh cơ cũng đồng dạng bắt đầu suy bại đứng lên.

Chỉ là ngay tại lúc đó, Cố Vong Tình, Bất Tử Thanh Vương, nhưng cũng đồng dạng chạy tới chỗ này thật lớn không có chữ mộ bia trước đó.

Bất Tử Thanh Vương cùng Cố Vong Tình đều đã đem trong cơ thể kim sắc tinh thần hao hết, loại tình huống này, liền chỉ có rời khỏi mảnh này

mộ địa một đường.

Nhưng đến muốn rời khỏi thời điểm, rồi lại thực sự nhịn không được, muốn trở lại nhìn một chút.

Riêng là Cố Vong Tình, trước hắn tận mắt thấy Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh vẫn lạc, lúc này mới thối lui, tuy nhiên lại vẫn như cũ nhớ kỹ, Bạch Nhạc cũng không hề rời đi, nhưng hôm nay, hắn lại cũng không có ở nơi này lại phát hiện Bạch Nhạc tung tích, liền làm cho lòng người bên trong lần nữa chần chờ.

Trở lại nơi đây, một là muốn nhìn một chút Bạch Nhạc có phải hay không vẫn còn, ở một phương diện khác, cũng muốn lại xác nhận một chút, cái này không có chữ mộ bia bên trong, có phải hay không cất dấu bí mật gì.

Chỉ là, lại không nghĩ rằng, lần nữa trở lại nơi đây thời điểm, chẳng những Bạch Nhạc không có tung tích, hơn nữa, Dạ Nhận vị này Yêu Tinh, cũng đồng dạng làm ra cùng Giang Nhược Hư một dạng lựa chọn.

"Dạ Nhận, phát sinh cái gì?"

Chân mày chợt vẩy một cái, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng mở miệng nói.

Ngẩng đầu xem Bất Tử Thanh Vương cùng Cố Vong Tình liếc mắt, Dạ Nhận lại cũng không nói lời nào ý tứ.

Hắn vốn cũng không phải là cái gì phóng khoáng người, bí mật này là hắn thật vất vả mới phát hiện, như thế nào bằng lòng nói cho người khác biết.

"Bạch Nhạc đâu?"

Cố Vong Tình cũng theo hỏi, "Lẽ nào Bạch Nhạc cũng đã chết?"

"Bạch Nhạc sinh tử có quan hệ gì tới ta?"

Liếc Cố Vong Tình liếc mắt, Dạ Nhận nhàn nhạt mở miệng nói, "Thiếu điện chủ không phải vẫn luôn muốn để cho chúng ta chết sao, bây giờ chẳng phải tranh sau đó ngươi ý."

"Ngươi muốn chết!"

Trong mắt lộ ra vẻ tức giận, Cố Vong Tình lớn tiếng uy hiếp nói.

"Thiếu điện chủ cho rằng, đến bây giờ, còn có thể uy hiếp ta sao?"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Dạ Nhận khinh thường hỏi ngược lại.

Cái này vừa hỏi, nhưng là nhường một chút Cố Vong Tình hơi chậm lại, bây giờ Dạ Nhận nay đã sinh cơ hao hết, lúc nào cũng có thể vẫn lạc, tự nhiên không cần sợ hắn uy hiếp.

Ở nơi này trong lúc nói chuyện, Dạ Nhận một điểm cuối cùng sinh cơ tiêu tán, tùy theo chết đi.

Ngay sau đó bất quá ngay tại trong khoảnh khắc, Dạ Nhận thi thể liền tùy theo phong hóa, một màn này lần nữa rơi vào Cố Vong Tình trong mắt, nhưng là nhất thời nhấc lên một hồi cơn sóng thần.

Một lần là ngoài ý muốn, hai lần là vừa khớp, thật là ba lần đây. . . Vẫn là ngoài ý muốn sao?

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1208: Để cho ta rất thất vọng

Trên đời này không có nhiều như vậy ngoài ý muốn!

Cố Vong Tình có chút tự phụ, nhưng lại cũng không ngu xuẩn.

Từ Giang Nhược Hư, đến Bạch Nhạc, lại đến Dạ Nhận, nếu như dạng này, hắn đều còn phát hiện không ăn thua kỳ quặc, vậy thì thật có thể tự sát.

Trong lúc nhất thời, Bất Tử Thanh Vương cùng Cố Vong Tình nhất thời đồng thời rơi vào cái kia không có chữ mộ bia trước đó.

Rất nhiều chuyện chính là như vậy, cái thứ nhất nhận thấy được bên trong Huyền Cơ là thiên tài, cái thứ hai liền muốn dễ dàng nhiều, còn như đệ tam đệ tứ, liền thực sự chưa nói tới có khó khăn gì.

Cố Vong Tình cùng Bất Tử Thanh Vương bản thân liền là xuất sắc nhất nhân vật, có rõ ràng như vậy nêu lên, bất quá rất ngắn nửa canh giờ thời gian, hai người liền lần lượt minh ngộ, tọa hóa tại đây trước tấm bia đá.

... . . .

Đối với Dạ Nhận cùng Cố Vong Tình bọn hắn đến, Giang Nhược Hư cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn.

Không có làm khó, cũng đồng dạng không có nhiều chữ nêu lên.

Phảng phất giống như là không nhìn thấy bọn hắn một dạng, vô luận bọn hắn muốn làm gì, đều không chút nào thêm ngăn cản.

Mấy người rất nhanh thì tại mộ bia trước đó, tìm được Bạch Nhạc tung tích.

Cố Vong Tình hận hàm răng ngứa, hận không thể hiện tại liền đối Bạch Nhạc động thủ, trước giết chết Bạch Nhạc.

Thật là suy nghĩ cho tới bây giờ cục diện, lại cũng không thể không bả cái này một hơi thở nhịn xuống.

Không nói đến Giang Nhược Hư hội sẽ không xuất thủ ngăn cản, riêng chỉ là Dạ Nhận cùng Bất Tử Thanh Vương hai người ngay ở bên cạnh, liền để hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Không chút nào khoa trương nói, giả sử Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh không có ở đây, sợ rằng không đợi hắn đối Bạch Nhạc xuất thủ, Bạch Nhạc cùng Bất Tử Thanh Vương bọn hắn, liền muốn trước đối hắn hạ sát thủ.

Trước đó chịu thiệt, bây giờ Cố Vong Tình lại ngược lại có chút chần chờ.

Lấy tâm hắn trí, tự nhiên cũng không khó minh bạch, nơi đây bí mật, sợ rằng vẫn còn đang cái kia thật lớn không có chữ mộ bia trước đó.

Hơn nữa, Giang Nhược Hư không phải liền ở nơi kia sao?

Thật là, làm phát hiện nơi đây trên mộ bia truyền thừa, đều có thể tùy ý tìm hiểu sau đó, hắn nhưng cũng đồng dạng nhịn không được tâm động.

Hít sâu một hơi, Cố Vong Tình vẫn là quyết định muốn cùng Giang Nhược Hư nói một chút.

"Tiên sinh có thể phát hiện cái gì?"

Đứng ở Giang Nhược Hư phía sau, Cố Vong Tình nhẹ giọng mở miệng nói.

"Thế nào, ngươi muốn tới thử xem?"

Cũng không quay đầu, Giang Nhược Hư tùy ý mở miệng nói.

"Học sinh chỉ là hiếu kỳ, cái này Chúng Thần Mộ Địa, rốt cuộc một cái dạng gì tồn tại, tu kiến nơi đây ý nghĩa vậy là cái gì."

Lắc đầu, Cố Vong Tình nhẹ giọng nói, "Cái này một tòa không có chữ mộ bia, mới là nơi đây hạch tâm, tiên sinh tìm hiểu lâu như vậy, không biết có thể có cái gì tâm đắc?"

Xoay người lại, Giang Nhược Hư thản nhiên nói, "Nghe ngươi giọng nói, là ở trách cứ ta, trước đó không có nói cho ngươi biết chân tướng?"

"Học sinh không dám!"

Lắc đầu, Cố Vong Tình trầm giọng nói, "Chỉ là, học sinh cho rằng, tiên sinh thật có chút thiên vị Bạch Nhạc."

Trước đó, Bạch Nhạc theo Giang Nhược Hư sớm tiến đến, nhưng hắn lại rơi sau rất nhiều, cái này khiến Cố Vong Tình một mực có chút canh cánh trong lòng, hắn thủy chung cho rằng, Giang Nhược Hư khẳng định cho Bạch Nhạc đặc biệt gì nêu lên.

Đối mặt Cố Vong Tình chất vấn, Giang Nhược Hư cũng không có giải thích ý tứ.

Ngược lại là Hàn Tinh cười lạnh nói: "Thiếu điện chủ, tiên sinh nói cho ngươi cái gì, không nói cho ngươi cái gì, đều là tiên sinh sự tình, ngươi có cái gì tư cách oán phẫn?"

"Học sinh không dám!"

Cố Vong Tình lần nữa hạ thấp người, trên mặt y nguyên vẫn là một bộ cung kính dáng vẻ, trầm giọng nói: "Nếu như Bạch Nhạc không phải Tử Vi Đế Tinh, chính là một cái bình thường Quan Lan học sinh, vô luận tiên sinh làm sao bất công, học sinh cũng không dám có nửa chữ câu oán hận, chỉ là, Tử Vi Đế Tinh quan hệ trọng đại. . . Tiên sinh làm như thế, là cùng ta Chúng Tinh điện đi ngược lại! Vì vậy, học sinh không thể không có câu hỏi này."

Yên lặng chốc lát, Giang Nhược Hư lập tức thở dài một tiếng, "Ngươi để cho ta rất thất vọng."

Nghe được Giang Nhược Hư lời nói, Cố Vong Tình trong lòng không khỏi đột nhiên vừa nhảy, lại như cũ kiên trì không có mở miệng.

Chỉ là, Giang Nhược Hư nhưng cũng lại không có giải thích ý tứ.

"Ngươi nguyện ý xem, ở nơi này hãy chờ xem. . . Mọi người tự có mọi người duyên phận, người bên ngoài không cưỡng cầu được."

Cố Vong Tình mí mắt nhảy nhót, hắn có thể đủ cảm giác Giang Nhược Hư đối hắn xa cách, nhưng lại không rõ, thế nào sẽ có dạng này kết quả.

Lẽ nào một cái Tử Vi Đế Tinh, liền thật có thể nhường Giang tiên sinh làm ra lớn như vậy cải biến sao?

... . . .

Thời gian chậm rãi trôi qua, chỉ chớp mắt chính là ba tháng đi qua.

So với việc thần linh pho tượng loại kia phương thức truyền thừa, loại này đơn thuần đem truyền thừa công pháp viết ra cảm ngộ, tự nhiên

muốn dễ dàng nhiều, đương nhiên, muốn chân chánh ngộ ra bên trong thần bí, cũng muốn gian nan nhiều.

Bất quá, đối với bây giờ Bạch Nhạc mà nói, dạng này tìm hiểu phương thức, lại xác thực là mới vừa tốt.

Trong lòng hắn đã có thuộc về mình kiếm đạo chi lộ, bây giờ tìm hiểu những thứ này kiếm đạo truyền thừa, cũng bất quá là học rộng khắp những điểm mạnh của người khác, tăng chính mình thôi diễn tốc độ mà thôi.

Ba tháng, Bạch Nhạc đã tìm hiểu mười hai toà trên mộ bia kiếm đạo truyền thừa, đối với kiếm đạo lý giải, có thể nói là mỗi một ngày đều tại làm sâu sắc.

Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận, cũng đồng dạng có không sai thu hoạch.

Chỉ có Cố Vong Tình, một mực cùng Giang Nhược Hư đứng ở cái kia vô tự bia văn trước đó, nỗ lực từ trong ngộ ra được đầu mối gì.

Đáng tiếc, thời gian dài như vậy trôi qua, Cố Vong Tình lại như cũ không thu hoạch được gì.

Nếu như không phải Giang Nhược Hư một mực đứng ở chỗ này, hắn quả thực đều muốn hoài nghi, là không phải mình phán đoán sai lầm, nơi đây căn bản cũng không có cái gì đặc biệt địa phương.

Ba tháng này, Cố Vong Tình cũng đã nếm thử sẽ cùng Giang Nhược Hư nói chuyện với nhau, đáng tiếc, từ đầu đến cuối, Giang Nhược Hư đều không trả lời qua hắn dù là một chữ.

Ba tháng kiên trì, cũng rốt cục nhường Cố Vong Tình có chút đánh bại.

Giờ khắc này, hắn rõ ràng không gì sánh được ý thức được, tiếp tục cùng Giang Nhược Hư ở lại chỗ này, khả năng chỉ là đơn thuần lãng phí thời gian.

Thật là, vì thế hắn đã tổn thất ba tháng, bây giờ nếu như buông tha, quay đầu lại đi tìm hiểu những cái kia bi văn truyền thừa, chẳng phải là cũng muốn so Bạch Nhạc bọn hắn chậm.

Trên thực tế, dạng này ý niệm trong đầu, cũng không phải giờ khắc này mới mọc lên, kiên trì một tháng thời điểm, Cố Vong Tình cũng đã bắt đầu sinh dạng này ý niệm trong đầu.

Chỉ là, chính là bởi vì cảm thấy hiện tại buông tha liền chịu thiệt tâm tư, hắn tiếp tục kiên trì, nhưng lại vẫn như cũ không có chút nào thu hoạch, ngược lại là lãng phí thời gian càng ngày càng nhiều.

Bây giờ, Cố Vong Tình rốt cục không chịu đựng nổi, hướng về Giang Nhược Hư khom người cúi đầu, quay đầu hướng về những thần linh kia mộ bia đi tới.

Thẳng đến Cố Vong Tình đi xa, Giang Nhược Hư lúc này mới thở dài một tiếng, chậm rãi mở miệng nói: "Chúng Tinh điện dốc hết sở hữu tâm huyết, bồi dưỡng được như thế một vị đạo tử đến, đáng tiếc a!"

"Xác thực không bằng Bạch Nhạc!"

Gật đầu, Hàn Tinh phụ họa nói.

Lúc mới đầu, hắn là không nhìn trúng Bạch Nhạc, nhưng hôm nay, cho dù là cùng Cố Vong Tình so với, hắn cũng vẫn như cũ không thể không thừa nhận, Bạch Nhạc muốn so với Cố Vong Tình xuất sắc nhiều.

"Hắn đi quá thuận, căn bản chưa bao giờ gặp bất luận cái gì thất bại."

Lắc đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói: "Trời sinh đạo thể, cho hắn xuất sắc nhất thiên phú cùng ngộ tính, đáng tiếc. . . Cho không hắn kiên định đạo tâm, Chúng Tinh điện con đường này, từ vừa mới bắt đầu liền sai."

"Hiện tại kết luận, sợ là còn hơi quá sớm a?"

Thoáng do dự một chút, Hàn Tinh nhẹ giọng nói: "Chúng Tinh điện vì bồi dưỡng hắn, chỉ sợ cũng còn không ngừng dạng này thủ đoạn, lấy Chúng Tinh điện nội tình, đủ để đưa hắn thực lực, trực tiếp đẩy tới Hóa Hư đỉnh phong, bây giờ cho dù là phạm một ít sai, cũng có thể bù đắp mới đúng."

"Chỉ hy vọng như thế đi."

Nhàn nhạt đáp một câu, Giang Nhược Hư cũng sẽ không đối cái này làm bình luận.

"Tiên sinh, ngươi tìm hiểu ra huyền cơ gì sao?"

Hàn Tinh hỏi lần nữa.

Cùng đối Cố Vong Tình khác biệt, đối với Hàn Tinh, Giang Nhược Hư cũng không có gì có thể giấu giếm.

"Âm dương điên đảo, tử sinh chuyển đổi. . . Nơi đây quá bình tĩnh, sợ rằng không có bao nhiêu thời gian."

Xoay người lại, liếc mắt nhìn những cái kia mộ bia, Giang Nhược Hư nhẹ giọng thở dài nói.

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, Hàn Tinh nhất thời phản ứng kịp, "Tiên sinh nói là, nơi đây sẽ còn khôi phục loại kia tử khí tràn ngập hoàn cảnh?"

"Cái gương còn có chính phản, huống chi âm dương sinh tử!"

Lắc đầu, Giang Nhược Hư nhàn nhạt đáp, "Nếu như không có đoán sai, cái này Chúng Thần Mộ Địa, mới là toàn bộ Chúng Tinh Thần Vực hạch tâm, bên trong cất giấu bí mật, há chỉ những truyền thừa khác. . . Đến âm dương điên đảo, sinh tử hỗn loạn thời điểm, mới là chân chính vạch trần bí mật thời điểm."

Âm dương điên đảo, sinh tử hỗn loạn!

Cái này tám chữ, cũng là thật đem Hàn Tinh dọa cho giật mình, chỉ dựa vào mặt chữ lý giải, cũng có thể minh bạch, trong lúc này ẩn chứa kinh khủng bực nào nguy cơ a!

"Tiên sinh sẽ có nguy hiểm không?"

Hàn Tinh nhịn không được hỏi lần nữa.

"Tự nhiên!"

Cười khẽ một chút, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói, "Hàn Tinh, ngươi thật xác định, chúng ta hôm nay là còn sống vẫn là đã chết sao?"

"Tử cực mà sinh, sinh cực mà chết a. . ."

". . ."

Một câu nói này, mới là chân chính hù được Hàn Tinh.

Trong miệng có chút đắng chát, Hàn Tinh có chút đau đầu nói rằng, "Tiên sinh, ngươi biết, ta làm không biết rõ những thứ này quá phức tạp sự tình, có thể nói hay không nói đơn giản điểm?"

Bật cười lớn, Giang Nhược Hư lắc đầu nói, "Không phải ta không muốn nói cho ngươi, thì không cách nào nói cho ngươi."

"Hàn Tinh. . . Ngươi nên minh bạch, đạo không thể nói!"

Mở miệng đạo đoạn, đạo không thể nói!

Lúc trước Giang Nhược Hư phát hiện mộ bia bí mật, hướng chết mà sinh thời sau khi, không phải cũng đồng dạng chưa cùng Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình nói rõ, chỉ là cho một chút nêu lên, nhường Bạch Nhạc bọn hắn tự động tìm hiểu!

Rất hiển nhiên, Bạch Nhạc ý thức được Giang Nhược Hư cho nêu lên, cho nên rất nhanh thì cùng theo vào.

Thật là, Cố Vong Tình lại hoàn toàn không có ý thức được, thậm chí còn cho rằng là Giang Nhược Hư thiên vị Bạch Nhạc, mặt khác cho nhắc nhở.

Chỉ là, Cố Vong Tình lại cũng không có nghĩ tới.

Lúc trước Giang Nhược Hư, cũng đồng dạng không dám khẳng định, chỉ là một cái suy đoán mà thôi, ai dám khẳng định thì nhất định là đối?

Hắn tối đa gánh chịu một mình hắn sinh tử, nếu như tùy tiện vạch trần, liền sẽ đối Bạch Nhạc bọn hắn hình thành nói gạt.

Hắn đoán đúng, cũng liền a.

Nhưng nếu là sai đâu?

Vậy chẳng phải là muốn mang theo Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình hai người cùng chết?

Cái này một chữ "ngộ", cũng đã nói hết tất cả.

Mỗi người đều sẽ có không đồng cảm ngộ, chính mình ngộ ra tới đồ vật, mới là thuộc về mình, bằng không liền không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Đây cũng là Cố Vong Tình không bằng Bạch Nhạc địa phương.

Cố Vong Tình đã thành thói quen Chúng Tinh điện cho hắn đủ đủ chỉ dẫn, chỉ cần hắn dựa theo những thứ này chỉ dẫn đi làm, liền có thể thuận lợi tu hành đột phá, nhưng lại thủy chung cũng không có chân chính từng đi ra đạo của chính mình đường tới.

Đi không ra chính mình đường, cho dù là Chúng Tinh điện có thể đem thiên hạ tốt nhất tài nguyên, tốt nhất truyền thừa đều cho hắn, thì như thế nào có thể đánh vỡ gông cùm xiềng xiếc, bước ra một bước cuối cùng? !

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1209: Thỉnh giáo

So với việc Cố Vong Tình, Bạch Nhạc trạng thái, chỉ có thể dùng chuyên chú để hình dung.

Bạch Nhạc căn bản cũng không quan tâm người khác đang làm gì, Giang Nhược Hư cũng tốt, Cố Vong Tình cũng được, phảng phất những người này đều cùng hắn căn bản không có bất cứ quan hệ gì, hắn quan tâm, liền chỉ là trước mặt cái này từng ngọn trên mộ bia truyền thừa.

Loại này tâm vô bàng vụ trạng thái tu luyện, cũng làm cho Bạch Nhạc tiến bộ thần tốc.

Không dám nói mỗi một ngày một loại biến hóa, nhưng lại cũng xác thực thật là mỗi một ngày đều tại tiến bộ.

Theo lấy đối với kiếm đạo lý giải không ngừng làm sâu sắc, Bạch Nhạc cũng càng phát ra có thể minh bạch, chính mình ban đầu lý giải là nhiều ngây thơ.

Bạch Nhạc từ tu hành tới nay, trên thực tế, vẫn không có một vị chân chính lão sư, sở hữu tu hành, đều là dựa vào mình đi lục lọi, dựa vào cơ duyên xảo hợp thu được một ít truyền thừa.

Đối với kiếm đạo, Bạch Nhạc thủy chung đều theo chiếu chính mình lý giải tới tu hành, nhìn như rất có tiền lời, nhưng trên thực tế, lại hầu hết thời gian đều là sai, hoặc là đi thiên đạo đường.

Thẳng đến lần này tại Chúng Tinh Thần Vực, thu được cái kia mười bốn thức Trụ Cột Kiếm Thức, mới khiến cho Bạch Nhạc chân chính bước lên thuộc về mình kiếm đạo chi lộ.

Nhưng dù cho như thế, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là có chút đánh giá quá cao chính mình.

Đó cũng không phải bởi vì Bạch Nhạc quá mức tự phụ, mà là bởi vì hắn đối với kiếm đạo lý giải thực sự có chút quá ít.

Mà bây giờ, Bạch Nhạc không ngừng tìm hiểu những thần linh kia lưu lại kiếm đạo truyền thừa, nhưng là một lần lại một lần khai thác Bạch Nhạc nhãn giới, nhường Bạch Nhạc chân chính lý giải, cái gì mới là kiếm đạo, con đường này, lại cần phải hướng về cái dạng gì phương hướng phát triển.

Chỉ chớp mắt, lại là hơn một tháng thời gian trôi qua.

Theo lấy Bạch Nhạc tìm hiểu mộ bia càng ngày càng nhiều, tìm hiểu tốc độ cũng đồng dạng càng lúc càng nhanh, trước đó Bạch Nhạc hoa ba tháng, mới tìm hiểu mười hai toà mộ bia, nhưng hôm nay, tại đây rất ngắn hơn một tháng bên trong, liền đem còn lại mười bốn tọa mộ bia đều tìm hiểu.

"Coong!"

Bàn tay nhẹ nhàng vỗ, trong nháy mắt, Nghịch Ma Kiếm chợt ra khỏi vỏ, vang lên một tiếng kiếm minh thanh âm, như long ngâm, vang vọng toàn bộ Chúng Thần Mộ Địa.

Trong lúc nhất thời, cho dù là Giang Nhược Hư cũng không khỏi vì thế mà choáng váng.

"Thống khoái!"

Từ dưới đất nhảy lên một cái, Bạch Nhạc nhịn không được cười to nói.

Đoạn thời gian này tới nay, Bạch Nhạc một mực đem chính mình thần

kinh căng rất căng, mặc dù Giang Nhược Hư chưa nói, có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng minh bạch, sợ rằng là không có khả năng để cho mình như thế vô hạn tìm hiểu xuống dưới, mà hắn duy nhất có thể làm, chính là tại đây một lần biến hóa đã tới trước đó, trước một bước đem cái này chút kiếm đạo truyền thừa tìm hiểu.

Dù là rất nhiều nơi, thật cũng chưa hoàn toàn hiểu rõ, có thể cho dù là lưng, cũng muốn trước hạ lưng xuống.

Bây giờ, cái này hơn bốn tháng đi qua, Bạch Nhạc rốt cục được như nguyện, phảng phất lại một kiện tâm sự, thì như thế nào có thể làm cho hắn không vui sướng.

Bên này Bạch Nhạc dị thường, cũng cũng rất nhanh kinh động Bất Tử Thanh Vương cùng Cố Vong Tình bọn hắn.

Chỉ là, vẻn vẹn liếc một cái, liền mỗi người đem lực chú ý quay trở lại.

Giờ khắc này, Cố Khuynh Thành, cũng có thể đoán được, Bạch Nhạc tất nhiên là đem sở hữu kiếm đạo truyền thừa đều thu được.

Cái này khiến trong lòng hắn phẫn hận không thôi.

Nếu như không phải là lãng phí ba tháng, hắn tất phải có nắm chắc so Bạch Nhạc nhanh hơn tìm hiểu hết những thứ này mộ bia, đáng tiếc, trên đời này cũng không có bán thuốc hối hận.

Hoạt động một chút thân thể, Bạch Nhạc nhận rõ một chút phương vị, lúc này cũng hướng về Giang Nhược Hư bọn hắn vị trí cái kia một tòa thật lớn không có chữ mộ bia đi tới.

"Giang tiên sinh!"

Khẽ khom người, Bạch Nhạc cung kính hành lễ nói.

Cùng Cố Vong Tình không giống nhau, Bạch Nhạc cái này cúi đầu, nhưng là thật tình thành ý.

"Xem ra trong khoảng thời gian này, ngươi đoạt được không nhỏ a."

Cười khẽ một chút, Giang Nhược Hư xoay người lại, mở miệng nói.

"Đa tạ tiên sinh chỉ điểm, thật là có chút thu hoạch."

Gật đầu, Bạch Nhạc thừa nhận hạ xuống, đồng thời lần nữa hướng Giang Nhược Hư nói lời cảm tạ.

"Không cần cảm tạ ta, đây là ngươi chính mình tìm được cơ duyên, cùng ta quan hệ không lớn."

Khoát khoát tay, Giang Nhược Hư tùy ý hồi đáp nói.

"Không có ý định lại đi tìm hiểu một ít hắn trên mộ bia truyền thừa sao?"

Chắp tay sau đít, Giang Nhược Hư rất tự nhiên nói sang chuyện khác.

"Không!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc giải thích: "Ta trước đó học đồ vật cũng đã đủ tạp, một vị ham nhiều, chưa chắc là chuyện gì tốt! Mượn cơ hội này, ta nghĩ muốn hảo hảo ma luyện một chút kiếm đạo, thử xem xem có thể hay không làm tiếp đột phá."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói, "Huống chi, ta cho rằng, nơi đây tối trọng yếu truyền thừa, chỉ sợ hay là tại nơi đây."

"Cho nên, ngươi cũng muốn thử xem sao?"

Từ chối cho ý kiến, Giang Nhược Hư hỏi lần nữa.

Vấn đề như vậy, cùng trước đây Cố Vong Tình khi đi tới giống nhau như đúc.

Bạch Nhạc bản thân không cảm thấy có cái gì, Hàn Tinh nhưng là lòng có cảm giác, trong con mắt càng nhiều vài phần thâm thúy chi ý.

"Nếu như tiên sinh không có ở đây, ta tự nhiên là muốn nỗ lực thử một lần, chẳng qua hiện nay. . . Không có cần thiết này."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

"Ồ? Đây là vì sao?"

Bất động thanh sắc nhìn lấy Bạch Nhạc, Cố Vong Tình nhẹ giọng hỏi ngược lại.

"Tiên sinh tài trí, hơn xa cùng ta, nếu như tiên sinh đã tìm hiểu ra manh mối, tự nhiên sẽ nhắc nhở ta! Nếu là không có, ta mạnh mẽ tìm hiểu, hơn phân nửa cũng là lãng phí thời gian."

Nhìn lấy Giang Nhược Hư, Bạch Nhạc nhẹ giọng giải thích.

"Ồ?"

Giang Nhược Hư lần nữa mở miệng nói: "Nếu là ngươi đoán sai đâu? Nếu như, ta rõ ràng ngộ ra manh mối, lại không nguyện ý nói cho ngươi, hoặc là, ngươi bản thân mình mới còn có hy vọng phá giải cái này không có chữ mộ bia bên trong bí mật chứ?"

Sái nhiên một ít, Bạch Nhạc gật đầu nói: "Đương nhiên, có loại khả năng này! Bất quá, chính như tiên sinh nói qua, trên đời này, vốn cũng không có cái gì nhất định sự tình, phần thắng thật nhiều cũng chính là."

"Trong mắt của ta, ta lãng phí thời gian đi tìm hiểu mộ bia, phần thắng hiển nhiên không nhiều, chẳng thà bả thời gian này, dùng để làm một ít còn có ý nghĩa sự tình!"

Giang tay ra, Bạch Nhạc tùy ý nói rằng, "Tựa như những thứ này trên mộ bia truyền thừa, đối với tiên sinh mà nói, không có giá quá cao giá trị, nhưng đối với ta mà nói, lại trọng yếu phi thường! Cảnh giới khác biệt, lựa chọn tự nhiên cũng có thể khác biệt."

Chân mày hơi nhíu, cho dù là Giang Nhược Hư cũng không nghĩ đến, Bạch Nhạc lại có thể xem như vậy thấu triệt.

Cảnh giới khác biệt, lựa chọn tự nhiên khác biệt!

Cái này một câu đơn giản lời nói, lại nói tận nơi đây thần bí.

Chỉ bằng một câu nói này, là có thể biết, Bạch Nhạc muốn so với Cố Vong Tình mạnh hơn quá nhiều.

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ tán thưởng, Giang Nhược Hư nhàn nhạt mở miệng nói: "Đã như vậy, ngươi tới chỗ của ta, muốn làm gì?"

Nghe vậy, Bạch Nhạc nhất thời ngẩng đầu, trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, ngược lại hướng về Hàn Tinh khom người cúi đầu, "Nghe tiếng đã lâu Hàn Tinh đại nhân, kiếm đạo trác tuyệt, tiểu tử nguyện hướng Hàn Tinh đại nhân thỉnh giáo!"

Một câu nói này, nhưng là nhường Hàn Tinh nao nao, lập tức liền minh bạch Bạch Nhạc ý tứ.

Bạch Nhạc mặc dù tìm hiểu rất nhiều kiếm đạo truyền thừa, nhưng những này lại như cũ cũng không có chân chính hóa thành thuộc về Bạch Nhạc chính mình cảm ngộ.

Muốn chân chánh trong cảm ngộ chân lý, thôi động thực lực đề thăng, có cái gì so thực chiến tới nhanh hơn?

Huống hồ, Hàn Tinh bản thân mình chính là kiếm đạo đại sư, giả sử Bạch Nhạc có thể cùng hắn thí chiêu, đối với Bạch Nhạc trên kiếm đạo đề thăng, tự nhiên tồn tại trợ giúp to lớn.

Có thể nghĩ tới những thứ này, Bạch Nhạc chẳng những tâm tư cẩn thận, hơn nữa, quả thực lá gan rất lớn.

Mỉm cười, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói: "Ta đây có thể không xen vào, ngươi nếu là nguyện ý, tự đi tìm Hàn Tinh thương lượng là được."

Nói xong câu đó, Giang Nhược Hư nhưng là không tiếp tục để ý Bạch Nhạc, thẳng chuyển hướng bia đá, tiếp tục tham ngộ đứng lên.

"Ta sẽ không hạ sát thủ, nhưng là sẽ không lưu thủ, ngươi nghĩ biết không?"

Lẳng lặng nhìn lấy Bạch Nhạc, Hàn Tinh nhàn nhạt mở miệng nói.

"Học sinh minh bạch, mời Hàn Tinh đại nhân chỉ điểm!"

"Không muốn theo ngoại nhân kêu loạn, ngươi là Quan Lan học sinh, tự nhiên cũng nên gọi hắn là tiên sinh."

Cõng lấy thân thể, Giang Nhược Hư lần nữa mở miệng nói.

"Vâng!"

Bằng lòng một tiếng, Bạch Nhạc lúc này rút ra Nghịch Ma Kiếm, hướng về Hàn Tinh bày ra một cái thức mở đầu, nhẹ giọng mở miệng nói, "Tiên sinh, xin chỉ giáo!"

Tới mức này, Hàn Tinh tự nhiên cũng sẽ không cự tuyệt nữa.

Bàn tay hơi hơi một phen, trường kiếm nhất thời xuất thủ, cũng không đợi Bạch Nhạc động thủ trước, cũng đã trước một bước công ra đi.

Vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Hàn Tinh cũng không có đụng tới Hóa Hư chi lực, cùng với thần thông dự định, chính là đơn thuần lấy kiếm đạo giao thủ.

Trong nháy mắt, hai người cũng đã đấu đến một chỗ!

Bạch Nhạc trước đó cũng biết, Hàn Tinh rất mạnh, nhưng khi hắn chân chính cùng Hàn Tinh nộp lên tay sau đó, mới hiểu được, Hàn Tinh thực lực, so với trong tưởng tượng, cường hãn hơn nhiều.

Mặc dù bây giờ Bạch Nhạc kiếm đạo đã có chất đề thăng, có thể đối mặt Hàn Tinh thời điểm, lại y nguyên vẫn là bị áp không ngốc đầu lên được.

Cái này bức, Bạch Nhạc không thể không không ngừng hồi ức, những cái kia trên mộ bia kiếm đạo truyền thừa, sau đó một chút đem cái này chút cảm ngộ, bẻ vỡ nhào nặn hóa, dung nhập chính mình trong kiếm, cũng chỉ có như vậy, mới có thể ngăn ở Hàn Tinh công kích.

Toàn bộ quá trình, Hàn Tinh đều bảo trì yên lặng, không hề có một chữ chỉ điểm.

Hơn nữa, chính như Hàn Tinh đối Bạch Nhạc nói, hắn sẽ không hạ sát thủ, tuy nhiên lại cũng sẽ không lưu thủ.

Rất nhanh, Bạch Nhạc liền liên tiếp bị thương.

Mặc dù không phải vết thương trí mệnh, nhưng lại cũng làm cho Bạch Nhạc ăn không ít vị đắng.

Mỗi một lần sau khi bị thương, Hàn Tinh đều sẽ dừng tay, cho Bạch Nhạc một cái suy tư tiêu hóa thời gian.

Chờ đến Bạch Nhạc khôi phục lại, liền lần nữa hướng Hàn Tinh khiêu chiến, vòng đi vòng lại, không biết mệt mỏi.

Cũng may mà Bạch Nhạc có Thông Thiên Đạo Thể, có thể nhanh chóng khôi phục thương thế, bằng không, cũng không khả năng liên tiếp không ngừng hướng Hàn Tinh khiêu chiến.

Trừ ban đầu nói chuyện với nhau bên ngoài, Giang Nhược Hư cũng đồng dạng lại không có cùng Bạch Nhạc nói câu nào, thậm chí ngay cả hồi quay đầu lại nhìn nhiều cũng không có.

Chỉ là, may là như vậy, một màn này, rơi vào Cố Vong Tình trong mắt, cũng vẫn như cũ nhường hắn hận hàm răng ngứa.

Trước đó hắn đã cảm thấy Giang Nhược Hư thiên vị Bạch Nhạc, bây giờ một màn này, chẳng phải là chính ấn kiểm chứng hắn suy đoán?

Giang Nhược Hư cái này căn bản là trần trụi thiên vị Bạch Nhạc!

Thả lấy hắn cái này Chúng Tinh điện đạo tử không chỉ điểm, lại đối Bạch Nhạc cái này Tử Vi Đế Tinh như vậy để bụng, hiển nhiên, Giang Nhược Hư đã cùng Chúng Tinh điện đi ngược lại!

Đương nhiên, Cố Vong Tình còn không dám đối Giang Nhược Hư động ý niệm gì, nhưng lòng dạ đối với Bạch Nhạc sát khí nhưng là càng ngày càng nặng!

Hắn bây giờ, chính là nếu chờ một cái cơ hội, một cái Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh không ở tại chỗ cơ hội, nhường hắn triệt để chém giết Bạch Nhạc, vĩnh tuyệt hậu hoạn.

Thời gian từng giờ trôi qua, chỉ chớp mắt, Bạch Nhạc bọn hắn bước vào nơi đây cũng đã ước chừng thời gian nửa năm. . .

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1210: Âm dương điên đảo, sinh tử hỗn loạn

"Răng rắc!"

Bạch Nhạc vẫn còn ở cùng Hàn Tinh giao thủ, liền chợt nghe được một tiếng giòn vang, phảng phất thứ gì vỡ vụn một dạng, thậm chí cũng còn không thể phản ứng kịp, liền chợt cảm thụ được một cổ nồng nặc tử khí chợt ăn mòn mà đến, xung quanh tươi đẹp cảnh sắc, cũng nhất thời bị hắc ám thôn phệ.

Duy nhất không bị ảnh hưởng, liền chỉ có những cái kia mộ bia!

Đứng ở cái kia thật lớn không có chữ trước mộ bia, Giang Nhược Hư đứng chắp tay, bình tĩnh nhìn trước mắt tất cả, vô hỉ vô bi, phảng phất đây hết thảy đều chẳng qua chỉ là nhất thời.

"Đây là cái gì?"

Giang Nhược Hư bình tĩnh, người khác nhưng liền không có bình tĩnh như vậy.

Vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Cố Vong Tình, Bất Tử Thanh Vương bọn hắn, tất cả mọi người giờ khắc này cũng không khỏi thốt nhiên biến sắc.

Cứ như vậy trong chớp mắt, Bạch Nhạc bọn hắn cũng rốt cục phản ứng kịp.

Vùng không gian này, giống như là một chiếc gương một dạng, vỡ vụn ra.

Không, so với cái này còn muốn khoa trương nhiều.

Đó là hai cái không gian, hai thế giới va chạm!

Cái kia tràn ngập tử khí mộ địa, cùng bây giờ cái này sinh cơ bừng bừng mộ địa va chạm lẫn nhau, toàn bộ không gian, tất cả mọi thứ đều điên đảo đứng lên, cái kia khủng bố áp lực, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi có một chút không thở nổi.

Thiên toàn địa chuyển!

Giờ khắc này, trừ đứng ở cái kia không có chữ trước mộ bia Giang Nhược Hư, tất cả mọi người vô pháp đứng vững thân hình, cho dù là Hàn Tinh, cũng có vẻ hơi chật vật, phí thật lớn khí lực, lúc này mới lui trở về Giang Nhược Hư bên người.

Bất quá, bây giờ Bạch Nhạc bọn hắn cũng không tâm tình lại quan tâm những thứ này.

Khổng lồ như vậy biến cố phía dưới, mỗi người đều tự thân khó bảo toàn.

Trừ không gian va chạm bên ngoài, sinh cơ cùng tử khí ở giữa không ngừng vướng víu, cũng làm cho mỗi người đều cảm thụ được tử vong cảm giác nguy cơ.

Phải biết, trước đây vì tiến vào nơi đây, tất cả mọi người tiêu hao hết sở hữu kim sắc tinh thần, bước vào tử vong chi cảnh, lúc này mới tử cực mà sinh, bước vào nơi đây.

Nhưng hôm nay, tử khí lần nữa ăn mòn mà đến, hơn nữa loại này rung chuyển hoàn cảnh xuống, xa muốn so với trước đây vừa mới bước vào Chúng Thần Mộ Địa thời điểm mãnh liệt nhiều.

Cũng chính là Bạch Nhạc mỗi một người bọn hắn cũng có cực kỳ thực lực cường hãn, bằng không, đổi bình thường Hóa Hư cường giả, trong khoảnh khắc, liền sẽ chết ở chỗ này.

Âm dương điên đảo, sinh tử hỗn loạn!

Giờ khắc này, Hàn Tinh trong đầu không khỏi lần nữa hiện lên, Giang Nhược Hư trước đó nói tới nói chuyện.

Rất hiển nhiên, Giang Nhược Hư suy đoán, cái này một lần lại một lần trở thành sự thật.

Bạch Nhạc đem hết toàn lực khống chế thân thể, cũng lại y nguyên vẫn là không cách nào khống chế thân hình, cả người như là bóng cao su, bị té tới té lui, thiên toàn địa chuyển, cả người bị ném huân bảy tám làm, căn bản là không có cách công nhận phương hướng!

Hơn nữa, còn thường thường hội đụng vào những cái kia trên mộ bia!

Những cái kia mộ bia cũng không biết là làm bằng vật liệu gì chế tạo, cực kỳ cứng rắn, căn bản sẽ không chịu đến chút nào tổn thương, kể từ đó, khả năng liền khổ Bạch Nhạc, mỗi bị bia đá đụng một cái, đều sẽ cảm thấy đau đớn kịch liệt, mặc dù Thông Thiên Đạo Thể đủ rất mạnh mẽ, cũng vẫn như cũ vô pháp ức chế loại đau nhức này.

Cái trạng thái này ước chừng duy trì một khắc đồng hồ thời gian, mới cuối cùng kết thúc.

Nhưng cái này rất ngắn một khắc đồng hồ thời gian, đối với Bạch Nhạc bọn hắn mà nói, lại quả thực giống như một thế kỷ đồng dạng dài dằng dặc.

Chờ đến phục hồi tinh thần lại thời điểm, cho dù là Bạch Nhạc đều sắc mặt ảm đạm.

Bất Tử Thanh Vương cùng Cố Vong Tình bọn hắn, chỉ biết so Bạch Nhạc càng không chịu nổi, dù sao, vô luận bọn hắn ai, cũng không có Thông Thiên Đạo Thể bực này thân thể cường hãn.

Cũng cơ hồ là đồng thời, Giang Nhược Hư chợt nhíu chặt lông mày, trong mắt đồng thời lộ ra lau một cái nồng đậm vẻ kiêng kỵ.

Đối với Bạch Nhạc bọn hắn mà nói, giống như là thống khổ kết thúc.

Có thể Giang Nhược Hư lại có thể rõ ràng cảm thụ được, chân chính nguy hiểm, lúc này mới vừa phủ xuống.

"Thân thể ta? !"

Từ dưới đất bò dậy, nhưng mà đứng dậy trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong mắt nhất thời lộ ra vẻ kinh hãi chi sắc, nhịn không được kinh hô thành tiếng!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc mới đột nhiên phát hiện, thân thể mình phảng phất bị chia làm hai đoạn, phân nửa huyết nhục nồng nặc, tràn ngập sinh cơ, mà một nửa kia thân thể, lại giống như thịt thối, mất đi tất cả sinh cơ, khắp nơi lộ ra nồng nặc tử khí.

Nếu là có người khác ở chỗ này, cần phải bị sợ chết không được có thể.

Phải biết, bây giờ nhìn, Bạch Nhạc giống như là phân nửa người sống, phân nửa thi thể phân nửa, hết lần này tới lần khác còn có thể hoàn mỹ dung hợp một chỗ, dạng này tình cảnh, làm sao có thể không kinh người.

Vô ý thức đưa mắt hướng về người khác, Bạch Nhạc lúc này mới đột nhiên phát hiện, cũng không chỉ một mình hắn!

Bất Tử Thanh Vương, Cố Vong Tình, Dạ Nhận, thậm chí Hàn Tinh cùng

Giang Nhược Hư cũng đều giống như vậy, đều không ngoại lệ!

"Giang tiên sinh, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Chốc lát trước đó, phản ứng kịp người khác cũng đều nhao nhao chạy tới bên này, nhìn về phía Giang Nhược Hư, muốn từ Giang Nhược Hư trong miệng đạt được một đáp án.

"Âm dương điên đảo, sinh tử hỗn loạn a. . ."

Thở dài một tiếng, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói.

"Có ý gì?"

Cố Vong Tình nhịn không được trầm giọng mở miệng nói.

"Mới vừa tiến vào mộ địa thời điểm, các ngươi yêu cầu tiêu hao một viên kim sắc tinh thần lực lượng, mới tham ngộ ngộ một cái mộ bia truyền lên thừa! Có thể tử cực mà sinh, bước vào nơi đây sau đó, các ngươi đều có thể tùy ý tìm hiểu trên mộ bia truyền thừa. . . Các ngươi thật cho là, không cần trả bất cứ giá nào sao?"

Lắc đầu, Giang Nhược Hư bình tĩnh mở miệng nói: "Từ hao hết sinh cơ một khắc này, thật, chúng ta mỗi người cũng đã chết! Bước vào sinh địa, chỉ là một loại biểu hiện giả dối mà thôi!"

"Chết?"

Một câu nói này mới chính thức là long trời lở đất!

Vô luận là ai, hiển nhiên cũng đều không thể nào tiếp thu được thuyết pháp này, đây không khỏi cũng quá dọa người.

"Không có khả năng, nếu như chết, bây giờ chúng ta loại trạng thái này

lại giải thích thế nào?"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Bất Tử Thanh Vương lành lạnh mở miệng nói.

"Tự nhiên là chết, bằng không, ta từ bước vào Chúng Tinh Thần Vực sau đó, khắp nơi đều chịu đến bài xích cùng áp chế, làm sao cho tới bây giờ, là có thể như các ngươi đồng dạng đâu?"

Lắc đầu, Giang Nhược Hư bình tĩnh hồi đáp nói.

Một câu nói này, nhưng là nhất thời làm cho tất cả mọi người vẻ sợ hãi kinh hãi!

Bạch Nhạc càng rõ ràng nhớ kỹ, Giang Nhược Hư bọn họ là mạnh mẽ bước vào Chúng Tinh Thần Vực, lúc trước, thậm chí căn bản là không có cách tiếp cận những thần linh kia pho tượng, rất hiển nhiên, Giang Nhược Hư cũng không phải là không muốn tiếp cận, mà là căn bản không dám tới gần.

Có thể từ bước vào Chúng Thần Mộ Địa sau đó, đây hết thảy tựa hồ liền phát sinh biến hóa!

Bị Giang Nhược Hư một chút như vậy, Bạch Nhạc cái này mới phản ứng được, bây giờ Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh, tựa hồ thật đã hóa giải bị Chúng Tinh Thần Vực bài xích vấn đề, cùng bọn chúng không khác nhau chút nào.

Có thể cũng chính bởi vì vậy, mới hiển lên rõ càng kinh người a!

Điều này có ý vị gì?

Chẳng lẽ nói, tất cả mọi người bọn họ thật đều đã chết sao?

"Nếu như chết, tự nhiên vạn sự đều yên, đối với chúng ta bây giờ còn thức tỉnh lấy, còn có nửa phó thân thể như thường, liền có nghĩa là, việc này còn có chuyện xấu, không có triệt để chết đi, không phải sao?"

Nhìn chằm chằm Giang Nhược Hư, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

"Không sai!"

Thoả mãn gật đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng đáp: "Nơi đây không phải bên ngoài, mà là Chúng Thần Mộ Địa, là ẩn chứa Sinh Tử Đại Đạo Thần Linh Lĩnh Vực, cho nên, chúng ta mới có thể xen vào thời khắc sinh tử mà sinh tồn, cho nên ta nói. . . Âm dương điên đảo, sinh tử hỗn loạn!"

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc lúc này mới ý thức một câu nói này chân ý.

"Hiện tại phải làm sao?"

Cố Vong Tình nhịn không được lần nữa mở miệng hỏi.

"Muốn còn sống, dĩ nhiên là muốn đi qua thần linh khảo nghiệm. . . Các ngươi trước đó, không phải đều tìm hiểu trên mộ bia truyền thừa sao? Bây giờ, khảo nghiệm các ngươi thời điểm, chỉ sợ cũng phải đến."

Giống như là vì xác minh Giang Nhược Hư lời nói đồng dạng.

Cơ hồ là Giang Nhược Hư thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, trong mộ địa những cái kia mộ bia phảng phất đều trong nháy mắt sống lại, hóa thành một tôn tôn còn sống thần linh!

Trong nháy mắt, liền có bốn tôn Thần Linh phân biệt hướng về Bạch Nhạc bốn người bọn họ giết đi qua.

Rất hiển nhiên, mỗi một vị công kích bọn hắn thần linh, đều là bọn hắn tìm hiểu tới mộ bia truyền thừa chủ nhân, thủ đoạn công kích, cũng chính là trên mộ bia ghi chép truyền thừa.

Cái này biến cố đột nhiên, hiển nhiên hù được tất cả mọi người.

Nhưng hôm nay, cho dù ai cũng không có thời gian đi suy tư, cái kia đột nhiên nóng xông lại thần linh, mỗi một vị đều cực kỳ kinh khủng, đủ để áp bọn hắn hít thở không thông.

Tấn công về phía Bạch Nhạc cái này một tôn thần linh, lấy tử khí huyễn hóa ra một thanh trường kiếm, hung hãn hướng về Bạch Nhạc đánh tới, kiếm ý sôi trào, trong nháy mắt liền đem Bạch Nhạc vây ở kiếm quang bên trong.

Nhưng mà, ngắn ngủi sau cơn kinh hãi, Bạch Nhạc liền nhanh chóng tỉnh táo lại.

Nói là thần linh, nhưng trên thực tế, những thứ này nhưng cũng hiển nhiên không phải chân chính thần linh, bằng không, tùy tiện thức tỉnh một vị thần linh, cũng có thể đơn giản đưa bọn họ triệt để gạt bỏ.

Những thần linh này, thật giống như là một tôn thân ngoại hóa thân, kinh lịch hơn vạn năm tuế nguyệt, cũng vẫn như cũ tồn tại.

Vô ý thức liếc liếc mắt Giang Nhược Hư vị trí.

Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh căn bản không có tìm hiểu bất luận cái gì một cái mộ bia truyền thừa, cho nên, lúc này cũng đồng dạng không có bất kỳ một tôn Thần Linh Hóa Thân tìm tới bọn hắn.

Chỉ là, cái này nhưng cũng cũng không có nghĩa là bọn hắn sẽ không có nguy hiểm!

Cơ hồ là đồng thời, cái kia không có chữ mộ bia bên trong , đồng dạng xuất hiện một tôn khủng bố Thần Linh Hóa Thân, thấy không rõ dáng vẻ, đồng thời xuất thủ hướng về Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh giết người!

Chỉ là, cho dù là lấy một chọi hai, cái kia khủng bố Thần Linh Hóa Thân, cũng giống vậy chiếm cứ ưu thế tuyệt đối.

Vẻn vẹn liếc liếc mắt, Bạch Nhạc cũng liền căn bản không tỳ vết đi quản Giang Nhược Hư.

Cái kia một tôn Thần Linh Hóa Thân lực lượng cực kỳ kinh khủng, cho dù là hắn toàn lực ứng phó, còn khó có thể chiếm được nửa điểm tiện nghi, chớ đừng nói chi là phân thần.

Cứ như vậy thất thần trong chốc lát, Bạch Nhạc liền liên tiếp bị thương, nguyên bản hoàn hảo cái này phân nửa thân thể, bị thương tổn được địa phương, phảng phất cũng đều bị tử khí ăn mòn, biến xám bại đứng lên!

Trong lòng rùng mình, Bạch Nhạc lúc này liền phản ứng kịp, nếu như bọn hắn không địch lại những thứ này khủng bố Thần Linh Hóa Thân, liền sẽ bị đoạn tuyệt cuối cùng sinh cơ, cả người mất đi sức sống, triệt để chết đi.

Đây mới thực là không được phép nửa điểm sai lầm liều mạng tranh đấu.

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Nhạc nơi nào còn dám lại chia thần, cầm trong tay Nghịch Ma Kiếm hung hãn cùng cái kia Thần Linh Hóa Thân chiến đến một chỗ.

Vốn cho là đã đã tìm hiểu lý giải truyền thừa, giờ khắc này tại cái kia Thần Linh Hóa Thân trong tay thi triển ra, lại phảng phất lại bị giao phó mới biến hóa, nhường Bạch Nhạc ứng phó cực kỳ gian nan.

Nhưng mà, càng là đến thời khắc thế này, Bạch Nhạc ngược lại càng phát ra thanh tỉnh, nguy hiểm như vậy, đối với hắn mà nói, làm sao không phải là một loại cơ hội.

Cùng Hàn Tinh làm sao thử kiếm, cũng không sánh nổi dạng này cùng Thần Linh Hóa Thân giao phong, dễ dàng hơn đề thăng kiếm đạo, Bạch Nhạc đơn giản phóng khai tâm thần, chuyên tâm dùng từ đối phương nơi đó tìm hiểu tới kiếm đạo truyền thừa tới cùng đối phương giao thủ, lẫn nhau xác minh, tăng thêm một bước chính mình kiếm đạo tu vi.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương là sự ủng hộ lớn nhất đối với converter.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1211: Ưu thế cùng. . . Sát khí

Vừa nuốt vừa mổ chẳng lẽ định số!

Tại tất cả mọi người bên trong, Bạch Nhạc nguyên bản căn cơ nên tính là nhất cạn, có lẽ bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sau đó, Bạch Nhạc thực lực liền một mực tại đề thăng.

Chẳng những thu được thần linh truyền thừa, hơn nữa ngộ ra thuộc về mình kiếm đạo.

Nhưng dù cho như thế, Bạch Nhạc chắc cũng là ứng phó gian nan nhất, có thể hết lần này tới lần khác, tại cuối cùng cái kia hơn một tháng, Bạch Nhạc mỗi ngày đều cùng Hàn Tinh giao thủ ma luyện kiếm đạo, kể từ đó, bây giờ lại gặp gặp Thần Linh Hóa Thân lúc công kích sau khi, liền muốn ung dung nhiều.

Không tính Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh, Bạch Nhạc bây giờ liền ngược lại trở thành ứng đối nhẹ nhàng nhất một cái.

Khoảng chừng ban đầu thời điểm, ăn một ít thua thiệt, rất nhanh liền thích ứng loại nhịp điệu này, ngược lại đem đối phương công kích coi là ma luyện kiếm đạo phương thức, chẳng những không có nguy hiểm gì, ngược lại kiếm đạo thực lực tùy theo không ngừng tăng lên, trái lại áp chế đối phương.

Mà lúc này đây, Cố Vong Tình cùng Bất Tử Thanh Vương bọn hắn mới vừa miễn cưỡng ổn định đầu trận tuyến.

Tại trong lúc này, Bất Tử Thanh Vương từng muốn bằng vào thực lực

mạnh mẽ, mạnh mẽ nghiền ép cái kia Thần Linh Hóa Thân, đáng tiếc, kết quả lại là đối phương thực lực cũng theo đó tăng vọt, chẳng những không thể chiếm được nửa điểm tiện nghi, ngược lại thiếu chút nữa bị đối phương trực tiếp đập chết.

Tới mức này, người khác cũng tự nhiên biết, đối mặt cái này Thần Linh Hóa Thân, chỉ có thể bằng vào thực lực bản thân, thậm chí là từ đối phương cái kia tìm hiểu ra truyền thừa tới đối phó với địch, căn bản không có bất luận cái gì mưu lợi chỗ trống.

Duy nhất ngoại lệ, phảng phất chỉ có Tiểu Bạch Long.

Tiểu Bạch Long không có tìm hiểu bất luận cái gì một cái mộ bia truyền lên thừa, cũng không có đi trêu chọc cái kia không có chữ mộ bia, cho nên, liền không có bất kỳ Thần Linh Hóa Thân đối Tiểu Bạch Long xuất thủ, có thể Tiểu Bạch Long bản thân nhưng cũng phảng phất bị lực lượng gì cầm cố lại, bị vây ở không trung, không thể giúp Bạch Nhạc vội vàng.

Hơn nữa, Tiểu Bạch Long cũng đồng dạng bị tử khí ăn mòn, có phân nửa thân thể sa đọa, chỉ là Long tộc lại cực kỳ đặc thù, không có ngoại lực quấy rầy tình huống dưới, Tiểu Bạch Long lại có thể lấy bản thân tinh huyết tới trùng kích khu trừ tử khí, mặc dù quá trình này phi thường thong thả, nhưng là lại cũng không phải không có chút nào hy vọng.

"Răng rắc!"

Ngay tại Cố Vong Tình bọn hắn thật vất vả thở gấp qua một hơi thở đồng thời, lại chợt nghe được một tiếng giòn vang.

Vô ý thức hồi quay đầu đi xem, lúc này mới đột nhiên phát hiện, Bạch Nhạc dĩ nhiên đã một kiếm đâm thủng cái kia Thần Linh Hóa Thân thân thể, chém vỡ cái này một tôn Thần Linh Hóa Thân.

Không thể không nói, Bạch Nhạc một kiếm này, xác thực cấp cho người

khác quá chấn động mạnh lay động!

Biến thái!

Vô luận là Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận loại quen thuộc này Bạch Nhạc người, vẫn là Cố Vong Tình giờ khắc này, cũng không nhịn được mắng ra.

Đây chính là một tôn hầu như không có chút nào kẽ hở Thần Linh Hóa Thân a, dĩ nhiên tại ngắn như vậy trong thời gian, liền ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc đánh bại, phần thực lực này, xác thực khiến người ta run sợ!

Bạch Nhạc cũng không hề để ý người khác biểu tình.

Ngược lại là đánh chết cái này một tôn Thần Linh Hóa Thân sau đó, đối phương hóa thành một sợi lưu quang dung nhập Bạch Nhạc trong cơ thể, trong nháy mắt, Bạch Nhạc đã bị tử khí ăn mòn sa đọa cái kia phân nửa thân phận, cũng giống như chịu ảnh hưởng, khôi phục một bộ phận sinh cơ.

Kết quả này, nhất thời nhường Bạch Nhạc trong lòng đại chấn.

Dung nhập thân thể hắn lưu quang, chính là một luồng tinh thuần Thần Chi Bản Nguyên!

Cũng chỉ có dạng này Thần Chi Bản Nguyên, mới có thể xua tan tử ý, nhường Bạch Nhạc khôi phục sinh cơ.

Đối với Bạch Nhạc mà nói là chuyện tốt, thật là đối với Cố Vong Tình bọn hắn mà nói, khả năng liền có nguy cơ.

Cơ hồ là tại đồng thời, bọn hắn đồng thời cảm thụ được tử khí lần nữa bạo phát, nguyên bản là chỉ còn phân nửa ẩn chứa sinh cơ thân thể, cũng bị tử khí lần nữa ăn mòn xuống một bộ phận.

Tu hành, liền như đi ngược dòng nước, không tiến tắc thối!

Bây giờ tại đây Chúng Thần Mộ Địa bên trong, càng là căn bản không cho bọn hắn chút nào buông lỏng cơ hội.

Vô pháp đánh bại Thần Linh Hóa Thân, thân thể liền chỉ biết không ngừng bị tử khí ăn mòn.

Không cần giải thích cũng có thể minh bạch, nếu như một mực vô pháp thủ thắng, theo lấy tử khí xâm lấn, thực lực bọn hắn chỉ biết không ngừng suy giảm, càng khó chiến thắng Thần Linh Hóa Thân, cuối cùng hoặc là bị Thần Linh Hóa Thân chém giết, hoặc là tử khí triệt để ăn mòn chết đi.

Cái này rất tàn khốc, có thể tàn khốc như vậy, mới hiển lên rõ càng làm thật hơn thật.

Đương nhiên, đối với Bạch Nhạc mà nói, khảo nghiệm cũng chưa kết thúc!

Ngay tại Bạch Nhạc đánh bại cái kia Thần Linh Hóa Thân đồng thời, trong mộ địa, lại là một cái mộ bia bay ra, hóa thành Thần Linh Hóa Thân, hướng về Bạch Nhạc công tới.

Phải biết, Bạch Nhạc tổng cộng tìm hiểu hai mươi bảy tọa trên mộ bia truyền thừa!

Mà từ trước mắt khuynh hướng này đến xem, hiển nhiên cái này hai mươi bảy tọa mộ bia sợ rằng đều sẽ hóa thành Thần Linh Hóa Thân, chỉ cần suy nghĩ một chút dạng này tình cảnh đều sẽ để cho người ta tê cả da đầu.

Bất Tử Thanh Vương cùng Cố Vong Tình bọn hắn tìm hiểu mộ bia tự

nhiên không có có nhiều như vậy, có thể cho dù là ít nhất, Cổ Thanh Vương làm lỡ ba tháng, cũng đầy đủ tìm hiểu hơn mười tọa đâu, cái này cũng đồng dạng để bọn hắn lòng còn sợ hãi.

Giang Nhược Hư bên kia cũng đồng dạng có chút đặc thù.

Vượt qua ban đầu đoạn thời gian đó về sau, Giang Nhược Hư phảng phất liền thăm dò cái kia không có chữ mộ bia Thần Linh Hóa Thân thủ đoạn, dễ dàng liền đem đối phương ngăn ở ngoài thân.

Nếu là có người nhìn kỹ, là có thể phát hiện, Giang Nhược Hư bên người phảng phất có vô số chồng chất không gian, cho dù là cái kia Thần Linh Hóa Thân, cũng căn bản gần không được thân, thậm chí ngược lại bị Giang Nhược Hư vây ở chồng chất không gian bên trong.

Chỉ là, Giang Nhược Hư nhưng cũng đồng dạng vô pháp xua tan trên người tử khí, chỉ có thể mạnh mẽ chống đỡ!

Đương nhiên, so với việc người khác, Giang Nhược Hư trên người tử khí ăn mòn tốc độ thật chậm, hầu như đã bị Giang Nhược Hư ổn định cục diện.

"Tiên sinh, chúng ta làm sao bây giờ?"

Đứng ở Giang Nhược Hư bên người, Hàn Tinh ngược lại tạm thời buông lỏng, nhìn lấy trên trận cục diện, nhịn không được mở miệng hỏi.

"Chờ!"

Ánh mắt rơi vào Bạch Nhạc trên người, Giang Nhược Hư nhẹ giọng đáp: "Chờ bọn hắn có người có thể triệt để xua tan tử khí, đi qua chúng thần khảo nghiệm!"

... ...

"Mộ địa đã bị phong bế!"

Đứng ở Chúng Thần Mộ Địa phụ cận, Bắc Vực vị kia Cửu hoàng tử cùng mặt khác mấy vị Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thiên kiêu ánh mắt phức tạp nhìn lấy đây hết thảy, không biết nên làm thế nào cho phải.

Lúc trước, vị này Cửu hoàng tử cùng hai vị khác thiên tài, cũng theo Bạch Nhạc bọn hắn một chỗ xông vào Chúng Thần Mộ Địa.

Chỉ là, cũng không lâu lắm, bên trong cơ thể của bọn họ kim sắc tinh thần lực lượng hao hết, liền không thể không rời khỏi Chúng Thần Mộ Địa.

Sau đó, Cửu hoàng tử bọn hắn nhịn không được lại mạnh mẽ xông vào một lần, chỉ là đến lúc này, Chúng Thần Mộ Địa bên trong đã hoàn toàn trống trải, sớm không thấy Bạch Nhạc bọn hắn hình bóng.

Không có kim sắc tinh thần lực lượng hộ thể, bọn hắn cũng không dám tại trong mộ địa ở lâu, nhưng lại cũng không bỏ đi được, liền một mực thủ tại chỗ này, thường cách một đoạn thời gian đi vào xem kỹ một chút, tìm kiếm manh mối.

Không sai biệt lắm thời gian nửa năm đi qua, bọn hắn y nguyên vẫn là không thể tìm được manh mối, ngược lại lại có một số người chạy tới nơi này.

Chỉ là, đảm nhiệm chẳng ai nghĩ tới, ngay tại trước đây không lâu, Chúng Thần Mộ Địa đột nhiên lộ ra một hồi ánh sáng màu đen, toàn bộ mộ địa chợt bị phong bế, đảm nhiệm dù ai cũng không cách nào lại tùy ý ra vào.

Bọn hắn mặc dù không biết đến tột cùng phát sinh cái gì, nhưng nhưng cũng có thể minh bạch, loại biến hóa này, tất nhiên là Bạch Nhạc bọn

hắn dẫn tới.

Trong lúc nhất thời, trong lòng đồng dạng phức tạp vạn phần!

Mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng lại không thừa nhận cũng không được, bọn hắn đã hoàn toàn bị bỏ qua.

... ...

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Bất Tử Thanh Vương cùng Cố Vong Tình bọn hắn cũng rốt cục đánh tan trước mặt Thần Linh Hóa Thân, chỉ là bởi vì tốc độ quá chậm, mặc dù xua tan một bộ phận chết đi, nhưng lại cũng chỉ có thể bảo trì cân bằng, không đến mức nhường cục diện tiếp tục chuyển biến xấu mà thôi.

Tương phản, Bạch Nhạc bây giờ, cũng đã đánh bại đệ nhị tôn Thần Linh Hóa Thân, ở chỗ vị thứ ba Thần Linh Hóa Thân giao thủ.

Cho dù ai đều nhìn ra, Bạch Nhạc đã nhanh hơn bọn họ ra một bước dài.

Theo loại tình huống này, tiếp tục nữa, Bạch Nhạc tất nhiên có thể khôi phục sinh cơ thoát khốn, nhưng bọn họ khả năng liền khó nói.

Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận còn thôi, Cố Vong Tình nhưng trong lòng thì nhất thời sinh ra một loại khó có thể ức chế đố kỵ chi ý.

Hắn thấy, đây hết thảy, nguyên bản cũng đều là thuộc về hắn.

Nếu như không phải Giang Nhược Hư bất công, hắn tìm hiểu trên mộ bia truyền thừa tốc độ tuyệt đối phải so Bạch Nhạc nhanh, cảm ngộ cũng tất nhiên nhanh hơn, bây giờ, làm sao cũng sẽ không lạc hậu cùng Bạch Nhạc mới đúng.

Bây giờ cục diện càng là ác liệt, Cố Vong Tình trong lòng sát khí liền càng nồng đậm.

Hắn đã không muốn chờ đợi thêm nữa.

Bây giờ, Bạch Nhạc tốc độ tiến bộ còn nhanh hơn hắn nhiều, loại tình huống này, kéo càng lâu, hắn cùng với Bạch Nhạc ở giữa chênh lệch thì sẽ càng lớn, đến cuối cùng, hắn liền không bao giờ còn có thể có thể đánh chết Bạch Nhạc!

Nơi này như vậy, chẳng thà tiên hạ thủ vi cường!

Thừa dịp bây giờ hắn tại trên thực lực, còn có thể chiếm giữ nhất định ưu thế, mạnh mẽ xuất thủ, đánh chết Bạch Nhạc!

Vừa nghĩ đến đây, Cố Vong Tình nhất thời càng ngày càng bạo!

Kiếm trong tay chặn lại, như một con rắn độc, trực tiếp hướng về Bạch Nhạc đánh lén mà đi.

Đừng xem bây giờ dưới loại cục diện này, Cố Vong Tình tựa hồ lạc hậu cùng Bạch Nhạc, nhưng trên thực tế, thực lực của hắn cũng tuyệt đối là đỉnh tiêm.

Bây giờ, đánh bạc mặt mũi trực tiếp đánh lén Bạch Nhạc, một kiếm này lại quả thực là cực kỳ kinh khủng!

Cho dù là Bạch Nhạc, cũng căn bản không có nghĩ đến, Cố Vong Tình sẽ ở loại cục diện này phía dưới xuất thủ, vội vàng phía dưới, căn bản không kịp né tránh, ngạnh sinh sinh bị Cố Vong Tình một kiếm này chém trúng phía sau lưng!

Chỉ là, Bạch Nhạc cuối cùng không phải bình thường tu hành giả có thể so sánh với, bị sáng lập trong nháy mắt, Thông Thiên Đạo Thể liền đột

nhiên kích phát mà ra, ngạnh sinh sinh tại sinh tử trước đó, mạnh mẽ tách ra lưng yếu hại!

Nhưng mà, may là như vậy, một kiếm này, cũng trong nháy mắt xé rách Bạch Nhạc phía sau lưng, tiên huyết chợt phun trào ra ngoài, vết thương sâu triệt để thấy xương, lộ ra bạch cốt âm u.

Phun ra một ngụm máu, Bạch Nhạc cả người chợt hướng bên cạnh một ngã, đánh một cái lăn, rồi mới miễn cưỡng tách ra Cố Vong Tình sau này sát chiêu!

"Cố Vong Tình!"

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát khí.

Tới mức này, hơi suy nghĩ, hắn liền minh bạch Cố Vong Tình tâm tư, sát khí như nước thủy triều.

"Ầm!"

Ngay tại lúc đó, cái kia Thần Linh Hóa Thân công kích cũng theo theo nhau mà tới, lần nữa tại Bạch Nhạc trên người lưu lại một đạo vết thương.

Những thần linh này hóa thân cũng mặc kệ, Bạch Nhạc giữa bọn hắn có hay không nội đấu, vẫn như cũ kiên nhẫn hướng về Bạch Nhạc bọn hắn đánh giết mà đến.

Đương nhiên, Cố Vong Tình cũng cũng không hơn gì, làm tập kích Bạch Nhạc, hắn cũng đồng dạng bên trong cái kia Thần Linh Hóa Thân một kiếm!

Chỉ là, giờ khắc này Cố Vong Tình lại hiển nhiên cũng không để bụng

những thứ này, nhìn lấy Bạch Nhạc cười lạnh nói: "Bạch Nhạc, ngươi cho rằng, Giang tiên sinh bất công, là có thể để ngươi thủ thắng sao? Hôm nay, ta phải giết ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1212: Bạo cho ta

"Cố Vong Tình, ngươi muốn đồng quy vu tận sao?"

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Bạch Nhạc lớn tiếng quát lên.

Tại có Thần Linh Hóa Thân không ngừng công kích tình huống dưới, nếu như cùng Cố Vong Tình giao thủ, hiển nhiên song phương cũng rất khó có kết cục tốt, cho dù là một phương có thể thủ thắng, cũng tất nhiên sẽ trả giá thật lớn đại giới, loại tình huống này, cũng rất khó lại vượt qua Thần Linh Hóa Thân công kích!

Có thể nói, một khi giao thủ, liền nhất định là lưỡng bại câu thương cục diện.

Bạch Nhạc thực sự không nghĩ tới, loại tình huống này, Cố Vong Tình có lý do gì đối hắn động thủ.

"Bọn chuột nhắt, ngươi dám!"

Cơ hồ là đồng thời, Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận cũng phản ứng kịp, Bất Tử Thanh Vương càng là nhịn không được lớn tiếng mắng.

Hắn biết rõ, có thể hay không ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới then chốt, chính là ở chỗ Bạch Nhạc, nếu như Bạch Nhạc chết ở chỗ này, cho dù là hắn có thể đủ vượt qua lần này khảo nghiệm, cũng vô pháp phản hồi thế giới chân thật, cuối cùng đồng dạng sẽ theo lấy Chúng Tinh Tiểu Thế Giới một chỗ hủy diệt.

Loại tình huống này, hắn lại làm sao có thể không nộ!

Chỉ là, có Thần Linh Hóa Thân kềm chế, hắn nhưng cũng cũng rất khó rảnh tay giúp Bạch Nhạc.

"Đồng quy vu tận thì như thế nào?"

Cười lạnh một tiếng, Cố Vong Tình khinh thường nói rằng: "Ta không lấy được, ngươi cũng giống vậy đừng nghĩ đạt được! Tử Vi Đế Tinh, chính là vạn năm đại kiếp nạn, ngươi còn sống, chỉ biết bệnh dịch tả chúng sinh, ta chỉ hận, không có sớm một ít động thủ, trực tiếp giết chết ngươi!"

"Giang tiên sinh!"

Bất Tử Thanh Vương lập tức chuyển hướng Giang Nhược Hư giận dữ hét.

Loại tình huống này, nếu nói là có người còn có thể có thừa lực áp chế Cố Vong Tình, liền cũng chỉ có Giang Nhược Hư.

Thở dài một tiếng, Giang Nhược Hư chậm rãi mở miệng nói: "Thiếu điện chủ, ngươi chân thân mặc dù vẫn còn ở Chúng Tinh điện bên trong, ở chỗ này chết cũng có thể trọng sinh, thật là. . . Lấy loại thủ đoạn này thủ thắng, đạo tâm bị hao tổn, ngươi tương lai có thể đi thật xa?"

So với việc Bạch Nhạc bọn hắn, hiển nhiên Giang Nhược Hư càng giải Cố Vong Tình.

Cố Vong Tình dám điên cuồng như vậy xuất thủ, cũng không phải là hắn thật không tiếc cùng Bạch Nhạc đồng quy vu tận, mà là bởi vì có trọng sinh cam đoan!

Cố Vong Tình bản thân liền là Chúng Tinh điện đem hết toàn lực bồi dưỡng ra đạo tử.

Có thể nói, Chúng Tinh điện bả sở hữu hy vọng đều đặt ở Cố Vong Tình trên người, hy vọng hắn có thể bước ra một bước cuối cùng, đi ra một cái không giống nhau con đường tới.

Loại tình huống này, Chúng Tinh điện làm sao có thể mặc kệ Cố Vong Tình bốc lên nguy hiểm tánh mạng bước vào Chúng Tinh Thần Vực!

Tại bước vào Chúng Tinh Thần Vực trước đó, Chúng Tinh điện cũng đã lấy bí pháp, vì Cố Vong Tình cô đọng hóa thân, bước vào Chúng Tinh Thần Vực căn bản cũng không phải là Cố Vong Tình chân thân, mà là một hóa thân mà thôi.

Cũng chính bởi vì vậy, lúc trước, Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình giao phong bên trong, mới không có cảm thụ được Cố Vong Tình mạnh hơn hắn bao nhiêu!

Trời sinh đạo thể, lấy tận thiên hạ tài nguyên tu hành, Cố Vong Tình cường hãn, há lại ngăn điểm này.

Từ Cố Vong Tình bước vào Chúng Tinh Thần Vực thời điểm, trên thực tế, Giang Nhược Hư cũng đã nhìn thấu, chỉ là vẫn luôn không có vạch trần mà thôi.

Chỉ là, Giang Nhược Hư nhưng cũng không nghĩ tới, ở loại tình huống này xuống, Cố Vong Tình vậy mà biết lựa chọn loại này điên cuồng thủ đoạn.

Từ nhìn bề ngoài, dạng này thủ đoạn, không thể nghi ngờ hành chi hữu hiệu, lấy một hóa thân, đổi Bạch Nhạc tính mệnh, tự nhiên chiếm hết tiện nghi.

Nhưng trên thực tế, thực sự là chuyện như thế sao?

Nếu như Cố Vong Tình chỉ muốn làm một cái bình thường cường giả,

dùng loại thủ đoạn này, tự nhiên không gì đáng trách!

Chiến tranh không ngại dối lừa, sinh tử thời khắc, chỉ cần có thể đạt được mục tiêu, thủ đoạn cũng không trọng yếu.

Thật là. . . Muốn trở thành một vị chân chính nhất đứng đầu cường giả, thậm chí đánh vỡ cực hạn, bước ra một bước cuối cùng, dạng này tâm tính, liền thực sự quá muốn chết.

Cho dù là thật lấy phương thức này chôn giết Bạch Nhạc, cũng giống vậy hội đưa tới đạo tâm bị hao tổn, lưu lại tâm ma.

Dạng này người. . . Căn bản không có khả năng bước ra một bước cuối cùng, hoàn thành Chúng Tinh điện tâm nguyện.

Nếu như nói, trước đó Giang Nhược Hư đối với Cố Vong Tình chỉ là có chút thất vọng, cho là hắn không bằng Bạch Nhạc lời nói.

Như vậy giờ khắc này, Giang Nhược Hư đối với Cố Vong Tình cũng đã triệt để tuyệt vọng.

Nhân vật như vậy, làm sao có thể đủ gánh chịu toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới hy vọng? !

Từ vừa mới bắt đầu, Chúng Tinh điện con đường này liền đi sai a!

"Cái gì đạo tâm không ngờ tâm, thắng làm vua thua làm giặc, bất quá cũng chỉ như vậy!"

Cười lạnh một tiếng, Cố Vong Tình không có chút nào cố kỵ Giang Nhược Hư ý tứ, khinh thường hồi đáp nói: "Giang tiên sinh, đến bây giờ, ngươi cần gì phải cố lộng huyền hư? ! Ngươi cùng quốc sư giao nhau tâm đầu ý hợp, qua nhiều năm như vậy, ngươi chuẩn bị mở Quan Lan thư viện, ta Chúng Tinh điện cũng vẫn luôn cam chịu, là bởi vì, cho rằng

ngươi cuối cùng cùng ta Chúng Tinh điện là chuyên tâm! Thật là ngươi đây? Dĩ nhiên tin tưởng cái này Tử Vi Đế Tinh, lần nữa thiên vị hắn, thế cho nên nhường hắn đánh bại ta, cướp đoạt cái này Chúng Tinh Thần Vực bên trong cơ duyên!"

"Ngươi muốn làm gì? Muốn cùng ta Chúng Tinh điện là địch sao?"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Cố Vong Tình lành lạnh mở miệng nói: "Giang tiên sinh, đây là ta cuối cùng gọi ngươi một tiếng tiên sinh! Kể từ hôm nay, ta với ngươi tái vô quan hệ, hôm nay trảm hắn, chính là kết!"

"Vô luận, ngươi có hay không còn có thể trở về, ngươi cũng đã cùng ta Chúng Tinh điện đi ngược lại! Lại gặp nhau, ta sẽ không thủ hạ lưu tình!"

Trên mặt lộ ra vẻ dử tợn, Cố Vong Tình đã triệt để xé bỏ tất cả ngụy trang, trần trụi uy hiếp nói.

Thở dài một tiếng, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói: "Ngu xuẩn mất khôn!"

"Tiên sinh ta đi giết hắn!"

Trong mắt hiện lên lau một cái lệ mang, Hàn Tinh trầm giọng mở miệng nói.

"Không cần!"

Khoát khoát tay, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói: "Hắn nói không sai, hắn cuối cùng đại biểu cho Chúng Tinh điện, ta nếu giết hắn, cuối cùng vô pháp đối Chúng Tinh điện giao phó."

Ánh mắt hướng về Bạch Nhạc, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói: "Bạch

Nhạc, đây là các ngươi ở giữa chiến đấu, thắng bại, cũng chỉ tại chính các ngươi ở giữa lựa chọn!"

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc cũng không nghĩ đến, Giang Nhược Hư vậy mà biết lựa chọn ngồi yên.

Chỉ là, nghĩ lại, cũng liền thoải mái!

Người bên ngoài không biết, hắn nhưng là rõ ràng, Giang Nhược Hư cùng vị quốc sư kia xác thực giao nhau tâm đầu ý hợp, nhường Giang Nhược Hư giết Cố Vong Tình, xác thực không tiện.

Huống chi, cái này cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là một tôn hóa thân mà thôi, cũng không thể thật sự này trảm giết Cố Vong Tình.

Tối trọng yếu là. . . Bạch Nhạc trong lòng rất rõ ràng, cho dù là đến bây giờ, Giang Nhược Hư cũng cũng chưa hoàn toàn lựa chọn hắn!

Cố Vong Tình nói, Giang Nhược Hư thiên vị hắn, nhất định chính là chê cười!

Giang Nhược Hư nếu là thật thiên vị hắn, Cố Vong Tình đã sớm đã chết.

Hơi suy nghĩ, Bạch Nhạc cũng liền thoải mái!

Hắn vốn cũng không có dựa vào ai thói quen, loại tình huống này, càng không thể nào bả hy vọng đặt ở Giang Nhược Hư trên người.

Người, cuối cùng là phải dựa vào chính mình!

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói: "Tiên sinh nói quá lời, cái này chính là ta cùng hắn ở giữa sự tình, không cần tiên sinh nhúng tay!"

Bàn tay đột nhiên một trảo, Nghịch Ma Kiếm lộ ra lau một cái huyễn lệ tử mang, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, lành lạnh mở miệng nói: "Cố Vong Tình, lên đây lãnh cái chết!"

"Không biết sống chết!"

Trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, Cố Vong Tình cười lạnh một tiếng, nhưng là không quan tâm, trực tiếp thi triển ra Hóa Hư chi lực, phía sau đột nhiên lộ ra một mảnh huyễn lệ hư không!

Không chút do dự nào, Cố Vong Tình dưới chân đột nhiên một bước, căn bản không quản cái kia Thần Linh Hóa Thân công kích, trực tiếp hướng về Bạch Nhạc tập sát mà đến!

"Chúng Tinh Thần Kiếm, giết cho ta!"

Trong tích tắc, Cố Vong Tình phía sau cái kia trong một vùng hư không đột nhiên lộ ra lau một cái huyễn lệ quang mang, hóa thành một thanh kiếm thần, phảng phất cùng Cố Vong Tình hòa làm một thể, phá không tới.

Cố Vong Tình trong lòng rành mạch từng câu, căn bản không có dư thừa thời gian, muốn giết Bạch Nhạc, nhất định phải tốc chiến tốc thắng!

Bằng không, một khi hắn vận dụng Hóa Hư chi lực, cái kia Thần Linh Hóa Thân thực lực cũng sẽ tùy theo đề thăng, đến lúc đó, phân tâm phía dưới, hắn tất nhiên sẽ bị đánh chết.

Một kích này, vốn là đập nồi dìm thuyền, cần phải đem Bạch Nhạc một kiếm chém giết!

Một kiếm này, phảng phất sắp sửa toàn bộ Chúng Thần Mộ Địa đều rọi sáng đồng dạng.

Nếu như Kiếm Nhận Phong Bạo thành hình, tự nhiên có thể chống cự một kiếm này, thật là một kiếm này quá nhanh, căn bản không cho Bạch Nhạc thời gian chuẩn bị, nhưng là thi triển Kiếm Nhận Phong Bạo, còn không có thành hình, liền sẽ bị trực tiếp chém vỡ.

Một kiếm này, cho dù là Bất Tử Thanh Vương cũng không khỏi trở nên động dung.

Dù cho là hắn, muốn đón lấy một kiếm này, sợ rằng cũng phải trả giá không nhẹ đại giới, bây giờ Bạch Nhạc mới vừa bước vào Hóa Hư không lâu, muốn đón lấy một kiếm này, thực sự quá miễn cưỡng.

Tối trọng yếu là, Cố Vong Tình thậm chí không cần trực tiếp chém giết Bạch Nhạc, chỉ cần có thể bị thương nặng Bạch Nhạc liền đủ đủ.

Hắn hủy diệt cái này một tôn hóa thân, một dạng có thể tại Chúng Tinh điện trọng sinh, thật là, một khi Bạch Nhạc bị bị thương nặng, thì như thế nào đi ngăn cản kế tiếp Thần Linh Hóa Thân công kích?

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, đối mặt một kiếm này, Bạch Nhạc trong mắt đồng dạng không có sợ hãi chút nào.

Cố Vong Tình lưu lại chuẩn bị ở sau, thật là, Bạch Nhạc thì như thế nào không có biện pháp dự phòng?

Cố Vong Tình nói Giang Nhược Hư thiên vị Bạch Nhạc, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc mới là chân chính từ đầu tới đuôi, cũng không dám hoàn toàn tín nhiệm Giang Nhược Hư người.

Từ bước vào Chúng Thần Mộ Địa tới nay, Bạch Nhạc liền một mực cứng rắn chịu đựng, chưa bao giờ thi triển qua Thông Thiên Ma Công.

Vì, chính là chỗ này một khắc!

Khi thật sự đến nguy cơ sinh tử thời điểm, đây cũng là hắn chân chính bảo mệnh con bài chưa lật!

"Thôn thiên!"

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trên người đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố ma ý, phảng phất trong nháy mắt, hóa thành một tôn khủng bố ma thần.

Thôn Thiên Quyết!

Trong tích tắc, xung quanh tất cả lực lượng chợt bị Thôn Thiên Quyết thôn phệ đi vào!

Vô luận là cái kia Thần Linh Hóa Thân lực lượng, vẫn là Cố Vong Tình một kiếm này lực lượng, hay hoặc giả là xung quanh tử khí, đều căn bản là không có cách chạy trốn Thôn Thiên Quyết lực lượng.

Hóa Hư Cảnh thực lực vào giờ khắc này triệt để bộc phát ra.

Bạch Nhạc không có Tiên Thiên Đạo Thể, thật là, từ tu hành tới nay, mỗi một cảnh giới, Bạch Nhạc đều đi cực kỳ vững chắc! Tinh Hải Cảnh lúc, càng là đánh vỡ vạn trượng Tinh Hải cực hạn, đem tinh hải mạnh mẽ đẩy tới mười tám ngàn trượng!

Dạng này nội tình, coi như là Cố Vong Tình cũng kém xa tít tắp.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, chuyến này Chúng Tinh Thần Vực chuyến đi, mỗi thời mỗi khắc thực lực đều tại đề thăng, chỉ là, đối với ngoại nhân mà nói, rất khó cảm thụ được loại biến hóa này mà thôi.

Cho đến giờ phút này, đối mặt Cố Vong Tình cái này tất sát một kiếm, Bạch Nhạc lúc này mới chân chính bộc phát ra toàn bộ thực lực.

Như hắc động, xung quanh tất cả lực lượng đều bị thôn phệ đi vào, cái kia một tôn thân ngoại hóa thân rõ ràng thành hình, trông rất sống động!

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói.

"Bạo cho ta!"

Trong tích tắc, vừa mới thôn phệ tới lực lượng, đều trong nháy mắt này triệt để bộc phát ra, cái kia một tôn thân ngoại hóa thân cũng theo đó nổ lên, tại Bạch Nhạc trước mặt hình thành một mảnh khủng bố cơn lốc, tàn sát bừa bãi mà ra!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1213: Chém giết, trọng thương

Ùng ùng!

Tiếng nổ kinh khủng, hầu như muốn đem toàn bộ Chúng Thần Mộ Địa bao phủ, cho dù là Bất Tử Thanh Vương bọn hắn, cũng bị dư ba trùng kích đến, không thể không thối lui một khoảng cách, sợ bị ngộ thương.

Thân ngoại hóa thân cùng cái kia khủng bố kiếm quang đồng thời vỡ nát, thậm chí cho dù là Thần Linh Hóa Thân, tại đây một kích ở giữa, cũng bị tạm thời đẩy lùi.

Chỉ là, ngay sau đó, cái kia Thần Linh Hóa Thân khí tức liền trong nháy mắt tùy theo tăng vọt, hung hăng hướng về Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình hai người nghiền ép mà đi!

Đó là chân chính thuộc về thần linh lực lượng, ở tòa này trong mộ địa, vô tận tử khí liền có thể không ngừng nhắc đến cung lực lượng, Bạch Nhạc bọn hắn mặc dù cường thịnh trở lại, thì như thế nào có thể cùng thần linh so sánh.

Cố Vong Tình trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng chi ý, đôi mắt chỗ sâu càng là lộ ra một tia khinh thường!

Mặc dù Bạch Nhạc thực lực thật có chút vượt quá hắn dự liệu, cho dù là hắn ra tay toàn lực, một kích này cũng vẫn là bị Bạch Nhạc cản lại, nhưng đối với hắn mà nói, nhưng cũng đã đủ đủ, hắn đã dẫn động Thần Linh Hóa Thân lực lượng tăng vọt, cho dù là hắn chết, Bạch Nhạc tại dạng này công kích đến cũng đừng nghĩ tốt hơn, một dạng khó thoát khỏi cái chết.

Huống chi, hắn đã sớm bão định lòng liều chết, căn bản không quan tâm tự thân an nguy, căn bản là tại lấy mạng đổi mạng!

"Chết đi cho ta!"

Căn bản không có nửa điểm tránh né ý tứ, Cố Vong Tình ngạnh sinh sinh chịu lấy Thôn Thiên Quyết bạo phát lực lượng, hung hãn lấy thân là kiếm, lần nữa hướng về Bạch Nhạc đánh tới!

Ngay tại lúc đó, hắn thân thể cũng đồng dạng bắt đầu vỡ nát, cả người thay đổi máu me đầm đìa!

Chỉ là, hắn nhưng căn bản không quan tâm, khủng bố kiếm khí lần nữa bạo phát, đâm thủng trời cao, tiếp tục hướng về Bạch Nhạc chém xuống.

Bạch Nhạc trong mắt vẫn như cũ không có sợ hãi chút nào.

Từ cùng Cố Vong Tình động thủ bắt đầu, Bạch Nhạc liền đã làm tốt tất cả chuẩn bị, không chút do dự nào, trong tay Nghịch Ma Kiếm cũng đã thuận thế đâm ra đi!

"Kiếm Lâm Thiên Hạ!"

Không ai có thể miêu tả một kiếm như vậy, tựu như cùng không ai có thể miêu tả xua tan hắc ám tia ánh sáng mặt trời đầu tiên!

Trước đó tại bước vào chúng tinh mục trước đó, trên thực tế, Cố Vong Tình liền từng gặp Bạch Nhạc thi triển một kiếm này, trước đây Bạch Nhạc là lấy một kiếm này chém giết Kim Sí Đại Bằng!

Khi đó, một kiếm này, liền cho Cố Vong Tình lưu lại sâu đậm ấn tượng!

Chỉ là, Cố Vong Tình lại cũng không có quá mức quan tâm, bởi vì, khi

đó Bạch Nhạc một kiếm này, vẫn như cũ vô pháp mang đến cho hắn quá lớn uy hiếp cảm giác.

Thật là bây giờ lại không giống nhau!

So với việc trước đây chém giết Kim Sí Đại Bằng thời điểm, một kiếm này quả thực khủng bố hơn không chỉ gấp mười lần.

Phải biết, khi đó, Bạch Nhạc mới bất quá vừa mới tìm hiểu Kiếm Thần lưu lại mười bốn thức cơ sở kiếm chiêu, mơ mơ hồ hồ miễn cưỡng sáng chế một thức này thần thông mà thôi!

Nhưng hôm nay, cái này nửa năm qua, Bạch Nhạc liên tiếp tìm hiểu hai mươi bảy tọa thần linh lưu lại kiếm đạo truyền thừa, đồng thời đang cùng Hàn Tinh trong tỉ thí, dần dần đem cái này chút kiếm đạo thông hiểu đạo lí, hình thành thuộc về mình kiếm đạo chi lộ.

Mấy ngày nay, Bạch Nhạc thực lực, có thể nói là mỗi một ngày đều đang tăng lên.

Đến lúc này, lần nữa thi triển Kiếm Lâm Thiên Hạ thần thông, uy lực như thế nào lúc đầu có khả năng bằng được.

Lau một cái kiếm khí màu tím xé rách chân trời, phảng phất trong nháy mắt bổ ra hắc ám, cũng bổ ra Cố Vong Tình thân thể!

Một kiếm mà chém!

Khủng bố kiếm quang trong nháy mắt đem Cố Vong Tình thôn phệ, cả người bị trực tiếp chém làm hai đoạn, tiên huyết phun vải ra, lộ ra lau một cái khó diễn tả được cảm giác đè nén.

Chém giết Cố Vong Tình trong nháy mắt, một kiếm này thế đi chưa tiêu, đồng thời hướng về kia một tôn Thần Linh Hóa Thân chém tới!

Ùng ùng!

Trong một chớp mắt, cái kia một tôn Thần Linh Hóa Thân cũng đồng dạng bị một kiếm chém vỡ.

Chỉ là, ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc phía sau nhưng cũng đồng dạng bị trọng thương, mặt khác một tôn Thần Linh Hóa Thân công kích, đồng thời oanh kích đến Bạch Nhạc trên người.

May là Thông Thiên Đạo Thể đủ quá cường hãn, cũng làm cho Bạch Nhạc trong nháy mắt phun máu, thương thế lần nữa nặng thêm, cả người hung hăng từ không trung rơi rụng, đập rơi xuống đất phía trên.

Oanh!

Ngay tại lúc đó, Cố Vong Tình thần hồn cũng tiêu tán theo, trước đó tại tiêu tán trước đó, chứng kiến Bạch Nhạc bị bị thương nặng dáng vẻ, khóe miệng cũng không khỏi lần nữa lộ ra vẻ khinh thường cười nhạt.

Cường hãn thì như thế nào?

Mặc dù Bạch Nhạc có thể trảm hắn cái này một hóa thân, cũng không cái gì không tầm thường, lấy loại này trạng thái trọng thương, như thế nào đi ngăn cản không ngừng ăn mòn tử khí, cùng với Thần Linh Hóa Thân công kích? Tóm lại bất quá là đồng quy vu tận mà thôi.

... ...

Cơ hồ là đồng thời, Chúng Tinh điện bên trong, lộ ra lau một cái huyễn lệ quang mang!

Sau một khắc, ngồi xếp bằng trong đại điện Cố Vong Tình liền chợt mở mắt.

Hô hấp phía trên, Cố Vong Tình cả người chợt nổi bồng bềnh giữa không trung, tóc trắng bay lượn, lộ ra lau một cái nói không nên lời thần vận!

Cứ việc, cái kia một tôn hóa thân vẫn lạc, thật là tại Chúng Tinh Thần Vực bên trong cảm ngộ tất cả, lại như cũ dung nhập hắn trong thần hồn, thanh thanh sở sở bị ghi lại.

So với việc Chúng Tinh Thần Vực cái kia một tôn hóa thân, lúc này Cố Vong Tình khí tức đâu chỉ cường mấy lần.

"Thiếu điện chủ!"

Trong nháy mắt, cảm thụ được bên này biến hóa, nhất thời có người xông tới, quỳ gối Cố Vong Tình trước người hành lễ nói.

Trong ánh mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng chi ý, Cố Vong Tình trầm giọng mở miệng nói: "Dẫn ta đi gặp điện chủ!"

"Vâng!"

Cảm thụ được Cố Vong Tình trên người hàn ý, cái kia Chúng Tinh điện đệ tử không ngừng bận rộn đáp ứng nói.

Trong chốc lát, Cố Vong Tình liền bước vào Chúng Tinh điện điện chủ bế quan trong tĩnh thất!

"Bái kiến sư tôn!"

Khom người cúi đầu, Cố Vong Tình trầm giọng mở miệng nói.

"Xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn?"

Ánh mắt hướng về Cố Vong Tình, Chúng Tinh điện điện chủ trầm giọng

hỏi.

Nhường Cố Vong Tình hóa thân vào Chúng Tinh Thần Vực, bản thân liền là hắn chủ ý, bây giờ ba năm kỳ không, Cố Vong Tình liền tỉnh lại, duy nhất giải thích, chính là tại Chúng Tinh Thần Vực bên trong hóa thân đã vẫn lạc.

Hắn đương nhiên không tin, Cố Vong Tình hội đơn giản chết đi, tất phải là ra cái gì nghiêm trọng ngoài ý muốn, mới đưa đến Cố Vong Tình vẫn lạc!

"Vâng!"

Gật đầu, Cố Vong Tình lúc này đem Chúng Tinh Thần Vực bên trong dị biến, từ đầu giảng thuật một lần, riêng là Chúng Thần Mộ Địa bên trong biến hóa, toàn bộ đều rõ ràng nói ra.

Lẳng lặng nghe xong Cố Vong Tình những lời này, Chúng Tinh điện điện chủ không khỏi gắt gao nhíu mày.

"Giang Nhược Hư chưa chắc thiên vị hắn."

Yên lặng chốc lát, Chúng Tinh điện điện chủ chậm rãi nói rằng: "Bất quá, Giang Nhược Hư chắc là đến bây giờ cũng còn không có quyết định. . . Chuyện này can hệ quá lớn, hắn sẽ không dễ dàng đem tiền đặt cược áp đến các ngươi bất cứ người nào trên người, bằng không. . . Không cần Bạch Nhạc xuất thủ, ngươi đã sớm chết ở trong tay hắn."

Người khác không rõ ràng Giang Nhược Hư khủng bố, nhưng hắn nhưng là minh bạch.

Nói cái gì Cố Vong Tình đại biểu Chúng Tinh điện, không tiện xuất thủ, bất quá đều là lấy cớ mà thôi!

Nếu như Giang Nhược Hư thật đã hạ quyết tâm, chính là trực tiếp cùng Chúng Tinh điện khai chiến, cái kia loại hung nhân cũng sẽ không nháy một chút con mắt.

"Cái này không trọng yếu!"

Lắc đầu, Cố Vong Tình trầm giọng mở miệng nói: "Bạch Nhạc đã bị bị thương nặng, cửu tử nhất sinh! Coi như có thể còn sống, cũng sẽ không có cái gì đột phá."

"Không có đơn giản như vậy!"

Lắc đầu, Chúng Tinh điện điện chủ chậm rãi nói rằng: "Tử Vi Đế Tinh không dễ dàng như vậy vẫn lạc, bằng không, cũng không gọi được vạn năm đại kiếp nạn. . . Cũng được, Chúng Tinh Thần Vực tình huống, ngươi đã biết rõ ràng, liền thừa dịp cơ hội này bế quan a!"

Nhìn lấy Cố Vong Tình, Chúng Tinh điện điện chủ trầm giọng nói: "Tiếp đó, trong khoảng thời gian này, ta sẽ dẫn động chư thiên Tinh Thần Chi Lực, mạnh mẽ giúp ngươi đột phá. . . Còn có thời gian hai năm, ở tại bọn hắn từ Chúng Tinh Thần Vực trở về trước đó, ta để ngươi bước vào Hóa Hư đỉnh phong!"

"Vâng!"

"Đi thôi, ngươi sinh ra được Tiên Thiên Đạo Thể, ngộ tính thiên phú, đều là có một không hai, có một lần thất bại ma luyện, đạo tâm tất nhiên càng thêm thông thấu, chỉ cần ngươi có thể đủ trảm Bạch Nhạc, bài trừ đạo này tâm ma, Vong Tình Thiên Công, liền có nhìn đại thành, bước ra một bước cuối cùng, đừng để ta thất vọng!"

Nếu như Giang Nhược Hư ở chỗ này, nghe được những lời này, tất nhiên sẽ quá sợ hãi!

Vong Tình Thiên Công!

Đây mới thực sự là kinh khủng nhất Thần Đạo Truyền Thừa, truyền thuyết bao trùm cùng một cắt thần linh truyền thừa phía trên, một khi tu thành, là có thể quét ngang tất cả, đánh vỡ gông cùm xiềng xiếc!

Từng ấy năm tới nay, Vong Tình Thiên Công cũng chỉ là một cái truyền thuyết, căn bản không người có thể tìm hiểu, bị phong ấn cùng Chúng Tinh điện chỗ sâu.

Mà Cố Vong Tình, tu hành lại chính là truyền thuyết này bên trong vô thượng thiên công!

Đây mới là Chúng Tinh điện nguyện ý đem tiền đặt cược liều lĩnh áp đến Cố Vong Tình trên người nguyên nhân thực sự.

Nhìn lấy Cố Vong Tình lui xuống đi, Chúng Tinh điện điện chủ trong con mắt, cũng không khỏi lộ ra vài phần thâm thúy chi ý.

Vong Tình Thiên Công sự tình, hắn không có cùng bất luận kẻ nào đề cập qua, đừng bảo là là Giang Nhược Hư, cho dù là Tân Gia rõ ràng vị quốc sư kia, cũng căn bản không biết.

Cố Vong Tình trên người xác thực tồn tại rất nhiều chỗ thiếu hụt, tình huống bình thường xuống, khó có thể trở thành nhất đứng đầu cường giả, điểm này, hắn làm sao có thể đủ không biết!

Cố Vong Tình vốn là hắn dốc hết tâm huyết bồi dưỡng ra!

Có thể, dù vậy, hắn cũng căn bản không quan tâm!

Bởi vì Vong Tình Thiên Công cường đại, đủ để trợ giúp Cố Vong Tình lau đi tất cả kẽ hở, chỉ cần có thể tu thành Vong Tình Thiên Công, những thứ này chỗ thiếu hụt liền cũng sẽ không tiếp tục trở thành chỗ thiếu hụt.

Đây là hắn lựa chọn con đường!

Cùng Tân Gia rõ ràng, cùng Giang Nhược Hư cũng không giống nhau.

"Không đi đến một khắc cuối cùng. . . Ai có thể khẳng định ai là đối?"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Chúng Tinh điện điện chủ nhẹ giọng lẩm bẩm.

... ...

"Phốc!"

Lại là một ngụm nghịch huyết phun ra, Bạch Nhạc cả người đã có vẻ vô cùng thê thảm, thậm chí trên người vết thương đều không thể hoàn toàn khép lại!

Nhưng dù cho như thế, cái kia một tôn Thần Linh Hóa Thân cũng hoàn toàn không có dừng tay ý tứ, vẫn ở chỗ cũ không ngừng tiến công, căn bản không quan tâm Bạch Nhạc hôm nay là trạng thái gì!

Lạnh lùng vô tình!

Giang Nhược Hư đứng cách đó không xa, lẳng lặng nhìn lấy Bạch Nhạc, cũng vẫn không có chút nào viện thủ ý tứ.

Ngược lại là Hàn Tinh, có chút nhịn không được, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Tiên sinh!"

"Đừng nóng vội!"

Lắc đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng mở miệng nói: "Nhìn kỹ, hắn vừa mới thi triển môn kia thần thông, mới là trên người hắn nhất lực lượng thần bí. . . Tử Vi Đế Tinh không dễ dàng như vậy chết! Ta phải thấy rõ, trên người hắn đến tột cùng còn cất giấu cái dạng gì bí mật!"

Rất nhiều chuyện, Giang Nhược Hư đều xem so bất luận kẻ nào đều biết, hắn không nói, cũng không phải là không có chú ý tới, mà là tại các loại (chờ) một cái, cơ hội tốt nhất.

Từ Bạch Nhạc lần đầu tiên thi triển Thôn Thiên Quyết thời điểm, hắn cũng đã chú ý tới, bây giờ, hắn chính là muốn nhìn một chút, cái này quỷ dị thần thông pháp môn, đến tột cùng còn cất giấu cái dạng gì bí mật.

Cứ việc Bạch Nhạc bây giờ đã vô cùng thê thảm, tựa hồ tùy thời đều có thể chết đi, nhưng hắn vẫn như cũ không tin, Bạch Nhạc hội dễ dàng như vậy chết đi.

PS: Có chút việc, phải ra ngoài một chuyến, hôm nay đổi mới sắp tối một ít.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1214: Thôn phệ tử khí

Thân thể bị trọng thương, vết thương khó có thể khép lại, thậm chí còn đang không ngừng đổ máu, cũng liền đưa tới Bạch Nhạc sinh cơ bên trong cơ thể không khô mất!

Nếu như tình huống bình thường xuống, thật cũng không có có cái gì to tát đâu, lấy Thông Thiên Đạo Thể cường hãn, rất dễ dàng là có thể ổn định thương thế, nhường Bạch Nhạc khôi phục lại, có thể hỏi đề ở chỗ, nơi đây không ngừng có tử khí ăn mòn vào bên trong cơ thể, tử khí ăn mòn đưa tới vết thương vô pháp khép lại, thậm chí là tiến thêm một bước chuyển biến xấu!

Cái này liền hình thành một cái tuần hoàn ác tính!

Giải quyết không tử khí vấn đề, liền sẽ nhường Bạch Nhạc thương thế duy trì liên tục chuyển biến xấu xuống dưới, cuối cùng hao hết sinh cơ mà chết.

Mấu chốt nhất đúng, bây giờ còn có một tôn Thần Linh Hóa Thân không ngừng công kích, bức bách Bạch Nhạc không ngừng chiến đấu, cũng đồng dạng gia tốc thương thế chuyển biến xấu!

Không chút nào khoa trương nói, bây giờ Bạch Nhạc tình cảnh đã đến một loại cực độ ác liệt tình trạng, một cái sơ sẩy là có thể có thể làm cho hắn hoàn toàn chết đi.

Duy nhất có khả năng giúp hắn Giang Nhược Hư, nhưng cũng thủy chung cũng không có nhúng tay ý tứ.

Bạch Nhạc trong lòng rất rõ ràng, Giang Nhược Hư sẽ không xuất thủ giúp hắn.

Phải tự mình cố gắng qua cửa ải này, mới khả năng có được Giang Nhược Hư tán thành.

Trong lòng âm thầm thở dài một tiếng, Bạch Nhạc cũng đồng dạng buông tha các loại (chờ) Giang Nhược Hư hỗ trợ tâm tư.

Trong tích tắc, Thông Thiên Ma Công nhất thời toàn lực vận chuyển.

"Thôn thiên!"

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc nhưng là lần nữa thi triển ra Thôn Thiên Quyết!

Chỉ là, lần này, Bạch Nhạc cũng không có lại tế xuất thân ngoại hóa thân, mà là lấy thân thể mình, tới trực tiếp thôn phệ xung quanh tử khí.

Trong nháy mắt, xung quanh tử khí liền ngạnh sinh sinh bị Thông Thiên Ma Công thôn phệ, trực tiếp chuyển hóa thành có thể hấp thu lực lượng, trợ giúp Bạch Nhạc ổn định thương thế.

Xung quanh tử khí, tại Thôn Thiên Quyết tác dụng dưới, cơ hồ là tại lấy một loại mắt thường có thể thấy tốc độ dung nhập Bạch Nhạc trong cơ thể!

Tối đa bất quá một nén nhang thời gian, Bạch Nhạc trên người vết thương liền tùy theo khép lại!

Tản mất Thôn Thiên Quyết thần thông, lúc này chỉ dựa vào Thông Thiên Ma Công vận chuyển, cũng đã đủ để cho Bạch Nhạc ổn định thương thế.

Cách đó không xa, Giang Nhược Hư trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang!

Cứ việc trong lòng đã sớm đã có nhất định suy đoán, thật là thật coi hắn thấy như vậy một màn thời điểm, loại kia tâm linh trùng kích, lại như cũ nhường Giang Nhược Hư có một loại khó có thể tin cảm giác.

Quá kinh khủng!

Hắn hầu như không dám tưởng tượng, có cái gì dạng công pháp cùng thần thông, có thể bá đạo như vậy trực tiếp thôn phệ tử khí.

Đây cơ hồ hoàn toàn phá vỡ hắn nhận thức!

Tối trọng yếu là, Giang Nhược Hư có thể rõ ràng đoán được, cái môn này công pháp, có thể tuyệt đối không chỉ có thể đủ thôn phệ tử khí mà thôi!

Vừa mới Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình trong chiến đấu, cái kia khủng bố thần thông, cũng đồng dạng có thể thôn phệ Cố Vong Tình lực lượng.

Cái này cũng liền có nghĩa là, cái kia quỷ dị thần thông, hầu như có thể thôn phệ tất cả lực lượng.

Dạng này công pháp thần thông, quả thực chưa bao giờ nghe!

Giờ khắc này cho dù là lấy Giang Nhược Hư định lực, trong lòng cũng không khỏi sinh ra một loại muốn bắt giữ Bạch Nhạc, ép hỏi môn thần thông này pháp môn tâm tư!

Giang Nhược Hư hầu như có thể khẳng định, giả sử cái môn này công pháp, đúng như hắn suy nghĩ, như vậy một khi đạt được dạng này công pháp, hắn liền thật có khả năng đánh vỡ cực hạn, bước ra một bước cuối cùng.

Chỉ là, dạng này ý niệm trong đầu, khoảng chừng trong đầu lóe lên, liền bị Giang Nhược Hư đè xuống tới.

Đã tới không kịp!

Giả sử Bạch Nhạc còn chưa bước vào Hóa Hư, hắn còn có thể thử một chút ép hỏi, nhưng hôm nay, Bạch Nhạc bước vào Hóa Hư Chi Cảnh, hơn nữa, tại Chúng Tinh Thần Vực bên trong thu được quá thật tốt chỗ, thực lực mặc dù còn không bằng hắn, cũng không phải hắn có thể tùy ý bắt chẹt.

Nói đơn giản, lấy thực lực của hắn, đánh chết Bạch Nhạc có thể còn không khó, nhưng là muốn muốn bắt giữ, thậm chí là ép hỏi đối phương, khả năng liền không dễ dàng như vậy.

Quan trọng hơn là, dạng này công pháp cùng thần thông, thật có thể ép hỏi ra tới sao?

Có thể, cho dù là Bạch Nhạc nguyện ý, cũng chưa chắc có thể truyền tới.

Vừa nghĩ đến đây, Giang Nhược Hư cảm thấy liền không khỏi một hồi thở dài.

"Thôi, thiên mệnh như vậy!"

Lắc đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng lẩm bẩm.

Một khi đối Bạch Nhạc xuất thủ, chính là triệt để vạch mặt, trước đó thật vất vả mới tạo nên tới tốt đẹp quan hệ, liền sẽ trực tiếp vỡ tan.

Giả sử vô pháp ép hỏi ra Bạch Nhạc công pháp truyền thừa, liền chờ thế là triệt để chặn đường lui.

Đến lúc đó, biện pháp duy nhất chính là giết chết Bạch Nhạc, vĩnh tuyệt hậu hoạn!

Thật là, Cố Vong Tình biểu hiện hắn cũng chứng kiến, bây giờ tới mức này, Giang Nhược Hư thực sự không tin, Cố Vong Tình có thể xông ra một con đường tới.

Lại nghĩ tới, Bạch Nhạc trước đó nói, đến từ thiên ngoại thuyết pháp, Giang Nhược Hư liền triệt để tắt loại ý niệm này.

Hắn quá nhớ mau chân đến xem Thiên Ngoại Thế Giới!

Bạch Nhạc cũng không biết Giang Nhược Hư tâm tư, cũng không biết, cứ như vậy một hồi thời gian, chính mình cũng đã tại trước quỷ môn quan đi một vòng.

Thương thế khôi phục lại, cũng liền nhường Bạch Nhạc càng phát ra ung dung đứng lên.

Thông Thiên Ma Công đã bại lộ, dưới tình huống như vậy, tử khí đã căn bản là không có cách cho thêm Bạch Nhạc tạo thành bất cứ uy hiếp gì.

Chỉ cần hắn nguyện ý, thậm chí rất nhanh liền có thể đem cái kia phân nửa trong thân thể tử khí đuổi ra ngoài!

Chỉ là Bạch Nhạc cũng không có làm như vậy!

Đối với hắn mà nói, cái này bản thân liền là một lần đề thăng kiếm đạo tu vi cơ hội!

Thần Linh Hóa Thân tốt như vậy đối thủ, tại địa phương khác cũng không tìm được!

Ổn định thương thế sau đó, Bạch Nhạc liền rất mau đem tinh lực lần nữa đầu nhập cùng Thần Linh Hóa Thân trong chiến đấu, đồng thời, nguyện ý lấy loại này dần dần từng bước phương thức tới xua tan tử khí, hoàn thành thần linh mộ địa khảo nghiệm.

... ...

"Bóng tối bao trùm. . . Chúng Thần Mộ Địa!"

Chúng Tinh điện, Tân Gia rõ ràng chạy tới sau đó, lẳng lặng nghe Chúng Tinh điện điện chủ thuật lại một lần Chúng Tinh Thần Vực bên trong tình huống sau đó, chân mày hơi hơi bốc lên, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Ngươi thấy thế nào?"

Nhìn lấy Tân Gia rõ ràng, Chúng Tinh điện điện chủ nhẹ giọng hỏi.

"Bây giờ Chúng Tinh Thần Vực, sợ rằng mới là thật Chúng Tinh Thần Vực!"

Yên lặng chốc lát, Tân Gia rõ ràng chậm rãi hồi đáp nói.

"Chân thực?"

"Vâng!"

Gật đầu, Tân Gia rõ ràng bình tĩnh hồi đáp nói: "Ta cho rằng, toàn bộ Chúng Tinh Thần Vực, thật chính là chúng thần phần mộ! Bây giờ Giang Nhược Hư chuyến này có thể là đi đối."

"Ngươi cho rằng hắn có thể thành công?" Chúng Tinh điện điện chủ lần nữa hỏi tới.

"Thành công chưa chắc, nhưng lại không thể nghi ngờ có thể mức độ lớn nhất tiếp cận chân tướng! Nếu như hắn có thể đủ từ Chúng Tinh Thần Vực bên trong đi tới. . . Liền có thể có thể siêu việt ngươi ta." Lắc đầu, Tân Gia rõ ràng nhẹ giọng nói.

"Ngươi có nghĩ tới hay không một loại khả năng?"

Nhìn lấy Tân Gia rõ ràng, Chúng Tinh điện điện chủ nhẹ giọng mở miệng nói.

"Cái gì?"

Nao nao, Tân Gia rõ ràng nhìn đối phương hỏi.

Yên lặng chốc lát, Chúng Tinh điện điện chủ lúc này mới chậm rãi mở miệng nói: ". . . Còn có thần linh còn sống!"

... ...

Năm cái, mười cái. . . Hai mươi bảy!

Trọn năm ngày thời gian, Bạch Nhạc không có chốc lát dừng lại nghỉ, mỗi thời mỗi khắc đều tại tại Thần Linh Hóa Thân đấu tranh, Bạch Nhạc đánh bại Thần Linh Hóa Thân càng ngày càng nhiều, trên người tử khí cũng đã tẩy rửa hơn phân nửa, theo lấy cuối cùng một cái Thần Linh Hóa Thân bị đánh tan, cả người đều đã khôi phục bình thường.

Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận hai người mặc dù tốc độ không có Bạch Nhạc nhanh, tuy nhiên lại cũng đều mỗi người thích ứng dạng này chiến đấu , đồng dạng đã khôi phục hơn phân nửa.

Lẳng lặng nhìn lấy đây hết thảy, Giang Nhược Hư ánh mắt trước đó, nhưng là không khỏi lộ ra một tia phức tạp.

Bây giờ, từ trạng thái nhìn lên, hắn còn vẫn như cũ duy trì cái này phân nửa thân thể bình thường, có thể Hàn Tinh, cũng đã vô pháp ức chế tử khí ăn mòn, hơn phân nửa thân thể đều đã sa đọa.

"Bạch Nhạc!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Giang Nhược Hư chậm rãi mở miệng nói.

"Giang tiên sinh!"

Rơi vào không có chữ mộ bia trước đó, Bạch Nhạc khẽ khom người, hướng Giang Nhược Hư hành lễ nói.

"Bạch Nhạc, ngươi xem ngươi có thể xua tan tử khí, có thể giúp Hàn Tinh khu trừ trên người tử khí?"

Giang Nhược Hư nhẹ giọng hỏi.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc đưa mắt nhìn sang Hàn Tinh, trầm giọng mở miệng nói: "Ta nguyện ý thử xem!"

Đi tới Hàn Tinh trước mặt, Bạch Nhạc xòe bàn tay ra, dựng đến Hàn Tinh trên người, Thông Thiên Ma Công chợt vận chuyển lên đến, trong khoảnh khắc, Hàn Tinh trên người tử khí liền chậm rãi dũng mãnh vào Bạch Nhạc trong cơ thể!

Vẻn vẹn một khắc đồng hồ thời gian, Hàn Tinh trên người tử khí, liền hoàn toàn bị tẩy rửa.

"Đa tạ!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Hàn Tinh trong mắt cũng không khỏi nhiều mấy phần nhu hòa chi ý, nhẹ giọng nói cám ơn.

"Không dám, đây là ta nên làm."

Lắc đầu, Bạch Nhạc lập tức chuyển hướng Giang Nhược Hư nói: "Học sinh cũng vì tiên sinh khu trục tử khí đi."

"Không nóng nảy!"

Khoát khoát tay, Giang Nhược Hư nhẹ giọng cự tuyệt Bạch Nhạc đề nghị, chậm rãi hỏi: "Ngươi đánh bại sở hữu Thần Linh Hóa Thân, bất quá, cửa ải này lại như cũ cũng không có triệt để xông qua."

Nao nao, Bạch Nhạc lúc này liền phản ứng kịp.

Trừ Bạch Nhạc tìm hiểu tới cái kia hai mươi bảy tọa mộ bia bên ngoài, còn có một tòa tối trọng yếu, chính là cái này không có chữ mộ bia!

Bây giờ, cái này một tòa không có chữ mộ bia hóa ra Thần Linh Hóa Thân, bị Giang Nhược Hư vây ở trong hư không, nhưng lại cũng không tính đánh bại.

Nếu là muốn đi qua lần này khảo nghiệm, sợ rằng Bạch Nhạc còn nhất định muốn đánh bại cái này một tôn Thần Linh Hóa Thân mới được.

"Học sinh nguyện ý thử một lần!"

Nhìn lấy Giang Nhược Hư, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Bây giờ Bạch Nhạc thực lực tăng vọt, trong lòng cũng đồng dạng tràn ngập tự tin, trầm giọng nói rằng.

"Không nên quá lạc quan!"

Khẽ lắc đầu, Giang Nhược Hư chậm rãi hồi đáp nói: "Cái này một tôn Thần Linh Hóa Thân thực lực, so với trước ngươi đánh bại những cái kia càng mạnh nhiều, ngươi chưa chắc có thể thủ thắng."

"Luôn là muốn thử thử một lần!"

Từ chối cho ý kiến, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói.

Gật đầu, Giang Nhược Hư tiếp tục nói: "Như vậy, ngươi có nghĩ tới hay không, sau khi đánh bại, có thể sẽ phát sinh cái gì?"

"Ừm?"

Nao nao, Bạch Nhạc có chút không biết rõ Giang Nhược Hư ý tứ.

Đánh bại cái này không có chữ mộ bia Thần Linh Hóa Thân, không phải cần phải liền đi qua cái này một lần khảo nghiệm, hết thảy đều kết thúc sao?

"Kết thúc? Chỉ sợ sẽ không đơn giản như vậy!"

Thở dài một tiếng, Giang Nhược Hư nhẹ giọng hỏi ngược lại: "Bạch Nhạc, ngươi có nghĩ tới hay không một cái khả năng?"

"Cái gì?"

"Nơi này có thần linh còn sống!"

Bình tĩnh nhìn lấy Bạch Nhạc, Giang Nhược Hư nhàn nhạt hồi đáp nói.

". . ."

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên vừa nhảy, gắt gao nhìn chằm chằm Giang Nhược Hư, cảm thấy nhưng là lấy làm kinh ngạc!

Còn có thần linh còn sống?

Điều này sao có thể? !

Đây là Bạch Nhạc phản ứng đầu tiên, trước đây hắn bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thời điểm, Hải Thần đã từng nói qua, Chúng Tinh

Tiểu Thế Giới bên trong, không có thần linh cường giả tồn tại.

Thật là. . . Đúng như cái này sao?

Hoặc có lẽ là, Hải Thần lời nói, liền nhất định tin được không?

Hải Thần cũng có thể đi qua vạn năm tuế nguyệt mà không chết, ai dám khẳng định, liền nhất định không có hắn thần linh cường giả còn sống? !

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1215: Đồng quan

Trừ chính mình, ai cũng không đáng tín nhiệm.

Từ bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới một khắc kia trở đi, Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng điểm này.

Hải Thần nhường hắn đến, cũng vẻn vẹn chỉ là lợi dụng hắn mà thôi, hoặc có lẽ là, mọi người lợi dụng lẫn nhau, tự nhiên không có gì tín nhiệm đáng nói.

Có thể là chuyện này ảnh hưởng nhưng bây giờ có chút quá lớn.

Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất!

Giả sử thật có thần linh còn sống đâu?

Giang Nhược Hư cái này vừa hỏi, nhường Bạch Nhạc rơi vào trong trầm tư, yên lặng một lúc lâu, lúc này mới chậm rãi mở miệng hỏi ngược lại: "Tiên sinh, cho rằng nên xử lý như thế nào?"

"Ngươi yêu cầu ngươi đem ngươi biết, toàn bộ đều nói cho ta biết."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Giang Nhược Hư trầm giọng đáp.

Cái này khiến Bạch Nhạc không khỏi lần nữa rơi vào trong trầm mặc.

Giang Nhược Hư rất ý tứ minh bạch, yêu cầu đạt được tận khả năng nhiều tin tức, trong lúc này liền bao quát, Bạch Nhạc vì sao lại đến Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đến, ngoại giới lại là một loại gì tình huống, thậm chí là. . . Thông Thiên Ma Công lai lịch, chờ chút!

Thật là. . . Việc này, thật có thể nói cho Giang Nhược Hư sao?

Ai cũng không đáng tín nhiệm!

Trình độ nào đó mà nói, cho dù là Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận, cũng không thể hoàn toàn tín nhiệm, chớ đừng nói chi là là Giang Nhược Hư.

Có thể có một số việc, tổng yếu làm ra lấy hay bỏ.

Trước đó, Bạch Nhạc có lệ qua Giang Nhược Hư một lần, đại thể nói cho đối phương biết, chính mình đến từ thiên ngoại, thế giới chân thật, thật là hắn, tuy nhiên cũng không có giải thích.

Nhưng hôm nay, bộ này lí do thoái thác, hiển nhiên là hồ lộng không qua.

"Trước khi tới, ngươi từng nói qua, đáp án muốn tại Chúng Tinh Thần Vực bên trong tìm."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Giang Nhược Hư bình tĩnh nói rằng: "Bây giờ, ngươi tìm được sao?"

Hơi có chút đau đầu, Bạch Nhạc nhất thời cũng không khỏi có chút nghẹn lời.

Bước vào Chúng Tinh Thần Vực trước đó, hắn xác thực trả lời như vậy qua Giang Nhược Hư, thật là , dựa theo Bạch Nhạc ý tưởng, Giang Nhược Hư thì không cách nào bước vào Chúng Tinh Thần Vực, tổng yếu đến hắn ly khai Chúng Tinh Thần Vực, mới yêu cầu đối Giang Nhược Hư giải thích vấn đề này.

Các ngươi đến lúc hắn rời đi, mượn Chúng Tinh Thần Vực cơ duyên, thực lực tất nhiên sẽ tùy theo tăng vọt, đến lúc đó, Giang Nhược Hư liền

chưa chắc bắt bí lấy hắn, lúc kia, liền muốn ung dung nhiều.

Nhưng hôm nay, cục diện cho dù không phải trong tưởng tượng đơn giản như vậy.

Mặc dù bây giờ Bạch Nhạc thực lực xác thực đề thăng rất nhiều, thật là hắn nhưng cũng có thể thêm có thể cảm thụ được Giang Nhược Hư khủng bố, cho dù là hiện tại, giả sử buông tay đánh một trận, hắn cũng căn bản không có đánh bại Giang Nhược Hư khả năng.

Quả đấm không rất cứng, tự nhiên nói chuyện sẽ không như vậy có niềm tin.

"Tử Vi Đế Tinh, vạn năm đại kiếp nạn. . . Có thể không hề chỉ chỉ là hoang đường tiên đoán."

Suy tư nhiều lần, Bạch Nhạc rốt cục vẫn phải chậm rãi mở miệng nói.

Cũng không đợi Giang Nhược Hư đặt câu hỏi, Bạch Nhạc cũng đã lần nữa giải thích một chút: "Giang tiên sinh, có một số việc, ta không thể nói, thế nhưng, ta có thể nói cho ngươi một điểm! Từ ta bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bắt đầu, liền chỉ có thời gian mười năm, trong vòng mười năm, nếu là không có cách nào đánh vỡ không gian bức tường ngăn cản, ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới. . . Toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đều sẽ hủy diệt!"

Trong nháy mắt, Giang Nhược Hư chợt biến sắc!

Hắn vốn chỉ là muốn uy hiếp Bạch Nhạc nói ra một ít chân tướng, nhường hắn có thể đủ càng ung dung làm ra phán đoán, có thể lại không nghĩ rằng, vậy mà biết ép hỏi ra một cái kết quả như vậy!

Đáng sợ nhất địa phương ở chỗ, hắn có thể đủ rõ ràng cảm thụ được, Bạch Nhạc sợ rằng không có nói sai.

"Có ý gì?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Giang Nhược Hư trầm giọng hỏi.

Chuyện này quan hệ quá lớn, cho dù là hắn, cũng không cách nào nữa bảo trì trấn định.

"Ta trước đó từng đối ngài nói qua, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới không phải chân thực thế giới, nơi đây, trên thực tế, chính là từ chúng thần sáng tạo ra! Chúng thần đều đã vẫn lạc. . . Nơi đây, tự nhiên cũng sẽ có hủy diệt phiêu lưu."

Hơi nhíu mày, Giang Nhược Hư coi như là tán thành cái này nói chuyện, vẫn chưa phản bác.

"Ngài vừa mới hỏi ta, có nghĩ tới hay không một loại khả năng. . . Còn có thần linh còn sống." Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Ta không biết, nơi này có phải là còn có thần linh còn sống, thế nhưng ta có thể khẳng định nói cho ngươi, thiên ngoại, thật có thần linh cường giả còn sống! Ta mặc dù có thể bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, cũng chính bởi vì vị kia thần linh bày mưu đặt kế."

"Ngươi có thể hiểu thành. . . Ta chính là bị vị kia thần linh cường giả phái tới!"

Vẻ sợ hãi kinh hãi!

Có hay không có thần linh cường giả còn sống, chỉ là một loại suy đoán, nhưng khi hắn nghe nói, thật còn có thần linh cường giả tồn tại thời điểm, nhưng cũng y nguyên vẫn là không khỏi một hồi tê cả da đầu!

Giang Nhược Hư rất mạnh, so rất nhiều người trong tưởng tượng càng mạnh.

Cho nên, cho dù là tại đây Chúng Thần Mộ Địa bên trong, hắn vẫn như cũ vững như bàn thạch, bởi vì hắn biết rõ, bây giờ nơi đây nguy hiểm, còn chưa đủ để lấy chân chính uy hiếp được hắn!

Thật là, một vị chân chính thần linh cường giả, cũng không nghi ngờ đủ để khiến bất luận kẻ nào sợ hãi!

Giang Nhược Hư vẫn không có nói chuyện, bởi vì hắn khẳng định, Bạch Nhạc còn nói ra suy nghĩ của mình.

"Giang tiên sinh, ngươi nên nhìn ra, ta tới nơi này, vô ý cùng bất luận kẻ nào tranh phong, càng không muốn cái gì tranh đoạt quyền lực địa vị, ta tới, chính là vì tăng thực lực lên, đem hết toàn lực tăng thực lực lên, sau đó tại mười năm thời hạn giới hạn đến trước đó. . . Đánh vỡ không gian bức tường ngăn cản, trở về thế giới chân thật!"

Nhìn lấy Giang Nhược Hư, Bạch Nhạc vẻ mặt chân thành mở miệng nói: "Ta biết, ngươi cùng quốc sư, đều có cực mạnh thực lực. . . Cho nên, ta cũng hy vọng, đến ngày đó, các ngươi có thể theo ta cùng rời đi."

"Đợi một chút!"

Khoát khoát tay, Giang Nhược Hư trầm giọng nói: "Ngươi vừa mới nói, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới có thể sẽ hủy diệt?"

Giang Nhược Hư lời còn chưa dứt, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng có thể lý giải hắn nói bóng gió.

Bạch Nhạc chỉ nói là, rời đi nơi này, hoặc có lẽ là, chỉ là mang theo hắn cùng với quốc sư cùng rời đi nơi đây, cũng không có nói, hóa giải Chúng Tinh Tiểu Thế Giới nguy cơ, điều này có ý vị gì, không cần nói cũng biết!

Trên thực tế, đây cũng chính là Bạch Nhạc lo lắng nhất một điểm!

Thậm chí còn, lúc rời đi sau khi, có phải hay không nhất định có thể đủ mang theo Giang Nhược Hư cùng quốc sư cùng rời đi, Bạch Nhạc cũng không dám hoàn toàn cam đoan.

Có thể tới mức này, hắn lại cũng không thể không nói ra một ít chân tướng, bằng không, quang chỉ là Giang Nhược Hư cửa ải này, hắn sẽ rất khó đi qua.

"Hóa giải Chúng Tinh Tiểu Thế Giới nguy cơ biện pháp tại thiên ngoại, cũng không ở nơi này."

Lắc đầu, Bạch Nhạc lần nữa giải thích: "Ta không dám hứa chắc nhất định có thể đủ hóa giải nguy cơ, tựa như ta cũng không dám hứa chắc, ta nhất định có thể đủ tại kỳ hạn đến trước đó, đánh vỡ không gian bức tường ngăn cản rời đi nơi này một dạng."

"Nhưng cái này. . . Đã là ta có thể làm toàn bộ."

". . ."

Giờ khắc này, cho dù là Giang Nhược Hư cũng không khỏi rơi vào trong trầm tư.

Một lúc lâu, Giang Nhược Hư cái này mới mở miệng nói: "Ta có thể cảm giác được, ngươi vẫn như cũ không dám hoàn toàn tín nhiệm ta."

Mí mắt nhảy nhót, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói: "Không chỉ là ngài, ta thậm chí không dám hoàn toàn tin tưởng bất luận kẻ nào. . . Cũng bao quát, vị kia tiễn ta tới thần linh cường giả!"

Một câu nói này để lộ ra ý tứ hàm xúc khả năng liền càng sâu.

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Còn có. . . Nếu như nơi đây còn có bí mật gì, hoặc có lẽ là, thật có thần linh còn sống, như vậy có thể vạch trần nơi đây bí mật, mới có thể để cho chúng ta càng gần gũi chân tướng, tiên sinh nghĩ sao?"

"Tốt!"

Yên lặng chốc lát, Giang Nhược Hư lúc này mới trầm giọng hồi đáp nói.

Bây giờ, cho dù là hắn, cũng nhất định muốn làm ra nhượng bộ.

Hơn nữa, chính như Bạch Nhạc nói, vô luận tương lai như thế nào, bây giờ, vạch trần Chúng Tinh Thần Vực bên trong bí mật, đều là bước đầu tiên, cũng là hắn lần này mạo hiểm bước vào Chúng Tinh Thần Vực ước nguyện ban đầu.

Rất nhiều chuyện, là không có khả năng một lần vất vả suốt đời nhàn nhã giải quyết, như vậy chẳng thà thẳng thắn không cần muốn xa như vậy, đi được tới đâu hay tới đó, chậm rãi vạch trần chân tướng.

Chí ít. . . Bây giờ, hắn xác thực đã cách chân tướng gần hơn một bước.

Giang Nhược Hư cũng không có gấp nhường Bạch Nhạc đi khiêu chiến cái kia một tòa không có chữ mộ bia biến thành Thần Linh Hóa Thân, ngược lại kiến nghị Bạch Nhạc lại chờ một đoạn thời gian!

Có đôi khi, yêu cầu giành trước mấu chốt, thật là một số thời khắc, lại cần tất cả mọi người chung sức hợp tác!

Giả sử thật có thần linh cường giả còn sống, như vậy không thể nghi ngờ, bọn hắn thực lực tổng hợp càng mạnh, mới càng có việc xuống dưới nắm chặt.

Chờ một ngày rưỡi thời gian, Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận, lúc

này mới lần lượt đánh bại sở hữu Thần Linh Hóa Thân, xua tan trên người tử khí.

Trong lúc này, Bạch Nhạc cũng giúp Tiểu Bạch Long thoát khốn, hóa giải Tiểu Bạch Long trên người tử khí.

Chờ đến tất cả mọi người chuẩn bị xong, Giang Nhược Hư lúc này mới tản ra không gian cầm cố, đem cái kia một tòa không có chữ mộ bia biến thành Thần Linh Hóa Thân phóng xuất.

Trong tích tắc, bao quát Giang Nhược Hư bản thân ở bên trong, tất cả mọi người đồng thời động thủ, hướng về cái này một tôn Thần Linh Hóa Thân công tới.

Cái này một tôn Thần Linh Hóa Thân mặc dù cường đại, tuy nhiên lại cũng cuối cùng không chịu nổi nhiều cao thủ như vậy vây công.

Trong nháy mắt, liền bị đánh tan hoàn toàn!

Ở nơi này một tôn Thần Linh Hóa Thân bị đánh tan trong nháy mắt, toàn bộ Chúng Thần Mộ Địa lần nữa run rẩy.

Trong lúc nhất thời, phảng phất mỗi một cái mộ bia phía trên, đều lộ ra một đạo u mang, lẫn nhau liên kết, cấu thành một tòa khủng bố đại trận!

Mà lớn nhất cái kia một tòa không có chữ mộ bia giống như là mắt trận liếc mắt, đem những lực lượng này hoàn toàn xỏ xâu.

Ngẩn ngơ ở giữa, xung quanh tất cả, phảng phất đều lộ ra có chút hư vô đứng lên.

Ùng ùng!

Nổ vang truyền đến, phảng phất trong nháy mắt, đại địa chợt rạn nứt,

dưới mặt đất, xuất hiện một bộ đồng quan, lộ ra lau một cái u lãnh khí tức, kinh sợ toàn bộ không gian!

Két, két!

Một hồi thanh âm chói tai truyền đến, cơ hồ là tại đồng thời, cái kia một tòa đồng quan, dĩ nhiên chậm rãi tự động mở ra!

Quan mộ bên trong, nằm một cô gái, mặc dù buộc con mắt, nhưng lại vẫn như cũ lộ ra một loại nghiền ép tất cả uy áp, phảng phất trong nháy mắt, tất cả mọi người nhịn không được muốn hướng về đối phương quỳ xuống lạy!

Chỉ là, Bạch Nhạc bọn hắn cuối cùng không phải bình thường tu hành giả có thể so với, trong nháy mắt, liền mạnh mẽ khống chế được thân hình, chỉ là nhưng cũng đồng thời đưa mắt rơi vào trong quan tài đồng, cái kia trên người cô gái.

Một bộ Hỏa Nhất dạng hồng sắc quần dài, lộ ra lau một cái đẹp đẽ quý giá chi ý, tinh xảo khuôn mặt, lộ ra lau một cái vô pháp dùng bất luận cái gì ngôn ngữ mà hình dung được đẹp!

Bạch Nhạc cũng không phải là chưa từng thấy qua mỹ nữ!

Vô luận là Bạch Cốt phu nhân vẫn là Vân Mộng Chân, đều có thể tính là xinh đẹp nhất nữ nhân, nhưng hôm nay cùng cái này trong quan tài đồng nữ tử vừa so sánh với, lại như cũ có chút ảm đạm phai mờ!

Nếu như nói, Vân Mộng Chân cùng Bạch Cốt phu nhân đẹp, còn thuộc về nhân gian, như vậy cô gái này lộ ra mỹ cảm, liền phảng phất đã hoàn toàn không thuộc về nhân gian, không thuộc về người sống!

Giống như là người trong bức họa một dạng, bằng ưu mỹ họa bút, buộc vòng quanh hoàn mỹ dáng người, không tỳ vết chút nào!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1216: Đụng vào chân tướng

"Oanh!"

Lại là một tiếng vang thật lớn truyền đến, hô hấp ở giữa, đồng quan bên trong, nữ tử kia chợt mở mắt!

Đôi mắt kia, xán nhược tinh thần, phảng phất liếc mắt liền có thể xem thấu âm dương luân hồi, kham phá chư thiên vạn vật.

Nhưng mà đối với Bạch Nhạc bọn hắn mà nói, giờ khắc này cảm thụ được, lại tuyệt đối không phải cái gì mỹ cảm, mà là không hiểu sợ hãi.

Mặc dù không biết nữ tử kia rốt cuộc là thân phận gì, thế nhưng dùng đầu ngón chân muốn cũng có thể minh bạch, tại đây Chúng Thần Mộ Địa bên trong, lấy một loại phương thức như vậy thức tỉnh, đối phương tất nhiên là thần linh cường giả.

Chậm rãi từ trong quan tài đồng bay lên, nữ tử kia đi chân đất, nhẹ nhàng đạp ở đồng quan phía trên, nhìn lấy xung quanh tất cả, tựa hồ có chút thất thần.

Trơn bóng chân ngọc, lộ ra một loại thần thánh khí tức, lại tràn ngập cám dỗ trí mạng lực.

"Các ngươi, là ai?"

Không linh thanh âm vang lên, phảng phất làm cho tất cả mọi người từ đáy lòng sinh ra một loại cảm giác thân thiết, dạng này thanh âm, thật đẹp.

Phảng phất chỉ nghe thanh âm, đều có thể làm cho người ta đắm chìm vào, vô pháp tự kềm chế.

"Bạch Nhạc, bái kiến tiền bối!"

Trong lòng đột nhiên một lấy, Bạch Nhạc lại là phản ứng đầu tiên, hơi hơi ôm quyền, trầm giọng mở miệng nói.

Bạch Nhạc cái này vừa mở miệng, người khác cũng rốt cục phản ứng kịp.

Bao quát Giang Nhược Hư ở bên trong, tất cả mọi người đồng thời hướng về kia nữ tử khom mình hành lễ.

"Tiền bối?"

Nhẹ giọng lặp lại một chút hai chữ này, nữ tử kia trong mắt lộ ra lau một cái mê võng chi sắc, "Như vậy, ta là ai?"

Ngươi là ai?

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời nhịn không được nhổ nước bọt đứng lên.

Trời mới biết ngươi là ai a!

Chỉ là không nghĩ tới, Bạch Nhạc trong đầu mới chuyển qua dạng này ý niệm trong đầu, nữ tử kia băng lãnh ánh mắt liền chợt rơi qua đây, lành lạnh mở miệng nói: "Ngươi tại cười nhạo ta?"

". . ."

Lần này, nhưng là nhất thời đem Bạch Nhạc hù dọa trên đầu tràn đầy mồ

hôi lạnh!

Hắn dám thề phát thệ, vừa mới những cái kia ý niệm trong đầu, chỉ là tại trong đầu chuyển một chút, tuyệt đối không có nói ra miệng, nhưng dù cho như thế, nhưng cũng y nguyên vẫn là bị đối phương nhận thấy được, cái này cũng không khỏi quá dọa người đi.

"Không dám, vãn bối không dám!"

Cái đầu rung cùng trống lắc một dạng, Bạch Nhạc không ngừng bận rộn phủ nhận nói.

Cũng không để ý gì tới hội Bạch Nhạc giải thích, nữ tử kia chợt đưa ngón tay ra, chỉ vào không trung, liền nhất thời có một cổ khủng bố tử khí, chợt hướng về Bạch Nhạc bao phủ mà đến!

Cơ hồ là trong tích tắc, Bạch Nhạc liền bị tử khí bao phủ, sinh cơ bên trong cơ thể nhanh chóng trôi qua, trong khoảnh khắc, cả người liền có sa đọa dấu hiệu, phảng phất tại trong khoảnh khắc, liền sẽ triệt để tan vỡ.

Ai có thể nghĩ tới, cô gái này thật không ngờ bá đạo, một lời không hợp liền trực tiếp hạ sát thủ!

Đừng bảo là người khác, cho dù là Giang Nhược Hư cũng căn bản phản ứng không kịp nữa qua đây, chớ đừng nói chi là nhúng tay cứu người.

Giang Nhược Hư có một loại rõ ràng cảm giác, giả sử hắn dám nhúng tay, sau một khắc, hắn liền sẽ rơi vào cùng Bạch Nhạc kết cục giống nhau.

Cường giả như vậy thực sự quá kinh khủng, khủng bố đến căn bản không phải nhân lực có khả năng chống lại.

"Thôn thiên!"

So với việc người khác, Bạch Nhạc bản thân càng là tê cả da đầu, loại kia vô hạn gần sát cảm giác tử vong, nhường hắn có một loại nổi điên cảm giác, quá kinh khủng!

Sinh tử thời khắc, Bạch Nhạc nơi nào còn dám có nửa điểm bảo lưu, trong nháy mắt, liền chợt vận chuyển Thông Thiên Ma Công, trực tiếp thi triển ra Thôn Thiên Quyết!

Nháy mắt trước đó, xung quanh cái kia nồng nặc tử khí đột nhiên nóng bị Bạch Nhạc thôn phệ, hóa thành thuần túy lực lượng dung nhập trong cơ thể, nhanh chóng chuyển hóa thành sinh cơ, ngạnh sinh sinh đem nguyên bổn đã sa đọa thân thể khôi phục lại.

"Di?"

Cảm thụ được Bạch Nhạc trên người biến hóa, nữ tử kia trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, không khỏi nhẹ kêu lên tiếng!

Đối với nàng mà nói, Bạch Nhạc bất quá chỉ là con kiến hôi bình thường nhân vật, tùy ý một ngón tay, liền đủ để giết chết!

Có thể lại không nghĩ rằng, Bạch Nhạc lại có thể hóa giải nàng một chỉ này chi lực, ngạnh sinh sinh nghịch chuyển sinh tử, chống nổi.

Quan trọng hơn là, dạng này thần thông để cho nàng có một loại rất tinh tường cảm giác.

"Thông thiên. . . Tạo Hóa Thông Thiên Quyết! Ngươi rốt cuộc ai?"

Ánh mắt lần nữa hướng về Bạch Nhạc, nữ tử kia trong đầu hiện lên một đạo linh quang, nhưng là nhất thời nhớ lại cái này thần thông công pháp tên, trầm giọng chất vấn.

Tạo hóa thông thiên quyết? !

Cho dù là Bạch Nhạc, cũng không khỏi bị đối phương nói mộng.

Mặc dù là chính bản thân hắn, cũng xưa nay không biết rõ Thông Thiên Ma Công còn có dạng này một cái tên a!

Phảng phất trong nháy mắt liền hiểu rõ Bạch Nhạc ý niệm trong lòng, nữ tử kia không khỏi hơi hơi nhíu mày.

"Ngươi không biết? Đó là ngươi từ chỗ nào học được?"

Hít sâu một hơi, đem trong đầu những cái kia loạn thất bát tao ý niệm trong đầu, toàn bộ đuổi ra ngoài, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi hồi đáp nói: "Ta xác thực không biết cái gì Tạo Hóa Thông Thiên Quyết, ta tu hành là Thông Thiên Ma Công, sư phó Thông Thiên Ma Quân."

"Thông Thiên Ma Quân? Như vậy là ai?"

Nữ tử hơi hơi nhíu mày, hỏi ngược lại.

". . ."

Một câu nói này, nhất thời đem Bạch Nhạc hỏi á khẩu không trả lời được!

Cái này giải thích thế nào? !

Chỉ là, Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng mơ hồ minh bạch, sự tình so với chính mình tưởng tượng bên trong, phức tạp hơn nhiều.

Cô gái này tựa hồ đã không nhớ ra được rất nhiều thứ, nhưng lại hết lần này tới lần khác có thể nói toạc ra, Tạo Hóa Thông Thiên Quyết tên, cái này tuyệt đối không phải ngẫu nhiên, rất có thể, đối phương là thật nhận

thức môn thần thông này!

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc rõ ràng nhớ kỹ, trước đây Hải Thần nhìn thấy hắn thi triển Thôn Thiên Quyết thời điểm, đã từng nói qua, cái này một thần thông hắn rất tinh tường, chỉ là Hải Thần cũng không nhớ ra được, môn thần thông này lai lịch!

Bây giờ, còn có cô gái này phản ứng, nhưng là nhường Bạch Nhạc nhất thời ý thức được, trong lúc này tất nhiên có chính mình không biết ẩn tình!

Chính mình vị kia tiện nghi sư tôn, chỉ sợ cũng tuyệt đối không phải đơn giản một cái Ma Quân mà thôi!

Muốn cũng là như vậy, Thông Thiên Ma Quân, cho dù là lại như thế nào nghịch thiên, cũng không khả năng sáng chế bực này kinh thế hãi tục vô thượng thiên công!

Có thể thôn phệ người khác lực lượng cũng liền thôi, bây giờ Thôn Thiên Quyết, nhưng là liền thần linh lực lượng đều có thể thôn phệ, cái này quá không thể tưởng tượng nổi.

"Ngươi nghĩ đến cái gì, nói ra."

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, nữ tử kia lần nữa mở miệng nói.

Nghe nói như thế, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì không khỏi hơi động một chút, ngược lại có một loại thở phào một cái cảm giác.

Trước đó, Bạch Nhạc là thật bị nữ tử kia hù được, cho rằng đối phương có tâm thuật, loại này khủng bố năng lực, nhưng hôm nay, nghe nói như thế, nhưng là nhường Bạch Nhạc ý thức được, đối phương tối đa chỉ là có thể cảm thụ được chính mình tâm tư dị thường, không có khả năng thật trực tiếp lấy trong lòng mình ý niệm trong đầu.

"Ta xác thực không biết Tạo Hóa Thông Thiên Quyết là cái gì, ta công pháp, truyền thừa từ sư tôn ta, Thông Thiên Ma Quân! Chỉ là hắn, lại không phải thần linh, chỉ là Hóa Hư cường giả mà thôi, hơn nữa, đã sớm đã vẫn lạc."

Có đôi khi, đối phương có thể nhận thấy được chính mình tâm tư, ngược lại là chuyện tốt!

Tựa như hiện tại, Bạch Nhạc rất xác định, đối phương có thể từ mình nói nói bên trong, cảm thụ được chính mình vẫn chưa dối trá.

Cũng không đợi đối phương đặt câu hỏi, Bạch Nhạc cũng đã nói tiếp, "Tiền bối có thể nhận thức Hải Thần sao?"

Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm thụ được loại kia cảm giác nguy cơ, không có bất kỳ lựa chọn, chỉ có thể trước tiên đem Hải Thần dời ra ngoài.

"Hải Thần?"

Nghe được cái tên này, nữ tử kia trong mắt lần nữa lộ ra lau một cái vẻ suy tư, một lúc lâu cái này mới mở miệng nói: "Ta nhớ được. . . Nơi này là Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, mà ta. . . Đã vẫn lạc."

". . ."

Một câu nói này mở miệng, nhưng là làm cho tất cả mọi người cũng không khỏi có chút ngẩn ra!

Cái gì gọi là đã vẫn lạc?

Giả sử thật đã chết, như thế nào lại xuất hiện ở nơi này? !

Phảng phất có thể đoán được Bạch Nhạc bọn hắn tâm tư, nữ tử kia bình tĩnh mở miệng nói: "Không cần đoán, một vạn năm trước, ta cũng đã chết. . . Cái này Chúng Thần Mộ Địa, vốn là ta tự tay kiến tạo."

Ánh mắt rơi vào những cái kia mộ bia phía trên, nữ tử kia trong mắt cũng không khỏi lộ ra vẻ bi thương chi sắc!

Nhắc tới Hải Thần tên, cũng rốt cục để cho nàng nhớ tới trước đây sự tình, chỉ là, đối với nàng mà nói, cái này lại hiển nhiên càng là một loại khó diễn tả được bi thương.

Chỉ là, lời này rơi vào Bạch Nhạc trong tai, nhưng là nhường Bạch Nhạc trong lòng lần nữa một hồi rung mạnh!

Chúng Thần Mộ Địa là đối phương kiến tạo, như vậy đổi một câu trả lời hợp lý. . . Có phải hay không, chúng thần chính là bị nàng tự tay mai táng?

"Một vạn năm. . ."

Thở dài một tiếng, nữ tử kia nhẹ giọng lẩm bẩm.

"Dám vì tiền bối, xưng hô như thế nào?"

Kiên trì, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng hỏi.

Nhàn nhạt liếc Bạch Nhạc liếc mắt, nữ tử kia bình tĩnh nói rằng: "Ta là thiên đạo con gái, ngày xưa, bọn hắn gọi ta là, thần nữ!"

Thiên đạo con gái!

Cái danh này thực sự quá dọa người.

Quan trọng hơn là, Bạch Nhạc mơ hồ ý thức được một ít gì, trong lòng

càng là vẻ sợ hãi kinh hãi!

Có một số việc, khả năng trước đó chính mình hoàn toàn đoán sai.

Khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, thần nữ bình tĩnh mở miệng nói: "Ngươi đoán đúng, ta không phải mai táng chúng thần, mà là ta tự tay tru diệt chúng thần! Bọn hắn toàn bộ là ta tự tay giết chết!"

". . ."

Cứ việc Bạch Nhạc trong lòng mơ hồ đã có cái suy đoán này, nhưng chân chính làm thần nữ nói ra những lời này thời điểm, Bạch Nhạc vẫn có một loại tan vỡ cảm giác.

Tru diệt chúng thần, cái này cần là khủng bố đến mức nào a? !

Hơn nữa, cái này cũng cùng trước kia, Hải Thần đối mình nói chuyện không tương xứng a!

Dựa theo Hải Thần thuyết pháp, là chúng thần sáng tạo Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, cũng là bởi vì Thế Giới Chi Tâm tan vỡ, mới đưa đến chúng thần vẫn lạc, nhưng cho tới bây giờ sẽ không có đề cập qua cái gì thần nữ.

"Trên người ngươi có tạo hóa thông thiên quyết khí tức, chỉ tiếc. . . Ngươi học được, vẻn vẹn chỉ là một bộ phận! Bằng không, ngươi tự nhiên sẽ minh bạch, trong lúc này nguyên do!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, thần nữ bình tĩnh nói rằng.

"Thần nữ nói, ngươi đã vẫn lạc, lại là có ý gì?"

Có chút tê dại da đầu, Bạch Nhạc nhịn không được hỏi lần nữa.

"Vẫn lạc, tự nhiên chính là vẫn lạc. . . Ta lưu lại, chỉ là một luồng chấp niệm mà thôi!"

Nhàn nhạt đáp một câu, thần nữ ngẩng đầu, nhìn lấy không trung đầy sao, nhẹ giọng nói: "Chúng Tinh Tiểu Thế Giới. . . Không, có thể phải là được xưng là, Chúng Thần Tiểu Thế Giới! Thế giới này, chính là vì mai táng ta mà sáng tạo. . . Nơi đây, là ta Thần Vực, cũng là ta mộ địa!"

". . ."

Những lời này, nhưng là triệt để đem Bạch Nhạc làm hồ đồ!

Nguyên bản hắn dĩ nhiên minh bạch sáu bảy phân, có thể nghe xong những lời này, nhưng là lại triệt để hồ đồ, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Bạch Nhạc mơ hồ cảm thụ được, mình là thật đã va chạm vào chân tướng!

Không chỉ là Chúng Tinh Tiểu Thế Giới chân tướng, mà là, đây hết thảy chân tướng, Thượng Cổ Chi Chiến, thậm chí bây giờ thiên hạ này chân tướng.

Chỉ là cái này chân tướng, có thể so chính mình tưởng tượng bên trong. . . Tàn khốc hơn!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1217: Tội dân

"Thần Nữ, nếu như nơi này là ngài Thần Vực, như vậy chúng ta những cuộc sống này ở chỗ này người, lại tính là cái gì?"

Ngẩng đầu, nhìn lấy Thần Nữ, Giang Nhược Hư đột nhiên mở miệng nói.

Đây là Giang Nhược Hư nhìn thấy Thần Nữ sau đó, lần đầu tiên mở miệng.

Trước đó hắn chỉ là lẳng lặng nghe Bạch Nhạc cùng Thần Nữ đối thoại nỗ lực từ trong tìm được một ít chân tướng, nhưng hôm nay nghe đến đó nhưng là thực sự nhịn không được, muốn đặt câu hỏi, đối với hắn, đối với sở hữu sinh hoạt tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người mà nói, này cũng không gì sánh được trọng yếu.

"Các ngươi, tự nhiên là chúng thần môn đồ hậu duệ."

Quét Giang Nhược Hư liếc mắt, Thần Nữ nhàn nhạt hồi đáp nói: "Đương nhiên, đối ta tới nói, các ngươi còn có một loại khác thân phận. . . Tội dân!"

Cùng đối đãi Bạch Nhạc thái độ khác biệt, Thần Nữ đối mặt Giang Nhược Hư thời điểm, có vẻ vô cùng lạnh lùng, đó là một loại từ trong cốt tử lộ ra khinh miệt.

Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, trên thực tế, chính là chúng thần vì đối phó nàng mà sáng tạo, đối với nàng mà nói, chúng thần chính là tội nhân, cho nên nàng tự tay tru diệt chúng thần, đồng thời ở chỗ này lưu lại phần mộ.

Như vậy, những thứ này trước đây theo lấy chúng thần mà đến môn đồ,

cùng với bọn hắn lưu lại hậu duệ, tự nhiên cũng chính là tội dân.

Chỉ là, nơi này là nàng Thần Vực, lại nên giải thích thế nào?

Bạch Nhạc cảm giác mình đầu óc một đoàn bột nhão, thậm chí có một loại thông minh không đủ dùng cảm giác.

Nguyên bản, nhìn thấy Giang Nhược Hư mở miệng, Bạch Nhạc còn ôm vài phần chờ mong, dù sao Bạch Nhạc rất rõ ràng, Giang Nhược Hư trí kế cực cao, xuyên thấu qua Giang Nhược Hư, rất có thể có thể giải phân ra chân tướng tới.

Có thể tội dân hai chữ này vừa ra, liền chờ tại phá hỏng Giang Nhược Hư tiếp tục đặt câu hỏi đường.

Chờ một hồi!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong đầu nhất thời hiện lên một cái ý niệm trong đầu, vô ý thức thốt ra, "Làm sao ngươi biết, ta không phải Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người?"

Phải biết, Bạch Nhạc trước đó có thể cũng chưa nói với đối phương, mình là từ ngoại giới đến, chỉ bằng Hải Thần một cái tên, liền kết luận mình không phải là Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người, khó tránh khỏi có chút gượng ép a?

"Rất đơn giản!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Thần Nữ nhàn nhạt mở miệng nói: "Sở hữu tội dân, từ sinh ra, trên người liền dính đầy tội ác mùi vị, bọn hắn tu hành tất cả pháp, đều là chúng thần lưu lại. . . Mặc dù cách xa nhau một vạn năm, ta cũng vẫn như cũ ngửi được, dòng máu của bọn họ bên trong mùi thúi!"

Một câu nói này, có chứa rất lớn chủ quan cảm xúc, tuy nhiên lại vẫn

như cũ cũng không ảnh hưởng Bạch Nhạc lý giải đối phương lời nói.

Đối phương có thể đơn giản đoán được, ai là sinh ra ở Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người, đồng thời đối với những người này, tồn tại từ trong cốt tử lộ ra chán ghét.

Sửa sang một chút ý nghĩ, Bạch Nhạc lúc này mới lần nữa mở miệng nói: "Thần Nữ, đã ngươi chán ghét như vậy chúng thần, vì sao còn phải vì bọn họ lập mộ bia, mai táng bọn hắn?"

Chúng Thần Mộ Địa, mai táng chúng thần, ngược lại là Thần Nữ chính mình mộ bia, tới cửa ngược lại một chữ đều không có để lại.

Còn có, chúng thần mộ bia phía trên, đều có khắc bọn hắn truyền thừa, cái này tựa hồ cũng có chút không hợp tình lý.

"Vì bọn họ lập bia, là vì vĩnh cửu trấn áp bọn hắn chân linh, ta muốn bọn hắn vĩnh viễn không siêu sinh, không vào luân hồi! Ta muốn bọn hắn lấy phương thức này, tận mắt thấy Chúng Tinh Tiểu Thế Giới hủy diệt!"

Dù là đã qua một vạn năm, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ có thể rõ ràng cảm thụ được Thần Nữ trong lòng oán hận.

"Mộ địa bên ngoài cái kia mười bảy tọa, thần linh pho tượng. . . Là vì trấn áp ngươi sao?"

Nghĩ đến trước khi tới, nhìn thấy cái kia mười bảy tọa thần linh pho tượng, Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

"Luôn có một ít cá lọt lưới, muốn nghịch thiên. . . Đáng tiếc, bọn hắn cũng giống vậy trốn không thoát!"

Thần Nữ nhàn nhạt hồi đáp nói: "Đương nhiên, những thứ này tội dân cần phải cảm tạ bọn hắn. . . Bằng không, toàn bộ Chúng Thần Tiểu Thế

Giới, đã sớm đã bị bóng tối bao trùm, thay đổi cùng nơi đây một dạng."

Nói tới mức này, rất nhiều chuyện, liền dần dần rõ ràng.

Lúc trước Thần Nữ tập sát chúng thần, nhưng lại vẫn như cũ vẫn có một ít thần linh liều mạng chạy đi, mặc dù cuối cùng một dạng vẫn là vẫn lạc, nhưng lại bố trí xuống đại trận, phong ấn Chúng Thần Mộ Địa, thậm chí là phong tỏa hắc ám, lưu lại một cái an toàn Chúng Tinh Thần Vực, nhường hậu nhân đến tìm kiếm cơ duyên.

Chỉ có làm hắc ám lần nữa phủ xuống Chúng Tinh Thần Vực, bọn hắn pho tượng mới có thể sống lại, lưu lại truyền thừa, để cho người ta tìm tới nơi này.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc nhất thời phản ứng kịp: "Chúng thần lưu lại truyền thừa chỉ dẫn, là vì để cho người ta tới giết ngươi?"

Lấy đại trận phong ấn Chúng Thần Mộ Địa, đợi được vô pháp phong ấn thời điểm, liền dẫn đạo hậu nhân tiếp thu truyền thừa, sau đó tới tiêu diệt Thần Nữ, đây mới là tất cả chân tướng!

Cái này cũng liền có nghĩa là. . . Bây giờ Thần Nữ, có thể, cũng không như trong tưởng tượng cường đại như vậy.

Trên thực tế, không chỉ là Bạch Nhạc ý thức được điểm này, Giang Nhược Hư cũng đồng dạng ý thức được điểm này, nhìn về phía Thần Nữ trong con mắt, cũng đồng dạng nhiều mấy phần thâm thúy chi ý.

"Thế nào, ngươi muốn giết ta sao?"

Cười lạnh một tiếng, Thần Nữ ánh mắt nhất thời rơi vào Giang Nhược Hư trên người, "Thực lực ngươi không tính yếu, cho nên, ngươi muốn thử xem sao?"

"Thần Nữ hiểu lầm."

Nhìn về phía Thần Nữ, Giang Nhược Hư bình tĩnh hồi đáp nói: "Vô luận cái dạng gì cừu hận, ta cũng không cho rằng, cần phải lan tràn vạn năm! Trước đây chúng thần đã chết, thậm chí trước đây chúng thần môn đồ, đã từ lâu chết. . . Không biết bao nhiêu đời đi qua, chúng ta bây giờ, cũng vẻn vẹn chỉ là phổ thông tu hành giả mà thôi!"

"Ta đối với Thần Nữ, cũng không có hận ý, tự nhiên cũng sẽ không có sát ý."

Hiển nhiên, Giang Nhược Hư trả lời như vậy, nhường Thần Nữ hơi có chút ngoài ý muốn.

Bởi vì, lấy thực lực, tự nhiên có thể cảm thụ được, Giang Nhược Hư những lời này vẫn chưa giả bộ, cái này xác thực chính là Giang Nhược Hư ý tưởng chân thật.

"Ta cả đời này, tâm nguyện lớn nhất, đó là có thể bước ra lồng chim, đi xem Thiên Ngoại Thế Giới, đến tột cùng là dạng gì, đây mới là ta mạo hiểm bỏ mình nguy hiểm, lần nữa mạnh mẽ bước vào Chúng Tinh Thần Vực nguyên nhân."

Giang Nhược Hư nghiêm túc tiếp tục nói: "Thần Nữ nói, chúng ta là tội dân. . . Nhưng vô luận là dạng gì tội nghiệt, một vạn năm thời gian, mấy chục đời, thậm chí trên trăm thế hệ truyền thừa, cũng hầu như nên rửa sạch."

"Huống chi, ta cho rằng, cái gọi là tội. . . Cũng bất quá chỉ là thắng làm vua thua làm giặc a! Giả sử ban đầu là chúng thần thủ thắng, làm sao tới tội dân nói đến?"

"Thần Nữ nói, ngươi đã vẫn lạc, bây giờ lưu lại bất quá chỉ là một luồng chấp niệm mà thôi. . . Nếu như, ngươi cùng chúng thần đều đã vẫn lạc,

qua lại sự tình, vì sao không thể như khói mà tản ra?"

Thần Nữ đối với Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người, xác thực tràn ngập chán ghét, nhưng dù cho như thế, lúc này đối mặt Giang Nhược Hư, nhưng cũng không khỏi sinh ra một phần vẻ tán thưởng.

Nhân vật như vậy, xác thực quá mức xuất sắc!

"Như khói mà tản ra. . . Nào có nhiều như vậy nở nụ cười quên hết thù oán! Ta tỉnh lại, liền có nghĩa là, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đã kế cận hủy diệt. . . Vạn năm trước trận chiến kia, cho tới bây giờ, cũng rốt cục nên có một cái triệt để kết."

Thần Nữ rất thưởng thức Giang Nhược Hư, nhưng cái này lại cũng không có nghĩa là, nàng lại bởi vì Giang Nhược Hư, bởi vì Giang Nhược Hư những lời này, mà thay đổi nàng thái độ.

Nhân vật như vậy, xa không có dễ dàng như vậy bị ảnh hưởng.

Chỉ là, một câu nói này, nhưng là nhường Giang Nhược Hư sắc mặt lần nữa hơi đổi!

Trước đó, Bạch Nhạc liền đề cập qua, mười năm kỳ hạn, đến lúc đó, nếu là không có cách nào ly khai, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới liền sẽ hủy diệt.

Bây giờ, Thần Nữ lời nói, không thể nghi ngờ lần nữa xác minh loại thuyết pháp này.

"Thế Giới Chi Tâm!"

Nhìn chằm chằm Thần Nữ, Bạch Nhạc đột nhiên mở miệng nói: "Thế Giới Chi Tâm, rốt cuộc là cái gì?"

Bạch Nhạc vẫn như cũ nhớ kỹ Hải Thần lời nói!

Muốn hắn tu hành đến Hóa Hư đỉnh phong, đánh vỡ không gian bức tường ngăn cản trở về, sau đó, lại lấy Thôn Thiên Quyết, thôn phệ Thế Giới Chi Tâm, một lần nữa ngưng tụ Thế Giới Chi Tâm.

"Thế Giới Chi Tâm? Hắn là dạng này nói cho ngươi sao?"

Ánh mắt hướng về Bạch Nhạc, Thần Nữ khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, "Cho tới bây giờ liền không có gì Thế Giới Chi Tâm, kia chính là ta trái tim, ta lực lượng bản nguyên mà thôi. . . Đương nhiên, từ trình độ nào đó mà nói, ngươi có thể gọi nó là, Thiên Đạo Chi Tâm!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhất thời nhớ tới, Thần Nữ từng nói, nàng là thiên đạo con gái!

Chỉ là, cái gọi là Thế Giới Chi Tâm, dĩ nhiên là nàng trái tim, cái này cũng không khỏi quá kinh người một ít đi.

Vị chủ này, còn sống thời điểm, rốt cuộc một cái dạng gì tồn tại a!

"Đại đạo vỡ nát, thiên địa quy tắc thiếu sót. . . Cũng là bởi vì ngươi sao?"

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

"Ta là thiên đạo con gái, đại biểu cho thiên đạo quy tắc. . . Chúng thần ngày xưa giết ta, không phải là vì khiêu chiến thiên đạo quy tắc sao? Thiên đạo quy tắc vỡ nát, cái này chính là bọn họ tự tìm!"

Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Thần Nữ khinh thường hồi đáp nói.

Quả thế!

Trong lòng hơi hơi một hồi thở dài, Bạch Nhạc liền minh bạch, mình

mới đối.

Thiên đạo cao cao tại thượng, thật là chúng thần, muốn đột phá, muốn tiến hơn một bước, liền tự nhiên yêu cầu khiêu chiến thiên đạo quy tắc, bản thân này liền không có gì đúng sai, chỉ là lập trường khác biệt a.

Giả sử, chính mình cũng từng là chúng thần một viên, làm ra lựa chọn, có thể cũng sẽ cùng chúng thần không khác nhau chút nào!

"Không đúng!"

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong đầu đột nhiên hiện lên một cái ý niệm trong đầu, gắt gao nhìn chằm chằm Thần Nữ, "Tạo Hóa Thông Thiên Quyết! Cái kia vậy là cái gì? Sáng chế Tạo Hóa Thông Thiên Quyết người, cũng là chúng thần một trong sao?"

Lần nữa nghe được, Tạo Hóa Thông Thiên Quyết tên này, Thần Nữ cũng không khỏi trầm mặc xuống.

Tên này đối với nàng mà nói, hiển nhiên có một loại không giống nhau ý nghĩa.

Thần Nữ nhìn về phía Bạch Nhạc ánh mắt, cũng bởi vì thay đổi cực kỳ phức tạp.

Yên lặng một lúc lâu, Thần Nữ lúc này mới chậm rãi mở miệng nói: "Ngươi là hắn truyền nhân. . . Lại thậm chí không biết hắn là ai? Thực sự là sai lầm a!"

"Buồn cười nhất đúng, thượng thiên, dĩ nhiên lựa chọn, đưa hắn truyền nhân, mang tới trước mặt của ta. . ."

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc nhất thời ý thức được, trong lúc này tất nhiên có cái gì ẩn tình, hơn nữa, chuyện này khả năng so Thần

Nữ tru diệt chúng thần, trọng yếu hơn.

"Thôi được. . . Có thể, đây cũng là thiên mệnh!"

Thở dài một tiếng, Thần Nữ nhẹ giọng mở miệng nói: "Ta sẽ không nói cho ngươi đáp án. . . Muốn biết chân tướng, chính ngươi đi tìm!"

"Ta tất nhiên thức tỉnh. . . Như vậy, tất cả liền muốn dựa theo ta quy củ tới!"

"Ta cho ngươi cơ hội, cũng cho ngươi thời gian. . . Vạn năm ân oán, cái này Chúng Thần Tiểu Thế Giới, sở hữu tội dân sinh tử, đều là tại ngươi thân! Cuối cùng là kết quả gì. . . Từ ngươi quyết định, coi như là ta cho ngươi mượn tay, triệt để đoạn sở hữu nhân quả!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1218: Bẩy rập, Phong Trấn

Bạch Nhạc có chút mộng.

Nói rất hay tiếp cận chân tướng đâu, Thần Nữ rõ ràng cho thấy biết rõ chân tướng, có thể hết lần này tới lần khác ở nơi này tối trọng yếu thời điểm dừng lại, nói cái gì muốn để chính hắn đi tìm chân tướng.

Cái loại cảm giác này, giống như là một quyền đánh tới trên bông vải một dạng, nhường Bạch Nhạc biệt khuất muốn thổ huyết.

Nếu như đánh qua, hắn nhất định bả đối phương hung hăng đánh một trận, đánh tới đối phương nguyện ý nói ra mới thôi.

Đáng tiếc. . . Hắn đánh không lại Thần Nữ.

Cho nên, vô luận lại như thế nào biệt khuất, cũng chỉ có thể nhẫn nhịn lấy.

Đương nhiên, trên thực tế, Thần Nữ cũng căn bản không có cho Bạch Nhạc chút nào cò kè mặc cả chỗ trống, một câu nói này nói xong, xung quanh liền hoàn toàn bị bóng tối bao trùm, thậm chí Bạch Nhạc đều chưa kịp nói hơn một câu, liền chợt rơi vào trong một mảng bóng tối.

Cái này có thể không hề chỉ chỉ là trong thị giác hắc ám, mà là cả người, thậm chí ngay cả mang theo thần hồn đều triệt để chìm vào trong bóng tối.

Ngay tại lúc đó, vô luận là Giang Nhược Hư, vẫn là Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận, thậm chí Tiểu Bạch Long, cũng đều đồng thời bị

khu trục ra Chúng Thần Mộ Địa.

Chờ đến khi phản ứng lại sau khi, mấy người cũng đã rơi vào Chúng Thần Mộ Địa ở ngoài.

Tiểu Bạch Long giùng giằng muốn bay trở về, có thể vô luận như thế nào, nhưng cũng căn bản là không có cách đột phá bao phủ tại Chúng Thần Mộ Địa phía trên tầng kia màn ánh sáng màu đen.

Giang Nhược Hư thần tình có chút phức tạp, Thần Nữ lộ ra ngoài lượng tin tức, thực sự có chút quá lớn, cho dù là hắn, trong lúc nhất thời cũng rất khó triệt để tiêu hóa.

Hắn không biết, Thần Nữ còn có cái gì chân tướng không có nói ra, cũng không biết, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới an nguy, làm sao lại hội hoàn toàn rơi vào Bạch Nhạc trên người, thế nhưng loại cục diện này không có ở đây bản thân điều khiển bên trong cảm giác, lại làm cho hắn phi thường không thoải mái.

"Tiên sinh, hiện tại làm sao bây giờ?"

Đứng ở Giang Nhược Hư bên người, Hàn Tinh nhẹ giọng dò hỏi.

Trên thực tế, không chỉ là Hàn Tinh, bây giờ Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận ánh mắt, cũng đồng dạng rơi vào Giang Nhược Hư trên người.

Bây giờ loại tình huống này, bọn hắn cũng có chút không có chủ ý.

Mặc dù không dám hoàn toàn tín nhiệm Giang Nhược Hư, nhưng loại tình huống này, bọn hắn lại không thừa nhận cũng không được, Giang Nhược Hư khả năng mới là duy nhất có năng lực, giải quyết vấn đề người.

"Tận khả năng tăng thực lực lên!"

Lắc đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng hồi đáp nói: "Thực lực quyết định tất cả, chỉ cần sở hữu đủ đủ thực lực, liền đủ để đánh vỡ tất cả khốn cảnh! Chúng Tinh Thần Vực bên trong cơ duyên, không cũng chỉ có Chúng Thần Mộ Địa. . . Không muốn để cho người khác thao túng vận mạng mình, nhất định phải sở hữu càng thực lực cường đại, điểm này, tuyên cổ bất biến!"

Giang Nhược Hư thực lực, đã gần sát một loại cực hạn, cho dù là tại Chúng Tinh Thần Vực bên trong, cũng rất khó có cái gì đề thăng, thế nhưng Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận lại không giống nhau, thực lực bọn hắn, vẫn như cũ có thể đề thăng.

Bây giờ loại tình huống này, Giang Nhược Hư nhạy cảm ý thức được, hắn nhất định muốn tận lực liên hợp nhiều người hơn, càng nhiều lực lượng, mới có thể cùng vị kia cái gọi là Thần Nữ đối kháng.

Đối kháng!

Đúng, cứ việc vừa mới hắn nói qua, hắn đối với Thần Nữ cũng không có địch ý gì.

Có thể đây cũng không có nghĩa là, hắn liền sẽ không đối vị kia dưới thần nữ sát thủ.

Vừa mới không động thủ, là bởi vì không chắc chắn lắm.

Dùng Giang Nhược Hư mình nói mà nói, chính là phần thắng không nhiều, cho nên chỉ có thể buông tha động thủ ý niệm trong đầu.

Nhưng, hắn nhưng cũng đồng dạng cảm thụ được, vị kia Thần Nữ xác thực đã vẫn lạc, còn lại cái này một luồng chấp niệm, xác thực cũng không như trong tưởng tượng cường đại như vậy, chỉ cần có thích hợp cơ hội, cộng thêm hoàn thiện bố cục cùng mưu đồ, thật là có thể đánh bại,

thậm chí chém giết đối phương.

Giang Nhược Hư cũng không phải là một cái tin tưởng vận mệnh người, cho tới bây giờ đều không phải là.

... ...

Chúng Thần Mộ Địa!

Quan tài đồng hoành mở ra, Thần Nữ đạp ở không trung, mà Bạch Nhạc lại rơi vào trong quan tài đồng.

Trong bóng đêm, Thần Nữ ánh mắt hướng về Bạch Nhạc, lộ ra vài phần vẻ phức tạp, nói không nên lời là một dạng gì cảm thụ.

Yên lặng hồi lâu, Thần Nữ mũi chân nhẹ nhàng vẩy một cái, quan tài đồng chợt khép lại, đem Bạch Nhạc nhốt tại bên trong.

Nhẹ nhàng vồ một cái, Bạch Nhạc bên người Nghịch Ma Kiếm chợt bay vào Thần Nữ trong lòng bàn tay.

Nguyên bản Nghịch Ma Kiếm còn có chút giãy dụa, chỉ là Thần Nữ nhẹ nhàng vỗ, một màn màu đen quang mang dung nhập Nghịch Ma Kiếm bên trong, trong khoảnh khắc, Nghịch Ma Kiếm liền yên tĩnh lại.

Khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, Thần Nữ bàn tay nhẹ nhàng vỗ, trong chốc lát, đại địa lần nữa rạn nứt, quan tài đồng chợt chìm vào mặt đất, phát sinh một tiếng tiếng vang trầm trầm, biến mất ở cái kia một mảnh mộ bia phía dưới.

"Chớ có trách ta. . . Chỉ bằng ngươi tu hành Tạo Hóa Thông Thiên Quyết, ngươi đáng chết!"

Nhìn lấy chìm vào mặt đất đồng quan, Thần Nữ nhẹ giọng mở miệng

nói.

Giả sử Bạch Nhạc hoặc là Giang Nhược Hư bọn hắn, có ai có thể nghe được một câu nói này, ắt sẽ bị kinh ngạc đến ngây người.

Vô luận là ai, cũng căn bản không nghĩ tới, Thần Nữ vừa mới còn nói cái gì đoạn nhân quả, cái gì Chúng Tinh Tiểu Thế Giới an toàn, toàn hệ tại Bạch Nhạc một thân, có thể chỉ chớp mắt, nàng dĩ nhiên là có thể như vậy không chút do dự chôn giết Bạch Nhạc!

Đem Bạch Nhạc nhốt vào đồng quan, thậm chí còn muốn vùi sâu vào dưới đất, thay thế nàng bị Chúng Thần Mộ Địa trấn áp.

Xếp bằng ở cái kia không có chữ mộ bia trước đó, đem Nghịch Ma Kiếm để ngang trên hai đầu gối, Thần Nữ chậm rãi nhắm mắt lại, bất quá trong chốc lát, Thần Nữ thân thể liền bị một mảnh quang mang bao phủ, biến ảo thành Bạch Nhạc dáng dấp.

Lại khi mở mắt ra sau khi, Thần Nữ liền hoàn thành biến thành Bạch Nhạc.

Vô luận là dung mạo, khí tức, vẫn là trong lúc phất tay khí chất, đều cùng Bạch Nhạc không khác nhau chút nào.

Không chút nào khoa trương nói, cho dù là Bạch Nhạc chính mình, đứng ở đối diện, chỉ sợ cũng chưa chắc có thể nhận ra bên trong khác biệt tới.

Hoàn mỹ huyễn thuật!

Không có sơ hở chút nào, có thể dễ dàng giấu diếm được bất luận kẻ nào!

Đương nhiên, Thần Nữ cũng không có hiện tại liền rời đi!

Còn không phải lúc.

Nàng còn cần nhường Bạch Nhạc rơi vào càng sâu tầng trong ảo cảnh, mượn ảo cảnh, cũng nhìn trộm Bạch Nhạc thủ đoạn, đâm rách Bạch Nhạc tâm phòng.

Hơn nữa, ly khai Chúng Tinh Thần Vực thời gian cũng còn chưa tới.

... .. .

Nặng nề!

Đây chính là Bạch Nhạc bây giờ cảm giác duy nhất, cả cá nhân trên người giống như là áp một tòa núi lớn một dạng, nửa bước khó đi!

Xung quanh vẫn là một vùng tăm tối, hơn nữa một mảnh hoang vu!

Tối trọng yếu là, Bạch Nhạc cũng không biết nơi đây là địa phương nào, hơn nữa cũng quên tại sao mình lại ở chỗ này.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc ngẩng đầu, trước mặt có một tòa phá toái ngọn núi.

Vô ý thức, Bạch Nhạc hướng về kia tọa phá toái ngọn núi đi tới, tiến độ rất trầm trọng.

Ngọn núi cao vút trong mây, sơn thế hiểm trở, mỹ lệ.

Chỉ là, bây giờ ngọn núi này cũng đã bị đánh cực kỳ tàn phá, khắp nơi đều có đốt trọi cùng vỡ nát núi đá.

Bạch Nhạc đi tới trước núi, có thể rõ ràng cảm thụ được chiến đấu dư ba, phảng phất trước đó nơi đây phát sinh qua một trận đại chiến, hơn nữa, thời gian cũng không tính rất xa xưa.

Thoáng do dự một chút, Bạch Nhạc trực tiếp thẳng đi lên núi.

Hắn thậm chí không rõ ràng, tại sao mình nhất định phải lên Sơn, nhưng là lại phảng phất trong chỗ u minh có một loại thanh âm tại nói cho hắn biết, nhất định muốn leo lên.

Đoạn đường này Bạch Nhạc đi mệt chết đi, liền giống như một người phàm một dạng, thậm chí càng không chịu nổi.

Đổ mồ hôi như mưa, cả người đều có vẻ không gì sánh được suy yếu, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là kiên trì đi về phía trước, không có nửa điểm lùi bước.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1219: Người phàm kiên trì

Bạch Nhạc đã không nhớ ra được chính mình đi bao lâu.

Khi hắn leo lên đỉnh núi thời điểm, cả người phảng phất đều muốn mệt mệt lả rồi.

"Người phàm, dừng bước!"

Xa xa, Bạch Nhạc nhìn thấy một cá nhân, một thân vết máu, ngồi ở đỉnh núi trên tảng đá, tiên huyết đã thấm thấu dưới thân đá xanh, nhìn thấy mà giật mình.

Nhưng mà, còn không đợi Bạch Nhạc biết rõ ràng đến cùng phát sinh cái gì, một cái thanh âm trầm thấp liền chợt đi ra, còn dường như sấm sét, tại Bạch Nhạc trong đầu nổ vang.

"Người phàm? Là đang nói ta sao?"

Vô ý thức dừng bước lại, Bạch Nhạc có chút sợ run.

Người phàm, tiếng xưng hô này có chút quen thuộc, vừa tựa hồ phi thường xa lạ.

Do dự một chút, Bạch Nhạc cuối cùng không có như đối phương mong muốn dừng bước lại, mà là tiếp tục hướng về đối phương đi tới.

Có rất nhiều chuyện đều không nhớ rõ, trong mơ hồ có một loại cảm giác, phảng phất chỉ có đến gần đối phương, mới có thể làm cho mình nhớ tới cái gì.

Rất nhanh, Bạch Nhạc liền đi tới đối phương trước người, chỉ còn lại có cuối cùng hơn hai thước khoảng cách, thậm chí có thể làm cho Bạch Nhạc rõ ràng chứng kiến đối phương trên mặt nhỏ bé nhất biểu tình.

"Ngươi là ai?"

Nhìn đối phương, Bạch Nhạc nhịn không được nhẹ giọng hỏi.

"Ngươi là người phàm."

Đối với Bạch Nhạc đến, cũng thật bất ngờ, người kia chậm rãi ngẩng đầu, xem Bạch Nhạc liếc mắt, trầm giọng nói rằng, "Ngươi là làm sao lên núi tới?"

"Ta không nhớ rõ!"

Nhíu mày, suy tư một hồi, Bạch Nhạc vẫn là thành thật trả lời nói: "Ta không nhớ rõ tại sao mình lại ở chỗ này, chỉ là chứng kiến một ngọn núi, liền muốn muốn lên đến xem, ngươi là ai? Vì sao lại ở chỗ này?"

"Ta là Sơn Thần, một ngọn núi này, chính là ta thân thể."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Sơn Thần nhẹ giọng hồi đáp nói.

Một ngọn núi này chính là ta thân thể.

Một câu nói này, nhường Bạch Nhạc hơi có chút thất thần.

Đây tựa hồ là rất không thể tưởng tượng nổi sự tình, một cá nhân thân thể, thế nào lại là một ngọn núi.

Có thể hết lần này tới lần khác, đối phương vừa nói Bạch Nhạc sẽ tin.

Hơn nữa, Bạch Nhạc trước tiên, liền nhớ tới, du sơn trước đó, hắn liền thấy đây là một tòa đã bị đánh nát ngọn núi.

Lại nhìn thấy đối phương trên người vết máu cùng vết thương, Bạch Nhạc nhất thời liền ý thức được, những vết thương này miệng, chính là ngọn núi phá toái vết thương.

"Ngươi là Sơn Thần, ai có thể đả thương ngươi?"

"Ta là thần linh, đả thương ta tự nhiên cũng là thần linh."

Sơn Thần rất bình tĩnh hồi đáp nói.

"Thần linh?"

Nghe được hai chữ này, Bạch Nhạc lại có chút mê võng.

"Vượt lên trên chúng sinh, chính là thần linh."

"Ta có cái gì có thể đến giúp ngươi sao?" Bạch Nhạc không biết rõ đối phương lời nói, liền đơn giản dứt bỏ vấn đề này, nhìn lấy Sơn Thần trên người vết thương, nhẹ giọng hỏi.

"Ngươi là người phàm, người phàm giúp không được ta."

Lắc đầu, Sơn Thần trầm giọng hồi đáp nói.

"Chí ít cần phải thử xem."

Cũng không có bởi vì đối phương lời nói mà tức giận, Bạch Nhạc nghiêm túc nhìn đối phương nói rằng.

Yên lặng chốc lát, Sơn Thần cái này mới mở miệng nói: "Ta nói rồi, ngọn núi chính là ta thân thể, trừ phi ngươi có thể bả ngọn núi tu bổ lại,

bằng không, liền giúp không ta."

Bả ngọn núi tu bổ lại?

Bạch Nhạc có chút thất thần, núi rất cao, cũng rất lớn, đoạn đường này đi lên núi, Bạch Nhạc chứng kiến rất nhiều tàn phá địa phương, đếm không hết toái thạch, tu bổ một ngọn núi? Điều này sao có thể? !

"Ta nói, ngươi là người phàm, người phàm giúp không được ta."

Ngồi ở trên tảng đá, Sơn Thần lắc đầu, nói lần nữa.

"Không, có thể ta có thể thử xem!"

Muốn thật lâu, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn nghiêm túc hồi đáp nói.

Cũng không để ý tới đối phương ánh mắt kinh ngạc, Bạch Nhạc lúc này xoay người xuống núi.

Từ chân núi bắt đầu, Bạch Nhạc nỗ lực thanh lý toái thạch, để mặt đất một lần nữa liền san bằng, dùng bùn đất toái thạch san bằng trên núi hố, sau đó trồng lên hoa cỏ cây cối.

Đây là một cái cực kỳ dài lâu quá trình, hơn nữa phi thường mệt.

Bạch Nhạc liền phảng phất không biết mệt mỏi, ngày qua ngày, năm lại một năm tu bổ ngọn núi.

Ước chừng hoa thời gian mười năm, Bạch Nhạc mới đưa chân núi cái này một bộ phận tu bổ lại.

Bạch Nhạc lần nữa đi lên đỉnh núi, đến xem Sơn Thần.

"Sơn Thần, ngươi tốt một ít sao?"

Nhìn về phía Bạch Nhạc, Sơn Thần thần sắc có chút phức tạp, "Cảm ơn ngươi, người phàm, ta trên chân tổn thương đã tốt! Thế nhưng ngươi khí lực quá nhỏ, tốc độ quá chậm, tiếp tục như vậy, đợi được ngươi chết, cũng chữa trị không ta tổn thương."

"Có hiệu quả liền tốt!"

Gật đầu, Bạch Nhạc cũng không thèm để ý Sơn Thần lời nói, thẳng xoay người đi xuống chân núi.

Chỉ chớp mắt lại là thời gian mười năm đi qua.

Bạch Nhạc lần nữa đi lên đỉnh núi, lần này, Sơn Thần cổ chân cũng đã khôi phục lại.

Thời gian từng giờ trôi qua!

Bất tri bất giác ở giữa, chính là trọn bảy mươi năm trôi qua, Bạch Nhạc đã lão, râu tóc bạc phơ.

Gian nan leo lên núi, Bạch Nhạc ngã ngồi tại Sơn Thần bên cạnh, "Thật có lỗi, ta đã lão, mang không nổi núi đá, cũng loại không động thụ, khả năng này cũng là ta một lần cuối cùng tới thăm ngươi."

"70 năm trước, ta cũng đã nói, ngươi giúp không được ta! Ta rất cảm tạ, ngươi làm ra tất cả, thế nhưng. . . Ngươi chỉ là người phàm a!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Sơn Thần thở dài mở miệng nói.

"Chí ít vẫn là có hiệu quả, ngươi xem, ngươi chân nhỏ cũng đã khôi phục, ta nỗ lực cũng không có uổng phí."

Bạch Nhạc cũng không bi thương, chỉ vào Sơn Thần đã khôi phục chân

nhỏ, mỉm cười hồi đáp nói.

Câu trả lời này, nhường Sơn Thần có chút thất thần, yên lặng hồi lâu, lúc này mới nhìn lấy Bạch Nhạc hỏi, "Người phàm, ngươi không hối hận sao?"

"Tại sao muốn hối hận?"

Lắc đầu, Bạch Nhạc hỏi ngược lại.

"Ta một đời đều tại vì một mục tiêu mà nỗ lực, ta trả giá mỗi một phần mồ hôi, đều có hồi báo, ta qua rất phong phú, có gì có thể hối hận đâu?"

"Người sống, không phải là vì cải biến một ít gì sao? Có thể, nhân lực cuối cùng cũng có lúc nghèo, nhưng ta chí ít xác thực cải biến một ít gì đó."

Yên lặng hồi lâu, Sơn Thần lúc này mới nhẹ giọng thở dài nói: "Ngươi nói đúng, ngươi là người phàm, ta là thần linh, ta có thể nhưng chỉ là ngồi ở chỗ này hết đường xoay xở, nhưng ngươi lại chữa trị ta chân nhỏ, là ta không bằng ngươi."

"Người phàm. . . Ngươi tên là gì?"

Cái này vừa hỏi, nhưng là nhường Bạch Nhạc hơi có chút thất thần.

"Ta tên gọi là gì? Ta đã sớm không nhớ rõ a!"

Nhìn lấy Sơn Thần, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói.

Hắn xác thực đã không nhớ ra được tên mình, tựa như không nhớ ra được tại sao mình lại ở chỗ này một dạng.

"Người phàm, ngươi muốn tu hành sao?"

... ...

Chúng Thần Mộ Địa!

Thần Nữ hơi hơi nhíu mày.

Ảo cảnh là nàng mở ra, thật là bây giờ, cục diện lại tựa hồ như đã hơi không khống chế được.

Nàng bản thân là vô địch cường giả, nhưng lại cuối cùng đã chết, chỉ còn lại có một luồng chấp niệm.

Nàng có thể mở ra ảo cảnh, nhưng lại đã vô pháp khống chế ảo cảnh.

Nàng lấy đồng quan phong tỏa, lại vùi sâu vào dưới đất, lấy Chúng Thần Chi Lực trấn áp, nhường Bạch Nhạc, căn bản là không có cách ý thức được chính mình thân ở trong ảo cảnh, thậm chí ngay cả mình là ai, đều không thể nhớ lại, giống như là chết thật một dạng.

Dựa theo nàng ý tưởng, chúng thần mộ, tự nhiên liền sẽ đơn giản tiêu diệt Bạch Nhạc.

Không cần mấy lần tại trong ảo cảnh luân hồi, Bạch Nhạc liền sẽ triệt để mê thất bên trong, hoàn toàn chết đi.

Nhưng hôm nay tình huống lại xác thực có chút không giống.

Bạch Nhạc cũng không có đơn giản chết đi, thậm chí những cái kia chết đi thần linh, ý thức cũng không có triệt để tiêu tán, thậm chí cải biến ảo cảnh, nhường hết thảy đều thoát ly nàng khống chế.

Cái này khiến nàng có chút bất an.

Chỉ là, nghĩ đến cái kia quan tài đồng, trong lòng nàng liền lần nữa dễ dàng hơn.

Đó cũng không phải là phổ thông quan tài đồng, mà là chân chính đủ để tiêu diệt thần linh quan mộ, chính là thần linh cường giả bị phong nhập bên trong, cũng đừng nghĩ tránh thoát, chớ đừng nói chi là là Bạch Nhạc.

Sát cục đã bố trí xuống, căn bản sẽ không có bất kỳ lật bàn cơ hội!

Còn như nói, vô pháp lệnh Bạch Nhạc ý thức triệt để mê thất, tiến tới từ trong ảo cảnh, được biết Bạch Nhạc trong lòng bí mật, bất quá chỉ là một ít khuyết điểm nhỏ mà thôi, cũng không ảnh hưởng đại cục.

Bây giờ đã đã hơn một năm đi qua, còn lại cuối cùng mấy tháng, Chúng Tinh Thần Vực thông đạo liền sẽ lần nữa mở ra, nàng chỉ cần mượn cơ hội này ly khai Chúng Tinh Thần Vực liền đủ đủ.

Hủy diệt toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới , khiến cho một giới này, lần nữa bị bóng tối bao trùm, trở thành nàng Thần Vực, nàng mới có hy vọng bằng vào cái này một luồng chấp niệm trọng sinh!

Vạn năm trước cái kia một trận đại chiến, cũng không có triệt để kết thúc.

Có thể, những cái kia đại địch tuy nhiên cũng đã lần lượt vẫn lạc.

Chỉ cần nàng có thể mượn Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trọng sinh, liền có khả năng nghịch chuyển càn khôn, trở thành thắng lợi cuối cùng người.

... . .

Tu hành là kiện rất khổ sự tình!

Riêng là từ loại này tuổi già lúc, hầu như chạy tới sinh mệnh phần cuối

thời điểm, mới bắt đầu tu hành, liền càng lộ ra dị thường trắc trở.

Sơn Thần truyền Bạch Nhạc tu hành chi pháp, thật là Bạch Nhạc tiến cảnh lại như cũ mười phần thong thả.

Dựa theo Sơn Thần thuyết pháp, Bạch Nhạc tu hành thiên phú rất kém cỏi, lại bỏ qua điều kiện tốt nhất tu hành tuổi tác, bây giờ bắt đầu tu hành, cũng bất quá là trò chuyện làm hết sức mình a!

Tựu như cùng Bạch Nhạc trước đó, dùng một đời thời gian tới nỗ lực chữa trị ngọn núi, chữa trị thân thể hắn một dạng, cứ việc rất cảm động, nhưng lại tịnh không đủ để cải biến kết quả.

Bây giờ, hắn truyền cho Bạch Nhạc phương pháp tu hành cũng giống như vậy!

Cái này có thể trì hoãn Bạch Nhạc tử vong, nhưng lại cuối cùng vô pháp cải biến kết cục.

Đây là số mệnh!

Có thể Bạch Nhạc không tin số mệnh!

Giống như là trước đó, Ngu Ông dời núi một dạng đi sửa tu bổ ngọn núi, Bạch Nhạc mỗi ngày đều đang cố gắng tu hành. Thậm chí tại tu hành hơn, còn muốn lợi dụng tu hành thu hoạch lực lượng, một lần nữa vùi đầu vào tu bổ ngọn núi sự nghiệp ở giữa.

Hai chuyện này, đều có vẻ rất ngu!

Thật là, làm có người có thể ngày qua ngày, năm lại một năm tiến hành tiếp, chỉ sợ cũng không có bao nhiêu người có thể bật cười.

Chỉ chớp mắt, lại là thời gian mười mấy năm đi qua.

Lệnh Sơn Thần cũng thật không ngờ đúng, Bạch Nhạc dĩ nhiên thật lần nữa đánh vỡ cực hạn, tại lần lượt gần sát tử vong thời điểm, làm ra đột phá, kéo dài sinh mệnh.

Bây giờ, Bạch Nhạc đã tu hành đến Tinh Cung Cảnh.

Mà cái này tọa phá toái ngọn núi, cũng đã bị Bạch Nhạc chữa trị hơn phân nửa.

Bây giờ Sơn Thần đã có thể đứng dậy.

Cái này cũng liền có nghĩa là, hắn có thể tốt hơn chỉ đạo Bạch Nhạc tu hành, thậm chí có thể trợ giúp Bạch Nhạc một chỗ, tu bổ ngọn núi, khôi phục thương thế.

Toàn bộ quá trình giống như là một cái kỳ tích!

Ai có thể tin tưởng, tạo thành dạng này cải biến, cũng chỉ là một cái người phàm nho nhỏ, lấy một loại Ngu Ông dời núi một dạng ngu xuẩn hành vi, ngạnh sinh sinh liều mạng ra hy vọng.

Số mệnh, bị phá vỡ!

Theo lấy tu vi đề thăng, Bạch Nhạc tựa hồ cũng loáng thoáng ở giữa, nhớ tới càng nhiều đồ vật.

Phảng phất có thứ gì, muốn tại trong đầu nổ tung một dạng, nhường hắn nhớ tới một ít, đã sớm đã bị quên sự tình. . .

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1220: Phong Trấn

Oanh!

Toàn bộ Chúng Tinh Thần Vực một hồi run rẩy, một cái rõ ràng đường hầm không gian nhất thời xuất hiện ở không trung, vô luận tại Chúng Tinh Thần Vực cái nào một cái góc, cũng có thể thấy rõ điều này ly khai thông đạo!

Thời gian ba năm chỉ chớp mắt liền đến.

Không có bất kỳ do dự nào, trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đồng thời lấy tốc độ nhanh nhất hướng về kia cái đường hầm không gian chạy đi.

Ly khai Chúng Tinh Thần Vực thông đạo, chỉ biết duy trì ba ngày!

Ba ngày sau, còn không có ly khai người, liền sẽ vĩnh viễn bị ở lại Chúng Tinh Thần Vực bên trong.

Không ai dám khiêu chiến cái này một quy củ.

Cho dù là Giang Nhược Hư cũng không ngoại lệ.

Lần này Chúng Tinh Thần Vực chuyến đi, hắn đã được đến rất nhiều tin tức cùng manh mối, bây giờ, hắn nhất định muốn mau ly khai Chúng Tinh Thần Vực, đem tin tức truyền đi.

Chuyện này quan hệ quá lớn, cũng không phải một mình hắn có khả năng giải quyết.

Hắn nhất định phải mượn Chúng Tinh điện lực lượng, thậm chí là đem

toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới lực lượng, toàn bộ ngưng tụ, như vậy mới có thể đối kháng vị kia tỉnh lại Thần Nữ, đối kháng vận mệnh!

Đương nhiên, trước lúc ly khai, hắn còn cần lại xác nhận một điểm!

Xác nhận Bạch Nhạc có hay không từ Chúng Thần Mộ Địa bên trong ly khai!

Điểm này rất trọng yếu!

Cho dù là hắn, cũng nhất định muốn thừa nhận, Bạch Nhạc tuyệt đối là chuyện này bên trong vô cùng trọng yếu một vòng.

Cho nên, Giang Nhược Hư ngay đầu tiên lựa chọn, cũng không phải là trực tiếp từ đường hầm không gian ly khai, mà là lần nữa chạy tới chúng thần mộ vị trí.

Chúng Thần Mộ Địa vẫn như cũ bị phong lấy, vô pháp bước vào bên trong.

Nhưng mà, cơ hồ là tại Giang Nhược Hư chạy tới đồng thời, Bạch Nhạc chợt phá vỡ phong ấn, từ Chúng Thần Mộ Địa bên trong xông ra tới.

"Bạch Nhạc!"

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Giang Nhược Hư nhất thời mở miệng nói.

"Giang tiên sinh!"

Từ Chúng Thần Mộ Địa bên trong ly khai, Bạch Nhạc có vẻ hơi có chút thất thần, trước tiên thậm chí không có nghe được Giang Nhược Hư tiếng gọi ầm ĩ, thẳng đến Giang Nhược Hư hô lần thứ ba, lúc này mới rốt cục phản ứng kịp, khẽ khom người hoàn lễ nói.

"Ngươi thế nào?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Giang Nhược Hư thân thiết hỏi.

"Đa tạ tiên sinh quan tâm, ta rất khỏe."

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói.

"Thần Nữ đâu?"

Giang Nhược Hư hỏi lần nữa.

"Không biết, có thể đã lần nữa rơi vào trạng thái ngủ say."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

Mí mắt hơi nhíu, Giang Nhược Hư ánh mắt rơi vào Bạch Nhạc trong bàn tay Nghịch Ma Kiếm bên trên, lúc này mới tiếp tục nói: "Ta xem Chúng Thần Mộ Địa phong ấn còn không có bài trừ, ngươi làm sao đi ra?"

"Từ bên ngoài đi vào rất khó, thế nhưng muốn từ bên trong đi ra lại cũng không trắc trở."

Xem Giang Nhược Hư liếc mắt, Bạch Nhạc tùy ý hồi đáp nói.

"Thời gian không nhiều, đi thôi, cùng rời đi, ta còn có một ít chuyện, muốn thương lượng với ngươi, chúng ta đi Quan Tinh đài."

Gật đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng hồi đáp nói.

"Vù vù!"

Cơ hồ là trong nháy mắt, lau một cái kiếm khí màu tím chợt chém ra, thẳng đến Giang Nhược Hư mặt.

Một kiếm này thực sự quá đột ngột, thế cho nên bên cạnh Hàn Tinh, thậm chí đều không tới kịp phản ứng kịp.

Nhưng mà, Giang Nhược Hư phản ứng nhưng cũng đồng dạng cực nhanh, trong tích tắc, bàn tay chợt đánh ra, nhẹ đập nát cái này một luồng kiếm quang.

Cái này biến cố đột nhiên, nhưng là chợt đem Hàn Tinh làm có chút mộng.

Hắn làm sao cũng không nghĩ ra, vì sao Bạch Nhạc lại đột nhiên đối Giang Nhược Hư động thủ, hơn nữa, Giang Nhược Hư tựa hồ là đã sớm đoán được một màn này một dạng, sớm liền làm ra chuẩn bị.

Đương nhiên, kinh ngạc chỉ là trong nháy mắt sự tình, sau một khắc, Hàn Tinh cũng đã làm ra lựa chọn.

Kiếm trong tay chợt tuôn ra lau một cái hàn mang, thẳng đến Bạch Nhạc mà đi!

Hắn không biết đến tột cùng phát sinh cái gì, thật là vô luận lúc nào, vô luận bất luận kẻ nào cùng Giang Nhược Hư đứng ở đối lập mặt thời điểm, hắn lập trường cũng sẽ không có bất kỳ do dự nào.

"Giết!"

Trong nháy mắt, khủng bố kiếm ý liền hướng về Bạch Nhạc quấn giết tới.

"Chết đi cho ta!"

Lạnh rên một tiếng, Bạch Nhạc nhưng là nửa bước không lùi, lật bàn tay một cái, Nghịch Ma Kiếm hung hãn thượng thiêu, thẳng đến Hàn Tinh

mà đi.

Oanh!

Bạch Nhạc cùng Hàn Tinh hung hăng va vào nhau, kiếm khí tung hoành.

Nhưng mà làm người ta ngoài ý muốn đúng, lần đụng chạm này, nhưng là lấy Hàn Tinh hoàn bại mà kết thúc!

Một kích ở giữa, Hàn Tinh liền bị đánh bay, cả người chợt nhập vào trong lòng đất!

Quá kinh khủng!

Phải biết, Hàn Tinh bản thân liền là cao thủ hàng đầu, mặc dù không bằng Giang Nhược Hư cùng quốc sư nhân vật như vậy, chênh lệch cũng sẽ không quá lớn.

Nhưng hôm nay, đối mặt Bạch Nhạc, nhưng là liền một kiếm đều không có thể tiếp được.

Cái này cũng không khỏi quá khoa trương a!

Phải biết, bây giờ khoảng cách Hàn Tinh lần trước cùng Bạch Nhạc giao thủ, cũng mới bất quá cách xa nhau thời gian hai năm mà thôi.

Lần trước, Bạch Nhạc còn một mực bị hắn áp chế, nhưng hôm nay, lại đã hoàn toàn nghiền ép, đây quả thực quá quỷ dị.

"Ầm!"

Ngay tại Bạch Nhạc dự định tiếp tục xuất thủ truy kích Hàn Tinh thời điểm, Giang Nhược Hư bàn tay lần nữa đánh ra, trực tiếp ngăn lại Bạch Nhạc truy sát.

"Thần Nữ, ngươi giết Bạch Nhạc?"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Giang Nhược Hư trầm giọng mở miệng nói.

"Ngươi làm sao thấy được?"

Đạp ở không trung, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói, chỉ là nhưng cũng cam chịu Giang Nhược Hư lời nói.

"Ta hỏi Thần Nữ thời điểm, ngươi phản ứng quá hời hợt."

Giang Nhược Hư bình tĩnh hồi đáp nói.

Nếu như là Bạch Nhạc, tuyệt đối sẽ phi thường quan tâm Thần Nữ tình huống, làm sao cũng sẽ không nói ra có thể rơi vào trạng thái ngủ say những lời như vậy.

Đương nhiên, đây chỉ là một chút không tầm thường chút nào chi tiết, nhưng đối với Giang Nhược Hư mà nói , bất kỳ cái gì một điểm chi tiết đều đủ để nhường hắn làm ra tinh chuẩn phán đoán.

"Quả nhiên, ngươi tâm cơ quá nặng. . . Như vậy, đều lưu lại cho ta đi."

Thở dài một tiếng, Thần Nữ nhẹ giọng mở miệng nói.

Một bước ở giữa, Thần Nữ trên người lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, lật bàn tay một cái, trực tiếp đem Nghịch Ma Kiếm thu, một chỉ điểm ra, trong nháy mắt, liền có lau một cái khủng bố liệt diễm từ trong lòng đất mọc lên!

Chỉ là ngọn lửa này, lại cũng không là hồng sắc, mà là hắc ám!

Hắc Ám Chi Hỏa!

Khắp nơi lộ ra khí tức tử vong, hung hăng nghiền ép mà xuống, giờ khắc này, cho dù là Giang Nhược Hư cũng không khỏi trở nên biến sắc.

Hắn xác thực rất mạnh, có thể vô luận như thế nào mạnh, cũng cuối cùng không phải thần linh!

Nhưng hôm nay đối mặt, nhưng là ngày xưa tự tay tru diệt chúng thần Thần Nữ, dù là đối phương đã chỉ còn lại có một luồng chấp niệm, cũng vẫn như cũ cực kỳ kinh khủng.

Đối phương lấy Bạch Nhạc thân phận xuất thủ thời điểm, còn có rất nhiều hạn chế, thật là một khi bại lộ thân phận, khả năng liền không kiêng nể gì cả.

Dưới tình huống như vậy, cho dù là Giang Nhược Hư cũng căn bản đỡ không được đối phương công kích!

Oanh!

Trong tích tắc, cái kia khủng bố Hắc Ám Chi Hỏa cũng đã cuộn sạch mà ra, trực tiếp hướng về Giang Nhược Hư bao phủ tới.

Giang Nhược Hư phản ứng đã đủ nhanh, xung quanh vẫn như cũ xuất hiện vô số chồng chất không gian, không ngừng đem cái này chút liệt diễm ngăn trở ở trước người.

Chỉ là, cho dù là Giang Nhược Hư trực tiếp rành mạch từng câu, chính mình làm không bao lâu.

Thần Nữ Hắc Ám Chi Hỏa thực sự quá kinh khủng, mặc dù hắn đối với không gian khống chế cường thịnh trở lại, cũng cuối cùng vô pháp triệt để ngăn cản dạng này liệt diễm.

Tối đa không hơn trăm hơi thở thời gian, hắn liền rất có thể muốn không nhịn được.

Hàn Tinh từ dưới đất giùng giằng nhảy tới, lần nữa hướng về Bạch Nhạc lướt đi, thử trợ giúp Giang Nhược Hư.

Chỉ là, Hàn Tinh vừa mới xuất thủ, liền có bôi đen tối liệt diễm hướng về hắn cuốn qua đi.

Không thể không phía dưới, Hàn Tinh chỉ phải hồi kiếm tự bảo vệ mình.

Nằm trong loại trạng thái này, đừng bảo là đi cứu Giang Nhược Hư, mặc dù là chính bản thân hắn, cũng là tự thân khó bảo toàn.

Quá mạnh mẽ!

Dạng này Thần Nữ, quả thực đủ để nghiền ép tất cả.

Nhưng mà, cũng ngay lúc đó, cách đó không xa, hai bóng người phá không mà đến, cấp tốc hướng về bên này chạy tới.

Trong nháy mắt, Thần Nữ liền phản ứng kịp.

Bất Tử Thanh Vương, Dạ Nhận!

Hai cái này cũng là cùng Bạch Nhạc một chỗ, từ ngoại giới tiến vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, bây giờ, lúc rời đi sau khi đến, tự nhiên cũng phải cần đến xem một chút Bạch Nhạc có hay không có thể từ Chúng Thần Mộ Địa bên trong đi ra.

Vô luận là bên kia, một mình đến, Thần Nữ đều có thể ung dung chém giết.

Nhưng khi những người này toàn bộ đều cùng tiến tới thời điểm, khả năng liền có vẻ hơi phức tạp.

Đương nhiên, cũng không phải nói Thần Nữ liền không làm gì được đối phương, cho dù là lấy một địch bốn, nàng cũng không sợ chút nào.

Có thể hỏi đề ở chỗ, một khi nhường Giang Nhược Hư vạch trần thân phận, nàng lấy Bạch Nhạc thân phận xuất hiện liền không có chút ý nghĩa nào, cái này cùng nàng kế hoạch không hợp.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, bất quá là trong khoảnh khắc, Thần Nữ liền làm ra quyết đoán!

Ùng ùng!

Trong tích tắc, Chúng Thần Mộ Địa tuôn ra lau một cái khủng bố quang mang, hướng về xung quanh tràn ngập ra.

Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận, tại loại này trùng kích phía dưới, cũng không thể không lựa chọn nhượng bộ!

Ngay tại lúc đó, Thần Nữ đạp chân xuống, một cổ khủng bố trùng kích chợt đánh tới, Chúng Thần Mộ Địa bên trong đột nhiên đưa ra hai con thật lớn bàn tay màu đen, chợt hướng về Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh chộp tới.

Căn bản không có cho đối phương phản ứng chút nào thời gian, Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh hai người liền đồng thời bị bắt vào Chúng Thần Mộ Địa.

Ngay tại lúc đó, Thần Nữ bởi vì mạnh mẽ điều động Chúng Thần Mộ Địa lực lượng, sắc mặt cũng không khỏi hơi hơi trắng lên, dưới chân một cái lảo đảo, ngã trên mặt đất, Nghịch Ma Kiếm chợt rút ra, hung hăng đâm vào trong lòng đất, lúc này mới ổn định thân hình, không có cùng đi

cuốn vào Chúng Thần Mộ Địa.

Thậm chí không kịp nói hơn một câu, Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh hai người liền bị nhốt vào Chúng Thần Mộ Địa, phong ấn lần nữa mở ra, trực tiếp chặn lối ra.

"Bạch Nhạc!"

Trong nháy mắt, Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận hai người liền cũng đồng dạng rơi vào Thần Nữ bên người.

Chỉ là, Thần Nữ khí tức bắt chước thực sự rất giống, cho dù là bọn hắn, cũng đồng dạng không thể nhận ra, vô ý thức cho rằng, là Bạch Nhạc cùng Giang Nhược Hư bọn hắn nổi lên va chạm.

"Chuyện gì xảy ra? Ngươi làm sao cùng Giang Nhược Hư đấu?"

Bất Tử Thanh Vương trầm giọng hỏi.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy.

Thần Nữ trước tiên là muốn trực tiếp giết chết Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận, chỉ là vừa mới trận chiến kia đối với nàng mà nói, tiêu hao cũng đồng dạng hơi lớn, lúc này xuất thủ, cũng không có hoàn toàn chắc chắn.

Nàng bây giờ, cũng dù sao không phải là trước đây cái kia thiên đạo con gái, chỉ là một luồng chấp niệm mà thôi.

Tâm niệm vừa động, Thần Nữ liền mạnh mẽ đè xuống trong lòng sát ý, lắc đầu, nhẹ giọng hồi đáp nói: "Giang Nhược Hư vô pháp rời đi nơi này, muốn buộc ta trở lại Chúng Thần Mộ Địa tìm Thần Nữ nghĩ biện pháp dẫn bọn hắn đi ra ngoài, ta không chịu, liền động thủ. . . Chỉ không biết, làm sao xúc động Chúng Thần Mộ Địa bên trong cấm chế, ngược lại đưa

bọn họ rơi vào đi."

Phen này giải thích độ tin cậy cực cao, cho dù là Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận cũng bị giấu diếm được đi.

"Thần Nữ bên kia như thế nào?"

Bất Tử Thanh Vương hỏi lần nữa.

Sắc mặt có chút trắng bệch, Thần Nữ lắc đầu, trầm giọng hồi đáp nói: "Nơi đây không phải nói chuyện địa phương, chúng ta rời đi trước Chúng Tinh Thần Vực lại nói."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1221: Thần Tôn, Tạo Hóa Thông Thiên Quyết

"Tiên sinh, làm sao bây giờ?"

Bị lần nữa phong ấn vào Chúng Thần Mộ Địa, Hàn Tinh sắc mặt có chút khó coi, chuyển hướng Giang Nhược Hư hỏi.

"Sợ rằng rất khó có biện pháp nào."

Thở dài một tiếng, nhìn lấy xung quanh, Giang Nhược Hư có chút đau đầu hồi đáp nói.

Nhìn thấu Thần Nữ thân phận thời điểm, Giang Nhược Hư liền ý thức được có đại phiền toái, nguyên bản hắn còn muốn lừa bịp được, lại không nghĩ rằng, đối phương thật không ngờ quả đoán, trực tiếp liền hạ sát thủ, buộc hắn không thể không làm ra phản kích.

Dạ Nhận cùng Bất Tử Thanh Vương chạy tới, nằm trong dự liệu của hắn, nguyên bản hắn cũng cho rằng, đây là một cái thoát khốn cơ hội, lại không nghĩ rằng, đúng là vẫn còn đánh giá thấp đối phương cường hãn.

Bất quá trong trở bàn tay, thậm chí nhường hắn liền một câu nói đều không nói được, liền trực tiếp bị trấn áp đến Chúng Thần Mộ Địa bên trong.

Bây giờ, nhưng là nói cái gì đều quá trễ.

"Không cần thử, bằng thực lực chúng ta, còn vô pháp đánh vỡ thần linh bố trí xuống phong ấn."

Chứng kiến Hàn Tinh còn có chút không cam lòng, muốn đánh vỡ cấm chế đi ra ngoài, Giang Nhược Hư khẽ lắc đầu nói.

"Nàng giả mạo Bạch Nhạc, muốn làm gì?"

Khẽ nhíu mày, Hàn Tinh có chút không hiểu hỏi: "Lấy thực lực, hà tất dấu đầu lộ đuôi?"

"Vạn năm đại kiếp nạn a!"

Cười khổ một tiếng, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói: "Ta cũng thật không ngờ, vạn năm đại kiếp nạn, dĩ nhiên là nếu ứng nghiệm đến trên người nàng. . ."

Vạn năm đại kiếp nạn!

Hàn Tinh đã không chỉ lần đầu tiên nghe qua cái từ này, trước đó Giang Nhược Hư liền từng nói qua, Bạch Nhạc cái này Tử Vi Đế Tinh, bất quá chỉ là trùng hợp hội mà thôi, là bởi vì đại kiếp nạn buông xuống, mới có Tử Vi Đế Tinh phủ xuống, mà không phải là bởi vì Tử Vi Đế Tinh xuất hiện, mới có vạn năm đại kiếp nạn!

Trong lúc này nhân quả thứ tự, là không thể điên đảo.

"Ngươi là nói, Thần Nữ phải lấy Bạch Nhạc danh nghĩa nhấc lên vạn năm đại kiếp nạn?"

Hàn Tinh lúc này phản ứng kịp, hơi kinh ngạc hỏi.

"Phải là như vậy. . ."

"Vì sao?" Hàn Tinh không hiểu hỏi.

"Thân phận nàng quá mẫn cảm, một khi bại lộ, tất nhiên sẽ nhấc lên cơn

sóng thần. . . Bây giờ nàng, chỉ còn một luồng chấp niệm, là không có khả năng bằng vào sức một mình, cùng thiên hạ là địch." Thở dài một tiếng, Giang Nhược Hư giải thích: "Hơn nữa, bên trong sợ rằng còn có một chút, chúng ta tạm thời còn không biết ẩn tình."

"Lẽ nào chúng ta cũng chỉ có thể nhìn như vậy?"

Ngẩng đầu, Hàn Tinh lần nữa mở miệng hỏi.

"Ta còn có một chút không thể khẳng định."

Hơi trầm ngâm một chút, Giang Nhược Hư nhẹ giọng mở miệng nói.

"Cái gì?"

"Bạch Nhạc đến tột cùng chết không có."

Ánh mắt hướng về cái kia một mảnh mộ địa, Giang Nhược Hư chậm rãi mở miệng nói.

... ...

"Ta tựa hồ quên một kiện chuyện rất quan trọng."

Tọa ở trên đỉnh núi, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Gió núi gào thét, có vẻ hơi lãnh.

"Cái gì?"

Hồi quay đầu lại, Sơn Thần có chút ngạc nhiên hỏi.

Thương thế hắn đã triệt để khôi phục lại, đối với cái này người phàm, hắn có chút nói không nên lời phức tạp, hắn cho tới bây giờ coi thường

người phàm, có thể trước mặt cái này người phàm lại xác thực cho hắn quá nhiều kinh hỉ.

Hắn chưa từng có nghĩ tới, một phàm nhân vậy mà biết có cường đại như vậy tính dai.

Mặc dù bây giờ đối phương cũng cũng chỉ có Tinh Cung Cảnh tu vi, đối hắn mà nói, cùng người phàm cũng không có gì khác nhau, có lẽ trên tâm tính, hắn lại xác thực đã có thể làm được cùng đối phương bình đẳng nói chuyện với nhau.

"Ta không biết. . . Ta còn không nghĩ đứng lên."

"Nhưng ngươi đã không có thời gian."

Thở dài một tiếng, Sơn Thần có chút bất đắc dĩ mở miệng nói: "Ngươi tu hành quá trễ. . . Nhân lực cuối cùng cũng có lúc nghèo, ngươi thọ mệnh đã vô pháp chống đỡ đến ngươi lần sau đột phá thời điểm, ta rất xin lỗi, nhưng ta, bất lực."

Nói ra những lời này, nhường Sơn Thần có chút khó chịu.

Dù sao, đối phương một phàm nhân đều tại không có khả năng ở giữa, ngạnh sinh sinh sáng tạo kỳ tích, đưa hắn cứu được, nhưng hôm nay, làm đối phương thọ nguyên hao hết, vô pháp chống đở tiếp thời điểm, hắn nhưng cái gì đều không thể cải biến.

"Không sao, ta sống đã rất đặc sắc."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Hơn nữa, ta có một loại cảm giác, nếu như ta có thể nhớ tới món kia chuyện rất quan trọng. . . Có thể, ta còn có thể kiên trì."

"Điều đó không có khả năng."

Lắc đầu, Sơn Thần lần nữa cho hắn giội một chậu nước lạnh.

"Trên đời này trừ cái kia vài loại thánh dược ở ngoài, không có biện pháp khác có thể nghịch chuyển sinh cơ. . . Vô luận ngươi nghĩ lên không có cái gì ý nghĩa."

Thở dài một tiếng, Sơn Thần tiếp tục nói: "Dù là ngươi là thần linh chuyển thế đều không có ý nghĩa, chỉ có thể tiến vào lần tiếp theo luân hồi."

"Thần linh chuyển thế?"

Nghe thế, Bạch Nhạc nao nao, vô ý thức hỏi: "Đó là cái gì? Thần linh chết, còn có thể sống lại không?"

"Đương nhiên!"

Gật đầu, Sơn Thần ngạo nghễ mở miệng nói: "Đối với thần linh mà nói, tối trọng yếu là Thần Chi Bản Nguyên, chỉ cần Thần Chi Bản Nguyên không có hoàn toàn tán loạn, cho dù là vẫn lạc, cũng có thể giống vậy rơi vào trạng thái ngủ say đợi sống lại, hoặc là chuyển thế trọng sinh."

"Chuyển thế trọng sinh? Có thành công sao?"

Bạch Nhạc hiếu kỳ dò hỏi.

"Có!"

Nghiêm túc một chút gật đầu, Sơn Thần giải thích: "Bất quá, càng là thực lực cường đại thần linh, chuyển thế khả năng thành công liền càng thấp, bởi vì, bọn hắn sau khi sống lại, muốn khôi phục ký ức thật là khó khăn vô cùng, rất nhiều thần linh, thường thường đến chết, đều không

thể thức tỉnh ký ức."

Phảng phất trong đầu có thứ gì nổ tung, nhường Bạch Nhạc đầu đau muốn nứt!

Hắn có thể đủ cảm thụ được, tựa hồ Sơn Thần những lời này, va chạm vào một điểm đồ vật rất trọng yếu, có thể hết lần này tới lần khác, chính là thiếu chút nữa, mới có thể bắt ở.

Tối trọng yếu là, hắn thật đã muốn không có thời gian.

"Khụ khụ khụ!"

Một hồi ho khan kịch liệt, Bạch Nhạc thân thể lần nữa suy yếu vài phần.

Giống như là tùy thời đều có thể triệt để ngủ mất một dạng.

"Luân hồi, thật tồn tại sao?"

Tựa ở bên cạnh trên tảng đá, Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

"Không biết! Nhưng ít ra, đối với thần linh phía dưới người mà nói, là không tồn tại."

Sơn Thần nhẹ giọng hồi đáp nói.

"Ngươi biết có ai thành công qua sao?"

"Thần Tôn!"

Sơn Thần nhẹ giọng hồi đáp nói: "Tạo Hóa Thông Thiên Quyết, có một không hai, Thần Tôn càng là công tham tạo hóa, nửa chân đạp đến vào vô thượng thiên đạo. . ."

"Ngươi nói cái gì?"

Vù vù một tiếng, Bạch Nhạc đầu óc chợt nổ tung.

Thần Tôn cái gì, hắn cũng không biết, nhưng là một cái Tạo Hóa Thông Thiên Quyết, lại phảng phất một cái búa tạ hung hăng nện ở Bạch Nhạc trong lòng, nguyên bản là chỉ kém một đường liền có thể bắt lại linh quang, trong nháy mắt này, chợt rõ ràng.

Ùng ùng!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trên người chợt lộ ra lau một cái khí tức kinh khủng, ma khí quanh quẩn!

Giờ khắc này, phảng phất xung quanh hết thảy đều đã biến mất theo.

Một đoạn văn tự xé rách thức hải, từ Bạch Nhạc trong thần hồn hiện lên mà ra.

Dù cho là Sơn Thần, giờ khắc này, cũng không khỏi đột nhiên rời khỏi mấy bước.

Ngược lại không phải là Bạch Nhạc bạo phát lực lượng cường đại bao nhiêu, mà là cổ hơi thở này, thực sự quá kinh người.

Đối với bất luận một vị nào thần linh mà nói, loại khí tức này, đều tuyệt đối là kinh khủng nhất ác mộng!

". . . Tạo Hóa Thông Thiên Quyết!"

PS: Ho khan, nhanh chóng thành viêm phổi, thực sự nhịn không được đi bệnh viện đánh treo châm.

Không viết nổi, nghỉ ngơi một ngày, xin lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1222: Một vạn năm

"Bạch Nhạc, ra ngoài sau khi, ngươi có tính toán gì không?"

Đi tới đường hầm không gian lối ra, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng hỏi.

Tại Chúng Tinh Thần Vực bên trong còn không có quan hệ gì, thật là một khi đi ra ngoài, sẽ phải đối mặt Chúng Tinh điện áp lực, bây giờ thậm chí Giang Nhược Hư cũng đã bị vây ở Chúng Thần Mộ Địa bên trong, một khi ly khai, bọn hắn chính là đưa mắt không quen.

Cái này rất phiền phức, bởi vì cái kia có nghĩa là, bọn hắn có rất lớn xác suất, muốn cùng toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới là địch.

"Hà tất có kế hoạch gì, giết là được."

Ngẩng đầu liếc mắt nhìn Bất Tử Thanh Vương, Bạch Nhạc nhàn nhạt hồi đáp.

Một câu nói này rất đơn giản, có thể bên trong lộ ra lạnh lùng, nhưng là làm cho tất cả mọi người đều có chút kiêng kỵ.

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, vô luận là Bất Tử Thanh Vương, vẫn là Dạ Nhận, giờ khắc này đều từ Bạch Nhạc trên người cảm thụ được một tia cảm giác xa lạ.

Đây là cái kia Bạch Nhạc sao?

"Giết, giết thế nào? Ngươi có thể đem toàn bộ Chúng Tinh điện người giết sạch, đem Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người toàn bộ giết sạch sao?"

Khẽ nhíu mày, Bất Tử Thanh Vương lần nữa mở miệng hỏi ngược lại.

Bất ngờ, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, nhàn nhạt hỏi ngược lại: "Vì sao không thể?"

". . ."

Một câu nói này, nhưng là chợt nhường Bất Tử Thanh Vương vẻ sợ hãi kinh hãi!

Trước đó đáy lòng của hắn cũng đã có một chút nghi hoặc, bây giờ được nghe lại lời như vậy, trong nháy mắt liền phản ứng kịp.

"Ngươi không phải Bạch Nhạc. . . Ngươi là Thần Nữ!"

Giang Nhược Hư rất thông minh, có thể Bất Tử Thanh Vương nhưng cũng không ngốc, huống chi, bây giờ Thần Nữ, cũng không có cố ý ngụy trang Bạch Nhạc lừa gạt ý hắn, tự nhiên rất dễ dàng đã bị phát hiện.

Trong nháy mắt, vô luận là Bất Tử Thanh Vương vẫn là Dạ Nhận, đều vô ý thức lui lại mấy bước, khắp khuôn mặt là vẻ cảnh giác.

"Ta là ai không quan trọng, trọng yếu là. . . Ta có thể mang bọn ngươi sống sót."

Nhìn lấy Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận, Thần Nữ bình tĩnh hồi đáp nói: "Chúng Tinh Tiểu Thế Giới vốn là cùng các ngươi không có bất cứ quan hệ gì, ta hủy diệt nơi đây, các ngươi dĩ nhiên là có thể trở về."

Hủy diệt nơi đây!

Đơn giản bốn chữ bên trong, lại lộ ra nhiều ít sát khí a.

Đây cũng không phải là một cái môn phái, một tòa thành, mà là một thế

giới a!

May là Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận đều là nhìn quen sinh tử nhân vật, bây giờ cũng bị một câu nói này chấn không nhẹ.

"Bạch Nhạc đâu? Chết sao?"

Yên lặng chốc lát, Dạ Nhận hỏi ngược lại.

So với việc Bất Tử Thanh Vương, Dạ Nhận có vẻ càng lãnh khốc hơn, hắn không quan tâm Chúng Tinh Tiểu Thế Giới an nguy, quan tâm chỉ là chính mình sinh tử.

Bạch Nhạc có phải hay không hoặc là, điều này rất trọng yếu.

"Ngươi nghĩ rằng ta sẽ để cho hắn còn sống sao?"

Bị điểm phá thân phận, Thần Nữ đơn giản cũng không tiếp tục ẩn giấu, nhàn nhạt hỏi ngược lại.

". . ."

Bất luận là Dạ Nhận, vẫn là Bất Tử Thanh Vương, giờ khắc này mí mắt cũng không khỏi đột nhiên nhảy nhót.

Chết!

Bạch Nhạc dĩ nhiên chết!

Cái kia tuyệt đại vô song thiên kiêu, dĩ nhiên cứ như vậy chết ở Thần Nữ trong tay.

Bọn hắn có chút khó có thể tin, thật là. . . Nghịch Ma Kiếm ngay tại đối phương trên tay, nếu như không phải là Bạch Nhạc thật đã chết, Nghịch

Ma Kiếm như thế nào hội đổi chủ?

Ngắn ngủi sau khi trầm mặc, Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận đúng là vẫn còn tiếp thu hiện thực.

"Chúng ta tới, là Hải Thần giật dây, cho dù là đánh vỡ không gian bức tường ngăn cản, sau khi rời khỏi, cũng muốn lần nữa đối mặt Hải Thần. . . Bạch Nhạc chết, chúng ta trở về vô pháp giao phó, cũng y nguyên vẫn là một con đường chết."

Bất Tử Thanh Vương trầm giọng hồi đáp nói.

"Hải Thần, tính là cái gì đồ vật?"

Cười lạnh một tiếng, Thần Nữ khinh thường nói rằng: "Chúng Thần Chi Chiến cũng không dám tham dự vào, chỉ có thể trốn ở bên ngoài ngu xuẩn, có cái gì tư cách so với ta vai? Chỉ cần hủy diệt Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, để cho ta sống lại, một tay cũng có thể tàn sát hắn."

Nhắc tới cái này, Bất Tử Thanh Vương lúc này mới nhớ tới Chúng Thần Mộ Địa khởi nguồn.

Chúng thần đều là vị này một tay tru diệt, so sánh dưới, một cái Hải Thần, tại người ta trong mắt, thật đúng là không tính là gì.

"Ngươi đến tột cùng muốn phải làm sao?"

"Tử Vi Tinh hàng, vạn năm đại kiếp nạn. . . Đây không phải là chúng thần tiên đoán sao, tác thành cho bọn hắn là được."

Trong mắt lộ ra lau một cái lãnh ý, Thần Nữ bình tĩnh nói rằng: "Ra ngoài sau khi, ta sẽ tự mình sát nhập Chúng Tinh điện, chém giết Chúng Tinh điện cao thủ, lấy Tử Vi Đế Tinh tên, lật đổ Chúng Tinh điện thống trị. . . Các ngươi muốn làm, chính là phối hợp ta! Thân phận ta không thể

bại lộ, hiểu sao?"

Hiểu sao?

Đương nhiên không rõ!

Trong chuyện này, có quá nhiều khó hiểu địa phương, ngắn như vậy thời gian, nơi nào có thể thật hiểu rõ.

Nhưng hôm nay, ai dám nói không rõ?

Bạch Nhạc đều đã chết, hai người bọn họ, nếu như cùng Thần Nữ là địch, không phải một dạng khó thoát khỏi cái chết?

Vô luận Thần Nữ muốn làm gì, bọn hắn bây giờ cũng chỉ có thể theo một con đường đi vào tối.

Bọn hắn không phải Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người, đối với Chúng Tinh Tiểu Thế Giới cũng không có bất kỳ cảm tình. . . Đây cũng là bọn họ cùng Giang Nhược Hư khác biệt lớn nhất.

Thần Nữ có thể dễ dàng tha thứ bọn hắn, nhưng lại sẽ không dễ dàng tha thứ Giang Nhược Hư, cũng giống như vậy đạo lý.

... ...

"Thôn thiên!"

Từ trong miệng phun ra hai chữ này, trong tích tắc, phảng phất toàn bộ thiên địa lực lượng, đều điên cuồng dũng mãnh vào Bạch Nhạc trong cơ thể.

Nguyên bổn đã gục xuống hoàng hôn đã, kham đem sa đọa thân thể, cũng giống như trong nháy mắt khôi phục sức sống.

Khí tức điên cuồng tăng vọt, bất quá là ngắn ngủi không đến một nén nhang thời gian, tu vi liền từ tinh cung một đường đột phá đến Hóa Hư.

Chờ đến Bạch Nhạc mở mắt lần nữa thời điểm, cũng đã nhớ tới đứng lên.

Hắn không phải cái gì người phàm, mà là Thông Thiên Ma Quân truyền nhân, Bạch Nhạc!

Đương nhiên , dựa theo Sơn Thần nói, có thể cũng có thể đổi một loại thuyết pháp.

Thần Tôn truyền nhân!

"Ngươi là ai?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Sơn Thần biểu tình có chút kinh nghi bất định, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Một khắc này, hắn quả thực hoài nghi, đối diện cái này người phàm, chính là sư tôn chuyển thế.

"Ta tên, Bạch Nhạc!"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Chỉ là một câu nói này, lại phảng phất cũng không phải là hồi đáp Sơn Thần, mà là đối với mình nói tới.

Tỉnh táo lại trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền dĩ nhiên minh bạch chính mình bây giờ tình cảnh.

Trước mắt đây hết thảy, đều cũng không phải chân thực, mà là một trận

gần như cùng Chân Thực Huyễn Cảnh!

Mặc dù hắn sở hữu Huyễn Thuật Chi Đạo truyền thừa, cũng hầu như không thể nhận ra thấy đến Chân Thực Huyễn Cảnh.

Không, không chỉ có như vậy!

Mặc dù có thể chân thật như vậy, là bởi vì, cái này chính là thời đại thượng cổ tình cảnh chân thật, vô luận là cái này ảo cảnh bên trong thiên địa, vẫn là trước mặt Sơn Thần, đều là thật sự.

Chúng Thần Mộ Địa phía dưới, mai táng chúng thần, những thần linh này mặc dù đã chết, thật là tại đây trong ảo cảnh, lại như cũ có thể tồn tại.

Cũng chính bởi vì vậy, Bạch Nhạc mới có thể cùng Sơn Thần giao lưu, mượn Sơn Thần trong lúc vô tình lời nói tỉnh lại.

Đương nhiên, tỉnh lại, lại cũng không có nghĩa là Bạch Nhạc là có thể đánh vỡ ảo cảnh.

Tựu như cùng người khác rơi vào Đại Mộng Thiên Thu trong ảo cảnh một dạng, mặc dù có thể ý thức được thân ở ảo cảnh, nhưng là muốn đánh vỡ ảo cảnh, khả năng liền càng khó khăn.

Trước đó Thần Nữ nói là khảo nghiệm, nhưng hôm nay, Bạch Nhạc lại dĩ nhiên ý thức được, hắn bị Thần Nữ lừa gạt.

Đây căn bản cũng không phải là cái gì khảo nghiệm, mà là Thần Nữ đưa hắn trấn áp đến Chúng Thần Mộ Địa phía dưới.

Nếu như không phải hắn trùng hợp tỉnh lại, như vậy một khi chết đi, liền sẽ tại đây trong ảo cảnh, rơi vào luân hồi, một chút ma diệt ký ức cùng chân linh, triệt để mê thất tại bên trong, cũng không còn cách nào tỉnh

lại.

Đây mới thực là sát cục!

Vị kia Thần Nữ, là thật muốn giết chết hắn!

Chỉ là, vị kia Thần Nữ sợ rằng cũng không nghĩ ra, chân thật như vậy ảo cảnh, lại ngược lại cho hắn cơ hội, nhường hắn tỉnh lại.

Cũng tựa hồ tìm được chân tướng!

Tạo Hóa Thông Thiên Quyết!

Đây mới là Thông Thiên Ma Công chân chính tên, vị kia tiện nghi sư tôn, Thông Thiên Ma Quân, thật chính là vị kia Thần Tôn chuyển thế.

Chỉ tiếc, tại Thông Thiên Ma Quân một đời kia, vị này Thần Tôn cũng y nguyên vẫn là không thể thức tỉnh ký ức, lúc này mới vẫn lạc.

Cũng chính bởi vì loại ý này bên ngoài, Bạch Nhạc mới may mắn đạt được Tạo Hóa Thông Thiên Quyết truyền thừa!

Đương nhiên, Bạch Nhạc đạt được, cũng vẻn vẹn chỉ là một bộ phận tàn thiên, mà không phải hoàn chỉnh Tạo Hóa Thông Thiên Quyết.

Bởi vì cho dù là vị kia không có thức tỉnh ký ức Thông Thiên Ma Quân, chỗ hội cũng vẻn vẹn chỉ là tàn thiên mà thôi.

Chỉ là không nghĩ tới, như thế quanh đi quẩn lại nhiễu rất một vòng lớn, nhường Bạch Nhạc tại đây Chúng Thần Mộ Địa bên trong, mới hiểu rõ chân tướng.

Bạch Nhạc cũng không biết, Thông Thiên Ma Quân một đời kia sau khi thất bại, vị này Thần Tôn rốt cuộc rơi vào đời sau luân hồi, hay là thật

vẫn lạc, nhưng cái này đều không quan trọng.

Người luôn là phải dựa vào chính mình.

Cho dù là minh bạch Thông Thiên Ma Công lai lịch, Bạch Nhạc cũng vẫn như cũ không có khả năng trông cậy vào, vị kia Thần Tôn đến giúp chính mình thoát khốn!

Bây giờ, hắn nhất cần gấp làm, chính là rời đi nơi này.

Đánh vỡ ảo cảnh, đi ra xem một chút, Thần Nữ đến tột cùng đang đùa cái trò gì!

"Ngươi không phải Thần Tôn!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, một lúc lâu, Sơn Thần lúc này mới chậm rãi mở miệng nói: "Ngươi Tạo Hóa Thông Thiên Quyết cũng không hoàn chỉnh."

"Vâng!"

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói: "Ta là tại Thần Tôn chuyển thế sau đó, mới ngẫu nhiên đạt được hắn truyền thừa."

"Ngươi vì sao lại ở chỗ này?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Sơn Thần hỏi lần nữa.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc yên lặng hồi lâu, lúc này mới nhẹ giọng mở miệng nói: "Bởi vì, ngươi thật đã chết. . ."

Nếu như đối mặt người bình thường, Bạch Nhạc tự nhiên không dám vạch trần vô căn cứ!

Khả năng này hội đưa tới càng đại biến hơn cho nên!

Nhưng đối phương lại không phải bình thường người, mà là thần linh.

Hơn nữa, bằng vào chính mình, Bạch Nhạc là rất khó tránh thoát ảo cảnh, hắn yêu cầu đối phương trợ giúp, hoặc có lẽ là, là yêu cầu những thứ này đã bỏ mình chúng thần trợ giúp.

Chúng thần đã chết, thật là linh chưa phai mờ!

Hoặc có lẽ là, chí ít tại đây Chúng Thần Mộ Địa bên trong, chân linh chưa phai mờ!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đây cũng là hắn thoát khốn duy nhất hy vọng.

"Không chỉ là ngươi. . . Chúng thần đều đã vẫn lạc, thậm chí khả năng, bao quát Thần Tôn!"

Gật đầu, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

Hắn nhất định muốn nói toạc ra chân tướng, cũng chỉ có như vậy, mới có thể tìm được tránh thoát ảo cảnh biện pháp, so với việc những thứ này chúng thần, Bạch Nhạc một cá nhân, thực sự có vẻ hơi quá nhỏ bé.

"Chết?"

Nao nao, Sơn Thần có chút mê võng, nhưng rất nhanh liền khôi phục lại, thở dài nói: "Đúng, ta đã sớm đã chết. . . Từ ta bị trọng thương một khắc này, cũng đã chết! Căn bản cũng không có cái gì người phàm, có thể giúp ta chữa trị thần thể. . . Ta cũng không khả năng còn sống, chỉ là chấp niệm chưa tản ra a."

"Thanh niên nhân, nói cho ta biết. . . Thế gian đã qua bao lâu."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Sơn Thần nhẹ giọng hỏi.

"Một vạn năm!"

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1223: Kham phá chân tướng

"Khắp nơi đều đã đi tìm, không có Bạch Nhạc tung tích."

Lui trở về Giang Nhược Hư bên người, Hàn Tinh sắc mặt ngưng trọng hồi đáp nói.

Cũng không chỉ là Hàn Tinh, Giang Nhược Hư chính mình cũng xuyên thấu qua không gian cảm giác lực, cẩn thận tìm kiếm qua, một dạng không thể tìm được Bạch Nhạc tung tích.

Sống không thấy người, chết không thấy xác!

"Tìm không được, chưa chắc là chuyện xấu."

Lắc đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng nói.

Cũng không đợi Hàn Tinh gửi công văn đi, Giang Nhược Hư cũng đã tự mình giải thích một chút.

"Nếu như chỉ là giết chết Bạch Nhạc, nàng hoàn toàn không có cần thiết hủy thi diệt tích! Tìm không được thi thể, liền có nghĩa là, có khả năng rất lớn, Bạch Nhạc thật còn sống, chỉ là bị nàng trấn áp mà thôi."

"Trấn áp?"

Nao nao, Hàn Tinh có chút không hiểu, "Nàng trấn áp Bạch Nhạc có ý nghĩa gì? Giết chết không phải tốt hơn?"

"Giết chết tự nhiên càng tốt hơn , bất quá. . . Nàng sợ là giết không chết."

Cười lạnh một tiếng, Giang Nhược Hư khinh thường nói rằng.

"Rất nhiều chuyện, trước đó ta không muốn minh bạch, nhưng bây giờ, bị vây ở chỗ này, lại ngược lại suy nghĩ cẩn thận."

Hàn Tinh cũng không có ngắt lời, mà là chờ lấy Giang Nhược Hư giải thích một chút.

"Trước đây chúng ta vốn là đã bị vây ở chỗ này, có thể nàng thà rằng thả chúng ta đi, mà không phải giết chết chúng ta! Cũng không phải là nàng nhân từ nương tay, mà là nàng lúc kia, căn bản cũng không có năng lực đối phó mọi người chúng ta."

Từ Thần Nữ giả trang Bạch Nhạc lúc xuất hiện, Giang Nhược Hư trong lòng thì có một cái nghi hoặc.

Nếu như Thần Nữ thật dự định lấy Bạch Nhạc thân phận xuất hiện, giết chết bọn hắn, giết người diệt khẩu không thể nghi ngờ mới là đơn giản nhất phương thức, có thể hết lần này tới lần khác Thần Nữ trước tiên, lại tìm một cái lấy cớ, giả mượn nhường Bạch Nhạc tiếp tục kinh lịch khảo nghiệm, lại đưa bọn họ toàn bộ khu trục ra Chúng Thần Mộ Địa.

Chờ đến Thần Nữ từ Chúng Thần Mộ Địa sau khi đi ra, mới nếm thử giết chết chính mình diệt khẩu.

Cái này rất không hợp lý, nhất định chính là bỏ gần tìm xa làm điều thừa.

Cho tới giờ khắc này, một lần nữa bị nhốt vào Chúng Thần Mộ Địa, lại không có tìm được Bạch Nhạc thi thể, Giang Nhược Hư mới rốt cục làm rõ ý nghĩ.

Không phải không muốn ý, mà là bất đắc dĩ!

Tất cả mọi người bị Thần Nữ hù dọa, bị nàng tru diệt chúng thần truyền thuyết hù dọa, vô ý thức cho rằng, Thần Nữ có thể đơn giản giết chết tất cả mọi người bọn họ.

Nhưng trên thực tế, căn bản cũng không phải là cái kia chuyện gì xảy ra!

"Ngươi còn nhớ rõ sao?" Nhìn lấy Hàn Tinh, Giang Nhược Hư tiếp tục nói: "Thần Nữ vừa mới thức tỉnh thời điểm, liền từng muốn chặn đánh giết Bạch Nhạc, nhưng lại không thể đắc thủ."

"Nhớ kỹ!"

Gật đầu, Hàn Tinh hồi đáp nói.

Hắn đương nhiên sẽ không quên, trước đây Thần Nữ vừa ra tay, liền suýt nữa đánh chết Bạch Nhạc.

Nếu như không phải Bạch Nhạc thi triển cái kia khủng bố thần thông, thôn phệ Thần Nữ lực lượng, Bạch Nhạc cũng đã chết.

Dựa theo Thần Nữ thuyết pháp, Bạch Nhạc tu hành là cái gì Tạo Hóa Thông Thiên Quyết, tựa hồ có lai lịch lớn.

"Chúng ta đều bị nàng hù dọa."

Lắc đầu, Giang Nhược Hư nhẹ giọng giải thích: "Bạch Nhạc tu hành công pháp có thể thật có huyền cơ khác, thật là đây không phải là Thần Nữ vô pháp đắc thủ lý do! Một vị thần linh cường giả, thậm chí theo nàng nói, là tự tay tru diệt chúng thần nhân vật khủng bố. . . Đối mặt Bạch Nhạc, vô luận Bạch Nhạc tu hành là công pháp gì, đều chắc chắn phải chết!"

"Không thể giết chết Bạch Nhạc, duy nhất giải thích chính là, vừa mới thức tỉnh nàng, quá yếu ớt! Suy yếu đến, thậm chí căn bản không có nắm

chặt giết chết Bạch Nhạc, chớ đừng nói chi là giết chết mọi người chúng ta diệt khẩu."

Cẩn thận thăm dò!

Giờ khắc này Giang Nhược Hư, một lần nữa hồi ức trước đây một màn kia, mới rốt cục đem chân tướng một chút tháo rời ra.

"Ta không thể khẳng định, nàng nói chuyện rốt cuộc có bao nhiêu thiếu là chân thật! Thế nhưng, không hề nghi ngờ, mặc dù thực sự là nàng tru diệt chúng thần, vậy cũng nhất định không phải chính nàng lực lượng. . . Nàng càng không thể nào không trả bất cứ giá nào."

"Nàng chính mình cũng nói qua, nàng thật đã vẫn lạc, chỉ còn lại có một luồng chấp niệm mà thôi!"

"Có thể chưa chắc chỉ là chấp niệm, thế nhưng chí ít nàng khoảng cách chân chính sống lại, còn rất xa xôi."

Nghe thế, cho dù là Hàn Tinh cũng không khỏi có chút chấn động.

"Nếu như, lúc kia, chúng ta không phải là bị nàng hù dọa, mà là tất cả mọi người liên thủ vây công nàng, sợ rằng nàng sớm đã bị chúng ta đánh chết! Đáng tiếc, chúng ta bỏ qua thời cơ tốt nhất."

Lắc đầu, Giang Nhược Hư thở dài nói.

Hắn luôn luôn tự xưng là trí kế vô song, quan tuyệt thiên hạ.

Có thể lại không nghĩ rằng, hay là tại Thần Nữ trước mặt thiệt thòi lớn.

Cái này không hề chỉ chỉ là hắn trí kế không đủ vấn đề, mà là thần linh thân phận, cho hắn quá chấn động mạnh lay động, ảnh hưởng hắn bình thường phán đoán.

Đổi một câu nói, chính là đảm phách chưa đủ!

Từ vừa mới bắt đầu, hắn sẽ không có dám đem chính mình đặt cùng đối phương, bình đẳng về mặt thân phận đi suy nghĩ vấn đề, mà là lấy kém một bậc góc độ tới cân nhắc suy đoán.

Kể từ đó, làm ra tự nhiên chính là sai lầm phán đoán.

Bỏ qua chính là bỏ qua.

Giang Nhược Hư có chút thổn thức, lại không biết để cho mình đắm chìm tại loại sai lầm này ở giữa.

"Kế tiếp sự tình thì càng đơn giản."

Giang tay ra, Giang Nhược Hư tiếp tục nói: "Chúng ta bị nàng trục xuất Chúng Thần Mộ Địa, mà Bạch Nhạc, cũng đồng dạng bị lừa, bị nàng giả mượn khảo nghiệm tên, Phong Trấn! Cho nên, chúng ta cho dù là trở về, cũng tìm không được Bạch Nhạc thi thể."

"Không, có thể, cũng không chỉ như vậy đơn giản!"

Hơi nhíu mày, Giang Nhược Hư ý nghĩ càng thêm trống trải vài phần, "Ngươi nhớ kỹ, nàng lúc xuất hiện sao? Nàng là ở một tòa trong quan tài đồng thức tỉnh, bị trấn áp tại Chúng Thần Mộ Địa phía dưới!"

Trong nháy mắt, Giang Nhược Hư trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái tinh mang, nhất thời bắt lại chân tướng của sự tình.

"Nàng là bị chúng thần trấn áp tại dưới mộ địa!"

Cái gì tự tay tru diệt chúng thần, thật căn bản là bịa đặt lung tung, chỉ là vì hù dọa Bạch Nhạc bọn hắn mà thôi!

Muốn cũng là như vậy, chúng thần là kinh khủng bực nào tồn tại, làm sao có thể bị một cá nhân đơn giản tru diệt!

Giả sử nàng thật có bản sự này, chúng thần thì như thế nào dám đi trêu chọc nàng!

Chuyện này căn bản là không hợp ăn khớp!

Đạo lý rất đơn giản!

Quốc sư thực lực, có thể nói thiên hạ vô song , bình thường Hóa Hư cường giả, thậm chí rất khó đón lấy quốc sư một kích, thật là giả sử có trên trăm vị Hóa Hư cường giả liên thủ đi vây công quốc sư, quốc sư chống đỡ được sao?

Đương nhiên đỡ không được!

Này thời gian Hóa Hư cường giả, tất nhiên là có thể kiếm ra gần trăm số, thật là, ai có thể khiến cái này Hóa Hư cường giả không để ý sinh tử, liên thủ đi vây giết quốc sư?

Đạo lý giống vậy!

Giả sử Thần Nữ thật có tru diệt chúng thần bản lĩnh, chúng thần tự nhiên cũng không khả năng bền chắc như thép, không để ý sinh tử đi vây công nàng, rơi một cái lưỡng bại câu thương kết cục.

Nhân tính đều là ích kỷ, thần linh tự nhiên cũng không ngoại lệ!

Như là đã bóc ra hắn khả năng, như vậy chân tướng tự nhiên cũng liền miêu tả sinh động.

Nàng đang nói dối!

Nàng có thể thực lực rất mạnh, thế nhưng tuyệt đối không đạt được có thể tru diệt chúng thần cấp độ, bị vây ở chỗ này, cũng không phải nàng tự nguyện, mà là nàng bị chúng thần tiêu diệt, phong ấn tại cái này Chúng Thần Mộ Địa phía dưới.

Tình huống bình thường xuống, nàng căn bản không có khả năng thoát khốn.

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc cùng Giang Nhược Hư bọn hắn bước vào Chúng Thần Mộ Địa, thu được Chúng Thần Mộ Địa truyền thừa, đánh vỡ sinh tử lĩnh vực, này mới khiến Thần Nữ có cơ hội có thể thoát khốn mà ra!

Thật là, nàng lại như cũ khó có thể ly khai Chúng Thần Mộ Địa!

Cho nên, trước lúc ly khai, nàng nhất định phải phải nghĩ biện pháp đã lừa gạt chúng thần!

Chúng thần dù sao đã chết, cho nên, nàng vẫn là nghĩ ra biện pháp.

Cái kia chính là, lấy Bạch Nhạc thay thế nàng bị chúng thần trấn áp!

"Nàng đem Bạch Nhạc nhốt vào quan tài đồng, mai táng tại Chúng Thần Mộ Địa phía dưới, thay thế nàng bị chúng thần trấn áp, như vậy nàng mới có thể kim thiền thoát xác, thoát đi Chúng Thần Mộ Địa!"

". . ."

Trong lòng một hồi run rẩy dữ dội, Hàn Tinh cũng không khỏi hít một hơi lãnh khí.

"Đây cũng quá khủng bố a!"

"Không có gì khủng bố, là chúng ta quá coi thường những thần linh này cường giả." Lắc đầu, Giang Nhược Hư bình tĩnh nói rằng: "Vị này Thần Nữ, mặc dù không có nàng tự mình nói lợi hại như vậy, cũng tất phải là thời đại thượng cổ xuất sắc nhất nhân vật, viễn siêu đồng dạng thần linh."

"Tại nhân vật như vậy trên tay chịu thiệt, cũng không mất mặt!"

Cứ như vậy một hồi thời gian, Giang Nhược Hư cũng đã đem tâm tính điều chỉnh xong.

Trong mắt lộ ra lau một cái ngạo ý, Giang Nhược Hư đạm nhiên mở miệng nói: "Đương nhiên, nàng cũng đánh giá thấp ta! Bằng không, nàng cho dù là liều mạng bại lộ thân phận, cũng nhất định nên trước giết chết ta! Không có giết chết ta, chính là nàng lớn nhất sai lầm!"

Kiêu ngạo, tự tin!

Nhìn thấu Thần Nữ kế hoạch, Giang Nhược Hư cũng lần nữa khôi phục lý trí cùng kiêu ngạo!

Một vạn năm trước, hắn chưa xuất thế, vô pháp tham dự Chúng Thần Chi Chiến!

Có thể một vạn năm về sau, hắn lại tự tin, cũng không biết so ngày xưa những thần linh kia kém.

Song phương chênh lệch, bất quá là sinh hoạt thời đại khác nhau mà thôi.

Nếu như trí kế mà nói, Giang Nhược Hư tuyệt đối sẽ không bại bởi bất luận kẻ nào.

"Chúng ta bây giờ làm sao bây giờ?"

"Rất đơn giản!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang!

Giang Nhược Hư trầm giọng hồi đáp nói: "Đào ra Chúng Thần Mộ Địa, tìm được nàng trấn áp Bạch Nhạc quan tài đồng!"

"Chỉ cần Bạch Nhạc không chết, đem Bạch Nhạc cứu ra, liền có khả năng đánh vỡ Chúng Thần Mộ Địa cấm chế, để cho chúng ta thoát khốn đi ra ngoài!"

Hơi trầm ngâm một chút, Giang Nhược Hư tiếp tục nói: "Bây giờ, nàng chạy khỏi nơi này, tất phải đã khôi phục một bộ phận thực lực, bất quá. . . Muốn chân chánh khôi phục lại, nàng nhất định phải còn cần một thời gian ngắn, thậm chí là một ít hắn thủ đoạn mới được!"

"Nhất định muốn nhanh!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang, Giang Nhược Hư trầm giọng nói rằng: "Chúng ta bây giờ chính là đang cùng nàng đoạt thời gian! Nếu như kéo lâu lắm, đợi được nàng khôi phục thực lực, đến lúc đó, cho dù là chúng ta cứu Bạch Nhạc cùng đi ra ngoài cũng không kịp."

Một vị thần linh cường giả, nếu như khôi phục thực lực, chính là toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới cao thủ toàn bộ liên thủ lại, cũng căn bản là không có cách chống lại.

Duy nhất sinh cơ, liền ở chỗ, thừa dịp đối phương không thể triệt để khôi phục trước đó, xuống tay trước đánh chết đối phương.

Nghe thế, Hàn Tinh nhất thời không nói hai lời, rút kiếm ra đến, hung hăng hướng về Chúng Thần Mộ Địa mặt đất chém tới!

Hắn không biết, quan tài đồng chôn ở địa phương nào, tự nhiên cũng chỉ có thể dùng loại này ngu xuẩn nhất phương thức tìm đến!

Chúng Thần Mộ Địa cũng không đồng ý với địa phương khác, lưu lại chúng thần cấm chế, cho dù là lấy Hàn Tinh thực lực, cũng không khả năng chém rách mặt đất, đơn giản tìm được quan tài đồng.

Bất quá, như là đã tìm được ý nghĩ, còn lại liền bất quá chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Khẽ ngẩng đầu, nhìn về phía thâm thúy bầu trời, Giang Nhược Hư cũng không khỏi nôn một ngụm trọc khí!

Thần Nữ hội làm sao khôi phục thực lực?

Hắn mặc dù không có nói ra, nhưng trong lòng lại là có một cái đại thể suy đoán!

Đơn giản nhất phương thức. . . Không ai bằng giết chóc a!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1224: Tử cục

"Điên, đều điên!"

Chúng Tinh Thần Vực ở ngoài, lúc này đã triệt để rơi vào trong hỗn loạn.

Rất nhiều người đều tại suy đoán, Bạch Nhạc có phải hay không đã bị giết chết tại Chúng Tinh Thần Vực bên trong, cũng có người canh giữ ở Chúng Tinh Thần Vực lối ra, muốn đánh lén Bạch Nhạc, chẳng những có thể nhận lấy Chúng Tinh điện khen thưởng, nói không chừng còn có thể từ Bạch Nhạc trên người cướp đoạt Chúng Tinh Thần Vực bên trong cơ duyên.

Thật là đảm nhiệm không ai từng nghĩ tới, từ Chúng Tinh Thần Vực đi ra, Bạch Nhạc căn bản không có cho bọn hắn bất cứ cơ hội nào, liền trực tiếp nhấc lên khủng bố giết chóc.

Không hỏi nguyên do, không hỏi lai lịch, vừa thấy mặt chính là điên cuồng giết chóc!

Kinh khủng nhất đúng, bây giờ Bạch Nhạc thực lực, sớm đã không phải là ba năm trước đây có thể so sánh với, cho dù là Hóa Hư cường giả, cũng căn bản khó có thể ngăn cản Bạch Nhạc một kích.

Không chỉ là Bạch Nhạc, còn có cùng Bạch Nhạc một chỗ Tướng Tinh cùng Yêu Tinh, ba người đồng thời thống hạ sát thủ, bất quá rất ngắn nửa canh giờ thời gian, Chúng Tinh Thần Vực lối ra, cũng đã bị giết máu chảy thành sông!

Nhưng mà, căn bản không chờ Chúng Tinh điện cao thủ tới trợ giúp, Bạch Nhạc bọn hắn cũng đã chủ động hướng về Chúng Tinh điện giết đi qua.

Những cái kia may mắn sống sót người, nghĩ đến trước đó trận chiến kia, trong lòng cũng đồng dạng tràn đầy ý sợ hãi!

"Tử Vi Đế Tinh, vạn năm đại kiếp nạn a..."

... ...

"Một vạn năm... Sớm đã thương hải tang điền!"

Ngồi ở đỉnh núi trên đá xanh, Sơn Thần khó tránh khỏi có chút thổn thức.

Đương nhiên, hắn cũng đã nhận rõ một sự thật, hắn thật sớm đã chết thật lâu.

Bây giờ lưu lại bất quá chỉ là một điểm chấp niệm, bằng vào sinh tử Thần Vực tính đặc thù mà tồn tại mà thôi.

"Vị kia Thần Nữ, đến tột cùng là ai?"

Bạch Nhạc nhịn không được mở miệng hỏi.

"Từ trình độ nào đó mà nói, nàng nói cũng không tính lời nói dối! Nàng là thiên đạo quy tắc đản sinh ra thần linh, đại biểu chính là thiên đạo quy tắc, nói là thiên đạo con gái, cũng không quá đáng!"

Sơn Thần giải thích.

"Lẽ nào chúng thần thực sự là bị nàng tru diệt?"

Bạch Nhạc có chút thất thần hỏi ngược lại.

"Dĩ nhiên không phải!"

Lắc đầu, Sơn Thần giải thích: "Trên trăm vị thần linh cường giả, đừng bảo là là nàng, coi như Thần Tôn, cũng không khả năng giết chết."

"Trước đây đến tột cùng phát sinh cái gì, còn có Thế Giới Chi Tâm, lại là chuyện gì xảy ra?"

Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

"Thế Giới Chi Tâm, cũng được gọi là Thiên Đạo Chi Tâm! Có nghĩa là một thế giới thiên đạo quy tắc, nghe đồn ai có thể luyện hóa Thế Giới Chi Tâm, là có thể luyện hóa toàn bộ thế giới!" Dừng một cái, Sơn Thần hỏi: "Ngươi biết Thế Giới Cảnh sao?"

"Biết rõ!"

Gật đầu, Bạch Nhạc hồi đáp nói.

"Thần linh cường giả, thật chính là Thế Giới Cảnh, đương nhiên, thần linh sáng tạo cũng chỉ là tiểu thế giới! Tựa như Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, đây là trên trăm vị thần linh cường giả liên thủ sáng tạo, nhưng lại vẫn như cũ nhất định phải dựa vào thế giới chân thật mà tồn tại... Có nghe đồn nói, nếu là có thể đem Thế Giới Chi Tâm, dung nhập Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, liền có thể lệnh thiên đạo quy tắc phát sinh biến hóa, hình thành một cái chân chính độc lập thế giới, mà sở hữu thần linh đều có thể tìm hiểu quá trình này, tìm được đột phá cơ hội."

"Đáng tiếc... Chúng thần vẫn là thất bại! Thế Giới Chi Tâm vỡ nát, chúng thần mặc dù gặp nạn, nhưng lại cũng chưa đến nổi toàn bộ ngã xuống! Có thể hết lần này tới lần khác, vào lúc mấu chốt nhất, Thần Nữ nỗ lực giấu diếm được chúng thần, hủy diệt Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đoàn tụ Thế Giới Chi Tâm."

"Chúng thần đang bị Thế Giới Chi Tâm trọng thương tình huống dưới,

liên thủ tiêu diệt Thần Nữ, đáng tiếc, vẫn bị Thần Nữ kéo dài lâu lắm thời gian... Đưa tới chúng thần vẫn lạc, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới cũng cùng thế giới chân thật gián đoạn liên hệ."

Xuyên thấu qua Sơn Thần những lời này, lại đối ứng Hải Thần nói tới tình huống, Bạch Nhạc lúc này mới xem như là dần dần buộc vòng quanh một bộ hoàn chỉnh họa quyển.

"Trước đây vẫn có thần linh cường giả chạy đi a?"

"Vâng!"

Gật đầu, Sơn Thần giải thích, "Thế Giới Chi Tâm vỡ nát, cũng chia làm hai bộ phận, một bộ phận tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, một phần khác, thì rơi vào chúng thần trước đây sáng tạo Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bí tàng không gian bên trong, nếu như còn có thần linh cường giả còn sống... Như vậy, thì nhất định sẽ nghĩ biện pháp đem cái này hai cái tiểu thế giới một lần nữa liên tiếp, một lần nữa ngưng tụ Thế Giới Chi Tâm."

"Làm sao một lần nữa ngưng tụ?"

"Hủy diệt cái này hai thế giới!"

Không chút do dự nào, Sơn Thần thẳng thắn hồi đáp nói.

"Hủy diệt?"

"Đương nhiên, chỉ có hủy diệt thế giới , khiến cho tất cả quy về Hỗn Độn, mới có thể một lần nữa ngưng tụ Thế Giới Chi Tâm! Trước đây Thần Nữ, chính là tính toán như vậy... Chỉ là, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới ngưng tụ chúng thần toàn bộ tâm huyết, một khi hủy diệt, chúng thần cũng đem một chỗ hủy diệt!"

"Đương nhiên, hiện tại không quan trọng..." Thở dài một tiếng, Sơn Thần nhẹ giọng nói: "Ngươi xuất hiện ở nơi này, nói rõ, Thần Nữ đã chạy đi a?"

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc gật đầu, "Vâng! Mặc dù ta không rõ ràng, đến tột cùng phát sinh cái gì... Nhưng ta thật là bị Thần Nữ vây ở chỗ này."

"Vậy thì đúng!"

Gật đầu, Sơn Thần nhẹ giọng nói, "Chúng thần lấy quan tài đồng Phong Trấn Thần Nữ cùng trong mộ địa, nàng nhất định phải tìm người để thay thế nàng chịu chúng thần trấn áp, cái này mới có cơ hội thoát thân đi ra ngoài! Ngươi tất nhiên là bị hắn nhốt vào quan tài đồng, mai táng tại dưới mộ địa."

"Ta làm như thế nào đi ra ngoài?"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

Mặc dù biết rất nhiều tân bí, có thể hiển nhiên, đây mới là nhất chuyện trọng yếu.

Nếu là không có cách nào đi ra ngoài, hắn mặc dù biết rõ nhiều hơn nữa chân tướng cũng không làm nên chuyện gì.

"Ra không được."

Lắc đầu, Sơn Thần thở dài nói: "Trừ phi ngươi sở hữu hoàn chỉnh Thần Tôn truyền thừa, bằng không, cho dù là chúng thần đã chết, ngươi cũng không khả năng đánh vỡ chúng thần phong ấn, từ trong quan tài đồng tránh thoát đi ra ngoài!"

"..."

Nghe thế, Bạch Nhạc nhất thời đau cả đầu.

Đùa gì thế.

Hoàn chỉnh Thần Tôn truyền thừa, hắn đi đâu mà tìm a!

Lúc trước truyền cho hắn Thông Thiên Ma Quân cũng không có khôi phục ký ức, tự nhiên càng không thể nào truyền cho Bạch Nhạc hoàn chỉnh truyền thừa, lời này chẳng khác nào chưa nói.

"Không có chút nào khả năng sao?"

"Không có chút nào khả năng!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Sơn Thần bóp chết hắn một điểm cuối cùng niệm tưởng.

"Trừ phi có người mở ra quan tài đồng, phá vỡ phong ấn, bằng không... Ngươi tuyệt đối vô pháp thoát thân."

"..."

Có người mở ra quan tài đồng?

Đùa gì thế, lẽ nào ở ngoài Thần Nữ lương tâm phát hiện, đem hắn phóng xuất sao?

"Tạo Hóa Thông Thiên Quyết không phải rất lợi hại sao? Mặc dù ta sẽ chỉ là tàn thiên, có phải hay không cũng có hy vọng có thể sáng tạo kỳ tích?" Bạch Nhạc vẫn như cũ chưa từ bỏ ý định dò hỏi.

"Ngươi ngay cả bán thần cũng không tính là, càng không có Thần Vực... Có thể còn sống, cũng đã là kỳ tích!"

"..."

Xét đến cùng, hay là thực lực không đủ mạnh a!

Nếu như có thể có thần linh thực lực, tự nhiên có thể mạnh mẽ đánh vỡ phong ấn, có thể rất lộ ra nhưng... Bạch Nhạc còn kém xa!

Huống chi, bây giờ chính mình liền thoát ly ảo cảnh tỉnh lại đều làm không được.

Cái này căn bản là khó giải bế tắc a!

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc cũng không khỏi nhức đầu vạn phần, có một số việc, cũng không phải là có lòng tin là có thể giải quyết a.

Lấy dạng này thực lực, cuốn vào thần linh trong tranh đấu, thật sự là có điểm tìm đường chết ý tứ hàm xúc a.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1225: Tới gần Chúng Tinh điện

"Trên đời này, không có gì không giải được tử cục!"

Yên lặng hồi lâu, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn cố chấp lắc đầu nói.

"Thực lực tuyệt đối nghiền ép, có thể xác thực khó giải! Có thể tất nhiên thành cục, liền luôn sẽ có kẽ hở."

Vô luận có nhiều trắc trở, chỉ cần còn sống, cũng không cần buông tha hy vọng.

Đối mặt Bạch Nhạc dạng này cố chấp, nếu là lúc trước, Sơn Thần khẳng định cười nhạt, nhưng bây giờ, hắn lại đúng là vẫn còn giữ yên lặng.

"Nói cho ta một chút Tạo Hóa Thông Thiên Quyết đi, còn có Thần Tôn."

Bạch Nhạc cũng không hề từ bỏ, thế nhưng biện pháp tự nhiên cũng không phải trong thời gian ngắn là có thể lấy ra.

Mượn cơ hội này, có thể từ Sơn Thần nơi đây, giải một ít vị kia Thần Tôn sự tình, nói không chừng ngược lại sẽ có trợ giúp.

"Thần Tôn, theo chúng ta sở hữu thần linh cũng không giống nhau."

Nhắc tới Thần Tôn, Sơn Thần trong giọng nói, cũng y nguyên vẫn là không khỏi mang theo vài phần tôn kính!

Cứ việc, sớm đã qua trên vạn năm, thậm chí hắn đều đã vẫn lạc, cũng vẫn như cũ vô pháp cải biến.

"Chúng ta nỗ lực luyện hóa Thế Giới Chi Tâm, nhưng đối với phương thức này, Thần Tôn thủy chung chẳng thèm ngó tới! Thần Tôn tin tưởng vững chắc, lấy lực phá pháp, chỉ cần thực lực đủ rất mạnh mẽ, liền có thể đánh vỡ Thiên đạo quy tắc, gắng gượng tránh thoát thế giới ràng buộc, chứng được Đại Đạo!"

"Thần Tôn cũng vẫn luôn là làm như vậy."

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, cho dù là lúc này, Bạch Nhạc nghe được những lời này, cũng vẫn như cũ có thể cảm thụ được, trước đây Thần Tôn loại kia hào tình vạn trượng.

Cái này cũng xác thực cùng hắn gặp qua Thông Thiên Ma Quân rất giống.

"Tạo Hóa Thông Thiên Quyết, là Thần Tôn sáng tạo vô thượng thiên công, hoàn chỉnh Tạo Hóa Thông Thiên Quyết, thậm chí có thể tự động diễn hóa thiên đạo quy tắc. . . Chúng ta rất nhiều người, đều cho rằng, nếu như trước đây Thần Tôn nguyện ý tham dự vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sáng tạo bên trong, chúng ta căn bản cũng sẽ không thất bại!"

Sơn Thần có chút thổn thức mở miệng nói.

"Chưa chắc!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Nếu quả thật sẽ không thất bại, Thần Tôn chưa chắc sẽ cự tuyệt! Nếu như hắn kiên trì không chịu, như vậy rất có thể là, hắn cho rằng, phương thức như vậy, căn bản sẽ không thành công."

"Chúng thần trước đây kết cục, không phải cũng xác minh điểm này?"

Nao nao, Sơn Thần yên lặng nửa ngày, lúc này mới chậm rãi đáp: "Có lẽ

vậy!"

"Ngươi cho rằng, Thần Tôn chết sao?"

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

Nếu như Thông Thiên Ma Quân thật sự là Thần Tôn hóa thân, như vậy Thông Thiên Ma Quân vẫn lạc, đến tột cùng có nghĩa là, Thần Tôn lần tiếp theo luân hồi, vẫn là vẫn lạc?

"Thần Tôn sẽ không vẫn lạc."

Lắc đầu, Sơn Thần nhẹ giọng hồi đáp nói: "Ngươi căn bản không rõ, Thần Tôn là vĩ đại bực nào tồn tại! Nửa chân đạp đến vào thiên đạo, chỉ cần thế giới không có triệt để hủy diệt, Thần Tôn liền sẽ không vẫn lạc!"

". . ."

May là đã có nhất định chuẩn bị tâm lý, nghe nói như thế, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là có một loại muốn thổ huyết kích động.

Có muốn hay không khoa trương như vậy?

"Vì sao chỉ thấy ngươi một vị thần linh, hắn thần linh đâu?"

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc nói sang chuyện khác.

"Chúng thần đã vẫn lạc, ta cùng với hắn thần linh, lại có gì khác biệt?"

Lắc đầu, Sơn Thần giải thích: "Từ căn bản mà nói, ta bất quá chỉ là trong ảo cảnh, chiếu rọi đi ra chấp niệm mà thôi. . ."

Lời này có chút nhiễu, Bạch Nhạc nghe có chút đau đầu, nhịn không được muốn tốn hơi thừa lời.

Bạch Nhạc quyết định không tiếp tục để ý Sơn Thần, tiếp tục tu hành.

Đã nhiều năm như vậy, Bạch Nhạc đối với núi này thần, thật cũng có rất sâu giải, đối phương mặc dù là thần linh cường giả, thật là, lại cũng không là loại kia có thể sáng tạo kỳ tích tồn tại, không thể trông cậy vào đối phương cung cấp cho mình quá lớn trợ giúp.

Tựa như Sơn Thần nói, còn chưa hoàn chỉnh Tạo Hóa Thông Thiên Quyết, liền vô pháp tránh thoát chúng thần trấn áp ly khai.

Hắn thấy, Bạch Nhạc chỉ có tàn thiên, liền không có khả năng thành công.

Thật là đối với Bạch Nhạc mà nói, ý nghĩ lại cũng không phải như vậy.

Tất nhiên Tạo Hóa Thông Thiên Quyết là Thần Tôn sáng tạo ra, như vậy, bằng vào tàn thiên, hắn lẽ nào liền nhất định vô pháp thôi diễn làm xong cả truyền thừa sao?

Hoặc có lẽ là. . . Vì sao nhất định muốn là Thần Tôn Tạo Hóa Thông Thiên Quyết.

Chỉ cần hắn đủ rất mạnh mẽ, một dạng có thể bằng vào tàn thiên, tự nghĩ ra thiên công, nhường Tạo Hóa Thông Thiên Quyết, biến thành hoàn toàn thuộc về hắn vô thượng thiên công!

Sức tưởng tượng cùng lòng tự tin!

Đây cũng là thiên tài cùng tài trí bình thường ở giữa, lớn nhất khoảng cách.

... ...

"Quá chậm!"

Nôn một ngụm trọc khí, Hàn Tinh có chút mệt mỏi rã rời mở miệng nói.

Hắn đã tại rất nỗ lực tìm kiếm, thật là Chúng Thần Mộ Địa thực sự quá đặc thù, ở chỗ này, hắn không thi triển được thần thông gì thủ đoạn, muốn ở loại tình huống này xuống, tìm ra chôn ở dưới mộ địa quan tài đồng thực sự quá khó khăn.

Không chỉ là mệt mỏi rã rời vấn đề, tử khí vẫn còn đang không ngừng ăn mòn thân thể hắn.

Hắn cũng không phải là Bạch Nhạc, trước đây cũng không thể giải quyết tử khí ăn mòn vấn đề, theo lấy thời gian trôi qua, sinh cơ chỉ biết từng bước trôi qua, cuối cùng, đưa hắn vây chết ở chỗ này.

Hơn nữa, sinh cơ không ngừng trôi qua, hắn lực lượng cũng tất nhiên sẽ càng ngày càng nhỏ.

Đây là một cái khó giải vòng lặp vô hạn.

"Chỉ có thể kiên trì."

Hơi trầm ngâm một chút, Giang Nhược Hư chậm rãi mở miệng nói: "Không có biện pháp khác, chúng ta chỉ có thể cược!"

Biện pháp đần độn, hầu hết thời gian, chính là biện pháp duy nhất.

... ...

Chúng Tinh điện!

Hầu như sở hữu Chúng Tinh điện trưởng lão, toàn bộ đều gấp trở về, nhưng dù cho như thế, đối mặt Bạch Nhạc, cũng y nguyên vẫn là cảm

thụ được một loại áp lực cực lớn.

Quá mạnh mẽ!

Hầu như không cách nào tưởng tượng, rất ngắn ba năm ở giữa, Bạch Nhạc thực lực, làm sao lại đề thăng nhiều như vậy!

Đó là một loại làm người tuyệt vọng hít thở không thông cảm giác.

Có thể, cuối cùng bọn hắn có thể dây dưa đến chết Bạch Nhạc, thật là điều này cần chết bao nhiêu người, trả giá bực nào giá thảm trọng, quả thực nghĩ cũng không dám nghĩ.

Đứng lơ lửng trên không, Thần Nữ bình tĩnh nhìn lấy Chúng Tinh điện những người này, sắc mặt bình tĩnh!

Bây giờ toàn bộ Chúng Tinh điện khí thế đều đã cũng bị đánh tan.

Chỉ chờ tới lúc Chúng Tinh điện cao thủ chân chính lộ diện, đánh bại đối phương, liền có thể đánh tan Chúng Tinh điện lòng tin, đến lúc đó, đối phương tự nhiên liền sẽ tán loạn!

Cái này chính là nhân tính!

Từ nàng lựa chọn cầm Chúng Tinh điện khai đao, cũng đã đoán được kết quả này.

Chúng Tinh điện phía sau cao thủ, có thể đang chờ nhìn nàng nhiều hơn mấy lần tay, đến tìm kiếm nàng kẽ hở.

Thật là, những người này lại sẽ không biết, bây giờ nàng giết người càng nhiều, khôi phục thực lực liền càng nhanh.

Mang xuống, sẽ chỉ làm nàng phần thắng càng ngày càng cao.

"Bạch Nhạc!"

Trong hư không vang lên một tiếng thở dài, một đạo thân ảnh chậm rãi từ Chúng Tinh điện bên trong bay ra, chậm rãi mở miệng nói.

Trong nháy mắt, sở hữu Chúng Tinh điện cao thủ, đều tùy theo hạ thấp người hành lễ.

"Bái kiến điện chủ!"

Tới mức này, hắn vị này Chúng Tinh điện điện chủ đã không thể không lộ diện.

Chỉ là, bây giờ Bạch Nhạc, chung quy cho hắn một loại nói không nên lời cảm giác, tựa hồ cùng trước kia gặp qua Bạch Nhạc hoàn toàn khác biệt, dù cho là hắn, cũng không dám nói, nắm chắc được bao nhiêu phần có thể cầm xuống đối phương.

"Giang Nhược Hư đâu?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Chúng Tinh điện điện chủ trầm giọng hỏi.

Dựa theo Cố Vong Tình mang về tin tức, Giang Nhược Hư mới có thể còn sống đi ra mới đúng, nhưng hôm nay, Giang Nhược Hư lại như cũ không thấy tăm hơi, cái này khó tránh khỏi có chút kỳ quặc.

Không phải vạn bất đắc dĩ, hắn thực sự không muốn cùng Bạch Nhạc động thủ.

PS: Trạng thái có điểm kém, hôm nay số lượng từ ít một chút đi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1226: Bán Thần Lĩnh Vực

"Mạnh mẽ bước vào Chúng Tinh Thần Vực, tự nhiên đã biến thành cốt khô trong mộ, hà tất thêm này vừa hỏi."

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc nhàn nhạt hồi đáp nói.

Trả lời như vậy, cũng làm cho tất cả mọi người tại chỗ sắc mặt hơi đổi.

Ai cũng rõ ràng, trước đây Bạch Nhạc có thể từ Đông Nam quận chạy trốn, thậm chí tìm được bước vào Chúng Tinh Thần Vực cơ hội, có thể nói đều là Giang Nhược Hư dốc hết sức chống đỡ kết quả.

Cho tới nay, Bạch Nhạc cũng đều cùng Giang Nhược Hư quan hệ cực kỳ thân cận.

Nhưng hôm nay, trả lời như vậy, khả năng liền không có chút nào kính ý.

Cốt khô trong mộ, loại này đánh giá, cũng là có thể tùy tiện nói sao?

Chúng Tinh Thần Vực bên trong, đến tột cùng phát sinh cái gì, vậy mà làm Bạch Nhạc cùng Giang Nhược Hư quan hệ chuyển biến xấu tới mức này.

"Quả thật là lang tâm cẩu phế hạng người!"

Lạnh rên một tiếng, Chúng Tinh điện điện chủ trầm giọng mắng: "Giang tiên sinh giúp ngươi tốt nhiều, thậm chí không tiếc cùng ta Chúng Tinh điện nổi lên va chạm, cũng muốn đảm bảo ngươi, có thể ngươi đây, chính là như thế hồi báo hắn sao?"

Những lời này, xem như là thật giả trộn lẫn nửa.

Chúng Tinh điện điện chủ xác thực cùng Giang Nhược Hư là bạn cũ, bây giờ nghe nói Giang Nhược Hư bỏ mình, không khỏi có vài phần bi thương, có thể ở một phương diện khác, hắn cùng với Giang Nhược Hư cũng không có quá sâu cảm tình, bây giờ bắt lại điểm này không thả, cũng chỉ là vì tốt hơn đem Bạch Nhạc đẩy tới tất cả mọi người đối lập nét mặt, tốt hơn đả kích Bạch Nhạc mà thôi.

"Người luôn là muốn chết."

Đối với Chúng Tinh điện điện chủ tận lực châm ngòi, Bạch Nhạc có vẻ không chút nào để ý.

Nàng mượn Bạch Nhạc thân phận đi ra, lại cũng không có nghĩa là, nàng liền muốn gánh chịu Bạch Nhạc trên người trách nhiệm cùng phiền phức, nàng chỉ là trùng hợp yêu cầu một thân phận mà thôi, không có chút nào gánh nặng trong lòng.

Huống chi, nàng căn bản cũng không quan tâm người khác thấy thế nào.

Ở trong mắt nàng, thần linh phía dưới đều là giun dế!

Vô luận là những thứ này nhìn náo nhiệt người cũng tốt, vị này Chúng Tinh điện điện chủ cũng tốt, đều là nàng khôi phục thực lực mà hi sinh con kiến hôi.

Người cần gì phải cố kỵ con kiến hôi cảm thụ?

Bạch Nhạc từ đầu tới cuối duy trì lấy lạnh lùng biểu tình, cao cao tại thượng, "Giang Nhược Hư sẽ chết, các ngươi cũng sẽ chết. . . Cũng không có gì khác nhau."

"Bạch Nhạc, ngươi quá càn rỡ!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Chúng Tinh điện điện chủ lớn tiếng quát lên.

"Có chiến mà thôi, hà tất nhiều lời!"

Căn bản không có lại theo đối phương nhiều dong dài ý tứ, một bước ở giữa, Bạch Nhạc liền đã giành trước xuất thủ, Nghịch Ma Kiếm hóa thành một đạo tử mang, trực tiếp hướng về Chúng Tinh điện điện chủ chém xuống đi.

"Cút ngay cho ta!"

Chúng Tinh điện điện chủ bản thân liền là thế gian cao thủ hàng đầu nhất một trong, trước đó bất quá là không muốn cùng Bạch Nhạc giao thủ, lại cũng không có nghĩa là, hắn không dám cùng Bạch Nhạc động thủ.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc đem lời nói tới mức này, nhưng là đã không phải do hắn không động thủ.

Một đấm xuất ra tay, liền như một viên sao băng chợt rơi đập, muốn đem Bạch Nhạc trực tiếp đập thành thịt nát.

Đây mới thực sự là cao thủ hàng đầu thực lực, trong nháy mắt, tất cả mọi người ánh mắt cũng không khỏi bị hấp dẫn qua đây.

Cho dù là Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận, giờ khắc này cũng chăm chú nhìn một trận chiến này.

"Vù vù!"

Kiếm phong phát sinh một tiếng khinh minh, trong khoảnh khắc, cái kia huyễn lệ kiếm khí màu tím cũng đã cùng cái kia một viên sao băng va vào nhau.

Khủng bố trùng kích trong nháy mắt nhường xung quanh hỗn loạn tưng bừng, một ít ở bên cạnh xem náo nhiệt người, cũng không thể không lần nữa lui ra ngoài rất xa một khoảng cách.

"Trở lại!"

Lạnh rên một tiếng, Bạch Nhạc đạp chân xuống, mới vừa rơi xuống đất liền lần nữa phóng lên cao, cùng Chúng Tinh điện điện chủ chiến đấu kịch liệt đến một chỗ.

Ban đầu thời điểm, rất nhiều người đều cho rằng, Bạch Nhạc khiêu chiến Chúng Tinh điện, nhất định chính là tại tìm chết.

Thật là, bây giờ một trận chiến này, nhưng là làm cho tất cả mọi người rõ ràng chứng kiến Bạch Nhạc cường đại, cho dù là vị này Chúng Tinh điện điện chủ cũng căn bản đừng nghĩ áp chế Bạch Nhạc chút nào.

Một trận chiến này, nhưng là làm cho tất cả mọi người đều có một loại nhìn thấy mà giật mình cảm giác.

Rất ngắn thời gian ba năm, Bạch Nhạc dĩ nhiên liền từ vừa mới bước vào Hóa Hư Cảnh, biến thành đủ để cùng Chúng Tinh điện điện chủ chống lại đứng đầu cường giả, cái này cũng không khỏi quá khoa trương đi.

... ...

"Tựa hồ có chút không đúng!"

Cách đó không xa, nhìn lấy một trận chiến này, Tân Gia Minh chân mày nhưng là không khỏi chợt bốc lên tới.

Bạch Nhạc cùng Giang Nhược Hư bước vào Chúng Tinh Thần Vực trước đó, hắn chỉ thấy qua Bạch Nhạc, đối với Bạch Nhạc thực lực, tồn

tại một cái đại thể nhận thức.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc cùng Chúng Tinh điện điện chủ giao phong bên trong, nhưng là nhường hắn lại không có nửa điểm cảm giác quen thuộc.

Giống như là một người xa lạ một dạng!

Quả thật, Bạch Nhạc khả năng tại Chúng Tinh Thần Vực thu được hắn kiếm đạo truyền thừa, thật là có một chút trụ cột nhất thói quen, nhưng là không nên cải biến a.

Huống chi, nguyên bản hiểu rõ tất cả Giang Nhược Hư, lại hết lần này đến lần khác không có đi ra.

Tân Gia Minh từ trước tới giờ không hoài nghi Giang Nhược Hư năng lực, tất nhiên theo Bạch Nhạc một chỗ bước vào Chúng Tinh Thần Vực, liền tất nhiên có khống chế Bạch Nhạc nắm chặt, nhưng hôm nay, cục diện lại đã sớm không khống chế được.

Người khác cho rằng, là Bạch Nhạc thực lực tại Chúng Tinh Thần Vực bên trong đề thăng quá nhiều, thật là, hắn lại mơ hồ từ trong ngửi được một điểm không giống nhau mùi vị.

Trước đó, Cố Vong Tình bị Bạch Nhạc đánh bại, tổn thất một hóa thân rời khỏi Chúng Tinh Thần Vực.

Tình huống cụ thể, hắn là biết rõ.

Lúc kia Bạch Nhạc mặc dù mạnh, nhưng lại cũng còn xa không có đạt tới cái này loại không thể tưởng tượng nổi cấp độ.

Hơn nữa, Chúng Thần Mộ Địa bí mật, đã bị vạch trần, không có đạo lý phát sinh lớn như vậy biến cố.

Trừ phi. . . Tại Cố Vong Tình cái kia một tôn hóa thân sau khi ngã xuống, lại phát sinh to lớn gì biến cố.

Cụ thể phát sinh cái gì, Tân Gia Minh không được biết, nhưng hắn cũng rất rõ ràng, cái này tất nhiên chính là toàn bộ sự việc hạch tâm.

Cứ như vậy một hồi thời gian, vị này Chúng Tinh điện điện chủ cũng đã có vẻ hơi lực kiệt.

Tới mức này, hắn cũng căn bản không có thời gian suy nghĩ nhiều.

Một bước lăng không, trong nháy mắt, Tân Gia Minh liền trực tiếp xuất hiện trên không trung.

Trong một chớp mắt, khí tức kinh khủng chợt cuộn sạch mà ra, bao phủ toàn bộ Chúng Tinh điện xung quanh.

"Lĩnh vực. . . Bán thần? !"

Trong tích tắc, Chúng Tinh điện điện chủ cùng Bạch Nhạc đồng thời bị bao phủ đi vào.

Cảm thụ được dị thường trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền không khỏi kinh hô thành tiếng.

Bán thần cường giả, hơn nữa còn là chân chính đã tu ra Bán Thần Lĩnh Vực nhân vật khủng bố.

Dạng này thực lực, cho dù là Thần Nữ, cũng không khỏi có chút kiêng kỵ.

Có ở đây không có thể bại lộ thân phận tình huống dưới, muốn lấy Bạch Nhạc thân phận đánh bại dạng này bán thần cường giả, xác thực có chút

quá khó khăn.

Trong lúc nhất thời, sắc mặt nàng cũng không khỏi có chút khó coi.

Cứ việc đoán được Chúng Tinh điện tất nhiên ẩn dấu có cao thủ, có thể làm vị quốc sư này xuất thủ thời điểm, lại y nguyên vẫn là để cho nàng có một loại cục diện không khống chế được cảm giác.

"Quốc sư!"

"Tân trưởng lão!"

Trong nháy mắt, nguyên bản bởi vì Chúng Tinh điện điện chủ ở thế yếu mà có vẻ hơi khẩn trương đoàn người, vào giờ khắc này nhất thời lần nữa sôi trào.

Quốc sư!

Trên đời này có rất nhiều cường giả, thật là, chỗ có người trong lòng đều vô cùng rõ ràng, trên đời này cường đại nhất tồn tại, thủy chung đều là vị kia một mực ẩn cư ở Quan Tinh đài quốc sư.

Làm Chúng Tinh điện đã sắp bị Bạch Nhạc tỷ như tuyệt cảnh thời điểm, vị quốc sư này vừa ra tay, liền nghịch chuyển xu hướng suy tàn, xác thực phấn chấn lòng người.

Trong lúc nhất thời, không chỉ là Chúng Tinh điện người, cho dù là cái khác tu hành giả cũng theo hoan hô lên.

Chỉ có Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận hai người con ngươi hơi hơi co rụt lại.

Bọn họ là gặp qua Tân Gia Minh, nhưng lại cũng không nghĩ đến, vị quốc sư này dĩ nhiên cường hãn tới mức như thế.

Bọn hắn cũng không phải là chưa từng thấy qua bán thần cường giả.

Bước vào Chúng Tinh Thần Vực trước đó, Bạch Cốt phu nhân cũng cũng là bán thần, thật là, rất hiển nhiên, Tân Gia Minh vị này bán thần, có thể cùng Bạch Cốt phu nhân loại này bán thần hoàn toàn khác biệt.

Đều là Hóa Hư Cảnh, nhưng vô luận là Bất Tử Thanh Vương, vẫn là Dạ Nhận cũng có thể cảm giác được rõ ràng, giả sử cùng vị quốc sư này là địch, bọn hắn sợ rằng liền một chiêu cũng rất khó chống đỡ hạ xuống.

Quá mạnh mẽ!

Chu thiên tinh la mật bố, đem toàn bộ Chúng Tinh điện đều bao phủ bên trong, phảng phất để cho người ta đưa thân vào tinh không chi hạ, nhỏ bé bé nhỏ không đáng kể.

Mà Tân Gia Minh chính là mảnh tinh không này bên trong, duy nhất thần linh!

"Không nghĩ tới, trên đời này dĩ nhiên thật còn có bán thần."

Mí mắt hơi nhíu, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói.

Bán thần thực lực, để cho nàng có chút kiêng kỵ, nhưng lại cũng còn xa không có đạt được sợ hãi bước.

"Ngươi đến tột cùng nghĩ muốn cái gì?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Tân Gia Minh có chút không hiểu hỏi.

Lúc trước Giang Nhược Hư đem Bạch Nhạc mang đến, từng nói qua thiên ngoại sự tình, trước đây Tân Gia Minh cũng đồng dạng tin tưởng Bạch Nhạc lời nói, cho rằng Bạch Nhạc là muốn mượn Chúng Tinh Thần

Vực tăng thực lực lên, sau đó rời đi Chúng Tinh Tiểu Thế Giới.

Cũng chính là vì vậy, hắn mới có thể ngầm đồng ý Bạch Nhạc bước vào Chúng Tinh Thần Vực!

Nhưng hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến, Bạch Nhạc từ Chúng Tinh Thần Vực bên trong đi ra, chuyện thứ nhất, lại chính là phải đối phó Chúng Tinh điện.

Cái này khiến ý thức của hắn đến, nhất định là xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, tuy nhiên lại lại rất khó bắt rõ ràng.

Hắn muốn lại theo Bạch Nhạc nói một chút, biết rõ ràng đến tột cùng phát sinh cái gì.

"Dong dài!"

Trong mắt hiện lên một tia không kiên nhẫn, Bạch Nhạc nhìn lấy Tân Gia Minh lạnh lùng mở miệng nói: "Có dám đánh một trận?"

Vù vù!

Trong nháy mắt, trên trận nhất thời lại là một mảnh xôn xao.

Tân Gia Minh đã cho thấy kinh khủng như vậy thực lực, có thể Bạch Nhạc phản ứng lại như cũ không phải nhượng bộ, mà là khiêu chiến, cái này cũng không khỏi quá khoa trương đi.

Lẽ nào, Bạch Nhạc thật sự cho rằng, mình có thể đánh bại bán thần sao?

"Như ngươi mong muốn!"

Yên lặng chốc lát, Tân Gia Minh lúc này mới chậm rãi hồi đáp nói.

Hắn có thể đủ cảm thụ được đối phương kiên quyết cùng bá đạo, loại tình huống này, trừ phi hắn có thể đủ thủ thắng, bằng không, tất phải cái gì đều không hỏi được.

Huống chi, trong lòng hắn cũng thật có lấy cực đại tự tin.

Lúc trước hắn liền từng nói qua, hắn lưu lại, chính là muốn vì Giang Nhược Hư lật tẩy, vì chúng sinh lật tẩy.

Hắn thật không ngờ, cục diện dĩ nhiên thực biết hướng về loại này xấu nhất phương hướng phát triển, nhưng hắn một dạng có nắm chắc thu thập tàn cục.

Tựa như hiện tại, hắn cũng đồng dạng yêu cầu một cái càng yên tĩnh hoàn cảnh cùng Bạch Nhạc toàn lực giao thủ, mà sẽ không tổn thương người vô tội!

Một ý niệm, Bán Thần Lĩnh Vực triệt để thi triển mà ra, trực tiếp đem Bạch Nhạc quăng vào cái kia một vùng sao trời bên trong.

Xung quanh một mảnh lập loè tinh không.

Bạch Nhạc chậm rãi ngẩng đầu, nhìn lấy xung quanh Bán Thần Lĩnh Vực, nhàn nhạt mở miệng nói: "Nửa chân đạp đến nhập Thần Vực, có thể tu hành tới mức này, xác thực để cho ta có chút ngoài ý muốn! Đáng tiếc, ngươi gặp phải ta."

"Ngươi không phải Bạch Nhạc."

Tại chính mình Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, không có bất kỳ ngoại nhân quấy rầy, Tân Gia Minh cũng đồng dạng không có nhìn hắn kỵ, ngẩng đầu nhìn đối phương, trầm giọng mở miệng nói.

Mặc dù cũng không có chứng cớ gì, thế nhưng đến hắn loại cảnh giới

này, cũng căn bản cũng không cần chứng cứ.

Hắn cho rằng là, cái kia chính là!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1227: Đồng quan

Tân Gia Minh đoán được, trên thực tế, Thần Nữ cũng không có thật muốn che giấu.

Đối mặt loại này cường giả, muốn che giấu thân phận là một kiện rất trắc trở sự tình, vậy cần đối với ngụy trang người phi thường giải, mới có thể thành công.

Thần Nữ cũng không hiểu Bạch Nhạc, trên thực tế, cũng căn bản không cần rất hiểu.

Bất quá chỉ là tạm thời mượn dùng thân phận mà thôi, chỉ cần vượt qua ban đầu đoạn thời gian này, liền lại không có bất kỳ ý nghĩa gì.

"Ta là ai, không có quan hệ gì với ngươi! Một người chết, không cần biết nhiều như vậy."

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Thần Nữ bình tĩnh hồi đáp nói.

"Ta không biết ngươi là ai, nhưng muốn nói giết ta. . . Ngươi không khỏi cũng quá tự tin."

Lắc đầu, Tân Gia Minh sắc mặt bình tĩnh nói rằng.

Hắn có thể cảm nhận được đối phương cường đại, cho nên không có bất kỳ do dự nào, liền bại lộ sở hữu con bài chưa lật, đem đối phương quăng vào Bán Thần Lĩnh Vực, nhưng cái này cũng đồng dạng xuất xứ từ tại cực độ tự tin.

Tất nhiên dám để cho đối phương tiến vào chính mình Bán Thần Lĩnh Vực, hắn liền không cho là mình sẽ bại!

Hắn đã đạp ở thế giới này đỉnh phong, vô luận đối phương là ai, tối đa cũng bất quá cùng hắn xấp xỉ, muốn nói có thể đánh bại, thậm chí giết chết hắn, căn bản không có khả năng.

"Ngu xuẩn!"

Lạnh lùng từ trong miệng phun ra hai chữ này, Thần Nữ căn bản sẽ không tiếp tục cùng Tân Gia Minh nói chuyện với nhau, lật bàn tay một cái, chính là vỗ xuống một chưởng!

Một chưởng lật trời!

Không còn ngụy trang Bạch Nhạc thân phận, không cần lấy kiếm đối phó với địch, Thần Nữ cái kia thực lực kinh khủng, mới chính thức hiển hiện ra.

Một chưởng này rơi xuống, liền như muốn đem thiên địa điên đảo một dạng, quét ngang vô địch!

Vô luận ngoài miệng nói cỡ nào tự tin, thật là chính thời điểm giao thủ, Tân Gia Minh nhưng cũng đồng dạng vẫn duy trì đủ đủ cẩn thận.

Bạch Nhạc cùng Giang Nhược Hư bây giờ đều là không rõ sống chết, đối phương có thể chiếm lấy, từ Chúng Tinh Thần Vực bên trong đi ra, cũng đã đủ để chứng minh thực lực.

Toàn bộ Bán Thần Lĩnh Vực lực lượng bị điều động, chu thiên Tinh La tùy theo vận chuyển, còn như là cối xay, không ngừng hóa giải một chưởng này lực lượng.

Một trận chiến này không có khán giả!

Bằng không, chỉ là quan sát một trận chiến này, đối với những cái kia

Hóa Hư Cảnh cường giả mà nói, đều là một lần thật lớn cơ duyên.

Từ trình độ nào đó, bây giờ Tân Gia Minh đã sở hữu gần như thần linh lực lượng.

Nếu như Thần Nữ khôi phục thực lực, tự nhiên có thể ung dung chiến thắng hắn, có thể bằng như nay loại trạng thái này, muốn giết chết hắn, khả năng liền quá khó khăn.

Trong tinh không, hai người đánh trời đất u ám, cũng may mà là Tân Gia Minh có dự kiến trước, đem đối phương quăng vào Bán Thần Lĩnh Vực bên trong chiến đấu, bằng không, riêng chỉ là hai người chiến đấu dư ba, liền đủ để phá hủy toàn bộ Chúng Tinh điện.

... ...

"Thiếu điện chủ còn chưa xuất quan sao?"

Sắc mặt có chút âm trầm, Chúng Tinh điện điện chủ trầm giọng dò hỏi.

"Không có động tĩnh!"

Cười khổ một tiếng, Chúng Tinh điện đệ tử nhẹ giọng đáp.

Vị kia thiếu điện chủ bế quan hắn là biết rõ, thật là hắn lại không rõ, loại tình huống này, vị kia thiếu điện chủ cho dù là xuất quan, lại có ý nghĩa gì.

Không thể phủ nhận, Cố Vong Tình vị này thiếu điện chủ, tuyệt đối là nghìn năm thậm chí vạn năm không gặp thiên tài, tương lai tiền đồ vô lượng, thậm chí rất có thể siêu việt điện chủ, siêu việt quốc sư, có thể đó cũng là về sau sự tình.

Ngay sau đó đến xem, thực sự vô pháp nhúng tay loại này cấp bậc chiến

đấu.

"Ngươi không rõ!"

Lắc đầu, Chúng Tinh điện điện chủ nhưng cũng chưa giải thích.

Lần này Cố Vong Tình bế quan, là vì tu hành Vong Tình Thiên Công, một khi tu thành, liền sẽ trực tiếp bước vào Hóa Hư đỉnh phong, thực lực xa ở trên hắn.

Đây là Chúng Tinh điện bao nhiêu năm tâm huyết.

Vô luận Bạch Nhạc lại như thế nào cường hãn, hắn cũng tin tưởng Cố Vong Tình có thể chiến thắng.

Huống chi, bây giờ, Tân Gia Minh đã tại tại Bạch Nhạc đánh một trận, cho dù là không thể thủ thắng, cũng ắt sẽ làm cho đối phương trả giá nặng nề, lúc này, một khi Cố Vong Tình xuất quan, liền có thể thu thập tàn cục, chém giết Bạch Nhạc!

Thứ nhất thu được hi vọng của mọi người, một bên khác, cũng có thể giết chết Bạch Nhạc, gạt bỏ tâm ma.

Trong mắt hắn, đây mới là nhất chuyện trọng yếu.

Đáng tiếc, sự tình lại cũng không sở trường chuyện đều tận như ý người.

Hắn chỉ có thể đại thể đoán được, Cố Vong Tình đột phá, ngay tại gần nhất đã nhiều ngày, nhưng muốn nói, đến tột cùng từ lúc nào, nhưng là căn bản là không có cách nắm chặt.

Bây giờ, hắn có thể làm, cũng chỉ có làm hết sức mình, nghe thiên mệnh.

... ...

"Coong!"

Kiếm phong đứng ở đồng quan phía trên, phát sinh một cái nặng nề tiếng vang, trong nháy mắt, Hàn Tinh trên mặt rồi đột nhiên bắn ra vẻ vui mừng.

"Tiên sinh, tìm được!"

Trên thực tế, không cần Hàn Tinh hô, Giang Nhược Hư cũng đồng dạng phát hiện dị thường, trong nháy mắt, liền đi ngang qua tới.

Quan tài đồng bị chôn dưới đất, bây giờ lộ ra, cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là một góc mà thôi.

Tìm được vị trí, chuyện còn lại, thì đơn giản nhiều.

Không tới thời gian một phút, Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh liền đem quan tài đồng lên đi ra.

Đồng quan thượng điêu khắc đủ loại mãnh thú hoa văn, cùng với chu thiên tinh thần, cực kỳ xinh đẹp.

Dù là thời gian qua đi vạn năm, cũng vẫn như cũ lộ ra một cổ cường đại khí tức.

Hít sâu một hơi, Hàn Tinh lúc này đưa bàn tay phóng tới quan tài phía trên, dùng sức xốc lên đồng quan.

Két!

Đồng quan phát sinh một hồi thanh âm chói tai, chậm rãi bị xốc lên!

Chỉ là, cái này đồng quan lại cực kỳ trầm trọng, nói là nặng hơn nghìn

cân, đều là nói nhẹ, dù cho là lấy Hàn Tinh thực lực, dĩ nhiên có chỉ là trước mặt đẩy ra, vô pháp chính diện mở ra, liền có thể thấy được lốm đốm.

Quan tài đồng đẩy ra trong nháy mắt, Hàn Tinh cùng Giang Nhược Hư hai người liền đồng thời chứng kiến quan mộ bên trong, Bạch Nhạc thân ảnh!

Cứ việc trước đó, có thật nhiều suy đoán, nhưng là thật khi thấy Bạch Nhạc nằm ở quan mộ bên trong thời điểm, đi vậy vẫn như cũ khó tránh khỏi trở nên kích động!

Đoán đúng!

Chứng kiến Bạch Nhạc, cũng liền có nghĩa là, Giang Nhược Hư trước đó, đối với Thần Nữ kế hoạch cùng bố trí, toàn bộ đều đoán đúng.

Chỉ cần cứu tỉnh Bạch Nhạc, bọn hắn liền có thoát khốn hy vọng!

"Gào thét!"

Cơ hồ là đồng thời, một hồi khủng bố thú minh chợt vang lên, phảng phất có một cổ khủng bố trùng kích, đồng thời hướng về Hàn Tinh cùng Giang Nhược Hư hai người đánh tới.

Cái kia quan tài đồng thượng điêu khắc vô số mãnh thú, có thể tuyệt đối không chỉ có chỉ là vì đẹp đẽ mà thôi!

Tại va chạm vào quan tài đồng thời điểm, những thú dữ này đều sẽ hóa thành lực lượng kinh khủng, phá hủy một chỗ nỗ lực đụng vào quan tài đồng tồn tại.

Vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, Hàn Tinh tinh thần chấn động ngẩn ngơ, phun ra một ngụm máu, cả người trực tiếp bị đánh bay ra

ngoài, hung hăng té xuống đất.

Cho dù là Giang Nhược Hư, cũng đồng dạng sắc mặt trắng bệch.

Mới vừa thật vất vả bị xốc lên đồng quan lần nữa đắp lên, ngăn cách tất cả khí tức.

Lui lại mấy bước, đem Hàn Tinh đở dậy, Giang Nhược Hư sắc mặt cũng hơi có chút xấu xí.

Hắn mặc dù không có Hàn Tinh thảm như vậy, tuy nhiên lại cũng đồng dạng thụ thương không nhẹ, muốn mạnh mẽ xốc lên đồng quan, hiển nhiên cũng rất khó làm được.

Hơn nữa, hắn có thể đủ cảm thụ được, trong quan tài đồng ẩn chứa mấy vị này nồng nặc tử khí, nếu như lần nữa đụng vào, rất có thể nhường tử khí lần nữa ăn mòn, đưa bọn họ rơi vào trong tuyệt cảnh!

Huống chi, cho dù là xốc lên đồng quan, sợ rằng Bạch Nhạc cũng không dễ dàng như vậy thức tỉnh!

Trong thời gian này chỉ cần tùy ý ra một chút xíu sai lầm, liền tuyệt đối sẽ chết ở chỗ này.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1228: Một mạng, đổi một mạng

"Tiên sinh, ta thử lại lần nữa."

Hít sâu một hơi, ngăn chặn thương thế trong cơ thể, Hàn Tinh liền muốn lần nữa nếm thử.

"Đợi một chút!"

Tự tay kéo Hàn Tinh, Giang Nhược Hư cười khổ nói: "Vô dụng, đồng quan phía trên có phong ấn, dạng này dùng cậy mạnh, là không mở ra."

"Tổng yếu thử một lần, không thể vây ở chỗ này a!"

Lắc đầu, Hàn Tinh kiên định hồi đáp nói.

"Lấy Thần Nữ cường hãn, còn không phá nổi phong ấn, chúng ta thì càng không phá nổi. . . Muốn đem Bạch Nhạc cứu ra, sợ rằng chỉ có một cái biện pháp."

Trong đầu hiện lên rất nhiều ý niệm trong đầu, giờ khắc này, Giang Nhược Hư mới rốt cục triệt để suy nghĩ cẩn thận.

Chân mày đột nhiên vừa nhảy, nghe thế, Hàn Tinh cũng rốt cục phản ứng kịp.

"Ngươi là nói. . . Cần phải có người thay thế thay hắn bị phong ấn đến trong quan tài đồng?"

"Vâng!"

Sắc mặt ngưng trọng, Giang Nhược Hư chậm rãi gật đầu.

Cứ việc cái này có chút tàn khốc, nhưng hôm nay cái này lại thật là biện pháp duy nhất.

Nhìn lấy Giang Nhược Hư, yên lặng chốc lát, Hàn Tinh rốt cục vẫn phải chậm rãi mở miệng nói: "Ta tới thay hắn! Chỉ cần hắn có thể đủ hóa giải tình thế nguy hiểm, dùng ta mệnh đổi, đáng giá!"

Hàn Tinh trong miệng đáng giá, cũng không phải là mạng hắn đổi Bạch Nhạc mệnh đáng giá, mà là đổi Giang Nhược Hư mệnh đáng giá.

Dù sao, nếu như cứu không được Bạch Nhạc, Giang Nhược Hư cũng đồng dạng hội bị vây ở chỗ này, một lúc sau, một dạng khó thoát khỏi cái chết!

"Không được!"

Lắc đầu, Giang Nhược Hư kiên định cự tuyệt nói: "Ngươi ta danh nghĩa là chủ tớ, thật là bạn thân, ta xem ngươi là đệ, vô luận như thế nào, ta sẽ không dùng mạng ngươi để đổi tự ta mệnh."

"Cái kia muôn dân đâu?"

Nhìn lấy Giang Nhược Hư, Hàn Tinh bình tĩnh hỏi ngược lại.

"Trước ngươi cũng đã nói, Thần Nữ xuất thế, tất nhiên giết chóc chúng sinh, thậm chí ý đồ hủy diệt tiểu thế giới. . . Nếu như không thể ngăn cản hắn, chết không được ngăn là ngươi ta, còn có thiên hạ thương sinh!"

"Trước đây, chúng ta lúc đi vào sau khi, không đã trải qua báo tốt hắn phải chết quyết tâm sao?"

Những lời này, nhưng là nhường Giang Nhược Hư hơi chậm lại!

Mạnh mẽ bước vào Chúng Tinh Thần Vực, hắn xác thực đã bão định lòng liều chết, chỉ là không nghĩ tới, vậy mà biết ra nhiều như vậy biến cố mà thôi.

"Bây giờ, hoặc là chúng ta một chỗ chết ở chỗ này, hoặc là, nhất định phải hi sinh một cá nhân. . . Một cá nhân chết, vẫn tốt hơn hai người cùng chết." Bình tĩnh nhìn lấy Giang Nhược Hư, Hàn Tinh nói lần nữa: "Người tổng yếu bằng lý trí phương thức tới làm lựa chọn, đây là ngươi dạy ta."

". . ."

"Giả sử có thể ngăn cản, thậm chí giết tử thần nữ, có thể cũng còn có cơ hội, đem ta cứu ra. . . Kết cục chưa chắc nhất định sẽ hư hỏng như vậy."

Nhún nhún vai, Hàn Tinh nói lần nữa.

Nhưng vô luận là Giang Nhược Hư còn là chính bản thân hắn, trong lòng thật đều hiểu, nói như vậy từ, bất quá chỉ là lời nói dối mà thôi.

Hắn không phải Bạch Nhạc, cũng không có thể khu trừ tử khí biện pháp, một khi bị nhốt vào trong quan tài đồng, chính là chắc chắn phải chết.

Phảng phất đoán được Giang Nhược Hư muốn nói điều gì, Hàn Tinh lần nữa mở miệng nói: "Không cần nghĩ thay thế ta, ngươi có thể làm được sự tình, ta làm không được."

Hơi chậm lại, Giang Nhược Hư muốn nói điều gì, nhưng lại đúng là vẫn còn trầm mặc xuống.

Hàn Tinh nói không sai!

Hắn còn sống, mới còn có ý nghĩa.

"Bắt đầu đi!"

Trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, Hàn Tinh nhẹ giọng mở miệng nói.

"Tốt!"

Yên lặng ước chừng một khắc đồng hồ thời gian, Giang Nhược Hư lúc này mới trầm giọng đáp ứng nói.

Cắn đứt ngón tay, đem máu bôi ở đồng quan phía trên, Giang Nhược Hư lúc này mới nhìn về phía Hàn Tinh đạo, "Không suy nghĩ gì cả, toàn lực xốc lên đồng quan, ta sẽ đưa ngươi vào đi!"

"Tốt!"

Không có bất kỳ do dự nào, Hàn Tinh bằng lòng vô cùng dứt khoát, đem hết toàn lực, lần nữa xốc lên đồng quan!

Nhưng mà, hầu như cũng ngay lúc đó, Hàn Tinh lại đột nhiên cảm thụ được thân thể mình cứng đờ, cả người bị giam cầm hạ xuống.

"Tiên sinh!"

Trong nháy mắt, Hàn Tinh rồi đột nhiên phản ứng kịp, lo lắng hô lên âm thanh.

Chỉ là, Giang Nhược Hư cũng không có cải biến tâm ý ý tứ.

Lấy bản thân tinh huyết tìm tòi tại đồng quan phía trên, đổi lấy tạm thời che đậy đồng quan cấm chế một chút thời gian, Giang Nhược Hư nhẹ nhàng nhảy lên, cả người liền trực tiếp rơi vào trong quan tài đồng, nằm

lên Bạch Nhạc, đem Bạch Nhạc từ trong quan tài đồng ném ra.

Ngay tại lúc đó, quan tài đồng thượng vang lên lần nữa gầm lên giận dữ, quan tài đồng đột nhiên lần nữa khép lại.

Thừa dịp cái này một chút xíu khe hở, Giang Nhược Hư thanh âm vang lên lần nữa, "Nói cho Bạch Nhạc ta suy đoán, nhường hắn đi ngăn cản Thần Nữ. . . Nếu như vận khí rất tốt, có thể còn kịp trở về cứu ta! Đừng làm việc ngốc, ta bị phong trấn, còn có sinh hy vọng, nhưng ngươi. . . Chắc chắn phải chết!"

Ầm!

Giang Nhược Hư thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, quan tài đồng cũng lần nữa khép lại, triệt để đem Giang Nhược Hư nhốt vào.

"Tiên sinh!"

Trong miệng phát sinh rên rỉ một tiếng, Hàn Tinh nhịn không được rơi lệ.

Hắn vừa mới nói rất nhiều lý do, thật là đối với Giang Nhược Hư mà nói, cũng chỉ có một cái lý do!

Giang Nhược Hư thực lực còn mạnh hơn hắn nhiều, bị vây ở quan tài đồng đâu, còn có hy vọng sống, thật là nếu như Hàn Tinh, nhưng là chắc chắn phải chết!

Chỉ bằng điểm này, Giang Nhược Hư liền sẽ không để cho Hàn Tinh.

Huống chi, mặc dù thật muốn chết. . . Một mạng đổi một mạng!

Đây cũng là hắn làm ra lựa chọn, cũng nên là hắn phục dụng đi đổi Bạch Nhạc, mà không phải Hàn Tinh.

Giang Nhược Hư hầu hết thời gian đều rất lãnh khốc, thật là có một số việc bên trên, lại phi thường cố chấp.

Hắn đối với người trong thiên hạ, đều có thể lạnh lùng.

Nhưng lại duy chỉ có đối Hàn Tinh không được.

Hàn Tinh trong lòng tràn đầy thống khổ, nhưng hắn lại cái gì cũng làm không, Giang Nhược Hư xuất thủ đánh lén, hắn không giải được cấm chế.

Chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn lấy đây hết thảy, không có biện pháp chút nào.

Bị Giang Nhược Hư từ trong quan tài đồng ném ra đến, Bạch Nhạc trùng điệp đập xuống đất, không sai biệt lắm qua một khoảng nửa chén chà thời gian, lúc này mới khoan thai tỉnh dậy!

Tại trong ảo cảnh, Bạch Nhạc cảm thấy một hồi thiên toàn địa chuyển, ý thức một hồi mờ nhạt, đợi được tỉnh táo lại thời điểm, ảo cảnh cũng đã tiêu tán.

Mở mắt, Bạch Nhạc trong lúc nhất thời liền chứng kiến Hàn Tinh!

Hơi có chút ngẩn ngơ, Bạch Nhạc giùng giằng mặt đất ngồi xuống, trong lúc nhất thời, thậm chí cũng còn không có biết rõ ràng, đến tột cùng phát sinh cái gì.

"Tiên sinh. . . Đến tột cùng phát sinh cái gì?"

... ...

Ùng ùng!

Không ngừng trong lúc giao thủ, Tân Gia Minh Bán Thần Lĩnh Vực cũng đồng dạng có chút không chịu nổi.

Bán thần, dù sao không phải là thần linh!

Bán Thần Lĩnh Vực cũng căn bản làm không được Thần Linh Lĩnh Vực, như vậy vững chắc, dạng này kịch liệt giao thủ, đối với Bán Thần Lĩnh Vực tổn hại cực đại.

Không chút nào khoa trương nói, Tân Gia Minh đã có chút không chịu nổi.

"Hiện tại dừng tay, ta cho ngươi một cái mạng sống cơ hội!"

Lạnh lùng nhìn chằm chằm Tân Gia Minh, Thần Nữ nhàn nhạt mở miệng nói: "Lấy thực lực ngươi, có tư cách tại đây trong đại kiếp, sống sót! Chỉ cần ngươi dừng tay như vậy, nghe theo ta phân phó, ta có thể mang ngươi ly khai tiểu thế giới này, nhường bước ra một bước cuối cùng, trở thành thần linh!"

Đối mặt Tân Gia Minh, Thần Nữ lần nữa khai ra một cái làm cho không người nào có thể cự tuyệt điều kiện!

Vô luận là ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, vẫn là đột phá trở thành thần linh, đều là Tân Gia Minh tâm nguyện.

Đổi một cái thời điểm, đổi một loại tình cảnh, hắn tất nhiên được không do dự đáp ứng.

Nhưng bây giờ không giống nhau!

Tân Gia Minh vô cùng rõ ràng, một khi chính mình bằng lòng ý vị như thế nào.

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Tân Gia Minh nhàn nhạt mở miệng nói: "Ta nghĩ muốn, sẽ tự mình đi tranh! Ngược lại là ngươi. . . Thỏa hiệp, là bởi vì, ngươi cũng muốn nhịn không được a?"

Tân Gia Minh cũng không phải là cái gì kẻ ngu dốt, thậm chí vừa vặn tương phản, hắn so bất luận kẻ nào đều nhạy cảm!

Thần Nữ lùi bước, nhường hắn rất rõ ràng ý thức được, đối phương cũng đồng dạng chống đỡ không nổi đi.

Một khi Bán Thần Lĩnh Vực tan vỡ, hắn tuy khó thoát khỏi cái chết, thật là đối phương nhưng cũng tất nhiên sẽ bị trọng thương, mặc dù không chết, cũng sẽ tổn thất nặng nề, trong khoảng thời gian ngắn, khó có thể lại đối Chúng Tinh điện ra tay.

"Ngu xuẩn người phàm, ngươi sẽ hối hận!"

Nhận thấy được Tân Gia Minh kiên định, Thần Nữ lớn tiếng quát mắng.

"Thần linh chưa chắc so với người phàm cao minh. . . Đây cũng không phải là thuộc về ngươi thời đại!"

Trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, Tân Gia Minh đạm nhiên mở miệng nói, "Nếu như có thể dùng ta một cái mạng, đem đổi lấy thế gian hòa bình, ta cho rằng, cái này rất đáng giá!"

... ...

"Một mạng, đổi một mạng!"

Gian nan từ trong miệng phun ra mấy chữ này, Bạch Nhạc trong lòng có một loại nói không nên lời phức tạp.

Giang Nhược Hư tại cuối cùng, làm ra dạng này lựa chọn, xác thực nhường Bạch Nhạc có một loại nói không nên lời cảm xúc.

Hơn nữa, bất luận Giang Nhược Hư rốt cuộc vì sao, nhưng hắn nhất định muốn gánh chịu, hắn có thể đủ thoát khốn, thật là bởi vì Giang Nhược Hư hi sinh.

Mặc dù ở trong ảo cảnh, Bạch Nhạc đối Sơn Thần nói, không có gì tử cục, hắn cũng tin tưởng vững chắc, nhất định có thể có biện pháp.

Thật là Bạch Nhạc trong lòng trên thực tế, rành mạch từng câu, vậy cần thời gian rất lâu, vừa được hầu như giống như là không có hi vọng.

Mà Giang Nhược Hư lựa chọn thay thế hắn bị phong nhập trong quan tài đồng, không thể nghi ngờ chẳng khác gì là cứu hắn một mạng!

"Bạch Nhạc, mở ra đồng quan phong ấn, đem ta đổi đi vào! Giang tiên sinh hoặc là, mới còn có hy vọng với ngươi một chỗ đánh bại Thần Nữ."

Hàn Tinh trên người cấm chế đã bị Bạch Nhạc cởi ra, lúc này Hàn Tinh trên mặt vẫn như cũ tràn đầy hoảng loạn chi sắc, lớn tiếng nói rằng.

"Vô dụng!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc giải thích: "Giang tiên sinh tất nhiên đã rơi vào trong ảo cảnh, hắn không phá nổi ảo cảnh. . . Trừ phi có thể bài trừ toàn bộ Chúng Thần Mộ Địa cấm chế, bằng không, cho dù là ngươi đem hắn từ trong quan tài đồng đổi đi ra, cũng bất quá là thêm một người rơi vào hiểm cảnh mà thôi!"

"Giang tiên sinh nói không sai, thực lực của hắn muốn so với chúng ta mạnh hơn, cho dù là rơi vào Phong Trấn bên trong, cũng có thể chống đỡ thật lâu. . . Chỉ cần chúng ta có thể đánh chết Thần Nữ, đem Thần Nữ mang về, một lần nữa Phong Trấn vào quan tài đồng, hoặc là phá vỡ

Chúng Thần Mộ Địa cấm chế, thì có hy vọng có thể cứu hồi tiên sinh."

"Thế nhưng, tại trước đây. . . Hắn bất kỳ cử động nào, đều là không cần thiết!"

"Tiên sinh, thời gian đã không nhiều. . . Chúng ta không thể lãng phí ở nơi đây, nhất định phải lập tức lập tức nơi đây, ly khai Chúng Tinh Thần Vực, tìm được Thần Nữ!"

Nhìn lấy Hàn Tinh, Bạch Nhạc nghiêm túc giải thích.

". . ."

Hơi chậm lại, Hàn Tinh có chút không cam lòng, nhưng lại cũng minh bạch, Bạch Nhạc nói mới là hiện thực.

Hắn bây giờ xác thực đã cải biến không cái gì.

"Ngươi đi đi, ta ở lại chỗ này cùng hắn!"

Hàn Tinh nhẹ giọng mở miệng nói.

"Tiên sinh, chỉ bằng tự ta, là đấu không lại Thần Nữ. . . Ngươi ở lại chỗ này, không có chút ý nghĩa nào, tương phản, chỉ có trợ giúp ta một chỗ đánh bại Thần Nữ, mới có thể cứu hồi tiên sinh!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

". . ."

Một câu nói này, rốt cục đả động Hàn Tinh.

"Làm sao đi ra ngoài?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1229: Bức lui

Đối với Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh mà nói, Chúng Thần Mộ Địa cấm chế là khó giải.

Dù là Giang Nhược Hư thực lực muốn so với Bạch Nhạc cường rất nhiều, cũng giống vậy vô pháp đánh vỡ cấm chế.

Có thể Bạch Nhạc lại không giống nhau, hắn căn bản cũng không cần suy nghĩ cái nào loạn thất bát tao đồ vật.

Hàn Tinh trước đó mặc dù cũng biết, Bạch Nhạc tu hành công pháp rất đặc thù, có thể làm tận mắt thấy Bạch Nhạc thi triển Thôn Thiên Quyết, dễ dàng phá vỡ phong ấn thời điểm, trong lòng cũng đồng dạng cực kỳ chấn động, hầu như khó có thể diễn tả bằng ngôn từ.

Đến lúc này, hắn tự nhiên rất rõ ràng, Giang Nhược Hư là triệt để đem sở hữu hy vọng đều đặt ở Bạch Nhạc trên người một người.

Không chỉ là hắn cùng với Giang Nhược Hư sinh tử, còn có toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tồn vong!

... .

Ùng ùng!

Toàn bộ Bán Thần Lĩnh Vực đã bắt đầu tan vỡ.

Tân Gia Minh sắc mặt trắng bệch, nếu như tỉ mỉ quan sát, thậm chí có thể phát hiện, thân thể hắn tại hơi run rẩy.

Ý vị này, cho dù là lấy hắn bán thần thực lực, dĩ nhiên cũng đã có chút

khó khống chế thân thể mình, hắn cũng đã đến bên bờ tan vỡ.

Đương nhiên, Thần Nữ cũng đồng dạng cũng không dễ vượt qua.

Tân Gia Minh điên cuồng như vậy công kích, đối với nàng mà nói, cũng cũng là cực đại gánh vác.

Chính như Tân Gia Minh trước đó nói, nếu không phải đồng dạng khó mà chống đỡ được xuống dưới, hắn căn bản cũng sẽ không cùng Tân Gia Minh thỏa hiệp, bàn điều kiện.

Đáng tiếc, Tân Gia Minh ý chí, so với nàng trong tưởng tượng kiên định nhiều.

"Vì những cái kia ngu xuẩn người phàm, ngươi thậm chí không tiếc bồi thượng ngươi tánh mạng mình? Đáng giá không?"

Sắc mặt có chút khó coi, Thần Nữ trầm giọng hỏi.

"Đối ngươi mà nói không đáng, nhưng đối với ta mà nói. . . Rất đáng giá."

Không quan trọng lắc đầu, Tân Gia Minh bình tĩnh hồi đáp nói.

Thật sâu xem Tân Gia Minh liếc mắt, Thần Nữ lạnh lùng mở miệng nói: "Lần này coi như số ngươi gặp may, bất quá. . . Lần tiếp theo, ta sẽ không lại cho ngươi bàn điều kiện tư cách!"

Đến một bước này, Thần Nữ đúng là vẫn còn thỏa hiệp.

Không phải nàng vô pháp giết chết Tân Gia Minh, mà là giết chết đối phương sau đó, nàng bản thân cũng sẽ nhận bị thương nặng, loại trạng thái này, cho dù là giết Tân Gia Minh, nàng cũng khó mà từ Chúng Tinh điện cao thủ vây công hạ thoát thân.

Giết chết Tân Gia Minh trắc trở, thật là nàng nếu là muốn đi, liền muốn dễ dàng nhiều.

Trong tích tắc, Thần Nữ trên người đột nhiên lộ ra lau một cái thần quang, dễ dàng liền trực tiếp xuyên thủng Bán Thần Lĩnh Vực, mạnh mẽ phá vỡ không gian xông ra.

Thần Nữ từ Bán Thần Lĩnh Vực bên trong lao tới, cũng nhất thời hấp dẫn người khác lực chú ý!

Chỉ là không đợi người khác phản ứng kịp, Thần Nữ cũng đã hóa thành một đạo thần quang, trực tiếp xé rách không gian chạy đi.

Chờ đến người khác phản ứng kịp, muốn đuổi theo thời điểm nhưng là đã sớm không kịp.

"Đi!"

Nhận thấy được Thần Nữ trốn chạy, Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận trong lòng hai người cũng không khỏi phát lạnh, không còn dám có chút do dự, lúc này xoay người hướng xa xa bỏ chạy.

"Cầm xuống!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Chúng Tinh điện điện chủ bàn tay đột nhiên vung lên, lành lạnh mở miệng nói.

Bạch Nhạc muốn đi, hắn ngăn không được, nhưng hôm nay, nhưng là nói cái gì cũng không khả năng nhường Tướng Tinh cùng Yêu Tinh một chỗ chạy đi.

Trong nháy mắt, Chúng Tinh điện cao thủ, nhất thời vây công đi lên, ngạnh sinh sinh đem hai người vây ở Chúng Tinh điện trước.

"Dừng tay!"

Mắt thấy hai người khó có thể bỏ chạy, Tân Gia Minh rốt cục mở miệng nói.

Tân Gia Minh thân phận dù sao khác biệt, huống chi Bạch Nhạc cũng là hắn bức lui, bây giờ hắn vừa mở miệng, Chúng Tinh điện người tự nhiên liền ngừng tay, chỉ là lại như cũ đem Bất Tử Thanh Vương bọn hắn vây khốn, không cho phòng ngừa đối phương đào tẩu.

"Đều tản ra đi, bọn hắn sẽ không trốn, ta có một số việc, yêu cầu theo chân bọn họ đàm luận."

Khoát khoát tay, Tân Gia Minh nhẹ giọng mở miệng nói.

"Tân trưởng lão!"

Chúng Tinh điện điện chủ trầm giọng nói rằng.

"Tin tưởng ta!"

Lắc đầu, Tân Gia Minh kiên trì nói.

Yên lặng chốc lát, Chúng Tinh điện điện chủ cái này mới mở miệng nói, "Tản ra a!"

Có hắn tỏ thái độ, còn có Tân Gia Minh lời nói, Chúng Tinh điện cao thủ lúc này mới tản ra, nhường ra đường đi.

Trước đó muốn trốn, nhưng hôm nay Tân Gia Minh chủ động thả bọn họ đi, bọn hắn tự nhiên cũng liền không nóng nảy trốn.

Không thể không nói, Tân Gia Minh cùng Thần Nữ một trận chiến này,

cũng đồng dạng cho bọn hắn mang đến cực đại chấn động.

Bọn hắn làm sao cũng không nghĩ đến, vị quốc sư này, dĩ nhiên thật có thể bức lui Thần Nữ.

Mọi người tán đi, Tân Gia Minh mang theo Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận trở lại Chúng Tinh điện bên trong, còn có Chúng Tinh điện điện chủ, chỉ này bốn người, người khác bị đuổi.

"Gặp qua quốc sư!"

Hơi hơi ôm quyền, Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận đồng thời hành lễ nói.

"Các ngươi nên biết, Bạch Nhạc là giả a?"

Cũng không có gì nói nhảm, Tân Gia Minh nói thẳng mở miệng hỏi.

". . ."

Thoáng bị kiềm hãm, Bất Tử Thanh Vương rốt cục vẫn gật đầu.

Tân Gia Minh tất nhiên có thể hỏi lên, đã nói, đối phương đã hiểu rõ Thần Nữ thân phận, loại tình huống này, giấu diếm nữa, đã không có ý nghĩa gì.

"Nói cho ta biết, hắn rốt cuộc ai?"

Nhìn chằm chằm Bất Tử Thanh Vương, Tân Gia Minh trầm giọng hỏi.

... ...

"Hô!"

Thở một hơi thật dài, quay đầu liếc mắt nhìn Chúng Tinh Thần Vực, Bạch Nhạc cũng đồng dạng lòng còn sợ hãi.

Lúc trước bước vào Chúng Tinh Thần Vực thời điểm, hắn chẳng thể nghĩ tới, chuyến đi này, vậy mà biết gian nan như vậy, lấy được như vậy hiểm tử nhưng vẫn còn sống cấp độ.

Chúng Tinh Thần Vực đã sắp phải đóng lại, còn có trước đó Thần Nữ lộ diện lúc gây ra động tĩnh quá lớn, bây giờ nơi đây ngược lại hầu như không có người nào.

Thoáng phân rõ một chút phương vị, Bạch Nhạc cùng Hàn Tinh nhất thời hướng về gần nhất thành trấn chạy tới.

Bây giờ việc cấp bách, chính là trước hết nghĩ biện pháp biết rõ ràng, Thần Nữ hướng đi.

"Ngao ô!"

Bên này mới mới vừa rời đi, liền nhất thời vang lên một tiếng rồng gầm!

Lúc trước cùng Bạch Nhạc thất lạc, Tiểu Bạch Long liền một mực tại Chúng Tinh Thần Vực bên trong du đãng, đợi được Chúng Tinh Thần Vực thông đạo mở ra, Tiểu Bạch Long liền đi ra, một mực canh giữ ở lối ra.

Thần Nữ ngụy trang thành Bạch Nhạc dáng vẻ, có thể giấu diếm được người khác, nhưng lại không có khả năng giấu diếm được Tiểu Bạch Long.

Dù sao, Tiểu Bạch Long cùng Bạch Nhạc ở giữa là từng ký kết qua bình đẳng khế ước.

Bây giờ mới gặp lại Bạch Nhạc, Tiểu Bạch Long có vẻ vô cùng hưng

phấn.

Mặc dù Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Long ở giữa cũng rất có ăn ý, có thể Tiểu Bạch Long cuối cùng vô pháp miệng nói tiếng người, rất nhiều chuyện là không giải thích rõ ràng.

Vẻn vẹn hoa gần nửa canh giờ thời gian, Bạch Nhạc cùng Hàn Tinh liền chạy tới gần nhất một cái thành trấn, tùy tiện bắt một cái Tinh Hải Cảnh tu hành giả, lúc này liền biết rõ ràng Thần Nữ hướng đi!

Đương nhiên, nhìn thấy Bạch Nhạc, cái kia Tinh Hải Cảnh tu hành giả cũng hù dọa một cái chết khiếp.

"Chúng Tinh điện!"

Nghe được cái tên này, Hàn Tinh cũng không khỏi nôn một hơi thở, trong mắt hiện lên một tia sát khí!

"Quả nhiên vẫn là bị tiên sinh đoán đúng!"

Hàn Tinh trầm giọng nói rằng: "Giết nhiều người như vậy, Thần Nữ bây giờ thực lực tất nhiên đã khôi phục rất nhiều. . . Nhất định muốn nhanh, chúng ta bây giờ liền chạy tới Chúng Tinh điện!"

"Đợi một chút!"

Tự tay ngăn lại Hàn Tinh, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng: "Thần Nữ đã ly khai hơn một ngày , dựa theo tốc độ bọn họ, bây giờ coi như là chúng ta chạy tới Chúng Tinh điện cũng không kịp. . . Thần Nữ là giả phẫn thân phận ta đi Chúng Tinh điện, dạng này đi, tất nhiên sẽ có phiền phức."

"Ngươi muốn nói cái gì?"

Hàn Tinh có chút tức giận hỏi.

Cùng Giang Nhược Hư cùng một chỗ thời điểm, Giang Nhược Hư hầu hết thời gian nói chuyện, hắn liền không hiểu rõ ý tứ, bây giờ Bạch Nhạc dĩ nhiên cũng là dạng này, xác thực nhường hắn có chút tức giận.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lắc đầu nói: "Dựa theo Giang tiên sinh nói tới. . . Thần Nữ cũng không như trong tưởng tượng mạnh như vậy, như vậy, ta cho rằng. . . Nàng chưa chắc có thể như nguyện, quốc sư có khả năng rất lớn, có thể bức lui nàng."

Nhắc tới cái này, Hàn Tinh cũng bình tĩnh vài phần.

Tân Gia Minh thực lực, hắn rành mạch từng câu, đó là so Giang Nhược Hư càng mạnh tồn tại, có thể nói thế gian đệ nhất!

Chỉ cần Thần Nữ không có khôi phục thần linh thực lực, Tân Gia Minh thật có khả năng bức lui đối phương.

Đây cũng là Giang Nhược Hư phán đoán, hắn đương nhiên sẽ không nghi vấn.

"Ta nghĩ đổi một thân phận!"

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói.

"Thân phận gì?"

"Thiên cơ!"

Trong mắt hiện lên vẻ kinh dị, trong một chớp mắt, Bạch Nhạc dung mạo cùng khí tức liền tùy theo đại biến.

"Ngươi phải lấy tiên sinh thân phận xuất hiện?"

Trong lòng có chút não, Hàn Tinh nhìn lấy Bạch Nhạc bây giờ dáng vẻ, trầm giọng chất vấn.

"Vâng!"

Gật đầu, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói: "Thần Nữ giả trang thân phận ta đánh chết giết chóc, bây giờ ta đã thành tất cả mọi người công địch, nếu là lấy bản thân thân phận xuất hiện, tất nhiên sẽ dẫn tới rất nhiều không tất yếu phiền phức! Huống chi, ta ở cùng với ngươi, mượn Giang tiên sinh thân phận làm việc, cũng hợp lý nhất."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Tối trọng yếu là, ta đã từ Chúng Thần Mộ Địa bên trong thoát khốn sự tình, nhất định không thể để cho Thần Nữ biết rõ, bằng không. . . Nói không chừng nàng sẽ làm ra cái gì tới."

Cái này nói chuyện, nhất thời đả động Hàn Tinh.

Không vì cái gì khác, Hàn Tinh cũng lo lắng Thần Nữ biết được Bạch Nhạc thoát khốn, hội phản hồi Chúng Thần Mộ Địa, cái thời gian đó, Giang Nhược Hư thật có thể chết chắc.

"Ngươi đến tột cùng muốn làm gì?"

"Đánh trước dò xét tin tức, biết rõ ràng hư thực sau đó, suy nghĩ thêm làm thế nào."

Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói: "Chuyện lớn như vậy, tin tức tất phải truyền cực nhanh. . . Ngươi liên hệ người của Quan Lan, rất dễ dàng liền có thể biết được tình huống!"

Gật đầu, Hàn Tinh lúc này liên hệ người của Quan Lan, rất nhanh liền thu được đưa tin.

"Ngươi đoán đúng, quốc sư tránh lui Thần Nữ, chỉ là quốc sư cũng thụ thương. . . Bây giờ, Tướng Tinh, Yêu Tinh cũng đều bị giam lỏng tại Chúng Tinh điện!"

Khẽ vuốt cằm, chiếm được tin tức này, Bạch Nhạc cũng không khỏi thở phào một cái.

Không thể giết chết Tân Gia Minh, liền có nghĩa là, Giang Nhược Hư suy đoán là đúng, Thần Nữ bây giờ, xác thực còn không có khôi phục thần linh thực lực, vô pháp làm đến nghiền ép tất cả.

"Đã như vậy. . . Chúng ta phản ngược lại không cần đi trước Chúng Tinh điện."

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

"Có ý gì?"

Hàn Tinh không hiểu hỏi.

"Nếu chúng ta đi Chúng Tinh điện, Thần Nữ vừa mới bị thua thiệt, tất nhiên sẽ không lộ diện! Nhưng nếu là, chúng ta tại địa phương khác hiện thân. . . Ngươi nói Thần Nữ, có thể hay không chủ động tới tìm chúng ta?"

Trong mắt hiện lên lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói.

Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh là Thần Nữ tự tay Phong Trấn vào Chúng Thần Mộ Địa trong cấm chế, giả sử Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh lộ diện, Thần Nữ tất nhiên kinh nghi, có khả năng rất lớn trực tiếp đi tìm đến, ép hỏi chân tướng.

Dù sao, Giang Nhược Hư không phải Tân Gia Minh, Thần Nữ không có

quá nhiều kiêng kỵ.

Huống hồ, bây giờ Thần Nữ chỉ sợ cũng đồng dạng thụ thương, cái này cũng là đối phó Thần Nữ một cái cơ hội tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1230: Bi thảm Kỷ Thần

"Thần linh. . . Trên đời này, dĩ nhiên thật còn có thần linh còn sống!"

Hít sâu một hơi, Tân Gia Minh trong lòng cũng đồng dạng một hồi rung mạnh.

Nếu như không phải là cùng Thần Nữ đã có qua một lần giao thủ, hắn làm sao cũng sẽ không tin tưởng loại chuyện hoang đường này, nhưng bây giờ, lại là không phải do hắn không tin.

Cũng chỉ có một cái như vậy lý do, mới có thể giải thích đối phương vì sao lại có kinh khủng như vậy thực lực.

"Bạch Nhạc cùng Giang Nhược Hư bọn hắn chết sao?"

Tân Gia Minh hỏi lần nữa.

"Không xác định!"

Lắc đầu, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng mở miệng nói: "Thần Nữ nói Bạch Nhạc đã chết, bất quá, nàng lời nói, chưa đủ để tin!"

Dừng một cái, Bất Tử Thanh Vương tiếp tục nói: "Còn như Giang tiên sinh bọn hắn. . . Chúng ta tận mắt thấy, hắn bị Thần Nữ đánh vào Chúng Thần Mộ Địa trong cấm chế, chưa chắc sẽ chết, thế nhưng sợ rằng rất khó từ trong đi ra."

Những lời này nói ra, không chỉ là Tân Gia Minh, Chúng Tinh điện điện chủ cũng không khỏi một hồi tê cả da đầu.

Sự tình so với hắn tưởng tượng bên trong phức tạp nhiều, cũng nguy

hiểm nhiều.

Bây giờ, cho dù là hắn cũng có chút không biết làm sao.

"Các ngươi nghĩ như thế nào?"

Hơi trầm ngâm chốc lát, Tân Gia Minh hỏi lần nữa.

Cùng Dạ Nhận đối mặt liếc mắt, Bất Tử Thanh Vương rồi mới hồi đáp: "Thần Nữ có thể được quốc sư bức lui, liền có nghĩa là, nàng cũng không như trong tưởng tượng cường đại như vậy, kể từ đó, vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Giang tiên sinh bọn hắn, cũng chưa chắc không thể thoát khốn. . . Ta ý kiến đúng, nghĩ biện pháp trước tìm đánh bọn hắn, bàn bạc kỹ hơn!"

Lúc mới đầu, Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận thật là vì Thần Nữ chấn nhiếp, vô ý thức vâng theo đối phương phân phó.

Dù sao, bọn hắn đối với Chúng Tinh Tiểu Thế Giới cũng không có cảm tình gì, cho dù là tất cả mọi người chết hết, cũng theo chân bọn họ không có quan hệ gì.

Nhưng lúc này đây Thần Nữ cùng Tân Gia Minh sau khi giao thủ bại lui, nhưng là lộ tẩy, mấu chốt nhất đúng, cũng làm cho Bất Tử Thanh Vương bọn hắn ý thức được, trừ theo Thần Nữ một con đường đi vào tối sau đó, còn có hắn lựa chọn!

Hơn nữa, rất nhiều chuyện, bọn hắn không có nói ra.

Trong chuyện này, mấu chốt nhất một vòng, vẫn còn tại Bạch Nhạc trên người.

Bọn hắn vô cùng rõ ràng, không có Bạch Nhạc, bọn họ là vô pháp ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, hoặc có lẽ là, cho dù là thật có thể ly

khai, đối mặt Hải Thần, cũng là chắc chắn phải chết!

Chỉ có Bạch Nhạc còn sống, bọn hắn đối kháng Thần Nữ mới có ý nghĩa.

Phủ nhận, vậy còn không như thẳng thắn theo Thần Nữ.

Cái gì đúng sai, thiện ác đều không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Đối bọn hắn mà nói, quyền lợi mới là vĩnh hằng!

... ...

"Không thể hồi Quan Lan!"

Hàn Tinh kiên quyết hồi đáp nói.

Hắn rất quen thuộc Giang Nhược Hư, so bất luận kẻ nào đều biết, tự nhiên rất rõ ràng, Giang Nhược Hư tuyệt đối sẽ không nguyện ý bả nguy hiểm mang cho Quan Lan.

"Ta cũng không muốn nhường Quan Lan rơi vào trong nguy hiểm. . . Chỉ là, ngươi cho rằng, dựa vào chúng ta, cho dù là dẫn Thần Nữ, là nàng đối thủ sao?"

Xòe bàn tay ra, Bạch Nhạc có chút bất đắc dĩ hỏi ngược lại.

Cái này vừa hỏi, nhưng cũng nhường Hàn Tinh hơi chậm lại.

Thần Nữ mạnh mẽ bao nhiêu, hắn tự nhiên cũng vô cùng rõ ràng, cho dù là ở chỗ Tân Gia Minh trong chiến đấu, đã đánh đến lưỡng bại câu thương, có thể nhưng cũng không phải là hắn cùng với Bạch Nhạc hai người có khả năng đối phó.

Nếu là không có hắn trợ thủ, coi như là dẫn Thần Nữ, cũng là tự tìm

đường chết!

Bản thân hắn có chết hay không, hắn không quan tâm, nhưng cái này lại quan hệ, cứu hồi Giang Nhược Hư hy vọng.

Nếu như Giang Nhược Hư chết. . . Muốn Quan Lan có ích lợi gì?

Hàn Tinh đầu óc có chút loạn, nhưng lại đúng là vẫn còn thỏa hiệp.

"Không thể hồi Quan Lan, ta có thể dùng tiên sinh danh nghĩa, mời một ít Quan Lan cao thủ tới phối hợp."

Do dự một chút, Hàn Tinh thỏa hiệp nói.

"Đủ đủ!"

Gật đầu, Bạch Nhạc cũng đồng dạng đáp ứng.

Những cái kia Quan Lan học sinh, xác thực cũng không được tác dụng quá lớn, chỉ cần có thể đưa tới như Đinh lão như thế Quan Lan cao thủ, cũng đã đủ đủ.

"Ngươi nghĩ bả địa điểm định ở đâu?"

Sẽ không Quan Lan, cho dù là triệu tập hắn cao thủ đến, cũng hầu như muốn Định Nhất cái thích hợp địa phương mới được.

Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc khóe miệng liền hiện lên vẻ tươi cười, nhẹ giọng nói: "Làm sinh không bằng làm thục, đi Đông Nam quận đi. . . Còn hồi Vân thành!"

... ...

"Hắt xì!"

Trở lại trong phủ, Kỷ Thần đánh một cái hắt xì, trong lòng mơ hồ có một loại dự cảm bất tường.

Lần này Chúng Tinh Thần Vực chuyến đi, đối với hắn mà nói, thu hoạch tương đối khá.

Mặc dù không thể như Bạch Nhạc bọn hắn một dạng xông vào Chúng Tinh Thần Vực chỗ sâu nhất, nhưng hắn thu hoạch cũng tốc độ không ít! Đoạt xá Kỷ Linh sau đó, hắn vốn là rất khó khôi phục tu vi, có thể bằng vào lần này Chúng Tinh Thần Vực chuyến đi, nhưng là nhường hắn đơn giản liền tu hồi Hóa Hư Cảnh.

Mặc dù khoảng cách khôi phục đỉnh phong còn có một khoảng cách rất lớn, nhưng có Hóa Hư thực lực ăn mồi, trong lòng cũng liền an ổn rất nhiều.

Huống chi, trừ cái đó ra, hắn còn được một tin tức.

Từ Chúng Tinh Thần Vực sau khi đi ra, Bạch Nhạc giống như là điên một dạng, trực tiếp trêu chọc đến Chúng Tinh điện trên đầu, bây giờ đã bị Chúng Tinh điện hạ lệnh phải giết, chỉ cần Bạch Nhạc dám mạo hiểm đầu, liền ắt sẽ lọt vào khắp thiên hạ cao thủ truy sát.

Loại tình huống này, hắn căn bản cũng không tin tưởng Bạch Nhạc có thể chống đỡ bao lâu.

Đương nhiên, vô pháp tự tay báo thù, khả năng xem như là một điểm tiếc nuối. . . Bất quá, chỉ cần có thể giết chết Bạch Nhạc, hắn cũng đã phi thường thỏa mãn.

... ...

Thời gian thoáng một cái đã qua!

Ba ngày thời gian trôi qua, Bạch Nhạc tại Chúng Tinh điện trận chiến kia, đã truyền sôi sùng sục, hầu như thiên hạ đều biết.

Đương nhiên, chân chính biết rõ chân tướng, giới hạn tại Tân Gia Minh cùng Chúng Tinh điện điện chủ, người khác căn bản không biết nội tình, chỉ cho là là Bạch Nhạc nổi điên!

Đồng thời, về Tử Vi Đế Tinh tiên đoán, cũng đồng dạng càng ngày càng nghiêm trọng.

Bạch Nhạc tên này, quả thực như tai tinh, để cho người ta tránh chi e sợ cho không kịp.

Không, so với cái này nghiêm trọng hơn!

Không chút nào khoa trương nói, chỉ cần có cơ hội , bất kỳ cái gì một cái tu hành giả, cũng sẽ không buông bỏ giết chết Bạch Nhạc cơ hội!

Đây mới thực là thiên hạ cùng địch!

Liền mang theo, trước đây chống đỡ Bạch Nhạc Giang Nhược Hư cũng giống vậy lọt vào nghi vấn.

Cho dù là Quan Lan nội bộ, cũng có một chút bất đồng thanh âm.

Chỉ là, lại cũng có rất ít người biết, vừa lúc đó, Quan Lan cao thủ, toàn bộ đều thu được Hàn Tinh đưa tin, bây giờ đang chạy về Đông Nam quận trên đường.

Hơn nữa xuất phát từ đủ loại nguyên nhân, tin tức cũng không có để lộ.

Cho dù là Chúng Tinh điện bên kia, cũng đồng dạng không có thu được bất kỳ tiếng gió nào.

Lặng yên không một tiếng động ở giữa, Bạch Nhạc cùng Hàn Tinh đã trở lại Vân thành.

"Bây giờ đi đâu?"

Trở lại Vân thành, có ở cái nào đặt chân cũng cũng là vấn đề.

Bạch Nhạc hôm nay là mượn Giang Nhược Hư thân phận xuất hiện, một khi lộ diện cũng đồng dạng sẽ chọc cho tới cực đại phiền phức.

"Tất nhiên đến Đông Nam quận, tự nhiên đến làm cho vị kia quận trưởng đại nhân, hơi tận tình địa chủ!"

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc tùy ý hồi đáp nói.

Lúc trước hắn chính là thiếu chút nữa thì chết ở Kỷ Thần trên tay, trước đây bị tình thế ép buộc, Bạch Nhạc cầm đối phương không có biện pháp gì, nhưng lại cũng không có nghĩa là, chuyện này liền nhẹ nhàng như vậy bỏ qua.

Bây giờ, lần nữa trở lại Vân thành, luôn là muốn đi gặp đối phương thảo một điểm lợi tức.

Hơi chậm lại, Hàn Tinh cũng không khỏi có chút không nói.

Bằng tâm mà nói, Kỷ Thần thật cũng quá xui xẻo.

Lúc trước, đã bị Dạ Nhận đánh lén trảm thân thể, chỉ còn một luồng tàn hồn chạy trốn!

Bây giờ, Bạch Nhạc lần nữa trở lại Vân thành, còn muốn tìm hắn, chỉ có thể nói là đen đủi.

Đương nhiên, Hàn Tinh đối hắn cũng không cái gì đồng tình.

Lúc trước Kỷ Thần thậm chí dám cùng Giang Nhược Hư gọi nhịp, chỉ bằng điểm này, đáng chết.

Lấy Hàn Tinh cùng Bạch Nhạc thực lực, muốn tách ra người khác tai mắt, tự nhiên phi thường dễ dàng.

Trong chốc lát, hai người liền trực tiếp xuất hiện tại Kỷ Thần quận thủ phủ bên trong.

Bên này Kỷ Thần thậm chí đều còn chưa kịp phản ứng đâu, liền chợt cảm giác được một hồi khủng bố áp lực đánh tới, khí tức trực tiếp bị tập trung!

Trong nháy mắt, Kỷ Thần nhất thời một hồi tê cả da đầu!

Đã bị đối phương thần niệm tập trung, hắn bây giờ coi như là chạy đều không địa phương chạy đi.

Chỉ là, hắn làm sao cũng không nghĩ ra, Giang Nhược Hư làm sao lại xuất hiện ở nơi này.

"Quận trưởng đại nhân, biệt lai vô dạng a!"

Đẩy cửa phòng ra, Bạch Nhạc cùng Hàn Tinh hai người trực tiếp xuất hiện tại Kỷ Thần trước mặt, nhàn nhạt mở miệng nói.

Cứ việc Kỷ Thần đã đoạt xá Kỷ Linh, thật là đối với Hàn Tinh cùng Bạch Nhạc mà nói, tự nhiên rất nhẹ nhàng là có thể nhận ra thân phận của hắn.

Lúc trước ly khai Đông Nam quận sau đó, Bạch Nhạc liền lại không có chú ý qua Kỷ Thần sự tình, mặc dù đoán được Kỷ Thần tất nhiên sẽ đoạt

xá, nhưng lại cũng không nghĩ đến, đối phương vậy mà biết đoạt xá Kỷ Linh.

Loại này hành vi, cũng làm cho Bạch Nhạc càng phát ra trơ trẽn!

Ngay cả mình thân nhi tử đều có thể ngoan hạ tâm lai đoạt xá, người như thế, còn có chuyện gì, là làm không được?

"Giang tiên sinh, đại giá quang lâm, vẻ vang cho kẻ hèn này!"

Mạnh mẽ cố nặn ra vẻ tươi cười, Kỷ Thần vội vã mở miệng nói.

"Quận trưởng đại nhân, ba năm trước đó, ngươi cũng không phải là nói như thế a."

Khóe miệng hiện lên vẻ tươi cười, Bạch Nhạc thong thả mở miệng nói.

". . ."

Trên mặt lộ ra một tia xấu hổ, Kỷ Thần có chút khó chịu, nhưng lại cuối cùng cái gì cũng không dám nói.

Tất phải người cường!

Năm đó hắn liền trêu chọc không nổi Giang Nhược Hư, bây giờ hắn càng phi thường rõ ràng điểm này.

Không thể trêu vào, vậy thì tự nhiên chỉ có thể chịu thua.

Cũng may, hắn tự nhận là, trước đây cũng không có bả Giang Nhược Hư làm mất lòng, hắn chân chính kết xuống tử thù, chỉ là Bạch Nhạc mà thôi.

Bây giờ, Bạch Nhạc không thể từ Chúng Tinh Thần Vực bên trong đi ra,

hắn tự nhiên liền an tâm nhiều.

Đáng tiếc, hắn cũng không rõ ràng, trước mặt vị này Giang tiên sinh, chính là Bạch Nhạc ngụy trang.

"Chúc mừng Giang tiên sinh, an toàn từ Chúng Tinh Thần Vực thoát thân!"

Hơi hơi ôm quyền, Kỷ Thần cười mở miệng nói.

"Mượn quận trưởng đại nhân cát ngôn."

Xem Kỷ Thần liếc mắt, Bạch Nhạc giống như cười mà không phải cười mở miệng nói: "Chúng ta không mời mà tới, sợ là muốn quấy rầy quận trưởng đại nhân vài ngày. . . Sẽ không quá phiền phức a?"

"Sẽ không, đương nhiên sẽ không!"

Cười ha ha, Kỷ Thần nhiệt tình hồi đáp nói: "Giang tiên sinh có thể tới, là ta vinh hạnh, làm sao lại phiền phức."

"Vậy thì quấy rầy!"

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói: "Còn có, chúng ta đến Đông Nam quận sự tình, bây giờ còn cần bảo mật. . . Nếu như tiết lộ ra ngoài, sợ rằng sẽ rước lấy một chút phiền toái, quận trưởng đại nhân minh bạch ta khó xử sao?"

"Giang tiên sinh yên tâm, tuyệt đối sẽ không có nửa chữ tiết lộ ra ngoài, bằng không, ngài tận có thể cầm ta là hỏi."

Cứ việc hận hàm răng ngứa, có thể Kỷ Thần lại y nguyên vẫn là không thể không vỗ bộ ngực bảo đảm nói.

Mặc dù không hề có một chữ uy hiếp, thật là hắn lại như cũ có thể minh bạch Giang Nhược Hư ý tứ, bây giờ loại tình huống này, hắn nào dám đắc tội Giang Nhược Hư.

Huống chi, Giang Nhược Hư cũng không phải Bạch Nhạc, cho dù là tiết lộ hành tung, lại có ý nghĩa gì?

Chẳng lẽ, không có Bạch Nhạc, Chúng Tinh điện sẽ còn cùng Giang Nhược Hư làm khó dễ sao?

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1231: Vây giết Bạch Nhạc

Bạch Nhạc cứ như vậy tại quận thủ phủ ở lại, hơn nữa, là tối cao quy cách đãi ngộ loại kia.

Còn như liên hệ Quan Lan sự tình, thì là hoàn toàn do Hàn Tinh tới phụ trách.

Hàn Tinh thân phận quá đặc thù, cho tới nay, hắn vốn là có thể đứng ra đại biểu Giang Nhược Hư, bây giờ từ hắn liên hệ người khác, tự nhiên cũng đồng dạng sẽ không có vẻ đột ngột.

Ở chỗ này ở ngắn ngủi không đến hai ngày thời gian, cũng đã lần lượt có Quan Lan cao thủ chạy tới.

Bạch Nhạc cũng không có gấp gặp những người này.

Trên thực tế, hắn cũng căn bản không biết những cao thủ này, tùy tiện gặp nhau, ngược lại sẽ lộ ra sơ hở.

Hơn nữa, rất nhiều chuyện, hắn cũng không khả năng minh bạch nói ra.

Bất quá, từ tới nơi này, trên thực tế, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã nghĩ kỹ toàn bộ kế hoạch.

Bây giờ, chỉ cần Hàn Tinh dựa theo kế hoạch thực hiện là được.

... ...

"Vây giết Bạch Nhạc?"

May là những thứ này Quan Lan cao thủ trước khi tới cũng biết, Giang Nhược Hư tất nhiên là có đại động tác, có thể nghe thế tin tức thời điểm, nhưng cũng vẫn bị chấn không nhẹ.

"Hàn Tinh, trước đó Chúng Tinh điện chuyện phát sinh, ngươi không phải không biết rõ a? Quốc sư tự mình xuất thủ, cũng không thể làm gì đối phương, thậm chí có nghe đồn nói, quốc sư còn chịu bị thương cực kỳ nặng! Chúng ta những người này, mặc dù đều là Hóa Hư, có thể cùng quốc sư so với, thực lực sai biệt khả năng liền thực sự quá lớn."

Cười khổ một tiếng, một vị Quan Lan cao thủ mở miệng nói.

"Không có các ngươi muốn khoa trương như vậy."

Lắc đầu, Hàn Tinh từ tốn nói: "Ta so với các ngươi càng giải hắn, có chút nội tình, bây giờ không tiện nói, thế nhưng sau này, các ngươi tất nhiên sẽ minh bạch."

Dừng một cái, Hàn Tinh tiếp tục nói: "Bạch Nhạc cùng quốc sư đánh một trận, quốc sư tuy thụ thương, nhưng hắn nhưng cũng đồng dạng thụ thương, phải trừ hết hắn, bây giờ chính là cơ hội tốt nhất, bằng không, một khi nhường hắn khôi phục lại. . . Đó mới thực sự là không có bất kỳ hy vọng."

"Hơn nữa, không nên quên, còn có tiên sinh ở đây."

Nói đến đây, Hàn Tinh sắc mặt cũng không khỏi lộ ra lau một cái ngạo sắc.

Nhắc tới cái này, mọi người lúc này mới ý thức được, Tân Gia Minh vị quốc sư này tuy có thể nói thiên hạ đệ nhất nhân, thật là Giang Nhược Hư nhưng cũng cũng là cao thủ hàng đầu nhất.

Qua nhiều năm như vậy, đã không ai thực sự được gặp Giang Nhược Hư xuất thủ.

Bây giờ, Giang Nhược Hư xuất thủ lần nữa, vậy liền thực sự là thật có khả năng phải giết đối phương.

"Tiên sinh có từng nói qua, vì sao nhất định muốn nhúng tay việc này?"

Một cái khác Quan Lan cao thủ theo mở miệng hỏi.

Mặc dù thật có hy vọng vây giết Bạch Nhạc, bọn hắn cũng không muốn nhúng tay.

Quan Lan xưa nay không nhúng tay việc này, đây cũng là Giang Nhược Hư trước đây định ra quy củ.

Huống chi, Chúng Tinh điện đã nhúng tay, vô luận từ cái kia góc độ xem, tựa hồ cũng không có vượt qua Chúng Tinh điện đi xuất đầu cần phải a.

Lời nói không khách khí lời nói, cho dù là thật muốn vây giết Bạch Nhạc, vậy cũng nên Chúng Tinh điện người thu tiền xâu.

Chuyện này. . . Căn bản không phù hợp Quan Lan mục đích, cũng không phù hợp Giang Nhược Hư phong cách hành sự!

Phải biết, trước đây Giang Nhược Hư chống đỡ Bạch Nhạc thời điểm, thà rằng một mình đối kháng Chúng Tinh điện áp lực, cũng không nhường Quan Lan cuốn vào.

"Vạn năm đại kiếp nạn, quan hệ tất cả mọi người sinh tử. . . Trong này ẩn tình, bây giờ không thể nói."

Lắc đầu, Hàn Tinh cũng không cách nào giải thích, chỉ có thể như thế mờ nhạt có lệ đi qua.

Nói tới mức này, tự nhiên cũng liền không tốt hỏi tới.

Qua nhiều năm như vậy, Giang Nhược Hư tích lũy nhân phẩm xác thực vững vàng, đến loại thời điểm này, Giang Nhược Hư tất nhiên mở miệng, xác thực không có gì lý do cự tuyệt.

Dù sao, lần này không phải muốn cùng Chúng Tinh điện là địch, mà là cùng Chúng Tinh điện đứng ở cùng trên lập trường.

"Tiên sinh, làm sao khẳng định, Bạch Nhạc nhất định sẽ trúng kế?"

Cái này cũng cũng là một kiện khó mà giải thích sự tình.

"Cùng Chúng Tinh Thần Vực có quan hệ!"

Dựa theo Bạch Nhạc chuẩn bị từ trước lí do thoái thác, Hàn Tinh trầm giọng hồi đáp nói.

Một câu nói này, khả năng liền cấp cho người khác quá nhiều không gian tưởng tượng.

Vô luận hướng phương hướng nào thượng lý giải đều có thể.

Còn có, Giang Nhược Hư lần thứ hai bước vào Chúng Tinh Thần Vực còn có thể đi ra sự tình, dù sao cũng chẳng có ai lại hoài nghi.

"Đã như vậy, bọn ta tự nhiên nghe theo tiên sinh điều khiển!"

Đối mắt nhìn nhau một chút, những thứ này Quan Lan cao thủ, nhất thời liền đạt thành ý kiến thống nhất!

"Đa tạ chư vị viện thủ!"

Khẽ khom người, hướng về mọi người cúi đầu, Hàn Tinh nghiêm túc mở miệng nói: "Việc này kết sau đó, tiên sinh tất có hậu báo!"

"Tiên sinh khách khí!"

Khoát khoát tay, cái kia Quan Lan cao thủ vừa cười vừa nói: "Nhiều năm như vậy, chúng ta có thể như thế an ổn tu hành, ai không bị qua Giang tiên sinh ân huệ? Bất quá hơi tận một phần lực mà thôi, cũng là vì tự chúng ta, chúng ta tin tưởng Giang tiên sinh."

... .

"Vạn sự sẵn sàng!"

Đạt được Hàn Tinh hồi phục, Bạch Nhạc cũng rốt cục thở phào một cái.

Lần này Quan Lan bên kia tổng cộng tới mười ba vị cao thủ, toàn bộ đều là Hóa Hư Cảnh cường giả, hơn nữa, bên trong năm người đều là Hóa Hư đỉnh phong cường giả, như vậy xa hoa đội hình, hầu như đã có thể so với Chúng Tinh điện.

Chỉ cần Thần Nữ vào cuộc, liền tất nhiên có lực đánh một trận.

"Ngươi định làm như thế nào? Trực tiếp bại lộ thân phận?"

Hàn Tinh trầm giọng hỏi.

"Tự nhiên không thể nói thẳng, bằng không, Thần Nữ không có tới, sợ là Chúng Tinh điện người liền muốn tới trước."

Lắc đầu, Bạch Nhạc giải thích, "Nói không chừng, còn phải mượn vị này quận trưởng đại nhân đông phong mới được."

". . ."

Mặc dù không biết Bạch Nhạc muốn phải làm sao, có thể nghe thế, Hàn Tinh trong lòng vẫn là không nhịn được vì Kỷ Thần mặc niệm một chút.

Vị này thật là hết sức xui xẻo a!

Bất quá, cái này nhân quả cuối cùng cũng là hắn Kỷ Thần trước đây chính mình kết xuống, chẳng trách người bên ngoài.

... ...

Những ngày gần đây, Kỷ Thần luôn có một ít tâm thần không yên!

E hai ngày này, dĩ nhiên nhận được tin tức, chẳng những có Hóa Hư Cảnh cao thủ bước vào Vân thành, liền nhường hắn càng phát ra có chút đứng ngồi không yên.

Không làm chuyện trái lương tâm không sợ quỷ gõ cửa!

Có thể hỏi đề chính là ở chỗ, hắn làm chuyện trái lương tâm hơi nhiều a!

Vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Giang Nhược Hư đều để hắn khó có thể yên tâm.

"Đại nhân!"

Hầu như cũng ngay lúc đó, Kỷ Thần tâm phúc lặng yên đi tới, ghé vào Kỷ Thần bên tai, nhẹ giọng nói: "Vừa mới nhận được tin tức, Chúng Tinh điện có thể phải đối Giang Nhược Hư ra tay. . . Những thứ này vừa mới chạy tới Vân thành người, là Chúng Tinh điện cao thủ."

"Cái gì?"

Nghe vậy, Kỷ Thần sắc mặt nhưng là không khỏi đột nhiên biến đổi.

"Ngươi còn đánh nghe được cái gì?"

"Có người nói, Giang Nhược Hư cùng Bạch Nhạc có cấu kết. . . Lần này đến Vân thành đến, động cơ không tinh khiết!"

". . ."

Trong nháy mắt, Kỷ Thần sắc mặt nhất thời có chút khó coi, "Ngươi có thể khẳng định, tới là Chúng Tinh điện cao thủ?"

"Tám chín phần mười! Trừ Chúng Tinh điện người, người của Quan Lan, cũng tại hướng Vân thành đuổi. . . Chuyện này, phiền phức rất lớn, một cái xử lý không tốt, chỉ sợ chúng ta liền sẽ bị liên lụy!"

"Ý ngươi là. . . Chúng ta bây giờ thông tri Chúng Tinh điện?"

"Không ổn!"

"Giang Nhược Hư cũng không phải người ngu, qua nhiều năm như vậy, ai biết hắn tại Chúng Tinh điện có hay không chôn xuống quân cờ, nếu chúng ta thông tri Chúng Tinh điện, khó bảo toàn không bị hắn phát hiện, đến lúc đó, phiền phức hay là chúng ta."

"Ý ngươi đâu?"

"Nhiều rải một ít tin tức đi ra ngoài, thật thật giả giả trộn lẫn đến một chỗ. . . Đến lúc đó, ngoại nhân liền những tin tức kia là thật cũng không biết, liền chớ đừng nói chi là, tìm ra là ai rải tin tức."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1232: Vào cốc

Kỷ Thần nhân phẩm không ra thế nào địa, khả năng lực cũng đối không kém.

Một khi làm ra quyết định, thế cục rất nhanh liền dựa theo hắn dự liệu phương hướng mà đẩy mạnh.

Toàn bộ Vân thành, không nên nói toàn bộ Đông Nam quận, truyền tới rất nhiều cái phiên bản lời đồn.

Có nói, Bạch Nhạc liền giấu ở Vân thành, có nói, Bạch Nhạc cùng Giang Nhược Hư cấu kết, còn có nói, Giang Nhược Hư cùng Chúng Tinh điện liên thủ chuẩn bị vây giết Bạch Nhạc.

Nói chung nói cái gì cũng có, hơn nữa, căn bản không cầm ra thiết thực chứng cứ đến, có thể mỗi một chủng lời đồn vừa tựa hồ đều có mũi có, để cho người ta khó mà phân biệt thật giả.

Đương nhiên, đây là nhằm vào những cái kia hoàn toàn không rõ chân tướng người.

Chân chính biết rõ một ít nội tình, nhưng là rất dễ dàng liền từ giữa tìm ra manh mối.

Mấu chốt nhất một điểm ở chỗ. . . Giang Nhược Hư ngay tại Vân thành!

Tại nhiều như vậy giả trong tin tức, đây mới là Kỷ Thần chân chính muốn phóng xuất tin tức.

Rất hiển nhiên, hắn mục đạt được.

Đáng tiếc, Kỷ Thần chính mình cũng không biết, cái này bản thân liền là Bạch Nhạc muốn dẫn đạo hắn làm.

Cái này ngược lại cũng không phải nói Kỷ Thần thật có nhiều ngu xuẩn, mà là bởi vì song phương nắm giữ tin tức hoàn toàn không ngang nhau.

... ...

Tin tức truyền rất nhanh, không quá hai ngày, Chúng Tinh điện liền cũng đồng dạng nhận được tin tức.

"Giang Nhược Hư tại Vân thành? Điều này sao có thể!"

Thu được tin tức này, Chúng Tinh điện điện chủ phản ứng đầu tiên chính là chỗ này là giả tin tức.

Dù sao, xuyên thấu qua Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận, hắn biết rõ, Giang Nhược Hư là bị Thần Nữ đánh vào Chúng Thần Mộ Địa trong phong ấn, loại tình huống này, muốn đánh vỡ cấm chế đi ra nói dễ vậy sao!

Huống chi, ra lớn như vậy biến cố, giả sử Giang Nhược Hư thật đi ra, chắc cũng là trước tiên chạy tới Chúng Tinh điện tới thương lượng đối sách, mà không phải không hiểu lắm chạy đến Đông Nam quận đi, đây căn bản không có chút ý nghĩa nào!

Chính là bởi vì những nguyên nhân này, mới khiến cho hắn trước tiên liền sơ xuất tin tức này.

Chúng Tinh điện không tin, tuy nhiên lại có người tin a!

Che giấu tung tích Thần Nữ, chiếm được tin tức này sau đó, hầu như trước tiên liền tạc.

Người bên ngoài không rõ ràng, thật là nàng là quá rõ ràng điều này có ý vị gì!

Chỉ bằng Giang Nhược Hư là căn bản không có khả năng từ Chúng Thần Mộ Địa trong cấm chế trốn ra được, giả sử tin tức này là thật, liền có nghĩa là. . . Giang Nhược Hư rất có thể tại Chúng Thần Mộ Địa bên trong tìm được Bạch Nhạc!

Ảnh hưởng này khả năng liền thiên đại!

Lấy Thần Nữ thân phận cùng thực lực, nàng căn bản cũng không quan tâm người khác, vô luận Giang Nhược Hư cũng tốt, Bất Tử Thanh Vương bọn hắn cũng tốt, thậm chí là bức lui Tân Gia minh, cũng không có bị nàng để vào mắt.

Có thể duy chỉ có Bạch Nhạc không giống nhau!

Tạo Hóa Thông Thiên Quyết cho nàng áp lực quá lớn, nếu như không phải có thể đem Bạch Nhạc triệt để đóng đinh tại Chúng Thần Mộ Địa bên trong, sẽ tạo thành cái dạng gì ảnh hưởng, quả thực vô pháp đánh giá.

Hầu như căn bản không cần suy nghĩ, nhận được tin tức trong nháy mắt, Thần Nữ liền quyết định.

Vô luận tin tức này là thật hay giả, nàng đều nhất định muốn đi một chuyến Vân thành, tra rõ ràng mới có thể an tâm.

Cứ việc bây giờ nàng trạng thái cũng không được khá lắm, có thể nàng cũng không tin, cái này Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, trừ Tân Gia Minh ở ngoài, còn có thể có cái thứ hai bán thần cường giả.

... ...

Bóng đêm phủ xuống!

Mượn lấy bóng đêm, Thần Nữ lặng yên không một tiếng động liền lén vào quận thủ phủ bên trong.

Lấy Thần Nữ thực lực, Bạch Nhạc người mang Thông Thiên Ma Công, có ý định che giấu khí tức tình huống dưới, nàng chưa chắc có thể phát hiện, thật là tìm được Hàn Tinh, nhưng bây giờ không phải việc khó gì.

Lúc trước, Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh là nàng một chỗ đánh vào Chúng Thần Mộ Địa, tìm được Hàn Tinh, liền cùng tìm được Giang Nhược Hư không có gì khác biệt!

Trong tích tắc, Thần Nữ trong lòng liền lộ ra lau một cái khủng bố sát khí!

Đến nàng thực lực bực này, căn bản không cần gì ngụy trang, cũng không cần vòng quanh, phát hiện Hàn Tinh, căn bản không cố kỵ chút nào, lúc này liền trực tiếp động thủ!

Ùng ùng!

Hô hấp ở giữa, khủng bố thần lực chợt bạo phát, nửa toà quận thủ phủ trực tiếp bị nghiền nát, khủng bố khí cơ trực tiếp rơi vào Hàn Tinh trên người.

Bên này vừa động thủ, Hàn Tinh trên người liền nhất thời tuôn ra một hồi như kim đâm hàn ý, không dám có chút do dự, giơ tay lên chính là một kiếm, hướng về đối phương khí tức khởi nguồn chém xuống đi.

Như thế đại động tĩnh, nhưng là nhất thời làm cho cả quận thủ phủ, thậm chí là toàn bộ Vân thành đều vỡ tổ.

"Bạch Nhạc! ! !"

Cừu nhân gặp mặt đặc biệt đỏ mắt, Kỷ Thần nhất thời liền nổi điên.

Bằng thực lực của hắn, còn chưa đủ để lấy phân biệt ra được cái này Bạch Nhạc là Thần Nữ giả trang, nhận thấy được đối phương cũng dám tại chính mình quận thủ phủ động thủ, lúc này liền tạc.

Trong tích tắc, toàn bộ quận thủ phủ lúc này bị sát trận bao phủ!

Vạn Tượng Sát Trận!

Lúc trước muốn giết chết Bạch Nhạc thời điểm, hắn liền động tới một lần Vạn Tượng Sát Trận, đáng tiếc bởi vì Giang Nhược Hư nhúng tay, không thể thành công, ngược lại bị trảm thân thể.

Có thể vô luận như thế nào, Vạn Tượng Sát Trận lại thật là không tầm thường sát trận, điểm này không thể nghi ngờ.

Bây giờ tại quận thủ phủ bên trong bố trí xuống Vạn Tượng Sát Trận, ngược lại cũng sẽ không nhằm vào Bạch Nhạc, mà là lý do an toàn, dùng cho thủ đoạn tự vệ!

Dù sao, bây giờ thực lực của hắn còn có thể khôi phục lại đỉnh phong, cần phải mượn đại trận chi lực, mới có thể cam đoan chính mình an toàn.

Giang Nhược Hư lúc xuất hiện, hắn thiếu chút nữa dẫn động sát trận, chỉ là, bởi vì Giang Nhược Hư không có đối với hắn động sát khí, lúc này mới ẩn nhẫn lại.

Nhưng hôm nay, chứng kiến Bạch Nhạc xuất hiện ở chính mình trong phủ, hắn nơi nào còn có thể nhịn xuống.

Nếu thật là Bạch Nhạc, đối với Kỷ Thần tự nhiên sẽ nhiều mấy phần đề phòng, thật là Thần Nữ lại không biết đạo Bạch Nhạc cùng Kỷ Thần ở

giữa còn có ân oán, căn bản là mỗi phòng bị, trong nháy mắt, liền trực tiếp rơi vào Vạn Tượng Sát Trận bên trong.

Chỉ là. . . Thần Nữ cũng căn bản không quan tâm!

Trừ Bạch Nhạc cùng Tân Gia Minh hai người này bên ngoài, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong , bất kỳ cái gì mọi người không bị Thần Nữ để vào mắt.

Vạn Tượng Sát Trận mặc dù rất mạnh, có thể vậy cũng muốn xem nhằm vào người là ai.

Muốn uy hiếp được Thần Nữ, chính là một cái Vạn Tượng Sát Trận còn còn thiếu rất nhiều xem.

Con mắt cũng không có quét Kỷ Thần một chút, Thần Nữ trực tiếp rơi thẳng đến Hàn Tinh trước mặt.

"Phốc!"

Ngạnh kháng Thần Nữ một kích, Hàn Tinh sắc mặt trắng nhợt, mãnh mẽ khạc ra một búng máu, cả người rút lui ra năm, sáu bước, rồi mới miễn cưỡng đứng vững thân hình.

Tới!

Bạch Nhạc dù sao không phải là Giang Nhược Hư, trước đó đối với Bạch Nhạc cái kế hoạch này, hắn trên thực tế cũng cũng không có bao nhiêu lòng tin, có thể làm Thần Nữ chân chính hiện thân, trong lòng hắn cũng đồng dạng một hồi sôi trào!

Phải biết, cái này thật là chính quan hệ Giang Nhược Hư sinh tử, đối với hắn mà nói, đây cũng là cơ hội tốt nhất!

Cho dù là đánh bạc tính mệnh không muốn, hắn cũng nhất định muốn bắt lại cơ hội lần này.

Ngay tại lúc đó, cách đó không xa trong viện tử, Bạch Nhạc cũng đồng dạng cảm thụ được Thần Nữ khí tức, lặng yên từ trong phòng bước ra tới.

"Giang Nhược Hư đâu? Các ngươi làm sao đi ra?"

Trong mắt hiện lên một luồng hàn mang, Thần Nữ lành lạnh mở miệng ép hỏi.

Cũng cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc thanh âm thong thả vang lên, "Đến mà không trả lễ thì không hay, Chúng Thần Mộ Địa bên trong, bị tiền bối tính toán không nhẹ. . . Bây giờ, cũng xin tiền bối nhiều tốn chút tâm tư đi."

Thản thản nhiên đi ra, Bạch Nhạc không nhanh không chậm đi tới Hàn Tinh bên người, ngẩng đầu đón nhận Thần Nữ ánh mắt.

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Thần Nữ lúc này liền kham phá Thiên Cơ Biến thần thông.

Dạng này huyễn thuật thần thông, giấu diếm được bình thường Hóa Hư cường giả dễ dàng, có thể tưởng tượng muốn giấu diếm được Thần Nữ, khả năng liền thực sự quá miễn cưỡng.

Vẻn vẹn liếc mắt, Thần Nữ liền kham phá Bạch Nhạc thân phận.

PS: Mau hơn năm, sự tình hơi nhiều, mời một chút giả, hôm nay liền chương một.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1233: Chiến đấu kịch liệt

"Không có khả năng, ngươi làm sao trốn ra được?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Thần Nữ có chút khó có thể tin hỏi tới.

Bạch Nhạc còn sống đi ra, cái này có thể so với Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh từ Chúng Thần Mộ Địa bên trong trốn ra được gian nan quá nhiều, cũng nguy hiểm quá nhiều.

Người khác không biết, thật là nàng đi không được khả năng không rõ ràng chúng thần phong ấn khủng bố, phải biết, nàng thật là tự tay đem Bạch Nhạc Phong Trấn vào quan tài đồng, đó đã không phải là cửu tử nhất sinh, căn bản là mười phần chết chắc tất sát chi cục.

Nhưng bây giờ, hết lần này tới lần khác Bạch Nhạc cứ như vậy đứng ở trước mặt nàng!

"Trên đời này không có gì không có khả năng sự tình, tiền bối mặc dù lợi hại, có thể nhưng cũng không phải là tính toán không bỏ sót."

Mới gặp lại Thần Nữ, Bạch Nhạc ngược lại có vẻ ung dung rất nhiều.

Mặc dù ở Thần Nữ trên tay thiệt thòi lớn, nhưng lại cũng vì vậy thấy rõ Thần Nữ hư thực.

Vạn năm trước đó, Thần Nữ có thể xác thực phi thường khủng bố, chỉ một ngón tay cũng có thể đè chết hắn, nhưng bây giờ lại dù sao không phải là vạn năm trước đó.

Thần Nữ dùng thủ đoạn càng nhiều, liền càng nói rõ, nàng đã mất đi

nghiền ép tất cả thực lực.

Ngắn ngủi kinh ngạc sau đó, Thần Nữ cũng nhanh chóng tỉnh táo lại.

Nhân vật như vậy, cuối cùng không phải bình thường tu hành giả có thể so sánh với, như luận rơi vào cái dạng gì tuyệt cảnh, chỉ cần còn có một hơi thở, liền sẽ không buông tha cho hy vọng.

Bị phong trấn tại đồng quan bên trong, hầu như đã triệt để chết hẳn, cũng có thể đợi được cơ hội trốn ra được, bây giờ cục diện cho dù là lại không kham, chẳng lẽ còn có thể so sánh lúc kia nguy hiểm hơn sao?

"Ngươi xác thực rất lợi hại, cũng so với ta trong tưởng tượng vận khí càng tốt hơn , đáng tiếc cái này vẫn như cũ vô pháp cải biến bất cứ chuyện gì."

Lắc đầu, Thần Nữ nhàn nhạt mở miệng nói.

"Chính là một tòa Vạn Tượng Sát Trận, còn có các ngươi ba người. . . Còn còn thiếu rất nhiều xem!"

Ba người, trừ Bạch Nhạc cùng Hàn Tinh bên ngoài, cũng đồng dạng coi là Kỷ Thần!

Thần Nữ cũng không biết Bạch Nhạc cùng Kỷ Thần mâu thuẫn, nàng vừa mới tiến đến, Kỷ Thần liền mở ra Vạn Tượng Sát Trận, còn có Bạch Nhạc bọn hắn lựa chọn ẩn thân ở chỗ này, nàng muốn không hiểu sai đều khó khăn.

Đương nhiên, Thần Nữ cũng căn bản không quan tâm!

Dù là biết rõ Bạch Nhạc là ở tính toán nàng, nàng cũng không hề sợ hãi!

Bởi vì nàng tự tin sở hữu đủ để quét ngang tất cả thực lực.

Cái này căn bản không phải Bạch Nhạc cùng Hàn Tinh bọn hắn có khả năng ngăn cản.

"Vù vù!"

Trong tích tắc, Nghịch Ma Kiếm chợt trảm xuống, trong một chớp mắt, liền có lau một cái khủng bố kiếm quang chợt hướng về Bạch Nhạc cùng Hàn Tinh chém tới.

Hời hợt một kiếm, có lẽ Thần Nữ trên tay chém ra, lại lộ ra lau một cái cực kỳ kinh khủng áp lực, liền phảng phất toàn bộ Vạn Tượng Đại Trận đều muốn tại đây một kiếm ở giữa bị chém ra đồng dạng.

Oanh!

Không dám có chút do dự, Bạch Nhạc cùng Hàn Tinh hai người đồng thời xuất thủ, hướng về Thần Nữ phản kích mà đi!

Dù là không có Nghịch Ma Kiếm, Bạch Nhạc thực lực cũng vẫn như cũ cực kỳ cường hãn, Thông Thiên Ma Công toàn lực thôi động phía dưới, đấm ra một quyền, chính diện đập về phía Thần Nữ.

So với việc Bạch Nhạc cùng Hàn Tinh, Kỷ Thần khả năng liền không may nhiều.

Hắn thậm chí căn bản cũng còn không kịp hiểu rõ, đến tột cùng phát sinh cái gì, liền bị Thần Nữ trảm một kiếm!

Cứ việc Thần Nữ mục tiêu chủ yếu vẫn là Bạch Nhạc cùng Hàn Tinh, có thể hắn bây giờ thực lực, muốn ngăn lại một kiếm này, lại đúng là vẫn còn có chút miễn cưỡng.

Trong nháy mắt, Kỷ Thần liền trực tiếp bị đánh đến thổ huyết, trực tiếp

bay rớt ra ngoài.

Nhưng dù cho như thế, Bạch Nhạc bọn hắn cũng y nguyên vẫn là bị đánh bẹp, hầu như tìm không được cái gì hoàn thủ cơ hội!

Quá mạnh mẽ!

Dù là đã chỉ còn một luồng chấp niệm, nhưng hôm nay Thần Nữ thi triển ra thực lực, lại hoàn toàn đủ để có thể so với thần linh cường giả.

"Giết!"

Không có bất kỳ do dự nào, Bạch Nhạc cùng Hàn Tinh cũng ngay đầu tiên đem hết toàn lực xuất thủ, đây đã là quan hệ tất cả mọi người sinh tử sự tình.

Cho dù là đến bây giờ, Thần Nữ cũng không có khôi phục bản thể, mà là vẫn như cũ lấy Bạch Nhạc thân phận xuất thủ.

Như vậy vẻ mặt, mặc dù có chút gian nan, có thể Bạch Nhạc cùng Hàn Tinh liên thủ phía dưới, lại đúng là vẫn còn tiếp tục chống đỡ.

Quan trọng hơn là, cứ như vậy một hồi thời gian, hắn cũng rốt cục phản ứng kịp.

Những thứ này Quan Lan cao thủ, đã sớm đã cùng Hàn Tinh câu thông qua, bây giờ Vạn Tượng Sát Trận gây ra động tĩnh lớn như vậy đến, tự nhiên lập tức liền rõ a phát sinh cái gì.

Mới bất quá rất ngắn một nén nhang thời gian, liền có ít nhất gần mười vị Hóa Hư Cảnh cường giả xông tới.

Hơn nữa, căn bản không hỏi xanh hồng đen trắng, trực tiếp hướng về Thần Nữ thống hạ sát thủ.

Quan Lan những cao thủ này, mặc dù trong ngày thường mặc kệ chuyện gì, cũng bất quá hỏi Giang Nhược Hư sự tình, thật là một khi Giang Nhược Hư mở trừ, ngưng tụ nhưng là cực mạnh, không có một người đều cơ hồ có thể nói là tất cả đều toàn lực!

Kể từ đó, cho dù là Thần Nữ trong lúc nhất thời cũng bị đánh có chút mộng!

Phải biết, cho dù là trước đó tại Chúng Tinh điện thời điểm, cũng không nhiều người như vậy ăn ý công kích a!

Ùng ùng!

Một đạo tiếp một đạo công kích nổ xuống.

Thần Nữ hầu như cũng bị tức điên.

"Các ngươi, đều tại muốn chết!"

Trong miệng phát sinh một tiếng kêu to, giờ khắc này, Thần Nữ nhưng là đã bất chấp yêu cầu ngụy trang Bạch Nhạc thân phận.

Nếu như còn không động thật sự, chỉ sợ nàng hôm nay liền thật có có thể phải bỏ mạng ở nơi đây.

Một bàn tay lộ ra, khoảng cách trước đó, lau một cái khủng bố hắc ám chợt bao phủ xuống, hầu như làm cho tất cả mọi người trong lòng cũng không khỏi đột nhiên bị kiềm hãm!

Tử khí ăn mòn!

Mặc dù cũng không có Chúng Thần Mộ Địa bên trong khoa trương như vậy, nhưng những này tử khí ăn mòn, nhưng cũng đồng dạng đánh hắn

người một trở tay không kịp.

Phải biết, Quan Lan những người này, đối với Bạch Nhạc thật là có một chút quen thuộc, vô luận Thần Nữ ngụy trang cỡ nào chân thực, dạng này thủ đoạn công kích vừa ra, cũng đủ làm cho bọn hắn cảm thụ được dị thường.

Chỉ là, bây giờ lại hiển nhiên không phải thích hợp tra hỏi thời cơ.

Vô luận như thế nào, cũng muốn trước cầm xuống đối phương lại nói.

Không ngừng trong kịch chiến, cho dù là Kỷ Thần cũng dần dần nhận thấy được một tia không đúng.

Lúc trước hắn là cùng Bạch Nhạc đã giao thủ, tự nhiên rõ ràng, đó cũng không phải Bạch Nhạc thường dùng thủ đoạn, mặc dù đồng dạng khủng bố, nhưng lại đã mất đi loại kia kiếm tu uy hiếp cảm giác.

Oanh! ! !

Lại là một hồi khủng bố trùng kích nổ lên, lần này cho dù là Bạch Nhạc cũng có chút không chịu nổi.

Một khi buông ra cố kỵ, Thần Nữ xác thực so người khác cường quá nhiều.

Riêng là đối hắn hận cực, tại loại tình huống này, hắn không đem hết toàn lực đã rất khó ứng phó.

"Vù vù!"

Bàn tay đột nhiên một trảo, không trung chợt lấy tinh lực ngưng tụ một thanh trường kiếm, lộ ra lau một cái khủng bố kiếm ý, hướng về Thần Nữ bao phủ tới!

Một kiếm này xuất thủ, nhưng là nhường cho nên mọi người nhận thấy được dị thường!

Giang Nhược Hư mặc dù cường đại, tuy nhiên lại xưa nay không là kiếm tu, điểm này, thiên hạ biết rõ.

Đang yên đang lành, Giang Nhược Hư tại sao có thể có kinh khủng như vậy kiếm ý?

"Thế nào, không giả trang sao?"

Chứng kiến Bạch Nhạc vận dụng kiếm ý, Thần Nữ cũng không khỏi cười lạnh.

Căn bản không quản người khác, Thần Nữ theo sát lại là đấm ra một quyền, thẳng đến Bạch Nhạc mà đến.

Tất cả mọi người giờ khắc này, cũng đều nhận thấy được có chút không đúng, vô ý thức chậm lại thụ thương công kích.

Quyền kiếm tấn công, chợt lộ ra lau một cái khủng bố trùng kích, hướng về bốn phía lan tràn ra.

Cũng thua thiệt là Vạn Tượng Sát Trận, bằng không, chỉ là một kích này dư ba, liền đủ để hủy diệt toàn bộ Vân thành.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1234: Kiếm tới

"Nếu không có tiền bối giả thân phận ta trước đây, ta cần gì phải làm điều thừa."

Bị Thần Nữ điểm phá thân phận, Bạch Nhạc cũng không giận, nhẹ giọng mở miệng nói.

Đánh tới mức này, Bạch Nhạc trong lòng rất rõ ràng, Giang Nhược Hư thân phận là giả mạo không đi xuống, trên thực tế, hắn cũng vẻn vẹn chỉ là mượn cái thân phận này tới bố cục, bây giờ sát cục đã thành, tự nhiên cũng liền không có cần thiết một mực ngụy trang xuống dưới.

Cơ hồ là vừa nói, Bạch Nhạc cũng đã tán đi Thiên Cơ Biến thần thông, khôi phục tướng mạo sẵn có!

Một bộ trắng như tuyết y, đứng lơ lửng trên không, nhanh nhẹn như tiên.

"Tê!"

Thấy rõ ràng Bạch Nhạc trong nháy mắt, tất cả mọi người tại chỗ cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Bạch Nhạc!

Giang Nhược Hư dĩ nhiên là Bạch Nhạc giả trang? Cái này cũng không khỏi quá quỷ dị a!

Mặc dù bọn hắn trước đó cảm thụ được cái kia cổ kinh khủng kiếm ý thời điểm, cũng đã nhận thấy được có chút không đúng, thật là chính thấy như vậy một màn thời điểm, một dạng bị chấn động không nhẹ.

Phải biết, bọn hắn sở dĩ dễ dàng như vậy đã bị Bạch Nhạc đã lừa gạt, cũng không phải là bởi vì Bạch Nhạc ngụy trang có nhiều chân thực, mà là bởi vì Hàn Tinh!

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người ánh mắt cũng không khỏi rơi vào Hàn Tinh trên người.

Giang Nhược Hư là giả phẫn, có thể Hàn Tinh lại tuyệt đối không phải, điểm này tất cả mọi người có thể rõ ràng phân biệt ra được.

Thật là, Hàn Tinh cùng Giang Nhược Hư quan hệ, bọn hắn cũng là rõ ràng, không có đạo lý Hàn Tinh đều phát hiện không được mới đúng.

Cuối cùng muốn là. . . Bây giờ, Hàn Tinh hiển nhiên đối cái này không có bất kỳ biểu thị!

Đổi một câu nói, Hàn Tinh đã sớm biết Giang Nhược Hư là Bạch Nhạc giả trang, hơn nữa, căn bản là giúp đỡ Bạch Nhạc tới giả trang Giang Nhược Hư!

Trong lúc này hàm nghĩa thật có thể ý vị sâu xa.

Có đầu óc nhanh, trong nháy mắt liền đem ánh mắt rơi vào một cái khác Bạch Nhạc trên người!

Nếu như, Giang Nhược Hư là Bạch Nhạc giả trang, như vậy, một cái khác Bạch Nhạc là ai?

Trên đời này, chung quy không có hai cái Bạch Nhạc mới là.

Cái này một vỡ tuồng, thật là càng ngày càng náo nhiệt, thế cho nên nhường đại đa số người đều cảm thấy đầu óc có chút không đủ dùng.

"Một mạng đổi một mạng. . . Hắc, không nghĩ tới, Giang Nhược Hư dĩ

nhiên nguyện ý thay ngươi chết!"

Lạnh lùng nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Thần Nữ cũng rốt cục suy nghĩ cẩn thận toàn bộ sự tình then chốt!

Bị phong trấn tại trong quan tài đồng, Bạch Nhạc là không có khả năng thoát khốn, cho dù là tu có Tạo Hóa Thông Thiên Quyết cũng giống vậy, huống chi, Bạch Nhạc thu được truyền thừa còn chưa không hoàn chỉnh.

Như vậy, duy nhất giải thích, chính là có người dùng giống như nàng thủ đoạn, lấy thân mình bị vây ở trong quan tài đồng làm giá, đem Bạch Nhạc cứu ra.

Đây là lấy mạng đổi mạng dứt khoát!

Cũng chỉ có như vậy, mới có thể giải thích, vì sao Bạch Nhạc đi ra, mà Giang Nhược Hư lại ngược lại không thấy.

Đương nhiên, có thể kiên trì đến Giang Nhược Hư đưa hắn từ trong quan tài đồng cứu ra, Bạch Nhạc bản thân ý chí cũng xác thực so với nàng trong dự đoán cường đại hơn.

Chuyện này, xác thực có chút ngoài Thần Nữ dự liệu!

Dù sao, nàng không ngờ được Giang Nhược Hư có thể tại làm sao trong khoảng thời gian ngắn nghĩ rõ ràng tất cả then chốt, đồng thời tìm được quan tài đồng, càng không nghĩ tới, Giang Nhược Hư dĩ nhiên thà rằng hi sinh chính mình, cũng muốn cứu ra Bạch Nhạc.

Một bước sai, chính là từng bước sai!

Nguyên bản hoàn mỹ không một tì vết kế hoạch, đúng là vẫn còn bị đánh loạn.

Đương nhiên, tới mức này, Thần Nữ không thừa nhận cũng không được, nàng thật là coi khinh thời đại này tu hành giả!

Vô luận là Bạch Nhạc, Giang Nhược Hư, vẫn là cái kia Tân Gia Minh!

Những người này giả sử sinh hoạt tại thiên địa quy tắc hoàn chỉnh thời kì, không có chỗ nào mà không phải là có thể bước vào Thần Linh Cảnh giới cường giả, bị giới hạn thời đại này, lúc này mới có vẻ hơi nhỏ yếu.

"Tốt, ta xác thực đánh giá thấp các ngươi. . . Bất quá, dạng này sai lầm, ta sẽ không phạm hai lần!"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Thần Nữ nghiêm túc hồi đáp nói.

"Chúng ta trước đó, cũng xác thực bị tiền bối thân phận hù dọa. . . Dạng này sai ta, chúng ta cũng đồng dạng sẽ không phạm hai lần!"

Bạch Nhạc cũng không nói gì ta, mà là nói chúng ta!

Trong lúc này liền bao quát Giang Nhược Hư!

Có thể đứng ở chỗ này, có một bộ phận rất lớn nhân tố là bởi vì Giang Nhược Hư trợ giúp, vô luận là tại ngoài miệng vẫn là đáy lòng, Bạch Nhạc đều vui với thừa nhận.

"Thực lực chính là thực lực. . . Mặc dù ngươi đem ta dẫn ra, lại có thể làm gì được ta?"

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, Thần Nữ khinh thường nói châm chọc.

"Luôn là muốn thử thử một lần."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Tại Chúng Thần Mộ Địa, ngươi coi khinh Giang tiên sinh cùng ta, sau khi rời khỏi, ngươi lại coi khinh quốc

sư. . . Coi khinh, là phải trả giá thật lớn! Bây giờ ngươi, còn rất yếu ớt. . . Đây là giết ngươi thời cơ tốt nhất!"

Chân mày hơi nhíu, Thần Nữ cũng đồng dạng minh bạch Bạch Nhạc nói không giả!

Nếu như không phải là ở cùng Tân Gia Minh trong trận chiến ấy, tổn thất quá nhiều lực lượng, vô pháp khôi phục lại, nàng nơi nào sẽ cho Bạch Nhạc nói nhảm nhiều như vậy cơ hội, sớm cũng đã đem Bạch Nhạc cùng Hàn Tinh bắt giết!

Chỉ cần giết chết Bạch Nhạc cùng Hàn Tinh, còn lại người, bất quá chỉ là năm bè bảy mảng, không tạo thành bất cứ uy hiếp gì.

"Vãn bối cả gan, nguyện lĩnh giáo tiền bối thần thông!"

Khẽ khom người, Bạch Nhạc nhìn lấy Thần Nữ, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Chỉ bằng ngươi?"

Cười lạnh một tiếng, Thần Nữ không thèm quan tâm châm chọc nói.

Đem Nghịch Ma Kiếm chộp vào trong lòng bàn tay, Thần Nữ lạnh lùng nói: "Ngươi kiếm đều bị đoạt, như thế nào là đối thủ của ta?"

Đối mặt Thần Nữ trào phúng, Bạch Nhạc không thấy chút nào tức giận, trên mặt vẫn như cũ một mảnh yên tĩnh.

"Tiền bối tính sai, đó là ta kiếm, không phải ngươi!"

"Ngươi ngay cả kiếm tu đều không phải là. . . Làm sao có thể đoạt ta kiếm?"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc trên người khí thế chợt tăng vọt, cả người như một thanh ra khỏi vỏ bảo kiếm, lộ ra lau một cái bễ nghễ thiên hạ nhuệ khí!

"Kiếm tới!"

Ánh mắt hướng về Thần Nữ trong tay Nghịch Ma Kiếm, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói!

Hai chữ lối ra, liền như một tiếng sét chợt nổ vang!

Nguyên bản đang bị Thần Nữ nắm trong tay Nghịch Ma Kiếm, phảng phất chịu đến cái gì kích thích, điên cuồng giằng co.

Cái này biến cố đột nhiên, nhưng là Thần Nữ cũng căn bản không nghĩ tới.

Phải biết, đoạt lấy Nghịch Ma Kiếm thời điểm, nàng cũng đã bằng vào thực lực cường đại, xóa đi Nghịch Ma Kiếm bên trong Bạch Nhạc thần niệm cùng tinh huyết, có thể nói là chặt đứt Bạch Nhạc cùng Nghịch Ma Kiếm ở giữa sở hữu liên hệ.

Loại tình huống này, theo lý mà nói, vô luận như thế nào, Bạch Nhạc cũng không khả năng sẽ cùng Nghịch Ma Kiếm thành lập liên hệ mới đúng.

Có thể hết lần này tới lần khác, vẻn vẹn chính là hai chữ này, liền chợt nhường Nghịch Ma Kiếm rối loạn lên.

"Kiếm tới!"

Thông Thiên Ma Công chợt bạo phát, khủng bố ma ý cũng theo đó từ Bạch Nhạc trên người bộc phát ra.

Lập lại lần nữa một lần hai chữ này, nguyên bản là đang giãy giụa Nghịch Ma Kiếm, càng là trong nháy mắt bộc phát ra khủng bố kiếm ý, hướng về Thần Nữ phản phệ mà đi!

Nếu như Thần Nữ tại trạng thái đỉnh phong, tự nhiên một cái ý niệm trong đầu liền có thể trấn áp Nghịch Ma Kiếm, có thể nàng bây giờ dù sao chỉ là một luồng chấp niệm mà thôi!

Hơn nữa, ở chỗ Tân Gia Minh trong trận chiến ấy tổn thất cực đại, bây giờ thực lực, mặc dù so Bạch Nhạc mạnh, cũng vô pháp đạt được loại kia nghiền ép cấp độ!

Phải biết, tại Chúng Thần Mộ Địa bên trong, Bạch Nhạc thu hoạch đồng dạng cực đại, vô luận là thực lực bản thân, vẫn là đối với kiếm đạo đề thăng, đều là một loại chất biến.

Chính như trước đó, Bạch Nhạc nói, bọn hắn trước đó là bị Thần Nữ danh tiếng hù dọa, cũng không có nghĩa là, bây giờ Thần Nữ, thật sở hữu nghiền ép tất cả thực lực!

Bằng vào bản thân cái kia khủng bố kiếm ý, cùng với Nghịch Ma Kiếm bên trong kiếm ý cảm ứng, Bạch Nhạc dễ dàng liền có thể một lần nữa cùng Nghịch Ma Kiếm thành lập liên hệ!

Phải biết, đây cũng không phải là hắn từ đâu truyền thừa tới bảo kiếm, mà là Diệp Huyền đại sư dốc hết tâm huyết, vì hắn chế tạo riêng thần kiếm.

Từ chế tạo thanh kiếm này thời điểm, chính là vì Bạch Nhạc mà sinh.

Dạng này thần kiếm, cho dù là chặt đứt thần niệm cùng tinh huyết liên hệ, cũng vẫn là chỉ thuộc về Bạch Nhạc thần kiếm!

Hai tiếng kiếm đến, liền như mở ra phong ấn một loại thần chú!

Ngạnh sinh sinh nhường Nghịch Ma Kiếm từ Thần Nữ trong tay tránh thoát được, hóa thành một xóa sạch huyễn lệ tử mang, thẳng đến Bạch Nhạc mà đến!

"Coong!"

Một lần nữa trở lại Bạch Nhạc trong lòng bàn tay, Nghịch Ma Kiếm nhất thời phát sinh một tiếng sung sướng kiếm minh thanh âm, phảng phất thần kiếm có linh, cũng tại nhảy nhót hoan hô đồng dạng.

Căn bản không cần một lần nữa luyện hóa, Nghịch Ma Kiếm tới tay, liền lần nữa sinh ra một loại huyết mạch tương liên cảm giác.

Trong mắt lộ ra vẻ vui sướng chi sắc, theo lấy Nghịch Ma Kiếm tới tay, Bạch Nhạc trên người khí thế lần nữa tăng vọt, khủng bố kiếm ý, chợt hướng về Thần Nữ nghiền ép mà đi.

"Tới chiến!"

Hai chữ lối ra, như là xuân lôi chợt vang, căn bản không cho Thần Nữ bất kỳ phản ứng nào thời gian, Bạch Nhạc cũng đã cầm kiếm hướng về Thần Nữ giết đi qua.

Hắn không phải Giang Nhược Hư, cũng không có Giang Nhược Hư lớn như vậy lực hiệu triệu!

Bây giờ bại lộ thân phận, Quan Lan những cao thủ kia không dễ dàng như vậy nghe hắn phân phó đi vây công đối phương!

Hắn nhất định muốn cho đối phương một cái cân nhắc cơ hội!

Hơn nữa, nhất định muốn đem thắng lợi cán cân, hướng về hắn bên này nghiêng!

Chỉ có như vậy, những cao thủ này, mới có thể dứt bỏ cố kỵ, tiếp tục liên thủ cùng hắn một chỗ vây giết Thần Nữ.

Những thứ này, Bạch Nhạc trong lòng đã sớm đã cân nhắc rõ ràng, bây giờ xuất thủ đương nhiên sẽ không có bất kỳ do dự nào!

Nếu như nói, trước đó cùng Thần Nữ giao phong vẫn chỉ là thăm dò lời nói, như vậy bây giờ được hồi Nghịch Ma Kiếm, Bạch Nhạc mới chính thức cùng Thần Nữ triển khai liều mạng tranh đấu.

Tại Chúng Thần Mộ Địa bên trong, Bạch Nhạc tìm hiểu nhiều như vậy kiếm đạo truyền thừa thần thông, kiếm đạo tu vi tăng vọt!

Chỉ là vẫn luôn thiếu khuyết một cái chân chính hoàn mỹ đối thủ, khả năng đưa hắn tiềm lực triệt để bức ra!

Hàn Tinh đối hắn không có sát ý, Chúng Thần Mộ Địa bên trong những thần linh kia hóa thân, cũng chỉ là rèn luyện hắn thu hoạch được truyền thừa, vô pháp đưa hắn đẩy vào tuyệt cảnh!

Mà Thần Nữ, đối với Bạch Nhạc mà nói, mới là hoàn mỹ nhất mài kiếm thạch!

Một trận chiến này, đối với Bạch Nhạc mà nói, tức là chém giết Thần Nữ cơ hội tốt nhất, cũng là hắn rèn luyện kiếm đạo, đem Chúng Thần Mộ Địa mấy năm nay đoạt được chân chính dung nhập tự thân cơ hội.

Trong nháy mắt, kiếm khí tung hoành, cái kia khủng bố kiếm ý cũng đã triệt để đem Thần Nữ bao phủ!

Không cần bất luận kẻ nào nhúng tay, Bạch Nhạc một cá nhân liền cùng Thần Nữ chiến đến một chỗ.

Cũng là đến giờ phút này, ở đây người khác, mới chính thức ý thức được, Bạch Nhạc bây giờ đến tột cùng tồn tại kinh khủng bực nào thực lực!

So với việc ban đầu ở Vân thành, mới vừa từ Thiên Tinh tháp đi ra thời điểm, nhất định chính là cách biệt một trời!

Lúc này mới vẻn vẹn thời gian ba năm a!

Đây mới thực sự là đỉnh tiêm thiên tài cùng giữa bọn hắn chênh lệch.

Một màn này, đối với trước đây gặp qua Bạch Nhạc người mà nói, càng là một loại thật lớn trùng kích , khiến cho người thổn thức không thôi.

Đương nhiên, bọn hắn cũng không biết Thần Nữ đến tột cùng là ai.

Bằng không, loại này kinh hãi chỉ sợ càng phải đề thăng nhiều cái đẳng cấp.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1235: Liên thủ

"Hàn Tinh, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, Giang tiên sinh đâu?"

Mượn lấy Bạch Nhạc cùng Thần Nữ giao thủ khe hở, nhất thời có Quan Lan cao thủ bay đến Hàn Tinh bên người, trầm giọng hỏi.

Nếu như Giang Nhược Hư mời bọn họ xuất thủ giúp một tay tự nhiên không sao cả, nhưng hôm nay loại cục diện này, lại biểu hiện là Hàn Tinh cùng Bạch Nhạc liên thủ lừa bọn họ!

Tới mức này, bọn hắn mặc dù còn không rõ ràng lắm Thần Nữ thân phận, nhưng lại cũng có thể cảm giác được, trong này tất phải là có cực đại phiền phức, không hiểu lắm, bọn hắn đã bị cuốn vào loại này nhân quả bên trong, tự nhiên yêu cầu Hàn Tinh cho một câu trả lời thỏa đáng!

Phải biết, những người này, mặc dù là người của Quan Lan, thật là cùng Giang Nhược Hư, Hàn Tinh có thể tuyệt đối không có lệ thuộc quan hệ, lần này tới hỗ trợ, cũng chỉ là xem ở bằng hữu phương diện tình cảm mà thôi!

Nếu như không chiếm được một hợp lý giải thích, bọn hắn chẳng những có thể có thể lúc đó ngồi yên, thậm chí là. . . Trở mặt thành thù!

Cũng may, đối cái này Hàn Tinh cũng đồng dạng đã sớm có chuẩn bị tâm lý.

"Xin lỗi, là ta lừa dối chư vị! Nhưng việc này xác thực cùng tiên sinh có quan hệ, bây giờ tiên sinh còn bị vây ở Chúng Tinh Thần Vực bên trong, sinh tử chưa biết. . . Giết chết hắn, là duy nhất cứu tiên sinh biện pháp!"

Chỉ vào Thần Nữ, Hàn Tinh nhẹ giọng hồi đáp nói.

"Người này quan hệ trọng đại, trước đó từ Chúng Tinh Thần Vực đi ra thời điểm sự tình, mọi người cũng đều biết. . . Nếu không phải quốc sư xuất thủ, không biết sẽ chết bao nhiêu người! Bây giờ, thật vất vả mới đến dạng này một cái nàng thụ thương cơ hội. . . Mong rằng chư vị có thể giúp bọn ta giúp một tay!"

Nói đến đây, Hàn Tinh khom người hướng về đối phương cúi người chào thật sâu!

Cái này cúi đầu, một là xin lỗi, quan trọng hơn hay là mời cầu.

Dù là bây giờ, Thần Nữ lực lượng đã suy giảm đến yếu nhất thời điểm, Hàn Tinh trong lòng cũng rõ ràng, cái này tuyệt đối không phải một cái Bạch Nhạc, hoặc là còn có là hắn có thể giải quyết.

Muốn giết chết Thần Nữ, nhất định muốn đạt được những cao thủ này phối hợp.

Đây mới là trước đây, Bạch Nhạc cùng hắn không tiếc đại phí hoảng hốt, đem những cao thủ này đưa tới nguyên nhân.

Nói tới mức này, Hàn Tinh tư thế cũng đã thả quá thấp, vô luận là ai, tự nhiên cũng đều không có lời nào để nói.

Đương nhiên, cũng không con tin Hàn Tinh lời nói.

Cũng chỉ có quan hệ đến Giang Nhược Hư sinh tử, mới có thể để cho Hàn Tinh dạng này vô điều kiện trợ giúp Bạch Nhạc.

Chỉ là, so với việc Quan Lan những cao thủ này, Kỷ Thần khả năng liền có chút rơi vào tình huống khó xử.

Giang Nhược Hư dĩ nhiên là Bạch Nhạc giả trang, kết quả này, cơ hồ

khiến hắn thổ huyết.

Hắn cùng với Bạch Nhạc ở giữa đã là tử thù, hầu như căn bản không tồn tại hóa giải khả năng.

Có thể hết lần này tới lần khác, bây giờ hắn lại bị Bạch Nhạc lường gạt một lần, thậm chí bố trí xuống Vạn Tượng Sát Trận giúp Bạch Nhạc vội vàng.

Cái này khiến hắn làm sao có thể đủ không khí?

Có thể mấu chốt nhất địa phương ở chỗ. . . Hắn bây giờ căn bản không dám phản chiến!

Đùa gì thế.

Hàn Tinh, còn có Quan Lan nhiều cao thủ như vậy đều tại, loại tình huống này, hắn nếu như dám giúp đỡ đối phương công kích Bạch Nhạc, chỉ sợ ngay lập tức sẽ lọt vào Hàn Tinh bọn hắn không chết không thôi đả kích!

Hơn nữa, đối phương giả trang Bạch Nhạc, mấy ngày nay, tạo hạ vô biên sát nghiệt, thậm chí cùng Chúng Tinh điện kết thành hận thù, cùng Tân Gia Minh lưỡng bại câu thương, nếu như tin tức truyền ra, hắn trợ giúp đối phương, Chúng Tinh điện sẽ bỏ qua hắn sao?

Cho dù là hắn ban đầu ở trạng thái đỉnh phong xuống, cũng không gan này a, chớ đừng nói chi là là hiện tại.

Lúc này mới chân chính là đánh rớt răng cửa cùng máu nuốt.

Mặc dù hắn đã tức điên, nằm trong loại trạng thái này, cũng căn bản không dám nhiều lời một chữ.

Bên này Kỷ Thần bọn hắn theo đuổi tâm tư của mình, có thể một bên khác, Bạch Nhạc cùng Thần Nữ chiến đấu, cũng là tiếp cận gay cấn.

Cứ việc Bạch Nhạc tiềm lực lần nữa bị bức ra, thực lực trong quá trình chiến đấu, cũng đồng dạng tại không ngừng tăng lên, thật là Thần Nữ lại đúng là vẫn còn quá mạnh mẽ.

Trước đó bị Bạch Nhạc bức bình, cũng không phải là bởi vì Thần Nữ thật không có cách nào, mà là nàng không nguyện ý gánh chịu tổn thất quá lớn mất.

Có thể theo lấy không ngừng giao thủ, nàng làm mất đi Bạch Nhạc trên người cảm thụ được càng lúc càng lớn áp lực.

Thần linh cường giả, đối với nguy hiểm đều có một loại cực kỳ nhạy cảm biết trước.

Cái này khiến nàng ý thức được, nếu như kéo dài nữa, đừng nói là chém giết Bạch Nhạc, nàng bản thân cũng sẽ đối mặt thật lớn nguy hiểm, thậm chí một cái không cẩn thận, liền sẽ hoàn toàn chết đi.

Đây là nàng vô luận như thế nào cũng căn bản không chịu nhận.

"Bạch Nhạc, đây là ngươi tự tìm chết!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người hung quang, trong tích tắc, Thần Nữ nhưng là triệt để không để ý tổn hao, mạnh mẽ triển khai Thần Linh Lĩnh Vực.

Hầu như trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền cảm nhận đến thật lớn nguy cơ!

Lấy hắn bây giờ thực lực, một khi bị cuốn vào Thần Linh Lĩnh Vực, thật có thể là cửu tử nhất sinh!

Nguy cơ phía dưới, Bạch Nhạc không dám có chút do dự, trong nháy mắt, liền trực tiếp thi triển ra tối cường thần thông!

"Kiếm Lâm Thiên Hạ!"

Đây là Bạch Nhạc chính mình ngộ ra kiếm đạo thần thông, cũng là Bạch Nhạc đối với kiếm đạo toàn bộ lĩnh ngộ thể hiện.

Một kiếm này thi triển ra, liền có nghĩa là, hắn chân chính bắt đầu liều mạng!

Oanh!

Kiếm khí màu tím chợt xé rách hư không, thậm chí coi như là Vạn Tượng Đại Trận, phảng phất cũng căn bản không chịu nổi một kiếm này uy lực, xuất hiện khe hở.

Ngay tại lúc đó, Thần Nữ Thần Vực cũng đồng thời bắt đầu thôn phệ Vạn Tượng Đại Trận.

Như cũng bị một mảnh thiên địa thôn phệ, Bạch Nhạc đem hết toàn lực bằng vào cái này một đạo kiếm quang gắt gao giãy dụa, tránh cho mình bị triệt để lôi vào đi.

Chỉ là rất hiển nhiên, mặc dù Bạch Nhạc đem hết toàn lực, cũng căn bản là không có cách chống đỡ bao lâu!

Tối đa trăm hơi thở thời gian, Bạch Nhạc liền sẽ hoàn toàn bị Thần Linh Lĩnh Vực thôn phệ đi vào, khi đó, chỉ sợ liền chết thật định!

"Động thủ!"

Hàn Tinh một mực tại bên cạnh quan sát đến thế cục, tới mức này, hắn tự nhiên rành mạch từng câu, cục diện đã đến thời khắc mấu chốt nhất.

Nói chuyện trước đó, Hàn Tinh xuất thủ lần nữa, lau một cái u lãnh kiếm quang chợt hướng về Thần Nữ chém tới.

Cái này chính là sinh tử chi tranh!

Nếu không có đánh bạc sinh tử dũng khí, căn bản cũng không có tư cách lẫn vào đến loại này đại chiến bên trong.

Đương nhiên, Hàn Tinh cũng biết, nhưng nếu không có người khác hỗ trợ, hắn tự mình một người xông lên, cùng chịu chết không khác nhau gì cả!

Nhưng hắn vẫn như cũ nguyện ý cược!

Cược những thứ này Quan Lan cao thủ sẽ không đứng nhìn bàng quan, cược mặc dù Giang Nhược Hư không có ở đây, lực ảnh hưởng cũng vẫn như cũ đủ để cho những cao thủ này ra một phần lực.

Rất hiển nhiên, Hàn Tinh cược đúng!

Cơ hồ là tại Hàn Tinh xuất thủ đồng thời, những thứ này Quan Lan cao thủ cũng đồng thời động!

Hơn hai mươi vị Hóa Hư Cảnh cường giả đồng thời xuất thủ, uy thế cho là thật có thể nói kinh thiên động địa!

Cho dù là vạn vật trận, cũng căn bản là không có cách thừa nhận nhiều cao thủ như vậy oanh kích, trong một chớp mắt, liền tùy theo tan vỡ!

Ngay tại lúc đó, tại nhiều cao thủ như vậy vây công phía dưới, Thần Nữ vẫn chưa hoàn toàn triển khai Thần Vực, dĩ nhiên liền cứng như thế miễn cưỡng bị buộc trở về.

Bây giờ nằm trong loại trạng thái này, Thần Nữ miễn cưỡng triển khai Thần Vực cũng đã phi thường miễn cưỡng, nếu để cho Thần Vực đồng thời gặp nhiều cao thủ như vậy oanh kích, chỉ sợ có khả năng rất lớn, Thần Vực sẽ trực tiếp tan vỡ.

Vậy coi như thực sự là thân tử hồn diệt!

Nàng mặc dù rất muốn giết chết Bạch Nhạc, nhưng lại tuyệt đối không nguyện ý cứ như vậy cùng Bạch Nhạc đồng quy vu tận.

Không thể liều mạng, tự nhiên cũng chỉ có thể lui!

Đối với Thần Nữ mà nói, lần này quả thực muốn so với tại Chúng Tinh điện cùng Tân Gia Minh trận chiến kia thời điểm càng chật vật.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1236: Bạch Nhạc kế hoạch

Đến Thần Nữ loại cảnh giới này, quả quyết sát phạt, một khi làm ra quyết định, liền sẽ không còn có chút nào do dự.

Nhận thấy được cục diện không đúng, cả người liền chợt hóa thành một vùng tăm tối, hướng về xung quanh tản ra.

Không thể không nói, Thần Nữ thực sự quá cường đại.

Thần linh cường giả thủ đoạn, xác thực không phải bình thường tu hành giả có thể hiểu được.

Nhiều cao thủ như vậy liên thủ công kích, hầu như vô pháp tránh né, cho dù là đổi Tân Gia Minh đến, cũng chỉ có thể bằng vào Bán Thần Lĩnh Vực ngạnh kháng.

Có thể Thần Nữ lại có thể dễ dàng hóa thân hắc ám, làm cho tất cả mọi người công kích toàn bộ rơi vào chỗ trống.

Dạng này thủ đoạn xác thực làm người ta nhìn mà than thở.

Thậm chí cho dù là Bạch Nhạc cũng không nghĩ đến Thần Nữ có dạng này thủ đoạn, bất quá, Bạch Nhạc trong lòng cái kia một cây dây nhưng cũng thủy chung cũng không có buông lỏng.

Muốn đánh bại, thậm chí đánh chết Thần Nữ cường giả như vậy, không được phép nửa điểm khinh địch.

Cơ hồ là tại đồng thời, Bạch Nhạc dưới chân đột nhiên một bước, cả

người liền bay thẳng vào cái kia trong một mảng bóng tối!

"Thôn thiên!"

Không chút do dự nào, trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền trực tiếp thi triển ra Thôn Thiên Quyết.

Bạch Nhạc cũng không biết xung quanh cái này một vùng tăm tối là cái gì, nhưng lại rất rõ ràng, Thôn Thiên Quyết có thể thôn phệ tất cả lực lượng!

Trong tích tắc, cái kia trong một mảng bóng tối, chợt truyền ra một tiếng chói tai tiếng thét chói tai!

Một tiếng này trong tiếng the thé, xen lẫn vài phần thống khổ, vài phần sợ hãi, còn có mấy phần oán độc.

Nguyên bản có thể đơn giản thoát thân Thần Nữ, ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc một kích này sáng tạo, hơn nữa trực tiếp thương tổn được bổn nguyên!

Đối với nàng mà nói, đây mới thực sự là nhất thương tổn nghiêm trọng.

Trong nháy mắt, cái kia một vùng tăm tối nhất thời tán loạn mở ra, đồng thời hướng về bốn phương tám hướng bỏ trốn mà đi.

"Bạch Nhạc, ta phải giết ngươi!"

Trong hư không truyền đến một tiếng oán độc trớ chú, ngay tại lúc đó, Thần Nữ khí tức cũng biến mất theo không thấy.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc sắc mặt cũng đồng dạng không gì sánh được xấu xí!

Ngược lại không phải là sợ hãi tại Thần Nữ uy hiếp, thật sự là bố trí xuống dạng này sát cục, cuối cùng còn nhường Thần Nữ chạy trốn, làm cho người rất phát điên.

Không thể không nói, thần linh cường giả thủ đoạn, đã hoàn toàn thoát ly thường nhân tưởng tượng.

Muốn giết chết dạng này tồn tại thực sự thật quá khó khăn.

Cho dù là Vạn Tượng Sát Trận loại này lợi hại đại trận, cũng không thể chịu đựng loại này cấp bậc chiến đấu.

Một trận chiến này cũng làm cho Bạch Nhạc thanh tỉnh nhận thức đến, muốn giết chết Thần Nữ, tuyệt đối không phải đắp nhân số có khả năng giải quyết.

Không có Bán Thần Lĩnh Vực, hoặc là cùng loại tuyệt địa, liền căn bản không có khả năng lưu được Thần Nữ.

"Đây chính là ngươi kế hoạch?"

Rơi vào Bạch Nhạc trước người, Hàn Tinh lành lạnh mở miệng chất vấn.

"Thật có lỗi. . ."

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc bất đắc dĩ nói áy náy.

"Thật có lỗi có ích lợi gì? Ta cần phải biết, ngươi mà chẳng thể làm gì khác bổ cứu!"

Đột nhiên vươn tay, bắt lại Bạch Nhạc lĩnh miệng, Hàn Tinh lớn tiếng quát hỏi.

"Nhất định phải cùng quốc sư liên thủ!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng giải thích, "Hàn Tinh đại nhân, xin tĩnh táo một điểm, phẫn nộ giải quyết không bất cứ vấn đề gì, chúng ta không có thời gian có thể lãng phí."

". . ."

Một câu nói này nhưng là nhường Hàn Tinh cũng theo đó trầm mặc xuống.

Chính hắn cũng có thể cảm giác được, thật là chính bản thân hắn không kìm chế được nỗi lòng.

Bạch Nhạc đã tận lực.

Lần này thất bại, cùng Bạch Nhạc cũng không có quan hệ gì, chỉ là đơn thuần bởi vì Thần Nữ thực lực quá mạnh mẽ mà thôi.

Cho dù là Giang Nhược Hư ở chỗ này, cũng sẽ không so Bạch Nhạc làm càng tốt hơn.

Những thứ này thật đáy lòng của hắn đều biết, có thể chính là không cách nào khống chế tâm tình mình.

"Thật có lỗi."

Nhường cảm xúc tỉnh táo lại, Hàn Tinh hướng về Bạch Nhạc nói xin lỗi.

"Hàn Tinh, đến tột cùng phát sinh cái gì, hiện tại có thể nói cho chúng ta biết a?"

Ngay tại lúc đó, Quan Lan những cao thủ kia cũng đồng dạng tụ qua đây, nhìn lấy Hàn Tinh hỏi.

Ngẩng đầu xem Bạch Nhạc liếc mắt, chứng kiến Bạch Nhạc gật đầu, Hàn Tinh cái này mới mở miệng nói: "Nơi đây không phải nói chuyện địa phương, chúng ta ngồi xuống từ từ nói chuyện đi."

"Quận trưởng đại nhân, lại cho ngươi mượn phủ đệ dùng một lát, không có vấn đề a?"

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc chuyển hướng Kỷ Thần, thong thả mở miệng nói.

Bước vào Chúng Tinh Thần Vực trước đó, Bạch Nhạc hận không thể giết Kỷ Thần cho thống khoái, nhưng hôm nay, một lần nữa lại gặp nhau, trên thực tế, Bạch Nhạc trong lòng đã không biết bao nhiêu sát ý.

So với việc Thần Nữ sự tình, cùng Kỷ Thần trước đó điểm này ân oán, quả thực không đáng giá nhắc tới.

". . ."

Kỷ Thần có chút nghẹn lời, thật là bây giờ đối mặt Bạch Nhạc cùng Hàn Tinh bọn hắn, hắn nơi nào còn có cự tuyệt dũng khí.

Trở lại phủ thành chủ, đuổi người khác, thậm chí ngay cả Kỷ Thần người địa chủ này, cũng bị mời đi ra ngoài.

Bạch Nhạc lúc này mới ngồi xuống, chậm rãi hướng người khác giải thích lần này Chúng Tinh Thần Vực nội tình.

Đương nhiên, rất nhiều chuyện Bạch Nhạc vẫn là không có nói, tỷ như, hắn là từ trên trời mà đến, lại hoặc là Chúng Tinh Tiểu Thế Giới không có mấy năm liền muốn hủy diệt, những thứ này toàn bộ đều giấu giếm hạ xuống.

Bất quá, sự tình khác, bao quát Thần Nữ thân phận, cũng không có giấu

giếm.

Cho dù là loại này có lựa chọn giải thích, cũng y nguyên vẫn là khiến cái này Quan Lan cao thủ nhịn không được hít vào một ngụm khí lạnh.

Riêng là, nghe được Bạch Nhạc nói, Thần Nữ mục, chắc là lấy giết chóc tới khôi phục thực lực, sau đó hủy diệt Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, đây chính là trong dự ngôn vạn năm đại kiếp nạn thời điểm, mỗi người cũng không khỏi một hồi tê cả da đầu!

Vô luận là Chúng Tinh điện cái kia một hồi, vẫn là hôm nay một trận chiến này, đều đã rõ ràng xác minh Thần Nữ cường đại!

Đây vẫn chỉ là yếu ớt nhất trạng thái dưới Thần Nữ a!

Một khi thật làm cho Thần Nữ khôi phục thực lực, còn có ai có thể ngăn cản Thần Nữ?

E là cho dù là bọn hắn cùng Chúng Tinh điện liên thủ lại, cũng căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Cái này thật sự là làm người tuyệt vọng sợ hãi a!

"Ngươi định làm gì?"

Đinh lão trầm giọng mở miệng nói.

Những thứ này Quan Lan trong cao thủ, Đinh lão cũng là duy nhất một cái cùng Bạch Nhạc người quen biết, chỉ là, hắn cũng nghĩ đến không, ngắn như vậy ngắn thời gian mấy năm, Bạch Nhạc vậy mà lại có như thế đại đề thăng, thậm chí đã đem hắn xa xa bỏ lại đằng sau.

"Ta dự định đi gặp quốc sư!"

Yên lặng một chút, Bạch Nhạc giải thích: "Muốn thật giết chết thần nữ, nhất định phải có Bán Thần Lĩnh Vực phối hợp, bằng không chúng ta căn bản là trói không được nàng. . . Chuyện này, nhất định muốn cùng quốc sư liên thủ."

"Cũng may, lần này Thần Nữ cũng đúng là vẫn còn thụ thương."

"Liên tục hai lần bị thương, nàng thực lực, trong khoảng thời gian ngắn, rất khó khôi phục lại. . . Nếu như chúng ta phán đoán chỉ là đúng, như vậy nàng nhất định sẽ nghĩ biện pháp lần nữa nhấc lên giết chóc! Chỉ cần nhìn chòng chọc chết điểm này, liền nhất định có biện pháp có thể tìm được nàng tung tích!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc như đinh đóng cột mở miệng nói.

Lời này nhường Hàn Tinh trong lòng cũng hơi động một chút!

Thần Nữ yêu cầu đi qua giết chóc tới khôi phục thực lực, đây là Giang Nhược Hư làm ra phán đoán, hắn tự nhiên tin tưởng.

Bạch Nhạc có thể đem ý nghĩ lý do đến loại trình độ này, xác thực cũng đã tận lực.

Vấn đề chỉ ở tại. . . Giang Nhược Hư còn có thể chống đỡ bao lâu.

Đây mới là Hàn Tinh một mực phi thường cấp bách, thậm chí không khống chế được tâm tình mình nguyên nhân căn bản.

Tựa hồ có thể nhìn ra Hàn Tinh tâm tư, Bạch Nhạc trên mặt lộ ra một tia ôn hòa chi sắc, nhẹ giọng mở miệng nói: "Tiên sinh, tin tưởng ta! Ta nhất định trong thời gian ngắn nhất cứu ra Giang tiên sinh. . . Ngươi phải tin tưởng ta, cũng muốn tin tưởng Giang tiên sinh."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1237: Gặp lại quốc sư [chúc mừng năm mới]

Thật cũng không cái gọi là có tin hay không.

Bởi vì căn bản là không có lựa chọn.

Hàn Tinh cảm thấy có chút vô lực, qua nhiều năm như vậy, một mực đi theo Giang Nhược Hư bên người, nhường hắn cho tới bây giờ sẽ không có dạng này cảm giác, nhưng hôm nay, giống như là có một cái lưới lớn gắt gao trói buộc hắn, nhường hắn không thể động đậy, cũng căn bản không có bất luận khí lực gì giãy dụa.

"Vô luận là vì ngăn cản vạn năm đại kiếp nạn, vẫn là nghĩ cách cứu viện Giang tiên sinh, bọn ta đều nghĩa bất dung từ, nếu có có thể dùng được với chúng ta địa phương, cũng xin nói thẳng!"

Hơi hơi ôm quyền, Đinh lão cùng những thứ này Quan Lan cao thủ đồng thời hướng về Hàn Tinh hành lễ nói.

Là đối Hàn Tinh, mà không phải Bạch Nhạc.

Cứ việc, trên thực tế, mọi người trong lòng đều hiểu, bây giờ làm ra quyết định người cũng không phải Hàn Tinh mà là Bạch Nhạc.

Có thể thái độ lại không biết vì vậy mà phát sinh bất kỳ thay đổi nào!

Bọn hắn tín nhiệm, đồng thời chống đỡ, thủy chung chỉ là Giang Nhược Hư, hoặc có lẽ là đại biểu Giang Nhược Hư Hàn Tinh, mà không phải Bạch Nhạc.

Điểm này, Bạch Nhạc trong lòng tự nhiên cũng biết, chỉ là lại một dạng cũng không nói gì.

Có thể làm đến bước này, đối với Bạch Nhạc mà nói cũng đã đủ đủ, còn như dùng ai danh tiếng tới làm, Bạch Nhạc căn bản liền không quan tâm.

Cũng không có ở lâu, rất nhanh những thứ này Quan Lan cao thủ liền cáo từ mà ra.

Có thể Kỷ Thần lại không chỗ có thể trốn.

Không thể không nói, lúc này Kỷ Thần tâm tình cực kỳ phức tạp, hắn có lòng muốn muốn cùng Bạch Nhạc liều mạng, nhưng lại cuối cùng lên không nổi dạng này dũng khí.

"Quận trưởng đại nhân, ngồi đi!"

Một lần nữa đem Kỷ Thần mời vào, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói.

Rõ ràng nơi này là Kỷ Thần phủ đệ, có thể lúc này, hắn lại ngược lại có vẻ hơi đứng ngồi không yên.

"Yên tâm, trừ phi quận trưởng đại nhân còn muốn theo ta lật qua nợ cũ, bằng không, đi qua sự tình, liền để hắn tới đi."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng, cũng coi là cho Kỷ Thần ăn một viên thuốc an thần.

Yên lặng chốc lát, Kỷ Thần có chút cụt hứng ngồi xuống.

Rõ ràng hắn hận Bạch Nhạc hận tận xương, nhưng hôm nay nghe được Bạch Nhạc nói lời này, trong lòng hắn lại vẫn khó tránh khỏi có một loại thở phào một cái cảm giác.

Ngẫm lại trước đây cái kia thậm chí khó có thể tại Vân thành đặt chân Bạch Nhạc, trong lòng hắn phức tạp, càng là khó có thể dùng ngôn ngữ để miêu tả.

"Ngươi muốn thế nào?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Kỷ Thần trầm giọng hỏi.

"Ta là ta muốn thế nào, mà là quận trưởng đại nhân ngươi, cần phải thuận thế làm, không nên bị cừu hận che đậy con mắt."

Lắc đầu, Bạch Nhạc giải thích.

"Hôm nay cùng ta giao thủ, là vạn năm trước đó thần linh, cũng là vạn năm đại kiếp nạn căn nguyên."

"Ngày mai ta liền sẽ đi trước Chúng Tinh điện, cùng quốc sư thương nghị việc này. . . Ta hy vọng quận trưởng đại nhân có thể làm ra lựa chọn chính xác." Nói được cái này, Bạch Nhạc trên trán, cũng không khỏi lộ ra lau một cái lợi hại chi sắc, nhàn nhạt mở miệng nói: "Nếu như lần này quận trưởng đại nhân lại chọn sai. . . Chỉ sợ cũng thật không có về sau."

Trước đó cùng Kỷ Thần ở giữa ân oán, Bạch Nhạc đã không quan tâm, thật là nếu như Kỷ Thần còn một mực không chịu giác ngộ, như vậy Bạch Nhạc sẽ không để ý chém giết đối phương.

Đối với bây giờ Bạch Nhạc mà nói, mặc dù không có bất kỳ người nào hỗ trợ, muốn giết chết Kỷ Thần, cũng đã cũng không phải là một kiện quá phức tạp sự tình.

". . ."

Kỷ Thần có thể phát hiện Bạch Nhạc trong lời nói ý uy hiếp, nhưng lại cuối cùng cái gì đều không dám nói.

... ...

Tại quận thủ phủ nghỉ ngơi một ngày, sáng sớm hôm sau, Bạch Nhạc liền cùng Hàn Tinh lặng yên ly khai Vân thành, trực tiếp chạy tới Chúng Tinh điện.

Lấy hai người thực lực, điểm ấy khoảng cách đã không đáng kể chút nào.

Vừa mới nửa ngày ở giữa, Bạch Nhạc cùng Hàn Tinh liền chạy tới Chúng Tinh điện.

Cũng may tin tức truyền rất nhanh, Chúng Tinh điện bên này đã được đến Vân thành bên kia tin tức, biết rõ trước đây xông Chúng Tinh điện cùng Tân Gia Minh động thủ cũng không phải thật sự là Bạch Nhạc, nhờ vậy mới không có trực tiếp đối Bạch Nhạc xuất thủ.

Bất quá, dù vậy, Bạch Nhạc đến, cũng vẫn như cũ nhường Chúng Tinh điện như lâm đại địch.

Nếu như không phải có Hàn Tinh dẫn đường, chỉ sợ Bạch Nhạc cũng rất khó bước vào Chúng Tinh điện.

"Không nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên thực có can đảm đến nơi đây."

Chúng Tinh điện điện chủ tự mình ra đón, nhìn lấy Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói.

"Không có gì có dám hay không, vạn năm đại kiếp nạn trước đó. . . Trước đó những ân oán kia, đều chẳng qua như nhất thời, điện chủ nghĩ sao?"

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc không để ý hồi đáp nói.

"Người tới là khách, mời đi!"

Chân mày hơi nhíu, Chúng Tinh điện điện chủ mở miệng nói.

Vô luận như thế nào, Bạch Nhạc dám đến Chúng Tinh điện đến, hắn cũng cũng không thể trực tiếp động thủ, điểm ấy phong thái tóm lại hay là muốn có.

Hơn nữa không thể không nói, chỉ bằng Bạch Nhạc bây giờ phần này khí phách, cũng đủ để khiến lòng người gãy.

Sự tình quá lớn, mặc dù Tân Gia Minh vẫn còn ở dưỡng thương, cũng đúng là vẫn còn bị kinh động, cùng Chúng Tinh điện điện chủ một chỗ gặp Bạch Nhạc.

Vẫn là trước đó đối mặt Quan Lan cao thủ cái kia một bộ lí do thoái thác, Bạch Nhạc lại lặp lại một lần.

"Tử Vi Đế Tinh, vạn năm đại kiếp nạn! Bạch Nhạc. . . Ngươi đừng tưởng rằng có một cái như vậy cái gọi là Thần Nữ ngăn ở phía trước, ngươi là có thể phủi sạch quan hệ! Ta không tin nàng, nhưng lại cũng đồng dạng không tín nhiệm ngươi."

Không đợi Tân Gia Minh mở miệng, Chúng Tinh điện điện chủ liền đã giành trước mở miệng nói.

"Tử Vi Đế Tinh loại thuyết pháp này, ngươi ta đều rất rõ ràng là chuyện gì xảy ra. . . Thần Nữ trước đó làm việc, ngươi cũng đã thấy." Lắc đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp đạo, "Bằng tâm mà nói, điện chủ chẳng lẽ thật đúng là cho rằng cái này đại kiếp nạn là ta dẫn tới tới sao?"

Cái này vừa hỏi nhưng là nhường Chúng Tinh điện điện chủ hơi có chút nghẹn lời.

"Chúng Tinh Thần Vực thông đạo đã bị đóng cửa, tức mà có thể giết chết thần nữ. . . Thì như thế nào có thể trở lại Chúng Tinh Thần Vực?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Tân Gia Minh chen lời nói.

"Ngươi một mực nói, bây giờ sốt ruột giết chết thần nữ, là vì mau sớm phản hồi Chúng Thần Mộ Địa, đem Giang Nhược Hư cứu ra. . . Thật là nếu như liền trở về đường cũng không tìm tới. . . Đây hết thảy lại có ý nghĩa gì?"

So với việc Chúng Tinh điện điện chủ, Tân Gia Minh vấn đề càng phải bén nhọn, sắc bén nhiều.

Không thể không nói, cái này vừa hỏi, cũng đồng dạng đánh vào Hàn Tinh trong tâm khảm,

Trong nháy mắt, Hàn Tinh cũng đồng dạng đưa mắt rơi vào Bạch Nhạc trên người, chờ lấy Bạch Nhạc làm ra giải thích.

"Chưa chắc!"

Trước khi tới, Bạch Nhạc cũng đã cân nhắc qua vấn đề này, đương nhiên sẽ không có cái gì do dự.

"Chúng Tinh Thần Vực đến tột cùng là địa phương nào?"

Giang tay ra, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Ta cho rằng Chúng Tinh Thần Vực, cùng Thần Nữ chặt chẽ tương liên, chỉ cần nàng vẫn lạc, Chúng Tinh Thần Vực thì nhất định sẽ mở ra, thậm chí tan vỡ. . . Hơn nữa, trước mắt mà nói, cũng chỉ có Thần Nữ mới có thể mở ra phản hồi Chúng Tinh Thần Vực con đường. Vô luận từ phương diện đó mà nói, chúng ta đều phải thử một lần."

"Huống chi, cho dù là lui một vạn bước nói. . . Thật khó lấy trở lại

Chúng Tinh Thần Vực, chẳng lẽ, quốc sư liền cho rằng, chúng ta có thể mặc kệ Thần Nữ chậm rãi khôi phục thực lực, chẳng quan tâm sao?"

"Ta biết quốc sư thực lực cực mạnh, đã nửa chân đạp đến vào Thần Linh Lĩnh Vực. . . Có thể ngươi, cuối cùng còn chưa phải là thần linh!"

"Cái gọi là vạn năm đại kiếp nạn, đã là khảo nghiệm, tự nhiên cũng đồng dạng sẽ có chỗ tốt to lớn. . . Chẳng lẽ quốc sư liền không muốn bước ra cuối cùng cái này nửa bước sao?"

"Ta tới, cũng không phải là cầu ngươi xuất thủ, mà là để cho ngươi biết. . . Đây là bây giờ, biện pháp duy nhất."

"Thời gian, cũng không đứng ở chúng ta bên này."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1238: Cố Vong Tình xuất quan

Cầu, là cầu không được kết quả.

Điểm này, đã sớm đi qua vô số lần sự thực xác minh, vô luận đối mặt cái dạng gì cục diện, cái dạng gì trắc trở, Bạch Nhạc cũng chưa từng nghĩ tới cầu ai tới trợ giúp.

Chân chính có thể đả động người, vĩnh viễn là trao đổi ích lợi.

Vô luận là đối mặt Tân Gia Minh vẫn là Chúng Tinh điện, hay là Hàn Tinh, Bạch Nhạc thái độ đều rất minh xác.

Hắn là lấy một loại bình đẳng thân phận tới hợp tác, mà không phải thấp kém cầu xin ai.

Có thể cũng chính bởi vì dạng này thái độ, vô luận là Tân Gia Minh vẫn là Chúng Tinh điện điện chủ đối mặt Bạch Nhạc cường thế, cũng đều giữ yên lặng.

Dù là Chúng Tinh điện còn muốn giết Bạch Nhạc, cũng nhất định muốn cân nhắc quyền lợi!

Đến loại cảnh giới này, tại loại này vấn đề mấu chốt bên trên, không có ai sẽ hành động theo cảm tình.

"Ngươi nghĩ làm sao tìm ra Thần Nữ tới?"

Ngẩng đầu, Tân Gia Minh chậm rãi mở miệng hỏi.

. . .

"Thanh Vương, ngươi cho rằng, Bạch Nhạc sẽ còn tín nhiệm chúng ta sao?"

Nhìn lấy Bất Tử Thanh Vương, Dạ Nhận nhàn nhạt mở miệng nói.

"Ngươi muốn nói cái gì?"

Hồi quay đầu lại, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng hỏi.

"Từ Chúng Thần Mộ Địa đi ra, chúng ta biết rõ là Thần Nữ giả trang hắn, vẫn như cũ cùng Thần Nữ liên thủ sát nhập Chúng Tinh điện. . . Đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này liền giống như là phản bội!"

Chỉ vào bên ngoài phòng, giám thị nơi đây Chúng Tinh điện đệ tử, Dạ Nhận tiếp tục nói.

"Giống như là Chúng Tinh điện người một dạng, mặc dù chúng ta nói thật, bọn hắn cũng vẫn như cũ sẽ không tin tưởng chúng ta."

"Sinh tử, không nên nắm giữ ở trong tay người khác!"

Chân mày đột nhiên vừa nhảy, Bất Tử Thanh Vương nhất thời liền ý thức được Dạ Nhận ý tứ.

"Ngươi còn muốn cùng Thần Nữ đứng chung một chỗ?"

"Vì sao không?"

Cười lạnh một tiếng, Dạ Nhận bình tĩnh nói rằng: "Thần Nữ hiện tại trạng thái mặc dù không tốt, nhưng lại cuối cùng là thần linh cường giả, Hải Thần cũng chưa chắc là có thể làm gì được nàng! Nếu như cùng với nàng cùng rời đi Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, chúng ta liền không cần lo

lắng nữa Hải Thần uy hiếp."

"Thật là tương phản, cho dù là tất cả thuận lợi, chúng ta trợ giúp Bạch Nhạc đột phá. . . Rời đi nơi này, hắn chống đỡ được Hải Thần sao? Đến lúc đó, ngươi ta cũng vẫn như cũ còn muốn chịu Hải Thần kiềm chế, thậm chí tùy thời bị ném bỏ, hi sinh."

Nhìn lấy Bất Tử Thanh Vương, Dạ Nhận thần sắc có vẻ hết sức chăm chú: "Lui một vạn bước nói. . . Bạch Nhạc mặc dù thật có thể thành công, ngươi hy vọng, trên đời này lại xuất hiện một vị Thông Thiên Ma Quân sao? Không, thậm chí là so với lúc trước Thông Thiên Ma Quân kinh khủng hơn nhiều."

". . ."

Mí mắt nhảy nhót, Bất Tử Thanh Vương cũng theo đó trầm mặc xuống.

Dạ Nhận những lời này không phải không có lý.

Lúc trước bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, chính là bị buộc tiến đến, thậm chí hắn căn bản là bị Vân Mộng Chân lừa gạt tiến đến.

Nếu như không có Thần Nữ xuất hiện, hắn tự nhiên chỉ có thể lựa chọn không tiếc bất cứ giá nào trợ giúp Bạch Nhạc, rời đi nơi này.

Thật là Thần Nữ tồn tại, cũng không nghi ngờ cho hắn một loại khác lựa chọn.

Hắn cùng với Bạch Nhạc ở giữa, bản thân thì không phải là lệ thuộc quan hệ, quyền lợi khác biệt, lựa chọn khác biệt lập trường, tựa hồ cũng không có gì lớn lắm.

Không thể không nói, giờ khắc này Bất Tử Thanh Vương cũng không khỏi hơi có chút ý động.

"Huống chi, chúng ta bản thì không cần sớm như vậy lựa chọn đứng thành hàng."

Nhìn lấy Bất Tử Thanh Vương, Dạ Nhận lần nữa ném ra cuối cùng một khối lợi thế.

"Bạch Nhạc cũng tốt, Thần Nữ cũng tốt. . . Bọn hắn làm sao tranh đấu là bọn hắn sự tình, chúng ta chỉ cần lựa chọn tại thích hợp nhất thời gian, lựa chọn đứng thành hàng liền đủ đủ."

. . .

Ùng ùng!

Nổ vang, cửa đá vỡ vụn, Cố Vong Tình chậm rãi bước ra, trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người thần quang, cả cá nhân trên người tản ra một cổ khí tức kinh khủng, nguyên bản canh giữ ở ngoại môn Chúng Tinh điện đệ tử, khi nhìn đến Cố Vong Tình trong nháy mắt, liền phảng phất cảm thụ được một cổ khủng bố áp lực, không kìm lại được quỳ xuống.

"Thiếu điện chủ!"

Quỳ trên mặt đất, xung quanh tất cả mọi người đồng thời hành lễ nói.

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Cố Vong Tình tùy ý hướng đi một gã đệ tử, nhàn nhạt mở miệng nói: "Mấy ngày nay xảy ra chuyện gì, từng cái từng cái nói với ta rõ ràng."

"Vâng!"

Lấy Cố Vong Tình thân phận, hắn vấn đề, Chúng Tinh điện đệ tử tự nhiên không có tư cách cự tuyệt hồi đáp.

Huống chi, bây giờ xuất quan, hắn vẫn không có thể hoàn mỹ khống chế chính mình lực lượng, khí tức tiết ra ngoài phía dưới, người khác thì càng không có can đảm cự tuyệt.

Trong lúc nhất thời, liền có đệ tử đem mấy ngày nay phát sinh tất cả mọi chuyện đều tinh tế nói cho Cố Vong Tình nghe.

Ngay tại lúc đó, cũng có có mắt gặp đệ tử, lặng lẽ ly khai đi tìm Chúng Tinh điện điện chủ báo hỉ.

"Điện chủ!"

Có Chúng Tinh điện đệ tử cẩn thận gõ cửa điện, đi tới Chúng Tinh điện điện chủ bên người.

Hơi hơi nhíu mày, vô luận là Tân Gia Minh vẫn là Bạch Nhạc, đều có thể ý thức được, tất nhiên là có trọng yếu phi thường sự tình phát sinh, bằng không, loại tình huống này, tuyệt đối không có người dám tới quấy rối bọn hắn nói chuyện.

"Nói!"

Lạnh lùng liếc đối phương liếc mắt, Chúng Tinh điện điện chủ trầm giọng mở miệng nói.

Cảm thụ được đến Chúng Tinh điện điện chủ giọng điệu có chút không nhanh, cái kia đệ tử vội vã tiến đến hắn bên tai mở miệng nói, "Thiếu điện chủ xuất quan!"

Cái kia đệ tử tự cho là mình thanh âm rất nhỏ, lại cũng không biết, đến Bạch Nhạc bọn hắn loại tầng thứ này, vô luận hắn làm sao hạ giọng, cũng không thể giấu diếm được đối phương nhận biết.

Cố Vong Tình thức tỉnh, hơn nữa còn là xuất quan!

Đây đối với Chúng Tinh điện mà nói, tự nhiên thực là cái vô cùng tốt tin tức.

Có thể đối Bạch Nhạc mà nói, cái này lại tuyệt đối không phải tin tức tốt gì.

Phải biết, tại mọi người ngôi sao trong mộ địa, Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình, thật là kết xuống tử thù.

Bây giờ mặc dù đi ra, chỉ sợ cũng rất khó thuyết phục Cố Vong Tình buông tha đoạn này cừu hận.

Bạch Nhạc đương nhiên cũng không sợ hắn, thật là một khi Cố Vong Tình náo đứng lên, cái này tất nhiên là một kiện cực kỳ phiền toái sự tình.

Chuyện tốt chưa chắc thành đôi, có thể tai hoạ lại thường thường cũng không đơn hành.

"Đi xuống đi!"

Khoát khoát tay, ý bảo cái kia đệ tử lui xuống đi, Chúng Tinh điện điện chủ trầm ngâm một chút, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói: "Người tới là khách, tất nhiên đến, không ngại liền trước tiên ở Chúng Tinh điện ở vài ngày, đối phó Thần Nữ sự tình, chúng ta ngày khác lại nói chuyện."

Không chút do dự nào, Chúng Tinh điện điện chủ, trước tiên liền lựa chọn ngưng hẳn lần nói chuyện này.

Hơn nữa lý do phi thường đầy đủ, chuyện lớn như vậy, cũng không đạo lý, không cho đối phương bất luận cái gì cân nhắc thời gian, tại chỗ liền đáp ứng.

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc cũng không vướng víu, lúc này xoay người ly khai đại điện.

Tự có Chúng Tinh điện đệ tử dẫn Bạch Nhạc cùng Hàn Tinh xuống dưới nghỉ ngơi, không cần nhiều lời.

Chờ đến Bạch Nhạc ly khai, Tân Gia Minh lúc này mới chậm rãi mở miệng nói: "Ngươi có tính toán gì không?"

"Vẫn là câu nói kia, ta không tin được hắn!"

Nhìn lấy Tân Gia Minh, Chúng Tinh điện điện chủ bình tĩnh mở miệng nói: "Nếu là không có biện pháp, cũng liền thôi, bây giờ vong tình như là đã xuất quan. . . Chúng ta tự nhiên càng cần phải tin tưởng hắn, mà không phải một ngoại nhân."

Nhắc tới Cố Vong Tình, Tân Gia Minh cũng rốt cục vẫn phải trầm mặc xuống.

Cố Vong Tình tồn tại, bản thân liền là Chúng Tinh điện nhiều năm như vậy toàn bộ tâm huyết cùng hy vọng, trong chuyện này, cho dù là có không đồng ý với ý kiến, cũng không tiện mở miệng, huống chi, cho tới nay, hắn trên thực tế, coi như là chống đỡ loại ý nghĩ này.

"Để bọn hắn va vào a!"

Ngẩng đầu, Tân Gia Minh nhẹ giọng hồi đáp nói.

[Thông Báo]: Vì mình đã xin nghỉ làm từ đầu tháng 2 rồi, mà lại ko có Cvt nhận làm tiếp nên thời gian ra chương ko được liên tục như trước. Lâu lâu mình sẽ ra up chương bộ này cho đến khi có Cvt mới nhận làm thì mình dừng. Mong mọi người thông cảm.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1239: Kiêu ngạo, phản kích

"Phí nửa ngày miệng lưỡi, bọn hắn rốt cuộc là bằng lòng, vẫn là không đáp ứng?"

Từ đại điện đi ra, Hàn Tinh có chút khó chịu hỏi tới.

Với những chuyện này, Hàn Tinh bản thân liền thói quen nương tựa Giang Nhược Hư, hơn nữa, việc này lại quan tâm Giang Nhược Hư sinh tử, quan tâm sẽ bị loạn, trong lúc nhất thời, hắn lại có chút không phản ứng kịp.

"Cố Vong Tình xuất quan."

Bạch Nhạc cũng không quay đầu, nhẹ giọng hồi đáp nói.

"Thì tính sao?"

Lời kia Hàn Tinh tự nhiên cũng nghe thấy, chỉ là vẫn như cũ không thể phản ứng kịp, điều này có ý vị gì.

"Cố Vong Tình là Chúng Tinh điện dốc hết tâm huyết bồi dưỡng ra đạo tử, hắn còn sống, liền vĩnh viễn là Chúng Tinh điện hy vọng. . . So với việc ta người ngoài này, Chúng Tinh điện tất phải càng muốn tin tưởng hắn." Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Ban đầu ở Chúng Thần Mộ Địa thời điểm, hắn đã bại một lần. . . Thật là, hắn lại như cũ lòng tin tràn đầy! Mặc dù ta cũng không biết, đến tột cùng phát sinh cái gì. . . Nhưng tất nhiên Chúng Tinh điện là như thế này một loại thái độ, như vậy ta cho rằng, thực lực của hắn chẳng những sẽ không suy yếu, ngược lại sẽ thay đổi cường."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Muốn có được Chúng Tinh điện tín nhiệm. . . Trừ phi, ta có thể lại một lần nữa đánh bại hắn."

"Đi thôi. . . Sẽ không để cho chúng ta an tĩnh lâu lắm, ta chờ hắn."

Bạch Nhạc đem những này nói xong, Hàn Tinh mới rốt cục phản ứng kịp.

Về Cố Vong Tình sự tình, Giang Nhược Hư đã từng đã nói với hắn, chỉ là Chúng Thần Mộ Địa sau trận chiến ấy, Giang Nhược Hư mới đối Cố Vong Tình triệt để thất vọng.

Chỉ là, dù vậy, Giang Nhược Hư trước đây cũng không có tự mình đối Cố Vong Tình ra tay.

Cái này dĩ nhiên cũng không phải là thật kiêng kỵ Chúng Tinh điện, phỏng chừng Cố Vong Tình thân phận.

Mà là Giang Nhược Hư cho rằng, Cố Vong Tình trên người khả năng còn có con bài chưa lật không có để lộ, này đến lá bài thậm chí có khả năng xoay chuyển càn khôn.

Giang Nhược Hư tin tưởng Bạch Nhạc, nhưng lại cũng không muốn buông tha Cố Vong Tình trên người cái kia một tia hy vọng.

Đạo lý này rất đơn giản, giống như là trước đây Giang Nhược Hư mang Bạch Nhạc đi gặp Tân Gia Minh một dạng.

Tân Gia Minh cũng càng tin tưởng, Cố Vong Tình, nhưng lại cũng không có đối Bạch Nhạc xuất thủ, cũng là bởi vì, hắn cũng đúng Bạch Nhạc bảo lưu một tia hi vọng.

Nghĩ rõ ràng trong lúc này nội tình, Hàn Tinh tự nhiên liền minh ngộ

Chúng Tinh điện ý tứ.

Đây là muốn nhường Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình ở giữa, gặp mặt một lần, phân một cái thắng bại đi ra.

Chỉ có dạng này, bọn hắn mới có thể làm ra cuối cùng lựa chọn.

Chỉ là. . . Cố Vong Tình trên người đến tột cùng còn có cái gì con bài chưa lật?

... .. .

"Có chút ý tứ!"

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, Cố Vong Tình nhẹ giọng mở miệng nói.

Hắn tại Chúng Thần Mộ Địa bên trong bị Bạch Nhạc chém giết phân thân đi ra thời điểm, còn không thấy Thần Nữ, sau đó tại Chúng Tinh điện thức tỉnh sau đó, lại rất nhanh bế quan, căn bản không biết đến tột cùng phát sinh cái gì.

Bây giờ nghe được Chúng Tinh điện đệ tử những thứ này giao lưu, hắn mới xem như đem hết thảy đều xâu.

Nếu như trước đó, biết rõ Bạch Nhạc chẳng những không có phế bỏ, ngược lại thực lực tăng vọt, Cố Vong Tình trong lòng tất nhiên sẽ có chút não, nhưng bây giờ, hắn lại căn bản không có loại cảm giác này.

Thứ nhất bởi vì thực lực tăng vọt, bây giờ đã đạt được Hóa Hư đỉnh phong, cũng không để bụng Bạch Nhạc thực lực như thế nào.

Ở một phương diện khác, thì là bởi vì Vong Tình Thiên Công tiểu thành, sướng vui đau buồn loại tâm tình này, đều đã nhược hóa, rất khó sản sinh háo hức khác thường.

Nếu như không phải là bởi vì trước đó thua ở Bạch Nhạc trên tay, Cố Vong Tình thậm chí căn bản cũng sẽ không vì vậy sản sinh chút nào tâm tình chập chờn.

"Bạch Nhạc ở đâu?"

"Hồi thiếu điện chủ, vừa mới vẫn còn ở cùng điện chủ, Tân trưởng lão nghị sự, bây giờ. . . Cũng đã bị dẫn đi nghỉ ngơi."

Có cơ linh Chúng Tinh điện đệ tử lập tức tiến lên hồi đáp nói.

"Cải lương không bằng bạo lực. . . Đi thôi, dẫn ta đi gặp hắn."

Lông mày nhíu lại, Cố Vong Tình đạm nhiên phân phó nói.

Cho dù là phản ứng trễ nải nữa người, cũng có thể minh bạch, đây là muốn ra đại động tĩnh.

Trong lúc nhất thời, trừ một nhóm người theo Cố Vong Tình đi tìm Bạch Nhạc bên ngoài, hắn đệ tử nhưng là nhất thời náo nhiệt lên, có đi tìm Chúng Tinh điện điện chủ báo tin, cũng có xem náo nhiệt không sợ phiền phức lớn, đi khắp nơi tuyên dương.

Đối cái này Cố Vong Tình lòng biết rõ, nhưng lại vẫn như cũ không nói một lời, bảo trì một cái ngầm đồng ý thái độ.

Cũng không lâu lắm, toàn bộ Chúng Tinh điện liền nhất thời loạn đứng lên, vô số đệ tử hướng về Bạch Nhạc chỗ ở chạy tới.

Cho dù là Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận hai người, cũng không có bị ngăn cản.

Không cần hỏi cũng có thể minh bạch, cái này tất nhiên là vị kia Chúng

Tinh điện điện chủ ngầm đồng ý.

Chỉ là, vô luận là vị kia Chúng Tinh điện điện chủ, vẫn là Tân Gia Minh, lúc này cũng đều còn không có chân chính ý thức được chuyện này nghiêm trọng tính.

... .. .

"Quả nhiên tới."

Ngẩng đầu nhìn về phía tiểu viện ở ngoài, Hàn Tinh trầm giọng mở miệng nói.

Bạch Nhạc mặc dù làm không được Giang Nhược Hư loại kia tính toán không bỏ sót, nhưng đối với thế cục nắm chặt nhưng cũng đồng dạng tương đương chuẩn xác, về điểm này, cho dù là Hàn Tinh cũng không thể không đồng ý.

"Đáp án chẳng mấy chốc sẽ vạch trần."

Tùy ý đứng dậy, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói: "Yên tâm, ta tất nhiên có thể trảm hắn một lần, liền nhất định có thể trảm lần thứ hai. . . Vô luận hắn có bài tẩy gì đều vô dụng!"

Lửng thững ra khỏi phòng, Bạch Nhạc trong giọng nói đồng dạng tràn ngập tự tin.

Quả thật, hắn không rõ ràng Cố Vong Tình đến tột cùng có cái gì dựa vào, thật là Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng bản thân trưởng thành.

Bây giờ chính mình , đồng dạng cùng trước đây cùng Cố Vong Tình đánh một trận thời điểm, không thể so sánh nổi.

Két!

Đẩy cửa ra, đi vào trong sân, Bạch Nhạc liếc mắt liền chứng kiến Cố Vong Tình.

Một màn kia tóc màu bạc, có vẻ vô cùng chói mắt.

Cách xa nhau nước cờ mét khoảng cách, hai người đối mắt nhìn nhau, trong mắt đều lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc.

Không hề có một chữ giao lưu, nhưng lại đều từ đối phương trong mắt nhìn ra cường đại tự tin.

"Thiếu điện chủ, biệt lai vô dạng!"

Nhìn đối phương, đúng là vẫn còn Bạch Nhạc khóe miệng hiện lên vẻ tươi cười, dẫn đầu mở miệng nói.

"Ta cũng không nghĩ đến, ngươi dĩ nhiên có thể từ Chúng Tinh Thần Vực bên trong còn sống đi ra."

Bình tĩnh nhìn lấy Bạch Nhạc, Cố Vong Tình nhàn nhạt mở miệng nói: "Còn có di ngôn gì, ngươi có thể bắt đầu nói."

Nghe vậy, Bạch Nhạc nhưng là không khỏi bật cười.

Lúc trước Cố Vong Tình cũng đã đủ cuồng vọng, bây giờ lại hiển nhiên muốn so với trước đây càng kiêu ngạo nhiều.

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng có thể cảm nhận được Cố Vong Tình thực lực đề thăng.

Như là trước đây một dạng, lúc này Bạch Nhạc đối mặt Cố Vong Tình, cũng vẫn như cũ không dám nói có nắm chắc tất thắng.

Có thể nhiều năm như vậy qua đây, Bạch Nhạc lại lúc nào sợ qua cùng người tranh đấu.

Cùng trong cảnh giới, làm sao bại một lần?

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói: "Trước đó tại Thiên Tinh tháp thời điểm, ta từng nói câu nào. . . Cả đời này của ta, chưa bại một lần!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên người khí thế chợt tăng vọt, cả người như một thanh ra khỏi vỏ bảo kiếm, bộc lộ tài năng.

"Cố Vong Tình, ra tay đi, để cho ta nhìn một chút, ngươi có cái gì tiến bộ. . . Bằng không, hôm nay, cũng bất quá là phục chế Chúng Thần Mộ Địa trận chiến kia kết quả mà thôi! Bạch mỗ là khách, cũng đừng để cho ta, thứ nhất là giết ngươi người chủ nhân này."

Không có chút nào khiêm nhượng, thậm chí là một loại so Cố Vong Tình càng thái độ phách lối coi như hồi đánh!

Một trận chiến này, vốn là đối phương bốc lên đến, hơn nữa cũng quan hệ Chúng Tinh điện thái độ.

Lúc này, không thể khiêm tốn, chỉ có có lực nhất đánh trả, đánh ra khí thế cùng uy phong đến, có thể thay đổi Chúng Tinh điện tất cả mọi người thái độ.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1240: Thiên kiêu vô song

"Nói khoác mà không biết ngượng!"

May là Cố Vong Tình đã có rất ít tâm tình gì ba động, lại y nguyên vẫn là bị Bạch Nhạc lời này tức điên.

Chưa bại một lần?

Lời này cũng là ngươi dám nói?

Cho dù là Tân Gia Minh vị quốc sư này, thế gian công nhận đệ nhất nhân, chỉ sợ cũng không dám nói dạng này mạnh miệng, chỉ bằng Bạch Nhạc, cũng dám nói lời như vậy, chẳng phải là làm trò cười cho người trong nghề.

"Ngươi làm không được, chưa chắc người khác liền nhất định làm không được."

Nhìn lấy Cố Vong Tình, Bạch Nhạc nhàn nhạt đáp.

Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên!

Tại đây Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, Cố Vong Tình thật có chút ếch ngồi đáy giếng.

Hơn nữa, so với việc thế giới chân thật bên trong cái kia tàn khốc chém giết, nơi đây thật quá hòa bình.

Cố Vong Tình thiên tài như vậy, bất quá chỉ là nhà ấm bên trong đóa hoa, căn bản không có trải qua cái gì mưa gió.

"Càn rỡ, hôm nay ta liền tiễn ngươi bại một lần!"

Dưới chân đột nhiên một bước, Cố Vong Tình thân hình chợt rút lên, như một đạo lưu tinh, hung hăng hướng về Bạch Nhạc đụng tới.

Cố Vong Tình cái này khẽ động, liền làm cho tất cả mọi người đều trở nên động dung.

Cho dù là Chúng Tinh điện đệ tử, ấn tượng cũng đều dừng lại ở Cố Vong Tình trước khi bế quan, khi đó Cố Vong Tình, mặc dù cũng cũng là Hóa Hư cường giả, thật là khoảng cách chân chính cao thủ hàng đầu, vẫn như cũ tồn tại chênh lệch rất lớn.

Đừng bảo là là Chúng Tinh điện điện chủ, hoặc là Tân Gia Minh, Giang Nhược Hư dạng này tồn tại, cho dù là Chúng Tinh điện bên trong một ít trưởng lão, thực lực cũng muốn so Cố Vong Tình càng mạnh.

Nhưng bây giờ, chỉ là một cái thức mở đầu, thậm chí cũng còn không có xuất kiếm, cũng đã cho người ta một loại không thể địch nổi cảm giác đè nén!

Quá mạnh mẽ!

Toàn bộ Chúng Tinh điện bên trong, bây giờ sợ rằng đều không có mấy người có thể ngăn lại Cố Vong Tình cái này thuận tay một kích!

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc nhưng là không có chút nào động dung!

So với việc người khác, Bạch Nhạc rõ ràng hơn Cố Vong Tình đáng sợ, lại dám lần tìm đến, hắn tự nhiên rất rõ ràng Cố Vong Tình tất nhiên tồn tại thật lớn đề thăng.

Chỉ là. . . Bạch Nhạc nhưng cũng căn bản không quan tâm đây hết thảy!

Ngón tay nhập lại làm kiếm, Bạch Nhạc ngón tay nhẹ nhàng rạch một cái, liền tại trong hư không mang theo lau một cái khủng bố vết kiếm, hung hăng hướng về Cố Vong Tình chém tới!

Oanh!

Trong tích tắc, cái kia một luồng kiếm quang liền cùng Cố Vong Tình hung hăng đụng vào nhau, hóa thành một cổ kinh khủng trùng kích hướng về xung quanh tiêu tán mà đi.

Một đạo ngón tay vẽ ra kiếm quang, liền đủ để ngăn lại Cố Vong Tình kinh khủng này một kích.

Giờ khắc này, hắn Chúng Tinh điện đệ tử, cũng đồng dạng trở nên biến sắc.

Lúc trước tại Chúng Tinh điện đại khai sát giới người, cũng không phải là Bạch Nhạc, điểm này, bây giờ bọn hắn đều đã rõ ràng.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc biểu hiện ra thực lực, nhưng lại làm cho bọn họ rõ ràng cảm thụ được trước đây sự sợ hãi ấy.

Cho tới giờ khắc này, tất cả mọi người lúc này mới đột nhiên tỉnh ngủ!

Ngắn ngủi này thời gian ba năm, vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Cố Vong Tình đều phát sinh biến hóa quá lớn, thậm chí đã chân chính lớn lên thành thế gian cao thủ hàng đầu nhất.

Nếu như nói, ngay từ đầu đại đa số người bất quá đều là đến xem náo nhiệt lời nói, như vậy, bây giờ, tất cả mọi người đáy lòng liền đều sinh ra một tia kính úy chi tâm.

Cường giả, vô luận là ở đâu bên trong đều đáng giá tất cả mọi người tôn kính!

... ...

"Thật mạnh!"

So với việc những thứ này Chúng Tinh điện đệ tử, Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận lúc này nhưng là chân chính sắc mặt ngưng trọng, trong lòng âm thầm hít một hơi lãnh khí!

Bọn hắn những thứ này quen thuộc Bạch Nhạc người, mới càng có khả năng cảm thụ được Bạch Nhạc thực lực biến hóa.

Tại Chúng Thần Mộ Địa, Bạch Nhạc chém giết Cố Vong Tình thời điểm, bọn hắn mặc dù có thể cảm thụ được Bạch Nhạc thực lực đề thăng, tuy nhiên lại cũng hoàn toàn không sợ hãi, thật là bây giờ, bọn hắn lại có thể rõ ràng ý thức được, dù cho là bọn hắn, bây giờ cũng đã rất khó sẽ cùng Bạch Nhạc chống lại.

Ngay tại Bạch Nhạc bị một mình ở lại Chúng Thần Mộ Địa đoạn thời gian kia, Bạch Nhạc trưởng thành quá nhiều, nghiễm nhiên đã cùng bọn hắn kéo ra chênh lệch.

Cũng chỉ có dạng này thực lực, mới có tư cách cùng Thần Nữ là địch!

Dạ Nhận cũng còn thôi, trước đó mới vừa bị Dạ Nhận nói có chút ý động Bất Tử Thanh Vương, giờ khắc này nhưng trong lòng cũng không khỏi lần nữa có chút giao động.

Một khi đi lên cùng Bạch Nhạc đối địch con đường. . . Hắn cho là thật có thể ngăn trở Bạch Nhạc kiếm trong tay sao?

Nghĩ đến ban đầu nhìn thấy Bạch Nhạc lúc tình cảnh. . . Đây hết thảy mới cho là thật có thể nói là dường như đã có mấy đời.

Xa hơn một vài chỗ, Chúng Tinh điện điện chủ cùng Tân Gia Minh hai người cũng lẳng lặng đứng ở trong hư không, lặng yên nhìn lấy Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình giao thủ.

"Giang Nhược Hư ánh mắt không kém, người này trưởng thành xác thực quá nhanh."

Thở dài một tiếng, Tân Gia Minh nhẹ giọng mở miệng nói.

"Xác thực, trước đó ta vẫn còn có chút coi khinh hắn. . . Bất quá, những thứ này, còn chưa đủ!"

Gật đầu, Chúng Tinh điện điện chủ chậm rãi nói rằng.

Bạch Nhạc cùng Hàn Tinh chạy tới Chúng Tinh điện thời điểm, hắn mặc dù ngoài ý muốn, thật là nhưng trong lòng cũng không có quá mức coi trọng, riêng là Cố Vong Tình xuất quan tin tức truyền đến, hắn cơ hồ là trước tiên liền nhận định Bạch Nhạc chắc chắn thất bại.

Nhưng bây giờ, sự thực lại rõ ràng nói cho hắn biết, Bạch Nhạc xác thực cũng đã trở thành cao thủ hàng đầu!

Chỉ bằng Bạch Nhạc bây giờ cho thấy thực lực, toàn bộ Chúng Tinh điện bên trong, trừ hắn cùng với Tân Gia Minh bên ngoài, đã không ai cản nổi.

Chỉ là. . . Những thứ này vẫn như cũ chưa đủ!

Bởi vì Cố Vong Tình bây giờ chân chính đáng sợ địa phương, còn căn bản không có bày ra.

Đó mới là hắn đối với Cố Vong Tình lòng tin khởi nguồn!

... ...

"Vù vù!"

Thân hình giao thoa ở giữa, vô luận là Cố Vong Tình vẫn là Bạch Nhạc, hai người cũng đều thu hồi lòng khinh thị, rút ra bảo kiếm.

Một kiếm trong tay, hai người khí thế liền lại một lần nữa tăng vọt, phảng phất sinh ra một loại bễ nghễ thiên hạ khí thế.

Ùng ùng!

Cố Vong Tình phía sau lần nữa huyễn hóa ra một mảnh hư không, cả người lộ ra một loại cực kỳ khí tức nguy hiểm.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng đồng dạng thi triển ra Hóa Hư chi lực.

Từ Bạch Nhạc bước vào Hóa Hư Cảnh tới nay, đây là hắn lần đầu tiên hoàn chỉnh đem cái kia một vùng sao trời bày ra.

Đó là một mảnh như chân chính tinh không đồng dạng khung đi ra tinh không.

Hơn nữa, tinh thần đã vượt qua thiên tinh cực hạn!

Dạng này lực lượng , đồng dạng cực kỳ kinh khủng!

Bạch Nhạc bây giờ còn không có bước vào Hóa Hư hậu kỳ, thật là chỉ dựa vào dạng này tinh không, cũng đã đủ để đánh tan Hóa Hư đỉnh phong cường giả.

"Giết!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, trong nháy mắt, toàn bộ tinh không phảng phất đều động, lau một cái huyễn lệ kiếm quang dẫn

đầu phá không mà ra, hướng về Cố Vong Tình chém tới!

"Kiếm Lâm Thiên Hạ!"

Không có một chút xíu do dự, vừa đối mặt, Bạch Nhạc liền trực tiếp vận dụng tối cường kiếm đạo thần thông.

Kiếm Lâm Thiên Hạ, cũng là quân lâm thiên hạ!

Đó là một kiếm áp đảo chúng sinh khí phách, là một kiện ngạo thị trời cao bá đạo, cũng là xé tan bóng đêm thần hi.

So với việc tại Chúng Thần Mộ Địa cùng Cố Vong Tình thời điểm giao thủ, một kiếm này càng mạnh rất nhiều.

Lúc trước, Cố Vong Tình đều không thể ngăn trở một kiếm này, bây giờ, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không cho rằng hắn có thể đủ ngăn trở.

Không quan trọng thiên tài, từ hắn trước đây thua ở Bạch Nhạc một khắc này, cũng đã có nghĩa là cũng bị bỏ xa.

Thiên kiêu vô song!

Chính là không người có thể cùng kề vai!

Một kiếm này huyễn lệ, phảng phất đã cướp đi cái này một mảnh thiên địa sở hữu quang huy, nhường tất cả tại đây một kiếm trước mặt đều ảm đạm phai mờ.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1241: Vong Tình Thiên Công

Một kiếm này không chỉ có kinh diễm người khác, cũng đồng dạng kích thích Cố Vong Tình tâm ma!

Đối với Cố Vong Tình mà nói, từ hắn sinh ra bắt đầu, chính là trời sinh đạo thể, là chỗ trong mắt mọi người thiên chi kiêu tử, hắn chưa bao giờ bị bại, thậm chí chưa bao giờ gặp bất luận cái gì thất bại.

Hắn phảng phất sinh ra nên là trong thế giới.

Có thể duy chỉ có, tại Chúng Thần Mộ Địa trận chiến kia, hắn thảm bại cùng Bạch Nhạc chi thủ, thậm chí hi sinh một tôn phân thân, đều không có thể đạt được cùng Bạch Nhạc lưỡng bại câu thương mục, mà là bị Bạch Nhạc một kiếm chém giết, lưu lại sỉ nhục nhất một tờ.

Lúc trước đánh bại hắn, chính là chỗ này một kiếm!

Vật đổi sao dời, hắn có thể nói là phá rồi lại lập, vì vậy lột xác, lần nữa đột phá, đạt được Hóa Hư đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa, liền có thể xây dựng ra Bán Thần Lĩnh Vực, đạt được cùng Tân Gia Minh đồng dạng cấp độ.

Mà muốn bước ra bước này, tối trọng yếu một điểm, chính là đánh vỡ tâm ma!

Giết chết Bạch Nhạc, liền có thể hóa giải tâm ma, nhường hắn tránh thoát ràng buộc, bước lên vô thượng thiên đạo.

Sở dĩ, vừa xuất quan, không có bất kỳ do dự nào, thậm chí có vẻ hơi liều

lĩnh trực tiếp tìm tới Bạch Nhạc, cũng là bởi vì phần này tâm ma.

Không có ai so với hắn càng nóng lòng muốn giết chết Bạch Nhạc.

Trong tích tắc, Cố Vong Tình hai mắt thay đổi một mảnh huyết hồng.

Nhưng mà, chỉ là trong nháy mắt, một màn kia huyết hồng liền nhanh chóng rút đi!

Nếu như tỉ mỉ quan sát, liền có thể phát hiện, giờ khắc này Cố Vong Tình trong con mắt, nhiều lau một cái đạm mạc cùng bình tĩnh!

Đây cũng không phải là nắm chắc phần thắng loại kia bình tĩnh, mà là xóa đi tất cả tình cảm lãnh khốc.

Người khác có thể còn không có như vậy mà đơn giản phát hiện, nhưng mà cùng Cố Vong Tình giao thủ Bạch Nhạc, nhưng là trước tiên liền rõ ràng ý thức được Cố Vong Tình trên người loại này dị thường!

Tối trọng yếu là, loại này dị thường, đối với Bạch Nhạc mà nói, dị thường quen thuộc!

Bởi vì, hắn từng tại trên người một người cảm thụ qua cùng loại khí tức!

Vân Mộng Chân!

Cơ hồ là cùng một thời gian, Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận con ngươi cũng không khỏi đột nhiên co rụt lại, đột nhiên phản ứng kịp.

Tuyệt tình tuyệt tính, gọi là tiên!

Đây là ban đầu ở Đạo Lăng sơn bên trên, Vân Mộng Chân nói chuyện nhiều!

Mặc dù bởi vì Bạch Nhạc ràng buộc, Vân Mộng Chân cũng không có thật thay đổi tuyệt tình tuyệt tính, nhưng là chân chính cùng Vân Mộng Chân đã giao thủ người, tuy nhiên cũng rất rõ ràng, Vân Mộng Chân đáng sợ nhất thời điểm, chính là rơi vào loại này tuyệt tình trạng thái phía dưới thời điểm.

Rất hiển nhiên, bây giờ Cố Vong Tình trạng thái, chính là cùng Vân Mộng Chân tình huống tương tự!

Bọn hắn không biết Cố Vong Tình tu hành là công pháp gì, tuy nhiên lại rất rõ ràng nhớ kỹ, trước đây Vân Mộng Chân là ở Đạo Lăng sơn phía sau di tích thượng cổ bên trong thu được truyền thừa.

Đều là thượng cổ truyền thừa, như vậy, Vân Mộng Chân thu được truyền thừa cùng Cố Vong Tình tu hành công pháp rất có thể chính là pháp ra đồng nguyên.

"Vong Tình Thiên Công!"

Cơ hồ là đồng thời, Hàn Tinh trong mắt lộ ra lau một cái vẻ hoảng sợ, nhịn không được kinh hô thành tiếng.

Người khác có thể chưa chắc nhận ra đây là công pháp gì, thật là một mực theo Giang Nhược Hư, hắn lại vô cùng rõ ràng điều này có ý vị gì!

Vong Tình Thiên Công!

Đây mới thực sự là cao cấp nhất vô thượng thiên công!

Chỉ là trong tin đồn, cái này đã qua vạn năm, vô số thiên tài đã từng thử, nhưng lại đều không ngoại lệ toàn bộ thất bại, căn bản không có bất kỳ người nào có thể tu thành cái này vô thượng thiên công.

Cũng chính bởi vì vậy, cho dù là trước đó Giang Nhược Hư cũng không

có nghĩ tới, Cố Vong Tình tu hành lại là dạng này công pháp!

Giả sử Giang Nhược Hư ở chỗ này, tự nhiên liếc mắt liền có thể nhìn thấu nhân quả, minh bạch tất cả.

Vô luận là vị kia Chúng Tinh điện điện chủ, vẫn là Tân Gia Minh đều là thế gian này xuất sắc nhất nhân vật, vô luận là nhãn giới hay là thực lực, đều tuyệt đối không ở Giang Nhược Hư phía dưới.

Cố Vong Tình trước đó loại kia không có trải qua bất luận cái gì thất bại ngây thơ hành vi, thì như thế nào có thể giấu diếm được hai người này.

Giang Nhược Hư tại Chúng Thần Mộ Địa bên trong, nhìn thấy dạng này Cố Vong Tình là thấu xương thất vọng!

Nhưng vì cái gì, hết lần này tới lần khác Chúng Tinh điện chủ cùng Tân Gia Minh lại không chút nào để ý, thậm chí biết rõ như vậy, còn dám đem tiền đặt cược đặt ở Cố Vong Tình trên người?

Cũng không là bởi vì bọn hắn so Giang Nhược Hư ngu xuẩn, mà là bởi vì bọn hắn biết rõ Giang Nhược Hư không biết nội tình!

Cố Vong Tình tính tình như vậy, dạng này kinh lịch, đã định trước không có thể trở thành một cái đứng đầu cường giả!

Thật là, lại có một loại công pháp, có thể tự nhiên bù đắp đây hết thảy kẽ hở!

Đây cũng là Vong Tình Thiên Công!

Bởi vì một khi Vong Tình Thiên Công tu hành đến đại thành, chính là triệt để chặt đứt tất cả thuộc về tình cảm ý nghĩ!

Không có sướng vui đau buồn, tự nhiên cũng không có tất cả tạp niệm,

không có bất kỳ tâm tình tiêu cực.

Vô luận bản thân hắn trong tính cách có cái gì dạng chỗ thiếu hụt, cũng đều không quan trọng!

Dù là Cố Vong Tình căn bản không có trải qua tàn khốc chém giết, không có kham phá ngươi lừa ta gạt tính toán tâm trí, cũng không cái gọi là, bởi vì, hắn không có bất kỳ tâm tình gì, lại biến thành hoàn mỹ nhất cỗ máy giết chóc!

Thái Thượng Vong Tình!

Đến một bước kia, sở hữu kẽ hở tự nhiên cũng liền không còn trở thành kẽ hở.

Cũng chỉ có như vậy, mới có có thể bước ra một bước cuối cùng, siêu việt Tân Gia Minh, đánh vỡ thần linh gông cùm xiềng xiếc, trở thành mới thần linh!

Đây mới là Chúng Tinh điện dã vọng!

Cũng là Chúng Tinh điện điện chủ cùng với Tân Gia Minh, có thể dễ dàng tha thứ Cố Vong Tình trước đó trên người có đủ loại khuyết điểm cùng khuyết điểm nguyên nhân căn bản.

Thế giới này là công bình!

Đạt được nhiều ít, thường thường liền muốn mất đi bao nhiêu!

Trời sinh đạo thể, nghe tới hoàn mỹ, tiện sát người bên ngoài, thật là, lại có mấy người biết rõ, vì trở thành cứ như vậy trời sinh đạo thể, yêu cầu trả giá bực nào tàn khốc đại giới? !

Cố Vong Tình mẫu thân, bản thân liền là Chúng Tinh điện tuyển chọn

thiên hạ, xuất sắc nhất nữ tử, sau đó đồng thời thụ thai, thẩm định tuyển chọn!

Từ lúc chưa sinh ra trước đó, liền đạt được tốt nhất tài nguyên!

Trong quá trình này, có ít nhất hơn một nghìn hài nhi được tuyển chọn, thật là sở hữu không hoàn mỹ thai nhi, nhưng ngay cả sinh ra tư cách cũng không có, liền bị gạt bỏ!

Chỉ có cuối cùng tuyển định, hoàn mỹ nhất mấy cái hài nhi sinh ra!

Mà cái này chút hài nhi bên trong, cũng cũng chỉ có Cố Vong Tình một cá nhân là hoàn mỹ nhất Tiên Thiên Đạo Thể!

Thậm chí Cố Vong Tình tên này, đều là khi sinh ra trước đó, cũng đã lên tốt.

Bởi vì từ sinh ra, liền gánh vác tu hành Vong Tình Thiên Công sứ mệnh.

Vì đạt được đến trạng thái hoàn mỹ, Cố Vong Tình mẫu thân, tại Cố Vong Tình sinh ra sau đó, liền bị giết chết, chính là muốn chém đứt tất cả thường nhân phải có cảm tình ràng buộc!

Cố Vong Tình từ nhỏ đã là Chúng Tinh điện đạo tử, chúng tinh phủng nguyệt, thân phận vô cùng tôn quý!

Thật là, hắn chưa từng có bằng hữu, không có người thân, thậm chí ngay cả sư tôn, cũng không có dành cho hắn bất luận cái gì chân thực cảm tình!

Hắn không cần có bất kỳ cảm tình gì ràng buộc, hắn sinh ra được duy nhất sứ mệnh chính là tu hành Vong Tình Thiên Công.

Tàn khốc sao?

Đương nhiên tàn khốc!

Nhưng đây chính là hiện thực!

Chúng Tinh điện cũng xưa nay không là cái gì thánh địa!

Cái này bản thân liền là trên vạn năm đến, Chúng Tinh điện vô số đời thiên tài không ngừng thôi diễn tính được ra kết quả.

Bị vây ở Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, bọn hắn nhất định phải tự cứu!

Cứ việc, theo lấy thời gian đưa đẩy, hậu nhân thậm chí đã không biết Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, không biết thế giới chân thật tồn tại, nhưng cái này sứ mệnh lại một mực truyền thừa xuống, đồng thời tại đây một đời Chúng Tinh điện điện chủ trên tay có thể thực hiện.

Bây giờ Cố Vong Tình, khoảng cách thành công, liền tựa hồ đã chỉ còn lại có. . . Một bước ngắn!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1242: Quyền chủ động

"Trảm Tinh!"

Tóc trắng như kiếm, trảm phá tất cả vô căn cứ.

Cố Vong Tình kiếm, liền như khuấy động tinh hà lưỡi dao, khiếp người tiếng lòng.

Tựu như cùng một kiếm này tên một dạng!

Trảm Tinh, cũng chém vỡ Bạch Nhạc cấu tạo ra tinh không.

Hủy diệt!

Cái này tựa hồ chính là Cố Vong Tình lúc này trên người để lộ ra duy nhất khí tức.

Kịch liệt như thế mà khủng bố trùng kích, tựa hồ vượt quá tất cả mọi người tưởng tượng, chỉ chớp mắt ở giữa, một ít phản ứng không kịp nữa Chúng Tinh điện đệ tử liền chợt bị hất bay đi ra ngoài, thực lực yếu một ít, trực tiếp chính là đứt gân gãy xương kết cục.

Đây còn là bởi vì mấy vị Chúng Tinh điện trưởng lão phản ứng cực nhanh, ngay đầu tiên ngăn lại đại bộ phận trùng kích dư ba, bằng không, chỉ là lần này, liền không biết muốn chết bao nhiêu người.

Quá kinh khủng!

Thực lực đến cảnh giới bực này, cũng đã căn bản không phải thường nhân có khả năng đo lường được.

Nhưng mà, Bạch Nhạc một kiếm này lại đúng là vẫn còn bị đở được.

So với việc ban đầu ở Chúng Thần Mộ Địa thời điểm, Cố Vong Tình thực lực xác thực đã đề thăng quá nhiều, cho dù là Bạch Nhạc lần nữa thi triển ra một kiếm này đến, cũng bất quá cùng hắn chia đều tiết thu phân, lại không chiếm được nửa điểm tiện nghi.

"Tuyệt tình tuyệt tính. . . Ngươi tu là công pháp gì?"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ âm trầm, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng hỏi.

Loại này kịch liệt phản ứng, rơi vào trong mắt người khác, hiển nhiên chính là Bạch Nhạc bị Cố Vong Tình thực lực hù được.

Nhưng trên thực tế, chỉ có chân chính quen thuộc Bạch Nhạc Dạ Nhận cùng Bất Tử Thanh Vương mới hiểu được, Bạch Nhạc sở dĩ phản ứng lớn như vậy, cũng không phải là bởi vì Cố Vong Tình bản thân, mà là bởi vì Vân Mộng Chân!

Tại Cố Vong Tình trên người, Bạch Nhạc chứng kiến Vân Mộng Chân cái bóng.

Cũng sợ hãi, Vân Mộng Chân tiếp tục tu hành, có một ngày cũng sẽ biến thành Cố Vong Tình loại dáng vẻ này.

Đây mới là Bạch Nhạc sợ hãi căn nguyên!

"Vong Tình Thiên Công!"

Bước ra một bước, Hàn Tinh bay thẳng nhập không bên trong, trầm giọng mở miệng nói: "Trên đời này dĩ nhiên thật có người có thể tu thành Vong Tình Thiên Công. . . Chỉ là, dạng này thành công, còn có ý nghĩa gì?"

Đối với Vong Tình Thiên Công, Hàn Tinh tồn tại viễn siêu người khác giải, lúc này cũng có vẻ càng phẫn nộ.

Mặc dù hắn cũng không biết, vì tu thành Vong Tình Thiên Công, Cố Vong Tình trả giá cái dạng gì đại giới, Chúng Tinh điện lại trả giá cái dạng gì đại giới, thật là, chỉ bằng loại này tuyệt tình tuyệt tính dáng vẻ, liền làm người sợ run.

Dạng này Cố Vong Tình, cho dù là thật tu thành Vong Tình Thiên Công, đánh vỡ gông cùm xiềng xiếc, bước ra một bước cuối cùng, trở thành thần linh lại có ý nghĩa gì?

Hắn đã mất đi nhân tính, đương nhiên sẽ không vì thiên hạ, vì chúng sinh mà hi sinh.

"Người khác làm không được, chưa chắc ta sẽ làm không đến! Ngươi đã thấy, Vong Tình Thiên Công, cũng không phải vô pháp tu thành."

Lạnh lùng nhìn lấy Hàn Tinh, Cố Vong Tình nhàn nhạt mở miệng nói.

"Hàn Tinh, xem ở ngày xưa về mặt tình cảm, ta cho ngươi một con đường sống, hiện tại lui ra, ta có thể coi như không nhìn thấy ngươi, bằng không. . . Ta liền ngay cả ngươi một chỗ giết!"

Ngày xưa Cố Vong Tình từng đi theo Giang Nhược Hư tu hành, coi như là Quan Lan đệ tử, tự nhiên cùng Hàn Tinh cũng là rất tinh tường.

Nghiêm chỉnh mà nói, Hàn Tinh cho hắn mà nói, nên tính là nửa sư!

Nhưng dù cho như thế, lúc này Cố Vong Tình cũng không có nửa điểm vẻ thương hại.

Cái này cố nhiên là bởi vì Cố Vong Tình trời sinh tính lạnh lùng, có thể

càng đại nguyên hơn bởi vì, lại y nguyên vẫn là Vong Tình Thiên Công!

Mặc dù, Cố Vong Tình Vong Tình Thiên Công vẫn chưa có hoàn toàn tu thành, thật là Vong Tình Thiên Công nhưng cũng đã thật sâu ảnh hưởng tâm hắn trí cùng tư tưởng.

Đương nhiên, nếu như Vong Tình Thiên Công ghê gớm thật thành, sợ rằng Cố Vong Tình cũng căn bản sẽ không mở miệng, tại Hàn Tinh đứng ra trong nháy mắt, liền sẽ trực tiếp xuất thủ.

"Tất nhiên tu hành Vong Tình Thiên Công, còn có cái gì tình cảm đáng nói?"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Hàn Tinh cười lạnh một tiếng, căn bản không có chút nào nhượng bộ ý tứ, ngược lại Chuyển Thủ Chi Gian, liền rút kiếm ra, khủng bố kiếm ý, chỉ phía xa Cố Vong Tình!

"Đủ!"

Cơ hồ là tại đồng thời, một tiếng hừ lạnh vang lên.

Sau một khắc, Chúng Tinh điện điện chủ thân ảnh liền xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Trước đó hắn cũng muốn nhìn một chút, Cố Vong Tình cùng Bạch Nhạc thực lực đến tột cùng đến mức nào, lúc này mới ngầm đồng ý Cố Vong Tình cùng Bạch Nhạc giao thủ, thật là bây giờ, ngắn ngủi giao phong, đã để hắn đạt được đủ đủ dữ liệu.

Đánh tiếp nữa tự nhiên thì không cần!

Cố Vong Tình quả thật còn không có xuất tận toàn lực, thật là Bạch Nhạc cũng giống vậy còn cất dấu sát chiêu, điểm này, tất cả mọi người lòng biết rõ!

Đánh tiếp nữa, cũng rất khó nói ai có thể thủ thắng, thậm chí khả năng lớn nhất chính là lưỡng bại câu thương.

Đó cũng không phải hắn, hoặc có lẽ là, Chúng Tinh điện cam tâm tình nguyện chứng kiến kết quả.

Dù sao, trừ Bạch Nhạc ở ngoài, còn có vị kia chẳng biết đi đâu Thần Nữ.

Thật cùng Bạch Nhạc đánh một cái lưỡng bại câu thương, bất quá là vô cớ làm lợi Thần Nữ mà thôi.

Huống chi, Cố Vong Tình mới vừa xuất quan, chỉ cần rất ngắn một thời gian ngắn lắng đọng, thực lực liền có thể lần nữa đạt được đề thăng.

Từ thời gian góc độ mà nói, hắn cũng cũng không hy vọng Cố Vong Tình sớm như vậy liền cùng Bạch Nhạc phân cái sinh tử.

"Sư tôn!"

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót, Cố Vong Tình rốt cục vẫn phải khom mình hành lễ nói.

Vong Tình Thiên Công dù sao còn không có đại thành, Cố Vong Tình mặc dù có thể trong khoảng thời gian ngắn vứt bỏ tất cả cảm xúc, tuy nhiên lại cũng còn làm không được thật tuyệt tình tuyệt tính.

"Gặp qua điện chủ!"

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng theo ôm quyền hành lễ nói.

"Người tới là khách, tất nhiên đến Chúng Tinh điện, chính là ta Chúng Tinh điện khách nhân, mặc dù có cái gì ân oán, cũng muốn đợi được ly khai Chúng Tinh điện sẽ giải quyết."

Quét Bạch Nhạc liếc mắt, Chúng Tinh điện điện chủ nhìn về phía Cố Vong Tình từ tốn nói.

"Vâng!"

Khẽ vuốt cằm, bằng lòng một câu, Cố Vong Tình cũng không để ý hội người khác, thẳng xoay người mà đi, dứt khoát.

"Chủ muốn thế nào thì khách thế đó!"

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc tùy ý nói rằng; "Điện chủ quyết định liền tốt."

Trong chốc lát, vây xem náo nhiệt người, cũng tận số bị đuổi tản ra.

Bạch Nhạc có vẻ không quan tâm, trực tiếp trở lại trong phòng, thật là Hàn Tinh sắc mặt lại có chút khó coi, kiên trì muốn đi gặp Tân Gia Minh.

Đáng tiếc, Hàn Tinh cuối cùng không phải Giang Nhược Hư, cũng không có lớn như vậy lực ảnh hưởng, dám bị Chúng Tinh điện điện chủ cản lại.

Ngược lại là bởi vì như thế nháo trò, Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận tạm thời khôi phục tự do, rất mau cùng lấy Bạch Nhạc tiến gian phòng.

"Thanh Vương điện hạ, Dạ Nhận!"

Phảng phất đã sớm đoán được bọn hắn đến, Bạch Nhạc đã chuẩn bị xong trà, tại trước bàn ngồi xuống đến, chờ lấy hai người đến.

Không có người ngoài tại, lấy thực lực bọn hắn, chỉ nếu không muốn,

cũng không lo lắng sẽ có người khác phát hiện, tự nhiên cũng không cái gì che lấp, Bất Tử Thanh Vương trực tiếp mở miệng nói: "Nếu như cùng Cố Vong Tình liều mạng tranh đấu, ngươi có mấy phần chắc chắn thủ thắng?"

"Bảy thành!"

Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp nói: "Hắn Vong Tình Thiên Công còn không có đại thành, cảm xúc rất dễ dàng chịu đến điều động, dạng này trạng thái. . . Phát huy không toàn bộ thực lực."

"Nếu là thật đại thành đâu?"

"Bằng vào ta trước mắt trạng thái mà nói. . . Chưa đủ ba thành!"

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc nhẹ giọng giải thích.

Đây cũng không phải hắn khiêm tốn, một khi nhường Vong Tình Thiên Công đại thành, Cố Vong Tình liền sẽ trở thành không có kẽ hở tồn tại, hơn nữa, từ trong cảnh giới nói, cũng muốn so Bạch Nhạc mạnh hơn, loại tình huống này. . . Hắn thật không có niềm tin chắc chắn gì thủ thắng.

"Không cần khẩn trương như vậy!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nói theo; "Chúng Thần Mộ Địa đánh một trận, ta đã trở thành tâm hắn ma, tại đánh bại ta trước đó, hắn không có khả năng lệnh Vong Tình Thiên Công đại thành!"

Về điểm này, Bạch Nhạc xem dị thường tinh chuẩn.

"Ngươi là làm thế nào sống sót?"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng hỏi.

Mặc dù trước đó cũng biết, Bạch Nhạc cùng Thần Nữ tại Đông Nam quận lại giao thủ một lần, thật là hắn thật đúng là không rõ ràng, Bạch Nhạc rốt cuộc làm sao trốn ra được.

"Hàn Tinh tiên sinh, cũng là ngươi mà nói đi."

Lắc đầu, đưa mắt nhìn sang Hàn Tinh, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

Đây là Bạch Nhạc ở trong lòng cân nhắc qua, vô luận như thế nào, có chút chân tướng cũng nhất định muốn nhường Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận biết rõ, chỉ có như vậy, mới có thể kiên định bọn hắn lòng tin.

Loại tình huống này, chỉ bằng chính mình, Bạch Nhạc là căn bản không có khả năng chiến thắng Thần Nữ, nhất định muốn có trợ thủ!

Không hề nghi ngờ, Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận, tại Bạch Nhạc trong mắt, muốn so với Tân Gia Minh cùng Chúng Tinh điện độ tin cậy cao nhiều.

Nghe Hàn Tinh giải thích xong toàn bộ quá trình, Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận lúc này mới rốt cục phản ứng kịp.

"Ngươi định làm gì?"

"Không phải ta định làm gì, mà là Chúng Tinh điện định làm gì."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói.

"Chính như Giang tiên sinh nói, Thần Nữ cũng không như trong tưởng tượng cường đại như vậy, thật là. . . Dù vậy, Vân thành trận chiến kia, cũng vẫn là chứng minh, nếu là không có Bán Thần Lĩnh Vực tới ràng buộc, cho dù có thể đánh bại, cũng căn bản là không có cách lưu nàng

lại."

"Thời gian cũng không đứng ở chúng ta bên này. . . Kéo càng lâu, Giang tiên sinh liền càng nguy hiểm! Toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới cục diện, cũng sẽ càng nguy hiểm."

Đối mắt nhìn nhau một chút, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng nói rằng: "Nếu như là trước đó, Chúng Tinh điện chưa chắc sẽ không cùng ngươi hợp tác, nhưng bây giờ. . . Bọn hắn có lẽ sẽ cho rằng, giết chết ngươi, cũng chưa chắc sẽ ảnh hưởng kết quả."

"Cho nên ta yêu cầu các ngươi trợ giúp."

Nhìn lấy Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Chúng ta nhất định phải liên hợp lại, dạng này, mới có thể nhường Chúng Tinh điện ý thức được, diệt trừ chúng ta, nhất định muốn trả giá cực kỳ giá thảm trọng. . . Có thần nữ uy hiếp tại, khả năng này là bọn hắn căn bản không chịu nỗi đại giới."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Còn có một chút. . . Thời gian mặc dù cũng không đứng ở chúng ta bên này, thế nhưng cũng chưa chắc hội đứng ở Thần Nữ bên kia!"

"Một khi Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tan vỡ, nàng mặc dù thân là thần linh, tại không có khôi phục thực lực tình huống dưới, chỉ sợ cũng khó có thể tự bảo vệ mình!"

"Nàng tính nhẫn nại, chỉ biết so với chúng ta kém hơn. . . Cho nên, chỉ cần ổn định Chúng Tinh điện, chuyện này, coi như là thành phân nửa!"

Yên lặng một chút, mấy người lại không thừa nhận cũng không được, Bạch Nhạc nói thật có vài phần đạo lý.

Trước mắt mà nói, cái này tựa hồ cũng là biện pháp duy nhất.

Chỉ là. . . Bây giờ, quyền chủ động, lại tựa hồ như cũng không ở trong tay bọn họ, mà ở Chúng Tinh điện trong tay.

Nếu như Chúng Tinh điện không ý thức được vấn đề nghiêm trọng tính, chuyển mà đối với bọn hắn động thủ, chuyện kia, thật có thể phiền phức.

Loại này đem hy vọng ký thác vào trên người người khác cảm giác thật không tốt!

Vô luận là ai, đều không thích ứng loại cảm giác này.

Có thể hết lần này tới lần khác, tạm thời mà nói, cho dù ai cũng đều không có bất kỳ biện pháp nào.

Bởi vì, thực lực tuyệt đối, bây giờ xác thực còn nắm giữ ở Chúng Tinh điện trong tay.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1243: Thần Nữ tung tích

"Chết tiệt người phàm!"

Từ trong trấn nhỏ bước ra đến, Thần Nữ sắc mặt có chút khó coi.

Phía sau trấn nhỏ đã hóa thành một tọa tử trấn, tất cả mọi người đều bị chém giết, thật là cho dù là giết cái này một trấn người, đối với nàng trợ giúp cũng vẫn như cũ cực kỳ hữu hạn!

Giết chóc mặc dù có thể giúp nàng khôi phục thực lực, thật là giết chết những người bình thường này, hoặc là cấp thấp nhất tu hành giả, đối với nàng trợ giúp liền có vẻ hơi thực sự quá ít.

Hơn nữa, giết người quá nhiều, nhân thể chắc chắn sẽ dẫn tới Chúng Tinh điện chú ý.

Nếu như Bạch Nhạc không có trốn ra được, cũng liền thôi, chỉ dựa vào một cái thụ thương Tân Gia Minh còn không làm gì được hắn.

Có thể còn có Bạch Nhạc, cục diện liền muốn phức tạp nhiều.

Riêng là Tạo Hóa Thông Thiên Quyết, đối với nàng tổn hại cực đại, nếu như lại không có thể mau sớm hồi phục thực lực, lại bị Bạch Nhạc tìm được, nàng tình cảnh liền sẽ càng ngày càng nguy hiểm.

Nhìn như tìm người thay thế được nàng bị Chúng Thần Mộ Địa trấn áp, nhưng trên thực tế, nàng so với bất luận kẻ nào đều biết, một khi nàng tu vi rơi chậm lại tới trình độ nhất định, liền sẽ tự nhiên trở lại Chúng Thần Mộ Địa bên trong!

Cái thời gian đó, khả năng liền khó hơn nữa có trốn ra được cơ hội.

Tối trọng yếu là. . . Nàng đã không có thời gian!

Vô luận là từ Bạch Nhạc trong miệng nhận được tin tức, vẫn là nàng đối với Chúng Tinh Tiểu Thế Giới nhận biết, đều biết nói cho nàng biết, dùng không mấy năm, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thì sẽ hoàn toàn tan vỡ.

Nếu không thể ở trước đó khôi phục thực lực, triệt để thoát khốn ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, cho dù là nàng cũng phải một chỗ theo lấy Chúng Tinh Tiểu Thế Giới chôn cùng!

Dạng này giấu kín xuống dưới căn bản không có chút ý nghĩa nào, giết chết những người bình thường này cũng căn bản không có giá trị gì!

Nàng nhất định muốn mạo hiểm, đối lợi hại tu hành giả ra tay, trước ở Bạch Nhạc cùng Chúng Tinh điện tìm được nàng trước đó, khôi phục nhất định lực lượng, sau đó, một lần hành động đánh chết Bạch Nhạc, giả sử có thể từ Bạch Nhạc trên người đạt được Tạo Hóa Thông Thiên Quyết tàn thiên, nàng liền có lòng tin triệt để khôi phục lại, thậm chí càng hơn trước đây!

Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thế cục, mấy ngày nay nàng đã triệt để biết rõ ràng.

Muốn tách ra Bạch Nhạc cùng Chúng Tinh điện, lựa chọn tốt nhất, là được. . . Cực Tây Chi Địa!

... ...

"Cực Tây Chi Địa!"

Ngón tay nhẹ nhàng tại trên mặt bàn đánh, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói: "Dựa theo Giang tiên sinh nói, nếu như nàng thật yêu cầu lấy

giết chóc tới khôi phục thực lực, như vậy, Cực Tây Chi Địa chính là lựa chọn tốt nhất. . . Vô luận là chúng ta, vẫn là Chúng Tinh điện, đối với Cực Tây Chi Địa nắm giữ, đều là yếu nhất!"

"Chỉ cần đánh một cái chênh lệch thời gian. . . Nàng là có thể tại chúng ta nhận được tin tức chạy đi trước đó, giết chết đủ quá nhiều tu hành giả, khôi phục thực lực!"

Đứng ở Chúng Tinh Tiểu Thế Giới địa đồ trước đó, Bạch Nhạc nghiêm túc suy tư chốc lát, như đinh đóng cột mở miệng nói.

"Thật là cái vô cùng tốt lựa chọn!"

Gật đầu, Dạ Nhận phụ họa nói: "Cực Tây Chi Địa, suốt năm bị tuyết đọng bao trùm, người thường rất khó sinh tồn, yếu nhất cũng là cấp thấp tu hành giả, hơn nữa, bởi vì hoàn cảnh nghiêm khắc, cực kỳ hiếu chiến! Nơi đây mặc dù không có đạo ma ranh giới, thật là tụ tập tại Cực Tây Chi Địa tu hành giả, hành sự tuy nhiên cũng càng gần gũi cùng ma đạo. . . Hơn nữa, trừ cái đó ra, Yêu Tu cũng phần lớn đều tại Cực Tây Chi Địa! Tại Chúng Tinh Thần Vực bên trong, gặp qua cái kia Kim Sí Đại Bằng, cũng chính là xuất từ Cực Tây Chi Địa!"

So với việc Bạch Nhạc cùng Bất Tử Thanh Vương, trước đây Dạ Nhận xuất hiện ở Chúng Tinh Tiểu Thế Giới vị trí, liền chính là Cực Tây Chi Địa!

Đối với nơi nào tình huống, hắn tự nhiên càng quen thuộc.

"Bạch công tử, điện chủ xin ngài đi đại điện nghị sự!"

Ngay tại mấy người trong lúc nói chuyện, Chúng Tinh điện đệ tử cũng lần nữa tới cửa.

Chân mày hơi nhíu, Bạch Nhạc lúc này liền minh bạch, Chúng Tinh điện

điện chủ cùng Tân Gia Minh cũng đã tính ra kết quả, hơn nữa, kết quả cũng không tính là hư.

"Đi thôi, chúng ta cùng đi, chuyện này, không thiếu được cũng cần Chúng Tinh điện hiệp trợ!"

Mang theo mấy người bước ra gian phòng, rất nhanh Bạch Nhạc liền chạy tới trong đại điện.

Thần Nữ sự tình, Chúng Tinh điện cũng phong tỏa tin tức, trừ Chúng Tinh điện điện chủ, Tân Gia Minh cùng với Cố Vong Tình bên ngoài, liền chỉ có ba vị trưởng lão biết rõ một ít nội tình, bây giờ cũng đều toàn bộ đều tại bên trong đại điện.

"Gặp qua điện chủ, gặp qua chư vị trưởng lão!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói, không kiêu ngạo cũng không hèn mọn.

Bạch Nhạc thực lực tăng vọt, còn có Bất Tử Thanh Vương, Dạ Nhận, cùng với Hàn Tinh, cái này một cổ lực lượng, đã có cùng Chúng Tinh điện nói chuyện ngang hàng quyền lực.

"Bạch Nhạc, trước ngươi nói sự tình, chúng ta bằng lòng."

Cũng không có đi vòng vèo, Chúng Tinh điện điện chủ trầm giọng mở miệng nói.

"Có thần nữ tin tức?"

Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc lúc này liền phản ứng kịp.

Từ hắn cùng với Cố Vong Tình giao thủ ngày đó tính từ, bây giờ đã không sai biệt lắm đi qua năm ngày thời gian.

Loại tình huống này, vừa thấy mặt, liền nói thẳng nói bằng lòng điều kiện, khả năng lớn nhất, chính là Thần Nữ hiện thân.

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Chúng Tinh điện điện chủ cũng không có giấu giếm, nhàn nhạt hồi đáp nói: "Trước đó hai ngày, Bắc Vực một cái trấn nhỏ bị tàn sát, theo phụ cận Chúng Tinh điện phân điện báo trở về tin tức, có thể đoán được, xuất thủ người, thực lực cực kỳ mạnh mẽ, hơn nữa phi thường lãnh khốc. . . Theo phán đoán, xác thực phải là Thần Nữ gây nên!"

"Nếu như nàng lén vào Bắc Vực Hoàng thành, ắt sẽ nhấc lên sóng to gió lớn. . . Tân trưởng lão một hồi liền sẽ đưa về Quan Tinh đài, tọa trấn Hoàng thành!"

"Không phải Bắc Vực! Thần Nữ muốn đi là Cực Tây Chi Địa!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói: "Chúng Tinh điện khoảng cách Bắc Vực quá gần, lại có quốc sư tọa trấn. . . Lấy Thần Nữ bây giờ trạng thái, tại Bắc Vực động thủ, quá mạo hiểm! Nàng cần thời gian. . . Cực Tây Chi Địa, mới là thích hợp nhất nàng khôi phục thực lực địa phương."

Trước đó cũng đã làm ra phán đoán, lúc này, Bạch Nhạc tự nhiên cũng không cái gì do dự, trực tiếp liền làm rõ chính mình phán đoán.

"Giang tiên sinh từng nói qua, nếu như nàng muốn khôi phục thực lực, không có gì là so giết chóc nhanh hơn phương thức! Trước đó nàng từ lúc Chúng Tinh Thần Vực đi ra liền đại khai sát giới, cũng đồng dạng đã đầy đủ chứng minh điểm này! Cho nên. . . Ta cược nàng nhất định sẽ đi Cực Tây Chi Địa!"

Nghe thế, vô luận là Tân Gia Minh, vẫn là Chúng Tinh điện điện chủ cũng đều không khỏi trở nên động dung!

Nếu như cái này vẻn vẹn chỉ là Bạch Nhạc phán đoán, bọn hắn chưa chắc sẽ tin tưởng, thật là một khi có Giang Nhược Hư phân tích cũng không giống nhau.

Chúng Tinh điện những người này, cũng là nhất giải Giang Nhược Hư thủ đoạn.

Giang Nhược Hư một đời làm việc, có rất ít phán đoán sai lầm thời điểm, so với việc Bạch Nhạc, thật bọn hắn càng muốn tin tưởng Giang Nhược Hư.

"Xảy ra sự cố trấn nhỏ ở đâu?"

Bất Tử Thanh Vương hỏi lần nữa.

"Ô trấn!"

"Vậy thì đúng!"

Bất Tử Thanh Vương chậm rãi gật đầu nói, "Ô trấn mặc dù là tại Bắc Vực, nhưng là lại càng gần gũi Cực Tây Chi Địa. . . Thần Nữ không phải muốn đi Hoàng thành, mà là muốn đi Cực Tây Chi Địa!"

"Đã như vậy, ta cái này phân phó, nhường Cực Tây Chi Địa bên kia phân điện người chuẩn bị sẵn sàng!"

Bên trong một vị trưởng lão trầm giọng mở miệng nói.

"Đợi một chút!"

Trong mắt hiện lên một tia tinh mang, Cố Vong Tình trầm giọng mở miệng nói: "Cái này cũng bất quá chỉ là suy đoán mà thôi, Bạch Nhạc, nếu là ngươi đoán sai đâu? Hoàng thành một khi xảy ra sự cố, sẽ khiến

bao lớn phiền phức. . . Một mình ngươi gánh vác sao?"

Cố Vong Tình cái này vừa mở miệng, cũng làm cho người khác trong lòng đột nhiên rùng mình.

Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất!

Hoàng thành một khi xảy ra sự cố, ảnh hưởng xác thực quá lớn.

Huống chi, trước đây Thần Nữ liền dám độc thân giết đến Chúng Tinh điện đến, ai dám nói nàng cũng không dám thẳng hướng Hoàng thành?

"Ngươi muốn thế nào?"

Nhìn lấy Cố Vong Tình, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

"Tân trưởng lão vẫn như cũ đưa về Quan Tinh đài, tọa trấn Hoàng thành. . . Các ngươi không phải tin tưởng Thần Nữ tại Cực Tây Chi Địa sao, vậy thì ngươi nhóm đi Cực Tây Chi Địa dò đường tốt, đợi được phát hiện Thần Nữ tung tích, ta Chúng Tinh điện cao thủ lại đuổi hướng Cực Tây Chi Địa không muộn!"

"Bạch Nhạc, ngươi không phải tự xưng là chưa bại một lần sao? Nói vậy, một khi phát hiện Thần Nữ, đưa nàng ngăn chặn không khó a?"

". . ."

Nghe vậy, Bạch Nhạc nhất thời trầm mặc xuống.

Mặc dù có lòng muốn cải cọ vài câu, nhưng hắn nhưng cũng minh bạch, lại nói không hữu dụng gì.

Hắn dù sao không phải là Giang Nhược Hư, không có cách nào khác để cho người ta vô điều kiện muốn trước hắn phán đoán!

Huống chi, Cố Vong Tình chỉ sợ cũng ý định là muốn nhường hắn cùng với Thần Nữ lưỡng bại câu thương, trở lại thu thập tàn cục!

Đổi một câu nói, Cố Vong Tình chưa chắc không tin hắn phán đoán, nhưng là lại tuyệt tốc độ sẽ không dựa theo hắn phán đoán.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc ngẩng đầu nhìn Cố Vong Tình liếc mắt, lúc này mới chậm rãi đáp: "Thiếu điện chủ, ngươi tâm tư, cứ như vậy đặt ở ngươi lừa ta gạt phía trên. . . Sợ là Vong Tình Thiên Công rất khó đại thành!"

Dừng một cái, Bạch Nhạc khinh thường giễu cợt nói: "Hơn nữa, dạng này tính mà tính, thật cấp quá thấp. . . Tin tưởng ta, ngươi chơi không chuyển những thứ này!"

Nói xong những lời này, Bạch Nhạc căn bản không quản người khác làm phản ứng gì, đã trực tiếp xoay người hướng về đại đi ra ngoài điện.

Vô luận Cố Vong Tình nói như thế nào, làm như thế nào, thật đều không thể cải biến hắn quyết định!

Hắn khinh thường tại cùng Cố Vong Tình đấu khí!

Sớm một ngày tìm được Thần Nữ, đánh bại, thậm chí giết chết thần nữ, đem Giang Nhược Hư cứu ra, mới là bây giờ cấp thiết nhất sự tình.

"Bạch Nhạc! ! !"

Trong nháy mắt, Cố Vong Tình bị khí sắc mặt huyết hồng, phẫn nộ gào thét lên tiếng, nhưng lại cũng chỉ có thể nhìn lấy Bạch Nhạc ly khai.

Hắn rất muốn giết chết Bạch Nhạc, có thể rất rõ ràng, hiện tại còn không phải lúc!

Hơn nữa, bây giờ hắn, xác thực còn không có nắm chắc tất thắng.

"Điện chủ, chúng ta có muốn hay không thông tri Cực Tây Chi Địa bên kia tông môn, chuẩn bị sẵn sàng?"

Vừa mới nói chuyện trưởng lão lần nữa mở miệng hỏi.

"Không cần!"

Trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi sắc, Chúng Tinh điện điện chủ trầm giọng mở miệng nói: "Nếu như Bạch Nhạc phán đoán sai, thông tri bên kia căn bản không có chút ý nghĩa nào! Nếu như hắn thật đoán đúng. . . Như vậy, quá sớm thông tri, chỉ biết rút dây động rừng, nhường Thần Nữ cải biến phương hướng."

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, trưởng lão kia nhất thời liền minh bạch điện chủ ý tứ!

Cái này căn bản là phải dùng Cực Tây Chi Địa những người kia mệnh để đổi một cái tính toán Thần Nữ cơ hội.

Loại này đại cục phía dưới, chết một số người, xác thực không quan trọng.

Quyết định như vậy, khó tránh khỏi có vẻ hơi lãnh khốc!

Chỉ là. . . Ai quan tâm đâu?

Thật sâu xem vị này Chúng Tinh điện điện chủ liếc mắt, Tân Gia Minh chậm rãi mở miệng nói: "Trước đây, ta liền không thích ngươi thủ đoạn. . . Bây giờ cũng giống vậy không thích! Hy vọng ngươi có thể chứng minh ngươi là đúng, bằng không. . . Liền chớ có trách ta lôi chuyện cũ."

Yên lặng chốc lát, Chúng Tinh điện điện chủ bình tĩnh ngẩng đầu, nhìn về phía Tân Gia Minh: "Tân trưởng lão, ta làm việc, tự nhiên có ta đạo lý. . . Sở hữu chịu tội, cũng tự nhiên do ta một mình gánh chịu! Nếu là thật sai, làm sao cần phải ngươi tìm đến ta lôi chuyện cũ."

"Ta cái này một đôi tay thượng đã sớm dính đầy tiên huyết, há lại quan tâm nhiều một chút ít một chút."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1244: Tích Vân sơn

Từ Chúng Tinh điện đi ra, Bạch Nhạc bọn hắn tự nhiên không tiếp tục chịu đến bất luận kẻ nào ngăn cản.

Chúng Tinh điện khoảng cách Cực Tây Chi Địa khoảng cách cũng không tính gần, có thể Bạch Nhạc bọn hắn bây giờ, lại cũng không có sốt ruột lập tức chạy đi.

Bạch Nhạc tại đối mặt Cố Vong Tình bọn hắn thời điểm, nói rất bá khí, nhưng trên thực tế, vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Bất Tử Thanh Vương trong lòng bọn họ đều rất rõ ràng, chuyện này cũng không có đơn giản như vậy.

Nếu như không làm bất kỳ chuẩn bị gì, cứ như vậy thẳng đến Cực Tây Chi Địa, trước không nói có thể hay không thuận lợi tìm được Thần Nữ, cho dù là tìm được, chỉ sợ cũng không có gì hay trái cây ăn.

"Cố Vong Tình nói rõ là muốn hái trái cây, chúng ta nếu như trước cùng Thần Nữ nộp lên tay, sợ là hắn liền muốn thống hạ sát thủ, đem chúng ta một lưới bắt hết."

Lạnh rên một tiếng, Hàn Tinh trầm giọng nói rằng.

"Không có đơn giản như vậy."

Lắc đầu, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng nói rằng: "Cố Vong Tình bây giờ thực lực mặc dù mạnh, tuy nhiên lại cũng còn xa không có đạt được áp đảo cao hơn hết cấp độ."

"Ta cuối cùng cảm thấy, trong này khẳng định còn có cái gì bị chúng ta sơ xuất đồ vật, chỉ là trong lúc nhất thời, chúng ta còn tìm không thấy."

"Quan Lan bên kia nói như thế nào?"

Dừng một cái, Bất Tử Thanh Vương chuyển hướng Hàn Tinh hỏi: "Trước đó tại Vân thành thời điểm, các ngươi có thể điều động Quan Lan cao thủ, có khả năng hay không đem cái này những người này tái dẫn đến Cực Tây Chi Địa đi, nếu là có thể chỉnh hợp Quan Lan lực lượng, vô luận Chúng Tinh điện người có cái gì dạng dự định, chúng ta cũng có thể nhiều hơn rất nhiều xê dịch không gian."

"Không có khả năng!"

Không đợi Hàn Tinh hồi đáp, Bạch Nhạc liền trước một bước mở miệng nói: "Giang tiên sinh cùng Quan Lan những người kia cũng không phải là lệ thuộc quan hệ, tối đa coi là bằng hữu ở giữa trợ giúp, lần một lần hai còn có thể dựa vào mặt mũi chống đỡ, thật là nếu là muốn để bọn hắn vẫn đứng tại chúng ta bên này, hầu như không có gì có thể có thể."

"Huống chi, bây giờ Giang tiên sinh còn không có ở đây."

Giang Nhược Hư nếu là ở, có thể hay không có biện pháp điều động Quan Lan những cao thủ này không dám nói, nhưng bây giờ, đối phương đã biết Giang Nhược Hư không có ở đây, vô luận lúc đầu nói làm sao xinh đẹp, còn muốn điều động bọn hắn, đều đã được không khả năng sự tình.

Mấu chốt nhất là. . . Lần này, nếu như đến cuối cùng, có thể phải đối mặt không hề chỉ chỉ là Thần Nữ, còn có Chúng Tinh điện.

Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tu hành giả, đối với Chúng Tinh điện đều có một loại khó diễn tả được kính sợ.

Thật đến xung đột vũ trang thời điểm, rất có thể những thứ này Quan Lan cao thủ, cũng sẽ ngã Qua, đó mới là đem tất cả mọi người rơi vào

vạn kiếp bất phục hoàn cảnh.

"Cái này cũng không được, vậy cũng không được. . . Ngươi có ý định gì?"

Cười lạnh một tiếng, Dạ Nhận nhìn chằm chằm Bạch Nhạc hỏi.

Mí mắt nhảy nhót, Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn trầm mặc xuống.

Hắn có ý định gì?

Tới mức này, hắn có thể có ý định gì!

Hắn dù có chút khôn vặt, nhưng lại cuối cùng không phải Giang Nhược Hư loại kia trí kế bách xuất nhân vật.

"Mặc dù ngươi không có chủ ý, ta ngược lại là có một cái ý nghĩ. . ." Nhìn lấy Bạch Nhạc, Dạ Nhận chậm rãi mở miệng nói: "Bạch Nhạc, ngươi liền không có nghĩ qua, chúng ta cùng Thần Nữ liên thủ sao?"

". . ."

Một câu nói này vừa ra, bao quát Hàn Tinh ở bên trong, tất cả mọi người không khỏi đột nhiên bị kiềm hãm, có chút khó có thể tin nhìn về phía Dạ Nhận.

"Các ngươi lẽ nào cho tới bây giờ liền không có nghĩ qua, chúng ta cùng Thần Nữ ở giữa, thật cũng không có hóa giải không tử thù? Thậm chí, chúng ta mục, khả năng đều là giống nhau! Cũng bao quát ngươi!" Chỉ vào Hàn Tinh, Dạ Nhận từ tốn nói: "Muốn cứu ra Giang tiên sinh, biện pháp tốt nhất, tuyệt đối không phải giết chết thần nữ đi cược cái kia một cái khả năng, mà là cùng Thần Nữ hợp tác, chủ động để cho nàng phóng xuất Giang tiên sinh."

"Chúng ta chỉ là muốn ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới mà thôi. . . Còn như dùng biện pháp gì ly khai, có trọng yếu không?"

... ...

"Tân Gia Minh, ngươi cho tới nay đều tính sai một cái khái niệm!"

Người khác đã ly khai, chỉ còn lại có Chúng Tinh điện điện chủ cùng Tân Gia Minh hai người, Chúng Tinh điện điện chủ lúc này mới lạnh lùng mở miệng nói: "Chúng ta cái này trên vạn năm đến, truy cầu là một cái chân tướng, là một cái có thể đánh vỡ gông cùm xiềng xiếc, ly khai cái này chết tiệt tiểu thế giới cơ hội!"

"Vô luận là nhường Cố Vong Tình tu hành Vong Tình Thiên Công cũng tốt, lại hoặc là cùng Bạch Nhạc bọn hắn lượn quanh cũng tốt, vì đều là cái này một cái mục!"

"Ngươi cũng tốt, ta cũng tốt, thậm chí Giang Nhược Hư cũng tốt. . . Chúng ta ai cũng không phải thương xót thiên nhân thánh nhân!"

"Ta không quan tâm Bạch Nhạc bọn họ cùng Thần Nữ ở giữa ai thắng ai bại. . . Cái kia không quan trọng! Trọng yếu là, ai có thể để cho chúng ta rời đi nơi này."

Trong mắt hiện lên một tia tinh mang, Chúng Tinh điện điện chủ tiếp tục nói: "Vong Tình Thiên Công một khi đại thành, lại là một loại gì kết quả, trong lòng ngươi rất rõ ràng! Cố Vong Tình là chúng ta từ nhỏ một tay nuôi nấng, hắn sinh tử, ta đều không để ý. . . Huống chi là người khác."

"Nếu như có thể dùng mạng bọn họ, đổi một cái rời đi nơi đây, đột phá thần linh cơ hội. . . Cho dù là hủy diệt toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới ta cũng sẽ không tiếc!"

Nói được cái này, Chúng Tinh điện điện chủ sắc mặt có vẻ hơi dữ tợn.

"Đó là ngươi, không phải ta."

Yên lặng chốc lát, Tân Gia Minh chậm rãi hồi đáp nói: "Ngươi có thể vì một cái mục, không từ thủ đoạn, thế nhưng ta không được. . . Ta tin tưởng, Giang Nhược Hư cũng không được! Đây chính là chúng ta cùng ngươi ở giữa khác biệt."

"Ngu xuẩn!"

Nhìn chằm chằm Tân Gia Minh, Chúng Tinh điện điểm chú phẫn nộ mắng to.

"Có lẽ vậy. . . Vậy ít nhất, ta cảm thấy, ta sống so ngươi thống khoái, so ngươi có ý nghĩa."

Xoay người, Tân Gia Minh lập tức bước nhanh mà rời đi.

"Ngu xuẩn!"

Đột nhiên đẩy, trước mặt cái bàn nhất thời bị hất đổ, té một chỗ đống hỗn độn.

... . . .

Tích Vân sơn!

Tại Cực Tây Chi Địa, nơi này là nổi danh nhất mấy chỗ đất lành để tu hành một trong.

Chúng Tinh điện đối với tu hành giả ảnh hưởng, tại Cực Tây Chi Địa, coi như là yếu nhất, cũng chính bởi vì vậy, Tích Vân sơn mới hiển lên rõ vô cùng náo nhiệt.

Trừ bản thân tại Tích Vân sơn tu hành cao thủ bên ngoài, nơi đây còn có chợ, có thể cho Cực Tây Chi Địa tu hành giả ở chỗ này tự có giao dịch.

Nơi đây không có pháp luật, không có quy tắc!

Quả đấm lớn chính là chân lý.

Loại hỗn loạn này, đối với người thường mà nói, là cực kỳ ác liệt địa ngục, nhưng đối với vô pháp vô thiên Yêu Tu, cùng với những cái kia nghiệp chướng nặng nề người mà nói, lại thoáng như thiên đường.

Ở chỗ này, chỉ cần có thực lực, có tiền, ngươi có thể có được, ngươi suy nghĩ sở hữu tất cả.

Mà bây giờ, Tích Vân sơn bên trên, lại nghênh đón một vị khách không mời mà đến.

Một bộ bạch y, bên hông buộc lấy một thanh trường kiếm, cả người lộ ra lau một cái khí tức lạnh lùng, cứ như vậy lửng thững bước lên Tích Vân sơn!

Tu vi không đủ người, cũng không biết người đến là thân phận gì.

Có thể Tích Vân sơn cao thủ chân chính, đối với dạng này hình tượng lại cũng không xa lạ.

Bạch Nhạc!

Không, có thể chưa chắc là Bạch Nhạc!

Mà là cái kia giả mượn Bạch Nhạc tên, từ Chúng Tinh Thần Vực bước ra liền đại khai sát giới, cùng quốc sư đánh hòa nhau, lại tại Vân thành trong một trận đánh, bị chân chính Bạch Nhạc bày cuộc vây giết, thành công chạy trốn cái kia cao thủ.

Nhưng vô luận là cái nào một thân phận, làm đối phương xuất hiện ở nơi này. . . Liền có nghĩa là, cực đại nguy hiểm!

Đủ để phá vỡ Tích Vân sơn thật lớn nguy hiểm!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1245: Thần phục, hoặc là chết

Chói tai tiếng thét chói tai chợt xé rách bầu trời, vang vọng toàn bộ Tích Vân sơn.

Cho dù là những cái kia cái gì cũng còn không có hiểu rõ tu hành giả, nghe thế tiếng thét chói tai cũng đồng dạng trong nháy mắt phản ứng kịp.

Trong nháy mắt, ở đây sở hữu tu hành giả lập tức đều bày ra tư thái phòng ngự, Tích Vân sơn ra trận pháp cũng đồng thời mở ra, tất cả mọi người như lâm đại địch!

Cái kia tiếng thét chói tai, bản thân thì không phải là người phát sinh, mà là một loại tên là Xuyên Vân Điểu yêu thú phát sinh, đối Tích Vân sơn mà nói, Xuyên Vân Điểu tiếng kêu, liền có nghĩa là cấp bậc cao nhất địch tấn công cảnh cáo.

"Oa táo!"

Mí mắt chợt vẩy một cái, bàn tay chợt một phen, trong tích tắc, liền có lau một cái lưu quang xuyên thấu hư không, trực tiếp bắt ở trên núi thét chói tai Xuyên Vân Điểu!

Loại này yêu thú tốc độ vốn là cực nhanh, rất khó bị người bắt!

Nhưng hôm nay, dù là cách nhau cực xa, nhưng cũng căn bản tránh không thoát đối phương tùy ý một kích.

Nháy mắt trước đó, cái kia Xuyên Vân Điểu liền bị một con tinh lực ngưng tụ bàn tay to bóp chết.

Chói tai tiếng thét chói tai hơi ngừng, nhưng lại cũng làm cho tất cả mọi người càng phát ra bắt đầu sợ hãi.

Chỉ có chân chính đối mặt bực này cường giả thời điểm, mới hiểu, đó là một dạng gì sợ hãi.

"Không biết là vị cao nhân nào đến Tích Vân sơn, bản tọa không có từ xa tiếp đón!"

Mặc dù đồng dạng có chút tê cả da đầu, có thể loại thời điểm này, Bùi Lỗi vẫn là không thể không kiên trì đứng ra.

Coi như Tích Vân sơn chân chính Chưởng Khống Giả một trong, Bùi Lỗi cũng là Tích Vân sơn thực lực người mạnh nhất, loại thời điểm này, cũng chỉ có hắn có tư cách đại biểu Tích Vân sơn đứng ra cùng đối phương đàm phán.

"Thần phục, hoặc là chết!"

Ngẩng đầu, Thần Nữ căn bản không có chút nào nói nhảm ý tứ, nhàn nhạt mở miệng nói.

Thanh âm rất lạnh, như từ Cửu U bên trong hiu hiu mà ra gió lạnh.

Chỉ là trong nháy mắt, Bùi Lỗi liền cảm nhận đến toàn thân phát lạnh, phảng phất động liên tục đàn một đầu ngón tay đều trở nên không gì sánh được gian nan.

"Làm càn, ngươi tính là cái gì đồ vật, cũng dám đến ta Tích Vân sơn kiêu ngạo!"

Không đợi Bùi Lỗi hồi đáp, bên cạnh liền có một vị Hóa Hư cường giả lớn tiếng quát mắng.

Nhưng mà, hầu như ngay tại hắn mở miệng trong nháy mắt, Thần Nữ thân hình chợt động, phảng phất trực tiếp vượt qua không gian, hô hấp ở giữa, liền trực tiếp rơi vào cái kia Hóa Hư cường giả bên người, một mực tinh tế bàn tay chợt bắt lại đối phương cái cổ, như là bắt gà một dạng, dễ dàng đem đối phương bắt lại.

Đường đường Hóa Hư cường giả, đặt ở bất kỳ địa phương nào, đều có thể xem như là tung hoành một phương lão tổ, nhưng hôm nay tại Thần Nữ trước mặt, lại quả thực liền hoàn thủ tư cách cũng không có!

"Răng rắc!"

Căn bản không có cho đối phương đang nói nửa chữ cơ hội, Thần Nữ bàn tay chợt dùng sức, trực tiếp liền đem đối phương cái cổ vặn gãy!

Một luồng thần hồn trốn đi, nhưng mà thậm chí ngay cả thân thể đều không tới kịp triệt để ly khai, liền chợt bị lau một cái bóng tối bao trùm, trong nháy mắt, liền bị thôn phệ, liền một điểm vết tích đều không có thể lưu lại!

"Tê!"

Trong nháy mắt, toàn bộ Tích Vân sơn thượng sở hữu tu hành giả cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, hoàn toàn bị sợ hãi bao phủ!

"Tam đương gia!"

Hai mắt huyết hồng, Bùi Lỗi trong mắt lộ ra lau một cái vẻ thống khổ, la lên.

Chỉ là đến giờ phút này, vẫn còn nơi nào đến cùng.

Tích Vân sơn những người tu hành này tự nhiên cũng nhận ra, vừa mới

bị giết chết người, chính là Tích Vân sơn tam đương gia, thực lực cực mạnh, tính cách quái gở, lãnh khốc tàn nhẫn!

Đối với sở hữu Tích Vân sơn tu hành giả mà nói, vậy cũng là một vị tuyệt đối không thể trêu chọc cường giả.

Nhưng bây giờ, cứ như vậy chỉ chớp mắt thời gian, đối phương dĩ nhiên thì trở thành một cụ băng lãnh thi thể, liền thần hồn đều không có thể chạy trốn!

So sánh dưới, Thần Nữ lại cảm thụ một loại cực độ sảng khoái cảm giác!

Vẻn vẹn giết chết như thế một vị Hóa Hư cường giả, liền để cho nàng trước đó có vẻ hơi không ổn định trạng thái, triệt để khôi phục lại.

Cái này so với tàn sát một cái trấn nhỏ người càng hữu dụng.

Muốn chân chánh lực lượng khôi phục, chỉ có chém giết cường giả như vậy mới có ý nghĩa.

Giờ khắc này, Thần Nữ là thật muốn, đem toàn bộ Tích Vân sơn triệt để tàn sát.

Chỉ là, đổi ý một cái ở giữa, loại ý niệm này, liền bị nàng mạnh mẽ đè xuống tới.

"Thần phục, hoặc là chết!"

Lạnh lùng lập lại một lần nữa một câu nói này, Thần Nữ trong mắt sát ý càng đậm, cũng hiển nhiên không có ý định cho đối phương cơ hội lần thứ ba!

Thấy lạnh cả người từ xương cột sống mọc lên, một loại bản năng sợ hãi, nhường Bùi Lỗi trước tiên liền làm ra lựa chọn.

"Tiền bối, ta Tích Vân sơn nguyện hàng!"

Giết chết một vị Hóa Hư cường giả, lại có Bùi Lỗi loại cao thủ hàng đầu này đầu hàng, trong nháy mắt liền triệt để vỡ nát Tích Vân sơn tất cả mọi người phản kháng ý niệm trong đầu.

Tất phải người mạnh, đối mặt cường giả như vậy, chịu thua cũng không mất mặt!

Bước ra một bước, Thần Nữ chợt xuất hiện ở Bùi Lỗi bên người, một bàn tay trực tiếp rơi vào Bùi Lỗi đỉnh đầu: "Không nên phản kháng, bằng không. . . Chết!"

Căn bản không có cho Bùi Lỗi phản ứng chút nào thời gian, Thần Nữ liền trực tiếp đem một luồng thần lực màu đen đánh vào Bùi Lỗi trong thần hồn!

Chủ tớ khế ước!

Hơn nữa còn là loại kia lãnh khốc nhất, bạo lực nhất đơn phương khế ước!

Chờ đến Bùi Lỗi ý thức được điểm này thời điểm, lại đã sớm không kịp.

Trong nháy mắt, Bùi Lỗi thậm chí muốn bạo khởi, dù là đồng quy vu tận, cũng tuyệt tốc độ không tiếp thụ loại khuất nhục này nô dịch.

Chỉ là, sau một khắc Bùi Lỗi liền ý thức được, hắn đã liền phản kháng cơ hội cũng không có!

Cái kia một luồng đánh vào hắn thần hồn thần lực, trong nháy mắt liền cầm cố hắn lực lượng, loại thời điểm này, hắn căn bản không có hắn lựa chọn!

Không phải thần phục, chính là lập tức tử vong!

Tử vong trước mặt, Bùi Lỗi đúng là vẫn còn lựa chọn buông tha.

Sau một khắc, khế ước liền chợt ngưng tụ thành.

"Bái kiến chủ nhân!"

Hít sâu một hơi, Bùi Lỗi trực tiếp tại Thần Nữ trước mặt quỳ xuống, đàng hoàng mở miệng nói.

". . ."

Cứ việc đã sớm đoán được cái gọi là thần phục rất tàn khốc, nhưng chân chính nghe tới Bùi Lỗi nói ra câu nói này thời điểm, tất cả mọi người đáy lòng cũng không khỏi lộ ra lau một cái khó diễn tả được chấn động cùng sợ hãi.

"Phong sơn, từ giờ trở đi, cho phép vào không cho phép ra, cấm chỉ bất cứ tin tức gì bên ngoài truyền. . . Người vi phạm, giết không tha!"

Thanh âm lạnh như băng vang lên lần nữa, trong nháy mắt vang vọng toàn bộ Tích Vân sơn.

. . .

Hết thảy đều phát sinh quá nhanh!

Chờ đến người khác khi phản ứng lại sau khi, liền đã hoàn toàn không kịp.

Toàn bộ Tích Vân sơn, liền tại ngắn như vậy ngắn không đến một chén trà trong thời gian đổi chủ!

Có Bùi Lỗi loại này bản địa cường giả đứng ra, rất dễ dàng liền khống chế cục diện.

Dù sao, so sánh thực lực tại đây, chỉ cần Thần Nữ không có muốn giết chết tất cả mọi người, tự nhiên liền sẽ không có người nguyện ý đi tìm cái chết.

Đạo lý chỉ đơn giản như vậy!

Giả sử, Thần Nữ vừa lên tới không cho bất cứ cơ hội nào, trực tiếp thống hạ sát thủ, như vậy đại đa số người đều ắt sẽ chạy ra Tích Vân sơn đi, Thần Nữ dù sao không có khôi phục thực lực, cũng căn bản không có khả năng ngăn cản những người này trốn đi!

Thật là, một khi dùng tới thủ đoạn, muốn khống chế Tích Vân sơn liền biến đơn giản quá nhiều.

Điểm này, đừng nói là Tích Vân sơn người, cho dù là Chúng Tinh điện, thậm chí là Bạch Nhạc bọn hắn, cũng đều căn bản không có nghĩ đến.

Thần Nữ vốn là thần linh cường giả, khi nàng bỏ qua loại kia đơn giản thô bạo phương thức sau đó, chỉ biết mang đến lớn hơn uy hiếp, so với tất cả mọi người trong tưởng tượng, càng đáng sợ hơn nhiều uy hiếp!

Mà ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc bọn hắn thậm chí cũng còn không có bước vào Cực Tây Chi Địa!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1246: Hai tay chuẩn bị

"Đã điều tra, toàn bộ Cực Tây Chi Địa, bây giờ đều rất bình tĩnh, không có nghe nói bất kỳ địa phương nào có đại quy mô tàn sát, thậm chí ngay cả cường giả ở giữa xung đột cũng không có."

Trở lại Cực Tây Chi Địa, Dạ Nhận đi ra ngoài đi một vòng, cũng không biết đi nơi nào, chỉ là rất nhanh thì mang về tin tức.

"Điều này sao có thể!"

Hàn Tinh nhịn không được kinh hô thành tiếng.

Từ Thần Nữ tàn sát cái kia một cái trấn nhỏ đến bây giờ, đã qua rất nhiều ngày, thời gian dài như vậy, Thần Nữ cần phải đã sớm đã tới Cực Tây Chi Địa mới đúng, trước ở Chúng Tinh điện cùng bọn chúng phản ứng kịp trước đó, thống hạ sát thủ, tận khả năng khôi phục thực lực, mới là có lực nhất cam đoan!

Có thể hết lần này tới lần khác Cực Tây Chi Địa không có bất kỳ dị thường!

Đổi một cái ý nghĩ mà nói. . . Lẽ nào từ vừa mới bắt đầu, Bạch Nhạc phỏng đoán liền sai sao?

Nếu như ban đầu, Hàn Tinh cũng không tin đảm nhiệm Bạch Nhạc, cái này cũng không cái gì khó hiểu.

Có thể trong khoảng thời gian này tiếp xúc, Hàn Tinh đã tán thành Bạch Nhạc năng lực, loại tình huống này, hắn rất khó tin tưởng, Bạch Nhạc dĩ nhiên phán đoán sai lầm.

Phải biết, đối với chuyện như thế này, một bước sai, chính là từng bước sai, rất có thể triệt để bỏ lỡ bắt lại Thần Nữ cơ hội.

Dù sao, chân chính đợi được Thần Nữ khôi phục thực lực, đừng nói là bọn hắn, cho dù là bả toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới cao thủ trói đến một chỗ, chỉ sợ cũng căn bản không phải đối thủ!

"Lại tra!"

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói: "Ta không tin, ta phán đoán sai. . . Thần Nữ nhất định ngay tại Cực Tây Chi Địa, nhất định có cái gì chúng ta sơ xuất địa phương!"

... ...

Tích Vân sơn!

"Chủ nhân, vừa mới nhận được tin tức, Bạch Nhạc đám người bọn họ, đã bước vào Cực Tây Chi Địa, bây giờ tại đây chung quanh tìm hiểu tin tức."

Đứng ở trước căn phòng, Bùi Lỗi nhẹ giọng mở miệng nói.

Toàn bộ quá trình thậm chí không dám ngẩng đầu nhìn nhiều.

Thần Nữ xuyên thấu qua hắn chưởng khống Tích Vân sơn sau đó, liền đem một ngọn núi này phong bế, trừ mấy cái thị nữ cùng Bùi Lỗi bên ngoài, cấm chế bất luận kẻ nào qua đây.

Ngay tại lúc đó, Thần Nữ cũng sẽ không ngụy trang Bạch Nhạc dáng vẻ, mà là khôi phục nguyên bản dáng dấp.

Loại kia mỹ lệ, kinh tâm động phách.

May là Bùi Lỗi loại này Hóa Hư đỉnh phong đại cao thủ, đã sớm không vì mỹ sắc mà thay đổi, mỗi lần nhìn thấy Thần Nữ thời điểm, cũng hầu như khó khống chế tâm tình mình.

Nhưng mà, hắn rõ ràng hơn, hắn tuyệt đối không thể có bất luận cái gì loạn thất bát tao ý niệm trong đầu, bằng không, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, Thần Nữ là có thể giết chết hắn, cho nên, hắn duy nhất có thể làm, chính là không nhìn!

"Quả nhiên vẫn là tới. . ."

Cười lạnh một tiếng, Thần Nữ thuận tay niết lên vài miếng cánh hoa, ném tới trong thùng gỗ.

Bên cạnh thị nữ đã sớm đã hướng trong thùng gỗ rót đầy nước nóng.

Cúi đầu, Bùi Lỗi không dám nhìn nhiều, cũng không dám nói tiếp.

"Phân phó, có thể cố ý tiết lộ một chút tin tức cho bọn hắn. . . Tích Vân sơn nơi này không sai, thích hợp chôn xương!"

Đưa ra chân ngọc, Thần Nữ căn bản không để ý tới Bùi Lỗi ngay ở bên cạnh, cứ như vậy tùy ý bước vào trong thùng gỗ, đem xiêm y cởi ra ném qua một bên, cả người ngâm nước trong nước nóng.

"Đi xuống đi!"

Cứ việc không dám nhìn, có thể mặc dù chỉ là dư quang liếc về một ít quần áo rơi xuống đất, cũng làm cho Bùi Lỗi tim đập đột nhiên tăng nhanh.

"Vâng!"

Mãnh mẽ cắn một chút đầu lưỡi, để cho mình tỉnh táo lại, Bùi Lỗi đàng

hoàng lui xuống đi, thẳng đến triệt để rời khỏi gian phòng, cũng không dám quay đầu nhìn nhiều.

"Các ngươi cũng đi xuống đi!"

Nhàn nhạt phân phó một câu, Thần Nữ đem cái kia hai người thị nữ cũng xua đuổi xuống dưới.

Không có người khác tại, Thần Nữ sắc mặt lộ ra lau một cái hồi ức chi sắc, ngón tay nhẹ nhàng trong nước sự trượt, cuối cùng hóa thành một âm thanh không tiếng động thở dài.

Nàng đã thật lâu chưa có rửa dạng này tắm nước nóng, mặc dù lấy thực lực, đã sớm có thể không nhiễm một tia bụi bậm, cũng căn bản không cần tắm, thật là dạng này hưởng thụ, lại như cũ để cho nàng không gì sánh được hồi vị.

Chỉ tiếc. . . Cho dù là hiện tại, nàng cũng vẫn như cũ không hưởng thụ được đây hết thảy!

Một vạn năm trước, nàng cũng đã chết, bây giờ chỉ là một luồng tàn hồn mà thôi, cứ việc nhìn, có thể cùng chân nhân giống nhau như đúc, thật là, xét đến cùng, nàng y nguyên vẫn là một luồng tàn hồn, không có thân thể, tự nhiên cũng liền căn bản không cảm giác được đây hết thảy.

"Dùng không bao lâu. . . Chỉ cần hủy diệt tiểu thế giới này, ta liền có thể khởi tử hoàn sinh, cho dù là Chúng Thần Mộ Địa cũng không áp chế được ta! Ta chết, thật là các ngươi cũng chết. . . Phân biệt chỉ ở tại, ta còn có phục sinh hy vọng, mà các ngươi, sớm đã sa đọa!"

... ...

"Tích Vân sơn!"

"Nếu như nói có dị thường gì, vậy cũng chỉ có thể là Tích Vân sơn, từ bảy ngày trước đó, Tích Vân sơn đã bị phong bế, cho phép vào không cho phép ra!"

Đêm giao thừa nhận, Hàn Tinh cũng đồng dạng có chính mình đường dây tin tức.

Rất nhanh thì đem tin tức hối tổng.

Chỉnh thể lên đây nói, cùng trước kia Dạ Nhận nhận được tin tức không có phân biệt, duy nhất ngoại lệ chính là Tích Vân sơn.

Chỉ là, vô luận là Dạ Nhận vẫn là Hàn Tinh, có khả năng nghe được tin tức cũng chỉ tới đây là dừng.

Tích Vân sơn bên trong, đến tột cùng phát sinh cái gì, vẫn như cũ không có đầu mối.

"Tất nhiên đây là duy nhất chỗ khả nghi. . . Vậy liền đi một chuyến a!"

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói.

Tích Vân sơn thực lực rất mạnh, chỉ là Hóa Hư đỉnh phong cường giả, thì có ba vị, trừ cái đó ra, hắn cao thủ cũng không phải số ít, xem như là Cực Tây Chi Địa, lớn nhất vài cổ một trong những thế lực.

Chỉ là, lấy Bạch Nhạc bọn hắn bây giờ thực lực, điểm ấy uy hiếp, đã không gọi được uy hiếp gì.

Cái gọi là tài cao mật lớn!

Đối với Bạch Nhạc bọn hắn mà nói, toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới cũng đều thật có thể đi.

"Cao thủ nhiều chưa chắc là chuyện xấu, nếu như Thần Nữ thật giấu ở Tích Vân sơn, chúng ta cũng có thể nhanh chóng liên hợp Tích Vân sơn cao thủ vây công nàng, vô luận thành bại, chỉ cần xác nhận Thần Nữ tung tích, là có thể đem Chúng Tinh điện người đưa tới."

Bất Tử Thanh Vương cũng phụ họa theo nói: "Thần Nữ thương thế cũng không có khôi phục, liên tiếp bị thương phía dưới, nàng muốn thoát thân, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy!"

Dừng một cái, Bất Tử Thanh Vương tiếp tục nói: "Huống chi, trước đó, Dạ Nhận đề nghị. . . Cũng không phải hoàn toàn không có có tính khả thi!"

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc chân mày chợt vẩy một cái, muốn nói điều gì, nhưng lại đúng là vẫn còn trầm mặc xuống.

Hắn cũng không đồng ý Dạ Nhận ý tưởng, thật là loại tình huống này, nội bộ trước nổi lên va chạm, hiển nhiên không phải cái gì sáng suốt quyết định.

Tả hữu cục diện cũng còn chưa tới một bước kia, không cần sốt ruột.

Huống chi, Bạch Nhạc cũng cho rằng, sự tình cũng không có đơn giản như vậy, cho dù là thật muốn hướng Thần Nữ đầu hàng, cũng sẽ không dễ dàng như vậy.

"Vậy thì như thế định, bất kể dạng nào, đi trước Tích Vân sơn đàm luận một cái hư thực lại nói!"

Bất Tử Thanh Vương gật đầu, trầm giọng đáp.

"Có muốn hay không hướng Chúng Tinh điện thấu cái tin, để ngừa vạn nhất?"

Hàn Tinh có chút chần chờ hỏi.

Lần trước Vân thành bày cuộc, rõ ràng đã vây khốn Thần Nữ, nhưng lại cuối cùng thất bại trong gang tấc, cũng làm cho hắn trong lòng có chút không nắm chắc.

"Ta tới an bài đi. . . Không đến cuối cùng thời khắc, cũng không cần nói cho Chúng Tinh điện cho thỏa đáng."

Khẽ vuốt cằm, Dạ Nhận nhẹ giọng tiếp lời nói.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1247: Cầm xuống

Trăm năm Đăng Thiên thê, nghìn dặm Tích Vân sơn!

Đây là tại Cực Tây Chi Địa một mực lưu truyền một câu nói, Đăng Thiên thê cùng Tích Vân sơn, chính là Cực Tây Chi Địa nổi danh nhất hai nơi địa phương!

Đăng Thiên thê là một chỗ tuyệt địa, có người nói, cho dù là người phàm, chỉ cần có thể bước lên Đăng Thiên thê, cũng có thể một bước lên trời, trở thành cao thủ hàng đầu.

Mà Tích Vân sơn, mà là trung niên tuyết đọng không thay đổi, kéo hơn ngàn dặm, người phàm cùng đê giai tu hành giả, căn bản là vô pháp tiến vào Tích Vân sơn.

Đăng Thiên thê tạm thời không cần phải nói, mà bây giờ Bạch Nhạc bọn hắn chạy tới Tích Vân sơn thời điểm, vẫn không khỏi bị cái này huyễn lệ tuyết sơn chấn động!

Suốt năm không thay đổi tuyết đọng, chí ít đã tích lũy hơn ngàn năm, nhìn qua, cái kia thật dầy tuyết đọng, liên tiếp bầu trời xanh, giống như là một mảnh mây trắng một dạng , khiến cho người vui vẻ thoải mái.

Đừng bảo là là thường nhân, cho dù là Bạch Nhạc bọn hắn, bước vào Tích Vân sơn, cũng không khỏi có một loại vô pháp nói cảm giác chấn động.

Điêu luyện sắc sảo!

Tựa hồ bốn chữ này, mới có thể hình dung Tích Vân sơn tráng lệ.

Thu liễm một chút tâm trạng, Bạch Nhạc lúc này mới cùng người khác một chỗ bước vào Tích Vân sơn.

Mới vừa vào núi, Bạch Nhạc liền minh bạch, phong sơn cũng không phải là một câu nói sạo, toàn bộ Tích Vân sơn bên trong ẩn chứa một tòa thiên nhiên đại trận, bây giờ đại trận đã bị mở ra, thật là cho phép vào không cho phép ra!

Muốn mạnh mẽ xông ra đi, chí ít cũng phải Hóa Hư thực lực, mới có thể làm đến.

Chỉ là, cho dù là Hóa Hư cường giả, muốn mạnh mẽ phá trận, cũng ắt sẽ làm ra cực đại động tĩnh đến, Tích Vân sơn bên trong cao thủ rất nhiều, một khi gây ra động tĩnh, dĩ nhiên là càng chạy không thoát.

Còn như những cái kia Hóa Hư Cảnh phía dưới tu hành giả, càng là liền chạy cơ hội cũng sẽ không có.

Đương nhiên, Bạch Nhạc bọn hắn tiến vào, cũng trong nháy mắt liền dẫn tới Tích Vân sơn cao thủ chú ý.

Chỉ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền cảm thụ được, có ít nhất ba vị Hóa Hư cường giả thần niệm quét tới.

Bất quá, trong lúc này cũng không có Thần Nữ khí tức.

Trong lòng hơi hơi nhất định, Bạch Nhạc lúc này cao giọng mở miệng nói: "Nghe tiếng đã lâu Tích Vân sơn tên, tại hạ Bạch Nhạc, chuyên tới để bái sơn!"

Loại tình huống này, che giấu tung tích cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì, chẳng thà thẳng thắn vừa lên tới liền trực tiếp tự giới thiệu, cũng có thể khiến người khác nhiều mấy phần cố kỵ.

Dù sao, bây giờ Bạch Nhạc tên này, có thể tuyệt đối không phải bừa bãi vô danh, mà là đã sớm danh mãn thiên hạ.

Quả nhiên, theo lấy Bạch Nhạc báo danh, toàn bộ Tích Vân sơn một mảnh xôn xao.

Trước đó Thần Nữ đến, mạnh mẽ thu phục Bùi Lỗi, chiếm giữ Tích Vân sơn, dù sao hạ lệnh phong sơn, cấm chỉ bất luận kẻ nào ra ngoài, cũng đã để cho người ta có thể ý thức được, tất nhiên phải có xảy ra chuyện lớn, bây giờ, Bạch Nhạc đến, liền không thể nghi ngờ xác minh loại quan niệm này.

Vô luận Bạch Nhạc là ý gì tới, không có chút ý nghĩa nào, Tích Vân sơn tất phải đã cuốn vào bên trong, cho dù ai cũng khó mà độc thiện thân.

Quan trọng hơn là, có một chút mắt sắc người, bây giờ đã phát hiện, trước đó chiếm trước Tích Vân sơn người, liền cùng bây giờ Bạch Nhạc, dung mạo cùng khí tức đều cơ hồ giống nhau như đúc!

Trên đời này, tự nhiên không có khả năng có hai cái Bạch Nhạc!

Nhưng vô luận cái nào. . . Đều là không thể trêu vào sát tinh a.

"Nghe tiếng đã lâu Bạch công tử tên, hôm nay gặp mặt, quả nhiên danh bất hư truyền!"

Trong lúc nói chuyện, Bùi Lỗi cũng đã phi thân mà ra, thân ở không trung, hướng về Bạch Nhạc xa xa cúi đầu.

"Vị này nói vậy chính là Tích Vân sơn đại đương gia, Bùi Lỗi, Bùi huynh a!"

Ánh mắt đảo qua, Bạch Nhạc cũng đã đoán được đối phương thân phận!

Trên thực tế, tại bước vào Tích Vân sơn trước đó, Bạch Nhạc cũng đã đầu qua Hàn Tinh cùng Dạ Nhận đạt được rất nhiều Tích Vân sơn tin tức, vị này Bùi Lỗi, không thể nghi ngờ chính là cần nhất quan tâm cao thủ một trong.

"Bùi huynh khách khí, chúng ta tới vội vàng, mong rằng chớ trách!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

"Thật là có chút liều lĩnh, ta Tích Vân sơn có việc, yêu cầu phong sơn một thời gian ngắn! Bạch công tử tất nhiên đến, không ngại ở nơi này ở thêm một ít thời gian đi, ta sẽ để cho người ta thu thập xong gian phòng, tất cả nhu cầu, cũng từ ta Tích Vân sơn cung cấp."

Cũng không có cùng Bạch Nhạc khách sáo, Bùi Lỗi trực tiếp liền hạ lệnh giam lỏng.

Trả lời như vậy, nhưng là nhường Bạch Nhạc sắc mặt hơi đổi một chút, lập tức cười lạnh nói: "Bùi huynh thật lớn uy phong, chỉ là, chỉ bằng cái này một tòa đại trận, muốn lưu lại chúng ta, sợ là có chút không đủ a?"

"Chỉ bằng một tòa đại trận tự nhiên là không đủ, chỉ là. . . Chớ không phải là, ngươi cho ta Tích Vân sơn cái này hơn vạn tu sĩ, đều là bài biện hay sao?"

Sắc mặt lạnh lẽo, Bùi Lỗi lành lạnh uy hiếp nói.

Cơ hồ là Bùi Lỗi mở miệng đồng thời, xung quanh Tích Vân sơn tu hành giả cũng theo cổ võ, trong lúc nhất thời tiếng giết ngút trời.

"Không đúng, cái này Bùi Lỗi có cái gì không đúng!"

Sắc mặt hơi đổi một chút, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng mở miệng nói.

Vô luận là Bạch Nhạc, hay là bọn hắn đều không phải là hạng người vô danh, Bùi Lỗi không có khả năng không rõ ràng, một khi đánh nhau, cho dù là Tích Vân sơn chiếm địa lợi thay đổi, vây công, chỉ sợ cũng không có gì hay trái cây ăn!

Loại tình huống này, Bùi Lỗi vô luận như thế nào cũng không nên dễ dàng như vậy liền trở mặt mới đúng.

Đây căn bản không hợp ăn khớp.

Có thể tu hành tới mức này, không có ai là ngu xuẩn, cũng làm không ra loại này liều lĩnh sự tình tới.

Trừ phi. . . Bùi Lỗi có cái gì dựa vào, có thể cho hắn không kiêng nể gì cả!

Lại hoặc là. . . Bản thân hắn cũng là thân bất do dĩ!

Bất Tử Thanh Vương dù sao cũng là đa mưu túc trí nhân vật, một chút tin tức, cũng đã đủ để cho hắn suy đoán ra rất nhiều chuyện.

Chỉ là, căn bản còn không đợi Bất Tử Thanh Vương cấp cho người khác giải thích, Bùi Lỗi liền lần nữa cười lạnh.

"Ta Tích Vân sơn, xưa nay không chịu uy hiếp, người đến, bắt lại cho ta bọn hắn!"

Bàn tay đột nhiên vung lên, Bùi Lỗi trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, lớn tiếng hạ lệnh.

Cái này ra lệnh một tiếng, toàn bộ Tích Vân sơn tu hành giả liền đều động, vô số người đồng thời hướng về Bạch Nhạc bọn hắn đánh tới, tiếng giết sôi trào!

"Không đúng, đem hắn bắt lại, hỏi cho ra nhẽ!"

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc cũng đồng dạng ý thức được vấn đề.

Cái gì cũng còn không có đàm luận đâu, cũng chỉ muốn hạ lệnh để cho người ta thống hạ sát thủ, trong lúc này tất nhiên có chuyện.

Chỉ là, loại tình huống này, đã căn bản không kịp suy nghĩ sâu xa, biện pháp duy nhất, chính là cường thế xuất thủ, trực tiếp đem Bùi Lỗi cầm xuống, như vậy mới có thể ép hỏi ra chân tướng tới.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc cũng đã động!

Bùi Lỗi thực lực cũng không tính yếu, Hóa Hư đỉnh phong cường giả, muốn bắt giữ ở đâu có dễ dàng như vậy!

Huống chi, bây giờ còn có nhiều như vậy Tích Vân sơn cao thủ vây công, độ khó càng lớn hơn.

Bây giờ trong mọi người, cũng chỉ có hắn cùng với am hiểu ám sát đánh lén Dạ Nhận, có khả năng thành công.

Hơn nữa, nhất định phải là hắn chủ công, tới vì Dạ Nhận sáng tạo cơ hội, mới có hy vọng thành công.

Loại tình huống này, căn bản không cần có bất kỳ do dự nào, lật bàn tay một cái, Nghịch Ma Kiếm liền đã tới tay, lau một cái kiếm quang xé rách hư không, thẳng đến Bùi Lỗi mà đi.

Chỉ có một kiếm này, liền đủ để làm cho tất cả mọi người thốt nhiên biến sắc!

Quá mạnh mẽ!

Cứ việc đã sớm đã nghe nói Bạch Nhạc tên, có thể trước đó, Tích Vân sơn những người này lại cuối cùng chưa từng thấy qua Bạch Nhạc xuất thủ, nhưng hôm nay, chỉ dựa vào một kiếm này liền có thể làm cho tất cả mọi người rõ ràng ý thức được Bạch Nhạc cường hãn!

Toàn bộ Tích Vân sơn, căn bản không người là Bạch Nhạc đối thủ.

Cho dù là Bùi Lỗi, cũng giống vậy không được!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1248: Trúng kế

"Ngăn lại hắn!"

Con ngươi chợt co rút lại, Bùi Lỗi trong lòng đột nhiên sinh ra lau một cái báo động, loại thời điểm này, có thể không để ý tới cái gì mặt mũi không mặt mũi, lúc này cao giọng la lên.

Bùi Lỗi tại Tích Vân sơn địa vị cao thượng, trừ phi là hướng Thần Nữ một dạng, vừa ra tay liền trực tiếp chế trụ Bùi Lỗi, khiến người khác không thể nào nhúng tay, bằng không, liền sẽ có người tới vì hắn bán mạng.

Trong nháy mắt, liền có ít nhất bảy tám cái Tích Vân sơn cao thủ ngăn cản đến Bùi Lỗi trước người!

Những người này thực lực, kém xa Bùi Lỗi, thậm chí rất nhiều vẻn vẹn chỉ là Tinh Hải Cảnh mà thôi, tự nhiên căn bản không có khả năng ngăn lại Bạch Nhạc một kiếm này, chỉ là, những người này nhưng là mỗi một người đều bão định lòng liều chết, trực tiếp hướng về Bạch Nhạc đụng tới, đây là thà rằng dùng tánh mạng mình đi đổi Bùi Lỗi an toàn tư thế.

Bạch Nhạc dù sao không phải là Thần Nữ!

Mặc dù thật động thủ, lấy Thần Nữ hiện tại trạng thái, muốn thắng được Bạch Nhạc, cũng sẽ không quá dễ dàng, thật là tại đối phó bình thường Hóa Hư cường giả thời điểm, những thần linh kia thủ đoạn, khả năng liền tuyệt đối không phải Bạch Nhạc có khả năng bằng được.

Cái này liền rất dễ dàng sẽ để cho người khác cho rằng, cùng Bạch Nhạc giao thủ, còn có một liều mạng cơ hội, có thể đối mặt Thần Nữ, nhưng là liền phản kháng dũng khí đều khó nhắc tới.

Huống hồ, Bạch Nhạc cũng cùng Thần Nữ không giống nhau, Thần Nữ có thể không kiêng nể gì cả giết người, căn bản không cần suy nghĩ cái khác nhân tố.

Có thể Bạch Nhạc lại hiển nhiên không có khả năng đơn giản giết người, bằng không, thật giết người, sự tình thì càng không giải thích rõ ràng, sự tình chỉ biết hướng về tệ hơn phương hướng phát triển, không thể vãn hồi.

"Cút ngay!"

Không có giết người tâm tư, Bạch Nhạc cầm những người này thật là có chút đau đầu, rơi vào đường cùng, chỉ phải đem kiếm đưa ngang một cái, liền chém làm đánh, giương kích mà ra, những cái kia cứu viện Bùi Lỗi người trực tiếp bị đập bay đi ra ngoài.

May là Bạch Nhạc đã thủ hạ lưu tình, cũng vẫn như cũ đủ bọn hắn chịu, cái kia hai cái Hóa Hư cường giả còn tốt, còn lại những cái kia chỉ có Tinh Hải Cảnh tu vi, nhưng là nhất tề thổ huyết, Tinh Hải đều suýt chút nữa không có tan vỡ!

Chỉ là bị những người này như thế một ngăn trở, Bùi Lỗi nhưng cũng cuối cùng đạt được khe hở, chợt lui lại, cùng Bạch Nhạc kéo dài khoảng cách!

Đáng tiếc, không đợi hắn thở phào một cái, trong hư không, liền chợt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí!

Lau một cái như mực ánh đao, chợt nổ lên, thẳng đến Bùi Lỗi lòng ngực yếu hại!

Dạ Nhận!

Luận thực lực, Dạ Nhận bây giờ đã kém xa Bạch Nhạc, cho dù là đối mặt Bùi Lỗi, nếu như chính diện giao phong, chỉ sợ cũng rất khó chiếm được quá đại tiện nghi!

Có thể Dạ Nhận nhưng xưa nay đều không có tính toán chính diện giao thủ!

Sát thủ chính là sát thủ, ra bất ngờ xuất thủ đánh lén, vì đạt được mục không từ thủ đoạn, đây mới là sát thủ nguyên tắc!

Bùi Lỗi toàn bộ tâm thần toàn bộ đều đặt ở phòng bị Bạch Nhạc phía trên, căn bản là không có chú ý tới Dạ Nhận tiêu thất.

Hơn nữa, Dạ Nhận thời cơ xuất thủ, vừa may cắm ở Bùi Lỗi đã tách ra Bạch Nhạc một kiếm này, trong lòng vừa mới trầm tĩnh lại trong nháy mắt.

Kể từ đó, một đao này, liền căn bản là không có cách tránh thoát.

Vội vàng phía dưới, Bùi Lỗi chỉ tới kịp hoành chưởng ở trước ngực, chỉ là bàn tay hắn, nhưng nơi nào có thể đở nổi Dạ Nhận một kích!

Trong nháy mắt, bàn tay liền bị xuyên thủng, một đao này thế đi chưa tiêu, vẫn cách lấy bàn tay đâm vào Bùi Lỗi miệng ngực, cũng may bị như thế một đỡ, nhưng cũng không cách nào thương tổn được trái tim.

Nhưng dù cho như thế, nhưng cũng đem Bùi Lỗi hù dọa sợ vỡ mật!

Cái này đều là người nào a!

Nguyên bản hắn vẫn cho là, chiếm giữ Tích Vân sơn, mặc dù phóng nhãn thiên hạ, hắn cũng đã là nhân vật đứng đầu, khả năng liền như thế mấy ngày ngắn ngủi thời gian, hắn cũng đã tại bên bờ sinh tử đi vài gặp, lại để cho hắn làm sao có thể không sợ hãi.

"Dừng tay, giết ta, các ngươi ai cũng đừng nghĩ sống lấy ly khai!"

Cố nén bàn tay đau nhức, Bùi Lỗi theo hô lớn.

Chỉ là, Dạ Nhận nhưng nơi nào quản cái này.

Một chiêu đắc thủ, Dạ Nhận chính là đúng lý không tha người, trong tay đao phong nhất chuyển, liền tiếp tục hướng về Bùi Lỗi đã đâm đi.

Đối đầu loại này đỉnh tiêm sát thủ, chỉ cần bị cướp tiên cơ, liền rất khó lại cướp về, vô luận Bùi Lỗi làm sao dành chuyển, cũng thủy chung không thể thoát khỏi Dạ Nhận phạm vi công kích.

"Bùi huynh, chúng ta vẫn là nói một chút tốt."

Lạnh lùng nhìn chằm chằm Bùi Lỗi, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

Đàm luận, quỷ mẹ nó mới không muốn nói!

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Bùi Lỗi nhưng là suýt chút nữa không có khóc lên, hắn không muốn nói sao?

Hắn lại không ngốc, bây giờ Bạch Nhạc đã danh động thiên hạ, hắn đầu óc có nước, vừa muốn cùng Bạch Nhạc cùng chết!

Thật là hắn dám không?

Từ Bạch Nhạc bọn hắn bước vào Tích Vân sơn, hắn cũng đã nhận được Thần Nữ đưa tin, đó là hạ tử mệnh lệnh, nhất định phải nhường hắn đem Bạch Nhạc bọn hắn cầm xuống, không cho phép lùi bước.

Loại tình huống này, hắn nếu như dám phất Thần Nữ ý, vậy cũng căn bản không cần đánh, Thần Nữ một cái ý niệm trong đầu là có thể nhường

hắn thần hồn câu diệt!

Hắn nơi nào là không dám đàm luận, mà là căn bản không cách nào đàm luận a!

Tới mức này, Bùi Lỗi quyết tâm trong lòng, đơn giản cũng bất cứ giá nào, trên mặt lộ ra vẻ tàn khốc: "Giết, giết cho ta! Ta Tích Vân sơn, từ trước tới giờ không bị người uy hiếp, giết hắn cho ta nhóm, không tiếc bất cứ giá nào!"

Khàn cả giọng rống giận, cũng đóng chặt hoàn toàn Bạch Nhạc muốn cùng đối phương nói gì ý niệm trong đầu!

Chỉ là bản năng, Bạch Nhạc trong lòng vẫn là sinh ra một loại cảm giác nguy hiểm.

Loại cảm giác này rất không xong, biết rất rõ ràng trong lúc này có chuyện, nhưng lại hết lần này tới lần khác tìm không được nửa điểm biện pháp, đây quả thực làm người ta bách trảo nạo tâm.

Tích Vân sơn những cao thủ này tại Bùi Lỗi mệnh lệnh phía dưới, một chỗ vây công qua đây, cục diện cũng đã căn bản không phải Bạch Nhạc có thể khống chế.

Không phải giết người, chính là bị giết!

Loại này đề trắc nghiệm, căn bản không có lựa chọn gì chỗ trống!

Bất Tử Thanh Vương cái thứ nhất nhịn không được hạ sát thủ, Thanh Vương Kiếm chém ngang mà ra, trong nháy mắt, liền có ít nhất bốn năm vị Tinh Hải Cảnh tu hành giả, bị một kiếm chém giết! Cũng may Bất Tử Thanh Vương còn còn có một tia lý trí, mặc dù trảm đối phương thân thể, lại cũng không có đuổi theo giết đối phương chạy ra thần hồn!

Chỉ là, dù vậy, một khi thấy máu, đoàn người thì càng điên.

Khắp nơi đều là tiếng hò giết, không chỉ là Bất Tử Thanh Vương, cho dù là Bạch Nhạc cùng Hàn Tinh, cũng không thể không thống hạ sát thủ, lúc này mới có thể ổn định cục diện.

Cứ như vậy trong chốc lát, Bạch Nhạc cũng rốt cục phản ứng kịp, loại tình huống này, vô luận như thế nào, cũng không thể để Bùi Lỗi lại như thế nói bậy xuống dưới, mặc dù vô pháp bắt sống, cũng nhất định muốn trước chém giết đối phương, bằng không, chỉ sợ liền thật muốn máu nhuộm Tích Vân sơn, ngạnh sinh sinh đánh ra.

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Bạch Nhạc bước ra một bước, phía sau đột nhiên lộ ra óng ánh khắp nơi tinh không, Hóa Hư thực lực thôi động đến mức tận cùng, trực tiếp hướng về Bùi Lỗi đụng tới.

Lần này không còn trong lòng còn có cố kỵ , bất kỳ cái gì người dám ngăn ở trước mặt, đều sẽ trực tiếp bị kiếm quang chém giết!

Liên tiếp giết ba cái nỗ lực ngăn cản người, Bạch Nhạc tựa như nguyện đuổi tới Bùi Lỗi trước người!

Đối mặt Dạ Nhận thời điểm, Bùi Lỗi vẫn có thể lượn quanh, có thể lần nữa đối mặt Bạch Nhạc tràn ngập sát khí một kiếm, Bùi Lỗi nhưng là vô luận như thế nào cũng không chặn được tới.

Mắt thấy một kiếm này, liền muốn chém ở Bùi Lỗi trên người, một vệt thần quang chợt từ đỉnh núi rơi xuống!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc rồi đột nhiên cảm thụ được một cổ ngưng tụ như thật sát khí, cũng cơ hồ là đồng thời, cũng đã nhận thấy được đối phương thân phận.

Trúng kế!

PS: Xuất môn một chuyến, còn có một chương, đổi mới hội trễ một chút.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1249: Khó giải sát cục

Thần Nữ!

Nguyên bản tất cả khó hiểu sự tình, tại Thần Nữ xuất hiện sau đó, liền toàn bộ đều có thể giải thích.

Tích Vân sơn dị dạng bản thân liền là bởi vì Thần Nữ xông vào dẫn tới, phong tỏa Tích Vân sơn, chính là vì phòng ngừa tin tức tiết ra ngoài, không, còn xa không chỉ như vậy đơn giản, mặc dù có thể nhanh như vậy phát hiện Tích Vân sơn dị thường, chỉ sợ cũng là Thần Nữ cố ý, mục chính là dẫn chính mình lên câu.

Đông Nam quận, Vân thành lúc, Bạch Nhạc bày cuộc tính toán Thần Nữ một lần.

Một cái chớp mắt ấy, Thần Nữ liền còn lấy nhan sắc, làm việc như thế phong cách, ngược lại cũng phù hợp nhân vật như vậy tính khí.

Chỉ là đối với Bạch Nhạc mà nói, dạng này kết quả khả năng liền khó tránh khỏi có chút đắng chát.

Ngay tại Bạch Nhạc tâm niệm thay đổi thật nhanh thời điểm, toàn bộ Tích Vân sơn lại ngược lại là một hồi sôi trào.

Nguyên bản, những người này đối với Thần Nữ là không có gì lòng trung thành, thật là, bây giờ mắt thấy Bạch Nhạc bọn hắn cường thế đột kích, chẳng những giết người, hơn nữa hầu như đem Bùi Lỗi đẩy vào tuyệt cảnh, nhưng là dẫn tới những người này cùng chung mối thù chi tâm.

Loại tình huống này, Thần Nữ xuất thủ cứu Bùi Lỗi, liền vô ý thức khiến

cái này người cho rằng Thần Nữ theo chân bọn họ mới là người một nhà!

Cái này không có vấn đề thiện ác đúng sai, chỉ là vấn đề lập trường.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong đầu cũng đồng dạng hiện lên dạng này ý niệm trong đầu, chợt liền đánh đáy lòng mọc lên vẻ lạnh lẻo!

Một cái chỉ bằng thực lực bản thân nghiền ép, cũng đã đủ đủ làm người nhức đầu Thần Nữ, bây giờ dĩ nhiên không tiếc dùng tới mưu kế thủ đoạn, nên bực nào khó chơi, dùng đầu ngón chân đều nghĩ tới.

"Bạch Nhạc, ngươi làm nơi đây là địa phương nào, có thể từ ngươi tùy ý khi dễ? !"

"Bái kiến chủ nhân!"

Cơ hồ là đồng thời, Bùi Lỗi cũng không khỏi thở phào một cái, hướng về Thần Nữ vị trí chỗ ở khom người cúi đầu.

"Thần Nữ!"

Cơ hồ là đồng thời, Bất Tử Thanh Vương bọn hắn cũng đều đồng dạng thay đổi nhan sắc, gắt gao nhìn chăm chú về phía không trung.

Bước ra một bước, Thần Nữ liền như thế vô căn cứ từ trên ngọn núi nhảy xuống, để chân trần, đứng lơ lửng trên không, cái kia tuyệt đại phong tư, nhất thời liền làm cho tất cả mọi người cũng vì đó hít thở không thông!

Cho dù là trước đó bị Thần Nữ áp đảo Tích Vân sơn tu hành giả, cũng hoàn toàn thật không ngờ, đối phương dĩ nhiên là dạng này một vị mỹ nhân tuyệt sắc!

Nhân tính là rất cổ quái!

Vô luận thân phận gì, lập trường gì, khi nhìn thấy một cái nữ nhân xinh đẹp thời điểm, đều sẽ mất tự nhiên muốn đứng ở đối phương trên lập trường, cũng dễ hiểu hơn cùng bao dung đối phương bất kỳ sai lầm nào!

Bản thân trước đó, bởi vì Thần Nữ cứu Bùi Lỗi, những người này cũng đã vô ý thức cho rằng, Thần Nữ là theo bọn hắn một bên, bây giờ, lại nhìn thấy Thần Nữ dung nhan, nhất thời liền càng phát ra kiên định chính mình lập trường.

"Không tầm thường! Là ta muốn rẽ. . . Đã từng thần linh cường giả, không biết chôn giết nhiều ít thần linh, bị trấn áp tại Chúng Thần Mộ Địa bên trong tồn tại, lại làm sao có thể hữu dũng vô mưu."

Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

Hiển nhiên rất hài lòng Bạch Nhạc dạng này thái độ, Thần Nữ đạm nhiên hồi đáp nói: "Ngươi cũng không kém, có thể ép ta tới mức này, cho dù là chết, cũng đủ để tự ngạo."

"Thần Nữ là dự định tự mình động thủ, vẫn là để những người này đi tìm cái chết?"

Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc đồng dạng không hề sợ hãi, lạnh lùng mở miệng nói.

"Ngươi không cần kích ta, ta nếu không có thương thế chưa hồi phục, làm sao cần phải mượn tay người khác?"

Liếc mắt liền xem thấu Bạch Nhạc tâm tư, Thần Nữ áp căn bản không hề cùng Bạch Nhạc động thủ ý tứ, nhàn nhạt phân phó nói: "Bùi Lỗi, không tiếc bất cứ giá nào, giết hắn cho ta. . . Ở đây bốn người này, vô luận giết chết cái nào, đều có thể ở chỗ này của ta đổi lấy một môn đỉnh cấp thần thông truyền thừa!"

"Giết chết Bạch Nhạc người, có thể bái nhập môn hạ của ta, được ta thần đạo truyền thừa, đúc thành vô thượng thiên đạo chi cơ!"

Vù vù!

Trong nháy mắt, toàn bộ Tích Vân sơn nhất thời vỡ tổ!

Phải biết, trên đời này, đại bộ phận tài nguyên, cùng với đỉnh cấp truyền thừa, thật đều bả khống tại Chúng Tinh điện bên trong, người khác là rất khó chiếm được đỉnh tiêm truyền thừa.

Cũng là chỉ vì cái gì, Tích Vân sơn rõ ràng tu hành giả rất nhiều, nhưng trên thực tế, lại thiếu khuyết đứng đầu cường giả nguyên nhân!

Vô luận là Bùi Lỗi cũng tốt, hay là hắn Tích Vân sơn Hóa Hư cường giả cũng tốt, bọn hắn sở dĩ có vẻ so Chúng Tinh điện những cái kia cao thủ hàng đầu yếu, cũng không là bởi vì bọn hắn thiên phú không được, mà là bởi vì bọn hắn căn bản là vô pháp đạt được đỉnh tiêm truyền thừa công pháp.

Giả sử có thể có được một môn đỉnh cấp thần thông truyền thừa, là có thể nhảy lên trở thành thế gian cao thủ hàng đầu!

Giả như có thể có được thần đạo truyền thừa, vậy liền có hi vọng, cùng Giang Nhược Hư, quốc sư nhân vật như vậy sánh vai, dạng này cơ hội đặt trước mắt, ai có thể không đỏ mắt?

Nhưng mà, Thần Nữ cho ra mê hoặc còn không chỉ có như vậy mà thôi!

Đạt được Thần Nữ bày mưu đặt kế, sau một khắc Bùi Lỗi liền lần nữa mở miệng nói: "Chỉ cần có thể đánh chết Bạch Nhạc bọn hắn, ta Tích Vân sơn sở hữu trân tàng, đều có thể lấy ra khao thưởng! Vô luận là thiên tài địa bảo, bảo vật binh khí, đan dược vẫn là tu hành tài nguyên. . . Đều có thể được!"

"Trả giá nhiều ít, có thể có được bao nhiêu. . . Giết cho ta!"

Có Bùi Lỗi những lời này, đoàn người lúc này mới hoàn toàn sôi trào.

Nếu như nói, Thần Nữ cho ra điều kiện, rõ ràng chỉ có số ít cường giả mới có thể thu được, như vậy Bùi Lỗi khai ra khen thưởng, khả năng liền nhường mỗi người đều có cơ hội thu được.

Quyền lợi mê người!

Dưới tình huống như vậy, ai có thể không hồng mắt?

Những người tu hành này, trong ngày thường, vì một chút tài nguyên, đều có thể đánh đập tàn nhẫn, lớn như vậy quyền lợi đặt trước mắt, nếu như còn có thể bảo trì lý trí, mới là gặp quỷ!

Huống chi, còn có Thần Nữ tọa trấn, nhiều người vây công như vậy Bạch Nhạc bốn người bọn họ, cho dù là dùng nước bọt cũng nên chết đuối!

Vừa nghĩ đến đây, người khác nơi nào còn có cái gì do dự, một phát hướng về Bạch Nhạc đánh tới!

Toàn bộ Tích Vân sơn bên trên, che khuất bầu trời, tất cả đều là đủ loại thần thông công kích, muôn hoa khoe sắc, quả thực là ngũ thải hà quang bao phủ, đẹp không thể nói!

Những người này vây công, cũng còn thôi, đa số dù sao đều là Tinh Hải Cảnh, thậm chí còn không đến Tinh Hải Cảnh tu hành giả, thật muốn buông tay ra giết, chưa chắc có thể cho Bạch Nhạc mang đến uy hiếp trí mạng.

Thực lực đến mức nhất định, cái gọi là chiến thuật biển người, liền bất

quá chỉ là một truyện cười.

Nhưng mà, chân chính nhường Bạch Nhạc sợ hãi đúng, Thần Nữ thật chính là đang buộc bọn hắn giết người!

Đây là một trận giết chóc thịnh yến!

Bọn hắn giết người càng nhiều, Thần Nữ liền có thể nhân cơ hội khôi phục càng nhiều lực lượng!

Từ Thần Nữ chủ động giết người, biến thành những người này cùng Bạch Nhạc bọn hắn chém giết, đối với Thần Nữ mà nói, kết quả là một dạng, nhưng cái này oan ức chẳng những nhường Bạch Nhạc bọn hắn lưng, còn nhường Thần Nữ có thể không cần gánh chịu bất kỳ nguy hiểm gì!

Cớ sao mà không làm đâu?

Quyền lợi mê hoặc, còn có Bùi Lỗi dẫn đạo, những người này hôm nay đã sớm trải qua mất lý trí, căn bản không có khả năng giải thích rõ.

Đây là một trận khủng bố sát cục, vô luận như thế nào lựa chọn, tựa hồ cũng là sai.

Duy nhất hy vọng, chính là chạy đi, mở một đường máu, chạy ra Tích Vân sơn, lại nghĩ biện pháp.

Nhưng mà, cho dù là chạy trốn, bây giờ cũng đồng dạng liền dị thường trắc trở.

Bởi vì, cũng ngay lúc đó, huyễn lệ thần quang chợt bao phủ mà ra, dường như muốn đem toàn bộ Tích Vân sơn đều bao phủ đi vào!

Loại tình huống này muốn thoát thân, muốn đối mặt, khả năng liền

không chỉ có chỉ là Tích Vân sơn trận pháp, còn có Thần Nữ cấm chế thần lực.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1250: Bỏ chạy

Nếu như đổi người khác, cái này cũng đã là tình thế chắc chắn phải chết.

Ứng phó Tích Vân sơn nhiều cao thủ như vậy, cũng đã phi thường không dễ, còn muốn đánh vỡ Thần Nữ cấm chế thần lực, hầu như liền là không có khả năng.

Có thể Bạch Nhạc lại bất đồng!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, trên đời này không có cấm chế gì trận pháp có thể vây khốn hắn!

Nguy cơ sinh tử phía dưới, Bạch Nhạc không có bất kỳ do dự nào, trong miệng phát sinh hét dài một tiếng, cả người xung quanh lộ ra lau một cái khủng bố sức cắn nuốt, không kiêng nể gì cả thôn phệ xung quanh tất cả lực lượng!

"Thôn thiên!"

Hóa Hư Cảnh thực lực hoàn mỹ hiện ra, cái kia một vùng sao trời chợt mở, liền giống như cái động không đáy, thoả thích thôn phệ tất cả lực lượng.

Vô luận là Tích Vân sơn những người tu hành này vây công lực lượng, vẫn là Thần Nữ rơi xuống thần quang, không có bất kỳ lực lượng có thể chạy trốn Thôn Thiên Quyết thôn phệ.

Giả sử Bạch Nhạc sở hữu Bán Thần Lĩnh Vực, như vậy, đối mặt cục diện như vậy, thậm chí căn bản cũng không cần chạy, trực tiếp lấy Thôn Thiên Quyết, liền có thể cắn nuốt hết tất cả lực lượng, lấy sức một mình trấn áp toàn trường, những người này căn bản là không có cách cho hắn

tạo thành bất cứ uy hiếp gì.

Có thể trên thực tế, Bạch Nhạc bây giờ cũng mới bất quá vẻn vẹn chỉ là Hóa Hư trung kỳ mà thôi, liền Hóa Hư đỉnh phong đều không có thể đến tới, liền càng không cần phải nói bước vào Bán Thần Chi Cảnh, khung ra Bán Thần Lĩnh Vực.

Kể từ đó, Bạch Nhạc liền vẻn vẹn chỉ là thời gian ngắn duy trì dạng này thôn phệ, nhất định phải tại chính mình không thể chịu đựng những lực lượng này trước đó, chạy đi, bằng không, chính là chống đỡ cũng đem hắn xanh bạo.

Nhiều năm như vậy liều mạng tranh đấu, Bạch Nhạc kinh nghiệm chiến đấu vô cùng tự nhiên phong phú, căn bản không có bất kỳ do dự nào, cả người trực tiếp chạy Tích Vân sơn cấm chế đánh tới!

Ùng ùng!

Một tiếng vang thật lớn, toàn bộ Tích Vân sơn phảng phất đều theo lấy một cái đụng này run nhè nhẹ.

Bạch Nhạc cả người giống như là một vì sao rơi, hung hăng đụng vào Tích Vân sơn bên trên, lộ ra lau một cái khí tức kinh khủng, chợt xé rách cấm chế cùng thần quang, thẳng đến Tích Vân sơn chạy ra ngoài.

Bất Tử Thanh Vương bọn hắn cũng đều biết rõ Bạch Nhạc thủ đoạn, Bạch Nhạc thi triển Thôn Thiên Quyết thời điểm, cũng đã phản ánh qua đây, căn bản không có bất kỳ do dự nào, mặc dù liều mạng ngạnh kháng đối phương một ít công kích, cũng muốn gắt gao đuổi kịp Bạch Nhạc.

Cũng may Tích Vân sơn những người này mặc dù người đông thế mạnh, có thể thứ nhất thực lực phổ biến không mạnh, còn nữa, trên thực tế, cũng không có liều mạng chi tâm, kể từ đó, có Bạch Nhạc mở đường, Bất Tử Thanh Vương bọn hắn nhưng là rất dễ dàng liền đi theo Bạch

Nhạc xông ra!

Chỉ là, ngay tại Bạch Nhạc bọn hắn gần bỏ chạy trong nháy mắt, trong hư không, lại chợt nhiều một cây hắc ám trường mâu, trực tiếp xé rách không gian, hướng về Bạch Nhạc rơi đi qua.

Bạch Nhạc trước đây có thể từ Chúng Thần Mộ Địa bên trong trốn ra được, Thần Nữ tự nhiên cũng cũng biết, dạng này cấm chế là ngăn không được Bạch Nhạc.

Trên thực tế, nàng cũng không có trông cậy vào Bạch Nhạc bọn hắn hội ngu đến mức cùng Tích Vân sơn những người này liều mạng!

Chỉ cần đưa đến uy hiếp tác dụng, cũng đã đủ đủ!

Đương nhiên, Bạch Nhạc muốn từ trong tay nàng chạy thoát, nhưng cũng không có dễ dàng như vậy.

Tính đúng Bạch Nhạc thi triển Thôn Thiên Quyết phá tan cấm chế, chính là suy yếu nhất thời điểm, đuổi vào lúc này đột thi thủ đoạn độc ác, đây mới là Thần Nữ sát chiêu chân chính.

Thôn Thiên Quyết lực lượng mới vừa hao hết, Bạch Nhạc cả người đang đứng ở nguy hiểm nhất thời điểm, căn bản không có dư lực đi ngăn cản một kích này!

Bất Tử Thanh Vương bọn hắn mặc dù theo Bạch Nhạc, nhưng lại cũng căn bản là không có cách ngăn cản!

Thần Nữ một kích toàn lực, cũng căn bản không phải bọn hắn đở được, ai đụng, người đó phải chết!

Nhưng mà, ngay tại nguy hiểm nhất thời điểm, Bạch Nhạc trong tay áo, lại chợt hiện lên một đạo bạch quang, hô hấp ở giữa, thân hình liền tăng

vọt, hóa thành một cái bạch sắc cự long, trong miệng phát sinh một tiếng kêu to, trực tiếp ngăn ở Bạch Nhạc trước người!

"Phốc!"

Trong nháy mắt, cái kia hắc ám trường mâu liền chợt đâm thủng Tiểu Bạch Long thân thể.

Cho dù là lấy Tiểu Bạch Long thân thể cường hãn, cũng căn bản là không có cách ngăn trở Thần Nữ cái này một kích toàn lực, chỉ là, Tiểu Bạch Long thân hình thật lớn, một kích này lại cuối cùng không thể bắn trúng Tiểu Bạch Long yếu hại, chỉ là xuyên qua thân thể hắn mà thôi!

Tiểu Bạch Long trong miệng phát sinh một tiếng thống khổ rên rĩ, nhưng lại vẫn như cũ kiên trì xoay người tiếp được Bạch Nhạc, hóa thành một đạo lưu quang nhanh chóng hướng về xa xa bỏ chạy.

Một màn này làm cả Tích Vân sơn đều tùy theo trầm mặc xuống.

Quá chấn động!

Giao thủ trước đó, ai cũng không nghĩ ra cục diện vậy mà lại diễn biến thành hiện tại cái dạng này, vô luận là Bạch Nhạc phá tan cấm chế thủ đoạn, vẫn là Thần Nữ tuyệt sát một kích, hoặc là Tiểu Bạch Long liều mình cứu chủ, từng cảnh tượng ấy đối với bọn hắn mà nói, đều quá mức chấn động!

Một trận chiến này mới chính thức để bọn hắn ý thức được, cao thủ hàng đầu giao phong là dạng gì.

Bùi Lỗi bị phía sau càng là đã sớm bị mồ hôi lạnh ướt nhẹp, thực lực của hắn tối cường, tự nhiên cũng càng có thể ý thức được, giả sử Bạch Nhạc bọn hắn không phải đào tẩu, mà là cùng Tích Vân sơn chết kháng, sẽ tạo thành bao lớn phá hư!

Tuy Bạch Nhạc bọn hắn cuối cùng khó thoát khỏi cái chết, có thể trước đó, Tích Vân sơn cũng thế tất yếu trả giá nhất giá thảm trọng!

Loại kia hậu quả, chỉ là suy nghĩ một chút, cũng đủ để khiến người trong lòng run sợ!

Bết bát nhất đúng, mặc dù hắn biết rõ đây hết thảy, nhưng lại cũng hầu như căn bản vô lực cải biến bất luận cái gì hiện thực!

"Bái kiến Thần Nữ!"

Cũng không biết là ai trước mở đầu, trong nháy mắt, phản ứng kịp đoàn người, liền chợt một hồi sôi trào, vô số người cùng kêu lên la lên Thần Nữ tên.

Đối với đại đa số Tích Vân sơn tu hành giả mà nói, bọn hắn căn bản không biết chân tướng rốt cuộc cái gì, càng căn bản không quan tâm, Tích Vân sơn chủ nhân là Bùi Lỗi vẫn là Thần Nữ, tương phản, Thần Nữ càng là cường đại, liền càng có thể làm cho bọn hắn cảm thụ được chỗ dựa vững chắc cường đại!

Đối với bọn hắn mà nói, cái này bản thân liền là trân quý nhất sự tình.

Nghe người chung quanh hoan hô, Bùi Lỗi nhưng trong lòng không khỏi cảm thấy có chút bi ai!

Ngược lại không phải là bởi vì chính mình địa vị bị thay thế được, mà là hắn mơ hồ minh bạch, đi theo Thần Nữ có thể tuyệt đối không phải chuyện tốt lành gì.

Trước đó một màn kia, người khác có thể không hiểu được, nhưng hắn nhưng trong lòng rất rõ ràng, Thần Nữ chính là đang dẫn dụ Bạch Nhạc bọn hắn hạ sát thủ, vô luận là Bạch Nhạc bọn hắn bị giết, vẫn là Tích

Vân sơn người chết tổn thương thảm trọng, đối với Thần Nữ mà nói đều không có khác nhau chút nào.

Những người này nhảy nhót hoan hô, lại cũng không biết, một khi đánh lên Thần Nữ lạc ấn, có nghĩa là thế nào ảm đạm tương lai.

Về phần hắn chính mình, mặc dù thấy rõ đây hết thảy, cũng căn bản là không có cách nhiều lời một chữ.

Yên lặng chốc lát, Bùi Lỗi cũng rốt cục theo đoàn người một chỗ hướng về Thần Nữ quỳ gối.

Nhìn lấy đoàn người cái này núi kêu biển gầm quỳ lạy, Thần Nữ sắc mặt lại trước sau như một bình tĩnh!

Nàng vốn là thần linh, hưởng thụ người phàm quỳ lạy, vốn là đương nhiên thời điểm, trong lòng căn bản sẽ không có chút sóng lớn!

Đối nàng mà nói, những thứ này phổ thông tu hành giả giống như là con kiến hôi một dạng.

Người sẽ để ý con kiến hôi có hay không hướng về chính mình quỳ lạy sao?

Ánh mắt thâm thúy, Thần Nữ xa xa nhìn phía Bạch Nhạc tiêu thất phương hướng, nhưng trong lòng thì một hồi cười nhạt.

Ban đầu bố cục đã hoàn thành, từ hôm nay trở đi, Tích Vân sơn một trận chiến này tin tức liền sẽ nhanh chóng truyền bá ra, có người hội sợ hãi, nhưng lại cũng đồng dạng sẽ có người hưng phấn!

Thần Nữ hầu như có thể khẳng định, dùng không bao lâu, sẽ có người khác tới Tích Vân sơn tìm nơi nương tựa nàng!

Chỉ bằng nàng một lực lượng cá nhân, hôm nay là vô pháp chống lại Chúng Tinh điện cùng Bạch Nhạc bọn hắn vây công, thế nhưng chỉ cần có thể tổ chức lên thuộc về nàng thế lực, tình thế khả năng liền không hề cùng dạng, người chết càng nhiều, kéo dài thời gian càng dài, nàng phần thắng lại càng lớn.

Thế nhân nhiều ngu muội lại ngông cuồng, chỉ có chờ đến tất cả bụi bậm lắng xuống, những người tài giỏi này hội khóc ròng ròng hối hận làm ra tất cả!

Chỉ là. . . Cái kia thì có ý nghĩa gì chứ?

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1251: Thiên hạ cùng địch (thượng)

"Phốc!"

Cùng Tiểu Bạch Long một chỗ từ không trung rơi xuống, xung quanh núi đá đều bị đập hủy một mảng lớn, xung quanh mặt đất càng là đã bị tiên huyết nhiễm hồng.

Mặc dù Tiểu Bạch Long giúp Bạch Nhạc ngăn cản hắc ám chi mâu công kích, có thể nhiều ít vẫn có một ít dư ba trùng kích đến Bạch Nhạc, điều này cũng làm cho Bạch Nhạc chịu không được vết thương nhẹ, nếu không phải Thông Thiên Đạo Thể đủ rất mạnh mẽ, chỉ sợ thương thế còn muốn thảm trọng hơn.

Tiểu Bạch Long thì càng là có vẻ uể oải suy sụp, mặc dù tách ra yếu hại, thật là thân thể trực tiếp bị xuyên thủng, hơn nữa, còn có tử khí trong thân thể không ngừng ăn mòn, dù cho là lấy Tiểu Bạch Long cường hãn, cũng căn bản không chịu nổi.

Không để ý tới chính mình thương thế, Bạch Nhạc nhất thời giùng giằng đứng dậy, hai tay rơi vào Tiểu Bạch Long vết thương chỗ, mạnh mẽ thi triển Thông Thiên Ma Công, đem ăn mòn Tiểu Bạch Long trong cơ thể tử khí hóa giải được, lúc này mới thở phào một cái.

Không có chết khí ăn mòn, Tiểu Bạch Long vết thương cũng rất nhanh liền cầm máu.

Cho tới giờ khắc này, Bất Tử Thanh Vương bọn hắn lúc này mới theo rơi xuống.

Bọn hắn mặc dù không bị thương tích gì, tuy nhiên lại cuối cùng không so được Tiểu Bạch Long cái kia tốc độ kinh khủng, miễn cưỡng nhận rõ một chút phương hướng, một đường đuổi tới, đã rất không dễ dàng.

"Ngươi thế nào?"

Rơi vào Bạch Nhạc bên người, Hàn Tinh thân thiết hỏi.

"Đa tạ, ta không sao!"

Lắc đầu, tiếp nhận Hàn Tinh truyền đạt đan dược, bất quá Bạch Nhạc lại cũng không có mình nuốt vào, mà là đút cho Tiểu Bạch Long.

"Vẫn là sơ suất. . . Ai có thể nghĩ tới, Thần Nữ dĩ nhiên khống chế Tích Vân sơn."

Cười khổ một tiếng, Bất Tử Thanh Vương lắc đầu nói: "Cũng là chúng ta quá hồ đồ, bực này thần linh cường giả, nơi nào là chỉ biết liều mạng ngu xuẩn có thể so sánh với."

"Nếu như trước đây bị vây ở Chúng Thần Mộ Địa người là ta liền tốt, Giang tiên sinh nếu tại, tất sẽ không ăn loại này thua thiệt."

Thở dài một tiếng, Hàn Tinh nhẹ giọng nói.

Lúc trước hắn tình nguyện hi sinh chính mình, cũng muốn nhường Giang Nhược Hư không việc gì, thứ nhất là chủ tớ tình thâm, ở một phương diện khác cũng là bởi vì hắn biết rõ, Giang Nhược Hư có thể đưa đến tác dụng, cùng hắn không thể so sánh nổi!

Lấy Giang Nhược Hư trí kế, nếu tại, là kiên quyết sẽ không ăn loại này thua thiệt.

"Bây giờ nói những thứ này đã không có ý nghĩa. . . Chúng ta nhất định

muốn mau sớm nghĩ biện pháp hóa giải, bằng không, không chỉ là Giang tiên sinh khó mà chống đỡ được xuống dưới, chúng ta, thậm chí toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đều sẽ sinh linh đồ thán."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Thông tri Chúng Tinh điện đi, chuyện này quan hệ quá lớn, chỉ bằng tự chúng ta, sợ là căn bản là không có cách giải quyết."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng nói rằng.

"Sợ rằng không cần chúng ta thông tri, Chúng Tinh điện tại Cực Tây Chi Địa đồng dạng tai mắt rất nhiều, bây giờ tin tức sợ là đã truyền hồi Chúng Tinh điện. . . Hiện tại vấn đề đúng, Chúng Tinh điện, rốt cuộc lập trường gì, có thể hay không thật đem hết toàn lực giải quyết vấn đề."

Dạ Nhận nhàn nhạt mở miệng nói.

"Không đến mức a? Đối đầu kẻ địch mạnh, Chúng Tinh điện chẳng lẽ còn sẽ có tâm tư khác không được, một khi nhường Thần Nữ khôi phục thực lực, bọn hắn cũng đồng dạng khó có thể ngăn cản, cho dù là có bên cạnh tâm tư, đều cũng trước phải giải quyết Thần Nữ phiền phức rồi nói sau."

Khẽ nhíu mày, Hàn Tinh có chút nghi vấn hỏi.

"Ở đâu có đơn giản như vậy."

Lắc đầu, Dạ Nhận nhàn nhạt mở miệng nói.

"Chớ quên, chúng ta trước đó nói qua cái gì. . . Ngay cả chúng ta đều nghĩ qua có hay không cùng Thần Nữ hoà giải, chẳng lẽ ngươi cho rằng Chúng Tinh điện người, liền đều là thánh nhân hay sao?"

Cười lạnh một tiếng, Dạ Nhận nhìn lấy Bạch Nhạc nói rằng: "Đối với Thần Nữ mà nói, bây giờ uy hiếp lớn nhất người, tuyệt đối không phải quốc sư, mà là Bạch Nhạc! Ta tin tưởng, chỉ cần Chúng Tinh điện hứa hẹn giết chết Bạch Nhạc, Thần Nữ nhất định sẽ đồng ý cùng Chúng Tinh điện hoà giải."

"Thần Nữ tất nhiên có thể khống chế Tích Vân sơn người, bày cuộc vây giết chúng ta. . . Liền một dạng có thể cùng Chúng Tinh điện liên thủ, ta vẫn là câu nói kia, cùng các loại (chờ) Chúng Tinh điện tới hại chúng ta, chẳng thà tiên hạ thủ vi cường, trực tiếp cùng Thần Nữ đàm phán, liên thủ đối phó Chúng Tinh điện."

Dạ Nhận ý nghĩ cực kỳ rõ ràng, hơn nữa không thể không nói, thật có chút cực đại độ tin cậy.

Giờ khắc này, cho dù là Hàn Tinh cũng không khỏi có chút chần chờ.

Đổi thời điểm khác, Hàn Tinh có thể tuyệt đối sẽ không làm loại chuyện như vậy, thật là quan hệ đến Giang Nhược Hư sinh tử, liền tựa hồ không có gì quy tắc là không thể đánh vỡ.

Chí ít cũng có thể trước cùng Thần Nữ hư dĩ ủy xà, đem Giang Nhược Hư từ Chúng Thần Mộ Địa bên trong cứu ra?

"Không được!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc trầm giọng phủ định nói: "Trước không nói, Thần Nữ có hay không có thể đồng ý. . . Cho dù là có thể, lại cần dùng bao nhiêu mạng người đi lấp? Chúng Tinh Tiểu Thế Giới mặc dù không phải chân thực thế giới, thật là. . . Người ở đây, lẽ nào liền không phải tiên hoạt sinh mệnh?"

"Thần Nữ muốn khôi phục thực lực, không phải giết một số người liền đủ đủ, nàng là muốn hủy diệt toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, như

vậy mới có thể kiếm thoát chúng thần trấn áp, triệt để khôi phục thần linh chi lực! Hủy diệt một cái tiểu thế giới. . . Muốn chết nhiều ít? Đây không phải là mấy trăm, mấy ngàn, thậm chí mấy vạn đủ khả năng miêu tả. . . Đó là một trận tàn khốc nhất tàn sát!"

"Không có người nào so với ai khác cao một cấp bậc, tu hành giả cũng tốt, người phàm cũng được, thậm chí là thần linh. . . Đều là giống nhau!"

"Thần Nữ có thể mang chúng sinh coi là con kiến hôi. . . Nhưng ta làm không được!"

Đưa mắt nhìn sang Hàn Tinh, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Giang tiên sinh, sở dĩ không tiếc hi sinh chính mình, cũng muốn cứu ta đi ra, ta cho rằng, muốn, cũng tuyệt đối không phải để cho ta cùng Thần Nữ thỏa hiệp, lấy cái này chúng sinh tính mệnh làm giá, cứu hắn tính mệnh."

"Nếu là ta thật làm như thế. . . Chỉ sợ Giang tiên sinh liền là người thứ nhất muốn giết ta người!"

"Người có thể sợ chết, có thể lợi kỷ. . . Nhưng lại không thể mất đi tối thiểu điểm mấu chốt, bằng không, mặc dù là còn sống sót, cũng bất quá là một cụ cái xác không hồn! Liền tối thiểu điểm mấu chốt cùng kiên trì cũng không có, còn nói xuông cái gì thiên đạo."

". . ."

Bạch Nhạc những lời này, nhưng là không khỏi làm cho tất cả mọi người đều trầm mặc xuống.

Từ trên bản chất nói, Bạch Nhạc là ma tu, nhất là không kiêng nể gì cả, thật là, bây giờ Bạch Nhạc những lời này, cho dù là những cái kia lấy chính thống tự cho mình là chính đạo chi nhân, lại có bao nhiêu người có thể đủ làm được?

Rất nhiều chuyện, trong ngày thường ngoài miệng nói dễ dàng, nhưng chân chính đến cần dùng sinh mệnh lại thực tiễn thời điểm, nhưng là không gì sánh được gian nan.

Hàn Tinh cũng còn thôi, Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận đều là trải qua trước đây Đạo Lăng sơn chi chiến.

Tự nhiên cũng biết nhớ kỹ Bạch Nhạc ban đầu ở Đạo Lăng sơn thượng nói tới.

Ta tu ma, không phải là vì ma xứng danh, mà là nói cho thế nhân cái gì gọi là ma!

Bây giờ từ Bạch Nhạc trên người lộ ra phong thái, không thể nghi ngờ liền hoàn mỹ xác minh một câu nói này!

Hắn là chân chính đang dùng sinh mệnh tới thuyết minh, trong lòng hắn cái này một cái chữ "Ma"!

Trước đó, vô luận là Bất Tử Thanh Vương cũng tốt, Dạ Nhận cũng tốt, đều thủy chung cho rằng, Bạch Nhạc chỉ là may mắn đạt được Thông Thiên Ma Quân truyền thừa, mặc dù có vài phần thưởng thức, nhưng lại cuối cùng chưa nói tới kính phục!

Giờ khắc này, bọn hắn lại không thừa nhận cũng không được, lúc này Bạch Nhạc, luận phong thái phong thái, xác thực đã không chút nào thua ở trước đây Thông Thiên Ma Quân, thậm chí còn hơn.

Dạng này người, vô luận lập trường, đều đáng giá lệnh bất luận kẻ nào say mê!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1252: Thiên hạ cùng địch (hạ)

"Bạch Nhạc, ngươi cần phải hiểu rõ. . . Nếu là thật dựa theo xấu nhất phương hướng phát triển, chúng ta có thể liền thực sự là, thiên hạ cùng địch!"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng mở miệng nói.

"Thiên hạ cùng địch. . . Thì như thế nào?"

Trong mắt lộ ra lau một cái ngạo ý, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói: "Chỉ cần ta làm ra tất cả là đúng, là phù hợp ta tâm ý, phù hợp trong lòng ta đạo, chính là thiên hạ cùng địch, lại có sợ gì tai?"

"Ngày xưa, sư tôn độc thân thượng Đạo Lăng sơn thời điểm, chẳng lẽ không biết bằng lòng có thể sẽ vẫn lạc tại Đạo Lăng sơn phía trên sao?"

"Hắn truyền đạo cùng ta thời điểm, chẳng lẽ không biết, nếu như đoạt xá, liền có thể sống lại một đời sao?"

"Cái gì là ma?"

"Liền nên sống một ít tùy ý đường hoàng, thống thống khoái khoái!"

"Ta chỉ kiên trì ta cho là nên kiên trì. . . Người khác thấy thế nào, nghĩ như thế nào, lại có hà tất để ý?"

"Cho tới bây giờ loại cảnh giới này. . . Chẳng lẽ, sinh tử hai chữ còn nhìn không thấu sao?"

... . . .

Tích Vân sơn!

Mấy ngày ngắn ngủi thời gian, toàn bộ Cực Tây Chi Địa, liền không biết có bao nhiêu người đến nhờ vả Tích Vân sơn.

Riêng lớn một cái Tích Vân sơn, thình lình nếu so với trước kia càng phồn vinh mấy lần.

Nhưng mà, ngay tại lúc đó, nhưng cũng có một thanh niên, lặng yên bước lên Tích Vân sơn, tách ra người khác kiểm tra, trực tiếp bước lên Thần Nữ ở trên ngọn núi.

Cởi xuống trên người áo choàng, lộ ra cái kia một đầu tóc bạch kim, thanh niên đứng ở gian phòng ở ngoài, xa xa ôm quyền, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Chúng Tinh điện, Cố Vong Tình, chuyên tới để bái kiến Thần Nữ!"

Két!

Cửa phòng từ từ mở ra, Thần Nữ thanh âm nhàn nhạt truyền tới.

"Chúng Tinh điện thiếu điện chủ, ngươi cái này tới là đại biểu chính ngươi, vẫn là Chúng Tinh điện."

"Tiền bối tất nhiên nói ta là Chúng Tinh điện thiếu điện chủ, tự nhiên chính là đại biểu Chúng Tinh điện mà đến."

Ngẩng đầu, Cố Vong Tình bình tĩnh hồi đáp nói.

"Vào đi!"

Sau một khắc, Thần Nữ cái kia bình tĩnh thanh âm liền vang lên lần nữa tới.

Chậm rãi bước vào gian phòng, Cố Vong Tình thấy rõ Thần Nữ dung mạo thời điểm, cũng không khỏi hơi hơi thất thần, chỉ là trong nháy mắt cũng đã điều chỉnh xong.

"Vong Tình Thiên Công!"

Vẻn vẹn liếc một cái, Thần Nữ liền nhận ra Cố Vong Tình tu hành công pháp, chợt, cũng liền minh bạch Cố Vong Tình ý đồ đến.

Tu hành Vong Tình Thiên Công người, là không có lập trường gì, chỉ cần là đối tu hành có lợi sự tình, liền có thể không có chút nào do dự làm.

"Bạch Nhạc là ta tâm ma. . . Giết chết Bạch Nhạc, không chỉ là giúp tiền bối, cũng là giúp ta chính mình."

Không có chút nào che giấu, Cố Vong Tình trầm giọng mở miệng nói: "Tu hành đến mức độ này, khoảng cách thần linh cũng vẻn vẹn chỉ là một bước ngắn. . . Nhân sinh bình thường chết, cùng chúng ta mà nói không có bất kỳ ý nghĩa gì!"

"Vô luận tiền bối muốn làm gì, cùng ta đều không có bất kỳ xung đột. . . Cho nên, ta tới, chính là muốn nói cho tiền bối!"

"Chúng ta không phải địch nhân!"

"Chúng Tinh điện, cũng không phải!"

"Ngươi có thể đủ đại biểu Chúng Tinh điện?"

Ánh mắt rơi vào Cố Vong Tình trên người, Thần Nữ nhàn nhạt hỏi ngược

lại.

"Đương nhiên! Cái này vạn năm vừa đến, Chúng Tinh điện lịch đại tiền bối, vì chính là tìm ra một con đường tới. . . Bây giờ, đường đã tìm được, vô luận như thế nào trả bất cứ giá nào, chỉ cần có thể đi xuống, liền đều là đáng giá."

"Đem Bạch Nhạc đầu người đưa tới. . . Ta liền tin tưởng các ngươi thành ý!"

Thần sắc như thường, Thần Nữ bình tĩnh hồi đáp nói.

Cố Vong Tình tất nhiên tu luyện Vong Tình Thiên Công, lựa chọn cùng nàng hợp tác, liền không có gì có thể hoài nghi, chỉ là, Chúng Tinh điện sẽ hay không làm ra đồng dạng lựa chọn, nhưng chưa chắc!

Thần Nữ đương nhiên sẽ không đơn giản tin tưởng Cố Vong Tình lời nói.

Huống chi, bây giờ nàng, đã khống chế cục diện, dần dần chiếm thượng phong. . . Cũng không có như vậy cần gấp Chúng Tinh điện tới làm cái gì.

Đã ngươi muốn quy phục, như vậy đầu danh trạng, tóm lại là muốn giao.

Không hề nghi ngờ, Bạch Nhạc thủ cấp, chính là thích hợp nhất đầu danh trạng, cũng là duy nhất Thần Nữ có khả năng coi trọng đầu danh trạng.

"Như ngài mong muốn!"

Khóe miệng lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, Cố Vong Tình nhẹ giọng hồi đáp nói: "Đương nhiên, Bạch Nhạc có bao nhiêu khó khăn dây dưa, ngài cũng biết, cho nên. . . Ta còn yêu cầu một điểm nho nhỏ trợ giúp!"

... ...

"Chúng ta lời nói, không ai sẽ tin!"

Cười khổ một tiếng, Hàn Tinh lắc đầu nói.

"Nếu như Giang tiên sinh tại cũng tốt, lấy Giang tiên sinh thân phận cùng uy vọng, không khó thuyết phục một số người. . . Thật là, bây giờ chỉ bằng chúng ta, sợ là thuyết phục không bất luận kẻ nào! Chúng ta căn bản không có bất kỳ chứng cớ nào."

"Tương phản, một khi Chúng Tinh điện phản chiến. . . Tử Vi Đế Tinh, vạn năm đại kiếp nạn lời tiên đoán này, liền sẽ trở thành chúng ta đoạt mệnh phù!"

Đối với chuyện này, Hàn Tinh xem muốn so với bất luận kẻ nào đều thấu triệt.

"Không cần một khi, vừa mới nhận được tin tức. . . Chúng Tinh điện, đã tuyên bố, vạn năm đại kiếp nạn, là do ngươi dẫn tới đến, bây giờ vang rền thiên hạ, muốn giết ngươi! Ngươi thủ cấp, có thể đổi lấy Chúng Tinh điện trưởng lão chi vị, cùng với một môn thần đạo truyền thừa!"

Mới vừa từ ngoại giới tìm hiểu tin tức trở về, Dạ Nhận trực tiếp cắt đứt Hàn Tinh lời nói, từ tốn nói.

". . ."

Trong nháy mắt, tất cả mọi người không khỏi hơi chậm lại!

Nếu như nói, trước đó vẫn chỉ là suy đoán lời nói, như vậy bây giờ, đây hết thảy liền đều đã chân chính trở thành sự thật.

Chúng Tinh điện đã lựa chọn lập trường.

Chính như trước đó Bất Tử Thanh Vương nói, bây giờ Bạch Nhạc. . . Đã thiên hạ cùng địch!

Giống như núi áp lực chậm rãi đè xuống, phảng phất nhường mỗi người đều có chút nói không ra lời.

Lúc này mới thật là tuyệt vọng hít thở không thông cảm giác a!

Xem không đến bất luận cái gì sinh lộ. . . Cũng tìm không đến bất luận cái gì biện pháp.

Giống như là ngươi rõ ràng chứng kiến thái sơn áp đỉnh mà đến, cũng biết, một khi rơi xuống, chính là tan xương nát thịt, hài cốt không còn, có thể hết lần này tới lần khác, chính là tránh không thoát, nhảy không xong!

Chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn lấy tử vong đến, bất lực.

"Tích Vân sơn người, đã chung quanh tản ra, bây giờ toàn bộ Cực Tây Chi Địa tu hành giả đều đã bị điều động. . . Tất cả mọi người đang tìm chúng ta hạ lạc, căn bản không chỗ có thể trốn!"

"Bạch Nhạc, chúng ta đã rơi vào tuyệt cảnh!"

". . ."

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc chậm rãi ngẩng đầu, ánh mắt chậm rãi từ trên người mỗi một người đảo qua.

"Vậy thì đánh đi. . . Vô luận địch nhân là ai, vô luận có phần thắng hay không!"

"Cuối cùng là phải đánh một trận. . . Xem kết quả một chút là cái này núi đè chết ta, hay là ta vỡ cái này núi!"

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Đây là tự ta lựa chọn, các ngươi không cần theo ta một chỗ chịu chết. . . Nếu là ta chết, Thần Nữ tự nhiên cũng sẽ không lại làm khó dễ các ngươi."

"Đã sớm Chúng Thần Mộ Địa thời điểm, ta đáng chết. . . Có thể quá nhiều sống mấy ngày nay, đã là kiếm được, ta cùng ngươi một chỗ chiến!"

Nhìn về phía Bạch Nhạc, Hàn Tinh trong con mắt cũng không khỏi lộ ra vài phần nhu hòa chi sắc, nhẹ giọng nói.

"Trước đây, bản vương liền không bằng Đạo Lăng Thánh Nữ, ba ngàn năm trầm luân, thật vất vả mới đổi một cái như vậy trọng sinh cơ hội. . . Nếu như còn không bằng ngươi lòng dạ phong thái, vậy cũng quá mất mặt, ha ha ha, thiên hạ cùng địch, bản vương thật đúng là chưa thử qua loại cảm giác này."

"Giả sử chuyện không thể làm. . . Ta sẽ không cùng các ngươi chết."

Liếc Bạch Nhạc bọn hắn liếc mắt, Dạ Nhận nhàn nhạt hồi đáp nói.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1253: Rút củi dưới đáy nồi

Hàn Tinh bọn hắn tỏ thái độ chống đỡ, nhưng trên thực tế, điểm ấy chống đỡ, cũng bất quá là như muối bỏ biển, căn bản không nên việc.

Lời nói hùng hồn nói dễ dàng, nhưng chân chính yêu cầu đối mặt thời điểm, lại tuyệt đối không phải gan lớn, dám thét to là có thể thành công.

Thiên hạ cùng địch, nghe tựa hồ đại khí, nhưng trên thực tế lại toàn bộ không phải như vậy một chuyện.

Ngươi bên này hô không tiếc cùng thiên hạ là địch , bên kia liền chỉ chớp mắt, liền bị người giết chết, khả năng liền không phải tức giận cái gì phách, mà là não tàn.

"Ta có một ý kiến, mọi người không ngại nghe một chút."

Suy tư chốc lát, Bạch Nhạc đột nhiên mở miệng nói.

"Ý định gì?"

Hàn Tinh không hiểu hỏi.

"Ngược lại đã bị Chúng Tinh điện phát lệnh truy nã, hầu như thiên hạ cùng địch, vậy chúng ta còn hà tất bảo thủ thân phận bí mật? Cho dù là hư, chẳng lẽ còn có thể so hiện nay cục diện tệ hơn sao?"

Giang tay ra, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Một câu nói này, nhưng là khiến cho mọi người sắc mặt đều hơi đổi.

Trước đó, bọn hắn trừ đối mặt Giang Nhược Hư cùng Tân Gia Minh thời điểm, nói qua chính mình chân thực lai lịch, người khác lại cũng không biết bí mật này.

Bạch Nhạc bọn hắn bản cũng là bởi vì lo lắng, bí mật này một khi bại lộ, sẽ chọc cho tới rất nhiều phiền phức, lúc này mới thủy chung giữ bí mật tuyệt đối.

Nhưng hôm nay, loại tình huống này, ngược lại cục diện đã hư đến tột đỉnh, ngược lại liền căn bản không cần lo lắng những thứ này loạn thất bát tao sự tình.

Thậm chí, một khi bả cái thân phận này bạo lộ ra, lại tuôn ra một ít chân tướng, ngược lại có thể sẽ nhường một số người tin tưởng.

Chúng Tinh điện mặc dù cường đại, nhưng lại cũng cuối cùng không có khả năng thật làm được lấy thúng úp voi!

Chân chính có thể ép buộc tất cả mọi người, thủy chung cũng chỉ là quyền lợi!

Bộc xuất thân phần, chính là chân chính rút củi dưới đáy nồi!

Vẻn vẹn yên lặng chốc lát, bao quát Hàn Tinh ở bên trong, tất cả mọi người liền đồng thời tán thành Bạch Nhạc cái ý niệm này.

"Biện pháp tốt!"

Bất Tử Thanh Vương nhịn không được thở dài nói: "Bắc Vực hoàng triều, mặc dù trên danh nghĩa, cũng nghe từ Chúng Tinh điện phân phó, nhưng trên thực tế, nhưng là bằng mặt không bằng lòng, nếu là có đủ đủ quyền lợi, chưa chắc liền sẽ không cùng Chúng Tinh điện đối lập đứng lên."

Trước đó Bất Tử Thanh Vương tại Bắc Vực ngây người thật lâu, thủ hạ cũng dự trữ nuôi dưỡng một cổ lực lượng, tình huống bình thường xuống, rất khó khiến cái này người cùng Chúng Tinh điện là địch, nhưng nếu là bộc lộ ra là từ trên trời mà đến thân phận, có thể dẫn bọn hắn trở về thế giới chân thật, liền đủ để khiến những người này tâm động.

Huống chi, Bất Tử Thanh Vương bản thân thì có Hoàng tộc huyết thống, huyết thống bản thân liền là chứng cứ, dùng cái này tới điều động Bắc Vực lực lượng, liền trở thành khả năng.

"Làm được!"

Dạ Nhận cũng đồng dạng phù hợp nói.

So với việc Bất Tử Thanh Vương, hắn hành sự càng thêm không kiêng nể gì cả, ban đầu ở Cực Tây Chi Địa làm ra lớn như vậy động tĩnh đến, tự nhiên cũng đồng dạng nhận thức không ít Cực Tây Chi Địa cao thủ.

"Coi đây là điều kiện, nghĩ đến cũng có cơ hội đả động Quan Lan cao thủ a?"

Chuyển hướng Hàn Tinh, Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

"Có thể thử một lần!"

Cân nhắc một chút, Hàn Tinh chậm rãi nói rằng: "Đáng tiếc Giang tiên sinh không có ở đây, bằng không, từ hắn đứng ra, tất nhiên có thể thuyết phục Quan Lan cao thủ."

"Tốt!"

Gật đầu, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói, "Bên kia phân công nhau hành sự đi, bây giờ chúng ta nhất định phải phải nghĩ biện pháp mượn

hơi nhiều người hơn, vì trợ lực, bằng không, chỉ bằng tự chúng ta, là tuyệt đối vô pháp chống đỡ Chúng Tinh điện cùng Thần Nữ. . . Tất nhiên muốn ồn ào, liền náo một cái lớn, nhường cái này Chúng Tinh Tiểu Thế Giới triệt để loạn đứng lên tốt."

Trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, Bạch Nhạc chợt cười lạnh nói: "Chúng Tinh điện như là đã nói rõ muốn đối chúng ta ra tay, hôm nay ta liền đi bưng Chúng Tinh điện tại Cực Tây Chi Địa phân điện! Chúng ta bây giờ chính yêu cầu linh dược tới tăng thực lực lên, liền lấy trước hắn Chúng Tinh điện khai đao tốt."

.. .

Bạch Nhạc bọn hắn bản thân liền quả quyết, mỗi người đều không phải là hiền lành!

Một khi có lập kế hoạch , bất kỳ cái gì người liền đều sẽ không còn có chút nào do dự.

Trong lúc nhất thời, liền phân công nhau mà đi, Bạch Nhạc càng là trực tiếp mượn lấy bóng đêm xông vào Cực Tây Chi Địa Chúng Tinh điện phân điện bên trong.

Bây giờ Chúng Tinh điện tại Cực Tây Chi Địa cao thủ, cũng đều tràn ra đi, tìm hiểu Bạch Nhạc bọn hắn tin tức.

Cho dù là Cố Vong Tình cũng vẫn còn tại Tích Vân sơn liên hệ Thần Nữ, chỗ này phân điện phòng thủ tự nhiên liền có vẻ trống rỗng nhiều.

Căn bản không có gặp phải nửa điểm phiền phức, Nghịch Ma Kiếm vừa ra, Bạch Nhạc một kiếm ở giữa, liền chém vỡ chỗ này phân điện, chém giết hơn mười vị nỗ lực phản kháng Chúng Tinh điện cao thủ, cướp sạch chỗ này sở hữu bảo vật.

"Bạch Nhạc, ngươi thật lớn mật, ta Chúng Tinh điện cao thủ, chắc chắn ngươi toái thi vạn đoạn!"

Đỡ không được Bạch Nhạc công kích, nhưng những này Chúng Tinh điện người, đầu khớp xương nhưng cũng rất cứng, căn bản không chịu chịu thua, ngược lại lần nữa mở miệng uy hiếp.

"Ta lá gan tự nhiên rất lớn, Bạch mỗ vốn cũng không các ngươi cái này Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người! Ta từ trên trời mà đến, vì mà có thể đánh vỡ không gian bức tường ngăn cản! Các ngươi những thứ này ếch ngồi đáy giếng, cái gì cũng không biết, nhưng nói cái gì vạn năm đại kiếp nạn, quả thực không biết mùi vị!"

"Ngươi làm các ngươi Chúng Tinh điện là người tốt lành gì? Bất quá là muốn cùng Thần Nữ cấu kết, hi sinh tính mạng các ngươi, mở ra không gian bức tường ngăn cản mà thôi!"

Không đợi những người này phản ứng kịp, Bạch Nhạc cũng đã nhảy đến Tiểu Bạch Long trên lưng nghênh ngang mà đi!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng cho tới bây giờ liền không có nghĩ qua, trong thời gian ngắn là có thể để cho người ta tiếp thu những quan niệm này.

Hắn muốn làm, chính là mượn cơ hội này, trước tiên đem tin tức thả ra ngoài mà thôi.

Cái này giống như một viên mầm móng, chỉ cần trước trồng xuống, phía sau liền luôn có nở hoa kết trái thời điểm.

Chính như Bạch Nhạc sở liệu, liên quan đến Bạch Nhạc, tin tức truyền cực nhanh, bất quá mấy ngày ở giữa, chẳng những Cực Tây Chi Địa truyền khắp, phóng nhãn toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đều đã truyền lưu lên dạng này lời đồn đãi, hơn nữa càng biên càng thái quá!

Khoa trương nhất thuyết pháp, nói Bạch Nhạc vốn là thần linh chuyển thế!

Mấy tin tức này thật giả, tạm thời không cần nghiên cứu kỹ, có thể mục cũng không nghi ngờ đã đạt được.

Có Bạch Nhạc cái này nháo trò, đợi được Bất Tử Thanh Vương mỗi người bọn họ đi rải tin tức, thuyết phục người khác thời điểm, liền muốn dễ dàng quá nhiều.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ thiên hạ phảng phất đều loạn đứng lên.

... ...

"Tốt một chiêu rút củi dưới đáy nồi!"

Chúng Tinh điện, Chúng Tinh điện điện chủ sắc mặt cũng có vẻ cực vi khó coi!

Cho dù là hắn cùng với Tân Gia Minh, cũng căn bản không có nghĩ tới, Bạch Nhạc vậy mà lại náo như thế vừa ra tới, mượn lấy Chúng Tinh điện phát lệnh truy nã Bạch Nhạc cơ hội, nhường tin tức này truyền sôi sùng sục, thiên hạ đều biết!

Nếu như nói, ngay từ đầu, tất cả mọi người là thái độ chờ lấy giết chết Bạch Nhạc bọn hắn.

Như vậy bây giờ, tình thế cũng đã không hề cùng dạng.

Rất nhiều người đều có mỗi người tiểu tâm tư, cục diện ngay tại vài ngày như vậy ở giữa, liền ẩn nhiên đã có không khống chế được vết tích.

"Nhất định muốn lập uy!"

Sắc mặt lạnh hơn vài phần, Chúng Tinh điện trong điện trầm giọng mở miệng nói: "Phân phó, gặp phải Bạch Nhạc bọn hắn những người kia, giết hết không xá! Bao quát Hàn Tinh ở bên trong. . . Không thể để cho bọn hắn lại đục nước béo cò xuống dưới."

Tựa hồ nhớ tới cái gì, Chúng Tinh điện điện chủ lập tức lạnh giọng hỏi, "Mỗi người các ngươi thông tri Tân trưởng lão sao?"

"Điện chủ, nhận được tin tức thời điểm, cũng đã thông tri Tân trưởng lão. . . Chỉ là, Tân trưởng lão lại không phản ứng gì, vẫn còn đang Quan Tinh đài."

Phía dưới Chúng Tinh điện đệ tử vội vàng trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1254: Được ăn cả ngã về không

"Quốc sư, ngài cho là thật không trở lại chủ trì đại cuộc sao?"

Bắc Vực hoàng triều sứ giả quỳ gối Quan Tinh đài xuống, không cam lòng hỏi.

"Nào có cái gì đại cục có thể chủ trì?"

Lắc đầu, Tân Gia Minh ngồi ở trên đài xem sao, không nhúc nhích, thanh âm chậm rãi từ không trung đáp xuống, có vẻ cực kỳ không linh.

"Quốc sư, bây giờ toàn bộ Hoàng thành lòng người bàng hoàng, người kia tự xưng Bất Tử Thanh Vương, bây giờ tại hắn kích động phía dưới, đã có không ít người ngã về phía hắn, nếu như lại không tiến hành ngăn cản, chỉ sợ cục diện càng phát ra khó có thể thu thập."

Người sứ giả kia nỗ lực giải thích.

"Lòng người lưu động, như thế nào ta một cá nhân có khả năng giải quyết." Lắc đầu, Tân Gia Minh nhẹ giọng thở dài nói: "Ván cờ đã phô khai, bây giờ, khắp nơi đều tại bình kịch, không đến cuối cùng một khắc, làm sao biết ai có thể đi cuối cùng. . . Trở về đi, nên làm như thế nào, các ngươi tự làm quyết định."

Mắt thấy quốc sư nói dứt khoát, người sứ giả kia không làm sao được phía dưới, chỉ phải rút đi.

Trên thực tế, trước khi tới, hắn cũng đã có chuẩn bị tâm lý, tại hắn trước đó, Chúng Tinh điện người liền đã tới, chỉ là một dạng không thể đạt

được bất kỳ kết quả gì mà thôi.

Nhàn nhạt liếc liếc mắt Chúng Tinh điện phương hướng, Tân Gia Minh khóe miệng không khỏi hiện lên một tia vẻ trào phúng.

Vô luận là Chúng Tinh điện cũng tốt, hoàng triều cũng tốt, tới Quan Tinh đài, bất quá cũng chỉ là thăm dò hắn thái độ mà thôi.

Nhưng hắn, lại đã sớm đã hạ quyết tâm, tạm thời không nhúng tay vào bên trong.

Cố Vong Tình xuất môn cùng Thần Nữ cấu kết, dạng này hành vi, Tân Gia Minh có chút trơ trẽn, có thể tạm thời lại cũng không nguyện ý nhúng tay ngăn cản.

Bạch Nhạc bọn hắn rút củi dưới đáy nồi, cố ý bại lộ từ thiên ngoại mà đến thân phận, kết hợp trước đó Bạch Nhạc bọn hắn hành động, rất dễ dàng có thể có được xác minh, chiêu thức ấy phản kích cũng tương đương xinh đẹp.

Chỉ là, muốn cùng Chúng Tinh điện vạn năm nội tình chống lại, lại như cũ có vẻ yếu kém.

Có một chút hắn cũng không có dối trá, không đến cuối cùng một khắc, xác thực không biết, đến tột cùng ai có thể cười nói cuối cùng.

Đương nhiên , mặc cho Bất Tử Thanh Vương tại Bắc Vực làm ầm ĩ, hắn là tồn vài phần bất công.

Dù sao, Cố Vong Tình cùng Thần Nữ cấu kết sự tình, nhường hắn rất không thoải mái, loại thái độ này, cũng là làm cho vị kia Chúng Tinh điện điện chủ xem.

... ...

"Nhất định phải tìm được Bạch Nhạc!"

Cố Vong Tình trầm giọng phân phó nói.

Cục diện thật có điểm không khống chế được, mặc dù hắn tu hành Vong Tình Thiên Công, loại tình huống này, cũng có chút khó khống chế ở tâm tình mình.

Hắn cùng với Thần Nữ liên thủ, thật là tồn tư tâm, Thần Nữ muốn làm gì, hắn cũng đoán được.

Chuyện này, một khi bị Bạch Nhạc bọn hắn bộc đi ra, đồng thời bị người tin tưởng lời nói, không chỉ là hắn, Chúng Tinh điện đều sẽ vì vậy tan vỡ, dây dưa thực sự quá lớn.

Rất nhiều chuyện đều là, có thể làm, thế nhưng không thể nói.

Muốn giải quyết, phương thức tốt nhất chính là giải quyết dứt khoát, trực tiếp giết chết Bạch Nhạc!

Đừng xem bây giờ đối phương không ít người, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc mới là hạch tâm, chỉ cần có thể giết chết Bạch Nhạc, đối phương cái kia yếu đuối liên minh, liền tất nhiên trực tiếp tan vỡ.

Vấn đề ở chỗ, lần trước hắn quá sớm nhường Chúng Tinh điện hạ lệnh phát lệnh truy nã Bạch Nhạc, đã bại lộ mục, Bạch Nhạc loại cảnh giới này người, nếu như ý định tránh né, muốn tìm ra, khả năng liền thực sự quá khó khăn.

Ngẫm lại, Cố Vong Tình nhất thời lần nữa tìm tới Thần Nữ.

"Thần Nữ, bây giờ cục diện ngươi cũng đã thấy! Ta cho rằng, nhất định phải tốc chiến tốc thắng, ngày mai ta liền phản hồi Bắc Vực, hướng vị

kia Bất Tử Thanh Vương ra tay, bức Bạch Nhạc hiện thân cứu người. . . Chỉ là, lúc này, quốc sư không muốn nhúng tay, chỉ bằng ta Chúng Tinh điện lực lượng, đánh bại Bạch Nhạc không khó, có thể muốn giết chết đối phương, lại xác thực không có niềm tin chắc chắn gì!"

Dừng một cái, Cố Vong Tình tiếp tục nói: "Thần Nữ có thể hay không cùng ta một chỗ chạy tới Bắc Vực vương thành, một chỗ chém giết Bạch Nhạc."

Lạnh lùng liếc Cố Vong Tình liếc mắt, Thần Nữ nhàn nhạt mở miệng nói: "Từ hãm nhà tù, ngươi cho rằng, ta sẽ làm chuyện ngu xuẩn như thế sao?"

"Tới mức này, chẳng lẽ ngươi còn chưa tin ta Chúng Tinh điện thành ý?"

"Ta không tin bất luận kẻ nào."

Nhàn nhạt quét Cố Vong Tình liếc mắt, Thần Nữ bình tĩnh hồi đáp nói: "Ta nói rồi, có thể mang về Bạch Nhạc đầu người, ta mới tán thành các ngươi thành ý, bằng không, hết thảy đều không có ý nghĩa!"

". . ."

Trong lòng thở dài một tiếng, Cố Vong Tình nhưng cũng minh bạch, Thần Nữ không dễ dàng như vậy bị nói với.

Bây giờ Thần Nữ tại Tích Vân sơn, nắm trong tay Tích Vân sơn lực lượng, tiến thối tùy ý, chính là tốt nhất trạng thái.

Tương phản, một khi ly khai Tích Vân sơn, đến Bắc Vực bên trong, liền sẽ mất đi quyền chủ động.

Thần Nữ cũng không phải là dễ dàng bị người mê hoặc ngu xuẩn, đương nhiên sẽ không vọng động.

Hắn cũng bất quá chỉ là nỗ lực thử một lần, cũng không có ôm hy vọng quá lớn.

... ...

Muốn bức Bạch Nhạc đi ra, liền không thể lặng yên không một tiếng động, vì thế Cố Vong Tình cùng Chúng Tinh điện điện chủ sau khi thương nghị, hai bên đồng thời tiến hành!

Cùng lúc, Chúng Tinh điện điện chủ tự mình đứng ra, thẳng đến Bắc Vực vương thành, vây khốn Bất Tử Thanh Vương, ở một phương diện khác, Cố Vong Tình tại Cực Tây Chi Địa tuyên dương, muốn đem Bất Tử Thanh Vương xử tử, răn đe!

Mặc dù tìm không được Bạch Nhạc, thế nhưng hắn lại hoàn toàn có thể khẳng định, Bạch Nhạc tất nhiên ngay tại Cực Tây Chi Địa.

Chỉ cần đem tin tức truyền đi, liền nhất định sẽ truyền tới Bạch Nhạc trong tai.

Bạch Nhạc bọn hắn muốn phải làm sự tình, liền nhất định sẽ lộ ra kẽ hở, chủ yếu bắt lại một điểm, chính là công chỗ tất cứu, không sợ Bạch Nhạc không mắc câu!

Trên thực tế, cũng đúng như Cố Vong Tình bọn hắn đoán trước một dạng.

Bắc Vực bên kia mới vừa động thủ, Bạch Nhạc liền đã được đến tin tức.

Mấy ngày nay, Bạch Nhạc trừ mỗi ngày luyện hóa một ít linh dược tăng cao tu vi, chính là chung quanh tìm hiểu tin tức, có Thiên Cơ Biến thần thông tại, căn bản không người có thể phát giác bất cứ dị thường nào.

Bây giờ, Bạch Nhạc khoảng cách đột phá Hóa Hư hậu kỳ, còn có cách một con đường.

Nếu là có đủ đủ thời gian, tối đa hai ba tên Nguyệt chi ở giữa, Bạch Nhạc liền tất nhiên có thể đột phá.

Đáng tiếc, rất hiển nhiên, Chúng Tinh điện đã không có ý định cho hắn thời gian này.

Trong lòng âm thầm thở dài một tiếng, Bạch Nhạc cũng đã lặng yên không một tiếng động hướng về Bắc Vực chạy tới.

Mặc dù có chút bị nắm mũi dẫn đi cảm giác, thật là tới mức này, nhưng cũng đã không có bất kỳ biện pháp nào.

Thiên hạ cùng địch, bốn chữ này như thế nào nói một chút mà thôi.

Một trận chiến này, liền đủ để quyết định sinh tử.

Không có đường lui, vậy cũng chỉ có thể được ăn cả ngã về không.

... ...

"Được ăn cả ngã về không a!"

Chậm rãi đứng dậy, Bất Tử Thanh Vương khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, nhàn nhạt mở miệng nói.

Hắn cùng với Bạch Nhạc trước đó cũng không có liên hệ tin tức, nhưng lại một dạng ăn ý tại!

Tới mức này, cũng chỉ có thể được ăn cả ngã về không.

Bọn hắn muốn cược, chính là Thần Nữ không dám tùy tiện bước vào Bắc

Vực Hoàng thành, mà vị quốc sư kia, cũng sẽ không dễ dàng nhúng tay bên trong.

Điểm này, nguyên bản Bất Tử Thanh Vương còn không dám khẳng định, thật là Hàn Tinh lại cho khẳng định đáp án.

Dùng Hàn Tinh nói, Giang Nhược Hư cùng Tân Gia Minh lẫn nhau hiểu nhau, vô luận là ai, đều không phải là loại kia có thể cho là mình, hi sinh muôn dân người, coi như không tán đồng Bạch Nhạc cách làm, cũng tuyệt đối sẽ không vào lúc này cùng Cố Vong Tình cấu kết.

Kể từ đó, trên đời này cường đại nhất hai người đều sẽ không xuất thủ, như vậy một trận chiến này, liền có một đường thủ thắng khả năng.

Cứ việc nguy hiểm, nhưng cũng không phải là tình thế chắc chắn phải chết.

Đối với bọn hắn mà nói. . . Cái này đã đủ đủ!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1255: Quá vô sỉ

Bắc Vực hoàng thành!

Từ trước nơi đây đều là phồn hoa nhất địa phương, mặc dù ở Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, không có bất kỳ thế lực, có thể cùng Chúng Tinh điện chống lại, nhưng đối với phổ thông tu hành giả cùng phàm nhân mà nói, nơi đây lại như cũ là sự chọn lựa tốt nhất.

Huống hồ, Tân Gia Minh vị này đương đại đệ nhất nhân, cũng không chỉ là Chúng Tinh điện trưởng lão , đồng dạng vẫn là Đại Càn Vương Triều quốc sư, chỉ bằng điểm này, liền có thể đoạn tuyệt tất cả mọi người tại Hoàng thành gây sự ý niệm trong đầu.

Nhưng hôm nay, cái này Hoàng thành lại có vẻ hơi hỗn loạn.

Bất Tử Thanh Vương cường thế lộ diện, ở mức độ rất lớn sửa Đại Càn Vương Triều bố cục, e tại bộc ra đến từ thiên ngoại tin tức sau đó, càng là có thật nhiều trong hoàng thành người, đều không chút do dự lựa chọn ngã về phía Bất Tử Thanh Vương.

Nếu có đủ đủ thời gian, Bất Tử Thanh Vương thậm chí có khả năng phá vỡ toàn bộ Đại Càn Vương Triều căn cơ.

Đáng tiếc, Chúng Tinh điện quả đoán xuất thủ, lại chợt đánh vỡ loại cục diện này.

Bất Tử Thanh Vương cùng hắn chỗ mời chào người, toàn bộ bị vây ở xanh trong vương phủ, trừ Bất Tử Thanh Vương ở ngoài, còn có ba vị Hóa Hư cường giả, bất quá tuy nhiên cũng vẻn vẹn chỉ là mới vào Hóa Hư mà thôi, Tinh Hải Cảnh cường giả ngược lại số lượng cũng không ít, chỉ là, tại dưới loại cục diện này, có khả năng đưa đến tác dụng thực sự là

có hạn.

Quan trọng hơn là, theo lấy Chúng Tinh điện xuất thủ, bây giờ cũng có chút lòng người bàng hoàng.

Đối cái này Bất Tử Thanh Vương nhưng là có vẻ không có chút nào không quan tâm, cho tới bây giờ trước đó, cũng đã có lập kế hoạch, hắn cũng không phải mới ra đời mao đầu tiểu tử, nơi nào còn sẽ có khẩn trương sợ hãi dạng này cảm xúc.

"Bái kiến điện chủ!"

Đột nhiên, Thanh Vương bên ngoài phủ, vang lên một hồi hoan hô cùng thăm viếng thanh âm.

Trong lòng hơi hơi vừa nhảy, Bất Tử Thanh Vương liền minh bạch, nguy hiểm đã tới.

Một bước ở giữa, Bất Tử Thanh Vương liền trực tiếp xuất hiện tại Thanh Vương phủ bầu trời, nhìn xa vị kia Chúng Tinh điện điện chủ, ngạo nghễ mở miệng nói: "Điện chủ đến bản vương phủ đệ , khiến cho bản vương thụ sủng nhược kinh a! Chỉ là, đạo bất đồng, bất tương vi mưu! Bản vương liền không mời điện chủ đi vào uống trà."

Bất Tử Thanh Vương cái này vừa mở miệng, nhất thời liền hấp dẫn tất cả mọi người lực chú ý.

Vô luận là quy thuận Bất Tử Thanh Vương người, vẫn là xung quanh xem náo nhiệt tu hành giả, lúc này nhìn thấy Bất Tử Thanh Vương như vậy kiệt ngạo hồi đáp, trong lòng cũng không khỏi khẽ run lên.

Vị này chính là thực có can đảm cùng Chúng Tinh điện ngạnh bính a!

Xa xa nhìn nhau, Chúng Tinh điện điện chủ cũng không để ý, ung dung

mở miệng nói: "Thanh Vương khách khí, phàm tinh quang bao phủ chi địa, đều là ta Chúng Tinh điện khống chế chi địa, vô luận là ở đâu, cũng đều là bản tọa nên một tận tình địa chủ mới là."

So với việc Bất Tử Thanh Vương, Chúng Tinh điện điện chủ lời này mới càng là bá đạo tuyệt luân.

Phàm tinh quang bao phủ chi địa, đều là chuyện Chúng Tinh điện thống trị chi địa!

Mặc dù Chúng Tinh điện trước đó, cũng không có nói thẳng qua lời như vậy, nhưng trên thực tế, tất cả mọi người minh bạch, câu này, tuyệt đối không phải nói ngoa.

"Ếch ngồi đáy giếng, làm sao biết thiên địa chi bao la bát ngát!"

Lắc đầu, Bất Tử Thanh Vương khinh thường mở miệng châm chọc nói.

Câu này ếch ngồi đáy giếng, nhưng là làm cho tất cả mọi người tất cả đều biến sắc.

Có biết rõ một ít nội tình, càng là minh bạch Bất Tử Thanh Vương lời này có ý riêng, cũng làm cho bọn hắn càng phát ra tin tưởng, Bất Tử Thanh Vương khả năng cũng không phải dối trá, thiên ngoại này cũng vẫn như cũ có thiên.

"Thanh Vương cần gì phải nói sạo đe doạ!"

Trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, Chúng Tinh điện điện chủ chậm rãi nói rằng: "Mưu nghịch chính là mưu nghịch, mặc cho ngươi như thế nào hoa ngôn xảo ngữ cũng che đậy không sự thật này, đương nhiên. . . Ngươi cũng không phải phía sau làm chủ."

Lần này Chúng Tinh điện điện chủ tự mình xuất thủ, chính là muốn kinh

sợ thiên hạ, làm cho tất cả mọi người ý thức được Chúng Tinh điện cường đại, tự nhiên cũng không chỉ có chỉ là vì giết một cái Bất Tử Thanh Vương!

Hắn cũng không sợ nói ra điểm này, cũng không có muốn che lấp Bạch Nhạc mới là mục tiêu ý tưởng.

"Nếu không phải là chột dạ sợ hãi, điện chủ cần gì phải thân chí, lời nói dối chính là lời nói dối, không phải ai muốn che lấp là có thể che lấp. . . Điện chủ muốn lấy thiên hạ thương sinh tính mệnh, đem đổi lấy một cái các ngươi đột phá Thần Linh Chi Cảnh, ly khai tiểu thế giới này cơ hội, bực nào vô sỉ!"

Hơi nhíu mày, Bất Tử Thanh Vương cao giọng mở miệng, nhưng là trực tiếp một chút phá đối phương muốn phối hợp Thần Nữ tàn sát muôn dân sự tình.

Một câu nói này nói ra, đoàn người lại là một mảnh xôn xao.

Nhưng mà, Chúng Tinh điện điện chủ lại y nguyên vẫn là một bộ thờ ơ dáng dấp, chỉ là nhàn nhạt mở miệng nói: "Bực này nói chuyện giật gân lời nói, đừng bảo là người trong thiên hạ, chính là chính ngươi. . . Dám tin tưởng sao?"

Đổi trắng thay đen!

Không hề nghi ngờ, Chúng Tinh điện điện chủ chính là tại đổi trắng thay đen, có thể nhưng lại không thể không thừa nhận, làm như vậy pháp xác thực phi thường hữu hiệu.

Đối với đại đa số tu hành giả mà nói, căn bản không có khả năng tin tưởng lời như vậy.

Thực lực bọn hắn cùng nhãn giới liền quyết định, không đến cuối cùng

một khắc, bọn hắn căn bản là vô pháp hiểu rõ chân tướng.

Bởi vì nhìn không thấy chân tướng, cho nên, bọn hắn liền thà rằng tin tưởng lời nói dối.

Ngược lại là nói thật ra người, không người tin tưởng!

Điều này tựa hồ có chút bi ai, nhưng lại không thể nghi ngờ chính là hiện thực.

Chứng kiến Chúng Tinh điện điện chủ tấm này vô sỉ sắc mặt, Bất Tử Thanh Vương lại đột nhiên cười rộ lên.

"Quá vô sỉ, bản vương thưởng thức ngươi!"

Đối với người khác mà nói, bị dạng này đổi trắng thay đen, đều sẽ vô cùng phẫn nộ, nghĩ biện pháp giải thích, hoặc là trực tiếp trở mặt động thủ.

Có thể Bất Tử Thanh Vương đi cũng không phải là người khác.

Mặc dù luận thực lực, bây giờ Bất Tử Thanh Vương so ra kém vị này Chúng Tinh điện điện chủ, có thể đó là bởi vì Bất Tử Thanh Vương ngủ say ba ngàn năm thời gian, lúc này mới đoạt xá trọng sinh, lại bị Diệp Huyền đại sư trảm một lần, thực lực cũng không phải khôi phục lại trạng thái đỉnh phong.

Nhưng vô luận là nham hiểm lòng người thủ đoạn, vẫn là trước đây chỗ đối mặt đối thủ, đều hoàn toàn không phải một cái Chúng Tinh điện điện chủ có khả năng bằng được.

Đừng nói là Chúng Tinh điện điện chủ, cho dù là vị kia bước vào Bán Thần Chi Cảnh quốc sư, tại Bất Tử Thanh Vương trong mắt, cũng căn bản so ra kém ngày xưa Đạo Lăng Thánh Nữ.

Cổ tay khẽ đảo, Thanh Vương Kiếm chợt tới tay, Bất Tử Thanh Vương trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc: "Tới đi, không cần phải nói lời vô ích gì, cuối cùng bất quá là thắng làm vua thua làm giặc, bản vương thật đúng là không có cái kia kiên trì với ai giải thích chân tướng. . . Để cho ta nhìn một chút, ngươi cái này ếch ngồi đáy giếng, đến tột cùng có vài phần bản lĩnh!"

Trong lúc nói chuyện, Bất Tử Thanh Vương liền đã giành trước xuất thủ, khủng bố kiếm ý phóng lên cao, thẳng đến Chúng Tinh điện điện chủ mà đi.

Cho dù ai cũng không nghĩ ra, loại tình huống này, Bất Tử Thanh Vương lại vẫn dám ra tay trước.

Đây chính là Chúng Tinh điện điện chủ, phóng nhãn thiên hạ, cũng chỉ có vị quốc sư kia dám nói thẳng dễ dàng!

Có thể Bất Tử Thanh Vương, bây giờ bất quá mới Hóa Hư trung kỳ thực lực, dĩ nhiên liền dám trực tiếp khiêu khích, cái này tâm thật đúng là không phải bình thường lớn a.

Bất Tử Thanh Vương bên người một ít người biết nội tình, lúc này trong lòng cũng không khỏi có chút lo lắng.

Nói rất hay, các loại (chờ) Bạch Nhạc lộ diện, sau đó tá trợ đại thế tới cùng Chúng Tinh điện đàm phán đâu?

Làm sao lại trực tiếp như vậy làm hơn, nếu như Bất Tử Thanh Vương cứ như vậy bại, phía sau, phải nên làm như thế nào xong việc?

Bản thân liền ở thế yếu, nếu như lại bại. . . Chính là liền một điểm hy vọng cuối cùng cùng người tâm đều mất đi a!

Những thứ này tự cho là giải thế cục người, lại căn bản sẽ không lý giải Bất Tử Thanh Vương là nhân vật nào.

Đương nhiên, trên thực tế, Bất Tử Thanh Vương cũng căn bản không quan tâm bọn họ là hay không lý giải.

Một trận chiến này, chính là được ăn cả ngã về không, Bất Tử Thanh Vương nhân vật như vậy, làm thế nào có thể bả hy vọng toàn bộ đặt ở Bạch Nhạc trên người.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1256: Bất Tử Thanh Vương

"Không biết sống chết!"

Dù cho là Chúng Tinh điện điện chủ cũng căn bản không có nghĩ đến Bất Tử Thanh Vương thật không ngờ lớn mật.

Đương nhiên, đối với hắn mà nói, chỗ có thể cảm nhận được, chính là một loại nhục nhã!

Một cái cũng chỉ có Hóa Hư trung kỳ người, cũng dám hướng hắn nhe răng, đây là căn bản là không có cách dễ dàng tha thứ sự tình.

Nguyên bản hắn còn muốn đợi được Bạch Nhạc tới động thủ lần nữa, nhưng hôm nay, nhưng là đổi chủ ý, muốn trực tiếp trước trảm Bất Tử Thanh Vương lập uy.

Còn như Bạch Nhạc có thể không thể kịp thời chạy tới hắn đã không quan tâm.

Mặc dù ngay trước Bạch Nhạc mặt giết chết Bất Tử Thanh Vương mang đến hiệu quả càng tốt hơn , có thể loại tình huống này, hắn đã không quan tâm.

Đại thế nắm chắc, những thứ này việc nhỏ không đáng kể, đã sớm có thể không cần quan tâm.

Một tay một trảo, liền có một cổ khủng bố hấp lực hướng về Bất Tử Thanh Vương chộp tới!

Tựa như cùng bắt gà một dạng, Chúng Tinh điện điện chủ liền dự định, trực tiếp như vậy bóp chết Bất Tử Thanh Vương.

"Cút ngay cho ta!"

Lông mày nhíu lại, Bất Tử Thanh Vương trong mắt hiện lên vẻ kinh hoảng, một kiếm lăng không, tựa hồ căn bản là không có cách chống đỡ đối phương công kích, cứ như vậy trực tiếp hướng về đối phương tiến lên.

Chúng Tinh điện điện chủ thủy chung cao cao tại thượng, mặc dù cũng nghe qua Bất Tử Thanh Vương danh tiếng, nhưng lại từ đầu đến cuối không có để ý qua.

Trong mắt hắn, duy nhất một cái có thể mang đến một ít người uy hiếp, chính là Bạch Nhạc.

Còn như Bất Tử Thanh Vương, đó là cái gì đồ vật?

Thật bất hạnh, loại này tự phụ cùng khinh thị, nhưng là trong nháy mắt liền nhường hắn trả giá thật lớn.

Mượn lấy cái kia một cổ khủng bố hấp lực, Bất Tử Thanh Vương lấy càng nhanh chóng tốc độ tiếp cận, nhưng mà lại tại một khắc cuối cùng mới chợt bạo phát.

Lần nữa trước đó, tựa hồ Bất Tử Thanh Vương liền căn bản không thể tránh được một dạng, chỉ có thể mặc cho hắn nắm tới.

"Oanh!"

Ngay tại Chúng Tinh điện điện chủ cho rằng có thể đơn giản giết chết đối phương trong nháy mắt, Thanh Vương Kiếm bên trên kiếm mang nhưng là chợt tăng vọt, trong nháy mắt tăng vọt không chỉ gấp mười lần!

Ba ngàn năm trước, trạng thái đỉnh phong thánh nữ, là đủ để chém giết bán thần tồn tại, tuyệt thế vô địch.

Có thể đỉnh phong Thanh Vương, lại thậm chí có thể cùng thánh nữ giao thủ bại mà không chết, đó là kinh khủng bực nào thực lực.

Mặc dù bây giờ thực lực còn chưa khôi phục đỉnh phong, có thể thủ đoạn thần thông, nhưng cũng không có quẳng xuống.

Tình huống bình thường xuống, cũng còn thôi, chân chính đến yêu cầu liều mạng thời điểm, ai dám coi khinh vị này Bất Tử Thanh Vương thực lực?

Chúng Tinh điện điện chủ mặc dù cường đại, nhưng lại cũng còn lâu mới có được đạt được có thể nghiền ép Bất Tử Thanh Vương cấp độ, huống chi, lại khinh địch sơ suất, rơi vào Bất Tử Thanh Vương nằm trong kế hoạch, đợi được hắn rốt cục phát hiện khi đi tới sau khi, nhưng là đã sớm căn bản không kịp.

"Phốc!"

Lau một cái huyết quang thoáng hiện, bị Bất Tử Thanh Vương gần người, Chúng Tinh điện điện chủ còn muốn biến chiêu, nhưng là đã căn bản không kịp, trong nháy mắt, trước ngực liền bị Thanh Vương Kiếm gây thương tích, lộ ra một đời vết máu!

Mặc dù hắn phản ứng cực nhanh, đúng là vẫn còn tách ra một kiếm này, thụ thương cũng không nặng, nhưng cái này một kiếm, lại xác thực đưa hắn trước đó loại kia vô địch khí thế, triệt để trảm phá.

"A a a!"

Trong miệng phát sinh một tiếng kêu to, Chúng Tinh điện điện chủ nhất

thời nổi giận, đưa tay chộp một cái, Chúng Tinh Thần Kiếm chợt vào tay!

Chúng Tinh Thần Kiếm, từ trước đều là do Chúng Tinh điện điện chủ khống chế thần kiếm!

Bên trong còn ẩn chứa nhất thức khủng bố thần thông, chúng tinh chi kiếm!

Bị Bất Tử Thanh Vương tính toán, một kiếm này xuất thủ, Chúng Tinh điện điện chủ chính là không giữ lại chút nào, trực tiếp đem cái này nhất thức thần thông thi triển ra.

Trong nháy mắt, toàn bộ Thanh Vương phủ bầu trời hư không liền chợt hóa thành quần tinh rực rỡ tinh không, tinh quang ngưng tụ thành kiếm, hung hãn hướng về Bất Tử Thanh Vương chém xuống tới.

Một kiếm này, mang nộ xuất thủ, nhưng là ý định muốn một kiếm đem Bất Tử Thanh Vương chém làm hai đoạn!

Chỉ tiếc, một kiếm này, ban đầu ở Chúng Thần Mộ Địa thời điểm, Bất Tử Thanh Vương liền từng thấy Cố Vong Tình thi triển qua!

Lúc trước Cố Vong Tình muốn cùng Bạch Nhạc đồng quy vu tận, chính là muốn lấy một thức này thần thông hoàn thành tuyệt sát!

Mặc dù thua ở Bạch Nhạc trong tay, nhưng cái này một kiếm nhưng cũng xác thực nhường Bất Tử Thanh Vương bọn hắn đồng dạng sinh lòng cảnh giác.

Lần này khiêu khích Chúng Tinh điện, Bất Tử Thanh Vương tự nhiên cũng đã sớm đã làm tốt, đối phương sẽ còn thi triển cái này một thần thông chuẩn bị.

Đối với Bất Tử Thanh Vương loại cảnh giới này cường giả mà nói, một khi có chuẩn bị, sớm liền làm ra ứng đối, vậy liền đơn giản quá nhiều.

"Oanh!"

Trong nháy mắt, Bất Tử Thanh Vương liền dẫn lên một đạo tàn ảnh, trước tại một kiếm này, cũng đã làm ra né tránh, ngạnh sinh sinh nhường cái này tất sát một kiếm rơi vào chỗ trống!

Con ngươi chợt co rụt lại, Chúng Tinh điện điện chủ trong mắt lúc này mới rốt cục lộ ra vẻ ngưng trọng!

Liên tục hai lần xuất thủ, đều bị Bất Tử Thanh Vương hóa giải, đây cũng không phải là cái gì khinh địch cùng vừa khớp có khả năng giải thích, vô luận có lý do gì, hắn đều nhất định muốn thừa nhận, đối phương thực lực, xác thực có chút ngoài hắn dự liệu.

Chúng Tinh điện điện chủ chính mình còn như vậy, liền chớ đừng nói chi là người khác.

Lúc này toàn bộ Thanh Châu phủ xung quanh đều rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch bên trong, tất cả mọi người lại nhìn về phía Bất Tử Thanh Vương lúc ánh mắt liền đều lại không giống nhau.

Cường hãn!

Vốn cho là Bất Tử Thanh Vương cùng Bạch Nhạc bọn hắn phản kháng, bất quá chỉ là châu chấu đá xe người, lúc này trong lòng cũng không khỏi hơi có chút dao động.

Một trận chiến này kết quả, tựa hồ cũng từ nơi này một khắc bắt đầu, cũng đã thay đổi có chút khó bề phân biệt đứng lên.

"Điện chủ thật có nhã hứng a, không bằng để ta làm bồi điện chủ qua

mấy chiêu như thế nào?"

Cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc thân ảnh chợt từ hư không chỗ bước ra, trực tiếp xuất hiện tại tất cả mọi người trước mặt.

Từ Chúng Tinh điện điện chủ đối Bất Tử Thanh Vương xuất thủ thời điểm, Bạch Nhạc trên thực tế cũng đã đến, chỉ là một mực chưa từng lộ diện mà thôi.

Cho tới giờ khắc này, Bất Tử Thanh Vương ngăn trở đối phương hai lần công kích, Bạch Nhạc lúc này mới lộ diện.

Dù sao, Bất Tử Thanh Vương thực lực, bây giờ đúng là vẫn còn kém một chút, nếu như đánh tiếp nữa, không khỏi bị đối phương bả thế cục đảo ngược, thừa dịp cơ hội này lộ diện, mới có thể bả bầu không khí xây dựng đến tốt nhất.

Mặc dù không bằng Dạ Nhận đối với thời cơ xuất thủ nắm chặt như vậy tinh chuẩn, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng đồng dạng biểu hiện ra cường đại khống chế!

"Bạch Nhạc!"

Trong nháy mắt, đoàn người lần nữa tuôn ra một hồi ồn ào náo động thanh âm.

Cứ việc đã sớm đoán được, Chúng Tinh điện cường thế xuất thủ vây giết Bất Tử Thanh Vương, chính là vì dẫn Bạch Nhạc lộ diện, nhưng khi Bạch Nhạc chân chính lúc xuất hiện, nhưng cũng y nguyên vẫn là nhường mọi người đánh đáy lòng sinh ra một loại cảm giác chấn động.

Đây là cho là thật muốn cùng Chúng Tinh điện ngay thẳng mặt a!

Một vạn năm đến, chưa từng có người dám lớn lối như vậy qua a!

Trước đó, Chúng Tinh điện duy nhất một lần chịu thiệt, chính là đối mặt cái kia giả trang Bạch Nhạc Thần Nữ, cái kia bây giờ nghe đồn, cái kia vốn là là chân chính thần linh.

Có thể ai có thể nghĩ tới, cứ như vậy trong thời gian ngắn ngủi, Bạch Nhạc dĩ nhiên thực có can đảm tại đứng ra khiêu chiến Chúng Tinh điện.

"Bạch Nhạc!"

Chậm rãi từ trong miệng phun ra hai chữ này, Chúng Tinh điện điện chủ trong mắt đột nhiên hiện lên một luồng sát khí.

"Điện chủ hoa khí lực lớn như vậy, bày cuộc không phải là vi dẫn ta vào cốc sao, làm sao, ta tới, điện chủ ngược lại cảm thấy bất ngờ hay sao?"

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói: "Chúng Tinh điện cùng Thần Nữ cấu kết, làm sao. . . Thần Nữ không tới sao? Bây giờ điểm ấy chiến trận, còn không đủ lưu ta lại."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1257: Tái chiến Cố Vong Tình

"Bạch Nhạc, đối thủ của ngươi là ta."

Bạch Nhạc đứng ra đồng thời, cách đó không xa một đạo tóc trắng thân ảnh lập tức chậm rãi trong hư không nổi lên.

Cố Vong Tình!

Đã sớm đã đến nơi đây, há lại ngăn một cái Bạch Nhạc, Cố Vong Tình cũng đồng dạng giấu ở trong hư không chưa từng lộ diện, cho tới giờ khắc này mới đứng ra ngăn cản Bạch Nhạc.

Đối với Cố Vong Tình mà nói, hắn căn bản cũng không quan tâm người khác, cho tới nay trong lòng hắn duy nhất đối thủ chính là Bạch Nhạc.

"Thiếu điện chủ!"

Ánh mắt hướng về Cố Vong Tình, Bạch Nhạc sắc mặt vẫn là trước sau như một bình tĩnh, trên thực tế cũng xác thực như vậy, muốn cùng Chúng Tinh điện đấu lực tay, Cố Vong Tình tự nhiên là đã sớm đã tính toán đi vào lực lượng, không tồn tại bất luận cái gì ngoài ý muốn đáng nói.

"Ngày xưa đánh một trận, ngươi ta chưa phân thắng bại, hôm nay liền ở chỗ này, làm cái đoạn, ngươi có dám?"

Lạnh lùng nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Cố Vong Tình ngạo nghễ mở miệng nói.

"Xuy!"

Nghe được Cố Vong Tình lời nói, Bạch Nhạc nhưng là nhất thời liền giễu cợt lên tiếng.

"Cố Vong Tình, ngươi còn muốn điểm khuôn mặt sao? Chúng Thần Mộ Địa bên trong, ta liền trảm ngươi một lần, dĩ nhiên cũng không cảm thấy ngại chẳng biết xấu hổ nói cái gì chưa phân thắng bại, ngươi phần này không biết xấu hổ công phu, ta nhưng là xác thực còn kém rất rất xa."

". . ."

May là Cố Vong Tình tu hành Vong Tình Thiên Công, nghe nói như thế, cũng vẫn là bị khí trong nháy mắt mặt đen.

"Sinh tử chưa phân, nói gì thắng bại!"

Cơ hồ là từ trong hàm răng tóe ra như thế mấy chữ, Cố Vong Tình cổ tay khẽ đảo, trường kiếm chợt tới tay, chỉ phía xa Bạch Nhạc: "Bạch Nhạc, ta chỉ hỏi ngươi, có dám đánh một trận?"

Cuối cùng bốn chữ này, Cố Vong Tình có thể phóng đại thanh âm, như cuồn cuộn kinh lôi, ầm ầm vang lên, làm cho tất cả mọi người trong lòng đột nhiên vừa nhảy.

"Ngươi muốn chiến, vậy liền chiến, không cần nhiều lời!"

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc khinh thường hồi đáp nói.

Muốn bước qua trước mắt cái này một cửa ải khó, Cố Vong Tình bản thân liền là nhất định muốn vượt qua cửa ải khó khăn, điểm này Bạch Nhạc trong lòng đã sớm đã có chuẩn bị tâm lý.

Huống chi, Cố Vong Tình tuy nhiên bất phàm, có thể thắng không chính mình, liền không độ được tâm ma, Vong Tình Thiên Công vô pháp đại

thành.

Chỉ bằng điểm này, Bạch Nhạc liền không sợ hãi chút nào!

Bạch Nhạc cả đời này chiến thắng qua đối thủ, không biết có bao nhiêu, bên trong tự nhiên không thiếu thiên kiêu hạng người, thật là, chỉ cần chiến thắng qua một lần, vô luận đối phương có cái gì gặp gỡ, làm sao từng có người phản siêu qua hắn.

Bất quá như nhất thời, chút nào không đáng để lo.

"Vong tình, tất nhiên muốn cùng Bạch Nhạc phân cái sinh tử, thần kiếm hôm nay liền ban cho ngươi."

Ánh mắt hơi hơi lóe lên, Chúng Tinh điện điện chủ chậm rãi mở miệng nói.

Trong lúc nói chuyện, cổ tay chuyển một cái, Chúng Tinh Thần Kiếm liền trực tiếp hướng về Cố Vong Tình bay qua.

Chúng Tinh Thần Kiếm bản thân liền là Chúng Tinh điện Trấn Điện Chi Bảo, từ trước đều chỉ từ Chúng Tinh điện điện chủ chưởng quản.

Sớm như vậy liền cho Cố Vong Tình, nguyên bản chính là có chút không hợp quy củ.

Chỉ là, thứ nhất, Cố Vong Tình bản thân liền là Chúng Tinh điện bồi dưỡng ra đạo tử, cũng là chuyện đương nhiên đời tiếp theo điện chủ, bây giờ ban tặng cũng bất quá là cho sớm một điểm mà thôi, chỉ cần có thể chém giết Bạch Nhạc, hắn lập tức khắc thoái vị, nhường Chúng Tinh điện giao cho Cố Vong Tình chấp chưởng là có thể dẹp loạn tất cả tiếng động.

Vả lại, hắn cũng xác thực vẫn là có chút không yên lòng.

Bạch Nhạc xác thực có chút quá yêu nghiệt.

Bất quá một cái Bất Tử Thanh Vương, đều có thể có cường đại như vậy thực lực, nhường hắn ăn một ít thiệt thòi nhỏ, đối với Bạch Nhạc, tự nhiên liền yêu cầu đề cao một ít cảnh giác.

Có Chúng Tinh Thần Kiếm, Cố Vong Tình chí ít cũng có thể đề thăng ba thành phần thắng.

"Đa tạ sư tôn!"

Khom người cúi đầu, Cố Vong Tình nghiêm túc tiếp nhận Chúng Tinh Thần Kiếm, trên trán, cũng không khỏi lộ ra vẻ vui mừng.

Lấy thân phận của hắn, tự nhiên rõ ràng Chúng Tinh Thần Kiếm ý vị như thế nào.

Khóe mắt liếc qua quét Cố Vong Tình hai đầu lông mày cái kia vẻ vui mừng, Bạch Nhạc khóe miệng nhưng là không khỏi hiện lên một tia khinh thường cười nhạt.

Trước không nói Vong Tình Thiên Công, bản thân liền là muốn tuyệt tình tuyệt tính, dễ dàng như vậy có cảm xúc thượng ba động, bản thân liền có nghĩa là Cố Vong Tình Vong Tình Thiên Công còn xa không có tu luyện đến nơi đến chốn, quan trọng hơn là, chỉ lấy kiếm đạo mà nói, quá phận nể trọng tại ngoại vật, liền bị coi thường.

Nghịch Ma Kiếm là Diệp Huyền đại sư tự tay vì Bạch Nhạc chế tạo, hoàn mỹ phù hợp Bạch Nhạc lực lượng, trước đây từng cho Bạch Nhạc mang đến cực đại trợ giúp, thật là, cho tới bây giờ loại tình trạng này, cho dù là không có Nghịch Ma Kiếm, Bạch Nhạc cũng sẽ không sinh ra cái gì thất vọng ý niệm trong đầu.

Trái lại, cho dù là có so Nghịch Ma Kiếm lợi hại hơn nhiều thần kiếm đặt ở trước mặt, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có tâm tình gì thượng ba động.

Cũng không phải là Bạch Nhạc không biết bên trong chênh lệch, mà là làm kiếm đạo tu vi đạt đến tới trình độ nhất định sau đó, nhãn giới cùng bố cục liền đã hoàn toàn khác nhau.

Không tiếp tục cho Cố Vong Tình nói nhiều cơ hội, trong tay Nghịch Ma Kiếm nhoáng lên, Bạch Nhạc cũng đã dẫn đầu hướng về Cố Vong Tình đánh tới.

Hóa Hư Cảnh thực lực hoàn mỹ thi triển mà ra, bất quá trong chốc lát, Bạch Nhạc liền cùng Cố Vong Tình đấu đến một chỗ.

Trên thực tế, một trận chiến này, cũng đồng dạng hấp dẫn tất cả mọi người lực chú ý.

Vô luận là Bất Tử Thanh Vương thu nạp những người kia, vẫn là Chúng Tinh điện người, hoặc là xem náo nhiệt, tất cả mọi người rất quan tâm một trận chiến này kết quả.

Hơn nữa, mặc dù dứt bỏ hắn bên ngoài nhân tố không nói, một trận chiến này bản thân cũng đã đủ để khiến người say mê.

Loại cảnh giới này kiếm đạo cao thủ giao phong, có thể tuyệt đối không phải đơn giản có thể chứng kiến.

Riêng là những cái kia tu hành kiếm đạo cao thủ, đối với bọn hắn mà nói, đem cái này đánh một trận nghiêm túc nhìn xem đến, liền tuyệt đối có thể cho bọn hắn mang đến cực đại trợ giúp, thậm chí là trợ giúp bọn hắn tiến hơn một bước, trên kiếm đạo làm ra đột phá.

Loại cơ hội này, thậm chí so với đạt được thiên tài địa bảo gì càng trân

quý.

Chỉ là, một trận chiến này kết quả, cho dù không phải bất luận kẻ nào có khả năng dự liệu.

Cho dù là Bất Tử Thanh Vương, hoặc là Chúng Tinh điện điện chủ cũng không dám nói, ai nhất định có thể đủ thủ thắng.

Cố Vong Tình thắng ở thực lực càng tốt hơn, mà Bạch Nhạc lại bởi vì lúc trước thắng được một lần Cố Vong Tình, nhường Cố Vong Tình trong lòng còn có tâm ma, từ các mặt mà nói, bây giờ hai người, đều có thể nói là kỳ phùng địch thủ, khó phân thắng bại.

Nếu như nói, ngay từ đầu Bạch Nhạc còn mang theo vài phần khinh thị, như vậy theo lấy hai người không ngừng giao thủ, Bạch Nhạc lại không thừa nhận cũng không được, chính mình có chút xem thường Cố Vong Tình.

Không, hoặc là phải nói, là có chút xem thường Vong Tình Thiên Công.

Đây mới thực là khả năng không thua tại Thông Thiên Ma Công đỉnh cấp thiên công, bên trong thần bí hoàn toàn không phải ngoại nhân có khả năng tưởng tượng.

Thời gian kéo càng lâu, Bạch Nhạc liền càng là phát hiện, Cố Vong Tình cảm xúc thu liễm càng tốt hơn.

Mặc dù Cố Vong Tình còn vô pháp đem cảm xúc khống chế đến hoàn mỹ, có thể chí ít tại đây trong chiến đấu, hắn lại có thể dần dần khống chế tâm tình mình.

Bạch Nhạc mơ hồ có thể cảm thụ được, cùng mình một trận chiến này, bản thân chính là Cố Vong Tình khắc phục tâm ma quá trình.

Một khi đợi được đối phương thật chiến thắng tâm ma, Vong Tình Thiên Công, thực lực tất nhiên sẽ lại một lần nữa tăng vọt, cái thời gian đó, chỉ sợ bại người, liền nếu thật là chính mình.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên tuôn ra lau một cái tinh mang!

Đánh như vậy xuống dưới, rất khó phân ra thắng bại, như vậy cũng liền chỉ có đi hiểm đánh cược một lần.

Liều mạng tranh đấu, vốn là Bạch Nhạc am hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1258: Chúng Tinh Thần Kiếm

Nhất niệm sinh, chính là vạn niệm sinh.

Đừng xem bây giờ Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình đánh kịch liệt, nhưng trên thực tế, thật muốn đến phân sinh tử thời điểm, khả năng cũng bất quá ngay tại một hai chiêu ở giữa.

"Kiếm Linh Vũ!"

Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc trong lòng sát khí xảy ra, đầu ngón tay kích động, trong tích tắc, bên người liền chợt ngưng tụ ra ngàn vạn mưa kiếm, trực tiếp hướng về Cố Vong Tình rơi xuống xuống dưới.

Cái này vốn chỉ là rất bình thường nhất thức thần thông, nhưng hôm nay lần nữa tại Bạch Nhạc trong tay thi triển ra, không ngờ lộ ra một loại khác biệt mùi vị.

Kiếm đạo tu vi đề thăng, nhường Bạch Nhạc đã triệt để bước vào một cái khác cảnh giới.

Vô luận bất luận cái gì kiếm đạo pháp môn, bây giờ đều có thể hạ bút thành văn.

Nguyên lai những cái kia bình thường thủ đoạn thần thông, bây giờ chỉ cần hơi thêm cải biến, liền có thể bộc phát ra lực lượng kinh người tới.

Người bên ngoài có thể còn không rõ lắm trong lúc này Huyền Cơ, thật là Bất Tử Thanh Vương nhìn lấy một màn này, nhưng trong lòng không khỏi tràn đầy thổn thức.

Yêu nghiệt!

Tựa hồ cũng chỉ có hai chữ này có thể miêu tả Bạch Nhạc.

Dạng này kiếm đạo tu vi, hắn cũng vẻn vẹn chỉ ở trước đây đỉnh phong Đạo Lăng Thánh Nữ trên người thấy qua, đó là một loại làm người tuyệt vọng cường đại.

Bất Tử Thanh Vương đã coi như là đủ đủ tự phụ, nhưng hắn đáy lòng lại không thừa nhận cũng không được, cho dù là lại một lần, hắn cũng rất khó đạt tới cái này dạng cấp độ, đây không phải là thần thông pháp môn vấn đề, mà là chân chính thiên phú kiếm đạo ảnh hưởng.

Đương nhiên, người khác mặc dù không hiểu bên trong nội tình, nhưng lại cũng có thể từ song phương trong khi giao chiến nhìn ra, giờ khắc này Bạch Nhạc là chân chính động sát khí, thắng bại thậm chí là sinh tử, khả năng liền chỉ ở trong chốc lát.

Mỗi người đều gắt gao nhìn chằm chằm chiến trường, e sợ cho đổ vào bất luận cái gì một điểm chi tiết.

"Chúng tinh!"

Cảm thụ được Bạch Nhạc mang đến áp lực, Cố Vong Tình cũng triệt để dứt bỏ sở hữu tạp niệm, đem thực lực đề thăng tới cực hạn!

Cùng Bạch Nhạc một dạng, tại đột phá Tinh Hải thời điểm, Cố Vong Tình cũng đồng dạng khung một cái như tinh không chung chung hư không ở giữa, chỉ là, Cố Vong Tình lại cắm ở thiên tinh số bên trên, bất quá, dù vậy, cũng làm cho Cố Vong Tình thuyết minh ra một loại hoàn toàn khác biệt cảm giác mạnh mẽ.

Thiên tinh chính là, nghìn đạo lực lượng!

Chúng tinh hai chữ xuất thủ, chính là quần tinh rực rỡ, rạng rỡ tinh quang hầu như khiến cho mọi người sinh ra một loại hít thở không thông cảm giác.

Kiếm Linh Vũ mưa kiếm mặc dù nhiều, nhưng lại cũng không khả năng quá nhiều rực rỡ quần tinh!

Phải biết, thiên tinh tới mức này, đã không phải là số thực, mà là một loại số ảo, đại biểu cho một loại hoàn toàn khác biệt cảnh giới!

Kiếm Linh Vũ mặc dù lợi hại, nhưng là muốn muốn uy hiếp được Cố Vong Tình, nhưng là còn thiếu rất nhiều.

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng căn bản không có dự định, một chiêu này liền có thể đánh bại Cố Vong Tình.

Kiếm Linh Vũ, cũng vẻn vẹn bất quá là thức mở đầu mà thôi.

Như là diễn luyện quá ngàn vạn lần một dạng, cơ hồ là trong nháy mắt, Kiếm Linh Vũ liền chợt hóa thành Bắc Đẩu Kiếm Trận, lần nữa hướng về Cố Vong Tình quấn giết tới.

Bảy chuôi tinh lực ngưng tụ kiếm quang, tại trong hư không đồng thời hướng về Cố Vong Tình rơi xuống, sát khí như nước thủy triều, hầu như lệnh cái này một mảnh hư không nổ lên.

Nhưng cái này vẫn như cũ cũng không phải là kết thúc!

Cố Vong Tình triển khai Hư Không Chi Lực, rất dễ dàng liền ngăn trở Bắc Đẩu Kiếm Trận công kích, nhưng mà, căn bản không đợi hắn triển khai phản kích, Bạch Nhạc cũng đã lần nữa biến chiêu!

"Thôn thiên!"

Một bước ở giữa, Bạch Nhạc cả người liền đã bước vào Cố Vong Tình trước người Hóa Hư trong không gian, trực tiếp lấy thân thể thừa nhận chúng tinh công kích.

Nếu như bình thường Hóa Hư cường giả, cho dù là Hóa Hư đỉnh phong, cũng tuyệt đối nhịn không được dạng này oanh kích, trong nháy mắt thân thể trở nên tan vỡ!

Có thể Bạch Nhạc lại bất đồng!

Bước vào trong nháy mắt, Thông Thiên Ma Công cũng đã bị vận chuyển tới cực hạn, Thông Thiên Đạo Thể cường hãn, đủ để cho Bạch Nhạc chống đỡ, không đến mức trong nháy mắt bị đánh vỡ thân thể, ngay sau đó, Thôn Thiên Quyết chợt thi triển ra, Bạch Nhạc liền như hóa thành một cái hắc động, điên cuồng thôn phệ xung quanh tất cả lực lượng.

Quá cường đại!

Dù là căn bản không có cuốn vào chiến cuộc, giờ khắc này, tất cả mọi người cũng đều có thể cảm nhận được Bạch Nhạc cường đại!

Loại lực lượng này trùng kích phía dưới, cho dù là Hóa Hư cường giả cũng không thể không lần nữa thối lui một khoảng cách, để bảo đảm chính mình sẽ không bị tác động đến đi vào, còn như Hóa Hư phía dưới tồn tại, bây giờ nhưng là đã sớm đã bị bức lui ra đến ngoài ngàn mét khoảng cách.

Thậm chí yếu hơn một ít, liền quan sát tư cách cũng không có, chỉ là tiết ra ngoài khí tức trùng kích, liền đủ để khiến bọn hắn sắc mặt ảm đạm, hầu như ngất đi.

"Chết đi cho ta!"

Một màn này nhường Cố Vong Tình có chút đỏ mắt, Bạch Nhạc loại này đấu pháp quá làm càn, cũng ẩn nhiên có chút khi dễ người tư thế.

Cái này khiến hắn cảm xúc có chút không bị khống chế bạo phát.

Chúng Tinh Thần Kiếm tại trong lòng bàn tay lộ ra lau một cái khiếp người ánh sáng, phảng phất trong nháy mắt, quần tinh rực rỡ!

Đến giờ phút này, Chúng Tinh điện điện chủ cho hắn Chúng Tinh Thần Kiếm ý nghĩa liền thể hiện ra.

Chúng Tinh Thần Kiếm bên trong lực lượng, mượn Cố Vong Tình Hóa Hư không gian hoàn mỹ thả ra ngoài, phảng phất trong nháy mắt nhường Cố Vong Tình thực lực, tăng vọt mấy lần.

Trong lúc nhất thời, dù cho là Thôn Thiên Quyết lực lượng, tựa hồ cũng bị áp chế một cách cưỡng ép hạ xuống.

Cũng không phải là Thôn Thiên Quyết không đủ mạnh, mà là bởi vì Cố Vong Tình thực lực bản thân quá mạnh mẽ.

Bạch Nhạc mặc dù nội tình cường đại hơn, thật là Hóa Hư trung kỳ thực lực, vốn là nhường hắn ứng phó rất là gian nan, bây giờ còn có Chúng Tinh Thần Kiếm lực lượng, liền nhường hắn có chút chống đỡ không được.

Cục diện tới mức này, mới là chân chính đến nhất thời khắc nguy hiểm.

Ai cũng nhìn ra, Bạch Nhạc đã hầu như rơi vào tử cảnh!

Đây là không chút nào giảng đạo lý thực lực tuyệt đối nghiền ép.

Chưa nói tới cao minh, nhưng lại tuyệt đối hữu hiệu.

Loại tình huống này, giả sử Bạch Nhạc còn muốn mạnh mẽ thi triển Kiếm Lâm Thiên Hạ thần thông, rất có thể căn bản không kịp triển khai kiếm ý, liền trực tiếp bị Chúng Tinh Thần Kiếm chém giết.

Dưới tuyệt cảnh, Bạch Nhạc phảng phất cũng triệt để chạy xe không tâm linh.

Thắng bại được mất, vào giờ khắc này, tựa hồ cũng đã không quan trọng, còn lại liền chỉ vẻn vẹn chỉ là một cổ đối với kiếm đạo thuần túy truy cầu.

"Kiếm Nhận Phong Bạo!"

Thậm chí không cần qua đầu óc, Bạch Nhạc liền tự nhiên thi triển ra Kiếm Nhận Phong Bạo!

Chỉ là, dù là như vậy, cũng vẻn vẹn chỉ là hơi chút hóa giải một chút nguy hiểm mà thôi.

Kiếm Nhận Phong Bạo điên cuồng vận chuyển, phối hợp Thôn Thiên Quyết xé rách xung quanh lực lượng, không ngừng hóa giải Chúng Tinh Thần Kiếm lực lượng, thật là Kiếm Nhận Phong Bạo bản thân liền cần thời gian tới thôi động, mới có thể dẫn động thiên địa chi lực, nhường lực lượng đạt được hoàn mỹ.

Như thế vội vàng thi triển mà ra, căn bản liền hiện ra không ra uy lực, nếu như không phải là Thôn Thiên Quyết phối hợp, sợ rằng Kiếm Nhận Phong Bạo mới vừa thi triển ra liền muốn tan vỡ.

Nhưng mà, lúc này Bạch Nhạc, trong đầu lại phảng phất hoàn toàn không có những ý niệm này.

Tại Chúng Thần Mộ Địa bên trong, Bạch Nhạc cảm ngộ quá nhiều kiếm đạo truyền thừa, trước đây vẻn vẹn sáng chế Kiếm Lâm Thiên Hạ một

thức này thần thông, có thể tích lũy cho dù muốn so với một chiêu này thâm hậu hơn nhiều, chỉ là cho tới nay, cũng còn thiếu khuyết một bước ngoặt, khiến cái này cảm ngộ triệt để chuyển hóa thành thuộc về Bạch Nhạc kiếm đạo cảm ngộ.

Mà cái này một khắc, tại Cố Vong Tình bức bách phía dưới, Bạch Nhạc lại phảng phất cảm giác được trong đầu có thứ gì triệt để nổ tung đồng dạng.

Cái kia một điểm linh quang, chính là hắn tránh thoát trước mắt cái này nguy cơ duy nhất hy vọng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1259: Kiếm liên

Đạo ma, sinh tử, quang ám!

Những thứ này tựa hồ đối lập lẫn nhau, khó có thể cùng tồn tại lực lượng, phảng phất lại quy về Hỗn Độn, bình tĩnh lại.

Từ trước đây còn chưa bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trước đó, Bạch Nhạc cũng đã va chạm vào lãnh vực này , chỉ là, trước đây Bạch Nhạc muốn, chỉ là làm sao đem đạo ma hai loại lực lượng dung hai là một.

Tại Vân Mộng Chân trợ giúp xuống, Bạch Nhạc cũng từ Thái Cực Đạo bên trong từng thu được một ít cảm ngộ, đáng tiếc thủy chung không đúng phương pháp.

Càng về sau, bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, đem một thân tu vi đều hóa thành tinh lực, cũng liền tựa hồ không tồn tại trước đó vấn đề.

Thật là, tại Chúng Thần Mộ Địa bên trong, sinh tử điên đảo, sống hay chết ở giữa chuyển hóa, tựa hồ lại để cho Bạch Nhạc ngộ ra một điểm không một vật.

Đáng tiếc, như trước không thể hiểu được, liền bị khốn vào trong quan tài đồng, nếu không phải Giang Nhược Hư cứu giúp, bây giờ sợ là còn bị vây ở bên trong sinh tử không biết đây.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, những thứ này quá khứ kinh lịch tất cả, đều là tích lũy.

Cho tới giờ khắc này, khi hắn lần nữa cùng Cố Vong Tình sinh tử tương bác, bị buộc đến kề cận cái chết, đây hết thảy liền phảng phất đột nhiên

xỏ xâu, biến dị thường rõ ràng.

Đạo cũng tốt, ma cũng được, bất quá cũng chỉ là một loại lực lượng hình thức, cũng không phải là tuyệt đối tách rời.

Sinh tử cũng giống như vậy, từ trên bản chất xem, cũng bất quá chỉ là khác biệt hình thức hai loại lực lượng mà thôi.

Đương nhiên, có thể minh ngộ điểm này, Thông Thiên Ma Công cũng đồng dạng lên tác dụng cực lớn.

Thôn Thiên Quyết có thể thôn phệ tất cả lực lượng, vô luận là sinh cơ, hay là tử khí, vô luận là linh lực, vẫn là ma khí, hay hoặc giả là tinh lực, hoặc là hắn tất cả lực lượng!

Bản thân này thật chính là tại nói cho Bạch Nhạc một cái bị tất cả mọi người sơ xuất chân tướng.

Thế giới này vốn là từ đủ loại lực lượng cấu thành.

Vô luận những lực lượng này, biểu hiện ra ngoài là thế nào mỗi người khác biệt hình thức, từ trên bản chất mà nói, cũng không có khác nhau quá nhiều.

Nhất niệm thông, thì vạn niệm thông!

Ngẩn ngơ ở giữa, Bạch Nhạc trên người liền chợt toát ra một đóa huyễn lệ bạch sắc liên hoa.

Trong lúc này phảng phất ẩn chứa rất là nhiều khác biệt lực lượng, thật là chính nở rộ ra thời điểm, rồi lại tựa hồ chỉ là một loại thuần túy nhất lực lượng kiếm ý!

Kiếm liên!

Kiếm là bản chất, mà liên hoa thì là một loại đạo biểu hiện hình thức!

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc khí tức cơ hồ là thành gấp mười lần, mấy chục lần tăng vọt.

Kiếm Nhận Phong Bạo lực lượng cũng tốt, Cố Vong Tình chém tới Chúng Tinh Thần Kiếm lực lượng cũng tốt, tại đây một đóa kiếm liên trước đó, phảng phất đều bị đơn giản hóa giải!

Tối trọng yếu là, theo lấy cái này một đóa kiếm liên thành hình, Thông Thiên Ma Công phảng phất cũng theo đó hoàn thành lột xác!

Trước đó, Thần Nữ đã nói qua, Thông Thiên Ma Công chỉ là tàn thiên, chân chính tên, chắc là Tạo Hóa Thông Thiên Quyết!

Thần Tôn loại kia tồn tại sáng tạo công pháp, tên tự nhiên không phải tùy tiện lấy, mỗi một lời có bên trong hàm nghĩa!

Cho tới nay, Bạch Nhạc đều không biết rõ, tạo hóa hai chữ là có ý gì.

Cho đến giờ phút này, mượn kiếm đạo đột phá, ngưng ra cái này một đóa kiếm liên, Bạch Nhạc mới bỗng nhiên rộng rãi.

Làm tu hành đến mức tận cùng, một loại lực lượng, cùng một vạn chủng lực lượng, thật cũng không có bản chất khác biệt!

Nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật!

Đây cũng là đạo căn nguyên, cũng là tạo hóa căn nguyên!

Từ bước vào Hóa Hư đến, đột phá thần linh, nhất một bước trọng yếu, chính là sáng lập tiểu thế giới!

Hoặc là đổi một loại quen thuộc thuyết pháp, chính là Thần Vực!

Tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trước đó, Bạch Nhạc đã từng gặp qua bán thần, có thể cái kia cũng chỉ là không biết ngủ say bao nhiêu năm bán thần, hay hoặc giả là Bạch Cốt phu nhân loại này thôn phệ Thần Chi Bản Nguyên, kế thừa Bán Thần Lĩnh Vực bán thần!

Xác thực nói, những thứ này thật cũng không thể xem như là chân chính bán thần.

Bởi vì, bọn hắn cũng không biết rõ, Bán Thần Lĩnh Vực, tiểu thế giới này rốt cuộc như thế nào sáng tạo mà ra.

Bước này, chính là cắm ở Hóa Hư cùng thần linh ở giữa, nhất một bước trọng yếu!

Ngộ không thấu, liền vĩnh viễn chỉ là Hóa Hư, vô vọng thần linh.

Diệp Huyền đại sư từng nói, Hóa Hư phía trên, chính là Thế Giới Cảnh!

Cái khái niệm này, Bạch Nhạc thật đã sớm rõ ràng, nhưng lại từ đầu đến cuối không có thật sự hiểu qua.

Cho đến giờ phút này, minh ngộ đây hết thảy, Bạch Nhạc mới hiểu được, đến tột cùng làm như thế nào sáng tạo Thần Vực, sáng tạo tiểu thế giới.

Oanh! ! !

Trong nháy mắt minh ngộ, tựa như cùng nước chảy thành sông, nhường Bạch Nhạc tự nhiên hoàn thành đột phá!

Trước đó, Bạch Nhạc khoảng cách Hóa Hư hậu kỳ liền vẻn vẹn chỉ là cách một con đường, giờ khắc này nhưng là hoàn toàn không có trở ngại trực tiếp đột phá.

Hơn nữa, đã nhòm ngó sáng tạo tiểu thế giới cách, khiếm khuyết, liền bất quá vẻn vẹn chỉ là lực lượng tích lũy mà thôi.

Những thứ này nói rất dài dòng, nhưng trên thực tế, cũng bất quá chỉ là ý niệm trong đầu lóe lên mà thôi.

Trong cảnh giới đột phá, bố cục nhãn giới, liền đều đã hoàn toàn khác biệt.

Trước đó, Cố Vong Tình khả năng công kích vây Bạch Nhạc, nhường Bạch Nhạc căn bản vô lực phản kháng, nhưng khi cảnh giới làm ra đột phá, liền phảng phất đứng ở một cái càng địa vị cao đưa hướng phía dưới bao quát, những công kích này, liền không cách nào nữa uy hiếp được Bạch Nhạc.

"Mở!"

Mở mắt, Bạch Nhạc trên người lộ ra lau một cái đạo vận, vẻn vẹn một chữ lối ra, liền chợt dẫn động thiên địa thay đổi!

Trong một chớp mắt, cái kia một đóa kiếm liên liền chợt nở rộ.

Chúng Tinh Thần Kiếm hướng về kiếm liên, nhưng lại trực tiếp cắm ở kiếm liên bên trong, đừng bảo là chém vỡ kiếm liên đánh chết Bạch Nhạc, thậm chí ngay cả rất nhỏ nhúc nhích đều không thể làm được.

"Bán Thần Chi Lực!"

Con ngươi chợt co rút lại, nhìn lấy không trung một đóa nở rộ kiếm liên, Chúng Tinh điện điện chủ hầu như khó mà tin được chính mình con mắt!

Trên đời này, Hóa Hư đỉnh phong cao thủ cho tới bây giờ số lượng cũng không ít, nhưng là chân chính có thể bước vào Bán Thần Chi Cảnh,

ngưng tụ Bán Thần Lĩnh Vực lại cũng chỉ có Tân Gia Minh một người!

Đây cũng là vì sao, Tân Gia Minh được công nhận là thế gian đệ nhất cao thủ nguyên nhân!

Hắn dùng một đời thời gian, cũng mới bất quá vừa mới chạm đến con đường!

Dù vậy, cũng đã nhường hắn trở thành Tân Gia Minh phía dưới, cao thủ hàng đầu nhất, hoàn toàn không phải bình thường Hóa Hư đỉnh phong cường giả có khả năng bằng được.

Có thể, Bạch Nhạc mới Hóa Hư trung kỳ a, tại đây trong chiến đấu, mới trong vắt đột phá Hóa Hư hậu kỳ, dĩ nhiên liền trực tiếp bước ra bước này, tiếp xúc được loại tầng thứ này lực lượng, cái này cũng không khỏi nghe quá kinh người.

"Điều đó không có khả năng!"

So với việc Chúng Tinh điện điện chủ, đối với Cố Vong Tình đả kích mới chính thức là tính hủy diệt.

Mắt thấy Bạch Nhạc đột phá, Vong Tình Thiên Công hầu như phá công, nhường Cố Vong Tình cũng lại không cách nào khống chế tâm tình mình.

Chúng Thần Mộ Địa cái kia bại một lần, Bạch Nhạc liền đã trở thành tâm hắn ma.

Hắn tâm tâm niệm niệm chính là muốn đánh bại Bạch Nhạc, chém rụng cái này tâm ma!

Hơn nữa, hắn cũng thủy chung tin tưởng vững chắc chiến thắng Bạch Nhạc là kiện rất chuyện dễ dàng, vô luận là Vong Tình Thiên Công cái

này vô thượng thiên công, vẫn là Chúng Tinh điện hơn vạn năm tích lũy, đều để hắn lòng tin mười phần!

Một trận chiến này, nguyên bản cũng chính là hướng về loại phương pháp này phát triển.

Có thể hết lần này tới lần khác, ngay tại hắn cách thắng lợi, chỉ còn một bước ngắn thời điểm, Bạch Nhạc lại chợt đột phá, ngạnh sinh sinh xoay chuyển càn khôn!

Cái này khiến hắn cảm xúc triệt để tan vỡ!

"Không, ngươi thắng không ta!"

"Đi tìm chết, ngươi đi chết đi, cùng chết a!"

Trong nháy mắt, Vong Tình Thiên Công phá công, phản phệ lực lượng , khiến cho Cố Vong Tình chợt thổ huyết, hai mắt huyết hồng, hầu như không cách nào khống chế chính mình, điên cuồng hướng về kia một đóa kiếm liên bên trong Bạch Nhạc đánh tới, cho dù là thiêu thân lao đầu vào lửa, hắn cũng muốn dùng hết khí lực đụng chết tại đây kiếm liên phía trên.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1260: Hoàn mỹ đánh lén

Ở trong mắt người ngoài, Cố Vong Tình vẫn luôn hoàn mỹ!

Trời sinh đạo thể, Chúng Tinh điện dốc lòng bồi dưỡng hoàn mỹ đạo tử, thậm chí còn là Giang Nhược Hư ký danh đệ tử, tại Quan Lan bên trong, cũng cùng không ít người quan hệ không tệ! Mặc dù có chút lạnh lẽo cô quạnh, nhưng là lại từ trước tới giờ không ỷ thế hiếp người, thậm chí đại đa số thời điểm, đều lộ ra khiêm tốn lễ độ.

Trong mắt thế nhân, đây cũng là một vị hoàn mỹ đạo tử!

Được khen là thế hệ trẻ đệ nhất nhân, tương lai chắc chắn thay thế được quốc sư, trở thành thế gian đệ nhất người tồn tại.

Cho dù là Bạch Nhạc trước đó nói, hắn từng tại Chúng Thần Mộ Địa bên trong chém qua Cố Vong Tình, cũng không có mấy người cho là thật.

Dù sao, Cố Vong Tình còn sống, đây là không tranh sự thực.

Thật là, bây giờ một màn này, nhưng là triệt để phá vỡ tất cả mọi người đối Cố Vong Tình nhận thức!

Nguyên lai, vị này hoàn mỹ thiếu điện chủ, cũng là sẽ bại, cũng sẽ làm ra loại này ngu xuẩn mà cử động điên cuồng.

Vẻn vẹn đây là trong nháy mắt, từ trước đến nay, Chúng Tinh điện vì Cố Vong Tình đắp nặn hoàn mỹ người thiết, liền như thế triệt để đổ nát.

Nhưng mà, cái này vẫn như cũ cũng không phải là kết thúc.

Bởi vì ai đều nhìn ra, Cố Vong Tình thắng không.

Cứ như vậy đánh về phía kiếm liên, hắn liền đồng quy vu tận đều căn bản làm không được, chỉ có thể không không chịu chết mà thôi.

"Dừng tay!"

Cố Vong Tình có thể ngu xuẩn, có thể cảm xúc tan vỡ, thật là tất nhiên Chúng Tinh điện điện chủ ở chỗ này, liền sẽ không để cho hắn như thế không không chịu chết.

Ngay tại Cố Vong Tình đánh về phía kiếm liên thời điểm, Chúng Tinh điện điện chủ đúng là vẫn còn xuất thủ.

Hơn nữa, lần này, không có ở đây có bất kỳ ẩn dấu, đem toàn bộ thực lực bộc phát ra!

Trong tích tắc, Chúng Tinh điện điện chủ lộ ra bàn tay, liền trực tiếp đem Cố Vong Tình bắt lại, mang về.

Trước đó cho dù là cùng Bất Tử Thanh Vương thời điểm giao thủ, vị này Chúng Tinh điện điện chủ cũng đều vẫn có giữ lại, căn bản không có bộc lộ ra thực lực chân chính, có thể lúc này, đối mặt ngộ ra kiếm liên Bạch Nhạc, hắn nhưng lại không thể không toàn lực ứng phó.

Mặc dù còn không có khung ra Bán Thần Lĩnh Vực, nhưng Chúng Tinh điện điện chủ, nhưng cũng đã đồng dạng chạm tới lãnh vực này , thực lực cường hãn cực kỳ.

Oanh!

Kiếm liên đánh vào đối phương trên lòng bàn tay, tuôn ra một cổ khí tức kinh khủng, song phương đồng thời lui lại.

Có thể Cố Vong Tình lại đúng là vẫn còn được cứu trở về.

"Nghĩ như thế nào muốn ỷ đa số thắng sao?"

Hầu như ngay tại Chúng Tinh điện điện chủ xuất thủ đồng thời, Bất Tử Thanh Vương cũng lần nữa vung lên Thanh Vương Kiếm, hướng về đối phương công tới.

Đương nhiên, lần này Bất Tử Thanh Vương công kích tự nhiên là vô pháp rơi vào Chúng Tinh điện điện chủ trên người.

Chúng Tinh điện tới cao thủ cũng số lượng cũng không ít, coi như một đối một xuất thủ, không phải Bất Tử Thanh Vương đối thủ, có thể vây công dù sao vẫn là hội, trong khoảnh khắc, Bất Tử Thanh Vương liền bị những thứ này Chúng Tinh điện cao thủ ngăn trở.

Chỉ là, một câu kia ỷ đa số thắng lại phảng phất một cây gai, đâm vào Chúng Tinh điện tất cả mọi người trong cổ họng.

Không thể không nói, Cố Vong Tình cái này bại một lần, đối với Chúng Tinh điện sĩ khí đả kích không phải một điểm nửa điểm.

"Phốc!"

Ngay tại tất cả mọi người lực chú ý đều tại Bạch Nhạc cùng Bất Tử Thanh Vương trên người thời điểm, trong hư không đột nhiên lộ ra lau một cái màu mực ánh đao!

Phảng phất đã sớm đã tính toán tốt vị trí giống nhau, hoặc như là một loại khó diễn tả được vừa khớp!

Một đao này xuất hiện vị trí, vừa may ngay tại Chúng Tinh điện điện chủ cứu Cố Vong Tình hồi đường lui bên trên, hơn nữa, vừa vặn cắm ở Chúng Tinh điện điện chủ xuất thủ bức lui Bạch Nhạc, lực cũ đã hết, lực mới chưa sinh trong nháy mắt.

Một đao này uy lực cũng không tính quá mạnh, khả thi mấu chốt lại kẹt quá mức hoàn mỹ.

Cho dù là lấy Chúng Tinh điện điện chủ thực lực, cũng căn bản không thể tới kịp phản ứng kịp.

Tối trọng yếu là, một đao này, cũng không phải là chém về phía Chúng Tinh điện điện chủ, mà là thẳng đến Cố Vong Tình cổ họng yếu hại mà đi.

Chúng Tinh điện điện chủ hạng nhân vật này thực lực quá mạnh, cho dù là đã kẹt một cái hoàn mỹ nhất thời cơ xuất thủ, có thể tưởng tượng chặn đánh giết, thậm chí là trọng thương hắn, đều cơ hồ là kiện không có khả năng sự tình, tối đa cũng bất quá là nhường hắn ăn thêm một chút thiệt thòi nhỏ mà thôi!

Thật là một khi nhằm vào cảm xúc đã tan vỡ, bị mạnh mẽ cứu trở về Cố Vong Tình thời điểm, một đao kia, liền không thể nghi ngờ tồn tại uy hiếp trí mạng.

Dạ Nhận!

Có thể đem khí tức ẩn nấp hoàn mỹ như vậy, lại cắm ở hoàn mỹ nhất thời cơ xuất thủ, cũng chỉ có thể là Dạ Nhận.

Cứ việc vô luận là Chúng Tinh điện điện chủ vẫn là Cố Vong Tình bản thân, đều biết Dạ Nhận có thủ đoạn đánh lén, nhưng lại cũng căn bản không nghĩ tới, đối phương vậy mà lại ở vào thời điểm này xuất thủ!

Chính như trước đó khinh thị Bất Tử Thanh Vương một dạng!

Từ trong xương, trên thực tế, đối phương sẽ không có quá trọng thị Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận.

Chỉ có như vậy khinh thị, cũng không nghi ngờ làm cho đối phương ăn đủ vị đắng!

Một đao này, liền giống như tử thần ôm hôn một dạng, trong nháy mắt đem Cố Vong Tình bức đến kề cận cái chết.

Có thể Chúng Tinh điện nội tình lại như cũ không phải ngoại nhân có khả năng tưởng tượng.

Ngay tại cái kia như mực ánh đao gần hướng về Cố Vong Tình cổ thời khắc, Chúng Tinh Thần Kiếm chợt lộ ra lau một cái kiếm quang, tại cực kỳ nguy cấp ở giữa, đem cái này một đao ngăn cản một chút!

Thần kiếm hộ chủ!

Đối mặt kiếm liên thời điểm, cho dù là Chúng Tinh Thần Kiếm cũng rất khó đưa đến tác dụng gì, thật là đối mặt Dạ Nhận đánh lén, Chúng Tinh Thần Kiếm lực lượng nhưng là đủ để ngăn lại.

Chỉ nghe keng một tiếng, Dạ Nhận đao phong liền chợt bị Chúng Tinh Thần Kiếm văng ra.

Chỉ là, dù vậy, một đao này cũng không phải hoàn toàn không có hiệu quả.

Đao phong mặc dù bị bắn ra, thật là đao khí lại cuối cùng vô pháp tại vội vàng ở giữa triệt để hóa giải, Cố Vong Tình trong cổ, y nguyên vẫn là lưu lại một đạo có thể thấy rõ ràng vết máu.

"Bọn chuột nhắt, cút ngay cho ta!"

Cho dù là Chúng Tinh điện điện chủ, giờ khắc này cũng không khỏi bị sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người!

Nếu như không phải là hắn có dự kiến trước đem Chúng Tinh Thần Kiếm cho Cố Vong Tình, nếu như không phải là Dạ Nhận thực lực, đúng là vẫn còn kém một đường, một đao này, liền đủ để chém giết Cố Vong Tình.

Bây giờ Cố Vong Tình cũng không có mặt khác một tôn hóa thân có thể hi sinh.

Một khi thân thể bị trảm, cho dù là thần hồn có thể chạy đi, cũng liền đoạn Đại Đạo Chi Lộ.

Huống chi, đối phương trong tay đao phong cũng hiển nhiên có quỷ dị, nếu thật là bị chém trúng, cho dù là thần hồn cũng chưa chắc nhất định có thể đủ chạy thoát.

Cố Vong Tình đối với Chúng Tinh điện mà nói, thực sự quá trọng yếu.

Có thể nói là toàn bộ trong kế hoạch tối trọng yếu một vòng, một khi chết ở đối phương trong tay, hậu quả đơn giản là tính hủy diệt.

Cũng may, mặc dù hung hiểm, cái này lại đúng là vẫn còn ngăn cản hạ xuống.

Thẳng đến Chúng Tinh điện điện chủ phản ứng kịp, một kích xuất thủ, đem Dạ Nhận bức lui, người chung quanh, mới rốt cục ý thức được phát sinh cái gì, trong đám người, nhất thời phát sinh cái này một tràng thốt lên thanh âm.

Mặc dù bị đối phương hóa giải sát chiêu, có thể Dạ Nhận sắc mặt lại như cũ bình tĩnh, căn bản nhìn không ra cái gì vui giận tới.

"Bất quá là một cái phế vật mà thôi, cứu trở về, thì có ích lợi gì?"

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng châm chọc nói.

Cứ việc Bạch Nhạc trong lòng mình rành mạch từng câu, sự thực cũng không phải như vậy, nhưng cái này lời nói lại nhất định muốn nói như thế, bởi vì mặc dù đánh bại Cố Vong Tình, bây giờ nguy cơ cũng còn xa không có quá khứ, hắn nhất định muốn nhờ vào đó tiếp tục đả kích Chúng Tinh điện sĩ khí, mới có thể tranh ra một chút hi vọng sống tới.

Phải biết, bây giờ bọn hắn muốn đối phó, cũng không phải là Cố Vong Tình, cũng không phải Chúng Tinh điện điện chủ, mà là toàn bộ Chúng Tinh điện, thậm chí là. . . Toàn bộ thiên hạ!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1261: Chống lại

"Một đời dài đằng đẵng, nhất thời được mất đây tính toán là cái gì?"

Lắc đầu, Chúng Tinh điện điện chủ cảm xúc đã bình phục lại, hạng nhân vật này một khi khôi phục lý trí, liền tuyệt đối là đáng sợ nhất đối thủ.

Nguyên bản bởi vì Cố Vong Tình cái này bại một lần, xung quanh xác thực có rất nhiều người trong lòng đều giao động, thậm chí Chúng Tinh điện cao thủ, cũng có rất nhiều sản sinh một loại thất lạc cùng tan vỡ cảm giác.

Có thể Chúng Tinh điện điện chủ liền một câu nói như vậy, liền hóa giải rất nhiều người trong lòng bất an.

Đúng vậy a, so với việc một đời mà nói, nhất thời được mất liền có vẻ không đáng giá nhắc tới.

Cố Vong Tình thật là không tầm thường thiên tài, nhưng vô luận dạng người, cũng không khả năng một đời không nhận nửa điểm thất bại, đối mặt Bạch Nhạc bại, cũng không tính mất mặt.

Không ai dám nói, lần tiếp theo giao thủ, thắng người, vẫn như cũ lại là Bạch Nhạc.

Quan trọng hơn là. . . Bạch Nhạc còn có ngày mai sao?

Bàn tay nhẹ nhàng vung lên, trong nháy mắt, xung quanh Chúng Tinh điện cao thủ nhất thời xúm lại, khí cơ trực tiếp đem Bạch Nhạc bọn hắn khóa kín tại bên trong.

"Bạch Nhạc, ngươi không cần tà thuyết mê hoặc người khác! Ngươi mới

là Tử Vi Đế Tinh, đưa tới vạn năm đại kiếp nạn, hôm nay ta Chúng Tinh điện, liền muốn thay trời hành đạo, vì thiên hạ thương sinh, trảm ngươi thủ cấp, tế bái thần linh!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Chúng Tinh điện điện chủ trầm giọng mắng.

"Hiện tại muốn giết ta, không chê quá trễ sao?"

Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc khóe miệng hiện lên một nụ cười lạnh lùng, khinh thường đùa cợt nói.

Ngay từ đầu thời điểm, nếu như Chúng Tinh điện cái gì không hỏi, cái gì đều mặc kệ trực tiếp lên đây vây công, Bạch Nhạc tu vi chưa từng đột phá, xác thực không có bất kỳ biện pháp nào.

Nhưng hôm nay, tu vi cùng cảnh giới song song sau khi đột phá, Bạch Nhạc nhưng là lòng tin tăng vọt.

Loại tình huống này, trừ phi vị quốc sư kia tự mình xuất thủ, bằng không, Chúng Tinh điện liền căn bản ngăn không được hắn.

Đừng xem tựa hồ chỉ là đột phá như thế nửa bước, có thể bên trong hàm nghĩa cũng tuyệt đối là cách biệt một trời.

"Ngươi nếu muốn đi, hôm nay có thể chưa chắc ngăn được! Có thể các ngươi, chung quy sẽ không người người đều có thể toàn thân trở ra a?"

Không chút nào để ý Bạch Nhạc trào phúng, Chúng Tinh điện điện chủ nhàn nhạt mở miệng nói: "Còn có những thứ này từ nghịch người. . . Lại có bao nhiêu người có thể đủ chạy trốn?"

Từ vừa mới bắt đầu đem Bạch Nhạc đưa tới thời điểm, trong lòng hắn cũng rất rõ ràng, không có Tân Gia Minh phối hợp, một khi Bạch Nhạc

muốn chạy trốn, là rất khó cản lại.

Không nói đến Bạch Nhạc thực lực bản thân lần này lại làm ra đột phá.

Chỉ bằng Bạch Nhạc bên người có cái kia một cái bạch long tại, cũng đã đủ để cho Bạch Nhạc tiến thối như thường.

Bất quá, chính như Bạch Nhạc biết rõ gặp nguy hiểm cũng nhất định muốn tới một dạng, công chỗ tất cứu, mới là mấu chốt nhất.

Bất Tử Thanh Vương, Dạ Nhận, đều đã lộ diện, còn có những cái kia đã bị Bất Tử Thanh Vương nói với người, những người này luôn không khả năng đều ngồi vào Bạch Nhạc trên lưng đào tẩu a?

Hướng nói đơn giản, đây là gạt bỏ cánh chim!

Đền đáp lại tạp thuyết, một khi Bạch Nhạc vứt bỏ những người này, như vậy trước đó khổ tâm xây dựng tất cả liền đều không có bất kỳ ý nghĩa gì, từ đó về sau, tuyệt đối sẽ không lại có bất cứ người nào dám tin tưởng Bạch Nhạc.

Kể từ đó, cho dù là nhường Bạch Nhạc trốn, cũng bất quá là nhường hắn sống lâu như vậy mấy ngày mà thôi, căn bản ảnh hưởng không đại cục.

Thắng bại được mất, cũng bất quá cũng chỉ tại trong chốc lát.

Đây cũng là đại thế nghiền ép, không cần tính toán nhất thời một chỗ thắng bại, mà là đứng ở toàn cục góc độ, từ một cái tầng thứ cao hơn tới giải quyết vấn đề.

"Giết!"

Căn bản không có ý định cho thêm Bạch Nhạc bất luận cái gì thở dốc thời gian, cổ tay đột nhiên ép xuống, trong nháy mắt, những thứ này

Chúng Tinh điện cao thủ, liền đồng loạt ra tay, hướng về Bạch Nhạc cùng Bất Tử Thanh Vương bọn hắn giết đi qua.

"Giết!"

Không có chút nào tránh lui ý tứ, trong tay Thanh Vương Kiếm chặn lại, Bất Tử Thanh Vương hung hãn phản kích, sát ý trùng tiêu.

Bất luận Chúng Tinh điện điện chủ nói như thế nào, trước đó Cố Vong Tình cùng Bạch Nhạc trận chiến kia, vẫn là tạo thành phi thường lớn ảnh hưởng, nguyên bản tại Thanh Vương phủ bên này, còn có chút đung đưa không ngừng người, cũng đều hung hãn xuất thủ, theo Bất Tử Thanh Vương một chỗ giết tới.

Mặc dù ở về số người, vẫn như cũ ở vào tuyệt đối trên tình thế xấu, có thể phàm là có thể bị Bất Tử Thanh Vương mượn hơi, cũng đều là cao thủ, khung hung tính một khi bị đánh ra đến, thật đúng là có thể đánh ra một cổ khí thế tới.

Ngay tại lúc đó, xung quanh xem náo nhiệt trong đám người, cũng đồng dạng tuôn ra một hồi tiếng kêu.

Dạ Nhận từ Cực Tây Chi Địa đi ra, cũng không phải là độc thân một thân , đồng dạng không liên lạc được thiếu cao thủ, Dạ Nhận lộ diện một cái, những người này cũng liền đi theo xung phong liều chết đi ra.

Kể từ đó, tràng diện nhất thời liền có vẻ hơi hỗn loạn lên.

"Muốn chết!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Chúng Tinh điện điện chủ lạnh rên một tiếng, xuất thủ lần nữa, trực tiếp hướng về Bất Tử Thanh Vương nắm tới.

Dưới loại cục diện này, giết chết Bạch Nhạc tự nhiên là tốt nhất phương

thức giải quyết.

Thật là, Bạch Nhạc thực lực, tất cả mọi người chứng kiến, cho dù là vị này Chúng Tinh điện điện chủ, cũng căn bản không có gì phần thắng, cùng như vậy, ngược lại vẫn không bằng thẳng thắn bỏ Bạch Nhạc, tập trung lực lượng trước giết chết Bất Tử Thanh Vương lập uy tới thực tế.

Huống chi, trước đó Chúng Tinh điện điện chủ liền từng cùng Bất Tử Thanh Vương từng có một lần giao thủ, chỉ là bởi vì sơ suất, ngược lại ăn một ít thua thiệt, bây giờ xuất thủ lần nữa, nhưng là muốn đem vứt bỏ mặt mũi triệt để tìm trở về.

"Vù vù!"

Ngay tại Chúng Tinh điện điện chủ xuất thủ trong nháy mắt, vẻ lạnh như băng kiếm quang chợt xé rách trường không, trực tiếp rơi xuống.

"Hàn Tinh!"

Thậm chí không cần quay đầu, Chúng Tinh điện điện chủ cũng đã nhận ra người thân phận.

Thấy rõ ràng Hàn Tinh trong nháy mắt, đoàn người nhất thời lần nữa vỡ tổ.

Hàn Tinh thân phận có thể cùng Bạch Nhạc bọn hắn khác biệt, xem náo nhiệt người, có thể chưa chắc đối Bạch Nhạc bọn hắn có nhiều quen thuộc, tuy nhiên lại tuyệt đối không có khả năng không biết Hàn Tinh.

Mấu chốt nhất đúng, ai cũng biết Hàn Tinh đại biểu vẫn luôn là Giang Nhược Hư!

Bây giờ Hàn Tinh hung hãn hướng Chúng Tinh điện điện chủ ra tay, chẳng lẽ có nghĩa là Giang Nhược Hư cùng Chúng Tinh điện quyết liệt

sao?

"Ngươi đại biểu không người trong thiên hạ! Chúng Tinh điện tại trên tay ngươi đã lâm vào ngã rẽ!"

Kiếm trong tay hơi hơi giơ lên, chỉ phía xa Chúng Tinh điện điện chủ, Hàn Tinh trầm giọng mở miệng nói.

"Điện chủ, chuyện này rất phức tạp, bên trong đúng sai, chỉ sợ không phải trong thời gian ngắn có thể nói rõ ràng, ta Quan Lan vẫn tin tưởng Giang tiên sinh, chuyện này. . . Không tốt như thế võ đoán quyết định!"

Ngay tại lúc đó, Quan Lan cao thủ cũng đến, mặc dù không có theo xuất thủ, nhưng lại cũng ở bên cạnh cho thấy thái độ.

Đương nhiên, cũng không phải là sở hữu Quan Lan cao thủ đều đến, bây giờ chạy tới, tối đa bất quá ba, bốn phần mười, bất quá, dù vậy, cũng đã là một cổ không thể coi thường lực lượng.

Cho đến giờ phút này, Bạch Nhạc trong lòng mới rốt cục thở phào một cái.

Mặc dù có chút gian nan, nhưng vẫn là dựa theo kế hoạch, hoàn thành sở hữu bố trí.

Quan Lan cao thủ đến, liền có nghĩa là, bây giờ bọn hắn chân chính đã có cùng Chúng Tinh điện đàm phán tư cách.

Mặc dù thật đến xấu nhất cấp độ, không dám nói đánh bại Chúng Tinh điện, có thể chí ít thoát thân vẫn có niềm tin.

"Hàn Tinh, ngươi tự ý làm ra loại này quyết định. . . Sợ là muốn đem Giang tiên sinh một đời anh minh chôn vùi!"

Sắc mặt có chút khó coi, Chúng Tinh điện điện chủ cơ hồ là mỗi chữ mỗi câu mở miệng nói.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1262: Hoàng tước tại hậu

"Ta tự nhiên không có tư cách thay thế tiên sinh làm quyết định."

Lắc đầu, Hàn Tinh bình tĩnh hồi đáp nói: "Quan Lan bằng hữu hỗ trợ, là tin tưởng tiên sinh phán đoán cùng nhân phẩm, cùng ta làm quyết định gì không quan hệ! Huống chi, có hay không chôn vùi một đời anh danh cũng không phải ngươi muốn nói."

Dừng một cái, Hàn Tinh tiếp tục nói: "Điện chủ mặc dù chấp chưởng Chúng Tinh điện, thật là, cho là thật có thể đại biểu Chúng Tinh điện sao? Ngươi nói Bạch Nhạc tà thuyết mê hoặc người khác, nhưng nếu là ngươi lời nói dối bị vạch trần. . . Lại còn có mấy người hội ủng hộ ngươi?"

"Nói bậy!"

Khóe miệng treo lên một nụ cười lạnh lùng, Chúng Tinh điện điện chủ khinh thường mắng.

"Thị phi công đạo, tự có đúng sai! Giả thật không, thật cũng giả không." Nhìn đối phương, Hàn Tinh bình tĩnh mở miệng nói: "Quan Lan bằng hữu không phải người ngu, những thứ này nguyện ý giúp trợ Bạch Nhạc bằng hữu, cũng không phải người ngu, nếu không có Bạch Nhạc bọn hắn nói có thể là thật, lại có thể nhường nhiều người như vậy xuất thủ tương trợ."

". . ."

Giờ khắc này, Chúng Tinh điện điện chủ cũng không khỏi có chút nghẹn lời.

Tình huống cùng trong tưởng tượng, đã có một ít xuất nhập, hắn mặc dù đoán được Bạch Nhạc tất nhiên sẽ liên hệ một số người, nhưng lại cũng hoàn toàn không nghĩ tới dĩ nhiên thật có nhiều người như vậy tin tưởng Bạch Nhạc.

Còn có trước đó, Cố Vong Tình cái kia bại một lần!

Cho dù là hắn, không thừa nhận cũng không được, bây giờ cục diện đã có một ít không khống chế được dấu hiệu.

"Điện chủ, chuyện này vẫn là bàn bạc kỹ hơn đi, chúng ta có thể ngồi xuống tới hảo hảo đàm luận."

Đinh lão chậm rãi từ trong đám người đi tới, chậm rãi mở miệng nói.

"Bạch Nhạc cũng coi như cùng ta có chút nhân quả, ta liền cậy già lên mặt, làm cái hòa sự lão, như thế nào?"

Bất Nhị Thần Kiếm danh động thiên hạ, Đinh lão bản thân liền là cực kỳ mạnh mẽ cao thủ, bây giờ lại vào Quan Lan, lấy thân phận của hắn bằng lòng đứng ra gánh cái này can hệ, liền thật có hóa giải ân oán tư cách.

Nếu như tình huống bình thường xuống, Chúng Tinh điện cũng tuyệt đối sẽ không đơn giản bác hạng nhân vật này mặt mũi.

Nhưng hôm nay lại không được!

Tới mức này, đã không có gì đường lui.

Hôm nay hắn vừa lui dễ dàng, nhưng lại sẽ cho tất cả mọi người một dạng gì cảm giác, cái kia chính là, Bạch Nhạc bọn hắn chưa chắc là sai một phương.

Lúc này mới bao lâu thời điểm a, Bạch Nhạc bọn hắn liền mượn hơi

nhiều cao thủ như vậy, cùng Chúng Tinh điện chống lại.

Giả sử cho thêm Bạch Nhạc một thời gian ngắn, thiên hạ này tình thế, lại hội hỗn loạn thành bộ dáng gì nữa.

Mấu chốt nhất đúng, không có bất kỳ người nào so với hắn rõ ràng hơn, Bạch Nhạc bọn hắn nói, hầu như toàn bộ đều là tình hình thực tế!

"Đinh lão, không phải ta không nể mặt ngươi, vạn năm đại kiếp nạn can hệ trọng đại, quan hệ đến thiên hạ thương sinh an nguy, việc này ta tuyệt sẽ không cùng bất luận kẻ nào thỏa hiệp!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lãnh mang, Chúng Tinh điện điện chủ như đinh đóng cột hồi đáp nói.

". . ."

Trả lời như vậy, không chỉ Đinh lão thật không ngờ, tất cả mọi người tại chỗ đều không nghĩ đến.

Đây là thật muốn không chết không thôi a?

Bây giờ dưới loại cục diện này, giả sử Chúng Tinh điện kiên trì còn muốn giết Bạch Nhạc, một trận đại chiến liền không thể tránh, không biết nhiều ít cao thủ hội chết ở chỗ này, mặc dù Chúng Tinh điện có thể thủ thắng, cũng nhất định là thắng thảm.

Nhưng dù cho như thế, vị này Chúng Tinh điện điện chủ vẫn là dốc hết sức kiên trì, không chịu làm chút nào nhượng bộ, cái này cũng không khỏi quá bá đạo a?

"Vậy liền đánh đi, mở miệng vô lực, chỉ có kiếm trong tay mới là đạo lý."

Nhếch môi cười một chút, Bất Tử Thanh Vương đạm nhiên mở miệng nói.

Oanh!

Trong tích tắc, Bất Tử Thanh Vương liền đã giành trước xuất thủ, lần nữa hướng về Chúng Tinh điện điện chủ giết đi qua.

"Bắt giặc bắt vua, tất cả mọi người đồng loạt ra tay, bắt hắn lại, sinh tử chớ luận!"

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, lành lạnh mở miệng nói.

Hoà đàm vô vọng, vậy liền tự nhiên chỉ có giết chóc một đường!

Bạch Nhạc cũng không muốn chiến tranh khuếch đại, như vậy phương thức tốt nhất, tự nhiên chính là giết chết vị này Chúng Tinh điện điện chủ, thậm chí là thừa dịp hôm nay cơ hội này, đem Cố Vong Tình cũng một chỗ chém giết!

Kể từ đó, vô luận Tân Gia Minh có nguyện ý hay không, nhất định phải phản hồi Chúng Tinh điện chủ trì đại cuộc.

Tương đối mà nói, Bạch Nhạc đối với Tân Gia Minh vẫn là tương đối quen thuộc, cùng đối phương tới đàm luận, hiển nhiên mạnh hơn nhiều.

Bạch Nhạc bản thân liền là quả quyết sát phạt chi nhân, một khi làm ra quyết định, liền sẽ lại không có chút nào do dự.

Nghịch Ma Kiếm tới tay, trong nháy mắt liền dẫn lên lau một cái chói mắt tử mang, hung hãn thẳng hướng Chúng Tinh điện điện chủ!

Giết! Giết! Giết!

Trong lúc nhất thời, toàn bộ xung quanh khắp nơi tràn ngập tiếng kêu, vô luận là có hay không nguyện ý, làm Chúng Tinh điện điện chủ cự tuyệt hoà giải, cuộc chiến đấu này cũng đã không thể tránh.

Hơn nữa, giết chóc loại chuyện như vậy, chỉ cần một khi mở đầu, liền lại rất khó ngăn chặn.

Không chỉ là Chúng Tinh điện cùng Bạch Nhạc bọn hắn tìm đến người, cũng không lâu lắm, cho dù là bên cạnh xem náo nhiệt người, cũng đồng dạng có không ít bị cuốn tiến đến.

Rất ngắn bất quá một nén nhang thời gian, liền chí ít chết hơn mười người, hơn nữa, từng cái đều có không tầm thường thực lực.

Hỗn loạn, hầu như đã trở thành lúc này duy nhất giọng chính!

Nhưng mà, nhưng không ai chú ý tới, phảng phất có một bàn tay vô hình, bao phủ tại toàn bộ chiến trường phía trên, mỗi người chết đi, phảng phất đều sẽ có một cổ lực lượng chậm rãi dung nhập một cái phương hướng.

"Phong!"

Người chết càng ngày càng nhiều, trong hư không, nhưng là đột nhiên vang lên một cái thanh âm quen thuộc!

Trong tích tắc, phảng phất có một cổ lực lượng kinh khủng ầm ầm nghiền ép mà đến!

Chỉ là lực lượng này nhằm vào lại cũng không là Bạch Nhạc bọn hắn bất kỳ một cái nào, mà là hướng về trong hoàng thành một tòa không tầm thường chút nào trong tửu lâu!

Ùng ùng!

Trong tích tắc, quán rượu kia ầm ầm nổ tung!

Lúc này mới hiển hiện ra một cái người quen biết ảnh!

"Thần Nữ!"

Thấy rõ đối phương trong nháy mắt, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Chúng Tinh điện điện chủ bọn hắn, tất cả mọi người không khỏi thốt nhiên biến sắc.

Lúc trước Cố Vong Tình truyền đến tin tức đúng, Thần Nữ cự tuyệt đến Bắc Vực hoàng thành đến, công bố chỉ có mang đi Bạch Nhạc đầu người, nàng mới có thể tin tưởng Chúng Tinh điện thành ý.

Có thể ai có thể nghĩ tới, Thần Nữ dĩ nhiên lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở nơi này.

"Quả nhiên là ngươi!"

Trong hư không, Tân Gia Minh thân ảnh cũng chậm rãi nổi lên, trên mặt lộ ra vẻ tức giận: "Thật quỷ dị thủ đoạn, vậy mà làm ta suýt nữa đều không có thể nhận thấy được, nếu không phải cảm giác được tử khí có chút quá nồng đậm, sợ là thật nếu để cho ngươi lừa bịp được."

Một trận chiến này, rút giây động rừng.

Vô luận là Tân Gia Minh vẫn là Thần Nữ, trên danh nghĩa đều biểu thị không tham dự một trận chiến này, nhưng lại đều không ngoại lệ, đều đuổi qua đây.

Chỉ là, cho dù là trước đó Bạch Nhạc bọn hắn giết lợi hại như vậy, hai vị này cũng chưa lộ diện.

Thẳng đến Tân Gia Minh nhận thấy được tử khí có chút quá nồng đậm, sinh ra lòng nghi ngờ dò xét tính xuất thủ, lúc này mới đánh vỡ Thần Nữ ngụy trang, đem đối phương bức ra.

"Ngươi thật đúng là âm hồn bất tán!"

Lạnh lùng liếc Tân Gia Minh một dạng, Thần Nữ nhàn nhạt mở miệng nói.

Như là đã bại lộ hành tích, Thần Nữ đơn giản cũng căn bản không che giấu nữa, trong tích tắc, xung quanh tử khí điên cuồng hướng về Thần Nữ vị trí vọt tới!

Những người này giết chóc, đối với Thần Nữ mà nói, liền là lấy không bao giờ hết lực lượng , mặc cho nàng thôn phệ.

Nếu không phải Tân Gia Minh nhận thấy được nàng tồn tại, đợi được một trận chiến này kết thúc, nàng liền có thể khôi phục lại cùng Tân Gia Minh đánh một trận trước đó thực lực, đủ để quét ngang tất cả.

Bọ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu!

Bốc lên Bạch Nhạc bọn họ cùng Chúng Tinh điện một trận chiến này, mà Thần Nữ mới là chung kết tất cả hoàng tước.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1263: Cược một trận

"Chưa nói tới âm hồn bất tán, chỉ là tận ta trách nhiệm mà thôi! Ta vốn tưởng rằng sẽ không như thế nhanh sẽ cùng ngươi giao thủ. . . Có thể hiện tại xem ra, tựa hồ không phải do ta."

Thở dài một tiếng, Tân Gia Minh chậm rãi nói rằng.

Cùng Thần Nữ trận chiến kia, Thần Nữ tuy tiêu hao đại lượng lực lượng, thế cho nên thực lực giảm xuống rất nhiều, nhưng hắn nhưng cũng đồng dạng thương thế chưa hồi phục.

Đây cũng là trước đó hắn cũng không có nhúng tay Bạch Nhạc cùng Chúng Tinh điện xung đột một trong những nguyên nhân.

Tại tất cả mọi người trong phán đoán, Thần Nữ như là đã chiếm giữ Tích Vân sơn, như vậy một trận chiến này không lộ diện mới là đương nhiên lựa chọn, nhưng lại thật không ngờ, Thần Nữ lại còn là giấu diếm được tất cả mọi người chạy tới nơi này.

"Ngươi không phải đối thủ của ta."

Nhìn lấy Tân Gia Minh, Thần Nữ bình tĩnh hồi đáp nói: "Lần này lại xuất thủ, ngươi sẽ chết."

Thần Nữ giọng nói rất bình thản, tựa hồ cũng không mang bất kỳ tâm tình gì, nhưng mà, vô luận là Tân Gia Minh vẫn là Bạch Nhạc bọn hắn, đều có thể cảm nhận được Thần Nữ những lời này bên trong nghiêm túc.

Nàng cũng không phải là tại uy nghiêm đe doạ, mà là tại trần thuật một sự thật.

"Người chỉ có một lần chết."

Đối cái này Tân Gia Minh cũng đồng dạng không có biểu hiện ra cái gì sợ hãi đến, sắc mặt bình tĩnh: "Chỉ cần có thể kết thúc ta ứng với tẫn trách đảm nhiệm, mặc dù chết, lại có gì có thể tiếc?"

"Ngu xuẩn!"

Thần Nữ lạnh lùng mở miệng nói.

Nàng cũng không cho rằng Tân Gia Minh là ở hồ lộng nàng, vừa vặn tương phản, chính là bởi vì tin tưởng Tân Gia Minh nói tới là thật, nàng mới càng phát phẫn nộ.

Bởi vì một khi cùng Tân Gia Minh lần nữa động thủ, Tân Gia Minh tuy sẽ chết, có ở loại này cường địch hoàn tý phía dưới, nàng cũng đồng dạng đừng nghĩ có kết cục tốt, dùng đầu ngón chân muốn cũng có thể minh bạch, đợi được nàng cùng Tân Gia Minh đánh đến lưỡng bại câu thương, Bạch Nhạc sẽ như thế nào đi ra ở giữa tiện nghi.

"Luôn có một ít chuyện ngu xuẩn, là cần phải có người làm."

Giang tay ra, Tân Gia Minh không để bụng hồi đáp nói: "Thần Nữ tất nhiên dám độc thân đến đây, trong lòng liền phải có cái này chuẩn bị mới là."

"Tân trưởng lão!"

Mắt thấy Tân Gia Minh cùng Thần Nữ liền muốn đàm phán không thành, Chúng Tinh điện điện chủ vội vã ngắt lời nói.

"Việc này có thể đặt sau đó mới nghị, hôm nay nhất vấn đề mấu chốt là Bạch Nhạc! Ta cho rằng, vô luận có chuyện gì, chúng ta cũng nên đặt ở diệt trừ cái này vạn năm đại kiếp nạn sau đó, sẽ đi thương nghị! Thần

Nữ, ngươi nghĩ sao?"

Ngoại nhân nghe không ra hắn trong lời này ý tứ, thật là Tân Gia Minh cùng Thần Nữ lại cũng không có thể nghe không rõ.

Ánh mắt hơi hơi chút ngưng, dù cho là Thần Nữ giờ khắc này cũng không khỏi trầm mặc xuống.

Nàng khinh thường cùng Chúng Tinh điện làm cái gì hợp tác, có thể dưới loại cục diện này, nếu là có thể trước hết giết Bạch Nhạc, nhưng cũng không có gì không tốt.

Ngược lại không cần nàng xuất thủ, nhìn lấy Chúng Tinh điện cùng Bạch Nhạc liều mạng liền tốt, không có chút nào gánh nặng trong lòng.

Chỉ là, Chúng Tinh điện điện chủ làm thế nào cũng không nghĩ đến, ngay tại hắn thoại âm rơi xuống đồng thời, Tân Gia Minh như điện ánh mắt cũng đã rơi xuống, đồng thời lại không có chừa cho hắn một tia mặt mũi, một tấm miệng liền trực tiếp hận trở về.

"Trịnh Hành, thu hồi ngươi điểm tiểu tâm tư kia! Đã đến bực này sống còn thời khắc, ngươi trong đầu, muốn y nguyên vẫn là chính mình quyền lợi. . . Lại để cho ta nghe đến lời như vậy, ta cái thứ nhất liền xuất thủ trảm ngươi!"

Vù vù!

Trong nháy mắt, toàn bộ trên trận tất cả mọi người nhất thời vỡ tổ, lại nhìn về phía Chúng Tinh điện trong điện trong ánh mắt, cũng đã tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Cho dù là Chúng Tinh điện người, giờ khắc này cũng không khỏi có chút chần chờ.

Trước đó Bạch Nhạc nói cái gì, bọn hắn có thể không tin, thật là Tân Gia Minh lại không giống nhau!

Phải biết, cho tới nay Tân Gia Minh đều lấy quốc sư thân phận ở Quan Tinh đài, cũng không quản tất cả tục sự, về Chúng Tinh điện trong chuyện, càng là chưa từng có nói qua nửa câu phản đối lời nói.

Nhưng hôm nay, hắn lại một điểm mặt mũi đều không lưu, trực tiếp liền đem Chúng Tinh điện điện chủ hận trở về, đây quả thực là căn bản không có khả năng tưởng tượng sự tình!

Trong nháy mắt, nhiều người trong đầu, không khỏi hiện lên một cái đáng sợ ý niệm trong đầu.

Chẳng lẽ, Bạch Nhạc nói mới là nói thật hay sao?

Chúng Tinh điện điện chủ trên mặt có chút khó chịu, nhưng hắn lại cuối cùng không phải thường nhân, điều tiết cảm xúc năng lực, xa hơn không phải thường nhân có khả năng tưởng tượng.

Cho dù là ném lớn như vậy một cái khuôn mặt, hắn cũng y nguyên vẫn là đem cảm xúc khống chế lại.

"Tân trưởng lão, ngươi có ngươi dự định, ta tự nhiên cũng có ta kế hoạch, không đến cuối cùng một khắc. . . Ai lại dám nói, ai là đối?"

Lời nói này rất có đạo lý, cho dù là Tân Gia Minh cũng không có phản bác nữa.

Thật trong lòng hắn mơ hồ là minh bạch vị này Chúng Tinh điện điện chủ tâm tư, chỉ là rất nói nhiều, là không tốt truyền ra khỏi miệng.

Đương nhiên, hắn đương nhiên cũng sẽ không tiếp nhận đối phương giải thích.

Xoay người sang chỗ khác, không tiếp tục để ý đối phương, Tân Gia Minh nhìn về phía Thần Nữ, lần nữa mở miệng nói: "Ra tay đi, hôm nay ngươi ta ở giữa, tóm lại là muốn phân một cái sinh tử!"

"Chậm đã!"

Cũng ngay lúc đó, Bạch Nhạc đột nhiên chen lời nói.

Tân Gia Minh cùng Thần Nữ động thủ, vốn là không liên quan Bạch Nhạc sự tình, thậm chí nếu như Tân Gia Minh có thể trọng thương Thần Nữ, đối hắn mà nói, ngược lại là một chuyện tốt.

Thật là, rất nhiều chuyện thật xấu, lại cũng không có thể chỉ từ nhất thời được mất lên đây phán đoán.

Một khi Tân Gia Minh cùng Thần Nữ động tay, vô luận kết quả như thế nào, Tân Gia Minh chỉ sợ đều sẽ chết.

Vị này đã là hôm nay thiên hạ, duy nhất một cái có thể kiềm chế ảnh hưởng Chúng Tinh điện người.

Nếu như hắn có thể đủ cùng Thần Nữ đồng quy vu tận cũng liền thôi, có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng rất rõ ràng, đây cơ hồ là không thực tế.

Thần Nữ nhân vật như vậy, ngươi thừa dịp nàng trạng thái không tốt, nhất thời chiếm vài phần tiện nghi không khó, thật là muốn chém giết nhưng là khó như lên trời.

Một khi nhường Thần Nữ lần nữa thoát thân, ít như vậy Tân Gia Minh, Chúng Tinh điện chỉ sợ càng biết không kiêng nể gì cả hạ sát thủ.

Đến lúc đó, còn muốn ngăn trở Chúng Tinh điện công kích, cũng liền không dễ dàng như vậy.

Một khi nhường Thần Nữ lần nữa khôi phục lại, liền thật chỉ có một con đường chết.

"Ngươi nghĩ thế nào?"

Lạnh lùng liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Thần Nữ lạnh giọng hỏi.

"Thần Nữ, lưỡng bại câu thương đối ai cũng không có lợi, ta ngược lại là có một cái đề nghị."

Nhìn lấy Thần Nữ, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng: "Đem Chúng Tinh Thần Vực một lần nữa mở ra đi, bả Giang tiên sinh phóng xuất, chuyện hôm nay, liền lúc đó bỏ qua."

"Không có khả năng!"

Không chút suy nghĩ, Thần Nữ một ngụm liền trực tiếp cự tuyệt.

"Một mạng đổi một mạng, Giang Nhược Hư tất nhiên muốn cứu ngươi, liền nhất định phải dùng chính hắn mệnh đi đổi!"

Nhưng mà, nghe được Thần Nữ lời nói, Bạch Nhạc không những không buồn, khóe miệng ngược lại tràn ra vẻ tươi cười: "Ngươi quả nhiên tùy thời có thể mở lại Chúng Tinh Thần Vực!"

Bạch Nhạc đương nhiên biết rõ, Giang Nhược Hư bị đặt ở trong quan tài đồng, tình huống bình thường hạ là căn bản không có khả năng thoát thân, cho dù là Thần Nữ thật muốn thả hắn ra cũng không khả năng!

Một mạng đổi một mạng!

Chỉ cần Chúng Thần Mộ Địa cấm chế không thể triệt để bài trừ, thì nhất định phải có người bị trấn áp tại Chúng Thần Mộ Địa phía dưới, Giang

Nhược Hư không chết, liền nhất định muốn có người khác chết!

Nhường Thần Nữ thả Giang Nhược Hư đi ra, nhất định chính là để cho nàng chính mình lại đi bả Giang Nhược Hư thay đi ra, nàng làm sao có thể bằng lòng.

Có thể Bạch Nhạc sở dĩ lái như vậy miệng, chính là vì thăm dò miệng gió.

Từ Thần Nữ hồi đáp bên trong, Bạch Nhạc liền đã được đến muốn đáp án.

Chỉ cần Thần Nữ có thể tùy thời mở ra Chúng Tinh Thần Vực, như vậy chuyện này, liền vẫn như cũ có xê dịch chỗ trống.

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Thần Nữ cũng ý thức được bị Bạch Nhạc moi ra nói tới, bất quá nàng nhưng cũng vẫn như cũ không để ý.

"Phải thì như thế nào?"

Cười lạnh một tiếng, Thần Nữ khinh thường nói rằng: "Thế nào, chẳng lẽ ngươi cho rằng, bằng các ngươi là có thể buộc ta đi vào khuôn khổ hay sao?"

"Cầu phú quý trong nguy hiểm!"

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc tùy ý nói rằng: "Huống chi, ngươi không nên tới. . . Ngươi đến, cũng đã bại lộ ngươi lớn nhất kẽ hở!"

"Ngươi thời gian đã không nhiều lắm đâu?"

Ngấc đầu lên, Bạch Nhạc lạnh lùng hỏi ngược lại.

"Chê cười! Thực lực ta chỉ biết khôi phục càng ngày càng nhiều, mà các ngươi lại tiến cảnh thong thả, vĩnh viễn không có bước ra một bước kia cơ hội, ta có gì có thể sốt ruột?"

Thần Nữ khinh thường phản bác.

"Vậy cũng chưa chắc!"

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói: "Nguyên bản ta vẫn luôn không nghĩ minh bạch, nhưng hôm nay ở chỗ này chứng kiến ngươi, nhưng là nhắc nhở ta."

"Nếu là ngươi thật không chút nào sốt ruột, trước đây từ Chúng Tinh Thần Vực đi ra, liền chưa chắc sẽ gấp gáp như vậy đại khai sát giới, thậm chí là trực tiếp đánh tới Chúng Tinh điện đi." Nhìn lấy Thần Nữ, Bạch Nhạc thẳng thắng nói, "Tích Vân sơn sự tình, đã nói rõ, ngươi không phải sẽ không hoặc là khinh thường dùng thủ đoạn."

"Ngươi nếu thật không nóng lòng, chỉ cần chờ tại Tích Vân sơn, chờ ta cùng Chúng Tinh điện lưỡng bại câu thương đã đủ, hà tất mạo hiểm đến đây!"

"Ta vừa mới thăm dò, để ngươi thả Giang tiên sinh, bị ngươi một ngụm cự tuyệt, là bởi vì, mặc dù ngươi nghĩ, ngươi cũng căn bản không có biện pháp đúng không?"

"Giang tiên sinh đã sắp muốn không nhịn được đi. . . Một khi Giang tiên sinh vẫn lạc, Chúng Thần Mộ Địa bên trong cấm chế, liền sẽ phát động! Ngươi bây giờ chỉ là một luồng tàn hồn mà thôi, một khi lần nữa xúc động cấm chế, liền sẽ bị trọng thương, thậm chí mạnh mẽ bị câu hồi Chúng Thần Mộ Địa phía dưới trong quan tài đồng."

"Ta không có đoán sai đi, Thần Nữ!"

". . ."

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Thần Nữ sắc mặt có chút khó coi.

Nàng làm sao cũng không nghĩ đến, bất quá chỉ là bởi vì mạo hiểm xuất hiện ở nơi này bị Bạch Nhạc phát hiện, dĩ nhiên liền suy đoán ra nhiều như vậy chân tướng.

Bạch Nhạc nói mặc dù không hoàn toàn đúng, thật là hạch tâm nhưng không có sai!

Nàng xác thực đã không có bao nhiêu thời gian.

Nếu như không thể tại Giang Nhược Hư trước khi chết, tích lũy đủ đủ đủ cùng cấm chế chống lại lực lượng, nàng xác thực hội lần nữa bị thương, thậm chí tàn hồn bị kéo hồi trong cấm chế.

Đây cũng là nàng vì sao khẩn cấp muốn lấy giết chóc phương thức hồi phục thực lực nguyên nhân.

Bằng không, lấy thần linh thực lực, mặc dù không tiến hành giết chóc, chỉ cần có đủ đủ thời gian, khôi phục thực lực, lại có bao nhiêu khó?

"Đã như vậy, chúng ta làm một cái giao dịch a!"

Nhìn lấy Thần Nữ, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng: "Ngươi một lần nữa mở ra Chúng Tinh Thần Vực, quốc sư không đếm xỉa đến, chúng ta một chỗ phản hồi Chúng Thần Mộ Địa, tại Giang tiên sinh chống đỡ không nổi trước khi đi, phân một cái thắng bại sinh tử!"

"Giả sử chúng ta thua, ngươi tự nhiên có biện pháp hóa giải nguy cơ, đến lúc đó, trên đời này cũng không ai có thể ngăn cản ngươi."

"Nếu là ngươi bại, cũng không nhất định giãy dụa, chính mình trở lại

trong quan tài đồng, bả Giang tiên sinh đổi đi ra cũng chính là."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Đương nhiên, ngươi cũng có thể cự tuyệt! Ta bây giờ thực lực đại tiến, cũng muốn thử xem, chờ ngươi bị thương lần nữa. . . Có thể hay không lấy Thôn Thiên Quyết, trực tiếp giết chết ngươi!"

"Đã là như thế, làm như thế nào quyết định, Thần Nữ một lời nhưng quyết!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1264: Mở ra, Chúng Tinh Thần Vực

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, không thể không nói, đề nghị này, nhưng là nhường Thần Nữ tim đập thình thịch.

Bây giờ cái này Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, nàng kiêng kỵ nhất người, không thể nghi ngờ chính là Tân Gia Minh.

Giả sử có thể làm cho Tân Gia Minh không đếm xỉa đến, giao dịch này tự nhiên chính là có lời.

Nghĩ vậy, Thần Nữ trong lòng hơi động, chậm rãi mở miệng nói: "Ngươi lá gan cũng không nhỏ, các ngươi bao nhiêu người dự định đi vào?"

"Chúng ta bốn người, còn có Chúng Tinh điện điện chủ cùng thiếu điện chủ. . . Sáu người, đủ đủ!"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc đạm nhiên hồi đáp nói.

Nghe thế, người khác còn chưa lên tiếng, Chúng Tinh điện điện chủ ánh mắt nhưng là không khỏi một hồi lấp lóe.

Hắn cũng không nghĩ đến, Bạch Nhạc vậy mà lại nghĩ ra một cái như vậy đề nghị tới.

Hơn nữa, dĩ nhiên không e dè nhường hắn cùng với Cố Vong Tình một chỗ tiến vào Chúng Tinh Thần Vực, cái này coi như khó tránh khỏi có chút quá quỷ dị.

Chẳng lẽ Bạch Nhạc liền chắc chắc, mình nhất định sẽ không trái lại giết

chết hắn sao?

"Bạch Nhạc!"

Lông mày nhíu lại, Tân Gia Minh cũng trầm giọng mở miệng nói.

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng: "Giang tiên sinh cùng ta có ân, bây giờ đây là cứu Giang tiên sinh duy nhất cơ hội, vô luận như thế nào, ta cũng muốn thử một lần!"

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Huống chi, có quốc sư toạ trấn ở phía ngoài, cho dù là tình huống xấu nhất. . . Cũng vẫn như cũ không phải là không có xoay chuyển càn khôn cơ hội!"

Hơi chậm lại, Tân Gia Minh nhưng cũng không khỏi trầm mặc xuống.

Hắn không sợ chết, nếu là có thể trừ khử trường đại kiếp nạn này, cho dù là muốn hắn dùng tính mệnh đi đổi, hắn cũng không chút do dự.

Tựu như cùng trước đây Giang Nhược Hư vì biết rõ ràng chân tướng, không tiếc mạo hiểm mạnh mẽ bước vào Chúng Tinh Thần Vực một dạng.

Bọn hắn người như thế, cùng Chúng Tinh điện điện chủ khác biệt, bọn hắn tồn tại càng cao truy cầu cùng lòng dạ.

Hơn nữa, Bạch Nhạc cũng có một câu nói đả động hắn.

Hắn ở lại bên ngoài, vô luận kết quả như thế nào, cũng đúng là vẫn còn có một đường phản kích cơ hội.

Chỉ là, cục diện từ bây giờ hắn xuất thủ cùng Thần Nữ liều cái lưỡng bại câu thương, đem thu thập tàn cục cơ hội lưu cho Bạch Nhạc bọn hắn, biến thành Bạch Nhạc bọn họ cùng Thần Nữ liều mạng, cuối cùng giao

cho hắn tới giải quyết dứt khoát mà thôi.

Muốn giết chết Thần Nữ dạng này tồn tại, hóa giải cái này vạn năm đại kiếp nạn, cuối cùng là phải có người làm ra hi sinh.

Chỉ là hắn cũng không nghĩ đến, Bạch Nhạc vậy mà lại nguyện ý làm dạng này hi sinh mà thôi.

Hơn nữa, Bạch Nhạc xác thực cho ra một cái vô pháp cự tuyệt lý do.

Phải cứu Giang Nhược Hư, cái này xác thực đã là cuối cùng cơ hội.

Yên lặng chốc lát, Tân Gia Minh lúc này mới chậm rãi đáp: "Tốt, ta đáp ứng."

"Chính là một câu nói này!"

Gật đầu, Bạch Nhạc lập tức chuyển hướng Thần Nữ: "Thần Nữ, ngươi nói thế nào."

"Có thể!"

Mặc dù không xác định Bạch Nhạc đến tột cùng đang đánh ý định quỷ quái gì, có thể không hề nghi ngờ, đối với nàng mà nói, cái này thật là một cái có thể tiếp thu điều kiện.

Không phải vạn bất đắc dĩ, nàng cũng thực sự không muốn sẽ cùng Tân Gia Minh giao thủ, chuyện xấu quá nhiều.

"Tốt!"

Gật đầu, Bạch Nhạc trầm giọng nói, "Nên sớm không nên chậm trễ, xin mời Thần Nữ mở ra Chúng Tinh Thần Vực đi."

"Nhất định muốn trở lại cửa vào chỗ."

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Thần Nữ nhàn nhạt mở miệng nói: "Ta cũng không khả năng bịa đặt."

"Không sao cả, mọi người cùng nhau đi là được."

Tựa hồ đã sớm đã đoán được một kết quả như vậy, Bạch Nhạc ung dung hồi đáp nói.

Bạch Nhạc bọn hắn toàn bộ đều là Hóa Hư Cảnh cao thủ, xé rách hư không chạy đi hoàn toàn không phải vấn đề gì.

Nói tới mức này, tự nhiên cũng liền không có ai lại có dị nghị, mọi người lúc này khởi hành, hướng về Chúng Tinh Thần Vực cửa vào chỗ chạy đi.

... ...

"Bạch Nhạc đến tột cùng muốn làm gì?"

Cố ý lạc hậu Bạch Nhạc bọn hắn một khoảng cách, Cố Vong Tình có chút không hiểu mở miệng hỏi.

"Không rõ ràng, không nên gấp gáp, chờ một chút lại nhìn. . . Quyền chủ động vẫn còn tại trong tay chúng ta."

Khoát khoát tay, Chúng Tinh điện điện chủ trầm giọng nói rằng.

Nhân số bị hạn chế đến chỉ có sáu người, lại thêm một cái Thần Nữ trong phạm vi, thì có càng nhiều khả năng.

Mặc dù trước đó bọn hắn quyết ý cùng Thần Nữ liên thủ, nhưng nếu là tới trình độ nhất định, cũng chưa chắc liền không thể trái lại phối hợp Bạch Nhạc liên thủ vây giết Thần Nữ.

Quyền lợi quyết định tất cả!

Ngay tại lúc đó, Bất Tử Thanh Vương cùng Hàn Tinh bọn hắn cũng tại nhỏ giọng thương nghị.

Chỉ là, bây giờ Bạch Nhạc thủy chung đều tại Thần Nữ bên trong phạm vi tầm mắt, không dễ nói chuyện, trong lúc nhất thời cũng không có cơ hội đi tìm Bạch Nhạc để hỏi rõ ràng.

Vì Giang Nhược Hư, có thể xem như là có một bộ phận nguyên nhân, nhưng lại tuyệt đối không phải then chốt.

Điểm này, không chỉ là Bất Tử Thanh Vương trong lòng rõ ràng, Hàn Tinh cũng đồng dạng minh bạch.

Bất quá, vô luận như thế nào, chỉ cần là đối Giang Nhược Hư hữu ích sự tình, hắn tự nhiên liền sẽ không cự tuyệt.

Lấy Bạch Nhạc tốc độ bọn họ, bất quá rất ngắn một canh giờ thời gian, cũng đã chạy tới Chúng Tinh Thần Vực cửa vào chỗ.

Thần Nữ cũng không do dự nữa, giơ tay lên đánh ra một chuỗi thủ ấn, lúc này liền mở ra Chúng Tinh Thần Vực cửa vào.

Nhàn nhạt nhìn lấy Bạch Nhạc bọn hắn, Thần Nữ đạm nhiên chờ lấy Bạch Nhạc bọn hắn chủ động đi vào.

"Đi thôi!"

Bật cười lớn, Bạch Nhạc lúc này liền dẫn đầu bước vào.

Có Bạch Nhạc làm làm gương mẫu, Bất Tử Thanh Vương, Dạ Nhận, cùng với Hàn Tinh cũng đều phân biệt bước vào bên trong, cuối cùng

Chúng Tinh điện điện chủ cùng Cố Vong Tình lúc này mới theo tiến vào bên trong.

Có Tân Gia Minh cùng Thần Nữ nhìn chằm chằm, cũng không ai làm cái trò gì.

Thần Nữ liếc Tân Gia Minh liếc mắt, cuối cùng bước vào Chúng Tinh Thần Vực bên trong, ngay tại lúc đó, vừa mới mở ra Chúng Tinh Thần Vực liền lần nữa đóng cửa, phảng phất trước đó hết thảy đều bất quá chỉ là một trận ảo giác mà thôi.

Cùng theo một lúc qua đây, cũng không thiếu Chúng Tinh điện cùng với Quan Lan cao thủ.

Bây giờ mắt thấy cửa vào đóng cửa, những người này cũng không khỏi náo động.

"Quốc sư, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?"

Bạch Nhạc cùng Chúng Tinh điện điện chủ đều bước vào Chúng Tinh Thần Vực, bây giờ bên ngoài tự nhiên liền chỉ có nghe Tân Gia Minh phân phó.

Hơn nữa, chuyện này, cho đến nay, rất nhiều người cũng đều vẫn là mơ mơ màng màng, không có biết rõ ràng đến tột cùng ai sai ai đối đâu, cũng chờ lấy Tân Gia Minh cho một lời giải thích.

Chỉ là, Tân Gia Minh lại hiển nhiên cũng không trả lời ý tứ.

Yên lặng chốc lát, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói: "Tóm lại phải đợi một cái kết quả. . . Ta liền ở chỗ này coi chừng, đợi được tất cả bụi bậm lắng xuống, các ngươi tự nhiên sẽ minh bạch bên trong nhân quả."

Đừng bảo là những người này, cho dù là Tân Gia Minh chính mình, cũng

có rất nhiều chuyện tình, cũng còn không nghĩ minh bạch, tự nhiên cũng sẽ không tùy tiện loạn mở miệng.

Bất quá, một trận nguyên bản đã định trước thảm liệt chém giết, có thể lấy phương thức này hóa giải, cuối cùng cũng coi như là một chuyện tốt.

Bây giờ, liền chỉ nhìn Bạch Nhạc đến tột cùng có kế hoạch gì, có thể hay không giải quyết chuyện này.

Loại này không đếm xỉa đến cảm giác, nhường Tân Gia Minh có chút không thoải mái, nhưng lại không thừa nhận cũng không được, cái này thật là biện pháp duy nhất.

Giờ khắc này, hắn cũng không khỏi có chút hoài niệm Giang Nhược Hư.

Giả sử Giang Nhược Hư tại, thì đâu đến nổi nhường cục diện diễn hóa đến loại này không xong trình độ.

So với việc Bạch Nhạc, Tân Gia Minh cũng thủy chung càng muốn tin tưởng Giang Nhược Hư phán đoán.

Thiên địa vì ván cờ, muôn dân làm quân cờ. . . Ván cờ này, ai mới xem như nắm tử chi nhân?

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1265: Lại vào Chúng Tinh Thần Vực

Cùng trước kia tới thời điểm một dạng, toàn bộ Chúng Tinh Thần Vực y nguyên vẫn là một vùng tăm tối.

Hơn nữa, ngay cả lần trước lúc tới, những cái kia pho tượng cũng yên tĩnh lại.

Không phải bình thường mở ra, cái này Chúng Tinh Thần Vực bên trong, cũng không cơ duyên gì đáng nói, ngược lại khắp nơi đều lộ ra nhàn nhạt tử khí, mặc dù còn lâu mới có được Chúng Thần Mộ Địa bên trong như vậy nồng nặc, nhưng lại cũng đã so với trước kia muốn nồng nặc rất nhiều.

Đối với Hóa Hư cường giả hoặc là ảnh hưởng không lớn, nhưng nếu là Tinh Hải Cảnh, tại hoàn cảnh này phía dưới, cũng đã rất khó sinh tồn.

Mấu chốt nhất đúng, cùng trước đây xấp xỉ, tiến vào Chúng Tinh Thần Vực sau đó, cá nhân xuất hiện vị trí cũng không giống nhau, mấy người trực tiếp liền thất lạc.

Định thần một chút, Bạch Nhạc trong mắt hiện lên một tia tinh mang, nhận rõ một chút phương hướng, nhất thời liền tìm được Chúng Thần Mộ Địa phương hướng.

Đánh Thần Nữ mở ra Chúng Tinh Thần Vực trở về, bản thân liền là một nước cờ hiểm.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đây chính là một trận đánh cược, nếu thắng, thì thắng sạch sẽ gọn gàng, bằng không, liền thua thất bại thảm hại.

Nghĩ biện pháp cứu ra Giang Nhược Hư tự nhiên là một trong những lý do, nhưng lại cũng không phải là toàn bộ lý do.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, chân chính nhường hắn cam nguyện liều lĩnh tràng phiêu lưu này tiến đến nguyên nhân, ở chỗ hắn căn bản không tin được người khác.

Tân Gia Minh còn sống, mới có thể đối Chúng Tinh điện đưa đến nhất định áp chế tác dụng, thật là một khi bỏ mình, liền tất nhiên sẽ lần nữa đối mặt Chúng Tinh điện công kích.

Loại này không tin, thậm chí không chỉ là nhằm vào Chúng Tinh điện người, còn có Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận.

Một khi tình thế đến không thể nghịch chuyển cấp độ, trừ chính mình, ai cũng không thể tin.

Hơn nữa, hắn mơ hồ có một loại cảm giác, chỉ có trở lại nơi đây, mới có thể chân chính giết chết thần nữ, bằng không, ở bên ngoài, cho dù là Tân Gia Minh thật bỏ tính mệnh, cũng chưa chắc có thể tổn thương tới Thần Nữ bổn nguyên.

Từ trước đây bước lên con đường tu hành bắt đầu, Bạch Nhạc liền từ tới không quen bả sinh tử giao phó tại người khác trong tay, Vân Mộng Chân cũng một mực tại nhắc nhở hắn, không nên tin bất luận kẻ nào.

Nơi này như vậy, chẳng thà đơn giản đem đấu tranh, hạn chế ở một cái trong phạm vi nhỏ.

Dạng này, vô luận như thế nào, hắn cũng có thể tranh thủ được càng nhiều chủ động tính.

... .. .

"Ngu xuẩn!"

Ánh mắt hướng về Chúng Thần Mộ Địa phương hướng, Thần Nữ khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, nhẹ giọng mở miệng nói.

Nàng không rõ ràng Bạch Nhạc rốt cuộc nghĩ như thế nào, cũng căn bản không quan tâm.

Đối với Chúng Tinh Thần Vực, nàng thực sự quá quen thuộc, dù là xung quanh một vùng tăm tối, nàng cũng vẫn như cũ có thể đơn giản đoán được người khác vị trí phương vị.

Tại Bạch Nhạc bọn hắn đến Chúng Thần Mộ Địa trước đó, chính là nàng phân mà đánh chi cơ hội tốt nhất.

Những người này tụ tập lại, đối với nàng mà nói, có thể vẫn có thể tạo thành một ít uy hiếp, thật là một khi phân tán ra, một mình ứng đối, vậy sẽ phải dễ dàng quá nhiều.

Một bước ở giữa, Thần Nữ thân ảnh liền chợt biến mất ở tại chỗ.

Chỉ là, lần này nàng lựa chọn đánh chết mục tiêu lại cũng không là Bạch Nhạc, mà là Bất Tử Thanh Vương!

Trong mọi người, nàng muốn giết nhất người, tự nhiên là Bạch Nhạc, thật là trong lòng nàng lại rành mạch từng câu, trong khoảng thời gian ngắn, nàng là rất khó đánh chết Bạch Nhạc, không nói đến trước đó cùng Cố Vong Tình trong trận chiến ấy, Bạch Nhạc thực lực bản thân lại lần nữa tăng vọt, chỉ là Tiểu Bạch Long cái kia tốc độ kinh khủng, cũng rất làm người đau đầu.

Nàng yêu cầu khôi phục càng nhiều lực lượng, mới có nắm chắc hơn giết chết Bạch Nhạc.

Cố Vong Tình cùng Chúng Tinh điện điện chủ bản thân đã nghĩ đầu nhập vào nàng, chỉ cần nàng có thể tận khả năng suy yếu Bạch Nhạc một phương thực lực, như vậy hai người này liền có rất lớn tỷ lệ triệt để ngã về phía nàng, trợ giúp nàng giết chết Bạch Nhạc, tự nhiên không cần trước đồ vật.

Còn như Hàn Tinh, tại trong mắt người khác có lẽ là không tầm thường cao thủ, có ở Thần Nữ trong mắt nhưng căn bản cũng không tính là uy hiếp gì, căn bản cũng không có để vào mắt.

Dạ Nhận che giấu khí tức thủ đoạn, có chút quỷ dị, cho dù là nàng, tại thực lực chưa hồi phục tình huống dưới, cũng rất khó bắt lại Dạ Nhận hành tích, kể từ đó, Bất Tử Thanh Vương dĩ nhiên là thành lựa chọn tốt nhất.

Tối đa bất quá một khắc đồng hồ thời gian, Thần Nữ liền tìm được Bất Tử Thanh Vương tung tích.

Không hề có một chữ nói nhảm, gặp mặt chính là sát chiêu, nồng nặc tử khí trong nháy mắt liền đem Bất Tử Thanh Vương bao phủ đi vào.

"Thần Nữ!"

Đột nhiên kinh giác, Bất Tử Thanh Vương chân mày một hồi kinh hoàng, lúc này liền cảm thụ được một luồng tử vong uy hiếp.

Tiến vào thời điểm, trong lòng hắn liền có chút bất an, nhưng cũng không nghĩ tới, nguy hiểm dĩ nhiên nhanh như vậy liền phủ xuống.

Sinh tử thời khắc, Bất Tử Thanh Vương phán đoán phi thường tinh chuẩn, không có không có ôm bất luận cái gì lòng cầu gặp may, cả người hóa thành một đạo cầu vồng, thậm chí cố ý tuôn ra kinh thiên kiếm ý, một đường hướng về Chúng Thần Mộ Địa phương hướng chạy thục

mạng.

Đánh bại Thần Nữ loại ý niệm này, hắn căn bản cũng sẽ không mọc lên, nếu như dễ dàng như vậy là có thể đánh bại đối phương, thì đâu đến nổi bị buộc đến loại trình độ này!

Hắn lúc này duy nhất ý niệm trong đầu, chính là kéo dài thời gian, hấp dẫn người khác chú ý.

Chỉ có tìm được người khác, mới có cùng Thần Nữ chống lại tư cách.

Bất Tử Thanh Vương cuối cùng không phải nhân vật tầm thường, kinh lịch quá nhiều nguy cơ sinh tử, năng lực ứng biến cũng đồng dạng cực mạnh, khi hắn từ bỏ chống lại, chuyên tâm muốn chạy trốn thời điểm, dù cho là Thần Nữ, muốn đánh chết hắn, hiển nhiên cũng không phải là cái gì chuyện dễ dàng.

Đương nhiên, nếu như Thần Nữ có thể ngoan hạ tâm lai, phóng xuất ra Thần Vực đến, Bất Tử Thanh Vương tự nhiên khó có thể chạy trốn.

Bất quá, lấy loại trạng thái này thả ra Thần Vực đối với Thần Nữ mà nói, tổn thất thực sự quá lớn, tức mà có thể giết chết Bất Tử Thanh Vương, cũng là cái được không bù đắp đủ cái mất sự tình, không phải vạn bất đắc dĩ, nàng tự nhiên là không muốn vận dụng.

... ...

Bạch Nhạc cũng không biết Bất Tử Thanh Vương đã rơi vào hiểm cảnh.

Suy đoán Thần Nữ tâm tư, quá khó khăn, Bạch Nhạc cũng không phải Giang Nhược Hư, làm không được như thế tinh chuẩn phán đoán, thế nhưng Bạch Nhạc mục tiêu lại phi thường minh xác, chính là Chúng Thần Mộ Địa!

Chúng Thần Mộ Địa bên ngoài cấm chế là ngăn không được hắn, chỉ cần có thể chạy tới Chúng Thần Mộ Địa, liền có hy vọng tìm được khắc chế Thần Nữ biện pháp.

Hơn nữa, then chốt khả năng vẫn như cũ ngay tại cái kia một bộ quan tài đồng bên trên.

Lấy Tiểu Bạch Long tốc độ, muốn làm được điểm này cũng không trắc trở, không cố kỵ chút nào, một đường đấu đá lung tung hướng về Chúng Thần Mộ Địa phương vị xông vào, tối đa bất quá gần nửa canh giờ, Bạch Nhạc cũng đã chạy tới Chúng Thần Mộ Địa trước đó.

Cũng không có đợi người khác, Bạch Nhạc trực tiếp thi triển Thôn Thiên Quyết, đem cấm chế xé mở một vết thương xông vào.

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng cũng không biết, chính là bởi vì hắn như vậy quả đoán quyết định, lại ngược lại đem nguyên bản còn có thể nỗ lực chống đỡ Bất Tử Thanh Vương trực tiếp đẩy vào trong tuyệt cảnh.

Cấm chế bị xé mở trong nháy mắt, Thần Nữ liền rõ ràng cảm thụ được bên trong biến hóa.

Trong lòng lộp bộp một tiếng, Thần Nữ nhưng trong lòng cũng không khỏi nóng nảy.

Nàng không xác định, Bạch Nhạc có phải là thật hay không đoán được cái gì, thật là bây giờ nàng lớn nhất kẽ hở, lại xác thực ngay tại Chúng Thần Mộ Địa bên trong.

Vô luận như thế nào, nàng cũng không khả năng mặc kệ Bạch Nhạc đi làm phá hư.

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Thần Nữ trên người khí tức đột nhiên tăng vọt, lộ ra lau một cái thần tính quang huy, mạnh mẽ đem

Bất Tử Thanh Vương bao phủ ở bên trong.

"Đi chết đi!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1266: Vẫn lạc

Tuyệt vọng!

Thần uy vô biên, đừng xem Hóa Hư đỉnh phong cùng thần linh tựa hồ chỉ là một bước ngắn, nhưng cái này bên trong chênh lệch lại đủ để khiến bất luận kẻ nào tuyệt vọng.

Cho dù là trạng thái đỉnh phong Bất Tử Thanh Vương, cũng căn bản là không có cách cùng thần linh cường giả chống lại, chớ đừng nói chi là là bây giờ loại trạng thái này.

Thần Vực bao phủ xuống, cũng đã có nghĩa là triệt để hủy diệt.

Vẻn vẹn mấy hơi thở ở giữa, Bất Tử Thanh Vương thân thể liền trực tiếp bắt đầu tan vỡ, căn bản không có chút nào hoàn thủ chỗ trống, thậm chí ngay cả Thần Nữ ở đâu cũng không tìm tới, cũng đã rơi vào trong tuyệt cảnh.

Loại kia đến gần vô hạn tử vong sợ hãi, nhường Thanh Vương toàn thân run rẩy.

Mặc dù hắn thật có nghịch thiên thủ đoạn bảo vệ tánh mạng, có thể đối với Thần Vực bên trong, nhưng là căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Nhưng mà, ngay tại Bất Tử Thanh Vương đã tuyệt vọng trong nháy mắt, lại đột nhiên chứng kiến lau một cái kiếm khí!

Lau một cái hàn như lãnh nguyệt kiếm mang, chợt xé tan bóng đêm, tại đây trong tuyệt cảnh, cho hắn tranh ra một chút hi vọng sống.

Hàn Tinh!

Trước đó Bất Tử Thanh Vương chạy trốn trên đường, cố ý bộc lộ ra kinh thiên kiếm ý, rốt cục vẫn phải đạt được hồi báo.

Hàn Tinh cũng không phải là Bạch Nhạc, cũng không có Tiểu Bạch Long cái kia tốc độ kinh khủng, mặc dù ở một đường hướng Chúng Thần Mộ Địa đuổi, có thể tốc độ nhưng cũng cùng Bất Tử Thanh Vương không kém nhiều, hơn nữa, vừa may vị trí cùng Bất Tử Thanh Vương khoảng cách không xa, men theo kiếm ý một đường đuổi tới, vừa may liền thấy như vậy một màn.

Thần Nữ cuối cùng không phải trạng thái đỉnh phong, mạnh mẽ mở ra Thần Vực, mở ra cũng không hoàn mỹ, hơn nữa, chuyên chú phía dưới, cũng không có nhận thấy được Hàn Tinh tới gần.

Kể từ đó, Hàn Tinh liền cơ hồ là lấy đánh lén phương thức chém ra một kiếm này!

Nguyên bản lấy Thần Nữ bây giờ trạng thái, thi triển Thần Vực liền có chút miễn cưỡng, lại bị Hàn Tinh trảm một kiếm, Thần Vực nhất thời liền bị xé mở một vết thương!

Mặc dù đánh vỡ Thần Vực là không có khả năng, có thể mượn lấy trong chớp nhoáng này cơ hội, Bất Tử Thanh Vương lại vẫn vẫn là thành công chạy ra Thần Vực.

Dù vậy, làm Bất Tử Thanh Vương trốn ra được thời điểm, trên người huyết nhục đã bị hủy gần một nửa, cả người có vẻ máu me đầm đìa, vô cùng thê thảm.

"Ngươi muốn chết!"

Mắt thấy Bất Tử Thanh Vương sẽ chết, lại bị Hàn Tinh cứu được, Thần Nữ giận tím mặt, trong tích tắc, Thần Vực phản phệ lực lượng chợt bạo

phát, Thần Nữ cả người phảng phất trong nháy mắt xé rách hư không, một chưởng vỗ đến Hàn Tinh trước người!

Một chưởng này Thần Nữ nén giận xuất thủ, lại mang Thần Vực chi lực, Hàn Tinh nơi nào đến cùng ngăn cản.

Trong nháy mắt, cả người liền chợt bị đánh bay ra ngoài, phun ra một ngụm máu, cả người uể oải trên mặt đất, giùng giằng khó có thể đứng dậy.

Tử khí không ngừng ăn mòn phía dưới, cả người đều đang không ngừng trở nên lạnh, dường như muốn bị đông cứng đồng dạng.

"Trốn!"

Không kịp nghĩ nhiều, Bất Tử Thanh Vương nắm lên Hàn Tinh, lần nữa hướng xa xa bỏ chạy!

Huyết nhục đã tan vỡ, bây giờ cầm lấy Hàn Tinh bàn tay, đã chỉ còn lại có lộ vẻ sầu thảm bạch cốt, có thể Bất Tử Thanh Vương lại y nguyên vẫn là buộc chính mình, đem tiềm lực toàn bộ thôi phát đi ra, đem tốc độ lên đến mức tận cùng, liều mạng hướng xa xa bỏ chạy!

"Trốn, các ngươi có thể chạy trốn tới đâu đây? Toàn bộ đều chết cho ta a!"

Trong mắt giết chết tăng vọt, Thần Nữ lớn tiếng quát lên.

Mặc dù bị Bất Tử Thanh Vương tránh một kiếp, có thể nàng vẫn như cũ không quan tâm, dù là bây giờ đã vô pháp thi triển Thần Vực, có thể Bất Tử Thanh Vương cùng Hàn Tinh đều đã thụ thương, loại tình huống này, hai người căn bản là trốn không thoát lòng bàn tay hắn.

Thân hình như điện, bất quá trong khoảnh khắc, Thần Nữ cũng đã muốn

đuổi kịp Bất Tử Thanh Vương.

"Đi, ném ta xuống, chạy mau!"

Mắt thấy Thần Nữ càng đuổi càng gần, Hàn Tinh cắn răng nói rằng: "Đi giúp Bạch Nhạc, chúng ta không thể tất cả đều chết lại nơi đây. . . Đi!"

Đối với chính mình sinh tử, Hàn Tinh đã sớm không để ở trong lòng, hắn quan tâm đúng, Bạch Nhạc có thể hay không cứu Giang Nhược Hư, đem cái này tử cục cởi ra.

Chúng Tinh điện điện chủ cùng Cố Vong Tình là dựa vào không được, Dạ Nhận cũng chưa chắc bằng lòng liều mạng, hai người bọn họ nếu như đều chết ở chỗ này, Bạch Nhạc chính là thực sự là cô chưởng nan minh.

Bất Tử Thanh Vương, nguyên bổn cũng là cực kỳ quả đoán chi nhân.

Nếu như đổi thời điểm khác, không cần Hàn Tinh nhắc nhở, đã sớm đã ném Hàn Tinh một mình chạy thoát thân.

Nhưng hôm nay, nhưng là Hàn Tinh vừa mới từ Thần Nữ trong tay đem hắn cứu được, nằm trong loại trạng thái này, nhường hắn một mình chạy thoát thân, hắn nơi nào có thể làm được!

Bất Tử Thanh Vương hạng nhân vật này, xưa nay kiệt ngạo, người như thế tình hắn là quyết định không chịu thiếu.

Chỉ là, bây giờ, giả sử gượng chống xuống dưới, chỉ sợ liền thực sự là một cái đều trốn không thoát. . .

Trong lòng có chút giãy dụa, có thể ánh mắt chạm tới Hàn Tinh cái kia dứt khoát ánh mắt, Bất Tử Thanh Vương lại đúng là vẫn còn ngoan hạ tâm lai.

"Hàn huynh, lần này nếu có thể không chết, ta dù cho là dùng mạng đổi, cũng nhất định đem Giang tiên sinh cứu ra!"

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Bất Tử Thanh Vương chợt đem Hàn Tinh bỏ xuống, cả người lần nữa gia tốc, hướng về xa xa cực vút đi.

Trùng điệp ngã trên mặt đất, Hàn Tinh lại như cũ cũng không có chút nào sợ hãi cùng tuyệt vọng, thậm chí trên mặt ngược lại lộ ra vẻ thư thái nụ cười.

Có báo thù hay không hắn không quan tâm.

Có thể Bất Tử Thanh Vương nói, cho dù là dùng mạng đổi, cũng nhất định cứu Giang Nhược Hư, nhưng là nói đến hắn trong tâm khảm, chỉ cần có thể cứu Giang Nhược Hư, hắn cho dù là chết, vậy cũng không có gì có thể tiếc.

Dưới tuyệt cảnh, Hàn Tinh lần nữa nắm chặt kiếm trong tay, hung hãn hướng về Thần Nữ đã đâm đi!

Hàn Tinh bản thân liền là Hóa Hư đỉnh phong cao thủ, mặc dù bị Thần Nữ bị thương nặng, có thể lúc này bão định lòng liều chết, xuất thủ một kích nhưng cũng vẫn không thể khinh thường, băng lãnh kiếm quang, phảng phất chợt tại đây trong bóng tối nở rộ, ngăn lại Thần Nữ lối đi!

"Răng rắc!"

Chỉ điểm một chút phá kiếm mang, Thần Nữ không phát hiện chút tổn hao nào phá Hàn Tinh cái này tuyệt mệnh một kích, bàn tay hung hăng vỗ vào Hàn Tinh trên người, trong nháy mắt Hàn Tinh trên người xương sườn tất cả đều bị đánh nát, cho dù là ngũ tạng lục phủ cũng đồng dạng phá toái, chỉ còn lại có cuối cùng một hơi thở chống không có lập tức chết đi.

"Ngươi đã ngươi chịu chết, là có thể cứu hắn sao? Các ngươi ai cũng chạy không! Bao quát Bạch Nhạc ở đây, các ngươi sở hữu dám xông vào vào Chúng Tinh Thần Vực người, đều phải chết!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lệ mang, Thần Nữ lành lạnh mở miệng nói.

Trên thực tế, Hàn Tinh sở dĩ còn có thể lưu lại một hơi thở, cũng là Thần Nữ cố ý, bằng không, lấy Hàn Tinh loại trạng thái này, một chưởng liền đủ để đánh chết.

"Sinh tử, ta sớm đã không quan tâm. . . Thần Nữ, đây không phải là ngươi thời đại, ai có thể cười đến cuối cùng, còn chưa nhất định đâu!"

Trên mặt lộ ra một tia trào phúng nụ cười, Hàn Tinh lần nữa mở miệng nói.

"Cút!"

Trong lòng nghịch lân lần nữa bị xúc động, Thần Nữ triệt để phát cuồng, trong tích tắc, Hàn Tinh cả người liền chợt hóa thành một mảnh nhỏ huyết vụ, cái kia một điểm thần hồn thậm chí căn bản không kịp trốn đi, liền trực tiếp bị Thần Nữ cắn nuốt!

Giết chết Hàn Tinh, cắn nuốt hết đối phương lực lượng, Thần Nữ thần sắc cũng nhất thời xinh đẹp rất nhiều.

Chỉ cần có thể giết người, nàng tổn thất lực lượng là có thể nhanh chóng bổ sung trở về, chỉ tiếc nhường Bất Tử Thanh Vương chạy mất, bằng không, nàng thực lực còn có thể khôi phục lại một ít.

Bất quá. . . Đối phương cũng chạy không bao lâu.

Đến Chúng Tinh Thần Vực, căn bản không có lối ra, sớm muộn cũng sẽ bị nàng giết sạch!

Nhưng mà, cũng ngay lúc đó, Thần Nữ lại chợt cảm thụ được thần hồn một hồi đau đớn, trong tích tắc, Thần Nữ nhất thời thần sắc đại biến, căn bản lại không để ý tới đuổi theo Bất Tử Thanh Vương, gắt gao nhìn thẳng Chúng Thần Mộ Địa phương hướng!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1267: Mở quan tài, chân tướng

Oanh!

Một chưởng vỗ tại quan tài đồng phía trên, phảng phất có một cổ khí tức âm lãnh chợt xâm nhập Bạch Nhạc trong cơ thể, chỉ là cái này một cổ lực lượng còn không tới kịp bạo phát, liền bị Thông Thiên Ma Công tự nhiên cắn nuốt hết, chưa từng nhấc lên bất kỳ gợn sóng nào.

Có thể đây cũng chính là Bạch Nhạc, đổi người khác, dù là thực lực so Bạch Nhạc mạnh, cũng không khả năng dễ dàng như vậy hóa giải cái này một cổ lực lượng.

Chân mày chợt thượng thiêu, bản năng, Bạch Nhạc liền ý thức được khác biệt.

Lúc trước hắn bị vây ở trong quan tài đồng thời điểm, Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh hai người liền có thể đem quan tài đồng mở ra, đưa hắn đổi đi ra, nhưng hôm nay, hắn đem hết toàn lực một chưởng, thậm chí cũng vẻn vẹn chỉ là nhường quan tài đồng lay một cái, hoàn toàn không có có thể mở dấu hiệu.

Giả sử lúc đầu trong quan tài đồng thì có dạng này lực lượng, sợ rằng Giang Nhược Hư bọn hắn căn bản cũng không khả năng mở ra quan tài đồng.

Đổi một câu nói, bây giờ trong quan tài đồng, đã có biến hóa.

Cứ việc Bạch Nhạc cũng không rõ ràng loại biến hóa này là cái gì dẫn tới, nhưng cái này hiển nhiên không phải một cái quá tốt dấu hiệu.

"Vù vù!"

Bàn tay lần nữa rơi vào quan tài đồng bên trên, phát sinh một hồi tiếng vang trầm trầm.

Lần nữa trở lại nơi đây, Bạch Nhạc ý nghĩ đã vô cùng rõ ràng, cái này quan tài đồng nhất định chính là tất cả bí mật hạch tâm, chỉ có sắp mở quan tài, mới có thể mức độ lớn nhất tới gần chân tướng, tìm được khắc chế Thần Nữ biện pháp.

Thông Thiên Đạo Thể lực lượng không thể bảo là không mạnh, nhưng chân chính muốn mở quan tài, lại tựa hồ như cũng không phải là loại này cậy mạnh có khả năng làm được.

Bạch Nhạc trong lòng vô cùng rõ ràng, hắn mặc dù có thể nhường Thần Nữ kiêng kỵ, cho tới bây giờ liền không phải là bởi vì hắn thực lực bản thân hoặc là tiềm lực mạnh bao nhiêu, mà là bởi vì Thông Thiên Ma Công, hoặc có lẽ là. . . Thông thiên tạo hóa quyết!

"Thôn thiên!"

Không chút do dự nào, Bạch Nhạc trực tiếp thi triển ra Thôn Thiên Quyết, điên cuồng thôn phệ trong quan tài đồng lực lượng, ngay tại lúc đó, đem hết toàn lực lần nữa đẩy về phía nắp quan tài, nỗ lực mở quan tài!

... ...

Như một đạo thiểm điện, Thần Nữ chợt xé rách trường không, lấy một loại không gì sánh được tốc độ kinh khủng chạy về Chúng Thần Mộ Địa.

Nguyên bản đoạn đường này truy đuổi Bất Tử Thanh Vương, khoảng cách Chúng Thần Mộ Địa cũng đã không tính quá xa, điên cuồng như

vậy chạy đi phía dưới, tối đa bất quá một nén nhang thời gian, Thần Nữ cũng đã chạy tới Chúng Thần Mộ Địa, lật bàn tay một cái, trong tích tắc cấm chế liền bị xé mở một vết thương.

Cái này một nén nhang thời gian, Dạ Nhận, Chúng Tinh điện điện chủ cùng Cố Vong Tình bọn hắn nhưng cũng đồng dạng đã chạy tới Chúng Thần Mộ Địa trước đó.

Thần Nữ mặc dù chứng kiến những người này, có thể loại thời điểm này, nhưng cũng đã căn bản không để ý tới.

Nàng có thể rõ ràng cảm thụ được, quan tài đồng tại gặp công kích, đây mới thực là quan hệ đến nàng sinh tử sự tình, về phần người khác, tự nhiên đã sớm đã bị không nhìn.

Thần Nữ bỏ qua bọn hắn, có thể Cố Vong Tình bọn hắn lại cũng không có thể bỏ qua Thần Nữ.

Nhìn thấy Thần Nữ vội vàng như thế mở ra cấm chế xông vào bên trong, mấy người cũng đồng dạng không có bất kỳ do dự nào, theo sát Thần Nữ xông vào.

Đi theo tất cả mọi người phía sau, Bất Tử Thanh Vương cũng đồng dạng chạy tới nơi này, thừa dịp cấm chế còn không có khôi phục trước đó, lặng yên theo vào tới.

Ai cũng không thấy Bạch Nhạc, nhưng trong lòng nhưng cũng đều hiểu, Bạch Nhạc tất nhiên đã trước một bước bước vào Chúng Thần Mộ Địa, bằng không, Thần Nữ tuyệt đối sẽ không lo lắng như vậy gấp trở về.

Phải biết, tình huống bình thường xuống, tại Chúng Thần Mộ Địa ở ngoài, mới là Thần Nữ phân mà hóa chi, đám đông từng cái đánh bại cơ hội tốt nhất.

Trong chốc lát, Thần Nữ cũng đã chạy tới Chúng Thần Mộ Địa trước đó, liếc mắt liền chứng kiến quan tài đồng trước Bạch Nhạc.

"Dừng tay!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ giận dữ, Thần Nữ lớn tiếng mắng.

Nhưng mà, cũng cơ hồ là tại đồng thời, quan tài đồng phát sinh một tiếng tiếng cót két âm, chậm rãi bị đẩy ra.

Mở quan tài!

Cứ việc gian nan, có thể bằng vào Thôn Thiên Quyết cường hãn, Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn trước ở Thần Nữ trước đó hoàn thành mở quan tài!

Ùng ùng!

Mở quan tài trong nháy mắt, toàn bộ Chúng Thần Mộ Địa chợt một hồi run rẩy, toàn bộ không gian bên trong, sấm chớp rền vang, lộ ra một loại tựa là hủy diệt khí tức, tùy ý cuộn sạch mà ra.

Thiểm điện chiếu rọi xuống, trong quan tài đồng tình cảnh, cũng rốt cục rõ ràng xuất hiện ở Bạch Nhạc trước mắt!

Trong quan tài đồng nằm, cũng không phải là Giang Nhược Hư, mà là Thần Nữ chân thân!

Dù là kinh lịch vạn năm thời gian, Thần Nữ thi thể cũng vẫn như cũ có vẻ trông rất sống động, mỗi một tấc da thịt, mỗi một cọng lông tóc phảng phất đều tại hô hấp!

Lúc trước, Thần Nữ từ trong quan tài đồng vừa nhảy ra, tất cả mọi người cho rằng Thần Nữ đã tránh thoát quan tài đồng, nhưng trên thực tế, lại

căn bản không phải lúc đó chuyện, chúng thần trấn áp, ở đâu có dễ dàng như vậy tránh thoát!

Từ trong quan tài đồng, nhảy ra thật vẻn vẹn chỉ là Thần Nữ một luồng thần hồn mà thôi, chỉ là bởi vì Thần Nữ thực lực mạnh mẽ quá đáng, cho dù là một luồng thần hồn, mới có thể giấu diếm được mọi người mà thôi!

Thật từ vừa mới bắt đầu, Thần Nữ chân thân liền vẫn còn tại quan tài đồng bên trong, bị chúng thần trấn áp!

Thần Nữ sở dĩ một mực tại giết chóc, cũng là bởi vì, nàng chỉ có không ngừng giết chóc, mới có thể duy trì thần hồn lực lượng, thậm chí là đem cái này một luồng thần hồn chân chính tu thành một tôn hóa thân, dùng cái này tới mở ra quan tài đồng, đem chính mình chân chính giải cứu ra, khởi tử hoàn sinh!

Hết thảy đều làm phi thường hoàn mỹ!

Ban đầu, Thần Nữ cũng như nguyện đem Bạch Nhạc nhốt vào trong quan tài đồng, lấy Bạch Nhạc để thay thế nàng trốn đi cái kia một luồng thần hồn, chỉ chờ tới lúc Bạch Nhạc vẫn lạc, huyết nhục chi lực cùng thần hồn chi lực đều sẽ bị quan tài đồng thôn phệ, chuyển hóa thành lực lượng tẩm bổ Thần Nữ chân thân!

Chỉ là Giang Nhược Hư bọn hắn phản ứng quá nhanh, chẳng mấy chốc, tìm được quan tài đồng vị trí, đem Bạch Nhạc cứu ra.

Hơn nữa, lúc kia, Thần Nữ cái kia một luồng thần hồn mới vừa chạy ra không bao lâu, quan tài đồng lực lượng còn không có khôi phục lại, này mới khiến Giang Nhược Hư bọn hắn đơn giản mở ra quan tài đồng, nhưng dù cho như thế, trước đây trên thực tế Giang Nhược Hư cũng căn bản không có thấy rõ trong quan tài đồng tình huống, chỉ là vội vàng đem Bạch Nhạc từ trong lôi ra ngoài, chính mình tiến vào quan tài đồng, thay thế Bạch Nhạc bị trấn áp.

Đoạn thời gian này tới nay, Giang Nhược Hư thân thể đã sớm đã vẫn lạc, bị quan tài đồng thôn phệ, chỉ còn lại có thần hồn vẫn còn ở đau khổ chống đỡ!

Trên thực tế, quan tài đồng chân chính trấn áp chính là thần hồn, mà không phải thân thể!

Bởi vì Thần Nữ chân thân vẫn luôn tại bên trong.

Mở quan tài trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền rõ ràng chứng kiến bám vào tại quan tài đồng phía trên Giang Nhược Hư thần hồn, chỉ là, bây giờ cho dù là mở quan tài, Giang Nhược Hư thần hồn cũng vẫn như cũ còn có thể tỉnh lại.

Không đợi Bạch Nhạc có bất kỳ động tác gì, Thần Nữ đã một bước phóng qua đến, một chưởng trực tiếp đánh về phía quan tài đồng!

"Ầm ầm!"

Thật vất vả mới vừa mở quan tài, bị Thần Nữ một kích như vậy, quan tài đồng liền lần nữa đóng cửa, Giang Nhược Hư thần hồn cũng không thể tới kịp được cứu đi ra, lần nữa bị phong tại trong quan tài đồng.

Bất quá, chỉ là cái này thoáng nhìn, đã đủ để cho Bạch Nhạc suy đoán ra bảy tám phần chân tướng.

Đứng tại quan tài đồng trước, Bạch Nhạc chậm rãi nhìn về phía Thần Nữ, nhẹ giọng mở miệng nói: "Thần Nữ, cái này quan tài đồng không chỉ là trấn áp ngươi, cũng là đang bảo vệ ngươi, đúng không?"

"Vô luận là ta hủy diệt quan tài đồng, vẫn là hủy diệt ngươi chân thân, đều sẽ để ngươi hoàn toàn chết đi. . . Đây mới là ngươi chân chính bí mật a?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1268: Tự chui đầu vào rọ

Một lời bên trong!

Mặc dù bị Bạch Nhạc phát hiện trong quan tài đồng chân thân, có thể Thần Nữ lại vẫn không có nghĩ đến, Bạch Nhạc lại có thể tại ngắn như vậy trong thời gian hiểu rõ tất cả, cái này khiến trong lòng nàng sát ý càng phát ra nồng đậm lên.

Cơ hồ là đồng thời, Cố Vong Tình bọn hắn cũng theo đó chạy tới quan tài đồng phụ cận, cũng vừa may nghe được Bạch Nhạc lời nói.

Đối với Cố Vong Tình cùng Dạ Nhận bọn hắn mà nói, Bạch Nhạc những lời này cũng là có tính lẫn lộn.

Trước đó Bạch Nhạc đề nghị nhường Thần Nữ mở ra Chúng Tinh Thần Vực, đem quyết chiến nơi chốn, để ở chỗ này, thật người khác có chút khó hiểu.

Dù sao, vô luận như thế nào muốn, một khi tiến vào Chúng Tinh Thần Vực, bọn hắn mất đi tất cả hậu viên, Tân Gia Minh cái này duy nhất có hy vọng cùng Thần Nữ chống lại cường giả, cũng vô pháp bước vào bên trong, là đem chính mình rơi vào chỗ chết ở giữa.

Nhưng hôm nay, theo lấy Bạch Nhạc những lời này, nhưng là làm cho tất cả mọi người đều phản ứng kịp.

Từ bước vào Chúng Tinh Thần Vực ở giữa, thật Bạch Nhạc trong lòng cần phải cũng đã có dạng này suy đoán, chỉ là đến bây giờ mới xác minh mà thôi.

Dạng này quyết đoán, bản thân liền là cố tìm đường sống trong chỗ chết,

đem chính mình rơi vào hiểm cảnh, cũng đem Thần Nữ đẩy vào trong tuyệt cảnh.

Cái này rất điên cuồng, nhưng cái này xác thực phù hợp Bạch Nhạc xưa nay phong cách hành sự.

Hít sâu một hơi, cái này trong chốc lát, cũng rốt cục nhường Thần Nữ tỉnh táo lại.

"Nếu như không phải có thể hiểu rõ linh hồn ngươi, ta quả thực muốn hoài nghi, ngươi chính là Thần Tôn chuyển thế."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Thần Nữ nhẹ giọng mở miệng nói.

Lời này đối với nàng mà nói, đã là đối với Bạch Nhạc mức độ lớn nhất tán thành.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc khóe miệng lộ ra một tia vẻ trào phúng, nhẹ giọng mở miệng nói: "Giả sử ta thực sự là Thần Tôn chuyển thế. . . Ngươi còn có cùng ta đối kháng dũng khí sao?"

"Đáng tiếc. . . Ngươi cuối cùng không phải!"

Thờ ơ, Thần Nữ bình tĩnh hồi đáp nói.

Hắn tự nhiên không cùng Thần Tôn chống lại dũng khí, trên thực tế, cho dù là tại vạn năm trước đó, cũng căn bản không có bất luận cái gì thần linh có dạng này dũng khí, đối với tất cả mọi người mà nói, Thần Tôn đều là cao hơn bọn họ một tầng thứ tồn tại.

Chỉ tiếc. . . Bạch Nhạc cuối cùng không phải Thần Tôn!

"Có phải hay không cũng không trọng yếu, trọng yếu là. . . Một trận chiến này, đến tột cùng chưa biết ai thắng ai!"

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói.

Cái gì Thần Tôn không Thần Tôn, Bạch Nhạc cũng không rõ ràng, những thứ này vô căn cứ đồ vật, cũng không thể càng làm cho Bạch Nhạc tâm trạng sản sinh bất cứ ba động gì.

Có chiến mà thôi!

Đang lúc trở tay, Nghịch Ma Kiếm đã tới tay, Bạch Nhạc bình tĩnh nhìn lấy Thần Nữ: "Chỉ là một luồng thần hồn mà thôi, lực lượng ngươi chỉ biết không ngừng suy yếu. . . Chúng ta nhiều người như vậy, vây công hạ xuống, ngươi có thể đủ chống đỡ bao lâu?"

Một câu nói này, khả năng liền không chỉ là tại đối Thần Nữ nói, cũng là tại đối Cố Vong Tình cùng Chúng Tinh điện điện chủ bọn hắn nói.

Mặc dù trước đó, Cố Vong Tình bọn họ là đã cùng Thần Nữ liên thủ, thế nhưng Bạch Nhạc đối với nhân tính lại hiểu rõ vô cùng rõ ràng, bây giờ hắn đã bộc xuất thần nữ hư thực, loại tình huống này, giết chết thần nữ, liền không còn là cái gì không có khả năng sự tình.

Chỉ cần mình nguyện ý gánh chịu càng nhiều phiêu lưu, chủ động đi tiêu hao Thần Nữ lực lượng, như vậy Cố Vong Tình bọn hắn phản chiến, một chỗ vây công Thần Nữ có khả năng liền phi thường lớn.

Quả nhiên, một câu nói này lối ra, Cố Vong Tình bọn hắn ánh mắt liền có chút lóe lên.

Những thứ này biến hóa rất nhỏ, Thần Nữ cũng đồng dạng để ở trong mắt.

Khóe miệng lộ ra vẻ khinh thường, nhàn nhạt mở miệng nói: "Bạch Nhạc, lẽ nào ngươi còn không có phát hiện, thiếu cá nhân sao?"

Trong lòng lộp bộp một tiếng, Bạch Nhạc nhất thời liền ý thức được có chút không tốt.

"Bạch Nhạc, vì cứu ta, Hàn Tinh đã bị nàng chém giết."

Trong miệng có chút đắng chát, Bất Tử Thanh Vương chậm rãi tiến lên mấy bước, trầm giọng mở miệng nói.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc mới chú ý tới, Bất Tử Thanh Vương bây giờ trạng thái cũng có vẻ cực kỳ thê thảm.

". . ."

Hàn Tinh tin tức người chết, bây giờ trừ Bất Tử Thanh Vương bên ngoài, còn căn bản không có bất kỳ người nào biết rõ, nghe vậy, đừng bảo là là Bạch Nhạc, cho dù là Cố Vong Tình cùng Chúng Tinh điện điện chủ sắc mặt cũng không khỏi hơi đổi.

Ai cũng biết, Thần Nữ bây giờ trạng thái, là giết người càng nhiều, thực lực liền càng mạnh.

Hàn Tinh chết không được vẻn vẹn để bọn hắn bên này thiếu một cái cực đại trợ lực, hơn nữa cũng làm cho Thần Nữ thực lực, khôi phục một đoạn!

Còn có Bất Tử Thanh Vương bây giờ cũng rõ ràng trạng thái cực kém, nếu như lại bị tiêu diệt từng bộ phận, cho dù là bọn họ cùng Bạch Nhạc liên thủ, thì như thế nào dám nói có thể thắng dễ dàng?

"Cố Vong Tình, trước ngươi nói không sai, giữa chúng ta xác thực không có thù hận! Ta trước đó nói chuyện nhiều, vẫn như cũ chắc chắn, chỉ cần có thể giết chết Bạch Nhạc. . . Ta liền dẫn các ngươi ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới!"

Ánh mắt chuyển hướng Cố Vong Tình, Thần Nữ tiếp tục nói: "Không chỉ như vậy, ta còn có thể chỉ dẫn các ngươi tu hành, giúp các ngươi đột phá Thần Linh Chi Cảnh! Vong Tình Thiên Công một khi đại thành, uy lực viễn siêu ngươi tưởng tượng. . . Giao dịch này, các ngươi làm vẫn là không làm?"

". . ."

Trong nháy mắt, không chỉ là Cố Vong Tình, Chúng Tinh điện điện chủ hô hấp cũng dồn dập.

Nếu như nói ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sức dụ dỗ, còn chưa đủ lời nói, như vậy còn có đột phá thần linh mê hoặc, khả năng liền quá lớn.

Riêng là hắn, tình huống bình thường xuống, hắn biết rõ, hắn thậm chí ngay cả đuổi theo Tân Gia Minh cước bộ, trở thành bán thần đều làm không được, chớ đừng nói chi là là trở thành thần linh.

Thật là, một khi có thần nữ trợ giúp khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

Còn như nói, có phải hay không tin tưởng Thần Nữ hứa hẹn. . . Vậy thì càng không là vấn đề.

Đến Thần Nữ loại cảnh giới này, một khi làm ra hứa hẹn, chữ tín thượng là căn bản không cần nghi vấn.

Muốn giết Thần Nữ không quá dễ dàng, thật là một khi bọn hắn liên thủ lại, vây giết Bạch Nhạc nắm chặt khả năng liền lớn hơn nhiều lắm.

Hàn Tinh đã chết, Bất Tử Thanh Vương trọng thương, Dạ Nhận cũng chưa chắc phải nhất định cùng Bạch Nhạc một lòng. . . Dạng này cơ hội quá khó được.

Huống chi, đối với Cố Vong Tình mà nói, chém giết Bạch Nhạc, cũng là hóa giải tâm ma nhất biện pháp đơn giản!

Tất cả có lợi điều kiện, đều đã chỉ hướng giết chết Bạch Nhạc con đường này, cái kia còn có cái gì có thể do dự?

Vừa chuyển động ý nghĩ, Chúng Tinh điện điện chủ cũng đã làm ra quyết định!

"Nguyện ý nghe từ Thần Nữ phân phó!"

Khẽ khom người, Chúng Tinh điện điện chủ chậm rãi đáp.

". . ."

Từ biết rõ Hàn Tinh tin tức người chết bắt đầu, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã có dự cảm bất tường, nhưng khi hắn nghe được một câu nói này sau đó, vẫn là khó tránh khỏi trong lòng cảm giác nặng nề.

Lòng người Quỷ Vực, đúng là vẫn còn đánh giá thấp Chúng Tinh điện điện chủ bọn hắn lòng xấu hổ!

Đối với những người này mà nói, quyền lợi cao hơn tất cả, cho dù là phải dùng toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới mạng người, để đổi bọn hắn thành tựu thần linh đường, bọn hắn cũng căn bản sẽ không do dự.

"Hô!"

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái khiếp người tinh mang.

"Hôm nay ta nếu bất tử, phải giết hai người ngươi!"

Ngưng tụ như thật sát khí, nhường Cố Vong Tình cùng Chúng Tinh điện

điện chủ trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Chỉ là, chợt liền hóa thành vẻ đùa cợt.

"Bạch Nhạc, ngươi không có cơ hội. . . Đây là ngươi chính mình đào mộ mộ, hôm nay một kiếp này, ngươi tránh không thoát! Yên tâm, giết ngươi sau đó, ta sẽ đưa ngươi cực kỳ an táng. . . Ngươi ngủ yên a!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1269: Khuyên bảo

"Đợi một chút!"

Mắt thấy Bạch Nhạc liền muốn động thủ, Bất Tử Thanh Vương đột nhiên mở miệng nói.

Hắn cái này vừa mở miệng, nhưng là nhất thời đem tất cả mọi người lực chú ý đều hấp dẫn tới.

"Không có ai nhất định là địch nhân, Thần Nữ, đã ngươi liền Chúng Thần Điện mọi người có thể liên thủ, vì sao không thử hóa giải cùng Bạch Nhạc ở giữa ân oán?" Nhìn lấy Thần Nữ, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng nói rằng: "Ngươi cùng Bạch Nhạc ở giữa, lại có cái gì tan không ra tử thù?"

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót, Thần Nữ cũng trầm mặc xuống, hiển nhiên cũng đồng dạng xem như là cam chịu Bất Tử Thanh Vương thuyết pháp.

"Thanh Vương!"

Bạch Nhạc khẽ nhíu mày, trầm giọng mở miệng nói, hiển nhiên đối với Bất Tử Thanh Vương loại thuyết pháp này, Bạch Nhạc cũng không đồng ý.

Thần Nữ muốn chân chính sống lại, tuyệt đối không phải giết một số người sự tình, nàng là phải lấy toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bởi vì hiến tế, dù là Bạch Nhạc cũng không phải là Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người, nhưng loại này đại quy mô tàn sát hành tích, cũng là Bạch Nhạc vô pháp thỏa hiệp tiếp thu.

"Ngươi trước hãy nghe ta nói hết!"

Khoát khoát tay, Bất Tử Thanh Vương ngắt lời nói: "Bạch Nhạc, ngươi chết ở chỗ này dễ dàng, thật là, Vân Mộng Chân đâu? Thanh Châu thành đâu? Ngươi minh bạch, giả sử ngươi chết ở chỗ này, sẽ để cho bọn hắn trả giá cái dạng gì đại giới sao?"

"Người, luôn là phải có điều lấy hay bỏ!"

Cũng không đợi Bạch Nhạc hồi đáp, Bất Tử Thanh Vương liền lần nữa chuyển hướng Thần Nữ: "Thần Nữ, ta thừa nhận, các ngươi bây giờ xác thực chiếm hết thượng phong, thật muốn chém giết đứng lên, Bạch Nhạc chắc chắn phải chết! Thế nhưng Bạch Nhạc thực lực, ngươi cũng chứng kiến, giả sử hắn thật muốn liều mạng. . . Các ngươi nhất định muốn trả giá nặng nề."

Liếc liếc mắt Chúng Tinh điện điện chủ, Bất Tử Thanh Vương tiếp tục nói: "Đừng dùng loại ánh mắt này xem ta, giả sử thật muốn cùng Bạch Nhạc động thủ, ngươi dám trước xông lên sao? Bạch Nhạc nếu như quyết tâm muốn kéo một cá nhân chôn cùng, ngươi cho rằng, ngươi liền thật có thể vô tư sao?"

". . ."

Cái này vừa hỏi, nhưng là nhường Chúng Tinh điện điện chủ cũng không khỏi hơi chậm lại.

Nếu như trước đó, hắn không quan tâm, thật là Hoàng thành trận chiến kia, Bạch Nhạc thực lực đã lần nữa đề thăng, nếu thật là giết hồng mắt, kéo một hai người chôn cùng thật đúng là không phải chỉ là nói suông.

Hắn mặc dù nguyện ý cùng Thần Nữ hợp tác, nhưng lại cũng không khả năng nguyện ý, dùng chính mình mệnh đi lấp, đó là không duyên cớ tiện nghi Thần Nữ.

Nói cho cùng, dạng này liên minh, bất quá chỉ là vì quyền lợi mà thôi.

"Ta nói một lời công đạo, đến chúng ta loại cảnh giới này, hà tất động một chút là đánh sống đánh chết? Có chuyện gì, ngồi xuống đàm luận chính là, không phải là lẫn nhau thỏa hiệp một ít, vẫn tốt hơn liều mạng một cái ngươi chết ta sống."

Giang tay ra, Bất Tử Thanh Vương tiếp tục nói: "Hàn Tinh đã chết, bây giờ liền mấy người chúng ta, có cái gì là không thể đàm luận đâu?"

"Ngươi nói xem, Dạ Nhận?"

Nói xong lời cuối cùng, Bất Tử Thanh Vương lập tức chuyển hướng Dạ Nhận hỏi.

"Không sai!"

Mặt lạnh, Dạ Nhận cũng nhàn nhạt đáp ứng nói.

"Đàm luận tự nhiên có thể, bất quá, Bạch Nhạc chỉ sợ sẽ không tiếp nhận."

Cười lạnh một tiếng, Chúng Tinh điện điện chủ từ tốn nói.

"Để cho ta trước với hắn nói một chút tốt."

Nhún nhún vai, Bất Tử Thanh Vương nhẹ giọng nói: "Không ai nguyện ý chết, nếu như không thể đồng ý. . . Ta cũng sẽ không cùng hắn chịu chết, đến lúc đó, ta với các ngươi đứng ở một bên."

Lời này nhường Thần Nữ chân mày cũng không khỏi nhảy nhót.

"Tốt!"

Yên lặng mấy hơi thở, Thần Nữ liền đáp ứng.

Đối với Tạo Hóa Thông Thiên Quyết, nàng đáy lòng đúng là vẫn còn có chút kiêng kỵ, ngược lại không phải là bởi vì Bạch Nhạc bản thân, mà là bởi vì. . . Dù là đã một vạn năm đi qua, nàng cũng không tin, vị kia Thần Tôn đã vẫn lạc.

Bị Bất Tử Thanh Vương lôi kéo thối lui một ít, Bạch Nhạc lúc này mới hạ thấp giọng hỏi: "Thanh Vương, ngươi đến tột cùng muốn làm gì?"

"Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trong người sinh tử cùng ngươi có quan hệ gì? Vân Mộng Chân, Bạch Cốt phu nhân các nàng tính mệnh trọng yếu, vẫn là những người xa lạ này tính mệnh trọng yếu? Bạch Nhạc, không nên quên chúng ta tới đây bên trong ước nguyện ban đầu."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng nói rằng.

Bạch Nhạc muốn nói điều gì, chỉ là còn chưa lối ra, liền bị Bất Tử Thanh Vương cắt đứt.

"Ta tại lăng tẩm bên trong ngủ say ba ngàn năm, mới đổi một cái đoạt xá trọng sinh cơ hội! Đối ta tới nói, không có gì so sinh mệnh trân quý hơn, ta không muốn uổng phí chết ở chỗ này, vì những thứ này không liên quan gì người."

"Ngẫm lại Giang tiên sinh! Bây giờ Giang tiên sinh cũng đã chỉ còn lại có thần hồn bị trấn áp tại trong quan tài đồng, cùng đi cứu những cái kia không liên quan gì người, không nếu muốn biện pháp cùng Thần Nữ trao đổi, để cho nàng phóng xuất Giang tiên sinh!"

"Bạch Nhạc, ngươi đừng quên, địch nhân chúng ta, không chỉ ở nơi đây! Cho dù là ly khai, bên ngoài còn có một cái Hải Thần, đây mới thực sự là còn sống thần linh! Chỉ có Thần Nữ mới có thể cùng hắn chống lại, hà tất gượng chống xuống dưới?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Bất Tử Thanh Vương lời nói thấm thía mở miệng nói.

"Chúng ta yêu cầu một cái cơ hội!"

Dừng một cái, Bất Tử Thanh Vương tiếp tục nói: "Bạch Nhạc, không nên quên ngươi nói chuyện! Chúng ta có thể giãy dụa, lui địch không qua đêm mệnh. . . Hướng số mệnh cúi đầu, không tính mất mặt! Chúng ta đã tận lực!"

Lộp bộp!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên run lên, đột nhiên ý thức được Bất Tử Thanh Vương muốn làm gì.

Ở nơi này là đang khuyên nói hắn a!

Hơi suy nghĩ, Bạch Nhạc liền triệt để tỉnh táo lại.

Mặc dù kéo ra một khoảng cách, thật là lấy Thần Nữ thực lực bọn hắn, thì như thế nào có thể nghe không được mình cùng Bất Tử Thanh Vương ở giữa đối thoại?

Cho nên, Bất Tử Thanh Vương cũng chỉ có thể lấy loại này mịt mờ câu nói, để diễn tả ý hắn.

Trong đầu hiện lên vô số ý niệm trong đầu, Bạch Nhạc ngoài miệng cũng đồng dạng qua loa lấy lệ nói: "Ngươi nói ta đều minh bạch, ta có thể vẫn là không cách nào tiếp thu dạng này kết quả. . . Những cái kia, cũng cuối cùng là sống sờ sờ người a!"

"Ai quan tâm đâu?"

Bất Tử Thanh Vương tiếp tục nói: "Bản vương cả đời này không biết từng giết bao nhiêu người, chỉ cần có thể thành tựu đại đạo, giết một số người tính là gì?"

"Huống chi, cũng không phải để ngươi tự tay đi giết! Ngươi chỉ phải ở lại chỗ này tu hành là được rồi."

"Đối ngoại, có thể cho Thần Nữ bọn hắn tuyên bố, đã đem ngươi giết chết tại Chúng Thần Mộ Địa bên trong! Ngươi chỉ cần ngốc tại chỗ này tu hành, đợi được Thần Nữ khôi phục thực lực, dẫn chúng ta rời đi nơi này là được."

Trên mặt lộ ra một tia chần chờ, Bạch Nhạc sáp nhiên hồi đáp nói: "Giang tiên sinh với ta có ân, nhất định muốn đem Giang tiên sinh cứu ra. . . Bằng không, ta không tiếc tử chiến, đây là điểm mấu chốt!"

Xoay người lại, cũng căn bản không cần Bất Tử Thanh Vương giải thích nữa cái gì.

Thần Nữ đã mở miệng nói: "Phải cứu Giang Nhược Hư không khó, bất quá. . . Ngươi nhất định muốn xuất ra thành ý đến, ta dựa vào cái gì tin tưởng ngươi?"

"Ngươi muốn cho ta làm sao thủ tín? Thề sao?"

Bạch Nhạc hỏi ngược lại.

"Ngươi tiến vào quan tài đồng đổi hắn!"

Lạnh lùng nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Thần Nữ lạnh giọng mở miệng nói: "Lấy thực lực ngươi, chí ít có thể lấy tại trong quan tài đồng chống đỡ một tháng, trong vòng một tháng, không có ai quấy rầy, đủ để cho ta khôi phục thực lực. . . Đến lúc đó, ta chân thân phá quan tài mà ra thời điểm, tự nhiên sẽ đưa ngươi phóng xuất."

"Ngươi muốn cứu người, đây là biện pháp duy nhất!" Căn bản không cho Bạch Nhạc bất luận cái gì chừa chỗ thương lượng, Thần Nữ dứt khoát mở miệng nói.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1270: Biến cố nảy sinh

"Người người là đao thớt, ta là cá thịt, ta lại dựa vào cái gì tin tưởng ngươi?"

Lạnh lùng nhìn lấy Thần Nữ, Bạch Nhạc hỏi ngược lại.

"Ngươi không khỏi cũng quá đề cao chính mình, chỉ cần ta khôi phục thực lực, ngươi ngay cả nửa điểm uy hiếp cũng không tính, ta cần gì phải giết ngươi?" Khinh miệt nhìn lấy Bạch Nhạc, Thần Nữ ngạo nghễ mở miệng nói.

Lời nói này rất đả kích người, có thể sự thực chính là như vậy.

Đừng xem Bạch Nhạc hiện tại tựa hồ rất lệnh Thần Nữ đau đầu, chỉ khi nào các loại (chờ) Thần Nữ khôi phục thực lực, một tay là có thể đơn giản trấn áp Bạch Nhạc, nơi nào còn xưng là phiền toái gì.

"Ngươi không có khác tuyển chọn."

Không đợi Bạch Nhạc hồi đáp, Dạ Nhận liền đi theo mở miệng nói.

Trong mắt lộ ra lau một cái che lấp chi sắc, Dạ Nhận nhàn nhạt mở miệng nói: "Ngươi muốn chết, ta không ngăn ngươi, nhưng đừng kéo lên ta một chỗ. . . Ta nhớ ngươi minh bạch ta ý tứ."

Một câu nói ở giữa, Dạ Nhận cũng đã rõ ràng cho thấy thái độ.

Bây giờ cục diện này là nói rõ muốn hi sinh Bạch Nhạc một cá nhân, đem đổi lấy cuộc đời hắn mấu chốt, loại tình huống này, ai cũng không được phép Bạch Nhạc cự tuyệt.

Bằng không, Bạch Nhạc chính là muốn cùng tất cả mọi người là địch.

Vô luận là Bất Tử Thanh Vương vẫn là Dạ Nhận cũng sẽ ngã mâu!

Hơi chậm lại, trên mặt lộ ra vẻ khổ sở chi sắc, Bạch Nhạc yên lặng chốc lát, rốt cục vẫn phải làm ra thỏa hiệp.

"Không nghĩ tới, ba người chúng ta nhiều năm tình cảm, dĩ nhiên tại tử vong trước mặt là không chịu được như thế một kích. . . Tốt, tốt! Hôm nay, ta nhận thức! Có thể qua hôm nay, chúng ta liền tái vô quan hệ."

Trên mặt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, Bạch Nhạc kiếm trong tay nhẹ nhàng giương lên, nhất thời chém xuống một đoạn quần áo!

Cắt bào đoạn nghĩa!

Một màn này, làm cho tất cả mọi người trong lòng cũng hơi vừa nhảy.

Ai cũng không nghĩ tới, Bạch Nhạc thật không ngờ quyết tuyệt.

Chỉ là, điều này cũng làm cho người khác thoáng yên tâm một ít, chí ít Bạch Nhạc là thật phục mềm, vô luận là tự nguyện cũng tốt, bị ép cũng được, bây giờ Bạch Nhạc đều đã không có con đường thứ hai có thể chọn.

Trong mắt hiện lên lau một cái mịt mờ sát khí, Chúng Tinh điện điện chủ âm thầm cười lạnh một tiếng, trong lòng vẫn còn đang tính toán, các loại (chờ) Bạch Nhạc bị phong nhập quan tài đồng sau đó, làm sao thuyết phục Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận quay đầu liên thủ chém giết Bạch Nhạc.

Thần Nữ loại này tồn tại, tuy sẽ không nói dối, nhưng đến thời điểm, bọn hắn thừa dịp Bạch Nhạc còn không có khôi phục lại, trực tiếp xuất thủ chém giết, cũng không tính trái lời thề a?

Vẫn là quá ngây thơ a!

Cục diện tới mức này, lại vẫn dám lớn lối như vậy chơi cái gì cắt bào đoạn nghĩa, quả thực ngây thơ!

Chỉ bằng những lời này, hắn thì có hoàn toàn chắc chắn nói với Bất Tử Thanh Vương bọn họ cùng Bạch Nhạc triệt để phản bội.

Mỗi ngày rộn ràng đều vì lợi lai, thiên hạ nhốn nháo đều vì lợi hướng.

Thế nhân bất quá tất cả đều như vậy mà thôi, không biết thời thế người. . . Tựa như Hàn Tinh như thế, căn bản sống không lâu.

Coong!

Ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, Nghịch Ma Kiếm phát sinh một tiếng khinh minh, lại đúng là vẫn còn bị Bạch Nhạc thu, triệt để buông tha phản kháng!

Chậm rãi hướng về quan tài đồng đi tới, Bạch Nhạc cước bộ có chút nặng nề, khóe miệng lộ ra vài phần tự giễu, vài phần khinh miệt, nhưng lại cuối cùng cũng không nói gì.

Tất cả mọi người ánh mắt đều tại Bạch Nhạc trên người, vô luận là Thần Nữ vẫn là Cố Vong Tình cùng Chúng Tinh điện điện chủ bọn hắn đều gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, phòng ngừa Bạch Nhạc đùa giỡn cái trò gì.

Trong chốc lát, Bạch Nhạc liền lần nữa đi tới quan tài đồng trước đó.

Mở quan tài!

Lần này, lại không cần Bạch Nhạc động thủ, mà là Thần Nữ chính mình,

trực tiếp mở quan tài, bàn tay nhẹ nhàng vỗ, thần lực trực tiếp rơi vào Bạch Nhạc trên người, hướng về quan tài đồng bên trong bay đi.

Bạch Nhạc vẫn không có chút nào phản kháng, tựa hồ đã nhận mệnh một dạng.

Như vậy, Thần Nữ cũng rốt cục buông xuống cuối cùng một tia cảnh giác, đầu ngón tay nhẹ nhàng vẩy một cái, đem Giang Nhược Hư thần hồn hướng ra phía ngoài dẫn dắt mà đi!

Nhưng mà, liền trong nháy mắt này, biến cố nảy sinh!

"Oanh!"

Lau một cái khủng bố kiếm quang, cùng với như mực ánh đao đồng thời nổ lên!

Bạch Nhạc đương nhiên không có cơ hội động thủ, Thần Nữ toàn bộ chú ý lực đều ở trên người hắn, căn bản không được phép hắn có chút phản kháng chỗ trống, có thể Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận hai người, lại bị tất cả mọi người sơ xuất.

Trước đó bọn họ cùng Bạch Nhạc gần như triệt để phản bội tình cảnh, tất cả mọi người đều thấy ở trong mắt, tự nhiên không nhân sinh nghi!

Có thể cho dù ai cũng không nghĩ ra, ở nơi này cuối cùng trong nháy mắt, Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận hai người thật không ngờ ăn ý xuất thủ, đồng thời hướng về Thần Nữ công tới.

Vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, ai cũng không kịp phản ứng kịp!

Dạ Nhận đao trực tiếp hướng về Thần Nữ lưng yếu hại, một kích này toàn lực bạo phát, cho dù là Thần Nữ cũng cảm thụ được một tia uy hiếp trí mạng, không thể không đẩy ra một bước, trở tay đi ngăn cản Dạ Nhận

công kích.

Nhưng mà, ngay tại lúc đó, Bất Tử Thanh Vương trên người lại lộ ra lau một cái khí tức kinh khủng, trực tiếp kéo Bạch Nhạc, đem Bạch Nhạc hướng ra phía ngoài bỏ rơi đi, ngay tại lúc đó, mình thì thay thế được Bạch Nhạc, nhảy vào trong quan tài đồng, đem Giang Nhược Hư thần hồn đổi đi ra.

Một mạng đổi một mạng!

Tựu như cùng trước đây, Giang Nhược Hư chính mình thay thế Bạch Nhạc bị phong nhập quan tài đồng một dạng, bây giờ Bất Tử Thanh Vương làm ra cũng là đồng dạng lựa chọn.

Hắn đang dùng chính mình mệnh đi đổi Giang Nhược Hư mệnh!

Cũng không phải là Bất Tử Thanh Vương cùng Giang Nhược Hư sâu đậm giao tình, mà là hắn đối Hàn Tinh hứa hẹn!

Đại trượng phu một lời hứa ngàn vàng!

Bất Tử Thanh Vương nhân vật như vậy, nơi nào bằng lòng nợ ơn người khác.

Mạng hắn, là Hàn Tinh dùng mạng đổi lại, hắn cũng bằng lòng Hàn Tinh, cho dù là dùng chính hắn mệnh đi đổi, cũng nhất định đem Giang Nhược Hư cứu ra.

Đây là hắn hứa hẹn, bách tử không hối hận!

Ầm!

Đây hết thảy đều phát sinh thực sự quá nhanh, đợi được người khác khi phản ứng lại sau khi, quan tài đồng đã lần nữa đóng cửa, đem Bất Tử

Thanh Vương trấn áp đi vào.

Cứ như vậy trong chớp mắt, Bạch Nhạc cũng đồng dạng đã lấy Thông Thiên Ma Công cắn nuốt hết Thần Nữ đánh vào trong cơ thể hắn, nỗ lực cầm cố nàng thần lực, trở tay đem Nghịch Ma Kiếm lấy ra.

Trong nháy mắt, một đóa huyễn lệ kiếm liên liền chợt nở rộ ra!

Giết!

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Bạch Nhạc đã hướng về Thần Nữ giết đi qua.

Từ Bất Tử Thanh Vương khuyên bảo thời điểm khác, trong lòng hắn liền dĩ nhiên minh bạch Bất Tử Thanh Vương dụng ý, phi thường ăn ý lựa chọn phối hợp!

Ba người bọn họ ở giữa quan hệ, căn bản không phải ngoại nhân có khả năng minh bạch.

Dạ Nhận mở miệng, cũng làm cho Bạch Nhạc ý thức được, Dạ Nhận đồng dạng lựa chọn phối hợp.

Loại tình huống này, Bạch Nhạc liền thẳng thắn đem tính mệnh đặt ở đối phương trong tay, ba người đóng lại diễn trận này làm trò!

Vô luận là Thần Nữ cũng tốt, Cố Vong Tình cùng Chúng Tinh điện điện chủ cũng tốt, căn bản không có bất kỳ người nào có thể nhìn ra chút nào dị dạng tới.

Chờ đến Bất Tử Thanh Vương đột nhiên động thủ, tất cả liền đều đã không kịp.

"Các ngươi muốn chết!"

Phản ứng kịp Thần Nữ, trên người đột nhiên lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, lớn tiếng quát mắng.

Khủng bố sát khí chợt ngưng tụ như thật, khiến cho mọi người đáy lòng cũng không khỏi bốc lên vẻ lạnh lẻo!

Một vị thần linh cường giả phẫn nộ, đủ để hủy thiên diệt địa!

Bạch Nhạc bọn hắn cử động điên cuồng, đã triệt để làm tức giận Thần Nữ, trong nháy mắt, Thần Nữ nhất thời lần nữa mạnh mẽ mở ra Thần Vực, đồng thời đem tất cả mọi người bao phủ đi vào!

Bao quát Cố Vong Tình cùng Chúng Tinh điện điện chủ ở bên trong, tất cả mọi người đồng thời rơi vào Thần Vực bên trong.

Giờ khắc này, nổi giận Thần Nữ, đã triệt để không tin bất luận kẻ nào.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1271: Giang Nhược Hư

Thần Vực, chính là một cái tiểu thế giới!

Đương nhiên, bây giờ Thần Nữ mở ra Thần Vực cũng không hoàn chỉnh, càng giống như là Bán Thần Lĩnh Vực, thật là dù vậy, cũng đã phi thường khủng bố.

Bất Tử Thanh Vương thực lực cũng không tính yếu, thật là tại Thần Nữ mở ra Thần Vực tình huống dưới, lại vẻn vẹn chỉ kiên trì mấy hơi thở thời gian, liền hầu như tan vỡ, nếu không phải Hàn Tinh liều mình cứu giúp, liền đã sớm chết ở Thần Nữ trong tay.

Đương nhiên, lần này Thần Nữ đồng thời cuốn vào Thần Vực bên trong người có chút nhiều, lấy trước mắt trạng thái, tự nhiên rất khó đồng thời giết chết rất nhiều người.

Nếu như tại địa phương khác, Thần Nữ thậm chí căn bản là vô pháp duy trì loại trình độ này tiêu hao.

Nhưng nơi này vốn là Chúng Thần Mộ Địa, hơn nữa, quan tài đồng ngay ở bên cạnh, như vậy nàng mới có thể mượn Chúng Thần Mộ Địa lực lượng, hoàn thành đây hết thảy!

Không dám có chút do dự, rơi vào Thần Vực trong nháy mắt, tất cả mọi người liền đồng thời triển khai Hóa Hư không gian, chống lại Thần Vực lực lượng.

"Thần Nữ, chuyện khi trước, theo chúng ta không có bất cứ quan hệ gì!"

Cảm thụ được nguy hiểm, Chúng Tinh điện điện chủ trước tiên mở miệng la lên.

Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận đột nhiên phản chiến, là bọn hắn cũng đồng dạng thật không ngờ, hơn nữa, hầu như không cần muốn, cũng bởi vì Bất Tử Thanh Vương bọn hắn phản chiến, đưa tới Thần Nữ đưa bọn họ cũng nhét vào bên trong phạm vi công kích!

Cái này khiến hắn quả thực có một loại thổ huyết kích động, cái này rõ ràng, chính là bị hãm hại a!

"Ngu xuẩn người phàm, các ngươi không có ai đáng giá tín nhiệm!"

Căn bản không có cho thêm Chúng Tinh điện điện chủ bọn hắn nói chuyện cơ hội, Thần Nữ cũng đã triển khai Thần Vực lực lượng, đồng thời hướng về tất cả mọi người oanh kích mà đến.

Thời gian cấp bách, lấy Thần Nữ bây giờ loại trạng thái này, nhất định muốn trong vòng thời gian ngắn, giết chết Bạch Nhạc bọn hắn, bằng không, Thần Vực căn bản là không có cách thời gian dài duy trì, nàng liền rất khó thủ thắng.

Vô luận là ai, chỉ cần giết chết một người, là có thể ở mức độ rất lớn, giảm bớt áp lực, để cho nàng có thể càng ung dung giết chết Bạch Nhạc.

Loại tình huống này, nàng tự nhiên căn bản không có thời gian đi nhận, đến tột cùng Chúng Tinh điện điện chủ cùng Cố Vong Tình có hay không tham dự chuyện khi trước.

Bất đắc dĩ phía dưới, Chúng Tinh điện điện chủ cùng Cố Vong Tình hai người, cũng chỉ được liều mạng chống cự!

Trong lúc nhất thời, bốn người đồng thời xuất thủ, chống lại Thần Vực lực lượng.

Cũng may mà là Bạch Nhạc mỗi một người bọn hắn đều có đứng đầu

cường giả thực lực, bằng không, ở loại tình huống này xuống, căn bản là chống đỡ không bao lâu.

Ngay tại lúc đó, vừa mới bị Bất Tử Thanh Vương từ trong quan tài đồng đổi đi ra Giang Nhược Hư, cũng rốt cục chậm rãi tỉnh lại.

Cứ việc chỉ còn lại có thần hồn, hơn nữa cũng thụ thương nghiêm trọng, có thể Giang Nhược Hư lại đúng là vẫn còn tỉnh lại.

Ánh mắt đảo qua, chứng kiến Bạch Nhạc bọn họ cùng Thần Nữ chiến đấu, tâm niệm hơi hơi lóe lên, cũng đã đoán được vài phần chân tướng.

E khi hắn, không thể từ trong đám người tìm được Hàn Tinh lúc, trong lòng càng là lộp bộp một tiếng, đột nhiên mọc lên một loại cực kỳ dự cảm bất tường.

Bạch Nhạc bọn hắn đều đã chạy tới, Hàn Tinh liền không có không trình diện lý do, trừ phi. . . Hàn Tinh đã vẫn lạc!"

Ý thức được điểm này, Giang Nhược Hư trong lòng đột nhiên bốc lên lau một cái khủng bố sát khí!

Trước đó, đối mặt nguy hiểm thời điểm, Giang Nhược Hư thà rằng chính mình mạo hiểm xông vào quan tài đồng, cũng muốn đổi Hàn Tinh một mạng, bởi vậy là có thể biết hai người bọn họ quan hệ là bực nào tốt.

Bây giờ đoán được Hàn Tinh có thể đã gặp bất trắc, Giang Nhược Hư trong lòng đã sớm bị sát cơ tràn đầy.

Một chỉ điểm hướng chính mình mi tâm, trong tích tắc, thần hồn chi lực tăng vọt, Giang Nhược Hư cả cá nhân trên người đã lộ ra lau một cái thần quang!

Cái này biến cố đột nhiên cũng đồng thời đem tất cả mọi người thức

tỉnh!

Phải biết, trước đó Giang Nhược Hư thần hồn mặc dù cũng bị cuốn vào Thần Vực bên trong, nhưng vô luận là ai, tựa hồ cũng không có chú ý đến hắn.

Có thể lại không nghĩ rằng, Giang Nhược Hư mới vừa một khi thức tỉnh, liền bộc phát ra kinh khủng như vậy thực lực.

"Giang tiên sinh!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc đột nhiên hồi quay đầu lại, hướng về Giang Nhược Hư thân phận chạy đi.

"Lại một cái bán thần!"

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, Thần Nữ cũng đồng dạng đem ánh mắt hướng về Giang Nhược Hư.

Mặc dù đã bị hủy thân thể, nhưng một khắc này, Giang Nhược Hư trên người lộ ra khí tức, cũng không nghi ngờ là bán thần cấp, uy thế cũng không tại Tân Gia Minh vị quốc sư kia phía dưới.

So với việc người khác kinh hãi, giờ khắc này Bạch Nhạc nhưng trong lòng không khỏi bắt đầu sinh một loại dự cảm bất tường!

Dạng này tình cảnh, hắn ban đầu ở Diệp Huyền đại sư trên người cũng thấy qua.

Diệp Huyền đại sư trước khi vẫn lạc, chính là lấy hi sinh chính mình làm giá, mạnh mẽ đột phá, bước ra một bước cuối cùng, bộc phát ra gần như thần linh lực lượng!

Bây giờ Giang Nhược Hư cũng đồng dạng lực lượng chợt tăng vọt, cái

này tự nhiên không thể nào là tại dưới áp lực đột phá!

"Ngươi mới vừa may mắn trốn ra được, không nghĩ biện pháp đào tẩu, lại tới tìm ta chịu chết. . . Thực sự là ngu xuẩn!"

Nhìn chằm chằm Giang Nhược Hư, Thần Nữ nhàn nhạt mở miệng nói.

"Người tóm lại cũng là muốn chết."

Nhìn lấy Thần Nữ, Giang Nhược Hư có vẻ cực kỳ bình thản, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Từ ta quyết ý lần nữa bước vào Chúng Tinh Thần Vực bắt đầu, liền đã làm tốt chuẩn bị chết. . . Có thể sống đến bây giờ, đã là kiếm được."

Những lời này từ Giang Nhược Hư trong miệng nói ra có vẻ cực kỳ hào hiệp, không có chút nào làm ra vẻ thái độ.

Chết!

Làm Giang Nhược Hư bình tĩnh như vậy nói ra một chữ này, Bạch Nhạc trong lòng liền minh bạch, chính mình suy đoán là đối.

Mọi việc đều có đại giới!

Mạnh mẽ đem thực lực đề thăng một tầng thứ, là không có khả năng không trả giá thật lớn.

"Giang tiên sinh!"

Ánh mắt chuyển hướng Bạch Nhạc, Giang Nhược Hư nhẹ giọng hỏi: "Hàn Tinh đã chết sao?"

". . . Là!"

Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc giải thích: "Hàn Tinh đã chết tại Thần Nữ trong tay, hắn là vì cứu Bất Tử Thanh Vương. . ."

Bạch Nhạc còn muốn bả sự tình giải thích rõ, nhưng lại trực tiếp bị Giang Nhược Hư cắt đứt.

"Không cần giải thích."

Khoát khoát tay, Giang Nhược Hư nhẹ giọng mở miệng nói: "Hắn vì sao mà chết, ta đã đoán. . . Bất Tử Thanh Vương cũng không ở nơi này, nói vậy, ta có thể đi ra, là hắn dùng chính mình đổi đi ra đi?"

Đến loại thời điểm này, liền có thể nhìn ra Giang Nhược Hư khủng bố.

Cũng chỉ có như thế một chút xíu manh mối, cũng đã đủ để cho hắn đem chân tướng suy đoán ra thất thất bát bát tới.

"Giang tiên sinh, người chết không thể phục sinh, ngươi cần gì phải chấp nhất?"

Chúng Tinh điện điện chủ đột nhiên mở miệng nói.

Như điện ánh mắt đột nhiên rơi vào đối phương trên người, Giang Nhược Hư nhưng là nhất thời cười lạnh: "Tân Gia Minh tính khí thật đúng là một điểm không thay đổi, tới mức này, dĩ nhiên còn đang lưỡng lự, không chịu đối ngươi hạ sát thủ. . . Thật là lòng dạ đàn bà!"

Bước ra một bước, Giang Nhược Hư dẫn đầu xuất thủ mục tiêu, dĩ nhiên cũng không phải là Thần Nữ, mà là vị này Chúng Tinh điện điện chủ!

Mặc dù vừa mới thức tỉnh, cũng không biết bên ngoài phát sinh cái gì, nhưng chỉ bằng như nay cục diện ác liệt tới mức này, Giang Nhược Hư liền có thể minh bạch, Chúng Tinh điện tất phải không có lựa chọn cùng

Bạch Nhạc liên thủ, thậm chí là trái lại vây công Bạch Nhạc, bằng không. . . Lấy Thần Nữ trạng thái, là căn bản nhường thế cục chuyển biến xấu tới mức này, thậm chí Hàn Tinh đều chết trận.

Hàn Tinh chết trách nhiệm, có ít nhất 3-4 thành, có thể coi là tại Chúng Tinh điện trên đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1272: Khủng bố Giang Nhược Hư

Mấy chục năm qua, đã không có người thấy Giang Nhược Hư xuất thủ.

Cho dù là Chúng Tinh điện điện chủ, cũng vẻn vẹn chỉ là biết Giang Nhược Hư thực lực chưa chắc so với chính mình yếu, có thể đến tột cùng cường đến mức nào, lại cũng không có một cái rõ ràng khái niệm.

Cho đến giờ phút này, chân chính nhìn thấy Giang Nhược Hư xuất thủ, trong lòng hắn mới đột nhiên sinh ra một loại đủ để nguy cơ trí mạng cảm giác.

Tình huống bình thường hạ Giang Nhược Hư cũng đã phi thường cường đại, bây giờ Giang Nhược Hư mặc dù không có thân thể, nhưng lại thiêu đốt thần hồn, lấy mạng sống ra đánh đổi, đổi lấy tiến thêm một bước đột phá, mặc dù có thể duy trì thời gian tất phải cũng không dài lắm, nhưng hắn sinh cơ hao hết trước đó, lại tất phải cực kỳ mạnh mẽ.

Vỗ xuống một chưởng, liền phảng phất có một cổ khủng bố Không Gian Chi Lực, đem Chúng Tinh điện điện chủ trói buộc lại.

Cái loại cảm giác này giống như là bị đại lượng nhựa cao su dính chặt, khó có thể nhúc nhích chút nào.

Không gian quy tắc!

Trước đó, Chúng Tinh điện điện chủ liền mơ hồ biết rõ, không gian quy tắc mới là Giang Nhược Hư chân chính am hiểu nhất lĩnh vực, cũng là đáng sợ nhất địa phương.

Nói như vậy, bước vào Hóa Hư Cảnh, liền tự nhiên sẽ đối không gian quy tắc có nhất định cảm ngộ, nhưng loại này cảm ngộ lại thường thường đều nhỏ vô cùng, chỉ có chân chánh bước vào Bán Thần Chi Cảnh, khung ra Bán Thần Lĩnh Vực, đối với Không Gian Pháp Tắc cảm ngộ, mới có thể tiến vào một cái khác cấp độ.

Giang Nhược Hư vốn là không có bước vào Bán Thần Chi Cảnh, cũng không có Bán Thần Lĩnh Vực, nhưng hắn đối với không gian quy tắc lĩnh ngộ, cho dù so bán thần còn muốn đáng sợ.

E lần này mạnh mẽ sau khi đột phá, đối với không gian nắm chặt, cũng đã tăng lên đến một cái cực kì khủng bố cấp độ.

Một kích này, cho dù là lấy Chúng Tinh điện điện chủ cường hãn, cũng căn bản là không có cách hóa giải.

"Ầm!"

Trong nháy mắt, một chưởng này liền trực tiếp rơi vào hắn trên ngực.

Lấy Không Gian Chi Lực trói buộc chặt không gian, sau đó sẽ xuất thủ công kích, căn bản không lưu chút nào giãy dụa chỗ trống.

"Phốc!"

Một chưởng này vừa nhanh vừa độc, cho dù là Chúng Tinh điện điện chủ đã nhận thấy được không đúng, đem hết toàn lực phòng ngự, cũng cuối cùng vô pháp ngăn cản một chưởng này, trong nháy mắt, ngũ tạng lục phủ phảng phất đều tùy theo di vị, cái này phun ra một ngụm máu, bên trong thậm chí xen lẫn một chút nội tạng mảnh vụn!

Quá mạnh mẽ!

Giang Nhược Hư một chưởng này, xác thực quá nhanh, nhanh đến người

khác thậm chí đều làm sao tới cùng phản ứng kịp, cũng đã bị thương nặng Chúng Tinh điện điện chủ!

Mí mắt đột nhiên nhảy nhót, giờ khắc này cho dù là Bạch Nhạc, đáy lòng cũng không khỏi nổi lên một hơi khí lạnh.

Không có thân thể tình huống dưới, lại lấy thần hồn chi lực ngưng tụ thành thực thể, một kích bị thương nặng Chúng Tinh điện điện chủ, thực lực bực này, xác thực khủng bố, cho dù là bây giờ Bạch Nhạc cũng đồng dạng xa xa không kịp.

Để tay lên ngực tự hỏi, Giang Nhược Hư một chưởng này nếu như đánh về phía chính mình, chính mình ngăn trở sao?

Cái ý niệm này chỉ là tại trong đầu lóe lên, Bạch Nhạc cũng đã có đáp án.

Đỡ không được!

Ngược lại không phải là nói, đem hết toàn lực cũng vô pháp ngăn lại một kích này lực lượng, mà là bởi vì một chưởng này thực sự quá nhanh.

Từ trói buộc chặt Chúng Tinh điện điện chủ, đến xuất thủ hầu như không nhìn không gian trở ngại bắn trúng đối phương thân thể, toàn bộ quá trình hoàn mỹ không một tì vết.

Nếu như tấn công về phía chính mình, chỉ sợ căn bản còn chưa tới cùng thả ra kiếm liên, cũng đã bị đối phương gây thương tích.

Lạnh lùng nhìn lấy Giang Nhược Hư xuất thủ, Thần Nữ lại đồng dạng không có nhúng tay ý tứ.

Đối với Thần Nữ mà nói, vô luận là Bạch Nhạc cũng tốt, Giang Nhược Hư cũng tốt, hay hoặc giả là Chúng Tinh điện điện chủ cùng Cố Vong

Tình, đều không khác nhau gì cả, vô luận là người nào chết, đối với nàng mà nói đều là một chuyện tốt.

Đã như vậy, như vậy hà tất nhúng tay, đứng ở bên cạnh xem náo nhiệt là được.

"Dừng tay!"

Gặp cái này một kích, Chúng Tinh điện điện chủ nhưng là trong lòng hoảng hốt, gấp giọng la lên: "Giang Nhược Hư, đối đầu kẻ địch mạnh, ngươi bây giờ giết ta, chỉ biết tăng cường Thần Nữ thực lực, ngươi luôn luôn trí kế vô song, hôm nay sao có thể bị cừu hận choáng váng đầu óc?"

Giang Nhược Hư nhiều năm như vậy đều không cùng người động thủ, hôm nay vừa ra tay, thì có cùng hắn không chết không thôi điên cuồng, rất hiển nhiên là đem Hàn Tinh chết tính tới trên đầu hắn.

Đối mặt Giang Nhược Hư nhân vật như vậy, muốn lừa bịp được là không có khả năng, hắn đơn giản cũng căn bản không làm chống chế, chỉ là nhắc nhở Giang Nhược Hư, còn có Thần Nữ tại, giết hắn cũng không phải là cái gì biết rõ sự tình.

"Ngươi yên tâm, ta tất nhiên dám động thủ, liền đã làm tốt hoàn toàn chuẩn bị!"

Cười lạnh một tiếng, Giang Nhược Hư lập tức chuyển hướng Bạch Nhạc nói: "Bạch Nhạc, đưa ngươi bạch long phóng xuất, đối đãi ta phế hắn, nhường bạch long nuốt ăn hắn!"

Một câu nói này vừa ra, nhưng là trong nháy mắt nhường Chúng Tinh điện điện chủ tay chân lạnh buốt!

Thiên toán vạn toán, lại quên điểm này!

Trừ giết người ở ngoài, còn có thể nhường Tiểu Bạch Long nuốt ăn, chẳng cần biết ngươi là ai, một khi bị Tiểu Bạch Long nuốt đến trong bụng đi, cho dù là Thần Nữ tự nhiên cũng đừng nghĩ mò được nửa điểm chỗ tốt.

"Ngao ô!"

Cơ hồ là đồng thời, Tiểu Bạch Long đã từ Bạch Nhạc trong tay áo bay ra ngoài, phát sinh một tiếng rồng gầm, dương nanh múa vuốt tuyên kỳ tồn tại cảm giác.

Vừa nói, Giang Nhược Hư trên tay nhưng cũng không có nhàn rỗi, tiếp tục hướng về Chúng Tinh điện điện chủ công tới!

Có mấy lời, Giang Nhược Hư cũng không có nói ra.

Trên thực tế, lựa chọn hiện tại chém giết Chúng Tinh điện điện chủ, không chỉ có riêng chỉ là vì báo thù cho hả giận.

Giang Nhược Hư xem vô cùng rõ ràng, đến loại thời điểm này, vẫn còn ở nội đấu, vị này Chúng Tinh điện điện chủ, trong lòng căn bản cũng không có nửa điểm thiên hạ, hắn muốn vĩnh viễn chỉ là hắn tư lợi!

Loại tình huống này, tức mà có thể cùng Thần Nữ liều mạng một cái lưỡng bại câu thương, đến cuối cùng, được ích lợi cũng giống vậy vẫn là vị này Chúng Tinh điện điện chủ.

Thậm chí, một khi có cơ hội, hắn tuyệt đối không ngại, giết chết tất cả mọi người diệt khẩu!

Đây mới là cuối cùng giết chết thần nữ tình huống, nếu như đánh đến lưỡng bại câu thương, sợ rằng vị này Chúng Tinh điện điện chủ, vì quyền lợi, cũng sẽ không chút do dự lựa chọn lần nữa bán đứng người khác, đổi lấy quyền lợi.

Nơi này như vậy, chẳng thà thẳng thắn một ít, trực tiếp giết hắn, trước tuyệt cái này một hậu hoạn lại nói.

Oanh!

Trong khoảnh khắc, Giang Nhược Hư lại là một chưởng vỗ đến Chúng Tinh điện điện chủ trên người, nguyên bản đã bị thương nặng Chúng Tinh điện điện chủ, toàn bộ thân hình hầu như đều đã muốn tan vỡ, thậm chí đã tổn thương tới thần hồn!

"Dừng tay!"

Mắt thấy Giang Nhược Hư còn muốn hạ sát thủ, Cố Vong Tình nhưng là một kiếm chém ra, hướng về Giang Nhược Hư cản qua đây.

"Cút!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Giang Nhược Hư theo sát một chưởng vỗ ra, trực tiếp lấy nhục chưởng hướng về Cố Vong Tình kiếm trong tay phong!

"Phốc!"

Chỉ là lần này, Giang Nhược Hư nhưng là có chút khinh thường, một chưởng này đánh trên mũi kiếm, mặc dù đem kiếm phong đẩy ra, có thể bàn tay mình cũng đồng dạng bị kiếm phong chặt đứt!

"Chúng Tinh Thần Kiếm!"

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Giang Nhược Hư nhất thời phản ứng kịp.

Hắn là lấy thần hồn ngưng tụ thân thể, lại y nguyên vẫn là bị thương, hiển nhiên chỉ có chân chính thần binh mới có thể làm đạt được, hắn đối

Chúng Tinh điện mà biết quá sâu, một khi thụ thương, tự nhiên có thể nhận thấy được, thương tổn được chính mình, chính là Chúng Tinh điện chí bảo Chúng Tinh Thần Kiếm.

Hơi suy nghĩ, lại nhìn về phía Cố Vong Tình thời điểm, Giang Nhược Hư cũng liền triệt để phản ứng kịp.

Trước đó, suy nghĩ rất nhiều không người phiên dịch tình, vào giờ khắc này cũng đều có giải thích, trách không được Chúng Tinh điện như vậy tín nhiệm Cố Vong Tình tiềm lực, trách không được, cho dù là đến thời khắc thế này, Tân Gia Minh đều không thể làm ra quyết đoán.

"Vong Tình Thiên Công!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1273: Vẫn lạc, cuối cùng quà tặng

"Giết!"

Mắt thấy Cố Vong Tình xuất thủ, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên vừa nhảy, Nghịch Ma Kiếm nhất chuyển, theo sát hướng về Cố Vong Tình giết đi qua.

Trước đó Bạch Nhạc trong lòng cũng còn có chút lưỡng lự, rốt cuộc cần phải trước đối phó thánh nữ, hay là đi giết Chúng Tinh điện điện chủ cùng Cố Vong Tình, thật là, bây giờ tất nhiên Giang Nhược Hư như vậy dứt khoát xuất thủ, đồng thời cho ra phương thức giải quyết, vậy dĩ nhiên cũng sẽ không có có thể do dự.

Chỉ là, duy nhất nhường Bạch Nhạc có chút chần chờ đúng, Giang Nhược Hư dĩ nhiên minh bạch không có lầm nói ra, Thần Nữ vẫn sẽ chọn chọn khoanh tay đứng nhìn sao?

Hoặc có lẽ là, nhường Tiểu Bạch Long nuốt vào đối phương, thực sự là có thể được không?

Nếu như tại địa phương khác, tự nhiên không thể nghi ngờ, nhưng đừng quên, nơi này là Thần Nữ Thần Vực trong không gian a!

Kiếm Lâm Thiên Hạ!

Trong lòng mặc dù còn có chút chần chờ, chỉ khi nào xuất thủ, Bạch Nhạc nhưng là hoàn toàn không có nửa điểm do dự, trực tiếp vận dụng Kiếm Lâm Thiên Hạ thần thông, cùng Cố Vong Tình liều mạng tranh đấu!

Cái này sớm đã không phải là Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình lần đầu tiên giao thủ.

Vương thành trận chiến kia, Bạch Nhạc nhường Cố Vong Tình lần nữa nếm được bại quả, cũng lĩnh Cố Vong Tình tâm ma tùy theo phát sinh, lúc này lần nữa một mình đối mặt Bạch Nhạc, Cố Vong Tình cũng đã có chút khó khống chế ở tâm tình mình.

Cố Vong Tình sở dĩ cường đại, chính là bởi vì Vong Tình Thiên Công khủng bố, nhưng hôm nay, một khi vô pháp duy trì Vong Tình Thiên Công loại kia siêu nhiên trạng thái, sẽ cùng Bạch Nhạc giao thủ, khả năng liền khó có thể chiếm được nửa điểm ưu thế.

Bất quá là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền ngạnh sinh sinh đem Cố Vong Tình áp chế lại.

Cố Vong Tình bị dẫn dắt rời đi, cũng làm cho Giang Nhược Hư thở phào một cái.

Nếu như thân thể còn ở, Chúng Tinh Thần Kiếm cũng rất khó đối hắn tạo thành uy hiếp gì, thật là bây giờ chỉ có thần hồn tại, Chúng Tinh Thần Kiếm đối hắn uy hiếp khả năng liền phi thường thực tế!

Thời gian đã không nhiều.

Thần hồn chi lực tại Thần Vực bên trong, tiêu hao so trong tưởng tượng nhanh hơn, Giang Nhược Hư trong lòng vô cùng rõ ràng, tối đa bất quá nửa nén hương thời gian, hắn thần hồn liền muốn triệt để tan vỡ.

"Trịnh Hành, ngươi kiêu ngạo một đời, cũng nên đủ. . . Hôm nay, ta liền thay Tân Gia Minh tiễn ngươi lên đường."

Sát khí tái khởi, Giang Nhược Hư bước ra một bước, cả người thân ảnh

phảng phất trong nháy mắt tiêu thất, trực tiếp vượt qua không gian xuất hiện ở Chúng Tinh điện điện chủ bên người.

Cự ly ngắn bên trong trực tiếp xé rách không gian, hơn nữa hầu như không có chút nào vết tích, dạng này thủ đoạn, xác thực có vẻ hơi khủng bố.

Dù cho là lấy Chúng Tinh điện điện chủ thực lực, cũng căn bản không thể phản ứng kịp.

Lần này Giang Nhược Hư nhưng là biến chưởng thành quyền, hung hãn hướng về đối phương đầu lâu ném tới!

"Cút ngay cho ta!"

Sinh tử thời khắc, Chúng Tinh điện điện chủ cũng bị bức ra toàn bộ tiềm lực, cả cá nhân trên người lộ ra một điểm thần quang, Chúng Tinh Thần Kiếm nghịch thế giơ lên, hung hăng hướng về Giang Nhược Hư đâm tới!

Tới mức này, đã không cần nghĩ cái gì thắng lợi.

Bây giờ Chúng Tinh điện điện chủ duy nhất suy nghĩ liền là đồng quy vu tận!

Giang Nhược Hư đã chống đỡ không bao lâu, chỉ cần hắn có thể cho thêm Giang Nhược Hư một kích, liền có thể mau sớm chém giết Giang Nhược Hư, dụ sử dụng Thần Nữ xuất thủ.

Đây là hắn duy nhất cơ hội, cũng cơ hồ là Cố Vong Tình duy nhất cơ hội.

"Ngao ô!"

Ngay tại lúc đó Tiểu Bạch Long cũng đồng thời hướng về Chúng Tinh điện điện chủ nhào tới, chỉ đợi Giang Nhược Hư chém giết đối phương,

liền trực tiếp đem đối phương nuốt vào đi.

Điên cuồng!

Một vị Hóa Hư đỉnh phong cường giả, một khi triệt để điên cuồng lên, uy hiếp xa muốn so với trong tưởng tượng đáng sợ nhiều.

Huống chi, Chúng Tinh điện điện chủ nay đã chạm tới cảnh giới Bán Thần, bây giờ liều mạng phía dưới, trong cơ thể cũng đồng dạng lộ ra lau một cái thần tính quang huy, còn có Chúng Tinh Thần Kiếm uy lực, đủ để uy hiếp được Giang Nhược Hư.

Oanh!

Cái kia một điểm thần tính quang huy chợt nổ lên, cũng làm cho tất cả mọi người trong lòng đều sinh ra một tia báo động!

Nhưng mà, liền trong nháy mắt này, một mực không có nhúc nhích Thần Nữ nhưng là chợt xuất thủ!

Trong tích tắc, toàn bộ thần vực lực lượng đều bị điều động, trực tiếp hướng về tất cả mọi người nghiền ép mà đi.

Thần uy như biển!

Giờ khắc này, Thần Nữ mới chính thức bộc phát ra thần linh lực lượng, hô hấp ở giữa, Tiểu Bạch Long liền trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, Giang Nhược Hư cũng đồng dạng bị bị thương nặng, trực tiếp bay ngược mà ra!

Thần Nữ cũng không để ý gì tới hội đã bị Giang Nhược Hư lần nữa bị thương nặng Chúng Tinh điện điện chủ, mà là theo bước ra một bước, bàn tay trực tiếp xen vào Giang Nhược Hư trong thân thể!

"Ngu xuẩn người phàm. . . Ngươi cho rằng ngươi thật có thể xoay

chuyển chiến cuộc sao? Tại ta Thần Vực bên trong, các ngươi cái gì cũng làm không."

Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Thần Nữ trực tiếp thôn phệ Giang Nhược Hư lực lượng!

Đối với người khác, nàng nhất định phải giết chết đối phương sau đó, mới có thể thôn phệ đối phương lực lượng, thật là Giang Nhược Hư bây giờ bản thân cũng đã chỉ còn thần hồn, cùng Thần Nữ trạng thái xấp xỉ, nhưng là vừa lúc trở thành tốt nhất thuốc bổ!

Cũng chính bởi vì chắc chắc có thể thôn phệ Giang Nhược Hư lực lượng, Thần Nữ mới dám như thế đã không kiêng sợ điều động toàn bộ thần vực lực lượng tới áp chế tất cả mọi người.

Cái gì nhường Tiểu Bạch Long thôn phệ Chúng Tinh điện điện chủ, đều là vọng tưởng!

Tại đây Thần Vực bên trong, nàng chính là duy nhất thần, chỉ cần nàng không nguyện ý, bằng Tiểu Bạch Long thì như thế nào có thể tiếp cận Chúng Tinh điện điện chủ.

"Bạch Nhạc, ngươi còn chờ cái gì? Thôn Thiên Quyết chẳng lẽ liền nuốt không được lực lượng sao?"

Cả người thân thể tại Thần Nữ thôn phệ xuống, đã có vẻ hơi mơ hồ, thật là giờ khắc này Giang Nhược Hư lại vẫn không có nửa phần ảo não, thậm chí khóe miệng còn lộ ra lau một cái cười nhạt!

Giang Nhược Hư cái này gào to một tiếng, nhưng là chợt nhường Bạch Nhạc trong lòng rùng mình, tất nhiên triệt để giựt mình tỉnh lại.

Nhường Tiểu Bạch Long đi thôn phệ Chúng Tinh điện điện chủ, bản thân liền là Giang Nhược Hư cố ý phóng xuất một cái nguỵ trang.

Hắn chân chính ký thác hy vọng, vẫn là Bạch Nhạc!

Tạo Hóa Thông Thiên Quyết!

Lúc trước tại Chúng Thần Mộ Địa, Thần Nữ nhắc tới môn công pháp này thời điểm, Giang Nhược Hư là ở, cũng đồng dạng minh bạch, cái này công pháp huyền diệu cùng cường đại!

Trước đó, Bạch Nhạc có thể thôn phệ tử khí, chẳng lẽ bây giờ, liền nuốt không được hắn thần hồn lực lượng, nuốt không được Chúng Tinh điện điện chủ sau khi chết đi, tiêu tán lực lượng sao?

Giang Nhược Hư đã sớm đã sinh ra lòng muốn chết, tuy nhiên lại tuyệt đối không phải là mù quáng chịu chết!

Từ hắn xuất thủ một khắc này, cũng đã ở trong lòng buộc vòng quanh toàn bộ tình cảnh!

Bây giờ, thế cục cũng chính là tại dựa theo hắn thiết tưởng phương hướng phát triển, bây giờ chênh lệch chính là Bạch Nhạc!

"Giang tiên sinh!"

Suy nghĩ cẩn thận đây hết thảy, Bạch Nhạc nhất thời kinh hô thành tiếng, viền mắt không khỏi có chút hiện lên hồng.

"Bạch Nhạc, đừng để ta cùng Hàn Tinh chết vô ích. . . Thiên hạ này, ta liền giao phó cho ngươi! Nam tử hán đại trượng phu, không muốn lề mề, ngươi tiềm lực đủ đủ, hôm nay ta liền vì ngươi bổ túc cái này một điểm cuối cùng lỗ hổng! Thôn phệ đi, đem ta lực lượng, cùng Chúng Tinh điện điện chủ lực lượng một chỗ cắn nuốt! Đây cũng là ta cho ngươi cuối cùng quà tặng!"

"Thần Vực phong bế, không có lực lượng tiết ra ngoài. . . Thần Nữ có thể khôi phục thực lực, chẳng lẽ ngươi liền không thể lần nữa phá cảnh sao?"

"Ta làm không được sự tình, ngươi liền thay ta hoàn thành, cũng coi như không phụ ta cái này một phen tâm huyết!"

"Cái gì thần linh, bất quá cũng là bình thường không hai tu hành giả mà thôi. . . Thí thần, ta cả đời này còn chưa có thử qua, ngươi không muốn thử xem sao?"

Trong mắt lộ ra lau một cái hào hiệp chi sắc, Giang Nhược Hư ngạo nghễ mở miệng nói: "Ra ngoài sau khi, nói giùm cho ta Tân Gia Minh. . . Hắn không bằng ta, ha ha ha ha ha!"

Cơ hồ là một câu nói sau cùng này, thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Giang Nhược Hư cả người liền chợt nổ lên, hóa thành một mảnh nhỏ thần tính quang huy, cũng tránh thoát Thần Nữ ràng buộc, hướng về toàn bộ thần vực bên trong lan tràn ra.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1274: Thí sư

"Giang tiên sinh!"

Nhìn lấy Giang Nhược Hư cả người hóa thành hư vô, Bạch Nhạc không khỏi nước mắt rơi như mưa.

Từ ban đầu ở Vân thành lần đầu gặp gỡ Giang Nhược Hư bắt đầu, chính là hắn một mực tại chịu Giang Nhược Hư ân huệ, bái nhập Quan Lan, nhưng trên thực tế, hắn cũng không có thật đem mình làm làm người của Quan Lan, tựa hồ càng nhiều chỉ là một cái ngụy trang, một loại trao đổi ích lợi.

Hắn nhìn quen Chúng Tinh điện điện chủ bực này vì quyền lợi có thể không tiếc hi sinh tất cả người.

Có thể làm Hàn Tinh, Giang Nhược Hư trước sau hi sinh thời điểm, nhưng trong lòng vẫn như cũ nhiều lau một cái tan không ra bi thương.

Đương nhiên, Bạch Nhạc trong lòng cũng vô cùng rõ ràng, đem Giang Nhược Hư nguyện ý lựa chọn hi sinh, cũng không phải mình, mà là thiên hạ, là cả Chúng Tinh Tiểu Thế Giới.

Lòng mang thiên hạ!

Bốn chữ này, có vẻ nhưng là như thế nặng nề.

Cái này khiến Bạch Nhạc lần nữa nhớ tới Diệp Huyền đại sư.

Lúc trước, từ một điểm này lên đây nói, Giang Nhược Hư cùng Diệp Huyền đại sư rất giống, trước đây Diệp Huyền đại sư sở dĩ lựa chọn chính mình, không phải cũng chính là vì thiên hạ, vì ngưng hắn đạo ma

xung đột sao?

"Thôn thiên!"

Yên lặng ngừng lại nước mắt, Bạch Nhạc chậm rãi từ trong miệng phun ra hai chữ này, xung quanh lực lượng nhất thời điên cuồng hướng về Bạch Nhạc trong cơ thể vọt tới.

Bi thương, nhưng lại không có thời gian bi thương!

Ngắn ngủi thống khổ, Bạch Nhạc cũng đã khôi phục lý trí!

Ở chỗ này khóc lớn một trận không có chút ý nghĩa nào, bất quá chỉ là cảm xúc phát tiết mà thôi.

Chỉ có nghĩ biện pháp tăng thực lực lên, giết chết thần nữ, mới năng lực Giang Nhược Hư, Hàn Tinh báo thù, mới có thể không cô phụ Giang Nhược Hư kỳ vọng.

Khóc rống cùng nhớ lại, cần phải lưu đến thắng lợi thời khắc!

Chỉ có thắng lợi, mới có tư cách làm như thế, bằng không, liền bất quá cũng là đi theo bọn hắn mà đi thôi, cần gì phải khóc rống.

Thôn Thiên Quyết!

Cho dù là Bạch Nhạc chính mình, trước kia cũng không có nghĩ qua, có thể dùng phương thức này tới cùng Thần Nữ tranh đoạt lực lượng.

Bạch Nhạc bản thân cũng đã bước vào Hóa Hư hậu kỳ, bây giờ Giang Nhược Hư tự bạo, cái này một cổ lực lượng đối với Bạch Nhạc mà nói, liền không thể nghi ngờ là một cổ thật lớn trợ lực, tại Thông Thiên Ma Công trợ giúp xuống, đủ để cho hắn đem cái này một phần lực lượng, hoàn toàn chuyển hóa thành thuộc về mình lực lượng.

Đây cũng là Giang Nhược Hư hi sinh ý nghĩa.

Không, không chỉ là Giang Nhược Hư, còn có Chúng Tinh điện điện chủ!

Bây giờ Chúng Tinh điện điện chủ đã bị thương nặng, lại vây ở cái này Thần Vực bên trong vô pháp chạy trốn, hắn đồng dạng chống đỡ không bao lâu, cũng sẽ vẫn lạc!

Sau khi chết, Chúng Tinh điện trong điện lực lượng, cũng đồng dạng sẽ bị Thần Nữ thôn phệ.

Có thể loại tình huống này, có Thôn Thiên Quyết tồn tại, Bạch Nhạc nhưng cũng đồng dạng có thể thôn phệ đối phương lực lượng, cùng Thần Nữ một dạng, nhờ vào đó tăng thực lực lên.

Đây mới là Thông Thiên Ma Công chân chính đáng sợ địa phương.

Cũng là Giang Nhược Hư sở dĩ nguyện ý hi sinh chính mình tới tác thành cho hắn nguyên nhân.

"Giết hắn, Cố Vong Tình, giết hắn cho ta!"

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Thần Nữ lớn tiếng mở miệng nói.

Tạo Hóa Thông Thiên Quyết thực sự quá nghịch thiên, dù là Bạch Nhạc tu hành chỉ là tàn thiên, cũng có được không gì sánh được lực lượng kinh khủng, đây cũng là nàng một mực kiêng kỵ Bạch Nhạc nguyên nhân.

Giang Nhược Hư vẫn lạc, Chúng Tinh điện điện chủ cũng lập tức sẽ chết, bây giờ nàng nhất định phải đem hết toàn lực cùng Bạch Nhạc tranh đoạt lực lượng, căn bản là không có cách rảnh tay đi công kích Bạch Nhạc.

Đồng dạng, Bạch Nhạc cũng giống như vậy, Bạch Nhạc cũng nhất định phải toàn lực duy trì Thôn Thiên Quyết lực lượng, một khi phân thần đi ngăn cản người khác công kích, Thôn Thiên Quyết lực lượng liền sẽ tan vỡ.

Mà bây giờ Cố Vong Tình hiển nhiên chính là tập sát Bạch Nhạc thí sinh tốt nhất!

Thậm chí không cần giết chết, chỉ cần Cố Vong Tình có thể cắt đứt Thôn Thiên Quyết, nhường Bạch Nhạc vô pháp lại theo nàng tranh đoạt những lực lượng này liền đủ đủ.

Tối đa không hơn trăm hơi thở thời gian, nàng liền có thể đem những lực lượng này cắn nuốt hết, đến lúc đó lại giết Bạch Nhạc, dễ như trở bàn tay.

Nhưng mà, giờ khắc này Cố Vong Tình ánh mắt lại đột nhiên có chút lóe lên.

Cũng không để ý gì tới hội thần nữ, Cố Vong Tình ngược lại đưa mắt đặt ở Chúng Tinh điện điện chủ trên người.

Cảm thụ được Cố Vong Tình ánh mắt, Chúng Tinh điện điện chủ trong lòng đột nhiên vừa nhảy, mơ hồ cảm thụ được một tia bất an.

"Ngươi muốn làm gì?"

"Phốc!"

Hồi đáp Chúng Tinh điện điện chủ là bị lưỡi dao xuyên thủng thân thể.

Chúng Tinh Thần Kiếm đã lần nữa rơi vào Cố Vong Tình trong tay.

Chúng Tinh Thần Kiếm dứt khoát xuyên thấu Chúng Tinh điện điện chủ thân thể, ngay tại lúc đó, hắn lực lượng cũng theo Chúng Tinh Thần Kiếm không ngừng nghịch hướng dũng mãnh vào Cố Vong Tình trong cơ thể.

Trên mặt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, giờ khắc này Cố Vong Tình phảng phất lần nữa đắm chìm vào Vong Tình Thiên Công, loại kia hoàn toàn không có bất kỳ tình cảm trạng thái.

"Sư tôn, ngươi ngược lại đã muốn chết. . . Nơi này nhường ngoại nhân thôn phệ lực lượng ngươi, không bằng bả đây hết thảy đều cho ta đi."

Cố Vong Tình hời hợt mở miệng nói, trong con mắt đã lại không có chút nào tâm tình chập chờn.

". . . Ha ha ha ha ha!"

Nhìn lấy Cố Vong Tình bộ dáng bình tĩnh, Chúng Tinh điện điện chủ ngắn ngủi sau khi trầm mặc, đột nhiên cất tiếng cười to.

"Vong Tình Thiên Công, ha ha, hảo một cái Vong Tình Thiên Công. . . Không nghĩ tới dĩ nhiên lấy phương thức này đại thành a!"

Chúng Tinh điện điện chủ đang cười, có thể trong mắt nhưng cũng không ngừng được rơi xuống.

Cố Vong Tình là hắn tự tay chọn lựa, cũng là hắn tự mình nuôi lớn, đó là hắn một đời hy vọng, cũng là Chúng Tinh điện vạn năm tới nay, vô số người tâm huyết!

Có thể hắn chẳng thể nghĩ tới, chính mình vậy mà lại chết tại cái này cái đệ tử trong tay!

Giết chết thân nhất người, bản thân liền là Vong Tình Thiên Công tu

hành một loại đường tắt.

Thái Thượng Vong Tình!

Đem tất cả tình cảm đều vứt bỏ, giết chết thân nhất người, thôn phệ đối phương lực lượng, hoàn toàn vứt bỏ nhân loại một chỗ cảm tình , khiến cho Vong Tình Thiên Công đại thành!

Tu hành như vậy phương thức, gần như ma, nhưng lại không thể nghi ngờ hữu hiệu giống vậy!

Giờ khắc này, Chúng Tinh điện điện chủ có chút lộ vẻ sầu thảm, nhưng cũng có chút mê võng!

Vong Tình Thiên Công, một mực được khen là vô thượng thiên công, cũng là Chúng Tinh điện tất cả mọi người hy vọng, thật là, chân chính khi hắn dốc lòng bồi dưỡng truyền nhân, đem Vong Tình Thiên Công tu thành thời điểm, hắn cảm thụ được nhưng là một loại không hiểu bi ai.

Con đường này, thật là đúng không?

Hắn không biết, cũng căn bản đã không rảnh đi suy tư. . . Sinh cơ không ngừng trôi qua, nay đã trọng thương hắn, ý thức càng là dần dần mơ hồ.

Sinh tử. . . Bất quá luân hồi!

Sinh mệnh phần cuối, Cố Vong Tình từ sinh ra tới nay, chỗ kinh lịch tất cả, phảng phất đều ở trong đầu hắn chậm rãi nổi lên.

Không quan trọng đúng sai, cái này chính là hắn lựa chọn. . .

Vẫn lạc!

Cuối cùng một luồng sinh cơ tiêu tán, Chúng Tinh điện điện chủ sinh

mệnh triệt để trôi qua, thật là hắn lực lượng, nhưng cũng đồng dạng không có bị Thần Nữ thôn phệ, mà là xuyên thấu qua Chúng Tinh Thần Kiếm hoàn toàn dũng mãnh vào Cố Vong Tình trong cơ thể!

Trong tích tắc, Cố Vong Tình trên người đột nhiên tuôn ra lau một cái khí tức kinh khủng, dù cho là tại đây Thần Vực bên trong, cũng có vẻ còn như liệt nhật chói mắt!

Vong Tình Thiên Công đại thành!

Không thể diệt trừ Bạch Nhạc cái tâm ma này, nhưng lại mượn thí sư, lấy giết chết vị sư tôn này làm giá, mạnh mẽ đem Vong Tình Thiên Công tu thành, giờ khắc này Cố Vong Tình thực lực lần nữa tăng vọt, nghiễm nhiên đã bước ra Hóa Hư Chi Cảnh, hướng về bán thần đột phá.

Một màn này, cũng đồng dạng kinh ngạc đến ngây người Bạch Nhạc cùng Thần Nữ.

Ai cũng không nghĩ tới, vậy mà lại là một cái như vậy kết quả. . . nhiên mà, quan trọng hơn là, theo lấy Cố Vong Tình đột phá, bây giờ một trận chiến này kết cục, nhưng là càng thêm khó bề phân biệt đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1275: Cuối cùng rồi sẽ hủy diệt

Thôn phệ, đột phá!

Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm giác được, phảng phất trong cơ thể có cái gì gông xiềng bị đánh nát, sau đó dung nhập lực lượng mới, mỗi thời mỗi khắc, thực lực đều tại cực nhanh đề thăng.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, những năm gần đây, tích lũy thật đã đủ đủ thâm hậu!

Vô luận là đối với kiếm đạo lý giải, vẫn là đối với tu hành cảm ngộ, đều đã đạt được cực cao trình độ, chênh lệch, bất quá chỉ là thời gian tu hành, lực lượng tích lũy mà thôi!

Tình huống bình thường xuống, chỉ cần Bạch Nhạc tiếp tục tu hành, liền tất nhiên có thể bước vào Bán Thần Chi Cảnh, phân biệt chỉ là phải cần bao nhiêu vấn đề thời gian.

Từ ngộ ra kiếm liên một khắc này, Bạch Nhạc về mặt cảnh giới, thật cũng đã siêu việt Chúng Tinh điện điện chủ loại này tồn tại.

Mà Giang Nhược Hư mạnh mẽ phá cảnh sau đó tự bạo, không thể nghi ngờ vì hắn bù vào cuối cùng một mảnh bính đồ.

Thôn Thiên Quyết bá đạo, liền như là chất xúc tác một dạng, nhường Bạch Nhạc có thể đột phá thời gian hạn chế, tại cực trong thời gian ngắn hoàn thành đột phá!

Dạng này kết quả, đừng nói là Bạch Nhạc không nghĩ tới, Thần Nữ cũng

đồng dạng không nghĩ tới!

Giang Nhược Hư, Chúng Tinh điện điện chủ chết, nguyên bản đối với Thần Nữ mà nói, chắc là đủ để giải quyết dứt khoát, đánh chết tất cả mọi người tin tức tốt, nhưng hôm nay, lại không nghĩ rằng, lực lượng lại bị ba người đồng thời chia cắt!

Thần Nữ lực lượng tuy tại khôi phục, có thể Bạch Nhạc, Cố Vong Tình nhưng cũng đồng dạng tại đột phá.

Đây hết thảy nói rất dài dòng, nhưng trên thực tế, cũng bất quá chỉ là trăm hơi thở tả hữu thời gian mà thôi!

Trăm hơi thở sau đó, Thần Vực tự nhiên tan vỡ!

Bạch Nhạc, Cố Vong Tình, Thần Nữ, phân biệt chiếm giữ ba cái phương vị, giằng co với nhau.

Chỉ có Dạ Nhận có vẻ hơi chật vật.

Chỉ là, so với việc người khác, Dạ Nhận rồi lại là phi thường gặp may mắn.

Hắn mặc dù không thể từ nơi này trong trận chiến ấy được chỗ tốt gì, nhưng lại hoàn mỹ đem chính mình ẩn nặc, làm cho tất cả mọi người đều không chú ý hắn tồn tại, thuận lợi chống đỡ hạ xuống.

Đối với một sát thủ mà nói, có thể thực lực không phải tối cường, nhưng lại nhất định là am hiểu nhất bảo mệnh một cái kia!

Chỉ có sống sót, mới có hy vọng.

"Hô!"

Thở một hơi thật dài, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, người khác có bao nhiêu thu hoạch hắn cũng không biết, thật là Bạch Nhạc thực lực, nhưng là một lần hành động đạt được Hóa Hư đỉnh phong, chỉ thiếu một chút, liền có thể nếm thử sáng lập Bán Thần Lĩnh Vực.

Loại kia toàn thân đều tràn đầy bạo tạc tính chất cảm giác mạnh mẽ thấy, nhưng Bạch Nhạc đánh đáy lòng cảm thấy cực kỳ sảng khoái, cũng làm cho đáy lòng của hắn càng nhiều vài phần lòng tin.

Thực lực quyết định tất cả!

Chỉ có sở hữu đủ đủ thực lực, mới có thể sở hữu đủ đủ quyền phát biểu.

"Hảo một cái Tạo Hóa Thông Thiên Quyết, hảo một cái Vong Tình Thiên Công!"

Lạnh lùng nhìn Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình, Thần Nữ lạnh giọng mở miệng nói.

"Tất nhiên ai cũng không có nắm chắc thắng dễ dàng. . . Không bằng và nói đi."

Sắc mặt bình tĩnh, Cố Vong Tình trầm giọng mở miệng nói.

Tam phương giằng co, thật là mọi người trong lòng đều rất rõ ràng, ai cũng không có nắm chắc tất thắng.

"Bạch Nhạc, ngươi từ bên ngoài mà đến, hắn rất rõ ràng, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới vốn là đã sắp muốn tan vỡ!"

Ánh mắt hướng về Bạch Nhạc, Thần Nữ lạnh lùng mở miệng nói: "Chúng thần vẫn lạc, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới căn cơ đã hủy, có thể chống đỡ cái này một vạn năm, đã là cực hạn! Ta đã sống lại, Chúng

Thần Mộ Địa cuối cùng là không áp chế được ta."

Cười lạnh một tiếng, Thần Nữ tiếp tục nói: "Giang Nhược Hư loại người phàm tục này, căn bản cũng không minh bạch, vô luận các ngươi đạt được bao lớn chỗ tốt, thực lực lại như thế nào đột phá, cũng vô pháp bước ra một bước cuối cùng!"

"Chúng Tinh Tiểu Thế Giới không tan vỡ, là không có khả năng xuất hiện thần linh!"

Một câu nói này, nhưng là nhường Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình chân mày cũng không khỏi đột nhiên nhảy nhót.

Bằng trực giác, hai người liền có thể cảm giác được, về điểm này, Thần Nữ cũng không hề nói dối.

Hơn nữa, thực lực càng là đề thăng, liền càng có thể cảm thụ được loại kia đến từ thiên địa quy tắc áp chế.

"Các ngươi còn chưa có bắt đầu nếm thử khung Bán Thần Lĩnh Vực, đợi được các ngươi khung Bán Thần Lĩnh Vực thời điểm, liền sẽ phát hiện. . . Từ không gian đến thế giới chuyển hóa, là các ngươi ở chỗ này, vĩnh viễn cũng vô pháp hoàn thành."

Cười lạnh một tiếng, Thần Nữ tiếp tục nói: "Vô luận là Tân Gia Minh vẫn là Giang Nhược Hư, đều là không tầm thường thiên tài. . . Giả sử tại vạn năm trước đó, bọn hắn cũng có thể đơn giản bước vào Thần Linh Chi Cảnh! Nhưng là bây giờ, lại căn bản không có bất kỳ hy vọng nào."

"Các ngươi cũng giống như vậy!"

Chỉ vào Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình, Thần Nữ tiếp tục nói: "Tạo Hóa Thông Thiên Quyết cũng tốt, Vong Tình Thiên Công cũng tốt, cũng đã là thế gian này cao cấp nhất thần đạo truyền thừa, đáng tiếc. . . Các ngươi

sinh không gặp thời! Nếu là ta chết, các ngươi cũng giống vậy sẽ bị vây tại đây Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong."

"Thần Nữ lời này, sợ là nói không thực."

Nhìn lấy Thần Nữ, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói: "Ta có thể xác thực vô pháp bước vào Thần Linh Chi Cảnh, thật là, chỉ cần xây dựng ra Bán Thần Lĩnh Vực, đánh vỡ không gian bức tường ngăn cản rời đi nơi này nắm chặt, tóm lại vẫn có."

Cố Vong Tình vẫn chưa nói chuyện, thật là ý nghĩ trong lòng lại cùng Bạch Nhạc xấp xỉ.

Một khi bước vào Bán Thần Chi Cảnh, liền chờ tại tiến vào một cái khác sinh mệnh cấp độ, chỉ cần không phải gặp phải thần linh cường giả, coi như muốn chết cũng không cái gì dễ dàng!

Mặc dù thật đến Chúng Tinh Tiểu Thế Giới hủy diệt thời điểm, hủy diệt cũng không phải trong nháy mắt liền hoàn thành, làm tiểu thế giới bắt đầu vỡ nát thời điểm, bọn hắn có thể giống vậy tìm được cơ hội thoát đi.

Đây cũng là bán thần cường giả chỗ cường đại.

"Coi như các ngươi có thể chạy đi. . . Các ngươi cứu được Chúng Tinh Tiểu Thế Giới những người này sao?"

Thần Nữ lạnh lùng hỏi ngược lại.

Một câu nói này, nhưng là nhất thời nhường Bạch Nhạc lặng lẽ.

Trong lòng hắn vô cùng rõ ràng, mình là làm không được.

Phá vỡ không gian bức tường ngăn cản trở lại thế giới chân thật, có thể không khó, có thể tưởng tượng muốn cứu vớt Chúng Tinh Tiểu Thế Giới

người, khả năng liền quá khó khăn.

Cho dù là mượn Bán Thần Lĩnh Vực, có thể mang một nhóm người ly khai, có khả năng cứu vớt cũng vẻn vẹn chỉ là cực nhỏ một nhóm người, làm Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bắt đầu tan vỡ, đại đa số người vẫn như cũ khó thoát khỏi cái chết!

"Muốn cứu vớt Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, liền nhất định phải có thần linh cường giả xuất thủ, lấy bản thân Thần Vực thế giới, dời đi những người này! Có thể chúng thần vẫn lạc, thiên địa quy tắc không được đầy đủ, từ trên căn bản, cũng đã đoạn tuyệt nơi đây tấn chức thần linh khả năng. . . Duy nhất có khả năng đánh vỡ loại này quy tắc ràng buộc người, chỉ có ta!"

Trong mắt lộ ra vẻ châm chọc, Thần Nữ tiếp tục nói: "Các ngươi lao lực khí lực đối địch với ta, cũng bất quá là khiến cái này cuối cùng sẽ chết người chết chậm một ít mà thôi. . . Đối với bọn hắn mà nói, lại có ý nghĩa gì?"

"Con kiến hôi chính là con kiến hôi, không có bất kỳ giá trị!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Thần Nữ bình tĩnh nói rằng: "Theo ta hợp tác, mới là đường ra duy nhất. . . Chỉ có ta triệt để sống lại, khôi phục thực lực, mới có thể mang bọn ngươi an toàn ly khai!"

"Ta cũng không phải nhất định muốn giết chết Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tất cả mọi người. . . Các ngươi vẫn như cũ có thể lựa chọn một ít người quen biết, dẫn bọn hắn chạy khỏi nơi này!"

"Chỉ là, cải biến không nơi đây cuối cùng rồi sẽ hủy diệt kết cục!"

Nói đến đây, Thần Nữ thoại phong nhất chuyển, lạnh lùng nói: "Bạch Nhạc, đây là ta một lần cuối cùng với ngươi bàn điều kiện, nếu ngươi cự tuyệt. . . Ta liền sẽ không lại cho ngươi cơ hội!"

"Không nên quá đánh giá cao chính ngươi, ngươi không làm gì được ta!"

"Trừ phi có thần linh khởi tử hoàn sinh, bằng không. . . Các ngươi bây giờ làm ra tất cả, đều chẳng qua là tốn công vô ích!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1276: Có chiến mà thôi

Chúng thần tất cả đều vẫn lạc, liền chôn ở cái này Chúng Thần Mộ Địa bên trong, đương nhiên sẽ không lại có thần linh khởi tử hoàn sinh.

Giờ khắc này, vô luận là Cố Vong Tình cũng tốt, Bạch Nhạc cũng được, trong lòng đều mơ hồ minh bạch, Thần Nữ nói, chính là tình hình thực tế, cho dù là thực lực tăng vọt, có thể muốn giết chết, lại như cũ là gần như không có khả năng sự tình.

"Thần Nữ nói quá lời, ta Chúng Tinh điện xưa nay cùng ngài không cừu không oán, cũng nguyện ý đi theo Thần Nữ."

Khẽ khom người, Cố Vong Tình lúc này tỏ thái độ nói.

Ban đầu Cố Vong Tình chính là định giết chết Bạch Nhạc, hướng Thần Nữ quy phục, bây giờ mặc dù sự tình có rất nhiều biến hóa, có thể về điểm này, vẫn như cũ không có thay đổi gì.

Chỉ là, bây giờ chỉ cần Bạch Nhạc nguyện ý thỏa hiệp, vậy cũng không cần mạo hiểm nữa đi giết Bạch Nhạc.

Cố Vong Tình cái này một tỏ thái độ, Thần Nữ trong lòng cũng không khỏi hơi hơi buông lỏng.

Nàng mặc dù ngoài miệng nói, Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình không làm gì được nàng, nhưng trên thực tế, giả sử Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình liên thủ, lấy bây giờ trạng thái, ắt sẽ có cực đại phiền phức, mặc dù không chết, cũng sẽ lần nữa rơi vào trạng thái ngủ say bên trong, khó có thể thức tỉnh.

Nhưng hôm nay, đã có Cố Vong Tình chống đỡ, như vậy cục diện tự

nhiên liền không hề cùng dạng.

Tình hình khó khăn, loại tình huống này, Bạch Nhạc tự nhiên cũng liền chỉ có thỏa hiệp một con đường có thể đi.

Giờ khắc này, dù cho là Bạch Nhạc cũng không khỏi có một chút do dự!

Ngược lại không phải sợ chết, mà là Thần Nữ cái kia mấy câu nói, xác thực đánh tới Bạch Nhạc yếu hại phía trên.

Giả sử hắn vô luận như thế nào nỗ lực, đều thật căn bản là không có cách cải biến kết quả, vô pháp cứu cái này Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người, như vậy cố ý cùng Thần Nữ đối lập xuống dưới, lại có ý nghĩa gì?

Bất quá là không duyên cớ đưa lên chính mình một cái mạng mà thôi.

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng không sợ chết, thật là loại này không có chút ý nghĩa nào chịu chết, nhưng bây giờ quá ngu một ít.

Huống chi, lùi một bước muốn, nếu như hiện tại làm ra nhượng bộ, kém cõi nhất cũng có thể bảo trụ một ít người quen biết tính mệnh, nhưng nếu là chiến tử ở đây, vậy cũng liền tất cả đều là nghỉ.

Chỉ là, nghĩ đến Hàn Tinh, Giang Nhược Hư đều là vì vậy mà chết, Bạch Nhạc nhưng trong lòng lại không khỏi có chút giãy dụa!

Giả sử cùng Thần Nữ thỏa hiệp, cái kia Hàn Tinh cùng Giang tiên sinh không tiện là chết vô ích?

"Thanh Vương làm sao bây giờ?"

Đột nhiên nghĩ tới cái gì, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

Bất Tử Thanh Vương trước đó thay thế hắn rơi vào trong quan tài đồng,

nhưng lại cũng vẫn chưa có chết đây.

"Một mạng đổi một mạng!"

Thần Nữ sắc mặt bình tĩnh đạm nhiên mở miệng nói: "Đổi Giang Nhược Hư đi ra, là chính bản thân hắn lựa chọn! Nếu muốn cứu hắn, tự nhiên liền yêu cầu lại có một vị Hóa Hư đỉnh phong cao thủ tự nguyện đi vào, đổi hắn đi ra, bằng không, cho dù ai cũng không có khác biện pháp."

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc cũng không nghĩ đến, nhiễu một vòng, rốt cuộc lại trở lại nguyên điểm.

Một mạng đổi một mạng!

Từ khốn một tháng qua đổi Bất Tử Thanh Vương mệnh, vậy cũng không có gì.

Chỉ là, nếu như bằng lòng, thật có thể đem sinh tử triệt để giao ở đối phương trên tay.

Hơn nữa không chỉ là chính mình sinh tử, tất cả mọi người sinh tử, tất cả đều ở đối phương một ý niệm.

Nếu như tình huống bình thường xuống, Bạch Nhạc tự nhiên vô luận như thế nào, cũng sẽ không tiếp nhận loại điều kiện này.

Nhưng hôm nay xem ra, cái này lại tựa hồ như là cứu Bất Tử Thanh Vương biện pháp duy nhất.

Trong lòng khe khẽ thở dài, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói: "Ta tới đổi hắn đi ra."

Trong lòng Bạch Nhạc rất đáng ghét loại này sinh tử không có ở đây bàn tay mình nắm cảm giác, nhưng hôm nay nhưng cũng không có cách nào,

chỉ có thể thỏa hiệp.

Chỉ là, Bạch Nhạc lại không nghĩ rằng, tới mức này, Thần Nữ ngược lại cự tuyệt.

"Không được!"

Không có bất kỳ do dự nào, Thần Nữ như đinh đóng cột cự tuyệt nói.

"Vì sao?"

Chân mày đột nhiên vừa nhảy, cho dù là Bạch Nhạc chính mình, cũng hoàn toàn thật không ngờ lại là một kết quả như vậy, trước đó, Thần Nữ không phải còn cực lực chủ trương nhường hắn tiến vào quan tài đồng sao, nếu không phải Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận phối hợp, sợ rằng chính mình đã sớm đã bị bách tiến vào quan tài đồng.

"Ta nói không được, chính là không được!"

Lông mày nhíu lại, Thần Nữ đạm nhiên hồi đáp nói.

Hơi chậm lại, hơi suy nghĩ, Bạch Nhạc nhưng là lúc này phản ứng kịp.

Trước đó Thần Nữ để cho mình tiến vào quan tài đồng, là bởi vì mình thực lực chưa đủ, một khi rơi vào quan tài đồng bên trong, liền sẽ không có gì giãy dụa chỗ trống, cho dù là có Thông Thiên Đạo Thể, thân thể cũng chưa chắc có thể kháng trụ, dùng không bao lâu, chỉ sợ cũng có thể sẽ bị quan tài đồng thôn phệ.

Nhưng hôm nay, chính mình tu vi tăng vọt, chỉ thiếu một chút liền có thể khung Bán Thần Lĩnh Vực, trở thành bán thần.

Loại tình huống này, nếu như lại tiến vào trong quan tài đồng, chưa chắc liền không có cách nào thoát khốn, thậm chí là uy hiếp được Thần Nữ.

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì bỗng nhiên rộng rãi!

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, nổi lên lau một cái nụ cười rực rỡ, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói: "Thì ra là thế. . . Thần Nữ, thật ta chưa chắc không có cách nào giết chết ngươi, nhiễu lớn như vậy phạm vi, ngươi bất quá là muốn nói gạt ta mà thôi."

Trong khoảng thời gian này phát sinh biến cố quá nhiều, thế cho nên Bạch Nhạc tâm tư đều đã bị mang lệch.

Hắn cuối cùng không phải Giang Nhược Hư, cũng không có loại kia đối với thế cục hoàn mỹ hiểu rõ lực.

Nguyên bản, hắn đã bị lừa, để đi không nghĩ tới, bởi vì đối với Bất Tử Thanh Vương nghĩa khí, tình nguyện dùng chính mình đi đổi Bất Tử Thanh Vương tính mệnh, lại ngược lại giúp hắn triệt để tỉnh táo lại.

Thật, Thần Nữ nhược điểm vẫn luôn tại cái kia không có đổi qua.

Quan tài đồng, hoặc có lẽ là, trong quan tài đồng chân thân, chính là Thần Nữ bây giờ nhược điểm duy nhất, cũng là đủ để sơ hở trí mạng!

Chỉ cần bắt được điểm này, liền có hy vọng xoay chuyển càn khôn!

Lại nghĩ tới trước đó Giang Nhược Hư làm ra tất cả, Bạch Nhạc ý nghĩ nhưng là càng phát ra rõ ràng.

"Vù vù!"

Trong nháy mắt, Nghịch Ma Kiếm chợt tới tay, Bạch Nhạc khóe miệng lộ ra một tia vẻ mỉa mai: "Ta người này có cái thói hư tật xấu, người khác càng là không cho ta làm việc, ta liền càng nghĩ muốn làm."

"Cái này quan tài đồng, ta còn liền nhập định!"

". . ."

Chứng kiến Bạch Nhạc biểu tình, Thần Nữ liền minh bạch, đã hồ lộng không qua.

Trong lúc nhất thời, trong lòng sát khí tăng vọt, căn bản không chút do dự nào, đang lúc trở tay, chính là một chưởng hướng về Bạch Nhạc vỗ xuống.

"Vậy thì đi chết đi!"

Một cái tiếp cận bán thần cường giả, hơn nữa còn người mang Tạo Hóa Thông Thiên Quyết, loại tình huống này, Thần Nữ căn bản không có khả năng làm cho đối phương tiến vào quan tài đồng, tiếp cận chính mình chân thân.

Tất nhiên Bạch Nhạc đã ý thức được cái này duy nhất kẽ hở, vậy cũng chỉ có thể không tiếc bất cứ giá nào chém giết Bạch Nhạc.

"Cố Vong Tình, ngươi còn chờ cái gì, giết chết hắn, ngươi tâm ma liền có thể hóa giải, đủ để giúp ngươi thêm nữa ba phần bước vào bán thần nắm chặt!"

Chỉ bằng tự mình một người, Thần Nữ bây giờ thật đúng là không có có bao nhiêu nắm chặt có thể giết chết Bạch Nhạc, bất đắc dĩ phía dưới, chỉ phải hô Cố Vong Tình liên thủ.

Cũng may, Cố Vong Tình trong lòng sớm đã làm ra quyết định, hơn nữa, đối với Bạch Nhạc tràn ngập hận ý, loại tình huống này, tự nhiên toàn bộ không có bất kỳ do dự nào, theo sát huy động Chúng Tinh Thần Kiếm hướng về Bạch Nhạc giết tới.

Hai vị đứng đầu cường giả đồng thời xuất thủ, giờ khắc này Bạch Nhạc, mới là chân chính bị ép vào trong tuyệt cảnh.

Chỉ là, dạng này tuyệt cảnh, cũng không có nhường Bạch Nhạc sợ hãi, ngược lại kích khởi Bạch Nhạc trong lòng ý chí chiến đấu.

"Có chiến mà thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1277: Lại vào quan tài đồng

Nghịch Ma Kiếm nhất chuyển, Bạch Nhạc liền đã giành trước xuất thủ.

Như là đã không thể không chiến, vậy liền không cần bó tay bó chân, phóng khai tâm thần, toàn lực đánh một trận cũng chính là.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc vẫn như cũ đem sinh tử triệt để không để ý, trong lòng một mảnh trong vắt, kể từ đó, ngược lại nhường kiếm ý càng phát ra sắc bén vài phần.

Trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc cũng đã cùng Thần Nữ, Cố Vong Tình hai người kích chiến.

Ngao ô một tiếng.

Tiểu Bạch Long cũng mặc kệ nhiều như vậy, Bạch Nhạc muốn đánh, nó liền đi theo Bạch Nhạc vừa động thủ một cái, hoàn toàn không quan tâm đối thủ là ai, có phải hay không đánh qua.

Tiểu Bạch Long thực lực, so với Thần Nữ cùng Vong Tình Thiên Công đại thành Cố Vong Tình, khả năng liền kém nhiều, mới vừa xông lên, liền bị Chúng Tinh Thần Kiếm thương tổn được, trên người bị chém ra một đạo thông suốt đại thương miệng, tiên huyết chỉ phún mà ra.

Chỉ là, cái này cũng kích khởi Tiểu Bạch Long hung tính, không sợ chết lần nữa hướng về Cố Vong Tình phóng đi.

Tiểu Bạch Long thân thể cường hãn, hơn nữa tốc độ cực kì khủng bố, ăn một lần thua thiệt sau đó, có ý định tách ra Cố Vong Tình kiếm, Cố Vong

Tình còn muốn tưởng tổn thương nó cũng liền không dễ dàng như vậy.

Tối trọng yếu là, chỉ là này nháy mắt trì trệ, Dạ Nhận cũng liền đồng dạng làm ra lựa chọn!

Thân hình thoắt một cái, trong tay đao phong đã hướng về Cố Vong Tình chém tới.

Ngược lại không phải là nói, Dạ Nhận cùng Bạch Nhạc ở giữa, thật có bao sâu giao tình, nguyện ý vì Bạch Nhạc đồng sinh cộng tử.

Mà là Dạ Nhận xem phi thường minh bạch, bây giờ dưới loại cục diện này, vô luận hắn là không phải nguyện ý, đều đã bị coi là cùng Bạch Nhạc tất cả, Bạch Nhạc nếu như bình yên vô sự, hắn tự nhiên cũng sẽ không có nguy hiểm gì.

Nếu như Bạch Nhạc cùng Thần Nữ thỏa hiệp, hắn cũng giống vậy có thể được chỗ tốt.

Thật là nếu như Bạch Nhạc vì Thần Nữ giết chết, như vậy vô luận là Thần Nữ, vẫn là Cố Vong Tình, chỉ sợ đều sẽ không để ý hắn lập trường cùng lựa chọn.

So với việc mượn hơi, giết chết hắn có thể mới là càng phương diện trực tiếp phương thức xử lý.

Cho nên, vô luận hắn là hay không tình nguyện, làm Bạch Nhạc làm ra lựa chọn, hắn liền nhất định phải lựa chọn một con đường đi vào tối.

Đạo lý rất đơn giản, hắn không thể lúc trước đột phá, đạt được cùng Bạch Nhạc hoặc là Cố Vong Tình xấp xỉ cảnh giới.

Không có đủ đủ thực lực, tự nhiên liền không có lời nói có trọng lượng!

Chỉ là, Dạ Nhận cái này vừa ra tay, đối với Bạch Nhạc mà nói, khả năng liền giảm bớt áp lực quá lớn.

Hắn mặc dù đột phá, nhưng là muốn phải đồng thời ứng phó Thần Nữ cùng Cố Vong Tình hai người, cuối cùng quá mức gian nan.

Thật là bây giờ, Tiểu Bạch Long cùng Dạ Nhận liên thủ ngăn chặn Cố Vong Tình, hắn chỉ cần đối phó Thần Nữ một người, áp lực tự nhiên giảm đi!

Tối trọng yếu là. . . Hắn bây giờ, căn bản không cần thật cùng Thần Nữ phân một cái sinh tử, chỉ phải nghĩ biện pháp, trước một bước tiến vào quan tài đồng, cũng đã đủ đủ.

Kiếm liên!

Triền đấu phía dưới, Bạch Nhạc liều mạng ngạnh kháng Thần Nữ một kích, mạnh mẽ thi triển ra kiếm liên, bảo vệ thân thể, hung hãn hướng về quan tài đồng đụng tới!

"Chết đi cho ta!"

Mắt thấy Bạch Nhạc vọt tới quan tài đồng trước, Thần Nữ cũng đã triệt để điên cuồng, chỉ là trước đó cũng đã thi triển qua Thần Vực, bây giờ thực lực còn chưa khôi phục, căn bản là không có cách lần nữa thi triển, kể từ đó, muốn mạnh mẽ ngăn cản Bạch Nhạc liền có vẻ cực kỳ gian nan.

Bây giờ Bạch Nhạc căn bản là bày ra một bộ không sợ chết tư thế, tình nguyện lấy kiếm liên ngạnh kháng nàng công kích, cũng muốn tới gần quan tài đồng, nàng thật đúng là có chút thúc thủ vô sách.

"Phốc!"

Liên tục lọt vào Thần Nữ công kích, kiếm liên cũng theo đó văng tung tóe, phản phệ phía dưới, Bạch Nhạc phun ra một ngụm máu, chỉ là trong mắt lại như cũ tràn đầy kiên định!

"Thôn thiên!"

Căn bản không để ý tự thân an nguy, Bạch Nhạc một tay cầm kiếm, cái tay còn lại đồng thời rơi vào quan tài đồng bên trên, lần nữa thi triển ra Thôn Thiên Quyết!

Trước đó Bạch Nhạc không thể đột phá trước đó, muốn mở ra quan tài đồng còn có vẻ cực kỳ gian nan.

Nhưng hôm nay thực lực tăng vọt phía dưới, Thôn Thiên Quyết uy lực đại tăng, trong nháy mắt liền đem quan tài đồng thượng lực lượng thôn phệ, giơ tay lên trực tiếp xốc lên quan tài đồng, trực tiếp hướng về bên trong vọt vào!

Ùng ùng!

Nổi giận Thần Nữ, theo sát oanh kích tới, kiếm liên ầm ầm vỡ nát!

Nhưng mà, ngay tại nàng công kích gần rơi vào Bạch Nhạc trên người trong nháy mắt, Bạch Nhạc cũng đã trước một bước bước vào trong quan tài đồng, hơn nữa, trực tiếp khép lại quan tài đồng!

Thần Nữ kinh khủng này một kích, đều rơi vào quan tài đồng bên trên, trừ khử cùng vô hình!

Giờ khắc này, Thần Nữ trong lòng đột nhiên mọc lên lau một cái cảm giác sợ hãi, muốn đuổi kịp đi, xốc lên quan tài đồng, đem Bạch Nhạc bắt tới, chỉ là chính là như thế rất ngắn ngay lập tức thời gian, cũng đã không kịp.

Bạch Nhạc trong lòng đã sớm đã làm được chuẩn bị, tự nhiên không có bất kỳ do dự nào, thậm chí căn bản là không để ý tới đem Bất Tử Thanh Vương thần hồn đổi đi, tiến vào quan tài đồng trong nháy mắt, trong tay Nghịch Ma Kiếm cũng đã hung hăng hướng về Thần Nữ chân thân chém xuống đi!

Oanh!

Nghịch Ma Kiếm chém ở Thần Nữ chân thân phía trên, chỉ là lại chợt kích khởi Thần Nữ trong cơ thể Thần Chi Bản Nguyên, lộ ra lau một cái xán lạn ánh sáng, ngạnh sinh sinh ngăn lại một kiếm này!

Dù là Thần Nữ còn chưa hoàn toàn thức tỉnh, không cách nào khống chế chân thân, thật là bực này thần linh cường giả nhưng cũng hoàn toàn không phải ai đơn giản có khả năng giết chết.

Thần lực hộ thể, cho dù là bây giờ Bạch Nhạc, muốn chém rụng Thần Nữ chân thân, cũng căn bản làm không được!

Nhưng mà, Bạch Nhạc nhưng cũng đồng dạng không có chút nào khí tuy.

Một kiếm thất thủ, Bạch Nhạc cũng không có bất kỳ ngoài ý muốn, hơi suy nghĩ, liền trực tiếp thu hồi Nghịch Ma Kiếm, ngay tại lúc đó cả người rơi vào Thần Nữ trên người, bàn tay trực tiếp chụp vào Thần Nữ thân thể, lần nữa thi triển ra Thôn Thiên Quyết!

"Thôn thiên!"

Sinh tử thời khắc, Bạch Nhạc nhưng là cái gì đều không để ý tới, cái gì cũng đều không nghĩ, trực tiếp thôi động Thông Thiên Ma Công, điên cuồng thôn phệ xung quanh lực lượng!

Trong tích tắc, Thần Nữ trong thân thể lực lượng, cũng điên cuồng

hướng về Bạch Nhạc trong cơ thể vọt tới.

Trên đời này không có bất kỳ lực lượng, có thể tránh thoát Thôn Thiên Quyết thôn phệ!

Thần Nữ lực lượng, tự nhiên cũng không ngoại lệ!

Thần hồn bị ngăn tại quan tài đồng ở ngoài, chỉ bằng một cụ vô ý thức thân thể, vô ý thức phản kích, căn bản không có khả năng ngăn trở Thôn Thiên Quyết thôn phệ.

Bết bát hơn đúng, chân thân lực lượng tổn thất, trực tiếp liền phản ứng tại Thần Nữ trên người!

Trong nháy mắt, Thần Nữ thân hình liền hơi chao đảo một cái, căn bản là không có cách lực lượng khống chế trôi qua!

Tới mức này, Thần Nữ trong lòng cũng đồng dạng đưa ngang một cái, đã không còn nửa điểm do dự, thân hình chợt khôi phục thành một luồng thần hồn hướng về trong quan tài đồng bay đi!

Một lần nữa trở lại quan tài đồng bên trong, tuy vô cùng nguy hiểm, thật là bây giờ lại cũng mặc kệ.

Nàng nhất định muốn nhường thần hồn trở về bản thể, mới có thể cùng Bạch Nhạc chống lại, chống đỡ Thôn Thiên Quyết thôn phệ.

Chỉ là kể từ đó, Cố Vong Tình nhưng cũng không khỏi há hốc mồm.

Hắn bị Tiểu Bạch Long cùng Dạ Nhận ngăn chặn, nguyên bản cũng không coi ra gì, chỉ cần Bạch Nhạc thua ở Thần Nữ trong tay, Tiểu Bạch Long cùng Dạ Nhận tự nhiên khó thoát khỏi cái chết!

Nhưng hôm nay, một màn này, lại lớn đại vượt qua hắn tưởng tượng!

Thần Nữ thân ảnh hoàn toàn biến mất, hóa thành thần hồn rơi vào quan tài đồng, Bạch Nhạc cũng rơi vào bên trong, sinh tử không biết!

Loại tình huống này, hắn cho dù là giết chết Tiểu Bạch Long cùng Dạ Nhận, lại có ý nghĩa gì?

Hơn nữa, nếu như Bạch Nhạc cùng Thần Nữ vô pháp từ trong quan tài đồng tránh thoát, hắn cũng đồng dạng sẽ bị vây tại đây Chúng Thần Mộ Địa bên trong.

Chớ nhìn hắn bây giờ Vong Tình Thiên Công đại thành, thực lực đồng dạng tăng vọt, thật là hắn thật đúng là không có bản lĩnh phá vỡ Chúng Thần Mộ Địa cấm chế ly khai.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1278: Đồng quy vu tận

"Thiếu điện chủ, ngươi ta đánh một trận đã không quan hệ kết quả, không bằng tạm thời dừng tay như thế nào?"

Chủ động lùi một bước, Dạ Nhận nhẹ giọng mở miệng nói.

Hơi chậm lại, Cố Vong Tình thở dài một tiếng, cũng theo lời thu kiếm.

Tới mức này, vô luận là hắn vẫn Dạ Nhận, cũng đều chỉ nghe theo mệnh trời.

Còn như kết quả, đừng nói là bọn hắn, cho dù là Bạch Nhạc cùng Thần Nữ chính mình, chỉ sợ cũng đều không thể dự đoán.

Lời nói phân hai đầu.

Bên này Cố Vong Tình cùng Dạ Nhận tâm tư tạm thời không đề cập tới, Thần Nữ thần hồn bay vào quan tài đồng sau đó, nhưng là nhất thời dung nhập chân thân bên trong.

Nguyên bản Bạch Nhạc lấy Thôn Thiên Quyết thôn phệ Thần Nữ lực lượng, không có thu được bất kỳ ảnh hưởng gì, có thể đó là tại Thần Nữ vô pháp phản kháng tình huống dưới, bây giờ Thần Nữ thần hồn trở về cơ thể, hiệu quả tự nhiên liền không hề cùng dạng.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền cảm nhận đến Thôn Thiên Quyết vận hành trì trệ đứng lên.

Thôn Thiên Quyết mặc dù lại bá đạo, tại thực lực bản thân chưa đủ tình huống dưới, muốn thôn phệ một vị thần linh lực lượng, lại nơi nào dễ dàng như vậy.

Chỉ là, loại tình huống này, Bạch Nhạc cũng căn bản là không có cách dừng tay, mặc dù rất khó làm sao Thần Nữ, hắn cũng chỉ có thể gượng chống xuống dưới, bằng không, một khi nhường Thần Nữ thong thả lại sức, chết liền nhất định là hắn.

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc cùng Thần Nữ dĩ nhiên lợi dụng phương thức này giằng co đứng lên.

Bạch Nhạc không làm gì được Thần Nữ, có thể Thần Nữ nhưng cũng đồng dạng vô pháp khu trục Bạch Nhạc.

Đương nhiên, nếu như cứ như vậy giằng co xuống dưới, cuối cùng người chết, cũng nhất định là Bạch Nhạc.

Thôn Thiên Quyết mặc dù lại bá đạo, hắn cũng cuối cùng không có khả năng không ngừng không nghỉ thi triển tiếp, thôn phệ không đến Thần Nữ lực lượng, dùng không Thôn Thiên Quyết liền vô pháp duy trì tiếp, đến lúc đó, hắn tự nhiên khó thoát khỏi cái chết!

Có thể hỏi đề ở chỗ, Bạch Nhạc bây giờ lấy Thôn Thiên Quyết, gắt gao khiên chế trụ Thần Nữ lực lượng, nhường Thần Nữ cũng đồng dạng không tỳ vết phân tâm.

Không hề bị đến can thiệp, Thần Nữ thần hồn cũng đồng dạng trở lại trong quan tài đồng, quan tài đồng lực lượng nhưng cũng tùy theo chậm rãi sống lại.

Trong lúc nhất thời, quan tài đồng thượng cũng chậm rãi nổi lên lau một cái u lãnh quang mang, phảng phất có đếm không hết chữ triện phù hiệu từ quan tài đồng thượng hiển hiện ra.

Vù vù một tiếng!

Quan tài đồng tự động mở ra một cái khe hở, đem Bất Tử Thanh Vương thần hồn bài xích đi ra ngoài.

Bất Tử Thanh Vương thân thể đã sớm bị quan tài đồng thôn phệ, thật là thần hồn lại cũng chưa tiêu tản ra, trước đó bị phong tại bên trong, là đã lừa gạt quan tài đồng, thay thế Thần Nữ bị trấn áp, bây giờ Thần Nữ thần hồn đã trở về, quan tài đồng tự nhiên liền sẽ đem người khác bài xích đi ra ngoài!

Giả sử Bạch Nhạc thân thể cũng tan vỡ, như vậy thần hồn tự nhiên cũng sẽ đồng dạng bị quăng ra quan tài đồng.

Đáng tiếc, Thông Thiên Đạo Thể cường hãn cực kỳ, như thế trong khoảng thời gian ngắn, căn bản là không có cách đối Bạch Nhạc tạo thành ảnh hưởng gì, chớ nói chi là thân thể tan vỡ.

Còn có, Bạch Nhạc lại tại thi triển Thôn Thiên Quyết, lực lượng cùng khí tức đều cùng Thần Nữ quấn quýt lấy nhau, liền bị ngạnh sinh sinh vây ở trong quan tài đồng.

Đem Bất Tử Thanh Vương thần hồn đuổi ra, quan tài đồng phía trên lực lượng cũng càng ngày càng mạnh, quan trọng hơn là, toàn bộ Chúng Thần Mộ Địa cấm chế chi lực, cũng theo đó một lần nữa rơi vào quan tài đồng bên trên, dường như muốn đem quan tài đồng lần nữa Phong Trấn ở dưới đất!

Cái kia quan tài đồng liền một tí tẹo như thế chậm rãi hướng về dưới mặt đất lún vào, mặc dù tốc độ thật chậm, có thể dựa theo loại này khuynh hướng xuống dưới, tối đa bất quá một nén nhang thời gian, cũng liền tất nhiên sẽ chìm vào trong đất.

Dạng này biến cố, cũng đồng dạng nhường Cố Vong Tình cùng Dạ Nhận chân mày đập mạnh.

Không cần bất kỳ giải thích nào, hai người cũng có thể đoán được, một khi quan tài đồng lần nữa chìm vào mặt đất, sợ rằng Thần Nữ cùng Bạch Nhạc hai người đều sẽ bị vây ở bên trong, cũng không còn cách nào đi ra.

Đương nhiên, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Thần Nữ sinh tử, bản thân đều cùng bọn chúng không có quan hệ gì.

Thật là một khi Bạch Nhạc cùng Thần Nữ thật bị vây chết tại trong quan tài đồng, bọn hắn cũng đồng dạng vô pháp thoát đi cái này Chúng Thần Mộ Địa, thậm chí, lui một vạn bước nói, coi như là quan tài đồng chìm vào mặt đất, cấm chế tiếp xúc, để bọn hắn chạy đi.

Không có Bạch Nhạc, không có Thần Nữ. . . Bây giờ cái này Chúng Tinh Tiểu Thế Giới còn có ai có thể đánh vỡ không gian bức tường ngăn cản?

Dùng không mấy năm, toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đều sẽ tan vỡ, đến lúc đó, một dạng vẫn khó thoát khỏi cái chết.

Cố Vong Tình cuối cùng không phải Bạch Nhạc, mặc dù bây giờ Vong Tình Thiên Công đại thành, có thể tưởng tượng muốn tại tiểu thế giới tan vỡ tình huống dưới chạy đi, cũng vẫn như cũ cơ hồ không có bất kỳ nắm chắc nào.

Ánh mắt có chút lấp lóe, Cố Vong Tình trong lòng nhất thời sinh ra một loại kích động, muốn đem quan tài đồng mở ra.

Mặc dù trước hắn hận không thể tự tay giết Bạch Nhạc, nhưng hôm nay tới mức này, lại không thừa nhận cũng không được, chỉ có cứu ra Bạch Nhạc, mới có thể tranh ra một chút hi vọng sống tới.

"Dạ huynh, ngươi ta liên thủ, một chỗ mở ra quan tài đồng như thế nào?"

Cố Vong Tình trầm giọng mở miệng nói.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Dạ Nhận cũng đồng dạng tâm tư linh mẫn cực kỳ, tự nhiên rất dễ dàng minh bạch Cố Vong Tình ý tứ, hơi trầm mặc chốc lát, liền đi theo gật đầu, "Tốt!"

Trong lúc nhất thời, hai người nhất thời liên thủ hướng về quan tài đồng công tới.

Chỉ là, hai người lại đúng là vẫn còn đánh giá thấp quan tài đồng khủng bố.

Hai người công kích mới vừa rơi vào quan tài đồng bên trên, quan tài đồng thượng liền lộ ra lau một cái thần quang, dễ dàng đem hai người công kích ngăn lại, thậm chí phản phệ lực lượng đánh tới, đem hai người đồng thời đánh bay ra ngoài.

Trước đó muốn mở ra quan tài đồng cũng đã phi thường gian nan, bây giờ Thần Nữ thần hồn trở về vị trí cũ, quan tài đồng lực lượng từng bước khôi phục, bọn hắn vừa không có Thôn Thiên Quyết loại này thủ đoạn nghịch thiên, như thế nào mở ra trấn áp thần linh quan tài đồng!

"Vô dụng!"

Cơ hồ là đồng thời, vừa mới bị đuổi ra Bất Tử Thanh Vương, cũng theo đó tỉnh lại, trầm giọng mở miệng nói.

Bản thân hắn liền từng bị vây ở trong quan tài đồng, tự nhiên vô cùng rõ ràng quan tài đồng khủng bố.

Cuối cùng bị khu trừ thời điểm, cũng cảm giác được Bạch Nhạc cùng Thần Nữ tại bên trong tranh đấu.

"Trừ phi Bạch Nhạc cùng Thần Nữ trước phân ra một cái thắng bại đến,

bằng không, dù ai cũng không cách nào mở ra quan tài đồng, đây là chúng thần trấn áp lực lượng, không có thần linh chi lực, căn bản ngăn cản không."

... .. .

"Bạch Nhạc, ngươi thật muốn cùng ta đồng quy vu tận sao?"

Dạ Nhận cùng Cố Vong Tình bọn hắn ở bên ngoài đều xem rõ ràng, thân ở quan tài đồng bên trong, Thần Nữ cùng Bạch Nhạc nhận biết tự nhiên càng rõ ràng.

Trong khoảng thời gian ngắn, căn bản không làm gì được lẫn nhau, cảm thụ được cấm chỉ chi lực không ngừng tăng mạnh, Thần Nữ cuối cùng vẫn là không nhịn được lấy thần niệm truyền âm nói.

"Nếu là không có một hợp lý phương thức giải quyết. . . Ta thà rằng cùng ngươi đồng quy vu tận."

Càng là nguy hiểm, Bạch Nhạc liền ngược lại càng là bình tĩnh.

Từ hắn quyết ý xông vào quan tài đồng bắt đầu, cũng đã đem sinh tử không để ý, bây giờ nơi nào sẽ bởi vì Thần Nữ một câu nói mà lùi bước!

"Tạm thời dừng tay, ngươi ta liên thủ mở ra trước quan tài đồng, đi ra ngoài bàn lại!"

Thần Nữ lần nữa truyền âm nói.

"Ta không tin được ngươi!"

Không chút do dự nào, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng: "Trừ phi ngươi có thể cho ta một cái tín phục lý do, hoặc là phương thức giải quyết, bằng không. . . Ta sẽ không để ngươi ly khai."

"..."

Loại thái độ này, nhưng là suýt chút nữa không đem Thần Nữ tức chết.

Thật đúng là hoành sợ lăng, lăng sợ không muốn sống.

Tên khốn này bày ra một bộ không tiếc mạng sống thái độ đến, nàng thật đúng là có chút thúc thủ vô sách.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1279: Thỏa hiệp

Thời gian một chút trôi qua, Thần Nữ trong lòng cũng càng phát ra nóng nảy.

Rõ ràng nguyên bản thế cục một mảnh tốt, dùng không bao lâu, nàng là có thể khôi phục lại, có thể hết lần này tới lần khác, chính là như thế một cái vô liêm sỉ gia hỏa, ngạnh sinh sinh trộn lẫn tất cả, hầu như đưa nàng đẩy vào trong tuyệt cảnh.

Bình ức một chút tâm tình, cố nén cùng tên khốn này đồng quy vu tận kích động, Thần Nữ nói lần nữa: "Chết không được giải quyết bất cứ vấn đề gì! Ngươi không phải phải cứu Thanh Vương sao? Nếu là ngươi theo ta vây chết ở chỗ này, hắn trốn không thoát Chúng Thần Mộ Địa, một dạng khó thoát khỏi cái chết!"

"Như bây giờ vây chết ở chỗ này, cải biến không bất luận cái gì kết cục, Hàn Tinh, Giang Nhược Hư. . . Tất cả mọi người bọn họ đều là chết vô ích!"

"Ngươi nói không sai, không ai cần phải chết vô ích, cũng không người muốn chết! Có thể, ngươi nhất định muốn cho ta một cái có thể cho ta tin phục lý do, bằng không. . . Ta thà rằng cùng ngươi đồng quy vu tận, cái này quan tài đồng không sai, còn có thể cùng ngươi như vậy mỹ nữ hợp táng, không có gì có thể tiếc nuối."

". . ."

Loại này vô lại giọng điệu, nhất thời nhường Thần Nữ có một loại phát điên kích động.

Nàng Thần Khu có thể vạn năm bất diệt, có thể Bạch Nhạc tu hành Tạo

Hóa Thông Thiên Quyết, thân thể cũng cực kỳ cường hãn, bây giờ thực lực lại tăng vọt, chỉ sợ thân thể cũng chưa chắc hội sa đọa, hai người lấy một loại phương thức như vậy bị vây ở chỗ này, lại làm cho nàng làm sao có thể không phát điên.

"Ba năm, ly khai quan tài đồng, ta chỉ dẫn ngươi tu hành! Trong vòng ba năm, ngươi bước vào Bán Thần Chi Cảnh, mở ra không gian bức tường ngăn cản, mang ta rời đi nơi này, giúp ta chém giết Hải Thần, trọng tố Thế Giới Chi Tâm, liền có hy vọng bảo trụ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới!"

Bị Bạch Nhạc bức hết cách rồi, Thần Nữ rốt cục làm ra thỏa hiệp.

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, giờ khắc này, Bạch Nhạc nhưng cũng ý thức được, Thần Nữ cũng không phải có lệ, mà là xác thực chỉ ra một con đường khác!

Giết chóc chúng sinh tới khôi phục thực lực là một loại biện pháp, ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đi chém giết Hải Thần, thôn phệ thần linh lực lượng, tự nhiên cũng là một loại biện pháp.

"Ngươi không phải vô pháp rời đi nơi này sao?"

Bạch Nhạc có chút nghi vấn hỏi.

"Tự ta đương nhiên không được, có thể ngươi tu hành Tạo Hóa Thông Thiên Quyết, chỉ cần tu thành Bán Thần Lĩnh Vực, liền có thể đem quan tài đồng dời vào Bán Thần Lĩnh Vực, phá vỡ chúng thần cấm chế mang ta ly khai."

Thần Nữ lần nữa giải thích.

"Thời gian đã không nhiều, ngươi không có thời gian suy nghĩ, một khi quan tài đồng chìm vào trong đất, chúng thần cấm chế khôi phục, liền lại không thể có thể ly khai."

"Ký kết thần hồn khế ước a!"

Vẻn vẹn do dự trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền đáp ứng.

Loại đại sự này, Bạch Nhạc cũng không dám hoàn toàn tín nhiệm đối phương, trực tiếp đưa ra ký kết thần hồn khế ước điều kiện.

Mặc dù không biết, loại này thần hồn khế ước đối với thần linh có phải hay không hữu hiệu như cũ, có thể Bạch Cốt phu nhân lại từng nói qua, tu hành thần đạo chi nhân, là tất nhiên sẽ chịu đến ước thúc, bây giờ cũng chỉ là tạm thời thử một lần.

"Tốt!"

Sống chết trước mắt, Thần Nữ cũng không do dự nữa, trực tiếp cùng Bạch Nhạc ký kết thần hồn khế ước.

"Mở!"

Hoàn thành đây hết thảy, Bạch Nhạc lúc này dừng tay, tán đi Thôn Thiên Quyết lực lượng, trở tay một chưởng hướng về quan tài đồng vỗ tới!

Ngay tại lúc đó, Thần Nữ cũng đồng loạt ra tay, trong khoảnh khắc, quan tài đồng thượng cấm chế liền bị đánh nát, Thần Nữ cái kia một luồng thần hồn cùng Bạch Nhạc cùng nhau bay ra tới quan tài đồng!

Chờ đến đi ra, Bạch Nhạc lúc này mới kinh giác, cứ như vậy một hồi thời gian, quan tài đồng đã có phân nửa một lần nữa chìm vào trong lòng đất!

"Bạch Nhạc!"

Bạch Nhạc từ trong quan tài đồng lao ra, cũng nhất thời nhường Bất Tử

Thanh Vương cùng Cố Vong Tình bọn hắn thất thanh.

Nguyên bản, Cố Vong Tình cùng Dạ Nhận bọn hắn cũng đã gần như tuyệt vọng.

Bọn hắn thử qua tất cả biện pháp, nhưng lại vẫn như cũ vô pháp lay động quan tài đồng chút nào.

Có thể lại không nghĩ rằng, tại đây cuối cùng, Bạch Nhạc dĩ nhiên thật tránh thoát được.

Chỉ là, không đợi gửi công văn đi, mấy người liền phát hiện, cùng đi ra ngoài không hề chỉ chỉ là Bạch Nhạc, còn có Thần Nữ.

Trong nháy mắt, Bất Tử Thanh Vương, Dạ Nhận cũng đã cảnh giác nhìn thẳng Thần Nữ, một bộ lúc nào cũng có thể xuất thủ tư thế.

Nhàn nhạt liếc mấy người liếc mắt, Thần Nữ nhưng cũng căn bản không có phản ứng đối phương ý tứ, trực tiếp chuyển hướng Bạch Nhạc nói rằng: "Thời gian đã không nhiều, không muốn lãng phí! Để bọn hắn ly khai, ngươi ở lại chỗ này tiếp tục tu hành."

Cái này không đầu không đuôi một câu nói, nhưng là làm cho tất cả mọi người cũng không khỏi sửng sốt.

Đây là ý gì?

"Ở lại chỗ này?"

Nao nao, Bạch Nhạc hơi kinh ngạc hỏi.

Lạnh lùng liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Thần Nữ lạnh giọng mở miệng nói: "Ngươi đem người phóng xuất quan tài đồng, bây giờ không có ai thay thế, ta còn có thể ly khai cái này Chúng Thần Mộ Địa sao?"

". . ."

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lúc này mới nhớ tới, bây giờ trong quan tài đồng bị phong trấn đã chỉ còn lại có Thần Nữ chân thân, loại tình huống này, liền lại khôi phục trước đây vừa mới đến nơi đây, phát hiện Thần Nữ lúc tình cảnh.

Thần Nữ thần hồn ở chỗ này hiển hóa không khó, nhưng lại căn bản là không có cách ly khai Chúng Thần Mộ Địa.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng cũng thở phào một hơi.

Thần Nữ vô pháp rời đi nơi này, như thế nói tới, độ tin cậy, tự nhiên liền càng kỷ trà cao hơn phân.

"Bạch Nhạc, chuyện gì xảy ra?"

Hơi kinh ngạc nhìn về phía Bạch Nhạc, Dạ Nhận trầm giọng hỏi.

"Ta đã cùng Thần Nữ đạt thành hiệp nghị, ta ở lại chỗ này tùy theo nàng tu hành, đợi tu thành Bán Thần Lĩnh Vực, lại nghĩ biện pháp ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới."

Cũng không có nói tỉ mỉ, Bạch Nhạc chỉ là đại thể giải thích một câu.

Dạ Nhận cùng Bất Tử Thanh Vương cũng liền thôi, Cố Vong Tình sắc mặt nhưng là nhất thời thay đổi cực vi khó coi.

Trước đó, Thần Nữ còn muốn giết Bạch Nhạc chấm dứt hậu hoạn, nhưng hôm nay, dĩ nhiên cũng đã cùng Bạch Nhạc hoà giải, cái này khiến hắn như thế nào tự xử, nhường Chúng Tinh điện như thế nào tự xử?

"Thần Nữ, ngươi bằng lòng hắn điều kiện gì?"

Cố Vong Tình lúc này mới vừa mới mở miệng, Thần Nữ liền lạnh giọng ngắt lời nói: "Cút, ngươi tính là cái gì đồ vật, cũng xứng tới chất vấn ta!"

Trước đó, đáp ứng cùng Cố Vong Tình liên thủ, là vì giết chết Bạch Nhạc!

Có thể toàn bộ trong quá trình, Cố Vong Tình nổi lên đến hiệu quả, lại xác thực hữu hạn, bây giờ đã cùng Bạch Nhạc ký kết thần hồn khế ước, cơ hồ không có hối cải khả năng, Thần Nữ nơi nào sẽ còn cho hắn nửa điểm sắc mặt tốt.

". . ."

Đột nhiên bị kiềm hãm, Cố Vong Tình khí suýt chút nữa không có thổ huyết, nhưng lại đúng là vẫn còn chưa cùng Thần Nữ trở mặt dũng khí.

"Ba năm, tối đa ba năm, nhất định sẽ có kết quả!"

Nhìn lấy Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng: "Các ngươi đi ra ngoài trước, chuẩn bị sẵn sàng, chỉ cần ta đột phá Bán Thần Chi Cảnh, chúng ta liền lập tức Chúng Tinh Tiểu Thế Giới."

"Chúng Tinh điện bên kia. . ."

Bất Tử Thanh Vương có chút chần chờ hỏi.

"Không cần để ý!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Cũng không cần theo chân bọn họ tái khởi kích động. . . Nếu như quốc sư hỏi, các ngươi có thể ăn ngay nói thật, không cần giấu giếm."

"Cút!"

Tự tay đột nhiên rạch một cái, trong nháy mắt, trong bầu trời chợt xuất hiện một kẽ hở, chẳng những mở ra Chúng Thần Mộ Địa cấm chế, hơn nữa trực tiếp mở ra đi thông Chúng Tinh Thần Vực ở ngoài thông đạo.

Loại thời điểm này, Thần Nữ có thể không có nửa điểm lại phản ứng đến hắn nhân ý nghĩ.

Thời gian đã gấp vô cùng vội vả, bằng lòng Bạch Nhạc điều kiện, vốn là một nước cờ hiểm, có thể nói là cửu tử nhất sinh.

Nhưng hôm nay, nàng lại đã không có lựa chọn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1280: Đạo không thể nói

Người khác đã bị đuổi ra ngoài, còn lại cũng chỉ có một cái Tiểu Bạch Long.

Bạch Nhạc không đi, Tiểu Bạch Long mới sẽ không quản ai mệnh lệnh, căn bản sẽ không ly khai.

Đương nhiên, Thần Nữ cũng chưa đến nổi mạnh mẽ đem Tiểu Bạch Long đuổi ra ngoài.

Đường hầm không gian đóng cửa, toàn bộ Chúng Thần Mộ Địa phảng phất cũng đều lần nữa khôi phục lại bình tĩnh.

Yên lặng chốc lát, Thần Nữ cái này mới mở miệng nói: "Không muốn lãng phí thời gian, ngươi trước điều chỉnh trạng thái, bả tu vi khôi phục lại đỉnh phong."

Vội vàng tu hành mang đến hiệu quả cũng không tốt, công dục việc thiện trước phải lợi khí, đây là một cái đạo lý.

Bạch Nhạc vừa mới mượn Thôn Thiên Quyết, thôn phệ Giang Nhược Hư lực lượng đột phá, có thể cảnh giới vẫn còn còn lâu mới có được ổn định, nhất định muốn có một thời gian ngắn điều chỉnh, mới có thể củng cố cảnh giới.

Nghe được Thần Nữ lời này, Bạch Nhạc trong lòng đối với Thần Nữ cũng không khỏi càng nhiều vài phần tín nhiệm.

Tựa hồ đoán được Bạch Nhạc đang suy nghĩ gì, Thần Nữ lạnh lùng mở miệng nói: "Không cần đùa giỡn những cái kia tiểu tâm tư, ta tất nhiên bằng lòng ngươi, liền sẽ không đổi ý! Ngươi làm đều với các ngươi

người phàm một dạng thay đổi thất thường sao?"

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc cũng không để bụng, chỉ là nhìn lấy Thần Nữ hỏi ngược lại: "Trước đó tiền bối nói chuyện, cũng đều là thật sao? Chỉ sợ cũng chưa chắc thấy a?"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Thần Nữ nhưng là đột nhiên biến sắc, lạnh lùng hỏi: "Ngươi có ý gì?"

"Không có gì."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Tất nhiên muốn liên thủ, như vậy dù sao cũng nên nhiều một chút giải mới đúng! Tiền bối từng nói, ngươi là thiên đạo con gái, lấy sức một mình đánh chết chúng thần. . . Sợ rằng chưa chắc như thế đi?"

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót, Thần Nữ đúng là vẫn còn trầm mặc xuống.

"Ngươi muốn biết cái gì?"

"Có quan hệ tới ta sự tình." Nhìn chằm chằm Thần Nữ, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng: "Tỷ như, Thần Tôn đến cùng là đúng hay không còn sống, tỷ như, Thế Giới Chi Tâm đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, muốn như thế nào mới có thể trọng tố, còn có. . . Hải Thần, coi như ta bước vào Bán Thần Chi Cảnh, bằng như thế gà mờ năng lực, còn có ngươi cái này một luồng thần hồn, muốn giết chết một vị thần linh, chỉ bằng cũng có chút người si nói mộng a?"

Bị vây ở quan tài đồng bên trong thời điểm, Bạch Nhạc cùng Thần Nữ rất nhanh đạt thành hiệp nghị, thật là rất nhiều chuyện, nhưng là không kịp hỏi.

Bây giờ, mượn cơ hội này, Bạch Nhạc lúc này mới đem nghi ngờ trong lòng một tia ý thức toàn bộ đều hỏi lên.

"Ta đều còn chưa có chết, Thần Tôn tự nhiên còn sống."

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Thần Nữ cười lạnh nói: "Thần Tôn cảnh giới không phải ngươi có thể đo lường được, ngươi cũng không nhất định hỏi lại, đợi được ngươi có cái kia phần thực lực hoặc là cơ duyên thời điểm, tự nhiên sẽ nhìn thấy Thần Tôn, bằng không, hỏi cũng vô dụng."

"Còn như ta rốt cuộc là thân phận gì, lai lịch ra sao. . . Không có quan hệ gì với ngươi, ta nói như thế nào, ngươi làm sao nghe chính là, có tin hay không, vậy cũng từ ngươi." Đối với trước đây sự tình, Thần Nữ cũng không có cho Bạch Nhạc giải thích ý tứ.

Dừng một cái, lúc này mới tiếp tục nói: "Còn có Thế Giới Chi Tâm. . . Ta đã từng giải thích qua, cho tới bây giờ liền không có gì Thế Giới Chi Tâm, kia chính là ta trái tim, ta lực lượng bản nguyên mà thôi. . . Đương nhiên, từ trình độ nào đó mà nói, ngươi có thể gọi nó là, Thiên Đạo Chi Tâm."

Lời này Thần Nữ trước đây thật là nói qua, chỉ là Bạch Nhạc lại cũng không tin tưởng.

"Đừng dùng loại này nghi vấn ánh mắt nhìn ta, ngươi không thể nào hiểu được, là bởi vì, ngươi còn xa không có đạt được loại kia cấp độ."

"Có thể trước ngươi tại trong quan tài đồng, đã nói với ta, trọng tố Thế Giới Chi Tâm."

Không động dung chút nào, Bạch Nhạc bình tĩnh hỏi ngược lại.

"Đạo không thể nói, không có đến tương ứng cảnh giới, chính là giải thích nhiều hơn nữa, ngươi cũng sẽ không hiểu, nghiêm túc tu hành đi, chờ ngươi khung ra Bán Thần Lĩnh Vực, không cần ta giải thích, ngươi tự nhiên cũng sẽ minh bạch, cái gì là Thế Giới Chi Tâm."

Thần sắc có chút đần độn, Thần Nữ cũng không có lại tiếp tục cùng Bạch Nhạc giải thích ý tứ nhàn nhạt mở miệng nói.

Mí mắt nhảy nhót, Bạch Nhạc cũng đồng dạng cam chịu Thần Nữ loại thuyết pháp này.

"Cái kia Hải Thần đâu?"

"Hải Thần tính là cái gì đồ vật!"

Trong mắt lộ ra một vẻ lạnh như băng, Thần Nữ lành lạnh mở miệng nói: "Nếu ta có thể khôi phục trạng thái đỉnh phong, giết hắn bất quá trong nháy mắt!"

". . ."

Nghe thế, Bạch Nhạc nhưng cũng không khỏi trợn mắt một cái.

Hảo hán không đề cập tới trước đây dũng được không?

Ngươi nếu là có thể khôi phục đỉnh phong thực lực, tự nhiên có thể quét ngang chư thiên, cũng không tới phiên ta ở chỗ này với ngươi nói nhảm, chỉ sợ ngươi một cái ngón út trước hết đè chết ta.

"Ngươi nếu như sợ, hiện tại còn có thể đổi ý, chỉ cần ngươi đàng hoàng tiến vào quan tài đồng, cho ta một tháng, ta là có thể lệnh chân thân sống lại, đưa ngươi phóng xuất." Nhìn lấy Bạch Nhạc, Thần Nữ nhàn nhạt mở miệng nói: "Ta trước đó nói chuyện, vẫn như cũ chắc chắn, một tháng sau, một dạng có thể chỉ điểm ngươi tu hành, mang ngươi ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới."

"Miễn đi."

Bĩu môi, Bạch Nhạc không chút do dự cự tuyệt nói.

Có chút chán nản nhìn lấy Bạch Nhạc, Thần Nữ hừ nhẹ một tiếng, cái này mới mở miệng nói: "Vậy thì làm tốt cửu tử nhất sinh chuẩn bị đi, muốn khiêu chiến một vị thần linh, so như ngươi tưởng tượng càng vì nhốt hơn khó! Không cần lãng phí thời gian, thực lực ngươi càng mạnh một phần, mới có thể nhiều một phần còn sống nắm chặt."

... ...

"Thật là ta không bằng hắn."

Thở dài một tiếng, Tân Gia Minh ngửa đầu nhìn lấy tinh không, nhẹ giọng lẩm bẩm.

Cố Vong Tình cùng Bất Tử Thanh Vương bọn hắn chạy ra Chúng Tinh Thần Vực, cũng không có cái gì giấu giếm, đem trong lúc đó chuyện phát sinh, toàn bộ nói hết ra.

Cho dù là Cố Vong Tình tự tay giết chết Chúng Tinh điện điện chủ , khiến cho Vong Tình Thiên Công đại thành cũng không giấu giếm.

Một mặt là, Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận sẽ không vì hắn giấu giếm những thứ này, ở một phương diện khác, Vong Tình Thiên Công đại thành Cố Vong Tình cũng căn bản không quan tâm những thứ này.

Đối với hắn mà nói, những cái kia thuộc về nhân loại cảm xúc, hầu như đều đã tiêu thất.

Thí sư cũng tốt, hủy diệt Chúng Tinh Tiểu Thế Giới cũng tốt, hay không bất quá chỉ là không đáng giá nhắc tới việc nhỏ.

Hắn sẽ không vì vậy mà hổ thẹn, tự nhiên cũng liền sẽ không muốn giấu giếm.

Huống chi, lấy hắn bây giờ thực lực, cho dù là Tân Gia Minh muốn giết hắn, cũng không dễ dàng như vậy, nguyên cũng không có gì có thể sợ hãi.

Sự thực cũng xác thực như vậy.

Tân Gia Minh đã từng lên qua giết chết Cố Vong Tình ý niệm trong đầu, nhưng lại đúng là vẫn còn đè xuống.

Bởi vì căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Từ vừa mới bắt đầu, Cố Vong Tình thì không phải là ai truyền nhân, mà là Chúng Tinh điện dốc hết tâm huyết bồi dưỡng ra phương tiện!

Không sai, không phải người, mà là phương tiện!

Vong Tình Thiên Công đại thành hội là hình dáng gì, người khác không rõ ràng, vị kia Chúng Tinh điện điện chủ lại nên lòng biết rõ.

Qua nhiều năm như vậy, hắn chưa từng có chân chính bả Cố Vong Tình coi là hắn đệ tử, như vậy bây giờ, Cố Vong Tình thí sư, cũng liền chưa nói tới cái gì tội ác tày trời, bất quá là cầu nhân được nhân a.

Cho dù là hắn hiện tại giết Cố Vong Tình, có thể thay đổi gì?

Giang Nhược Hư chết, đối với hắn mà nói, xác thực đả kích rất lớn, phảng phất nhường hắn trong nháy mắt, già nua rất nhiều một dạng.

Trong lòng hắn rất rõ ràng, người bạn thân này, tại lúc sắp chết, đem hy vọng toàn bộ đều ký thác đến Bạch Nhạc trên người, mà sau đó Bạch Nhạc làm ra lựa chọn, cũng chưa cô phụ phần kỳ vọng này.

Chỉ bằng điểm này, cũng đã mạnh hơn hắn nhiều.

Lòng mang thiên hạ, bốn chữ này, Giang Nhược Hư mới chính thức là làm đến.

Mặc dù vẫn lạc, nhưng lại chí ít đem hết toàn lực, tới sáng tạo cơ hội cùng tương lai.

Nhưng hắn không có một thân thực lực, lại chỉ có thể như là một cái quần chúng một dạng, nhìn lấy đây hết thảy phát triển, vô lực cải biến bất cứ chuyện gì. . . Cái này còn không phải là thua sao?

Hít sâu một hơi, Tân Gia Minh trầm giọng mở miệng nói: "Tất nhiên sai , bên kia sai đến cùng đi. . . Hết cùng lại thông, có thể cũng chưa chắc nhất định là chuyện xấu."

Ngẩng đầu, Tân Gia Minh nhìn lấy Cố Vong Tình mở miệng nói: "Từ hôm nay trở đi, ngươi cũng theo ta tại Quan Tinh đài tu hành đi. . . Ba năm, có thể, cũng đủ làm cho ngươi bước vào Bán Thần Chi Cảnh! Chúng Tinh điện vạn năm tâm huyết, cuối cùng không thể uổng phí."

Nghe được Tân Gia Minh lời nói, Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận mí mắt cũng không khỏi hơi hơi vừa nhảy.

Cho dù là bọn hắn, cũng không nghĩ đến, Tân Gia Minh vậy mà lại làm ra dạng này một loại quyết định tới.

"Quốc sư!"

Bất Tử Thanh Vương mở miệng muốn nói cái gì đó, có thể đón nhận Tân Gia Minh cái kia bình tĩnh ánh mắt, lại đúng là vẫn còn không thể nói ra tới.

"Các ngươi cũng tự đi đi. . . Từ hôm nay, Chúng Tinh điện sẽ không lại cùng các ngươi làm khó dễ, ngươi muốn làm cái gì cái gì, liền buông tay

đi làm đi! Ba năm sau đó, luôn sẽ có một cái kết quả."

Nhìn lấy Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận, Tân Gia Minh bình tĩnh mở miệng nói.

Chúng Tinh điện điện chủ đã chết, bây giờ hắn lời nói, tự nhiên liền đại biểu lấy Chúng Tinh điện ý chí.

..

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Ba tháng đi qua, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đã triệt để khôi phục lại bình tĩnh.

Phảng phất trước đó phát sinh tất cả, cũng chỉ là một giấc mộng một dạng, đã không còn người quan tâm.

Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận không có Chúng Tinh điện kiềm chế, nhanh chóng quật khởi, rất nhanh liền chiếm giữ thế lực cực lớn, trở thành nổi tiếng thiên hạ đứng đầu cường giả.

Quan Lan cao thủ tới hỏi qua Giang Nhược Hư cùng Hàn Tinh tin tức.

Bất Tử Thanh Vương nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là hàm hồ lừa bịp được, cũng không có chân chính giải thích.

Sự tình căn nguyên dù sao tại Bạch Nhạc trên người, bây giờ Bạch Nhạc mất đi tung tích, người của Quan Lan, tự nhiên cũng không có cùng Bất Tử Thanh Vương làm khó dễ.

Thời gian cứ như vậy lặng yên trôi qua, không đau khổ không vui.

.. .

Ba tháng, Bạch Nhạc cũng đồng dạng triệt để khôi phục lại, đem cảnh giới củng cố, vô luận là thực lực hay là tinh thần đều đã bảo trì đến một cái trạng thái hoàn mỹ.

Không chút nào khoa trương nói, bây giờ, Bạch Nhạc trong lòng có một loại cực kỳ cường liệt tự tin.

Giả sử trước đó bước vào Chúng Thần Mộ Địa trước đó, thì có dạng này thực lực, hắn căn bản cũng không cần cùng bất kỳ thỏa hiệp nào, đủ để bằng vào kiếm trong tay tuôn ra một con đường tới.

Cho dù là Tân Gia Minh vị quốc sư kia, chỉ sợ cũng chưa hẳn là đối thủ của hắn.

"Hóa Hư phía trên, chính là Thần Linh Cảnh, hoặc có lẽ là. . . Thế Giới Cảnh!"

"Cái gọi là bán thần, bất quá là một cái quá độ giai đoạn mà thôi, nghiêm chỉnh mà nói, cũng không phải là một cái chân chính cảnh giới."

"Từ giờ trở đi, ngươi duy nhất phải làm sự tình, chính là cảm ngộ không gian, cảm ngộ thế giới. . . Lúc nào, ngươi có thể thật sự hiểu thế giới hai chữ này, ngươi liền có thể bắt đầu nếm thử khung Bán Thần Lĩnh Vực."

Lạnh lùng nhìn lấy Bạch Nhạc, Thần Nữ đạm nhiên mở miệng nói.

Mặc dù ngoài miệng chưa nói, có thể ba tháng này nhìn lấy Bạch Nhạc mỗi ngày tu hành, Thần Nữ lại không thừa nhận cũng không được, có thể được Thần Tôn chọn lựa làm truyền nhân, Bạch Nhạc xác thực phi thường xuất sắc, so với nàng trong dự đoán càng xuất sắc hơn.

Cái này khiến nàng buồn thích nửa nọ nửa kia!

Thích người, Bạch Nhạc tiềm lực càng lớn, trong vòng ba năm đột phá nắm chặt lại càng lớn, ra ngoài sau khi, giúp hắn chém giết Hải Thần nắm chặt lại càng lớn.

Thật là trái lại. . . Bạch Nhạc nếu như quá mạnh, nàng thực lực chưa hồi phục, đối với nàng uy hiếp, cũng liền càng lớn.

Nói muốn chỉ điểm Bạch Nhạc tu hành, nhưng cái này bản thân liền là một kiện cực kỳ mâu thuẫn sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1281: Tu hành

"Ngươi ý tưởng vẫn là không có buông ra, không nên bị sẵn có tư duy vây khốn, ngươi yêu cầu đứng càng cao."

Nhìn lấy Bạch Nhạc tu hành, Thần Nữ nhịn không được mở miệng chỉ điểm.

"Ta còn là không biết rõ ý ngươi."

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc có chút bất đắc dĩ hồi đáp nói.

Cho tới nay hắn đều cho rằng, chính mình ngộ tính xem như là tốt, có thể gần nhất mấy ngày nay, lại xác thực bị kẹp lại, vô luận hắn cố gắng thế nào, cũng thủy chung không có có tiến triển gì.

"Từ Linh Phủ, đến Tinh Cung, Tinh Hải, lại đến Hóa Hư, ngươi tiếp xúc, cũng là có thể chứng kiến, có thể trực tiếp cảm giác được lực lượng! Muốn tiến hơn một bước, ngươi liền cần nhảy ra, cảm giác được những cái kia nhìn không thấy lực lượng, nhìn không thấy quy tắc. . . Cũng chính là cái gọi là thế giới."

Thần Nữ tính nhẫn nại ngược lại là tốt, tiếp tục cho Bạch Nhạc giải thích.

Hơi hơi nhíu mày, Bạch Nhạc trong đầu, lần nữa hiện ra ban đầu Diệp Huyền đại sư đối với Thế Giới Cảnh miêu tả, cũng hồi ức lên bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trước đó, Hải Thần xuất thủ lúc uy thế, Bạch Cốt phu nhân, thậm chí bị giết chết những cái kia ngủ say bán thần bán thần không gian.

Đứng ở một cái càng địa vị cao đưa xem thế giới, lời nói này dễ dàng,

nhưng trên thực tế, muốn chân chính làm được, cũng không nghi ngờ có vẻ cực kỳ trắc trở.

Bạch Nhạc mặc dù ngay từ đầu có được Thông Thiên Ma Quân truyền thừa, tuy nhiên lại thủy chung đều là tại một mình lục lọi, cũng không có cao thủ chân chính cho hắn chỉ dẫn.

Vô luận là Diệp Huyền đại sư cũng tốt, Giang Nhược Hư cũng tốt, cũng đều chỉ là linh linh toái toái cho qua hắn một ít chỉ điểm, căn bản không được hệ thống.

Kể từ đó, đợi được Bạch Nhạc chân chính muốn bước vào Thế Giới Cảnh thời điểm, cửa ải này liền có vẻ không gì sánh được gian nan!

Đương nhiên, nếu như bình thường tu hành, như vậy Bạch Nhạc đại khái có thể dùng vài chục năm, trên trăm năm thời gian, đi chậm rãi thể ngộ, lấy thời gian là lắng đọng, tương lai cũng có thể một cách tự nhiên minh ngộ, bước ra bước này!

Thật là bây giờ hắn lại đã không có thời gian.

Thời gian ba năm, đối với loại cảnh giới này tu hành mà nói, thật quá ngắn.

"Chúng Tinh Tiểu Thế Giới cũng không phải là nguyên bản là tồn tại, mà là chúng thần hợp lực sáng tạo ra, chân thật như vậy thế giới còn có thể sáng tạo ra, một cái Bán Thần Lĩnh Vực đây tính toán là cái gì?"

Thần Nữ lần nữa chỉ điểm.

Một câu nói này nhưng là nhường Bạch Nhạc lần nữa rơi vào trong trầm tư.

Đối với thần linh cường giả, hắn tư duy bên trong nhận thức, thật có chút

quá nông cạn.

Tựa hồ chỉ ở chỗ hắn được chứng kiến một ít thủ đoạn, tối đa lý giải cũng bất quá cũng chỉ là bí tàng không gian loại kia hoàn cảnh!

Trước đó hắn cùng với Thần Nữ cũng có qua giao thủ, thậm chí bị cuốn vào qua Thần Nữ Thần Vực.

Thật là bây giờ Thần Nữ có khả năng triển khai Thần Vực, cũng xa xa không tính là hoàn chỉnh, dùng cái này tới suy đoán, nhận thức thượng tự nhiên liền tồn tại chênh lệch.

Bây giờ lần nữa nhắc tới Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, mới khiến cho Bạch Nhạc tỉnh ngộ lại.

Chứng kiến Bạch Nhạc rơi vào trầm tư, Thần Nữ cũng khẽ vuốt cằm.

Nàng có thể cảm giác được, bây giờ Bạch Nhạc mới chính thức xem như là tìm đối phương hướng.

Đương nhiên, biết dễ làm khó, muốn chân chính tìm hiểu, còn cần rất dài một thời gian ngắn, bất quá, chỉ cần cửa ải này đi qua, phía sau thì dễ làm nhiều.

Không có thần linh chỉ điểm, bây giờ trên đời này thậm chí đã căn bản không có thần linh ý định, muốn mạnh mẽ đi cảm ngộ Thần Linh cảnh giới, vốn chính là phi thường trắc trở sự tình, huống chi, Bạch Nhạc thời gian tu hành thật quá ngắn.

Ngắn đến tại Thần Nữ trong mắt, bất quá chỉ là đánh một cái ngủ gật thời gian.

Như vậy tới yêu cầu Bạch Nhạc trong vòng thời gian ngắn liền tìm hiểu đột phá, xác thực có chút quá hà khắc.

Bây giờ chứng kiến Bạch Nhạc rơi vào khốn cảnh, nàng ngược lại mới phát giác được càng chân thật một ít.

. . .

"Ngươi làm đây hết thảy, ý nghĩa ở đâu?"

Ngồi ở Bất Tử Thanh Vương trước mặt, Dạ Nhận có chút không hiểu hỏi.

Đã hơn một năm thời gian trôi qua, Bất Tử Thanh Vương dựa vào thực lực cường đại, cùng với cao siêu cổ tay, hầu như đem toàn bộ Bắc Vực nhét vào trong khống chế, bây giờ hắn vị này Thanh Vương nói chuyện, thậm chí so vị kia Hoàng đế bệ hạ nói chuyện đều càng hữu dụng nhiều.

Đương nhiên, cái này cũng cùng Chúng Tinh điện ngầm đồng ý có quan hệ, bằng không, vô luận như thế nào, hắn cũng khó mà lách qua Chúng Tinh điện khống chế.

Ở trong mắt người ngoài, Bất Tử Thanh Vương làm ra đây hết thảy, tự nhiên đều là đáng giá, thật là đối với người biết nội tình mà nói, liền rất khó lý giải Bất Tử Thanh Vương dụng ý.

Nếu như Chúng Tinh Tiểu Thế Giới cuối cùng rồi sẽ hủy diệt, như vậy hắn làm ra đây hết thảy, liền căn bản đều là không công.

Có tinh lực như vậy này cùng thời gian, còn không bằng chuyên tâm tu hành, đề thăng thực lực của chính mình tới càng là thật hơn tế.

"Ngươi tin tưởng Bạch Nhạc sao?"

Nhìn lấy Dạ Nhận, Bất Tử Thanh Vương không trả lời mà hỏi lại nói.

Cái này vừa hỏi, nhưng là nhường Dạ Nhận chân mày đột nhiên nhảy nhót.

Tin tưởng sao? Hắn bây giờ, chính mình cũng đã rất khó hồi đáp vấn đề này.

"Ta làm đây hết thảy, có ý nghĩa hay không, không quyết định bởi ta, mà quyết định ở cùng Bạch Nhạc có phải hay không có thể hóa giải Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trận nguy cơ này."

Bất Tử Thanh Vương chậm rãi nói rằng: "Bên ngoài là hình dáng gì, ngươi nên rành mạch từng câu! Vô luận là Đạo Lăng Thiên Tông cũng tốt, những cái kia ma tu cũng tốt, bây giờ bọn hắn ai chiếm thượng phong đều không có ý nghĩa!"

"Diệp Huyền đại sư vương thành đánh một trận, giết thế không Hóa Hư! Một khi Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tu hành giả trở lại thế giới chân thật. . . Đủ để dẫn tới toàn bộ thế gian sở hữu thế lực xào bài!"

"Ta bây giờ đã xem rất rõ ràng, Bạch Nhạc loại kia thiên tài chân chính, cùng ta ở giữa, thật có lấy không thể vượt qua chênh lệch!"

"Không khoa trương nói, ta cũng không cho là ta có thể bước vào Thần Linh cảnh giới! Thậm chí có thể hay không bước vào Bán Thần Chi Cảnh cũng rất khó nói. . . Ta tu hành, cần đại lượng thời gian, đại lượng tài nguyên tới chồng chất!"

"Đã như vậy, như vậy ta bây giờ mượn cơ hội này, khống chế Bắc Vực, xây dựng tự ta thế lực! Một khi trở về chân thực thế gian, ta liền có thể giống vậy trở thành thế gian này, cao cấp nhất tồn tại một trong! Tựa như ba ngàn năm trước Đại Càn Vương Triều một dạng, lấy toàn bộ vương triều lực lượng tới cung cấp nuôi dưỡng ta tu hành, mới là thích hợp nhất ta con đường tu hành."

Chỉ thân thể mình, Bất Tử Thanh Vương tiếp tục nói: "Ta bây giờ cái này một bộ thân thể cũng không phải là đoạt xá đến, là ta lấy bí pháp, tiêu hao vô số tài nguyên trọng tố mà thành. . . Nếu không phải là có toàn bộ Bắc Vực cung phụng, ta yêu cầu bao lâu có thể trọng tố thân thể?"

"Ta vẫn như cũ tin tưởng, vô luận gian nan dường nào, Bạch Nhạc cuối cùng là có thể đi tới cuối cùng."

"Từ ta mới vừa nhìn thấy thời điểm khác, hầu như một ngón tay là có thể nghiền chết hắn, đến bây giờ. . . Lúc này mới mấy năm trôi qua?"

"Luôn là muốn làm ra lựa chọn."

"Như vậy, ta liền không bằng đơn giản tin tưởng đến cùng!"

"Hàn Tinh cũng tốt, Giang Nhược Hư cũng tốt, bọn hắn máu cũng sẽ không chảy vô ích. . . Ta cho rằng, Bạch Nhạc cùng Thần Nữ tất nhiên liên thủ, như vậy liền tất nhiên có thể hóa giải Chúng Tinh Tiểu Thế Giới nguy cơ, vô luận nhìn qua có bao nhiêu khó khăn, nhiều không có khả năng."

Những lời này nói xong, dù cho là Dạ Nhận cũng không khỏi trầm mặc xuống.

Nghĩ đến cùng Bạch Nhạc quen biết tới nay phát sinh tất cả, cho dù là Dạ Nhận không thừa nhận cũng không được, Bạch Nhạc thật quá xuất sắc, chỉ cần cùng hắn tiếp xúc, liền sẽ mất tự nhiên sinh ra một loại, đối với Bạch Nhạc tín nhiệm cảm giác.

Không chỉ là Bất Tử Thanh Vương, hắn có không phải là không?

Bằng không, bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sau đó, hắn há lại ngăn có một hai lần phản bội Bạch Nhạc cơ hội? !

Tương lai đến tột cùng là dạng gì, dù ai cũng không cách nào xem thấu, nhưng lại cũng không gây trở ngại làm ra suy đoán cùng phán đoán.

Bất Tử Thanh Vương đã đặt cược, như vậy chính mình đâu?

Lại nên đi nơi nào? !

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1282: Bán thần (thượng)

"Mở!"

Chậm rãi từ trong miệng phun ra một chữ này, Bạch Nhạc trên người nhất thời lộ ra vạn sợi kiếm ý, cả người xung quanh tràn ngập đủ loại kiếm khí, cấu tạo thành một đóa huyễn lệ liên hoa chi hình!

Kiếm liên!

Trước đó Bạch Nhạc liền tìm hiểu kiếm liên thần thông, nhưng lại còn câu nệ tại kiếm chiêu, bây giờ, nhưng là đem kiếm đạo cùng bản thân tu vi hòa làm một thể, cái này một đóa kiếm liên nở rộ, liền lộ ra lau một cái không gian khí tức.

Trong lúc nhất thời, Thần Nữ cũng không khỏi vì thế mà choáng váng.

"Thành!"

Lấy Thần Nữ ánh mắt, tự nhiên nhìn ra, Bạch Nhạc đã thực sự tiếp xúc đến Không Gian Quy Tắc thần bí, chỉ cần tiến hơn một bước, đem Hóa Hư chi lực ngưng tụ vào cái này kiếm liên bên trong, mở ra không gian đến, trụ cột nhất Bán Thần Lĩnh Vực liền tu thành.

Cái này bước ra một bước, liền có nghĩa là, Bạch Nhạc đã bước ra mấu chốt nhất một bước, thành tựu bán thần đã lại không trở ngại.

Tính toán thời gian, cũng mới bất quá vừa mới qua đi một năm rưỡi thời gian mà thôi.

Nghĩ vậy, cho dù là Thần Nữ cũng không khỏi có chút thổn thức.

Dạng này thiên phú cùng ngộ tính, muốn so với nàng trong tưởng tượng xuất sắc hơn nhiều.

Định thần một chút, Thần Nữ cái này mới mở miệng nói: "Cuối cùng là có điểm dáng vẻ."

Mở mắt ra, từ dưới đất nhảy lên một cái, Bạch Nhạc hướng về Thần Nữ khom người cúi đầu: "Đa tạ tiền bối chỉ điểm."

Câu này nói lời cảm tạ nhưng là chân tâm thật ý, nếu như không phải là Thần Nữ chỉ điểm, nhường hắn tự mình tìm tòi, đừng nói là đã hơn một năm, coi như là mười năm, chỉ sợ cũng chưa chắc có thể bước ra bước này.

Một vị danh sư, tại con đường tu hành bên trên, có thể đưa đến trợ giúp thực sự quá lớn.

Cũng không thèm để ý, Thần Nữ thản nhiên chịu Bạch Nhạc cúi đầu, lúc này mới nhàn nhạt mở miệng nói: "Một khi bước vào Bán Thần Chi Cảnh, ngươi liền tư cách trở thành Thần Tôn truyền nhân. . . Ta cùng với Thần Tôn ngang hàng luận giao, cái này cúi đầu ta cũng nhận được."

"Thần Tôn truyền nhân?"

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc không khỏi hơi kinh ngạc, trước đó, hắn không phải là Thần Tôn truyền nhân sao?

Tựa hồ đoán được Bạch Nhạc suy nghĩ trong lòng, Thần Nữ đạm nhiên mở miệng nói: "Đừng tưởng rằng được Tạo Hóa Thông Thiên Quyết tàn thiên, chính là Thần Tôn truyền nhân, không có bán thần thực lực, căn bản sẽ không có người tán thành thân phận ngươi! Bất quá, kể từ hôm nay, ngươi nếu như gặp lại thần linh cường giả, đối phương liền nhất định muốn thừa nhận thân phận ngươi, đối ngươi mà nói, đây cũng là một đạo bùa hộ mệnh."

Nghe thế, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì không khỏi hơi động một chút.

"Ngươi là nói, Hải Thần cũng sẽ có điều cố kỵ?"

Thế gian này bây giờ nơi nào còn có thần linh, trừ Thần Nữ ở ngoài, cũng chỉ có Hải Thần một người mà thôi.

"Tự nhiên! Nếu ngươi bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trước đó, thì có dạng này thực lực, Hải Thần cũng không dám buộc ngươi vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới."

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Thần Nữ đạm nhiên mở miệng nói.

"Thật là, Hải Thần tựa hồ không nhận ra Tạo Hóa Thông Thiên Quyết." Bạch Nhạc có chút chần chờ nói rằng.

Cười lạnh một tiếng, Thần Nữ khinh thường nói rằng: "Trước ngươi sở tu hành cũng xứng trở thành Tạo Hóa Thông Thiên Quyết? Bất quá là một điểm tàn thiên mà thôi, còn có điểm này không quan trọng thực lực, Hải Thần không nhận ra có chuyện gì ngạc nhiên."

"Hắn tính là cái gì đồ vật, Thần Tôn trước mặt, đừng bảo là động thủ, hắn liền mở miệng tư cách cũng không có."

". . ."

Nghe nói như thế, Bạch Nhạc cũng không khỏi không còn gì để nói.

"Vẫn là nói điểm thực tế đi, ta nếu như ly khai, Hải Thần có phải hay không liền không dám đối ta hạ sát thủ?"

"Nằm mơ!"

Lạnh lùng cắt đứt Bạch Nhạc phán đoán, Thần Nữ đạm nhiên mở miệng nói: "Quan hệ đến Thế Giới Chi Tâm, cũng quan hệ đến tính mạng hắn, trừ phi Thần Tôn thân chí, bằng không, làm sao có thể nhường hắn dừng tay?"

Được, vậy cái này thân phận còn có một rắm tác dụng.

Bạch Nhạc nhịn không được trợn mắt một cái.

"Ngu xuẩn!"

Lạnh lùng nhìn Bạch Nhạc, Thần Nữ khinh thường nói rằng: "Liền Hải Thần loại phế vật này cũng còn còn sống, ngươi cho rằng, liền nhất định không có thần linh khác còn sống sao?"

". . ."

Một câu nói này lối ra, nhưng là suýt chút nữa không có nhường Bạch Nhạc từ dưới đất nhảy dựng lên.

Cứ việc loại khả năng này có vẻ hơi làm người nghe kinh sợ, thật là chỉ cần nghiêm túc nghĩ một hồi, ai dám khẳng định đây hết thảy tựu không khả năng là thật?

Đều nói chúng thần đã vẫn lạc, thật là không phải là có Hải Thần, Thần Nữ còn sống sao?

Dựa theo Thần Nữ nói chuyện, Thần Tôn khả năng cũng sống lấy. . . Như vậy, ai nói liền nhất định không có thần linh khác cường giả?

Vạn năm thời gian, đối với phổ thông tu hành giả mà nói, là không thể tưởng tượng dài dằng dặc thời gian, thật là đối với thần linh cường giả mà nói, khả năng liền chưa chắc.

Cái khác không nói, riêng chỉ là Bất Tử Thanh Vương, không phải cũng ngất ba ngàn năm?

Tu hành chân chính đến tinh thâm thời điểm, tất cả liền đều trở thành khả năng!

Vô luận là trước đó ngủ say Bạch Cốt Thần, vẫn là Tử Linh Thần, mặc dù cũng chỉ là bán thần, thật là nếu không có cơ duyên xảo hợp phía dưới, bị Bạch Nhạc chém giết, như vậy đợi một thời gian, những thứ này bán thần ai dám nói sẽ không thật tỉnh lại?

Đây vẫn chỉ là bán thần mà thôi a, chân chính thần linh đâu?

Mấy vấn đề này, cho tới bây giờ Bạch Nhạc chưa từng có nghiêm túc nghĩ tới, chỉ khi nào cẩn thận suy tư, cũng không nghi ngờ có thể làm người người đổ mồ hôi lạnh tới.

Suy nghĩ tỉ mỉ cực chỉ a!

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc lần nữa hướng về Thần Nữ cúi đầu: "Đa tạ tiền bối nhắc nhở!"

Chứng kiến Bạch Nhạc nghiêm túc thái độ, Thần Nữ thần sắc cũng hòa hoãn vài phần: "Được, tiếp tục tu hành a! Mau sớm tu thành Bán Thần Lĩnh Vực, phần thắng liền có thể nhiều mấy phần."

Bằng lòng một tiếng, Bạch Nhạc nhất thời thu liễm lại trước đó loại kia kiêu ngạo, tiềm hạ tâm lai lần nữa tiến hành tu hành.

Từ Hóa Hư đến bán thần, bước này tuyệt đối là một loại chất biến, dù là Bạch Nhạc đã trong tham ngộ then chốt, chân chính tiến hành tu hành, cũng vẫn như cũ vô cùng gian nan.

Cũng may, Thông Thiên Ma Công cường đại, nhường hắn có thể không kiêng nể gì cả thôn phệ xung quanh tất cả lực lượng, bằng không, chỉ là tại hoàn cảnh này bên trong tu hành, liền muốn trở thành lão đại vấn đề.

... ...

"Hảo một cái Vong Tình Thiên Công!"

Hầu như cùng Bạch Nhạc đồng bộ, trên đài xem sao, Cố Vong Tình cũng đồng dạng bước ra mấu chốt nhất một bước.

Thậm chí từ trình độ nào đó mà nói, Cố Vong Tình tốc độ đột phá còn muốn so Bạch Nhạc nhanh hơn.

Cùng Bạch Nhạc loại này không có chút nào căn cơ người khác biệt, Cố Vong Tình nội tình quá sâu, mặc dù thời gian tu hành cũng không tính lâu lắm, thật là từ lúc vừa ra đời có được tốt nhất tài nguyên, tốt nhất chỉ điểm, tốt nhất tu hành công pháp, Cố Vong Tình xuất sắc, đủ để cho bất kỳ một cái nào tu hành giả đố kị.

E Vong Tình Thiên Công đại thành sau đó, Cố Vong Tình sớm đã không có bất kỳ tạp niệm nào, đem toàn bộ tâm tư đều đặt ở trên tu hành, càng là tiến cảnh thần tốc!

Cho dù là Tân Gia Minh không thừa nhận cũng không được, Cố Vong Tình thiên phú quá xuất sắc.

Mặc dù Chúng Tinh điện điện chủ đã chết, thật là Tân Gia Minh lại không thừa nhận cũng không được, đối phương không từ thủ đoạn bồi dưỡng được Cố Vong Tình như thế một vị đạo tử đến, cũng không phải không có chút nào lý do.

Nếu như không phải là Bạch Nhạc ngoài ý muốn xuất hiện, trên đời này, sợ rằng cho là thật không có bất kỳ người nào có thể cùng Cố Vong Tình

đánh đồng.

Chỉ là, lấy loại này tuyệt tình tuyệt tính phương thức đổi lực lượng, thật đáng giá không?

Giờ khắc này, Tân Gia Minh cũng không khỏi có chút thổn thức, nhưng lại đúng là vẫn còn trầm mặc xuống.

Sớm đã không có lựa chọn, vô luận đúng sai, vậy cũng chỉ có tiếp tục đi tới đích.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1283: Bán thần (hạ)

Hai năm ba tháng linh hai mươi mốt ngày.

Cố Vong Tình tại trên đài xem sao đột phá bán thần, tinh chiếu Quan Tinh đài, quang mang vạn trượng!

Một đêm này, thiên hạ đều kinh hãi!

Tức Tân Gia Minh sau đó, thế gian rốt cục xuất hiện vị thứ hai bán thần cường giả, ngày kế tiếp hạ, Chúng Tinh điện thanh uy lần nữa tăng vọt, trước đó bởi vì Thần Nữ cùng Bạch Nhạc xuất hiện, cùng với Chúng Tinh điện điện chủ vẫn lạc mà tạo thành lo lắng, từ đó quét một cái sạch.

Cách xa nhau một tháng, Chúng Tinh điện chiêu cáo thiên hạ, chính thức cử hành đại điển, Cố Vong Tình kế nhiệm Chúng Tinh điện điện chủ, chấp chưởng thiên hạ.

Chuyện này ảnh hưởng cực đại, toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đều bởi vì sôi trào.

Cho dù là Bất Tử Thanh Vương đã khống chế Bắc Vực vương triều quyền lực, lần nữa trong lúc đó cũng không thể không làm ra né tránh.

Thậm chí có nghe đồn nói, vị kia Hoàng đế bệ hạ mượn lấy Cố Vong Tình kế nhiệm đại điển, tự mình cầu kiến Cố Vong Tình, mời Chúng Tinh điện tru diệt Bất Tử Thanh Vương.

Mặc dù thuyết pháp này khó tránh khỏi có chút nghe nhầm đồn bậy chi ngại, có thể vị kia Hoàng đế bệ hạ, nỗ lực xuyên thấu qua Chúng Tinh điện tới đoạt hồi quyền lực nhưng là tất cả mọi người ngầm hiểu lẫn nhau sự tình.

Tiếc nuối đúng, đối cái này Cố Vong Tình cũng không có tỏ thái độ.

Người khác cho rằng Cố Vong Tình là vì đại cục suy nghĩ, không muốn tham gia bên trong, duy chỉ có chân chính người biết chuyện, mới hiểu được, Cố Vong Tình sở dĩ không động thủ, là bởi vì còn không có Bạch Nhạc tin tức.

Chỉ cần Bạch Nhạc một ngày không lộ diện, Cố Vong Tình bây giờ cũng không dám đối Bất Tử Thanh Vương bọn hắn ra tay.

Đối cái này Bất Tử Thanh Vương lòng biết rõ, cũng căn bản không có làm ra nửa điểm ứng đối.

Hắn xem rất rõ ràng, nếu như Bạch Nhạc thuận lợi đột phá, hắn cái gì cũng không cần làm, cũng tự nhiên có thể khống chế đại cục.

Nếu như Bạch Nhạc thất bại, như vậy vô luận hắn làm cái gì dạng chuẩn bị, cũng đều khó thoát khỏi cái chết.

Cố Vong Tình đột phá tin tức, truyền sôi sùng sục, hầu như có thể nói là trên đời đều biết.

Nhưng lại duy chỉ có vô pháp ảnh hưởng đến Bạch Nhạc cùng Thần Nữ.

Chúng Thần Mộ Địa ngăn cách, căn bản không biết bên ngoài tin tức, hơn nữa, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Thần Nữ, cũng đều căn bản không quan tâm Cố Vong Tình có hay không đột phá.

Bước vào bán thần, đối với người khác mà nói, cố nhiên là thiên đại sự tình, có thể đối Thần Nữ mà nói, lại căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Tân Gia Minh bước vào Bán Thần Chi Cảnh nhiều năm như vậy, không phải cũng giống vậy vô pháp đánh vỡ không gian bức tường ngăn cản ly

khai?

Muốn phá vỡ một giới, vừa mới bước vào bán thần Cố Vong Tình còn kém xa.

"Mở!"

Đạp ở trong hư không, xung quanh bị một đóa kiếm liên bao vây lấy, rạng ngời rực rỡ!

Từ bên ngoài xem, cái này một đóa kiếm liên cũng bất quá chỉ là cao vài trượng, cũng không làm sao thu hút.

Có thể nếu là có người có thể nhìn thấu kiếm liên, quan sát được kiếm liên nội bộ, liền sẽ phát hiện, cái này kiếm liên có khác càn khôn.

Kiếm liên bên trong một mảnh Hỗn Độn, lại dựng dục một mảnh không gian bao la.

Vì giờ khắc này, Bạch Nhạc đã làm hai năm lẻ bảy tháng chuẩn bị, bây giờ cái này một cái mở chữ lối ra, liền phảng phất khai thiên tích địa, trong tích tắc, một luồng kiếm ý bổ ra Hỗn Độn, đem vùng không gian này triệt để mở ra!

Hô hấp ở giữa, Hóa Hư chi lực mở ra hoàn toàn, huyễn lệ tinh quang tràn ngập toàn bộ kiếm liên không gian!

Lúc trước Bạch Nhạc tại Tinh Hải Cảnh thời điểm, đánh vỡ vạn trượng Tinh Hải cực hạn, cũng đánh vỡ thiên tinh cực hạn, bây giờ đây hết thảy liền đều tại ngưng tụ thành không gian thể hiện ra.

Kiếm liên trong không gian, ánh sao đầy trời, phảng phất một mảnh tinh không mênh mông, hơn nữa, mỗi một viên tinh thần đều không phải là hư cấu, mà là hoàn mỹ dựa theo chân thực tinh tượng mà khung, tinh

quang ấn chiếu toàn bộ không gian, lộ ra lau một cái nói không nên lời huyễn lệ vẻ đẹp.

Ngay tại lúc đó, trên mặt đất, cũng lần nữa khai ra kiếm liên, kiếm ý tràn ngập cả vùng không gian, cũng giống như triệt để cùng vùng không gian này hòa làm một thể.

Đạp ở kiếm liên trong không gian, Bạch Nhạc trong cơ thể lộ ra lau một cái thần tính quang huy, tất cả lực lượng cũng cũng hóa thành hư vô, hoàn mỹ cùng cái này kiếm liên không gian hòa làm một thể.

Thông Thiên Ma Công tự phát vận chuyển, thậm chí căn bản không cần Bạch Nhạc động niệm, cũng đã lưu chuyển.

"Mở!"

Trong hư không, Bạch Nhạc từ từ mở mắt, trong nháy mắt, toàn bộ kiếm liên không gian, liền phảng phất chợt sống lại!

Lại là một cái mở chữ từ trong miệng phun ra.

Hô hấp ở giữa, kiếm liên không gian triệt để mở ra, cùng ngoại giới tương liên!

Toàn bộ Chúng Thần Mộ Địa đều bị cái này huyễn lệ tinh quang cùng kiếm liên bao phủ.

Cũng cho đến giờ phút này, Thần Nữ mới thật thấy rõ Bạch Nhạc kiếm liên không gian.

Vẻn vẹn liếc một cái, Thần Nữ trong lòng liền không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

So với việc bình thường bán thần chỗ khung Bán Thần Lĩnh Vực, Bạch

Nhạc kiếm liên không gian, càng rộng lớn hơn, cũng có vẻ càng tự có!

Tối trọng yếu là, nàng có thể rõ ràng cảm thụ được, kiếm đạo quy tắc, vẫn như cũ tự nhiên dung nhập kiếm liên trong không gian, tự nhiên thành kiếm vực.

Lúc này mới bất quá vừa mới đột phá mà thôi, thật là Bạch Nhạc cho thấy thực lực, liền đủ để nghiền ép bình thường bán thần.

Hoàn mỹ!

Phảng phất chỉ có hai chữ này mới có thể hình dung cái này kiếm liên không gian, khắp nơi lộ ra một loại không thể nói mỹ cảm.

Tỉnh lại thuận miệng, Bạch Nhạc tâm niệm vừa động, kiếm liên không gian chợt thu liễm, ẩn vào trong hư không.

Hít sâu một hơi, mà lấy Bạch Nhạc định lực, trên mặt cũng không khỏi lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, "Đa tạ tiền bối! May mắn không làm nhục mệnh!"

"Đừng quá đắc ý, bất quá là vừa mới bước vào Bán Thần Chi Cảnh mà thôi, khoảng cách đem Bán Thần Lĩnh Vực hóa thành thế giới chân thật, còn kém xa rất đây."

Mặc dù trong lòng tán thán, có thể bày tỏ nét mặt, Thần Nữ lại y nguyên vẫn là một bộ bộ dáng khinh thường, trực tiếp mở miệng đả kích nói.

"Không dám nghĩ xa như vậy."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Chỉ cần có thể mở ra không gian bức tường ngăn cản, mang tiền bối ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, ta cũng đã thỏa mãn."

Nghe được cái này thời điểm, Bạch Nhạc còn nhớ rõ mang nàng cùng rời đi hứa hẹn, Thần Nữ sắc mặt cũng hòa hoãn rất nhiều.

"Không vội, còn có một chút thời gian, ngươi trước củng cố một chút cảnh giới, sau đó rời đi Chúng Thần Mộ Địa, đi làm chuẩn bị! Một khi đem quan tài đồng nhét vào ngươi Bán Thần Lĩnh Vực, liền sẽ dẫn tới toàn bộ Chúng Thần Mộ Địa bắn ngược. . . Đến lúc đó, nhất định phải lập tức đánh vỡ không gian bức tường ngăn cản ly khai, bằng không ngươi chắc chắn phải chết!"

"Vâng!"

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp ứng nói: "Nên như thế nào đánh vỡ không gian bức tường ngăn cản, cũng nhưng cần tiền bối chỉ điểm."

"Không có gì có thể chỉ điểm."

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Thần Nữ thản nhiên nói: "Ly khai Chúng Thần Mộ Địa, ngươi tự nhiên sẽ cảm thụ được Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sức mạnh quy tắc, đến lúc đó, ngươi tự nhiên liền có thể cảm giác được như thế nào ly khai. . . Nếu như liền điểm này đều làm không được, ngươi cũng không nhất định nỗ lực trở về mang ta ly khai, chắc chắn phải chết!"

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc ôm quyền nói: "Không dối gạt tiền bối, trong lòng ta xác thực còn không có niềm tin chắc chắn gì! Trước đó quốc sư đã sớm đã bước vào Bán Thần Chi Cảnh, không phải cũng một dạng vô pháp ly khai?"

"Ngu xuẩn! Ngươi là Thần Tôn truyền nhân, làm sao có thể cùng bực này người phàm so sánh?"

Lạnh lùng nhìn lấy Bạch Nhạc, Thần Nữ đạm nhiên mở miệng nói: "Tạo Hóa Thông Thiên Quyết là bực nào thần diệu, ngươi phá cảnh sau đó, tự

nhiên liền có thể bù đắp tàn thiên! Nếu như Thần Tôn truyền nhân, sẽ còn bị vây chết tại bên trong tiểu thế giới, ngươi còn không bằng chính mình đập đầu tự tử một cái, miễn cho bôi nhọ Thần Tôn danh tiếng."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1284: Hội làm gặp tuyệt đỉnh

Lại tại Chúng Thần Mộ Địa bên trong dừng lại hai ngày, Bạch Nhạc lúc này mới ly khai.

Chính như Thần Nữ nói, cái này hai ngày thời gian, Bạch Nhạc tự nhiên liền đối Thông Thiên Ma Công có càng nhiều cảm ngộ, thật giống như một phần hoàn chỉnh luận án, có một chút bộ phận bị che khuất, nhưng khi ngươi đối với luận án đủ đủ quen thuộc, có đủ đủ lý giải sau đó, tự nhiên liền có thể bỏ thêm vào một ít nguyên bản thiếu sót bộ phận.

Đương nhiên, muốn thật bù đắp Thông Thiên Ma Công, khôi phục thành chân chính Tạo Hóa Thông Thiên Quyết vẫn như cũ là không có khả năng, thật là, dù là chỉ là bù đắp một bộ phận nội dung, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng đồng dạng tồn tại tăng lên cực lớn.

Thời gian cấp bách, Bạch Nhạc cũng liền không có truy cầu đem cái này hết thảy đều biết rõ ràng, trên thực tế, rất nhiều nơi, cũng đều còn cần thời gian tích lũy, không có dễ dàng như vậy là có thể giải quyết.

Từ Chúng Tinh Thần Vực đi ra, Bạch Nhạc rất tự nhiên liền có thể cảm nhận được một cổ nhàn nhạt lực bài xích.

Hơi suy nghĩ một chút Bạch Nhạc liền dĩ nhiên minh bạch qua đây, đây là Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tự nhiên đối hắn hình thành lực bài xích, cũng có nghĩa là hắn bây giờ thực lực, đã đối với Chúng Tinh Tiểu Thế Giới ổn định có thể cấu thành ảnh hưởng.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc thoáng nhận biết một chút, cũng liền đơn giản cảm thụ được Chúng Thần Mộ Địa vị trí.

Bây giờ căn bản không cần Thần Nữ dẫn đường, Bạch Nhạc chính mình cũng có thể đơn giản tìm được Chúng Thần Mộ Địa.

Một bước ở giữa, trực tiếp xé rách hư không, căn bản không cần lãng phí thời gian, Bạch Nhạc liền trực tiếp xuất hiện tại Bắc Vực vương thành.

Đến Bán Thần Chi Cảnh, đối với không gian nắm chặt đã tăng lên đến một cái khác đẳng cấp, cái gọi là khoảng cách, đối với Bạch Nhạc mà nói, đã hầu như không có ý nghĩa gì.

Thần niệm hơi hơi đảo qua, Bạch Nhạc đơn giản liền tìm được Bất Tử Thanh Vương vị trí, trực tiếp hạ xuống.

"Bạch Nhạc?"

Nguyên bản Bất Tử Thanh Vương đang cùng người nói chuyện, lại không nghĩ rằng, Bạch Nhạc liền trực tiếp như vậy xuất hiện ở trước mặt.

Trong nháy mắt thất thần, chợt liền sinh ra một hồi vẻ mừng như điên.

Bất Tử Thanh Vương đều bị dọa cho giật mình, vậy đến tìm Bất Tử Thanh Vương hội báo tình huống người, càng là suýt chút nữa không có dọa sợ, nửa ngày mới rốt cục phản ứng kịp, hướng về Bạch Nhạc khom người quỳ gối: "Tiểu nhân bái kiến Bạch tiên sinh!"

Lấy Bạch Nhạc niên kỷ, vốn là phải gọi công tử, thật là bây giờ Bạch Nhạc thân phận lại cuối cùng không giống nhau, như thế gọi không khỏi có vẻ hơi lỗ mảng, người kia phản ứng cũng mau, liền tiếp tục sử dụng trước đó đối với Giang Nhược Hư xưng hô, trực tiếp lấy tiên sinh tương xứng.

"Ngươi đi xuống trước đi! Hôm nay sự tình, không muốn tiết lộ nửa

chữ."

Bất Tử Thanh Vương trầm giọng mở miệng nói.

"Không cần!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Truyền tin tức ra ngoài đi, thì nói ta trở về. . . Tóm lại là muốn làm một cái kết, đến bây giờ, cũng không cái gì giấu giếm cần phải."

Chân mày hơi hơi vừa nhảy, từ Bạch Nhạc trong lời nói, Bất Tử Thanh Vương cũng đã cảm thụ được một ít không một vật.

Chờ đến người kia lui xuống đi, Bất Tử Thanh Vương lúc này mới nhịn không được mở miệng hỏi: "Ngươi thật thành công?"

"Vâng!"

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói: "Đã thuận lợi xây dựng Bán Thần Lĩnh Vực, bây giờ. . . Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đã trói không được ta."

Nửa câu đầu cũng không có có gì ngoài ý muốn, nhưng chân chính sau khi nghe được nửa câu thời điểm, Bất Tử Thanh Vương nhưng là kích động chợt nhảy dựng lên.

"Thật chứ?"

"Cho là thật!"

Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc khẽ vuốt cằm nói.

"Quá tốt! Cũng biết ngươi sẽ không khiến người ta thất vọng." Hưng phấn xoa xoa bàn tay, Bất Tử Thanh Vương lập tức trầm giọng hỏi:

"Thần Nữ đâu?"

"Thần Nữ vẫn còn ở Chúng Thần Mộ Địa bên trong, ta cùng với nàng đạt thành hiệp nghị, hội mang nàng cùng rời đi Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, dù sao, bên ngoài còn có một cái Hải Thần uy hiếp tại." Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

Nhắc tới Hải Thần, Bất Tử Thanh Vương chân mày cũng không khỏi nhẹ nhàng lựa chọn.

"Ba tháng trước, Cố Vong Tình đã trước một bước bước vào Bán Thần Chi Cảnh."

Thoáng suy tư một chút, Bất Tử Thanh Vương lập tức mở miệng nói: "Ta không có đến Chúng Tinh điện đi, không thể nhìn thấy hắn, không biết hắn đến tột cùng thực lực như thế nào, bất quá. . . Từ nhận được tin tức đến xem, dù cho là quốc sư, bây giờ chỉ sợ cũng không bằng hắn."

"Không sao cả!"

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Vong Tình Thiên Công tuy mạnh, cũng còn không làm gì được ta! Huống chi, từ trước mắt mà nói, cùng hắn là bạn không phải địch."

Cố Vong Tình mặc dù vẫn muốn giết Bạch Nhạc cho thống khoái, thật là đối với người như thế mà nói, cừu hận cũng không có ý nghĩa gì, từ Vong Tình Thiên Công đại thành vừa đến, những tâm tình này cũng đã đều không có ở đây, đối hắn mà nói, chỉ có quyền lợi mới là duy nhất đáng giá quan tâm vấn đề.

Bây giờ Bạch Nhạc đã cùng Thần Nữ đạt thành ăn ý, như vậy Cố Vong Tình tự nhiên cũng sẽ không gắng phải cùng Bạch Nhạc là địch, bởi vì không có chút ý nghĩa nào!

Ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới mới là bây giờ Cố Vong Tình muốn làm nhất sự tình.

"Cho nên, ngươi là cố ý tiết lộ tin tức, nhường hắn tới tìm ngươi?"

Nghĩ đến vừa mới Bạch Nhạc nhường người kia đem tin tức truyền đi, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng hỏi.

"Không cần như vậy tận lực!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Ngươi vẫn chưa hiểu, bây giờ, đối với ta tới nói, toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đều đã không có uy hiếp gì đáng nói. . . Cho dù là Cố Vong Tình điên, muốn khuynh thiên hạ chi lực tới vây công ta, cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì."

"Ta tới, là thông tri ngươi làm một ít chuẩn bị, khoảng chừng nửa tháng sau, ta liền dẫn các ngươi ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Mặt khác, không cần chờ hắn đến, ta một hồi tự nhiên sẽ đi Quan Tinh đài gặp quốc sư."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, giờ khắc này Bất Tử Thanh Vương cũng không khỏi có chút thổn thức.

Mặc dù cách xa nhau vẫn chưa tới thời gian ba năm, thật là bây giờ hắn làm mất đi Bạch Nhạc trên người cảm thụ được một loại tuyệt đối tự tin.

Đó là một loại bễ nghễ thiên hạ, ngạo thị quần hùng kiệt ngạo.

Ngắn ngủi không đến thời gian ba năm, Bạch Nhạc xác thực đã thoát thai hoán cốt.

Vô luận là thực lực, vẫn là nhãn giới, bố cục đều đã cùng trước kia không giống nhau lắm.

"Có thể cứu Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sao?"

Hơi trầm ngâm một chút, Bất Tử Thanh Vương hay là hỏi ra nhất vấn đề mấu chốt.

Cái này cũng quyết định hắn ba năm này làm ra tất cả, đến tột cùng có ý nghĩa hay không.

"Không rõ ràng, nhưng ít ra có thể thử một lần."

Vẻ mặt nghiêm túc vài phần, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng: "Lần này trừ các ngươi bên ngoài, ta cần phải còn có thể mang một bộ phận cao thủ cùng rời đi. . . Cụ thể mang người nào ly khai, ngươi tự quyết định! Lấy Hóa Hư làm hạn định đi, không có hóa hư thực lực. . . Cho dù là đi ra ngoài, ý nghĩa cũng không lớn! Nếu như cùng Hải Thần động thủ, hữu hóa hư thực lực, mới có chạy trốn cơ hội."

"Tốt!"

Nghe nói như thế, Bất Tử Thanh Vương trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái khác quang thải, có câu này hứa hẹn, đối với hắn mà nói liền đủ đủ.

"Thông báo một chút người của Quan Lan. . . Ta thiếu Giang tiên sinh, Quan Lan là hắn tâm huyết, ta tận hết khả năng trợ giúp một cái đi."

Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc lập tức giải thích: "Còn có Dạ Nhận, ngươi thông báo một chút hắn. . . Nửa tháng sau, cùng rời đi."

Nói xong những lời này, Bạch Nhạc cũng không do dự nữa, một bước ở giữa, cũng đã bước vào trong hư không, thẳng đến Quan Tinh đài mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1285: Ly khai kỳ hạn

"Vãn bối Bạch Nhạc, bái kiến quốc sư!"

Một bước đạp ở Quan Tinh đài trước không trung, Bạch Nhạc hai tay ôm quyền, nhẹ giọng mở miệng nói.

Dù là bây giờ Bạch Nhạc cảnh giới đã cùng Tân Gia Minh tương đồng, thậm chí thực lực mạnh hơn, nhưng lại y nguyên vẫn là bảo trì phải có lễ tiết.

Bất Tử Thanh Vương nói bây giờ Bạch Nhạc so với trước kia càng tự tin, càng kiêu ngạo.

Thật là, Bạch Nhạc tính khí lại vẫn như cũ không có bất kỳ biến hóa nào, loại tự tin này, cũng không phát triển khai vì tự phụ.

"Trường giang sóng sau đè sóng trước. . . Không chịu nhận mình già, là thật không được! Bạch tiểu hữu, mời tới uống một chén trà."

Ngồi ở trên đài xem sao, Tân Gia Minh nhẹ giọng mở miệng nói, trước mặt trên bàn đã dọn xong trà trản, hiển nhiên, tại Bạch Nhạc trước khi tới, Tân Gia Minh cũng đã kịp chuẩn bị.

Trên thực tế, đến cảnh giới bực này, từ Bạch Nhạc từ Chúng Tinh Thần Vực đi ra thời điểm, Tân Gia Minh cũng đã nhận thấy được.

Năm đó Bạch Nhạc mới tới Quan Tinh đài thời điểm, đã từng uống qua trà, chỉ là, khi đó nhưng là mượn lấy Giang Nhược Hư mặt mũi được nhờ mà thôi.

Nhưng hôm nay, lần nữa đi tới Quan Tinh đài, cũng đã là lấy một loại

bình đẳng thân phận cùng cảnh giới mà đến.

Theo lời ngồi ở bên bàn đến, Bạch Nhạc không nói gì, lẳng lặng bưng lên mới vừa ngâm vào nước trà ngon phai mờ một ngụm, nhẹ giọng thở dài nói: "Trà ngon!"

"Tiểu hữu cho là ta sai sao?"

Cũng không có ngẩng đầu, Tân Gia Minh nhìn chén trà trong tay của chính mình, nhẹ giọng hỏi.

Lời này nghe không đầu không đuôi, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc cũng rất dễ dàng nghe ra Tân Gia Minh trong lời nói ý tứ.

"Có một số việc, là không có đúng sai."

Đặt chén trà xuống, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng: "Mỗi người đều có tự lựa chọn con đường, không đến cuối cùng một khắc, ai nào biết sai đúng? Huống chi, bây giờ Cố huynh không phải cũng bước vào Bán Thần Chi Cảnh sao?"

"Ta một mực như vậy an ủi mình, chỉ là. . . Đến mỗi đêm khuya mộng hồi, nghĩ đến lão hữu, vẫn như cũ sẽ còn cảm thấy xấu hổ, nếu là ta có thể càng quả đoán một ít, có thể hắn cũng sẽ không chết." Thở dài một tiếng, Tân Gia Minh nhẹ giọng nói.

"Quốc sư nói vậy cũng đã đoán được. . . Ta tất nhiên từ Chúng Thần Mộ Địa đi ra, liền có nghĩa là, ta đã có ly khai năng lực."

Ngẩng đầu, nhìn lấy Tân Gia Minh, Bạch Nhạc nghiêm túc mở miệng nói.

"Nếu chỉ là vì chính mình an toàn, ta đã có thể thoát thân. . . Chỉ là, Giang tiên sinh trước khi chết nói tới, nhưng thủy chung quanh quẩn bên

tai bờ! Giang tiên sinh không phải vì cứu ta mà chết, mà là vì cứu thiên hạ thương sinh mà chết."

Nghe thế, Tân Gia Minh mí mắt vẫn là khó khống chế nhảy nhót.

Hắn cùng với Giang Nhược Hư một đời giao nhau, lẫn nhau hiểu nhau, tự nhiên so Bạch Nhạc càng có thể minh bạch Giang Nhược Hư tâm ý.

"Ngươi muốn ta làm cái gì?"

Cũng không có lại quấn quýt vấn đề này, Tân Gia Minh cũng không nghi ngờ Bạch Nhạc những lời này chân thực tính, trực tiếp mở miệng nói.

"Ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sau đó, chúng ta gặp mặt đối một vị chân chính thần linh. . . Hải Thần! Ta không xác định, Hải Thần cùng Thần Nữ ai nói chuyện mới là thật, nhưng vô luận thế nào, nhất định phải làm tốt xấu nhất chuẩn bị."

Bạch Nhạc nghiêm túc giải thích: "Ta sẽ lấy bán thần không gian, tận lực mang một ít Hóa Hư cao thủ ly khai! Mà quốc sư, có thể có thể tận khả năng mang nhiều người hơn. . . Sau khi rời khỏi, ta không cần quốc sư xuất thủ tương trợ, nhưng lại hy vọng, quốc sư có thể tận khả năng dẫn hắn người ly khai."

Những thứ này là Bạch Nhạc tại trong đầu đã sớm đã thôi diễn qua rất nhiều lần.

Cứ việc Tân Gia Minh cũng là bán thần cường giả, thật là, một khi đối mặt Hải Thần, lại như cũ rất dễ dàng vẫn lạc.

Còn như Cố Vong Tình, Bạch Nhạc hầu như có thể chắc chắc, đến lúc đó, Cố Vong Tình tuyệt đối sẽ không cùng Hải Thần là địch, có thể không phản chiến tương hướng, liền đã coi như là không sai.

Loại tình huống này, nhường Tân Gia Minh cùng rời đi, cũng có thể đưa đến một ít kiềm chế Cố Vong Tình tác dụng.

"Không cần phải nói khách khí như vậy, ngươi là không yên lòng Cố Vong Tình a?"

Liếc mắt liền thấy xuyên Bạch Nhạc tâm tư, Tân Gia Minh chậm rãi nói rằng: "Tận khả năng cứu người loại này nói chuyện, bản thân liền không có ý nghĩa. . . Có thể tại Bán Thần Lĩnh Vực bên trong sinh tồn liền không dễ dàng, huống chi, bây giờ cũng bất quá chỉ có ba chúng ta vị bán thần, mặc dù đem hết toàn lực dẫn người, lại có thể cứu bao nhiêu người đi ra ngoài?"

"Muốn hóa giải, liền yêu cầu từ đầu nguồn tới hóa giải nguy hiểm, đây mới là chính đạo."

Há hốc mồm, có thể nhìn đến Tân Gia Minh ánh mắt kiên định, Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn cái gì đều không thể nói ra tới.

Bật cười lớn, Tân Gia Minh tiếp tục nói: "Trước đó ta đã bại bởi Giang Nhược Hư, bây giờ thật vất vả có một cái như vậy lật ngược một ván cơ hội ở trước mắt, làm sao có thể đủ buông tha?"

Ngẩng đầu, Tân Gia Minh nói tiếp: "Ta cả đời này, đã làm được ta nên làm việc, dù sao cũng nên làm một ít ta muốn làm sự tình."

"Thí thần. . . Ta rất muốn thử xem."

". . ."

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc cuối cùng cười khổ một tiếng, buông tha tiếp tục khuyên bảo Tân Gia Minh ý niệm trong đầu.

Cứ như vậy chốc lát trước đó, một đạo thân ảnh phá không mà đến, hiển

nhiên là nhận được tin tức Cố Vong Tình cũng chạy tới.

"Bạch Nhạc!"

Ánh mắt rơi vào Bạch Nhạc trên người, Cố Vong Tình trầm giọng mở miệng nói.

"Thiếu điện chủ, không, phải nói là điện chủ. . . Điện chủ, mời!"

Tự tay làm một cái mời thủ thế, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói.

"Ngươi rất mạnh!"

Ngưng mắt nhìn Bạch Nhạc, Cố Vong Tình trầm giọng mở miệng nói.

Mặc dù không có giao thủ, thật là Bạch Nhạc nhưng vẫn là cho hắn một loại cực kỳ nguy hiểm cảm giác, không có bất kỳ lý do, thế nhưng Cố Vong Tình lại có một loại trực giác, giả sử mình cùng Bạch Nhạc động thủ, chắc chắn sẽ thua.

"Nửa tháng sau, ta sẽ ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới."

Cũng không có cùng Cố Vong Tình đi vòng vèo, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng: "Điện chủ nếu là có ý, có thể cùng ta cùng nhau ly khai. . . Đương nhiên, nếu như điện chủ có thể một mình ly khai, cũng không cần để ý ta."

Nghe thế, Cố Vong Tình mí mắt không khỏi đột nhiên nhảy nhót.

Nếu như nói, ý thức được chính mình khả năng đánh không lại Bạch Nhạc, là một loại cảm giác lời nói, như vậy, một câu nói này, liền nhường hắn rõ ràng ý thức được cùng Bạch Nhạc ở giữa phát hiện.

Bước vào Bán Thần Chi Cảnh về sau, hắn đã mơ hồ có thể cảm giác

được Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bài xích, nhưng là phải nói có thể đánh vỡ không gian bức tường ngăn cản ly khai, lại y nguyên vẫn là căn bản là không có cách làm được.

Có thể Bạch Nhạc lại có thể làm được.

Chỉ dựa vào điểm này, cũng đã đủ để chứng minh, bây giờ Bạch Nhạc mạnh hơn hắn.

Mặc dù Vong Tình Thiên Công đại thành, những cái kia thuộc về nhân loại cảm xúc đều đã bị bóc ra, thế nhưng Cố Vong Tình trong lòng mình vô cùng rõ ràng, hắn vẫn như cũ có tâm ma chưa trừ!

Không thể đánh bại hoặc là giết chết Bạch Nhạc, tâm hắn ma liền thủy chung tồn tại.

Một khi đến tiến hơn một bước, trùng kích Thần Linh Chi Cảnh thời điểm, tâm ma liền có khả năng lần nữa bạo phát.

Chỉ là, thứ nhất bây giờ không phải diệt trừ Bạch Nhạc thời cơ, ở một phương diện khác. . . Hắn cũng thật không có nắm chắc.

Dù là hắn chưởng khống lấy Chúng Tinh điện, có thể điều động tất cả lực lượng đi đối phó Bạch Nhạc cũng giống như vậy.

Trong lòng hiện lên rất nhiều ý niệm trong đầu, Cố Vong Tình lại đúng là vẫn còn chậm rãi mở miệng nói, "Như vậy, liền đa tạ Bạch huynh!"

"Một cái nhấc tay, hà tất nói cảm ơn!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Huống hồ, Cố huynh cũng không cần tạ ơn quá sớm, mang ngươi ly khai, ta cũng là có điều kiện."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1286: Ngươi có khỏe không?

Mọi việc đều có đại giới!

Đây là Bạch Nhạc thường nói một câu, Cố Vong Tình tự nhiên cũng minh bạch đạo lý này.

Hắn cùng Bạch Nhạc cũng không quen thuộc, thậm chí từ trình độ nào đó mà nói, vẫn là cừu địch, Bạch Nhạc lựa chọn dẫn hắn ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, liền tất nhiên còn có hắn phương diện suy nghĩ, không có khả năng thật vô điều kiện giúp hắn.

Đối với Cố Vong Tình cũng không có cái gì bất mãn, nhàn nhạt mở miệng nói: "Ngươi muốn cho ta làm cái gì?"

"Chúng Tinh Tiểu Thế Giới ở ngoài, còn có một vị chân chính thần linh, ta mặc dù có thể đi tới Chúng Tinh Tiểu Thế Giới cũng là hắn thôi động." Nhìn lấy Cố Vong Tình, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói.

"Ngươi chẳng lẽ là muốn ta với ngươi liên thủ đối kháng thần linh?"

Trên mặt không có bất kỳ biểu tình, Cố Vong Tình nhàn nhạt hỏi ngược lại.

"Không phải." Giễu cợt một chút, Bạch Nhạc khinh thường nói rằng: "Ta nếu thật khai ra điều kiện như vậy, ngươi hội đáp ứng không?"

"Sẽ không!"

Rất nghiêm túc gật đầu, Cố Vong Tình bình tĩnh nói rằng: "Trừ phi Thần

Nữ khôi phục thực lực, bằng không, ta cũng không cho rằng ngươi có chút phần thắng, nếu ngươi kiên trì, ta thà rằng hiện tại với ngươi phân một cái sinh tử."

Không có thường nhân cảm tình cùng cảm xúc, Cố Vong Tình nói chuyện cũng liền không vòng vo nữa, trực tiếp hồi đáp nói.

"Ta muốn ngươi cứu người."

Bình tĩnh nhìn lấy Cố Vong Tình, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng: "Lần này ly khai, ta cùng với quốc sư đều sẽ chọn lựa một số người cùng rời đi, đến lúc đó, ta cùng với quốc sư sẽ phối hợp Thần Nữ cùng Hải Thần đánh một trận, mà cái này những người này thì toàn bộ từ ngươi mang đi. . . Ta muốn ngươi cam đoan, đem hết toàn lực, đưa bọn họ mang về thế giới chân thật."

Hơi chậm lại, điều kiện như vậy, là Cố Vong Tình hoàn toàn thật không ngờ.

Hắn bây giờ không có thường nhân cảm xúc, thật là ký ức cũng không có mất đi.

Bạch Nhạc rõ ràng không phải Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người, lại nguyện ý vì những người này mà mạo hiểm, dù là đến loại thời điểm này, đưa ra duy nhất điều kiện, cũng là nhường hắn dẫn hắn người ly khai, điều kiện như vậy, cho dù là hắn, cũng không khỏi có chút động dung.

Hơn nữa, điều kiện như vậy, xác thực vô pháp cự tuyệt.

... ...

"Nguyên lai hết thảy đều là thật. . ."

Ngồi ở Thanh Vương phủ để bên trong, Đinh lão có chút thổn thức mở

miệng nói.

Xung quanh tất cả đều là Quan Lan cao thủ, lẳng lặng nghe xong Bất Tử Thanh Vương giải thích, cũng đều bị chấn động nói không ra lời.

Trước đó Bạch Nhạc liền cố ý phóng xuất tin tức, nói là từ trên trời mà đến, thật là lúc kia, tất cả mọi người cũng đều vẫn chỉ là bán tín bán nghi, nhưng hôm nay, Bạch Nhạc đột phá, mới khiến cho bọn hắn rõ ràng ý thức được, nguyên lai đây hết thảy đều cũng không phải là cái gì tung tin vịt, mà là hiện thực.

Khó có thể tưởng tượng, dạng này tin tức đối với những thứ này Quan Lan cao thủ mà nói là một dạng gì trùng kích.

Ếch ngồi đáy giếng!

Qua nhiều năm như vậy, nguyên lai tất cả mọi người là ở ếch ngồi đáy giếng, nực cười, cũng có thể bố!

"Giang tiên sinh hắn. . . Thật đã vẫn lạc sao?"

Rốt cục vẫn phải có người nhịn không được mở miệng nói.

"Vâng!"

Gật đầu, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng hồi đáp nói: "Giang tiên sinh, lòng mang thiên hạ, hắn trước khi chết duy nhất tâm nguyện, chính là hóa giải trường đại kiếp nạn này! Bây giờ, Bạch Nhạc cùng Thần Nữ liên thủ, mục cũng chính là hóa giải trường hạo kiếp này."

"Chỉ là kết quả vô pháp dự đoán, cho nên, bây giờ chỉ có thể làm xấu nhất dự định. . . Lần này, Bạch Nhạc hội mang mọi người trước một bước ly khai! Nếu là có thể hóa giải hạo kiếp tự nhiên tốt nhất, bằng không. . . Coi như là vì Chúng Tinh Tiểu Thế Giới lưu lại một tia hi

vọng."

"Chúng ta có thể dẫn người ly khai sao?"

Nghe thế, nhất thời có Quan Lan cao thủ ý thức được vấn đề nghiêm trọng tính, trầm giọng hỏi.

Bọn hắn cũng đều là ở nơi đây sinh hoạt, khó tránh khỏi sẽ có một ít thân thiết, môn đồ, bây giờ phải ly khai, tự nhiên cũng muốn một chỗ mang theo ly khai.

"Không được!"

Lắc đầu, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng hồi đáp nói: "Cũng không phải không cố kỵ các vị cảm thụ, chỉ là lần này ly khai, vẫn tồn tại có mạc đại nguy cơ. . . Không có hóa hư thực lực, căn bản không có khả năng do ngoài ý muốn bên trong sinh tồn được, bây giờ nếu như dẫn người ly khai, là có thể có thể ngược lại là hại chết bọn hắn."

". . ."

Lời này so cái gì cũng có hiệu, trong nháy mắt liền làm cho tất cả mọi người đều trầm mặc xuống.

Không ai nghi vấn điểm này, muốn đánh vỡ không gian bức tường ngăn cản, ly khai tiểu thế giới nguy hiểm cỡ nào, dùng đầu ngón chân cũng có thể nghĩ đến, dưới tình huống như vậy, còn gắng phải dẫn người ly khai, vậy thì đơn thuần đầu óc có bệnh.

Có thể tu hành đến Hóa Hư Cảnh, không có ai là ngu xuẩn, tự nhiên có thể cân nhắc được mất.

"Thanh Vương, thế giới bên ngoài đến tột cùng là hình dáng gì?"

Nghĩ đến phải ly khai quen thuộc hoàn cảnh, nhất thời có người nhịn không được mở miệng dò hỏi.

"Thế giới bên ngoài à. . ."

Yên lặng chốc lát, Bất Tử Thanh Vương lúc này mới chậm rãi mở miệng nói: "Thế giới bên ngoài tu hành giả, bị chia làm hai loại , đạo, ma, hơn nữa, cả hai thủy hỏa bất dung. . ."

Những thứ này Bất Tử Thanh Vương thật đã sớm đã nghĩ tới, dù sao, một khi những người này ly khai, tất phải là hội dung nhập nguyên bản thế giới bên trong, chỉ có trước theo chân bọn họ nói rõ ràng, mới có thể để cho những người này trong lòng kịp chuẩn bị, cũng càng lợi cho hắn gián tiếp khống chế cái này một thế lực.

". . . Đạo Lăng thiên hạ, ở bên ngoài, đã từng Đạo Lăng Thiên Tông giống như là Chúng Tinh điện một dạng tồn tại. . . Bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông đã không có ngày xưa vinh quang, bất quá, ta nhất định phải nhắc nhở chư vị, không muốn cùng Đạo Lăng là địch, riêng là cùng Đạo Lăng Thánh Nữ là địch. . ."

... ...

"Thế giới bên ngoài, bây giờ là hình dáng gì?"

Ngồi ở trên đài xem sao, Bạch Nhạc tâm tư cũng có chút lay động, có một số việc không muốn cũng liền thôi, một khi nhớ tới, tưởng niệm liền tận xương!

Tính một lần hắn tiến vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới cũng không kém có gần chín năm thời gian.

Chín năm a, có thể cũng đã là thương hải tang điền.

Hắn không biết bây giờ Vân Mộng Chân thế nào, không có hắn tại, Vân Mộng Chân lại có thể ngăn chặn rục rịch ma đạo cao thủ. . . Rất nhiều không xác định.

Còn có Thần Nữ nói chuyện nhiều, cũng thủy chung nhường Bạch Nhạc trong lòng có chút bất an!

Hải Thần tất nhiên đều có thể còn sống, như vậy cho là thật liền sẽ không có thần linh khác còn sống sao?

Cũng may. . . Tóm lại là muốn đi ra ngoài.

Nhìn tinh không, Bạch Nhạc lòng chỉ muốn về, nhưng lại vẫn như cũ không thể không khống chế được tâm tình mình.

So với việc tưởng niệm, hắn còn có chuyện quan trọng hơn muốn làm. . . Trách nhiệm hai chữ này, là nặng nề như vậy, để cho người ta có chút thở không nổi.

Nhìn lấy tinh không, phảng phất ánh mắt có thể xuyên thấu tinh không, chứng kiến Đạo Lăng sơn dáng dấp đồng dạng.

". . . Ngươi có khỏe không?"

... .

Đạo Lăng sơn!

Một bộ bạch y, Vân Mộng Chân tọa ở trên đỉnh núi, thần sắc có chút mệt mỏi rã rời, có thể càng nhiều lại y nguyên vẫn là thấu xương tương tư.

Gió núi gào thét, có chút lãnh liệt, tựu như cùng lúc này thiên hạ hoàn cảnh đồng dạng.

Nhanh chín năm!

Vân Mộng Chân chưa bao giờ cảm thấy thời gian như vậy gian nan.

Vô luận lúc nào, nàng nhất định phải là cái kia kiên cường Đạo Lăng Thánh Nữ, chỉ có ngồi ở chỗ này, nhìn xa tinh không, nghĩ đến người kia thời điểm, nàng mới có thể lộ ra mềm yếu nhất một mặt.

Trên đời này, cũng chỉ có một người, có thể tác động nàng tâm, để cho nàng nóng ruột nóng gan, để cho nàng làm tiểu nữ nhi thái không muốn xa rời.

"Bạch Nhạc. . . Chín năm, ngươi có khỏe không?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1287: Trăm hơi thở, bắn vọt

Nửa tháng bất quá thoáng một cái đã qua.

Quan Lan liên lạc với Hóa Hư cao thủ, tổng cộng mười bảy người, Bất Tử Thanh Vương lại từ Bắc Vực trong vương triều tuyển chọn ra chín vị cao thủ!

Dạ Nhận chỉ đem ba người đến, cho dù là Quan Lan những cao thủ này, đều không rõ lắm cái này ba người lai lịch, nhưng rất hiển nhiên, cũng đều cùng Dạ Nhận một dạng, là phi thường lợi hại sát thủ.

Còn có Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận bản thân, tổng cộng ba mươi mốt người.

Ba mươi mốt vị Hóa Hư cường giả!

Dạng này thực lực, nếu là ở không có bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trước đó, đơn giản là không thể tưởng tượng sự tình.

Đến Quan Tinh đài bên này, mới biết được, chỉ là Chúng Tinh điện theo Tân Gia Minh cùng Cố Vong Tình một chỗ cao thủ liền có chừng hai mươi bảy người.

Dạng này chiến trận, cho dù là ba ngàn năm trước, đỉnh phong Đại Càn Vương Triều cũng rất khó tưởng tượng.

"Gặp qua quốc sư!"

"Gặp qua điện chủ!"

"Gặp qua Bạch tiên sinh!"

Quan Tinh đài trước, tất cả mọi người đồng thời hành lễ nói.

Mặc dù mỗi người lệ thuộc khác biệt trận doanh, có thể đối mặt Bạch Nhạc ba người bọn họ, nhưng cũng đã không người dám thất lễ.

Thực lực quyết định tất cả, chỉ đơn giản như vậy.

"Đều chuẩn bị xong, trước hết đi gặp Thần Nữ đi."

Quét mọi người liếc mắt, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói.

Mặc dù ly khai thời điểm, nhất định phải đem cái này những người này thu vào Bán Thần Lĩnh Vực, nhưng nhưng cũng không phải là hiện tại, thứ nhất, trước đó hết thảy đều chỉ là Bạch Nhạc bọn hắn lời nói của một bên, chỉ có để bọn hắn kiếm đạo Thần Nữ, bọn hắn mới có thể triệt để tin tưởng Bạch Nhạc bọn hắn lời nói.

Ở một phương diện khác, đem nhiều cao thủ như vậy thu vào Bán Thần Lĩnh Vực, cũng cũng là một kiện cực kỳ tiêu hao tinh lực sự tình, không đến cuối cùng thời khắc, cũng không tất muốn làm như thế.

Có Bạch Nhạc dẫn đường, từ trong hư không tìm được Chúng Tinh Thần Vực cũng không trắc trở, rất ngắn chưa tới một canh giờ thời gian, liền dẫn người chạy tới Chúng Thần Mộ Địa.

Bạch Nhạc bọn hắn cũng còn thôi, những cái kia trước đó chưa từng đến những thứ này Hóa Hư cường giả, bây giờ nhưng cũng bị chấn động không nhẹ.

Nhiều như vậy thần linh mộ bia, bản thân cũng đã đủ đủ chấn động, huống chi, còn muốn cộng thêm một cái bao trùm cùng những thần linh

này phía trên Thần Nữ.

"Ngươi thật đúng là thành thật không khách khí, mang nhiều người như vậy qua đây."

Bạch Nhạc bọn hắn tiến vào Chúng Tinh Thần Vực thời điểm, Thần Nữ cũng đã nhận thấy được , chờ đợi Bạch Nhạc bọn hắn bước vào Chúng Thần Mộ Địa, Thần Nữ cũng không khỏi mở miệng giễu cợt nói.

Cứ việc từ Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình trong miệng đã biết được một ít Thần Nữ tình huống, thật là chính diện đối Thần Nữ thời điểm, những thứ này Hóa Hư cường giả, cũng y nguyên vẫn là có chút nói không nên lời kiêng kỵ.

"Bái kiến Thần Nữ!"

Khẽ khom người, bao quát Bạch Nhạc cùng Cố Vong Tình ở bên trong, tất cả mọi người đồng thời khom người hướng Thần Nữ hành lễ nói.

Lăng không đạp ở quan tài đồng phía trên, Thần Nữ cũng không để ý gì tới biết những cái này Hóa Hư cường giả.

Đối với người bình thường mà nói, Hóa Hư đã là không thể với tới truyền thuyết, có thể đối Thần Nữ mà nói, Hóa Hư căn bản không dẫn nổi nàng chút nào hứng thú.

Nếu nói là có chuyện, đó chính là đem cái này những người này toàn bộ giết chết kích động.

Đáng tiếc, Thần Nữ trong lòng cũng rõ ràng, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Tân Gia Minh đều tuyệt đối sẽ không cho phép nàng làm như vậy, hơn nữa, những thứ này Hóa Hư cường giả quá tập trung, nàng thực lực chưa hồi phục, cũng rất khó đồng thời đối phó nhiều như vậy Hóa Hư cường giả.

"Đã chuẩn bị xong, tiền bối. . . Chúng ta lúc này đi thôi."

Ngẩng đầu nhìn Thần Nữ, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"Để bọn hắn tiến vào Bán Thần Lĩnh Vực đi."

Nhàn nhạt liếc một cái, Thần Nữ trực tiếp phân phó nói.

Lần này, không có ai lại có bất kỳ dị nghị gì, tại Bạch Nhạc, Cố Vong Tình, Tân Gia Minh ba người triển khai bán thần không gian sau đó, những thứ này Hóa Hư cường giả liền phân biệt bước vào bên trong.

Làm xong đây hết thảy, Bạch Nhạc ánh mắt lần nữa hướng về Thần Nữ.

Lúc này Thần Nữ thần sắc cũng không khỏi ngưng trọng vài phần, mở miệng nói: "Bạch Nhạc, ngươi nhớ rõ ràng, từ đem quan tài đồng thu vào Bán Thần Lĩnh Vực bắt đầu, ngươi chỉ có trăm hơi thở thời gian! Trăm hơi thở bên trong, nếu là không có cách nào ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, Chúng Thần Mộ Địa cấm chế triệt để bạo phát, mọi người chúng ta chắc chắn phải chết!"

Loại chuyện như vậy, là tới không được nửa điểm sai lầm, nhất định muốn lần nữa xác nhận.

"Ta minh bạch!"

Gật đầu, Bạch Nhạc nghiêm túc hồi đáp nói.

Mặc dù không có thí nghiệm, thế nhưng trong lòng hắn cũng đồng dạng đã thôi diễn qua vô số lần, nghĩ tới vô số loại khả năng.

Mặc dù không dám nói vạn vô nhất thất, nhưng ít ra cũng có chín mươi phần trăm chắc chắn.

Ánh mắt hơi hơi lấp lóe, tựa hồ muốn nói điều gì, có thể Thần Nữ quét Bạch Nhạc liếc mắt, lại cuối cùng không nói ra miệng.

Bạch Nhạc mơ hồ có chút bất an, nhưng lại cũng tìm không được loại bất an này đầu nguồn, chỉ phải thôi.

"Vù vù!"

Thân hình hơi chao đảo một cái, Bạch Nhạc cũng đã xuất hiện ở quan tài đồng bên cạnh, bàn tay đột nhiên vỗ, phát sinh một tiếng trầm thấp âm thanh, trong một chớp mắt, quan tài đồng liền chợt hướng về Bạch Nhạc Bán Thần Lĩnh Vực bên trong bay đi.

Ùng ùng!

Trong tích tắc, toàn bộ Chúng Thần Mộ Địa nhất thời một hồi run rẩy, phảng phất có trên trăm cổ khí tức kinh khủng khi theo chi sống lại, loại kia khủng bố áp lực, cho dù là bây giờ Bạch Nhạc, cũng cảm thụ được một loại nguy cơ trí mạng.

Chỉ là, tới mức này, thậm chí đã căn bản không kịp đi suy tư.

Khai cung không thể quay đầu mũi tên!

Vô luận nguy hiểm cỡ nào, cũng nhất định phải đụng một cái.

Bước ra một bước, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, không có bất kỳ do dự nào, liền trực tiếp đem Thông Thiên Ma Công thôi động đến mức tận cùng, chợt từ trong hư không xé rách một vết thương, hướng về Chúng Thần Mộ Địa ở ngoài bỏ chạy!

Ùng ùng!

Trong tích tắc, sấm chớp rền vang, toàn bộ Chúng Thần Mộ Địa cấm chế bị xúc động, điên cuồng hướng về Bạch Nhạc nghiền ép mà đến.

May là Bạch Nhạc trước đó cũng đã đoán được mang đi quan tài đồng sẽ bị cấm chế chi lực phản phệ, nhưng cũng không nghĩ tới, cái này phản phệ dĩ nhiên tới mãnh liệt như vậy, nhanh chóng như vậy!

"Thôn thiên!"

Nguy cơ phía dưới, Bạch Nhạc căn bản không dám lãng phí một chút xíu thời gian, trực tiếp thi triển ra Thôn Thiên Quyết, mạnh mẽ thôn phệ oanh kích mà đến cấm chế chi lực.

Cái kia đủ để trong nháy mắt lệnh Hóa Hư cường giả biến thành tro bụi cấm chế chi lực, tại chạm tới Thôn Thiên Quyết trong nháy mắt, liền bị thôn phệ hạ xuống, căn bản không có thể tạo thành bất cứ uy hiếp gì, trực tiếp bị Bạch Nhạc xông ra.

Ngay tại lúc đó, Tân Gia Minh cùng Cố Vong Tình hai người cũng đồng thời theo sát Bạch Nhạc phóng ra ngoài.

Giờ khắc này, hai người mới rõ ràng cảm thụ được Bạch Nhạc cường đại.

Không chút nào khoa trương nói, cho dù là bọn hắn, tại loại cấm chế này công kích phía dưới, cũng căn bản không có khả năng xông ra, thậm chí nếu như một cái sơ suất, chỉ sợ trong khoảnh khắc, liền sẽ bị cấm chế oanh sát!

Đây cũng là thần linh lực lượng sao?

Dù là thần linh đã chết một vạn năm, lưu lại cấm chế dĩ nhiên cũng còn có kinh khủng như vậy uy lực, xác thực làm cho người kinh hãi run sợ.

Trong bầu trời xuất hiện lau một cái huyễn lệ kiếm quang, liền phảng phất một thanh khai thiên chi kiếm, Bạch Nhạc chợt lao ra Chúng Thần Mộ Địa, nhưng lại vẫn không có chút nào đình trệ ý tứ, cứ như vậy một đường hướng lên bầu trời bên trong bay đi!

Tốc độ quá nhanh, cảm giác kia, giống như là một viên đi ngược lên trên lưu tinh, tại trong bầu trời lưu lại một đạo quang ngân!

Giờ khắc này, toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tất cả mọi người rõ ràng chứng kiến cái này kỳ cảnh!

Bình thường tu hành giả cũng liền thôi, những cái kia chân chính lợi hại tu hành giả, nhưng là bản năng ý thức đến, khả năng xảy ra đại sự.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1288: Ly khai

"Ba đạo lưu tinh!"

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, nhất thời có người nhớ tới chín năm trước chuyện xưa.

Đêm hôm ấy, cũng là ba đạo lưu tinh phá không tới, bây giờ, lại là ba đạo lưu tinh nghịch hành hướng tinh không mà lên, tranh luận miễn để cho người ta sản sinh một ít liên tưởng.

Còn có vạn năm đại kiếp nạn thuyết pháp, liền càng làm người ta trong lòng bất an.

Không ai biết rõ cái này điềm báo trước đến tột cùng tốt hay xấu.

Trên thực tế, đừng bảo là những thứ này không rõ chân tướng người, cho dù là Bạch Nhạc cùng Tân Gia Minh bọn hắn, bây giờ trong lòng cũng hoàn toàn không có sức!

Nghĩ đến mở ra không gian bức tường ngăn cản sau đó, liền muốn đối mặt một vị chân chính thần linh, liền không ai có thể dễ dàng hơn.

Đương nhiên, quan trọng hơn, vẫn là trước mắt, đến tột cùng có thể hay không thuận lợi đánh vỡ không gian bức tường ngăn cản!

Về điểm này, không có người có thể giúp đỡ Bạch Nhạc vội vàng, chỉ có thể lựa chọn tín nhiệm Bạch Nhạc.

Nếu như thất bại, kết quả Thần Nữ cũng đã nói qua. . . Tất cả mọi người sẽ chết!

Cái này tất cả mọi người thậm chí không chỉ có chỉ là bọn hắn những người này, còn bao gồm toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người.

Cái này bản thân liền là một trận đánh cược!

"Mở!"

Càng là tiếp cận không gian bức tường ngăn cản, Bạch Nhạc muốn thừa nhận áp lực liền càng là khủng bố, Bán Thần Lĩnh Vực đã tự nhiên mở, từ bên ngoài nhìn qua, giống như là một đóa xinh đẹp kiếm liên tại trong hư không nở rộ.

Nhưng mà, bên trong muốn thừa nhận áp lực, cho dù không phải thường nhân có khả năng tưởng tượng.

Không chút nào khoa trương nói, nếu như không phải có Bán Thần Lĩnh Vực bảo vệ, những cái kia Hóa Hư cường giả, có một cái tính một cái, không có bất cứ người nào có thể chạy trốn.

Đừng bảo là đánh vỡ, vẻn vẹn chỉ là tiếp cận, liền đã không phải là Hóa Hư Cảnh tồn tại có khả năng chống đỡ.

Trước đó Bạch Nhạc đột phá Bán Thần Cảnh, cũng đã có thể cảm thụ được Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đối với chính mình lực bài xích.

Bây giờ, Bạch Nhạc phải ly khai, nguyên bản thật cũng không nên như vậy trắc trở, thậm chí Chúng Tinh Tiểu Thế Giới lực lượng sẽ chủ động bài xích Bạch Nhạc, đem Bạch Nhạc đuổi ra ngoài.

Có thể hỏi đề ở chỗ, bây giờ Bạch Nhạc còn mang theo quan tài đồng!

Chúng Tinh Tiểu Thế Giới chính là chúng thần sáng tạo, mà trấn áp quan tài đồng, là chúng thần ý chí, bây giờ Bạch Nhạc mạnh mẽ mang theo quan tài đồng thoát đi, không chịu đến phản phệ mới là lạ.

Điểm này, trước đó Thần Nữ cũng không có cùng Bạch Nhạc nói.

Bạch Nhạc trước đó dự đoán độ khó, có thể còn lâu mới có được bây giờ kinh khủng như vậy.

Chờ đến Bạch Nhạc phát hiện thời điểm, nhưng là đã căn bản không kịp.

Đè xuống trong lòng những tạp niệm này, Bạch Nhạc đã đem toàn bộ tâm tư đều đặt ở xé rách không gian bức tường ngăn cản phía trên.

"Thôn thiên!"

Trong miệng phát sinh quát to một tiếng, Bạch Nhạc lần nữa thi triển ra Thôn Thiên Quyết đến, điên cuồng thôn phệ xung quanh lực lượng.

Nếu như trạng thái bình thường phía dưới, lần này cũng đã đủ để xé rách không gian bức tường ngăn cản, nhưng hôm nay, Bạch Nhạc lại gặp đến toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới ý chí nhằm vào, dù cho là Thôn Thiên Quyết, cũng không thể trực tiếp đánh vỡ không gian bức tường ngăn cản.

Lật bàn tay một cái, Nghịch Ma Kiếm đã tới tay, lộ ra lau một cái kinh thiên kiếm ý.

Càng là đến tuyệt cảnh, Bạch Nhạc liền càng là có thể đem trong cơ thể tiềm lực nghiền ép đi ra.

Vô luận là Bán Thần Lĩnh Vực cũng tốt, Thông Thiên Ma Công cũng tốt, đối với Bạch Nhạc mà nói, đều là một loại lực lượng tích lũy, chân chính muốn đem cái này một cổ lực lượng thả ra ngoài, dựa vào, y nguyên vẫn là kiếm đạo.

Cảnh giới càng cao, đối với điểm này lý giải càng trở nên khắc sâu.

Tâm thần triệt để chạy xe không, Bạch Nhạc trong lòng đã không có nửa điểm hắn ý niệm trong đầu, chỉ còn lại có một kiếm này!

"Kiếm gặp. . . Thiên hạ!"

Một kiếm phá không, khủng bố kiếm phong lộ ra lau một cái tử mang, trực tiếp hướng về không gian bức tường ngăn cản đã đâm đi.

Một kiếm này, ẩn chứa Bạch Nhạc đối với kiếm đạo sở hữu lý giải, cũng ẩn chứa Bạch Nhạc toàn bộ lực lượng!

Răng rắc!

Trong tích tắc, kiếm quang đụng vào không gian bức tường ngăn cản phía trên, liền phảng phất một khối thủy tinh công nghiệp lọt vào đòn nghiêm trọng, từ trong vỡ vụn, trước mặt không gian bức tường ngăn cản kèm theo một kiếm này mà vỡ nát!

Một kiếm này là đâm, không phải trảm, kiếm quang xuyên thấu mà qua, lưu lại, cũng vẻn vẹn chỉ là một khối nhỏ thông suốt miệng, vẻn vẹn chỉ dung một người đi qua.

Không có chút nào suy tư thời gian, Bạch Nhạc cũng đã tạo ra Bán Thần Lĩnh Vực để chống đở không gian loạn lưu, mạnh mẽ đi xuyên qua.

Cách xa nhau không đến mấy hơi thở thời gian, đã sớm đã làm tốt chuẩn bị Tân Gia Minh cùng Cố Vong Tình hai người cũng đồng dạng theo sát Bạch Nhạc xông ra.

Ùng ùng!

Cũng chính là như thế mấy hơi thở thời gian, bị kiếm quang đâm vỡ vùng không gian này bức tường ngăn cản liền lần nữa khôi phục lại,

Chúng Thần Mộ Địa cấm chế chi lực, cũng đánh vào vùng này!

Chỉ là, mất đi Bạch Nhạc cùng quan tài đồng tung tích, cũng liền chỉ có thể đánh vào chỗ trống.

Chúng thần cuối cùng đã vẫn lạc, vô luận cấm chế lực lượng làm sao khủng bố, cũng chỉ có thể tác dụng với Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, một khi đối phương ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, đó chính là ngoài tầm tay với!

Nhưng mà, đã ly khai Bạch Nhạc lại cũng không biết, đang lúc bọn hắn ly khai đồng thời, toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới quy tắc liền đã bắt đầu tan vỡ!

Từ đại địa đến hải dương, từ dãy núi đến dòng sông, cũng bắt đầu chậm rãi tan vỡ!

... ...

Oanh!

Nghịch hướng từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trốn ra được, chỗ rơi lại y nguyên vẫn là tại cái kia một mảnh bí tàng không gian bên trong!

Nơi đây vốn là cấu kết hiện thực thế giới cùng Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đầu mối then chốt.

Bạch Nhạc vừa mới từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới lao tới, cái kia thật lớn biến cố, liền chợt đem Hải Thần thức tỉnh!

Trong một chớp mắt, nộ hải bốc lên hóa thành một mảnh nhỏ khủng bố sóng lớn, hướng về Bạch Nhạc bên này vọt tới.

Nhìn về phía Bạch Nhạc, Hải Thần trong mắt nhất thời lộ ra vẻ mừng

như điên!

Chín năm!

Lúc trước hắn cùng với Bạch Nhạc ước định chính là mười năm, theo lấy thời gian không ngừng lân cận, trong lòng hắn cũng đồng dạng mà bộc phát nóng nảy!

Bạch Nhạc nếu như chết ở Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, hắn tất cả mưu đồ liền đều đều thất bại, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tan vỡ, hắn cũng đồng dạng khó tránh một kiếp.

Ở nơi này vẻn vẹn chỉ còn cuối cùng một năm thời gian thời khắc, Bạch Nhạc dĩ nhiên thật từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong lao tới, thì như thế nào có thể làm cho hắn không mừng như điên.

"Phốc!"

Từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong lao tới, Bạch Nhạc vì duy trì Bán Thần Lĩnh Vực hoàn chỉnh, cũng đồng dạng gánh chịu không gian loạn lưu trùng kích, phản phệ phía dưới, nhất thời chính là phun ra một ngụm máu tới.

Ngay sau đó, Bạch Nhạc cũng không dám cường thịnh trở lại chống đỡ, một ý niệm, Bán Thần Lĩnh Vực bên trong, sở hữu Hóa Hư cường giả liền một chỗ bị hắn ném ra tới.

Đương nhiên, cũng bao quát cái kia một tòa quan tài đồng ở bên trong!

Chỉ là, ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, quan tài đồng lại phảng phất mất đi sở hữu khí tức, bây giờ giấu ở một đám trong đám người, có vẻ không tầm thường chút nào!

"Bạch Nhạc!"

Mí mắt hơi nhíu, Hải Thần cũng không nghĩ đến, Bạch Nhạc vậy mà lại mang nhiều như vậy Hóa Hư cường giả trở về, cũng không khỏi trở nên ngẩn ra.

Vẫn không có thể Hải Thần mở miệng, ngay sau đó Tân Gia Minh, Cố Vong Tình hai người liền đồng dạng theo lao tới.

Cùng Bạch Nhạc một dạng, hai người mặc dù không có động thủ, nhưng lại y nguyên vẫn là bị không gian loạn lưu thương tổn được, cũng theo đồng thời đem mỗi người Bán Thần Lĩnh Vực bên trong Hóa Hư cường giả ném ra!

Cứ như vậy chỉ chớp mắt thời gian, liền chừng hơn mười vị Hóa Hư cường giả, ba vị bán thần xuất hiện.

Dù cho là lấy Hải Thần định lực, cũng không nhịn được nhíu nhíu mày!

Bản năng, Hải Thần đã ẩn nhiên nhận thấy được có cái gì không đúng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1289: Thần uy như biển

"Bạch Nhạc, bái kiến Hải Thần!"

Khẽ khom người, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói.

Cứ việc bây giờ đã bước vào Bán Thần Chi Cảnh, có thể Bạch Nhạc đối Hải Thần thái độ lại như cũ như nhau trước đây.

Nhìn thấy Bạch Nhạc dạng này hành vi, Hải Thần thần sắc cũng thoáng hòa hoãn một ít.

"Không tầm thường, chín năm thời gian, ngươi dĩ nhiên liền bước vào Bán Thần Chi Cảnh, đánh vỡ không gian bức tường ngăn cản đi ra. . . Bản thần thật là vui mừng."

"Đa tạ Hải Thần!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói: "Chỉ là vãn bối còn có một chuyện không rõ, làm như thế nào cứu vớt Chúng Tinh Tiểu Thế Giới?"

"Luyện hóa tiểu thế giới này, trọng tố Thế Giới Chi Tâm!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Hải Thần nhàn nhạt mở miệng nói: "Ngươi bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trước đó, bản thần cũng đã nói cho ngươi, hà tất hỏi lại."

Những lời này Bạch Nhạc tự nhiên nhớ kỹ, chuyện lớn như vậy, hắn không có khả năng quên.

Chỉ là, bây giờ hắn lại đã không phải là trước đây cái gì cũng đều không

hiểu tình trạng, đối với Hải Thần những lời này, Bạch Nhạc trong lòng đã sinh ra rất lớn nghi vấn.

"Luyện hóa tiểu thế giới này, thật có dễ dàng sao như vậy? Chỉ sợ vãn bối chưa chắc làm được a?"

Lúc trước, Bạch Nhạc căn bản cũng không minh bạch bên trong trắc trở, đối với Thế Giới Cảnh cũng không có một cái chân thực ý thức.

Thật là, bây giờ bước vào bán thần, khung ra bán thần không gian, Bạch Nhạc so với bất luận kẻ nào đều biết, muốn tiến hơn một bước, bước vào Thần Linh cảnh giới, hoặc có lẽ là Thế Giới Cảnh gian nan.

Chỗ này tiểu thế giới mặc dù nhỏ vô cùng, thậm chí có thể nói, càng giống như một chỗ bí tàng không gian.

Thật là. . . Nhưng lại có vẻ chân thật như vậy, thậm chí có thể để người ta ở lại sinh tồn!

Nhỏ như vậy thế giới, so với Bạch Nhạc Bán Thần Lĩnh Vực không biết cao minh nhiều ít, loại tình huống này, muốn luyện hóa, nói dễ vậy sao.

Con mắt hơi hơi nheo lại, Hải Thần lạnh lùng mở miệng nói: "Nói như thế, ngươi là hoài nghi bản thần?"

"Không dám, nhưng chuyện vượt sinh tử, tóm lại là muốn hỏi một cái rõ ràng."

Không kiêu ngạo không tự ti, Bạch Nhạc nhìn lấy Hải Thần chậm rãi hồi đáp nói.

"Cho nên, ngươi liền mang theo những người này đồng thời trở về, nỗ lực uy hiếp bản thần sao?"

Cười lạnh một tiếng, Hải Thần lành lạnh mở miệng nói, trong lời nói lại như cũ tràn đầy khinh thường chi ý.

Hơn mười vị Hóa Hư cường giả, thả ở đâu đều là một cổ không thể bỏ qua lực lượng, thật là duy chỉ có tại đối mặt thần linh thời điểm, căn bản không có ý nghĩa gì!

Hải Thần cũng không phải là vừa mới thức tỉnh thời điểm, cái này chín năm thời gian, cũng đủ làm cho hắn khôi phục thực lực đến tiếp cận trạng thái đỉnh phong.

Loại tình huống này, ba cái rưỡi thần, cộng thêm một ít Hóa Hư cường giả, đã nghĩ uy hiếp được hắn, cũng không tránh khỏi quá coi thường thần linh thủ đoạn.

"Không dám!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói: "Ta vẫn chưa nghĩ tới lợi dụng bọn hắn tới uy hiếp ngài, bọn hắn cũng uy hiếp không được ngài, vì thành ý, ta có thể cho bọn hắn rời đi trước chỗ này tiểu thế giới, Hải Thần nghĩ như thế nào?"

Bạch Nhạc những lời này vừa ra, Tân Gia Minh đáy lòng nhưng là không khỏi lần nữa dâng lên một dòng nước ấm.

Bạch Nhạc trước đó mặc dù cũng hứa hẹn qua, thật là hứa hẹn chung quy không kịp hiện thực tới chấn động.

Cho dù là đối mặt một vị thần linh cường giả, Bạch Nhạc cũng xác thực không có muốn lợi dụng bọn hắn đi đối phó đối phương, mà là chân tâm thật ý muốn khiến cái này người bình yên ly khai, trở lại thế giới chân thật bên trong.

Riêng chỉ là cái này một phần ý chí, cũng đã để cho người ta tin phục.

Lòng mang thiên hạ!

Giang Nhược Hư làm được bốn chữ này, Bạch Nhạc coi như Giang Nhược Hư lựa chọn người, cũng đồng dạng làm được bốn chữ này!

Chỉ bằng những lời này, Tân Gia Minh liền càng thêm xác định chính mình tâm ý.

Vô luận nguy hiểm cỡ nào, cho dù là chết ở chỗ này, hắn cũng sẽ không lùi bước, tất nhiên muốn theo Bạch Nhạc cùng đối phương chiến đấu tới cùng.

"Không cần! Tất nhiên đến, lại cần gì phải gấp gáp ly khai."

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Hải Thần nhàn nhạt mở miệng nói: "Làm tốt ngươi sự tình, bọn hắn tự nhiên sẽ bình yên vô sự."

Nhìn ra Bạch Nhạc muốn bảo hộ những người này, Hải Thần lại ngược lại thay đổi thái độ.

Thần linh cường giả, không có bất kỳ một cái kẻ đầu đường xó chợ, trong nháy mắt, hắn liền có thể từ Bạch Nhạc thái độ bên trong, đánh bắt được cơ hội, trái lại, lấy những người này tính mệnh vì lợi thế, uy hiếp Bạch Nhạc đi vào khuôn khổ.

"Nói trắng ra đi."

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói: "Thật ta căn bản cũng không khả năng luyện hóa tiểu thế giới này, ngươi muốn ta luyện hóa, không để ý là muốn lợi dụng Tạo Hóa Thông Thiên Quyết uy lực tới thôn phệ trọng tố Thế Giới Chi Tâm, đợi được ta hoàn thành thời điểm, ngươi liền có thể thay mận đổi đào, giết chết ta, luyện hóa Thế Giới Chi Tâm, đúng không?"

Rất nhiều chuyện, Bạch Nhạc đáy lòng đều đã thôi diễn qua vô số lần, suy đoán ra chân tướng cũng không trắc trở.

Yên lặng chốc lát, Hải Thần nhìn lấy Bạch Nhạc, đột nhiên cười rộ lên.

"Tạo Hóa Thông Thiên Quyết. . . Ha ha, nguyên lai ngươi đã biết!"

Lúc trước nhìn thấy Bạch Nhạc thời điểm, Hải Thần trong lúc nhất thời xác thực không thể nhận ra Tạo Hóa Thông Thiên Quyết là có, nhưng là phải nói hắn vẫn luôn nghĩ không ra, vậy thì quá coi thường Hải Thần.

Trên thực tế, trước đây hắn sở dĩ như vậy tín nhiệm Bạch Nhạc có thể từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trở về, lớn nhất nhân tố, chính là Tạo Hóa Thông Thiên Quyết!

Cũng chỉ có Thần Tôn truyền nhân, mới có thể hóa thứ tầm thường thành thần kỳ, tại ngắn như vậy trong thời gian hoàn thành đột phá.

Đây hết thảy, đều là Hải Thần đã sớm tính toán tốt.

Bây giờ nghe được Bạch Nhạc vạch trần Tạo Hóa Thông Thiên Quyết, Hải Thần liền minh bạch, đã không gạt được, Bạch Nhạc như là đã từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong biết rõ Thần Tôn tồn tại, như vậy liền có nghĩa là, Bạch Nhạc xác thực tại bên trong đạt được một ít thần linh truyền thừa, như vậy, còn muốn tưởng lừa bịp được, tự nhiên liền không có khả năng.

Chỉ là, Hải Thần lại như cũ không thèm quan tâm!

Bước khó khăn nhất đều đã bước ra đi, bây giờ Bạch Nhạc có hay không hiểu được, đã sớm không quan trọng.

Chủ động cùng bị động, có phân biệt sao?

"Bạch Nhạc, ta nhất định muốn thừa nhận, ngươi rất xuất sắc, phi thường xuất sắc! Giả sử Thần Tôn vẫn còn, ai cũng không dám đối ngươi vô lễ, sau này, ngươi thậm chí thật khả năng đạt được siêu việt ta cảnh giới! Thật là. . . Thần Tôn đã sớm chẳng biết đi đâu, mà ta, cũng sẽ không sẽ cho ngươi thời gian."

Xé rách ngụy trang, Hải Thần ngạo nghễ mở miệng nói: "Ngươi không có lựa chọn, thuận theo ta, ta có thể cho ngươi một cái thống khoái tử vong phương pháp, cũng có thể như ngươi mong muốn những người này tính mệnh, cũng bao quát trước đây với ngươi cùng nhau đến nơi đây hai nữ nhân kia tính mệnh."

"Bằng không, không chỉ là ngươi, tất cả mọi người phải chết! Ta sẽ để ngươi nhìn tận mắt những người này, từng cái chết ở trước mặt ngươi, thậm chí cuối cùng. . . Ngươi vẫn như cũ cự tuyệt không ta!"

"Đừng nghĩ chết! Tại bản thần trước mặt, ngươi không có chết tư cách!"

Cười lạnh một tiếng, Hải Thần khinh miệt mở miệng uy hiếp nói.

Bạch Nhạc tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, hắn xác thực ngoài tầm tay với, uy hiếp không được Bạch Nhạc, thật là, một khi Bạch Nhạc trở về, vậy liền chẳng khác nào đã rơi vào trong lòng bàn tay của hắn , mặc cho Bạch Nhạc có thiên đại bản lĩnh, cũng không khả năng nhảy ra lòng bàn tay hắn.

Không quan trọng Bạch Nhạc là cái gì tâm ý, đã lừa gạt cũng tốt, không gạt được cũng được, đều không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Thực lực tuyệt đối đủ để nghiền ép tất cả!

Dù là Bạch Nhạc biết rõ hắn phải chết, cũng giống vậy không có giãy dụa phản kháng chỗ trống.

Đây cũng là hắn thân là thần linh cường giả tự tin!

Thần uy như biển!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1290: Một kích

Rồng có nghịch lân, xúc chi tất nộ!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, Vân Mộng Chân chính là hắn nghịch lân, Hải Thần dùng Vân Mộng Chân cùng Bạch Cốt phu nhân coi như uy hiếp, mới chính thức là kích khởi Bạch Nhạc đáy lòng sát khí.

Cái kia so đơn thuần muốn giết chết Bạch Nhạc, càng làm cho hắn phẫn nộ.

Nếu như nói, trước đó Bạch Nhạc trong lòng còn có chút do dự, một khi cùng Thần Nữ liên thủ, có phải hay không bảo hổ lột da, nhưng hôm nay Hải Thần một câu nói này vừa ra, nhưng là triệt để đoạn tuyệt Bạch Nhạc muốn cùng Hải Thần đàm phán ý niệm trong đầu.

Trong lòng một khi làm ra quyết định, Bạch Nhạc liền không do dự nữa.

"Đi!"

Trong mắt hiện lên vẻ tàn khốc, Bạch Nhạc một bước đạp không, khủng bố kiếm quang chợt xé rách không gian, lớn tiếng quát lên.

Trong lòng đã có cùng Hải Thần đánh một trận ý niệm trong đầu, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là không muốn những người này uổng mạng, trước tiên lựa chọn cũng không phải là mang theo những người này vây công Hải Thần, mà là xé rách không gian đem cái này những người này trước cứu ra ngoài.

Rời đi Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trước đó, Bạch Nhạc cũng đã làm chuẩn bị, cũng làm cho Cố Vong Tình hứa hẹn trợ giúp những người này ly khai.

Chỉ là Bạch Nhạc chính mình cũng không nghĩ tới, cục diện dĩ nhiên chuyển biến xấu nhanh như vậy.

Bây giờ Bạch Nhạc là thực lực cỡ nào, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới không gian bức tường ngăn cản đều có thể một kiếm chém ra, huống chi là cái này bí tàng không gian, trong nháy mắt liền ngạnh sinh sinh chém rách một đạo thông suốt miệng, có thể cho người khác chạy trốn.

Không chút do dự nào, Cố Vong Tình cũng đã trước tiên hướng về không gian liệt phùng chỗ bỏ chạy.

Hắn từ đầu tới cuối duy trì lấy lý trí, Bạch Nhạc sinh tử căn bản không có ở đây hắn suy nghĩ trong phạm vi, càng không thể nào nguyện ý lưu lại cùng Bạch Nhạc một chỗ vây giết Hải Thần.

Thời gian cấp bách, cho dù là trước đó bằng lòng Bạch Nhạc, dẫn hắn người một chỗ đào tẩu hứa hẹn, lúc này Cố Vong Tình cũng căn bản bất chấp, trong nháy mắt, liền trực tiếp hướng về kia không gian liệt phùng bay qua.

Thậm chí ngay cả Hải Thần cũng không nghĩ đến, đối phương một vị bán thần vậy mà lại như thế không chút do dự đào tẩu.

Vội vàng phía dưới, dĩ nhiên thật bị Cố Vong Tình chạy thoát.

Dạng này kết quả, cũng nhất thời nhường Hải Thần nổi giận!

"Các ngươi muốn chết!"

Ùng ùng!

Trong tích tắc, xung quanh nổi lên vạn trượng sóng lớn, phảng phất cả vùng không gian, đều muốn biến thành đầm nước.

"Định Hải Thần Quang!"

Một tay một trảo, Tam Xoa Kích tới tay, khủng bố thần lực chợt quét ngang mà ra, một mảnh xanh thẳm quang mang trong nháy mắt bao phủ cả phiến thiên địa, bao quát Bạch Nhạc cùng Tân Gia Minh ở bên trong, tất cả mọi người tất cả đều bị hào quang màu xanh lam này bao phủ, không cách nào nữa nhúc nhích chút nào, chớ đừng nói chi là chạy đi.

"Chết hết cho ta!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng sát khí, Hải Thần trong tay Tam Xoa Kích đưa ngang một cái, nhất thời lộ ra lau một cái khủng bố đao mang, tàn sát bừa bãi tung hoành, muốn đem tất cả mọi người một chỗ giết chết!

Bạch Nhạc đối hắn còn hữu dụng, hắn sẽ không để cho Bạch Nhạc đơn giản chết đi, thật là những người này tính mệnh hắn lại không quan tâm, dù là không toàn bộ giết chết, chí ít cũng phải giết tới phân nửa, như vậy mới có thể cho Bạch Nhạc mang đến đủ đủ kinh sợ!

Không thể không nói, Hải Thần thật quá cường hãn, thần linh chi lực, căn bản không phải Hóa Hư Cảnh có khả năng chống lại.

Cho dù là bây giờ Bạch Nhạc, cũng hoàn toàn không cách nào tránh thoát Định Hải Thần Quang khống chế!

Phải biết, trước đây cho dù là đối mặt sát thần, Hải Thần đều có thể lấy Định Hải Thần Quang định trụ một thời gian ngắn, chớ đừng nói chi là Bạch Nhạc bọn hắn.

Nếu như không phải Hải Thần không nghĩ tới Cố Vong Tình thân là cùng Bạch Nhạc cùng đi ra ngoài bán thần cường giả, vậy mà lại như vậy không giữ thể diện mặt bỏ xuống tất cả mọi người đào tẩu, lại mượn

Bạch Nhạc chém ra không gian liệt phùng chỗ trống, dù cho là Cố Vong Tình cũng căn bản đừng hòng trốn xuống.

Một kích này, chính là tính hủy diệt đả kích!

Hải Thần có nắm chắc, sau một kích này, liền đủ để làm cho tất cả mọi người mất đi chạy trốn dũng khí, thậm chí hội trái lại, nhường sống sót những người kia thúc giục Bạch Nhạc đi vào khuôn khổ!

Nhân tính. . . Đã là như thế nực cười!

Chỉ là, ngay tại Hải Thần lấy Định Hải Thần Quang định trụ tất cả mọi người thời khắc, một tòa không tầm thường chút nào quan tài đồng, liền trực tiếp như vậy bay lên.

Trong một chớp mắt, liền trực tiếp như vậy hướng về Hải Thần đụng tới!

Cái này biến cố đột nhiên, nhưng là liền Hải Thần cũng tuyệt đối không ngờ rằng!

Định Hải Thần Quang đánh đâu thắng đó, coi như là thần linh cường giả, cũng không dám ngạnh hám uy, bây giờ cái này một tòa quan tài đồng, lại có thể không nhìn Định Hải Thần Quang uy lực, nhường hắn làm sao có thể không kinh hãi!

Tối trọng yếu là, hắn toàn bộ chú ý lực đều tại Bạch Nhạc cùng trên người người khác, căn bản hoàn toàn không có chú ý tới cái này quan tài đồng.

Bây giờ đối phương chợt làm khó dễ, dù cho là lấy Hải Thần chi uy, cũng căn bản không kịp né tránh.

"Ầm!"

Trong nháy mắt, cái kia quan tài đồng liền hung hăng đụng vào Hải Thần trên người.

Khủng bố thần lực ầm ầm nổ lên, trực tiếp đem Hải Thần đập bay đi ra ngoài, trên người có ít nhất sáu, bảy cây đầu khớp xương bị đụng gảy, tối trọng yếu là, một cổ khủng bố tử khí, đã trực tiếp ăn mòn vào Hải Thần trong cơ thể!

Phải biết, Hải Thần nhưng là chân chính thần linh, thần thể mạnh, viễn siêu ngoại nhân tưởng tượng, cho dù là Bạch Nhạc Thông Thiên Đạo Thể, cùng thần thể so với, cũng hoàn toàn không ở cùng một cấp bậc.

Một bước thần linh, chính là thiên nhân chi cách!

Có thể quan tài đồng một cái đụng này, nhưng là trong nháy mắt liền bị thương nặng Hải Thần, liền mang theo, đem Định Hải Thần Quang cũng một chỗ đánh nát!

Thật là, dù vậy, vừa mới Hải Thần một kích kia, nhưng cũng y nguyên vẫn là trực tiếp chém giết hơn mười vị Hóa Hư cường giả, thậm chí ngay cả thần hồn đều không thể chạy trốn.

"Đi!"

Tránh thoát Định Hải Thần Quang, Bạch Nhạc căn bản không kịp oán giận Cố Vong Tình vô sỉ, thân hình thoắt một cái, trực tiếp thẳng huy động Nghịch Ma Kiếm hướng về đã bắt đầu khép lại không gian liệt phùng chém tới!

Hắn nhất định muốn đem cái này những người này cứu ra ngoài!

Cũng không phải là hắn thật có nhiều quan tâm những người này tính mệnh, mà là đối với Giang Nhược Hư hứa hẹn, đây là Giang Nhược Hư nguyện vọng, cũng là hắn thiếu Giang Nhược Hư.

"Bạch Nhạc!"

Trong nháy mắt, những cái kia Hóa Hư cường giả, cũng không khỏi hồng viền mắt!

Vừa mới mặc dù bị Định Hải Thần Quang khống chế được, nhưng lại vẫn như cũ không ảnh hưởng bọn hắn tâm tư, bọn hắn thấy rõ tất cả, tự nhiên cũng minh bạch, Bạch Nhạc liều mạng như vậy, là vì cứu bọn họ!

Lòng người cũng là thịt dài.

Cho dù là những thứ này Hóa Hư cường giả, rất nhiều nguyên bản đối với Bạch Nhạc cũng không có hảo cảm gì, giờ khắc này, cũng không khỏi hồng viền mắt!

"Bạch Nhạc, chúng ta cùng ngươi liên thủ, một chỗ vây giết hắn!"

Quan Lan cao thủ dẫn đầu đứng ra, trầm giọng mở miệng nói.

"Đi! Chạy đi, thần linh cường giả không phải là các ngươi có khả năng chống lại, đi mau!"

Không kịp quá nhiều giải thích, Bạch Nhạc lần nữa lớn tiếng mở miệng nói.

"A a a!"

Ngay tại lúc đó Hải Thần lần nữa phát sinh gầm lên giận dữ, khủng bố thần lực tản mạn ra, vẻn vẹn chỉ là một lần trùng kích, liền lại có mấy vị Hóa Hư cường giả bị bị thương nặng!

"Trốn!"

Tân Gia Minh triển khai Bán Thần Lĩnh Vực, ngăn ở người khác trước người, theo lớn tiếng mắng.

Nghe được Tân Gia Minh lời nói, lại nhìn thấy Hải Thần cái kia khủng bố uy thế, những thứ này Hóa Hư cường giả mới chính thức ý thức được vấn đề nghiêm trọng, bọn hắn ở lại chỗ này căn bản không có nổi chút tác dụng nào, thậm chí ngược lại sẽ trở thành Bạch Nhạc gánh nặng!

Trong lúc nhất thời, những thứ này Hóa Hư cường giả tất cả đều hướng về Bạch Nhạc cùng Tân Gia Minh cúi đầu, lúc này mới hồng suy nghĩ xoay người hướng về không gian liệt phùng ở ngoài bỏ chạy.

Rất ngắn trong khoảnh khắc, những thứ này Hóa Hư cường giả liền trốn một cái sạch sẽ.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1291: Dữ tợn

"Ngươi là ai? !"

Bạch Nhạc bên này dẫn người khác thoát đi, có thể Hải Thần cũng đã căn bản không để ý tới.

Những thứ này từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong trốn ra được Hóa Hư cường giả, tại Hải Thần trong mắt bất quá chỉ là dùng để uy hiếp Bạch Nhạc quân cờ mà thôi, vô luận là chết cũng tốt, trốn cũng tốt, đều không chút nào trọng yếu.

Bây giờ hắn toàn bộ chú ý lực đều tại cái kia một tòa quan tài đồng bên trên.

Quan tài đồng thượng lộ ra lau một cái thần quang, nhưng lại từ đầu đến cuối không có bất kỳ phản ứng nào.

Ngược lại là nhìn lấy người khác trốn ra ngoài sau khi, không gian liệt phùng chậm rãi khép lại, mà Bạch Nhạc cùng Tân Gia Minh hai người tuy nhiên cũng không có lựa chọn nhân cơ hội thoát đi, mà là đồng thời rơi hồi chiến trường.

Cho tới giờ khắc này, quan tài đồng mới chợt mở ra, Thần Nữ chậm rãi từ trong bay ra, mắt lạnh nhìn Hải Thần.

Cơ hồ là thấy rõ Thần Nữ trong nháy mắt, Hải Thần liền đột nhiên biến sắc!

"Thần Nữ!"

Đệ nhất trong nháy mắt phản ứng là nhất lừa gạt không người, đó là một

loại xuất phát từ bản năng sợ hãi.

"Không có khả năng, ngươi làm sao có thể còn sống. . . Điều đó không có khả năng!"

"Ngươi loại phế vật này cũng còn không có ai, ta làm sao lại chết!"

Cười lạnh một tiếng, Thần Nữ khinh thường mở miệng nói.

Trước đó tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thời điểm, Thần Nữ liền không chỉ một lần nói qua, Hải Thần trong mắt hắn chính là phế vật, cái kia trước đó vô luận nói như thế nào, đều không thể cùng lúc này ngay trước Hải Thần mặt mắng thành tiếng chấn động.

Thần Nữ thật rất mạnh, mệnh lệnh người giận sôi!

Sắc mặt khó coi dị thường, có thể Hải Thần lại cuối cùng không có dám phản bác.

"Ngươi rất tốt, cuối cùng cũng không có ném Thần Tôn mặt mũi."

Quét Bạch Nhạc liếc mắt, Thần Nữ thoả mãn mở miệng nói.

Trước đó Thần Nữ xuất thủ khiên chế trụ Hải Thần trong nháy mắt, tuyệt đối là thích hợp nhất Bạch Nhạc đào tẩu thời điểm, nếu như cái thời khắc kia, Bạch Nhạc lựa chọn cùng người khác một chỗ đào tẩu, vô luận là Thần Nữ vẫn là Hải Thần, đều đằng không xuất thủ đi quản Bạch Nhạc.

Có thể Bạch Nhạc cuối cùng nhưng vẫn là không chút do dự lựa chọn lưu lại, điều này cũng làm cho Thần Nữ đối với Bạch Nhạc nhiều mấy phần thưởng thức.

Cần đoạn thì đoạn, hơn nữa một lời hứa ngàn vàng!

Cho là thật như Bạch Nhạc chính mình nói, hắn không chỉ là vì mình sống sót, cũng nguyện ý vì Chúng Tinh Tiểu Thế Giới mà liều mạng đọ sức.

"Thì ra là thế, Thần Nữ. . . Ngươi căn bản còn không có sống lại!"

Liền mấy lời như vậy thời gian, Hải Thần trong mắt nhưng là lần nữa lộ ra vẻ hưng phấn quang mang.

Trước đó chợt nhìn thấy Thần Nữ, hắn xác thực là có chút bị nhiễu loạn tâm thần, loại kia bản năng đối với Thần Nữ sợ hãi, nhường hắn lòng rối như tơ vò, hầu như vô pháp lý trí suy nghĩ.

Có thể, chính là như thế một hồi thời gian, Hải Thần liền lần nữa tỉnh táo lại, hơn nữa liếc mắt liền dòm ra bên trong then chốt!

"Ngươi nói nhiều như vậy, là ở kéo dài thời gian a? Vừa mới chết đi cái kia mười mấy cái Hóa Hư, để ngươi lại khôi phục một bộ phận thực lực có đúng hay không? Ha ha, không sai, nếu là ta giết chết cái kia mười mấy cái Hóa Hư, ngươi căn bản là không thi triển được vừa mới một kích kia tới!"

Trong mắt lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, Hải Thần tiếp tục nói: "Thần Nữ, ngươi vì chúng thần áp chế, coi như không chết, ngươi từ lâu bị trọng thương, vây ở Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, ngươi căn bản là vô pháp khôi phục thực lực! Ngươi không làm gì được ta, bằng không. . . Ta đã sớm đã chết, nơi nào còn có thể nói cho ngươi nhiều lời như vậy."

". . ."

Những lời này, nhưng là nhường Bạch Nhạc trong lòng hơi hơi rùng mình!

Hải Thần những lời này bên trong, để lộ ra rất nhiều tin tức.

Thần Nữ trước đây cũng không hề nói dối, chúng thần thật là muốn tiêu diệt nàng, hơn nữa, rất có thể chúng thần chết, xác thực cùng Thần Nữ có cửa ải cực kỳ lớn thắt, lúc này mới tạo thành Thần Nữ bị trấn áp tại trong quan tài đồng, đặt ở Chúng Thần Mộ Địa bên trong.

Lúc trước đỉnh phong Thần Nữ rốt cuộc có bao nhiêu cường?

Lấy sức một mình tập sát chúng thần có thể cũng có chút khoa trương, thế nhưng muốn chém giết cũng đối dễ dàng.

Tối trọng yếu là, Hải Thần bây giờ đã dòm ra chân tướng!

Người khác không rõ ràng, thế nhưng Bạch Nhạc cũng rất minh bạch, bây giờ từ trong quan tài đồng bay ra ngoài tuyệt đối không phải Thần Nữ chân thân, mà vẻn vẹn chỉ là một luồng thần hồn mà thôi!

Dạng này Thần Nữ, sợ rằng mạnh hơn hắn không bao nhiêu, một khi bị Hải Thần dòm ra chân tướng, liền ắt sẽ rơi vào thật lớn nguy cơ ở giữa.

"Đã nhiều năm như vậy, ngươi chính là chỉ biết đùa giỡn nhỏ như vậy thông minh!"

Mặc dù bị Hải Thần bóc trần chân tướng, có thể Thần Nữ lại y nguyên vẫn là một bộ thờ ơ dáng vẻ, trong lời nói, vẫn như cũ tràn ngập ý khinh miệt.

"Thần Nữ, ngươi cho rằng ngươi chính là trước đây thiên đạo con gái sao? Ngươi ngay cả ba phần thực lực đều không phát huy ra được, có cái gì tư cách khinh thị ta?"

Sắc mặt có vẻ cực kỳ khó chịu, Hải Thần lớn tiếng mắng.

"Ngươi vĩnh viễn sẽ không hiểu!"

Trong mắt lộ ra lau một cái ngạo sắc, Thần Nữ bình thản hồi đáp nói: "Liền như ngươi loại này phế vật, vĩnh viễn liền nhúng tay bên trong dũng khí cũng không có, chỉ dám núp ở phía sau kéo dài hơi tàn một dạng! Ngươi tựa như một con thương cảm loài bò sát, vô luận tới khi nào, cũng đều không có tư cách cùng ta so sánh."

". . . Thắng làm vua thua làm giặc!"

Trên mặt lộ ra một vẻ dữ tợn chi sắc, Hải Thần có chút điên cuồng mở miệng nói: "Thu hồi ngươi tự phụ, ta sẽ tự tay đánh nát ngươi kiêu ngạo, ta sẽ để ngươi quỳ gối ta dưới chân, cầu ta tha thứ ngươi! Cái gì thiên đạo con gái, tại thực lực tuyệt đối trước mặt, đều là nói nhảm!"

Lật bàn tay một cái, Hải Thần lần nữa cầm trong tay Tam Xoa Kích, hung hãn hướng về Thần Nữ đánh tới!

Mở miệng vô lực, chỉ có thực lực cường đại, mới là tất cả bảo đảm!

Cứ việc trước đó cũng đã bị Thần Nữ bị thương nặng, có thể Hải Thần lại dù sao cũng là thần linh cường giả, một kích này, liền hiện ra hết thần linh khủng bố.

Cả phiến thiên địa phảng phất đều trong nháy mắt bị giam cầm lại, mặc dù mạnh như Bạch Nhạc cùng Tân Gia Minh, ở loại tình huống này xuống, cũng đều như rơi vào vũng bùn bên trong, khó có thể nhúc nhích, chớ đừng nói chi là lên trên trước hỗ trợ.

"Bạo!"

Trong mắt tràn đầy vẻ lạnh lùng, Thần Nữ thân hình không nhúc nhích chút nào, vẻn vẹn chỉ là từ trong miệng phun ra cái này một cái bạo chữ!

Trong tích tắc, Hải Thần trong cơ thể tử khí liền chợt bạo phát, lộ ra một

mảnh như ánh mực huy, trong nháy mắt lệnh Hải Thần bị ép ngừng lại cước bộ, dù cho là bên người cái kia một mảnh nước biển, bây giờ cũng tựa hồ hóa thành hắc sắc.

Tử khí ăn mòn, đây mới là Thần Nữ vừa mới một kích kia đáng sợ nhất cấp độ!

Cái này một cổ tử khí một khi bộc phát ra, dù cho là lấy Hải Thần cường hãn, cũng có chút không chịu nổi.

Chỉ là, lần nữa bị thương Hải Thần lại vẫn không có chút nào sợ hãi, thậm chí ngược lại lộ ra lau một cái càn rỡ nụ cười: "Thần Nữ, ngươi cũng chỉ có chút khả năng này sao? Điểm ấy tử khí tối đa chỉ có thể tổn hại thân thể của ta, lại căn bản là không có cách uy hiếp ta sinh mệnh!"

"Ta chẳng mấy chốc sẽ bắt lại ngươi! Ngươi là kiêu ngạo như vậy, trước đây đối Thần Tôn đều chẳng thèm ngó tới, bây giờ nhưng phải rơi vào trong tay ta! Ha ha ha, không nghĩ tới, ta cũng có một ngày có thể nếm được Thần Nữ tư vị. . . Thống khoái!"

Trong miệng phát sinh một hồi càn rỡ cười to, Hải Thần căn bản không để ý trên người mình thương thế, đưa tay liền tiếp tục hướng về Thần Nữ chộp tới.

Đáng tiếc Thần Nữ trên mặt lại vẫn như cũ không có biến hóa chút nào, phảng phất căn bản cũng không quan tâm những thứ này khó nghe lời nói, cũng căn bản coi thường Hải Thần uy hiếp như vậy.

"Bằng ngươi cũng xứng đối ta miệng ra cuồng ngôn!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1292: Thiên Đạo Gia Tỏa

Đón lấy Thần Nữ ánh mắt, Hải Thần phảng phất linh hồn đều bị đau đớn.

Đó là từ trong cốt tử, từ trong máu, từ trong linh hồn lộ ra khinh miệt.

Tựa như một cái kiêu ngạo long, mặc dù long du chỗ nước cạn, cũng sẽ không nhìn đứng dậy bên cá tôm.

Tựa như khiếu ngạo sơn lâm mãnh hổ, mặc dù trọng thương liếm máu, cũng sẽ không nhiều nhìn liếc mắt bên người chó hoang.

Nhưng hắn là cá tôm sao? Là chó hoang sao? !

Không, hắn là thần linh, hắn là từ thời đại thượng cổ sống đến hiện tại thần linh, cũng có thể là thế gian một vị duy nhất chân chính còn sống thần linh!

Nộ hải sinh lan!

Cánh tay kia lộ ra, liền phảng phất vô số mớn nước ngưng tụ, định trụ hư không, thẳng đến Thần Nữ mà đi.

Hắn nhất định muốn bắt lại Thần Nữ, đem cái này kiêu ngạo nữ nhân giẫm tại dưới chân, đặt ở dưới thân, để cho nàng tại thống khổ cùng cầu xin bên trong, trải nghiệm cái gì là tuyệt vọng.

"Thiên đạo chi gia!"

Trên người lộ ra lau một cái huyễn lệ thần quang, hô hấp ở giữa, Hải Thần trên người nhất thời xuất hiện vô số tầng tầng lớp lớp gông xiềng, mặc dù mạnh như thần linh, cũng nhất thời bị cái này gông xiềng vây

khốn!

Ngay tại lúc đó, Thần Nữ thân ảnh cũng theo đó có vẻ mơ hồ.

"Thần Nữ, nếu như ngươi bất quá chỉ là một luồng thần hồn, cũng dám vọng động Thiên Đạo Thần Thông? Ngươi sẽ không sợ thần hồn câu diệt sao?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Thần Nữ, Hải Thần lớn tiếng gầm hét lên.

Hắn xác thực tránh thoát không những thứ này Thiên Đạo Gia Tỏa, có thể vậy cũng vẻn vẹn chỉ là tạm thời, lấy Thần Nữ bây giờ trạng thái, căn bản là vô pháp duy trì dạng này tiêu hao, tối đa trăm hơi thở ở giữa, không cần hắn động thủ, chính mình liền sẽ thần hồn tan vỡ, vạn kiếp bất phục!

Không có chút nào để ý tới Hải Thần ý tứ, Thần Nữ ánh mắt chợt rơi vào Bạch Nhạc trên người: "Bạch Nhạc, ngươi còn chưa động thủ sao?"

Vù vù!

Cơ hồ là Thần Nữ mở miệng trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhất thời cảm giác được trên người nhẹ một chút, trước đó như rơi vào vũng bùn bên trong trì trệ trong nháy mắt này tất cả đều tiêu thất!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc rồi đột nhiên phản ứng kịp.

Thần Nữ bây giờ tối đa chỉ có thể vây khốn Hải Thần, nhưng không cách nào giết chết Hải Thần, yêu cầu phối hợp Thần Nữ hoàn thành một kích này là mình!

Tựa như trước đây chính mình vừa mới bước vào bí tàng không gian lúc, vừa mới thức tỉnh Hải Thần lấy Định Hải Thần Quang định trụ sát thần, để cho mình đi giết một dạng.

Chỉ là, bây giờ cục diện hiển nhiên càng hung hiểm gấp trăm lần!

Đã tới không kịp lo lắng lợi và hại, cơ hồ là bản năng, một bước ở giữa, Bạch Nhạc liền chợt huy động kiếm trong tay hướng về Hải Thần chém tới!

"Coong!"

Một tiếng giòn vang, Nghịch Ma Kiếm tinh chuẩn chém rụng đến Hải Thần trên người, chỉ là, kiếm phong lại căn bản là không có cách thương tổn được Hải Thần chút nào.

"Ha ha ha, chỉ bằng một cái như vậy loài bò sát? Hắn coi như chặt lên một ngàn kiếm, một vạn kiếm, thì như thế nào có thể thương tổn được ta thần thể chút nào?"

Khinh miệt quét Bạch Nhạc liếc mắt, Hải Thần khinh thường cười nhạo nói.

Trước đó Thần Nữ có thể bằng vào quan tài đồng bị thương nặng hắn, có thể đó là Thần Nữ, mà Bạch Nhạc, bất quá mới vẻn vẹn chỉ là vừa mới bước vào bán thần mà thôi, cùng thần linh ở giữa, vẫn như cũ tồn tại không thể vượt qua khoảng cách!

Tựu như cùng trước đây Bạch Nhạc tại trong quan tài đồng, vô pháp thương tổn được Thần Nữ thần thể một dạng, Bạch Nhạc cũng giống vậy, khó có thể thương tổn được Hải Thần.

Chỉ là. . . Thì tính sao?

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, không chút do dự nào, Bạch Nhạc trước tiên liền trực tiếp thu hồi Nghịch Ma Kiếm, hai tay trực tiếp bắt lại Hải Thần thân thể.

"Thôn thiên!"

Thôn Thiên Quyết!

Thực lực sai biệt quá lớn, có thể kiếm phong thật khó lấy tổn thương Hải Thần chút nào, thế nhưng, Bạch Nhạc lại có đủ để vượt qua cảnh giới thần thông!

Đó là thuộc về Thần Tôn thần thông!

Lúc trước, cho dù là Thần Nữ, cũng bị Bạch Nhạc bức không thể không đuổi vào quan tài đồng tới ngăn cản Bạch Nhạc, huống chi là Hải Thần.

Trong nháy mắt, khủng bố Thôn Phệ Chi Lực, liền chợt xâm nhập Hải Thần trong cơ thể, trực tiếp cướp đoạt Hải Thần lực lượng.

"Không!"

Cảm thụ được thần lực trong cơ thể trôi qua, trong nháy mắt, Hải Thần nhất thời phát sinh một tiếng hoảng sợ rống giận!

"Ngu xuẩn! Thật sự cho rằng thần thể là vô địch sao? Cũng là ngươi đã quên hắn là ai truyền nhân!"

Khinh miệt nhìn lấy Hải Thần, Thần Nữ nhàn nhạt mở miệng nói.

Từ vừa mới bắt đầu, bằng lòng Bạch Nhạc ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thời điểm, Thần Nữ cũng đã nghĩ kỹ đối phó Hải Thần biện pháp, bây giờ, tất cả cũng đều dựa theo nàng kế hoạch tiến hành.

Nếu như liền như thế không có một chút chắc chắn nào, nàng thì như thế nào dám dễ dàng rời đi Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tới đối mặt một vị còn sống thần linh!

Thôn phệ!

Thần lực vào cơ thể, nhường Bạch Nhạc có một loại niềm vui tràn trề cảm giác, Bán Thần Lĩnh Vực cũng theo đó lần nữa tăng vọt, hoàn thiện!

Một vị thần linh lực lượng, đối với Bạch Nhạc mà nói chỗ tốt thực sự quá lớn.

Nếu như tình huống bình thường xuống, hắn căn bản cũng không khả năng có cơ hội tới gần Hải Thần, càng không thể nào như thế đã không kiêng sợ thôn phệ đối phương lực lượng, đã sớm một cái tát bị đập chết.

Có thể Thần Nữ lại vẫn cứ vì hắn xây dựng một cái như vậy hoàn mỹ cơ hội.

"Thần Nữ, có cái gì chúng ta có thể đàm luận! Ta nguyện ý làm nhượng lại bước, đừng cho một cái như vậy con kiến hôi chiếm tiện nghi!"

Cảm thụ được thần lực trôi qua, Hải Thần nhất thời làm ra nhượng bộ, nỗ lực cùng Thần Nữ nói gì!

Dù sao, lấy Thần Nữ thân phận, hắn cúi đầu cũng không tính mất mặt.

Đáng tiếc, Thần Nữ lại căn bản không có với hắn đàm luận ý tứ.

"Không cần uổng phí tâm cơ!"

Lạnh lùng nhìn Hải Thần, Thần Nữ nhàn nhạt mở miệng nói: "Chỉ bằng ngươi vừa mới những cái kia ô ngôn uế ngữ, ta liền sẽ không bỏ qua ngươi! Huống chi. . . Lúc nào, Thần Tôn truyền nhân, trong mắt ngươi cũng chỉ là con kiến hôi?"

Đối với Bạch Nhạc, Thần Nữ thật cũng không để bụng, thật là, Thần Tôn

truyền nhân chính là một chuyện khác.

Cái kia vốn cũng không phải là đối Bạch Nhạc tôn trọng, mà là đối Thần Tôn tôn kính.

"Nữ nhân điên, ngươi có thể được chỗ tốt gì?"

Mắt thấy Thần Nữ hoàn toàn không để cho bước ý tứ, Hải Thần cũng triệt để phẫn nộ, điên cuồng quát mắng.

"Ngươi theo ta liều mạng một cái lưỡng bại câu thương, sau đó nhường một cái như vậy ngu xuẩn tới chiếm tiện nghi! Ngươi có thể được cái gì? Nữ điên tử, ta xem ngươi không chịu nổi tịch mịch, đem cái này tiểu tử coi là nhân tình a! Cái gì băng thanh ngọc khiết Thần Nữ, ta nhổ vào, một ngày nào đó ta muốn đem ngươi biến thành ai cũng có thể làm chồng dâm phụ!"

Đừng bảo là Thần Nữ, cho dù là Bạch Nhạc, nghe thế loại này lời nói, cũng không khỏi đánh đáy lòng sinh ra một loại chán ghét chi ý.

Thân là thần linh cường giả, bây giờ Hải Thần, nhưng là nửa điểm thần linh phải có phong thái cùng phong thái cũng không có.

Thậm chí giống như là một cái phố phường chi đồ, chỉ có thể dùng ô ngôn uế ngữ tới náo nhiệt đối phương, dạng này hành vi, quân tử trơ trẽn.

Cứ việc Bạch Nhạc thực sự đáy lòng đối với Thần Nữ cũng không có hảo cảm gì, giờ khắc này, cũng quyết ý triệt để cùng Thần Nữ đứng chung một chỗ, giết chết Hải Thần.

"Ngươi sợ!"

Thần Nữ vẫn như cũ có vẻ vô cùng bình tĩnh: "Ngươi chỉ có thể lấy

phương thức như vậy để che giấu ngươi sợ hãi sao? Hải Thần, dạng này ngươi. . . Cũng xứng xưng là thần linh cường giả sao?"

". . . A a a! Dâm phụ, ngươi cái này nổi điên, thầm nghĩ muốn lấy lòng nhân tình tiện nhân! Ngươi cho rằng ngươi liền thắng định sao?"

Trong mắt loé lên vẻ điên cuồng, Hải Thần lành lạnh mở miệng nói: "Ta sẽ không để cho các ngươi tốt hơn, đi chết đi cho ta, chết chung! Bản thần cho dù chết, cũng muốn kéo dài các ngươi đệm lưng!"

PS: Vừa trở về, còn có một chương, đổi mới chậm một chút, đừng có gấp.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1293: Chống đỡ xuống dưới

Thiên mong mỏi người diệt vong, trước phải sử dụng điên cuồng.

Nhưng khi cái này đối tượng từ người biến thành thần linh thời điểm, khả năng liền chưa chắc khẳng định như vậy.

Một người điên tại có chút tình huống dưới đều có thể tạo thành cực đại phá hư, chớ đừng nói chi là một vị thần linh.

Hải Thần đã bị Thần Nữ đẩy vào tuyệt cảnh, có thể đây cũng không có nghĩa là Hải Thần liền thật chỉ có thể thúc thủ chịu trói.

Mỗi một vị thần linh cường giả, đều có cường đại nhất đòn sát thủ!

Muốn giết chết một vị thần linh cho tới bây giờ cũng không thể là cái gì đơn giản sự tình.

Thần Nữ tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thời điểm, cũng đã nói, muốn giết chết Hải Thần, tất nhiên là một kiện gian nan vạn phần sự tình, một cái sơ sẩy, chính là vạn kiếp bất phục.

Trước đó hết thảy đều có vẻ rất thuận lợi, thế cho nên nhường Bạch Nhạc tinh thần đều có chút thả lỏng.

Nhưng một khắc này, Hải Thần chân chính liều mạng lên, mới khiến cho Bạch Nhạc lần nữa nhớ tới Thần Nữ trước đó nói tới.

"Thiên băng!"

Trong mắt lộ ra lau một cái xanh thẳm quang mang, toàn bộ thế giới phảng phất đều vào giờ khắc này tùy theo run rẩy!

Thiên băng!

Vỡ nát là cái này một phương không gian, bị ép vào tuyệt cảnh Hải Thần, đã căn bản không để ý tới Thế Giới Chi Tâm, bây giờ hắn chính là muốn triệt để giết chết Bạch Nhạc cùng Thần Nữ, không tiếc bất cứ giá nào, dù là là đồng quy vu tận cũng sẽ không tiếc.

Cái này một thế giới nhỏ, thật vốn cũng không lớn, càng giống như là một cái phụ trách liên tiếp Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đầu mối then chốt, một khi Hải Thần triệt để điên cuồng lên, một vị thần linh lực lượng triệt để nổ lên, là xác thực có thể phá hủy cái này một thế giới nhỏ.

Thiên Đạo Gia Tỏa mặc dù khủng bố, có thể Thần Nữ lại cuối cùng không phải chân thân, chỗ có thể phát huy ra tới lực lượng hữu hạn, tạm thời vây khốn Hải Thần không tính khó, có thể làm Hải Thần muốn vỡ nát phía thế giới này thời điểm, Thiên Đạo Gia Tỏa cũng liền đi theo bắt đầu tan vỡ.

Nhưng mà, đối với Hải Thần mà nói, công kích cũng không chỉ như vậy.

"Biển gầm!"

Lại là hai chữ phun ra miệng, xung quanh sóng biển lần nữa tăng vọt, dường như muốn đem toàn bộ thế giới tràn đầy!

Hơi hơi biến sắc, giờ khắc này, Thần Nữ rất ý thức thanh tỉnh đến, Hải Thần là muốn đưa hắn chính mình Thần Vực cùng phía thế giới này tương dung, tại hủy diệt bên trong trọng sinh!

Dù là đã đến tuyệt cảnh, Hải Thần cũng y nguyên vẫn là không hề từ bỏ hy vọng!

Cái này như là tại người phàm ở trên mũi đao nhảy múa, một cái sơ sẩy chính là vạn kiếp bất phục!

Nhưng nếu là tiếp tục chống đỡ, liền có thể khởi tử hồi sinh.

Một khi Thần Vực cùng vùng không gian này dung hợp, như vậy dù cho là Thần Nữ, cũng tất nhiên không đở được Hải Thần công kích, hơn nữa, xác thực tồn tại cực tiểu khả năng, có thể khiến Thế Giới Chi Tâm sống lại, hoàn thành luyện hóa, nhường Hải Thần lần nữa đột phá.

Đương nhiên, xác suất này nhỏ vô cùng, hầu như có thể nói, chỉ có một phần ngàn xác xuất thành công!

Đây cũng là vì sao trước đó Hải Thần thà rằng nhường Bạch Nhạc tiến vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tu hành, sau đó sẽ bức bách Bạch Nhạc lấy Thôn Thiên Quyết luyện hóa tiểu thế giới này nguyên nhân!

Nguy hiểm quá lớn!

Nhưng hôm nay, Hải Thần nhưng là không có lựa chọn nào khác.

Mặc dù chỉ có vạn nhất hy vọng, hắn cũng nhất định muốn đánh cuộc một lần!

Nếu như thắng, một vốn bốn lời, hắn sở hữu tất cả, thậm chí có thể cho Thần Nữ liền tự sát đều làm không được, đưa hắn trước đó những cái kia khinh bạc chi từ biến thành sự thật!

Cho dù là bại, cũng có thể lôi kéo Bạch Nhạc cùng Thần Nữ đệm lưng, mọi người cùng nhau đồng quy vu tận!

Oanh!

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền bị sóng biển thôn phệ.

Thôn Thiên Quyết mặc dù khủng bố, thật là Bạch Nhạc thực lực lại dù sao quá yếu, nhưng toàn bộ tiểu thế giới lực lượng đều bạo liệt mở ra, mặc dù Thôn Thiên Quyết lại như thế nào cường hãn, hắn cũng căn bản là không có cách chống đở tiếp.

Phun ra một ngụm máu, Bạch Nhạc nhất thời liền lọt vào phản phệ, cả người hầu như đã hôn mê.

Vô luận là thân thể vẫn là linh hồn đều bị trọng thương, phảng phất tùy thời đều có thể bị triệt để xanh bạo.

Một loại cảm giác vô lực chợt đánh lên trong lòng!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc vô cùng rõ ràng, cái này đã vượt qua bản thân phạm vi năng lực, lưu cho hắn chỉ có tuyệt vọng!

Loại kia như tê liệt đau đớn, càng làm cho Bạch Nhạc cứ như vậy tán đi Thôn Thiên Quyết, cứ thế từ bỏ!

Sanh dã chết tử tế cũng tốt, đều mặc cho số phận tốt.

Chỉ là, nghĩ đến Hàn Tinh, Giang Nhược Hư vẫn lạc, nghĩ đến Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong nhiều như vậy người vô tội, Bạch Nhạc nhưng thủy chung vô pháp thuyết phục chính mình buông tha!

"Ta. . . Không tin số mệnh!"

Trong miệng phát sinh gầm lên giận dữ, Bạch Nhạc cả cá nhân trên người làn da đã rạn nứt, máu me đầm đìa.

Dù cho là ý thức, giờ khắc này cũng đều đã có chút mờ nhạt, có thể cái kia một cổ chấp niệm nhưng thủy chung chống đở Bạch Nhạc gắt gao

chống đở tiếp, cho dù là chết, cũng muốn chống được một khắc cuối cùng, chống được thân thể cùng thần linh hoàn toàn tan vỡ vị trí!

"Thôn thiên!"

Đem Thông Thiên Ma Công thôi động đến mức tận cùng, Bạch Nhạc chẳng những không có chậm lại thôn phệ tốc độ, ngược lại đem hết toàn lực thôi động cổ lực lượng này bạo phát!

Giờ khắc này, dù cho là Thần Nữ trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái tinh mang!

Trên thực tế, mới ngay vừa rồi, trong lòng nàng thậm chí cũng hiện lên tuyệt vọng ý niệm trong đầu.

Chỉ thiếu một chút xíu, nàng liền muốn dẫn động thần hồn tự bạo , khiến cho chính mình hoàn toàn chết đi, vô luận kết quả như thế nào, đều không đến mức rơi vào Hải Thần trên tay chịu nhục.

Có thể Bạch Nhạc cái này sự tàn nhẫn, nhưng là để cho nàng trong lòng lần nữa sinh ra một tia hy vọng!

Nếu như Bạch Nhạc thật có thể chống đở tiếp, như vậy nàng liền chưa chắc không thể cùng Bạch Nhạc liên thủ, đem cục diện này đảo ngược.

"Bạch Nhạc, cho ta chống đỡ xuống dưới! Chỉ cần ngươi chống đỡ, ta liền tiễn ngươi một trận không thể tưởng tượng tạo hóa!"

Trong mắt lộ ra lau một cái thần quang, Thần Nữ thanh âm chợt vang lên.

Thanh âm này phảng phất xuyên thấu tất cả trở ngại, trực tiếp tại Bạch Nhạc trong thần hồn nổ vang.

Dù là Bạch Nhạc đã đến ý thức gần triệt để rơi vào tay giặc thời khắc, cũng y nguyên vẫn là nghe rõ một câu nói này.

Khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, Bạch Nhạc muốn mở miệng, nhưng lại một chữ cũng nói không nên lời.

Chỉ là cái ý niệm này, dưới đáy lòng lại có vẻ vô cùng cường liệt!

Cái gì tạo hóa, cho tới bây giờ loại tình trạng này, Bạch Nhạc nơi nào sẽ còn quan tâm.

So với việc loại này như tê liệt đau nhức, so với việc cái này xem không đến bất luận cái gì hy vọng tuyệt cảnh, cái gì tạo hóa, cái gì mê hoặc đều không có bất kỳ ý nghĩa gì!

Có thể làm cho hắn chống đỡ xuống dưới, chỉ có cái kia một cổ chấp niệm, cái kia một loại thà chết chứ không chịu khuất phục quật cường, cùng với cái kia một phần cho dù chết cũng không chịu cô phụ hứa hẹn cùng trách nhiệm.

Long trời lở đất, núi kêu biển gầm!

Cái này toàn bộ tiểu thế giới phảng phất đã biến thành hủy diệt địa ngục, diệt tuyệt tất cả!

... ...

"Loại cảm giác này. . . Là muốn hủy diệt sao?"

Bí tàng không gian ở ngoài, Cố Vong Tình thật vẫn chưa rời xa.

Mặc dù trước đó trốn ra được, thật là Cố Vong Tình nhưng cũng đồng dạng muốn biết kết quả, bởi vì đây đối với hắn mà nói, ảnh hưởng cũng đồng dạng mười phần thật lớn.

Hắn trốn ra được, cũng đã là ruồng bỏ Bạch Nhạc cùng Thần Nữ!

Nếu như Hải Thần thắng cũng liền thôi, nếu là bị Bạch Nhạc cùng Thần Nữ thí thần thành công, như vậy chờ đợi hắn liền tất nhiên là không ngừng không nghỉ truy sát.

Cố Vong Tình xuất hiện ở thế giới chân thật trong nháy mắt, liền cảm nhận đến loại kia thiên đạo quy tắc thiếu sót, nơi đây hoàn cảnh thậm chí còn không bằng Chúng Tinh Tiểu Thế Giới.

Một khi Bạch Nhạc cùng Thần Nữ thành công, chỉ sợ thiên địa to lớn, cũng khó hơn nữa có hắn chỗ dung thân.

Biện pháp duy nhất, chính là thủ tại chỗ này, đợi được một trận chiến này kết thúc, thừa dịp Thần Nữ cùng Bạch Nhạc cùng Hải Thần đánh đến lưỡng bại câu thương thời điểm, một lần hành động tập sát Bạch Nhạc cùng Thần Nữ, như vậy mới tính là vĩnh tuyệt hậu hoạn!

Chỉ là, bây giờ từ hắn cảm ứng được trên tình huống xem, lại hiển nhiên là hướng về tốt nhất phương hướng phát triển.

Cái kia một thế giới đều tại tan vỡ, giả sử có thể lúc đó hủy diệt, Bạch Nhạc cùng Thần Nữ bọn họ và Hải Thần đồng quy vu tận, đó mới là hắn nhất muốn thấy được kết quả.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1294: Sao băng

Mọi người tổng hội sơ xuất một sự tình, một ít không tầm thường chút nào tiểu nhân vật.

Có thể thường thường có thể xoay chuyển thế cục then chốt, lại vẫn cứ chính là chỗ này một số người bị sơ xuất sự tình.

So với việc Thần Nữ cùng Bạch Nhạc, Tân Gia Minh có vẻ không tầm thường chút nào.

Thậm chí Hải Thần chỉ cần nguyện ý, đưa tay là có thể đơn giản đè chết hắn.

Trên thực tế, trước đó Tân Gia Minh trừ trợ giúp những cái kia Hóa Hư cường giả thoát đi thời điểm, cũng căn bản chưa từng ra tay.

Thế cho nên, vô luận là Hải Thần vẫn là Thần Nữ, thậm chí là Bạch Nhạc, đều đã không chú ý hắn tồn tại.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc đã ý thức mờ nhạt, bị ép vào tuyệt cảnh thời điểm, Tân Gia Minh đột nhiên động.

Thân là Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đệ nhất nhân, Tân Gia Minh vô luận là thực lực, vẫn là tâm trí đều vượt qua xa bình thường tu hành giả có thể so sánh với, nếu như không phải thiên địa quy tắc không được đầy đủ, hạn chế thực lực của hắn, hắn đã sớm đã bước vào Thần Linh Chi Cảnh.

Đây là Thần Nữ cũng đều thừa nhận qua.

Tân Gia Minh vô cùng rõ ràng thực lực của chính mình như thế nào, rành mạch từng câu chính mình cực hạn ở đâu.

Nếu như ngay từ đầu liền động thủ, hắn căn bản sẽ không có bất cứ cơ hội nào, trong nháy mắt cũng sẽ bị Hải Thần chém giết, cho nên hắn một mực tại chờ một cái cơ hội!

Trước đó Thần Nữ lấy Thiên Đạo Gia Tỏa vây khốn Hải Thần thời điểm, hắn liền muốn qua động thủ, nhưng lại đúng là vẫn còn ẩn nhẫn lại.

Cho tới giờ khắc này, cục diện đã tồi tệ đến tột đỉnh, thậm chí người khác đã không chú ý hắn thời khắc, trong lòng hắn mới hiểu được, hắn một mực chờ đợi đợi thời cơ đến.

"Chúng tinh!"

Trong miệng chậm rãi phun ra hai chữ, trong tích tắc, Tân Gia Minh trên người chợt lộ ra lau một cái xán lạn tinh quang.

Cái này biến cố đột nhiên cũng chợt dẫn tới Hải Thần cùng Thần Nữ chú ý.

Chỉ là, bây giờ mới phát hiện, cũng đã quá trễ.

Hải Thần đã cùng Thần Nữ đánh đến cực hạn, ý đồ đem Thần Vực cùng tiểu thế giới này dung hợp, hắn sở hữu tinh lực đều đã bị kiềm chế, căn bản không kịp đi ngăn cản Tân Gia Minh.

Rất ngắn trong khoảnh khắc, Tân Gia Minh bên người liền xuất hiện một mảnh huyễn lệ tinh thần.

Không nhiều không ít, vừa vặn một ngàn ngôi sao.

Đây là Tân Gia Minh tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới có khả năng nhìn thấy sở hữu tinh thần, cũng là hắn Bán Thần Lĩnh Vực căn cơ.

"Sụp đổ!"

Không có bất kỳ do dự nào, thậm chí không có một chút xíu trì trệ, Tân Gia Minh cũng đã vỡ nát chính mình Bán Thần Lĩnh Vực.

Đối người khác ác, đối với mình ác hơn!

Từ bước ra Chúng Tinh Tiểu Thế Giới một khắc này, Tân Gia Minh thật cũng đã bắt đầu sinh tử chí, bằng không, hắn sẽ không lưu lại cùng Bạch Nhạc một chỗ đối kháng Hải Thần, mà là mang theo hắn Hóa Hư cường giả một chỗ thoát đi.

Trước đó, Bạch Nhạc biểu hiện, cũng đã đủ để chứng minh Bạch Nhạc tâm ý.

Vô luận thành bại, Bạch Nhạc đều đã làm được không thẹn Giang Nhược Hư giao phó.

Liền một cái như vậy cùng Chúng Tinh Tiểu Thế Giới không có quan hệ gì người, đều có thể đem hết toàn lực, không tiếc liều lên tính mệnh cứu vớt chúng sinh, hắn còn có lý do gì lùi bước?

"Dừng tay, ngươi cái người điên này, ngươi muốn làm gì?"

Nhận thấy được Tân Gia Minh trực tiếp vỡ nát Tinh Hải, Hải Thần nhịn không được lớn tiếng mắng: "Dừng tay, nhân loại, lập tức dừng tay, bản thần có thể ban cho ngươi sống mãi!"

"Ngu xuẩn!"

Lạnh lùng nhìn lấy Hải Thần, Tân Gia Minh khinh thường mở miệng nói.

Liền Bán Thần Lĩnh Vực đều đã trực tiếp vỡ nát, lúc này, ngươi với hắn

nói chuyện gì dừng tay, nói chuyện gì sống mãi, nhất định chính là chê cười.

Ngược lại là Thần Nữ, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Cái gì thần linh, bất quá chỉ là tu vi càng tu sĩ cường đại mà thôi. . . Sinh ra sớm vạn năm, một mình ta là có thể trảm ngươi!"

Nhàn nhạt nhìn về phía Hải Thần, Tân Gia Minh khinh miệt mở miệng nói.

Mặc dù luận thực lực, Tân Gia Minh xác thực kém xa Hải Thần cùng Thần Nữ, thật là trong cốt tử phần kiêu ngạo kia lại tuyệt đối không ở bất luận kẻ nào phía dưới, hắn chỉ là sinh sai thời đại, bị vây ở Chúng Tinh Tiểu Thế Giới mà thôi!

Có thể đi tới, liếc mắt nhìn Thiên Ngoại Thế Giới, có thể tham dự vào thí thần trong khi hành động, đối với hắn mà nói, cũng đã đủ đủ!

"Sao băng!"

Cuối cùng liếc mắt nhìn Bạch Nhạc vị trí, Tân Gia Minh hung hãn thôi động thần thông, hung hăng hướng về Hải Thần đụng tới!

Một kích này, không chỉ là Tân Gia Minh một cá nhân công kích, cũng đại biểu cho toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới phẫn nộ cùng phản kích.

Hô hấp ở giữa, không trung cái kia một ngàn ngôi sao nhất thời đồng thời hóa thành lưu tinh, kèm theo Tân Gia Minh một chỗ hướng về Hải Thần đụng tới.

Hình ảnh kia, liền như hơn một nghìn khỏa lưu tinh đồng thời rơi vào đại hải!

Một màn này, đẹp đến mức tận cùng, cũng đồng dạng khủng bố đến mức tận cùng.

"Thần Nữ, nói cho Bạch Nhạc. . . Ta Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thiếu nhân tình của hắn!"

Câu nói sau cùng lối ra, Tân Gia Minh cả người thần hồn cũng đồng thời sôi trào, trong cơ thể mỗi một phần lực lượng, thần hồn bên trong mỗi một phần lực lượng, Bán Thần Lĩnh Vực bên trong mỗi một phần lực lượng, đều vào giờ khắc này triệt để thả ra.

Như một đạo cuồn cuộn dòng nước lũ, không oán không hối đánh thẳng tới!

"A a a!"

Căn bản không kịp né tránh, Hải Thần liền bị Tân Gia Minh một kích này đụng một cái chánh!

Toàn bộ hải dương phảng phất đều ở đây quần tinh va chạm phía dưới sôi trào, vỡ nát!

Mặc dù hắn thân là thần linh cường giả, tại đồng thời muốn ứng phó Bạch Nhạc cùng Thần Nữ tình huống dưới, cũng căn bản vô lực ngăn cản dạng này công kích.

Cả đời này trong tiếng gầm rống tức giận, xen lẫn quá nhiều phẫn nộ cùng thống khổ!

Rõ ràng khoảng cách thắng lợi, liền chỉ còn lại có một bước ngắn, nhưng lại ngạnh sinh sinh bị đánh nát.

Loại đau khổ này, quả thực làm người ta phát điên.

Ùng ùng!

Toàn bộ ngoài khơi bắt đầu tan vỡ, nguyên bổn đã bắt đầu dung hợp tiểu thế giới này lực lượng, vào giờ khắc này rốt cục không thể tiếp tục được nữa, Thần Vực cũng theo đó bắt đầu tan vỡ.

Một kích này, Tân Gia Minh lấy hắn tánh mạng mình, triệt để đánh nát Hải Thần luyện hóa tiểu thế giới hy vọng.

Mặc dù mạnh như thần linh, giờ khắc này Thần Chi Bản Nguyên cũng theo đó bắt đầu tán loạn đứng lên!

Chẳng những nguyên bổn đã rơi vào trong tuyệt cảnh Bạch Nhạc, bây giờ mượn những thứ này Thần Chi Bản Nguyên, có khôi phục thương thế hy vọng, Thần Nữ cũng đồng dạng có thể từ trong cướp lấy đại lượng chỗ tốt, tiến thêm một bước khôi phục thực lực của chính mình.

"Cùng chết đi, Thần Nữ. . . Ngươi không phải muốn để tiểu tử này chiếm tiện nghi sao? Bản thần liền lại giúp ngươi một tay!"

Hai mắt một mảnh xích hồng, giờ khắc này Hải Thần đã triệt để mất lý trí.

Trong tích tắc, hắn thậm chí buông tha đối với chính mình Thần Vực khống chế, cũng buông tha đối với Thôn Thiên Quyết chống đỡ, trong tay nắm Tam Xoa Kích hung hăng hướng về quan tài đồng vị trí chém tới!

Sở hữu hy vọng, đều bị Tân Gia Minh một cái như vậy không quan hệ tiểu nhân vật hủy diệt.

Tân Gia Minh chính mình cũng đã hoàn toàn chết đi tại đây một kích ở giữa, cái này khiến hắn thậm chí căn bản tìm không được trả thù người, dạng này phẫn nộ, cũng làm cho hắn đem toàn bộ lửa giận, toàn bộ đều

trút xuống đến Thần Nữ trên người.

Vô luận Bạch Nhạc cũng tốt, Tân Gia Minh cũng tốt, những thứ này đối với Hải Thần mà nói, đều là không chỉ nhắc tới con kiến hôi!

Hắn coi như là muốn chết, muốn báo thù, cũng nên hướng về phía Thần Nữ!

Tạo thành bây giờ cục diện này căn bản nhân tố, cũng vẫn là vị này Thần Nữ.

Hắn muốn hủy diệt Thần Nữ, đánh nát quan tài đồng, đem Thần Nữ chân thân cũng một chỗ hủy diệt.

Như vậy, cho dù là cuối cùng tiện nghi Bạch Nhạc, cũng không cái gì, chỉ cần có thể kéo Thần Nữ một chỗ chôn cùng, liền đủ đủ!

PS: Xuất môn hẹn muội tử, cho nên hôm nay phỏng chừng đổi mới phải rất muộn, ân, liền làm dạng này.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1295: Thức tỉnh

Thần sắc hơi đổi, Thần Nữ trong lòng cũng không khỏi trầm xuống.

Cùng Hải Thần vướng víu lâu lắm, đem Hải Thần đẩy vào tuyệt cảnh, nhưng cũng đồng dạng bại lộ nàng nhược điểm lớn nhất.

Không thể chân chính tỉnh lại, nàng chân thân chính là nàng nhược điểm lớn nhất.

Trước đó nàng lấy Thiên Đạo Gia Tỏa kiềm chế, còn có Bạch Nhạc Thôn Thiên Quyết, này mới khiến Hải Thần vô pháp tách ra nàng công kích, nhưng hôm nay, Hải Thần nhưng là ôm đồng quy vu tận dự định thẳng đến nàng chân thân mà đi.

"Đạo kiếm, trảm!"

Sinh tử thời khắc, dù cho là Thần Nữ cũng không thể không lựa chọn liều mạng.

Trong tích tắc, cái này một luồng thần hồn cũng theo đó bốc cháy lên.

Thiên Đạo Thần Thông!

Đối với Thần Nữ mà nói, cũng là ẩn giấu tuyệt kỹ.

Đặc biệt hiện tại loại trạng thái này, mạnh mẽ thi triển Thiên Đạo Thần Thông, chính là đang tiêu hao tánh mạng mình.

Trước đó thi triển Thiên Đạo Gia Tỏa, đối với nàng mà nói, cũng đã là một loại tổn thất cực kỳ lớn hao tổn, bây giờ bị ép lần nữa thi triển đạo kiếm, cho dù là chính nàng, cũng căn bản không nắm chắc có thể sống

sót hay không.

Có thể nàng không có lựa chọn khác!

Một khi nhường Hải Thần mở ra quan tài đồng tới gần nàng chân thân, nàng một dạng chắc chắn phải chết, hơn nữa, khả năng sẽ còn chịu đến khinh nhờn.

"Ha ha ha ha, Thần Nữ, ngươi cũng sợ sao? Mở cho ta! ! !"

Cảm thụ được đạo kiếm từ phía sau chém rụng, Hải Thần chẳng những không có sợ hãi, thậm chí ngược lại càn rỡ cười ha hả.

Đối với Thần Nữ bây giờ trạng thái, hắn có thể nói là như lòng bàn tay.

Thần Nữ bây giờ càng là công khủng bố, liền có nghĩa là, hắn cách thành công càng ngày càng gần!

Nguy hiểm? ?

Hắn đã sớm đã không quan tâm, từ Tân Gia Minh lấy mạng sống ra đánh đổi, cắt đứt hắn đối với tiểu thế giới này luyện hóa bắt đầu, hắn cũng đã rơi vào chỗ chết, không có chút sinh cơ.

Hắn bây giờ duy nhất ý niệm trong đầu chính là câu giờ kéo dài lê thê nữ chôn cùng!

Cho dù là chết, hắn cũng muốn nhường Thần Nữ trả giá thật lớn!

Căn bản không có để ý tới phía sau đạo kiếm, Hải Thần đem hết toàn lực huy động trong tay Tam Xoa Kích, hung hăng đập phải trước mặt quan tài đồng tiến lên!

"Keng!"

Một tiếng vang thật lớn, cái kia quan tài đồng tại dưới một kích này, chợt nứt ra xuất hiện vô số khe hở.

Hải Thần là thực lực cỡ nào, như lại là liều lĩnh ra tay toàn lực, dù cho là lấy quan tài đồng cường hãn, cũng căn bản đỡ không được Hải Thần một kích toàn lực!

"Phốc!"

Cơ hồ là đồng thời, đạo kiếm cũng đồng dạng chém rụng đến Hải Thần trên người!

Thiên Đạo Thần Thông có thể nói vô địch, cho dù là Hải Thần đem hết toàn lực, cũng chưa chắc có thể toàn thân trở ra, huống chi, hôm nay là trực tiếp ngạnh kháng một kích này!

Trong nháy mắt, Hải Thần thân thể liền bị xé rách.

Nếu như đổi người khác, chỉ bằng một kiếm này, liền đủ để chém giết.

Nhưng là muốn muốn trảm sát một vị thần linh, dạng này công kích vẫn còn còn thiếu rất nhiều.

Thân thể mặc dù nứt ra, có thể bất quá chỉ là chỉ chớp mắt thời gian, thần thể tựa như cùng dòng sông, một lần nữa đem thân thể dung hợp một chỗ!

Thần Chi Bản Nguyên!

Dạng này mạnh mẽ dung hợp, tiêu hao chính là Thần Chi Bản Nguyên, tình huống bình thường xuống, Hải Thần là vô luận như thế nào cũng sẽ không như thế không kiêng nể gì cả tiêu hao, một khi Thần Chi Bản Nguyên hao hết, vậy cũng so với chân thân bị hủy đáng sợ hơn.

Nhưng hôm nay Hải Thần vẫn còn nơi nào quan tâm cái này.

"Mở cho ta!"

Thậm chí ngay cả đầu cũng không có hồi, Hải Thần liền theo sát lại là một kích chém xuống đi!

"Răng rắc!"

Lần này, nguyên bản đã nứt ra quan tài đồng nhất thời lần nữa không chịu nổi, triệt để vỡ vụn ra, lộ ra Thần Nữ chân thân!

Dù là bây giờ vẫn còn ở ngủ say bên trong, Thần Nữ cái kia dung nhan tuyệt mỹ, cũng vẫn như cũ làm người ta hít thở không thông!

Xinh đẹp như vậy, đủ để khiến chúng sinh khuynh đảo, vạn vật thất sắc.

Cho dù là Hải Thần, lần nữa chứng kiến Thần Nữ chân thân, cũng không khỏi có trong nháy mắt thất thần.

Chung linh dục tú.

"Cút ngay!"

Bại lộ chân thân, Thần Nữ trong mắt lộ ra vẻ lo lắng, lần nữa hướng về Hải Thần đánh giết mà đi.

"Ha ha ha ha, Thần Nữ, ngươi có muốn hay không suy tính một chút, theo ta ngủ một lần, chỉ cần một lần, ta đầu này tính mệnh tiễn ngươi lại ngại gì, Thế Giới Chi Tâm, tặng cho ngươi lại ngại gì?"

Căn bản không để ý tới Thần Nữ, Hải Thần giơ tay lên liền hướng về Thần Nữ chân thân chộp tới, khắp khuôn mặt là vẻ khinh miệt.

Mắt thấy Hải Thần tay sẽ rơi xuống Thần Nữ chân thân phía trên, Thần Nữ quyết tâm trong lòng, thần hồn chợt gia tốc, trực tiếp không có vào trong thân thể!

Sau một khắc, Thần Nữ liền chợt mở ra liếc mắt!

Trong tích tắc, phảng phất thiên địa cũng vì đó thất sắc!

"Cút!"

Cực kỳ nguy cấp ở giữa, Thần Nữ bàn tay chợt giơ lên, một chưởng vỗ đến Hải Thần trên mặt, trực tiếp đem Hải Thần đánh bay ra ngoài!

"Ngươi, chết tiệt!"

Trong mắt tràn đầy hận ý, Thần Nữ chậm rãi bay lên, lạnh lùng nhìn Hải Thần!

Mạnh mẽ thức tỉnh!

Đối với Thần Nữ mà nói, đây là nàng không muốn thấy nhất kết quả.

Mặc dù trong chớp nhoáng này, nàng xác thực khôi phục đại bộ phận thực lực, đủ để ung dung đánh tan Hải Thần, thật là đại giới nhưng cũng cực kỳ trầm trọng.

Ý vị này, nàng một vạn năm tới ngủ say chỗ tích lũy sức mạnh cùng sinh cơ, đều tiêu hao sạch sẽ.

Đối với nàng mà nói, có thể có thể tiếp được cùng đợi, chính là chân chính vẫn lạc.

"Phốc!"

Miệng ngực đập một chưởng, Hải Thần nôn một hơi thở, lại y nguyên vẫn là một bộ nụ cười dử tợn: "Thần Nữ, ngươi lao lực tâm tư từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trốn ra được. . . Bây giờ, còn chưa phải là muốn rơi một cái cùng ta một dạng kết cục?"

Càn rỡ cao thấp, Hải Thần tiếp tục nói: "Ta chết, ngươi cũng giống vậy sẽ chết! Cuối cùng được ích lợi, dĩ nhiên là tiểu tử kia, ha ha ha ha. . . Thế Giới Chi Tâm, hắn cái gì cũng không biết, lại có thể công chúng thần quốc vô pháp đạt được Thế Giới Chi Tâm luyện hóa!"

"Tạo Hóa Thông Thiên Quyết, ha ha, hảo một cái Tạo Hóa Thông Thiên Quyết! Thần Nữ. . . Đây chính là, ngươi muốn kết quả sao?"

Lời nói nói xong lời cuối cùng, Hải Thần trên mặt đã tràn đầy dữ tợn.

Liên tục bị trọng thương, Thần Nữ thức tỉnh sau đó, lại cho hắn một kích toàn lực, bây giờ hắn là chân chính chạy tới sinh mệnh phần cuối.

Chân chính đến phải bỏ mạng thời điểm, trong lòng hắn lại có thể không oán? !

". . . Ngươi chết tiệt!"

Trong mắt lộ ra lau một cái hận ý, Thần Nữ theo bước ra một bước, lại là một cước đạp đến Hải Thần trên mặt, đem Hải Thần trực tiếp bước vào trong biển.

So với việc Hải Thần, Thần Nữ lại làm sao có thể không phẫn nộ.

Chính như Hải Thần nói, nàng tuy giết chết Hải Thần, nhưng lại lại đồng dạng đem chính mình đưa lên tuyệt lộ.

Một vạn năm mưu đồ a, đến cuối cùng, dĩ nhiên cũng muốn hóa thành

một tràng không.

"Ha ha ha, có thể với ngươi Thần Nữ chết cùng một chỗ, bản thần chết cũng không lỗ!"

Hải Thần thân thể cũng đồng dạng bắt đầu tan vỡ, trong miệng lại như cũ cười to không thôi.

"Là ngươi chính mình chôn vùi cuối cùng sinh cơ! Là ngươi muốn để hắn đi luyện hóa ta lực lượng, luyện hóa tiểu thế giới này. . . Duy nhất có thể cứu ngươi Thế Giới Chi Tâm, lại phải bị hắn luyện hóa, ngươi lại có thể thế nào?"

Thần Vực cùng tiểu thế giới tương dung, liền bước lên một con đường không có lối về, hắn thất bại, có thể lực lượng lại như cũ đang bị Bạch Nhạc thôn phệ!

Nếu như không phải Bạch Nhạc mạnh hơn chống đỡ xuống dưới, hắn căn bản không đến mức bị Tân Gia Minh đánh lén đắc thủ, càng sẽ không vẫn lạc!

Có thể cũng chính bởi vì vậy, Thần Nữ như là cũng đồng dạng đã mất đi cướp đoạt Thế Giới Chi Tâm cơ hội!

Mạnh mẽ thức tỉnh chân thân, tối đa bất quá trong khoảnh khắc, Thần Nữ liền sẽ lần nữa rơi vào trạng thái ngủ say!

Một khi đợi được Bạch Nhạc luyện hóa Thế Giới Chi Tâm, Thần Nữ liền đồng dạng sẽ tùy theo vẫn lạc!

Hít sâu một hơi, Thần Nữ lạnh lùng nhìn Hải Thần nhàn nhạt mở miệng nói: "Hải Thần, ngươi đắc ý quá sớm. . . Ta liền đánh cuộc với ngươi một lần, ta cược hắn sẽ không luyện hóa Thế Giới Chi Tâm!"

"Người mãi mãi cũng nhìn không thấu, cái gì là. . . Lòng người!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1296: Đạo Lăng thay đổi (thượng)

Trên đời này, khó nhất tính chính là lòng người.

Nhưng có thời điểm, tốt nhất tính cũng là lòng người.

Lời này rất mâu thuẫn, nhưng lại lại hết lần này tới lần khác chân thật như vậy.

Phân biệt chỉ ở tại, ngươi xem như là ai tâm.

Ngón tay nhẹ nhàng nắn, bóp ra một cái ấn quyết, Thần Nữ cũng không có chút nào quấy rầy Bạch Nhạc luyện hóa Thế Giới Chi Tâm ý tứ, thậm chí ngược lại thôi động cuối cùng lực lượng, vì Bạch Nhạc gia trì một đạo thuật pháp, bảo vệ Bạch Nhạc thần hồn.

Một màn này, cũng là thật lệnh Hải Thần xem ngây người.

Hắn làm sao cũng không nghĩ ra, Thần Nữ vậy mà lại là như thế này một loại phản ứng.

Đừng nói là, chính mình nói bậy lời nói, dĩ nhiên là thật? Thần Nữ thật đối tiểu tử này sản sinh tình cảm, nguyện ý vì hắn bỏ qua tất cả hay sao?

Nhưng dạng này ý niệm trong đầu, cho dù là Hải Thần mình cũng vô pháp tin tưởng.

"Tại hắn triệt để luyện hóa tiểu thế giới này trước đó, ngươi ý thức sẽ không triệt để tiêu tán. . . Hải Thần, ta muốn ngươi tận mắt thấy, ta với ngươi ở giữa, là ai thắng!"

Cười lạnh một tiếng, cuối cùng nói xong câu đó, Thần Nữ liền nhất thời ngã vào trong nước biển, lần nữa rơi vào trạng thái ngủ say bên trong.

Không có Hải Thần uy hiếp, không cần phải lo lắng chính mình an toàn, Thần Nữ liền như thế lẳng lặng phiêu phù ở trong biển, không đắm chìm, cũng sẽ không theo sóng biển chìm nổi, cứ như vậy lẳng lặng tại đứng ở tại chỗ.

Hải Thần thân thể cũng theo đó triệt để tan vỡ, thậm chí thần hồn cũng chậm rãi tán loạn, chỉ còn lại có một luồng ý thức như trước kèm theo nước biển mà tồn tại!

Bây giờ hắn đã cái gì cũng làm không, chỉ có thể lẳng lặng chờ lấy, nhìn lấy!

Thẳng đến Bạch Nhạc triệt để đem tiểu thế giới này luyện hóa, trọng tố Thế Giới Chi Tâm, hắn liền sẽ hoàn toàn chết đi.

Lòng người?

Cái gì mới là lòng người? !

... ...

"Thanh Vương, chúng ta bây giờ làm sao bây giờ?"

Từ bí tàng không gian đi ra, mọi người mới xem như là chân chánh bước vào thế giới chân thật, trước đó đối mặt Hải Thần loại kia cảm giác đè nén, rất nhanh liền bị chạy trốn lồng chim vui sướng thay thế!

Có một bộ phận Hóa Hư cường giả đã tự rời đi, đi thăm dò thế giới này.

Dạ Nhận cũng trực tiếp mang theo hắn dẫn người ly khai.

Mà người của Quan Lan, cùng với Bất Tử Thanh Vương lôi kéo người, lại như cũ cùng Bất Tử Thanh Vương một chỗ, mở miệng dò hỏi.

Thoáng suy tư một chút, Bất Tử Thanh Vương chậm rãi mở miệng nói: "Chúng ta đi trước Đạo Lăng sơn!"

"Đạo Lăng sơn? Chính là ngươi nói cái kia thánh nữ vị trí tông môn?"

Trước đó Bất Tử Thanh Vương đề cập với bọn họ lên qua nơi đây tình huống, vừa nói, người khác liền nhất thời phản ứng kịp.

"Không sai!"

Gật đầu, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng nói rằng: "Thần linh chi chiến, trong khoảng thời gian ngắn sợ rằng khó có thể phân ra thắng bại đến, chúng ta ở lại chỗ này không có ý nghĩa quá lớn! Ngược lại là Cố Vong Tình đã chạy đi. . . Bạch Nhạc không có ở đây, ta nhất định muốn đem tin tức trước truyền tới Đạo Lăng Thánh Nữ trong tai."

Dừng một cái, Bất Tử Thanh Vương tiếp tục nói: "Huống chi, nhiều như vậy Hóa Hư cao thủ xuất hiện, miễn sẽ không xảy ra sai lầm. . . Bạch Nhạc bây giờ sinh tử chưa biết, nói không chừng, chúng ta cũng phải giúp hắn bảo vệ hắn nữ nhân."

"Không sai! Đúng là nên như thế!"

Bất Tử Thanh Vương vừa nói như vậy, nhất thời đạt được tất cả mọi người đồng ý.

Vô luận như thế nào, bọn hắn chạy ra Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sống sót, chính là thiếu Bạch Nhạc một phần thiên đại nhân tình!

Nếu như Bạch Nhạc có thể còn sống trở về cũng liền thôi, bằng không,

cái này một phần nhân tình, bọn hắn cũng chỉ có thể vẫn còn ở Bạch Nhạc cố nhân trên người.

"Không chỉ là cái kia Đạo Lăng Thánh Nữ, còn có Thanh châu."

Đinh lão chậm rãi mở miệng nói: "Thanh Vương, ta nhớ được ngươi đã nói, Bạch Nhạc còn có thân nhân tại Thanh châu không sai a?"

"Chúng ta chia binh hai đường a! Ta mang một nhóm người đi Thanh châu, bảo hộ Thanh châu, các ngươi đi Đạo Lăng Thiên Tông, có vấn đề gì, chúng ta cũng có thể liên hệ tin tức." Đinh lão tiếp lấy mở miệng nói.

"Tốt!"

Gật đầu, Bất Tử Thanh Vương lúc này đáp ứng.

Còn như như thế nào tìm được Thanh châu, Bất Tử Thanh Vương nhưng là không chút nào lo lắng, đi theo hắn tới đây những người này, không có chỗ nào mà không phải là cao thủ hàng đầu, vô luận là thực lực, vẫn là tâm trí đều vượt xa thường nhân, chỉ cần hơi chút dùng điểm tâm, dung nhập thế giới này được không trắc trở.

Nếu là bọn họ liền tìm được Thanh châu đi bảo hộ Bạch Nhạc người bên cạnh đều làm không được, vậy cũng không khỏi quá buồn cười.

"Cẩn thận Cố Vong Tình!"

Bất Tử Thanh Vương lần nữa dặn dò: "Người này thay đổi thất thường, đã không có nhân tính, mọi người cần phải cẩn thận!"

"Yên tâm, trong lòng chúng ta nắm chắc. . . Chỉ hy vọng Bạch Nhạc cùng quốc sư có thể bình an trở về a!"

Thở dài một tiếng, một vị khác Quan Lan cao thủ nhẹ giọng hồi đáp nói.

Bạch Nhạc cùng Tân Gia Minh không có ở đây, người khác cũng không một cái Cố Vong Tình đối thủ, bây giờ cũng chỉ có thể ôm lấy đoàn đến, đề phòng bất trắc.

Bất quá, nói đi nói lại, Cố Vong Tình mặc dù lạnh khốc, có thể nhưng cũng không phải là người điên, tình huống bình thường xuống, cũng không lý tới từ đối bọn hắn xuất thủ.

Cùng Đinh lão bọn hắn tách ra, Bất Tử Thanh Vương lúc này thẳng đến Đạo Lăng sơn mà đi!

Hắn đối với đường nhỏ hết sức quen thuộc, còn có đỉnh tiêm Hóa Hư cao thủ thực lực, bất quá nửa canh giờ ở giữa, cũng đã chạy tới Đạo Lăng sơn.

"Người nào?"

Đạo Lăng sơn nội tình cuối cùng cực kỳ mạnh mẽ, Bất Tử Thanh Vương bọn hắn chạy tới đồng thời, liền nhất thời có Đạo Lăng trưởng lão nhận thấy được, trực tiếp đứng ra ngăn lại nói.

"Bản vương có chuyện quan trọng gặp Đạo Lăng Thánh Nữ, còn không mau mau thông truyền?"

Hai tay thả lỏng phía sau, Bất Tử Thanh Vương chậm rãi bước ra một bước, trầm giọng mở miệng nói.

"Bất Tử Thanh Vương!"

Trong nháy mắt, cái kia Đạo Lăng trưởng lão nhưng là chợt nhận ra Bất Tử Thanh Vương thân phận, sắc mặt chợt đại biến.

Lạnh lùng nhìn đối phương, Bất Tử Thanh Vương đạm nhiên mở miệng

nói: "Yên tâm, bản vương đối Đạo Lăng sơn không có bất kỳ hứng thú, chỉ là tới gặp thánh nữ a."

Bất Tử Thanh Vương nói dễ dàng, nhưng đối phương lại hiển nhiên không yên tâm như vậy.

Riêng là khi hắn ý thức được, theo Bất Tử Thanh Vương mà đến những người kia, dĩ nhiên cũng toàn bộ đều là Hóa Hư cường giả sau đó.

Trong nháy mắt, cái kia Đạo Lăng trưởng lão nhất thời phát sinh một đạo tín hiệu!

Bất quá trong một chớp mắt, Đạo Lăng sơn hộ tông đại trận liền chợt sáng lên, trực tiếp đem Bất Tử Thanh Vương bọn hắn cách trở bên ngoài.

Chỉ là, chứng kiến cái này hộ tông đại trận trong nháy mắt, Bất Tử Thanh Vương con ngươi nhưng không khỏi đột nhiên co rụt lại!

Người khác không biết nội tình, thật là hắn nhưng là nhớ kỹ thanh thanh sở sở.

Năm đó, Đạo Lăng sơn đánh một trận, Đạo Lăng Thiên Tông hộ tông đại trận cũng đã bị phá vỡ, không có vài chục năm thời gian, căn bản đừng nghĩ khôi phục, có thể cái này mới qua bao lâu, Đạo Lăng Thiên Tông dĩ nhiên cũng đã khôi phục hộ tông đại trận, điều này sao có thể?

Còn có, ngày xưa Đạo Lăng Thiên Tông nguyên khí tổn hao nhiều, trừ Vân Mộng Chân bên ngoài, đã căn bản không có Hóa Hư cao thủ, mặc dù mấy năm nay đột phá mấy người cao thủ, cũng tuyệt đối không có cùng nhiều cao thủ như vậy là địch dũng khí mới đúng!

Nhưng hôm nay, đối phương nhưng là rõ ràng mở lộ ra địch ý, phòng bị tự mình ra tay.

Phòng bị, vậy cũng phải có sức mạnh, có thực lực mới được!

Đối phương cũng là Hóa Hư cao thủ, không phải là đồ ngu, tùy tiện lộ ra địch ý tới.

Như vậy duy nhất giải thích là được. . . Bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông thật có sức mạnh tới ứng đối hắn!

Phải biết, hắn cũng không phải là độc thân mà đến, phía sau còn có hơn mười vị Hóa Hư cường giả a.

Mấy năm nay, Đạo Lăng Thiên Tông đến tột cùng phát sinh cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1297: Đạo Lăng thay đổi (trung)

"Thánh nữ, thánh nữ! Ra đại sự!"

Chính trong động phủ nghỉ ngơi, Vân Mộng Chân liền nhất thời nhìn thấy Văn Trạch vẻ mặt lo lắng xông đứng lên, bên cạnh mình thị nữ đều không có thể ngăn được hắn.

Hơi hơi nhíu mày, Vân Mộng Chân trong lòng cảm giác nặng nề: "Văn sư đệ, xảy ra chuyện gì?"

Những năm gần đây, Văn Trạch một mực cùng nàng đi tương đối gần, đối với Văn Trạch nàng cũng coi như tương đối quen thuộc, không có đại sự, Văn Trạch là sẽ không như vậy liều lĩnh.

"Thánh nữ, Bất Tử Thanh Vương mang đến hơn mười vị Hóa Hư cường giả đến Đạo Lăng sơn, Kim trưởng lão đã phát cầu cứu tín hiệu, bây giờ hộ tông đại trận đều đã mở ra."

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân sắc mặt chợt đại biến, căn bản không kịp cùng Văn Trạch nhiều lời, một bước ở giữa, liền trực tiếp từ trong động phủ xông ra!

Bất Tử Thanh Vương bản thân Vân Mộng Chân cũng không để bụng, thật là hắn lại vô cùng rõ ràng, Bất Tử Thanh Vương là bị nàng lừa gạt vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới!

Một khi Bất Tử Thanh Vương trở về, cũng liền có nghĩa là, Bạch Nhạc cũng tất nhiên đã ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới.

Tình huống bình thường xuống, vô luận như thế nào, Bạch Nhạc cũng tất nhiên sẽ tới trước tìm nàng.

Bạch Nhạc không tới, Bất Tử Thanh Vương lại đến, bản thân này liền có nghĩa là Bạch Nhạc tất nhiên xảy ra sự cố, trong đầu hiện lên dạng này ý niệm trong đầu, lại để cho Vân Mộng Chân làm sao không gấp gáp?

Huống chi, không ai so với nàng rõ ràng hơn, Đạo Lăng Thiên Tông bây giờ biến hóa.

Một cái không tốt, Bất Tử Thanh Vương bọn hắn liền thật khả năng gãy tại Đạo Lăng Thiên Tông bên trong.

... ...

"Bản vương nhớ kỹ ngươi!"

Khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, Bất Tử Thanh Vương lạnh lùng nói rằng: "Đạo Lăng sơn trận chiến kia thời điểm, ngươi còn không qua chỉ là Tinh Hải, bây giờ cũng đã bước vào Hóa Hư, ngươi tu vi đề thăng rất nhanh a!"

Kim Trạch Vũ ánh mắt có chút lấp lóe, Bất Tử Thanh Vương nhớ kỹ hắn, hắn tự nhiên càng nhớ kỹ đối phương.

Lúc trước Đạo Lăng sơn đánh một trận thời điểm, thực lực của hắn không mạnh, hầu như đều không cái gì có ngọn cơ hội, chẳng qua là khi đó hắn nhưng cũng là đứng ở Phan Thích Bân bên kia, trận chiến kia, Phan Thích Bân bại vong sau đó, hắn tại thanh toán bên trong cũng bị đoạt quyền lực.

Nhưng không nghĩ sau đó lại là quanh co, bởi vì cùng Vân Mộng Chân đối địch, ngược lại lần nữa đạt được trọng dụng, đồng thời tại vị kia tồn tại trợ giúp xuống, bước vào Hóa Hư.

Cũng chính bởi vì vậy, nghe được Bất Tử Thanh Vương muốn gặp Vân Mộng Chân, hắn mới trước tiên cho thấy địch ý.

"Nhiều năm không thấy, Thanh Vương ngược lại là một điểm không biến! Chỉ tiếc, ta Đạo Lăng Thiên Tông, nhưng cũng đã không phải là lúc đầu Đạo Lăng Thiên Tông."

Mí mắt nhỏ không thể thấy nhảy nhót, từ một câu nói này bên trong, Bất Tử Thanh Vương liền càng phát ra khẳng định, chính mình trước đó suy đoán là thật.

Trên thực tế, hắn căn bản cũng không nhớ kỹ như thế một tiểu nhân vật, bất quá là nói sạo thử nghiệm mà thôi, không ngờ, một câu nói liền thăm dò đi ra.

Người này đối Vân Mộng Chân tràn ngập địch ý, nhưng lại vẫn như cũ có thể tại Đạo Lăng Thiên Tông được thế, liền có nghĩa là, Vân Mộng Chân tình cảnh chỉ sợ cũng đã phi thường gian nan.

"Kim trưởng lão, đến tột cùng chuyện gì?"

Trong lúc nói chuyện, một cái sắc mặt âm nhu thanh niên từ Đạo Lăng sơn thượng bay xuống, rơi vào Kim Trạch Vũ bên người, trầm giọng hỏi.

"Là Bất Tử Thanh Vương. . . Những người này không biết lai lịch ra sao, đều có Hóa Hư thực lực, ta hoài nghi, cùng lão tổ tông nói tới sự kiện kia có quan hệ."

Kim Trạch Vũ nhẹ giọng giải thích.

Trong nháy mắt, thanh niên kia trong mắt nhưng là chợt lộ ra lau một cái tinh mang, nhìn chằm chằm Bất Tử Thanh Vương nói rằng: "Nói như vậy. . . Các ngươi là từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trở về?"

Một câu nói này, nhưng là nhất thời làm cho tất cả mọi người sắc mặt đại biến!

Lúc trước Bạch Nhạc bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tin tức, trừ Hải Thần bên ngoài, liền chỉ có Vân Mộng Chân, Bạch Cốt phu nhân hai người biết được, hai người kia đương nhiên sẽ không tiết lộ tin tức!

Như vậy, biết rõ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, lại có thực lực khống chế Đạo Lăng Thiên Tông. . . Liền chỉ có thể là thần linh!

Dạng này ý niệm trong đầu, chỉ phải suy nghĩ một chút liền có thể làm người ta đánh đáy lòng sinh ra lau một cái ý sợ hãi.

"Xem ra là!"

Quan sát được Bất Tử Thanh Vương bọn hắn biểu tình, thanh niên kia cười lạnh một tiếng: "Bạch Nhạc ở đâu?"

"Các hạ lại là người nào?"

Lạnh lùng nhìn chằm chằm đối phương, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng hỏi ngược lại.

"Làm càn, vị này chính là ta Đạo Lăng Thiên Tông thánh tử, Hàn Tân Phi!"

"Thánh tử? Ha ha, bản vương làm sao không biết, Đạo Lăng Thiên Tông lúc nào vẫn còn có cái thánh tử?"

Lông mày nhíu lại, Bất Tử Thanh Vương không chút khách khí châm chọc nói.

"Thanh Vương nghĩ là tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới ngây người lâu

lắm, không biết nhiều chuyện, cũng không kém món này." Sắc mặt che lấp nhìn lấy Bất Tử Thanh Vương, Hàn Tân Phi lo lắng mở miệng nói: "Ta xin khuyên Thanh Vương vẫn là thu liễm một chút tính khí, bằng không. . . Chỉ sợ hôm nay chưa chắc đi xuống Đạo Lăng sơn."

"Đang muốn lãnh giáo một chút thánh tử thủ đoạn! Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi vị này thánh tử, có phải hay không cũng có lịch đại Đạo Lăng Thánh Nữ thủ đoạn!"

Lông mày nhíu lại, Bất Tử Thanh Vương lật bàn tay một cái, Thanh Vương Kiếm chợt tới tay, lộ ra lau một cái khủng bố kiếm ý, trực bức đối phương mà đi!

Mấy năm nay, tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới Bất Tử Thanh Vương thực lực cũng đồng dạng tăng vọt, bây giờ đồng dạng đã đề thăng tới Hóa Hư cảnh giới đỉnh cao!

Đối đầu Bạch Nhạc, Cố Vong Tình loại này biến thái, hắn tự nhiên thắng không, nhưng hắn người nhưng cũng còn không có bị để vào mắt.

Bây giờ tình huống không rõ, hắn cũng vừa lúc muốn mượn đối phương tay, đến xò xét một chút Đạo Lăng Thiên Tông hư thực.

Cơ hồ là đồng thời, Hàn Tân Phi trên người cũng đồng dạng lộ ra lau một cái khí tức lạnh lùng, chút nào không nhúc nhích, liền ngăn lại Bất Tử Thanh Vương kiếm ý!

"Dừng tay!"

Ngay tại Bất Tử Thanh Vương trong mắt hiện lên hàn mang, chuẩn bị xuất thủ trong nháy mắt, một đạo thân ảnh chợt phá không tới, lạnh giọng mắng!

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, nghe thế thanh âm quen thuộc, Bất Tử Thanh

Vương trên người sát ý nhất thời tiêu tán không ít.

"Hừ!"

Lạnh rên một tiếng, Hàn Tân Phi cũng đồng dạng tán đi trên người khí tức, lạnh lùng đứng ở bên cạnh.

"Vân tiên tử, các ngươi Đạo Lăng Thiên Tông bao lâu nhiều một vị thánh tử?"

Ánh mắt hướng về Vân Mộng Chân, Bất Tử Thanh Vương nhẹ giọng mở miệng nói.

"Gặp qua Thanh Vương!"

Hơi hơi ôm quyền, Vân Mộng Chân nhẹ giọng mở miệng nói.

"Gặp qua Vân tiên tử!"

Từ Bất Tử Thanh Vương trong miệng xác nhận Vân Mộng Chân thân phận, những thứ này theo Bất Tử Thanh Vương Hóa Hư cao thủ cũng đều theo hành lễ nói.

Ngược lại không phải là bởi vì Vân Mộng Chân bản thân, mà là bởi vì Bạch Nhạc.

"Thanh Vương nguyên lai là khách, Kim trưởng lão, ngươi mở ra hộ tông đại trận là đạo lý gì?"

Chuyển hướng Kim Trạch Vũ, Vân Mộng Chân lạnh lùng mở miệng nói.

"Thánh nữ lời này khả năng liền không đúng, đạo ma bất lưỡng lập! Bất Tử Thanh Vương đã sớm đã nhập ma đạo, với hắn một chỗ người, tự nhiên cũng đều là ma đạo cao thủ, nhiều như vậy ma đầu đến ta Đạo

Lăng Thiên Tông. . . Chẳng lẽ không nên cảnh giác sao?"

Kim Trạch Vũ nhìn Hàn Tân Phi một dạng, trầm giọng đáp.

"Đạo ma, hắc! Đến bây giờ, ngươi ngược lại có khuôn mặt cùng bản vương nói cái gì đạo ma. . . Ngày xưa Đạo Lăng sơn đánh một trận, nếu không phải ma đạo cao thủ xuất thủ, sợ là đã sớm đã không có Đạo Lăng Thiên Tông!" Bất Tử Thanh Vương nhất thời không chút khách khí hận trở về.

Trận chiến kia, Bạch Nhạc ngăn cơn sóng dữ, cũng hướng thế nhân thuyết minh, cái gì là ma.

Ma Đạo Chi Tranh, mặc dù không có khả năng lúc đó hóa giải, thế nhưng tình thế nhưng cũng cuối cùng là hòa hoãn rất nhiều, nhưng không ngờ đã nhiều năm như vậy, Đạo Lăng Thiên Tông người lại như cũ ôm đạo ma bất lưỡng lập thái độ, trong lúc này tất nhiên có cực đại biến cố.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1298: Đạo Lăng thay đổi (hạ)

"Ai biết có phải hay không các người rắp tâm hại người, giả nhân giả nghĩa!"

Kim Vũ trạch vẫn nói sạo.

Chỉ là lời này, cũng liền là chính bản thân hắn, dù cho là bên cạnh Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, cũng có chút nghe không vô.

"Rút lui trận!"

Trong mắt hiện lên một luồng tàn khốc, Vân Mộng Chân trầm giọng mở miệng nói: "Nếu có cái gì sai lầm, ta một mình gánh chịu!"

Thật sâu xem Vân Mộng Chân liếc mắt, Hàn Tân Phi từ tốn nói: "Tất nhiên thánh nữ nên vì bọn hắn người bảo đảm, tự nhiên cũng là có thể, chỉ là. . . Nếu như ra cái gì sai lầm, liền mời thánh nữ tự động đi lão tổ cái kia giải thích đi."

Nói xong một câu nói này, Hàn Tân Phi lạnh lùng phất tay nói: "Tản ra, rút lui trận!"

Có Hàn Tân Phi lời nói, xung quanh Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử lúc này mới tản ra, hộ tông đại trận tùy theo lần nữa thu liễm.

"Thanh Vương, mời!"

Tự tay làm một cái mời thủ thế, Vân Mộng Chân nhẹ giọng mở miệng nói.

Thoáng lưỡng lự một chút, Bất Tử Thanh Vương cuối cùng không có cự tuyệt, lửng thững bước vào Đạo Lăng Thiên Tông.

Dẫn Bất Tử Thanh Vương bọn hắn, lần nữa trở lại Thánh Nữ phong, tại ngọn núi trước dưới cây ngồi xuống.

Nhân số quá nhiều, dưới cây băng đá không ngồi được, cũng liền thôi, đơn giản nhường đệ tử lấy ra mười mấy cái bồ đoàn, cứ như vậy tùy ý ngồi dưới đất.

"Vân tiên tử, Đạo Lăng Thiên Tông đến tột cùng phát sinh cái gì?"

Mặt trầm như nước, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng hỏi.

Cười khổ một tiếng, Vân Mộng Chân rồi mới hồi đáp: "Thanh Vương còn nhớ được, ngày xưa phía sau núi bí tàng không gian sao?"

Nhắc tới cái này, Bất Tử Thanh Vương lông mày nhíu lại, "Tự nhiên nhớ kỹ!"

Lúc trước Đạo Lăng đại hội, cuối cùng tuyển ra thiên tài một chỗ bước vào bí tàng không gian bên trong, cũng chính là trận chiến kia, mới lệnh Bạch Nhạc chân chính danh động thiên hạ! Cuối cùng là Diệp Huyền đại sư nhúng tay, Bất Tử Thanh Vương tự thân lên Đạo Lăng sơn, đem Bạch Nhạc mang đi, làm sao có thể không nhớ kỹ.

"Cái kia một chỗ bí tàng không gian bên trong cất giấu một bí mật. . . Tông ta sơ đại trưởng lão một mực ẩn cư ở bên trong!"

"Vạn năm trước Đạo Lăng trưởng lão?"

Nghe vậy Bất Tử Thanh Vương sắc mặt nhất thời biến đổi.

"Không sai!"

Gật đầu, Vân Mộng Chân giải thích: "Vạn năm thời gian, lão tổ sớm đã kham phá Hóa Hư, bước vào Thế Giới Cảnh, tự xưng Lăng Tiên!"

Hóa Hư phía trên, chính là Thế Giới Cảnh!

Tại Thần Nữ trong miệng là thần linh, tại Đạo Lăng Thiên Tông những thứ này đạo môn bên trong, liền một mực được xưng là tiên!

Thật hai cái này vốn là là một chuyện, chỉ là xưng hô khác biệt a.

Điểm này, Bất Tử Thanh Vương bây giờ tự nhiên cũng đồng dạng thanh thanh sở sở.

"Trách không được!"

Nghĩ đến Đạo Lăng Thiên Tông bây giờ biến hóa, Bất Tử Thanh Vương cũng không khỏi cười khổ nói.

Nếu không phải là có thần linh cường giả tọa trấn, thì như thế nào có thể chữa trị Đạo Lăng Thiên Tông hộ tông đại trận, thì như thế nào có thể làm cho Vân Mộng Chân lần nữa bị biên giới hóa, lại làm ra cái gì một vị thánh tử tới.

"Hắn đã là Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão, vì sao cùng ngươi làm khó dễ?"

Bất Tử Thanh Vương hỏi lần nữa.

"Lăng Tiên trước đây từng cùng thánh nữ giành thắng lợi. . . Lăng Tiên bại vào thánh nữ chi thủ, lúc này mới có ta Đạo Lăng Thiên Tông vạn năm qua, Đạo Lăng Thánh Nữ vi tôn bố cục."

Thở dài một tiếng, Vân Mộng Chân nhẹ giọng hồi đáp nói.

Nghe nói như thế, Bất Tử Thanh Vương cũng liền không kỳ quái.

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Bất Tử Thanh Vương hỏi lần nữa: "Vị này Lăng Tiên bây giờ ở đâu?"

"Vẫn như cũ ẩn cư tại bí tàng không gian bên trong. . ." Dừng một cái, Vân Mộng Chân chậm rãi nói rằng: "Chỉ có số rất ít tình huống dưới, hắn có thể hiển hóa phân thân đi ra, hơn nữa. . . Vô pháp ly khai Đạo Lăng sơn!"

Nhắc tới điểm này, Bất Tử Thanh Vương nhưng là nhất thời nhớ tới, trước đây Hải Thần cũng muốn ly khai tiểu thế giới kia, đáng tiếc lại một dạng chịu đến thiên địa quy tắc áp chế vô pháp ly khai!

Bây giờ cái này Lăng Tiên nói vậy cũng giống như vậy đạo lý.

"Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sự tình?"

"Cũng là Lăng Tiên chủ động hỏi ta." Gật đầu, Vân Mộng Chân nhẹ giọng giải thích: "Hắn biết rõ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới ở đâu, chỉ là lại không biết đạo Hải Thần còn sống. . . Hơn nữa, phi thường quan tâm Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sự tình, tựa hồ chính là cùng Thế Giới Chi Tâm có quan hệ."

Lại là Thế Giới Chi Tâm!

Lần nữa nghe được cái tên này, Bất Tử Thanh Vương trong lòng cũng không khỏi hơi hơi rùng mình!

"Chỉ có Lăng Tiên một vị thần linh cường giả sao?"

"Không chỉ!"

Lắc đầu, Vân Mộng Chân giải thích: "Tam đại thiên tông đều có cường giả xuất thế, chỉ là cũng đều cùng Lăng Tiên trạng thái xấp xỉ. . . Tựa hồ cũng tại chờ một cái cơ hội, mới có thể một lần nữa xuất thế! Chuyện này, cần phải liền cùng Chúng Tinh Tiểu Thế Giới có quan hệ."

". . ."

Giải thích xong việc này, Vân Mộng Chân lập tức hỏi: "Bạch Nhạc đâu?"

Trước đó Vân Mộng Chân vẫn muốn hỏi, chỉ là một mực đè nặng cảm xúc, trước đem chuyện này giải thích rõ, lúc này mới hỏi ra miệng.

"Bạch Nhạc bị vây ở bí tàng không gian, bây giờ đang cùng Hải Thần giao thủ. . ."

Lắc đầu, Bất Tử Thanh Vương lập tức mở miệng giải thích.

Sửa sang một chút ý nghĩ, Bất Tử Thanh Vương chậm rãi đem trước đây bọn hắn bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sau đó chỗ kinh lịch hết thảy đều giải thích đi ra.

Mặc dù chỉ là nghe Bất Tử Thanh Vương thuật lại, Vân Mộng Chân cũng có thể giống vậy cảm thụ được trong lúc này nguy hiểm.

E nghe được Bạch Nhạc bây giờ cùng Thần Nữ một chỗ đối kháng Hải Thần, càng là trong lòng nôn nóng, hận không thể tự mình chạy tới bí tàng không gian đi hỗ trợ.

Chỉ là, bây giờ Vân Mộng Chân cũng bất quá chỉ là Hóa Hư đỉnh phong thực lực, căn bản là không có cách cuốn vào loại này cấp bậc trong chiến đấu.

... .

"Lão tổ!"

Vân Mộng Chân bên này cùng Bất Tử Thanh Vương bọn hắn vừa nói, Hàn Tân Phi cũng đã bước vào phía sau núi bí tàng không gian bên trong.

Ngồi ở trong một vùng hư không, một vị thân mang đạo bào trung niên từ từ mở mắt.

"Chuyện gì?"

"Hồi lão tổ lời nói, Bất Tử Thanh Vương từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đi ra. . . Ta hoài nghi, Bạch Nhạc khả năng cũng trở lại!"

Hàn Tân Phi liền vội vàng giải thích.

Vù vù!

Trong nháy mắt, Hàn Tân Phi nhất thời cảm thụ được một cổ khủng bố áp lực, cả người trực tiếp quỳ trên mặt đất.

"Chúng Tinh Tiểu Thế Giới mở ra?"

"Cụ thể còn không rõ ràng lắm, bất quá, Bất Tử Thanh Vương mang hơn mười vị không biết lai lịch Hóa Hư cao thủ trên trong núi, bây giờ đang cùng thánh nữ nói chuyện! Chỉ cần ngài tìm đến thánh nữ, vừa hỏi liền biết!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Lăng Tiên chợt đứng dậy, một tay một trảo, cái này bí tàng không gian phía trên nhất thời xuất hiện một khe hở không gian!

Thoáng nhận biết một chút, Lăng Tiên trầm giọng nói rằng: "Thế Giới

Chi Tâm chưa xuất hiện, thiên địa quy tắc chưa toàn bộ. . . Chúng Tinh Tiểu Thế Giới còn không có tan vỡ!"

Trầm ngâm một chút, Lăng Tiên lập tức cười lạnh nói: "Tra, hiện tại liền phái người đi cho ta kém rõ ràng! Đừng nghe bọn hắn nói cái gì, ta muốn xác thực đáp án. . . Cái kia Bạch Nhạc, đến tột cùng ở đâu!"

"Vâng!"

Nghe được Lăng Tiên lời nói, Hàn Tân Phi vội vã đáp ứng nói.

"Ngươi đi Thánh Nữ phong truyền cho ta lời nói. . . Nhường Vân Mộng Chân tới gặp ta!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Lăng Tiên lần nữa mở miệng nói.

"Vâng!"

Lần nữa đáp một tiếng, Hàn Tân Phi lập tức mở miệng nói: "Nếu như nàng không nghe lão tổ phân phó đâu?"

"Vậy liền đem hắn cầm xuống! Nhiều năm như vậy, ngươi cái này thánh tử là làm cho chơi sao? Không tiếc bất cứ giá nào, đưa nàng mang cho ta qua đây."

Nghe được Lăng Tiên cứng rắn như thế thái độ, Hàn Tân Phi trong lòng nhất thời rung lên, vội vã đáp ứng nói: "Lão tổ yên tâm, ta nhất định đem Vân Mộng Chân mang đến!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1299: Đằng đằng sát khí

"Không tốt, muốn tới không kịp, đi mau."

Tựa hồ đột nhiên nghĩ đến cái gì, Bất Tử Thanh Vương đột nhiên mở miệng nói.

"Cái gì?"

Nao nao, Vân Mộng Chân có chút không hiểu phải hỏi nói.

"Lăng Tiên!"

Bất Tử Thanh Vương trầm giọng mở miệng nói: "Thánh nữ, sự tình không có ngươi nghĩ đơn giản như vậy, việc này quan hệ trọng đại, Lăng Tiên tuyệt đối sẽ không đơn giản buông tay, bây giờ không đi nữa, chỉ sợ liền tới không kịp."

Trước đó, Bất Tử Thanh Vương trên thực tế cũng đã cảm thụ được một ít nguy hiểm, chỉ là không rõ Lăng Tiên nội tình, lúc này mới không thể ý thức được tính nguy hiểm.

Nhưng hôm nay nghe thánh nữ nói ra Lăng Tiên lai lịch, Bất Tử Thanh Vương nhưng là nhất thời nhạy cảm ý thức được nguy hiểm, cái này tuyệt đối không phải Vân Mộng Chân một cái Đạo Lăng Thánh Nữ thân phận là có thể bảo vệ được.

"Phụng lão tổ chi mệnh, mời thánh nữ nhập thánh địa!"

Không đợi Vân Mộng Chân bên này hồi đáp, Hàn Tân Phi thanh âm cũng đã tại Thánh Nữ phong thượng vang lên.

Trong nháy mắt, bao quát Vân Mộng Chân ở bên trong, tất cả mọi người đồng thời biến sắc.

Một lời thành đâm.

Bất Tử Thanh Vương lời vừa mới lối ra, liền đã trở thành sự thật.

Cái này ngược lại cũng không thể trách Vân Mộng Chân, trên thực tế, tại song phương bả tin tức nói trước khi ra ngoài, ai tin hơi thở đều là thiếu sót.

Vân Mộng Chân không biết Bạch Nhạc còn vây ở cái kia bí tàng không gian bên trong, hơn nữa nhiều một vị Thần Nữ, cùng Hải Thần giết được khó phân thắng bại, chấm dứt thắt đến Thế Giới Chi Tâm thuộc sở hữu.

Ở một phương diện khác, Bất Tử Thanh Vương cũng không rõ ràng Lăng Tiên dĩ nhiên cường đại tới mức này.

Nhìn như chỉ là một chút tin tức thiếu sót, có thể tạo thành ảnh hưởng cũng tuyệt đối là hủy diệt cấp.

Nếu như nói, vừa mới Bất Tử Thanh Vương vẫn là suy đoán, như vậy bây giờ liền tuyệt đối có thể xác định, Lăng Tiên là đã hạ quyết tâm đưa bọn họ những người này lưu lại.

Thậm chí coi như là Vân Mộng Chân, chỉ sợ cũng sẽ không bị buông tha, giết chết chưa chắc, thế nhưng giam lỏng nhưng là khẳng định.

Những ý niệm này từ trong đầu hiện lên, không chỉ là Bất Tử Thanh Vương minh bạch, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng tỉnh táo lại.

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân trong mắt nhất thời hiện lên vẻ ác liệt sát khí.

Vân Mộng Chân cho tới bây giờ thì không phải là một cái tính cách mềm yếu có thể bắt nạt người.

Thậm chí, vừa vặn tương phản, Vân Mộng Chân cực kỳ cường thế, hơn nữa tình thế cực kỳ quả đoán.

"Thanh Vương điện hạ, một hồi cái gì cũng không cần nói, tất cả mọi người theo ta đồng loạt ra tay, nhất định phải nghĩ biện pháp trước đem Hàn Tân Phi bắt lại."

Vừa nói, Vân Mộng Chân cũng đã đứng dậy, cao giọng mở miệng nói: "Lão tổ tìm ta chuyện gì? Chớ không phải là ngươi lại tại lão tổ trước mặt gây xích mích?"

"Chê cười, Vân Mộng Chân, ngươi không nên quá coi trọng chính ngươi, ta còn yêu cầu đẩy ngươi là không phải là? Chính ngươi kết giao ma đạo, trong lòng lẽ nào không có số sao?"

"Ta nếu là ngươi, trước hết đem những ma đầu này bắt lại, một chỗ hiến cùng lão tổ trước mặt, khẩn cầu lão tổ tha thứ."

Nói những lời này lúc, Hàn Tân Phi khắp khuôn mặt là ngạo khí, một bộ nắm chắc phần thắng dáng vẻ.

Trên thực tế cũng xác thực như vậy, thời gian dài như vậy tới nay, hắn mặc dù ở Lăng Tiên duy trì dưới, không ngừng ăn mòn Vân Mộng Chân quyền lợi, thật là ngại vì Đạo Lăng Thiên Tông đã qua vạn năm quy củ, Lăng Tiên cũng không tiện trực tiếp đối Vân Mộng Chân làm khó dễ.

Nhưng hôm nay lại không giống nhau.

Có Lăng Tiên cho phép, hắn liền có nắm chặt đem Vân Mộng Chân cầm xuống, triệt để chiếm lấy.

Nghĩ đến cầm xuống Vân Mộng Chân sau đó độc chưởng quyền lực, lại không chịu cản trở tình cảnh, liền không phải do hắn không đắc ý.

"Động thủ!"

Thấp giọng vừa quát, trong một chớp mắt, Bất Tử Thanh Vương cùng những cái kia Hóa Hư cường giả đồng thời xuất thủ, hướng về Hàn Tân Phi nhào qua.

Bắt giặc phải bắt vua trước!

Chỗ có người trong lòng đều rất rõ ràng, bây giờ loại tình huống này, đã không có thỏa hiệp hòa hoãn chỗ trống, biện pháp duy nhất, chính là chạy ra Đạo Lăng sơn!

Hàn Tân Phi là Lăng Tiên tự tay bưng ra hợp đạo tử, vô luận là thân phận hay là thực lực đều hoàn toàn không phải ngoại nhân có khả năng bằng được, kể từ đó, chỉ cần khống chế Hàn Tân Phi, tại Lăng Tiên phản ánh qua đây trước đó bỏ chạy đi ra ngoài, liền có khả năng rất lớn thành công.

"Giết!"

Theo Bất Tử Thanh Vương mà đến, không người nào là Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong cao thủ hàng đầu, một khi động thủ đến, căn bản không chút do dự nào, hung hãn hướng về Hàn Tân Phi giết đi qua.

Nói là bắt giữ, có thể loại tình huống này, căn bản cũng không có người nghĩ tới lưu thủ, nghiễm nhiên một bộ muốn trực tiếp đem Hàn Tân Phi chém giết tại chỗ tư thế.

"Vân Mộng Chân, ngươi dám!"

Dù cho là Hàn Tân Phi cũng hoàn toàn thật không ngờ, Vân Mộng Chân

bọn hắn thật không ngờ lớn mật, tại đây Đạo Lăng Thiên Tông bên trong trực tiếp đối hắn hạ sát thủ.

Thân hình chợt chợt lui, Hàn Tân Phi tâm đã nhấc đến cổ họng.

Đỡ không được, thậm chí căn bản cũng không cần nếm thử.

Hắn mặc dù được xưng là đạo tử, nhưng trên thực tế, tích lũy lại dù sao quá ít, miễn cưỡng có thể cùng bình thường Hóa Hư đỉnh phong cường giả so chiêu.

Dù cho là Bất Tử Thanh Vương một cá nhân, chỉ sợ cũng đủ để thắng hắn, chớ đừng nói chi là nhiều người như vậy đồng loạt ra tay vây công.

Trong nháy mắt, vô số công kích cũng đã rơi xuống, Hàn Tân Phi miễn cưỡng tách ra gần một nửa công kích, có thể còn lại lại vô luận như thế nào cũng không tránh khỏi.

Một kích này nếu như chứng thực, chính là ba cái Hàn Tân Phi cũng chết sạch.

Chỉ là, ngay tại những này công kích gần rơi vào Hàn Tân Phi trên người thời điểm, Hàn Tân Phi trên người một khối ngọc bài chợt vỡ vụn, hóa thành một mảnh nhỏ ánh sáng màu xanh, đem cả người hắn bảo hộ ở bên trong.

Cùng lúc đó, Đạo Lăng Thiên Tông hộ tông đại trận cũng lần nữa bị đánh thức, hóa thành một cố bàng bạc áp lực hướng về Bất Tử Thanh Vương bọn hắn nghiền ép mà đến.

Đạo Lăng Thiên Tông hộ tông đại trận bản thân cũng đủ để lay động Hóa Hư cường giả, Lăng Tiên trở về sau đó, lại lấy thần lực từng cường hóa, ẩn chứa Thần Chi Bản Nguyên, uy lực tăng vọt.

Một khi hộ tông đại trận triệt để bạo phát, Bất Tử Thanh Vương bọn hắn chỉ sợ toàn bộ đều muốn hãm tại chỗ này, dù sao, đi ra hộ tông đại trận ở ngoài, Đạo Lăng Thiên Tông cũng đồng dạng tồn tại rất nhiều cao thủ.

"Cút!"

Trong tích tắc, Vân Mộng Chân bàn tay chợt một phen, nguyên bổn đã muốn bộc phát ra hộ tông đại trận lực lượng, ngạnh sinh sinh bị áp chế xuống.

"Ngươi tính là cái gì đồ vật, cũng dám ở trước mặt ta điều động đại trận chi lực?"

Quát to một tiếng, Vân Mộng Chân tự tay chỉ phía xa Hàn Tân Phi lớn tiếng mắng.

Những năm gần đây, bởi vì Lăng Tiên chống đỡ, Vân Mộng Chân đối với Hàn Tân Phi thủy chung đều là một loại dễ dàng tha thứ tư thế, thật là cái này lại cũng không có nghĩa là, Vân Mộng Chân sẽ không có áp chế hắn năng lực.

Bây giờ loại này sống chết trước mắt, Vân Mộng Chân không chút nào tại khoan dung, vừa ra tay liền lộ ra tuyệt đối áp chế bá khí.

Đạo Lăng Thánh Nữ, cái này có thể tuyệt đối không chỉ là một cái xưng hô, một thân phận mà thôi.

Đã qua vạn năm, cái kia một mực có nghĩa là Đạo Lăng Thiên Tông chiến lực mạnh nhất, nhất cường giả khủng bố.

Đó là một cá nhân, liền dám ngạo thị thiên hạ tuyệt đỉnh tồn tại.

Cũng là sở hữu Đạo Lăng đệ tử trong lòng, chân chính bất bại thần thoại.

Đạo Lăng bất bại!

Một bộ bạch y, Vân Mộng Chân một kiếm trong tay, đứng ngạo nghễ thiên địa ở giữa, chính là bất bại.

Trong nháy mắt, toàn bộ Thánh Nữ phong đệ tử liền trước đứng ra, trong nháy mắt, một mảnh soàn soạt kiếm quang, chợt chỉ hướng Hàn Tân Phi.

Đằng đằng sát khí!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1300: Nhường đường

"Làm càn!"

Sắc mặt cực kỳ âm trầm, Hàn Tân Phi nhìn lấy những thứ này Thánh Nữ phong đệ tử, nhịn không được tức miệng mắng to: "Các ngươi từng cái, muốn tạo phản sao? Ta là Đạo Lăng Thánh Tử, phụng lão tổ chi mệnh truyền Vân Mộng Chân nhập thánh địa, Vân Mộng Chân kháng lệnh, chẳng lẽ các ngươi từng cái cũng muốn kháng lệnh hay sao?"

Hàn Tân Phi vô cùng rõ ràng, dựa vào bản thân là không đè ép được những người này, chỉ có bả Lăng Tiên dời ra ngoài, mới có thể để cho những thứ này đệ tử kiêng kỵ.

Quả nhiên, một câu nói này vừa ra, dù cho là những thứ này Thánh Nữ phong đệ tử cũng không khỏi có chút do dự.

Bọn hắn có thể không chút do dự tại Hàn Tân Phi cùng Vân Mộng Chân ở giữa lựa chọn lập trường, thế nhưng nếu muốn chống lại Lăng Tiên mệnh lệnh, khả năng liền có một chuyện khác.

Thực lực vi tôn a!

Đây chính là một vị chân chính Hóa Hư phía trên nhân vật khủng bố, hơn nữa còn là thật Đạo Lăng Thiên Tông lão tổ cấp nhân vật.

Mà Vân Mộng Chân mặc dù xuất sắc, nhưng lại cuối cùng còn chưa phải là vị kia Đạo Lăng bất bại đỉnh phong thánh nữ.

"Giết!"

Những thứ này Thánh Nữ phong đệ tử có chút do dự, có thể Bất Tử

Thanh Vương bọn hắn nhưng là căn bản sẽ không có bất kỳ do dự nào, chứng kiến Hàn Tân Phi trên người ngọc bài lực lượng tiêu tán, hộ tông đại trận lực lượng lại bị Vân Mộng Chân áp chế xuống, nơi nào sẽ buông tha dạng này cơ hội.

Trên thực tế, Bất Tử Thanh Vương rành mạch từng câu, lấy Vân Mộng Chân thân phận cùng lập trường, là không tiện trực tiếp đối Hàn Tân Phi động thủ, chỉ cần có thể uy hiếp ở hắn Đạo Lăng Thiên Tông người, vì bọn họ sáng tạo ra một cái cơ hội ra tay, cũng đã đủ đủ.

Nhưng mà, đúng là vẫn còn bị dây dưa một hồi thời gian, liền một chút như vậy thời gian, đối với Hàn Tân Phi mà nói, cũng đã đủ đủ.

Thánh Nữ phong bên này gây ra động tĩnh thực sự quá lớn, liền hộ tông đại trận đều bị kích hoạt, Đạo Lăng Thiên Tông cao thủ cũng không phải người chết, nào có nhận biết không đến đạo lý.

Cứ như vậy trong chớp mắt, liền chí ít đã có bảy tám vị trưởng lão cấp tồn tại chạy tới.

Cảm thụ được đối phương khí tức, Bất Tử Thanh Vương mí mắt cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Đạo Lăng Thiên Tông nội tình thật sự là quá sâu, trước đây đã bị bức đến loại kia trong tuyệt cảnh, toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông không có một vị Hóa Hư cường giả.

Thật là cứ như vậy rất ngắn chín năm thời gian, cộng thêm Lăng Tiên trợ giúp, liền lệnh Đạo Lăng Thiên Tông nhiều nhiều như vậy Hóa Hư cao thủ, dạng này nội tình, quả thực nghe rợn cả người.

Bất quá, cũng chính bởi vì vậy, cũng làm cho Bất Tử Thanh Vương minh bạch, vì sao như thế trong khoảng thời gian ngắn, Hàn Tân Phi một cái như vậy trước đó căn bản không có nghe qua tân nhân, dĩ nhiên là có thể

ở mức độ rất lớn mất quyền lực Vân Mộng Chân.

Lăng Tiên tồn tại, thực sự quá kinh khủng.

Toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông có thể nói đều là bởi vì hắn tồn tại mà lần nữa quật khởi!

Quyền lợi động nhân, dưới tình huống như vậy, Đạo Lăng Thiên Tông người lại làm sao có thể không nghe theo Lăng Tiên phân phó.

Chỉ là đối với Bất Tử Thanh Vương bọn hắn mà nói, cái này cũng tuyệt đối là thật tin dữ.

Hít sâu một hơi, Bất Tử Thanh Vương trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, Thanh Vương Kiếm nhoáng lên, thôi động toàn bộ lực lượng, hung hãn lần nữa hướng về Hàn Tân Phi giết đi qua.

"Cản bọn họ lại, cho ta một khắc đồng hồ thời gian, ta phải giết người này!"

Vô luận như thế nào, hắn cũng không thể thu tay lại, chỉ có thể khiến người khác ngăn lại Đạo Lăng Thiên Tông cao thủ, sau đó hắn một mình chém giết Hàn Tân Phi.

Cái này cố nhiên có chút hung hiểm, nhưng lại cũng đã là chọn lựa duy nhất.

"Lớn mật!"

"Yêu nhân, ngươi dám!"

"Giết hắn!"

Trong nháy mắt, những thứ này vừa mới có mặt Đạo Lăng Thiên Tông

trưởng lão nhất thời phẫn nộ, đồng loạt ra tay hướng về Bất Tử Thanh Vương lướt đi.

"Dừng tay! Chư vị trưởng lão, không nên bị Hàn Tân Phi nói gạt, Thanh Vương là bạn không phải địch!"

Trên mặt lộ ra vẻ ngưng trọng, Vân Mộng Chân vội vã mở miệng ngăn lại nói.

"Thánh nữ, ngươi đây là ý gì?"

Có ổn trọng một ít trưởng lão, nghe được Vân Mộng Chân lời nói tạm thời dừng tay, hướng Vân Mộng Chân dò hỏi.

Chỉ là loại này bởi vì Vân Mộng Chân chắc chắn tay, dù sao chỉ là số ít, đại đa số trưởng lão vẫn là nghĩ Bất Tử Thanh Vương giết đi qua, chỉ là lại bị những cái kia Hóa Hư cao thủ cản lại.

Cùng lúc đó, hắn Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử cũng đồng dạng theo chạy tới, mặc dù trong lúc nhất thời không xen tay vào được, nhưng lại cũng trực tiếp đem Bất Tử Thanh Vương bọn hắn vây lại.

Những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, một cái thực lực cũng không mạnh, thật là một khi kết trận, liền đồng dạng có thể cho Bất Tử Thanh Vương bọn hắn tạo thành uy hiếp.

"Thượng Quan trưởng lão, việc này nói rất dài dòng! Nhưng, Thanh Vương thật là ta mời lên núi, vô luận như thế nào, ta cũng nhất định muốn cam đoan hắn an toàn, bằng không, chẳng phải là để cho người ta nói ta Đạo Lăng Thiên Tông hành sự bỉ ổi, dụ ra để giết Thanh Vương?"

Rất nhiều chuyện là không thể giải thích, trong lúc nhất thời, Vân Mộng Chân cũng chỉ có thể đem lý do này mang ra tới.

"Dừng tay, tất cả dừng tay cho ta! Thanh Vương, ta tự mình tiễn ngươi xuống núi, xem ai dám ngăn trở!"

"Đánh rắm! Chư vị trưởng lão không nên bị nàng lừa gạt, ma đạo yêu nhân, người người phải trừ diệt, Vân Mộng Chân kết giao ma đạo, đã vì lão tổ biết! Ta chính là phụng lão tổ chi mệnh , khiến cho nàng nhập thánh địa, thị phi phải trái, mời chư vị theo ta nhập thánh mặt đất gặp lão tổ, tự có phán xét!"

Hàn Tân Phi cuối cùng không phải kẻ ngu dốt, loại tình huống này, vô cùng rõ ràng cần phải làm sao ứng đối Vân Mộng Chân.

Những lời này lối ra, liền cơ hồ là phá hỏng Vân Mộng Chân sở hữu giải thích.

Cái này liền đã không phải là tại Vân Mộng Chân cùng hắn ở giữa làm lựa chọn, mà là tại Lăng Tiên lão tổ cùng Vân Mộng Chân ở giữa làm lựa chọn.

Trong lúc nhất thời, đoàn người nhất thời lần nữa cổ võ.

"Thánh nữ, đã như vậy, chúng ta liền một chỗ nhập thánh địa (mà) gặp lão tổ như thế nào, thị phi phải trái, tự có lão tổ làm chủ!"

Cái kia Thượng Quan trưởng lão trên mặt lộ ra một tia do dự, nhưng lại đúng là vẫn còn lựa chọn Lăng Tiên lão tổ.

Trong lòng hơi hơi trầm xuống, Vân Mộng Chân cũng minh bạch, cục diện đã đến nhất thời khắc nguy cấp.

Hàn Tân Phi dám đến, liền tất nhiên đã được Lăng Tiên sự chấp thuận, loại tình huống này đi gặp Lăng Tiên, mới là đoạn tuyệt đường lui.

Hít sâu một hơi, Vân Mộng Chân trầm giọng mở miệng nói: "Chư vị

trưởng lão, ta nói, Thanh Vương là ta mời lên núi, ta liền có trách nhiệm đưa bọn hắn xuống núi."

"Cũng xin chư vị trưởng lão nhường đường, đối đãi ta đem Thanh Vương đưa tiễn phía sau núi, tự sẽ hướng đi lão tổ giải thích."

"Làm càn! Vân Mộng Chân, ngươi cho rằng ngươi là ai, lão tổ mệnh lệnh cũng dám chống lại? Người đến, bắt nàng lại cho ta, cùng những thứ này ma đạo yêu nhân một chỗ đưa cho lão tổ xử lý."

Trên mặt lộ ra vẻ dử tợn, Hàn Tân Phi lớn tiếng quát lên.

Những lời này, cũng nhất thời đến không được thiếu Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão cùng đệ tử tán thành, nhất thời có trưởng lão ngăn ở Hàn Tân Phi trước người trầm giọng mở miệng nói.

"Thánh nữ, cũng xin theo chúng ta đi trước gặp lão tổ đi, ta có thể bảo đảm, tại lão tổ hạ lệnh phía dưới, bọn hắn không có bất kỳ nguy hiểm nào."

"Không sai, thánh nữ, việc này quan hệ trọng đại, hay là mời lão tổ làm chủ tốt."

Mắt thấy càng ngày càng nhiều người ngã về phía Hàn Tân Phi, Vân Mộng Chân trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, bàn tay hơi hơi một phen, chỉ nghe được tranh một tiếng, kiếm quang lóe lên, một cổ kiếm ý nhất thời phóng lên cao.

Côn Ngô Thần Kiếm!

"Nhường đường!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1301: Ngạnh hám Lăng Tiên

Vẻ sợ hãi kinh hãi.

Giờ khắc này, nhìn lấy Côn Ngô Thần Kiếm, sở hữu Đạo Lăng Thiên Tông mọi người có điểm mộng, mấy cái này cầm đầu ngăn cản Vân Mộng Chân trưởng lão, càng là đánh đáy lòng sinh ra vẻ lạnh lẻo.

Trên vạn năm, chưa từng có Đạo Lăng Thần Nữ kiếm chỉ bổn tông cao thủ thời khắc?

Lúc trước cho dù là Bạch Nhạc bị nhốt Đạo Lăng sơn thời điểm, Ma Thi Vương tàn sát bừa bãi, Đạo Lăng sơn kế cận diệt vong thời điểm, Vân Mộng Chân cũng từ đầu đến cuối không có đối Đạo Lăng Thiên Tông người nhổ qua kiếm.

Nhưng hôm nay, Vân Mộng Chân là một đảm bảo Bất Tử Thanh Vương bọn hắn ly khai, không tiếc rút kiếm tương hướng.

Kết quả này, đừng nói là Hàn Tân Phi, dù cho là những thứ này Đạo Lăng trưởng lão, cũng căn bản không có bất kỳ người nào có thể nghĩ đến.

"Thánh nữ, ngươi đây là muốn làm gì?"

Bị khí toàn thân phát run, Thượng Quan trưởng lão chỉ vào Vân Mộng Chân lớn tiếng quát lên: "Ta Đạo Lăng Thiên Tông vạn năm tới nay, chưa từng có thánh nữ cầm kiếm uy hiếp bổn tông chi nhân thời điểm?"

Nhìn đối phương, Vân Mộng Chân thần sắc vẫn như cũ có vẻ phi thường

ung dung, nhàn nhạt mở miệng nói: "Thượng Quan trưởng lão nói quá lời, đây cũng chính là ta muốn hỏi ngươi, bổn tông trên vạn năm đến, chưa từng có bổn tông trưởng lão, đệ tử lại dám phạm thượng, uy hiếp thánh nữ thời điểm?"

". . ."

Một câu nói này, nhưng là nhất thời làm cho tất cả mọi người thất thanh.

Sự tình bản thân liền là hai mặt.

Khi bọn hắn trách cứ Vân Mộng Chân thời điểm, lại quên, Đạo Lăng Thánh Nữ vốn là không được phép bất luận kẻ nào khinh thường, lịch đại tới nay, Đạo Lăng Thánh Nữ đều là nhân vật vô địch, lại làm sao có người dám làm trái thánh nữ mệnh lệnh?

"Thánh nữ, Lăng Tiên lão tổ ở trên, có lời gì, không thể hảo hảo nói? Liền vì như thế mấy cái ma đạo yêu nhân, biến thành cái dạng này, thật đáng giá không?"

Thượng Quan trưởng lão lần nữa mở miệng nói.

"Ma đạo yêu nhân?" Cười lạnh một tiếng, Vân Mộng Chân không chút khách khí chất vấn: "Chín năm trước đó, ma lâm Đạo Lăng sơn, bổn tông hầu như huỷ diệt, lúc kia, là ai hấp hối mà ra, bất kể Đạo Ma chi Tranh, cứu vớt bổn tông tại nguy nan ở giữa?"

"Bạch Nhạc nói không sai, trên đời này, chỉ có thiện ác, không phân đạo ma!"

"Cho tới bây giờ, các ngươi còn muốn trừ một cái kết giao ma đạo tội danh hạ xuống. . . Thật là chẳng biết xấu hổ!"

Côn Ngô Kiếm hơi hơi vung lên, Vân Mộng Chân tiếp tục nói: "Ta lấy

Đạo Lăng Thánh Nữ thân phận mệnh lệnh các ngươi nhường đường, ai dám ngăn cản ta?"

Kiếm ý cửu trùng, Vân Mộng Chân trên người lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, lạnh lùng nhìn phía mọi người.

Giờ khắc này, sở hữu Đạo Lăng Thiên Tông trong lòng người cũng không khỏi đột nhiên rùng mình.

Vân Mộng Chân trong ngày thường đều có vẻ rất dễ nói chuyện, thế cho nên, rất nhiều người đều mất đi lòng sợ hãi, cảm thấy có thể mượn Hàn Tân Phi tới áp chế đối phương.

Có thể làm Vân Mộng Chân cho là thật lấy Đạo Lăng Thánh Nữ thân phận hạ lệnh, ai còn dám cản nàng?

"Vân Mộng Chân, ngươi dám!"

Trong mắt lộ ra lau một cái ngoan ý, Hàn Tân Phi nhất thời mở miệng uy hiếp nói: "Các ngươi sợ nàng làm cái gì? Đây là Lăng Tiên lão tổ ý tứ, bắt nàng lại cho ta, lão tổ trùng điệp có thưởng!"

Ai cũng có thể lui, thế nhưng Hàn Tân Phi lại không thể lui.

Chút chuyện nhỏ như vậy nếu như đều làm không xong, sợ rằng vị lão tổ kia cũng tuyệt đối sẽ không buông tha hắn, một khi là hôm nay thất bại, hắn đem thân bại danh liệt, sau này cũng đều đừng nghĩ sẽ cùng Vân Mộng Chân tranh chấp.

"Muốn chết!"

Trên người sát khí tăng vọt, giờ khắc này Vân Mộng Chân nơi nào còn bận tâm Hàn Tân Phi thân phận.

Lúc này, nàng nhất định muốn bả Đạo Lăng Thánh Nữ quyền uy xây dựng lên, bằng không Bất Tử Thanh Vương bọn hắn căn bản đừng nghĩ còn sống rời đi Đạo Lăng sơn, nàng cũng càng không cần nghĩ đi trợ giúp Bạch Nhạc.

Bằng tâm mà nói, Bất Tử Thanh Vương bọn hắn sinh tử, Vân Mộng Chân thật cũng không để ở trong lòng.

Nàng chân chính coi trọng, là cái này phía sau ý nghĩa, là Bạch Nhạc an nguy.

Năm đó, vì Đạo Lăng Thiên Tông, nàng đã ngoan hạ tâm lai cùng Bạch Nhạc phân ly.

Chín năm thời gian đi qua, bây giờ Bạch Nhạc sinh tử chưa biết, vô luận cái gì cũng vô pháp để cho nàng ban đầu nhượng bộ.

"Vù vù!"

Trong nháy mắt, khủng bố kiếm quang cũng đã hướng về Hàn Tân Phi.

Vân Mộng Chân thực lực quá mạnh mẽ!

Luận thiên phú, cho dù là Bạch Nhạc, cũng khó mà cùng Vân Mộng Chân so sánh, còn có Vân Mộng Chân trước đó có được tiên đạo truyền thừa, Lăng Tiên trở về sau đó, cũng cuối cùng không cách nào làm cho mở nàng cái này Đạo Lăng Thánh Nữ , khiến cho Vân Mộng Chân thực lực lần nữa tăng vọt.

Cái này chín năm tới nay, Vân Mộng Chân đều cơ hồ không có cùng người động qua tay chân, bây giờ cái này vừa ra tay, chính là chấn động toàn trường!

Một kiếm, chính là vô địch!

Khủng bố!

Hàn Tân Phi mặc dù cũng xuất từ Đạo Lăng Thiên Tông, cũng nghe qua Đạo Lăng Thánh Nữ bất bại uy danh, thật là hắn nguyên bản thân phận quá thấp, cũng không có chân chính lý giải Đạo Lăng Thánh Nữ là dạng gì tồn tại.

Những năm gần đây đắc chí, cho rằng cùng Vân Mộng Chân ở giữa đã không có gì chênh lệch.

Cho đến giờ phút này, một kiếm này rơi xuống, hắn mới rõ ràng cảm thụ được cái kia không thể vượt qua chênh lệch.

Tử vong, phảng phất cũng chỉ tại trong chớp mắt.

"Đông!"

Hầu như ở nơi này một kiếm phải rơi vào Hàn Tân Phi trên người trong nháy mắt, trong hư không chợt truyền đến một tiếng tiếng chuông, phảng phất trong nháy mắt, cái này một mảnh thiên địa đều bị định trụ đồng dạng.

Mặc dù mạnh như Vân Mộng Chân, một kiếm này cũng đồng dạng bị tiếng chuông định trụ, không cách nào nữa đi tới chút nào.

Sau một khắc, không trung liền truyền đến một tiếng thở dài.

"Vân Mộng Chân, hiện tại ngươi có thể dừng tay sao?"

Một đạo thân ảnh chậm rãi từ trong hư không hiển hiện mà ra, Lăng Tiên ngạo nghễ mà đứng, ở trên cao nhìn xuống nhìn lấy Vân Mộng Chân!

Lăng Tiên!

Trong nháy mắt, không chỉ là Vân Mộng Chân, Bất Tử Thanh Vương bọn hắn cũng đồng dạng thốt nhiên biến sắc!

Thần linh!

So với việc người khác, bọn hắn những thứ này từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong đi ra người, mới rõ ràng hơn thần linh cường giả đáng sợ.

Trước đó Bất Tử Thanh Vương sở dĩ dự cảm đến nguy hiểm, muốn lập tức ly khai, chính là lo lắng Lăng Tiên!

Chỉ là không nghĩ tới, bị Hàn Tân Phi như thế một dây dưa, đúng là vẫn còn kinh động Lăng Tiên.

Bây giờ, lúc này mới chân chính là để bọn hắn rơi vào tuyệt địa bên trong.

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, giờ khắc này Vân Mộng Chân cũng không khỏi cảm thụ được một cổ khủng bố áp lực.

Nàng có thể áp chế Hàn Tân Phi, áp chế Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão cùng đệ tử, thật là đối mặt vị này Lăng Tiên lão tổ, lại xác thực có chút không đáng kể.

Chỉ là. . . Để cho nàng hiện tại buông tha, lại nơi nào làm được.

Hít sâu một hơi, Vân Mộng Chân lập tức ngẩng đầu, chậm rãi mở miệng nói: "Vân Mộng Chân bái kiến Lăng Tiên lão tổ."

"Thôi, theo lão phu hồi thánh địa đi, việc này cuối cùng là phải có một cái đoạn."

Khoát khoát tay, Lăng Tiên nhàn nhạt mở miệng nói.

"Lão tổ xin về sau, đối đãi ta đem Thanh Vương đưa tiễn phía sau núi, tự nhiên tới thánh địa lãnh phạt."

Một câu nói này lối ra, mới cho là thật có thể nói là long trời lở đất!

Đừng nói là người khác, cho dù là Lăng Tiên lão tổ cũng giống vậy kinh ngạc đến ngây người.

Ai có thể nghĩ tới, tại hắn đã đứng ra tình huống dưới, Vân Mộng Chân lại vẫn dám như thế tùy hứng? !

"Vân Mộng Chân, ngươi muốn tạo phản sao?"

Có Lăng Tiên lão tổ chỗ dựa, Hàn Tân Phi dũng khí cũng theo đó va chạm, chỉ vào Vân Mộng Chân lớn tiếng quát mắng.

Quét Hàn Tân Phi liếc mắt, Vân Mộng Chân trong mắt tràn đầy vẻ khinh miệt. Nhưng cũng căn bản không tiếp tục để ý hắn, chuyển hướng Lăng Tiên lão tổ nói.

"Lão tổ tựa hồ tính sai một điểm, thân phận ngài mặc dù tôn quý, ta có thể Đạo Lăng Thiên Tông, xưa nay lấy thánh nữ vi tôn, mặc dù ngài thân là lão tổ, cũng không có quyền ra lệnh ta!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1302: Một chiêu

Cường thế!

Từ Lăng Tiên trở về tới nay, đây là Vân Mộng Chân lần đầu tiên như thế cường thế.

Một câu nói này lối ra, dù cho là Lăng Tiên cũng không khỏi hơi có chút thất thần.

"Làm càn, Vân Mộng Chân, ngươi thật lớn mật!"

Lăng Tiên còn không có phản ứng, Hàn Tân Phi nhưng là đã trước nhảy dựng lên, lớn tiếng quát mắng.

Chỉ là, nếu là có người tỉ mỉ quan sát, liền sẽ phát hiện, lúc này Hàn Tân Phi ngón tay có chút không bị khống chế run.

Ngoài mạnh trong yếu.

Bây giờ hắn là thật có chút sợ, hắn cho tới bây giờ cũng không có ý thức được, chính mình dĩ nhiên cách tử vong gần như vậy, cũng thật không ngờ, trong ngày thường cái gì đều không với hắn tranh, nhìn như mềm yếu có thể bắt nạt Vân Mộng Chân, một khi cường thế, dĩ nhiên là như vậy kinh người.

"Tốt, tốt, tốt!"

Cùng Hàn Tân Phi khác biệt, phản ứng kịp Lăng Tiên, lại nhịn không được cất tiếng cười to.

Liên tiếp nói ba chữ "tốt", nhưng hôm nay Lăng Tiên trong lòng cảm xúc

cho dù so biểu hiện ra ngoài phức tạp hơn.

"Một vạn năm, lão phu cho rằng không cách nào nữa mắt thấy Đạo Lăng Thánh Nữ phong thái, không nghĩ tới hôm nay rốt cuộc lại nhìn thấy, thống khoái, cho là thật thống khoái! Đây mới là ta Đạo Lăng Thánh Nữ nên có dáng vẻ."

Lăng Tiên nhịn không được ầm ĩ cười to, cái này một phần vui mừng, nhưng cũng là chân tâm thật ý.

Một vạn năm thời gian đi qua, hắn mặc dù sống sót, nhưng lại cũng bởi vì bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông mà thất vọng.

Bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông quá yếu, đã sớm hoàn toàn không có làm ban đầu loại kia khí thôn thiên hạ, miệt thị chúng sinh khí phách.

Vân Mộng Chân trước đó biểu hiện mặc dù không tệ, vừa vặn vì Đạo Lăng Thánh Nữ, lại đúng là vẫn còn thiếu vài phần loại kia bỏ ta ai bá đạo.

Bây giờ hắn mặc dù sống so lịch đại Đạo Lăng Thánh Nữ càng lâu, nhưng hắn vĩnh viễn cũng vô pháp quên, trước đây vị kia Đạo Lăng Thánh Nữ phong thái vô thượng, hắn mặc dù bây giờ thực lực quan tuyệt thiên hạ, cũng cuối cùng vô pháp lại chứng minh chính mình.

Điểm này, Lăng Tiên cực kỳ tiếc nuối.

Cho nên hắn mới chọn trúng Hàn Tân Phi, đem đối phương bồi dưỡng thành thánh tử, chính là muốn lấy phương thức như vậy để chứng minh, hắn bồi dưỡng được người, lại so với thánh nữ càng mạnh.

Đáng tiếc, trong lúc vội vã chọn trúng truyền nhân, lại đúng là vẫn còn quá non nớt, đừng bảo là cùng trước đây vị kia bễ nghễ thiên hạ thánh nữ so sánh, cho dù là cùng bình thường thiên tài so sánh, cũng chưa chắc lại

ưu thế gì.

Bây giờ, Vân Mộng Chân cường thế xuất thủ, thậm chí bày ra một bộ, không tiếc cùng hắn trở mặt, cũng muốn bảo vệ Bất Tử Thanh Vương bọn hắn tư thế đến, mới chính thức nhường hắn chứng kiến vị kia Đạo Lăng bất bại dáng dấp.

"Bổn tông thật là lấy Đạo Lăng Thánh Nữ vi tôn, bất quá. . . Vân Mộng Chân, ngươi cho rằng, bây giờ ngươi, cho là thật xứng đôi bốn chữ này sao?"

Lăng Tiên xác thực rất vui mừng, nhưng cái này lại cũng không có nghĩa là, hắn liền có thể dung túng Vân Mộng Chân miệt thị hắn uy nghiêm.

"Tóm lại là muốn thử một lần."

Đối mặt Lăng Tiên chất vấn, Vân Mộng Chân không kiêu ngạo không tự ti hồi đáp đạo, thần sắc đạm nhiên, phảng phất cái này chính là một kiện bé nhỏ không đáng kể việc nhỏ.

"Tốt!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Lăng Tiên ngạo nghễ mở miệng nói: "Đã ngươi tự xưng Đạo Lăng Thánh Nữ, lão phu xuất thủ, liền coi như không được ỷ lớn hiếp nhỏ!"

Nhíu mày, Lăng Tiên tiếp tục nói: "Ta chỉ ra một chiêu, chỉ cần ngươi có thể ngăn cản ta một kích không chết, ta liền nhận ngươi làm Đạo Lăng Thánh Nữ, chấp chưởng Đạo Lăng."

Vù vù!

Trong nháy mắt, đoàn người một mảnh xôn xao.

Có thể làm cho Lăng Tiên tán thành, liền có nghĩa là lại không cản trở, chân chính chấp chưởng Đạo Lăng Thiên Tông, toàn bộ tông môn lại không có bất kỳ người nào dám nói một chữ "Không".

Vô luận Vân Mộng Chân muốn làm cái gì, đều đại biểu cho Đạo Lăng Thiên Tông ý chí.

Thật là , đồng dạng, muốn ngăn trở Lăng Tiên một kích, lại là khó khăn bực nào!

Cái kia nhưng là chân chính đã siêu việt Hóa Hư vô thượng tồn tại, vô luận là trước đó thánh nữ, vẫn là Thông Thiên Ma Quân, đều căn bản tuyệt vời.

Hơn nữa, xin chú ý, Lăng Tiên nói, cũng không phải là bất bại, mà là không chết, đây là hiển nhiên đã động sát khí.

"Thế nào, ngươi cho rằng bất công?"

Chứng kiến Vân Mộng Chân không trả lời, Lăng Tiên khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, tiếp tục ép hỏi.

"Không, rất công bằng."

Lắc đầu, Vân Mộng Chân bình tĩnh hồi đáp nói.

Nàng dù sao không phải là bình thường đệ tử có thể so với, vô luận là nhãn giới vẫn là bố cục, cũng cao hơn nhiều.

Lăng Tiên mặc dù là thần linh cường giả, thật là bây giờ Lăng Tiên chân thân lại căn bản là không có cách ly khai cái kia bí tàng không gian, bây giờ hiện thân cũng vẻn vẹn chỉ là một luồng thần hồn phân hoá hóa thân mà thôi.

Huống chi, đối phương nói ra điều kiện, cũng vẻn vẹn chỉ là một chiêu mà thôi.

Tất nhiên phải lấy Đạo Lăng Thánh Nữ thân phận áp chế Lăng Tiên, như vậy tự nhiên liền muốn lại Đạo Lăng Thánh Nữ cái kia quan tuyệt thiên hạ thực lực cùng nội tình.

Đây cũng không phải là tình thế không có cách giải, vậy liền không có gì không công bằng.

"Tốt!"

Nhẹ khen một tiếng, Lăng Tiên thoả mãn mở miệng nói.

"Chậm đã!"

Khoát khoát tay, Vân Mộng Chân tiếp tục nói: "Lăng Tiên lão tổ, tất nhiên cùng ta giao thủ, liền có nghĩa là, chí ít tại phân ra thắng bại trước đó, ta vẫn là Đạo Lăng Thánh Nữ, không sai a?"

Hơi nhíu mày, Lăng Tiên liền dĩ nhiên minh bạch Vân Mộng Chân ý tứ.

"Ngươi chính là muốn cứu bọn hắn?"

"Không sai!"

Không có chút nào che lấp, Vân Mộng Chân bình tĩnh thừa nhận hạ xuống.

"Ta muốn bọn hắn đi đầu rời núi!"

"Có chút ý tứ."

Cười khẽ một chút, Lăng Tiên khoát khoát tay, ngạo nghễ nói: "Không

cần, ngươi tất nhiên thân là Đạo Lăng Thánh Nữ tự nhiên có tư cách làm ra bất kỳ quyết định gì! Trận chiến này, vô luận thắng bại, ta cho phép bọn họ bình yên rời núi."

Một câu nói này, chính là Lăng Tiên hứa hẹn.

Lấy thân phận của hắn cùng địa vị, một khi làm ra hứa hẹn, liền tuyệt đối không có đổi ý đạo lý.

Điểm này, vô luận là Bất Tử Thanh Vương vẫn là Vân Mộng Chân trong lòng đều vô cùng rõ ràng.

Chỉ là cái này hứa hẹn, lại cơ hồ là Vân Mộng Chân lấy mạng đổi.

"Vân tiên tử!"

Hơi chậm lại, Bất Tử Thanh Vương muốn nói cái gì đó, nhưng lại đúng là vẫn còn không thể nói ra miệng.

Đối với hắn mà nói, trước mắt cũng đã là tử cục, hắn cái gì cũng làm không, tự nhiên cũng liền vô pháp ngăn cản Vân Mộng Chân làm bất kỳ quyết định gì.

Tâm niệm hơi hơi nhất chuyển, Bất Tử Thanh Vương khóe miệng hiện lên một nụ cười lạnh lùng. Chuyển hướng Lăng Tiên nói: "Tiền bối thực lực siêu nhiên, nhưng lại cũng nên biết, thần linh cũng chưa chắc chính là vô địch thiên hạ."

Dừng một cái, Bất Tử Thanh Vương tiếp tục nói: "Vân tiên tử vì Đạo Lăng Thiên Tông làm đã đủ nhiều, cái này thánh nữ làm sao cần phải người bên ngoài thừa nhận?"

"Ngươi muốn cùng thánh nữ động thủ, ta ngăn không được, bất quá. . . Ngươi nếu tổn thương Vân tiên tử, sau này, tự nhiên sẽ có người tới vì

nàng lấy lại công đạo, đến lúc đó, mặc dù ngươi thân là thần linh cường giả, cũng chưa chắc là có thể gánh vác."

"Ha ha, có ý tứ, bất quá một cái vô tri tiểu bối, tự nhiên cũng dám uy hiếp ta? Ngươi là đang nói cái kia Bạch Nhạc a? Hắn cho dù là có vài phần thiên phú, chẳng lẽ còn có thể bước vào tiên đạo chi cảnh hay sao?" Nhìn về phía Bất Tử Thanh Vương, Lăng Tiên trong mắt tràn đầy khinh thường.

"Bạch Nhạc có thể không được, nhưng nếu là Thần Tôn truyền nhân đâu?"

Cười lạnh một tiếng, Bất Tử Thanh Vương ngạo nghễ mở miệng nói.

Một câu nói này, nhưng là nhất thời nhường Lăng Tiên chợt biến sắc.

Thần Tôn!

Cái kia là một cái tên, liền có thể uy hiếp thiên hạ tồn tại, là hắn thời đại kia, cũng chỉ dám đảm đương làm truyền thuyết tồn tại.

Làm tên này từ Bất Tử Thanh Vương trong miệng nói ra, liền đủ để khiến hắn thu liễm lại sở hữu kiêu căng.

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Lăng Tiên lành lạnh mở miệng nói: "Tiểu bối, ngươi biết ngươi tại nói cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1303: Lại gặp Vong Tình Thiên Công

Bất Tử Thanh Vương biết mình đang nói cái gì không?

Đương nhiên biết rõ.

Hắn thậm chí so bất luận kẻ nào đều rất rõ ràng, trong lúc này ẩn chứa cái dạng gì được nguy hiểm, nếu như nhất niệm không đúng, khả năng trước đó Lăng Tiên bằng lòng hứa hẹn liền không có ý nghĩa.

Thần Tôn dây dưa thực sự quá lớn, Lăng Tiên sẽ có cái dạng gì phản ứng, xác thực thì không cách nào dự đoán.

Chỉ là, dù vậy, Bất Tử Thanh Vương cũng y nguyên vẫn là không chút do dự nói ra.

Bởi vì chỉ có dạng này, mới có thể cam đoan Vân Mộng Chân an toàn.

"Tiền bối nói quá lời, ta có bao lớn lá gan, dám giả mượn Thần Tôn tên?" Lắc đầu, Bất Tử Thanh Vương nhàn nhạt mở miệng nói.

Chỉ là cái này nói được nửa câu, Bất Tử Thanh Vương nhưng trong lòng cũng theo đó hơi động một chút.

Nếu như nói trước đó nhắc tới Thần Tôn, là vì uy hiếp, như vậy bây giờ nhưng trong lòng cũng tồn nhân cơ hội thăm dò một chút tâm tư.

"Tiền bối nếu biết Thần Tôn, như vậy. . . Có thể nghe qua Thần Nữ tên sao?"

Trong nháy mắt, Lăng Tiên sắc mặt chợt đại biến: "Ngươi đến tột cùng còn biết cái gì?"

Vô luận là Thần Tôn, vẫn là Thần Nữ, này cũng tuyệt đối không phải người bình thường có khả năng biết rõ tên, cái này tuyệt đối không phải Bất Tử Thanh Vương có thể biên đi ra.

Hơn nữa, Lăng Tiên xác thực nhớ kỹ, trước đây Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tựa hồ thực sự là cùng Thần Nữ có quan hệ.

Trước đó, đoán được Bất Tử Thanh Vương bọn họ là từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đi ra thời điểm, trong lòng hắn cũng đã phi thường quan tâm việc này, cũng chính là vì vậy mới truyền lời xuống, không tiếc cùng Vân Mộng Chân trở mặt, cũng muốn cầm xuống Vân Mộng Chân.

Chỉ là dù cho là Lăng Tiên cũng không nghĩ đến, sự tình vậy mà lại so với chính mình trong dự đoán phức tạp hơn nhiều.

Nguyên bản loại kia không để bụng thái độ, cho tới bây giờ đã hoàn toàn bị thu liễm.

Trong lúc nhất thời, Lăng Tiên ánh mắt nhất thời lóe lên, tựa hồ có chút không quyết định chắc chắn được.

"Ta bất quá cũng chỉ là một tiểu nhân vật, loại đại sự này, nơi nào biết bao nhiêu." Lắc đầu, Bất Tử Thanh Vương nhàn nhạt mở miệng nói: "Tiền bối thần uy ngập trời, chúng ta những người này sinh tử, cũng bất quá ngay tại ngài một ý niệm, chỉ là. . . Vân tiên tử lại dù sao cùng chúng ta khác biệt, nàng là Đạo Lăng Thánh Nữ, Bạch Nhạc tôn trọng nàng lựa chọn, nhưng nếu là Đạo Lăng Thiên Tông cảm thấy, nàng không xứng làm cái này thánh nữ, vậy cũng không có gì, chỉ cần đưa nàng trục xuất tông môn cũng chính là."

Không có ở nâng cao tinh thần nữ sự tình, từ Lăng Tiên trong thái độ,

cũng đã có thể có được hắn muốn tình báo, phía sau lời nói, Bất Tử Thanh Vương không có nói nữa, thậm chí uy hiếp lời nói, cũng không có lối ra, thật là ý tứ cũng đã phi thường minh bạch.

Vô luận Lăng Tiên đối với hắn lời nói tin tưởng vài phần, có thể những lời này nói ra, có thể nói, vô luận như thế nào, tại Bạch Nhạc bên kia phân ra sinh tử trước đó, Lăng Tiên tuyệt đối không còn dám đối Vân Mộng Chân hạ sát thủ.

Như vậy, hắn mục cũng đã đạt được.

Về phần hắn bản thân là hay không sẽ có nguy hiểm, hắn nhưng là đã sớm không quan tâm.

Nhìn chằm chằm Bất Tử Thanh Vương, Lăng Tiên yên lặng ước chừng mấy chục giây thời gian, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói: "Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, có chút ý tứ. . . Ta trước đó nói chuyện, vẫn như cũ chắc chắn, các ngươi có thể đi."

Thoại âm rơi xuống đồng thời, Lăng Tiên lập tức chuyển hướng Vân Mộng Chân nói: "Thánh nữ, ngươi chuẩn bị xong sao?"

". . ."

Trong lòng hơi hơi vừa nhảy, Bất Tử Thanh Vương liền minh bạch, chính mình đúng là vẫn còn coi khinh thần linh cường giả, đến loại này cấp bậc nhân vật, đã rất khó bị mở miệng ảnh hưởng. Muốn bằng mấy lời như vậy, cải biến đối phương tâm ý, hy vọng là tại quá mơ hồ.

Nhẹ nhàng nâng ngẩng đầu lên, Vân Mộng Chân lại ngược lại có vẻ so Bất Tử Thanh Vương càng hào hiệp.

Côn Ngô Kiếm hơi hơi giơ lên, để ngang trước ngực, hướng về Lăng Tiên thi lễ một cái, nhẹ giọng mở miệng nói: "Lão tổ, mời!"

Vù vù!

Một tay nhẹ nhàng vồ một cái, một thanh tiên linh chi kiếm nhất thời xuất hiện ở Lăng Tiên trong tay.

Cái này kiếm cũng không phải là trước đây chân chính trước đây đi cùng Lăng Tiên thần kiếm, mà là Lăng Tiên lấy thuần túy tiên linh khí ngưng tụ ra tiên linh chi kiếm.

"Một thức này thần thông, tên là lăng tiêu."

Nhìn lấy Vân Mộng Chân, Lăng Tiên tiếp tục nói: "Ngày xưa ta cùng với Đạo Lăng Thánh Nữ tranh chấp, xuất ra cuối cùng một kiếm, chính là cái này một thần thông."

"Hôm nay ta liền lại lấy một thức này thần thông thử nghiệm, yên tâm, ta sẽ đem thực lực đồng dạng hạn chế tại Hóa Hư đỉnh phong, chỉ cần ngươi ngăn lại một kiếm này. . . Liền coi như ngươi thắng."

Đối với Lăng Tiên mà nói, cái này cũng cũng là hắn một cái khúc mắc.

Tâm niệm lạc định, Lăng Tiên liền không còn chút nào nữa do dự, dưới chân bước ra một bước, liền nhất thời có một cổ khủng bố kiếm ý lăng không hướng về Vân Mộng Chân chém tới.

Một kiếm lăng tiêu!

Một kiếm này, từng là Lăng Tiên nổi danh nhất thần thông, cũng là hắn bại thảm nhất một kiếm.

Lúc đó, hầu như tất cả mọi người cho rằng, Lăng Tiên là vận khí quá kém, tại nhất lập loè thời khắc, gặp phải một cái so với hắn càng kinh diễm, càng yêu nghiệt Đạo Lăng Thánh Nữ.

Giả sử đổi một cái thời gian, đổi một thời đại, có thể liền sẽ là hai cái kết quả.

Mà bây giờ, một kiếm này liền phảng phất vượt qua nghìn năm thời gian, xuất hiện lần nữa tại đây Đạo Lăng sơn bên trên, xuất hiện ở Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ trước mặt.

Hít thở không thông!

Giờ khắc này, cho tất cả mọi người mang đến cảm giác, chính là hai chữ này.

Đẹp hít thở không thông, cũng sắc bén làm người ta hít thở không thông.

Đối với Vân Mộng Chân mà nói, phảng phất thời gian vào giờ khắc này đều tĩnh đồng dạng.

Ban đầu, nàng xác thực chỉ là muốn vì Bất Tử Thanh Vương giải vây, còn như bản thân an nguy, đã không để ở trong lòng, nhưng là chân chính làm cùng Lăng Tiên động thủ, nàng lại ý thức được, Lăng Tiên lấy một kiếm này tranh chấp, cũng có chứa vì hắn chính mình xứng danh, chứng minh hắn không thua bởi lịch đại Đạo Lăng Thánh Nữ cơ hội.

Thật là, làm cái này một kiếm chân chính rơi xuống thời điểm, hắn tạp niệm tuy nhiên cũng đã tiêu thất.

Vân Mộng Chân trong mắt, cũng đã chỉ còn lại có một kiếm này.

Nàng tựa hồ đã quên chính mình sinh tử an nguy, cũng quên, một trận chiến này có thể còn quan hệ đến lịch đại Đạo Lăng Thánh Nữ tôn nghiêm, chỉ còn lại có đối với một kiếm này thuần túy nhất lý giải.

Cùng Bạch Nhạc một dạng, Vân Mộng Chân cũng cũng là một vị chân

chính kiếm tu.

Nếu không có dạng này chấp niệm, Vân Mộng Chân cũng căn bản đừng đi đến một bước này.

Giờ khắc này Vân Mộng Chân trên người khí tức chợt biến, phảng phất triệt để chặt đứt tất cả cảm xúc, liền như một thanh lợi kiếm đồng dạng.

Người bên ngoài có thể còn không có ý thức được đến tột cùng chuyện gì xảy ra, thật là Bất Tử Thanh Vương nhưng là đánh đáy lòng sinh ra một tia ý sợ hãi.

Người khác có thể chưa chắc nhận ra được, thật là hắn cũng không nghi ngờ xem thanh thanh sở sở.

Vong Tình Thiên Công!

Bây giờ Vân Mộng Chân trên người lộ ra khí tức, không thể nghi ngờ chính là Vong Tình Thiên Công khí tức, cùng trước đây đối mặt Cố Vong Tình lúc cảm giác, giống nhau như đúc.

Cái gì đều được làm bộ, có thể loại khí tức này cùng cảm giác, nhưng là tuyệt đối làm không giả.

Lúc trước, Vân Mộng Chân tại Đạo Lăng phía sau núi bí tàng không gian bên trong, đạt được tiên đạo truyền thừa, khi đó không ai minh bạch cái kia đến tột cùng ý vị như thế nào, nhưng hôm nay, Bất Tử Thanh Vương cũng đã có thể xác định, Vân Mộng Chân đạt được tiên đạo truyền thừa, tất nhiên chính là Vong Tình Thiên Công.

Đây mới thực là vô thượng thiên công, thật là giờ khắc này Bất Tử Thanh Vương nhưng là đánh đáy lòng sinh ra một loại ý sợ hãi.

Hắn quả thực không cách nào tưởng tượng, nếu như Vân Mộng Chân

cũng biến thành Cố Vong Tình loại kia tuyệt tình tuyệt tính trạng thái, đúng là kinh khủng bực nào sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1304: Đạo Lăng Thánh Nữ

"Điều đó không có khả năng. . . Tại sao có thể là Vong Tình Thiên Công? !"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ hoảng sợ, Bất Tử Thanh Vương khó có thể tin lẩm bẩm.

Tuyệt tình tuyệt tính, gọi là tiên!

Lúc trước Vân Mộng Chân liền từng nói qua một câu nói này, cũng có nghĩa là từ lúc kia bắt đầu, nàng cũng đã bước lên con đường này.

Chỉ là, khi đó căn bản không người biết cái gì là Vong Tình Thiên Công mà thôi.

Nhưng hôm nay, gặp qua Cố Vong Tình, Bất Tử Thanh Vương lại vô cùng rõ ràng, một khi Vong Tình Thiên Công đại thành là một loại kinh khủng bực nào trạng thái.

Giả sử Bạch Nhạc biết rõ, sợ rằng tuyệt đối không thể nào tiếp thu được dạng này hiện thực.

Không nói đến Bất Tử Thanh Vương trong đầu chuyển qua cái dạng gì ý niệm trong đầu, một trận chiến này lại tuyệt đối sẽ không bởi vì hắn mà có bất kỳ thay đổi nào.

Lăng Tiên một kiếm này, đã hướng về Vân Mộng Chân rơi xuống.

Một kiếm lăng tiêu, một kiếm này bên trong ẩn chứa chính là đạp nát

lăng tiêu khí thế.

Ngăn cản không thể ngăn cản!

Một kiếm này, là ngay cả lăng tiêu đều có thể chém vỡ, người làm sao có thể ngăn cản?

Không chút nào khoa trương nói, đổi ở đây bất kỳ một cái nào Hóa Hư Cảnh cao thủ, đối mặt một kiếm này, đều là chắc chắn phải chết.

Nhưng cái này bên trong lại cũng không bao quát Vân Mộng Chân.

Hoặc có lẽ là, cũng không bao quát nằm trong loại trạng thái này Vân Mộng Chân.

Không đau khổ không vui, cũng tựa hồ không có bất kỳ thua ở tình cảm ý nghĩ, giờ khắc này Vân Mộng Chân liền tựa hồ đã bước vào tiên đạo.

"Coong!"

Trong tay Côn Ngô Kiếm phát sinh một tiếng thanh thúy kiếm minh thanh âm, mang theo một đạo huyễn lệ kiếm ảnh, trực tiếp đón lấy một kiếm này chém tới.

Một kiếm này xác thực không có cách nào khác ngăn cản, cho nên Vân Mộng Chân lựa chọn, cũng không phải là ngăn cản, mà là đối công!

Lấy công đối công, thậm chí là loại kia hoàn toàn bất chấp hậu quả, bất kể đại giới lấy công đối công, mặc dù là đồng quy vu tận cũng sẽ không tiếc.

Màu xanh nhạt ánh sáng ảnh từ Vân Mộng Chân trên người tràn ra, phảng phất một vòng trăng tròn dừng lại ở Vân Mộng Chân phía sau, cùng Vân Mộng Chân kiếm trong tay một chỗ hướng về Lăng Tiên chém

rụng mà đi.

"Phốc!"

Cơ hồ là trong nháy mắt, hai đạo kiếm quang đồng thời rơi vào đối phương trên người.

Vân Mộng Chân phun ra một ngụm máu, cái kia một thanh tiên linh chi kiếm trực tiếp từ trước ngực nàng xâu vào, áo trắng như tuyết phía trên, đã nhuộm đầy tiên huyết, nhìn thấy mà giật mình.

Nhưng mà, cùng lúc đó, Côn Ngô Kiếm nhưng cũng đồng dạng đã chém rụng đến Lăng Tiên trên người!

Thần kiếm Côn Ngô!

Đây mới thực là thần kiếm, đối với Lăng Tiên loại này thần hồn ngưng tụ thân thể, càng là có được lực sát thương cực lớn.

Một kiếm này, liền ngạnh sinh sinh đem Lăng Tiên thân thể chém vỡ!

Kiếm quang chiếu rọi bầu trời, một màn này, cũng giống như thật sâu khắc ở tất cả mọi người đáy lòng!

Thắng? !

Thắng đến Lăng Tiên thân ảnh triệt để tiêu tán, người khác thậm chí đều còn chưa phản ứng kịp.

Ngẩng đầu, Vân Mộng Chân đạp ở không trung, mặc dù một thân vết máu, có thể cả người lại lộ ra lau một cái lăng nhiên không thể xâm phạm tiên khí.

Phảng phất đứng ở nơi đó, đã không phải là người phàm, mà là chân

chính tiên nhân!

"Bái kiến thánh nữ!"

Trong đám người, Thánh Nữ phong đệ tử dẫn đầu phản ứng kịp, nhất thời quỳ xuống, cao giọng hoan hô nói.

Đạo Lăng Thánh Nữ!

Một trận chiến này trước đó, Lăng Tiên liền đã nói qua, chỉ cần Vân Mộng Chân đón hắn một kích không chết, hắn liền thừa nhận Vân Mộng Chân Đạo Lăng Thánh Nữ thân phận.

Bây giờ Vân Mộng Chân mặc dù bị bị thương nặng, nhưng lại cũng ngạnh sinh sinh trảm Lăng Tiên cái này một hóa thân, vô luận như thế nào thôi đi, cũng là Vân Mộng Chân thắng.

Trong nháy mắt, Hàn Tân Phi sắc mặt chợt trở nên ảm đạm, cả người một hồi run chân, hầu như đều đã có chút vô pháp đứng vững.

Ai có thể nghĩ tới vậy mà lại là như thế này một loại kết quả?

Đây chính là Lăng Tiên ngay trước tất cả mọi người mặt nói ra lời, từ đó về sau, toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông còn có ai dám tại Vân Mộng Chân làm khó dễ?

"Bái kiến thánh nữ!"

Có Thánh Nữ phong người đệ tử cầm đầu, trong lúc nhất thời, toàn bộ dưới ngọn núi, sở hữu đệ tử cũng đều theo quỳ gối.

Cho dù là những cái kia Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão, giờ khắc này, cũng rốt cục buông tha giãy dụa, theo khom người quỳ gối!

Giờ khắc này Vân Mộng Chân, mới chính thức đạt được tất cả mọi người tán thành, thực sự trở thành vị kia Đạo Lăng bất bại Đạo Lăng Thánh Nữ!

Chỉ là, chẳng biết tại sao, rõ ràng thắng, Bất Tử Thanh Vương đôi mắt chỗ sâu cũng y nguyên vẫn là tràn ngập vẻ sợ hãi.

"Truyền lão tổ chi mệnh, bắt đầu từ hôm nay, Vân Mộng Chân biến thành Đạo Lăng Thánh Nữ, chấp chưởng Đạo Lăng, có dám đối thánh nữ bất kính người. . . Giết không tha!"

Cứ như vậy một hồi thời gian, liền có một vị thiếu niên từ hậu sơn bí tàng không gian bên trong bay ra, truyền xuống Lăng Tiên mệnh lệnh!

Một câu nói này, chính là Lăng Tiên triệt để chịu thua.

"Phốc!"

Trong lòng loạn một cái, phẫn nộ phía dưới, Hàn Tân Phi nhất thời phun ra một ngụm máu đến, cả người ngã nhào trên đất, mặt không còn chút máu.

Coi như trước đó, tối kiên định phản đối Vân Mộng Chân người, hắn hầu như đã đoán được tương lai mình thảm trạng.

Chỉ tiếc, bây giờ Vân Mộng Chân lại thậm chí ngay cả nhìn lâu hắn liếc mắt đều khinh thường.

Từ không trung rơi xuống, Vân Mộng Chân nhẹ giọng mở miệng nói: "Tiễn Thanh Vương xuống núi."

... ...

Thánh địa!

Bí tàng không gian bên trong, Lăng Tiên nhỏ bé hơi nheo mắt lại, trước mặt không trung rõ ràng ấn dựa theo Thánh Nữ phong thượng phát sinh tất cả.

Trước đó thất thủ thua ở Vân Mộng Chân, có thể Lăng Tiên bây giờ trên mặt lại vẫn không có chút nào biểu tình.

Cũng không phải là hắn đã coi nhẹ thắng bại sinh tử, mà là bởi vì, một kiếm kia, hắn căn bản cũng không có đem hết toàn lực!

Vân Mộng Chân mặc dù xuất sắc, thật là cuối cùng chỉ có Hóa Hư thực lực, liền bán thần đều không phải là, dù là chỉ là thần hồn biến thành phân thân, một khi ra tay toàn lực, Vân Mộng Chân cũng chắc chắn phải chết!

Loại kia liều mạng phương thức, căn bản là đang dùng tính mệnh để đổi hắn phân thân, chân chính tính ra, đã sớm được Vân Mộng Chân bại.

Nhưng hắn lại y nguyên vẫn là cam chịu kết quả này.

Cùng lúc, là bởi vì Vân Mộng Chân xác thực quá mức xuất sắc, nhường trong lòng hắn sinh ra một tia thương tài chi ý, ở một phương diện khác, nhưng là Bất Tử Thanh Vương cái kia mấy câu nói xác thực vẫn là đưa đến cực đại hiệu quả.

Thế cục không rõ, loại tình huống này, Lăng Tiên xác thực không muốn đơn giản cùng Thần Tôn truyền nhân kết thành hận thù.

Bất Tử Thanh Vương mặc dù có thể nói ra Thần Tôn tên, thật là rất hiển nhiên, Bất Tử Thanh Vương còn căn bản không rõ, Thần Tôn rốt cuộc thế nào tồn tại.

Hơn nữa, điều này cũng làm cho hắn nhạy cảm ý thức được, Vân Mộng

Chân là một cái vô cùng trọng yếu manh mối, chỉ cần cái kia Bạch Nhạc đúng như trong tin đồn một dạng đối Vân Mộng Chân dùng tình sâu vô cùng, như vậy coi chừng Vân Mộng Chân, liền nhất định có thể nhường Bạch Nhạc hiện thân.

Đây là hắn nhất định muốn nắm chặt cơ hội.

Ngược lại là Bất Tử Thanh Vương bọn hắn, xác thực quá mức nông cạn, cũng quá đánh giá cao bọn hắn giá trị. Bất quá là một ít tiểu nhân vật mà thôi, sinh tử. . . Lại có cái gì trọng yếu?

"Vong Tình Thiên Công. . . Các ngươi làm sao hô lên cái này vô thượng thiên công tên, chẳng lẽ, các ngươi gặp qua Vong Tình Thiên Công truyền nhân sao?"

Nheo mắt lại, Lăng Tiên nhẹ giọng lẩm bẩm.

Vong Tình Thiên Công danh liệt vô thượng thiên công một trong, thật là tu hành nguy hiểm nhưng cũng đồng dạng cực kỳ kinh khủng, có thể nói là khó nhất tu thành thần đạo truyền thừa một trong.

Liền Bất Tử Thanh Vương cũng có thể nhìn ra Vân Mộng Chân tu hành nền tảng, hắn trở lại Đạo Lăng Thiên Tông nhiều năm như vậy, nếu như còn không nhìn ra mới có quỷ.

Chỉ là lấy thực lực của hắn hoàn toàn không có cần thiết lo lắng mà thôi, vô luận Vân Mộng Chân có phải là thật hay không tu thành Vong Tình Thiên Công, hắn đều có tuyệt đối nắm chặt, có thể khống chế toàn cục.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1305: Luyện hóa cùng. . . Đại giới

"Thanh Vương, chúng ta bây giờ làm sao bây giờ?"

Từ Đạo Lăng sơn bên trên xuống tới, người khác ánh mắt lần nữa rơi vào Bất Tử Thanh Vương trên người, nguyên bản bọn hắn dự liệu sự tình, cũng không phải là cái dạng này.

Những người này trong lúc nhất thời nhưng cũng đã hoàn toàn không có chủ ý.

Hít sâu một hơi, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng mở miệng nói: "Chúng ta hồi Thanh châu."

Đối với Bạch Nhạc mà nói, chân chính căn cơ liền tại Thanh châu, cho dù là Bất Tử Thanh Vương không thừa nhận cũng không được, tại Bạch Nhạc thống trị xuống, Thanh châu liền hiện ra trạng thái, viễn siêu tại hắn, không, thậm chí nói, chắc là viễn siêu bất luận cái gì một châu.

Đạo Lăng Thiên Tông bên này ngoài ý muốn, là hắn thật không ngờ, tạm thời mà nói, hắn cũng đồng dạng không có bất kỳ biện pháp nào, như vậy cũng chỉ có thể trước tiên lui hồi Thanh châu, triệt để giải chín năm qua tất cả biến hóa, mới dễ làm dự định.

Đương nhiên, cái này cũng không dễ dàng.

Tối trọng yếu là, hắn cũng không rõ ràng bản thân đến cùng còn có bao lâu thời gian.

Còn như Bạch Nhạc. . . Trong khoảng thời gian ngắn, hắn xác thực đã vô

pháp giúp đỡ bất luận cái gì vội vàng, cửa ải này, nhất định phải chờ Bạch Nhạc chính mình xông qua.

Nếu như bại, tự nhiên vạn sự đều yên, nhưng nếu là thắng. . . Như vậy, liền tất nhiên sẽ nghênh đón một cái thật lớn tình thế hỗn loạn.

... ...

"Ngươi muốn gặp ta?"

Trong thánh địa, Lăng Tiên mới gặp lại Vân Mộng Chân.

Trước đó đổ ước, hắn đã chịu thua, loại tình huống này, Vân Mộng Chân là không có cần thiết đến, nhưng cái này mới vẻn vẹn qua nửa ngày thời gian, thậm chí Vân Mộng Chân thương thế cũng còn không có triệt để khôi phục, liền chủ động tiến nhập thánh địa, điều này cũng làm cho Lăng Tiên có chút ngoài ý muốn.

"Đa tạ lão tổ nhường cho."

Nhìn lấy Lăng Tiên, Vân Mộng Chân nhẹ giọng nói.

"Ồ?" Chân mày hơi nhíu, Lăng Tiên từ chối cho ý kiến hồi ứng nói.

"Một kiếm kia, ta chống đỡ không xuống, người khác không rõ ràng, nhưng trong lòng ta minh bạch." Vân Mộng Chân nhẹ giọng nói: "Ta không có chịu thua, là bởi vì ta xác thực còn cần Đạo Lăng Thánh Nữ thân phận, cũng cần nhường Thanh Vương bọn hắn đưa tiễn núi đi."

Đối với Vân Mộng Chân có thể nhanh như vậy liền ý thức được điểm này, Lăng Tiên cũng có vẻ hơi ngoài ý muốn, hơi trầm ngâm một chút, lúc này mới chậm rãi đáp: "Không cần cảm tạ ta, ta cuối cùng cũng là Đạo Lăng Thiên Tông người, đối với ta tới nói. . . Chứng kiến tông môn tốt hơn kéo dài tiếp, so với ta cá nhân nhất thời vinh nhục được mất quan

trọng hơn."

"Đạo Lăng Thiên Tông yêu cầu ngươi như thế một vị thánh nữ, ngươi mới là Đạo Lăng Thiên Tông tương lai."

Khẽ khom người, Vân Mộng Chân hướng về Lăng Tiên khom người cúi đầu.

"Ngươi muốn nói cái gì, nói thẳng đi."

Liếc Vân Mộng Chân liếc mắt, Lăng Tiên nhàn nhạt mở miệng nói.

"Vâng!"

Bằng lòng một câu, Vân Mộng Chân cái này mới mở miệng nói: "Ta nghĩ muốn rời núi."

"Vì cái kia Bạch Nhạc?"

Vừa chuyển động ý nghĩ, Lăng Tiên cũng đã phản ánh qua đây.

Giống như là trước đó Vân Mộng Chân không tiếc bất cứ giá nào muốn đảm bảo Bất Tử Thanh Vương bọn hắn một dạng, đây chẳng qua là nhất mặt ngoài biểu hiện giả dối, Vân Mộng Chân chân chính quan tâm, vẫn như cũ chỉ có một cái Bạch Nhạc.

Đối với điểm này, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng cũng không che giấu: "Vâng!"

"Ta nói, ngươi là Đạo Lăng Thiên Tông, bây giờ, ngươi muốn làm gì, trong tông môn cũng không có người có thể ngăn cản ngươi, không cần tới hỏi ta."

Lăng Tiên từ tốn nói.

"Ta một cá nhân, không giúp được hắn."

Vân Mộng Chân nghiêm túc hồi đáp nói: "Ta yêu cầu ngài trợ giúp, hơn nữa. . . Ta đoán, chuyện này đối với ngài mà nói, cũng giống vậy mới có lợi, không phải sao?"

Rất nhiều chuyện, đều là Vân Mộng Chân về sau vừa muốn thông.

Lăng Tiên sở dĩ như vậy mà đơn giản liền đáp ứng buông tha Bất Tử Thanh Vương bọn hắn, lại lưu loát như vậy chịu thua, sợ rằng căn nguyên liền ở chỗ Lăng Tiên cho rằng, song phương chưa chắc là địch nhân!

Cái này đối phương, chỉ có thể tuyệt đối không phải Vân Mộng Chân hoặc là Bất Tử Thanh Vương, mà là Bạch Nhạc!

E tại Bất Tử Thanh Vương nói ra, Bạch Nhạc là Thần Tôn truyền nhân sau đó.

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ tán thưởng, Lăng Tiên nhìn về phía Vân Mộng Chân chậm rãi mở miệng nói: "Những năm gần đây, ta đối với ngươi một mực ôm thành kiến, nhưng bây giờ, không thể không thừa nhận. . . Ngươi đả động ta! Dù là cách xa nhau vạn năm thời gian, ta cũng nhất định muốn thừa nhận, trước đây thánh nữ lựa chọn cũng không sai."

Một câu nói này, chính là chân chính đối với trước đây bại bởi Đạo Lăng Thánh Nữ sự tình triệt để tiêu tan.

Cũng không có các loại (chờ) Vân Mộng Chân giải thích nữa, Lăng Tiên trực tiếp từ dò hỏi: "Nói đi, ngươi muốn ta thế nào giúp ngươi?"

... ...

Thời gian chậm rãi trôi qua!

Bạch Nhạc cũng không biết ngoại giới đã phát sinh nhiều chuyện như vậy, trên thực tế, ý thức của hắn đã sớm đã mờ nhạt lên a, chỉ là cho dù là tại hôn mê dạng dưới hạ thể, Thông Thiên Ma Công cũng tại tự nhiên vận chuyển, nhường Bạch Nhạc không ngừng thôn phệ tiểu thế giới lực lượng.

Chỉ là, theo lấy thời gian trôi qua, theo lấy đối với tiểu thế giới này không ngừng luyện hóa, Bạch Nhạc cũng rốt cục khôi phục vài phần, bây giờ mở mắt lần nữa.

Loại này thanh tỉnh, thật cũng không phải là Bạch Nhạc đã khôi phục, có thể không buồn không lo trầm tĩnh lại.

Thậm chí vừa vặn tương phản, là một loại tới gần nguy hiểm báo động cảm giác.

Luyện hóa lực lượng càng nhiều, Bạch Nhạc liền có thể cảm thụ được chuyện này nguy hiểm, cũng có thể cảm thụ được Thế Giới Chi Tâm bên trong cái kia lực lượng kinh khủng.

Chậm rãi ngẩng đầu, Bạch Nhạc vô ý thức nhìn về phía xung quanh, sớm đã không có Hải Thần cùng Thần Nữ tung tích.

Bằng cảm giác, Bạch Nhạc cũng có thể đoán được, Hải Thần chỉ sợ là đã chết.

Quan sát tỉ mỉ một chút xung quanh, Bạch Nhạc rất nhanh liền phát hiện trong nước biển nổi lơ lửng Thần Nữ.

Vô ý thức, Bạch Nhạc đã nghĩ ngang nhiên xông qua.

Thật là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền rõ ràng cảm thụ được, chính mình căn bản là không có cách nhúc nhích, chính mình tựa hồ đã bắt đầu cùng cái này toàn bộ tiểu thế giới hòa làm một thể, hơn nữa, Thế Giới Chi Tâm lực lượng, cũng tại chậm rãi dũng mãnh vào trong cơ thể mình.

Hơi suy nghĩ, Bạch Nhạc mơ hồ liền hiểu được.

Trong lòng dâng lên vẻ vui mừng, Bạch Nhạc nhất thời lần nữa vận hành lên Thông Thiên Ma Công, chủ động luyện hóa Thế Giới Chi Tâm lực lượng.

Vạn năm trước đó, liền có không biết được bao nhiêu thần linh cường giả muốn có được Thế Giới Chi Tâm, chỉ là một phen tranh đoạt sau đó, nhưng cũng căn bản không có thể phân ra một cái kết quả, thậm chí vì thế vẫn lạc!

Mà bây giờ, luyện hóa Thế Giới Chi Tâm cơ hội, tựa hồ cứ như vậy bày ở trước mặt mình, xúc tua nên.

Tỉnh lại Bạch Nhạc, luyện hóa tốc độ hiển nhiên cũng có rõ ràng đề thăng!

Chỉ là, theo lấy Bạch Nhạc không ngừng luyện hóa bên trong lực lượng, nhưng cũng mơ hồ cảm thụ được một điểm không một vật!

Lực lượng chi nguyên!

Bạch Nhạc rõ ràng cảm thụ được, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sở dĩ vẫn có thể chống đỡ, không có tan vỡ, chính là bởi vì Thế Giới Chi Tâm tồn tại.

Bây giờ mình muốn luyện hóa Thế Giới Chi Tâm cũng không cực khổ, chỉ là. . . Một khi thật luyện hóa Thế Giới Chi Tâm, chỉ sợ toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới liền sẽ tùy theo tan vỡ!

Phát hiện như vậy, nhường Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên vừa nhảy.

Một loại không hiểu khủng hoảng, phảng phất không tiếng động ở giữa tại Bạch Nhạc trong lòng lan tràn!

Hải Thần muốn lợi dụng hắn, trọng tố Thế Giới Chi Tâm, Thần Nữ tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thời điểm, đã nói qua, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đã định trước sắp sửa hủy diệt, cũng không phải là ai có thể thay đổi!

Bây giờ, cùng Hải Thần một trận chiến này, chống được lưỡng bại câu thương, có thể kết cục. . . Lại tựa hồ như y nguyên vẫn là phải lấy Chúng Tinh Tiểu Thế Giới hủy diệt mà kết thúc.

Nếu như, đây hết thảy đều là thật. . . Như vậy trước đó, chính mình kiên trì ý nghĩa lại ở nơi nào?

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1306: Thức tỉnh

"Ta yêu cầu lấy Đạo Lăng Thiên Tông danh nghĩa che chở hắn, vô luận sau khi hắn rời đi, muốn đối mặt địch nhân là ai."

Ngẩng đầu, nhìn lấy Lăng Tiên, Vân Mộng Chân nhẹ giọng hồi đáp nói.

"Ngươi đã là Đạo Lăng Thánh Nữ."

Lăng Tiên từ chối cho ý kiến hồi đáp nói.

"Ngài biết rõ, ta chỉ cũng không phải là cái này." Lắc đầu, Vân Mộng Chân bình tĩnh hồi đáp nói.

Trên danh nghĩa Lăng Tiên đã thừa nhận thân phận nàng, thừa nhận nàng tại tông môn bên trong vô thượng địa vị.

Thật là, Vân Mộng Chân rất rõ ràng, chân chính gặp phải loại kia đủ để quyết định tông môn tồn vong thời điểm, nàng là vô luận như thế nào cũng không khả năng lách qua Lăng Tiên.

Hơn nữa, từ Bất Tử Thanh Vương bọn hắn nói tình huống nhìn lên, Bạch Nhạc bây giờ muốn đối mặt địch nhân đã là thần linh cấp độ kia.

Cũng chỉ có Lăng Tiên bực này cường giả, mới có thể chân chính giúp đỡ Bạch Nhạc.

Cho nên, nàng mới nguyện ý mạo hiểm đến cái này trong thánh địa tới gặp Lăng Tiên.

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Lăng Tiên nhàn nhạt mở miệng nói: "Vân Mộng Chân, nhớ kỹ thân phận ngươi, ngươi là Đạo Lăng Thánh Nữ, như

vậy ngươi muốn suy nghĩ, liền trước hết là Đạo Lăng Thiên Tông quyền lợi, mà không phải một ngoại nhân."

Ngoại nhân, không sai!

Vô luận Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc ở giữa có thế nào quan hệ, thế nào cảm tình, đối với Đạo Lăng Thiên Tông mà nói, đều là một ngoại nhân.

Không có mâu thuẫn thời điểm cũng liền thôi, một khi phát sinh xung đột lợi ích, như vậy đứng ở phía trên dạng trên lập trường, khả năng liền trọng yếu phi thường.

"Ta tự nhiên biết thân phận ta, cũng sẽ không cô phụ tông môn." Tựa hồ đã sớm đã đoán được Lăng Tiên lời nói, Vân Mộng Chân nghiêm túc giải thích: "Diệp Huyền đại sư từng nói qua, đây là một cái thời đại mới. . . Ta cho rằng, chúng ta yêu cầu làm ra càng nhiều nỗ lực, mới có thể ở thời đại này bên trong sừng sững không ngã."

"Lựa chọn rất trọng yếu!"

Vân Mộng Chân tiếp tục nói: "Ta không biết Thần Tôn là ai, thế nhưng, ta vẫn như cũ xem trọng Bạch Nhạc tương lai, ta cho rằng Đạo Lăng Thiên Tông có cần phải cùng hắn đứng chung một chỗ."

"Bạch Nhạc là một cái rất trọng tình cảm người, chỉ cần chúng ta thật tình đối đãi, hắn tất sẽ không cô phụ bổn tông."

Nhìn lấy Vân Mộng Chân, Lăng Tiên đột nhiên cười rộ lên.

"Thánh nữ, ta nhất định muốn thừa nhận, ngươi là ta gặp qua xuất sắc nhất thiên tài một trong, cho dù là so với vạn năm trước Đạo Lăng Thánh Nữ cũng cũng không kém." Nhìn lấy Vân Mộng Chân, Lăng Tiên nhẹ giọng nói: "Thật là, ngươi sinh hoạt tại dạng này thời đại ở giữa. . . Tin

tức thiếu sót nhưng bây giờ quá nhiều, ngươi căn bản không rõ, sau đó phải đối mặt là cái gì."

"Ngươi biết cái kia một chỗ bên trong tiểu thế giới có cái gì sao? Thế Giới Chi Tâm!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Lăng Tiên trầm giọng nói rằng: "Đó là đủ để cải biến tất cả lực lượng, không có thỏa hiệp hoà giải khả năng. . . Một trận chiến này chỉ biết có một cái người thắng!"

"Tất nhiên đến, liền lưu lại đi. . . Ta sẽ đối ngoại tuyên bố, ngươi kể từ hôm nay bế quan! Xử lý tốt sau chuyện này, ta tự nhiên sẽ thả ngươi đi ra ngoài, ngươi cũng y nguyên vẫn là bổn tông thánh nữ, không có bất kỳ người nào có thể lay động ngươi địa vị."

Chậm rãi đứng dậy, Lăng Tiên trong mắt lộ ra một tia đạm mạc, bình tĩnh hồi đáp nói.

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân sắc mặt chợt đại biến, một bước ở giữa, liền muốn muốn đi gặp bí tàng không gian ở ngoài bỏ chạy.

Chỉ là tới mức này, Lăng Tiên nơi nào còn có thể để cho nàng như nguyện.

Bước ra một bước, liền nhất thời có một cổ khí tức kinh khủng bao phủ mà đến, hóa thành một cổ cầm cố chi lực, trực tiếp đem Vân Mộng Chân vây ở tại chỗ.

Thần linh cường giả!

Cùng chỉ có thần hồn hóa thân thời điểm, hoàn toàn không thể so sánh nổi, tại dạng này Lăng Tiên trước mặt, Vân Mộng Chân thậm chí không có phản kháng chỗ trống.

Trong mắt hiện lên một tia hoảng loạn chi sắc, Vân Mộng Chân gấp giọng nói rằng: "Lão tổ, một bước bước xéo bước sai! Bất Tử Thanh Vương cũng nói, Bạch Nhạc là Thần Tôn truyền nhân, đối địch với hắn, có thể sẽ đem bổn tông dẫn vào chỗ vạn kiếp bất phục."

"Thần Tôn truyền nhân. . . Ah, nếu như Thần Tôn còn ở, tự nhiên không ai dám đối địch với hắn, nhưng bây giờ. . . Thần Tôn sợ là đã sớm đã không có ở đây."

... ...

Một bước lên trời!

Chậm rãi luyện hóa Thế Giới Chi Tâm lực lượng, cảm thụ trong lúc này ẩn chứa thiên đạo pháp tắc, Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm thụ được Thế Giới Chi Tâm mang đến cho mình biến hóa.

Không chút nào khoa trương nói, đây chính là một bước lên trời cơ hội!

Chỉ cần luyện hóa Thế Giới Chi Tâm, Bạch Nhạc là có thể trong nháy mắt bước vào Thần Linh Chi Cảnh, không, là so thần linh kinh khủng hơn cảnh giới.

Chỉ cần luyện hóa Thế Giới Chi Tâm, cho dù là gặp lại thần linh cường giả, Bạch Nhạc cũng có nắm chặt chiến thắng.

Không hề bị bất luận cái gì ước thúc, đã không còn bất luận kẻ nào có thể cùng hắn chống lại.

Loại cám dỗ này, đối với bất luận kẻ nào mà nói, đều là không thể cự tuyệt.

Thậm chí một lần, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không cách nào khống chế trong lòng mình tham niệm.

Chỉ là, mỗi khi đến lúc này, Diệp Huyền đại sư, Thông Thiên Ma Quân, Giang Nhược Hư, Hàn Tinh còn có một mở rộng khuôn mặt quen thuộc cũng sẽ ở Bạch Nhạc trong đầu hiển hiện.

Vậy thì giống như từng thùng nước đá, từ trên đầu tưới xuống, đủ để tưới tắt tất cả dục vọng.

"Nếu là lấy phương thức này luyện hóa Thế Giới Chi Tâm, vậy ta cùng thánh nữ, cùng Cố Vong Tình có cái gì khác nhau chớ?"

Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc nhẹ giọng tự nói, nhưng là ngạnh sinh sinh đem cái này mê người ý niệm trong đầu đè nén xuống.

Cái này thang lên trời tuy làm người ta hướng tới, có thể phía sau nhưng là nhiều ít thi cốt cùng tiên huyết!

Cái kia có nghĩa là toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sinh mệnh, có nghĩa là phản bội chính mình cho tới nay kiên trì đạo tâm, ruồng bỏ vị kia vị hi sinh trong quá trình này người tín nhiệm.

"Dạng này thang lên trời. . . Ta thà rằng không cần!"

Từ trong miệng phun ra một câu nói này, Bạch Nhạc cả người phảng phất đều tùy theo ung dung rất nhiều.

Hầu hết thời gian chính là như vậy, vô luận gian nan dường nào quyết định, khi thật sự làm ra sau đó, cũng liền không có nhiều như vậy quấn quýt.

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc liền ngạnh sinh sinh gián đoạn Thôn Thiên Quyết, buông tha tiếp tục đối Thế Giới Chi Tâm thôn phệ.

Thần niệm khẽ nhúc nhích, Bạch Nhạc nhất thời cảm thấy toàn thân nhẹ

một chút, lúc này một bước bước vào hướng về Thần Nữ vị trí bay đi.

Buông tha đối với Thế Giới Chi Tâm luyện hóa, có thể tưởng tượng muốn hóa giải bây giờ cục diện, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là có chút tìm không được manh mối.

Nghĩ biện pháp nhường Thần Nữ tỉnh lại, không thể nghi ngờ là bây giờ hữu hiệu nhất biện pháp.

Thần Nữ vẫn như cũ trôi ở trong nước biển, cho dù là đang ngủ say, cái kia dung nhan tuyệt mỹ, cũng vẫn như cũ nhường Bạch Nhạc trở nên thất thần.

Thật đẹp!

Dù cho là lấy Bạch Nhạc định lực, cũng hầu như vô pháp lũng đoạn chính mình.

Trong đầu lần nữa hiện ra Vân Mộng Chân thân ảnh, Bạch Nhạc lúc này mới cố tự trấn định, thu nhiếp tinh thần, đem Thần Nữ từ trong nước biển ôm.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc nhất thời nghịch hướng thi triển Thông Thiên Ma Công, đem trong cơ thể lực lượng hướng về Thần Nữ trong cơ thể thua đi.

Nếu như là trước đó, Bạch Nhạc vô luận như thế nào làm, cũng không khả năng nhường Thần Nữ tỉnh lại, có thể trước đó tại hắn không hề hay biết thời điểm, cũng đã luyện hóa một bộ phận Thế Giới Chi Tâm lực lượng, cũng chính là cổ lực lượng này rót vào Thần Nữ trong cơ thể, mới ngăn chặn lại Thần Nữ thương thế , khiến cho Thần Nữ chậm rãi tỉnh lại.

Mở mắt, chứng kiến Bạch Nhạc trong nháy mắt, Thần Nữ trên mặt nhất thời lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1307: Ta nên làm thế nào?

"Khó xem nhất là lòng người, có thể tốt nhất tính. . . Cũng là lòng người."

Mở mắt, Thần Nữ trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ mở miệng nói.

Lòng người, nghe được hai chữ này, Bạch Nhạc cũng không khỏi trầm mặc xuống.

Hắn mất đi ý thức sau đó, đến tột cùng phát sinh cái gì, hắn cũng không biết, thế nhưng mơ hồ nhưng cũng có thể đoán được vài phần.

Trước đó luyện hóa Thế Giới Chi Tâm, có thể chính là hắn duy nhất một cái giết chết thần nữ cơ hội.

Chỉ là, cái kia đại giới nhưng là hắn không nguyện ý trả.

Thần sắc có chút nhạt, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng: "Là ngươi tính thắng, nhưng cũng không có đáng giá gì khoe khoang, ta cứu ngươi, không có quan hệ gì với ngươi."

"Cái kia không quan trọng."

Thần Nữ cũng đồng dạng cũng không để bụng Bạch Nhạc thái độ, theo miệng nói rằng: "Trọng yếu là. . . Ta còn còn sống."

"Làm sao cứu Chúng Tinh Tiểu Thế Giới?"

Cũng không có cùng Thần Nữ nói chuyện ý tứ, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

"Chúng Tinh Tiểu Thế Giới căn bản là không có cách cứu vớt. . . Quên nói cho ngươi, chúng ta lúc rời đi sau khi, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới cũng đã bắt đầu tan vỡ."

Khóe miệng khẽ nhếch, Thần Nữ lăn lộn không quan tâm mở miệng nói.

"Ngươi nói cái gì?"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhưng là nhất thời sắc mặt đại biến.

Trước đó hắn bốc lên lớn như vậy phiêu lưu, chính là vì làm được đối Giang Nhược Hư, đối quốc sư hứa hẹn, cứu vớt Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sinh linh tính mệnh.

Vì thế, hắn thậm chí ngay cả luyện hóa Thế Giới Chi Tâm cơ hội đều buông tha, nhưng bây giờ, Thần Nữ lại nói, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tại trước đây lúc rời đi sau khi cũng đã bắt đầu tan vỡ, vô luận hắn làm cái gì, vô luận quốc sư bọn hắn làm cái gì dạng hi sinh, cũng đều căn bản là không có cách cải biến bất cứ chuyện gì.

"Thực sự là ngây thơ a, ta nói rồi, Chúng Thần Mộ Địa chính là vì trấn áp ta mà tồn tại, ngươi giúp ta đánh vỡ cấm chế , khiến cho ta lui khốn mà ra, Chúng Thần Mộ Địa tự nhiên liền sẽ tan vỡ!"

"Đó thật là một cái tiểu thế giới, vô luận tại làm sao ổn định, cũng vẫn như cũ không phải chân thực thế giới, mà là dựa vào chúng thần lực lượng mà tồn tại. . . Chúng thần đều đã vẫn lạc, tiểu thế giới làm sao có thể không hạn chế tồn tại xuống dưới? !"

"Vù vù!"

Trong tích tắc, Nghịch Ma Kiếm chợt tới tay, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, hiển nhiên đã sinh ra sát khí.

Nếu như đây hết thảy đều là thật, cái kia liền có nghĩa là, từ vừa mới bắt đầu Thần Nữ ngay tại lừa gạt mình, bây giờ tới mức này, mặc dù phần thắng lại như thế nào thấp, hắn cũng nhất định muốn giết chết thần nữ.

"Ngươi không cảm thấy quá trễ sao?"

Mắt lạnh nhìn Bạch Nhạc, Thần Nữ khóe miệng mang theo một tia đùa cợt mở miệng nói.

Trước đó nàng không có thức tỉnh thời điểm, Bạch Nhạc muốn giết nàng dễ như trở bàn tay, thật là bây giờ nàng đã tỉnh lại, hơn nữa còn là chân thân thức tỉnh.

Không dám nói khôi phục đỉnh phong thực lực, có thể chí ít cũng đã có thần linh chi lực, loại tình huống này, nàng nơi nào sẽ còn sợ hãi Bạch Nhạc.

"Thì tính sao?"

Trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng; "Tóm lại là muốn có một cái công đạo, tối đa bất quá chỉ là đem tính mệnh tiễn ở chỗ này a."

"Đánh hay không đánh qua là thực lực vấn đề, có thể đánh không đánh nhưng là tôn nghiêm vấn đề."

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc trên người đã lộ ra lau một cái khủng bố kiếm ý, giờ khắc này Bạch Nhạc, cả người liền như một thanh ra khỏi vỏ bảo kiếm, lợi hại không ai bằng!

Đó là một loại chân chính thua ở kiếm tu khí chất, là một loại mặc kệ

ngàn vạn người ta vẫn hướng tới khí thế!

Dù cho là Thần Nữ, trong chớp nhoáng này, cũng không khỏi có chút thất thần,

Nàng cả đời này gặp quá nhiều thiên tài, gặp qua đủ loại cường giả, nhưng hôm nay lại không thừa nhận cũng không được, mặc dù phóng nhãn thời đại thượng cổ, Bạch Nhạc cũng giống vậy là nàng gặp qua xuất sắc nhất một trong những nhân vật.

"Dừng tay!"

Mắt thấy Bạch Nhạc liền muốn xuất kiếm, Thần Nữ không thể không mở miệng ngắt lời nói.

"Ngươi thật đúng là ngây thơ a, nói cái gì đều tin? Coi như ngươi không tin ta, chẳng lẽ liền thần hồn khế ước đều quên sao?"

". . ."

Nghe thế, Bạch Nhạc nhất thời ngẩn ra.

Lúc trước hắn mạnh mẽ xông vào trong quan tài đồng, lúc này mới bức Thần Nữ không thể không làm nhượng lại bước, đồng thời cùng hắn ký kết thần hồn khế ước.

Nếu như Thần Nữ lừa dối hắn, xác thực liền sẽ chịu đến thần hồn khế ước phản phệ.

Thực lực càng mạnh, Bạch Nhạc liền càng có thể cảm giác được thần hồn khế ước ước thúc tính, mặc dù mạnh như Thần Nữ, chỉ sợ cũng vô pháp không nhìn thần hồn khế ước phản phệ lực lượng.

Chỉ là, trước đó vô ý thức liền dựa theo Thần Nữ ý nghĩ đi, căn bản

không có thể nhớ tới những thứ này tới mà thôi.

"Ngươi gạt ta, có ý nghĩa gì?"

Nhìn chằm chằm Thần Nữ, Bạch Nhạc sắc mặt có chút khó coi hỏi.

"Chơi thật khá a!"

Cười khẽ một chút, Thần Nữ tự nhiên hồi đáp nói: "Ta chính là thích xem ngươi hổn hển dáng vẻ, thế nào?"

". . ."

Lần này, Bạch Nhạc mới thực sự là muốn thổ huyết.

Trước đó làm sao không nhìn ra, Thần Nữ dĩ nhiên là dạng này tính khí.

Bạch Nhạc tự nhiên không biết, thời đại thượng cổ, Thần Nữ tính khí liền cực kỳ phát triển, có thể được khen là thế gian đệ nhất mỹ nữ, tự nhiên không có khả năng thật là lạnh lùng băng băng.

Trước đó không có ý thức được, là bởi vì, trước đó Thần Nữ chưa từng có đã bình ổn ngang phần đối đãi qua hắn, thần linh phía dưới đều là giun dế.

Đối con kiến hôi, tự nhiên chi yêu cầu một loại thái độ.

Hơn nữa, Thần Nữ trước đó chỉ là một luồng thần hồn hóa thân, cũng không có thoát khỏi tử vong uy hiếp, mà bây giờ, nhưng là chân chính hồi phục lại, tự nhiên liền có vẻ không giống nhau lắm.

Đùa một chút Bạch Nhạc, Thần Nữ lúc này liền khôi phục trạng thái bình thường: "Nghiêm túc đi, ta trước đó lời nói, cũng không phải là hoàn toàn lừa gạt ngươi, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới xác thực đã bắt đầu

tan vỡ, chỉ là tan vỡ tốc độ không có nhanh như vậy mà thôi."

"Nếu như ngươi không thể mau sớm giải quyết đả thông Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thông đạo, một dạng khó thoát huỷ diệt chi cục."

Chân mày đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc trong lòng lại là trầm xuống: "Đến cùng chuyện gì xảy ra, ngươi nói rõ ràng."

"Thế Giới Chi Tâm, mới là tất cả đầu nguồn, đã ngươi buông tha luyện hóa Thế Giới Chi Tâm, vậy thì nhất định phải đem Thế Giới Chi Tâm triệt để đánh nát, trở về lực lượng bản nguyên, như vậy, thiên địa quy tắc cũng sẽ bị bù đắp."

"Đương nhiên, đang đánh vỡ Thế Giới Chi Tâm trước đó, ngươi còn trước hết một bước mở ra đi thông Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thông đạo, bằng không. . . Một khi nơi đây hủy diệt, liền sẽ triệt để gián đoạn cùng Chúng Tinh Tiểu Thế Giới liên hệ."

Nghe thế, Bạch Nhạc mới ý thức tới, cái này đã qua vạn năm, thiên địa quy tắc thủy chung đều là không hoàn chỉnh, mà hết thảy này căn nguyên, có thể liền ở chỗ Thế Giới Chi Tâm.

Đem Thế Giới Chi Tâm đánh nát, liền đem tất cả khôi phục nguyên dạng, như vậy tới nay, thiên địa quy tắc khôi phục, tự nhiên liền đồng dạng có thể sinh ra thần linh cường giả.

"Ta đến cùng nên làm như thế nào?"

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi hỏi.

"Ta có thể giúp ngươi đánh nát Thế Giới Chi Tâm, bất quá, cùng Chúng Tinh Tiểu Thế Giới ở giữa thông đạo, lại nhất định phải từ ngươi mở ra."

Thần Nữ giải thích: "Hơn nữa, nhất định muốn cùng ta bảo trì đồng bộ,

nếu như nhanh, chúng thần cấm chế lực lượng hội phản phệ đến trên người ta, ta liền vô pháp đánh nát Thế Giới Chi Tâm! Nếu như chậm, thông đạo không kịp mở ra, nơi đây liền sẽ hủy diệt, trừ phi chúng thần phục sinh, bằng không không có bất kỳ người nào có thể tìm lại được Chúng Tinh Tiểu Thế Giới."

Dừng một cái, Thần Nữ tiếp tục nói: "Đương nhiên, trong quá trình này, chính ngươi cũng nhất định muốn gánh chịu thật lớn phiêu lưu, một cái sơ sẩy, ngươi cũng đồng dạng sẽ cùng Chúng Tinh Tiểu Thế Giới một chỗ đình trệ."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1308: Trợ thủ

Nguy hiểm, Bạch Nhạc đã không quan tâm.

Vô luận là trước đây ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, vẫn là đối mặt Hải Thần, Bạch Nhạc đã gánh chịu quá lớn nguy hiểm, bây giờ nhiều hơn nữa một điểm phiêu lưu có thể coi là cái gì?

"Phải đánh thế nào toàn bộ đạo?"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

Trước đó hắn mặc dù đánh vỡ không gian bức tường ngăn cản mà ra, thật là cái kia lại vẻn vẹn chỉ là tạm thời đi qua, cùng chân chính đả thông thông đạo hoàn toàn là hai việc khác nhau.

"Không có ngươi nghĩ phức tạp như vậy."

Lắc đầu, Thần Nữ giải thích: "Chỉ cần ngươi chống đỡ trăm hơi thở thời gian, một khi ta đánh nát Thế Giới Chi Tâm, Thế Giới Chi Tâm lực lượng liền sẽ tự nhiên dũng mãnh vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, trợ giúp ngươi mở ra thông đạo."

Nghe thế, Bạch Nhạc giờ mới hiểu được Thần Nữ ý tứ.

Trăm hơi thở, mặc dù gian nan, nhưng lại cuối cùng cũng vẫn là có hy vọng thành công.

"Ta còn yêu cầu nửa tháng tới lực lượng khôi phục, cho nên. . . Ngươi có thể thừa dịp cơ hội này ly khai, đi tìm một ít trợ thủ trở về."

Thần Nữ nói lần nữa.

Không có Hải Thần uy hiếp, Bạch Nhạc bản thân muốn phải rời đi nơi này vẫn là vô cùng dễ dàng.

Chuyện này quan hệ đến toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới an nguy, đối với thế giới chân thật bố cục cũng đồng dạng sẽ có ảnh hưởng rất lớn.

Bạch Nhạc một cá nhân đi mở tích thông đạo, chẳng những nguy hiểm, hơn nữa thành công nắm chặt cũng không tính quá lớn, nếu như có thể tìm một ít trợ thủ, tự nhiên dễ dàng hơn thành công.

Đương nhiên, muốn giúp một tay, yêu cầu liền chí ít cũng phải là Hóa Hư đỉnh phong cường giả mới được.

Bất quá, từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đi ra, bản thân liền đều là cao thủ hàng đầu nhất, còn có Bạch Nhạc bản thân lực ảnh hưởng, tìm một ít trợ thủ tới cũng không tính quá khó khăn.

"Tốt!"

Suy nghĩ cẩn thận những thứ này, Bạch Nhạc nhất thời liền đáp ứng.

"Nhớ kỹ, ta chỉ chờ ngươi nửa tháng, nếu như nửa tháng sau, ngươi không có trở về, ta liền chính mình đánh nát Thế Giới Chi Tâm ly khai."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Thần Nữ nhắc nhở lần nữa nói.

"Tốt!"

Bằng lòng một tiếng, Bạch Nhạc cũng minh bạch thời gian cấp bách, cũng không có nói thêm nữa, một bước ở giữa, Nghịch Ma Kiếm chém về phía hư không, nhất thời chém ra một khe hở không gian, hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc liền từ bên trong bay ra đi.

... ...

Bên này Bạch Nhạc ly khai trong nháy mắt, Cố Vong Tình liền rõ ràng cảm giác được không gian biến hóa.

Trong nháy mắt, Cố Vong Tình đáy lòng liền chợt nổi lên vẻ lạnh như băng sát khí.

Hắn cũng không biết cái kia bí tàng không gian bên trong đến tột cùng phát sinh cái gì, nhưng lại minh bạch, tuyệt đối không thể để cho Bạch Nhạc cùng Thần Nữ an toàn ly khai.

Thần niệm hơi hơi đảo qua, Cố Vong Tình liền nhất thời tập trung Bạch Nhạc khí tức.

Chỉ là, bên này Cố Vong Tình mới vừa định động thủ, lại chợt phát giác, Bạch Nhạc khí tức phi thường ổn định, tựa hồ căn bản cũng không có thụ thương dấu hiệu.

"Ừm?"

Cơ hồ là đồng thời, Bạch Nhạc cũng giống vậy cảm giác được Cố Vong Tình khí tức.

Cố Vong Tình thực lực mặc dù mạnh, nhưng lại cuối cùng không phải Dạ Nhận loại kia sát thủ, vô pháp hoàn mỹ che giấu khí tức.

"Cố Vong Tình!"

Nghĩ đến trước đó, Cố Vong Tình không để ý ước định, vứt bỏ người khác đào tẩu vô sỉ hành vi, Bạch Nhạc đáy lòng liền lộ ra vẻ sát cơ.

Cổ tay hơi chao đảo một cái, kiếm phong liền đã nhắm thẳng vào Cố Vong Tình.

Nhận thấy được Bạch Nhạc sát ý, trong nháy mắt, Cố Vong Tình liền thu liễm sát khí!

Hắn biết rõ, thực lực của hắn hơn phân nửa là không bằng Bạch Nhạc, tại Bạch Nhạc không có thụ thương tình huống dưới, hắn căn bản không có cơ hội.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Cố Vong Tình trầm giọng mở miệng nói

"Bạch Nhạc, chúng ta không phải địch nhân, không cần thiết không muốn liều mạng một cái ngươi chết ta sống a?"

Một câu nói này lối ra, nhưng là nhường Bạch Nhạc trong lòng hơi hơi vừa nhảy.

Cố Vong Tình mặc dù đáng trách, nhưng lại cũng không có đến, loại kia nhất định muốn giết chết hắn cấp độ.

Tối trọng yếu là, bây giờ giết chết Cố Vong Tình căn bản cải biến không bất cứ chuyện gì.

Hơn nữa, muốn giết chết một vị bán thần cường giả, tuyệt đối không phải cái gì chuyện dễ dàng, một khi bị Cố Vong Tình chạy thoát, liền sẽ đưa tới vô cùng vô tận phiền phức.

Hơn nữa, bây giờ chỉ có nửa tháng, cho dù là có thể giết chết Cố Vong Tình, hắn cũng tất nhiên muốn trả giá nặng nề, ngắn như vậy thời gian, sợ rằng nhưng không cách nào khôi phục lại.

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Nhạc trong lòng sát niệm, cũng liền đồng dạng tiêu tán rất nhiều.

"Cố Vong Tình, ngươi làm cái gì không có quan hệ gì với ta, bọn hắn tất

nhiên không chết, chuyện này, sau này tự nhiên sẽ có phán xét, làm qua cái gì sự tình, cuối cùng là phải trả giá thật lớn, ngươi đi đi."

"Đến tột cùng phát sinh cái gì? Thần Nữ cùng Hải Thần đâu?"

Cũng không có lập tức ly khai ý tứ, Cố Vong Tình hỏi lần nữa.

"Không có quan hệ gì với ngươi!"

Cố Vong Tình thực lực rất mạnh, nếu là nguyện ý hỗ trợ, sáng lập thông đạo thời điểm, tự nhiên có thể đưa đến tác dụng rất lớn, chỉ là, bây giờ Bạch Nhạc, nhưng là đã sớm không tín nhiệm hắn.

"Thật sao?"

Ánh mắt có chút lấp lóe, Cố Vong Tình nói lần nữa: "Chỗ này tiểu thế giới còn không có tan vỡ đâu, ngươi không nói, ta tự nhiên cũng có thể vào xem. . . Ngươi cuối cùng là không thể gạt được ta, cần gì chứ?"

"Vậy ngươi liền chính mình vào xem tốt."

Không chút phật lòng, Bạch Nhạc nhàn nhạt hồi đáp nói.

Vào xem?

Bây giờ Thần Nữ đã thức tỉnh, cho dù là còn chưa khôi phục đỉnh phong, muốn giết một cái bán thần, chỉ sợ cũng tuyệt đối không phải việc khó.

Loại tình huống này, Cố Vong Tình nếu như đi vào, đó mới thực sự là muốn chết.

"Xem ra là Thần Nữ thắng."

Mở miệng hỏi, bản thân liền là thăm dò, Cố Vong Tình cũng không trông

cậy vào Bạch Nhạc hồi đáp hắn, chỉ là từ Bạch Nhạc trong thái độ, liền rất dễ dàng đoán ra chân tướng.

"Cố Vong Tình, ngươi đến tột cùng muốn làm gì?"

Nhìn chằm chằm Cố Vong Tình, Bạch Nhạc sắc mặt lạnh lẽo, trầm giọng hỏi.

"Hoà giải!"

Cố Vong Tình nhẹ giọng mở miệng nói: "Quá trình thế nào không quan trọng, trọng yếu là kết quả. . . Ngươi đã đáp ứng Giang tiên sinh cùng quốc sư, hội đem hết toàn lực cứu vớt Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người! Bây giờ Hải Thần đã chết tại Thần Nữ trong tay, chúng ta mục một dạng, tự nhiên có thể hợp tác."

"Ngươi chỉ là muốn cứu người mà thôi, mà ta muốn đúng, Chúng Tinh điện kéo dài, là Chúng Tinh điện điện chủ thân phận, chúng ta cũng không có xung đột."

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy.

Không thể không nói, Cố Vong Tình những lời này, xác thực nhường Bạch Nhạc có chút do dự.

Cố Vong Tình đối với tâm hắn hình thái nắm chặt xác thực rất chính xác!

Hắn không quan tâm cái gọi là hư danh, cũng không để ý cái gì quyền lực, muốn chính là đơn giản cứu người mà thôi.

Quốc sư đã vẫn lạc, bây giờ, Cố Vong Tình khả năng chính là duy nhất bán thần cường giả, muốn sáng lập đường hầm không gian, nếu có Cố Vong Tình trợ giúp, thực sự có thể có càng nhiều nắm chặt.

"Ta suy tính một chút, nửa tháng sau, vẫn là trở lại nơi đây. . . Đến lúc đó, ta muốn ngươi giúp ta làm một chuyện, chỉ cần ngươi có thể làm được, trước đó tất cả, có thể xóa bỏ."

Thoáng do dự một chút, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn làm ra nhượng bộ.

Đối với hắn mà nói, giết chết Cố Vong Tình cũng không có ý nghĩa quá lớn, bây giờ Cố Vong Tình liền đã không phải là đối thủ của hắn, sau này, tự nhiên cũng càng không phải là uy hiếp gì.

Chỉ cần vượt qua trước mắt cái này một cửa ải khó, sau này cũng không sợ Cố Vong Tình có thể lật trời đi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1309: Lại đến Đạo Lăng sơn

Cũng không có cho Cố Vong Tình nói nhiều cơ hội, Bạch Nhạc thẳng xoay người mà đi.

Không chỉ là tìm trợ thủ vấn đề, chín năm, hắn cũng đồng dạng không gì sánh được tưởng niệm nơi đây tất cả.

Bất Tử Thanh Vương bọn hắn trở về sau đó làm cái gì, Bạch Nhạc cũng không biết, thế nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, hắn trở về sau đó, cái thứ nhất muốn gặp người, lại tất nhiên là Vân Mộng Chân.

Nhận rõ một chút phương vị, Bạch Nhạc nhất thời xé rách hư không, hướng về Đạo Lăng sơn mà đi.

Ngược lại là Cố Vong Tình sắc mặt có chút âm trầm.

Nguyên bản kế hoạch tốt tất cả, đều bởi vì Bạch Nhạc bình yên trở về mà bị đánh vỡ.

Mặc dù dựa theo Bạch Nhạc nói, hiển nhiên là Bạch Nhạc còn có chuyện yêu cầu hắn hỗ trợ, thật là đáy lòng của hắn vẫn như cũ có chút bất an.

Biết rõ chân tướng quá nhiều người, cái kia sợ rằng tuyệt đối không phải Bạch Nhạc nói xóa bỏ là có thể xóa bỏ.

Một khi Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người đi ra, hắn ngay lập tức sẽ biến thành nhiều người chú ý, cho dù là Chúng Tinh điện người, chỉ sợ cũng sẽ ruồng bỏ hắn.

Đương nhiên, đó cũng không phải then chốt.

Then chốt ở chỗ. . . Đáy lòng của hắn xác thực vẫn như cũ mang theo đối với Bạch Nhạc sợ hãi!

Tâm ma chưa trừ, chỉ là tạm thời bị áp chế mà thôi, như thế gian nan tử cục, đều bị Bạch Nhạc phá vỡ, hắn làm sao có thể không kiêng kỵ?

Quan trọng hơn là. . . Thế Giới Chi Tâm a!

Đối với Cố Vong Tình mà nói, Thế Giới Chi Tâm, chính là hắn cuối cùng cơ hội, mà Bạch Nhạc, hiển nhiên chính là lớn nhất một khối chướng ngại vật.

... ...

Lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, chạy tới Đạo Lăng sơn, cũng bất quá chỉ là trong chốc lát sự tình.

Càng đến gần, trong lòng loại kia tưởng niệm liền càng khó lấy ức chế.

Ở vào đối với Vân Mộng Chân tôn trọng, Bạch Nhạc cũng không có trực tiếp lên núi, mà là tại dưới núi liền rơi xuống, theo đủ cấp bậc lễ nghĩa bái sơn.

"Thỉnh cầu thông báo thánh nữ, cố nhân tới thăm!"

Thu liễm trên người khí tức, Bạch Nhạc nhìn lấy trước mặt những thứ này thủ sơn đệ tử, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Ngươi là ai?"

Chín năm thời gian, đối với tu vi cao thâm tu hành giả mà nói, không tính là gì, thật là đối với những thứ này tầng dưới chót nhất tu hành giả

mà nói, cũng tuyệt đối là thương hải tang điền.

Thủ sơn đệ tử tu vi cũng không cao, phần nhiều là một ít mới nhập môn không lâu, còn có Bạch Nhạc thu liễm khí tức, trong lúc nhất thời, dĩ nhiên không ai có thể nhận ra Bạch Nhạc tới.

Hơi chậm lại, Bạch Nhạc lập tức minh bạch bên trong nguyên do, cười khẽ một chút, nói rằng: "Ta tên, Bạch Nhạc!"

"Đi đi đi, cái gì Bạch Nhạc Hắc Nhạc, ta là hỏi ngươi là tông môn nào, không hiểu lắm, tùy tiện đến cái người, là có thể gặp thánh nữ sao? Ngươi cho rằng. . ."

Cái kia đệ tử không kiên nhẫn mở miệng mắng.

Chỉ là, không đợi hắn nói xong, bên cạnh liền có một cái đệ tử phản ứng kịp, một tay bịt cái kia đệ tử miệng, không cho hắn nói thêm gì đi nữa.

"Ngươi, ngươi, ngươi là Bạch Nhạc?"

"Xem ra, đúng là vẫn còn có người nhớ kỹ ta. . . Hiện tại ta có thể lên núi sao?"

Bật cười lớn, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Ta, ta không làm chủ, ngươi chờ một chút, ta cái này đi thông báo trưởng lão!"

Cái kia đệ tử đầu đầy mồ hôi lạnh, có chút nói lắp hồi đáp nói.

Vừa nói, đã đánh võ trung tín phù.

Hơi hơi nhíu mày, giờ khắc này Bạch Nhạc nhưng là mơ hồ đã nhận thấy được có chút không đúng.

Không nói đến ngày xưa Đạo Lăng sơn đánh một trận, hắn đối với Đạo Lăng Thiên Tông có ân, cho dù là lấy thân phận của hắn cùng địa vị, Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, cũng không nên lấy loại thái độ này đối đãi.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc thần niệm chợt tản ra, trực tiếp hướng về Đạo Lăng sơn thượng quét tới.

Đối với Đạo Lăng sơn địa phương khác chưa quen thuộc,

Thật là đối với Thánh Nữ phong, Bạch Nhạc nhưng vẫn là rất quen thuộc, thần niệm trực tiếp rơi vào Thánh Nữ phong bên trên, nhưng lại căn bản không có thể nhận thấy được Vân Mộng Chân khí tức.

Bây giờ Bạch Nhạc là thực lực cỡ nào, Đạo Lăng sơn mặc dù lớn, lại cũng không gạt được hắn nhận biết.

Vân Mộng Chân không có ở đây, đó chính là thật không có ở đây.

Cứ như vậy một hồi thời gian, thu được tín phù, mấy bóng người lúc này phá không tới.

Xa xa chứng kiến Bạch Nhạc, mấy vị kia Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão liền không khỏi một hồi tê cả da đầu.

Đừng xem mấy năm nay, bọn hắn không ít người đều tại Lăng Tiên trợ giúp xuống, thực lực đại tăng, thậm chí là bước vào Hóa Hư Chi Cảnh, thật là đối với Bạch Nhạc kiêng kỵ nhưng là thâm căn cố đế, trước đây Bạch Nhạc thật là kinh diễm một thời đại!

"Gặp qua Bạch phủ chủ!"

Trong lúc nhất thời, cái kia mấy vị trưởng lão đồng thời hướng Bạch Nhạc hành lễ nói.

Ánh mắt đảo qua, Bạch Nhạc đối với mấy cái này trưởng lão cũng còn có một chút ấn tượng, chỉ là nhưng cũng không nhớ được đều là ai, thản nhiên nói: "Thánh nữ đâu?"

Chỉ là một ánh mắt, mấy cái này trưởng lão liền cảm nhận đến một cổ áp lực cực lớn.

Chỉ là, bọn hắn đã sớm đã được đến mệnh lệnh, bây giờ cũng chỉ được kiên trì hồi đáp nói: "Hồi Bạch phủ chủ, thánh nữ đang bế quan , bất kỳ cái gì người không nên quấy nhiễu."

"Bế quan?"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc nhàn nhạt ép hỏi: "Nàng ở đâu bế quan?"

"Tại hậu sơn trong thánh địa."

Trưởng lão kia kiên trì hồi đáp nói.

"Phía sau núi thánh địa?"

Hơi hơi kinh ngạc, Bạch Nhạc cũng có chút không phản ứng kịp, vừa chuyển động ý nghĩ, nhưng là đột nhiên hiểu được.

Bí tàng không gian!

Trách không được thần niệm đảo qua toàn bộ Đạo Lăng sơn đều không có thể nhận thấy được Vân Mộng Chân khí tức, nếu như tiến vào bí tàng không gian vậy thì thuyết phục.

Lúc trước Vân Mộng Chân tiên đạo truyền thừa, chính là tại bí tàng không gian bên trong đạt được, nếu là có phát hiện gì, lại trở lại bên

trong, tựa hồ cũng chẳng có gì lạ.

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc thần sắc cũng hoà hoãn lại.

"Tử Dương Chân Nhân đâu? Tất nhiên thánh nữ bế quan, ta đi nhìn một chút Tử Dương Chân Nhân."

"Tử Dương... Tử Dương Chân Nhân cũng không ở bên trong tông."

Trưởng lão kia không nghĩ tới Bạch Nhạc vậy mà lại hỏi Tử Dương Chân Nhân, có vẻ hơi hoảng loạn.

Mặc dù chỉ là một ít nhỏ bé phản ứng, nhưng lại đúng là vẫn còn nhường Bạch Nhạc cảnh giác.

Quá xảo hợp!

Vân Mộng Chân đang bế quan, Tử Dương Chân Nhân dĩ nhiên cũng không ở bên trong tông, đây là cái đạo lí gì?

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói: "Văn Trạch đâu, Thánh Nữ phong đệ tử đâu? Chẳng lẽ, Bạch mỗ người quen biết, mỗi một người đều không có ở đây bên trong tông môn sao?"

Trước đó Bạch Nhạc thu liễm khí tức, mặc dù có chút kiêng kỵ, nhưng là vẫn có thể chống đỡ, bây giờ một khi tức giận, bán thần khí tức chợt tràn ra, nhưng là nhất thời đem mấy người hù dọa đầy người mồ hôi lạnh!

"Bạch phủ chủ bớt giận!"

Ở nơi này mấy cái trưởng lão sắp không nhịn được thời điểm, một đạo thân ảnh quen thuộc nhất thời rơi xuống.

"Thượng Quan Vân gặp qua Bạch phủ chủ!"

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc nhìn đối phương nói rằng: "Nguyên lai là Thượng Quan trưởng lão."

Đối với vị này Thượng Quan trưởng lão, Bạch Nhạc mặc dù chưa quen thuộc, nhưng lại cũng vẫn là có ấn tượng, trước đây tựa hồ cùng Tử Dương Chân Nhân quan hệ không tệ, xem như là Đạo Lăng Thiên Tông phe trung lập.

"Bạch phủ chủ bớt giận, ta Đạo Lăng Thiên Tông mấy năm nay xác thực phát sinh một ít biến cố, bên trong nguyên do, ta không tiện nhiều lời! Bạch phủ chủ không ngại tự động đi thánh địa gặp thánh nữ."

Hơi hơi ôm quyền, Thượng Quan Vân tiếp tục nói: "Thánh nữ bế quan mặc dù không khách khí người, thế nhưng nghĩ đến Bạch phủ chủ đi trước, thánh nữ tất nhiên sẽ không thấy quái, ta cái này liền dẫn Bạch phủ chủ đi gặp thánh nữ, Bạch phủ chủ... Mời!"

Trong lúc nói chuyện, Thượng Quan Vân làm một cái mời thủ thế, đã vì Bạch Nhạc tránh ra lên núi đường.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1310: Cảnh báo

Thượng Quan Vân những lời này, liền đem Bạch Nhạc trước đó lòng nghi ngờ bỏ đi hơn phân nửa.

Bạch Nhạc trước đó, lo lắng nhất là Vân Mộng Chân xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, hoặc là có nguy hiểm gì, bây giờ tất nhiên đối phương cho phép hắn đi gặp Vân Mộng Chân, tự nhiên liền không có gì có thể lo lắng.

Còn như đối phương có thể hay không không có hảo ý hãm hại hắn, Bạch Nhạc cũng không đại quan tâm.

Lấy hắn bây giờ thực lực, chỉ cần không phải thần linh cường giả, liền rất khó đối hắn tạo thành bất cứ uy hiếp gì, phần thực lực này, chính là hắn lớn nhất sức mạnh vị trí.

Việc nhỏ bên trên, xem ở Vân Mộng Chân mặt mũi, hắn sẽ không cùng Đạo Lăng Thiên Tông tính toán, nhưng nếu đối phương thực có can đảm thiết kế hãm hại hắn cùng với Vân Mộng Chân, vậy hắn sẽ không để ý đại náo Đạo Lăng sơn, tựu như cùng trước đây Thông Thiên Ma Quân thượng Đạo Lăng sơn thời điểm một dạng.

Một đường theo Thượng Quan Vân hướng hậu sơn đi tới, dọc theo con đường này Bạch Nhạc cũng cố ý thăm dò một chút, hỏi rất nhiều Đạo Lăng Thiên Tông sự tình, Thượng Quan Vân cũng đều từng cái đáp lại, cũng không phải phát hiện dị thường gì.

"Bạch phủ chủ, phía trước chính là thánh địa! Thánh nữ tại bên trong bế quan, bổn tông chi nhân không được tùy tiện quấy rối, ta liền không tiễn ngươi đi vào."

Đi tới phía sau núi, bí tàng không gian cửa vào trước đó, Thượng Quan Vân khom mình hành lễ nói.

"Thượng Quan trưởng lão."

Nhìn chằm chằm Thượng Quan Vân, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói: "Thánh nữ thật tại bên trong đi, nếu như gạt ta. . . Ngươi nên biết hậu quả."

"Bạch phủ chủ yên tâm, thánh nữ xác thực tại trong thánh địa, ta liền có thiên đại lá gan, cũng không dám lừa gạt ngươi."

Hơi hơi ôm quyền, Thượng Quan Vân lần nữa giải thích.

Lần nữa xác nhận qua về sau, Bạch Nhạc lúc này mới khẽ gật đầu, lửng thững hướng về bí tàng không gian cửa vào đi tới.

Hầu như ngay tại Bạch Nhạc gần bước vào bên trong trong nháy mắt, toàn bộ Đạo Lăng sơn một hồi rung mạnh.

Vô ý thức hồi quay đầu lại, Bạch Nhạc trong nháy mắt liền chứng kiến lau một cái huyễn lệ quang mang, đem toàn bộ Đạo Lăng sơn bao phủ lại.

Hộ tông đại trận!

Con ngươi chợt co rụt lại, Bạch Nhạc trong nháy mắt liền ý thức được sự tình có chút không đúng.

"Bạch phủ chủ, cái này hộ tông đại trận có thể khôi phục, còn nhiều hơn thua thiệt thánh nữ! Mấy năm nay, bổn tông tình cảnh gian nan, nếu không phải khôi phục hộ tông đại trận, chỉ sợ thật đúng là khó mà chống đỡ được xuống dưới." Lắc đầu, Thượng Quan Vân một bộ tập mãi thành thói quen dáng vẻ, theo miệng nói rằng: "Bạch phủ chủ mời, những

chuyện nhỏ nhặt này, bổn tông tự sẽ xử lý."

"Vù vù!"

Bên này Thượng Quan Vân vừa nói, một tiếng kiếm minh thanh âm vang lên, Nghịch Ma Kiếm đã tới tay, khóe miệng chứa đựng một nụ cười lạnh lùng, băng lãnh kiếm phong đã nhắm thẳng vào Thượng Quan Vân.

"Thượng Quan trưởng lão, ngươi cho ta là ba tuổi hài đồng sao?"

Trong tích tắc, Bạch Nhạc trên người sát khí nổi dậy.

Cứ việc còn không rõ ràng lắm đến tột cùng phát sinh cái gì, thế nhưng Bạch Nhạc cũng đối có thể chắc chắc, chuyện này tất nhiên rất có kỳ quặc, vị này Thượng Quan trưởng lão hơn phân nửa là tuyệt đối không có hảo tâm gì.

"Bạch phủ chủ làm cái gì vậy?"

Khí cơ bị kiếm ý tập trung, Thượng Quan Vân cũng đồng dạng sắc mặt đại biến: "Chẳng lẽ ngươi cấu kết ma đạo, muốn cùng bổn tông là địch phải không?"

Không thể không nói, Thượng Quan Vân phản ứng xác thực rất nhanh, chẳng những không biện giải, thậm chí ngược lại trực tiếp trừ đỉnh đầu mũ cho Bạch Nhạc.

Chỉ tiếc, tới mức này, Bạch Nhạc nhưng là nói cái gì, cũng đều sẽ không dễ dàng tin tưởng hắn!

"Nói, thánh nữ ở đâu?"

Kiếm phong đã chỉ hướng Thượng Quan Vân yết hầu, Thượng Quan Vân căn bản không dám nhúc nhích chút nào, chỉ phải kiên trì chống đỡ

xuống dưới: "Bạch phủ chủ, ta bằng vào ta tính mệnh đảm bảo, thánh nữ thật là tại trong thánh địa tu hành."

"Hảo một cái lấy tính mệnh đảm bảo!"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói: "Đã như vậy, ta

Liền xem trước một chút là nơi nào tà ma ngoại đạo, cũng dám trùng kích Đạo Lăng Thiên Tông!"

Căn bản không cho Thượng Quan Vân nói chuyện cơ hội, đạp chân xuống, Bạch Nhạc cả người đã phóng lên cao, trong tay Nghịch Ma Kiếm nhoáng lên, chợt lộ ra lau một cái khủng bố kiếm quang, thẳng đến không trung hộ tông đại trận mà đi.

Bây giờ Bạch Nhạc là thực lực cỡ nào, chỉ một kiếm, liền chợt đem hộ tông trên đại trận màn sáng xé mở một vết thương.

Trước đó tại Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, Bạch Nhạc nhận biết không đến tình huống bên ngoài, nhưng hôm nay đem đại trận xé rách một vết thương, Bạch Nhạc nhưng là trước tiên liền chứng kiến tiến đánh Đạo Lăng Thiên Tông nhân thân ảnh!

"Bạch Cốt phu nhân?"

Nao nao, Bạch Nhạc làm sao cũng không nghĩ đến, người đến vậy mà lại là Bạch Cốt phu nhân, không khỏi kinh hô thành tiếng.

"Bạch Nhạc, không muốn bước vào bí tàng không gian! Đạo Lăng Thiên Tông có thần linh cường giả, muốn dụ ngươi vào bí tàng không gian hạ sát thủ!"

Nhìn thấy Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân trong lòng cũng không khỏi

thở phào một cái.

Nàng vừa mới nhận được tin tức, liền một đường chạy tới, không nghĩ tới vẫn là chậm nửa bước, nguy cấp phía dưới, căn bản không kịp cùng Đạo Lăng Thiên Tông người dong dài, trực tiếp mạnh mẽ xông tới sơn môn, lúc này mới dẫn động Đạo Lăng Thiên Tông hộ tông đại trận!

Nàng mặc dù cũng là bán thần, có thể Bán Thần Lĩnh Vực lại không phải chính mình sáng tạo, mà là kế thừa Bạch Cốt Thần, tối đa xem như là ngụy bán thần, thực lực cùng Hóa Hư đỉnh phong xấp xỉ, trong thời gian ngắn căn bản là không có cách phá vỡ đại trận, trong lòng hoảng loạn thời điểm, lại đột nhiên nhìn thấy Bạch Nhạc bình yên đi ra, tự nhiên một hồi đại hỉ.

"..."

Nghe được Bạch Cốt phu nhân lời nói, trong nháy mắt, Bạch Nhạc sắc mặt nhất thời đại biến.

Trước đó mặc dù ý thức được trong lúc này khả năng có chuyện, có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng không sốt ruột, nhưng hôm nay từ Bạch Cốt phu nhân trong miệng biết được, Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, vẫn còn có thần linh cường giả, nhưng là nhường Bạch Nhạc trong lòng hoảng hốt.

Chớ nhìn hắn bây giờ bước vào Bán Thần Chi Cảnh, chỉ khi nào đụng vào chân chính thần linh cường giả, giống nhau là hữu tử vô sinh, điểm ấy tự mình biết mình hắn cũng hầu như vẫn có.

"Giết!"

Mắt thấy hành tích bại lộ, trong đám người, Hàn Tân Phi chợt bay ra ngoài, trong miệng quát to một tiếng, lành lạnh hạ lệnh!

Trước đó thua ở Vân Mộng Chân, có thể Vân Mộng Chân lại không phải phản ứng đến hắn, cũng không có muộn thu nợ nần ý tứ, cũng làm cho hắn chậm một hơi thở, e biết rõ Vân Mộng Chân bị Lăng Tiên lão tổ vây ở trong thánh địa về sau, tâm tư khác liền lần nữa hoạt lạc.

Lần này, dụ ra để giết Bạch Nhạc kế hoạch, bản thân liền là Lăng Tiên lão tổ phân phó hạ xuống, từ hắn tới chấp hành.

Chỉ tiếc, không nghĩ tới, đã đến một khắc cuối cùng, lại đúng là vẫn còn thất bại trong gang tấc, không có thể đem Bạch Nhạc lừa gạt nhập thánh địa!

Lừa gạt không được, vậy dĩ nhiên cũng chỉ có thể dùng sức mạnh.

Đạo Lăng Thiên Tông nhiều cao thủ như vậy đồng loạt ra tay vây giết, không tin còn vô pháp cầm xuống Bạch Nhạc.

Trong lúc nhất thời, trong đám người sát ý ngập trời, vô số Đạo Lăng Thiên Tông cao thủ hướng về Bạch Nhạc cùng Bạch Cốt phu nhân vây công mà đến.

"Muốn chết!"

Giờ khắc này, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng lên sát khí.

Trước hắn một mực dễ dàng tha thứ, cũng không phải là sợ Đạo Lăng Thiên Tông, chỉ là không muốn Vân Mộng Chân khó xử mà thôi, bây giờ đối phương lộ ra kế hoạch, hắn nơi nào còn có cái gì do dự!

Thậm chí, hắn bây giờ hoài nghi Vân Mộng Chân tao ngộ nguy hiểm, càng là khó có thể áp chế trong lòng sát ý, kiếm khí cửu trùng, căn bản không chờ đối phương vây kín, cũng đã trước một bước hướng về đối phương giết đi qua.

Từ bước vào bán thần, Bạch Nhạc cũng đã bước vào một cái khác cảnh giới.

Cái gọi là chiến thuật biển người, đối với hắn mà nói, nghiễm nhiên đã thành một truyện cười.

Chỉ là, cho dù là Bạch Nhạc chính mình cũng căn bản không nghĩ tới, chính mình từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trở về sau đó đệ nhất chiến, vậy mà lại là ở cái này Đạo Lăng Thiên Tông bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1311: Một kiếm

Thế không Hóa Hư, nhân gian vô địch!

Đối với trước đây Bạch Nhạc mà nói, đây là một loại tối cao tán dương.

Nhưng nếu là đặt ở hiện tại, liền có vẻ hơi nực cười.

Chín năm thời gian cũng không tính là quá lâu, riêng là đối với Tinh Hải Cảnh, Hóa Hư Cảnh cường giả mà nói, liền có vẻ càng ngắn ngủi.

Bạch Nhạc rất xuất sắc, có ở một ít lão bài trong mắt cường giả, cũng bất quá chỉ là vận khí tương đối khá thiên tài mà thôi.

Đạo Lăng thiên hạ, đó là một loại phát ra từ trong cốt tử kiêu ngạo.

Đối với Đạo Lăng Thiên Tông những cao thủ này mà nói, trước đây cái kia mấy năm, một mực bị bọn hắn coi là vô cùng nhục nhã.

Mà Lăng Tiên trở về, chẳng những đảo qua xu hướng suy tàn, hơn nữa, cũng trợ giúp bọn hắn cực nhanh tăng thực lực lên, chín năm ở giữa, chỉ là từ Tinh Hải Cảnh phá vỡ mà vào Hóa Hư cao thủ, liền có chừng hơn mười người, cái này cũng liền để bọn hắn hình thành một loại ảo giác.

Dường như bọn hắn cũng giống vậy đạt được cơ duyên, cho nên như Bạch Nhạc loại thiên tài này, cũng liền còn gọi là tiểu bối.

Riêng là tại đây Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, phía sau lại có Lăng Tiên chỗ dựa.

Những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông cao thủ, nghiễm nhiên một bộ không đem Bạch Nhạc nhìn vào mắt dáng dấp.

Chỉ tiếc, dạng này kiêu ngạo, nhưng lại làm cho bọn họ tại vừa thấy mặt ở giữa, liền trả giá nặng nề.

Cho tới nay, Bạch Nhạc đối đãi Đạo Lăng Thiên Tông thái độ đều là ôn hòa, cho dù là đối địch thời điểm, cũng chưa xuống sát thủ.

Nhưng cái này lại cũng không có nghĩa là, Bạch Nhạc liền sẽ không hạ sát thủ.

Làm liên quan đến Vân Mộng Chân an nguy, nhưng là triệt để chạm tới Bạch Nhạc nghịch lân.

Một chữ khoái kiếm!

Tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, từ Đinh lão cái kia học được khoái kiếm, giờ khắc này nhất thời tỏa sáng tài năng!

Một kiếm xuất thủ, thậm chí căn bản không kịp thấy rõ kiếm thế, trước hết hướng về Bạch Nhạc nhào tới cái kia hơn mười người liền tất cả đều bị một kiếm bêu đầu, đừng bảo là là những thứ này chết đi người, cho dù là xung quanh mắt mở trừng trừng nhìn lấy một màn này Đạo Lăng Thiên Tông cao thủ, cũng thậm chí vẻn vẹn chỉ là chứng kiến lau một cái kiếm quang hiện lên, cũng đã kết thúc!

Một kiếm này ở giữa bị chém giết trong cao thủ, trừ Tinh Hải Cảnh cường giả bên ngoài, thậm chí còn bao quát hai vị Hóa Hư cường giả.

Quá yếu!

Bạch Nhạc còn chưa bước vào Bán Thần Chi Cảnh thời điểm, chém giết những cái kia bình thường Hóa Hư cường giả, cũng như làm thịt kê giết chó, bây giờ thực lực tăng vọt phía dưới, những thứ này cái gọi là cao thủ, nơi nào còn có thể đở nổi Bạch Nhạc một kiếm.

Thực lực tuyệt đối nghiền ép!

Trong nháy mắt, tất cả mọi người tại chỗ đáy lòng cũng không khỏi nổi lên vẻ lạnh lẻo.

Trước đó kêu gào tích cực nhất Hàn Tân Phi, giờ khắc này càng là tay chân lạnh lẽo, hầu như cầm không vững kiếm, há to mồm, lại thậm chí nói không nên lời một chữ tới.

Khủng bố, tại đây rất ngắn trong khoảnh khắc, liền triệt để lan tràn ra.

Cái kia hơn mười thân thủ phân ly thi thể, cũng máu chảy đầm đìa nhắc nhở ở đây mỗi người, bây giờ bọn hắn chỗ đối mặt là kinh khủng bực nào tồn tại.

"Ta hỏi một lần nữa. . . Vân Mộng Chân ở đâu?"

Lạnh lùng quét nhìn mọi người, Bạch Nhạc thanh âm như vạn năm không thay đổi hàn băng, nhường mỗi người đều đánh đáy lòng sinh ra lau một cái ý sợ hãi.

Duy nhất đáng được ăn mừng đúng, Bạch Nhạc vẫn không có chém tận giết tuyệt, những cái kia bị Bạch Nhạc chém giết Đạo Lăng cao thủ, cũng vẻn vẹn chỉ là thân thể bị hủy, thần hồn đều chạy đi.

Đương nhiên, vô luận là bọn hắn bản thân, vẫn là xung quanh nhìn lấy một trận chiến này người, trong lòng đều rất rõ ràng, bọn hắn thần hồn có thể trốn đi, cũng không phải là bọn hắn bản lĩnh, mà là Bạch Nhạc không có chém tận giết tuyệt ý tứ mà thôi.

Nếu như một lần nữa, khả năng liền chưa chắc có may mắn như vậy.

"Bạch phủ chủ, ta đã nói qua, thánh nữ ngay tại trong thánh địa tu hành,

tuyệt không một chữ nói sạo."

Mắt thấy Bạch Nhạc trên người sát khí càng ngày càng nặng, Thượng Quan Vân nhất thời kiên trì lần nữa đứng ra

Một câu nói này hiệu quả, nhưng là thần kỳ tốt.

Biết được Vân Mộng Chân bình yên vô sự, Bạch Nhạc trong lòng sát khí cũng đã tiêu tán hơn phân nửa.

Cứ như vậy trong chốc lát, Bạch Cốt phu nhân cũng đã rơi vào Bạch Nhạc bên người.

"Trước đó hai ngày, Thanh Vương điện hạ phản hồi Thanh châu, mang về tin tức... Đạo Lăng Thiên Tông phía sau núi bí tàng không gian bên trong, ở một vị vạn năm trước Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão, tên là Lăng Tiên! Chỉ là Lăng Tiên chân thân vô pháp ly khai bí tàng không gian, ngươi tuyệt đối không thể bước vào bên trong."

Hạ giọng, Bạch Cốt phu nhân liền vội vàng giải thích.

Nàng đạt được Bất Tử Thanh Vương phản hồi Thanh châu tin tức sau đó, liền thẳng đến Thanh châu, đi qua Thanh Vương biết được Đạo Lăng sơn tình huống về sau, liền lại một đường chạy tới Đạo Lăng Thiên Tông, chỉ là không nghĩ tới, Bạch Nhạc thoát khốn tốc độ so trong dự đoán nhanh hơn nhiều, thiếu chút nữa liền chưa kịp.

"Lăng Tiên?"

Chân mày khẽ nhếch, Bạch Nhạc nhẹ giọng lập lại.

"Giang sơn đời nào cũng có tài tử ra, một đời người mới thay người cũ... Thần Tôn truyền nhân, quả thực danh bất hư truyền."

Cơ hồ là đồng thời, trong hư không chậm rãi hiển hiện ra một đạo thân ảnh, trầm giọng mở miệng nói.

"Bái kiến lão tổ!"

Trong nháy mắt, xung quanh Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử nhất thời đồng thời quỳ gối, cao giọng la lên.

Bạch Nhạc một kiếm kia, xác thực đem cái này chút Đạo Lăng Thiên Tông người hù dọa không nhẹ, bây giờ Lăng Tiên lộ diện, nhất thời để bọn hắn cảm thấy áp lực nhẹ đi.

Vô luận Bạch Nhạc có nhiều đáng sợ, cũng hầu như về không phải thần linh cường giả đối thủ a.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc ánh mắt nhất thời liền rơi vào đối phương trên người.

Một bộ đạo bào màu xanh, dung mạo tuấn dật, cả người lộ ra một loại khí tức xuất trần, cho là thật tự có tiên gia phong thái.

Vẻn vẹn liếc một cái, Bạch Nhạc liền minh bạch, đối phương tất nhiên chính là thần linh cường giả.

"Không nghĩ tới trên đời này, dĩ nhiên thật còn có thần linh khác cường giả còn sống."

Ngẩng đầu, nhìn lấy Lăng Tiên, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói: "Vãn bối Bạch Nhạc, gặp qua Lăng Tiên!"

"Thần linh cường giả, loại thuyết pháp này cũng không xác thực... So sánh dưới, ta càng muốn xưng hô loại cảnh giới này vì tiên." Nhìn về phía Bạch Nhạc, Lăng Tiên bình tĩnh hồi đáp nói.

Thần linh cùng tiên nhân, thật là cùng một loại cảnh giới, thật là song phương mỗi người xưng hô lại không giống nhau, tại thời đại thượng cổ, cái dạng gì xưng hô, liền ý vị như thế nào dạng trận doanh, bây giờ đã không ai để ý, có thể Lăng Tiên loại này tồn tại, lại như cũ kiên trì điểm này.

"Bất quá là một loại xưng hô a... Đạo ma còn tương thông, càng không luận tiên thần."

Không chút phật lòng, Bạch Nhạc ung dung hồi đáp nói.

"Thiên Hành có thường, há có thể quơ đũa cả nắm! Chỉ bằng ngươi bực này thuyết pháp, là có thể biết, ngươi đã bước vào lạc lối." Lăng Tiên lạnh rên một tiếng mắng.

Nghe vậy, Bạch Nhạc chân mày chợt vẩy một cái, lạnh lùng mở miệng nói: "Chín năm trước đó, ta tại Đạo Lăng sơn trợ giúp Đạo Lăng, đẩy lùi Ma Thi Vương lúc, liền từng nói qua, trên đời này chỉ phân thiện ác, không phân đạo ma, ta cũng thủy chung tận sức cùng thôi động đạo ma dung hợp! Lăng Tiên sống lại, nhưng lại muốn mạnh mẽ phân cái gì trận doanh, chẳng phải nực cười!"

"Vô tri tiểu nhi!"

Trong mắt lộ ra lau một cái não sắc, Lăng Tiên lớn tiếng mắng.

"Ngươi bất quá bị nhốt bí tàng không gian bên trong, ngay cả mặt mũi cũng không dám lộ... Có cái gì tư cách giáo huấn ta? Thần linh cường giả, ta cũng không phải là không có đấu qua!" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc đối chọi gay gắt châm chọc nói.

Trước đó vừa mới cùng Thần Nữ một chỗ chém giết Hải Thần, đối với những thần linh này cường giả, Bạch Nhạc trong lòng xác thực đã không có gì cảm giác sợ hãi.

Trong mắt hắn, đối phương cũng bất quá chỉ là thực lực càng mạnh một ít tu hành giả mà thôi.

Vô luận là Lăng Tiên bây giờ bày ra tư thế, hay là đem Vân Mộng Chân vây ở bí tàng không gian sự tình, đều để Bạch Nhạc sinh lòng sát ý, bây giờ còn đuổi theo cho hắn nửa điểm sắc mặt tốt.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1312: Lay động Lăng Tiên

"Cuồng vọng!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lẻo, Lăng Tiên lành lạnh mở miệng nói: "Tiểu bối, đừng tưởng rằng ngươi là Thần Tôn truyền nhân, liền có thể cố tình làm bậy! Ở trước mặt lão phu, còn không có ngươi làm càn tư cách."

"Coong!"

Trong nháy mắt, Nghịch Ma Kiếm lần nữa phát sinh một tiếng kiếm minh, Bạch Nhạc khóe miệng chứa đựng một nụ cười lạnh lùng, căn bản không có cùng đối phương cải cọ ý tứ, khinh thường mở miệng nói: "Ngươi có thể thử một lần, bất quá là một luồng thần hồn hóa thân mà thôi, ngươi dám vọng ngôn, ta liền dám trảm ngươi hóa thân!"

"Thằng nhãi ranh càn rỡ!"

Lăng Tiên cũng không nghĩ đến, Bạch Nhạc dĩ nhiên dám lớn lối như vậy, khí xanh cả mặt.

"Càn rỡ? Ta Bạch Nhạc xưa nay càn rỡ, thiên hạ đều biết!"

Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc ngạo nghễ mở miệng nói: "Đem Vân Mộng Chân phóng xuất, bằng không, ta không chỉ trảm ngươi cái này phân thân, toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông ta cũng dám tháo dỡ cho ngươi xem."

Từ bước vào Đạo Lăng Thiên Tông tới nay, tao ngộ tất cả, cũng đã nhường Bạch Nhạc minh bạch, cùng đối phương ở giữa, căn bản không

có cái gì nói gì chỗ trống!

So với việc ủy khuất cầu toàn đem Vân Mộng Chân an nguy, ký thác vào đối phương một ý niệm, Bạch Nhạc càng muốn đối chọi gay gắt, đánh ra một cái kết quả.

Không nói đến Lăng Tiên nghĩ như thế nào, Bạch Nhạc phen này nói ra, cũng là thật đem Đạo Lăng Thiên Tông những người này chấn không nhẹ.

Quá kiêu ngạo!

Trước đó dám tại Đạo Lăng Thiên Tông lớn lối như vậy, cũng chỉ có Thông Thiên Ma Quân.

Bạch Nhạc còn thật không hỗ là vị kia truyền nhân, tính khí cũng là như vậy không khác nhau chút nào.

Tối trọng yếu là, so với việc Thông Thiên Ma Quân thượng Đạo Lăng sơn thời điểm, bây giờ thật là nhiều một vị thần linh cường giả, đây là muốn nhiều cuồng vọng, mới dám nói ra những lời này.

"Ngươi muốn chết!"

Mặc dù cho dù tốt tính khí bị Bạch Nhạc loại này trào phúng, sợ cũng không nhịn được, huống chi, Lăng Tiên lúc nào, lại từng có tính khí tốt!

Gầm lên một tiếng, Lăng Tiên một tay một trảo, nhất thời liền có một thanh tiên linh chi kiếm ngưng tụ mà ra, hung hãn hướng về Bạch Nhạc chém tới.

Trước đó, Lăng Tiên cùng Vân Mộng Chân giao phong thời điểm, nhìn hung ác, nhưng trên thực tế, nhưng là tồn tại lưu thủ, nhưng hôm nay đối mặt Bạch Nhạc, nhưng là không có chút nào cố kỵ.

Một kiếm này xuất thủ, mới làm cho tất cả mọi người chân chính ý thức được thần linh cường giả khủng bố đến mức nào.

Đừng bảo là bình thường Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, cho dù là những cái kia Hóa Hư cường giả, hay là Bạch Cốt phu nhân, cũng đều đánh đáy lòng nảy sinh một loại tuyệt vọng cảm giác vô lực.

Một kiếm này, không ai có thể chống đỡ!

Không phải bọn hắn yếu, mà là Lăng Tiên thật quá mạnh mẽ.

Chỉ tiếc, trong những người này cũng đối không bao gồm Bạch Nhạc.

Đối mặt Hải Thần chân thân thời điểm, Bạch Nhạc còn dám đánh một trận, chỉ bằng Lăng Tiên chỉ bằng một đạo thần hồn hóa thân, tựa như trảm hắn, vậy cũng không khỏi quá khinh thường.

Phải biết, cho dù là Thần Nữ, tại không có thức tỉnh tình huống dưới, cũng nhiều lần tại Bạch Nhạc trong tay chịu thiệt, chớ đừng nói chi là là Lăng Tiên.

Kiếm phong một điểm, nhất thời liền tuôn ra lau một cái khủng bố kiếm quang!

"Kiếm Lâm Thiên Hạ!"

Không có chút nào lùi bước ý tứ, Bạch Nhạc một kiếm này, phát sau mà đến trước, nhưng là chính diện hướng về Lăng Tiên đánh tới.

Cũng là lấy công đối công, chỉ là Bạch Nhạc bây giờ thực lực, cần phải so Vân Mộng Chân mạnh hơn quá nhiều.

Một kiếm này, mới chính thức gọi là đối chọi gay gắt.

Ùng ùng!

Trong khoảnh khắc, hai đạo kiếm quang triệt để nổ tung, khí tức kinh khủng cuộn sạch mà ra, chỉ là chiến đấu dư ba, liền bức tất cả mọi người rời khỏi vài trăm thước khoảng cách.

Cho dù là Bạch Cốt phu nhân cùng Đạo Lăng Thiên Tông những cái kia Hóa Hư cường giả, cũng căn bản không dám bị tác động đến nửa điểm.

Quá mạnh mẽ!

Đừng bảo là Đạo Lăng Thiên Tông người, cho dù là Bạch Cốt phu nhân, lúc này cũng bị Bạch Nhạc chỗ

Bày ra thực lực chấn động.

Quả nhiên chính như Bất Tử Thanh Vương nói, đây mới thực sự là bán thần sao?

"Không gì hơn cái này!"

Liều mạng một chiêu, Bạch Nhạc trong lòng càng là đại định.

Chính như hắn dự tính một dạng, Lăng Tiên chỉ lấy một luồng thần hồn hóa thân, chỗ có thể phát huy ra thực lực, cũng bất quá chỉ là Bán Thần Chi Cảnh mà thôi, đối phó người khác có thể đủ đủ, có thể tưởng tượng muốn thắng hắn, nhưng vẫn chưa đủ.

Quan trọng hơn là, đối phương căn bản hao không nổi, loại trình độ này giao phong, chỉ cần nhiều tới mấy lần, không cần đánh, đối phương cái này một luồng thần hồn hóa thân liền sẽ lực lượng hao hết vỡ nát.

Đạo Lăng Thiên Tông người khác đối Bạch Nhạc mà nói, cũng không có

gì uy hiếp, bây giờ Bạch Nhạc, muốn chiến liền chiến, muốn lui liền lui, nhưng đối phương, lại một mực bị vây ở bí tàng không gian bên trong, căn bản là không có cách ly khai, chỉ bằng điểm này, Bạch Nhạc cũng đã đứng ở bất bại chi địa.

"Tiểu bối, ngươi dám! ! !"

Bị Bạch Nhạc khí nổi gân xanh, Lăng Tiên quả thực hận không thể đem Bạch Nhạc xé sống!

Có thể hết lần này tới lần khác, mặc dù hắn có thiên đại bản lĩnh, bây giờ cũng không dám bước ra bí tàng không gian một bước, mười phần thực lực, bây giờ nhất triển khai thêm một phần đến, bằng không, một cái tát cũng có thể đập chết Bạch Nhạc, như thế nào dung tiểu tử này như vậy làm càn.

"Ngươi thử nhìn một chút ta có dám hay không!"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc trong nháy mắt, lại là một kiếm chém ra!

Chỉ là một kiếm này, lại không phải chém về phía Lăng Tiên, mà là trực tiếp hướng về Hàn Tân Phi!

Bạch Nhạc trước đó nhớ rõ, Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, hạ lệnh giết hắn người, chính là người này.

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng không biết Hàn Tân Phi thân phận, cũng không biết trước đó, Vân Mộng Chân cùng Hàn Tân Phi xung đột.

Bất quá, cái kia bản thân cũng đã không quan trọng.

Súng bắn chim đầu đàn!

Trước đó Hàn Tân Phi biểu hiện quá mức tích cực, bây giờ tất nhiên muốn trở mặt, Bạch Nhạc tự nhiên không chút do dự lựa chọn bắt hắn khai đao.

Đối mặt Bạch Nhạc, Hàn Tân Phi căn bản cũng không có cái gì chống cự chỗ trống, trong nháy mắt, liền bị kiếm quang bao phủ.

Trong một chớp mắt, Hàn Tân Phi hai tay cũng đã bị Bạch Nhạc chặt đứt, một cước đạp ở trên người, trực tiếp giẫm tại dưới chân.

"Cứu ta, sư tôn cứu ta!"

Hai tay bị chém đứt, lại bị Bạch Nhạc giẫm tại dưới chân, Hàn Tân Phi đã sớm bị sợ bể mật, khàn cả giọng la lên.

Nghe được Hàn Tân Phi la lên thanh âm, Bạch Nhạc khóe miệng cười nhạt càng đậm, hắn nguyên bản là muốn giết người lập uy, nhưng không nghĩ, chó ngáp phải ruồi, dĩ nhiên trực tiếp bắt lại Lăng Tiên đệ tử, cái này có thể quả thực không nên quá hoàn mỹ.

"Nguyên lai là Lăng Tiên đệ tử... Đáng tiếc thực lực kém điểm."

Nhìn lấy Lăng Tiên, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Thế nào, dùng ngươi cái này đệ tử mệnh, để đổi Vân Mộng Chân, đủ?"

Bạch Nhạc đột nhiên tập kích Hàn Tân Phi là Lăng Tiên trước đó hoàn toàn thật không ngờ, hơn nữa Bạch Nhạc xuất thủ thực sự quá nhanh, đợi được hắn khi phản ứng lại sau khi, còn muốn ngăn cản nơi nào còn kịp.

Nếu như Hàn Tân Phi bất loạn hô cũng liền thôi, bây giờ thằng ngu này dĩ nhiên trực tiếp gọi phá thân phận, xác thực nhường Lăng Tiên đối hắn triệt để thất vọng.

Lạnh lùng liếc Hàn Tân Phi liếc mắt, Lăng Tiên nhàn nhạt mở miệng

nói: "Bất quá là một cái ký danh đệ tử mà thôi, dạng này đệ tử, ta cả đời này thu không có một ngàn cũng có tám trăm, dạng này ngu xuẩn, chết cũng liền chết, cần gì tiếc nuối."

"Thật sao?"

Đối với Lăng Tiên loại này hồi đáp, Bạch Nhạc tựa hồ cũng đồng dạng căn bản không để ở trong lòng, thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, kiếm phong nhất chuyển, đã trực tiếp đem Hàn Tân Phi cái đầu chém xuống tới!

Lần này, ý định giết người, một kiếm này chém rụng đồng thời, liền tự có kiếm khí một lần hành động đem Hàn Tân Phi thần hồn một chỗ cắn giết.

Thần hồn câu diệt!

Thậm chí đều không nhường Hàn Tân Phi nhiều hô lên một câu cầu cứu lời nói, Bạch Nhạc liền đã dứt khoát lưu loát đem đối phương chém giết.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1313: Đối chọi gay gắt

Trong nháy mắt, không khí phảng phất đều ngưng đọng.

Trước đó Bạch Nhạc mặc dù lược ngoan thoại, thật là đại đa số người lại y nguyên vẫn là cho rằng Bạch Nhạc chỉ là miệng trên đầu uy hiếp một chút mà thôi, nhưng cái này dứt khoát một kiếm, cũng không nghi ngờ là chấn trụ ở đây mỗi người.

Hàng này là thật không kiêng nể gì cả a!

Mặc dù trước đó cùng Vân Mộng Chân sau trận chiến ấy, Hàn Tân Phi tại tông môn bên trong danh vọng đã là xuống dốc không phanh, có thể dù sao vẫn là Lăng Tiên đệ tử, vừa có Hóa Hư thực lực, vẫn như cũ xem như là tông môn bên trong cao cấp nhất nhân vật một trong.

Nói là giết gà dọa khỉ, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông những người này nhưng trong lòng đều có một loại cảm giác, Bạch Nhạc nếu là thật giết điên, bọn hắn chỉ sợ so gà khỉ cũng cường không bao nhiêu.

"Thằng nhãi ranh, ngươi dám!"

Không chỉ là bọn hắn, cho dù là Lăng Tiên cũng bị một màn này kinh ngạc đến ngây người, một lời không hợp, liền trực tiếp thống hạ sát thủ, tiểu tử này nhất định chính là cái vô liêm sỉ a!

Trên đầu nổi gân xanh, Lăng Tiên chỉ vào Bạch Nhạc lớn tiếng phẫn nộ quát.

Khóe miệng mang theo vẻ châm chọc, Bạch Nhạc khinh thường nói rằng: "Giết đều giết, có cái gì có dám hay không?"

". . ."

Một câu nói này nhưng là đem Lăng Tiên ế nửa ngày nói không ra lời.

Lời này hỏi thật có chút ngu xuẩn, hắn chính là bị khí hồ đồ.

"Một cái mạng không đủ, có thể một trăm đầu mệnh, một ngàn cái mạng. . . Thậm chí toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông tất cả mọi người tính mệnh!" Trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói: "Tiền bối không cần hoài nghi ta quyết tâm, chín năm trước, ta vì Vân Mộng Chân, liền dám cùng thiên hạ là địch, huống chi là hiện tại."

Nghe nói như thế, chỗ có người trong lòng cũng không khỏi đột nhiên rùng mình.

Không ai nghi vấn Bạch Nhạc lời nói.

Ngày xưa các loại rõ mồn một trước mắt, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân ở giữa cảm tình, căn bản không cần nghi vấn.

Giả sử Lăng Tiên thật muốn cùng Bạch Nhạc từ chết đến lết, tại Đạo Lăng Thiên Tông đại khai sát giới loại chuyện như vậy, Bạch Nhạc sợ rằng thật đúng là làm được.

Không ai muốn cầm đầu mình đi thử một chút đối phương kiếm có bén hay không.

"Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân chính là bổn tông thánh nữ, tại bên trong tông môn, làm thế nào có thể có nguy hiểm gì? Ngươi nếu là ở bổn tông lạm sát kẻ vô tội, lại để cho thánh nữ dùng cái gì tự xử?"

Thượng Quan Vân lần nữa đứng ra mở miệng nói.

Một câu nói này xem như là nói đến điểm tử thượng.

Trước đó Bạch Nhạc một mực không có đối với Đạo Lăng Thiên Tông dưới người sát thủ, chính là cố kỵ Vân Mộng Chân cảm thụ, cho nên trước đó, cho dù là tại trong cơn giận dữ, cũng vẻn vẹn chỉ là trảm cái kia mười mấy người cao thủ thân thể, không có đuổi tận giết tuyệt.

Thẳng đến Lăng Tiên lộ diện, vì uy hiếp đối phương, lúc này mới đối Hàn Tân Phi thống hạ sát thủ.

Chỉ là, tới mức này, Bạch Nhạc nơi nào sẽ còn đơn giản bị một câu nói bức ở.

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc nhất thời cười lạnh nói: "Hiện tại các ngươi ngược lại là nhớ tới nàng là thánh nữ? Ngươi muốn để ta dừng tay, vậy cũng dễ dàng lắm, mời Lăng Tiên đem Vân Mộng Chân phóng xuất, nàng là không phải chịu uy hiếp, có nguyện ý hay không theo ta ly khai, đều do nàng tự quyết định."

"Nếu như nàng cho là thật chỉ là tại trong thánh địa tu hành, ta lập tức hướng chư vị bồi tội, nhận thức đánh nhận phạt, như thế nào?"

". . ."

Lời này Thượng Quan Vân nhưng là không có cách nào khác tiếp.

Vân Mộng Chân tiến vào thánh địa sau đó, đến tột cùng như thế nào, hắn cũng không rõ ràng, nhưng là muốn cũng có thể đoán được, phát sinh chuyện lớn như vậy, Vân Mộng Chân đều không có lộ diện, tất nhiên là bị vây ở trong thánh địa.

Đây là Lăng Tiên quyết định, hắn như thế nào dám nghi vấn.

"Ngươi đang uy hiếp ta?"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Lăng Tiên lành lạnh mở miệng nói.

"Uy hiếp chưa nói tới, bất quá chỉ là

Tới cứu người mà thôi, nếu như Lăng Tiên thật coi nàng là Đạo Lăng Thánh Nữ, nàng tự sẽ cùng ta nói rõ! Là hiểu lầm, liền luôn có thể giải thích rõ, bằng không... Vậy cũng bất quá chỉ là đánh một trận mà thôi!"

Không có chút nào lùi bước ý tứ, Bạch Nhạc nhàn nhạt hồi đáp nói.

"Ta từ trước tới giờ không bị người uy hiếp, ngươi dám đối Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử động thủ, ta liền dám trảm Vân Mộng Chân, không tin, ngươi cũng có thể thử xem!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, Lăng Tiên đồng dạng không mảy may nhường, lạnh lùng đáp.

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, giờ khắc này Bạch Nhạc đáy lòng tràn ngập sát cơ!

Nếu không phải rõ ràng bản thân bây giờ còn vô pháp đối mặt một vị thần linh cường giả, thậm chí đều muốn trực tiếp sát nhập bí tàng không gian bên trong.

"Lăng Tiên cần phải hiểu rõ, Đạo Lăng Thiên Tông vạn năm truyền thừa, chớ không phải là còn không chống đỡ được Vân Mộng Chân một cái mạng?"

Tới mức này, Bạch Nhạc trong lòng rất rõ ràng, hắn đã vô pháp lui.

Một khi hắn lộ ra nửa điểm mềm yếu ý tứ, liền sẽ bị đối phương dòm ra, đến lúc đó đối phương chỉ biết tồn vào sao, nhường hắn lại không có đàm phán vốn liếng.

Muốn cương, nhất định phải vừa tới cuối cùng!

"Chê cười, chỉ cần lão phu không chết, Đạo Lăng Thiên Tông truyền thừa liền bất diệt! Bổn tông lập tông tới nay, gặp qua nguy cơ sinh tử, cũng không phải lần một lần hai, không phá thì không xây được, liệt hỏa tro tàn bên trong, cũng giống vậy dựng dục sinh cơ!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Lăng Tiên khinh thường cười lạnh nói.

"Không chết sao?"

Khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ mỉa mai, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói: "Trên đời này, sợ rằng còn không có ai dám nói mình nhất định có thể không chết! Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, mai táng trên trăm vị thần linh cường giả, Lăng Tiên lại dựa vào cái gì dám nói mình nhất định có thể không chết?"

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Trở về trước đó, Hải Thần cũng đã chết cùng ta trong tay, Lăng Tiên cho rằng, ngươi so Hải Thần mạnh bao nhiêu?"

Long trời lở đất!

Một câu nói này, nhưng là nhất thời làm tất cả mọi người tại chỗ trở nên động dung!

Những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, phần lớn không biết nội tình, căn bản không rõ ràng, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới là chuyện gì xảy ra, nhưng là bọn họ từ Lăng Tiên trên người cũng có thể đoán được chân chính thần linh cường giả có nhiều đáng sợ!

Trên trăm vị thần linh cường giả vẫn lạc, thậm chí còn có một vị khả năng thực lực không có ở đây Lăng Tiên phía dưới thần linh cường giả bị

Bạch Nhạc chém giết, đây là kinh khủng bực nào chiến tích? !

Bạch Nhạc, thật chẳng lẽ đã cường hãn tới mức này sao? Điều này sao có thể!

Nếu như nói, những người này vẫn chỉ là tại trong đầu nghi vấn lời nói, như vậy Lăng Tiên nhưng là lòng biết rõ, có thể giết chết Hải Thần, tuyệt đối không phải Bạch Nhạc công lao, tất nhiên có một vị tuyệt thế cường giả, tại Bạch Nhạc phía sau!

Thần Tôn tự nhiên là không có khả năng, giả sử Thần Tôn còn ở, chỉ cần một câu nói, hắn phải ngoan ngoãn nghe lệnh, nửa điểm do dự cũng không dám.

Trừ Thần Tôn ở ngoài, vậy cũng chỉ có thể là vị kia thiên đạo con gái!

Trước đó, kia là cái gì Thanh Vương tại Đạo Lăng sơn thời điểm, chẳng phải đề cập tới Thần Nữ tên sao?

Mặc dù chỉ là nói đầy miệng, cũng không có giải thích ý tứ, có thể hô lên Thần Nữ tên, sự tình liền nhất định không có đơn giản như vậy.

Còn có ngày xưa Thần Nữ bản thân ngay tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong tin tức, Lăng Tiên liền hầu như có thể kết luận, Bạch Nhạc người sau lưng, tất nhiên chính là vị kia Thần Nữ.

Bây giờ vấn đề duy nhất là được... Vị kia Thần Nữ, đến tột cùng khôi phục vài phần thực lực? !

"Không nghĩ tới, Thần Tôn truyền nhân, dĩ nhiên cùng thiên đạo con gái trộn lẫn đến cùng đi... Hắc, tiểu tử, ngươi biết nàng đến tột cùng là ai sao? Liền dám đơn giản tin tưởng nàng! Nhưng đừng đến chết, vẫn là một cái quỷ hồ đồ."

Khóe miệng hiện lên một tia đùa cợt, Lăng Tiên lạnh lùng mở miệng nói.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1314: Lệ rơi đầy mặt

Châm ngòi, trần trụi châm ngòi, Lăng Tiên thậm chí không cần có một chút xíu che giấu.

Bạch Nhạc trong lòng rành mạch từng câu, đối phương là ở châm ngòi, tuy nhiên lại cũng vẫn như cũ khó tránh khỏi bị ảnh hưởng.

Chính như Lăng Tiên nói, thật hắn đối Thần Nữ căn bản là hoàn toàn không biết gì cả.

Hơn nữa, tối trọng yếu là, hắn cùng với Thần Nữ ở giữa thực lực sai biệt cũng quá lớn, giả sử Thần Nữ là ở lợi dụng hắn, như vậy kết quả khả năng liền cùng Lăng Tiên nói tới không khác nhau chút nào, cho dù là chết, đều vẫn là một cái quỷ hồ đồ.

Tâm thần bị lay động, có thể Bạch Nhạc lại cuối cùng không phải người bình thường có thể so sánh.

Chỉ là trong nháy mắt, liền ổn định tâm thần, nhàn nhạt mở miệng nói: "Chuyện của ta cũng không nhọc đến Lăng Tiên quan tâm, ngược lại là Lăng Tiên ngươi. . . Suy nghĩ như thế nào, hòa hay chiến, một lời nhưng quyết!"

Một câu nói này nói như đinh đóng cột, không có chút nào khoan nhượng.

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Lăng Tiên sắc mặt càng khó chịu đứng lên.

Hắn nhiễu một vòng lớn, chính là muốn động rung Bạch Nhạc tâm chí, chỉ cần Bạch Nhạc có một chút do dự, là hắn có thể đem cục diện xoay chuyển qua đây, có thể Bạch Nhạc nhưng là bất ngờ bình tĩnh, vô luận

hắn là thái độ gì, đều chỉ cắn chết muốn gặp Vân Mộng Chân điểm này.

Cái này xác thực nhường Lăng Tiên tức giận vô cùng!

Vô luận trong miệng hắn nói cỡ nào kiên quyết, thật là thật coi yêu cầu đối mặt lựa chọn thời điểm, nhưng cũng căn bản là không có cách lựa chọn cùng Bạch Nhạc lưỡng bại câu thương.

Dù là một vạn năm thời gian trôi qua, hắn đối với Đạo Lăng Thiên Tông cảm tình vẫn không có thay đổi, vô luận như thế nào cũng không khả năng nhìn lấy Đạo Lăng Thiên Tông huỷ diệt.

Chân thân bị vây ở bí tàng không gian vô pháp ly khai, hắn liền căn bản là không có cách ngăn cản Bạch Nhạc, đây là một cái bế tắc!

Mặc dù hắn cũng không tin, Bạch Nhạc thực có can đảm không nhìn Vân Mộng Chân sinh tử, thật là. . . Cầm tông môn của mình thánh nữ tính mệnh muốn mang đối phương, chuyện ngu xuẩn như thế, hắn thật đúng là làm không được.

"Ngươi thắng!"

Mắt thấy Bạch Nhạc trên người sát khí càng ngày càng đậm, Lăng Tiên đúng là vẫn còn nhượng bộ.

Nghe được Lăng Tiên lời nói, không chỉ là Bạch Nhạc, ở đây những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão cùng đệ tử, trong lòng cũng không khỏi đột nhiên thở phào một cái.

Đối với Lăng Tiên mà nói, tựa hồ chính là một cái lựa chọn vấn đề, có thể đối bọn hắn mà nói, cái kia chính là tại bên bờ sinh tử chạy một vòng a!

Loại này sống sót sau tai nạn cảm giác, xác thực nhường mỗi một mọi

người lòng còn sợ hãi.

... .

Thánh địa!

Lăng Tiên từ từ mở mắt, trong mắt lộ ra lau một cái vẻ phức tạp, chậm rãi bước vào nhốt Vân Mộng Chân cái kia một vùng không gian bên trong.

"Bái kiến Lăng Tiên lão tổ!"

Chậm rãi đứng dậy, Vân Mộng Chân sắc mặt bình tĩnh hành lễ nói.

Ban đầu bị khốn trụ thời điểm, Vân Mộng Chân kích động dị thường, hầu như nếm thử tất cả biện pháp, muốn từ nơi này chạy đi, đáng tiếc, đều căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Có thể đợi được Vân Mộng Chân tỉnh táo lại, lại ngược lại có vẻ ung dung rất nhiều.

"Đối ngươi mà nói. . . Tông môn là cái gì?"

Lăng Tiên nhẹ giọng hỏi.

Yên lặng chốc lát, Vân Mộng Chân lúc này mới nhẹ giọng hồi đáp nói: "Tông môn là ta sinh trưởng địa phương, đối ta tới nói, giống như là gia một dạng. . . Vô luận lúc nào, cái này một điểm cũng sẽ không cải biến."

"Nếu như, bổn tông cùng Bạch Nhạc phát sinh xung đột đâu? Ngươi lại chọn cái dạng gì lập trường?"

Trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái tia sáng kỳ dị, Vân Mộng Chân cũng không trả lời Lăng Tiên vấn đề, ngược lại hỏi ngược lại: "Là hắn

tới sao?"

Tại vây ở trong thánh địa, Vân Mộng Chân là nhận biết không đến tình huống bên ngoài, tự nhiên cũng căn bản không rõ đến tột cùng phát sinh cái gì, thật là từ Lăng Tiên những lời này bên trong, lại đủ để cho nàng đoán được một ít chân tướng.

Hơi chậm lại, Lăng Tiên thản nhiên nói: "Ngươi vẫn không trả lời ta

Vấn đề."

Hơi trầm mặc chốc lát, Vân Mộng Chân cái này mới mở miệng nói: "Vì sao, nhất định muốn cùng Bạch Nhạc phát sinh xung đột đâu? Ta cùng với hắn hiểu nhau yêu nhau, tự nhiên cũng biết hắn làm người, nếu không phải đến vạn bất đắc dĩ cấp độ, hắn sẽ không cùng bổn tông là địch. . . Chỉ là, lão tổ nếu là muốn bằng vào ta tới ảnh hưởng hắn quyết định, nhưng cũng sai chủ ý."

Vân Mộng Chân tiếp tục nói: "Ta yêu hắn, tựa như cùng hắn yêu ta, ta sẽ không cưỡng cầu hắn làm bất cứ chuyện gì! Ta tin tưởng, chỉ cần ta tại, liền vĩnh viễn sẽ không xuất hiện dạng này lựa chọn đề tài."

". . ."

Nhìn lấy Vân Mộng Chân nghiêm túc dáng dấp, Lăng Tiên cũng rốt cục vẫn phải thở dài một tiếng.

Mới ngay vừa rồi một khắc này, trong lòng hắn thật cũng đều còn có chút giãy dụa!

Đời này của hắn cũng không có hướng người cúi đầu, cho dù là trước đây thua ở Đạo Lăng Thánh Nữ, cũng bảo trì tôn nghiêm!

Nhưng hôm nay, lại vẫn cứ bị Bạch Nhạc một cái như vậy tiểu bối, bức

không thể không làm nhượng lại bước, cái này thật là nhường hắn có chút không thể nào tiếp thu được.

Hắn đến, cũng muốn nhìn nhìn lại Vân Mộng Chân thái độ.

Giả sử Vân Mộng Chân y nguyên vẫn là bộ kia không quan tâm, không tiếc bất cứ giá nào cũng muốn cùng Bạch Nhạc đứng chung một chỗ thái độ, như vậy hắn liền rất có thể ngoan hạ tâm lai, trực tiếp phế bỏ Vân Mộng Chân, bằng tàn nhẫn phương thức, đến bức vội vả Bạch Nhạc đi vào khuôn khổ!

Dù là đến cuối cùng, thật đánh đến lưỡng bại câu thương, hắn cũng không quan tâm.

Chỉ là, Vân Mộng Chân những lời này, lại làm cho hắn cuối cùng triệt để buông tha trong lòng một điểm cuối cùng sát ý.

"Đi thôi, ta dẫn ngươi đi gặp hắn."

... .

Một bộ trắng thuần quần dài, đạp thải vân mà đến.

Nhìn xa xa không trung cái kia một đạo thân ảnh quen thuộc, Bạch Nhạc trong mắt sát ý đều hóa thành nhu tình, thời gian qua đi chín năm, trong chớp nhoáng này ngưng mắt nhìn, liền phảng phất đã vượt qua thời gian.

Thậm chí không cần bất luận cái gì mở miệng giao lưu, lần này xa xa đối mặt, cũng đã có thể làm cho lẫn nhau biết được đối phương tâm ý.

So với việc Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân càng là tâm tư hàng ngàn hàng vạn.

Từ Bất Tử Thanh Vương nơi đó, Vân Mộng Chân liền đã biết tại Chúng

Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, Bạch Nhạc kinh lịch gian nan thế nào cùng đau khổ.

Có thể làm Bạch Nhạc nhiều lần trải qua gian khổ từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới lúc trở về sau khi, cái thứ nhất nghĩ đến người, cũng vẫn là nàng.

Thậm chí Bất Tử Thanh Vương bọn hắn chi cho nên trực tiếp chạy tới Đạo Lăng Thiên Tông gặp hắn, cũng là bởi vì Bạch Nhạc.

Vì thế, Bạch Nhạc trả giá nhiều ít, quả thực khó có thể tưởng tượng.

Bị Lăng Tiên vây ở thánh địa, Vân Mộng Chân tự nhiên rõ ràng, đối mặt một vị thần linh cường giả là nguy hiểm bực nào, thật là mặc dù như vậy, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là bức Lăng Tiên không thể không làm nhượng lại bước, đưa nàng phóng xuất, phần tâm ý này, sớm đã thắng được thiên ngôn vạn ngữ, thắng được thề non hẹn biển.

"Bái kiến thánh nữ!"

Trong nháy mắt, sở hữu Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão cùng đệ tử, đồng thời khom mình hành lễ nói.

Lăng Tiên trước đó cũng đã tỏ thái độ, thừa nhận Vân Mộng Chân Đạo Lăng Thánh Nữ thân phận, bây giờ Hàn Tân Phi cũng đã bị Bạch Nhạc chém giết, nơi nào còn có người dám có ý nghĩ gian dối.

Huống chi, Bạch Nhạc mang cho bọn hắn áp lực thật quá lớn.

Dù là chỉ là cái kia lạnh lùng ánh mắt, cũng có thể làm cho lòng người bên trong phát lạnh, mà cái này sở hữu áp lực, tuy nhiên cũng tùy theo Vân Mộng Chân lộ diện mà tiêu tán.

Bây giờ bọn hắn hướng Vân Mộng Chân hành lễ, không đơn thuần là

biểu đạt đối với Vân Mộng Chân tôn trọng, cũng là gián tiếp biểu đạt đối với Bạch Nhạc kính sợ.

"Thật có lỗi, ta tới trễ."

Chứng kiến Vân Mộng Chân có chút tiều tụy khuôn mặt, Bạch Nhạc nhẹ nhàng tự tay nâng lên Vân Mộng Chân khuôn mặt, nhẹ giọng mở miệng nói.

Một câu nói này, liền nhường Vân Mộng Chân sở hữu kiên cường đều hóa thành hư không.

Giờ khắc này, lệ rơi đầy mặt.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1315: Thần linh thời đại

Sở hữu gian nan cùng khổ cực đều ẩn giấu ở phía sau, để ngươi nhìn thấy vĩnh viễn chỉ là phồn hoa như gấm.

Yêu nhau hai người, vĩnh viễn chỉ biết cảm giác mình làm không tốt, mà sẽ không cần cầu đối phương làm càng nhiều.

Giờ khắc này Vân Mộng Chân, lại không để ý tới thân phận mình, cũng không quan tâm xung quanh lại có bao nhiêu người nhìn, trực tiếp đầu nhập Bạch Nhạc trong lòng, gắt gao ôm nhau.

Một màn này, làm cho tất cả mọi người Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử xem đau răng, nhưng lại hết lần này tới lần khác cái gì đều không nói được, lại không người dám đi cắt đứt loại này ấm áp.

Còn như Đạo Lăng Thánh Nữ cả đời phụng đạo loại quy củ này.

Chỉ cần nghĩ đến cái kia khủng bố kiếm ý, vậy cũng không thể làm gì khác hơn là tạm thời lựa chọn quên.

"Đều tản ra a!"

Liếc mọi người liếc mắt, Thượng Quan Vân nhàn nhạt mở miệng nói.

Lăng Tiên đã sớm ly khai, bây giờ loại cục diện này, hiển nhiên là không có khả năng lại đánh đứng lên, nhiều người nhìn như vậy thánh nữ dạng này cùng người thân thiết, cuối cùng không ổn. Thượng Quan Vân lấy trưởng lão thân phần xuất môn xua tan đoàn người, không thể nghi ngờ mới là chính xác quyết định.

Vân Mộng Chân bình yên vô sự, cũng liền có nghĩa là, trận này đại mạc

đã rơi xuống.

Còn lại, chỉ là Vân Mộng Chân sẽ làm cái dạng gì lựa chọn mà thôi.

Mà vô luận kết quả như thế nào, cũng không thích hợp nhường nhiều như vậy đệ tử nhìn lấy.

Bất quá trong chốc lát, đoàn người cũng đã triệt để tán đi, cho dù là Thượng Quan Vân cùng Bạch Cốt phu nhân những người này cũng đều biết điều lui ra, đem cái này bên trong lưu cho Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân.

"Lăng Tiên khó khăn ngươi sao?"

Nhẹ ôm lấy Vân Mộng Chân, ở một bên trên tảng đá ngồi xuống, Bạch Nhạc lúc này mới mở miệng hỏi.

"Không có."

Lắc đầu, Vân Mộng Chân giải thích: "Lăng Tiên lão tổ, dù sao cũng là bổn tông tiền bối, trước kia cũng chỉ là đem ta giam lỏng tại trong thánh địa tu hành, chưa nói tới làm khó dễ, chẳng qua là ta một mực lo lắng ngươi an toàn, ngươi có thể đủ bình an trở về, ta cũng yên lòng."

Đạt được xác định đáp án, Bạch Nhạc sắc mặt lúc này mới hoàn toàn hoà hoãn lại.

"Lăng Tiên là chuyện gì xảy ra? Vì sao lại đột nhiên xuất hiện?"

Mặc dù đạt được Bạch Cốt phu nhân cảnh báo, có thể đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, Bạch Nhạc cũng vẫn là không rõ lắm, bây giờ ngồi xuống, tự nhiên muốn hỏi cho rõ.

Vân Mộng Chân cũng không giấu giếm, chậm rãi đem những năm gần

đây chuyện phát sinh giảng thuật một lần.

Nguyên lai, ngay tại Bạch Nhạc bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới năm thứ hai, người trong ma đạo liền khắp nơi tàn sát bừa bãi, lần nữa giết đến Đạo Lăng sơn bên trên, không có hộ tông đại trận, Vân Mộng Chân một cá nhân mặc dù cường đại, nhưng lại cũng cuối cùng vô pháp ngăn trở nhiều người như vậy vây công, mắt thấy Đạo Lăng sơn liền muốn đình trệ lúc, bí tàng không gian bên trong đột nhiên lộ ra một luồng tiên linh khí, ấn chiếu thiên địa.

Những cái kia ma đầu cho rằng bí tàng không gian bên trong có dấu bảo vật, nhao nhao thẳng hướng bí tàng không gian, nhưng không nghĩ , chờ đợi của bọn hắn nhưng là một cơn ác mộng!

Sở hữu xông vào bí tàng không gian cao thủ, tại trong nháy mắt, đều bị trảm, thần hồn câu diệt!

Cái này cũng chưa tính, Lăng Tiên lão tổ hóa thân từ bí tàng không gian mà ra, một người một kiếm, liền đem những thứ này người trong ma đạo, giết quá ư sợ hãi, toàn bộ Đạo Lăng sơn bên trên, thây phơi khắp nơi.

Từ sau trận chiến ấy, Lăng Tiên đột nhiên xuất hiện, thống ngự Đạo Lăng Thiên Tông , khiến cho thiên hạ lần nữa rung động.

Mà bí tàng không gian coi như Lăng Tiên ẩn cư chi địa, đổi tên là thánh địa.

Sau đó, không chỉ là Đạo Lăng sơn, tam đại thiên tông cũng có thánh địa xuất hiện, tuyên cáo phía sau đều có thần linh cường giả!

Sau đó, Đại Càn Vương Triều, ma đạo trong cấm địa, cũng đều có thần linh cường giả hiện thân.

Kể từ đó, thiên hạ liền chính thức tiến vào thần linh thời đại, thiên hạ thế

lực hầu như triệt để một lần nữa xào bài.

Nghe thế, cho dù là Bạch Nhạc, cũng không nhịn được một hồi

Tê cả da đầu!

Dựa theo Vân Mộng Chân nói, thiên hạ bây giờ liền có chừng năm vị thần linh cường giả, đây là bạo lộ ra, còn hay không có ẩn nấp chưa xuất thần linh cường giả, cũng còn rất khó nói.

Chính như Vân Mộng Chân nói, cái này đã tiến vào thần linh thời đại.

Chỉ có những thần linh này cường giả, mới là chân chính đỉnh cao nhất chiến lực, không có thần linh cường giả , bất kỳ cái gì tông môn cùng thế lực cũng đừng nghĩ tại thiên hạ đặt chân.

Mấu chốt nhất là. . . Thế Giới Chi Tâm a!

Bây giờ những thần linh này cường giả, cũng đều nhất định phải ẩn thân tại bên trong tiểu thế giới, vô pháp chân thân xuất hiện ở trong thế giới, thật là dựa theo Thần Nữ nói, một khi nàng triệt để đánh nát Thế Giới Chi Tâm, thiên địa quy tắc liền sẽ khôi phục, đến lúc đó, không chỉ là Thần Nữ có thể đi ra, những thần linh này cường giả cũng đồng dạng đều có thể xuất thế.

Có thể tưởng tượng, đến lúc đó, lại hội nghênh đón bực nào loạn cục.

Nếu như Thần Nữ thật có thể đáng tin, cũng liền tốt, có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng so với ai khác đều biết, mình cùng Thần Nữ ở giữa, cũng bất quá chỉ là lợi dụng lẫn nhau quan hệ thôi, mặc dù bởi vì chém giết Hải Thần trong chuyện, có vài phần tình cảm, vậy cũng cuối cùng là hữu hạn, không có khả năng thật trông cậy vào Thần Nữ liền vĩnh viễn đứng ở hắn bên này.

Những thần linh này cường giả lần nữa hiện thế, rốt cuộc vì sao, lại hội nhấc lên bao lớn sóng lớn, những thứ này Bạch Nhạc đều đồng dạng vô pháp dự đoán.

Hít sâu một hơi, dù cho là lấy Bạch Nhạc định lực, giờ khắc này cũng không khỏi một hồi tê cả da đầu.

"Ngươi bên kia là tình huống gì, ta nghe Thanh Vương kể một ít. . . Hải Thần chết sao?"

Nói xong cạnh mình tình huống, Vân Mộng Chân lúc này lần nữa hỏi Bạch Nhạc tình huống.

"Là. . ."

Vừa định phải trả lời, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì đột nhiên sinh ra một tia báo động.

Vân Mộng Chân dù sao không có chân chính đối mặt qua thần linh cường giả, đối với những thần linh này cường giả lý giải hữu hạn, thật là Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng đối phương đáng sợ, toàn bộ Đạo Lăng sơn bên trên, vô luận tự mình nói cái gì, sợ rằng vị kia Lăng Tiên cũng có thể biết rõ.

Ý thức được điểm này, Bạch Nhạc lúc này câm miệng chuyển chuyện.

"Một lời khó nói hết, những thứ này ngày sau hãy nói không muộn, ngược lại là ngươi. . . Bây giờ ngươi định làm như thế nào? Ở lại Đạo Lăng sơn, tốt hơn theo ta hồi Thanh châu?"

"Ngươi biết, ta hiện tại không thể ly khai."

Lắc đầu, Vân Mộng Chân nhẹ giọng nói: "Hôm nay thiên hạ phân loạn, Lăng Tiên lão tổ vô pháp ly khai thánh địa, bổn tông yêu cầu một cá

nhân tới chủ trì đại cuộc, thân ta là Đạo Lăng Thánh Nữ, không thể vào lúc này ly khai. . . Huống chi, ta cũng không thể để thánh nữ mạch này truyền thừa đoạn tuyệt, tại ta tìm được thích hợp truyền nhân trước đó, là không thể vừa đi chi."

Trách nhiệm, hai chữ này đối với người khác nhau, tồn tại không đồng ý nghĩa.

Chí ít đối với Vân Mộng Chân mà nói, hai chữ này vô cùng trọng yếu.

Trên thực tế, Bạch Nhạc trong lòng rành mạch từng câu, từ hắn sớm nhất vẫn là một cái tiểu tạp dịch thời điểm, liền đã biết.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có khó khăn Vân Mộng Chân: "Ta minh bạch, yên tâm đi! Ta sẽ không cùng Đạo Lăng Thiên Tông là địch, chỉ cần ngươi mạnh khỏe, ta liền yên tâm, thời gian còn dài mà, không cần gấp nhất thời."

"Cảm ơn ngươi."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân nhẹ giọng đáp.

Cảm tạ Bạch Nhạc lý giải, cũng cảm tạ dạng này bao dung.

"Thanh châu bên kia cũng không biết thế nào, ta nhất định muốn trước hồi một chuyến Thanh châu."

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc nói lần nữa: "Sự tình khác, dung sau đó mới nói đi. . . Đúng, ta có thể có chút sự tình cần người hỗ trợ, ngươi nếu không có việc gì, nửa tháng sau, có thể đến Thanh châu tới tìm ta."

Vừa nói, Bạch Nhạc đã đứng dậy, thật sâu xem Vân Mộng Chân liếc mắt, nhẹ giọng nói: "Chính ngươi cẩn thận một chút."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1316: Đông Hải

"Chết tiệt tiểu tử!"

Trong thánh địa, Lăng Tiên nhịn không được mắng ra âm thanh.

Từ thả Vân Mộng Chân đi ra ngoài, hắn liền để cái kia một bộ hóa thân tiêu thất, chính là muốn rơi chậm lại Bạch Nhạc tính cảnh giác, thậm chí coi như là Thượng Quan Vân chỉ huy Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử tán đi, cũng là hắn bày mưu đặt kế. Hắn cố ý tạo nên một cái nhường Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân nói riêng cơ hội, chính là vì nhân cơ hội từ Bạch Nhạc trong miệng dò hỏi đến một ít hữu dụng tin tức.

Vân Mộng Chân xác thực như hắn trong dự tính liếc mắt, hỏi Bạch Nhạc tình huống, có thể lại không nghĩ rằng, Bạch Nhạc dĩ nhiên bây giờ cảnh giác, rõ ràng đã lời đến miệng một bên, lại còn là cứng rắn lùi về.

Bây giờ Bạch Nhạc đã ly khai, hắn toàn bộ hành trình đều nghe lấy Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân đối thoại, bây giờ coi như là sẽ đem Vân Mộng Chân tìm đến cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Trước đó Bạch Nhạc lần nữa nhắc tới Thần Nữ, cũng làm cho trong lòng hắn rất gấp gáp.

Thời gian qua đi vạn năm, bọn hắn có thể hồi phục lại, chính là cùng Thế Giới Chi Tâm có quan hệ.

Chỉ có chờ đến Chúng Tinh Tiểu Thế Giới vỡ nát, Thế Giới Chi Tâm trở về bổn nguyên, bọn hắn mới có thể thu được tự do.

Thật là, lần nữa trước đó, Thế Giới Chi Tâm lại thật là có thể bị luyện hóa.

Phải biết, Thế Giới Chi Tâm một khi bị luyện hóa, bọn hắn tất cả dự định liền đều thành không.

Luyện hóa Thế Giới Chi Tâm phi thường trắc trở, trước đây cho dù là chúng thần liên thủ, cũng đúng là vẫn còn thất bại.

Thật là, nếu như nói trên đời này còn có người nào có thể luyện hóa Thế Giới Chi Tâm, Thần Nữ cũng đối xem như là một cái.

Đáng tiếc, vô luận trong lòng hắn làm sao lo lắng, cũng căn bản là không có cách ly khai thánh địa.

Còn như Đạo Lăng Thiên Tông người khác, thực lực sai biệt quá lớn, hôm nay đã sớm trải qua không có uy hiếp Bạch Nhạc khả năng.

"Ừm?"

Ngay tại Lăng Tiên phiền não trong lòng đồng thời, lại chợt cảm thụ được một cổ tựa hồ cũng không yếu cùng Bạch Nhạc khí tức bước lên Đạo Lăng sơn!

Bán thần, lại là một vị bán thần cường giả!

Trên đời này ở đâu có nhiều như vậy bán thần, lại trùng hợp như thế xuất hiện ở nơi này.

Trong nháy mắt, Lăng Tiên rồi đột nhiên ý thức được cái gì.

Một ý niệm, Lăng Tiên thần hồn hóa thân liền xuất hiện lần nữa tại Đạo Lăng Thiên Tông dưới núi.

"Ngươi là ai?"

Lạnh lùng nhìn chằm chằm đối phương, Lăng Tiên trầm giọng hỏi.

Người đến một đầu tóc bạch kim, khóe miệng lộ ra một nụ cười, khẽ khom người, "Xin ra mắt tiền bối! Ta là ai, cũng không trọng yếu, trọng yếu là. . . Ta đến từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, hơn nữa, cùng Bạch Nhạc không phải người cùng một đường."

.. .

"Đông Hải bên kia thế nào?"

Từ Đạo Lăng Thiên Tông ly khai, Bạch Nhạc đem Tiểu Bạch Long từ Bán Thần Lĩnh Vực bên trong phóng xuất, cùng Bạch Cốt phu nhân ngồi chung tại Tiểu Bạch Long trên lưng hỏi.

Bạch Cốt Thần Giáo trước đó liền một mực chiếm giữ Đông Hải, bây giờ muốn đi, tự nhiên muốn hỏi trước nàng tin tức.

Đến Bạch Nhạc loại cảnh giới này, khoảng cách đã sớm không tính là cái gì vấn đề.

Nói là muốn hồi Thanh châu, có thể Bạch Nhạc ly khai Đạo Lăng Thiên Tông sau đó, lại quyết ý trước phải đi một chuyến Đông Hải.

Trước đó Vân Mộng Chân đề cập qua rất nhiều nơi, nhưng lại không có nói tới Quảng Hàn Thiên Cung!

Quảng Hàn Thiên Cung bây giờ còn chìm ở Đông Hải phía dưới, thừa dịp cơ hội này, Bạch Nhạc muốn đi trước Quảng Hàn Thiên Cung nhìn một cái.

Dù sao, Quảng Hàn Thiên Cung ban đầu là đã bị hắn luyện hóa, chỉ là trong tay Thiên Cung về sau vỡ nát mà thôi, bây giờ trở lại Đông Hải, lấy bây giờ Bán Thần Chi Cảnh, nhưng là có thể một lần nữa luyện hóa

Quảng Hàn Thiên Cung.

Bạch Nhạc mơ hồ có một loại cảm giác, những thứ này bí tàng không gian, có thể sẽ có tác dụng rất lớn.

"Đông Hải đã bị ta chiếm giữ, những thần linh kia cường giả vô pháp ly khai mỗi người bí tàng không gian, bằng vào ta thực lực, khống chế Đông Hải, không tính là gì nan đề, ngươi muốn đi Quảng Hàn Thiên Cung?"

Một câu, Bạch Cốt phu nhân lập tức liền đoán được Bạch Nhạc dụng ý.

"Vâng!"

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp: "Ta cuối cùng cảm thấy, Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, khả năng còn có bí mật gì, trước đây ta không thể phát giác! Huống chi, bây giờ hoàn cảnh này, có thể quá nhiều một chỗ bí tàng không gian, tóm lại là chuyện tốt."

"Trước ngươi nói, Hải Thần đã chết?"

"Ừm!"

Gật đầu, đối với Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có gì giấu giếm: "Ta cùng với Thần Nữ liên thủ giết chết Hải Thần, bất quá, ta đưa đến tác dụng hữu hạn, chân chính khủng bố là Thần Nữ, ta cùng với nàng quan hệ rất phức tạp. . . Rất khó nói là địch hay là bạn!"

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Còn có nửa tháng, nếu như không có có gì ngoài ý muốn. . . Thiên địa quy tắc liền sẽ khôi phục, đến lúc đó, những thần linh này cường giả, liền cũng có thể từ bí tàng không gian bên trong đi tới, trước đó, ta nhất định muốn cam đoan Thanh châu những người này an toàn, cho nên, Quảng Hàn Thiên Cung không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất."

Thần linh xuất thế!

Nghe được một câu nói này, Bạch Cốt phu nhân nhưng là chợt sợ nhảy dựng lên.

"Ngươi nói cái gì? Nửa tháng sau, những thần linh kia cường giả, có thể từ bí tàng không gian bên trong đi ra?"

Không phải do nàng không sợ hãi a, những thần linh này cường giả ẩn thân tại bí tàng không gian bên trong, cũng đã lệnh thiên hạ bố cục đại biến, nếu như một khi có thể xuất thế, lại là kinh khủng bực nào, đến lúc đó, chẳng phải là toàn bộ thiên hạ, đều muốn tại thần linh cường giả dưới sự thống trị?

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc gật đầu nói: "Chỉ sợ là, bây giờ ta cũng không có chủ ý gì tốt, chỉ có thể đi một bước xem một bước. . . Trước làm tốt xấu nhất dự định a!"

". . ."

"Thanh châu như thế nào?"

Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

"Thanh châu thế cục coi như ổn định, Đạo Lăng sơn đánh một trận, ngươi danh chấn thiên hạ, còn có Thanh Vân Kỵ uy hiếp, không có người nào dám đến Thanh châu quấy rối, hơn nữa Thanh châu bên trong, cũng không có thiên tông, cũng không có thần linh cường giả xuất thế, duy trì ổn định không tính trắc trở." Bạch Cốt phu nhân giải thích.

"Đại Càn Vương Triều xuất hiện thần linh cường giả là ai?"

"Nghe nói là Đại Càn Vương Triều khai quốc hoàng đế, Càn Đế! Bây giờ

Đại Càn Vương Triều đã một lần nữa xào bài, trước ngươi tại Đại Càn Vương Triều bồi dưỡng thế lực đã bị tẩy trừ, Thất hoàng tử cũng đã bị giam lỏng! Chúng ta tay, không đưa tới Đại Càn Vương Triều đi."

Tựa hồ biết rõ Bạch Nhạc muốn hỏi gì, Bạch Cốt phu nhân nói lần nữa: "Ngươi yên tâm, Ngư Tiều Canh các vị tiền bối, đã nhận được Thanh châu, không có chịu ảnh hưởng."

Càn Đế!

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn trầm mặc xuống.

Đại Càn Vương Triều sau đó có thể chống đỡ lâu như vậy, không thể rời bỏ Diệp Huyền đại sư chống đỡ, bây giờ Càn Đế trở về, Đại Càn Vương Triều còn hay không hội dựa theo Diệp Huyền đại sư trong dự đoán phương hướng phát triển, lại rất khó nói.

Loạn cục a!

Sợ rằng Diệp Huyền đại sư trước đây, làm sao cũng không nghĩ ra, thiên hạ lại biến thành hiện tại bộ dáng này.

"Đi được tới đâu hay tới đó đi."

Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc lắc đầu nói: "Ta cuối cùng cảm thấy, còn sẽ có phiền toái rất lớn. . . Người trong cuộc, ai cũng chạy không thoát, mau sớm tăng thực lực lên đi, một khi thiên địa quy tắc khôi phục, ngươi chân chánh bước vào bán thần tất nhiên không là vấn đề! Đến lúc đó, chí ít cũng có bán thần thực lực, mới tính có vài phần năng lực tự vệ."

"Là ngươi phải nhanh một chút tăng thực lực lên mới đúng! Bây giờ ngươi đã đắc tội Lăng Tiên, một khi hắn có thể đủ thoát thân mà ra, Vân Mộng Chân chỉ sợ là kiềm chế không được hắn, chỉ có ngươi cũng bước vào Thần Linh cảnh giới, có thể cùng bọn hắn chống lại, mọi người

chúng ta mới có thể an toàn."

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Bạch Cốt phu nhân hỏi lần nữa: "Còn có kia là cái gì Thế Giới Chi Tâm, Hải Thần trước đây không phải đã nói, ngươi có thể luyện hóa, ngươi làm sao không có tìm cơ hội luyện hóa?"

Nhắc tới Thế Giới Chi Tâm, Bạch Nhạc trên mặt nhất thời lộ ra một tia sầu khổ.

Lời này, không tiếp nổi đi a!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1317: Quảng Hàn Thiên Cung

Đông Hải!

Lúc trước Bạch Nhạc tiến vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sau đó, Bạch Cốt phu nhân cũng đã tại Đông Hải tìm được Quảng Hàn Thiên Cung vị trí, đem Quảng Hàn Thiên Cung nâng lên đến, sau đó Bạch Cốt Thần Giáo phát triển, cũng đều dựa vào Quảng Hàn Thiên Cung.

Bây giờ mới vừa chạy tới Đông Hải, Bạch Nhạc liền đã thấy trên mặt biển cái kia một tòa cung điện khổng lồ.

"Bái kiến giáo chủ!"

Bạch Cốt phu nhân cùng Bạch Nhạc đồng thời rơi vào cung điện phụ cận, liền có Bạch Cốt Thần Giáo cao thủ chào đón.

Khoát khoát tay, Bạch Cốt phu nhân chuyển hướng Bạch Nhạc nói rằng: "Ta tìm được Quảng Hàn Thiên Cung, vẻn vẹn chỉ là một phần nhỏ, giống như là một tòa chìm ở ngoài khơi phía dưới cung điện, bí tàng không gian cái kia một bộ phận tựa hồ bị ẩn núp, căn bản là không có cách chạm đến."

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc trong lòng rành mạch từng câu, Quảng Hàn Thiên Cung là mình luyện hóa, nhưng khi đó cũng bất quá vẻn vẹn chỉ luyện hóa phân nửa, nhất định phải mượn vỗ lên Thiên cung mới có thể tạm thời khống chế, khoảng cách chân chính luyện hóa còn có rất xa xôi khoảng cách.

Quảng Hàn Thiên Cung trên bản chất mà nói, là một chỗ bí tàng không

gian, cũng là thời đại thượng cổ Quảng Hàn Thiên Cung đạo tràng, trước đây không rõ, nhưng hôm nay, Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, không có bán thần thực lực, là không có khả năng chân chính khống chế Quảng Hàn Thiên Cung.

Đây cũng là hắn lần này trở về mục!

Nhỏ bé khẽ nhắm mắt lại, cảm thụ Quảng Hàn Thiên Cung khí tức, Bạch Nhạc đầu ngón tay nhẹ nhàng gõ ra, phảng phất có một cổ vô hình lực lượng dẫn dắt, trong tích tắc, cái này một bộ phận di chuyển trên mặt biển cung điện chợt lộ ra lau một cái huyễn lệ quang mang, hướng về xung quanh bành trướng mở ra.

Cái này biến cố đột nhiên , khiến cho sở hữu Quảng Hàn Thiên Cung bên trong Bạch Cốt Thần Giáo đệ tử tất cả đều bị sợ bay ra ngoài.

Nếu không phải là có Bạch Cốt phu nhân ở bên cạnh đứng ở, chỉ sợ cần phải gây ra nhiễu loạn lớn không thể.

Cũng không để ý gì tới biết những cái này Bạch Cốt Thần Giáo đệ tử, Bạch Nhạc đem Bán Thần Lĩnh Vực triển khai, dẫn động Quảng Hàn Thiên Cung triệt để triển khai.

Lấy cái kia một tòa cung điện làm trung tâm, không gian không ngừng bành trướng, sở hữu Bạch Cốt Thần Giáo đệ tử giờ khắc này cũng không khỏi xem ngây người.

Quá kinh khủng!

Trước đó bọn hắn mặc dù cũng biết Bạch Nhạc rất cường đại, thật là loại kia ấn tượng, cùng bây giờ cảm thụ lại hoàn toàn khác nhau.

Đó là một loại không thể kháng cự cảm giác áp bách, phảng phất ở trước mặt đối phương, nhỏ bé như là đất cát!

Những thứ này Bạch Cốt Thần Giáo đệ tử, vẫn luôn tin tưởng thần linh tồn tại, mà bây giờ Bạch Nhạc cho bọn hắn cảm giác, giống như là thần linh một dạng.

Hơn nữa, thực lực càng mạnh người, liền càng có thể cảm nhận được loại kia không thể vượt qua chênh lệch.

Từ Bạch Cốt phu nhân trước đây tìm được Quảng Hàn Thiên Cung tính từ, trọn chín năm thời gian, bọn hắn đều một mực cắm rễ ở chỗ này, nhưng lại cũng cho tới bây giờ không có phát giác, cái này Quảng Hàn Thiên Cung bên trong, lại vẫn cất dấu khổng lồ như vậy không gian.

Không sai biệt lắm một khắc đồng hồ thời gian, Quảng Hàn Thiên Cung lúc này mới rốt cục đình chỉ bành trướng.

Lúc trước Bạch Nhạc từng đã tiến vào Quảng Hàn Thiên Cung, giờ khắc này, mới rốt cục lần nữa hoàn chỉnh hiện ra ở trước mặt người đời.

"Vào xem!"

Nhìn lấy Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Một bước ở giữa, Bạch Nhạc liền dẫn đầu bước vào Quảng Hàn Thiên Cung bên trong.

Lúc trước hắn cũng đã luyện hóa phân nửa, đối với nơi đây hoàn cảnh không thể nói chưa quen thuộc, thật là bây giờ bước vào Bán Thần Chi Cảnh về sau, lần nữa tiến vào, cảm thụ được cũng tuyệt đối là một loại cảm giác khác.

Không chút nào khoa trương nói, giờ khắc này Bạch Nhạc, có một loại cường liệt kích động!

Triệt để luyện hóa vùng không gian này, đem cái này Quảng Hàn Thiên Cung cùng mình Bán Thần Lĩnh Vực dung hợp.

Bạch Nhạc có một loại vô cùng rõ ràng

Cảm giác, chỉ cần mình đem Quảng Hàn Thiên Cung cùng Bán Thần Lĩnh Vực dung hợp, thực lực liền có thể lần nữa tăng vọt, không dám nói bước vào Thần Linh cảnh giới, có thể thực lực lại ít nhất có thể tăng lên gấp đôi!

Phải biết, theo lấy cảnh giới cùng thực lực đề thăng, mỗi một chút thực lực đề thăng đều sẽ trở nên không gì sánh được trắc trở, đến Bạch Nhạc bây giờ loại cảnh giới này, thực lực lại tăng lên gấp đôi, khả năng liền thật đáng sợ.

Loại dục vọng này, cho dù là Bạch Nhạc, thậm chí cũng có chút vô pháp áp chế.

Nhưng mà, dạng này ý niệm trong đầu, cũng vẻn vẹn chỉ là tại trong đầu lóe lên, liền bị Bạch Nhạc lần nữa áp chế xuống.

Thực lực tăng vọt cơ hội tuy hiếm thấy, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng có thể cảm giác được, đó cũng không phải chính mình cần phải đi ra đường.

Đem Quảng Hàn Thiên Cung dung nhập Bán Thần Lĩnh Vực dễ dàng, thật là kể từ đó, Bán Thần Lĩnh Vực liền không còn thuần túy, pha quá nhiều thuộc về người khác lực lượng, muốn tiến hơn một bước, chân chánh bước vào Thần Linh Chi Cảnh liền sẽ càng thêm trắc trở.

Loại cảm giác này vô cùng mãnh liệt, thế cho nên, cho dù là tại loại này dễ dàng, là có thể lệnh thực lực tăng vọt cơ hội đặt trước mắt lúc, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là đúng lúc tỉnh táo lại.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn ngăn chặn loại này kích

động, một đường hướng về hạch tâm cung điện bay đi.

Trung tâm nhất chỗ này cung điện, cũng là Bạch Cốt phu nhân chín năm qua, dẫn dắt Bạch Cốt Thần Giáo chiếm giữ khu vực.

Chỉ là, bí tàng không gian không có triển khai, chỗ này trong cung điện chân chính hạch tâm bộ phận, cũng liền đồng dạng vô pháp tiến vào.

Bây giờ lần nữa theo lấy Bạch Nhạc một chỗ tiến vào bên trong, Bạch Cốt phu nhân cũng không khỏi có chút thổn thức.

Lúc trước Bạch Nhạc tiến vào nơi đây lúc, bản thân nhìn thấy Quảng Hàn Kiếm Ảnh truyền thừa cũng lần nữa hiển hiện mà ra, trước đây đối với Bạch Nhạc mà nói, muốn tìm hiểu rất trắc trở, nhưng hôm nay, cũng đã không có thần bí gì đáng nói.

Dù sao, nơi đây lưu lại truyền thừa, cũng vẻn vẹn chỉ là một ít tầm thường nhất bộ phận, đối với Hóa Hư phía dưới người mà nói trân quý, thật là khoảng cách chân chính Đại Đạo Truyền Thừa, còn có xa không thể chạm khoảng cách.

Một đường hướng cung điện chỗ sâu bước đi, Bạch Nhạc nhưng là mơ hồ cảm thụ được một tia thần hồn khí tức.

"Cẩn thận!"

Kéo Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng: "Ngươi ở nơi này chờ ta, ta vào xem. . . Nơi đây, e rằng cũng còn cất giấu một vị thần linh cường giả!"

"Ngươi nói cái gì?"

Trong nháy mắt, Bạch Cốt phu nhân con ngươi chợt co rụt lại, đột nhiên níu lại Bạch Nhạc cánh tay.

Nơi đây vốn là Quảng Hàn Thiên Cung đạo tràng, vạn năm thời gian trôi qua, trước đây tất cả mọi người cho rằng, nơi đây đã triệt để tàn phá, nhưng hôm nay, tam đại thiên tông bí tàng không gian bên trong, đều có thần linh cường giả xuất thế, Quảng Hàn Thiên Cung bên trong cất giấu thần linh cường giả, cũng liền chưa chắc là cái gì khó hiểu sự tình.

Chỉ là, đối mặt cho rằng thần linh cường giả, không thể nghi ngờ là cực kỳ nguy hiểm sự tình, riêng là, nơi đây vẫn còn ở bí tàng không gian bên trong, muốn đối mặt, khả năng liền không phải Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, loại kia Lăng Tiên thần hồn hóa thân, mà là đối phương chân thân.

"Không sao cả!"

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Đối phương khí tức rất yếu ớt, mặc dù thực sự là thần linh cường giả, cũng nhất định không có triệt để sống lại. . . Ta còn ứng phó! Ngươi ở nơi này chờ ta, nếu là có ngoài ý muốn, không muốn do dự, lập tức ly khai, ta tự có biện pháp thoát thân."

Lời này thật đúng là không phải khinh thường, bằng vào Thôn Thiên Quyết, Bạch Nhạc tự tin, chỉ cần đối phương không có khôi phục đỉnh phong thực lực, hắn muốn thoát thân cũng không trắc trở, đây cũng là hắn dám thăm dò xuống dưới sức mạnh vị trí.

Đối với thần linh cường giả, Bạch Nhạc biết thực sự quá có hạn, dạng này cơ hội đặt trước mắt, Bạch Nhạc thực sự không nỡ buông tha.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1318: Thanh Nhan

Dặn dò qua Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc đem Nghịch Ma Kiếm nắm trong tay, lúc này mới chậm rãi bước vào bên trong.

Hầu như ngay tại Bạch Nhạc bước vào cái này một cái thiền điện đồng thời, một tiếng thở dài vang lên theo.

Thiền điện trong phòng một tòa trong pho tượng, bay ra một đạo thân ảnh, chậm rãi tại Bạch Nhạc trước người hiện thân.

"Mệnh số vô thường. . . Đúng là vẫn còn tránh không thoát."

"Tiểu tử Bạch Nhạc, bái kiến tiền bối!"

Khẽ khom người, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Mặc dù còn không biết đối phương thân phận, thật là Bạch Nhạc cũng rất khẳng định, đối phương tất nhiên là thần linh cường giả, xưng một tiếng tiền bối, chuyện đương nhiên.

"Không cần đa lễ, ngươi vì Thần Tôn truyền nhân, một tiếng này tiền bối, ta không đảm đương nổi, ngươi ta ngang hàng luận giao là được."

Lắc đầu, cái kia một đạo thân ảnh nhẹ giọng đáp.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, câu trả lời này, nhưng là nhường Bạch Nhạc đột nhiên nhớ tới Thần Nữ trước đó nói chuyện nhiều.

Bước vào Bán Thần Chi Cảnh về sau, chính mình liền chân chính xem như là Thần Tôn truyền nhân, cho dù là thần linh cường giả, cũng sẽ vì vậy nhiều một phần tôn trọng.

Chỉ là, chính mình bây giờ còn không có thi triển Thôn Thiên Quyết, đối phương là thế nào nhận ra?

"Không biết tiền bối xưng hô như thế nào?"

"Ta tên Thanh Nhan, sư phó Quảng Hàn Tiên Tử, cũng là sư tôn môn hạ, nhỏ nhất một cái đệ tử." Thân hình dần dần rõ ràng, Thanh Nhan nhẹ giọng hồi đáp nói.

Đến thời khắc này, Bạch Nhạc mới nhận biết ra, đối phương thật là một cô gái, hơn nữa dung mạo thanh tú.

Chỉ là, bây giờ đối phương hiển nhiên cũng vẻn vẹn chỉ còn lại có một luồng thần hồn hóa thân.

Quảng Hàn Tiên Tử tên này, Bạch Nhạc cũng không xa lạ, Quảng Hàn Thiên Cung khai phái tổ sư, cho dù là tại thời đại thượng cổ, Quảng Hàn Thiên Cung cũng là thiên hạ cao cấp nhất đại phái, Quảng Hàn Tiên Tử, càng là cao cấp nhất thần linh cường giả.

Điểm này, trước đây Bạch Nhạc tiến vào Quảng Hàn Thiên Cung thời điểm, liền đã biết.

Ban đầu, Bạch Nhạc thậm chí hoài nghi đối phương chính là Quảng Hàn Tiên Tử, lại không nghĩ rằng, nhưng là Quảng Hàn Tiên Tử đệ tử.

Bất quá, kể từ đó, ngược lại cũng có thể giải thích vì sao đối phương nói muốn cùng chính mình ngang hàng luận giao.

"Một vạn năm thương hải tang điền, ta tại sư tôn che chở phía dưới, chưa từng tại thiên địa biến đổi lớn bên trong vẫn lạc. . . Chỉ là thần thể nhưng cũng đã hủy diệt, chỉ có thể dựa vào cùng cái này Quảng Hàn Thiên Cung tồn tại! Một vạn năm cô độc. . . Trong lòng ta ác niệm đã sinh,

nguyên bổn đã dự định mượn ngươi cái kia đồng bạn đoạt xá trọng sinh, nhưng không nghĩ, tại đây thời khắc tối hậu, ngươi lại còn là đi tìm tới."

Thở dài một tiếng, Thanh Nhan không che giấu chút nào mở miệng nói.

Một câu nói này, nhưng là nhất thời nhường Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên vừa nhảy!

Không cần nghĩ, đối phương sở chỉ đồng bạn, tất nhiên chính là Bạch Cốt phu nhân.

Cũng chỉ có Bạch Cốt phu nhân loại này tiếp cận bán thần người, mới có thể thừa nhận đối phương đoạt xá.

Trước đó Bạch Cốt phu nhân nhường Bạch Cốt Thần Giáo chiếm giữ Quảng Hàn Thiên Cung, chính nàng cũng tại bên trong tu hành, nhưng không nghĩ, dĩ nhiên đã sớm bị để mắt tới.

"Vì sao nói cho ta biết những thứ này?"

Nhìn đối phương, Bạch Nhạc không hiểu hỏi.

Nếu như đối phương không phải với hắn nói rõ, mà là tìm lấy cớ rẽ đi qua, chính mình không có khả năng một mực ở lại chỗ này, chưa chắc liền không có cơ hội lại đoạt xá, hoặc là, chí ít, cũng sẽ không khiến cho chính mình địch ý mới đúng.

"Xấu hổ, ta Quảng Hàn Thiên Cung xưa nay quang minh chính đại, thân ta là sư tôn tọa hạ đệ tử, vốn cũng không nên sinh ra dạng này ác niệm mới đúng! Sư tôn thường nói, chúng sinh bình đẳng, sinh ra loại này ác niệm đến, nay đã là sai lầm lớn, bây giờ tất nhiên bị cắt đứt, chính là mệnh số như vậy, làm sao có thể mắc thêm lỗi lầm nữa."

Lắc đầu, Thanh Nhan nhẹ giọng hồi đáp nói.

Bạch Nhạc có thể nghe ra, đối phương xác thực lời nói ra chân thành, nhưng trong lòng cũng không khỏi sinh ra vài phần kính phục chi ý.

Nếu như đổi chỗ mà xử, Bạch Nhạc để tay lên ngực tự hỏi, chỉ sợ cũng chưa chắc có thể khống chế được trong lòng ác niệm!

Một vạn năm bị vây ở chỗ này. . . Đủ để khiến bất luận kẻ nào điên cuồng.

"Ngươi làm thế nào biết ta là Thần Tôn truyền nhân?"

Nhìn đối phương, Bạch Nhạc rốt cục vẫn phải hỏi ra nghi ngờ trong lòng.

"Ngươi khi đó lần đầu tiên bước vào Quảng Hàn Thiên Cung thời điểm, thật ta liền đã biết. . . Thôn Thiên Quyết danh chấn thiên hạ, nhận ra thân phận ngươi tới thì có khó khăn gì? Chẳng qua là ta cũng không nghĩ đến, mới bất quá như thế hơn mười năm thời gian, ngươi dĩ nhiên liền có thể trưởng thành đến mức độ này! Cho dù là tại thời đại thượng cổ, bực này thiên phú cũng không thẹn Thần Tôn truyền nhân tên."

Thanh Nhan nhẹ giọng giải thích.

Vừa nói như vậy, Bạch Nhạc liền hoàn toàn minh bạch.

Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc lúc này mới hỏi: "Giả sử thiên địa quy tắc khôi phục, ngươi là có hay không còn có khôi phục hy vọng?"

"Ngươi là nói Thế Giới Chi Tâm trở về bổn nguyên sao?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Thanh Nhan nhẹ giọng nói.

"Vâng!"

Khẽ gật đầu, Bạch Nhạc cũng sớm đoán được, đối phương tất nhiên biết rõ Thế Giới Chi Tâm sự tình, cũng không có gì ngoài ý muốn.

"Thế Giới Chi Tâm sống lại, thiên địa quy tắc khôi phục, thật đã sớm đã có dấu hiệu. . . Riêng là chín năm trước đó, thiên địa rung chuyển, ta ác niệm, cũng là từ lúc kia mới nảy sinh." Dừng một cái, Thanh Nhan tiếp tục nói: "Không chỉ là ta, bây giờ trên đời này, còn sống thần linh, phần lớn cũng đều là chín năm trước đó, mới bắt đầu sống lại."

"Bất quá. . . Những thứ này đối ta vô dụng!"

Thanh Nhan tiếp tục nói: "Ta lúc đầu liền chỉ là miễn cưỡng bước vào Thần Linh Chi Cảnh, thần thể còn không hoàn mỹ, lúc này mới sẽ ở thiên địa biến đổi lớn bên trong tổn hại thân thể! Trừ phi có thể có được Thế Giới Chi Tâm, bằng không. . . Liền không có khả năng khôi phục lại."

Đạt được Thế Giới Chi Tâm, cái này tự nhiên đã không có gì có thể có thể.

Đừng bảo là, Thanh Nhan còn bị vây ở chỗ này, tức mà có thể ly khai, cũng căn bản không có khả năng tranh đấu Thế Giới Chi Tâm.

"Ngươi có thể đủ từ trên người ngươi cảm thụ được một ít Thế Giới Chi Tâm khí tức. . . Lấy Thôn Thiên Quyết bá đạo, ngươi nên là có luyện hóa Thế Giới Chi Tâm cơ hội, vì sao buông tha?"

Thanh Nhan nhãn lực muốn so với Lăng Tiên cao nhiều, liếc mắt liền có thể từ Bạch Nhạc khí tức bên trên, suy đoán ra một bộ phận chân tướng tới.

"Nếu muốn luyện hóa Thế Giới Chi Tâm, liền sẽ lệnh Chúng Tinh Tiểu Thế Giới hủy diệt. . . Ta chín năm qua, một mực tại Chúng Tinh Tiểu

Thế Giới, rất rõ ràng ở trong đó có bao nhiêu người vô tội, lấy nhiều như vậy sinh mệnh làm giá, đổi lấy ta một cá nhân đột phá, ta làm không được."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói.

Nao nao, Thanh Nhan trong mắt lộ ra lau một cái vẻ tán thưởng, nhẹ giọng nói: "Ngươi tính tình này, quả thực cùng Thần Tôn tương tự. . . Trách không được Thần Tôn vậy mà lại chọn trúng ngươi."

Đối với Thần Tôn, Bạch Nhạc cũng không rõ ràng, hắn duy nhất có ấn tượng chính là Thông Thiên Ma Quân!

Trên thực tế, hắn về sau rất nhiều làm việc, cũng đều là chịu đến Thông Thiên Ma Quân ảnh hưởng, cái kia bây giờ Bạch Nhạc cũng biết, cái kia cũng cũng không phải thật sự là Thần Tôn.

"Ngày xưa chúng thần sáng tạo Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, chính là muốn lấy một cái tiểu thế giới làm giá, luyện hóa Thế Giới Chi Tâm! Cũng chính là vì vậy, Thần Tôn mới cự tuyệt tham dự bên trong. . . Về sau liền qua, cũng như nhau Thần Tôn sở liệu, chúng thần đúng là vẫn còn thất bại."

Thanh Nhan lắc đầu nói: "Sư tôn ngày xưa đã từng nói qua, chúng thần con đường này, từ vừa mới bắt đầu liền đi lệch. . . Đáng tiếc, thiên địa biến đổi lớn, tất cả thuộc về quá khứ, sư tôn không chịu thỏa hiệp, cuối cùng còn có thể không thể tránh thoát đại kiếp nạn."

"Ngươi một mực nói thiên địa biến đổi lớn, trước đây đến tột cùng xảy ra chuyện gì?" Nhìn về phía Thanh Nhan, Bạch Nhạc nghiêm túc hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1319: Thiên Địa Đại Kiếp

"Thiên địa biến đổi lớn, thật đổi một loại thuyết pháp, chính là Thiên Địa Đại Kiếp!"

Hơi trầm ngâm một chút, Thanh Nhan tiếp tục nói: "Tu hành giả rất nhiều, đạt đến tới trình độ nhất định sau đó, thiên địa liền không chịu nổi gánh vác. . . Lúc này, liền sẽ xuất hiện Thiên Địa Đại Kiếp! Thật là đối với sở hữu tu hành giả, riêng là thần linh cường giả mà nói, chính là một cơn ác mộng!"

Loại thuyết pháp này, Bạch Nhạc trước đó cũng không nghe qua, chỉ là cẩn thận suy tư một chút, ngược lại cũng không khó lý giải.

"Một vạn năm trước, thế gian tồn tại thần linh cường giả, liền đạt hơn trên trăm vị, nhiều như vậy thần linh cường giả, đã lệnh thiên địa linh lực bắt đầu khô kiệt. . . Thiên Địa Đại Kiếp buông xuống, sở hữu thần linh cường giả, lúc này mới bị vội vả liên hợp lại, ý đồ hóa giải Thiên Địa Đại Kiếp."

Trong mắt lộ ra lau một cái hồi ức chi sắc, Thanh Nhan đem trước đây tân bí nói liên tục.

"Trước đây, chúng thần bên trong, xuất hiện hai loại ý kiến!"

"Loại thứ nhất, chính là ngươi biết, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, chúng thần liên thủ sáng tạo một cái cự lớn nhỏ thế giới, hầu như cùng thế giới chân thật không khác nhau chút nào, sau đó lấy Chúng Tinh Tiểu Thế Giới làm căn cơ, cướp đoạt Thế Giới Chi Tâm, thần linh cường giả toàn bộ di chuyển cùng Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, tránh né Thiên Địa Đại Kiếp."

"Dựa theo chúng thần thôi diễn, một khi thành công, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới liền sẽ diễn hóa thành một cái khác thế giới chân thật, đến lúc đó, lấy hủy diệt Chúng Tinh Tiểu Thế Giới làm giá, là có thể tái giá Thiên Địa Đại Kiếp, cuối cùng luyện hóa Thế Giới Chi Tâm người, còn có khả năng lần nữa đột phá, mượn Thế Giới Chi Tâm, khống chế thiên địa phép tắc, áp đảo thiên đạo phía trên."

"Mà thế giới chân thật thì rất có thể lần nữa tạo ra một viên Thế Giới Chi Tâm, bắt đầu lại."

"Chúng thần đại đa số đều khuynh hướng cùng biện pháp như thế, mà cái này nhất phái người cầm đầu, chính là thiên đạo con gái!"

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, nghe được Thần Nữ tên, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời khẽ động.

Chỉ là nhưng cũng chưa cắm miệng, mà là lẳng lặng chờ lấy Thanh Nhan tiếp tục giải thích một chút.

"Loại thứ hai, thì là siêu thoát!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ sùng bái, Thanh Nhan chậm rãi nói rằng: "Cái gọi là siêu thoát, chính là lấy thân mình siêu thoát thiên địa, tránh thoát thiên địa ràng buộc! Ban đầu đưa ra loại quan niệm này người, chính là Thần Tôn!"

"Thần Tôn vẫn cho rằng, thế giới chân thật, cùng tiểu thế giới một dạng, cũng có giới hạn, cũng có thọ mệnh! Cùng tại bên trong đau khổ giãy dụa, không bằng lấy lực phá pháp, chỉ có tránh thoát thế giới ràng buộc, đi tới thế giới ở ngoài, mới có thể chân chính giải quyết Thiên Địa Đại Kiếp."

"Cho tới nay, Thần Tôn đối với Thế Giới Chi Tâm, đều thủy chung chẳng thèm ngó tới, mà là phải lấy thực lực bản thân đánh vỡ gông cùm

xiềng xiếc, hoàn thành siêu thoát!"

"Chỉ tiếc, trên đời này cuối cùng chỉ có một cái Thần Tôn, dạng này đường, trừ Thần Tôn bên ngoài. . . Cũng không người có thể đi thông!"

Chấn động!

Cứ việc cho tới nay, Bạch Nhạc đều biết Thần Tôn cực kỳ mạnh mẽ, nhưng lại cũng không nghĩ đến, vậy mà lại cường đại tới mức này.

Phần này bá khí, quả thực khoáng cổ tuyệt kim!

"Trừ cái đó ra, còn có một bộ phận thần linh, lại không thấy Thần Tôn sự can đảm cùng thực lực, cũng không muốn hủy diệt một thế giới làm giá đi tranh đoạt Thế Giới Chi Tâm, liền lựa chọn phong bế thần thể tiến vào bí tàng không gian ngủ say!"

"Thiên Địa Đại Kiếp phía dưới, chúng thần đều là dựa theo chính mình suy nghĩ phương thức đi chống đỡ đại kiếp nạn, đáng tiếc. . . Kết quả ngươi cũng biết."

"Chúng thần luyện hóa Thế Giới Chi Tâm thất bại, đưa tới Thế Giới Chi Tâm vỡ nát, chúng thần tiếp cận bỏ mạng ở Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, Thế Giới Chi Tâm bị phong tại một chỗ bên trong tiểu thế giới, phủ đầy bụi vạn năm!"

"Thần Tôn cũng không có thể siêu thoát, biến mất ở vạn năm trong đại kiếp, chẳng biết đi đâu."

"Mà những cái kia lựa chọn ngủ say thần linh, phần lớn cũng đều tại Thiên Địa Đại Kiếp bên trong vẫn lạc, chỉ có số rất ít, may mắn sống sót. . . Cũng đang bởi vì chín năm trước, Thế Giới Chi Tâm khí tức tiết ra ngoài, mà chậm rãi tỉnh lại."

". . ."

Những lời này, nhưng là lệnh Bạch Nhạc một hồi tâm trì chập chờn, hắn chẳng thể nghĩ tới, thời đại thượng cổ, vậy mà lại có dạng này tân bí.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới hỏi: "Nói như thế, ngược lại là những thứ này ngủ say thần linh tránh thoát Thiên Địa Đại Kiếp?"

Trên mặt lộ ra vẻ châm chọc, Thanh Nhan lắc đầu nói: "Ở đâu có đơn giản như vậy! Nếu như đơn giản như vậy là có thể tách ra Thiên Địa Đại Kiếp, tất cả mọi người ngủ say đứng lên chính là, nơi nào còn cần đi liều mạng."

"Thế Giới Chi Tâm trở về bổn nguyên, thiên địa quy tắc khôi phục, cũng liền có nghĩa là, Thiên Địa Đại Kiếp còn đang tiếp tục. . . Một vạn năm thời gian, đối với phàm nhân mà nói, không gì sánh được dài dằng dặc, nhưng đối với thần linh cường giả, đối với một thế giới mà nói, nhưng chỉ là một cái quá ngắn thời gian."

". . ."

Nghe thế, Bạch Nhạc rốt cục trở nên biến sắc.

"Thiên Địa Đại Kiếp, làm sao mới tính kết thúc?"

"Rất đơn giản, chính là ta nói cái kia hai loại phương thức!"

"Hoặc là hủy diệt một thế giới sinh linh , khiến cho Thiên Địa Đại Kiếp trừ khử, tất cả thuộc về quá khứ, bắt đầu lại! Hoặc là. . . Có người có thể siêu thoát, tránh thoát thiên địa ràng buộc, đứng ở càng cao một tầng thứ vị trí tới trừ khử Thiên Địa Đại Kiếp!"

"Bằng không. . . Liền vẻn vẹn chỉ là kéo dài một chút thời gian mà thôi!"

". . ."

Giờ khắc này, Bạch Nhạc đột nhiên cảm thấy không gì sánh được đắng chát.

Trách không được Thần Nữ nói, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới nhất định hủy diệt, nàng cũng vẫn luôn muốn hủy diệt Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, nguyên lai, đây mới là trừ khử Thiên Địa Đại Kiếp biện pháp.

Chỉ là, bởi vì mình ngăn cản, Thần Nữ đúng là vẫn còn thất bại, bị ép đồng ý chính mình biện pháp.

Cùng Hải Thần đánh một trận, Hải Thần nỗ lực luyện hóa Thế Giới Chi Tâm thất bại, chính mình cũng vì bảo vệ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sinh linh, buông tha luyện hóa Thế Giới Chi Tâm.

Nhưng cái này tất cả, lại như cũ chỉ là không công!

Có thể tưởng tượng, một khi Thế Giới Chi Tâm trở về bổn nguyên, chúng thần từ bí tàng không gian bên trong đi ra, ắt sẽ lần nữa nhấc lên đối với Thế Giới Chi Tâm tranh đoạt.

Đột nhiên nghĩ đến cái gì, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

"Thiên địa quy tắc khôi phục sau đó. . . Nếu là có người luyện hóa Thế Giới Chi Tâm, lại lại là kết quả gì?"

"Rất đơn giản, thiên địa lần nữa hủy diệt. . . Tất cả thuộc về quá khứ!"

Thanh Nhan rất tự nhiên hồi đáp nói: "Đương nhiên, thu được Thế Giới Chi Tâm người, tự nhiên có thể vượt qua Thiên Địa Đại Kiếp, hơn nữa có hy vọng đột phá, sau này siêu thoát."

". . ."

Nghe thế, Bạch Nhạc cũng không khỏi trầm mặc xuống, lấy phương thức này tới vượt qua Thiên Địa Đại Kiếp, lại cùng trước đây trực tiếp hủy diệt khác nhau ở chỗ nào?

"Còn có bao lâu thời gian?"

"Thế Giới Chi Tâm trở về bổn nguyên sau đó tối đa nghìn năm, Thiên Địa Đại Kiếp sẽ đến!"

"Nghìn năm. . ."

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc nhất thời nở nụ cười khổ.

Từ hắn nhận thức đến xem, nghìn năm xác thực dài đằng đẵng, nhưng là chân chính đến nửa người chi cảnh về sau, thiếu lại minh bạch, nghìn năm thật tựa hồ chỉ là trong nháy mắt.

"Nghìn năm chỉ là lạc quan nhất phỏng chừng."

"Đa tạ!" Khom người cúi đầu, Bạch Nhạc nghiêm túc nói tạ ơn.

"Không cần phải nói tạ ơn, vạn sự đều có duyên phận, ngươi cùng bổn tông hữu duyên, sau này có khả năng siêu thoát, khó không thể có hoàn lại phần này duyên phận cơ hội."

Lắc đầu, Thanh Nhan nhẹ giọng nói.

Lời này Bạch Nhạc không là rất rõ ràng, nhưng lại cũng không có truy hỏi nữa, chỉ là hướng về Thanh Nhan lần nữa cúi đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1320: Về nhà

"Duyên tới duyên đi, nơi đây các loại bất quá ảo ảnh trong mơ."

Thở dài một tiếng, Thanh Nhan thân thể cũng chậm rãi trở thành nhạt, hiển nhiên là nàng đã chủ động buông tha hy vọng , khiến cho cái này một điểm cuối cùng thần hồn bắt đầu tiêu tán.

Nhìn lấy Thanh Nhan, Bạch Nhạc cũng không nói gì, cũng không biết ứng với nên nói cái gì cho phải.

Vạn năm trước, thời thượng cổ nhân vật, Bạch Nhạc thật đã gặp không ít.

Nhưng vô luận là ai, tuy nhiên cũng không có Thanh Nhan mang cho Bạch Nhạc cảm giác cường liệt.

Từ Thanh Nhan trên người, hắn mơ hồ chứng kiến vạn năm trước những cường giả kia phong thái, chứng kiến Quảng Hàn Thiên Cung loại này đại phái phong thái, cũng giống như chứng kiến vạn năm trước cái kia một bộ huyễn lệ họa quyển.

Trên đời này, không có vô duyên vô cớ xấu.

Vô luận là Thần Nữ cũng tốt, sáng tạo Chúng Tinh Tiểu Thế Giới chúng thần cũng tốt, nhìn như lãnh khốc lựa chọn phía sau, cũng bất quá chỉ là muốn còn sống chấp nhất a.

Mà bây giờ, sắp sửa đối mặt loại này lựa chọn người, lại biến thành Bạch Nhạc chính mình.

Nếu có lựa chọn, có thể lui trở về luyện hóa Thế Giới Chi Tâm một khắc

này, chính mình sẽ còn kiên trì cứu vớt Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sao?

Giờ khắc này, tựa hồ Bạch Nhạc chính mình cũng không có quá xác thực đáp án.

... . . .

Từ Quảng Hàn Thiên Cung bên trong đi ra, đón lấy ánh mặt trời, Bạch Nhạc nhỏ bé hơi nheo mắt lại.

Lần này hắn mới là chân chính triệt để luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung.

Chỉ cần một ý niệm, hắn liền có thể đem toàn bộ Quảng Hàn Thiên Cung thu hồi, mang tới bất kỳ địa phương nào, mà không cần tại cực hạn cùng trong Đông Hải.

Nếu như cục diện lần nữa rơi vào hiểm cảnh, như vậy Quảng Hàn Thiên Cung, liền sẽ trở thành một chỗ tuyệt hảo chỗ tránh nạn.

"Ngươi có tính toán gì không?"

Đứng ở Bạch Nhạc bên người, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng hỏi.

"Tạm thời không muốn bại lộ Quảng Hàn Thiên Cung bí mật, tận lực quản tốt ngươi người, tất cả. . . Đợi được nửa tháng sau, tính toán tiếp."

Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng.

"Tốt!"

Gật đầu, Bạch Cốt phu nhân lúc này liền đáp ứng, "Bất quá, nửa tháng sau, ta muốn với ngươi một chỗ tiến vào cái kia bí tàng không gian."

Lúc trước là không có cách nào, nhưng hôm nay, nàng nhưng là nói cái gì cũng sẽ không để Bạch Nhạc một mình đi mạo hiểm.

"Tốt!"

.. .

Thanh châu!

Thời gian qua đi chín năm lần nữa trở về, Bạch Nhạc lại phát hiện, Thanh châu muốn so với chính mình trong dự đoán càng phồn vinh.

Không phân đạo ma, cũng không nhận bất kỳ tông môn nào kiềm chế, tu hành giả cùng người phàm ở giữa ở chung hòa hợp, tất cả thịnh vượng phồn vinh, nơi đây tựa hồ cũng khít khao nhất Diệp Huyền đại sư trong lòng dáng vẻ.

Bạch Nhạc thu liễm khí tức, lặng yên trở về, cùng Bạch Cốt phu nhân lửng thững đi ở Thanh châu trên đường phố, trong lòng khó có thể ức chế sinh ra vài phần cảm giác thỏa mãn.

Cứ việc kinh lịch rất nhiều gian nguy, có thể chỉ cần thấy được bây giờ Thanh châu dáng vẻ, Bạch Nhạc liền cảm giác, trả giá hết thảy đều là đáng giá.

Đi không sai biệt lắm gần nửa canh giờ, Bạch Nhạc lúc này mới trở lại Bạch phủ trước cửa.

Đứng ở trước cửa, nhìn lấy Bạch phủ hai chữ kia, Bạch Nhạc đột nhiên có chút ngẩn ngơ.

Tại trước phủ dừng lại, rất nhanh liền đưa tới dưới Bạch phủ người chú ý, nhất thời có người chào đón.

"Vị công tử này, không biết có chuyện gì?"

Cùng trước đây trong trí nhớ dáng vẻ hoàn toàn bất đồng, bây giờ dưới Bạch phủ người cũng đồng dạng có vẻ phi thường hòa khí, không có nửa điểm ngạo mạn chi ý.

"Ta không có chuyện, ta chỉ là. . . Về nhà mà thôi."

Trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói.

Ngay tại lúc đó, cổ tay hơi hơi một phen, Tiểu Bạch Long đã từ Bạch Nhạc trong tay áo chui ra ngoài, chứng kiến quen thuộc tràng cảnh, Tiểu Bạch Long nhất thời hưng phấn nhảy ra đi, cũng không đợi Bạch Nhạc, liền trực tiếp hướng về bên trong phủ bay vào đi.

Chỉ là trong nháy mắt thất thần, lại nhìn thấy lớn chừng bàn tay Tiểu Bạch Long bay vào đi, cái kia dưới Bạch phủ não người bên trong đột nhiên hiện lên một cái kinh người ý niệm trong đầu, nhịn không được thất thanh gọi ra: "Thiếu gia, ngươi là Nhạc thiếu gia!"

Cũng không trả lời lần này người, Bạch Nhạc đã lửng thững hướng về trong phủ đi tới.

Trong chốc lát, toàn bộ Bạch phủ đều lộn xộn.

Báo tin báo tin, còn có một chút Bạch phủ lão nhân cũng đều ra đón, toàn bộ Bạch phủ đều rơi vào một loại sung sướng không khí vui mừng bên trong.

Những cái kia những năm gần đây mới vào phủ, chưa từng thấy qua Bạch Nhạc hạ nhân, cũng đều hưng phấn lại gần, muốn nhìn một chút vị này truyền kỳ chủ nhân, đến tột cùng là hình dáng gì.

Đối với bọn hắn mà nói, có thể tại Bạch phủ bên trong làm tiểu nhị, có thể thấy tận mắt thấy một lần, vị này danh động thiên hạ Bạch phủ chủ, cũng đã là đáng giá khoe khoang một đời sự tình.

"Tiểu Nhạc!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Thanh Nhã cũng đã chạy tới, thấy rõ Bạch Nhạc trong nháy mắt, Bạch Thanh Nhã nhất thời nước mắt rơi như mưa!

"Thanh Nhã tỷ!"

Nhìn lấy trước mặt người quen biết, Bạch Nhạc viền mắt cũng không khỏi hồng đứng lên.

Bạch Thanh Nhã chính là một cái bình thường người, chín năm thời gian, Bạch Thanh Nhã đã từ cái kia vừa mới hai mươi tuổi dáng dấp, biến thành ba mươi tuổi mỹ phụ, mặc dù vẫn như cũ đẹp vô cùng, nhưng lại cũng đã cùng Bạch Nhạc trong trí nhớ dáng vẻ, không giống nhau lắm.

Ôm thật chặc Bạch Nhạc, Bạch Thanh Nhã nhẹ giọng nói: "Tiểu Nhạc, ta không phải đang nằm mơ chứ? Tỷ tỷ cho rằng, sẽ không còn được gặp lại ngươi."

"Làm sao lại, tiểu Nhạc làm sao chịu."

Trên mặt lộ ra một nụ cười, Bạch Nhạc cầm lấy Bạch Thanh Nhã tay, phóng tới trên mặt mình: "Không tin ngươi bóp ta một chút, nhìn một chút có phải là thật hay không."

Ngón tay có chút run rẩy, Bạch Thanh Nhã nhẹ nhàng vuốt Bạch Nhạc khuôn mặt, nước mắt không ngừng được rơi xuống: "Ta tiểu Nhạc một chút cũng không thay đổi, còn cùng khi còn bé giống nhau như đúc. . . Tỷ tỷ lại lão."

"Nói lung tung, Thanh Nhã tỷ mới không có lão!"

"Ngươi a, vẫn là như thế miệng lưỡi trơn tru!"

Trên mặt lộ ra một tia giận dữ chi ý, tự tay điểm một chút Bạch Nhạc ót, chỉ là Bạch Thanh Nhã khóe miệng cái kia một nụ cười, nhưng là làm sao cũng vô pháp che giấu.

Nhìn lấy Bạch Thanh Nhã cùng Bạch Nhạc, cho dù là Bạch Cốt phu nhân cũng không khỏi lạc hậu mấy bước, không muốn quấy rối cái này ấm áp một màn.

Ngay tại lúc đó, nhận được tin tức Tô Nhan cũng đã lấy tốc độ nhanh nhất gấp trở về.

Bạch Nhạc cùng Bạch Thanh Nhã mới vừa mới ngồi xuống, hạ nhân cũng còn không kịp đem trà ngâm vào nước tốt, Tô Nhan cũng đã đến.

"Công tử!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Tô Nhan cũng không nhịn được rơi lệ.

"Đang yên đang lành khóc cái gì, ta không phải hảo hảo sao?"

Chứng kiến Tô Nhan, Bạch Nhạc trên mặt cũng lộ ra một tia ấm áp nụ cười, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Chứng kiến công tử trở về, ta cao hứng."

Hạ thấp người làm lễ, Tô Nhan hồng liếc tròng mắt hồi đáp nói.

"Tọa, nhanh ngồi xuống! Ngươi không ở thời điểm, đều là tiểu Nhan cùng ta, liền cùng người trong nhà một dạng." Bạch Thanh Nhã chào hỏi

Tô Nhan ở bên cạnh ngồi xuống, vừa cười vừa nói.

"Thục Nghi, ngươi cũng tới tọa, đây là ta Thanh Nhã tỷ, ngươi gặp qua."

Ngẩng đầu, xem một dạng bên ngoài phòng Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Đổng Thục Nghi, đây mới là Bạch Cốt phu nhân tên.

Bây giờ vào lúc này, Bạch Nhạc không còn lấy Bạch Cốt phu nhân tương xứng, mà là trực tiếp gọi nàng tên, chính là có nghĩa là, cùng Tô Nhan, đã khi nàng coi là người một nhà.

Lần nữa nghe được Bạch Nhạc gọi tên mình, Bạch Cốt phu nhân nhẹ khẽ cắn môi, trên mặt hơi có chút nóng lên, theo lời đi tới, hạ thấp người hướng về Bạch Thanh Nhã hành lễ.

"Gặp qua Thanh Nhã tỷ!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1321: Thương nghị

Mấy người ấm áp ăn một bữa cơm, cửu biệt gặp lại, tựa hồ có nói không hết lời nói, một đêm này, ai cũng không có ngủ, tại Thính Hương Thủy Tạ trò chuyện một đêm.

Vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Bạch Cốt phu nhân cũng đều thật lâu chưa từng có dạng này cảm thụ, giống như là người thường một dạng, ấm áp mà đơn giản.

Đáng tiếc, dạng này ấm áp, cũng chỉ có thể duy trì một ngày mà thôi.

Ngày thứ hai, trời vừa sáng, đem Bạch Thanh Nhã đưa đi sau khi nghỉ ngơi, Bạch Nhạc liền ly khai Bạch phủ.

Bất Tử Thanh Vương bọn hắn đều còn đang chờ, bây giờ có quá nhiều chuyện yêu cầu Bạch Nhạc đi xử lý.

Muốn sáng lập thông đạo sự tình, Bạch Nhạc cũng không có giấu giếm, trực tiếp nói cho Bất Tử Thanh Vương cùng với những thứ này từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đi ra cao thủ, trên thực tế, chuyện này cũng đồng dạng yêu cầu bọn hắn trợ giúp.

Quan hệ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tồn vong, tất cả mọi người bụng làm dạ chịu, không có bất kỳ người nào cự tuyệt.

Bất quá, từ Thanh Nhan cái kia nhận được tin tức, Bạch Nhạc nhưng không có nói với bất kỳ người nào.

Chuyện này quá lớn, hơn nữa một cái không tốt liền sẽ dẫn phát khủng hoảng, tạm thời còn vô pháp truyền cho chúng nhân, chỉ có thể giấu ở đáy lòng.

"Công tử, ngươi trở về tin tức đã truyền ra, bây giờ tam đại thiên tông người, đều muốn gặp ngươi."

Tô Nhan nhẹ giọng mở miệng nói.

Đạo Lăng Thiên Tông cái kia nháo trò, Bạch Nhạc trở về tin tức đã trên đời đều biết.

Nếu như nói, trước đó có thần linh cường giả tọa trấn, tam đại thiên tông đã không đại tướng Bạch Nhạc để vào mắt, như vậy theo lấy Đạo Lăng sơn một trận chiến này, cho dù là bọn hắn phía sau thần linh cường giả, cũng không thể không nhìn thẳng vào Bạch Nhạc.

Bất Tử Thanh Vương bọn hắn trở về, nhiều như vậy Hóa Hư cường giả, cũng đều trở thành Thanh châu người, dù cho là phóng nhãn thiên hạ, Thanh châu cũng đã là một cổ cực kì khủng bố thế lực.

Cho dù là tam đại thiên tông, cũng chưa chắc có thể cùng Thanh châu chống lại.

"Không thấy!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc trầm giọng đáp: "Ta biết bọn hắn muốn làm gì. . . Không cần để ý bọn hắn, bây giờ bọn hắn nói chuyện, đều không có ý nghĩa."

Thần linh cường giả bị vây ở bí tàng không gian bên trong, lúc này, tam đại thiên tông tư thế tự nhiên sẽ thả rất thấp, thật là một khi Thế Giới Chi Tâm trở về bổn nguyên, những thần linh này cường giả từ bí tàng không gian bên trong đi ra, dĩ nhiên là lại là mặt khác một bức sắc mặt.

Đối với những thần linh này cường giả, Bạch Nhạc cũng không tính ký thác bao nhiêu hy vọng.

Đúng là vẫn còn phải lấy thực lực nói chuyện, bây giờ nói chuyện gì đều không ý nghĩa, không bằng đơn giản ai cũng không gặp, đợi được thiên địa quy tắc khôi phục sau đó, sẽ cùng đối phương đàm luận.

"Đại Càn Vương Triều bên kia cũng có tin tức truyền đến, muốn người để ngươi hồi một chuyến vương thành."

Nhắc tới Đại Càn Vương Triều, Bạch Nhạc cũng không khỏi yên lặng chốc lát, lập tức vẫn là lắc đầu: "Còn không phải lúc, cùng tam đại phái cùng nhau xử lý đi."

"Vâng!"

"Việc này, Tô Nhan ngươi cùng Thanh Vương thương lượng xử lý đi, tận khả năng chỉnh hợp một chút trên tay chúng ta lực lượng! Vô luận tới khi nào, lực lượng càng mạnh, mới càng lời nói có trọng lượng, điểm này, vạn cổ không thay đổi."

"Yên tâm đi, những thứ này việc vặt không cần ngươi quan tâm."

Gật đầu, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng nói: "Ngươi bây giờ muốn làm, là xử lý tốt cùng Thần Nữ ở giữa quan hệ, tận khả năng tăng thực lực lên. . . Chúng ta chẳng ai nghĩ tới, vậy mà lại có nhiều như vậy thần linh cường giả còn sống, nếu là không có cùng những thần linh này cường giả chống lại lực lượng, vô luận chúng ta làm nhiều ít chuẩn bị đều không có bất kỳ ý nghĩa gì."

"Ta minh bạch!"

Gật đầu, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói: "Trở về trước đó, ta đi một chuyến Đông Hải, đem Quảng Hàn Thiên Cung triệt để luyện hóa, ngô, Quảng Hàn Thiên Cung cũng là một chỗ bí tàng không gian, nơi đó có thể làm chúng ta cuối cùng đường lui! Nếu như thế cục đến khó khống

chế thời khắc, có thể cho mọi người tiến vào Quảng Hàn Thiên Cung, như vậy tới nay, ta mặc dù không địch lại, cũng hầu như vẫn có niềm tin lượn quanh."

Lời này nhưng là nhất thời đạt được tất cả mọi người đồng ý.

Đối mặt thần linh cường giả, cũng chỉ có Bạch Nhạc dạng này bán thần, mới có lượn quanh khả năng, nếu là có thể bảo vệ người khác, chí ít cũng liền có thể nhiều một phần bảo đảm.

"Còn có một việc, ta nghĩ cùng chư vị thương lượng một chút."

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

"Chuyện gì?"

Bất Tử Thanh Vương hơi kinh ngạc hỏi.

"Cố Vong Tình!"

Chậm rãi ngẩng đầu, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng.

"Ta từ cái kia một chỗ trong tiểu thế giới đi ra thời điểm, nhìn thấy Cố Vong Tình. . ."

Đem trước mình cùng Cố Vong Tình đối thoại lặp lại một lần, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Chư vị cũng đều nhớ kỹ, Cố Vong Tình trước đó đã đã lừa gạt chúng ta một lần, bây giờ, có hay không còn có thể tin tưởng hắn, chư vị cũng không ngại cầm một ý kiến."

"Đương nhiên, ta nhất định muốn thừa nhận, giả sử Cố Vong Tình có thể đủ tất cả lực tương trợ, chí ít cũng có thể nhiều hai phần nắm chặt!"

"Không được! Cố Vong Tình tu hành Vong Tình Thiên Công, đã sớm

không có thường nhân cảm xúc, đối với hắn mà nói, cam kết gì đều không có ý nghĩa. . . Không thể lại tin tưởng hắn."

Bạch Nhạc mới vừa nói xong, Bất Tử Thanh Vương liền tỏ thái độ rõ ràng nói.

"Trước ngươi làm không sai, bây giờ nhất định muốn trước ổn định hắn! Bất quá. . . Hắn không nói tín nghĩa, chúng ta cũng không nhất định khách khí với hắn! Nửa tháng sau, hắn nếu như dám đến, chúng ta liền liên thủ trước trảm hắn!"

Đinh lão trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, trầm giọng mở miệng nói.

Giang Nhược Hư, Hàn Tinh chết, có thể nói đều cùng Cố Vong Tình có mạc đại quan hệ, Quan Lan những người này, tự nhiên đối Cố Vong Tình cực kỳ cừu thị.

Còn có Cố Vong Tình phản bội, suýt nữa làm cho tất cả mọi người đều chết tại Hải Thần trong tay, càng là bằng thêm vài phần hận ý, loại thời điểm này, căn bản không có bởi vì Cố Vong Tình nói chuyện.

"Tốt, cái kia cứ làm như vậy đi."

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Chỉ cần hắn dám đến, chúng ta tìm cơ hội trảm hắn!"

"Đúng là nên như thế!"

Việc này thương nghị xong sau, Bạch Nhạc nhường mọi người ai đi đường nấy sau đó, lúc này mới hướng Tô Nhan nói rằng: "Thanh châu bên này tạm thời giao cho các ngươi, ta nghĩ hồi một chuyến Linh Tê Kiếm Tông."

Bạch Nhạc bản thân liền là một cái nhớ tình bạn cũ người.

Linh Tê Kiếm Tông tồn tại quá nhiều thuộc về hắn hồi ức, bây giờ loại tình huống này, hắn tự nhiên cũng muốn cho Linh Tê Kiếm Tông một ít che chở.

Huống chi, Lục Hi Nhi cũng vẫn còn ở Linh Tê Kiếm Tông bên trong.

Lục Hi Nhi là Bạch Nhạc thu cái thứ nhất đệ tử, nhiều năm như vậy không gặp, Bạch Nhạc cũng muốn nhìn nhìn lại cái tiểu nha đầu này, tận lực giúp nàng đi xa hơn.

"Yên tâm đi, Linh Tê Kiếm Tông không có gặp phải phiền toái gì, bây giờ phát triển cũng không tệ lắm. . . Bất quá, đối phương chưa chắc bằng lòng đến Thanh châu tới! Ngươi phải đi về nhìn một chút cũng được, tiểu Hi Nhi cũng đã lớn lên, bây giờ trở về nữa, chỉ sợ ngươi chưa chắc nhận ra được."

Cười khẽ một chút, Tô Nhan minh bạch Bạch Nhạc tâm tư, mỉm cười nói.

"Đúng vậy a. . . Ta bây giờ mới thật có chút minh bạch, một khi bước lên con đường tu hành, thời gian. . . Thật đã cùng người phàm khác biệt."

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Đúng, trừ tiểu Hi Nhi, nhưng còn có nàng tỷ tỷ kia đây. . . Người ta mấy năm nay cũng một mực chờ ngươi đấy."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Tô Nhan nhịn không được trêu ghẹo nói.

Nhắc tới cái này, Bạch Nhạc cũng không khỏi cười khổ một hồi, sờ mũi một cái, có chút bất đắc dĩ nói rằng: "Xem ra ta cái này tốt sắc danh âm thanh, là thật rửa không sạch."

"Ai cho ngươi khắp nơi lưu tình, trêu hoa ghẹo nguyệt, khanh khách!"

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Tô Nhan cười khanh khách lên tiếng, bỡn cợt cười trêu nói.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1322: Tâm huyết dâng trào

Khắp nơi lưu tình, trêu hoa ghẹo nguyệt!

Đánh giá như thế rơi vào Bạch Nhạc trên đầu, thật đúng là nhường hắn có chút ủy khuất.

Ai có thể tin tưởng, bên người nhiều mỹ nữ như vậy vờn quanh, nhưng trên thực tế, trừ ban đầu tại Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi một lần kia, Bạch Nhạc chưa bao giờ cùng bất luận kẻ nào vượt lôi trì một bước đâu?

Trừ Tô Nhan cùng Bạch Thanh Nhã bên ngoài, Bạch Nhạc chưa cùng bất luận kẻ nào chào hỏi, cứ như vậy lặng yên ly khai Thanh châu.

Từ Thanh châu đến Linh Tê Kiếm Tông, đối với trước đây cái kia chỉ là hài tử Bạch Nhạc mà nói, xa xôi hầu như muốn hắn nửa cái mạng.

Nhưng đối với hiện tại Bạch Nhạc mà nói, chỉ cần hắn nguyện ý, khoảng cách liền tới.

Đi tới Linh Tê Kiếm Tông phía sau núi, Bạch Nhạc có chút thổn thức, trong lòng có chút cảm xúc, trong lúc nhất thời, tâm huyết dâng trào, cũng không có lấy tướng mạo sẵn có tiến vào Linh Tê Kiếm Tông, mà là lấy Thiên Cơ Biến, biến ảo thành chính mình khi còn bé, vừa mới đến Linh Tê Kiếm Tông lúc, bộ kia bộ dáng thiếu niên.

Lúc trước Bạch Nhạc tiến vào Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, mới bất quá mười tuổi, căn bản không có bất kỳ người nào chú ý.

Bây giờ lần nữa biến ảo thành mười tuổi dáng vẻ, trừ Bạch Thanh Nhã

bên ngoài, trên đời này, sợ rằng căn bản không có bất kỳ người nào có thể nhận ra Bạch Nhạc tới.

Cứ như vậy một bộ quần áo tả tơi gầy yếu hài đồng dáng dấp, Bạch Nhạc lảo đảo từ hậu sơn, đi tới Linh Tê Kiếm Tông trước sơn môn.

"Lấy ở đâu hài tử?"

Chứng kiến Bạch Nhạc, Linh Tê Kiếm Tông thủ sơn đệ tử, không khỏi hơi kinh ngạc, quan sát chung quanh một chút, xác thực không có người khác tại, lúc này mới ngăn lại Bạch Nhạc.

"Hài tử này, ngươi là ai, từ đâu tới?"

Cùng Bạch Nhạc nói chuyện đệ tử, cũng bất quá chỉ là mười tám mười chín dáng dấp, thực lực cũng vẻn vẹn chỉ là vừa mới tu ra linh khí dáng vẻ, thuộc về tầng dưới chót nhất đệ tử.

"Đại ca ca, ta là từ Thanh châu đến, ta có thể giống như các ngươi một dạng, bái nhập tông môn tu hành sao?"

Nhìn đối phương, Bạch Nhạc nhỏ giọng mở miệng nói, trong mắt tràn đầy vẻ khao khát.

Bộ dáng này cũng không phải là Bạch Nhạc giả ra đến, trước đây hắn đi tới Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, nói chính là đồng dạng lời nói.

Chỉ tiếc, khi đó hắn một cước đã bị đá văng ra, đói khổ lạnh lẽo phía dưới, tại Linh Tê Kiếm Tông trước sơn môn quỳ ba ngày ba đêm, thiếu chút nữa thì muốn không nhịn được thời điểm, mới bị một cái hảo tâm tạp dịch thu lưu, trở thành Linh Tê Kiếm Tông tạp dịch.

"Hài tử này, đừng nói dối, Thanh châu xa như vậy, ngươi đi như thế nào qua đây."

Lắc đầu, cái kia đệ tử trầm giọng nói rằng: "Ngươi xuống núi đi."

"Ta không có nói sai, ta thực sự là từ Thanh châu tới."

Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói, khắp khuôn mặt là quật cường chi sắc.

"Trương sư đệ, không nên làm khó hài tử, ngươi xem trên chân hắn giầy đều mài hỏng."

Một cái khác đệ tử lúc này đi tới, ngăn cản đối phương, cúi người đến, ôn ngôn nói rằng: "Tiểu đệ đệ, không phải mỗi một người đều có thể tu hành, ta đưa ngươi xuống núi có được hay không?"

"Ta nghĩ thử xem."

Bạch Nhạc kiên trì nói.

Chứng kiến Bạch Nhạc thái độ kiên định, cái kia đệ tử cũng không khỏi có vẻ hơi làm khó dễ.

Hắn cũng chỉ là một cái ngoại môn đệ tử, căn bản không có thu người nhập tông môn tư cách, chỉ là bây giờ chứng kiến Bạch Nhạc dáng vẻ hiện tại quả là có vẻ thương cảm, không khỏi sinh ra vẻ thương hại chi ý.

"Nghiêm sư huynh, ngươi nếu thật muốn giúp hắn, không ngại đưa hắn mang đi tìm Lục tiên tử thử xem."

Một cái khác đệ tử chen lời nói: "Lục tiên tử lòng dạ Bồ tát, nói không chừng hội giúp hắn một chút, chí ít cũng có thể cho hắn đo một chút tư chất, nếu có thể có thể tu hành, Lục tiên tử lên tiếng, đưa hắn thu vào tông môn không khó, mặc dù không được, Lục tiên tử tỷ tỷ cũng tại Duyện châu, an bài một cái như vậy hài tử không thành vấn đề."

"Trương sư đệ nói là."

Gật đầu, cái kia họ Nghiêm đệ tử, chuyển hướng Bạch Nhạc nói rằng: "Tiểu đệ đệ, ngươi tên là gì?"

Nhìn đối phương ôn hòa nụ cười, Bạch Nhạc trong lòng không khỏi có chút ấm áp.

Mấy năm nay đi qua, Linh Tê Kiếm Tông cùng trước đây quả nhiên đã hoàn toàn khác nhau.

Thử nghĩ một chút, giả sử, trước đây chính mình tới thời điểm, gặp phải chính là Cát Chí Dương cái kia độc ác chủ quản, mà là như hai cái này đệ tử người bình thường, có thể, nhân sinh cũng liền triệt để khác biệt.

Chỉ là, thế sự vô thường, ai lại có thể nói rõ, đến tột cùng là tốt hay là xấu đâu?

Bạch Nhạc một nói thẳng mình không tin số mệnh, thật là lần này hắn tâm huyết dâng trào, muốn lại lấy trước đây cảnh ngộ tới một lần Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, lại chân chính nhường hắn cảm thụ được vận mệnh lực lượng.

Thanh Nhan nói, duyên tới duyên đi, bất quá như ảo ảnh trong mơ, bây giờ Bạch Nhạc nhớ lại đứng lên, cũng không khỏi có chút thổn thức.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới nhẹ giọng mở miệng nói: "Ta gọi Bạch Nhạc."

Bạch Nhạc, cái này thật thật chỉ là một cái rất phổ thông tên.

Thiên hạ không biết có bao nhiêu người gọi tên này, cái kia hai cái đệ tử, tự nhiên cũng sẽ không đem trước mắt đứa bé này, cùng danh động thiên hạ Bạch Nhạc liên hệ tới.

"Cái này thật sự là đúng dịp. . . Tiểu gia hỏa này, dĩ nhiên cùng Bạch phủ chủ cùng tên, Lục tiên tử là Bạch phủ chủ đệ tử, chỉ dựa vào tên này, tiểu tử kia liền có thể có một phần không sai thu hoạch." Nghe được Bạch Nhạc lời nói, cái kia họ Nghiêm đệ tử nhịn không được vừa cười vừa nói.

Có hắn dẫn đường, bất quá gần nửa canh giờ thời điểm, Bạch Nhạc liền đến Thiên Tâm phong hạ.

Chỉ là cái này họ Nghiêm đệ tử, cũng bất quá chỉ là ngoại môn đệ tử, muốn gặp được Lục Hi Nhi có thể cũng không dễ dàng, cũng không biết đến mấy người truyền lời, tại Thiên Tâm phong xuống chân đủ chờ hơn một giờ, lúc này mới rốt cục mang theo Bạch Nhạc bước lên Thiên Tâm phong.

"Ngoại môn đệ tử Nghiêm Khoan, bái kiến Lục tiên tử!"

Xa xa mới vừa chứng kiến Lục Hi Nhi bóng lưng, cái kia họ Nghiêm đệ tử liền ngay cả vội vàng quỳ xuống.

Lục Hi Nhi đứng ở một gốc cây xuống, một thân nhạt quần màu lam, cả người có vẻ hơi không linh, mặc dù đưa lưng về phía, nhưng lại y nguyên vẫn là lộ ra một loại khó diễn tả được mỹ cảm.

Nhìn xa xa Lục Hi Nhi, Bạch Nhạc thần tình có chút ngẩn ngơ.

Lúc trước cái tiểu nha đầu kia, bây giờ đã duyên dáng yêu kiều, trở thành một chân chính mỹ nhân, cái kia một phần non nớt đã sớm rút đi, nhanh nhẹn xuất trần.

Xoay người lại, Lục Hi Nhi liếc mắt liền thấy Bạch Nhạc, ánh mắt lộ ra vẻ hiếu kỳ: "Đây chính là ngươi nói đứa bé kia sao? Hắn tựa hồ không sợ người lạ đây."

Lục Hi Nhi đã lớn lên, có thể trên mặt nhưng cũng một hơi còn có thể nhìn ra vài phần bộ dáng ban đầu, mà lại nói lời nói lúc, cái kia một bộ một cách tinh quái dáng vẻ, cũng không có thay đổi.

"Quỳ xuống a!"

Chứng kiến Bạch Nhạc còn đứng ở bên cạnh, Nghiêm Khoan nhất thời khẩn trương, vội vã tự tay đi túm Bạch Nhạc, muốn nhường Bạch Nhạc quỳ xuống.

Chỉ là, đối cái này Bạch Nhạc lại như cũ không có phản ứng gì.

Đùa gì thế.

Hắn mặc dù muốn lấy trước đây dáng vẻ trở lại Linh Tê Kiếm Tông, coi như là triệt để đoạn một phần nhân quả, thật là Lục Hi Nhi nhưng là hắn đệ tử, hắn lại như thế nào ngụy trang, cũng không khả năng cho Lục Hi Nhi quỳ xuống a.

"Không sao, tiểu hài tử nha, không nên làm khó hắn."

Khoát khoát tay, Lục Hi Nhi chậm rãi đi tới, nhìn lấy Bạch Nhạc nói rằng: "Ngươi cũng gọi là Bạch Nhạc sao? Theo ta sư phụ một cái tên đâu, tiểu tử kia, mau gọi tỷ tỷ."

Cũng không đợi Bạch Nhạc có phản ứng gì, Lục Hi Nhi liền đi qua đây, kéo Bạch Nhạc tay nói rằng: "Không phải sợ, ta gọi Lục Hi Nhi! Ta lúc đầu bị sư phụ mang về thời điểm, cũng lớn hơn ngươi không bao nhiêu, cũng giống vậy cái gì cũng sẽ không! Theo ta đi, ta trước tìm người rửa cho ngươi tắm rửa, đổi một bộ quần áo, sau đó sẽ trắc thí tư chất ngươi."

"Ngươi yên tâm, vô luận kết quả như thế nào, ta đều sẽ giúp ngươi, được không?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1323: Nhân quả (thượng)

"Có nhân, mới có quả! Có quả, tất sinh nhân. . . Phàm phu sợ quả, bồ tát sợ nhân, nhất niệm thiên đường, nhất niệm địa ngục!"

Nhìn lấy Lục Hi Nhi, Bạch Nhạc nhẹ giọng lẩm bẩm.

"Ngươi nói cái gì?"

Nhìn lấy trước mặt hài đồng, Lục Hi Nhi không khỏi nao nao.

Tiểu gia hỏa này đột nhiên nói ra như thế một phen, cho dù là nàng không hiểu nhiều lắm nói tới, xác thực có chút quá quỷ dị.

Liền Lục Hi Nhi đều là như vậy, liền chớ đừng nói chi là quỳ gối một lần Nghiêm Khoan.

Nhẹ nhàng thở dài một tiếng, nhìn lấy Lục Hi Nhi, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói: "Tiểu Hi Nhi, ngươi lớn lên."

"! ! !"

Một câu nói này, nhưng là chợt nhường Lục Hi Nhi sắc mặt đại biến.

Mặc dù đã cách xa nhau nhiều năm như vậy, có thể nàng vĩnh viễn cũng không quên cái thanh âm này, không quên người kia.

Cơ hồ là đồng thời, Thiên Cơ Biến thần thông tán đi, Bạch Nhạc đã khôi phục tướng mạo sẵn có.

Cái này biến cố đột nhiên, nhưng là chợt đem Nghiêm Khoan hù dọa than đi qua.

Hắn chẳng thể nghĩ tới, hắn lĩnh tới hài tử, vậy mà lại đột nhiên biến thành một thân phận khó lường cao thủ, nếu là đối phương tâm hoài quỷ thai, xúc phạm tới Lục Hi Nhi, hắn mới thực sự là chết trăm lần không đủ.

"Chạy, chạy mau a!"

Trên mặt lộ ra một tia hung ác tàn khốc, Nghiêm Khoan bổ nhào hướng Bạch Nhạc, gắt gao ôm lấy Bạch Nhạc hai chân, đồng thời hô lớn.

Hắn không biết đối phương thực lực đến tột cùng như thế nào, cũng không biết làm như vậy đến tột cùng có ý nghĩa hay không, nhưng lại chính là xuất phát từ bản năng làm như thế, bất chấp hậu quả, cũng không muốn đúng sai.

Lấy Nghiêm Khoan thực lực, là căn bản không có khả năng gần người, chỉ là Bạch Nhạc lại cũng không có ngăn cản hắn, mà là tùy ý hắn ôm lấy chân của mình.

Chỉ là, giờ khắc này Lục Hi Nhi lại đã sớm không chú ý tới Nghiêm Khoan.

Trong khoảnh khắc, Lục Hi Nhi con mắt liền nhất thời hiện lên hồng đứng lên, ủy khuất nước mắt theo gò má chảy xuống.

"Sư phụ!"

Như trước đây một dạng, Lục Hi Nhi nhất thời nhào tới Bạch Nhạc trong lòng, ủy khuất giống như một tiểu cô nương một dạng.

Nhẹ nhàng ôm lấy Lục Hi Nhi, tự tay tại Lục Hi Nhi trên đầu nhẹ nhàng xoa xoa, Bạch Nhạc mỉm cười mở miệng nói: "Ta tiểu Hi Nhi lớn lên đây."

"..."

Một màn này nhất thời nhường Nghiêm Khoan lần nữa há to mồm!

Lớn như vậy một cái quạ đen, quả thực nhường Nghiêm Khoan hận không thể một đầu chui vào dưới nền đất đi.

Chỉ là, sau một khắc, Nghiêm Khoan rồi đột nhiên phản ứng kịp.

Bạch Nhạc a!

Vị kia danh chấn thiên hạ Thanh Châu phủ chủ, cũng là xuất thân từ Linh Tê Kiếm Tông nhân vật truyện kỳ, bây giờ dĩ nhiên thật xuất hiện ở trước mặt hắn, thậm chí còn cùng hắn từng có một đoạn như vậy ngắn ngủi tiếp xúc, chỉ cần suy nghĩ một chút liền có thể làm người ta hưng phấn vạn phần!

Đây là đáng giá nói khoác cả đời kinh lịch a.

"Ngươi dự định ôm ta chân tới khi nào?"

Xoa xoa Lục Hi Nhi cái đầu, Bạch Nhạc đem Lục Hi Nhi buông ra, lập tức nhìn về phía Nghiêm Khoan mỉm cười nói.

"A!"

Bị Bạch Nhạc vừa nói như vậy, Nghiêm Khoan lúc này mới đột nhiên phản ứng kịp, vẻ mặt thông hồng tiễn mở tay, tâm trạng dưới sự kích động, đều không có thể đứng lên đến, mà là đặt mông ngã ngồi dưới đất.

Ý thức được chính mình thất thố, Nghiêm Khoan một ừng ực từ dưới đất bò dậy, lập tức lần nữa hướng về Bạch Nhạc quỳ xuống.

"Đệ tử Nghiêm Khoan, bái kiến Bạch tổ!"

Bạch tổ!

Nghe được xưng hô như vậy, dù cho là Bạch Nhạc cũng không khỏi nao nao.

Hắn xuất thân Linh Tê Kiếm Tông, mặc dù về sau rời tông mà ra, đã không tính là Linh Tê Kiếm Tông chi nhân, thật là cùng Linh Tê Kiếm Tông quan hệ lại cũng không có dễ dàng như vậy chặt đứt, hầu như sở hữu Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, đều như cũ cho rằng Bạch Nhạc chính là Linh Tê Kiếm Tông trưởng bối.

Dựa theo niên kỷ thôi đi, bây giờ Bạch Nhạc cũng bất quá chỉ là ba mươi mấy tuổi, thật là, nếu như theo tu vi để tính, một tiếng này Bạch tổ, cũng đối không quá phận.

Phải biết, tại Linh Tê Kiếm Tông dạng này trong tông môn, Tinh Hải Cảnh cũng đã đủ để xưng lão tổ, huống chi, Bạch Nhạc bây giờ thực lực, nghiêm túc tính ra, coi như là Tinh Hải Cảnh cũng phải xưng hắn lão tổ.

Tay áo phất một cái, nhất thời có một cổ nhu hòa lực lượng, đem Nghiêm Khoan nâng lên tới.

"Đứng lên đi, ngươi rất tốt!"

Bị Bạch Nhạc như thế khích lệ một câu, Nghiêm Khoan nhất thời vẻ mặt thông hồng, loại kia hưng phấn quả thực vô pháp diễn tả bằng ngôn từ, lúng ta lúng túng, trong lúc nhất thời dĩ nhiên một chữ đều không nói được.

Cứ như vậy một hồi thời gian, Thiên Tâm phong thượng hắn đệ tử cũng rốt cục phản ứng kịp.

Có mắt tiêm lão nhân, liếc mắt liền nhận ra Bạch Nhạc thân phận, trong khoảnh khắc, toàn bộ Thiên Tâm phong thượng sở hữu đệ tử đồng loạt quỳ xuống.

"Bái kiến Bạch tổ!"

"Đều đứng lên đi!"

Như là đã bại lộ thân phận, Bạch Nhạc cũng liền không còn giấu giếm, hơi hơi giơ tay lên, nhẹ giọng mở miệng nói.

Chỉ là, lúc này, Bạch Nhạc cũng liền không có trước đó cùng Lục Hi Nhi bọn hắn lúc nói chuyện tùy ý.

Cũng không thấy làm sao động tác, vừa vặn thượng nhưng là chợt nhiều hơn một cổ nhàn nhạt uy áp.

Phảng phất trong nháy mắt, liền từ cái kia tựa hồ ai cũng có thể thân cận người thường, biến thành cao cao tại thượng Bạch tổ.

Cũng không phải là Bạch Nhạc cố ý muốn làm dáng, mà là đến loại thực lực này, loại thân phận này, tự nhiên liền sẽ lộ ra dạng này uy nghiêm.

Trong chốc lát, không chỉ là Thiên Tâm phong, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông đều triệt để sôi trào.

Tông chủ cùng trưởng lão tất cả đều hướng về Thiên Tâm phong chạy tới.

"Gặp qua Bạch phủ chủ!"

Bao quát Linh Tê Kiếm Tông tông chủ Hà Diêu ở bên trong, sở hữu chạy tới Linh Tê Kiếm Tông cao thủ, đồng loạt giống như Bạch Nhạc hành lễ nói.

Ánh mắt chậm rãi từ trên người mọi người đảo qua, Bạch Nhạc nhất thời nhận ra không ít người quen.

Khổng Từ, Lý Tử Vân, Dương Nghiên, Liễu Như Tân. . . Những thứ này ngày xưa, cùng Bạch Nhạc quen biết người, bây giờ đều đã lớn lên thành Linh Tê Kiếm Tông trụ cột vững vàng.

Chỉ là, so sánh cùng Bạch Nhạc, bọn hắn rồi lại có vẻ quá ảm đạm.

Cho dù là Hà Diêu vị tông chủ này, luận thực lực, bây giờ tại Bạch Nhạc trước mặt, cũng chỉ có thể coi là tiểu bối.

"Hà tông chủ, Khổng sư huynh, Lý sư đệ. . . Dương sư huynh, Liễu sư tỷ!"

Nhìn về phía đám người, Bạch Nhạc từng cái hồi lễ.

Thực lực có thể thay đổi, thân phận có thể thay đổi, nhưng năm đó cái kia một phần cảm tình lại không biết thay đổi.

Nhìn thấy Bạch Nhạc thái độ vẫn như cũ không thay đổi, mấy người cũng nhất thời ung dung rất nhiều.

"Bạch sư đệ, ngươi cái này chơi là cái nào vừa ra a, ta thật là nghe nói, ngươi là giả mạo một đứa bé thân phận trở về."

Trong mấy người, Liễu Như Tân cùng Bạch Nhạc quan hệ gần nhất, tự nhiên cũng không sợ nhất Bạch Nhạc, trò đùa mở miệng hỏi.

"Tâm huyết dâng trào mà thôi, hơn nữa. . . Cũng không tính vô duyên vô cớ! Cái đứa bé kia, cũng là ta, là năm đó vừa mới đến Linh Tê Kiếm Tông lúc tới ta."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng giải thích.

Vừa nói như vậy, người khác cũng còn thôi, Hà Diêu nhưng là nhất thời có vẻ hơi lúng túng.

Bạch Nhạc trước đây vừa mới nhập tông lúc, chỉ là một cái tiểu tạp dịch, trọn sáu năm, không biết ăn bao nhiêu vị đắng, nếu như không phải là Vân Mộng Chân vừa may gặp phải Bạch Nhạc, chỉ sợ Bạch Nhạc người còn sống không biết là hình dáng gì đây.

Nói không chừng, cho tới bây giờ, Bạch Nhạc cũng đều vẫn chỉ là một cái không có tiếng tăm gì tiểu nhân vật, lại có lẽ, Linh Tê Kiếm Tông đã sớm đã huỷ diệt, căn bản không có cái gì hiện tại.

Lại nói tiếp, cái này thật là hắn khuyết điểm, cũng là Linh Tê Kiếm Tông đối Bạch Nhạc thua thiệt.

Qua nhiều năm như vậy, Bạch Nhạc thủy chung đối Linh Tê Kiếm Tông như gần như xa, sợ rằng căn nguyên cũng liền ở đây, điểm này, người bên ngoài không rõ ràng, có thể Hà Diêu nhưng là minh bạch.

Có thể làm cho Bạch Nhạc cùng Linh Tê Kiếm Tông còn còn có một phần tình hương hỏa, mấu chốt nhất người, thật chính là Từ Phong.

Đáng tiếc. . . Từ Phong lại đã sớm đã không có ở đây.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1324: Nhân quả (trung)

Nhìn ra Hà Diêu lúng túng, Bạch Nhạc khẽ lắc đầu, nhẹ giọng nói: "Không phải ngươi nghĩ cái dạng kia, ngày xưa các loại, sớm đã theo gió mà đi, ta còn không đến mức nhỏ nhen như vậy!"

Đối với Linh Tê Kiếm Tông trước đây ngăn cách, đã sớm đã tan thành mây khói.

Không chỉ là bởi vì Từ Phong, còn có nơi đây mỗi một trương khuôn mặt quen thuộc.

Huống chi, bây giờ Linh Tê Kiếm Tông xác thực đã cùng trước đây không giống nhau, loại sửa đổi này, Bạch Nhạc bản thân liền là bởi vì!

Chân chính nhường Bạch Nhạc làm như thế, cũng không phải là trong lòng ghi hận, càng không phải là cái gì thăm dò, mà là đơn thuần, một loại tâm huyết dâng trào, một loại đối với nhân quả tìm hiểu.

Cho tới bây giờ Bạch Nhạc loại cảnh giới này, đăm chiêu suy nghĩ, sớm đã không phải là Hà Diêu bọn hắn đủ khả năng minh bạch.

Từ bán thần đến thần linh ở giữa, đã không phải là lực lượng chênh lệch, mà là cảnh giới cùng cảm ngộ chênh lệch.

Trong lúc này nguyên do, cho dù là Bạch Nhạc nguyện ý giải thích, bọn hắn chỉ sợ cũng căn bản nghe không rõ.

Bất quá, có thể biết rõ Bạch Nhạc cũng không phải bởi vì trước đây sự tình mà chú ý, đối với bọn hắn mà nói, cũng liền đủ đủ.

"Phàm phu sợ quả, bồ tát sợ nhân, nhất niệm thiên đường, nhất niệm địa

ngục!"

Lập lại lần nữa một lần câu nói này, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói: "Duyên tới duyên đi, bất quá ảo ảnh trong mơ, chư vị mời đi."

Thiên Tâm phong y nguyên vẫn là thuộc về Bạch Nhạc Thiên Tâm phong, những năm gần đây, mặc dù Lục Hi Nhi một mực ở tại Thiên Tâm phong bên trên, thật là Thiên Tâm phong phong chủ nhưng thủy chung đều là Bạch Nhạc.

Điểm này, không cần giải thích, Bạch Nhạc cũng có thể minh bạch.

Bây giờ, Bạch Nhạc liền chủ động dẫn mọi người đến trong động phủ mà đi.

Trong lúc hành tẩu, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Ta lần này trở về, chính là hữu duyên. . . Hà tông chủ, có thể thông tri một chút đi, ngày mai ta sẽ tại Thiên Tâm phong cách nói, sở hữu đệ tử đều có thể tới nghe nói."

Lấy Bạch Nhạc bây giờ cảnh giới, dù là chỉ là tùy ý giảng thuật, đối với những thứ này đệ tử mà nói, đều có chỗ tốt cực lớn.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, bản thân này coi như là đối với Linh Tê Kiếm Tông cái này một phần nhân quả đáp tạ.

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Hà Diêu nhất thời hưng phấn.

"Tốt, ta cái này để cho người ta bả tin tức truyền xuống, cử động lần này bổn tông sở hữu đệ tử tất ghi nhớ trong lòng."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Nghiêm Khoan, ngươi cũng một chỗ đi theo đi. . . Coi như là uống một chén trà, xem như là ta đối với ngươi lòng biết ơn."

"Đa tạ Bạch tổ!"

Nguyên bản Nghiêm Khoan là căn bản chưa từng nghĩ chính mình cũng có thể đi vào Bạch Nhạc động phủ, nhưng hôm nay Bạch Nhạc một câu nói này, nhưng là nhất thời liền để thân phận của hắn không giống nhau.

Khác không nói, chỉ bằng hôm nay có thể vào động phủ, cùng tông môn những trưởng lão này tất cả uống một chén trà duyên phận, hắn cũng tuyệt đối sẽ không lại chỉ là một cái ngoại môn đệ tử.

Đương nhiên, Nghiêm Khoan cũng vẻn vẹn chỉ là theo mà thôi, toàn bộ quá trình đều theo đội ngũ cuối cùng, không dám loạn nói một câu.

Mọi người trong động phủ ngồi xuống, Liễu Như Tân như là trước đây một dạng, tự tay vì Bạch Nhạc dâng trà, sau đó ngay tại Bạch Nhạc ngồi xuống bên người tới.

"Lần này trở về, trừ vấn an chư vị ở ngoài, còn có hai chuyện, muốn cùng Hà tông chủ thương lượng."

Nâng chung trà lên uống một ngụm, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói.

"Bạch phủ chủ mời nói."

Ngồi thẳng thân thể, Hà Diêu nghiêm túc hồi đáp nói.

"Không dám, chỉ là thương nghị mà thôi!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Đệ nhất, Hi nhi là ta đệ tử, những năm gần đây, ta tục sự triền thân, bỏ mặc dạy bảo, cũng cho chư vị mang đến không ít phiền phức, bây giờ ta trở về, cũng nên đem Hi nhi mang theo trên người dạy bảo."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Đương nhiên, Hi nhi vẫn là Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, điểm này vẫn như cũ sẽ không thay đổi."

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Lục Hi Nhi trong mắt nhất thời lộ ra lau một cái tia sáng kỳ dị.

Qua nhiều năm như vậy, nàng vẫn luôn muốn trở lại Bạch Nhạc bên người, đáng tiếc, Bạch Nhạc vẫn luôn không có thời gian, bây giờ Bạch Nhạc nguyện ý đưa nàng mang đi, nàng tự nhiên phi thường hài lòng.

"Bạch phủ chủ nói quá lời."

Khẽ khom người, Hà Diêu nhẹ giọng nói: "Lục Hi Nhi vốn là ngươi đệ tử, đi con đường nào, tự nhiên cũng nên từ ngươi quyết định! Huống chi, nói một câu xấu hổ lời nói, Hi nhi thiên phú tuyệt hảo, bây giờ xác thực cũng đã không phải là bổn tông có thể dạy bảo."

Bạch Nhạc không có ở đây mấy năm nay, Lục Hi Nhi không chỉ có riêng chỉ là lớn lên, thực lực cũng đồng dạng đột nhiên tăng mạnh, bây giờ chỉ thiếu chút nữa, là có thể bước vào Tinh Hải Chi Cảnh.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, dạng này cảnh giới tự nhiên không tính là gì, thật là đối với Linh Tê Kiếm Tông mà nói, cái này lại hầu như đã là tối cao thực lực.

Một khi bước vào Tinh Hải, toàn bộ Linh Tê Kiếm Tông bên trong, tự nhiên liền không người có thể sẽ dạy đạo Lục Hi Nhi.

Trên thực tế, trước đây Bạch Nhạc cũng bất quá chỉ là treo một cái Linh Tê Kiếm Tông tên mà thôi, trên thực tế, vô luận là phương pháp tu hành, vẫn là tu hành tài nguyên, đều đã cùng Linh Tê Kiếm Tông không có quan hệ gì.

Mặc dù trong lòng có chút không nỡ, có thể Hà Diêu nhưng cũng vô

cùng rõ ràng, hắn ngăn không được Lục Hi Nhi ly khai, cũng không thể cản.

Đừng xem Bạch Nhạc bây giờ hòa hòa khí khí nói chuyện với hắn, tựa hồ vẫn cùng trước đây không có gì khác biệt, nhưng nếu là hắn còn dám bưng tông chủ kiêu ngạo, vậy thì thực sự là não tàn.

Phóng nhãn thiên hạ, bây giờ còn có mấy người dám nghịch Bạch Nhạc ý tứ?

"Đa tạ Hà tông chủ thành toàn."

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói cám ơn.

"Chuyện thứ hai, thì cùng Linh Tê Kiếm Tông có quan hệ. . . Ta ta cũng không gạt mọi người, hôm nay thiên hạ tất có một trận loạn cục, đại loạn phía dưới, Linh Tê Kiếm Tông, chỉ sợ rất khó tự bảo vệ mình!" Nhìn lấy mọi người, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Hiện tại ta có hai cái đề nghị, mời Hà tông chủ cân nhắc."

"Đệ nhất, Linh Tê Kiếm Tông có thể di chuyển tới Đông Hải! Quảng Hàn Thiên Cung đã xuất thế lần nữa, bây giờ nơi đó là Bạch Cốt Thần Giáo người, ta cùng với Bạch Cốt phu nhân giao nhau tâm đầu ý hợp, chư vị nếu như đến Đông Hải, tuyệt sẽ không bị Bạch Cốt Thần Giáo làm khó dễ, sở hữu Linh Tê Kiếm Tông đệ tử, đều có thể vào Quảng Hàn Thiên Cung tu hành."

Nghe thế, cho dù là Hà Diêu trong lòng cũng không khỏi đột nhiên khẽ động.

Quảng Hàn Thiên Cung cái dạng gì tồn tại, hắn vô cùng rõ ràng, nếu như tông môn đệ tử đều có thể tiến vào Quảng Hàn Thiên Cung tu hành, tất nhiên có thể lệnh thực lực lần nữa đề thăng, tăng thêm một bước Linh Tê Kiếm Tông nội tình.

Chỉ là kể từ đó, cùng Bạch Cốt Thần Giáo người xen lẫn trong một chỗ, lại khó tránh khỏi vẫn là hội nhận người nhàn thoại.

Cũng không hề để ý Hà Diêu tâm tư, Bạch Nhạc đã tiếp tục nói: "Đệ nhị, thì là di chuyển đến Thanh châu! Hà tông chủ vậy cũng biết rõ, Thanh châu không phân đạo ma, đều có thể chung sống hoà bình, những năm gần đây, Thanh châu phát triển không sai, cũng không thiếu khuyết tu hành tài nguyên. . . Nếu như Linh Tê Kiếm Tông di chuyển đến Thanh châu, cũng giống vậy có thể thu được nhiều tài nguyên hơn, Hà tông chủ nên minh bạch ta thành ý."

Nghe thế, Hà Diêu nhất thời cười khổ một tiếng: "Đa tạ Bạch phủ chủ ý tốt, chẳng qua là ta Linh Tê Kiếm Tông từ lúc khai phái đến nay, chính là Duyện châu tông môn, làm sao có thể đủ di chuyển tông môn đến Thanh châu?"

Đây là Bạch Nhạc thật sớm liền nghĩ đến kết quả, thở dài một tiếng, cũng liền không tiếp tục khuyên.

Vô luận là Càn Đế, vẫn là tam đại thiên tông, hay là vị kia ma đạo thần linh cường giả, một khi xuất thế, tất nhiên khuấy động phong vân, lấy bây giờ Bạch Nhạc thực lực, tối đa cũng bất quá bảo vệ Thanh châu một châu chi địa, địa phương khác, chính là ngoài tầm tay với.

Linh Tê Kiếm Tông tất nhiên không chịu vào Thanh châu, vậy hắn cũng liền bất lực.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1325: Nhân quả (hạ)

Hà Diêu suy tư một hồi, rốt cục vẫn phải cảm thấy, tiếp thu đi trước Đông Hải ý kiến tương đối khá.

Dù sao, Quảng Hàn Thiên Cung mê hoặc thực sự quá lớn, hơn nữa, Đông Hải dù sao vẫn còn ở Duyện châu, cũng không cần cử tông di chuyển, chỉ cần chọn lựa một ít xuất sắc đệ tử, nhường mấy cái trưởng lão mang theo đi trước liền có thể, cũng không ảnh hưởng Linh Tê Kiếm Tông căn bản,

Bạch Nhạc cũng đồng dạng cam chịu kết quả này.

Cá nhân tự có cá nhân duyên phận, huống chi là một cái tông môn.

Mặc dù cùng Linh Tê Kiếm Tông có một phần tình hương hỏa, nhưng lại cũng giới hạn cùng cái này, dù sao hắn đại biểu không Linh Tê Kiếm Tông.

Hai chuyện này đều nói rõ ràng, Bạch Nhạc cũng liền không còn nói chính sự, chỉ là chuyện phiếm.

Bầu không khí tự nhiên cũng liền nhẹ nhàng rất nhiều.

Sắc trời dần dần tối lại, Hà Diêu lại phân phó đệ tử chuẩn bị tiệc rượu, ở nơi này Thiên Tâm phong thượng mọi người lại ăn một trận rượu, lúc này mới tán đi.

Trên tiệc rượu, mấy người đều không hữu dụng linh lực giải rượu, đến sau nửa đêm, cá nhân đều có vài phần men say.

Rất nhiều ngày xưa không dám nói lời nào, cũng nói hết ra.

Liễu Như Tân tình yêu cay đắng Bạch Nhạc nhiều năm, nhưng đến bây giờ, mới gặp lại Bạch Nhạc, nàng mới chính thức ý thức được, nàng cùng Bạch Nhạc ở giữa chênh lệch, đã sớm đến người và người mãi mãi cách xa nhau như trời với đất cấp độ.

Nàng thiên phú mặc dù không tệ, nhưng lại cuối cùng vô pháp cùng những cái kia thiên tài chân chính so sánh.

Rượu đến lúc này, Dương Nghiên, Lý Tử Vân đều đối Liễu Như Tân biểu đạt hảo cảm.

Chặt đứt đối Bạch Nhạc loại kia không thực tế tình ý, Liễu Như Tân có thể cũng sẽ nghênh đón một cái hoàn toàn mới nhân sinh.

Nhưng vô luận như thế nào, trong lòng nàng đều rất rõ ràng. . . Cái kia một bóng người tử, cuối cùng một đời đều muốn khắc ở trong lòng hắn, vô pháp ma diệt.

Còn như Nghiêm Khoan cái này người may mắn, mặc dù Bạch Nhạc bản thân cũng không đơn độc cho Nghiêm Khoan chỗ tốt gì, thật là đối với Nghiêm Khoan mà nói, một chén này trà, một trận rượu, cũng đã đủ để cải biến cuộc đời hắn quỹ tích.

Sáng sớm hôm sau, Thiên Tâm phong cũng đã tụ mãn đệ tử.

Bạch Nhạc cũng chưa nuốt lời, ngay tại Thiên Tâm phong thượng một chỗ đá xanh trước tùy ý ngồi xuống, vì mọi người kiến giải!

Mặc dù Bạch Nhạc cũng không phải là Phật Tông đại năng, thật là lấy hắn bây giờ thực lực, nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu vì mọi người giảng giải phương pháp tu hành, dù là vẻn vẹn cực hạn cùng cấp thấp nhất cảnh giới, đối với những thứ này Linh Tê Kiếm Tông đệ tử mà nói, cũng không khác hắn với bỗng nhiên hiểu rõ.

Vẻn vẹn một ngày kiến giải trong lúc đó, liền có hơn mười vị đệ tử đốn ngộ đột phá.

Thẳng đến mặt trời lặn mặt trăng lên, ánh trăng lạnh lùng vung xuống đến, mọi người mới phát hiện, Bạch Nhạc đã sớm mang theo Lục Hi Nhi không biết tung tích.

Từ Linh Tê Kiếm Tông đi ra, phảng phất kết một kiện tâm sự, Bạch Nhạc trong lòng cũng càng phát ra trong suốt.

Nhân quả hai chữ, tựa hồ cũng nhiều hơn vài phần không giống nhau cảm xúc.

Bạch Nhạc cũng không có lập tức ly khai Duyện châu, mà là mang theo Lục Hi Nhi lại đến Bắc Đẩu Tinh Cung.

Thứ nhất là nhìn một chút cố nhân, ở một phương diện khác, cũng là đoạn nhân quả.

Đến loại cảnh giới này, Bạch Nhạc mơ hồ có thể cảm giác được, đoạn những thứ này nhân quả, đối với hắn sau này tu hành tồn tại chỗ tốt cực lớn, cái loại cảm giác này, liền giống như là vô số trói ở trên người sợi tơ, từng cây một bị chém đứt, nhường cả người hắn đều ung dung rất nhiều.

Cũng là đến lúc này, Bạch Nhạc mới có thể mơ hồ cảm thụ được Vong Tình Thiên Công cường đại.

Đó là lấy một loại càng bá đạo hơn thủ đoạn, mạnh mẽ chặt đứt sở hữu nhân quả, tiến tới siêu thoát pháp môn!

Tuyệt tình tuyệt tính, gọi là tiên!

Lời này Bạch Nhạc trước đây thủy chung xem thường, nhưng hôm nay lại có thể cảm nhận được, trong lúc này xác thực ẩn chứa Đại Đạo Chi Lý.

Chỉ tiếc, dạng này đạo, lại cuối cùng không thể là vì Bạch Nhạc tiếp nhận.

Nhiễu một vòng lớn, Bạch Nhạc lại mang Lục Hi Nhi trở lại Duyện châu, đem Lục Yên Nhiên tiếp nối, lúc này mới một chỗ đi vòng vèo Thanh châu!

Chờ đến Bạch Nhạc trở lại Thanh châu thời điểm, cự ly này bán nguyệt kỳ hạn, cũng đã vẻn vẹn chỉ còn lại có ba ngày.

Trừ Lục Hi Nhi bên ngoài, Bùi Tuyết Tê cũng đã chạy tới Thanh châu.

Lúc trước Bạch Nhạc chém giết Thận Lâu Vương, lại giả mạo Thận Lâu Vương, Bùi Tuyết Tê vốn là Thận Lâu Vương đệ tử, lại cuối cùng bái nhập Bạch Nhạc môn hạ, Bạch Nhạc cũng lấy Đại Mộng Thiên Thu tương truyền, đây là Bạch Nhạc nhận lấy cái thứ hai đệ tử.

Bây giờ Bùi Tuyết Tê cũng đã bước vào Tinh Hải Cảnh, thực lực muốn so với Lục Hi Nhi càng mạnh.

Lần này Bạch Nhạc trở lại, Thanh châu, cũng chánh thức mang theo hai cái đệ tử gặp tất cả mọi người.

Nếu như nói, trước đó Bạch Nhạc có đệ tử sự tình, cũng chỉ là cực nhỏ một nhóm người biết rõ, như vậy từ giờ khắc này, Bùi Tuyết Tê cùng Lục Hi Nhi cũng đã thiên hạ đều biết.

Đối với các nàng mà nói, chỉ bằng cái này một thân phận, liền đủ cho là bọn họ phô bình tương lai con đường tu hành!

Đây cũng là có một cái cường đại sư tôn chỗ tốt.

Đáng tiếc, Bạch Nhạc chính mình nhưng thủy chung không thể hưởng thụ được loại đãi ngộ này.

Cuối cùng ba ngày nay, Thất Tinh Tông, còn có Huyết Ảnh Ma Tông thậm chí hắn quá khứ cùng Bạch Nhạc từng có đồng thời xuất hiện người, cũng đều chạy tới Thanh châu tới gặp Bạch Nhạc, Bạch Nhạc cũng đồng dạng từng cái đáp lại.

Chỉ là , khiến cho Bạch Nhạc có chút ngoài ý muốn là.

Thẳng đến ngày cuối cùng, hắn cùng với Bất Tử Thanh Vương bọn hắn ly khai Thanh châu thời điểm, Vân Mộng Chân cũng đều không có đến đây.

Cái này khiến Bạch Nhạc trong lòng hơi có chút bất an.

Bất quá, bây giờ thời gian cấp bách, hắn cũng không có thời gian lại đi Đạo Lăng sơn xem rõ ngọn ngành, một đoàn người lúc này thẳng đến bí tàng không gian vị trí mà đi!

.. .

Cùng một thời gian!

Đạo Lăng sơn bên trên, Vân Mộng Chân mặt trầm như nước, nhìn lấy trước mặt Lăng Tiên, trong mắt đã lộ ra lau một cái vẻ lạnh lùng.

Trước đó, cho dù là Vân Mộng Chân bị vây ở thánh địa thời điểm, Vân Mộng Chân trên mặt cũng chưa bao giờ có dạng này biểu tình.

Nhìn lấy Vân Mộng Chân, Lăng Tiên nhẹ giọng thở dài nói: "Thánh nữ, ta nói rồi, ta sẽ không cho phép ngươi đi tìm Bạch Nhạc báo tin, một

kiện sự này quan hệ trọng đại, ta Đạo Lăng Thiên Tông sẽ không nhúng tay bên trong."

"Vẻn vẹn chỉ là không nhúng tay vào bên trong sao?"

Đón lấy Lăng Tiên ánh mắt, Vân Mộng Chân lạnh giọng nói rằng: "Thật ngươi mới là hy vọng nhất Bạch Nhạc người chết a?"

Nhìn lấy Vân Mộng Chân, Lăng Tiên vẫn chưa đáp lại.

"Lão tổ, ta không biết, ngươi vì sao nhất định muốn cùng Bạch Nhạc là địch! Từ Bạch Nhạc đột nhiên xuất hiện đến bây giờ, hắn chưa bao giờ làm quá một kiện bất lợi cùng bổn tông sự tình, tương phản, mấy lần xuất thủ tương trợ, trợ giúp bổn tông vượt qua nguy nan! Vì sao ta riêng lớn một cái Đạo Lăng Thiên Tông, dĩ nhiên cứ như vậy không tha cho một mình hắn."

Vân Mộng Chân trong mắt tràn đầy hàn ý, thậm chí lộ ra một loại thấu xương băng lãnh cùng tuyệt vọng.

Đó là một loại đối với toàn bộ tông môn tuyệt vọng!

"Ngươi căn bản không rõ!"

Lắc đầu, Lăng Tiên trầm giọng nói: "Thế Giới Chi Tâm chỉ có một cái, cũng đã định trước chỉ có một người mới có thể siêu thoát! Thiên Địa Đại Kiếp phía dưới, không có ai đáng giá tín nhiệm, tất cả mọi người là đối thủ. . . Chỉ bằng hắn là Thần Tôn truyền nhân điểm này, ta liền tuyệt đối sẽ không mặc kệ hắn tiếp tục phát triển tiếp."

"Ngươi phải hiểu được, tư tình nhi nữ so với việc đại đạo, bất quá chỉ là nhất thời!"

Lăng Tiên tận tình khuyên bảo khuyên lơn: "Ngươi nhìn thấy Cố Vong

Tình, tự nhiên cũng nên minh bạch, ngươi tu hành cũng là Vong Tình Thiên Công! Ngươi cùng hắn một dạng, cuối cùng chắc chắn bước lên Vô Tình Chi Đạo, cái thời gian đó. . . Bạch Nhạc cũng bất quá chỉ là ngươi trong trí nhớ một cái không quan trọng nhân vật mà thôi."

"Hắn là ngươi chứng đạo đá đặt chân!"

"Ta không yêu cầu ngươi thân tay giết hắn, nhưng ít ra. . . Tại đây sự kiện kết thúc trước đó, ta sẽ không để cho ngươi ly khai Đạo Lăng sơn nửa bước!"

Nói xong một câu nói này, Lăng Tiên liền lần nữa nhắm mắt lại, ý bảo cự tuyệt lại theo Vân Mộng Chân có bất kỳ câu thông.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1326: Cố Vong Tình phản kích

Bí tàng không gian bên ngoài.

Bạch Nhạc bọn hắn lúc chạy đến sau khi, Cố Vong Tình đã chờ ở chỗ này.

Chứng kiến Cố Vong Tình, chỗ có người trong lòng cũng không khỏi hơi hơi vừa nhảy.

Trước khi tới, tại Thanh châu thời điểm, mọi người cũng đã cùng Bạch Nhạc thương nghị qua, chỉ cần có cơ hội, liền liên thủ vây giết Cố Vong Tình, tuyệt đối không tín nhiệm nữa đối phương.

Nhưng hôm nay thật chính ở chỗ này gặp phải Cố Vong Tình thời điểm, nhưng trong lòng cũng không khỏi sinh ra lau một cái kiêng kỵ chi ý.

Vô luận cỡ nào trơ trẽn Cố Vong Tình làm người, không thừa nhận cũng không được, Cố Vong Tình thật có lấy thực lực kinh khủng.

Một vị bán thần, hơn nữa còn là Vong Tình Thiên Công đại thành bán thần, giả sử thật bị buộc đến tuyệt cảnh, buông ra tất cả cố kỵ liều mạng, mang đến lực sát thương không thể nghi ngờ cực kỳ kinh khủng.

Dù là nhiều người như vậy liên thủ, muốn chém giết Cố Vong Tình, chỉ sợ cũng một dạng muốn trả giá nặng nề.

Trước đó quần tình mãnh liệt, nhưng hôm nay, khi thật sự muốn đối mặt Cố Vong Tình thời điểm, ai trong lòng có thể không bồn chồn?

"Chư vị, biệt lai vô dạng."

Phảng phất căn bản không có nhận thấy được Bạch Nhạc bọn hắn sát ý, Cố Vong Tình khóe miệng lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, tùy ý chào hỏi.

"Nắm thiếu điện chủ phúc, chúng ta còn chưa có chết tuyệt."

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ chán ghét, Đinh lão cười lạnh hồi đáp nói.

Mặc dù bây giờ Cố Vong Tình đã chính thức trở thành Chúng Tinh điện điện chủ, có thể Đinh lão bọn hắn những người này, lại như cũ không nhận loại thân phận này.

"Xem ra chư vị là còn đối lòng ta tồn ngăn cách."

Không chút phật lòng, Cố Vong Tình khẽ cười nói: "Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sắp bị diệt tới nơi, chính thức cần chúng ta liên thủ lại thời điểm, lúc này , bất kỳ cái gì ân oán cá nhân đều cần phải tạm thời để qua một bên, cho dù là chư vị muốn theo ta tính sổ, cũng hầu như nên đợi được trước tiên đem một kiếp này vượt qua a?"

Mặc dù trước đây Bạch Nhạc cũng không có cho Cố Vong Tình giải thích, muốn sáng lập đường hầm không gian sự tình, có thể Bạch Nhạc tụ tập nhiều như vậy Chúng Tinh Tiểu Thế Giới cao thủ trở về, là cái gì mục, quả thực không cần nói cũng biết, nơi nào còn cần đoán.

"Cố Vong Tình, ngươi cho rằng, chúng ta sẽ còn tin tưởng ngươi sao?"

Đinh lão lạnh giọng trách mắng: "Quốc sư, Giang tiên sinh lòng mang thiên hạ, cũng đều là ngươi trưởng bối, thật là ngươi đây? Ngươi vì lợi ích một người, không tiếc hại chết bọn hắn! Nói không giữ lời, vô liêm sỉ, như loại người như ngươi súc sinh đồng dạng hành vi. . . Ngươi còn trông cậy vào chúng ta lại tin ngươi loại này lang tâm cẩu phế đồ vật

sao?"

Những lời này không khỏi Đinh lão mắng thống khoái, cũng đồng dạng mắng ra những thứ này Chúng Tinh Tiểu Thế Giới cao thủ tiếng lòng.

Vô luận trước đó tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thời điểm là dạng gì lập trường, bây giờ đối mặt Cố Vong Tình thời điểm, chỗ có người trong lòng đều đã tràn ngập chán ghét cùng cừu hận.

Nếu như không phải là Tân Gia Minh liều mình cứu giúp, có thể bọn hắn đã sớm đã chết tại bí tàng không gian bên trong, nơi nào còn có cái gì tương lai.

Chỉ cần nghĩ đến Cố Vong Tình trước đây không chút do dự phản bội, cái này sự hận thù liền tuyệt đối vô pháp tiêu tán.

"Cho nên. . . Chư vị, là muốn tại đây theo ta trước phân một cái sinh tử sao?"

Cười lạnh một tiếng, Cố Vong Tình khinh thường hỏi ngược lại.

Trong lúc nói chuyện, trong tay một phen, Chúng Tinh Thần Kiếm đã tới tay, lộ ra lau một cái thần quang, nhắm thẳng vào mọi người.

Cứ việc chỉ có một người, có thể Cố Vong Tình trên người lại y nguyên vẫn là lộ ra lau một cái hung hãn sát khí, trong nháy mắt, khiến cho mọi người hô hấp cũng không khỏi hơi chậm lại!

Thực lực đến cảnh giới nhất định, nhân số ưu thế, cũng đã có vẻ không trọng yếu như vậy.

Nếu đánh thật, Cố Vong Tình tuy có thể sẽ chết, nhưng những người này nhưng cũng tất nhiên sẽ trả giá nặng nề, cho dù là chết đến phân nửa cũng không chút nào ngạc nhiên.

Quan trọng hơn là, những người này bản thân liền là Bạch Nhạc tìm đến trợ giúp hắn sáng lập đường hầm không gian, một khi cùng Cố Vong Tình liều mạng lưỡng bại câu thương, chỉ sợ thành công sáng lập đường hầm không gian khả năng liền muốn giảm đi.

"Cố Vong Tình, ngươi đánh giá quá cao chính ngươi."

Lắc đầu, Bạch Nhạc bước ra một bước bình tĩnh mở miệng nói: "Muốn giết ngươi, ta một cá nhân đã đủ."

Lông mày nhíu lại, Cố Vong Tình nhìn lấy Bạch Nhạc cười lạnh nói: "Bạch phủ chủ danh động thiên hạ, ta tự nhiên chưa chắc là đối thủ, bất quá. . . Bạch Nhạc, ngươi nghĩ rằng ta dám đến, liền thật không có làm bất kỳ chuẩn bị gì sao?"

Bạch phủ chủ ba chữ này vừa ra, Bạch Nhạc trong lòng liền đột nhiên sinh ra một tia cảm giác bất an.

Trước hắn xác thực đã động sát khí, Cố Vong Tình uy hiếp mặc dù lớn, có thể có nhiều cao thủ như vậy tương trợ, Bạch Nhạc vẫn có niềm tin lấy rất nhỏ đại giới chém giết Cố Vong Tình, dù sao, hắn thực lực bản thân, liền so Cố Vong Tình càng mạnh.

Thật là đây hết thảy điều kiện tiên quyết, đều là Cố Vong Tình chỉ có hắn tự mình một người.

"Bạch phủ chủ cùng Đạo Lăng Thánh Nữ tình thâm nghĩa trọng, lẽ nào liền không hiếu kỳ, vì sao loại thời điểm này, nàng chưa có tới hỗ trợ?"

Oanh!

Một câu nói này, nhưng là chợt lệnh Bạch Nhạc sát khí sôi trào!

Cho tới nay, Vân Mộng Chân đều là Bạch Nhạc nghịch lân, ai đụng người nào chết.

"Đừng kích động, nàng hoàn hảo bưng đặt tại Đạo Lăng sơn, có Lăng Tiên tại, ta còn tổn thương không để cho." Giễu cợt một chút, Cố Vong Tình tiếp tục nói: "Bất quá, ta nếu là có cái gì không hay xảy ra, có thể liền khó nói chắc. . ."

Dừng một cái, cũng không đợi Bạch Nhạc mở miệng, Cố Vong Tình cũng đã tự mình nói xong.

"Nói trắng ra a! Không chỉ là Đạo Lăng Thiên Tông, tam đại thiên tông, ta đều đã đi qua."

Nhíu mày, Cố Vong Tình đạm nhiên nói rằng: "Không có thù gì là tan không ra, còn sống người, vĩnh viễn so chết đi quan trọng hơn!"

"Ta vô ý cùng các ngươi là địch, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người sau khi đi ra, cũng vẫn như cũ cần cần có người dẫn dắt! Chúng Tinh điện cùng tam đại thiên tông liên thủ, cùng nhau chủ đạo mới là chiều hướng phát triển. Vẫn là câu nói kia, ta có thể giúp các ngươi, thậm chí, tam đại thiên tông cũng giống vậy thật là xuất thủ tương trợ. . . Vô luận còn có khó khăn gì, ta tin tưởng, nhiều người như vậy liên thủ cũng hầu như về là có thể giải quyết! Mặc dù thật có cái gì không giải được cừu hận, cũng có thể chờ đến vượt qua trước mắt một kiếp này sau đó mới phân một cái sinh tử."

Những lời này nói xong, đừng bảo là là Bạch Nhạc, cho dù là Bất Tử Thanh Vương cùng Đinh lão bọn hắn cũng bị kinh ngạc đến ngây người.

Ai có thể nghĩ tới, nửa tháng này trong thời gian, Cố Vong Tình dĩ nhiên đã phân biệt liên hệ tam đại thiên tông, thậm chí đạt thành hợp tác.

Trong thời gian này, tam đại thiên tông cũng đều liên lạc qua Bạch Nhạc,

chỉ là Bạch Nhạc lại ai cũng không gặp.

Bây giờ nhớ lại đứng lên, vẫn còn có chút quá khinh thường a!

Không thể không thừa nhận, Cố Vong Tình thực sự là một thiên tài, không chỉ có về việc tu hành, những người này Tâm Quỷ vực tính toán phía trên, cũng vẫn là xuất sắc nhân vật.

Hơn nữa, vô luận là bản thân hắn bán thần thực lực, vẫn là Chúng Tinh điện điện chủ thân phận, cũng đều nhường hắn sở hữu cùng tam đại thiên tông đàm phán, liên thủ tư cách.

Cứ như vậy một hồi nói lời nói thời gian, cách đó không xa, một ít thân ảnh quen thuộc cũng đồng dạng bay tới.

"Bái kiến Bạch phủ chủ!"

Bao quát Đạo Lăng Thiên Tông ở bên trong, tam đại thiên tông tất cả đều phái ra Hóa Hư Cảnh cao thủ đến đây, cái này bản thân liền là đối với Cố Vong Tình nói tới lời nói bằng chứng!

Chậm rãi ngẩng đầu, nhìn lấy những cái kia khuôn mặt quen thuộc, Bạch Nhạc trong lòng sát khí rốt cục chậm rãi biến mất.

Mặc dù cường thế như Bạch Nhạc, không thừa nhận cũng không được, bây giờ xác thực đã không có giết chết Cố Vong Tình cơ hội.

Ván này, là Cố Vong Tình chiếm tiên cơ!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1327: Cuối cùng cũng còn không có ngu quá mức

Trương Côn, Tiêu Dật Phong theo thứ tự là bây giờ Tiên Du Kiếm Cung xuất sắc nhất đệ tử, trước đây Bạch Nhạc bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trước đó, đối phương cũng đã phi thường xuất sắc, bây giờ tam đại thiên tông phía sau đều có thần linh cường giả chỉ điểm, hai người phân biệt đột phá đến Hóa Hư Cảnh, tự nhiên cũng là chuyện đương nhiên sự tình.

Bình thường mà nói, Đạo Lăng Thiên Tông người đến, chắc là Vân Mộng Chân, có thể Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc quan hệ, thiên hạ đều biết, dưới loại cục diện này, Lăng Tiên đương nhiên sẽ không nhường Vân Mộng Chân lộ diện, cho nên chạy tới người, là được Thượng Quan Vân.

Không thể không nói, sự lựa chọn này có vẻ phi thường vi diệu.

Thượng Quan Vân mặc dù cùng Bạch Nhạc có ngăn cách, nhưng là lại cũng không phải loại kia nhường Bạch Nhạc dị thường ghi hận người.

Đồng dạng, Trương Côn, Tiêu Dật Phong cùng Bạch Nhạc cũng đều có giao tình, nhưng lại cũng sẽ không không có lý do ngã về phía Bạch Nhạc.

Trừ phi ở ngoài, tam đại thiên tông cũng mỗi người phái ra mấy vị Hóa Hư Cảnh trưởng lão đi cùng, kể từ đó, tam đại thiên tông liên thủ, cũng liền sở hữu một cổ cường đại thực lực, coi như so ra kém Chúng Tinh Tiểu Thế Giới nhiều người như vậy, cũng đã có chống lại thực lực.

Khóe miệng lộ ra vẻ châm chọc, Bạch Nhạc lạnh lùng nhìn lấy ba người,

vẫn chưa đáp lại.

"Côn, chịu Bạch phủ chủ đại ân, không thể báo đáp, hành động hôm nay, là bất đắc dĩ, mong rằng Bạch phủ chủ đừng nên trách."

Hướng về Bạch Nhạc khom người cúi đầu, Trương Côn nghiêm túc mở miệng nói.

Đây cũng không phải làm bộ làm tịch.

Trương Côn tại Tiên Du Kiếm Cung bên trong có thể có bây giờ địa vị, cùng trước đây Bạch Nhạc trả lại Tuyệt Tiên Kiếm tồn tại cửa ải cực kỳ lớn thắt.

Nhìn đối phương liếc mắt, Bạch Nhạc trong lòng rành mạch từng câu, bây giờ trách móc nặng nề đối phương căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Tam đại thiên tông thái độ, không phải một cái như vậy đệ tử có khả năng cải biến, bởi vì cái kia phía sau ẩn chứa, rất có thể là ba vị thần linh cường giả ý chí.

"Tam đại thiên tông muốn tới hỗ trợ, ta tự nhiên hoan nghênh, bất quá. . . Một khi bước vào bên trong, ta không thể bảo đảm chư vị an toàn, nếu như có gì ngoài ý muốn, cũng không nên nói ta thiết hiểm cảnh, chôn giết tam đại thiên tông đệ tử."

Đỡ không được, tự nhiên cũng liền không cần ngăn cản.

"Bạch phủ chủ nói quá lời, bọn ta tất nhiên dám đến, tự nhiên liền đã làm tốt đối mặt tất cả kết quả chuẩn bị."

Lắc đầu, Thượng Quan Vân nói theo: "Bất quá, ta cũng muốn nhắc nhở Bạch phủ chủ một câu. . . Lúc này không giống ngày xưa, mặc dù Bạch

phủ chủ tiến bộ thần tốc, bây giờ sợ cũng không thể cùng lúc cùng tam đại thiên tông là địch, Bạch phủ chủ nghĩ sao?"

Đây là trần trụi uy hiếp.

Lúc trước tại Đạo Lăng sơn bên trên, Bạch Nhạc nhất chiến kinh thiên!

Thế không Hóa Hư, nhân gian vô địch!

Dù cho là tam đại thiên tông, cũng không thể không tại Bạch Nhạc trước mặt cúi đầu.

Nhưng hôm nay, tồn tại thần linh cường giả tam đại thiên tông khả năng liền có một chuyện khác, đừng xem trước đó Bạch Nhạc lại tại Đạo Lăng Thiên Tông náo một lần, có thể cái kia cũng không có nghĩa là, Lăng Tiên liền sẽ sợ hãi Bạch Nhạc.

Tất phải người mạnh, bây giờ tam đại thiên tông liên thủ lại, xác thực không phải Bạch Nhạc có khả năng chống lại.

Khóe miệng nổi lên một nụ cười lạnh lùng, Bạch Nhạc cũng lười cùng đối phương tính toán.

Kiếm trong tay phong nhoáng lên, trong tích tắc chợt chém ra một cái đường hầm không gian, dẫn đầu bước vào bí tàng không gian bên trong.

Trong khoảnh khắc, tam đại thiên tông người, cùng Bất Tử Thanh Vương bọn hắn cũng đều theo xông tới.

Mới vừa bước vào bí tàng không gian, tất cả mọi người lực chú ý, liền nhất thời đều bị trên mặt biển cái kia một đạo thân ảnh tuyệt mỹ hấp dẫn.

Trên mặt biển một đạo cao tới hơn trăm thước cột nước phóng lên cao, mà cái này cột nước phía trên, một cái tuyệt mỹ nữ tử ngồi xếp bằng,

trên người lộ ra lau một cái thần quang, mặc dù buộc con mắt, nhưng lại y nguyên vẫn là cho mọi người mang đến một cổ khủng bố áp lực.

Phảng phất nàng ngồi ở chỗ kia, liền tự nhiên là thiên địa trung tâm.

Thần linh cường giả!

Bây giờ tam đại thiên tông bên trong cũng đều có thần linh cường giả tồn tại, bọn hắn tự nhiên liếc mắt liền có thể nhận ra.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người không khỏi một hồi tê cả da đầu.

"Ra mắt thần nữ!"

Khẽ khom người, Bạch Nhạc hướng về Thần Nữ khom người cúi đầu, nhẹ giọng mở miệng nói.

Cơ hồ là thoại âm rơi xuống đồng thời, cột nước phía trên, Thần Nữ từ từ mở mắt, trong mắt lộ ra lau một cái thần quang, phảng phất có thể xuyên thủng tất cả, chậm rãi từ trên người mọi người đảo qua!

"Bái kiến Thần Nữ!"

Trong nháy mắt, tất cả mọi người theo khom người bái xuống.

Không có người có thể thừa nhận một vị thần linh cường giả áp lực, huống chi, vị này thần linh cường giả, vẫn là viễn siêu bình thường thần linh Thần Nữ.

"Tình cảnh lớn như vậy, Bạch Nhạc, là ngươi tìm người tới hát hí khúc sao?"

Lạnh lùng liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Thần Nữ nhàn nhạt mở miệng nói.

"Không dám, những người này cũng không phải là ta tìm đến! Cố huynh nhã hứng không giảm, vừa ra tới, liền liên lạc tam đại thiên tông, chủ động yêu cầu đến đây hỗ trợ, ta ngăn không được, cũng không dám cản trở."

Bạch Nhạc hời hợt mở miệng nói.

Loại thời điểm này, Bạch Nhạc cũng sẽ không bả trách nhiệm nắm vào trên người mình, ngược lại không ngại cho Cố Vong Tình cùng tam đại thiên tông phía trên một chút nhãn dược.

Trước đó, Bạch Nhạc cho rằng Cố Vong Tình chiếm tiên cơ, nhưng lại không phải thắng, căn nguyên chính là ở đây!

Thần Nữ bây giờ đã khôi phục thực lực, điểm này, đừng bảo là tam đại thiên tông, coi như là Cố Vong Tình cũng không rõ ràng.

Bọn hắn từng cái chèn phá đầu đều muốn tiến đến xem rõ ngọn ngành, nhưng lại tuyệt đối không nghĩ tới, chỉ cần bước vào nơi đây, sinh tử liền không còn là chính bọn nó quyết định, hoặc là Bạch Nhạc quyết định, toàn bộ tại Thần Nữ một ý niệm.

Ánh mắt đảo qua, Thần Nữ nhất thời liền minh bạch Bạch Nhạc ý tứ!

Những thứ này tam đại thiên tông người, nàng căn bản không quan tâm, ánh mắt liền chợt rơi vào Cố Vong Tình trên người.

Không hề có một chữ lối ra, nhưng một khắc này Cố Vong Tình lại nhất thời cảm giác được như đứng ngồi không yên, hầu như thấu bất quá đứng lên.

"Bái kiến Thần Nữ!"

Lần nữa hướng về Thần Nữ cúi đầu, Cố Vong Tình vội vã mở miệng giải

thích: "Ta tuyệt không có ý khác, chỉ là muốn trở về, trợ ngài giúp một tay! Tiền bối thoát khốn mà ra, tự nhiên luôn có một ít việc nhỏ yêu cầu xử lý, ta có thể đại biểu Chúng Tinh điện, toàn lực quán triệt tiền bối ý chí."

Thần Nữ bình yên vô sự, Cố Vong Tình sẽ không có lựa chọn thứ hai, hắn nhất định phải lần nữa ngã về phía Thần Nữ.

Điểm này là hắn thật sớm cũng đã nghĩ kỹ.

Hơn nữa, thân là Chúng Tinh điện điện chủ, hắn thật có giới trị lợi dụng, đây cũng là hắn dám đến gặp Thần Nữ nguyên nhân.

Chỉ là, lời nói này lối ra, lại chẳng những không có nhường Thần Nữ thoả mãn, ngược lại lộ ra vài phần vẻ mỉa mai.

"Cuối cùng cũng còn không có ngu quá mức."

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Thần Nữ nhàn nhạt mở miệng nói.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc cũng hướng về Thần Nữ lần nữa cúi đầu.

"Xem ra ngươi cũng không biết. . . Nơi đây, đã trói không được ta!"

Lạnh lùng nhìn lấy Cố Vong Tình, Thần Nữ đạm nhiên mở miệng nói: "Hiện tại. . . Ngươi có thể cho ta một cái không giết ngươi lý do."

"! ! !"

Một câu nói này lối ra, đối với Cố Vong Tình mà nói, quả thực không khác nào ngũ lôi oanh!

Trước hắn, chuyên môn tìm hiểu tam đại thiên tông tin tức, còn có Bạch

Nhạc tại Đạo Lăng sơn đánh một trận, kiêu ngạo như vậy khiêu khích Lăng Tiên lại như cũ có thể đủ toàn thân trở ra, liền nhường hắn xác định, bây giờ bất luận cái gì thần linh cường giả đều không thể đi ra bí tàng không gian!

Đó là thiên địa quy tắc áp chế, tuyệt không phải sức người có khả năng chống lại.

Thần Nữ tuy cường đại, nhưng hắn nhưng cũng không cho rằng Thần Nữ có thể ngoại lệ.

Đây cũng là hắn lớn nhất ỷ vào vị trí.

Dù sao Thần Nữ vây ở cái này bí tàng không gian vô pháp ly khai, hắn mới có giới trị lợi dụng, thật là giả sử điểm này tính sai. . . Như vậy, chính là đầy bàn đều thua!

Đến thời khắc này, hắn mới ý thức tới Thần Nữ vừa mới nói Bạch Nhạc còn không có ngu quá mức là có ý gì.

Vô luận là đối mặt hắn, vẫn là Lăng Tiên, Bạch Nhạc thủy chung cũng không có để lộ qua, Thần Nữ có thể đánh vỡ thiên địa quy tắc, từ bí tàng không gian bên trong đi ra ngoài tin tức.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1328: Từng chữ đâm thẳng vào tim gan

Tê cả da đầu.

Cố Vong Tình chưa bao giờ có như vậy tiếp cận cảm giác tử vong, cho dù là trước đây cùng Bạch Nhạc giao phong, chết đi cũng vẻn vẹn chỉ là một tôn hóa thân, nhưng hôm nay, hắn lại không có tan thân có thể thay thế.

Huống hồ, đối mặt đã khôi phục thực lực Thần Nữ, cho dù là hữu hóa thân, hắn cũng không cho rằng có cơ hội có thể chạy trốn.

Vong Tình Thiên Công đại thành, Cố Vong Tình vốn cho là mình đã sẽ không còn có sợ hãi loại tâm tình này, nhưng hôm nay hắn chỗ cảm thụ đến, lại thiết thật chính là sợ nhất sợ.

"Sợ hãi sao?"

Nhìn lấy Cố Vong Tình, Thần Nữ nhàn nhạt mở miệng nói: "Ngươi chưa bao giờ nhân tình, nói gì vong tình! Từ lần đầu tiên phát hiện ngươi tu hành Vong Tình Thiên Công thời điểm, ta liền biết, ngươi tu không được cái này vô thượng thiên công!"

". . ."

Sắc mặt khó coi dị thường, Cố Vong Tình có lòng muốn phải phản bác, nhưng lại hết lần này tới lần khác một chữ cũng không nói được miệng.

"Chúng Tinh điện ngu xuẩn, cho tới bây giờ liền không rõ vô thượng thiên công ý vị như thế nào, muốn người hầu vì thủ đoạn tới bồi dưỡng

một cái tuyệt tình tuyệt tính người đến tu luyện bực này thiên công, từ vừa mới bắt đầu cũng đã sai!"

Lạnh lùng nhìn lấy Cố Vong Tình, Thần Nữ có thể nói là từng chữ đâm thẳng vào tim gan: "Ngươi chính là một cái phế vật, từ ngươi sinh ra được, bị chọn làm đạo tử, tu hành Vong Tình Thiên Công bắt đầu từ ngày đó, cũng đã quyết định ngươi bi ai một đời."

"Ngươi cho tới bây giờ cũng không biết, cái gì là sướng vui đau buồn, cái gì là yêu hận đan vào, cái gì là lễ nghĩa liêm sỉ. . . Dạng này phế vật, nếu như đều có thể sửa thành Vong Tình Thiên Công, vậy cái này vô thượng thiên công cũng không tránh khỏi giá quá rẻ."

"Ta không tin!"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, Cố Vong Tình khàn cả giọng giận dữ hét: "Ta trời sinh đạo thể, sinh ra chính là đạo tử! Ta cao cao tại thượng, không cần có bất kỳ tâm tình gì, tất cả mọi người cần phải đối ta quỳ bái!"

"Thần Nữ, sợ hãi là ngươi! Ngươi sợ hãi ta lớn lên, sợ hãi ta tu thành Vong Tình Thiên Công, ngươi muốn giết ta, là bởi vì sợ hãi ta, ha ha ha ha! Cái gì thần linh, bất quá là một cái khiếp đảm kẻ đáng thương thôi, ta không sợ ngươi! Ta không sợ ngươi!"

Chỉ vào Thần Nữ, Cố Vong Tình cảm xúc đã triệt để không khống chế được.

Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Thần Nữ nhàn nhạt mở miệng nói: "Chính là vong tình tiên nhân phục sinh, gặp ta, cũng phải xưng một tiếng Thần Nữ! Ngươi tính là cái gì đồ vật?"

". . ."

Nhìn lấy Thần Nữ cái kia khinh miệt biểu tình, Cố Vong Tình rất rõ ràng, sợ rằng Thần Nữ nói mới là tình hình thực tế.

Có thể càng là như vậy, trong lòng hắn liền càng cảm thấy sợ hãi.

Sợ hãi đến mức tận cùng, liền sẽ hóa thành phẫn nộ cùng điên cuồng.

Cố Vong Tình bước ra một bước, cầm trong tay chúng tinh chi kiếm hung hãn hướng về Thần Nữ chém xuống đi.

Bán thần thực lực triệt để bộc phát ra, như một viên sao chổi, hung hăng đụng tới.

Cho dù là Bạch Nhạc, chứng kiến một kiếm này, mí mắt cũng không khỏi hơi hơi vừa nhảy.

Giả sử Cố Vong Tình một kiếm này là hướng hắn chém tới, hắn sợ rằng chưa chắc chống đỡ được, đây là tuyệt mệnh một kích, cho dù là hắn có thể tiếp được, cũng tất nhiên sẽ trả giá nặng nề.

Chỉ tiếc, Cố Vong Tình lựa chọn người, nhưng là Thần Nữ, đã chân thân thức tỉnh, khôi phục thực lực Thần Nữ.

"Định!"

Nhàn nhạt liếc Cố Vong Tình liếc mắt, Thần Nữ vẻn vẹn chỉ là nhẹ nhàng đưa ra một ngón tay, từ trong miệng phun ra một chữ như vậy.

Trong nháy mắt, khí thế hung hung Cố Vong Tình liền ngạnh sinh sinh bị một chỉ này định trên không trung!

Màu xanh thẳm quang mang bao phủ xuống đi, Cố Vong Tình tựa như một cái thằng hề, bị định trên không trung , mặc cho hắn có bao nhiêu lực lượng, cũng căn bản là không có cách lại cử động đàn chút nào.

Thấy như vậy một màn, Bạch Nhạc con ngươi nhưng là không khỏi đột nhiên co rụt lại!

Dạng này thủ đoạn, người bên ngoài có thể chưa chắc nhận ra, thật là hắn lại không thể quen thuộc hơn được.

Định Hải Thần Quang!

Đây rõ ràng chính là Hải Thần thần thông, nhưng hôm nay, từ Thần Nữ trong tay thi triển ra, nhưng là như thế hạ bút thành văn, thậm chí tựa hồ muốn so với Hải Thần thi triển thời điểm, càng đơn giản hơn.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Bạch Nhạc cũng đã đột nhiên phản ứng kịp.

Thần Nữ lấy giết chóc tới khôi phục thực lực, hiển nhiên là thôn phệ Hải Thần lực lượng, mới chính thức khôi phục lại.

Trước đó, Thần Nữ nói Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong chúng thần đều là nàng tự tay chém giết, Bạch Nhạc không tin.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc lại mơ hồ ý thức được, sợ rằng Thần Nữ chưa chắc là tại vọng ngôn.

Vong Tình Thiên Công, Tạo Hóa Thông Thiên Quyết, đều bị Thần Nữ xưng là vô thượng thiên công, có thể tưởng tượng, bực này thiên công, mới là cao cấp nhất truyền thừa, sáng chế những công pháp này người, mới là thời đại thượng cổ cao cấp nhất tồn tại.

Thần Nữ vừa mới nói, cho dù là vong tình tiên nhân phục sinh, cũng phải xưng nàng một tiếng Thần Nữ.

Cái này sợ rằng cũng không phải là nói bậy.

Nói cách khác, vị này thiên đạo con gái, ngày xưa sợ rằng thực sự là cùng Thần Tôn, vong tình tiên nhân thực lực tương đương nhân vật vô địch.

Như vậy, Thần Nữ tu hành vậy là cái gì công pháp?

Loại này giết chết đối phương, là có thể thi triển đối phương thần thông năng lực, sợ rằng, chính là Thần Nữ đáng sợ nhất địa phương a?

Thần Nữ hiển nhiên cũng không biết Bạch Nhạc trong lòng đang suy nghĩ gì, cũng căn bản cũng không quan tâm.

Khôi phục thực lực Thần Nữ, căn bản không cần lại có bất kì cố kỵ gì, vô luận đối mặt ai, đều không cần lại ngụy trang thỏa hiệp.

Vẫy tay một cái, Cố Vong Tình trong tay Chúng Tinh Thần Kiếm liền nhất thời bay vào Thần Nữ trong tay.

Nhìn lấy cái này Chúng Tinh Thần Kiếm, Thần Nữ khóe miệng hiện lên một tia băng lãnh nụ cười.

"Chúng tinh chi kiếm, đây cũng là các ngươi liên thủ chế tạo, chuẩn bị tới giết ta thần kiếm sao? Thật đúng là thương hại!"

"Coong!"

Một tiếng giòn vang, trong nháy mắt, Chúng Tinh Thần Kiếm liền cứng như thế miễn cưỡng bị Thần Nữ bẻ gãy.

Thần kiếm có linh, bị chém đứt trong nháy mắt, phảng phất trong nháy mắt lộ ra một tiếng gào thét.

Chỉ tiếc, Thần Nữ lại hoàn toàn không quan tâm những thứ này.

Cái này Chúng Tinh Thần Kiếm, phảng phất chính là hắn cùng với chúng thần ở giữa ân oán, theo lấy cái này thần kiếm bẻ gẫy mà cắt đứt quan hệ!

"Tiễn ngươi!"

Cổ tay hơi hơi hất một cái, cắt thành hai đoạn Chúng Tinh Thần Kiếm nhất thời hướng về Bạch Nhạc bay qua.

Tựa như hai đạo lưu quang, cái này hai đoạn kiếm gảy trực tiếp rơi vào Bạch Nhạc trước mặt.

Chỉ là, Bạch Nhạc trong lúc nhất thời cũng không phản ứng kịp, Thần Nữ cho hắn kiếm gảy là có ý gì.

Nhưng mà, cũng căn bản không cần Bạch Nhạc minh bạch.

Cơ hồ là đồng thời, cái kia hai đạo lưu quang đã bay thẳng vào Bạch Nhạc trong cơ thể.

Trong lòng đột nhiên cả kinh, sau một khắc, Bạch Nhạc rồi đột nhiên phát hiện, gảy mất Chúng Tinh Thần Kiếm đã hóa thành hai đạo lưu quang, trực tiếp dung nhập Nghịch Ma Kiếm bên trong!

Vô ý thức đem Nghịch Ma Kiếm lấy ra, Bạch Nhạc lúc này mới phát hiện, Nghịch Ma Kiếm thượng lộ ra lau một cái huyễn lệ thần quang, phảng phất tại một cái chớp mắt ấy thời gian, cũng đã thôn phệ Chúng Tinh Thần Kiếm lực lượng, lộ ra lau một cái chân chính thần kiếm khí tức.

Nghịch Ma Kiếm là Diệp Huyền phong sơn chi tác, mặc dù Diệp Huyền thật là nhất không tầm thường Luyện Khí Đại Sư, có thể Nghịch Ma Kiếm chất liệu cùng phẩm tính, lại cuối cùng chỉ có thể coi là, cùng

phàm binh so sánh tự nhiên bất phàm, thật là một khi gặp phải chân chính thần khí, lại liền muốn thua chị kém em.

Vô luận là Côn Ngô Kiếm, vẫn là Chúng Tinh Thần Kiếm, trên thực tế nếu so với Nghịch Ma Kiếm mạnh hơn một cái phẩm cấp.

Có thể Nghịch Ma Kiếm từ Diệp Huyền trong tay chế tạo mà ra, đáng sợ nhất cấp độ, liền ở chỗ, có thể theo lấy Bạch Nhạc thực lực đề thăng không ngừng tiếp tục trưởng thành.

Bạch Nhạc bản thân còn nhìn không ra trong lúc này ý nghĩa, thật là Thần Nữ lại xem thanh thanh sở sở.

Bẻ gẫy Chúng Tinh Thần Kiếm, hủy cái này thần kiếm chi linh, sau đó trực tiếp coi là chất dinh dưỡng, đưa cho Nghịch Ma Kiếm thôn phệ, liền không thể nghi ngờ là mạnh mẽ đem Nghịch Ma Kiếm đề thăng một cấp bậc, hướng về chân chính thần kiếm phương hướng tiến hóa.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1329: Lòng dạ đàn bà

"Thần Nữ, ta nguyện ý thần phục! Ta có thể giúp ngươi làm một chuyện gì, ta còn có giới trị lợi dụng!"

Tận mắt thấy Chúng Tinh Thần Kiếm bị bẻ gãy, Cố Vong Tình cũng đã đoạn tuyệt cuối cùng niệm tưởng, chênh lệch thực sự quá lớn, căn bản không có mảy may lật bàn cơ hội.

Cái gì tôn nghiêm, cái gì cốt khí, đối với Cố Vong Tình mà nói, đều căn bản không tồn tại.

Hắn có thể không chút do dự vì quyền lợi, giết chết đem chính mình nuôi lớn sư tôn!

Có thể không chút do dự vì thoát thân, phản bội chính mình hứa hẹn, ruồng bỏ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tất cả mọi người.

Bây giờ, hắn tự nhiên cũng có thể vì mạng sống, bán đứng chính mình tôn nghiêm.

Đối với hắn mà nói, sống sót mới là nhất chuyện trọng yếu.

Bất kỳ một cái nào bán thần cường giả, cũng sẽ không như vậy yếu đuối.

Có thể duy chỉ có Cố Vong Tình là cái ngoại lệ, bởi vì từ hắn bước lên con đường tu hành ngày đầu tiên lên, hắn liền đi lên con đường sai trái, hắn chưa bao giờ trải qua cái gì chân chính đau khổ, tâm linh yếu đuối không chịu nổi, càng không cái gì ý chí đáng nói.

Hắn căn bản không có chân chính cảm tình, lại tu luyện Vong Tình Thiên Công!

Từ vừa mới bắt đầu, hắn tồn tại chính là một loại bệnh trạng, dị dạng tồn tại, cũng đã định trước trận này bi kịch.

Lạnh lùng nhìn lấy Cố Vong Tình, Thần Nữ trong mắt không có vẻ thương hại cùng do dự.

Giết người, thật sự là một kiện lại cực kỳ đơn giản sự tình.

Thần Nữ cả đời này, liền thần linh cũng không biết từng giết bao nhiêu, chính là một cái bán thần, liền để cho nàng tâm trạng phát sinh một tia biến hóa tư cách cũng không có.

"Răng rắc!"

Bàn tay nhẹ nhàng nắm chặt, Cố Vong Tình liền cái cổ liền bị bóp gảy.

Thần hồn thậm chí cũng không kịp trốn đi, liền trực tiếp bị Thần Nữ cắn nuốt.

Ba!

Định Hải Thần Quang hiệu quả biến mất, Cố Vong Tình thi thể tựa như một cái vải rách túi rơi đập đến trong nước biển một dạng, phát sinh một tiếng tiếng vang trầm trầm, sau đó theo lấy sóng biển chậm rãi bay xa.

Bao quát Bạch Nhạc ở bên trong, nhìn lấy một màn này, chỗ có người trong lòng cũng không khỏi hơi hơi phát lạnh.

Đây mới là thần linh cường giả khủng bố a!

Dù là như Cố Vong Tình dạng này bán thần, tại Thần Nữ trong tay cũng căn bản không chống nổi một chiêu, kém như vậy cách, đủ để khiến người triệt để tuyệt vọng!

Riêng là tam đại thiên tông người, lúc này càng là có một loại bầu bí thương nhau cảm giác đè nén.

Bọn hắn trước đó đứng ở Cố Vong Tình phía bên nào, có thể lại không nghĩ rằng, kịch tình xoay chuyển nhanh như vậy, thật vất vả tam đại thiên tông liên hợp lại, cho rằng đủ để đem Bạch Nhạc áp chế xuống, thật không nghĩ đến, tất cả mưu đồ, tại Thần Nữ trước mặt, đều trở nên không chịu được như thế một kích.

"Bạch phủ chủ, chúng ta chỉ là chịu người này mê hoặc, lần này đến đây, cũng là có hảo ý, tuyệt không cùng ngươi, cùng Thần Nữ là địch ý tứ!"

Kèm theo Cố Vong Tình tử vong, tam đại thiên tông những người này, cũng rốt cục ý thức được chính mình tình cảnh.

Vẻ sợ hãi kinh hãi phía dưới, bọn hắn thậm chí không dám đi hướng Thần Nữ cầu tình, mà là chuyển hướng Bạch Nhạc cầu xin tha thứ.

Thần Nữ quá cường đại, lấy về phần bọn hắn căn bản không dám nảy sinh cùng Thần Nữ tâm sự nghĩ.

Chuyện khi trước, bọn hắn thấy rõ, hiển nhiên Bạch Nhạc cùng Thần Nữ quan hệ bất phàm, bây giờ khẩn cầu Bạch Nhạc hiển nhiên muốn càng hữu hiệu nhiều.

Ánh mắt từ những cái này trên thân người đảo qua, Bạch Nhạc trong lòng khe khẽ thở dài.

"Thần Nữ, sáng lập đường hầm không gian lúc, bọn hắn còn giúp @chút gì không. . . Chuyện khi trước, lúc đó bỏ qua đi."

Đối với tam đại thiên tông người, Bạch Nhạc thật cũng không có hảo cảm gì, nhưng những này lại cuối cùng cùng hắn đều tính cố nhân, nếu

như lúc đó đều bị Thần Nữ giết, trong lòng khó tránh khỏi có chút không đành lòng.

"Lòng dạ đàn bà!"

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Thần Nữ khinh thường rên một tiếng, nhàn nhạt mở miệng châm chọc nói.

". . ."

Sờ mũi một cái, Bạch Nhạc cảm thấy cũng không khỏi cười khổ một hồi.

Rõ ràng ngươi mới là nữ nhân được rồi.

Cũng may, Thần Nữ mặc dù trào phúng Bạch Nhạc, nhưng lại đúng là vẫn còn không có tiếp tục xuất thủ ý tứ.

Trên thực tế, tam đại thiên tông những thứ này Hóa Hư Cảnh người, tại Thần Nữ trong mắt, thật đúng là cùng con kiến hôi không khác nhau gì cả, giết cùng không giết, nửa điểm đều sẽ không để ở trong lòng.

"Đa tạ Thần Nữ, đa tạ Bạch phủ chủ!"

Mắt thấy tính mệnh bảo vệ đến, tam đại thiên tông những người này nhất thời vội vã mở miệng hướng Thần Nữ cùng Bạch Nhạc nói lời cảm tạ.

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc bây giờ cũng không có tâm tư để ý tới bọn hắn.

"Thần Nữ, chuẩn bị bắt đầu đi."

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"Cho các ngươi nửa canh giờ thời gian chuẩn bị, đương nhiên. . . Hiện

tại ngươi cũng vẫn như cũ còn có đổi ý cơ hội."

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Thần Nữ có ý riêng mở miệng nói.

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, Bạch Nhạc không biết vì sao, lại có một loại cảm giác, phảng phất chính mình tất cả ý tưởng, Thần Nữ đều đã biết.

Giả sử lấy Chúng Tinh Tiểu Thế Giới hủy diệt đại giới, có thể hay không hóa giải Thiên Địa Đại Kiếp?

Hoặc có lẽ là, chí ít, có phải hay không có thể lùi lại Thiên Địa Đại Kiếp lúc bộc phát ở giữa.

Thanh Nhan từng nói Thiên Địa Đại Kiếp tối đa còn có ngàn năm thời gian, liền sẽ lần nữa bạo phát, thật là giả sử chính mình không còn kiên trì cứu vớt Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, lấy những người này sinh mệnh, đem đổi lấy thế giới chân thật an toàn đâu?

Không thể phủ nhận, mọi người là ích kỷ!

Cho dù là Bạch Nhạc, trong đầu cũng đồng dạng chuyển qua dạng này ý niệm trong đầu.

So với việc Vân Mộng Chân, Bạch Cốt phu nhân, Thanh Nhã tỷ, cùng với Thanh châu, Linh Tê Kiếm Tông những thứ này người quen biết, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới những người kia tính mệnh, có thể cũng không có trọng yếu như vậy.

Chỉ là, dạng này ý niệm trong đầu, cũng vẻn vẹn chỉ là tại trong đầu nhất chuyển, liền bị Bạch Nhạc lần nữa áp chế xuống.

Lấy Chúng Tinh Tiểu Thế Giới vô số sinh linh tính mệnh, đem đổi lấy tạm thời an toàn. . . Làm như vậy, cùng Thần Nữ, cùng trước đây chúng

thần có cái gì khác nhau chớ?

Vô luận là đối với Giang Nhược Hư, quốc sư hứa hẹn, vẫn là ở sâu trong nội tâm loại kia lương tri, đều biết nói cho hắn biết, hắn không làm được loại này tuyệt tình sự tình tới.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc lúc này mới hướng tất cả mọi người giải thích, lần này tới mục.

Cùng với phối hợp lẫn nhau biện pháp!

Lấy Bạch Nhạc thực lực, chém ra một đạo đường hầm không gian đến, cũng không trắc trở, thật là ít nhất phải nhường cái không gian này thông đạo duy trì trăm hơi thở thời gian, khả năng liền không dễ dàng.

Bán thần cuối cùng còn chưa phải là thần linh!

Hơn nữa, một khi đường hầm không gian mở ra, khả năng còn muốn thừa nhận chúng thần cấm chế phản phệ lực lượng, cái này lần nữa tăng lên bên trong độ khó.

Toàn bộ trong quá trình, Bạch Nhạc nhất định phải ở chủ đạo địa vị, sau đó, những thứ này Hóa Hư cường giả cũng đều toàn lực ứng phó xuất thủ lấy Hóa Hư chi lực để ổn định đường hầm không gian, chỉ có như vậy, mới có thể thuận lợi chống nổi cái này trăm hơi thở thời gian.

Đương nhiên, kể từ đó, những người này cũng liền nhất định muốn gánh chịu cùng Bạch Nhạc một dạng nguy hiểm!

Giả sử thất bại, như vậy tất cả mọi người hội táng thân tại không gian loạn lưu bên trong, theo lấy Chúng Tinh Tiểu Thế Giới một chỗ hủy diệt.

Trước đó Bạch Nhạc liền đối Bất Tử Thanh Vương bọn hắn giải thích qua một ít.

Nhưng đến bây giờ chân chính yêu cầu đối mặt thời điểm, loại kia cảm thụ tự nhiên lại không giống nhau.

"Nguyện ý nghe Bạch phủ chủ phân phó!"

Tam đại thiên tông người lúc này dẫn đầu tỏ thái độ nói.

So với việc người khác, bọn hắn hôm nay là nhất lúng túng, có thể nói, trước đó bọn hắn có thể từ Thần Nữ trong tay chạy trốn, cũng là bởi vì Bạch Nhạc nói, sáng lập đường hầm không gian thời điểm, bọn hắn hữu dụng.

Giả sử lúc này, bọn hắn lại bởi vì nguy hiểm, lại cự tuyệt, chỉ sợ không đợi Bạch Nhạc mở miệng, Thần Nữ liền sẽ trước diệt bọn hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1330: Sáng lập thông đạo

Chỉ cần có người cầm đầu, cũng rất dễ dàng đạt thành theo số đông hiệu ứng.

Tam đại thiên tông xem như là ngoại nhân, bọn hắn đều đã tỏ thái độ, chẳng lẽ những thứ này Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người, còn có thể sợ hãi nguy hiểm, cự tuyệt hỗ trợ hay sao?

"Nói không sai, bọn ta nguyện ý nghe Bạch tiên sinh phân phó."

Cùng người khác khác biệt, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đi ra người, bởi vì Giang Nhược Hư quan hệ, đều càng muốn xưng hô Bạch Nhạc vi tiên sinh.

Những người này nhao nhao tỏ thái độ, tự nhiên cũng liền không cần Bạch Nhạc nhiều hơn nữa phí miệng lưỡi.

Nửa canh giờ thời gian, tự nhiên không phải chỉ là giải thích những thứ này, cũng cũng là khiến cái này người điều chỉnh trạng thái.

Thu xếp ổn thỏa người khác, Bạch Nhạc nhất thời lần nữa rơi vào Thần Nữ trước người.

"Thần Nữ. . ."

Mở miệng, Bạch Nhạc muốn nói điều gì, nhưng lại cũng không biết nên bắt đầu nói từ đâu.

"Ngươi muốn hỏi cái gì?"

Cõng lấy thân, Thần Nữ không quay đầu lại, chỉ là nhàn nhạt mở miệng

nói.

"Thiên Địa Đại Kiếp. . . Thật không thể nghịch chuyển sao?"

"Ngươi quả nhiên biết rõ."

Lông mày nhíu lại, Thần Nữ chậm rãi xoay người lại, "Thế Giới Chi Tâm sống lại, bên ngoài có ngủ say thần linh cường giả tỉnh lại, ta cũng không ngoài ý. . . Chỉ là, ta rất ngạc nhiên, ai nói cho ngươi những thứ này?"

Hơi trầm ngâm chốc lát, Bạch Nhạc cái này mới mở miệng nói.

"Là Quảng Hàn Thiên Cung người, nói là Quảng Hàn Tiên Tử đệ tử, tên là Thanh Nhan, bất quá, nàng bây giờ cũng đã vẫn lạc."

"Quảng Hàn Thiên Cung."

Khẽ vuốt cằm, Thần Nữ nhẹ giọng nói: "Quảng Hàn Tiên Tử ngược lại là cái diệu nhân, có thể vào mắt của ta người không nhiều, Quảng Hàn Tiên Tử xem như là một cái. . . Đáng tiếc, vẫn lạc quá sớm."

"Cho nên, ngươi nói Chúng Tinh Tiểu Thế Giới chắc chắn hủy diệt, là thật?"

"Xem như thế đi."

Thần Nữ nhàn nhạt mở miệng nói: "Thật ngươi lần này sáng lập đường hầm không gian, cũng giống vậy vô pháp ngăn cản Chúng Tinh Tiểu Thế Giới hủy diệt, tối đa chỉ là cứu một số người đi ra mà thôi."

"Có thể cứu người. . . Liền đủ đủ."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

Cau mày một cái, Thần Nữ bất mãn mở miệng nói: "Thần Tôn truyền nhân, thế nào lại là một cái như vậy tràn đầy lòng dạ đàn bà gia hỏa."

". . ."

Lời này Bạch Nhạc nhưng không cách nào tiếp.

"Bên ngoài có nhiều thần linh cường giả còn sống?"

"Trước mắt biết rõ, chỉ có bốn vị, tam đại thiên tông có một vị, còn có một vị là ma đạo cao thủ."

"Bốn cái."

Hơi nhíu mày, Thần Nữ cười lạnh nói: "Sợ rằng tuyệt đối không chỉ mấy cái chữ này. . . Đã nhiều năm như vậy, bọn hắn ngược lại là càng nhịn giỏi a."

". . ."

Bốn vị thần linh cường giả tại Bạch Nhạc xem ra cũng đã rất nhiều, bây giờ Thần Nữ lại nói, còn muốn càng nhiều, nhất thời nhường Bạch Nhạc có chút tê cả da đầu.

"Siêu phàm, thật có khả năng sao?"

Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

"Ngươi vấn đề quá nhiều."

Trong mắt hiện lên một tia vẻ không kiên nhẫn, Thần Nữ tức giận nói rằng: "Làm tốt ngươi nên làm việc, không muốn làm lòng thanh thản! Liền Thế Giới Cảnh đều không đạt được, cũng dám vọng tưởng giải

quyết Thiên Địa Đại Kiếp, nên nói ngươi ngây thơ, vẫn là ngu xuẩn?"

". . ."

... .

Nửa canh giờ thời gian, bất quá trong chớp mắt.

Bạch Nhạc tại Thần Nữ cái kia không thể đạt được trong dự đoán đáp án, bất quá, nhưng cũng cảm giác được, Thần Nữ cũng không có muốn đổi ý ý tứ, hơn nữa đối hắn xác thực không có địch ý gì.

"Bắt đầu đi!"

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Thần Nữ nhàn nhạt mở miệng nói.

Bước ra một bước, Bạch Nhạc rất dễ dàng liền cảm giác được Chúng Tinh Tiểu Thế Giới phương vị, Nghịch Ma Kiếm vung lên, một kiếm chém ra, trong nháy mắt liền chém ra một cái đường hầm không gian.

Có Bạch Nhạc mở đường, người khác cũng đồng dạng không do dự nữa, theo liền trực tiếp tiến vào đường hầm không gian bên trong!

Oanh! ! !

Cơ hồ là đường hầm không gian mở ra trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhất thời liền cảm nhận đến một cổ khủng bố áp lực, chúng thần cấm chế phản phệ ngay đầu tiên cũng đã rơi xuống.

Cứ việc trước đó cũng đã đoán được sẽ không quá thuận lợi, thật là chính yêu cầu đối mặt thời điểm, Bạch Nhạc mới hiểu được, áp lực muốn so với trong tưởng tượng kinh khủng hơn.

E làm Thần Nữ khí tức, từ đường hầm không gian bên trong tiết lộ mà ra

sau đó, cấm chế lực lượng liền càng phát ra kinh khủng.

"Thôn thiên!"

Quyết tâm trong lòng, không có bất kỳ do dự nào, Bạch Nhạc trực tiếp liền thi triển ra Thôn Thiên Quyết.

Chúng thần cấm chế lực lượng, hắn còn miễn cưỡng có thể thừa nhận, thật là những thứ này Hóa Hư Cảnh tồn tại cũng đối ngăn cản không, nếu như không thể ngăn xuống, chỉ sợ trong khoảnh khắc, những thứ này Hóa Hư cường giả liền sẽ vẫn lạc.

Bán Thần Lĩnh Vực triển khai, Thôn Thiên Quyết toàn lực bạo phát xuống, cái kia khủng bố cấm chỉ chi lực, liền cứng như thế miễn cưỡng bị Bạch Nhạc đở được.

Chỉ là kể từ đó, Bạch Nhạc nhưng cũng không có dư lực lại đi chống đỡ đường hầm không gian.

Trong nháy mắt, Bất Tử Thanh Vương bọn hắn nhất thời áp lực đại tăng!

Tới mức này, vô luận là ai, đều đã không có đường lui, dù cho là liều mạng cũng nhất định muốn chống đỡ hạ xuống, bằng không, tất cả mọi người khó thoát khỏi cái chết!

Hơn mười vị Hóa Hư Cảnh cường giả liên thủ lại, bộc phát ra uy lực, cũng đồng dạng cực kỳ kinh khủng.

Nguyên bổn đã sắp khép lại đường hầm không gian, liền cứng như thế miễn cưỡng bị duy trì được.

Ngay tại lúc đó, bí tàng không gian bên trong, Thần Nữ cũng đồng thời đã bắt đầu động thủ.

Ùng ùng!

Trong nháy mắt, chính là địa liệt thiên băng!

Khắp trời nước biển nhấc lên cơn sóng thần, ầm ầm nghiền ép mà xuống, hủy diệt tất cả tồn tại.

Đánh nát Thế Giới Chi Tâm, mang đến chính là hủy diệt!

Bây giờ có thể đem lực lượng hủy diệt hạn chế tại đây một cái bên trong tiểu thế giới, liền đã coi như là phi thường ôn hòa.

... ...

Đạo Lăng sơn!

Nguyên bản thân ở trong thánh địa Lăng Tiên, đột nhiên cảm thụ được một cổ đặc thù khí tức, trong nháy mắt, đột nhiên mở mắt, một bộ hóa thân nhất thời xuất hiện ở Đạo Lăng sơn tiến lên!

"Cái đó là. . . Thế Giới Chi Tâm khí tức!"

Trong mắt lộ ra một luồng tinh mang, trong tích tắc, Lăng Tiên liền triệt để hưng phấn.

Thế Giới Chi Tâm vỡ nát, lực lượng trở về bổn nguyên, cũng liền trực tiếp đưa tới thiên địa quy tắc khôi phục.

Cứ việc quá trình này, tất nhiên còn cần thời gian nhất định, nhưng đối với hắn mà nói, cũng không nghi ngờ so với cái gì đều trọng yếu.

Bởi vì, ý vị này. . . Dùng không bao lâu, hắn liền có thể từ bí tàng không gian bên trong thoát khốn mà ra.

Lâu tại lồng chim bên trong, phục được phản hồi tự nhiên.

Đối với Lăng Tiên mà nói, đây cũng là chạy trốn lồng chim vui sướng.

Chỉ là. . . Nghĩ đến dẫn tới cái này biến cố đầu nguồn, Lăng Tiên nhưng cũng không khỏi hơi hơi nhíu mày.

Thần Nữ!

Nghĩ tới cái này tên, trong lòng hắn liền có chút kiêng kỵ.

Chỉ là, nên đối mặt cũng đúng là vẫn còn muốn đối mặt. . . Chỉ không biết, bây giờ Thần Nữ lại khôi phục vài phần thực lực?

Cùng một thời gian!

Một màn này không chỉ là tại Đạo Lăng sơn, mà là đồng thời tại tam đại thiên tông, cùng với vị kia ma đạo cao thủ ẩn cư chi địa phát sinh.

Không chỉ là những thần linh này cường giả, sở hữu dựa vào những thần linh này cường giả tu hành giả đều rất hưng phấn.

Bởi vì, tất cả mọi người rõ ràng, theo lấy Thế Giới Chi Tâm trở về bổn nguyên, bọn hắn những thần linh này cường giả chân chính thoát khốn mà ra, một cái thời đại mới, liền muốn đến.

Đó là một cái. . . Thuộc về thần linh thời đại!

Không chỉ là những thứ này Thượng Cổ Thần Linh, theo lấy thiên địa quy tắc khôi phục, cũng sẽ có mới thần linh sinh ra!

Đây là một cái tốt nhất thời đại, cũng là một cái xấu nhất thời đại!

Có thể mỗi một người đều chỉ có thể lựa chọn đi về phía trước, vô luận kết quả như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1331: Không ai nợ ai

Xem náo nhiệt rất nhiều người.

Vô luận là tam đại thiên tông người sau lưng, vị kia ma đạo cao thủ, vẫn là Đại Càn Vương Triều Càn Đế, đều đang đợi một cái kết quả.

Có thể chí ít giờ khắc này, bọn hắn đều không phải là nhân vật chính.

Nhân vật chính là Bạch Nhạc, cùng với những thứ này quên sống chết đau khổ chống đỡ Hóa Hư cường giả nhóm.

Có mấy lời, Thần Nữ cũng không có cùng Bạch Nhạc nói, tự nhiên càng sẽ không cùng những thứ này Hóa Hư cường giả nói.

Sáng lập đường hầm không gian, tuy vô cùng nguy hiểm, thế nhưng chỉ cần có thể tiếp tục chống đỡ, đạt được chỗ tốt cũng đồng dạng phi thường to lớn.

Vô luận là đối với không gian cảm ngộ, vẫn là tiêu tán đi ra Thế Giới Chi Tâm khí tức, đều sẽ mang đến chỗ tốt cực lớn, mà cái này, thường thường là vô số tu hành giả, cuối cùng một đời đều không thể thu được cơ duyên.

Hơn nữa trừ cái đó ra, còn có một phần nhân quả!

Cứu vớt một cái tiểu thế giới vô số sinh linh, cái này một phần nhân quả thực sự quá lớn, dù là đại bộ phận đều là Thần Nữ cùng Bạch Nhạc nguyên nhân, có thể chỉ cần có thể bước lên tiến đến, liền có thể giống vậy chia được một phân nhân quả lực lượng.

Phật gia nói, loại thiện nhân được thiện quả.

Cái này có thể cũng không hoàn toàn là lắc lư người, bên trong tự có thiên địa phép tắc bao hàm bên trong.

Đương nhiên, bây giờ Bạch Nhạc bọn hắn cũng không biết những thứ này, cũng căn bản không để ý tới đi quản sau này như thế nào.

Mặc dù chỉ là rất ngắn trăm hơi thở thời gian, nhưng hôm nay đối với bọn hắn đến, mỗi một hơi thở đều là một loại thật lớn dày vò.

Bán Thần Lĩnh Vực ngưng tụ thành, Bạch Nhạc thực lực đã phát sinh biến hóa long trời lỡ đất.

Chờ lúc rảnh rỗi sau khi, vô luận như thế nào thi triển Thôn Thiên Quyết, cũng sẽ không tồn tại xanh bạo chính mình nguy hiểm.

Nhưng hôm nay lại không giống nhau!

Chúng thần cấm chế phản phệ lực lượng, bây giờ hầu như toàn bộ bị Bạch Nhạc một cá nhân thừa nhận, mặc dù Thôn Thiên Quyết lại như thế nào nghịch thiên, muốn thừa nhận kinh khủng như vậy lực lượng, cũng giống vậy phi thường gian nan.

Bạch Nhạc thậm chí cảm giác được, chính mình Bán Thần Lĩnh Vực đã có đổ khuynh hướng.

Nhưng dù cho như thế, hắn cũng nhất định muốn chống đỡ xuống dưới.

Đây không chỉ là một mình hắn sinh tử vấn đề, cũng quan hệ, nhiều như vậy với hắn một chỗ sáng lập đường hầm không gian Hóa Hư cường giả sinh tử, quan hệ đến toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới vô số sinh linh sinh tử.

Dù có chết, lại nuốt xuống một hơi thở cuối cùng trước đó, Bạch Nhạc

cũng nhất định phải gượng chống xuống dưới.

Ùng ùng!

Bạch Nhạc chính mình thậm chí đều đã không nhớ ra được đi qua bao lâu, bên tai mơ hồ truyền đến một tiếng thật lớn tiếng oanh minh, phảng phất hết thảy đều tại tất cả nổ lên.

Dù cho là lấy Bạch Nhạc cường hãn, cũng cũng nhịn không được nữa, triệt để hủy diệt đi qua.

Trên thực tế, không chỉ là Bạch Nhạc, sở hữu tham dự lần này sáng lập đường hầm không gian người, toàn bộ đều theo lấy một tiếng này ầm vang ngất đi.

Thế Giới Chi Tâm hoàn toàn tan vỡ, bây giờ chỗ này bí tàng không gian cũng hoàn toàn tan vỡ, tất cả mọi người bị cuốn vào bên trong, căn bản là không có cách giãy dụa, cũng vô pháp chạy trốn.

Thậm chí ngay cả một chút xíu phản ứng cơ hội cũng không có, liền trực tiếp bị chấn choáng đi qua.

So với việc người khác, Bạch Nhạc sẽ phải thảm nhiều.

Hắn không hề chỉ chỉ là chính mình đã hôn mê, cái kia một tiếng trong tiếng ầm ầm, theo lấy chỗ này bí tàng không gian vỡ nát, Bạch Nhạc Bán Thần Lĩnh Vực cũng đồng dạng tùy theo tan vỡ.

Nếu như đổi bất kỳ một cái nào thời điểm, loại này tan vỡ, cũng đủ để khiến Bạch Nhạc hình thần câu diệt.

Nhưng hôm nay lại không giống nhau.

Mạnh mẽ đả thông Chúng Tinh Tiểu Thế Giới cùng thế giới chân thật

đường hầm không gian, Bạch Nhạc trong lúc vô tình, lấy Thôn Thiên Quyết thôn phệ, không chỉ có chỉ là chúng thần cấm chế lực lượng, còn có một bộ phận Chúng Tinh Tiểu Thế Giới lực lượng bản nguyên, cùng với. . . Thế Giới Chi Tâm lực lượng.

Cũng chính là loại lực lượng này, ngạnh sinh sinh tại Bán Thần Lĩnh Vực tan vỡ sau đó, nhanh chóng ổn định Bạch Nhạc thương thế, không làm Bán Thần Lĩnh Vực triệt để bị phá huỷ, mà là tự nhiên một lần nữa ngưng tụ!

Không phá thì không xây được!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, lần này Bán Thần Lĩnh Vực tan vỡ , đồng dạng là một lần niết bàn trọng sinh!

Vỡ nát trong hư không, Thần Nữ lửng thững đi tới.

Ánh mắt hướng về Bạch Nhạc, Thần Nữ trong con mắt lần nữa hiện lên một tia do dự.

Đối với Bạch Nhạc, nàng cảm xúc phi thường phức tạp.

Nàng cho tới bây giờ thì không phải là một cái phi thường cảm tính người, trên thực tế, tại đại đa số thời điểm, nàng lộ ra vô cùng lãnh khốc, chỉ có đối mặt rất ít người thời điểm, mới có thể lộ ra loại kia không giống nhau cảm xúc.

Có thể hết lần này tới lần khác trước đó, tại đối mặt Bạch Nhạc thời điểm, nàng thì có dạng này cảm xúc.

Từ phương diện lý trí nói, Thần Nữ vô cùng rõ ràng, bây giờ giết chết Bạch Nhạc mới là lựa chọn tốt nhất.

Trên thực tế, nàng trước kia cũng thật là tính toán như vậy.

Bạch Nhạc buông tha luyện hóa Thế Giới Chi Tâm cơ hội, cứu nàng, có thể Bạch Nhạc cũng không phải chỉ là vì cứu nàng, mà là vì cứu vớt Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sinh linh.

Nàng cuộc đời xưa nay không nguyện nợ ơn người khác, cho nên, cho dù là muốn bốc lên nhất định nguy hiểm, nàng cũng vẫn là đồng ý trợ giúp Bạch Nhạc sáng lập đi thông Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thông đạo cứu người.

Bây giờ, thông đạo đã mở ra, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sinh linh đã có sinh cơ!

Cho nên, nàng liền cũng đã không nợ Bạch Nhạc cái gì.

Một thù trả một thù, sau đó sẽ giết chết Bạch Nhạc, kết sở hữu nhân quả.

Đây cũng là Thần Nữ ngay từ đầu dự định.

Nhưng hôm nay, nhìn lấy trước mặt đã rơi vào hôn mê Bạch Nhạc, Thần Nữ lại lần nữa sản sinh do dự cảm xúc.

Yên lặng một lúc lâu, Thần Nữ đúng là vẫn còn nhẹ nhàng thở dài một tiếng, ngón tay nhẹ nhàng một dẫn, một luồng thần linh chi lực đánh vào Bạch Nhạc mi tâm, nhẹ giọng lẩm bẩm.

"Mặc dù ngươi không phải có lòng cứu ta, có thể chí ít. . . Khách quan bên trên, ta xác thực thiếu ngươi một cái mạng, như vậy, hôm nay ta liền đem cái mạng này trả lại cho ngươi! Từ nay về sau, ngươi ta, không ai nợ ai!"

Những lời này, phảng phất cũng là cho mình một cái lý do, Thần Nữ thần sắc lần nữa bình tĩnh trở lại.

Chợt xoay người, lại không có nhìn lâu Bạch Nhạc liếc mắt, Thần Nữ trực tiếp thẳng xé rách hư không mà đi.

... . . .

"Ha ha ha ha ha!"

Đại Càn Vương Triều, cả người hoàng bào trung niên trong miệng phát sinh một hồi cười to, từ bí tàng không gian bên trong đi ra, toàn bộ vương thành phảng phất đều trong nháy mắt sống lại.

Một cổ khủng bố uy hiếp cuộn sạch mà ra, toàn bộ vương thành bên trong, tất cả mọi người, giờ khắc này cũng không khỏi hướng về hoàng cung phương hướng bái xuống!

"Trẫm trở về, cái này Vạn Lý Giang Sơn, đều là trẫm lãnh thổ!"

Càn Đế!

Trong nháy mắt, trong hoàng cung, Thất hoàng tử đầu lĩnh nhất thời hướng về trung niên nam tử kia vị trí chỗ ở quỳ xuống.

"Cung nghênh Càn Đế!"

Trước đó, Thất hoàng tử chính là tân hoàng, nhưng khi Càn Đế trở về, hắn liền biết thú chủ động lựa chọn thoái vị, khôi phục hoàng tử thân phận, tỏ vẻ tôn trọng.

Chỉ là, khi đó Càn Đế còn bị vây ở bí tàng không gian bên trong, chỉ có một bộ hóa thân tại trong vương thành hành tẩu, đối với những thứ này thế tục quyền lực cũng không có hứng thú gì, tất cả sự vụ vẫn như cũ từ Thất hoàng tử xử lý.

Nhưng hôm nay, Càn Đế nhưng là chân chính từ bí tàng không gian đi

tới.

Từ một khắc kia, toàn bộ Đại Càn Vương Triều liền lại không có bất kỳ lo lắng, triệt để trở lại vị này khai quốc hoàng đế trong tay.

Thất hoàng tử là cái rất người thông minh, tự nhiên biết rõ, loại thời điểm này cần phải làm thế nào lựa chọn.

Không ai không thích quyền lực, có thể người thông minh lại càng quý giá tánh mạng mình!

Chỉ là, nghĩ đến Bạch Nhạc, Thất hoàng tử nhưng trong lòng cũng không khỏi cười khổ một hồi.

Hắn đã liên tục phái mấy đợt người đi gặp Bạch Nhạc, đáng tiếc lại như cũ nửa điểm hồi ứng cũng không có thu được.

Bây giờ, Càn Đế đi ra bí tàng không gian. . . Thiên hạ này, chỉ sợ liền muốn loạn đứng dậy a!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1332: Một tháng

Cũng không biết quá lâu dài, Bạch Nhạc lúc này mới khoan thai tỉnh dậy qua đây.

Mơ hồ trong đó, Bạch Nhạc nhớ kỹ, chính mình tựa hồ không nhịn được, Bán Thần Lĩnh Vực vỡ nát mở ra, nhưng mà, bây giờ đừng nói là chết, thậm chí cũng không có loại kia trọng thương cảm giác.

Thần niệm hơi hơi nhất chuyển, Bạch Nhạc nhất thời ý thức được, chính mình Bán Thần Lĩnh Vực đã tại bất tri bất giác ở giữa, hoàn thành một lần trùng kiến.

Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm thụ được lực lượng đề thăng!

Hoàn mỹ không một tì vết!

Tựa hồ lúc này liền chỉ có bốn chữ này có thể miêu tả Bạch Nhạc bây giờ Bán Thần Lĩnh Vực.

Bạch Nhạc thậm chí có một loại ảo giác, chỉ cần cứ như vậy tiếp tục tu hành, chính mình Bán Thần Lĩnh Vực, liền có thể tự nhiên hóa thành Thần Vực, bước vào Thần Linh Chi Cảnh.

Bất quá, bây giờ nên quan tâm tựa hồ không phải là những thứ này.

Thần Nữ đâu?

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc tìm kiếm khắp nơi Thần Nữ tung tích, lúc này mới ý thức được, Thần Nữ đã sớm ly khai.

Bạch Nhạc cũng không hoài nghi Thần Nữ năng lực.

Đã khôi phục thực lực Thần Nữ, đối mặt dạng này tràng diện, căn bản không có xuất hiện nguy hiểm khả năng.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lúc này mới ý thức được, chính mình vẫn là đánh giá cao chính mình tại Thần Nữ trong lòng địa vị.

Mọi người bất quá chỉ là lợi dụng lẫn nhau mà thôi, ở đâu có cái gì tình nghĩa đáng nói, tối đa cũng bất quá chỉ là không ai nợ ai mà thôi.

Xoay đầu lại, Bạch Nhạc nhất thời bắt đầu tìm kiếm Bạch Cốt phu nhân cùng người khác tung tích.

Bí tàng không gian đã đổ nát, bây giờ tất cả mọi người bị ném ra, ngay tại Lục Âm sơn bên trong, lấy Bạch Nhạc thực lực, tìm được người khác tự nhiên cũng không trắc trở.

Vẻn vẹn hoa không tới thời gian một phút, Bạch Nhạc liền đem tất cả mọi người bù vào.

Cùng mình một dạng, những người này cũng toàn bộ đều còn đang hôn mê, bất quá cũng đều không có nguy hiểm tánh mạng.

Xác định những người này an toàn, Bạch Nhạc lúc này mới đưa mắt hướng về không trung cái kia một đạo đường hầm không gian.

Đây là hắn cùng hắn Hóa Hư cường giả liên thủ đả thông đường hầm không gian, nối thẳng Chúng Tinh Tiểu Thế Giới.

Bây giờ, cái này một con đường, chỉ cần có Hóa Hư thực lực, liền có thể đi qua.

Chỉ là, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong cao thủ, trước đó liền hầu như đều đã theo Bạch Nhạc bọn hắn cùng đi ra ngoài, còn lại mặc dù còn

có một chút Hóa Hư cường giả, bất quá, phản ứng lại hiển nhiên không có nhanh như vậy, nếu như không người dẫn đạo, chỉ sợ cũng còn cần rất dài một thời gian ngắn, mới có thể có người phát hiện đường hầm không gian bí mật.

Còn như dẫn đạo người, vậy thì quá đơn giản, chỉ cần những người này tỉnh lại, từng cái trước đó từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong đi ra Hóa Hư cường giả, đều có thể trở thành dẫn đạo.

Lắc đầu, Bạch Nhạc lần nữa liền thần niệm tản ra, cảm thụ cảnh vật chung quanh.

Hóa Hư Cảnh đối với thiên địa quy tắc biến hóa nhận biết, còn phi thường chậm chạp, thật là một khi bước vào Bán Thần Chi Cảnh, liền có thể rất nhạy cảm ý thức được bên trong biến hóa.

Rất nhanh, Bạch Nhạc liền rõ ràng ý thức được, thiên địa quy tắc đã tại khôi phục.

Đổi một câu nói. . . Những cái kia nguyên bản bị vây ở bí tàng không gian bên trong thần linh cường giả, sợ rằng rất nhanh thì đã triệt để thoát khốn mà ra.

..

Đạo Lăng sơn.

Ngồi ở Thánh Nữ phong thượng trước bàn đá, Lăng Tiên cùng Vân Mộng Chân ngồi đối diện nhau.

Bây giờ ngồi ở nơi này cũng không phải là thần hồn hóa thân, mà là Lăng Tiên chân thân.

Vân Mộng Chân thần sắc vẫn như cũ có vẻ vô cùng bình tĩnh, phảng

phất căn bản không có chịu đến bất kỳ ảnh hưởng gì.

"Thế Giới Chi Tâm vỡ nát, trở về bổn nguyên, thiên địa quy tắc khôi phục. . . Chẳng ai nghĩ tới, ngày này, vậy mà lại tới nhanh như vậy! Ta hiện tại bắt đầu tin tưởng Bạch Nhạc lời nói, vị kia Thần Nữ. . . Thật còn sống."

"Cho nên, ngươi hối hận không?"

Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói: "Bạch Nhạc phía sau có thần nữ tại, chính là bây giờ ngươi có thể đủ từ trong thánh địa đi tới, cũng giống vậy không dám hành động thiếu suy nghĩ."

"Ngươi sai."

Lắc đầu, Lăng Tiên nhàn nhạt mở miệng nói: "Ngươi căn bản không hiểu, Thần Nữ là dạng gì tồn tại! Nàng sẽ không đứng ở Bạch Nhạc phía sau, cái này trong thế tục tất cả tranh đấu, nàng sẽ không nhìn ở trong mắt."

Nghe vậy Vân Mộng Chân cũng theo đó trầm mặc xuống.

Nàng xác thực không hiểu Thần Nữ, loại sự tình này không có cách nào khác cải cọ, hơn nữa, nàng có thể cảm thụ được Lăng Tiên đối với Thần Nữ kiêng kỵ.

"Còn như hối hận. . . Càng không đến mức!"

Ung dung cười một tiếng, Lăng Tiên tiếp tục nói: "Thượng Quan Vân bọn hắn mặc dù còn chưa trở về, nhưng là lại cũng đều còn sống! Chỉ bằng điểm này, liền có thể biết rõ, cục diện cũng không có phát triển đến không thể thu thập cấp độ."

Chậm rãi đứng dậy, Lăng Tiên nhìn về phương xa, từ tốn nói: "Huống

chi, dù là thật đến không thể vãn hồi cấp độ, ta tại, liền có thể đem cái này thế cục dời tới!"

Một câu nói này bên trong, lộ ra một cổ cực kỳ mạnh mẽ tự tin, Lăng Tiên ngạo nghễ mở miệng nói: "Trong vòng một tháng, thiên địa quy tắc liền có thể khôi phục lại bình thường trình độ, đến lúc đó, ta liền có thể hạ Đạo Lăng sơn, hành tẩu ở trong thiên địa này bất luận cái gì một chỗ."

"Đương nhiên, thế gian này bây giờ cũng không chỉ ta một vị thần linh cường giả. . . Cho nên, ngươi nhất định phải phải tỉnh lại!"

"Ngươi tất nhiên thân là Đạo Lăng Thánh Nữ, nên gánh vác Đạo Lăng Thánh Nữ trách nhiệm tới. . . Đạo Lăng bất bại! Bốn chữ này, là sơ đại thánh nữ đánh ra đến, là bổn tông tất cả cao thủ liên thủ sáng tạo kỳ tích!"

"Bây giờ, chúng ta nhất định muốn nhường thiên hạ lần nữa nhớ kỹ bốn chữ này, ngươi, minh bạch chưa?"

... ...

Thời gian chậm rãi trôi qua, không sai biệt lắm một lúc lâu sau.

Bao quát Bạch Cốt phu nhân ở bên trong, sở hữu Hóa Hư cường giả, cũng đã lần lượt tỉnh lại.

Sau đó, những thứ này Hóa Hư cường giả, liền hầu như đều không ngoại lệ nhận thấy được, thực lực của chính mình đều được khác biệt trình độ đề thăng, thậm chí như Bạch Cốt phu nhân loại nội tình này thâm hậu cường giả, càng là phát hiện, bây giờ khoảng cách đột phá bán thần, cũng vẻn vẹn chỉ là một bước ngắn.

Thì dường như tầng kia cửa sổ đã bị đâm, chỉ cần thoáng bước lên trước, là có thể đột phá, nước chảy thành sông, không có bất kỳ trắc trở.

"Bạch phủ chủ!"

Trước hết mở miệng, vẫn là tam đại thiên tông người.

Bọn hắn trước đó lựa chọn Cố Vong Tình, cho nên bị ép dẫn đầu tỏ thái độ, trợ giúp Bạch Nhạc sáng lập đường hầm không gian, xem như là thứ tội.

Bây giờ đường hầm không gian đã mở ra, nhiệm vụ bọn họ đã hoàn thành, bây giờ tối trọng yếu, tự nhiên là đem tin tức truyền hồi bổn tông.

Vô luận là Cố Vong Tình tin tức người chết, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thông đạo mở ra, vẫn là cái kia cực kỳ kinh khủng Thần Nữ, đều quan hệ trọng đại.

Quét mọi người liếc mắt, Bạch Nhạc cũng đồng dạng vẫn chưa ngăn cản.

Hơi hơi xin lỗi, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói cám ơn: "Đa tạ chư vị tương trợ, Bạch mỗ thay Chúng Tinh Tiểu Thế Giới vô số sinh linh, hướng chư vị nói lời cảm tạ!"

"Không dám nhận!"

"Cần phải!"

"Bạch phủ chủ nói quá lời."

Trong lúc nhất thời, mọi người cũng nhao nhao tỏ thái độ nói.

Khách sáo một phen, tam đại thiên tông những người này liền lập tức cáo từ.

Nhìn theo người khác ly khai, Bạch Nhạc lúc này mới tiếp tục mở miệng

nói: "Đường hầm không gian bây giờ đã mở ra, chỉ là, Thần Nữ cũng đã nói, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tan vỡ không thể nghịch chuyển, bây giờ tối trọng yếu là, nghĩ biện pháp đem Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong người, đều an toàn mang ra ngoài. . . Đường hầm không gian đã ổn định, ta tin tưởng Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, không thiếu trận pháp đại sư, duy trì thông đạo ổn định, hẳn không phải là việc khó."

"Chư vị liền cực khổ nữa một chút, mau sớm giải quyết việc này đi. . . Một tháng vô luận dùng bất kỳ biện pháp nào, ta hy vọng, chư vị có thể đem Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong người, toàn bộ đều mang ra ngoài."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1333: Gặp mặt Càn Đế (thượng)

Cũng không phải là mỗi một sự kiện đều cần thân lực thân vi.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, mở ra đi thông Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đường hầm không gian cũng đã đủ đủ, chuyện còn lại, tự nhiên có Bất Tử Thanh Vương, cùng với những cái kia Chúng Tinh Tiểu Thế Giới Hóa Hư cao thủ đi làm.

Cái này không chỉ có chỉ là đạo đức vấn đề, còn có quyền lợi.

Đó là một cái tiểu thế giới tu hành giả, cùng với người thường, cứu những người này, cũng là thu nạp cái này một cổ thế lực to lớn, phía sau quyền lợi đủ để khiến bất cứ người nào điên cuồng.

Từ Lục Âm sơn đi ra, Bạch Nhạc liền trực tiếp cùng Bạch Cốt phu nhân trở lại Thanh châu.

Cố Vong Tình mặc dù chết, thật là rất nhiều phiền phức lại cũng chưa vì vậy kết thúc.

Có một số việc, Bạch Nhạc có thể không quan tâm, thế nhưng có một số việc, lại nhất định muốn làm ra thích đáng an bài.

Tỷ như. . . Đứng thành hàng!

Những năm gần đây, Thanh châu đều phát triển tốt, cũng không nhận bất kỳ bên nào thế lực kiềm chế, nhưng cái này xét đến cùng là bởi vì Bạch Nhạc cùng Thanh châu bản thân liền người sở hữu thực lực cường đại, sở hữu đủ đủ quyền phát biểu.

Nhưng bây giờ, lại không giống nhau.

Một khi những thần linh này cường giả xuất thế, nguyên bản cân bằng cục diện cũng sẽ bị đánh vỡ!

Không có thần linh cường giả tọa trấn, Thanh châu là không đủ để độc lập cùng thế lực khắp nơi ở ngoài một mình tồn tại.

Thay lời khác đi, Bạch Nhạc nhất định phải ở một mức độ nào đó làm ra nhượng bộ, lựa chọn một phe thế lực tới dựa vào.

Bạch Nhạc cũng không thích dạng này đứng thành hàng, nhưng hắn xác thực không có lựa chọn chỗ trống.

Có thể tự hắn có thể không nhận ước thúc, tùy ý quay lại, nhưng Thanh châu không thể, Thanh châu nhiều như vậy tu hành giả không thể, những người bình thường kia thì càng không thể.

Tam đại thiên tông, vị kia ma đạo cao thủ, cùng với Đại Càn Vương Triều vị kia Càn Đế!

Đây chính là trước mắt, Bạch Nhạc sở hữu lựa chọn.

Thật, nguyên bản Bạch Nhạc thích hợp nhất lựa chọn là Đạo Lăng Thiên Tông.

Dù sao, hắn cùng với Vân Mộng Chân ở giữa quan hệ, thiên hạ đều biết, cùng Đạo Lăng Thiên Tông đứng chung một chỗ, cũng đồng dạng chẳng khác nào cùng Vân Mộng Chân đứng chung một chỗ.

Có thể hết lần này tới lần khác, hắn cùng với Lăng Tiên ở giữa, hầu như đã vạch mặt.

Hơn nữa, cho tới giờ khắc này, Lăng Tiên thậm chí cũng còn hạn chế, không cho phép Vân Mộng Chân rời núi, loại thái độ này, liền quyết định, Bạch Nhạc đã định trước đã vô pháp cùng Đạo Lăng Thiên Tông đứng chung một chỗ, ít nhất là Lăng Tiên làm chủ phía dưới Đạo Lăng Thiên Tông.

Suy tư hồi lâu, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn làm ra lựa chọn.

Đại Càn Vương Triều!

Thanh châu bản thân trên danh nghĩa, chính là Đại Càn Vương Triều, Thanh Châu phủ chủ cũng là Đại Càn Vương Triều sắc phong.

Huống chi, Diệp Huyền đại sư một đời tâm huyết, đều tại Đại Càn Vương Triều phía trên, loại này vương triều thống trị, cũng là có lợi nhất tại hóa giải Đạo Ma chi Tranh phương thức.

Dù là bây giờ, Bạch Nhạc lựa chọn Thất hoàng tử đã bị mất quyền lực, cái này cũng y nguyên vẫn là Bạch Nhạc lựa chọn tốt nhất một trong.

Suy tư một đêm thời gian, Bạch Nhạc vẫn là quyết định, muốn đích thân đi một chuyến vương thành, đi gặp một lần vị kia Càn Đế.

Đương nhiên, bây giờ loại tình huống này, tùy tiện bước vào vương thành trực tiếp đối mặt thần linh cường giả là có thêm cực đại nguy hiểm, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc đã không có lựa chọn.

Bởi vì, dùng không bao lâu, những thần linh này cường giả, liền không còn chịu đến ước thúc.

Trước một bước đi vương thành thấy đối phương, vẫn tốt hơn, đợi được đối phương tự mình đến Thanh châu tới tốt.

Huống chi, Bán Thần Lĩnh Vực trọng tố sau đó, Bạch Nhạc thực lực lần

nữa đề thăng, không dám nói có thể chống lại thần linh cường giả, có thể thoát thân nắm chặt, nhưng cũng vẫn có một ít.

Trong lòng làm ra quyết định, Bạch Nhạc không tiếp tục làm sao do dự, liền thẳng đến vương thành mà đi.

Hơn nữa, lần này bước vào vương thành, cũng không phải là lặng yên bước vào, mà là lượng minh thân phận, gióng trống khua chiêng lấy Thanh Châu phủ chủ thân phận đi bái kiến Càn Đế.

Đương nhiên, trên thực tế, chín năm trước đó, Bạch Nhạc cũng đã đem Thanh Châu phủ chủ thân phận tặng cho Tô Nhan, bất quá, cái kia cũng không trọng yếu.

Tô Nhan sẽ không cùng Bạch Nhạc tranh quyền lực, hơn nữa lấy Bạch Nhạc thân phận, cũng căn bản cũng không cần thân phận gì đồng ý.

Chỉ cần hắn còn sống, hắn liền y nguyên vẫn là Thanh Châu phủ chủ.

... . .

Vương thành, trong hoàng cung.

Càn Đế hơi hơi nhíu mày, nghe thuộc hạ hồi báo, khóe miệng hơi hơi vung lên: "Bạch Nhạc? Có ý tứ, trẫm đã sớm nghe qua tên hắn, thế giới hiện nay, xuất sắc nhất thiên tài, cũng trừ hắn ra không còn có thể là ai khác. . . Không nghĩ tới, dĩ nhiên chủ động đến trẫm tới nơi này! Cái này Thanh Châu phủ chủ có chút ý tứ, nhường hắn vào đi."

Có bán thần bước vào trong vương thành, thật Càn Đế đã sớm đã cảm giác được, chỉ là lấy thân phận của hắn cùng thực lực, một cái bán thần cũng không đáng giá cho hắn nặng hơn coi.

Bất quá, giả sử cái này bán thần chính là Bạch Nhạc, vậy dĩ nhiên liền lại

không giống nhau.

Hơn nữa, Bạch Nhạc cũng không phải là trực tiếp tới gặp hắn, mà là y theo quy tắc tới yết kiến, điều này càng làm cho hắn thưởng thức.

Đây là một cái thức thời tiểu tử kia, hơn nữa. . . Mang theo thiện ý mà đến.

Trong chốc lát, liền có người đem Bạch Nhạc dẫn tới Càn Đế trước mặt.

Càn Đế cũng không có tại trong cung điện, mà là tại Ngự Hoa Viên trong lương đình gặp Bạch Nhạc.

Cái này có vẻ hơi tùy ý, bất quá, nhưng cũng đồng dạng biểu đạt một loại thái độ.

Càn Đế cũng không có thật bả Bạch Nhạc coi là Thanh Châu phủ chủ, hoặc có lẽ là, cũng không có thật bả Bạch Nhạc coi là thuộc hạ.

"Bạch Nhạc, bái kiến Càn Đế!"

Bước vào chòi nghỉ mát, Bạch Nhạc khẽ khom người, nhẹ giọng mở miệng nói.

Đồng dạng, Bạch Nhạc cũng không có lại tự xưng Thanh Châu phủ chủ.

"Không cần nói những thứ này nghi thức xã giao, ngươi là Thần Tôn truyền nhân. . . Có tư cách cùng trẫm nói chuyện ngang hàng."

Khoát khoát tay, Càn Đế nhàn nhạt mở miệng nói.

Chính như Thần Nữ nói, Thần Tôn truyền nhân cái thân phận này, xác thực cho Bạch Nhạc mang đến rất nhiều tiện lợi, bằng không, vẻn vẹn chỉ bằng một cái bán thần thực lực, là không có tư cách cùng bực này

thần linh cường giả trực tiếp đối thoại.

"Không dám!"

Khẽ khom người, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp nói: "Mạt học người hiểu biết ít, may mắn thu được Thần Tôn truyền thừa! Huống chi, ta vì Thanh Châu phủ chủ, mà Thanh châu vẫn còn đang Đại Càn Vương Triều quản lý phía dưới."

"Ta nghe Thất hoàng tử nói về ngươi. . . Ngươi rất có ý tứ."

Chỉ nói là đến nơi này, Càn Đế chuyện đột nhiên nhất chuyển, lành lạnh mở miệng nói: "Chỉ là, ai cho ngươi lá gan, sát hại triều đại tân hoàng? Trẫm tử tôn, dù là lại như thế nào bất tài, như thế nào đến phiên ngươi tới phế lập?"

Trong tích tắc, trước đó loại kia ôn hòa bầu không khí liền chợt tiêu thất, chiếm lấy thì là một cổ ùn ùn kéo đến áp lực.

Năm đó, Bạch Nhạc vì đỡ Thất hoàng tử leo lên đế vị, hung hãn chém giết tân hoàng, lánh lập tân quân, cũng bởi vì uy hiếp toàn bộ Đại Càn Vương Triều, bao trùm cùng hoàng quyền phía trên.

Mà cái này một điểm, không thể nghi ngờ phạm Càn Đế kiêng kỵ.

Bây giờ vừa thấy mặt, Càn Đế liền chợt dùng cái này làm khó dễ, loại kia khủng bố áp lực, liền hầu như muốn để Bạch Nhạc trực tiếp quỳ xuống nhận tội.

So với việc vị kia Thất hoàng tử, hay hoặc giả là trước đó vị kia hoàng đế, bây giờ Càn Đế trên người, mới chính thức lộ ra thuộc về đế vương bá đạo.

Nếu như trước đó, Bạch Nhạc xác thực rất khó thừa nhận dạng này áp

lực.

Nhưng bây giờ, uy thế như vậy, cũng đã rất khó cho Bạch Nhạc mang đến áp lực quá lớn.

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp nói: "Thực lực tuyệt đối, đủ để bao trùm tại tất cả thân phận phía trên. . . Ta có thể lánh lập tân quân, là bởi vì hắn quá yếu, kẻ yếu không có lời nói có trọng lượng! Cũng không tư cách chấp chưởng dạng này một cái đế quốc!"

"Tựa như bệ hạ ngươi tỉnh lại, liền đủ để cho Thất hoàng tử chủ động thoái vị một dạng. . . Không phải thân phận ngươi, sở hữu lánh lập tân hoàng quyền lực, mà là bởi vì ngươi có áp đảo tất cả quy củ phía trên lực lượng! Như vậy mà thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1334: Gặp mặt Càn Đế (hạ)

Quyền lực giao tiếp, xưa nay không là trò đùa, càng không phải là thái gia gia, hôm nay ngươi không muốn, lại thuận tay tặng người, đợi được ngày mai hối hận, muốn liền lại trở tay có thể cầm về.

Hoàng quyền cho tới bây giờ đều là tàn khốc, cho dù là phụ tử huynh đệ, cũng giống vậy có thể trở mặt vô tình.

"Ha ha ha ha ha!"

Càn Đế cũng không nghĩ đến, Bạch Nhạc dĩ nhiên nói ra như thế mấy câu nói đến, nhìn chằm chằm Bạch Nhạc xem mấy hơi thở thời gian, chợt cười ha ha, trước đó cái kia một cổ uy áp kinh khủng, cũng theo đó triệt để tán đi, giống như là cái gì cũng không có xảy ra một dạng.

"Nói rất hay! Trẫm có thể làm cho hắn thoái vị, là bởi vì trẫm tồn tại nghiền ép tất cả lực lượng, mà không phải là bởi vì trẫm là hắn tổ tiên! Giết thật tốt, phế vật, không xứng kế thừa trẫm giang sơn!"

Bình tĩnh nhìn lấy Càn Đế, Bạch Nhạc vẫn không có nói chuyện.

"Như vậy hiện tại đâu?"

Mắt lạnh liếc Bạch Nhạc, Càn Đế ngạo nghễ mở miệng nói: "Sở hữu lực lượng tuyệt đối người là trẫm, cho nên, ngươi là hướng trẫm thần phục sao?"

"Bệ hạ cho là thật sở hữu lực lượng tuyệt đối sao?"

Không có sợ hãi chút nào, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói: "Tam đại thiên tông phía sau đều có thần linh cường giả, ma đạo vị kia thần linh cường giả, bây giờ thậm chí ngay cả thân phận cũng còn không có bại lộ. . . Còn có bây giờ không biết tung tích Thần Nữ, bệ hạ như thế nào có lòng tin có thể hoành tảo thiên hạ?"

Sắc mặt chợt âm trầm xuống, Càn Đế lành lạnh mở miệng nói: "Ngươi cả gan nghi vấn trẫm?"

"Không dám! Ta chỉ nói là ra tình hình thực tế mà thôi, nếu như bệ hạ cho là thật có thể quét ngang chư thiên, tiểu tử tự nhiên vì bệ hạ hạ."

Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc hơi hơi chắp tay, đối chọi gay gắt hồi ứng nói.

Lạnh lùng nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, yên lặng chốc lát, Càn Đế đúng là vẫn còn thu hồi ánh mắt.

Mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng hắn vẫn cũng phải thừa nhận, bây giờ hắn, xác thực không có hoành tảo thiên hạ lực lượng!

Hắn cần phải mượn người khác lực lượng, đây cũng là hắn vì sao bằng lòng gặp Bạch Nhạc nguyên nhân.

"Thần Tôn truyền nhân, quả nhiên có chút ý tứ. . . Ngươi nói một chút ý đồ đến đi."

Cho đến giờ phút này, Bạch Nhạc mới rốt cục thở phào một cái.

Mặc dù nhìn như có lý có cứ, thật là thần linh cường giả, chưa chắc là giảng đạo lý.

Không có bình đẳng thực lực, liền không có khả năng chính thức có được nói chuyện ngang hàng quyền lợi, điểm này, Bạch Nhạc trong lòng

mình cũng vô cùng rõ ràng.

Cũng may, nhìn trước mắt đến, kết quả luôn là tốt.

Càn Đế mặc dù bá đạo, nhưng lại cũng không phải cuồng vọng, không phải loại kia vô pháp giao lưu tồn tại.

"Rất đơn giản, ta tới đứng đội! Thế Giới Chi Tâm trở về bổn nguyên, thiên địa quy tắc khôi phục, dùng không bao lâu, thậm chí không chỉ là bây giờ biết những thần linh này, còn sẽ có thần linh khác hiện thân mà ra. . . Đây là một cái thần linh thời đại."

"Chính như ta nói, hiện tại ta, còn không có đủ cùng thần linh cường giả chống lại thực lực, cho nên ta cần thời gian. . . Cũng cần che chở!" Nhìn lấy Càn Đế, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng "Thanh châu y nguyên vẫn là Đại Càn Vương Triều Thanh châu, ta cũng vẫn là Đại Càn Vương Triều Thanh Châu phủ chủ, nhưng Thanh châu. . . Vẫn như cũ độc lập bên ngoài!"

"Bệ hạ nếu có điều khiển, ta Thanh châu tất nhiên toàn lực ứng phó! Đồng dạng, nếu là có thần linh cường giả đối Thanh châu xuất thủ, bệ hạ cũng muốn xuất thủ che chở."

"Hắc!"

Cười lạnh một tiếng, Càn Đế liếc Bạch Nhạc liếc mắt, "Trẫm muốn làm cái gì, làm sao cần phải Thanh châu tương trợ, nói cho cùng, bất quá là muốn trẫm tới che chở ngươi mà thôi! Ngươi lại có cái gì có thể hồi báo trẫm?"

"Thần linh cường giả đưa đến bất quá chỉ là uy hiếp tác dụng mà thôi. . . Chân chính động thủ, đại bộ phận thời điểm, y nguyên vẫn là phía dưới người!"

"Trước đây liên quan tới ta có một loại nói chuyện, bệ hạ nói vậy cũng đã nghe nói qua."

"Hóa Hư phía dưới, nhân gian vô địch!"

Bình tĩnh nhìn lấy Càn Đế, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói: "Bây giờ, cũng giống như vậy!"

Thần linh phía dưới, nhân gian vô địch!

Lời này cũng không phải là khoe, mà là một loại bình tĩnh trần thuật.

Bây giờ Bạch Nhạc thật có tự tin này!

Chỉ cần không có thần linh cường giả xuất thủ, thế gian này bất luận kẻ nào đều uy hiếp không được hắn.

Đây cũng là hắn dám đến vương thành tới gặp Càn Đế, đồng thời chắc chắc, Càn Đế hội bằng lòng sức mạnh vị trí.

Đối với chính mình nhận thức, Bạch Nhạc cho tới bây giờ đều phi thường tinh chuẩn.

"Thú vị!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Càn Đế lần nữa cười rộ lên: "Trẫm nghe nói, ngươi cùng Lăng Tiên vạch mặt? Nếu là có một ngày, trẫm cùng Đạo Lăng Thiên Tông đối đầu, ngươi lựa chọn thế nào lập trường?"

Càn Đế mặc dù thức tỉnh không lâu, thế nhưng đối với đủ loại tin tức lại hiển nhiên như lòng bàn tay.

"Đạo Lăng Thiên Tông là Đạo Lăng Thiên Tông, Vân Mộng Chân là Vân Mộng Chân."

Bình tĩnh lắc đầu, Bạch Nhạc từ tốn nói: "Ta sẽ không đối Vân Mộng Chân xuất thủ, nhưng không có nghĩa là, ta sẽ đối Đạo Lăng Thiên Tông thủ hạ lưu tình, đây cũng không phải là Vân Mộng Chân lựa chọn, mà là Lăng Tiên lựa chọn."

Về điểm này, Bạch Nhạc đồng dạng xem vô cùng rõ ràng, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông chân chính làm chủ nhân, vẫn là Lăng Tiên, mà không phải Vân Mộng Chân.

Chí ít tại Lăng Tiên trước khi chết, chính mình đối với Đạo Lăng Thiên Tông thái độ sẽ không thay đổi.

Huống chi. . . Bạch Nhạc cũng không cho rằng, Càn Đế lại nhanh như vậy cùng Đạo Lăng Thiên Tông đối đầu, vô luận là thực lực hay là nội tình, Đại Càn Vương Triều đối đầu Đạo Lăng Thiên Tông, cũng đều không chiếm được tiện nghi gì.

"Tất nhiên đến, liền không nên gấp gáp đi, tại trong vương thành đi một vòng. . . Ngươi nghe nói, người Diệp gia, đi theo ngươi rất gần."

Chính sự nói xong, Càn Đế cũng liền không dài dòng nữa, tùy ý nói một câu, lúc này đứng dậy rời đi.

Thẳng đến Càn Đế bóng lưng tiêu thất, Bạch Nhạc lúc này mới hơi hơi nhíu mày.

Người Diệp gia!

Lúc trước Diệp gia thật là bị chính mình thủ đoạn sắt máu hù dọa, nhưng bây giờ Càn Đế trở về, Diệp gia lập trường, cũng xác thực nói không lớn chuẩn.

Hơn nữa, Càn Đế không có đạo lý không hiểu lắm nhắc tới Diệp gia.

Trừ phi, Càn Đế là muốn nhân cơ hội gõ mình một chút.

Vậy thì không chỉ có chỉ là Diệp gia, có thể, Càn Đế để ý hơn, vẫn là đã mất đi Diệp Huyền đại sư, còn có vị kia bị ép chủ động thoái vị. . . Thất hoàng tử.

Nhưng vô luận như thế nào, tất nhiên đến, chính mình cũng chung quy là muốn gặp một lần những người này.

Lần này ngắn ngủi gặp mặt, đối với Càn Đế tính khí, Bạch Nhạc thật có cũng còn có chút đắn đo khó định.

Đế vương tâm tư, nhất là khó dò.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc không khỏi lại nghĩ tới Giang Nhược Hư.

Nếu như vị kia Giang tiên sinh còn sống, đối với thế cục phán đoán, sẽ phải tinh chuẩn quá nhiều, nơi nào còn cần chính mình vì việc này đau đầu.

Chậm rãi đứng dậy, Bạch Nhạc cũng đồng dạng xoay người hướng về ngoài hoàng cung đi tới.

Mới mới vừa đi ra cửa cung, cũng đã có tiểu thái giám chờ ở bên ngoài.

"Bạch phủ chủ, điện hạ cho mời!"

Khẽ ngẩng đầu, thậm chí không cần truy vấn, Bạch Nhạc rành mạch từng câu, cái này tiểu thái giám nhất định là Thất hoàng tử người.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc trong đầu nhớ tới, cũng không phải là Ngô Văn Uyên bản thân, mà là Càn Đế một câu kia lập lờ nước đôi lời nói.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc còn là tin bước bước lên cái kia tiểu thái giám chuẩn bị xe ngựa.

Vô luận Càn Đế là có ý gì, loại này như có như không uy hiếp, còn dọa không đến hắn.

Huống chi, rất nhiều chuyện, cũng hầu như về là muốn nhìn thấy vị này Thất hoàng tử mới có thể biết rõ ràng.

"Đi thôi!"

Theo lấy Bạch Nhạc phân phó, xe ngựa chậm rãi hành sử đứng lên, phát sinh một hồi két tiếng cót két vang, phảng phất tại trong hoàng cung này, chậm rãi vọng lại.

PS: Không phải là không muốn tăng thêm, cuối cùng cuốn một cái, thực sự có chút tạp văn, thứ lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1335: Trong tay đao

"Văn Uyên gặp qua Bạch phủ chủ!"

Xe ngựa ở trước cửa phủ dừng lại, vị này Thất hoàng tử cũng đã chờ ở chỗ này, chứng kiến Bạch Nhạc xuống xe, lúc này liền khom người hướng về Bạch Nhạc thi lễ một cái.

Nơi này là trước cửa phủ, không chỉ là quý phủ hạ nhân, thậm chí còn có rất nhiều người qua đường cũng đều rõ ràng thấy như vậy một màn.

Hơn nữa, vị này Thất hoàng tử thậm chí không có thân mang y phục hàng ngày, mà là mặc đỏ hồng, cho dù ai đều có thể liếc mắt nhận ra thân phận của hắn tới.

Chân mày hơi nhíu, Bạch Nhạc bản năng nhận thấy được trong lúc này tất có kỳ quặc, chỉ là yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lại vẫn không có nói toạc ra, chỉ là hơi hơi ôm quyền còn lễ, tín bước theo Thất hoàng tử một chỗ bước vào phủ đệ.

Trở lại trên đại điện, phân chủ yếu và thứ yếu ngồi xuống, các loại (chờ) thị nữ phụng qua trà về sau, Thất hoàng tử lúc này mới đuổi tả hữu, đem toàn bộ đại điện dọn ra, chỉ còn lại có hắn cùng với Bạch Nhạc hai người.

Nâng chung trà lên, Bạch Nhạc cũng không có uống trà ý tứ, chỉ là nhàn nhạt mở miệng nói: "Có lời gì, điện hạ hiện tại có thể nói."

"Mời Bạch phủ chủ cứu ta!"

Trên mặt lộ ra vẻ khổ sở chi ý, Thất hoàng tử lúc này đứng dậy đi tới Bạch Nhạc trước mặt, trực tiếp quỳ gối.

Bàn tay hơi hơi nâng lên một chút, nhất thời có một cổ nhu hòa chi lực, đem Thất hoàng tử nâng lên tới.

"Điện hạ không cần như vậy, mặc dù ngươi đã lui vị, cũng y nguyên vẫn là hoàng tử, Bạch Nhạc chỉ là Thanh Châu phủ chủ, ngươi vì quân, ta vi thần. . . Một lễ này, ta không chịu nổi."

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

Cũng không nói gì, trước hết cái này đại lễ, nói rõ đối phương là muốn dùng phương thức này mạnh mẽ kéo chính mình vào cuộc, Bạch Nhạc trong lòng liền tức giận một hồi phản cảm.

Liên hệ Càn Đế cuối cùng nói chuyện, cùng với từ hoàng cung sau khi đi ra, Thất hoàng tử cái này liên tiếp bố trí, liền rất khó để cho người ta không nghi ngờ hắn dùng tâm.

"Ta nghe nói, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người, đối Bạch phủ chủ đều là lấy tiên sinh tương xứng, ta liền cũng lấy tiên sinh tương xứng a! Quân thần nói như vậy, cũng xin tiên sinh đừng nhắc lại."

Kiên trì hướng về Bạch Nhạc khom người cúi đầu, Thất hoàng tử lúc này mới nhẹ giọng mở miệng nói.

Nhẹ nhàng hớp một miếng nước trà, Bạch Nhạc vẫn như cũ từ chối cho ý kiến, lẳng lặng chờ lấy đối phương giải thích một chút.

"Bệ hạ có ý định để ngươi tự tay đem ta cùng Diệp gia một chỗ chém giết, tỏ vẻ cùng đi qua lại không liên quan, cũng chặt đứt Diệp Huyền đại sư đối với triều đại ảnh hưởng."

Ngẩng đầu, Thất hoàng tử không có bất kỳ che dấu nào, trực tiếp đâm

thủng nói.

Trước hắn liền cùng Bạch Nhạc từng có tiếp xúc, rất rõ ràng Bạch Nhạc tính khí, cùng vòng tới vòng lui vòng vo, chẳng thà thẳng thắn đem lời nói rõ ràng ra.

Bạch Nhạc mặc dù hầu hết thời gian nhìn phi thường lạnh lùng, nhưng hắn nhưng trong lòng rất rõ ràng, từ trong xương nói, Bạch Nhạc vẫn luôn là một cái nhớ tình bạn cũ người.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy.

Bạch Nhạc cũng không có hoài nghi Thất hoàng tử lời nói, trên thực tế, lần này cùng Càn Đế nói chuyện với nhau, trong toàn bộ quá trình, Càn Đế liền một mực có ám chỉ.

Vô luận là chất vấn trước hắn từng giết qua một vị hoàng đế, hay là cố ý nhắc tới Diệp gia, đều mơ hồ lộ ra một loại không giống nhau hàm xúc.

Bây giờ bị Thất hoàng tử vừa nói như vậy, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng rõ ràng vài phần.

Trên vạn năm thời gian, thực sự quá xa xôi.

Thế cho nên, bây giờ Đại Càn Vương Triều bách tính, thật cũng không rõ ràng vị này Càn Đế rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại, đối với vị này khởi tử hoàn sinh Càn Đế, cũng không có cái gì lòng trung thành.

Ngược lại, đại đa số người đều như cũ nhớ kỹ Diệp Huyền đại sư.

Tại Đại Càn Vương Triều gian nan nhất những năm kia, là Diệp Huyền đại sư ngăn cơn sóng dữ, đem Đại Càn Vương Triều tiếp tục chống đỡ.

Bây giờ, Diệp Huyền đại sư mặc dù chết, thật là lực ảnh hưởng lại vẫn

còn tại.

Bạch Nhạc là Diệp Huyền đại sư chọn trúng người, mà vị này Thất hoàng tử, lại là Bạch Nhạc trước đây tuyển định tân quân.

Mặc dù Thất hoàng tử đã rất biết điều chủ động lựa chọn thoái vị, thế nhưng tại trong mắt rất nhiều người, Thất hoàng tử đều là bị ép, bọn hắn thậm chí cho rằng, Bạch Nhạc vị này Diệp Huyền đại sư tuyển định truyền nhân trở về sau đó, lại trợ giúp Thất hoàng tử một lần nữa đoạt hồi ngôi vị hoàng đế.

Còn như Diệp gia, mặc dù trước đây cũng đã cùng Diệp Huyền đại sư quan hệ không tốt, có thể xét đến cùng cũng y nguyên vẫn là Diệp Huyền đại sư huyết mạch.

Nếu như Càn Đế tự mình động thủ, diệt trừ Diệp gia cùng Thất hoàng tử, không khỏi sẽ cho người một loại vô cùng ác độc cảm giác, hơn nữa, khả năng hồi dẫn tới bách tính cường liệt tâm tình mâu thuẫn.

Càn Đế cũng không muốn nhường cái này đích thân hắn chế tạo ra tới đế quốc xuất hiện náo động, dù là hắn có được có thể đơn giản áp đảo tất cả mọi người lực lượng.

Cho nên, loại tình huống này, nếu như từ Bạch Nhạc xuất mặt làm việc này, liền có vẻ rõ ràng.

Bạch Nhạc là Diệp Huyền đại sư chọn trúng người, bây giờ Bạch Nhạc làm ra sự tình, liền sẽ bị cho rằng là Diệp Huyền đại sư di chí!

Tựa như trước đây Bạch Nhạc tự mình xuất thủ nhằm vào Diệp gia cũng không có lọt vào bách tính mâu thuẫn một dạng.

Bây giờ, Bạch Nhạc diệt trừ Diệp gia cùng Thất hoàng tử, cũng giống vậy sẽ không khiến cho quá lớn bắn ngược.

Cũng không khoa trương nói, Càn Đế chính là muốn nhường Bạch Nhạc trở thành trong tay hắn đao.

Mà cái này đao thứ nhất, chính là chém về phía vị này đã thoái vị nhưng lại vẫn như cũ có được ảnh hưởng rất lớn lực Thất hoàng tử, đã vẫn như cũ sở hữu rất lớn tiếng nhìn Diệp gia.

Đầu danh trạng!

Không hề nghi ngờ, đối với Càn Đế mà nói, đây chính là hắn muốn Bạch Nhạc hướng hắn giao đầu danh trạng, chỉ có trở thành trong tay hắn đao, hắn mới có thể tín nhiệm Bạch Nhạc.

Bằng không, trước đó, hắn cùng với Bạch Nhạc nói chuyện cùng hứa hẹn, cũng liền không có ý nghĩa gì.

Ngươi ngay cả trong tay đao cũng không chịu làm, còn nói gì tùy thời nghe theo điều khiển? !

Suy nghĩ cẩn thận đây hết thảy, cho dù là Bạch Nhạc, cũng không khỏi trầm mặc xuống.

Trước đó cùng Càn Đế đàm phán quá thuận lợi, thế cho nên hắn đều có chút sơ xuất, loại này thần linh cường giả, chưa từng có một cái dễ nói chuyện.

Càn Đế cố ý nói, để cho mình tại vương thành nhiều nán lại một đoạn thời gian.

Trên thực tế, đây mới là Càn Đế để lại cho mình suy nghĩ thời gian.

Làm trong tay hắn đao, vẫn là. . . Đối địch với hắn!

Chứng kiến Bạch Nhạc thần thái, Thất hoàng tử liền minh bạch, Bạch Nhạc dĩ nhiên minh bạch trước mặt thế cục, cũng đồng dạng không tiếp tục truy vấn Bạch Nhạc thái độ, chỉ là lần nữa hướng về Bạch Nhạc quỳ xuống.

Cái quỳ này, cho dù là Bạch Nhạc, cũng đồng dạng cũng không có ngăn cản.

.. .

"Tiểu thư, ngươi cho rằng, Thất hoàng tử có thể thuyết phục hắn sao?"

Cho dù đã là đêm khuya, Diệp gia bên trong cũng đèn đuốc vẫn sáng choang.

Người Diệp gia, vẫn luôn tại Thất hoàng tử quý phủ , chờ đợi lấy tin tức, nhưng hôm nay đã hai canh giờ đi qua , bên kia lại vẫn không có truyền hồi bất cứ tin tức gì.

Diệp Hiểu Nhân trên mặt lộ ra một tia mệt mỏi, chỉ là hơi hơi lắc đầu, cũng không trả lời.

Đã từng nàng cho là nàng đã rất hiểu nam nhân kia, có thể kết quả, hiện thực lại cho nàng một cái vang dội bạt tai.

Đây không phải là một cái nàng có khả năng khống chế, thậm chí phỏng nam nhân.

Cho nên, lần này, nàng thậm chí cũng không có theo Thất hoàng tử đi ra phỏng vấn sách tranh phục hắn, chỉ là lẳng lặng đứng ở Diệp phủ, các loại (chờ) một đáp án.

Lúc trước nàng, thậm chí toàn bộ Diệp gia, chỉ sợ cũng chưa bao giờ có người nghĩ tới, Diệp Huyền đại sư vẫn lạc, sẽ để cho riêng lớn một cái

Diệp gia, từng bước lưu lạc tới mức này.

Nhân quả tuần hoàn!

Hoặc là, cái này bản thân liền là bọn hắn nên được báo ứng.

Nhưng trên đời này, thật không người nào nguyện ý cam tâm chịu chết a. . .

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1336: Phong cảnh trưởng nghi phóng nhãn suy tính

"Đứng lên đi!"

Chân mày gảy nhẹ, Bạch Nhạc từ tốn nói.

Từ Thất hoàng tử quỳ xuống đến bây giờ đã qua đi tới hơn hai canh giờ, cái này hai canh giờ bên trong, Bạch Nhạc từ đầu đến cuối không có nhúc nhích, cũng không nói gì, cho nên Thất hoàng tử liền một mực quỳ.

Cũng không có dùng linh lực chống đỡ, trải qua thời gian dài như vậy, Thất hoàng tử chân đều đã nha, đứng lên cũng còn có chút run chân, chỉ là bây giờ hắn lại cũng không thèm để ý những thứ này, ngược lại vẻ mặt sắc mặt vui mừng nhìn về phía Bạch Nhạc, "Tiên sinh là bằng lòng?"

"Xem như thế đi!"

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói.

Thật làm một cái quyết định, nơi nào yêu cầu thời gian dài như vậy, Bạch Nhạc sở dĩ một mực không trả lời, một mặt là tại nghĩ một vài sự việc, ở một phương diện khác, thì là muốn nhìn một chút, vị này Thất hoàng tử đến tột cùng có thể làm tới trình độ nào.

Không ai cần phải đương nhiên đạt được trợ giúp, muốn có được liền nhất định phải trả giá thật lớn.

Cái quỳ này cũng không phải là đại giới, phía sau ẩn chứa ý nghĩa mới là.

"Diệp gia, mấy năm nay như thế nào?"

Trà đã sớm đã lạnh, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng cũng không để bụng, bưng lên đến, tự mình uống một ngụm, lúc này mới mở miệng hỏi.

"Diệp Hiểu Nhân mấy năm nay, xác thực xem như là thay đổi triệt để! Diệp gia tại nàng chỉnh đốn và cải cách phía dưới, đã thay hình đổi dạng, lại không có trước đó thói quen, điểm này, ngươi tùy tiện tại vương thành tìm người hỏi một chút, liền có thể chứng thực."

Thất hoàng tử liền vội vàng giải thích.

"Càn Đế trở về sau đó đâu?"

Bạch Nhạc lần nữa hỏi tới.

"Ban đầu Diệp gia thật có người từng có hắn ý tưởng, chỉ là trước tiên liền bị Diệp Hiểu Nhân xử trí! Sau đó. . . Bệ hạ thái độ, ngươi cũng đã thấy, người Diệp gia không phải người ngu, tự nhiên càng sẽ không sinh ra tâm tư gì tới."

Gật đầu, xem như là tán thành loại thuyết pháp này, Bạch Nhạc chậm rãi đứng dậy: "Ta nhớ được Thất hoàng tử đất phong là ở Duyện châu đi. . . Tất nhiên thoái vị, cũng không cần tại vương thành ở lâu, hồi Duyện châu đi."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Diệp gia nếu là nguyện ý, vô luận là Duyện châu vẫn là Thanh châu. . . Đều có thể đi! Xem như là ta cho nàng hứa hẹn đi."

Cũng không để ý gì tới hội Thất hoàng tử, Bạch Nhạc trực tiếp đi ra ngoài cửa.

"Tiên sinh không gặp gỡ nàng sao?"

Trong mắt hiện lên một tia do dự, Thất hoàng tử lần nữa mở miệng nói: "Mấy năm nay. . . Nàng không có lập gia đình."

Dưới chân hơi chậm lại, chợt Bạch Nhạc lại khôi phục trạng thái bình thường, nhàn nhạt hồi đáp nói: "Không cần! Duyên tới duyên đi, đã sớm như nhất thời. . . Hà tất thêm nữa nhân quả."

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc đã lửng thững đi ra ngoài.

Mặc dù đã là đêm khuya, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là một người đi ra ngoài.

Không cần xe ngựa đưa tiễn, Bạch Nhạc liền một bước như vậy bước tới lấy Diệp Huyền đại sư ngày xưa chỗ ở đi tới, không đau khổ không vui.

. .

"Bệ hạ, Bạch Nhạc hồi Diệp Huyền phủ để."

Cơ hồ là đồng thời, trong hoàng cung, có người hầu chậm rãi tiến vào đại điện, đi tới Càn Đế bên người, nhẹ giọng mở miệng nói.

Chậm rãi mở mắt ra, Càn Đế trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi ý, yên lặng chốc lát, khóe miệng nổi lên một nụ cười lạnh lùng: "Không biết điều!"

"Bệ hạ, yêu cầu động thủ sao?"

Trong kia hầu trầm giọng hỏi.

"Không cần, muốn giết hắn rất nhiều người, trẫm cần gì phải tự mình động thủ! Nhường hắn lại sống thêm một tháng đi."

Lần nữa nhắm mắt lại, Càn Đế lập tức mở miệng nói: "Truyền chỉ, đem Diệp Huyền phủ để ban cho Trương gia, giao trách nhiệm Trương gia ngay hôm đó di chuyển. . . Đoạt Diệp Huyền quốc sư phong hào! Mặt khác , khiến cho người đi Nam Hải, từ Phổ Đà sơn tìm một người qua đây, kế thừa quốc sư chi vị."

Thăm dò ra Bạch Nhạc thái độ, Càn Đế nhất thời liền lộ ra thiết huyết một mặt.

Lần này cùng Bạch Nhạc nói chuyện với nhau, đại đa số đều là nói nhảm, nhưng có một câu, hắn rất thưởng thức!

Thực lực tuyệt đối đủ để nghiền ép tất cả!

Bây giờ, hắn chính là phải lấy phương thức này hồi ứng Bạch Nhạc.

Đã ngươi không nguyện ý phối hợp, trẫm liền tự xử trí.

"Bệ hạ, Từ Hàng đại sĩ chết, mặc dù cùng Bạch Nhạc có quan hệ, thật là. . . Xét đến cùng, cũng là đạo môn không tha! Phổ Đà sơn nhất mạch kia, mặc dù còn có truyền thừa, chỉ sợ cũng khó thành đại khí, nếu như chỉ định phật đạo trong người là quốc sư. . . Sợ đạo môn lại hội sinh thêm sự cố."

Trong kia hầu do dự một chút, vẫn là tiến gián nói.

Lạnh lùng liếc đối phương liếc mắt, Càn Đế lành lạnh mở miệng nói: "Trẫm làm quyết định gì, cần phải hướng ngươi giải thích sao?"

Tũm!

Trong nháy mắt, trong kia hầu nhất thời bị sợ quỳ xuống, cuống quít dập đầu.

"Nô tài không dám, nô tài không dám!"

"Cái này là lần đầu tiên, cũng là một lần cuối cùng! Minh bạch chưa?"

"Đúng, là!"

Lại dập đầu mấy cái, trong kia hầu cái trán đều dập đầu ra máu, Càn Đế lúc này mới nhàn nhạt mở miệng nói: "Cút xuống đi!"

Như được đại xá, trong kia hầu té lui ra ngoài.

Thẳng đến đối phương triệt để ly khai, Càn Đế khóe miệng lúc này mới hiện lên một tia băng lãnh nụ cười, nhẹ giọng lẩm bẩm: "Nhiều như vậy thần linh đều sống lại. . . Ai dám nói, phật đạo bên trong, liền không có cường giả một lần nữa xuất thế?"

"Nhân quả, luôn là muốn gãy. . . Bạch Nhạc, đã ngươi không chịu cùng Diệp Huyền làm một cái đoạn, cái kia một phần nhân quả, cũng liền một dạng muốn rơi ở trên thân thể ngươi."

"Ngươi chỉ là Thần Tôn truyền nhân mà thôi. . . Cuối cùng không phải Thần Tôn!"

"Trẫm chờ ngươi trở về cầu trẫm!"

...

"Bạch phủ chủ! Bệ hạ đã hạ chỉ, đem cái này một chỗ tòa nhà ban cho lão thần, đồng thời nghiêm lệnh, ngay hôm đó mang vào bên trong. . . Người xem?"

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Trương gia gia chủ liền chạy tới Diệp Huyền phủ bên trong, cầu kiến Bạch Nhạc.

Thành thật mà nói, thu được dạng này ý chỉ, Trương gia gia chủ quả thực đều nhanh muốn dọa sợ.

Dù là trải qua nhiều năm như vậy thời gian, hắn cũng vẫn như cũ còn nhớ rõ trước đây, Bạch Nhạc chém giết hoàng đế, lánh lập tân quân lúc tình cảnh, nếu bàn về lãnh khốc tàn nhẫn, vị chủ này cũng không hề yếu cùng bất cứ người nào.

Nhưng hôm nay vị kia Càn Đế, cũng đồng dạng không phải dễ chọc a!

Trương gia mấy ngày nay mặc dù mặt ngoài nhìn lấy hiển hách, nhưng trên thực tế, thật đúng là không có gì sức mạnh.

Trước đó tất nhiên lựa chọn đứng ở Càn Đế bên này, hắn liền đã không có đường lui.

Dù cho là đón lấy da đầu, hắn cũng chỉ có thể cầm thánh chỉ tới mời Bạch Nhạc ly khai.

Liếc liếc mắt đối phương trong tay đang cầm thánh chỉ, Bạch Nhạc thậm chí không có mở ra nhìn liếc mắt hứng thú.

Hắn biết rõ, cái này thật là Càn Đế mới có thể làm đi ra sự tình.

Người bên ngoài không có lý do này, cũng không gan này làm như thế.

Mặc dù đã quyết ý buông tha cùng Càn Đế hợp tác, có thể chí ít, trước mắt Bạch Nhạc cũng không có tính toán cùng Càn Đế vạch mặt.

Quan trọng hơn là, Bạch Nhạc rất rõ ràng, bây giờ chính mình còn không có cùng Càn Đế chống lại năng lực, cho dù là cự tuyệt Trương gia gia chủ đến nhà, cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Cho nên, Bạch Nhạc cũng không có ngăn cản.

Vẻn vẹn chỉ là nhàn nhạt liếc đối phương liếc mắt.

Nhân quả hai chữ này khó nhất phán đoán.

Tất nhiên lựa chọn đón lấy Diệp Huyền đại sư nhân quả, Bạch Nhạc liền biết mình sắp sửa đối mặt cái gì.

"Có đôi lời nói ra có chút tục khí, bất quá, ta còn là phải nói."

"Phong cảnh trưởng nghi phóng nhãn suy tính! Trương gia chủ. . . Hãy đợi đấy!"

Tự tay nhẹ nhàng ở đối phương trên vai vỗ vỗ, Bạch Nhạc nhất thời xoay người ly khai Diệp phủ.

Lời này, nhìn như nói là cho Trương gia gia chủ, nhưng trên thực tế, vô luận là đối phương, vẫn là Càn Đế đều sẽ minh bạch, một câu nói này là ai cho nghe.

Một ngày này, Bạch Nhạc lại không có làm bất kỳ dừng lại gì, bình tĩnh ly khai vương thành.

Tựa như cùng cái gì cũng không có xảy ra một dạng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1337: Lương châu gặp cố sự

Từ Thanh châu đi ra thời điểm, Bạch Nhạc thì có một loại dự cảm, sự tình sẽ không tốt như vậy làm.

Nhưng hắn nhưng cũng hoàn toàn không nghĩ tới, thế cục lại so với trong tưởng tượng phức tạp hơn.

Đi một chuyến vương thành, lại chẳng những không có đạt được Càn Đế chống đỡ, ngược lại thay Diệp Huyền đại sư đón lấy nhân quả, hầu như cùng Đại Càn Vương Triều quyết liệt.

Từ hồi Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, Bạch Nhạc liền dự cảm đến, nhân quả có lẽ sẽ sản sinh ảnh hưởng rất lớn, bây giờ đi chuyến này vương thành, càng là ý thức được, trong lúc này ẩn chứa hung hiểm, so với trong tưởng tượng phức tạp hơn.

Thực lực càng mạnh, muốn gánh chịu đồ vật thì càng nhiều!

Cũng không phải nói, trước đó sẽ không có nhân quả, mà là trước đó thực lực không đủ, căn bản cũng không có gánh chịu nhân quả năng lực.

Thật giống như Diệp Huyền đại sư nhân quả.

Nếu như Bạch Nhạc vẫn chỉ là Hóa Hư, như vậy thì căn bản không có cùng Càn Đế bàn điều kiện tư cách, tự nhiên cũng bất tất bị buộc làm ra lựa chọn, không cần gánh chịu phần này nhân quả.

Càn Đế bên này đàm phán không thành, như vậy tam đại thiên tông bên kia, cũng liền căn bản không có đi dò xét cần phải.

Thoáng suy tư một chút, Bạch Nhạc liền buông tha trở lại Thanh châu đi ý niệm trong đầu.

Bây giờ phản hồi Thanh châu căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì, muốn vượt qua trước mắt kiếp nạn, liền nhất định muốn thay lối ra.

Mà trước mắt mà nói, chọn lựa duy nhất, liền chỉ còn lại có vị kia ma đạo cường giả.

Tại bây giờ xuất hiện bốn vị này thần linh cường giả bên trong, vị này ma đạo cường giả là đặc biệt nhất một cái, hắn ẩn cư bí tàng không gian, ở vào Lương châu, nhất tây vị trí, hầu như đã phải ra khỏi cửu châu phạm vi.

Mặc dù thu nạp không ít ma đạo cao thủ, thật là vị này ma đạo thần linh cường giả, rốt cuộc ai, lại vẫn không có nửa điểm tin tức.

Đừng bảo là là Bạch Nhạc, cho dù là Lăng Tiên bọn hắn, tựa hồ cũng cũng không hiểu biết.

Hơn nữa, người trong ma đạo, nhất là hỉ nộ vô thường, nguyên bản đây là Bạch Nhạc không muốn nhất trêu chọc tồn tại, nhưng hôm nay, lại ngược lại thành hắn chọn lựa duy nhất.

Bạch Nhạc có một loại cảm giác, tựa hồ trong chỗ u minh có một loại lực lượng, tại thúc hắn đi.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc bỏ qua một bên trong đầu những thứ này loạn thất bát tao ý niệm trong đầu, nhất thời hướng về Lương châu vị trí chạy đi.

Bất quá rất ngắn nửa ngày ở giữa, Bạch Nhạc cũng đã chạy tới Lương châu.

Nguyên bản, Bạch Nhạc là dự định trực tiếp đi tìm vị nào ma đạo cường giả, chỉ là vừa mới tại Lương châu đặt chân thời điểm, lại gặp phải một cái cố nhân.

Trong nháy mắt, liền đem Bạch Nhạc lực chú ý hấp dẫn tới.

"Tiểu tử, tay ngươi đưa qua giới."

Lương châu bên trong thành một gian tửu lâu bên trong, bảy tám cái ma tu đem một thanh niên vây quanh, lạnh lùng mở miệng nói.

Thanh niên vẫn như cũ ngồi ở bên cạnh bàn, trong tay thả lấy một bầu rượu, tự rót tự uống, phảng phất căn bản không có nghe được đối phương lời nói, hoàn toàn không có đem đối phương không coi vào đâu.

Cách đó không xa, Bạch Nhạc đứng ở tầng hai trước lan can, nhìn lấy một màn này, khóe miệng không khỏi hơi hơi vung lên.

Những thứ này ma tu thậm chí ngay cả Tinh Hải Cảnh cũng chưa tới, nhìn người đông thế mạnh, nhưng trên thực tế, muốn uy hiếp được đối phương, lại căn bản không có bất luận cái gì khả năng.

Những người này không biết thanh niên kia, có thể Bạch Nhạc nhưng là nhận thức.

Đương nhiên, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, chỉ cần hắn không muốn bị người nhận ra, thu liễm khí tức, liền có rất ít người có thể nhận ra hắn.

Bạch Nhạc cũng không định nhúng tay, trên thực tế, loại này tiểu tràng diện, cũng căn bản không cần hắn nhúng tay.

Chân chính nhường hắn hiếu kỳ đúng, cái này gia hỏa vì sao lại ở chỗ này, cùng Lương châu vị kia ma đạo thần linh cường giả, lại là không

phải có liên hệ gì.

Bên này Bạch Nhạc xem náo nhiệt đồng thời, những người kia nhưng là đã không nhịn được động thủ.

Trong nháy mắt, bảy tám người đao kiếm đồng thời ra khỏi vỏ, hướng về kia thanh niên chém tới, dường như muốn một kích ở giữa, đem đối phương chém thành thịt nát.

"Cút!"

Mắt nhìn đối phương đao phong gần chém tới trên người, thanh niên kia chân mày hơi nhíu, lạnh giọng mắng.

Cũng không thấy hắn có động tác gì, vẻn vẹn chỉ là một tiếng này quát khẽ, liền chợt hóa thành một cổ kinh khủng trùng kích, trong nháy mắt, những cái kia đối hắn xuất thủ ma tu liền nhất tề bị chấn đoạn binh khí.

Một màn này, nhưng là chợt lệnh những thứ này ma tu thốt nhiên biến sắc, trong mắt khó có thể ức chế lộ ra một vẻ sợ hãi.

Nguyên bản bọn hắn cho rằng đối phương cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là một cái Tinh Cung Cảnh mà thôi, bằng vào nhân số ưu thế, làm sao cũng có thể đem đối phương cầm xuống.

Thật là, bây giờ chân chính xuất thủ, mới phát hiện, trước đó nhận được tin tức, căn bản là vô nghĩa!

Cả tay đều không đánh một chút, một tiếng quát khẽ, liền có thể đánh gãy bọn hắn binh khí, hóa giải nhiều người như vậy liên thủ một kích, thậm chí ngay cả trước mặt cái bàn cũng còn hoàn hảo không chút tổn hại, đây là thực lực cỡ nào!

Sợ rằng chí ít cũng phải là Tinh Hải Cảnh lão tổ mới được a? !

"Người sáng mắt không làm chuyện mờ ám, các hạ tất nhiên dám giết ta Kỳ Phong động người, liền nên lưu lại tên tới! Chúng ta tuy không làm gì được ngươi, có thể Kỳ Phong động nhưng cũng không phải là không người!"

Dẫn đầu ma tu kiên trì đứng ra, trầm giọng quát hỏi.

Thực lực bọn hắn mặc dù không bằng đối phương, tuy nhiên lại là có nền tảng, riêng là gần nhất mấy năm nay, Kỳ Phong động đã quy thuận vị kia ma đạo thần linh cường giả, tự nhiên hành sự liền càng có niềm tin.

"Mấy cái súc sinh mà thôi, giết cũng liền giết, có cái gì vội vàng! Còn như ta là người như thế nào. . . Các ngươi còn không có tư cách biết rõ."

Thanh niên kia cười lạnh một tiếng, khinh thường hồi đáp nói.

"Các hạ là coi thường ta Kỳ Phong động sao?"

"Phải thì như thế nào?"

Thanh niên vẫn như cũ không hề bị lay động.

"Ha ha, thật đúng là kỳ! Các hạ không phải ta Lương châu chi nhân, sợ rằng còn không lớn biết rõ quy củ, bây giờ ta Kỳ Phong động phía sau, thật là có lão tổ ở đây, các hạ đừng có sai lầm."

Dẫn đầu cái kia ma tu hừ nhẹ một tiếng, lần nữa mở miệng uy hiếp nói.

"Cáo mượn oai hùm sao?"

Cười lạnh một tiếng, thanh niên nhàn nhạt mở miệng nói: "Quy thuận vị kia ma đạo tông môn, tổng cộng mười ba nhà, Kỳ Phong động bất quá chỉ là, bên trong yếu nhất ma đạo tông môn thôi, nếu không phải ỷ vào

địa lợi chi tiện, khoảng cách bí tàng không gian gần một chút, Lương châu đã sớm không có các ngươi nơi sống yên ổn."

"Đừng nói là các ngươi dạng này mặt hàng, cho dù là các ngươi Kỳ Phong động động chủ đến, cũng không tư cách uy hiếp ta."

". . ."

Những lời này, mới cho là thật khiến cái này ma tu tê cả da đầu!

Khẩu khí này khả năng liền quá lớn, nơi nào là coi thường bọn hắn, liền mang theo đem toàn bộ Kỳ Phong động đều không để tại mắt bên trong, trong nơi này vẫn là Tinh Hải Cảnh lão tổ có khả năng làm được!

Trong nháy mắt, bọn hắn trong đầu liền đột nhiên sinh ra một cái khủng bố ý niệm trong đầu!

Hóa Hư!

Chỉ có Hóa Hư cường giả, mới có cái này dũng cảm cùng thực lực, miệt thị Kỳ Phong động.

Trời có mắt rồi, bọn hắn bất quá chỉ là một ít tiểu nhân vật, nơi nào nghĩ đến, dĩ nhiên có thể trêu chọc đến Hóa Hư Cảnh tồn tại.

Hàm răng có chút run lên, dẫn đầu cái kia ma tu, cũng không có ráng chống đỡ xuống dưới dũng khí, đột nhiên lui lại mấy bước, cái này mới mở miệng nói: "Nước từ trên núi chảy xuống có tương phùng, mặc kệ tiền bối là thân phận gì, đến Lương châu, cũng hầu như là muốn cùng chúng ta Kỳ Phong động giao tiếp."

"Tiền bối sao không lưu lại một cái tên đến, nếu thật là cao nhân tiền bối, ta Kỳ Phong động tự nhiên hướng tiền bối bồi tội!"

"Cút!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, thanh niên kia lần nữa mắng.

Lần này, nhưng là lại không có cái gì người dám tiếp lời, tất cả mọi người xám xịt chạy đi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1338: Kỳ Phong động

"Huynh đài, uống một chén rượu như thế nào?"

Những thứ này Kỳ Phong động người mới vừa ly khai, căn bản không có bất kỳ người nào dám tiếp cận thanh niên kia, trên lầu lại đột nhiên truyền tới một thanh âm, đem tất cả mọi người lực chú ý đều hấp dẫn tới.

Lông mày nhíu lại, thanh niên kia bản năng đã nghĩ làm cho đối phương cút ngay.

Nhưng mà, ngẩng đầu nhìn liếc mắt, một cái kia cút chữ liền ngạnh sinh sinh lùi về.

Cũng không đợi đối phương hồi lời nói, Bạch Nhạc trực tiếp thẳng từ trên lầu đi xuống, cái kia một bộ thản thản nhiên dáng dấp, quả thực tựa như một cái thư sinh yếu đuối.

Tùy ý tại bên người thanh niên ngồi xuống, Bạch Nhạc thẳng nắm bầu rượu cùng cái chén, vì mình châm một chén rượu, ngửa đầu một cái trực tiếp uống vào.

"Đã lâu không say rượu. . . Đáng tiếc, rượu suýt chút nữa."

Mặc dù là Lương Châu thành bên trong lớn nhất tửu lâu, có thể cuối cùng cũng chỉ là làm người phàm cùng tu sĩ cấp thấp sinh ý, tự nhiên không có khả năng có chân chính hảo tửu.

"Ngươi có thể không uống."

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, thanh niên kia lạnh như băng hồi đáp nói.

"Dạ huynh nói như thế khả năng liền tổn thương cảm tình."

Cũng không để ý, Bạch Nhạc tự mình lại uống một chén rượu, lúc này mới tiếp tục nói: "Tha hương gặp bạn cũ, vốn là nhân sinh điều thú vị, Dạ huynh cần gì phải tránh xa người ngàn dặm."

Kỳ Phong động những người kia không nhận ra thanh niên này, Bạch Nhạc lại làm sao có thể không nhận thức.

Mặc dù địch bạn rất khó nói, nhưng cố nhân lại luôn coi là.

U Minh tông, Dạ Thần Hi!

"Nghe đồn ngươi đi vương thành."

Dạ Thần Hi lạnh lùng mở miệng nói.

U Minh tông chính là Đại Càn Vương Triều diệt, hơn nữa người khởi xướng chính là Bất Tử Thanh Vương, bây giờ Thanh Vương vẫn còn ở Thanh châu bên trong, Dạ Thần Hi tự nhiên đối Bạch Nhạc không có gì hảo sắc mặt.

Hai người trước đó, mặc dù cũng coi như có chút quan hệ, có thể chỉ cần Bất Tử Thanh Vương vẫn còn ở Thanh châu, liền không có khả năng thân cận đứng lên.

"Không sai, đáng tiếc. . . Đàm phán không thành."

Bạch Nhạc cũng không che lấp, lại uống một chén, tùy ý đáp.

"Cho nên, ngươi cũng là vì vị kia tới?"

"Ngươi cũng chứng kiến. . . Ta khoảng chừng xem như là cùng đường." Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc tự giễu nói.

Đối với lời như vậy, Dạ Thần Hi hiển nhiên không tin, nhưng cũng vẫn chưa phản bác.

"Ngươi nếu là vì vị kia mà đến, lại vì sao phải cùng Kỳ Phong động trở mặt?" Bạch Nhạc hiếu kỳ hỏi: "Hơn nữa, ngươi tựa hồ cũng không đến nhờ vả đối phương lý do chứ?"

U Minh tông sớm đã huỷ diệt, bây giờ liền chỉ còn lại có Dạ Thần Hi cái này một cái người cô đơn, không có dính dáng gì.

Mặc dù chỉ có Hóa Hư thực lực, thật là bây giờ loại tình huống này, hiển nhiên cũng sẽ không có người cùng Dạ Thần Hi làm khó dễ, chỉ cần hắn không chủ động dính vào, phản ngược lại không có gì nguy hiểm.

"Giết mấy cái súc sinh, còn cần lý do?"

Dạ Thần Hi lạnh rên một tiếng, xem thường hồi đáp nói.

Chỉ là vì sao phải gặp vị kia ma đạo thần linh cường giả, hắn lại vẫn không có hồi đáp.

"Tất nhiên mục tương đồng, không bằng đồng hành?"

Một bầu rượu, trước đó Dạ Thần Hi cũng đã uống không ít, như thế mấy chén xuống dưới, bầu rượu cũng đã thấy đáy, Bạch Nhạc để chén rượu xuống, nhẹ giọng nói.

"Tốt!"

Yên lặng chốc lát, Dạ Thần Hi đúng là vẫn còn không có cự tuyệt.

Mặc dù Bạch Nhạc cùng Bất Tử Thanh Vương nhập bọn với nhau đi, nhưng hắn không thích, nhưng từ trên bản chất mà nói, hắn lại không

thừa nhận cũng không được, Bạch Nhạc thật là một cái chơi được bằng hữu.

Từ tửu lâu đi ra ngoài, Dạ Thần Hi ném một viên linh thạch, xem như là tiền thưởng.

Mặc dù chỉ là bé nhỏ không đáng kể việc nhỏ, có thể y nguyên vẫn là nhường Bạch Nhạc đối Dạ Thần Hi ấn tượng tốt hơn một phần.

"Lương châu phía tây nhất, núi non trùng điệp trong núi, cụ thể địa phương nào còn không rõ ràng lắm."

Ra Lương Châu thành, Dạ Thần Hi trầm giọng nói rằng.

Vô luận là Dạ Thần Hi vẫn là Bạch Nhạc, đều không phải là Lương châu người, thậm chí trước đó đều không đã tới Lương châu, tự nhiên chưa quen thuộc hoàn cảnh.

"Chuyện này có khó khăn gì? Ngươi không phải vừa mới đánh Kỳ Phong động người sao? Chịu đòn, luôn là phải về nhà báo tin."

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc tùy ý hồi đáp nói.

"Sư huynh, chúng ta như thế trở về, làm sao giao phó a!"

Mấy cái kia vừa mới bị Dạ Thần Hi dọa lui ma tu, bây giờ cũng bất quá mới vừa ra Lương Châu thành.

"Không có cách nào khác giao phó cũng phải giao phó, trêu chọc tới Hóa Hư cường giả, việc này không phải chúng ta kháng lên. . . Huống chi, đối phương thực lực quá mạnh, tông môn cũng chưa chắc hội trách tội chúng ta." Dẫn đầu cái kia ma tu lắc đầu nói.

"Ngươi nói tên kia rốt cuộc lai lịch gì?"

"Không biết, hắn từ đầu tới đuôi liền binh khí đều không đào qua, nửa điểm nền tảng đều không nhìn ra được, vô căn cứ, như vậy có thể đoán được."

"Xem niên kỷ cũng bất quá cùng chúng ta không lớn bao nhiêu. . . Làm sao lại Hóa Hư, đây cũng quá khoa trương đi."

"Như vậy có chuyện gì ngạc nhiên? Thanh châu vị kia Bạch phủ chủ, khả năng còn không có chúng ta đại đâu, có thể so sánh sao?"

". . . Im coi!"

Nghe được mấy người này nói rằng Bạch Nhạc trên đầu, dẫn đầu cái kia ma tu nhất thời lớn tiếng mắng: "Muốn chết sao? Vị kia cũng là các ngươi có thể nghị luận?"

". . ."

Một câu nói này, cũng làm cho người khác trong lòng rùng mình.

Bạch Nhạc có thể cùng bình thường Hóa Hư không giống nhau, đó là chân chính giậm chân một cái thiên hạ đều muốn run rẩy ba run rẩy nhân vật.

Nếu như không phải là thần linh cường giả xuất thế, vị kia chính là đủ đủ đệ nhất thiên hạ.

Hơn nữa không phải người cô đơn loại kia, phía sau còn sở hữu cực kỳ thế lực to lớn.

"Đi thôi, đối phương tất nhiên đến Lương châu, thì nhất định là chạy vị kia đến, hắn nhiễu không ra ta Kỳ Phong động."

...

Cách đó không xa, Dạ Thần Hi hừ nhẹ một tiếng nói rằng: "Bạch phủ chủ không tầm thường lắm nha, người ta liền nghị luận ngươi cũng không dám, nơi nào là ta loại này tiểu nhân vật có thể so sánh."

". . ."

Sờ mũi một cái, Bạch Nhạc cũng chỉ đành cười khổ.

Lấy thực lực bọn hắn, những thứ này ma tu tự nhiên căn bản là phát giác không, chỉ là Bạch Nhạc cũng không nghĩ đến, vậy mà lại nghe thế sao mấy câu nói.

Từ Lương châu đến Kỳ Phong động thật cũng không tính xa, nếu như Bạch Nhạc cùng Dạ Thần Hi chính mình đi, khoảng cách liền tới, nhưng những này ma tu, lại đã đi hai ngày thời gian.

Cũng may, Bạch Nhạc cùng Dạ Thần Hi tính nhẫn nại đều rất tốt, cũng không có sốt ruột.

Một đường theo tới Kỳ Phong động trên địa bàn, Bạch Nhạc cùng Dạ Thần Hi thậm chí đã có thể cảm giác được bí tàng không gian vị trí.

"Cao nhân phương nào, giá lâm Kỳ Phong động, cũng xin hiện thân gặp mặt."

Không đợi những thứ này ma tu cáo trạng, liền có Kỳ Phong động trưởng lão đi tới, trầm giọng mở miệng nói.

Liếc nhìn nhau, Bạch Nhạc khẽ vuốt cằm, Dạ Thần Hi trực tiếp thẳng bước ra đi.

Kỳ Phong động cao thủ, không có cách nào khác cảm giác được Bạch

Nhạc, thế nhưng Dạ Thần Hi cũng rất khó ẩn giấu đi.

"Là ngươi!"

Trong nháy mắt, mấy cái kia vừa mới trở về ma tu nhất thời sắc mặt đại biến, vội vàng lui mấy bước, vẻ mặt hoảng sợ nhìn lấy Dạ Thần Hi.

Bọn hắn làm sao cũng không nghĩ đến, đối phương thật không ngờ lớn mật, dĩ nhiên một đường đi theo đám bọn hắn hồi Kỳ Phong động.

"Lão phu Hùng Kình, không biết các hạ là?"

Hơi hơi ôm quyền, Kỳ Phong động trưởng lão nhìn lấy Dạ Thần Hi, trầm giọng mở miệng nói.

Đối phương cũng cũng là Hóa Hư Cảnh cao thủ, dù cho là Dạ Thần Hi cũng không khả năng giống như nữa trước đó một dạng khinh thường, hơi hơi nhíu mày, nhàn nhạt mở miệng nói: "U Minh tông, Dạ Thần Hi!"

Đơn giản một cái tên, liền đủ để cho đối phương thốt nhiên biến sắc.

Bạch Nhạc tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới cái này chín năm thời gian, Dạ Thần Hi cũng đồng dạng đã xông ra danh tiếng vang dội.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1339: Mụ nội ngươi lừa ta

"Chuyện gì xảy ra? Là các ngươi đắc tội Dạ công tử?"

Lông mày nhíu lại, Hùng Kình lạnh lùng hỏi.

Nghe được Hùng Kình lời nói, những người này nhưng là nhất thời quỳ xuống, không ngừng bận rộn dập đầu giải thích: "Hồi bẩm trưởng lão, là hắn tại Linh quận giết bổn tông bốn vị đệ tử, đệ tử chịu đến cầu cứu tín hiệu sau đó, một đường đuổi tới Lương châu, mới đuổi theo. . . Đệ tử chỉ là hỏi hắn tên, hắn đã nói, chúng ta không xứng biết rõ hắn tục danh, thậm chí coi như là tông chủ thân chí, hắn cũng không nhìn vào mắt."

Sống chết trước mắt, những thứ này ma tu nơi nào còn dám do dự, cực nhanh giải thích đến, vẫn không quên cường điệu nhắc tới đối phương coi thường Kỳ Phong động lời nói, dùng cái này để giảm bớt chính mình chịu tội.

Quả nhiên, nghe vậy Hùng Kình nhất thời liền nhíu mày, lạnh lùng nhìn phía Dạ Thần Hi.

Nếu như phía sau hồi báo, những thứ này đệ tử có thể còn có lời nói dối lừa dối khả năng, nhưng hôm nay nhưng là ngay trước Dạ Thần Hi mặt nói, chân thực tính tự nhiên không cần nghi vấn.

Liếc mấy cái kia Kỳ Phong động đệ tử liếc mắt, Dạ Thần Hi thản nhiên nói: "Người là ta giết, những súc sinh này chẳng những giết người cả nhà, hơn nữa đem người ta trong nhà nữ nhân trẻ tuổi, đều lăng nhục, thậm chí bao gồm một cái mới vừa mười tuổi hài tử. . . Hành vi như vậy, không nên giết sao?"

"Hắc! Dạ công tử, lão phu nhớ kỹ, ngươi U Minh tông trước đây chính là Ma tông a? Chúng ta Ma tông chi nhân làm việc, xưa nay không vượt khuôn, chính là có đệ tử tác hạ chút không ổn sự tình, bổn tông tự sẽ quản giáo! Dạ công tử, bao lâu cũng được người trong chính đạo?"

Hùng Kình khinh thường châm chọc nói.

Nghe nói như thế, Dạ Thần Hi khóe miệng chợt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ.

Dạ Thần Hi cũng không ngốc, nếu là hắn tự mình một người đối mặt Kỳ Phong động, đương nhiên sẽ không cứng rắn như thế, đối phương dù sao cũng là Hóa Hư cường giả, hơn nữa còn là tại người ta trên địa bàn, hắn mặc dù lại như thế nào kiêu ngạo, cũng không dám nói, một cá nhân liền chọn Kỳ Phong động.

Huống chi, đối phương phía sau còn có thần linh cường giả tại.

Có thể những lời này nói ra miệng, có thể cũng không giống nhau.

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, Dạ Thần Hi cười lạnh nói: "Ngày xưa Đạo Lăng sơn đánh một trận, Bạch phủ chủ từng nói, không phân đạo ma, chỉ biện thiện ác! Quý tông đệ tử, như vậy làm việc, cũng xứng xưng một cái chữ "Ma" sao? Đột nhiên bôi nhọ cái này chữ "Ma"."

Hơi chậm lại, Hùng Kình làm sao cũng không nghĩ đến, đối phương vậy mà lại bả Bạch Nhạc lấy ra nói chuyện.

Trong mắt lộ ra lau một cái não sắc, Hùng Kình lành lạnh mở miệng nói: "Ngươi bao lâu biến thành Bạch Nhạc môn hạ chó săn?"

"Chó săn hai chữ, xin miễn thứ cho kẻ bất tài! Chỉ là khinh thường cùng ngươi các loại (chờ) làm bạn a! Giả sử Kỳ Phong động môn hạ, đều là

bực này mặt hàng, coi thường lời này, ta liền nhận thức."

Nhìn đối phương, Dạ Thần Hi nhàn nhạt mở miệng nói.

"Bổn tông làm thế nào chuyện, còn chưa tới phiên các hạ bình phán!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Hùng Kình lạnh lùng nói rằng: "Tại ta Kỳ Phong động trước cửa nói coi thường bọn ta. . . Dạ công tử, cũng không tránh khỏi đánh giá quá cao thực lực ngươi a?"

"Ngươi có thể thử nhìn một chút."

Mặt không đổi sắc, Dạ Thần Hi nhàn nhạt hồi đáp nói.

"Đang muốn lĩnh giáo U Minh tông thủ đoạn!"

Lật bàn tay một cái, một cây tề mi côn chợt tới tay, Hùng Kình một bước nhảy ra, nhất thời hướng về Dạ Thần Hi nện xuống tới.

Oanh!

Vừa mở miệng liền khiêu khích đối phương, Dạ Thần Hi tự nhiên cũng đồng dạng sớm đã có chuẩn bị, thân hình thoắt một cái, lưỡi hái tử thần đã tới tay, hung hãn hướng về đối phương chém xuống đi.

Chỉ là trong nháy mắt va chạm, liền nhấc lên một hồi khủng bố ba động, đem xung quanh Kỳ Phong động đệ tử đều đánh văng ra.

Gây ra động tĩnh lớn như vậy đến, trong khoảnh khắc, toàn bộ Kỳ Phong động liền bị kinh động, trong nháy mắt, liền lại có mấy đạo thân ảnh từ bên trong tông môn bay ra.

Đây cũng chính là Hùng Kình muốn hiệu quả.

Người có tên cây có bóng, hắn mặc dù cũng là Hóa Hư Chi Cảnh, thế nhưng đụng phải Dạ Thần Hi loại cao thủ này, trong lòng cũng cũng là có chút bỡ ngỡ, chỉ có kinh động trong môn cao thủ, một chỗ vây công, mới an tâm nhất.

"Chuyện gì xảy ra?"

Kỳ Phong động cao thủ tùy ý bắt lại mấy cái bổn tông đệ tử, trầm giọng mở miệng nói hỏi.

Hai câu ba lời ở giữa, liền có đệ tử đem sự tình đại thể giải thích một lần.

Nhưng cũng chính là như thế không đến trăm hơi thở thời gian, Dạ Thần Hi cùng Hùng Kình cũng đã đếm rõ số lượng mười chiêu, hơn nữa, không ngoài dự liệu, Dạ Thần Hi đã vững vàng chiếm thượng phong!

Hắn thực lực bản thân liền không có ở đây đối phương phía trên, huống chi còn có lưỡi hái tử thần cái này U Minh tông chí bảo trong tay, hoàn toàn có thể nói là đè nặng Hùng Kình đánh.

"Dạ công tử thật là bản lãnh, bất quá, ngươi tất nhiên coi thường bổn tông, vậy cũng đừng trách chúng ta ỷ đa số thắng!"

Nghe xong đệ tử lời nói, Kỳ Phong động động chủ nhất thời cười lạnh một tiếng, lành lạnh mở miệng nói.

Chỉ chớp mắt ở giữa, hắn cùng với một cái khác Hóa Hư Cảnh trưởng lão, liền đồng thời xuất thủ, hướng về Dạ Thần Hi giáp công mà đi!

Ba vị Hóa Hư Cảnh cường giả liên thủ, dù cho là Dạ Thần Hi cũng có chút không chịu nổi.

Mấy chiêu sau đó, Dạ Thần Hi trên người liền đập một đánh, mặc dù không phải vết thương trí mệnh, nhưng lại cũng làm cho hắn ăn một ít

thiệt thòi nhỏ.

"Họ Bạch, ngươi nếu lại không hỗ trợ, ta cần phải mắng ngươi!"

Trợn mắt một cái, Dạ Thần Hi nhất thời đề thăng thanh âm mắng.

Như thế vừa mở miệng, bao quát Kỳ Phong động động chủ ở bên trong, chỗ có người trong lòng cũng không khỏi đột nhiên vừa nhảy.

Chẳng lẽ Dạ Thần Hi dĩ nhiên không phải một cá nhân đến, còn có đồng bọn?

Giả sử đối phương cũng là Hóa Hư cao thủ, như vậy chuyện này khả năng liền có chút vướng tay chân.

Lưu lại Dạ Thần Hi một cái không thành vấn đề, nhưng nếu là lại có người hỗ trợ, khả năng liền chưa chắc có thể chống đỡ được đối phương.

Lần này đã cùng Dạ Thần Hi kết thành hận thù, nếu như không thể lưu lại đối phương, khả năng liền có vô cùng hậu hoạn.

Hơn nữa, đối phương đang ở phụ cận dĩ nhiên có không có nhận thấy được đối phương khí tức, rõ ràng thực lực tuyệt đối sẽ không so Dạ Thần Hi yếu.

Trong đầu vẫn còn ở chuyển qua những ý niệm này, liền chỉ nghe một tiếng cười khẽ.

"Bao lâu không thấy, đang muốn nhìn thấy Dạ huynh thủ đoạn, nhanh như vậy liền để ta trợ thủ cũng không tốt a?"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc thân ảnh chậm rãi hiển hiện mà ra.

Cơ hồ là thấy rõ Bạch Nhạc trong nháy mắt, tất cả mọi người nhất thời

sắc mặt đại biến!

Kỳ Phong động động chủ càng là toàn thân phát lạnh, hầu như không dám tưởng tượng chính mình con mắt.

Bạch Nhạc!

Dĩ nhiên thực sự là người trong truyền thuyết kia Thanh Châu phủ chủ.

Hắn đây. Mẹ đến đâu nói rõ lí lẽ đi?

Ngươi cùng Bạch Nhạc cùng đi, ngươi ngược lại là nói thẳng a, ngươi nếu như nói Bạch Nhạc cũng tại, quỷ mới có thể so với động thủ!

Hùng Kình càng là nhanh muốn khóc lên.

Trời có mắt rồi, vừa mới cái kia mấy câu nói, có thể hoàn toàn cũng không nói gì cho Bạch Nhạc nghe ý tứ a.

Hắn chính là lại như thế nào kiêu ngạo, điểm ấy tự mình biết mình cũng là có, đối mặt Bạch Nhạc, hắn chút thực lực ấy, thật đúng là ngay cả một cái không bằng cái rắm.

Mụ nội ngươi lừa ta!

Trừng lấy Dạ Thần Hi, Hùng Kình tròng mắt đều nhanh trừng ra ngoài, trong mắt tràn đầy vẻ oán độc.

"Không biết Bạch phủ chủ đại giá quang lâm, không có từ xa tiếp đón!"

Vẻn vẹn yên lặng ngay lập tức thời gian, Kỳ Phong động động chủ liền chợt phản ứng kịp, không ngừng bận rộn hạ thấp người hành lễ nói!

Nói đùa, trước đây không lâu, Bạch Nhạc tại Đạo Lăng thiên trận chiến

kia tin tức mới vừa truyền ra.

Đó là ngay cả Lăng Tiên hóa thân đều có thể đánh nát hung nhân, hơn nữa, Thanh châu bây giờ cao thủ tụ tập, chỉ là mới vừa vào Thanh châu Hóa Hư cường giả, liền có hơn mười vị, nơi nào là Kỳ Phong động trêu chọc tới!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1340: Mặc Quân

"Không dám nhận, ta chính là một cái xem náo nhiệt."

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc nhếch miệng lên vẻ mỉm cười, nhẹ giọng nói.

Không đợi đối phương thở phào được một hơi, Bạch Nhạc thoại phong nhất chuyển, ánh mắt hướng về Hùng Kình, "Bất quá, vị này Hùng trưởng lão, tựa hồ đối ta đối với ma đạo ngôn luận, rất khinh thường a. . ."

". . ."

Chứng kiến Bạch Nhạc thời điểm, Hùng Kình thì có loại dự cảm này, quả nhiên, chỉ chớp mắt liền ứng nghiệm.

"Bạch phủ chủ, ta không phải ý tứ này. . . Ta không có nửa điểm muốn mạo phạm ngài ý tứ."

Hùng Kình không ngừng bận rộn giải thích.

Chỉ là lời đã nói ra miệng, loại tình huống này, hắn thực sự cũng không biết cần phải làm sao tròn trở về.

"Đạo ma ranh giới, nguyên vốn là không có gì ý nghĩa! Đến ta bây giờ loại cảnh giới này, liền càng không quan tâm. . . Ta nguyên tưởng rằng, chỉ có những cái được gọi là chính đạo tông môn mới có thể chết ôm điểm này không thả, bây giờ xem ra, cũng không hẳn vậy a."

". . ."

"Bạch phủ chủ hiểu lầm, loại này bất tài đệ tử, mặc dù cho dù là không

có bị Dạ công tử giết chết, trở lại bổn tông, biết được chân tướng, chúng ta cũng phải cần xử tử."

Kỳ Phong động động chủ lúc này mở miệng giải thích.

Loại cục diện này Hùng Kình đã không có cách nào khác hóa giải, hắn nhất định muốn đứng ra.

"Còn như chúng ta đối Dạ công tử xuất thủ, chủ yếu vẫn là bởi vì hắn câu kia, coi thường bổn tông lời nói."

Dừng một cái, Kỳ Phong động động chủ khoát khoát tay, mở miệng nói: "Đương nhiên, cái này cũng bất quá chỉ là việc nhỏ, Bạch phủ chủ đại giá quang lâm là thiên đại việc vui, những chuyện nhỏ nhặt này, không bằng liền lúc đó bỏ qua đi."

Một câu nói ở giữa, vô luận là đệ tử bị giết thời điểm, vẫn là Dạ Thần Hi nói coi thường Kỳ Phong động sự tình, hay là trước đó xung đột, liền hết thảy bị xóa đi.

Dứt khoát.

Co được dãn được, vị này Kỳ Phong động động chủ biểu hiện ra ngoài thủ đoạn, xác thực lệnh Bạch Nhạc cũng có chút thưởng thức.

Nhàn nhạt liếc đối phương liếc mắt, Dạ Thần Hi cũng đồng dạng không tiếp tục cự tuyệt.

Trong lòng hắn vô cùng rõ ràng, đối phương nguyện ý lúc đó dàn xếp ổn thỏa, không phải cho là hắn thật chiếm lý do, mà là ngại vì Bạch Nhạc uy hiếp mà thôi.

Loại thời điểm này, hắn nếu như dây dưa tiếp nữa, liền ngược lại làm người ta sinh chán ghét.

Tả hữu những cái kia làm ác Kỳ Phong động đệ tử cũng đã bị hắn giết sạch sẽ, lúc đó bỏ qua, cũng không cái gì không thể tiếp thu.

"Tự nhiên như thế tốt nhất."

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc cũng đồng dạng tán thành phương thức này.

Huống chi, hắn lần này đến, vốn là có chính sự phải làm.

"Ha ha ha, Dạ huynh đệ, chúng ta cũng coi như không đánh thì không quen biết, chuyện khi trước, liền không cần để ở trong lòng."

"Bạch phủ chủ, Dạ huynh, mời!"

Nhường ra một con đường đến, Kỳ Phong động động chủ lần nữa mở miệng nói: "Ở xa tới là khách, cũng xin vào núi uống một chén rượu, để cho ta hơi tận tình địa chủ."

"Làm phiền!"

Lửng thững đi về phía trước, Bạch Nhạc tại Kỳ Phong động động chủ đồng hành, bước vào sơn môn, tại một chỗ trong động phủ ngồi xuống.

Sớm có đệ tử đã chuẩn bị tiệc rượu, mời Bạch Nhạc cùng Dạ Thần Hi ngồi vào vị trí.

"Có nghe đồn nói, Bạch phủ chủ đi vương thành, làm sao tốt như vậy nhã hứng, dĩ nhiên đến Lương châu."

Nhập tọa sau đó, Kỳ Phong động động chủ lần nữa mở miệng nói.

"Phải đi một chuyến vương thành, còn như tại sao lại tới nơi này. . . Động chủ nói vậy trong lòng rành mạch từng câu, chúng ta cũng không

cần đi vòng vèo." Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói: "Bạch mỗ lần này đến đây, là muốn bái kiến vị tiền bối kia. . . Cũng xin động chủ thay dẫn tiến."

Không có gì kiên trì cùng đối phương chậm rãi hàn huyên, Bạch Nhạc trực tiếp vạch trần ý đồ đến.

Cười khổ một tiếng, Kỳ Phong động động chủ ôm quyền nói: "Bạch phủ chủ, không phải ta thôi ủy, xác thực là. . . Vị tiền bối kia tính cách cổ quái, hỉ nộ vô thường, bây giờ vẫn luôn tại bí tàng không gian bên trong, đừng bảo là là dẫn tiến, cho dù là chúng ta cũng căn bản không dám đi quấy rối."

Chân mày hơi nhíu, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi: "Ngươi là nói, mấy ngày nay, vị tiền bối kia, cũng chưa rời mở bí tàng không gian?"

Cái này coi như rất không thích hợp.

Thế Giới Chi Tâm vỡ nát, trở về bổn nguyên, lớn như vậy biến hóa, đối phương thân là thần linh cường giả không có khả năng không cảm giác được.

Đến vương thành thời điểm, Càn Đế cũng đã ly khai bí tàng không gian, ở lại ở trong hoàng cung!

Có thể tưởng tượng, tam đại thiên tông thần linh cường giả, cũng tất phải đã ly khai bí tàng không gian.

Bị vây ở bí tàng không gian ngủ say một vạn năm thời gian, bây giờ có đi ra cơ hội, không có đạo lý vẫn còn ở bí tàng không gian bên trong ngây ngô mới đúng.

"Cũng không phải hoàn toàn không có rời đi, trước đó vài ngày, xác thực đi ra một chuyến, chỉ là vẫn chưa dừng lại bao lâu, liền lại trở về bí tàng

không gian bên trong." Loại sự tình này cũng không có gì tốt giấu giếm, Kỳ Phong động động chủ nhất thời giải thích.

Ngón tay nhẹ nhàng gõ đánh mặt bàn, Bạch Nhạc trong đầu nhất thời chuyển qua rất nhiều ý niệm trong đầu.

Trầm ngâm một lúc lâu, lúc này mới tiếp tục nói: "Động chủ không có biện pháp gì, có thể truyền lại tin tức đi vào sao?"

"Không có!"

Lắc đầu, Kỳ Phong động động chủ giải thích: "Ta ta cũng không gạt Bạch phủ chủ, ta Kỳ Phong động mặc dù cự ly này bí tàng không gian gần, chiếm giữ địa lợi chi tiện, nhưng trên thực tế. . . So người khác cũng cường không đến đi đâu, trên danh nghĩa, chúng ta những thứ này ma đạo tông môn đều quy thuận vị tiền bối kia, cũng nhận được qua một ít chỉ điểm! Có ở vị tiền bối kia trong mắt, chúng ta tối đa chính là một ít người hầu nhân vật, căn bản quyết định không bất cứ chuyện gì, thậm chí căn bản là không có gì cơ hội cùng đối phương giao lưu."

Điểm này cũng không khó.

Dù sao, vô luận là Càn Đế, vẫn là tam đại thiên tông phía sau thần linh cường giả, đều cùng mỗi người thế lực tồn tại cực kỳ liên lạc chặt chẽ.

Thật là vị này thần linh cường giả, lại hiển nhiên cùng những thứ này ma đạo tông môn không có quan hệ gì.

"Nói như thế, vị tiền bối này, là người trong ma đạo tin tức, cũng là các ngươi cố ý tung ra ngoài, bản thân hắn vẫn chưa thừa nhận qua?"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc nhất thời bắt được bên trong then chốt, trầm giọng hỏi.

"Xem như thế đi!"

Do dự một chút, Kỳ Phong động động chủ đúng là vẫn còn không dám nói sạo, đàng hoàng thừa nhận nói: "Dù sao, tam đại thiên tông đều có thần linh cường giả, nếu là ta ma đạo không có, tình thế thì càng khó chịu. . . Huống chi, trước đó, cũng không người biết, những thần linh này cường giả lại có thể từ bí tàng không gian bên trong đi ra."

Nói được cái này, Bạch Nhạc trong lòng liền đã hoàn toàn hiểu được.

Cái gọi là đạo ma, bản thân liền là thần linh sau khi biến mất, mới chậm rãi có phân chia, đối với thần linh mà nói, nhưng cho tới bây giờ không có gì đạo ma phân biệt.

Cái gì ma đạo thần linh cường giả, bản thân cũng không lớn đáng tin, nếu như Kỳ Phong động những người này có ý định hư cấu đi ra vậy thì hết thảy đều thuyết phục.

"Đương nhiên, chúng ta cũng không hoàn toàn là nói sạo, chuyện này chúng ta cùng vị tiền bối kia cũng đề cập qua! Tiền bối cũng chưa cự tuyệt."

Kỳ Phong động động chủ lần nữa giải thích.

Muốn cũng là như vậy, nếu là không có đạt được đối phương ngầm đồng ý, sợ là mượn hắn hai cái lá gan, cũng không dám như thế nói bậy.

Chỉ là. . . Vị này thần linh cường giả rốt cuộc ai, lại cùng tam đại thiên tông hoặc có lẽ là, cùng người khác có cái gì không liên hệ?

"Vị tiền bối này tên gọi là gì?"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng hỏi.

"Mặc Quân!"

Không có bất kỳ do dự nào, Kỳ Phong động động chủ lập tức hồi đáp nói: "Cùng Ma Quân hài âm, cũng chính bởi vì vậy, chúng ta mới có thể bắt đầu sinh mượn cớ hắn là ma đạo cao thủ ý niệm trong đầu."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1341: Trực giác

Mặc Quân, Ma Quân!

Nếu không phải không quá chú ý, thật đúng là nghe không lớn ra cái gì phân biệt tới.

Một trận uống rượu hạ xuống, Bạch Nhạc cũng không có truy hỏi nữa vị này Mặc Quân sự tình, cũng không phải là không muốn hỏi, mà là rõ ràng, vô luận đối phương là thật không biết vẫn là giả trang, sợ rằng cũng không thể từ đối phương trong miệng hỏi ra cái gì tới.

Bạch Nhạc cùng Dạ Thần Hi đều bị Kỳ Phong động coi là khách quý tới an bài, phân cho Bạch Nhạc một chỗ linh khí dồi dào động phủ, mặc dù trên thực tế, điểm ấy linh khí đối với Bạch Nhạc mà nói, sớm đã không có bất cứ ý nghĩa gì, có thể chí ít đối phương thái độ biểu lộ ra.

Chỉ là , khiến cho Bạch Nhạc dở khóc dở cười đúng, ở lại trong động phủ, lại vẫn an bài cho hắn hai cái mỹ nữ đệ tử.

Một cái thanh thuần một cái phong tao, hơn nữa dung mạo đều là nhân tuyển tốt nhất.

Bị Bạch Nhạc cự tuyệt sau đó, thậm chí còn nói, nếu như không thích, còn có thể cho hắn đổi hắn loại hình nữ nhân.

Cái này đkm. . . Là tùy tiện thích gì khẩu vị đều có thể sao?

Nghĩ đến chính mình kia háo sắc danh tiếng, Bạch Nhạc suýt chút nữa không có một ngụm lão huyết nhổ ra, có thể hết lần này tới lần khác còn vô pháp giải thích.

Lại xác định những thứ này nữ đệ tử thật là tự nguyện, mà không phải bị bức bách lời nói, Bạch Nhạc cũng chỉ có thể bất đắc dĩ đem đối phương xua đuổi đi ra ngoài chuyện.

Tại ngoài động phủ, thiết một cái đơn giản cấm chế, thừa dịp bóng đêm, Bạch Nhạc lặng yên ly khai động phủ.

Hắn tới nơi này, bản thân thì không phải là tới hưởng lạc, Kỳ Phong động những người này đối hắn là thái độ gì, hắn trên thực tế cũng căn bản cũng không để bụng.

Thậm chí bao gồm dẫn tiến lời nói, cũng bất quá chỉ là nói một chút mà thôi.

Chỉ cần xác định đối phương vị trí, cho dù là chính mình tìm, Bạch Nhạc cũng có thể tìm được đối phương.

Lấy Bạch Nhạc thực lực, chỉ cần hắn không nguyện ý, liền căn bản không cần lo lắng Kỳ Phong động những người này có thể phát hiện hắn hành tung.

Dựa theo trong cảm giác bí tàng không gian vị trí, Bạch Nhạc rất nhanh liền tìm được cửa vào.

Một chút do dự, Bạch Nhạc trực tiếp thẳng bước vào bên trong.

Như là nước gợn sóng, trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc thân ảnh liền biến mất.

Bước vào sau đó, Bạch Nhạc lúc này mới phát hiện, chỗ này bí tàng không gian bên trong, khắp nơi là hắc sắc núi, tầng tầng lớp lớp có ít nhất mấy trăm tọa, hơn nữa, ở chỗ này muốn thừa nhận cực đại trọng lực, nếu như người thường chỉ sợ trong khoảnh khắc, liền sẽ bị ép thành thịt nát.

Cũng không có điều động tinh lực, bằng vào Thông Thiên Đạo Thể, chỉ bằng thân thể, Bạch Nhạc cũng đồng dạng có thể tại hoàn cảnh này bên trong tự do quay lại.

Định thần một chút, Bạch Nhạc đạp ở một ngọn núi đỉnh chóp, hơi hơi ôm quyền, cao giọng mở miệng nói: "Vãn bối Bạch Nhạc, bái kiến Mặc Quân!"

Đối phương nếu là thần linh cường giả, như vậy chỉ cần mình bước vào cái này bí tàng không gian, đối phương liền nhất định cảm giác được, bây giờ Bạch Nhạc lại chủ động mở miệng, có thể hết lần này tới lần khác, đối phương lại không có nửa điểm muốn hồi ứng Bạch Nhạc ý tứ.

Đồng dạng lời nói, Bạch Nhạc liên tục lặp lại ba lần, vẫn không có đạt được bất kỳ đáp lại nào.

Bất đắc dĩ phía dưới, Bạch Nhạc không thể làm gì khác hơn là tràn ra thần niệm, thăm dò toàn bộ bí tàng không gian.

Bình thường mà nói, phương thức này là cực không lễ phép, nhưng cái này một chỗ bí tàng không gian thực sự có chút quá lớn, đối phương không trả lời lời nói, không làm như vậy, Bạch Nhạc trong khoảng thời gian ngắn căn bản cũng không khả năng tìm được đối phương vị trí.

Bước vào bán thần sau đó, Bạch Nhạc thần niệm đã thay đổi vô cùng cường đại.

Trong khoảnh khắc, toàn bộ bí tàng không gian hoàn cảnh, cũng đã thục trong tâm khảm.

Nhưng mà , khiến cho Bạch Nhạc ngoài ý muốn đúng, chẳng những hắn căn bản không có thể nhận thấy được đối phương khí tức, mà là đối phương cũng căn bản không có phản ứng đến hắn ý tứ, giống như là nơi

đây căn bản không có bất kỳ người nào một dạng!

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy.

Cơ hồ là trước tiên, Bạch Nhạc liền hoài nghi, đối phương đã ly khai chỗ này bí tàng không gian, thậm chí là đã ly khai Lương châu.

Mặc dù dựa theo Càn Đế thuyết pháp, yêu cầu một tháng, những thần linh này cường giả, mới có thể chân chính thoát khỏi ràng buộc, hành tẩu tại thời gian bất kỳ địa phương nào.

Có thể cái kia đại biểu cũng vẻn vẹn chỉ là Càn Đế, nếu như thực lực càng mạnh thần linh cường giả, chưa chắc liền không thể sớm ly khai.

Cái khác không nói, chí ít Thần Nữ liền căn bản sẽ không chịu đến bất luận cái gì hạn chế.

Chỉ là, dạng này ý niệm trong đầu, vẻn vẹn trong đầu lóe lên, liền bị Bạch Nhạc đè nén xuống.

Mặc dù không có bất kỳ chứng cớ nào, có thể Bạch Nhạc chính là có một loại trực giác, rõ ràng nói cho hắn biết, đối phương ở nơi này một tòa bí tàng không gian bên trong, chỉ là vẫn chưa dự định hiện thân.

Dưới chân nhẹ nhàng nhảy lên, Bạch Nhạc nhất thời từ nơi này một chỗ trên ngọn núi nhảy xuống đi.

Thần niệm quét không đến, tự nhiên cũng chỉ có thể dựa vào biện pháp đần độn tìm.

Hơn nữa, Bạch Nhạc mơ hồ cảm giác được, có thể cũng không như trong tưởng tượng khó khăn như vậy, chỉ cần men theo trực giác đi tìm, liền tự nhiên có thể tìm được manh mối.

Một đường vượt qua trên trăm ngọn núi, Bạch Nhạc lúc này mới rốt cục tại trên một ngọn núi dừng lại.

Chỗ này ngọn núi, tựa hồ cũng không có chỗ khác thường gì, không phải là cái này một mảnh bí tàng không gian bên trong núi cao nhất, cũng không phải tạo hình kỳ lạ nhất, càng không phải là trọng lực lớn nhất.

Có thể hết lần này tới lần khác, mới vừa rơi vào nơi đây, Bạch Nhạc liền có một loại cảm giác kỳ dị, đối phương ngay tại một ngọn núi này bên trên.

Định thần một chút, đứng ở đỉnh núi, Bạch Nhạc lần nữa trầm giọng mở miệng nói: "Vãn bối Bạch Nhạc, gặp qua Mặc Quân!"

Lần này, rốt cục có hồi ứng!

Ngọn núi bên trong truyền đến một tiếng thở dài, một cái thanh âm trầm thấp vang lên theo.

"Quả nhiên từ nơi sâu xa tự có số mệnh. . . Ngươi đúng là vẫn còn tìm tới nơi này."

Trong lòng hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc nhưng cũng có chút không hiểu.

"Tiền bối, nhận ra ta sao?"

"Ngươi vì sao mà đến?"

Cũng không trả lời Bạch Nhạc vấn đề, thanh âm kia hỏi ngược lại.

"Ta. . ."

Mở rộng miệng, Bạch Nhạc lại đột nhiên có chút không biết làm sao.

Tại sao tới?

Trực tiếp nhất lý do, tự nhiên là tại vương thành bị Càn Đế cự tuyệt, Bạch Nhạc nhất định muốn tìm một vị thần linh cường giả che chở, mới có thể cam đoan Thanh châu an toàn.

Thật là. . . Thật là thế này phải không?

Đến Bạch Nhạc loại cảnh giới này, đã có một loại không nói rõ cảm giác.

Loại lý do này chỉ có thể dỗ dành ngoại nhân, có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng vô cùng rõ ràng, chính mình tới nơi này, giống như là chịu đến một loại lực lượng chỉ dẫn, một loại. . . Số mệnh lực lượng!

Bạch Nhạc cho tới bây giờ cũng không tin số mệnh.

Nhưng giống như là hắn có thể đủ tại đây mấy trăm ngọn núi bên trong, tìm tới nơi này một dạng, loại chuyện như vậy, căn bản không cách nào giải thích rõ.

Cho nên Bạch Nhạc cuối cùng vẫn trầm mặc xuống.

"Tất nhiên đến, liền ở lại nơi này. . . Trong vòng trăm năm, ta giúp ngươi bước vào Thần Linh Chi Cảnh, được chứ?"

Một lúc lâu, thanh âm kia vang lên lần nữa tới.

Trăm năm, đối với phàm nhân mà nói, đây là so một đời càng dài đằng đẵng thời gian, nhưng đến cảnh giới Bán Thần sau đó, cũng đã cũng không coi là bao nhiêu dài dằng dặc, riêng là, có thể đánh vỡ gông cùm xiềng xiếc, bước vào Thần Linh Chi Cảnh.

Đây là một cái vô pháp cự tuyệt mê hoặc!

Vô luận là vạn năm trước đó, vẫn là hiện tại, sở hữu bán thần đối mặt loại điều kiện này, đều vô pháp cự tuyệt.

Mặc dù đối phương chỉ là thuận miệng nói, có thể Bạch Nhạc vẫn tin tưởng, đối phương cũng không phải yêu cầu, chỉ cần hắn bằng lòng lưu lại, trăm năm liền nhất định có thể trở thành thần linh.

Hơn nữa. . . Ở chỗ này, cũng căn bản sẽ không có bất kỳ nguy hiểm nào.

Cho dù là thần linh khác cường giả, cũng tuyệt đối sẽ không tới nơi này.

Thật là. . . Cho là thật có thể đáp ứng không?

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1342: Một dạng con đường

"Xin lỗi, ta làm không được."

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn ngẩng đầu lên cự tuyệt nói.

Đối với người thường mà nói, trăm năm có thể thật không tính là gì, thế nhưng Bạch Nhạc tổng cộng mới sống bao nhiêu năm?

Trốn ở chỗ này trăm năm, ra ngoài sau khi, nhiều ít người quen biết đều muốn hóa thành bạch cốt.

Không có hắn, chỉ bằng Bạch Cốt phu nhân bọn hắn thì như thế nào có thể chống đỡ riêng lớn một cái Thanh châu.

Thậm chí Vân Mộng Chân, tại cục diện như vậy xuống, có thể hay không chịu đựng được, cũng là một không thể biết được.

Đem những nguy hiểm này, toàn bộ quên sạch sành sinh, đổi một cái Thần Linh Cảnh, đáng giá không?

Chí ít, Bạch Nhạc làm không được.

"Vì sao? Trăm năm thời gian mà thôi, đối với thần linh mà nói, giống như là một trong chớp mắt, chỉ cần bước vào Thần Linh Chi Cảnh, ngươi liền có thể có vô tận thọ mệnh, đồng thọ cùng trời đất, cùng nhật nguyệt cùng tồn tại."

Thanh âm kia lần nữa đặt câu hỏi.

"Nào có nhiều như vậy bất tử bất diệt. . . Thượng cổ tới nay, vẫn lạc thần linh còn thiếu sao?"

Bình tĩnh nhìn lấy dưới chân, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi ngược lại.

". . ."

Cũng không đợi đối phương hồi đáp, Bạch Nhạc liền nói tiếp: "Còn có Thiên Địa Đại Kiếp, vạn năm trước đó cái kia một trận đại kiếp nạn vẫn chưa kết thúc, tối đa còn có ngàn năm thời gian, Thiên Địa Đại Kiếp lại đem lần nữa phủ xuống. . . Mặc dù ta sau khi chết bước vào Thần Linh cảnh giới, thì có ý nghĩa gì chứ?"

Đối phương hiển nhiên cũng không nghĩ đến Bạch Nhạc dĩ nhiên biết nhiều như vậy, nghe vậy cũng đồng dạng trầm mặc xuống.

Một lúc lâu, lúc này mới lần nữa mở miệng nói.

"Ngươi là muốn đi lên Thần Tôn đường sao?"

Nghe được Thần Tôn hai chữ, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên vừa nhảy.

"Thần Tôn còn sống không?"

"Cái kia không quan trọng."

"Trọng yếu là. . . Ngươi đem lựa chọn một cái cái dạng gì con đường."

Cái dạng gì con đường?

Lời này nhường Bạch Nhạc yên lặng hồi lâu.

Từ Thanh Nhan cho hắn nhắc tới Thiên Địa Đại Kiếp thời điểm, thật

trong lòng hắn cũng đã có đáp án.

Hắn vô pháp làm được hi sinh hắn tánh mạng người mới thành toàn mình.

Cho nên, chỉ có siêu thoát, mới là hắn có thể đi đường.

Cứ việc cái này tất nhiên gian nguy vạn phần, thậm chí khả năng lớn nhất, chính là vẫn lạc ở trên con đường này, nhưng hắn nhưng cũng vẫn như cũ nghĩa vô phản cố.

"Vâng!"

Gật đầu, Bạch Nhạc trầm giọng hồi đáp nói.

"Dù là tan xương nát thịt?"

"Vâng!"

Lại là một trận trầm mặc, thanh âm kia lúc này mới chậm rãi vang lên: "Vậy ta giúp không được ngươi!"

Cũng không đợi Bạch Nhạc hồi đáp, đối phương cũng đã tự mình nói xong: "Nếu như ngươi nguyện ý ở lại chỗ này, ta có thể che chở ngươi, đồng thời giúp ngươi trong vòng trăm năm bước vào Thần Linh Chi Cảnh, nhưng nếu như ngươi nghĩ đi lên Thần Tôn con đường, liền đã định trước không ai có thể giúp ngươi. . . Ngươi chỉ có thể cô đơn độc hành, tựa như trước đây Thần Tôn một dạng."

"Tiền bối nhận thức Thần Tôn sao? Thần Tôn bây giờ thế nào?"

Bạch Nhạc nhịn không được hỏi lần nữa.

"Thần Tôn thế nào, cùng ngươi có quan hệ gì đâu? Vẫn là nói. . . Ngươi

vẫn muốn dựa vào Thần Tôn tới hóa giải Thiên Địa Đại Kiếp?" Thanh âm kia lạnh lùng hỏi ngược lại.

". . ."

"Nếu như ngươi thật muốn đi lên Thần Tôn con đường, liền tốt nhất thu hồi những ý niệm này! Người nếu là có dựa vào, có đường lui, liền tất phải lại không có chưa từng có từ trước đến nay dũng khí, cũng liền lại không có một tia có thể đi ra ngoài hy vọng."

Nghe thế, Bạch Nhạc sắc mặt hơi hơi trắng lên.

Không thể không thừa nhận, từ Thần Nữ sống lại bắt đầu, từ hắn nghe được đủ loại về Thần Tôn truyền thuyết bắt đầu, sâu trong nội tâm hắn vẫn có một loại ý niệm trong đầu, cho rằng Thần Tôn khả năng còn sống, sẽ ở thời khắc mấu chốt nhất trở về, ngăn cơn sóng dữ, cứu vớt tất cả.

Thật là, bây giờ đối phương những lời này, nhưng là triệt để đem Bạch Nhạc trong lòng loại này huyễn tưởng đánh nát, cũng làm cho hắn chân chính tỉnh táo lại.

Đúng vậy a, nếu là mình trong lòng thủy chung ôm dạng này niệm tưởng, thì như thế nào có thể siêu thoát.

Từ nhỏ thời điểm, ly khai Bạch phủ bắt đầu từ ngày đó, Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, vận mạng mình, nên nắm chắc tại trong tay mình!

Vô luận gặp phải nguy hiểm gì, khó khăn gì, hắn đều đang không ngừng tự nói với mình. . . Ta không nhận mệnh!

Bây giờ, hắn đã từ trước đây kia là cái gì cũng sẽ không hài đồng, biến thành bán thần cường giả, uy chấn thiên hạ Thanh Châu phủ chủ, làm sao bây giờ ngược lại mềm yếu đứng lên, muốn đem áp lực đều giao cho vị kia căn bản không biết sinh tử Thần Tôn đâu?

Ngồi dưới đất, Bạch Nhạc muốn thật lâu.

Từ Đạo Lăng sơn thượng gặp phải Thông Thiên Ma Quân bắt đầu, đến bây giờ, cả đời này trải qua tất cả mọi chuyện, đều chậm rãi trong đầu chảy xuôi mà qua.

Cũng làm cho trong lòng hắn triệt để thông thấu đứng lên.

Chậm rãi từ dưới đất đứng lên, Bạch Nhạc hít sâu một hơi, hướng về dưới chân ngọn núi khom người cúi đầu.

Không có bất kỳ dư thừa mở miệng, trong nháy mắt, Bạch Nhạc nhất thời lấy tay bên trong kiếm xé rách hư không, trực tiếp phá vỡ không gian bay khỏi cái này một mảnh bí tàng không gian.

Vô luận là dựa vào cùng Càn Đế, hay hoặc giả là xin giúp đỡ cùng Mặc Quân, thật đều là một loại mềm yếu biểu hiện.

Bởi vì tại đây đại kiếp nạn phía dưới, người bản năng liền muốn muốn tìm chỗ dựa vững chắc, tìm kiếm che chở.

Thật là. . . Trên đời này nơi nào vĩnh viễn không ngã chỗ dựa vững chắc!

Mạnh như Thần Tôn, bây giờ cũng là không rõ sống chết, làm sao huống hồ người khác.

Thật đến quan hệ đến sinh tử thời điểm, vô luận bằng lòng hắn cái gì, cũng đều bất quá chỉ là lời nói suông a.

Người, cuối cùng là phải dựa vào chính mình.

Suy nghĩ cẩn thận, điểm này, Bạch Nhạc tự nhiên cũng liền buông tha tìm Mặc Quân hỗ trợ ý niệm trong đầu.

Tương phản, đối với Bạch Nhạc mà nói, cùng Ma Quân những lời này, bản thân liền là chuyến đi này lớn nhất thu hoạch.

...

Cơ hồ là Bạch Nhạc ly khai bí tàng không gian đồng thời.

Đỉnh núi kia phía trên chậm rãi vang lên một hồi núi đá nứt ra thanh âm, một đạo thân ảnh chậm rãi xuất hiện ở đỉnh núi, vừa mới Bạch Nhạc đứng thẳng vị trí.

Nhìn lấy Bạch Nhạc phương hướng rời đi, phát ra ngoài một tiếng nhẹ nhàng thở dài.

"Có thể đây là vận mệnh. . . Vạn năm thời gian trôi qua, cũng y nguyên vẫn là có người đi lên một dạng con đường, hơn nữa, trùng hợp. . ."

Bàn tay nhẹ nhàng nâng lên, trong nháy mắt, nơi đây vô số ngọn núi chợt di động, lẫn nhau đấu đá, tại tan vỡ cùng hủy diệt bên trong dung hợp!

Cũng không biết đi qua bao lâu, cái này mấy trăm ngọn núi đã hợp lại làm một, hóa thành một tòa thật to ngọn núi, có hoặc là một tòa pho tượng khổng lồ.

... . . .

"Bạch phủ chủ? !"

Bí tàng không gian lối vào một mực có người coi chừng, Bạch Nhạc đi vào thời điểm, thu liễm khí tức, không ai có thể phát hiện, nhưng hôm nay xé rách không gian đi ra, gây ra động tĩnh nhưng bây giờ quá lớn, tự nhiên không gạt được Kỳ Phong động người.

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc lúc này mới phát hiện, bất tri bất giác ở giữa, trời đã sáng.

Cứ như vậy trong chốc lát, Kỳ Phong động động chủ cũng đồng dạng chạy tới, chứng kiến Bạch Nhạc con ngươi co rụt lại, cũng liền đoán được nguyên nhân.

Cũng không có chất vấn, Bạch Nhạc vì sao tự tiện xông vào bí tàng không gian, bởi vì cái kia căn bản không có ý nghĩa.

Hắn chỉ là thủ tại chỗ này, còn không có tư cách cấm chế Bạch Nhạc tiến vào bên trong.

Huống chi, Bạch Nhạc có thể an toàn từ bí tàng không gian bên trong đi tới, cũng đã đủ để chứng minh tất cả.

Khẽ khom người, Kỳ Phong động động chủ nhẹ giọng mở miệng nói: "Bạch phủ chủ gặp qua Mặc Quân tiền bối?"

"Gặp qua!"

Khẽ gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Quấy rầy, Bạch mỗ cái này liền rời đi."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1343: Đại thanh tẩy mở màn

"Bạch phủ chủ xin dừng bước!"

Mắt thấy Bạch Nhạc muốn đi, Kỳ Phong động động chủ vội vã mở miệng nói.

Chân mày chợt vẩy một cái, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói: "Ngươi muốn lưu ta?"

Trong tích tắc, bắt đầu khởi động sát khí liền lệnh Kỳ Phong động động chủ mồ hôi đầm đìa, có một loại phi thường trực giác bén nhạy, nhường hắn rõ ràng ý thức được, chỉ cần một câu nói không đúng, sợ rằng trong khoảnh khắc, ở giữa chính mình cũng sẽ bị Bạch Nhạc chém giết.

"Hiểu lầm, Bạch phủ chủ xin nghe ta giải thích!"

Khoát tay lia lịa, Kỳ Phong động động chủ không ngừng bận rộn giải thích.

Sát khí lóe lên một cái rồi biến mất, Bạch Nhạc cũng ý thức được, đối phương chỉ sợ là không có lá gan kia đối tự mình ra tay, sắc mặt hòa hoãn vài phần, từ tốn nói: "Ngươi muốn nói cái gì?"

"Bạch phủ chủ, ta là muốn hỏi một chút. . . Mặc Quân tiền bối rốt cuộc nói như thế nào?"

Cười khổ một tiếng, Kỳ Phong động động chủ lúc này mới đàng hoàng giải thích: "Trước đó, ta thật chưa nói lời nói thật, Mặc Quân tiền bối căn bản là không có phản ứng qua chúng ta, cũng chưa từng cho qua che chở

bổn tông hứa hẹn. . . Tất cả mọi thứ, đều là ta mượn cớ Mặc Quân tiền bối tên làm."

"Nguyên tưởng rằng, thần linh cường giả vô pháp ly khai bí tàng không gian, ta cũng liền có thể cáo mượn oai hùm một chút. . ."

Nói đến đây, Bạch Nhạc cũng liền hoàn toàn minh bạch.

Kỳ Phong động động chủ đây là hoảng hốt a.

Muốn cũng thế, chính mình bước vào bí tàng không gian, đều suýt chút nữa không thể tìm được đối phương, bằng Kỳ Phong động động chủ điểm này thực lực, Mặc Quân bằng lòng phản ứng mới có quỷ.

Mặc dù trước đó tiếp xúc không nhiều, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng có thể mơ hồ cảm giác được, đối phương thật căn bản cũng không có xuất thế dự định.

Nếu như những thứ này người trong ma đạo trông cậy vào Mặc Quân cho bọn hắn chỗ dựa, sợ là liền đánh sai bàn tính.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì hơi động một chút.

Mặc Quân đối những thứ này người trong ma đạo không có hứng thú, nhưng là mình nhưng chưa chắc không thể lợi dụng.

Cùng Ma Quân cái kia một phen đối thoại, nhường Bạch Nhạc triệt để đoạn tuyệt đi dựa vào cái nào thần linh ý niệm trong đầu, dựa vào bản thân, liền tất nhiên muốn tụ tập càng nhiều lực lượng, mới có thể đứng ở chân.

Kỳ Phong động thực lực bản thân không tính là gì, thật là nếu là lại tăng thêm hắn chạy tới ma đạo tông môn, khả năng liền có một cổ không thể

khinh thường thế lực.

"Mặc Quân tiền bối sẽ không cùng các ngươi tính toán, bất quá. . . Sợ rằng cũng sẽ không xuất thủ che chở các ngươi."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

". . ."

Mặc dù sớm đoán được kết quả này, có thể làm Bạch Nhạc nói ra lời nói này thời điểm, Kỳ Phong động động chủ nhưng trong lòng không khỏi vẫn là một hồi đắng chát.

Hắn cũng không hoài nghi Bạch Nhạc nói chuyện.

Lấy Bạch Nhạc thân phận hôm nay cùng thực lực, không cần thiết nói dối.

Chỉ là, cái này vừa ra náo kịch, là hắn một tay sáng lập, bây giờ nhưng là đuôi to khó vẫy a! Thật đến xảy ra sự cố thời điểm, sợ rằng không cần người khác động thủ, hắn ma đạo tông môn nhân liền muốn trước diệt Kỳ Phong động.

Buồn cười nhất đúng, phía dưới Kỳ Phong động đệ tử căn bản cái gì cũng không biết, cũng đều tin là thật, những năm gần đây, tâm tính bành trướng! Như bị Dạ Thần Hi giết chết cái loại người này, cũng số lượng cũng không ít.

"Cũng xin Bạch phủ chủ cứu ta!"

Định thần một chút, Kỳ Phong động động chủ vội vã mở miệng kêu cứu.

"Muốn ta giúp ngươi nhóm, cũng không phải không thể. . . Bất quá, ta có một cái điều kiện."

Chân mày khẽ nhếch, Bạch Nhạc từ tốn nói.

"Bạch phủ chủ mời nói!"

"Đem Kỳ Phong động tẩy trừ một lần!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng sát khí, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói: "Như Dạ huynh giết chết loại kia bại hoại, tất cả đều cho ta dọn dẹp sạch. . . Ta nói rồi lời nói, cho tới bây giờ chắc chắn! Bực này súc sinh, không xứng đáng cái này một cái chữ "Ma"!"

Trong lòng đột nhiên rùng mình, Kỳ Phong động động chủ nhưng cũng không nhịn được cười khổ lên.

Loại sự tình này là rất khó lừa bịp được, hơn nữa, hắn cũng không dám hồ lộng Bạch Nhạc.

Những năm gần đây, bên trong tông đệ tử là hình dáng gì, hắn thật lòng biết rõ, tuy nhiên lại cũng vô lực ngăn cản, thậm chí còn muốn gắn bó loại kia mặt mũi, thế cho nên, cho dù là Dạ Thần Hi tìm tới cửa sau đó, hắn phản ứng đầu tiên cũng là giúp đỡ Hùng Kình một chỗ giết Dạ Thần Hi diệt khẩu.

Bây giờ phen này rửa sạch một chút đi, không biết muốn chết bao nhiêu người.

Thật là. . . Hắn có lựa chọn sao?

Hắn ma đạo tông môn nhân, mấy ngày nay không chỉ một lần tìm người đến xò xét, muốn gặp Ma Quân tiền bối!

Hắn tạm thời đều lấy đối phương tại tu luyện vì lấy cớ làm xuống, nhưng hôm nay từ tam đại thiên tông bên kia đã truyền đến tin tức, dùng không

bao lâu, những thần linh kia cường giả liền cũng có thể khôi phục đỉnh phong, tự do quay lại.

Cái thời gian đó, hắn còn lấy cái gì lấy cớ đi ngăn cản đối phương?

Bí tàng không gian bên trong là tình huống gì, hắn so ai cũng rõ ràng, mặc dù Mặc Quân xác thực ngay tại bên trong, tuy nhiên lại căn bản sẽ không phản ứng đến hắn, thật đợi được người khác đi vào, ắt sẽ cho là hắn đang nói hưu nói vượn, vậy coi như là Kỳ Phong động tận thế.

Suy đi nghĩ lại, Kỳ Phong động động chủ đúng là vẫn còn ngoan hạ tâm lai, hướng về Bạch Nhạc khom người cúi đầu: "Bạch phủ chủ yên tâm, những thứ này con sâu làm rầu nồi canh, ta nhất định sẽ không mềm tay, trong vòng nửa tháng, nhất định cho Bạch phủ chủ một cái thoả mãn giao phó."

"Như thế tốt lắm!"

Gật đầu, Bạch Nhạc chậm rãi đáp: "Ngươi có thể đối ngoại tuyên bố, đầu nhập vào Thanh châu! Cũng có thể nói, ta cùng với Mặc Quân tiền bối đạt thành hiệp nghị. . . Tùy ngươi biên thế nào đều được."

"Đến lúc đó, ngươi nguyện ý ở lại chỗ này cũng được, đi Thanh châu cũng có thể. . . Ân, phóng ra tiếng gió, hắn ma đạo tông môn cũng giống như vậy điều kiện, chỉ cần tẩy rửa bên trong tông những cái kia con sâu làm rầu nồi canh, ta Thanh châu một dạng có thể cho bọn hắn dung thân."

"Đa tạ Bạch phủ chủ!"

Khẽ khom người, Kỳ Phong động động chủ lúc này hồi đáp nói.

Chỉ cần Bạch Nhạc nguyện ý nhường hắn kéo cái này da hổ, phía sau sự tình, hắn liền có nắm chặt ứng phó.

Bàn xong xuôi chuyện này, liền chờ tại đã đem Kỳ Phong động từ trong quỷ môn quan kéo trở về.

Hơn nữa, Bạch Nhạc bày mưu đặt kế hắn đi với hắn ma đạo tông môn đàm luận, liền chờ tại lại cho hắn một cái cơ hội, chỉ cần có thể đem cầm, như vậy là hắn có thể tiếp tục ở đây chút ma đạo trong tông môn chiếm giữ chủ đạo địa vị.

"Được, ngươi đi xử lý đi, ta lại ở chỗ này dừng lại nửa tháng. . . Minh bạch chưa?"

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc từ tốn nói.

"Bạch phủ chủ yên tâm, ta nhất định đem tất cả xử lý thỏa đáng!"

Mừng rỡ, Kỳ Phong động động chủ vội vã đáp.

Bạch Nhạc ở lại chỗ này, cũng tuyệt đối không phải không yên lòng hắn, mà là cho hắn một cái ra tay độc ác lý do, đủ để ngăn chặn tông môn tất cả bất đồng thanh âm, hơn nữa cũng đủ để cho tông môn khác một cái kinh sợ, càng có lợi cho hắn thuyết phục tông môn khác.

Đương nhiên, cũng cũng là khảo nghiệm hắn năng lực làm việc.

Nếu như hắn xử lý không tốt, như vậy Bạch Nhạc cũng có thể tùy thời buông tha hắn.

Đối với hắn mà nói, cái này bản thân liền là cơ hội cùng nguy hiểm cùng tồn tại.

Bất quá, Kỳ Phong động động chủ liền mượn cớ Mặc Quân tên sự tình cũng dám làm, vô luận là năng lực vẫn là tự tin cũng không thiếu, loại cơ hội này đặt trước mặt, tự nhiên là hưng phấn lỗi nặng tại sợ hãi.

Không tiếng động ở giữa, trận này đối với ma đạo đại thanh tẩy, liền từ Kỳ Phong động nơi đây, mở màn.

Thật, vô luận là vị này Kỳ Phong động động chủ, vẫn là Bạch Nhạc, cũng không nghĩ tới, lần này tẩy trừ, sẽ ở ma đạo nhấc lên rất lớn sóng lớn, thế cho nên chân chính thôi động ma đạo thống nhất!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1344: Ta quy củ

"Ngươi đến tột cùng đối bọn hắn nói cái gì?"

Rất ngắn nửa ngày ở giữa, toàn bộ Kỳ Phong động liền lộn xộn, Kỳ Phong động động chủ tự mình hạ lệnh, trước tiên liền cầm xuống Dạ Thần Hi giết chết mấy cái kia đệ tử sư phụ, toàn bộ tông môn một mảnh xôn xao.

Bây giờ Hùng Kình càng là tự mình quỳ gối Bạch Nhạc động phủ trước đó, thỉnh cầu Bạch Nhạc khoan thứ.

Dạng này chuyển biến tới thực sự quá nhanh, thế cho nên Dạ Thần Hi cũng không khỏi có chút trợn mắt hốc mồm, không biết rõ đến tột cùng phát sinh cái gì.

"Không có gì a, e rằng chỉ là bọn hắn lương tâm phát hiện, ý thức được chính mình nghiệp chướng nặng nề, chuẩn bị còn người vô tội một cái thuần khiết đâu?"

Nháy nháy mắt, Bạch Nhạc vẻ mặt vô tội hồi đáp nói.

"Ngươi lừa quỷ đâu!"

Trợn mắt một cái, Dạ Thần Hi cười lạnh nói: "Chính ngươi len lén đi qua bí tàng không gian a? Có phải hay không vị kia thần linh cường giả nói cái gì?"

"Ngươi có thể đoán, nhưng ta không thể nói."

Mỉm cười, Bạch Nhạc tùy ý hồi đáp nói.

". . ."

Bạch Nhạc loại thái độ này, nhưng là nhất thời nhường Dạ Thần Hi không còn gì để nói, cái này gia hỏa nói rõ chính là không ra miệng, hắn có thể có biện pháp nào.

Đoán? Ta đoán cái quỷ a!

Nhưng cái này nhưng cũng xác thực nhường Dạ Thần Hi lần nữa nhận thức đến Bạch Nhạc lực ảnh hưởng.

Đồng dạng một việc, hắn đứng ra thời điểm, đối phương dự định giết người diệt khẩu, nhưng hôm nay, Bạch Nhạc tựa hồ không hề làm gì cả, liền để toàn bộ Kỳ Phong động đều động, chủ động ra tay tiến hành tẩy trừ, loại này chênh lệch, xác thực nhường Dạ Thần Hi muốn thổ huyết.

Dù cho là hắn, không thừa nhận cũng không được, cho dù là U Minh tông tại tột cùng nhất thời điểm, cũng xa xa không có Bạch Nhạc bây giờ lực ảnh hưởng.

Nếu là có thể đạt được Bạch Nhạc tương trợ, vô luận là đánh chết Bất Tử Thanh Vương, vẫn là huỷ diệt Đại Càn Vương Triều, tựa hồ cũng có hi vọng.

Chỉ tiếc. . . Hết lần này tới lần khác Bạch Nhạc cùng Bất Tử Thanh Vương có chém không đứt quan hệ.

Cái này khiến Dạ Thần Hi không khỏi có chút cụt hứng.

Những năm gần đây, hắn đã một mực tại nỗ lực, nhưng khi Bạch Nhạc cùng Bất Tử Thanh Vương lúc trở về sau khi, hắn nhưng lại không thể không đắng chát phát hiện, lẫn nhau ở giữa chênh lệch chẳng những không có thu nhỏ lại, hơn nữa. . . Ngược lại càng kéo càng lớn.

Đại Càn Vương Triều bên kia liền càng không cần phải nói, Càn Đế trở về, sở hữu thần linh cường giả tọa trấn, cho dù là tam đại thiên tông cũng chưa chắc cùng bên trên.

Nhưng hắn bây giờ lại y nguyên vẫn là người cô đơn, muốn báo thù. . . Hy vọng quả thực đã không phải là xa vời, mà là căn bản xem không đến bất luận cái gì hy vọng.

Tựa hồ nhìn ra Dạ Thần Hi cụt hứng, Bạch Nhạc đứng dậy vỗ nhè nhẹ đánh Dạ Thần Hi bả vai, nhẹ giọng mở miệng nói: "Ba ngàn năm, trước đây ân oán, cũng nên buông xuống. . . Một mình ngươi không nên gánh vác như thế đồ vật."

"Trước đây Thanh Vương là dạng gì, ta không biết, thế nhưng, ba ngàn năm ngủ say, đoạt xá liền đã chẳng khác nào tân sinh."

"Từ Thanh Vương đoạt xá tới nay, hắn hành động, ngươi cũng nhìn ở trong mắt. . . Cho dù là dứt bỏ cùng ta quan hệ không đề cập tới, cũng vô ác đi! Ngươi cần gì phải ôm ba ngàn năm trước ân oán không thả. . . Đi qua, liền để nó theo gió rồi biến mất đi."

"Buông ra trong lòng chấp niệm, có thể ngươi mới có thể đi xa hơn."

Đối với Dạ Thần Hi, Bạch Nhạc vẫn rất có hảo cảm.

Lúc trước tại Thanh châu, Bạch Nhạc nguy hiểm nhất thời điểm, chính là Dạ Thần Hi cứu hắn một mạng.

Chỉ bằng điểm này tình cảm, Bạch Nhạc cũng nguyện ý giúp hắn một chút.

Đương nhiên, nhường hắn giúp Dạ Thần Hi giết Bất Tử Thanh Vương là không có khả năng, vậy cũng chỉ có thể thử hóa giải đoạn ân oán này.

Yên lặng chốc lát, Dạ Thần Hi đúng là vẫn còn lắc đầu.

"Xin lỗi, ta làm không được!"

Ngẩng đầu, Dạ Thần Hi chậm rãi mở miệng nói: "Ngươi có ngươi lập trường, ta có ta kiên trì. . . Huyết hải thâm cừu, không đội trời chung! Ta một ngày vì U Minh tông đệ tử, liền một ngày sẽ không quên một đoạn này cừu hận!"

"Ngươi nói không sai, cái này thật là ta chấp niệm. . . Có thể nếu là không có phần này chấp niệm, lại lấy ở đâu hôm nay ta?"

Nói xong những lời này, Dạ Thần Hi nhất thời xoay người mà đi.

Nhìn lấy Dạ Thần Hi bóng lưng, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi một hồi thở dài.

Gánh vác một cái tông môn trách nhiệm, Dạ Thần Hi xác thực qua rất khổ, nhưng Dạ Thần Hi người mang U Minh tông truyền thừa, từ tu hành ngày đó lên, chính là U Minh tông đệ tử, tự nhiên cũng liền đương nhiên cần phải gánh vác phần này trách nhiệm.

Cái này chính là một cái khó giải vòng lặp vô hạn!

Hắn không phải Dạ Thần Hi, cho nên, cuối cùng vô pháp thay Dạ Thần Hi làm ra lựa chọn.

Đối với chuyện này, hắn tối đa cũng chỉ có thể làm được, tại Dạ Thần Hi cùng Bất Tử Thanh Vương ở giữa lựa chọn trung lập, như vậy mà thôi.

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói: "Hùng trưởng lão, mời vào đi."

Dạ Thần Hi chuyện xử lý không, Hùng Kình sự tình nhưng là có thể giải

quyết.

Trước đó, trên thực tế, Kỳ Phong động động chủ cũng đã tự mình cùng Bạch Nhạc nói qua, Hùng Kình mặc dù che chở những cái kia đệ tử, thật là bản thân cũng không làm ác, hơn nữa, Hùng Kình cùng những cái kia đệ tử cũng không có có quan hệ trực tiếp, dung túng cũng không lớn nói lên.

Hơn nữa, tối trọng yếu là, Hùng Kình thực lực thật rất mạnh, tại Kỳ Phong động bên trong, là gần với vị kia động chủ cao thủ, hơn nữa đối với tông môn phi thường trung thành, nhường hắn đối Hùng Kình ra tay, hắn thực sự không có cách nào khác động thủ. Không thể làm gì khác hơn là ra cái chủ ý này, nhường Hùng Kình tìm đến Bạch Nhạc cầu tình.

Bây giờ, Hùng Kình đã tại ngoài động phủ quỳ gần nửa canh giờ, căng cũng không kém, Bạch Nhạc cũng không phải thật muốn giết đối phương, tự nhiên cũng liền sẽ không tiếp tục làm khó dễ xuống dưới.

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Hùng Kình cũng đồng dạng thở phào một cái.

Trước đó hắn thật đúng là sợ Bạch Nhạc thật muốn truy cứu tiếp, phải biết, trước hắn xem như vừa lúc đụng vào Bạch Nhạc trên lưỡi thương.

Hơn nữa, thật muốn giết hắn lời nói, Kỳ Phong động có thể chưa chắc lưu hắn lại, thế nhưng một khi Bạch Nhạc xuất thủ, hắn thật đúng là không có chỗ trốn đi.

"Bạch phủ chủ!"

"Ngồi đi."

Chỉ vào trước mặt trước bàn băng đá, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói.

"Không dám! Trước đó đối với bên trong tông đệ tử có nhiều dung túng, đối với Bạch phủ chủ cũng có trong lời nói mạo phạm, cũng xin Bạch phủ chủ thứ tội!"

Khom người cúi đầu, Hùng Kình lần nữa mở miệng nói.

"Không có gì mạo phạm không mạo phạm, ta cũng không phải ba đầu sáu tay, không phải đế vương tương tương."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Còn như nói dung túng đệ tử, chuyện này, động chủ cũng đã nói với ta. . . Ngươi chỉ là che chở tông môn đệ tử, ngược lại cũng chưa nói tới dung túng! Chỉ là, ta hy vọng ngươi có thể minh bạch, ta trước đó nói chuyện nhiều, cũng không phải là trò đùa, cũng không phải chỗ trống khẩu hiệu."

"Đạo ma bản thân liền cũng không khác gì là, nhiều năm như vậy, tạo thành loại kết quả này, một nửa là chính đạo chèn ép, một nửa kia, thì là bởi vì chúng ta trong ma tông, thật có một số người, tâm tính hung ác! Muốn hoàn toàn thay đổi, mọi người đối với ma đạo quan niệm, nhất định phải từ tự chúng ta làm lên, triệt để đem chúng ta cùng những người này phân biệt mở ra."

"Ta nói rồi, không phân đạo ma, chỉ biện thiện ác! Không chỉ là ma đạo yêu cầu tẩy trừ, chính đạo cũng giống vậy yêu cầu bị tẩy trừ!"

"Vô luận là cái gì xuất thân, thực lực gì, chỉ cần làm xuống chuyện ác, nên bị lọt vào xử phạt! Đây cũng là ta một tay sáng lập bây giờ Thanh châu mục, cũng là Diệp Huyền đại sư chọn trúng ta nguyên nhân. . . Cho nên, Kỳ Phong động hoặc là bất luận cái gì ma đạo tông môn, muốn theo ta đứng ở một chỗ, nhất định phải tuân thủ ta quy củ."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1345: Thành lập Ma tông

"Quy củ là cái gì? Quy củ chính là thiết hạ hạn chế, kỷ luật nghiêm minh, đương lập hạ người có quy củ hoặc là thế lực đủ rất mạnh mẽ, quy củ như vậy liền sẽ như là thiên địa phép tắc một dạng , khiến cho người không thể không tuân thủ."

Nhìn lấy Hùng Kình, Bạch Nhạc nghiêm túc giải thích.

Hắn đối với Hùng Kình cũng không có gì thành kiến, trên thực tế, chân chính quen thuộc Hùng Kình làm người sau đó, Bạch Nhạc ngược lại cho rằng người như thế thật rất dễ thân cận, cũng rất khả ái.

Cho nên, Bạch Nhạc cũng không có đơn giản đem cái này sự kiện tiếp nhận đi, mà là kiên trì vì Hùng Kình giải thích vừa ý nghĩa.

Đương nhiên, trừ thuyết phục Hùng Kình ở ngoài, Bạch Nhạc cũng muốn mượn cơ hội này, đem cái này quan niệm truyền đi, ảnh hưởng đến toàn bộ ma đạo.

Trên thực tế, Bạch Nhạc cũng xác thực làm được.

Hùng Kình trí nhớ phi thường tốt, đem Bạch Nhạc những lời này, cơ hồ là một chữ không kém nhớ kỹ, cũng đồng dạng nói cho hắn Kỳ Phong động trưởng lão cùng đệ tử.

Nếu như Bạch Nhạc chỉ là một cái bình thường tu hành giả, những lời này tự nhiên vô pháp dẫn tới cái gì sóng lớn, thậm chí còn có thể chọc người chế nhạo.

Nhưng hôm nay Bạch Nhạc thân phận cùng địa vị, liền quyết định, những lời này, tất nhiên có thể ảnh hưởng đến từng cái nghe được người.

Bất quá rất ngắn mấy ngày ở giữa, Bạch Nhạc những lời này, cũng đã truyền khắp toàn bộ Lương châu, thậm chí không chỉ là người trong ma đạo, một ít chính đạo tông môn nhân cũng giống vậy bị những lời này rung động.

Cùng người khác không giống nhau!

Bạch Nhạc muốn, cũng không phải là cá nhân lợi ích được mất, mà là muốn chế tạo một cái thịnh thế!

Điểm này, bây giờ đã được đến càng ngày càng nhiều người tán thành.

Từng ấy năm tới nay, ma đạo một mực làm người trơ trẽn, chỉ có Đạo Lăng sơn trận chiến kia, Bạch Nhạc tuyên truyền giác ngộ hô lên, cái gì gọi là ma, mới lệnh người trong ma đạo trở nên phấn chấn, thậm chí cải biến nhất quán lập trường, lúc này mới có Đạo Lăng sơn trận chiến kia thắng lợi.

Thật là, sau đó, Bạch Nhạc tiến vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, ma đạo bên này liền lại khôi phục năm bè bảy mảng trạng thái.

Bây giờ Bạch Nhạc lấy thực lực mạnh hơn trở về, lại lần nữa phát sinh dạng này thanh âm, đây đối với ma đạo ảnh hưởng, thậm chí muốn viễn siêu Bạch Nhạc bản thân dự liệu.

Kỳ Phong động bản thân tẩy trừ, không có tao ngộ bất luận cái gì trắc trở, e làm Hùng Kình cũng xoay đầu lại, cầm đầu tẩy trừ thời điểm, những cái kia nguyên bản còn gửi hy vọng cùng Hùng Kình đệ tử liền triệt để tuyệt vọng!

Ngay sau đó, những cái kia cùng Kỳ Phong động một chỗ được xưng đầu nhập vào Mặc Quân ma đạo tông môn, cũng đều nhao nhao chạy tới bái kiến Bạch Nhạc.

Sau đó liền đồng dạng triển khai rõ ràng.

Ngắn ngủi không đến thời gian mười ngày, những thứ này ma đạo tông môn liền tự động xử trí mấy trăm tên đệ tử, giết người đầu cút cút!

Có thể hết lần này tới lần khác, dạng này tẩy trừ, cũng không có đưa tới người người cảm thấy bất an, ngược lại nhường sở hữu ma đạo đệ tử trong lòng càng cực nóng.

Từng ấy năm tới nay, bọn hắn lần đầu cảm giác được, tương lai là như thế tràn ngập hy vọng!

"Bạch phủ chủ, bao quát ta Kỳ Phong động ở bên trong, bây giờ mười ba cái ma đạo tông môn đều đã hoàn thành tẩy trừ, nguyện ý quy thuận!"

Kỳ Phong động động chủ mang theo hắn ma đạo tông môn tông chủ một chỗ, vẻ mặt sắc mặt vui mừng tiến vào Bạch Nhạc động phủ, hưng phấn mở miệng nói: "Đoàn người ý là, nhiều như vậy môn phái nhỏ bây giờ không có ý tứ, không bằng bởi ngài đứng ra, thành lập một cái Ma tông, chúng ta sở hữu ma tu cũng liền đều có một cái chủ kiến."

"Ma tông?"

Nao nao, chuyện này cũng không phải là Bạch Nhạc bày mưu đặt kế, trên thực tế, nghe được loại thuyết pháp này, Bạch Nhạc bản thân cũng không thể phản ứng kịp.

"Không sai! Tục ngữ nói, rắn không đầu không được, chúng ta ma đạo qua nhiều năm như vậy, thủy chung đều là năm bè bảy mảng, tốt xấu lẫn lộn, lúc này mới bị chính đạo áp chế! Ngài nói đúng, không quy củ không thành quy tắc, bây giờ chúng ta ma tu cũng xác thực cần phải chân chính lập một quy củ."

"Chúng ta thương lượng qua, nguyện ý xác nhập tông phái, liền trở thành Ma tông! Bởi ngài tới đảm nhiệm vị trí tông chủ!"

Nghe thế, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi trầm ngâm.

Cái ý nghĩ này, trước hắn thật đúng là không có nghĩ qua.

Hắn một mực lấy Thanh châu làm căn cơ, cho dù là lần này thu nạp những thứ này ma đạo cường giả, cũng chỉ là muốn lần nữa tăng cường Thanh châu thực lực.

Thật là, bây giờ bị Kỳ Phong động động chủ như thế nhắc tới, Bạch Nhạc rồi đột nhiên ý thức được, tựa hồ chính mình trước đó ý tưởng là có sai lệch.

Thanh châu, dù sao chỉ là cửu châu một trong!

Địa vực tính có hạn chế rất lớn, qua nhiều năm như vậy, sở dĩ đại đa số người trong ma đạo, vẫn là không có lựa chọn đến Thanh châu đi, cũng không phải là Thanh châu không tốt, mà là Thanh châu cái này địa vực tính cực mạnh thuyết pháp, rất khó nhường trong lòng bọn họ sản sinh cộng minh!

Đại đa số ma tu thậm chí áp căn bản không hề đi qua Thanh châu, làm sao có thể để bọn hắn sản sinh đồng ý cảm giác?

Thật là, giả sử thành lập một cái Ma tông, cái kia cũng không giống nhau.

Khắp thiên hạ, sở hữu ma tu, đều sẽ tự nhiên sinh ra đồng ý cảm giác tới.

Nghĩ rõ ràng điểm này, Bạch Nhạc nhất thời tim đập thình thịch.

Cho tới nay, hắn đều vẻn vẹn chỉ đánh Thanh Châu phủ chủ danh hào,

mặc dù có mạnh đến đâu, trên thực tế, lực ảnh hưởng cũng vẫn là quá nhỏ, đây là bố cục quyết định!

Chỉ bằng điểm này, hắn sẽ rất khó chân chánh cùng Đại Càn Vương Triều, tam đại thiên tông chống lại!

Có thể, bây giờ vẻn vẹn chỉ là Ma tông một cái như vậy xưng hào, liền đủ để cải biến thế cục!

Thiên hạ ma tu cái gì nhiều, giả sử thật có thể đem cái này chút ma tu toàn bộ tụ lại đứng lên, đây cũng là một cổ đủ để khiến thiên hạ chấn động lực lượng, phần này lực ảnh hưởng, như thế nào Lương châu một chỗ ma tu có khả năng bằng được.

"Tốt!"

Đột nhiên ngẩng đầu, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói: "Đã như vậy, chúng ta lợi dụng cái này núi non trùng điệp núi vì tông môn, thành lập Ma tông! Chiêu cáo thiên hạ, cũng không chỉ có chỉ là Lương châu chi địa, hoặc là Thanh châu chi địa. . . Thiên hạ sở hữu ma tu, chỉ cần không phải là kỹ xảo chi nhân, đều có thể nhập tông!"

Nghe vậy Kỳ Phong động động chủ nhất thời đại hỉ, lúc này quỳ gối: "Thuộc hạ Phương Đỉnh bái kiến tông chủ!"

Trong nháy mắt, mười ba cái ma đạo tông môn tông chủ đồng thời quỳ gối, "Thuộc hạ bái kiến tông chủ!"

Chậm rãi đứng dậy, nhìn lấy những thứ này ma đạo cường giả, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi mọc lên hào tình vạn trượng!

"Tốt! Chư vị xin đứng lên, chúng ta liền một chỗ chế tạo cái này Ma tông, nhường người trong thiên hạ nhìn một cái, đến tột cùng cái gì mới là ma!"

"Nguyện phụng tông chủ hiệu lệnh!"

"Nguyện phụng tông chủ hiệu lệnh!"

"Nguyện phụng tông chủ hiệu lệnh!"

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đồng thời hô lớn.

Âm thanh chấn khắp nơi!

Ma tông!

Ở nơi này núi non trùng điệp trong núi, tại đây một chỗ đơn giản trong động phủ, Ma tông chính thức thành lập!

Tin tức lan truyền nhanh chóng.

Rất ngắn mấy ngày bên trong, liền truyền khắp thiên hạ.

Trong lúc nhất thời, phong vân xao động, Ma tông tên, chấn động thế gian!

Vô số ma đạo cao thủ chen chúc tới, nhao nhao thỉnh nguyện gia nhập Ma tông, có thể dùng toàn bộ Lương châu một mảnh xao động.

Tin tức rất nhanh truyền ra.

Vô luận là Đại Càn Vương Triều, vẫn là tam đại thiên tông, đều đồng dạng nhận được tin tức.

Cho dù là những thần linh kia cường giả, cũng không khỏi hơi hơi nhíu mày!

Vị này Thần Tôn truyền nhân, bây giờ gây ra động tĩnh, đã lớn đến , khiến cho bọn hắn cũng không thể không ghé mắt cấp độ.

Chỉ là. . . Bây giờ để bọn hắn không mò ra đúng, Lương châu vị kia thần linh cường giả rốt cuộc ai.

Chuyện này phía sau, có hay không có vị kia thần linh cường giả cái bóng!

Giả sử, Bạch Nhạc thật đến vị kia thần linh cường giả chống đỡ, thiên hạ này cục diện, liền càng phát ra phong vân khó lường.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1346: Phật môn

Thành lập Ma tông, đồng thời lựa chọn sử dụng núi non trùng điệp núi coi như Ma tông tông môn, trong thời gian này cũng có vài phần dựa thế ý tứ, dù sao chỉ cần đối phương vô pháp thăm dò Mặc Quân hư thực, liền sẽ không tùy tiện trêu chọc tới tới.

Thần linh cường giả triệt để thoát khỏi gông cùm xiềng xiếc, không cần ước thúc tại bí tàng không gian bên trong, nhưng lại cũng không có nghĩa là những thần linh này cường giả, liền sẽ không có chút nào lý do tranh đấu lẫn nhau.

Trên thực tế, so sánh cùng bình thường cường giả, những thần linh này cường giả ở giữa hội càng khắc chế, không phải vạn bất đắc dĩ, là sẽ không lẫn nhau xung đột.

Lấy thiên địa làm ván cờ, lấy muôn dân làm quân cờ, đối với những thần linh này cường giả mà nói, bọn hắn càng giống như là đánh cờ người, đơn giản là tuyệt đối sẽ không tự mình kết cục.

Khoảng cách một tháng kỳ hạn, còn có bảy ngày thời điểm, Bạch Nhạc liền ly khai Lương châu, đi vòng vèo Thanh châu mà đi.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, thành lập Ma tông, là hắn tụ lại một loại thực lực thủ đoạn, nhưng không phải duy nhất mục.

Bạch Nhạc là ma tu, nhưng là lại tuyệt đối không chỉ là ma tu.

Nếu như ánh mắt vẻn vẹn chỉ đặt ở Ma tông phía trên, như vậy hắn không cần tranh, cũng đã thua.

Đứng càng cao, mới có thể xem xa hơn.

Vô luận là Kỳ Phong động động chủ Phương Đỉnh cũng tốt, Hùng Kình cũng tốt, hay hoặc giả là hắn mấy cái ma đạo tông môn tông chủ, lấy những người này vi cốt làm, coi như bây giờ Ma tông trưởng lão, liền đủ để dựng lên một cái cấu trúc đến, cũng không cần Bạch Nhạc người tông chủ này việc phải tự làm.

Tương phản, Ma tông yêu cầu là Bạch Nhạc lực ảnh hưởng lớn hơn, thực lực càng mạnh!

Ma tông yêu cầu, càng nhiều là một cái tinh thần thủ lĩnh!

Về điểm này, Bạch Nhạc cũng đồng dạng xem vô cùng rõ ràng.

Hơn nữa, Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, nếu có thần linh cường giả muốn đối tự mình động thủ, lựa chọn cũng nhất định không phải là Ma tông bên này, chính là Thanh châu!

Chí ít đối với bây giờ Bạch Nhạc mà nói, chân chính căn cơ, vẫn còn tại Thanh châu!

"Công tử!"

Vừa mới trở lại Thanh châu, Bạch Nhạc liền nhìn thấy Tô Nhan.

Chỉ là bây giờ Tô Nhan, sắc mặt lại mơ hồ lộ ra vài phần vẻ khẩn trương.

"Xảy ra chuyện gì?"

Khẽ nhíu mày, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi.

"Vừa mới nhận được tin tức, Phổ Đà sơn có người đến vương thành, bị Càn Đế phong làm quốc sư."

Phổ Đà sơn!

Nghe được cái tên này, Bạch Nhạc nhất thời liền nghĩ đến Từ Hàng đại sĩ.

Lúc trước, Từ Hàng đại sĩ là chết ở Diệp Huyền đại sư trong tay, chính mình tại vương thành gặp Càn Đế thời điểm, lựa chọn gánh xuống Diệp Huyền đại sư nhân quả, như vậy. . . Cùng Phổ Đà sơn cái này một phần nhân quả, tự nhiên cũng liền rơi vào trên người mình.

"Vị này Phổ Đà sơn truyền nhân thực lực rất mạnh?"

"Cái này nhân loại không quan trọng!"

Lắc đầu, Tô Nhan nhẹ giọng giải thích: "Người này chỉ là Từ Hàng đại sĩ đệ tử, nguyên bản là không tính xuất sắc, bây giờ cũng bất quá trong vắt bước vào Hóa Hư mà thôi, chỉ là. . . Phổ Đà sơn bây giờ đại biểu, đã không chỉ có chỉ là Phổ Đà sơn, mà là. . . Phật môn!"

Trong tích tắc, Bạch Nhạc con ngươi chợt co rụt lại.

Một câu nói này, mới chính thức nhường ý thức của hắn đến sự tình nghiêm trọng tính.

Phật môn!

Cái này đã qua vạn năm, phật môn hầu như đều đã xe thắt mai danh ẩn tích, cho dù là có một chút phật đạo cao thủ, cũng tận số bị buộc rời xa cửu châu, Cô Huyền hải ngoại!

Tựu như cùng trước đây Phổ Đà sơn một dạng, Từ Hàng đại sĩ mặc dù thực lực cực mạnh, nhưng lại cũng chỉ có thể ở chếch tại Nam Hải, nếu không phải cơ duyên xảo hợp, cũng căn bản không có khả năng đặt chân bên trong.

Nhưng hôm nay, lại không giống nhau a!

Thần linh sống lại!

Những thần linh này bên trong, sợ rằng liền đồng dạng có phật môn cao thủ.

Một khi có phật môn thần linh cao thủ xuất thế, liền có nghĩa là. . . Phật môn tất phải tái hiện nhân gian, hơn nữa cái này tất nhiên sẽ là một cổ cực kỳ thế lực to lớn!

Bết bát nhất là. . . Cái này một phần nhân quả, nhưng là chính mình trước hết gánh chịu!

Từ Hàng đại sĩ chết, không thể nghi ngờ chính là một cái tốt nhất lấy cớ!

Trên thực tế, Càn Đế sở dĩ mời chào Phổ Đà sơn đệ tử đi qua người quốc sư này, chính là muốn triệt để đem cái này phần nhân quả ném cho chính mình, để cho mình đi thừa nhận đến từ phật môn lửa giận.

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi lộ ra vẻ khổ sở chi ý.

Thời buổi rối loạn a!

Bây giờ chính mình sắp sửa đối mặt thế cục, so với trong tưởng tượng phức tạp hơn nhiều. . . Không có bất kỳ người nào có thể dựa vào, bây giờ, mới là chân chính chỉ có thể dựa vào chính mình.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, trầm giọng mở miệng nói: "Không tránh khỏi, cũng không nhất định tránh. . . Chuẩn bị nghênh tiếp phật môn cao thủ đến đi, chúng ta không có đường lui."

"Vâng!"

"Liên hệ tam đại thiên tông người. . . Phật đạo không hợp từ xưa đến nay, chúng ta tránh không thoát, bọn hắn cũng đừng nghĩ không đếm xỉa đến."

Mí mắt hơi nhíu, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói: "Đạo Lăng Thiên Tông bên kia không cần phải đi, liên hệ Tiên Du Kiếm Cung cùng Thái Cực Đạo người liền tốt."

Đối với Lăng Tiên, Bạch Nhạc không ôm bất kỳ hy vọng nào.

Bởi vì lúc trước sự tình, Bạch Nhạc cũng đã chẳng khác nào cùng Lăng Tiên vạch mặt, Đạo Lăng Thiên Tông tại Lăng Tiên khống chế xuống, không bỏ đá xuống giếng, cũng đã không sai.

"Thanh Vương đâu?"

"Tại Thanh Vương phủ." Tô Nhan nhẹ giọng đáp.

"Nhường Thanh Vương tới gặp ta."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc trầm giọng phân phó nói.

Cũng không phải là Bạch Nhạc khinh thường, bây giờ yêu cầu chỗ hắn xử lý công việc tình, xác thực không ít, tại gặp Thanh Vương trước đó, hắn còn cần gặp một số người.

Thanh châu bên trong cũng có không ít ma tu, những thứ này ma tu cũng tương tự có thể gia nhập Ma tông.

Mặc dù những người này, trên thực tế cũng đều đã quy thuận Bạch Nhạc, xem như là Thanh châu thế lực, thế nhưng có hay không gia nhập Ma

tông, cũng vẫn là có phân biệt.

Cũng may, Bạch Nhạc bản thân lực ảnh hưởng khá lớn, hơn nữa Ma tông loại này mánh lới, đối với sở hữu ma tu mà nói, đều có đủ quá hấp dẫn lực.

Trong chuyện này gặp được lực cản cũng không tính lớn.

Bạch Nhạc gặp qua Huyết Ảnh Ma Tông nhóm người về sau, Bất Tử Thanh Vương cũng đã chạy tới.

"Nghe nói, ngươi lại làm ra một cái cái gì Ma tông, làm sao, chớ không phải là cũng cho ta gia nhập Ma tông hay sao?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Bất Tử Thanh Vương có chút trêu tức mở miệng nói.

"Đó cũng không phải!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc khẽ cười nói: "Đường đường Thanh Vương, Ma tông có thể dung không dưới."

Trò đùa một câu, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói: "Ngươi nghĩ tất cũng đã biết, ta đi gặp qua Càn Đế. . . Hơn nữa, đàm phán không thành."

Giễu cợt một chút, Bất Tử Thanh Vương từ tốn nói: "Càn Đế là ai, ta so ngươi rõ ràng! Hắn quá cường thế, toàn bộ thiên hạ đều muốn tại hắn khống chế phía dưới mới được, ngươi thấp không dưới đầu, làm không trong tay hắn đao, đàm phán không thành tự nhiên không có gì có thể kỳ quái."

"Đàm phán không thành, chính là địch nhân! Cho nên. . . Ta cần phải nghĩ biện pháp tới đối kháng Càn Đế!"

Nhìn lấy Bất Tử Thanh Vương, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng: "Ta nhớ được, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, cũng có một cái Đại Càn Vương Triều!"

"Ừm?"

Lông mày nhíu lại, Bất Tử Thanh Vương nhất thời liền minh bạch Bạch Nhạc ý tứ.

"Ngươi là muốn, tái khởi một cái Đại Càn Vương Triều cờ hiệu, cùng Càn Đế tranh chính thống danh nghĩa?"

"Không sai!"

Gật đầu, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng: "Chúng ta bây giờ phía sau cũng không có thần linh cường giả, cho nên, chúng ta liền yêu cầu càng nhiều lực lượng, càng nhiều thế lực, như vậy mới có hy vọng cùng những thần linh này cường giả chống lại!"

"Ma tông cũng tốt, Đại Càn Vương Triều cũng được. . . Thật đều là một cái đạo lý!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1347: Đùa lửa

"Ý ngươi ta minh bạch, thế nhưng, làm như thế, ắt sẽ làm tức giận Càn Đế. . . Ngươi nghĩ quá hậu quả sao?"

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng hỏi.

"Không làm như vậy là có thể bình an vô sự sao?"

Bạch Nhạc nhàn nhạt hỏi ngược lại.

". . ."

"Bình an vô sự? Làm sao có thể!" Lắc đầu, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Chúng ta chiếm giữ Thanh châu, rồi lại không chịu hướng Càn Đế cúi đầu, bản thân cũng đã bị coi là cái đinh trong mắt cái gai trong thịt, thành lập Ma tông, mượn hơi thiên hạ ma tu, cũng cũng là đang động rung Đại Càn Vương Triều căn cơ."

"Bây giờ vì chống đỡ Phật Tông, còn tất phải phải nghĩ biện pháp cùng tam đại thiên tông nói gì. . . Loại tình huống này, ngươi cho rằng, Càn Đế còn có thể nhịn xuống sao?"

Trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng.

"Ta lần này đi ra ngoài, suy nghĩ cẩn thận rất nhiều chuyện! Hầu hết thời gian, không phải ngươi muốn dàn xếp ổn thỏa liền có thể bình yên vô sự! Họa trời giáng, cũng không cái gì sự tình hiếm lạ, cho nên. . . Nơi này bị động đợi, chẳng thà chủ động xuất kích, đem cục diện khống chế tại trong tay mình."

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng: "Thanh Vương, tu hành tựa như đi ngược dòng nước, không tiến tắc thối. . . Chúng ta bây giờ tình cảnh cũng giống vậy!"

"Muốn có được người khác tôn trọng, yêu cầu không phải cúi đầu cùng thỏa hiệp, mà là tự thân cường đại!"

"Chỉ có chúng ta sở hữu lực lượng cường đại hơn, mới có thể để cho người không dám đánh chúng ta chủ ý!"

Nghe được những lời này, Bất Tử Thanh Vương không khỏi có chút yên lặng, quan sát Bạch Nhạc hồi lâu, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói: "Bạch Nhạc, ta đột nhiên cảm thấy, ngươi có chút không giống."

"Có ý gì?"

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc không hiểu hỏi.

"Từ trước, ngươi trong mắt ta, cũng chỉ là một tên tiểu bối. . . Dù là thực lực ngươi đã siêu việt ta, nhưng lại cũng y nguyên vẫn là có vẻ như thế non nớt! Nhưng bây giờ. . . Ta có một loại cảm giác, ngươi thật đã không giống nhau."

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ phức tạp, Bất Tử Thanh Vương nhẹ giọng nói: "Hiện tại ngươi, mới có vài phần Diệp Huyền đại sư, Thông Thiên Ma Quân cái bóng. . . Diệp Huyền đại sư từng nói, đây là thuộc về ngươi thời đại!"

"Cứ việc bây giờ có nhiều như vậy thần linh cường giả xuất thế. . . Ta có thể y nguyên vẫn là tin tưởng Diệp Huyền đại sư lời nói."

"Đây là. . . Thuộc về ngươi thời đại!"

..

Tiên Du Kiếm Cung!

"Tông chủ, Thanh châu bên kia truyền đến tin tức, Bạch Nhạc muốn cùng bổn tông nói gì, cùng nhau ứng đối. . . Phật Tông!"

Chậm rãi bước vào Kiếm Cung bên trong, Trương Côn nhẹ giọng mở miệng nói.

"Phật Tông!"

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Khương Phàm chậm rãi ngẩng đầu, trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi sắc.

Lúc trước, tam đại thiên tông nhóm người cho nên đến vương thành đi, rơi vào Diệp Huyền cái tròng, trên thực tế, cũng là bởi vì Phật Tông!

Từ Hàng đại sĩ muốn mượn Đại Càn Vương Triều mở lại Phật Tông, tam đại thiên tông quyết ý liên thủ chèn ép, cái này rồi sau đó sự tình.

Đương nhiên, tam đại thiên tông đều ăn giảm nhiều, cũng hầu như đưa tới Đạo tiêu Ma mạnh, nếu không phải là có thần linh cường giả thức tỉnh, tam đại thiên tông sợ rằng đã sớm vô pháp duy trì hiện tại địa vị.

Bất quá, Phật Tông cũng giống vậy không thể đạt được chỗ tốt.

Từ Hàng đại sĩ một dạng vẫn lạc vương thành.

Nhưng hôm nay, Phật Tông lần nữa trở về, ý nghĩa khả năng liền lại không giống nhau lắm.

Lần này, Phật Tông bên trong, là có thần linh cường giả tồn tại.

Vì vậy Từ Hàng đại sĩ chết, còn có Đại Càn Vương Triều trợ giúp, bây giờ Phật Tông trở về, cái thứ nhất muốn thanh toán, chính là Thanh châu, hoặc có lẽ là. . . Bạch Nhạc vị này Diệp Huyền đại sư truyền nhân!

Chuyến này nước đục, Tiên Du Kiếm Cung cũng không muốn chuyến.

"Hồi đi, hắn Bạch Nhạc thành lập Ma tông! Đạo ma bất lưỡng lập, hắn có thể mạnh tới đâu?"

Lắc đầu, Khương Phàm nhàn nhạt mở miệng nói.

Tựa hồ sớm đoán được Khương Phàm đáp án, Trương Côn không khỏi cười khổ một tiếng, nhẹ giọng đáp: "Tông chủ, Thanh châu bên kia ý là. . . Nếu như, ba chúng ta đại thiên tông cự tuyệt hỗ trợ, như vậy, Thanh châu liền sẽ ngã về phía Phật Tông!"

"Ừm?"

Trong nháy mắt, Khương Phàm trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái lệ mang.

"Tông chủ, Thanh châu bên kia nói, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, còn có một nhánh Đại Càn Vương Triều truyền thừa, bây giờ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người cũng đã di chuyển không sai biệt lắm, Bạch Nhạc hội chống đỡ cái này một chi, cùng Đại Càn Vương Triều đối kháng. . ."

"Bạch Nhạc nói, Phật Đạo chi Tranh, là Đạo Thống chi Tranh! Nếu chúng ta cự tuyệt trợ giúp, như vậy hắn liền một dạng cũng phụng một vị Phật Tông cao thủ là quốc sư, kể từ đó. . . Phật Tông là có thể chân chính trở về! Cùng ta đạo môn to lớn."

"Về phần hắn cùng Phật Tông ở giữa, những ân oán kia. . . Tin tưởng, chỉ cần hắn nguyện ý làm nhượng lại bước, là nhất định có thể hóa giải."

". . ."

Lần này, dù cho là Khương Phàm cũng không khỏi trầm mặc xuống.

Không thể không nói, Bạch Nhạc tung một cái đại sát khí!

Đã nhiều năm như vậy, thiên hạ bố cục đã sớm phát sinh biến hóa.

Tam đại thiên tông đã sớm vô pháp bả khống thiên hạ.

Vô luận là Bạch Nhạc Thanh châu, vẫn là Đại Càn Vương Triều, cũng có chống lại tam đại thiên tông tư cách, hơn nữa, ở trong thế tục, lực ảnh hưởng muốn lớn hơn.

Bây giờ Càn Đế đã biểu lộ thái độ, giả sử, Bạch Nhạc cũng theo chống đỡ Phật Tông, như vậy trong khoảng thời gian ngắn, Phật Tông liền có thể trọng tố căn cơ, đại sự nói.

Đây là tam đại thiên tông rất khó tiếp thu sự tình.

Bạch Nhạc lần này, rõ ràng cho thấy bắt lại tam đại thiên tông chân đau a.

..

"Hảo một cái Bạch phủ chủ!"

Cơ hồ là đồng thời, Thái Cực Đạo bên này cũng thu được đồng dạng tin tức.

Thái Cực Đạo chưởng giáo chân nhân, bây giờ cũng rơi vào cùng Khương Phàm một dạng quấn quýt.

Đạo, ma tranh chấp cũng đã đủ phiền, nếu như nhiều hơn nữa một cái Phật Tông, vậy liền thật loạn.

Hơn nữa, Phật Tông tự nhiên liền cùng chính thống tu hành giả, là hai con đường.

Phật đạo cái kia một bộ, nếu như đại sự đạo, đạo môn tất nhiên chịu đến ảnh hưởng cực lớn.

Lúc trước chính là tam đại thiên tông liên thủ, thật vất vả mới đưa Phật Tông triệt để khu trục ra cửu châu, bây giờ làm sao có thể đủ chứa nhẫn đối phương như thế công khai trở về.

Bạch Nhạc tuy đáng trách!

Có thể vị kia thôi động đây hết thảy Càn Đế, cũng giống vậy đáng trách.

Vị kia Càn Đế muốn mượn đao giết người, nhưng lại chỉ sợ cũng không nghĩ tới, Bạch Nhạc vậy mà lại tới một chiêu như vậy rút củi dưới đáy nồi!

Bây giờ tam đại thiên tông, ngược lại bị đỡ đến trên lửa, tiến thối lưỡng nan!

Ai có thể nghĩ tới, tại đây trong lúc bất tri bất giác, Bạch Nhạc trên tay dĩ nhiên đã nắm giữ nhiều như vậy lực lượng, thậm chí đã đủ để dao động thiên hạ thế cục.

Yên lặng hồi lâu, Lý Tường lúc này mới chậm rãi mở miệng nói: "Hồi bẩm lão tổ đi. . . Chuyện này, chúng ta đã vô pháp làm chủ."

..

"Hắn đây là đang tự tìm đường chết!"

Đạo Lăng sơn bên trên, Lăng Tiên trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, lành lạnh mở miệng nói: "Ai cho hắn lá gan dạng này đùa lửa! Không thành thần linh hoạt cuối cùng chỉ là phàm tục, hắn đây là muốn bức thần linh cường giả tự mình kết cục giết hắn!"

"Ngu xuẩn!"

"Chẳng lẽ hắn thật cho là Càn Đế không dám giết người sao?"

"Chỉ sợ Tiên Du Kiếm Cung cùng Thái Cực Đạo nhúng tay. . . Giả sử cái kia hai nhà đứng ra, liền đủ để bảo vệ Bạch Nhạc, dù sao. . . Đem Phật Tông đưa tới là Càn Đế!"

"Vậy thì truyền lời cho bọn hắn. . . Cho thấy chúng ta thái độ, Bạch Nhạc. . . Phải chết!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1348: Nhiên Cổ Phật

"Bạch Nhạc phải chết!"

Đại Càn Vương Triều trong hoàng cung, Càn Đế như đinh đóng cột mở miệng nói.

Không thể không nói, trước hắn vẫn còn có chút quá coi thường Bạch Nhạc.

Vương thành một ngô, hắn từ đã cho là ăn chắc Bạch Nhạc, nhưng không ngờ, Bạch Nhạc dám cự tuyệt làm trong tay hắn đao.

Thẳng cái thời gian đó, hắn cũng vẫn như cũ cũng không có quá coi là chuyện đáng kể, cho nên vẫn chưa đối Bạch Nhạc xuất thủ, mà là mặc kệ Bạch Nhạc ly khai vương thành.

Nhưng ai có thể tưởng đến, Bạch Nhạc thật không ngờ to gan lớn mật.

Chẳng những một hồi tay, đi Lương châu gặp cái cái kia không biết ngọn ngành thần linh cường giả Mặc Quân, còn làm ra một cái Ma tông đến, lệnh thiên hạ ma tu nghe tin lập tức hành động, cơ hồ khiến Bạch Nhạc trở thành ma đạo thủ lĩnh!

Đáng hận hơn đúng, trở lại Thanh châu sau đó, Bạch Nhạc lại vẫn dám dung túng Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người lánh lập một cái Đại Càn Vương Triều, cùng hắn tranh đoạt chính thống!

Có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục?

Giờ khắc này Càn Đế là chân chính đã triệt để lên sát khí.

"Bệ hạ yên tâm, Nhiên Cổ Phật đã từ Nam Hải mà ra, ít ngày nữa đem để Thanh châu, định là bệ hạ trừ ma!"

Chắp tay trước ngực, Tuệ Tịnh nhẹ giọng đáp.

Tuệ Tịnh chính là Càn Đế sai người từ Phổ Đà sơn mời về quốc sư.

Đương nhiên, người quốc sư này tại Càn Đế cái này cũng không có gì mặt mũi, bất quá là Càn Đế cùng phật đạo câu thông một cái truyền lời thôi, bất quá, đứng ở Tuệ Tịnh phía sau vị kia Nhiên Cổ Phật có thể cũng không giống nhau.

Phật, là phật môn đối với thần linh cường giả xưng hô, mà ở phật môn xưng hô bên trong, có thể xưng được cổ phật, liền càng là trong Phật môn cao cấp nhất tồn tại.

Bây giờ Càn Đế còn cần bốn năm ngày, mới có thể khôi phục, có thể Nhiên Cổ Phật cũng đã có thể rời đi Nam Hải, bản thân này cũng đã đủ để chứng minh rất nhiều chuyện.

Lạnh lùng liếc Tuệ Tịnh liếc mắt, Càn Đế cười lạnh nói: "Liền sợ ngươi phật môn chần chừ, chưa chắc bằng lòng đối Bạch Nhạc hạ sát thủ a?"

"Bệ hạ lo ngại!"

Lắc đầu, Tuệ Tịnh nhẹ giọng nói: "Từ Hàng đại sĩ chính là Nhiên Cổ Phật nhất mạch kia người, chỉ bằng điểm này, Nhiên Cổ Phật liền đoạn sẽ không đối Bạch Nhạc thủ hạ lưu tình."

Nghe thế, Càn Đế sắc mặt mới hơi chút hòa hoãn vài phần.

"Trẫm thái độ, quốc sư là rõ ràng! Đạo môn thống trị thiên hạ đã lâu lắm, không phá thì không xây được, chỉ cần phật môn trợ giúp trẫm nhất thống thiên hạ, trẫm liền nhất định rầm rộ phật giáo, tuyệt không đổi ý!"

"A di đà phật!"

. . .

"A di đà phật!"

Thanh Châu thành bên trên, vang lên một tiếng phật hiệu, toàn bộ Thanh Châu phủ phảng phất đều bị phật quang bao phủ, một ít người phàm thậm chí không tự giác liền bái xuống.

Tại phía xa vương thành Càn Đế cũng không nghĩ đến, Nhiên Cổ Phật tốc độ muốn so với hắn dự tính nhanh hơn nhiều.

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền chợt cảm thụ được một cổ áp lực khổng lồ, lông mày nhíu lại, trong một chớp mắt, Bạch Nhạc trên người chợt lộ ra lau một cái khủng bố kiếm ý, phóng lên cao!

Một bước ở giữa, Bạch Nhạc liền cũng đồng dạng xuất hiện ở Thanh Châu thành phía trên.

Có thể Bạch Nhạc có thể làm đến cũng vẻn vẹn chỉ là bây giờ mà thôi.

Đối mặt một vị thần linh cường giả, hắn tối đa chỉ có thể để cho mình không bị ảnh hưởng, nhưng lại không che chở được Thanh Châu thành.

Đây cũng là bây giờ Thanh Châu thành lớn nhất kẽ hở.

Không có thần linh cường giả tọa trấn, vô luận Thanh Châu phủ chuẩn bị nhiều ít trận pháp, cũng đều không chịu nổi một kích.

"Bần tăng Nhiên Cổ, gặp qua Bạch phủ chủ!"

Ánh mắt rơi vào Bạch Nhạc trên người, Nhiên Cổ Phật nhẹ giọng mở miệng nói.

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói: "Nguyên lai là vị cổ phật, bất quá đại sư vừa tới liền mạnh mẽ lấy phật quang ảnh hưởng toàn bộ Thanh châu bách tính, như vậy làm việc, sợ rằng uổng xưng một cái phật tự a?"

"A di đà phật!"

Lại tuyên một tiếng phật hiệu, Nhiên Cổ Phật chậm rãi nói rằng: "Bạch phủ chủ lời ấy sai, ngã phật phổ độ chúng sinh, bần tăng lấy phật hiệu hóa đi chúng sinh lệ khí, vốn là vì Thanh châu bách tính cầu phúc, có gì không tốt?"

"Nếu bách tính nguyện ý thờ phụng, ta đương nhiên sẽ không ngăn cản, thật là đại sư lấy thần linh thủ đoạn, ép buộc người khác tin phật, không khỏi mất phật gia lòng từ bi."

Bạch Nhạc mặc dù không phải phật gia chi nhân, có thể thuở nhỏ am hiểu thi thư, đối với phật giáo chú ý cũng có liên quan, mở miệng chi tranh, một dạng không rơi vào thế hạ phong.

"Bạch phủ chủ quả nhiên là có phật tính chi nhân!"

Chắp tay trước ngực, Nhiên Cổ Phật mỉm cười, nhất thời thu liễm trên người phật quang: "Tựa như Bạch phủ chủ nói, chỉ là bần tăng nguyên lai là khách , có thể hay không hướng Bạch phủ chủ thảo một ly trà uống?"

Đối phương thu tay lại đoạn, Bạch Nhạc tự nhiên cũng liền sẽ không cùng đối phương cường ngạnh đến cùng, khẽ khom người, tự tay làm một cái mời thủ thế: "Cổ phật mời!"

Từ đại sư đến cổ phật, đổi một cái xưng hô, liền có nghĩa là một phần kính ý!

Chỉ cần đối phương không mang theo địch ý mà đến, Bạch Nhạc cũng liền sẽ không mất lễ phép.

Rơi vào phủ thành chủ thời điểm, Tô Nhan đã sớm chuẩn bị xong nước trà điểm tâm, tự mình làm Nhiên Cổ Phật cùng Bạch Nhạc dâng trà thơm.

"Công tử, đã vì cổ phật chuẩn bị thức ăn chay, sau đó liền vì cổ phật dâng."

Xem Tô Nhan liếc mắt, Nhiên Cổ Phật nhẹ khen: "Bạch phủ chủ có lòng, bần tăng đa tạ Bạch phủ chủ."

"Không biết cổ phật đến từ đâu?"

Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"Bần tăng từ Nam Hải mà đến."

Nhiên Cổ Phật bình tĩnh hồi đáp nói.

"Nói như thế, cổ phật là vì Từ Hàng đại sĩ mà đến?" Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc nhàn nhạt hỏi.

"A di đà phật! Oan oan tương báo khi nào, huống chi Diệp Huyền đã chết, bần tăng cái này đến, là vì cùng Bạch phủ chủ đoạn cái này một phần nhân quả."

Khẽ lắc đầu, Nhiên Cổ Phật nhẹ giọng đáp.

Đối với Nhiên Cổ Phật loại thái độ này, Bạch Nhạc ngược lại cũng cũng

không ngoài ý.

Nếu là quả thật muốn động thủ, đối phương liền sẽ không vào thành chủ phủ tới tự thoại.

Phật Tông muốn trở về, gặp phải lực cản cực đại, tất phải sẽ không bỏ qua bất kỳ một cái nào khả năng lớn mạnh Phật Tông cơ hội.

"Ồ? Không biết đại sư muốn như thế nào hóa giải một đoạn này ân oán."

Từ chối cho ý kiến, Bạch Nhạc nhàn nhạt hỏi ngược lại.

"Bần tăng xem Bạch phủ chủ cùng ta phật môn hữu duyên, không biết Bạch phủ chủ có thể nguyện vào Phật Môn, làm một cái tục gia cư sĩ?"

Nhiên Cổ Phật cũng không có dong dài, trực tiếp liền nói ra điều kiện.

Nghe vậy, Bạch Nhạc nhưng là nhất thời cười lạnh.

Trước đó hắn liền hiếu kỳ, đối phương sẽ mở ra cái dạng gì điều kiện đến, lại không nghĩ rằng, đối phương khẩu vị lại to lớn như thế, vừa mở miệng, liền muốn hắn vào phật môn!

"Đại sư sợ là hiểu lầm, Bạch Nhạc trước đây không lâu mới vừa sáng lập Ma tông, làm sao có thể vào phật môn?"

Xưng hô lại từ cổ phật lui trở về đại sư, cũng đã biểu đạt Bạch Nhạc bất mãn.

"A di đà phật, Bạch phủ chủ nói quá lời! Ngã phật gia phổ độ chúng sinh, cái gọi là bỏ xuống đồ đao lập địa thành phật, chỉ cần tâm hướng Linh sơn, liền không cần thiết cái gì xuất thân, ma tu một dạng có thể vào Phật Môn! Huống chi, Bạch phủ chủ cũng vẻn vẹn chỉ là tục gia cư sĩ mà thôi, không có quan hệ gì với hắn."

Nhiên Cổ Phật không chút phật lòng, nhẹ giọng nói.

Chỉ là nghe thế loại nói nhảm, Bạch Nhạc lại cũng chỉ là cười nhạt.

Nói đùa, hắn mới vừa sáng lập Ma tông, liền bái nhập phật môn, làm cái gì tục gia cư sĩ, như vậy đem thiên hạ ma tu còn như chỗ nào?

Chỉ sợ trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền sẽ trở thành chỗ trong mắt mọi người một truyện cười.

Toàn bộ ma đạo đều muốn phỉ nhổ cho hắn, cái thời gian đó, Ma tông chỉ sợ lập tức sụp đổ, Bạch Nhạc cũng cũng chỉ có thể một lòng một dạ theo phật môn đi.

Càn Đế muốn Bạch Nhạc làm trong tay hắn chi đao, bây giờ phật môn ác hơn, nhưng là trực tiếp muốn để Bạch Nhạc làm phật môn chó săn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1349: Tiến thối lưỡng nan

"Nếu như ta không muốn chứ?"

Nhìn lấy Nhiên Cổ Phật, Bạch Nhạc nhàn nhạt hỏi ngược lại.

"A di đà phật! Bạch phủ chủ cần gì phải một mực không chịu giác ngộ? Cần biết, ngã phật từ bi, cũng có kim cương trừng mắt."

Chắp tay trước ngực, Nhiên Cổ Phật lần nữa mở miệng nói.

Lời này khả năng liền tràn ngập uy hiếp ý tứ hàm xúc.

Rất hiển nhiên, Nhiên Cổ Phật thái độ đã rất rõ ràng, ngươi muốn là thức thời, bằng lòng điều kiện, như vậy quá khứ sự tình tự nhiên chuyện cũ sẽ bỏ qua.

Nhưng nếu là dám cự tuyệt, như vậy, liền muốn với ngươi lật qua nợ cũ.

Phật môn từ xưa giờ đã như vậy, nói là lòng dạ từ bi, nhưng trên thực tế, hầu hết thời gian, so với bất luận kẻ nào đều bá đạo hơn.

Cũng không có nổi giận, Bạch Nhạc trên mặt thậm chí càng lộ ra lau một cái không thể giải thích nụ cười.

"Xem ra đại sư là cho rằng ăn chắc ta."

Bạch Nhạc dạng này thái độ, cũng làm cho Nhiên Cổ Phật hơi có chút ngoài ý muốn, nhưng đến loại cảnh giới này người, đương nhiên sẽ không đơn giản bị Bạch Nhạc nói mấy câu cải biến tâm ý.

Lắc đầu, Nhiên Cổ Phật nhẹ giọng nói: "Bạch phủ chủ nói quá lời, bần tăng cũng là vì Bạch phủ chủ suy nghĩ, Bạch phủ chủ cùng phật hữu duyên, cái này chính là cộng sinh sự tình, cần gì phải chấp nhất?"

Từ chối cho ý kiến, Bạch Nhạc khóe miệng nổi lên vẻ tươi cười, hỏi ngược lại: "Đại sư từ vừa thấy mặt, vừa mới cuối cùng lấy Bạch phủ chủ tương xứng, là muốn hồi tránh cái gì không?"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc ngạo nghễ mở miệng nói: "Đại sư chẳng lẽ quên, ta trừ cái này Thanh Châu phủ chủ bên ngoài, vẫn là Thần Tôn truyền nhân?"

Trong mắt lộ ra lau một cái lợi hại chi sắc, Bạch Nhạc lạnh giọng nói: "Muốn ta bái nhập phật môn. . . Xin hỏi đại sư, hỏi qua sư tôn ta ý tứ sao?"

". . ."

Một câu nói này lối ra, nhưng là nhất thời nhường Nhiên Cổ Phật trầm mặc xuống.

Từ vừa mới bắt đầu, hắn im lặng không đề cập tới Bạch Nhạc là Thần Tôn truyền nhân sự tình, chính là muốn đem chuyện này hàm hồ đi qua, nếu như Bạch Nhạc chính mình không thủ được đạo tâm, đồng ý bái nhập phật môn, vậy dĩ nhiên chính là Bạch Nhạc tự lựa chọn.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc trực tiếp đem Thần Tôn dời ra ngoài, vậy coi như là một chuyện khác.

Ép buộc Thần Tôn đệ tử bái nhập phật môn? Ngươi phật môn là muốn làm gì? !

Thần Tôn nếu là quả thật chết, vậy cũng không sao cả.

Thật là bây giờ, phóng nhãn thiên hạ, ai dám nói Thần Tôn đã vẫn lạc?

Phải biết, Bạch Nhạc bây giờ cũng bất quá chỉ là ba mươi mấy tuổi niên kỷ, thời gian tu hành ngắn hơn, nói cách khác, hơn mười năm trước, Bạch Nhạc mới vừa thu được Thần Tôn truyền thừa!

Loại tình huống này, ai dám nói Thần Tôn đã vẫn lạc?

Đúng, bây giờ Thần Tôn tung tích không rõ, cũng hoàn toàn không có lộ diện dấu hiệu, thật là, không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất!

Giả sử qua một đoạn thời gian, Thần Tôn trở về đâu?

Phật môn ép buộc hắn truyền nhân bái nhập phật môn, đây là muốn làm gì? Nói hắn Thần Tôn không bằng phật môn cao thủ? Vẫn cảm thấy Thần Tôn dễ bắt nạt?

Cái này hậu quả, không ai dám gánh chịu!

Dù cho là Nhiên Cổ Phật cũng tuyệt đối không dám!

Trên đời này, nếu còn có một người, là bất luận cái gì thần linh cũng không dám, cũng không muốn trêu chọc, liền nhất định là Thần Tôn.

Vạn năm trước đó, chúng thần oái tụ thời điểm, đều không người dám đi trêu chọc Thần Tôn, chớ đừng nói chi là là hiện tại đã xuống dốc hạ xuống phật môn.

"A di đà phật!"

Nhẹ tuyên một tiếng phật hiệu, Nhiên Cổ Phật nhẹ giọng nói: "Bạch phủ chủ nói là, là bần tăng liều lĩnh."

Không có lừa bịp được, vậy thì tự nhiên chỉ có thể buông tha.

Chính như Thần Nữ trước đó đối Bạch Nhạc nói, từ bước vào bán thần bắt đầu, Thần Tôn truyền nhân cái thân phận này, liền có thể vì hắn chặn lại rất nhiều phiền phức.

Bây giờ Nhiên Cổ Phật thái độ, cũng lần nữa xác minh Thần Nữ lời nói.

Chứng kiến đối phương buông tha, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng thở phào một hơi.

Nếu là đối phương cắn chết điều kiện này, hắn thật là có chút phát điên.

Hắn tự mình một người có thể còn có thoát thân hy vọng, nhưng là lại vô luận như thế nào cũng không che chở được Thanh châu người khác.

Làm cho đối phương chủ động buông tha cái này không có cách nào khác bàn điều kiện, liền có bay lượn chỗ trống.

"Từ Hàng đại sĩ trước đây mặc dù là Diệp Huyền đại sư giết chết, nhưng trên thực tế, Diệp Huyền đại sư đối với phật môn cũng không địch ý."

Không đợi đối phương nói chuyện, Bạch Nhạc liền dẫn đầu mở miệng nói.

"Cổ phật vậy cũng chứng kiến, Thanh châu bên trong không phân đạo ma, tự nhiên cũng càng sẽ không căm thù Phật Tông đệ tử."

Bưng lên chén trà trong tay, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Ta kế thừa Diệp Huyền đại sư di chí, muốn chế tạo chính là một cái mỗi người bình đẳng, có thể tự do lựa chọn thế giới! Vô luận là đạo môn, ma đạo, Phật Tông, đều có thể nhường mỗi một người bình thường, từng cái tu hành giả tự động lựa chọn! Chỉ cần không làm ác, như vậy liền một dạng có thể được tất cả mọi người tán thành, bình đẳng tự do!"

"Hôm nay, ta lợi dụng Thanh Châu phủ chủ thân phận mời cổ phật, cũng mời phật môn tu hành giả tới Thanh châu tu hành, truyền pháp!"

"A di đà phật!"

Bạch Nhạc chủ động lấy lòng, Nhiên Cổ Phật tự nhiên cũng vô pháp làm như không thấy.

Hơn nữa, Bạch Nhạc một bộ này lí do thoái thác, cũng bây giờ không có cái gì lỗ thủng.

Bây giờ Phật Tông muốn trở về, bản thân lực cản đã phi thường lớn, đương nhiên sẽ không đưa ra cái gì cự tuyệt đạo môn cùng ma tu, chỉ tôn phật đạo loại này yêu cầu vô lý!

Bây giờ Phật Tông cũng xác thực còn không có thực lực này cùng nội tình, khởi động lớn như vậy sạp tới.

So sánh mà nói, Bạch Nhạc đưa ra loại điều kiện này, mới là thích hợp nhất phật môn.

Chỉ là. . . Vấn đề duy nhất ở chỗ, Càn Đế!

Càn Đế chủ động lấy lòng, nghênh phật môn đệ tử vào vương thành phong làm quốc sư, cũng đã biểu đạt thái độ, chỉ cần Phật Tông cùng Càn Đế liên thủ, Càn Đế liền sẽ tại Đại Càn Vương Triều bên trong dốc sức phổ biến phật giáo!

Càn Đế bản thân liền là đế vương, hắn tồn tại, cùng đạo môn, Ma tông đều không có quan hệ gì.

Một khi Càn Đế cho là thật có thể nhất thống cửu châu, đến lúc đó, tại Càn Đế duy trì dưới, phật đạo tất nhiên rầm rộ.

Mà bây giờ, đến Thanh châu đến giết chết Bạch Nhạc, vốn là Càn Đế yêu cầu Phật Tông làm chuyện thứ nhất!

Nguyên bản, Nhiên Cổ Phật muốn đe doạ một chút, bức Bạch Nhạc bái nhập Phật Tông, bây giờ vừa đến, hắn không phải giết chết Bạch Nhạc, liền có thể đạt được tốt hơn hiệu quả, hơn nữa, Càn Đế cũng tuyệt đối không lời nào để nói.

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc trực tiếp mang ra Thần Tôn đến, đưa hắn ngăn cản trở về.

Kể từ đó, sự tình liền có chút vướng tay chân.

Nếu như bằng lòng Bạch Nhạc điều kiện, liền ắt sẽ đắc tội Càn Đế.

Nhưng đồng dạng, nếu là thật đối Bạch Nhạc thống hạ sát thủ, không nói đến có thể không thể giết chết, cũng giống vậy hội có đếm không hết phiền phức.

Mặc dù Bạch Nhạc chết, có thể Thanh châu cũng đã bị Bạch Nhạc kinh doanh nhiều năm, phía dưới nhân thế chắc chắn sẽ vì Bạch Nhạc báo thù, lẽ nào hắn còn có thể đem Thanh châu hệ này tất cả mọi người bộ phận đều giết sao?

Huống chi, chớ quên, bây giờ Bạch Nhạc còn có một cái thân phận. . . Ma tông tông chủ!

Phật Tông trở về, ma tu vốn là có thể giữ trung lập, thậm chí nếu như dựa theo Bạch Nhạc nói, trắng đen cùng tồn tại, ma tu sẽ còn trở thành trợ lực.

Nhưng nếu là giết Bạch Nhạc , bên kia không giống cùng thiên hạ ma tu là địch.

Một cái đạo môn chèn ép, liền để Phật Tông trở về có vẻ không gì sánh được gian nan, nếu là lại tăng thêm ma đạo phản đối, đó mới thực sự là hy vọng xa vời.

Huống hồ, chớ quên Bạch Nhạc vẫn là Thần Tôn truyền nhân!

Nếu như Thần Tôn trở về đâu?

Giết tử thần tôn truyền nhân, liền sẽ không lọt vào Thần Tôn trả thù sao?

Làm những yếu tố này, toàn bộ tập trung lại, chính là Nhiên Cổ Phật, cũng không khỏi rơi vào tiến thối lưỡng nan chi cảnh.

Vị này Thần Tôn truyền nhân, có thể xa muốn bức Càn Đế nói, càng vướng tay chân nhiều a!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1350: Yên lặng nhìn thay đổi

Lẳng lặng nhìn lấy Nhiên Cổ Phật, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có thúc giục.

Bạch Nhạc rất rõ ràng đối phương khó xử, tự nhiên cũng minh bạch trong khoảng thời gian ngắn, muốn để đối phương làm ra dạng này quyết đoán rất không dễ dàng, dù là đối phương là thần linh cường giả cũng giống như vậy.

"Công tử, thức ăn chay đã chuẩn bị xong."

Cũng không biết quá lâu dài, Tô Nhan từ bên ngoài tiến đến, nhẹ giọng mở miệng nói.

Tô Nhan trở về, đánh vỡ trên trận yên lặng.

Bạch Nhạc trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, phảng phất trước đó căn bản không có cùng đối phương phát sinh qua bất kỳ xung đột nào một dạng, nhẹ giọng mở miệng nói: "Cổ phật đường xa mà đến, liền nhường vãn bối hơi tận tình địa chủ đi, cổ phật, mời!"

"A di đà phật!"

Chậm rãi đứng dậy, Nhiên Cổ Phật cũng chưa chối từ, theo lời cùng Bạch Nhạc một chỗ đi ra ngoài.

Thanh châu mấy năm nay phát triển cực nhanh, các phương diện điều kiện, thậm chí đã không thua vương thành, bửa tiệc này thức ăn chay làm cực kỳ tinh xảo, cho dù là người thường, cũng sẽ cảm thấy cực kỳ mỹ vị.

Đây cũng là Bạch Nhạc có ý định muốn hiện ra cho Nhiên Cổ Phật xem.

Bây giờ Nhiên Cổ Phật khó có thể lựa chọn, không phải là rất khó tại hắn cùng Càn Đế ở giữa làm ra lựa chọn, như vậy Bạch Nhạc liền muốn rõ ràng hướng Nhiên Cổ Phật biểu hiện ra Thanh châu nội tình.

Phải biết, trên thực tế, Đại Càn Vương Triều chân chính có thể khống chế, cũng bất quá chỉ là một châu chi địa mà thôi.

Từ loại này cấp độ lên đây nói, cũng không so Bạch Nhạc chiếm giữ lớn hơn ưu thế.

Hơn nữa, vô luận là ai đều nhất định muốn thừa nhận, những năm gần đây, Thanh châu xác thực muốn so với vương thành càng phồn vinh!

Tại chỗ rất nhỏ gặp hiểu biết chính xác.

Một trận thức ăn chay nhìn lấy đơn giản, nhưng lại cũng có thể gặp gì biết nấy, nhường Nhiên Cổ Phật chứng kiến Thanh châu phồn vinh.

"A di đà phật!"

Dùng qua thức ăn chay, Nhiên Cổ Phật chậm rãi đứng dậy, sở hữu thâm ý nhìn lấy Bạch Nhạc nói rằng: "Đa tạ Bạch phủ chủ khoản đãi, bần tăng còn có việc, tạm thời biệt ly, nếu có duyên. . . Dùng không bao lâu, bần tăng liền sẽ trở lại quấy rầy! Đến lúc đó, cũng xin Bạch phủ chủ nhớ kỹ hôm nay hứa hẹn."

Mí mắt hơi nhíu, Bạch Nhạc nâng lấy viên kia tâm rốt cục để xuống.

Chắp tay trước ngực, Bạch Nhạc cũng đồng dạng thi lễ một cái, nghiêm túc mở miệng nói: "Không dám, Bạch Nhạc xin đợi đại sư lần nữa giá lâm!"

Khẽ vuốt cằm, Nhiên Cổ Phật cũng không nói nhiều, lúc này một bước ở giữa, biến mất ở không trung.

Cho tới giờ khắc này, Tô Nhan một mực căng thẳng cảm xúc cũng rốt cục thư giãn hạ xuống, sắc mặt có chút tái nhợt hỏi: "Công tử, không có chuyện gì sao?"

"Tạm thời không có chuyện làm!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói: "Tiên Du Kiếm Cung cùng Thái Cực Đạo bên kia còn không có tin tức sao?"

"Không có!"

Cười khổ một tiếng, Tô Nhan bất đắc dĩ hồi đáp nói.

Trước đó Bạch Nhạc cũng đã đưa tin cho hai nhà này, nỗ lực thuyết phục đối phương cùng hắn một chỗ ứng đối Phật Tông.

Đáng tiếc, đối phương vẫn là không nhìn Bạch Nhạc yêu cầu.

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc từ tốn nói: "Không sao cả, lần này ta có thể chống đỡ hạ xuống, liền lại là một lần tăng giá cả, bọn hắn. . . Kháng không bao lâu!"

Chính như Nhiên Cổ Phật cuối cùng lựa chọn tạm thời ly khai một dạng.

Bây giờ Phật Tông cũng tại các loại (chờ)!

Chờ Càn Đế phản ứng.

Mượn đao giết người không có làm thành, lần này Càn Đế sợ rằng chưa chắc có thể nhịn được, đợi được Càn Đế tự mình xuất thủ, mới là nguy

hiểm nhất một khắc!

Trên thực tế, bây giờ sợ rằng không chỉ là Nhiên Cổ Phật đang đợi, tam đại thiên tông cũng tại các loại.

Chỉ có sống quá Càn Đế cửa ải này, mình mới có thể chính thức có được quyền phát biểu.

... . . .

"Hảo một cái ngốc tặc!"

Tin tức truyền cực nhanh, mặc dù khắp nơi cũng không có đứng ra, nhưng trên thực tế, Thanh châu bên trong, lại vẫn luôn có tam đại thiên tông cùng Đại Càn Vương Triều người tìm hiểu tin tức.

Nhiên Cổ Phật sau khi rời khỏi, tin tức liền lập tức đi qua đủ loại con đường, truyền tới tam đại thiên tông cùng Đại Càn Vương Triều bên trong.

Lần này, dù cho là Càn Đế cũng không nhịn được chửi ầm lên.

Hắn biết rõ Nhiên Cổ Phật muốn làm gì, nhưng lại hết lần này tới lần khác không có bất kỳ biện pháp nào.

Hắn mặc dù lựa chọn Phật Tông, có thể cũng không có nghĩa là hắn liền tín nhiệm Phật Tông, mọi người cũng bất quá là lợi dụng lẫn nhau quan hệ, không có ai có thể bắt bí lấy đối phương.

Tựa như hiện tại, hắn mặc dù hận không thể lập tức cùng Phật Tông trở mặt, có thể lý trí lại làm cho hắn có thể đủ thanh tỉnh nhận thức đến, chỉ cần hắn dám động thủ, Phật Tông liền sẽ không chút do dự ngã về phía Bạch Nhạc.

Không muốn hoài nghi Phật Tông da mặt, những thứ này cái gọi là người xuất gia, lúc cần thiết, có thể so với ai khác cũng không muốn khuôn mặt.

"Bệ hạ hà tất nổi giận, Phật Tông những người này bản tính chúng ta đã sớm biết! Chỉ cần bệ hạ chém giết Bạch Nhạc, bọn hắn ngay lập tức sẽ dính sát vào nhau qua đây."

Bên người người hầu nhẹ giọng khuyên lơn.

Sắc mặt có chút âm trầm, Càn Đế hừ nhẹ một tiếng nói: "Không sai, trẫm sớm biết bọn họ là cái gì sắc mặt, bất quá là lợi dụng lẫn nhau a! Trẫm dễ dàng tha thứ bọn hắn, là bởi vì bọn hắn hữu dụng, cũng không là bởi vì bọn hắn đáng giá tín nhiệm."

"Còn có ba ngày, trẫm liền tự mình đi đem Thanh châu thu hồi lại!"

Nhắm mắt lại, Càn Đế lành lạnh mở miệng nói.

... ...

"Lão tổ, hiện tại cục diện chính là như vậy. . . Phật Tông vẫn còn ở đứng xem, nếu như Bạch Nhạc vẫn lạc, Phật Tông liền sẽ triệt để ngã về phía Càn Đế!"

Tiên Du Kiếm Cung, Khương Phàm đứng ở vị lão tổ kia trước mặt, nhẹ giọng hồi bẩm lấy vừa mới nhận được tin tức, cùng với chính hắn phỏng đoán.

Ngồi ở trên bồ đoàn, lão giả kia trên mặt nhìn không ra chút nào biểu tình đến, nhàn nhạt hỏi ngược lại: "Ngươi thấy thế nào?"

"Trước đó, chúng ta đã nghĩ đối Phật Tông động thủ, chỉ là bởi vì Lăng Tiên nhúng tay, lúc này mới thôi. . . Nhưng hôm nay, nếu là để cho từ

cục diện như thế phát triển tiếp, Phật Tông trở về tư thế, liền vô pháp ngăn cản!"

Khương Phàm trầm giọng nói rằng: "Ta cho rằng, chúng ta cần phải xuất thủ, đem Bạch Nhạc lôi kéo tới."

"Chỉ sợ là. . . Nuôi hổ gây họa a!"

Thở dài một tiếng, lão giả kia nhẹ giọng mở miệng nói: "Các ngươi không có trải qua thời đại thượng cổ, cũng căn bản không rõ, Thần Tôn tên này, tồn tại thế nào ý nghĩa. . . Muốn tranh đoạt Thế Giới Chi Tâm, vị này Thần Tôn truyền nhân, tất nhiên là lớn nhất kình địch! Bằng không, ngươi cho rằng, vì sao chúng ta hội ăn ý như vậy buông tha Thanh châu."

Bạch Nhạc cũng không phải là một cá nhân, mà là đại biểu cho toàn bộ Thanh châu quyền lợi!

Có lớn như vậy một thế lực tại, chỉ cần Bạch Nhạc toát ra đầu nhập vào ý tứ, bình thường mà nói, là không có có phía kia hội cự tuyệt.

Chân chính nhường tam đại thiên tông thần linh cường giả do dự, chính là Thần Tôn truyền nhân toàn bộ thân phận.

Toàn bộ thân phận đối với Bạch Nhạc mà nói, tức là bùa hộ mệnh, cũng là bùa đòi mạng.

Trong lúc này đạo lý, ngoại nhân là rất khó tưởng tượng.

Nhắc tới Thần Tôn, Khương Phàm liền lần nữa trầm mặc xuống.

Chuyện này xác thực không phải hắn có khả năng nghị luận, hắn chỉ có thể lẳng lặng các loại (chờ) vị lão tổ này làm ra quyết đoán.

Yên lặng gần một khắc đồng hồ thời gian, lão giả kia đúng là vẫn còn

khoát khoát tay, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Đi xuống đi, chuyện này. . . Bổn tông sẽ không nhúng tay! Nếu như hắn có thể đủ tránh qua một kiếp này, bàn lại hợp tác không muộn!"

"Vâng!"

Khẽ khom người, Khương Phàm lúc này lui ra ngoài.

Hắn biết rõ, một câu nói này, cũng đã là lão tổ cuối cùng quyết đoán.

Bây giờ thế cục, cho dù là lão tổ cũng không lớn thấy rõ, cho nên, cùng tùy tiện nhúng tay, chẳng thà yên lặng nhìn thay đổi.

Càn Đế tự mình xuất thủ, như vậy chuyện này, vô luận thành bại, tam đại thiên tông đều vui mừng thành.

Có thay đổi gì, trong mấy ngày nay, liền cũng nên thấy rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1351: Càn Đế giá lâm

"Ngươi làm sao ngăn cản?"

Trong phủ thành chủ, Bất Tử Thanh Vương nhìn lấy Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

Nhiên Cổ Phật ly khai, liền có nghĩa là, Càn Đế tất nhiên thân chí, đây là người nào đều có thể nhìn đi ra, vấn đề ở chỗ, Bạch Nhạc làm sao ứng đối.

Trên thực tế, không chỉ là Bất Tử Thanh Vương, sở hữu người biết nội tình, đều quan tâm vấn đề này.

"Công tử, không bằng tại Thanh châu bố trí xuống đại trận, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong cao thủ, cũng giống vậy có thể làm việc cho ta, mọi người mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng, chưa chắc liền không thể cùng Càn Đế đánh một trận!"

Tô Nhan nhẹ giọng đề nghị.

"Vô dụng."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Chiến thuật biển người đối với thần linh cường giả không có bất kỳ ý nghĩa gì! Huống hồ, ta thật vất vả mới đưa bọn hắn từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong mang ra ngoài, làm sao có thể đủ để bọn hắn thay ta đi tìm chết."

"Vậy làm sao bây giờ?"

Tô Nhan thân thiết nói rằng: "Bằng không, công tử ngươi trước hết tránh một chút danh tiếng, chỉ cần ngươi không ở Thanh châu, liệu tới hắn

cũng sẽ không đem Thanh châu thế nào, chúng ta nhiều người như vậy, chẳng lẽ hắn còn có thể toàn bộ giết không được thành?"

Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc tự tay sờ sờ Tô Nhan đầu, lắc đầu nói: "Tránh không thoát."

Bây giờ tam đại thiên tông, Phật Tông, thậm chí thiên hạ ma tu đều đang đợi lấy một trận chiến này.

Nếu như Bạch Nhạc không đánh mà lui, như vậy trước đó bỏ ra tất cả tâm huyết liền ắt sẽ trôi theo nước chảy!

Huống chi, Càn Đế cho tới bây giờ đều không phải là cái gì nhân từ nương tay chi nhân, lần này giả sử Bạch Nhạc không có ở đây, như vậy Thanh châu sở hữu trung với Bạch Nhạc người, đều sẽ lọt vào tàn sát!

Tại thần linh trong mắt cường giả, mạng người như cỏ rác.

Nếu như nghịch ý hắn, liền đem Thanh Châu thành tàn sát cũng không phải cái gì không có khả năng sự tình.

Tránh là tránh không khỏi.

"Thần Nữ đâu?"

Bất Tử Thanh Vương đột nhiên mở miệng nói.

"Ngươi khi đó mang theo Thần Nữ cùng rời đi Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, nhiều ít cũng coi như có chút giao tình. . . Bây giờ nếu có thể tìm được Thần Nữ, lấy Thần Nữ thực lực, đẩy lùi Càn Đế dễ dàng."

Tô Nhan bọn hắn không rõ ràng, thế nhưng như Bất Tử Thanh Vương bọn hắn những thứ này từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trở về người, lại vô cùng rõ ràng Thần Nữ là đáng sợ đến bực nào.

Chỉ cần Thần Nữ nguyện ý viện thủ, Càn Đế liền hoàn toàn không có gì đáng sợ.

Nghe vậy, Bạch Nhạc cũng không khỏi yên lặng chốc lát.

Bây giờ Phật Tông trở về, chuyện này náo lớn như vậy, Thần Nữ tự nhiên không có thể không biết, nếu là nguyện ý xuất thủ, từ lúc Nhiên Cổ Phật tới thời điểm, liền cũng đã lộ diện!

Đến nay không có tin tức gì, cũng liền có nghĩa là, Thần Nữ căn bản không có nhúng tay ý tứ.

"Dựa vào ai cũng không bằng dựa vào chính mình."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Đây là hắn tại núi non trùng điệp núi nhìn thấy Mặc Quân sau đó minh bạch đạo lý.

Muốn đi xa hơn, liền không thể có loại này nương tựa chi tâm.

"Thật là. . ."

Tô Nhan còn muốn nói tiếp, chỉ là vừa mới mở miệng liền bị Bạch Nhạc cắt đứt.

"Tốt!"

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói, "Chuyện này, ta tự có chừng mực, các ngươi không cần phải lo lắng. . . Tránh không khỏi, liền chỉ có đối mặt, một kiếp này, tóm lại là muốn chịu đựng được, ai cũng không giúp được một tay."

Mắt thấy Bạch Nhạc tâm ý đã quyết, người khác cũng liền vô pháp khuyên nữa.

Thời gian liền như thế chậm rãi trôi qua.

Bạch Nhạc tựa hồ triệt để trầm tĩnh lại, trừ đi cùng Bạch Thanh Nhã bên ngoài, chính là dạy bảo hai cái đệ tử tu hành, sự tình khác, tựa hồ tất cả đều thờ ơ.

Ba ngày thời gian, liền như thế thoáng một cái đã qua.

Ngày thứ ba vào lúc giữa trưa, toàn bộ Thanh Châu thành phảng phất đều có thể nghe được một tiếng rồng gầm thanh âm.

Trong bầu trời, một vệt kim quang hiện lên, phảng phất có một cái Ngũ Trảo Kim Long từ trong mây thò người ra mà ra, đạp ở Ngũ Trảo Kim Long trên người, Càn Đế đến Thanh châu!

Trong tích tắc, một cổ khủng bố áp lực chợt nghiền ép mà xuống.

Toàn bộ Thanh Châu thành bên trong, sở hữu người phàm, thậm chí Tinh Hải Cảnh phía dưới tu hành giả, toàn bộ đều không bị khống chế quỳ xuống lạy.

Nhíu mày, Càn Đế lạnh lùng mở miệng nói.

"Trong thiên hạ, tất cả là đất của vua, Bạch Nhạc, trẫm giá lâm Thanh châu, ngươi còn không ra quỳ nghênh sao?"

Một câu nói, liền như một tiếng sét, chợt tại Thanh Châu thành phía trên nổ vang.

Trong lúc nhất thời, sở hữu tại Thanh châu Hóa Hư cường giả, toàn bộ đều bay ra ngoài, xa xa nhìn xa Càn Đế.

Mặc dù rất muốn trợ giúp Bạch Nhạc, nhưng khi Càn Đế đến một khắc này, những người này tuy nhiên cũng có thể rõ ràng cảm thụ được loại kia như rãnh trời đồng dạng chênh lệch, tại dạng này tồn tại trước mặt, bọn hắn hầu như căn bản là không đề được một chút xíu phản kháng dũng khí.

Một bước ở giữa, Bạch Nhạc liền trực tiếp xuất hiện tại trong hư không, xa xa cùng Càn Đế giằng co.

"Bạch Nhạc, gặp qua bệ hạ!"

Khẽ khom người, Bạch Nhạc bình tĩnh hành lễ nói.

Đối mặt thần linh cường giả, vô luận lập trường như thế nào, tối thiểu tôn trọng đều là nhất định muốn có.

"Nho nhỏ một cái Thanh Châu phủ chủ, ai cho ngươi lá gan, đứng lấy cùng trẫm nói chuyện."

So với việc tại vương thành thời điểm, lúc này Càn Đế mới chính thức đem khí phách nhất một mặt bày ra.

Lôi đình vạn quân!

Lần này hắn không chỉ có muốn trảm sát Bạch Nhạc, còn muốn thừa cơ thu phục Thanh châu, cũng cho thiên hạ sở hữu tu hành giả một cái kinh sợ.

Thần linh cường giả vốn chỉ là nắm tử đánh cờ người, bây giờ không tiếc tự hạ thân phận kết cục động thủ, vậy liền nhất định phải lấy thẳng thắn dứt khoát nhất phương thức nghiền ép toàn trường.

Đổi bất cứ người nào đến, bây giờ tại Càn Đế uy thế phía dưới, sợ cũng

chỉ có thể lạnh run.

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc cũng không tại liệt.

Bán Thần Chi Cảnh, đã cùng Hóa Hư hoàn toàn khác biệt, huống chi, phá rồi lại lập, Bạch Nhạc tại sáng lập Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thông đạo thời điểm, lại lần nữa trọng tố Bán Thần Lĩnh Vực, thực lực lần nữa tăng vọt, chỉ bằng khí thế liền muốn áp đảo Bạch Nhạc, căn bản là không có khả năng sự tình.

"Càn Đế nói quá lời, đến ngươi ta thực lực bực này, bàn lại thân phận, sợ là có chút trò đùa! Huống chi, Càn Đế không nên quên, ta còn là Thần Tôn truyền nhân, Ma tông tông chủ."

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc không kiêu ngạo cũng không hèn mọn hồi đáp nói.

"Làm càn!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Càn Đế lành lạnh mở miệng nói: "Ngươi cho rằng ngươi là ai, cũng dám ở trẫm trước mặt tự cao tự đại."

"Sư tôn ta chính là Thần Tôn, chỉ bằng cái thân phận này, ta chính là gặp phải bất luận cái gì thần linh cường giả, cũng đều có tư cách bảo trì kiêu ngạo, Càn Đế ngươi đây tính toán là cái gì khó lường nhân vật, dám miệt thị với ta?"

Một trận chiến này không biết bao nhiêu người nhìn lấy, Bạch Nhạc tự nhiên rõ ràng, không thể nhược khí thế.

Lúc này, lần nữa đem Thần Tôn danh hào dời ra ngoài, vô luận rốt cuộc có bao nhiêu ít người chân chính nghe qua Thần Tôn tên, cũng đều sẽ mang đến một ít không giống nhau hiệu quả.

Lòng người có thể tính, lòng người có thể dùng!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, thực lực tuyệt đối thượng không bằng đối phương, vậy cũng cũng chỉ có thể dùng phương thức này tới lớn mạnh thanh thế, chí ít, cũng phải cho thế nhân một cái, không yếu hơn Càn Đế biểu hiện giả dối đi ra.

Như vậy, mới có thể mang hồi cục diện, không đến mức bị đối phương nghiền ép.

"Miệng lưỡi bén nhọn!"

Thần Tôn trong chuyện, dù cho là Càn Đế cũng không dám cùng Bạch Nhạc cải cọ, có một số việc, có thể làm, nhưng là lại tuyệt đối không thể nói.

Càn Đế mặc dù lại như thế nào tự phụ, cũng không dám công khai nói ra cái gì đối Thần Tôn bất kính lời nói.

Miệng lưỡi chi tranh, đối mặt Bạch Nhạc hắn là không chiếm được tiện nghi gì, như vậy hà tất lại nói.

Chỉ cần dứt khoát làm thịt Bạch Nhạc, tất cả liền đều kết thúc.

Trong tích tắc, sát khí liền đột nhiên mà phát động.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1352: Đế Kiếm

Oanh!

Một quyền đập ra, không trung liền mơ hồ lộ ra một tiếng rồng gầm, tựa như một cái Ngũ Trảo Kim Long hướng về Bạch Nhạc lao thẳng tới.

So với việc mở miệng uy hiếp, Càn Đế càng thích loại này bạo lực phương thức giải quyết, quản ngươi nói cái gì, chỉ cần một quyền liền có thể trực tiếp oanh bạo.

Quá mạnh mẽ!

Một quyền ở giữa, phảng phất cả phiến thiên địa ở giữa, sở hữu linh khí đều bị rút ra, hóa thành cái này bàng bạc một kích chi lực.

Không chút nào khoa trương nói, nếu như một quyền đánh phía Thanh Châu thành, toàn bộ Thanh Châu thành cũng phải tùy theo hủy diệt.

Đây mới là thần linh cường giả lực lượng, trong lúc phất tay, đều có hủy thiên diệt địa chi lực!

"Vù vù!"

Cơ hồ là cùng một thời gian, Nghịch Ma Kiếm đã ra khỏi vỏ!

Từ vừa mới bắt đầu, Bạch Nhạc liền đã làm tốt cùng Càn Đế đánh một trận chuẩn bị, đây là không tránh khỏi sát kiếp.

Cho nên, Bạch Nhạc cho tới bây giờ sẽ không có ôm cái gì may mắn tâm lý, đối phương khẽ động, trong tay hắn kiếm liền đi theo đưa ra.

"Kiếm Lâm Thiên Hạ!"

Không có chút nào thăm dò, xuất thủ chính là toàn lực ứng phó.

Đối mặt Càn Đế, Bạch Nhạc căn bản không có phạm sai lầm cơ hội, trong nháy mắt sơ sẩy, chính là thân tử hồn diệt.

Từ Bạch Nhạc từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trở về, mặc dù có về Đạo Lăng sơn chiến Lăng Tiên nghe đồn, thật là đại đa số cuối cùng là chưa thấy qua Bạch Nhạc xuất thủ.

Một kiếm này, chính là Bạch Nhạc trở về sau đó, hiện ra cho thế nhân đệ nhất kiếm!

Kiếm Lâm Thiên Hạ!

Một màn kia kiếm khí màu tím lúc xuất hiện, liền phảng phất toàn bộ thế giới đều chỉ còn lại một kiếm này!

Không ai có thể miêu tả một kiếm này, liền như không ai có thể miêu tả xua tan hắc ám tia ánh sáng mặt trời đầu tiên.

Ta cầm kiếm, không phải là lấy kiếm tranh phong, mà là nói cho thế nhân như thế nào kiếm!

Trong thoáng chốc, phảng phất từng cái nhận thức trong đầu đều hiện lên một câu nói này.

Lúc trước tại Đạo Lăng sơn bên trên, Bạch Nhạc lần đầu tiên nói ra câu nói này thời điểm, ai có thể nghĩ tới, sẽ có một ngày như thế này, một kiếm như vậy.

Chỉ bằng một kiếm này, Bạch Nhạc liền đã đủ để bước lên Kiếm Đạo Tông Sư!

"Oanh!"

Một tiếng ầm vang, cái kia một cái đánh về phía Bạch Nhạc Ngũ Trảo Kim Long, thình lình tại đây một kiếm trước đó, bị xuyên thủng!

Liền phảng phất một cái chân long bị chém giết, thậm chí tại đây thiên địa ở giữa, còn vang lên một tiếng gào thét.

Chấn động!

Trước đó chỉ là nghe nói Bạch Nhạc cường đại, thật là một kiếm này, lại làm cho thế nhân rõ ràng chứng kiến Bạch Nhạc khủng bố.

Không chút nào khoa trương nói, phóng nhãn thiên hạ, thần linh cường giả phía dưới, sợ rằng căn bản không người có thể tiếp được một kiếm này.

Một kiếm này, tựa như cùng một thức này thần thông tên một dạng.

Kiếm Lâm Thiên Hạ, kinh diễm toàn bộ thiên hạ.

"Hảo một cái Thần Tôn truyền nhân!"

Dù cho là Càn Đế, giờ khắc này cũng không khỏi nhỏ bé hơi nheo mắt lại.

Lần nữa trước đó, hắn chưa từng có đem Bạch Nhạc đặt ở đáy mắt, thần linh cường giả loại kia cao cao tại thượng tâm tính, nhường hắn thủy chung lấy một loại bao quát tư thế nhìn lấy Bạch Nhạc, giống như là hùng ưng bao quát một con lạnh run con thỏ!

Nhưng hôm nay, một kiếm này lại chân chính nhường trong lòng hắn sinh ra một tia báo động.

Cũng làm cho hắn nhớ tới, đối phương cũng không phải là bình thường bán thần, mà là Thần Tôn truyền nhân.

Bạch Nhạc trước đó nói, chỉ bằng Thần Tôn truyền nhân cái thân phận này, liền đủ để tại sở hữu thần linh cường giả trước mặt bảo trì kiêu ngạo, cái kia không chỉ có chỉ là bởi vì thân phận, cũng bởi vì lực lượng!

Dù là chỉ là bán thần, Bạch Nhạc bây giờ cũng xác thực đã sở hữu lay động thần linh tư cách.

"Bất quá là vùng vẫy giành sự sống a!"

Mí mắt nhấc lên một chút, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói: "Con kiến hôi còn sống tạm bợ, huống chi là nhân, vãn bối mặc dù không địch lại, sinh tử trước đó, cũng hầu như là muốn giãy dụa một chút."

Đạp ở trong hư không, Bạch Nhạc toàn thân áo trắng, một tay cầm kiếm, cả người lộ ra lau một cái nói không nên lời thần thái phong lưu.

"Trẫm thừa nhận ngươi rất xuất sắc, so những cái được gọi là thiên tài đều muốn xuất sắc nhiều. . . Đáng tiếc, ngươi cuối cùng còn chưa phải là thần linh!"

Trong mắt lộ ra một tia đạm mạc, Càn Đế lạnh lùng mở miệng nói.

Bán thần cùng thần linh, nhìn như chỉ là khoảng cách nửa bước, nhưng cái này nửa bước, liền như thiên nhân chi cách.

Giả sử Bạch Nhạc là thần linh cường giả, dù là chỉ là mới vào Thần Linh Chi Cảnh, chỉ bằng một kiếm này, sợ rằng Càn Đế cũng chỉ đành dừng tay.

Nhưng bán thần chính là bán thần, mặc dù Bạch Nhạc lại như thế nào

xuất sắc, cũng không khả năng mang đến cho hắn uy hiếp gì.

Một tay một trảo, một thanh kim sắc bảo kiếm chợt tới tay, bá đạo kiếm ý xông thẳng tới chân trời, trong nháy mắt liền khóa kín Bạch Nhạc khí cơ.

"Đế Kiếm!"

Gắt gao nhìn chằm chằm Càn Đế kiếm trong tay, Bất Tử Thanh Vương chậm rãi mở miệng nói.

Ngày xưa Đại Càn Vương Triều đỉnh định thiên hạ, chính là vị này Càn Đế thu thiên hạ chi binh, nghèo nghìn năm chi lực, chế tạo ra một thanh trấn áp vận mệnh quốc gia thần kiếm!

Một thanh kiếm này, Càn Đế một mực mang theo người, cũng được gọi là Đế Kiếm!

Có thể từ Càn Đế sau khi biến mất, Đế Kiếm cũng liền một mực không biết tung tích!

Lịch đại Đại Càn Vương Triều cường giả đều cho rằng, giả sử Đế Kiếm còn ở, chính là vị kia vô địch thiên hạ Đạo Lăng Thánh Nữ, cũng không khả năng áp chế Đại Càn Vương Triều, căn bản cũng sẽ không cũng có sau Đạo Lăng thiên hạ thời đại!

Bây giờ, kèm theo vị này Càn Đế trở về, Đế Kiếm cũng rốt cục lại xuất hiện.

Đối với Đại Càn Vương Triều mà nói, đây không thể nghi ngờ là phấn chấn lòng người tin tức, thật là, bây giờ Bất Tử Thanh Vương trong mắt lại tràn đầy vẻ kiêng kỵ.

Nguyên bản, Bạch Nhạc cùng Càn Đế một trận chiến này, cũng đã đủ

nguy hiểm.

Bây giờ Đế Kiếm lại xuất hiện, vô hình trung liền càng kéo lớn loại này chênh lệch, đây mới thực là muốn đem Bạch Nhạc bức đến tuyệt cảnh a!

"Bạch Nhạc, có thể bức trẫm vận dụng Đế Kiếm, ngươi dù có chết, cũng đủ để tự ngạo!"

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Càn Đế ngạo nghễ mở miệng nói.

Vừa nói, Đế Kiếm cũng đã trực tiếp chém xuống đến, một kiếm kia liền phảng phất lộ ra vạn quân chi lực, xông tới mặt!

Không có bất kỳ hoa xảo, một kiếm này chính là thẳng tắp chém rụng.

Có thể hết lần này tới lần khác liền lộ ra một loại tránh cũng không thể tránh, muốn tránh cũng không được khí thế, phảng phất toàn bộ thiên hạ đều ở đây một kiếm bao phủ phía dưới, lôi đình vạn quân!

Một kiếm này, là số mệnh là kiếm!

Là Càn Đế lấy đế vương tôn sư, đỉnh định thiên hạ sau đó, chế tạo xuất thần kiếm, trảm là thiên hạ số mệnh, là Đại Càn Vương Triều nghiền ép.

Cũng chỉ có tại vị này Càn Đế trong tay, Đế Kiếm uy lực mới có thể phát huy đến mức tận cùng!

Cảm giác kia, giống như là có một tảng đá lớn từ đỉnh núi lăn xuống, ngươi rõ ràng chứng kiến, nhưng lại vô luận như thế nào cũng không tránh khỏi, đỡ không được.

Đừng bảo là là Bạch Nhạc, cho dù là Thanh Châu thành bên trong những cái kia quan chiến người, cũng thật sâu vì một kiếm này mà chấn động.

Một kiếm này liền như người trong thế tục đối mặt bá đạo hoàng quyền một dạng, không có lực phản kháng chút nào!

Dù cho là Bạch Nhạc, giờ khắc này cũng đồng dạng cảm thụ được một hồi tử vong áp lực, phảng phất sau một khắc liền muốn bị nghiền nát, thần hồn câu diệt.

Nhưng mà, cho dù là tại loại này dưới tuyệt cảnh, Bạch Nhạc cũng vẫn không có buông tha!

Một kiếm này, có thể trảm chúng sinh, nhưng lại trảm không hắn!

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc nhưng là nửa bước không lùi, thậm chí nghịch nghênh mà lên, cả cá nhân trên người lộ ra một loại lợi hại chi ý, cầm trong tay Nghịch Ma Kiếm trực kích mà ra!

"Thôn thiên!"

Trong miệng phun ra hai chữ này, Bạch Nhạc trên người khí tức chợt tăng vọt, Bán Thần Lĩnh Vực thả ra, hóa thành một cổ kinh khủng Thôn Phệ Chi Lực, hung hãn hướng về Đế Kiếm tiến lên!

Thôn Thiên Quyết!

Trên đời này, không có lực lượng gì là Thôn Thiên Quyết vô pháp thôn phệ, cho dù là trấn áp thiên hạ số mệnh lực lượng, cho dù là một cái vương triều nghiền ép, cũng vô pháp nghiền nát cái kia một cổ ý chí chiến đấu.

Đây là Thần Tôn là thần thông, là cho là thật ngay cả trời cũng dám nuốt vào bá đạo.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1353: Thắng bại tay

"Tạo Hóa Thông Thiên Quyết!"

Trong mắt hiện lên một tia sợ hãi, Càn Đế hô hấp cũng không khỏi gấp vài phần.

Đế Kiếm tuy cường đại, thật là nếu như cùng Thần Tôn so với, liền có vẻ ngây thơ nực cười, nếu như nói, bán thần cùng thần linh ở giữa chênh lệch như rãnh trời, như vậy như Càn Đế dạng này thần linh cường giả cùng Thần Tôn ở giữa chênh lệch, liền như thiên cùng biển khoảng cách.

Đừng xem Càn Đế bây giờ bá đạo như vậy, có ở thời đại thượng cổ, như hắn như vậy thần linh, thậm chí ngay cả cùng Thần Tôn đối mặt tư cách cũng không có.

Hắn thành lập Đại Càn Vương Triều thời điểm, cũng là chúng thần đều đã tiến vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, không tỳ vết bận tâm nhân gian thời điểm, cũng không phải là hắn thật có có một không hai chư thần thực lực.

Bây giờ trên thực tế, mới là hắn lần đầu tiên đối mặt Thôn Thiên Quyết thần thông, lần đầu tiên rõ ràng tiếp xúc được Tạo Hóa Thông Thiên Quyết.

Đế Kiếm lực lượng ngạnh sinh sinh bị đối phương cắn nuốt, nguyên bản tình thế bắt buộc một kích, dĩ nhiên ngạnh sinh sinh bị xé mở một đạo thông suốt miệng.

Nếu như nói, trước đó hắn đánh ra một quyền kia bị Bạch Nhạc ngăn lại, còn có thể nói là hắn khinh địch, như vậy bây giờ một kiếm này, nếu như lần nữa bị Bạch Nhạc đở được, hắn thật có thể không mặt mũi gặp

người.

Không tiếc tự hạ thân phận, thân chí Thanh châu tới thu thập Bạch Nhạc, còn đánh khó coi như vậy, thậm chí không làm gì được đối phương, đây quả thực là từ tát bạt tai.

Trong mắt hiện lên lau một cái hung lệ chi ý, Càn Đế trên người khí thế tăng vọt, thậm chí bây giờ đã căn bản bất chấp có thể hay không tổn thương người vô tội, Đế Kiếm phía trên kim quang nổi dậy, hung hăng chém xuống!

Tại đây một kiếm phía dưới, Bạch Nhạc có vẻ không gì sánh được nhỏ bé.

Giống như là một cá nhân muốn lấy sức một mình chống đỡ một ngọn núi!

"Phốc!"

Phun ra một ngụm máu, Bán Thần Lĩnh Vực tại dạng này thần lực áp bách phía dưới, cũng đã có chút không nhịn được, Thông Thiên Đạo Thể tuy cường đại, có ở loại này trùng kích bên trong, cũng vẫn như cũ khó chịu gánh nặng.

"Kiếm liên!"

Trong mắt loé lên vẻ điên cuồng, Bạch Nhạc đang thi triển Thôn Thiên Quyết đồng thời, lần nữa thi triển ra kiếm liên thần thông tới!

Trong nháy mắt, như một đóa liên hoa chợt nở rộ, khủng bố kiếm khí tại Bạch Nhạc xung quanh tàn sát bừa bãi, gắt gao để ở đây giống như thái sơn áp đỉnh một kiếm.

"Ngu xuẩn!"

Lạnh lùng nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Càn Đế lành lạnh mở miệng nói: "Đến lúc này, còn vọng tưởng bảo vệ Thanh Châu thành, ngươi là tại tìm chết!"

Thôn Thiên Quyết đủ để xé mở một vết thương, nếu như Bạch Nhạc mượn cơ hội trốn chạy đi ra ngoài, liền có thể tách ra một kiếm này.

Có thể kể từ đó, toàn lực ứng phó Càn Đế lại tất phải không kịp thu kiếm, một kiếm này tất nhiên sẽ rơi xuống Thanh Châu thành bên trên.

Thần linh cường giả một kích toàn lực, đủ để hủy thiên diệt địa, toàn bộ Thanh Châu phủ sợ rằng cũng sẽ ở một kích này ở giữa, bị san thành bình địa.

Cũng chính bởi vì vậy, Bạch Nhạc rõ ràng đã có thể trốn chạy đi ra ngoài, lại như cũ lựa chọn từ chết đến lết, cứng rắn chống đỡ Càn Đế một kích này.

Cho dù là vì vậy tan xương nát thịt cũng không chút nào hối hận.

Nhưng dạng này hành vi, rơi vào Càn Đế trong mắt, là được sai lầm ngu xuẩn.

Khóe miệng lần nữa tràn ra lau một cái huyết sắc, Bạch Nhạc nhìn về phía Càn Đế trong ánh mắt, lại không hoảng hốt chút nào, ngược lại lộ ra vài phần khinh miệt.

"Khinh miệt chúng sinh, ngươi thì như thế nào có thể chúa tể chúng sinh? Càn Đế, ta nếu nhập thần linh, trảm ngươi như giết chó!"

Mặc dù đã bị Càn Đế đẩy vào trong tuyệt cảnh, phảng phất tùy thời đều có thể hoàn toàn chết đi, nhưng hôm nay Bạch Nhạc lại như cũ tràn ngập kiêu ngạo.

Dứt bỏ trước đó cùng Thần Nữ liên thủ đối chiến Hải Thần, đây là Bạch Nhạc chân chính lần đầu tiên một mình đối mặt một vị chân chính thần linh cường giả!

Chân chính động thủ, Bạch Nhạc mới phát hiện, theo lấy thực lực của chính mình không ngừng tăng lên, những thần linh này cường giả, cũng giống vậy không có trước đó loại kia cảm giác thần bí.

Không có gì là không thể chiến thắng.

Chỉ cần tiến thêm một bước, chân chánh bước vào Thần Linh Chi Cảnh, như Càn Đế bực này thần linh, đối với Bạch Nhạc mà nói, liền căn bản không có uy hiếp gì!

So với việc Thần Nữ, thậm chí là đã vẫn lạc Hải Thần, Càn Đế kém thực sự quá nhiều.

Trước đó Bạch Nhạc còn không có ý thức được, nhưng cái này đánh một trận, lại chân chính nhường Bạch Nhạc minh bạch, thần linh cường giả ở giữa , đồng dạng tồn tại chênh lệch thật lớn, so với việc Thần Tôn, Thần Nữ, thậm chí là trước đây bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, nỗ lực đối kháng Thiên Địa Đại Kiếp tồn tại mà nói, Càn Đế thật chỉ là nhỏ yếu nhất tồn tại.

Thân là Thần Tôn truyền nhân, mặc dù chỉ là bán thần, Bạch Nhạc cũng sở hữu lay động đối phương lực lượng.

"Đáng tiếc ngươi không có về sau!"

Trong mắt hiện lên một màn điên cuồng sát khí, Càn Đế lạnh lùng mở miệng nói.

Hắn cũng không có phản bác Bạch Nhạc lời nói, bởi vì lần này, hắn xác

thực từ Bạch Nhạc trên người cảm thụ được áp lực quá lớn!

Bạch Nhạc bây giờ đây là tại vượt qua một cái cảnh giới, hướng hắn khiêu chiến.

Nếu là thật có bước vào thần linh cường giả một ngày, sở hữu Tạo Hóa Thông Thiên Quyết Bạch Nhạc, tiềm lực muốn so với hắn phần lớn, cái thời gian đó, chỉ sợ cũng thật muốn đến phiên Bạch Nhạc tới giết hắn.

Cho nên, bây giờ phương thức tốt nhất, liền đem Bạch Nhạc sớm bóp chết!

Nếu như Bạch Nhạc lựa chọn chạy trốn, hắn thật đúng là chưa chắc có thể ngăn được Bạch Nhạc, nhưng hôm nay Bạch Nhạc thật không ngờ ngu xuẩn lựa chọn chống đỡ hắn đi bảo vệ Thanh Châu thành, đó chính là từ hãm tuyệt địa!

Dạng này cơ hội nếu như đều không nắm chặt ở, vậy hắn khả năng liền không phải Càn Đế!

Đế vương là vô tình nhất!

Chỉ cần có thể giết chết Bạch Nhạc, miễn trừ hậu hoạn, hủy diệt một cái Thanh Châu thành tính là gì, cho dù là hủy diệt toàn bộ Thanh châu, hắn đều sẽ không tiếc!

"A di đà phật!"

Hầu như cũng ngay lúc đó, trong hư không, lại chợt vang lên một tiếng phật hiệu!

Trong một chớp mắt, phật quang bao phủ toàn bộ Thanh Châu thành, một vị Phật Đà giống như, trực tiếp xuất hiện tại trong hư không, bàn tay hơi hơi hướng về phía trước nâng lên một chút, liền nhất thời đem Càn

Đế một kiếm này nắm xuống dưới!

Phật độ chúng sinh!

"Nhiên Cổ Phật! Ngươi dám ngăn trở trẫm?"

Trong tích tắc, Càn Đế nhất thời nhịn không được lớn tiếng quát mắng.

Mắt thấy liền muốn đem Bạch Nhạc trảm cùng dưới kiếm, vĩnh tuyệt hậu hoạn, Càn Đế làm sao đều không nghĩ đến, Nhiên Cổ Phật vậy mà lại đột nhiên nhúng một tay, cái này khiến hắn làm sao có thể không điên cuồng!

"A di đà phật! Càn Đế, ngươi sát tính quá nặng, bần tăng không muốn ngăn trở ngươi, mà là phải cứu cái này một thành bách tính!"

Chắp tay trước ngực, Nhiên Cổ Phật hắn tại trong hư không, cái kia tại một vòng phật tượng bao phủ xuống, như chân phật hàng thế!

Từ bi thanh âm, bao phủ toàn bộ Thanh Châu thành, có thể làm cho mỗi người đều nghe rõ ràng.

Trong lúc nhất thời, phật quang bao phủ phía dưới, toàn bộ Thanh Châu thành bên trong, vô số dân chúng cùng cấp thấp tu hành giả tự nhiên quỳ xuống lạy!

Những người này quỳ lạy, cũng đồng dạng nhường trong hư không cái kia một cái tượng phật càng phát ra rõ ràng.

Phật gia lấy nguyện lực vì nguồn suối!

Càng nhiều người tin ngưỡng, Phật Tông cường giả thực lực liền sẽ càng mạnh.

Đây nếu là vì sao, trước đây đạo môn hội liên thủ chèn ép, đem Phật Tông bức ra cửu châu nguyên nhân!

Đối với Nhiên Cổ Phật mà nói, cứu vớt Thanh châu chính là Vô Lượng Công Đức!

Phật Tông trở về, chính yêu cầu tạo một cái phổ độ chúng sinh hình tượng đi ra.

Trước đó, hắn liền tại Càn Đế cùng Bạch Nhạc ở giữa do dự, muốn các loại (chờ) Càn Đế cùng Bạch Nhạc trước phân một cái sinh tử đi ra, đang làm quyết đoán!

Thật là, hết lần này tới lần khác một trận chiến này, Bạch Nhạc mang cho hắn quá lớn kinh hỉ.

Mặc dù còn chưa phải là thần linh, thật là, lại sở hữu khủng bố chiến lực, Thông Thiên Tạo Hóa Quyết có một không hai, đủ để khiến Bạch Nhạc sở hữu lay động thần linh chi lực, tiềm lực so Càn Đế càng thật lớn.

Lại gia nhập bây giờ cái này cứu vớt Thanh châu, thu hoạch rất nhiều tín đồ cơ hội, đối với Nhiên Cổ Phật mà nói, sẽ làm ra cái dạng gì lựa chọn đến, liền căn bản không tính vấn đề.

Mà cái này. . . Chính là Bạch Nhạc mưu đồ ván này, chân chính thắng bại tay!

Từ vừa mới bắt đầu, hắn liền không có nghĩ qua có thể thắng được Càn Đế, hắn muốn, chính là tận khả năng cho thấy thực lực của chính mình cùng tiềm lực, vẫn chưa cho Phật Tông một cái thích hợp nhúng tay lý do!

Như vậy mà thôi!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1354: Phật vào Thanh châu

"Ngốc tặc, ngươi dám phản bội trẫm?"

Hai mắt thông hồng, Càn Đế khí toàn thân run, lớn tiếng quát mắng.

Không phải do hắn không phẫn nộ a, hắn phái người đứng ra từ Nam Hải mời hồi Phổ Đà sơn người làm quốc sư, thậm chí không tiếc cùng tam đại thiên tông là địch, cho thấy chống đỡ Phật Tông thái độ!

Có thể Nhiên Cổ Phật chẳng những không có giúp hắn diệt trừ Bạch Nhạc, thậm chí chỉ chớp mắt, liền trực tiếp phản bội hắn, cái này khiến hắn làm sao có thể không hận phát cuồng.

"Phật độ chúng sinh! Thế nhân đều là khổ, ta phật tông xưa nay lấy cứu vớt chúng sinh là nhiệm vụ của mình, bệ hạ vì giết một người, không tiếc hi sinh một thành bách tính, cùng ta Phật Tông quan niệm trái ngược, bần tăng tất nhiên gặp được, làm sao có thể không ngăn cản?"

"Tốt, tốt, tốt!"

Một kiếm này bị Nhiên Cổ Phật ngăn lại, Càn Đế trong lồng ngực đã bị lửa giận tràn đầy, cười lạnh, nói liên tục ba chữ "tốt", lành lạnh mở miệng nói: "Xem ra trẫm là đối các ngươi quá nhân từ, cư nhiên để cho các ngươi những thứ này ngốc tặc dã dám phản bội tại trẫm. . . Kể từ hôm nay, dám có Phật Tông đệ tử bước vào cửu châu, gặp một cái trẫm liền giết một cái!"

"A di đà phật! Khổ hải vô biên quay đầu là bờ, bệ hạ sát tâm quá nặng, đã nhập ma đạo!"

Chắp tay trước ngực, Nhiên Cổ Phật trầm giọng mở miệng nói.

Nghe vậy Bạch Nhạc nhưng là theo cười lạnh nói: "Cổ phật lời này khả năng liền không đúng, ta trong ma đạo, có thể dung không dưới bực này thích giết chóc hạng người!"

Như là đã vạch mặt, Bạch Nhạc tự nhiên cũng sẽ không cho thêm Càn Đế mặt mũi, lạnh lùng châm chọc nói.

Ánh mắt như điện, giờ khắc này Càn Đế quả thực hận không thể đem Bạch Nhạc chém thành muôn mảnh!

Nhưng hôm nay Nhiên Cổ Phật liền nằm ở nơi nào, nhưng là nhường hắn rõ ràng ý thức được, hôm nay vô luận như thế nào, hắn cũng không làm gì được Bạch Nhạc.

Hít sâu một hơi, Càn Đế lành lạnh mở miệng nói: "Ngốc tặc, hôm nay cái này một món nợ, trẫm ghi lại! Hãy đợi đấy!"

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, Càn Đế bước ra một bước, trực tiếp xé rách hư không mà đi!

Một trận chiến này, đến tận đây hắn đã thất bại thảm hại!

"Vù vù!"

Mắt thấy Càn Đế biến mất ở trong hư không, trong nháy mắt, toàn bộ Thanh Châu thành cũng vì đó sôi trào.

Trước đó, Càn Đế chẳng những muốn trảm sát Bạch Nhạc, thậm chí bày ra một bộ, khinh thường tàn sát toàn bộ Thanh Châu thành thái độ đến, xác thực nhường mỗi một người trong lòng đều căng thẳng một cây dây.

Nhưng hôm nay, theo lấy Nhiên Cổ Phật nhúng tay, trận nguy cơ này triệt để hóa giải lại làm sao có thể không để bọn hắn nhảy nhót hoan hô.

Những cái kia đi theo Bạch Nhạc người, càng là hưng phấn không thôi!

Trước đó, Bạch Nhạc nói muốn một mình giải quyết Càn Đế nguy hiểm thời điểm, mỗi người trong lòng đều nâng lấy, thậm chí có thể nói, căn bản không có bất kỳ người nào chứng kiến Bạch Nhạc!

Một trận chiến này, bọn hắn đã làm tốt Bạch Nhạc vẫn lạc, bọn hắn không thể không thoát đi Thanh châu dự định!

Nhưng ai có thể tưởng đến, cái này tình thế chắc chắn phải chết, dĩ nhiên thật lại một lần nữa bị Bạch Nhạc hóa giải.

Nghĩ đến trước đó Bạch Nhạc làm ra các loại, giờ khắc này, tất cả mọi người không khỏi đối Bạch Nhạc sinh ra một loại cuồng nhiệt sùng bái.

Lấy Bán Thần Chi Cảnh lực hám thần linh, chống được Phật Tông tới cứu viện, dạng này thực lực, đã đủ để tự ngạo.

Như Bất Tử Thanh Vương loại này xem càng sâu một tầng, ý thức được, Nhiên Cổ Phật tới cứu viện, cũng là Bạch Nhạc sớm cũng đã coi là người tốt, trong lòng đối với Bạch Nhạc càng là nhiều một phần kính sợ.

Riêng là những cái kia từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đi ra người, giờ khắc này, càng là từ Bạch Nhạc trên người chứng kiến Giang Nhược Hư cái bóng!

Từ Bạch Nhạc vừa mới tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bộc lộ tài năng thời điểm, Giang Nhược Hư cũng đã chọn trúng Bạch Nhạc, bây giờ mấy năm nay đi qua, mỗi một sự kiện đi qua, đều ấn chứng Giang Nhược Hư ánh mắt.

Thậm chí, Bạch Nhạc có thể làm đến bước này, sợ rằng ở một mức độ rất lớn, cũng là được Giang Nhược Hư ảnh hưởng.

Nếu như từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, chọn lựa một cái xuất sắc nhất nhân vật, như vậy cái này nhân loại, liền nhất định phải Giang Nhược Hư không còn ai khác.

Chỉ tiếc. . . Bây giờ Giang Nhược Hư đã không có ở đây.

Lại không nói trong lòng mọi người như thế nào tác tưởng, bây giờ Bạch Nhạc lại nhất định muốn có đi có lại, dành cho Phật Tông một cái hồi báo!

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc khẽ khom người, hướng về Nhiên Cổ Phật khom người cúi đầu.

"Bạch Nhạc, thay Thanh châu sở hữu tu hành giả, sở hữu bách tính cám ơn cổ phật!"

"A di đà phật, thiện tai thiện tai!"

Trong mắt hiện lên một tia tán thưởng, Nhiên Cổ Phật chắp tay trước ngực hồi lễ.

"Bắt đầu từ hôm nay, vãn bối liền tại Thanh châu tu kiến miếu thờ, cũng hoan nghênh tất cả Phật Tông mọi người tới Thanh châu truyền đạo, nếu như cổ phật nguyện ý, liền mời cổ phật ở tạm Thanh châu, hưởng thụ hương khói cung phụng!"

Trừ nói lời cảm tạ, tự nhiên cũng phải cấp tính thực chất chỗ tốt.

Tại Thanh châu tu kiến miếu thờ, nhường tăng nhân truyền giáo, cung phụng Phật Tổ , khiến cho Phật Tông tại Thanh châu cắm rễ, chính là Bạch Nhạc dành cho Phật Tông hồi báo.

Đây cũng là trước đó, Bạch Nhạc dành cho Nhiên Cổ Phật hứa hẹn!

"Đa tạ Bạch phủ chủ! Bạch phủ chủ lòng dạ từ bi, không tiếc mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng thủ hộ Thanh châu, bần tăng cũng hết sức bội phục!"

Đơn giản khách sáo hai câu, Bạch Nhạc liền lần nữa mời Nhiên Cổ Phật lần nữa vào Thanh châu tạm thời không đề cập tới.

Cứ như vậy một hồi thời gian, hoãn quá thần lai mọi người, cũng đồng thời đem tin tức này, hướng lên trời hạ khuếch tán mà đi.

... . . .

"Nhiên Cổ Phật!"

Trong mắt hiện lên một tia chán ghét, Lăng Tiên lạnh giọng mở miệng nói.

Nguyên bản lần này Bạch Nhạc hắn đã phải chết, lại không nghĩ rằng, lại bị Nhiên Cổ Phật làm rối.

"Lão tổ sợ là lại muốn thất vọng. . . Ta nói rồi, Bạch Nhạc không dễ dàng như vậy chết! Lão tổ chẳng lẽ còn nhìn không ra, kết cục này vốn là Bạch Nhạc đã sớm đã mưu tính tốt? Bây giờ, Bạch Nhạc cùng Phật Tông liên thủ, đủ để cho Thanh châu chân chính đứng vững gót chân, cùng ta tam đại thiên tông, Đại Càn Vương Triều địa vị ngang nhau."

Ngồi ở Lăng Tiên trước mặt, Vân Mộng Chân nhẹ giọng nói.

Yên lặng chốc lát, Lăng Tiên ánh mắt hướng về Vân Mộng Chân, thản nhiên nói: "Ta thừa nhận, xác thực coi khinh hắn! Bất quá, chỉ cần hắn một ngày không có bước vào thần linh, liền một ngày không coi là đặt

chân thiên hạ! Từ bán thần đến thần linh, không có dễ dàng như vậy, huống chi. . . Phật Tông hôm nay có thể hợp tác với hắn, ngày mai liền chưa chắc không thể như phản bội Càn Đế một dạng phản bội hắn."

"Sau này chuyện. . . Ai nói chuẩn đâu!"

Khẽ khom người, Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói: "Kể từ hôm nay, ta lần nữa bế tử quan, tông môn sự tình, xin mời lão tổ làm chủ a!"

Đừng xem bây giờ Vân Mộng Chân tại Lăng Tiên trước mặt thẳng thắng nói, nhưng trên thực tế, trong lòng nàng so với bất luận kẻ nào đều khẩn trương!

Trước đó, nàng cũng đã đến đột phá bán thần biên giới, nhưng lại bởi vì Bạch Nhạc sự tình, vô pháp tĩnh tâm xuống tu hành.

Cho tới giờ khắc này, xác định Bạch Nhạc vượt qua lần này tử kiếp, Vân Mộng Chân lúc này mới có thể yên tâm bế quan.

Còn như cái gì tông môn giao cho Lăng Tiên vân vân, bất quá cũng chỉ là lời xã giao mà thôi.

Cho dù là nàng không bế quan, cũng căn bản ảnh hưởng không Lăng Tiên quyết định, lần này Đạo Lăng Thiên Tông đối Thanh châu thái độ, chính là chứng cứ rõ ràng.

Muốn sở hữu càng nói nhiều nói quyền, muốn giúp đỡ Bạch Nhạc, nàng nhất định phải sở hữu thực lực mạnh hơn!

Cũng may, nàng bản thân liền là thiên phú vô song Đạo Lăng Thánh Nữ, tu hành phương diện, từ không kém hơn bất luận kẻ nào.

Chờ đến lại một lần nữa xuất quan. . . Thiên hạ này, không biết lại lại biến thành cái dạng gì.

Nhìn lấy Vân Mộng Chân ly khai, Lăng Tiên trong mắt cũng không khỏi hiện lên một tia phức tạp.

Vô luận như thế nào, hắn cũng nhất định muốn thừa nhận, Vân Mộng Chân thật là Đạo Lăng Thiên Tông xuất sắc nhất đệ tử, tiềm lực vô cùng.

Chỉ tiếc. . . Nghiệt duyên khó a!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1355: Bành trướng

"Đặt chân Thanh châu chỉ là bước đầu tiên, muốn chân chính cùng tam đại thiên tông, Đại Càn Vương Triều địa vị ngang nhau, nhất định phải bành trướng!"

Trong mắt lộ ra lau một cái sáng quắc chi sắc, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng nói rằng.

So với việc Bạch Nhạc, Bất Tử Thanh Vương đối với chuyện như thế này, xem càng rõ ràng, thủ đoạn cũng đồng dạng càng thuần thục.

Trước đó là sinh tử chưa biết, rất khó buông tay chân ra.

Nhưng hôm nay có Phật Tông gia nhập, liền chờ tại có thần linh cường giả tọa trấn, lại không lo lắng về sau, như vậy Thanh châu thực lực, tự nhiên liền nhảy lên phản siêu, đủ để thôi động nhanh chóng bành trướng.

"Không sai, bây giờ thời gian ngắn ngủi, còn nhìn không ra đầu mối, thật là Chúng Tinh Tiểu Thế Giới nhiều người như vậy dũng mãnh vào, Thanh châu là không chứa được. . . Trước đó đã có một bộ phận rất lớn người ly khai Thanh châu."

Gật đầu, Đinh lão lập tức phụ họa nói.

Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đi ra những người này, bây giờ lợi dụng Đinh lão cùng Bạch Nhạc quan hệ gần nhất, bây giờ cũng là từ hắn đứng ra tới xử lý Chúng Tinh Tiểu Thế Giới những người này cùng Thanh châu ở giữa quan hệ.

Chúng Tinh Tiểu Thế Giới mặc dù còn lâu mới có được thế giới chân thật lớn, tuy nhiên lại muốn so với Thanh châu phần lớn.

Người phàm còn dễ nói, thật là nhiều như vậy tu hành giả cần thiết tu hành tài nguyên cũng tuyệt đối là rộng lượng, một cái Thanh châu căn bản không có nhiều như vậy tu hành tài nguyên.

Nếu như bỏ mặc không quan tâm, những người tu hành này tất nhiên sẽ ly khai Thanh châu, bị khác thế lực thu nạp.

"Hướng Duyện châu bành trướng a!"

Bạch Cốt phu nhân chậm rãi mở miệng nói: "Trước đó Duyện châu thật cũng đã thần phục, chỉ là treo một cái Đại Càn Vương Triều tên mà thôi! Bây giờ, Đông Hải là ta Bạch Cốt Thần Giáo địa phương, ngươi lại cùng Bắc Đẩu Tinh Cung quen thuộc, chỉ cần khiến một chi Thanh châu thiết kỵ vào Duyện châu, khống chế Duyện châu cũng không trắc trở."

"Không sai! Công tử khả năng không có chú ý, những năm gần đây, Thanh châu thiết kỵ đã có qua mấy lần bành trướng, bây giờ quy mô đã đạt được ba vạn, đủ để trợ công tử hoành tảo thiên hạ!"

Tô Nhan trên mặt lộ ra lau một cái vẻ kiêu ngạo, phụ họa theo nói.

Có thể có được hai châu chi địa, liền đủ để giảm bớt Chúng Tinh Tiểu Thế Giới chi nhân dũng mãnh vào mang đến áp lực.

"Tốt!"

Khẽ gật đầu, Bạch Nhạc lập tức đánh nhịp nói: "Vậy thì mau sớm động, chúng ta muốn đuổi tại Đại Càn Vương Triều cùng tam đại thiên tông phản ứng kịp trước đó, chiếm giữ Duyện châu!"

"Yên tâm! Chỉ cần cho ta điều động nhân thủ, trong vòng nửa tháng, bản vương liền có thể chiếm giữ Duyện châu."

Cười khẽ một chút, Bất Tử Thanh Vương tràn đầy tự tin mở miệng nói.

Bây giờ Thanh châu đã hình thành một cái khổng lồ lợi ích đoàn thể, rất nhiều chuyện, thậm chí đều đã không cần Bạch Nhạc đi quan tâm, chỉ cần chế định một cái đại thể phương châm, liền đủ đủ.

"Duyện châu sự tình liền giao cho Thanh Vương, trừ cái đó ra. . . Ta còn yêu cầu một số người, theo ta lại đi một chuyến Lương châu!"

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói: "Lương châu là Tiên Du Kiếm Cung vị trí, trước đó đạo môn khống chế thiên hạ, bọn hắn vẫn không để ý, nhưng hôm nay, Tiên Du Kiếm Cung ắt sẽ tẩy trừ Lương châu, Ma tông người tụ tập tại Lương châu quá chói mắt. . . Lần này, ta muốn tự mình đi Tiên Du Kiếm Cung nói một chút! Lương châu phía tây, mặc dù là cửu châu ở ngoài Man Hoang Chi Địa, bất quá, không ít ma đạo cao thủ đối với nơi đó lại rất tinh tường, lại có Mặc Quân tại núi non trùng điệp núi, dùng cái lý do này, chưa chắc không thể để cho Tiên Du Kiếm Cung làm ra nhượng bộ."

Chiếm giữ Lương châu là không có khả năng, trừ phi Bạch Nhạc dự định cùng Tiên Du Kiếm Cung khai chiến, bất quá, nếu là nguyện ý nhường ra Lương châu, hướng Lương châu phía tây địa phương bành trướng, lấy làm Ma tông đất dung thân, liền muốn dễ dàng nhiều.

Huống chi, trong lúc này, Bạch Nhạc cũng còn có thâm ý khác.

"Công tử, hiện tại đi Tiên Du Kiếm Cung không khỏi quá nguy hiểm, không bằng vẫn là phái người nói a!"

Tô Nhan có chút lo lắng nói rằng.

"Không cần!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp nói: "Có một số việc, truyền lời là

truyền không rõ, huống chi, bằng vào ta bây giờ thực lực, đánh không lại, chạy chung quy vẫn là có mấy phần nắm chặt. . . Cục diện đã tới mức này, giết ta, bất quá vô cớ làm lợi Phật Tông, Tiên Du Kiếm Cung sẽ không như thế ngu xuẩn."

Chủ ý đã định, Bạch Nhạc cũng không cho người khác khuyên nữa cơ hội, giải quyết dứt khoát, trực tiếp liền đem chuyện này quyết định.

"Công tử muốn cái gì người cùng đi Lương châu?"

Mắt thấy không khuyên nổi, Tô Nhan liền không thể làm gì khác hơn là làm tính toán khác.

"Cực Tây Chi Địa người!"

Nhìn lấy Đinh lão, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng: "Cực Tây Chi Địa người, tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới liền thói quen tại loại tình trạng này ở lại, bây giờ để bọn hắn vào Lương châu phía tây, cùng Ma tông một chỗ thích hợp nhất!"

Liếc mắt nhìn Bất Tử Thanh Vương, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Thanh Vương, ngươi nghĩ biện pháp liên lạc một chút Dạ Nhận, lần này, ta hy vọng hắn có thể cùng ta cùng đi một chuyến Lương châu, có hắn tại, dễ dàng hơn khống chế cục diện."

Đối với Dạ Nhận, ngay từ đầu Bạch Nhạc vẫn luôn ôm cực đại lòng phòng bị, có thể trải qua thời gian dài như vậy, giữa song phương, lại đã không có gì ngăn cách, thậm chí ngược lại càng tín nhiệm đối phương.

Tại Bạch Nhạc trong lòng hoàn mỹ khống chế Lương châu phía tây, khống chế những thứ này ma tu người, chính là Dạ Nhận.

"Tốt!"

Gật đầu, Bất Tử Thanh Vương hiển nhiên cũng đồng ý cái quan điểm này, trực tiếp đáp ứng.

"Đúng, ta đi Lương châu sự tình, không muốn bên ngoài truyền. . . Dạng này, quay đầu ta nhường Tuyết Tê biến ảo thành ta dáng vẻ, theo Thanh Vương một chỗ vào Duyện châu, che giấu tai mắt người."

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lần nữa phân phó nói.

Lúc này quá mẫn cảm, nếu là mình vào Lương châu sự thực bị phát hiện quá sớm, chỉ thành biến cố.

Bùi Tuyết Tê nguyên bổn chính là Thận Lâu Vương đệ tử, tại huyễn thuật một đạo thượng rất có thiên phú, về sau, Bạch Nhạc lại đem Đại Mộng Thiên Thu thần thông truyền cho cái này đệ tử, bây giờ truyền thụ đối phương Thiên Cơ Biến thần thông, để cho nàng giả trang chính mình độ khó cũng không lớn.

Dù sao cho tới bây giờ loại trình độ này, sợ rằng không có mấy người dám tùy tiện đến xò xét chính mình.

"Tốt!"

Hết thảy kế hoạch thoả đáng, mọi người lúc này mới ai đi đường nấy.

Tất cả mọi chuyện đều dựa theo kế hoạch tiến hành, Thanh châu liền như một đài khổng lồ cỗ máy chiến tranh, rất nhanh vận chuyển.

Vẻn vẹn dùng không không đến bảy ngày thời gian, Thanh Vân Thiết Kỵ cũng đã theo Bất Tử Thanh Vương ra Thanh châu, thẳng đến Duyện châu mà đi.

Cái này khẽ động, nhất thời thiên hạ chấn động!

Tất cả mọi người cảm thụ được Bạch Nhạc dã tâm.

Cùng Càn Đế vạch mặt, Bạch Nhạc, cũng đã chút nào không che giấu nữa bành trướng dã tâm, thẳng đến Duyện châu, cùng Đại Càn Vương Triều tranh đoạt cửu châu chính thống địa vị.

Mà hết thảy này, đối với thiên hạ thế cục mà nói. . . Cũng bất quá mới vẻn vẹn chỉ là kéo ra một cái mở màn mà thôi.

Ngay tại lúc đó, Dạ Nhận chạy tới sau đó, Bạch Nhạc liền đồng thời lặng yên cùng Dạ Nhận dẫn dắt Cực Tây Chi Địa tu hành giả một chỗ, lặng yên lén vào Lương châu.

Chia binh hai đường, Dạ Nhận bọn hắn trực tiếp chạy tới núi non trùng điệp núi, mà Bạch Nhạc, nhưng là một cá nhân lặng yên chạy tới Tiên Du Kiếm Cung.

Đương nhiên, lần này Bạch Nhạc cũng không có trực tiếp đi trước, mà là lấy Thiên Cơ Biến, cải biến dung mạo cùng khí tức, lấy người mang tin tức danh nghĩa mà đến.

"Người nào?"

Mới vừa đến Tiên Du Kiếm Cung chân núi, liền có đệ tử đem Bạch Nhạc cản lại.

Thân mang một bộ thanh y, mang theo vài phần phong độ của người trí thức, Bạch Nhạc đứng ở Tiên Du Kiếm Cung cánh cửa, lộ ra Hóa Hư khí tức, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Tại hạ Giang Nhược Hư, từ Thanh châu mà đến."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1356: Lập trường

"Giang Nhược Hư? Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người?"

Nghe được Giang Nhược Hư tên, Khương Phàm hơi có chút ngoài ý muốn.

Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đi ra không ít Hóa Hư cường giả, những người này cũng là bây giờ Thanh châu sở dĩ dám cùng Đại Càn Vương Triều, tam đại thiên tông chống lại sức mạnh vị trí.

Chỉ là, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người dù sao còn không quen tất tình huống, bây giờ Bạch Nhạc vậy mà làm một cái Chúng Tinh Tiểu Thế Giới xuất thân người đến Tiên Du Kiếm Cung tới nói chuyện, không khỏi có vẻ hơi rất cổ quái.

Đương nhiên, tới mức này, Khương Phàm cũng đã không có cách nào khác cự tuyệt.

Đối phương bản thân liền là Hóa Hư cường giả, lại là lấy Thanh châu danh nghĩa mà đến, vô luận ý gì tới, hắn cũng không có chận ngoài cửa đạo lý.

"Nhường hắn tới gặp ta đi."

Ngay tại Khương Phàm do dự thời điểm, một cái đạm mạc thanh âm đã tại vang lên bên tai tới.

"Lão tổ!"

Trong nháy mắt, Khương Phàm trong lòng cũng không khỏi sợ hãi cả kinh, vô cùng kinh ngạc nhìn về phía đột nhiên xuất hiện lão giả.

"Đi xuống đi, nhường hắn tiến đến."

Liếc truyền lời đệ tử liếc mắt, lão giả kia trầm giọng mở miệng nói.

"Đúng, lão tổ!"

Cung kính bằng lòng một câu, cái kia đệ tử cũng không dám hỏi nhiều, nhất thời lui xuống đi.

"Bất quá là một cái truyền lời người, sao dám kinh động lão tổ."

Khương Phàm vội vã mở miệng nói.

Khẽ lắc đầu, lão giả chậm rãi nói rằng: "Cái gì truyền lời người, là vị kia Bạch phủ chủ thân chí, lão phu cũng rất tò mò, đến tột cùng là dạng gì nhân vật, mới có thể lấy sức một mình khuấy động thiên hạ phong vân, tất nhiên đến, há có thể không thấy."

"Bạch Nhạc?"

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, Khương Phàm làm sao cũng không nghĩ đến, lúc này, Bạch Nhạc vậy mà lại đến Tiên Du Kiếm Cung tới.

Bạch Nhạc bước vào Tiên Du Kiếm Cung, khí tức giấu giếm được người bên ngoài, thì như thế nào giấu diếm được vị này thần linh cường giả.

Trong chốc lát, Bạch Nhạc cũng đã tại Tiên Du Kiếm Cung đệ tử chỉ dẫn xuống, bước vào trong đại điện.

"Đi xuống đi!"

Khoát khoát tay, Khương Phàm trầm giọng phân phó nói.

Trong khoảnh khắc, trong đại điện liền chỉ còn lại có Bạch Nhạc cùng ba người bọn họ.

Ánh mắt rơi vào cái kia trên người lão giả, vẻn vẹn chỉ là đảo qua, Bạch Nhạc trên mặt liền lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, khẽ khom người, nhẹ giọng mở miệng nói: "Vãn bối Bạch Nhạc, bái kiến tiền bối!"

Trong lúc nói chuyện, Thiên Cơ Biến thần thông cũng đã tán đi, khôi phục tướng mạo sẵn có!

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Khương Phàm cũng không khỏi có chút thất sắc: "Bạch Nhạc, ngươi thật lớn mật!"

"Ta lá gan xưa nay rất lớn, Khương tông chủ cũng không phải hôm nay mới biết."

Bật cười lớn, Bạch Nhạc không để ý mở miệng nói.

Hơi chậm lại, Khương Phàm nhất thời nhớ tới trước đây, Bạch Nhạc độc thân đến Tiên Du Kiếm Cung lúc tới tình cảnh, xin trả Tuyệt Tiên Kiếm, thậm chí ngay trước hắn mặt, trảm một vị Tiên Du Kiếm Cung trưởng lão, vị này xác thực gọi là to gan lớn mật.

"Hảo một cái Thần Tôn truyền nhân. . . Cũng chỉ có như vậy nhân vật, mới xứng với Thần Tôn tên."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, lão giả kia cũng không nhịn được nhẹ khen một câu.

Từ biết rõ Bạch Nhạc tên này, đến bây giờ, Bạch Nhạc đã dùng sự thực chứng minh thực lực của hắn cùng thủ đoạn, bây giờ độc thân thượng Tiên Du Kiếm Cung, ngay trước hắn mặt, thẳng thắng nói, cũng lần nữa chứng minh Bạch Nhạc sự can đảm cùng khí phách.

Mặc dù hắn thân là thần linh cường giả, đối với Bạch Nhạc cũng không khỏi nhiều mấy phần vẻ tán thưởng.

Phóng nhãn thiên hạ, nhân vật như vậy, cũng bất quá chỉ có một cái Bạch Nhạc mà thôi.

"Tiền bối khen nhầm, bất quá là nhiều mấy phần vận khí a."

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

"Đối mặt Càn Đế thời điểm, ngươi cũng không có khiêm nhường như thế."

Khoát khoát tay, lão giả tùy ý ở một bên ngồi xuống, nhẹ giọng mở miệng nói.

Ở bên cạnh ngồi xuống, Bạch Nhạc nhưng cũng không tiếp tục dựng cái chủ đề này.

"Nói một chút đi, ngươi tới gặp lão phu là muốn làm gì?"

Hỏi chính đề, Bạch Nhạc trên mặt cũng nhiều vài phần vẻ nghiêm túc, chậm rãi mở miệng nói: "Ta tới là muốn cùng Tiên Du Kiếm Cung hợp tác, nhường Ma tông tại Lương châu đặt chân."

"Bạch phủ chủ đừng không phải là đang nói chê cười?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, không đợi lão giả mở miệng, Khương Phàm cũng đã trước mở miệng nói: "Đạo ma bất lưỡng lập, Bạch phủ chủ muốn nhường Ma tông ăn mòn ta Lương châu chi địa, lại vẫn muốn bổn tông phối hợp? Chẳng lẽ là lấn bổn tông không người sao?"

"Khương tông chủ hiểu lầm."

Lắc đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp nói: "Tại Lương châu đặt chân, chưa chắc đã là ăn mòn Lương châu chi địa. . . Ta sở chỉ, là Lương châu phía tây!"

Nghe thế, Khương Phàm chân mày đột nhiên vừa nhảy, nhất thời liền minh bạch Bạch Nhạc ý tứ.

Cửu châu ở ngoài, xưa nay bị cho rằng là Man Di Chi Địa, căn bản không bị coi trọng.

Nếu như Ma tông dự định chiếm giữ vùng này, cùng Tiên Du Kiếm Cung ngược lại là không có có mâu thuẫn gì, cũng liền có đàm luận tiền đề cơ bản.

"Giường bên há cho người khác ngủ ngáy!"

Lắc đầu, Khương Phàm y nguyên vẫn là cự tuyệt nói: "Ma tông thực lực càng mạnh đối với bổn tông uy hiếp lại càng lớn, mặc kệ Ma tông tại Lương châu phát triển an toàn, chẳng phải là nuôi hổ gây họa? !"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc không mảy may lui, hỏi ngược lại: "Chẳng lẽ đến lúc này, Khương tông chủ, còn ôm đạo ma bất lưỡng lập quan niệm hay sao?"

"Trước đó Phật tông uy hiếp ta Thanh châu, Bạch mỗ đem tam đại thiên tông cầu viện, không người để ý tới! Chỉ phải để cho ta cùng Phật tông hợp tác, bây giờ, Bạch mỗ thành tâm mà đến, sẽ bị Khương tông chủ cự tuyệt. . . Chẳng lẽ, Khương tông chủ, thật muốn nhường Bạch mỗ triệt để ngã về phía Phật tông sao?"

Những lời này nói ra miệng, Khương Phàm mí mắt nhất thời đột nhiên vừa nhảy, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc hỏi: "Bạch phủ chủ lời này là có ý gì? Bây giờ ngươi không phải đã ngã về phía Phật tông sao?"

"Bất quá là lợi dụng lẫn nhau mà thôi!"

Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp nói: "Ta mượn Phật tông tư thế, là vì ứng phó Càn Đế, Phật tông cho ta mượn tư thế, là vì trở về bên trong, bằng vào ta Thanh châu vì đá đặt chân! Lợi dụng lẫn nhau, song phương đều chưa nói tới tín nhiệm."

"Hôm nay, Phật tông có thể phản bội Càn Đế ngã về phía ta Thanh châu, sau này, nếu như Càn Đế cho ra đủ đủ điều kiện, làm sao biết Phật tông cũng sẽ không ngã về phía Càn Đế?"

Trong chuyện này, Bạch Nhạc xem so ai cũng hiểu.

"Ta nhường Ma tông tại Lương châu đặt chân, mà không phải di chuyển đến Thanh châu, chính là vì ngăn được Phật tông! Phen này dụng ý, chẳng lẽ Khương tông chủ, cho là thật không rõ sao?"

". . ."

Hít vào một ngụm khí lạnh, Khương Phàm trong mắt hiện lên một luồng tinh mang.

Cho tới giờ khắc này, hắn mới thật sự hiểu Bạch Nhạc dụng ý.

Bạch Nhạc đây là muốn tại thế lực khắp nơi ở giữa dựa thế a!

Vô luận là tam đại thiên tông, vẫn là Phật tông, thậm chí là Đại Càn Vương Triều, đến lúc cần thiết, có thể đều có thể tiêu tan hiềm khích lúc trước.

Bạch Nhạc cùng Phật tông mới vừa hợp tác, cũng đã tại đề phòng Phật tông.

Nói hắn nhìn xa trông rộng cũng tốt, tâm cơ thâm trầm cũng tốt, nhưng

lại đều không thể phủ nhận Bạch Nhạc lợi hại.

Đạo môn vô pháp ngồi xem Phật tông trở về, đây mới là Bạch Nhạc lần này dám đến Tiên Du Kiếm Cung tới đàm luận sức mạnh vị trí.

"Bạch phủ chủ, rốt cuộc lập trường gì?"

Trầm ngâm một lúc lâu, Khương Phàm lúc này mới chậm rãi mở miệng nói: "Phật tông, Ma tông, Đạo môn. . . Thậm chí là hoàng quyền, Bạch phủ chủ khắp nơi đều có tiếp xúc, có thể trong lòng ngươi, đến tột cùng thiên hướng phương đó? Hoặc có lẽ là, ngươi đến tột cùng nghĩ muốn cái gì?"

"Như Bạch phủ chủ nhân vật như vậy, dù thế nào cũng sẽ không phải chỉ vì giãy dụa cầu sinh a? Lời như vậy, sợ là lừa gạt không người."

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc con mắt, Khương Phàm lần nữa mở miệng nói.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1357: Giang sơn đời nào cũng có tài tử ra

"Thiên Địa Đại Kiếp phía dưới, nào có cái gì lập trường."

Chân mày khẽ nhếch, Bạch Nhạc nhàn nhạt hồi đáp nói.

Một câu nói này, nhưng là chợt nhường lão giả kia trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, nói rằng: "Ngươi quả nhiên biết rõ Thiên Địa Đại Kiếp!"

Giờ khắc này, Bạch Nhạc nhưng là nhất thời cảm giác được áp lực đại tăng.

Từ đối phương trong con mắt, Bạch Nhạc mơ hồ cảm thụ được vẻ ác liệt sát khí.

Trước đó nói sự tình khác, đối phương tựa hồ cũng một bộ không quá quan tâm dáng vẻ , mặc cho Khương Phàm cùng mình đàm luận, thật là Thiên Địa Đại Kiếp bốn chữ này vừa ra, nhưng là làm cho đối phương khí thế toàn bộ thay đổi.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã mơ hồ minh bạch vài phần.

"Ta tiếp xúc qua thần linh cường giả, cũng số lượng cũng không ít, biết một ít chân tướng, cũng chẳng có gì lạ."

Nhìn lấy lão giả kia, Bạch Nhạc bình tĩnh tiếp tục nói: "Tiền bối đột nhiên đối ta sinh ra sát tâm, là lo lắng Thế Giới Chi Tâm thuộc sở hữu a?"

Đối với Bạch Nhạc một cái như vậy hậu bối, đối phương còn khinh thường dối trá.

Lão giả kia quét Bạch Nhạc liếc mắt, hờ hững mở miệng nói: "Không sai, Tạo Hóa Thông Thiên Quyết tuyệt thế vô song, dùng để luyện hóa Thế Giới Chi Tâm vừa lúc! Ngày sau, nếu ngươi bước vào Thần Linh Chi Cảnh, có thể chúng ta ai cũng không tranh hơn ngươi."

Dừng một cái, lão giả không che giấu chút nào chính mình sát ý, lành lạnh mở miệng nói: "Cho nên. . . Biện pháp tốt nhất, chính là để ngươi chưa có tới ngày!"

Lần này dù cho là Khương Phàm cũng có thể cảm nhận được thế cục chuyển biến xấu.

Nếu như trước hắn chỉ là nói sạo đe doạ lời nói, như vậy hiện tại hắn liền cảm nhận đến, lão tổ là thật động sát khí, lúc nào cũng có thể xuất thủ.

Chính là hắn, lúc này phía sau cũng không khỏi chảy ra một lớp mồ hôi lạnh.

Giả sử lão tổ thật cùng Bạch Nhạc động thủ, dù là chỉ là chiến đấu dư ba, cũng đủ để đối hắn tạo thành uy hiếp tánh mạng.

So với việc Khương Phàm, lúc này Bạch Nhạc lại như cũ có vẻ bình tĩnh.

Phảng phất căn bản cũng không có cảm giác được nguy hiểm, lại hoặc là, căn bản liền không quan tâm nguy hiểm gì.

"Cho ta nói một câu khinh thường lời nói."

Lẳng lặng nhìn đối phương, Bạch Nhạc khóe miệng đột nhiên lộ ra lau

một cái vẻ mỉa mai, từ tốn nói: "Tiền bối nhãn giới không khỏi cũng quá thấp một chút."

". . ."

Bao nhiêu năm, cũng không ai nói qua lời như vậy, lúc này nhìn lấy Bạch Nhạc, lão giả là thật có một loại hận không thể trực tiếp làm thịt hắn kích động.

Chậm rãi đứng dậy, Bạch Nhạc ngạo nghễ mở miệng nói: "Thứ cho ta nói thẳng, ngày xưa thượng cổ đánh một trận, tiền bối chính là thần linh cường giả bên trong nhát gan nhất! Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sáng lập, không dám tham dự, cũng không có Thần Tôn thực lực cùng đảm phách, cũng chỉ có thể ẩn thân tại một chỗ bí tàng không gian bên trong rơi vào trạng thái ngủ say, để cầu người bên ngoài hóa giải Thiên Địa Đại Kiếp."

Oanh!

Trong nháy mắt, cái kia trên người lão giả sát khí mãnh liệt mà ra, phảng phất trong khoảnh khắc, hóa thành một bả vô hình chi kiếm, hướng về Bạch Nhạc nghiền ép mà đến.

Thốt nhiên biến sắc, kinh khủng như vậy dưới áp lực, Khương Phàm thậm chí đã không thể chịu đựng, không thể không lui ra ngoài, một hơi thở thối lui đến bên rìa đại điện.

Một câu nói này, cũng là thật chọc vào nhà mình lão tổ chỗ đau a!

Đáng tiếc, Bạch Nhạc lại phảng phất căn bản không có thân ở trong nguy hiểm giác ngộ, tự mình nói xong.

"Cái gì tam đại thiên tông, Đại Càn Vương Triều, nếu như không phải là Thiên Địa Đại Kiếp, chúng thần vẫn lạc. . . Nào có các ngươi đặt chân thiên hạ cơ hội! Bây giờ, chúng thần vẫn lạc, các ngươi những thứ này

may mắn tránh thoát người, ngược lại đối Thế Giới Chi Tâm lên lòng mơ ước! Thậm chí lo lắng, có phải hay không sẽ có người với các ngươi đoạt."

Không có chút nào cho đối phương mặt mũi ý tứ, Bạch Nhạc ngôn từ như đao, nhắm thẳng vào đối phương chỗ đau.

"Nói một câu không khách khí lời nói, nếu như trước đây Thần Tôn có ý định luyện hóa Thế Giới Chi Tâm, có các ngươi cơ hội sao?"

". . ."

Nghe thế, trên người lão giả sát ý rốt cục thu liễm vài phần, mặc dù lại như thế nào khó chịu, cũng chỉ có thể trầm mặc xuống.

Không sai, lấy Thần Tôn khả năng, nếu là nguyện ý luyện hóa Thế Giới Chi Tâm, người khác căn bản cũng không có cơ hội đi tranh đoạt.

Chỉ là, bọn hắn những người này tranh đoạt Thế Giới Chi Tâm, Thần Tôn lại chẳng thèm ngó tới, thậm chí ngay cả nhìn cũng không chịu nhìn lâu liếc mắt.

Cũng chính là nghe đến đó, hắn mới rốt cục nhận thấy được Bạch Nhạc ý đồ.

Yên lặng chốc lát, lão giả lúc này mới ngẩng đầu, trên mặt đồng dạng lộ ra một vẻ vẻ trào phúng, nói rằng: "Ngươi là nói, ngươi muốn thất thần tôn con đường?"

"Thiên Địa Đại Kiếp phía dưới, cũng chỉ có như vậy ba loại hóa giải biện pháp."

"Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đã hủy diệt, chúng thần cũng đã không có ở đây, còn lại cũng bất quá chỉ là hai loại lựa chọn này mà thôi." Bình tĩnh

nhìn đối phương, Bạch Nhạc nhàn nhạt đáp: "Ta vô ý cùng ai tranh đoạt Thế Giới Chi Tâm."

"Không khách khí nói, trước đó từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới lúc đi ra, ta vốn là có một lần luyện hóa Thế Giới Chi Tâm cơ hội, lại trực tiếp buông tha! Thần Nữ có thể làm chứng cho ta, sau này tiền bối nếu có cơ hội nhìn thấy Thần Nữ, vừa hỏi liền biết."

Nghe thế, lão giả kia nhưng là không khỏi một hồi đau răng.

Đi hỏi Thần Nữ? Vậy cũng phải Thần Nữ nguyện ý phản ứng đến hắn mới được a.

"Trước đó Khương tông chủ hỏi ta là lập trường gì. . . Đây cũng là ta lập trường!"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc ngạo nghễ nói rằng: "Ta phải Thần Tôn truyền thừa, ý tưởng tự nhiên cũng cùng sư tôn một dạng, Thiên Địa Đại Kiếp phía dưới, chỉ có siêu thoát mới là duy nhất hóa giải biện pháp, cho nên, dù có chết ở trên con đường này, ta cũng sẽ không thay đổi tín niệm."

". . ."

"Các ngươi muốn tranh đoạt Thế Giới Chi Tâm, là các ngươi sự tình, không có quan hệ gì với ta! Ta sẽ không nhúng tay, cũng không quan tâm là ai thành công."

"Khẩu khí thật là lớn!"

Cười lạnh một tiếng, lão giả khinh thường nói rằng: "Ngày xưa, Thần Tôn đều không có thể làm được sự tình, ngươi cho rằng, bằng ngươi là có thể làm được sao?"

"Tóm lại là muốn thử một lần."

Không chút phật lòng, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp nói: "Giang sơn đời nào cũng có tài tử ra, một đời người mới thay người cũ! Sư tôn lựa chọn ta làm truyền nhân, tự nhiên như chúng ta thu đệ tử một dạng, chung quy hy vọng đệ tử lại so với chúng ta mạnh hơn, mà không phải bảo thủ không chịu thay đổi, một đời không bằng một đời."

"Không thể thất bại sợ, đáng sợ đúng, mất đi đi tranh thủ dũng khí."

"Huống chi. . ." Kéo dài thanh âm, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói: "Sư tôn chưa vẫn lạc, ai dám nói hắn là thành công không?"

". . ."

Một câu nói này, mới chính thức làm cho đối phương tê cả da đầu.

"Ngươi gặp qua Thần Tôn?"

Trên vạn năm thời gian, Thần Tôn cũng không biết tung tích, nhưng lại vẫn như cũ không ai dám nói, Thần Tôn cũng đã vẫn lạc.

Bây giờ dưới loại cục diện này, giả sử Thần Tôn lần nữa hiện thân, thế cục dĩ nhiên là không hề cùng dạng.

"Nếu như sư tôn lần nữa hiện thân. . . Trên đời này, còn có người dám đối ta động thủ?"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc khinh thường hỏi ngược lại.

". . ."

Lời này rất cần ăn đòn, nhưng lại xác thực chính là tình hình thực tế.

Giả sử Thần Tôn trở về, chính là Càn Đế cùng Lăng Tiên cũng chỉ có thể

đàng hoàng tới cửa bồi tội, nơi nào còn dám lại đánh Bạch Nhạc chủ ý.

"Ta chỉ là muốn nhắc nhở tiền bối, tại các ngươi cũng còn rơi vào trạng thái ngủ say thời điểm, sư tôn liền có thể hóa thân Thông Thiên Ma Quân lưu lại truyền thừa cùng ta. . . Bây giờ, Thần Nữ trở về, các ngươi cũng đều còn sống, sư tôn là nhân vật nào, làm thế nào có thể vẫn lạc?"

". . ."

Nhiễu một vòng lớn, không phải là suy đoán!

Lão giả có lòng muốn muốn nhổ nước bọt một câu, nhưng lại không thừa nhận cũng không được, Bạch Nhạc những lời này, xác thực nhường hắn sinh ra lòng kiêng kỵ, cái kia vẻ sát cơ, nhưng là nói cái gì cũng không cách nào nữa thăng lên.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1358: Tuyệt Tiên

"Hậu sinh khả uý!"

Thở dài một tiếng, lão giả cuối cùng vẫn nhẹ giọng nói.

Một câu nói này lối ra, liền nhường Bạch Nhạc trong lòng băng bó cái kia một cây dây triệt để lỏng đi xuống.

Trước đó không ngừng khiêu khích đối phương, muốn nói không khẩn trương, vậy dĩ nhiên là giả, vô luận hắn biểu hiện cỡ nào bình tĩnh, trong nội tâm, cũng giống vậy vô pháp bình tĩnh trở lại.

Trước mặt khiêu khích một vị thần linh cường giả, hơn nữa còn là ở đối phương trong tông môn, thật động thủ, Bạch Nhạc thật căn bản không có nửa điểm có thể chạy trốn nắm chặt.

Ở chỗ này, có thể sẽ không còn có thần linh cường giả tới cứu hắn.

Biết rõ nguy hiểm, nhưng hắn lại y nguyên vẫn là nhất định muốn cược một trận, bởi vì vận mệnh cần phải nắm giữ ở trong tay mình.

Bạch Nhạc không có khả năng thật ngã về phía Phật tông, thậm chí không có khả năng ngã về phía bất luận một vị nào thần linh cường giả, cho nên, liền quyết định, hắn nhất định muốn từ trong lượn quanh, vô luận muốn bốc lên bao lớn phiêu lưu.

Vừa mới cái kia một đoạn hùng hồn kể lể, mặc dù có một bộ phận lớn nguyên nhân là vì thuyết phục đối phương.

Thật là, trên thực tế, vậy cũng thật là Bạch Nhạc trong lòng nhất ý tưởng chân thật.

Hắn chưa bao giờ nghĩ tới luyện hóa Thế Giới Chi Tâm tới hóa giải Thiên Địa Đại Kiếp.

Lấy muôn dân làm giá, đổi lấy tự mình một người sinh tồn cùng đột phá, dạng này đường, Bạch Nhạc không muốn đi, cũng khinh thường đi.

Từ trong cốt tử mà nói, thật Bạch Nhạc cùng Thần Tôn là một loại người.

Trên đời này cũng không có nhiều như vậy ngẫu nhiên, riêng là đến Thần Tôn loại cảnh giới đó, càng sẽ không không lý do kết xuống nhân quả.

Dù là Thông Thiên Ma Quân chỉ là hắn Chuyển Thế Chi Thân, căn bản không có thức tỉnh ký ức.

Lựa chọn Bạch Nhạc, cũng không phải là bởi vì Bạch Nhạc vận khí tốt, mà là Bạch Nhạc thật là thích hợp nhất người.

Thực lực càng mạnh, Bạch Nhạc trong lòng liền mơ hồ càng có thể minh bạch trong lúc này đạo lý.

"Tiền bối khen nhầm, ta chỉ là dọc theo sư tôn dấu chân, làm ta phải làm sự tình mà thôi."

Khẽ khom người, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

Đã đạt được mục, Bạch Nhạc đương nhiên sẽ không lại cũng có lúc trước cái loại này kiêu căng, chỉ chớp mắt liền lại khôi phục ban đầu loại kia khiêm tốn trạng thái.

"Ngồi đi!"

Chỉ vào bên người cái ghế, lão giả nhẹ giọng nói: "Khương Phàm, phân phó, cho Bạch phủ chủ dâng trà."

"Vâng!"

Nghe vậy, Khương Phàm nhất thời cung kính hồi đáp nói.

Từ Bạch Nhạc đến, cũng đã đuổi sở hữu đệ tử, tự nhiên cũng liền không có ai dâng trà, bây giờ lão tổ mở miệng phân phó dâng trà, liền có nghĩa là, đối với Bạch Nhạc đã không có địch ý.

Đương nhiên, để cho người ta dâng trà, cũng không phải tùy tiện người nào đều có thể tiến đến.

Nhất định muốn tìm miệng gió nhất nghiêm, tuyệt đối sẽ không đem tin tức truyền đi đệ tử tiến đến dâng trà, điểm này, Khương Phàm tự có suy tính, cũng không cần Bạch Nhạc hao tâm.

Trong chốc lát, liền có đệ tử đi vào, vì Bạch Nhạc cùng lão giả dâng trà thơm.

Thậm chí coi như là Khương Phàm chính mình, cũng không có loại này đãi ngộ.

Chờ đến dâng trà đệ tử sau khi lui xuống, Bạch Nhạc lúc này mới nhẹ giọng mở miệng nói: "Còn không biết tiền bối xưng hô như thế nào?"

Bạch Nhạc chỉ biết là vị này chính là Tiên Du Kiếm Cung thần linh cường giả, có thể xưng hô như thế nào vẫn còn thật không rõ ràng, đối phương trước đó cũng chưa nói cho hắn biết ý tứ.

"Lại nói tiếp, ngươi và lão phu cũng coi như hữu duyên."

Xem Bạch Nhạc liếc mắt, lão giả từ tốn nói: "Ngày xưa, ngươi từng đem

lão phu kiếm, tiễn hồi bổn tông."

Nghe vậy Bạch Nhạc con ngươi nhưng là không khỏi đột nhiên co rụt lại!

Tuyệt Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên!

Trước đó Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng, Tuyệt Tiên Kiếm là Tiên Du Kiếm Cung chí bảo, hơn nữa Tuyệt Tiên Kiếm bên trong, còn ẩn chứa một thức này kiếm đạo thần thông, đối với Tiên Du Kiếm Cung mà nói, trọng yếu phi thường.

Cho nên, trước đây Bạch Nhạc mới có thể lấy Tuyệt Tiên Kiếm vì lợi thế, đến Tiên Du Kiếm Cung tới đàm luận.

Chỉ là, Bạch Nhạc lại vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến, trước mặt vị này thần linh cường giả, lại chính là vị kia Tuyệt Tiên Kiếm chủ nhân.

"Vãn bối Bạch Nhạc, gặp qua Tuyệt Tiên!"

Lần nữa đứng dậy, Bạch Nhạc hơi hơi ôm quyền chào.

"Không cần đa lễ."

Khoát khoát tay, Tuyệt Tiên mở miệng nói: "Lại nói tiếp, đây cũng là ngươi và lão phu ở giữa duyên phận!"

"Bạch phủ chủ trả lại Tuyệt Tiên Kiếm, cũng coi như thành tựu Trương Côn cơ duyên."

Mỉm cười, Khương Phàm lập tức chen lời nói.

Tuyệt Tiên Kiếm đã ban cho Trương Côn, lấy Tuyệt Tiên thân phận, tự

nhiên cũng sẽ không đem kiếm thu hồi lại, mà là thuận thế đem Trương Côn thu làm môn hạ, xem như là ký danh đệ tử.

Sau này, Trương Côn nếu như bước vào Bán Thần Chi Cảnh, liền có thể chân chính xem như là Lăng Tiên đệ tử.

"Ngươi là Thần Tôn đệ tử, cùng lão phu ở giữa, là không có cái sư này đồ duyên phận, lão phu cũng không tư cách giáo Thần Tôn đệ tử."

Lắc đầu, Tuyệt Tiên nhẹ giọng mở miệng nói: "Bất quá, ngươi nói lão phu là thần linh bên trong yếu nhất, nhưng cũng không hẳn vậy! Lão phu mặc dù không dám cùng Thần Tôn so sánh, có thể tự phụ nhưng cũng sẽ không thua ngày xưa đi trước Chúng Tinh Thần Vực chúng thần."

"Tiểu tử vọng ngôn, cũng xin tiền bối đừng nên trách."

Bạch Nhạc lần nữa nói áy náy.

"Lão phu còn không có nhỏ mọn như vậy." Khoát khoát tay, Tuyệt Tiên nhẹ giọng nói: "Nói cho ngươi những thứ này, là muốn nói cho ngươi, có một số việc cũng không phải là nhìn bề ngoài đơn giản như vậy."

"Trước ngươi lực hám Càn Đế, xác thực để ngươi nhiều hơn chút tự tin, thật là. . . Lại chớ quên, bây giờ cửu châu phân tách, Càn Đế đã không phải là thiên hạ cộng chủ! Càn Đế phương pháp tu hành cực kỳ đặc thù, cùng thiên hạ số mệnh cùng một nhịp thở, nếu như Đại Càn Vương Triều nhất thống thiên hạ lúc, lấy ngươi bây giờ thực lực, không tiếp nổi hắn một kiếm."

". . ."

Nghe thế, Bạch Nhạc không khỏi vẻ sợ hãi kinh hãi.

Nói như thế, chính mình trước đó thật là hơi quá tại tự tin.

"Chính là lão phu, nếu như ra tay toàn lực, ngươi sợ cũng không có chạy trốn cơ hội."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Tuyệt Tiên từ tốn nói.

Một câu nói này bên trong , đồng dạng tràn ngập tự tin.

Bạch Nhạc cũng cũng biết, đối phương tuyệt không phải vọng ngôn.

Khẽ khom người, Bạch Nhạc nghiêm túc hồi đáp nói: "Là tiểu tử càn rở."

"Siêu Thoát Chi Lộ, không có ngươi nghĩ đơn giản như vậy. . . Con đường này, gồ ghề khó đi, không phải là đại trí tuệ đại nghị lực đại dũng khí người, vô pháp thành hàng! Thời đại thượng cổ, chúng thần hội tụ, nhưng lại cũng cũng chỉ có một vị Thần Tôn. . . Trong lúc này gian nan, đối đãi ngươi bước vào Thần Linh Chi Cảnh, tự sẽ minh bạch."

Lắc đầu, Tuyệt Tiên nhẹ giọng nói.

"Ma tông muốn tại Lương châu đặt chân một chuyện, ngươi cùng Khương Phàm thương nghị chính là, lão phu không gặp qua hỏi."

Trước đó cùng Bạch Nhạc nói, chỉ là Thiên Địa Đại Kiếp sự tình, còn như thiên hạ thế cục, Tuyệt Tiên là khinh thường tham dự vào.

Đến Thần Linh Chi Cảnh, trong thế tục việc này, đã sớm vô pháp dẫn tới hắn chú ý.

"Đa tạ tiền bối!"

"Không cần cảm tạ ta!" Lắc đầu, Tuyệt Tiên nói lần nữa: "Càn Đế cùng Nhiên Cổ Phật bây giờ nhúng tay Thiên Hạ Đại Cục, dụng ý cũng không

đơn giản! Lão phu nghe nói, ngươi chuẩn hắn tại Thanh châu quảng xây miếu thờ, liền nhắc lại ngươi một câu. . . Phật tông nguyện lực đồng dạng cực kỳ đặc thù, thờ phụng phật giáo càng nhiều người, Phật tông thần linh cường giả thực lực liền sẽ càng mạnh! Phật tông muốn truyền đạo, cùng Càn Đế muốn thống nhất cửu châu, thật là một cái đạo lý, những thứ này đều chẳng qua là bọn hắn vì sau này tranh đoạt Thế Giới Chi Tâm làm ra chuẩn bị mà thôi."

"Thiên hạ thế cục hỗn loạn. . . Ngươi không thể tham gia quá sâu, tinh ranh lực cuối cùng là hữu hạn!"

"Ngươi muốn thật muốn thất thần tôn con đường, liền nên kiên quyết tiến thủ, mà không phải đem tinh lực đều đặt ở những thứ này tục sự phía trên."

Nói xong những lời này, Tuyệt Tiên liền đã lên thân, ý bảo sau đó sự tình, hắn không còn tham dự vào, thẳng xoay người mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1359: Cắm rễ Lương châu

Một lời thức tỉnh mộng người bên trong.

Có một số việc, không phải thần linh cường giả là sẽ không biết.

Nếu không phải Tuyệt Tiên vạch trần, hắn sợ rằng căn bản là không có cách hiểu rõ Càn Đế cùng Phật tông dụng ý.

Cái gì thiên hạ thế cục, cái gì phạm vi thế lực, những thứ này căn bản đều không phải là thần linh cường giả hội quan tâm sự tình, từ một điểm này thượng cắt vào, từ vừa mới bắt đầu, đã nói lên Bạch Nhạc đã tìm lộn phương hướng.

Đương nhiên, cái này cũng chẳng có gì lạ, dù sao, Bạch Nhạc thực lực bản thân vẫn là quá yếu.

Chỉ có thể đứng ở bản thân loại tầng thứ này đến xem vấn đề, tự nhiên liền rất khó lý giải thần linh cường giả dụng ý.

Đừng xem Thanh châu bây giờ nhân tài đông đúc, nhưng trên thực tế, trừ Nhiên Cổ Phật bên ngoài, lại căn bản không có bất kỳ một cái nào thần linh cường giả.

Ngươi cũng không thể trông cậy vào Nhiên Cổ Phật đi chủ động nói cho ngươi chân tướng a?

Đẳng cấp hạn chế nhãn giới cùng bố cục, cái này bản thân liền là rất đơn giản đạo lý.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, chuyến này Tiên Du Kiếm Cung chuyến đi, từ Tuyệt Tiên trong miệng biết được chân tướng, đây mới là nhất chuyện trọng yếu.

Tuyệt Tiên đã định âm điệu tử, sau đó cùng Khương Phàm thương nghị đương nhiên sẽ không có bất kỳ trở ngại nào.

Rất đơn giản liền trực tiếp định ra điệu.

Tiên Du Kiếm Cung cùng Thanh châu liên thủ, đương nhiên, loại này liên thủ tạm thời cũng chỉ có thể là ngầm, kế tiếp chuyện cụ thể, sẽ có người cùng Khương Phàm nói chuyện.

Những ích lợi này phân phối sự tình, Bạch Nhạc cũng đã không quan tâm.

Lại tọa một hồi, Bạch Nhạc liền lần nữa hóa thành Giang Nhược Hư dáng vẻ, trực tiếp ly khai Tiên Du Kiếm Cung.

Chạy tới núi non trùng điệp núi thời điểm, Dạ Nhận bọn hắn đã sớm đến.

Cùng Kỳ Phong động bên này những thứ này ma tu câu thông không có chút nào trắc trở, dù sao, Dạ Nhận danh tiếng cũng cực đại, hơn nữa, cùng Bạch Nhạc một chỗ từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trở về, đã đánh lên Thanh châu lạc ấn, còn có đi theo cao thủ, thủ tín cũng không trắc trở.

Đương nhiên, chuyện cụ thể, tại Bạch Nhạc trước khi tới, là không có cách nào đàm luận, bất quá, tham ăn tham uống chiêu đãi tự nhiên cũng là miễn không.

Dạ Nhận đưa ra muốn đi bí tàng không gian bái kiến Mặc Quân, cũng bị Phương Đỉnh đở được.

Đối với hắn mà nói, chân tướng của sự tình tự nhiên càng ít người biết càng tốt.

Huống chi, hắn cũng xác thực không có tư cách kia thay Mặc Quân bằng lòng loại này thỉnh cầu.

"Gặp qua tông chủ!"

Bạch Nhạc chạy tới, xung quanh một đám ma tu nhất thời đồng thời khom mình hành lễ.

Thanh châu cùng Càn Đế đánh một trận, lần nữa lệnh Bạch Nhạc thanh danh đại táo, đối với những thứ này ma tu mà nói, Bạch Nhạc nghiễm nhiên đã trở thành bọn hắn sùng bái nhất người, danh vọng thậm chí đã sớm siêu việt trước đây Thông Thiên Ma Quân.

Dù sao Thông Thiên Ma Quân trước đây mặc dù cường đại, nhưng lại cũng cho tới bây giờ đều là độc lai độc vãng, căn bản khinh thường cùng ma tu liên thủ.

Bằng không, lúc đầu nếu như suất lĩnh một đám ma tu thượng Đạo Lăng sơn, có thể chính là một loại khác kết quả.

Có thể Bạch Nhạc khác biệt, Bạch Nhạc trên người phảng phất trời sinh thì có một loại thủ lĩnh mị lực, để cho người ta không kìm lại được liền sẽ sản sinh tín phục cảm giác.

Huống chi, Bạch Nhạc cũng xác thực không có tư tâm.

Bây giờ làm ra tất cả mọi chuyện, đều là ma đạo, vì thiên hạ, như vậy tới nay, thì như thế nào có thể khiến người ta không tín phục.

"Chư vị không cần đa lễ như vậy."

Hơi hơi ôm quyền xem như là hoàn lễ.

Cũng không có tụ tập quá nhiều người, mà là nhường Phương Đỉnh tìm một chỗ động phủ, đem trước từng cái tông môn tông chủ, cùng với Dạ Nhận tụ tập lại một chỗ nói chuyện.

Trước đó thân phận theo lấy Ma tông thành lập đã thành nhất thời, bây giờ đều là Ma tông trưởng lão, thân phận giống nhau không phân cao thấp.

"Tiên Du Kiếm Cung bên kia đàm luận thế nào?"

Sau khi ngồi xuống, Dạ Nhận dẫn đầu đặt câu hỏi.

Bạch Nhạc đi Tiên Du Kiếm Cung sự tình, những thứ này ma tu là không biết, bất quá, tất nhiên Bạch Nhạc an toàn trở về, tự nhiên cũng liền không cần giấu giếm.

"Rất tốt!"

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Ta đã cùng Khương tông chủ đạt thành liên minh, sau đó, ta Ma tông liền có thể tại Lương châu đặt chân! Đương nhiên, chúng ta phương án không thay đổi, chúng ta chủ yếu nhằm vào, y nguyên vẫn là Lương châu phía tây."

Điểm này đã sớm đã nói qua, tự nhiên cũng không người bất ngờ, dù sao, cũng không thể trông cậy vào Tiên Du Kiếm Cung đem Lương châu quyền lợi cũng làm cho đi ra, vậy cũng không cần đàm luận, trực tiếp khai chiến tốt.

Cho dù là loại này tiểu trong phạm vi, Bạch Nhạc cũng vẫn không có dự định đem Càn Đế cùng Phật tông sự tình chân tướng nói ra.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc cái này mới mở miệng nói: "Sở dĩ

muốn để Ma tông ở chỗ này đặt chân, đồng thời cùng Tiên Du Kiếm Cung liên thủ, là bởi vì, ta cũng không tin đảm nhiệm Phật tông, tựu như cùng ta không tin tưởng Càn Đế một dạng."

Nghe thế, trừ Dạ Nhận ở ngoài, người khác nhưng là trong lòng không khỏi đột nhiên rùng mình.

Trước đó tại Thanh châu, chính là Nhiên Cổ Phật xuất thủ hóa giải nguy cơ, Bạch Nhạc cũng hứa hẹn cho phép Phật tông tại Thanh châu truyền giáo, người trong thiên hạ đều cho rằng Bạch Nhạc cùng Phật tông tiến tới với nhau, có thể vừa mới qua đi vài ngày, Bạch Nhạc dĩ nhiên liền nói thẳng ra không tín nhiệm Phật tông những lời như vậy.

Đương nhiên, dạng này thái độ, cũng làm cho trong lòng bọn họ có chút vui sướng.

Dù sao, Bạch Nhạc có thể công bằng nói ra những lời này đến, liền đủ để chứng minh, tại Bạch Nhạc trong lòng, Ma tông mới là người một nhà, điểm này vô cùng trọng yếu.

"Tông chủ yên tâm, Phật tông những thứ này con lừa ngốc không chỉ là Đạo môn không thích, chúng ta cũng nhìn không quen! Trước đó, chúng ta hoàn sinh sợ, cùng Phật tông xung đột, lầm tông chủ đại sự, bây giờ nói như thế, chúng ta liền yên tâm."

Phương Đỉnh dẫn đầu mở miệng nói.

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Trước mắt, chúng ta còn cần phải mượn Phật tông tư thế đặt chân, cho nên tạm thời, vẫn không thể cùng Phật tông nổi lên va chạm, đây cũng là vì sao, ta không tuyển chọn nhường Ma tông dời vào Thanh châu, mà là cắm rễ ở chỗ này nguyên nhân."

"Chúng ta muốn mượn Phật tông lực lượng, cũng đồng dạng muốn đề

phòng bọn hắn."

Xem Dạ Nhận liếc mắt, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Dạ Nhận, Dạ huynh mọi người cũng đã gặp! Thực lực của hắn, mọi người nói vậy cũng đều rõ ràng, lần này ta mời Dạ huynh qua đây, chính là muốn muốn để hắn tổng lĩnh Lương châu sự tình! Ta không tiện tại Lương châu ở lâu, kế tiếp sự tình, liền do Dạ huynh phụ trách, mong rằng chư vị có thể nhiều phối hợp hắn."

"Tông chủ yên tâm, bọn ta tự nhiên nghe theo Dạ huynh điều khiển!"

Không nói đến Bạch Nhạc đã cố ý buông lời, cho dù là chỉ bằng Dạ Nhận thực lực cùng thân phận, bọn hắn cũng sẽ không cùng Dạ Nhận đối lấy làm.

Một vị cao cấp nhất sát thủ, ai lấy não ra, mới có thể không có việc gì cùng đối phương đối lấy làm.

"Như vậy liền đa tạ chư vị."

Hơi hơi ôm quyền, Dạ Nhận cũng theo mở miệng nói.

Khách khí một phen sau đó, mọi người nhao nhao tán đi, chỉ còn lại có Bạch Nhạc cùng Dạ Nhận, Phương Đỉnh ba người.

"Bạch Nhạc, Mặc Quân tiền bối bên kia, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?"

Trước đó Phương Đỉnh cự tuyệt hắn tiến vào bí tàng không gian, Dạ Nhận liền ngửi được một tia không đúng, bây giờ đợi được người khác ly khai, liền trực tiếp mở miệng hỏi.

Xem Phương Đỉnh liếc mắt, Bạch Nhạc lắc đầu: "Dạ huynh là người một nhà, cũng không nhất định lừa gạt hắn! Mặc Quân tiền bối cùng người

khác khác biệt, căn bản không muốn từ bí tàng không gian bên trong đi ra, cũng sẽ không che chở ta Ma tông chi nhân. . . Chuyện này, tạm thời vẫn không thể nói toạc, dù sao, có như thế một vị thần linh cường giả tọa trấn, mới có thể để cho người khác yên tâm ở lại Lương châu."

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Dạ Nhận giờ mới hiểu được, Bạch Nhạc vì sao thà rằng cùng Phật tông hợp tác, cũng không muốn mời vị này Mặc Quân xuất thủ đối phó Càn Đế, ở nơi này là không muốn, căn bản là không mời nổi a.

Không có đầu này đường lui, cùng Tiên Du Kiếm Cung hợp tác phía trên, tự nhiên cũng đồng dạng muốn làm ra tương ứng nhượng bộ.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1360: Từng thiếu ngươi một cái ân huệ

"Ta nghĩ lại đi nhìn một chút Mặc Quân tiền bối."

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Lần này đến núi non trùng điệp trong núi, trừ an bài Ma tông sự tình bên ngoài, rất lớn nhân tố, chính là Bạch Nhạc muốn gặp lại gặp Mặc Quân, e làm cái này một lần cùng Tuyệt Tiên gặp qua sau đó, loại ý niệm này liền càng phát ra cường liệt vài phần.

Nao nao, Phương Đỉnh có chút không hiểu nhìn lấy Bạch Nhạc.

Muốn đi gặp Mặc Quân, Bạch Nhạc chính mình tới là được, không cần thiết theo chân bọn họ nói.

"Tông chủ ý là?"

"Các ngươi theo ta cùng đi chứ."

Ngẫm lại, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp: "Ta nghĩ thử xem, có thể hay không để cho Mặc Quân tiền bối bằng lòng, tại vạn bất đắc dĩ tình huống dưới, nhường mọi người tiến vào bí tàng không gian bên trong tị nạn."

Trông cậy vào Mặc Quân hiện thân đi bảo hộ Ma tông những người này là không có khả năng, thế nhưng có điều kiện, tạm thời tiến vào bên trong tị nạn, nhưng chưa chắc không được.

Nghe vậy, Phương Đỉnh trên mặt nhất thời lộ ra lau một cái vẻ kích động.

Trước đó hắn liền muốn muốn cùng Mặc Quân giao lưu, thật là Mặc Quân căn bản liền không để ý hắn, bây giờ Bạch Nhạc bằng lòng đứng ra nói, tự nhiên tốt nhất.

Nếu là có thể nhường Mặc Quân bằng lòng, như vậy liền chờ tại có một con đường lùi, đây mới thực là có thể bảo mệnh a!

Trong lòng làm quyết định, Bạch Nhạc lúc này mang theo Phương Đỉnh cùng Dạ Nhận hai người lần nữa bước vào bí tàng không gian bên trong.

Chẳng qua là cho lần trước lúc đi vào sau khi hoàn toàn khác biệt, bây giờ chỗ này bí tàng không gian bên trong, đã chỉ còn lại có một tòa thật lớn ngọn núi, xa xa nhìn lại, hoặc như là một tòa pho tượng khổng lồ, chỉ là dung mạo lại có vẻ cực kỳ mờ nhạt, vô pháp nhận ra đến tột cùng là ai.

"Bạch Nhạc, bái kiến Mặc Quân tiền bối!"

Hắn tại trong hư không, Bạch Nhạc xa xa cúi đầu, khom mình hành lễ nói.

Khoảng chừng đếm rõ số lượng mười tức thời gian, Mặc Quân thanh âm trầm thấp kia, mới chậm rãi vang lên.

"Ngươi thay đổi chủ ý sao?"

Cái này thay đổi chủ ý, tự nhiên chỉ đúng, tiến vào nơi đây tránh né! Mặc Quân từng đã đáp ứng, chỉ cần Bạch Nhạc ở chỗ này bế quan trăm năm, có thể bảo vệ Bạch Nhạc bước vào Thần Linh Chi Cảnh.

"Không có!"

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp: "Tiểu tử ràng buộc quá nhiều, vô pháp ở chỗ này bế quan trăm năm! Lần này đến, là có một sự

tình sự tình muốn cùng tiền bối thương lượng."

"Ngươi muốn che chở những người này?"

Mặc Quân trầm giọng hỏi.

"Không dám xa cầu, chỉ là hy vọng, làm vạn bất đắc dĩ thời điểm, tiền bối có thể sự chấp thuận bọn hắn trốn bí tàng không gian."

Cũng không có gì dong dài, Bạch Nhạc trực tiếp mở miệng nói.

Yên lặng chốc lát, Mặc Quân chậm rãi nói rằng: "Có thể, nhưng chỉ giới hạn một lần."

"Đủ đủ!"

Trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, Bạch Nhạc nhất thời hồi đáp nói.

Muốn trốn vào nơi đây, liền có nghĩa là, cục diện đã đến nhất thời khắc nguy hiểm, có câu này hứa hẹn, liền có nghĩa là, có thể vì Ma tông hóa giải một lần tử cục! Đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này cũng đã đủ đủ.

"Ta sẽ không ở Lương châu ở lâu, nếu như có gì ngoài ý muốn, liền do hai người bọn họ dẫn người đến đây, mời Mặc Quân tiền bối cho phép."

"Tốt!"

Bạch Nhạc mang Dạ Nhận cùng Phương Đỉnh tiến đến chính là cái này dụng ý, Mặc Quân tự nhiên cũng đoán được, tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Trừ cái đó ra, tiểu tử lần này tới, còn có một việc, muốn hướng tiền bối thỉnh giáo."

Giải quyết đường lui sự tình, chỉ là tiện thể, cũng không phải là Bạch

Nhạc lần này đến đây chủ yếu mục.

"Hỏi đi!"

"Làm sao có thể đủ mau sớm bước vào Thần Linh Chi Cảnh?"

Nhìn lấy đối diện ngọn núi, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

Vô luận là đối mặt Càn Đế, vẫn là Phật tông, lại hoặc là Lăng Tiên, bây giờ Bạch Nhạc chút thực lực ấy, đều đã không đáng chú ý, hắn nhất định phải nhanh bước vào Thần Linh Chi Cảnh, mới có thể cam đoan an toàn.

Đây mới là nhất chuyện khẩn yếu.

"Trăm năm thời gian, cũng không tính dài dằng dặc."

Mặc Quân lần nữa mở miệng nói.

Nghe thế, Bạch Nhạc bản thân còn không có cái gì, thật là Phương Đỉnh cùng Dạ Nhận trong lòng hai người nhưng là sợ hãi cả kinh.

Nói tới mức này, bọn hắn tự nhiên không khó nghe ra Mặc Quân nói bóng gió.

Chỉ phải ở lại chỗ này trăm năm, là có thể bước vào Thần Linh Chi Cảnh, loại chuyện tốt này, đốt đèn lồng cũng tìm không được a!

Nếu như dạng này cơ hội đặt trước mặt bọn họ, bọn hắn liền con mắt cũng sẽ không nháy một chút.

Nhưng trên thực tế, trong lòng bọn họ nhưng cũng minh bạch, loại cơ hội này, sợ rằng giới hạn tại Bạch Nhạc.

Mặc dù dạng này, Bạch Nhạc thậm chí cũng còn không nguyện ý.

Cái này thật sự là người so với người làm người ta tức chết a!

"Lâu lắm!"

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc lắc đầu nói; "Chí ít đối với bây giờ ta tới nói, lâu lắm."

Yên lặng chốc lát, Mặc Quân lúc này mới chậm rãi nói rằng: "Muốn có được nhiều ít tiền lời, liền muốn gánh chịu nhiều ít phiêu lưu. . . Trên đời này sự tình, cho tới bây giờ như vậy! Ta hứa hẹn cho ngươi trăm năm kỳ hạn, là bởi vì, ta từng thiếu ngươi một cái ân huệ. . . Ngươi hiểu sao?"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc con ngươi đột nhiên co rụt lại, khó có thể tin nhìn chằm chằm trước mặt ngọn núi!

"Tiền bối. . . Nhận thức ta?"

Bạch Nhạc có chút chần chờ hỏi.

Hắn cũng không nhớ kỹ mình cùng cái gì thần linh cường giả từng có đồng thời xuất hiện, thậm chí Lương châu bên này, trước hắn đều không làm sao tới qua, Mặc Quân như thế nào sẽ nói, thiếu nhân tình của hắn?

"Xem như thế đi!"

Yên lặng chốc lát, Mặc Quân chậm rãi nói rằng: "Ngươi không rõ không quan hệ, chỉ cần biết rằng nhân quả là được! Ta còn là câu nói kia, chỉ phải ở lại chỗ này trăm năm thời gian, ta liền có thể để ngươi bước vào Thần Linh Chi Cảnh. . . Đây cũng là ta một lần cuối cùng hỏi ngươi, nếu ngươi cự tuyệt, liền sẽ không lần kế nữa."

". . ."

Bạch Nhạc có thể cảm thụ được đối phương trong giọng nói chân thành, cũng vì vậy càng phát ra có chút chần chờ.

Nhưng cuối cùng Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là kiên định lắc đầu.

Trăm năm thời gian, đủ để phát sinh biến hóa quá nhiều, cái này phiêu lưu, hắn không gánh nổi, có vài người, hắn dứt bỏ không được.

"Xin hỏi tiền bối, trừ phi ở ngoài, còn hay không có khác biện pháp?"

Nhìn thấy Bạch Nhạc lần nữa cự tuyệt, Mặc Quân cũng không khỏi nhẹ nhàng thở dài.

"Quả thế. . . Thật ta đã sớm cần phải đoán được kết quả này."

Dừng một cái, Mặc Quân lúc này mới trầm giọng mở miệng nói: "Thế giới này cũng không chỉ có cửu châu. . . Ngươi muốn cơ hội, tại Cửu Châu ở ngoài! Bất quá, ta phải nhắc nhở ngươi. . . Không có thần linh cường giả thực lực, đặt chân cửu châu ở ngoài, sẽ có vẫn lạc nguy hiểm."

Cửu châu ở ngoài!

Đây là một cái ngoài ý liệu, rồi lại hợp tình hợp lí đáp án.

Từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới sau khi đi ra, Thần Nữ liền không biết tung tích, qua nhiều năm như vậy, Thần Tôn cũng giống vậy không biết tung tích.

Cửu châu lại lớn như vậy, căn bản không có đối phương tin tức.

Như vậy, duy nhất đáp án chính là, đối phương đều tại cửu châu ở ngoài.

Thần linh cường giả cũng không để bụng thiên hạ thế cục, cho nên, đối với người thường mà nói, cửu châu chính là thiên hạ, có thể thần linh

cường giả lại không quan tâm.

"Đa tạ tiền bối!"

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc nhất thời khom người cúi đầu.

Đối phương nói tới mức này, đối với hắn mà nói, cũng đã đủ đủ.

Mặc dù hắn cũng không biết, đối phương đến tột cùng cùng hắn từng có cái dạng gì đồng thời xuất hiện, sẽ nói ra thiếu qua nhân tình của hắn nói tới, nhưng Bạch Nhạc cũng rất rõ ràng đi, vô luận trước đó từng có nhân quả gì, hôm nay giải quyết hai chuyện này sau đó, nhân quả liền đã thanh toán xong.

Còn lại đường, chỉ có thể chính hắn đi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1361: Lại đến Đông Hải

Từ binh phát Duyện châu, đến triệt để chiếm lĩnh Duyện châu, Bất Tử Thanh Vương vẻn vẹn chỉ dùng cửu thiên!

Vô luận là Duyện châu đại tiểu tông môn, vẫn là đóng giữ tại Duyện châu Thất hoàng tử, toàn bộ đều lựa chọn phối hợp, toàn bộ quá trình, liền một trận ra dáng chiến đấu cũng không có phát sinh, cũng đã tuyên cáo tất cả kết thúc.

Vấn đề duy nhất đúng, rất nhiều người đều muốn gặp Bạch Nhạc, bên trong không thiếu một ít quen thuộc Bạch Nhạc người, mà cái này chút, Bùi Tuyết Tê là ứng phó không được, chỉ có thể từ Bất Tử Thanh Vương tìm lấy cớ ứng phó đi qua.

Bất quá, một lần nữa chiếm giữ Duyện châu chuyện lớn như vậy, Bạch Nhạc là không có khả năng triệt để không lộ diện, cho nên, cho dù là đã chiếm lĩnh Duyện châu, Bất Tử Thanh Vương cũng không khả năng trực tiếp rút lui trở về.

Cũng may còn có một cái Quảng Hàn Thiên Cung lấy cớ.

Lưu lại một bộ phận Thanh Vân Kỵ trấn thủ Duyện Châu thành, còn lại thì theo lấy Bất Tử Thanh Vương một đường hướng Đông Hải chạy đi.

Lần này đến Đông Hải, cũng là chính thức đem Bạch Cốt Thần Giáo nhét vào phạm vi thế lực.

Trong quá trình này, từ Lương châu bên kia nhận được tin tức Bạch Nhạc, cũng rốt cục gấp trở về.

Cùng Mặc Quân cái kia nói chuyện sau đó, Bạch Nhạc dẫn đầu hướng

núi non trùng điệp núi phía tây thăm dò một chút, trừ chồng chất đại sơn bên ngoài, cũng không có gì hắn phát hiện, cũng may cũng không nguy hiểm gì, thu xếp ổn thỏa Ma tông bên này sự tình, Bạch Nhạc liền đi vòng vèo hồi Duyện châu.

"Sư tôn!"

Nhìn thấy Bạch Nhạc, Bùi Tuyết Tê cũng không khỏi trưởng thở phào một hơi.

Lấy Thiên Cơ Biến biến ảo Bạch Nhạc dung mạo cùng khí tức, cũng không tính trắc trở, thật là cái thân phận này mang đến áp lực khả năng liền thực sự quá lớn.

Có mấy lần không thể không lấy Bạch Nhạc thân phận xuất hiện trường hợp, đối mặt những cái kia tông chủ các tông, Bùi Tuyết Tê liền suýt chút nữa rụt rè, cũng may bây giờ Bạch Nhạc địa vị rất cao, người khác cũng không dám góp quá gần, lúc này mới lừa đảo được.

"Khổ cực ngươi."

Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc tự tay sờ sờ Bùi Tuyết Tê cái đầu, nhẹ giọng nói.

Trong lúc nói chuyện, Bùi Tuyết Tê cũng đã khôi phục tướng mạo sẵn có, le lưỡi: "Ngay từ đầu, ta còn cảm thấy rất chơi thật khá, có thể vài ngày như vậy hạ xuống, mới biết được đáng sợ. . . So với sư tôn đến, ta kém quá nhiều."

Bùi Tuyết Tê nói, tự nhiên là Bạch Nhạc trước đây giả trang Thận Lâu Vương sự tình, lúc kia Bạch Nhạc, cũng không có Tinh Hải Cảnh thực lực, nhưng cũng một dạng giả mượn Thận Lâu Vương thân phận, khuấy động phong vân, phần này bản lĩnh, mới cho là thật lợi hại.

Cưng chìu xoa xoa Bùi Tuyết Tê cái đầu, Bạch Nhạc tùy ý nói rằng: "Ngươi còn không có thói quen thân phận mình thôi, nhớ kỹ, ngươi là ta đệ tử, cho dù là lấy ngươi thân phận mình xuất hiện, cũng giống vậy đủ để tự ngạo."

"Sư phụ, ta cũng không phải tiểu Hi Nhi, ta không là con nít."

Bị Bạch Nhạc coi là tiểu hài tử một dạng nhào nặn cái đầu, Bùi Tuyết Tê bất mãn biện hộ nói.

"Ha ha, một dạng."

Cười cười, Bạch Nhạc cũng vị trí biện, tùy ý nói rằng: "Lại nói tiếp, về điểm này, ngươi ngược lại là thật cần phải cùng tiểu Hi Nhi học một chút, nàng cần phải so ngươi gan lớn nhiều."

"Đi thôi, ra ngoài đi!"

Hai tay thả lỏng phía sau, Bạch Nhạc tùy ý từ trong phòng đi ra ngoài.

Bây giờ đã đến Đông Hải biên giới, chỉ cần ngồi thuyền liền có thể đến Đông Hải Tiên Đảo phía trên.

Đương nhiên, ngày xưa Đông Hải Tiên Đảo, bây giờ cũng đã biến thành Bạch Cốt Thần Giáo địa bàn.

"Bái kiến Bạch phủ chủ!"

Nhìn thấy Bạch Nhạc lộ diện, trong lúc nhất thời sở hữu nhìn thấy Bạch Nhạc người, vội vã đồng thời hành lễ nói.

Bùi Tuyết Tê một đường đi theo Bạch Nhạc phía sau, lúc này mới có rỗi rãnh quan sát người khác.

Chính như Bạch Nhạc nói, bây giờ những người này đối với nàng cũng đồng dạng có vẻ cung kính dị thường.

Tâm tình trầm tĩnh lại sau đó, Bùi Tuyết Tê mới ý thức tới, xác thực không có gì có thể sợ, chính mình trước đó, thật sự là có chút khẩn trương thái quá.

"Bạch Nhạc!"

Hỏi ý, Bất Tử Thanh Vương cũng đồng dạng chạy tới, vẻn vẹn liếc liếc mắt, Bất Tử Thanh Vương liền minh bạch, là thật Bạch Nhạc trở về.

"Khổ cực Thanh Vương."

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Một chút việc nhỏ mà thôi, mấy ngày nay muốn gặp ngươi không ít người, bên trong không thiếu một ít ngươi người quen. . . Ngươi luôn là muốn gặp một lần."

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói: "Tất nhiên đến Đông Hải, vậy liền đi Bạch Cốt Thần Giáo ngồi một chút đi, còn có Quảng Hàn Thiên Cung, cũng nên lại thấy ánh mặt trời."

Trước đó luyện hóa Quảng Hàn Thiên Cung, lại một mực phong tỏa tin tức.

Nhưng hôm nay, lại không giống nhau.

Bạch Nhạc đã chân chính tại thiên hạ đặt chân, mặc dù đối mặt tam đại thiên tông cùng Đại Càn Vương Triều cũng không hề rơi xuống hạ phong một chút nào, càng cần nữa, là cho cho tất cả mọi người lớn hơn lòng tin, cùng với thêm cơ hội nữa!

Hiển nhiên, Quảng Hàn Thiên Cung chính là như vậy cơ hội!

"Đại nhân, thuyền đã chuẩn bị xong, tùy thời có thể ra biển!"

Cơ hồ là đồng thời, liền có Thanh Vân Kỵ hồi bẩm lại nói.

"Vậy thì ra biển a!"

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng phân phó nói.

Trong chốc lát, mọi người liền nhao nhao thượng bước lên thuyền lớn, mặc dù trong lúc này không thiếu rất nhiều Tinh Hải Cảnh ở trên cao thủ, nhưng lại cũng không có lựa chọn phi hành, mà là ngồi ở trên thuyền hướng về Đông Hải Tiên Đảo vị trí chạy tới.

Trong lúc này, trước đó, muốn tới gặp Bạch Nhạc những người kia, cũng đều được gặp mặt cơ hội.

Mặc dù chỉ là đơn giản nói mấy câu, nhưng đối với bọn hắn mà nói, cũng không nghi ngờ là một viên thuốc an thần.

Bắc Đẩu Tinh Cung người, cùng với Thất hoàng tử Ngô Văn Uyên bọn hắn cũng chạy tới.

Bất quá, đối với những thứ này chân chính người quen biết, Bạch Nhạc liền có vẻ rất thân thiện, ngồi chung một chỗ uống chút trà, cũng cho ra nhất định hứa hẹn tới cam đoan đối phương quyền lợi.

Chỉ là, dư thừa sự tình, Bạch Nhạc cũng đồng dạng vẫn chưa giải thích.

Không bao lâu, liền đến Đông Hải Tiên Đảo phía trên.

Không đợi Bạch Nhạc mở miệng giải thích, từng cái trên thuyền lớn liền chợt sôi trào khắp chốn!

"Quảng Hàn Thiên Cung? !"

Trong lúc nhất thời, tất cả ân tình tự phảng phất đều bị điều động.

Đông Hải bên này bọn hắn bản thân cũng đã rất ít qua đây, tự nhiên càng không biết, Quảng Hàn Thiên Cung đã bị Bạch Nhạc một lần nữa mở ra.

Bây giờ đã từng nhìn thấy một màn này, bọn hắn cũng liền chân chính lý giải, lần này Bạch Nhạc muốn dẫn bọn hắn đến Đông Hải tới mục!

So với việc sự tình khác, quyền lợi mới là nhất làm người ta hưng phấn a!

Để bọn hắn nhìn thấy Quảng Hàn Thiên Cung, tự nhiên cũng liền có nghĩa là, bọn hắn cũng có cơ hội, nhường mỗi người đệ tử đến Quảng Hàn Thiên Cung tới tu hành lịch luyện.

Cái kia nhưng là chân chính di tích thượng cổ, bên trong ẩn chứa chỗ tốt, không cần nói cũng biết.

Đứng ở đầu thuyền, nhìn lấy những người này phản ứng, Bạch Nhạc liền rất rõ ràng, toàn bộ Duyện châu, một khắc này trở đi, cũng đã triệt để dung nhập trận doanh mình bên trong.

Chỉ là Bạch Nhạc tâm tư nhưng cũng đã không ở nơi này.

Hải ngoại!

Mặc dù lần này lại đến Đông Hải đến, xem như là một cái ngoài ý muốn, có thể Bạch Nhạc lại có thể cảm giác được, có thể đối với chính mình mà nói, đây chính là một loại trong chỗ u minh chỉ dẫn!

Cửu châu ở ngoài!

Hải ngoại, tự nhiên cũng là cửu châu ở ngoài!

So với việc Nam Hải bên kia khả năng tồn tại Phật tông cường giả, lựa chọn từ Đông Hải mà ra, hiển nhiên mới an toàn hơn, cũng bí mật hơn.

Quảng Hàn Thiên Cung tồn tại, bản thân cũng là nhất trọng yểm hộ.

Như vậy, đối với cửu châu ở ngoài thăm dò, không ngại liền từ Đông Hải bắt đầu tốt. . .

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1362: Ra biển

"Ngươi phải ra khỏi biển?"

Vô luận là Bất Tử Thanh Vương, vẫn là Bạch Cốt phu nhân bọn hắn nghe được tin tức này, cũng không khỏi một hồi ngạc nhiên.

Không đầu không đuôi, đột nhiên liền muốn ra biển, đây cũng quá kỳ quái.

Bây giờ có thể xuất hiện ở nơi này, toàn bộ đều là nhất nhân vật trọng yếu, đối với bọn hắn, Bạch Nhạc tự nhiên cũng không cần có cái gì giấu giếm.

Chậm rãi đem cái này một lần mình tới Lương châu đi, trước sau nhìn thấy Tuyệt Tiên cùng Mặc Quân tình huống nói một lần.

Dần dần, Bất Tử Thanh Vương bọn hắn thần sắc cũng đồng dạng ngưng trọng.

Lúc trước chợt vừa nghe đến bên trong nội tình, cho dù là Bạch Nhạc đều bị kinh động đến, chớ đừng nói chi là là bọn hắn.

Trên mặt nổi, Phật tông vào Thanh châu, nhường Thanh châu thực lực đại tăng, thậm chí mơ hồ có bao trùm cùng Đại Càn Vương Triều cùng tam đại thiên tông phía trên khuynh hướng, có thể ai có thể nghĩ tới, trong lúc này lại vẫn giấu diếm sát khí.

Nếu không phải lần này Bạch Nhạc từ Tuyệt Tiên nơi nào biết được chân tướng, đợi đến cuối cùng, sợ rằng những người này liền chết như thế nào đều không hiểu rõ.

Nghĩ vậy, mọi người liền không khỏi toát ra một lớp mồ hôi lạnh.

"Sư phụ, nhất định muốn đi không?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Bùi Tuyết Tê lo lắng hỏi.

"Đại thế phía dưới, ai cũng vô pháp không đếm xỉa đến. . ." Nhẹ nhàng sờ sờ Bùi Tuyết Tê cái đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Mỗi người đều có chính mình trách nhiệm, các ngươi trách nhiệm là thống trị tốt Thanh Duyện hai châu bách tính, ổn định thế cục! Mà sư phụ ta, thì cần phải nhanh một chút bước vào Thần Linh Lĩnh Vực, cho các ngươi hộ giá hộ tống."

Trách nhiệm, hai chữ này thủy chung có vẻ hơi trĩu nặng.

"Từ Đông Hải ra biển, ngược lại là một cái không sai chủ ý. . . Tuyết Tê lần này thời gian giả trang ngươi, còn có vẻ hơi trúc trắc, bất quá, thời gian dài, nên vấn đề cũng không lớn! Đại đa số thời điểm, chỉ cần đối ngoại tuyên bố ngươi tại bế quan là được."

Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng mở miệng nói.

"Thiên địa quy tắc khôi phục, thực lực các ngươi, cũng đồng dạng có thể được tăng lên rất nhiều. . . Mau sớm bước vào Bán Thần Chi Cảnh a! Đây là một cái thuộc về thần linh thời đại, Hóa Hư Cảnh còn còn thiếu rất nhiều."

Nhìn lấy mọi người, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Cửu châu ở ngoài. . . Thật muốn đi chung với ngươi nhìn một cái."

Cười khổ một tiếng, Bạch Cốt phu nhân có chút bất đắc dĩ nói rằng.

Lúc trước Bạch Nhạc bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới trước đó, thực

lực thậm chí còn không bằng nàng, nhưng cái này sao mấy năm hạ xuống, giữa song phương chênh lệch cũng đã lớn đến mức độ này.

Nàng không phải không biết nặng nhẹ nữ nhân, mặc dù rất muốn cùng Bạch Nhạc đi ra biển, nhưng lại cũng minh bạch, lấy bây giờ thực lực, cùng theo một lúc, chỉ biết trở thành Bạch Nhạc liên lụy.

Dựa theo Tuyệt Tiên nói chuyện, ít nhất phải có thần linh thực lực, mới có thể tại Cửu Châu ở ngoài tự do quay lại, bây giờ Bạch Nhạc đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ đã rất miễn cưỡng, như thế nào còn có thể lại mang theo một cái liên lụy.

"Sẽ có cơ hội."

Nhìn lấy Bạch Cốt phu nhân, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Thế giới này rất lớn, chung quy phải đi ra ngoài nhìn một chút. . . Ta đi trước thăm dò đường một chút, về sau, nhất định có thể mang theo các ngươi một chỗ."

Nghe thế, Bạch Cốt phu nhân trong lòng nhất thời ấm áp.

"Yên tâm đi, sẽ không bị ngươi bỏ qua quá xa, dùng không bao lâu, ta là có thể bước vào Bán Thần Chi Cảnh."

Bật cười lớn, Bạch Nhạc cũng liền không còn nói những thứ này.

"Thời gian cấp bách, ta liền không hồi Thanh châu, qua hai ngày, liền trực tiếp từ nơi này ra biển."

Nên giao phó sự tình dứt trải qua giao phó cho, lại hồi Thanh châu cũng không có ý nghĩa gì, chẳng thà thẳng thắn thừa dịp cơ hội này ly khai.

"Yên tâm đi, Thanh châu bên kia, ta sẽ thay ngươi chiếu cố."

Gật đầu, Bất Tử Thanh Vương mở miệng nói: "Mấy ngày nay, bản

vương đối với U Minh Thiên Công cũng có càng sâu lý giải, có thể, người thường, cũng giống vậy có thể có biện pháp tu hành. . . Nếu là có thể thành công, chí ít, bản vương có thể vì ngươi vị tỷ tỷ kia diên thọ mấy trăm năm."

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời vui vẻ.

Trước đó hắn nhất lo lắng chính là Bạch Thanh Nhã, dù sao, Bạch Thanh Nhã căn bản không có tu hành thiên phú, thì không cách nào tu hành! Trăm năm thời gian, đối với tu hành giả mà nói không tính là gì, nhưng đối với Bạch Thanh Nhã mà nói, chính là một đời.

"Đa tạ Thanh Vương!"

Hướng về Bất Tử Thanh Vương khom người cúi đầu, Bạch Nhạc trịnh trọng cảm ơn.

"Không cần như vậy!"

Khoát khoát tay, Bất Tử Thanh Vương tùy ý nói rằng: "Bản vương được xưng không chết, đối với sinh tử, luôn là phải có một ít khác thường nhân cảm ngộ mới được! Chỉ là, tại trên tu hành, bản vương nhưng trong lòng cũng biết, là rất khó vượt qua ngươi. . . Chính như lời ngươi nói, mỗi người đều có mỗi người muốn gánh chịu trách nhiệm, ngươi làm tốt ngươi nên làm việc, bản vương tự nhiên cũng phải làm tốt, bản vương nên làm việc."

Đối với hiện thực, Bất Tử Thanh Vương luôn có một loại khác thường lý trí!

Giống như là hắn trước đây thua ở Đạo Lăng Thánh Nữ sau đó, lập tức liền có thể bằng lý trí tâm tính tu kiến Thanh Vương lăng tẩm, để cho mình rơi vào ngủ say , chờ đợi một cái đoạt xá cơ hội một dạng.

Bất Tử Thanh Vương bản thân chính là kiêu hùng!

Luận thực lực, hắn có thể không phải cao cấp nhất, thế nhưng luận tâm trí cùng thủ đoạn, cũng tuyệt đối là thiên hạ cao cấp nhất tồn tại một trong.

"Đạo Lăng Thiên Tông bên kia truyền đến tin tức, Vân Mộng Chân lại vào bế tử quan, có người nói, không bước vào Bán Thần Chi Cảnh, là sẽ không xuất quan."

Bạch Cốt phu nhân lần nữa mở miệng nói.

Mặc dù Bạch Nhạc không có hỏi, có thể nàng nhưng cũng minh bạch, Bạch Nhạc quan tâm nhất, y nguyên vẫn là Vân Mộng Chân bên kia.

Đem Vân Mộng Chân tình huống nói cho Bạch Nhạc, cũng có thể nhường Bạch Nhạc càng an tâm.

Khẽ gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Vân Mộng Chân thiên phú tốt, thậm chí coi như là ta, cũng nhiều không bằng. . . Thiên địa quy tắc khôi phục, lại có Lăng Tiên chỉ dẫn, ta tin tưởng nàng thực lực!"

Lời này có thể tuyệt đối không phải nói ngoa.

Thân là Đạo Lăng Thánh Nữ, Vân Mộng Chân thiên phú thực sự quá tốt, thậm chí trước đây Bạch Nhạc cũng là bởi vì từ Vân Mộng Chân trên người được chỗ tốt, này mới khiến thiên phú đạt được cải thiện.

Qua nhiều năm như vậy, tại tu hành một đạo, Vân Mộng Chân chưa từng bại bởi qua bất luận kẻ nào?

Dù cho là Lăng Tiên, cũng không khỏi không bội phục Vân Mộng Chân thiên phú cùng thủ đoạn, nếu không phải ra bản thân một cái như vậy Thần Tôn truyền nhân, toàn bộ thiên hạ, Vân Mộng Chân cũng có thể gọi

là tuyệt thế vô song.

. . .

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Tại Đông Hải Tiên Đảo bên này nghỉ ngơi hai ngày, Bạch Nhạc cũng không có lại cắm tay bất luận cái gì cụ thể sự vụ, âm thầm lặng lẻ hướng về Đông Hải chỗ sâu bước đi.

Lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, tự nhiên không cần lại lái thuyền mà đi.

Bất quá, Bạch Cốt phu nhân hay là cho Bạch Nhạc một trận Bạch Cốt Thuyền.

Tại biển rộng mênh mông bên trong, có Bạch Cốt Thuyền liền có thể tùy thời nghỉ ngơi, hơn nữa, tại có chút tình huống dưới, cũng có thể dùng đến che lấp thân phận cùng thực lực.

Hơn nữa, Bạch Cốt Thuyền tốc độ cũng không tính chậm, vừa lúc thích hợp đường dài chạy.

Đây cũng là Bạch Cốt phu nhân tấm lòng thành, Bạch Nhạc tự nhiên không có cự tuyệt.

Rời xa Đông Hải Tiên Đảo vùng này về sau, Bạch Nhạc liền phóng xuất Bạch Cốt Thuyền, một đường chậm rãi hướng về Đại Hải Thâm Xử bước đi.

Mặc dù người khác không có mang, có thể Tiểu Bạch Long lại như cũ là một mực theo Bạch Nhạc.

Đến trên biển, Tiểu Bạch Long liền bị Bạch Nhạc từ Bán Thần Lĩnh Vực

bên trong phóng xuất, tiểu tử kia hiển nhiên rất ưa thích hải dương, tại Bạch Cốt Thuyền xung quanh chơi đùa, chơi quên cả trời đất.

Có một cái như vậy tiểu tử kia làm bạn, lữ đồ tự nhiên cũng liền sẽ không tịch mịch.

Một chiếc thuyền con, theo lấy sóng biển trôi, liền như thế chậm rãi tiêu thất cùng Hải Thiên Nhất Tuyến ở giữa.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1363: Bắc Minh hữu ngư

Làm một từ nhỏ sinh trưởng tại lục địa bên trong người, căn bản là không có cách tưởng tượng hải dương mênh mông.

Bạch Nhạc tuyệt không tính kiến thức nông cạn chi nhân, nhưng chân chính thâm nhập Đông Hải sau đó, lại y nguyên vẫn là bị cái kia rộng lớn mạnh mẽ đại hải rung động.

So sánh dưới, chính mình trước đó bản thân nhìn thấy, chỉ có thể coi là gần biển chỗ nước cạn.

Bạch Nhạc kéo lấy Bạch Cốt Thuyền tại trong đại dương hướng về một cái phương hướng chạy ước chừng bảy ngày, chứng kiến, lại y nguyên vẫn là mênh mông bát ngát đại dương mênh mông.

E làm gặp phải bão tố thời điểm, loại kia thiên địa chi uy, dù cho là bây giờ Bạch Nhạc chứng kiến, cũng giống vậy sẽ sinh ra một loại tim đập nhanh cảm giác.

Cũng may bây giờ Bạch Nhạc thực lực đủ rất mạnh mẽ, những hoàn cảnh này uy hiếp đã không cách nào nữa đối hắn tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.

Chỉ là, theo lấy không ngừng thâm nhập trong đại dương, Bạch Nhạc nhưng cũng có thể rõ ràng cảm thụ được một loại không giống nhau khí tức.

Phảng phất thiên địa ở giữa linh khí, ở chỗ này có vẻ vô cùng nồng nặc!

Nếu như có thể sơ xuất nơi đây hoàn cảnh ác liệt, một cái tu hành giả từ vừa mới bắt đầu ở nơi này tu hành, tu vi tốc độ tăng lên, chí ít lại là trạng

thái bình thường hạ mấy lần!

Quan trọng hơn là, Bạch Nhạc phát hiện, loại ảnh hưởng này, đối với trong đại dương sinh vật, cũng đồng dạng có ảnh hưởng to lớn.

Một ít trong biển cá tôm, đều đã thành yêu!

Bên trong hai con nỗ lực công kích Bạch Cốt Thuyền, bị Bạch Nhạc chém giết cá mập, thậm chí đã có tiếp cận Hóa Hư thực lực.

Đáng tiếc, những thứ này thằng xui xẻo, cuối cùng cũng chỉ có thể trở thành Tiểu Bạch Long món ăn trong mâm.

Thủy chung đi theo ở Bạch Nhạc bên người, Tiểu Bạch Long thực lực cũng đồng dạng không ngừng tăng lên, hơn nữa, nuốt chửng những thứ này trong biển sinh vật, Tiểu Bạch Long phảng phất cũng trong quá trình này không ngừng tiến hóa một dạng, Bạch Nhạc có thể cảm giác được, như thế một đường tiến lên xuống dưới, dùng không bao lâu, Tiểu Bạch Long sợ rằng liền có thể đạt được bán thần thực lực.

Chân Long Huyết Mạch cường đại, càng là tu hành đến hậu kỳ, liền càng có vẻ khủng bố!

Người tu hành đến cuối cùng bước vào Thế Giới Cảnh, chính là thần linh, mà đồng dạng chân long tu hành đến mức tận cùng, cũng giống vậy có thể hóa thành thần long, sở hữu lay động thần linh lực lượng kinh khủng.

Oanh!

Đột nhiên, nguyên bản bình tĩnh trên mặt biển, chợt nhấc lên một hồi khủng bố sóng lớn, phảng phất một vùng biển này đều tùy theo đung đưa.

Càng đáng sợ hơn đúng, giờ khắc này Bạch Nhạc dĩ nhiên đánh đáy lòng sinh ra một loại rung động cảm giác, phảng phất có một loại thân lâm tuyệt cảnh cảm giác sợ hãi!

Dạng này cảm giác, Bạch Nhạc đã có hồi lâu chưa từng có!

Cơ hồ là bản năng, Bạch Nhạc liền trực tiếp từ Bạch Cốt Thuyền bên trong bay ra ngoài, trực tiếp trốn vào trong trời cao!

Liên quan, Tiểu Bạch Long cũng giống vậy bị kinh sợ, đàng hoàng co lại hồi lớn chừng bàn tay, rơi vào Bạch Nhạc đầu vai, cảnh giác nhìn chằm chằm ngoài khơi.

Ùng ùng!

Lại là một tiếng vang thật lớn truyền đến, trong nháy mắt, trong biển liền phảng phất chợt hiện lên một mảnh lục địa!

Răng rắc!

Dừng lại trên mặt biển Bạch Cốt Thuyền, trong nháy mắt liền bị đụng nát, hóa thành một mảnh nhỏ hài cốt.

Sau một khắc, liền chỉ thấy một cột nước mọc lên, cao tới hơn 1000m, sợ Bạch Nhạc vội vã né tránh.

Mấy hơi thở sau đó, làm Bạch Nhạc chân chính thấy rõ trong biển tình cảnh, nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh, hầu như không thể tin được chính mình con mắt.

Từ trong biển nổi lên, nơi nào là cái gì lục địa, mà là một con khủng bố cá lớn!

Thân hình khổng lồ, kéo mấy trăm dặm xa!

"Côn!"

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền nhớ tới loại này trong truyền thuyết sinh vật!

"Bắc Minh hữu ngư, tên là Côn! Côn to lớn, không biết mấy ngàn dặm vậy!"

Bạch Nhạc lúc rất nhỏ, thì nhìn qua bản này tiêu diêu du, nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới, trên đời dĩ nhiên thật cất ở đây các loại (chờ) sinh vật khủng bố.

Chỉ bằng đối phương mang đến loại kia áp lực, Bạch Nhạc liền minh bạch, đối phương tất nhiên tồn tại thần linh thực lực.

Nếu như không phải là mới vừa xem thời cơ nhanh, sớm từ Bạch Cốt Thuyền thượng bay ra ngoài, bây giờ chỉ sợ chính mình kết cục cũng đồng dạng cũng không khá hơn chút nào, đối mặt kinh khủng như vậy sinh vật, dù cho là lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, cũng cơ hồ không có cái gì giãy dụa chỗ trống.

Sau một khắc, Bạch Nhạc liền nhìn thấy cái kia Côn chậm rãi từ trong nước biển hiện lên, liếc nhìn hắn một cái.

Đương nhiên, đối phương thân thể thực sự quá thật lớn, Bạch Nhạc cũng không dám xác định đối phương có phải là thật hay không đang nhìn chính mình, loại kia cảm giác nguy hiểm, nhưng là chút nào không giả được.

Không chút do dự nào, Bạch Nhạc lúc này thân ở không trung, hướng về đối phương khom người cúi đầu.

"Vãn bối Bạch Nhạc, bái kiến tiền bối!"

Đối phương cũng không phải là người, thật là tu vi tới trình độ nhất định sau đó, cái này cũng đã không trọng yếu nữa.

Còn như đối phương có phải hay không nghe hiểu, loại này nhược trí vấn đề, Bạch Nhạc căn bản liên tưởng đều sẽ không nghĩ.

"Nhân loại! Ta đã có gần vạn năm chưa từng thấy qua nhân loại tới nơi này."

Sau một lát, một cái thanh âm trầm thấp liền từ trong đại dương vang lên.

Da đầu tê dại một hồi!

Vạn năm!

Vẻn vẹn một câu nói, liền có thể nhường Bạch Nhạc ý thức được, đối phương là từ thời đại thượng cổ một mực sống đến hiện tại nhân vật khủng bố.

"Ngươi rõ ràng tuổi rất trẻ, vì sao ta ở trên thân thể ngươi có thể cảm nhận được một chút hơi thở thân quen."

Nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Côn lần nữa mở miệng nói.

Bạch Nhạc thật tuổi rất trẻ, điểm này tại thần linh trong mắt cường giả cho tới bây giờ đều không phải là bí mật gì.

Trong lòng hơi động một chút, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói: "Hồi bẩm tiền bối, vãn bối may mắn đạt được Thần Tôn truyền thừa."

Mặc dù không biết đối phương có hay không nhận thức Thần Tôn, nhưng Bạch Nhạc có khả năng nghĩ đến duy nhất có thể làm cho đối

phương quen thuộc lý do, liền chỉ có Thần Tôn, bây giờ không thể làm gì khác hơn là đem vị sư tôn này dời ra ngoài.

"Thần Tôn. . ."

Lặp lại một chút tên này, đối phương cũng đồng dạng trầm mặc xuống.

Qua một lúc lâu, Côn cái này mới mở miệng nói: "Thì ra là thế. . . Vạn năm trước đó, ta từng cùng hắn từng có một cái ước định, đáng tiếc, ta không thể thành công, hắn cũng giống vậy."

"Cái gì ước định?"

Mí mắt hơi nhíu, Bạch Nhạc nhịn không được hiếu kỳ dò hỏi.

"Không cần nhắc lại."

Cũng không trả lời ý tứ, Côn chậm rãi nói rằng: "Hải dương chỗ sâu nguy hiểm, còn chưa phải là ngươi bây giờ có khả năng chống đỡ, ngươi tới nơi này làm cái gì?"

Bạch Nhạc cũng không hoài nghi đối phương lời nói, trên thực tế, Mặc Quân cũng đã nói một dạng lời nói.

Chỉ bằng bán thần thực lực, tới nơi này, thực sự quá miễn cưỡng.

Chỉ là, Bạch Nhạc nhưng cũng đã không có hắn lựa chọn.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc lúc này mới giải thích: "Thiên Địa Đại Kiếp vẫn chưa hóa giải, hôm nay thiên hạ thế cục phân loạn, thần linh cường giả một lần nữa xuất thế, vãn bối đạt được một vị thần linh chỉ điểm, chỉ có thể mạo hiểm đến cửu châu ở ngoài tìm kiếm đột phá thần linh cơ duyên."

". . . Thì ra là thế!"

"Đã ngươi là Thần Tôn truyền nhân, như vậy. . . Ta ngược lại là có thể vì ngươi chỉ điểm một con đường, bất quá có thể đi hay không được thông, liền muốn xem chính ngươi bản lĩnh."

Thoáng do dự một chút, Côn nói lần nữa.

"Thỉnh cầu tiền bối chỉ điểm!"

Trong lòng nhất thời rung lên, Bạch Nhạc vội vã mở miệng hỏi.

"Hải dương chỗ sâu, có động thiên khác! Dưới đáy biển đồng dạng sinh hoạt một ít nhân loại. . . Ta có thể mang ngươi mang tới nơi đó! Nơi đó có đột phá thần linh cơ duyên, bất quá, nhưng cũng đồng dạng có cường đại trớ chú, nếu là ngươi không thể phá mở trớ chú, liền cũng giống vậy cũng bị vây ở nơi đó."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1364: Hải Để chi thành

"Cái dạng gì trớ chú?"

Nao nao, Bạch Nhạc có chút không hiểu hỏi.

"Chỉ có thể vĩnh viễn sinh hoạt tại trong đại dương, vô pháp ly khai hải dương trớ chú!"

Cũng không có gì giấu giếm, Côn trực tiếp hồi đáp nói.

". . . Lẽ nào thần linh cường giả cũng vô pháp tránh thoát lời nguyền này?"

Bạch Nhạc có chút khó có thể tin hỏi tới.

"Tự nhiên! Nếu là không có cách nào hạn chế thần linh, thì như thế nào có thể xưng là cường đại trớ chú."

Côn chí khí hùng hồn hồi đáp nói.

"Liền thần linh cường giả đều không thể bài trừ trớ chú, ta bằng cái gì có thể bài trừ?"

Chỉ lỗ mũi mình, Bạch Nhạc không thể tưởng tượng nổi hỏi.

"Cái này trớ chú vây khốn người khác, nhưng lại trói không được Thần Tôn." Côn lần nữa hồi đáp nói: "Ngươi là Thần Tôn truyền nhân, tự nhiên cũng chưa chắc có thể vây khốn ngươi. . . Đương nhiên, nguy hiểm nhất định là có, nhưng trên đời này, cho tới bây giờ sẽ không có không làm mà hưởng sự tình! So sánh cùng hắn sinh vật, nhân loại các ngươi đã coi như là gặp may mắn. . . Cho nên, quyền lựa chọn vẫn còn

đang trên tay ngươi."

". . ."

Nghe thế, nhưng là đến phiên Bạch Nhạc yên lặng.

Đạo lý hắn tự nhiên cũng đồng dạng minh bạch, thật là thật đến yêu cầu lựa chọn thời điểm, hắn nhưng cũng đồng dạng sẽ do dự.

Trước đó Mặc Quân cũng đã nói đồng dạng lời nói.

Cửu châu ở ngoài có đột phá thần linh cơ hội, nhưng lại cũng đồng dạng ẩn chứa khả năng vẫn lạc nguy hiểm, nơi này so sánh, Mặc Quân hứa hẹn trong vòng trăm năm nhường hắn bước vào Thần Linh cảnh giới hứa hẹn, thật mới là an toàn nhất phương thức hữu hiệu.

Mà là tại Mặc Quân trong miệng, cũng là bởi vì hắn thiếu qua Bạch Nhạc một cái nhân tình, mới nguyện ý cho ra cơ hội.

Chỉ là hắn lựa chọn mạo hiểm đến cửu châu ở ngoài tới mà thôi.

Như vậy bây giờ, đặt trước mặt lựa chọn, thật cũng là tương tự.

Côn cho cơ hội này, cũng đồng dạng ẩn chứa thật lớn nguy hiểm, thật là. . . Giả sử cự tuyệt cơ hội này, như vậy tại trong đại dương tiếp tục phiêu bạt, liền nhất định có thể tìm được hắn cơ duyên sao?

Hoặc có lẽ là, cho dù là tìm được hắn cơ hội, cần thiết gánh chịu nguy hiểm, lại hội thấp hơn sao?

Sợ rằng chưa chắc a!

Lui một vạn bước nói, cho dù là từ nơi này lui về, đi vòng vèo đến Đông Hải, lại từ địa phương khác lại thăm dò cửu châu ở ngoài hoàn cảnh, đạt

được kết quả, liền nhất định so hiện tại được không?

Trước đó Mặc Quân cũng đã nói, đó là hắn một lần cuối cùng hỏi Bạch Nhạc.

Bây giờ coi như là Bạch Nhạc muốn đi vòng vèo trở về, tiếp thu Mặc Quân điều kiện, chỉ sợ cũng đã căn bản không kịp.

Cùng như vậy, ngược lại vẫn không bằng thẳng thắn đánh cuộc một lần!

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng liền nhất thời đã có phán đoán.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc lần nữa hướng về Côn khom người cúi đầu: "Đa tạ, vãn bối nguyện ý tiếp thu, xin tiền bối chỉ dẫn!"

"Không cần nói lời cảm tạ!"

Côn bình tĩnh hồi đáp nói: "Chỉ bằng ngươi là Thần Tôn truyền nhân, ta liền nên cho ngươi cơ hội này, đây là ta cùng Thần Tôn nhân quả, huống chi. . . Trừ cái đó ra, ta thật cũng cùng bị vây ở nhân loại ở nơi nào có chút quan hệ! Thần Tôn bây giờ không biết tung tích, ngươi cũng cũng là duy nhất có hy vọng hóa giải bọn hắn trớ chú người."

Cũng không giấu giếm chút nào, Côn trực tiếp giải thích.

Đối với nó mà nói, cái này chính là đồng thời kết song phương nhân quả cơ hội, cho nên, theo hắn góc độ lên đây nói, cái này xác thực không có gì có thể đáng giá nói lời cảm tạ.

"Đến ta trên lưng tới đi, ta dẫn ngươi đi!"

Lần nữa mở miệng, Côn trầm giọng nói rằng.

Lần nữa hướng về đối phương thi lễ một cái, Bạch Nhạc nhất thời từ

không trung nhảy xuống, rơi vào Côn trên lưng.

Oanh!

Hơi hơi khấu đầu, trong tích tắc, Côn liền chợt lén vào trong nước biển, may là Bạch Nhạc đã có chuẩn bị tâm lý, lần này cũng thiếu chút nữa không có thể đứng vững vàng.

Cũng may đúng lúc thôi động Bán Thần Lĩnh Vực lực lượng lúc này mới ổn định thân hình, theo Côn thẳng đến biển sâu mà đi!

Ngoài khơi phía dưới, ánh sáng thay đổi cực kỳ mờ mịt.

Cũng không lâu lắm, Bạch Nhạc liền hầu như đã không cách nào thấy rõ bất kỳ vật gì.

Ước chừng dưới đáy biển lén đi một canh giờ thời gian, Bạch Nhạc lúc này mới mơ hồ chứng kiến một điểm tia sáng, sau một lát, theo lấy Côn không ngừng tiếp cận, Bạch Nhạc cũng rốt cục thấy rõ trước mặt cảnh vật.

Chỉ là chân chính thấy rõ thời điểm, mang cho Bạch Nhạc loại kia chấn động, lại cũng là có tính lẫn lộn!

Không biết tại biển sâu bao nhiêu mét phía dưới, nơi đây dĩ nhiên đứng vững cái này một tòa Hải Để chi thành!

Huyễn lệ loá mắt!

Vô luận là vương thành, vẫn là bây giờ Thanh Châu thành, tựa hồ cũng kém xa cùng chỗ này Hải Để chi thành sánh ngang, nơi đây mới là chân chính là quá gần xa hoa.

Rung động nhất đúng, Bạch Nhạc thấy rõ, nơi đây mỗi người cũng có thể

tại dưới nước tự do hô hấp!

Hơn nữa, đại đa số người thật cũng không có hai chân, mà là như là cá một dạng, dài ra một cái đuôi, ở trong nước biển du động.

Thậm chí một số người khí tức cực kỳ yếu ớt, liền vẻn vẹn chỉ là người thường, nhưng cũng có thể giống vậy ở chỗ này sinh tồn.

Cái loại cảm giác này, giống như là những người này đã biến thành một loại rất sinh vật kỳ quái, giống như là. . . Trong truyền thuyết mỹ nhân ngư một dạng tồn tại.

Ngưng mắt nhìn trước mặt tất cả, Bạch Nhạc đột nhiên có chút tim đập nhanh.

"Ngươi còn có một lần cuối cùng đổi ý cơ hội!"

Tựa hồ có thể minh bạch Bạch Nhạc ý niệm trong đầu, Côn lần nữa mở miệng nói: "Chứng kiến trước mặt cái kia một đạo đạm lam sắc kết giới sao? Bước qua kết giới này, tiến vào cái này một tòa thành, ngươi liền sẽ chịu đến đồng dạng trớ chú. . . Nếu ngươi hối hận, ta hiện tại còn có thể mang ngươi ly khai."

Hối hận không?

Giờ khắc này Bạch Nhạc trong lòng đồng dạng cực kỳ phức tạp.

Có thể yên lặng sau một lát, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là kiên định lắc đầu.

Bước ra một bước, Bạch Nhạc lúc này từ Côn trên lưng nhảy xuống, trực tiếp hướng về cái này một tòa Hải Để chi thành bay đi.

Đi tới kết giới trước đó, Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm thụ được loại kia

dâng trào lực lượng, cũng giống vậy từ đáy lòng sinh ra một loại cảm giác sợ hãi, đó là một loại bản năng đối với nguy hiểm cảnh giác.

Bạch Nhạc có thể cảm giác được, cho dù là có Thông Thiên Ma Công, hắn chỉ sợ cũng rất khó giải quyết lời nguyền này.

Có thể sự tình cho tới bây giờ loại tình trạng này, hắn cũng giống vậy đã không có lựa chọn.

Mí mắt nhẹ nhàng vừa nhảy, Bạch Nhạc lúc này bước ra một bước, dứt khoát bước vào kết giới bên trong!

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền chợt cảm thụ được một cổ cực kì khủng bố lực lượng chợt ăn mòn vào trong cơ thể mình, trong nháy mắt, hai chân liền chợt đánh tới đau đớn một hồi, dường như muốn đem cái này một đôi chân biến thành đuôi cá!

Ngay tại lúc đó, hai cái quai hàm bên trên, cũng đồng dạng truyền đến một hồi đau đớn, ngạnh sinh sinh tại trên hai gò má dài ra mang cá!

Đây mới là những người này có thể dưới đáy biển hô hấp then chốt!

Loại biến hóa này, nhường Bạch Nhạc từ đáy lòng mọc lên một loại sợ hãi.

Hầu như không có bất kỳ do dự nào, Bạch Nhạc trước tiên liền trực tiếp thi triển ra Thông Thiên Ma Công, mạnh mẽ hóa giải trong cơ thể cổ này kỳ dị lực lượng.

Không thể không nói, Thông Thiên Ma Công xác thực thiên hạ vô song!

Cho dù là cái này kỳ quái lực lượng, cũng có thể giống vậy bị Thông Thiên Ma Công thôn phệ!

Chỉ là, vấn đề duy nhất ở chỗ. . . Cái này một cổ lực lượng, phảng phất vĩnh viễn không có điểm dừng, liên tục không ngừng dũng mãnh vào, Thông Thiên Ma Công thôn phệ nhiều ít, liền đồng dạng sẽ sinh ra nhiều ít lực lượng mới!

Bạch Nhạc gương mặt cùng hai chân, liền không ngừng tại đuôi cá, mang cá cùng bình thường hai chân, gương mặt bên trong biến ảo.

Bạch Nhạc cũng không để bụng loại đau nhức này, nhưng lại cũng bởi vì minh bạch. . . Chính mình xác thực vô pháp hóa giải dạng này trớ chú!

Chí ít, chỉ bằng thực lực bây giờ, còn xa xa vô pháp hóa giải.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc đột nhiên xuất hiện, cũng đồng dạng để trong này người chấn động, trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc xung quanh cũng đã vây đầy ngư nhân!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1365: Đại Tế Tư

"Điều đó không có khả năng, ngươi là làm sao làm được?"

Trong chốc lát, nhận được tin tức, một cái xinh đẹp ngư nhân từ trong đám người đi ra, gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc mở miệng hỏi.

Nao nao, cho tới giờ khắc này Bạch Nhạc lúc này mới phục hồi tinh thần lại, đưa ánh mắt về phía đối phương.

Đó là một cái rất đẹp ngư nhân, hơn nữa không phải nữ nhân, mà là nam nhân.

Mặc dù từ nhìn bề ngoài, đối phương cũng không có đuôi cá, cũng không có mang cá, thật là lấy Bạch Nhạc Huyễn Thuật Chi Đạo thượng tạo nghệ, nhưng là có thể đơn giản nhìn ra, đối phương chỉ là lấy ảo thuật biến ảo thành người bình thường dáng vẻ mà thôi.

Hơn nữa, đối phương thực lực rất mạnh, cho dù là Bạch Nhạc, tựa hồ cũng có thể cảm nhận được một tia uy hiếp.

Đây là một cái rất lợi hại bán thần.

Vừa chuyển động ý nghĩ, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã ra kết luận.

"Tại hạ Bạch Nhạc, lầm vào nơi đây, không biết tôn giá xưng hô như thế nào?"

Khẽ khom người, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Mặc dù là Côn dẫn hắn đến, thế nhưng Bạch Nhạc lại cũng không có nói ra ý tứ, bây giờ mới đến, hắn yêu cầu nhanh chóng biết rõ ràng nơi đây

tình huống, mà không phải làm cho đối phương nhanh chóng làm rõ ràng bản thân nội tình.

"Không có khả năng! Làm sao có thể lầm vào, nơi này là gần mười ngàn mét sâu biển, hơn nữa chỗ hẻo lánh, nếu như không người chỉ dẫn, căn bản không có khả năng tìm tới nơi này! Một vạn năm, chưa từng có người nào đã đến nơi đây."

Cái kia xinh đẹp nam tử trầm giọng nói rằng.

"Cái kia không quan trọng."

Giang tay ra, Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp nói: "Trọng yếu là, ta đã đến, hơn nữa. . . Yêu cầu như thế nào mới có thể đi ra ngoài?"

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, nam tử kia cũng rốt cục dần dần tỉnh táo lại.

Chứng kiến người chung quanh càng tụ càng nhiều, hắn cũng minh bạch, nơi đây cũng không phải nói lời nói địa phương, trầm giọng mở miệng nói: "Theo ta đi, ta dẫn ngươi đi gặp Đại Tế Tư!"

Nghe được Đại Tế Tư tên, xung quanh người khác nhất thời lộ ra một tia cung kính, vội vã tránh ra đường.

"Không muốn đùa giỡn cái trò gì, bằng không, ta sẽ để ngươi sống không bằng chết, hiểu sao?"

"Yên tâm đi, đối với ta tới nói, bây giờ tối trọng yếu là như thế nào đi ra ngoài. . . Hà tất đùa giỡn cái trò gì."

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc tùy ý hồi đáp nói.

Lời này rất có đạo lý, cái kia xinh đẹp nam tử mí mắt nhảy nhót, cũng

cuối cùng không có phản bác.

Một đường theo đối phương hướng bên trong thành đi tới, Bạch Nhạc vẫn như cũ có vẻ phi thường ung dung, đánh giá chung quanh cảnh vật chung quanh.

Nơi đây tựa như cùng bình thường thành thị một dạng, có rượu lầu có cửa hàng, cũng có khu cư ngụ, nếu như không phải tại trong biển sâu, nếu như không phải người nào đều sinh trưởng ra phần đuôi cùng mang cá, nơi đây liền cùng bình thường thành thị không có gì khác biệt.

Trong chốc lát, tại cái kia xinh đẹp nam tử dẫn dắt xuống, Bạch Nhạc liền tới đến một tòa cung điện trước đó.

Nơi đây cũng là cái này một tòa trong thành lớn nhất kiến trúc, khắp nơi lộ ra một loại huyền ảo khí tức.

Vẻn vẹn chỉ là liếc liếc mắt, Bạch Nhạc liền minh bạch, bên trong ở, tất nhiên là thần linh cường giả.

Không có chút nào cự tuyệt ý tứ, Bạch Nhạc ở đối phương cảnh giác dưới con mắt, ung dung bước vào chỗ này trong cung điện.

Cũng cơ hồ là đồng thời, trong đại điện, một vị lão phụ nhân từ từ mở mắt.

Đôi mắt kia, phảng phất có thể đâm thủng trời cao, hiểu rõ lòng người.

Ánh mắt rơi vào Bạch Nhạc trên người, dù cho là Bạch Nhạc cũng đồng dạng cảm thụ được một cổ đáng sợ áp lực.

Khẽ khom người, cũng không đợi đối phương đặt câu hỏi, Bạch Nhạc trực tiếp thẳng mở miệng nói: "Vãn bối Bạch Nhạc, bái kiến tiền bối!"

"Đại Tế Tư! Người này vừa mới đột nhiên xuất hiện ở bên trong thành, hơn nữa, có thể cùng sức mạnh nguyền rủa chống lại, lại nói dối mình là lầm vào nơi đây."

Cái kia xinh đẹp nam tử cũng đồng dạng khom mình hành lễ, trên tay còn làm một cái phi thường quái dị lễ tiết động tác.

Cũng không để ý gì tới hội đối phương, lão phụ nhân kia ánh mắt thủy chung đều tại Bạch Nhạc trên người.

"Ta ở trên thân thể ngươi cảm thụ được một loại quen thuộc lực lượng. . . Ngươi không phải lầm vào, ngươi là cố ý tới nơi này! Là Côn tiễn ngươi đến, đúng không?"

Vừa mở miệng, đối phương liền trực tiếp nói toạc ra Bạch Nhạc lai lịch.

Bạch Nhạc còn cũng không trả lời, cái kia xinh đẹp nam tử liền chợt trợn to hai mắt, hầu như khó mà tin được dạng này sự thực.

"Tiền bối quả nhiên biết rõ Côn."

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

Côn cũng không có giấu giếm hắn, trước khi tới, liền từng nói cùng người ở đây có chút quan hệ, bây giờ cũng đồng dạng xác minh Côn lời nói.

Nhìn thấy Bạch Nhạc thừa nhận hạ xuống, lão phụ nhân kia trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái thâm thúy chi sắc.

Hơi trầm mặc mấy hơi thở thời gian, cái này mới mở miệng nói: "Lân nhi, ngươi trước lui ra đi."

"Đại Tế Tư!"

Cái kia xinh đẹp nam tử hiển nhiên có chút không tình nguyện, nỗ lực biện hộ.

Chỉ là bên này lời vừa mới mới ra miệng, liền đón nhận lão phụ nhân kia cái kia băng lãnh ánh mắt, trong nháy mắt, trong lòng hắn rồi đột nhiên run lên.

"Vâng!"

Chờ đến đối phương lui xuống đi, lão phụ nhân kia lúc này mới chậm rãi mở miệng nói: "Côn sẽ không vô duyên vô cớ dẫn người tới. . . Hắn từng nói qua, trên đời này chỉ có một người có thể hóa giải nơi đây trớ chú, có thể hiển nhiên, ngươi cũng không phải là người kia."

Bạch Nhạc tự nhiên rõ ràng đối phương trong miệng người kia là ai.

Côn chỉ tất nhiên chính là Thần Tôn!

Nhưng nếu Thần Tôn thân chí, lại nơi nào yêu cầu phiền toái như vậy.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc một lần nữa hành lễ, lần nữa mở miệng: "Thần Tôn truyền nhân Bạch Nhạc, bái kiến tiền bối!"

Nghe được Thần Tôn tên này, trong nháy mắt, lão phụ nhân kia trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái tia sáng kỳ dị!

Trước đó nàng cũng đã đoán được Bạch Nhạc thân phận, chỉ là nhưng không cách nào xác định, lúc này mới xuất lời dò xét.

Có thể Bạch Nhạc chính mình thừa nhận hạ xuống, cũng đã triệt để xác nhận nàng suy đoán.

Mặc dù Bạch Nhạc cũng không phải là người kia, có thể nếu là đối

phương truyền nhân, như vậy liền thật có một tia hy vọng hóa giải nơi đây trớ chú.

Hơn một vạn năm a!

Không biết bao nhiêu đời người, bị vây chết ở chỗ này!

Chính nàng càng là từ một cô thiếu nữ, biến thành lão ẩu, loại kia cảm giác tuyệt vọng, quả thực vô pháp diễn tả bằng ngôn từ.

Dù là chỉ là một tia hi vọng rạng đông, đối với nàng mà nói, đều quý hơn bất cứ thứ gì.

"Tốt, tốt, tốt!"

Liên tiếp nói ba chữ "tốt", lão phụ nhân kia trong mắt lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, trầm giọng nói rằng: "Nói đi, ngươi có điều kiện gì! Ta vì biển sâu tế tự, chấp chưởng bộ tộc này, chỉ cần có thể hóa giải trớ chú, để cho ta tộc ly khai nơi đây , bất kỳ cái gì điều kiện đều có thể đàm luận! Ngươi nghĩ muốn cái gì?"

". . ."

Bạch Nhạc mơ hồ có thể trải nghiệm đối phương loại tâm tình này, nhưng hắn lại xác thực vô pháp hứa hẹn cái gì.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc bất đắc dĩ nói rằng: "Tiền bối hiểu lầm, ta mặc dù bị Côn chỉ dẫn tới nơi này. . . Ta có thể xác thực còn vô pháp hóa giải nơi đây trớ chú, hoặc có lẽ là, chí ít hiện tại ta còn làm không được."

Giang tay ra, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Tiền bối cũng chứng kiến, bây giờ, ta ngay cả trên người mình sức mạnh nguyền rủa, cũng còn vô pháp triệt để hóa giải."

Từ tiến vào nơi đây đến bây giờ, Bạch Nhạc thủy chung đều tại yên lặng vận hành Thông Thiên Ma Công hóa giải sức mạnh nguyền rủa, bảo trì chính mình sẽ không xảy ra ra đuôi cá cùng mang cá, biến thành loại này quái dị ngư nhân dáng dấp.

Cũng chính bởi vì vậy, mới có thể bị đối phương dòm ra khí tức.

Đương nhiên, Bạch Nhạc cũng thật là có ý định làm cho đối phương chứng kiến, bằng không, muốn gặp được vị này Đại Tế Tư, chỉ sợ cũng tuyệt đối không phải cái gì chuyện dễ dàng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1366: Khủng bố trớ chú

Trong nháy mắt, lão phụ nhân kia trên người đột nhiên lộ ra vẻ ác liệt sát khí.

Loại kia trước dành cho hy vọng, lại hủy diệt hy vọng cảm giác, đủ để cho bất luận kẻ nào phát điên.

Dù là thân là thần linh cường giả, giờ khắc này, nàng cũng có chút không cách nào khống chế tâm tình mình.

"Tiền bối không nên kích động, ta chỉ nói là, ta tạm thời còn làm không được."

Nhận thấy được đối phương trên người sát khí, Bạch Nhạc liền vội vàng giải thích: "Tiền bối mặc dù không tin ta, cũng nên tin tưởng Côn phán đoán mới đúng."

Lần nữa nhắc tới Côn, lão phụ nhân kia cảm xúc lúc này mới hòa hoãn rất nhiều.

Xác thực, nàng cũng không tin đảm nhiệm Bạch Nhạc, nhưng là lại phi thường tín nhiệm Côn.

"Ngươi đến tột cùng muốn nói điều gì?"

Lạnh lùng nhìn lấy Bạch Nhạc, lão phụ nhân trầm giọng hỏi.

"Đại Tế Tư!"

Ngẫm lại, Bạch Nhạc đổi một loại ý nghĩ, chậm rãi nói rằng: "Không chỉ là ngươi muốn hóa giải trớ chú rời đi nơi này, ta cũng giống vậy! Cho

nên, xin tin tưởng, vô luận như thế nào, ta nhất định sẽ đem hết toàn lực tới hóa giải sức mạnh nguyền rủa, chúng ta mục tiêu là một dạng."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Chỉ là, tất nhiên muốn hóa giải trớ chú, vậy ngài chí ít cũng nên nói cho ta biết, cái này trớ chú là thế nào đến, dạng này có thể mới có thể tìm được phương thức hóa giải."

Những lời này rất có đạo lý, cho dù là Đại Tế Tư cũng đồng dạng vô pháp phản bác.

Hơi trầm ngâm một chút, nàng mới chậm rãi mở miệng nói: "Trớ chú là như thế nào xuất hiện, ta cũng không rõ lắm, từ tổ tiên ghi chép đến xem, tộc ta vốn là sinh hoạt tại một hòn đảo phía trên, chỉ là về sau có một ngày, không biết vì sao, đảo nhỏ chợt hạ xuống! Tộc ta thần linh cường giả, đem hết toàn lực muốn ngăn cản, nhưng lại cũng vẫn như cũ bất lực!"

"Côn vốn là tộc ta thủ hộ thần thú, tại tộc ta đối mặt tai họa ngập đầu thời điểm, cũng là nó đem hết toàn lực, đem cả hòn đảo nhỏ nuốt vào, chìm vào trong biển sâu, mới kéo dài tộc ta kéo dài! Chỉ là, Côn cũng đồng dạng bị thương nặng, đợi được nó tỉnh lại thời điểm, đem cả hòn đảo nhỏ nhổ ra lúc, chúng ta cũng đã tại trong biển sâu!"

"Sau đó rất ngắn mấy ngày ở giữa, trớ chú liền hình thành. . . Toàn bộ đảo nhỏ hóa thành Hải Để chi thành, tộc ta tất cả mọi người sinh ra đuôi cá, mang cá, có thể trong nước sinh tồn, nhưng lại cũng đồng dạng vô pháp ly khai cái hải vực này!"

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc chen lời nói: "Đợi một chút. . . Ngươi nói, theo ghi chép? Lẽ nào tiền bối không có kinh nghiệm bản thân trước đây sự tình sao?"

"Làm sao có thể!"

Lắc đầu, Đại Tế Tư trầm giọng đáp: "Ta bây giờ cũng bất quá cũng chỉ có không đến nghìn năm thọ mệnh. . . Tộc ta lịch đại Đại Tế Tư đều giống nhau tối đa chỉ có nghìn năm thọ mệnh! Vạn năm trước sự tình, làm sao có thể đủ kinh nghiệm bản thân? !"

"Điều đó không có khả năng!"

Trong mắt hiện lên vẻ hoảng sợ, Bạch Nhạc khó có thể tin nói rằng: "Thần linh cường giả, làm sao có thể chỉ có nghìn năm thọ mệnh!"

". . ."

Nhắc tới cái này, Đại Tế Tư trong mắt cũng không khỏi hiện lên vẻ ngóng trông: "Căn cứ trong tộc ghi chép, thần linh cường giả, chẳng những có vô tận sinh mệnh, hơn nữa thanh xuân vĩnh trú, vĩnh viễn sẽ không già yếu."

"Thật là, từ tộc ta bị nguyền rủa, rơi vào cái này trong biển sâu, liền cũng không có dạng này sự tình."

Trong lúc nói chuyện, Đại Tế Tư thân hình nhất thời biến đổi, đảo mắt trước đó, liền từ một cái lão ẩu biến thành một cái cô gái tuổi thanh xuân.

Tinh xảo khuôn mặt, ưu mỹ dáng người, cả người đều lộ ra lau một cái nói không nên lời phong tình!

Rất hiển nhiên, vị này Đại Tế Tư lúc còn trẻ, đã từng là một vị mỹ nữ tuyệt sắc!

Nhưng hôm nay, nàng lại đã sớm không có lúc còn trẻ dáng vẻ.

Bây giờ cũng chỉ có thể dựa vào huyễn thuật, tới ký ức nàng lúc còn trẻ dung mạo.

Nhìn đối phương, Bạch Nhạc rốt cục trở nên động dung!

Trách không được nhắc tới Thần Tôn thời điểm, đối phương tựa hồ cũng không kích động như vậy, hiển nhiên bọn hắn tín nhiệm hơn Côn, mà không phải Thần Tôn.

Sợ rằng sở hữu về Thần Tôn truyền thuyết, cũng đều là Côn nói cho bọn hắn biết.

Cho nên, nàng có thể từ trên người chính mình cảm thụ được Côn khí tức, nhưng không cách nào nhận ra Tạo Hóa Thông Thiên Quyết tới.

Chỉ là. . . Nghìn năm thọ mệnh a!

Một vị thần linh cường giả, dĩ nhiên cũng cũng chỉ có nghìn năm thọ mệnh, thậm chí ngay cả dung mạo của mình đều duy trì không được, không ngừng già yếu, cái này cũng không khỏi thật đáng sợ.

Nguyên bản, Bạch Nhạc cho rằng, nơi đây trớ chú chỉ là làm cho không người nào có thể ly khai nước biển sinh tồn, bị vây ở chỗ này.

Nhưng lại làm sao cũng không nghĩ đến, cái này trớ chú dĩ nhiên đối với thọ mệnh cũng có khổng lồ như vậy ảnh hưởng.

Tựa hồ đột nhiên nhớ tới cái gì, Bạch Nhạc thốt ra hỏi: "Nơi đây, người thường có thể sống bao lâu?"

"Ba mươi năm!"

Đại Tế Tư yên lặng một chút, lúc này mới chậm rãi nói rằng.

". . ."

Đáp án này mới làm thật là có chút làm người nghe kinh sợ!

Ba mươi năm!

Hơn nữa còn bên trong sợ rằng còn bao gồm một bộ phận lớn đê giai tu hành giả.

Bạch Nhạc lúc này mới đột nhiên nhớ tới, chính mình đoạn đường này đi tới thời điểm, ở trên đường chứng kiến tất cả mọi người, đều có vẻ cực kỳ tuổi trẻ, khi đó, còn cảm thấy, nơi đây tựa hồ cũng là tuấn nam mỹ nữ, nhìn cảnh đẹp ý vui, nhưng hôm nay nhớ lại đứng lên, lại tràn ngập sợ hãi cảm giác.

Nếu như tình huống bình thường xuống, mỗi một thời đại mọi người chỉ có thể sống ba mươi năm. . . Đúng là kinh khủng bực nào sự tình.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc nghiêm mặt nói: "Tiền bối yên tâm, vô luận như thế nào, ta nhất định đem hết khả năng hóa giải trớ chú."

Cảm thụ được Bạch Nhạc thành khẩn, Đại Tế Tư sắc mặt thần sắc cũng hòa hoãn rất nhiều: "Có lòng! Bất kể thế nào nói, ngươi là Côn mang đến, hơn nữa không tiếc thâm nhập hiểm địa tới trợ giúp chúng ta hóa giải trớ chú. . . Cái này một phần nhân tình, tộc ta chắc chắn khắc trong tâm khảm!"

"Xin hỏi Đại Tế Tư, nơi đây có cái gì không địa phương đặc thù, hoặc có lẽ là. . . Bây giờ cái này một cổ sức mạnh nguyền rủa đầu nguồn ở đâu?"

Trầm ngâm chốc lát, Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

"Không có!"

Lắc đầu, Đại Tế Tư giải thích: "Chúng ta tộc nhân đã sớm tìm lượt nơi đây sở hữu địa phương, không có bất kỳ manh mối. . . Cũng không có bất kỳ thoát đi khả năng!"

"Cái kia một chỗ kết giới, liền thần linh cường giả đều không cách nào phá vỡ sao?"

Nghĩ đến lúc tới kết giới, Bạch Nhạc có chút không hiểu hỏi.

Thần linh cường giả khủng bố đến mức nào hắn là vô cùng rõ ràng, một giới không gian đều đánh vỡ, huống chi là một chỗ kết giới.

"Không phải vô pháp đánh vỡ, mà là không cách nào ly khai!"

Trên mặt lộ ra vẻ khổ sở chi sắc, Đại Tế Tư bất đắc dĩ nói rằng: "Trên thực tế, chỉ cần có bán thần thực lực, cũng đủ để nếm thử vượt qua kết giới. . . Thật là một khi ly khai kết giới phạm vi, liền sẽ nhanh chóng già yếu, thực lực cũng sẽ không ngừng rơi xuống!"

"Không nói gạt ngươi, ta cũng đã từng thử, xuyên qua kết giới, đi xem thế giới bên ngoài. . . Thật là, sau khi rời khỏi, vẻn vẹn nửa canh giờ thời gian, thực lực ta liền rơi vào bán thần, dung mạo cũng nhanh chóng già nua! Không thể không mau sớm gấp trở về. . . Nhưng dù cho như thế, ta già yếu cũng so nhiều lần đảm nhiệm Đại Tế Tư nhanh hơn!"

"Ta năm nay mới bất quá hơn bảy trăm tuổi. . . Ta có thể cảm giác được, ta tối đa cũng chỉ có mười năm thọ mệnh!"

". . ."

Kết quả này , đồng dạng là Bạch Nhạc căn bản không có nghĩ đến.

Đây rốt cuộc là cái gì chết tiệt trớ chú!

Một khi chính mình đình trệ vận chuyển Thông Thiên Ma Công , mặc cho cổ lực lượng này ăn mòn vào bên trong cơ thể, có thể cũng sẽ lưu lạc tới mức này. . . Cái này cũng không khỏi thật đáng sợ!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1367: Thăm dò

Mười năm, lại là mười năm!

Lúc trước bước vào Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thời điểm, Hải Thần đã nói qua, tối đa chỉ có mười năm thời gian.

Bây giờ lại là một dạng cục diện.

Mặc dù đối phương cũng không có nói rõ ràng, thế nhưng Bạch Nhạc lại như cũ có thể minh bạch đối phương nói bóng gió.

Nàng đã chỉ có mười năm thọ mệnh, cho nên, nếu như mình không thể tại trong vòng mười năm hóa giải trớ chú, như vậy có thể, đối phương vẫn lạc thời điểm, thì sẽ là chính mình một chỗ theo chôn cùng thời điểm.

Lời như vậy không cần phải nói quá rõ, cũng có thể giống vậy để cho người ta lý giải bên trong hàm nghĩa.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lần nữa khẽ khom người nói: "Vãn bối nhất định đem hết toàn lực, trợ giúp Đại Tế Tư hóa giải trớ chú."

Thật bây giờ Bạch Nhạc trong lòng cũng có một chút ý tưởng, nhưng lại một chữ đều không có nói ra.

Bây giờ còn không phải lúc, hắn còn cần càng nhiều giải.

Đó cũng không phải thấy mặt một lần, nghe đối phương nói mấy câu, là có thể quyết định.

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Đại Tế Tư chậm rãi mở miệng nói:

"Không phải tận lực, mà là nhất định muốn thành công! Tộc ta ở chỗ này đã khốn lâu lắm. . . Ngươi chính là duy nhất hy vọng!"

Khẽ khom người, lần này Bạch Nhạc cũng không có lại đáp lại, trực tiếp lui xuống đi.

Ly khai đại điện, cái kia xinh đẹp nam tử đã sớm chờ ở bên ngoài.

Trước đó đối thoại, hắn mặc dù không có nghe được, nhưng lại cũng vẫn như cũ minh bạch bên trong tầm quan trọng.

Chí ít, trước mắt mà nói, hắn yêu cầu cho Bạch Nhạc cực đại đãi ngộ, vô luận ăn, mặc, ở, đi lại, sở hữu hưởng thụ đều phải là tốt nhất.

"Làm phiền, không biết huynh đài xưng hô như thế nào?"

Một vòng theo đối phương ly khai, Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

"Lý Lân."

Thần sắc vẫn như cũ nhàn nhạt, cái kia xinh đẹp nam tử trầm giọng hồi đáp nói.

Đây là một cái phi thường phổ thông tên, đương nhiên, cũng phi thường tốt nhớ.

Đương nhiên, Bạch Nhạc quan tâm cũng không phải là cái này, mà là cái này phía sau ẩn chứa ý nghĩa.

Đây là một loại thiện ý!

Nhường hai cái nguyên bản hoàn toàn xa lạ, thậm chí căm thù người, bắt đầu giao lưu bước đầu tiên.

Mặc dù vị kia Đại Tế Tư nói rất nhiều chuyện, thật là Bạch Nhạc lại cũng cũng chưa hoàn toàn tin tưởng, cùng Lý Lân tiếp xúc, cũng có thể nhường hắn từ mặt bên, rõ ràng hơn càng trực quan tiếp xúc được chỗ này Hải Để chi thành.

"Mới đến, còn rất nhiều sự tình không hiểu! Ta vừa mới chứng kiến trên đường có ở giữa tửu lâu, không bằng đi qua uống xoàng mấy chén?"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc tùy ý nói rằng: "Thật không dám giấu giếm, ta người này có chút hảo tửu, nghe thấy hảo tửu mùi vị liền không nhúc nhích một dạng."

Cho tới giờ khắc này, Lý Lân cũng y nguyên vẫn là một bộ mặt lạnh dáng dấp.

Rất hiển nhiên, hắn đối với Bạch Nhạc đề nghị cũng không cảm thấy hứng thú.

Chỉ là làm Bạch Nhạc ngoài ý muốn đúng, chẳng biết tại sao, Lý Lân cũng không có cự tuyệt, mà là trực tiếp đáp ứng một tiếng .

"Tùy tiện!"

Không quan trọng đáp một câu, Lý Lân liền trực tiếp dẫn đường, dẫn Bạch Nhạc tại trong tửu lâu ngồi xuống.

Bạch Nhạc không có tọa ghế lô, mà là tìm một cái vị trí cạnh cửa sổ ngồi xuống, nhìn lấy phía dưới vãng lai đoàn người, tùy ý mở miệng nói: "Ta xem huynh đài cùng Đại Tế Tư quan hệ rất gần, chớ không phải là đời tiếp theo Đại Tế Tư người được chọn?"

"Không phải!"

Lý Lân lạnh như băng hồi đáp nói.

"Ồ? Đây là vì sao?"

Bạch Nhạc có chút ngạc nhiên hỏi.

"Đại Tế Tư cho tới bây giờ đều là đàn bà." Lý Lân trầm giọng đáp.

"Ồ? Nói như thế, Đại Tế Tư có khác truyền nhân? Không biết có thể cho ta dẫn tiến một chút?" Bạch Nhạc trên mặt lộ ra một bộ so với có hứng thú biểu tình, thử thăm dò mở miệng hỏi.

"Không có!"

Lý Lân có vẻ hơi không kiên nhẫn, cứng nhắc hồi đáp nói: "Đại Tế Tư phải đến cuối cùng trăm năm, mới có thể chọn lựa người thừa kế, bây giờ còn không phải lúc."

Nghe vậy, Bạch Nhạc mí mắt nhưng là nhỏ không thể thấy nhảy nhót.

Loại này nói chuyện, khả năng liền có ý tứ vô cùng.

Bạch Nhạc rõ ràng nhớ kỹ, vị kia Đại Tế Tư nói, nàng tối đa còn có mười năm thọ mệnh, như thế trong khoảng thời gian ngắn, muốn bồi dưỡng được đời tiếp theo thích hợp Đại Tế Tư, sợ rằng căn bản là không có khả năng sự tình.

Như vậy cái này liền chỉ có ba loại khả năng.

Hoặc là, Đại Tế Tư trong bóng tối bồi dưỡng truyền nhân, chỉ là Lý Lân cũng không biết mà thôi.

Một loại khác liền càng có ý tứ. . . Vị kia Đại Tế Tư đang lừa gạt người khác, cũng không định tuyển định đời tiếp theo truyền nhân.

Lại hoặc là. . . Cái gọi là chỉ có mười năm thọ mệnh, bản thân liền là một cái âm mưu.

Bây giờ trên tay nắm giữ tình báo hữu hạn, Bạch Nhạc rất khó phán định ra rốt cuộc một loại kết quả nào.

Nhưng lại cũng làm cho Bạch Nhạc trong lòng, càng nhiều vài phần cảnh giác chi ý.

Chuyện này, có thể phải so trong tưởng tượng, phức tạp hơn nhiều.

Trong chốc lát, rượu cùng ăn sáng đã bị bưng lên.

Nơi đây chén rượu, mâm nhỏ đều rất đặc thù, bên trong in đặc thù pháp trận, như vậy mới có thể bảo trì mới mẻ, không đến mức bị nước biển ăn mòn.

Bưng chén rượu lên uống một ngụm, Bạch Nhạc nhịn không được nhẹ khen một tiếng: "Hảo tửu! Không nghĩ tới nơi đây rượu, có khác một loại phong vị, cùng bên ngoài hoàn toàn khác biệt."

Lời này Lý Lân cũng không có nhận.

Trên thực tế, Lý Lân cũng đồng dạng không hề động trước mặt mình chén rượu, có thể nhìn ra, Lý Lân cũng không uống rượu.

Cái này rất có ý tứ!

Đối phương rõ ràng không muốn uống rượu, quá mức về phần mình lúc nói chuyện, cũng vô pháp che giấu nội tâm loại kia không kiên nhẫn, thật là hết lần này tới lần khác, vô luận mình làm cái gì, đối phương cũng sẽ không phản đối.

Chỉ không biết, là Lý Lân bản thân có lời gì muốn nói, vẫn là vị kia Đại

Tế Tư bày mưu đặt kế hắn theo chính mình.

Vô luận là loại nào khả năng, đối với Bạch Nhạc mà nói, sợ rằng đều không phải là kết quả gì tốt.

Làm càn ăn uống, bất quá trong chốc lát, trên bàn rượu và thức ăn liền bị Bạch Nhạc quét một cái sạch,

"Cơm nước no nê. . . Lý huynh, hiện tại chúng ta có thể hảo hảo trò chuyện một chút."

Xoa một chút miệng, Bạch Nhạc khóe miệng nổi lên vẻ tươi cười, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Ngươi nghĩ trò chuyện cái gì?"

Lý Lân nhàn nhạt hỏi.

"Trò chuyện cái gì cũng được a! Tỷ như. . . Các ngươi trong ngày thường làm cái gì, tỷ như bữa cơm này có ăn ngon hay không, lại hoặc là. . . Ngươi cùng Đại Tế Tư rốt cuộc quan hệ, thì tại sao nguyện ý một mực theo ta."

Nửa câu đầu còn đang nói hưu nói vượn, có thể nói được nửa câu sau, cục diện khả năng liền hoàn toàn có chút không giống.

Con ngươi hơi hơi co rụt lại, Lý Lân gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, trong lúc nhất thời, nhưng cũng đồng dạng không nói gì.

Giống như cười mà không phải cười nhìn đối phương, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói: "Ngươi cùng Đại Tế Tư quan hệ, cũng không có biểu hiện ra như vậy hòa hợp đi. . . Dù sao, hôm nay hắn liền nghe cơ hội cũng sẽ không cho ngươi, đây là tại đề phòng ngươi a."

"Nói bậy! Ta cảnh cáo ngươi, nếu là ngươi còn dám chửi bới Đại Tế Tư danh tiếng, cũng đừng trách ta không khách khí."

"Không dám!"

Giang tay ra, Bạch Nhạc tùy ý nói rằng: "Chỉ là đơn thuần có chút ngạc nhiên mà thôi! Đúng, ngươi biết Côn sự tình sao? Không bằng nói cho ta một chút xem, coi như đấu pháp một ít thời gian."

Y nguyên vẫn là một bộ không quan trọng dáng vẻ, chỉ là nhưng trong lòng yên lặng ghi lại đối phương phản ứng, âm thầm thôi diễn đứng lên.

Cùng Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thời điểm hoàn toàn khác biệt, ở chỗ này, Bạch Nhạc chung quy có thể cảm nhận được một loại uy hiếp cảm giác, phảng phất tùy thời đều có thể gặp phải nguy hiểm, rơi vào vạn kiếp bất phục chi cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1368: Vận mệnh như là gông xiềng

Phảng phất bị Bạch Nhạc trước đó lời nói kích thích đến.

Lúc này Lý Lân nhất thời lại cự tuyệt hồi đáp Bạch Nhạc bất cứ vấn đề gì, Bạch Nhạc tọa một hồi, cũng liền thôi, tại Lý Lân an bài xuống, ở vào một tòa xinh đẹp phủ đệ.

Chẳng những hoàn cảnh ưu mỹ, hơn nữa xứng rất nhiều hạ nhân, toàn bộ đều là tuấn nam mỹ nữ, hơn nữa, trực tiếp biểu thị, vô luận Bạch Nhạc có bất kỳ nhu cầu đều có thể thỏa mãn.

Cái này khiến Bạch Nhạc cũng không khỏi không còn gì để nói.

Được rồi, trước đó vẫn chỉ là truyền hắn háo sắc, bây giờ liền nam sắc đều chuẩn bị xong, cái này là muốn làm gì?

Đương nhiên, trên thực tế, cái này cũng không tính đặc biệt ưu đãi.

Dù sao, lại không luận Bạch Nhạc lai lịch, chỉ bằng hắn bản thân liền là bán thần cường giả điểm này, liền lý nên đạt được dạng này đãi ngộ.

Thử thăm dò cùng phủ đệ những thứ này hạ nhân câu thông một chút, Bạch Nhạc mới phát hiện, ở chỗ này, người thường thật căn bản không có cái gì địa vị đáng nói.

Người thường phổ biến chỉ có thể sống ba mươi tuổi, cũng liền có nghĩa là, mười một mười hai tuổi liền nhất định phải kết hôn sinh con, bằng không căn bản không kịp đợi được hài tử lớn lên, liền sẽ qua đời.

Mấu chốt nhất đúng, người ở đây, đã thành thói quen dạng này sinh hoạt. . . Bọn hắn thậm chí căn bản cũng không biết, người cần phải sống bao lâu, cũng không biết, thế giới bên ngoài hội là hình dáng gì.

Chỉ có tu hành giả, mới có thể thu được không giống nhau địa vị!

Thật là chỉ có ba mươi tuổi thọ mệnh, liền có nghĩa là, nhất định phải là loại kia thiên phú phi thường xuất sắc người, mới có thể đúng lúc đột phá Tinh Cung, sở hữu càng lâu thọ mệnh!

Bởi vì chỉ có đột phá đến Tinh Hải Cảnh, mới có thể sở hữu tiếp cận trăm năm thọ mệnh, mà chỉ có bước vào Hóa Hư, mới có tư cách, trở thành hải tộc chân chính cao tầng, biết chân tướng.

Mà người thường, vẻn vẹn chỉ là vì những cao tầng này phục vụ.

Đứng ở phía trước cửa sổ, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi sắc, dường như muốn đem cái này Hải Để chi thành xem thấu đồng dạng.

...

"Ngu xuẩn! Cực ngu xuẩn!"

Trong cung điện, Lý Lân đứng ở Đại Tế Tư trước mặt, vẻ mặt buồn bực hồi bẩm: "Cái này ngu xuẩn ngoại lai giả, dĩ nhiên nỗ lực châm ngòi, ta cùng với Đại Tế Tư ở giữa quan hệ! Chỉ bằng điểm này, hắn đáng chết!"

Bình tĩnh nhìn lấy Lý Lân, Đại Tế Tư có vẻ cực kỳ đạm mạc.

"Ngu xuẩn sao? Chỉ sợ chưa chắc."

Cười lạnh một tiếng, Đại Tế Tư khinh thường nói rằng: "Hắn coi như lại ngu xuẩn, cũng sẽ không thứ nhất là như thế trần trụi châm ngòi! Mới

đến, cũng chỉ bằng gặp mặt một lần, liền dám phán đoán, ngươi nghi ngờ ta? Làm sao có thể! Hắn bất quá chỉ là thăm dò ta thái độ a."

Mặc dù nơi đây thần linh cường giả, so với việc những cái kia chân chính qua vạn năm tuế nguyệt tồn tại chênh lệch rất nhiều, thật là nhưng cũng không phải là ai có thể tùy tiện vuốt ve.

Nếu như liền một chút như vậy đều nhìn không ra, đó mới thật là đáng chết.

Ngược lại là Lý Lân, bởi vì một mực sinh trưởng tại trong hoàn cảnh như vậy, hơn nữa tuổi không lớn lắm, có vẻ tương đối non nớt, cảm xúc đơn giản cũng sẽ bị Bạch Nhạc chỗ điều động.

Trong lòng vẻ sợ hãi đã, Lý Lân có chút chần chờ hỏi: "Đại Tế Tư nói là. . . Hắn biết rõ ta sẽ đem những này hồi bẩm cho ngài?"

"Đương nhiên!"

Khóe miệng tràn ra một nụ cười lạnh lùng, Đại Tế Tư khẳng định hồi đáp nói: "Đáng tiếc. . . Đúng là vẫn còn quá trẻ tuổi, căn bản không giữ được bình tĩnh! Nếu như hắn có thể an tâm chờ thêm mấy năm, mới chậm rãi hỏi thăm tin tức, có thể thật có khả năng bị hắn lợi dụng sơ hở."

"Nhưng bây giờ. . . Hắn đã bước vào tử lộ!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Đại Tế Tư lành lạnh mở miệng nói: "Hắn chỉ là chúng ta phá giải trớ chú phương tiện a. . . Phương tiện, không có quyền lựa chọn lực!"

"Nhìn chòng chọc chết hắn! Ta muốn biết rõ ràng, hắn tu hành rốt cuộc là công pháp gì, bằng cái gì có thể hóa giải sức mạnh nguyền rủa!"

"Vâng!"

... . . .

"Ai đang nói dối?"

Hai tay thả lỏng phía sau, Bạch Nhạc nhẹ giọng lẩm bẩm.

Từ bước vào nơi đây bắt đầu, hắn gặp phải mỗi chuyện, cùng Đại Tế Tư, thậm chí Lý Lân ở giữa, mỗi một câu đối thoại, phảng phất đều ấn ở trong đầu, nhường Bạch Nhạc không ngừng thôi diễn đủ loại khả năng!

Bạch Nhạc bản thân liền là người thông tuệ, tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bên trong, cùng Giang Nhược Hư tiếp xúc, cũng làm cho Bạch Nhạc học được rất nhiều.

Tối trọng yếu là. . . Từ rất sớm thời điểm bắt đầu, Bạch Nhạc liền đã thành thói quen bảo trì cảm giác nguy cơ, cũng không đơn giản tin tưởng bất luận kẻ nào.

Phóng nhãn thiên hạ, trên thực tế, Bạch Nhạc chân chính có thể không giữ lại chút nào tín nhiệm, cũng bất quá chỉ là Vân Mộng Chân, Bạch Cốt phu nhân, Bạch Thanh Nhã, Tô Nhan cái này lác đác mấy người mà thôi!

Dù cho là Bất Tử Thanh Vương cùng Dạ Nhận, Bạch Nhạc trong lòng cũng cũng là có chỗ bảo lưu.

Liền những thứ này tiếp xúc hồi lâu mọi người là như thế, chớ đừng nói chi là là người ngoài.

Vị kia Đại Tế Tư, nói rất thảm, thật là, Bạch Nhạc lại một dạng hay là từ xuôi tai ra không một vật.

Tỷ như. . . Về trớ chú khởi nguồn!

Đối phương ấp úng, chỉ là hàm hồ đi qua, thật là chuyện này căn bản là không có khả năng!

Chuyện lớn như vậy, mặc dù vị kia Đại Tế Tư thật chỉ có chưa đủ nghìn năm thọ mệnh, loại này hạch tâm bí mật, cũng tất nhiên là lịch đại tương truyền, không có nửa điểm thiếu sót, nói cái gì căn cứ trong tộc ghi chép phỏng đoán, hoàn toàn chính là vô nghĩa.

Đối phương muốn hắn phá giải trớ chú, nhưng ngay cả chân tướng cũng không chịu nói cho hắn biết, trong này, làm sao có thể không có vấn đề.

Còn như Lý Lân!

Bạch Nhạc tự nhiên cũng biết, tất nhiên là vị kia Đại Tế Tư đặt ở bên cạnh mình thám tử.

Thật là, Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là không kiêng nể gì cả mở miệng thăm dò, không chút nào để ý đối phương sẽ hay không phát hiện chính mình địch ý cùng hoài nghi.

Cái này tự nhiên cũng không phải ngu xuẩn hoặc là non nớt không giữ được bình tĩnh.

Mà là bởi vì, Bạch Nhạc rất xác định, vô luận mình bây giờ làm ra chuyện gì, đối phương đều tuyệt đối sẽ không hướng mình ra tay.

Muốn ép hỏi ra một vị bán thần bí mật, tuyệt đối là một kiện phi thường trắc trở sự tình.

Bằng không, chỉ sợ đối phương căn bản cũng sẽ không cùng chính mình nói nhảm, mà là trực tiếp sưu hồn.

Chính mình bất quá là một cá nhân, một cái mạng, mà đối phương nhưng

là thần linh cường giả, hơn nữa quan hệ đến toàn tộc vận mệnh!

Dạng này thời điểm, đối phương không thua nổi!

Chỉ bằng ba chữ này, Bạch Nhạc liền chắc chắc, đối phương nhất định sẽ không dễ dàng đối tự mình ra tay.

Mà loại thời điểm này. . . Một cái tâm cơ thâm trầm người, tự nhiên muốn so một cái non nớt nông cạn người sức uy hiếp phần lớn.

Cho nên, an toàn nhất phương thức, chính là vì chính mình đắp nặn một loại ngây thơ non nớt, lại đầy cõi lòng tinh thần trọng nghĩa hình tượng đi ra.

Chỉ cần đối phương tư duy bị hạn chế tại cấp độ này bên trên, lại muốn ứng phó, liền sẽ đơn giản nhiều.

Đương nhiên, vô luận như thế nào, bây giờ Bạch Nhạc, cũng đều xác thực sản sinh một loại cực kỳ cảm giác mệt mỏi cảm giác.

Cứ tới trước đó, hắn thì biết rõ, chuyến này tất nhiên gian nan vạn phần, thậm chí tuyệt đối sẽ không so tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới thời điểm nguy hiểm nhỏ, thật là, chờ chân chính cảm thụ được loại kia nguy cơ thời điểm, Bạch Nhạc cũng vẫn là có một loại mệt mỏi rã rời cảm giác vô lực.

Muốn bước vào Thần Linh Chi Cảnh, hơn nữa còn là trong khoảng thời gian ngắn bước vào Thần Linh Chi Cảnh, cũng chỉ có thể dùng mạng liều mạng!

Hắn không có quyền lựa chọn, tựu như cùng, vị kia Đại Tế Tư đồng dạng không có quyền lựa chọn một dạng.

Vận mệnh. . . Tựa như cùng bày đủ gông xiềng!

Muốn đánh vỡ gông xiềng, liền nhất định muốn có đánh bạc tính mệnh dũng khí.

PS: Thật có chút phục bút là cần phải giấu càng sâu một điểm, chỉ là, rất nhiều bằng hữu có thể sẽ liếc một cái, liền cho rằng lại là một cái cùng loại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới phó bản, cho nên, vẫn là cho nhiều chút manh mối đi.

Ta sẽ không đơn giản lặp lại nhảy map tới kéo số lượng từ.

Nếu không, cũng sẽ không có cái gì tạp văn loại chuyện như vậy phát sinh.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1369: Đụng vào hắc ám (thượng)

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Chỉ chớp mắt chính là nửa tháng đi qua.

Nửa tháng này thời gian, Bạch Nhạc căn bản là không bước chân ra khỏi nhà, hoàn toàn đem chính mình nhốt ở trong phòng, thậm chí ngay cả mỗi ngày đưa cơm người, đều sẽ bị hắn thô bạo đuổi ra ngoài.

Xuyên thấu qua quý phủ hạ nhân, tin tức rất dễ dàng liền truyền tới Đại Tế Tư trong tai.

Căn bản không cần đoán, Đại Tế Tư rành mạch từng câu, Bạch Nhạc tất phải là ở nếm thử hóa giải sức mạnh nguyền rủa.

Trên thực tế, đây cũng là nàng chỗ chờ mong sự tình.

Bạch Nhạc tu hành công pháp cực kỳ đặc thù, lại có thể ức chế sức mạnh nguyền rủa ăn mòn, cái này khiến nàng nhìn thấy hy vọng, chỉ là còn thiếu một chút!

Nàng yêu cầu xác định, Bạch Nhạc thật có thể duy trì ở trạng thái, sẽ không bị sức mạnh nguyền rủa ăn mòn.

Chỉ cần Bạch Nhạc có thể thời gian dài duy trì tại loại trạng thái này, như vậy một khi nàng ép hỏi ra loại công pháp này, liền nhất định cũng có thể ức chế chính mình già yếu!

Có thể vô pháp chân chính phá giải trớ chú, để bọn hắn bộ tộc này thoát

khốn mà ra, có thể có ít nhất hy vọng để cho nàng bản thân chạy ra thăng thiên!

Lui một vạn bước, dù là vẫn như cũ không trốn thoát được đâu, chỉ cần có thể không để cho nàng lại già yếu, như là bình thường thần linh một dạng, vĩnh viễn sống sót, cũng liền đủ đủ!

...

"Bạch huynh đệ!"

Đứng ở Bạch Nhạc bên ngoài phòng, Lý Lân nhẹ giọng mở miệng nói.

"Là Lý huynh sao?"

Bạch Nhạc thanh âm từ trong phòng vang lên, lộ ra vài phần mệt mỏi rã rời chi ý, "Xin lỗi, ta mấy ngày nay trạng thái không được tốt, ngày khác lại đi hướng Lý huynh bồi tội."

"Bạch huynh hà tất như thế xa lạ! Người tới là khách, có cái gì không thích ứng, không ngại nói ra, mọi người cùng nhau nghĩ biện pháp."

Trong lúc nói chuyện, Lý Lân nhưng là nửa điểm khách khí cũng không có, trực tiếp liền tự tay đẩy cửa phòng ra.

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc sắc mặt có chút khó coi.

Nao nao, thấy rõ Bạch Nhạc dáng dấp, Lý Lân trong lòng hơi hơi vừa nhảy: "Bạch huynh đây là làm sao?"

Cùng nửa tháng trước hoàn toàn khác biệt, bây giờ Bạch Nhạc trên mặt cũng đã dài ra mang cá.

Mặc dù hai chân vẫn như cũ bình thường, thật là khí tức nhưng cũng có

vẻ hỗn loạn rất nhiều.

Đúng là vẫn còn vô pháp chống cự sức mạnh nguyền rủa ăn mòn sao?

Lý Lân trong lòng cũng không khỏi có chút đáng tiếc.

Đại Tế Tư trước đó nguyên bổn đã toát ra sát khí, chỉ cần xác định Bạch Nhạc công pháp hữu hiệu, liền sẽ đối Bạch Nhạc ra tay.

Có thể hiện tại xem ra, đối phương công pháp hiệu quả, cũng thực sự là có hạn vô cùng.

Đương nhiên, mặc kệ trong lòng nghĩ như thế nào, Lý Lân cũng sẽ không đem những ý nghĩ này biểu lộ ra.

"Bạch huynh không cần khổ não, sức mạnh nguyền rủa mạnh mẽ quá đáng, ngươi có thể đủ chống nổi thời gian dài như vậy, đã rất khó được. . . Dạng này cũng có thể để ngươi không khổ cực như vậy, chậm rãi, tổng hội thói quen."

Những thứ này rõ ràng là lời an ủi, có thể nghe được Bạch Nhạc trong tai, lại hiển nhiên nhường Bạch Nhạc bộc phát để ý đứng lên.

Sắc mặt có chút khó chịu, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng: "Ta đã tìm được một ít ý nghĩ. . . Dùng không bao lâu, ta nhất định có thể hóa giải cái này chết tiệt sức mạnh nguyền rủa."

"Đương nhiên, Bạch huynh là Côn chỉ dẫn người đến, vô luận là ta còn là Đại Tế Tư, tự nhiên đều rất tin tưởng Bạch huynh."

Gật đầu, Lý Lân tiếp tục nói: "Ta nghe nói, Bạch huynh mấy ngày nay cũng chưa từng ăn đồ vật! Hôm nay tất nhiên đến, liền để cho ta mời Bạch huynh ăn một bữa thật ngon! Ta nhớ được Bạch huynh nói ưa thích rượu ngon, ta cố ý từ Đại Tế Tư nơi đó cầu một ít, hôm nay chúng ta

không say không nghỉ."

Thịnh tình không thể chối từ, Bạch Nhạc chỉ phải theo Lý Lân rời phòng.

Rượu thật là tốt rượu, hai người cũng không có đi hóa giải tửu lực, cũng không lâu lắm, Bạch Nhạc liền chìm chìm vào giấc ngủ.

Trong ngủ mơ, Bạch Nhạc không cách nào nữa duy trì công pháp vận hành, hai chân cũng đồng dạng chậm rãi biến hóa, đang ngủ trong mộng hóa thành đuôi cá!

Từ hôm nay Bạch Nhạc, cũng đã cùng người ở đây, không có bất kỳ khác biệt.

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, Lý Lân lúc này đẩy cửa đi ra ngoài.

... . .

"Quả nhiên vẫn là đánh giá cao hắn."

Thu được Lý Lân hồi bẩm, Đại Tế Tư trên mặt cũng lộ ra vài phần vẻ thất vọng.

Từ Lý Lân cái kia nhận được tin tức, đã đủ để cho nàng suy đoán ra chân tướng.

Bạch Nhạc tu hành công pháp, thật có chút đặc thù, có thể tạm thời chống đỡ sức mạnh nguyền rủa, tuy nhiên lại yêu cầu một mực không ngừng vận hành, mới có thể phát huy hiệu quả.

Nhưng người cuối cùng không phải máy móc, hội mệt hội mệt mỏi rã rời!

Cho nên, làm Bạch Nhạc vô pháp thời gian dài duy trì công pháp không

ngừng vận hành thời điểm, liền đồng dạng sẽ bị sức mạnh nguyền rủa ăn mòn.

Kể từ đó, dạng này công pháp đối với nàng sức dụ dỗ tự nhiên liền giảm đi.

"Tiếp tục nhìn thẳng hắn, tạm thời không phải có động tác gì. . . Hắn không phải nói, có biện pháp có thể hóa giải sức mạnh nguyền rủa sao? Cho hắn cơ hội!"

"Vâng!"

... . . .

Bên này Lý Lân hướng đi Đại Tế Tư hồi báo đồng thời, Bạch Nhạc cũng đã bị người tiễn hồi gian phòng.

Chờ đến hạ nhân ly khai, Bạch Nhạc nhất thời liền hồi tỉnh lại, khóe miệng chứa đựng một nụ cười lạnh lùng.

Thông Thiên Đạo Thể cường đại cở nào, bây giờ Bạch Nhạc, chính là nửa điểm không dùng sức định lượng giải, cũng tuyệt đối không có khả năng say ngã.

Trên thực tế, còn không chỉ như vậy!

Qua nhiều năm như vậy không ngừng tu hành, Thông Thiên Ma Công đã sớm vô cùng quen thuộc, căn bản không cần hoa phí sức làm gì nghĩ, Thông Thiên Ma Công cũng có thể tự nhiên vận chuyển!

Mặc dù vô pháp triệt để ngăn cản sức mạnh nguyền rủa ăn mòn, thế nhưng muốn nói, Bạch Nhạc chống đỡ không nổi đi, cũng căn bản là không tồn tại sự tình.

Tâm niệm hơi động một chút, trước đó đã hóa thành đuôi cá hai chân, cùng với sinh ra mang cá hai gò má liền nhất thời khôi phục lại.

"Thiên cơ!"

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc liền trực tiếp lấy ảo thuật bao phủ bản thân, đem chính mình hóa thành ngư nhân dáng dấp, nhưng mà cái này cũng vẫn như cũ không tính kết thúc.

Trong chốc lát, Bạch Nhạc liền lại lần nữa khôi phục trạng thái bình thường.

Chỉ là, cái này lại cũng không phải chân thực hiện ra, mà là lấy ảo thuật lần nữa biến ảo kết quả!

Cái loại cảm giác này, giống như là người xuyên nhị trọng y phục một dạng!

Bây giờ Bạch Nhạc, cho người ta cảm giác, giống như là nơi đây một ít lợi hại cao thủ một dạng, cố ý lấy ảo thuật biến ảo thành người bình thường dáng dấp.

Sáng sớm hôm sau, Bạch Nhạc lợi dụng bộ dáng này xuất môn.

Cùng lúc quen thuộc chỗ này Hải Để chi thành, ở một phương diện khác, cũng không ngừng tìm kiếm chỗ dị thường, nỗ lực tìm ra sức mạnh nguyền rủa đầu nguồn.

Ở chỗ này, không có bí mật gì, có thể có thể lừa gạt Đại Tế Tư.

Rất nhanh, Bạch Nhạc bên này tin tức, liền lần nữa truyền tới Đại Tế Tư trong tai.

Chỉ là lần này Đại Tế Tư cũng không có làm ra bất kỳ phản ứng nào.

Thời gian liền như thế không tiếng động trôi qua.

Chỉ chớp mắt, Bạch Nhạc đến nơi đây cũng đã có chừng thời gian nửa năm.

Trong thời gian này, Bạch Nhạc cũng đã triệt để quen thuộc tòa thành thị này.

Hơn nữa, trừ Lý Lân bên ngoài, còn cùng không ít người đều quen thuộc đứng lên.

Chỉ là, quen thuộc sau đó, Bạch Nhạc cũng chân chính chứng kiến trong tòa thành này, âm u một mặt.

Mặt ngoài phồn vinh phía dưới, cất dấu, là vô số dơ bẩn cùng máu tanh hiện thực.

Nơi này là một tòa thuộc về cao giai tu hành giả thành thị!

Những người bình thường kia, thậm chí đê giai tu hành giả, đều căn bản không có bất kỳ người nào quyền!

Bọn hắn chỉ là những cái kia cao giai tu hành giả đồ chơi!

Từ sinh ra cái chết đến, đều qua lấy bi thảm mà không có hi vọng sinh hoạt.

Không chút nào khoa trương nói, người ở đây, nếu như vừa sinh ra lúc, không có kiểm tra đo lường ra thiên phú kinh người, cũng đã quyết định bi kịch một đời.

Nơi đây, cùng Bạch Nhạc vừa mới đến lúc chỗ lý giải hoàn toàn bất đồng.

"Như vậy. . . Là thời điểm tới đụng vào một chút, nơi đây mặt tối!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1370: Đụng vào hắc ám (hạ)

"Bạch Nhạc, ngươi muốn làm gì? !"

Vẻ mặt vẻ giận dử nhìn lấy Bạch Nhạc, Chu Thì Mậu chỉ vào Bạch Nhạc lớn tiếng quát hỏi.

Chu Thì Mậu là những thiên tài này cùng Bạch Nhạc nhận thức bán thần cường giả.

Ngay từ đầu thời điểm, mọi người bầu không khí phi thường hòa hợp, dù sao, Bạch Nhạc gặp qua Đại Tế Tư, lại cùng Lý Lân quen thuộc.

Chu Thì Mậu lấy tối cao quy cách chiêu đãi Bạch Nhạc, vô luận là tiệc rượu, vẫn là mỹ nhân, đều là cao cấp nhất.

Đem ra chiêu đãi Bạch Nhạc mỹ nhân, thậm chí không phải người thường, mà là tu hành đến Tinh Hải Cảnh nữ tu.

Vì tiêu khiển, Chu Thì Mậu nhường cái kia nữ tu trước mặt mọi người cởi quần áo nhảy múa trợ rượu.

Thật là ai nghĩ được, hắn hảo ý chiêu đãi, Bạch Nhạc lại đột nhiên trở mặt.

"Ta muốn làm gì? Ta ngược lại là muốn hỏi một chút, các ngươi muốn làm gì?"

Sắc mặt lạnh lẽo, Bạch Nhạc chỉ vào tất cả mọi người tại chỗ, lớn tiếng quát hỏi: "Một trận tiệc rượu, các ngươi làm ra mười mấy cái nữ tu, kém

cõi nhất cũng có Tinh Cung Cảnh tu vi. . . Trắng trợn người uy hiếp gia tạo điều kiện cho các ngươi dâm nhạc, đang yên đang lành người, các ngươi coi là nô lệ thậm chí gia súc! Hiện tại cư nhiên, còn dám hỏi ta muốn làm gì?"

"Ta nhổ vào!"

Chu Thì Mậu mặt coi thường mắng: "Giả trang thanh cao gì! Không phải chính là một cái nữ nhân sao? Ngươi nếu như coi trọng, tặng cho ngươi chính là, hà tất tại đây cùng ta giả vờ thánh nhân?"

Chỉ vào bên trong cái kia Tinh Hải Cảnh nữ tu, Chu Thì Mậu cười lạnh nói: "Ngươi hỏi nàng một chút, từ nàng sinh ra ngày đó bắt đầu, ta liền cho nàng tốt nhất tu hành tài nguyên, cung nàng ăn uống, cung nàng tu hành, thậm chí ngay cả cha mẹ của nàng, ta cũng đều chiếu cố."

"Nàng chính là ta nuôi dưỡng nữ nhân! Ta thích làm sao đối nàng, liền làm sao đối nàng. . . Nàng mệnh vốn chính là ta!"

Bị sợ sắc mặt tái nhợt, cái kia nữ tu lạnh run, y phục trên người đã bị xé rách, lộ ra da thịt trắng như tuyết, nhưng lại vẫn như cũ không dám tự tay che lấp.

So với việc ngoại giới những cái kia Tinh Hải Cảnh cường giả, nàng căn bản không có bất luận cái gì sự can đảm đáng nói, thậm chí ngay cả kinh nghiệm chiến đấu cũng không có!

Chính như Chu Thì Mậu nói, nàng từ lúc vừa ra đời, cũng đã quyết định vận mệnh!

Thật là. . . Cũng chính bởi vì vậy, mới càng phát lệnh Bạch Nhạc phẫn nộ!

"Súc sinh không bằng!"

Trở tay vỗ, trước mặt cái bàn đã vỡ thành một chỗ bột phấn, Bạch Nhạc bước ra một bước, trực tiếp đứng ở cái kia nữ tu trước mặt, lành lạnh mở miệng nói: "Các ngươi những người này, từng cái ra vẻ đạo mạo, lại làm ra loại chuyện này đến, lẽ nào liền không sợ Đại Tế Tư xử trí sao?"

"Thiếu mẹ nó dùng Đại Tế Tư đè ta! Bạch Nhạc, ngươi cho rằng ngươi là ai, bất quá chỉ là một ngoại nhân a!"

Lạnh lùng nhìn Bạch Nhạc, Chu Thì Mậu khinh thường nói rằng: "Ngươi sự tình, ta đã sớm nghe nói! Nguyên bản còn tưởng rằng ngươi thật là có bản lĩnh hóa giải trớ chú đâu, hiện tại còn chưa phải là giống như chúng ta, ngươi cho rằng Đại Tế Tư sẽ còn coi trọng ngươi một chút sao?"

Nghe vậy Bạch Nhạc nhưng là nhất thời cười lạnh: "Tốt, tốt rất! Trời đất sáng sủa thế này, ta ngược lại muốn nhìn một chút, các ngươi bực này súc sinh có thể hoành hành đến khi nào!"

Coong!

Trở tay trước đó, Nghịch Ma Kiếm chợt tới tay, kiếm phong nhắm thẳng vào Chu Thì Mậu, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói: "Ta làm sao cần phải dùng Đại Tế Tư tới áp chế, Bạch mỗ kiếm trong tay, liền có thể dạy ngươi đối nhân xử thế!"

"Cuồng vọng! Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi có bao nhiêu cân lượng!"

Hừ nhẹ một tiếng, Chu Thì Mậu đồng dạng bộ mặt tức giận, bước ra một bước, trực tiếp một quyền hướng về Bạch Nhạc đập tới.

Đồng dạng đều là bán thần tu vi, hắn lại nơi nào sẽ sợ Bạch Nhạc!

Chỉ là. . . Phong bế tại đây trong biển sâu, Chu Thì Mậu loại này hầu như

không chút chiến đấu qua bán thần, thì như thế nào có thể cùng Bạch Nhạc đánh đồng!

Trong tích tắc, kiếm quang hiện lên, Chu Thì Mậu đập về phía Bạch Nhạc cái này một cánh tay, liền ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc chém xuống đi!

Quá nhanh!

Xung quanh đứng lấy không ít người, nhưng bọn họ nhưng ngay cả Bạch Nhạc làm sao xuất kiếm cũng không có thấy rõ, một trận chiến này cũng đã phân ra thắng bại.

Một chữ khoái kiếm!

Truyền thừa từ Đinh lão khoái kiếm, tại Bạch Nhạc trong tay, lần nữa rực rỡ hào quang.

Một kiếm này xuất thủ, nhưng là nhất thời chấn trụ toàn trường!

Giữa bọn hắn, vốn là chưa có đấu tranh, như Bạch Nhạc dạng này, một lời không hợp liền trở mặt, trực tiếp ra tay độc ác, căn bản là không có làm sao gặp qua!

Huống chi, một kiếm này, thật quá nhanh!

Trong những người này, Chu Thì Mậu đã coi như là thực lực tối cường, nhưng lại thậm chí ngay cả Bạch Nhạc một kiếm đều ngăn trở không được, người khác ai còn dám nhảy ra?

Trời có mắt rồi, nếu như một kiếm này, không phải trảm cánh tay, mà là trực tiếp chém về phía cái đầu, lại có ai tránh xuống?

Oanh!

Một cánh tay bị chém rụng, thậm chí căn bản không kịp kêu đau, Chu Thì Mậu cũng đã một đầu đánh vỡ vách tường, trốn ra phía ngoài đi.

Lúc này hắn, trong lòng đã sớm bị sợ hãi tràn đầy!

Hắn chẳng thể nghĩ tới, Bạch Nhạc dĩ nhiên có thể mạnh tới mức này.

Không có bất kỳ do dự nào, Chu Thì Mậu một đường liền thẳng đến Đại Tế Tư vị trí cung điện chạy như điên!

Loại thời điểm này, cũng chỉ có vị kia Đại Tế Tư mới có thể mang đến cho hắn cảm giác an toàn.

Trên thực tế, Bạch Nhạc cũng căn bản cũng không có truy sát ý tứ, lạnh lùng liếc liếc mắt mặt đất cái kia nửa đoạn cánh tay, Bạch Nhạc cởi xuống chính mình áo choàng, đắp đến cái kia nữ tu trên người, đem đối phương đở dậy.

"Không phải sợ, theo ta đi! Ta dẫn ngươi đi gặp Đại Tế Tư! Người khác không dám quản, ta tới quản. . . Ta tới vì ngươi thảo một cái công đạo!"

... . . .

Trong chốc lát, Bạch Nhạc liền dẫn cái kia nữ tu, bước vào Đại Tế Tư trong cung điện.

Trên mặt vẫn như cũ mang theo một tia oán giận chi sắc, Bạch Nhạc liếc mắt liền chứng kiến quỳ gối Đại Tế Tư trước mặt Chu Thì Mậu.

"Đại Tế Tư, ngươi phải làm chủ cho ta a!"

Mắt thấy, Bạch Nhạc cũng dám đuổi theo tới nơi này, Chu Thì Mậu hù dọa tay chân lạnh buốt, không ngừng bận rộn hướng Đại Tế Tư kêu cứu.

"Bạch Nhạc!"

Ánh mắt rơi vào Bạch Nhạc trên người, Đại Tế Tư lạnh lùng mở miệng nói.

Ngấc đầu lên, Bạch Nhạc không có nửa phần ý sợ hãi, ngạo nghễ mở miệng nói: "Đại Tế Tư, ta tới, chính là muốn phải hỏi một chút ngươi! Dạng này sự tình, ngươi đến tột cùng biết rõ vẫn còn không biết rõ?"

"Làm càn!"

Không đợi Đại Tế Tư mở miệng, Lý Lân cũng đã nổi giận nói: "Bạch Nhạc, ngươi quá làm càn! Làm sao dám dạng này cùng Đại Tế Tư nói chuyện?"

"Cút!"

Căn bản không có nửa điểm cho Lý Lân mặt mũi dáng vẻ, tựa hồ trước đó cùng Lý Lân giao tình đều là giả, Bạch Nhạc lớn tiếng quát mắng.

"Đại Tế Tư, ta đến nơi đây là ngươi làm gì, trong lòng ngươi vô cùng rõ ràng! Ta nghĩ muốn vì mọi người hóa giải sức mạnh nguyền rủa, làm cho tất cả mọi người có thể rời đi nơi này, khôi phục người bình thường sinh hoạt. . ." Nói đến đây, Bạch Nhạc bỗng nhiên dừng lại, lập tức chỉ vào cái kia nữ tu nói rằng: "Thật là, ngươi xem một chút nàng , đồng dạng là nhân, vì sao nàng ở chỗ này, bị người coi là nô lệ, coi là súc sinh đồng dạng đối đãi! Mấy ngày qua, ta thấy quá nhiều chuyện bất bình. . . Ta chưa bao giờ phát hiện, cái này một thành phố phía dưới, dĩ nhiên cất giấu như vậy hắc ám một mặt!"

"Ta không tin, Đại Tế Tư ngươi đối cái này hoàn toàn không biết gì cả! Cho nên, ta hôm nay đến, chính là muốn hỏi một chút. . . Ngươi vì sao dung túng dạng này ác nhân, mặc dù tối đen như vậy nảy sinh!"

"Lẽ nào chúng ta không tiếc tính mệnh, hóa giải trớ chú, phải cứu, chính là Chu Thì Mậu dạng này súc sinh không bằng người sao?"

"Nếu là như vậy, ta thà rằng không cứu!"

Chỉ vào Chu Thì Mậu, Bạch Nhạc lòng đầy căm phẫn mở miệng, ánh mắt sáng quắc, đứng ngạo nghễ tại chỗ, liền như một cái đấu sĩ.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1371: Mở rõ ràng bản thân thân phận

"Làm càn!"

Lý Lân nhất thời nhảy dựng lên, chỉ vào Bạch Nhạc lớn tiếng quát mắng.

Chân mày chợt vẩy một cái, Nghịch Ma Kiếm chợt ra khỏi vỏ, kiếm phong khẽ nhếch, Bạch Nhạc trong mắt tràn đầy vẻ khinh miệt: "Ngươi thử nói lại lần nữa xem!"

". . ."

Trong nháy mắt, Lý Lân nhất thời trở nên bị kiềm hãm!

Nếu như trước đó, hắn thật đúng là không thể nào sợ Bạch Nhạc, thật là Chu Thì Mậu ví dụ liền đặt trước mắt, lại là không phải do hắn không kiêng kỵ.

Phải biết, thực lực của hắn mặc dù so sánh lại Chu Thì Mậu mạnh, tuy nhiên lại cũng tuyệt đối không đạt được loại này nghiền ép trình độ.

"Lui ra!"

Mắt thấy giương cung bạt kiếm liền muốn động thủ, Đại Tế Tư rốt cục chậm rãi mở miệng nói.

Khoát khoát tay, vô luận là Chu Thì Mậu vẫn là Lý Lân cũng không khỏi thối lui mấy bước, đàng hoàng trầm mặc xuống.

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Đại Tế Tư chậm rãi mở miệng nói: "Bạch Nhạc,

mặc dù ngươi là chịu Côn chỉ dẫn mà đến, thật là, đã ngươi bước vào nơi đây, ngươi liền muốn trước hiểu rõ một sự thật."

Dừng một cái, Đại Tế Tư trầm giọng nói rằng: "Ngươi phá giải trớ chú, không chỉ là tại trợ giúp chúng ta, cũng là tại cứu ngươi chính mình."

"Trên người ta sức mạnh nguyền rủa cũng không mạnh, cùng lắm ta hiện tại liền rời đi! Chưa chắc sẽ đối ta tạo thành ảnh hưởng gì."

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc ngạo nghễ mở miệng nói.

"Không!"

Lạnh lùng nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Đại Tế Tư mỗi chữ mỗi câu nói rằng: "Ta nói ngươi đừng đi, ngươi liền nhất định đừng đi!"

". . ."

Phảng phất lúc này mới ý thức được đối phương trong lời nói ý tứ, trong nháy mắt, Bạch Nhạc sắc mặt chợt thay đổi ảm đạm.

"Ngươi uy hiếp ta?"

"Uy hiếp? Ngươi cũng không tránh khỏi quá coi trọng chính ngươi."

Cười lạnh một tiếng, Đại Tế Tư nhàn nhạt mở miệng nói: "Đối ngươi lễ ngộ ba phần, là xem ở Côn phân thượng, nếu chỉ là ngươi chính mình. . . Ngươi cho rằng, ngươi có tư cách ở trước mặt ta bàn điều kiện sao?"

"Mở rõ ràng ngươi chính mình địa vị, ngươi không có tư cách tới chất vấn bản thần!"

". . ."

Hết giận!

Vô luận là Chu Thì Mậu vẫn là Lý Lân, lúc này chứng kiến Bạch Nhạc kinh ngạc, đều cảm thấy một hồi hưng phấn, phảng phất bây giờ đem Bạch Nhạc giẫm tại dưới chân, chính là bọn họ một dạng.

Sắc mặt ảm đạm, Bạch Nhạc không khỏi lui lại mấy bước, muốn nói điều gì, lại cuối cùng không thể nói ra miệng.

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Đại Tế Tư cũng minh bạch, bây giờ đã chấn nhiếp Bạch Nhạc, khẩu khí nhất thời hòa hoãn rất nhiều.

"Đương nhiên, ngươi là Côn chỉ dẫn đến, chỉ cần ngươi mở rõ ràng bản thân địa vị, ta tự nhiên cũng sẽ không vì khó ngươi! Chúng ta là hỗ trợ quan hệ, chỉ cần ngươi có thể cởi ra trớ chú. . . Vô luận điều kiện gì, bản thần đều có thể thỏa mãn ngươi."

Đánh một cái tát, dù sao vẫn là cấp cho một viên cây táo ăn.

Dù sao, bây giờ Bạch Nhạc đối với nàng mà nói, còn hữu dụng, nếu là thật đem Bạch Nhạc bức bách, nàng giết Bạch Nhạc dễ dàng, có thể tưởng tượng muốn Bạch Nhạc sẽ giúp vội vàng phá giải trớ chú có thể tất nhiên không thể dễ dàng.

Thoại phong nhất chuyển, Đại Tế Tư lập tức chuyển hướng Chu Thì Mậu, lạnh lùng mở miệng nói: "Còn ngươi nữa, có một số việc, ta có thể mở một con mắt nhắm một con mắt, có thể các ngươi cũng không cần làm quá mức. . . Bằng không, ta sẽ không để ý đem bọn ngươi trước tẩy trừ một lần, minh bạch chưa?"

Trong nháy mắt, Chu Thì Mậu nhất thời hù dọa quỳ xuống, mồ hôi đầm đìa!

Bạch Nhạc uy hiếp thời điểm khác, hắn còn có thể hướng Đại Tế Tư cầu

cứu, thật là, giả sử là Đại Tế Tư muốn giết hắn, hắn liền nửa điểm phản kháng chỗ trống cũng không có.

"Không dám, Đại Tế Tư, ta cam đoan không được dám!"

Trong lúc nhất thời, Chu Thì Mậu cái trán đều nhanh muốn dập đầu ra máu.

Phải biết, đây cũng không phải là người thường, mà là một vị bán thần a!

Nghe thế lời nói, Bạch Nhạc sắc mặt lúc này mới xinh đẹp vài phần.

"Đại Tế Tư, ta không có đối với ngài vô lý ý thức, chỉ là những người này quá mức vô sỉ! Ta nhìn không được, ngài địa vị cao thượng, ta tin tưởng, chỉ cần ngài lên tiếng, toàn bộ Hải Để Chi Thành trong người, không ai dám làm trái ngài mệnh lệnh."

Cứng rắn không được, Bạch Nhạc liền quả đoán chuyển biến ý nghĩ, vẫn là nịnh hót vị này Đại Tế Tư.

"Nên làm như thế nào, ta tự có chừng mực."

Liếc Bạch Nhạc liếc mắt, Đại Tế Tư chậm rãi nói rằng: "Bị vây ở chỗ này trên vạn năm, có chút đen tối mặt, tự nhiên là không thể tránh né! Ngươi muốn giải quyết loại vấn đề này, phương thức tốt nhất, cũng không phải là giết bao nhiêu người, mà là hóa giải sức mạnh nguyền rủa, làm cho tất cả mọi người khôi phục tự do! Minh bạch chưa?"

". . ."

Nói như thế, cũng xác thực không có vấn đề gì, Bạch Nhạc tựa hồ bị thuyết phục, lần nữa trầm mặc xuống.

"Ngươi đến lúc cũng đã không ngắn, còn không có tìm được phá giải trớ

chú manh mối sao? Ngươi tâm tư hẳn là hoa một ít ở chỗ này, mà không phải quan tâm những thứ này loạn thất bát tao sự tình."

Lần nữa gõ một chút Bạch Nhạc, Đại Tế Tư từ tốn nói: "Ta sẽ cho ngươi thời gian nửa năm, nếu như nửa năm sau, ngươi còn tìm không thấy biện pháp. . . Liền đem ngươi tu hành công pháp giao ra đây a!"

". . . Không có khả năng!"

Sắc mặt chợt biến đổi, Bạch Nhạc giận dữ cự tuyệt nói: "Ta tu hành công pháp, chính là Thần Tôn truyền lại, tuyệt không thể bên ngoài truyền."

"Vậy thì mau sớm tìm được biện pháp giải quyết."

Tựa hồ đối với Thần Tôn tên này, vẫn là có mấy phần kiêng kỵ, Đại Tế Tư cũng không có cường thịnh trở lại bức, nhàn nhạt một câu nói bỏ qua đi.

... .

Từ Đại Tế Tư cung điện đi ra, Bạch Nhạc cả người tựa hồ cũng có vẻ chán chường rất nhiều.

Đương nhiên, cũng không phải là hoàn toàn không có thu hoạch.

Chí ít hắn xác thực cải biến cái kia nữ tu vận mệnh!

Náo tới mức này, vị kia nữ tu, liền đơn giản được ban cho cho hắn, chí ít lại không tất chịu Chu Thì Mậu khi dễ.

Trở lại phủ đệ mình bên trong, Bạch Nhạc lúc này mới có thời gian, cùng vị này nữ tu giao lưu.

"Không phải sợ, nói cho ta biết, ngươi tên là gì?"

"Băng Hàm."

Thân thể vẫn như cũ có chút run rẩy, cái kia nữ tu nhẹ giọng đáp.

Ngày này kinh lịch, đối với nàng mà nói, thực sự quá đặc sắc, phảng phất không ngừng tại địa ngục cùng trong thiên đường đảo quanh!

Lấy thân phận, cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới, lại có cơ hội có thể mặt đối mặt nhìn thấy Đại Tế Tư, chớ đừng nói chi là là bị Đại Tế Tư tự mình mở miệng ban cho Bạch Nhạc.

Đương nhiên, từ trên bản chất mà nói, thân phận nàng cũng vẫn không có cải biến.

Chỉ là từ Chu Thì Mậu người, biến thành Bạch Nhạc người, vô luận Bạch Nhạc đưa ra cái dạng gì yêu cầu, nàng cũng giống vậy không dám cự tuyệt.

Có thể cứ việc chỉ có ngắn như vậy ngắn nửa ngày không đến lúc đó gián tiếp tiếp xúc, nàng lại y nguyên vẫn là đối Bạch Nhạc sản sinh một loại nương tựa cùng tín nhiệm cảm giác.

Dạng này người, nàng cả đời này cho tới bây giờ đều chưa từng thấy qua.

Trong mơ hồ, nàng cũng đồng dạng minh bạch, nàng nhân sinh, tựa hồ thật tùy theo muốn phát sinh thay đổi thật lớn.

"Không cần phải để ý đến người khác nói cái gì, từ hôm nay trở đi, ngươi tự do! Chúng ta liền giống như bằng hữu, ngươi không cần sợ ta, thậm chí không cần nghe ta phân phó, làm ngươi muốn làm sự tình liền tốt! Ta sẽ đưa ngươi mang đi ra ngoài. . . Ly khai chỗ này Hải Để Chi Thành, để ngươi nhìn một chút chân chính thế giới."

Nhìn lấy Băng Hàm, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"Đa tạ công tử!"

Quỳ gối Bạch Nhạc trước mặt, Băng Hàm lần nữa nói tạ ơn.

"Đứng lên đi, không cần động một chút là quỳ xuống. . . Ngươi nên có không đồng dạng nhân sinh."

Đem Băng Hàm đở dậy, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

Cứu Băng Hàm, đối với Bạch Nhạc mà nói, chỉ là tiện tay làm, hôm nay cái này một lần dò xét, mới là then chốt.

Bây giờ, đáy lòng của hắn phỏng đoán, đã tiến thêm một bước xác minh.

Chỉ là tiếp đó, làm như thế nào đi, hắn lại như cũ vẫn chưa nghĩ ra.

Nhưng ít ra, đây là một cái tốt bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1372: Một loại khác phỏng đoán

Tán đi Thiên Cơ Biến, nhìn chính mình hai tay, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi sắc.

Mấy ngày này, hắn mặc dù giả trang ra một bộ đã bị ăn mòn dáng vẻ, nhưng trên thực tế, lại căn bản không có chịu đến bất kỳ ảnh hưởng gì.

Thậm chí, Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm thụ được, theo lấy không ngừng luyện hóa những thứ này sức mạnh nguyền rủa, thực lực của chính mình vẫn còn ở không ngừng tăng lên.

Thì dường như những thứ này sức mạnh nguyền rủa, chẳng những sẽ không mang đến cho hắn uy hiếp gì, ngược lại có thể hóa thành kích thích tu vi đề thăng trợ lực một dạng.

Trước đó Côn nói, có thể ở chỗ này tìm được đột phá thần linh cường giả cơ duyên.

Đến nơi đây sau đó, Bạch Nhạc thật một mực không có phát hiện cơ hội gì, nhưng hôm nay, cũng rất ý thức thanh tỉnh đến, cái này một phần sức mạnh nguyền rủa, thật đối với hắn mà nói, bản thân liền là đột phá thần linh cường giả cơ hội.

Dựa theo bây giờ tu luyện tốc độ tới suy đoán, nếu như ở lại chỗ này hai mươi ba mươi năm, như vậy Bạch Nhạc liền có ít nhất bảy thành nắm chặt có thể đột phá đến Thần Linh cảnh giới!

Cái này so với lên Mặc Quân trước đó bằng lòng trăm năm thời gian phải nhanh rất nhiều.

Chỉ là, đối với Bạch Nhạc mà nói, lại như cũ có vẻ hơi dài dằng dặc.

Riêng là. . . Bây giờ dưới loại cục diện này, vị kia Đại Tế Tư chỉ sợ cũng tuyệt đối sẽ không cho hắn thêm thời gian dài như vậy.

Trên thực tế, bây giờ đối phương đã mất đi tính nhẫn nại.

Từ ban đầu mười năm, đã trực tiếp đổi thành nửa năm, uy hiếp như vậy, cũng đồng dạng phi thường lớn.

Bạch Nhạc cũng không hoài nghi đối phương năng lực!

Mặc dù nơi đây người khác thực lực, đều có vẻ hơi hơi yếu, nhưng cái này bên trong, lại tất phải không bao gồm, vị chúa tể kia lấy nơi đây tất cả Đại Tế Tư!

Phải biết, nơi đây mặc dù có kết giới, nhưng đối phương nhưng là sở hữu trong khoảng thời gian ngắn ly khai năng lực.

Cái này liền đã định trước, ở loại tình huống này xuống, Bạch Nhạc rất khó chạy trốn đối phương truy sát.

Huống hồ, mặc dù không đề cập tới cái này, Bạch Nhạc cũng xác thực không giống buông tha dạng này cơ hội.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Từ đem Băng Hàm thu lưu sau đó, mấy ngày nay, Băng Hàm liền giúp đỡ Bạch Nhạc đem toàn bộ phủ đệ quản lý, mọi chuyện, đều xử lý ngay ngắn rõ ràng!

Tránh thoát loại kia khuất nhục thân phận, đối với Băng Hàm mà nói, xác thực nghênh đón một loại không giống nhau nhân sinh.

Hơn nữa, tại Bạch Nhạc chỉ điểm xuống, trên tu hành cũng lớn có tiến cảnh.

Đương nhiên, so sánh dưới, Bạch Nhạc thời gian nhưng liền không có tốt như vậy qua.

Cùng Chu Thì Mậu như vậy nháo trò, liền chờ tại đoạn tuyệt cùng người khác, bây giờ toàn bộ Hải Để Chi Thành, sở hữu cao giai tu hành giả, đối với Bạch Nhạc đều là kính nhi viễn chi, cho dù là Lý Lân, ngẫu nhiên phụng mệnh mà khi đến sau khi, đối mặt Bạch Nhạc cũng thủy chung đều là một tấm mặt lạnh.

Cũng may Bạch Nhạc cũng không quan tâm cái này.

Tìm một cái lấy cớ, Bạch Nhạc mấy lần đến kết giới bên cạnh, lại cảm thụ kết giới lực lượng.

Chỉ là càng quái dị là , dựa theo Bạch Nhạc nhận biết, tầng kia kết giới tựa hồ cũng không phải là sức mạnh nguyền rủa căn nguyên, thậm chí ngược lại như là một tầng màng bảo hộ, ngăn cản sức mạnh nguyền rủa lan tràn ra phía ngoài.

Cái này cũng đồng dạng cùng Bạch Nhạc ban đầu nhận thức trái ngược.

Mơ hồ trong đó, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì sinh ra một loại khác phỏng đoán.

... ...

Thời gian nửa năm thoáng một cái đã qua!

Lý Lân lần nữa tới cửa, chỉ là lần này khả năng liền không thể nào khách khí.

"Bạch Nhạc, nửa năm kỳ hạn đã đến, Đại Tế Tư để cho ta tới hỏi một chút ngươi, có cái gì không tiến triển."

Căn bản không có thông báo, Lý Lân liền trực tiếp xông vào trong phủ, thậm chí là trực tiếp đá văng ra Bạch Nhạc cửa phòng.

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc chậm rãi đưa mắt nhìn sang Lý Lân: "Xem ra ngươi là chắc chắc, ta không có tìm được biện pháp giải quyết?"

Bạch Nhạc thanh âm rất bình tĩnh, thậm chí đôi mắt chỗ sâu còn lộ ra lau một cái nhàn nhạt sát khí, dạng này thái độ, nhất thời nhường Lý Lân có chút bất an.

Hắn rất muốn cho Bạch Nhạc một điểm nếm mùi đau khổ, thật là hắn nhưng cũng cũng biết, nếu như Bạch Nhạc thật tìm được biện pháp, Đại Tế Tư là sẽ không đối Bạch Nhạc động thủ, thậm chí hội Bạch Nhạc đủ loại yêu cầu vô lý!

Cho dù là Bạch Nhạc đòi mạng hắn, sợ rằng Đại Tế Tư cũng chưa chắc hội cự tuyệt!

Nghĩ vậy, Lý Lân khí thế cũng nhất thời bị nhục, dừng một cái, cái này mới mở miệng nói: "Có lời gì, đi theo Đại Tế Tư nói đi! Bất quá, ta nhắc nhở ngươi. . . Ngươi tốt nhất là thật muốn ra biện pháp, bằng không. . ."

Lời nửa đoạn sau Lý Lân cũng chưa có nói hết, có thể trong lời nói ý tứ cũng đã biểu đạt hết sức rõ ràng.

"Công tử!"

Đứng trong sân, Băng Hàm có chút khẩn trương nhìn lấy Bạch Nhạc.

Nửa năm này ở chung, Băng Hàm đã sớm cùng ngày xưa tình cảnh có cách biệt một trời, bây giờ nàng thậm chí so Bạch Nhạc còn gấp hơn trương!

Cái này không chỉ có quan hệ đến Bạch Nhạc, cũng đồng dạng quan hệ đến nàng vận mệnh!

Có thể tưởng tượng, giả sử Bạch Nhạc không cách nào làm cho Đại Tế Tư thoả mãn, như vậy một khi Bạch Nhạc chết, nàng sẽ tao ngộ cái dạng gì vận mệnh.

Bây giờ nàng đã thành thói quen dạng này sinh hoạt, nếu như lại để cho nàng trở lại trước đó loại kia khuất nhục tình cảnh, nàng thà rằng chết!

"Yên tâm đi, không có việc gì."

Cũng không để ý gì tới hội Lý Lân, Bạch Nhạc chậm rãi đi tới Băng Hàm bên người, vỗ vỗ tay nàng, ôn ngôn an ủi.

"Nô tỳ không sợ, sống hay chết, nô tỳ đều cùng công tử một chỗ!"

Ngẩng đầu, Băng Hàm trên mặt lộ ra vẻ kiên định, trầm giọng đáp.

Lạnh rên một tiếng, Lý Lân thật sâu xem Băng Hàm liếc mắt, lại đúng là vẫn còn không nói gì.

"Đi thôi!"

Nhàn nhạt liếc Lý Lân liếc mắt, cũng không đợi đối phương dẫn đường, Bạch Nhạc cũng đã trực tiếp hướng về Đại Tế Tư vị trí cung điện đi tới.

... ...

Lần nữa đi tới đại điện, Đại Tế Tư vẫn như cũ ngồi ở chỗ kia, giống như

là căn bản không có động tới một dạng.

"Bạch Nhạc bái kiến Đại Tế Tư!"

Khẽ khom người, Bạch Nhạc khom mình hành lễ, tựa hồ cùng vừa tới thì không có bất cứ gì phân biệt.

"Nhìn ngươi dáng vẻ, chắc là tìm được hóa giải trớ chú biện pháp?"

Từ từ mở mắt, Đại Tế Tư nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, trầm giọng hỏi.

"Không dám nói hóa giải biện pháp, nhưng ít ra. . . Có một chút manh mối."

Không nhúc nhích chút nào, Bạch Nhạc nhàn nhạt đáp.

"Ồ?"

Tựa hồ có chút ngoài ý muốn, Đại Tế Tư mang theo vài phần trào phúng giọng điệu nói rằng: "Ngươi cho rằng, nói như vậy từ, là có thể lừa bịp được sao?"

"Đại Tế Tư tổng yếu nghe một chút, mới có thể làm quyết định đi."

Giang tay ra, Bạch Nhạc không quan trọng mở miệng nói.

"Nói!"

Yên lặng mấy hơi thở, Đại Tế Tư nhàn nhạt nhìn lấy Bạch Nhạc nói rằng.

"Có một số việc, sợ rằng không thích hợp nhường quá nhiều người nghe được." Liếc Lý Lân liếc mắt, Bạch Nhạc trực tiếp nói.

Hơi chậm lại, Lý Lân trên mặt lộ ra một tia não ý, nhưng lại đúng là vẫn còn không dám mở miệng.

"Đi xuống đi!"

Khoát khoát tay, Đại Tế Tư ý bảo Lý Lân lui ra.

Giờ khắc này, phảng phất thời gian lại lui trở về Bạch Nhạc mới vừa vừa đến nơi đây một khắc này đồng dạng.

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc ánh mắt trong suốt.

"Tại ta nói trước đó, Đại Tế Tư có phải hay không cũng có thể nói cho ta biết trước. . . Ngươi đến tột cùng hướng ta giấu giếm cái gì?"

"Giấu giếm?"

Lạnh lùng nhìn Bạch Nhạc, Đại Tế Tư hờ hững mở miệng nói: "Ta cần phải hướng ngươi giấu giếm cái gì? Ngươi sẽ không phải cho rằng, kể một ít loại này không hiểu lắm lời nói, là có thể để cho ta bỏ qua ngươi a?"

"Không hiểu lắm lời nói, tự nhiên vô ích. . . Nhưng nếu như, ta nói mới là đúng đâu?"

Trên mặt lộ ra lau một cái vẻ đùa cợt, Bạch Nhạc nhàn nhạt hỏi ngược lại.

Cũng không đợi đối phương trả lời, Bạch Nhạc cũng đã tự mình nói xong.

"Nói thí dụ như. . . Cái này trớ chú đầu nguồn!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1373: Đâm rách chân tướng

"Ngươi có ý gì?"

Chân mày chợt vẩy một cái, Đại Tế Tư lạnh lùng hỏi.

"Ta cũng nơi đây cũng đã hơn nửa năm, có thể đi địa phương đã đi khắp, nhưng lại vẫn như cũ không thể phát hiện bất luận cái gì trớ chú đầu nguồn vết tích." Thần sắc bình tĩnh, Bạch Nhạc nhìn đối phương nhẹ giọng nói: "Lúc đầu, ta tưởng ta thực lực của chính mình không đủ, không thể nhận ra thấy trớ chú vết tích, có thể về sau, ta lần nữa đi coi kết giới, mới phát hiện, nguyên lai là ta tư duy rơi vào vòng lặp vô hạn bên trong."

Đại Tế Tư vẫn chưa trả lời, chỉ là lạnh lùng nhìn lấy Bạch Nhạc, chờ lấy hắn nói tiếp.

"Ta từng tại Chúng Tinh Tiểu Thế Giới gặp qua một cái cùng loại kết giới! Kết giới kia hiệu quả, có thể liền cùng cái này tương đồng. . . Nó tác dụng, thật cũng không phải là hạn chế, mà là bảo hộ! Chỉ là bảo hộ lại cũng không phải là các ngươi, mà là thế giới bên ngoài."

"Cũng chính là lúc kia, ta mới ý thức tới. . . Thật là ta tìm lộn phương hướng."

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ tự tin, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng: "Thật, trớ chú đầu nguồn, ngay tại Đại Tế Tư ngài trên người."

"Hoặc có lẽ là chuẩn xác hơn một điểm. . . Bị nguyền rủa, căn bản cũng không phải là Thâm Hải nhất tộc, mà là Đại Tế Tư một mình ngài, ta nói

đúng không?"

". . ."

Yên lặng trong nháy mắt, Đại Tế Tư lập tức cười lạnh.

"Sức tưởng tượng rất phong phú, đáng tiếc dùng sai chỗ!"

Mắt lạnh nhìn Bạch Nhạc, Đại Tế Tư hờ hững nói: "Mỗi một đời Đại Tế Tư tối đa chỉ có nghìn năm thọ mệnh, đây là người người đều biết sự tình! Chớ không phải là ngươi muốn nói, trớ chú hội lan tràn đến mỗi một đời Đại Tế Tư trên người sao?"

"Trớ chú đương nhiên sẽ không lan tràn."

Lắc đầu, Bạch Nhạc không chút phật lòng, nhẹ giọng giải thích: "Đây chính là ta nói rơi vào tư duy chỗ nhầm lẫn nguyên nhân. . . Mắt nhìn đến, cũng không phải chân thực!"

"Mỗi một đời Đại Tế Tư đều chỉ có nghìn năm thọ mệnh không sai, thật là. . . Vì sao những thứ này Đại Tế Tư không thể đều là cùng một người đâu?"

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc tự nhiên nói ra.

"Đoạt xá đối với người khác mà nói trắc trở, thật là đối với thần linh cường giả mà nói, hiển nhiên cũng không phải là khó khăn dường nào sự tình."

"Ta nhớ được, ta lúc mới tới sau khi, ngài hãy nói qua, ngài tối đa còn có thể lại chống đỡ mười năm thời gian."

Chỉ một chút ngoài điện phương hướng, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Thật là, lúc mới tới sau khi, ta liền hỏi qua Lý Lân, hắn cũng không phải là

Đại Tế Tư người được đề cử!"

"Hắn nói, lịch đại Đại Tế Tư cho tới bây giờ đều là đàn bà, hơn nữa chỉ có tại Đại Tế Tư nhanh qua đời cuối cùng trăm năm mới có thể bắt đầu bồi dưỡng."

"Thật là hơn nửa năm qua này, ta cũng đã coi qua. . . Ngài cũng không có bồi dưỡng đời tiếp theo Đại Tế Tư dự định."

"Trên thực tế, đừng bảo là là ta người ngoài này! Cho dù là ngài tộc nhân, thậm chí là như Lý Lân dạng này thân tín, đời tiếp theo Đại Tế Tư người được chọn cũng vẫn như cũ đều là bí mật!"

"Đương nhiên, ngài có thể nói là vì cam đoan Đại Tế Tư công chính cùng an toàn."

"Nhưng, ta cũng tương tự có thể cho rằng. . . Cho tới bây giờ liền không có gì chân chính truyền thừa, có chỉ là đã qua vạn năm, một lần lại một lần đoạt xá mà thôi!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc tiếp tục nói.

"Còn có một việc. . . Ngươi rõ ràng đã sớm biết, ta tu hành công pháp có thể khắc chế trớ chú, thật là đi thủy chung cũng không có chân chính ra tay cướp đoạt, ép hỏi ta tu hành công pháp." Giang tay ra, Bạch Nhạc khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, tiếp tục nói: "Cũng không phải là ngươi trong lòng còn có từ bi, không nhẫn tâm xuống tay, mà là bởi vì ngươi rất rõ ràng, Thần Tôn công pháp, là đoạt không đi."

"Mặc dù cho tới nay, ngươi cũng giả trang ra một bộ không rõ ràng thượng cổ sự tình, thậm chí ngay cả Thần Tôn là ai đều không rõ ràng dáng vẻ. . . Thật là, chi tiết là lừa gạt không người."

"Nếu quả thật có truyền thừa, về trớ chú đầu nguồn loại chuyện như vậy,

tất nhiên là miệng mồm tương truyền, như thế nào còn cần đi thăm dò cái gì trong tộc ghi chép! Ngươi chỉ là dùng phương thức này để che giấu chân tướng mà thôi."

Chậm rãi ngồi thẳng người, theo lấy Bạch Nhạc cẩn thận thăm dò nói ra phỏng đoán chân tướng, Đại Tế Tư cũng rốt cục nghiêm túc.

"Có chút ý tứ. . . Như vậy dựa theo ngươi ý kiến, tất nhiên trớ chú đầu nguồn là ta, người khác thì tại sao cũng sẽ biến thành dạng này?"

"Bởi vì chỉ có dạng này, ngươi mới có thể còn sống!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc lạnh lùng nói rằng: "Ngươi nhất định phải đem lực nguyền rủa này, gánh vác đến trong tộc trên người mỗi một người, như vậy mới có thể đem sức mạnh nguyền rủa khống chế ở một cái ngươi có thể thừa nhận trình độ!"

"Nơi đây mỗi người, vô luận là người thường vẫn là tu hành người, từ sinh ra cái chết đến, cũng đang giúp ngươi hấp thu sức mạnh nguyền rủa! Cho nên, ngươi căn bản không quan tâm bọn hắn sinh tử, cũng không quan tâm bọn hắn tu hành đến mức nào."

"Ngươi cho tới bây giờ liền không có để ý qua bọn hắn sinh tử, tựa như Chu Thì Mậu cùng Lý Lân bọn hắn những thứ này bán thần cũng giống vậy, bọn hắn rõ ràng tồn tại cảnh giới Bán Thần, có thể cũng không có cùng với xứng đôi sức chiến đấu! Cái này không chỉ có chỉ là bởi vì, bọn hắn ở chỗ này khuyết thiếu kinh nghiệm chiến đấu, mà là bởi vì, ngươi căn bản cũng không có tương truyền bất luận cái gì thần thông pháp môn!"

"Ngươi không cần bọn hắn sở hữu thực lực cường đại, đối với ngươi mà nói, bọn hắn chính là giúp ngươi hấp thu sức mạnh nguyền rủa phương tiện mà thôi!"

"Nếu như có thể hóa giải sức mạnh nguyền rủa, ngươi cũng không quan tâm bọn hắn toàn bộ chết hết!"

"Trước ngươi cho ta xem đến lấy ảo thuật gắn bó diện mạo, thật mới là thật ngươi, từ vạn năm trước đó, sống đến hiện tại ngươi, ta nói đúng không? Thâm Hải Tế Tư!"

Từ Bạch Nhạc trước đây sớm nhất đến nơi đây thời điểm, đối phương đã nói qua, nàng là Thâm Hải Tế Tư!

Cái gọi là Đại Tế Tư, trên thực tế, chỉ là đối trong tộc xưng hô mà thôi, nàng thân phận chân chính, vẫn luôn là Thâm Hải Tế Tư, duy nhất một cái Thâm Hải Tế Tư.

"Đặc sắc!"

Nhẹ nhàng vỗ tay, Thâm Hải Tế Tư chậm rãi đứng dậy, "Không thể không thừa nhận, Thần Tôn có một cái không tầm thường đệ tử! Chung Thiên thanh tú a, thật là khiến người ta ước ao."

Thanh âm trầm thấp vang lên, kèm theo cùng lúc xuất hiện, còn có khủng bố sát khí!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc có thể cảm giác được, phảng phất ngay cả hô hấp đều trì trệ đứng lên.

"Ta rất ngạc nhiên, ngươi tại sao muốn bóc trần đây hết thảy?"

Thâm Hải Tế Tư nhàn nhạt hỏi: "Ngươi nên minh bạch, nếu như ngươi không bóc trần những thứ này, ta còn sẽ cho ngươi cơ hội, mặc dù cũng sẽ cho ngươi một ít trừng phạt nho nhỏ. . . Nhưng ta sẽ không như thế sớm giết chết ngươi!"

"Là cái gì, cho ngươi can đảm bóc trần chân tướng?"

Trong tích tắc, toàn bộ trong cung điện, khắp nơi tràn ngập ngưng thật sát khí!

Từ Bạch Nhạc tiến vào cái này Hải Để Chi Thành tới nay, đây cũng là Thâm Hải Tế Tư lần đầu tiên đối hắn sản sinh chân thật như vậy sát khí.

Đối mặt một vị thần linh cường giả, dù cho là Bạch Nhạc, cũng giống vậy bị áp có chút hít thở không thông.

"Đâm rách chân tướng, là bởi vì chỉ có dạng này, chúng ta mới có liên thủ khả năng."

Cũng không có bị cổ này áp lực hù được, Bạch Nhạc thần sắc vẫn như cũ có vẻ cực kỳ bình tĩnh, nhàn nhạt mở miệng nói: "Trước ngươi có một câu nói rất đúng! Mặc kệ là vì sao mà đến, từ ta bước vào nơi đây một khắc này bắt đầu, ta liền không chỉ là phải cứu ai, mà là phải cứu ta chính mình."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1374: Người như thế, sẽ không nói dối

Vì sao dám đâm rách chân tướng?

Bởi vì Bạch Nhạc chắc chắc, vị này Thâm Hải Tế Tư càng thêm không nỡ dạng này cơ hội, giết chính mình dễ dàng, thật là còn muốn tìm một cái như vậy thoát khốn cơ hội khả năng liền quá khó khăn.

Chỉ cần mình không phải cắn chết muốn với hắn đối lấy làm, như vậy cho dù là phát hiện chân tướng, cũng giống vậy tồn tại thương lượng cùng thỏa hiệp chỗ trống.

Hít thở không thông áp lực đánh tới, Thâm Hải Tế Tư chậm rãi đi tới, phảng phất mỗi một bước đều đạp ở Bạch Nhạc trong trái tim đồng dạng.

Nhưng mà, toàn bộ quá trình, Bạch Nhạc nhưng thủy chung đều ngẩng đầu, đón lấy đối phương ánh mắt, không có nửa điểm lùi bước.

Đi tới Bạch Nhạc bên người, Thâm Hải Tế Tư đúng là vẫn còn dừng bước lại, ngay tại lúc đó, cái kia ùn ùn kéo đến áp lực cũng lập tức tiêu thất không còn một mảnh!

"Ngươi là một người thông minh. . . Ta thích người thông minh."

Chậm rãi đi hồi chính mình cái ghế, lần nữa ngồi xuống đến, Thâm Hải Tế Tư, lúc này mới tiếp tục nói: "Nói một chút đi, ngươi phải làm sao, còn có. . . Ngươi nghĩ muốn cái gì?"

Dỡ xuống ngụy trang, Thâm Hải Tế Tư liền đơn giản thẳng thắn không còn đi vòng trực tiếp mở miệng nói.

"Ngươi nếu biết Thần Tôn, liền phải biết, những thứ này sức mạnh nguyền rủa, đối với ngươi là ác mộng, nhưng đối với ta mà nói, lại ngược lại là tăng thực lực lên cơ hội."

Bạch Nhạc cũng đồng dạng không còn che lấp trực tiếp mở miệng nói.

Mí mắt hơi hơi nhảy nhót, mặc dù đã sớm biết Thần Tôn lợi hại, nhưng là thật chính nghe thế lời nói thời điểm, Thâm Hải Tế Tư nhưng trong lòng cũng y nguyên vẫn là sinh ra một tia đố kị cảm giác.

Quá cường đại!

Nếu có dù là một khả năng nhỏ nhoi, nàng cũng muốn giết chết Bạch Nhạc, ép hỏi ra Thông Thiên Tạo Hóa Quyết tới.

Đáng tiếc, trong lòng nàng cũng rất rõ ràng, Thần Tôn công pháp, thì không cách nào cướp đoạt đến, cho dù là Bạch Nhạc nguyện ý, cũng không thể truyền cho hắn, chớ đừng nói chi là là bức bách.

Cũng không để ý tới đối phương suy nghĩ gì, Bạch Nhạc đã tự mình nói xong.

"Ngươi muốn hóa giải trớ chú, thoát khốn mà ra, mà ta thì muốn nhân cơ hội đột phá Thần Linh Chi Cảnh, mọi người các lấy chỗ lấy! Sự tình kết sau đó, cũng là không ai nợ ai."

"Tốt!"

Không có bất kỳ do dự nào, Thâm Hải Tế Tư lúc này liền bằng lòng điều kiện này.

"Ta thích loại này thẳng thắn phương thức nói chuyện, ngươi là Thần Tôn truyền nhân, như không tất yếu, ta cũng tuyệt đối không muốn đối

địch với ngươi."

"Trước đừng đáp ứng sảng khoái như vậy, ta còn có điều kiện."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nhắc nhở.

"Ồ?"

Hơi có chút ngoài ý muốn, Thâm Hải Tế Tư nhìn lấy Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

"Trước đó cái dạng gì ta mặc kệ, thế nhưng. . . Ta muốn ngươi cam đoan những thứ này người vô tội an toàn."

Nói đến đây, Bạch Nhạc trong mắt hiện lên một tia nhỏ không thể thấy do dự.

"Có ý gì?"

"Ngươi minh bạch ta ý tứ!"

Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng: "Trớ chú hóa giải, ngươi thân là thần linh cường giả tự nhiên không sao cả, thật là những người bình thường này, cùng đê giai tu hành giả, thì không cách nào tại loại này trong biển sâu sinh tồn. . . Thậm chí, ngươi sẽ còn chủ động để bọn hắn thay ngươi gánh chịu một bộ phận phản phệ lực lượng a?"

"Như Chu Thì Mậu cái loại người này ta mặc kệ, thật là những thứ này người vô tội, ta lại nhất định muốn cứu! Ngươi nhất định phải cam đoan những người này an toàn, bằng không, ta sẽ không vì ngươi hóa giải sức mạnh nguyền rủa."

Đôi mắt chỗ sâu lộ ra một tia đùa cợt chi ý, lạnh lùng xem Bạch Nhạc một hồi, Thâm Hải Tế Tư đúng là vẫn còn đáp ứng.

"Có thể! Chỉ cần có thể hóa giải sức mạnh nguyền rủa, những người này sinh tử, đối ta tới nói, không có bất kỳ ý nghĩa gì! Ngươi muốn cứu người, tự nhiên tùy ngươi."

"Một lời đã định!"

Chứng kiến đối phương đáp ứng, Bạch Nhạc hiển nhiên cũng thở phào một cái, nói lần nữa.

"Tốt, điều kiện đã nói xong, ngươi muốn thế nào hóa giải sức mạnh nguyền rủa?"

Không kiên nhẫn khoát khoát tay, Thâm Hải Tế Tư lạnh lùng hỏi.

"Ta yêu cầu có thể nhanh chóng luyện hóa sức mạnh nguyền rủa, nhưng là lại lại bảo trì ở một cái khả năng khống chế trình độ, một khi ta vô pháp đúng lúc luyện hóa, liền nhất định phải tạm thời bỏ dở, như vậy nhiều lần. . . Liền có cơ hội có thể hóa giải sức mạnh nguyền rủa."

"Điều đó không có khả năng!"

Lắc đầu, Thâm Hải Tế Tư lạnh lùng nói rằng: "Chính ngươi cũng cảm giác được, sức mạnh nguyền rủa, cũng không phải là cố định, mà là không ngừng tăng trưởng, bằng không, trên vạn năm hạ xuống, ta đã sớm đã chậm rãi hóa giải được những lực lượng này, làm sao cần ngươi đến giúp đỡ."

"Vậy cũng chưa chắc!"

Bạch Nhạc bình tĩnh hồi đáp nói: "Coi như là sức mạnh nguyền rủa lại không ngừng nảy sinh, nhưng cũng luôn sẽ có một cái tốc độ! Chỉ cần luyện hóa tốc độ so với nó tăng trưởng nhanh, liền có thể chậm rãi hóa giải. . . Qua nhiều năm như vậy, Đại Tế Tư ngươi có thể đủ đem sức

mạnh nguyền rủa ảnh hưởng, khống chế ở trước mắt loại trình độ này, không đến mức tiếp tục chuyển biến xấu, không phải là chứng cứ rõ ràng sao?"

". . ."

Nghe vậy, Thâm Hải Tế Tư trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái tinh mang!

Một câu nói này mới chính thức nói đến điểm tử thượng, cũng làm cho nàng nhìn thẳng vào lên Bạch Nhạc đề nghị.

Nhưng mà, Bạch Nhạc sức thuyết phục còn không chỉ như thế!

Nhún nhún vai, không đợi Thâm Hải Tế Tư hồi đáp, Bạch Nhạc liền nói tiếp: "Còn có, Đại Tế Tư tựa hồ quên, thực lực ta sẽ còn tiếp tục đề thăng!"

"Ta nói, đối ngươi trí mạng sức mạnh nguyền rủa, đối ta tới nói, lại ngược lại là tăng cao tu vi cơ hội! Ta không ngừng luyện hóa sức mạnh nguyền rủa, cũng là tu vi không ngừng tăng lên quá trình, trong quá trình này, không ngừng suy yếu sức mạnh nguyền rủa tác dụng."

"Chờ đến ta chân chánh bước vào Thần Linh Chi Cảnh thời điểm, lấy thần linh chi lực, có ít nhất tám thành nắm chặt, có thể một lần hành động hóa giải sức mạnh nguyền rủa, không phải sao?"

Nghe vậy, Thâm Hải Tế Tư chợt từ trên ghế đứng lên, nhìn về phía Bạch Nhạc trong con mắt, đã nhiều mấy phần vẻ hưng phấn!

Không sai!

Bây giờ chỉ có bán thần Bạch Nhạc, xác thực rất khó hóa giải sức mạnh nguyền rủa, thật là giả sử Bạch Nhạc thực lực, có thể tiếp tục đề thăng!

Một bước thần linh, có thể chính là cách biệt một trời.

Tám thành!

Không sai!

Như nhau Bạch Nhạc nói, chỉ cần như thế tiến hành tiếp, như vậy liền xác thực có ít nhất tám thành nắm chặt có thể hóa giải sức mạnh nguyền rủa.

Về điểm này, Bạch Nhạc cũng không hề nói dối!

Mà cái này mới là toàn bộ sự tình bên trong, tối trọng yếu một điểm.

Chỉ có chân chính chứng kiến Bạch Nhạc hóa giải trớ chú hy vọng, nàng mới thực hiện cho Bạch Nhạc hứa hẹn.

"Tốt! Ta đáp ứng!"

Không có bất kỳ do dự nào, Thâm Hải Tế Tư một ngụm liền đáp ứng.

"Ta còn yêu cầu một ít thời gian chuẩn bị."

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc tùy ý nói rằng: "Còn có, Chu Thì Mậu nhất định phải đạt được phải có nghiêm phạt! Tối đen như vậy mặt, nhất định phải bắt đầu từ hôm nay ngưng hẳn. . . Ta tin tưởng Đại Tế Tư có năng lực như vậy."

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, lần này Đại Tế Tư cuối cùng không có phản bác.

Nếu như ngay từ đầu, Bạch Nhạc liền đưa ra điều kiện như vậy đến, nàng có lẽ sẽ một tiếng cự tuyệt, nhưng hôm nay đợi được nàng chân

chính ý thức được, Bạch Nhạc có hi vọng hóa giải sức mạnh nguyền rủa thời điểm, tâm tính tự nhiên liền phát sinh biến hóa.

Giết một số người mà thôi, cảnh cáo một số người mà thôi. . . Đây là nàng khống chế hạ Thâm Hải Chi Thành!

Nàng ý chí, chính là nơi đây duy nhất quy củ.

Huống chi. . . Đến loại thời điểm này, Bạch Nhạc dĩ nhiên còn băn khoăn những người bình thường kia, thật đúng là cố chấp mà ngây thơ a!

Người như thế, có đôi khi sẽ rất chán ghét, nhưng có đôi khi, rồi lại có vẻ cực kỳ khả ái!

Bởi vì người như thế. . . Sẽ không nói dối.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1375: Ta từ trước tới giờ không tin số mệnh

"Đại Tế Tư!"

Chứng kiến Bạch Nhạc bình tĩnh từ trong cung điện đi ra ngoài, Lý Lân nhịn không được trở lại cung điện, thử thăm dò mở miệng hỏi.

"Chu Thì Mậu những cái kia bẩn chuyện, ngươi tham dự nhiều ít?"

Lạnh lùng liếc Lý Lân liếc mắt, Đại Tế Tư nhàn nhạt hỏi.

Cái này vừa hỏi, nhưng là nhường Lý Lân trong lòng đột nhiên vừa nhảy, không ngừng bận rộn giải thích: "Đại Tế Tư minh giám, ta theo bọn hắn không có quan hệ gì, cũng không tham dự vào, chỉ là ngẫu nhiên cùng uống qua mấy lần rượu mà thôi."

Đối mặt vị này Đại Tế Tư, hắn mặc dù cực lực từ chối, nhưng lại cũng cuối cùng không dám dối trá.

"Vậy thì hãy mau đem chính ngươi hái đi ra."

Xem Lý Lân một hồi, Đại Tế Tư đúng là vẫn còn không có truy cứu Lý Lân dự định, nhàn nhạt phân phó nói.

"Đại Tế Tư muốn động hắn?"

Lý Lân có chút khó có thể tin hỏi.

Rất khó tưởng tượng, vốn cho là là Bạch Nhạc tận thế, chỉ chớp mắt ở giữa, dĩ nhiên liền muốn tẩy trừ Chu Thì Mậu, dạng này phản cũng

không tránh khỏi quá lớn chút.

"Không chỉ là hắn. . . Liên quan đến những thứ này bẩn chuyện, toàn bộ đều muốn tẩy trừ một lần."

Ngẩng đầu, Đại Tế Tư bình tĩnh nói rằng: "Ta lười nhác quản việc này, không có nghĩa là ta liền vĩnh viễn sẽ không quản. . . Hiểu sao?"

". . ."

Sợ hãi cả kinh, Lý Lân lưng nhất thời chảy ra một lớp mồ hôi lạnh.

Kết quả này là hắn vạn lần không ngờ, hơn nữa, hoàn toàn có thể khẳng định, chuyện này tất nhiên cùng Bạch Nhạc có quan hệ.

Có thể cải biến Đại Tế Tư thái độ, nói rõ Bạch Nhạc so với hắn tưởng tượng bên trong đáng sợ nhiều.

Sẽ liên lạc lại đến chính mình trước đó thái độ, Lý Lân là thật có chút sợ.

Lần này, Bạch Nhạc là quyết tâm muốn giết Chu Thì Mậu, mà không phải hắn.

Thật là thảng nếu là muốn giết hắn đâu?

Đại Tế Tư lại bởi vì Bạch Nhạc mà hi sinh hắn sao? Giờ khắc này, trong lòng hắn là thật có chút không có chắc.

"Tin tức dừng ở đây. . . Ta chỉ cho ngươi một ngày thời gian, minh bạch chưa?"

Quét Lý Lân liếc mắt, Đại Tế Tư lần nữa mở miệng nói.

". . . Là!"

Cung kính thi lễ một cái, Lý Lân nhất thời đầu đầy mồ hôi lạnh lui xuống.

Loại sự tình này, bản thân hắn là thật không có làm sao dính qua, bởi vì hắn chí hướng không ở chỗ cái này, hơn nữa, bản thân liền Thâm Đại tế tư tín nhiệm.

Thật là, cái này lại cũng không đại biểu, bên cạnh hắn người liền một dạng sạch sẽ!

Đến thân phận như vậy cùng địa vị, bên người đã định trước đã tụ lại một nhóm người lớn, một khi bắt đầu tẩy trừ, những người này cũng sẽ liền mang theo tao ương.

Bây giờ, Đại Tế Tư có thể cho hắn một ngày thời gian chuẩn bị, cũng đã là ngoài vòng pháp luật khai ân.

Loại tình huống này, nhất định muốn giải quyết dứt khoát, trừ một ít hạch tâm người bên ngoài, người khác, liền nhất định muốn bỏ qua.

Còn như Chu Thì Mậu. . . Lý Lân trong lòng âm thầm cân nhắc hồi lâu, nhưng cũng đúng là vẫn còn bỏ đi nhắc nhở đối phương ý niệm trong đầu.

Cùng lúc, thời gian cấp bách, hắn đã có chút ốc còn không mang nổi mình ốc, tối trọng yếu là, trong lòng hắn rất rõ ràng, muốn giết Chu Thì Mậu là Bạch Nhạc, như là đã đạt được Đại Tế Tư đồng ý, như vậy, cho dù là hắn mật báo, cũng rất khó cải biến kết cục.

Hơn nữa, một khi sinh biến, chỉ sợ hắn chính mình cũng cũng bị cuốn vào.

Loại tình huống này, hắn tự nhiên không khó làm ra lấy hay bỏ.

... .. .

"Công tử!"

Xa xa chứng kiến Bạch Nhạc an toàn trở về, Băng Hàm trong lòng nhất thời trở nên kích động, xa xa liền nghênh qua đây.

"Yên tâm đi, ta nói rồi, hội không có việc gì."

Trên mặt lộ ra lau một cái ôn hòa nụ cười, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"Công tử vô sự liền tốt, nếu là bởi vì ta liên lụy công tử, đó mới là chết trăm lần không đủ."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Nơi nào lại như vậy trong mắt, bất quá là một chút việc nhỏ mà thôi."

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lúc này mới tiếp tục nói: "Nghỉ ngơi một ngày cho khỏe xuống, ngày mai ta dẫn ngươi đi đoạn nhân quả."

"Nhân quả gì?"

Băng Hàm không hiểu hỏi.

... ...

Sáng sớm hôm sau, Bạch Nhạc liền dẫn Băng Hàm lần nữa bước vào Chu Thì Mậu trong phủ.

Cùng ban đầu thượng khách khác biệt, bây giờ Bạch Nhạc mới vừa đến, toàn bộ phủ đệ liền nhất thời loạn đứng lên, người làm trong phủ không

ngừng bận rộn hướng đi Chu Thì Mậu báo tin.

Phụ trách thủ vệ mắt mở trừng trừng nhìn lấy Bạch Nhạc bước vào bên trong, lại nửa điểm ngăn cản dũng khí đều không thể mọc lên.

Ở chỗ này , đẳng cấp nhất sâm nghiêm.

Những thứ này đê giai tu hành giả, là vô luận như thế nào cũng không dám ngăn cản một vị bán thần.

"Bạch Nhạc, ngươi muốn làm gì? !"

Mới vừa chạy tới không lâu, Bạch Nhạc liền nhất thời nghe được Chu Thì Mậu thanh âm phẫn nộ.

Mặc dù đoạn một cánh tay, nhưng đối với bán thần cường giả mà nói, cái này cũng không coi là cỡ nào vấn đề nghiêm trọng, cụt tay đã sớm đã bị hắn một lần nữa tiếp nối.

Lúc trước trận chiến kia, đến tai Đại Tế Tư trước mặt, Đại Tế Tư đúng là vẫn còn vì hắn chỗ dựa, cái này khiến Chu Thì Mậu trong lòng đối với Bạch Nhạc cũng không như vậy sợ hãi.

Bạch Nhạc mặc dù lợi hại, thế nhưng ở chỗ này, đúng là vẫn còn Đại Tế Tư quyết định.

Nhàn nhạt quét Chu Thì Mậu liếc mắt, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng: "Ta tới đoạn một ít nhân quả."

Liếc một cái, Chu Thì Mậu liền chứng kiến cùng Bạch Nhạc cùng đi Băng Hàm, lập tức cười lạnh nói: "Ta tưởng là cái gì chuyện đâu, nguyên lai lại là vì tiện nhân này, làm sao thổi nửa năm gió bên tai, liền lại cho ngươi không biết mình là ai?"

Mới gặp lại Chu Thì Mậu, Băng Hàm vẫn như cũ hù dọa toàn thân run.

Đối với nàng mà nói, Chu Thì Mậu chính là một cái ác mộng, hơn nữa còn là loại kia hầu như vô pháp tỉnh lại ác mộng!

Cho dù là bị Bạch Nhạc cứu đi sau đó, mỗi nửa đêm mộng hồi, cũng vẫn như cũ để cho nàng hoảng sợ vô pháp ngủ.

Bây giờ nàng, thậm chí lên không nổi dũng khí tiến lên chất vấn một câu.

Cũng may, Bạch Nhạc cũng cũng không định để cho nàng đứng ra.

Mang nàng đến, chỉ là muốn để cho nàng tận mắt thấy Chu Thì Mậu kết cục.

Đương nhiên, cũng là nhờ vào đó lập một quy củ.

Làm cho tất cả mọi người đều biết, mặc dù vẻn vẹn chỉ là một cái ngoại lai giả, nhưng Bạch Nhạc xác thực có được tuyệt vời lực ảnh hưởng, đủ để kinh sợ tất cả tâm hoài bất quỹ người.

"Xem ra lần trước cho ngươi giáo huấn xác thực còn chưa đủ khắc sâu, còn lâu mới có được giáo hội ngươi, ở trước mặt ta, ứng với phải như thế nào."

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, Bạch Nhạc lộ ra vài phần ý khinh miệt, nhàn nhạt mở miệng nói.

". . ."

Trong lòng hơi hơi vừa nhảy, Chu Thì Mậu mơ hồ cảm giác được có chút không đúng, thật là chợt rồi lại nhớ tới, Lý Lân mấy ngày hôm trước còn đã nói với hắn, nửa năm kỳ tới, Đại Tế Tư tức giận phía dưới, Bạch Nhạc tất nhiên sẽ không có kết quả tử tế, trong lòng liền lại thả lỏng không ít.

Hơi suy nghĩ, Chu Thì Mậu nhất thời tự cho là hiểu rõ Bạch Nhạc tâm tư, cười lạnh nói: "Họ Bạch, nửa năm kỳ mãn, ngươi đã vô pháp hướng Đại Tế Tư giao phó a? Làm sao thừa dịp ngươi còn không có bị Đại Tế Tư xử trí, liền nghĩ tới đây tới đùa giỡn một đùa giỡn uy phong?"

Dừng một cái, Chu Thì Mậu khinh thường nói rằng: "Ta khuyên ngươi vẫn là thực tế một chút tốt! Còn có, đừng tưởng rằng ngươi thật có thể cứu tiện nhân này, đợi được Đại Tế Tư xử trí ngươi sau đó, ta cũng như thế sẽ đem nàng bắt trở lại. . . Ngươi cải biến không để cho vận mệnh! Nàng từ sinh ra chính là một cái tiện nhân, đây chính là nàng vận mệnh!"

Vừa nói, Chu Thì Mậu cũng đồng thời cho hạ nhân nháy mắt.

Hắn lần trước thiệt thòi lớn, bây giờ tự nhiên không có khả năng không có chút nào chuẩn bị, lần này hắn thế tất yếu cho Bạch Nhạc một bài học, đem trước vứt bỏ mặt mũi đều nhặt về.

Không có chút nào nổi giận ý tứ, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Lẽ nào không có ai nói qua cho ngươi sao? . . . Ta từ trước tới giờ không tin số mệnh!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1376: Nghiền ép

Đúng là không người nào nói với Chu Thì Mậu.

Không chỉ là hắn, toàn bộ Thâm Hải Chi Thành bên trong, tất cả mọi người đối với Bạch Nhạc giải, đều gần như linh.

Lần trước cùng Chu Thì Mậu trận chiến kia, làm cho tất cả mọi người đều thấy Bạch Nhạc cái kia thực lực kinh khủng, cùng với ngây thơ cùng cố chấp một mặt.

Đương nhiên, bởi vì Bạch Nhạc bị Đại Tế Tư quát lớn một trận, chuyện này cũng liền có một kết thúc.

Chỉ là, một lần kia thiệt thòi lớn, cũng là thật đem Chu Thì Mậu hù dọa, mặc dù hắn cũng không tin tưởng, tại Đại Tế Tư áp chế xuống, Bạch Nhạc còn dám đối hắn ra tay, thật là cái này lại như cũ cũng không ảnh hưởng, hắn vì thế làm ra hắn chuẩn bị.

Cứ như vậy một hồi nói lời nói thời gian, liền có ba cổ khí tức tiếp cận.

Đều không ngoại lệ, người đến, mỗi một chữ đều là bán thần cường giả.

Kể từ đó, coi là Chu Thì Mậu, chính là trọn bốn vị bán thần cường giả đồng thời đối mặt Bạch Nhạc.

Mắt thấy cường viện đã tới, Chu Thì Mậu nhất thời thở phào một cái, cười to nói: "Ngươi tin không tin số mệnh, lão tử không biết, nhưng lão tử biết rõ, hôm nay nhất định có thể phá huỷ ngươi nửa cái mạng! Ngươi yên tâm, ta sẽ không giết chết ngươi, ta sẽ đem ngươi đánh giống như con chó chết, sau đó ném tới Đại Tế Tư trước mặt, nhường Đại Tế Tư xử lý."

"Thật đúng là không biết trời cao đất rộng! Bạch Nhạc, ngươi thật sự cho rằng ngươi liền vô địch sao?"

Bên cạnh tới trợ quyền người cũng theo mở miệng nói.

Bọn hắn những người này vốn là cùng Chu Thì Mậu một người, lần trước Chu Thì Mậu thiệt thòi lớn, cũng làm cho bọn hắn lòng còn sợ hãi, nhất thời liền tự phát liên thủ lại, một khi Bạch Nhạc lần nữa nhảy ra, liền liên thủ đối phó Bạch Nhạc.

Trừ cái đó ra, Chu Thì Mậu quý phủ hạ nhân, cũng đã lặng yên chạy tới Lý Lân chỗ ở báo tin.

Nếu là có thể thắng tự nhiên tốt nhất, nếu như không thể, chỉ cần ngăn chặn Bạch Nhạc, Lý Lân đại biểu Đại Tế Tư mà đến, cũng đủ để trấn áp Bạch Nhạc.

Lần này, Chu Thì Mậu hiển nhiên đã nắm chắc phần thắng.

Đáng tiếc, từ đầu đến cuối, Bạch Nhạc thần sắc đều nhàn nhạt, phảng phất căn bản cũng không có nghe được hắn lời nói, cũng không quan tâm đây hết thảy uy hiếp đồng dạng.

"Một đàn dê, cũng vẫn là một đàn dê! Các ngươi căn bản cũng không minh bạch, bằng vào ta ở giữa chênh lệch ở đâu."

Nhàn nhạt nhìn lấy những người này, Bạch Nhạc khóe miệng thậm chí lộ ra vẻ châm chọc, hời hợt mở miệng nói: "Một chỗ nhảy ra cũng tốt, thiếu ta hao tâm đi tìm. . . Các ngươi, cùng lên đi."

Hai tay thả lỏng phía sau, Bạch Nhạc không có nửa điểm khẩn trương ý tứ, trực tiếp mở miệng nói.

". . ."

Không ai từng nghĩ tới, Bạch Nhạc thật không ngờ kiêu ngạo.

Mọi người đồng dạng đều là bán thần cường giả, lấy bốn chọi một, ngươi dựa vào cái gì tự tin như vậy?

"Muốn chết!"

Chợt cắn răng một cái, Chu Thì Mậu nhất thời người đầu tiên động thủ, đang lúc trở tay, cầm đao, hung hãn hướng về Bạch Nhạc chém tới.

Bạch Nhạc lần này vẫn là tới tìm hắn, những người này cũng là hắn tìm đến, phải ra tay, tự nhiên cũng đồng dạng cho hắn xung phong.

Có lần trước kinh nghiệm, Chu Thì Mậu nhưng là cẩn thận rất nhiều, không dám tiếp tục dùng huyết nhục chi khu cùng Bạch Nhạc đối kháng, mà là phí hết tâm tư lấy được cái chuôi này chiến đao.

Nghe đồn, ngày xưa cái này chiến lực từng là một vị thần linh cường giả binh khí, uy lực vô cùng!

Chém ra một đao, liền lộ ra lau một cái xơ xác tiêu điều chi ý, khí thôn sơn hà.

Một đao này vừa ra, dù cho là Bạch Nhạc cũng không khỏi hơi hơi nhíu mày.

"Đao tốt!"

Dù là cách xa nhau vạn năm, Bạch Nhạc phảng phất cũng vẫn như cũ có thể cảm nhận được, thanh này chiến đao bất phàm, cái kia cửu trùng sát ý, liền như từ cửu trọng thiên hạ lạc hạ lôi đình, chưa từng có từ trước đến nay!

Đao là đao tốt, chỉ tiếc. . . Nắm đao người lại sớm đã không phải là ngày xưa vị kia thần linh cường giả!

Bước ra một bước, Nghịch Ma Kiếm chợt ra khỏi vỏ, kiếm phong hơi hơi thượng thiêu, Bạch Nhạc thậm chí ngay cả con mắt đều không nháy một chút, cũng đã một kiếm đẩy ra một đao này!

Quá nhanh!

Thậm chí không cần tận lực đi thi triển, chỉ là tự nhiên đem ngu kiếm triển khai, cũng đã cho thấy lực lượng kinh người!

Đao kiếm tấn công, Chu Thì Mậu một đao này bên trong chí ít chín phần lực đạo đều bị dẫn dắt rời đi!

Ngay tại lúc đó, đẩy ra đao phong mũi kiếm, thậm chí còn tinh chuẩn có một chút Chu Thì Mậu trên cổ tay, hiển hiện không có đem cái này một bàn tay lần nữa chặt đứt.

"Cùng tiến lên!"

Một kiếm này, cũng đồng dạng đưa hắn ba người dọa cho giật mình.

Mặc dù bọn hắn trước đó cũng biết Bạch Nhạc khó chơi, nhưng lại cũng không nghĩ đến, dĩ nhiên hội khủng bố tới mức này.

Mắt thấy Chu Thì Mậu lại phải bị thua thiệt, ba người nhất thời đồng thời xuất thủ, hướng về Bạch Nhạc vây công mà đi.

Bốn vị bán thần cường giả liên thủ một kích, xác thực cực kỳ kinh khủng.

Đổi người khác, chỉ sợ cũng phải tạm thời tránh lui!

Nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, những người này động tác nhưng bây giờ quá chậm.

Nếu như cứng đối cứng giao phong, dù cho là lấy Bạch Nhạc cường hãn, bây giờ cũng căn bản là không có cách đồng thời cùng bốn vị bán thần chống lại!

Có thể hỏi đề ở chỗ. . . Những thứ này cái gọi là bán thần, lại căn bản không có nửa điểm kỹ xảo đáng nói!

Không có thần thông pháp môn, thậm chí ngay cả ra dáng công kích đều không thi triển được, chính là dùng thô bạo nhất phương thức, mưu toan lấy bạo lực nghiền ép!

Dạng này phương thức chiến đấu, thực sự yếu bạo!

Cái này giống như người thường đánh lộn một dạng, nói tới sức mạnh, tất cả mọi người không kém nhiều, thật là người khác chỉ là đầu đường đánh lộn tiêu chuẩn, mà một cái khác nhưng là từ bộ đội đặc chủng đi ra vương bài tinh anh!

Dù là lực lượng đều là giống nhau, chênh lệch cũng cũng là cách biệt một trời a.

Kiếm phong nhoáng lên!

Người khác thậm chí cũng còn không thấy rõ là chuyện gì xảy ra đâu, Bạch Nhạc kiếm cũng đã như thái sơn áp đỉnh, hướng về Chu Thì Mậu nghiền ép mà đi.

Xem núi như kiếm!

Bây giờ một kiếm này, Bạch Nhạc chính là lấy sơn thế rất nặng, hung

hãn nghiền ép mà ra!

"Phốc!"

Trong nháy mắt, Chu Thì Mậu cả người liền trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Bạch Nhạc thuận thế đuổi kịp, một cước đạp ở Chu Thì Mậu miệng ngực, trực tiếp đạp nát hắn miệng ngực xương sườn, tất Chu Thì Mậu phun ra máu tới.

"Tốt như vậy đao, rơi vào trong tay ngươi, thực sự lãng phí!"

Cổ tay khẽ đảo, Bạch Nhạc nhất thời đem Chu Thì Mậu đao đoạt lại.

"Ta không cần đao, nhưng cũng cảm thụ được, cái này trong đao đao ý, là một cổ chưa từng có từ trước đến nay, quên sống chết dứt khoát! Như ngươi bực này hạng người ham sống sợ chết, như thế nào xứng dùng dạng này đao!"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc nhưng là đầu cũng không có hồi, cái tay còn lại cầm chuôi đao, trở tay một đao hướng về phía sau bổ tới!

"Oanh!"

Một kích ở giữa, ba người khác dĩ nhiên liền ngạnh sinh sinh bị một đao này phách lui!

Quá mạnh mẽ!

Dù là Bạch Nhạc cũng không biết dùng đao, chỉ là theo đao thế thuận tay chém ra một đao, uy lực cũng xa muốn so với tại Chu Thì Mậu trong tay cường đại quá nhiều.

Những thứ này cái gọi là bán thần, bất quá chỉ là Thâm Hải Tế Tư dùng để giúp nàng thừa nhận sức mạnh nguyền rủa phương tiện mà thôi!

Dùng một cái không thể nào thỏa đáng tỉ dụ!

Những người này ở đây Thâm Hải Tế Tư trong mắt, giống như là chăn heo một dạng, chỉ là yêu cầu tại thỏa đáng thời điểm đồ tể mà thôi.

Dạng này bán thần, thậm chí còn không bằng bên ngoài Hóa Hư!

Nếu như như thế chọn người liên thủ liền có thể uy hiếp được Bạch Nhạc, sợ là Bạch Nhạc sớm không biết chết bao nhiêu lần!

Từ Chu Thì Mậu ra tay trước, cho tới bây giờ, đem bốn người đồng thời đánh tan, toàn bộ quá trình, thậm chí cũng còn không đến mấy chục giây thời gian.

"Coong!"

Bắt lại chuôi đao, đột nhiên ném một cái, đao phong chợt xuyên thấu bên trong một người thân thể, đem đối phương trực tiếp đóng đinh trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1377: Ngươi chạy không được xuống

"Ngươi dám giết người?"

Trợn mắt hốc mồm nhìn lấy một màn này, tất cả mọi người bị sợ ngốc.

Chu Thì Mậu trước đó kêu gào thời điểm, cũng chỉ dám nói bả Bạch Nhạc đánh phế, sau đó đưa cho Đại Tế Tư, căn bản không nghĩ tới giết chết đối phương.

Thật là, bây giờ Bạch Nhạc nhưng là dứt khoát, thậm chí ngay cả một cái bắt chuyện đều không đánh, trực tiếp liền chém giết một vị bán thần!

Cơ hồ là ở đối phương vừa nói, Bạch Nhạc đưa tay chộp một cái, cái kia bán thần vừa mới trốn ra được thần hồn liền trực tiếp bị bóp vào lòng bàn tay.

Trong mắt lộ ra vẻ khinh miệt chi sắc, Bạch Nhạc lạnh lùng nói: "Như các ngươi bực này súc sinh, chính là thiên đao vạn quả đều khó khăn chuộc tội. . . Giết, đã là tiện nghi các ngươi!"

". . . Bạch Nhạc, ngươi sẽ hối hận! Ngươi nhất định sẽ hối hận!"

Chu Thì Mậu khí toàn thân run, lớn tiếng quát mắng.

Chỉ tiếc, bây giờ hắn đã hù dọa thanh âm đều phát run, uống như vậy mắng, làm sao đều lộ ra một cổ ngoài mạnh trong yếu ý tứ hàm xúc.

"Ngươi chạy không được xuống!"

Bàn tay đột nhiên nắm chặt, cái kia bị bắt thần hồn cũng theo đó triệt để chôn vùi!

Đây mới thực là thần hồn câu diệt, chính là thần linh thân chí cũng không cách nào cứu trở về.

Một kích này, cũng đồng dạng tuyên cáo Bạch Nhạc quyết tâm!

Hắn không phải đe doạ, càng không có ý định cùng đối phương đàm luận điều kiện gì.

Chính là muốn lấy loại này bạo lực nhất phương thức, giết đến người khác sợ hãi, giết đến không có ai còn dám tùy ý làm bậy.

Đừng bảo là là người khác, cho dù là Băng Hàm, giờ khắc này cũng xem mộng!

Bạch Nhạc nói muốn dẫn nàng đoạn nhân quả, thật là ai có thể nghĩ tới, vậy mà lại là như thế này một loại đoạn phương thức? !

"Giết!"

Trong tay phun ra một chữ "giết", Bạch Nhạc kiếm trong tay lần nữa vung lên, hung hãn tiếp tục hướng về người khác giết đi qua.

Thấy tốt thì lấy?

Đối với Bạch Nhạc mà nói, áp căn bản không hề loại ý niệm này!

Lau một cái huyễn lệ kiếm quang hiện lên, trong nháy mắt, liền lại là một người bị trảm.

Quá nhanh!

Nhanh đến thậm chí phản ứng không kịp nữa, kiếm phong cũng đã xuyên thủng trái tim.

Những người này kinh nghiệm chiến đấu bản thân yếu, bây giờ thậm chí ngay cả triển khai Bán Thần Lĩnh Vực cơ hội cũng không có, liền trực tiếp bị giết.

Cho tới giờ khắc này, Chu Thì Mậu cùng một người khác mới rốt cục phản ứng kịp.

Bọn hắn cái gọi là chuẩn bị, tại dạng này sát thần trước mặt, nhất định chính là một truyện cười.

Trốn!

Giờ khắc này, hai người bọn họ trong đầu, duy nhất niệm tưởng, chính là cái này một chữ "trốn"!

Chỉ có chạy trốn tới Đại Tế Tư nơi đó, mới có thể để cho Đại Tế Tư trừng phạt Bạch Nhạc, giữ được tánh mạng.

Luận chém giết, thực lực bọn hắn cực kém, nhưng nếu là chạy trốn, tốc độ có thể cũng không chậm.

Sống còn, loại thời điểm này, nhưng mà cái gì đều bất chấp, trong nháy mắt, phủ đệ tường viện đều bị trực tiếp đụng nát, mất mạng hướng về Đại Tế Tư cung điện bỏ chạy.

Chu Thì Mậu từ không cần phải nói, mặt khác một cái kia đến giúp đỡ, lúc này cũng là ruột đều muốn hối hận xanh.

Đang yên đang lành, Bạch Nhạc nguyên bản có thể tưởng tượng không đến hắn, bây giờ vừa vặn, cái này rõ ràng mở chính là đưa tới cửa để cho người ta đi giết a.

Mắt nhìn đối phương chạy thục mạng, Bạch Nhạc trên mặt vẫn như cũ vẫn duy trì đạm mạc, phảng phất căn bản không có bất kỳ cảm tình gì ba động!

Trốn?

Nếu như Bạch Nhạc thật nguyện ý đuổi theo, bằng hai người bọn họ thực lực, chạy đi đâu xuống.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc chính là muốn nhường loại này uy hiếp cùng sợ hãi đạt được tối đại hóa!

"Ở lại chỗ này, ngươi phụ trách cứu người. . . Dám có không phục tùng người, giết không tha!"

Xem Băng Hàm liếc mắt, Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói.

"Đúng, công tử!"

Trong lòng đột nhiên vừa nhảy, Băng Hàm vội vã đáp ứng.

Chu Thì Mậu bọn hắn mặc dù chết, thật là bây giờ trong phủ, cũng vẫn có một ít lực lượng thủ vệ, chỉ bằng tự mình một người, Băng Hàm trong lòng vẫn có chút bỡ ngỡ, chỉ là, loại tình huống này, nàng nhưng cũng đồng dạng không dám nghịch lại Bạch Nhạc ý tứ.

Dưới chân nhẹ nhàng một bước, căn bản không có lại nhìn nơi đây liếc mắt ý tứ, Bạch Nhạc cũng đã thả người hướng về đối phương truy sát mà đi.

Còn như Băng Hàm, Bạch Nhạc nhưng là nửa điểm cũng không lo lắng.

Trước không nói bây giờ người ở đây, đều đã bị mình sợ mất mật, bây

giờ chỉ sợ chưa chắc có người dám phản kháng.

Chỉ bằng nửa năm qua này, hắn truyền cho Băng Hàm một ít thần thông pháp môn, cũng đủ làm cho Băng Hàm tự bảo vệ mình.

Dù sao, Băng Hàm bản thân liền là Tinh Hải Cảnh tu hành giả, một khi đạt được Bạch Nhạc chỉ điểm, thực lực tự nhiên đề thăng cực nhanh.

Đối với như thế một ít đã không dũng khí mặt hàng, nhưng là đủ đủ.

... ...

Mặc dù Chu Thì Mậu bọn hắn trước trốn một khoảng cách.

Thật là cùng Bạch Nhạc ở giữa chênh lệch, lại y nguyên vẫn là có vẻ hơi quá lớn.

Căn bản không tới kịp chạy ra rất xa, liền lần nữa bị Bạch Nhạc đuổi theo.

Chỉ là, bây giờ Bạch Nhạc cũng không có sốt ruột hạ sát thủ, mà là không nhanh không chậm đi theo đối phương phía sau, cứ như vậy một đường hướng về Đại Tế Tư cung điện chạy đi.

Loại kia vô hạn tới gần tử vong sợ hãi, nhường Chu Thì Mậu trong lòng bọn họ tràn ngập sợ hãi.

Liều mạng muốn chạy, nhưng lại hết lần này tới lần khác làm sao cũng chạy không thoát.

Giống như là trên một chiếc cầu chạy trốn, mỗi thời mỗi khắc cầu đều tại đổ nát, buộc ngươi không thể không liều mạng chạy về phía trước, mới có thể tránh mở tử vong!

"Lý Lân đâu? ! Lý Lân đâu? !"

Chu Thì Mậu nhịn không được chửi ầm lên.

Trước đó hắn liền cùng Lý Lân thông qua khí, một khi có việc, liền sẽ để cho người ta thông tri Lý Lân, đối phương cũng hứa hẹn hội lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới, có thể cũng đã lâu, nhưng là liền Lý Lân bóng người đều không thấy, làm sao có thể nhường hắn không buồn.

Luận thực lực, thật Lý Lân chưa chắc mạnh hơn hắn nhiều ít, thật là Lý Lân thân phận lại dù sao đặt cái kia.

Nếu như Lý Lân đứng ra, Bạch Nhạc coi như là lại như thế nào kiêu ngạo, cũng hầu như được cho vài phần mặt mũi a?

Dù sao, lần trước sự tình, Bạch Nhạc cũng đã bị quát lớn qua một trận.

Bạch Nhạc càng đuổi càng gần, bây giờ cách bọn họ cũng đã không đến 20m khoảng cách, nhưng mà cũng chính là loại này dưới tuyệt cảnh, Chu Thì Mậu rốt cục chứng kiến Đại Tế Tư cung điện đại môn!

Mất mạng trốn hướng cung điện, đồng thời Chu Thì Mậu tiếng cầu cứu cũng đã xa xa truyền đi.

"Người cứu mạng a, Đại Tế Tư người cứu mạng a!"

Chỉ chớp mắt ở giữa, Chu Thì Mậu liền tại cửa điện lớn trước, nhìn thấy Lý Lân thân ảnh.

Nhưng mà, thì dường như nghe không được hắn tiếng hô một dạng, vô luận hắn làm sao hô, Lý Lân cũng thủy chung đứng tại chỗ, không có nửa phần nhúc nhích ý tứ.

"Phốc!"

Phía sau đột nhiên đánh tới đau đớn một hồi!

Chu Thì Mậu nhất thời cảm giác được hai chân mát lạnh, cả người nhào tới trên mặt đất.

Ở nơi này cung điện trước đó, Bạch Nhạc thình lình đuổi theo, trực tiếp chém tới hắn hai chân, nhường hắn chỉ có thể xô ngã xuống đất, về phía trước bò sát, trên mặt đất lưu lại hai đạo nhìn thấy mà giật mình vết máu.

Một người khác, thì càng không may!

Cả người đầu lâu trực tiếp bị Bạch Nhạc chém xuống đến, ùng ục ục lăn đến một bên, tựa như cùng bóng cao su một dạng, tiên huyết phun một chỗ.

Lúc này, Chu Thì Mậu cũng rốt cục leo đến Lý Lân bên người, tự tay níu lại Lý Lân ống quần.

"Cứu ta, Lý huynh, cứu ta a!"

Nhưng mà hồi đáp hắn, lại như cũ chỉ là lạnh lùng mặt, không có một tia cảm tình.

Hô hấp ở giữa, Bạch Nhạc cũng đã chạy tới, một cước đạp ở Chu Thì Mậu trên lưng, hời hợt mở miệng nói: "Ta nói, ngươi chạy không được xuống. Cho dù là ngay trước Đại Tế Tư mặt, ngươi cũng chắc chắn phải chết. . . Bởi vì phải giết ngươi, vốn chính là Đại Tế Tư!"

". . . Không có khả năng, điều đó không có khả năng! Ngươi gạt ta, ta muốn gặp Đại Tế Tư!"

Sắc mặt dữ tợn, Chu Thì Mậu mắc chứng cuồng loạn giận dữ hét.

PS: Hôm nay xem so tài, cho nên đổi mới muộn, xin lỗi.

Còn có một chương, ta tiếp tục viết.

Nhân tiện nói một câu, chúc mừng tiểu cẩu đoạt giải quán quân.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1378: Tẩy trừ cùng. . . Bế quan

Đã mất đi hai chân, Chu Thì Mậu trên người tràn đầy vết máu, lại như cũ giùng giằng hướng trong đại điện leo đi.

Hắn không cam lòng, cũng không tin, Đại Tế Tư vậy mà lại như vậy dung túng Bạch Nhạc.

Lần này, Bạch Nhạc thậm chí không tiếp tục ngăn cản hắn.

Chỉ là, Bạch Nhạc không ngăn trở, lại cũng không có nghĩa là không có ai ngăn cản!

Dưới chân đột nhiên một bước, nhấc chân chính là một cước, Lý Lân trực tiếp đem Chu Thì Mậu đá bay đi ra ngoài.

"Lý Lân! ! !"

Một cước này, mới chính thức lệnh Chu Thì Mậu triệt để tuyệt vọng!

Rõ ràng liền gần trong gang tấc, chỉ cần càng đi về phía trước một bước, là hắn có thể đẩy ra cửa điện.

Khả năng liền có bước này, lại giống như chỉ xích thiên nhai!

"Ngươi cần gì phải giãy dụa, thật ngươi đã sớm đã đoán được chân tướng!"

Từng bước hướng đi Chu Thì Mậu, Lý Lân nhàn nhạt mở miệng nói: "Chu Thì Mậu, ngươi là một người thông minh, hà tất làm chuyện ngu

xuẩn như thế. . . Cam chịu số phận đi, xem ở ngươi ta quen biết một trận phân thượng, sau khi ngươi chết, nhà ngươi bản thân sẽ giúp ngươi chiếu cố."

"Lý Lân! ! ! Là ngươi với hắn cấu kết, ngươi chết không yên lành!"

Mắc chứng cuồng loạn rống giận, Chu Thì Mậu trong mắt tràn ngập cừu hận, phảng phất hận không thể đem Lý Lân ăn sống nuốt tươi đồng dạng.

Đáng tiếc, tựu như cùng ngày xưa bị hắn làm nhục những người kia một dạng.

Cừu hận là ánh mắt chính là giết không chết người.

Cho nên, vô luận hắn như thế nào phẫn nộ, cũng không có cách nào thay đổi kết cục.

Đáng sợ nhất đúng, sâu trong nội tâm hắn thật vô cùng rõ ràng, Lý Lân nói đều là thật.

Đã chạy trốn tới nơi đây, làm sao có thể đủ giấu giếm được Đại Tế Tư nhận biết.

Nếu không có Đại Tế Tư ý tứ, ai dám ở chỗ này động thủ? !

Lý Lân vẫn là từng bước đi tới trước mặt hắn, tựu như cùng ngày xưa hắn giết chết những cái kia không chịu phục tùng người khác một dạng, một cước đạp nát trái tim của hắn, cũng chôn vùi thần hồn!

Trước đại điện, có vẻ một mảnh máu tanh.

Lý Lân hơi hơi nhăn lại lông mi.

"Hắn vốn không nên có thể trốn tới nơi này."

Bạch Nhạc thực lực hắn là có chỗ giải, nếu không phải cố ý, Chu Thì Mậu căn bản là trốn không tới nơi này.

"Đại Tế Tư tất nhiên bằng lòng tẩy trừ những thứ này rác rưởi, liền nên cho bọn hắn càng chấn động mạnh nhiếp! Nếu như không thể làm cho tất cả mọi người sợ hãi, thì như thế nào, có thể cấm chế bực này súc sinh đồng dạng hành vi."

Thần sắc đạm mạc, Bạch Nhạc hoàn toàn không có xin lỗi ý tứ, hời hợt mở miệng nói.

". . ."

Hơi chậm lại, Lý Lân yên lặng chốc lát, cuối cùng không nói gì.

Hắn xác thực đối Bạch Nhạc phi thường bất mãn, thật là hắn nhưng cũng minh bạch, có thể làm cho Đại Tế Tư làm ra quyết định như vậy, Bạch Nhạc đã không phải là hắn có khả năng động.

"Người đến!"

Trầm giọng mở miệng, trong chốc lát, liền có hạ nhân vội vã chạy tới.

Lý Lân nhẹ giọng mở miệng nói: "Đem cái này bên trong quét sạch sẻ, Đại Tế Tư không thích mùi máu tươi."

"Đại Tế Tư ở bên trong chờ ngươi."

Vừa nói, Lý Lân nhất thời bước nhanh ra ngoài đi tới.

Chu Thì Mậu đã bị Bạch Nhạc giết, liền mang theo còn chết ba vị bán thần cường giả, cái này đủ để tại toàn bộ Thâm Hải Chi Thành bên trong nhấc lên cơn sóng thần!

Hơn nữa, rất nhanh, còn sẽ có nhiều người hơn bị tác động đến.

Đáng được ăn mừng đúng, hắn đúng là vẫn còn tránh qua một kiếp này.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc cũng không nói gì, thẳng đẩy ra cửa điện, chậm rãi đi vào.

Làm cho này một lần giết người đại giới, hắn đã không có bất luận cái gì thời gian.

Tại hóa giải trớ chú trước đó, sợ rằng đều không có cơ hội lại rời đi nơi này một bước.

Chu Thì Mậu bọn hắn chết, cũng có nghĩa là, Thâm Hải Chi Thành ở giữa mặt tối, kể từ hôm nay sẽ bị đánh nát.

Nhưng mà, đối với hắn mà nói. . . Chân chính nguy hiểm, vừa mới bắt đầu.

... .. .

"Đại Tế Tư!"

Khẽ khom người, Bạch Nhạc liếc mắt liền chứng kiến ngồi ở vương y thượng Thâm Hải Tế Tư.

Vô luận bên ngoài vừa mới ầm ỉ thế nào, vị này Thâm Hải Tế Tư thậm chí cũng không có mở mắt ý tứ.

"Vậy thì bắt đầu đi."

Phảng phất vừa mới thức tỉnh, Thâm Hải Tế Tư chậm rãi giơ tay lên, trong một chớp mắt, toàn bộ đại điện liền phảng phất bị một đạo vô hình

màn sáng bao phủ, đem tất cả khí tức đều cắt đứt ở chỗ này.

Ngay tại lúc đó, Thâm Hải Tế Tư trên người đột nhiên lộ ra một cổ khủng bố sức mạnh nguyền rủa, tàn sát bừa bãi toàn bộ đại điện.

So với việc tình huống bình thường hạ sức mạnh nguyền rủa, bây giờ sức mạnh nguyền rủa chí ít đề thăng gấp trăm lần!

Mặc dù Bạch Nhạc trong lòng đã có nhất định chuẩn bị tâm lý, cũng y nguyên vẫn là bị sợ vừa nhảy.

"Mở!"

Trong tích tắc, Bạch Nhạc bị ép trực tiếp triển khai Bán Thần Lĩnh Vực, toàn lực vận chuyển Thông Thiên Ma Công, thôn phệ những thứ này sức mạnh nguyền rủa!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trên người liền bị khói đen che phủ, trên mặt lộ ra vẻ dử tợn, hiển nhiên đã rơi vào cực đại trong thống khổ.

Muốn hóa giải sức mạnh nguyền rủa nơi nào dễ dàng như vậy.

Từ giờ khắc này, Bạch Nhạc kế tiếp thời gian, hầu như thời khắc đều muốn đắm chìm tại loại đau khổ này bên trong.

Giết chết Chu Thì Mậu bọn hắn bốn vị bán thần cường giả, thậm chí còn muốn cầu Thâm Hải Tế Tư tiến thêm một bước tẩy trừ những người kia, điều kiện như vậy đối phương bằng lòng, thật là, tự nhiên không có khả năng không trả giá thật lớn!

Vốn nên nên những người này thừa nhận sức mạnh nguyền rủa, bây giờ tự nhiên cũng đồng dạng một tia ý thức rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Thâm Hải Tế Tư, đối với Bạch Nhạc trạng thái có một loại hoàn mỹ nắm

chặt, vĩnh viễn sẽ đem sức mạnh nguyền rủa, duy trì ở một cái Bạch Nhạc mức độ lớn nhất phạm vi chịu đựng bên trên, thẳng đến Bạch Nhạc triệt để không thể chịu đựng, mới có thể tạm thời đình chỉ!

Kể từ đó, liền có thể nhường Bạch Nhạc lấy tốc độ nhanh nhất, trợ giúp nàng hóa giải sức mạnh nguyền rủa.

Mà đại giới, vẻn vẹn chỉ là Bạch Nhạc yêu cầu gánh chịu càng nhiều thống khổ mà thôi.

Ai quan tâm đâu?

... ...

Chu phủ!

Lý Lân chậm rãi bước vào bên trong, phía sau còn theo một đội vệ binh!

Trong phủ hôm nay đã sớm trải qua hỗn loạn tưng bừng.

Bạch Nhạc đi rồi, có một chút người nỗ lực công kích Băng Hàm, khống chế được đối phương tới uy hiếp Bạch Nhạc, nhưng không ngờ đều bị Băng Hàm chém giết!

E rất nhiều công kích người nàng, đều là đã từng vũ nhục qua nàng mặt, cũng làm cho Băng Hàm trong lòng phẫn nộ càng tăng lên.

Một hơi thở liên tiếp chém giết hơn mười người, cái kia một hơi thở phảng phất mới chính thức nhổ ra.

Đương nhiên, trận này giết chóc, cũng trực tiếp đưa tới, toàn bộ trong phủ, cũng không dám có bất luận cái gì thanh âm phản đối.

Mà Lý Lân chính là ở loại tình huống này bên trong bước vào trong phủ.

Trong lúc nhất thời, nhất thời có không ít cùng Lý Lân quen biết người chào đón, nỗ lực hướng Lý Lân cáo trạng.

Đáng tiếc, nghênh tiếp bọn hắn lại đã định trước chỉ có băng lãnh đao phong!

So với việc Băng Hàm, Lý Lân xuất thủ mới càng tàn nhẫn, càng triệt để.

"Phụng Đại Tế Tư chi mệnh, tẩy trừ Chu Thì Mậu một đám dư nghiệt. . . Dám có người phản kháng, giết không tha!"

Thanh âm lạnh như băng chậm rãi vang lên, cũng triệt để đánh nát người khác trong lòng cuối cùng một tia huyễn tưởng!

Muốn giết bọn hắn, cũng không phải là Bạch Nhạc, mà là Đại Tế Tư, đây mới thực sự là đáng sợ nhất.

"Lý. . . Đại nhân, công tử đâu?"

Băng Hàm chứng kiến Lý Lân vẫn như cũ có chút sợ hãi, nhưng lại y nguyên vẫn là tiến lên hành lễ dò hỏi.

"Bạch Nhạc đạt được Đại Tế Tư thưởng thức, kể từ hôm nay tại Đại Tế Tư hành cung bên trong bế quan tu hành, ngươi cũng không cần quan tâm."

Quét Băng Hàm liếc mắt, Lý Lân nhàn nhạt mở miệng nói.

"Ngươi vận khí tốt. . . Bất quá, ngươi tốt nhất hy vọng, hắn có thể kiên trì đến cuối cùng."

Lưu lại một câu như vậy ý vị thâm trường lời nói, Lý Lân lập tức đi nhanh mà đi!

Trận này tẩy trừ từ hắn chủ trì, liền có nghĩa là, hắn sẽ đem tất cả có thể liên lụy đến hắn manh mối toàn bộ chặt đứt.

Còn như muốn chết bao nhiêu người. . . Hắn không quan tâm!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1379: Mười năm khổ tu

Một trận oanh oanh liệt liệt tẩy trừ, tác động đến chí ít hơn ngàn người, có thể bởi vì là Đại Tế Tư ý chí, cho nên, căn bản không có thể nhấc lên một tia sóng lớn, cũng bất quá mấy tháng thời gian, liền triệt để chìm xuống.

Mặc dù không dám nói, triệt để ngăn chặn loại kia hắc ám sự tình, có thể chí ít, đại bộ phận đều đã bị rõ ràng, còn lại một ít, cũng đều biến thành cực kỳ tư mật dưới đất hành vi.

Đối với Thâm Hải Chi Thành tầng dưới chót người mà nói, cái này không thể nghi ngờ là một chuyện tốt.

Tuy nhiên lại có rất ít người biết, đây hết thảy, thật cũng không phải bắt nguồn ở vị kia Đại Tế Tư, mà là bắt nguồn từ Bạch Nhạc kiên trì.

Trước đó phân cho Bạch Nhạc phủ đệ cũng không có thu hồi, Băng Hàm vẫn như cũ trở lại nơi đây, đâu vào đấy xử lý cao thấp chuyện.

Bạch Nhạc tại thời điểm, cái loại cảm giác này còn không mãnh liệt, nhưng bây giờ, Băng Hàm lại ý thức được, chính mình đối với Bạch Nhạc có một loại thật sâu không muốn xa rời.

Một cơn ác mộng yến hội, lại hoàn toàn thay đổi nàng một đời.

Đối với Bạch Nhạc, nàng tràn ngập cảm kích, nhưng lại cũng đồng dạng có một loại thật sâu tự ti.

Mỗi ngày, nàng hội đứng ở trước viện môn, nhìn xa cung điện phương hướng, hy vọng chứng kiến cái kia một thân ảnh trở về. . .

Ngày qua ngày, năm lại một năm!

... ...

"Hô!"

Trong miệng thở hổn hển, Bạch Nhạc đặt mông ngã nhào trên đất, trên người đã sớm bị mồ hôi ướt nhẹp.

"So với lần trước lại kiên trì nửa canh giờ. . . Ngươi xác thực rất không tầm thường."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Thâm Hải Tế Tư cũng không khỏi nhẹ giọng thở dài nói.

Từ Bạch Nhạc đi tới nơi này bế quan bắt đầu luyện hóa sức mạnh nguyền rủa, nàng đối với Bạch Nhạc thái độ, liền tại có một ngày cải biến.

Từ vừa mới bắt đầu, trả thù tính chất dằn vặt, cho tới bây giờ thưởng thức, không thể không nói, là Bạch Nhạc một chút dùng hành động thực tế, tin phục hắn.

Gần mười năm thời gian, Bạch Nhạc cơ hồ không có nghỉ ngơi qua một ngày thời gian.

Mỗi ngày đều tại lấy cực hạn phương thức tu hành, loại đau khổ này, người khác không biết, có thể nàng lại có khả năng nhất trải nghiệm.

Dạng này người, đáng giá bất luận kẻ nào kính phục!

"Ta mới bất quá kiên trì không đến mười năm, Đại Tế Tư cũng đã chống đỡ vạn năm. . . So sánh dưới, đây cũng coi là cái gì."

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc bài trừ vẻ uể oải nụ cười, nhẹ giọng hồi đáp nói.

Chân chính bắt đầu luyện hóa sức mạnh nguyền rủa, Bạch Nhạc mới hiểu được, vì sao vị này Đại Tế Tư, vẫn luôn tại trong cung điện, vẫn không nhúc nhích ngồi ở ghế vua phía trên, cũng không phải là nàng thói quen dạng này ngồi, mà là bởi vì, chỉ có dạng này, mới có thể mức độ lớn nhất giảm thiểu thống khổ.

"Cái kia không giống nhau!"

Lắc đầu, Đại Tế Tư từ tốn nói: "Ta đã đem loại đau khổ này duy trì đến một cái tương đối trạng thái thăng bằng, mà ngươi lại vẫn luôn tại cực hạn biên giới. . . Nếu như là dạng này trạng thái cực hạn, đừng nói vạn năm, nghìn năm ta cũng chưa chắc có thể tiếp tục chống đỡ."

Đại Tế Tư cũng không giấu giếm nàng đối với Bạch Nhạc thưởng thức, nhẹ giọng nói: "Bạch Nhạc, nói cho ta một chút thế giới bên ngoài đi. . ."

Từ Bạch Nhạc tới nơi này, đây là Đại Tế Tư lần đầu tiên hỏi hắn thế giới bên ngoài.

Bạch Nhạc còn cần thời gian tới khôi phục trạng thái, trái phải vô sự, liền cũng không có giấu giếm, chậm rãi đem bên ngoài tình hình đại thể nói cho đối phương.

"Một vạn năm thời gian thấm thoát. . . Lực nguyền rủa này, vây nhốt ta một vạn năm, nhưng cũng để cho ta vì vậy tránh thoát Thiên Địa Đại Kiếp. . . Trên đời này sự tình, quả thật là họa phúc khó liệu."

"Bây giờ thần linh một lần nữa xuất thế, cái này đã trở thành một cái thuộc về thần linh thời đại. . . Ta sở dĩ phải mạo hiểm đến hải ngoại đến, chính là muốn mau sớm bước vào Thần Linh Lĩnh Vực, chỉ có thần linh, mới có tư cách cuốn vào bây giờ thiên hạ này phân tranh, mới có tư cách

tự bảo vệ mình."

Gật đầu, Đại Tế Tư bình tĩnh nói rằng: "Không sai, vô luận tới khi nào, thực lực đều là tất cả bảo đảm!"

"Cho nên. . . Chúng ta cũng nhanh muốn thành công."

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ: "Bắt đầu đi, ta có dự cảm, dùng không bao lâu, chúng ta là có thể rời đi nơi này."

Gần mười năm thời gian, tại loại này điên cuồng tu hành bên trong, Bạch Nhạc đề thăng thực sự quá lớn, bây giờ đã đạt được bán thần đỉnh phong, chỉ kém cuối cùng một đường, liền có thể bước vào Thần Linh Chi Cảnh.

Nếu là có người tỉ mỉ quan sát, cũng sẽ phát hiện, bây giờ Đại Tế Tư cũng đã có vẻ chẳng phải già nua.

Nếu như nói, trước đó Đại Tế Tư nhìn lấy giống như là một vị tám chín mươi tuổi gục xuống hoàng hôn đã già ẩu, như vậy bây giờ nhìn, liền tối đa chỉ có sáu bảy chục tuổi dáng vẻ, cả cá nhân trên người, mơ hồ đã có thể chứng kiến sinh cơ.

Một vị thần linh cường giả cường đại, vượt quá rất nhiều người tưởng tượng.

Chỉ cần sức mạnh nguyền rủa tiêu trừ, khôi phục sinh cơ cùng dung nhan, bất quá chỉ là việc nhỏ mà thôi.

"Không sai, chúng ta cũng nhanh muốn thành công. . . Bạch Nhạc, chỉ cần ngươi có thể giúp ta hóa giải sức mạnh nguyền rủa thoát khốn, ta cùng với toàn bộ Thâm Hải nhất tộc, đều muốn trở thành ngươi trợ lực! Thiên hạ này, tất nhiên có chúng ta một chỗ cắm dùi."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Đại Tế Tư lần nữa cho ra một phần hứa hẹn.

"Đa tạ Đại Tế Tư!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp: "Cũng hy vọng Đại Tế Tư có thể nhớ kỹ đáp ứng ta hứa hẹn."

"Yên tâm đi, những thứ này vốn là tộc nhân ta, chỉ cần có thể thoát khốn, ta tất nhiên sẽ cam đoan bọn hắn an toàn."

Mỉm cười, Đại Tế Tư nhẹ giọng mở miệng nói.

... .. .

Trong biển sâu.

Côn cũng đồng dạng tại Thâm Hải Chi Thành phụ cận du duệ.

Những năm gần đây, nó đồng dạng có thể rõ ràng cảm thụ được, Thâm Hải Chi Thành bên trong sức mạnh nguyền rủa suy yếu.

Kết quả này, cũng đồng dạng để nó mừng rỡ vạn phần.

Những năm gần đây, nó hầu như đều không hề rời đi qua, vẫn luôn thủ tại chỗ này , chờ đợi lấy sức mạnh nguyền rủa hóa giải ngày đó.

Không thể không nói, Bạch Nhạc xác thực cho nó mang đến rất lớn kinh hỉ.

Nguyên bản bất quá chỉ là tùy ý thử một lần, nhưng không ngờ, vị này Thần Tôn truyền nhân, cho là thật cho nó thật lớn kinh hỉ.

... .

Bán Thần Lĩnh Vực lần nữa triển khai, luyện hóa sức mạnh nguyền rủa là một mặt, ở một phương diện khác, Bạch Nhạc còn cần hoàn thiện chính mình Bán Thần Lĩnh Vực , khiến cho chi triệt để chuyển hóa thành một cái tiểu thế giới hình thức ban đầu, như vậy, mới có thể chân chính bước ra bước cuối cùng này, bước vào Thần Linh Chi Cảnh.

Trên thực tế, nhiều như vậy bán thần, sở dĩ đều chết chết cắm ở nơi đó vô pháp bước vào bán thần, cũng không phải là bởi vì không có đủ đủ lực lượng luyện hóa, mà là bởi vì căn bản vô pháp khung ra một cái hoàn chỉnh Thần Vực!

Vô luận là thần linh, vẫn là tiên, thật đều chẳng qua chỉ là một loại xưng hô, cái này một loại cảnh giới, chân chính cách gọi, chắc là Thế Giới Cảnh!

Chỉ có có thể khung ra một cái tiểu thế giới hình thức ban đầu, mới xem như chân chánh bước vào Thần Linh Chi Cảnh!

Cái khác không nói, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới loại kia hầu như đã làm cho không người nào có thể nhận thật giả tiểu thế giới, trước đây chính là chúng thần liên thủ xây dựng mà ra, chỉ bằng cái này một điểm, là có thể biết, chân chính thần linh khủng bố đến mức nào.

Trên thực tế, Bạch Nhạc cũng không có nói cho vị kia Thâm Hải Tế Tư, đến mức hiện nay, trên thực tế, hắn cũng đã có thể hóa giải sức mạnh nguyền rủa.

Qua nhiều năm như vậy, Bạch Nhạc không ngừng đem chính mình đẩy vào cực hạn tới luyện hóa sức mạnh nguyền rủa, thật là, cho dù là gian nan nhất thời điểm, Bạch Nhạc cũng chưa từng dùng qua Thôn Thiên Quyết!

Cứ việc, lấy Thôn Thiên Quyết bá đạo, tất phải có thể làm cho Bạch Nhạc thiếu chịu rất nhiều khổ sở, lấy càng nhanh chóng tốc độ luyện hóa

sức mạnh nguyền rủa.

Thật là Bạch Nhạc tuy nhiên cũng thủy chung chịu đựng, không có bại lộ Thôn Thiên Quyết tồn tại.

Hắn cũng không tín nhiệm vị này Thâm Hải Tế Tư, cho dù là đến bây giờ, cũng giống như vậy, Thôn Thiên Quyết, mới là hắn chân chính khóa tại trong tay con bài chưa lật.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1380: Đột phá cùng. . . Hủy diệt

Từ Bán Thần Lĩnh Vực đến tiểu thế giới, trong lúc này mấu chốt nhất một điểm, liền ở chỗ hoàn chỉnh quy tắc!

Bán Thần Lĩnh Vực, thật một cái tiểu hình không gian, chỉ cần đối với thiên địa quy tắc có một cái trụ cột nhất cảm ngộ là được, thật là, muốn nhường Bán Thần Lĩnh Vực chuyển hóa thành tiểu thế giới, liền yêu cầu khung làm xong cả quy tắc tới.

Lấy quy tắc cấu thành thế giới, mới có thể hình thành một cái hoàn mỹ bế hoàn, tự cấp tự túc.

Mà bây giờ, Bạch Nhạc muốn làm, chính là khung quy tắc này.

Trên một điểm này, thật Bạch Nhạc đã sớm đã có chuẩn bị.

Vô luận là đột phá thiên tinh ràng buộc tinh đồ, vẫn là đối với không gian chi đạo tìm hiểu, lại hoặc là kiếm đạo lý giải, đều đã dung hai là một.

Bạch Nhạc căn cơ thực sự quá vững chắc.

Lúc trước đột phá bán thần thời điểm, Bạch Nhạc khung Bán Thần Lĩnh Vực, trên thực tế chính là kiếm liên không gian, lấy kiếm đạo làm khung xương, tăng thêm tinh tượng biến hóa, Không Gian Quy Tắc, từ vừa mới bắt đầu, liền vượt lên đầu hắn bán thần quá nhiều.

Chúng Tinh Tiểu Thế Giới chuyển đi, đối với Bạch Nhạc trợ giúp, so với người khác trong tưởng tượng lớn hơn.

Chúng thần lưu lại kiếm đạo truyền thừa, phảng phất vì Bạch Nhạc mở ra một mảnh trời mới địa, nhường hắn rõ ràng chứng kiến đạo của chính mình đường.

Thực lực chưa đủ thời điểm, loại ưu thế này còn không quá có thể thể hiện ra, nhưng là thật chính yêu cầu đột phá Thần Linh Chi Cảnh thời điểm, những chỗ tốt này, liền triệt để bày ra.

Oanh!

Bán Thần Lĩnh Vực bên trong đột nhiên phát sinh một tiếng vang thật lớn, toàn bộ không gian, liền như một đóa chợt nở rộ kiếm liên, điên cuồng hướng về bốn phía bành trướng.

Đây là một cái Kiếm thế giới!

Kiếm ý bành trướng, diễn hóa ra tinh thần đại địa, nơi đây khắp nơi đều là kiếm đạo quy tắc!

Giả sử có người ở nơi đây tu hành kiếm đạo, tự nhiên liền sẽ thu được ưu thế cực lớn, trực tiếp từ thiên địa quy tắc bên trong cảm ngộ kiếm đạo, thôi diễn phép tắc.

Mỗi một vị thần linh sáng tạo Thần Vực, đều là bản thân đối với quy tắc viên mãn nhất cảm ngộ.

Loại này quy tắc lý giải, đã vượt qua thiên địa quy tắc ràng buộc.

Trên lý thuyết, Thần Vực bên trong ẩn chứa đạo, mới là một vị thần linh đầy đủ nhất truyền thừa.

Liền lấy Bạch Nhạc mà nói, giả sử có người có thể tại đây kiếm liên bên trong tiểu thế giới tu hành, như vậy, làm tu hành đến mức tận cùng,

không cần Bạch Nhạc chỉ điểm, liền có thể minh ngộ Bạch Nhạc tất cả kiếm đạo truyền thừa, tại kiếm đạo phía trên, đạt được cùng Bạch Nhạc một dạng cảnh giới.

Đương nhiên, loại tình huống này, cũng vẻn vẹn chỉ tồn tại ở lý luận!

Giống như là không ai có thể hoàn chỉnh tìm hiểu sở hữu thiên địa quy tắc một dạng, cũng giống vậy rất khó có người có thể hoàn chỉnh hiểu thấu đáo bên trong tiểu thế giới quy tắc, e làm tiểu thế giới này không ngừng hoàn thiện sau đó, loại này độ khó liền càng là gấp bao nhiêu lần đề thăng.

Những thứ này liền kéo xa.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, theo lấy kiếm liên nở rộ, liền có nghĩa là, Bán Thần Lĩnh Vực rốt cục hướng về tiểu thế giới mà diễn biến!

Kiếm liên tiểu thế giới!

Tiểu thế giới đang không ngừng bành trướng, liền có nghĩa là, đột phá đã bắt đầu!

Một khi tiểu thế giới này triệt để ổn định lại, cũng liền có nghĩa là, Bạch Nhạc chân chánh bước vào Thần Linh Chi Cảnh.

... .

Oanh!

Đột phá Thần Linh Chi Cảnh, là căn bản không thể gạt được người, bởi vì yêu cầu lực lượng thực sự quá to lớn, toàn bộ xung quanh thiên địa chi lực đều sẽ bị mạnh mẽ dẫn dắt đi qua.

Mà đối với Bạch Nhạc mà nói, bây giờ hoàn mỹ nhất lực lượng, chính là

Đại Tế Tư trên người sức mạnh nguyền rủa.

Đột nhiên, Bạch Nhạc thôn phệ sức mạnh nguyền rủa tốc độ chợt đề thăng mấy chục lần, thậm chí hơn trăm lần, Đại Tế Tư muốn không phát hiện cũng không thể.

Trong nháy mắt, Đại Tế Tư trong mắt chợt lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, cả người đột nhiên từ vương y đứng lên.

Cái này chính là nàng cho tới nay chỗ chờ mong sự tình.

Lúc trước Bạch Nhạc nói ra thời điểm, nàng liền ý thức được, loại phương pháp này thật có khả năng thành công, mười năm này tới nay, Bạch Nhạc điên cuồng tu hành, cũng làm cho nàng xác thực chứng kiến hy vọng thành công!

Chỉ là, may là như vậy, nàng cũng thật không ngờ, ngày này vậy mà lại tới nhanh như vậy!

Thần Linh Chi Cảnh a!

Dứt bỏ đối với thoát khốn khát vọng, nàng không thừa nhận cũng không được, Bạch Nhạc thiên phú quá làm nàng chấn động!

Thời đại thượng cổ, chúng thần rực rỡ, bán thần càng là vô số kể, thật là cho dù là những cái kia đỉnh tiêm thế lực bồi dưỡng thiên tài, có thể cuối cùng đột phá Thần Linh Chi Cảnh, cũng là ngàn dặm mới tìm được một!

Cuối cùng này nửa bước, thực sự quá gian nan.

Bạch Nhạc một mực có vẻ rất có lòng tin, nàng liền không có nhiều lời, nhưng trên thực tế, tại nàng đáy lòng mong muốn, Bạch Nhạc có thể trong vòng trăm năm bước ra bước cuối cùng này, cũng đã phi thường không tầm thường.

Nhưng hôm nay, lúc này mới vẻn vẹn mười năm thời gian a!

Dạng này nàng hưng phấn dị thường, nhưng lại cũng trộn rất nhiều, càng tâm tình rất phức tạp.

Tỷ như, kiêng kỵ cùng. . . Tiếc hận!

Chỉ là như vậy cảm xúc dị dạng, cũng vẻn vẹn chỉ duy trì mấy hơi thở thời gian, sau một khắc nàng liền tỉnh táo lại.

Không có cái gì so thoát khốn quan trọng hơn!

Thần niệm khẽ nhúc nhích, trong tích tắc, sức mạnh nguyền rủa, liền không còn bị hạn chế, điên cuồng hướng về Bạch Nhạc vọt tới!

So với việc trước đó loại kia ôn hòa phương thức, bây giờ sức mạnh nguyền rủa bạo phát, mới là chân chính không có chút nào hạn chế.

Giờ khắc này, nàng căn bản không quan tâm Bạch Nhạc đến tột cùng có thể thôn phệ nhiều ít lực lượng.

Cũng không quan tâm nhiều như vậy sức mạnh nguyền rủa đồng thời bạo phát, có thể hay không đưa tới Bạch Nhạc đột phá thất bại, vừa mới sinh ra tiểu thế giới bị trực tiếp xanh bạo, lại hoặc là tại sức mạnh nguyền rủa phía dưới, hoàn toàn chết đi!

Cái kia vốn cũng không phải là nàng chỗ quan tâm sự tình!

Nàng duy nhất để ý, chính là mượn lấy cơ hội lần này, triệt để đem sức mạnh nguyền rủa hất ra, quăng Bạch Nhạc trên người, sau đó, để cho nàng có thể mượn cơ hội tránh thoát, ly khai cái này chết tiệt địa phương!

Sức mạnh nguyền rủa điên cuồng tuôn ra, phảng phất có một cái thật lớn phát tiết miệng, cũng làm cho nàng sinh cơ bên trong cơ thể không ngừng khôi phục!

Bất quá trong chốc lát, nàng dung mạo liền tại lấy một loại mắt thường có thể thấy tốc độ khôi phục, từ cái kia xấu xí lão ẩu, thay đổi cự tuyệt đẹp cảnh xuân tươi đẹp!

Già nua dung nhan thay đổi kinh diễm, nếp uốn làn da khôi phục sáng bóng, vô cùng mịn màng!

Nhưng mà theo lấy nàng không ngừng khôi phục, giờ khắc này, nàng xem hướng Bạch Nhạc trong con mắt, nhưng cũng đồng dạng lộ ra vẻ thương hại cùng vẻ đùa cợt.

Bạch Nhạc trước đó, hóa giải sức mạnh nguyền rủa tốc độ, nàng là nhìn ở trong mắt, cũng đồng dạng có thể tính ra ra, Bạch Nhạc đột phá Thần Linh Chi Cảnh lúc, đủ khả năng thôn phệ sức mạnh nguyền rủa có bao nhiêu.

Nếu như, nàng thật toàn tâm toàn ý cùng Bạch Nhạc phối hợp, đem hết toàn lực phối hợp, khống chế sức mạnh nguyền rủa bạo phát, như vậy Bạch Nhạc liền có khả năng rất lớn nhân cơ hội đột phá.

Thật là. . . Từ vừa mới bắt đầu, nàng thật liền căn bản không có dự định nhường Bạch Nhạc thuận lợi đột phá!

Đối với nàng mà nói, Bạch Nhạc vẻn vẹn chỉ là nàng tránh thoát trớ chú phương tiện mà thôi!

Nàng không muốn gánh chịu nửa điểm phiêu lưu, càng không nguyện ý nhìn thấy một vị thần linh sinh ra.

Dù là những năm gần đây, nàng xác thực phi thường thưởng thức Bạch

Nhạc, cũng vẫn như cũ vô pháp cải biến nàng thái độ.

Thoát khốn đồng thời, giết chết Bạch Nhạc, mới là phù hợp nhất nàng quyền lợi quyết định.

Ngày này, là Bạch Nhạc đột phá thần linh thời khắc, cũng nhất định là nàng tự tay đem Bạch Nhạc đẩy lên tuyệt lộ thời khắc.

Sinh ra, tức là hủy diệt!

Tại hy vọng bên trong đột phá, tại trong tuyệt vọng hủy diệt. . . Đây mới là Bạch Nhạc số mệnh!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1381: Thôn thiên

Chợt điên cuồng dũng mãnh vào sức mạnh nguyền rủa, nhường Bạch Nhạc mới vừa khung xuất kiếm liên tiểu thế giới trong nháy mắt xuất hiện bất ổn dấu hiệu.

Tâm niệm hơi động một chút, Bạch Nhạc nhưng trong lòng cũng không khỏi âm thầm một hồi cười nhạt.

Lộ ra kế hoạch, chân chính đến thời khắc tối hậu, mới có thể chân chính chứng kiến nhân tính nhất âm u một mặt.

Bạch Nhạc cho tới bây giờ cũng không có tín nhiệm qua vị này Thâm Hải Tế Tư, từ hắn ban đầu bước vào nơi đây nhìn thấy đối phương bắt đầu, Bạch Nhạc cũng không tín nhiệm đối phương.

Sau đó, xuyên thấu qua Lý Lân nhìn thấy Chu Thì Mậu bọn hắn, chứng kiến chỗ này Thâm Hải Chi Thành nhất âm u một mặt bắt đầu, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã có phán đoán, cho nên, vô luận vị này Thâm Hải Tế Tư nói cái gì, nói dễ nghe biết bao, Bạch Nhạc đều căn bản sẽ không tin tưởng đối phương.

Một cái có thể như là dung túng hắc ám người, đáy lòng liền nhất định là âm u, vô luận nói dễ nghe biết bao, đều cải biến không bản tính bên trong đồ vật.

Cho nên, Bạch Nhạc tình nguyện thừa nhận mười năm không phải của mình đau đớn, cũng gắt gao thủ sẵn Thôn Thiên Quyết, không có thi triển qua.

Vì, chính là giờ khắc này!

Hắn căn bản không quan tâm đối phương nghĩ như thế nào, cũng không quan tâm, đối phương sẽ cho hắn thiết hạ cái dạng gì bẩy rập!

Lần này đột phá, hắn vốn cũng không yêu cầu đối phương phối hợp!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc chợt mở mắt!

Băng lãnh ánh mắt phảng phất có thể đông lại tất cả.

"Đại Tế Tư, đây chính là ngươi cho ta hồi báo sao?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Thâm Hải Tế Tư trong mắt lộ ra lau một cái vẻ thương hại, chậm rãi mở miệng nói: "Đừng trách ta, đây là ngươi mệnh. . . Ngươi căn bản không hiểu sức mạnh nguyền rủa, cũng không hiểu đây hết thảy chân tướng."

"Cái gì chân tướng?"

Chân mày chợt bốc lên, Bạch Nhạc lạnh lùng hỏi.

"Cái kia không quan trọng. . . Người chết, không cần biết rõ nhiều như vậy."

Lắc đầu, Thâm Hải Tế Tư nhẹ giọng đáp.

Khôi phục nguyên bản dung nhan, giờ khắc này nàng có vẻ xinh đẹp động nhân, liền như một đóa xinh đẹp nhất hoa.

"Ta cũng không có lừa gạt ngươi, chúng ta nói qua, ngươi giúp ta hóa giải trớ chú, ta giúp ngươi đột phá Thần Linh Chi Cảnh, sau đó, chính là thanh toán xong!"

Khẽ hé đôi môi đỏ mộng, Thâm Hải Tế Tư tiếp tục nói: "Ngươi yên tâm, bằng lòng ngươi sự tình, ta cũng như thế sẽ làm đến. . . Ta sẽ khiến

người khác đều một chỗ sống sót, thậm chí, ta có thể cho bọn hắn cho ngươi lập một tấm bia, để ngươi phong cảnh đại táng!"

"Một vị thần linh cường giả vẫn lạc, đáng giá bị người ghi khắc!"

Sức mạnh nguyền rủa lần nữa bạo phát, lần này, Thâm Hải Tế Tư thậm chí lại không có áp chế, trong thành trên người người khác sức mạnh nguyền rủa, trong lúc nhất thời, cả tòa thành, tất cả mọi người trên người sức mạnh nguyền rủa đều tại biến mất, mà hết thảy này lực lượng, toàn bộ đều rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Tới mức này, đã không phải do Bạch Nhạc nói không.

Tiểu thế giới đột phá, một khi bắt đầu liền sẽ không dừng lại, cho dù là Bạch Nhạc hiện tại chết, tiểu thế giới cũng giống vậy sẽ tiếp tục thôn phệ sức mạnh nguyền rủa, thẳng đến triệt để tan vỡ!

Nhưng mà, Thâm Hải Tế Tư, vẫn như cũ cũng không thỏa mãn, nàng yêu cầu Bạch Nhạc kiên trì càng lâu, mà không phải dùng hết tất cả, nỗ lực kéo nàng một chỗ chôn cùng!

"Ngươi không phải là muốn cứu bọn họ sao? Vậy thì tiếp tục chống đỡ đi xuống đi, trên người bọn họ sức mạnh nguyền rủa, đồng dạng sẽ rơi vào trên người ngươi! Ngươi kiên trì càng lâu, bọn hắn có thể sống được cơ hội lại càng lớn. . . Mặt khác, liền không phải ta không tuân thủ hứa hẹn, mà là ngươi buông tha bọn hắn!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ mỉa mai, Thâm Hải Tế Tư tiếp tục nói.

Cái này một thành tánh mạng người, ở trong mắt nàng cũng bất quá chỉ là lợi thế mà thôi, sinh tử căn bản không bị nàng để ở trong lòng!

Từ vừa mới bắt đầu, nàng liền nhìn trúng Bạch Nhạc phần này nhân từ cùng thiên chân.

Chỉ cần Bạch Nhạc còn để ý những người này tính mệnh, liền ngay cả cuối cùng cùng với nàng đánh cược một lần cơ hội cũng không có, chỉ có thể ở trong tuyệt vọng chết đi, vì nàng dâng ra cuối cùng một phần khí lực.

Nắm chắc phần thắng!

Nàng rất hài lòng loại cảm giác này, cũng muốn tận mắt thấy Bạch Nhạc tại trong tuyệt vọng triệt để chết đi.

Một màn này, rất đẹp, không phải sao?

Thật sâu nhìn đối phương, Bạch Nhạc trên mặt cũng không có trong dự đoán loại kia tuyệt vọng cùng thống khổ, ngược lại lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ.

"Đại Tế Tư. . . Ngươi thật sự cho rằng, ngươi thắng định sao?"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc trên người khí tức trong nháy mắt tăng vọt, chậm rãi từ trong miệng phun ra hai chữ!

"Thôn thiên!"

Trong tích tắc, toàn bộ Thâm Hải Chi Thành lực lượng, phảng phất đều tùy theo sôi trào.

Thôn Thiên Quyết!

Ẩn nhẫn mười năm thời gian, giờ khắc này, Thôn Thiên Quyết rốt cục lần nữa tại Bạch Nhạc trong tay thi triển mà ra.

Xung quanh sức mạnh nguyền rủa, phảng phất trong nháy mắt hình thành một cái vòng xoáy khổng lồ, lấy một loại khó hiểu tốc độ điên

cuồng tụ tập.

Thông Thiên Tạo Hóa Quyết!

Truyền từ Thần Tôn cái này vô thượng thần thông, vào giờ khắc này mới chính thức triệt để cho thấy cái kia vô thượng thiên công uy lực!

Khí thôn sơn hà!

Sức mạnh nguyền rủa mặc dù khủng bố, thật là so với việc Thôn Thiên Quyết đến, lại như cũ cũng không đủ xem.

Bán Thần Chi Cảnh thời điểm, Bạch Nhạc còn chưa đủ để lấy chân chính khống chế cái này vô thượng thần thông, thật là bây giờ nửa chân đạp đến vào Thần Linh Chi Cảnh, lấy kiếm liên tiểu thế giới làm căn cơ, Bạch Nhạc lại đủ để khiến kinh khủng này thần thông, triệt để cho thấy uy lực tới.

Bá đạo tuyệt luân!

Trên đời này , bất kỳ cái gì công pháp, đều xa không gì sánh được cùng Tạo Hóa Thông Thiên Quyết so sánh!

Đó là chân chính ngay cả trời cũng dám nuốt quyết đoán!

Nếu như Thần Tôn thân chí, dạng này sức mạnh nguyền rủa, bất quá trong chốc lát, liền sẽ bị cắn nuốt xuống, Bạch Nhạc mặc dù còn xa không có đạt được Thần Tôn cảnh giới, chỉ khi nào bước vào Thần Linh Lĩnh Vực, cùng trước kia so sánh, vậy liền chân chính là thiên nhân khác biệt.

Trong tích tắc, thôn phệ tốc độ chợt đề thăng mấy chục lần, lộ ra lau một cái khí thế kinh khủng đến, rung chuyển trời đất.

". . ."

Mắt mở trừng trừng nhìn lấy đây hết thảy, Thâm Hải Tế Tư trong mắt nhưng là đột nhiên lộ ra vẻ sợ hãi.

Thôn Thiên Quyết!

Nàng làm sao cũng không nghĩ đến, Bạch Nhạc lại có thể thi triển ra cái này một thần thông tới.

Mười năm a!

Trong mười năm, nàng dùng hết tất cả biện pháp, một lần đem Bạch Nhạc đẩy vào trong tuyệt cảnh, chứng kiến Bạch Nhạc thậm chí tại trong thống khổ ngất xỉu, có thể ai có thể nghĩ tới, cho dù là tại dạng này đau đớn phía dưới, Bạch Nhạc cũng không có lộ ra nửa điểm mánh khóe.

Cho đến giờ phút này, mới chợt thi triển mà ra, nghịch chuyển càn khôn!

Nàng mặc dù nói không biết Thần Tôn, thật là từ thời đại thượng cổ liền sống đến hiện tại, lại làm sao có thể không rõ ràng Thôn Thiên Quyết khủng bố!

Từ chứng kiến Bạch Nhạc thi triển ra Thôn Thiên Quyết một khắc kia trở đi, nàng liền minh bạch, vô luận như thế nào, nàng cũng đỡ không được Bạch Nhạc đột phá.

Tính kế lẫn nhau, lợi dụng lẫn nhau!

Giờ khắc này, nàng mới đột nhiên thức tỉnh, mặc dù đã phi thường cảnh giác, có thể nàng y nguyên vẫn là đánh giá thấp vị này Thần Tôn truyền nhân.

Từ nàng trợ giúp Bạch Nhạc luyện hóa sức mạnh nguyền rủa bắt đầu,

ván này, Bạch Nhạc cũng đã đứng ở bất bại chi địa!

Cái gì đều là giả, chỉ có thực lực tuyệt đối mới là thật.

Nếu như nói, ngay từ đầu, nàng còn có thể áp chế gắt gao ở Bạch Nhạc, như vậy bây giờ, một khi Bạch Nhạc bước vào Thần Linh Chi Cảnh, lấy Thần Tôn truyền thừa, liền đủ để lay động thần linh!

Cho dù là nàng, cũng tuyệt đối không dám nói có thể thắng dễ dàng!

Thoát thân!

Trong nháy mắt, dạng này ý niệm trong đầu liền chợt trong đầu sinh ra.

Cuối cùng ruồng bỏ, để cho nàng đã cùng Bạch Nhạc kết xuống tử thù, bây giờ biện pháp duy nhất, chính là thừa dịp Bạch Nhạc còn không có triệt để hoàn thành đột phá trước đó thoát thân.

Dù sao, vô luận như thế nào, Bạch Nhạc đột phá, vì nàng hóa giải sức mạnh nguyền rủa không giả.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1382: Côn

Trốn!

Cái gì mặt mũi, cái gì tôn nghiêm, tại sinh tử trước mặt, đều thay đổi không đáng giá nhắc tới!

Cho dù là thần linh cường giả, cũng không có gì khác biệt.

Thần linh cường giả không phải sẽ không dối trá, sẽ không thỏa hiệp, mà là không biết tại trước mặt người bình thường thỏa hiệp dối trá, bởi vì khinh thường, bởi vì những người kia đều căn bản là không có cách uy hiếp được bọn hắn an toàn.

Điểm này, Bạch Nhạc đã sớm đã rõ ràng.

Vô luận là Hải Thần, vẫn là Thần Nữ, đều là giống nhau.

Cái này cái gọi là Thâm Hải Tế Tư thì như thế nào có thể ngoại lệ!

Thân hình thoắt một cái, Thâm Hải Tế Tư đã vọt thẳng xuất cung điện, cực nhanh hướng về bên ngoài kết giới bỏ chạy.

Mặc dù bây giờ sức mạnh nguyền rủa còn không có triệt để hóa giải, thật là, nằm trong loại trạng thái này, nàng cũng đã căn bản không còn dám tiếp tục kiên trì, nàng thà rằng thừa nhận nhất định sức mạnh nguyền rủa phản phệ, cũng muốn trước một bước chạy đi.

Ngược lại Bạch Nhạc sẽ không buông tha cho đối sức mạnh nguyền rủa luyện hóa, như vậy chỉ cần chạy đi, dùng không bao lâu, nàng là có thể triệt để khôi phục lại.

Đến lúc đó, thiên địa này to lớn, mặc hắn rong ruổi, mặc dù Bạch Nhạc đột phá, cũng chưa chắc tìm lại được nàng.

Huống chi, Bạch Nhạc đến tột cùng có thể hay không trốn qua một kiếp này, sợ cũng không nhất định đây.

Trong khoảnh khắc, Thâm Hải Tế Tư cũng đã xuyên qua kết giới, trốn ra phía ngoài đi!

... .. .

Nhìn lấy Thâm Hải Tế Tư đào tẩu, Bạch Nhạc cũng đồng dạng vẫn chưa ngăn cản.

Trên thực tế, hắn cũng căn bản ngăn cản không.

Đột phá Thần Linh cảnh giới, tuyệt đối không phải một chuyện nhỏ, cho dù là đã thi triển ra Thôn Thiên Quyết, tại triệt để đột phá trước đó, hắn cũng căn bản không tỳ vết đi quản hắn sự tình.

Huống chi, cái này cũng đồng dạng quan hệ toàn bộ Thâm Hải Chi Thành tất cả mọi người tính mệnh!

Vị kia Thâm Hải Tế Tư có thể không quan tâm những người này sinh tử, thế nhưng hắn lại làm không được.

Mặc dù cái kia một bộ ngây thơ dáng vẻ là giả ra đến, có thể có nhiều thứ nhưng là không giả được. . . Cái này một thành tánh mạng người, chính là Thâm Hải Tế Tư thoát thân lợi thế.

Ùng ùng!

Một hồi trong tiếng ầm ầm, toàn bộ cung điện đã bắt đầu đổ nát.

Ngay tại lúc đó, toàn bộ Thâm Hải Chi Thành trong người đều phát giác được, mình đã dần dần khôi phục thường nhân dáng vẻ.

Thật là loại biến hóa này, cho bọn hắn mang đến, lại không hề chỉ chỉ là vui sướng, còn có lớn hơn khủng hoảng!

Những cái kia Tinh Hải Cảnh phía trên tu hành giả còn thôi, bằng vào thực lực bọn hắn, cho dù là khôi phục thường nhân trạng thái, cũng giống vậy có thể dưới đáy biển sinh tồn, thật là, đối với càng nhiều đê giai tu hành giả mà nói, cái này lại nhất định chính là ác mộng!

Bọn hắn bởi vì thừa nhận sức mạnh nguyền rủa, cho nên sinh ra đuôi cá, mang cá, lúc này mới có thể tại dưới nước hô hấp, sinh tồn!

Bây giờ sức mạnh nguyền rủa tiêu trừ, bọn hắn thay đổi hồi người bình thường, khả năng liền tuyệt đối không có loại bản lãnh này.

Sức mạnh nguyền rủa hóa giải, đối với bọn hắn mà nói, khả năng chính là vui quá hóa buồn tử vong.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người điên một dạng hướng Đại Tế Tư cung điện bên này chạy tới.

Đối với bọn hắn mà nói, vị này Đại Tế Tư chính là duy nhất hy vọng!

Nhưng mà, khi bọn hắn lúc chạy đến sau khi, chứng kiến lại cũng không là vị kia Đại Tế Tư, mà là đứng ở trong một vùng phế tích Bạch Nhạc.

Sống chết trước mắt, nhân tính lần nữa đạt được xác minh!

Không thấy Đại Tế Tư, như Lý Lân những thứ này bán thần, trước tiên liền phản ứng kịp, mất mạng hướng về kết giới ở ngoài bỏ chạy!

Không có sức mạnh nguyền rủa ảnh hưởng, chỉ cần có thể chạy đi, lấy

thực lực bọn hắn, liền đủ để tại trong biển sâu sinh tồn, ly khai biển sâu, chính là mặt khác một mảnh thiên địa!

Thật là càng nhiều đê giai tu hành giả, cùng người thường nhưng liền không có loại bản lãnh này.

Vô luận có hay không sức mạnh nguyền rủa, bọn hắn lúc này đối mặt, tựa hồ cũng vẫn như cũ chỉ có chết!

Bọn hắn kêu khóc, quỳ lạy, khẩn cầu Đại Tế Tư trở về, cứu bọn họ.

Nhưng dạng này cầu khẩn, lại đã định trước được không đến bất luận cái gì hồi ứng.

"Công tử!"

Một đường chạy tới nơi này đến, Băng Hàm tại cung điện trong phế tích chứng kiến Bạch Nhạc, nhất thời liền hồng viền mắt.

Nếu như là trước đó, nàng cũng sẽ giống như người khác một dạng, khẩn cầu Đại Tế Tư cứu rỗi, nhưng bây giờ, nàng cũng hiểu được, bây giờ có thể cứu vớt mọi người, chỉ có Bạch Nhạc.

Theo lấy Thâm Hải Tế Tư chạy trốn, còn lại sức mạnh nguyền rủa, đại bộ phận đã bị Bạch Nhạc luyện hóa, Thôn Thiên Quyết dần dần tán đi, Bạch Nhạc trạng thái cũng rốt cục dần dần ổn định lại.

Thần linh!

Mười năm giãy dụa cùng ẩn nhẫn, hắn đúng là vẫn còn mượn lực nguyền rủa này, đột phá đến Thần Linh Chi Cảnh.

Loại kia đột phá vui sướng, cũng lệnh Bạch Nhạc đánh đáy lòng sinh ra lau một cái sung sướng chi ý.

Ánh mắt hướng về Băng Hàm, Bạch Nhạc trong mắt cũng không khỏi nhiều mấy phần tình cảm ấm áp.

"Yên tâm. . . Ta sẽ không bỏ xuống các ngươi."

Nhìn lấy trước mặt Băng Hàm, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"Sức mạnh nguyền rủa, ta đã hóa giải! Đại Tế Tư bỏ chạy, tin tưởng ta, liền tiến vào ta bên trong tiểu thế giới, ta mang bọn ngươi ly khai."

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc cao giọng mở miệng nói.

Lấy thần linh chi lực, Bạch Nhạc thanh âm nhất thời truyền khắp toàn bộ Thâm Hải Chi Thành!

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng không có bất kỳ dong dài, trực tiếp mở ra chính mình Thần Vực, tại trước mặt hình thành một cái không gian thông đạo!

"Đa tạ công tử!"

Trong nháy mắt, Băng Hàm nhất thời cầm đầu quỳ xuống.

Như là người chết chìm bắt lại một cái phao cứu mạng cuối cùng một dạng, trong lúc nhất thời, xung quanh tất cả mọi người quỳ xuống.

"Không cần nhiều lời, đi vào trước đi!"

Tự tay nâng dậy Băng Hàm, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

Lần này không có bất kỳ do dự nào, Băng Hàm nhất thời cái thứ nhất bước vào đường hầm không gian, tiến vào kiếm liên bên trong tiểu thế giới.

Có Băng Hàm cầm đầu, bây giờ lại đã sớm nhìn không thấy Đại Tế Tư, người khác cũng liền nhao nhao hướng về đường hầm không gian bên trong vọt tới!

Bọn hắn chưa chắc là thật có nhiều tín nhiệm Bạch Nhạc, chỉ là loại tình huống này, bọn hắn đã căn bản không có lựa chọn.

Có người cầm đầu, liền hình thành bầy dê hiệu ứng, người phía sau, thậm chí cái gì cũng không kịp muốn, cũng đã một chỗ theo vọt vào.

Chỉ là như vậy tốc độ y nguyên vẫn là quá chậm!

Đến phía sau, Bạch Nhạc đơn giản trực tiếp một bước bước vào không trung, trực tiếp vận dụng thần lực, đem còn lại người, cũng một chỗ chuyển nhập Thần Vực bên trong.

Cũng cơ hồ là tại đồng thời, Bạch Nhạc đột nhiên phát hiện, có một cổ cự lực đánh tới, bao phủ tại đây một mảnh Thâm Hải Chi Thành bên ngoài kết giới chợt vỡ nát.

Cho tới giờ khắc này, bị Bạch Nhạc thu vào Thần Vực bên trong người, cũng y nguyên vẫn là chỉ có chừng phân nửa.

"Gào thét!"

Trong biển sâu, Bạch Nhạc đột nhiên nghe được một tiếng trầm thấp rống giận, trong nháy mắt, liền có một cổ khủng bố hấp lực chợt đánh tới, trong nháy mắt, còn chưa tới cùng thu vào Thần Vực bên trong người, liền chợt bị cuộn sạch mà ra!

U lãnh trong nước biển, Bạch Nhạc đột nhiên chứng kiến một tấm bồn máu miệng lớn, như một cái hắc động!

Đừng bảo là là những người này, dù cho là Bạch Nhạc bản thân, cũng đồng dạng cảm thụ được một cổ uy hiếp trí mạng.

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền đã ý thức được đối phương thân phận!

"Côn! ! !"

Trước đó Đại Tế Tư liền từng nói qua, Bạch Nhạc căn bản không rõ sức mạnh nguyền rủa, cũng không hiểu đây hết thảy chân tướng!

Bạch Nhạc từng muốn mượn cơ hội hỏi ra chân tướng, đáng tiếc, Đại Tế Tư lại không phải hồi đáp.

Cho tới giờ khắc này, chứng kiến cái kia u ám như hắc động bồn máu miệng lớn, chứng kiến từng cái sinh mệnh ở trước mắt trôi qua, Bạch Nhạc mới đột nhiên thức tỉnh!

PS: Ngày hôm qua xem so tài thời điểm, bằng lòng trong bầy huynh đệ, tiểu cẩu đoạt giải quán quân liền canh tư.

Hoàn thành hứa hẹn, lạp lạp lạp!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1383: Chân tướng

"Phóng xuất những người này, ta có thể cho ngươi ly khai."

U lãnh con mắt, lộ ra vẻ sát cơ, thanh âm trầm thấp chậm rãi vang lên.

"Nguyên lai cái này mới là đúng."

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói.

Từ đến nơi đây bắt đầu, Bạch Nhạc đã cảm thấy, tựa hồ cùng trong dự đoán có chút không đúng, phát hiện Thâm Hải Tế Tư dị thường, nhường Bạch Nhạc cho rằng đầu nguồn chính là vị kia Thâm Hải Tế Tư.

Nhưng trong lòng lại tựa hồ vẫn còn có chút mơ hồ bất an.

Bây giờ theo lấy Côn xuất hiện, tất cả mới rốt cục triệt để tra ra manh mối.

"Chuyện này không có quan hệ gì với ngươi, ta đáp ứng ngươi sự tình, đã làm được."

Côn chậm rãi mở miệng nói.

Lúc trước dẫn Bạch Nhạc tới nơi này, Côn hứa hẹn chính là cho Bạch Nhạc một cái bước vào Thần Linh Chi Cảnh cơ hội, vô luận quá trình thế nào, Bạch Nhạc thật là ở chỗ này đột phá đến Thần Linh Chi Cảnh.

Chỉ bằng điểm này, Côn liền xác thực không có lừa dối hắn.

"Đa tạ!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc bình tĩnh mở miệng nói: "Chẳng qua là ta có một chút không rõ, lấy ngươi cảnh giới, tại sao còn muốn thôn phệ những người này?"

Thâm Hải Tế Tư đã đào tẩu, bây giờ Thâm Hải Chi Thành bên trong, còn lại cũng bất quá chỉ là một ít người thường cùng đê giai tu hành giả.

Đối với thần linh cường giả mà nói, cái này tựa hồ đã không có ý nghĩa gì.

"Ngươi lấy Tạo Hóa Thông Thiên Quyết thôn phệ sức mạnh nguyền rủa, nhưng lại vẫn như cũ cũng không biết, cái kia ý vị như thế nào."

Đối với Bạch Nhạc, Côn tựa hồ có vẻ vô cùng có tính nhẫn nại, bình tĩnh hồi đáp nói.

"Cái này trớ chú, bản thân liền là ta thiết hạ! Ta nguyên bản sớm nên đột phá, nhưng lại bởi vì Thâm Hải nhất tộc tộc trưởng, bản thân bị trọng thương, vô pháp ly khai cái hải vực này!"

"Ta lấy thần hồn hóa thành trớ chú, phát thệ nhất định giết hết bộ tộc này chi nhân!"

"Đáng tiếc, cũng nhanh thành công lúc, ngày xưa Thâm Hải nhất tộc tộc trưởng lấy mạng sống ra đánh đổi, đem toàn bộ thành thị chìm vào long cung, cũng thiết hạ kết giới."

"Một vạn năm thời gian, ta đều thủ tại chỗ này, chính là tại chờ đợi ngày này!"

Nói đến đây, trước đây chân tướng, cũng đã nổi lên mặt nước.

Cái này bản thân liền là Thâm Hải nhất tộc cùng Côn tử thù!

Vị kia Thâm Hải Tế Tư, trên thực tế, trên bản chất mà nói, cũng là bị liên lụy.

Một vạn năm thời gian. . . Chẳng ai nghĩ tới, cục diện vậy mà lại phát triển tới mức này.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng: "Ngươi đã thôn phệ nửa thành chi nhân, liền có lớn hơn nữa hận ý, một vạn năm, cũng nên kết thúc! Chỉ cần ngươi buông tha những người vô tội này, ta có thể giúp ngươi giết chết vị kia Thâm Hải Tế Tư, như thế nào?"

"Muốn giết người nào, tự ta hội giết, không cần phải ngươi hỗ trợ."

Cũng không có thỏa hiệp ý tứ, Côn nhàn nhạt hồi đáp nói.

"Vẻn vẹn chỉ là làm lộ phẫn, liền nhất định muốn giết chết nhiều như vậy người vô tội, tiền bối nỡ lòng nào?"

Bạch Nhạc thử thăm dò lần nữa khuyên lơn.

"Vô tội?"

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng sát khí, Côn lành lạnh mở miệng nói: "Trước đây ta chỉ thiếu chút nữa, liền có thể đột phá, liền ngạnh sinh sinh bị trảm đại đạo, thậm chí suýt nữa chôn vùi tính mệnh! Ta lẽ nào liền không vô tội?"

"Chẳng lẽ liền chỉ có các ngươi nhân tộc mệnh là mệnh, ta mệnh liền không phải mệnh sao?"

"Ta để ngươi ly khai, là xuất phát từ đối với Thần Tôn tôn kính, nếu ngươi cố ý muốn nhúng tay, liền chớ có trách ta."

Trong lòng hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc nhưng cũng không khỏi trầm

mặc xuống.

Thật Côn nói cũng không tính sai.

Cái này chính là Thâm Hải nhất tộc trước trêu chọc nó trước đây, nó muốn báo thù, nguyên cũng không gì đáng trách.

Chỉ là, lập trường cuối cùng khác biệt!

Vô luận như thế nào, Bạch Nhạc cũng không khả năng đem đã cứu người thả bỏ.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc lật bàn tay một cái, Nghịch Ma Kiếm chợt vào tay.

"Mở miệng vô lực, đúng là vẫn còn dùng kiếm để nói chuyện a!"

Trong tích tắc, kiếm ý chợt tăng vọt, Bạch Nhạc ngạo nghễ mở miệng nói: "Ngươi nếu có thể thắng trong tay ta kiếm, tự nhiên có thể tẫn thủ bộ tộc này nhân tính mệnh. . . Bằng không, liền buông tha những người này, một đoạn này ân oán, để ta làm gánh chịu."

Nhân quả, là rất phức tạp sự tình.

Bây giờ, Bạch Nhạc phải cứu những người này, chính là thay bọn hắn đón lấy cái này một phần nhân quả.

"Tốt, vậy liền để cho ta nhìn một chút, ngươi được Thần Tôn vài phần truyền thừa!"

Hừ nhẹ một tiếng, Côn cũng đồng dạng không do dự nữa, mạnh mẽ há mồm, liền chợt lại có một cổ khủng bố hấp lực truyền đến, dường như muốn đem Bạch Nhạc một chỗ cắn nuốt.

Tất cả mọi người tại Bạch Nhạc bên trong tiểu thế giới, chỉ cần giết chết Bạch Nhạc, liền chờ tại đem cái này những người này đều cắn nuốt hết.

"Kiếm Lâm Thiên Hạ!"

Trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, kiếm ý chợt bạo phát, tại đây biển sâu phía dưới, lộ ra lau một cái huyễn lệ tử mang, trực tiếp nghịch đối phương Thôn Phệ Chi Lực chém ra đi.

Bước vào Thần Linh Lĩnh Vực, Bạch Nhạc thực lực lần nữa phát sinh biến hóa long trời lỡ đất.

Một kiếm này, ngạnh sinh sinh tại đây trong biển sâu lôi ra một đạo khủng bố gió xoáy, sôi trào mãnh liệt.

Trốn!

Mặc dù ngoài miệng nói muốn cùng Côn phân cái thắng bại, có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng rất rõ ràng, vô luận như thế nào, chính mình cũng không thể tại đây trong biển sâu cùng đối phương giao thủ.

Chỉ có trước chạy trốn tới trên mặt biển, một trận chiến này mới có thủ thắng cơ hội.

Theo kiếm thế, Bạch Nhạc cả người chợt hướng về trên mặt biển phóng đi.

"Chết đi cho ta!"

Trong nháy mắt, Côn liền nhận thấy được Bạch Nhạc dụng ý, phát sinh một tiếng phẫn nộ gào thét, hóa thành một cổ kinh khủng hấp lực, nỗ lực đem Bạch Nhạc mạnh mẽ lôi trở lại.

Nếu như bán thần thời điểm, đối mặt Côn Bạch Nhạc không có bất kỳ

phản kháng chỗ trống, nhưng hôm nay lại không giống nhau.

Lấy thân là kiếm, Bạch Nhạc lần nữa thi triển ra khoái kiếm, lấy kiếm tách ra mặt nước, trực tiếp xông ra.

Quá nhanh!

Tối đa bất quá nửa khắc đồng hồ thời gian, Bạch Nhạc liền đã thấy ngoài khơi.

Chỉ cần lao ra mặt nước, liền chí ít đã có năm phần phần thắng.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc gần lao ra ngoài khơi trong nháy mắt, trên mặt biển, lại chợt xuất hiện lau một cái khủng bố thương mang, ngạnh sinh sinh đem Bạch Nhạc lần nữa đẩy vào trong biển.

"Thâm Hải Tế Tư! ! !"

Chỉ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền nhận ra đối phương thân phận.

Vô luận như thế nào, hắn cũng không nghĩ đến, loại thời điểm này, vị kia Thâm Hải Tế Tư vậy mà lại trái lại cắn hắn một ngụm!

"Rống!"

Vẻn vẹn chỉ là cái này một ngăn trở, đối với Côn mà nói cũng đã đủ đủ!

Trong một chớp mắt, cái kia bồn máu miệng lớn liền chợt hợp lại, trực tiếp đem Bạch Nhạc nuốt đi.

"Côn!"

Đạp ở trên mặt biển, Thâm Hải Tế Tư chậm rãi mở miệng nói.

"Tốt!"

Chậm rãi nổi lên mặt nước, Côn trầm giọng nói rằng: "Ngươi đã hoàn thành ngươi hứa hẹn, chuyện còn lại không có quan hệ gì với ngươi."

Từ Hải Để Chi Thành trốn ra được, Thâm Hải Tế Tư làm sao có thể đủ tránh thoát Côn nhận biết?

Mặc dù có thể thoát thân, chính là bởi vì nàng đã cùng Côn đạt thành ăn ý.

Trên thực tế, từ lúc vạn năm trước đó, nàng liền cùng Côn từng có ước định, chỉ tiếc, vị tộc trưởng kia hi sinh tính mệnh, mạnh mẽ bảo vệ Thâm Hải nhất tộc, cũng khiến cho nàng bị vây ở Thâm Hải Chi Thành vô pháp chạy trốn.

Lần này đi ra, nàng liền trực tiếp ngã về phía Côn, lúc này mới có chờ ở chỗ này tính toán Bạch Nhạc một màn.

Nàng cho tới bây giờ liền không có để ý qua những người kia sinh tử.

Đây mới là tất cả chân tướng.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1384: Huyết mạch chi lực

Hắc ám, mênh mông bát ngát hắc ám!

Bị Côn nuốt vào trong miệng trong nháy mắt, Bạch Nhạc thì biết rõ muốn hư, hầu như không có bất kỳ do dự nào, trực tiếp liền phóng xuất ra kiếm liên tiểu thế giới, đem trực tiếp ẩn thân tại bên trong tiểu thế giới.

Giả sử vẫn là bán thần, chỉ sợ trong khoảnh khắc, chính là thân tử hồn diệt.

Bây giờ, có tiểu thế giới chống đỡ, mới có một điểm giãy dụa chỗ trống, không đến mức lập tức vẫn lạc.

Dù vậy, thế cục cũng đồng dạng có vẻ không gì sánh được nguy hiểm.

Thân ở bên trong tiểu thế giới, Bạch Nhạc vẫn như cũ có thể cảm thụ được thần lực đang bay nhanh tan rã.

Côn khủng bố, hoàn toàn không phải bình thường thần linh có khả năng bằng được, một khi nuốt vào trong bụng, là hoàn toàn có thể giết chết thần linh, bình thường trong chiến đấu, cũng tuyệt đối không có cái gì thần linh dám để cho mình bị Côn nuốt vào.

Có thể Thâm Hải Tế Tư đột nhiên xuất thủ, lại xác thực đánh Bạch Nhạc một trở tay không kịp.

Bây giờ nói cái gì nữa đều đã không kịp.

"Công tử! Làm sao?"

Bạch Nhạc trốn tiểu thế giới, Băng Hàm nhất thời liền chào đón, nhận thấy được Bạch Nhạc sắc mặt có chút không tốt, có chút bất an dò hỏi.

"Không kịp giải thích, các ngươi biết, Côn có nhược điểm gì?"

"Côn? !"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, Băng Hàm nhất thời bị sợ vừa nhảy.

"Côn không phải tộc ta thủ hộ thần thú sao?"

Đối cái này Bạch Nhạc cũng không khỏi không còn gì để nói.

Tâm tâm niệm niệm muốn tiêu diệt Thâm Hải nhất tộc Côn, lại còn bị bọn hắn tôn sùng là thủ hộ thần thú, loại thuyết pháp này là nơi nào tới?

Những người này thông minh thật đúng là sốt ruột.

Chờ chút!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong đầu, nhưng là đột nhiên xẹt qua một đạo thiểm điện.

Không có gì là không có căn nguyên.

Vô luận là vị kia Thâm Hải Tế Tư, vẫn là trước đó Thâm Hải nhất tộc tộc trưởng, đều sẽ không nói ra lời như vậy tới!

Sự tình xảy ra tất có bởi vì!

Nếu như loại này truyền thuyết có thể truyền lưu vạn năm lâu dài, như vậy. . . Liền chưa chắc là giả!

Thâm Hải Tế Tư có thể nói dối, như vậy. . . Côn, vì sao sẽ không?

"Loại thuyết pháp này là thế nào đến, về Côn, ngươi còn biết cái gì?"

Lông mày nhíu lại, Bạch Nhạc lần nữa hỏi tới.

Mặc dù còn không rõ ràng lắm đến tột cùng phát sinh cái gì, thế nhưng Băng Hàm lại hoàn toàn có thể cảm thụ được Bạch Nhạc lo lắng.

Thoáng suy tư một chút, vội vàng trả lời.

"Nghe đồn, Côn một mực là bản tộc thủ hộ thần thú, chúng ta thậm chí còn kế thừa một bộ phận Côn huyết mạch! Thời đại thượng cổ, tộc trưởng cùng Đại Tế Tư thậm chí có thể thi triển một ít Côn thần thông. . . Chỉ là, theo lấy trớ chú, rơi vào biển sâu sau đó, những thứ này thần thông cũng giống vậy thất truyền."

Côn huyết mạch?

Trong lòng hơi động một chút, Bạch Nhạc nhất thời mơ hồ đoán được trước đây vị kia Thâm Hải nhất tộc tộc trưởng, vì sao lại cùng Côn phát sinh xung đột.

Huyết mạch chi lực!

Côn loại này đỉnh tiêm thần thú, huyết mạch chi lực cường đại cở nào, nếu là có thể có biện pháp, dẫn một tia huyết mạch chi lực đến tộc nhân trên người, toàn bộ Thâm Hải nhất tộc tu hành thiên phú đều sẽ đạt được chất đề thăng!

Nếu là có loại nguyên nhân này lời nói, như vậy liền không khó lý giải vị tộc trưởng kia, tại sao lại đối Côn ra tay.

Đạo lý giống vậy!

Một vạn năm thời gian, dù cho là có thù gì hận cũng đều nên hóa giải, còn lại bất quá chỉ là một ít người thường cùng đê giai tu hành giả mà thôi, Côn cũng không có đạo lý chết cắn không thả, chuyện này căn bản là không phù hợp một vị thần linh cường giả hành sự ăn khớp.

Trừ phi. . . Côn huyết mạch bị Thâm Hải nhất tộc cướp đoạt, chỉ có đem cái này nhất tộc người đều thôn phệ, mới có thể làm Côn khôi phục huyết mạch chi lực.

Kể từ đó, tất cả liền đều hoàn mỹ xâu.

Côn bản thân liền là Thâm Hải nhất tộc thủ hộ thần thú, chỉ là về sau, vị tộc trưởng kia mạnh mẽ rút ra Côn huyết mạch chi lực để đề thăng tộc nhân tu hành thiên phú, lúc này mới dẫn Côn phát cuồng, phát động trớ chú!

Lưỡng bại câu thương phía dưới, Thâm Hải nhất tộc bị vây ở trong biển sâu, đồng thời thủy chung bị nguyền rủa sở khốn nhiễu.

Mà Côn cũng đồng dạng bởi vì mất đi một bộ phận huyết mạch chi lực, mà vô pháp đột phá, trên vạn năm đến, một mực canh giữ ở cái hải vực này , chờ đợi một cái tiêu diệt đối phương, đoạt hồi huyết mạch chi lực cơ hội.

Biết rõ ràng điểm này, ý nghĩ nhất thời liền trống trải rất nhiều.

Muốn đơn thuần cùng Côn ngạnh bính, bây giờ căn bản không có chút nào phần thắng.

Cho dù là Bạch Nhạc thi triển ra Thôn Thiên Quyết đến, cũng giống vậy vô pháp thoát thân!

Côn thực lực quá mạnh, mà là tại biết rõ Bạch Nhạc là Thần Tôn truyền nhân tình huống dưới, còn dám đem Bạch Nhạc nuốt vào trong bụng,

không có khả năng không có bất kỳ chuẩn bị.

Liều mạng, cùng chịu chết không có gì hai loại!

Giải linh đổi cần người buộc chuông!

Đến một bước này, muốn từ nơi này tử cục bên trong tránh thoát được, duy nhất cơ hội, chính là Côn huyết mạch chi lực.

Trong mắt hiện lên một tia tinh mang!

Bạch Nhạc nhất thời mở miệng nói: "Triệu tập tất cả mọi người, ta yêu cầu các ngươi máu, mỗi một người đều cho ta một bộ phận máu! Phải nhanh!"

"A?"

Băng Hàm có chút mộng.

"Không kịp. . . Ngươi hướng bọn hắn giải thích đi, ta tự mình động thủ."

Cảm thụ được tiểu thế giới lực lượng cực nhanh tiêu hao, Bạch Nhạc cũng đã căn bản không kịp các loại, nhường Băng Hàm đi thông tri người khác, sẽ đem huyết dịch thu qua đây, lãng phí thời gian thực sự quá nhiều.

Tâm niệm vừa động, trong một chớp mắt, toàn bộ trong tiểu thế giới, nhất thời mọc lên vô số sợi kiếm khí!

Đồng thời hướng về trên người mỗi một người rơi đi.

Tại chính mình bên trong tiểu thế giới, đối những người bình thường này cùng đê giai tu hành giả, căn bản cũng không có áp lực gì đáng nói.

Trong tích tắc, phân ra kiếm khí liền trực tiếp cắt mỗi người cánh tay hoặc là bắp đùi.

Vẻn vẹn không đến trăm hơi thở ở giữa, những người này huyết dịch liền trực tiếp bị kiếm khí bao vây lấy tụ lại đến một chỗ.

Phải biết, mặc dù Bạch Nhạc cứu người, chỉ có chừng phân nửa, nhưng cũng đạt hơn hơn mười vạn.

Nhiều người như vậy, dù là mỗi người đều chỉ có một chút máu, hội tụ đến một chỗ, cũng cũng là một cái cực kỳ khổng lồ số lượng.

Trong mắt hiện lên một luồng tinh mang, Bạch Nhạc trực tiếp thi triển ra Thôn Thiên Quyết!

"Thôn thiên!"

Hô hấp ở giữa, những cái kia trong huyết dịch lực lượng liền nhất thời bị Bạch Nhạc mạnh mẽ cắn nuốt.

Huyết mạch chi lực!

Một trên người hai người huyết mạch chi lực phi thường mỏng manh, căn bản là không có cách hấp thu, nhưng khi hơn mười vạn người huyết dịch tụ tập lại một chỗ thời điểm, liền đủ để cho Bạch Nhạc thôn phệ đến một bộ phận huyết mạch chi lực.

Thôn Thiên Quyết bá đạo, căn bản không có bất kỳ lực lượng nào là không thể thôn phệ, dù cho là Côn huyết mạch chi lực cũng giống như vậy!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đây mới thực sự là người cứu mạng.

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, một bước ở giữa, Bạch Nhạc liền

lần nữa ly khai kiếm liên tiểu thế giới.

Vừa mới bị cắn nuốt tới huyết mạch chi lực chợt tuôn ra, bảo vệ Bạch Nhạc quanh thân, trong khoảnh khắc, loại kia lực lượng kinh khủng liền chợt biến mất không thấy gì nữa.

Có cái này một bộ phận huyết mạch chi lực, thì dường như nhường Bạch Nhạc đạt được một loại ngụy trang, bị Côn cho rằng là một phần thân thể, tự nhiên liền sẽ không lại công kích.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đây cũng là tránh thoát tử cục cơ hội!

Nghịch Ma Kiếm chợt giơ lên, lộ ra lau một cái huyễn lệ kiếm quang, hung hãn chém ra đi!

"Phốc!"

Nguyên bổn đã nắm chắc phần thắng, chờ lấy Bạch Nhạc cùng những người này cùng tử vong Côn, chợt cảm thấy phần lưng đau đớn một hồi, trong khoảnh khắc, một cổ huyết trụ bắn ra, liền chỉ thấy một đạo kiếm quang tránh thoát mà ra, theo hắn trong cơ thể lao tới.

"Rống!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1385: Tới chiến

Gầm lên giận dữ, Côn lần nữa nổi lên mặt nước, căm tức Bạch Nhạc, tràn đầy không thể tin tưởng.

"Không có khả năng, ngươi bất quá mới vào Thần Linh Chi Cảnh, làm sao có thể đủ từ ta trong bụng trốn ra được?"

Đạp ở trên mặt biển, Bạch Nhạc nhếch miệng lên lau một cái nụ cười rực rỡ, nhẹ giọng nói: "Trên đời này nào có cái gì nhất định sự tình, tựa như ta không tính được tới, vị này Thâm Hải Tế Tư một mực cùng tiền bối cấu kết một dạng. . ."

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc ánh mắt nhất thời hướng về cách đó không xa Thâm Hải Tế Tư, thoại phong nhất chuyển, nhàn nhạt mở miệng nói: "Đại Tế Tư, chúng ta lại gặp mặt."

Bị Bạch Nhạc ánh mắt để mắt tới, giờ khắc này Thâm Hải Tế Tư mới chính thức là tê cả da đầu.

Trước đó chứng kiến Bạch Nhạc đột phá thời điểm, nàng liền đã ý thức được Bạch Nhạc đáng sợ, nhưng lại làm sao cũng không nghĩ ra, Bạch Nhạc dĩ nhiên hội khủng bố tới mức này.

Côn a!

Chính là một tòa Thâm Hải Chi Thành đều có thể một ngụm nuốt vào, cho dù là thời đại thượng cổ, cũng không có thần linh cường giả, dám để cho mình bị Côn nuốt đi.

Có thể hết lần này tới lần khác, Bạch Nhạc rõ ràng bị cắn nuốt đi vào, lại vẫn có thể đâm thủng Côn thân thể trốn ra được, cái này cũng không

khỏi quá biến thái đi.

Tối trọng yếu là, lúc này nàng có thể rõ ràng cảm thụ được Bạch Nhạc trong mắt sát khí.

"Rống!"

Lại là gầm lên giận dữ, toàn bộ hải vực phảng phất đều tùy theo rung chuyển, nhấc lên một mảnh cơn sóng thần.

Đối với Bạch Nhạc, Côn cũng rốt cục sinh ra một tia kiêng kỵ chi ý, phải biết, nó đem người nuốt vào, bản thân liền là lợi hại nhất bản mệnh thần thông, thời đại thượng cổ, bị nó như vậy nuốt ăn giết tử thần linh cũng không chỉ một hai.

Bây giờ, làm cái này một thần thông đều mất đi hiệu lực thời điểm, đối mặt Bạch Nhạc, nó tiện lợi thật có chút không biết nên như thế nào ra tay.

"Tiền bối chớ buồn!"

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói: "Tiền bối sở dĩ cố ý muốn giết Thâm Hải nhất tộc tộc nhân, là bởi vì huyết mạch chi lực a? Nếu như ta có thể đem huyết mạch chi lực trả lại cho tiền bối đâu?"

Một câu nói này lối ra, Côn trên người sát khí chợt thu liễm, biến thành một loại khó diễn tả được kinh ngạc!

Huyết mạch chi lực sự tình, đừng bảo là là Bạch Nhạc, cho dù là vị này Thâm Hải Tế Tư cũng chưa chắc rõ ràng.

Bây giờ lại bị Bạch Nhạc một ngụm nói toạc ra, nó làm sao có thể không kinh dị!

"Ngươi nói cái gì?"

Giang tay ra, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói: "Tiền bối không phải hiếu kỳ ta làm sao trốn ra được sao?"

Trong lúc nói chuyện, Bạch Nhạc bàn tay nhẹ nhàng vồ một cái, còn tàn dư một điểm Thâm Hải tộc nhân tiên huyết nhất thời xuất hiện ở Bạch Nhạc trước người, trong khoảnh khắc, liền hóa thành thuần khiết huyết mạch chi lực, ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, trực tiếp hướng về Côn trên người rơi đi.

"Thôn Thiên Quyết!"

Trong nháy mắt, Côn nhất thời phản ứng kịp.

Nếu như nói, trước đó nó vẫn không rõ đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, bây giờ nhưng là triệt để phản ứng kịp.

Rút ra Thâm Hải nhất tộc tộc nhân tiên huyết, lấy Thôn Thiên Quyết luyện hóa bên trong huyết mạch chi lực, dùng cái này lừa gạt qua trong cơ thể nó lực lượng, dạng này thủ đoạn, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, nó thì như thế nào có thể tin tưởng!

Quan trọng hơn là, giờ khắc này, nó cuối cùng từ Bạch Nhạc trên người chứng kiến hy vọng!

Không thể nuốt trọn Bạch Nhạc, nó trên thực tế liền dĩ nhiên minh bạch, nó rất khó làm sao Bạch Nhạc, không nuốt vào được, lại rơi vào trên mặt biển, lấy Bạch Nhạc Thần Linh Cảnh thực lực, mặc dù đánh không lại nó, cần phải đi, nó nhưng là không có nửa điểm biện pháp.

Bạch Nhạc nếu như quyết tâm muốn đảm bảo những cái kia Thâm Hải nhất tộc tộc nhân, nó mặc dù lại hận, cũng chỉ có thể lực bất tòng tâm!

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc có thể rút ra huyết mạch chi lực, nhưng là để nó lần nữa chứng kiến hy vọng!

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Nhạc, Côn trầm giọng hồi đáp nói: "Ta muốn chỉ là huyết mạch chi lực, những người kia sinh tử, làm đéo gì có cùng ta dính tí quan hệ nào! Chỉ cần ngươi có thể đem huyết mạch chi lực trả lại cho ta, ta chẳng những có thể lấy buông tha bọn hắn, còn thiếu một cái nhân tình! Sau này tất có chỗ báo!"

"Thâm Hải nhất tộc cùng tiền bối thù hận, ta vô ý tham gia! Huống chi, chuyện này, xác thực chính như tiền bối nói, trách không được tiền bối! Chỉ là mọi người lập trường khác biệt, ta xác thực vô pháp mắt mở trừng trừng nhìn lấy tiền bối tàn sát bọn hắn."

Khẽ khom người, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói: "Nhân tình không nhân tình không cần nhắc lại, ta chỉ hy vọng, có thể nhờ vào đó, hóa giải đoạn ân oán này, cứu những thứ này người vô tội tính mệnh! Trước đó có chỗ đắc tội, cũng xin tiền bối thứ lỗi."

"Tốt!"

Không có bất kỳ do dự nào, Côn lúc này liền đáp ứng.

"Nơi đây không phải nói chuyện địa phương, cũng xin tiền bối tìm một chỗ đảo nhỏ, để cho ta đưa bọn họ phóng xuất, sau đó đang từ từ luyện hóa huyết mạch chi lực cho tiền bối!" Lần nữa ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

"Như thế tốt lắm!"

Đối với Bạch Nhạc loại này an bài, Côn cũng đồng dạng không có gì ý kiến, trực tiếp đáp ứng.

"Thong thả! Cũng xin tiền bối sau đó, trước khi rời đi, ta còn có một việc

tình phải giải quyết!"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc trong mắt lần nữa lộ ra một luồng hàn mang, lạnh lùng mở miệng nói.

Một câu nói này, nhưng là nhất thời nhường Thâm Hải Tế Tư run lên trong lòng.

"Bạch Nhạc, ngươi ta ở giữa, vốn không thù hận! Ngươi giúp ta thoát khốn, ta giúp ngươi đột phá Thần Linh Chi Cảnh, hai chúng ta sạch! Chỉ cần ngươi dừng tay như vậy, ta cũng đồng dạng thiếu ngươi một cái ân huệ!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Thâm Hải Tế Tư tiếp tục nói: "Ngươi đã nói với ta bên ngoài sự tình, ngươi không phải đắc tội qua rất nhiều người sao? Ta có thể giúp ngươi! Ta còn có thể suất lĩnh Thâm Hải nhất tộc một chỗ, ra sức cho ngươi."

"Thâm Hải nhất tộc?"

Trong mắt lộ ra lau một cái hàn mang, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói: "Từ vạn năm trước đó đến bây giờ, ngươi hành động, có một kiện kia, đem chính mình coi là qua Thâm Hải nhất tộc chi nhân? Tới mức này, lại vẫn dám nói khoác mà không biết ngượng nói cái gì, suất lĩnh Thâm Hải nhất tộc?"

"Nếu không phải ta, chỉ sợ, toàn bộ Thâm Hải nhất tộc tất cả mọi người tính mệnh, đều phải bị ngươi đưa cho Côn a?"

"Sự tình xảy ra có nguyên nhân, ta có thể lý giải Côn nỗi khổ tâm, có thể ngươi bực này vô sỉ bại hoại. . . Nhưng là chết trăm lần không đủ!"

Kiếm phong hơi hơi thượng thiêu, Bạch Nhạc ngạo nghễ mở miệng nói: "Ngươi ta ở giữa ân oán tạm thời không đề cập tới, chỉ bằng cái kia chết

đi nửa thành bách tính, ta hôm nay cũng muốn lấy mạng của ngươi!"

". . ."

Da đầu tê dại một hồi, Thâm Hải Tế Tư làm sao cũng không nghĩ đến, vậy mà lại là một kết quả như vậy.

"Bạch Nhạc, ngươi không nên ngậm máu phun người! Những người kia chết, có quan hệ gì với ta?"

"Không có quan hệ?"

Bạch Nhạc cười lạnh nói: "Nếu là ngươi thật quan tâm bọn hắn sinh tử, chỉ cần theo ta nói trước một tiếng, ta liền đủ để đem tất cả mọi người thu vào Thần Vực bên trong, như thế nào sẽ còn có nhiều người như vậy uổng mạng? Ngươi vốn là thân là thần linh cường giả, nếu là ngươi nguyện ý, chẳng lẽ cứu không người sao?"

"Thân là Thâm Hải nhất tộc Đại Tế Tư, ngươi là một chính mình mạng sống, chôn vùi một thành tánh mạng người. . . So với Chu Thì Mậu chi lưu, ngươi mới là đáng hận hơn chi nhân!"

". . ."

Lời này, nàng xác thực không có cách nào khác phản bác!

Nhưng nếu là sớm biết bây giờ kết quả này, thiên tài nguyện ý dạng này!

Ai có thể nghĩ tới, Bạch Nhạc thật không ngờ yêu nghiệt, thậm chí ngay cả huyết mạch chi lực đều có thể luyện hóa, dám phải giúp Thâm Hải nhất tộc cùng Côn hóa giải một đoạn này ân oán.

"Bạch Nhạc, ngươi đừng tưởng rằng ta sợ ngươi!"

Mí mắt đột nhiên vừa nhảy, Thâm Hải Tế Tư lớn tiếng quát lên, chỉ là trong lời này, làm thế nào đều lộ ra một tia ngoài mạnh trong yếu mùi vị.

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, Bạch Nhạc nhìn về phía đối phương trong con mắt tràn đầy vẻ khinh miệt, nhàn nhạt mở miệng nói: "Sợ cùng không sợ, không có ý nghĩa gì. . ."

"Tới chiến!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1386: Kiếm trảm thần linh

Tới chiến!

Như là xuân lôi chợt vang, hai chữ này bên trong lộ ra lau một cái chưa từng có từ trước đến nay chiến ý, hướng về Thâm Hải Tế Tư oanh kích mà đi!

Chiến đấu từ hai chữ này lối ra, liền đã bắt đầu.

Người chưa đến, kiếm ý lợi dụng phá không mà ra!

Bước vào Thần Linh Chi Cảnh, Bạch Nhạc kiếm đạo mới chính thức xem như là đại thành, một câu nói, một ánh mắt, đều có thể làm kiếm.

Một trận chiến này, cũng là Bạch Nhạc lần đầu tiên chân chính đối mặt một vị thần linh cường giả.

"Đừng tưởng rằng ta sợ ngươi!"

Lập lại lần nữa một lần câu nói này, lật bàn tay một cái, một cây ám hồng trường thương nhất thời xuất hiện ở Thâm Hải Tế Tư trong tay, mũi thương vẩy một cái, chợt hướng về Bạch Nhạc giết tới!

Tiên hạ thủ vi cường!

Tất nhiên tránh không khỏi, vậy cũng chỉ có thể chiến một trận!

Đối với Bạch Nhạc mặc dù có chút kiêng kỵ, thế nhưng Thâm Hải Tế Tư lại cuối cùng là vạn năm trước đó liền tồn tại thần linh cường giả, chân

chính động thủ, cũng đồng dạng không hiểu ý hoảng sợ.

Thương như rồng, trong nháy mắt, liền cuốn lấy Bạch Nhạc!

Di chuyển ở trong nước biển, Côn hoàn toàn không có nhúng tay ý tứ, liền như thế lẳng lặng nhìn lấy Bạch Nhạc cùng Thâm Hải Tế Tư giao thủ.

Nó cũng đồng dạng muốn nhìn một chút vị này Thần Tôn truyền nhân, đến tột cùng có cái gì dạng thủ đoạn.

Đối với nó mà nói, thậm chí Bạch Nhạc chết sống đều không quan trọng!

Nếu như Bạch Nhạc còn sống, tự nhiên có thể dựa theo hứa hẹn cho hắn luyện hóa huyết mạch chi lực, có thể cho dù là chết, những cái kia Thần Vực bên trong Thâm Hải tộc nhân đồng dạng sẽ đi ra, chỉ cần cắn nuốt hết đối phương, một dạng có thể đạt được hiệu quả giống nhau.

Trên thực tế, vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Thâm Hải Tế Tư, cũng đều đồng dạng minh bạch điểm này!

Cho nên, một trận chiến này, Thâm Hải Tế Tư mới là chân chính đang liều mạng.

Thần linh cường giả, trong lúc phất tay, đều có khả năng hủy thiên diệt địa.

Cũng may mà nơi này là tại hoang tàn vắng vẻ trong vùng biển, bằng không, chỉ là hai người giao thủ dư ba, liền có thể nhấc lên một trận khủng bố biển gầm, tác động đến vùng duyên hải thành trấn.

Đây là Bạch Nhạc lần đầu tiên chân chính một mình đối mặt thần linh cường giả, cũng là hắn bước vào Thần Linh Lĩnh Vực sau đó, chân chính đệ nhất chiến.

Cũng không có gấp vận dụng thần thông, mà là đơn thuần lấy kiếm đạo đối địch!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, bây giờ hắn chính là cần nhất củng cố cảnh giới thời điểm.

Đồng dạng chiêu thức, bây giờ thi triển ra cùng trước đây bước vào Thần Linh Cảnh trước đó, thi triển ra, mang đến cảm giác hoàn toàn khác nhau.

Một bước thần linh, mới là chân chính phá kén thành bướm, cá hóa thành long!

Trước đó Thâm Hải Tế Tư liền từng gặp Bạch Nhạc cùng Chu Thì Mậu bọn hắn động thủ, có thể lúc kia, đối với Bạch Nhạc, nàng là lăn lộn không quan tâm, cho tới giờ khắc này thật sự đối đầu Bạch Nhạc, nàng mới rõ ràng cảm nhận được Bạch Nhạc kiếm đạo đáng sợ.

Mặc dù không đề cập tới Tạo Hóa Thông Thiên Quyết, chỉ bằng phần này kiếm đạo tu vi, Bạch Nhạc cũng giống vậy đủ để tại thần linh cường giả bên trong đặt chân.

Bị nhốt một vạn năm, chưa từng cùng người giao thủ, bây giờ nàng thực lực, đã sớm đã thoái hóa.

Huống chi, cho dù là tại vạn năm trước đó, nàng vị này Đại Tế Tư cũng đồng dạng cũng không phải cùng sức chiến đấu mà xưng.

Rất ngắn không tới thời gian một phút, nàng liền càng đánh càng là kinh hãi, ẩn nhiên đã sinh ra thối ý.

"Bạch Nhạc! Hà tất lưỡng bại câu thương? Ngươi giết ta, những người kia cũng sẽ không sống lại! Tương phản, buông tha ta, mới có thể mang

đến nhiều chỗ tốt hơn."

"Hiện tại cầu xin tha thứ, không chê quá trễ sao?"

Mắt lạnh nhìn đối phương, Bạch Nhạc cười lạnh nói.

"Đều là thần linh, có chuyện gì không thể đàm luận?" Thâm Hải Tế Tư tiếp tục nói: "Giữa chúng ta không có chết thù! Ngươi nhường Côn buông xuống cừu hận, vì sao liền không thể để ngươi chính mình buông xuống cừu hận cùng chấp niệm?"

"Hơn mười vạn người vô tội máu không thể chảy vô ích. . . Ta sẽ không cùng ngươi thỏa hiệp!"

Lạnh rên một tiếng, Bạch Nhạc trong lòng lần nữa hiện lên một luồng sát khí, cũng đồng dạng buông tha tiếp tục cùng đối phương vướng víu dự định!

"Kiếm liên!"

Trong tích tắc, trong hư không chợt khai ra một đóa huyễn lệ kiếm liên, khủng bố kiếm ý lan tràn ra, trực tiếp đem Thâm Hải Tế Tư bao phủ đi vào.

". . ."

Trong tích tắc, Thâm Hải Tế Tư trong lòng liền đột nhiên sinh ra một cổ ý sợ hãi!

Nếu như nói, trước đó giao thủ, còn lớn hơn nhiều con là thăm dò, như vậy bây giờ, Bạch Nhạc mới thực sự là động sát khí, một kiếm này, chân chính để cho nàng từ đáy lòng sinh ra một loại cảm giác sợ hãi!

"Hải Linh!"

Không còn dám có một chút do dự, trong tích tắc, Thâm Hải Tế Tư trong tay thương chợt nổ lên, hóa thành một cổ kinh khủng trùng kích, hướng về xung quanh lan tràn mà đi!

Thâm Hải nhất tộc, bản thân liền là lấy biển vì gia, tự nhiên đối với hải dương có một loại cảm giác thân thiết!

Hải Linh, chính là dẫn hải chi linh, mượn Hải chi uy!

Hô hấp ở giữa, phảng phất cái này nghiêm chỉnh cái hải vực, đều cùng nàng hòa làm một thể.

Oanh!

Kiếm liên ở trên biển chợt bạo phát, có thể đại đa số lực đạo lại đúng là vẫn còn đều bị cái này một vùng biển rộng trừ khử!

Một kiếm này chân chính rơi vào Thâm Hải Tế Tư trên người lực lượng, mười không còn một!

"Bạch Nhạc, ngươi giết không ta!"

Thân ở trong biển, Thâm Hải Tế Tư lớn tiếng quát lên: "Tại bên trong đại dương này, ngươi chính là có thông thiên khả năng, cũng không làm gì được ta!"

"Trùng mùa hạ sao nói được băng!"

Lạnh lùng liếc đối phương liếc mắt, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng châm chọc nói.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc trên người đột nhiên lộ ra lau một cái khí tức kinh khủng!

"Thôn thiên!"

Hai chữ lối ra!

Trong tích tắc, thiên địa biến sắc, kiếm liên tiểu thế giới lần nữa hiển hiện mà ra, hóa thành một cổ kinh khủng hấp lực, trực tiếp thôn phệ cái này toàn bộ hải vực lực lượng!

Chính là cùng cái hải vực này hòa làm một thể thì như thế nào?

Người bên ngoài có thể chưa chắc làm gì được nàng, có thể Bạch Nhạc lại không giống nhau!

Thôn Thiên Quyết bá đạo, vào giờ khắc này lần nữa bày ra.

Chỉ là trong khoảnh khắc, Thâm Hải Tế Tư liền đột nhiên cảm giác được, chính mình lực lượng giảm mạnh, nguyên bản cùng cái hải vực này hoàn mỹ không một tì vết dung hợp, xuất hiện lần nữa tỳ vết nào, trong nháy mắt, liền ngạnh sinh sinh bị buộc đi ra!

"Kiếm Lâm Thiên Hạ!"

Bắt lại trong chớp nhoáng này cơ hội, Bạch Nhạc trong tay lần nữa đâm ra!

Một màn kia huyễn lệ tử mang hiện lên, liền chỉ thấy một đạo huyết tuyến biểu ra, Thâm Hải Tế Tư chợt từ trong biển bị buộc đi ra, tiên huyết đột nhiên nhiễm hồng hải mặt!

Một đạo sâu triệt để kiếm cốt vết thương, đưa ngang ngực mà qua, nhìn thấy mà giật mình!

"Không muốn!"

Giờ khắc này, Thâm Hải Tế Tư mới chính thức sợ hãi, lớn tiếng thét to!

Trong một chớp mắt, Thâm Hải Tế Tư liền trực tiếp ném xuống trường thương trong tay, quỳ gối trên mặt biển, cầu xin tha thứ: "Buông tha ta, Bạch Nhạc, ta nguyện ý phụng ngươi làm chủ! Chỉ cầu ngươi buông tha ta lần này, ta có thể vì ngươi làm một chuyện gì!"

Trong lúc nói chuyện, Thâm Hải Tế Tư trên người lộ ra một cổ mị ý, rõ ràng là một cái thiên kiều bá mị mỹ nữ!

Buông tha địch ý, cố ý đem cái này loại mị lộ ra, mang đến sức dụ dỗ, đối với nam nhân mà nói, đơn giản là trí mạng.

Loại này sống chết trước mắt, cái gì tôn nghiêm cùng mặt mũi đều có thể bỏ qua.

Chỉ cần có thể còn sống, nàng không quan tâm hi sinh chính mình thân thể!

Phải biết, ban đầu ở Thâm Hải Chi Thành sau đó, vì như vậy một cái nữ nhân, Bạch Nhạc liền không tiếc cùng Chu Thì Mậu, Lý Lân trở mặt, thậm chí đến tai nàng tới nơi này, cũng không chịu bỏ qua, ngạnh sinh sinh chém giết Chu Thì Mậu.

Luận thân phận, luận xinh đẹp, nàng thắng được Băng Hàm gấp trăm lần, nghìn lần!

Bây giờ nàng không tiếc tự hạ thân phận, hứa hẹn làm nô tỳ phụng Bạch Nhạc làm chủ, nàng liền không tin, Bạch Nhạc có thể không động tâm.

Chỉ tiếc, hồi ứng nàng, lại cũng không là trong dự đoán mềm, mà là vẻ lạnh như băng kiếm quang!

Trong một chớp mắt, một viên cực kỳ xinh đẹp đầu lâu phóng lên cao, tiên huyết phun vải ra, trong khoảnh khắc liền nhiễm hồng hải mặt!

Thẳng đến đầu một nơi thân một nẻo, đầu người bay ở không trung, Thâm Hải Tế Tư trên mặt vẫn treo một tia không dám tin tưởng thần tình.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1387: Giải thích

"Oanh!"

Một cổ hấp lực đánh tới, cơ hồ là Thâm Hải Tế Tư bị chém giết trong nháy mắt, Côn liền chợt há mồm đưa nàng thi thể cùng thần hồn một chỗ nuốt vào.

Đối với Côn mà nói, nó căn bản cũng không quan tâm ai thắng ai thua.

Vô luận Bạch Nhạc cùng Thâm Hải Tế Tư, ai thắng thắng bại, nó đều hội cắn nuốt hết đối phương.

Nhìn đối phương bị cắn nuốt, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có ngăn cản.

Thâm Hải Tế Tư vì tánh mạng mình, không tiếc bán đứng sở hữu tộc nhân, cuối cùng lại như cũ vì Côn thôn phệ, cái này tựa như chính là nhân quả luân hồi, đối với hắn mà nói, đây cũng là tốt nhất báo ứng.

"Một vị thần linh cường giả thần phục, ta vốn tưởng rằng ngươi hội tiếp thu."

Nuốt trọn Thâm Hải Tế Tư, Côn chuyển hướng Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Cuối cùng ý khó dằn!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhàn nhạt hồi đáp nói.

Bản thân mình bị mưu hại qua, hiển hiện bỏ mình, Bạch Nhạc có thể không quan tâm, thật là cái kia nửa thành dân chúng vô tội tính mệnh,

cũng không so nặng nề.

Nếu không giết chết đối phương, trong lòng cái kia một hơi thở liền thủy chung phun không ra.

Đối với người khác mà nói, có thể cái này không trọng yếu, thế nhưng đối Bạch Nhạc mà nói lại không giống nhau.

Kiếm tâm vì đã tâm, đến Thần Linh cảnh giới, tâm lựa chọn, đối với hắn mà nói, mới là tối trọng yếu.

Huống chi. . . Gánh một cái háo sắc tên cũng chính là, làm sao có thể thật bởi vì sắc vong nghĩa.

"Đi thôi!"

Đối với Bạch Nhạc hồi đáp, Côn cũng đồng dạng từ chối cho ý kiến, từ tốn nói.

Lần này Bạch Nhạc cũng không có lại cự tuyệt, lúc này rơi vào Côn trên lưng, hướng về xung quanh đảo nhỏ bước đi.

Tối đa bất quá gần nửa canh giờ, Bạch Nhạc cùng Côn liền đến một chỗ tiểu đảo trước đó.

Tiểu đảo cũng không tính quá lớn, cũng liền cùng nửa toà thành phố lớn tiểu tướng bắt chước.

Đến nơi đây, Bạch Nhạc mới lần nữa mở ra kiếm liên tiểu thế giới, đem Thâm Hải nhất tộc tộc nhân đều phóng xuất.

Còn như Côn sẽ làm phản hay không hối hận, Bạch Nhạc nhưng là cũng không lo lắng.

Mình đã tìm được trợ giúp Côn biện pháp, nó tự nhiên cũng liền sẽ không gắng phải đối địch với chính mình.

Dứt bỏ quyền lợi bản thân, những người này sinh tử, đối với Côn mà nói, thực sự không có ý nghĩa gì.

Trong chốc lát, những cái kia từ kiếm liên tiểu thế giới đi ra, chứng kiến trước mắt đảo nhỏ cùng bích hải lam thiên, tất cả mọi người không khỏi hưng phấn rơi lệ!

Bọn hắn một mực bị vây ở trong biển sâu, thậm chí từ trước tới nay chưa từng gặp qua bên ngoài đến tột cùng là hình dáng gì.

Theo lấy sức mạnh nguyền rủa hóa giải, đuôi cá, mang cá đều tiêu thất, tất cả mọi người khôi phục người bình thường dáng dấp, bây giờ chân chính đạp trên đất bằng, loại kia cảm giác hưng phấn quả thực vô pháp nói!

Thậm chí còn có rất nhiều người thường, bây giờ không có đuôi cá, liền đi đường cũng sẽ không!

"Đa tạ công tử cứu giúp, Thâm Hải nhất tộc bái tạ công tử!"

Đi tới Bạch Nhạc trước người, Băng Hàm trong mắt tràn đầy vẻ kích động, dẫn đầu hướng về Bạch Nhạc quỳ xuống.

Trong lúc nhất thời, xung quanh tất cả mọi người theo Băng Hàm một chỗ quỳ xuống.

Hơn mười vạn người, đồng thời quỳ rạp xuống trước mặt, nói lời cảm tạ thanh âm, như núi kêu biển gầm đồng dạng.

Nhìn lấy đây hết thảy, dù cho là Bạch Nhạc, cũng không khỏi một hồi cảm xúc dâng trào.

Cùng quyền lợi không quan hệ, vẻn vẹn chỉ bằng một màn này, hắn liền cảm giác, chính mình làm ra qua tất cả nỗ lực đều là đáng giá.

Đơn giản trấn an một chút những ân tình này tự, Bạch Nhạc này mới khiến Băng Hàm mang theo một ít bây giờ Thâm Hải nhất tộc bên trong, tu vi cao nhất người một chỗ đi tới một bên tới thương nghị kế tiếp sự tình!

Trước đó, tại Thâm Hải nhất tộc bên trong, trừ Đại Tế Tư bên ngoài, tự nhiên chính là Lý Lân cùng với những cái kia bán thần cường giả danh vọng cao nhất.

Có thể gặp nạn lúc, Lý Lân bọn hắn nhưng cũng đồng dạng bỏ xuống người khác, nỗ lực cùng Đại Tế Tư một chỗ chạy đi!

Nguyên bản, lấy thực lực bọn hắn, muốn thoát đi cũng không trắc trở, có thể lại không nghĩ rằng, chờ lấy bọn hắn cũng không phải là hy vọng, mà là Côn bồn máu miệng lớn!

Những người này đều bị Côn thôn phệ, coi như là nhân quả tuần hoàn, báo ứng xác đáng!

Có thể Thâm Hải nhất tộc nhưng cũng vì vậy không có người đầu lĩnh, bây giờ còn lại, cũng bất quá chỉ là một ít Hóa Hư cường giả, bởi vì Bạch Nhạc nguyên nhân, bây giờ thậm chí nhiều hơn, là lấy Băng Hàm làm chủ.

"Công tử, mọi người chúng ta tính mệnh đều là ngươi cứu, có lời gì, không ngại nói thẳng, chúng ta nhất định theo ngươi phân phó hành sự!"

Đứng ở Bạch Nhạc trước mặt, Băng Hàm dẫn đầu tỏ thái độ nói.

"Không sai, chúng ta đoàn người đều nguyện ý nghe theo Bạch công tử

phân phó!"

Người khác cũng cùng theo một lúc cổ võ.

Hơi hơi ôm quyền, hướng mọi người hành lễ xong, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói: "Sự tình phát sinh quá đột ngột, trước đó rất nhiều chuyện, cũng không kịp giải thích. . . Hôm nay, ta liền trước đem việc này chân tướng cùng mọi người giải thích rõ."

Sửa sang một chút ý nghĩ, Bạch Nhạc rồi mới từ chính mình mười năm trước ở trên biển vừa mới gặp phải Côn, đến tiến vào Thâm Hải Chi Thành bên trong, phát sinh hết thảy đều nói ra.

Đương nhiên, cũng bao quát cùng Đại Tế Tư giao dịch, cùng với. . . Cuối cùng giết chết Đại Tế Tư sự tình.

Những lời này nói ra miệng, tất cả mọi người không khỏi có chút mộng!

Không phải bọn hắn không tín nhiệm Bạch Nhạc, thật sự là những lời này bên trong để lộ ra tin tức thực sự quá nhiều.

Chẳng những phá vỡ Đại Tế Tư nhiều năm trước tới nay tại chỗ có người trong lòng địa vị, hơn nữa, lại vẫn liên lụy đến Côn cùng bổn tông vạn năm trước tân bí, thì như thế nào có thể làm cho bọn hắn không khiếp sợ.

Chỉ là, tỉnh táo lại sau đó, cẩn thận nhớ lại, lại không thừa nhận cũng không được, Bạch Nhạc lời nói không ngoa.

Cái khác không nói, cái kia nửa thành chi nhân bị cắn nuốt, chính là đặt trước mắt sự thực, nếu không có Côn, còn có ai có thể có bực này khủng bố thần thông?

Còn có Đại Tế Tư!

Đại kiếp nạn trước mặt, tất cả mọi người trông cậy vào Đại Tế Tư đi ra người cứu mạng, thật là thẳng đến cuối cùng, rồi lại nơi nào có người từng thấy Đại Tế Tư hình bóng? Nếu không phải Bạch Nhạc, chỉ sợ tất cả mọi người đã táng thân Côn trong bụng.

Tối trọng yếu là. . . Bạch Nhạc thực lực quá mạnh mẽ!

Không có Đại Tế Tư, một vị thần linh cường giả lực lượng, là bọn hắn bất luận kẻ nào đều không thể kháng cự, nếu muốn giết bọn hắn, thậm chí không cần bất kỳ lý do gì, đều không cần thả bọn họ đi ra, tại Thần Vực bên trong, liền có thể dễ dàng toàn bộ giết chết.

Bạch Nhạc không có nói sai lý do, càng không có nói sai cần phải!

"Nói như vậy. . . Trước đó, công tử trước đó muốn chúng ta máu, chính là vì luyện hóa huyết mạch chi lực?"

Băng Hàm lần nữa mở miệng nói.

"Không sai!"

Gật đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói: "Không chỉ như vậy, lần này ta mời mọi người đến, cũng là muốn nhường mọi người cùng phía dưới người giải thích rõ. . ."

Tự tay chỉ hướng trên mặt biển, giống như núi cao nổi trong biển Côn, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Côn bây giờ là ở chỗ này. . . Không chiếm được huyết mạch chi lực, nó là sẽ không bỏ qua! Cho nên, ta nhất định muốn để cho các ngươi chủ động tống xuất càng nhiều máu hơn, lần lượt luyện hóa đủ đủ huyết mạch chi lực trả lại cho Côn, mới có thể triệt để hóa giải một đoạn này nhân quả."

Nói tới mức này, tất cả tự nhiên cũng liền rõ ràng.

Ở đây cũng không phải người thường, rất đơn giản liền có thể minh bạch Bạch Nhạc ý tứ, hơn nữa, tới mức này, cũng căn bản không có cự tuyệt chỗ trống.

Bạch Nhạc muốn chỉ là tiên huyết mà thôi, hơn nữa thậm chí không cần trong khoảng thời gian ngắn liền góp đủ!

Cách vài ngày cung cấp một lần tiên huyết, như vậy nhiều lần mấy lần, là có thể góp đủ đủ đủ tiên huyết.

Như vậy, cũng không tính quá khó khăn!

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người liền một chỗ đáp ứng, từ bọn hắn dẫn đầu, lại chia khác biệt đem tin tức có lựa chọn truyền xuống, tự nhiên liền dễ dàng tiếp thu nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1388: Luyện hóa huyết mạch, Côn hóa thành Bằng

Ba tháng thoáng một cái đã qua.

Ba tháng này ở giữa, Bạch Nhạc cách mỗi chừng bảy ngày thu thập một lần những người này tiên huyết, lấy Thôn Thiên Quyết luyện hóa huyết mạch chi lực cho Côn, như vậy nhiều lần.

Mặc dù rất nhiều người thường đều có vẻ sắc mặt trắng bệch, thân thể phi thường suy yếu, nhưng lại đúng là vẫn còn chống đỡ hạ xuống.

Hơn nữa, trong khoảng thời gian này, cũng làm cho bọn hắn dần dần quen thuộc lục địa sinh hoạt, thích ứng đi đường, chạy nhanh mà không còn là bơi.

Đồng dạng, mỗi một lần luyện hóa huyết mạch chi lực, Côn đều sẽ có vẻ phi thường sung sướng.

Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm thụ được, Côn khí tức mỗi ngày đều đang chậm rãi đề thăng.

Oanh!

Một ngày này, một lần cuối cùng huyết mạch chi lực bị Côn luyện hóa vào thân thể, nhất thời liền lệnh đại hải sinh sóng, lộ ra lau một cái khí thế kinh khủng đến, chỉ là nhấc lên sóng biển, liền tương đương với một trận khủng bố biển gầm!

Cũng may Bạch Nhạc đã có chuẩn bị, lấy thần lực bảo vệ tiểu đảo, bằng không, mới vừa chạy trốn đại nạn Thâm Hải nhất tộc, chỉ sợ đại đa số

cũng phải táng thân tại đây một trận biển gầm bên trong.

Nhưng mà, kế tiếp một màn này, nhưng là chợt nhường Bạch Nhạc trợn to hai mắt!

Côn thân thể bản thân cũng đã khá lớn, bây giờ lại lần nữa tăng vọt, từ trước đó mấy trăm dặm, diễn biến đến chừng hơn hai ngàn dặm!

Kinh khủng hơn đúng, Côn chợt thả người mà ra, từ nơi này trong biển nhảy ra đi.

Người cá nhảy ra mặt nước có vẻ mười phần vui thích, nhưng nếu là thân thể dài đến hơn 2 nghìn dặm cá từ trong nước nhảy ra, khả năng liền có vẻ hơi dọa người.

Chấn động!

Quá chấn động.

Liền như một tòa núi lớn chợt bay vào bầu trời, liền thái dương đều bị che khuất đồng dạng.

Đảo nhỏ phía trên, tất cả mọi người chính mắt thấy một màn này, càng là không kìm lại được liền quỳ xuống lạy.

Nhưng mà, càng nhiều lại y nguyên vẫn là sợ hãi cùng nghĩ mà sợ!

Nếu như không phải là Bạch Nhạc, đối mặt kinh khủng như vậy tồn tại, chỉ sợ bọn họ liền giãy dụa cơ hội cũng sẽ không có, trong nháy mắt, liền sẽ bị nuốt vào trong bụng.

Nhưng mà, đối với Côn mà nói, đây hết thảy mới bất quá chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi!

Thân thể nhảy ra ngoài khơi đồng thời, Côn thân thể cũng đồng dạng bao phủ lên một tầng huyễn lệ thần quang, chậm rãi biến hóa.

Hóa hình!

Vẻn vẹn liếc một cái, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp!

Hàng vạn năm trước, Côn thật cũng đã đến gần đột phá thời điểm, chỉ là bởi vì huyết mạch chi lực bị đoạt một bộ phận, lúc này mới bị thương nặng, vô pháp hoàn thành hóa hình, nhưng hôm nay một lần nữa luyện hóa huyết mạch chi lực, lấy Côn cái kia thâm hậu tích lũy, tự nhiên căn bản không có bất luận cái gì trắc trở, một cách tự nhiên liền bắt đầu hóa hình!

Vì ngày này, Côn đã đợi trên vạn năm!

Chỉ là, cùng bình thường yêu thú hoàn toàn khác nhau, bây giờ Côn, lại cũng không là ảo hóa hình người.

Thân hình khổng lồ bên trên, chợt sinh ra hai cánh!

Côn hóa thành Bằng!

Từ trong đại dương bá chủ, đến trong bầu trời bá chủ, lần này hóa hình, đối với Côn mà nói, mới thật là như kén biến thành bướm bay vọt!

Từ nay về sau, liền không cần lại bị khốn cùng trong biển, thiên địa này chi địa, là có thể tự do quay lại!

Bắc Minh hữu ngư, tên là Côn.

Côn to lớn, không biết mấy ngàn dặm vậy; hóa thành chim, tên là Bằng. Bằng chi lưng, không biết mấy ngàn dặm vậy; nộ mà bay, cánh nếu đám mây che trời.

Không kìm lại được, Bạch Nhạc trong đầu liền hiện ra dạng này văn tự.

Ngày xưa, Bạch Nhạc vẫn luôn cho rằng, những thứ này chỉ là truyền thuyết cổ xưa, nhưng hôm nay, đây hết thảy lại liền rõ ràng như vậy xuất hiện ở trước mặt hắn.

Luyện hóa huyết mạch, Côn hóa thành Bằng!

Giờ khắc này, Bạch Nhạc mới biết rõ, vì sao Côn thà rằng vây ở chỗ này trên vạn năm, đều phải tử thủ, không có chút nào từ bỏ ý đồ ý tứ.

"Ngao ô!"

Ngay tại lúc đó, Tiểu Bạch Long cũng đồng dạng phóng lên cao, phát sinh một tiếng hưng phấn tiếng gầm!

Từ xà hóa thuồng luồng, lại từ giao hóa long!

Từ trình độ nào đó mà nói, Tiểu Bạch Long cũng cùng Côn rất giống.

Giờ khắc này, tận mắt thấy Côn hóa thành Bằng, Tiểu Bạch Long phảng phất cũng chứng kiến chính nó đồng dạng.

Từ chân long hóa thành thần long, đối với Tiểu Bạch Long mà nói, liền cũng cũng là cuối cùng một cửa ải khó.

"Ha ha ha ha!"

Không trung, Côn, không hiện tại có thể phải là gọi là Côn Bằng!

Côn Bằng phát sinh một hồi hưng phấn cười to thanh âm, mở cái kia che khuất bầu trời cánh, quanh quẩn trên không trung, ánh mắt cũng theo đó rơi vào Tiểu Bạch Long trên người.

"Tiểu tử kia, gặp nhau tức là duyên phận! Hắn giúp ta luyện hóa huyết mạch, ta liền giúp ngươi hóa thành thần long!"

Một tiếng khinh minh, trong khoảnh khắc, liền có một cổ khủng bố huyết mạch chi lực từ không trung rơi xuống, trực tiếp hướng về tiểu tử kia thân thể!

Từ Côn hóa Bằng, quá trình biến hóa bên trong, còn có rất nhiều huyết mạch chi lực đều bị lãng phí!

Một người đắc đạo!

Chỉ là rơi xuống những huyết mạch này chi lực, liền có thể nhường cái hải vực này bên trong không ít người cá sinh ra linh trí, hóa thành yêu thú.

Bây giờ Côn có ý định cấp cho tiểu tử kia một vài chỗ tốt, hơn phân nửa huyết mạch chi lực hướng về Tiểu Bạch Long, mang đến trợ giúp tự nhiên liền càng thật lớn.

Phải biết, Tiểu Bạch Long bản thân cũng đã đạt được bán thần điểm tới hạn, bây giờ đạt được Côn Bằng trợ giúp, so với gông cùm xiềng xiếc trong nháy mắt liền bị giải khai.

Huyết mạch chi lực không ngừng dung nhập Tiểu Bạch Long thân thể, cũng làm cho Tiểu Bạch Long trên người khí tức càng phát ra nồng nặc!

Chân Long Huyết Mạch, bản thân liền cực kì khủng bố!

Mặc dù tiến hóa gian nan, thật là một khi bước ra một bước cuối cùng, hóa thành chân long, cũng chưa chắc liền so Côn Bằng Huyết Mạch yếu!

Mặc dù từ Côn Bằng Huyết Mạch bên trong thu được lợi ích, nhưng lại

vẫn như cũ vô pháp cải biến Tiểu Bạch Long huyết thống, mà là nó hóa thành chân long chất dinh dưỡng.

Ước chừng duy trì liên tục gần một canh giờ thời gian, Tiểu Bạch Long mới rốt cục luyện hóa hết Côn Bằng lưu lại huyết mạch chi lực.

Đáng tiếc, khoảng cách chân chánh bước vào chân long chi cảnh, y nguyên vẫn là kém một đường.

Dù sao, Côn Bằng cùng Long tộc cũng không tương đồng, muốn chân chính bước ra một bước cuối cùng, còn cần Tiểu Bạch Long chính mình nỗ lực.

Bất quá, may là như vậy, cũng đã cho Tiểu Bạch Long mang đến quá lớn trợ giúp.

Bằng không muốn tiến hóa cho tới bây giờ loại tình trạng này, Tiểu Bạch Long sợ rằng còn phải hao phí hơn ngàn năm thời gian.

"Ngao ô!"

Hưng phấn rống một tiếng, Tiểu Bạch Long nhất thời du duệ trên không trung, hướng Côn Bằng thăm hỏi.

"Đa tạ tiền bối!"

Bay vào không trung, Bạch Nhạc hướng về Côn Bằng cúi đầu, nhẹ giọng nói cám ơn.

Mặc dù nhìn như chỉ là một cái nhấc tay, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc nhưng trong lòng rất rõ ràng, đây cũng là Côn Bằng đối với hắn trợ giúp luyện hóa huyết mạch chi lực hồi báo.

"Không cần phải nói tạ ơn! Ngươi giúp ta, ta liền đem phần ân tình này,

còn tới tiểu gia hỏa này trên người, coi như là một loại đoạn. . . Ta không thích thiếu người đồ vật, cho nên, không có gì có thể tạ ơn."

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc lần nữa khom người cúi đầu, lại cũng chưa lại nói tiếp.

"Được, không cần dong dài! Ta cùng với Thâm Hải nhất tộc liên quan, cũng đến tận đây cắt đứt quan hệ. . . Hôm nay chính là ta rời đi lúc, sau này, để bọn hắn tự giải quyết cho tốt a!"

Liếc trên đảo những cái kia Thâm Hải nhất tộc tộc nhân liếc mắt, Côn Bằng nhàn nhạt mở miệng nói.

"Ân tiêu tan oán giải, cái này chính là kết quả tốt nhất."

Trên mặt lộ ra một nụ cười, Bạch Nhạc nhìn về phía Côn Bằng nói: "Nhân loại chúng ta câu có lời nói, là bay xa vạn dặm! Hôm nay, tiền bối hóa thành Bằng, thiên địa phía dưới , mặc cho rong ruổi. . . Bạch Nhạc, liền cũng mượn một câu nói này tới đưa cho tiền bối! Ở tiền bối bay xa vạn dặm, tiêu dao tự tại!"

Thật sâu xem Bạch Nhạc liếc mắt, Côn Bằng chậm rãi mở miệng nói: "Thiên Địa Đại Kiếp vẫn chưa tiêu tán. . . Tiểu tử kia, ngươi cũng tự giải quyết cho tốt! Sau này nếu có duyên, tự sẽ gặp lại!"

Vừa nói, Côn Bằng hơi hơi giương cánh, liền đã vỗ cánh bay, biến mất không còn tăm hơi vô tung.

PS: Canh thứ 2, không nên gấp gáp, ta tiếp tục viết, đêm nay còn có hai chương.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1389: Kinh biến

"Công tử!"

Cũng không biết quá lâu dài, Băng Hàm rơi vào Bạch Nhạc bên người, nhẹ giọng mở miệng nói.

Nao nao, Bạch Nhạc lúc này mới phục hồi tinh thần lại.

"Mấy ngày nay khổ cực ngươi."

Liên hệ người khác, trong cuộc điều tiết, thu thập huyết dịch, trấn an lòng người, việc này, cơ bản đều là Băng Hàm làm, hơn nữa bản thân cũng cần không ngừng nhắc đến cung huyết dịch, mấy ngày nay tới giờ, cực khổ nhất người, xác thực chính là Băng Hàm.

"Công tử nói chỗ nào lời nói, là ngươi cứu chúng ta, ta làm việc này, bất quá chỉ là một cái nhấc tay a."

Lắc đầu, Băng Hàm nhẹ giọng nói.

"Côn tiền bối nó. . . Đi?"

"Ừm!"

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Côn hóa thành Bằng, mảnh này biển, vây nhốt nó trên vạn năm, bây giờ, nó cũng lấy được tự do lần nữa."

"Vậy công tử ngươi đây?"

Băng Hàm hỏi lần nữa.

Bật cười lớn, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Ta vào biển tới nay, cũng đã hơn mười năm. . . Cũng là thời điểm trở về."

"Công tử. . . Ngươi có thể mang chúng ta lên sao?"

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi mở miệng nói: "Các ngươi nếu là nguyện ý, ta tự nhiên không có ý kiến! Trong Đông Hải, cũng có một nơi, có thể tạo điều kiện cho các ngươi nghỉ ngơi sinh hoạt. . . Bất quá, có mấy lời, ta nhất định phải nói ở phía trước."

"Các ngươi Thâm Hải nhất tộc, gần vạn năm tới đều sinh hoạt tại trong biển sâu, thật vẫn chưa trải qua cái gì chân chính tranh đấu! Thật là, một khi rời đi nơi này. . . Sự tình có thể liền không giống nhau."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Ta có thể thủ hộ các ngươi nhất thời, lại cũng không có thể thủ hộ các ngươi một đời."

"Đến Đông Hải sau đó, các ngươi nhất định muốn cùng người khác ở chung. . . Ta cũng như thế sẽ không cho các ngươi cái gì ưu đãi, có thể hay không dung nhập bên trong, còn sống, một dạng muốn nhìn chính các ngươi."

Nghe thế, cho dù là Băng Hàm, cũng không dám trả lời ngay.

"Không chỉ như vậy!"

Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Trước đó, ta cũng đã nói, bây giờ trên đời này, xuất thế thần linh tuyệt không chỉ một hai! Hơn nữa, ta tại Cửu Châu bên trong, cũng giống vậy có địch nhân. . . Thậm chí, khả năng so trong tưởng tượng càng nhiều! Một khi trở về, ta ắt sẽ lần nữa cuốn vào những thứ này phong ba bên trong. . . Các ngươi nếu như theo ta một chỗ, chưa chắc sẽ không nhận tác động đến."

"Ngươi không cần vội vã hồi đáp ta, ta còn lại ở chỗ này dừng lại ba ngày."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng: "Ngươi có thể đi trở về cùng tộc nhân thương nghị. . . Ba ngày sau, nếu là nguyện ý, ta mang bọn ngươi cùng rời đi, bằng không, các ngươi liền tạm thời ở nơi này, Côn đã không có ở đây, lấy thực lực các ngươi, liệu tới cũng sẽ không có nguy hiểm gì."

Nói xong những lời này, Bạch Nhạc nhất thời xoay người mà đi.

... .. .

"Đi! Băng Hàm cô nương, không có gì có thể do dự, chúng ta đã tại long cung bị nhốt trên vạn năm, lẽ nào sau khi đi ra, còn muốn vây ở cái hải vực này bên trong sao?"

Nghe được Băng Hàm lời nói, mấy cái Thâm Hải nhất tộc đề cử đi ra trưởng lão, nhất thời mở miệng nói.

Bọn hắn vốn là có Hóa Hư thực lực, đối với thế giới bên ngoài, tồn tại rất nhiều chờ mong, bây giờ mắt thấy cơ hội đang ở trước mắt, như thế nào nguyện ý buông tha.

Nếu như vây ở cái hải vực này bên trong, hóa giải sức mạnh nguyền rủa đi ra, lại có ý nghĩa gì.

"Chúng ta tự nhiên không sao cả, thật là. . . Những thứ này phổ thông tộc nhân, lại chưa chắc có thể thích ứng bên ngoài sinh hoạt a! Nếu như một cái sơ sẩy, chỉ sợ bọn họ lại hội rơi vào, cùng trước kia bị Chu Thì Mậu khi dễ lúc một dạng hoàn cảnh."

Một cái khác trưởng lão lập tức chen lời nói.

"Chung quy phải đi ra ngoài."

Lắc đầu, Băng Hàm nhẹ giọng nói: "Ta nguyên bản, cũng bất quá chỉ là một cái mặc cho người khi dễ tiểu nữ tử mà thôi. . . Là công tử cứu ta, cho ta cơ hội, để cho ta chứng kiến không giống nhau thế giới!"

"Ta cho rằng, chúng ta yêu cầu đối chúng ta tộc nhân có càng nhiều lòng tin. . . Chúng ta cần phải đi ra đi! Yêu cầu nhìn một chút thế giới chân thật, dung nhập thế giới này! Chỉ có dạng này, chúng ta Thâm Hải nhất tộc mới có thể chân chính tại đây thiên hạ đứng vững gót chân, qua càng rất hơn sống!"

"Dạng này cơ hội, bỏ qua, liền rất khó lại có!"

Ánh mắt lộ ra một vẻ kiên định chi sắc, Băng Hàm trầm giọng nói rằng: "Bây giờ, còn có công tử cho chúng ta dẫn đường! Nhưng nếu là bỏ qua cơ hội này, chúng ta mới là thật không chỗ nương tựa, đến lúc đó. . . Còn muốn ly khai, độ khó so hiện tại đâu chỉ cao hơn gấp mười lần!"

"Huống hồ, công tử cùng ta có đại ân! Vô luận như thế nào, lần này ta đều muốn theo đuổi theo công tử cùng rời đi. . . Nếu như mọi người không nguyện ý, liền mời hướng trưởng lão tiếp thu trong tộc tất cả sự vụ, sau này mang theo bản tộc đi xuống."

Hít sâu một hơi, Băng Hàm như đinh đóng cột hồi đáp nói.

Vô luận như thế nào, nàng muốn tranh một lần, tuyệt đối không muốn buông tha dạng này cơ hội!

Mặc kệ người khác làm sao chọn, trong lòng nàng đều đã sớm làm ra quyết đoán!

... ...

Đạo Lăng sơn!

Thánh Nữ phong cửa động phủ từ từ mở ra, Vân Mộng Chân thân ảnh chậm rãi từ trong đi ra.

Hơn mười năm thời gian, Vân Mộng Chân vẫn luôn tại bên trong bế quan, chưa từng bước ra một bước.

Bây giờ bước ra động phủ, ánh mặt trời rơi vào trên người, có vẻ hơi chói mắt.

"Cung nghênh thánh nữ xuất quan!"

Trong nháy mắt, Thánh Nữ phong sở hữu đệ tử đồng thời quỳ gối, cao giọng hô.

Tay áo hơi hơi phất một cái, nhất thời có một cổ nhu hòa lực lượng mọc lên, ngoài động phủ quỳ những người này, đồng thời bị Vân Mộng Chân nâng lên tới.

"Xảy ra chuyện gì?"

Hơi hơi nhíu mày, Vân Mộng Chân trầm giọng hỏi.

Nàng khi nào xuất quan, liền chính nàng đều không rõ ràng, ngoại nhân làm sao có thể đủ biết được.

Bây giờ nàng mới vừa xuất quan, liền có nhiều như vậy đệ tử tụ tập ở chỗ này, liền chỉ có một khả năng, những thứ này đệ tử đã thủ tại chỗ này thật lâu.

"Hồi bẩm thánh nữ. . . Lăng Tiên trọng thương, hộ tông đại trận đã mở ra, bây giờ cử tông trên dưới đều đang đợi thánh nữ xuất quan chủ trì đại cuộc!"

Khom người lần nữa quỳ gối, dẫn đầu đệ tử trầm giọng mở miệng nói.

"Ngươi nói cái gì?"

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân đột nhiên biến sắc.

May là trong lòng nàng có thật nhiều suy đoán, có thể một câu nói này nhưng cũng y nguyên vẫn là để cho nàng có chút trở tay không kịp.

"Lăng Tiên trọng thương!"

Cái kia đệ tử trầm giọng hồi đáp nói.

"Đến cùng chuyện gì xảy ra? Lăng Tiên lão tổ chính là thần linh cường giả, trên đời này, có ai có thể tổn thương hắn?"

"Càn Đế cấu kết tứ phương yêu thần, thiết hạ bẩy rập. . . Tam đại thiên tông tất cả đều bị thương, cục diện đã không bị khống chế! Đại Càn Vương Triều đã hướng về cửu châu nhanh chóng bành trướng. . . Bây giờ, cửu châu đã có gần nửa lưu lạc!"

"! ! !"

"Cái gì?"

"Thánh nữ, Lăng Tiên lão tổ đã phân phó, để ngươi sau khi xuất quan, lập tức đi trước thánh địa, tất cả công việc, thánh nữ gặp qua lão tổ, tự sẽ minh bạch."

"Đi!"

Trong mắt hiện lên lau một cái tinh mang, Vân Mộng Chân trầm giọng phân phó nói.

Trong lúc nhất thời, một đám đệ tử vòng vây phía dưới, Vân Mộng Chân lúc này hướng về phía sau núi thánh địa chạy đi.

"Thanh châu bên kia có thể có tin tức gì?"

Chạy đi đồng thời, Vân Mộng Chân hỏi lần nữa.

"Hồi bẩm thánh nữ. . . Bạch Nhạc không biết tung tích, Thanh châu. . . Đã rơi vào tay giặc!"

". . ."

Dưới chân hơi chậm lại, Vân Mộng Chân trong mắt lần nữa hiện lên một tia vô cùng lo lắng chi sắc.

Mười năm bế quan, không nghĩ tới, thiên hạ cục diện dĩ nhiên đã loạn tới mức này.

Đem cái này chút loạn thất bát tao ý niệm trong đầu đuổi ra trong đầu, Vân Mộng Chân đã chạy tới thánh địa trước đó, hít sâu một hơi, một bước bước vào.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1390: Trở về

Đông Hải!

Lúc rời đi sau khi, Bạch Nhạc còn vẻn vẹn chỉ là bán thần, đi cũng không tính quá dễ dàng, nhưng hôm nay trở về thời điểm, lại hoàn toàn không có bất kỳ áp lực đáng nói.

Bạch Cốt Thuyền sớm đã bị Côn đụng nát, đoạn đường này, Bạch Nhạc đều là ngồi ở Tiểu Bạch Long trên lưng trở về.

Trả lại hết có Băng Hàm, hắn Thâm Hải nhất tộc người, đều bị Bạch Nhạc thu vào kiếm liên bên trong tiểu thế giới, dù sao, hơn mười vạn người, nếu không phải là có kiếm liên tiểu thế giới tại, Bạch Nhạc thật đúng là không có cách nào khác đem nhiều người như vậy một chỗ mang về.

"Chứng kiến sao? Nơi đó chính là Đông Hải Tiên Đảo."

Chỉ về đằng trước đảo nhỏ, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Không sai biệt lắm hoa nửa tháng tả hữu thời gian, lúc này mới trở lại Đông Hải, xa xa chứng kiến Đông Hải Tiên Đảo, Bạch Nhạc trong lòng liền khó khống chế mọc lên một loại cảm giác thân thiết.

So với việc Bạch Nhạc, Băng Hàm liền càng lộ ra khẩn trương nhiều.

Một đời đều tại Thâm Hải Chi Thành bên trong, trừ Bạch Nhạc bên ngoài, nàng căn bản không có gặp qua bất luận cái gì ngoại nhân, bây giờ tự nhiên khó tránh khỏi có chút khẩn trương, lại có chút kích động.

Chỉ là, nghĩ đến còn có Bạch Nhạc bên người, dần dần liền đem tâm tình

bình phục lại.

Phảng phất chỉ cần có Bạch Nhạc bên người, nàng liền không có bất luận cái gì sợ hãi.

"Ngao ô!"

Chứng kiến quen thuộc hoàn cảnh, Tiểu Bạch Long cũng không khỏi hưng phấn rống một tiếng, chợt gia tốc, trong khoảnh khắc, cũng đã bay đến Đông Hải Tiên Đảo bầu trời.

"Đề phòng!"

Cơ hồ là Tiểu Bạch Long bay đến Đông Hải Tiên Đảo bầu trời trong nháy mắt, toàn bộ đảo nhỏ phía trên, vô số tu hành giả nhất thời cảnh giác, lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, thậm chí có người trực tiếp mở ra trận pháp!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc không khỏi chợt nhíu mày!

Phản ứng như vậy tựa hồ có chút quá quá khích, nhưng Bạch Nhạc trong lòng mơ hồ có chút bất an!

"Dừng tay!"

Cơ hồ là đồng thời, một cái thanh âm vang lên.

Trong nháy mắt, đối phương trực tiếp thẳng xuất hiện ở Tiểu Bạch Long bên người, trong mắt tràn đầy vẻ kích động: "Tiểu Bạch Long! Bạch Nhạc, là ngươi trở về sao?"

"Thục Nghi, là ta! Xảy ra chuyện gì?"

Từ Tiểu Bạch Long trên lưng nhảy xuống, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở

miệng nói.

"Bạch phủ chủ, là Bạch phủ chủ!"

Nhìn thấy Bạch Nhạc, trong nháy mắt, toàn bộ Đông Hải Tiên Đảo phía trên sôi trào khắp chốn, rất nhiều thân ảnh quen thuộc đều rối rít bay lên, kích động hoan hô nói.

"Chuyện gì xảy ra?"

Thần niệm đảo qua toàn bộ Đông Hải Tiên Đảo, Bạch Nhạc nhất thời phát hiện, có thật nhiều nguyên bản không nên xuất hiện ở nơi này người, đều đến nơi đây.

Bạch Thanh Nhã, Tô Nhan, Bất Tử Thanh Vương, còn có Lục Hi Nhi những thứ này vốn nên canh giữ ở Thanh châu người, bây giờ dĩ nhiên toàn bộ đều xuất hiện ở nơi này.

"Bạch Nhạc, xảy ra sự cố!"

Cười khổ một tiếng, vừa mới gặp lại vui sướng, phảng phất trong nháy mắt liền bị tách ra.

"Vị này chính là Bạch Cốt phu nhân đi, bái kiến phu nhân."

Băng Hàm cũng theo từ Tiểu Bạch Long trên lưng rơi xuống, hạ thấp người hành lễ nói.

"Vị này chính là?"

Nao nao, Bạch Cốt phu nhân vô ý thức hỏi.

"Phu nhân không nên hiểu lầm, Băng Hàm chỉ là công tử nha hoàn."

Băng Hàm liền vội vàng giải thích.

"Những thứ này sau này hãy nói, nói cho ta biết trước, đến tột cùng phát sinh cái gì."

Khoát khoát tay, rõ ràng xảy ra sự cố, loại tình huống này, Bạch Nhạc cũng không có thời gian lại để cho Băng Hàm cùng với nàng hàn huyên, trực tiếp mở miệng nói.

Tán đi trận pháp, Bạch Cốt phu nhân dẫn Bạch Nhạc trực tiếp rơi xuống.

Trong nháy mắt, Bất Tử Thanh Vương cũng đã nghênh qua đây.

Tiến vào trong đại điện, cũng không Bạch Nhạc tái phát hỏi, Bạch Cốt phu nhân liền đi theo mở miệng nói: "Bạch Nhạc, xảy ra sự cố. . . Thanh châu đã bị đình trệ."

"Cái gì?"

Nao nao, Bạch Nhạc có chút khó có thể tin hỏi.

Trước khi đi, Thanh châu cục diện đã ổn định, lại có Nhiên Cổ Phật tọa trấn, vì vậy, Bạch Nhạc vừa mới yên tâm ra biển.

Nhưng cái này mới bất quá rất ngắn mười năm thời gian, làm sao liền sẽ rơi tới mức như thế.

"Càn Đế cấu kết tứ phương yêu thần, bồi dưỡng mười vạn yêu binh, hoành tảo thiên hạ! Trước đó không lâu, thiết hạ bẩy rập, bị thương nặng tam đại thiên tông lão tổ. . . Ngươi không ở, Phật tông cũng ruồng bỏ hứa hẹn, ngã về phía Càn Đế!"

". . ."

Nghe được những lời này, cho dù là Bạch Nhạc cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Càn Đế!

Lúc trước Càn Đế vào Thanh châu, ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc ngăn trở, Nhiên Cổ Phật hiện thân sau đó, liền bị vội vả ly khai, trận chiến kia, có thể nói nhường Càn Đế mất hết mặt mũi!

Mặc dù sau đó, Tuyệt Tiên đã từng nói qua, không nên đánh giá thấp Càn Đế, có thể Bạch Nhạc nhưng cũng hoàn toàn không nghĩ tới, cứ như vậy rất ngắn mười năm thời gian, dĩ nhiên liền sẽ xuất hiện như vậy nghiêng trời lệch đất biến hóa.

Thế cục biến hóa cực nhanh, quả thực làm người ta hoài nghi, có phải hay không đã qua trăm năm, nghìn năm!

"Thanh châu rơi vào tay giặc, Duyện châu cũng đã rơi vào tay giặc hơn phân nửa, bất đắc dĩ phía dưới, chúng ta chỉ có thể đem Thanh châu lực lượng chuyển dời đến Đông Hải, mượn lấy Quảng Hàn Thiên Cung phòng thủ! Bây giờ, Càn Đế vội vàng cùng tam đại thiên tông tranh đấu, tạm thời còn không để ý tới chúng ta. . . Chỉ là, kể từ lúc này tình huống dưới, chỉ sợ cũng chống đỡ không bao lâu, ngươi nếu như không trở lại nữa, chỉ sợ ta liền thật chỉ có thể mang người trốn Quảng Hàn Thiên Cung tị nạn."

". . ."

Mí mắt đột nhiên nhảy nhót, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi: "Cái gì tứ phương yêu thần, đó là cái gì người?"

"Tứ phương yêu thần là cửu châu ở ngoài cường giả, mỗi một vị đều là đỉnh tiêm đại yêu! Không biết Càn Đế cho điều kiện gì, cái này tứ phương yêu thần, đối với Càn Đế cơ hồ là nói gì nghe nấy, chẳng những

thực lực bản thân mạnh mẽ, hơn nữa. . . Còn giúp trợ Càn Đế bồi dưỡng được mười vạn yêu binh, hoành tảo thiên hạ!"

"Thanh châu bên kia thương vong như thế nào?"

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

"Thương vong không lớn!"

Lắc đầu, Tô Nhan tiếp lời nói: "Phật tông mặc dù ruồng bỏ chúng ta, thật là sự tình lại cuối cùng không có làm tuyệt , mặc cho chúng ta an toàn rời khỏi Thanh châu, bây giờ Thanh Vân Kỵ đều tụ tập ở Duyện châu, Đông Hải phụ cận. . . Chỉ là, ngươi không ở, rắn mất đầu, chúng ta cũng thật không dám mạo hiểm vào."

Nghe thế, Bạch Nhạc trong lòng mới thở phào một hơi.

Phật tông không đáng tin, đây là hắn thật sớm thì biết rõ sự tình, cũng đã sớm đã bố trí chuẩn bị ở sau, chỉ là lại không nghĩ rằng, ngày này dĩ nhiên tới nhanh như vậy.

"Thanh Vương đâu?"

Quét chung quanh một cái, Bạch Nhạc mới trầm giọng hỏi.

Vừa mới một thần niệm đảo qua đảo nhỏ thời điểm, Bạch Nhạc nhớ kỹ nhận thấy được qua Bất Tử Thanh Vương khí tức, nhưng hôm nay lại vẫn không có xuất hiện, khó tránh khỏi có chút kỳ quặc.

"Thanh Vương điện hạ cùng Phật tông người khô một trận, bây giờ cũng thụ thương, vẫn còn ở tu dưỡng."

Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng giải thích.

"Lúc nào chuyện phát sinh?"

"Không đến một tháng!"

Tô Nhan nhẹ giọng hồi đáp nói: "Tam đại thiên tông lão tổ đều bị thương, bất quá, tứ phương yêu thần cùng Càn Đế cũng đồng dạng không dễ chịu, trong khoảng thời gian ngắn cần phải khôi phục không. . . Bây giờ xuất động là yêu binh, Thanh Vân Kỵ tại Duyện châu sẵn sàng chiến đấu, lúc nào cũng có thể bạo phát chiến tranh!"

"Cũng may ngươi chính là đúng lúc gấp trở về."

Nói đến đây, Bạch Cốt phu nhân cũng không khỏi nhỏ bé khẽ thở phào một cái.

Bạch Nhạc không có ở đây, tất cả mọi người giống như là không có chủ kiến một dạng, không ai có thể trù tính chung toàn cục, nhưng hôm nay, Bạch Nhạc trở về, vô luận cục diện nguy hiểm cỡ nào, phảng phất cũng có thể làm cho người an tâm rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1391: Tứ phương yêu thần

"Lăng Tiên lão tổ!"

Khẽ khom người, Vân Mộng Chân nhẹ giọng hành lễ nói.

"Ngồi đi!"

Chỉ vào trước mặt băng đá, Lăng Tiên bình tĩnh mở miệng nói, trên bàn bày một bình trà, hai con trà trản.

Muốn nói điều gì, có thể Vân Mộng Chân lại cuối cùng không có thể mở miệng, chỉ là theo lời tại Lăng Tiên trước mặt ngồi xuống.

"Ta biết ngươi muốn hỏi cái gì. . . Không sai, lão phu xác thực không còn sống lâu nữa."

Thở dài một tiếng, Lăng Tiên nhẹ giọng nói.

". . ."

Cứ việc trong lòng đã có nhất định chuẩn bị tâm lý, nhưng là thật chính nghe được câu này thời điểm, Vân Mộng Chân trong lòng vẫn không khỏi đột nhiên trầm xuống.

Đúng, thật từ nàng bước vào nơi đây, chứng kiến Lăng Tiên thời điểm, nàng cũng đã có dự cảm.

Mặc dù an tĩnh ngồi ở kia, thật là Lăng Tiên trên người lại lộ ra một loại dáng vẻ già nua, liền như gần xuống núi thái dương, không có loại kia

ánh sáng chói mắt, trong nhu hòa lại mang theo vài phần thê lương cảm giác.

"Thần linh thật cũng là người."

Nhìn về phía Vân Mộng Chân, Lăng Tiên trong mắt lộ ra lau một cái ôn hòa chi sắc, nhẹ giọng nói: "Sinh ly tử biệt, nhóm người chuyện thường, không có gì lớn lắm! Sống lâu như thế, ta cũng chưa đến nổi liền sinh tử đều không nhìn ra."

"Đến tột cùng phát sinh cái gì?" Vân Mộng Chân nhịn không được mở miệng hỏi.

"Càn Đế không tính là gì, thật là. . . Tứ phương yêu thần không giống nhau."

Lắc đầu, Lăng Tiên nhẹ giọng nói: "Thật, từ trên bản chất mà nói, chúng ta bất quá đều là thượng cổ nhất chiến bên trong thất bại giả. . . Ta cũng tốt, Tuyệt Tiên cũng tốt, Lục Tiên cũng tốt, lại hoặc là vị kia Càn Đế, bây giờ tỉnh lại đại đa số thần linh đều là như vậy."

"Thật là, tứ phương yêu thần không giống nhau."

Trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, Lăng Tiên chậm rãi nói rằng: "Tứ phương yêu thần sinh ra tới thiên địa sinh ra lần đầu, chính là xưa nhất yêu thần! Chúng nó mới là chân chính lịch vạn kiếp mà bất diệt, là trong thiên địa này tồn tại khủng bố nhất."

"Thời đại thượng cổ, chúng ta tộc đại năng xuất hiện lớp lớp, liên thủ phía dưới, đem tứ phương yêu thần trấn áp tại Tứ Cực Chi Địa, yêu tộc cũng theo đó không hạ xuống."

"Có thể thượng cổ nhất chiến, chúng thần vẫn lạc. . . Chúng ta ai cũng không nghĩ ra, theo lấy Thế Giới Chi Tâm trở về bổn nguyên, tứ phương

yêu thần dĩ nhiên cũng theo đó thức tỉnh!"

Những lời này, nhưng là nhường Vân Mộng Chân sắc mặt đại biến.

Sự tình, có thể so với trong tưởng tượng phức tạp hơn, cũng kinh khủng hơn nhiều.

"Rất nhiều chuyện, nguyên bản ta không nghĩ minh bạch. . . Nhưng hôm nay, đến sinh mệnh phần cuối, lại ngược lại rõ ràng."

Trên mặt lộ ra lau một cái ôn hòa nụ cười, Lăng Tiên nhẹ giọng nói: "Cái gọi là tứ phương yêu thần, thật. . . Có thể chính là Thiên Địa Đại Kiếp một bộ phận!"

"Cái này vô số năm qua, chúng ta tộc chấp chưởng hoàn vũ, quét sạch vũ nội! Là thiên địa này chúa tể, cho nên, cái này Thiên Địa Đại Kiếp muốn hủy diệt, có thể liền vẻn vẹn chỉ là nhân tộc mà thôi. . . Tứ phương yêu thần tuyên cổ bất diệt, bọn hắn sống lại, có thể chính là Thiên Địa Đại Kiếp phủ xuống dấu hiệu!"

"Càn Đế tên ngu xuẩn kia. . . Tự cho là có thể lợi dụng tứ phương yêu thần, nhưng trên thực tế, bất quá chỉ là bảo hổ lột da, tự tìm đường chết."

". . ."

"Mười vạn yêu binh lâm thế, đối chúng ta tộc mà nói. . . Hạo kiếp nay đã phủ xuống."

"Việc này quan hệ trọng đại, nếu như lão tổ tự mình đứng ra, thuyết phục Tuyệt Tiên, Lục Tiên, ta tam đại thiên tông liên thủ, còn có Thanh châu, Phật tông, chưa chắc liền không có lực đánh một trận!" Vân Mộng Chân nhịn không được chen lời nói.

"Giả sử cho là thật đơn giản như vậy liền tốt."

Cười khổ một tiếng, Lăng Tiên nhẹ giọng nói: "Thiên địa chi tâm a! Đối với mỗi một vị thần linh mà nói, thiên địa chi tâm đều là khó có thể cự tuyệt mê hoặc! Một khi luyện hóa Thế Giới Chi Tâm, tất cả hủy diệt, tại hủy diệt bên trong tân sinh, tứ phương yêu thần cũng giống vậy hội lần nữa rơi vào trạng thái ngủ say bên trong."

"So với việc cùng tứ phương yêu thần chống lại, mỗi một vị thần linh đều càng muốn nghĩ biện pháp luyện hóa Thế Giới Chi Tâm. . . Lòng người không đủ, làm sao có thể đủ chống lại tứ phương yêu thần?"

". . ."

"Biết rõ, lần này, chúng ta tại sao lại bước vào bẩy rập sao?"

Lăng Tiên nhẹ giọng hỏi.

". . . Thế Giới Chi Tâm?"

Trong lòng đột nhiên run lên, Vân Mộng Chân có chút đắng chát mở miệng nói.

"Không sai!"

Gật đầu, Lăng Tiên nhẹ giọng nói: "Thế Giới Chi Tâm đã tại trọng sinh. . . Hơn nữa, xuất hiện địa phương, liền tại Càn châu! Bây giờ Càn Đế sở dĩ cam tâm tình nguyện cùng tứ phương yêu thần liên thủ, chính là bởi vì, tứ phương yêu thần hứa hẹn. . . Giúp hắn bảo vệ Thế Giới Chi Tâm."

". . ."

Hít vào một ngụm khí lạnh, giờ khắc này, Vân Mộng Chân mới chính thức nhận rõ sự tình tính chất phức tạp.

"Càn châu đánh một trận, ba người chúng ta đều bị bị thương nặng. . . Ta thụ thương nặng nhất, đã không còn sống lâu nữa! Bọn hắn mặc dù không đến mức vẫn lạc, nhưng lại cũng đồng dạng bị thương rất nặng, trong khoảng thời gian ngắn, căn bản là không có cách khôi phục lại. . . Thiên hạ này, cuối cùng là thuộc về các ngươi thiên hạ."

"Chúng ta?" Vân Mộng Chân có chút thất thần.

"Không sai!"

Gật đầu, Lăng Tiên trầm giọng nói: "Thiên địa phép tắc khôi phục, chúng ta từng cái từ ngủ say bên trong thức tỉnh, để cho ta từng cho rằng, cái này đúng là thuộc về chúng ta thời đại. . . Nhưng bây giờ, ta mới thật sự hiểu, chúng ta chỉ là lịch sử người chứng kiến."

"Trận này Thiên Địa Đại Kiếp nhân vật chính, không phải chúng ta, mà là các ngươi."

"Tựa như bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông, cũng không phải là ta Đạo Lăng Thiên Tông, mà là thuộc về ngươi, thuộc về các ngươi Đạo Lăng Thiên Tông. . . Hôm nay, ta liền đem đây hết thảy còn tới trong tay ngươi!"

Trong mắt lộ ra một tia ôn hòa chi sắc, Lăng Tiên nhẹ giọng nói: "Nguyên bản, ta còn lo lắng, thời gian quá gấp, ngươi chưa chắc có thể tới kịp lớn lên! Nhưng hôm nay. . . Ta cũng hiểu được, đây hết thảy nhân quả, thật đều rơi vào trên người ta."

Bật cười lớn, Lăng Tiên tiếp tục nói: "Ta đã không còn sống lâu nữa, cùng kéo dài hơi tàn, chẳng thà, đơn giản thành toàn ngươi. . . Ngươi tu hành Vong Tình Thiên Công, tu hành vốn không gông cùm xiềng xiếc, ta cái này người sắp chết, liền lại giúp ngươi một tay, giúp ngươi đặt chân Thần Linh Chi Cảnh!"

"Lão tổ!"

Nghe thế, Vân Mộng Chân mới rốt cuộc minh bạch Lăng Tiên ý tứ, gấp giọng khuyên can.

"Không cần khuyên ta! Lão phu bá đạo một đời, nhưng lại chưa bao giờ làm quá bất luận một cái nào trái lương tâm sự tình."

Lắc đầu, Lăng Tiên đạm nhiên nói rằng: "Ta nếu có thể chỉ dẫn Đạo Lăng Thiên Tông đi xa hơn, ta sẽ không khách khí, cho dù là đoạt xá, ta cũng sẽ không nháy một chút con mắt! Thật là. . . Trong lòng ta rõ ràng, ta đừng đi xa! Tức mà có thể vượt qua lần này tử kiếp, bằng vào ta thiên phú cùng thực lực, cũng kém xa cùng tứ phương yêu thần chống lại."

"Nhưng ngươi không giống nhau."

Nhìn lấy Vân Mộng Chân, Lăng Tiên nhẹ giọng nói: "Đạo Lăng thiên hạ, ta Đạo Lăng Thánh Nữ, cho tới bây giờ tung hoành thiên hạ! Ngươi mới là có thể dẫn dắt Đạo Lăng Thiên Tông đi xuống người, mới là. . . Có thể hóa giải cái này Thiên Địa Đại Kiếp chi nhân."

". . ."

"Thời gian đã không nhiều. . . Mười vạn yêu binh đã ra Càn châu, tàn sát bừa bãi thiên hạ! Ngươi nhất định muốn đứng ra, đối mặt đây hết thảy!"

"Bảo vệ tâm thần, ta giúp ngươi. . . Bước ra bước cuối cùng này, tương lai như thế nào. . . Chính ngươi nắm chặt!"

Trong lúc nói chuyện, Lăng Tiên trên người đột nhiên lộ ra một cổ khủng bố thần lực, hướng về bốn phía tản mạn ra.

Trong mắt lộ ra lau một cái hào hiệp chi sắc, một chỉ điểm hướng Vân Mộng Chân mi tâm.

Trong một chớp mắt, Vân Mộng Chân liền rơi vào trạng thái ngủ say bên trong, bị động thừa nhận kinh khủng này thần lực, khí tức không ngừng tăng vọt.

Nhìn lấy Vân Mộng Chân, Lăng Tiên trên mặt hiện lên lau một cái phụ trách chi sắc, nhẹ giọng mở miệng nói: "Không nên oán ta. . . Đạo Lăng Thánh Nữ, cả đời phụng đạo, bản liền không để lại tình! Vong Tình Thiên Công. . . Vốn là ngươi số mệnh!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1392: Chuẩn bị phản công

"Thanh Vương!"

Sắc mặt có chút tái nhợt, hiển nhiên thương thế còn rất nghiêm trọng, có biết Bạch Nhạc trở về, Bất Tử Thanh Vương lại y nguyên vẫn là chạy tới.

Hơi hơi ôm quyền, đứng dậy hướng về Thanh Vương thi lễ một cái, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói.

Cũng không trả lời, Thanh Vương nhìn chằm chằm vào Bạch Nhạc, ánh mắt có chút kinh nghi.

Ước chừng quá gần trăm hơi thở thời gian, Thanh Vương cái này mới mở miệng nói: "Ngươi đột phá?"

Nao nao, nhìn lấy Bất Tử Thanh Vương, Bạch Nhạc trên mặt lộ ra một nụ cười, lúc này mới nhẹ giọng hồi đáp nói: "Thanh Vương hảo nhãn lực, không sai. . . Ta xác thực đã may mắn đột phá."

Vù vù!

Trong nháy mắt, trong đại điện chỗ có người trên mặt đồng thời lộ ra lau một cái vẻ chấn động, khó có thể tin nhìn chằm chằm Bạch Nhạc!

"Lời ấy thật chứ?"

Đinh lão chợt đứng dậy, trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, lần nữa hỏi tới.

"Công tử!"

Tô Nhan trên mặt càng là tràn đầy vẻ kích động, gấp giọng hỏi.

Lần này, Bạch Nhạc cũng không có trả lời nữa bọn hắn, mà là lặng yên không một tiếng động đem bản thân khí tức thả ra.

Trong nháy mắt, khủng bố áp lực chợt bao phủ toàn bộ đại điện.

"Tốt, tốt, tốt!"

Liên tiếp nói ba chữ "tốt", Bất Tử Thanh Vương nhịn không được cất tiếng cười to.

Cái gì cũng làm giả, thế nhưng thực lực là không làm bộ.

Bọn họ đều là gặp qua thần linh cường giả, tự nhiên nhận ra, Bạch Nhạc xác thực đã bước vào Thần Linh Chi Cảnh.

Tại bây giờ cái này gian nan cục diện phía dưới, Bạch Nhạc bước vào Thần Linh Chi Cảnh tin tức, đối với tất cả mọi người mà nói, đều là một dược tề thuốc trợ tim, nhường mỗi người đều trở nên hưng phấn.

"Mười năm! Rất ngắn mười năm a, ngươi làm sao làm được?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Đinh lão trong mắt lộ ra lau một cái vẻ chấn động, vẫn có chút khó có thể tin hỏi.

Từ bán thần đến thần linh, thực sự quá khó khăn!

Mười năm này ở giữa, thiên địa quy tắc khôi phục, không ít Hóa Hư cường giả, cũng đều bước vào Bán Thần Chi Cảnh, thật là chỉ có bước vào cảnh giới này, mới càng có thể minh bạch thần linh khủng bố.

Mấy năm nay phá vỡ mà vào Bán Thần Chi Cảnh người nhiều không kể xiết, thật là bước vào thần linh, nhưng là chưa bao giờ nghe.

Dù cho là những thứ này rất tinh tường Bạch Nhạc người, cũng đồng dạng bị chấn động không nhẹ.

"Việc này nói rất dài dòng."

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc giải thích: "Nói chung, ta cũng là cửu tử nhất sinh! Chuyện này đợi lát nữa lại nói. . . Hơn nữa, ta lần này gây ra động tĩnh nhưng cũng xác thực không nhỏ, mang về người, cũng xa không chỉ Băng Hàm một cái."

Khẽ vuốt cằm, người khác cũng không có truy hỏi nữa.

Dù sao, bây giờ tứ phương yêu thần cùng Càn Đế sự tình, mới là lửa sém lông mày phiền phức.

"Có hay không thần linh cường giả tọa trấn, mới là thiên hạ thế lực tính quyết định then chốt! Chúng ta lần này mặc dù bị vội vả rút khỏi Thanh châu, thậm chí ngay cả đánh một trận cũng không dám, cũng là bởi vì Phật tông ruồng bỏ, không có thần linh cường giả chống đỡ, làm không có cái gì sức mạnh!"

Trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, Tô Nhan mở miệng nói: "Công tử tất nhiên bước vào Thần Linh Chi Cảnh, như vậy sự tình liền... có tương lai! Yêu binh mặc dù lợi hại, có thể chúng ta Thanh Vân Thiết Kỵ cũng không phải bài biện, thật đánh nhau, chưa chắc liền sợ bọn họ."

Đối với Thanh châu, Tô Nhan cảm tình là sâu nhất, đối với Thanh Vân Thiết Kỵ lòng tin, cũng so với người khác càng nhiều.

Chỉ cần tại cao cấp về mặt chiến lực không e ngại đối phương, Tô Nhan

liền có nắm chặt chỉ huy Thanh Vân Kỵ cùng đối phương giao phong.

"Không sai!"

Gật đầu, Bất Tử Thanh Vương lập tức phụ họa nói: "Chỉ cần không có thần linh cường giả nhúng tay, bản vương có nắm chắc trong vòng một tháng, thu phục Thanh châu!"

"Không vội!"

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Bây giờ thời sự biến ảo, không phải cầm về Thanh châu đơn giản như vậy. . . Ta nhất định muốn trước biết rõ ràng, tứ phương yêu thần là chuyện gì xảy ra."

Vô luận là Bạch Cốt phu nhân vẫn là Tô Nhan bọn hắn, cảnh giới dù sao không đủ, đối với tứ phương yêu thần sự tình, cũng chỉ là phỏng đoán, không làm được chuẩn.

Chân chính muốn hiểu rõ những thứ này, nhất định muốn cùng thần linh cường giả chạm mặt.

Hơn nữa, Bạch Nhạc trong lòng đã có mục tiêu!

"Ngươi định làm gì?"

"Làm hai tay chuẩn bị đi!"

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói: "Thanh Vương, Tô Nhan các ngươi chuẩn bị một chút, chỉ cần thu được tin tức ta, tùy thời chuẩn bị phản công! Duyện châu, Thanh châu, là chúng ta căn cơ, nhất định muốn trước hết nghĩ biện pháp thu hồi lại, bằng không, mất căn cơ, chúng ta liền rất khó đứng vững gót chân."

"Càn Đế cùng tứ phương yêu thần liên thủ, vô luận chân tướng như thế

nào, chỉ sợ đều không phải là trong khoảng thời gian ngắn có thể giải quyết, chúng ta nhất định phải làm thời gian thật dài đối kháng chuẩn bị."

"Tốt!"

Bất Tử Thanh Vương trầm giọng đáp.

"Thục Nghi, ngươi theo ta đi một chuyến Lương châu. . . Thông tri Ma tông bên kia, chuẩn bị phối hợp chúng ta hành sự."

Lúc trước tại Lương châu bên kia chôn xuống một viên cái đinh, chính là phòng bị Phật tông.

Bây giờ, Phật tông quả nhiên ruồng bỏ, như vậy tự nhiên liền yêu cầu Ma tông xuất thế, muốn ồn ào liền muốn náo một cái lớn.

"Yên tâm, Ma tông bên kia một mực có liên hệ, chỉ cần ngươi ra lệnh một tiếng, Ma tông liền có thể xuất sơn!"

"Đi Lương châu, ngươi muốn đi Tiên Du Kiếm Cung?"

Bất Tử Thanh Vương hỏi lần nữa.

"Không sai!"

Gật đầu, Bạch Nhạc trầm giọng đáp: "Trước đó, Tuyệt Tiên liền từng nhắc nhở ta cẩn thận Càn Đế cùng Phật tông, bây giờ quả nhiên ứng nghiệm. . . Tất nhiên tam đại thiên tông cùng tứ phương yêu thần từng có giao thủ, tìm bọn hắn hỏi, mới dễ có nhất chân tướng."

"Đúng. . . Đạo Lăng Thiên Tông bên kia như thế nào?"

Dừng một cái, Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

"Không rõ ràng lắm! Những năm gần đây, Vân Mộng Chân một mực tại bế quan, không có tin tức gì."

Tô Nhan tiếp lời nói.

Khẽ vuốt cằm, Bạch Nhạc cũng liền tạm thời đè nén xuống Đạo Lăng Thiên Tông ý niệm trong đầu.

Vân Mộng Chân không có xuất quan, Đạo Lăng Thiên Tông y nguyên vẫn là Lăng Tiên chấp chưởng, hắn đi liền không có bất kỳ ý nghĩa gì, chí ít, bây giờ hắn còn không có lại theo Lăng Tiên làm một trận hứng thú.

"Việc này không nên chậm trễ, cái này liền động đi."

Khoát khoát tay, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng nói rằng.

"Không được. . . Sợ rằng chí ít còn phải làm lỡ hai ngày thời gian."

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc sờ mũi một cái nói rằng.

"Có ý gì?"

"Ta vừa mới nói, lần này. . . Ta mang về không chỉ là một cá nhân." Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Thì tính sao? Bây giờ mặc dù ném Thanh châu, thế nhưng Đông Hải vẫn là chúng ta, chính là ngươi mang một cái tông môn nhân trở về, chúng ta cũng tận có thể an bài."

Khoát khoát tay, Thanh Vương vẻ mặt không quan trọng nói rằng.

"Khụ khụ!"

Có chút lúng túng ho khan một chút, Bạch Nhạc có chút bất đắc dĩ nói rằng: "Sợ rằng so Thanh Vương trong dự đoán, còn điểm điểm nhiều hơn."

Hơi chậm lại, Thanh Vương vẻ mặt hồ nghi nhìn lấy Bạch Nhạc: "Ngươi sẽ không phải mang mấy ngàn, trên vạn người trở về a?"

"Cái kia. . . Còn điểm điểm nhiều hơn!"

". . . Đến tột cùng nhiều ít?"

Không chỉ là Bất Tử Thanh Vương, tất cả mọi người nhận thấy được, tựa hồ có chút không đúng, Bạch Cốt phu nhân cũng theo hỏi tới.

Sờ mũi một cái, Bạch Nhạc giang tay ra, nhẹ giọng đáp: "Mấy trăm ngàn a!"

"Tũm!"

Trong nháy mắt, Đinh lão một cái không có đứng vững, trực tiếp té trở lại ghế trên.

"Ngươi nói nhiều ít?"

"Mấy trăm ngàn đi. . . Không có tính kỹ qua, ta mang nhất tộc chi nhân trở về."

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc một bộ bất đắc dĩ dáng vẻ, nhẹ giọng đáp.

". . ."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1393: Bạch tiểu hữu

"Ngươi là muốn để cho ta Đông Hải Tiên Đảo đổi chủ sao?"

Nhìn lấy chen chúc đoàn người, Bạch Cốt phu nhân buồn bực nghiêng lấy mắt trừng lấy Bạch Nhạc hỏi.

". . ."

Sờ mũi một cái, Bạch Nhạc cũng không dám tiếp lời.

Đông Hải Tiên Đảo bản thân liền là Bạch Cốt Thần Giáo dung thân địa phương, mấy năm nay kinh doanh ra, nhân số cũng không ngừng tăng nhiều, còn có Thanh châu bên kia ra biến cố, lại tới một nhóm người lớn, bây giờ còn có Thâm Hải nhất tộc những người này. . . Thật là chen chúc không chịu nổi, Bạch Cốt Thần Giáo người ngược lại thành một số ít.

"Mười mấy vạn người a. . . Ngươi cũng thực có can đảm mang trở về."

Hừ nhẹ một tiếng, Bạch Cốt phu nhân tức giận nói rằng: "Nói rõ ràng, ta đây chính là để bọn hắn ở tạm a, đừng để cho phượng hoàng chiếm tổ chim gáy! Còn có cái kia Băng Hàm, cùng một tiểu yêu tinh giống như, nhìn ngươi ánh mắt, chớ làm ta không nhìn ra được chuyện gì xảy ra."

". . ."

Lần này Bạch Nhạc mới thực sự là thật đụng thiên khuất.

"Ngươi nói khác biệt, ta đều nhận thức, ta có thể cùng nàng lại thật là trong sạch."

Cười lạnh một tiếng, Bạch Cốt phu nhân nhưng là không chút nào cho

Bạch Nhạc mặt mũi: "Ngươi cùng với ai không phải trong sạch?"

". . ."

Phẫn nộ hừ hừ một tiếng, Bạch Nhạc sáng suốt nói sang chuyện khác: "Yên tâm đi, Đông Hải rất lớn, chỉ cần cho bọn hắn một thời gian ngắn, bọn hắn tự nhiên có thể tìm được chỗ an thân! Huống chi, dùng không bao lâu. . . Thanh, Duyện hai châu đều sẽ thu hồi lại, đến lúc đó, cái này mười mấy vạn người, tùy tiện làm sao đều có thể an trí hạ xuống."

"Những thứ này đều là việc nhỏ. . . Tứ phương yêu thần cùng Càn Đế mới là cái họa tâm phúc!"

Gật đầu, Bạch Cốt phu nhân thần sắc cũng ngưng trọng vài phần.

Cái nào Thâm Hải nhất tộc nói chuyện, bất quá là xem thường một chút Bạch Nhạc, trên thực tế, Bạch Cốt phu nhân bản thân cũng không thế nào coi ra gì, nếu không phải bây giờ thời cuộc phức tạp, chút người này cho là thật liền phiền phức cũng không bằng.

"Cơm muốn ăn từng miếng, chuyện tự nhiên cũng phải từng món một tới làm."

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc đạm nhiên nói rằng: "Đối với người khác mà nói, thần linh có thể chính là điểm kết thúc, nhưng đối ta tới nói. . . Có thể mới vừa chỉ là khởi điểm."

Đây cũng không phải là khoác lác, trên thực tế, cũng xác thực như vậy!

Chỉ có chân chánh bước vào Thần Linh Chi Cảnh, mới hiểu cảnh giới này mênh mông.

Tu hành vốn không chừng mực.

Huống chi, Bạch Nhạc muốn đi, vốn là Siêu Thoát Chi Lộ, kế tiếp yêu cầu đối mặt, sẽ chỉ là càng nhiều khiêu chiến.

Vô luận là Càn Đế cũng tốt, tứ phương yêu thần cũng tốt, đều chẳng qua chỉ là cái này siêu phàm chi lộ thượng đá đặt chân a.

"Ngươi có lòng tin liền tốt."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân trên mặt lộ ra một tia vẻ ôn nhu, nhẹ giọng nói: "Hắn việc vặt, liền giao cho chúng ta xử lý tốt."

"Sáng sớm ngày mai, ta liền sẽ ly khai. . . Ta có dự cảm, sự tình có thể sẽ so trong tưởng tượng càng vướng tay chân."

Dự cảm loại chuyện như vậy, đối với người thường mà nói, có thể thuần chúc xả đản, thế nhưng đối với thần linh cường giả mà nói, cũng không đơn giản.

... ...

"Bạch phủ chủ mời trở về đi, lão tổ đang bế quan, không khách khí người."

Tiên Du Kiếm Cung sơn môn trước đó, Bạch Nhạc bị cản lại.

"Ngươi đã biết thân phận ta, vì sao còn dám cản ta?"

Một bộ bạch y, Bạch Nhạc mặt không đổi sắc, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Bạch phủ chủ, không phải ta muốn làm khó dễ ngươi! Lão tổ đã phân phó, trong lúc bế quan, cự không tiếp khách! Bạch phủ chủ vì sao mà đến, ngươi ta lòng biết rõ. . . Chỉ là, bổn tông xác thực giúp không được gì."

Hơi hơi ôm quyền, Tiên Du Kiếm Cung trưởng lão trầm giọng hồi đáp nói.

"Ta còn không nói gì, ngươi liền biết ta tới ý?"

Khóe miệng hơi hơi giơ lên, Bạch Nhạc khẽ cười nói.

"Thanh châu rơi vào tay giặc, mười vạn yêu binh ra Ung châu, bây giờ. . . Bạch phủ chủ chỉ có thể khốn tại Đông Hải một góc, ý đồ đến như thế nào, còn cần nói sao?"

Trưởng lão kia lắc lắc đầu nói: "Bạch phủ chủ, mời ngươi trở về đi!"

"Ung châu đánh một trận, ba vị lão tổ đều là bản thân bị trọng thương. . . Bây giờ, tam đại thiên tông ốc còn không mang nổi mình ốc, vị trưởng lão này sợ là đánh giá quá cao các ngươi trong lòng ta địa vị."

Bật cười lớn, Bạch Nhạc lắc đầu nói: "Ta lần này đến, chúng ta ai giúp ai vội vàng, chỉ sợ cũng còn nói không chính xác đây."

Nghe được Bạch Nhạc lời này, trưởng lão kia trên mặt nhất thời lộ ra lau một cái vẻ mỉa mai.

"Bạch phủ chủ, bây giờ cũng không phải là mười năm trước. . . Một cái bán thần không tính là gì."

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc từ tốn nói: "Trách không được tam đại thiên tông mặt trời sắp lặn, như ngươi nhân vật như vậy nắm quyền, nếu là có thể có cải biến, đó mới là kỳ quặc quái gở."

"Bạch phủ chủ!"

Bị Bạch Nhạc châm chọc một câu, trưởng lão kia nhất thời thẹn quá thành giận: "Thanh châu đã rơi vào tay giặc, ta bảo ngươi một tiếng Bạch

phủ chủ, là nể mặt ngươi, ngươi cũng không nên chính mình ném khỏi đây phần mặt mũi!"

Chân mày hơi hơi thượng thiêu, Bạch Nhạc nhìn đối phương, lo lắng nói rằng: "Ngươi có muốn hay không đánh với ta một cái cược?"

"Đánh cuộc gì?"

Lạnh rên một tiếng, trưởng lão kia trầm giọng hỏi.

"Mười tức bên trong, ta muốn Tuyệt Tiên lão tổ tự mình mời ta đi vào."

Khóe môi nhếch lên mỉm cười, Bạch Nhạc tùy ý mở miệng nói.

"Người si nói mộng!"

Trong mắt tràn đầy nhẹ bỉ chi sắc, trưởng lão kia cười lạnh nói: "Bạch Nhạc, ngươi thật đúng là cuồng không có biên! Hôm nay, ngươi nếu có thể bước vào bổn tông một bước, ta quỳ xuống, gọi ngươi gia gia!"

"Ta cũng không có lớn như vậy tôn tử."

Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc lắc đầu nói.

"Ngươi!"

Bị như thế trước đây nhục nhã, trưởng lão kia nhất thời nổ tung, chỉ nghe loảng xoảng bang một tiếng, liền có bảo kiếm ra khỏi vỏ, lạnh lùng chỉ hướng Bạch Nhạc, nghiễm nhiên là một bộ một lời không hợp liền muốn động thủ tư thế.

"Ừm?"

Chân mày chợt thượng thiêu, trong tích tắc, một cổ khí tức kinh khủng

chợt quét ngang mà ra.

Nguyên bản còn hoành hành ngang ngược trưởng lão, trong đầu oanh một tiếng, phảng phất trên đầu đập một nhớ búa tạ, cả đầu đều bị đánh mộng, mắt tối sầm lại, một búng máu trực tiếp phun ra ngoài!

Tũm!

Thân thể căn bản không bị khống chế, trong nháy mắt, hai đầu gối mềm nhũn, cả người liền tũm một tiếng trực tiếp quỳ xuống.

"Có bằng hữu từ phương xa tới, chẳng mừng lắm sao! Bạch tiểu hữu, như vậy cùng tiểu bối tính toán, khó tránh khỏi có chút mất thân phận."

Không trung, đột nhiên nghĩ tới một cái thanh âm.

"Bái kiến lão tổ!"

Trong lúc nhất thời, xung quanh hắn Tiên Du Kiếm Cung đệ tử cũng đồng thời quỳ xuống.

"Tại tiền bối trước mặt, Bạch Nhạc cũng bất quá chỉ là một cái vãn bối a."

Khẽ khom người, Bạch Nhạc mỉm cười hồi đáp nói.

"Bạch tiểu hữu, mời!"

Lau một cái kiếm quang từ trong núi rơi xuống, hóa thành một đạo huyễn lệ kiếm quang, rơi vào Bạch Nhạc trước mặt.

Bật cười lớn, một bước ở giữa, Bạch Nhạc liền bước lên cái kia một thanh kiếm quang, hô hấp ở giữa, kiếm quang lần nữa động khởi a, thẳng đến đỉnh núi mà đi.

Nhìn tận mắt một màn này, sở hữu Tiên Du Kiếm Cung đệ tử trong lòng cũng không khỏi đột nhiên rùng mình!

Trong miệng lại là phun ra một ngụm máu tươi đến, trưởng lão kia nhìn về phía không trung Bạch Nhạc rời đi bóng lưng, nhưng trong lòng thì không khỏi tràn ngập tuyệt vọng cùng sợ hãi!

Thần linh!

Có thể làm cho hắn như vậy không có lực phản kháng chút nào, chỉ có thần linh cường giả.

Thật là. . . Lúc này mới mười năm a!

Rất ngắn mười năm ở giữa, Bạch Nhạc dĩ nhiên liền bước vào Thần Linh Chi Cảnh, cùng Tuyệt Tiên lão tổ bình khởi bình tọa. . . Điều này sao có thể!

"Cung trưởng lão!"

Cơ hồ là đồng thời, một đạo thân ảnh từ không trung rơi vào sơn môn trước đó, nhìn về phía trưởng lão kia, trong mắt lộ ra vài phần vẻ thương hại, nhẹ giọng mở miệng nói: "Cung trưởng lão bao lâu có thể đại biểu tông chủ cùng lão tổ làm ra quyết đoán? Tông chủ có lệnh, mời Cung trưởng lão vào Hình đường giải thích đi."

". . ."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1394: Ta Đạo Lăng. . . Bất bại!

Lần trước tới thời điểm, Bạch Nhạc còn chỉ có thể giả mượn Giang Nhược Hư tên che giấu tai mắt người, nhưng hôm nay nhưng là không cần tiếp tục muốn bất luận cái gì che lấp.

Lấy ra thần linh cường giả thân phận, tự nhiên liền đạt được tối cao quy cách tiếp đãi.

"Cung nghênh Bạch phủ chủ!"

Đứng ở trước đại điện, Tiên Du Kiếm Cung chưởng giáo hạ thấp người làm lễ.

"Khương tông chủ khách khí!"

Ôm quyền hồi lễ, Bạch Nhạc tùy ý hồi đáp nói.

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Khương Phàm cười khổ một tiếng, ở sâu trong nội tâm nhưng cũng không khỏi sinh ra một loại cực kỳ tâm tình rất phức tạp.

Từ trước đây cái kia hắn còn có thể ở trên cao nhìn xuống bao quát thiếu niên, biến thành bây giờ thần linh cường giả, Bạch Nhạc trưởng thành thực sự quá nhanh, cho dù là tâm tính lại như thế nào bình thản, bây giờ cũng không khỏi có chút khó khống chế trong lòng loại kia cảm xúc.

Bây giờ hắn, mặc dù thân là Tiên Du Kiếm Cung chưởng giáo, thậm chí cũng chỉ có thể nhìn lên đối phương.

Lửng thững bước vào trong đại điện, Tuyệt Tiên đã sớm chờ ở nơi đó.

"Bạch tiểu hữu, từ biệt mười năm. . . Không nghĩ tới bây giờ lúc gặp lại, ngươi làm thật đã có thể cùng ta kề vai."

Tự tay ngâm vào nước một ly trà, Tuyệt Tiên nhẹ giọng mở miệng nói, trong giọng nói, cũng đồng dạng mang theo vài phần thổn thức.

Mặc dù hắn xác thực một mực rất đẹp mắt Bạch Nhạc, thật là dạng này tốc độ phát triển, nhưng cũng xác thực kinh động đến hắn.

"Chỉ là vận khí tốt a."

Tại Tuyệt Tiên trước mặt ngồi xuống, Bạch Nhạc một câu nói hời hợt liền dẫn đi qua, hơi hơi ôm quyền nói: "Mười năm này biến hóa hơi lớn a, vì vậy chuyên tới để hướng tiền bối thỉnh giáo."

"Mười năm này. . . Xác thực thương hải tang điền."

Nhắc tới cái này, Tuyệt Tiên cũng không khỏi thở dài một tiếng.

"Nghe nói tiền bối thụ thương?"

Nhìn lấy Tuyệt Tiên, Bạch Nhạc trầm ngâm một chút, mở miệng hỏi.

"Không sai, xác thực ăn một ít thua thiệt. . . Bất quá, so sánh cùng Lăng Tiên, ta đã coi như là vận khí phi thường tốt."

Gật đầu, Tuyệt Tiên nhẹ giọng nói.

Nghe thế, Bạch Nhạc nhưng là không khỏi đột nhiên nhướng mày: "Lăng Tiên?"

Thở dài một tiếng, Tuyệt Tiên tiếp tục nói: "So với việc ta chỗ này, thật

ta cho rằng, bây giờ ngươi càng cần phải đi một chuyến Đạo Lăng sơn."

"Cũng xin tiền bối giải thích nghi hoặc!"

Khẽ nhíu mày, Bạch Nhạc không hiểu hỏi.

"Lăng Tiên. . . Cần phải chống đỡ bất quá nửa tháng kỳ hạn!"

Một câu nói này lối ra, cho là thật có thể nói là long trời lở đất!

Mặc dù, Bạch Nhạc luôn luôn cùng Lăng Tiên có đụng chạm, nghe nói như thế, cũng không khỏi thốt nhiên biến sắc.

Vô luận hắn cùng với Lăng Tiên có cái gì ân oán, có thể Lăng Tiên dù sao cũng là Đạo Lăng Thiên Tông thần linh cường giả, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông còn có thể trở thành tam đại thiên tông một trong, thậm chí là tam đại thiên tông đứng đầu, chính là bởi vì Lăng Tiên tọa trấn.

Nếu như Lăng Tiên vẫn lạc. . . Chỉ sợ tất nhiên sẽ sinh đại biến!

Từ tư tình đã nói, Vân Mộng Chân tại Đạo Lăng Thiên Tông, hơn nữa còn là dứt bỏ không được loại kia.

Từ đại cục đã nói, bây giờ Càn Đế liên thủ tứ phương yêu thần, tàn sát bừa bãi thiên hạ, chỉ bằng Bạch Nhạc một cá nhân tự nhiên là khó có thể ngăn cản, biện pháp tốt nhất chính là cùng tam đại thiên tông liên thủ!

Lúc này, vô luận từ bất kỳ phương diện nào mà nói, Lăng Tiên chết, đều tuyệt đối là một cái tin dữ.

"Đến tột cùng phát sinh cái gì?"

Bạch Nhạc có chút khó có thể tin hỏi: "Tiền bối ba người liên thủ, thiên hạ này cũng có thể đi, Càn Đế còn chưa thống nhất cửu châu, thực lực tối

đa cũng bất quá cùng tiền bối xấp xỉ. . . Chỉ bằng tứ phương yêu thần, liền có thể chém giết Lăng Tiên?"

"Ngươi vẫn không rõ, tứ phương yêu thần ý vị như thế nào. . ."

Lắc đầu, Lăng Tiên lúc này mới chậm rãi hướng Bạch Nhạc giảng thuật tứ phương yêu thần lai lịch.

... .

Đạo Lăng sơn!

Trong thánh địa, Vân Mộng Chân từ từ mở mắt, cả người có vẻ cực kỳ không linh.

Trước mặt, Lăng Tiên đã từ cái kia trung niên dáng dấp, hóa thành một khuôn mặt nếp nhăn lão giả, trên người tràn ngập tử khí, có thể trên mặt lại như cũ lộ ra một nụ cười.

Bảy ngày thời gian.

Lăng Tiên một thân Thần Chi Bản Nguyên đều đã dung nhập Vân Mộng Chân trong cơ thể, trợ nàng bước ra một bước cuối cùng, thành công mở ra Thần Vực, thực sự trở thành thần linh cường giả!

Loại này mạnh mẽ giúp người phá cảnh, từ trước vô cùng gian hiểm!

Mặc dù Vân Mộng Chân xác thực thành công, có thể đại giới chính là Lăng Tiên tính mệnh, cùng với. . . Sở hữu tình cảm!

Vong Tình Thiên Công!

Nguyên bản Vân Mộng Chân một mực khống chế được Vong Tình Thiên Công tu hành, tại tăng cao tu vi đồng thời, cũng vẫn duy trì lý trí cùng

cảm tình!

Thật là sự cân bằng này nhưng cũng theo lấy Lăng Tiên mạnh mẽ truyền công bị phá vỡ!

Vong Tình Thiên Công bá đạo, vượt quá tưởng tượng.

Vân Mộng Chân thuận lợi bước vào Thần Linh Chi Cảnh, nhưng lại cũng đồng dạng không cách nào nữa áp chế Vong Tình Thiên Công hiệu quả, bóc ra tất cả cảm tình cùng cảm xúc.

"Vì sao?"

Lẳng lặng nhìn lấy Lăng Tiên, Vân Mộng Chân trầm giọng hỏi.

"Người thành đại sự không câu nệ tiểu tiết! Cái gọi là, nhi nữ tình trường anh hùng khí đoản."

Chậm rãi lắc đầu, Lăng Tiên trầm giọng nói rằng: "Ngươi thân là Đạo Lăng Thánh Nữ, trên người gánh vác trách nhiệm, không chỉ là chính ngươi, thậm chí không chỉ là bổn tông nhất tông, mà là toàn bộ thiên hạ! Ngươi nhất định muốn có thể lòng dạ cứng lên, như vậy. . . Mới có thể tại đây Thiên Địa Đại Kiếp phía dưới sinh tồn được, mang theo nhiều người hơn sinh tồn được."

"Có thể ngươi cũng không hỏi qua, ta có nguyện ý hay không."

Thần sắc bình tĩnh, Vân Mộng Chân từ tốn nói.

"Có nguyện ý hay không? Ha ha ha ha!"

Phảng phất nghe được một cái thiên đại chê cười, Lăng Tiên ngạo nghễ nói rằng: "Thân là Đạo Lăng Thánh Nữ, cái này chính là ngươi số mệnh! Thiên Địa Đại Kiếp phía dưới, ai hỏi qua chúng sinh có nguyện ý hay

không?"

Trong mắt lộ ra lau một cái lợi hại chi sắc, Lăng Tiên nói lần nữa: "Vân Mộng Chân, ngươi so với ngươi chính mình tưởng tượng bên trong cường đại hơn! Minh bạch chưa?"

"Số mệnh. . ."

Nghe được hai chữ này, Vân Mộng Chân trong mắt hiện lên lau một cái vẻ giằng co, chỉ là trong chốc lát, liền bình phục lại.

"Những thứ này. . . Không quan trọng."

Yên lặng chốc lát, Vân Mộng Chân thần sắc nhất thời khôi phục lạnh lùng.

Nguyên nhân đã không quan trọng, bởi vì, Vong Tình Thiên Công đã đại thành.

"Ha ha ha ha, không sai, không quan trọng!"

Trong mắt lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, Lăng Tiên nói lần nữa: "Đi thôi, từ hôm nay trở đi, Đạo Lăng Thiên Tông từ ngươi chấp chưởng, thiên hạ này. . . Cũng đem mặc cho ngươi trì sính!"

"Ta Đạo Lăng. . . Bất bại!"

... ...

"Hô!"

Thật dài nôn một ngụm trọc khí, Bạch Nhạc đầu óc đến nay còn có chút loạn.

Không phải hắn năng lực hiểu thấp, mà là Tuyệt Tiên nói tới, lượng tin tức là ở có chút quá lớn.

Tứ phương yêu thần, dĩ nhiên rất có thể sẽ cùng Thiên Địa Đại Kiếp tương quan, hơn nữa, mỗi một vị yêu thần đều có cao cấp nhất thần linh cường giả thực lực, còn có yêu tộc xuất thế. . . Cái này nghiễm nhiên là một bộ muốn hoành tảo thiên hạ khí thế a!

"Tiền bối là có ý gì?"

Trầm ngâm một lúc lâu, Bạch Nhạc lúc này mới hỏi lần nữa.

"Ta có ý gì cũng không trọng yếu."

Lắc đầu, Tuyệt Tiên nhẹ giọng nói: "Tam đại thiên tông thật lớn danh tiếng, nhưng trên thực tế, cho tới bây giờ, lại coi là cái gì? Lòng người khó thôi đi, Thế Giới Chi Tâm trước mặt, ai cũng chưa chắc có thể tín nhiệm!"

"Còn có, Lăng Tiên một khi vẫn lạc, Càn Đế tất phải sẽ không bỏ qua tiêu diệt Đạo Lăng Thiên Tông cơ hội. . . Ta không biết Lăng Tiên còn sẽ có hậu thủ gì, bất quá, Đạo Lăng Thiên Tông một trận chiến này, tất phải không thể tránh né."

"Nên làm như thế nào, chính ngươi cân nhắc. . . Còn có Phật tông!"

Thở dài một tiếng, Tuyệt Tiên nhẹ giọng nói: "Chúng ta khả năng đều đánh giá thấp Phật tông lực lượng. . . Mười năm thời gian, Phật tông đã ngày xưa cái kia Phật tông."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1395: Nguyện phụng tông chủ điều khiển

"Phật tông truyền bá, tựa như ôn dịch! Thanh Duyện hai châu đã sớm mọc lên như nấm, thậm chí các châu khác, cũng đều khắp nơi có Phật tông vết tích! Bây giờ Càn Đế cùng Phật tông đạt thành ăn ý, phát triển càng tấn mãnh. . . Cái này bởi vì, là ngươi loại!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Tuyệt Tiên bình tĩnh nói rằng.

Nhân quả nhân quả, có nhân mới có quả!

Ngày xưa, Bạch Nhạc tại Càn Đế bức bách xuống, không thể không liên thủ Phật tông.

Mặc dù xác thực dùng cái này hóa giải Càn Đế thế tiến công, nhưng lại cũng vì vậy nhường Phật tông tại Thanh châu đặt chân, mọc lên như nấm!

Có thể nói, bây giờ Phật tông rầm rộ, hình thành cái họa tâm phúc, đầu nguồn chính là ở chỗ trước đây Bạch Nhạc thỏa hiệp.

Phần này nhân quả, cũng chỉ có thể tính tới Bạch Nhạc trên đầu.

Tuyệt Tiên nói, Phật tông truyền bá tựa như ôn dịch, lời này nghe khủng bố, nhưng trên thực tế, tình huống thật cũng xác thực chính là kinh người như vậy.

Phật tông giáo lí, chính là chúng sinh bình đẳng, khuyên người hướng thiện, hơn nữa, đối với tầng dưới chót người, sở hữu cực đại cường đại lực ảnh hưởng.

Tối trọng yếu là, Phật tông tu hành phương thức cực kỳ đặc thù, trừ bản thân tu hành bên ngoài, càng nhiều, là dựa vào tín ngưỡng tới tu hành, vô luận người nào, chỉ cần tin phật, liền có thể thu được nguyện lực, tăng cao tu vi.

Một ít rõ ràng nửa điểm tu hành cũng đều không hiểu tăng lữ, chỉ cần có thể truyền giáo, có thể làm cho người khác tín ngưỡng Phật tông, liền tự nhiên thu được nguyện lực, trở thành tu hành giả.

Kể từ đó, phát triển tự nhiên tấn mãnh.

Những thứ này, đừng bảo là là Bạch Nhạc, cho dù là trước đây Càn Đế, thậm chí tam đại thiên tông lão tổ, đều căn bản không có nghĩ đến.

"Tổng yếu gặp một lần những người này!"

Trầm ngâm chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới mở miệng nói: "Ít ngày nữa, Thanh Vân Kỵ sắp xuất hiện Đông Hải, thu hoạch Thanh, Duyện hai châu, đến lúc đó, tổng yếu theo chân bọn họ giao tiếp. . . Nếu như không thể thuyết phục ta."

Dừng một cái, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, lành lạnh mở miệng nói: "Ta có thể sùng phật, tự nhiên cũng liền có thể diệt phật!"

... ...

Từ Tiên Du Kiếm Cung đi ra, Bạch Nhạc liền thẳng đến Ma tông mà đi.

Tuyệt Tiên xác thực thụ thương, trong khoảng thời gian ngắn vô pháp khôi phục, loại tình huống này, cùng Tiên Du Kiếm Cung liên thủ liền không thể nào nói đến.

Hơn nữa, rất nhiều chuyện, không chỉ có chỉ là đúng sai cùng giao tình vấn đề, càng mấu chốt là quyền lợi!

Đứng ở Bạch Nhạc cùng Tuyệt Tiên trên lập trường, có thể không quan tâm những ích lợi này, thật là đối với phía dưới người mà nói, lại cũng không có thể không coi trọng.

Muốn chân chính cùng tam đại thiên tông liên thủ, Bạch Nhạc liền trước hết bả trước mắt cục diện rối rắm thu thập sạch sẽ.

Mà Ma tông, không thể nghi ngờ chính là Bạch Nhạc trên tay sắc bén nhất kiếm!

"Cung nghênh tông chủ!"

Bạch Nhạc bên này mới vừa chạy tới, liền nhất thời kinh động thủ vệ Ma tông đệ tử, trong lúc nhất thời, xung quanh tất cả mọi người đồng thời bái xuống.

Mười năm không thấy, những thứ này Ma tông trong người cũng đồng dạng có vẻ kích động dị thường.

Đối với bọn hắn mà nói, Bạch Nhạc mới là lãnh tụ tinh thần!

Mấy năm nay, theo lấy Ma tông thành lập, bọn hắn cũng đồng dạng thiết thực cảm thụ được chỗ tốt, có Bạch Nhạc cái này đại kỳ, Ma tông đệ tử hành tẩu thiên hạ, chịu đến làm khó dễ không thể nghi ngờ một chút nhiều, rất nhiều nơi, thậm chí còn, mọi người đối với Ma tông thái độ đã cùng đối tam đại thiên tông không thể nghi ngờ.

Bây giờ, Đạo môn, Ma tông, phật giáo, tạo thế chân vạc!

Ma tông nguyên bản duy nhất chỗ thiếu hụt, chính là thiếu khuyết một vị thần linh cường giả, mà bây giờ Bạch Nhạc đột phá, không thể nghi ngờ

đã bù đắp cuối cùng này một khối bính đồ.

"Ngươi muốn lên Đạo Lăng sơn?"

Đem Ma tông trưởng lão tụ tập lại một chỗ, Bạch Nhạc cũng không có chút nào che giấu, trực tiếp đã nói ra bản thân mục.

Chỉ là cái này vừa nói, đừng bảo là là người bên ngoài, cho dù là Bạch Cốt phu nhân cũng có chút không phản ứng kịp.

"Lăng Tiên gần vẫn lạc. . . Càn Đế sẽ không bỏ qua dạng này cơ hội."

Chậm rãi ngẩng đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Chúng ta muốn đối kháng Càn Đế cùng tứ phương yêu thần, nhất định phải tranh thủ tam đại thiên tông, thậm chí là toàn bộ Đạo môn lực lượng, về công về tư, ta cũng không thể nhìn lấy Đạo Lăng Thiên Tông huỷ diệt."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Huống chi, Ma tông cũng cần phát sinh chúng ta thanh âm."

"Chia binh hai đường!"

Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng: "Cùng lúc, ra Đông Hải, thu phục Duyện châu, Thanh châu! Ở một phương diện khác, một bộ phận Ma tông đệ tử theo ta lên Đạo Lăng sơn. . . Mười năm, ta cũng rất muốn nhìn một chút, Đại Càn Vương Triều bây giờ mạnh bao nhiêu thực lực."

"Nếu như chỉ có Đại Càn Vương Triều cũng còn tốt làm một ít. Nhưng hôm nay, ngươi muốn phản công Thanh châu, liền ắt sẽ đi tới Phật tông đối lập nét mặt. . . Sợ rằng Phật tông chưa chắc nguyện ý."

Bạch Cốt phu nhân lắc đầu nói: "Tựu như cùng trước đây một dạng, nếu như bây giờ đem Phật tông bức triệt để ngã về phía Càn Đế. . . Cục diện chỉ biết phức tạp hơn!"

"Cho nên, ta muốn lên trước một chuyến Đạo Lăng sơn!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc chậm rãi đáp: "Muốn chèn ép Phật tông, nhất định phải kéo lên Đạo môn một chỗ phát ra tiếng. . . Nếu như Đạo Lăng Thiên Tông có thể cùng chúng ta đứng chung một chỗ, đối mặt Phật tông lúc, sức mạnh tự nhiên càng nhiều."

Nói tới mức này, Bạch Cốt phu nhân bọn hắn tự nhiên cũng minh bạch, Bạch Nhạc tâm ý đã quyết.

Hơi trầm mặc một chút, Bạch Cốt phu nhân lúc này khẽ khom người, dẫn đầu mở miệng nói: "Nguyện ý nghe tông chủ điều khiển!"

Bạch Cốt phu nhân tỏ thái độ, nhất thời liền dẫn tới tất cả mọi người cộng minh!

"Nguyện phụng tông chủ điều khiển!"

Trong nháy mắt, tất cả mọi người Ma tông trưởng lão đồng thời tỏ thái độ nói.

... ...

"Bí mật không phát tang!"

Đạo Lăng sơn bên trên.

Vân Mộng Chân từ trong thánh địa đi ra, Lăng Tiên cũng tại đồng thời hoàn toàn chết đi.

Phía dưới đệ tử có thể không rõ ràng tình huống, thật là Lăng Tiên tin tức người chết, mà là không gạt được một ít thường hướng thánh địa trưởng lão.

Mà bây giờ, Vân Mộng Chân trọng chưởng Đạo Lăng Thiên Tông sau đó, phát sinh mệnh lệnh thứ nhất, chính là bí mật không phát tang.

Lăng Tiên chết, tất nhiên là muốn phong cảnh đại táng, nhưng không thể là hiện tại.

Lăng Tiên chết, đối với toàn bộ Đạo Lăng Thiên Tông đều là một loại thật lớn đả kích, loại thời điểm này, lòng người trọng yếu nhất!

Nếu là người tâm tản ra, chính là đại hạ tương khuynh, không thể cứu vãn.

"Thánh nữ. . . Lão tổ thụ thương mà về! Chuyện này, sợ rằng lừa gạt không bao lâu."

"Có thể lừa gạt một ngày chính là một ngày!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Vân Mộng Chân lạnh lùng nói rằng: "Chúng ta yêu cầu càng nhiều thời gian chuẩn bị. . . Lăng Tiên lão tổ tin tức người chết truyền ra thời điểm, hơn phân nửa chính là chúng ta muốn đối mặt Càn Đế thời điểm."

"Vâng!"

"Thánh nữ, còn có một cái tin tức. . ."

Dừng một cái, trưởng lão kia rốt cục vẫn phải chậm rãi mở miệng nói: "Trước đó nhận được tin tức, Bạch Nhạc trở về!"

". . ."

Trong nháy mắt, Vân Mộng Chân cũng không khỏi hơi chậm lại, trong mắt hiện lên lau một cái nhỏ không thể thấy giãy dụa, chỉ là trong nháy

mắt, liền đã khôi phục như lúc ban đầu.

"Biết rõ."

Vân Mộng Chân phản ứng rất bình tĩnh, thế cho nên trưởng lão kia nguyên bản một bụng muốn nói, vào giờ khắc này đều bị chận trở về.

Mặc dù không biết vì sao, nhưng hắn lại có một loại rõ ràng cảm giác, bây giờ Vân Mộng Chân, tựa hồ cùng trước kia không giống nhau lắm.

Loại biến hóa này. . . Họa phúc khó liệu!

Nhưng ít ra, đối với hắn mà nói, bây giờ có một loại trực quan cảm thụ, chính là Vân Mộng Chân biến thành đáng sợ hơn.

Khẽ khom người, không dám nói thêm gì nữa, trưởng lão kia lúc này lui xuống đi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1396: Mưu đồ toàn cục

"Bạch Nhạc!"

Trong mắt hiện lên một luồng sát khí, Càn Đế lành lạnh lặp lại tên này.

"Vâng!"

"Nhận được tin tức, Bạch Nhạc trước đó phải đi hải ngoại, bây giờ chẳng những đã trở về, hơn nữa tại đây lập mưu đoạt hồi Thanh Duyện hai Châu, bây giờ người càng là đã đi Tiên Du Kiếm Cung." Phía dưới người đàng hoàng hồi bẩm.

Trên đời này không có không lọt gió tường, lấy Đại Càn Vương Triều bây giờ nội tình cùng thực lực, vô luận là Đông Hải, Tiên Du Kiếm Cung, vẫn là Ma tông, trên thực tế, đều có cơ sở ngầm.

Những thứ này cơ sở ngầm địa vị có thể sẽ không quá cao, thế nhưng truyền lại một ít tin tức cơ bản cũng tuyệt đối là đủ đủ.

"Thật lớn gan chó!"

Lạnh rên một tiếng, Càn Đế lớn tiếng quát mắng.

"Người này luôn luôn to gan lớn mật, lần này trở về, dám cắn ra động tĩnh lớn như vậy đi ra, tất có chỗ thị, bệ hạ không thể quá mức coi thường."

"Lệ tiên sinh lo ngại!"

Khoát khoát tay, Càn Đế chậm rãi nói rằng: "Trẫm trước đó chính là bởi vì coi khinh hắn, lúc này mới ăn một lần thua thiệt! Sai lầm giống nhau,

trẫm sẽ không phạm hai lần."

Dừng một cái, Càn Đế cười lạnh nói: "Huống chi, lúc này không giống ngày xưa, tứ phương yêu thần đứng ở trẫm phía sau, Phật tông cũng đã thành hắn địch nhân! Cho dù là hắn tại hải ngoại tìm được cái gì chỗ dựa vững chắc, cũng lật không thiên."

Khẽ vuốt cằm, Lệ tiên sinh cũng phù hợp nói: "Không sai, luận thực lực, chúng ta đã quan tuyệt thiên hạ, xác thực không sợ bất luận kẻ nào, chỉ cần cẩn thận không nên trúng hắn quỷ kế, chính là vạn vô nhất thất."

"Lại để hắn nhảy nhót mấy ngày đi."

Khoát khoát tay, Càn Đế không quan trọng nói rằng: "Dựa theo chúng ta kế hoạch đến, không nên bị hắn ảnh hưởng chúng ta đại cục. . . Còn có ba ngày, Lệ tiên sinh cùng trẫm cùng đi một chuyến Đạo Lăng sơn như thế nào?"

"Nghe tiếng đã lâu Đạo Lăng sơn tên, thần hướng tới đã lâu, lần này, thần liền để cho người ta tại Đạo Lăng sơn vì bệ hạ xây một tòa hành cung."

Khẽ khom người, Lệ tiên sinh mỉm cười nói.

"Ha ha ha ha ha, tốt! Phi thường tốt, trẫm nghe nói, vị kia Đạo Lăng Thánh Nữ vẫn là vị khó gặp mỹ nhân, đến lúc đó, đơn giản cũng một chỗ thu vào trong cung."

Cất tiếng cười to, Càn Đế đắc ý mở miệng nói.

... .. .

"Tứ phương yêu thần sẽ không khinh động, Lăng Tiên đã chết, lần này công Đạo Lăng sơn, tứ phương yêu thần sẽ không xuất thủ."

Mang theo một đám Ma tông cao thủ phản hồi Đông Hải.

Ngồi ở trước bàn, Bất Tử Thanh Vương lấy Sa Bàn thôi diễn chiến cuộc, cũng đồng thời phân tích lập tức thế cục.

"Bây giờ Đại Càn Vương Triều thần linh cường giả, cũng không chỉ tứ phương yêu thần cùng Càn Đế."

Hơi trầm ngâm một chút, Phương Đỉnh tiếp tục nói: "Lương châu cùng Ung châu tiếp giáp, đối với Đại Càn Vương Triều sự tình, ta cũng có nghe thấy! Bây giờ Càn Đế tín nhiệm nhất người, chính là Lệ tiên sinh! Lai lịch người này không rõ, tên là Lệ Tâm Vũ, Đại Càn Vương Triều người xưng hắn là Lệ tiên sinh, mà bên ngoài người, thì gọi hắn là. . . Tâm ma!"

"Vị này tâm ma có thể cùng chúng ta tông môn không có bất kỳ liên lụy."

Hùng Kình úng thanh nói rằng.

"Cái này hiển nhiên, người này tâm tính ác độc, hại nhân vô số, chúng ta Ma tông có thể dung không dưới hắn."

Khoát khoát tay, Phương Đỉnh tiếp tục nói: "Tâm tính không đề cập tới, thế nhưng người này thủ đoạn cùng thực lực tuy nhiên cũng cực kỳ kinh khủng! Tục truyền, vị này tâm ma, chẳng những là thần linh cường giả, hơn nữa còn là thần linh cường giả bên trong cực mạnh tồn tại."

"Lần này nếu muốn đi Đạo Lăng sơn. . . Người này phải là đại địch!"

"Vị này Lệ tiên sinh lai lịch, bản vương ngược lại là có biết một ... hai ...!"

Thanh Vương chen lời nói: "Đây là cùng Càn Đế cùng lúc nhân vật, am hiểu Thần Hồn Chi Đạo, giết người ở vô hình, cực kỳ đáng sợ! Nghe đồn, ngày xưa hắn bị chém giết, nhưng không nghĩ, dĩ nhiên sống đến hôm nay."

"Luôn là sẽ phải một hồi!"

Bạch Nhạc tiếp lời nói: "Nếu có cơ hội, lần này vừa lúc đem người này diệt trừ!"

"Không sai! Nếu có thể chém giết người này, tương đương với đoạn Càn Đế một tay!"

Bất Tử Thanh Vương tiếp lời nói: "Chúng ta bây giờ ưu thế ở chỗ, ngươi đột phá thần linh cường giả một chuyện, vẫn là bí mật! Rất ngắn mười năm thời gian, không ai có thể nghĩ đến, ngươi hội tại ngắn như vậy trong thời gian đột phá."

Khẽ vuốt cằm, đối với điểm này, Bạch Nhạc cũng cũng không có ý kiến.

Xác thực như vậy!

Cho dù là Tuyệt Tiên, nếu không có tận mắt nhìn thấy, chỉ sợ cũng căn bản là không có cách tin tưởng mình bước vào Thần Linh Chi Cảnh.

Mười năm thời gian, đối với thần linh cường giả mà nói, thật quá ngắn ngủi.

"Động thủ đi!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói: "Thanh Vương trước thu phục Duyện châu, sau đó binh chỉ Thanh châu!"

"Bản vương cũng đang có ý này! Thanh châu hôm nay là Phật tông căn cơ, một khi xúc động Thanh châu, Phật tông tất nhiên sẽ phản kích. . . Tất nhiên muốn nhúng tay Đạo Lăng sơn sự tình, ngươi liền không thể quá sớm bại lộ thực lực, đơn giản không bằng chậm một chút, trước thu phục Duyện châu, đợi được Đạo Lăng sơn sự tình một! Mang đại thế chi uy, nhắm thẳng vào Thanh châu, xứng đáng một lần hành động bình định Thanh châu."

"Chiến sự phía trên, ta không hiểu lắm, liền làm phiền Thanh Vương."

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói cám ơn.

"Ta bên này sẽ không có nguy hiểm gì, ngược lại là ngươi. . . Cần phải cẩn thận! Nghiêm ngặt tâm ma tuyệt đối không phải dễ chọc, bây giờ Lăng Tiên lại đã vẫn lạc, giả sử Càn Đế cùng hắn cùng đến, ngươi liền muốn làm tốt đối mặt hai vị thần linh cường giả chuẩn bị."

Lắc đầu, Thanh Vương nhẹ giọng nói.

"Yêu binh không cần để ở trong lòng, ta Ma tông lần này lần đầu tiên xuất thủ, bọn hắn không có phòng bị, tất nhiên sẽ để bọn hắn chịu thiệt thòi lớn! Chỉ có thần linh cường giả. . . Vậy liền không phải là nhân số đủ khả năng ảnh hưởng chiến cuộc."

"Chư vị yên tâm, ta tất nhiên dám nhúng tay, tự nhiên liền vẫn là có mấy phần nắm chặt!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc tự tin mở miệng nói.

Lúc trước chỉ có bán thần thời điểm, Bạch Nhạc cũng dám cùng Càn Đế động thủ, bây giờ bước vào Thần Linh Chi Cảnh, thực lực tăng vọt phía dưới, tự nhiên liền càng là tự tin hơn gấp trăm lần.

Một trận chiến này, không chỉ là tại giúp Đạo Lăng Thiên Tông, mà là

hắn lần nữa phát ra tiếng!

Muốn để cho người ta sợ hãi, nhất định phải xuất ra làm người ta sợ hãi thực lực tới.

Như vậy, mới có thể một lần hành động kinh sợ thiên hạ, tại đón lấy trong tranh đấu chiếm giữ chủ động.

Vô luận là Đại Càn Vương Triều vẫn là Phật tông, đều đã thành thế, muốn tan rã, nhất định phải đánh trước ra một cái làm người ta tín phục chiến tích đến, kể từ đó, vô luận là tam đại thiên tông, hay là hắn người, tại lựa chọn thời điểm, mới có chỗ lưỡng lự, mà không phải nghiêng về một bên ngã về phía đối phương.

"Đã như vậy, bản vương liền chờ tin tốt lành!"

Bật cười lớn, Bất Tử Thanh Vương nhẹ giọng nói.

"Việc này không nên chậm trễ, bên này lên đường đi!"

"Xuất phát!"

Cười ha ha một tiếng, Bất Tử Thanh Vương nhất thời đứng lên, hai ba bước liền trực tiếp bước vào gian phòng!

Thanh Vân Kỵ cùng một loại Thanh châu cao thủ, đã từ lâu chờ ở bên ngoài.

Nhìn thấy Bất Tử Thanh Vương đi ra, chỗ có người trong lòng cũng không khỏi rung lên!

"Xuất phát!"

Vung tay lên, Bất Tử Thanh Vương ngạo nghễ mở miệng nói.

"Tất thắng! Tất thắng! Tất thắng!"

Trong nháy mắt, tất cả mọi người một hồi nhiệt huyết sôi trào, theo lấy Bất Tử Thanh Vương như là cuồn cuộn dòng nước lũ, một đường đi về phía trước.

Từ bị ép ly khai Thanh châu bắt đầu, chỗ có người trong lòng liền đều nín một hơi thở, chờ lấy đánh lại.

Mà bây giờ, thời khắc này rốt cục đến.

Những thứ này sớm nhất liền tại Thanh châu người, đối với Bạch Nhạc mới là không giữ lại chút nào lòng tin, chỉ cần Bạch Nhạc trở về, vô luận muốn đối mặt địch nhân là ai, bọn hắn cũng sẽ không có nửa điểm hoài nghi!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1397: Lạnh lùng

"Văn Chân Nhân, mời trở về đi, thánh nữ tại tu hành, không thấy bất luận kẻ nào."

Thánh Nữ phong bên trên, Văn Trạch ở chỗ này đã đứng gần một canh giờ thời gian, có thể chờ đến lại cuối cùng chỉ là một câu nói như vậy.

Hít sâu một hơi, Văn Trạch trầm giọng nói: "Ngươi xác định, thật đem ta lời truyền đến sao?"

"Văn Chân Nhân nói giỡn, ta chính là thiên đại lá gan, như thế nào dám lừa gạt thánh nữ."

Cười khổ một tiếng, cái kia nữ đệ tử nhẹ giọng hồi đáp nói: "Không dối gạt Văn Chân Nhân nói, từ mấy ngày trước đây thánh nữ từ thánh địa đi ra, trạng thái tựa hồ vẫn không quá đối. . . Bây giờ cho dù là chúng ta những thứ này thiếp thân hầu hạ người, cũng không lớn dám nói chuyện với nàng."

Yên lặng chốc lát, Văn Trạch thở dài một tiếng: "Đa tạ cho biết, quấy rối."

Từ Thánh Nữ phong hạ xuống, Văn Trạch nhưng trong lòng thì càng phát ra bất an.

Bây giờ hắn đứng hàng Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên, hơn nữa, xưa nay cùng Vân Mộng Chân quan hệ thân hậu, tình huống bình thường xuống, cầu mong gì khác thấy, Vân Mộng Chân không có không thấy đạo lý.

Huống chi, lần này. . . Hắn vốn cũng không phải là vì mình đến, thậm chí để cho người ta truyền lời, chỉ ra Bạch Nhạc bây giờ ngay tại Đạo Lăng

sơn xuống, nhưng dù cho như thế, Vân Mộng Chân đều cự tuyệt gặp mặt, khả năng liền thực sự quá quỷ dị.

Không làm sao được phía dưới, Văn Trạch chỉ phải lặng yên xuống núi gặp Bạch Nhạc.

"Không thấy?"

Chân mày chợt bốc lên, Bạch Nhạc trong lòng cũng đồng dạng sinh ra một loại phi thường bất an dấu hiệu.

"Ngươi xác định, nàng không phải là bị Lăng Tiên khống chế sao?"

"Không có khả năng!"

Văn Trạch lắc lắc đầu nói: "Lăng Tiên lão tổ bị thương nặng, một mực tại trong thánh địa, thánh nữ hôm nay là tại Thánh Nữ phong bên trong, như thế nào hội chịu uy hiếp."

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Văn Trạch tiếp tục nói: "Ngược lại là truyền lời đệ tử nói, thánh nữ từ trước hai ngày từ thánh địa sau khi đi ra, trạng thái vẫn luôn không lớn đối. . ."

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên tuôn ra lau một cái tinh mang!

"Nàng đã đi gặp qua Lăng Tiên?"

"Vâng! Thánh nữ xuất quan lúc, lão tổ liền đã bị thương, tự nhiên là trước phải đi gặp qua lão tổ." Văn Trạch giải thích.

"Xảy ra sự cố!"

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc trong lòng đột nhiên trầm xuống, loại kia

cảm giác bất an nhưng là càng phát ra nồng đậm lên.

Lăng Tiên căn bản cũng không phải là bản thân bị trọng thương, mà là gần chết!

Loại tình huống này, cùng đường Lăng Tiên hội làm ra chuyện gì, căn bản là không có cách dự đoán! Dù cho là đoạt xá cũng không phải hoàn toàn không có khả năng!

Nghĩ vậy, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời khẩn trương!

Trong nháy mắt đứng lên, trầm giọng mở miệng nói: "Đi, ngươi theo ta đi một chuyến Thánh Nữ phong, vô luận như thế nào, ta nhất định muốn nhìn thấy Vân Mộng Chân!"

"Như vậy sao được!"

Nghe vậy, Văn Trạch nhất thời bị sợ vừa nhảy, vội vã cự tuyệt nói: "Trước ngươi cùng bổn tông quan hệ cũng đã không hòa thuận, Lăng Tiên lão tổ càng là một mực muốn giết ngươi cho thống khoái, coi như lúc này Lăng Tiên lão tổ thụ thương, ngươi tùy tiện thượng Đạo Lăng sơn cũng giống vậy nguy hiểm trùng điệp. . . Nếu như sẽ cùng lão tổ nổi lên va chạm, ngươi nhường thánh nữ như vậy tự xử?"

"Xung đột?"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc lạnh giọng nói: "Ta từ Tiên Du Kiếm Cung mà đến, Tuyệt Tiên chính miệng nói, Lăng Tiên căn bản không phải trọng thương gì, mà là gần chết! Hắn cuối cùng gặp người, là Vân Mộng Chân, loại tình huống này, ngươi để cho ta như thế nào yên tâm?"

"Ngươi nói cái gì?"

Vù vù một tiếng, Văn Trạch đầu óc suýt chút nữa nổ tung, không phải

hắn không giữ được bình tĩnh, mà là chuyện này ảnh hưởng thực sự quá lớn, làm hắn không thể không sợ!

Giả sử tất cả quả như Bạch Nhạc nói, như vậy thật có thể là ra đại sự!

Sắc mặt có chút âm tình bất định, Văn Trạch suy tư mấy hơi thở, đúng là vẫn còn lựa chọn tin tưởng Bạch Nhạc lời nói.

"Đi, ta mang ngươi lên núi!"

... ...

"Văn Chân Nhân!"

Có Văn Trạch dẫn đường, Bạch Nhạc lại lấy Thiên Cơ Biến, thu liễm khí tức làm bộ một cái bình thường Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, tự nhiên không có dẫn tới bất luận kẻ nào hoài nghi.

Một đường thông suốt, trực tiếp đến Thánh Nữ phong bên trên.

Trước đó truyền lời nữ đệ tử, chứng kiến Văn Trạch rốt cuộc lại trở về, không khỏi có chút ngoài ý muốn, có chút hơi khó nói rằng: "Văn Chân Nhân, ngắn như vậy thời gian, ta thực sự không có cách nào khác lại đi hồi bẩm thánh nữ, nếu không. . . Ngài ngày mai trở lại thử xem?"

"Chờ không đến ngày mai!"

Không đợi Văn Trạch trả lời, Bạch Nhạc trực tiếp tự khai miệng nói.

"Làm càn!"

Nghe được Bạch Nhạc lời nói, cái kia nữ đệ tử nhất thời nhíu mày, lớn tiếng mắng.

Một cái bình thường đệ tử, như thế nào dám nói lời như vậy.

"Ta muốn gặp nàng, ai cũng ngăn không được."

Hô hấp ở giữa, Thiên Cơ Biến thần thông tán đi, nhất thời lộ ra Bạch Nhạc tướng mạo sẵn có.

Trong nháy mắt, cái kia nữ đệ tử con ngươi chợt co rụt lại, nhất thời hoa dung thất sắc, hạ giọng mở miệng nói: "Bạch Nhạc, ngươi thật lớn mật, làm sao dám tới nơi này."

"Chuyện gấp phải tòng quyền. . . Ta hoài nghi thánh nữ khả năng gặp nguy hiểm, bất đắc dĩ chỉ phải mời Văn huynh mang ta lên núi."

Hơi hơi xin lỗi, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng: "Mời tạo thuận lợi, mọi chuyện, cũng phải ta gặp qua thánh nữ lại nói."

". . ."

Hô hấp có chút gấp thúc, yên lặng một lúc lâu, cái kia nữ đệ tử đúng là vẫn còn thỏa hiệp.

"Bạch phủ chủ, mời đi!"

Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân quan hệ, thiên hạ đều biết, nàng làm một thằng thiếp thân hầu hạ người, tự nhiên cũng biết! Huống chi, Vân Mộng Chân hai ngày này trạng thái, thật có chút không đúng, loại tình huống này, nàng thật đúng là không dám ngăn cản Bạch Nhạc.

"Đa tạ!"

Hơi hơi ôm quyền nói tạ ơn, Bạch Nhạc nhất thời cất bước, hướng về trong động phủ đi tới!

"Coong!"

Cơ hồ là đồng thời, một luồng tháng kiếm khí màu trắng chợt từ trong động phủ bắn ra, thẳng đến cái kia nữ đệ tử mà đi!

Dạng này biến cố thực sự quá nhanh, dù cho là Bạch Nhạc cũng căn bản không có tới kịp phản ứng kịp.

"Phốc!"

Cái kia một luồng kiếm khí chợt đâm vào cái kia nữ đệ tử hai đầu gối, trong nháy mắt, cái kia nữ đệ tử liền đau nhức kêu lên thảm thiết, đầu gối trực tiếp bị kiếm khí cắn nát, phịch một tiếng quỳ xuống đất bên trên.

"Chưa từng thông báo, liền dám một mình mặc kệ tiến đến, ngươi thật lớn mật!"

Sau một khắc, Vân Mộng Chân thanh âm liền lập tức vang lên.

Trong nháy mắt, bao quát Bạch Nhạc cùng Văn Trạch ở bên trong, tất cả mọi người đồng thời biến sắc!

"Thánh nữ!"

Vừa mới cái kia nữ đệ tử càng là hù dọa toàn thân run!

Nàng theo Vân Mộng Chân rất nhiều năm, không dám biện hộ cho cùng tỷ muội, có thể chí ít quan hệ cũng phi thường thân hậu, qua nhiều năm như vậy, Vân Mộng Chân thậm chí cũng không có trọng trách qua một câu, nhưng hôm nay, nhưng là vừa ra tay, cứ như vậy ác, thì như thế nào có thể làm cho nàng không sợ hãi!

"Nể tình ngươi theo ở bên cạnh ta nhiều năm, tội chết có thể miễn. . . Đi xuống đi, kể từ hôm nay, không cần lại theo ta!"

"Thánh nữ thứ tội a, ta cũng lại không dám!"

Nghe được Vân Mộng Chân lời nói, cái kia nữ đệ tử lại cũng không đoái hoài tới đau đớn, vội vã dập đầu cầu xin tha thứ.

"Vân Mộng Chân!"

Trong mắt lộ ra vẻ tức giận, Bạch Nhạc lạnh giọng mở miệng nói: "Ngươi chừng nào thì biến thành cái dạng này, là ta buộc nàng thả ta đi vào, không có quan hệ gì với nàng, ngươi nộ cứ việc hướng ta tản là được!"

"Ngươi ta ở giữa, tự nhiên cũng phải cần làm một cái đoạn."

Thanh âm vẫn như cũ đạm mạc, Vân Mộng Chân bình tĩnh nói rằng: "Tất nhiên đến, liền vào đi!"

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, hít sâu một hơi, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn một bước bước vào trong động phủ.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1398: Ngươi hối hận không?

Bên trong động phủ bố trí vô cùng đơn giản.

Bàn đá, băng đá, giường đá, đơn giản tựa hồ giống như là một cái bình thường đệ tử chỗ ở một dạng.

Trên bàn thả lấy ấm trà, cũng chỉ có một cái cái chén, liền phóng tại Vân Mộng Chân trước mặt.

Ngồi ở trên băng đá, Vân Mộng Chân thậm chí không có ngẩng đầu, liền bình tĩnh như vậy ngồi, tựa hồ Bạch Nhạc giống như là một cái bình thường đệ tử một dạng, không cách nào làm cho trong lòng nàng lên chút nào sóng lớn.

Nhìn lấy Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc trầm mặc, nguyên bản rất nhiều muốn nói, vào giờ khắc này, lại tựa hồ như toàn bộ đều thành dư thừa.

Tại Vân Mộng Chân đối diện trên băng đá ngồi xuống, Bạch Nhạc cứ như vậy lẳng lặng nhìn đối phương.

Cái gì đều được làm bộ, thế nhưng chút hơi thở này cùng cảm giác, nhưng là không giả được.

Từ Bạch Nhạc đi tới, chứng kiến Vân Mộng Chân cũng rất rõ ràng, trong dự đoán loại kia đáng sợ tình cảnh cũng chưa từng xuất hiện, Vân Mộng Chân y nguyên vẫn là Vân Mộng Chân, không có bị Lăng Tiên đoạt xá dấu hiệu.

Thật là, dạng này Vân Mộng Chân lại tựa hồ như lại không giống nhau

lắm.

Bạch Nhạc trong lòng mơ hồ có một loại cảm giác, nhưng lại không dám, cũng không muốn nói ra miệng.

"Mười năm không thấy, không nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên thật đã bước vào Thần Linh Chi Cảnh."

Yên lặng hồi lâu, rốt cục vẫn phải Vân Mộng Chân đánh vỡ phần này yên tĩnh.

"Ngươi không phải cũng giống vậy."

Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói.

"Ta với ngươi không giống nhau."

Lắc đầu, Vân Mộng Chân nhẹ giọng nói.

"Ta nhớ được, ngươi đã nói, một ngày nào đó hội đã bình ổn ngang phần theo ta đối thoại."

Tâm tư phảng phất lại trở về tại Linh Tê Kiếm Tông thời điểm, khi đó Bạch Nhạc, còn nhỏ yếu thương cảm, nhưng lại cũng đã ưng thuận cả đời này hứa hẹn!

Đã nhiều năm như vậy, quanh đi quẩn lại, Bạch Nhạc đã sớm đã không còn là ngày xưa cái kia Linh Tê Kiếm Tông tiểu tạp dịch, có thể phần cảm tình này, phần này hứa hẹn lại vẫn không có thay đổi.

"Ta nói rồi lời nói, không chỉ câu này."

Nhìn lấy Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Ta nói rồi, sẽ có một ngày, nhường toàn bộ thiên hạ không ai dám phản đối chúng ta cùng một chỗ! Ta sẽ nhường thiên hạ đều biết, ngươi là nữ nhân ta."

"Người cuối cùng sẽ thay đổi."

Đối với Bạch Nhạc lời nói không có bất kỳ biểu thị, Vân Mộng Chân bình tĩnh nói rằng: "Ta là Đạo Lăng Thánh Nữ, cả đời phụng đạo mới là số mạng ta!"

"Chó má số mệnh!"

Trong nháy mắt từ ghế đứng lên, Bạch Nhạc chăm chú nhìn Vân Mộng Chân nói rằng: "Ta nói, ta không tin mệnh!"

"Ta cũng muốn không tin! Nhưng mệnh, chính là mệnh!"

Ngẩng đầu, Vân Mộng Chân vẫn chưa đứng dậy, chỉ là nhìn lấy Bạch Nhạc con mắt nói rằng: "Bạch Nhạc, quên những cái kia không thực tế sự tình a! Ngươi làm ngươi Thanh Châu phủ chủ, ta làm ta Đạo Lăng Thánh Nữ. . . Chúng ta đều có mỗi người số mệnh cùng trách nhiệm."

"Lăng Tiên đến tột cùng đối ngươi làm cái gì?"

Gắt gao nhìn chằm chằm Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc lớn tiếng chất vấn.

Yên lặng chốc lát, Vân Mộng Chân nhẹ giọng nói: "Thật ngươi nên biết."

". . . Vong Tình Thiên Công?"

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc rốt cục vẫn phải mở miệng nói.

Từ hắn vừa tiến đến, nhìn thấy Vân Mộng Chân thời điểm, trên thực tế cũng đã có suy đoán.

Vân Mộng Chân bây giờ khí tức, cùng Cố Vong Tình thực sự rất giống!

"Nhân tình, sau đó vong tình. . . Thật kết quả đã được quyết định từ lâu, bất quá là sớm một khắc, trễ một khắc phân biệt mà thôi! Lăng Tiên lão tổ chỉ là giúp ta sớm một bước hoàn thành tu hành mà thôi."

Mặc dù đã không có cảm tình cùng cảm xúc, thế nhưng ký ức lại một mực vẫn còn ở đó.

Lúc này Vân Mộng Chân, chính là muốn phải lấy phương thức như vậy, đoạn một đoạn này cảm tình.

Cứ việc, nguyên bản thật đã không cần bước này, chỉ là, trong lòng nàng lại tựa hồ như luôn có một loại chấp niệm, để cho nàng muốn tự tay tới đoạn đây hết thảy.

"Ta không tin trên đời này có cái gì chân chính vong tình."

Nhìn lấy Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc nghiêm túc nói: "Vân Mộng Chân, ta nói rồi, ta không tin mệnh! Ngày xưa tại Đạo Lăng sơn bên trên, ta liền từng nói qua. . . Ta sẽ hướng ngươi chứng minh, ngươi nói là sai! Vô luận ngươi biến thành bộ dáng gì nữa, ta đều sẽ đem ngươi kéo trở về."

"Ngươi tính khí vẫn là cùng trước đây một mực bướng bỉnh!"

Lắc đầu, Vân Mộng Chân chậm rãi nói rằng: "Ký ức mặc dù vẫn còn, thật là tình cũng đã không có ở đây. . . Ngươi cần gì phải chấp nhất xuống dưới."

"Ngươi nói không có ở đây liền không có ở đây?"

Bước ra một bước, Bạch Nhạc đi tới Vân Mộng Chân bên người, lẫn nhau phảng phất cũng có thể cảm giác được đối phương hô hấp.

"Vậy ngươi coi ta là gì?"

Rõ ràng áp sát như thế, có thể Vân Mộng Chân thần sắc lại vẫn như cũ không có bất kỳ biến hóa nào: "Ngươi nghĩ như thế nào, không có quan hệ gì với ta! Ta chỉ là để cho ngươi biết, ta thái độ mà thôi."

Đột nhiên bắt lại Vân Mộng Chân bả vai, Bạch Nhạc trực tiếp cúi người, hướng về Vân Mộng Chân hôn qua đi.

Bất ngờ đúng, Vân Mộng Chân không có chút nào phản kháng ý tứ, cũng không có nửa điểm phối hợp ý tứ, liền bình tĩnh như vậy ngồi, phảng phất con tò te con rối một dạng , mặc cho Bạch Nhạc bài bố, nhưng lại không có bất kỳ cảm xúc.

Một lúc lâu, Bạch Nhạc lúc này mới đột nhiên buông ra Vân Mộng Chân!

Sẽ không có gì là so với cái này dạng càng đáng sợ hơn.

Vân Mộng Chân cũng không phản kháng, bởi vì vô luận là dục vọng cũng tốt, tình cảm cũng tốt, đối với nàng mà nói, đều đã không tồn tại.

Loại an tĩnh này, mới là nhất làm người tuyệt vọng!

Bạch Nhạc thậm chí hoài nghi, hiện tại coi như là mình muốn Vân Mộng Chân thân thể, nàng cũng đồng dạng chưa chắc sẽ phản kháng!

Chỉ là. . . Đây là hắn muốn không?

"Hiện tại tin sao?"

". . ."

Sắc mặt có chút tái nhợt, Bạch Nhạc lui lại hai bước, một lần nữa ngã ngồi hồi băng đá.

"Trở về đi, quên chút tình cảm này, có thể, chúng ta còn có thể có cơ hội hợp tác."

"Hợp tác, hiện tại ngươi theo ta nói chuyện hợp tác?"

Nhìn lấy Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc cười ra nước mắt.

"Càn Đế cùng tứ phương yêu thần liên thủ, vô luận là tam đại thiên tông, có thể chính ngươi, đều không thể chống lại, chỉ có liên thủ, mới có thể chống lại!"

"Là chỉ có liên thủ, mới có cơ hội để ngươi cướp đoạt Thế Giới Chi Tâm a?"

Trong mắt lộ ra lau một cái bình tĩnh chi sắc, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng.

"Tùy ngươi nói như thế nào."

Không có chút nào biện giải ý tứ, Vân Mộng Chân bình tĩnh hồi đáp nói.

Chậm rãi đứng dậy, Bạch Nhạc quay lưng lại, nhẹ giọng nói: "Lăng Tiên tin tức người chết là không gạt được, ít ngày nữa Càn Đế sẽ đến. . . Ngươi, tự giải quyết cho tốt a!"

Nói xong lời nói này, Bạch Nhạc nhất thời hướng ngoài động phủ đi tới.

Một khắc này, mang cho Bạch Nhạc đau đớn, mới cho là thật có thể nói

là đau thấu tim gan.

Bạch Nhạc đi rất chậm, mỗi một bước đều có vẻ không gì sánh được nặng nề.

Bạch Nhạc một mực chờ đợi Vân Mộng Chân mở miệng giữ lại.

Đáng tiếc, thẳng đến hắn đi tới cửa miệng, Vân Mộng Chân cũng chưa mở miệng.

Đột nhiên quay đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói: "Nếu như thời gian có thể đảo lưu, trở lại trước đây thời điểm. . . Vân Mộng Chân, ngươi hối hận không?"

Hối hận không?

Ngày xưa một màn, như là màn nước đồng dạng trong đầu xuất hiện, lòng có chút đau, nhưng lại cuối cùng tiêu tán thành vô hình.

Lẳng lặng nhìn lấy Bạch Nhạc, Vân Mộng Chân suy tư thật lâu, lại cuối cùng vẫn không trả lời.

Trên thực tế, Bạch Nhạc cũng không có nhường Vân Mộng Chân hồi đáp ý tứ.

Nhìn lấy Vân Mộng Chân, Bạch Nhạc trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười rực rỡ, nhẹ giọng nói.

"Ta không hối hận."

Cơ hồ là mở miệng đồng thời, Bạch Nhạc cũng thuận thế bước ra động phủ, lại không quay đầu lại.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1399: Phản công Thanh châu

Ánh mặt trời rất chói mắt, tựa như Bạch Nhạc lúc này nội tâm.

"Bạch phủ chủ, thánh nữ nàng?"

Vừa ra đến, Văn Trạch liền trước chào đón, có chút chần chờ hỏi.

Nhìn lấy Văn Trạch, Bạch Nhạc trong lúc nhất thời cũng có chút không biết nên trả lời như thế nào cho phải.

Từ về tình cảm mà nói, Văn Trạch cùng hắn quan hệ vốn là không sai, lần này mạo hiểm nguy hiểm lớn như vậy, đưa hắn mang theo Đạo Lăng sơn, phần ân tình này, hắn nhất định muốn thừa, về tình về lý, chuyện này, hắn đều nhất định muốn cho Văn Trạch một câu trả lời thỏa đáng.

Nhưng bây giờ. . . Hắn làm như thế nào giao phó?

Càn Đế gần đột kích, đối đầu kẻ địch mạnh, loại thời điểm này, để người ta biết Vân Mộng Chân đã không có cảm tình, sẽ tạo thành cái dạng gì hậu quả, Bạch Nhạc căn bản là không có cách dự đoán!

Mặc dù Vân Mộng Chân đã nói rõ muốn cùng hắn chặt đứt nhân quả, thật là. . . Tình cảm lại nơi nào là dễ dàng như vậy chặt đứt.

Vô luận như thế nào, hắn cũng không khả năng làm ra bất luận cái gì đối Vân Mộng Chân bất lợi sự tình.

Yên lặng hồi lâu, Bạch Nhạc lúc này mới nhẹ giọng mở miệng nói: "Không có việc gì, không phải loại kia trong dự đoán kết quả xấu nhất. .

. Thánh nữ không việc gì!"

"Đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Từ Bạch Nhạc trên mặt, nhìn ra một tia không đúng, Văn Trạch lần nữa hỏi tới.

Tự tay vỗ vỗ Văn Trạch vai, Bạch Nhạc nhẹ giọng thở dài một tiếng, lại đúng là vẫn còn cũng không nói gì, trực tiếp đi xuống chân núi.

Nhìn lấy Bạch Nhạc ly khai bóng lưng, Văn Trạch muốn đuổi kịp đi, nhưng lại đúng là vẫn còn nhịn xuống.

Mặc dù không rõ ràng, đến tột cùng phát sinh cái gì, thế nhưng hắn cũng hiểu được, tới mức này, Bạch Nhạc cũng không chịu nói, tất nhiên có nghĩa là cực đại phiền phức.

Thậm chí là hắn hoàn toàn không có tư cách nhúng tay vào đi đại phiền toái.

Ngay tại Văn Trạch trong đầu chuyển qua những ý niệm này đồng thời, Vân Mộng Chân chậm rãi từ trong động phủ đi tới.

"Văn Chân Nhân, triệu tập chư vị trưởng lão đệ tử, theo ta đi thánh địa!"

"Thánh nữ!"

Nghe được Vân Mộng Chân thanh âm, Văn Trạch đột nhiên thức tỉnh, xoay người lại hướng về Vân Mộng Chân thi lễ một cái.

Chỉ là, ngẩng đầu một cái, chứng kiến Vân Mộng Chân cái kia đạm mạc biểu tình, nguyên bổn đã đến miệng bên lời nói, nhưng là ngạnh sinh sinh bị lần nữa nuốt trở về.

Định thần một chút, Văn Trạch lúc này mới trầm giọng mở miệng nói: "Thánh nữ, thật là phát sinh đại sự gì?"

Nhìn xa dưới núi, Vân Mộng Chân yên lặng một chút, lúc này mới nhàn nhạt mở miệng nói: "Lăng Tiên. . . Vẫn lạc!"

... ...

Như là núi lở một dạng!

Rất ngắn nửa ngày ở giữa, tin tức liền đã truyền khắp thiên hạ!

Lăng Tiên, vẫn lạc!

Toàn bộ tu hành giới một mảnh xôn xao, mỗi người nghe được tin tức này phản ứng đầu tiên đều là khó có thể tin, có thể tin tức lại thiết thật chính là từ Đạo Lăng Thiên Tông truyền tới, hơn nữa, đã báo tang thiên hạ!

Thần linh cường giả a!

Hơn nữa còn là Đạo Lăng Thiên Tông thần linh cường giả, dĩ nhiên cứ như vậy vẫn lạc!

Đối với tu hành giới mà nói, đây quả thực là long trời lở đất!

Có biết rõ một ít nội tình, đối với Đại Càn Vương Triều càng là tràn ngập kính sợ.

Tam đại thiên tông thần linh cường giả tới đông đủ Ung châu, nhưng lại bị giết một cái đại bại, bây giờ Lăng Tiên càng là vẫn lạc, đối với Đại Càn Vương Triều mà nói, đây cũng là uy hiếp!

Liền thần linh cường giả, đều có thể chém giết!

Liền tam đại thiên tông cũng phải cúi đầu, trên đời này, còn có người dám cùng Đại Càn Vương Triều là địch?

... ...

"Lập tức phản công Thanh châu!"

Từ Đạo Lăng sơn hạ xuống, Bạch Nhạc nhất thời làm ra quyết đoán.

"Tông chủ, cái kia Đạo Lăng sơn bên này?"

Phương Đỉnh nhịn không được mở miệng hỏi.

Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân quan hệ bọn hắn rành mạch từng câu, hơn nữa lần này đến, bản thân liền là muốn cùng tam đại thiên tông kết minh, bây giờ dĩ nhiên trực tiếp buông tha Đạo Lăng Thiên Tông, làm sao có thể để bọn hắn không kinh nghi.

"Đạo Lăng Thiên Tông, đã không tin được!"

Trong mắt hiện lên lau một cái dứt khoát chi sắc, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói: "Càn Đế mang đại thế mà đến, nếu như lại để cho hắn thuận lợi cầm xuống Đạo Lăng Thiên Tông, thiên hạ đều sẽ thần phục. . . Chúng ta nhất định muốn đoạt tại đây tất cả kết thúc trước đó phát ra tiếng!"

"Thiên hạ này, không phải là không có người dám cùng Càn Đế là địch!"

"Vâng!"

Nghe vậy, Phương Đỉnh nhất thời khom người đáp.

"Tông chủ. . . Thánh nữ bên kia?"

Hùng Kình y nguyên vẫn là có chút do dự, hỏi lần nữa.

"Đạo Lăng Thánh Nữ quan tuyệt thiên hạ. . . Nếu như dễ dàng như vậy liền thua, cũng liền không phải Đạo Lăng Thánh Nữ!"

Nhỏ bé khẽ nhắm mắt lại, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói.

"Lập tức lên đường hồi Thanh châu!"

"Ây!"

... ...

Duyện châu!

Bất Tử Thanh Vương tự mình xuất thủ, dẫn Thanh Vân Kỵ một đường đánh ra, người ngăn cản tan tác tơi bời!

Mặc dù một mực tung tin vịt, mười vạn yêu binh có thể Bình Thiên Hạ, thật là, làm Thanh Vân Thiết Kỵ lần nữa lộ ra răng nanh thời điểm, mới chính thức nhường thiên hạ ý thức được Thanh châu nội tình!

Ba vạn đối ba vạn!

Một trận đại chiến phía dưới, thắng giết máu chảy thành sông, nhưng mà, lại đúng là vẫn còn lấy Thanh Vân Thiết Kỵ thắng lợi mà kết thúc!

Ba vạn yêu binh thương vong đại bại, bị ép rời khỏi Duyện châu!

Đồng dạng, Thanh Vân Kỵ cũng giống vậy trả giá một vạn thương vong, thắng, nhưng lại cũng vẻn vẹn chỉ là thắng thảm.

Nhưng mà, làm cái kia nhuốm máu thanh vân kỳ lần nữa dựng đứng tại

Duyện Châu thành thượng thời điểm, lại lần nữa lệnh thiên hạ chấn động.

Ngay tại lúc đó, Bạch Nhạc cũng đã đem tin tức truyền về!

Phản công Thanh châu!

Ma tông cao thủ từ phối hợp giáp công, một lần hành động đoạt hồi Thanh châu.

Nhìn lấy truyền hồi tin tức, Bất Tử Thanh Vương nhíu chặt lông mày!

Cái này cùng Bạch Nhạc ban đầu kế hoạch hoàn toàn khác nhau!

Hắn không biết, đến tột cùng phát sinh cái gì, nhưng khi xác nhận tin tức này thật là Bạch Nhạc truyền hồi sau đó, liền không còn chút nào nữa do dự, thậm chí không kịp để cho người ta nghỉ ngơi, cũng đã lần nữa mang theo Thanh Vân Thiết Kỵ vào Thanh châu!

Quân kỳ phấp phới, kinh sợ tứ phương!

... ...

"A di đà phật!"

Thanh châu mặc dù trên danh nghĩa đã bị Đại Càn Vương Triều thu phục, nhưng trên thực tế, bây giờ chân chính khống chế Thanh châu, lại như cũ là Phật tông.

Thanh châu là Phật tông căn cơ, cho dù là Càn Đế, cũng không khả năng đem Phật tông đuổi ra ngoài, đây cũng là Phật tông sở dĩ đáp ứng hợp tác với hắn cơ sở một trong.

Nhưng mà, lúc này, Thanh Vân Thiết Kỵ cường thế đánh tới, nhưng

cũng đồng dạng giết Phật tông một trở tay không kịp!

Phật tông đệ tử đã xuất thủ chống đỡ, nhưng mà, chẳng ai nghĩ tới, Ma tông cao thủ, dĩ nhiên đồng thời chạy tới, trắng trợn giết chóc Phật tông đệ tử!

Phải biết, Phật tông mặc dù cường đại, thật là, dù sao từ trở về cho tới bây giờ, cũng mới mười năm thời gian!

Căn cơ bên trên, cuối cùng vô pháp cùng Ma tông so sánh!

Một trận chiến này đánh xuống, Thanh châu hơn phân nửa đều đã thất thủ, Phật tông tinh nhuệ đệ tử, bị ép lui về Thanh Châu thành.

Nhiên Cổ Phật trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, trong lòng đồng dạng có chút không hiểu rõ tình huống.

Dựa theo Càn Đế bên kia truyền đến tin tức, bây giờ Càn Đế cùng tâm ma đã đã bước lên Đạo Lăng sơn mới đúng, loại tình huống này, Bạch Nhạc dĩ nhiên buông tha cứu viện Đạo Lăng Thiên Tông, mà là đem Ma tông cao thủ đều điều trở về, mượn lấy Càn Đế không tỳ vết phỏng chừng thời điểm, phản công Thanh châu!

Cái này quả thực quá quỷ dị!

Đương nhiên, bây giờ còn muốn những thứ này đã quá trễ!

Xa xa đã dương trần, đại địa đã truyền đến tiếng sấm, hiển nhiên, Thanh Vân Thiết Kỵ đã giết đến Thanh Châu thành bên ngoài.

Lúc này, vô luận như thế nào, bảo vệ Thanh Châu thành mới là nhất chuyện trọng yếu.

Nghĩ vậy, Nhiên Cổ Phật nhẹ tuyên một tiếng phật hiệu, cả người chợt

bay lên, hóa thành một tọa kim sắc phật đà, ngồi ở Thanh Châu thành bầu trời!

Phật quang phổ chiếu, toàn bộ Thanh Châu thành đều rơi vào phật quang bao phủ phía dưới.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1400: Đế nhập đạo lăng

"Cao lớn Đạo Lăng, quả thực danh bất hư truyền!"

Lửng thững bước lên Đạo Lăng sơn thềm đá, hai trung niên mang trên mặt một nụ cười, nhẹ giọng mở miệng nói.

Hai người này, một người thân mang hắc sắc hoa phục, trên người thêu Ngũ Trảo Kim Long, một người khác thì là một thân tảo hồng sắc trường sam, trong tay cầm một cái quạt xếp, nhẹ nhàng vỗ, nghiễm nhiên một bộ ăn mặc kiểu thư sinh.

"Người nào?"

Cơ hồ là đồng thời Đạo Lăng sơn đệ tử cũng đã nhận thấy được bên này dị thường, lớn tiếng mắng.

Bất quá rất ngắn trong khoảnh khắc, liền có ít nhất hơn mười vị đệ tử xúm lại, ngăn ở lên núi trên đường.

Nhưng mà, cái kia hai trung niên lại phảng phất căn bản không có chứng kiến những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử một dạng, như trước chuyện trò vui vẻ.

"Đạo Lăng thiên hạ, lớn như vậy danh tiếng, chung quy không đến mức là thổi ra, nếu không có mấy phần bản lĩnh, cũng thống lĩnh không được đạo môn nhiều năm như vậy! Đương nhiên, ở trước mặt bệ hạ, những thứ này tự nhiên không coi là cái gì."

"Ha ha, Lệ tiên sinh, lời này từ trong miệng ngươi nói ra, trẫm nghe thoải mái."

"Càn Đế!"

Trong nháy mắt, ngăn ở trên đường Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử chợt biến sắc.

Trước đó bọn hắn mặc dù liền có thể cảm thụ được đối phương bất phàm, nhưng lại cũng không nghĩ đến, dĩ nhiên là Càn Đế thân chí!

Trong nháy mắt, liên tiếp mấy đạo cảnh báo tín hiệu đánh ra, những thứ này đệ tử càng là không dám tiếp tục ngăn cản, đột nhiên rời khỏi rất nhiều.

Đối với những thứ này, Càn Đế cùng Lệ Tâm Vũ hai người đồng dạng ngoảnh mặt làm ngơ.

Nhưng mà, ngay tại hai người bọn họ chậm rãi hướng Đạo Lăng sơn thượng tẩu đi đồng thời, đại lượng yêu binh cũng đồng dạng hướng về Đạo Lăng sơn dựa vào, tụ tập đến Đạo Lăng sơn hạ.

"Tới!"

Đạo Lăng sơn bên trên, Vân Mộng Chân chợt mở mắt, một bước ở giữa, chợt xuất hiện ở đại điện ở ngoài.

Không cần bất luận cái gì cảnh báo, Vân Mộng Chân cũng đã cảm thụ được.

Bước vào Thần Linh Chi Cảnh, nàng nhận biết cũng đã nhạy cảm quá nhiều, hai vị thần linh cường giả bước vào Đạo Lăng sơn, nàng làm sao có thể không phát hiện được.

"Càn Đế, Lệ tiên sinh đến Đạo Lăng sơn, Vân Mộng Chân không có từ xa tiếp đón!"

Thân ở không trung, Vân Mộng Chân khẽ khom người, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Nghe tiếng đã lâu Vân tiên tử tên, hôm nay gặp mặt, quả nhiên danh bất hư truyền! Vân tiên tử, trẫm muốn cưới vợ ngươi làm hậu, lợi dụng cái này Đạo Lăng sơn vì lễ hỏi, như thế nào?"

Cười ha ha một tiếng, Càn Đế tràn đầy ngả ngớn mở miệng nói.

"Làm càn!"

Trong nháy mắt, vô số Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử cùng trưởng lão đồng thời quát lên.

Một tấm miệng liền muốn cưới vợ thánh nữ, đối với Đạo Lăng Thiên Tông mà nói, cái này bản thân liền là vũ nhục lớn lao!

Huống chi, Đạo Lăng sơn vốn là Đạo Lăng Thiên Tông tông môn vị trí, Càn Đế một tấm miệng, tựu muốn đem Đạo Lăng sơn coi như lễ hỏi, chẳng phải là nói, Đạo Lăng sơn đã là hắn vật trong bàn tay.

"Đa tạ Càn Đế ý tốt, chỉ là Mộng Chân thân là Đạo Lăng Thánh Nữ, cả đời phụng đạo, gả cưới sự tình, tất nhiên là không cần nhắc tới."

Ép một chút tay, ý bảo mọi người an tĩnh lại, Vân Mộng Chân lúc này mới nhàn nhạt mở miệng nói.

Trong nháy mắt, cho dù là Càn Đế cũng không khỏi nhỏ bé hơi kinh ngạc.

Hắn cố ý nói ra những lời này, bản thân liền là vì nhục nhã Vân Mộng Chân, nhục nhã Đạo Lăng Thiên Tông.

Nhưng lại làm sao cũng không nghĩ đến, Vân Mộng Chân thật không

ngờ bình tĩnh!

Càn Đế ánh mắt cực kỳ tinh chuẩn, tự nhiên nhìn ra được, loại trấn định này tuyệt đối không phải ngụy trang đi ra, mà là một loại phát ra từ linh hồn đạm mạc.

"Sau ngày hôm nay, Đạo Lăng Thiên Tông đều muốn hóa thành hư không, thánh nữ nói đến càng là không cần nhắc lại. . . Thánh nữ, không ngại vẫn là suy tính một chút bệ hạ kiến nghị cho thỏa đáng! Cùng ngươi từ nay về sau, mẫu nghi thiên hạ, vinh quang vạn phần! Cùng Đạo Lăng Thiên Tông, cũng có thể cứu cái này rất nhiều vô tội đệ tử tính mệnh, sao lại không làm?"

Mỉm cười, Lệ Tâm Vũ theo chen lời nói.

"Đánh rắm! Ta Đạo Lăng Thiên Tông, uy chấn thiên hạ mấy nghìn năm, thì mới là ai nói diệt liền có thể diệt, có bản lãnh gì, ngươi sử hết ra tốt!"

Bước ra một bước, một vị Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão lớn tiếng nổi giận nói.

"Không quản được miệng người, có thể sống không dài nha."

Không có chút nào nổi giận ý tứ, Lệ Tâm Vũ mỉm cười nói.

"Đánh rắm, lão phu Trịnh. . ."

Trưởng lão kia chỉ vào Lệ Tâm Vũ mắng to, chỉ là lời vừa mới mới ra miệng, cả người khuôn mặt liền hoàn toàn méo mó đứng lên, nửa câu sau, căn bản không kịp nói ra, liền dùng hai tay bóp cổ mình, phát sinh một hồi ôi âm thanh, rất ngắn trong khoảnh khắc liền không tức giận hơi thở.

Thân thể mặc dù không tổn hao gì, có thể thần hồn cũng đã triệt để chôn

vùi.

"Trịnh trưởng lão!"

Trong nháy mắt, xung quanh đệ tử vội vã đỡ lấy trưởng lão kia, chỉ là, đối phương lại đã sớm mất đi khí tức.

Cho tới giờ khắc này, Lệ Tâm Vũ thanh âm mới lo lắng truyền đến: "Tên liền không cần báo. . . Đằng nào cũng chết người, hà tất lãng phí thời gian."

"Lệ tiên sinh đối với thần hồn khống chế, thật là càng phát ra lợi hại."

Liếc mắt nhìn Lệ Tâm Vũ, Càn Đế khẽ cười nói.

Nói cười yến yến, hiển nhiên vô luận là Càn Đế vẫn là Lệ Tâm Vũ cũng không có đem cái này sao một vị trưởng lão chết để ở trong lòng.

Đối phương mặc dù cũng là Hóa Hư, thật là tại hạng nhân vật này trước mặt, nhưng là liền giãy dụa một chút chỗ trống cũng không có!

Sợ hãi!

Trong nháy mắt, một cổ vô hình sợ hãi chợt bao phủ tại mỗi một vị Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử trên người.

Đây cũng là thần linh cường giả sao?

Nguyên bản, Đạo Lăng Thiên Tông phía sau, còn có Lăng Tiên chống, nhưng hôm nay. . . Lăng Tiên đã vẫn lạc, ai cũng có thể cứu vớt Đạo Lăng Thiên Tông? !

"Không biết xấu hổ Hồn Khống Thần Thông. . . Bất quá, chỉ là giết một cái Hóa Hư mà thôi, Lệ tiên sinh, khó tránh khỏi có chút chuyện bé xé ra

to."

Thần sắc không có bất kỳ biến hóa nào, Vân Mộng Chân thong thả mở miệng nói.

Phảng phất, toàn bộ sự tình đều cùng nàng không có bất cứ quan hệ gì đồng dạng.

Chân mày hơi nhíu, lần này dù cho là Lệ Tâm Vũ cũng không khỏi có chút ngoài ý muốn.

Nếu như nói, trước đó Càn Đế lời nói ra ngả ngớn, Vân Mộng Chân còn có thể nhịn xuống, là tính cách cho phép lời nói, như vậy bây giờ ngay trước nhiều như vậy Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử mặt, chém giết cho rằng trưởng lão, Vân Mộng Chân còn có thể như vậy đạm nhiên, liền rõ ràng có cái gì không đúng.

"Nghe tiếng đã lâu Đạo Lăng Thánh Nữ tên, Lệ mỗ ngược lại muốn hướng thánh nữ lãnh giáo một ... hai ...!"

Trong tay quạt xếp nhẹ nhàng run lên, thu, Lệ Tâm Vũ nhàn nhạt mở miệng nói.

Trong lúc nói chuyện, một cổ khủng bố thần hồn chi lực cũng đã hướng về Vân Mộng Chân đánh tới.

Thần hồn thượng công kích, vô thanh vô tức, kinh khủng nhất.

Cũng căn bản không thể nào ngăn cản lên.

Dạng này công kích, không có bất kỳ hoa xảo đáng nói, bằng chính là nhất thực lực chân thật.

"Tâm ma tên, ta ngược lại cũng có nghe thấy! Bất quá, Lệ tiên sinh, chỉ

bằng loại này tiểu hoa chiêu, liền muốn thắng ta, cũng khó tránh khỏi có chút quá khinh thường."

Mặt không đổi sắc, Vân Mộng Chân chân mày khẽ giơ lên, bình tĩnh hồi đáp nói.

Căn bản không có bất kỳ động tác gì, liền tại như vậy vô thanh vô tức ở giữa, ngăn lại Lệ Tâm Vũ công kích!

"Thần Linh Chi Cảnh!"

Trong nháy mắt, vô luận là Lệ Tâm Vũ vẫn là Càn Đế cũng không khỏi hơi hơi biến sắc!

Thần linh bản thân cũng không đáng sợ, chân chính lệnh hai người có chút kiêng kỵ đúng, trước đó, bọn hắn dĩ nhiên căn bản không có nhìn ra Vân Mộng Chân cảnh giới tới.

Vân Mộng Chân niên kỷ đặt nơi đây, tự nhiên không có khả năng so với bọn hắn cảnh giới càng cao, như vậy duy nhất giải thích, chính là Vân Mộng Chân tu hành công pháp cực kỳ đặc thù, để bọn hắn đều nhìn không thấu nền tảng!

Vô số ý niệm trong đầu chợt từ Lệ Tâm Vũ trong đầu hiện lên.

Từ Vân Mộng Chân xuất hiện đến bây giờ, nói tới mỗi một câu, từng cái biểu tình, đều tại hiện lên trong đầu mà ra, trong một chớp mắt, Lệ Tâm Vũ rồi đột nhiên phản ứng kịp.

"Vong Tình Thiên Công! ! !"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1401: Đánh cuộc

Trên đời này, có thể gọi là vô thượng thiên công, vốn là lác đác không có mấy, bây giờ còn có thể lưu truyền tới nay, cũng chỉ có Tạo Hóa Thông Thiên Quyết cùng Vong Tình Thiên Công hai loại.

Tạo Hóa Thông Thiên Quyết là Thần Tôn truyền thừa, Bạch Nhạc thân là Thần Tôn truyền nhân, vốn là vướng tay chân cực kỳ, tại Bán Thần Chi Cảnh, liền lực chiến Càn Đế, kéo dài tới Nhiên Cổ Phật nhúng tay.

Thật là Càn Đế cùng Lệ Tâm Vũ làm thế nào cũng không nghĩ đến, Vân Mộng Chân dĩ nhiên tu thành Vong Tình Thiên Công!

Cái này có thể tuyệt đối không phải Đạo Lăng Thiên Tông truyền thừa, bằng không, Càn Đế cũng tuyệt đối không dám dễ dàng như vậy liền phóng nói san bằng Đạo Lăng Thiên Tông.

"Ngươi tại sao có thể có Vong Tình Thiên Công truyền thừa?"

"Làm sao tới cũng không trọng yếu, trọng điểm là. . . Ta xác thực đã tu thành."

Cũng không có cùng đối phương giải thích ý tứ, Vân Mộng Chân nhẹ nhàng mở miệng nói.

Truyền thừa xác thực cũng không phải là Đạo Lăng Thiên Tông, mà là tại phía sau núi bí tàng không gian bên trong suýt nữa bị đoạt xá lúc đạt được.

Chỉ là, những thứ này nội tình rồi lại hà tất cùng đối phương giải thích.

"Vong Tình Thiên Công thì như thế nào?"

Cười lạnh một tiếng, ngắn ngủi thất thần sau đó, Càn Đế cũng rốt cục phản ứng kịp.

"Vô thượng thiên công cũng không phải vô địch, Thần Tôn truyền nhân trẫm cũng dám giết, huống chi là ngươi! Vẫn là câu nói kia, hoặc là ngoan ngoãn làm trẫm hoàng hậu, hoặc là. . . Hôm nay trẫm san bằng Đạo Lăng sơn!"

Trong mắt lộ ra vẻ tàn khốc, Càn Đế bước ra một bước, lành lạnh mở miệng nói.

Trong tích tắc, Càn Đế trên người nhất thời lộ ra một cái Ngũ Trảo Kim Long hư ảnh, lộ ra một cổ Hoàng Bá chi khí!

"Bệ hạ đều lấn đến Đạo Lăng sơn lên đây, luôn là muốn chiến qua một trận, Vân Mộng Chân lĩnh giáo là được."

Cổ tay nhẹ nhàng một phen, Côn Ngô Kiếm nhất thời tới tay, nơi này lau một cái lau một cái màu xanh nhạt ánh sáng huy nhất thời bao phủ đến Vân Mộng Chân trên người, trong trẻo nhưng lạnh lùng, xuất trần!

Tiên một chữ này, phảng phất vào giờ khắc này, bị thuyết minh đến mức tận cùng.

... ...

Lời nói phân hai đầu.

Càn Đế thượng Đạo Lăng sơn đồng thời, Thanh Vân Thiết Kỵ cũng đã đánh tới Thanh Châu thành bên ngoài.

Bàn tay đột nhiên giương lên, Thanh Vân Thiết Kỵ nhất thời chậm rãi dừng lại, bây giờ khoảng cách Thanh Châu thành đã chỉ có không đến

ngàn mét khoảng cách, xa xa đã thấy Thanh Châu thành thượng tình cảnh.

Bất Tử Thanh Vương trong mắt lộ ra lau một cái lạnh lùng chi sắc, nhìn chằm chằm không trung cái kia một vị Phật Đà hư ảnh, cũng đồng dạng không dám tùy tiện công kích.

"A di đà phật! Thanh Vương huy động nhân lực, nhưng là vì sao?"

Ngồi ngay ngắn ở không trung, Nhiên Cổ Phật nhẹ giọng mở miệng nói.

"Lời này sợ là ta nên hỏi Nhiên Cổ Phật mới đúng."

Ngẩng đầu, Bất Tử Thanh Vương cười lạnh nói: "Thanh châu là bản vương Thanh châu, cũng là Bạch phủ chủ Thanh châu, bây giờ bản vương suất Thanh Vân Kỵ mà hồi, cổ phật tại sao đem bọn ta ngăn ở dưới thành?"

"Thanh Vương lời ấy sai, Thanh châu là ngươi các loại (chờ) tự nguyện nhường ra, bây giờ làm một mình tư dục, lật lọng, lại tổn hại muôn dân an nguy, quả thật tội lớn!"

"Cổ phật lời này liền không đúng, ta làm sao không biết ta Thanh châu, nhường cùng cổ phật?"

Cơ hồ là đồng thời, một bộ bạch y lăng không, xa xa cùng Nhiên Cổ Phật giằng co!

"Bạch Nhạc!"

Trong nháy mắt, Nhiên Cổ Phật con ngươi đột nhiên co rụt lại!

Trước đó hắn chợt nghe nghe thấy Bạch Nhạc trở về, chỉ là thứ nhất, Bạch Nhạc cuối cùng chỉ là bán thần, hắn cũng không thèm để ý, mặt

khác, bây giờ Càn Đế công Đạo Lăng sơn, Bạch Nhạc không phải cần phải đi cứu Vân Mộng Chân sao? Như thế nào hội xuất hiện ở nơi này.

Quan trọng hơn là. . . Thần Linh Chi Cảnh a!

Bây giờ, Bạch Nhạc liền đứng ở trước mặt hắn, hắn như thế nào không nhìn ra, Bạch Nhạc đã bước vào Thần Linh Chi Cảnh.

Một bước sai, chính là từng bước sai!

Đoán sai 1 cọc, cũng đã là phiền phức, huống chi là đoán sai hai cái.

"A di đà phật, chúc mừng Bạch phủ chủ bước vào Thần Linh Chi Cảnh, bần tăng lễ độ."

"Cổ phật khách khí!"

Nhàn nhạt mở miệng, Bạch Nhạc bình tĩnh nói: "Làm sao ta trở về, cổ phật còn muốn đem ta ngăn ở ngoài thành hay sao?"

". . ."

Giờ khắc này, dù cho là Nhiên Cổ Phật cũng không khỏi có chút do dự.

Bạch Nhạc có thể cùng Bất Tử Thanh Vương không giống nhau, đối với Thanh châu bách tính mà nói, bọn hắn đối với Bạch Nhạc tán thành, là Phật tông những năm gần đây đều không thể ảnh hưởng.

Dân tâm có thể dùng a!

Cứ như vậy một hồi thời gian, bên trong thành không ít bách tính cũng đã cổ võ.

Những người dân này, nguyên bản cũng đã là phật giáo tín đồ, nếu như

vì vậy mất lòng người, liền phiền toái hơn.

"A di đà phật, Thanh châu không phải bất luận kẻ nào Thanh châu, mà là Thanh châu bách tính Thanh châu, Bạch phủ chủ muốn trở về làm khách, bần tăng tự nhiên hoan nghênh, chỉ là mang theo nhiều như vậy Thanh Vân Kỵ một đường giết chóc ta phật tông đệ tử, liền khó tránh khỏi có chút quá phận."

"Vù vù!"

Trong tích tắc, Nghịch Ma Kiếm chợt ra khỏi vỏ, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói: "Những thứ này nói nhảm liền không cần phải nói. . . Hòa hay chiến, cổ phật một lời nhưng quyết!"

Cùng Phật tông những người này đi vòng vèo, chỉ sẽ đem mình rơi vào đi, chẳng thà dứt khoát đem đối phương đẩy vào góc chết!

". . ."

Hiển nhiên, Nhiên Cổ Phật cũng không nghĩ đến Bạch Nhạc thật không ngờ quả quyết, trong lúc nhất thời, nhưng cũng không khỏi lần nữa trầm mặc xuống.

"A di đà phật! Thiên hạ đại thế, phân cửu tất hợp! Càn Đế có nhất thống thiên hạ ý chí, thiên hạ bách tính cũng khát vọng thống nhất, Bạch phủ chủ cần gì phải nghịch thế mà đi?"

"Ta đếm tới ba!"

Không có chút nào cùng đối phương vướng víu ý tứ, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

"Một!"

". . ."

"Chiến! Chiến! Chiến!"

Trong tích tắc, ngoài thành Thanh Vân Kỵ cũng đồng thời giận dữ hét.

Trong lúc nhất thời, thanh thế ngập trời!

"Bạch phủ chủ, bây giờ Càn Đế đã thân chí Đạo Lăng sơn, ngươi lại còn ở nơi này cùng bần tăng vướng víu, liền không sợ thánh nữ tao ngộ nguy hiểm không?"

Nhiên Cổ Phật lần nữa nếm thử nói sang chuyện khác.

"Hai!"

Trong mắt lộ ra vẻ tàn khốc, hô hấp ở giữa, cái kia một luồng kiếm khí màu tím đã hơi hơi vung lên, nhắm thẳng vào không trung phật đà hư ảnh!

". . ."

Nhiên Cổ Phật làm sao cũng không nghĩ đến, Bạch Nhạc thật không ngờ quyết tuyệt!

"A di đà phật, ngã phật lấy lòng dạ từ bi! Bạch phủ chủ, không bằng, ngươi ta liền tới đánh cuộc một trận! Chỉ giới hạn ở ngươi ta ở giữa, không liên quan đến chúng sinh. . . Nếu như Bạch phủ chủ thắng, bần tăng liền nhường ra Thanh châu, mặt khác, nếu như bần tăng may mắn thủ thắng, liền mời Bạch phủ chủ cũng rời khỏi Thanh châu, như thế nào?"

Đánh là không thể đánh, quan hệ đến một thành bách tính, cùng với Phật tông danh dự, loại tình huống này, nếu là thật tại Thanh châu tới một trận

huyết chiến, chỉ sợ Thanh Châu thành đều sẽ bị san thành bình địa.

Nơi này như vậy, chẳng thà đơn giản cùng Bạch Nhạc đánh cuộc, phân một cái thắng bại!

Vô luận thắng thua, chí ít không tổn hao gì Phật tông danh tiếng!

Đối với bây giờ Phật tông mà nói, tín đồ mới là tối trọng yếu, cho dù là bất đắc dĩ phía dưới, rời khỏi Thanh châu , đồng dạng tình huống, cũng sẽ đặt Bạch Nhạc trước mặt, chỉ cần Bạch Nhạc dám đối phật giáo tín đồ ra tay, liền đồng dạng sẽ mất đi dân tâm.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc chân mày chợt bốc lên, nhất thời liền minh bạch Nhiên Cổ Phật tâm ý!

Chỉ là, mặc dù sau đó tất nhiên sẽ có phiền phức, nhưng cái này nhưng cũng thật là bây giờ, duy nhất biện pháp giải quyết.

Không phải vạn bất đắc dĩ, Bạch Nhạc cũng không muốn thật liều cái lưỡng bại câu thương.

So với việc thần linh cường giả, những người dân này thực sự quá yếu đuối.

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Nhạc nhất thời gật đầu nói: "Như thế tốt lắm! Tất nhiên cổ phật có lòng từ bi, như vậy, chúng ta liền tới đánh cuộc một trận tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí

tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1402: Lục Tự Đại Minh Chú

Trong tay Nghịch Ma Kiếm nhoáng lên, Bạch Nhạc đã cầm kiếm hướng về Nhiên Cổ Phật chém tới.

"Úm!"

Chắp tay trước ngực, Nhiên Cổ Phật trên người nhất thời phật quang nổi dậy, không trung hiện ra một cái phật gia chân ngôn, trực tiếp ngăn cản đến kiếm quang trước đó!

Lục Tự Đại Minh Chú!

Mí mắt hơi hơi vừa nhảy, Bạch Nhạc liền dĩ nhiên minh bạch đối phương thần thông.

Phật tông Lục Tự Đại Minh Chú, vẫn luôn không phải bí mật gì, chỉ cần đối với phật giáo có chút giải, liền có thể biết rõ.

Úm ma ni bá mễ hồng!

Đơn giản sáu cái chữ, bên trong lại ẩn chứa phật đạo tinh túy!

Đồng dạng lục tự chân ngôn, dùng ở người khác nhau trong tay, lộ ra uy lực tự nhiên cũng đồng dạng không thể so sánh nổi.

Nhiên Cổ Phật lấy Thần Linh Chi Cảnh, thi triển mà ra, thật là uy lực vô cùng!

Cho dù là Bạch Nhạc kiếm quang, tại đây một chữ chân ngôn trước đó,

cũng đồng dạng trong nháy mắt tan vỡ.

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không che giấu chút nào tán thán chi ý, nhẹ giọng mở miệng nói: "Hảo một cái Lục Tự Đại Minh Chú, cổ phật, cẩn thận!"

Vù vù!

Kiếm quang lần nữa hiện lên, nhưng là chợt trên không trung hóa thành một xóa sạch huyễn lệ tử mang!

"Kiếm Lâm Thiên Hạ!"

Đối mặt Nhiên Cổ Phật, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không còn dám khinh thường, trực tiếp vận dụng thần thông.

Nhanh đến cực hạn!

Một kiếm này, tại bán thần thời điểm, cũng đã cực kì khủng bố, bây giờ lấy Thần Linh Chi Cảnh lần nữa thi triển mà ra, bên trong ẩn chứa đạo vận, càng tăng lên trước đó gấp mười lần, gấp trăm lần.

Phảng phất một màn kia kiếm quang chính là thiên địa chí lý không tha cãi lại.

Kiếm đạo!

Cái này một cái chữ đạo, vào giờ khắc này, mới thật có thể hiện!

"Úm ma ni bá mễ hồng!"

Lục Tự Đại Minh Chú trong nháy mắt thốt ra, phảng phất giờ khắc này, thời gian cũng vì đó đình trệ!

Rõ ràng chỉ có ngay lập tức thời gian, thật là tất cả mọi người tuy nhiên cũng có thể rõ ràng nghe thế sáu chữ châm ngôn!

Liền phảng phất mỗi một chữ đều là bên tai bờ nỉ non nói nhỏ, có thể thấy rõ ràng.

Ngẩn ngơ ở giữa, phật âm luân chuyển!

Từ bi thanh âm tràn ngập, cùng cái này sát phạt kiếm quang hình thành một loại so sánh rõ ràng.

"Mở!"

Một kiếm này căn bản là không có cách dao động Nhiên Cổ Phật căn bản, trên thực tế, Bạch Nhạc cũng căn bản không có trông cậy vào một kiếm này có thể thu được hiệu quả gì, mượn lấy một kiếm này áp sát tới Nhiên Cổ Phật bên người, không chút do dự nào, Bạch Nhạc trên người chợt toát ra một đóa huyễn lệ kiếm liên!

Thần Vực bao phủ!

Mặc dù chỉ là đánh cuộc, thế nhưng vô luận là Bạch Nhạc vẫn là Nhiên Cổ Phật trong lòng đều rất rõ ràng, một khi có cơ hội, đối phương đều tuyệt đối sẽ không do dự, lập tức liền sẽ hạ sát thủ.

Dạng này đánh một trận, ai cũng không có nương tay khả năng!

Đem chiến trường đặt ở không trung, lại là tại Thần Vực bên trong, cũng đã có thể mức độ lớn nhất tránh cho lan đến gần dân chúng vô tội.

"A di đà phật!"

Trong nháy mắt, Nhiên Cổ Phật nhất thời hóa thân làm một vị Phật Đà, trực tiếp hướng về kiếm liên trung tâm tọa đi!

Phật Tổ tọa liên!

Giờ khắc này, Nhiên Cổ Phật rõ ràng là muốn trực tiếp luyện hóa kiếm liên, vì pháp tướng!

Ùng ùng!

Trong một chớp mắt, hai người Thần Vực liền chợt trọng điệp, kiếm khí tung hoành, phật quang tràn ngập, che đậy cả mảnh trời không!

Giờ khắc này, đừng bảo là là dân chúng tầm thường, cho dù là Bất Tử Thanh Vương bọn hắn bực này bán thần cường giả, cũng đều đã căn bản là không có cách thấy rõ không trung một trận chiến này.

Quá mạnh mẽ!

Chân chính mắt thấy trận này thần linh chi chiến, bọn hắn mới càng thêm có thể ý thức được thần linh khủng bố!

Dạng này chiến đấu, người khác căn bản không xen tay vào được, thậm chí ngay cả không nhận ra không rõ.

... .. .

"Ùng ùng!"

Đạo Lăng sơn bên trên, kiếm khí tung hoành, khủng bố trùng kích, trong nháy mắt liền lệnh xung quanh ngọn núi tan vỡ!

Nếu không phải Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão phản ứng nhanh, trực tiếp mở ra hộ tông đại trận, chỉ sợ bây giờ toàn bộ Đạo Lăng sơn đều phải bị hủy diệt.

Cùng Bạch Nhạc cùng Nhiên Cổ Phật trận chiến kia khác biệt, Vân Mộng Chân cùng Càn Đế hai người, đều căn bản không quan tâm người khác chết sống!

Cũng không để bụng, một trận chiến này có phải hay không hội tác động đến người khác.

Vẻn vẹn chỉ là tránh chậm một chút, liền có ít nhất mấy trăm tên Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử vẫn lạc, dưới núi xúm lại mà đến, không có đại trận bảo hộ yêu binh, càng là tử thương thảm trọng, bị ép rút khỏi chân núi phạm vi.

Kiếm mang xanh nhạt tung hoành thiên địa, cùng Càn Đế bên người Ngũ Trảo Kim Long đụng vào nhau, sát ý tràn ngập!

Chân chánh cùng Vân Mộng Chân giao thủ, Càn Đế mới có thể cảm thụ được vị này Đạo Lăng Thánh Nữ cường đại.

Rõ ràng chỉ là mới vào Thần Linh Chi Cảnh, thật là bộc phát ra chiến lực, lại làm cho người vẻ sợ hãi kinh hãi!

Vứt bỏ tất cả cảm xúc cùng cảm tình, lúc này Vân Mộng Chân cũng đã hóa thân làm một cái thuần túy nhất cỗ máy giết chóc.

Tuyệt tình tuyệt tính, gọi là tiên!

Chỉ có chân chính tu hành Vong Tình Thiên Công, mới có thể hiểu một câu nói này hàm nghĩa!

Bất quá trong chốc lát giao thủ, Càn Đế cũng đã rơi vào hạ phong.

"Bệ hạ, ta tới giúp ngươi!"

Nhìn chằm chằm một trận chiến này tình huống, Lệ Tâm Vũ bước ra một

bước, nhất thời cuốn vào trong cuộc chiến.

Nếu như Càn Đế có thể một mình thủ thắng tự nhiên tốt nhất, nhưng nếu là không thể, như vậy lấy hai chọi một, cũng không phải cái gì không thể tiếp thu sự tình!

Trên đời này, cho tới bây giờ chỉ lấy thành bại luận anh hùng!

Chỉ cần có thể thủ thắng, dùng thủ đoạn gì căn bản cũng không trọng yếu.

Càn Đế coi như đế vương sẽ không để ý, Lệ Tâm Vũ nhân vật như vậy càng sẽ không để ý.

Hô hấp ở giữa, khủng bố thần hồn công kích liền chợt hướng về Vân Mộng Chân đánh tới.

Lệ Tâm Vũ nhúng tay, trong nháy mắt liền nhường chiến cuộc nghịch chuyển qua đây, nguyên bản người gây sự Vân Mộng Chân, trong nháy mắt liền bị bức lui.

"Ha ha, thánh nữ, ngươi chính là chịu thua tốt! Bằng không, coi như là trẫm thương hoa tiếc ngọc, Lệ tiên sinh cũng sẽ không đối ngươi thủ hạ lưu tình! Dạng này giai nhân nếu như vẫn lạc ở đây, có thể liền quá đáng tiếc."

... .

"Bạch Nhạc, ngươi thật dự định ở chỗ này cùng bần tăng phân cái sinh tử hay sao?"

Thần Vực chạm vào nhau, hai người đều đã tiến vào Thần Vực bên trong, ngoại nhân đều đã căn bản là không có cách nhận thấy được bên trong biến hóa, Nhiên Cổ Phật tự nhiên cũng liền không cần ngụy trang.

Bây giờ Bạch Nhạc, có thể sớm đã không phải là ban đầu ở Thanh châu lực hám Càn Đế lúc có thể so với, dù cho là Nhiên Cổ Phật bây giờ bởi vì Phật tông rầm rộ, thực lực tăng vọt, dĩ nhiên cũng có vài phần không đáng kể.

"Cổ phật nếu như không muốn đấu nữa, tận chịu thua chưa là được!"

Thần sắc như thường, Bạch Nhạc ung dung mở miệng nói.

"Bạch Nhạc, Càn Đế cùng Lệ Tâm Vũ liên thủ! Lăng Tiên đã chết, dù cho là Vân Mộng Chân bước vào Thần Linh Chi Cảnh, cũng tất nhiên không đở được! Ngươi là muốn đợi nàng chết ở Đạo Lăng sơn thượng sao?"

Nhiên Cổ Phật lần nữa mở miệng nói.

"Cổ phật quan tâm không khỏi cũng quá nhiều một ít."

Bạch Nhạc đạm nhiên mở miệng nói: "Nếu như lại như thế phân tâm, sợ là Bạch mỗ hôm nay liền muốn diệt phật."

". . ."

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, Nhiên Cổ Phật cũng đồng dạng cảm thụ được Bạch Nhạc bình tĩnh cùng dứt khoát.

Hắn không rõ ràng Bạch Nhạc vì sao có thể không chút nào lo lắng Vân Mộng Chân an toàn, nhưng là lại minh bạch, Bạch Nhạc là thật đối hắn nổi sát tâm, nếu như lại chia tâm, chính mình cho là thật sẽ có vẫn lạc nguy hiểm.

"A di đà phật! Bạch phủ chủ còn có thủ đoạn gì nữa, không ngại một chỗ xuất ra sử dụng đi, chỉ bằng chút thực lực ấy, sợ vẫn không giết được bần

tăng!"

Bình tĩnh lại, Nhiên Cổ Phật trầm giọng mở miệng nói.

Một trận chiến này thắng thua, trên thực tế, đã không quan trọng, một khi Càn Đế cùng Lệ Tâm Vũ đánh hạ Đạo Lăng sơn, đến lúc đó hủy diệt Đạo Lăng Thiên Tông, quay đầu lại đến, giá lâm Thanh châu!

Ba vị thần linh cường giả đồng thời xuất thủ, Bạch Nhạc chính là cường thịnh trở lại, cũng chỉ có một con đường chết!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1403: Vào thành

"Vậy liền phân cái sinh tử đi!"

Trong mắt lộ ra lau một cái nhìn thấu sinh tử đạm mạc, Bạch Nhạc ôm kiếm, nhẹ giọng mở miệng nói.

Đoạn thời gian này giao thủ, Bạch Nhạc đã rất rõ ràng đối phương thực lực, chỉ bằng loại này không đau không ngứa thăm dò, là đánh không ra một cái kết quả, muốn thủ thắng, nhất định phải đập nồi dìm thuyền.

Trước đó Nhiên Cổ Phật một mực tại thăm dò hắn phản ứng, nhưng trên thực tế, Bạch Nhạc làm sao không phải là đang thử thăm dò đối phương phản ứng.

Nhiên Cổ Phật không nỡ buông tha Thanh châu!

Cho dù là đã làm ra thích đáng an bài, hắn cũng vẫn như cũ vẫn không nỡ bỏ buông tha Thanh châu.

Hơn nữa, rất hiển nhiên, Phật tông cùng Càn Đế ở giữa, còn chưa đủ tín nhiệm.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, đối phương loại này không nỡ, chính là tập sát đối phương cơ hội tốt nhất.

"Thôn thiên!"

Thôn Thiên Quyết!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, bây giờ Thôn Thiên Quyết mới là chân chính ẩn giấu tuyệt kỹ, một khi vận dụng Thôn Thiên Quyết, liền có nghĩa là

chân chính động sát khí.

Toàn bộ kiếm liên tiểu thế giới phảng phất trong nháy mắt, hóa thành một cái hắc động, điên cuồng thôn phệ xung quanh tất cả.

Phật quang đối với người khác mà nói, đều là một loại trái ngược lực lượng, thật là đối với Thôn Thiên Quyết mà nói, lại như cũ không có gì không tầm thường.

Vô luận nhìn như thế nào huyền diệu, xét đến cùng, cũng vẫn như cũ chỉ là một loại lực lượng mà thôi.

Chỉ cần là lực lượng, liền không có Thôn Thiên Quyết không thể thôn phệ.

"Trấn!"

Trong tích tắc, Nhiên Cổ Phật trong lòng liền đột nhiên sinh ra một loại báo động, không chút do dự nào, trong nháy mắt, cả người liền chợt hóa thành trượng tám kim thân, một tay cầm Bất Động Minh Vương Ấn, trấn áp chân thân!

Nội liễm!

Đối mặt Thôn Thiên Quyết, Nhiên Cổ Phật là không có cách nào mạnh mẽ chống cự, thật là một khi nội liễm đứng lên, nhường bản thân lực lượng trôi qua tốc độ liền chậm nhưng là hoàn toàn có thể làm được.

Đến Thần Linh cảnh giới, hơn nữa còn là Nhiên Cổ Phật loại này ngày xưa liền đối với Thần Tôn phi thường giải cường giả mà nói, nếu biết Bạch Nhạc là Thần Tôn truyền nhân, thì như thế nào hội không đề phòng Thôn Thiên Quyết thần thông?

Dám cùng Bạch Nhạc giao thủ, Nhiên Cổ Phật thì có niềm tin chắc chắn

tới ứng phó.

Chỉ là, dạng này giao thủ, nhưng cũng ắt sẽ đem chính mình rơi vào một loại cực kỳ nguy hiểm hoàn cảnh.

Vô luận ban đầu dự định là như thế nào, chân chính đánh tới loại trình độ này, cục diện liền không phải ai có thể khống chế.

Từ đơn thuần giao phong, đã lặng yên diễn biến thành liều mạng tranh đấu!

"Kiếm Nhận Phong Bạo!"

Kiếm phong nhất chuyển, trong một chớp mắt, kiếm khí tung hoành, xung quanh kiếm ý chợt hóa thành một cổ kinh khủng phong bạo!

Kiếm Nhận Phong Bạo bản thân liền là dẫn động thiên địa chi lực thủ đoạn!

Đến Thần Linh cảnh giới sau đó, lấy bản thân Thần Vực làm căn cơ, liền có thể nhanh hơn dẫn động xung quanh lực lượng, bình thường giao phong tình huống dưới, tự nhiên không ai sẽ cho ngươi cơ hội này đi tụ tập lực lượng.

Thật là, bây giờ Thần Vực chi chiến, Nhiên Cổ Phật bị ép lấy Bất Động Minh Vương Ấn trấn áp tự thân lực lượng, cũng không nghi ngờ là cho cho Bạch Nhạc một cái cơ hội tốt vô cùng!

Thôn Thiên Quyết bản thân chỉ tại không ngừng thôn phệ xung quanh lực lượng, còn có Kiếm Nhận Phong Bạo súc lực, chỉ cần Nhiên Cổ Phật dám trì hoãn tiếp nữa, Kiếm Nhận Phong Bạo lực lượng, liền đủ để đề thăng tới một loại không thể chống đỡ cấp độ, hủy diệt đối phương Thần Vực.

Thôn Thiên Quyết xác thực rất cường đại, thật là vô luận cái dạng gì lực lượng, đều muốn thấy thế nào sử dụng!

Điểm này, rất sớm thời điểm, Bạch Nhạc cũng đã thấy rõ ràng.

Hắn dù sao không phải là Thần Tôn, mặc dù đạt được Thần Tôn truyền thừa, cũng vẫn như cũ không phải Thần Tôn!

Cho nên, Thôn Thiên Quyết thần thông, vô luận có mạnh đến đâu, đối với hắn mà nói, cũng vẫn như cũ chỉ là một loại thủ đoạn phụ trợ!

Hắn sát chiêu chân chính, vĩnh viễn ở chỗ kiếm!

Ùng ùng!

Hô hấp trước đó, xung quanh ngưng tụ kiếm khí phong bạo cũng đã đạt được một loại trình độ kinh người, dù cho là Nhiên Cổ Phật giờ khắc này, cũng cảm thụ được một loại nguy hiểm trí mạng, căn bản không còn dám gượng chống xuống dưới!

"Đốt!"

Trong miệng lần nữa văng ra một chữ chân ngôn, Nhiên Cổ Phật trên người chợt dấy lên một điểm ngọn đèn sáng!

Cơ hồ là đồng thời, cái kia trượng tám kim thân chợt vỡ nát, hóa thành một cổ lực lượng kinh khủng nổ lên, hướng về Bạch Nhạc nghịch tập mà đi.

Khủng bố trùng kích, đồng thời tàn sát bừa bãi hai cái Thần Vực!

Dù cho là Thôn Thiên Quyết, ở loại tình huống này xuống, cũng căn bản là không có cách cắn nuốt hết tất cả lực lượng!

Trong khoảnh khắc, phong bế Thần Vực chợt vỡ nát, Nhiên Cổ Phật cả người đã hóa thành một đạo lưu quang xông ra.

Nếu thật muốn theo đuổi giết, loại tình huống này, Bạch Nhạc liều lĩnh cầm kiếm truy kích, có ít nhất năm phần nắm chặt, có thể triệt để đem Nhiên Cổ Phật chém giết!

Chỉ là, cái kia đại giới, chính là buông tha đối với Thần Vực khống chế, nhường cổ này khủng bố trùng kích tàn sát bừa bãi lái đi!

Loại trình độ này va chạm phía dưới, toàn bộ Thanh Châu thành tất nhiên sẽ bị san thành bình địa, thậm chí coi như là Thanh Châu thành bên ngoài Thanh Vân Ky, cũng sẽ lọt vào tác động đến, không biết có bao nhiêu có thể còn sống.

Đây là Bạch Nhạc căn bản là không có cách tiếp thu kết quả!

Thậm chí không có bất kỳ do dự nào, Bạch Nhạc liền buông tha đối Nhiên Cổ Phật truy kích, toàn lực thôi động kiếm liên tiểu thế giới lực lượng, đem cổ lực lượng này đều thôn phệ đi vào.

"Bạch phủ chủ, ngươi ta tái chiến tiếp, tranh luận miễn tác động đến cái này cả thành bách tính, cũng được, một trận chiến này liền coi như là bần tăng thua! Bần tăng cái này liền rời khỏi Thanh châu, cũng mời Bạch phủ chủ có thể công chính đối đãi ta phật tông đệ tử cùng tín đồ!"

Bỏ chạy bên trong, Nhiên Cổ Phật thanh âm cũng theo đó vang lên lần nữa tới.

Một trận chiến này, hắn đã là thảm bại.

Thật là người khác lại cũng không rõ ràng nội tình, bây giờ bỏ chạy, lại quẳng xuống một câu nói như vậy, liền sẽ cho người ta một loại ảo giác, tựa hồ Nhiên Cổ Phật cũng không phải là thật thua, chỉ là không muốn

cùng Bạch Nhạc đánh đến lưỡng bại câu thương, tác động đến cái này cả thành bách tính tính mệnh mà thôi.

"Bạch Nhạc!"

Cơ hồ là đồng thời, Bạch Cốt phu nhân liền bay đến Bạch Nhạc bên người, thân thiết hỏi.

Khoát khoát tay, ổn định khí tức, Bạch Nhạc chợt tán đi Thần Vực khí tức, ánh mắt hướng về bỏ chạy Nhiên Cổ Phật, khóe miệng không khỏi hiện lên một nụ cười lạnh lùng.

"Hảo một cái cổ phật, không gì hơn cái này!"

"Ngươi không có bị thương chứ?"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Yên tâm, bằng hắn còn tổn thương không ta!"

Ánh mắt chợt hướng về Bất Tử Thanh Vương, Bạch Nhạc nhẹ nhàng phất tay một cái, trầm giọng mở miệng nói: "Vào thành!"

"Tất thắng, tất thắng, tất thắng!"

Trong nháy mắt, nhìn lấy thân ở không trung Bạch Nhạc, sở hữu Thanh Vân Kỵ đồng thời cao giọng la lên.

Âm thanh chấn khắp nơi!

Vô luận Nhiên Cổ Phật giải thích thế nào, nhưng cái này đánh một trận đúng là vẫn còn Bạch Nhạc thắng.

Đối với Thanh Vân Kỵ mà nói, đây cũng là nhất phấn chấn sự tình.

Cửa thành mở rộng ra!

Bất Tử Thanh Vương dẫn đầu mang người vào thành!

Một trận chiến này, Thanh châu phục hồi!

Hơn nữa, dùng không bao lâu, Bạch Nhạc bước vào Thần Linh Lĩnh Vực, bức lui Nhiên Cổ Phật tin tức liền sẽ truyền khắp thiên hạ, cái này một cây cờ lớn, liền coi như là lần nữa dựng lên!

Chỉ là. . .

"Bạch Nhạc, Đạo Lăng sơn bên kia. . ."

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng dò hỏi.

Đứng ở nàng trên lập trường, thật nàng là không quan tâm Đạo Lăng sơn hoặc là Vân Mộng Chân tồn vong, thật là, nàng cũng rất rõ ràng Bạch Nhạc tâm ý, Bạch Nhạc thì không cách nào đơn giản buông xuống Vân Mộng Chân.

"Mỗi người đều có quyền lựa chọn lực. . . Tự nhiên cũng muốn gánh chịu tương ứng đại giới, đây là nàng tự lựa chọn."

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc lúc này mới nhẹ giọng đáp.

Nhìn phía Đạo Lăng sơn phương hướng, Bạch Nhạc hơi có chút thất thần.

Nên làm việc, hắn đều đã làm. . . Hơn nữa, hắn cũng không tin, trả giá lớn như vậy đại giới, Vân Mộng Chân còn chống đỡ không qua cửa ải này đi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1404: Trẫm chờ ngươi

"Ngao ô!"

Một tiếng rồng gầm chợt tại Đạo Lăng sơn thượng vang lên, liền chỉ thấy một đạo bóng trắng chợt bay ra ngoài, thẳng đến Lệ Tâm Vũ mà đi.

"Tiểu Bạch Long, Bạch Nhạc? !"

Trong nháy mắt, Đạo Lăng sơn đệ tử nhất thời nhịn không được kinh hô thành tiếng.

Tiểu Bạch Long thực sự quá chiêu bài, riêng là tồn tại mạnh như vậy thực lực, trong thiên hạ chỉ sợ cũng chỉ có điều này, đương nhiên tốt nhận thức vô cùng.

Trong lúc nhất thời, không chỉ là những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử một mảnh xôn xao, dù cho là Càn Đế cùng Lệ Tâm Vũ, cũng không khỏi chợt nhướng mày.

Quá nhanh!

Từ cái kia một tiếng rồng gầm vang lên, đến Tiểu Bạch Long nhào tới Lệ Tâm Vũ bên người, toàn bộ quá trình thậm chí vẫn chưa tới một hơi thời gian.

Một chưởng vỗ ra, Lệ Tâm Vũ cả người nhất thời rút lui hai bước.

Tại Đông Hải thời điểm, Tiểu Bạch Long thực lực liền lần nữa đề thăng, bây giờ khoảng cách chân chánh bước vào thần linh cũng chỉ có cách một con đường.

Hơn nữa, Long tộc có thể cùng nhân loại khác biệt, Tiểu Bạch Long cường hãn, vượt qua xa bán thần có thể so với, như thế đấu đá lung tung cắn xé mà đến, dù cho là Lệ Tâm Vũ, cũng không thể không nhượng bộ lui binh!

Phải biết, Lệ Tâm Vũ mặc dù khủng bố, có thể càng nhiều là đối với thần hồn khống chế, nếu là lấy đơn thuần sức chiến đấu mà nói, thật cũng không tính cường!

Nếu là người khác, muốn gần Lệ Tâm Vũ thân đều là một kiện cực kỳ trắc trở sự tình.

Có thể hết lần này tới lần khác, Long tộc trời sinh liền dẫn long uy, thần hồn công kích đối với Tiểu Bạch Long, rất khó đưa đến hiệu quả gì.

Kể từ đó, Tiểu Bạch Long loại này khinh xuất, đối với Lệ Tâm Vũ mà nói, liền không thể nghi ngờ trở thành khó giải thích nhất đối thủ.

Quan trọng hơn là. . .

Tiểu Bạch Long đến, Bạch Nhạc sẽ còn xa sao?

"Bái kiến Càn Đế, Lệ tiên sinh!"

Cùng Tiểu Bạch Long một chỗ hiện thân, còn có Dạ Nhận!

Khẽ khom người, Dạ Nhận nhẹ giọng hướng Càn Đế cùng Lệ Tâm Vũ vấn an nói.

Trong lúc nhất thời, dù cho là Càn Đế cũng đồng thời dừng tay, mắt lạnh nhìn Dạ Nhận.

"Bạch Nhạc đâu? Tại sao vẫn chưa ra, dấu đầu lộ đuôi, làm cái gì?"

Cười lạnh một tiếng, Càn Đế khinh thường giễu cợt nói.

"Bệ hạ sợ là hiểu lầm, Bạch phủ chủ vẫn còn ở Thanh châu, nhất thời sợ là không đuổi kịp tới."

Nhìn lấy Càn Đế, Dạ Nhận bình tĩnh mở miệng nói.

Nhỏ bé hơi nheo mắt lại, Càn Đế nhưng trong lòng thì không khỏi có chút chần chờ.

Đối với Bạch Nhạc, đáy lòng của hắn xác thực là có chút kiêng kỵ.

Nếu như trước đó, cũng còn thôi, nhưng hôm nay, Vân Mộng Chân đều đã bước vào Thần Linh Chi Cảnh, ai còn dám nói Bạch Nhạc nhất định không có bước vào Thần Linh Chi Cảnh.

Vân Mộng Chân một cái cũng đã đủ vướng tay chân, nếu là lại tăng thêm một cái Bạch Nhạc, cục diện khả năng liền không quá lạc quan.

Dạ Nhận nói cái gì Bạch Nhạc vẫn còn ở Thanh châu, lời này, Càn Đế nhưng là căn bản cũng không tin.

Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân quan hệ thiên hạ đều biết, loại này trước mắt, Bạch Nhạc làm sao có thể vẫn còn ở Thanh châu ngây người.

Lúc động thủ sau khi, bản thân cũng đã đoán sai Vân Mộng Chân thực lực, trong khoảng thời gian ngắn bắt không được Vân Mộng Chân, theo lấy Tiểu Bạch Long cùng Dạ Nhận chạy tới, cục diện cũng có chút khó khống chế.

Nếu như Bạch Nhạc ẩn núp trong bóng tối, một khi bị tìm được cơ hội, dù cho là hắn cùng với Lệ Tâm Vũ hai người liên thủ, sợ là cũng có rơi vào nguy cơ khả năng.

Giờ khắc này, Càn Đế là chân chính cảm thụ được, lần này đến Đạo Lăng sơn đến, sợ là có chút khinh thường.

Chỉ là, nhường hắn cứ như vậy thối lui, rồi lại như thế nào cam tâm? !

Trong tích tắc, Càn Đế trong mắt liền lộ ra vẻ ác liệt sát khí, trực tiếp hướng về Dạ Nhận!

So với việc Vân Mộng Chân, Dạ Nhận khả năng liền dễ giết nhiều.

Nếu là có thể lấy thế nhanh như chớp không kịp bịt tai tập sát Dạ Nhận, liền đủ để bức bách Bạch Nhạc lập tức hiện thân, đến lúc đó làm tiếp cân nhắc không muộn.

"Thái Cực Đạo, Tiên Du Kiếm Cung, hướng bệ hạ vấn an!"

Cơ hồ là đồng thời, lại là hai bóng người xuất hiện , đồng dạng xuất hiện ở Đạo Lăng Thiên Tông bên trong.

Khẽ khom người, Tiêu Dật Phong, Trương Côn đồng thời xuất hiện ở Càn Đế trước mặt!

Ngay tại lúc đó, chạy tới Đạo Lăng Thiên Tông còn có hai tông đệ tử!

"Tam đại thiên tông đồng khí liên chi, bệ hạ nếu muốn đối Đạo Lăng Thiên Tông ra tay, chúng ta tự nhiên cũng vô pháp khoanh tay đứng nhìn."

Cầm trong tay Tuyệt Tiên Kiếm, Trương Côn chậm rãi mở miệng nói.

Mười năm thời gian, Trương Côn cùng Tiêu Dật Phong, cũng đồng dạng đã bước vào Bán Thần Chi Cảnh.

"Các ngươi, cả gan cản trẫm?"

Trong mắt lộ ra vẻ ác liệt sát khí, Càn Đế lành lạnh uy hiếp nói.

"Tính mệnh du quan, cũng chỉ có thử một lần."

Thản nhiên đối mặt Càn Đế, Trương Côn trầm giọng nói rằng: "Chúng ta tự nhiên không phải bệ hạ cùng Lệ tiên sinh đối thủ, chỉ là. . . Tâm huyết tóm lại vẫn là có mấy phần, bệ hạ nếu muốn khư khư cố chấp, vậy cũng chỉ có đánh bạc tính mệnh."

"Bệ hạ!"

Mắt thấy Càn Đế có động thủ khuynh hướng, Lệ Tâm Vũ trầm giọng mở miệng, hơi hơi lắc đầu.

Tam đại thiên tông lão tổ tất cả đều bị thương, Lăng Tiên vẫn lạc, Tuyệt Tiên cùng Lục Tiên trong khoảng thời gian ngắn, tự nhiên cũng không khả năng khôi phục lại, thế nhưng tam đại thiên tông nhưng cũng không phải là không có chút nào nội tình!

Một khi những người này liên thủ lại, đồng dạng sẽ hình thành cực đại uy hiếp.

Nếu như tình huống bình thường xuống, Càn Đế cùng Lệ Tâm Vũ liên thủ, tự nhiên không sợ, thật muốn động thủ, những người này tới bao nhiêu cũng là một lần chết!

Có thể hỏi đề ở chỗ, Vân Mộng Chân đã bước vào Thần Linh Chi Cảnh, hơn nữa. . . Thực lực cực mạnh, thậm chí có thể áp chế Càn Đế!

Tối trọng yếu là, còn có một cái không biết dấu ở nơi nào Bạch Nhạc.

Nếu như Bạch Nhạc cho là thật cũng đã bước vào Thần Linh Chi Cảnh, như vậy chân chính động thủ, hơn phân nửa chịu thiệt người, liền muốn

biến thành Càn Đế cùng hắn.

Bày xuống tình cảnh lớn như vậy, lại không trực tiếp hiện thân xuất thủ, cùng lúc, là bởi vì Bạch Nhạc không có nắm chắc tất thắng.

Quan trọng hơn, chỉ sợ là lo lắng tạo thành quá nhiều thương vong!

Nơi đây dù sao cũng là Đạo Lăng sơn, một khi thần linh cường giả ra tay toàn lực, cục diện liền khó khống chế!

Không biết muốn chết bao nhiêu người!

Cái này sợ rằng mới là Bạch Nhạc không có trực tiếp hiện thân động thủ nguyên nhân.

Bị Lệ Tâm Vũ như thế một khuyên, Càn Đế cũng đồng dạng tỉnh táo lại.

Trước đó, hắn liền từng tại Bạch Nhạc trên tay ăn xong một lần thua thiệt, bây giờ, lần nữa đối mặt cục diện như vậy, nhuệ khí đã mất, dây dưa tiếp nữa, liền cũng không có cái gì ý tứ.

Mặc dù thật đánh tiếp, cũng chưa chắc thất bại, nhưng đối với hắn mà nói , bất kỳ cái gì một điểm phiêu lưu đều là không cần thiết.

Tứ phương yêu thần tọa trấn Ung châu, Thế Giới Chi Tâm ngay tại trong vương thành, bản thân hắn cũng đã đứng ở bất bại chi địa, hà tất mạo hiểm?

"Có ý tứ, không nghĩ tới Ma tông dĩ nhiên cùng tam đại thiên tông liên thủ, các ngươi thật đúng là cho mình mặt dài."

Cười lạnh một tiếng, Càn Đế khinh miệt mở miệng nói: "Trẫm muốn nhất thống thiên hạ, đây là đại thế, không phải bất luận kẻ nào có thể xoay chuyển! Vô luận là tam đại thiên tông cũng tốt, Bạch Nhạc cũng

tốt. . . Đều ngăn cản không trẫm cước bộ."

"Càn Đế muốn làm cái gì, tự nhiên là ngươi tự do! Bất quá, muốn tại ta Đạo Lăng sơn dương oai, sợ là phải mời ra tứ phương yêu thần mới được."

Hơi nhíu mày, Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói.

Thật sâu xem Vân Mộng Chân liếc mắt, Càn Đế lạnh lùng mở miệng nói: "Nói cái gì cả đời phụng đạo, bất quá là nội khố mà thôi, ngươi như vậy cùng Bạch Nhạc câu kết làm bậy, chính là cái gọi là cả đời phụng đạo sao?"

"Bệ hạ nói quá lời, ta làm quyết định gì, còn chưa tới phiên bệ hạ tới quan tâm."

Chân mày khẽ nhếch, Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói: "Chuyện hôm nay, ta Đạo Lăng Thiên Tông ghi lại, sau này, tất có chỗ báo!"

"Ha ha ha ha!"

Ngửa mặt lên trời cười to, Càn Đế giơ tay lên chỉ hướng Vân Mộng Chân, ngạo nghễ mở miệng nói: "Trẫm tất nhiên nói, muốn kết hôn ngươi làm hậu, liền nhất định làm được! Trẫm chờ ngươi!"

"Lệ tiên sinh, chúng ta đi!"

Bước ra một bước, Càn Đế không do dự nữa, lúc này phá không mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1405: Phân mà đánh chi

"Đa tạ chư vị viện thủ!"

Càn Đế cùng Lệ Tâm Vũ thối lui, Vân Mộng Chân cùng một loại Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão nhất thời tiến lên phía trước nói tạ ơn.

Toàn bộ Đạo Lăng sơn bên trên, lúc này cũng đồng dạng sôi trào khắp chốn.

Cũng không có bị loại này bầu không khí ảnh hưởng, vô luận là Dạ Nhận, vẫn là Trương Côn thần sắc đều có vẻ nhàn nhạt, chỉ có Tiêu Dật Phong ôm quyền hồi lễ nói: "Thánh nữ nói quá lời, tam đại thiên tông đồng khí liên chi, Đạo Lăng Thiên Tông gặp nạn, bọn ta tự nhiên làm viện thủ."

"Lời như vậy liền không cần phải nói, ta tới nơi này, bất quá là chịu người nhờ vả hết lòng vì việc người khác thôi, việc nơi này, muốn cám ơn cũng không tới phiên ngươi tạ ơn."

Khóe miệng lộ ra một vẻ cười nhạt, Dạ Nhận đạm nhiên mở miệng nói.

"Là Bạch phủ chủ?"

Vân Mộng Chân bên người trưởng lão có chút chần chờ hỏi.

"Tiểu Bạch, chúng ta đi!"

Nhàn nhạt liếc đối phương liếc mắt, Dạ Nhận nhưng là căn bản lười nhác đáp lại, trực tiếp xoay người mà đi.

Tiểu Bạch Long dương nanh múa vuốt tại Vân Mộng Chân trước mặt lắc

lư một chút, tỏ vẻ bất mãn, chợt đầu cũng không quay lại bay vào không trung mà đi.

Tiểu Bạch Long cho tới bây giờ liền không thích Vân Mộng Chân, tiểu tử kia vô cùng mang thù.

Có thể hết lần này tới lần khác, lần này Bạch Nhạc nhất định để nó tới cứu người, nó mặc dù làm theo, nhưng lại cũng không mong muốn phản ứng Vân Mộng Chân.

Theo lấy Dạ Nhận cùng Tiểu Bạch Long rời đi, Trương Côn thở dài một tiếng, hơi hơi ôm quyền nói: "Thánh nữ, có mấy lời, vốn không nên ta tới nói, chỉ là. . . Vô luận thánh nữ cùng Bạch phủ chủ ở giữa phát sinh cái gì, ta cho rằng đều là hiểu lầm!"

"Thật không dám giấu giếm, lần này đến đây, cũng chưa bản tông chủ động khởi nguồn, mà là Bạch phủ chủ tự mình du sơn, thuyết phục lão tổ!" Lắc đầu, Trương Côn tiếp tục nói: "Ta chịu Bạch phủ chủ đại ân, lần này đến đây, cũng là trả lại hắn nhân tình."

"Xin từ biệt!"

Lần nữa hạ thấp người làm lễ, cũng không đợi Vân Mộng Chân hồi đáp, Trương Côn trực tiếp xoay người mà đi.

Nghe lời nói này, lại không nói Vân Mộng Chân như thế nào, xung quanh những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão cùng đệ tử, thần sắc nhưng là có vẻ cực kỳ phức tạp.

Trước đó chứng kiến Tiểu Bạch Long thời điểm, trong lòng bọn họ thì có một loại dự cảm.

Trên thực tế cũng xác thực như vậy, Đạo Lăng Thiên Tông có thể tránh qua một kiếp này, có thể nói, toàn bằng Bạch Nhạc trong tối lượn quanh.

Coi là, trước đó ma đạo vây công Đạo Lăng sơn sự tình, Bạch Nhạc đã coi như là cứu Đạo Lăng Thiên Tông hai lần.

Ai cũng rõ ràng, Bạch Nhạc cũng không phải là vì Đạo Lăng Thiên Tông, mà là vì Vân Mộng Chân!

Có thể vô luận như thế nào, phần nhân tình này, bọn hắn lại thật là thiếu.

"Thánh nữ. . ."

So với việc người khác, Văn Trạch biết rõ sự tình tối đa, lúc này cũng liền có vẻ càng phức tạp.

Khoát khoát tay, Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói: "Không có gì ai thiếu ai, Càn Đế cùng tứ phương yêu thần liên thủ, chúng ta chỉ có liên hợp lại mới có chống lại khả năng. . . Lần này thật là Bạch Nhạc giúp bổn tông, khả thi sau khi còn dài hơn, bổn tông luôn có thể tìm được cơ hội trả lại hắn nhân tình, chư vị trưởng lão không cần để ý."

Nghe được Vân Mộng Chân loại này đạm mạc lời nói, Văn Trạch trong lòng khe khẽ thở dài, cuối cùng trầm mặc xuống.

... .

"Bị lừa!"

Từ Đạo Lăng sơn ly khai không lâu, Càn Đế liền nhận được tin tức, Bạch Nhạc cùng Ma tông giết hồi Thanh châu, một đường chém tướng đoạt cờ, đã thu phục Thanh châu.

Cho tới giờ khắc này, Càn Đế mới xác định, trước đó tại Đạo Lăng sơn bên trên, Dạ Nhận xác thực chỉ là hư hoảng một thương, Bạch Nhạc thật ở ngoài xa mấy vạn dặm Thanh châu, vô luận như thế nào cũng không

khả năng đột nhiên xuất hiện ở Đạo Lăng sơn.

Thật là tới mức này, cho dù là hiểu được, hắn cũng không thể tránh được.

Lấy Càn Đế thân phận, xuất thủ một lần chưa hết toàn bộ công, trong khoảng thời gian ngắn, liền không có cách nào khác lại xuất thủ lần thứ hai, bằng không, tin tức truyền trở về, chỉ biết chọc người trong thiên hạ chế nhạo.

Huống chi, cho dù là thật không để ý bộ mặt lại đi một lần, cũng chưa chắc có thể thuận lợi cầm xuống Đạo Lăng Thiên Tông.

Dù sao, đã bỏ qua thời cơ tốt nhất, lúc này, lại đi, khả năng liền không dám hứa chắc Bạch Nhạc có thể hay không thật chạy tới.

"Không sao cả!"

Lắc đầu, Lệ Tâm Vũ nhẹ giọng hồi đáp nói: "Bệ hạ, lần này chúng ta thượng Đạo Lăng sơn, mặc dù không thể cầm xuống Đạo Lăng Thiên Tông, nhưng lại cũng nhận được một cái vô cùng trọng yếu tin tức! Vân Mộng Chân tu thành Vong Tình Thiên Công!"

Nghe thế, Càn Đế thần sắc nhất thời hơi động một chút, lúc này liền minh bạch Lệ Tâm Vũ ý tứ.

"Không sai, Vong Tình Thiên Công, kinh khủng nhất chính là cái này vong tình hai chữ! Vân Mộng Chân tất nhiên tu thành môn này thiên công, vô luận nàng trước đó cùng Bạch Nhạc có bao nhiêu vướng víu, cũng tất phải đều sẽ một đao chặt đứt!"

"Đúng là như vậy!"

"Hai người này nếu là có thể liên thủ lại, đối với chúng ta mà nói, thật là cái uy hiếp, nhưng nếu là tự mình chiến đấu. . . Vậy liền không đáng để

lo!"

Khẽ gật đầu, Lệ Tâm Vũ chậm rãi nói rằng: "Bệ hạ đối Vân Mộng Chân xuất thủ, Bạch Nhạc có thể chưa chắc có thể vong tình, sẽ còn nhúng tay bên trong, nhưng nếu là trái lại. . . Chúng ta đối Bạch Nhạc ra tay, Vân Mộng Chân liền chưa chắc sẽ mạo hiểm xuất thủ."

Dừng một cái, Lệ Tâm Vũ tiếp tục nói: "Bây giờ, Bạch Nhạc bước vào Thần Linh Chi Cảnh trở về, hơn nữa có thể bức lui Nhiên Cổ Phật, thực lực xác thực so với chúng ta trong dự đoán càng mạnh! Thật là, phúc họa tương y, hắn vì thu phục Thanh châu, đã cùng Phật tông lên khoảng cách."

"Bây giờ chỉ cần bệ hạ lại đối Phật tông ưng thuận hứa hẹn, liền có thể triệt để đem Phật tông lôi kéo tới. . . Thứ cho thần nói thẳng, một cái Thanh châu căn bản không quan trọng gì, giết chết Bạch Nhạc, bây giờ mới là lửa sém lông mày sự tình."

Trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, Lệ Tâm Vũ nói lần nữa: "Rất ngắn mười năm ở giữa, người này liền có thể bước vào Thần Linh Chi Cảnh. . . Nếu như cho hắn thêm mấy cái mười năm, sẽ trưởng thành đến mức nào, sợ là chúng ta cũng đã khó có thể tưởng tượng."

Một câu nói này xác thực nói đến Càn Đế trong tưởng tượng.

So với việc Vân Mộng Chân, Càn Đế đối với Bạch Nhạc kiêng kỵ mới càng sâu.

Thần Tôn truyền nhân, chỉ bằng bốn chữ này, liền đủ để khiến bất luận kẻ nào sợ hãi.

Qua nhiều năm như vậy, thật vất vả mới thoát khỏi Thần Tôn bóng ma, bây giờ, người nào muốn lại nhìn thấy lại một cái Thần Tôn?

"Tiên sinh ý là. . . Trực tiếp đối Thanh châu động thủ?"

Càn Đế có chút chần chờ hỏi.

"Không sai!"

Gật đầu, Lệ Tâm Vũ trầm giọng nói: "Duyện châu đánh một trận, mặc dù là chúng ta bại, thật là, có tứ phương yêu thần chống đỡ, chúng ta có thể liên tục không ngừng bồi dưỡng được yêu binh đến, thật là hắn Thanh Vân Thiết Kỵ nhưng là chết một người thiếu một cái, trong khoảng thời gian ngắn, căn bản không có khả năng khôi phục lại."

"Việc này không nên chậm trễ, thần cho rằng, lập tức liền cần phải bắt tay vào làm bố trí!"

"Mười vạn yêu binh đều xuất hiện. . . Rèn sắt khi còn nóng, trong vòng một tháng, cần phải đánh hạ Thanh châu, nhường hắn không đất cắm dùi!"

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Lệ Tâm Vũ trầm giọng nói rằng: "Thần nguyện ý vì bệ hạ đi liên hệ Phật tông, thuyết phục Phật tông đồng loạt ra tay. . . Lần này, mặc dù hắn Bạch Nhạc có thủ đoạn thông thiên, cũng thế tất yếu đưa hắn bóp chết tại Thanh châu bên trong!"

"Tốt!"

Ánh mắt trầm xuống, Càn Đế lạnh giọng đáp ứng nói: "Liền theo tiên sinh ý tứ làm, trẫm cái này liền phản hồi vương thành, binh phát Thanh châu! Phật tông sự tình, phải làm phiền tiên sinh."

Hơi hơi khom người cúi đầu, Lệ Tâm Vũ trầm giọng đáp: "Thần, tất không hổ thẹn!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1406: Các ty chức

"Lừa gạt được nhất thời, lừa gạt không đồng nhất thế."

Lắc đầu, Bất Tử Thanh Vương nhẹ giọng thở dài nói: "Ngươi lấy phương thức này cứu Đạo Lăng Thiên Tông, cũng không nghi ngờ là ở dẫn lửa thiêu thân a!"

Đối với Càn Đế phong cách hành sự, Bất Tử Thanh Vương xem cực kỳ thấu triệt, lần này Bạch Nhạc lừa gạt Càn Đế, giải Đạo Lăng sơn chi vây, Càn Đế kéo không xuống cái kia khuôn mặt, tiếp tục đối Đạo Lăng Thiên Tông động thủ, như vậy, cái này một hơi thở liền tất nhiên phải ra khỏi tại Bạch Nhạc cùng Thanh châu phía trên.

"Tứ phương yêu thần sẽ không dễ dàng ly khai Ung châu, chúng ta cũng không phải trái hồng mềm, dám đến, liền để hắn tới tốt."

Cười lạnh một tiếng, Bạch Cốt phu nhân khinh thường hồi đáp nói.

"Nào có đơn giản như vậy."

Lắc đầu, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng nói: "Phật tông lần này ăn bị thua thiệt lớn như vậy, nơi nào nhịn được cái này một hơi thở! Chỉ cần Càn Đế lấy Thanh châu tương hứa, Phật tông liền tất nhiên sẽ phối hợp Càn Đế phản công. . . Không nói đến mười vạn yêu binh cùng Phật tông đệ tử liên thủ, chúng ta có thể ngăn trở hay không, riêng chỉ là ba vị này thần linh cường giả, chúng ta đối phó thế nào?"

"Vân Mộng Chân đâu?"

Bạch Cốt phu nhân cau mày nói: "Chúng ta vì hắn Đạo Lăng Thiên Tông giải vây, chẳng lẽ Thanh châu gặp nạn, nàng liền có thể khoanh tay đứng

nhìn hay sao?"

Xem Bạch Nhạc liếc mắt, Bất Tử Thanh Vương cuối cùng không trả lời.

"Nàng không trở lại."

Thở dài một tiếng, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Nếu như thế lực ngang nhau, nàng có lẽ sẽ suất Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử tới cứu viện, nhưng nếu là ở vào tuyệt đối hoàn cảnh xấu. . . Nàng sẽ không động."

"Làm sao có thể!"

Bạch Cốt phu nhân có chút khó hiểu nói rằng: "Không nói đến ngươi cùng nàng quan hệ, coi như đứng ở đạo nghĩa góc độ bên trên, Đạo Lăng Thiên Tông cũng không lý tới từ thấy chết không cứu."

"Ngươi không rõ Vong Tình Thiên Công ý vị như thế nào."

Bất Tử Thanh Vương giải thích: "Tất cả mọi thứ thuộc về tình cảm ý nghĩ cùng cảm tình đều đã bị bóc ra, đối với nàng mà nói, bây giờ chỉ có quyền lợi, không có bất kỳ cảm tính."

". . . Tại sao có thể như vậy?"

Bạch Cốt phu nhân vẫn còn có chút khó có thể tin nhìn về phía Bạch Nhạc.

Có thể Bạch Nhạc lại vẫn không có cho ra đáp án phủ định.

Vong Tình Thiên Công khủng bố đến mức nào, không có chân chính được chứng kiến người, là căn bản sẽ không lý giải.

Lúc trước Cố Vong Tình chính là một cái rõ ràng ví dụ!

Vì quyền lợi, thậm chí ngay cả một tay đưa hắn nuôi nấng lớn lên sư tôn đều có thể tự tay giết chết. . . Dạng này tồn tại, nơi nào còn có cảm tình gì cùng đạo nghĩa có thể giảng!

Có thể so với việc trước mắt có thể sẽ gặp phải nguy hiểm, Bạch Nhạc trong lòng đau nhức, mới là nhất làm người ta lo lắng.

Yêu càng sâu, tổn thương liền càng sâu.

Loại tình huống này, dù cho là Bất Tử Thanh Vương, cũng căn bản không biết cần phải dùng phương thức gì để an ủi Bạch Nhạc.

"Từng cái từng cái giải quyết đi."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc không muốn đối với chuyện này vướng víu, nhàn nhạt mở miệng nói: "Trước đó một trận chiến này, Thanh Vân Kỵ tử thương không nhẹ, Thanh Vương, ngươi nghĩ biện pháp tận khả năng tăng cường quân bị, bổ sung Thanh Vân Kỵ. . . Thần linh cường giả sự tình ngươi không cần quản, chỉ cần ngăn trở yêu binh là được."

"Tốt!"

Gật đầu, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng đáp.

"Phương trưởng lão!"

Chuyển hướng Phương Đỉnh, Bạch Nhạc trầm giọng nói: "Ngươi đại biểu Ma tông, tận khả năng mời chào ma đạo cao thủ, Thanh châu lần này chúng ta nhất định phải bảo vệ!"

"Tông chủ yên tâm, chỉ cần ngươi ra lệnh một tiếng, Ma tông tất nhiên vì ngài như thiên lôi sai đâu đánh đó!"

Phương Đỉnh nhất thời khom người đáp.

"Ta tới liên hệ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người, chúng ta chịu ngươi đại ân, làm sao cũng sẽ không đứng nhìn bàng quan, một trận chiến này, chúng ta chưa chắc sẽ thua!"

Đinh lão cũng theo tỏ thái độ nói.

"Ta tới liên hệ Đạo môn!"

Bạch Cốt phu nhân tiếp tục nói: "Đối đầu kẻ địch mạnh, không nói để bọn hắn tham gia trận chiến tranh này, chí ít cũng phải cho Phật tông một ít áp lực."

"Việc này, chúng ta đều có thể giải quyết. . . Thật là thần linh cường giả, lại chỉ có thể dựa vào ngươi chính mình."

Bất Tử Thanh Vương nhẹ giọng nói: "Ngươi có ý kiến gì?"

"Từ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới đi ra, Thần Nữ một mực không biết tung tích. . . Nguyên lai là không có cái năng lực kia, bây giờ, ngược lại là có thể thử xem."

Bạch Nhạc nhẹ giọng mở miệng nói: "Lấy Thần Nữ tính khí, tất phải sẽ không cùng tứ phương yêu thần liên thủ. . . Nếu là có thể tìm được Thần Nữ, có thể liền có thể phá cuộc."

Thần Nữ? !

Nhắc tới tên này, Bất Tử Thanh Vương nhất thời mừng rỡ.

"Không sai!"

Đột nhiên gật đầu, Bất Tử Thanh Vương mở miệng nói: "Ngươi cùng Thần Nữ bản thân thì có giao tình, nếu là có thể tìm được Thần Nữ,

chính là Càn Đế cùng Phật tông con lừa ngốc tính là gì!"

"Ta thử một chút xem sao."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng hồi đáp nói.

Sự tình thật cũng không như trong tưởng tượng lạc quan như vậy, chỉ là loại tình huống này, hắn nhất định muốn yên ổn lòng người, cho dù là hư cấu một hy vọng, cũng phải cấp cho người khác một hy vọng, bằng không, lòng người nếu như tản ra, vậy liền thực sự là chết chắc.

Cửu châu ở ngoài, so trong tưởng tượng lớn hơn, hơn nữa, lâu như vậy không thấy Thần Nữ tung tích, hắn cũng căn bản không biết nên từ chỗ nào bắt tay vào làm.

Bất quá, đối với Bạch Nhạc mà nói, trước mắt nhưng là thì có một đầu manh mối.

Chỉ là chuyện này, tạm thời còn không tiện đối người khác nói.

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lập tức mở miệng nói: "Việc này không nên chậm trễ, tất cả mọi người động đi. . . Ta cũng cái này xuất phát!"

"Tốt!"

Mọi người mỗi người đứng dậy, hướng về Bạch Nhạc ôm quyền hành lễ.

... ...

Đạo Lăng Thiên Tông!

Lăng Tiên vẫn lạc tin tức đã truyền khắp thiên hạ, thật là bởi vì Càn Đế công kích, lại vẫn luôn không kịp vì Lăng Tiên cử hành tang lễ.

Bây giờ Càn Đế cùng Lệ Tâm Vũ thối lui, tạm thời không có uy hiếp, tự nhiên liền yêu cầu vì Lăng Tiên cử hành một trận long trọng tang lễ.

Vân Mộng Chân lấy thân phận thánh nữ, quảng đại thiệp mời, chẳng những là Tiên Du Kiếm Cung cùng Thái Cực Đạo, Đạo môn bên trong, sở hữu địa cấp tông môn đều thu được thiệp mời.

Nhưng cái này bên trong, lại cũng không bao quát Thanh châu.

"Bái kiến thánh nữ!"

Thánh Nữ phong bên trên, Văn Trạch lần nữa chạy tới Vân Mộng Chân trong động phủ.

"Văn Chân Nhân, có chuyện gì, không ngại nói thẳng đi."

Bình tĩnh ngồi ở trước bàn đá, Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói.

"Thánh nữ, Lăng Tiên lão tổ tang lễ, vì sao không có mời Bạch phủ chủ?"

Cũng không có cái gì do dự, Văn Trạch trực tiếp mở miệng nói.

"Lăng Tiên lão tổ lúc còn sống liền cùng Bạch Nhạc không hợp, tang lễ bên trên, liền không có cần thiết mời hắn tới."

Vân Mộng Chân nhàn nhạt hồi đáp nói.

"Thánh nữ!"

Trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, Văn Trạch trầm giọng nói rằng: "Ngươi biết ta chỉ là cái gì!"

Cũng không đợi Vân Mộng Chân hồi đáp, Văn Trạch liền tiếp tục nói: "Càn Đế mặc dù bị bức lui, nhưng lại tất phải sẽ không từ bỏ ý đồ! Lần này tang lễ, Đạo môn tề tụ, chính là liên thủ Đạo môn cơ hội tốt nhất! Bây giờ, ngươi không mời Bạch Nhạc, chính là chiêu cáo Đạo môn, muốn cùng Bạch Nhạc phân rõ giới hạn. . . Chẳng phải là vong ân phụ nghĩa? !"

Lạnh lùng liếc Văn Trạch liếc mắt, Vân Mộng Chân lạnh giọng nói rằng: "Văn Chân Nhân, xin chú ý ngươi dùng từ! Bạch Nhạc là Thanh Châu phủ chủ không sai, nhưng lại cũng là Ma tông tông chủ. . . Đạo môn đồng đạo tới vì Lăng Tiên lão tổ tiễn đưa, cùng Ma tông quan hệ gì?"

"Ngươi!"

Văn Trạch không khỏi nổi dóa.

Chỉ là Vân Mộng Chân lại như cũ không nhúc nhích chút nào: "Văn Chân Nhân, ta biết ngươi cùng Bạch Nhạc giao nhau tâm đầu ý hợp, chỉ là. . . Xin ngươi nhận rõ tình thế, ngươi đầu tiên là Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên một trong, sau đó mới là Bạch Nhạc bằng hữu."

"Tình cảm riêng tư, tuyệt không thể bao trùm cùng tông môn phía trên!"

". . ."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1407: Gặp lại Mặc Quân

Lương châu, núi non trùng điệp núi.

Nơi này là Ma tông vị trí, cũng là Mặc Quân ẩn cư địa phương.

Trước đó Bạch Nhạc không có ở đây cửu châu bên trong, Ma tông còn có thể như thế an ổn phát triển, trên thực tế, liền cùng Mặc Quân không tiếng động uy hiếp có quan hệ.

Mà bây giờ, Bạch Nhạc lặng yên lần nữa trở lại nơi đây, mục tự nhiên cũng là Mặc Quân.

Bạch Nhạc nói muốn tìm Thần Nữ, có thể Thần Nữ nhưng nơi nào là dễ dàng như vậy tìm được, so sánh dưới, Mặc Quân mới là thật có thể chứng kiến thần linh cường giả, coi như không thể mời được Mặc Quân xuất sơn, cũng có thể từ Mặc Quân trong miệng đạt được nhiều tin tức hơn.

Lúc trước Bạch Nhạc sở dĩ quyết định ly khai cửu châu, liền cùng Mặc Quân kiến nghị có quan hệ.

Chỉ là, Mặc Quân thái độ còn rất mơ hồ, Bạch Nhạc cũng không dám khẳng định Mặc Quân nhất định sẽ hỗ trợ, cho nên nhờ vậy mới không có thông tri bất luận kẻ nào, mà là một mình đến đây.

Một bước ở giữa, bước vào Mặc Quân vị trí bên trong tiểu thế giới!

Thần niệm hơi hơi đảo qua, Bạch Nhạc nhất thời phát hiện, bên trong thế giới nhỏ này, đã chỉ còn lại có một tòa thật lớn hắc sắc ngọn núi.

Cùng trước kia khác biệt, bước vào Thần Linh Chi Cảnh, Bạch Nhạc mới

chính thức có thể lý giải tầng thứ này lực lượng, cơ hồ là ánh mắt rơi đi qua trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong lòng liền dĩ nhiên minh bạch qua đây.

Mặc Quân cũng không phải trước đó một mực tránh không thấy, mà là bởi vì, cái này núi, bản thân chính là Mặc Quân.

"Ngươi quả nhiên là một cái có thể sáng tạo kỳ tích người."

Cơ hồ là đồng thời, Mặc Quân thanh âm nhất thời vang lên.

Lăng không đứng ở ngọn núi trước đó, Bạch Nhạc trong đầu bây giờ hiện lên vô số ý niệm trong đầu, ánh mắt gắt gao rơi vào đỉnh núi kia phía trên.

"Ngươi là. . . Sơn Thần? !"

Trước đó Mặc Quân liền từng đối Bạch Nhạc nói qua, hắn sở dĩ nguyện ý giúp trợ Bạch Nhạc, là bởi vì chịu được Bạch Nhạc ân huệ, chỉ là Bạch Nhạc làm thế nào đều nghĩ không ra đối phương cùng chính mình có quan hệ gì.

Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc nhận thấy được cái này hắc sắc ngọn núi bản thân liền là đối phương, lúc này mới đột nhiên kinh giác.

"Không sai!"

Trên ngọn núi, nhất thời huyễn hóa ra một cá nhân thân ảnh, vừa may liền cùng Bạch Nhạc trong trí nhớ vị kia Sơn Thần giống nhau như đúc!

"Điều đó không có khả năng!"

Trong mắt hiện lên một tia vẻ chấn động, Bạch Nhạc khó có thể tin mở miệng nói: "Trong quan tài đồng, không phải ảo cảnh sao?"

"Giống như mộng thật đúng là. . . Cho tới bây giờ loại cảnh giới này, chẳng lẽ ngươi vẫn chưa rõ sao?"

Trong lòng đột nhiên chấn động, Bạch Nhạc lúc này mới đột nhiên minh bạch đối phương ý tứ.

Ảo cảnh cùng chân thực, nguyên bản là chỉ là cách một con đường!

Lúc trước tu vi còn phi thường nhỏ yếu thời điểm, Bạch Nhạc liền cùng Mộng Thiên Thu học qua Huyễn Thuật Chi Đạo, đồng thời đạt được Thiên Cơ Biến cùng Đại Mộng Thiên Thu thần thông.

Lúc kia, Bạch Nhạc thật liền mơ hồ biết rõ, làm huyễn thuật tu hành đến mức tận cùng, liền sẽ hóa thành chân thực!

Như vậy, giả sử cho là thật có tu hành Huyễn Thuật Chi Đạo thần linh cường giả, đem hư huyễn hóa thành chân thực, lại có cái gì không có khả năng?

Nhất niệm thông thấu!

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, tự nhiên tất cả liền đều rõ ràng.

"Cho nên, quan tài đồng bên trong, là một cái chân thực Ảo Thuật Thế Giới? Ngươi cũng thật là suýt chút nữa chết ở bên trong?"

"Không, ta là xác thực đã chết tại bên trong!"

Lắc đầu, Mặc Quân chậm rãi nói rằng: "Ta sở dĩ nói thiếu ngươi nhân tình, một là bởi vì ngươi tại trong ảo cảnh, xác thực giúp ta chữa trị thương thế , khiến cho ta triệt để tỉnh lại! Quan trọng hơn là. . . Ngươi mang Thần Nữ ly khai Chúng Tinh Tiểu Thế Giới, lại đánh nát quan tài đồng! Chúng Tinh Tiểu Thế Giới hủy diệt, Huyễn Cảnh Thế Giới cũng

đồng dạng hủy diệt, ta đồng dạng chịu đến Thế Giới Chi Tâm ôn dưỡng, lúc này mới có thể lệnh ý thức chân chính trở về bản thể."

". . ."

Trong lúc này khúc chiết so với Bạch Nhạc trong tưởng tượng phức tạp hơn.

Những thứ này cũng xác thực chỉ có đến bây giờ giải thích, hắn có thể đủ minh bạch, bằng không, không đến cảnh giới này, rất nhiều chuyện liền căn bản là không có cách giải thích rõ, càng không thể nào hiểu được.

"Vô luận như thế nào, hai chúng ta sạch!"

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc nghiêm túc thi lễ một cái, nhẹ giọng mở miệng nói.

Chính như Sơn Thần nói, trước hắn cho qua Bạch Nhạc, trợ giúp Bạch Nhạc bước vào Thần Linh Chi Cảnh hứa hẹn, cũng cho trợ giúp Ma tông hứa hẹn, như vậy trước đó tình cảm, cũng đã còn xuống.

Bạch Nhạc sở dĩ nói câu nói này, chính là muốn nói cho đối phương biết hắn thái độ!

Cho dù là biết rõ chân tướng, bây giờ hắn, cũng hoàn toàn không có mang ân cầu báo ý tứ.

Dừng một cái, Bạch Nhạc lúc này mới tiếp tục nói: "Ta tới nơi đây, là muốn hỏi một chút. . . Tiền bối có biết hay không dưới thần nữ rơi?"

"Tiền bối nói đến, không cần nhắc lại!"

Khoát khoát tay, Mặc Quân nhẹ giọng nói: "Ngươi là Thần Tôn truyền nhân, bây giờ lại bước vào Thần Linh Chi Cảnh, ngươi ta ngang hàng

luận giao là được."

"Tốt!"

Bạch Nhạc cũng không già mồm, trực tiếp liền đáp ứng.

"Thần Nữ ở đâu ta không biết, thế nhưng lại có một loại suy đoán."

Hơi trầm ngâm một chút, Mặc Quân rồi mới hồi đáp: "Trên chín tầng trời!"

"Cái gì?"

Nao nao, Bạch Nhạc có chút không hiểu nhiều lắm hỏi.

"Ngươi lẽ nào cho tới bây giờ liền không nghĩ nhìn một chút. . . Một đường hướng trên chín tầng trời phi hành, đến tột cùng có thể thấy cái gì?"

". . ."

Hơi chậm lại, Mặc Quân lời này, nhất thời nhường Bạch Nhạc có một loại ếch ngồi đáy giếng cảm giác.

Đương nhiên, cái này cũng không trách Bạch Nhạc!

Dù sao, Bạch Nhạc thời gian tu hành thực sự quá ngắn, căn bản cũng không có thời gian, cũng không có cơ hội đi suy tư mấy vấn đề này.

Hơn nữa, bay đến cuối chân trời loại chuyện như vậy, trừ thần linh cường giả, cũng không người dám muốn.

"Mặc đại ca, ngươi thử qua sao?"

Biết nghe lời phải, Bạch Nhạc cũng liền đổi tên đối phương vì đại ca.

"Ta từng thử qua, một mực bay lên trên, chỉ là. . . Bằng vào ta thực lực, căn bản không thể tiếp tục được nữa."

Lắc đầu, Mặc Quân giải thích: "Bây giờ trên đời này, nếu nói là còn có người có thể trên chín tầng trời, trừ Thần Tôn bên ngoài, sợ cũng chỉ có Thần Nữ một người."

"Không thể tiếp tục được nữa?"

Bạch Nhạc có chút không hiểu hỏi.

"Không sai, cùng biển sâu cùng loại, càng là hướng về phía trước, muốn thừa nhận áp lực lại càng lớn, hơn nữa, trên chín tầng trời, còn có cương phong, cho dù là thần thể cũng rất khó thừa nhận cương phong xé rách!"

Ma Quân nói lần nữa: "Ngươi mặc dù bước vào Thần Linh Chi Cảnh, có thể bằng như nay thực lực. . . Không có bất kỳ hy vọng."

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc đối với chính mình cũng vẫn là tự biết mình.

Chớ nhìn hắn bây giờ thời điểm giao thủ, thậm chí đã có thể áp chế Nhiên Cổ Phật đánh, nhưng trên thực tế, bây giờ Nhiên Cổ Phật thực lực, vẫn còn còn lâu mới có được khôi phục lại đỉnh phong! Xa không nói, cho dù là chết ở Thần Nữ trong tay Hải Thần, Bạch Nhạc liền vạn vạn không phải là đối thủ.

Muốn cùng Thần Nữ cùng Thần Tôn so sánh? Đó là bây giờ Bạch Nhạc căn bản không dám tưởng tượng sự tình.

Dựa theo Mặc Quân nói, nghĩ như vậy muốn chủ động đi tìm Thần Nữ, liền hầu như căn bản không có bất luận cái gì khả năng.

"Tứ phương yêu thần sẽ không dễ dàng ly khai Ung châu, bất quá, chỉ dựa vào Càn Đế cùng Phật tông, ngươi liền xác thực khó có thể ứng phó."

"Mặc đại ca, vì sao một mực ở lại chỗ này?"

Nhìn lấy Mặc Quân, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng hỏi.

Trước đó tại Bán Thần Chi Cảnh, Mặc Quân liền biểu thị, sẽ không ly khai cái này bí tàng không gian, nhưng lại vẫn chưa cho ra lý do, bây giờ Bạch Nhạc đã biết đối phương thân phận, liền nhịn không được hỏi lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1408: Thuyết phục Mặc Quân, bố cục thiên hạ

"Ngươi cho rằng, tứ phương yêu thần vì sao sẽ không dễ dàng ly khai Ung châu?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Mặc Quân không trả lời mà hỏi lại nói.

Nao nao, Bạch Nhạc có chút khó có thể tin hỏi: "Chẳng lẽ là bởi vì Mặc đại ca?"

"Đúng, cũng không đúng!"

Lắc đầu, Mặc Quân giải thích: "Tứ phương yêu thần là ở đề phòng ta không sai, nhưng lại không chỉ là đề phòng ta một cá nhân."

"Bằng sức lực của một mình ta, còn vô pháp lay động tứ phương yêu thần! Thật là bây giờ, trong thiên hạ này, ẩn thân chỗ tối , chờ đợi cơ hội, làm sao ngăn ta một cá nhân?"

Vừa nói như vậy, Bạch Nhạc nhất thời liền phản ứng kịp.

Bây giờ bạo lộ ra thần linh cường giả, cũng chỉ có như thế mấy người, thật là, trên thực tế, lại làm sao có thể chỉ có mấy vị này.

Những người này toàn bộ ngủ đông từ một nơi bí mật gần đó, chính là tại chờ cơ hội!

Còn như cơ hội gì? Kia liền càng đơn giản!

Tứ phương yêu thần tại Ung châu coi chừng cái gì?

Thế Giới Chi Tâm!

Mặc dù thiên hạ sở hữu thần linh cường giả đều tại mơ ước Thế Giới Chi Tâm, thật là, thứ nhất, tứ phương yêu thần thực lực cường hãn, liên thủ phía dưới, khó có thể lay động, ở một phương diện khác, mọi người lại lẫn nhau đề phòng, ai cũng không muốn động thủ trước vô cớ làm lợi người khác.

Cho nên, liền đưa tới, tất cả mọi người tại chờ cơ hội!

Mà tứ phương yêu thần, thì gắt gao canh giữ ở Ung châu, căn bản không rời đi.

Trong lúc này, hay nhất một điểm liền ở chỗ, chiếm giữ Thế Giới Chi Tâm tứ phương yêu thần, lại vẫn cứ vô pháp luyện hóa Thế Giới Chi Tâm!

Bọn hắn tồn tại, chính là vì ngăn cản người khác luyện hóa Thế Giới Chi Tâm.

Đừng xem Càn Đế bây giờ cùng tứ phương yêu thần liên thủ, có thể nhất điều kiện căn bản, chính là Càn Đế tất nhiên muốn thề, tuyệt không đối Thế Giới Chi Tâm lên lòng mơ ước, trợ giúp tứ phương yêu thần bảo vệ Thế Giới Chi Tâm, không bị bất luận kẻ nào luyện hóa.

Hơi trầm ngâm chốc lát, Bạch Nhạc cái này mới mở miệng nói: "Nếu là như vậy, Thanh châu gặp nạn lúc, ta có thể hay không mời Mặc đại ca ra tay giúp ta?"

"Ta nói rồi, ta với ngươi ở giữa thanh toán xong."

Cũng không có bằng lòng Bạch Nhạc thỉnh cầu, Mặc Quân bình tĩnh hồi đáp nói.

Ân cứu mạng, chỉ đổi hắn đối Bạch Nhạc hai cái hứa hẹn, cùng với một ít tin tức.

Cái này tựa hồ rất không công bằng, nhưng cái này trên đời chuyện, vốn cũng không có tuyệt đối công bằng.

"Càn Đế thế lớn, nếu như lại liên hợp Phật tông, đánh hạ Thanh châu. . . Như vậy, nhìn chung thiên hạ, chỉ sợ cũng không có người nào có thể ngăn cản Càn Đế."

Bạch Nhạc cũng đồng dạng cũng không để ý, càng không có chuyện xưa nhắc lại ý tứ, ngược lại nghiêm túc giải thích.

"Bây giờ, tam đại thiên tông biểu hiện ra liên hợp, có thể lẫn nhau ở giữa lại đề phòng lẫn nhau. . . Vô pháp chân chính liên thủ lại! Càn Đế nghĩ cách, chính là tiêu diệt từng bộ phận! Hắn lần này nỗ lực hủy diệt Đạo Lăng sơn, bị ta ngăn lại. . . Nhưng nếu là tiếp đó, không có ai giúp ta , mặc cho Thanh châu bị công hãm, Càn Đế liền lại sẽ tiếp tục nghĩ biện pháp phân tách tam đại thiên tông, phân mà đánh chi!"

"Nói một câu không khách khí lời nói, Càn Đế thực lực, có thể Mặc đại ca cũng không để bụng, thật là một khi nhường hắn nhất thống cửu châu, thực lực của hắn tất nhiên lần nữa tăng vọt! Thiên hạ tìm nơi nương tựa người khác cũng sẽ càng ngày càng nhiều. . . Cái thời gian đó, tứ phương yêu thần chỉ biết càng thêm an ổn, các ngươi chờ cơ hội, khi nào có thể đến?"

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Mặc đại ca nói ta là một cái có thể sáng tạo kỳ tích người, như vậy, vì sao không còn tin tưởng ta một lần đâu?"

"Chỉ có ta ngăn trở Càn Đế công kích, thậm chí dành cho Càn Đế bị thương nặng, suất lĩnh Ma tông liên hợp tam đại thiên tông phản công

Ung châu, mới có thể bức Ung châu đại loạn, tứ phương yêu thần lộ ra kẽ hở!"

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Huống chi, người khác không biết ta tâm ý, Mặc đại ca lại nên biết rõ. . . Ta đối Thế Giới Chi Tâm không có chút nào lòng mơ ước, ta nghĩ muốn đi đường, trên chín tầng trời, mà không có ở đây Thế Giới Chi Tâm."

Phen này nói xong, Mặc Quân cũng rốt cục lần nữa trầm mặc xuống.

Không nói tình cảm, chỉ nói lợi và hại, không thừa nhận cũng không được, Bạch Nhạc những lời này thật là có đạo lý.

Cái này khiến hắn không khỏi lần nữa do dự.

"Mặc đại ca mặc dù thân ở bí tàng không gian, có thể đối ngoại mặt thế cục như lòng bàn tay, hiển nhiên một mực chú ý tất cả, tự nhiên biết rõ, ta nói tới tuyệt đối không phải nói ngoa! Giúp ta, cũng là đang giúp ngươi chính mình."

Nhìn lấy Mặc Quân, Bạch Nhạc thành khẩn nói rằng.

Đón lấy Bạch Nhạc ánh mắt, Mặc Quân yên lặng chốc lát, rốt cục cười rộ lên: "Thật ta nên minh bạch, ta cự tuyệt không ngươi! Giống như là tại trong ảo cảnh, ngươi lấy thân thể phàm nhân xoay chuyển càn khôn một dạng. . . Ngươi là một cái có thể sáng tạo kỳ tích người."

Nghe vậy, Bạch Nhạc nhất thời một hồi đại hỉ: "Đa tạ Mặc đại ca!"

"Không cần phải nói tạ ơn, có thể thuyết phục ta, là bởi vì ngươi xác thực phi thường xuất sắc, hơn nữa, đối ta cũng như thế mới có lợi!"

Khoát khoát tay, Mặc Quân tiếp tục nói: "Bất quá, chỉ có ta một cá nhân cũng không đủ. . . Càn Đế cùng Phật tông so như ngươi tưởng tượng

đáng sợ hơn, một trận chiến này, ngươi vẫn như cũ hy vọng xa vời."

"Sự do người làm!"

Không nhúc nhích chút nào, Bạch Nhạc nghiêm túc hồi đáp nói: "Ta từ trước tới giờ không tin số mệnh, không đến cuối cùng một khắc, ta sẽ không buông tha."

... .. .

Dự châu!

Cũng không có tốn hao quá đại công phu, Lệ Tâm Vũ liền tìm được Nhiên Cổ Phật!

Mười năm này ở giữa, Phật tông đã mọc lên như nấm, cửu châu bên trong, hầu như đều có Phật tông tín đồ, mặc dù kém xa cùng Thanh châu bên trong bằng được, nhưng để Phật tông đệ tử có một cái điểm dừng chân, lại tuyệt đối không phải việc khó gì.

Dự châu địa lý vị trí bản thân liền là tốt nhất, ở vào cửu châu trung ương, cùng các châu đều có giáp giới.

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên cho tới nay, vô luận là tam đại thiên tông, vẫn là Đại Càn Vương Triều kiêng kỵ lẫn nhau phía dưới, đối với nơi đây cũng không có tuyệt đối khống chế.

Nhưng hôm nay, thiên hạ phân loạn, Dự châu liền trở thành vùng giao tranh!

Phật tông lựa chọn nơi đây đặt chân, là có thể biết Phật tông chí hướng.

"Cổ phật!"

Chắp tay trước ngực, Lệ Tâm Vũ mỉm cười hành lễ nói.

"A di đà phật! Bần tăng gặp qua Lệ tiên sinh!"

Đổi qua lễ, Nhiên Cổ Phật nhẹ giọng đáp.

"Cổ phật, ta liền không hàn huyên. . . Lần này tới, ta là đại biểu Càn Đế mà đến, muốn cùng Phật tông liên thủ, tiến đánh Thanh châu, không biết cổ phật ý như thế nào?"

Không có chút nào nói nhảm, Lệ Tâm Vũ nói thẳng mở miệng nói.

Nao nao, Nhiên Cổ Phật hơi trầm ngâm một chút, chậm rãi nói rằng: "Không biết Lệ tiên sinh có thể hay không thay Càn Đế làm chủ?"

"Tự nhiên!"

Gật đầu, Lệ Tâm Vũ trầm giọng nói rằng: "Lúc tới, bệ hạ cũng đã ưng thuận hứa hẹn, chỉ cần đánh chết Bạch Nhạc, đánh hạ Thanh châu, lợi dụng Thanh châu tương hứa , khiến cho Phật tông tại Thanh châu thành lập Phật Quốc, đương nhiên. . . Trên danh nghĩa, nhất định phải thuộc sở hữu Đại Càn Vương Triều."

"Không chỉ là Thanh châu!"

Nhiên Cổ Phật nhìn lấy Lệ Tâm Vũ, bình tĩnh nói rằng.

Hơi nhíu mày, Lệ Tâm Vũ chợt mỉm cười nói: "Cổ phật nói là, Phật tông muốn là truyền giáo, là tín ngưỡng, mà bệ hạ muốn là nhất thống! Lẫn nhau cũng không xung đột! Cho nên, ta có thể thay bệ hạ hứa hẹn, chỉ cần có thể đánh hạ Thanh châu. . . Bệ hạ có thể mang phật giáo lập thành quốc giáo!"

Dừng một cái, Lệ Tâm Vũ tiếp tục nói: "Đương nhiên, làm giá, sau đó,

đối mặt Đạo môn. . . Phật tông cũng giống vậy phải ra khỏi một phần lực, trợ bệ hạ nhất thống thiên hạ!"

Luận sự liền bị coi thường, Lệ Tâm Vũ tất nhiên tự mình đứng ra, muốn chính là bố cục thiên hạ.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1409: Lăng Tiên tang lễ

Sau bảy ngày.

Đạo Lăng sơn bên trên, Đạo môn cao thủ tất cả đều tụ tập ở cái này, tham gia Lăng Tiên tang lễ.

Nhưng mà, đến nơi đây sau đó, mọi người mới phát hiện, lần này Đạo Lăng Thiên Tông mời người, cũng không Bạch Nhạc.

Bây giờ thế cục mẫn cảm, điểm này tự nhiên lập tức liền dẫn tới tất cả mọi người coi trọng.

"Vân Mộng Chân đây là muốn cùng Thanh châu phân rõ giới hạn a!"

Đạo Lăng sơn bên trên, vô số người châu đầu ghé tai thảo luận.

Trương Côn khóe miệng chứa đựng một nụ cười lạnh lùng, nhưng thủy chung không nói một lời.

Trước đó Bạch Nhạc mời hắn đến Đạo Lăng sơn đến giúp đỡ Vân Mộng Chân, hắn tự nhiên rõ ràng, đối với chuyện này, Bạch Nhạc trả giá nhiều ít, thật là vừa mới qua đi vài ngày?

Mới vừa bị Bạch Nhạc ân huệ, từ Càn Đế công kích đến thoát khốn, chỉ chớp mắt, chính là trở mặt không quen biết.

Chẳng những gióng trống khua chiêng vì Lăng Tiên cử hành tang lễ, hơn nữa không có chút nào che lấp cự tuyệt mời Bạch Nhạc, mạnh mẽ cùng Thanh châu phân rõ giới hạn.

Dạng này hành vi , khiến cho Trương Côn rất vô liêm sỉ!

Nhưng hắn cuối cùng là đại biểu Tiên Du Kiếm Cung mà đến, cho nên, đối với chuyện này, cũng chỉ có thể giữ yên lặng.

Trên thực tế, ôm cùng Trương Côn cùng loại ý tưởng người, cũng số lượng cũng không ít.

Thật là Vân Mộng Chân vị này thánh nữ như là đã bước vào Thần Linh Chi Cảnh, như vậy Đạo Lăng Thiên Tông liền vẫn như cũ đứng hàng tam đại thiên tông, sừng sững không ngã. Loại tình huống này, không ai sẽ vì Bạch Nhạc đắc tội Đạo Lăng Thiên Tông.

Nói cho cùng, Bạch Nhạc cuối cùng là Ma tông tông chủ, mà không phải người trong Đạo môn.

Tang lễ đúng hạn cử hành, ngay tại lúc tang lễ bắt đầu không lâu sau đó, một con thuyền Bạch Cốt Thuyền chợt ngang trời tới!

Người chưa đến, Bạch Cốt phu nhân thanh âm cũng đã trước một bước truyền tới.

"Lăng Tiên đại táng, thánh nữ làm sao cũng không thông báo một tiếng? Ta Thanh châu, không mời mà tới, thánh nữ sẽ không phải trách tội a?"

"Vù vù!"

Trong nháy mắt, toàn trường nhất thời một mảnh xôn xao.

Cho dù ai cũng không nghĩ đến, tại Đạo Lăng Thiên Tông đã cho thấy thái độ tình huống dưới, Thanh châu lại vẫn sẽ đến người, hơn nữa, tới cũng không phải là Bạch Nhạc, mà là vị này Bạch Cốt giáo chủ!

Hô hấp ở giữa, Bạch Cốt Thuyền liền rơi xuống, Bạch Cốt phu nhân ung dung từ Bạch Cốt Thuyền thượng tẩu xuống, trên mặt mang mỉm cười,

phảng phất chút nào không phát hiện được, mình là không được hoan nghênh người.

Tối trọng yếu là, Bạch Cốt phu nhân là lẻ loi một mình!

Căn bản không có mang bất luận kẻ nào, là một cái như vậy người bước lên Đạo Lăng sơn.

"Đổng giáo chủ nói quá lời, người tới là khách, trách tội nói đến, tự nhiên không thể nào nói đến."

Ánh mắt rơi vào Bạch Cốt phu nhân trên người, Vân Mộng Chân đạm nhiên mở miệng nói: "Chỉ là. . . Đạo ma bất lưỡng lập, bổn tông đứng hàng Đạo môn tam đại thiên tông một trong, thân phận khác biệt, liền không thỉnh giáo chủ thượng hương."

"Hảo một cái đạo ma bất lưỡng lập!"

Bạch Cốt phu nhân khẽ cười nói: "Từ hai hơn mười năm trước, Ma Thi Vương tiến đánh Đạo Lăng sơn, Ma tông cứu viện Đạo Lăng sau đó, ta vốn tưởng rằng, đạo ma bất lưỡng lập cũng đã thành một câu tung tin vịt, không nghĩ tới, nhưng là ta nghĩ nhiều."

Những lời này, giống như là một bạt tai rút được sở hữu Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử trên mặt!

Năm đó sự tình, vẫn như cũ rõ mồn một trước mắt, nếu không phải Bạch Nhạc, nếu không phải những cái kia ma tu trợ giúp, xác thực, Đạo Lăng Thiên Tông vào lúc đó cũng đã huỷ diệt, nơi nào còn có thể chống được bây giờ.

Cho đến ngày nay, Vân Mộng Chân còn mang ra đạo ma bất lưỡng lập nói tới, liền thật là có vẻ hơi khó có thể phục chúng.

Không nói ngoại nhân, cho dù là bọn hắn những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, bản thân đều có một loại xấu hổ cảm giác!

Đây là làm sao?

Không phải một mực nói, thánh nữ cùng Bạch Nhạc là tình lữ sao?

Trước đó, vì Bạch Nhạc, thánh nữ cũng không ít cùng tông môn trưởng lão khác phát sinh xung đột, làm sao cho tới bây giờ, vậy mà lại biến thành dạng này một bức dáng vẻ.

"Đạo chính là đạo, ma chính là ma! Vốn là phân biệt rõ ràng, cái gọi là cứu viện, cũng bất quá là đại thế phía dưới lợi dụng lẫn nhau thôi, chưa nói tới cái gì ân huệ! Đổng giáo chủ nếu là lấy vì, dựa vào ngày xưa một sự tình, là có thể một khoản xóa đi đạo ma ở giữa ân oán, cũng không tránh khỏi quá ngây thơ chút."

Thần sắc đạm nhiên, hoàn toàn không có chịu đến nửa điểm ảnh hưởng, Vân Mộng Chân hời hợt hồi ứng nói.

"Nguyên lai chỉ là lợi dụng lẫn nhau!"

Gật đầu, Bạch Cốt phu nhân vẻ mặt bừng tỉnh nói rằng: "Đã như vậy, ta cái này tà ma ngoại đạo bây giờ đến Đạo Lăng sơn, nói vậy cũng là không có hảo ý, thánh nữ sao không xuất thủ, đem ta bắt giết, tế điện tại Lăng Tiên lăng tiền?"

Ngôn từ như đao!

Từ đến nơi đây bắt đầu, Bạch Cốt phu nhân mỗi một câu, đều tựa như sắc bén đao phong, chém ở Vân Mộng Chân trước mặt.

Những lời này nói ra, dù cho là những thứ này xem náo nhiệt người, cũng không khỏi vì Bạch Cốt phu nhân bóp một vệt mồ hôi lạnh.

Như thế trần trụi khiêu khích, tiện lợi thật không sợ Vân Mộng Chân trở mặt sao?

Phải biết, Vân Mộng Chân bây giờ nhưng là chân chính thần linh cường giả, mà Bạch Cốt phu nhân, mặc dù khí thế không rơi vào thế hạ phong, có thể cuối cùng chỉ là bán thần, nếu thật là động thủ, sợ là liền Vân Mộng Chân một chiêu đều không tiếp nổi.

"Người tới là khách, Đổng giáo chủ chỉ cần không quấy rầy Lăng Tiên lão tổ tang lễ, bổn tông đương nhiên sẽ không đối Đổng giáo chủ xuất thủ."

Đáng tiếc, Vân Mộng Chân cảm xúc vẫn như cũ không có chút ba động nào.

Tức giận, phẫn nộ?

Những thứ này vốn nên thuộc về người bình thường cảm xúc, Vân Mộng Chân nhưng là đã căn bản không có.

Dù cho là Bạch Cốt phu nhân, giờ khắc này trong lòng cũng đồng dạng có một loại khó diễn tả được chấn động.

Cứ việc trước đó đã từ Bất Tử Thanh Vương trong miệng nghe nói Vong Tình Thiên Công khủng bố, nhưng khi nàng chân chính đối mặt Vân Mộng Chân thời điểm, loại kia chấn động vẫn như cũ vô pháp diễn tả bằng ngôn từ!

Dạng này người. . . Cho là thật thật đáng sợ.

Định thần một chút, Bạch Cốt phu nhân lần nữa mở miệng nói: "Đã như vậy, ta hôm nay liền mượn Đạo Lăng sơn địa phương, cùng một chút cố nhân ôn chuyện một chút, thánh nữ sẽ không ngăn cản a?"

Ôn chuyện?

Tự cái quỷ a!

Chỗ có người trong lòng đều rất rõ ràng Bạch Cốt phu nhân ý đồ đến, chỉ là lời nói này đi ra, lại xác thực tìm không ra phiền toái gì tới.

"Đổng giáo chủ xin cứ tự nhiên!"

Quét Bạch Cốt phu nhân liếc mắt, Vân Mộng Chân liền cũng đồng dạng không tiếp tục để ý đối phương, tiếp tục hoàn thành Lăng Tiên tang lễ.

Đương nhiên, Bạch Cốt phu nhân cũng không có lập tức mở miệng, mà là lẳng lặng đứng tại chỗ, đợi được tang lễ tất cả trình tự, đâu vào đấy đi hết.

Như nhau Vân Mộng Chân nói, mặc dù đến, có thể Bạch Cốt phu nhân nhưng cũng đồng dạng không có dâng hương, càng không có hành lễ.

Thẳng đến đây hết thảy kết thúc, Bạch Cốt phu nhân lúc này mới lần nữa mở miệng nói: "Thánh nữ nói rằng ma bất lưỡng lập, ta ngược lại là cũng muốn hỏi hỏi chư vị. . . Tất cả mọi người như vậy cảm thấy sao?"

Đạo Lăng Thiên Tông đã cùng Thanh châu phân rõ giới hạn, có thể Bạch Cốt phu nhân lại vẫn không có buông tha đối hắn nói môn tranh thủ.

Bây giờ Thanh châu, thực sự quá cần giúp đỡ.

Đối mặt Bạch Cốt phu nhân, trong lúc nhất thời, đoàn người cũng không khỏi hơi chậm một chút đình trệ.

Bằng tâm mà nói, đối với Bạch Cốt phu nhân, hoặc có lẽ là đối với Bạch Nhạc, bọn hắn đồng dạng đều là bội phục, có thể loại tình huống này,

đứng ra cũng không nghi ngờ là ở đánh Đạo Lăng Thiên Tông khuôn mặt, làm sao có thể đủ đơn giản tỏ thái độ?

Yên lặng chốc lát, trong đám người, Trương Côn lửng thững đi ra: "Đạo ma ranh giới, vốn là ngày xưa thuyết pháp, bây giờ thần linh cường giả xuất thế, cần gì phải câu nệ cùng cái gì đạo ma môn hộ góc nhìn? Bạch phủ chủ làm người, ta là bội phục! Ta cũng cho rằng, chỉ có Bạch phủ chủ nhân vật như vậy, mới có thể thuyết minh cái này một cái chữ "Ma"!"

"Người bên ngoài có nhận hay không ta quản không, nhưng ít ra ta Tiên Du Kiếm Cung. . . Nhận thức Bạch phủ chủ người bạn này!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1410: Hết sức căng thẳng

"Phá băng!"

Đứng ở Vân Mộng Chân bên người, Thượng Quan Vân nhẹ giọng nói.

Lập trường khác biệt, thái độ tự nhiên cũng liền khác biệt.

Trước đó, Thượng Quan Vân một mực thuộc về trung lập lập trường, hơn nữa tại đối đãi Bạch Nhạc về vấn đề, nhất quán là không lớn xem trọng, cho nên, cũng một mực không thể nào bị Vân Mộng Chân tiếp đãi.

Nhưng hôm nay theo lấy Vân Mộng Chân thái độ biến hóa, như Văn Trạch loại này ngày xưa cùng Vân Mộng Chân thân cận người, ngược lại lọt vào vắng vẻ, mà Thượng Quan Vân thì vì vậy trọng chưởng quyền lực.

Vân Mộng Chân đã nói không nhúng tay vào Bạch Cốt phu nhân bên này sự tình, tự nhiên không thể đổi ý.

Có thể tình huống bình thường xuống, thật cũng căn bản không ai hội hồi ứng Bạch Cốt phu nhân, dù sao, Đạo Lăng Thiên Tông thái độ đã bày ra, không ai hội đơn giản làm cái này chim đầu đàn!

Thế nhưng Trương Côn không giống nhau!

Trương Côn vốn là thế hệ này Tiên Du Kiếm Cung xuất sắc nhất nhân vật, chấp chưởng Tuyệt Tiên Kiếm, thu được Tuyệt Tiên truyền thừa, bây giờ chính là Tiên Du Kiếm Cung nhân vật đại biểu.

Từ hắn đứng ra hồi ứng Bạch Cốt phu nhân, người khác tự nhiên cũng liền không có lớn như vậy áp lực, kể từ đó, tự nhiên liền coi như là phá

băng.

"Tùy theo nàng đi thôi."

Nhàn nhạt liếc liếc mắt Bạch Cốt phu nhân phương hướng, Vân Mộng Chân đạm nhiên nói rằng: "Bây giờ nói cho dù tốt cũng vô ích, mười vạn yêu binh đột kích, còn có chí ít ba vị thần linh cường giả. . . Tuyệt Tiên cùng Lục Tiên không động, những người này bây giờ bằng lòng cho dù tốt, đến lúc đó, cũng sẽ không xuất thủ."

"Thánh nữ. . . Chúng ta cho là thật không nhúng tay vào sao?"

Hơi có chút do dự, Thượng Quan Vân hỏi lần nữa.

Lăng Tiên đã chết, bây giờ Vân Mộng Chân chính là Đạo Lăng Thiên Tông ý chí, đối với hắn mà nói, tự nhiên càng cần nữa phỏng đoán Vân Mộng Chân tâm ý.

Mặc dù bây giờ Vân Mộng Chân có vẻ lãnh khốc không gì sánh được, thật là dù sao cùng Bạch Nhạc có như thế cảm tình tại.

Nói thật, hắn nói lý ra thậm chí cũng hoài nghi qua, Vân Mộng Chân có phải hay không bị Lăng Tiên lão tổ đoạt xá, có thể mấy ngày này tiếp xúc hạ xuống, hắn rồi lại có thể khẳng định, Vân Mộng Chân y nguyên vẫn là cái kia Vân Mộng Chân.

Lạnh lùng quét Thượng Quan Vân liếc mắt, Vân Mộng Chân thậm chí không có mở miệng, liền nhường Thượng Quan Vân mồ hôi đầm đìa.

"Là ta hồ đồ!"

Hơi hơi khom người, Thượng Quan Vân liền vội vàng giải thích.

"Cho nàng một canh giờ thời gian. . . Sau một canh giờ, đưa nàng đuổi

xuống Đạo Lăng sơn."

Nhỏ bé khẽ nhắm mắt lại, yên lặng chốc lát, Vân Mộng Chân chợt xoay người, lạnh lùng mở miệng nói.

... ...

"Khăn trùm bất nhượng tu mi a!"

Từ Đạo Lăng sơn trở về, Trương Côn như thực chất đem tình huống nói cho Tuyệt Tiên cùng chưởng giáo nghe.

Nhẹ khen một tiếng, Khương Phàm nhịn không được mở miệng nói: "Có đôi khi thật cố gắng ước ao Bạch Nhạc, chẳng những bản thân xuất sắc như thế, bên người còn có như vậy giai nhân làm bạn, chỉ là đáng tiếc. . . Nếu không có Vong Tình Thiên Công, Vân Mộng Chân. . . Ai."

Nhắc tới Vân Mộng Chân, Khương Phàm cũng không khỏi có chút thổn thức.

Cho dù là đứng ở người đứng xem góc độ mà nói, hắn cũng cho rằng, những năm gần đây, Bạch Nhạc vì Vân Mộng Chân trả giá quá nhiều.

Dù cho là tâm như thiết thạch chi nhân, chỉ sợ cũng phải bị phần cảm tình này chỗ đả động.

Đáng tiếc, lập tức liền muốn tu thành chính quả thời điểm, lại cứ Vân Mộng Chân dĩ nhiên tu thành Vong Tình Thiên Công.

"Nói như thế, ngươi thật là tưởng muốn giúp Bạch Nhạc giúp một tay?"

Tuyệt Tiên ngược lại là cũng không thèm để ý những thứ này, lẳng lặng nhìn lấy Trương Côn hỏi.

Trong chuyện này, Trương Côn cũng không có được hắn cho phép.

"Là đệ tử tự ý làm chủ. . . Mời sư tôn trách phạt!"

Vì trợ giúp Bạch Cốt phu nhân, Trương Côn cũng không chỉ có chỉ là đại biểu chính mình tỏ thái độ, mà là mang theo Tiên Du Kiếm Cung.

"Không sao cả!"

Khoát khoát tay, Tuyệt Tiên từ tốn nói: "Ta xác thực rất thưởng thức Bạch Nhạc, nói ta Tiên Du Kiếm Cung nhận thức hạ hắn người bạn này, ngược lại cũng không tệ!"

Không đợi Trương Côn hồi đáp, Tuyệt Tiên liền tiếp tục nói: "Chỉ là, ngươi phải làm minh bạch, trừ phi tứ phương yêu thần xuất thủ, bằng không. . . Vô luận là ta, vẫn là Lục Tiên, đều tuyệt đối sẽ không lại cắm tay Thanh châu sự tình! Càng nhiều lúc, bổn tông sự tình, đều là do ngươi cùng tông chủ quyết định."

"Đệ tử không dám!"

"Không có gì không dám, ta Tuyệt Tiên đệ tử, điểm ấy đảm đương luôn là phải có."

Khoát khoát tay, Tuyệt Tiên bình tĩnh nói rằng: "Chuyện này, nên làm như thế nào, ngươi tự động quyết đoán! Bất quá, ta xấu nói trước. . . Vô luận ngươi làm ra quyết định gì, hậu quả cũng cần chính ngươi gánh chịu! Ta sẽ không vì ngươi giải quyết tốt hậu quả."

Trong lòng hơi chấn động một chút, Trương Côn giờ mới hiểu được Tuyệt Tiên ý tứ.

"Sư tôn ý là. . ."

"Ta có ý gì cũng không có."

Khoát khoát tay, Tuyệt Tiên bình tĩnh nói rằng: "Thanh châu sự tình, ta sẽ không nhúng tay! Bất quá. . . Ngươi tất nhiên nói bổn tông nhận thức hạ Bạch Nhạc người bạn này, như vậy, bổn tông kiếm điển cũng không trở ngại có thể cho hắn xem một chút."

Trong nháy mắt, Trương Côn trong mắt nhất thời lộ ra vẻ hưng phấn chi sắc, lúc này mở miệng nói: "Đệ tử minh bạch!"

"Không chỉ là bổn tông. . . Thái Cực Đạo bên kia, khoảng chừng cũng là như vậy!"

Xem Trương Côn liếc mắt, Tuyệt Tiên nói lần nữa: "Đương nhiên, quyền quyết định vẫn còn tại cùng ngươi. . . Ngươi cũng nhất định phải minh bạch, ngươi làm như thế nào, ảnh hưởng, không chỉ là cá nhân ngươi, còn có toàn bộ tông môn!"

"Ta có thể nhìn lấy các ngươi. . . Nhưng là vô pháp vĩnh viễn nhìn tiếp, tựa như Lăng Tiên một dạng! Có thể, tương lai một ngày kia, ta cũng sẽ chết!"

"Tương lai. . . Là thuộc về các ngươi."

Trong mắt lộ ra lau một cái tang thương chi sắc, Tuyệt Tiên có ý riêng mở miệng nói.

... ...

Cơ hồ là Đạo Lăng sơn tin tức truyền đi đồng thời, Càn Đế tự mình hạ chỉ, thảo phạt Thanh châu!

Mười vạn yêu binh ra Ung châu, mấy ngày ngắn ngủi bên trong, liền vượt qua Ký, Dự Lương châu, thẳng đến Thanh châu mà đi.

Đồng thời Dự châu bên kia, Phật tông cũng truyền xuống pháp chỉ, công bố Bạch Nhạc nhục phật, đem phối hợp Đại Càn Vương Triều một chỗ đi trước Thanh châu, cứu vớt Thanh châu chúng sinh.

Trong lúc nhất thời, thiên hạ chấn động!

Tất cả mọi người ánh mắt đồng thời hướng về Thanh châu.

Thanh Vân Thiết Kỵ lần nữa đạt được mở rộng, nhưng cũng bất quá chính là ba vạn số.

Chúng Tinh Tiểu Thế Giới tu hành giả, Ma tông tu hành giả cũng đều phối hợp theo quân, trưng bày cùng Thanh châu biên cảnh.

Ai cũng có thể dự cảm đến, cái này tất nhiên sẽ là một trận huyết chiến.

Mặc dù không có thần linh cường giả xuất thủ, cũng tất nhiên sẽ mang đến thật lớn thương vong.

Duy nhất tin tức tốt đúng, Thanh châu bách tính, hoàn toàn là nghiêng về một bên chống đỡ Bạch Nhạc, tự phát lấy đủ loại phương thức trợ giúp Thanh châu quân.

Dù cho là những cái kia phật giáo tín đồ, tại loại này trước mắt, lựa chọn cũng cũng là Bạch Nhạc, mà không phải Phật tông.

Những năm gần đây, Bạch Nhạc tại Thanh châu đánh xuống căn cơ thực sự quá vững chắc.

Ngược lại là, Càn Đế cùng Bạch Nhạc thủy chung đều không có lộ diện.

Đương nhiên, trên thực tế, vô luận là Bạch Nhạc, vẫn là Càn Đế cũng đều sẽ không như thế sớm xuất thủ!

Thần linh cường giả nổi lên đến, vĩnh viễn chỉ là giải quyết dứt khoát hiệu quả.

Không có hoàn toàn chắc chắn, là tuyệt đối sẽ không tùy tiện ra tay.

Chiến tranh hết sức căng thẳng!

Mà giờ khắc này, Bạch Nhạc cũng không có phản hồi Thanh châu, mà là đáp ứng lời mời xuất hiện ở Tiên Du Kiếm Cung bên trong.

Trương Côn tự mình đứng ra mời, chỉ là cũng không có nói rõ lí lẽ từ.

Cái này khiến Bạch Nhạc có chút ngoài ý muốn, nhưng lại cũng minh bạch, cái này phía sau tất nhiên có Tuyệt Tiên ý tứ.

Vô luận như thế nào, loại thời điểm này, hắn đều nhất định muốn tận lực tranh thủ tam đại thiên tông chống đỡ, tự nhiên không có cự tuyệt lý do.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1411: Kiếm điển (thượng)

"Bạch phủ chủ, sư tôn bế quan, không tiện kinh động."

Tiên Du Kiếm Cung bên trong, Trương Côn cùng Khương Phàm hai người tiếp đãi Bạch Nhạc, có thể Tuyệt Tiên lại cũng chưa lộ diện.

Bế quan nói đến, tự nhiên chỉ là lấy cớ.

Loại này trước mắt, Tuyệt Tiên tránh không thấy, bản thân cũng đã nói rõ thái độ.

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc hơi hơi ôm quyền, nhưng trong lòng lại khó tránh khỏi có chút thất vọng.

"Đạo Lăng sơn sự tình, ta nghe nói. . . Đa tạ tương trợ!"

Nhìn lấy Trương Côn, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói cám ơn.

"Bạch phủ chủ nói quá lời."

Lắc đầu, Trương Côn nhẹ giọng giải thích: "Bạch phủ chủ cùng ta có ân, mà là người quang minh lỗi lạc, Côn xưa nay bội phục, có thể cùng Bạch phủ chủ là bạn, là ta vinh hạnh."

"Đa tạ!"

Bật cười lớn, Bạch Nhạc tùy tiện nói: "Đã như vậy, ta liền không ở lâu, cáo từ!"

Tuyệt Tiên tránh không thấy, thái độ cũng đã phi thường minh xác, loại tình huống này, tự nhiên không có gì lưu lại cần phải.

Chuyện lớn như vậy, Trương Côn cũng tốt, Khương Phàm cũng tốt, trên thực tế, bây giờ cũng không có quyền quyết định.

"Bạch phủ chủ xin dừng bước."

Chứng kiến Bạch Nhạc muốn đi, Trương Côn vội vã mở miệng nói.

"Trương huynh còn có chuyện gì?"

Bạch Nhạc có chút ngoài ý muốn hỏi.

"Thật không dám giấu giếm, lần này mời Bạch phủ chủ đến, cũng là ta chủ ý." Dừng một cái, Trương Côn tiếp tục nói: "Tam đại thiên tông, truyền thừa lâu đời, tự nhiên đều có một ít truyền thừa, bổn tông lấy kiếm đạo vi tôn, tiền bối từng lưu lại một bộ kiếm điển, chính là sư tôn cũng khen không dứt miệng."

Trên mặt lộ ra một nụ cười, Trương Côn tiếp tục nói: "Bạch phủ chủ cũng là tu hành kiếm đạo, không ngại lưu lại, tham khảo một chút."

"! ! !"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc cả người đầu óc đều có điểm mộng!

Cái này tình huống gì?

Tam đại thiên tông đều có bí tàng điển tịch, cái này Bạch Nhạc là rõ ràng, nếu không có thâm hậu nội tình, tam đại thiên tông cũng không khả năng xưng bá nhiều năm như vậy.

Liền Tuyệt Tiên đều gọi khen kiếm điển, tất nhiên cực kỳ trân quý, loại

này bí điển, cho tới bây giờ đều là giữ kín không nói ra, cho dù là bổn tông đệ tử, cũng khó mà chứng kiến, chớ đừng nói chi là là một ngoại nhân.

Nhưng hôm nay, Trương Côn lại nói, có thể cho Bạch Nhạc quan sát kiếm điển, nhường Bạch Nhạc làm sao có thể không thán phục?

Chứng kiến Trương Côn nụ cười trên mặt, tâm niệm thay đổi thật nhanh, trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp.

Tuyệt Tiên!

Toàn bộ Tiên Du Kiếm Cung, cũng chỉ có Tuyệt Tiên mới có cái quyền lợi này, cái này quyết đoán làm ra quyết định như vậy.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong lòng nhất thời sinh ra một cổ vẻ cảm kích.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc nhất thời hướng về Tuyệt Tiên bế quan cung điện khom người cúi đầu.

"Bạch phủ chủ, mời!"

Tự tay làm một cái mời thủ thế, Trương Côn nhất thời vì Bạch Nhạc dẫn đường nói.

Lần này, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không còn già mồm, thẳng theo Trương Côn, bước vào trong Kiếm Các, một đường mở ra cấm chế dày đặc, Bạch Nhạc lúc này mới tại Kiếm Các chỗ sâu, chứng kiến kiếm điển!

Nói là kiếm điển, nhưng trên thực tế, lại cũng không là một quyển sách, mà là một thanh kiếm!

Một thanh ngọc kiếm, lộ ra tầng tầng kiếm ảnh, lộ ra lau một cái tiên linh khí.

"Bạch phủ chủ, kiếm điển bị phong ấn ở đây, chỉ cần cầm kiếm, liền có thể tìm hiểu, chỉ là, mỗi người quan sát kiếm điển, có khả năng chứng kiến đồ vật cũng không giống nhau. . . Bất quá, từ trước đều có một loại thuyết pháp, thiên phú kiếm đạo càng cao, có khả năng đạt được kiếm đạo truyền thừa liền càng ảo huyền!"

Dừng một cái, Trương Côn tiếp tục nói: "Còn có, bổn tông quy củ, vô luận bất luận kẻ nào, quan sát kiếm điển thời gian, cũng không thể vượt lên trước ba ngày, cũng xin Bạch phủ chủ thứ lỗi!"

"Túc cảm thịnh tình, Bạch Nhạc minh bạch!"

Trong lòng một hồi cảm động, Bạch Nhạc lần nữa hành lễ nói tạ ơn.

Tiến lên một bước, Bạch Nhạc nhỏ bé khẽ nhắm mắt lại, chậm rãi tự tay hướng về kia ngọc kiếm nắm đi.

Nhưng mà, ngay tại Bạch Nhạc tự tay trong nháy mắt, lại phảng phất cả người chợt rơi vào một mảnh hư vô không gian bên trong, xung quanh có vô số kiếm chiêu chém tới.

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp.

Bực này kiếm điển, tự nhiên không thể nào là ai nghĩ xem là có thể xem, muốn tìm hiểu, cũng nhất định muốn có tìm hiểu tư cách, mà những kiếm chiêu này chính là khảo nghiệm, nếu như liền cửa ải này đều qua không, vậy liền căn bản không có tìm hiểu kiếm điển tư cách.

Hơn nữa, loại này khảo nghiệm, cùng thực lực căn bản không có bất cứ quan hệ gì, khảo nghiệm liền chỉ có đối với kiếm đạo lĩnh ngộ.

Đương nhiên, lấy thần linh thực lực, nếu muốn mạnh mẽ tìm hiểu, cũng chưa chắc không được, chỉ là, như thế thứ nhất, liền mất đi tìm hiểu bản ý, chỉ sợ cũng chưa chắc có thể được chỗ tốt gì, mặt khác, người ta hảo ý để ngươi tới tìm hiểu kiếm điển, nếu là ngươi ngược lại dùng sức mạnh, chẳng phải là muốn cùng Tiên Du Kiếm Cung trở mặt?

Cũng may, dạng này khảo nghiệm, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng chưa nói tới cái gì làm khó dễ.

Luận kiếm mà thôi, từ lúc Bạch Nhạc còn phi thường nhỏ yếu thời điểm, liền không chỉ một lần cùng người luận kiếm, bây giờ loại này đơn thuần lấy kiếm đạo khảo nghiệm phương thức, cũng chính là Bạch Nhạc sở thích.

Lấy chỉ làm kiếm, trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc cũng đã ra trên trăm kiếm, không ngừng hóa giải, cũng đồng dạng tại không ngừng tăng lên cùng với chính mình đối với kiếm đạo lĩnh ngộ.

Đứng ở bên cạnh, nhìn lấy Bạch Nhạc, Trương Côn trong mắt cũng không khỏi lộ ra lau một cái vẻ khâm phục.

Bản thân hắn cũng là tìm hiểu tới kiếm điển, tự nhiên biết bên trong gian nan.

Từ giơ tay lên chuẩn bị đi nắm ngọc kiếm thời điểm, đối với kiếm điển tìm hiểu, trên thực tế cũng đã bắt đầu.

Tại không có có chuẩn bị tâm lý tình huống dưới, chỉ là cửa ải này, liền đủ để ngăn lại đại đa số thiên tài.

Chính là Trương Côn chính mình, cũng là thất bại ước chừng sáu lần, lúc này mới rốt cục thành công.

Nhưng hôm nay, Bạch Nhạc rõ ràng không có chút nào chuẩn bị, nhưng

lại ngay đầu tiên, liền ổn định cục diện, phảng phất căn bản không có chịu đến bất kỳ ảnh hưởng gì, trực tiếp liền bắt đầu đối với kiếm điển tìm hiểu.

Phải biết, đây cũng không phải là thực lực có khả năng ảnh hưởng, tìm hiểu kiếm điển, liền nhất định phải dựa theo kiếm điển quy tắc tới.

Nói cách khác, mặc dù không đề cập tới cảnh giới, Bạch Nhạc trên kiếm đạo thiên phú cùng lực lĩnh ngộ, cũng còn mạnh hơn hắn ra quá nhiều.

Đây là một cái chân chính thiên tài kiếm đạo!

Dù là không phải Thần Tôn truyền nhân, chỉ bằng kiếm đạo, Bạch Nhạc cũng đồng dạng có thể xông ra một mảnh mỗi ngày mới!

Giả sử, đổi chỗ mà xử, Bạch Nhạc xuất thân tại Tiên Du Kiếm Cung, thành tựu chưa chắc sẽ so hiện tại thấp nhiều ít, nhưng hắn Trương Côn nếu như ở vào Bạch Nhạc hoàn cảnh, có thể, đã sớm không biết chết bao nhiêu lần!

Thành công, cho tới bây giờ sẽ không có ngẫu nhiên.

Từ hắn ban đầu đạt được Tuyệt Tiên truyền thừa thời điểm bắt đầu, Tuyệt Tiên cũng đã nói câu nói này.

Bây giờ, nhìn lấy Bạch Nhạc tìm hiểu kiếm điển, Trương Côn cũng càng phát ra có thể lý giải một câu nói này ý nghĩa.

Chỉ là, bây giờ Bạch Nhạc muốn đối mặt cục diện, thực sự quá gian nguy.

Lần này tìm hiểu kiếm điển, cũng không biết Bạch Nhạc đến tột cùng có thể từ trong đạt được bao nhiêu tiền lời.

Khoanh chân ngồi xuống đến, ngay tại Bạch Nhạc cách đó không xa, Trương Côn cũng đồng dạng lần nữa tiến hành tu hành.

Mặc dù so sánh lại không trực tiếp tìm hiểu kiếm điển, thật là dạng này tại kiếm điển phụ cận tu hành, cũng đồng dạng có thể mang đến không nhỏ thu hoạch, đối với Trương Côn mà nói, loại trình độ này trợ giúp, cũng đã phi thường hiếm thấy.

Muốn chân chính bước vào Thần Linh Chi Cảnh, hắn xác thực còn có một đoạn đường rất dài muốn đi.

Ngay tại lúc đó, Tuyệt Tiên ánh mắt phảng phất cũng vượt qua cấm chế dày đặc, trực tiếp rơi vào Bạch Nhạc trên người.

Sinh ra nhường Bạch Nhạc tìm hiểu kiếm điển ý niệm trong đầu, cũng bất quá là linh quang nhất thiểm, đến tột cùng là đúng hay sai, mặc dù là chính bản thân hắn, bây giờ cũng rất khó xác định.

Chỉ tiếc dạng này người, lại cũng không là Tiên Du Kiếm Cung đệ tử. . .

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1412: Kiếm điển (hạ)

"Giết! ! !"

Rung trời tiếng giết tại toàn bộ Thanh châu đại địa phía trên vang lên, khắp nơi đều là điên cuồng huyết chiến, không chỉ là Thanh Vân Kỵ, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người, Ma tông người, thậm chí Thanh châu từng cái tông môn nhân, toàn bộ đều tụ họp lại, cùng yêu binh chém giết.

Lệ Tâm Vũ tự mình chủ đạo trận đại chiến này, cũng tận mắt chứng kiến Thanh châu tu hành giả cường hãn.

Thiên hạ cường quân!

Cái kia ba vạn Thanh Vân Kỵ càng là bị hắn một loại không hiểu chấn động, sợ rằng cho dù là Đại Càn Vương Triều tột cùng nhất thời điểm, cấm vệ quân cũng không gì hơn cái này!

Quân đội như vậy, đã hình thành quân hồn, chỉ cần còn có một người còn sống, Thanh Vân Kỵ liền sẽ không diệt vong.

Bằng tâm mà nói, hắn thưởng thức quân đội như vậy, thưởng thức dạng này người!

Nhưng hắn lại nhất định phải tự tay hủy diệt đối phương!

Không quan hệ đúng sai, chỉ là lập trường khác biệt mà thôi.

Thanh châu vô luận chống cự lại như thế nào kịch liệt cũng không có ý nghĩa, bởi vì, tại thần linh cường giả bên trên, Thanh châu thua thực sự quá nhiều.

Một khi hắn tự mình xuất thủ, liền đủ để nghịch chuyển toàn bộ chiến cuộc.

"Lệ tiên sinh, xin ngài ra tay đi, dạng này đánh tiếp, chúng ta căn bản công không được Thanh châu!"

Thủ hạ đại tướng quỳ gối Lệ Tâm Vũ trước mặt, máu me đầy mặt mở miệng nói.

Đi ra Thanh Vân Kỵ bản thân cường hãn bên ngoài, Bất Tử Thanh Vương chỉ huy cũng đồng dạng đưa đến tác dụng cực lớn, nói riêng về quân đoàn giao phong, bây giờ toàn bộ thiên hạ, chỉ sợ cũng không thể thắng được vị này Bất Tử Thanh Vương.

"Ba ngày!"

Lệ Tâm Vũ trầm giọng mở miệng nói: "Ba ngày sau, ta tự mình xuất thủ, cướp đoạt Thanh châu!"

Không phải Lệ Tâm Vũ không muốn tự mình động thủ, mà là một khi thần linh cường giả nhúng tay, chắc chắn mang đến tính hủy diệt đả kích, đối với dân tâm không thể nghi ngờ là một loại thương tổn.

Quan trọng hơn là, hắn cũng không có chiến thắng Bạch Nhạc nắm chặt.

Nếu là muốn cầu Phật tông động thủ, Nhiên Cổ Phật chỉ biết yêu cầu càng nhiều, những thứ này cũng không phải là hắn, hoặc có lẽ là Càn Đế vui với nhìn thấy, có thể bằng vào bình thường giao phong cầm xuống Thanh châu, mới là nhân tuyển tốt nhất.

... ...

Hoàng Lương Nhất Mộng, chính là trăm năm!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, chính là dạng này cảm giác, chân chính bắt đầu tìm hiểu kiếm điển, phảng phất thời gian cũng đã không tồn tại, mỗi thời mỗi khắc đều tựa như mấy năm một dạng dài dằng dặc.

Từ tu hành tới nay, Bạch Nhạc chưa bao giờ như vậy hệ thống tiếp xúc qua kiếm đạo truyền thừa.

Cho tới nay, hắn dựa vào cũng chỉ là vụn vặt lẻ tẻ kiếm đạo thần thông truyền thừa, cùng với bản thân mình cao tuyệt ngộ tính.

Những thứ này nhường hắn mạnh mẽ bước vào Thần Linh Chi Cảnh, tuy nhiên lại còn vẫn như cũ không đủ.

So với Tuyệt Tiên dạng này chân chính kiếm tiên, kiếm đạo phía trên, Bạch Nhạc vẫn như cũ tồn tại chênh lệch thật lớn.

Nhưng lần này tìm hiểu kiếm điển, cũng không nghi ngờ là vì hắn bù vào cái này nhất căn cơ.

Từ đơn giản nhất kiếm chiêu, đến kiếm ý, kiếm khí, lại đến thần thông pháp môn, trước đó Bạch Nhạc sở học qua tất cả, vào giờ khắc này, đều tự nhiên dung mà duy nhất, hình thành một cái chân chính hoàn chỉnh hệ thống!

Giữa lúc này, Bạch Nhạc mặc dù có thể miễn cưỡng xưng được là kiếm đạo đại sư, nhưng lại đúng là vẫn còn thiếu khuyết một loại, loại kia hóa thứ tầm thường thành thần kỳ linh tính!

Mà bây giờ, Bạch Nhạc nhưng là từng bước chân chính hướng về Kiếm Đạo Tông Sư phương hướng rảo bước tiến lên!

Không thể không nói, Tuyệt Tiên ánh mắt thật sự là quá tốt!

Cùng Bạch Nhạc ngắn ngủi tiếp xúc mấy lần, cũng đã nhìn ra Bạch Nhạc

trên người vấn đề lớn nhất vị trí!

Đối với Bạch Nhạc mà nói, muốn hóa giải trước mắt tử cục, cần nhất cũng không phải là mượn hơi nhiều ít trợ thủ, mà là thực lực bản thân đề thăng.

Nhường Bạch Nhạc tìm hiểu kiếm điển, có khả năng mang đến trợ giúp, xa muốn so với hắn tự mình ra tay trợ giúp Bạch Nhạc tới càng hữu hiệu.

"Vù vù!"

Ngọc kiếm phía trên toát ra lau một cái xán lạn quang mang, Bạch Nhạc bàn tay cũng rốt cục xuyên qua trùng điệp kiếm ảnh cách trở, rơi vào trên chuôi kiếm.

Trong tích tắc, toàn bộ Kiếm Các ánh sáng nổi dậy!

Vô luận là đang trong tu hành Trương Côn, vẫn là Tiên Du Kiếm Cung đệ tử, đều bị một màn này kinh động!

Trong chốc lát, Kiếm Các trước đó, liền tụ tập vô số đệ tử, nỗ lực tìm chân tướng.

Khương Phàm tự mình đứng ra, lúc này mới trấn áp xuống!

Bạch Nhạc tìm hiểu kiếm điển sự tình, như vậy không tiện tiết lộ ra ngoài, liền đơn giản dùng Trương Côn làm bia đở đạn, chỉ nói là Trương Côn tại trong Kiếm Các tìm hiểu kiếm đạo thần thông.

"Lão tổ!"

Làm Tuyệt Tiên thân ảnh cũng xuất hiện ở Kiếm Các ở ngoài thời điểm, người khác cũng đã bị xích tản ra.

"Lão tổ, tình huống tựa hồ có chút không đúng, trước đó người khác tìm hiểu kiếm điển thời điểm, tựa hồ chưa từng có dạng này dị dạng."

Khương Phàm có chút lo lắng hỏi.

Nhìn lấy Kiếm Các, Tuyệt Tiên hơi có chút xuất thần, sau một lát, thần sắc càng là có vẻ cực kỳ phức tạp, thở dài một tiếng, nói: "Thần kiếm có linh. . . Kiếm điển chính là kiếm linh, kiếm mặc dù vẫn, kiếm linh lại cũng chưa tiêu mất. . . Kiếm linh nhận chủ, bổn tông kiếm điển, sợ là muốn hủy."

"Cái gì?"

Nghe vậy, Khương Phàm nhất thời kinh hãi.

Kiếm điển đối với Tiên Du Kiếm Cung mà nói, ý vị như thế nào, quả thực vô pháp diễn tả bằng ngôn từ, nếu như kiếm điển vì vậy bị hủy, chỉ sợ hắn vị tông chủ này, chính là Tiên Du Kiếm Cung tội nhân.

Bước ra một bước, Khương Phàm đem muốn xông vào Kiếm Các ngăn cản Bạch Nhạc!

Chỉ là mới vừa dậm chân, liền bị Tuyệt Tiên cản lại.

"Không kịp."

Lắc đầu, Tuyệt Tiên nhẹ giọng nói: "Ngươi bây giờ xông vào ngăn cản, chỉ biết lọt vào kiếm linh phản kích. . . Ngươi không chặn được tới."

"Lão tổ, kiếm điển quan hệ trọng đại, xin ngài cần phải xuất thủ ngăn cản, bảo vệ kiếm điển!"

Trên mặt lộ ra lau một cái hoảng loạn chi sắc, Khương Phàm lần nữa mở miệng nói.

"Không kịp!"

Lắc đầu, Tuyệt Tiên lập lại lần nữa nói: "Ta cũng ngăn cản không. . . Huống chi, phúc họa hai người ỷ, có thể cũng chưa hẳn là một chuyện xấu."

"Cái gì?"

Khương Phàm nhất thời có chút theo không kịp Tuyệt Tiên ý nghĩ, kiếm điển bị hủy, như thế nào còn có thể là chuyện tốt?

Khoát khoát tay, ngăn cản Khương Phàm phải nói, Tuyệt Tiên nhẹ giọng nói: "Có thể làm kiếm linh nhận chủ, nói rõ hắn thiên phú kiếm đạo, vẫn còn ở ta dự tính phía trên. . . Kiếm điển hủy diệt cũng liền hủy diệt, chỉ cần kiếm linh vẫn còn, liền không có gì lớn lắm."

"Nhân quả tuần hoàn. . . Ta Tiên Du Kiếm Cung tiện nghi không dễ dàng như vậy dính, hủy kiếm điển, hắn tóm lại là muốn thường cho ta."

Trong mắt lộ ra lau một cái tinh mang, Tuyệt Tiên khóe miệng lại ngược lại câu dẫn ra lau một cái nụ cười nhàn nhạt.

Nao nao, chứng kiến Tuyệt Tiên phản ứng, Khương Phàm lúc này mới rốt cục tỉnh táo lại.

Cho phép Bạch Nhạc đi tìm hiểu kiếm điển, là Tuyệt Tiên quyết định, nếu như Tuyệt Tiên hoàn toàn không có suy nghĩ qua loại khả năng này. . . Đánh chết hắn cũng không tin!

Như vậy, đổi một câu nói, có thể, bây giờ kết quả này, mới là Tuyệt Tiên, chân chính muốn thấy được kết quả?

Có thể đây tột cùng là vì sao?

Hoặc có lẽ là, Tuyệt Tiên muốn, rốt cuộc cái gì? !

Hắn mặc dù tạm thời còn nghĩ không ra những thứ này, thật là nhưng trong lòng đúng là vẫn còn an ổn rất nhiều.

"Vậy bây giờ xử lý như thế nào?"

Liếc mắt nhìn như trước lộ ra kiếm quang Kiếm Các, Khương Phàm hỏi lần nữa.

Trương Côn tìm hiểu kiếm đạo thứ nói láo này, chỉ có thể lừa gạt một chút những cái kia phổ thông đệ tử, lừa gạt không cao thủ chân chính.

Tiên Du Kiếm Cung cũng có Đại Càn Vương Triều trước mắt, điểm này, vô luận là hắn vẫn Tuyệt Tiên đều lòng biết rõ, chỉ là lại căn bản không cách nào điều tra rõ ràng.

"Tùy hắn đi a!"

Nhàn nhạt đáp một câu, Tuyệt Tiên bình tĩnh nói rằng: "Kiếm linh như là đã nhận chủ, hắn cũng gần xuất quan. . . Tin tức là không gạt được, cũng không nhất định lừa gạt! Hiện tại, ta rất chờ mong Thanh châu đánh một trận!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1413: Thường thế nào?

"Coong!"

Nghịch Ma Kiếm không bị khống chế bay ra, phát sinh một tiếng khinh minh, tràn ngập vui sướng chi ý, xung quanh kiếm quang như dòng nước dũng mãnh vào Nghịch Ma Kiếm bên trong, Bạch Nhạc có thể thấy rõ, ngọc kiếm vỡ nát, dung nhập Nghịch Ma Kiếm bên trong!

Dạng này biến cố, cũng thật hù dọa Bạch Nhạc vừa nhảy.

Hắn căn bản không có nghĩ đến vậy mà lại ra dạng này sự tình, đợi được phản ứng kịp, muốn ngăn cản thời điểm, nơi nào còn kịp.

Khoảng chừng qua chừng một khắc đồng hồ, xung quanh kiếm quang mới hoàn toàn tiêu tán, lơ lửng giữa không trung Nghịch Ma Kiếm, trực tiếp hướng về Bạch Nhạc bay tới.

Vô ý thức tự tay, Nghịch Ma Kiếm vào tay trong nháy mắt, liền có một loại tự nhiên nhận biết từ Bạch Nhạc đáy lòng sinh ra!

Kiếm linh!

Thần kiếm có linh, trước đây Bạch Nhạc nắm Côn Ngô Kiếm thời điểm, trong lòng cũng rất rõ ràng điểm này.

Mà bây giờ, tại Nghịch Ma Kiếm bên trên, Bạch Nhạc lại đồng dạng cảm thụ được kiếm linh tồn tại.

Cho tới nay, Nghịch Ma Kiếm mặc dù rất mạnh, có thể cùng Côn Ngô Kiếm so với, lại đúng là vẫn còn thiếu vài phần linh khí.

Tình huống bình thường xuống, có thể qua cái hơn ngàn năm, Nghịch Ma Kiếm cũng đồng dạng sẽ ở Bạch Nhạc trong tay chậm rãi sản sinh linh tính, có thể vậy theo nhưng yêu cầu năm tháng rất dài, nhưng hôm nay lại không giống nhau, kiếm điển vỡ vụn, dung nhập Nghịch Ma Kiếm bên trong, trong nháy mắt, liền mạnh mẽ đem Nghịch Ma Kiếm đề thăng một cấp bậc.

Không chút nào khoa trương nói, giờ khắc này Nghịch Ma Kiếm, mới thực sự trở thành thần binh, đủ để cùng Côn Ngô Kiếm tranh phong.

Thật là, bây giờ Bạch Nhạc lại xác thực có chút không cao hứng nổi, thậm chí khắp khuôn mặt là vẻ bất đắc dĩ.

Đây coi là chuyện gì a!

Người ta hảo ý để cho mình tìm hiểu kiếm điển, nhưng đến cuối cùng, chính mình dĩ nhiên lại hủy kiếm điển, vậy làm sao giao phó?

"Kiếm điển!"

Phảng phất vì xác minh Bạch Nhạc ý tưởng một chút, phục hồi tinh thần lại Trương Côn trước tiên liền nhào tới, nhìn lấy đã vỡ làm một địa (mà) bột phấn ngọc kiếm, Trương Côn mới thực sự là khóc không ra nước mắt.

Cái kia một tiếng kêu thảm bên trong, ẩn chứa đau lòng chi ý, cho dù ai cũng có thể nghe thanh thanh sở sở.

"Xin lỗi!"

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc bất đắc dĩ nói áy náy: "Ta cũng không biết tại sao sẽ như vậy. . . Chuyện này, ta sẽ tự mình hướng Tuyệt Tiên giải thích."

"Ngươi nghĩ giải thích thế nào?"

Cơ hồ là đồng thời, Tuyệt Tiên cũng đã bước vào trong Kiếm Các, mặt lạnh, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Sư tôn!"

Trong nháy mắt, Trương Côn nhất thời quỳ gối Tuyệt Tiên trước mặt, cúi thấp đầu thỉnh tội nói: "Đệ tử chết tiệt! Mời sư tôn trách phạt!"

"Tuyệt Tiên tiền bối, việc này nguyên nhân bắt nguồn từ ta, tất cả trách phạt, cũng lý nên để ta làm gánh chịu, cùng Trương Côn không quan hệ."

Tiến lên một bước, Bạch Nhạc lúc này ôm quyền nói.

"Không sai, kiếm điển là bị ngươi chỗ hủy, ngươi tự nhiên muốn cho lão phu một câu trả lời thỏa đáng." Lạnh lùng liếc Trương Côn liếc mắt, Tuyệt Tiên tiếp tục nói: "Còn như ngươi, ngươi nghĩ làm sao trách phạt, chính là giết ngươi, kiếm điển liền có thể khôi phục sao?"

". . ."

Trong lúc nhất thời, Trương Côn trên đầu tràn đầy mồ hôi lạnh, bây giờ loại cục diện này, hắn là thật không biết nên xử lý như thế nào mới tốt.

"Kiếm điển đã bị hủy, không thể vãn hồi. . . Có điều kiện gì, Tuyệt Tiên tiền bối cứ việc nói là được!"

Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

"Ồ?" Lông mày nhíu lại, Tuyệt Tiên cười lạnh nói: "Điều kiện gì đều có thể sao?"

"Cũng xin tiền bối nói rõ!"

Có chút tê dại da đầu, có thể Bạch Nhạc lại y nguyên vẫn là không thể không gượng chống xuống dưới.

"Đã như vậy, vậy cũng đơn giản, ngươi đã thu được kiếm điển truyền thừa, không bằng liền lúc đó bái nhập bổn tông, canh giữ ở cái này trong Kiếm Các, thay thế kiếm điển, dạy bảo bổn tông đệ tử tu hành kiếm đạo tốt."

Tuyệt Tiên từ tốn nói.

". . ."

Cái này một cái điều kiện, nhưng là nhất thời nhường Bạch Nhạc cười khổ một hồi.

Bái nhập Tiên Du Kiếm Cung? Điều này sao có thể!

Không nói đến bản thân hắn có nguyện ý hay không, thân là Ma tông tông chủ, cái thân phận này, liền quyết định hắn tuyệt đối không có khả năng bằng lòng!

Huống chi, bây giờ Thanh châu chiến sự hừng hực khí thế, hắn thì như thế nào có thể độc thiện thân, trốn ở cái này Tiên Du Kiếm Cung bên trong.

"Xin lỗi, ta làm không được, cũng xin tiền bối đổi một cái điều kiện!"

"Vậy liền, đem kiếm lưu lại đi!"

Liếc mắt nhìn Bạch Nhạc trong tay Nghịch Ma Kiếm, Tuyệt Tiên ở chỗ này mở miệng nói.

". . ."

Nghịch Ma Kiếm nương theo Bạch Nhạc nhiều năm, làm sao có thể đủ đơn giản bỏ qua? Huống chi, trước mắt đại chiến sắp tới, nếu như mất Nghịch Ma Kiếm, liền càng khó có thể ứng phó nguy cơ trước mắt, đây cũng làm sao có thể đủ bằng lòng?

"Thế nào, cái này cũng không được, vậy cũng không được, ngươi là dự định quỵt nợ sao?"

Lạnh lùng nhìn lấy Bạch Nhạc, Tuyệt Tiên nhàn nhạt hỏi ngược lại.

". . ."

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc cái này mới mở miệng nói: "Thanh châu đại chiến tương khởi, khẩn cầu tiền bối cho ta một thời gian ngắn. . . Đợi trận chiến này kết, Bạch Nhạc tất nhiên sẽ Nghịch Ma Kiếm tiễn hồi Kiếm Các, lấy làm bồi thường!"

"Nói ngược lại là êm tai, nhưng nếu là ngươi chết tại Thanh châu đâu?" Không có nửa điểm khách khí ý tứ, Tuyệt Tiên tràn đầy trào phúng mở miệng nói: "Càn Đế, tâm ma, còn có Nhiên Cổ Phật, ba vị thần linh cường giả liên thủ. . . Ngươi dựa vào cái gì có tự tin có thể còn sống trở về?"

". . ."

Lông mày nhíu lại, Tuyệt Tiên lúc này mới tiếp tục nói: "Ngươi là Thần Tôn đệ tử, cũng cùng bổn tông hữu duyên, ta cũng không muốn làm khó ngươi. . . Như vậy đi, hai điều kiện, ngươi nếu bằng lòng, việc này đến đây thì thôi! Bằng không, liền xin đem Nghịch Ma Kiếm lưu lại đi."

"Tiền bối mời nói!"

"Đệ nhất, kể từ hôm nay, ngươi đảm nhiệm bổn tông khách khanh trưởng

lão! Kiếm điển mặc dù bị hủy, ngươi liền hứa hẹn sau này chí ít nghìn năm tại bổn tông dạy bảo đệ tử tu hành."

Đưa ra một ngón tay, Tuyệt Tiên từ tốn nói.

Nao nao, Bạch Nhạc rốt cục phân biệt rõ ra một điểm mùi vị đến, nhìn lấy Tuyệt Tiên, yên lặng chốc lát, lúc này mới gật đầu nói: "Có thể!"

"Đệ nhị, từ giờ khắc này, Nghịch Ma Kiếm chính là bổn tông thần kiếm, chỉ là tạm thời mượn cùng ngươi! Ngươi cùng Càn Đế, thậm chí tứ phương yêu thần giao phong, vô luận thắng bại sinh tử, cuối cùng, cũng phải đem kiếm trả lại."

"Liền hai cái điều kiện này, ngươi có đáp ứng hay không?"

". . ."

Nghe đến đó, Bạch Nhạc nếu như còn không phản ứng kịp, liền thật là ngu chết.

"Tuyệt Tiên tiền bối. . . Chuyện này, là ngươi ngay từ đầu ngay tại tính toán ta đi?"

"Ha ha ha ha ha!"

Nghe vậy, Tuyệt Tiên khuôn mặt cũng nhất thời không có ở đây băng bó, cất tiếng cười to: "Không sai, tiểu tử, lão phu chính là đang tính tính toán ngươi! Pháp bất khinh truyền, kiếm điển truyền thừa làm sao có thể để ngươi không trả một điểm đại giới có được?"

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc cũng không khỏi cười rộ lên.

Từ loại này góc độ mà nói, đối phương ra điều kiện liền tuyệt đối không tính hà khắc.

Chỉ có chân chính tìm hiểu tới kiếm điển, mới có thể hiểu kiếm điển trân quý, đối với kiếm tu mà nói, kiếm điển bản thân chính là tốt nhất truyền thừa.

Có thể lấy phương thức này, tại loại thời khắc mấu chốt này đạt được kiếm điển truyền thừa, đồng thời lệnh Nghịch Ma Kiếm sinh ra kiếm linh, đối với Bạch Nhạc mà nói, chính là tốt đẹp nhất chỗ, vì thế đánh đổi một số thứ, vốn là đương nhiên sự tình.

Suy nghĩ cẩn thận những thứ này, Bạch Nhạc tự nhiên cũng liền không còn quấn quýt, khom người hướng về Tuyệt Tiên cúi đầu: "Đa tạ tiền bối thành toàn!"

Khen ngợi xem Bạch Nhạc liếc mắt, Tuyệt Tiên khẽ vuốt cằm: "Nguyên bản, còn muốn cho ngươi đi một chuyến Thái Cực Đạo, tìm hiểu Thái Cực Đồ, bây giờ nhìn tới. . . Sợ là không kịp! Thanh châu chiến sự đã lên, ngươi ở nơi này tin tức sợ là lừa gạt không đi xuống, cái này liền hồi chuyển Thanh châu, chuẩn bị ứng phó Càn Đế cùng Lệ Tâm Vũ đi."

"Sự tình khác, tổng yếu đợi được thắng sau trận chiến này lại nói. . . Tiểu tử, ta rất xem trọng ngươi, ngươi có thể ngàn vạn lần không nên khiến ta thất vọng."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1414: Giá lâm Thanh châu

"Kiếm điển! Hảo một cái Tiên Du Kiếm Cung, hảo một cái Tuyệt Tiên!"

Tin tức đi qua loại này cách truyền hồi Đại Càn Vương Triều, rất nhanh liền rơi vào Lệ Tâm Vũ trong tai, dù cho là lấy Lệ Tâm Vũ định lực, nghe được tin tức này, trên mặt cũng không khỏi lộ ra lau một cái não ý.

Trước đó Bạch Nhạc cũng đã rất làm cho người khác kiêng kỵ, bây giờ lại tìm hiểu kiếm điển, tất phải càng vướng tay chân!

Kiếm điển loại này bí điển, đối với bất kỳ một cái nào tông môn mà nói, đều là bất truyền hạch tâm, ai có thể nghĩ tới, Tuyệt Tiên lại có phách lực như thế, cho phép Bạch Nhạc tìm hiểu kiếm điển.

"Không thể đợi thêm. . . Hắn không lộ diện, ta liền buộc hắn lộ diện!"

Trong mắt hiện lên một tia tàn khốc, Lệ Tâm Vũ lành lạnh mở miệng nói: "Đưa tin cho Phật tông, tối nay trực tiếp động thủ, cần phải chém giết Bạch Nhạc!"

"Ây!"

... ...

Vào đêm!

Tinh quang xán lạn.

Dưới ánh trăng, Lệ Tâm Vũ bỏ qua một bên yêu binh, trực tiếp rơi vào

Thanh Châu thành bên ngoài.

"Người nào?"

Lệ Tâm Vũ vẫn chưa có ý định giấu giếm hành tích, mới vừa đến Thanh Châu thành bên ngoài, liền nhất thời bị dò xét Thanh Vân Kỵ phát hiện.

Mặc dù bây giờ đại bộ phận Thanh Vân Kỵ đều đã bị phái đi ra ngoài, có thể cuối cùng cũng vẫn là lưu lại ba ngàn người bảo vệ Thanh Châu thành, bây giờ ngăn lại Lệ Tâm Vũ, chính là một tiểu đội tuần thành Thanh Vân Kỵ.

Nhìn lấy một đội này Thanh Vân Kỵ, Lệ Tâm Vũ sắc mặt lộ ra một tia tiếc hận, nhẹ giọng mở miệng nói: "Thật ta phi thường thưởng thức các ngươi. . . Nếu như các ngươi có thể đối bệ hạ như vậy trung thành, ta đảm bảo các ngươi một đời vinh hoa phú quý, đáng tiếc!"

Vừa nói, Lệ Tâm Vũ bước ra một bước, liền phảng phất đạp ở tất cả mọi người trái tim phía trên!

Trong một chớp mắt, một đội này Thanh Vân Kỵ nhất thời nhao nhao từ trên ngựa rơi xuống, sắc mặt trắng bệch, thống khổ toàn thân run.

"Cảnh báo!"

Dẫn đầu tiểu đội trưởng cố nén kịch liệt thống khổ, đem Truyền Tin Phù phát ra ngoài.

Trong tích tắc, Thanh châu bên ngoài chợt sáng lên một đạo thanh sắc tín hiệu, trong khoảnh khắc, toàn bộ Thanh Châu thành đều chấn động, trận pháp trong nháy mắt khởi động, đem toàn bộ Thanh Châu thành bao phủ ở bên trong.

Nhìn lấy người tiểu đội trưởng kia giùng giằng phát sinh tín hiệu, Lệ

Tâm Vũ cũng đồng dạng vẫn chưa ngăn cản, ngược lại trong mắt lộ ra lau một cái vẻ thương hại.

"Thật ngoan cường ý chí. . . Rất khó tin tưởng, ngươi thậm chí chỉ là vừa mới bước vào Tinh Cung Cảnh, chỉ bằng phần này thiên phú, tiếp tục tu hành, ngươi tất nhiên có thể vào Tinh Hải."

Bàn tay nhẹ nhàng nắm chặt, trong tích tắc, người tiểu đội trưởng kia nhất thời liền mất đi tiếng động.

Thần hồn câu diệt!

Cũng cơ hồ là đồng thời, Lệ Tâm Vũ thanh âm mới nhàn nhạt truyền tới: "Đáng tiếc, ngươi không có cơ hội này."

Nhàn nhạt liếc liếc mắt, còn lại những cái kia Thanh Vân Kỵ, trong một nhịp hít thở, những cái kia nguyên bản còn đang giùng giằng Thanh Vân Kỵ liền đều vẫn lạc.

Tâm ma Lệ Tâm Vũ!

Nếu như hắn thật tình muốn giết người, đối với người thường, cùng đê giai tu hành giả mà nói, liền không thể nghi ngờ là một trận đáng sợ ác mộng.

Cũng may, lần này Lệ Tâm Vũ đến, mục cũng không phải là những thứ này đê giai tu hành giả.

Giết người, chỉ là vì uy hiếp!

"Bạch Nhạc, ta cho ngươi một nén nhang thời gian, sau một nén nhang, ngươi nếu không lộ diện, ta liền tàn sát hết Thanh Châu thành một thành chi nhân!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh như băng sát khí, đầu ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, nhất thời có một nén nhang bay ra, cứ như vậy lơ lửng giữa không trung, chậm rãi dấy lên.

Lệ Tâm Vũ thanh âm rất lạnh, lại vẫn cứ có thể rõ ràng truyền tới Thanh Châu thành bên trong trong tai mỗi người!

Cho dù là đã nằm ngủ bách tính, giờ khắc này cũng đồng dạng bị thức tỉnh!

Trong lúc nhất thời, sợ hãi cũng đã truyền khắp toàn bộ Thanh Châu thành.

... ...

"Là Lệ Tâm Vũ!"

Trong mắt lộ ra lau một cái hoảng loạn chi sắc, Bạch Cốt phu nhân trầm giọng nói rằng.

Phủ thành chủ trong đại điện, đã loạn thành nhất đoàn.

Bất Tử Thanh Vương bọn hắn ra ngoài đối kháng yêu binh, bây giờ còn tọa trấn tại Thanh Châu thành chính là Bạch Cốt phu nhân.

Có thể trở thành bây giờ mọi người chủ kiến, Bạch Cốt phu nhân cũng không so rõ ràng, Bạch Nhạc bây giờ căn bản cũng không tại Thanh Châu thành bên trong.

"Làm sao bây giờ? Công tử bây giờ căn bản không có ở đây, chúng ta làm sao bây giờ?"

Tô Nhan nôn nóng nhìn lấy bên ngoài, gấp giọng hỏi.

"Đừng nóng vội!"

Khoát khoát tay, thư sinh trầm giọng mở miệng nói: "Thần linh cường giả sẽ không dễ dàng đối người thường xuất thủ. . . Tâm ma mục chỉ là bức ra Bạch Nhạc, chúng ta đi nói chuyện với hắn một chút."

Lúc trước theo Diệp Huyền đại sư, về sau liền theo Bạch Nhạc đến Thanh châu.

Bây giờ Thanh Châu thành bên ngoài đại trận chính là thư sinh bố trí, loại tình huống này, hắn cũng không thể không đứng ra.

Đã nhiều năm như vậy, Ngư Tiều Canh bốn người, cũng đều đã bước vào Bán Thần Chi Cảnh!

Chỉ là bọn hắn tiềm lực nhưng cũng đã hao hết, cả đời này, cũng cũng chỉ có thể dừng bước bán thần.

Trong chốc lát, Bạch Cốt phu nhân cùng thư sinh liền trực tiếp bay ra Thanh Châu thành.

Thân ở không trung, thư sinh khẽ khom người hành lễ nói: "Lệ tiên sinh, Bạch phủ chủ cũng không tại Thanh Châu thành bên trong, cái này một thành bách tính cái gì vô tội, ta tin tưởng, bệ hạ cũng không phải người thích giết chóc, đoạn sẽ không đi cái này diệt tuyệt nhân tính sự tình, tiên sinh nghĩ có đúng không?"

Lạnh lùng quét thư sinh liếc mắt, Lệ Tâm Vũ nhàn nhạt mở miệng nói: "Ta nghe qua ngươi, Diệp Huyền đệ tử! Diệp Huyền người này miệt thị vương quyền, chính là chết tiệt, các ngươi những người này không nghĩ tỉnh lại, vẫn từ nghịch. . . Cũng giống vậy chết tiệt!"

"Lệ tiên sinh nói quá lời, thiên hạ không phải là một nhân chi thiên hạ, là thiên hạ nhân chi thiên hạ! Huống chi, ta Thanh châu chưa bao giờ nói

qua phản bội Đại Càn Vương Triều, từ làm trái nói, thật không cảm đảm."

Đối mặt Lệ Tâm Vũ, thư sinh cũng đồng dạng không hề sợ hãi, thẳng thắng nói.

"Có phải hay không phản nghịch, không phải ngươi muốn nói, mà là bệ hạ quyết định."

Lạnh lùng nhìn lấy thư sinh, Lệ Tâm Vũ từ tốn nói: "Hương đã đốt phân nửa. . . Các ngươi thời gian không nhiều."

"Lệ Tâm Vũ, Bạch Nhạc bây giờ xác thực không có ở đây Thanh Châu thành bên trong, đợi hắn trở về, không cần Lệ tiên sinh tìm đến, hắn tự sẽ đi tìm ngươi." Bạch Cốt phu nhân trầm giọng nói rằng.

"Vị này chính là Bạch Cốt giáo chủ đi, Lệ mỗ cũng nghe qua ngươi! Đạo Lăng sơn phía trên, khăn trùm bất nhượng tu mi, hôm nay gặp mặt, quả thực khuynh quốc khuynh thành! Nếu là nguyện ý theo ta hồi vương thành gặp mặt bệ hạ, ta ngược lại là có thể tha cho ngươi một mạng."

Ánh mắt hướng về Bạch Cốt phu nhân, Lệ Tâm Vũ tùy ý nói rằng.

"Thế nào, đại danh đỉnh đỉnh tâm ma, bây giờ lại tận làm loại này hạ lưu hoạt động, không khỏi để cho người ta coi thường đi."

Cười dài nhìn lấy Lệ Tâm Vũ, Bạch Cốt phu nhân khinh thường phản chế giễu.

"Lệ mỗ tung hoành thiên hạ, bị người nhìn lên, không bị người coi trọng, không phải ngươi có thể quyết định."

Không có chút nào tức giận, Lệ Tâm Vũ bình tĩnh nói rằng: "Thời gian đã không nhiều. . . Cùng ở chỗ này theo ta thảo miệng lưỡi tiện nghi,

chẳng thà tính toán một chút, một hồi tại sao có thể tại trên tay ta nhiều chống đỡ mấy chiêu."

Hơi hơi biến sắc, giờ khắc này vô luận là thư sinh vẫn là Bạch Cốt phu nhân đều rất rõ ràng, Lệ Tâm Vũ là thật đã có sát tâm, nếu như Bạch Nhạc không lộ diện, hắn là thực biết đối Thanh Châu thành hạ sát thủ.

Giờ khắc này, toàn bộ Thanh Châu thành mấy trăm ngàn bách tính tính mệnh, liền đều chỉ tại trong một sớm một chiều.

Hít sâu một hơi, thư sinh trong mắt cũng đồng dạng lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, lành lạnh mở miệng nói: "Đã như vậy, vậy ta liền chờ lấy lãnh giáo một chút Lệ tiên sinh thủ đoạn!"

Ngay tại lúc đó, thư sinh âm thầm truyền âm cho Bạch Cốt phu nhân nói: "Không cần quản ta, một hồi một khi đánh nhau, ngươi tận khả năng mang đi một số người. . . Chúng ta không phải thần linh cường giả đối thủ, có thể đi nhiều ít chính là bao nhiêu."

PS: Hướng mọi người hồi báo một chút, mấy ngày nay phải ra ngoài sưu tầm dân ca, cho nên đổi mới khả năng không có gì cam đoan.

Ta mang theo máy vi tính xách tay xuất môn, tận lực cam đoan không đứt chương. . .

Thật , dựa theo nguyên bản kế hoạch, là lần này xuất môn trước đó liền xong xuôi quyển sách này, kết quả. . . Không kịp viết xong, chỉ có thể ôm bản xuất môn, thực sự xin lỗi.

Ta sẽ tận lực mỗi ngày bớt thời gian viết, một tuần lễ thời gian, chờ ta trở lại, lại thêm càng bồi thường đi.

Mặt khác, kết thúc công việc, ta cũng sẽ tận lực viết một cái lệnh mọi người thoả mãn phần cuối, cảm ơn mọi người một mực chống đỡ.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1415: Nhất Kiếm Hoành Không

"Đi? Đi không nổi."

Lắc đầu, Bạch Cốt phu nhân hồi đáp nói: "Chớ quên, đối phương cũng không chỉ có một Lệ Tâm Vũ, còn có Càn Đế cùng Phật tông. . . Ở lại Thanh châu, có thể đối phương còn sẽ có một chút xíu cố kỵ, nếu như đào tẩu, đó mới thực sự là một con đường chết."

Trong chuyện này, Bạch Cốt phu nhân đã sớm xem vô cùng rõ ràng.

Tàn sát một thành bách tính, cái kia ác danh một khi truyền đi, cho dù là Càn Đế sợ cũng sẽ có cực đại phiền phức, không đến cuối cùng một khắc, Lệ Tâm Vũ chỉ sợ sẽ không làm ra như thế phát rồ sự tình tới.

Khả năng lớn nhất, chính là ý đồ buộc bọn họ đào tẩu, chỉ cần bọn hắn bắt đầu trốn, truy sát trên đường, giết chết bao nhiêu người liền đều là không quan trọng sự tình.

Cho nên, căn bản cũng không có cái gì đường lui thối lui, biện pháp duy nhất, chính là liều mạng!

Càn Đế cùng Nhiên Cổ Phật không có lộ diện, bây giờ tất cả mọi người liên thủ lại, cùng Lệ Tâm Vũ liều mạng, chưa chắc liền không có giãy dụa chỗ trống.

Tuy có thể là cửu tử nhất sinh, nhưng lại cũng hầu như tốt hơn không có hi vọng.

Hương, đúng là vẫn còn cháy hết.

Một nén nhang thời gian, có đôi khi rất dài, nhưng có thời điểm lại là ngắn ngủi như vậy.

Trên mặt lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, Lệ Tâm Vũ nhẹ giọng nói: "Xem ra Bạch Nhạc là thật không để ý các ngươi những người này sinh tử, đã như vậy, các ngươi liền vì hắn chôn cùng đi. . . Yên tâm, hắn trốn không bao lâu, rất nhanh, ta liền sẽ để hắn xuống dưới cùng các ngươi."

Vừa nói, Lệ Tâm Vũ nhất thời bước ra một bước, trong một chớp mắt, thần linh khí tức cường giả chợt bạo phát, phảng phất một trận khủng bố phong bạo chợt đột kích, ầm ầm hướng về Thanh Châu thành nghiền ép mà đi!

"Giết!"

Trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, Bạch Cốt phu nhân cùng thư sinh hai người đồng thời xuất thủ, hướng về Lệ Tâm Vũ lướt đi.

Toàn bộ Thanh Châu thành đại trận cũng theo đó động, hóa thành một cổ bàng bạc chi lực, hướng về Lệ Tâm Vũ đánh tới.

Đại trận chi lực, thật cũng không yếu, đổi bất kỳ một cái nào bán thần cường giả, đối mặt đại trận công kích, chỉ sợ cũng phải nhượng bộ lui binh.

Có thể hỏi đề ở chỗ, Lệ Tâm Vũ cũng không phải là bán thần.

Đủ để nháy mắt giết bán thần trận pháp công kích, trong mắt hắn, bất quá như là trò đùa.

Hơi hơi giơ tay lên, nhẹ nhàng một chưởng vỗ ra, toàn bộ Thanh Châu thành một hồi lay động, nguyên bản không thể phá vở trận pháp, liền chợt phát sinh một tiếng giòn vang, ầm ầm vỡ nát.

Thực lực tuyệt đối nghiền ép!

Căn bản nhìn không thấy một chút xíu hy vọng.

Chỉ có khi thật sự đối mặt thần linh cường giả thời điểm, ngươi mới có thể cảm giác được mình là bực nào nhỏ bé.

"Oanh!"

Trong tích tắc, Lệ Tâm Vũ trước người chợt dấy lên một mảnh linh hồn chi hỏa, vô luận là thư sinh vẫn là Bạch Cốt phu nhân, trong nháy mắt liền bị bao phủ ở bên trong!

Cái này hỏa, trực tiếp nung khô thần hồn, đau đớn có thể so với chỗ sâu biển lửa khủng bố nhiều.

Dù cho là lấy thư sinh cùng Bạch Cốt phu nhân nghị lực, giờ khắc này, cũng không khỏi đau kêu thành tiếng.

"Đau không? Yên tâm, toàn bộ Thanh Châu thành bên trong, tất cả mọi người hội giống như các ngươi đau nhức!"

Hỏa diễm tăng vọt, đánh tan Thủ Hộ Đại Trận, cái này linh hồn chi hỏa liền chợt hướng về toàn bộ Thanh Châu thành lan tràn mà đi!

Bất quá rất ngắn trăm hơi thở thời gian, liền chí ít chết đến vạn người!

Toàn bộ Thanh Châu thành nhất thời rơi vào một mảnh kêu rên cùng trong thống khổ.

"A di đà phật!"

Cơ hồ là tại đồng thời, không trung nhất thời vang lên một tiếng phật

hiệu.

Nguyên bổn đã chịu khổ độc hại Thanh Châu thành bên trên, nhất thời hiện lên một vòng phật quang.

"Lệ tiên sinh, Bạch Nhạc tuy tội ác tày trời, nhưng cái này Thanh châu bách tính, nhưng là cái gì vô tội! Không bằng bần tăng liền hướng Lệ tiên sinh cầu cái mời, chỉ giết xấu thủ, buông tha cái này một thành bách tính a!"

Nhiên Cổ Phật!

Trong lúc nhất thời, Bạch Cốt phu nhân cùng thư sinh đồng thời biến sắc.

Bọn hắn tự nhiên rõ ràng, lúc này Nhiên Cổ Phật nhảy ra, cũng không phải là thật thương xót thiên nhân, mà là cố ý tính toán kỹ.

Lệ Tâm Vũ tới hát cái này mặt đen, uy hiếp tất cả mọi người tính mệnh, mà hắn Phật tông lợi dụng một loại từ bi tư thế xuất hiện, cứu tất cả mọi người, kể từ đó, Thanh Châu thành bên trong tất cả mọi người liền đều thừa Phật tông nhân tình, còn có trước đó Phật tông cái kia mười năm bố trí, liền rất có thể triệt để đem cục diện xoay chuyển qua đây, khiến cái này người chân chính biến thành Phật tông cuồng tín đồ.

Đây mới thực sự là rút củi dưới đáy nồi!

Một khi như nguyện, như vậy, cho dù là Bạch Nhạc đến lúc đó trở về, tất cả cũng cũng không kịp.

Bây giờ Thanh Vân Kỵ sở dĩ còn có thể chống đỡ, không có bị đánh tan, chính là bởi vì dân tâm sở hướng.

Nếu như dân tâm đều mất, Thanh châu rơi vào tay giặc, liền bất quá chỉ

ở trong chốc lát.

Cho tới giờ khắc này, bọn hắn mới thật sự hiểu Lệ Tâm Vũ dụng tâm!

Nếu như bức ra Bạch Nhạc, như vậy hắn cùng với Nhiên Cổ Phật liền liên thủ chém giết Bạch Nhạc, nếu như bức không ra, như vậy rút củi dưới đáy nồi, cũng có thể lệnh Bạch Nhạc tại Thanh châu triệt để thất tín, cũng không còn loại kia thống trị lực, chỉ có thể như chó nhà có tang khắp nơi chạy trốn!

Vô luận là một loại kết quả nào, đối với bọn hắn mà nói, đều là cam tâm tình nguyện chứng kiến kết quả.

Đây mới thực sự là đứng ở bất bại chi địa.

Thật là, bây giờ cho dù là hiểu được, cũng căn bản không kịp.

Có thể ý thức được điểm này, cuối cùng chỉ là số người cực ít, đại đa số bách tính căn bản sẽ không suy nghĩ nhiều như vậy.

Bọn hắn chỉ biết tin tưởng mình mắt nhìn đến.

Nguy hiểm lúc, Bạch Nhạc không thấy tung tích , mặc cho Lệ Tâm Vũ tàn sát bọn hắn, mà Phật tông lại đứng ra, bảo vệ bọn hắn, kể từ đó, lựa chọn ai, tự nhiên cũng chính là không cần nói cũng biết sự tình.

Giờ khắc này, vô luận là thư sinh, vẫn là Bạch Cốt phu nhân lại hoặc là ở lại Thanh Châu thành bên trong một số cao thủ, trong lòng cũng không khỏi sinh ra một loại vẻ tuyệt vọng!

Quá mạnh mẽ!

Thần linh cường giả tự mình xuất thủ, thậm chí còn làm bố trí như vậy, một trận chiến này. . . Căn bản không có phần thắng chút nào!

Đây là một cái tử cục!

Có thể từ Càn Đế quyết ý liên thủ Phật tông thời điểm, cái này cũng đã là một cái bẫy chết.

Vô luận bọn hắn làm sao giãy dụa, đều là tại làm chuyện vô ích.

Nếu là như vậy. . . Như vậy hà tất giãy dụa?

Giờ khắc này, tất cả mọi người không khỏi sinh ra một loại chán nản cảm giác, phảng phất, không bằng chết đi như thế tốt.

Thần niệm bao phủ toàn bộ Thanh Châu thành, nhìn lấy đây hết thảy, Lệ Tâm Vũ khóe miệng không khỏi nổi lên một tia đùa cợt nụ cười.

Tâm ma giết người không cần đao!

Tru tâm, mới là dễ giết nhất nhân phương thức.

Sở dĩ sinh ra loại tâm lý này, bản thân liền là hắn lấy thần hồn công kích đạt được hiệu quả, kể từ đó, chẳng những mượn hơi Phật tông, hơn nữa, có thể đơn giản giết chết sở hữu Bạch Nhạc dòng chính, mặc dù Bạch Nhạc không có hiện thân, một trận chiến này cũng đã lấy hoàn mỹ phương thức thu quan.

Thắng lợi cán cân đã nghiêng!

Vô số dân chúng quỳ xuống, hướng về Nhiên Cổ Phật quỳ lạy, theo miệng tụng A di đà phật.

Nhưng mà, ở nơi này gần thu hoạch thắng lợi trong nháy mắt, lau một cái khủng bố kiếm quang chợt xé rách chân trời.

Một màn kia tử mang, liền phảng phất xé rách trời cao thiểm điện!

Trong một chớp mắt, kiếm khí tung hoành, bao phủ tại Thanh Châu thành thượng phật quang chợt bị chém vỡ!

Chỉ một kiếm, không chỉ có chém vỡ phật quang, hơn nữa trực tiếp liền phá Lệ Tâm Vũ thần thông, trước đó bị ảnh hưởng Bạch Cốt phu nhân bọn hắn cũng chợt tỉnh táo lại, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi, toàn thân bị mồ hôi lạnh thấm thấu.

Nhưng mà, sau một khắc, tất cả mọi người ánh mắt liền lần nữa bị không trung cái thân ảnh kia hấp dẫn!

Bạch Nhạc!

Tại đây sinh tử thời khắc, Bạch Nhạc đúng là vẫn còn gấp trở về.

Nhất Kiếm Hoành Không!

Bạch y tung bay, một tay cầm kiếm, Bạch Nhạc liền như thế xuất hiện dưới ánh trăng, kiếm chỉ Lệ Tâm Vũ, lạnh giọng mở miệng nói.

"Bạch Nhạc ở đây, ai dám tới chiến?"

Cvt: Bộ này sắp end rồi. Tác giả hứa sẽ cho 1 cái kết mỹ mãn để độc giả được thỏa mãn.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1416: Nam Hải lễ Phật

"Thực sự là cảm động a!"

Nhẹ nhàng vỗ tay, Lệ Tâm Vũ mỉm cười nói: "Biết rõ hắn phải chết, còn dám hiện thân, Lệ mỗ không thể không bội phục ngươi dũng khí."

Nhiên Cổ Phật đã hiện thân, loại tình huống này, Bạch Nhạc chỉ cần dám lộ diện, liền tất nhiên muốn đối mặt hai vị thần linh cường giả vây công.

Lần này nói là bức Bạch Nhạc lộ diện, cái này một cái bức chữ cũng đã đủ để chứng minh rất nhiều vấn đề.

Tại sao gọi bức, liền để cho ngươi không thể không lộ diện có thể lộ diện là có thể có thể đối mặt tệ hơn kết quả.

Trước đó, Nhiên Cổ Phật lộ diện thời điểm, thật Lệ Tâm Vũ cũng đã cho rằng Bạch Nhạc sẽ không hiện thân, có thể lại không nghĩ rằng, dĩ nhiên quanh co.

Đây đối với hắn mà nói không thể nghi ngờ là kết quả tốt nhất.

"Lệ tiên sinh nói quá lời, chỉ là trở về trễ chút, cùng sự can đảm thật không quan hệ thế nào." Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Bất quá, là ai hắn phải chết, sợ rằng không đến cuối cùng một khắc còn chưa biết được a?"

"A di đà phật, Bạch phủ chủ lệ khí quá nặng, không bằng theo bần tăng tố phật, hóa giải lệ khí, còn Thanh châu cùng thiên hạ một cái thái bình như thế nào?"

Trong lúc nói chuyện, Nhiên Cổ Phật cũng đồng dạng khốn đến Bạch

Nhạc trước mặt, chắp tay trước ngực, làm từ bi dạng.

"Cổ phật ngược lại là từ bi, lệ khí không lệ khí, ta ngược lại là cũng không để bụng, chỉ là cái này còn thiên hạ một cái thái bình nói đến, Bạch Nhạc nhưng là vạn không dám nhận." Khóe miệng lộ ra lau một cái vẻ trào phúng, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Đến ngươi ta cảnh giới bực này cần gì phải nói những lời nhảm nhí này, không có gì hơn thắng làm vua thua làm giặc bốn chữ thôi, cổ phật muốn động thủ, liền cứ việc động thủ là được."

Cùng Phật tông tiếp xúc càng nhiều, Bạch Nhạc liền càng chán ghét loại này sắc mặt. Rõ ràng vì quyền lợi chuyện gì cũng dám làm, cái gì đạo nghĩa đều không nói, lại vẫn cứ còn muốn giả trang ra một bộ trách trời thương dân mặt đến, lừa dối chúng sinh, xác thực làm người ta sinh chán ghét.

"A di đà phật, Bạch phủ chủ ma tính đã sâu, cố ý không nghe bần tăng khuyên bảo, bần tăng cũng chỉ có thể lấy kim cương thủ đoạn hàng ma, Bạch phủ chủ, mời!"

Lắc đầu, Nhiên Cổ Phật y nguyên vẫn là một bộ lòng dạ từ bi dáng dấp, trầm giọng nói rằng.

"Trước đó vài ngày đánh một trận, không thể phân ra sinh tử, hôm nay vừa lúc, ta liền lại lĩnh giáo cổ phật thủ đoạn."

Chân mày hơi nhíu, Bạch Nhạc lúc này cười lạnh nói.

Trước đó hắn cùng với Nhiên Cổ Phật giao thủ cũng đã chiếm thượng phong, chỉ là bận tâm Thanh châu an nguy, lúc này mới thả đối phương thoát thân, bây giờ tìm hiểu kiếm điển, kiếm đạo thực lực tăng vọt, giao thủ lần nữa, tự nhiên lòng tin tràn đầy.

"Cổ phật, hôm nay là giết người, không phải là tỷ thí, chúng ta không

cần cùng hắn nói cái gì công bằng, ta với ngươi đồng loạt ra tay, chém giết cái này liêu!"

Lạnh rên một tiếng, không đợi Nhiên Cổ Phật hồi đáp, Lệ Tâm Vũ liền đã giành trước mở miệng.

"Ha ha, không phải là muốn lấy đa số thắng sao, Bạch mỗ tiếp chính là, không cần nhiều lời!"

Cười lớn một tiếng, Bạch Nhạc tràn đầy khinh thường mở miệng nói.

"Thế nhân nhiều ngu muội lại ngông cuồng, biết được lễ Phật!"

Chắp tay trước ngực, Nhiên Cổ Phật trên người nhất thời phật quang nổi dậy, như tại đây không trung hóa ra một vị Phật Đà hóa thân đồng dạng.

Ngay tại lúc đó, Nhiên Cổ Phật khom mình hành lễ.

Nam Hải lễ Phật!

Lần này cùng Lệ Tâm Vũ liên thủ, nhưng là nhường Nhiên Cổ Phật lần nữa sinh ra sát khí.

Không muốn cho thêm Bạch Nhạc bất cứ cơ hội nào, trực tiếp thi triển tối cường thần thông.

Nam Hải lễ Phật, hai mươi ba tố, tố tham kiến phật.

Cái này cúi đầu, chính là phong vân biến sắc, phảng phất toàn bộ bầu trời đêm đều bị phật quang bao phủ.

"Cái gì phật đà thần minh, ngươi ta chính là thần linh, không cần tố phật! Nếu thật có phật, ngươi nhường hắn đi ra, Bạch mỗ hôm nay liền trảm cái này phật!" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ sát cơ,

giơ tay lên chính là một kiếm trực tiếp nghĩ không trung cái kia một vị Phật Đà hóa thân chém tới.

Kiếm như kinh hồng ảnh!

Một kiếm này liền như một đạo tia chớp màu tím, xé rách trời cao, dù thật sự có phật đà, cũng có thể chém!

"Làm càn! Ngươi bất quá vừa mới bước vào Thần Linh Chi Cảnh, chỗ này dám miệt thị phật đà? Muốn đối cổ phật động thủ, trước qua cửa ải của ta!"

Bước ra một bước, một cổ khủng bố thần hồn chi lực chợt hướng về Bạch Nhạc oanh kích mà đi.

Đối với Nhiên Cổ Phật cái này một thần thông, Lệ Tâm Vũ cũng là vô cùng rõ ràng, hai mươi ba tố, tố tham kiến phật, nghe đồn, nếu có Phật tông đại năng hoàn thành cái này hai mươi ba tố, liền sẽ cho là thật có phật đà phủ xuống, trấn áp chư thiên!

Chỉ là, nghe đồn cũng cuối cùng chỉ là nghe đồn, cho dù là thời đại thượng cổ, lợi hại nhất Phật tông thần linh cường giả, cũng bái bất quá hai mươi tố.

Bất quá may là như vậy, cái này một thần thông cũng đã cực kỳ kinh khủng.

Cái này hai mươi ba tố, mỗi nhiều một tố phật đà hóa thân lực lượng đều sẽ tăng lên gấp đôi.

Từ vừa mới bắt đầu, thật Lệ Tâm Vũ cũng đã hạ quyết tâm, muốn yểm hộ Nhiên Cổ Phật hoàn thành cái này một thần thông, trực tiếp tiêu diệt Bạch Nhạc!

Dù sao, loại tình huống này, hắn căn bản không cần cùng Bạch Nhạc cùng chết, chỉ cần ngăn chặn một thời gian ngắn, liền tự nhiên có thể làm cho Nhiên Cổ Phật tiêu diệt Bạch Nhạc.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Bạch Nhạc phảng phất cũng đã rơi vào tử cục ở giữa.

"Ngao ô!"

Ngay tại lúc đó, Thanh Châu thành bên trong nhất thời vang lên một tiếng rồng gầm, một đạo bóng trắng phá không tới!

Tiểu Bạch Long!

Trước đó Tiểu Bạch Long một mực tại trong thành, đợi tại Tô Nhan bên người, dù sao, Bạch Nhạc không có ở đây, Bạch Thanh Nhã cũng tại Đông Hải, cũng liền chỉ có Tô Nhan tất cả đều là người quen.

Còn như trước đó, Lệ Tâm Vũ muốn tàn sát Thanh châu bách tính, Tiểu Bạch Long nhưng là căn bản không xem ra gì.

Cuộc đời hắn chết cùng nó có quan hệ gì?

Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc cùng Lệ Tâm Vũ, Nhiên Cổ Phật động thủ, Tiểu Bạch Long lúc này mới bay ra ngoài, cùng Bạch Nhạc kề vai chiến đấu.

"Súc sinh, chỗ này dám làm càn? !"

Ngay tại Tiểu Bạch Long bay ra trong nháy mắt, trong hư không chợt rơi xuống một ánh kiếm, đi về phía lấy Tiểu Bạch Long chém tới.

Đế Kiếm!

Càn Đế!

Lần này đối Bạch Nhạc động thủ, vốn là tất sát chi cục, trước đó không có lộ diện, chỉ là vì lấy bên vẹn toàn, cũng không phải Càn Đế thật không có đến Thanh châu tới.

Tại Đạo Lăng sơn thời điểm, cũng là bởi vì Tiểu Bạch Long kiềm chế, này mới khiến Càn Đế thất bại trong gang tấc, có lần trước kinh nghiệm, Càn Đế làm sao có thể không đề phòng Tiểu Bạch Long.

Đế Kiếm chém rụng, trong nháy mắt liền đem Tiểu Bạch Long bức lui!

Càn Đế cũng không phải là Lệ Tâm Vũ, bị Long tộc khắc chế, thần linh cường giả thực lực nghiền ép, đủ để cho hắn ung dung đánh tan Tiểu Bạch Long, thậm chí là trực tiếp chém giết!

Tuyệt vọng

Khi thấy Đế Kiếm rơi xuống, toàn bộ Thanh Châu thành bên trong, sở hữu tu hành giả, cảm thụ được liền chỉ có tuyệt vọng!

Ba vị thần linh cường giả a!

Điên cuồng như vậy vây giết, thiên hạ ai có thể ngăn cản?

Bạch Nhạc chính là có thủ đoạn thông thiên, sợ rằng hôm nay cũng khó thoát khỏi cái chết!

So với việc Đạo Lăng Thiên Tông, bây giờ Càn Đế đối với Bạch Nhạc sát ý mới là nồng nặc nhất!

Hơn nữa, lần này, Vân Mộng Chân cũng không có đến đây hỗ trợ!

"Bạch Nhạc, không cần giãy giụa nữa, ngươi hôm nay chắc chắn phải

chết! Nếu chịu quăng kiếm đầu hàng, có thể trẫm còn có thể tha thứ tánh mạng bọn họ, bằng không, hôm nay bọn hắn tất cả đều nên vì ngươi chôn cùng!"

Chiếm hết ưu thế, Càn Đế cười ha ha, tràn đầy khinh miệt mở miệng nói.

Đã đến tuyệt cảnh, hắn không cho rằng Bạch Nhạc còn có cái gì phản kháng chỗ trống, lấy Tiểu Bạch Long, cùng với Thanh châu nhiều như vậy Bạch Nhạc bạn cũ vì lợi thế, đủ để bức Bạch Nhạc bất chiến mà hàng.

Sau trận chiến này, thiên hạ đại thế liền vào hết bàn tay, nhường hắn làm sao có thể đủ không thích? !

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1417: Hai mươi ba tố, tố tham kiến phật (thượng)

"Bệ hạ không khỏi đắc ý quá sớm, bệ hạ đã con bài chưa lật ra hết, ta có thể còn có cái gì chuẩn bị, bệ hạ biết không?"

Khóe miệng hiện lên một tia vẻ trào phúng, Bạch Nhạc nhàn nhạt hỏi ngược lại.

"Cái gì?"

Trong nháy mắt, Lệ Tâm Vũ nhưng là nhất thời sắc mặt đại biến.

Xuất thủ trước đó, hắn cũng đã xác nhận qua, Vân Mộng Chân vẫn còn ở Đạo Lăng sơn, bằng không, hắn cũng sẽ không như thế mạo mạo nhiên trực tiếp xuất thủ.

Nhưng khi nhìn bây giờ Bạch Nhạc dáng dấp, rồi lại thực sự không giống như là lời nói dối lừa dối dáng vẻ.

Cái này liền nhường Lệ Tâm Vũ có một loại nói không nên lời cảm giác nguy hiểm.

Tới mức này, một chút xíu không rõ điềm báo trước đều có nghĩa là cực đại nguy hiểm, bây giờ trong lòng hắn loại kia cảm giác bất an cực kỳ cường liệt, càng làm cho hắn ngửi được một tia tử vong uy hiếp.

"Oanh!"

Cơ hồ là tại đồng thời, một tòa thật lớn ngọn núi chợt từ không trung rơi rụng, thẳng đến Càn Đế mà đi!

Thái sơn áp đỉnh, vào thời khắc này đây cũng không phải là một loại tỉ dụ, mà là thật có một tòa thật lớn ngọn núi ầm ầm rơi xuống, trong nháy mắt liền trực tiếp đem Đế Kiếm đập bay đi ra ngoài.

Con ngươi đột nhiên co rụt lại, tâm niệm thay đổi thật nhanh, trong tích tắc Lệ Tâm Vũ rồi đột nhiên phản ứng kịp.

"Mặc Quân! ! ! Ngươi là Điệp Chướng sơn vị kia thần linh cường giả, Mặc Quân!"

Không trung cái kia một tôn trên ngọn núi, Mặc Quân thân ảnh cũng rốt cục nổi lên.

"Một vạn năm lâu lắm, bây giờ sợ là đã không ai nhớ kỹ ta Mặc Quân."

"Mặc Quân. . . Mặc Quân, Sơn Thần Mặc Quân! Ngươi là Sơn Thần Mặc Quân!" Khẽ nhíu mày, vô số ký ức từ hiện lên trong đầu mà ra, Càn Đế nhưng là trong nháy mắt nhận ra đối phương thân phận.

Cho dù là tại thời đại thượng cổ, Mặc Quân cũng là cực kì khủng bố tồn tại, hơn nữa hầu như được xưng bất diệt!

Có nghe đồn nói, Mặc Quân đã chết tại Huyễn Linh Thiên bên trong, lại chẳng ngờ hôm nay dĩ nhiên xuất thế lần nữa!

"Sơn Thần, trẫm vô ý đối địch với ngươi, ngươi vì sao phải giúp một tên tiểu tử như vậy!" Sắc mặt cực vi khó coi, Càn Đế lớn tiếng quát lên.

"Ta thiếu hắn một cái nhân tình, luôn là phải trả! Hôm nay ta cũng không muốn cùng ngươi động thủ, chỉ cần ngươi không còn xuất thủ, ta liền sẽ không xuất thủ."

Quét Càn Đế liếc mắt, Mặc Quân nhàn nhạt mở miệng nói.

"Lời ấy thật chứ?"

Trong nháy mắt, vô luận là Càn Đế vẫn là Lệ Tâm Vũ trong lòng cũng không khỏi sinh ra một hồi vui sướng chi ý.

Mặc Quân thực lực quá mạnh, cho dù ai cũng không muốn đơn giản trêu chọc Mặc Quân, nếu chỉ là đổi Càn Đế không được xuất thủ, vậy liền thực sự quá đáng giá.

Dù sao dù là Càn Đế không động, bây giờ cũng có Lệ Tâm Vũ cùng Nhiên Cổ Phật hai vị thần linh cường giả, có thể Bạch Nhạc chung quy vô pháp lại biến ra một cái trợ thủ a?

Tiểu Bạch Long mặc dù có thể kiềm chế Lệ Tâm Vũ, nhưng lại cuối cùng không phải thần long, đưa đến hiệu quả đồng dạng hữu hạn, kể từ đó, liền vẫn có khả năng rất lớn có thể giết chết Bạch Nhạc.

Lạnh lùng liếc Càn Đế cùng Lệ Tâm Vũ liếc mắt, Mặc Quân nhưng là hoàn toàn không thèm để ý bọn hắn, đỉnh núi kia chậm rãi lơ lửng tại Thanh Châu thành bầu trời, dụng ý nhưng cũng rõ ràng vô cùng.

Chỉ cần Càn Đế không xuất thủ, hắn liền sẽ không lại động thủ, đương nhiên, còn có mặt khác nhất trọng hàm nghĩa, chính là bảo vệ Thanh Châu thành.

Có Mặc Quân tọa trấn, vô luận lại như thế nào đánh, cũng sẽ không lan đến gần Thanh Châu thành.

Đối với Mặc Quân mà nói, hắn đối với Bạch Nhạc hứa hẹn, cũng đã là như thế mà thôi.

Dù sao, hắn viện thủ chỉ có thể đưa đến một sự uy hiếp tác dụng, sẽ không thật vì thế đi theo đối phương liều mạng.

Thiếu Bạch Nhạc, coi là chuyện khi trước, bây giờ cũng đã triệt để trả hết nợ.

"Đa tạ Mặc Quân đại ca, như vậy đủ đủ!"

Cười ha ha một tiếng, nhìn thấy Mặc Quân bảo vệ Thanh châu, Bạch Nhạc lúc này mới xem như là chân chính yên lòng.

Buồn phiền ở nhà đã trừ, bây giờ liền thực sự là là hắn cùng Lệ Tâm Vũ, Nhiên Cổ Phật đánh một trận.

Tìm hiểu kiếm điển sau đó, Bạch Nhạc cũng đồng dạng cấp thiết muốn phải thử một chút, bây giờ thực lực của chính mình đến cái dạng gì hoàn cảnh.

"Ngao ô!"

Tiểu Bạch Long lần nữa phát sinh gầm lên giận dữ, nóng lòng muốn thử muốn lần nữa hướng về Lệ Tâm Vũ đánh tới.

Đối với Càn Đế Đế Kiếm tiểu tử kia có chút kiêng kỵ, thật là Lệ Tâm Vũ, nó nhưng là không lớn sợ.

"Trở lại!"

Trong tay Nghịch Ma Kiếm đưa ngang một cái, Bạch Nhạc nhất thời lần nữa hướng về Lệ Tâm Vũ giết đi qua.

Lần này trong lòng không có cố kỵ, Bạch Nhạc nhất thời đem kiếm ý triệt để triển khai, khí thế bàng bạc!

Hô hấp ở giữa, đầy trời mưa kiếm!

Toàn bộ Thanh Châu thành bên trong, tất cả mọi người rõ ràng thấy như vậy một màn.

Kiếm Linh Vũ!

Đây là trước đây Bạch Nhạc còn chỉ có Tinh Cung Cảnh lúc đạt được kiếm đạo truyền thừa, chỉ là theo lấy thực lực đề thăng, đã sớm theo không kịp Bạch Nhạc cảnh giới.

Nguyên bản, dạng này thần thông, có thể vĩnh viễn cũng sẽ không từ Bạch Nhạc trong tay thi triển mà ra, nhưng cái này tất cả tuy nhiên cũng theo lấy Bạch Nhạc tìm hiểu kiếm điển mà trở nên khác biệt.

Kiếm điển chẳng khác nào vì Bạch Nhạc trọng tố một lần kiếm đạo căn cơ, nguyên bản tất cả kiếm đạo pháp môn, đều được hoàn toàn mới lĩnh vực.

Đó là một loại đại cảnh giới thượng đột phá, mang đến trợ giúp. Có thể hoàn toàn không phải học thêm hội một hai chủng lợi hại thần thông pháp môn có khả năng bằng được.

Một kiếm này rơi xuống, chính là hàng ngàn hàng vạn mưa kiếm quét ngang chư thiên!

"A di đà phật!"

Mưa kiếm bên trong, cái kia phật đà hóa thân, phảng phất đều bị xoắn nát một chút, bất đắc dĩ phía dưới, Nhiên Cổ Phật trên người nhất thời bay ra một chiếc cổ đăng, bảo vệ quanh thân, ngay tại lúc đó lần nữa cong xuống.

Nam Hải lễ Phật, hai mươi ba tố, tố tham kiến phật!

Cái này cúi đầu, cũng đã là đệ tam bái.

"Đốt!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Lệ Tâm Vũ cũng đồng dạng không còn dám khinh thường, thẳng thi triển trừ linh hồn liệt diễm, trong nháy mắt đem chính mình bao phủ đi vào.

Lấy cái này vô hình linh hồn chi hỏa, cháy đầy trời mưa kiếm, cũng đồng thời ngăn cản Tiểu Bạch Long tới gần.

"Ngao ô!"

Móng vuốt đụng tới linh hồn liệt diễm, bị đốt một chút, Tiểu Bạch Long nhất thời hét thảm một tiếng, vội vã lui tới rất nhiều.

Lệ Tâm Vũ một khi chân chính nghiêm túc, liền hoàn toàn không phải Tiểu Bạch Long có khả năng chống lại.

May mắn, bây giờ Lệ Tâm Vũ lực chú ý toàn bộ bị Bạch Nhạc hấp dẫn tới, đã sớm không rảnh đi quản Tiểu Bạch Long.

"Trở lại!"

Đầy trời mưa kiếm bị linh hồn liệt diễm cùng phật quang ngăn trở, Bạch Nhạc lại đồng dạng không chút nào khí tuy, Nghịch Ma Kiếm hơi chao đảo một cái, lần nữa biến chiêu, tiếp tục hướng về đối phương lướt đi.

Bắc Đẩu Kiếm Trận!

Bảy chuôi kiếm quang ngưng tụ, tự nhiên hóa thành kiếm trận, hướng về Lệ Tâm Vũ vây giết mà đi!

Quá mạnh mẽ!

Vẻn vẹn chỉ là hai kiếm, Lệ Tâm Vũ trong lòng liền không hiểu sinh ra một loại ý sợ hãi.

Trước đó, hắn thì biết rõ, Bạch Nhạc từng đang cùng Nhiên Cổ Phật trong lúc giao thủ chiếm hết thượng phong, làm cho Nhiên Cổ Phật không thể không rời khỏi Thanh châu, có thể lúc kia Bạch Nhạc cũng đối còn không có dạng này thực lực, bằng không, chỉ sợ Nhiên Cổ Phật căn bản ngay cả chạy trốn đi cơ hội cũng sẽ không có!

Bây giờ Bạch Nhạc là lấy sức một mình, ngạnh sinh sinh đè nặng hắn cùng với Nhiên Cổ Phật hai người đang đánh a, đây là kinh khủng bực nào thực lực? !

Chính là tại thời đại thượng cổ, lấy Bạch Nhạc bây giờ thực lực, chỉ sợ cũng là một phương cường giả!

Thế thì còn đánh như thế nào xuống dưới?

Đồng dạng sợ hãi, cũng giống vậy tại Nhiên Cổ Phật trong lòng nảy sinh, chỉ là cho tới bây giờ, hắn đã căn bản không có đường lui, chỉ có thể liều mạng đến cùng!

"Lệ tiên sinh, cho ta tranh thủ hai mươi hơi thở thời gian!" Trong mắt hiện lên một vẻ dữ tợn chi sắc, Nhiên Cổ Phật lần nữa lớn tiếng hô lớn.

Ngay tại lúc đó, Nhiên Cổ Phật chợt gia tốc, trong nháy mắt, liền lại là lưỡng bái!

Nam Hải lễ Phật, bây giờ đối với hắn mà nói, đây cũng là duy nhất lật bàn cơ hội, chỉ có đem cái này một thần thông thi triển đến mức tận cùng, đánh vỡ cực hạn, mới có thể dẫn động chân phật chi lực một lần hành động đánh tan Bạch Nhạc, hoàn thành nghịch tập.

Chỉ là, động thủ trước đó, ai lại nghĩ đến đến, bọn hắn vì Bạch Nhạc thiết trí tử cục, vậy mà lại đem chính bọn nó đẩy vào dạng này hiểm cảnh!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1418: Sinh tử một đường

Hai mươi hơi thở!

Tình huống bình thường xuống, đây là một cái quá ngắn sự kiện, phảng phất chỉ cần lắc cái thần liền đi qua. Nhưng hôm nay, đối với Lệ Tâm Vũ mà nói, khả năng liền hoàn toàn khác nhau.

Ngay từ đầu, bọn hắn kế hoạch chính là từ hắn tới kiềm chế Bạch Nhạc, Nhiên Cổ Phật dành cho Bạch Nhạc một kích trí mạng.

Thật là kiềm chế cùng liều mạng là hai việc khác nhau a, thực lực xấp xỉ tình huống dưới, kiềm chế tự nhiên dễ dàng, có thể nếu đối phương có nghiền ép tính thực lực, cái kia dĩ nhiên chính là một chuyện khác.

Hai mươi hơi thở thời gian một mình đối mặt Bạch Nhạc công kích, đây cũng là đang ép Lệ Tâm Vũ liều mạng.

Hắn cùng với Nhiên Cổ Phật thật không có loại này sinh tử giao tình, có thể loại tình huống này, hắn nhưng căn bản không có lựa chọn nào khác, không chống đỡ cái này hai mươi hơi thở, khả năng lớn nhất chính là hai người cùng chết.

"Bạo cho ta!"

Quyết tâm trong lòng, Lệ Tâm Vũ cũng đồng dạng không còn ôm bất luận cái gì may mắn tâm lý, nhất thời đem linh hồn liệt diễm thôi động đến mức tận cùng, liệt diễm ầm ầm bạo phát, hướng về Bạch Nhạc cuộn sạch mà đi.

Đối mặt dạng này công kích, đừng bảo là người khác, dù cho là Tiểu Bạch Long cũng căn bản không còn dám dựa vào đi qua hổ trợ.

Một vị thần linh cường giả chân chính bắt đầu liều mạng, cho là thật cực kỳ kinh khủng!

Giờ khắc này, Thanh châu tất cả mọi người không khỏi vì Bạch Nhạc toát mồ hôi.

Chỉ là Bạch Nhạc bản thân lại phảng phất hồn nhiên không cảm giác, thậm chí thần sắc trên mặt đều không có nửa điểm biến hóa.

Kiếm quang rực rỡ loá mắt, Bắc Đẩu Kiếm Trận ánh sáng rọi tùm lum như bông hoa đại phóng, như khởi động một vùng sao trời , mặc cho linh hồn liệt diễm như thế nào tàn sát bừa bãi, cũng căn bản là không có cách đột phá kiếm trận phong tỏa.

Quá mạnh, đến giờ phút này. Tất cả mọi người có thể chứng kiến Bạch Nhạc cường đại, đó là một loại đã vượt quá bọn hắn phạm vi hiểu biết cường đại.

Bắc Đẩu Kiếm Trận, sớm đã danh động thiên hạ, ai cũng rõ ràng, thật là, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ai có thể tin tưởng, Bắc Đẩu Kiếm Trận có thể mạnh tới mức này? !

Chỉ là, đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này lại như cũ không đủ.

Bắc Đẩu Kiếm Trận chỉ là phong bế linh hồn liệt diễm bạo phát, nhường hắn có thể đủ ngăn trở đối phương công kích, nhưng hắn bây giờ muốn, nhưng là đánh tan đối phương.

Phật tông thần thông không ai dám khinh thường, hai mươi ba tố, mặc dù Nhiên Cổ Phật vô pháp chân chính hoàn thành, thật là nếu là để cho từ đối phương như thế không ngừng súc tích lực lượng, cuối cùng bộc phát ra thời điểm, Bạch Nhạc cũng giống vậy chưa chắc có nắm chặt kế tiếp.

Đây không phải là có gan hay không vấn đề, mà là liều mạng tranh đấu ở giữa bản năng.

"Vù vù!"

Trong nháy mắt, không trung ánh trăng phảng phất trong nháy mắt rơi vào Bạch Nhạc trên người, trên không trung ngưng tụ ra từng đạo trong trẻo nhưng lạnh lùng kiếm ảnh.

"Đi!"

Kiếm trong tay nhẹ nhàng một dẫn, nhất thời những thứ này ánh trăng ngưng tụ thành kiếm ảnh liền chợt xuyên thấu linh hồn liệt diễm, hướng về Lệ Tâm Vũ chém tới.

"Quảng Hàn Kiếm Ảnh! ! !"

Nhìn lấy một màn này, Lệ Tâm Vũ không khỏi thất thanh gọi ra.

Quảng Hàn Thiên Cung truyền thừa!

Ngày xưa thời đại thượng cổ, Quảng Hàn Thiên Cung vốn là nhất đẳng đại phái, Quảng Hàn Tiên Tử càng là uy hiếp chư thiên, tiên gặp đối thủ, dù cho là Thần Nữ đối với Quảng Hàn Tiên Tử đều có rất nhiều tôn sùng, là có thể biết Quảng Hàn Tiên Tử lợi hại.

Thật là, Bạch Nhạc hội cũng không tránh khỏi quá nhiều a? Hắn cùng Quảng Hàn Tiên Tử, có thể nhấc lên quan hệ thế nào?

Quảng Hàn Thiên Cung bây giờ vốn là tại Bạch Nhạc trên tay, ngày xưa tìm hiểu Quảng Hàn Kiếm Ảnh cực kỳ gian nan, cũng không được tinh túy, thật là theo lấy đối kiếm điển tìm hiểu, bản thân kiếm đạo tu vi tăng vọt, lại hồi quay đầu lại, thi triển những thứ này thần thông, liền có một loại như cánh tay ép buộc cảm giác.

Đây mới thực sự là hậu tích bạc phát, e là cho dù là Tuyệt Tiên, cũng căn bản không nghĩ tới, nhường Bạch Nhạc tìm hiểu một cái kiếm điển, bình thường hội mang đến kinh khủng như vậy đột phá.

Oanh!

Trong khoảnh khắc, Quảng Hàn Kiếm Ảnh liền nhất thời đột phá linh hồn liệt diễm phong tỏa, thẳng đến Lệ Tâm Vũ mặt mà đi.

Mà bây giờ thời gian mới bất quá vừa mới qua đi mười tức mà thôi!

Liên tục gảy mười ngón tay, bị buộc tới mức này, Lệ Tâm Vũ cũng không thể không liều mạng, mỗi một chỉ bắn ra, đều lộ ra lau một cái Thần Chi Bản Nguyên lực lượng, không ngừng hóa giải Quảng Hàn Kiếm Ảnh chi lực.

Trong khoảnh khắc, những thứ này chém tới Quảng Hàn Kiếm Ảnh liền nhất thời bị đánh nát.

Chỉ là ngay tại lúc đó, ngón tay không ngừng nện Quảng Hàn Kiếm Ảnh, cũng làm cho Lệ Tâm Vũ ngón tay trở nên một hồi máu thịt be bét.

Phải biết, Lệ Tâm Vũ vốn là không quen cận chiến, thần thể cũng không mạnh mẽ, loại này bị buộc vô pháp làm ra né tránh chỉ có thể liều mạng tình huống dưới, có thể nào không thiệt thòi.

Chỉ là, đối với hắn mà nói, nguy hiểm nhưng cũng còn xa xa không có kết thúc.

Quảng Hàn Kiếm Ảnh chém ra, Bạch Nhạc vẫn chưa dừng tay như vậy, trên thực tế, xuất thủ lúc, Bạch Nhạc trong lòng cũng đã có thôi diễn, một vị thần linh cường giả còn lâu mới có được dễ đối phó như vậy, xuất thủ liền phải là liên hoàn sát chiêu mới được.

Bước ra một bước, Bạch Nhạc người theo kiếm đi, Nghịch Ma Kiếm lộ ra lau một cái chói mắt tử mang!

"Kiếm Lâm Thiên Hạ!"

Một kiếm này mới là Bạch Nhạc chính mình kiếm đạo thần thông, lấy thế tuyệt sát, hung hãn nghĩ Lệ Tâm Vũ đã đâm đi.

Quá nhanh!

Trước đó một thức này thần thông cũng đã rất khủng bố, bây giờ lần nữa từ Bạch Nhạc trong tay thi triển mà ra, càng là uy lực tăng vọt.

Thần linh phía dưới, thậm chí căn bản đều đã không cách nào thấy rõ một kiếm này.

Một loại tử vong áp lực, trong nháy mắt cuộn sạch Lệ Tâm Vũ toàn thân!

Liên tiếp thừa nhận Bạch Nhạc công kích, bản thân hắn cũng đã chống đỡ sức cùng lực kiệt, một kiếm này đâm ra đến, hắn liền không gì sánh được rõ ràng, chính mình ngăn trở không một kiếm này!

Sống chết trước mắt, cái gì tình nghĩa cam kết gì đều không có ý nghĩa, hoàn toàn là bản năng Lệ Tâm Vũ chợt hóa thành một đạo thần quang, hướng về Càn Đế vị trí phương vị tránh đi.

Khóe miệng chứa đựng một nụ cười lạnh lùng, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có đi đuổi kịp Lệ Tâm Vũ, so với việc Lệ Tâm Vũ, bây giờ Nhiên Cổ Phật mới là chân chính uy hiếp.

Vù vù!

Kiếm quang nhoáng lên, một kiếm này liền thuận thế hướng về Nhiên

Cổ Phật đã đâm đi.

"A di đà phật!"

Thời khắc nguy cơ, Lệ Tâm Vũ không cần suy nghĩ trực tiếp vứt bỏ Nhiên Cổ Phật, nhưng trên thực tế. Nhiên Cổ Phật cũng cho tới bây giờ sẽ không có chân chính tín nhiệm qua Lệ Tâm Vũ.

Bất quá chỉ là tình thế bức bách phía dưới lợi dụng lẫn nhau mà thôi.

Tại Bạch Nhạc một kiếm này xuất thủ trong nháy mắt, Nhiên Cổ Phật cũng đã đoán được Lệ Tâm Vũ phản ứng, sớm làm ra phán đoán.

Trong tích tắc, phật quang phổ chiếu!

Cứ như vậy hơn mười hơi thở thời gian, Nhiên Cổ Phật đã bái đến thứ mười bảy bái!

Hai mươi ba tố, tố tham kiến phật!

Có thể đạt được thứ mười bảy bái, trên thực tế cũng đã hầu như đạt được hắn cực hạn.

Mặc dù cho hắn thêm càng nhiều thời gian, lấy hắn bây giờ thực lực, cũng khó mà chống đỡ được xuống dưới.

Như vậy, đủ đủ!

Theo lấy một tiếng này phật hiệu vang lên, toàn bộ Thanh Châu thành bầu trời phảng phất đều bị phật quang bao phủ, không trung cái kia một vị Phật Đà, phảng phất trong nháy mắt liền từ Hư thành Thực, đơn chưởng nâng lên một chút, trực tiếp một chưởng hướng về Bạch Nhạc vỗ xuống tới.

Có câu nói là Phật Pháp Vô Biên, cái kia phật đà lộ ra chính là bực này uy thế vô biên, phảng phất chúng sinh ở trước mặt hắn, đều là được quỳ lạy.

Mặc dù mạnh như Bạch Nhạc, giờ khắc này cũng đồng dạng cảm thụ được khí tức tử vong.

Ùng ùng!

Nổ vang, cái này đủ để chém giết Lệ Tâm Vũ một kiếm, bây giờ tại đây phật dưới lòng bàn tay, lại yếu đuối không chịu nổi, ngay lập tức trực tiếp trực tiếp tuyên cáo tan vỡ.

Khủng bố đến thế!

Giờ khắc này, chỗ trong mắt mọi người phảng phất đều chỉ còn lại một chưởng này!

Dù cho là Mặc Quân, lúc này mí mắt cũng không khỏi hơi hơi vừa nhảy.

Một kích này mặc dù đối hắn mà nói, cũng có cực đại uy hiếp, Bạch Nhạc có thể không có thể tiếp được, hắn cũng không dám khẳng định!

Sinh tử, liền chỉ ở cái này trong chớp mắt.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1419: Hai mươi ba tố, tố tham kiến phật (hạ)

"Thôn thiên!"

Sinh tử thời khắc, căn bản không có một chút xíu dư thừa suy nghĩ thời gian, Bạch Nhạc liền trực tiếp thi triển ra Thôn Thiên Quyết.

Trong tích tắc, cái kia khắp trời phật quang liền chợt bị cắn nuốt, phảng phất trong nháy mắt, cái kia đánh về phía Bạch Nhạc phật chưởng, liền bị một cổ lực lượng kinh khủng xé rách ra tới.

Bạch Nhạc quanh thân liền như là một cái hắc động, không ngừng thôn phệ cái kia phật chưởng lực suy tính, nhưng đồng dạng, cái kia phật chưởng nhưng cũng chịu lấy Thôn Phệ Chi Lực, tiếp tục hướng về Bạch Nhạc rơi xuống.

Cứ việc Thôn Thiên Quyết xác thực đã hóa giải một bộ phận phật quang lực lượng, nhưng là muốn muốn đập vỡ vụn một chưởng này chi lực, lại như cũ còn thiếu rất nhiều.

Không phải Thôn Thiên Quyết không đủ mạnh, mà là Bạch Nhạc bản thân còn chưa đủ mạnh.

Hai mươi ba tố, tố tham kiến phật!

Cái này bản thân liền là Phật tông cao cấp nhất thần thông một trong, Nhiên Cổ Phật tại Lệ Tâm Vũ trợ giúp xuống, một hơi thở, quỳ gối thứ mười bảy bái, đã như bài sơn đảo hải, chính là thần linh cường giả, tại đây một chưởng phía dưới, cũng là thần thể tan vỡ, hữu tử vô sinh.

Nếu như đổi Lệ Tâm Vũ, trong khoảnh khắc, sợ là sẽ bị oanh sát!

Mặc dù Bạch Nhạc lại như thế nào cường hãn, như thế trong khoảng thời gian ngắn, liền muốn lấy Thôn Thiên Quyết thôn phệ dạng này lực lượng, làm sao có thể? !

Đây cũng là Bạch Nhạc lần đầu tiên đánh đến dạng này cực hạn!

Nhưng mà, cái này vẫn như cũ cũng không phải là Bạch Nhạc cực hạn.

Từ quyết ý động thủ bắt đầu, Bạch Nhạc trong lòng cũng rất rõ ràng, chính mình muốn đối mặt là dạng gì nguy hiểm, từ ra đệ nhất kiếm bắt đầu, liền không có ôm bất luận cái gì lòng cầu gặp may.

Muốn thắng được một trận chiến này, liền nhất định phải đem hết toàn lực.

Mà cái này cái gọi là đem hết toàn lực, có thể tuyệt đối không phải vẻn vẹn chỉ là thi triển ra thông thiên quyết liền đủ đủ.

Trong mắt lộ ra lau một cái dứt khoát chi sắc, Bạch Nhạc kiếm trong tay phong, nhẹ nhàng nhoáng lên, theo sát chính là một kiếm chém ra!

Nghịch Ma Kiếm tại Bạch Nhạc trong tay ánh sáng nổi dậy, như trong nháy mắt hóa thành một đạo tia chớp màu tím, hướng về kia phật chưởng phách đi qua.

Thân vô thải phượng song phi dực, tâm hữu linh tê nhất điểm thông!

Linh Tê Nhất Kiếm!

Tu kiếm nhiều năm như vậy, nhưng trên thực tế, đối Bạch Nhạc ảnh hưởng lớn nhất, lại y nguyên vẫn là Linh Tê Kiếm Quyết!

Đương nhiên, bây giờ Bạch Nhạc thi triển ra, có thể tuyệt đối không chỉ là nguyên lai Linh Tê Nhất Kiếm.

Trên thực tế, coi như là Linh Tê lão tổ khởi tử hoàn sinh, cũng quyết định vô pháp thi triển ra một kiếm như vậy tới.

Cái này không chỉ có chỉ là trên thực lực chênh lệch, càng là một loại chênh lệch cảnh giới, không thể vượt qua.

Người kiếm hợp nhất, tâm kiếm tương thông.

Một kiếm này chém ra, Bạch Nhạc mới phảng phất chân chính cảm nhận được loại kia thần cùng ý hòa, phảng phất mới chính thức cảm thụ được kiếm linh tâm ý.

Hô hấp ở giữa, Nghịch Ma Kiếm chợt truyền ra một tiếng kiếm minh, phảng phất tại nhảy nhót hoan hô!

Tâm kiếm hợp nhất, hắn có thể đủ cảm thụ được kiếm linh tâm ý, kiếm linh tự nhiên cũng đồng dạng có thể cảm thụ được Bạch Nhạc tâm ý.

Oanh!

Trong một chớp mắt, một kiếm này, cũng đã cùng cái kia rơi xuống phật chưởng va vào nhau.

Nhưng mà ngoài tất cả mọi người dự liệu đúng, giờ khắc này, vỡ nát cũng không phải là Bạch Nhạc kiếm trong tay, mà là cái kia khủng bố phật đà chi chưởng!

"Coong!"

Hai mươi ba tố, tố tham kiến phật!

Cũng chỉ có chân chính bái đến thứ hai mươi ba bái thời điểm, một thức này thần thông, uy lực chân chính mới có thể hoàn toàn phát huy được.

Nếu thật quỳ gối thứ hai mươi ba bái, chỉ sợ Bạch Nhạc đã sớm đã bị đánh hôi phi yên diệt.

Đáng tiếc, lấy Nhiên Cổ Phật thực lực, bái đến thứ mười bảy bái, cũng đã là cực hạn.

Thôn Thiên Quyết, chí ít cũng đã hóa giải bốn phần lực đạo, Linh Tê Nhất Kiếm là Bạch Nhạc bây giờ kiếm đạo đại thành thể hiện, một kiếm này, cũng đồng dạng ít nhất có thể đủ hóa giải ba phần lực đạo.

Nếu như tình huống bình thường xuống, mặc dù Bạch Nhạc đem hết toàn lực, còn lại lực lượng, cũng vẫn như cũ chí ít đủ để bị thương nặng hắn.

Đáng tiếc, tại Tiên Du Kiếm Cung, Bạch Nhạc không chỉ có riêng chí ít tìm hiểu kiếm điển mà thôi.

Kiếm linh nhận chủ, kiếm điển bị hủy, dung nhập Nghịch Ma Kiếm bên trong, bây giờ Nghịch Ma Kiếm, bản thân cũng đã là chân chính thần kiếm.

Lấy thần kiếm chi uy, một chưởng này cuối cùng cái kia một điểm lực lượng, cũng liền đồng dạng bị hóa giải.

"Vù vù!"

Nghịch Ma Kiếm lần nữa phát sinh một tiếng khinh minh, chém vỡ phật chưởng sau đó, thế đi chưa tiêu, vẫn hướng về Nhiên Cổ Phật chém xuống đi.

"Phốc!"

Phun ra một ngụm máu, một kiếm này, trực tiếp rơi vào Nhiên Cổ Phật trên người, một kiếm hầu như đem Nhiên Cổ Phật thân thể trực tiếp chặt đứt.

Vết thương chảy ra máu, dĩ nhiên cũng là chuyển kim sắc.

Kim Thân La Hán Chi Thể!

Loại này sống hay chết giao phong bên trong, Nhiên Cổ Phật chân chính đáng sợ địa phương, mới chính thức thể hiện ra.

La Hán Kim Thân đã thành, Nhiên Cổ Phật thần thể cường đại, vượt qua xa bình thường thần linh có thể so sánh.

Không chút nào khoa trương nói, nếu không có Nghịch Ma Kiếm vẫn như cũ hóa thành thần binh, cũng căn bản là không có cách dành cho hắn nặng như vậy sáng lập!

"Không! ! !"

Thân ở không trung, chứng kiến chính mình không ngừng chảy ra dòng máu vàng, Nhiên Cổ Phật nhất thời phát sinh một tiếng kinh thiên động địa có tiếng kêu thảm thiết.

La Hán Kim Thân thành tựu không nên, hắn vốn là ở vào đột phá biên giới, chỉ cần tiến thêm một bước, liền có thể tu thành Bồ Tát Quả Vị, cái thời gian đó, thực lực tất nhiên lần nữa tăng vọt.

Nhưng hôm nay, đây hết thảy hy vọng, tuy nhiên cũng theo lấy Bạch Nhạc một kiếm này, triệt để bị mất.

La Hán Kim Thân bị phá, cũng liền có nghĩa là, hắn khổ tu nhiều năm kim thân phá công, cũng không còn cách nào tu hành trở về, đây mới thực là bị trảm đạo cơ.

Trong lúc nhất thời, Nhiên Cổ Phật nhất thời phẫn nộ muốn điên!

Trong mắt lộ ra một màn điên cuồng chi sắc, lớn tiếng quát lên; "Hủy ta La Hán Kim Thân, đoạn ta Bồ Tát Đạo Quả, Bạch Nhạc, hôm nay ta với ngươi không chết không thôi!"

Oanh!

Thân thể chợt nổ tung, hóa thành một xóa sạch khủng bố kim sắc, trực tiếp hướng về Bạch Nhạc bao phủ mà đến.

Giờ khắc này Nhiên Cổ Phật mới là chân chính tức điên!

Trong nháy mắt, Nhiên Cổ Phật khí tức lần nữa tăng vọt, trước mặt đụng tới.

Chỉ là, bị phẫn nộ choáng váng đầu óc Nhiên Cổ Phật lại hoàn toàn quên, trước đó hắn có thể đủ đem Bạch Nhạc bức tới mức này, là bởi vì Nam Hải lễ Phật thần thông, là bởi vì hắn bái đến thứ mười bảy bái!

Nhưng hôm nay một thức này Thần Thông Lực Lượng, đã tiêu tán, chỉ bằng chính hắn, cho dù là bây giờ liều mạng phía dưới, thực lực tăng vọt, cũng kém xa cùng Bạch Nhạc bằng được.

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, hô hấp ở giữa, một đóa kiếm liên liền chợt nở rộ mà ra!

Kiếm liên!

Thần Vực lực lượng chợt thả ra, Bạch Nhạc thẳng thắn chính là dùng ra loại này lưỡng bại câu thương đấu pháp.

Lấy thương đổi thương!

Thông thiên thần thể vốn là cực kỳ kinh khủng, bây giờ điên cuồng như vậy va chạm, Bạch Nhạc tự nhiên không sợ hãi chút nào!

Nếu như Nhiên Cổ Phật chưa từng thụ thương, có thể thắng bại vẫn còn ở cái nào cũng được ở giữa, nhưng hôm nay, Bạch Nhạc hoàn hảo không chút tổn hại, đối phương cũng đã bản thân bị trọng thương, như vậy liều mạng hạ xuống, kết quả tự nhiên không cần nói cũng biết!

Oanh!

Quen thuộc ở giữa, khủng bố kiếm quang cũng đã triệt để đem Nhiên Cổ Phật thân thể bao phủ!

Phun ra một ngụm máu tươi, Bạch Nhạc cả cá nhân trên người đều dính vào một tầng dòng máu vàng, nhưng mà, cùng lúc đó, Nhiên Cổ Phật thân thể nhưng là triệt để tan vỡ, hóa thành một khỏa kim sắc xá lợi, ngạnh sinh sinh bị Bạch Nhạc bắt bỏ vào bàn tay!

Chém giết!

Cho dù ai cũng không nghĩ ra, một trận chiến này vậy mà lại lấy phương thức như vậy kết thúc.

Kim sắc xá lợi vẫn còn đang không ngừng giãy dụa, nỗ lực tránh thoát, có ở Thông Thiên Ma Công phía dưới, dạng này giãy dụa lại có ý nghĩa gì?

Bất quá trong khoảnh khắc, cái kia kim sắc xá lợi liền dần dần mất đi sáng bóng, triệt để rơi vào Bạch Nhạc trong lòng bàn tay.

Mà cái này cũng có nghĩa là. . . Bạch Nhạc lần đầu tiên, chân chính tự tay thí thần!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1420: Ra điều kiện a

Một tay hợp lại, kim quang trong nháy mắt tiêu tán.

Mà giờ khắc này, tất cả mọi người thấy lại hướng bàn tay kia thời điểm, đều mơ hồ lộ ra một vẻ sợ hãi!

Thí thần!

Thần linh cường giả một mực được xưng bất tử bất diệt, từ thượng cổ tới nay, càng là không có thần linh tung tích.

Lăng Tiên vẫn lạc, liền đã chấn kinh thiên hạ, nhưng hôm nay, Bạch Nhạc nhưng là ngay trước tất cả mọi người mặt, tự tay chém giết một vị thần linh, đây là kinh khủng bực nào uy hiếp.

Toàn bộ Thanh Châu thành giờ khắc này, vắng vẻ giống như chết, phảng phất chỉ có thể nghe được tiếng gió.

Nhưng mà, vẻn vẹn chỉ là mấy hơi thở sau đó, liền bộc phát ra một hồi núi kêu biển gầm tiếng hoan hô.

Cũng không để ý gì tới biết những cái này, Bạch Nhạc sắc mặt bình tĩnh, chỉ là chậm rãi đưa mắt lần nữa hướng về Lệ Tâm Vũ.

Trong nháy mắt, Lệ Tâm Vũ liền như là bị bàn ủi nóng con thỏ một dạng, vụt một chút nhảy dựng lên, cực nhanh hướng Càn Đế phía sau tránh đi.

Quá kinh khủng, bây giờ phảng phất Bạch Nhạc ánh mắt đều giống như kiếm một dạng, nhường hắn đánh đáy lòng sinh ra lau một cái ý sợ hãi.

Nhiên Cổ Phật một kích tối hậu uy lực, hắn xem thanh thanh sở sở, không chút nào khoa trương nói, nếu như đổi chỗ mà xử, hắn liền giãy dụa cơ hội cũng không có, liền sẽ bị miểu sát.

Nhưng dù cho như thế, Nhiên Cổ Phật đều bị Bạch Nhạc chém giết, đây quả thực là sát thần, dù cho là Lệ Tâm Vũ, lúc này cũng không khỏi sinh ra vẻ sợ hãi.

Bây giờ coi như là Càn Đế, có thể giữ được hay không hắn, chỉ sợ cũng đều khó nói đây.

"Dừng tay! Bạch Nhạc, Nhiên Cổ Phật đã chết, việc này đến đây thì thôi, như thế nào?"

Mắt thấy Bạch Nhạc có hướng Lệ Tâm Vũ động thủ ý tứ, Càn Đế đúng là vẫn còn đứng ra, lần nữa mở miệng nói.

Không phải hắn không sợ chết, chỉ là Lệ Tâm Vũ đối với hắn mà nói quá trọng yếu, vô luận như thế nào, hắn cũng không khả năng nhìn lấy Bạch Nhạc giết chết Lệ Tâm Vũ.

Chân mày khẽ nhếch, Bạch Nhạc khóe miệng hiện lên một nụ cười lạnh lùng, lành lạnh mở miệng nói: "Bệ hạ thật đúng là hội mở đế vương kiêu ngạo, ngươi muốn giết ta liền tới giết, bây giờ nói không đánh liền không đánh? Ngươi thật coi ngươi là cửu ngũ chí tôn đâu?"

". . ."

Những lời này nhưng là suýt chút nữa không đem Càn Đế tức hộc máu.

Đối với người thường mà nói, hắn tự nhiên là nhất ngôn cửu đỉnh cửu ngũ chí tôn, nói một không hai, thật là đối với thần linh cường giả, riêng là tồn tại kinh khủng như vậy thế lực thần linh cường giả mà nói, vị hoàng đế này khả năng liền không lớn dựa vào.

Bây giờ Bạch Nhạc, thật đúng là không có cho hắn mặt mũi cần phải.

"Mặc Quân, ngươi còn muốn nhúng tay sao?"

Ánh mắt hướng về Mặc Quân, Càn Đế trầm giọng hỏi.

"Ta nợ nhân tình đã còn xong, ngươi làm cái gì không có quan hệ gì với ta."

Nhàn nhạt quét Càn Đế liếc mắt, Mặc Quân bình tĩnh đáp, chỉ là thân hình lại như cũ không nhúc nhích, hiển nhiên y nguyên vẫn là che chở Thanh Châu thành.

Loại phản ứng này, cũng làm cho Càn Đế thầm mắng trong lòng không thôi.

Trước đó hắn mở miệng, chính là muốn muốn để Mặc Quân khoanh tay đứng nhìn, như vậy tới nay, lấy Thanh Châu thành vì hiếp bức, còn có thể bức Bạch Nhạc làm ra nhượng bộ.

Nhưng hôm nay, Mặc Quân vẫn như cũ che chở Thanh Châu thành, kế hoạch này dĩ nhiên là tiến hành không đi xuống.

Còn như nói, lấy hai chọi một. . . Có Nhiên Cổ Phật vết xe đổ, Càn Đế cũng không nhận ra, mình cùng Lệ Tâm Vũ liên thủ, liền có thể đối phó Bạch Nhạc.

Bây giờ Bạch Nhạc uy hiếp, sợ là đã tăng lên đến, yêu cầu tứ phương yêu thần tự mình đứng ra mới có thể áp chế cấp độ.

Phóng nhãn thiên hạ, chỉ sợ coi như là Tuyệt Tiên cùng Lục Tiên, cũng không dám nói có thể thắng dễ dàng Bạch Nhạc.

"Ra điều kiện a!"

Mặt trầm như nước, Càn Đế chậm rãi mở miệng nói: "Trên đời này, không có gì là không thể đàm luận, việc này, thật là trẫm liều lĩnh, ngươi có điều kiện gì, cứ việc nói!"

Cứ việc có chút đau đầu, có thể Càn Đế lại dù sao cũng là Càn Đế, rất nhanh liền ổn định tâm thần, trầm giọng mở miệng nói.

"Bệ hạ cho rằng, Lệ tiên sinh mệnh trị giá bao nhiêu? Mạng ngươi, lại trị giá bao nhiêu?"

Lạnh lùng nhìn lấy Càn Đế, Bạch Nhạc bất động thanh sắc hỏi ngược lại.

". . . Trẫm thừa nhận Thanh châu độc lập, ngươi vẫn như cũ làm ngươi Thanh Châu phủ chủ, như thế nào?"

"Chưa đủ!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ đạm mạc, Bạch Nhạc nhàn nhạt hồi đáp nói.

"Còn có Duyện châu!"

Càn Đế lần nữa làm ra nhượng bộ.

"Còn chưa đủ!"

Con mắt đều không nháy một chút, Bạch Nhạc liền lần nữa cự tuyệt nói.

Thanh Duyện hai châu, bản thân cũng đã bị hắn đánh trở về, bây giờ, Càn Đế coi đây là lợi thế, không khỏi có vẻ thật không có thành ý.

"Mười vạn yêu binh, bình minh liền rút quân, trẫm cam đoan không còn

đối Thanh, Duyện hai châu hưng binh!"

"Rút quân?" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc lạnh giọng nói: "Lệ tiên sinh trước đó không phải bằng vào ta Thanh châu một thành bách tính tính mệnh làm hiếp sao? Bệ hạ không ngại thử xem, ta có hay không giết được sạch sẽ cái này mười vạn yêu binh."

Bây giờ Bạch Nhạc, nhất thời cho thấy thần linh cường giả bá đạo nhất một mặt.

Thần linh thời đại, chân chính có thể quyết định tất cả, tự nhiên liền chỉ có thần linh, nếu đối phương thần linh cường giả vô pháp làm ra kiềm chế, như vậy chờ đợi, liền sẽ là nghiêng về một bên tàn sát.

"Ngươi đến tột cùng nghĩ muốn cái gì?"

Càn Đế rốt cục nhịn không được mở miệng hỏi.

Bây giờ hắn là thật có chút vô pháp nắm chặt Bạch Nhạc tâm tư.

"Ta muốn thảo một cái công đạo! Thay cái này trong trận chiến ấy chết đi Thanh Vân Kỵ thảo một cái công đạo, thay dân chúng vô tội thảo một cái công đạo! Thay chết trận Ma tông đệ tử, Chúng Tinh Tiểu Thế Giới bằng hữu thảo một cái công đạo!"

Trong mắt lộ ra vẻ tàn khốc, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng: "Ta muốn bệ hạ tự mình hạ tội kỷ chiếu, thừa nhận vô cớ đối Thanh châu hưng binh, sai tại bệ hạ."

". . ."

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ nổi nóng, Càn Đế có lòng trở mặt, nhưng hôm nay mạnh yếu tư thế nghịch chuyển, cường thế như hắn, cũng không thể không cúi đầu.

"Có thể!"

Cơ hồ là cắn răng từ trong miệng phun ra hai chữ này, Càn Đế trầm giọng đáp.

"Vân Mộng Chân là ta nữ nhân, ta nghe nói, bệ hạ tại Đạo Lăng sơn đối nàng nói năng lỗ mãng! Cũng đồng dạng cho một cái công đạo a!"

"Bạch Nhạc, ngươi đừng quá mức phân!"

Căm tức Bạch Nhạc, Càn Đế lành lạnh quát lên.

"Quá phận sao?" Cười lạnh một tiếng, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói: "Bệ hạ tại Đạo Lăng sơn, đối nàng nói ẩu nói tả thời điểm, liền không có nghĩ qua, lần này khi dễ nữ nhân ta, quá phận không quá phận sao?"

". . ."

Tại Đạo Lăng sơn thời điểm, Càn Đế đắc ý vô cùng, lại nơi nào sẽ quan tâm Bạch Nhạc.

Cũng không nghĩ đến, bây giờ một tát này, nhưng là trái lại rút được hắn trên mặt mình.

"Vân Mộng Chân tu hành Vong Tình Thiên Công, trước đó các loại đã không quan tâm, nàng đã có nói, cả đời phụng đạo, cùng ngươi cũng không có quan hệ gì."

Càn Đế vẫn mở miệng nói.

"Đó là chuyện của ta."

Biểu tình đạm mạc, Bạch Nhạc lần nữa mở miệng nói.

"Tốt!"

Yên lặng chốc lát, Càn Đế đúng là vẫn còn đáp ứng.

Người thành đại sự không câu nệ tiểu tiết.

Chỉ cần vượt qua trước mắt cửa ải này, vứt bỏ mặt mũi, chung quy là có thể nghĩ biện pháp đòi lại.

"Đã như vậy, liền mời bệ hạ, ngay trước người trong thiên hạ mặt, lên một cái thề tới đi! Đương nhiên, bao quát bệ hạ cho lúc trước ta hứa hẹn."

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc nói lần nữa.

". . ."

Mặc dù có chút khuất nhục, có thể Càn Đế lại y nguyên vẫn là từng cái làm theo.

Làm xong đây hết thảy, Càn Đế nhất thời mang theo Lệ Tâm Vũ xé rách hư không mà đi, lại không quay đầu lại nhìn nhiều, cũng không dám nhiều lược một câu ngoan thoại.

PS: Ngày mai hồi quốc, hậu thiên khôi phục bình thường đổi mới, ta sẽ tận lực nhiều càng, mãi cho đến hoàn thành, ân, chính là như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1421: Diệt phật

"Cứ như vậy thả hắn đi?"

Rơi vào Bạch Nhạc bên người, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng hỏi.

Trước đó mãnh mẽ ra tay độc ác, nhưng hôm nay lại trực tiếp buông tha đối Lệ Tâm Vũ cùng Càn Đế truy cứu, cái này tựa hồ cũng không phù hợp Bạch Nhạc nhất quán phong cách hành sự.

Nếu như cầm đối phương không có biện pháp gì cũng liền thôi, nhưng hôm nay cục diện nhưng là, chỉ cần Bạch Nhạc nguyện ý, ít nhất có thể đủ đem Lệ Tâm Vũ lưu lại, thậm chí Càn Đế cũng chưa chắc có thể chạy thoát.

Mặc dù như thế bức Càn Đế xin lỗi, coi như là đem Càn Đế khuôn mặt đều quất sưng, nhưng lại chung quy cảm giác vẫn là quá tiện nghi đối phương.

"Giết chết Càn Đế không có ý nghĩa!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng giải thích: "Chân chính mấu chốt là tứ phương yêu thần, mà không phải Càn Đế! Cho dù là giết Càn Đế, tứ phương yêu thần, cũng sẽ rất nhanh lại đẩy một con rối đi ra, mới kế nhiệm khôi lỗi, thậm chí còn không có Càn Đế cổ tay, liền một tia kiềm chế tứ phương yêu thần khả năng cũng không có. . . Cùng như vậy, chẳng thà thả hắn trở về."

Đứng cao độ khác biệt, chứng kiến đồ vật, tự nhiên cũng liền không giống nhau.

Đơn giản khoái ý ân cừu, đến loại trình độ này, đã không có ý nghĩa gì.

Huống chi, nghiêm túc tính được, Bạch Nhạc cùng Càn Đế ở giữa xác thực cũng không có cái gì tử thù, đánh Càn Đế khuôn mặt, lại bức bách Càn Đế làm ra nhượng bộ, đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng đã đủ đủ.

"Nói thật hay!"

Cười ha ha một tiếng, Mặc Quân cũng thu thần thông, rơi vào Bạch Nhạc bên người, "Ta còn sợ ngươi bị hận ý che đậy con mắt đâu, hiện tại xem ra, ngươi so với ta trong tưởng tượng càng thông thấu."

"Mặc Quân đại ca quá khen!"

Bật cười lớn, Bạch Nhạc hồi đáp nói: "Không có gì thông thấu không thông suốt, chỉ là bây giờ Càn Đế đã uy hiếp không được ta, cho nên xem liền rõ ràng hơn một ít mà thôi."

"Một kiếm sương hàn thập cửu châu. . . Thiên hạ, đã rất nhiều năm không có ra khỏi bực này kiếm tiên nhân vật."

Nhẹ khen một tiếng, Ma Quân mỉm cười nói: "Lấy ngươi bây giờ thực lực, chính là tại thời đại thượng cổ, cũng có thể xem như là một phương cường giả, Càn Đế chi lưu, xác thực chưa nói tới uy hiếp gì. . . Chân chính nguy hiểm là, tứ phương yêu thần."

"Ta minh bạch." Gật đầu, Bạch Nhạc trong mắt lộ ra vẻ ngưng trọng, nhẹ giọng nói: "Ta sẽ không dễ dàng đối tứ phương yêu thần xuất thủ, Mặc Quân đại ca yên tâm."

Mặc dù Mặc Quân không có nói rõ, có thể Bạch Nhạc vẫn có thể nghe hiểu đối phương ý ở ngoài lời.

"Trận chiến ngày hôm nay, danh động thiên hạ, từ nay về sau, lại không người dám tại Thanh châu lỗ mãng. . . Tiếp đó, ngươi có tính toán gì

không?"

Mặc Quân hỏi lần nữa.

Ngẩng đầu, liếc mắt nhìn chân trời, Bạch Nhạc yên lặng chốc lát, lúc này mới chậm rãi mở miệng nói: "Diệt phật!"

Thả đi Càn Đế, trừ trước đó Bạch Nhạc giải thích lý do bên ngoài, còn có một bộ phận rất lớn, chính là bởi vì muốn diệt phật.

Lần này cùng Nhiên Cổ Phật giao thủ, nhường Bạch Nhạc đối với Phật tông càng phát ra kiêng kỵ, so với việc Càn Đế, Phật tông uy hiếp lớn hơn nhiều, hơn nữa, Bạch Nhạc có một loại vô cùng rõ ràng cảm giác, Nhiên Cổ Phật, bất quá chỉ là Phật tông đẩy tới trước đài cho người ta xem mà thôi, Phật tông chân chính đại năng giả, bây giờ thậm chí cũng còn không có lộ diện.

Bây giờ nhất định muốn thừa dịp Phật tông đặt chân chưa ổn, tiến thêm một bước đả kích Phật tông, bằng không, một khi lại để cho Phật tông phát triển một chút đến, tương lai tất thành cái họa tâm phúc.

"Truyền lệnh xuống, Thanh Vân Kỵ tự mình xuất thủ, quét sạch Thanh Duyện hai châu bên trong, sở hữu Phật tông tu hành giả, phá hủy phật giáo miếu thờ, cấm chỉ truyền giáo. . . Trong vòng nửa tháng, ta muốn phật giáo tại Thanh Duyện hai châu bên trong đoạn tuyệt tất cả truyền thừa!"

Trong mắt lộ ra vẻ lạnh lùng, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói.

.. .

Trong vòng một đêm, danh chấn thiên hạ!

Tin tức truyền rất nhanh, e tại đã lập xuống lời thề tình huống dưới, Càn

Đế một đạo tội kỷ chiếu, càng là oanh động thiên hạ.

Bạch Nhạc danh chấn thiên hạ, bây giờ thậm chí danh tiếng vẫn còn ở tam đại thiên tông phía trên.

Đối với người thường mà nói, bất quá chỉ là nhìn một cái náo nhiệt, thật là đối với thần linh cường giả mà nói, một trận chiến này ảnh hưởng khả năng liền quá lớn, không chỉ là bây giờ nổi trên mặt nổi những thần linh này cường giả, cho dù là những cái kia như Mặc Quân, một mực ẩn nấp thần linh cường giả, cũng đều nhớ kỹ Bạch Nhạc tên này.

Không đề cập tới thân phận xuất thân, bây giờ Bạch Nhạc, cũng đã chân chính có tư cách cùng bọn chúng kề vai.

Rất nhanh, Càn Đế hướng Vân Mộng Chân xin lỗi tin tức lần nữa truyền ra, càng là truyền vang thiên hạ.

Toàn bộ Đạo Lăng sơn một mảnh xôn xao.

Lần này Càn Đế tiến đánh Thanh Châu thành, Vân Mộng Chân thái độ, bản thân cũng đã nói rõ rất nhiều vấn đề, cho dù là rất nhiều không biết nội tình đệ tử, cũng đều có thể minh bạch bên trong biến hóa.

Ai cũng đang suy đoán, này sẽ đối Đạo Lăng Thiên Tông tạo thành cái dạng gì ảnh hưởng, nhưng lại làm sao cũng cũng không nghĩ tới, loại tình huống này, Bạch Nhạc lại vẫn sẽ vì Vân Mộng Chân xuất đầu, làm cho Càn Đế xin lỗi!

Dù cho là phổ thông đệ tử, cũng có thể cảm nhận được Bạch Nhạc đối với Vân Mộng Chân loại kia tha thiết cảm tình, chỉ có Vân Mộng Chân vẫn như cũ không nhúc nhích chút nào.

Chỉ có những cái kia chân chính người biết nội tình, lúc này mới chính thức nhịn không được một hồi thở dài.

Vong Tình Thiên Công a. . . Vô luận Bạch Nhạc bây giờ làm cái gì, đối với Vân Mộng Chân mà nói, đều đã không có ý nghĩa gì.

Cảm động?

Loại tình cảm này, đã sớm bị từ Vân Mộng Chân trên người bóc ra a!

... . . .

Nam Hải!

Một vị Phật Đà từ trên biển mà ra, phật quang phổ chiếu.

Dưới chân đạp đài sen, cái kia một vị Phật Đà, lộ ra một loại phổ thế từ bi, từ Nam Hải mà ra.

Rất nhiều Phật tông đệ tử chạy tới Nam Hải triều bái!

Theo lấy Nhiên Cổ Phật vẫn lạc, Phật tông xuống dốc không phanh khí thế, cũng theo lấy cái này một vị Phật Đà xuất thế, ngừng lại xu hướng suy tàn.

Nam Hải bên bờ, phật đà giảng đạo, có thiên long hiển hiện, trăm hoa nở rộ!

"Bồ đề hoa nở, như thế ta tới, đồn rằng, Như Lai!"

.. .

Vương thành!

Càn Đế đứng ở hoàng cung chỗ cao nhất, nhìn xa Nam Hải phương hướng, khóe miệng không khỏi hiện lên một nụ cười lạnh lùng.

Nam Hải bên kia cục diện, Phật tông có thể gây ra động tĩnh lớn như vậy, cũng không thể rời bỏ hắn phối hợp.

Bây giờ, bản thân hắn đã không dám tùy tiện đối Bạch Nhạc xuất thủ, cũng chỉ có thể mượn đao!

Không hề nghi ngờ, Phật tông chính là hắn mượn đao!

Bạch Nhạc bây giờ tại Thanh Duyện hai châu diệt phật, vị này Như Lai Phật, từ Nam Hải mà ra, vô luận như thế nào, cũng tất nhiên muốn hướng Thanh châu đi một lần, trấn an lòng người.

Nhiên Cổ Phật vẫn lạc, bức ra Phật tông chân phật, lần này, sợ rằng Bạch Nhạc thời gian sẽ không có tốt như vậy qua.

Nếu như Phật tông có thể diệt Bạch Nhạc tự nhiên tốt nhất, mặc dù không thể, chỉ cần cho Bạch Nhạc chế tạo một chút phiền toái, hắn chính là vui mừng thành.

Huống chi, tứ phương yêu thần một mực tại thôi động kế hoạch, cũng tại đâu vào đấy tiến hành. . . Dùng không bao lâu, Bạch Nhạc liền muốn đối mặt tứ phương yêu thần, khi đó, lại nhìn hắn Bạch Nhạc còn có thể hay không thể lớn lối.

"Bệ hạ!"

Lệ Tâm Vũ chậm rãi đi tới Càn Đế bên người mở miệng nói: "Tứ phương yêu thần truyền xuống pháp chỉ, yêu cầu hiến tế mười vạn đồng nam, mười vạn đồng nữ!"

Chân mày hơi nhíu, Càn Đế trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi ý: "Cho bọn hắn!"

Mười vạn đồng nam, mười vạn đồng nữ!

Cái này tuyệt đối không phải một cái con số nhỏ, hơn nữa một khi làm không cẩn thận, liền sẽ dẫn phát kêu ca, bất quá, bây giờ Càn Đế nhưng cũng đã căn bản không quan tâm.

Hắn đã thượng tứ phương yêu thần thuyền, cũng chỉ có thể một con đường đi vào tối.

Riêng là, lần này tại Thanh châu cái này bại một lần. . . Hắn có thể đủ cùng tứ phương yêu thần đàm phán lợi thế thì càng thiếu.

"Bạch Nhạc. . . Đây là ngươi bức trẫm!"

PS: Trở về, chậm chậm bắt đầu tu bổ thiếu.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1422: Ngộ đạo bồ đề

"Bồ đề hoa nở, như thế ta tới! Khẩu khí thật là lớn."

Tin tức truyền tới Thanh châu, Bạch Nhạc nhất thời cười lạnh.

Người khác chưa chắc minh bạch điều này có ý vị gì, thế nhưng Bạch Nhạc nhưng là vô cùng rõ ràng.

Hắn mặc dù không tin phật, nhưng cũng từng qua không ít Phật Kinh.

Phàm Phật Kinh, khúc dạo đầu câu đầu tiên, chính là như là ta nghe.

Như Lai nói đến, chính là chân phật!

Mở miệng liền dám xưng Như Lai, đây là cuồng không có biên.

Bạch Nhạc căn bản không tin cái gọi là Như Lai nói đến, Như Lai Phật, hầu như chính là phật giáo duy nhất chân phật, giả sử thật có Như Lai, đang lúc trở tay liền có thể trấn áp chư thiên, chí ít cũng phải đủ để bằng được Thần Tôn mới đúng.

Phật tông bên trong, nếu thật có hạng nhân vật này còn sống, làm sao cần phải phiền toái như vậy, đã sớm đã lệnh phật giáo rầm rộ, thậm chí lấy thúng úp voi, thành lập Phật Quốc.

"Coi như không phải chân phật, dám như thế miệng ra cuồng ngôn, cũng tất nhiên là có chút bản lĩnh, thực lực tất nhiên vẫn còn ở Nhiên Cổ Phật phía trên, bây giờ chúng ta tại Thanh, Duyện hai châu trắng trợn diệt phật, đối phương chỉ sợ rất nhanh liền sẽ đến Thanh châu tới."

Bất Tử Thanh Vương khẽ lắc đầu nói.

Mười vạn yêu binh rút đi, một trận chiến này không cần đánh tiếp nữa, hắn tự nhiên liền trở lại Thanh châu.

Bây giờ, Thanh châu đại đa số sự tình, trên thực tế, cũng vẫn luôn là Bất Tử Thanh Vương đang xử lý, về Phật tông tin tức, cũng là Bất Tử Thanh Vương trước hết đạt được tin tức xác thật.

"Nhiên Cổ Phật cùng Lệ Tâm Vũ liên thủ đều không phải là công tử đối thủ, chỉ bằng một mình hắn, chính là tới lại có thể thế nào?"

Tô Nhan xem thường chen lời nói.

"Không phải tính như vậy."

Lắc đầu, Bất Tử Thanh Vương nói rằng: "Phật tông nhiều thủ đoạn, hầu hết thời gian, cứng lại chưa chắc là biện pháp tốt, còn cần cẩn thận mới là."

"Không vội, hắn nếu thật dám đến Thanh châu đến, ta liền sẽ một hồi hắn."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc tùy ý nói rằng: "Làm tốt chúng ta vốn nên làm việc, bọn hắn muốn tìm phiền toái, liền tự nhiên sẽ lộ ra sơ hở."

"Công tử, Thái Cực Đạo bên kia truyền đến tin tức, nói là mời công tử đi một chuyến Thái Cực Đạo."

Tô Nhan nói lần nữa.

Hơi trầm ngâm một chút, chuyện này Bạch Nhạc trên thực tế là biết rõ, trước đây Tuyệt Tiên nhường hắn quan sát kiếm điển thời điểm đã nói qua, cũng có thể nhường hắn đi Thái Cực Đạo tìm hiểu, chỉ là Càn Đế tới quá mau, căn bản không có thời gian nhường Bạch Nhạc lại đi Thái Cực

Đạo.

Thanh châu đánh một trận, danh động thiên hạ, Thái Cực Đạo lần nữa tương thỉnh, tự nhiên cũng là lấy lòng.

"Tạm chờ mấy ngày, nhìn một chút Phật tông muốn làm gì, xử lý tốt chuyện này, lại đi Thái Cực Đạo không muộn."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Tốt, vậy ta đây liền đi khôi phục Phật tông, nói công tử, ít ngày nữa liền đem phó ước." Tô Nhan nhẹ giọng mở miệng nói.

... ...

"A di đà phật!"

Đạo Lăng Thiên Tông, Phật tông mới ra vị này phật đà, ngoài tất cả mọi người dự liệu, chẳng những không có đến Thanh châu đi, ngược lại trực tiếp chạy tới Đạo Lăng Thiên Tông.

Vô luận như thế nào, bực này cao nhân thân chí, Vân Mộng Chân vị này Đạo Lăng Thánh Nữ, cũng hầu như là muốn tự mình đứng ra chiêu đãi.

"Ra mắt thần nữ!"

Chắp tay trước ngực, cái kia phật đà nhẹ giọng mở miệng nói.

"Gặp qua pháp sư!" Khẽ khom người hoàn lễ, Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói: "Không biết pháp sư đường xa mà đến, có gì muốn làm?"

"Ta tới, là muốn cùng Đạo môn làm sáng tỏ quan hệ, qua nhiều năm như vậy, Phật Đạo chi Tranh, cũng chưa ngừng tuyệt, ta phật tông mặc dù

tránh xa hải ngoại, nhưng lại vẫn như cũ tâm hệ thiên hạ." Cái kia phật đà nhẹ giọng nói: "Phật đạo vốn không xung đột, ta lần này đến đây, chính là muốn muốn cùng Đạo môn biến chiến tranh thành tơ lụa."

"Ồ?"

Hơi nhíu mày, Vân Mộng Chân ý bảo đối phương nói tiếp.

"Hay là trước giới thiệu một chút tự ta đi." Chắp tay trước ngực, cái kia phật đà tiếp tục nói: "Ta tên A Nan, từng đi theo chân phật trên tu hành vạn năm!"

Chân phật đệ tử!

Nghe được cái này xưng hô, dù cho là Vân Mộng Chân cũng không khỏi ngưng trọng vài phần.

Phật tông bên trong, đến tột cùng có hay không chân phật, ai cũng không dám nói, nhưng đối phương bây giờ dám tự xưng là chân phật đệ tử, liền tất nhiên là có một chút bản lĩnh.

"Nguyên lai là A Nan pháp sư!"

Khẽ vuốt cằm, Vân Mộng Chân nhẹ giọng nói: "Không biết A Nan pháp sư, muốn làm gì?"

"Ta muốn truyền đạo Thanh châu!"

A Nan trầm giọng nói rằng: "Phật hiệu không tha chửi bới, Phật tông đệ tử thành kính, cũng không phải ai nói giết là có thể giết. . . Tất cả khổ ách đều có quả! Ta từ Nam Hải mà ra, chính là thay ta phật giảng đạo!"

"Ta dựa vào cái gì giúp ngươi?"

Cũng không có nói dư thừa nói nhảm, Vân Mộng Chân lạnh lùng hỏi ngược lại.

Nghe vậy, A Nan chẳng những không có để ý, ngược lại sinh ra vẻ vui sướng chi ý.

Vong Tình Thiên Công thật quá kinh khủng, loại tình huống này, Vân Mộng Chân đầu tiên suy nghĩ cũng không phải là Bạch Nhạc sinh tử, thậm chí không phải thị phi đúng sai, mà là quyền lợi.

Chỉ là, A Nan tất nhiên dám đến, tự nhiên cũng đã làm đủ chuẩn bị.

"Ta nguyện tại Đạo Lăng sơn gieo xuống một gốc cây Bồ Đề Thụ, trợ giúp thánh nữ ngộ đạo!"

Bồ đề, bản thân liền là Ngộ Đạo Thụ.

A Nan nói tới bồ đề, tự nhiên không phải phổ thông Bồ Đề Thụ, mà là Phật tông ngộ đạo chí bảo, thiên địa kỳ trân.

Không chút nào khoa trương nói, nếu là có người một mực ngồi ở đây dưới cây bồ đề tu hành, cái gọi là tu hành cản trở liền căn bản cũng sẽ không có, cho dù là tư chất quá bình thường người, cũng có thể vì vậy trở thành một phương cường giả! Không dám nói thần linh, đột phá bán thần sợ rằng đều là vấn đề gì.

Vong Tình Thiên Công tu hành rất khó, cho dù là Vân Mộng Chân đã Vong Tình Thiên Công đại thành, có thể tưởng tượng nếu tiến lên một bước, cũng vẫn như cũ không gì sánh được gian nan.

Nhưng nếu là có cái này Bồ Đề Thụ, Vân Mộng Chân liền tất nhiên có thể trong vòng thời gian ngắn ổn định căn cơ, luôn cố gắng cho giỏi hơn.

Điều kiện như vậy, cho dù là Vân Mộng Chân cũng không khỏi có chút

tâm động.

Cũng không đợi Vân Mộng Chân đáp lại, A Nan liền tiếp tục nói: "Bạch Nhạc bây giờ trắng trợn chèn ép ta phật tông, chúng ta yêu cầu Đạo môn đứng ra, thừa nhận phật đạo cũng không xung đột, chỉ là con đường tu hành khác biệt."

"Ta biết thánh nữ cùng Bạch Nhạc quan hệ. . . Nhưng hôm nay, Đạo Lăng Thiên Tông vẫn là chính đạo nhân tài kiệt xuất, cũng chỉ có cùng Đạo Lăng Thiên Tông liên thủ, mới có thể trợ giúp ta Phật tông, vượt qua cái này nhất đại kiếp!"

"Nói bậy, ta tam đại thiên tông đồng khí liên chi! Há có thể cùng ngươi Phật tông liên thủ?"

Trong nháy mắt, liền nhất thời có Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão lớn tiếng mắng.

Chỉ là đối với những người này quát lớn, A Nan lại không chút phật lòng, vẫn như cũ bình tĩnh nhìn về phía Vân Mộng Chân, thần sắc không có biến hóa chút nào.

Hơi hơi đè tay, ý bảo trưởng lão khác an tĩnh lại.

Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói: "Ta muốn xem trước một chút Bồ Đề Thụ hiệu quả."

"Tự nhiên như thánh nữ mong muốn."

Bật cười lớn, A Nan tay áo nhẹ nhàng phất một cái, nhất thời liền có một viên kim sắc Bồ Đề Thụ rơi xuống, lẳng lặng lơ lửng giữa không trung, phật quang lưu chuyển, để cho người ta không kìm lại được liền trong đắm chìm.

Bước ra một bước, Vân Mộng Chân trực tiếp nhắm mắt, tại dưới cây bồ đề ngồi xuống.

Trong khoảnh khắc, Vân Mộng Chân liền trực tiếp nhập định.

A Nan lẳng lặng đứng ở một bên, tâm đầu ý hợp.

Ước chừng đi qua một canh giờ thời gian, Vân Mộng Chân chậm rãi tại dưới cây bồ đề mở mắt, trong mắt lộ ra lau một cái thâm thúy chi ý.

"Bồ Đề Thụ một khi gieo xuống, thu được linh khí làm dịu, hiệu quả còn có thể tốt hơn ba phần."

Bình tĩnh đứng dậy, Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói: "Có thể!"

PS: Còn có một chương, ta tiếp tục viết.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1423: Đạo môn phân tách

"Ngươi nói cái gì?"

Văn Trạch khó có thể tin nhìn chằm chằm tới đưa tin đệ tử hỏi tới.

"Văn Chân Nhân, ngươi mau đi xem một chút đi, thánh nữ đã nhận lời cùng Phật tông liên thủ, bây giờ trên núi rất nhiều trưởng lão đều tại khuyên, có thể thánh nữ lại như cũ khư khư cố chấp!"

Cái kia đưa tin đệ tử khí đều có chút xuyến không chia hồi đáp nói.

Trong lòng hoảng loạn, căn bản không để ý tới nói thêm nữa, bước ra một bước, Văn Trạch lúc này hướng về Thánh Nữ phong bay đi.

Lúc này, Thánh Nữ phong thượng đã quỳ một chỗ trưởng lão cùng đệ tử.

"Mời thánh nữ nghĩ lại a!"

"Phật Đạo chi Tranh từ xưa đến nay, không được mở cái này tiền lệ a!"

"Tam đại thiên tông đồng khí liên chi, bổn tông nếu tùy tiện làm ra loại này quyết đoán, chính là phải nhường đường môn phân tách a!"

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Thánh Nữ phong đã nói cái gì cũng có, lộn xộn, có trưởng lão dập đầu thậm chí đã dập đầu bể đầu, tiên huyết chảy dài.

Chỉ là, Vân Mộng Chân lại phảng phất đối đây hết thảy đều làm như không thấy, bình tĩnh đứng ở dưới cây bồ đề.

A Nan, cũng đồng dạng cũng không để ý tới nơi đây đệ tử, chỉ là chuyên

tâm đem Bồ Đề Thụ trồng ở cái này Thánh Nữ phong bên trên.

"Bái kiến thánh nữ!"

Hít sâu một hơi, Văn Trạch nhất thời thân hình rất cao quỳ gối.

Chậm rãi xoay người, ánh mắt rơi vào Văn Trạch trên người, Vân Mộng Chân phảng phất lúc này mới nhìn thấy người khác phản ứng, nhàn nhạt mở miệng nói "Văn trưởng lão, chư vị trưởng lão, các ngươi làm cái gì vậy?"

"Thánh nữ!"

Ngẩng đầu, nhìn lấy Vân Mộng Chân, Văn Trạch trầm giọng mở miệng nói: "Văn Trạch thuở nhỏ liền đi theo thánh nữ, qua nhiều năm như vậy, một mực đem thánh nữ xem so tánh mạng mình quan trọng hơn! Thánh nữ muốn cả đời phụng đạo, chặt đứt tơ tình, ta vẫn chưa mở miệng ngăn cản, thánh nữ muốn thả bỏ cứu viện Thanh châu, ta cũng chưa ngăn cản!"

"Thật là, lần này khác biệt!"

Trong lúc nói chuyện, Văn Trạch vén lên áo choàng, nhất thời quỳ gối Vân Mộng Chân trước mặt.

"Phật tông họa, thậm chí vẫn còn ma đạo phía trên, mấy nghìn năm qua, ta Đạo môn đều chết chết đem Phật tông ngăn ở cửu châu ở ngoài! Bây giờ, thánh nữ vẻn vẹn chỉ là bởi vì một buội ngộ đạo bồ đề, liền muốn buông tha nguyên tắc, cùng Phật tông liên thủ, phân tách Đạo môn. . . Việc này, Văn Trạch không dám gật bừa, cho nên chuyên tới để tử gián!"

Vù vù!

Trong nháy mắt, Văn Trạch bảo kiếm tùy thân nhất thời bay lên, treo ở

trước mặt không trung.

"Văn Trạch, thân là Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên một trong, liền có trách nhiệm giữ gìn bổn tông quy củ, giữ gìn Đạo môn quy củ! Thánh nữ nếu khư khư cố chấp, mời cầm kiếm trảm Văn Trạch cùng Thánh Nữ phong!"

Có Văn Trạch cầm đầu, trong nháy mắt, nhất thời rầm rầm một mảnh trưởng lão cùng đệ tử quỳ xuống, làm ra cùng Văn Trạch tương đồng lựa chọn.

"Mời thánh nữ, cầm kiếm trảm bọn ta cùng Thánh Nữ phong!"

Sự tình khác bên trên, đều không đến mức sinh ra lớn như vậy bắn ngược đến, có thể duy chỉ có Phật tông là một cái ngoại lệ!

Đạo môn đối với phật môn thái độ, thậm chí vẫn còn Ma tông phía trên.

Mấy nghìn năm qua, Đạo môn đạt thành nhận thức chung, chính là phàm Phật tông chi nhân, bước vào cửu châu, liền vì Đạo môn công địch.

Trước đó, tại Càn Đế duy trì dưới, Phật tông phản hồi cửu châu, Đạo Lăng Thiên Tông không có xuất thủ chèn ép, cũng đã là bị tình thế ép buộc.

Bây giờ, Vân Mộng Chân muốn cùng Phật tông liên thủ, tự nhiên dẫn phát cực đại bắn ngược.

Vô luận trước đó là lập trường gì, lúc này đối mặt Phật tông thời điểm, đại đa số người đều tự phát thống nhất lập trường.

Ánh mắt chậm rãi từ trên người mọi người đảo qua, Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói: "Các ngươi là muốn buộc ta làm ra lựa chọn sao?"

"Không dám! Chỉ là khẩn cầu thánh nữ nghĩ lại!"

Văn Trạch lần nữa mở miệng nói.

Thần sắc không thay đổi chút nào, Vân Mộng Chân bình tĩnh nói rằng: "Thân là Đạo Lăng Thánh Nữ, ta làm cái gì, không làm cái gì. . . Đều tự có ta đạo lý! Các ngươi bây giờ liên thủ bức bách, là muốn phế ta cái này thánh nữ chi vị sao?"

". . ."

Phế thánh nữ?

Trước đó Lăng Tiên còn sống thời điểm, có thể còn có thể nói, nhưng hôm nay loại này xuống, ai dám nói lời như vậy? !

Không nói đến Vân Mộng Chân thực lực bản thân kinh khủng bực nào, riêng chỉ là bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông liền chỉ có cái này một vị thần linh cường giả, cũng không người dám lên cái này đầu a!

Đều không cần phế, chỉ cần Vân Mộng Chân phủi mặc kệ, không có thần linh cường giả tọa trấn, Đạo Lăng Thiên Tông, sợ là đều muốn tan thành mây khói.

Nhưng hôm nay, Vân Mộng Chân nhưng là muốn cùng Phật tông liên thủ a!

"Không một người nói chuyện sao?"

Lạnh lùng quét về phía mọi người, Vân Mộng Chân đạm nhiên mở miệng nói: "Tất nhiên không có, như vậy, ta liền đã vẫn là Đạo Lăng Thánh Nữ, ta làm quyết định gì, không cần các ngươi đồng ý!"

Lạnh lùng ánh mắt lần nữa đảo qua mọi người, Vân Mộng Chân cười lạnh nói: "Các ngươi nếu là thật muốn chết gián, vậy liền tự sát tốt. . . Không cần ở chỗ này, kẻ xướng người hoạ, ta từ trước tới giờ không bị người hiếp bức, từ trước đúng, bây giờ càng là! hơn "

". . ."

Trong nháy mắt, tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, toàn trường tĩnh mịch, cũng lại nói không ra lời.

Lấy cái chết tương, bất quá chỉ là thủ đoạn, thật nếu để cho bọn hắn tự sát, làm sao có thể ra tay? !

Đạo Lăng Thánh Nữ, cho tới bây giờ tại tông môn cũng có cao nhất địa vị, huống chi là như thế cường thế một vị Đạo Lăng Thánh Nữ.

Thật muốn cùng Vân Mộng Chân đối lấy cứng lại, toàn tông trên dưới, bây giờ ai có gan này, ai có cái này quyết đoán?

"Thông truyền thiên hạ. . . Bắt đầu từ hôm nay, Đạo Lăng Thiên Tông cùng Phật tông kết minh!"

Hơi hơi phẩy tay áo một cái, Vân Mộng Chân lúc này xoay người mà đi, chỉ nghe phanh một tiếng, cửa động phủ chợt đóng cửa.

Chỉ còn lại có một chỗ trưởng lão cùng đệ tử quỳ tại chỗ.

"A di đà phật!"

Chắp tay trước ngực, A Nan hơi hơi hành lễ, cũng lại không có tỷ lệ phát sinh cao một lời, dĩ nhiên đi xuống núi.

Riêng lớn một cái Đạo Lăng sơn, lúc này, nhưng là vắng vẻ giống như chết.

... ...

Rất ngắn nửa ngày ở giữa, tin tức này, tựa như cùng sinh cánh, phong truyền thiên hạ.

Toàn bộ Đạo môn một mảnh xôn xao!

Vô luận là Tiên Du Kiếm Cung, Thái Cực Đạo, hay là hắn đại tiểu tông môn, ban đầu nghe được toàn bộ tin tức phản ứng, đều là không thể tin tưởng.

Nhưng mà, Đạo Lăng Thiên Tông quảng phát thiên hạ đạo thiếp lại không biết là giả.

Dạng này trò đùa, không ai dám mở.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Đạo môn hỗn loạn tưng bừng.

Tam đại thiên tông luôn luôn là Đạo môn thủ lĩnh, vô luận làm ra quyết định gì, phía dưới tông môn, chỉ cần dựa theo làm là được.

Nhưng hôm nay. . . Cái này nên làm cái gì bây giờ?

Tiên Du Kiếm Cung cùng Thanh châu kết minh, tuyên cáo diệt phật, Đạo Lăng Thiên Tông rồi lại cùng Phật tông liên minh!

Bây giờ liền tam đại thiên tông nội bộ ý kiến cũng thống nhất không, phía dưới người, lại nên lựa chọn thế nào?

Trong lúc nhất thời, thiên hạ tất cả mọi người ánh mắt cũng không khỏi rơi vào Thái Cực Đạo phía trên!

Tam đại thiên tông bên trong, bây giờ còn không có tỏ thái độ rõ ràng

chính là Thái Cực Đạo.

Bây giờ, Thái Cực Đạo làm ra cái dạng gì lựa chọn, không thể nghi ngờ tồn tại ảnh hưởng cực lớn.

Có thể vô luận như thế nào chọn. . . Đạo môn phân tách, cũng không nghi ngờ đã thành định cục.

... . . .

"Thiên hạ này. . . Cho là thật muốn loạn a!"

Thở dài một tiếng, đứng ở Thái Cực Đạo tử kim trên đại điện, Lục Tiên nhẹ giọng mở miệng nói.

"Lão tổ. . . Thanh châu bên kia làm sao bây giờ?"

Do dự một chút, Lý Tường rốt cục vẫn là không nhịn được hỏi.

Trước đó, Thái Cực Đạo đã hướng Bạch Nhạc hạ thiệp mời, nhưng hôm nay, Đạo Lăng Thiên Tông thái độ xoay chuyển, nhưng là nhường tình thế liền càng phát ra trở nên tế nhị.

Lúc này, phải hay không phải tiếp tục mời Bạch Nhạc đến Thái Cực Đạo đến, bản thân liền ký hiệu Thái Cực Đạo thái độ.

"Chậm một chút a!"

Ép một chút tay, Lục Tiên nhẹ giọng nói: "Đạo môn phân tách đã thành định cục, bây giờ. . . Chúng ta không nên cuốn vào bên trong, tam đại thiên tông, đều cầm lập trường a! Bổn tông, bảo trì trung lập!"

"Vâng!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1424: Kỳ quặc

"Phật tông bắt đầu truyền đạo."

Đứng ở Bạch Nhạc phía sau, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng mở miệng nói.

Chuyện này nàng so bất luận kẻ nào đều biết, tự nhiên cũng đồng dạng so bất luận kẻ nào đều lý giải Bạch Nhạc trong lòng thống khổ.

Hai cái nguyên bản yêu nhau người, bây giờ, lại các nắm lập trường, làm ra khác biệt lựa chọn.

Vân Mộng Chân quyết định như vậy, không thể nghi ngờ chẳng khác gì là tại Bạch Nhạc trong lòng vừa tàn nhẫn cắm một đao.

Tại trước cửa sổ ngóng nhìn hồi lâu, Bạch Nhạc lúc này mới xoay người lại, nhẹ giọng nói: "Làm chúng ta nên làm việc, sự tình khác, không cần để ý."

Cũng không có toát ra bất kỳ khác thường gì, Bạch Nhạc thanh âm rất nhẹ, phảng phất cái này bất quá chỉ là một kiện bé nhỏ không đáng kể sự tình.

"Công tử yên tâm, Thanh Vương tự mình xuất thủ, bây giờ Thanh châu cảnh nội Phật tông, cơ hồ bị diệt trừ hơn phân nửa, mặc dù có một ít phật giáo tín đồ chống cự, có thể cũng không có kích khởi quá lớn kêu ca." Tô Nhan theo tiếp lời nói.

Bạch Nhạc tại Thanh châu lực ảnh hưởng vẫn là quá lớn, Nhiên Cổ Phật cùng Lệ Tâm Vũ liên thủ, cũng làm cho Nhiên Cổ Phật tại những cái kia tín đồ trong lòng hình tượng tổn hao nhiều, còn có Nhiên Cổ Phật chết,

diệt trừ phật giáo thời điểm, tự nhiên liền ung dung rất nhiều.

"Thái Cực Đạo bên kia truyền đến tin tức, nói là Lục Tiên muốn bế quan, tạm hoãn cùng công tử gặp mặt."

Do dự một chút, Tô Nhan tiếp tục nói.

"Trong dự liệu sự tình."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc tùy ý nói rằng: "Đạo môn phân tách đã thành định cục, loại thời điểm này, Thái Cực Đạo mặc dù không đứng ở Đạo Lăng Thiên Tông bên kia, cũng sẽ không tùy tiện đứng ở chúng ta bên này."

"Chúng ta bây giờ làm sao bây giờ?"

"Chờ!"

Chân mày hơi hơi vung lên, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng: "Có Đạo Lăng Thiên Tông chống đỡ, Phật tông liền có căn cơ. . . Bây giờ hắn chỉ là giảng đạo, mang cho bách tính cũng chỉ là ân huệ, loại tình huống này, muốn mạnh mẽ diệt trừ Phật tông, đã không thực tế."

"Phật tông mưu đồ quá nhiều, sẽ không dễ dàng thỏa mãn. . . Chỉ cần chờ hắn ra chiêu là được! Bây giờ, thiên hạ bố cục đã biến ảo, không phải ai có thể đơn giản chúa tể."

Dừng một cái, Bạch Nhạc tiếp tục nói: "Tìm cơ hội đi Ung châu tìm hiểu một chút tin tức, ta muốn biết rõ. . . Càn Đế hội có phản ứng gì."

... ...

"Bệ hạ, cục diện có chút không lạc quan."

Lệ Tâm Vũ nhẹ giọng nói.

"Ồ?"

"Mười vạn đồng nam, mười vạn đồng nữ, số lượng này quá lớn, chỉ bằng Ung châu chi địa, rất dễ dàng lấy được kêu ca sôi trào! Chúng ta nguyên bản kế hoạch là từ các châu đều sưu tập một ít, nhưng hôm nay Phật tông truyền đạo, khắp nơi đều có Phật tông đệ tử, sưu tập độ khó tăng lên rất nhiều, bây giờ cũng chỉ bắt được ba vạn đồng nam, bốn vạn đồng nữ mà thôi! Hơn nữa, đã lộ một ít hành tích, phía sau chỉ biết càng khó khăn."

Lệ Tâm Vũ có chút bất đắc dĩ giải thích.

Chân mày hơi nhíu, Càn Đế trầm giọng hỏi: "Trẫm nhớ kỹ, Thanh châu là ở diệt phật a?"

"Vâng!"

Lệ Tâm Vũ giải thích: "Thanh châu bên kia đã hầu như đem Phật tông nhổ tận gốc, bây giờ, A Nan cũng chưa giao thiệp với Thanh châu, thậm chí coi như là Duyện châu bên kia, Phật tông thế lực, cũng tương đối yếu ớt nhiều."

"Bệ hạ là muốn đến Thanh châu cùng Duyện châu, sưu tập đồng nam đồng nữ?"

Lệ Tâm Vũ hỏi lần nữa.

"Thử một chút xem sao."

Hơi trầm ngâm một chút, Càn Đế mở miệng nói: "Trong tối tiến hành, không muốn bại lộ thân phận, lấy Duyện châu làm chủ, Thanh châu tận lực thiếu đụng! Để tránh khỏi rút dây động rừng."

Dừng một cái, Càn Đế tiếp tục nói: "Còn có, diệt phật. . . Cái chủ ý này không sai! Có thể noi theo!"

Nao nao, Lệ Tâm Vũ nhất thời liền hiểu được.

"Minh bạch, ta cái này liền đi an bài, chỉ là, kể từ đó, cũng có vẻ chúng ta cùng Thanh châu liên thủ đồng dạng."

"Không có gì liên thủ không liên thủ."

Càn Đế từ tốn nói: "Quyền lợi trước mặt, ân oán chưa đủ thành đạo!"

"Bệ hạ nói là, chỉ là, việc này như bị Bạch Nhạc phát hiện, chỉ tất dẫn tới kịch liệt bắn ngược." Lệ Tâm Vũ phụ họa nói, chỉ là nhưng cũng nhắc nhở lần nữa nói.

"Bắn ngược?"

Cười lạnh một tiếng, Càn Đế điềm nhiên nói: "Trẫm chính sợ hắn không bắn ngược đâu, đợi bắt đủ người, chính là hắn không biết, trẫm cũng muốn cho hắn biết!"

"Bệ hạ là muốn dẫn hắn vào Vương thành?"

"Hắn không phải luôn luôn tự xưng là chính nghĩa sao? Trẫm ngược lại muốn nhìn một chút, hắn có gan hay không đối mặt Tứ Phương Yêu Thần!"

... .

Thời gian nhoáng lên, chính là hai tháng đi qua.

Thanh châu một tháng này ngược lại là cực kỳ an ổn, vô luận là Càn Đế vẫn là Phật tông, cũng không có lại đến Thanh châu đến, giống như là

đều ngủ đông hạ xuống đồng dạng.

"Tô Nhan, hai tháng này, có thể có cái gì dị thường sự tình phát sinh?"

Mặc dù tất cả an ổn, có thể Bạch Nhạc nhưng trong lòng thủy chung có chút bất an, hướng Tô Nhan hỏi.

"Không có!"

Tô Nhan lắc lắc đầu nói: "Phật tông một mực tại các nơi truyền giáo, tại Đạo Lăng Thiên Tông duy trì dưới, tiến hành rất thuận lợi, Đạo môn nội bộ mặc dù cũng có một chút bắn ngược, nhưng lại cuối cùng đều bị đè xuống! Chỉ là có chút kỳ quái đúng, Càn Đế dĩ nhiên cũng bắt đầu diệt phật, hơn nữa không chỉ có cực hạn tại Ung châu, rất có cùng Phật tông vạch mặt tư thế."

"Diệt phật?"

Khẽ nhíu mày, Bạch Nhạc bản năng cảm giác đến có chút không đúng.

Nhiên Cổ Phật chết cùng Càn Đế khá liên quan, nhưng lại cũng tuyệt đối không có đạt được, muốn cùng Phật tông đối lập cấp độ, Càn Đế đột nhiên cao điều như vậy diệt phật, xác thực có chút kỳ quái.

Chỉ là, trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc lại cũng không nghĩ ra bên trong có liên hệ gì.

"Đúng, còn có một việc."

Tựa hồ nhớ tới cái gì, Tô Nhan lần nữa mở miệng nói: "Công tử, Duyện châu bên kia gần đây tựa như có cái gì không đúng! Tựa hồ rất nhiều người đều mất hài tử."

"Mất hài tử?"

Bạch Nhạc không hiểu hỏi.

"Vâng!" Gật đầu, Tô Nhan giải thích: "Trước đó ta phái đội một Thanh Vân Kỵ đi điều tra, gần nhất trong hai tháng này, Duyện châu bên kia chí ít mất mấy ngàn hài tử, cơ bản đều tại bảy tám tuổi khoảng chừng, lớn nhất không cao hơn mười hai tuổi, nam nữ đều có!"

"Mấy ngàn?"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong mắt đột nhiên lộ ra lau một cái tinh mang.

Những năm gần đây, trong ma đạo yêu ma, hầu như đều bị Bạch Nhạc tẩy trừ một lần, mặc dù còn có một chút không cam lòng, cũng phần lớn ngủ đông hạ xuống, riêng là tại Thanh Duyện hai châu, căn bản không người dám làm càn.

Bây giờ loại tình huống này, đột nhiên thất lạc nhiều như vậy hài tử, tuyệt đối không thể nào là cái gì ngẫu nhiên sự tình.

"Tra!"

Từ trong miệng phun ra một chữ, Bạch Nhạc trầm giọng nói: "Phái một vạn Thanh Vân Kỵ đi Duyện châu, tra rõ việc này, dấu vết nào cũng không muốn buông tha! Ta muốn biết, đến tột cùng xảy ra chuyện gì!"

"Vâng!"

Tô Nhan vội vã đáp ứng nói.

Trong lòng từ đầu đến cuối đều cảm thấy có chút không ổn thỏa, ngây người Tô Nhan sau khi rời khỏi, Bạch Nhạc chợt tìm được Bạch Cốt phu nhân: "Thục Nghi, ngươi đối Duyện châu quen thuộc, theo ta cùng đi

một chuyến Duyện châu, ta muốn tra một chút, đến tột cùng cất giấu bí mật gì."

"Chuyện gì?" Bạch Cốt phu nhân không hiểu hỏi.

Đến loại cảnh giới này, thất lạc một vài hài tử sự tình, tạm thời còn không truyền tới trong tai nàng.

Đại thể hướng Bạch Cốt phu nhân giải thích một chút thất lạc hài tử sự tình, Bạch Cốt phu nhân lúc này đáp ứng, cũng không có thông tri người khác, Bạch Nhạc cùng Bạch Cốt phu nhân hai người liền thu liễm khí tức, lặng yên bước vào Duyện châu.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1425: Sơ hiện mánh khóe

"Lí Tam Trụ, ngươi cho Oa nhi tìm cho ta trở về! Ta đã nói với ngươi, muốn là tìm không hồi Oa nhi, ta cũng không sống!"

Đơn sơ nhà lá trước, một vị phụ nhân ngồi dưới đất khóc lóc nỉ non hô, quần áo vãi thô thường có vẻ hơi bẩn, có thể phụ nhân kia lại hiển nhiên đã sớm không để ý tới những thứ này.

Đây là một cái nhà nghèo khổ, đối với bọn hắn mà nói, hài tử hay là duy nhất hy vọng, nhưng bây giờ, cái này hy vọng cũng không.

Cách đó không xa, một cái nông gia hài tử bên hông cõng lấy liêm đao, đi chân đất, làn da ngăm đen, ngồi chồm hổm dưới đất trầm mặt, nhưng thủy chung vẫn chưa nói chuyện.

"Nói chuyện a, ngươi trong ngày thường hung ta thời điểm không phải rất hung sao, sao bây giờ không dám nói lời nào! Ta đã sớm nói, chúng ta chạy trốn tới Ký châu đi, nơi đó có pháp sư che chở, nhất định có thể đủ đảm bảo hài nhi an toàn, thật là ngươi đây? Ngươi người không nghe ta, không phải là muốn nói gì, nghe phủ chủ đại nhân, trong miếu pháp sư không phải người tốt."

"Hiện tại thế nào? Pháp sư ngược lại là bị phủ chủ cưỡng chế di dời, thật là con của ta mà cũng ném, ngươi người phủ chủ kia ở đâu? Hắn quản con của ta mà chết sống sao?"

Phụ nhân kia chỉ vào nhà mình hán tử tức miệng mắng to.

"Đánh rắm! Oa nhi ném, ta chính là liều mạng cũng sẽ tìm trở về, có thể ngươi cái này bà nương còn dám nói phủ chủ đại nhân nói bậy, lão tử hiện tại liền quất chết ngươi!"

Cọ một chút từ dưới đất đứng lên, hán tử kia mặt âm trầm nói rằng: "Cái gì pháp sư không pháp sư, không phải là một ít hòa thượng sao? Khi bọn hắn là cái gì đồ tốt? Phủ chủ đại nhân đối chúng ta tốt, đó là bao nhiêu năm sự tình, nếu không phải phủ chủ đại nhân, chúng ta cơm đều ăn không lên, nào có cái gì Oa nhi!"

". . . Vậy ngươi phải cam đoan bả Oa nhi tìm trở về."

Bị nhà mình hán tử một hung, phụ nhân kia vừa mới kiêu căng cũng nhất thời tiêu tan hạ xuống, nhỏ giọng nói rằng.

"Đi, ta cái này đi tìm Oa nhi!"

Thở phì phì đem liêm đao cùng lương khô danh hiệu, hán tử kia nhất thời đi nhanh đi về phía xa xa.

Cách đó không xa, nhìn lấy một màn này, Bạch Nhạc viền mắt có chút hồng.

Thật hắn cũng không có chân chính vì Thanh, Duyện hai châu bách tính làm chuyện gì, chỉ là một mực dặn đối xử tử tế bách tính, lao dịch nhẹ thuế ít, gắn bó dân sinh.

Có thể chính là như thế đơn giản sự tình, đối với những thứ này dân chúng bình thường mà nói, cũng đã là rất đại ân đức, liền nguyện ý chết như vậy mệnh tướng tin hắn, chống đỡ hắn, làm sao có thể không nhường hắn cảm động.

"Vô luận chuyện này, ta nhất định muốn tra rõ, cho bọn hắn một câu trả lời thỏa đáng!"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc trầm giọng mở miệng nói.

"Ngươi yên tâm, ta đã nhường trong giáo đệ tử đều tràn ra đi điều tra, chỉ cần vừa có tin tức, liền lập tức hội nói cho ta biết, chúng ta tổng hội tra ra chân tướng."

Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng an ủi.

"Chuyện này, có thể hay không cùng Phật tông có quan hệ?"

Thoáng do dự một chút, Bạch Nhạc nhẹ giọng hỏi.

"Rất khó nói, thế nhưng, theo ta phán đoán, có khả năng cũng không lớn."

Bạch Cốt phu nhân giải thích: "Phật tông mưu đồ quá nhiều, bách tính là bọn hắn truyền giáo cơ sở, tất nhiên sẽ không làm ra loại này mất đi dân tâm sự tình! Hơn nữa, lại không nói Phật tông những cái kia đại năng giả muốn làm gì, phật giáo giáo lí, thật là khuyên người hướng thiện, bọn hắn không có đạo lý làm loại chuyện như vậy."

"Nhiều như vậy đồng nam đồng nữ, ngược lại giống như có chút yêu ma thủ đoạn."

"Yêu ma?"

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

"Không sai!"

Gật đầu, Bạch Cốt phu nhân trầm giọng nói rằng: "Huyết tế vô luận là ma đạo, vẫn là trong yêu thú, đều không tính là gì hiếm có! Chỉ là, yêu cầu đồng nam đồng nữ tà pháp, lại một mực chỉ tồn tại cùng yêu ma bên trong, phải biết, ma đạo mặc dù cũng có hành sự hung ác ma đầu, tuy nhiên lại không ăn thịt người! Nhiều như vậy đồng nam đồng nữ, thấy thế nào đều giống như muốn đưa cho yêu ma nuốt ăn, tu hành."

"Cửu châu bên trong, khi nào xuất hiện qua bực này yêu ma?"

"Thời đại thượng cổ!"

Bạch Cốt phu nhân giải thích: "Cái này đã qua vạn năm, thật đã rất ít có loại chuyện thế này tình, ta cũng là từ Bạch Cốt Thần trong truyền thừa, đạt được một ít manh mối."

"Tứ Phương Yêu Thần!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền nhất thời phản ứng kịp.

"Thất lạc hài tử, là chỉ có Duyện châu, vẫn là các nơi đều có?"

"Các châu đều có chỗ nghe thấy!"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc trong mắt nhất thời lộ ra vẻ tàn khốc.

Tứ Phương Yêu Thần!

Cũng chỉ có cái giải thích này.

Sẽ liên lạc lại đến Càn Đế đột nhiên cùng Phật tông triệt để trở mặt, bắt đầu diệt phật, rất nhiều chuyện, liền đều lý giải manh mối tới.

"Vừa mới phụ nhân kia nói, Phật tông tại che chở bọn hắn. . . Nói như thế, tại trong chuyện này, Phật tông có thể ngược lại trở ngại Càn Đế!"

"Rất có thể!"

Bạch Cốt phu nhân gật đầu nói: "Phật tông mặc dù cũng chưa chắc tồn hảo tâm gì, có thể cho dù là vì bản thân quyền lợi, trong chuyện này, Phật tông cũng hơn nửa lại trợ giúp bách tính bảo hộ hài tử."

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc chậm rãi mở miệng nói: "Vậy liền để người cũng tiếp xúc một chút Phật tông người, nhìn một chút có cái gì không manh mối."

"Thật là, chúng ta trước đó mới vừa hạ lệnh diệt phật, bây giờ lại cùng Phật tông người tiếp xúc, có hay không không tốt lắm?"

"Mạng người lớn hơn thiên! Những hài tử này là vô tội, dù là có thể tăng một điểm cứu hồi bọn hắn hy vọng cũng đáng."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc trầm giọng nói rằng: "Chúng ta cùng Phật tông có xung đột về có xung đột, có thể chí ít, đối với chuyện này, mục là nhất trí."

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Bạch Nhạc lành lạnh mở miệng nói: "Giả sử nhường ta thẩm tra, việc này thực sự là Càn Đế gây nên, cho dù là hắn trốn ở trong vương thành, ta cũng nhất định muốn trảm hắn!"

Cho dù là trước đó Càn Đế chỉ huy xâm lấn Thanh châu thời điểm, Bạch Nhạc cũng không có tức giận như thế qua.

"Bây giờ nói những thứ này còn nói còn quá sớm, trước tra ra chân tướng lại nói."

"Tốt!"

Gật đầu, Bạch Nhạc trầm giọng nói: "Lần này, ta tự mình tọa trấn Duyện châu, trừ phi bọn hắn không ra tay nữa, bằng không ta nhất định đem cái này những người này lấy ra đến, tra cái tra ra manh mối!"

... . .

"Đã tám vạn đồng nam, chín vạn đồng nữ!"

Lệ Tâm Vũ nhẹ giọng hồi bẩm.

"Hai tháng, có thể làm đến bước này, đã phi thường tốt." Gật đầu, Càn Đế nhẹ giọng nói: "Thanh châu bên kia như thế nào?"

"Bạch Nhạc tựa hồ đã ngửi được một ít không đúng, có tin tức nói hắn bây giờ khả năng đã không có ở đây Thanh châu."

"Hiện tại mới phát hiện sao? Sợ là đã có chút chậm!"

Cười lạnh một tiếng, Càn Đế nhàn nhạt phân phó nói: "Tăng thêm tốc độ, bất kể đại giới, mau sớm đem cuối cùng đồng nam đồng nữ góp đủ, Tứ Phương Yêu Thần đã hứa hẹn, chỉ cần Bạch Nhạc dám vào Vương thành, liền sẽ tự mình xuất thủ đánh chết Bạch Nhạc."

"Có muốn hay không chúng ta cố ý phóng xuất một ít tin tức?"

"Không cần!"

Cười nhạt một chút, Càn Đế nói rằng: "Nhường chính hắn tra, chính mình điều tra ra, mới càng có thể làm người ta vững tin! Trẫm lần này, ngay tại Vương thành chờ lấy hắn!"

"Vâng!"

"Yên tâm đi, hắn không có có lần nữa cơ hội. . . Lần này, vô luận như thế nào, trẫm cũng muốn trảm hắn! Trước đó vứt bỏ mặt mũi, trẫm sẽ đích thân nhặt về!"

"Chỉ là đáng tiếc những thứ này đồng nam đồng nữ. . ." Lệ Tâm Vũ nhẹ giọng thở dài nói.

"Tổng yếu có chỗ hi sinh, đây là nhất định phải phải trả giá thật lớn!"

"Vâng!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1426: Yêu Phong, Hoàng Phong lão tổ

Thần linh cường giả cũng cuối cùng không phải vạn năng.

Bạch Nhạc đã nhiều ngày hầu như đạp biến Duyện châu sở hữu địa phương, thật là tiến cảnh lại như cũ phi thường thong thả.

Nhưng mà, ngay tại cục diện càng ngày càng gian nan thời điểm, Bạch Cốt Thần Giáo lại có nhiều đạo tiêu hơi thở truyền về.

Phảng phất đột nhiên, đối phương liền điên cuồng lên, hoàn toàn không quan tâm có hay không bại lộ hành tích, từ loại kia trong tối bắt người cướp của, biến thành cướp trắng trợn.

Vì bắt một vài hài tử, thậm chí xuất thủ tàn sát toàn bộ thôn làng.

Đối với Bạch Nhạc mà nói, sợ là hoàn toàn không có tin tức, chỉ cần có manh mối, muốn tìm được đối phương, liền tuyệt đối không còn là việc khó gì.

Dựa theo Bạch Cốt Thần Giáo bên trong cung cấp manh mối, Bạch Nhạc trực tiếp xé rách hư không mà đi, lấy thần niệm bao trùm xung quanh mấy trăm dặm khoảng cách, dễ dàng liền bắt lại đối phương hành tích!

Một cơn gió đen cuốn mấy trăm đứa bé, một đường hướng về Duyện châu phía tây đi, nơi nào nghiễm nhiên chính là đi thông Ung châu phương hướng.

"Lưu lại cho ta!"

Mặc dù còn cách lấy trên trăm dặm khoảng cách, Bạch Nhạc thần niệm cũng đã tập trung đối phương tung tích, trong tích tắc, liền có một cổ kiếm khí màu tím hướng về kia gió đen chém tới!

"Người nào, dám chõ mõm vào?"

Chợt bị kiếm khí chém trúng, cái kia một cổ gió đen nhất thời dừng lại, trong nháy mắt, liền hóa thành hơn mười cái yêu ma, chợt xoay người nhìn về phía kiếm khí chém tới phương hướng.

Những yêu ma này thực lực thật cũng không tính mạnh, trừ dẫn đầu một cái tồn tại Hóa Hư thực lực, hắn đều chỉ là bình thường Tinh Cung cảnh mà thôi.

Dạng này thực lực, đối với Bạch Nhạc mà nói, tự nhiên không đáng giá nhắc tới, nhưng đối với những cái kia bách tính, cùng đê giai tu hành giả mà nói, khả năng liền rất kinh khủng.

Vừa mới cái kia gió đen bên trong cuốn mấy trăm hài đồng, Bạch Nhạc xuất thủ lúc sợ hãi thương tổn được những hài tử này, chỉ là tùy ý xuất thủ, ngăn cản đối phương mà thôi.

Cái kia Hóa Hư Cảnh yêu ma trực tiếp liền đánh nát kiếm khí, cũng chính bởi vì vậy, lúc này mới đánh giá sai người đến thực lực.

Trong khoảnh khắc, Bạch Nhạc cùng Bạch Cốt phu nhân liền chạy tới, trực tiếp rơi vào đối phương trước mặt.

Những hài tử kia từ không trung rơi xuống, lúc này tràn đầy sợ hãi, nức nở khóc âm thanh không ngừng vang lên.

Nhìn lấy những thứ này bị bắt hài tử, Bạch Nhạc trong lòng sát ý sôi trào.

"Các ngươi thì là người nào, thật không ngờ làm càn bắt những thứ này vô tội hài tử?"

Nhìn đối phương, Bạch Nhạc lạnh giọng mở miệng nói.

Bây giờ Bạch Nhạc cùng Bạch Cốt phu nhân đều thu liễm khí tức, từ bên ngoài nhìn vào, cũng bất quá chỉ là bình thường Hóa Hư mà thôi, cái kia dẫn đầu yêu ma nhưng là không hề sợ hãi, cười lạnh nói: "Ta xem các ngươi cũng tu hành không dễ, khuyên các ngươi một câu, không muốn xen vào việc của người khác! Bằng không, không công đáng tiếc cái này một thân tu vi."

"Tất cả đều là yêu ma, các ngươi là Tứ Phương Yêu Thần người?"

Lạnh lùng đảo qua đối phương, Bạch Nhạc trầm giọng hỏi.

"Những việc này, còn chưa tới phiên ngươi quản! Hiện tại cút, còn kịp."

Dẫn đầu cái kia yêu ma lành lạnh uy hiếp nói.

"Muốn chết!"

Không đợi Bạch Nhạc nói chuyện, Bạch Cốt phu nhân liền đã xuất thủ.

Trong tích tắc, trong hư không nhất thời sinh ra vô số bạch cốt, đồng thời hướng về kia chút yêu ma chém xuống đi.

Bạch Cốt phu nhân hôm nay là thực lực cỡ nào, mặc dù không có bước vào Thần Linh Chi Cảnh, cũng bất quá chỉ là một bước ngắn, đối phó những yêu ma này, hoàn toàn không có bất kỳ áp lực.

Trong khoảnh khắc, bao quát cái kia dẫn đầu yêu ma ở bên trong, sở hữu yêu ma đều bị bạch cốt đâm thủng thân thể, bị đóng xuống đất.

"Bạch Cốt Thần Giáo, ngươi là Bạch Cốt giáo chủ!"

Trước đó không có xuất thủ, hắn không nhận ra đối phương thân phận đến, nhưng hôm nay Bạch Cốt phu nhân vừa động thủ, cái kia dẫn đầu yêu ma nhưng là nhất thời liền phản ứng kịp, lớn tiếng quát lên.

"Nói đi, các ngươi đến tột cùng là lai lịch gì?"

Cũng không để ý gì tới hội đối phương, Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

Lần này đón nhận Bạch Nhạc ánh mắt, cái kia dẫn đầu yêu ma rốt cục phản ứng kịp: "Bạch Nhạc, ngươi là Thanh Châu phủ chủ!"

Giờ khắc này, những yêu ma này trong mắt nhất thời tràn ngập ý sợ hãi.

Một cái Bạch Cốt phu nhân, cũng còn tốt một ít, nhưng hôm nay, liền Bạch Nhạc đều xuất hiện ở nơi này, bọn hắn nơi nào vẫn không rõ, đã lại không sinh cơ.

Tuyệt vọng!

Ai có thể nghĩ tới, rõ ràng đã hoàn thành nhiệm vụ, chuẩn bị phản hồi Ung châu, lại vẫn cứ đụng vào vị này sát thần.

"Ta nói, ta nói! Chúng ta thật là Tứ Phương Yêu Thần thuộc hạ, lần này cũng là phụng mệnh bắt một ít đồng nam đồng nữ trở về, Bạch phủ chủ tha mạng!"

Dẫn đầu cái kia yêu ma nhất thời quỳ xuống, không ngừng bận rộn dập đầu cầu xin tha thứ.

Thực sự là Tứ Phương Yêu Thần!

Cứ việc trước đó cũng đã có một chút suy đoán, thật là làm đối phương

nói ra câu nói này thời điểm, Bạch Nhạc trong lòng đồng dạng sinh ra một cổ cực kỳ tâm tình rất phức tạp.

Sợ điều gì sẽ gặp điều đó a!

Giả sử những hài đồng này, thực sự là Tứ Phương Yêu Thần bắt, vậy liền căn bản không đàm phán gì chỗ trống.

Đừng xem bây giờ Bạch Nhạc đã có thể vững vàng áp chế Lệ Tâm Vũ, Càn Đế chi lưu, thật là thật muốn đối đầu Tứ Phương Yêu Thần, hắn đồng dạng không có một chút chắc chắn nào.

"Có phải hay không là có người cố ý dụ dỗ chúng ta hướng Tứ Phương Yêu Thần trên người muốn?"

Đứng ở Bạch Nhạc bên người, Bạch Cốt phu nhân nhẹ giọng nói.

"Sẽ không!"

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc lúc này mới nhẹ giọng mở miệng nói: "Thiên hạ này, bây giờ không ai dám giả mạo Tứ Phương Yêu Thần tên!"

Giả mạo Đại Càn Vương Triều tên đều không cái gì, nhưng nếu là giả mạo Tứ Phương Yêu Thần tên, đó chính là chân chính muốn chết.

"Thật là, cái này cũng thừa nhận quá thoải mái."

Bạch Cốt phu nhân vẫn còn có chút nghi hoặc nói rằng.

Con mắt hơi hơi nheo lại, nghĩ vậy một ngày, Bạch Nhạc trong lòng liền lần nữa cười lạnh.

Giả sử đối phương không muốn để cho tự mình biết thân phận, tùy tiện

làm sao ngụy trang đều có thể, có thể thống khoái như vậy thừa nhận, nếu như không phải ngu xuẩn đến cho rằng Tứ Phương Yêu Thần danh tiếng có thể hù dọa chính mình, như vậy liền chỉ có một cái khả năng!

Đối phương là cố ý nhường những yêu ma này thừa nhận thân phận, mục, chính là dẫn chính mình vào Vương thành.

Nghĩ rõ ràng điểm này, Bạch Nhạc nhất thời lại không có cùng đối phương nói nhảm hứng thú, nhàn nhạt phân phó nói: "Toàn bộ giết đi, đưa bọn họ đầu người mang về Duyện châu, răn đe!"

"Bạch. . ."

Chợt nghe được Bạch Nhạc lời nói, cái kia yêu ma nhất thời nhịn không được kêu thảm đứng lên.

Chỉ là không đợi hắn hô lên âm thanh, Bạch Cốt Kiếm cũng đã đâm rách trái tim của hắn.

Đối với những yêu ma này mà nói, trái tim mới là yếu hại, Bạch Cốt phu nhân tự mình xuất thủ, lấy Bạch Cốt Kiếm trực tiếp tru diệt, nhưng là đủ để khiến đối phương liền một tia linh hồn đều chạy không thoát.

Bất quá là trong khoảnh khắc, cái này hơn mười vị yêu ma, cũng đã bị giết sạch sành sanh.

"Thông tri Bạch Cốt Thần Giáo người, hỏi rõ những hài tử này lai lịch, nghĩ biện pháp đem bọn họ đưa trở về đi."

Xem những thứ này vẫn sợ hãi không ngừng trốn tránh hài tử, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

"Tốt!"

Gật đầu, Bạch Cốt phu nhân nhất thời đáp ứng.

Chỉ là, cũng ngay lúc đó, nhưng là chợt có một cổ Yêu Phong mọc lên, chợt đem những hài tử này cuốn lại.

"Người nào? !"

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền phản ứng kịp, giơ tay lên chính là một kiếm chém ra đi.

"Ha ha ha, Bạch phủ chủ, ngươi là muốn giết chết những hài tử này sao?"

Đối phương nhưng là căn bản không tránh không né, trực tiếp cuồn cuộn nổi lên những hài tử này ngăn ở Bạch Nhạc kiếm phong tiến!

Một kiếm này nếu như chém xuống đến, cái này một cổ Yêu Phong tuy sẽ bị chém vỡ, có thể bên trong những hài tử này, nhưng cũng hơn phân nửa đều sống không.

Yêu Phong bên trong lộ ra một tấm hèn mọn khuôn mặt, hướng về Bạch Nhạc chắp tay một cái, "Tứ Phương Yêu Thần tọa hạ Hoàng Phong lão tổ, hướng Bạch phủ chủ vấn an."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1427: Gậy ông đập lưng ông

Thần linh cường giả!

Con mắt hơi hơi nheo lại, đến thời khắc này, Bạch Nhạc đã phi thường xác định, đối phương vốn là hướng về phía chính mình tới.

Nếu chỉ tinh khiết chỉ là vì bắt những hài tử này, căn bản không cần nhường thần linh cường giả tự mình đứng ra.

Đối phương có thể như thế đúng lúc xuất hiện ở nơi này, chỉ có một lời giải thích, chính là đối phương bản thân liền là đang chờ mình.

"Cái gì Hoàng Phong lão tổ, bất quá là một con chồn thành tinh a."

Cười lạnh một tiếng, Bạch Cốt phu nhân khinh thường châm chọc nói.

Bạch Nhạc không rõ lắm cái này Hoàng Phong lão tổ lai lịch, nàng nhưng là rõ ràng, trên thực tế, cái này chồn nguyên bản, chính phải chính phải một phương yêu vương, chỉ là thực lực thậm chí cũng còn không bằng nàng, chỉ là bởi vì tìm nơi nương tựa Tứ Phương Yêu Thần, lúc này mới bước vào Thần Linh Chi Cảnh.

"Bạch Cốt giáo chủ, ngươi ta cũng coi như quen biết cũ, bây giờ, ta đã bước vào Thần Linh Chi Cảnh, có thể ngươi lại như cũ chỉ là bán thần, ngược lại tới trào phúng ta, không chê có chút buồn cười không?"

Ánh mắt hướng về Bạch Cốt phu nhân, Hoàng Phong lão tổ đồng dạng phản chế giễu.

"Đầu nhập vào Tứ Phương Yêu Thần, đổi Thần Linh Chi Cảnh, lại có đáng giá gì khoe khoang? Ngươi trả giá thật lớn, sợ là nặng hơn a?"

Lạnh lùng nhìn đối phương, Bạch Cốt phu nhân từ tốn nói.

Nguyên bổn chính là quen biết cũ, nàng tự nhiên rõ ràng đối phương thiên phú cùng thực lực, nếu không phải Tứ Phương Yêu Thần, cái này chồn chính là lại tu luyện một vạn năm cũng đừng nghĩ bước vào Thần Linh Chi Cảnh.

Trên đời này chuyện, không có gì là không cần phải trả giá thật lớn.

Mạnh mẽ thu được dạng này lực lượng, không trả giá đồng giá đại giới, làm sao có thể?

Một câu nói này, cũng là thật chọc vào Hoàng Phong lão tổ chỗ đau.

Nhìn bề ngoài, hắn xác thực thân là thần linh cường giả, phong quang vô hạn, nhưng trên thực tế, bên trong khổ sở, cũng chỉ có chính hắn rõ ràng.

Bán đứng linh hồn cho Tứ Phương Yêu Thần, chỉ cần đối phương một ý niệm, hắn liền sẽ vẫn lạc, sinh tử hoàn toàn do Tứ Phương Yêu Thần chúa tể, cái gì thần linh cường giả, nói trắng ra bất quá chỉ là đối phương khống chế nô bộc mà thôi.

Hơn nữa, dù vậy, thực lực cũng đã triệt để cố hóa, vô luận như thế nào, cũng lại không có tăng một khả năng nhỏ nhoi, hoàn toàn đoạn tuyệt Đại Đạo Chi Lộ.

"Thiên hạ này, cuối cùng là Tứ Phương Yêu Thần! Các ngươi nhân tộc, bất quá là châu chấu đá xe, cuối cùng ai cũng khó thoát khỏi cái chết!"

Trên mặt thấu ra vẻ dử tợn, Hoàng Phong lão tổ lớn tiếng quát mắng.

"Thiên hạ là ai, còn chưa tới phiên ngươi tới chỉ điểm!"

Kiếm phong hơi hơi Thượng Thiêu, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói: "Buông ra những hài tử này, ta để ngươi ly khai."

Một cái Hoàng Phong lão tổ, thực lực cũng còn không có bị Bạch Nhạc để vào mắt, thật là những hài tử này nhưng bây giờ quá yếu đuối, một khi giao thủ, khó tránh khỏi sẽ có ngộ thương, dù là chết đến một đứa bé, Bạch Nhạc cũng không muốn tiếp thu.

"Bạch phủ chủ nói quá lời."

Trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười thô bỉ, Hoàng Phong lão tổ mở miệng nói: "Nếu như thời điểm khác, không cần Bạch phủ chủ phân phó, ta cũng sớm chạy mất tăm, nhưng hôm nay, lại không biện pháp a! Ta phụng mệnh đem cái này chút đồng nam đồng nữ mang về, nếu như cứ như vậy lưu cho Bạch phủ chủ, trở về sợ là vô pháp giao phó a."

"Nói như thế, ngươi là muốn động thủ với ta?"

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc lạnh giọng nói rằng.

"Ta đây cũng không sao mà to gan như vậy!" Lắc đầu, Hoàng Phong lão tổ vừa cười vừa nói: "Bạch phủ chủ thần uy cái thế, chính là Nhiên Cổ Phật đều bị trảm, ta bất quá một cái tiểu yêu, như thế nào dám cùng Bạch phủ chủ động thủ."

"Chỉ là, tiểu yêu nhát gan, nếu như Bạch phủ chủ cưỡng bức quá, sợ là không cẩn thận, liền không khống chế được lực đạo, nếu như tổn thương những hài tử này, vậy coi như không tốt."

Chính như Bạch Nhạc dự liệu một dạng, đối phương chính là tại lấy những hài tử này coi như lợi thế.

Vô luận trong lòng nghĩ như thế nào, thời khắc thế này, Bạch Nhạc cũng không thể nhượng bộ.

Cười lạnh một tiếng, kiếm khí nhất thời khóa kín tứ phương không gian, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói: "Những hài tử này nếu là bị ngươi mang đi, sợ cũng khó thoát khỏi cái chết! Cùng như vậy, chẳng thà thử xem, trước trảm ngươi, có thể, chết còn có thể ít một chút."

"Bạch phủ chủ lời này liền không đúng."

Hoàng Phong lão tổ mở miệng nói: "Tứ Phương Yêu Thần chỉ là muốn từ những hài tử này ở giữa chọn lựa một ít tư chất tốt, thu làm đệ tử mà thôi, như thế nào sẽ chết?"

Dừng một cái, Hoàng Phong lão tổ lập tức mở miệng nói: "Bạch phủ chủ nếu thật không yên lòng, có thể theo những hài tử này cùng đi Vương thành nhìn một chút nha."

"Ta đếm tới ba!"

Sắc mặt không có biến hóa chút nào, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

"Một!"

Bản thân liền là một lần tâm lý đánh cờ, Bạch Nhạc không tin đối phương thực có can đảm đánh bạc tính mệnh.

"Bạch phủ chủ rất cao đánh ta."

Cũng không hoảng hốt chút nào chi sắc, Hoàng Phong lão tổ cười cúi đầu thở dài nói: "Nếu không có chuẩn bị sẵn sàng, ta chính là có thiên đại lá gan, thì như thế nào dám xuất hiện tại Bạch phủ chủ trước mặt."

"Tiểu yêu lần này tới, thật chính là vì cho Bạch phủ chủ mang một câu nói, dạng này đồng nam đồng nữ, thật cũng không thiếu, đều đã được đưa tới Ung châu! Bạch phủ chủ nếu thật muốn cứu người, không chỉ có riêng chỉ là trước mắt một chút như vậy. . . Có gan lời nói, liền mời thân chí Vương thành, nhà của ta chủ thượng, tự nhiên sẽ thịnh tình khoản đãi! Nếu như không dám, vậy cũng liền không cần quấn quýt cùng trước mắt."

Trong lúc nói chuyện, Hoàng Phong lão tổ trên người nhất thời sáng lên lên một ánh hào quang, trong nháy mắt hóa thành một trận Yêu Phong, mang theo lấy những hài tử này tiếp tục hướng về Ung châu phương hướng bay đi!

"Coong!"

Vô ý thức giơ tay lên một kiếm chém tới, nhưng mà, lại chợt cảm thụ được một cổ khủng bố yêu lực, ngạnh sinh sinh ngăn trở Bạch Nhạc một kiếm này!

Tứ Phương Yêu Thần!

Rất hiển nhiên, cái này một cổ lực lượng, cũng không phải là Hoàng Phong lão tổ, mà là Tứ Phương Yêu Thần lưu ở trên người hắn.

"Tiểu Bạch!"

Trong mắt lộ ra lau một cái khủng bố sát khí, Bạch Nhạc lại vẫn không có chút nào muốn thả bỏ ý tứ, thần niệm khẽ động, nhất thời đem Tiểu Bạch Long từ Thần Vực bên trong thả ra.

"Ngao ô!"

Trong nháy mắt, Tiểu Bạch Long nhất thời mang theo Bạch Nhạc bay vút mà ra, thẳng đến Hoàng Phong lão tổ mà đi.

Bị đối phương như thế một ngăn trở, tình huống bình thường xuống, Bạch Nhạc đã rất khó đuổi theo, dù sao, Bạch Nhạc vốn cũng không lấy tốc độ mà tăng trưởng, cự ly ngắn bên trong, bằng vào một chữ khoái kiếm còn có thể cược một chút, có thể khoảng cách dài đuổi kịp, khả năng liền không phải là Bạch Nhạc sở trường.

Có thể Tiểu Bạch Long có thể cũng không giống nhau.

Mặc dù chưa hóa thành thần long, thật là Tiểu Bạch Long tốc độ nhưng cũng vẫn như cũ cực kì khủng bố, vượt qua xa Hoàng Phong lão tổ có khả năng bằng được.

Nhiều như vậy hài tử đang ở trước mắt, Bạch Nhạc vô luận như thế nào cũng không khả năng mặc kệ đối phương ly khai, dù cho là đuổi tới Ung châu đi vậy sẽ không tiếc.

"Cẩn thận!"

Bạch Nhạc phản ứng quá nhanh, cho dù là Bạch Cốt phu nhân cũng không thể phản ứng kịp.

Chỉ tới kịp hô một tiếng, cũng đã mất đi Tiểu Bạch Long cùng Bạch Nhạc tung tích.

Nàng cuối cùng chỉ là bán thần, mặc dù muốn đuổi theo, cũng căn bản đuổi không kịp.

Chỉ là bây giờ, Bạch Cốt phu nhân nhưng trong lòng thì lo lắng vạn phần!

Hiển nhiên, cái kia Hoàng Phong lão tổ chính là vì đem Bạch Nhạc dẫn vào Ung châu, giả sử Bạch Nhạc thật một đường đuổi tới Ung châu mà đi, sợ sẽ thật là cửu tử nhất sinh!

Tứ Phương Yêu Thần, có thể tuyệt đối không phải Lệ Tâm Vũ, Càn Đế cùng Nhiên Cổ Phật chi lưu có thể so sánh với.

Đó là chân chính đứng ở thế gian đỉnh cao nhất nhân vật khủng bố.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1428: Không có lựa chọn khác

"Chết tiệt! Cái người điên này, ta với ngươi cái gì thù cái gì oán!"

Hóa thành Yêu Phong, một đường đoạt mệnh chạy như điên, Hoàng Phong lão tổ trong lòng đã sớm bả Bạch Nhạc tổ tông mười tám đời đều mắng một lần, nhưng mà, kèm theo những thứ này chửi rủa, lại còn có khó diễn tả được sợ hãi!

Trước đó bằng lòng Càn Đế chuyện này thời điểm, hắn có thể hoàn toàn không nghĩ tới cục diện vậy mà lại phát triển đến loại này khó khăn bước.

Dựa theo Càn Đế cùng Lệ Tâm Vũ thiết tưởng, chỉ cần hắn lấy những hài tử này vì hiếp bức, còn có Tứ Phương Yêu Thần uy hiếp, Bạch Nhạc tất nhiên không dám sâu đuổi theo, hắn chính là một cái tiện thể nhắn người, nhìn rất mạo hiểm, nhưng trên thực tế lại căn bản sẽ không có nguy hiểm gì.

Trên thực tế, trên người có Tứ Phương Yêu Thần lưu lại hộ thân ấn ký, Hoàng Phong lão tổ cũng xác thực không có quá lo lắng.

Nhưng hôm nay, lại không phải do hắn không hoảng hốt!

Tiểu Bạch Long tốc độ, viễn siêu hắn tưởng tượng, mặc dù với hắn kém một cái cảnh giới, bây giờ hắn cũng căn bản thoát không nổi Tiểu Bạch Long, phải biết, hắn sở dĩ dám đến, bản thân liền là bởi vì hắn tốc độ đủ rất nhanh a.

Kinh khủng nhất đúng, Tứ Phương Yêu Thần ở trên người hắn lưu lại hộ

thân ấn ký, trước đó kích phát sau đó, bây giờ đã sắp muốn triệt để tiêu tán.

Đây chính là hắn duy nhất bảo mệnh hy vọng, bằng không, bằng hắn loại này mạnh mẽ đột phá thực lực, đối mặt Bạch Nhạc, căn bản không lòng tin có thể ngăn lại một kiếm!

"Hắn không dám đuổi vào Ung châu!"

Dọc theo đường đi, đây cũng là hắn duy nhất niệm tưởng.

Không thể không nói, Hoàng Phong lão tổ tốc độ xác thực so Bạch Nhạc trong tưởng tượng nhanh hơn, riêng là tại loại này tử vong uy hiếp xuống, tựa hồ đem toàn bộ tiềm lực đều ép đi ra đồng dạng.

Từ Duyện châu đến Ung châu, thật bản thân cách xa nhau không coi là quá xa.

Lấy thần linh cường giả thực lực, cũng bất quá chỉ là nửa canh giờ thời gian, Hoàng Phong lão tổ liền trốn vào Ung châu cảnh nội.

Nhưng mà , khiến cho hắn tuyệt vọng đúng, Bạch Nhạc cái người điên này, lại căn bản không có nửa điểm buông tha tâm tư, ngạnh sinh sinh một đường đuổi vào Ung châu bên trong!

Lần này, Hoàng Phong lão tổ mới chính thức là bị hù dọa hồn phi thiên ngoại.

"Người cứu mạng, bệ hạ, Lệ tiên sinh, người cứu mạng a!"

Truyền Tin Phù liên tiếp bay ra, Hoàng Phong lão tổ trong lòng sự sợ hãi ấy cũng càng ngày càng mãnh liệt.

Đoạn đường này đuổi theo trốn, hắn đã sắp muốn chống được cực hạn,

mà Bạch Nhạc cùng hắn khoảng cách cũng đang không ngừng thu nhỏ lại, hắn có một loại vô cùng mãnh liệt dự cảm, nếu là không có người hỗ trợ, tối đa bất quá một nén nhang thời gian, Bạch Nhạc liền tất nhiên có thể đuổi theo hắn.

... . .

"Cái gì?"

Trong nháy mắt, trong vương thành, chịu đến tín phù Càn Đế chợt sắc mặt đại biến.

Bạch Nhạc dĩ nhiên đuổi vào Ung châu bên trong, tin tức này cũng là hắn vạn lần không ngờ, trong nháy mắt sợ hãi sau đó, chợt mọc lên, chính là không hiểu kinh hỉ.

"Ngăn chặn hắn, không tiếc bất cứ giá nào, ngăn chặn hắn!"

Không có bất kỳ do dự nào, Càn Đế nhất thời liền hướng Hoàng Phong lão tổ hạ lệnh, ngay tại lúc đó, Càn Đế cực nhanh hướng về Tứ Phương Yêu Thần ở lại thần điện chạy đi.

"Yêu Thần, Bạch Nhạc đã đuổi vào Ung châu, mời Yêu Thần xuất thủ, chém giết lão này!"

Trong thần điện, một tôn Yêu Thần chợt mở mắt, cái kia một đôi u ám con mắt, phảng phất có thể nhìn thấu thời không!

"Cái kia Thần Tôn truyền nhân?"

"Vâng!"

Cung kính thi lễ một cái, Càn Đế trầm giọng đáp.

Ngẩng đầu, trong tích tắc, cái này một tôn Yêu Thần liền phảng phất chợt hiểu rõ thời không, trực tiếp đưa mắt rơi vào một đường hướng về Vương thành chạy tới Bạch Nhạc cùng Hoàng Phong lão tổ trên người.

"Quá xa!"

Vẻn vẹn liếc một cái, cái kia một tôn Yêu Thần liền lắc đầu nói: "Hoặc là, ngươi nghĩ biện pháp ngăn chặn hắn nửa canh giờ thời gian, hoặc là. . . Liền đem hắn lại hướng tây dẫn hai nghìn dặm!"

Tứ Phương Yêu Thần tọa trấn Vương thành, là bởi vì bây giờ Thế Giới Chi Tâm ngay tại trong vương thành, đã bị trấn áp tại cái này một tòa thần điện phía dưới.

Tứ Phương Yêu Thần nhất định phải đồng thời tọa trấn, mới có thể cam đoan Thế Giới Chi Tâm bị phong trấn, không biết bay ra.

Phải ra tay, nhất định phải các loại (chờ) Bạch Nhạc tiến vào trong phạm vi nhất định, kể từ đó, Tứ Phương Yêu Thần liền có thể bảo đảm, tại một nén nhang bên trong chạy tới, đánh chết Bạch Nhạc sau đó sẽ gấp trở về.

Bằng không, một khi kéo dài thời gian lâu, là có thể có thể sẽ bị thần linh khác cường giả tìm được cơ hội, phá vỡ phong ấn!

Đối với Tứ Phương Yêu Thần, lúc này mới đại sự hàng đầu, còn như có phải hay không giết chết Bạch Nhạc cái này Thần Tôn truyền nhân, ngược lại cũng không để bụng.

Thần Tôn truyền nhân, dù sao không phải là Thần Tôn, còn không đạt được nhường Tứ Phương Yêu Thần kiêng kỵ bước.

... . . .

"Đánh rắm!"

Thu được Càn Đế cùng Lệ Tâm Vũ đưa tin, Hoàng Phong lão tổ nhất thời chửi ầm lên!

Nửa canh giờ? Đùa gì thế, bây giờ tối đa còn có một nén nhang thời gian, hắn sẽ bị Bạch Nhạc đuổi theo, ấn ký đã tiêu thất, bằng hắn thực lực của chính mình, làm sao có thể ngăn chặn Bạch Nhạc nửa canh giờ thời gian!

Nếu chỉ tinh khiết chỉ có Càn Đế, Hoàng Phong lão tổ tuyệt đối lập tức liền bỏ gánh không làm.

Nhưng đồng thời, truyền đến tin tức, còn có Tứ Phương Yêu Thần.

Đối với Tứ Phương Yêu Thần yêu cầu, hắn nhưng là căn bản cự tuyệt không, cho dù là nhường hắn đi chịu chết, hắn cũng vô pháp phản kháng.

Đem hết toàn lực chạy như điên, nhưng lại cũng vẫn như cũ vô pháp cải biến hiện thực.

Vẫn chưa tới một nén nhang thời gian, một tiếng rồng gầm liền bên tai bờ vang lên, thậm chí cũng còn không quay đầu lại, liền cảm giác được lau một cái khủng bố kiếm quang rơi xuống.

Oanh!

Trong nháy mắt, Hoàng Phong lão tổ nhất thời bị ép không trung ghìm xuống đám mây, mang theo cái này mấy trăm hài đồng rơi xuống đất phía trên.

Trên mặt lộ ra vẻ dử tợn, Hoàng Phong lão tổ lớn tiếng mở miệng nói: "Bạch Nhạc, ngươi không nên ép ta! Bằng không, ta liền lôi kéo những thứ này đồng nam đồng nữ một chỗ chôn cùng!"

Hoàng Phong tàn sát bừa bãi, chỉ là đối mặt mục tiêu, lại cũng không là Bạch Nhạc, mà là những hài đồng này.

Ánh mắt hơi hơi chút ngưng, giờ khắc này, Bạch Nhạc có thể cảm thụ được đối phương loại kia bị điên trạng thái!

Nếu như nói, trước đó tại Duyện châu thời điểm, đối phương còn có một loại ngoài mạnh trong yếu ý tứ, như vậy giờ khắc này, Bạch Nhạc nhưng là có thể cảm giác được, chỉ cần mình dám động thủ, đối phương thì nhất định sẽ hướng những hài tử này hạ sát thủ.

Lấy đối phương thực lực, Bạch Nhạc muốn đánh chết không khó, thật là, tại đánh chết đồng thời, còn muốn cam đoan những hài tử này an toàn, khả năng liền quá khó khăn.

Dù sao cũng là thần linh cường giả, mặc dù lại như thế nào đột phá miễn cưỡng, cũng vẫn như cũ cũng là thần linh cường giả.

"Thả những hài tử này, bằng không, mặc dù đạp biến chân trời góc biển, ta cũng phải giết ngươi!"

Một tay cầm kiếm, Bạch Nhạc lạnh lùng mở miệng nói.

"Tốt! Nửa canh giờ thời gian, chỉ cần ngươi dám lại nơi đây chờ thêm nửa canh giờ, ta liền thả những hài tử này!"

Hoàng Phong lão tổ sắc mặt dữ tợn hồi đáp nói.

"Không có khả năng!"

Không có bất kỳ do dự nào, Bạch Nhạc một ngụm liền kiên quyết cự tuyệt!

Tiến vào Ung châu cũng đã phi thường mạo hiểm, ở chỗ này dừng lại

nửa canh giờ thời gian, tất nhiên sẽ làm mình rơi vào đối phương trong bẫy rập, người khác cũng liền thôi, Tứ Phương Yêu Thần một khi chạy tới, Bạch Nhạc không có nửa điểm ngăn lại lòng tin.

"Vậy thì cút ra khỏi Ung châu!"

Hoàng Phong lão tổ lớn tiếng quát lên: "Bạch Nhạc, ta cũng không sợ ngoài sáng nói cho ngươi! Ta đã nhận được tử mệnh lệnh, hoặc là đem những hài tử này mang về, hoặc là, đưa ngươi kéo dài ở chỗ này nửa canh giờ, nếu như làm không được, ta tức liền rời đi, cũng giống vậy khó thoát khỏi cái chết."

"Ta không có chọn, cho nên, ngươi cũng không chọn! Hoặc là đáp ứng ta điều kiện, hoặc là. . . Ta liền cùng những hài đồng này đồng quy vu tận, không có khác tuyển chọn!"

"Bạch Nhạc, chính ngươi chọn a!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1429: Đối mặt Tứ Phương Yêu Thần

Làm sao chọn?

Người bản năng đều là xu cát tị hung, e đến Thần Linh cảnh giới, đối với bọn hắn mà nói, người thường tính mệnh, tựa hồ đã thành bé nhỏ không đáng kể sự tình.

Giống như là Thần Nữ, thậm chí toàn bộ Chúng Tinh Tiểu Thế Giới toàn bộ sinh linh sinh mệnh, ở trong mắt nàng, cũng nhẹ như hồng mao.

Vị kia biển sâu Đại Tế Tư, cũng giống vậy coi thường bản tộc nhân tính mệnh.

Thật là Bạch Nhạc lại không giống nhau!

Hắn thành đạo thời gian quá ngắn, thậm chí bên người thân nhân, bằng hữu cũng đều còn sống, đối với hắn mà nói, hắn cho tới bây giờ sẽ không có nhảy ra qua bình thường tư duy phạm trù.

Thật là, giờ khắc này, cho dù là Bạch Nhạc, cũng đồng dạng có chút do dự.

Hắn mặc dù cùng Thần Nữ bọn hắn khác biệt, nhưng lại cuối cùng cũng không phải đạo đức thánh nhân.

Lúc này, Bạch Nhạc có thể rõ ràng biết trước đến nguy hiểm, đó là thật khả năng bồi thượng nguy hiểm tánh mạng!

Làm, thật chỉ là như thế một ít không liên quan gì hài tử.

Từ trên bản chất nói, những hài tử này thật cùng Bạch Nhạc cũng không có quan hệ gì, một đường đuổi tới nơi đây, hắn đã tận lực, vô luận đối mặt ai, cũng đều có thể giao phó.

Thậm chí, lại chống đỡ xuống dưới, khả năng lớn nhất là những hài tử này cũng giống vậy không có thể cứu xuống dưới, sẽ còn không công bồi thượng tánh mạng mình.

Lý trí nói cho hắn biết, bây giờ lựa chọn tốt nhất, chính là vứt xuống những hài tử này, lập tức rời khỏi Ung châu, nghĩ biện pháp khác.

Nhưng mà, người cuối cùng không phải lý tính.

Giờ khắc này, Bạch Nhạc hiện lên trong đầu mà ra, là ở Duyện châu lúc, cái kia một gian trước nhà lá, cái kia chất phác hán tử quát lớn bà nương dáng vẻ, là hắn cõng lấy liêm đao, lương khô xuất môn đem oa tìm trở về dáng vẻ.

Tận lực?

Một câu nhẹ như vậy phiêu phiêu lời nói, liền có thể đền bù lương tâm mình sao? Liền có thể để cho mình không thẹn với lương tâm sao?

Người khác như thế nào, Bạch Nhạc không biết, nhưng hắn biết rõ, mình làm không đến.

Tất nhiên làm không được, cái gọi là lý trí, liền lại không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Nghĩ rõ ràng điểm này, Bạch Nhạc tư duy liền nhất thời rõ ràng.

"Tốt, ta liền chờ ngươi nửa canh giờ!"

Cổ tay khẽ đảo, Nghịch Ma Kiếm chợt bị thu hồi đến, Bạch Nhạc đứng tại chỗ đứng chắp tay, cả người lộ ra lau một cái nói không nên lời thần thái.

Giờ khắc này, dù cho là Hoàng Phong lão tổ cũng không khỏi trở nên thất thần!

Phải biết, hắn vừa mới thật là đã làm tốt liều mạng chuẩn bị, nhưng lại thật không ngờ, Bạch Nhạc dĩ nhiên thật làm ra dạng này lựa chọn, đây quả thực là đang lấy mạng tại đổi những hài tử này tính mệnh a!

Hắn lý giải không dạng này Bạch Nhạc, nhưng lại chẳng biết tại sao, nhưng trong lòng lộ ra từng tia từng tia hàn ý.

Bạch Nhạc tên, đã sớm danh động thiên hạ, nhưng đối với hắn mà nói, lại phảng phất từ giờ khắc này, mới chính thức ý thức được, đây là một vị kinh khủng bực nào tồn tại.

...

"Thật lớn mật!"

Thu được Hoàng Phong lão tổ tin tức, Càn Đế không khỏi quát ra âm thanh.

Mặc dù hắn xác thực phi thường muốn giết chết Bạch Nhạc, thật là thật coi Bạch Nhạc làm ra loại này lựa chọn thời điểm, trong lòng hắn đồng dạng phi thường chấn động.

Đương nhiên, cái này cũng không thể thay đổi tâm ý của hắn.

Đối với hắn mà nói, càng nhiều vẫn là kinh hỉ.

Trước đó hắn chỉ là muốn Bạch Nhạc khó chịu một ít, nhưng hôm nay,

lại chân chính chứng kiến giết chết Bạch Nhạc hy vọng.

"Thần Tôn truyền nhân sao? Có chút ý tứ."

Tứ Phương thần điện bên trong, bên trong một tôn Yêu Thần bên âm hiểm mở miệng nói: "Tất nhiên hắn muốn tìm chết, ta sẽ giúp đỡ hắn, đối đãi ta ngưng ra cái hóa thân này, liền đi trảm hắn."

Tứ Phương Yêu Thần đồng thời tọa trấn, mới có thể cam đoan nơi đây đại trận không có sơ hở chút nào.

Phải ly khai, liền nhất định muốn ngưng luyện ra một tôn hóa thân, toàn lực duy trì trận pháp vận chuyển, mà cô đọng dạng này hóa thân, cần phải gần nửa canh giờ thời gian, hơn nữa, hóa thân cũng duy trì không quá lâu thời gian, hắn nhất định muốn trước ở hóa thân lực lượng hao hết trước đó gấp trở về.

Bất quá, vẻn vẹn chỉ là chém giết một vị vừa mới đột phá không lâu thần linh cường giả mà thôi, điểm ấy thời gian cũng đã đủ đủ.

... . . .

Thời gian chậm rãi trôi qua, rất nhanh, ước định nửa canh giờ thời gian, liền đã qua hơn phân nửa.

Hoàng Phong lão tổ một mực vẫn duy trì cảnh giác, có thể từ đầu đến cuối, Bạch Nhạc tuy nhiên cũng không có nửa điểm muốn đổi ý ý tứ, liền bình tĩnh như vậy đứng lấy, phảng phất chỉ là đơn giản các loại (chờ) thời gian, đem những hài tử này mang đi đồng dạng.

"Bạch phủ chủ, liền vì như thế một ít căn bản không có tu hành thiên phú phổ thông hài đồng, ngươi thật cảm thấy đáng giá không?"

Mắt thấy thời gian thì sẽ đến, Hoàng Phong lão tổ rốt cục vẫn là không

nhịn được mở miệng hỏi.

"Cái gì là đáng giá, cái gì lại là không đáng, mỗi người đều có khác biệt hồi đáp." Thần sắc không có biến hóa chút nào, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói: "Tựa như ngươi, vì bước vào Thần Linh Chi Cảnh, cam nguyện đầu nhập vào Tứ Phương Yêu Thần , mặc cho đối phương ép buộc. . . Đáng giá không?"

". . ."

Lời này nhưng là nhường Hoàng Phong lão tổ cũng không khỏi trở nên thất thần!

Đáng giá không?

Lúc trước hắn không chút do dự lựa chọn con đường này, không cảm thấy có cái gì có đáng giá hay không, nhưng hôm nay quay đầu qua đến, một lần nữa dò xét. . . Mặc dù là chính bản thân hắn, cũng không biết là hay không đáng giá.

"Ta bình sinh rất ít bội phục người nào, chuyện hôm nay, vô luận kết quả như thế nào. . . Ngươi Bạch phủ chủ, đều là bên trong một trong."

Hướng về Bạch Nhạc dựng thẳng lên một ngón tay cái, Hoàng Phong lão tổ trầm giọng nói rằng.

Lời này liền cũng không phải có lệ, mà là thành tâm thực lòng tán thưởng.

Vô luận lập trường như thế nào, dạng này Bạch Nhạc, không thể nghi ngờ đều đáng giá khiến người khâm phục.

"Không sai! Trẫm cũng không khỏi không bội phục ngươi!"

Trong lúc nói chuyện, Càn Đế thanh âm nhất thời từ không trung truyền đến: "Yên tâm, sau khi ngươi chết, trẫm nhất định đưa ngươi thi cốt tiễn hồi Thanh châu, để ngươi phong cảnh đại táng!"

Nghe được Càn Đế thanh âm, Hoàng Phong lão tổ trong lòng nhất thời nhẹ một chút.

Càn Đế đến, bây giờ cái này cục diện rối rắm tự nhiên cũng liền có người tiếp nhận, vô luận kết quả như thế nào, hắn đều đã không gánh trách nhiệm.

Hơn nữa, Càn Đế đều đã đến, Tứ Phương Yêu Thần sẽ còn xa sao?

Nghĩ vậy, hắn hướng về Bạch Nhạc trong con mắt, cũng không khỏi lộ ra một tia thương xót.

"Thả người!"

Thần sắc cũng không có bất kỳ biến hóa nào, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

"Bạch phủ chủ yên tâm, tất nhiên Bạch phủ chủ dám lưu lại, ta tự nhiên nói lời giữ lời."

Lui lại một bước, Hoàng Phong lão tổ nhất thời tán đi chính mình lực lượng, đem những hài đồng này thả ra.

"Tự thân khó bảo toàn, lại vẫn nghĩ cứu người, Bạch Nhạc, trẫm nên nói ngươi lớn mật, vẫn là ngu xuẩn? !"

Cười lạnh một tiếng, Càn Đế khinh thường châm chọc nói.

Chỉ là nhưng cũng chưa ngăn cản.

Cũng không để ý gì tới hội đối phương, Bạch Nhạc bước ra một bước, nhất thời lấy Thần Vực bao phủ những thứ này, đem đối phương đều thu vào kiếm liên bên trong tiểu thế giới.

Cũng cơ hồ là đồng thời, hư không chợt xé rách, một tôn đầu ưng thân người Yêu Thần chợt xuất hiện ở Bạch Nhạc trước mặt.

Vẻn vẹn chỉ là lộ diện một cái, Bạch Nhạc liền chợt cảm thụ được một cổ khủng bố áp lực.

Phảng phất đối phương vẻn vẹn chỉ là liếc nhìn hắn một cái, liền như lợi kiếm đồng dạng đâm thủng thân thể, nhường hắn không chỗ có thể ẩn giấu.

Tứ Phương Yêu Thần!

Không cần bất kỳ giải thích nào, Bạch Nhạc cũng có thể minh bạch, đối phương tất nhiên chính là Tứ Phương Yêu Thần một trong.

Từ nơi này một lần trở về, nghe nói Tứ Phương Yêu Thần xuất thế, Bạch Nhạc liền rất rõ ràng, đây cũng là bây giờ trên đời này tồn tại khủng bố nhất, mà bây giờ, hắn rốt cục đứng ở đối phương trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1430: Bí Phong Yêu Thần

"Bạch Nhạc, bái kiến Tứ Phương Yêu Thần!"

Khẽ khom người, Bạch Nhạc ôn hòa hành lễ nói.

"Ngươi lá gan rất lớn."

Xa xa nhìn Bạch Nhạc, cái kia một tôn đầu ưng thân người Yêu Thần lộ ra một cổ bễ nghễ thiên hạ khí thế đến, ở trên cao nhìn xuống mở miệng nói.

Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc nhún nhún vai nói rằng: "Không dối gạt Yêu Thần, tại ngươi trước khi tới, trong lòng ta cũng tràn đầy khủng hoảng cảm xúc, có mấy lần thiếu chút nữa đã nghĩ trốn bán sống bán chết, nhưng chân chính nhìn thấy Yêu Thần, lại ngược lại buông lỏng."

"Ồ? Vì sao?" Mắt lạnh nhìn Bạch Nhạc, cái kia Yêu Thần lạnh lùng hỏi.

"Nên đối mặt, tóm lại là muốn đối mặt, tránh không thoát."

Bình tĩnh nhìn đối phương, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Trước đây, ta còn không có bước vào Thần Linh Chi Cảnh thời điểm, Mặc Quân đại ca liền từng nhắc nhở qua ta, giả sử ta thật muốn đi lên sư tôn con đường, liền đã định trước không có người có thể giúp ta! Người nếu là có dựa vào, có đường lui, liền tất phải lại không có chưa từng có từ trước đến nay dũng khí, cũng liền lại không có một tia có thể đi xuống hy vọng."

"Tại ta nhất do dự thời điểm, cũng là câu nói này nhắc nhở ta. . . Chỉ cần ta không nguyện ý buông tha, ngồi xem Thiên Địa Đại Kiếp phủ xuống,

vậy ta liền tất phải nhiễu không ra Yêu Thần, đã như vậy, chẳng thà mượn cơ hội này, gặp một lần Yêu Thần."

"Dũng khí có thể tăng, đáng tiếc. . . Ngươi cuối cùng chỉ là Thần Tôn truyền nhân, mà không phải là Thần Tôn!"

Nhàn nhạt nhìn lấy Bạch Nhạc, cái kia Yêu Thần đạm mạc mở miệng nói: "Huống chi, cho dù là Thần Tôn, tại trước mặt chúng ta cũng không dám khinh thường, huống chi là ngươi."

"Xem ở Thần Tôn mặt mũi, ta có thể cho ngươi một cái cơ hội, chỉ cần dâng ra một tia thần hồn, ta có thể thu ngươi làm tôi tớ, để ngươi trì sính thiên hạ! Thậm chí bây giờ Càn Đế đây hết thảy, đều có thể là thuộc về ngươi."

"Yêu Thần!"

Không đợi Bạch Nhạc làm ra phản ứng, Càn Đế chính là sắc mặt đại biến.

Mặc dù biểu hiện ra, nói là hắn cùng với Tứ Phương Yêu Thần liên thủ, nhưng trên thực tế, Tứ Phương Yêu Thần lại căn bản cũng không có chân chính đưa hắn không coi vào đâu.

Lựa chọn hắn chỉ là bởi vì hắn là trước mắt nhân tuyển thích hợp nhất mà thôi, giả sử có càng thí sinh thích hợp, như vậy đối phương liền tùy thời có thể bỏ qua hắn.

Mà hiển nhiên, chỉ cần Bạch Nhạc nguyện ý thần phục, như vậy lấy Bạch Nhạc thực lực, chính là một cái so với hắn thích hợp hơn người được chọn.

Căn bản không có phản ứng Càn Đế ý tứ, cái kia Yêu Thần bình tĩnh chờ lấy Bạch Nhạc làm ra lựa chọn.

Nhìn đối phương, Bạch Nhạc lại đột nhiên cười rộ lên.

"Ta là không phải cần phải cảm tạ Yêu Thần ban ân?"

Bạch Nhạc đang cười, có thể trên mặt lại tràn đầy vẻ đùa cợt.

"Đây là ngươi duy nhất cơ hội."

Cũng không để bụng Bạch Nhạc là thái độ gì, cái kia Yêu Thần lạnh lùng nói rằng: "Ta từ trước tới giờ không cho người ta cơ hội thứ hai, cự tuyệt. . . Nhất định phải chết!"

"Coong!"

Hồi đáp đối phương, chính là một tiếng này kiếm minh.

Nghịch Ma Kiếm chợt tới tay, kiếm phong hơi hơi Thượng Thiêu, Bạch Nhạc ngạo nghễ mở miệng nói: "Nghe tiếng đã lâu Tứ Phương Yêu Thần tên, hôm nay đang muốn lĩnh giáo Yêu Thần thủ đoạn!"

Khuất phục?

Nếu như khuất phục, Bạch Nhạc căn bản cũng sẽ không lưu lại, thậm chí căn bản sẽ không đuổi vào Ung châu.

Tứ Phương Yêu Thần thì như thế nào?

Có chiến mà thôi!

Từ hắn hạ quyết tâm lưu lại, cũng đã đem sinh tử không để ý.

Trên đời này, luôn có một sự tình, là so sinh mệnh còn trọng yếu hơn.

Đương nhiên, cái này chỉ không hề chỉ chỉ là những hài tử kia tính mệnh, mà là một loại tín ngưỡng, một loại đạo tâm.

Một loại đối mặt tất cả dũng khí cùng lòng tin!

"Muốn chết!"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Bạch Nhạc dạng này thái độ, hiển nhiên cũng làm tức giận cái kia Yêu Thần, Tứ Phương Yêu Thần bản thân liền là thế gian cao cấp nhất tồn tại, cho dù là tại thời đại thượng cổ, cũng là nhất có thể phá tồn tại, không có ai có thể đơn giản cự tuyệt Tứ Phương Yêu Thần.

Đổi vị kia Thần Tôn tới có lẽ có đàm phán tư cách, Bạch Nhạc. . . Còn chưa đủ tư cách!

Hô hấp ở giữa, liền có một cổ vô hình Yêu Phong hướng về Bạch Nhạc thổi đi.

Trong tích tắc, Bạch Nhạc liền đột nhiên sinh ra một loại trí mạng báo động.

Cái kia nhìn như vô hại gió, lại hiển nhiên là trên đời này nhất lực lượng kinh khủng một trong!

Bạch Nhạc có một loại rõ ràng cảm giác, nếu rơi vào tay cái này gió thổi bên trong, dù cho là có thông thiên thần thể, sợ rằng chính mình cũng không chịu nổi.

"Vù vù!"

Không chút do dự nào, trong nháy mắt, kiếm trong tay liền chợt bổ ra, kiếm khí tung hoành, tại trước mặt đan dệt một tấm võng kiếm, ngạnh sinh sinh đem cái kia Yêu Phong đở được.

"Gào!"

Cơ hồ là đồng thời, Tiểu Bạch Long nhưng là chợt hét thảm một tiếng.

Cái này gió không khỏi thổi hướng Bạch Nhạc, cũng đồng dạng thổi hướng Tiểu Bạch Long, chỉ là so với việc Bạch Nhạc, Tiểu Bạch Long phản ứng khả năng liền chậm nhiều, trong nháy mắt, Tiểu Bạch Long trên người liền có một mảng lớn huyết nhục bị cái này gió trực tiếp tan rã.

Dù cho là lấy Long tộc cái kia mạnh mẽ thân thể, cũng căn bản là không có cách chống đỡ bực này khủng bố Yêu Phong.

Đây là Tứ Phương Yêu Thần mục tiêu chủ yếu là Bạch Nhạc, chỉ là mang kèm theo quét Tiểu Bạch Long một chút mà thôi.

"Tiểu Bạch!"

Trong mắt hiện lên một tia lo lắng, Bạch Nhạc liền muốn muốn hướng Tiểu Bạch Long bên kia chạy đi.

Tiểu Bạch Long tuy nhiên bất phàm, tuy nhiên lại cuối cùng còn chưa bước vào Thần Cảnh, dạng này thực lực, đối mặt đồng dạng thần linh cường giả cũng còn thôi, đối mặt Tứ Phương Yêu Thần, căn bản không có bất luận cái gì giãy dụa chỗ trống.

Bây giờ biện pháp tốt nhất, chính là đem Tiểu Bạch Long trước thu vào chính mình Thần Vực bên trong.

"Ta khuyên ngươi tốt nhất không nên lộn xộn!"

Liếc mắt liền hiểu rõ Bạch Nhạc mục, cái kia Yêu Thần lạnh lùng nói rằng: "Ta cái này gió, chính là Bí Phong, từ cái thóp;mỏ ác bên trong thổi

vào lục phủ, qua đan điền, xuyên cửu khiếu, cốt nhục tiêu tan sơ, thân tự giải! Không vào Thần Linh Chi Cảnh, chỉ cần dính vào, chính là hắn phải chết, ngươi đem cái này gió dẫn đi, sẽ chỉ làm nó chết nhanh hơn."

Một câu nói này, nhưng là chợt nhường Bạch Nhạc ngừng lại cước bộ!

Bí Phong!

Trong nháy mắt, Bạch Nhạc đột nhiên phản ứng kịp.

Tứ Phương Yêu Thần sở dĩ kinh khủng như vậy, chính là bởi vì, Tứ Phương Yêu Thần trời sinh liền có thể khống chế một loại lực lượng bản nguyên!

Mà bây giờ chạy tới cái này một tôn Yêu Thần, hiển nhiên chính là khống chế Phong Chi Bổn Nguyên Yêu Thần.

Dạng này lực lượng, xác thực không phải Tiểu Bạch Long có khả năng ngăn cản.

Bây giờ, Tứ Phương Yêu Thần muốn giết người chỉ là chính mình, Tiểu Bạch Long bất quá là chịu tác động đến mà thôi, nếu là mình không thèm quan tâm Tiểu Bạch Long, lấy Tứ Phương Yêu Thần thân phận, còn khinh thường làm khó dễ Tiểu Bạch Long, có thể nếu là mình mạnh mẽ đi hỗ trợ, lại ngược lại là tự cấp Tiểu Bạch Long gây tai hoạ.

"Trong tin đồn, Tứ Phương Yêu Thần mỗi người khống chế một loại lực lượng bản nguyên, cái này Bí Phong nói vậy chính là Yêu Thần ngươi nắm trong tay Phong Chi Bổn Nguyên a?"

"Không sai, ta chính là lấy Bí Phong vì danh!"

Bí Phong Yêu Thần!

Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc mới chính thức biết rõ, vị này Yêu Thần tên.

"Trở lại!"

Trong mắt lộ ra lau một cái lợi hại chi sắc, Bạch Nhạc lạnh giọng mở miệng nói, không lùi mà tiến tới, kiếm trong tay trực tiếp hướng về Bí Phong Yêu Thần đã đâm đi.

Kiếm Lâm Thiên Hạ!

Xuất thủ cũng không dám có một chút do dự, Bạch Nhạc trực tiếp liền thi triển ra thần thông.

Đối mặt Tứ Phương Yêu Thần, bị động chịu đòn, tất nhiên chỉ có một con đường chết, muốn cầu sinh, liền nhất định phải dồn vào tử địa! Thân là một cái kiếm tu, tiến công mới là duy nhất phương thức chiến đấu.

Tử mang hiện lên, một kiếm này cũng đồng dạng nhanh đến cực hạn!

Phảng phất còn chỉ ở hô hấp ở giữa, một kiếm này cũng đã rơi vào Bí Phong Yêu Thần trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1431: Đẩy vào tuyệt cảnh

Kiếm nhanh, thật là Bí Phong Yêu Thần nhanh hơn!

Tứ Phương Yêu Thần có thể được xưng là thế gian cao cấp nhất tồn tại, sở hữu, tự nhiên không chỉ có chỉ là Bí Phong loại này đơn giản thủ đoạn mà thôi.

Bí Phong Yêu Thần bản thân liền là thiện nghệ tốc độ nhất, nếu bàn về tốc độ, chính là chân long cũng kém xa cùng Bí Phong Yêu Thần so sánh.

Cứ việc Bạch Nhạc kiếm đã chém tới trước mặt, có thể Bí Phong Yêu Thần lại như cũ có thể dễ dàng né tránh.

"Răng rắc!"

Một kiếm đâm thủng Bí Phong Yêu Thần thân thể, nhưng mà cũng không có chém tới huyết nhục chi khu cảm giác, lần tiếp theo, Bạch Nhạc mới nhận thấy được một kiếm này, đâm trúng vẻn vẹn chỉ là Bí Phong Yêu Thần lưu lại tàn ảnh mà thôi.

Đối phương tốc độ thực sự quá nhanh, thế cho nên, cho dù là Bạch Nhạc, cũng là thẳng đến một kiếm này thất bại, mới chính thức phản ứng kịp.

"So tốc độ, ngươi còn kém xa!"

Vẫn như cũ cùng Bạch Nhạc vẫn duy trì cùng vừa mới tương đồng khoảng cách, Bí Phong Yêu Thần từ tốn nói.

Cũng không đợi Bạch Nhạc mở miệng, xung quanh liền lại là một trận gió lên, trực tiếp đem Bạch Nhạc cuốn vào.

Kiếm liên!

Trong tích tắc, Bạch Nhạc bên người chợt toát ra một đóa huyễn lệ kiếm liên, cũng chính là dựa vào cái này kiếm liên, mới tại đây cuồng phong phía dưới tiếp tục chống đỡ.

"Chỉ bằng Thần Vực, ngươi là đỡ không được Bí Phong. . . Còn có thủ đoạn gì nữa, đều thi triển ra, bằng không, ngươi không chống nổi trăm hơi thở."

Lạnh lùng nhìn lấy Bạch Nhạc, Bí Phong Yêu Thần ở trên cao nhìn xuống bình luận.

Đây cũng không phải là khinh thường, sự thực đã là như thế.

Bí Phong không ngừng hiu hiu phía dưới, cho dù là Thần Vực cũng đã xuất hiện bất ổn dấu hiệu, một khi xâm nhập Thần Vực bên trong, dùng không bao lâu, Thần Vực sợ là đều sẽ trực tiếp tan vỡ!

Phải biết, Bạch Nhạc cuối cùng chỉ là vừa mới bước vào Thần Linh Chi Cảnh không lâu mà thôi.

Vô luận hắn thiên phú thật tốt, căn cơ nhiều vững chắc, Thần Vực tiểu thế giới, cũng cuối cùng không có khả năng chân chính đạt được loại kia hoàn toàn ổn định cấp độ.

Nằm trong loại trạng thái này, muốn lấy Thần Vực đối kháng Bí Phong Yêu Thần, căn bản liền không thực tế.

"Thôn thiên!"

Nguy cơ sinh tử phía dưới, Bạch Nhạc nơi nào còn dám có chút do dự, hô hấp ở giữa, liền trực tiếp thi triển ra Thôn Thiên Quyết!

Trên thực tế, cho dù là Bạch Nhạc cũng thật không dám khẳng định, Thôn Thiên Quyết có hay không có thể thôn phệ kinh khủng này Bí Phong, nhưng hắn đã không có lựa chọn, chỉ có thể đánh cuộc một lần, bằng không, liền ngay cả cuối cùng một tia giãy dụa cơ hội cũng không có.

Trong một chớp mắt, Bạch Nhạc trên người liền chợt xuất hiện một cổ khủng bố nuốt lực, như một cái hắc động, điên cuồng nhất thời xung quanh tất cả lực lượng.

Cho dù là Bí Phong, cũng vẫn như cũ vô pháp tránh thoát Thôn Thiên Quyết thôn phệ.

Cho tới giờ khắc này, Bạch Nhạc mới rốt cục thở phào một hơi, đồng thời, đối với Thần Tôn cũng nhiều hơn vài phần kính phục chi ý.

Quá mạnh mẽ!

Chỉ cần là lực lượng, liền không có Thôn Thiên Quyết thôn phệ không, dù cho là Bí Phong loại này lực lượng bản nguyên, cũng giống vậy vô pháp ngoại lệ.

"Quả nhiên là Thôn Thiên Quyết. . . Hơn một vạn năm trôi qua, hôm nay lại gặp được môn thần thông này, không nổi a!"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Bí Phong Yêu Thần nhẹ giọng thở dài nói.

Chỉ là vô luận là hắn vẫn Bạch Nhạc đều rất rõ ràng, phần này tán thán cũng không phải là cho Bạch Nhạc, mà là cho Thần Tôn.

Thi triển ra dạng này thần thông, tại Tứ Phương Yêu Thần trong mắt không có gì không tầm thường, chỉ có sáng chế môn thần thông này Thần Tôn, mới đáng giá kính phục.

Thật là, cho dù là thi triển ra Thôn Thiên Quyết, bây giờ Bạch Nhạc, cũng bất quá vẻn vẹn chỉ là ổn định cục diện mà thôi.

So với việc Bí Phong Yêu Thần, bây giờ Bạch Nhạc nhưng là không còn nhẹ nhàng như vậy, xung quanh cái kia khủng bố áp lực không ngừng vọt tới, phảng phất tùy thời đều có thể đưa hắn áp đảo đồng dạng.

Thôn Thiên Quyết thần thông xác thực đủ đủ nghịch thiên, thật là vô luận kinh khủng bực nào thần thông, cũng cuối cùng không có khả năng lau sạch thực lực tuyệt đối chênh lệch.

So với việc Bí Phong Yêu Thần, bây giờ mới vừa bước vào Thần Linh Chi Cảnh Bạch Nhạc, thực sự kém quá xa.

Mặc dù biết rõ hắn đang không ngừng thôn phệ Bí Phong chi lực, có thể Bí Phong Yêu Thần nhưng cũng không thèm quan tâm, thậm chí gia tăng lực lượng, buộc Bạch Nhạc tiếp tục thôn phệ, thẳng đến Bạch Nhạc chính mình vô pháp chống đỡ, bị cắn nuốt xuống Bí Phong phản phệ, xanh bạo Thần Vực.

Quá mạnh mẽ!

Vô luận trước đó, từ Mặc Quân hoặc là Tuyệt Tiên trong miệng, làm sao nghe nói, đều kém xa cùng giờ phút này loại chân thật nhất cảm thụ so sánh.

Tứ Phương Yêu Thần mang đến, thực sự là một loại tuyệt vọng hít thở không thông cảm giác!

Cái này còn vẻn vẹn chỉ là đối mặt một tôn Yêu Thần mà thôi a, nếu như Tứ Phương Yêu Thần tới đông đủ, lại chính là kinh khủng bực nào? !

Đương nhiên, trên thực tế, Bạch Nhạc cũng đã căn bản không có nhàn

rỗi đi suy nghĩ mấy vấn đề này.

Bây giờ hắn, đã so Bí Phong Yêu Thần đẩy vào trong tuyệt cảnh.

"Ngao ô!"

Mắt thấy Bạch Nhạc rơi vào tuyệt cảnh, nguyên bản thụ thương trốn ở bên cạnh Tiểu Bạch Long nhất thời tức giận, trong miệng phát sinh một tiếng rồng gầm, lần nữa thử, hướng về Bạch Nhạc bay tới, nỗ lực cứu đi Bạch Nhạc.

Chỉ tiếc, mới vừa tới gần một chút xíu, liền chợt bị Bí Phong thổi ra!

Trong khoảnh khắc, Tiểu Bạch Long trên người liền lại là một mảng lớn huyết nhục bị thổi vỡ, tiên huyết chảy ròng, có vẻ dị thường dữ tợn khủng bố.

"Ngươi ngược lại là trung thành."

Liếc Tiểu Bạch Long liếc mắt, Bí Phong Yêu Thần nhàn nhạt mở miệng nói: "Long tộc, bản thân cũng thuộc về ta Yêu Thần Nhất Mạch, ngươi nhưng vì sao hết lần này tới lần khác muốn cùng Nhân tộc trộn lẫn đến một chỗ, thương cảm, thương hại!"

Lấy Bí Phong Yêu Thần thực lực, nếu là nguyện ý, sớm đã đem Tiểu Bạch Long chém giết.

Chỉ là, thứ nhất thực lực của hắn quá mạnh, căn bản khinh thường đối Tiểu Bạch Long xuất thủ, ở một phương diện khác, trong mắt hắn, Tiểu Bạch Long cũng đồng dạng thuộc về yêu, cũng vì vậy càng nhiều vài phần bao dung.

"Ngao ô!"

Trong miệng lần nữa phát sinh một tiếng phẫn nộ gào thét, không để ý chính mình thương thế, Tiểu Bạch Long kéo máu chảy đầm đìa thân thể, lần nữa hướng về Bạch Nhạc vị trí đánh tới.

Gió như đao!

Giờ khắc này, mới chính thức hoàn mỹ thuyết minh một câu nói này.

Tại Bí Phong Yêu Thần khống chế xuống, cái này gió, tựa như có vô số đao nhọn lưỡi dao, không ngừng tan rã tan rã Tiểu Bạch Long huyết nhục.

Bây giờ mỗi về phía trước một điểm, Tiểu Bạch Long phảng phất đều muốn thừa nhận thiên đao vạn quả thống khổ.

Nhưng dù cho như thế, Tiểu Bạch Long cũng vẫn như cũ không chịu bỏ qua, trong mắt lộ ra càng là một loại dẫu có chết dứt khoát dứt khoát.

"Thật đúng là một cái bướng bỉnh tiểu tử kia, làm sao, ngươi phải bồi hắn cùng chết sao?"

Ánh mắt rơi vào Tiểu Bạch Long trên người, Bí Phong Yêu Thần lần nữa mở miệng nói.

"Ngao ô!"

"Đã ngươi tự mình nghĩ muốn chết, vậy cũng tùy vào ngươi!"

Nhàn nhạt quét Tiểu Bạch Long liếc mắt, Bí Phong Yêu Thần cũng đồng dạng không thêm ngăn cản, liền như thế mắt lạnh nhìn Tiểu Bạch Long nhìn chằm chằm Bí Phong hướng Bạch Nhạc bay đi!

Tiên huyết vẩy ra, tản đến trên mặt đất, máu chảy thành sông.

"Tiểu Bạch! Đi!"

Bị vây ở Bí Phong bên trong, Bạch Nhạc chỉ có thể bằng vào Thôn Thiên Quyết nỗ lực chống đỡ, lúc này nhìn lấy Tiểu Bạch Long thảm trọng, cũng không khỏi hồng con mắt, giùng giằng giận dữ hét.

Đáng tiếc, loại tình huống này, Tiểu Bạch Long lại hiển nhiên sẽ không nghe hắn.

Một màn này, đừng bảo là là Bạch Nhạc, cho dù là Hoàng Phong lão tổ, thậm chí Càn Đế cũng đều không khỏi trở nên động dung.

"A a a!"

Trong miệng phát sinh một tiếng thống khổ rống giận, Bạch Nhạc đồng dạng hướng về Tiểu Bạch Long phương vị ngang nhiên xông qua.

Nguyên bản đứng tại chỗ, hắn vẫn có thể miễn cưỡng chống đỡ, chỉ khi nào động, liền khó hơn nữa khống chế được cục diện, trong nháy mắt, Bạch Nhạc liền cũng cùng Tiểu Bạch Long một dạng, trên người huyết nhục bị thổi vỡ một mảng lớn, lộ ra trắng như tuyết bạch cốt.

Nhìn thấy mà giật mình!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1432: Đột phá, thần long

"Thực sự là cảm động, đáng tiếc, không có ý nghĩa gì."

Mắt lạnh nhìn Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Long, Bí Phong Yêu Thần giọng mang đùa cợt nói rằng: "Từng ấy năm tới nay, ta đã sớm nhìn chán nhân loại các ngươi cái gọi là cảm tình, không muốn trông cậy vào ta thương hại các ngươi, vẫn là câu nói kia. . . Thần phục với ta, ta có thể tha thứ tính mạng các ngươi, bằng không, vậy thì chết chung đi."

Tứ Phương Yêu Thần mãi mãi cũng là cao cao tại thượng, nhân loại cái gọi là tình cảm, đối với hắn mà nói, không có bất kỳ ý nghĩa gì, đối với Bạch Nhạc, hắn có chỉ là lạnh lùng.

Đương nhiên, còn có quyền lợi!

Sinh tử uy hiếp phía dưới, hắn tin tưởng Bạch Nhạc hội khuất phục, một màn này, hắn đã sớm không biết xem qua bao nhiêu lần, cái này không có thèm.

Một câu nói này vừa ra, Càn Đế nhất thời lần nữa khẩn trương, cái gì đối với Bạch Nhạc thương hại, cũng đều ném sau ót, đối với hắn mà nói, thiết thân quyền lợi mới là tối trọng yếu, bây giờ, hắn ngược lại mới là sợ nhất Bạch Nhạc bằng lòng người.

Thần phục sao?

Dạng này ý niệm trong đầu, thậm chí cũng không có ở Bạch Nhạc trong đầu hiện lên.

Sinh mệnh tuy trân quý, nhưng cái này trên đời, luôn có một sự tình, so sinh mệnh càng trân quý.

Năm đó, Bạch Nhạc vẫn chỉ là Linh Tê Kiếm Tông tiểu tạp dịch thời điểm, cũng không chịu khuất phục tại vận mệnh, chớ đừng nói chi là là hiện tại.

Trong mắt lộ ra lau một cái huyết sắc, Bạch Nhạc trên người huyết nhục đã bị tổn hại cực kỳ nghiêm trọng, lộ ra óng ánh đầu khớp xương, đây là trước đây Bạch Nhạc liền vô số lần rèn luyện qua, dù cho là Bí Phong, cũng vô pháp đơn giản tổn hại Bạch Nhạc đầu khớp xương.

"Ha ha ha ha, Bí Phong Yêu Thần, xem ra ngươi còn chưa đủ nhân loại am hiểu! Càng khó hiểu ta."

Đau đến cực hạn, liền ngược lại nhường Bạch Nhạc càng phát ra hào hiệp đứng lên.

"Ta người này từ trước tới giờ không tin số mệnh! Chỉ cần ta còn có một hơi thở tại, ngươi dựa vào cái gì dám nói ngươi thắng định?"

Dưới tuyệt cảnh, ngược lại nhường Bạch Nhạc kích thích ra trong cơ thể toàn bộ tiềm lực.

Có vài người sẽ ở tử vong trước mặt lựa chọn khuất phục, buông tha, có thể một loại khác người, lại ngược lại sẽ tại tử vong trước mặt bộc phát ra viễn siêu bình thường lực lượng, thẳng đến nuốt xuống một hơi thở cuối cùng.

Rất hiển nhiên, Bạch Nhạc là người sau.

Oanh!

Ngược lại đã vô pháp duy trì thân thể hoàn chỉnh, Bạch Nhạc ngược lại buông ra sở hữu cố kỵ, không kiêng nể gì cả vận chuyển Thông Thiên Ma Công, điên cuồng thôn phệ xung quanh tất cả lực lượng.

Không cần quan tâm thân thể sẽ hay không vì vậy tan vỡ, thậm chí không cần quan tâm Thần Vực có thể hay không vì vậy hủy diệt, lúc này Bạch Nhạc, mới chính thức là điên cuồng nhất.

Điên cuồng như vậy thôn phệ, bất quá trong khoảnh khắc, liền nhường Bạch Nhạc trên người khí tức lần nữa tăng vọt, đạt được một loại cực kì khủng bố hoàn cảnh.

Không chút nào khoa trương nói, nằm trong loại trạng thái này Bạch Nhạc, dù là chỉ là tiện tay một kiếm, cũng đủ để chém giết Càn Đế cùng Lệ Tâm Vũ.

Chỉ là, muốn đối phó Bí Phong Yêu Thần, những thứ này lại y nguyên vẫn là không đủ.

Ai cũng rõ ràng, bây giờ Bạch Nhạc chỉ có một lần cơ hội ra tay, cũng là duy nhất một lần.

Một kiếm này chém ra, đây là hắn tại cực hạn phía dưới, liều mạng lại tính mệnh chém ra, tất phải kinh thiên động địa.

Nhưng cái này một kiếm, nếu như còn không cách nào phá cục, như vậy, cũng đem là hắn trong cuộc sống cuối cùng một kiếm!

Cũng không để ý gì tới hội Bạch Nhạc, Bí Phong Yêu Thần trong con mắt thậm chí tràn đầy đùa cợt cùng khinh thường.

Liều mạng, ai sẽ không?

Nếu như liều mạng là có thể cải biến kết cục, cái kia tất cả mọi người không bắt buộc đi, chỉ cần xem ai dám liều tốt số.

Trên thực tế, so với việc Bạch Nhạc, bây giờ Bí Phong Yêu Thần quan

tâm, là chiến cuộc ngoài ý muốn đồ vật.

Người khác nhận biết không đến, thật là lấy Bí Phong Yêu Thần thực lực, nhưng là có thể cảm giác được rõ ràng, bây giờ tụ tập tại phụ cận thần linh cường giả, có ít nhất gần mười vị!

Đáng tiếc, những người này lại hiển nhiên không phải tới cứu Bạch Nhạc, mà là tại các loại (chờ) cơ hội!

Chờ hắn ở lại thần điện lực lượng phân thân hao hết, chờ hắn vô pháp đúng lúc chạy trở về, tìm cơ hội tìm kẽ hở đến cướp đoạt Thế Giới Chi Tâm.

Còn như Bạch Nhạc sinh tử. . . Căn bản không người để ý, lại càng không có người xuất thủ tới cứu Bạch Nhạc.

Cái gì cảm động không cảm động, thuần túy chính là vô nghĩa, có thể ảnh hưởng những người này quyết đoán, chỉ có quyền lợi.

Hắn mắt lạnh nhìn, nhưng lại không thèm quan tâm.

Tứ Phương Yêu Thần tiện nghi cũng không tốt như vậy chiếm, Bạch Nhạc không được, những thứ này trong bóng tối rình thần linh cường giả cũng đồng dạng không được.

"Ngao ô!"

Không ngừng giãy dụa phía dưới, Tiểu Bạch Long thân thể hầu như đều bị hủy diệt hơn phân nửa, nhưng mà, chính là tại loại này dưới tuyệt cảnh, Tiểu Bạch Long lại cuối cùng mở lại gông cùm xiềng xiếc, kèm theo cái này một tiếng rồng gầm, khủng bố long uy chợt lan tràn ra.

Thần long!

Trước đó, Tiểu Bạch Long vẫn tại đột phá biên giới, tại hải ngoại những năm kia, Tiểu Bạch Long cũng đồng dạng không ngừng tại súc tích lực lượng, chỉ kém lâm môn một cước!

Tiểu Bạch Long vẫn luôn tương đối ham chơi, tính khí cũng vô cùng đơn giản, tựa hồ đối với đột phá, cũng không có sâu như vậy chấp niệm.

Nếu như tình huống bình thường xuống, có thể còn cần rất nhiều năm, Tiểu Bạch Long mới có thể tự nhiên hoàn thành đột phá.

Ngược lại Long tộc sinh mệnh cực kỳ dài lâu, thời gian tựa hồ cũng không có ý nghĩa gì.

Nhưng hôm nay, bị Bí Phong Yêu Thần đẩy vào tuyệt cảnh, mắt thấy Bạch Nhạc gặp nạn, chính mình lại bất lực, nhưng là triệt để bức ra Tiểu Bạch Long tiềm lực, tại loại này cực hạn phía dưới, ngạnh sinh sinh hoàn thành đột phá.

Oanh!

Trong nháy mắt, thiên địa chi uy chợt hiển hiện mà ra, phảng phất trong nháy mắt, thiên địa ở giữa linh khí đều tại điên cuồng hướng Tiểu Bạch Long tụ tập, cho dù là xung quanh Bí Phong cũng đồng dạng bị tách ra.

Thần long không nhẹ lộ ra, mỗi lần xuất hiện, đều là đại sự.

Nguyên bổn đã trọng thương thân thể, tại thiên địa linh khí làm dịu, lấy một loại mắt thường có thể thấy tốc độ khôi phục.

Phá rồi lại lập, lần này dưới tuyệt cảnh đột phá, mang cho Tiểu Bạch Long biến hóa , đồng dạng hết sức kinh người!

Sâu đậm dày tích lũy, đột phá lúc, liền có thể đổi bao lớn cải biến!

Đối với Long tộc mà nói, bọn hắn thậm chí có thể tích lũy mấy nghìn năm, thậm chí trên vạn năm thời gian, đem đổi lấy hoàn mỹ lột xác.

Tiểu Bạch Long mặc dù không có khoa trương như vậy, nhưng lại cũng đồng dạng vượt qua xa người bình thường đột phá Thần Linh Chi Cảnh có thể so sánh.

Tối trọng yếu là, Tiểu Bạch Long đột phá, thổi tan xung quanh Bí Phong, cũng đồng dạng cho đã tới gần tuyệt cảnh Bạch Nhạc, đổi một tia thở dốc cơ hội.

Trong nháy mắt, Bí Phong Yêu Thần sắc mặt rốt cục có một tia biến hóa.

Tiểu Bạch Long đột phá bản thân, thật cũng không tính là gì, cho dù là hoàn thành đột phá, hóa thân thần long, đối với Tứ Phương Yêu Thần mà nói, thực lực cũng y nguyên vẫn là quá yếu, căn bản không có khả năng nhường Bí Phong Yêu Thần động dung.

Thật là, Tiểu Bạch Long đột phá, cũng không nghi ngờ phá vỡ cục diện bế tắc, vì Bạch Nhạc tranh thủ được càng nhiều thời gian!

Mà thời gian, không thể nghi ngờ mới là Bí Phong Yêu Thần bây giờ thiếu nhất đồ vật.

Xung quanh những cái kia trong tối rình thần linh cường giả, đều đang đợi cơ hội, một khi hắn tại Bạch Nhạc trên người dây dưa quá nhiều thời gian, vô pháp đúng lúc chạy trở về, đại trận liền tất nhiên sẽ xuất hiện kẽ hở, ắt sẽ đưa tới vô số phiền phức.

Mặc dù cuối cùng có thể bảo vệ Thế Giới Chi Tâm, cũng thế tất yếu trả giá lớn hơn đại giới, đây là hắn vô luận như thế nào cũng không nguyện ý chứng kiến.

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, giờ khắc này Bí Phong Yêu Thần mới chính thức là đối Tiểu Bạch Long động sát tâm.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1433: Cực Đạo Chi Kiếm

Thiên địa chi uy, cho dù là Bí Phong Yêu Thần cũng vô pháp không nhìn, Tiểu Bạch Long bây giờ đã chạy tới Bạch Nhạc bên người, tự nhiên cũng liền thổi tan Bạch Nhạc xung quanh Bí Phong, kể từ đó, chí ít tại Tiểu Bạch Long hoàn thành đột phá trước đó, Bạch Nhạc đều có thể đạt được thở dốc cơ hội.

Muốn ngăn cản, biện pháp duy nhất, chính là giết chết Tiểu Bạch Long.

Chỉ cần giết chết đối phương, đột phá tự nhiên cũng liền vô pháp hoàn thành, thiên địa chi uy tự nhiên tán đi.

"Đã ngươi đối hắn như thế trung thành, vậy liền trước thay hắn đi chết đi."

Trong mắt tuôn ra lau một cái khủng bố sát khí, Bí Phong Yêu Thần phía sau hai cánh nhẹ nhàng một cánh, chợt lôi ra một đạo tàn ảnh, trực tiếp xuất hiện tại Tiểu Bạch Long trước người, đơn chưởng lộ ra, trên lòng bàn tay sinh ra gai nhọn, thẳng đến Tiểu Bạch Long cái đầu mà đi.

Một kích này nếu như chứng thực, trong nháy mắt liền có thể bóp nát Tiểu Bạch Long cái đầu, trực tiếp nháy mắt giết!

Mặc dù đã tại đột phá, có thể lột xác chưa hoàn thành, lúc này Tiểu Bạch Long, vẫn như cũ không tính thần long, giết chết cũng không trắc trở.

Nhưng mà, ngay tại Bí Phong Yêu Thần xuất thủ trong nháy mắt, lau một cái kiếm quang chợt xẹt qua chân trời!

Tiểu Bạch Long đột phá, vì Bạch Nhạc tranh thủ được một tia thở dốc cơ hội, mà Bạch Nhạc cũng đồng dạng vẫn chưa cô phụ cái này một chút

xíu cơ hội.

Thôn Thiên Quyết cắn nuốt hết lực lượng kèm theo Bạch Nhạc chính mình lực lượng, toàn bộ bộc phát ra, hoàn mỹ dung nhập một kiếm này bên trong.

Vô luận là lực lượng hay là tốc độ, một kiếm này đều đã đạt được một loại cực hạn.

Giờ khắc này, phảng phất toàn bộ thế giới đều ngưng trệ hạ xuống, chỉ còn lại có một kiếm này.

Bạch Nhạc có thể rõ ràng cảm giác được xung quanh tất cả, cái loại cảm giác này, giống như là cả người vào giờ khắc này đều đã dung nhập thiên địa đồng dạng.

"Vù vù!"

Dù cho là lấy Bí Phong Yêu Thần phản ứng, dĩ nhiên cũng căn bản không thể tới kịp tách ra một kiếm này.

Ánh kiếm màu tím phảng phất đột nhiên liền xuất hiện ở Bí Phong Yêu Thần trước người, trước ở Bí Phong Yêu Thần bắn trúng Tiểu Bạch Long trước đó, một kiếm chém trúng đối phương trên bàn tay gai nhọn!

"Răng rắc!"

Một tiếng giòn vang, Bí Phong Yêu Thần trên bàn tay gai nhọn theo tiếng mà đứt, kiếm thế chưa tiêu, thổ tức ở giữa, lần nữa hướng về Bí Phong Yêu Thần bàn tay rơi đi, rõ ràng là muốn đem cái này một bàn tay một chỗ chặt đứt!

Chỉ là, trong chớp nhoáng này phản ứng, nhưng cũng đã đủ đủ nhường Bí Phong Yêu Thần phản ứng kịp.

"Cút!"

Một chữ từ trong miệng tuôn ra, như lôi âm cuồn cuộn ầm ầm nổ lên, ngay tại lúc đó, vô số phong nhận đổ ập xuống hướng về Bạch Nhạc chém tới.

Ùng ùng!

Trong khoảnh khắc, những thứ này phong nhận liền tại Bạch Nhạc trước người nổ tung, cho dù là có thần vực chống, Bạch Nhạc cũng căn bản là không có cách thừa nhận Bí Phong Yêu Thần phản kích, Thần Vực bị trọng thương, hầu như đến bên bờ tan vỡ, một thân huyết nhục đều bị phong nhận quả đi, cả người hầu như đã biến thành một bộ mang theo một chút huyết nhục khô lâu.

"Ngao ô!"

Phản ứng kịp Tiểu Bạch Long nhất thời phát sinh rên rỉ một tiếng, trong nháy mắt hóa thành một đạo cầu vồng rơi vào Bạch Nhạc dưới thân, nâng Bạch Nhạc, mất mạng hướng xa xa bỏ chạy.

Quá kinh khủng!

Cho dù là bây giờ đã tại đột phá, Tiểu Bạch Long cũng minh bạch, lấy nó thực lực, căn bản không hy vọng có thể ngăn trở Bí Phong Yêu Thần, duy nhất hy vọng chính là chạy trốn!

Mượn lấy Bạch Nhạc một kiếm này bức lui Bí Phong Yêu Thần khe hở đào tẩu, có thể trốn rất xa trốn rất xa.

Cực hạn phía dưới, Tiểu Bạch Long tốc độ cũng đồng dạng bị thôi động đến mức tận cùng, trong nháy mắt, cũng đã chạy ra trên trăm dặm khoảng cách.

"Cực Đạo Chi Kiếm!"

Trong mắt hiện lên một tia lệ mang, Bí Phong Yêu Thần trong mắt đồng dạng hiện lên một tia vẻ kiêng kỵ, giơ tay lên bàn tay nhìn lấy gảy mất gai nhọn, lại cuối cùng không có đuổi theo ra ngoài.

Nếu như Tiểu Bạch Long không có đột phá, lấy tốc độ của hắn, Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Long căn bản trốn không bao xa, trong khoảnh khắc, liền có thể đuổi theo.

Nhưng hôm nay, Tiểu Bạch Long đã đột phá, mặc dù còn chưa triệt để hoàn thành, có thể tốc độ nhưng cũng đã hoàn toàn không phải trước đó có khả năng bằng được.

Dù cho là hắn, muốn đuổi theo, chí ít cũng phải tốn hao mấy trăm hơi thở thời gian.

Nếu là không có thần linh khác cường giả ở bên cạnh rình, hắn có thể đuổi theo chém giết Bạch Nhạc cùng Tiểu Bạch Long, nhưng hôm nay, nếu như cường thịnh trở lại đuổi theo, tranh luận miễn sẽ cho người khác thừa dịp cơ hội.

So với việc một cái Bạch Nhạc sinh tử, hiển nhiên Thế Giới Chi Tâm an toàn, mới là hắn càng trọng thị.

Cho dù là một chút xíu nguy hiểm, hắn cũng không nguyện ý bốc lên!

Xem cũng không có lại nhìn Càn Đế cùng Hoàng Phong lão tổ liếc mắt, hai cánh khe khẽ rung lên, trong nháy mắt, Bí Phong Yêu Thần cũng đã đi vòng vèo hướng về Vương thành phương hướng bay đi.

Vù vù!

Theo lấy Bí Phong Yêu Thần ly khai, vô luận là Hoàng Phong lão tổ vẫn là Càn Đế, lúc này trong đầu cũng không khỏi vù vù một tiếng, dường như muốn nổ tung!

Quá kinh khủng!

Một kiếm kia phảng phất cho đến lúc này, đều vẫn như cũ còn trong đầu hiển hiện.

Ai có thể nghĩ tới, bất quá chỉ là một cái hậu bối mà thôi, lại có thể cường tới mức như thế.

Đây chính là Tứ Phương Yêu Thần a!

Một người một kiếm, dĩ nhiên ngạnh sinh sinh từ Tứ Phương Yêu Thần trong tay chạy trốn, đây là kinh khủng bực nào thực lực!

Cực Đạo Chi Kiếm!

Mặc dù bọn hắn đồng dạng cũng không biết một câu nói này là có ý gì, có thể nhưng cũng có thể đoán ra một hai, cái kia sợ rằng đã là một cái khác cảnh giới lực lượng!

Dạng này Bạch Nhạc, đủ để khiến bất luận kẻ nào sinh lòng hoảng sợ.

...

"Cực Đạo Chi Kiếm! Tiểu gia hỏa này không phải Thần Tôn truyền nhân sao, làm sao dĩ nhiên ngộ ra Cực Đạo Chi Kiếm. . . Ta suýt nữa cho là mình nhìn lầm."

Bí Phong Yêu Thần sau khi rời khỏi, xung quanh thần linh cường giả cũng chậm rãi nổi lên, nhẹ giọng mở miệng nói.

Bí Phong Yêu Thần không có tiếp tục đuổi giết Bạch Nhạc, liền có nghĩa là, lần này căn bản sẽ không có bất cứ cơ hội nào, bọn hắn cũng liền rất tự giác buông tha nhân cơ hội kiếm lời ý niệm trong đầu.

Ngược lại là Cực Đạo Chi Kiếm, để bọn hắn có chút ngoài ý muốn.

"Tiểu gia hỏa này được Tiên Du Kiếm Cung kiếm điển, kiếm đạo thực lực đột nhiên tăng mạnh, hậu tích bạc phát, xác thực làm người ta thán phục! Cực Đạo Kiếm Tiên đường tại thời đại thượng cổ, liền đã gần đến tử đoạn tuyệt, không nghĩ tới, bây giờ lại rốt cuộc lại lần nữa hiện thế. . . Không tầm thường!"

"Lục đạo nhân, ngươi không phải hận nhất Kiếm Tiên nhất mạch sao, tại sao không có đuổi theo, nhân cơ hội làm thịt tiểu tử này."

"Phi! Ngươi nói hắn không muốn sao? Thanh châu đánh một trận, Mặc Quân thật là thủ hộ qua tiểu tử này, vừa mới Mặc Quân đã cùng đi, nếu không, chính là Lục đạo nhân không xuất thủ, ngươi cho rằng hắn có thể còn sống rời đi sao?"

Nhắc tới Mặc Quân, mọi người cũng đều có chút đau đầu.

Luận thực lực, Mặc Quân có thể không tính là cao cấp nhất, thật là Mặc Quân lại quen thuộc nhất thủ, có Mặc Quân bảo hộ, người khác thật đúng là cầm Bạch Nhạc không có biện pháp gì.

"Thôi, vạn năm trước đó đều đã không có Cực Đạo Kiếm Tiên, hắn liền truyền thừa cũng không có, chỉ bằng thiên phú. . . Con đường này, đừng đi quá xa, huống chi, bây giờ có hắn ngăn ở phía trước, hấp dẫn Tứ Phương Yêu Thần chú ý, cũng có thể vì chúng ta sáng tạo cơ hội."

"Trên đời này, cho tới bây giờ cũng không thiếu thiên tài, nhưng chân chính có thể đi tới, lại có mấy người?"

"Tiểu gia hỏa này, rõ ràng là Thần Tôn truyền nhân, lại thả lấy Thần Tôn đường không đi, càng muốn đi sửa cái gì Cực Đạo Kiếm Tiên. . . Đáng tiếc."

"Tản ra a!"

Trong chốc lát, những thần linh này cường giả vội vã thấy một lần, liền đã ai đi đường nấy.

Hôm nay sự tình, đối với bọn hắn mà nói, cũng bất quá chỉ là một việc nhỏ xen giữa mà thôi.

PS: Còn có một chương, ta tiếp tục viết.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1434: Thức tỉnh

"Tiểu tử kia, đã ra Ung châu, dừng lại đi."

Bên này Tiểu Bạch Long vừa mới bay ra Ung châu, liền bị cản lại.

Cũng không phải là Tiểu Bạch Long tốc độ không đủ nhanh, chỉ là bây giờ tiểu tử kia cũng đồng dạng thụ thương, đột phá cũng còn không có triệt để hoàn thành, trừ ban đầu vì chạy thoát thân, đem tốc độ lên đến mức tận cùng sau đó, liền rất mau đem tốc độ hạ xuống.

"Ngao ô!"

Máu me khắp người, Tiểu Bạch Long tràn đầy cảnh giác nhìn chằm chằm đối phương, phảng phất tùy thời đều có thể công kích.

"Ta tên Mặc Quân, ngươi tại Thanh Châu thành là từng gặp ta, ta cùng với Bạch Nhạc là bằng hữu."

Nhìn lấy Tiểu Bạch Long, Mặc Quân nhẹ giọng nói: "Ngươi còn chưa hoàn thành lột xác, lại như thế chạy xuống đi, tất phải lưu lại tai hoạ ngầm, sợ là sẽ phải đoạn ngươi con đường tu hành."

Dừng một cái, chứng kiến Tiểu Bạch Long tựa hồ vẫn là một bộ không hề bị lay động dáng vẻ, Mặc Quân tiếp tục nói: "Huống chi, hắn thụ thương quá nặng, nếu như không thể kịp thời được trị liệu, đồng dạng sẽ có vẫn lạc nguy hiểm. . . Ngươi xác định, ngươi còn muốn mang theo hắn chạy sao?"

Một câu nói này, nhưng là nhất thời nhường Tiểu Bạch Long thỏa hiệp.

Nó không quan tâm tương lai mình như thế nào, nhưng lại sợ hãi Bạch

Nhạc chết.

Bạch Nhạc thực sự tổn thương quá nặng, chém ra một kiếm kia sau đó, liền trực tiếp rơi vào trong hôn mê, tiểu tử kia mặc dù có thể mang theo Bạch Nhạc chạy, có thể đối cứu người nhưng là không có một điểm biện pháp nào.

Hơn nữa, tiểu tử kia cũng biết, Thanh châu thật cũng không có thần linh cường giả, Bạch Nhạc chịu nặng như vậy tổn thương, cho dù là chạy trở về, người khác chỉ sợ cũng cứu không Bạch Nhạc.

Hơn nữa, chính như Mặc Quân, nó thật là gặp qua Mặc Quân, cũng biết, Mặc Quân cùng Bạch Nhạc nhận thức.

Kể từ đó, Tiểu Bạch Long tự nhiên cũng liền vô pháp kiên trì.

Trong miệng phát sinh rên rỉ một tiếng, Tiểu Bạch Long lúc này mới cẩn thận đem Bạch Nhạc để xuống.

"Yên tâm đi, có ta ở đây, chỉ cần không phải Tứ Phương Yêu Thần xuất thủ, không ai tổn thương hắn."

Nhìn lấy Tiểu Bạch Long, Mặc Quân nhẹ giọng an ủi.

Trước đó cùng Bí Phong Yêu Thần trận chiến kia, hắn xem thanh thanh sở sở, tự nhiên cũng đồng dạng minh bạch Tiểu Bạch Long đối Bạch Nhạc cảm tình, trên thực tế, dạng này cảm tình, cũng đồng dạng chấn động hắn, cũng chính bởi vì vậy, hắn mới có thể quyết định nhúng tay trợ giúp Bạch Nhạc.

Bàn tay tự tay, nhẹ nhàng rơi vào Bạch Nhạc trên người, nhất thời liền có một cổ nhu hòa Thần Chi Bản Nguyên chi lực chậm rãi dũng mãnh vào Bạch Nhạc trong cơ thể, đem Bạch Nhạc thương thế ổn định lại.

Cho tới giờ khắc này, Tiểu Bạch Long mới rốt cục yên lòng.

Có Mặc Quân coi chừng, Tiểu Bạch Long lần nữa thu nạp thiên địa linh khí, hoàn thành đến thần long lột xác.

Không sai biệt lắm qua đi tới một canh giờ thời gian, Tiểu Bạch Long lúc này mới hoàn thành đột phá, lần nữa rơi xuống thời điểm, cũng đã triệt để khôi phục lại.

Ngồi trên mặt đất đánh một cái lăn, Tiểu Bạch Long nhất thời hóa thành hình người, nhưng là một cái phấn điêu ngọc trác hài đồng dáng dấp, xem ra cũng bất quá chỉ là tám chín tuổi tiểu nam hài.

"Nhạc ca ca. . . Hắn, không có sao chứ?"

Đứng ở Mặc Quân trước người, Tiểu Bạch Long miệng nói tiếng người nói.

Nao nao, Mặc Quân hiển nhiên cũng không nghĩ đến, Tiểu Bạch Long dĩ nhiên hóa hình sau đó, như trẻ thơ vậy.

Bật cười lớn, Mặc Quân cười nói: "Thì ra là thế! Tiểu tử kia, ngươi sinh ra đến nay vẫn chưa tới nghìn năm a?"

"Năm. . . Năm trăm năm!"

Tiểu Bạch Long nhỏ giọng hồi đáp nói.

"Đó chính là, đối với Long tộc mà nói. . . Năm trăm năm, bất quá trong nháy mắt trong nháy mắt a!" Cười khẽ một chút, Mặc Quân không khỏi thở dài nói.

Trước đó hắn nhìn thấy Tiểu Bạch Long lúc liền có chút ngạc nhiên, bình thường mà nói, Long tộc đến Chân Long Chi Cảnh, vô luận như thế nào

cũng nên đủ để hóa hình mới đúng, có thể Tiểu Bạch Long đều nhanh đột phá thần long, lại như cũ vô pháp hóa hình.

Bây giờ nhìn thấy Tiểu Bạch Long hóa thành hình người sau dáng vẻ, hắn mới rốt cuộc minh bạch được, vô pháp hóa hình, là bởi vì Tiểu Bạch Long quá nhỏ!

Đối với Long tộc cái kia dài sinh mệnh mà nói, nó vẫn chỉ là một đứa bé, chỉ là theo Bạch Nhạc, tiểu tử kia thực lực đề thăng quá nhanh, hoàn toàn không giống như là Long tộc bình thường tu hành tốc độ, lúc này mới đưa tới hiện tại kết quả này.

Nhưng hôm nay, một khi đột phá thần long, liền đủ để đánh nát tất cả gông cùm xiềng xiếc.

"Nhạc ca ca không có sao chứ?"

Tiểu Bạch Long hỏi lần nữa.

"Yên tâm đi, Thông Thiên Thần Thể tuyệt thế vô song, hắn ngày xưa đối với thần cốt rèn luyện đã đạt được cực hạn, chỉ cần không có tổn hại cùng thần cốt, huyết nhục rất nhanh thì có thể khôi phục lại! Bây giờ ta đã giúp hắn ổn định thương thế, Thần Vực cũng đã ổn định lại, đã không có nguy hiểm tánh mạng. . . Tối đa vài ngày thời gian, hắn liền có thể tỉnh lại."

Mặc Quân nhẹ giọng nói.

"Tạ ơn. . . Tạ ơn!" Tiểu Bạch Long hiển nhiên còn không quá thích ứng nhân loại lời nói, thanh âm nãi thanh nãi khí, hơn nữa có vẻ hơi trúc trắc.

"Muốn cám ơn, cũng muốn chờ hắn tỉnh lại cảm tạ ta, không cần ngươi tạ ơn."

Bật cười lớn, Mặc Quân nhẹ giọng nói: "Nơi đây không phải nơi ở lâu, chúng ta dẫn hắn hồi Thanh châu đi, ta sẽ đợi được hắn thức tỉnh sau đó mới ly khai."

Bạch Nhạc thụ thương quá nặng, trước đó trận chiến kia, lại dẫn tới không ít người chú ý, nếu là để cho từ Tiểu Bạch Long cùng Bạch Nhạc tự động trở lại Thanh châu, khó tránh khỏi có chút nguy hiểm, như là đã xuất thủ cứu người, tự nhiên liền được tiễn phật tiễn đến tây.

Huống chi, trừ cái đó ra, về Cực Đạo Chi Kiếm, hắn cũng vô cùng hiếu kỳ, chỉ có đến Bạch Nhạc tỉnh lại, mới có thể giải thích nghi hoặc.

Tiểu Bạch Long vác Bạch Nhạc, cùng Mặc Quân một chỗ, vừa mới nửa ngày ở giữa, liền trở lại Thanh Châu thành bên trong.

Chứng kiến thụ thương hôn mê Bạch Nhạc, toàn bộ phủ thành chủ loạn thành nhất đoàn.

Vô luận là Bạch Cốt phu nhân, vẫn là Tô Nhan bọn hắn, tất cả đều sợ hoa dung thất sắc.

Từ Mặc Quân trong miệng biết được tình hình sau đó, Tô Nhan nhất thời hạ lệnh phong tỏa tin tức, nghiêm cấm bất luận kẻ nào để lộ Bạch Nhạc thụ thương trở về tin tức.

Chỉ là, Tô Nhan đem tin tức phong lại nghiêm, cũng không có ý nghĩa.

Ung châu trận chiến kia gây ra động tĩnh thực sự quá lớn, căn bản không có khả năng giấu diếm được đi.

Cứ việc Càn Đế cùng Hoàng Phong lão tổ cũng đều ngậm miệng không nói, có thể ba năm ngày sau đó, một trận chiến này tin tức, nhưng cũng y nguyên vẫn là truyền khắp thiên hạ!

Trên đời khiếp sợ!

Mặc dù bọn hắn vẫn chưa chứng kiến trận chiến kia, thậm chí không rõ ràng tình huống cụ thể, thật là, Bạch Nhạc từ Tứ Phương Yêu Thần trong tay chạy trốn, nhưng là không làm được bất luận cái gì giả, chỉ bằng điểm này, liền đủ để khiến thiên hạ chấn động.

Thực lực càng mạnh, liền càng là minh bạch điều này có ý vị gì.

Đừng xem đều là thần linh cường giả, có thể lẫn nhau ở giữa chênh lệch lại như cũ có thể nói là cách biệt một trời.

Chỉ bằng một trận chiến này, Bạch Nhạc liền hầu như có thể bước lên cao thủ hàng đầu hàng ngũ.

Mà ngay tại lúc đó, Thanh Châu phủ bên trong, Bạch Nhạc cũng rốt cục chậm rãi tỉnh lại.

"Bạch Nhạc!"

"Nhạc ca ca!"

Trong nháy mắt, Bạch Cốt phu nhân, Tô Nhan, cùng với Tiểu Bạch Long liền nhất thời nhận thấy được, đi tới Bạch Nhạc trước giường.

Chỉ có Mặc Quân vẫn như cũ an ngồi ở bên cạnh trước bàn uống trà, đối với Bạch Nhạc thức tỉnh không có nửa điểm ngoài ý muốn.

Tỉnh lại, Bạch Nhạc nhưng là không khỏi có trong nháy mắt thất thần.

Riêng là ánh mắt rơi vào Tiểu Bạch Long trên người thời điểm, càng là đầu óc có điểm mộng, trong lúc nhất thời căn bản không có phản ứng kịp là chuyện gì xảy ra.

"Ngươi nếu là không nhớ ngươi cứu được những hài tử kia chết ở ngươi Thần Vực bên trong, liền tốt nhất trước đem bọn hắn thả ra, đã trọn năm ngày chưa có cơm nước gì, cho dù là Thần Vực bên trong có linh khí làm dịu, bọn hắn không có chút nào tu hành căn cơ, sợ cũng rất khó chống đở tiếp."

Ngồi ở trước bàn, Mặc Quân cười khẽ một chút, thong thả mở miệng nói.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1435: Cực Đạo Kiếm Tiên

Hài tử!

Nghe được Mặc Quân lời nói, Bạch Nhạc lúc này mới đột nhiên phản ứng kịp, Tô Nhan đỡ Bạch Nhạc đứng dậy, ra khỏi phòng, trong sân, Bạch Nhạc lúc này mới cẩn thận đem những hài tử kia toàn bộ thả ra.

Thần Vực suýt nữa vỡ nát, những hài tử này coi như là từ chết đến sống đi một lần.

Năm ngày chưa có cơm nước gì, những hài tử này rất nhiều thậm chí đều đã rơi vào trong hôn mê.

Đem những hài tử này thả ra, tự nhiên có Tô Nhan phụ trách an bài, đến nơi đây, lần này nguy cơ coi như là triệt để vượt qua.

"Hoàn hảo. . . Cuối cùng trận chiến kia, ta cũng cũng không biết chính mình có thể sống sót hay không, không có thương tổn được bọn hắn, thật sự là vạn hạnh."

Chứng kiến những hài tử này đều bình yên vô sự, Bạch Nhạc cũng không khỏi thở phào một cái.

"Phúc họa hai người ỷ, những hài tử này tất nhiên chống đỡ qua một kiếp này, liền coi như là nhân họa đắc phúc, tại ngươi Thần Vực bên trong ngây người năm ngày, ngày đêm chịu kiếm ý rèn luyện, linh khí làm dịu, đã hầu như vì bọn họ mở ra con đường tu hành! Nếu có thiên phú tốt, tương lai liền rất dễ dàng đi lên kiếm đạo chi lộ, nói không chừng, trong lúc này liền có sau này danh chấn thiên hạ nhân vật cũng chưa biết

chừng."

Mỉm cười, Mặc Quân chen lời nói.

"Là Mặc đại ca xuất thủ cứu ta sao? Đa tạ Mặc đại ca!"

Bạch Nhạc lần nữa hướng Mặc Quân khom mình hành lễ nói.

"Không cần cảm tạ ta, có thể còn sống, dựa vào là ngươi cùng Tiểu Bạch Long, các ngươi nếu không thể từ Bí Phong Yêu Thần trong tay chạy trốn, ta cũng sẽ không lộ diện." Lắc đầu, ý bảo không nhận cái này lễ, Mặc Quân nhẹ giọng giải thích.

Chém ra một kiếm kia sau đó, kế tiếp chuyện phát sinh, Bạch Nhạc liền không biết, tự nhiên không biết rõ đến cùng là chuyện gì xảy ra.

Gãy quay ngược về phòng, Mặc Quân lúc này mới đại thể hướng Bạch Nhạc giải thích một chút đi qua.

Cho dù là bây giờ nghe tới, Bạch Nhạc cũng không khỏi một hồi thổn thức, nếu không có Tiểu Bạch Long đột phá, lần này, cho dù là hắn lại như thế nào lợi hại, sợ cũng không có còn sống khả năng.

"Nhạc ca ca, ta rất lợi hại."

Nghe được Mặc Quân biểu dương chính mình, Tiểu Bạch Long đắc ý nói rằng.

"Tiểu tử kia hội hóa hình, cũng biết nói đây."

Tự tay sờ sờ Tiểu Bạch Long đầu, Bạch Nhạc khẽ cười tán dương.

"Trên đời này, đã lâu không có thần long xuất hiện, tiểu tử kia đột phá quá nhanh, tích lũy cũng vẫn là yếu một ít, nếu là có thần long có thể chỉ

dẫn, thực lực tất nhiên có thể đột nhiên tăng mạnh, đến lúc đó, mặc dù đối mặt Tứ Phương Yêu Thần, cũng chưa đến nổi không còn sức đánh trả chút nào."

Mặc Quân nhẹ giọng thở dài nói.

Đương nhiên, tìm được hắn thần long loại chuyện như vậy, hắn cũng đồng dạng bất lực.

"Mặc Quân đại ca nói, trận chiến kia cũng không thiếu thần linh cường giả nhìn lấy?"

Bạch Nhạc hỏi lần nữa.

"Không sai, không sai biệt lắm có mười vị tả hữu đi, thực lực đều hơn xa cùng bình thường thần linh cường giả! Bất quá ngươi cũng chứng kiến, bọn hắn mục, chỉ là Thế Giới Chi Tâm, sẽ không vì hắn bất cứ chuyện gì mà ra tay." Gật đầu, Mặc Quân giải thích: "Thật, bao quát ta cũng giống vậy! Ngươi nếu như đỡ không được Bí Phong Yêu Thần công kích, ta cũng sẽ không nhúng tay."

"Đây là tự ta lựa chọn, vốn cũng không tất để cho người khác thay ta bị."

Lắc đầu, Bạch Nhạc không chút phật lòng, "Bất kể thế nào nói, hay là muốn cảm tạ Mặc Quân đại ca, bằng không, cho dù là ta chạy ra Ung châu, sợ cũng khó thoát người khác độc thủ."

"Những thứ này không cần nhắc lại, chỉ là, ta muốn hỏi hỏi ngươi, ngươi cuối cùng chém ra một kiếm kia. . . Là được từ cái gì truyền thừa, vẫn là chính mình tìm hiểu mà ra?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Mặc Quân rốt cục vẫn phải hỏi ra nghi ngờ trong lòng.

Dứt bỏ phía trước những cái kia giải thích, trên thực tế, hắn lần này đến Thanh châu đến, đây mới là hắn duy nhất cảm thấy hứng thú vấn đề.

"Không có gì truyền thừa, là ta chính mình thôi diễn đi ra, thật tự ta cũng đều còn không có hiểu rõ, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, coi như là hiện tại nhường ta lại thi triển một lần, ta chỉ sợ cũng chưa chắc thi triển ra."

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc nhẹ giọng giải thích.

Đó là sinh tử thời khắc cực hạn bạo phát, thuộc về vượt trình độ phát huy.

"Quả nhiên không có truyền thừa."

Khẽ vuốt cằm, Mặc Quân thở dài một tiếng nói rằng: "Cũng không biết nên nói ngươi vận khí tốt, vẫn là không tốt."

"A?"

Hơi có chút ngẩn ra, Bạch Nhạc nhưng là không hiểu nhiều lắm Mặc Quân ý tứ.

"Ngươi bây giờ chưa chắc thi triển ra liền đúng, không có truyền thừa, muốn chân chính tự nghĩ ra ra dạng này kiếm đạo, cái gì gian nan! Chờ ngươi chân chính có thể nắm giữ loại kiếm đạo này thời điểm, chính là chính diện đối mặt Tứ Phương Yêu Thần, cũng có sức đánh một trận."

Mặc Quân lần nữa giải thích: "Một kiếm kia được xưng là, Cực Đạo Chi Kiếm!"

"Cực Đạo Chi Kiếm?"

Cho dù là thi triển ra, đối cái này, Bạch Nhạc cũng y nguyên vẫn là kiến

thức nửa vời, hoàn toàn không rõ đến tột cùng là chuyện gì xảy ra.

"Thời đại thượng cổ, vạn pháp tề phóng, trăm nhà đua tiếng, cường giả vô số kể, mà bên trong, có nhất mạch truyền thừa, được gọi là Cực Đạo Kiếm Tiên! Mà cái này nhất mạch, nổi danh nhất, chính là công phạt đệ nhất!"

Thở dài một tiếng, Mặc Quân tiếp tục giải thích: "Cực Đạo Chi Kiếm, có thể nói nhất kiếm phá vạn pháp, công phạt chi thuật vô song, thực lực quan tuyệt thiên hạ! Đáng tiếc, mạch này truyền thừa, lại ở thời đại thượng cổ, cũng đã đoạn tuyệt!"

". . ."

"Cực Đạo Kiếm Tiên nhất mạch, vị cuối cùng Kiếm Tiên, tên là Phong Kiếm Tiên, làm người kiệt ngạo, tính cách cực đoan, cuối cùng bị Thần Tôn chỗ trảm! Từ nay về sau, liền lại không Cực Đạo Kiếm Tiên xuất thế."

Lần này, Bạch Nhạc xác thực lại bị hung hăng chấn động một thanh.

Thần Tôn, lại là Thần Tôn!

Vị sư tôn này, rốt cuộc kinh khủng bực nào tồn tại a.

"Ngươi vốn là Thần Tôn truyền nhân, chỉ cần men theo Thần Tôn truyền thừa sau khi tu hành, sau này, liền có hy vọng trở thành Thần Tôn loại kia nhân vật! Đáng tiếc, ngươi lại vẫn cứ đi lên kiếm đạo chi lộ, đồng thời ngộ ra Cực Đạo Chi Kiếm. . . Thật không biết là nên khích lệ ngươi thiên phú kiếm đạo quá tốt, vẫn là nói ngươi đi lên con đường sai trái."

Thở dài một tiếng, Mặc Quân có chút bất đắc dĩ nói rằng.

". . ."

Không thể không nói, nghe đến mấy cái này, cho dù là Bạch Nhạc tâm trạng cũng không khỏi có chút phức tạp.

Chỉ là, rất nhanh, Bạch Nhạc cũng liền một lần nữa ổn định tâm trạng.

Hối hận không?

Không hối hận!

Vô luận như thế nào, từ trước đây ngày đầu tiên đi lên kiếm đạo chi lộ bắt đầu, Bạch Nhạc liền nhận định, đây mới là đạo của chính mình đường, đồng thời kiên trì một đường đi xuống.

Từ ban đầu đạt được Thông Thiên Ma Công truyền thừa bắt đầu, Bạch Nhạc vẫn tại men theo Thông Thiên Ma Quân con đường lại đi.

Nhưng đến bây giờ, đúng là vẫn còn đi lên mặt khác một con đường.

Mặc dù đã không còn truyền thừa chỉ dẫn, thậm chí chính mình cũng không biết con đường phía trước như thế nào, nhưng đối với Bạch Nhạc mà nói, lại ngược lại có vẻ càng thêm ung dung.

Hắn đạt được, bản thân thì không phải là hoàn chỉnh Tạo Hóa Thông Thiên Quyết, hơn nữa, ngoại nhân không rõ ràng, Bạch Nhạc chính mình nhưng là mơ hồ có thể cảm giác được, nếu như tiếp tục như thế tu luyện, thực lực mặc dù còn có thể tiếp tục đề thăng, nhưng lại ắt sẽ thay đổi phi thường thong thả.

Chính như người khác một mực tại nói câu nói kia.

Hắn mặc dù là Thần Tôn truyền nhân, nhưng lại dù sao không phải là Thần Tôn!

Men theo con đường này đi xuống, hắn vĩnh viễn cũng không thể đuổi theo Thần Tôn cước bộ, chớ đừng nói chi là là siêu việt Thần Tôn.

Phải biết, vô luận Thần Tôn có mạnh đến đâu, nhưng lại cũng cuối cùng không thể siêu thoát.

Mà Bạch Nhạc, muốn đi, vốn là Siêu Thoát Chi Lộ, cũng chỉ có như vậy, mới có hy vọng che chở chúng sinh, không dựa vào Thế Giới Chi Tâm mà vượt qua Thiên Địa Đại Kiếp.

Con đường này, vốn là tràn ngập gian khổ, cần gì phải quan tâm có hay không càng thêm trắc trở.

Đường, ngay tại dưới chân.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1436: Tứ Phương Yêu Thần

"Mặc Quân đại ca đối Tứ Phương Yêu Thần có bao nhiêu giải?"

Hơi trầm ngâm một chút, Bạch Nhạc lập tức chuyển đổi trọng tâm câu chuyện.

"Thế nào, ngươi nghĩ đối Tứ Phương Yêu Thần động thủ?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Mặc Quân giống như cười mà không phải cười hỏi.

"Lần này Tứ Phương Yêu Thần bắt hài tử, không chỉ có những chuyện này. . . Chỉ cần có một cơ hội, ta cũng không muốn từ bỏ."

Lắc đầu, Bạch Nhạc nghiêm túc mở miệng nói.

Nhắc tới cái này, dù cho là Mặc Quân cũng không khỏi nao nao, sắc mặt loại kia trò đùa thần sắc nhất thời tiêu thất, lại nhìn về phía Bạch Nhạc lúc, trong ánh mắt cũng đã nhiều mấy phần vẻ khâm phục.

"Ngươi xác thực cùng người khác cũng không giống nhau."

Thở dài một tiếng, Mặc Quân nhẹ giọng nói: "Ta bội phục ngươi dũng khí cùng đảm đương, chỉ là. . . Chuyện này quá khó khăn."

"Như ngươi thấy, Tứ Phương Yêu Thần tổng cộng bốn vị, theo thứ tự là, Nhược Thủy Yêu Thần, Âm Hỏa Yêu Thần, Bí Phong Yêu Thần, Thiên Lôi Yêu Thần, đối ứng Thủy Hỏa Phong Lôi loại này lực lượng bản nguyên! Bí Phong Yêu Thần tại Tứ Phương Yêu Thần bên trong, xem như là không am hiểu nhất công phạt, ngươi đều rất khó ngăn cản! Giả

sử trước đó tới là Âm Hỏa, hoặc là Thiên Lôi Yêu Thần, ngươi sợ là đã sớm chết."

"Hơn nữa, Tứ Phương Yêu Thần chân chính đáng sợ nhất địa phương ở chỗ bốn người một khối, một khi Tứ Phương Yêu Thần tề tụ, hình thành Tứ Phương Yêu Trận, thực lực liền sẽ lần nữa tăng vọt! Dù cho là Thần Tôn thân chí, cũng rất khó ứng đối, chớ đừng nói chi là là người bên ngoài."

Nói đến đây, dù cho là Bạch Nhạc trong lòng cũng không khỏi đột nhiên căng thẳng!

Về Thần Tôn truyền thuyết thực sự quá nhiều, thế cho nên tại Bạch Nhạc trong ấn tượng, Thần Tôn chính là nhân vật vô địch, nhưng hôm nay, lại nghe nói, cho dù là Thần Tôn thân chí, cũng chưa chắc làm gì được Tứ Phương Yêu Thần, thì như thế nào có thể làm cho Bạch Nhạc không kinh hãi.

"Nói như vậy, chẳng phải là không ai có thể đối phó Tứ Phương Yêu Thần?"

Bạch Nhạc không hiểu hỏi.

"Cũng không hẳn vậy!"

Lắc đầu, Mặc Quân giải thích: "Muốn đối phó Tứ Phương Yêu Thần, biện pháp duy nhất chính là đưa bọn họ tách ra, tiêu diệt từng bộ phận! Tứ Phương Yêu Thần một khi tách ra, mặc dù lợi hại, nhưng lại cũng liền không đến mức hoàn toàn không cách nào ứng phó."

"Làm sao chia mở?"

Hơi nhíu mày, Bạch Nhạc trầm giọng nói: "Liền Mặc Quân đại ca đều biết, Tứ Phương Yêu Thần không thể không biết, đã như vậy, bọn hắn

tọa trấn Vương thành, trông coi Thế Giới Chi Tâm, thì như thế nào hội phân tán ra?"

"Rất khó, nhưng lại chưa chắc hoàn toàn không có khả năng."

Lắc đầu, Mặc Quân nhẹ giọng nói: "Tứ Phương Yêu Thần khống chế bốn loại lực lượng bản nguyên, đây là bọn hắn sở dĩ khủng bố căn nguyên, nhưng đồng dạng, cũng là bọn hắn nhược điểm."

"Thế Giới Chi Tâm lại không ngừng hấp thu bọn hắn lực lượng! Cho nên, bọn hắn coi chừng Thế Giới Chi Tâm, thường cách một đoạn thời gian, nhất định phải ly khai đi hấp thu lực lượng bản nguyên bổ sung, đây cũng là vì sao Tứ Phương Yêu Thần muốn cùng Càn Đế hợp tác nguyên nhân."

"Bọn hắn yêu cầu lợi dụng Càn Đế đi sưu tập đủ loại có thể cung cấp lực lượng bản nguyên thiên tài địa bảo, lấy duy trì đối với Thế Giới Chi Tâm trấn áp."

Nghe thế, Bạch Nhạc nhất thời hiểu được.

Trách không được có nhiều như vậy thần linh cường giả trong bóng tối rình, các loại (chờ) chỉ sợ sẽ là cơ hội này.

"Dựa theo suy tính, mấy năm này bên trong, Tứ Phương Yêu Thần liền nhất định muốn ly khai Vương thành lại luyện hóa lực lượng bản nguyên, cho nên, tất cả mọi người tại chờ cơ hội này."

"Đã như vậy, Tứ Phương Yêu Thần, muốn những hài tử này, cũng là nơi này có quan hệ?"

"Không sai!"

Gật đầu, Mặc Quân giải thích: "Đồng nam đồng nữ Tâm Đầu Chi Huyết,

có thể trợ bọn hắn cô đọng hóa thân, duy trì đại trận! Kể từ đó, cho dù là Tứ Phương Yêu Thần tạm thời ly khai, người khác cũng rất khó công phá đại trận, tìm được Thế Giới Chi Tâm."

"Vì sao nhất định muốn công phá đại trận?"

Trong mắt lộ ra vẻ sát cơ, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Chỉ cần có thể xác định Tứ Phương Yêu Thần ra ngoài thời gian, thừa dịp bọn hắn tách ra thời điểm, xuất thủ chém giết một vị, Tứ Phương Yêu Trận tự nhiên liền phá!"

"Nào có đơn giản như vậy!"

Lắc đầu, Mặc Quân giải thích: "Tứ Phương Yêu Thần bất tử bất diệt, căn bản không có khả năng giết chết! Hoặc có lẽ là, chí ít cùng chúng ta bây giờ cảnh giới, không có khả năng giết chết!"

"Bất tử bất diệt? Trên đời này tại sao có thể có chân chính bất tử bất diệt tồn tại?"

Bạch Nhạc có chút khó có thể tin hỏi.

"Chân chính bất tử bất diệt tự nhiên không tồn tại, nhưng bọn họ khống chế lực lượng bản nguyên, cũng liền có nghĩa là, chỉ cần trên thế giới này, còn có dạng này lực lượng bản nguyên, bọn hắn liền có thể không ngừng trọng sinh! Muốn triệt để giết chết Tứ Phương Yêu Thần, bây giờ biết, biện pháp duy nhất, chính là có người luyện hóa Thế Giới Chi Tâm, hoặc là. . . Bước vào Siêu Thoát Chi Cảnh, bao trùm cùng trên thế giới này."

". . ."

Lần này, Bạch Nhạc mới chính thức là minh bạch Tứ Phương Yêu Thần đáng sợ.

"Đã như vậy, liền càng không thể để bọn hắn giết chết những hài tử này."

"Đạo lý xác thực như vậy, thật là. . . Chúng ta phát hiện quá muộn, việc này là Càn Đế trong tối an bài, đợi được phát hiện thời điểm, những hài tử này đã đều bị đưa về Vương thành! Có Tứ Phương Yêu Thần tọa trấn, không ai dám xông vào Vương thành đi cứu người."

Lắc đầu, Mặc Quân nhẹ giọng giải thích.

". . ."

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhạc cũng không khỏi có chút thúc thủ vô sách.

Sự tình, phảng phất vì vậy mà rơi vào một cái vòng lặp vô hạn bên trong.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc cái này mới mở miệng nói: "Mặc Quân đại ca, trước ngươi nói, ta nếu là có thể nắm giữ Cực Đạo Chi Kiếm, liền có có thể cùng Tứ Phương Yêu Thần chính diện chống lại?"

"Không sai!"

Gật đầu, Mặc Quân chậm rãi nói rằng: "Cực Đạo Kiếm Tiên, xưa nay công phạt đệ nhất! Ngươi nếu thật có thể trở thành Cực Đạo Kiếm Tiên, chỉ cần không rơi vào Tứ Phương Yêu Trận, liền đủ để cùng Tứ Phương Yêu Thần lượn quanh, chỉ là. . . Cái này quá khó! Cực Đạo Kiếm Tiên truyền thừa đã đứt, bây giờ thiên hạ này, không có bất kỳ người nào có thể chỉ điểm ngươi, chỉ có thể dựa vào ngươi tự động sáng tạo!"

"Hơn nữa. . . Ngươi đã không có quá nhiều thời gian."

"Tối đa ba năm rưỡi ở giữa, Tứ Phương Yêu Thần liền sẽ giết chết những hài tử này, tinh chế máu trong tim cô đọng hóa thân! Chỉ cần vượt

qua trước mắt đạo cửa ải khó này, chí ít trăm năm ở giữa, liền vô pháp tìm lại được bất cứ cơ hội nào!"

"Ba năm rưỡi. . ."

Nghe vậy, dù cho là Bạch Nhạc cũng không khỏi trở nên thất thần.

Đối với người thường mà nói, cái này xác thực đã không ngắn, nhưng đến bây giờ cảnh giới. . . Cái này coi như thực sự quá ngắn ngủi.

"Đương nhiên, ngươi cũng không nhất định đối với mình hà khắc như vậy!"

Lắc đầu, Mặc Quân tiếp tục nói: "Có đôi khi, ngươi phải học được bỏ qua! Lần này mặc dù không được, sau khi chết, cũng giống vậy sẽ có cơ hội! Chỉ cần ngươi có thể đột phá, liền vẫn như cũ còn có cơ hội."

"Đa tạ Mặc Quân đại ca, ta minh bạch!"

Khẽ khom người, Bạch Nhạc lần nữa nói tạ ơn.

"Nếu ngươi thật muốn đi đường này. . ." Trầm ngâm một chút, Mặc Quân chỉ chỉ thiên, nhẹ giọng nói: "Còn nhớ rõ, ta đã nói với ngươi sao. . . Trên chín tầng trời!"

"Cực Đạo Kiếm Tiên chi lộ đã đoạn tuyệt, thật muốn đi ra tới. . . Duy nhất hy vọng, liền trên chín tầng trời."

"Đương nhiên, ta nhất định phải nhắc nhở lần nữa ngươi, một khi đi lên xông, ngươi rất có thể sẽ chết trên con đường này. . . Cửu thiên chi lộ, vốn là cửu tử nhất sinh!"

PS: Tạp văn, ta muốn sửa sang một chút ý nghĩ, hôm nay chỉ có hai canh.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1437: Gông xiềng

Tại Tô Nhan an bài xuống, những hài tử kia bị Thanh Vân Kỵ đưa trở về, đại đa số tìm khắp đến cha mẹ mình.

Chỉ có cực nhỏ một bộ phận tìm không được gia, những thứ này cũng toàn bộ bị mang về Thanh châu.

Thanh Vân Kỵ chuyên môn cho những hài tử này làm trắc thí, chính như Mặc Quân nói, rất nhiều hài tử đều vì vậy thu được tu hành thiên phú, Thanh Vân Kỵ cũng đồng dạng hướng những hài tử này đưa ra cành ô-liu, hơn nữa, cơ hồ không có người cự tuyệt.

Những hài tử này, chính là bây giờ Thanh Vân Kỵ trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, sau này nếu phát hiện, thật có thiên phú tốt mầm móng, thậm chí có khả năng đưa đến Bạch Nhạc bên người, đạt được Bạch Nhạc chỉ điểm, chỉ bằng điểm này, liền đủ để cho người chạy theo như vịt.

Mặc Quân ngược lại là không có ở Thanh châu ở lâu, giúp Bạch Nhạc một thanh chỉ là tiện tay, không có khả năng trông cậy vào Mặc Quân thật lưu lại cùng Bạch Nhạc đứng chung một chỗ.

Huống chi, bây giờ Bạch Nhạc đã khôi phục rất nhiều, tỉnh lại, Tiểu Bạch Long lại lột xác thành thần long, phương diện an toàn, cũng đã không cần lo lắng nữa.

Bạch Nhạc bị thương rất nặng, Mặc Quân cũng chỉ là giúp hắn tạm thời ổn định thương thế, muốn triệt để khôi phục, còn cần thời gian rất lâu tĩnh dưỡng.

Bất quá, đây đối với Bạch Nhạc mà nói, cũng không coi là vấn đề gì, ngược lại có thể mượn lấy thời gian này, hảo hảo bồi bồi Bạch Thanh

Nhã.

Đã nhiều năm như vậy, Bạch Thanh Nhã đã đi vào trung niên, cũng may Bất Tử Thanh Vương xác thực lợi hại, mặc dù vẫn không có thể giải quyết triệt để người thường tu hành vấn đề, nhưng là lại cũng tìm được phương thuốc, luyện chế tăng thọ mệnh, trì hoãn già yếu đan dược.

Bây giờ từ bên ngoài nhìn vào đến, Bạch Thanh Nhã cũng y nguyên vẫn là hai mươi bảy hai mươi tám tuổi dáng dấp.

Bị thương trên người, Bạch Nhạc ngược lại qua hiếm thấy mấy tháng thanh tĩnh thời gian.

Tiểu Bạch Long hóa hình sau đó, cũng vẫn như cũ cùng tiểu theo đuôi một dạng, đi theo Bạch Thanh Nhã bên người , đồng dạng lấy tỷ đệ tương xứng.

Thời gian nhoáng lên chính là hơn nửa năm trôi qua.

Chỉ là, đối với người khác mà nói, cái này hơn nửa năm thời gian, có thể cũng không như thế thanh tĩnh.

Đạo Lăng Thiên Tông chống đỡ Phật tông, đưa tới Đạo môn phân tách, bây giờ tam đại thiên tông mỗi người thu nạp một bộ phận Đạo Môn Thế Lực, nhưng cũng nhường Phật tông đạt được thở dốc cơ hội, lần nữa phát triển.

Cái này hơn nửa năm thời gian, Thái Cực Đạo Tiêu Dật Phong, Tiên Du Kiếm Cung Trương Côn, cùng với Bạch Cốt phu nhân, đều đã lần lượt bước vào Thần Linh Chi Cảnh!

Cái này cố nhiên coi là chuyện tốt, thật là, ngay tại lúc đó bộc lộ ra vấn đề, cũng đồng dạng làm người ta lo lắng.

Có thể tại ngắn như vậy trong thời gian, đột phá đến Thần Linh Chi Cảnh, trừ bọn hắn bản thân thiên phú ở ngoài, nguyên nhân trọng yếu nhất, hay là bởi vì Thế Giới Chi Tâm không ngừng khôi phục, mang đến thiên địa quy tắc khôi phục ảnh hưởng.

Càng ngày càng nhiều người bước vào Thần Linh Chi Cảnh, cũng liền ký hiệu, cục diện càng ngày càng phức tạp, đối với Thế Giới Chi Tâm tranh đoạt, cũng sẽ càng phát ra thảm liệt.

... . . .

"Công tử, Thái Cực Đạo truyền đến tin tức, mời công tử đi trước Thái Cực Đạo một lần."

Bồi Bạch Nhạc ở trong phủ hoa viên rỗi rãnh bơi, Tô Nhan nhẹ giọng nói.

"Ồ?"

Chân mày hơi nhíu, Bạch Nhạc lập tức khẽ cười nói: "Có chút ý tứ, xem ra, Thái Cực Đạo cũng rốt cuộc phải làm ra lựa chọn a."

"Thái Cực Đạo đến hôm nay tử xác thực không được tốt qua." Tô Nhan tiếp lời nói: "Đạo Lăng Thiên Tông cùng Phật tông liên thủ, Tiên Du Kiếm Cung lại cùng chúng ta đến gần! Tam đại thiên tông đồng khí liên chi thời đại trôi qua, bây giờ Thái Cực Đạo muốn giữ vững trung lập, lại hướng duy trì tại Đạo môn địa vị, tự nhiên không dễ dàng."

"Ta nhớ được Thái Cực Đạo vốn là cùng Đại Càn Vương Triều không hợp, trước đây ta tham gia Đạo Môn đại hội thời điểm, bất quá bởi vì mượn Đại Càn Vương Triều danh nghĩa, liền lọt vào Thái Cực Đạo nhằm vào. . . Bây giờ Đại Càn Vương Triều thế lực không ngừng khoa trương, bọn hắn thời gian đương nhiên sẽ không quá dễ chịu." Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "So với việc Tuyệt Tiên, cùng với vị kia Khương

tông chủ, Thái Cực Đạo quyết đoán hiển nhiên kém không chỉ một bậc."

"Trước đây, nguyên bản mời công tử đi Thái Cực Đạo, nhưng bởi vì Đạo Lăng Thiên Tông thái độ lại cải biến, bây giờ chứng kiến công tử có thể từ Tứ Phương Yêu Thần trong tay toàn thân trở ra, lại cải biến thái độ! Quá mức tiểu ý, công tử cần gì phải phản ứng đến bọn hắn."

Tô Nhan bất mãn nói rằng.

Lúc trước ước định cẩn thận thời điểm, Thái Cực Đạo lại từ chối, chuyện này mặc dù Tô Nhan chưa nói, nhưng lại một mực ghi ở trong lòng, đối với Thái Cực Đạo ấn tượng tự nhiên không tốt.

"Bất quá là cẩn thận chút, ngược lại cũng không thể tính là cái gì sai."

Lắc đầu, Bạch Nhạc khẽ cười nói: "Vẫn là đi một chuyến đi, vừa lúc, mấy ngày nay, ta cũng đã khôi phục không sai biệt lắm, bây giờ còn chưa phải là an nhàn hưởng thụ thời điểm a."

Tô Nhan đều có thể nhìn minh bạch đạo lý, Bạch Nhạc tự nhiên cũng thấy rõ.

Chỉ là, đến loại cảnh giới này, tự nhiên đã sẽ không vì loại chuyện nhỏ này mà tính toán.

So sánh dưới, nghĩ biện pháp từ Tứ Phương Yêu Thần trong tay cứu người, ngăn cản Tứ Phương Yêu Thần mới là chính sự.

Nếu là có thể tranh thủ, Thái Cực Đạo dạng này lực lượng, cũng vẫn là đáng giá tranh thủ một chút.

"Công tử. . ."

Tô Nhan muốn nói lại thôi, có lòng muốn ngăn cản Bạch Nhạc mạo

hiểm, nhưng lại cuối cùng vô pháp nói ra miệng.

Vỗ nhè nhẹ đánh Tô Nhan tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Trốn tránh giải quyết không bất cứ vấn đề gì, nên đối mặt, tóm lại là muốn đối mặt! Đợi được giải quyết những nguy cơ này, khi đó, chúng ta mới có thể chân chính được an bình."

"Công tử, ta minh bạch, công tử là làm đại sự người, từ trước đây gặp phải công tử thời điểm, ta liền biết!" Viền mắt có chút hồng, Tô Nhan nhẹ giọng nói: "Đúng đấy, có đôi khi, vẫn là sẽ đau lòng công tử. . . Ngươi gánh vác đồ vật quá nhiều."

"Ha ha ha, gánh vác cái gì cũng không trọng yếu, trọng yếu là, có thể từ trong được cái gì."

Bật cười lớn, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Vô luận như thế nào, chí ít ta rất thoả mãn! Mấy năm nay có thể dựa theo chính mình tâm ý tu hành, có thể có các ngươi làm bạn. . . Ta thật rất quý trọng đây hết thảy! Cho nên, vô luận như thế nào, ta sẽ không để cho bất luận kẻ nào hủy ta vốn có tất cả."

Chỉ là nói xong lời cuối cùng, Bạch Nhạc lại đúng là vẫn còn vô ý thức ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía đông nam.

Mặc dù Bạch Nhạc cũng không nói gì, có thể Tô Nhan cũng rất rõ ràng, đó là Đạo Lăng Thiên Tông phương hướng.

Yên lặng chốc lát, Tô Nhan vẫn là thử thăm dò mở miệng nói: "Công tử, có một số việc. . . Không ngại để xuống đi, có thể buông tay, có thể cho ngươi càng nhẹ nhỏm một chút."

Trong khoảng thời gian này, Bạch Nhạc đều không nhắc lại nữa qua Vân Mộng Chân, nhưng chân chính quen thuộc Bạch Nhạc người tuy nhiên cũng rất rõ ràng, cái này tuyệt đối không có nghĩa là, Bạch Nhạc thật đã

buông xuống, có một số việc, có chút cảm tình. . . Là căn bản không có khả năng buông xuống.

Chỉ là, nghĩ tới những thứ này, Tô Nhan nhưng không khỏi càng không nỡ.

"Tô Nhan. . . Ngươi biết yêu một người là dạng gì cảm thụ sao?"

Ngẩng đầu, Bạch Nhạc nhìn về phía Đạo Lăng Thiên Tông phương hướng, nhẹ giọng nói: "Đó là một loại mặc dù dùng hết tất cả, dù là không chiếm được hồi báo, cũng không oán không hối kiên trì."

"Không có gì buông xuống không để xuống, nàng đã sớm đi vào ta trong cuộc sống, trở thành ta sinh mệnh không thể dứt bỏ một bộ phận!"

"Vong Tình Thiên Công cũng không cái gì không tầm thường, đối với nàng mà nói, đây chẳng qua là một bộ gông xiềng, một bộ khả năng chính nàng trảm không phá gông xiềng."

"Thế nhưng không quan hệ a. . . Còn có ta tại, ta tới giúp nàng trảm phá!"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1438: Trước khác nay khác

"Cung nghênh Bạch phủ chủ!"

Bạch Nhạc mới vừa đến Thái Cực Đạo bên ngoài sơn môn, Thái Cực Đạo cũng đã mở rộng ra trung môn, hoa tươi phô địa, nghênh tiếp Bạch Nhạc.

Dù cho là Thái Cực Đạo chưởng giáo chân nhân Lý Tường, cùng với vừa mới đột phá tới Thần Linh Chi Cảnh Tiêu Dật Phong cũng đều tự mình ra đón.

Đây không phải là Bạch Nhạc lần đầu tiên đến Thái Cực Đạo đến, có thể cũng tuyệt đối là lần đầu tiên chịu đến như vậy long trọng chiêu đãi.

Nghĩ đến ngày xưa tham gia Đạo Môn đại hội lúc, tam đại thiên tông cao cao tại thượng dáng vẻ, bây giờ, lại không nói như thế nào, ngày xưa những cái kia cùng Bạch Nhạc từng có tiếp xúc đệ tử, mới cho là thật từ đáy lòng sinh ra một loại cảnh còn người mất thổn thức cảm giác!

Từ năm đó Bạch Nhạc từng bước quật khởi, cho tới bây giờ, cũng bất quá hơn hai mươi năm thời gian, đối với tu hành giả mà nói, cái này chính là một cái cực kỳ thời gian ngắn ngủi.

Thậm chí trước đây không ít cùng Bạch Nhạc một chỗ tham gia Đạo Môn đại hội Thái Cực Đạo đệ tử, còn vẫn như cũ nhớ rõ, Bạch Nhạc bị nhằm vào, suýt nữa vô pháp bước lên Đạo Môn đại hội Top 100 lúc dáng dấp.

Nhưng hôm nay. . . Bọn hắn vẫn như cũ vẫn tính là trong tông môn xuất

sắc đệ tử, có thể Bạch Nhạc cũng đã cao cao tại thượng, trở thành cho dù là thần linh cường giả cũng nhất định phải cung kính mà đợi tuyệt thế cường giả.

Đừng bảo là bóng lưng, cho dù là gót chân bọn hắn đều đã muốn xem không thấy.

Có thể con đường tu hành, vốn là tàn khốc như vậy.

"Gặp qua Lý tông chủ, Tiêu huynh."

Hơi hơi ôm quyền, Bạch Nhạc mỉm cười hoàn lễ.

Bây giờ lại tới Thái Cực Đạo, Bạch Nhạc cũng đồng dạng không có nửa điểm lên mặt nạt người dáng dấp, bởi vì đã căn bản không cần.

Bây giờ Bạch Nhạc, vô luận biểu hiện lại như thế nào khiêm tốn, cũng không có bất kỳ người nào còn dám có mảy may coi thường.

"Bạch phủ chủ khách khí, nghĩ lại ngày xưa, ta còn có thể tại Bạch phủ chủ trước mặt, bưng một mặt tiền bối kiêu ngạo, bây giờ. . . Sợ là ta muốn xưng Bạch phủ chủ vì tiền bối."

Cười ha ha một tiếng, Lý Tường cười giỡn nói.

"Luận tuổi tác, Lý tông chủ tự nhiên mãi mãi cũng là ta tiền bối."

Bật cười lớn, Bạch Nhạc cũng đồng dạng cười giỡn nói.

"Tu hành không tuế nguyệt, Bạch phủ chủ đây là thủ tiêu ta. . . Ha ha, Bạch phủ chủ, mời!"

Cũng đồng dạng không tiếp tục khiêm nhượng, Bạch Nhạc nhất thời lửng thững bước vào Thái Cực Đạo sơn môn.

Cả đám đi cùng bên trên, Bạch Nhạc trực tiếp đi vào Thái Cực Đạo trong đại điện, Lục Tiên cũng đã chờ ở chỗ này.

"Đã sớm nghe Tuyệt Tiên nói qua, tu hành giới ra một vị khó lường nhân vật, đáng tiếc, cho đến hôm nay mới có thể gặp nhau, lão phu thẹn thùng a!"

Đứng dậy đón chào, Lục Tiên khẽ cười nói.

Có thể từ Bí Phong Yêu Thần trong tay chạy trốn, thậm chí nghe đồn thi triển ra Cực Đạo Chi Kiếm, bây giờ mặc dù không đề cập tới Thần Tôn truyền nhân thân phận, thiên hạ này, cũng đã không có mấy vị dám tại Bạch Nhạc trước mặt làm dáng.

"Lục Tiên tiền bối khen nhầm, là tiểu tử một mực không thể tới bái phỏng tiền bối mới đúng."

Mỉm cười, Bạch Nhạc hạ thấp người hoàn lễ.

Lần này đến, vốn là ôm thiện ý cùng hợp tác thái độ đến, đối mặt Lục Tiên, Bạch Nhạc đương nhiên sẽ không làm dáng, vẫn như cũ đem chính mình tư thế thả rất thấp.

Huống chi, những công việc này trên vạn năm thần linh cường giả, mỗi người đều không thể khinh thường, cùng người như thế trở mặt, thực sự không phải cái gì sáng suốt sự tình.

"Cái gì tiền bối không tiến bối phận, lấy ngươi bây giờ thực lực, lại nói tiền bối chính là đánh ta khuôn mặt, chúng ta ngang hàng luận giao là được."

Khoát khoát tay, Lục Tiên cười nói.

Trong lúc nói chuyện, đã có đệ tử dâng trà thơm, mọi người phân chủ yếu và thứ yếu ngồi xuống, hắn không quan hệ đệ tử cùng trưởng lão toàn bộ lui ra ngoài.

"Ung châu đánh một trận, lão đệ một kiếm kinh thiên, xác thực làm người ta bội phục a! Nếu như không nói, chỉ sợ tuyệt đối không ai tin tưởng, ngươi tu hành đến nay mới bất quá hơn hai mươi năm."

"Bất quá là may mắn được Thần Tôn truyền thừa, lại trùng hợp vượt qua kỳ ngộ a."

Cười khẽ một chút, Bạch Nhạc khiêm tốn nói.

"Tu hành không may mắn, có thể tu hành đến bực này hoàn cảnh, như thế nào một câu may mắn có thể miêu tả." Lắc đầu, Lục Tiên nhẹ giọng nói: "Ta nghe nói, ngươi đi lên Cực Đạo Kiếm Tiên chi lộ?"

"Lão ca cũng biết, Cực Đạo Kiếm Tiên truyền thừa sớm đã đoạn tuyệt, bây giờ nói là đi lên con đường này, hơi quá sớm, bất quá vẫn còn ở lục lọi a."

Khoát khoát tay, Bạch Nhạc nhẹ giọng đáp.

"Ngươi có tính toán gì không?"

Lục Tiên hỏi lần nữa.

"Tạm thời không có tính toán gì, lão ca có đề nghị gì sao?"

Nhún nhún vai, Bạch Nhạc theo miệng đáp.

Muốn đi trên chín tầng trời loại chuyện như vậy, Bạch Nhạc đương nhiên sẽ không đơn giản nói ra, loại chuyện như vậy, can hệ quá lớn, một khi nhường ngoại nhân biết, hắn đi trên chín tầng trời, chỉ sinh biến cho nên.

"Chưa nói tới kiến nghị gì."

Nhẹ nhàng xua tay, Lục Tiên giải thích: "Ta từng nghe qua một câu nói, cái gọi là, đại đạo tương thông! Nếu là có thể nhiều tìm hiểu một ít hắn đại đạo pháp môn, suy luận, có lẽ sẽ có thu hoạch ngoài ý muốn."

Cũng không đợi Bạch Nhạc đặt câu hỏi, Lục Tiên liền tiếp tục nói: "Trước đó, ngươi tại Tiên Du Kiếm Cung tìm hiểu kiếm điển thời điểm, Tuyệt Tiên liền từng đề cập với ta, để ngươi cũng một chỗ tìm hiểu bổn tông đạo đồ, ta cũng là bằng lòng, đáng tiếc, Càn Đế tiến đánh Thanh châu, lúc này mới dây dưa hạ xuống."

Nói được cái này, Lục Tiên cố ý dừng lại một chút, không có tiếp tục nói hết, mà là chờ lấy Bạch Nhạc làm ra hồi ứng.

Nghe thế, Bạch Nhạc nhưng trong lòng thì âm thầm cười lạnh một tiếng.

Đến loại thời điểm này, Lục Tiên dĩ nhiên còn đang bắt chẹt, thế nhưng phần này lòng dạ cùng cảnh giới, liền không biết so Tuyệt Tiên kém bao nhiêu.

"Đạo đồ là Thái Cực Đạo hạch tâm truyền thừa, ta một ngoại nhân, liền không cần xem, miễn sinh khúc chiết."

Nhàn nhạt đáp một câu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói.

Một câu nói này, nhưng là Lục Tiên làm sao cũng không nghĩ đến, không khỏi nao nao, trong lúc nhất thời, thậm chí cũng không biết cần phải làm sao tiếp theo.

Dựa theo bình thường ăn khớp, không phải cần phải ngươi chủ động mở miệng tương thỉnh, sau đó sẽ bàn điều kiện sao?

Làm sao khẩn trương!

Cái này còn làm sao tiếp theo?

"Bạch phủ chủ đây là chưa cùng bổn tông thổ lộ tình cảm a!"

Xem Bạch Nhạc liếc mắt, Lý Tường ý vị thâm trường mở miệng nói: "Ta nghe nói, Bạch phủ chủ ban đầu ở Tiên Du Kiếm Cung, cũng không nhiều như vậy lo lắng a."

"Trước khác nay khác."

Mỉm cười, Bạch Nhạc giải thích: "Trước đây, tình thế bức bách, ta nhất định muốn mau sớm tăng thực lực lên! Tuyệt Tiên tiền bối cho phép ta tìm hiểu kiếm điển, là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, Bạch Nhạc tự nhiên trong lòng còn có cảm kích, cho dù là cho đến ngày nay, trong lòng cũng vẫn có áy náy chi tâm."

"Chỉ là, bây giờ ta đã bước lên Cực Đạo Kiếm Tiên chi lộ, đạo đồ cho dù là tìm hiểu, cũng chưa chắc có thể có quá lớn trợ giúp. . . Như vậy hà tất nhường Lục Tiên tiền bối, Lý tông chủ gánh bực này bêu danh."

Những lời này, Bạch Nhạc không mặn không nhạt chống trở về, nhưng là nhường Lục Tiên cùng Lý Tường đều cực kỳ khó chịu.

Mặc dù Bạch Nhạc không có nói rõ, có thể trong lời nói cái kia phần vẻ bất mãn, nhưng cũng đã tràn ra nói nên lời.

Cái này thậm chí đã không thể xem như là mịt mờ, còn kém trực tiếp đánh mặt.

Nếu như trước đó, Bạch Nhạc dám nói lời như vậy, chỉ sợ ngay lập tức sẽ được bị đánh đi ra ngoài, nhưng hôm nay. . . Lục Tiên, hoặc có lẽ là, Thái Cực Đạo, nơi nào còn có bực này sức mạnh.

Bây giờ, nếu không phải tình thế bức bách, yêu cầu cùng Thanh châu liên minh, bọn hắn làm thế nào có thể chủ động mời Bạch Nhạc tới cửa!

Chính như Bạch Nhạc câu nói kia nói, trước khác nay khác.

Bây giờ còn muốn nhân cơ hội bắt chẹt Bạch Nhạc, thật là có vẻ hơi ngu xuẩn.

PS: Hôm nay vẫn chỉ có hai canh, ngây người ngồi cả buổi trưa, vẫn là chỉ viết hai chương, đầu óc có điểm loạn! Xin lỗi!

Kết thúc công việc, thật không gấp được, cũng xin mọi người thật nhiều hiểu và bỏ qua, ý nghĩ làm theo, khẳng định sẽ tiếp tục tăng thêm.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1439: Thái Cực Đồ

"Bạch phủ chủ thật đúng là nửa điểm thua thiệt cũng không chịu ăn a."

Thở dài một tiếng, Lý Tường cười khổ một tiếng, đứng dậy hướng về Bạch Nhạc khom người thi lễ một cái, "Chuyện khi trước, là bổn tông sai, ta ở chỗ này, hướng Bạch phủ chủ nhận."

"Lý tông chủ lời này liền nghiêm trọng, nào có cái gì không sai sai, bất quá chỉ là lựa chọn khác biệt mà thôi."

Lắc đầu, Bạch Nhạc cũng đồng dạng đứng dậy, ý bảo không nhận một lễ này, lần nữa mở miệng giải thích: "Lý tông chủ nói, ta vẫn chưa cùng Thái Cực Đạo thổ lộ tình cảm, lời này thật không tệ! Ta cùng với Thái Cực Đạo xưa nay liền không có giao tình gì. Hôm nay sở dĩ đến nhà, là bởi vì Càn Đế phát triển an toàn, Tứ Phương Yêu Thần mới là chúng ta địch nhân chung."

"Cho nên, chúng ta bây giờ cũng có thể lấy tránh khỏi những thứ này khách sáo, thẳng vào chủ đề."

Lời nói này tựa hồ có chút lạnh lùng, nhưng trên thực tế, đối với Bạch Nhạc mà nói, cái này cũng không nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Bởi vì dạng này nói chuyện với nhau phương thức, có thể mức độ lớn nhất lẩn tránh nhân quả!

Không phải là trao đổi ích lợi thôi, bên trong không pha nhân tình, cũng liền chưa nói tới thua thiệt, theo như nhu cầu a.

"Bạch tiểu hữu quả thực danh bất hư truyền."

Khoát khoát tay, ngừng lại Lý Tường lời nói, Lục Tiên tiếp lời nói.

Xưng hô thay đổi, cũng liền có nghĩa là, Lục Tiên cũng đồng dạng bãi chánh tâm tính, thu hồi trước đó cái kia một bộ ở chung phương thức.

"Tiểu tử bắt nguồn từ không quan trọng, không có tông môn có thể dựa vào, mọi việc liền không khỏi nhiều hơn chút cẩn thận, nhường tiền bối bị chê cười."

Bạch Nhạc khẽ khom người hồi đáp nói.

"Đạo môn phân tách, bổn tông khinh thường cùng Phật tông liên thủ, cho nên, cùng Thanh châu hợp tác, là được lựa chọn tốt nhất! Tới mức này, lão phu cũng liền không dài dòng nữa, bắt đầu từ hôm nay, bổn tông liền sẽ tuyên bố, cùng Thanh châu liên minh, kể từ đó, bổn tông cùng Tiên Du Kiếm Cung cũng có thể lần nữa kết thành đồng minh."

Nhìn lấy Bạch Nhạc Lục Tiên trầm giọng nói rằng: "Đại Càn Vương Triều vẫn còn đang không ngừng bành trướng, nếu cùng bổn tông có xung đột, liền yêu cầu Bạch phủ chủ làm viện thủ! Đương nhiên, để báo đáp lại. . . Bạch phủ chủ có thể tìm hiểu bổn tông đạo đồ, lẫn nhau xác minh!"

"Có mong muốn vậy!"

Đối mặt Lục Tiên, Bạch Nhạc cũng đồng dạng lại không có dư thừa nói nhảm, một ngụm liền đáp ứng.

Cùng Thái Cực Đạo liên minh, là hắn lần này trước khi tới liền đã làm tốt quyết định, thật coi như là Thái Cực Đạo không cho phép hắn tìm hiểu đạo đồ, hắn cũng sẽ đáp ứng kết minh.

Nhất thời quyền lợi được mất, bây giờ đã căn bản không để tại Bạch Nhạc trong lòng.

Hắn truy cầu, cũng không phải là những thứ này.

Chỉ là điểm này, trước đây Tuyệt Tiên có thể liếc mắt nhìn thấu, có thể Lục Tiên lại cũng không biết.

Đây cũng là Bạch Nhạc nguyên bản lúc tới khách khí, có thể về sau lại đột nhiên thay đổi thái độ nguyện ý.

Không nói đến thực lực như thế nào, chí ít tại nhãn giới cùng bố cục phía trên, Lục Tiên so với Tuyệt Tiên đến, thực sự kém quá nhiều.

Sự tình đàm luận tốt, song phương như là đã không nói cảm tình, tự nhiên cũng liền không có gì có thể hàn huyên, Lục Tiên thẳng thắn ly khai, từ Lý Tường mang Bạch Nhạc đi tìm hiểu đạo đồ.

Chân chính tới chỗ, Bạch Nhạc mới hiểu được, cái gọi là đạo đồ, thật chính là một bộ Thái Cực Đồ!

Đây là Thái Cực Đạo hạch tâm truyền thừa, có thể nói, Thái Cực Đạo sở hữu truyền thừa, thần thông, đều là do cái này một bộ Thái Cực Đồ diễn hóa mà đến.

Nếu như trước đó, cho dù là chứng kiến Thái Cực Đồ, Bạch Nhạc chỉ sợ cũng rất khó có bao nhiêu lĩnh ngộ.

Dù sao, Bạch Nhạc phương pháp tu hành, cùng Thái Cực Đồ không có bất cứ quan hệ gì.

Nhưng hôm nay, cảnh giới đến, lại nhìn tự nhiên cảm giác cũng liền không giống nhau lắm.

Lẳng lặng đứng ở Thái Cực Đồ trước, bất quá rất ngắn trăm hơi thở ở giữa, Bạch Nhạc cả người tâm thần liền triệt để chìm vào Thái Cực Đồ

bên trong.

Đứng ở Bạch Nhạc bên cạnh, đã từng thấy như vậy một màn, dù cho là Lý Tường cũng không khỏi cười khổ một tiếng, một hồi thổn thức.

Vô luận lập trường như thế nào, hắn đều không thể không thừa nhận, Bạch Nhạc thật là tu hành kỳ tài, phần này thiên phú, dù cho là Tiêu Dật Phong cũng còn kém rất rất xa.

Trong thiên hạ, có thể cùng Bạch Nhạc đánh đồng, chỉ sợ cũng chỉ có Đạo Lăng Thiên Tông vị thánh nữ kia.

Chỉ tiếc. . . Đối phương cuối cùng tu hành Vong Tình Thiên Công.

.. .

Đại đạo, tại thái cực phía trên mà không làm cao; tại lục cực phía dưới mà không làm sâu; trước thiên địa mà không làm lâu; dài hơn thượng cổ mà không làm lão.

Vô cực đến thái cực, thái cực động mà sinh dương, động cực mà tĩnh, tĩnh mà sinh âm, tĩnh cực phục động, nhất động nhất tĩnh, tương hỗ là cây, phân âm phân dương. Lưỡng nghi lập yên.

Ngày xưa, Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân cùng một chỗ thời điểm, Vân Mộng Chân liền từng đề cập qua một ít Thái Cực Đạo pháp môn.

Những lời này, Bạch Nhạc mặc dù vẫn nhớ, tuy nhiên lại rất khó có một loại rõ ràng nhận thức.

Nhưng hôm nay chân chánh đứng ở Thái Cực Đồ trước, trái lại lại đi lý giải những lời này, liền tự nhiên sẽ có một loại hoàn toàn khác biệt nhận thức.

Ban đầu, Bạch Nhạc muốn tìm hiểu Thái Cực Đạo truyền thừa, là vì lệnh đạo ma hai loại lực lượng tương dung.

Bây giờ xem ra, những thứ này tự nhiên đã sớm không tính là cái gì vấn đề.

Có thể đại đạo đạo lý nhưng là tương thông.

Âm dương, động tĩnh, thật đều là tại thuyết minh một cái khái niệm, chính là đối lập!

Đối lập lẫn nhau lực lượng, một dạng có thể tại tình huống nào đó hạ tương dung.

Như vậy, đem cái này khái niệm, lần nữa phóng đại!

Không chỉ là lực lượng, thậm chí là đối lập kiếm ý, tại tình huống nào đó xuống, cũng giống vậy khả năng dung hợp, trở thành một loại ý mới cảnh!

Hiểu như vậy, liền phảng phất vì Bạch Nhạc mở ra một phương trời mới địa!

Cực Đạo Chi Kiếm, Bạch Nhạc từng thi triển qua một lần.

Có thể đó là tại sinh tử thời khắc, liều mạng phía dưới cực dài phát huy, cho dù là nhường Bạch Nhạc một lần nữa, chỉ sợ hắn cũng chưa chắc có thể thi triển ra như thế một kiếm tới.

Hơn nửa năm qua này, Bạch Nhạc mặc dù một mực tại dưỡng thương, không có tu hành, nhưng trên thực tế, trong lòng đối với Cực Đạo Chi Kiếm thôi diễn, lại vẫn luôn không có gián đoạn.

Chỉ là, vô luận như thế nào, tựa hồ cũng không đúng phương pháp!

Bạch Nhạc một mực tại cầu nhanh, cầu lực lượng hoàn mỹ bạo phát, nhưng khi đạt được cảnh giới nhất định sau đó, muốn lại đột phá loại này cực hạn, nói dễ vậy sao.

Đinh lão một chữ khoái kiếm, bản thân cũng đã rất nhanh.

Có thể nói, tại nhanh cái chữ này bên trên, Đinh lão cũng đã thôi diễn đến mức tận cùng.

Bạch Nhạc học được một chữ khoái kiếm sau đó, lại kết hợp ngu kiếm, tìm hiểu đủ loại kiếm đạo truyền thừa, ngộ ra Kiếm Lâm Thiên Hạ thần thông, đem cái này một cái chữ mau thôi động đến mức tận cùng!

Thật là. . . Cái này cũng đã là cực hạn!

Mặc dù theo lấy bước vào Thần Linh Chi Cảnh, thực lực đề thăng, Bạch Nhạc bằng vào thực lực tuyệt đối, có thể khiến một kiếm này nhanh hơn!

Có thể đó cũng không phải kiếm đạo nâng lên thăng, chỉ là thực lực đề thăng mà thôi.

Muốn bước lên Cực Đạo Kiếm Tiên chi lộ, yêu cầu là kiếm đạo thượng lần nữa đột phá, mà không phải Thần Vực đề thăng, lực lượng đề thăng.

Bây giờ tại Thái Cực Đồ trước, Bạch Nhạc lý giải loại này đối lập dung hợp, liền như một đạo linh quang chợt đâm rách hắc ám , khiến cho Bạch Nhạc rộng mở trong sáng!

Chậm!

Đến cảnh giới nhất định, có thể nhanh cùng chậm, liền cũng không phải là tuyệt đối đối lập.

Lúc trước, đối mặt Bí Phong Yêu Thần thi triển ra một kiếm kia lúc, trong nháy mắt đó, Bạch Nhạc cảm thụ được, cũng không phải là nhanh, mà là chậm!

Phảng phất hết thảy đều chậm lại, thiên địa đều ngưng trệ hạ xuống!

Thiên địa tự nhiên không có khả năng thật chậm hạ xuống.

Cho nên, nguyên nhân thực sự là bởi vì một kiếm kia quá nhanh, cho nên mới có vẻ thiên địa đều ngưng trệ, xung quanh hết thảy đều chậm lại.

Loại này chậm, mới là thi triển ra Cực Đạo Chi Kiếm then chốt!

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1440: Vừa tìm thấy đường

"Lão tổ."

Ngồi ở Lục Tiên trước mặt, cho dù là bây giờ cũng đồng dạng bước vào Thần Linh Chi Cảnh, Tiêu Dật Phong cũng y nguyên vẫn là có vẻ hơi khẩn trương.

"Vừa mới sự tình, ngươi cũng chứng kiến, nói một chút đi, ngươi là nghĩ như thế nào?"

Nhìn lấy Tiêu Dật Phong, Lục Tiên nhẹ giọng nói.

"Ta còn là không biết rõ."

Trầm ngâm một chút, Tiêu Dật Phong lúc này mới chậm rãi đáp: "Không chỉ là chúng ta yêu cầu cùng Thanh châu liên minh, Thanh châu cũng đồng dạng cần chỉ có thể là mượn hơi Đạo Môn Thế Lực, Bạch Nhạc ta tiếp xúc không coi là nhiều, thế nhưng, nhưng cũng có thể nhìn ra, hắn không phải loại kia vì quyền lợi tính toán chi li người."

"Hơn nữa, từ hắn phản ứng đến xem, hắn tựa hồ đối với đạo đồ, cũng không phải là đặc biệt khát vọng! Lão tổ cần gì phải nhường hắn tìm hiểu đạo đồ?"

"Ngươi cũng tìm hiểu tới đạo đồ, ngươi cho rằng, Bạch Nhạc có thể tìm hiểu ra bao nhiêu thứ tới?"

Nhìn lấy Tiêu Dật Phong, Lục Tiên không trả lời mà hỏi lại nói.

"Ngộ không ra quá nhiều đồ vật đi."

Lưỡng lự một chút, Tiêu Dật Phong rồi mới hồi đáp: "Đạo đồ cùng kiếm điển không giống nhau, đó là bổn tông hạch tâm truyền thừa, Bạch Nhạc không được bổn tông truyền thừa, liền không có khả năng tìm hiểu ra thần thông gì tới! Lớn nhất phiền phức, khả năng ngược lại ở chỗ. . . Sau này bổn tông đệ tử tại đối mặt hắn thời điểm, hội ở thế yếu."

"Hoàn cảnh xấu?"

Lắc đầu, Lục Tiên từ tốn nói: "Không cho hắn tìm hiểu đạo đồ, ngươi tại đối mặt hắn thời điểm, là có thể chiếm giữ ưu thế sao?"

". . ."

Một câu nói này, nhưng là nhất thời nhường Tiêu Dật Phong có chút lúng túng!

Ngày xưa hắn cùng với Bạch Nhạc liền từng có giao thủ, lúc kia, hắn liền ở thế yếu, bây giờ, càng là liền tranh phong tư cách cũng không có, còn nói gì ưu thế hoàn cảnh xấu!

"Ngươi đã là bổn tông xuất sắc nhất đệ tử, nhưng cũng vẫn như cũ vô pháp cùng Bạch Nhạc so sánh. . . Càng là tất nhiên nói người khác!"

Dừng một cái, Lục Tiên chậm rãi nói rằng: "Nhường hắn tìm hiểu đạo đồ, là vì cho thấy một cái thái độ. . . Bổn tông không có đối địch với hắn chi tâm!"

"Chúng ta trước đó xác thực quá chần chờ, đưa tới hắn đối với bổn tông căn bản không có bất luận cái gì tín nhiệm! Có thể tất nhiên muốn liên thủ, tin tưởng lẫn nhau nhưng là điều kiện tiên quyết, như vậy. . . Ta cũng chỉ có thể cho hắn một cái tín nhiệm chúng ta lý do."

"Hắn có thể đủ từ đạo mưu tính bên trong, tìm hiểu ra bao nhiêu thứ, thật cũng không trọng yếu! Trọng yếu là. . . Từ đó về sau, ta liền đoạn bổn tông sở hữu đệ tử đối địch với hắn chi tâm!"

". . ."

Những lời này nhưng là nhường Tiêu Dật Phong trong lòng một hồi rung mạnh.

Lý do này thật là hắn căn bản không có nghĩ đến.

Trên thực tế, e là cho dù là Bạch Nhạc chính mình, cũng chưa chắc có thể nghĩ vậy tầng một.

Có thể Lục Tiên chính là như thế thẳng thắn làm.

"Thật là, Lục Tiên lão tổ ngươi. . ."

Tiêu Dật Phong nhịn không được lần nữa mở miệng nói.

Hắn thật là không cùng Bạch Nhạc tranh phong khả năng, thật là Lục Tiên lại không giống nhau a, Lục Tiên thực lực, cũng không tại Tuyệt Tiên phía dưới , đồng dạng là đỉnh tiêm thần linh một trong cường giả, bây giờ nhường Bạch Nhạc tìm hiểu đạo đồ, nếu như sau này Lục Tiên sẽ cùng Bạch Nhạc giao thủ, cũng đồng dạng khả năng bị Bạch Nhạc khắc chế.

"Ngươi không rõ Cực Đạo Kiếm Tiên là cái gì."

Lắc đầu, Lục Tiên nhẹ giọng nói: "Xưa nay công phạt đệ nhất, thời đại thượng cổ, chân chính lợi hại nhất Cực Đạo Kiếm Tiên cũng đã không có ở đây, bằng không, cho dù là Thần Tôn, sợ cũng chưa chắc dám nói, có thể thắng được Cực Đạo Kiếm Tiên."

"Hắn tất nhiên có thể thi triển ra một kiếm kia đến, bước vào Cực Đạo Kiếm Tiên chi lộ, liền vẻn vẹn chỉ là một cái vấn đề thời gian! Vô luận hắn tương lai có thể đi tới một bước kia. . . Đều không phải là ta đủ khả năng chống lại!"

"Cùng một vị Cực Đạo Kiếm Tiên là địch. . . Ta còn không có tự tin này."

". . ."

"Nói cho ngươi những thứ này, là vì để ngươi minh bạch, Bạch Nhạc tồn tại cái dạng gì tiềm lực! Không thể không nói, trên một điểm này, Tuyệt Tiên phán đoán, muốn so với ta tinh chuẩn nhiều!" Thở dài một tiếng, Lục Tiên tiếp tục nói: "Chúng ta đã sai một lần, không thể lại sai lần thứ hai! Dù là vẻn vẹn chỉ là trao đổi ích lợi, chúng ta cũng nhất định phải vững vàng ngồi ở trên chiếc thuyền này."

". . . Là!"

"Tứ Phương Yêu Thần mang đến uy hiếp, so với như ngươi tưởng tượng lớn hơn! Đừng xem Bạch Nhạc bây giờ phong quang vô hạn, nhưng trên thực tế. . . Hắn mới là nguy hiểm nhất người! Bây giờ đưa hắn đẩy tới trước đài, lại đối mặt Tứ Phương Yêu Thần, ngươi liền có thể an toàn hơn sinh tồn!"

"Hầu hết thời gian, thật quá mức xuất sắc, chưa chắc nhất định là chuyện tốt!"

"Cây có mọc thành rừng, gió vẫn thổi bật rễ! Sống được lâu, mới là ổn thỏa nhất phương thức."

Nhìn lấy Tiêu Dật Phong, Lục Tiên lời nói thấm thía nói rằng.

Trong lời nói, chưa hết chi ý, mặc dù không có nói ra, có thể Tiêu Dật

Phong nhưng cũng có thể minh bạch.

Có thể từ thượng cổ một mực sống đến hiện tại, vô luận là Lục Tiên cũng tốt, Tuyệt Tiên cũng được, thật đều có một bộ chính mình sinh tồn cùng quy tắc làm việc.

Có thể chưa chắc có thể phân ra ai là đúng, nhưng không hề nghi ngờ, vô luận là ai. . . Đều không phải là ngu xuẩn.

...

Ba ngày ở giữa!

Bạch Nhạc liền chậm rãi tỉnh lại!

Cùng tìm hiểu kiếm điển lúc, làm ra động tĩnh so sánh, bây giờ có thể nói là vô thanh vô tức, không có dẫn tới bất luận kẻ nào chú ý, cho dù là tại Bạch Nhạc bên cạnh Lý Tường, cũng đồng dạng nhìn không ra, Bạch Nhạc đến tột cùng từ trong đạt được bao nhiêu thu hoạch.

"Chúc mừng Bạch phủ chủ!"

Hơi hơi ôm quyền, Lý Tường cười mở miệng nói.

"Đa tạ Lý tông chủ!"

Hạ thấp người hoàn lễ, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Tìm hiểu đạo đồ, đối ta tới nói, xác thực thu được lợi ích tốt nhiều!"

"Có trợ giúp liền tốt."

Gật đầu, Lý Tường tiếp tục nói: "Ta cái này phân phó đệ tử chuẩn bị tiệc rượu."

"Không cần!"

Lắc đầu, Bạch Nhạc nhẹ giọng nói: "Không cần phô trương quá mức, lần này đã có nhiều quấy rầy, đa tạ tông chủ chiêu đãi, Thanh châu vẫn là sự tình phải xử lý, ta bên này cáo từ."

Khách sáo một phen sau đó, Bạch Nhạc lúc này cáo từ.

Lục Tiên cũng đồng dạng lại không có lộ diện.

Chỉ là tại Bạch Nhạc ly khai đồng thời, Thái Cực Đạo liền đã chiêu cáo thiên hạ, Thái Cực Đạo cùng Thanh châu liên thủ!

Cái này một tin tức truyền ra, nhất thời nhấc lên một hồi sóng to gió lớn!

E Đạo môn nội bộ, càng là một mảnh xôn xao!

Tam đại thiên tông, hai nhà đều đã cùng Thanh châu đứng ở một chỗ, bây giờ, ngược lại là Đạo Lăng Thiên Tông có vẻ hơi bị cô lập đồng dạng.

... . .

Cùng tại Thái Cực Đạo thời điểm loại kia đạm nhiên biểu hiện hoàn toàn khác biệt, ly khai Thái Cực Đạo, Bạch Nhạc trên mặt nhất thời liền lộ ra vẻ mừng như điên.

Ba ngày nay đối với đạo đồ tìm hiểu, đối với hắn mà nói, thu hoạch thực sự quá lớn!

Đương nhiên, loại thu hoạch này cũng không phải là Thái Cực Đồ bản thân mang đến!

Thái Cực Đồ càng giống như là một cái lời dẫn, nhường hắn đối với

kiếm đạo lý giải càng đề thăng một tầng thứ.

Nếu như nói, trước đó hắn còn không có nắm chắc lần nữa thi triển ra một kiếm kia tới.

Như vậy bây giờ, Bạch Nhạc cũng đã vừa tìm thấy đường, tìm được tìm hiểu phương hướng.

Mà cái này, liền có nghĩa là, Bạch Nhạc bước ra cái này mấu chốt nhất một bước, có hi vọng chân chính bước lên Cực Đạo Kiếm Tiên chi lộ.

Tiên Du Kiếm Cung, Thái Cực Đạo bên trong truyền thừa, đều cho Bạch Nhạc mang đến cực đại trợ giúp, mà xem như tam đại thiên tông đứng đầu, Đạo Lăng Thiên Tông bên trong, tự nhiên cũng đồng dạng có cùng loại hạch tâm truyền thừa!

Bạch Nhạc có một loại dự cảm, nếu là có thể tìm hiểu Đạo Lăng Thiên Tông hạch tâm truyền thừa, chính mình liền có khả năng rất lớn, chân chính bước lên Cực Đạo Kiếm Tiên chi lộ.

Chỉ là. . . Bây giờ dưới loại cục diện này, hắn như thế nào mới có thể từ Đạo Lăng Thiên Tông đạt được dạng này cơ hội?

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1441: Tổng yếu có chỗ lấy hay bỏ

"Ngươi là muốn cùng Đạo Lăng Thiên Tông khai chiến không?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Bạch Cốt phu nhân vẻ mặt bất đắc dĩ nói rằng.

Từ Thái Cực Đạo trở về, Bạch Nhạc liền đem Tô Nhan, Bạch Cốt phu nhân, cùng với Bất Tử Thanh Vương, Dạ Nhận những thứ này Thanh châu bây giờ chân chính hạch tâm tầng triệu tập lại, nói ra chính mình dự định.

"Ta cũng không nói như thế."

Giang tay ra, Bạch Nhạc vô tội nói rằng.

"Đối với bất kỳ một cái nào tông môn mà nói, hạch tâm truyền thừa đều là trân quý nhất! Trước đây bản vương vì cướp đoạt U Minh Quyết, trực tiếp tiêu diệt U Minh tông lúc này mới toại nguyện. . . Nếu không phải đem Đạo Lăng Thiên Tông triệt để đánh sợ, làm sao có thể đủ thu được người ta hạch tâm truyền thừa?"

Bất Tử Thanh Vương dùng một loại nhìn thẳng ngốc ánh mắt nhìn lấy Bạch Nhạc nói rằng.

"Lăng Tiên đã vẫn lạc, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông chỉ có Vân Mộng Chân một vị thần linh cường giả, tiêu diệt Đạo Lăng Thiên Tông cũng không là không có khả năng."

Dạ Nhận nóng lòng muốn thử giựt giây nói.

Tiêu diệt Đạo Lăng Thiên Tông cái ý niệm này, Dạ Nhận vẫn luôn có, phải biết, ngày xưa, hắn chính là mấy lần muốn giết chết Vân Mộng Chân, đáng tiếc đều bị Bạch Nhạc ngăn cản.

"Công tử, ngươi sẽ không còn cảm thấy, có thể đối Vân Mộng Chân lấy tình động a?"

Tô Nhan bĩu môi, theo bổ đao.

". . ."

Chứng kiến những người này thái độ, Bạch Nhạc cũng không khỏi một hồi đau đầu.

Nói nửa ngày, dĩ nhiên là nói rõ không ai chống đỡ hắn.

"Các ngươi có thể hay không đừng như thế châm chọc khiêu khích, đưa chút ý kiến mới đúng chứ?"

Bất đắc dĩ nhìn lấy những người này, Bạch Nhạc sờ mũi một cái nói rằng.

"Nếu như nguyên lai, Lăng Tiên vừa chết, đừng nói là tìm hiểu truyền thừa, cho dù là bả Đạo Lăng Thiên Tông dời đến Thanh châu tới tặng cho ngươi, cũng không phải hoàn toàn không có khả năng! Nhưng bây giờ. . . Trừ tiêu diệt Đạo Lăng Thiên Tông, ngươi còn có biện pháp gì tốt sao?"

Cười lạnh một tiếng, Bạch Cốt phu nhân lần nữa châm chọc nói.

". . ."

Coi như ngươi nói là tình hình thực tế, cũng không cần nói ngay thẳng như vậy a?

"Nhất định muốn đạt được?"

Đùa cợt về đùa cợt, chính sự về chính sự, trầm ngâm một chút, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng hỏi.

"Đem hết toàn lực a!"

Gật đầu, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng: "Cực Đạo Kiếm Tiên truyền thừa đã đoạn tuyệt, chỉ có thể dựa vào tự mình tìm tòi, lần này ta tại Thái Cực Đạo tìm hiểu đạo đồ, thu được lợi ích tốt nhiều, đã coi như là vừa tìm thấy đường, chỉ là. . . Muốn dùng cái này bước vào Cực Đạo Kiếm Tiên chi lộ, còn cần thời gian rất lâu!"

"Các ngươi cũng thật, bây giờ, ta đã không có quá nhiều thời gian."

Bạch Nhạc nghiêm túc mở miệng nói: "Mặc Quân đại ca từng nói, tối đa ba năm rưỡi ở giữa, những hài tử kia liền sẽ chết ở Tứ Phương Yêu Thần trong tay, bỏ qua cơ hội lần này, ít nhất cũng phải đợi thêm trăm năm!"

"Mười vạn hài tử tính mệnh a, người bên ngoài có thể không quan tâm, nhưng ta vô pháp thuyết phục chính mình. . . Chỉ cần còn có một tia hi vọng, ta đều nhất định phải kiệt lực tranh thủ!"

"Bây giờ, tìm hiểu Đạo Lăng Thiên Tông truyền thừa, có thể là ta nhanh nhất bước vào Cực Đạo Kiếm Tiên phương thức, vô luận như thế nào, ta nhất định muốn thử một chút."

Nhắc tới những hài tử này, cho dù là Bạch Cốt phu nhân cũng không cách nào lại trào phúng Bạch Nhạc.

Hơn nửa năm thời gian đi qua, bây giờ người khác hầu như đều muốn quên chuyện này, duy chỉ có Bạch Nhạc vẫn như cũ nhớ kỹ trong lòng.

"Vong Tình Thiên Công tuyệt tình tuyệt tính, cùng Vân Mộng Chân nói những thứ này là vô dụng, nàng liền Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử tính mệnh đều không để ý, huống chi là không liên quan gì những hài tử này." Dạ Nhận từ tốn nói: "Ngươi nếu thật muốn cứu những hài tử này, nhất định phải làm ra lấy hay bỏ! Lúc cần thiết, giết đến hắn Đạo Lăng Thiên Tông sợ hãi, cũng vẫn có thể xem là một loại biện pháp."

So với việc người khác, Dạ Nhận biện pháp vĩnh viễn có vẻ lãnh khốc như vậy.

"Chưa chắc thật muốn giết! Bất quá, chí ít cái này uy hiếp nhất định muốn để bọn hắn thiết thực cảm thụ được."

Bất Tử Thanh Vương tiếp lời nói: "Đạo Lăng Thiên Tông không phải Vân Mộng Chân một cá nhân Đạo Lăng Thiên Tông, rất nhiều quyết định, cũng không phải nàng một cá nhân là có thể làm! Chân chính đến sống chết trước mắt, mặc dù nàng thái độ cứng rắn nữa, cũng hầu như sẽ có người khác chịu thua."

"Còn có, đối mặt Vân Mộng Chân thời điểm. . . Công tử, ngươi thật có thể ngoan hạ tâm lai sao?"

Nhìn lấy Bạch Nhạc, Tô Nhan nhẹ giọng nói: "Nếu như công tử ngươi đối mặt nàng thời điểm, vô pháp bày ra cường ngạnh tư thế đến, hết thảy đều không có ý nghĩa!"

"Thật đến một bước kia. . . Công tử, ngươi sợ là muốn cùng nàng động thủ."

". . ."

Nghe vậy, dù cho là Bạch Nhạc cũng không khỏi trầm mặc xuống.

Những đạo lý này, thật không cần người khác nói, chính hắn cũng có thể

minh bạch.

Hắn chính là không muốn đối mặt Vân Mộng Chân, mới khiến cho người khác hỗ trợ nghĩ biện pháp, có thể kết quả, vẫn không có bất kỳ thay đổi nào, dạng này ý niệm trong đầu, bản thân liền là lừa mình dối người.

Yên lặng một lúc lâu, Bạch Nhạc lúc này mới chậm rãi ngẩng đầu: "Ta minh bạch! Quan hệ đến nhiều như vậy vô tội hài tử tính mệnh. . . Ta sẽ không lùi bước."

"Đã như vậy, vậy thì làm hai tay chuẩn bị đi!"

Bất Tử Thanh Vương nhàn nhạt mở miệng nói: "Bản vương mang một vạn Thanh Vân Kỵ thẳng đến Đạo Lăng sơn, Ma tông cùng ta phối hợp tác chiến, bày ra một bộ không tiếc tiêu diệt Đạo Lăng Thiên Tông tư thế tới! Bạch Cốt phu nhân, ngươi phụ trách liên hệ Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão, buộc bọn họ nhượng bộ! Cuối cùng, lại để cho Bạch Nhạc đi gặp Vân Mộng Chân. . . Như vậy, mới có thể có một tia hi vọng."

"Tốt!"

Không có bất kỳ do dự nào, Bạch Cốt phu nhân nhất thời liền đáp ứng.

"Tất nhiên muốn làm, động tác liền muốn nhanh. . . Việc này không nên chậm trễ, bản vương cái này liền chuẩn bị xuất phát!"

Chợt đứng dậy, Bất Tử Thanh Vương trầm giọng nói rằng.

"Ma tông bên kia, ta tới xử lý."

Dạ Nhận theo mở miệng nói.

Chờ đến người khác ly khai, Tô Nhan lúc này mới tại Bạch Nhạc ngồi

xuống bên người đến, nhẹ nhàng tự tay giúp Bạch Nhạc nhào nặn đầu, không nói lời nào.

Qua hồi lâu, Bạch Nhạc cái này mới mở miệng nói: "Tô Nhan, ngươi nói ta dạng này. . . Thật tốt sao?"

"Nếu ta nói, công tử theo chính mình tâm ý liền tốt!"

Tô Nhan nhẹ giọng nói.

"Theo chính mình tâm ý. . ." Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc thở dài nói: "Nói dễ vậy sao a!"

"Công tử không phải đã nói, nên đối mặt, tóm lại là muốn đối mặt."

Tô Nhan nhẹ giọng khuyên lơn.

"Thật ta chưa bao giờ nghĩ tới, vậy mà lại đi đến một bước này. . . Tô Nhan, ngươi nói, ta dạng này, có tính không là lừa gạt?"

"Tất cả mọi chuyện, đều có đại giới."

Tô Nhan nhẹ giọng nói: "Trên đời không có nhiều như vậy song toàn chuyện đẹp tình, tổng yếu có chỗ lấy hay bỏ! Nào có cái gì tuyệt đối đúng sai! Những đạo lý này, công tử trong lòng đều rất rõ ràng, lại chỉ có tại đối mặt nàng thời điểm, mới có thể do dự. . . Nói thật, công tử, ta thật rất đố kị nàng đây."

". . ."

Cười khổ một tiếng, Bạch Nhạc cuối cùng không có cách nào khác nói tiếp.

Vô luận Tô Nhan cũng tốt, Bạch Cốt phu nhân cũng tốt, đối với Bạch

Nhạc mà nói, đều là hồng nhan tri kỷ, cũng không thể bảo hoàn toàn không có tâm động qua.

Thật là chỉ có Bạch Nhạc trong lòng mình mới hiểu được.

Qua nhiều năm như vậy, trong lòng hắn chân chính yêu lấy người, vẫn như cũ chỉ có Vân Mộng Chân một cái.

Cái này rất không có đạo lý!

Nhưng ái tình, bản chính là không có đạo lý sự tình.

Hít sâu một hơi, Bạch Nhạc trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười, nhẹ giọng nói: "Tóm lại là muốn đối mặt, Tô Nhan. . . Cám ơn ngươi!"

"Vô luận thế nào, ta đều hội vĩnh viễn tin tưởng công tử. . . Bất cứ lúc nào."

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1442: Binh phát Đạo Lăng

"Binh phát Đạo Lăng, Bạch Nhạc đây là muốn làm gì?"

Ung châu, Càn Đế là chú ý nhất Thanh châu thế cục, Thanh Vân Kỵ điều động tự nhiên không gạt được ánh mắt hắn, Bất Tử Thanh Vương khẽ động, hắn cũng đã xuyên thấu qua nội tuyến xác định đối phương mục.

Chỉ là, cái này mục lại xác thực nhường Càn Đế có chút khó có thể tin.

Lúc trước hắn muốn tiêu diệt Đạo Lăng Thiên Tông, là Bạch Nhạc nhúng tay, bức lui hắn, nhưng hôm nay, lại ngược lại là Bạch Nhạc chính mình muốn binh phát Đạo Lăng sơn, đây coi là cái gì?

Trên thực tế, có dạng này nghi hoặc, có thể xa không chỉ Càn Đế một cá nhân.

Tin tức một khi truyền ra, có thể nói là khắp thế gian đều kinh ngạc.

Lúc trước Bạch Nhạc cùng Vân Mộng Chân quan hệ, thiên hạ đều biết, cho dù là bây giờ sinh ra một ít biến cố, có thể cũng chưa đến nổi muốn ồn ào đến binh phát Đạo Lăng sơn cấp độ a? Chung quy không đến mức đúng, gây ra vì ái sinh hận, không tiếc tự tay hủy diệt đối phương loại này cẩu huyết cố sự tình tiết tới đi?

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người ánh mắt, cũng không khỏi rơi vào Đạo Lăng sơn bên trên.

Chỉ có số rất ít một ít người biết nội tình, mới mơ hồ có thể đoán được Bạch Nhạc mục.

... ...

"Tiên ấn, điều này sao có thể!"

Từ Bạch Cốt phu nhân trong miệng biết được Bạch Nhạc mục, Văn Trạch nhất thời biến sắc, một ngụm cự tuyệt nói.

Rất nhiều chuyện, trước hắn cũng không biết, thật là trở thành Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên sau đó, liền có tư cách biết rõ.

Chính như Tiên Du Kiếm Cung kiếm điển, Thái Cực Đạo đạo đồ một dạng, Đạo Lăng Thiên Tông cũng đồng dạng có truyền thừa vạn năm hạch tâm truyền thừa, phần này truyền thừa chính là tiên ấn!

Sở hữu Đạo Lăng Thiên Tông đệ tử, chỉ có bước vào Hóa Hư sau đó, mới có tư cách tìm hiểu tiên ấn!

Hơn nữa, mỗi người cũng cũng chỉ có một cơ hội!

Tiên ấn bên trong lưu truyền chân chính tiên đạo truyền thừa, không gì sánh được trân quý.

Có thể nói, Đạo Lăng Thiên Tông bây giờ sở hữu đỉnh tiêm thần thông pháp môn, bao quát Thập Nhị Kim Tiên liên thủ đại trận, cũng đều là từ tiên ấn bên trong tìm hiểu mà ra, loại này hạch tâm truyền thừa, nơi nào là tùy tiện có thể cho một cá nhân ngoại nhân tìm hiểu.

"Không có gì không có khả năng."

Bạch Cốt phu nhân trầm giọng nói rằng: "Kiếm điển, đạo đồ, Bạch Nhạc đều đã tìm hiểu, tam đại thiên tông hạch tâm truyền thừa, bây giờ cũng vẻn vẹn chỉ kém Đạo Lăng Thiên Tông tiên ấn mà thôi! Tiên Du Kiếm Cung cùng Thái Cực Đạo đều có thể thỏa hiệp, dựa vào cái gì Đạo Lăng

Thiên Tông liền nhất định không thể?"

"Cái kia không giống nhau!"

Văn Trạch lắc đầu nói: "Lấy Tuyệt Tiên cùng Lục Tiên thân phận, tự nhiên có thể một lời mà quyết, thật là bây giờ Lăng Tiên lão tổ đã vẫn lạc, toàn bộ bên trong tông môn, không ai dám làm quyết định như vậy! Huống chi, người khác như thế nào, cùng bổn tông không có bất cứ quan hệ gì! Chuyện này, ta tuyệt sẽ không đáp ứng."

"Văn Chân Nhân, lúc này là lúc nào rồi, ngươi còn đang suy nghĩ bảo thủ! Bây giờ Tứ Phương Yêu Thần tàn sát bừa bãi, Càn Đế không ngừng bành trướng, ngày xưa tam đại thiên tông, đã sớm mất đi ngày xưa loại kia chấp chưởng thiên hạ năng lực! Bây giờ, phóng nhãn thiên hạ, trừ Bạch Nhạc ở ngoài, còn có ai có thể cùng Tứ Phương Yêu Thần tranh chấp?"

"Cực Đạo Kiếm Tiên truyền thừa đoạn tuyệt, bây giờ Bạch Nhạc chỉ có thể tự nghĩ ra! Không có thời gian. . . Càn Đế bắt mười vạn hài tử, tối đa bất quá ba năm rưỡi ở giữa, những hài tử này liền sẽ chết ở Tứ Phương Yêu Thần trên tay!"

"Hơn nữa, một khi bỏ qua cơ hội lần này, trong vòng trăm năm, Tứ Phương Yêu Thần cũng sẽ không cho hắn thêm người bất cứ cơ hội nào!"

"So với việc cái gọi là môn hộ góc nhìn, ngươi không cảm thấy những hài tử này tính mệnh, thiên hạ an nguy, trọng yếu hơn nhiều không?"

Nhìn lấy Văn Trạch, Bạch Cốt phu nhân lạnh giọng nói rằng: "Thời gian đến nay, ngươi Đạo Lăng Thiên Tông niệm vẫn như cũ chỉ là các ngươi nhất tông an nguy, có thể Bạch Nhạc muốn nhưng là thiên hạ! Hắn tính khí, ngươi cũng biết, nếu không phải bây giờ không có biện pháp khác, hắn là sẽ không tới nơi này."

". . ."

Những lời này, xác thực nhường Văn Trạch có chút không biết trả lời như thế nào tốt.

Hơn nữa, dù cho là hắn không thừa nhận cũng không được, Bạch Cốt phu nhân nói thật có đạo lý.

Tục ngữ nói, quốc gia thiên hạ, đến nguy nan thời khắc, liền chỉ có hi sinh tiểu gia, thành toàn mọi người, đây mới là chính đạo.

"Bạch Cốt phu nhân, ngươi biết, ta quyết định không loại đại sự này!"

Thở dài một tiếng, Văn Trạch mở miệng nói: "Mặc dù ta cùng với Bạch Nhạc thật là bạn cũ bạn thân, có thể đối với chuyện này. . . Ta giúp không được gì."

"Văn Chân Nhân, ngươi tựa hồ tính sai!"

Thần sắc hơi hơi lạnh lẽo, Bạch Cốt phu nhân từ tốn nói: "Ta tới, không phải thương lượng với ngươi!"

"Có ý gì?"

Văn Trạch nao nao, trầm giọng hỏi.

"Nói cho đúng, ta là tới hạ tối hậu thư!"

Bạch Cốt phu nhân bình tĩnh nói rằng: "Bất Tử Thanh Vương đã mang theo Thanh Vân Kỵ tại hướng Đạo Lăng sơn mà đến! Chúng ta đã làm tốt xấu nhất dự định. . . Tiêu diệt Đạo Lăng Thiên Tông!"

". . . Cái gì?"

Lần này, Văn Trạch mới chính thức bị hù dọa, sắc mặt tái xanh nhìn lấy Bạch Cốt phu nhân.

"Lăng Tiên lão tổ đã chết, bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông bất quá chỉ có Vân Mộng Chân một vị thần linh cường giả! Còn như bán thần, Hóa Hư cường giả, thì càng vô pháp cùng ta Thanh châu đánh đồng! Lần này, chúng ta tình thế bắt buộc!"

Trong mắt lộ ra lau một cái vẻ tự tin, Bạch Cốt phu nhân chậm rãi nói rằng: "Ta sở dĩ, sớm tới gặp ngươi, là bởi vì không muốn để cho sự tình phát triển đến xấu nhất cấp độ, nhường Thanh Vân Kỵ cùng Đạo Lăng Thiên Tông xung đột vũ trang, càng không muốn nhường Bạch Nhạc thật cùng Vân Mộng Chân động thủ. . . Ngươi nên minh bạch, một trận chiến này, các ngươi thắng không!"

"Cho nên, ta hy vọng ngươi có thể đủ đem ta ý tứ, truyền đạt cho trưởng lão khác. . . Bằng không, thật các loại (chờ) xung đột vũ trang, cái kia chỉ sợ là tất cả mọi người không muốn nhìn thấy kết quả."

"Đương nhiên, quyền lựa chọn vẫn còn đang các ngươi!"

Nói xong những lời này, Bạch Cốt phu nhân thậm chí không đợi Văn Trạch bằng lòng, cũng đã trực tiếp xoay người mà đi.

"Đợi một chút!"

Đầu óc có chút mộng, Văn Trạch vô ý thức mở miệng nói: "Bạch Cốt phu nhân, các ngươi thật muốn náo tới mức này?"

Lạnh lùng nhìn lấy Văn Trạch, Bạch Cốt phu nhân không mặn không nhạt mở miệng nói: "Văn Chân Nhân, ngươi tốt nhất biết rõ ràng! Cùng ngươi Đạo Lăng Thiên Tông có giao tình người, là Bạch Nhạc mà không phải ta, càng không phải là Ma tông hoặc là Thanh châu."

"Náo tới mức này, là bởi vì các ngươi vị kia Đạo Lăng Thánh Nữ, mà không phải Bạch Nhạc."

"Mấy năm nay, các ngươi làm cái gì, trong lòng hiểu rõ!"

"Không ai có lý do, không ngừng nhường nhịn lùi bước!"

"Bạch Nhạc có thể chưa chắc có thể đối Vân Mộng Chân hạ sát thủ, nhưng ngươi tin tưởng ta. . . Ta cùng với Bất Tử Thanh Vương, nhất định sẽ không đối Đạo Lăng Thiên Tông thủ hạ lưu tình!"

Căn bản không tiếp tục để ý Văn Trạch, Bạch Cốt phu nhân nhất thời xoay người đi ra ngoài.

Thẳng đến Bạch Cốt phu nhân thân ảnh hoàn toàn biến mất, Văn Trạch thậm chí cũng còn có chút không phản ứng kịp.

Bạch Cốt phu nhân cuối cùng câu nói kia, càng là hung hăng nện ở tâm hắn tiến lên!

Không sai!

Hắn giải Bạch Nhạc, cho dù là tới mức này, Bạch Nhạc hơn phân nửa vẫn là sẽ không đối Vân Mộng Chân hạ sát thủ, thật là. . . Vô luận là Thanh Vân Kỵ, vẫn là Ma tông người, thật là cũng sẽ không thủ hạ lưu tình.

Thật đánh nhau, Đạo Lăng sơn, chỉ sợ cho là thật muốn giết đến máu chảy thành sông.

Hơn nữa, lần này, coi như là Tiên Du Kiếm Cung cùng Thái Cực Đạo, chỉ sợ cũng tuyệt đối sẽ không đến giúp đỡ.

Coi như hắn có thể đủ tổn hại chính mình sinh tử, thật là. . . Hắn cho là thật có thể không quan tâm Đạo Lăng Thiên Tông nhiều như vậy đệ tử sinh tử sao?

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1443: A Nan tới cứu viện

"Ý các ngươi thế nào?"

Chuyện này quá lớn, dù cho là Văn Trạch cũng không dám tự ý quyết định.

Nếu là ngày trước, hắn tự nhiên muốn cái thứ nhất đi tìm Vân Mộng Chân thương lượng, nhưng bây giờ, cục diện lại không cho phép, đang cùng Phật tông liên thủ sự tình bên trên, Vân Mộng Chân thái độ, hắn đã sớm xem thanh thanh sở sở, loại tình huống này, đã không có cách nào khác hoàn toàn tín nhiệm Vân Mộng Chân.

Bạch Nhạc binh phát Đạo Lăng sơn sự tình, cũng không phải là bí mật gì tin tức, thậm chí không cần tận lực tìm hiểu, cũng đã có thể nghiệm chứng.

Loại tình huống này, Văn Trạch sẽ đem Bạch Cốt phu nhân lời nói nhất chuyển thuật, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão tự nhiên liền hoảng hốt.

Bây giờ Bạch Nhạc cũng không phải là trước đây Bạch Nhạc, bọn hắn còn có thể động một tí kêu đánh kêu giết, không để tại mắt bên trong!

Bây giờ Bạch Nhạc, là chân chính đủ để đem cái này chút uy hiếp biến thành sự thật.

"Phật tông đâu? Bọn hắn không phải cùng bổn tông liên minh sao, bây giờ Bạch Nhạc binh phát Đạo Lăng sơn, chẳng lẽ Phật tông liền khoanh tay đứng nhìn? !"

"Phật tông? Lưu trưởng lão, đến bây giờ, ngươi lại còn trông cậy vào

Phật tông?"

"Không phải trông cậy vào Phật tông, tất nhiên bổn tông cùng Phật tông kết minh, gặp phải nguy hiểm lúc, lẫn nhau trợ giúp, chính là phải có nghĩa! Bổn tông nếu như huỷ diệt, ngươi cho rằng Phật tông có thể rơi cái gì tốt?"

"Không sai, Phật tông tại Trung Nguyên vốn là khó có thể đặt chân, nếu không phải bổn tông chống đỡ, làm sao có thể có như bây giờ cục diện? Bây giờ, bọn hắn nhất định muốn ra một phần lực!"

"Được, coi như Phật tông tới cứu viện thì như thế nào? Bây giờ, liền Tiểu Bạch Long đều đã đột phá làm thần long, hai vị thần linh cường giả, đủ để kiềm chế thánh nữ cùng Phật tông vị kia! Còn lại đâu? Văn Chân Nhân, ngươi nói một chút, các ngươi Đạo Lăng Thập Nhị Kim Tiên có thể chống đỡ được Ma tông công kích sao?"

Xoay đầu lại, vừa nhìn về phía trưởng lão khác, trưởng lão kia trầm giọng nói rằng: "Còn có Thanh Vân Kỵ, các ngươi cho rằng, bổn tông đệ tử, chống đỡ được Thanh Vân Thiết Kỵ trùng kích sao?"

". . ."

Những lời này nói ra miệng, nhưng là nhất thời làm cho tất cả mọi người cũng không khỏi có chút lúng túng!

Chống đỡ được sao?

Làm sao có thể!

Ma tông cao thủ vô số kể, còn có Chúng Tinh Tiểu Thế Giới người, thậm chí còn có Dạ Nhận, Bất Tử Thanh Vương, nhiều cao thủ như vậy đánh lên Đạo Lăng sơn, có thể so với trước đây Càn Đế cùng Lệ Tâm Vũ tới thời điểm càng hung mãnh!

"Đi gặp thánh nữ!"

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, những trưởng lão này nhất thời liền làm ra quyết định.

"Chiều hướng phát triển, so với việc bổn tông đệ tử tính mệnh, bổn tông vạn năm kéo dài, một điểm truyền thừa, cho hắn liền cho hắn đi, hắn cũng không phải muốn đoạt đi tiên ấn, chỉ là tìm hiểu một chút mà thôi! Tiên Du Kiếm Cung cùng Thái Cực Đạo đều chủ động cho hắn, chúng ta cần gì phải quyết chống!"

"Không sai, đi gặp thánh nữ! Chúng ta cũng không phải sợ hắn, chỉ là tạm thời tránh mũi nhọn mà thôi!"

". . ."

Nhìn lấy những trưởng lão này lúc này phản ứng, không biết sao, Văn Trạch nhưng trong lòng thì không hiểu sinh ra một loại bi ai cảm giác.

Đạo Lăng thiên hạ a!

Đường đường Đạo Lăng Thiên Tông, nắm thiên hạ người cầm đầu mấy nghìn năm, bây giờ dĩ nhiên lưu lạc tới mức này!

Đạo Lăng khí khái đâu?

Cái này cùng Tiên Du Kiếm Cung cùng Thái Cực Đạo có thể giống nhau sao?

Hai tông này là chủ động hướng Bạch Nhạc là tốt, liên minh phía dưới làm ra nhượng bộ, có thể Đạo Lăng Thiên Tông nhưng là bị bức a!

Chỉ là. . . Bây giờ, những lời này hắn đã căn bản không cách nào nói.

Bây giờ Đạo Lăng Thiên Tông những trưởng lão này. . . Đã sớm sa đọa đến trong xương, bọn hắn quan tâm, chỉ là chính mình quyền lợi, rất sợ chết, nơi nào vẫn là trước đây cái kia Đạo Lăng bất bại Đạo Lăng Thiên Tông.

... . . .

Thánh Nữ phong!

Dưới cây bồ đề, Vân Mộng Chân bình tĩnh ngồi, nhìn lấy những thứ này vội vã chạy tới trưởng lão, cũng nghe đến đối phương yêu cầu.

Từ đầu đến cuối, Vân Mộng Chân sắc mặt không có biến hóa chút nào, thật giống như, đối phương nói chỉ là một kiện cùng nàng không liên quan gì sự tình mà thôi.

"Nói xong?"

Chờ đến mọi người an tĩnh lại, Vân Mộng Chân lúc này mới nhàn nhạt mở miệng nói.

"Thánh nữ! Bây giờ thế cục chính là như vậy, tam đại thiên tông đã phân tách, bây giờ, trừ không biết là hay không tới cứu viện Phật tông, bổn tông thực sự là tứ cố vô thân, loại tình huống này, chỗ nào có thể ứng đối Thanh châu công kích! Cũng xin thánh nữ nghĩ lại a!"

"Bởi vì đánh không lại, cho nên. . . Các ngươi ý tứ chính là khuất phục?"

Vân Mộng Chân thậm chí không có từ mặt đất bồ đoàn đứng lên, nhàn nhạt hỏi ngược lại.

Cái này vừa hỏi, nhưng là nhất thời làm cho tất cả mọi người đều có vẻ hơi lúng túng!

Có một số việc có thể làm, nhưng là lại không thể nói.

Nói ngay thẳng như vậy, ai có thể gánh vác cái này bêu danh? !

"Thánh nữ, không phải khuất phục, là tạm thời tránh mũi nhọn! Huống chi, lại nói tiếp, bổn tông thật, nguyên bản cùng Bạch Nhạc cũng là có giao tình, nhường hắn tìm hiểu một chút tiên ấn cũng không có gì lớn lắm."

"A di đà phật!"

Mọi người ở đây vừa nói, không trung nhất thời truyền đến một tiếng phật hiệu!

Sau một khắc, liền có kim liên nở rộ, chi kiếm A Nan như chân phật, từng bước đạp kim liên, từ không trung rơi xuống.

"Ta nghe nói Đạo Lăng Thiên Tông gặp nạn, cố ý chạy tới! Việc này, ta phật tông sẽ không ngồi xem mặc kệ, cũng xin chư vị yên tâm!"

Vù vù!

Trong nháy mắt, những thứ này Đạo Lăng Thiên Tông trưởng lão cũng không khỏi một mảnh xôn xao!

Vừa mới nói Phật tông chưa chắc sẽ đến, bây giờ A Nan liền tự mình chạy tới.

Cái này cố nhiên là ở đánh bọn họ khuôn mặt, có thể tối trọng yếu là. . . Cái này há chẳng phải là có nghĩa là, thật muốn cùng Thanh châu khai chiến? !

"Gặp qua thánh nữ!"

Trong lúc nói chuyện, A Nan chắp tay trước ngực, hướng Vân Mộng Chân hành lễ nói.

"Gặp qua pháp sư!"

Chậm rãi đứng dậy, Vân Mộng Chân bình tĩnh hoàn lễ.

Dù vậy, Vân Mộng Chân thần sắc cũng vẫn như cũ không có chút nào ba động.

"Bạch Nhạc tuy mạnh, nhưng lại cuối cùng chưa bước lên Cực Đạo Kiếm Tiên chi lộ, cũng không như trong tưởng tượng đáng sợ như vậy, ta tự vấn đủ để ngăn lại hắn!"

A Nan tự tin mở miệng nói.

Hắn bản thân liền là chân phật đệ tử, bây giờ cảnh giới phía trên, cũng là gần như chỉ ở Tứ Phương Yêu Thần phía dưới, còn chưa trở thành Cực Đạo Kiếm Tiên Bạch Nhạc, còn dọa không được hắn.

Chuyện này quan hệ cực đại, không chỉ có riêng chỉ là Đạo Lăng Thiên Tông sự tình.

Giả sử nhường Bạch Nhạc tái được Đạo Lăng Thiên Tông truyền thừa, như vậy liền thật có khả năng bước lên Cực Đạo Kiếm Tiên chi lộ!

Tứ Phương Yêu Thần, cũng đã đủ phiền phức, không ai muốn lại nhìn thấy một vị Cực Đạo Kiếm Tiên!

Riêng là, bây giờ Phật tông đã cùng Bạch Nhạc vạch mặt tình huống, vô luận như thế nào, hắn cũng không thể nhìn như vậy Bạch Nhạc phát triển an toàn.

Phảng phất đoán được Đạo Lăng Thiên Tông những trưởng lão này tiếng lòng, A Nan lần nữa mở miệng nói: "Trừ cái này trước đó, ta phật tông hộ pháp, cũng sẽ ở đã nhiều ngày, lần lượt chạy tới Đạo Lăng sơn, bố trí xuống Vạn Phật Đại Trận, hiệp trợ chư vị ngăn cản Ma tông cùng Thanh Vân Kỵ công kích!"

Vừa nói như vậy, vừa mới còn kêu nhường Vân Mộng Chân nhường Bộ trưởng lão nhóm, nhưng là không khỏi lần nữa do dự.

"Như vậy rất tốt!"

Khẽ vuốt cằm, Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói: "Ta Đạo Lăng Thiên Tông lập tông vạn năm, chưa từng khuất phục qua bất luận kẻ nào , bất kỳ cái gì thế lực?"

"Hắn muốn chiến, vậy liền cùng hắn chiến!"

Ánh mắt chậm rãi từ trên người mọi người đảo qua, Vân Mộng Chân từ tốn nói: "Lần này, ta sẽ tự mình xuất thủ cùng Bạch Nhạc đánh một trận! Sự tình khác, liền giao cho các ngươi, vẫn là câu nói kia, vô luận như thế nào, không thể rớt bổn tông Đạo Lăng bất bại danh tiếng!"

"Minh bạch chưa?"

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 1444: Đến Đạo Lăng sơn

"Phật tông!"

Nhỏ bé khẽ nhắm mắt lại, Bạch Cốt phu nhân trong mắt không khỏi lộ ra một luồng hàn mang.

Nguyên bản Đạo Lăng Thiên Tông những trưởng lão kia đã đi tìm Vân Mộng Chân bức vua thoái vị, nhưng lại không nghĩ, hết thảy đều theo lấy A Nan chạy tới hóa thành hư không.

Có Phật tông như vậy Lập Trường Kiên Định chống đỡ, Đạo Lăng Thiên Tông liền có sức mạnh cùng Thanh châu đánh một trận.

Đương nhiên, ngược lại không phải là sợ Phật tông, lấy Thanh châu bây giờ thực lực, trừ Tứ Phương Yêu Thần, căn bản không sợ bất luận kẻ nào!

Có thể hỏi đề ở chỗ, vô luận đang uy hiếp thời điểm, nói cứng như vậy khí, Bạch Cốt phu nhân trong lòng đều rất rõ ràng, Bạch Nhạc là không muốn cùng Đạo Lăng Thiên Tông động thủ, có thể không đánh mà thắng bức bách đối phương đồng ý mới được kết quả tốt nhất.

Nhưng bây giờ, lại hiển nhiên đem thế cục đẩy về phía xấu nhất phương hướng.

Thở dài một tiếng, bây giờ ở lại Đạo Lăng Thiên Tông đã không có bất cứ ý nghĩa gì, sau đó phải làm như thế nào, cuối cùng chỉ có thể nhường Bạch Nhạc tự quyết định.

...

A Nan hứa hẹn, cũng không phải không trung lâu các.

Mấy ngày ở giữa, Phật tông cao thủ liền lần lượt chạy tới Đạo Lăng Thiên Tông, cùng những thứ này Phật tông chi nhân tiếp xúc qua, chứng kiến đối phương Vạn Phật Đại Trận uy lực sau đó, Đạo Lăng Thiên Tông những thứ này đệ tử trong lòng cũng tùy theo ung dung vài phần.

Ngay tại lúc đó, Bất Tử Thanh Vương mang theo Thanh Vân Kỵ cũng tại một đường hướng về Đạo Lăng Thiên Tông chạy tới.

Mười ngày sau, Bất Tử Thanh Vương cũng đã đóng quân đến Đạo Lăng sơn ở dưới chân núi.

Trong lúc nhất thời, phảng phất toàn bộ thiên hạ ánh mắt đều rơi vào nơi đây.

Toàn thân áo trắng, Bạch Nhạc lửng thững hướng về Đạo Lăng sơn thượng tẩu đi, xem không ra bất kỳ khẩn trương, liền như lửng thững sân vắng đồng dạng.

Tiểu Bạch Long y nguyên vẫn là một bộ không có tim không có phổi dáng vẻ, hóa thành lớn chừng bàn tay dáng vẻ, tại Bạch Nhạc trên vai bật a nhảy a.

Mặc dù đã có thể hóa thành hình người, có thể Tiểu Bạch Long lại y nguyên vẫn là ưa thích loại dáng vẻ này đi theo Bạch Nhạc bên người.

Bạch Cốt phu nhân, Dạ Nhận, Bất Tử Thanh Vương, cùng với một đám Ma tông cao thủ, thì đi theo Bạch Nhạc phía sau , đồng dạng chậm rãi hướng về Đạo Lăng sơn chạy về thủ đô đi.

Cùng Bạch Nhạc loại kia thả lỏng trạng thái khác biệt.

Bây giờ toàn bộ Đạo Lăng sơn, như lâm đại địch, hộ tông đại trận đã

sớm mở ra, Phật tông đệ tử cũng đều dựa theo đại trận phương vị đứng ngay ngắn, chỉ cần ra lệnh một tiếng, liền có thể trực tiếp động thủ.

"Bạch phủ chủ đại giá quang lâm, không có từ xa tiếp đón!"

Một bước ở giữa, Vân Mộng Chân liền bay hộ tông đại trận, lăng không nhìn lấy Bạch Nhạc, nhàn nhạt mở miệng nói.

Ngẩng đầu, ánh mắt hướng về Vân Mộng Chân.

Mặc dù đã có chuẩn bị tâm lý một chút, thật là làm cái này một khắc đã tới thời điểm, Bạch Nhạc trong lòng vẫn không khỏi một hồi trùy tâm đến xương đau đớn.

Xa xa tương đối, hai người ánh mắt đụng vào, lại đã không có ngày xưa ăn ý cùng tình nghĩa.

Yên lặng chốc lát, Bạch Nhạc chậm rãi nói rằng: "Ngươi dự định, ở nơi này nói chuyện với ta sao?"

"Bạch phủ chủ nếu là lấy khách nhân thân phận mà đến, ta tự nhiên thiết trà khoản đãi, nhưng hôm nay, ngươi ta là địch không phải bạn, liền ở chỗ này nói đi, như vậy mọi người đều có thể yên tâm một ít."

Vân Mộng Chân nhàn nhạt mở miệng nói.

"Là địch không phải bạn. . ."

Lặp lại một chút một câu nói này, Bạch Nhạc trên mặt lộ ra vẻ khổ sở nụ cười: "Vân Mộng Chân, ngươi ta ở giữa, thật muốn đi đến một bước này sao?"

"Ngày xưa các loại, bất quá như lướt qua mây khói, ngươi ta đều không cần lại nhớ nhung trong lòng! Thân phận khác biệt, lập trường khác biệt,

liền không cần ôn chuyện a?"

Vân Mộng Chân vẫn như cũ không hề bị lay động.

"Cũng tốt!"

Nghe vậy, Bạch Nhạc bật cười lớn, "Ta tới, mục ngươi cũng đã biết! Chỉ cầu mượn tiên ấn xem một chút, ta có thể thề tuyệt không đem bên trong nội dung có nửa chữ tiết ra ngoài, cũng có thể cho quý tông tất cả bồi thường! Bất kỳ điều kiện gì, chỉ cần ngươi lái ra, ta đều có thể bằng lòng."

"Bất kỳ điều kiện gì?"

Nghe vậy Vân Mộng Chân nhất thời cười lạnh nói: "Ta nếu muốn mạng ngươi đâu?"

Không nhúc nhích chút nào, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng: "Ta mệnh vẫn luôn nơi đây, ngươi nếu muốn, tùy thời có thể tới bắt!"

". . ."

Những lời này, nhưng là nhường Vân Mộng Chân cũng không khỏi hơi chậm lại.

Nàng mặc dù đã chặt đứt tất cả tình cảm, nhưng lại cũng minh bạch, Bạch Nhạc đối với nàng tình cảm, vẫn như cũ không có gì thay đổi, lời này, sợ rằng không giả.

"Bạch phủ chủ trò đùa, ta muốn mạng ngươi làm cái gì. . . Bạch phủ chủ nếu cho là thật còn nhớ vài phần ngày xưa tình nghĩa, liền mời xuống núi a!"

"Vân Mộng Chân, ngươi cũng biết ta tính khí, ta quyết định sự tình, sẽ

không cải biến."

Khẽ lắc đầu, Bạch Nhạc bình tĩnh nói rằng: "Ta tới, tự nhiên có không thể không đến lý do! Cho nên. . . Lần này, ta không đạt đến mục thề không bỏ qua! Dù cho là ngươi, cũng ngăn không được ta."

"Đã như vậy, liền mời Bạch phủ chủ động thủ đi, giết ta, cái này Đạo Lăng Thiên Tông bên trong tất cả, tự nhiên đều do ngươi ta cần ta cứ lấy."

Chuyện chợt chuyển lạnh, Vân Mộng Chân hờ hững mở miệng nói.

"Ngao ô!"

Nguyên bản Tiểu Bạch Long một mực lười biếng, nhưng hôm nay mắt thấy Vân Mộng Chân cùng Bạch Nhạc trở mặt, nhất thời liền nhảy dựng lên.

Trong nháy mắt, Tiểu Bạch Long chợt liền hiện ra bổn tướng, hóa thành thần long.

Một tiếng rồng gầm, toàn bộ Đạo Lăng sơn phảng phất đều tùy theo run lên!

Nhìn chằm chằm Vân Mộng Chân, Tiểu Bạch Long dương nanh múa vuốt uy hiếp.

Đối với Tiểu Bạch Long, Vân Mộng Chân cũng đồng dạng cũng không xa lạ, chỉ là nhàn nhạt liếc tiểu tử kia liếc mắt, không có chút nào biểu thị.

"A di đà phật!"

Nhẹ tuyên một tiếng phật hiệu, A Nan chân đạp kim liên tùy theo từ Đạo

Lăng Thiên Tông bên trong bay ra, chậm rãi mở miệng nói: "Ngã phật từ bi, Bạch phủ chủ vì lợi ích một người, liền muốn nhấc lên vô biên sát nghiệt sao? Cần biết, đại chiến một chỗ, không biết nhiều ít vô tội đệ tử đều là muốn chết oan chết uổng, cái này đều là Bạch phủ chủ chi tội."

"Vị này chính là A Nan thiền sư đi, nghe tiếng đã lâu tên, hôm nay mới nhìn thấy."

Ánh mắt hướng về A Nan, Bạch Nhạc nhàn nhạt mở miệng nói.

"A di đà phật, chính là bần tăng!"

"Ngươi Phật tông đánh giả nhân giả nghĩa tên, hoắc loạn thiên hạ! Nhiên Cổ Phật liền vì ta chỗ trảm, hôm nay ta liền trước trảm ngươi cái này ngụy phật, trở lại nói chuyện."

Đối mặt Vân Mộng Chân thời điểm, Bạch Nhạc rất khó khống chế tâm tình mình, thật là đối mặt A Nan, nhưng liền không có bất kỳ ảnh hưởng gì.

Bây giờ đối phương chủ động nhảy ra, nhưng là nhường Bạch Nhạc đêm đầy khang lửa giận, đều chuyển tới trên người hắn.

Lật bàn tay một cái, trong một chớp mắt, Nghịch Ma Kiếm chợt tới tay, căn bản không còn cho đối phương hồi đáp cơ hội, Bạch Nhạc giơ tay lên chính là một kiếm trực tiếp chém ra đi.

Nói đánh là đánh, Bạch Nhạc phản ứng như vậy, nhưng là A Nan cũng hoàn toàn thật không ngờ.

Cũng may, A Nan phản ứng cũng đồng dạng cực nhanh, hô hấp ở giữa, trước người liền chợt trồi lên một đóa kim liên, đem Bạch Nhạc một kiếm này đở được.

Nghịch Ma Kiếm phảng phất rơi vào một bãi trong vũng bùn, không dùng được lực, liền bị cắm ở cái này kim liên bên trong.

"A di đà phật, Bạch phủ chủ sát tâm quá nặng, không ngại cùng bần tăng một chỗ tụng Phật Kinh, hóa giải lệ khí! Cho dù thắng được tranh đoạt tiên ấn."

Ngăn lại một kiếm này, A Nan trong lòng cũng không khỏi hơi hơi nhất định.

Bạch Nhạc mặc dù mạnh, nhưng hắn tất nhiên dám nhúng tay việc này, liền cũng cũng là có chút tự tin, không dám nói thắng, có thể chí ít cũng có thể ngăn lại Bạch Nhạc, nhường Bạch Nhạc không làm gì được.

Một kiếm này chém ra, liền nhường hắn cảm giác được, Bạch Nhạc thực lực, cũng chỉ thường thôi, khoảng cách Cực Đạo Kiếm Tiên, còn có cực đại khoảng cách.

Tự nhiên cũng liền không lớn quan tâm.

Bạn đang đọc truyện *Thái Thượng Kiếm Tôn Convert* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.